

- THÁNH THIÊN TIÊN VỰC -

TA TỬ TRONG

GƯƠNG

XOÁT CẤP

BẠO TẤU LOLI

Ta Từ Trong Gương Xoát Cấp (Dịch)

Truyện cùng dịch giả với bộ Ta Có Thể Lấy Ra Thuộc Tính (Dịch)

Không có tài nguyên tu hành, một nghèo hai trắng?

Không sao, ta có một mặt tấm gương, chỉ cần bị nó soi sáng, quản người chính là người hay là hung thú, quản người chính là chết hay là sống, hết thấy hình chiếu ra.

Cái gì công pháp võ kỹ, cái gì thiên tài địa bảo, cái gì vũ khí chiến binh, thậm chí là tư chất thiên phú đều rớt ra cho người!

Đinh! Rơi xuống 《Thất Tinh Đẳng Vân Công》!

Đinh! Rơi xuống Thương Lan chiến giáp!

Đinh! Rơi xuống thiên phú Kim Hệ cao cấp!

Ta tên là Phong Vân, ta từ trong gương xoát cấp.

Bản dịch có tham khảo bản Convert của Converter ☆^ULang^UTừ

^UVô^UTà☆Apple

**Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Ta Từ Trong
Gương Xoát Cấp (Dịch)!**

Mục lục

- Chương 1: Đinh, Ngón tay vàng vào sỏ!
- Chương 2: Cày đồ trong gương!
- Chương 3: Lăn đầu giết, roi thứ tốt!
- Chương 4: Võ kỹ, Trảm Kiếm Quyết!
- Chương 5: Nhanh nhen!
- Chương 6: Hình chiếu hung thú cấp ba
- Chương 7: Thiên phú Kim hệ!
- Chương 8: Thuần sát!
- Chương 9: Hình chiếu, võ giả Trung Cấp!
- Chương 10: Một kiếm
- Chương 11: Đánh giá cấp SSS!
- Chương 12: Không thể khiếm tốn nữa
- Chương 13: Ưu thế thuộc tính võ giả!
- Chương 14: Tiểu tử này là yêu nghiệt gì vậy?
- Chương 15: Lão sư ngơ ngác!
- Chương 16: Thiên phú Phong Hệ tới tay!
- Chương 17: Đoán Cốt Như Cương!
- Chương 18: Thiên phú Thủy Hệ trung cấp
- Chương 19: Điểm Tinh Kiếm Quyết!
- Chương 20: Ai nói với ngươi ta là võ giả dự bị Trung Cấp
- Chương 21: Trường cao đẳng Liên kiếm tra
- Chương 22: Thần Cương Bá Thể Công!
- Chương 23: Bốn giáo liên kiếm tra.
- Chương 24: Hình chiếu, võ giả cao cấp!
- Chương 25: Vừa nghĩ đến đã thấy sợ.
- Chương 26: Không có gì là một đòn không thể giải quyết
- Chương 27: Bích Liên không rung!
- Chương 28: Ngựa đen đen cháy mỡ
- Chương 29: Lên cấp võ giả!
- Chương 30: Bạo nổ bạo nổ bạo nổ! Kim Diệu Công!
- Chương 31: Có thể ngang với lực công kích của võ giả cao cấp!
- Chương 32: Nhiệm vụ trường cao đẳng!

Chương 33: Thiên phú Hệ Hắc Âm
Chương 34: Lại có thuộc tính đưa tới cửa!
Chương 35: Thiên phú kiếm đạo!
Chương 36: Thiên phú của người không tề, nhưng một giây kế tiếp chính là ta!
Chương 37: Đánh phá kỷ lục, thông báo toàn trường!
Chương 38: Võ giả trung cấp!
Chương 39: Hình chiếu lão sư
Chương 40: Công pháp thuộc tính thủy, Thương Lãng Quyết!
Chương 41: Bị xem thường
Chương 42: Lại xuất hiện thiên phú kiếm đạo trung cấp!
Chương 43: Hung thú hình người
Chương 44: Thạch nguyên lực thượng đẳng!
Chương 45: Võ giả công hội!
Chương 46: Khoái Kiếm Lý Khoan!
Chương 47: Điểm Tinh Kiếm Quyết cấp viên mãn!
Chương 48: Một kiếm giết trăm người!
Chương 49: Dung hợp, Kiếm đạo thiên phú cao cấp!
Chương 50: Làm người không thể so với yêu nghiệt được!
Chương 51: Bán Dao Ý!
Chương 52: Lĩnh ngộ kiếm ý!
Chương 53: Thể chất thiên phú!
Chương 54: Nội tâm bình tĩnh không một gợn sóng, thậm chí còn muốn cười!
Chương 55: Không cần rút kiếm!
Chương 56: Lập Flag
Chương 57: Thối pháp ý cảnh!
Chương 58: Kim Cương Bất Diệt Công!
Chương 59: Kiếm ý, ra!
Chương 60: Thiên tài kiếm đạo trăm năm khó gặp!
Chương 61: Thiên phú hệ Phong trung cấp!
Chương 62: Hình chiếu luyện đan sư tam phẩm
Chương 63: Dung hợp thiên phú đao đạo!
Chương 64: Lấn vào đồ vật kỳ quái!
Chương 65: Đánh rơi ra nửa đao ý!
Chương 66: Thiên phú đưa tới cửa thiên phú!
Chương 67: Mẹ ơi, ở đây có quái vật!

Chương 68: Đây là thủ tịch của chúng ta!
Chương 69: Thiên phú tiên hóa!
Chương 70: Khí lực bạo tăng, lực lượng mười vạn cân!
Chương 71: Bất ngờ nghe tin hung thú cấp Lĩnh Chủ!
Chương 72: Phong Vân thần bí khó lường!
Chương 73: Bán đảo ý tiên hóa!
Chương 74: Một chiêu!
Chương 75: Thật ngại quá, ta còn có đảo ý!
Chương 76: Song Ý cảnh ra!
Chương 77: Hai thành rủi kiếm ý!
Chương 78: Võ giả Đinh Phong, tăng cường gấp sáu lần!
Chương 79: Lấy được bảo khí trung phẩm!
Chương 80: Đánh rơi rồi! Túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm!
Chương 81: Lần đầu luyện vũ khí, chiến đao cấp trung phẩm
Chương 82: Kiếm ý thành thứ ba!
Chương 83: Hình chiếu hung thú cấp chín!
Chương 84: Sức mạnh tuyệt đối!
Chương 85: Không Gian thuộc tính!
Chương 86: Một phát nhập hồn!
Chương 87: Kẻ có tiền ‘Đáng chết’!
Chương 88: Thì ra hấn mạnh như vậy!
Chương 89: Đối tượng thí luyện tốt nhất!
Chương 90: Nick ảo trong lúc vô tình đã trâu bò đến thế!
Chương 91: Hút khô một tháp nguyên lực!
Chương 92: Thiên phú không huyết trung cấp!
Chương 93: Siêu cấp hung thú, Bạch Hổ!
Chương 94: Nguyên lực mạch khoáng, thỏa thích hấp thu!
Chương 95: Võ giả Tiên Thiên!
Chương 96: Nhất định hình chiếu một lượt!
Chương 97: Kiếm ý, sáu thành!
Chương 98: Để ta tới đi!
Chương 99: -
Chương 100: Công pháp hệ Không Gian tới tay!
Chương 101: Thế hệ trẻ của Cao đẳng Tinh Diệu quá yếu!
Chương 102: Trên trời dưới đất, chỉ thử một kiếm!
Chương 103: Kim Cương Phục Ma Quyên!
Chương 104: Kim Hệ thiên phú cao cấp, Ngự Kiếm Thuật?

Chương 105: Trước giờ xuất phát!
Chương 106: Dao của người, võ!
Chương 107: Đến Điện Võ Đạo báo cáo!
Chương 108: Cánh cửa mở ra thế giới mới!
Chương 109: Bí cảnh Trọng Lực!
Chương 110: 《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 cùng 《 Đại Nhật Thiên Cương Quyết 》 !
Chương 111: Càng thiên tài càng tốt!
Chương 112: Tấn cấp, trạng thái hoàn mỹ!
Chương 113: Khôi lỗi hình người!
Chương 114: Võ giả Địa Điện, chỉ thường thôi!
Chương 115: Kiếm của người không tệ, ta mượn dùng một chút!
Chương 116: Giẫm lên địa vị của thiên kiêu!
Chương 117: Bạo, thiên phú hệ Phong cấp cao!
Chương 118: Kim chi ý cảnh!
Chương 119: Áp súc Nguyên lực hệ Kim !
Chương 120: Định phẩm khảo hạch!
Chương 121: Xuất hiện thiên tài luyện đan mạnh nhất từ trước đến nay!
Chương 122: Hình chiếu trận pháp sư, Linh Hồn thiên phú!
Chương 123: Bảng Thiên Phú và bảng Chiến Lực!
Chương 124: Lần đầu nhìn thấy thiên phú đỉnh cấp!
Chương 125: Sát thủ không có tình cảm
Chương 126: Dao ý tấn chức, sáu thành!
Chương 127: Tàn chỉ Ma Dao tông!
Chương 128: Thượng phẩm bảo khí, Tu La Chiến Dao!
Chương 129: 《 Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp 》 !
Chương 130: Ai nói ta chỉ có kiếm ý!
Chương 131: Mẹ nó, nhật đợc bảo bối!
Chương 132: Phong chi bí cảnh!
Chương 133: Quá chậm!
Chương 134: Thử Triều quý đi!
Chương 135: Một mình ngăn kiếp nạn thú triều!
Chương 136: Thiên phú biến thân đỉnh cấp!
Chương 137: Bán tông sư!
Chương 138: Thế này, đủ chưa?
Chương 139: Một lần nữa Chân Lý hội mời chào gia nhập!

Chương 140: Linh Hồn thiên phú tới tay!
Chương 141: Không gian truyền tống trận!
Chương 142: Một giây tấn chức, luyện khí sư thượng phẩm!
Chương 143: Đây là thần tiên gì?
Chương 144: Chỉ hiện lộ một bộ phận thiên phú mà thôi!
Chương 145: Một lần khai thông trăm huyết khiếu!
Chương 146: Hình chiếu công pháp luyện thể cấp sáu!
Chương 147: Bạo nổ, thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp!
Chương 148: Long Huyết!
Chương 149: Người mua Long Huyết, ta lấy hình chiếu!
Chương 150: Ngộ Tính Bia Đá!
Chương 151: Kim Diệu Thuấn Sát Kiếm và Phong Cự Vãn Sát Dao!
Chương 152: Tâm tính muốn nổ tung!
Chương 153: Tấn chức! Thiên phú thể chất cao cấp!
Chương 154: Năng lực biến thân!
Chương 155: Tụ Nguyên Trận thuộc tính Kim cỡ lớn!
Chương 156: Bảy lần áp súc!
Chương 157: Tầng trên ý cảnh!
Chương 158: Sức mạnh trí huyền!
Chương 159: Bí pháp Táng Kiếm Thuật!
Chương 160: Thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp!
Chương 161: Nguyên lực chi tâm!
Chương 162: Đột phá, cảnh giới tông sư!
Chương 163: Chiến lực áp đảo võ giả cùng giai!
Chương 164: Đây chính là toàn bộ chiến lực của người sao!
Chương 165: Tạm thời đột phá? Cũng không có tác dụng gì!
Chương 166: Ý Cảnh Đan và Long Huyết!
Chương 167: Lực lượng cấp bạo sơn!
Chương 168: -
Chương 169: Thể hiện xong liền chạy thật mẹ nó kích thích!
Chương 170: Bị đánh ra bóng ma trong lòng!
Chương 171: Vượt qua tầng bảy!
Chương 172: Lại tiếp tục đột phá!?
Chương 173: Lĩnh hội sát chiêu, Vạn Kiếm Phong Sát!
Chương 174: Đừng hỏi, hỏi chính là thần tiên cực phẩm!
Chương 175: Thiên tài như hắn cũng không chạy thoát khỏi số phận bị chém giết!

Chương 176: Ta đi một chút rồi về!
Chương 177: Không vội, để ta giết nó trước!
Chương 178: Hung thú cũng biết võ kỹ?
Chương 179: Biến thân, hung thú cấp Lĩnh Chủ!
Chương 180: Tấm bìa đá ẩn chứa Kim chi áo nghĩa!
Chương 181: Ngụy kim chi áo nghĩa, đạt thành
Chương 182: Biến mất
Chương 183: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đò!
Chương 184: Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lương chi lực!
Chương 185: Buổi tụ hội của thiên tài cấp quái vật!
Chương 186: Không, ta sợ sẽ làm ngươi bị thương!
Chương 187: Nhất định là đời trước cứ địa Tinh Diệu đã cứu vớt hệ ngân hà!
Chương 188: Thiên phú đao đao đỉnh cấp!
Chương 189: -
Chương 190: Kiếm hồn!
Chương 191: Ngươi còn là võ giả luyện thể?
Chương 192: Quá phiền phức, các ngươi cùng lên đi!
Chương 193: Vừa tới đã trở thành người đứng đầu!
Chương 194: Niệm lực sư!
Chương 195: Đều tại ngươi quá biến thái!
Chương 196: Rất nhiều Thuế Phàm cấp thiên phú!
Chương 197: Nhiệm vụ di tích, Tinh Linh tộc!
Chương 198: Tinh Linh Thần Điện!
Chương 199: Sinh Mệnh Chi Thủy tới tay!
Chương 200: Ngưng tụ, đao phách!
Chương 201: Ngụy kim chi áo nghĩa dung hợp với đao phách!
Chương 202: Hòa chi bí cảnh!
Chương 203: Tông sư trung giai!
Chương 204: Kiếm tháp nhận chủ, Vương cấp thần binh!
Chương 205: Phi đao và phi kiếm!
Chương 206: Người như sao trời sáng chói bát phương!
Chương 207: Lén vào Kiếm tông, hình chiếu thiên tài mạnh nhất!
Chương 208: Dòng kiếm vô tận!
Chương 209: Nguyên lực chi hoa!
Chương 210: Siêu phàm!
Chương 211: Mẹ nó, bức vương!

Chương 212: Sáu tầng đại trận, một phút qua!
Chương 213: Sáng tạo một đoạn truyền kỳ!
Chương 214: Sát Lục, Hủy Diệt!
Chương 215: Linh hồn đồ đảng!
Chương 216: Bản chất của nhân loại chính là...
Chương 217: Chiến lược nghịch phạt đại tông sư!
Chương 218: Người còn là luyện đan sư thất phẩm?
Chương 219: Chỉ có một tên yêu nghiệt!
Chương 220: Ta đã ở chỗ này đợi các người đến mức hoa sắp tàn rồi!
Chương 221: Từ trước đến nay chưa từng thấy người nào cuồng vọng như vậy!
Chương 222: Từ nay trở đi, chỉ có một yêu nghiệt!
Chương 223: Có tiềm lực tấn thăng Vương cấp!
Chương 224: Hung thú hệ không gian!
Chương 225: Hình chiếu, Không Gian thiên phú cao cấp!
Chương 226: Ta, Âu Hoàng, thu tiền!
Chương 227: Một kích lôi đình!
Chương 228: Thức tỉnh năng lực, Không Gian Yên Diệt!
Chương 229: Hắc Ám thiên phú biến đổi!
Chương 230: Múa rìu qua mắt thợ!
Chương 231: Là hấn quá mạnh mẽ!
Chương 232: Tàn sát hết Huyết Thú liên minh!
Chương 233: -
Chương 234: Tông Sư đại viên mãn!
Chương 235: Tin cái đầu người ấy!
Chương 236: Phong Vân, một chàng trai thật đáng sợ!
Chương 237: Thiên tài ngòi trước mặt hấn đều là gà cay!
Chương 238: Cái này, mẹ nói thật sự không phải đang nằm mơ?
Chương 239: Tồn tại chói mắt nhất!
Chương 240: Nam nhân san cả di tích thành bình địa!
Chương 241: Kim chi áo nghĩa, đạt thành!
Chương 242: Đến cực bắc chi địa tìm thiên phú hệ băng!
Chương 243: Cô gái có thiên phú cấp Thụ Quang!
Chương 244: Băng chi lĩnh vực!
Chương 245: Một mình cảm mười thú!
Chương 246: Sao người không lên trời luôn đi!
Chương 247: Đây mới thực sự là lão đại!

Chương 248: Ngụy áo nghĩa Băng
Chương 249: Nguyên lực chi hoa, ai dám tranh phong!
Chương 250: Xong, lại diên một cái!
Chương 251: Đại tông sư trẻ tuổi nhất!
Chương 252: Diêm một chút đã diệt thú triều!
Chương 253: Kiếm hồn lục giai!
Chương 254: Màn độc thủ phía sau
Chương 255: Tự cho mình rất là lợi hại
Chương 256: Bàn tay vàng tiến hóa
Chương 257: Linh Hồn Bí Điển tầng thứ nhất đại viên mãn!
Chương 258: Mua 1 tặng 3!
Chương 259: Tam đại áo nghĩa, khai phá sát chiêu!
Chương 260: Bảng Chuẩn Vương Cấp!
Chương 261: Hồn kỹ Vạn Kiếm Ấn!
Chương 262: Cuối cùng đã có bản Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ hoàn chỉnh!
Chương 263: Một kiếm chém hắc ám
Chương 264: Mắt đen
Chương 265: Chuyện này thật không phải là nằm mơ sao!
Chương 266: Làn đầu phá vỡ cực hạn cơ thể người
Chương 267: Sinh mạng trí năng
Chương 268: Vạn Kiếm Ấn đại thành !
Chương 269: Không thêm ở cạnh tên biến thái đến mức tận cùng như người!
Chương 270: Diên cuồng lấy hình chiếu, phát tài!
Chương 271: Các người có thể đến gần ta, coi như các người thắng!
Chương 272: Tử kim thể!
Chương 273: Chiến trường giả thuyết!
Chương 274: Không phải cùng một loại cảnh tượng!
Chương 275: Phong Vân phải thua?
Chương 276: Bị xấu mặt
Chương 277: Lĩnh vực !
Chương 278: Đại tông Sư Đại viên mãn
Chương 279: Luyện khí sư Vương cấp!
Chương 280: Lực lượng mới, năng lực thiên phú!
Chương 281: Phong Vân, ta cũng không bằng hắn!
Chương 282: Khai hoang di tích cỡ lớn!
Chương 283: Phía trên thụ quang, là tinh mang!

Chương 284: Thần Thương Vương, Xích Viêm Vương!
Chương 285: Bán Thú Nhân!
Chương 286: Quét ngang Vương cấp
Chương 287: Sinh vật thân bí
Chương 288: Huyền đẳng Vương cấp thân binh!
Chương 289: Trăm vạn Nguyên Lực Thạch!
Chương 290: Dung hợp sát lục cùng Hủy Diệt chi lục!
Chương 291: Sát lục hóa thân, hủy diệt hóa thân!
Chương 292: Chiến đấu xếp hạng bắt đầu!
Chương 293: Hình chiếu toàn trường!
Chương 294: Phong Vân này là ai?
Chương 295: Cái này, mẹ nó là quái vật gì hả?
Chương 296: Vượt qua thí nghiệm, tuyệt vời!
Chương 297: Chính mình giả bộ làm ra vẻ, khóc cũng phải giả xong!
Chương 298: Ngàn vạn điểm tích lũy lần đầu tiên!
Chương 299: Lĩnh vực của ta, ta làm chủ!
Chương 300: Thời gian chi lục
Chương 301: Người đầu tiên qua cửa trong sử sách!
Chương 302: Kiếm chi lĩnh vực!
Chương 303: Thiên phú hệ lô, đến tay!
Chương 304: Tiên giai, Vương cấp!
Chương 305: Linh Thương Thần Dao!
Chương 306: xâm nhập thế giới hung thú
Chương 307: Thiên phú Không huyết cấp Thuế phạm
Chương 308: Sự khinh miệt của Vương
Chương 309: Trái cây đề thăng áo nghĩa
Chương 310: Diệt hết hung thú bên trong bí địa!
Chương 311: Đại lão, Rbq, Rbq!
Chương 312: Không gian áo nghĩa, đại thành!
Chương 313: Lại thất bại lần nữa!
Chương 314: Ta cũng không dám chọc hấn!
Chương 315: Huyền Tinh cứ địa!
Chương 316: Thế nào là một người bạn tốt
Chương 317: Suy đoán của Phong Vân.
Chương 318: Một đao miểu sát mười lăm Hắc Ám vương giả
Chương 319: Hắc ám tổ chức lại xuất hiện!
Chương 320: Hắc Ám lĩnh vực!

Chương 321: Các thao tác huyền học!
Chương 322: Các thao tác huyền học!
Chương 323: Aws!
Chương 324: Bĩ kỹ linh hồn – Hư Thần chi tháp!
Chương 325: Nhiệm vụ cấp địa ngục!
Chương 326: Thực sự là bị nhìn đến chết
Chương 327: Lại thêm một thiên phú cấp Tinh Mang
Chương 328: Công kích vật lý và công kích Linh Hồn
Chương 329: Lôi lực lượng!
Chương 330: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ sáu!
Chương 331: Tinh Thần Thể!
Chương 332: Một quyền đánh xuyên qua lĩnh vực!
Chương 333: Gặp mạnh là cường!
Chương 334: Thuộc tính bí pháp!
Chương 335: Bảy biến nguyên lực!
Chương 336: Người ẩn trong bóng tối ở cứ địa Thiên Khai
Chương 337: Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại trận
Chương 338: Xin hỏi ngươi là người sao ?
Chương 339: Bóng ma của cả thế hệ tuổi trẻ
Chương 340: Lấy hình chiếu của gần ngàn Vương cấp!
Chương 341: Không ngờ Lôi Đế ngươi lại như thế này!
Chương 342: Săn giết linh thú!
Chương 343: Thân thể của Phong Vân!
Chương 344: Linh hồn thúế biến!
Chương 345: Bất tri bất giác đã trở thành đệ nhất!
Chương 346: Cảnh tượng kì dị
Chương 347: Bạo tăng khí lực!
Chương 348: Năng lực huyết mạch
Chương 349: Huyết dịch màu vàng có di động!
Chương 350: Thập đại Thần tộc!
Chương 351: -
Chương 352: Hư Thần Chi Tháp thúế biến!
Chương 353: Hư Thiên Cảnh!
Chương 354: Có thể so với Thần tử?
Chương 355: -
Chương 356: Thần tử Thần tộc
Chương 357: Kim chi Lĩnh vực

Chương 358: Cách sử dụng chính xác của Hồn Thiên Binh
Chương 359: Vương cấp đại viên mãn!
Chương 360: Lén vào Kim Thần tộc!
Chương 361: Thiên phú biến thân cấp thụ quang!
Chương 362: Không gian lĩnh vực!
Chương 363: Thanh kiếm ngọc nhỏ thứ ba!
Chương 364: Quyết đấu Thần tử!
Chương 365: Cường đại Thần Chi Nhãn!
Chương 366: Bạo! Bạo !
Chương 367: Van cầu người làm người a!
Chương 368: Thánh cấp huyền bí!
Chương 369: Lôi chi lĩnh vực tầng bảy!
Chương 370: Hạo Nguyệt sao có thể tranh sáng với Thần Nhật!
Chương 371: Xông Hư Thiên Cảnh!
Chương 372: Hoàng sợ người bảo vệ Thiên Hư Cảnh!
Chương 373: Liên tiếp phá ba cửa!
Chương 374: Ngự trên cả Thần tử!
Chương 375: Bí mật địa cầu!
Chương 376: Lôi Đế rung động
Chương 377: Gặp lại linh thú Đại viên mãn lĩnh vực thập trọng
Chương 378: Thuật biến, linh hồn quang huy
Chương 379: Cứ luyện như vậy rồi mạnh lên thôi!
Chương 380: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ tám!
Chương 381: Lực công phạt có thể so với Thánh cấp!
Chương 382: Hành trình đến giới Hắc Âm!
Chương 383: Trộm viên châu thần bí!
Chương 384: Bán Thánh cấp!
Chương 385: Linh Hồn Đoạt Xá Pháp!
Chương 386: Nghe nói người muốn đoạt xá ta ?
Chương 387: Tâm gương tiến hóa lần thứ hai
Chương 388: Năng lực không gian mới, Không Gian Phong Tỏa
Chương 389: Tiêu Đề Nương đã chết!
Chương 390: Lục Diệp Linh Liên!
Chương 391: Thần thú bí điển!
Chương 392: Rung động trí năng sinh mạng thể!
Chương 393: Thiên phú năng lực của Bạch Hồ!
Chương 394: Đọc cả vạn pháp!

Chương 395: Linh hồn điều khiển!
Chương 396: Lôi Thần Tử
Chương 397: Hình chiếu Thánh cấp!
Chương 398: Di tích nguyên thủy.
Chương 399: Siêu Phàm cấp Thánh Binh
Chương 400: Thần phục đi!
Chương 401: Thánh binh cấp siêu phàm nhận chủ!
Chương 402: Tiếp ta, một kiếm!
Chương 403: Một lần quét đủ!
Chương 404: Liên quan tới Thần chi huyết mạch phỏng đoán!
Chương 405: Chạy rồi chạy rồi!
Chương 406: Tấn thăng Thánh cấp
Chương 407: Thực lực của giới Hung thủ
Chương 408: Mưu đồ lột xác hung thú Không gian hệ.
Chương 409: Hư Không Thú!
Chương 410: Thiên phú hệ băng, tấn thăng!
Chương 411: Lôi chi Thánh cấp!
Chương 412: Tiều lão đệ, ngươi biết An Lợi không?
Chương 413: Liệt Thiên Nhất Trảo!
Chương 414: Luyện khí sư Thánh cấp!
Chương 415: Thành công lấy được hình chiếu!
Chương 416: Khảo thí Linh hồn thiên phú
Chương 417: Hỏa cảnh tôi thể!
Chương 418: Đánh vỡ cực hạn nhân thể lần thứ sáu
Chương 419: Lại xông Hư Thiên cảnh!
Chương 420: Quét ngang qua cửa!
Chương 421: Quái vật vượt qua phạm vi hiểu biết!
Chương 422: Cả thế gian chấn động!
Chương 423: Thần Cách!
Chương 424: Băng chi Thánh cấp, tấn thăng!
Chương 425: Thái Âm Chân Thủy!
Chương 426: Không Gian lĩnh vực bạo!
Chương 427: Chỗ đặc thù của cứ địa Thanh Huyền!
Chương 428: Thánh cấp vây quét!
Chương 429: Tuyệt đại chiến lực!
Chương 430: Đại lão, đại lão!
Chương 431: Hắc Âm Chi Thần sâu lo!

Chương 432: Sát liền thương, đùng liền chết!
Chương 433: uyện hóa hồn tơ!
Chương 434: Kim loại sinh mệnh!
Chương 435: Túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp!
Chương 436: Người nói tiếng người có được không không?
Chương 437: Điên, sắp điên!
Chương 438: Liếm chó nhất thời thoải mái, càng liếm càng thoải mái!
Chương 439: Muốn chết quá!
Chương 440: Phong thái che lấp toàn trường!
Chương 441: Sung sướng hình chiếu!
Chương 442: Bao, song hệ nguy pháp tắc!
Chương 443: Võ kỹ dung hợp mạnh nhất!
Chương 444: Chúng vương giả triều bái!
Chương 445: Ba cường giả Kiếm Đạo!
Chương 446: Hung thú siêu cấp biến dị!
Chương 447: Điên cuồng xoát hình chiếu!
Chương 448: Trên con đường Kiếm Đạo, người còn kém xa lắm!
Chương 449: Đều là cái bẫy!
Chương 450: Kiếm chi pháp tắc!
Chương 451: Thần Cách Hạ Vị hệ Phong!
Chương 452: Hội trưởng công hội võ giả chân kinh!
Chương 453: Tác dụng phụ khi luyện hóa Thần Cách!
Chương 454: Thần Phong Kiếm Điện!
Chương 455: Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần quyết tuyệt!
Chương 456: -
Chương 457: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng!
Chương 458: Ngàn năm thành thần tính là gì!
Chương 459: Thần Khí!
Chương 460: Hạ Vị Thần Thể!
Chương 461: Không gian nguy pháp tắc, thành!
Chương 462: Tự mình tìm đường chết!
Chương 463: Một chương nghiền chết!
Chương 464: Sinh Mệnh Chi Tâm!
Chương 465: Cảm giác đã đi đến đỉnh nhân sinh!
Chương 466: Tấn thăng, Thần Cách!
Chương 467: Pháp tắc phân chia!
Chương 468: Đây là thao tác thần tiên!

Chương 469: Cuộc chiến Thần cảnh.
Chương 470: Phong Vân, phải chết!
Chương 471: Một trảo vắt ngang thiên địa!
Chương 472: Thiên tài chiến, một vạn năm một lần!
Chương 473: Mười hệ thuộc tính tề tụ một thân!
Chương 474: Ta mang đến yêu nghiệt đó!
Chương 475: Các thiên tài siêu cấp của Thanh Linh Tinh.
Chương 476: Chương 476: Bạo, chín tầng ngục Lôi chi pháp tắc!
Chương 477: Chương 477: Có chút xấu bụng!
Chương 478: Tàn khốc thiên tài chiến!
Chương 479: Chính là muốn nhìn thấy biểu tình này của ngươi!
Chương 480: Bị dọa sợ!
Chương 481: Lôi chi hạ vị Thần, thành!
Chương 482: Ngàn vạn năm mới xuất hiện một vị thiên kiêu!
Chương 483: Đi con đường tinh phẩm!
Chương 484: Thiên tài tụ tập!
Chương 485: Dung hợp huyền ảo!
Chương 486: Ba năm, năm hệ thành thân!
Chương 487: Cỡ nào ngọa tào!
Chương 488: Trục tiếp giết xuyên!
Chương 489: Con mẹ nó “cũng thường thường không có gì lạ” á!
Chương 490: Ta cũng cực kỳ tuyệt vọng!
Chương 491: Một quyền đánh nổ!
Chương 492: Hắc mã đi đến cùng!
Chương 493: Thiên phú cấp thượng vị Thần!
Chương 494: Tiến về tổng bộ công hội võ giả vũ trụ!
Chương 495: Đại Địa Thần Chủ!
Chương 496: Đại tài khí thô!
Chương 497: Bạo! Thời Gian thiên phú!
Chương 498: Vũ trụ thế giới giả tưởng!
Chương 499: Liên tiếp vượt ải!
Chương 500: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ Thần cấp thiên!
Chương 501: Thiên phú linh hồn tiến giai!
Chương 502: Chí tôn tinh cầu!
Chương 503: Thượng vị Thần Thể!
Chương 504: Mẹ nó, còn có muốn cho chúng ta sống hay không
Chương 505: Đã nói là cận bã cơ mà!

Chương 506: Thần Vương thở dài!
Chương 507: Thế giới nhiệm vụ!
Chương 508: Đồ Đẳng thế giới!
Chương 509: Người bên ngoài vũ trụ!
Chương 510: Một cái liếc mắt dọa lùi Trung Vị Thần!
Chương 511: Một kiếm chém mười hai Thần!
Chương 512: Đồ đẳng tăng chiến lược!
Chương 513: Lô đao!
Chương 514: Đồ đẳng cấp Tinh Phẩm xuất thế!
Chương 515: Một lượng lớn huyết sát khí!
Chương 516: Thật xin lỗi, bug chính là có thể muốn làm gì thì làm!
Chương 517: Cuồng Chiến Đồ Đẳng!
Chương 518: Thiên tài tư cách chiến!
Chương 519: Hủy Diệt pháp tắc và Sát Lục pháp tắc!
Chương 520: Diệt Tinh Pháo!
Chương 521: Hủy Diệt Thần Chủ!
Chương 522: Hủy Diệt và Sát Lục Bí Điển!
Chương 523: Ngũ đại thiên tài? Không! Ngũ đại dê béo!
Chương 524: Hình chiếu cao nhất!
Chương 525: Trung Vị Thần!
Chương 526: Trăm vạn hình chiếu!
Chương 527: Tứ đại thế lực đỉnh phong!
Chương 528: Tuyển ai không tốt, càng muốn chọn một cái bug!
Chương 529: Một đường quét ngang!
Chương 530: Trục chỉ bản tâm!
Chương 531: Huyền thuật đại sư!
Chương 532: Thần Vương Thế!
Chương 533: Một quyền!
Chương 534: Đệ nhất thiên tài!
Chương 535: Dị tộc chú ý!
Chương 536: Tên ta, Phong Vân!
Chương 537: Chinh phục tinh cầu!
Chương 538: Thần Vương đến từ cầu vòng rằm!
Chương 539: Hình chiếu năm người đứng đầu!
Chương 540: Xảy ra bất ngờ đánh mặt!
Chương 541: Tấn thăng, thượng vị Thần!
Chương 542: Đám Thần Vương chân kinh!

Chương 543: Huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên!
Chương 544: Các vị Thần Vương cười không nổi!
Chương 545: Siêu hạng phi thuyền vũ trụ!
Chương 546: Văn minh Mặc Viêm đế quốc!
Chương 547: Ôm đù hai vị quốc chủ!
Chương 548: Bức Vương, trở về!
Chương 549: Thần Vương cấp Huyền Đạo thiên phú!
Chương 550: Nguyên Thủy thế giới!
Chương 551: Huyền thuật đáng sợ!
Chương 552: Hắc Âm Chúa Tể!
Chương 553: Mười vạn võ kỹ Thần cấp!
Chương 554: Lão tổ đòi thứ nhất Phong thị gia tộc!
Chương 555: Lục Sát Văn Diệt!
Chương 556: Vô tận vũ trụ tuổi trẻ đệ nhất nhân!
Chương 557: Thần Vương đại lục!
Chương 558: Ý chí thí luyện!
Chương 559: Thần Vương ninh bợ!
Chương 560: Chiến trường ngoài biên cương!
Chương 561: Đánh giá chiến lực!
Chương 562: Thiên tài của vũ trụ Thánh Sơn!
Chương 563: Âu Hoàng cái gì? Quả nhiên là ảo tưởng!
Chương 564: Thần Thú, Ba Thiên Ma Xà!
Chương 565: Thiên phú thần thông, Bản Tôn Thiên Địa!
Chương 566: Ngọa tào, một đạo miếu?
Chương 567: Đây là nơi đại biến thái nào!
Chương 568: Di tộc thiên tài!
Chương 569: Đoán em gái người!
Chương 570: Thời gian, giam cầm!
Chương 571: Chuẩn bị rời đi!
Chương 572: Tộc quần phụ thuộc nhân loại!
Chương 573: Kim Bằng Thần Vương!
Chương 574: Đột phá! Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú!
Chương 575: Công kích linh hồn!
Chương 576: Dao Kiếm Thần Vương!
Chương 577: Trên trời dưới đất vũ trụ vạn vực, duy nhất!
Chương 578: Thần lực ép địch!
Chương 579: Phê Thần Trần!

Chương 580: Phê Thần Trần!
Chương 581: Cái đồ chơi này có thể chết người?
Chương 582: Vô địch Thần Vương!
Chương 583: Tấn thăng, bát đại thiên phú thuộc tính cấp Thần Chủ!
Chương 584: Chính xác đường!
Chương 585: Hắc Ám Chúa Tể chấn động!
Chương 586: Khung Thiên Tinh thần đồ!
Chương 587: Nhất niệm diệt tộc!
Chương 588: Nhục thân so với Thú tộc còn kinh khủng hơn!
Chương 589: Chương 589: Thần thánh phương nào!
Chương 590: Thú tộc liên minh chú ý!
Chương 591: Thần Chủ cũng phải cúi đầu!
Chương 592: Chương 592: Tên ta, Văn Diệt!
Chương 593: Lực lượng thế giới? Nghiền nát!
Chương 594: Tám gương hình chiếu tiến hóa hoàn tất!
Chương 595: Tấn cấp, Thần Chủ cấp Linh Hồn thiên phú!
Chương 596: Nhất niệm diệt chư địch!
Chương 597: Rời đi!
Chương 598: Tiếp cận Chúa Tể cấp linh hồn lực lượng!
Chương 599: Sức tương tượng cấp max của Hắc Ám Chúa Tể!
Chương 600: Trở lại tông bộ!
Chương 601: Ba kiện chí bảo!
Chương 602: Thời gian vạn năm trong nháy mắt!
Chương 603: Thiên địa, thất sắc!
Chương 604: Đột phá, Thần Vương!
Chương 605: Người ở trong lòng không có biết tính hay sao?
Chương 606: Còn chưa bắt đầu, liền đã kết thúc!
Chương 607: Địa Cầu nhất mạch lại ra người khủng bố như vậy?
Chương 608: Nhóm Thủy Tổ kinh hãi!
Chương 609: Thần Long Hào!
Chương 610: Huyền Linh Thần Chủ!
Chương 611: Công hội võ giả vũ trụ, Phong Vân!
Chương 612: Thiên tài và Bug!
Chương 613: Sinh Mệnh Chúa Tể!
Chương 614: Trùng tộc, Thất Khước Thần Chủ!
Chương 615: Tấn thăng, Thần Chủ cấp thể chất!
Chương 616: Kiếm tộc!

Chương 617: Có một loại thiên tài gọi Phong Vân!
Chương 618: Thất Khước Thần Chủ hưng phấn!
Chương 619: Kiếm, hẳn nên dùng thế này!
Chương 620: Cái này con mẹ nó chuẩn thân tiên thao tác à!
Chương 621: Linh hồn nô bộc!
Chương 622: Cửu U Luyện Hồn Điện!
Chương 623: Mẹ nhìn thấy đánh!
Chương 624: Thiên phú ghi vào sử sách của ngàn tỷ tộc đàn!
Chương 625: Tham kiến lão tổ!
Chương 626: Ta đem tất cả đều để ở nơi đó!
Chương 627: Giới Thạch không đủ nhét kẽ răng!
Chương 628: Luân vì công cụ người Thần Chủ!
Chương 629: Phong Vân tiêu đội!
Chương 630: Long tộc!
Chương 631: Còn cái gì người không biết không?
Chương 632: Tư tưởng huyết mạch mạnh nhất!
Chương 633: Đây là quái vật dạng gì vậy?
Chương 634: Thế giới hình chiếu lần đầu hiển uy!
Chương 635: Kim Lôi Thần lực dung hợp!
Chương 636: Người, cảm thụ qua tuyệt vọng sao?
Chương 637: Chúa Tể, ra tay!
Chương 638: Ta vì, Thần Chủ!
Chương 639: Thế giới hình chiếu vs quy tắc lực lượng!
Chương 640: Lấy phạm nhân thân thể, sánh vai Thần Linh!
Chương 641: Thế giới Thần quốc, thành!
Chương 642: Đi trên con đường không thông!
Chương 643: Ngũ Hành Chúa Tể!
Chương 644: Đến từ thế hệ tuổi trẻ sùng bái!
Chương 645: Đạo kiếm tung hoành mười vạn dặm!
Chương 646: Ngân Thần sáo trang, gấp 10 lần lực lượng!
Chương 647: Vũ trụ, chí tôn!
Chương 648: Trả tiền người chơi lại ngu phê, có thể có bất hack?
Chương 649: Tất cả đều muốn!
Chương 650: Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú!
Chương 651: Chần chờ sẽ phí công!
Chương 652: Ngàn dặm tặng đầu người!
Chương 653: Đấu Chiến Bình Đài!

Chương 654: Toàn công cụ người!
Chương 655: Tôn người là thiên kiêu số một lại như thế nào!
Chương 656: Toàn chiến, toàn thắng!
Chương 657: Tộc chiến có thể thua, Phong Vân phải chết!
Chương 658: Vô cùng ủy khuất Hắc Âm Chúa Tể!
Chương 659: Người thắng lớn nhất!
Chương 660: Tiến hóa đi, liêm chó thú!
Chương 661: Thủ đoạn cuối cùng!
Chương 662: Vũ Trụ Thụ!
Chương 663: Sinh mệnh thể đặc thù!
Chương 664: Đại địa quy tắc lực lượng!
Chương 665: Đặc thù sinh mệnh thể thế giới quan sụp đổ!
Chương 666: Ngay từ đầu liền gặp được biến thái nhất!
Chương 667: Cây ghép Vũ Trụ Thụ!
Chương 668: Gấp 100 lần tăng phúc!
Chương 669: Chí tôn vô vọng!
Chương 670: -
Chương 671: Thiên phú biến thân cấp Chúa Tể nghịch thiên!
Chương 672: Một người một cung, huyết nhiệm tinh không!
Chương 673: Nào, đại thân dẫn người bay!
Chương 674: Kiếm binh cấp Chúa Tể!
Chương 675: Điên cuồng hình chiếu!
Chương 676: Dạng thiên tài này, đến đánh cho ta!
Chương 677: Liêm chó là thực ngu phê!
Chương 678: Có được chín ngàn vạn hình chiếu!
Chương 679: Thần binh nhận chủ!
Chương 680: Tối cường, Kiếm Đạo thiên phú!
Chương 681: Quay lại thời gian!
Chương 682: Đại biến thái siêu cấp vô địch!
Chương 683: Hấn đến, bức vương hấn đến!
Chương 684: Hỗn Độn Giới Chỉ!
Chương 685: Siêu việt thường nhân sức mạnh tâm linh!
Chương 686: Vị Chí Tôn tương lai thứ hai!
Chương 687: Gây ai không tốt, hết lần này tới lần khác gây bất hack!
Chương 688: Ngàn ức Giới Thạch!
Chương 689: Vừa mới, là người nói ta muốn chết?
Chương 690: Vi phạm vũ trụ định luật!

Chương 691: Bảy tộc bức chiến!
Chương 692: Muốn trách, thì trách người quá yêu nghiệt!
Chương 693: Đại chiến, muốn bắt đầu!
Chương 694: Ăn cướp Thú tộc!
Chương 695: Giả ngẫu xong liền chạy, vẫn là trước sau như một kích thích!
Chương 696: Hiện thực bản 'Bạo binh lưu' !
Chương 697: Người đang muốn ăn rắm!
Chương 698: Viên mãn! Chúa Tể!
Chương 699: Là thời điểm hiện ra chân chính chính mình!
Chương 700: Ta tức là Đao Kiếm Thần Chủ!
Chương 701: Vô địch Chúa Tể ra tay!
Chương 702: Kiếm ra, tịch diệt!
Chương 703: Thập tộc tránh lui!
Chương 704: Tiểu hào chuyên chính thức, Đao Kiếm Chúa Tể!
Chương 705: Mười hệ thuộc tính, đều là làm chúa tể!
Chương 706: Thời Gian Chi Tâm, Không Gian Chi Tạng!
Chương 707: Phong cách không đúng !
Chương 708: Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú!
Chương 709: Chí Tôn đều nhìn không thấu người!
Chương 710: Cũng không thấy nữa!
Chương 711: Đại thế cuồn cuộn!
Chương 712: Hồn độn thế giới!
Chương 713: Công pháp dung nhập ngũ hành!
Chương 714: Thiên phú thần thông, Tâm Bảo Thuật!
Chương 715: Một bộ tam liên!
Chương 716: Kim Thần sáo trang!
Chương 717: Bạch Kim sáo trang!
Chương 718: Bệnh thiếu máu đến bạo tạc Hắc Âm Chúa Tể!
Chương 719: Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú! .
Chương 720: Thần Đao xuất thế!
Chương 721: Một đao ra, vẫn lạc!
Chương 722: Tộc khí, Kính Chiếu Thiên!
Chương 723: Chiến lược kinh thế!
Chương 724: Tuyệt sát chi cục?
Chương 725: Đây là cái gì kinh thế quái vật! ?
Chương 726: Ai dám tranh phong!
Chương 727: Toàn bộ bại dưới kiếm của ta!

Chương 728: Một trận chiến mà chấn vạn tộc!
Chương 729: Người quản cái này gọi rất ít?
Chương 730: Có phải hay không không chơi nổi?
Chương 731: Chân Long chân chính!
Chương 732: Thiên Ma Chúa Tể!
Chương 733: Một phát nhập hồn! Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể!
Chương 734: Ta lên, một chỉ miểu!
Chương 735: Quy tắc dung hợp, rất khó sao?
Chương 736: Chí Tôn chân kinh!
Chương 737: Phương pháp thành tựu Chí Tôn!
Chương 738: Mạnh tân thấy đại lão!
Chương 739: Trở về dưỡng lão rồi!
Chương 740: Phong Vân đã thành quá khứ thức!
Chương 741: Kiếm đạo, quy tắc!
Chương 742: Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể!
Chương 743: Đoạt thức ăn trước miệng cạp!
Chương 744: Một kiếm trăm vô địch!
Chương 745: Kiếm Giới, mở!
Chương 746: Vô địch chi thế sơ hiện!
Chương 747: Siêu cấp kiếm tu!
Chương 748: Khẩn cầu phát nhanh.
Chương 749: Vũ trụ ý chí!
Chương 750: Hơi kém bị dọa ngắt Ngũ Hành Chúa Tể!
Chương 751: Con đường kiếm tu gian nan biết bao!
Chương 752: Khấp Nịnh Mông!
Chương 753: Chí Tôn luyện khí!
Chương 754: Tối cường thiên tài là ai?
Chương 755: Chí Tôn cấp hình chiếu!
Chương 756: Kiếm binh tiến hóa!
Chương 757: Nửa Chí Tôn cấp binh khí!
Chương 758: phương pháp Phá cực!
Chương 759: Chí Tôn Chi Thể!
Chương 760: Lực lượng tuyệt đối, quyền lui hai tôn!
Chương 761: Tương lai mới!
Chương 762: Thiên ngoại hữu thiên!
Chương 763: Thiên kiêu thể hệ trẻ tuổi của Phong gia!
Chương 764: Thời Không thuộc tính!

Chương 765: Công thành viên mãn!
Chương 766: Là sao, ta đi thử một chút!
Chương 767: Nó tên thật là, Phong Vân!
Chương 768: Ngồi đợi thiên hạ chur tộc đến bái!
Chương 769: Một người chân nhiếp ước vạn tộc đàn!
Chương 770: Hồn Độn cấp phi thuyền vũ trụ!
Chương 771: Thiên phú đao đao, tấn thăng!
Chương 772: Hồn độn phong bạo!
Chương 773: Hồn độn Chí Tôn!
Chương 774: Đến nơi Trung Thiên Vũ Trụ!
Chương 775: Hình chiếu toàn bộ vũ trụ!
Chương 776: Lại phải bắt đầu xoát!
Chương 777: Các chí tôn chân kinh!
Chương 778: Cộng lại đều không đủ đánh!
Chương 779: Khác loại đặng tràng!
Chương 780: Siêu việt chế độ phía trên tồn tại!
Chương 781: Giữa chúng ta xuất hiện một đại lão!
Chương 782: Đại tông môn các ngươi đều chơi như vậy sao?
Chương 783: Nhất Đạo Chi Quân!
Chương 784: Cá chép hóa rồng!
Chương 785: Hoa lệ băng!
Chương 786: Thiên kiều biến thành công cụ người!
Chương 787: Tổ ba người!
Chương 788: Hình chiếu kiếm tu!
Chương 789: Nghiêng trời lệch đất biến hóa!
Chương 790: Vôn có tưởng rằng manh tân, không nghĩ tới là đại lão!
Chương 791: Lại một tên quái vật!
Chương 792: Ta mẹ nó cảm ơn ngươi!
Chương 793: Hack hình người!
Chương 794: Quét ngang!
Chương 795: Trăng sáng cùng mặt trời khác biệt!
Chương 796: Chương 796: Thần tượng của các ngươi đang bị hành hạ!
Chương 797: Chương 797: Kinh ngạc? Không tồn tại!
Chương 798: Kiếm Đạo đại năng tương lai!
Chương 799: Đế Kiếm! Tuyệt Kiếm! Sát Kiếm!
Chương 800: Phối trí quá thấp!
Chương 801: Tử Cực Long Thần Kiếm!

Chương 802: Một trăm tám mươi vạn lãnh địa hành tinh sinh mệnh!
Chương 803: Hồn Độn, Chí Tôn!
Chương 804: Ta chính là thiên!
Chương 805: 'Phôi trí' tăng lên!
Chương 806: Người đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả!
Chương 807: Mặt ngoài bình tĩnh, nội tâm hoảng như chó!
Chương 808: Ta có một kiếm, người có dám tiếp?
Chương 809: Huyết mạch tu hành hệ thống!
Chương 810: Lại là một ngày đen đui!
Chương 811: 'Sát Kiếm' kiếm đạo nhập môn!
Chương 812: Ma Tướng Địa Ba!
Chương 813: Bất lực cuồng nộ!
Chương 814: Hình chiếu ức vạn binh sĩ
Chương 815: Tấn thẳng Hồn Độn cấp
Chương 816: Siêu việt truyền kỳ cấp độ!
Chương 817: Vô Úy Dao Sơn!
Chương 818: Trong vòng một ngày phá hai đại cảnh giới!
Chương 819: Chính giữa cách một trăm con kiến cùng voi!
Chương 820: Gấp 10000 lần trọng lực!
Chương 821: Ta thừa nhận, ta thêm hình chiếu của hần!
Chương 822: Người xác định hần là đệ tử tân tân nội môn?
Chương 823: Ngang hàng với đội thứ nhất!
Chương 824: Người biết ta biết, người không biết ta cũng biết!
Chương 825: Muốn quyết tới cường, còn lại đều là vì vật làm nền!
Chương 826: Người tức giận hay không?
Chương 827: Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn cấp độ thân thể.
Chương 828: Không phải ta nói!
Chương 829: Đã từng cái thể thiên kiêu!
Chương 830: Quyết đấu Huyền Thuật đại sư!
Chương 831: Một kiếm
Chương 832: Người đáng tiếc cái cầu ấy!
Chương 833: Quyết đấu cuối cùng!
Chương 834: Hắc một nhóm hắc mã!
Chương 835: Chí cao chi đạo chiến đấu!
Chương 836: Nhất bảng!
Chương 837: Ta nhớ tới chuyện cao hứng!
Chương 838: Sáu môn Kiếm Đạo chí cao!

Chương 839: Tung hoành cùng giai, ta vì vô địch!
Chương 840: Muốn tu Đạo Đạo!
Chương 841: Thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn!
Chương 842: Đạo đạo, thành!
Chương 843: Di tích cổ xuất thế!
Chương 844: Biến thân! Một thân phận khác!
Chương 845: Đều cho ta đến trong chén đến!
Chương 846: Kim Dương Đạo Hoàng, Đạo Đạo đại năng!
Chương 847: Đạo Đạo truyền thừa!
Chương 848: Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi!
Chương 849: Nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong!
Chương 850: Hẳn phải chết khảo nghiệm?
Chương 851: Tu cái gì không được, nhất định phải tu đạo đạo!
Chương 852: Quá đơn giản!
Chương 853: Bái kiến chủ nhân mới!
Chương 854: Quái vật!
Chương 855: Bất hủ, thời gian!
Chương 856: Người ngăn ta thành đạo, giết!
Chương 857: Nhiều thêm hai người hộ đạo!
Chương 858: Cực hạn Hỗn Độn Thể!
Chương 859: Nhất tộc chi Thánh Địa!
Chương 860: Cứu cực Xoát Tiên!
Chương 861: Năm trăm vạn hình chiếu Chí Tôn!
Chương 862: Trạch nam cứu cực!
Chương 863: Bán Đạo Quân!
Chương 864: Thập phương đều là động!
Chương 865: Về nhà làm ruộng nó không thơm không?
Chương 866: Giết liền là tuyệt thế thiên tài!
Chương 867: Ân hình đại thổ hào!
Chương 868: Ba Tuần Ma Vương chấn động!
Chương 869: Cổ tu người!
Chương 870: Người này cũng quá thận trọng a!
Chương 871: Hợp với khuôn mẫu của nhân vật chính!
Chương 872: Có một không hai đương đại!
Chương 873: Một giọt máu phá diệt một giới!
Chương 874: Xin hỏi, hẳn là người sao?
Chương 875: Tất bại chi cực?

Chương 876: Cỡ nào máu chó!
Chương 877: Cho ta thời gian, Đạo Quân cũng giết cho ngươi xem!
Chương 878: Một ngum khí thổi tắt Thái Dương!
Chương 879: Người tu hành sự tình, sao có thể gọi lừa gạt đâu!
Chương 880: Trảm Sát Thời Gian!
Chương 881: Vậy quá khó!
Chương 882: Cường Linh Đại Thiên Vũ Trụ!
Chương 883: Đùi của người ta đến!
Chương 884: Bởi vì, ta đến!
Chương 885: Không lùi, chết!
Chương 886: Cao điệu tổ ba người!
Chương 887: Vô địch chi quyền!
Chương 888: Chí bảo chuẩn Đạo cấp linh hồn!
Chương 889: Phong mang lung lay cứu trọng thiên!
Chương 890: Vương cấp thiên tài!
Chương 891: Kiếm đạo đại năng độc nhất vô nhị!
Chương 892: Nhìn thấu thân phận!
Chương 893: Tiên Thiên Nhất Khí Thân!
Chương 894: Rà quét toàn bộ vũ trụ!
Chương 895: Có người cũng nổi đác ý!
Chương 896: Thất trọng thiên!
Chương 897: Quang Minh Kiếm Vương!
Chương 898: Đục nước béo cò!
Chương 899: Nở rộ hào quang Đế Kiếm Kiếm Đạo!
Chương 900: Kiếm Đạo đại năng ngưi phê liền xong việc!
Chương 901: Đứng nơi đó, là hack!
Chương 902: Một người dám biên, một người dám tin!
Chương 903: Truyền môn pháp, Phong Vân rời đi!
Chương 904: Một trận thao tác hậu nhân không có!
Chương 905: Thiên phú thăng cấp!
Chương 906: Hình chiếu Càn Nguyên Tông tông chủ!
Chương 907: Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên!
Chương 908: Vĩnh Hằng cấp!
Chương 909: Bức Vương hàng thế!
Chương 910: Xoát Đế: Ta nguyện xưng ngươi là mạnh nhất!
Chương 911: Ba kiếm đạo đại thành!
Chương 912: Truyền thừa chi địa!

Chương 913: Không thể cho hấn cơ hội trang bức!
Chương 914: Khôi lỗi sinh vật!
Chương 915: Không ngừng bị tiên thi!
Chương 916: Tuyệt vọng, Tâm Kiếm, Hồn Độn!
Chương 917: Kiếm Cung!
Chương 918: Vị trí Kiếm Chủ!
Chương 919: Có người bảo bọc liền là tốt!
Chương 920: Bò!
Chương 921: Chung cực kiếm đạo, nó không thom sao?
Chương 922: Đoạt cơ đại pháp!
Chương 923: Hạt giống tuyệt vọng!
Chương 924: Ma vực!
Chương 925: Càng phát ra thâm bất khả trắc!
Chương 926: Ta nói, đã thành rồi!
Chương 927: Chung cực Kiếm Đạo!
Chương 928: Sẽ không thua!
Chương 929: Vũ trụ đại giao hội!
Chương 930: Hắc Thiên Ma Quân!
Chương 931: Quyết đấu Đạo Quân!
Chương 932: Người cũng chỉ là sâu kiến mà thôi!
Chương 933: Không phải Đạo Quân, nhưng có thể giết Đạo Quân!
Chương 934: Chẳng lẽ người là thái tử gia trong truyền thuyết?
Chương 935: Công khai tử hình
Chương 936: Trở lại cổ hương!
Chương 937: Hằng Vũ Chí Tôn bị một bầu rượu chấn kinh!
Chương 938: Vân Thiên Kiếm Thần cùng Vân Chí Tôn!
Chương 939: Âm dương quái khí!
Chương 940: Nơi này có biến thái!
Chương 941: Phía trước có đại lão ẩn hiện!
Chương 942: Ôm đùi, quả nhiên đặc ý!
Chương 943: Lập tức là xong, không đau!
Chương 944: Cổ tu hành giả gia tộc!
Chương 945: Cổ Thần khôi lỗi!
Chương 946: Hậu duệ cổ tu hành giả!
Chương 947: Cái đùi này, thật thô!
Chương 948: Thành lập Kiếm Thần Điện!
Chương 949: Lại một đầu liêm chó!

Chương 950: Ân Bí Chi Địa!
Chương 951: Không có năng lực cuồng nô!
Chương 952: Đạo khí, nó không thơm sao?
Chương 953: Thái Thượng Trụ Cự Kinh!
Chương 954: Ta sợ hù chết người!
Chương 955: Đạo Tôn Chi Đạo!
Chương 956: Đạo Tôn kinh ngạc!
Chương 957: Thiên Tuyên Đạo Vực!
Chương 958: Trở về Tiểu Thiên Vũ Trụ!
Chương 959: Ưc vạn tộc đàn đều thần phục!
Chương 960: Thời đại nhân vật chính!
Chương 961: Chuyển vũ trụ thế giới đến cho ta
Chương 962: Tập thể Chúa Tể đều thăng hoa!
Chương 963: Nhất niệm tạo vũ trụ!
Chương 964: Nhân Chủ Phong Vân!
Chương 965: Tiến về vô tận hỗn độn chỗ sâu!
Chương 966: Thất đại thiên phú tấn thăng!
Chương 967: Hỗn Độn đường viên tin tức!
Chương 968: Đạo Tôn chuyển thế!
Chương 969: Khôi lỗi sư!
Chương 970: Vạn cầu người đừng nói!
Chương 971: Bảo bối của người không tệ, ta thích!
Chương 972: Đến đưa mấy chục tỷ.
Chương 973: Đạo Tôn đều thích chơi như vậy sao?
Chương 974: Hư Chi Đảo!
Chương 975: Truyền thừa bảo vật!
Chương 976: Thấy ta cần nghe theo!
Chương 977: Tự bế Đạo Quân!
Chương 978: Âu Hoàng phụ thể ngăn ngại?
Chương 979: Đạo Quân, cuối cùng thành!
Chương 980: Người xác định là mang không phải đoạt sao?
Chương 981: Tu La, Sinh Tử, Vạn Kiếp!
Chương 982: Hai lớp yêu nghiệt!
Chương 983: Trang bức trước mặt ta, ai cho người dũng khí!
Chương 984: Kim Dương Đạo Đạo viên mãn!
Chương 985: Gieo xuống ba khóa hạt giống!
Chương 986: Người nói, không hoàn mỹ!

Chương 987: Thập tử vô sinh!
Chương 988: Bốn môn chí cao Đạo Đạo đại thành!
Chương 989: Tất cả đều ước chiến!
Chương 990: Quyết đấu đệ nhất Đạo Quân!
Chương 991: Dục vọng muốn sống kéo căng!
Chương 992: Thành cũng tại chấp niệm, bại cũng tại chấp niệm!
Chương 993: Sớm đã vượt qua Đạo Hoàng!
Chương 994: Người nghĩ ăn rằm!
Chương 995: Người nói tức giận hay không?
Chương 996: Tối cường đạo!
Chương 997: Thiên Sát Tam Thập Nhất Tướng!
Chương 998: Quá, quá mạnh!
Chương 999: Linh hồn truyền thừa!
Chương 1000: Thần Dược xuất thế!
Chương 1001: Chương 1001: Kiếm Cung, Phong Vân!
Chương 1002: Tiếp ta một kiếm, vừa vặn rất tốt!
Chương 1003: Yêu nghiệt trong yêu nghiệt!
Chương 1004: Các người là thềm mặt cung chủ đại nhân !
Chương 1005: Tứ đại Thánh Địa!
Chương 1006: Pháp Bảo chi linh!
Chương 1007: Kiếm Bình tiến giai!
Chương 1008: Đạo Vực bài danh chiến!
Chương 1009: Thương Vũ Kiếm Quân!
Chương 1010: Liền mẹ nó không hợp thói thường!
Chương 1011: Đại Thần vào hồ cá!
Chương 1012: Ai cũng không chạy thoát định luật thật thom!
Chương 1013: Một đao trăm tuế nguyệt, một kiếm mở vạn cổ!
Chương 1014: Trung ương Hỗn Độn Giới!
Chương 1015: Giải thi đấu đến!
Chương 1016: Yêu nghiệt như mưa!
Chương 1017: Mạnh lên ức điểm điểm!
Chương 1018: Đạo Quân cũng có thể khủng bố như vậy?
Chương 1019: Vĩnh Hằng Thiên Quân chân kinh!
Chương 1020: Cứu đại tông hãm mộ!
Chương 1021: Thế Tục Giới, Đạo Tiên Giới!
Chương 1022: Truyền thụ kiếm đạo!
Chương 1023: Thiên đường là địa ngục!

Chương 1024: Tả Đạo Ma tu!
Chương 1025: Linh hồn đại thiên đế, tên gọi tắt Hồn Thiên Đế!
Chương 1026: Thiên Quân rung động!
Chương 1027: Ta có một kiếm, có thể bại Thiên Quân!
Chương 1028: Chung cực chi đạo!
Chương 1029: Đùng hỏi, hỏi liền vô địch!
Chương 1030: Song trọng tấn thăng!
Chương 1031: Bắt đầu hoàn mỹ!
Chương 1032: Người mới đều là quái vật hệ liệt!
Chương 1033: Tim heo bóc vỏ tôm!
Chương 1034: Cmn, người cũng ưa thích trang bức!
Chương 1035: Cao mở thấp đi!
Chương 1036: Hợp Đạo Phù!
Chương 1037: Đạo Phù chi tranh!
Chương 1038: Đáng chết, gia hỏa này thế mà trang bức!
Chương 1039: Người ngoài cuộc!
Chương 1040: Phong Vân cứu tràng!
Chương 1041: Bản đây đủ của chung cực ngũ hành chi đạo!
Chương 1042: Ác khách đăng lâm!
Chương 1043: Chỉ là ngăn cản một kiếm mà thôi!
Chương 1044: Người quản cái này gọi có chút cảm ngộ?
Chương 1045: Ưc vạn không gian, tất cả nằm trong lòng bàn tay!
Chương 1046: Một tân tú đi ngang qua mà thôi!
Chương 1047: Đạo Quân toàn năng nhất!
Chương 1048: Ngũ Đại Thiên Vương!
Chương 1049: Thời Không Đại Đạo!
Chương 1050: Tám ngàn năm phi tù!
Chương 1051: Một phù cuối cùng!
Chương 1052: Đều không nhìn kỹ!
Chương 1053: Võ chi đại đạo!
Chương 1054: Kinh tài tuyệt điểm!
Chương 1055: Nmd? Người nói đây là không có ý nghĩa?
Chương 1056: Vốn có cho rằng rất cao lãnh, không nghĩ tới là Bức Vương hàng thế!
Chương 1057: Kết quả bất ngờ!
Chương 1058: Mười hai loại chung cực chi đạo!
Chương 1059: Cửu Long hàm Đại Nhật!

Chương 1060: Người phẫn, người tinh tế phẫn!
Chương 1061: Trêu gái nhất thời thoải mái!
Chương 1062: Thật ra yêu nghiệt là kiếm về!
Chương 1063: Trước cú cầu thả một đọt!
Chương 1064: Thiên địa quy tắc áp chế!
Chương 1065: Muốn phát triển Nhân tộc!
Chương 1066: Nghĩ trang bức? Không cửa!
Chương 1067: Một Nhân tộc đi ngang qua thôi!
Chương 1068: Nhân tộc người mở đường!
Chương 1069: Ở trước mặt ta diễn xuất?
Chương 1070: Đã từng là Nhân tộc!
Chương 1071: Nghe nói người muốn luận bàn với ta?
Chương 1072: Ngày đó bị hack làm cho sợ hãi!
Chương 1073: Sát lục đại đạo!
Chương 1074: Cứu đại Thánh Khí!
Chương 1075: Người đặc biệt muốn ta chết sao!
Chương 1076: Huyền cảnh khắc giết chóc!
Chương 1077: Đồ ăn giống như chó!
Chương 1078: Mắt không cần có thể quyên cho có người cần!
Chương 1079: Gia hỏa này, thật là biến thái!
Chương 1080: Nơi Thần Long vẫn lạc!
Chương 1081: Tiến giai, Vạn Long Kiếm!
Chương 1082: Mới mở miệng liền biết là lão liếm cầu!
Chương 1083: Tỷ lệ thất bại cao tới 99,9999%
Chương 1084: Hành tẩu giang hồ, tiểu hào bên người!
Chương 1085: Long Nữ!
Chương 1086: Người có ý kiến gì không?
Chương 1087: Gặp lại Ma Giác tộc!
Chương 1088: Lại gặp một chiêu!
Chương 1089: Thần Long nhất tộc xuống đóc!
Chương 1090: Cung phụng Tử Kim cấp!
Chương 1091: Cái này ai chịu nổi?
Chương 1092: Ngón tay như ấn sâu kiến!
Chương 1093: Lần này đi, vì nhân tộc quật khởi!
Chương 1094: Gieo rắc hạt giống hi vọng!
Chương 1095: Cùng ta có duyên!
Chương 1096: Lúc tiến hành chiếu hình!

Chương 1097: Tan vỡ tại chỗ!
Chương 1098: Nếu như xâm lấn Nhân tộc của ta, tiếc gì một trận chiến!
Chương 1099: Trời mới biết hấn vì sao lại biến thái như vậy !
Chương 1100: Bất hack cường giả, khủng bố như vậy!
Chương 1101: Mạng lưới lạc hậu?
Chương 1102: Vạn năm, đạo thành!
Chương 1103: Dạy người làm người!
Chương 1104: Một kiếm trấn áp thời không!
Chương 1105: Quên đi, tiếp tục biến thái !
Chương 1106: Tồi cường, Đạo Quân!
Chương 1107: Cái này mẹ nó không phải Bức Vương là cái gì!
Chương 1108: Yêu yêu!
Chương 1109: Nữ Đế tương lai của Nhân tộc!
Chương 1110: Chờ ăn rằm đầu!
Chương 1111: Trở mặt nhanh hơn đóng kịch!
Chương 1112: Sắp hợp đạo!
Chương 1113: Vẫn không quên trang bức!
Chương 1114: Thập tử vô sinh?
Chương 1115: Thời Không trường hà hiện!
Chương 1116: Từ cổ chí kim ví dụ đầu tiên!
Chương 1117: Sát Trận Đạo Tôn cấp!
Chương 1118: Tiên Thiên Đạo Đồ!
Chương 1119: Một kiếm miêu chi!
Chương 1120: Muốn thống nhất Nhân tộc!
Chương 1121: Danh chấn vô tận hỗn độn!
Chương 1122: Đẳng cấp rất cao!
Chương 1123: Vĩnh Hằng Thần tộc!
Chương 1124: Mời không cần ở trước mặt ta trang bức!
Chương 1125: Tuyệt thế đại thần thông!
Chương 1126: Đánh phục các người!
Chương 1127: Hung hăng học một khóa!
Chương 1128: Đánh giá thấp nam nhân bất hack kia!
Chương 1129: Người cho rằng ta tại tầng thứ nhất, kỳ thật ta tại tầng thứ năm!
Chương 1130: Mới mở miệng liền biết là lão thổ hào!
Chương 1131: Sư phụ, thì ra người trâu bò như vậy!
Chương 1132: Chương 1132: Lại là liêm cầu, lại là người công cụ!

Chương 1133: Cứu Châu đại địa!
Chương 1134: Lại có thể trang bức!
Chương 1135: Một cò hạ vạn năm!
Chương 1136: Chủ nhân, người cần thuốc sao?
Chương 1137: Mang ta mở hack, mang ta bay!
Chương 1138: Đăng nhập, Tiên Giới!
Chương 1139: Cầu thả bày ra, đi ra sushi!
Chương 1140: Chạy mau a, cái kia là hack!
Chương 1141: Để các người xem, cái gì mới gọi là thiên phú!
Chương 1142: Diễn kịch!
Chương 1143: Cuối cùng đã ra tay!
Chương 1144: Tồn tại so thiên kiêu quái vật còn khủng bố hơn ức vạn lần!
Chương 1145: Không hồ là người!
Chương 1146: 'Tiên Giới' đóng Server!
Chương 1147: Uy, đừng lập flag a!
Chương 1148: Lần này đi Trung Vực ức vạn dặm, từng bước đi lên con đường triều thánh!
Chương 1149: Bí ẩn trước Tuyên cô!
Chương 1150: Dược hoàn! Song trọng flag!
Chương 1151: Hồ lang chi từ!
Chương 1152: Xuất sinh đã là thần linh, mẹ nó không hợp thói thường!
Chương 1153: Bán một giá tốt!
Chương 1154: Yên tâm, không đau!
Chương 1155: Nhân tộc chi chủ!
Chương 1156: Ẩn tàng phía sau màn!
Chương 1157: Lóe sáng đăng tràng!
Chương 1158: Vì ta làm nô bộc ba ức năm!
Chương 1159: Nhiều một người bạn, thiếu một địch nhân, nó không thom sao?
Chương 1160: Mới mở miệng liền biết là lão trang bức phạm!
Chương 1161: Diss công khai!
Chương 1162: Lúc này không quỳ liếm, chờ đến khi nào?
Chương 1163: Oa, kim sắc trong truyền thuyết!
Chương 1164: Liếm cầu là thực ngư phê!
Chương 1165: Hoảng thành một đầu chó!
Chương 1166: Khắc chế hết thầy thần thông có sức mạnh to lớn!
Chương 1167: Ẩn tàng quá sâu !

Chương 1168: Người có vận may lớn?
Chương 1169: Vạn đạo, hợp nhất!
Chương 1170: Đủ đánh chết người!
Chương 1171: Mười tỷ chủng tộc tiên thiên đều không bằng một phân nghìn hần!
Chương 1172: Ta nhận thứ hai, không ai dám nhận thứ nhất!
Chương 1173: Một ngón tay mát sát một tộc!
Chương 1174: Học ta người sống, giống ta người chết!
Chương 1175: Huyền Thiên Tạo Hóa Công!
Chương 1176: Đây chính là Âu Hoàng thường ngày sao!
Chương 1177: Cái này đặc sao cũng coi như điều thấp?
Chương 1178: Thế nào, sợ sao!
Chương 1179: Người đánh xuyên qua vực ngoại thế giới !
Chương 1180: Lại muốn muốn đột phá?
Chương 1181: Tri thức kỳ quái gia tăng!
Chương 1182: Đột phá, Đạo Tôn!
Chương 1183: Ta không quản, ta không nghe!
Chương 1184: Người ở trước mặt ta chỉ là đệ đệ!
Chương 1185: Ta là Nhân Chủ!
Chương 1186: Đại Đạo luân hồi!
Chương 1187: Đại chiến Tiên Vương!
Chương 1188: Mẹ nó, thì ra là Bức Vương!
Chương 1189: Thế giới ý thức: TMD, nơi nào đến yêu nghiệt?
Chương 1190: Người có bản lĩnh tiếp tục biến thái đi!
Chương 1191: Nơi bản nguyên vũ trụ!
Chương 1192: Bí mật của Di vực!
Chương 1193: Danh chấn Tu Chân tộc!
Chương 1194: cường giả Tuyên cổ!
Chương 1195: Mượn người chi thể, truyền ta Đại Đạo!
Chương 1196: Vô tình chà đạp!
Chương 1197: A? Ngũ Chỉ Sơn!
Chương 1198: Hồn Độn Đại Đạo vùng đất bản nguyên!
Chương 1199: Được, xem ra sau này phải trang bức thật nhiều!
Chương 1200: Quang Âm Nguyên Chủ!
Chương 1201: Vô thương Tiên Đế binh!
Chương 1202: Đại nhân, thời đại thay đổi!
Chương 1203: Quét ngang hồn độn vô địch thủ!

Chương 1204: Di Vực Thủy Vực Chủ trở về!
Chương 1205: Di Vực chi biến!
Chương 1206: Bỏ cục tuyên cổ kỹ nguyên!
Chương 1207: Mượn mệnh người dùng một lát!
Chương 1208: Bức Vương, trở về!
Chương 1209: Thiên Mệnh chi tử?
Chương 1210: Thời Không Mẫu Hà!
Chương 1211: Trừ ta ra, đều là người qua đường!
Chương 1212: Ta có Thời Không, như dùng tay thúc đây!
Chương 1213: Thời không gia tộc!
Chương 1214: Hai vị lão tổ chân kinh!
Chương 1215: Trước không có người sau cũng không có người!
Chương 1216: Thất tinh thứ nguyên đại thế giới!
Chương 1217: Đợt này, suýt nữa đoàn diệt!
Chương 1218: Nmb, quái vật a!
Chương 1219: Cái này mẹ nó là ác mộng bắt đầu!
Chương 1220: Ta còn có thể quét tỉ tỉ năm!
Chương 1221: Tiểu đội Thời Không!
Chương 1222: Thế giới là bàn, chúng sinh là cờ!
Chương 1223: Hoàn toàn là loạn sát!
Chương 1224: Chỉ sống vì thành đạo!
Chương 1225: Trước có đả kích, sau có hack, rất khó khăn!
Chương 1226: Đại Lục Thần Quyền, Tuyên Cổ Thần Đình Trấn Thiên Ấn!
Chương 1227: Cuối cùng cũng quét ra!
Chương 1228: Nhiệm vụ phải chết!
Chương 1229: Trận chiến cuối cùng sắp đến!
Chương 1230: Màn lớn kéo ra!
Chương 1231: Phá Diệt Thần Binh!
Chương 1232: Lúc ta Siêu Thoát...
Chương 1233: Một tay ép Thần Ma!
Chương 1234: Nuốt người!
Chương 1235: Trận chiến tác động đến thời không vô tận!
Chương 1236: Kinh thế chi chiến kết thúc!
Chương 1237: Đơn giản là đưa âm áp!
Chương 1238: Một chữ ‘Quét’ xuyên cả đời!
Chương 1239: Trời không sinh Phong Vân ta, không đạo vạn cổ như đêm dài!

Chương 1240: Không sợ thời không phản phệ!
Chương 1241: Giáng lâm ở thời không tuyên cô!
Chương 1242: Tiên Đế bạch y thần tiên đoán!
Chương 1243: Một quyền vắt ngang qua vô tận thời không!
Chương 1244: Thời Không Thần Điện mời!
Chương 1245: Lại xuất hiện một tên quái vật cấp yêu nghiệt!
Chương 1246: Minh chủ Đạo Minh rời đi!
Chương 1247: Thất tinh thú nguyên thế giới!
Chương 1248: Trở lại đỉnh phong!
Chương 1249: Vượt qua Thời Không Mẫu Hà!
Chương 1250: Cứu Thánh Môn!
Chương 1251: Tận sâu trong lòng, mọi nơi hỗn tạp
Chương 1252: Mối đe dọa tiềm tàng, kẻ săn mời
Chương 1253: Muốn cái gì tới cái đó
Chương 1254: Chiến hạm Thương Lan, phá vỡ là chắn chi bằng một quyền
Chương 1255: Buông tay đánh cược một lần!
Chương 1256: Đại nạn không chết, Thương Lan Nguyệt
Chương 1257: Đồng hành chung đường, đối đãi khác biệt
Chương 1258: Lòng dạ hẹp hòi, tu luyện
Chương 1259: Hồ chứa nguyên lực, sức mạnh của ánh sáng và bóng tối
Chương 1260: Nửa cuốn công pháp, trèo lên Cửu Môn
Chương 1261: Tinh vực mệnh môn
Chương 1262: Chúa tể một phương mà thôi, quy tắc khảo hạch
Chương 1263: Xé chắn ra lẽ, phòng ngự tuyệt đối
Chương 1264: Khảo hạch bắt đầu
Chương 1265: Di tích, cự văn minh
Chương 1266: Hắc giáp quân, gia tộc Vĩnh Hằng
Chương 1267: Thánh Điện vĩnh hằng
Chương 1268: Thợ săn Dạ Huy, âm dương lưỡng cực công
Chương 1269: Người lên đỉnh đầu tiên, Bạch Quân
Chương 1270: Tái hợp lần nữa, xông qua cửa ải tiếp theo
Chương 1271: Chọn đúng người, đi làm đường
Chương 1272: Lời nói hoang đường
Chương 1273: Tâm của Diêm Ma
Chương 1274: Dê vào miêng cạp
Chương 1275: Một hồi không yên tĩnh, một hồi nổi lên
Chương 1276: Không đạt mục đích không từ thủ đoạn

Chương 1277: Đột phá trong nghịch cảnh, bị đánh lén!
Chương 1278: Thân phận thật sự, Trần Tinh
Chương 1279: Lục địa yên tĩnh
Chương 1280: Chương lỗi
Chương 1281: Đại Đế Phong Trần, trở về từ cõi chết!
Chương 1282: Linh vực Lam Hải, khôi phục
Chương 1283: Yên tĩnh, bão tố!
Chương 1284: Không gian vô hạn, tộc Vĩnh Hằng
Chương 1285: Bất tử bất diệt, thân thể vĩnh hằng
Chương 1286: Lúc tới hùng hục khi thế lúc đi im lặng
Chương 1287: Điều kiện, trạm tiếp theo
Chương 1288: Tiểu tinh linh dễ thương
Chương 1289: Ý chí kéo dài, giao phong chính diện
Chương 1290: Châm dứt
Chương 1291: Một kiếm diệt hết!
Chương 1292: Nhìn trộm, yên bình ngăn ngại
Chương 1293: Hỗn loạn, hôn Tam Đế
Chương 1294: Ổn định trận cước
Chương 1295: Tìm ra đường, máu chảy thành sông
Chương 1296: Chương lỗi
Chương 1297: Lôi kéo
Chương 1298: Tầng bụi vàng ở Lưu Kim
Chương 1299: Chương 1299
Chương 1300: Chương 1300
Chương 1301: Chương 1301
Chương 1302: Chương 1302
Chương 1303: Chương 1303
Chương 1304: Chương 1304
Chương 1305: Chương 1305
Chương 1306: Chương 1306
Chương 1307: Chương 1307
Chương 1308: Chương 1308
Chương 1309: Chương 1309
Chương 1310: Chương 1310
Chương 1311: Chương 1311
Chương 1312: Chương 1312
Chương 1313: Chương 1313

Chương 1314: Chương 1314
Chương 1315: Chương 1315
Chương 1316: Chương 1316
Chương 1317: Chương 1317
Chương 1318: Chương 1318
Chương 1319: Chương 1319
Chương 1320: Chương 1320
Chương 1321: Trần Đới xuất hiện cuối cùng
Chương 1322: Chương 1322
Chương 1323: Chương 1323
Chương 1324: Chương 1324
Chương 1325: Chương 1325
Chương 1326: Chương 1326
Chương 1327: Chương 1327
Chương 1328: Chương 1328
Chương 1329: Chương 1329
Chương 1330: Chương 1330
Chương 1331: Chương 1331
Chương 1332: Chương 1332
Chương 1333: Chương 1333
Chương 1334: Chương 1334
Chương 1335: Chương 1335
Chương 1336: Chương 1336
Chương 1337: Chương 1337
Chương 1338: Chương 1338
Chương 1339: Chương 1339
Chương 1340: Chương 1340
Chương 1341: Chương 1341
Chương 1342: Chương 1342
Chương 1343: Chương 1343
Chương 1344: Chương 1344
Chương 1345: -
Chương 1346: Chương 1346
Chương 1347: Chương 1347
Chương 1348: Chương 1348
Chương 1349: Chương 1349
Chương 1350: Chương 1350

Chương 1351: Chương 1351

Chương 1352: Chương 1352

Chương 1353: Chương 1353

Chương 1354: Chương 1354

Chương 1355: Chương 1355

Chương 1356: Chương 1356

Chương 1357: Chương 1357

Chương 1: Đỉnh, Ngón tay vàng vào sỏ!

Căn cứ Tinh Diệu, học viện võ đạo Hải Lam.

Luyện võ trường sơ cấp.

“Từ một thế kỷ trước đây, thiên địa nguyên khí sinh ra, sau đó dẫn đến các loại vũ khí nóng hiện đại mất đi hiệu lực, hơn nữa bên ngoài có hung thú uy hiếp, nhân loại mới phát hiện, chỉ võ đạo mới là cơ sở để an toàn sống sót.”

“Khởi điểm của võ đạo, chính là Trúc Cơ, thiên chuy bách luyện, không ngừng đột phá cực hạn, mới có thể trở thành võ giả!”

“Bây giờ, ta bắt đầu giảng giải cận kề 《mười tám thức rèn thể》 cho các người...”

Trong luyện võ trường, một vị trung niên đang chậm rãi nói.

Người trung niên này thân cao một mét tám, vóc người cường tráng, đứng ở nơi đó, mang đến cho người ta một cảm giác áp bách không nhỏ.

Dưới đài cao, là một đám thiếu nam thiếu nữ, tuổi tác trong vòng từ mười ba đến mười tám, những thiếu niên này đều là học viên của các lớp sơ cấp, mới vừa nhập học không bao lâu.

Vẻ mặt bọn họ đều rất nghiêm túc, cẩn thận nghe, trong mắt tràn đầy khao khát cùng khát vọng đối với võ đạo.

Mà theo giảng giải phân tích, cùng với thầy giáo trung niên tự mình làm mẫu, các học sinh phía dưới cũng đều cực kỳ gắng sức học tập.

Trong đó, có một vị thiếu niên tướng mạo anh tuấn khôi ngô tỏ ra khá nổi bật, mỗi một động tác của hắn đều rất tinh chuẩn, mặc dù có chút không lưu loát, nhưng so với những học viên khác, đã có thể xem là cực kỳ ưu tú.

Trên đài cao, người thầy giáo trung niên chú ý tới một màn này, lấy ra danh sách học viên nhìn một chút, “Phong Vân sao? Ngược lại là một hạt giống tốt.”

Nhưng mà khi hắn nhìn thấy người này đến từ ‘Viện mồ côi Thụ Quang’, lại lắc lắc đầu, khẽ thở dài: “Đáng tiếc.”

Hắn biết viện mồ côi Thụ Quang(1), là một khu cơ quan phúc lợi thu nhận rất nhiều cô nhi, bên trong phần lớn đều là trẻ nít bị cha mẹ vứt bỏ từ lúc bé, trụ sở nằm bên ngoài ngoại thành.

Theo trung niên này biết, viện mồ côi này rất nghèo, chỉ có thể duy trì chi tiêu thường ngày.

Mà tu hành võ đạo, giai đoạn đầu tiên là quan trọng nhất, đó là đánh vững căn cơ, làm thế nào căn cơ mới vững chắc, dĩ nhiên là phải dùng đủ loại tài nguyên bổ huyết bổ thân, khoản tiêu tốn này đối với gia đình bình thường mà nói đều là một khoản gánh nặng không nhỏ, huống chi là một cái viện mồ côi.

Cái gọi là ‘Lầu cao từ đất bằng cát lên từng tầng một’. Một khi căn cơ giai đoạn đầu không có đánh vững, đừng nói sau này, ngay cả đạt tới võ giả đều là chuyện hoang đường viễn vông.

Về phần thiên phú gì đó, xác suất xuất hiện ở trên người bình dân quá thấp, ngược lại nhiều năm qua, cho tới bây giờ, thầy giáo trung niên này

vẫn chưa từng thấy.

“Thành tựu đời này của hần, cũng chỉ dừng bước tại dự bị Võ Giả cao cấp...”

Trong lòng thầy giáo trung niên đã đưa ra kết luận về Phong Vân, hần dạy học nhiều năm như vậy, gặp quá nhiều học sinh giống với thiếu niên này.

Sau khi nhìn hai lần, hần cũng không còn quan tâm.

Phong Vân cũng không biết trong lòng thầy giáo trung niên đã đem tương lai của hần phán định hoàn toàn, lúc này hần đang cố gắng làm cái rèn thể mười tám thức gì đó.

Đây là phương pháp rèn thể thích hợp với loài người nhất do chính phủ liên bang tổng kết kinh nghiệm của tiên nhân sáng tạo ra, đơn giản mà nói, chính là công pháp rèn thể dành cho đại chúng.

Sau khi mười tám cái động tác đánh qua lắt lại vừa mới hoàn thành, Phong Vân liền cảm giác được một dòng nước nóng chảy xuôi trong cơ thể, chậm rãi lan tràn ra, hướng mỗi một nơi trong cơ thể chảy tới, không ngừng thôi luyện thân thể.

Nhưng mà hiệu quả cực kỳ bé nhỏ.

“Quả nhiên, chỉ dựa vào phương pháp rèn thể của đại chúng này, hiệu quả thật là cực kỳ yếu ớt.”

Vẻ mặt Phong Vân bất đắc dĩ nói.

Cái pháp môn rèn thể này có thể đào móc tiềm năng trong thân thể con người, cho nên phối hợp các dược vật đại bổ để tu hành mới là thích hợp

nhất, nếu không chỉ dựa vào chăm chỉ, hiệu quả cũng rất có hạn.

Nhưng giá được vật đại bổ tiện nghi nhất cũng phải hai ngàn đồng tiền, đây đối với Phong Vân xuất thân từ một viện mồ côi nhỏ bé mà nói, không khác gì một con số trên trời.

Dù sao, năm nay hắn mới có 14 tuổi, còn là vị thành niên, không có đường tắt lấy được tiền tài.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền muốn điên cuồng phun nước bọt, thân là một người xuyên việt, nhưng mà lãn lộn cũng quá thảm đi.

Không sai, nhìn bề ngoài Phong Vân chỉ là thiếu niên, kì thực bên trong đã sớm là linh hồn của người trưởng thành, ngay tại hai tháng trước, hắn từ một người yêu thích võ thuật trên Địa Cầu, xuyên việt trở thành một thiếu niên nho nhỏ trong cô nhi viện.

Sau khi hiểu qua cái thế giới này, vốn dĩ hắn còn muốn làm một võ lớn, kết quả là hiện thực hung hăng cho hắn một cái tát.

Làm sao bây giờ, thật chẳng lẽ phải sống một đời mờ nhạt như vậy?

...

Vừa lúc đó, bỗng nhiên một trận tiếng huyên náo truyền tới, đánh thức Phong Vân đang trầm tư.

“Mau nhìn! Là Lâm Cường, thiên tài số một của ban cao cấp!”

“Thật đúng là hắn, nghe nói hai ngày trước hắn vừa mới thông qua khảo hạch Võ Giả, đã chính thức được trường cao đẳng Tinh Diệu trong nội thành tuyển nhận!”

“Mới mười chín tuổi đã đạt đến võ giả, người so với người, thật là không thể so sánh a, đời này của ta, chắc cũng chỉ lăn lộn đến dự bị võ giả trung cấp.”

“Người ta thế nhưng là con cháu gia tộc lớn, mới sinh ra đã tốt, từ nhỏ liền ngâm mình tắm đủ loại thuốc quý, đánh vững căn cơ, người lấy cái gì mà so.”

“...”

Từng người học viên đang ở trên luyện võ trường, hoặc là hâm mộ, hoặc là ghen tị, hoặc ước mơ nhìn, bộ dáng kia, giống như là nhìn thấy minh tinh xuất hiện ở kiếp trước.

Phong Vân cũng ở trong đám người nhìn theo, chỉ thấy một vị thiếu niên người khoác chiến giáp, lưng đeo trường kiếm đi tới, mặt mũi hấn lãnh khốc, trên người tản ra khí tức ‘Người lạ chớ gần’, mới nhìn đã biết không dễ trêu.

“Đinh! Vô tận hình chiếu gương mở ra!”

Ngay tại lúc Phong Vân đang cảm khái chênh lệch giữa người với người, bỗng nhiên trong đầu truyền tới một thanh âm máy móc, dọa hấn giật mình.

“Cái quỷ gì vậy?”

Thanh âm kia không trả lời hấn, mà là tiếp tục vang lên.

“Hình chiếu đã chọn ‘Lâm Cường’. Có xác định hay không?”

“Ừm?”

Vào lúc này, Phong Vân cũng tỉnh táo lại, trên mặt không nhìn được lộ ra nét mừng, xem ra ngón tay vàng của hắn tới số.

“Nhưng mà cái hình chiếu này là gì?”

Trong lòng ôm hiếu kỳ, nhưng mà thanh âm cứng ngắt này lại không trả lời hắn, chỉ là y xì lặp lại lời nói vừa rồi.

Phong Vân suy nghĩ một chút, trong lòng mặc niệm nói: “Xác định.”

Ông! !

Sau một khắc, Phong Vân liền cảm giác ở chỗ sâu trong đầu mình, bỗng nhiên phát ra ánh sáng rực rỡ, tiếp đó, có một chiếc gương thật giống như một vầng mặt trời treo lơ lửng, tản ra hào quang chói lóa.

Rồi sau đó, một đạo tin tức đột ngột hiện ra trong đầu hắn.

【 Gương chủ 】 : Phong Vân

【 tuổi tác 】 : 14 tuổi

【 cảnh giới 】 : Người bình thường

【 thiên phú 】 : Không có

【 công pháp 】 : 《 Đoán Thẻ Thập Bát Thức 》

【 võ kỹ 】 : Không có

【 binh khí 】 : Không có

【 đạo cụ 】 : Không có

Nương theo những thứ này, một chút giải thích liên quan đến cách sử dụng cái gương cũng cùng một lúc tràn vào trong đầu Phong Vân.

Không tốn thời gian quá lâu, hắn liền hiểu toàn diện cái ‘Ngón tay vàng’ này của chính mình.

“Muốn phát a.” Lúc này trong lòng Phong Vân chỉ có duy nhất một ý nghĩ.

--

(1) Thự Quang: Ánh rạng đông

Chương 2: Cày đồ trong gương!

Cái gọi là hình chiếu gương, chính là đem bất cứ sinh vật nào Phong Vân đã gặp qua chiếu hình vào thế giới trong gương, không giới hạn chủng tộc, bất luận sinh tử.

Mà ở trong thế giới gương, hình chiếu sinh vật tiến vào, Phong Vân có thể cùng họ tiến hành chiến đấu, sau khi chiến thắng, là có thể từ trên người những sinh vật này đạt được vật phẩm, bao gồm công pháp, vũ khí, võ kỹ, đạo cụ, vân vân.

“Hệ thống đánh quái rơi đồ sao?”

Dầu gì kiếp trước Phong Vân cũng là một gamer hardcore, ngay lập tức sẽ biết ngón tay vàng của mình là cái gì.

Nghĩ tới đây, hắn đã không thể chờ đợi, nhưng mà ở trong trường học hiển nhiên là không thể thử, ngộ nhỡ gây ra động tĩnh gì, vậy coi như toàn bộ xong đời.

Mãi mới chờ đến sau khi tan học, Phong Vân lập tức lên xe đưa đón.

Theo thế kỷ mới đến, hết thảy đồ vật ở xã hội cũ cơ bản đều bị thay thế, trong đó bao gồm những xe hơi xe tải, nhưng mà sau khi nguyên lực sinh ra, lại nghiên cứu ra được phương pháp lấy nguyên lực thay thế nhiên liệu.

Lúc này mới khôi phục sử dụng xe hơi xe tải trở lại, về phần những phương diện khác, cũng là như vậy.

Nửa giờ sau.

Phong Vân đứng trước một tòa viện lớn cũ kỹ, hai bên treo một tấm bảng “Viện mồ côi Thụ Quang” đã rất cũ nát.

Nơi này, chính là ‘Nhà’ của hắn sau khi chuyển kiếp.

“Phong Vân, em tan học về rồi.”

Vào lúc này, thanh âm của một thiếu nữ truyền tới.

Phong Vân ngẩng đầu nhìn lại, đây là một thiếu nữ mặc quần jean cùng áo khoác da màu đen, nhìn bề ngoài đại khái chừng mười lăm mười sáu tuổi, có mái tóc dài đen nhánh, các bộ phận thân thể khá là nở nang, đường cong sắc nét.

“Tiểu Lan tử, chị cũng về sớm quá a.”

Thiếu nữ tên là Phong Tiểu Lan, giống như Phong Vân, cũng là thành viên của viện mồ côi này, do Viện trưởng họ Phong, cho nên những cô nhi này đều cùng một họ với viện trưởng.

“Ừm, trường học hôm nay tan học sớm, cho nên chị đã về lâu rồi, hôm nay là ngày lên lớp đầu tiên của em, cảm giác thế nào?”

Phong Tiểu Lan cười hì hì nhìn Phong Vân nói.

Cùng với Phong Vân ở học viện võ đạo Hải Lam bất đồng, Phong Tiểu Lan chỉ là học tập tại trường học bình thường, nàng không có ý tưởng muốn trở thành võ giả giống như Phong Vân, chỉ là đơn thuần muốn tốt nghiệp, đi vào xã hội, tìm công việc, cố gắng kiếm tiền mà thôi.

Đây cũng là ý tưởng thường thấy trong các gia đình bình thường, muốn trở thành võ giả quá khó khăn, giai đoạn đầu cần phải đầu nhập số tiền rất

lớn, gia đình bình thường căn bản không cách nào bỏ ra nổi, hơn nữa dù cho hao tốn nhiều tiền đầu tư như vậy, cũng không nhất định có 100% có thể trở thành võ giả.

Vẫn tồn tại xác suất thất bại nhất định, nguy hiểm cùng đầu tư khó thành công trở thành nguyên nhân trực tiếp khiến cho vô số người bình thường chùn bước.

Đương nhiên, một khi thành công, chỗ tốt đạt được cũng rất to lớn, trở thành võ giả, chẳng những có thể hưởng thụ trợ cấp mỗi tháng, địa vị thân phận cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất, cùng một đạo lý với cá chép vượt long môn.

“Tạm được.”

Phong Vân gật đầu một cái, rồi sau đó chạy về gian phòng của mình, “Em đi trước ôn lại nội dung học tập hôm nay, chút nữa ăn cơm gọi em nha, Tiểu Lan tử.”

Vừa nói, người liền mất dạng.

Phong Tiểu Lan cười một tiếng, xoay người rời đi.

...

Trong căn phòng đơn sơ.

Phong Vân không kịp chờ đợi, triệu hoán ‘Hình chiếu gương’ trong đầu.

“Quét!”

Sau một khắc, hần liền cảm giác mình giống như đi vào một cái không gian nhỏ đóng kín, chỉ có lớn khoảng vài chục trượng, chung quanh có sương mù vô tận lượn lờ, nhìn không quá rõ.

“Ông!”

Một ánh hào quang bỗng nhiên xuất hiện, nhanh chóng ngưng tụ ra một bóng người.

Người khoác chiến giáp, mặt mũi lãnh khốc, lưng đeo trường kiếm!

Đúng là ‘Lâm Cường’ trước kia nhìn thấy.

【 hình chiếu người 】 : Lâm Cường

【 tuổi tác 】 : 19 tuổi

【 tu vi 】 : Sơ cấp võ giả

【 rơi xuống 】 : Nhất giai công pháp 《 Quy Xà Đoán Thể Thuật 》 , Nhất giai võ kỹ 《 Trảm Kiếm Quyết 》 , Nhất giai Kim Hệ công pháp 《 Duệ Kim Quyết 》 , hợp kim chiến kiếm một thanh, hợp kim chiến giáp một bộ, nhất phẩm đan dược Huyết Khí Đan một lọ, nhất phẩm đan dược Kim Lực Đan một lọ, cấp thấp Kim Hệ thiên phú, dã ngoại sinh tồn, kinh nghiệm thực chiến, quần áo bình thường.

Phong Vân quét mắt nhìn qua những tin tức giới thiệu này, không khỏi tặc lưỡi hít hà, không hổ là xuất thân đại gia tộc, những thứ trên người tên này tùy tiện lấy ra một món đều đủ để cho người chạy theo như vịt.

Theo hẳn biết, một môn công pháp nhất giai có giá trên thị trường khoảng ba chục ngàn đồng, võ kỹ cũng không kém, mà đan dược thì càng đắt, thấp nhất cũng phải ba chục ngàn.

“Duệ Kim Quyết, lại còn có công pháp thuộc tính! ?”

Phong Vân lập tức hít một hơi khí lạnh, hẳn từng nghe qua, võ giả cũng chia làm hai loại, một là võ giả bình thường, một loại là võ giả thuộc tính,

người sau thực lực cùng địa vị so với người trước cao hơn nhiều lắm.

Nếu như nói võ giả bình thường là một trăm người mới có thể ra một vị mà nói, vậy thì trong trăm vị võ giả, mới có thể xuất hiện một vị võ giả thuộc tính.

Cái gọi là võ giả thuộc tính, chính là trời sinh sẵn có bất luận một loại thuộc tính nào bên trong mười loại ‘Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Băng, Quang Minh, Hắc Ám’.

Mà công pháp thuộc tính, là dành cho võ giả thuộc tính tu hành, mỗi một môn công pháp thuộc tính, giá cả đều là gấp khoảng bốn lần công pháp cùng phẩm giai.

Nói cách khác, cái môn 《 Duệ Kim Quyết 》 này, giá thị trường khoảng 120 ngàn.

“Thiên phú Kim hệ cấp thấp, không nghĩ tới cái tên Lâm Cường này còn là một võ giả thuộc tính, khó trách mới 19 tuổi đã đạt đến võ giả...”

Phong Vân lẩm bẩm.

Võ giả thuộc tính có thể hấp thu thiên địa nguyên khí cùng loại với thuộc tính của mình, dẫn trước võ giả bình thường một mảng lớn, ưu thế quá rõ ràng.

Phong Vân đang muốn chọn chiến đấu cùng Lâm Cường, nhưng bỗng nhiên hắn có chút do dự.

“Cái tên Lâm Cường này cho dù là hình chiếu, cũng có tu vi võ giả, một người bình thường không có bất kỳ thực lực như ta làm sao có thể đánh thắng được hắn!”

Sợ rằng Lâm Cường chỉ cần một quyền là có thể đánh bẻ hẳn, cái này còn làm sao chơi.

Ngay tại lúc Phong Vân cảm thấy bị đùa nghịch, bỗng nhiên một đạo tin tức hiện ra trong đầu.

“Có thể điều chỉnh thực lực người trong hình chiếu, đồ vật rơi xuống không thay đổi, chẳng qua xác suất đồ vật rơi xuống sẽ phát sinh biến hóa tương ứng, càng thiết lập thực lực người trong hình chiếu càng thấp, xác suất rơi đồ cũng càng thấp.”

Ừm?

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, có thể điều chỉnh thực lực người hình chiếu, cái ‘Gương hình chiếu’ này vẫn thật là nhân tính hóa, không tệ, không tệ.

Về phần xác suất rơi xuống sẽ thay đổi, nhưng cái này so với nhàn rỗi chỉ nhìn mà không làm gì được mạnh mẽ hơn rất nhiều.

“Thiết lập —— Lâm Cường, thực lực —— người bình thường!”

“Có bắt đầu chiến đấu hay không?”

【 Có, không 】

“Có thể bắt đầu.”

Phong Vân nhìn tin tức hiện lên trước mắt, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng.

“Bắt đầu chiến đấu!”

Đinh!

【 mời lựa chọn hoàn cảnh tác chiến! 】

【 trước mắt có thể lựa chọn cảnh tượng rừng rậm, con sông, sa mạc, dung nham 】

“Rừng rậm đi!”

Quét!

Sau khi một trận ánh sáng mãnh liệt bùng lên, Phong Vân liền cảm giác trước mắt mơ hồ, sau một khắc, cảnh tượng biến đổi lớn.

Chương 3: Lần đầu giết, rơi thứ tốt!

Ánh sáng vừa rơi xuống, cảnh tượng trước mặt Phong Vân đã từ một không gian nhỏ trước đó biến thành một cánh rừng.

Vẻ dạt dào xanh biếc, xanh ngắt ướt át, bùng bùng sức sống tựa như một thế giới chân thật.

Phong Vân đứng đó, Lâm Cường ở đối diện hắn đang lẳng lặng chờ.

Không có khí tức võ giả làm người ta cảm thấy tim đập nhanh, lúc này Lâm Cường và Phong Vân nhìn cũng xấp xỉ nhau, không có gì khác nhau cả.

Phong Vân không có chút do dự nào, từ từ bày ra một tư thế lên quyền, sắc mặt nghiêm túc.

Kiếp trước hắn cũng coi như là một người yêu thích võ thuật, mặc dù không luyện được cái võ công kinh thế gì nhưng vẫn mạnh hơn rất nhiều so với người bình thường.

Lâm Cường đối diện mặt không biểu tình, giống như khúc gỗ.

Vào lúc Phong Vân bày ra tư thế, hắn lập tức vọt tới.

"Phanh!"

Phong Vân vung ra một quyền va chạm với một đòn của hắn, kết quả hắn lúi ra ngoài, khí lực rơi vào thế hạ phong.

"Quả nhiên, mặc dù đều là cấp bậc người bình thường nhưng tố chất thân thể Lâm Cường vẫn tốt hơn so với cỗ thân thể này."

Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, dù sao thân thể này của Lâm Cường, ngay từ nhỏ đã tắm trong những dược vật đại bổ mới tôi luyện ra, đương nhiên phải tốt hơn nhiều so với thân thể mà vốn không được bồi dưỡng do sinh ra từ cô nhi viện này của hắn.

Nhưng mà cho dù sức mạnh Phong Vân không bằng đối phương nhưng ở phương diện kỹ xảo lại toàn thắng.

Dù gì kiếp trước hắn cũng học kỹ xảo võ thuật nhiều năm, vào lúc này vừa hay phát huy được tác dụng.

Mà dù sao tuổi tác Lâm Cường cũng mới chỉ có bao nhiêu đó, bây giờ hắn còn là cấp độ người bình thường, nhất định cũng không thể nào học được những thứ này.

Xoát!

Phong Vân đột nhiên cất bước, nhanh chóng bước về phía trước, lúc sắp đến gần Lâm Cường, bỗng nhiên thân thể uốn éo, trượt đến cạnh sườn.

Vào lúc người sau còn chưa kịp phản ứng, hắn đã đá ngang một cái thật mạnh vào bụng của Lâm Cường, rần rần chắc chắn.

"Oành!"

Một tiếng chấn động mạnh vang lên, thân thể Lâm Cường ngã xuống, rồi sau đó liền hóa thành một điểm sáng biến mất.

"Hô, cũng may còn thắng được, nếu như ngay cả Lâm Cường với cấp độ người bình thường cũng không đánh lại, thì ta đây có thể đi tắm rồi ngủ được rồi."

Phong Vân thở nhẹ một hơi.

Một hơi thở sau, cảnh tượng trước mắt biến mất, hắn lại trở về không gian nhỏ trước đó.

Phong Vân sờ nắm đấm của mình một cái, bây giờ phía trên vẫn truyền đến cảm giác tê dại.

"Người hình chiếu quả thật không kém thực thể thật bao nhiêu, ngoại trừ không có linh trí, không biết nói chuyện ra, tấm gương này có sức mạnh quá bất phàm."

Sau khi suy nghĩ một lát, sự chú ý của hắn liền bị thu hút bởi một đạo tin tức.

[Đánh một trận với người hình chiếu Lâm Cường, thắng lợi.]

[Rơi xuống công pháp Nhất giai 《 Quy Xà Đoán Thể Thuật 》 , (Bởi vì lần đầu đánh chết, nhất định sẽ rơi xuống vật phẩm)]

[Có lấy ra hay không!]

"Lần đầu đánh giết nhất định rơi xuống vật phẩm, còn có phúc lợi này sao."

Trên mặt Phong Vân lộ ra nụ cười "Lấy ra."

Vù!

Sau một khắc, một vệt ánh sáng chói lọi lóe lên, bắn thẳng vào sâu trong đầu của hắn.

[Hiện hóa 《 Quy Xà đoán Thê Thuật 》 Hiện hóa bên trong... .. Hiện hóa hoàn thành!]

Oanh!

Tiếp đó đầu Phong Vân chấn động một cái, từng thông tin hiện lên.

Quy Xà Đoán Thê Thuật, thuật Trúc Cơ, bắt chước đặc tính của Rùa và Rắn, khiến cho người học tập có thể giống như quy xà biết ẩn mình, ngủ say và rèn luyện thân thể.

Từ những thông tin xuất hiện, trong lúc mơ hồ, Phong Vân có cảm giác mình giống như trở thành quy xà, như rơi vào sương mù, không còn cảm giác.

Mà ở bên ngoài, tiếng hít thở của hắn vô tình cũng trở nên vô cùng lâu dài, thậm chí có thể nghe được âm thanh không khí trong hơi thở của hắn.

Âm thanh này lộ ra vô cùng cổ xưa, vừa giống như thật sự có một lão Quy đang ẩn núp, lại vừa như một con đại xà đang ngủ say, âm thanh hơi thở như bị phủ bụi bặm ngàn vạn năm.

Không biết qua bao lâu, lúc Phong Vân tỉnh lại, đã cảm giác được chính mình khác trước.

"Khí lực trở nên mạnh hơn một chút, khí huyết cũng được tăng cường."

Phong Vân xoa bóp năm tay, rõ ràng cảm nhận được tăng lên.

"Không hổ là công pháp rèn thể Nhất giai, so với bản 《 Đoán Thê Thập Bát Thức 》 đại chúng kia phải lợi hại hơn rất nhiều.

Phong Vân than thở, loại vật này cũng chỉ có những đệ tử gia tộc trong căn cứ kia mới được hưởng thụ, người bình thường cũng chỉ là dùng Đoán Thể Thập Bát Thức cộng thêm một chút dược vật mà thôi.

Mà hiện giờ hắn có 《 Quy Xà Đoán Thể Pháp 》 , trên lý thuyết đã đạt được hiệu quả xấp xỉ với những học viên dùng 《 Đoán Thể Thập Bát Thức 》 cộng thêm dược vật kia rồi.

Nhưng mà dĩ nhiên là Phong Vân sẽ không chỉ thỏa mãn với cái này.

Hắn còn phải tiếp tục khiêu chiến!

Trên người Lâm Cường kia chắc hắn còn có rất nhiều thứ tốt đây!

"Mỗi cái hình chiếu một ngày có thể khiêu chiến năm lần, hôm nay còn bốn lần, hy vọng có thể tuôn ra thứ tốt."

Phong Vân nhủ thầm một tiếng trong lòng.

Rồi sau đó hắn trao đổi 'Hình chiếu gương'. Ý thức chìm vào trong đó, sau khi thiết lập cấp bậc lại bắt đầu đại chiến lần nữa với người hình chiếu Lâm Cường.

Mười phút sau.

Oanh!

Phong Vân dùng một quyền đánh bay người hình chiếu Lâm Cường, đánh hắn tan biến trên không trung.

"Lần khiêu chiến cuối cùng này hy vọng có thể tuôn ra đồ vật tốt."

Trước đó hắn khiêu chiến ba lần, ngay cả một cái lông cũng không tuôn ra, điều này làm cho hắn biết được đồ rơi xuống tỉ lệ với mức độ thực lực

thấp đến cùng là thấp đến mức nào.

Ánh sáng lóe lên, Phong Vân trở lại không gian tấm gương.

[Đánh một trận với người hình chiếu Lâm Cường, thắng lợi.]

[Rơi xuống một lọ Huyết Khí Đan nhất phẩm.]

[Có lấy ra hay không!]

Rơi xuống đan dược.

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, cái Huyết Khí Đan này hẳn biết, một viên đan dược được tổng hợp từ ít nhất mười mấy loại dược liệu quý giá tinh luyện mà thành, không có chút tạp chất nào, chỉ để lại bộ phận tinh hoa nhất của dược liệu.

Một chai nhỏ như vậy, trên thị trường ít nhất cũng phải ba chục ngàn đồng.

Ba chục ngàn đồng, mức giá này đối với giai đoạn hiện nay của Phong Vân mà nói là không khác gì giá trên trời.

Nếu là lúc trước, hẳn chỉ có thể nhìn ngắm là được rồi, nhưng bây giờ sao.

"Lấy ra!"

Vù!

[Hiện hóa một lọ Huyết Khí Đan nhất phẩm... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

Xoát!

Bên ngoài, trên bàn tay Phong Vân, bỗng nhiên xuất hiện một cái bình ngọc khéo léo tinh xảo.

Sau khi nhẹ nhàng rút nắp bình ra, một cỗ mùi thuốc thơm đập vào mặt, chỉ nhẹ nhàng hít vào một hơi đã có thể cảm nhận được khí huyết trong cơ thể nổi lên phản ứng.

Hiển nhiên đây là món đồ tốt.

Trong bình có tổng cộng mười viên dược hoàn, toàn thân có màu đỏ nhạt, bất kể là bề ngoài hay mùi vị đều là tuyệt hảo.

"《 Quy Xà Đoán Thể Thuật 》, cộng thêm Huyết Khí Đan này, đây chính là đãi ngộ mà chỉ có một vài đệ tử gia tộc mới được hưởng thụ..."

Phong Vân phát ra một tiếng cảm khái thật dài, đây cũng coi là khổ tận cam lai *.

Một đoạn thời gian sau, thường ngày hẳn dùng Huyết Khí Đan phối hợp với Quy Xà Đoán Thể Thuật, mỗi ngày đều tu hành khắc khổ.

Tài nguyên có, tiếp đó chính là tự thân nỗ lực.

*Thời kỳ cực khổ đã qua

Chương 4: Võ kỹ, Trảm Kiếm Quyết!

Mười ngày sau.

Bên trong một công viên cách viện mồ côi Thụ Quang một cây số, lúc này mặt trời đã sắp lặn, nơi này yên ắng, không có người ở.

Phong Vân đang ở nơi này tu hành, đây là nơi tu luyện hằng ngày của hắn.

Trong trường học người lắm mắt nhiều, huyên náo vô cùng, tu hành cũng không thích hợp.

Đương nhiên cũng có địa phương tương tự phòng tu luyện, nhưng vào trong đó phải trả lệ phí, cũng không phải là nơi mà một học sinh nghèo như hắn có thể đi.

Dứt khoát, hắn liền tới chỗ công viên này, hẻo lánh yên tĩnh, ít người lui tới.

“Hô! Một viên Huyết Khí Đan cuối cùng, hôm nay hắn là đạt tới dự bị Võ Giả sơ cấp!”

Phong Vân lấy ra một viên Huyết Khí Đan cuối cùng, một hơi nuốt vào.

Ầm!

Đan dược vào miệng tan đi, một cỗ dược lực dồi dào nổ tung, nhiệt độ cả người hẳn tăng lên, có một loại cảm giác thân ở trong lòng hấp.

Phong Vân lập tức bắt đầu diễn luyện Quy Xà Đoán Thể Thuật, bày ra thể quyền, trong đầu không tự chủ dược hiện ra cảnh tượng tinh mịch của Quy Xà, cả người chìm vào một loại tâm cảnh không hề lay động, khí huyết đang chảy ở phía dưới màng da.

Dược lực cùng luồng nhiệt dung hợp, khí huyết đang từng chút tăng cường.

"Ông ——! !"

Sau một khắc, cả người Phong Vân run lên, khí huyết xuyên thủng gân cốt cùn xiềng xích nào đó, đạt tới một loại đẳng cấp khác, đồng thời trong cơ thể sinh ra một loại đồ vật gọi là ‘Kình lực’.

Dự bị Võ Giả sơ cấp, thành!

Hắn chậm rãi thu quyền, đập đất đứng yên, cả người so với mười ngày trước càng thêm tinh thần, thân hình càng thon dài gọn gẽ, tràn đầy sức sống.

“Thời gian mười ngày, đạt tới dự bị Võ Giả sơ cấp, đây là một khởi đầu tốt, cảnh giới Võ Giả, không còn xa vời như thế nữa...”

Phong Vân hồi phục tâm tình, trong mắt tràn đầy mong đợi.

Mà ở trong thời gian mười ngày này, hắn cũng quét qua hình chiếu Lâm Cường năm mươi lần, kết quả khiến cho hắn vô cùng bất đắc dĩ, căn bản là không rơi ra thứ tốt gì, vật phẩm duy nhất còn là quần áo thông thường của Lâm Cường, cái xác suất kia thấp đến làm cho người ta tức lộn ruột.

Nhìn sắc trời một chút, Phong Vân thu thập đồ đạc, cước bộ kê bước, cả người tựa như tên rời cung, thật nhanh hướng viện mồ côi Thụ Quang chạy đi.

Cái này chỉ là tố chất thân thể được tăng phúc do khí huyết tăng cường mang tới mà thôi, từ giờ phút này, hắn, không còn là một người bình thường.

Trở lại viện mồ côi, sau khi ăn xong cơm tối.

Phong Vân lại nhanh chóng chui vào trong phòng của mình, câu thông ‘Hình chiếu gương’. Ý thức tiến vào không gian trong gương.

"Thiết lập —— Lâm Cường! Tu vi —— dự bị Võ Giả sơ cấp!"

“Có bắt đầu khiêu chiến hay không?”

Thực lực hôm nay của Phong Vân đạt tới dự bị Võ Giả sơ cấp, hơn nữa kiếp trước nắm giữ rất nhiều kỹ xảo võ đạo, hắn cảm giác mình có thể chiến thắng người hình chiếu Lâm Cường.

Dù sao người sau bây giờ, sợ là mới vừa tiếp xúc võ kỹ.

Hơn nữa cho dù Lâm Cường là Võ Giả thuộc tính, nhưng tại giai đoạn đầu, ưu thế còn không có thể hiện ra rõ ràng như vậy, chỉ có đạt tới cấp Võ Giả, sự đáng sợ của võ giả thuộc tính mới hoàn toàn biểu hiện ra, bởi vì có thể tu hành công pháp xứng đôi với thuộc tính.

Mà trước Võ Giả, đều là ở vào giai đoạn đánh vững căn cơ, dĩ nhiên, nếu như là một võ giả thiên phú thuộc tính rất cao, vậy thì chớ bàn những thứ khác.

Ông!

Sau khi chọn chiến trường thành công, hình chiếu Lâm Cường lập tức tấn công tới.

Khí huyết lưu động, năm ngón tay nắm chặt, một quyền trực tiếp đánh tới, gió mạnh đập vào mặt, mãnh liệt dâng trào.

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, nghênh tiếp không chút sợ hãi, lợi dụng kỹ xảo của bản thân, cố gắng quán lấy đối thủ.

Sau hai mươi phút.

Oành!

Hình chiếu Lâm Cường dưới một quyền của Phong Vân, hóa thành điểm sáng đầy trời tan biến.

Tiếp đó, ánh sáng chói lọi lóe lên, ý thức Phong Vân trở về không gian.

【 Cùng hình chiếu Lâm Cường đánh một trận, thắng lợi! 】

【 rơi xuống 】 : không

“Vẫn không có...”

Phong Vân bắt đầu dĩ lắc đầu, sau đó tiếp tục khiêu chiến.

Liên tiếp bốn lần, mất hơn một tiếng mới đánh xong.

Nhưng mà, lần này rốt cuộc không phải cái gì cũng không rớt, bốn lần, cuối cùng có một lần rơi xuống vật phẩm, hơn nữa còn là thứ tốt.

【 rơi xuống 】 : Võ kỹ nhất giai 《 Trảm Kiếm Quyết 》

【 có lấy ra hay không? 】

“Xác suất rơi xuống quả nhiên tăng lên, lập tức liền tới thứ tốt!”

Phong Vân cười híp mắt.

“Lấy ra!”

Đình!

【 hiển hóa võ kỹ nhất giai 《 Trảm Kiếm Quyết 》 đang hiển hóa... .. hiển hóa hoàn thành! 】

Ầm!

Một tiếng nổ ầm, trong đầu Phong Vân rung một cái, từng đạo thông tin hiện lên.

Trảm Kiếm Quyết!

Lấy lực lượng bản thân ngưng tụ trên thân kiếm, chém ra một đòn mãnh liệt!

Thoáng cái, Phong Vân như mơ một giấc mơ, trong mộng, hẩn hóa thân thành Lâm Cường, sơ bộ bắt đầu tiếp xúc 《 Trảm Kiếm quyết 》 ...

Gắng sức khắc khổ luyện tập...

Cuối cùng là vui sướng sau khi đột phá...

Từng cảnh tượng, từng hình ảnh, hình ảnh Lâm Cường tu tập Trảm Kiếm Quyết thật giống như một bộ phim chiếu qua trong đầu hẩn.

Trong khoảnh khắc, 《 Trảm Kiếm Quyết 》 cập đại thành mà Lâm Cường tiêu tốn mấy năm mới luyện ra, tất cả đều bị Phong Vân nắm giữ!

“Trảm Kiếm Quyết!”

Bên ngoài, đôi mắt Phong Vân mở rộng ra, nhặt lên một chiếc đũa trên bàn bên cạnh, lực lượng trầm ổn quán xuyên, kinh lực rót vào bên trong đũa, mạnh mẽ chém ra.

Nhanh như tia chớp, tiêu chuẩn giống như sách giáo khoa.

Một thanh âm “Xì xì” vang lên, đó là tiếng nổ đùng đoàng chói tai của không khí, biểu thị uy năng của Trảm Kiếm Quyết cấp đại thành.

“Đáng tiếc, không có kiếm thật, uy năng chỉ có thể phát huy một nửa...”

Phong Vân nhìn cây đũa không chịu nổi kinh lực mà gãy vỡ, không khỏi lắc đầu một cái.

“Có điều ta bây giờ, ở trong cùng một cảnh giới, hẳn là so với Lâm Cường còn lợi hại hơn.”

Dù sao hẳn bây giờ có được là 《 Trảm Kiếm Quyết 》 cấp đại thành, mà Lâm Cường vào lúc đó, phỏng chừng còn chưa có bắt đầu học hoặc là vừa mới học, so với hẳn kém xa.

Từ một điểm này cũng có thể thấy được ‘Hình chiếu gương’ mang tới chỗ tốt to lớn, có thể trong nháy mắt để cho Phong Vân tiếp thu 《 Trảm Kiếm Quyết 》 đại thành của Lâm Cường, căn bản không cần chính mình phải tu hành.

Còn có thể tự do điều chỉnh thực lực của người hình chiếu, hơn nữa đồ vật rơi xuống không có bất kỳ biến hóa nào, sẽ không bởi vì điều chỉnh thực lực của người hình chiếu mà phát sinh thay đổi, mặc dù xác suất rơi xuống vật phẩm có phần thấp hơn.

Nhưng mà, khuyết điểm không che lấp được ưu điểm.

“Ta nhớ được trong trường học có kiểm thật, ngày mai đi thử một chút.”

Phong Vân lẩm bẩm trong lòng, đây chính là lần đầu tiên hắn nắm giữ võ kỹ, còn là cấp đại thành, tự nhiên muốn hoàn toàn thử một lần.

Chương 5: Nhanh nhẹn!

Ngày hôm sau.

Phong Vân đến trường học như thường lệ, sau khi trải qua một ngày học tập, hẳn chờ mãi mới đến lúc tan học, đợi sau khi các học viên đều đã đi gần hết.

Một mình hắn đi đến phòng dụng cụ ban Võ Đạo sơ cấp.

Trong này đặt rất nhiều binh khí, có đao, có thương, có kiếm, có cung, có gậy vân vân.

Toàn bộ đều là thật, hơn nữa còn hoàn toàn cởi mở với các học viên, nhưng không cho phép mang ra bên ngoài, chỉ có thể sử dụng trong phòng dụng cụ.

Phong Vân bước đến, rút ra một thanh kiếm đen thật dài từ trong bao kiếm, nó được chế tạo từ sắt ròng, lưỡi kiếm sáng như tuyết, lóe lên hàn quang dày đặc, không nghi ngờ chút nào, đây chính là đồ thật, hơn nữa vẫn còn mới.

"Không tồi, kiếm tốt."

Phong Vân lấy ngón tay phải phủi kiếm, sau khi nghe được tiếng kiếm vang trong trẻo, không khỏi thầm khen một tiếng.

Mặc dù không bằng kiếm hợp kim trên thị trường nhưng cũng coi là một thanh kiếm tốt.

Kiếm hợp kim là lấy kim loại nguyên lực chế tạo, rẻ nhất cũng phải 10 vạn đồng, ngoại trừ võ giả ra sợ là không ai mua được.

"Thử xem 《 Trảm Kiếm Quyết 》 cấp đại thành của ta..."

Phong Vân tập trung tinh thần, tay phải cầm kiếm, vào giờ phút này khí huyết toàn thân ngưng tụ, nhìn bên ngoài giống như không có gì thay đổi, nhưng cả người hấn lại giống như một cây cung căng đến mức tận cùng.

"Chém!"

Sau khi hấn áp chế khí huyết toàn thân đến cực hạn, trong miệng bỗng nhiên phun ra một chữ.

"Hưu!"

Sức lực toàn thân dường như được giải phóng ra, hấn chém ra một kiếm, tiếng xé gió chọt vang lên, mũi kiếm sắc nhọn, nhắm thẳng về phía trước.

Oành!

Người giả luyện tập còn cách mũi kiếm khoảng một tấc, trong giây lát đã chia năm xẻ bảy, giống như bị vũ khí sắc bén gì cắt qua, bắn nhanh ra bốn phương tám hướng, làm cho người ta có một loại cảm giác chấn động mạnh mẽ.

"Cm nó, xong đời rồi."

Đây là lần đầu tiên Phong Vân dùng toàn lực thi triển môn Trảm Kiếm Quyết này, kết quả là hấn nhất thời không khống chế được uy lực của nó, đã trực tiếp đem người giả chém nát.

"Chuồn nhanh, nếu không bị phát hiện lại phải bồi thường."

Phong Vân không dám ở lâu, để trường kiểm lại vào chỗ cũ, sau đó lập tức chạy ra.

Mà sau khi hắn rời đi được nửa giờ, thì cửa chính phòng dụng cụ lại mở ra lần nữa.

Bên trong xuất hiện thân ảnh một thầy giáo trung niên, hắn bắt đầu tiến hành kiểm tra theo thông lệ hằng ngày.

Hả?

Sau khi hắn đi vào, nhìn thấy người giả kia rơi tán loạn trên mặt đất, sắc mặt lập tức biến đổi.

Bước lên vài bước chân, nhanh chóng lướt qua khoảng các trăm mét, nhặt những bộ phận rải rác của người giả ở dưới đất trở lại.

"Đây là, Trảm Kiếm Quyết?"

Thầy giáo trung niên dù gì cũng là một tên dự bị võ giả Cao Cấp, cộng thêm nhiều năm kinh nghiệm, liếc mắt một cái đã nhìn ra dấu vết lưu lại trên người giả chính là do võ kỹ Nhất giai Trảm Kiếm Quyết tạo thành, hơn nữa còn là luyện đến tầng sâu rồi.

"Xem ra cái vết trầy này chính là kết quả của một kích, chẳng lẽ là một vị giáo viên trong trường học hay là vị học viên cao cấp nào đó?"

Thầy giáo trung niên âm thầm nói trong lòng, trừ hai cái này ra hắn không nghĩ ra còn có ai có thể nắm giữ tầng này của Trảm Kiếm Quyết.

Đánh chết hắn cũng không nghĩ đến, người làm điều này lại chính là học viên bình dân mà lúc trước hắn còn tiếc nuôi thờ dài.

...

Bên này.

Phong Vân ra khỏi trường học, bước nhanh rời đi.

Nhớ tới uy thế một kiếm vừa nãy hấn chém ra, trong lòng có chút nóng bỏng, "Đây chính là Võ Đạo, mặc dù võ giả còn chưa có thành tựu, cũng có thể tạo ra lực phá hoại lớn như vậy."

Một kiếm mới vừa rời cũng đủ để xuyên qua thân thể một người trong nháy mắt!

"Xem ra cần mua một thanh trường kiếm."

Trường kiếm bình thường ở cửa hàng cũng có thể mua được, giá cả khoảng từ ba ngàn đến năm ngàn, kiếm thép ròng trải qua bách luyện tốt hơn thì ở vào khoảng trên dưới vạn nguyên.

"Không có tiền."

Cho dù là trường kiếm bình thường rẻ nhất cũng không phải thứ mà hiện tại Phong Vân có thể mua được.

"Phải kiếm một ít tiền... .."

Phong Vân nói thầm trong lòng.

Lúc trong đầu hấn đang hiện lên những ý niệm này, rất nhanh đã đến trước một nhà siêu thị.

Cách thật xa hấn đã nhìn thấy một bóng người xinh đẹp đứng ở cửa siêu thị.

"Tiểu Lan tỷ, em tới rồi."

Phong Vân tới nơi này để đón Phong Tiểu Lan trở về, người sau tìm được một công việc làm nhân viên thu ngân ở chỗ này, còn là nhờ quan hệ của viện trưởng.

Phong Tiểu Lan nghe được thanh âm, ánh mắt sáng lên, đi nhanh tới: "Sao đến trễ vậy?"

"Trong trường có một số việc." Phong Vân gãi đầu một cái.

"Ừ, mau trở về thôi, ta mua thịt, trở về làm cho người món thịt kho tàu người thích nhất." Trên mặt Phong Tiểu Lan tràn đầy nụ cười.

"Được."

Phong Vân gật đầu, hẩn nhìn bóng người Phong Tiểu Lan bên cạnh, trong lòng âm thầm quyết định phải sớm trở thành một võ giả.

Chỉ có trở thành võ giả mới có thể làm cho tất cả mọi người trong viện mồ côi được ở trong căn phòng lớn, mới có thể có được những thức ăn ngon, mà không phải là một tuần lễ chỉ được có thể ăn thịt một lần.

"Lệ ——! !"

Vừa lúc đó, một tiếng hét phá vỡ bầu trời mênh mông, khiến không khí điên cuồng lay động, vang vọng ra bốn phương tám hướng.

Tiếng rít chói tai vang dội rung động hạ xuống, trong nháy mắt, từng khối thủy tinh bên trên một tòa nhà cao tầng ở phụ cận rạn nứt ra, thậm chí còn có không ít mảnh thủy tinh từ trên cao rơi xuống ngay tại chỗ.

Có mảnh đập vào trên đường phố, có mảnh đập vào đèn đường, thậm chí còn đập trúng người.

"Oành! " "Oành! " "Oành! "... ..

Trong lúc nhất thời, âm thanh nổ tung vang vọng cả một vùng.

Trong đó có một khối thủy tinh lớn đập vào bên cạnh Phong Vân cùng Phong Tiểu Lan, vỡ vụn thành những mảnh thủy tinh bắn tung tóe ra, làm không ít người đi đường đều bị thương.

Trong đó có một mảnh thủy tinh vỡ ra giống như một lưỡi đao sắc bén, bắn về phía Phong Tiểu Lan.

"A!" Phong Tiểu Lan theo bản năng hét lên một tiếng.

Hừ?

Ánh mắt Phong Vân đảo qua, bình tĩnh đứng tại chỗ, tay phải nhanh như chớp vươn ra, trong nháy mắt đã nắm được mảnh kính vỡ bắn ra.

Rồi sau đó hắn nhẹ nhàng bắn ra, miếng thủy tinh này giống như ám khí trực tiếp bắn về phía thùng rác ở xa xa, loảng xoảng một tiếng, chính xác rơi vào trong.

Phong Tiểu Lan thấy một màn này, miệng nhỏ hơi mở, nhìn người thiếu niên anh tuấn đứng bên cạnh, tên tiểu tử trong ấn tượng của nàng còn có chút gầy yếu này, dường như đã thay đổi không còn như trước.

Phong Vân không để ý đến điểm này, lúc này hắn đang ngẩng đầu nhìn lên trời cao.

Khí huyết tụ tập lại, thị lực của hắn tăng mạnh, trong lúc mơ hồ nhìn thấy một con quái vật khổng lồ to lớn khoảng vài chục trượng trên trời, ở chỗ đó vòng vèo không đi.

"Hung thú! !"

Trong lòng Phong Vân cả kinh, từ lúc xuyên qua đến nay, hắn nghe được nhiều nhất chính là về hung thú, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy hung thú.

"Lệ!"

Lại một tiếng kêu kinh sợ xé rách mây xanh truyền xuống, hung thú kia mở hai cánh ra, tốc độ giống như sao băng rơi xuống, mục tiêu chính là bên trong căn cứ.

Chương 6: Hình chiếu hung thú cấp ba

Không được!

Phong Vân cách thật xa thấy một màn như vậy, trong lòng chấn động, nếu như con hung thú này xâm nhập vào căn cứ, như vậy những người bọn họ sẽ đứng mũi chịu sào!

Ngay tại lúc hần chuẩn bị dẫn Phong Tiểu Lan rời xa nơi này, bỗng nhiên, một đạo thanh âm không khí nổ tung dữ dội bỗng nhiên truyền ra.

“Huu!”

Đột nhiên, một mũi tên mang theo luồng không khí không ngừng nổ vang kịch liệt xông lên trời cao, trong nháy mắt liền vượt qua hơn trăm mét, ở bên trong tiếng không khí bị xé rách nổ đùng đoàng chói tai, hướng về đầu hung thú to lớn kia bắn tới!

“Lệ!”

Hai cánh to lớn của hung thú điên cuồng vỗ, bắn ra luồng không khí giống như thực chất nghênh đón mũi tên!

Nhưng hết thảy đều phí công.

Mũi tên màu vàng sậm trong nháy mắt xuyên qua con hung thú to lớn kia, ở trong khoang bụng của nó vỡ ra một lỗ máu to lớn cỡ đầu người, từ đầu đến cuối có thể nhìn xuyên suốt!

“Lệ!”

Hung thú to lớn mang theo tiếng rống đau đớn thảm thiết nặng nề rơi xuống, nện ở trên đường phố!

Ầm! !

Một tiếng va chạm đình tai nhức óc vang lên!

Toàn bộ đường phố đều dường như lún xuống một chút, từng đạo vết rách khuếch tán ra bên dưới thi thể đầu hung thú kia, thật giống như mạng nhện, rậm rạp chằng chịt.

Phong Vân ở cách bên ngoài mười mét, hẩn nhìn hung thú trước mặt, chính là một con hung cầm, lông chim cả người hiện lên màu vàng đen, mờ hồ lộ ra vàng sáng kim loại lạnh như băng, một đôi móng vuốt vô cùng sắc bén.

“Hung thú cấp ba, Hắc Kim Điêu!”

Phong Vân từng xem qua tập tranh ảnh tư liệu về hung thú, đối với một ít hung thú vẫn là biết được.

Hung thú cũng phân chia cấp bậc, hung thú cấp một tương đương với dự bị võ giả cấp thấp, mà hung thú cấp ba, có thể so với dự bị võ giả cao cấp!

Đầu Hắc Kim Điêu trước mắt, chính là hung thú cấp ba, thực lực có thể so với dự bị võ giả cao cấp, thậm chí còn so với nhân loại cùng cảnh giới mạnh hơn, không nghĩ tới lại bị một mũi tên bắn chết!

“Võ giả xuất thủ sao?”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, chính là không biết võ giả tàng thứ gì.

Mà lúc này, trong đầu của hắn bỗng nhiên vang lên thanh âm.

“Đình! Phát hiện hình chiếu hung thú Hắc Kim Điều, có hình chiếu hay không?”

Ừm?

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, cái hình chiếu gương này thậm chí ngay cả hung thú cũng có thể hình chiếu sao, hơn nữa còn đã chết.

“Hình chiếu.”

Sau khi phản ứng, hắn lập tức mặc niệm trong lòng nói.

Ông!

Thoáng chốc, ở trong óc Phong Vân, ‘Vô tận hình chiếu gương’ lấp lánh ra một trận ánh sáng mạnh, lóe lên một cái rồi biến mất.

Cảm ứng được một màn này, hắn lập tức biết được, cái gương đã hình chiếu thành công.

“Ngay cả hung thú cũng có thể hình chiếu, không hề tầm thường a!”

Trong lòng Phong Vân hiếu kỳ vô cùng, không biết hung thú sẽ rơi xuống cái gì.

“Phong Vân ,đi thôi!”

Lúc này thanh âm của Phong Tiểu Lan truyền tới.

“Đến ngay!”

Phong Vân đáp một tiếng, bước nhanh tới.

...

Sau bữa cơm tối, Phong Vân không kịp chờ đợi tiến vào không gian gương.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Hắc Kim Điều

【 cảnh giới 】 : Hung thú cấp ba (dự bị võ giả cao cấp)

【 rơi xuống 】 : Hắc Kim Điều lông vũ, Hắc Kim Điều huyết nhục, Hắc Kim Điều móng, Phong hệ thiên phú cấp thấp, kinh nghiệm đánh giết trong rừng.

Đồ vật rơi xuống liếc qua thấy ngay, so với Lâm Cường ít hơn nhiều lắm, nhưng lại để cho ánh mắt Phong Vân sáng lên.

“Đều là thứ tốt a!”

Mấy thứ đồ này, bất kể loại nào, cũng để cho Phong Vân tâm động không thôi.

Không có nhiều do dự, hấn lựa chọn khiêu chiến.

"Thiết lập —— Hắc Kim Điều, thực lực —— dự bị võ giả cấp thấp!"

“Bắt đầu khiêu chiến!”

Sau khi lựa chọn sân đấu, ở đối diện Phong Vân, một con Hắc Kim Điều phiên bản thu nhỏ chậm rãi xuất hiện, khí thế hung thú tự nhiên mà phát.

Phong Vân hơi suy nghĩ, trong tay của hấn xuất hiện một thanh trường kiếm bình thường.

Đây là vật mô phỏng trong không gian gương, cũng không phải là thực thể.

“Lệ!”

Hắc Kim Điều đối diện hét một tiếng, sau đó hướng về Phong Vân vọt tới!

“Vừa vặn bắt người luyện kiếm một chút!”

Phong Vân không lùi mà tiến, khí huyết trên dưới toàn thân lưu động, kinh lực tự nhiên, quán chú bên trong trường kiếm, chém về phía đầu Hắc Kim Điều kia.

Mười phút sau.

“Lệ!”

Hắc Kim Điều phát ra một tiếng kêu gào sau khi bị một kiếm của phong vân xuyên qua, rồi liền hóa thành điểm sáng biến mất.

【 Cùng Hắc Kim Điều chiến đấu thắng lợi! 】

【 rơi xuống 】 : Hắc kim điều huyết nhục (lần đầu tiên đánh chết, nhất định rơi xuống vật phẩm)

“Máu thịt à.”

Phong Vân hài lòng gật đầu một cái, lúc đầu hắn còn đang lo bình Huyết Khí Đan kia sau khi ăn xong, không có tài nguyên tu hành.

Mà bây giờ tuôn ra máu thịt hung thú này, có thể duy trì hắn tu hành một đoạn thời gian.

Sau đó, hắn tiếp tục khiêu chiến hình chiếu Hắc Kim Điều, bốn lần tiếp theo không ngoài dự liệu, chẳng thu hoạch được gì.

Hắn lại tiếp tục khiêu chiến hình chiếu người Lâm Cường, năm lần lại là ngay cả cái lông cũng không rơi xuống.

Phong Vân đã sớm quen với xác suất rơi xuống vật phẩm thấp đáng thương kia, chỉ có thể lắc đầu một cái, thối lui không gian trong gương.

【 Hiện hóa hắc kim điều huyết nhục... .. Đang hiện hóa... .. Hiện hóa thành công! 】

Theo một trận thanh âm nhắc nhở, ở trước mặt Phong Vân xuất hiện mười cái bình nhỏ giống nhau, cùng với mười cái hộp lớn.

Hắn tiến lên mở ra bình nhỏ, phát hiện bên trong chứa đều là máu tươi đỏ thắm, bên trong tản ra chấn động huyết khí dồi dào, mà trong hộp, là từng miếng thịt.

“Đem máu và thịt tách ra sao?”

Phong Vân nhếch miệng cười, cái “Hình chiếu gương” này làm việc đúng là chu đáo, ngay cả phân tách còn chuẩn bị xong.

“Trước xem một chút hiệu quả của máu hung thú này!”

Những hung thú này đều là sản vật sau khi thiên địa nguyên khí chợt tăng, máu tươi này nhưng mà so với những dược vật kia đều quý báu hơn nhiều.

Phong Vân không dám ực một cái hết một bình, chẳng qua là uống từng hớp nhỏ máu tươi.

Àm! !

Sau khi máu tươi nuốt vào cổ họng, ở trong người tản mát ra luồng nhiệt lưu chấn động so với Huyết Khí Đan còn phải khổng lồ, còn phải cuồng bạo hơn.

Phong Vân cảm giác cả người như bị nung đốt.

Nhịn đau khổ, hấn lập tức bắt đầu diễn luyện lại một lần Quy Xà Đoán Thể Pháp, lúc này thống khổ mới giảm nhẹ đi nhiều!

Thời gian từng giờ trôi qua.

Khi Phong Vân cảm giác được luồng nhiệt trong cơ thể bị hấp thu không sai biệt lắm, mới chậm rãi ngừng lại.

“Thi triển trọn vẹn mười lần Quy Xà Đoán Thể Thuật!”

Phong Vân tặc lưỡi hít hà, máu tươi của con Hắc Kim Điều này đúng là đủ hiệu quả, một hộp nhỏ bù đắp được năm viên Huyết Khí Đan.

Hấn nhìn máu tươi cùng từng khối thịt trước mắt, ánh mắt nóng bỏng, có những tài nguyên này, tin tưởng rất nhanh hấn liền có thể đạt tới dự bị võ giả cao cấp!

Dù sao coi như là Lâm Cường kia, cũng không thể xa xỉ đến sử dụng huyết nhục hung thú tới tầng thực lực.

Phải biết, thi thể một con hung thú có thể so với dự bị võ giả cao cấp, giá trị khoảng trên một triệu.

Chỗ gia tộc của tên Lâm Cường kia cũng không phải đại gia tộc nào, bồi dưỡng con em đời sau dùng dược liệu bổ vật cũng đã không tệ rồi, dùng máu thịt hung thú đến tầng thực lực lên, chỉ có cao tầng mới có thể hưởng thụ.

Chương 7: Thiên phú Kim hệ!

Thời gian trôi qua rất nhanh, một tháng sau.

Trong rừng cây, Phong Vân chậm rãi thu hồi Quy Xà Đoán Thể Pháp, đứng lẳng lẳng ở nơi đó, mí mắt hơi rũ xuống, mỗi lần hít thở, bụng hơi hơi phồng lên co rút lại, trong miệng có một vệt sóng khí màu trắng như là kiếm khí bắn ra, bay tới nửa mét bên ngoài, mới từ từ tiêu tan... ..

Một lát sau, hấn ngược mắt lên, bên trong lóe lên tinh quang, nhưng chỉ trong chớp mắt, sau một khắc lại trở về bình thường.

"Nhanh, cũng sắp đột phá đến dự bị võ giả Trung Cấp."

Phong Vân cảm nhận được khí huyết trong cơ thể chấn động, trong lòng nói thầm.

Hấn lợi dụng máu thịt của hung thú xây dựng căn cơ, cái này ngay cả những đệ tử gia tộc kia cũng không thể nào hưởng thụ được, chỉ có những đệ tử nội thành chân chính của các đại gia tộc mới có được tài nguyên như vậy.

"Trở về thôi."

Phong Vân nhìn sắc trời một chút, sau khi thu thập sơ qua liền trở về Viện mồ côی Thụ Quang.

Lúc đi đến cửa viện mồ côی hấn nhìn thấy một người trẻ tuổi đang đứng ở đó, trong tay hút thuốc, ngẩng nhìn viện mồ côی trông như đang thất thần.

Giống như nghe được tiếng bước chân, người trẻ tuổi này nhìn lại, trên gương mặt cũng coi như thanh tú, có một vết sẹo rất nổi bật, để tóc ngắn gọn gàng, mặc một bộ áo da đơn giản.

"Là Tiểu Vân à, lâu quá không gặp."

"Đúng là mấy tháng không gặp rồi."

Phong Vân gật đầu đáp lại.

Người trẻ tuổi này tên là Phong Vu Húc, cũng là người của viện mồ côi này nhưng mà đã sớm ra ngoài gia nhập một cái thế lực tên là cái gì "Lưu Vân xã đoàn" thật ra thì chính là tổ chức ngầm, tính chất cũng gần giống với tổ chức xã hội đen ở kiếp trước của Phong Vân trên địa cầu.

Nghe nói Phong Vu Húc này ở trong đó lăn lộn còn có thể học được mấy quyền Võ Đạo, làm được đến cấp tiêu đầu mục, bình thường cũng rất bảo bọc cho Viện mồ côi Thụ Quang, để trong này tránh khỏi bị những tên lưu manh kia quấy rối.

Nơi này nằm ngoài căn cứ, an ninh trật tự vẫn luôn rất kém, chỉ cần không xuất hiện chuyện trọng đại gì, bình thường các nhân viên chấp hành luật pháp cũng lười quản tới nơi đây.

Cho nên, thái độ của Phong Vân đối với Phong Vu Húc này cũng coi như tạm được, ít nhất đối phương vẫn là một người có tình có nghĩa, không quên chỗ ban đầu đã nuôi hấn.

"Đi vào ngồi một lúc không?" Phong Vân chào hỏi.

"Không cần." Phong Vu Húc lắc đầu cười khỏ, "Người cũng không phải là không biết, viện trưởng mỗi lần nhìn thấy ta cũng không có sắc mặt tốt."

Ở trong mắt hiệu trưởng, Phong Vu Húc chạy tới lẫn lộn trong xã đoàn hiền nhiên là 'Đi vào đường rẽ'.

Vừa nói xong, Phong Vu Húc quan sát trên dưới Phong Vân một chút, nói: "Nghe nói người vào học viện Võ Đạo, chờ lúc ta rảnh dỗi, dạy người mấy quyền, bảo đảm người sẽ nổi bật trong mắt bạn học."

Bây giờ người đã không đánh lại ta...

Phong Vân yên lặng phun một ngụm nước bọt trong lòng.

Sau đó, hai người hàn huyên xong, Phong Vân trở lại trong viện mồ côi, viện trưởng và Phong Tiểu Lan cùng với mấy đứa trẻ trong viện mồ côi đã sớm chờ hẩn về.

"Trở về rồi."

Viện trưởng là một người phụ nữ hóa ái dễ gần, mấy năm nay vất vả, ba mươi bốn mươi lại nhìn như năm mươi tuổi, trên mặt đã dãi gió dầm sương.

"Ừm."

Phong Vân gật đầu một cái, mà mười mấy đứa trẻ ở bên kia đã không thể chờ đợi được muốn ăn cơm.

Sau bữa cơm tối, hẩn trở lại bên trong phòng của mình.

Theo thường lệ, hẩn lại bắt đầu tiến vào không gian tâm gương, lần lượt khiêu chiến hình chiếu Hắc Kim Điêu với hình chiếu Lâm Cường.

[Chiến đấu với hình chiếu Hắc Kim Điêu, thắng lợi.]

[Rơi xuống] : không có

[Chiến đấu với hình chiếu Lâm Cường thắng lợi.]

[Rơi xuống] : Không có

... ..

[Chiến đấu với hình chiếu Hắc Kim Điều, thắng lợi.]

[Rơi xuống] : Không có

[Chiến đấu với hình chiếu Lâm Cường thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Thiên phú Kim Hệ cấp thấp

Hả ?

Nhìn thấy nhắc nhở, trên mặt Phong Vân lộ ra vui mừng, cuối cùng cũng quét ra thuộc tính thiên phú.

Thứ đáng giá nhất trên người Lâm Cường chính là thiên phú Kim Hệ cấp thấp này.

Hãn quét hơn một tháng, cuối cùng cũng làm cho nó tuôn ra.

"Có hiển hóa hay không?"

"Hiển hóa!"

Phong Vân không chút do dự lựa chọn hiển hóa.

[Hiển hóa thiên phú Kim Hệ cấp thấp... .. Đang hiển hóa... .. Hiển hóa thành công!]

Vù!

Một đạo ánh sáng màu vàng óng bỗng xuất hiện, ở trong đầu Phong Vân nổ tung, trong nháy mắt hắn cảm giác được có vật gì đó sáp nhập vào trong thân thể của mình.

Tiếp đó, trong chỗ tối tăm, hắn cảm nhận được dường như mình với bên ngoài hình thành nên một loại liên lạc không thể đoán được, mơ mơ màng màng, rất mơ hồ.

"Xem ra là thiên phú Kim Hệ cấp thấp này dung hợp thành công... .."

Ngoại trừ cái đó ra, Phong Vân không có cảm thụ nào quá lớn, nhưng khi hắn vận chuyển khí huyết, sinh ra kinh lực, phát hiện kinh lực so với trước đây trở nên ác liệt hơn rất nhiều.

"Xem ra đây chính là biến hóa đầu tiên."

Hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn bao nhiêu, hắn nghe nói thuộc tính phải chờ đến cảnh giới võ giả, tu hành công pháp thuộc tính mới hoàn toàn thể hiện ra, giai đoạn trước không có rõ ràng như vậy.

Nhưng mà kinh lực trở nên ác liệt, cũng coi là tăng lên chiến lực của hắn.

"Còn có một cái Phong hệ thiên phú cấp thấp."

Phong Vân nhắm tới Phong hệ thiên phú của Hắc Kim Điều, đến lúc đó một khi hắn quét ra dung hợp thành công, thì có hai cái thuộc tính thiên phú.

Một khi đạt tới cấp võ giả, vậy hắn đã định trước là sẽ dẫn trước những võ giả tầm thường một mảng lớn.

Chỉ tưởng tượng thôi đã vui thích.

... ..

Những ngày kế tiếp, Phong Vân lại vùi đầu vào trong tu hành khắc khổ, có ngón tay vàng còn không cố gắng, thì so với phế vật có gì khác nhau.

Cuối cùng trong buổi tối của một tháng sau, hắn đã đột phá thành công đạt tới dự bị võ giả Trung Cấp.

"Dự bị võ giả cấp thấp sinh ra kinh lực, tùy tiện đánh ra một quyền cũng có thể đánh ra lực đạo toàn thân, mà đạt tới dự bị võ giả Trung Cấp, chính là rèn luyện màng da toàn thân vững chắc giống như trống, vũ khí bình thường không thể gây tổn thương được cho thân thể, thậm chí khí lực sẽ gia tăng, dự bị võ giả Cao cấp là luyện gân luyện cốt... .."

Phong Vân nhìn da mình một chút, trắng hơn so với trước kia một tí, nhưng lại tràn đầy co giãn, mà khi hắn vận chuyển khí huyết thì màng da sẽ gồ lên, tạo thành phòng ngự.

"Rất tốt, lại mạnh mẽ."

Phong Vân thỏa mãn xoa bóp nắm tay, loại cảm giác trở nên mạnh mẽ này đúng là không thể tốt hơn, thật là làm cho người ta mê muội.

Bởi vì trễ nãi trong chốc lát, lúc hắn đi ra khu rừng nhỏ thì bên ngoài đã một màu đen kịt.

Lúc hắn đang định rời khỏi nơi này thì chợt nhìn thấy ở lối rẽ phía trước có mấy bóng người chạy ra, một người đang liều mạng chạy trốn, ba người nắm dao phay sắc bén nghiêm nghị đuổi theo, buổi tối ở nơi giá rét này, vang lên một trận tiếng bước chân tán loạn.

Ừm ?

Lúc đầu Phong Vân cũng lười để ý, loại chuyện này ở vòng ngoài căn cứ xảy ra cũng không tính là ít.

Nhưng vào lúc này, nhờ một chút ánh sáng hắt đã nhận ra cái bóng người đang chạy trốn trước mặt kia chính là người hắt mới gặp một tháng trước, Phong Vu Húc!

Chương 8: Thuần sát!

Trong đêm tối, dưới ánh trăng, bóng người chạy trốn.

Tốc độ của bốn người này rất nhanh, không bao lâu sau đã đến gần rừng cây nhỏ.

Bởi vì đêm tối, truy đuổi chạy trốn nên bốn người không kịp phân tâm thêm vào đó Phong Vân đạt tới võ giả Trung Cấp dự bị, động tĩnh hít thở rất nhỏ, bọn họ cũng không phát hiện cách đó không xa có người.

Chờ đến khi khoảng cách hai bên chỉ còn lại mười mét, Phong Vân vốn dĩ đang đứng bất động bỗng nhiên gia tốc, bước ra một bước, trong nháy mắt vượt qua Phong Vu Húc, đối diện với ba người côn đồ kia!

Phong Vu Húc theo quán tính xông về phía trước, cảm thấy có tiếng một luồng không khí thoáng qua ở bên cạnh, có một loại cảm giác quỷ dị.

Một tên côn đồ thấy Phong Vân vọt tới, đầu tiên là khẽ run sau đó trên mặt lộ ra nụ cười gằn, tay phải cầm dao gươm lên định đập thật mạnh đến đổ máu ngay tại chỗ.

Nhưng đúng vào lúc này.

Khí huyết cả người Phong Vân bỗng nhiên bùng nổ, thoáng cái đã chạy đến trước người tên côn đồ giống như Ly Huyền tiễn bắt được cổ tay tên côn đồ đồng thời bấp đùi bấp thịt căng ra trong giây lát đầu gối đánh lên đụng mạnh vào bụng tên côn đồ.

Răng rắc!

Theo đó âm thanh nứt xương vang lên, bụng tên côn đồ này lõm xuống, không nhúc nhích, không biết sống hay chết.

Vừa đối mặt hắn đã phé được một người.

Mắt hai gã côn đồ khác co rút lại, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, không chút suy nghĩ chém một đao qua.

Mà lúc này Phong Vân đã nắm dao phay của gã côn đồ thứ nhất, nhìn cũng không nhìn một cái đã trực tiếp chém ra một đao.

Trảm Kiếm Quyết!

Phốc! Phốc!

Mũi nhọn lập lều, tốc độ nhanh như chớp, hai gã côn đồ chỉ cảm thấy trước mặt lóe lên một tia ánh sáng lạnh, tiếp đến cổ họng đau nhói ý thức rơi vào hắc ám.

Phốc! Phốc!

Hai cổ thi thể mềm nhũn ngã xuống đất, máu tươi chảy đầy đất, vừa nhìn đã thấy giạt mình.

"Ai! ?"

Phong Vu Húc nghe được âm thanh theo bản năng dừng lại, thấy một màn như vậy liền hỏi một câu.

"Là ta."

Giọng nói bình tĩnh truyền đến, Phong Vân đi ra từ trong bóng tối.

Lúc Phong Vu Húc thấy Phong Vân, trong nháy mắt trên mặt lộ ra vẻ mặt khó mà tin nổi, đầu chân động hoảng hốt, ngay cả vết thương trên người đang đau cũng quên mất hoài nghi chính mình có phải đang nằm mơ hay không.

Sao lại là Phong Vân! ?

Ở trong ấn tượng của hấn Phong Vân chỉ có một thân thể không được cường tráng như mình, là một con một sách lá gan không lớn như mình mà thôi.

Nhưng chính một Phong Vân như vậy lại tiêu diệt ba tên côn đồ sắp bước vào võ giả Sơ Cấp dự bị chỉ trong nháy mắt, làm sao có thể!

Chẳng lẽ là đang nằm mơ?

Phong Vân không để ý đến ánh mắt chân động của Phong Vu Húc, hấn không hỏi mấy người này lại lịch thể nào và vì sao lại bị đuổi giết, chỉ là nhìn hai mắt của Phong Vu Húc rồi xoay người rời đi.

Người phía sau dường như vẫn còn chìm đắm trong nỗi kinh sợ vừa mới rồi không cách nào thoát ra được, nên cũng không đuổi theo.

Chuyện này đối với Phong Vân mà nói chỉ là một khúc tra xét nhỏ rất nhanh đã không thêm để tâm.

Mà hấn vừa mới bắt đầu nên có chút hơi không thích ứng với việc giết người, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại, hấn đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

...

Ngày hôm sau, Phong Vân vẫn đi học như thường lệ.

Lúc hắn đi tới trường học phát hiện có một chiếc xe hơi quân dụng dừng trước cửa trường học, điều này làm cho hắn rất hiếu kỳ.

Ở thời đại này, vai trò của quân đội dĩ nhiên là vô cùng quan trọng.

Lúc trước khi hung thú tàn phá bừa bãi, chính là quân đội quốc gia hăng hái chiến đấu đẫm máu mới có thể ở dưới hoàn cảnh tứ phía thành lập nên từng cái cơ sở một.

"Có quân nhân tới trường học sao?"

Phong Vân ôm hiếu kỳ đi vào lớp học, phát hiện mọi người cũng đang thảo luận, trên mặt mỗi người đều có chút hưng phấn.

Về căn bản hắn vẫn luôn là một người độc lai độc vãng, cơ bản không có giao lưu gì với các học viên trong lớp cho nên cũng không có ai tìm hắn nói chuyện.

"Trần ca, người biết quân nhân tới trường học của chúng ta làm gì không?"

Một giọng nói truyền tới, ánh mắt Phong Vân hơi đổi, nhìn sang.

Người được gọi là "Trần ca" là một thiếu niên có tướng mạo coi như anh tuấn Bách Thiên Trần, trong nhà mở công ty, đúng tiêu chuẩn con nhà giàu hơn nữa cũng là người có thực lực mạnh nhất trong lớp, dĩ nhiên trở thành đầu lĩnh.

Bách Thiên Trần ho nhẹ một cái, nói: " Tin tức này cũng là cha ta nói cho ta biết, nói là trường liên hiệp quân đội cho những lớp Sơ Cấp như chúng ta làm một khảo hạch nhưng cụ thể là làm cái gì ta cũng không rõ lắm, nghe nói là người có thành tích ưu tú trong khảo hạch sẽ trực tiếp được lên lớp Cao Cấp."

Lời này vừa nói ra, lớp học đã bùng nổ, bọn họ vừa hưng phấn vừa khản trương, mỗi người đều đang líu ríu.

Chỉ có Phong Vân là lộ ra rất bình tĩnh, một thân một mình ngồi ở chỗ đó, giống như là cái gì cũng không thèm để ý, mọi người cũng thấy lạ nhưng không kinh ngạc tự động bỏ qua hẳn.

Đúng lúc đó, thầy giáo trung niên đi vào kêu gọi mọi người trong lớp học tập hợp ở trường luyện võ.

Trường luyện võ sớm đã có người tập hợp, học viện Võ Đạo Hải Lam tổng cộng có mười lớp Sơ Cấp, cũng xem như là nhiều nhất trong bốn trường cao đẳng lớn.

Lúc này trường luyện võ là một vùng đen ngòm có tới mấy trăm người.

Trên đài cao, hai bóng người đang đứng yên, một người là một ông già gầy gò còn một người khác chính là người mặc quân phục một vị sĩ quan trung niên.

Lúc này, tên sĩ quan đi lên trước, hắn vất chéo tay sau lưng, con mắt lạnh lùng quét qua các học viên, không khỏi làm cho người ta cảm thấy có một cỗ hàn khí xông lên, trong lòng sinh ra run rẩy, mồ hôi lạnh không ý thức được đã chảy xuống, giống như đang đối mặt với một con hung thú tuyệt thế vậy.

"Cao thủ!"

Lần đầu tiên nhìn thấy Phong Vân cũng biết người sĩ quan này là người mạnh nhất trong số những người hắn đã gặp, còn mạnh hơn Lâm Cường kia, mà đây cũng phải là người Lâm Cường có thể so sánh được.

Rất hiển nhiên, đây là một vị quân nhân đã trải qua không biết bao nhiêu cuộc chiến đẫm máu.

"Đinh! Phát hiện người hình chiếu, có hình chiếu hay không?"

Ừ ?

Phong Vân chợt nghe thấy âm thanh này, ánh mắt sáng lên, không chút do sự lựa chọn "Có"

Sau một giây, kính hình chiếu trong đầu tản ra ánh sáng óng ánh sáng chói, lóe lên một cái rồi biến mất.

[Người hình chiếu] : Chu Khôn Long

[Tuổi tác] : 35 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả Trung Cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp một 《 Huyền Đao Quyết 》 , võ kỹ cấp hai 《 Cực hạn Băng Quyền 》 , võ kỹ cấp hai 《 Thần Lực Chưởng 》 , công pháp rèn thể cấp một 《 Đoán Thê Tam Thập Lục Thức 》 , võ kỹ cấp hai 《 Thôn Du Bộ 》 , công pháp luyện thể cấp hai 《 Kim Trung Quyết 》 , công pháp cấp hai 《 Phù Đồ Nguyên Lực Pháp 》 , hai bình Huyết Khí Đan, một đao một chuỗi hợp kim trăm, hai bình Liệu Thương Đan, một bộ quân phục, kinh nghiệm thực chiến...

Phong Vân chỉ là liếc mắt nhìn sơ qua, đã thấy những cái kia rơi xuống một cột chỉ chít một mảng, không khỏi líu lười, không hổ là nhập ngũ, hội này thật sự rất nhiều so với Lâm Cường Kia còn nhiều hơn nhiều.

Nhưng nếu so về tiềm lực hiển nhiên Lâm Cường vẫn cao hơn, dù sao cũng là thuộc tính võ giả.

Chương 9: Hình chiếu, võ giả Trung Cấp!

Trên đài cao, sau khi Chu Khôn Long quét mắt một vòng các đệ tử, mở miệng nói.

"Ta là Chu Khôn Long, là giáo quan khảo hạch lần này."

"Sau đây ta sẽ tuyên bố nội dung khảo hạch lần này: Lần này có 100 con hung thú được mang ra lựa chọn, đặt từng con thú vào trong trận, giao cho các người đối phó, chúng ta sẽ căn cứ vào biểu hiện của các người để đánh điểm số tương ứng, cứ như vậy."

Sau khi hắn nói xong liền lui về.

Mà lúc này hiệu trưởng nói tiếp: "Khảo hạch lần này top 100 sẽ trực tiếp đạt được tư cách lên lớp Cấp Cao, đồng thời top 3 khen thưởng Huyết Khí Đan."

Nhiều học viên nghe nói như thế, trong mắt đôt lên nhiệt tình, không chỉ có thể trực tiếp thăng lên lớp Cao Cấp còn có thể thu được Huyết Khí Đan, để cho từng người đều lăm le sát khí, tràn đầy hứng khởi.

"Đối phó với hung thú sao."

Phong Vân tự hỏi trong lòng, trong mắt cũng dâng lên một chút hứng thú.

Sau đó, hiệu trưởng tuyên bố khảo hạch ngày mai chính thức bắt đầu để cho tất cả mọi người trở về chuẩn bị thật tốt.

Sau khi giả tán, các học viên lập tức bắt đầu huyên não lên, hoặc là tụ năm tụ ba hợp thành đội, hoặc là bắt đầu thảo luận những cái gì hưng thú, không thì trực tiếp bắt đầu tạm thời nước tới chân mới nhảy... ..

Phong Vân không gia nhập những học viên này, hắn tìm một chỗ yên tĩnh, ý thức tiến vào trong không gian của gương, chuẩn bị đi khiêu chiến hình chiếu Chu Khôn Long.

"Thiết lập —— người hình chiếu Chu Khôn Long, thực lực —— người bình thường."

"Có bắt đầu khiêu chiến hay không?"

"Vâng!"

Dù sao cũng là lần đầu tiên đánh giết nhất định sẽ rơi xuống đồ vật, còn không bằng lựa chọn người bình thường tới nhanh hơn.

Phong Vân muốn tự khen ngợi cho sự cơ trí của mình một chút.

Sau khi lựa chọn sa mạc là sân bãi, khiêu chiến bắt đầu.

Nhìn Chu Khôn Long đối diện, Phong Vân tiến nhanh lên trước một cái, lấy chân càn quét, vững vàng chặt chẽ rơi vào trên người phía sau, đá bạo người đang sống sờ sờ.

[Chiến đấu với hình chiếu Chu Khôn Long , thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Kinh nghiệm thực chiến (bởi vì lần đầu đánh giết nhất định rơi xuống vật phẩm)

[Có lực chọn lấy ra hay không!]

"Vâng!"

Phong Vân lựa chọn đồng ý không chút suy nghĩ, loại vật này kinh nghiệm thực chiến còn trân quý hơn nhiều so với công pháp võ kỹ gì đó.

[Hiện hóa kinh nghiệm thực chiến... .. Hiện hóa bên trong... .. Hiện hóa thành công!]

Ầm!

Sau một khắc, số lượng tin tức lớn tràn ầm ầm vào trong đầu.

Luật rừng... .. Kinh nghiệm săn thú... Chém giết đầm lầy... .. Tuyệt địa phản kích.

Phong Vân mở mắt, chỉ trong nháy mắt ngăn ngủ hấn đã nắm vững kinh nghiệm thực chiến của Chu Khôn Long rèn đúc ra trong mười mấy năm qua, bao gồm cả các loại đối chiến với người hay chém giết với thú.

Mà lúc này, một vị học viên đi qua vô ý thức nhìn qua, lúc hấn tiếp xúc với ánh mắt của Phong Vân thì toàn thân không khỏi rùng mình một cái, trong lòng toát ra khí lạnh.

Loại cảm giác đó với cảm giác lúc trước bị Chu Khôn Long nhìn chăm chú giống nhau như đúc.

Nhưng chỉ một giây sau, toàn bộ mọi thứ đều biến mất giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

"Gặp quý."

Người học viên kia nói thầm một tiếng, cho là chính mình là bị hù dọa ra ma rồi cất bước rời đi.

"Xem ra hiệu quả không tệ."

Khi Phong Vân thấy biểu hiện trước của người học viên kia gạt đầu hài lòng, bắt đầu từ bây giờ hẳn đã từ một học viên tay mơ thành công trưởng thành làm một lão thợ săn.

"Tiếp tục khiêu chiến."

Ý thức lại chìm vào mơ hồ, lần này hẳn thiết lập cảnh giới Chu Khôn Long với hẳn thành tầng giống nhau.

Kết quả rõ ràng.

Lúc này hiển nhiên Chu Khôn Long đã không còn nắm vững kinh nghiệm thực chiến lúc này, hơn nữa Phong Vân còn có Trảm Kiếm Quyết đại thành kia, chỉ tốn mười phút thì đã tiêu diệt hình chiếu Chu Khôn Long thành công.

Liên tiếp khiêu chiến bốn lần, một cọng lông cũng không thấy rơi xuống.

Sau đó, Phong Vân ra khỏi trường học, không có trở về viện mồ côi mà đi tới trong rừng cây nhỏ chuẩn bị cứ tu hành như thường lệ.

Nhưng mà khi hẳn tới nơi đó thì thấy bóng dáng Phong Vu Húc.

Nhìn bộ dáng đối phương rõ ràng là đã đợi một lúc lâu rồi.

"Tiểu Vân."

Lúc Phong Vũ Húc nhìn thấy Phong Vân, vẻ mặt có hơi hoảng hốt rõ ràng còn lưu lại từ chấn động trước đó.

"Ta cũng không biết cảm ơn người như thế nào, nếu không có người sợ là lần tiếp theo người nhìn thấy ta chỉ có thể nhìn phần mộ của ta.

"Mọi người đều là người của viện mồ côi, không cần phải như thế."

Phong Vân thuận miệng nói.

Tiền thân này của hắn cũng nhận được không ít chiếu cố từ Phong Vũ Húc, coi như là còn cái tình.

"Đúng vậy, chúng ta đều là người viện mồ côi, đều là cô nhi, ở thế đạo này muốn được sống tiếp thật tốt, cũng quả thật không phải là một chuyện dễ dàng."

Phong Vũ Húc cảm khái nói, rồi sau đó hắn nhìn về phía Phong Vân, chần chờ một chút nói: "Tiểu Vân, người đạt tới cảnh giới gì."

"Võ giả Trung Cấp dự bị."

Phong Vũ Húc hơi run khòe miệng, hơi có một chút ý tứ trợn mắt há hốc mồm.

Sau đó hắn cười khở một tiếng, "Ta còn tưởng rằng người là võ giả Sơ Cấp dự bị, không nghĩ tới đã là Trung Cấp, ta nhớ người mới nhập học được hơn một tháng mà thôi, thật lợi hại."

"Tạm được." Phong Vân trả lời.

"Chuyện ngày đó người không cần lo lắng, ta sẽ xử lý tốt, sẽ không có ai hoài nghi đến trên người của người."

Phong Vu Húc nói.

Phong Vân gật đầu một cái, lúc đầu hẳn cũng không có lo lắng, loại bang phái này chém giết, nhân viên chấp pháp đều không thấy có chuyện gì lạ, lười quản.

Sau khi yên lặng trong ít phút, Phong Vu Húc nhớ ra là có chuyện còn chưa xử lý, sau khi chào hỏi Phong Vân xong liền vội vã rời đi.

Phong Vân đưa mắt nhìn đối phương rời đi, hẳn thấy được tiểu nhân vật giãy giụa và bất đắc dĩ từ trên người Phong Vu Húc, mà cũng càng làm hẳn có thêm kiên định quyết tâm muốn theo đuổi võ đạo, chỉ có trở thành cường giả, mới có thể làm chủ vận mệnh của mình.

Sau đó, hẳn lấy ra huyết dịch của Hắc Kim Điều rồi uống một hớp nhỏ, thi triển 《 Quy Xà Đoán Thê Thuật 》 , lại một lần nữa tu hành.

... ..

Ngày thứ hai.

Lúc Phong Vân đi tới trường học đã nhìn thấy từng chiếc từng chiếc xe tải lớn mà trên mỗi một chiếc xe tải hạng nặng đều truyền tới từng tiếng gào thét.

Rất nhiều học viên nhao nhao nhìn sang.

Trên những chiếc xe tải ở đó đều để từng cái lồng giam lớn, mà những thứ trong lồng giam đang đóng kia tất cả đều là hung thú.

Những tiếng gào thét kia làm cho các học viện chưa từng giết hung thú kia phát run trong lòng.

Sắc mặt Phong Vân không thay đổi, thậm chí còn nhìn sang từng cái, thoáng chốc, một chút tin tức đã tự động hiện lên ở trong đầu hắn.

"Anh Miêu, hung thú Nhất giai, tốc độ nhanh, nhược điểm là tác dụng chậm!"

"Chó ngao... .."

Mà có nhiều thứ, toàn bộ đều đến từ kinh nghiệm thực chiến của Chu Khôn Long rơi ra từ lần trước.

Chương 10: Một kiếm

"Đều là hung thú cấp một sao"

Phong Vân nhìn một chút, phát hiện ra về cơ bản đều là hung thú cấp một.

Nhưng điều này cũng rất bình thường, dù sao trong các học viên ở đây người đạt tới võ giả Trung Cấp dự căn bản không có mấy người.

Hơn nữa mặc dù đạt tới võ giả Trung Cấp dự bị nhưng mà đối mặt với cấp hung thú sợ là cũng không địch lại.

Những người này đều chỉ là những học viên tay mơ chưa từng trải qua máu và lửa tẩy rửa mà thôi, tố chất thân thể được, võ kỹ được, không có nghĩa là có thể giết hung thú.

Có vài người vừa thấy máu lúc lâm nguy then chốt có mười phần thực lực một phần cũng không phát huy ra được cũng rất bình thường.

Ngay cả tên Bách Thiên Trần lúc trước còn vênh váo hò hét lúc này đứng trước những con hung thú này cũng tịt ngòi, mặc dù không biểu hiện không chịu nổi như những học viên khác nhưng cũng mất đi tâm tư tinh tướng.

Toàn trường cũng chỉ có Phong Vân biểu hiện rất bình tĩnh.

Chu Khôn Long đứng ở trong phòng làm việc, thông qua cửa sổ ta lớn sát đất quan sát biểu hiện của các học viên, không khỏi lắc đầu một cái.

"Khóa học sinh này không được, một người có thể đánh cũng không có.

"Bọn họ đều là từ nhỏ đã lớn lên ở trong căn cứ cho tới bây giờ chưa từng tiếp xúc với hung thú, rất bình thường."

Hiệu trưởng đi tới đưa cho Chu Khôn Long một ly trà, cười nói.

Chu Khôn Long không nói gì, hắn cũng biết đây là sự thật, khi hắn chuẩn bị thu hồi ánh mắt thì không cẩn thận nhìn đến Phong Vân, thấy người này thần sắc bình tĩnh như nước, hắn mới khẽ gật đầu.

"A, chung quy tính ra vẫn còn một cái tiêu tử tốt."

Hiệu trưởng vừa muốn hỏi, Chu Khôn Long đã đi ra ngoài "Chuẩn bị một chút, bắt đầu khảo hạch đi."

...

"Các vị."

Một giọng nói to rõ truyền vào trong tai mỗi một người học viên.

Chu Khôn Long đứng ở trên đài cao hướng về phía tất cả học viên nói: "Xem ra các ngươi đều chuẩn bị xong rồi, bây giờ ta tuyên bố, khảo hạch chính thức bắt đầu."

"Nhớ kỹ, nếu như các ngươi cảm thấy không thể tiếp tục nữa thì hãy cầu cứu huấn luyện viên bên cạnh của các ngươi, nhưng một khi cầu cứu thì nghĩa là ngươi đã mất đi tư cách."

Vèo!

Sau khi nói xong, Chu Khôn Long đã trực tiếp biến mất trên đài cao, thật giống như Súc Địa Thành Thốn sau đó trong nháy mắt đã xuất hiện ở

trên lầu dạy học.

"Đây chính là võ kỹ cấp hai 《Thôn Du Bộ》 sao."

Phong Vân thấy một màn như vậy ánh mắt lóe lên nói.

Hắn từng thấy môn võ kỹ này qua mạng, thuộc về võ kỹ thân pháp, giá bán trên dưới 4w, trước mắt hắn không mua nổi.

Nhưng mà không sao, có thể từ trong hình chiếu Chu Khôn Long tuôn ra, hơn nữa còn không cần tu hành như thế.

"Tất cả học viên, lên đường, đi xuống thú tràng dưới mặt đất đi!"

Mấy trăm học viên đồng loạt lên đường, nhanh chóng tràn vào trường học dưới đất.

Phong Vân lần đầu tiên phát hiện ra trường học dưới đất còn có một chỗ như vậy.

Rộng rãi rộng rãi, có tường cao xây lên lần lượt được phân ra thành từng khu vực.

Mà vào lúc này, bên trong những khu vực này tất cả đều là hung thú.

"Đóng cửa!"

Theo một tiếng ra lệnh, 'Ầm ầm' một tiếng, khảo hạch chính thức bắt đầu!

Phong bế thú dưới đất vào trong sân, mấy trăm học viên lập tức tách ra, mỗi người bọn họ tự chọn hung thú, về căn bản hợp thành một đội ở đây, dù sao đối mặt với hung thú dữ tợn kia trong lòng bọn họ cũng không nắm chắc.

Cho nên lúc Phong Vân một thân một mình đi đến chỗ hung thú dĩ nhiên làm cho người khác chú ý.

"Người này là ai? Lại một thân một mình?"

"Vào lúc này khoe tài cũng không nhìn trường hợp một chút."

"Đừng để ý tới hấn, chúng ta vẫn nên thương lượng làm thế nào để đối phó hung thú đi..."

"..."

Tiếng nghị luận từ các nơi truyền đến, Phong Vân mắt điếc tai ngơ.

"Người này."

Bách Thiên Trần nhìn Phong Vân, hấn tự nhiên biết cái tên tiêu tử độc lai độc vãng này.

"Là giả bộ hay là thực sự có bản lĩnh?"

Hấn suy nghĩ một chút cảm thấy vẫn là điều phía trước có khả năng lớn hơn, dù sao gia cảnh của người sau hấn cũng đã nghe bạn học trong lớp nhắc tới.

Sau đó hấn đặt sự chú ý lên trên người hung thú trước mắt, không chú ý đến Phong Vân nữa.

...

Phong Vân đi thẳng tới khu vực thứ nhất, hung thú ở đây chính là Thiết Mao Trư, là hung thú mạnh nhất trong một trăm hung thú cấp một, đã bước vào nửa hung thú tầng thứ hai.

Hắn muốn lấy con Thiết Mao Trư này đi thử kinh nghiệm thực chiến của chính mình một chút.

Nơi này đã có một tên huấn luyện viên đứng chờ sẵn, hắn nhìn Phong Vân một người đi tới, không khỏi nhíu mày "Chỉ một mình người?"

Phong Vân gật đầu một cái.

"Đúng là ghé con không sợ cọp."

Huấn luyện viên trẻ tuổi lắc đầu một cái, hắn cũng không nói câu khuyên nhủ nào, đều là lựa chọn của mình mà thôi.

Hắn chỉ chỉ vào quần áo và vũ khí phòng thân ở bên cạnh "Những thứ này mặc người lấy đi, chờ lát nữa không chịu được nhớ kêu cứu mạng."

Rõ ràng là hắn thấy Phong Vân chỉ là đang khoe tài mà thôi.

Phong Vân trực tiếp cầm lên một thanh bách luyện Tinh Cương Kiếm, quan sát một chút, gật đầu hài lòng, sau đó đi thẳng vào.

"Này, bạn học người quên cầm quần áo phòng thân."

"Không cần, dù sao rất nhanh sẽ kết thúc."

Rất nhanh sẽ kết thúc?

Huấn luyện viên trẻ tuổi nghe nói như vậy, thần sắc hơi run.

Đúng lúc đó, bỗng nhiên một tiếng kiếm reo vang lên, huấn luyện viên trẻ tuổi ngẩng đầu lên theo bản năng, sau đó thấy được một cảnh làm hắn phải há to miệng.

Chỉ thấy thiếu niên anh tuấn lúc trước kia lấy một góc độ không tưởng tượng nổi một kiếm trực tiếp xuyên qua cổ họng của Thiết Mao Trư kia.

Cùng với một tiếng kêu gào thê thảm, thân thể cao lớn của Thiết Mao Trư ngã xuống, bắn lên một trận bụi bặm, chết không thể nghi ngờ.

"Kiếm tốt."

Phong Vân búng một cái lên thân kiếm làm cho máu ở phía trên bị giữ đi sạch sẽ, thả lại chỗ cũ, cất bước rời đi.

Toàn bộ quá trình không quá năm phút đồng hồ.

"Giống nhau, bạn học, người, tên của người."

"Phong Vân." Âm thanh từ xa xa truyền đến.

Ánh mắt huấn luyện viên trẻ tuổi hoảng hốt, hẩn nhìn thi thể của con Thiết Mao Trư kia, liên tưởng đến một kiếm lưu loát của Phong Vân mới vừa rồi, từ đối phương xuất thủ, hẩn giống như thấy được một loại cảm giác thuần thực do trải qua muôn ngàn thử thách.

Giết hung thú đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy.

"Phong Vân sao, lần này học viện Võ Đạo Hải Lam có gia hỏa bước ra rồi."

Huấn luyện viên trẻ tuổi cảm khái nói sau đó lấy ra đơn thành tích viết tên Phong Vân lên, mà ở cột thành tích kia hẩn trực tiếp đánh cái cấp SSS đánh giá.

Đây có khả năng là cấp đánh giá cao nhất!

Chương 11: Đánh giá cấp SSS!

Phong Vân ban đầu cho rằng Thiết Mao Trư có thể cùng hắn qua mấy cái hiệp, kết quả ngay cả một kiếm trong tay hắn cũng không kiên trì được, không thể không nói, mười mấy năm kinh nghiệm thực chiến của Chu Khôn Long kia không phải cái ô.

Giết những hung thú cấp thấp này thật sự là quá đơn giản.

Không ở lại thú tràng này thêm nữa, Phong Vân rời khỏi cửa

Hung thú mạnh nhất nơi này cũng không đỡ nổi một kiếm của hắn, ở lại cũng không có ý nghĩa gì, không bằng đi tu hành.

Bạch Thiên Trần nhìn bóng dáng Phong Vân rời đi, cười lạnh một tiếng, "Đúng là giả bộ khoe tài."

Thời gian mới vừa trôi qua năm phút đồng hồ mà thôi, dưới góc nhìn của hắn, Phong Vân hiển nhiên là thất bại, lúc này đã âm ảm lui tràng.

"Quên đi, chỉ là một thường dân, không đáng để ta chú ý, vẫn là chú trọng trận khảo hạch này, ở đây cũng chỉ có Dương Thiên lớp 7 và Mao Vân Tuyết lớp 3 có năng lực cạnh tranh vị trí thứ nhất với ta, ta chỉ cần phát huy tốt, vị trí thứ nhất nhất định là của ta."

Bạch Thiên Trần nói thầm trong lòng.

...

Phong Vân ra khỏi thú tràng dưới đất, không rời khỏi trường học, đầu sao lúc này cũng đang là thời gian lên lớp, rời trường học sớm không tốt lắm.

Hắn đi tới công viên phía sau trường học, vừa tu hành như mọi ngày, vừa ý thức vào tấm gương không gian, bắt đầu khiêu chiến hình chiếu.

Nhiều ngày trôi qua như vậy, hắn đã luyện thành nhất tâm phân nhị.

【 Thắng hình chiếu Lâm Cường! 】

【 Roi xuống 】 : Không có

【 Thắng hình chiếu thú Hắc Kim Điêu! 】

【 Roi xuống 】 : Không có

【 Thắng hình chiếu người Chu Khôn Long! 】

【 Roi xuống 】 : Không có

...

【 Thắng hình chiếu thú Hắc Kim Điêu! 】

【 Roi xuống 】 : Long vũ Hắc Kim

【 Thắng hình chiếu người Chu Khôn Long! 】

【 Roi xuống 】 : Nhị giai vũ kỹ 《 Thốn Du Bộ 》

...

Liên tiếp khiêu chiến ba hình chiếu, tổng cộng mười lăm lần, cuối cùng ở Hắc Kim Điêu và Chu Khôn Long tuôn ra vật phẩm.

"Lông vũ Hắc Kim và Thôn Du Bộ."

Cái đầu hấn có thể cầm tiền đến chợ đen đổi, mà cái sau chính là thân pháp võ kỹ mà hấn khao khát đã lâu.

"Có hiện hóa hay không?"

"Không."

Phong Vân dĩ nhiên không thể hiện hóa ở nơi này, nếu như bị người khác thấy được, vậy coi như bại lộ.

Sau đó, hấn tiếp tục diễn luyện đoán thể pháp môn, cố gắng tu hành.

...

Bên kia.

Cuối cùng cũng qua hơn nửa ngày, cuộc khảo hạch đã kết thúc.

Đối với những học viên này mà nói, trận đấu lần này chính là tra tấn đau khổ, e rằng một thời gian rất dài bọn họ cũng không thể nào quên, thậm chí ban đêm còn có thể gặp ác mộng.

Không ngừng nôn mửa, thiếu chút nữa thì tàn phế.

Đây vẫn chỉ là một góc băng sơn của hiện thực tàn khốc, thế giới bên ngoài còn tàn khốc hơn gấp trăm ngàn lần.

Trong văn phòng.

Chu Khôn Long uống một ngụm trà, nhận lấy bảng thành tích từ các huấn luyện viên, bên trên viết đầy tên, thành tích xếp từ cao xuống thấp.

Đầu tiên hắn nhìn từ dưới lên, càng nhìn mày nhíu lại càng chặt.

"Biểu hiện quả nhiên rất kém cỏi, những học viên này nếu như đặt ở YeWai, không quá một ngày, e là cọng lông cũng không còn."

Hiệu trưởng và chủ nhiệm các lớp ở bên cạnh chỉ có thể lúng túng cười một tiếng, không biết nói gì cho phải.

"Chỉ có ba người Bạch Thiên Trần, Mao Vân Tuyết và Dương Thiên tạm coi như là được, có đánh giá A. . ."

Chu Khôn Long nhìn lên trên, nói.

Nhưng một khắc sau, hắn liền lộ ra kinh hãi, "Có chuyện gì xảy ra với hạng nhất Phong Vân, vì sao đánh giá SSS cho hắn?"

Đánh giá SSS?

Bên cạnh, hiệu trưởng và chủ nhiệm các lớp nghe nói như thế, đều kinh sợ đứng dậy, suýt nữa hoài nghi lỗi tai mình xảy ra vấn đề.

Nhất là lão sư trung niên kia, hắn thậm chí hoài nghi đây là ai đó trùng tên trùng họ, không thể nào là Phong Vân trong lớp hắn.

Đánh giá SSS, hắn chấp giáo nhiều năm rồi, chưa từng xuất hiện đánh giá cao như này!

Lúc này, huấn luyện viên thanh niên phụ trách khu vực khảo hạch thứ nhất đi ra, lễ độ nói: "Báo cáo sếp, là ta đánh giá, đây là căn cứ, mời ngài xem qua."

Nói xong, huấn luyện viên thanh niên chiếu hình ảnh chụp được lúc ấy lên không trung cho mọi người ở đây quan sát.

Trong hình, chỉ thấy một thiếu niên anh tuấn tay cầm một thanh trường kiếm, dùng góc độ 'linh dương quái giác, vô tích khả tâm' ' xuyên qua điểm yếu của Thiết Mao Trư, một kích giết chết!

Quá hoàn mỹ!

Dù là thời cơ bắt chẹt hay là lực đạo chương không đều hiểu rõ điểm yếu của hung thú, đều có thể được gọi là sách giáo khoa!

Chu Khôn Long thậm chí còn thấy được bóng dáng của mình trên người đối phương.

"Tốt!"

Hắn không nhịn được hét lớn một tiếng, khiến những người khác đều giật mình.

"Trong trường học của chúng ta vẫn còn có đệ tử thiên tài như vậy!"
Hiệu trưởng nét mặt già nua cũng cười thành một đóa cúc.

Lão sư trung niên không thể tin được vào mắt mình, thiếu niên anh tuấn trong hình kia, đúng là Phong Vân trong lớp hắn, cũng là tiểu tử nghèo mà lúc trước hắn không coi trọng.

"Tiểu tử này che giấu kỹ thật!"

Bình thường Phong Vân quá im lặng, không tham gia hoạt động lớp, cũng không so tài với người khác, chỉ lên lớp như thường lệ, thế cho nên lão sư trung niên căn bản không biết thực lực cảnh giới của Phong Vân như thế nào.

Theo hắn thấy Phong Vân rất có thể là thiên tài chiến đấu trong truyền thuyết, hiểu rõ chi tiết chiến đấu rất nhanh, bằng không thì sao có thể dễ

dàng giết Thiết Mao Tru kia trong nháy mắt như vậy.

"Đúng vậy, cuối cùng cũng tìm ra một tiểu tử tài giỏi, nhớ bồi dưỡng thật tốt, tương lai nhất định bất phàm."

Chu Khôn Long cười nói với hiệu trưởng.

Hiệu trưởng gật đầu, "Đó là đương nhiên, học viện chúng ta nhất định sẽ liệt đệ tử thiên tài này vào một trong những mục tiêu bồi dưỡng trọng điểm."

Hắn vừa xem qua tư liệu của Phong Vân, ra đời ở viện mồ côi, có thể nói là nhất cùng nhị bạch (một nghèo hai trắng), nhưng mà chính do bối cảnh như vậy mới đi đến bước này, không thể không nói, đối phương nhất định là một thiên tài.

Nếu như bồi dưỡng, tương lai không nói nhất phi trùng thiên, ít nhất cũng có thể đại phóng dị sắc, chuyện này đối với danh tiếng học viện bọn họ cũng có tác dụng rất lớn.

...

Mà ở bên ngoài.

Nhiều đệ tử còn đang chờ công bố thành tích khảo hạch.

Bạch Thiên Trần, Mao Vân Tuyết và Dương Thiên đứng ở phía trước nhất.

"Đừng tranh giành, lần này đứng đầu nhất định là ta, " Bạch Thiên Trần cười lạnh nói.

"Người nghĩ quá nhiều rồi, ta mới là người đứng đầu." Trên khuôn mặt xinh đẹp của Mao Vân Tuyết lộ ra khinh thường.

Dương Thiên trực tiếp hơn, hấn trợn trắng mắt, "Đề Niệm Hoàng ta thức tỉnh các ngươi."

Những học viên phía sau trở mắt nhìn ba người kia tranh giành, không ai dám chen lời.

Lúc này, một vị huấn luyện viên đi ra, dán thành tích lên bảng thông báo.

Ba người Bạch Thiên Trần nhanh chóng tiến lên.

Mà khi bọn họ thấy được cái tên đứng đầu, nhất thời như bị sét đánh, không thể tin được vào mắt mình, trong miệng không ngừng nói 'Không thể nào không thể nào'.

Mọi người tò mò tiến lên trước xem, chỉ thấy chỗ đó viết:

【 Hạng nhất: Phong Vân, đánh giá thành tích: cấp SSS】

Hả!

Bọn họ không phải đang nằm mơ chứ?

Chương 12: Không thể khiêm tốn nữa

Sau khi trở lại viện mồ côi, hắn lập tức hiện hóa ra [Lông vũ Hắc Kim Điều] và võ kỹ cấp hai Thốn Du Bộ kia.

Nhìn từng cái cây lông vũ giống như mũi tên sắt, Phong Vân lấy tay đụng vào một cái, phát ra âm thanh giống như một loại tiếng rung của kim loại.

"Không hổ là hung thú tam cấp, lông vũ này rất giống với kim loại."

Đây là vật liệu tốt để chế tạo mũi tên, Phong Vân đương nhiên sẽ không lãng phí chuẩn bị cầm đến chợ đen bán.

"Không biết có thể bán được bao nhiêu tiền."

Cái này có nói gì cũng là đồ vật trên người hung thú tam cấp, ít nhất cũng phải được mấy vạn.

Sau đó, hắn dung hợp 《Thốn Du Bộ》 kia.

Oanh!

Một trận tin tức khổng lồ xuất hiện ở trong đầu của hắn.

Trong lúc mơ hồ, hắn giống như dung hợp với Chu Khôn Long, trong đầu không ngừng nhớ lại từng ly từng tí luyện tập thân pháp võ kỹ này.

Lần đầu tiên thử nghiệm...

Ba tháng nhập môn...

Một năm tiểu thành...

Đến cuối cùng tất cả những thứ này đều hóa thành trí nhớ của chính Phong Vân chân thật giống như hấn đã trải qua vậy.

Mấy giây ngắn ngủi, hấn đã nắm giữ Thốn Du Bộ mà Chu Khôn Long tốn thời gian nhiều năm để nắm giữ.

Quét!

Thân thể Phong Vân động một cái, cả người giống như Súc Địa Thành Thốn vậy, nháy mắt đã thoát ra xa mấy mét, như quỷ mỵ, nếu như là đêm hôm khuya khoắt, sợ là có thể hù chết người.

"Đúng vậy, thân pháp võ kỹ cũng có."

Phong Vân dừng bước lại hấn không chỉ đạt được thân pháp võ kỹ hơn nữa còn trực tiếp đạt đến cấp đại thành, căn bản là không cần tu hành.

Bởi vậy hấn sẽ có càng nhiều thời gian dùng để đặc biệt tăng lên cảnh giới hơn, đây là ưu thế mà những người khác không cách nào so được.

...

Ngày hôm sau.

Phong Vân cầm một cái áo choàng có mũ kèm theo ở viện mồ cô bị bao kín toàn thân lại, hơn nữa còn tận lực giảm giọng nói thấp xuống, đi đến trong chợ đen.

Cái gọi là thất phu vô tội hoài bích kỳ tội * , hẳn cũng không muốn bị người nào để mắt tới.

(* người bình thường thì không có tội nhưng vì mang ngọc quý trong người mà phải chịu tội, ý chỉ những người có thứ quý giá trong người thì thường bị người khác ghen ghét, dòm ngó hãm hại.)

Cũng không phải hẳn sợ mà là như vậy sẽ chậm trễ hẳn tu hành, hiện tại hẳn không muốn lãng phí thời gian vào những chuyện không cần thiết như thế này.

Chợ đen coi như là thị trường lớn nhất trong căn cứ Tinh Diệu dưới mặt đất, nghe nói có một vài thứ trong nội thành có lúc cũng sẽ lưu truyền tới, nhưng mà loại đồ vật này động một tí là hơn triệu, hơn nữa có tiền cũng không thể mua được.

Phong Vân dựa theo tư liệu tra được ở trên mạng, cuối cùng đi tới một nhà thương hội 'Ám dạ liên minh' trước.

Đây là thương hội lớn nhất trong chợ đen, hơn nữa còn đảm bảo uy tín sẽ không xảy ra các loại chuyện cướp đoạt hàng hóa của khách hàng và chuyện tiền tài.

Phong Vân cũng không muốn gặp những loại thương gia bất lương như vậy.

"Quý khách, xin hỏi ngài cần gì?" Một tiểu cô nương thoạt nhìn rất thanh tú đi tới nhẹ giọng nói.

"Ta chỉ muốn bán một chút tài liệu trên người hung thú." Phong Vân cố hết sức giả dạng cho giọng nói khàn khàn.

"Vậy mời đi bên này."

Phong Vân đi theo tiêu cô nương đến một gian phòng giữa bên trong, nơi đó có chuyên gia giám định đang chờ sẵn.

Hắn không chần chờ, lấy ra từ trong bao lớn sau lưng, lộ ra bên trong là lông vũ Hắc Kim Điêu.

"Ồ? Lông vũ hung thú tam cấp Hắc Kim Điêu."

Chuyên gia giám định kia nhìn vài lần, khẽ gật đầu, lông vũ này cực kỳ hoàn chỉnh.

"Dựa theo giá thị trường, một cây lông vũ 1w nguyên, ở đây có bốn mươi cây, tổng cộng 40w nguyên, quý khách ngài thấy thế nào?"

"Có thể."

Phong Vân gật đầu, không khác biệt lắm so với tính toán của hắn.

Sau một hồi thao tác, trong thẻ chứng minh của hắn có thêm 40w.

Mỗi người ra đời đều sẽ có được thẻ căn cước, có thể coi là thẻ mua đồ, thẻ ngân hàng, thẻ học sinh... để sử dụng, một thẻ đa dụng.

Sau khi đi ra khỏi thương hội, Phong Vân hơi cảm khái, khó trách có nhiều người vót nhọn đầu cũng muốn trở thành võ giả như vậy, cái này kiếm tiền quá nhanh.

Một chút lông thú trên người hung thú tam cấp nửa phút là có thể đổi được 40w.

Tiền này nếu đặt trong gia đình bình thường, thu nhập một năm cũng không được nhiều như vậy.

Hắn lấy được 40w này, chích ra 20w lấy hình thức ẩn danh gửi tới thẻ ngân hàng của viện trưởng, còn lại 20w hắn đổi tất cả thành Huyết Khí Đan.

Một chai Huyết Khí Đan giá bán ba vạn, hắn mua sáu bình trong một lần duy nhất.

Nhìn thẻ ngân hàng chỉ còn lại 2w, Phong Vô không khỏi than thở, tiền này kiếm nhanh mà tiêu cũng nhanh.

Sau đó, hắn đi đến trường học lên lớp.

Nhung mà mới vừa đi vào trường học đã bị lão sư trung niên gọi qua.

Trong văn phòng.

Lão sư trung niên nhìn thiếu niên anh tuấn trước mắt, ánh mắt hơi hoảng hốt, cho tới bây giờ hắn vẫn còn có một chút không hồi phục tinh thần lại.

Cấp độ SSS đánh giá, đúng là muốn hù chết người rồi.

"Người, người đạt tới cảnh giới gì?"

"Võ giả Trung Cấp dự bị." Phong Vô không có ý định giấu giếm, cũng không cần phải giấu giếm, lý do hắn kiêu căng như vậy là muốn dành được sự chú ý của trường học.

Như vậy là hắn có thể đạt được bồi dưỡng, sau đó có thể rút ngắn thời gian trở thành võ giả.

"Võ giả Trung Cấp dự bị?"

Lão sư trung niên trợn cả mắt lên, hắn vốn cho là Phong Vô cũng chỉ là võ giả Đê Cấp dự bị thôi, kết quả hoàn toàn vượt qua dự liệu của hắn.

"Người... Người tu hành như thế nào?"

Hắn muốn nói, người lấy tài nguyên ở đâu để tu hành đến võ giả Trung Cấp dự bị.

"Cứ luyện một chút như vậy đã đột phá." Phong Vân làm vẻ mặt như u mê để cho lão sư trung niên không có lời nào để nói.

Hắn cũng không tiếp tục hỏi nữa, đây là chuyện riêng của người khác, hắn chẳng qua chỉ là lão sư dạy học không thể đào sâu hỏi tìm nguồn gốc đối với học sinh được.

Phong Vân cũng biết điểm này cho nên mới không thềm để ý lộ ra tu vi cảnh giới của chính mình.

Trường học cũng không phải là những gia tộc kia, người sau hận không thể moi ra tin tức của mười tám đời tổ tông của người, muốn cố gắng đạt được khống chế hoàn toàn, mà ở trong đó chỉ cần người lộ ra thiên phú thì sẽ được ưu đãi.

Không có hắn, kẻ thắng làm vua kẻ thua làm giặc mà thôi.

Sau đó, lão sư trung niên dẫn Phong Vân đi gặp hiệu trưởng, sau một hồi an ủi ca ngợi trong tay Phong Vân lại có thêm 5 bình Huyết Khí Đan.

Đây là khen thưởng hắn đứng nhất khảo hạch.

Khi hắn trở lại lớp học, những bạn học ngày xưa xem nhẹ hắn tất cả đều đồng loạt nhìn về phía hắn, trong ánh mắt lộ ra hiếu kỳ, kính nể, sợ, ghen tị...

Bách Thiên Trần cũng nằm trong những học viên này, hắn nhìn Phong Vân, miệng hơi khép, muốn nói điều gì đó nhưng cái gì cũng không nói ra

miệng.

Lúc trước hấn và Mao Vân Tuyết, Dương Thiên sau khi thấy thành tích thì tỏ vẻ không phục vì vậy ồn ào đến chỗ hiệu trưởng, người sau không nói bất kỳ cái gì trực tiếp lấy ra video khảo hạch của Phong Vân.

Nhìn trong hình, thiếu niên anh tuấn một kiếm chém Thiết Mao Trư, bộ dạng thoải mái nhẹ nhàng, ba người bọn họ đồng thời ngốc tại chỗ, thật lâu cũng không nói ra được một chữ...

Chương 13: Ưu thế thuộc tính võ giả!

“Ta sẽ không chịu thua!”

Hắn nắm chặt tay, nói thầm ở trong lòng.

Phong Vân không để ý ánh mắt ở xung quanh, nhìn bề ngoài trông hắn giống như người yên tĩnh ngồi ở đó, nhưng thực ra ý thức hắn đã tiến vào không gian bên trong tấm gương, bắt đầu tiến hành chiến đấu cùng ba hình chiếu.

Một giờ sau.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, nhìn cột hiển thị đã rơi xuống mức không, không khỏi bất đắc dĩ ngày hôm nay đúng là một ngày đen đủi.

Trước rời khỏi không gian trong tấm gương, hắn nhìn phần thông tin của chính mình.

[Gương chủ] : Phong Vân

[Tuổi tác] : 14

[Cảnh giới] : Võ giả dự bị Trung Cấp

[Công pháp] : 《 Đoán Thể Thập Lục Thức 》 , 《 Quy Xà Đoán Thể Thuật 》

[Võ kỹ] : 《 Trảm Kiếm Quyết 》 , 《 Thôn Du Bộ 》

[Binh khí] : Không

[Đạo cụ] : 11 bình Huyết Khí Đan, 3 bình Hắc Kim Điều thú huyết, 10 cân Hắc Kim Điều huyết nhục

"Dùng những đạo cụ này để tu hành, tin chắc rằng sau ba tháng ta có thể đạt tới võ giả dự bị Cấp Cao rồi..."

Phong Vân căn bản không cần những đồ để tu hành võ kỹ, chỉ cần dốc toàn lực để nâng cao cảnh giới là được, hơn nữa còn có hàng trăm vạn tài nguyên tu hành này thì trong ba tháng có thể đạt tới võ giả dự bị Cấp Cao hoàn toàn không thành vấn đề.

Phải biết rằng cho dù là Lâm Cường, cũng không có khả năng hưởng thụ những tài nguyên như vậy, hắn không có tam cấp hung thú huyết nhục để tu hành.

Hơn nữa, hắn cần phải tốn rất nhiều thời gian để tăng võ kỹ, thậm chí phải đi dã ngoại đấu với hung thú để tăng kinh nghiệm thực chiến.

Mà những điều này, mọi thứ Phong Vân đều không cần làm, trực tiếp tiến lên một bước.

Những ngày sau đó, mỗi ngày ngoại trừ việc lên lớp những thời gian còn lại Phong Vân đều điên cuồng tu hành, có một cảm giác không màng thế sự, giống như điên như ma.

Cuối cùng, sau ba tháng.

Hắn đã thành công đạt tới võ giả dự bị Cấp Cao!

Bang!

Trong rừng cây nhỏ, Phong Vân đứng vững vàng ở đó, từng sợi gân toàn thân kéo căng giống như dây cung, mỗi lần ra quyền đều giống như bắn cung, mỗi khi nắm đấm rơi xuống lại giống như trúng mũi tên.

Đây là luyện đến gân.

"Cuối cùng cũng đạt tới..."

Ba tháng trừ việc ăn uống học tập thì chính là tu hành, không ngừng tu hành.

Nếu không phải hẳn có được tâm tính của kiếp trước, thật sự không chắc chắn là có thể kiên trì được tới bây giờ, dù sao thì cũng quá khô khan rồi.

Nếu muốn tiến quân vào Võ Đạo, đầu tiên cần phải vượt qua chính là phần khô khan tịch mịch này.

Mà lúc này Phong Vân đột nhiên cảm thấy xung quanh mình xuất hiện từng đốm sáng nhỏ, không nhiều lắm chỉ có mười mấy cái, hiện ra màu vàng nhạt, lộ ra một tia sắc bén, không ngừng dung nhập vào trong thân thể mình, cường hóa thân thể.

Ừm?

"Đây là Kim Hệ nguyên lực trong thiên địa?"

Vẻ mặt Phong Vân hơi rung động, sau khi cảm ứng thì kinh ngạc nói.

"Bắt đầu xuất hiện ưu thế thuộc tính võ giả rồi sao."

Mặc dù nói ưu thế thuộc tính võ giả phải ở võ giả cảnh giới mới có thể hoàn toàn thể hiện ra, nhưng thực ra khi ở võ giả dự bị Cấp Cao đã bắt đầu biểu hiện sơ bộ rồi.

Nhất trực quan, chính là nguyên lực này tự chủ hấp thu trong thiên địa kết hợp với thuộc tính của chính mình.

Những nguyên lực này sẽ dung hợp vào trong thân thể, rèn luyện thân thể, hiệu quả hơn rất nhiều so với Huyết Khí Đan và hung thú huyết nhục, thậm chí có thể nói cách xa mấy con phố.

"Xem ra ta phải dung hợp nhiều thuộc tính thiên phú rồi."

Một thiên phú Kim Hệ cấp thấp đã có hiệu quả như vậy, nếu như có thêm mấy người nữa, vậy không phải tăng tới mức nổ tung sao.

Nắm giữ nhiều thuộc tính thiên phú, chuyện này đối với những người khác mà nói quả thực không thể xảy ra chuyện gì, nhưng đối với Phong Vân mà nói chỉ cần để tám gương hắc chiếu sáng, mười loại thuộc tính thiên phú cũng cho người mấy phút đồng hồ để thu tới tay.

"Mười loại thuộc tính thiên phú chỉ sợ trong lịch sử chưa từng có thiên tài nào như vậy."

Phong Vân cực kỳ mong chờ ngày đó sẽ đến, có lẽ hắn sẽ trở thành thiên tài đứng đầu trong toàn bộ thuộc tính thiên phú!

Trong ba tháng này, mỗi ngày ngoại trừ tu hành hắn cũng dốc hết sức xoát những hình chiếu trong gương.

Mặc dù xác suất vẫn thấp đến đáng thương, nhưng số lần nhiều đến không đếm được.

Hắn phân chia đạt được Hợp kim chiến kiếm, Hợp kim chiến giáp, hai cấp võ kỹ 《Thần Lực Chương》, hai cấp Luyện Thể võ kỹ 《Kim Chung Quyết》, hai cấp võ kỹ 《Cực Hạn Băng Quyền》, một cấp Kim Hệ công pháp 《Duệ Kim Quyết》.

Trong đó 《Duệ Kim Quyết》 chỉ có thể đạt tới võ giả mới có thể tu hành, bởi vì đây là thuộc tính công pháp, yêu cầu phải đạt tới võ giả mới có thể hoàn toàn phù hợp.

Còn những thứ khác như 《Thần Lực Chương》, 《Cực Hạn Băng Quyền》 và 《Kim Chung Quyết》, đều trực tiếp bị hấn dung hợp, tất cả đều đạt đến cấp đại thành.

"Bây giờ chỉ còn thiếu chút thiên phú Phong Hệ cấp thấp..."

Nội tâm Phong Vân nói thầm, mà trong ba tháng này hấn cũng không có gặp hình chiếu người hoặc hung thú có giá trị.

Ban đầu hấn muốn hình chiếu của hiệu trưởng, chỉ có điều sau khi thấy biểu hiện của người ở trước mặt Chu Khôn Long, hấn cảm thấy vẫn nên quên đi đoán chừng cũng không có vật gì tốt.

"Tìm thời gian đi ra ngoài căn cứ địa săn hung thú, có lẽ có thể gặp được thứ gì đó không tệ, có thể dùng tới mục tiêu của hình chiếu."

Đạt tới võ giả dự bị Cấp Cao đã đạt được chứng nhận cho phép bên ngoài, có thể ở bên ngoài lưu lại một khoảng thời gian.

Nghĩ tới điều đó, ngày hôm sau hấn đã xin nghỉ ở trường, sau khi chào hỏi cùng Tiểu Lan tỷ thì mặc Hợp kim chiến giáp, lưng đeo Hợp kim chiến kiếm dưới ánh mắt kinh ngạc của người giữ thành đi ra khỏi căn cứ địa.

"Đây là con nhà ai, mới mười bốn mười lăm tuổi đã để hấn một mình đi dã ngoại?"

"Thật sự là không biết nên không sợ mà."

"....."

Đủ các giọng nói nghi vấn và kinh ngạc.

Dù sao thì Phong Vân nhìn còn rất trẻ, ở tuổi này không phải nên đến trường đến lớp sao, sao có thể chạy đi dã ngoại, còn đi một người!

.....

Bên ngoài căn cứ địa Tinh Diệu chính là một khu rừng tuyết đen tối, có bán kính khoảng mấy trăm km, bên trong có rất nhiều hung thú cực kỳ nguy hiểm, nhưng đồng thời cũng có đủ loại tài nguyên, khiến người khác nhìn phát thèm.

Bởi vậy, đây là nơi mà người của căn cứ địa Tinh Diệu thường xuyên tới săn thú.

Lúc này.

Trong phạm vi khu rừng tuyết đen tối, bóng dáng Phong Vân xuất hiện trong khu rừng rậm rạp.

Chương 14: Tiểu tử này là yêu nghiệt gì vậy?

Nếu là người khác khi tiến vào Dạ Tuyết Sâm Lâm còn phải mua một cái bản đồ, hơn nữa tốn thời gian đi tìm hiểu mỗi con hung thú rải rác trong rừng, nhưng những thứ này ở chỗ Phong Vân hoàn toàn không cần.

Hắn đã nắm giữ kinh nghiệm thực chiến của Chu Khôn Long, trong đó đã bao gồm các loại liên quan đến Dạ Tuyết Sâm Lâm, mặc dù Phong Vân là lần đầu tiên vào trong này, nhưng ở trong trí nhớ hắn đã tới không biết bao nhiêu lần, có thể nói quen việc dễ làm.

"Xoẹt."

Chợt, thân hình Phong Vân khẽ động, chiến kiếm hợp kim trong tay đã ra khỏi vỏ, chém con rắn nhỏ đang núp ở gốc cây bên cạnh thành hai đoạn, người sau căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản ứng gì.

Sau một tiếng rên rỉ con rắn nhỏ này toi mạng, hai khúc thân thể rơi xuống đất, máu tươi chàn lan.

"Hung thú cấp một, Bích Hoa Xà sao."

Phong Vân nhìn lướt qua thân nhiên nói.

Bích Hoa Xà này mặc dù là hung thú cấp một nhưng lại có kịch độc, võ giả Cao Cấp dự bị sau khi bị nó cắn một cái rất có thể bị mất mạng tại chỗ.

"Hung thú cấp một, không có giá trị hình chiếu tiếp tục thâm nhập sâu hơn."

Phong Vân mở rộng bước chân, bắt đầu chạy vào trong rừng rậm.

Tuy nói nơi này hung thú nổi lên bốn phía nhưng hoàn cảnh cũng không tệ lắm, thanh sơn lục thủy, để cho người ở bên trong căn cứ thấy sự vật liên miên bất tận như Phong Vân cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

Ngay tại lúc hấn xâm nhập vào hai mươi km trong Dạ Tuyết Sâm Lâm trong lòng bỗng nhiên phát ra tiếng báo động rất lớn.

Hấn không chút nghĩ ngợi, bóng người lóe lên giữa không trung, bỗng nhiên di chuyển vị trí.

"Huu!"

Một cây mũi tên mang theo ác liệt trực tiếp gào thét qua bên tai hấn, bắn vào cây cối sau lưng hấn lực xuyên thủng to lớn trực tiếp xuyên qua một cây to một người mới ôm hết.

"Huu!"

Thân hình mới vừa dừng lại trong nháy mắt trong không khí lại truyền đến một tiếng nổ âm thanh bén nhọn, mũi tên thứ hai của đối phương theo sát tới.

Vị trí kia đúng là chỗ mà hấn đặt chân.

"Dự phản công kích."

Trong lòng Phong Vân thoáng qua ý nghĩ, vẻ mặt không thay đổi, thậm chí ngay cả nhúc nhích cũng không, tại thời điểm mũi tên phóng tới đó bỗng nhiên cả người trên dưới xuất hiện một vệt sáng màu vàng óng nhạt.

Trong lúc mơ hồ, ở xung quanh hắn giống như xuất hiện một cái chuông lớn kim sắc.

Chính là công pháp luyện thể cấp hai —— Kim Chung Quyết!

"Keng!"

Hàn quang bay qua, mũi tên bắn vọt tới trực tiếp bị cản lại ngay cả người Phong Vân cũng không tiếp cận được.

"Kim Chung Quyết cấp đại thành."

Bên trong cây cối ở xa xa có một nam tử đầu trọc trên mặt có vết sẹo nhìn thấy một màn như vậy, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Người đang nhìn chỗ nào?"

Vừa lúc đó có một giọng nói đậm mạc bỗng nhiên ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Nam tử đầu trọc ngẩng đầu lên theo bản năng, nghênh đón hắn là một đạo kiếm quang sáng chói, thoáng qua đã tới nhanh đến mức khó mà tin nổi.

"Phốc!"

Hắn ngay cả thời gian phản ứng cũng không có trực tiếp bị một kiếm này xuyên qua cổ họng, trong mắt ánh sáng âm đạm mềm nhũn té xuống văng lên một trận bụi bặm không nhỏ.

Chiến đấu kết thúc!

Ở trong Dạ Tuyết Sâm Lâm ngoại trừ phải cẩn thận lúc nào cũng có thể xuất hiện hung thú bên ngoài càng đáng sợ hơn là còn có những thứ ẩn dấu

trong bóng tối tùy thời sẽ nổi lên ra tay với người săn thú.

Khi vợ vết trong thi thể nam tử đầu trọc ngoại trừ mấy chai Huyết Khí Đan ra cái gì cũng bị mất.

Phong Vân lắc đầu một cái khó trách muốn phải chặn đánh thì ra nghèo như vậy.

Hắn rung rung thân kiếm vẩy hết máu ở trên đó xong thu vỏ sau đó điềm nhẹ mũi chân nhanh chóng biến mất.

Mà sau khi hắn rời đi, ở bên kia có mấy người săn thú núp trong bóng tối đi ra.

"Thân thủ và ý thức chiến đấu thật là đáng sợ, người này đúng chỉ là một cái thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi thôi sao?"

"Ta biết tên đầu trọc này, hắn tên là Lưu Quang là một vị võ giả Cao Cấp dự bị tinh thông thuật bắn cung, dựa vào sự nắm giữ địa hình của mình hắn đã âm thầm giết chết chừng mấy người săn thú tương lai, nhưng vừa mới rời hắn lại không có một chút sức lực đánh trả nào."

"Rất bình thường, vị thiếu niên mới vừa rời có tu một võ kỹ cấp đại thành 《 Trảm Kiếm Quyết 》 cộng thêm võ kỹ cấp hai 《 Thốn Du Bộ 》 và công pháp luyện thể cấp hai đại thành 《 Kim Chung Quyết 》 .

"Gặp quý, đây là điều mà một thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi có thể làm được sao?"

Đại thành Trảm Kiếm Quyết và Thốn Du Bộ còn có thể hiểu được nhưng công pháp luyện thể cấp hai cấp đại thành làm cho bọn họ cảm thấy chấn động.

Mọi người đều biết là công pháp luyện thể khó khăn nhất là đột phá hơn nữa không có đường tắt nào chỉ có thể dựa vào công phu tiến bộ hết sức một chút, công pháp luyện thể cấp hai nếu muốn đại thành ít nhất yêu cầu thời gian mười mấy năm.

Nhưng mà một cái thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi đã đại thành? Hẳn là bắt đầu luyện từ bốn năm tuổi sao.

Vậy căn bản không có khả năng khi đó ngay cả xương cốt cũng chưa định hình.

"Đi đường vòng đi, thiếu niên này quá yêu nghiệt vẫn là không nên tùy tiện đi trêu chọc thì tốt hơn."

"Ta cũng đồng ý."

"Đi, đi bên kia."

...

Bóng dáng Phong Vân không ngừng thoáng hiện lên trong rừng rậm, hẳn không có đi xâm nhập quá sâu nếu không sẽ không kịp chạy trở về.

Ban đêm Dạ Tuyết Sâm Lâm, mức độ nguy hiểm không biết cao hơn bao nhiêu.

Hẳn có trí nhớ Chu Khôn Long nên biết rõ chỗ sâu nhất trong rừng rậm này có thể là nơi sinh hoạt của hung thú thất cấp, đó là nhân vật đáng sợ so với võ giả đỉnh cao.

Mỗi khi đến ban đêm những hung thú này đều sẽ ra ngoài đi bộ, có bay trên trời, có cao bằng núi lớn, có đào đất...

Cho nên, ban đêm Dạ Tuyết Sâm Lâm không có người nào dám ở lâu ngoài trừ những cường giả chân chính ở bên ngoài kia.

Sau khi Phong Vân dừng lại ở chỗ này hơn nửa ngày đã săn giết được không ít hung thú nhưng mà đều không có hoàn chỉnh mang về chỉ lấy máu tươi, thịt và những đồ vật chân quý nhất trên người.

Khi hắn trở lại những người thủ thành kia nhìn thấy hắn bình yên vô sự không khỏi mừng rỡ con mắt.

Phong Vân không để ý đến bọn họ tìm một cái ngõ nhỏ thay đổi y phục sau đó đi tới bên trong trụ đêm.

Ở trong cái nhà thương hội "Ám Dạ liên minh" bán ra tất cả các đồ vật lấy được từ trong hung thú.

Sau khi hắn đi ra ngoài trong thẻ ngân hàng lại có thêm số tiền 30w.

"Một ngày kiếm được 30w, đáng vui vẻ."

Phong Vân cân nhắc thẻ căn cước trong tay trên mặt tươi cười.

Đây cũng là hắn có được kinh nghiệm chiến đấu phong phú và kinh nghiệm sinh tồn cộng thêm với thao tác thần kỳ mới có thể kiếm được nhiều như vậy trong một ngày, đổi lại là người khác cùng đẳng cấp không chết ở trong rừng đã là không tệ rồi.

Chương 15: Lão sư ngộ ngác!

"Đáng tiếc không gặp hung thú có thuộc tính thiên phú..."

Ngày hôm nay Phong Vân đã đi không ít nơi ở trong rừng, có không ít hình chiếu hung thú nhưng đáng tiếc không gặp được hung thú có thuộc tính thiên phú.

Điều này cũng rất bình thường, dù sao ở trong hung thú có rất loài động vật có thuộc tính thiên phú, rất khó để gặp được đặc biệt là hung thú cấp thấp.

"Chẳng qua không sao, cứ từ từ mà tìm rồi sẽ tìm thấy nó."

Hắn có kinh nghiệm phong phú ở trong rừng, chỉ cần không tiến vào trung tâm vòng tròn, lại cộng thêm Thốn Du Bộ và Luyện Thể công Kim Chung Quyết cấp Đại thành của hắn có thể nói là như cá gặp nước.

Sau khi trở lại viện phúc lợi, Phong Vân phát hiện trong sân tràn đầy tiếng cười vui vẻ, đồng thời còn kèm theo một mùi thịt thơm ngào ngạt.

Sau khi Phong Vân tiến vào, Phong Tiểu Lan nhìn thấy hắn trực tiếp kéo hắn qua đó, "Nhanh tới đây, ngày hôm nay có một bữa tiệc lớn."

"Làm sao vậy?"

"Không biết là vị nào hảo tâm cho viện phúc lợi chúng ta 20w, viện trưởng tặng thêm đồ ăn cho chúng ta." Trên khuôn mặt tinh xảo của Phong Tiểu Lan tràn đầy nụ cười.

Có thể thấy ở thời đại này, để người bình thường ăn một bữa cơm ngon có bao nhiêu khó khăn.

Phong Vân đi vào, nhìn thấy trên mặt viện trưởng và những đứa trẻ tràn đầy nụ cười, hẳn cũng bị lây nhiễm không tự chủ mà lộ ra nụ cười.

Đồng thời trong lòng hắn càng quyết định phải sớm trở thành võ giả, như vậy mới có thể đạt được quyền trú ngụ ở nội thành, còn phải kiếm tiền mua một căn nhà trong nội thành, để viện trưởng và những đứa trẻ cùng tới ở.

Chỉ ở trong căn cứ địa nội thành mới thực sự được đảm bảo an toàn.

.....

Ngày hôm sau,

Lúc Phong Vân tới trường học, lão sư trung niên đã thông báo hắn phải thay đổi lớp, từ lớp Sơ Cấp thăng cấp lên lớp Cao Cấp.

Học viện Võ Đạo Hải Lam chia làm lớp Sơ Cấp và lớp Cao Cấp, trong đó có mười lớp Sơ Cấp, lớp Cao Cấp thì nhiều hơn khoảng hai mươi lớp.

Độ tuổi ở bên trong cũng chênh lệch rất lớn, nhỏ nhất thì giống như Phong Vân khoảng mười lăm mười sáu tuổi.

Còn lớn nhất thì sắp ba mươi tuổi rồi.

Chẳng qua đây cũng là giới hạn, nếu trước ba mươi tuổi chưa đạt tới võ giả thì sẽ bị trường học khai trừ, không được chiếm dụng tài nguyên của trường học.

Mà trong hai mươi lớp Cao Cấp, chân chính đạt tới võ giả dự bị Cấp Cao cũng chỉ có gần một trăm người, những người còn lại đều là võ giả dự

bị Trung Cấp.

Phong Vân bị chia làm 12 lớp, tùy theo sự phân bố trong lớp học không được tồn tại quá nhiều ưu khuyết điểm.

Hắn đi tìm giáo viên chủ nhiệm lớp 12, chính là một người đàn ông trung niên đầu hói, nói rõ với ông ấy mình muốn xin nghỉ một thời gian dài.

Bởi vì trong trường học thực sự không có gì có thể dạy đủ Phong Vân.

Bất luận là kinh nghiệm sinh tồn, ý thức chiến đấu hay công pháp tu hành võ kỹ thì trình độ của hắn ngay cả những lão sư này cũng không bằng hắn, còn đợi ở đây làm gì, ngoại trừ lãng phí thời gian thì không có việc gì khác.

Đương nhiên hắn sẽ không nghỉ học, hắn cần phải thông qua cuộc sát hạch của học viện Võ Đạo Hải Lam, có thể thăng cấp tiến vào trong học phủ Tinh Diệu ở nội thành.

Đó là con đường nhanh nhất để tiến vào nội thành.

"Người muốn xin nghỉ? Xin bao lâu?" Lão sư trung niên đầu hói nói.

"Đại khái một hai tháng đi." Phong Vân nói, thực ra hắn muốn nói nửa năm, nhưng ngẫm lại vẫn quên đi.

"Có chuyện gì rất quan trọng sao?"

"Không tiện nói."

Lão sư đầu hói nghe vậy, nhíu mày thành chữ xuyên, "Người vừa đạt được vị trí đứng đầu trong cuộc sát hạch lớp Sơ Cấp, còn phải mượn lí do này để nỗ lực tu hành mới đúng, một hai tháng quá dài rồi cuộc người có

chuyện gì cần xử lý cũng phải nói với ta một tiếng, tốt xấu gì ta cũng là thầy chủ nhiệm của ngươi."

Lúc này, Phong Vân bỗng nhiên mở miệng nói: "Lão sư, đánh với ta một trận, người thắng ta ta sẽ không xin nghỉ, ngược lại ngươi phải phê chuẩn đơn xin nghỉ của ta."

"Ngươi nói gì? Ngươi muốn giao thủ với ta? Còn muốn đánh bại ta?"

Lão sư đầu hói bị Phong Vân chọc cho tức cười, tiểu tử này lấy đâu ra tự tin muốn giao thủ với hắn, thậm chí còn muốn đánh bại hắn.

Nghĩ tới đây hắn liền lắc đầu, cũng được để mình đích thân đánh nát ảo tưởng của Phong Vân, để hắn tới lớp học tập đến nơi đến chốn.

Hiên nhiên trong lòng lão sư đầu hói nghĩ Phong Vân là học sinh có một chút thành tích thì bắt đầu tự cao tự đại.

"Được, theo lời ngươi nói, đi theo ta."

Sau đó, lão sư đầu hói đưa Phong Vân đến một phòng học trống trải.

"Bắt đầu đi, ngươi ra tay trước đi." Hắn tùy ý nói.

Vừa dứt lời Phong Vân liền chuyển động.

Khí huyết trên người hắn vốn đang tĩnh lặng thì lúc bóng dáng hắn chuyển động, giống như nấu nước sôi trong nháy mắt sôi trào ra.

Thốn Du Bộ phát động, một bước phóng ra, trong chớp mắt vượt qua tầng tầng khoảng cách, với Chi đại kiếm, sức lực phong mang phun ra nuốt vào, trực tiếp chỉ vào lão sư đầu hói.

Cái gì?!

Tất cả đều xảy ra quá nhanh, cho nên lão sư đầu hói có chút phản ứng không kịp.

Chỉ có điều dù sao hấn cũng tu hành nhiều năm, sau khi ngừng một chút thì lập tức huy động khí huyết toàn thân, tay phải đột nhiên giơ về phía trước ngăn cản kiếm chỉ đồng thời tay trái phát ra một sức mạnh đánh thẳng vào hông của Phong Vân.

Một thao tác này đã thể hiện kinh nghiệm thực chiến phong phú của hấn.

Nhưng sau một khắc, hấn lại phát hiện mình đánh hụt.

Chỉ thấy thân hình Phong Vân lóe lên, giống như quý mị đột nhiên xuất hiện phía sau lão sư đầu hói.

"Thốn Du Bộ!?" Cuối cùng hấn cũng nhìn thấy rõ, nội tâm chấn động, hơn nữa nhìn đôi phương sử dụng tự nhiên như vậy, hiển nhiên đã luyện tập đến thuần thục.

"Quá coi thường ta!"

Lão sư đầu hói bỗng nhiên quay đầu lại, đánh một quyền vào Phong Vân.

Bịch!

Một nắm đấm rắn chắc đánh vào người của Phong Vân, phát ra tiếng vang nặng nề.

Ngay lúc lão sư đầu hói cho rằng chiến đấu đã kết thúc, thì bỗng nhiên làn da của Phong Vân chợt lóe lên một ánh sáng màu vàng nhạt.

"Đây là..."

Lời nói đến tới đây liền im bật, bởi vì nửa người của Phong Vân đã đâm vào người của lão sư đầu hói, trên người ẩn chứa sức mạnh giống như một con hung thú trực tiếp đánh bay lão sư đầu hói.

Cùng lúc đó Phong Vân bước nhanh về phía trước, chân phải đạp lên mặt đất, trong nháy mắt gân toàn thân kéo căng lên giống như dây cung.

Toàn bộ sức mạnh toàn thân đều dồn về tay, lão sư đầu hói bị đánh bay không thể nào ổn định được thân thể.

"Cực Hạn Băng Quyên!"

Ầm ầm!

Sức mạnh đang điên cuồng ma sát với không khí, giống như pháo nổ một tiếng vang lớn, quanh quẩn khắp nơi, hung hãn đánh vào mặt của lão sư đầu hói.

Trong lúc mơ hồ lão sư đầu hói dường như nhìn thấy một con hung thú nhào về phía hắn, thậm chí hắn còn sinh ra một cảm giác không thể đối đầu, không thể động đậy!

"Hô!"

Ngay lúc hắn cho rằng mình bị một quyền này đánh trúng thì bỗng nhiên cảm thấy sức mạnh đó dừng lại.

Hắn mở mắt ra nhìn chỉ thấy một quyền đáng sợ của đối phương đã dừng trước mặt hắn, cách mi tâm hắn không đến nửa tấc.

"Đa tạ, lão sư."

Phong Vân thu hồi nắm tay, lẳng lặng đứng ở đó, vẻ mặt cực kỳ bình thản nhìn qua hoàn toàn không giống vẻ mặt của một thiếu niên.

Chương 16: Thiên phú Phong Hệ tới tay!

"Người, người..."

Trong phòng học, lão sư đầu trục bị kinh ngạc tột đỉnh rất lâu chưa hoàn hồn, ngay cả nói chuyện cũng lắp bắp nửa ngày không phun ra được một chữ.

Không thuận theo hấn cũng không chấn động, vốn cho là chỉ là một học sinh hết sức lông bông kiêu ngạo mà thôi còn nói bừa đánh bại hấn.

Nhưng ai mà có thể nghĩ tới đối phương thật sự đánh bại hấn hơn nữa còn gọn gàng sạch sẽ, cái thân thủ kia, địch ý nhận thức kia hoàn toàn không giống một điều mà một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi nên có, giống như là kinh nghiệm sa trường của chiến sĩ.

"Lão sư, ta thẳng xin người hãy dựa theo yêu cầu cho phép ta nghỉ học."

Sau khi Phong Vân nói xong đã lập tức rời đi không quay đầu lại, rất nhanh đã biến mất ở cửa phòng học.

Lão sư đầu hỏi một lúc sau mới hồi phục lại tinh thần nhưng dù là như vậy thì chấn động trong mắt vẫn chưa tản đi hết.

"Loại ý thức chiến đấu đáng sợ này, kinh nghiệm chiến đấu... Lại... Lại là một cái thiếu niên không tới mười tám tuổi sở hữu tất cả."

"Hơn nữa, nếu như mới vừa rồi ta không có nhìn nhầm thì kim quang xuất hiện trên da kia... Hẳn là công pháp luyện thể cấp hai 《 Kim Chung Quyết 》 , hơn nữa còn không chỉ đơn giản là mới nhập môn như vậy..."

Lão sư đầu hói đã không biết nói gì cho phải, loại học sinh này hẳn cũng là lần đầu tiên gặp phải.

Nhưng mà chấn động qua đi hẳn còn dư lại chính là vui sướng, loại học sinh thiên tài này trong lớp hẳn quả thực là chuyện vô cùng tốt.

Một khi Phong Vân nổi danh thì hẳn cũng sẽ có một phen tiếng tăm theo, trên mặt vẻ vang.

...

Phong Vân sau khi đi ra ngoài phòng học trực tiếp rời khỏi trường học rồi sau đó chạy thẳng về phía Dạ Tuyết Sâm Lâm ngoài trụ sở.

Bây giờ hẳn yêu cầu phải có nhiều tài nguyên tu hành hơn, mặc dù trường học cũng sẽ phân phát tài nguyên cho hẳn nhưng hẳn chê ít, vẫn là chính mình đi dã ngoại giết hung thú sẽ nhanh hơn.

Bằng thực lực và kinh nghiệm bây giờ của hẳn dĩ nhiên có thể săn giết hung thú tam cấp.

Chỉ cần tránh qua nơi cư trú của đám hung thú, chuyên môn tìm loại hung thú tam cấp lạc đàn chắc là không có vấn đề.

[Chiến đấu với người hình chiếu Lâm Cường thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Không

[Chiến đấu với thú hình chiếu Hắc Kim Điều thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Thiên phú Phong Hệ cấp thấp.

[Chiến đấu với người hình chiếu Chu Khôn Long thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Không

...

Khiêu chiến xong toàn bộ trong một lần duy nhất, Phong Vân chỉ thu hoạch một 'Thiên phú Phong Hệ cấp thấp'. Nhưng mà dù là như vậy cũng làm cho ánh mắt hắn sáng lên.

"Cuối cùng cũng đến."

Hiện hóa!

Đỉnh!

[Hiện hóa thiên phú Phong Hệ cấp thấp... Hiện hóa bên trong.. Hiện hóa hoàn thành...]

Ong!

Theo một trận âm thanh nhắc nhở một đại ánh sáng màu xanh bắn ra từ trong gương dung nhập vào cơ thể Phong Vân.

Ầm!

Truyền tới một trận nổ lớn cả người Phong Vân run lên.

Sau một khắc hắn cảm thấy chỗ tối tăm bên trong mình hình thành liên hệ với "Đồ vật" nào đó bên ngoài thiên nhiên.

Tiếp đó Phong Vân có thể thoáng cảm ứng được từng điểm sáng màu xanh từ bốn phía tụ tập tới lấy một tốc độ chậm chạp nhưng vô cùng ổn định dung nhập vào cơ thể của hắn tụ tập cùng một chỗ với những điểm sáng kim sắc kia.

Hắn lập tức hiểu ra đây chính là thuộc tính nguyên lực Phong trong thiên nhiên rộng lớn.

Hai loại thuộc tính nguyên lực liên tục không ngừng dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân, tôi luyện thân thể của hắn làm cho hắn lần đầu tiên cảm nhận được khoái cảm không cần chính mình tu hành cũng có thể trở nên mạnh mẽ.

"Hai loại thuộc tính đã rõ ràng như vậy, vậy nếu là ba loại, bốn loại, năm loại thì sao, thậm chí làm mấy cái thuộc tính cao đẳng, đây chẳng phải là mấy phút đồng hồ cất cánh!"

Phong Vân vô cùng hưng phấn, hắn dường như tìm được một con đường trở nên mạnh mẽ chỉ thuộc về mình, hơn nữa còn an toàn vô hại, dù sao đều là hấp thu nguyên lực to lớn trong thiên nhiên, không chừa tạp chất, không cần lo lắng.

Chuyện tương đối phiền toái duy nhất là cho đến bây giờ hắn vẫn không nhìn thấy thuộc tính thứ ba hoặc có thể nói là thuộc tính đẳng cấp cao hơn.

"Có thể là bây giờ ta đang ở trong vòng tròn quá nhỏ không thể tiếp xúc được loại đồ vật này..."

Phong Vân cảm thấy ở trong trường cao đẳng Tinh Diệu có lẽ hắn đã có thể chạm đến càng nhiều võ giả thuộc tính thiên tài hoặc là thuộc tính cao.

Dù sao nơi đó hội tụ những nhân tài ưu tú nhất trong trăm triệu dân cư của toàn bộ căn cứ.

Sau đó Phong Vân chuẩn bị lên đường, một đầu xông vào Dạ Tuyết Sâm Lâm, bắt đầu chiến đấu hăng hái đẫm máu ở bên trong đó, chuyên môn tìm hung thú tam cấp đại chiến.

...

Cùng lúc đó.

Ở học viện Võ Đại Hải Lam, trong phòng làm việc của hiệu trưởng.

Người lúc trước bị Phong Vân đánh bại lão sư đầu trọc đang đứng ở đó, kể lại rõ ràng mười mười chuyện xảy ra trong phòng học cho hiệu trưởng.

Người sau nghe xong trên mặt cũng lộ ra vẻ chấn động "Thốn Du Bộ, Kim Cương Quyết, không nghĩ tới tên tiểu tử này che dấu cũng rất sâu lúc ấy trận khảo hạch kia rõ ràng còn không phải là toàn bộ thực lực của hắn, đúng rồi cái hung thú Thiết Mao Trư kia cũng không có tư cách để hắn phải xuất ra toàn lực..."

"Hiệu trưởng, chuyện hắn xin nghỉ này có duyệt không?" Lão sư đầu trọc chần chờ nói, học sinh thiên tài này thật là có cá tính vừa xin nghỉ đã xin một hai tháng còn không có bất kỳ lý do gì.

"Duyệt, sao lại không duyệt, để hắn ở lại chỗ này người có thể dạy hắn cái rắm, cho dù là võ kỹ hay là ý thức kinh nghiệm chiến đấu hắn đều hoàn toàn đánh bại người."

Hiệu trưởng nghiêng quăng cho lão sư hỏi đầu một cái.

Người sau chỉ có thể cười khổ gặp học sinh thiên tài như vậy không biết là vận may hay là bất hạnh của hắn.

"Loại tiềm lực này chúng ta vẫn là xem thường hẳn nếu như bồi dưỡng nói ở trong cuộc liên thi của bốn trường học có lẽ có thể trở thành một con ngựa đen tỏa sáng."

Hiệu trưởng sờ sờ râu bạc của mình, trong mắt lóe lên ánh sáng bỗng nhiên hẳn giống như đã quyết định cái quyết tâm gì vậy, vỗ bàn một cái làm lão sư đầu trọc giật mình.

"Đi, mang trân bảo Bảo Nguyên Đan của ta tới đưa cho tiểu tử kia."

"Bảo Nguyên Đan? Đây không phải là đan dược tam phẩm mà hiệu trưởng người vất vả lắm mới đạt được sao." Lão sư đầu trọc kinh ngạc nói.

Đan dược tam phẩm ở trên thị trường giá cơ bản thấp nhất cũng là 100w hơn nữa còn chưa hẳn đã có được chỉ có ở trong nội thành mới có thể nhìn thấy bên ngoài thành đều là truyền ra từ trong thành.

Hiệu trưởng có thể có được viên thuốc này cũng tốn không ít thời gian và công phu.

"Đừng nói, còn nói nữa lòng cũng phải rỉ máu nhanh đi lấy đi nếu không một lúc nữa ta sẽ hối hận."

Hiệu trưởng cắn răng nói, hẳn đây là nhìn trúng tiềm năng của Phong Vân và không có bồi cảnh, mới tốn nhiều sức đầu tư.

Ngộ nhỡ về sau Phong Vân phát tài thì hẳn và cái trường học này chính là người trực tiếp được lợi.

Có thể trở thành một hiệu trưởng trường học đương nhiên không phải là loại người có ánh mắt thiên cận, không nói cái khác ít nhất là ở phương diện nhìn người này vẫn rất chuẩn.

Chương 17: Đoán Cốt Như Cương!

Chương 17:

Lúc Phong Vân trở về căn cứ địa trời đã nhá nhem tối.

Theo thường lệ ngày hôm nay hắn sẽ lấy tất cả vật liệu hung thú đã đạt được đem tới thương hội chợ đen bán, lần này bởi vì hắn chỉ tìm kiếm hung thú tam cấp lạc đàn cho nên lãng phí rất nhiều thời gian, ngày hôm nay chỉ kiếm được 20w mà thôi.

Chỉ có điều như vậy đã kiếm lời hơn rất nhiều so với người tầm thường, căn bản không thể so sánh.

"Vẫn còn rất xa chưa đủ, nếu muốn mua nhà ở nội thành thì ít nhất phải có mấy trăm triệu..."

Hung thú tàn sát bừa bãi, không gian trong căn cứ địa thì không thay đổi, nhưng nhân khẩu lại gia tăng từng năm, vì vậy giá phòng đương nhiên cũng tăng lên, một căn nhà bình thường trong nội thành đã có giá hơn trăm triệu rồi, đừng nói những biệt thự có hoàn cảnh tốt.

Những nơi đó không chỉ có tiền mà còn phải có thực lực tương ứng mới được.

"Ngày hôm nay đúng là có mấy hình chiếu hung thú tam cấp, nhưng đáng tiếc không có thuộc tính thiên phú."

Phong Vân lắc đầu, quả nhiên thuộc tính thứ này rất khó gặp được ở nơi này.

Trở lại viện phúc lợi Phong Tiểu Lan nhìn thấy hắn, đi nhanh qua đó nhỏ giọng nói: "Tiểu Vân, có một đàn ông đầu hói tự xưng là thầy chủ nhiệm của người tới đây để tìm người."

Hả?

Vẻ mặt Phong Vân có chút ngoài ý muốn, hắn tới đây làm gì không phải đã nói rõ rồi sao? Lẽ nào muốn nuốt lời?

Phong Vân đi vào viện phúc lợi với suy nghĩ như vậy, xa xa có thể trông thấy viện trưởng đang chiêu đãi lão sư đầu hói.

Từ sau khi Phong Vân nặc danh gửi 20w cho viện phúc lợi, rõ ràng cuộc sống ở đây đã được cải thiện, viện trưởng đã tự mình mua lá trà và bánh ngọt dùng để chiêu đãi lão sư đầu hói.

Nhìn thấy Phong Vân đi vào, lão sư đầu hói theo bản năng đứng dậy, sắc mặt có chút không được tự nhiên, hiển nhiên là nghĩ tới chuyện thất bại thảm hại với đối phương cách đây không lâu.

Hắn làm lão sư nhiều năm như vậy, đây vẫn lần đầu tiên thua học sinh của mình, lại còn thất bại triệt để như vậy, ít nhiều cũng khiến hắn có chút mất tự nhiên khi đối mặt với Phong Vân.

Viện trưởng không nhìn ra điều này, bà vẫy vẫy tay với Phong Vân, "Tiểu Vân, thầy chủ nhiệm tới tìm người, hai người các người cứ từ từ nói chuyện."

Sau đó bà lại nói với thầy chủ nhiệm là buổi tối ở lại dùng cơm, sau đó lui ra ngoài đi chuẩn bị cơm tối.

Trong phòng khách, chỉ còn lại Phong Vân và lão sư đầu hói.

Lão sư đầu hói thông qua sự hiểu biết lúc trước cũng hiểu rõ Phong Vân được lớn lên trong một môi trường như thế nào.

Nhưng trong điều kiện như thế này, thậm chí có thể nói là môi trường có chút thấp kém nhưng có thể đạt tới cấp độ như bây giờ, đây không phải thiên tài thì là gì!

Thậm chí trong lòng hắn cũng cảm giác giống như Phong Vân, cho dù ở nội thành có rất nhiều thiên tài, cũng có một chỗ đứng.

"Lão sư tìm ta có chuyện gì không?" Phong Vân đi tới nói.

Lão sư đầu hói nhớ tới chính sự, lập tức từ trong ngực lấy ra một hộp bìa cứng đưa cho Phong Vân, "Đây là trợ cấp hiệu trưởng cho ngươi, bên trong là tam phẩm đan dược Bảo Nguyên Đan."

Tam phẩm đan dược Bảo Nguyên Đan?

Trên mặt Phong Vân lộ ra sự kinh ngạc, theo hắn biết thứ này có giá trị trên trăm vạn, thậm chí còn có thể cao hơn nữa, bên ngoài thành gần như rất ít gặp, chỉ có trong nội thành mới lưu truyền.

Mà tác dụng của đan dược này chính là trợ giúp rèn luyện thân thể, được sử dụng như một loại thuốc quý, giống như Địa tâm và Linh Chi, rồi kết hợp thiên địa nguyên lực mà chế luyện nên.

Đối với võ giả mà nói không có hiệu quả gì quá lớn, nhưng đối với võ giả bên dưới mà nói quả thật có thể nói thuốc đại bổ.

Phong Vân không nghĩ tới, trường học lại nguyện ý tiêu một giá trị lớn như vậy để bồi dưỡng hắn, thật ra điều này khiến hắn có chút bất ngờ.

Xem ra hiệu trưởng chính là người có lòng quyết đoán.

Không hề do dự, Phong Vân nhận lấy Bảo Nguyên Đan, nhìn thẳng vào lão sư đầu hói nói: "Đa tạ trường học đã quan tâm, lão sư người trở về cùng hiệu trưởng nói, tương lai ta sẽ không quên ông ấy và trường học."

Hắn biết hiệu trưởng muốn cái gì, những lời này chỉ muốn nói cho người phía sau nghe.

"Hiểu rồi, bạn học Phong cũng bận rộn, lão sư đi trước."

Bị ánh mắt tràn đầy nhuệ khí của Phong Vân kích thích khiến hắn có chút không được tự nhiên, lão sư đầu hói nhanh chóng đứng dậy rời đi không dám ở lâu, nếu không thì hắn sợ chính mình sẽ thất thố.

Sau khi đưa mắt nhìn lão sư đầu hói rời đi, Phong Vân cũng không vội vàng ăn Bảo Nguyên Đan này, nói thế nào cũng phải kiểm tra một chút cẩn thận chạy đến thuyền vạn năm, hắn cũng không muốn lật thuyền trong rãnh mương.

Sau khi tiến hành hàng loạt các bước kiểm tra, hắn mới xác định Bảo Nguyên Đan này không có vấn đề gì.

Ngay lập tức Phong Vân đi vào phòng sau đó đóng chặt cửa phòng, ăn viên Bảo Nguyên Đan này.

"Ừng ục!"

Tam phẩm đan dược quả nhiên không thể so sánh với loại đan dược khác, chỉ là vừa vào bụng Phong Vân đã có cảm giác như muốn nổ tung, giống như trong cơ thể mình có một tiểu vũ trụ đang nổ tung.

Trong chớp mắt thân thể hắn cũng trở nên đỏ bừng, đồng thời không ngừng bốc khói.

Giống như một con tôm hùm trong nồi nước sôi, xung quanh đều là hơi nước ở nhiệt độ cao, toàn thân bị nấu đến đỏ bừng.

Trong thân thể truyền đến một nỗi đau đến tê tâm liệt phế, cảm giác mỗi một tế bào đều sắp nứt ra rồi.

Mẹ kiếp, thực sự rất đau!

Mặc dù Phong Vân rất có sự nhẫn nại nhưng cảm thấy có chút không chịu đựng nổi, chỉ có điều hắn không dám trễ nãi lập tức đứng dậy, ở trong phòng thi triển 《Quy Xà Đoán Thể Thuật》.

Một lần, mười lần, năm mươi lần, bảy mươi lần, một trăm lần...

Phong Vân đánh cả một buổi tối, tổng cộng năm trăm lần cuối cùng mới tiêu hóa hoàn toàn đan dược này.

Mà lúc này hắn phát hiện thân cốt toàn thân đã cực kỳ cứng rắn, thậm chí ngay cả khí huyết cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

"Đoán Cốt Như Cương sao."

Phong Vân có chút hưng phấn hít sâu một hơi, đây là biểu hiện của võ giả dự bị Cấp Cao đã luyện đến trình độ thâm sâu, xương cốt toàn thân dần dần trở nên cứng rắn, lực đâm xuyên qua cũng trở nên rất mạnh mẽ, lúc viên mãn có thể chịu đựng một sức lực rất lớn.

"Lại hoàn thành luyện huyết cuối cùng tiếp sau đây chính là cảnh giới của võ giả rồi!"

Phong Vân nói lầm bầm.

Chỉ có điều một bước này cũng là khó khăn nhất, thậm chí có rất nhiều người đều mắc kẹt ở cửa ải này, tốn rất nhiều thời gian cho nên thời gian hai ba năm là chuyện rất bình thường.

Luyện huyết thực sự không chỉ đơn thuần gia tăng khí huyết, mà trong khi gia tăng khí huyết còn phải bảo trì chất lượng.

Để làm được điều này thì yêu cầu rất cao, yêu cầu công phu mài nước trừ phi có được thiên tài địa bảo gia tăng khí huyết trong truyền thuyết mới không có tác dụng phụ.

Đương nhiên ở phương diện này, cất bước của thuộc tính võ giả sẽ cao hơn một chút, bởi vì bọn họ có thể nhờ vào thiên địa nguyên lực để tinh luyện khí huyết.

Cho nên Phong Vân vẫn có chút ưu thế.

Chẳng qua hẳn không thỏa mãn những điều này, cần phải tìm nhiều thuộc tính thiên phú hơn nữa, tăng nhanh tốc độ tu hành của bản thân.

Chương 18: Thiên phú Thủy Hệ trung cấp

Chương 18:

Đạt tới 'Đoán Cốt Như Cương' tầng thứ sáu, chiến lực Phong Vân không thể nghi ngờ lại cao hơn một cấp độ.

Cái này có thể làm cho tốc độ của hắn nhanh hơn, lực lượng càng mạnh xuất thủ càng nhanh nhẹn lực phòng ngự cũng tăng lên.

Vì vậy hắn lại xâm nhập hai mươi mấy dặm ở trong Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Ngoại trừ săn giết hung thú ra hắn cũng tìm hung thú có thuộc tính thiên phú.

Loại hung thú này rất hiếm thấy ở trong hung thú cấp thấp, nhưng tóm lại vẫn có, hắn tin tưởng chắc chắn là mình có thể tìm được.

Cứ như vậy, một tuần lễ sau.

Phong Vân đi đến trước một cái đầm bích, nhìn mặt nước lẳm bẳm trong lòng: "Nơi này là chỗ cuối cùng của khu vực bên ngoài, nếu như cũng không có chỉ có thể đi vào vòng trong mạo hiểm thử vận may một chút."

Hắn bắt đầu tìm ở nơi này không chỉ tìm hung thú cấp ba mà ngay cả một ít cấp một cấp hai cũng không buông tha.

Dù sao trên người chúng cũng có thể sinh ra thuộc tính thiên phú.

Những thứ hung thú cấp thấp này trên người không có thuộc tính thiên phú, người bình thường căn bản không nhìn ra, cũng không phải là giống như những hung thú cấp bốn cấp năm kia ngay bước đầu hiển lộ ra năng lực thuộc tính thiên phú.

Cũng chỉ có Phong Vân đi qua từng cái hình chiếu mới có thể phát hiện chúng rốt cuộc có thuộc tính thiên phú hay không.

Sự thật chứng minh quả thật đúng là ít đến đáng thương.

Mà những hung thú cấp bốn trở lên Phong Vân cũng không dám dẫn đến, hình chiếu yêu cầu khoảng cách, cách quá xa là không có hiệu quả, mà cách quá gần Phong Vân sợ mình bị đối phương một móng vuốt đập chết.

Tìm một vòng cho đến lúc màn đêm sắp phủ xuống Phong Vân vẫn không có thu hoạch.

Hắn thở dài "Xem ra chỉ có thể đi vào vòng trong mạo hiểm."

Nhưng mà đúng lúc đó Phong Vân chợt thấy trong đầm bích cách đó không xa nổi lên gợn sóng, gợn sóng này mở rộng từng chút một cuối cùng tạo thành sóng lớn, toàn bộ đầm nước đều lăn lộn.

Tiếp đó nương theo âm thanh vạch nước có một đạo bóng màu xanh da trời vọt ra khỏi đầm bích, ở dưới ánh tà dương hiện lên môg lung huy hoàng.

"Đây là..."

Phong Vân trợn to hai mắt.

Bỗng nhiên có một tiếng cười lớn truyền tới: "Ha ha, vận khí không tệ lại gặp một con Lam Lân Ngư có lộc ăn rồi."

Keng!

Theo câu nói này vang lên có tiếng kiếm xuất ra khỏi vỏ vang lên, một đạo kiếm quang sáng chói chém phá không khí lại cách không khí trực tiếp chém Lam Lân Ngư to lớn kia thành hai nửa.

Phốc!

Lam Lân Ngư bị chém thành hai đoạn rơi vào bên người Phong Vân.

"Đinh! Phát hiện hình chiếu hung thú cấp ba Lam Lân Ngư, có hình chiếu hay không?"

"Hình chiếu!"

Phong Vân chỉ sững sờ trong chốc lát rồi lập tức nói mặc niệm ở trong lòng.

Mà lúc này đây, từ đằng xa trong rừng rậm có một vị hán tử trung niên một tay cầm chiến kiếm đi ra, mặt đầy râu ria, đầu tóc rối bời một mảng nhìn cực kỳ lôi thôi.

Nhưng trên người hán tử nhiên lại toát ra khí thế làm Phong Vân không dám xem nhẹ, đó là sự tồn tại còn mạnh hơn so với Chu Khôn Long.

"Đinh! Phát hiện hình chiếu Chung Vân Mâu, có hình chiếu hay không?"

"Hình chiếu!"

Phong Vân nói không chút do dự, gặp phải cường giả đối với hán tử mà nói quả thực chính là 'Dê béo' đưa đến cửa, hán tử sao lại có đạo lý không đồng ý.

Hắn lập tức không kịp đợi đưa ý thức vào trong không gian gương, bắt đầu kiểm tra hai cái hình chiếu.

[Hình chiếu hung thú] : Lam Lâm Ngư

[Cảnh giới] : hung thú cấp ba

[Rơi xuống] : Vây của Lam Lâm Ngư, máu thịt của Lam Lâm Ngư, thiên phú Thủy Hệ trung cấp.

Lại là thuộc tính thiên phú hơn nữa còn là trung cấp đấy!

Phong Vân thấy hàng chữ này suýt chút nữa muốn hét to lên.

Trông mong sao trông mong trăng sáng, cuối cùng trông được loại thuộc tính thiên phú thứ ba hơn nữa còn là trung cấp đấy!

Lúc này ánh mắt hắn lại nhìn về phía cái kẻ tiếp.

[Hình chiếu người] : Chung Vân Mâu

[Tuổi tác] : 30 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả trung cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Xuy Hỏa Chương 》 , võ kỹ cấp ba 《 Điểm Tinh Kiếm Quyết 》 , võ kỹ cấp ba 《 Long Tượng Quyền 》 , công pháp cấp ba 《 Sinh Sinh Tạo Hóa Quyết 》 , công pháp luyện thể cấp ba 《 Thần Cương Bá Thể Công 》 , bảo khí hạ phẩm chiến kiếm Long Tuyên, bảo giáp hạ phẩm chiến giáp Úy Lam, đan dược nhị phẩm Nguyên Lực Đan 10 bình, đan dược nhất phẩm Kim Sang Đan 10 bình, bí chế thịt bò khô một phần...

Mẹ nó!

Phong Vân xem chút bị một cột trong các loại đồ vật này chọc mù mắt.

Gần như là cùng một màu võ kỹ công pháp cấp ba.

Quả thực là từ lúc Phong Vân đi tới cái thế giới này đến đây, đây là võ giả giàu nhất hẳn nhìn thấy.

"Người này rất có thể là đến từ trong thành."

Chỉ có nội thành mới lưu truyền nhiều các loại võ kỹ công pháp cấp ba trở lên như vậy.

Đừng nhìn Chu Khôn Long và người trung niên này đều cùng là võ giả Trung Cấp, nếu thật sự động thủ sợ rằng Chu Khôn Long hoàn toàn không phải là đối thủ.

Chỉ riêng cái bố trí này hai người đã kém một cấp bậc.

"Những thứ tốt này, toàn bộ ta đều muốn!"

Phong Vân mới mặc kệ ai mạnh ai yếu, tóm lại những vật này vào tấm gương của hắn tất cả đều cho hắn bạo nổ ra.

Mà lúc này, hán tử trung niên kia đi tới nhìn đồng phục học sinh trên người Phong Vân một cái sau đó khước miệng giật nhẹ: "Học sinh sao."

"Trẻ con đêm hôm khuya khoắt không nên chạy đến chỗ này, nơi này rất nguy hiểm."

Sau khi nói xong, hán tử trung niên này nhặt Lam Lân Ngư bị chém thành hai đoạn trên mặt đất lên trực tiếp đi vào chỗ sâu bên trong rừng rậm nhìn bộ dạng của đối phương hiển nhiên là muốn đi vào vòng trong.

Phong Vân nhìn đối phương rời đi, ánh mắt lóe lên hào quang, người này hiển nhiên là một vị cường giả.

Có được pháp môn luyện thể cấp ba, người hán tử trung niên Chung Vân Mâu này còn cường đại hơn so với võ giả bình thường.

Pháp môn luyện thể rất khó luyện, không có đường tắt nhưng mà một khi thành công chiến lực sẽ mạnh hơn so với đồng cấp rất nhiều, thậm chí có thể vượt cấp.

Phong Vân không tính toán đi theo, ngược lại dù sao cần hình chiếu đã hình chiếu lưu lại cũng không có ý nghĩa.

Sau đó hắn điềm mũi chân một cái biến mất tại chỗ chạy về phía ngoài rừng rậm.

Mà trong lúc rời đi hắn ngậm nghe trộm tiếng thú gào truyền đến từ chỗ sâu bên trong rừng rậm kia, hiển nhiên chiến đấu đã bắt đầu.

"Võ giả sao."

Phong Vân siết chặt quả đấm một cái, ánh mắt kiên định không dứt.

...

Sau khi trở lại viện mồ côi Phong Vân không kịp đợi đã bắt đầu khiêu chiến hình chiếu.

Giống như trước, trước thiết lập đẳng cấp người bình thường xoát một cái đầu rơi xuống.

Hai phút sau.

[Chiến đấu với hình chiếu hung thú Lam Lân Ngư thắng lợi]

[Rơi xuống] : Thiên phú Thủy Hệ trung cấp

...

[Chiến đấu với hình chiếu người Chung Vân Mâu thắng lợi]

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba 《 Điểm Tinh Kiếm quyết 》

...

[Có hình chiếu hay không!]

Phong Vân thật cao hứng, liên tiếp rơi xuống hai cái vật phẩm đều là thứ mà hắn cần, thiên phú Thủy Hệ trung cấp không cần phải nói mà Điểm Tinh Kiếm Quyết cũng là vừa đúng.

Trước đó uy năng của Trảm Kiếm Quyết đã không cách nào thỏa mãn hắn.

Chương 19: Điểm Tinh Kiếm Quyết!

Chương 19:

[Hiện hóa trung cấp Thủy Hệ thiên phú... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

[Hiện hóa Tam cấp võ kỹ 《Điểm Tinh Kiếm Quyết》 ... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

Theo sự hoàn thành hiện hóa của Phong Vân có hai tin tức khổng lồ tràn vào trong đầu hắn, ầm ầm bùng nổ, suýt nữa là ép hắn đến nổ tung.

Đầu tiên là tin tức có liên quan đến Điểm Tinh Kiếm Quyết.

Trong đầu hắn có thêm một phần ký ức, đó chính là ký ức của người đàn ông trung niên Chung Vân Mâu tu luyện Điểm Tinh Kiếm Quyết.

Lần đầu tiếp xúc...

Một chút luyện tập...

Cuối cùng đại thành...

Trong một khoảng thời gian ngắn ngủi Phong Vân đã hoàn toàn tiêu hóa xong những thứ này.

Tâm huyết hần dâng trào rút hợp kim chiến kiếm, giống như đã thi triển trăm ngàn lần chiến kiếm thuần thực run lên, ngay lập tức thay đổi sức mạnh của bản thân, phóng ra từng tinh mang cực kỳ óng ánh, bao phủ phía trước.

Sức mạnh sắc bén phun ra nuốt vào, làm cho người khác không khỏi dựng tóc gáy.

"Nếu có nguyên lực thì uy lực còn có thể tăng thêm nữa."

Phong Vân thu hồi chiến kiếm, tự lẩm bẩm với chính mình.

Võ kỹ từ nhị cấp trở lên cần phải có nguyên lực mới có thể phát huy hần uy lực hoàn mỹ.

Chỉ có điều cho dù như vậy thì uy lực 《Điểm Tinh Kiếm Quyết》 của hần cũng mạnh hơn rất nhiều so với võ kỹ nhị cấp.

"Tiếp sau đây để xem thiên phú Thủy Hệ trung cấp của ta..."

Phong Vân tập trung lực chú ý, lập tức mơ hồ cảm ứng được bên ngoài có mấy chục ánh sáng màu lam dung nhập vào trong thân thể hần, truyền đến một cảm giác ấm áp.

Kim chi phong mang không giống như Như phong sắc bén, đây là nguyên lực thuộc tính Thủy, mang đến cho hần một cảm giác dịu nhẹ giống như có một bàn tay ấm áp đang vuốt ve hần.

Vốn dĩ lúc hần tu hành thì thân thể đã bị nội thương, nhưng dưới cảm giác ấm áp này không ngừng được chữa trị.

"Hóa ra là như thế, nguyên lực thuộc tính Thủy có tác dụng chữa trị."

Phong Vân nhớ lại những gì trang sách đã từng nói võ giả có được thiên phú Thủy Hệ là có được khả năng tự chữa lành, thiên phú càng cao thì khả năng tự chữa lành càng mạnh.

"Không tệ không tệ, có cái này về sau không cần lo lắng việc bị thương nữa."

Điều này tương đương với việc mang một kho thuốc bên mình, quả thực rất đặc ý.

"Tính cả thiên phú Kim Hệ cấp thấp, thiên phú Phong Hệ cấp thấp, còn có thiên phú Thủy Hệ trung cấp, ta bất tri bất giác đã có tổng cộng ba thiên phú thuộc tính rồi."

Phong Vân cảm giác rất rõ nguyên lực được tiến vào đến trong cơ thể thay đổi rất nhiều, ba nguyên lực chong chất điều này tương đương với mỗi một lúc đều có gần trăm đơn vị nguyên lực thuộc tính dung nhập thân thể của hắn, lúc nào cũng rèn luyện thân thể và khí huyết của hắn.

"Dựa vào tốc độ này, chỉ cần 3 tháng ta có thể đạt tới võ giả..."

Phong Vân nghĩ như vậy trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười.

Hắn mang tâm trạng vui sướng cả một đêm.

Ngày hôm sau, lúc Phong Vân chuẩn bị đi tới khu rừng nhỏ để tu hành như bình thường, bỗng nhiên nhìn thấy ở cổng viện phúc lợi có mấy người lén lén lút lút nhìn xung quanh.

Hắn theo bản năng nhìn qua đó, phát hiện chính là mấy thanh niên trên người mang theo khí thế ngang tàng, trên cánh tay còn có một hình xăm, hoa văn rất giống nhau hình như đến từ một tổ chức.

Dường như nhìn thấy Phong Vân, mấy người thanh niên này phần nộ trừng mắt, "Nhìn cái gì tên nhóc con."

Hả?

Vẻ mặt Phong Vân bỗng chốc trở nên lạnh lùng, hai mắt giống như bị kích thích, trực tiếp ghênh tiếp ánh mắt của mấy tên thanh niên kia.

Sau một khắc, mấy người thanh niên cảm thấy chính mình giống như bị một con hung thú tuyệt thế tiếp cận, toàn thân run rẩy, mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống.

Đến cuối cùng, bọn họ trực tiếp xụi lơ tè ra một vũng nước trên mặt đất.

Trực tiếp bị Phong Vân dọa cho tè ra quần!

Phong Vân dung hợp kinh nghiệm mười mấy năm về cuộc chiến sinh tử của Chu Khôn Long, lại cộng thêm mấy ngày nay hấn vãn luôn ác chiến với hung thú, thiết huyết trên người bình thường được hấn che dấu rất tốt, nhưng khi bạo phát tuyệt đối không phải những tên tiểu tử chỉ biết bắt nạt kẻ yếu có thể chống lại.

"Tâm tính như vậy, cũng học lẫn lộn theo người khác..."

Phong Vân lắc đầu trực tiếp đi qua đó, trên cao nhìn bọn họ.

Cơ thể những tiểu thanh niên này lập tức co rúm lại, vẻ mặt sợ hãi nhìn Phong Vân.

Một thiếu niên mười mấy tuổi trong mắt bọn hấn đã biến thành một mãnh thú giương nanh múa vuốt.

Ánh nhìn lúc nãy khiến bọn họ có cảm giác hô hấp mình sắp đình chỉ.

"Ta hỏi, các người trả lời, nếu không."

Phong Vân lấy ra một đồng tiền xu, ở trước mặt bọn họ bóp nát thành bột phần tung bay theo gió.

Mấy người bọn họ lập tức gật đầu như gà mổ thóc, không dám có bất kỳ do dự nào.

"Các người là lãn lộn ở đâu, tới đây làm gì?"

"Bầm báo, bầm báo đại gia, chúng ta chính là Hắc Phủ xã đoàn, tới đây là muốn tìm tiểu tử Phong Vu Húc, không biết ngài ở chỗ này có nhiều đặc tội..."

Mấy tiểu thanh niên run rẩy nói.

Hả?

Nghe những lời như vậy lông mày Phong Vân nhíu lại, nội tâm nhạy bén phát giác được điều gì đó.

Sau khi hấn ép hỏi từng người một, cuối cùng cũng từ trên người mấy tiểu thanh niên hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Lưu Vân xã đoàn của Phong Vu Húc bị Hắc Phủ xã đoàn tiêu diệt, chỉ có mình Phong Vu Húc là trốn thoát.

Hắc Phủ xã đoàn muốn nhờ cỏ tận gốc, liền phái xã viên tìm kiếm tung tích của Phong Vu Húc ở khắp nơi.

Sau khi Phong Vân nghe xong không nói gì, tiện tay đánh mấy thanh niên này bất tỉnh, ném trên đường cái.

"Nhỏ yếu chính là nguồn gốc của tội lỗi."

Phong Vân cảm khái, thích thú đi tới rừng cây nhỏ ngày thường.

Chỉ có điều vừa tới nơi này, hắn đã ngửi thấy một mùi máu tươi.

"Ra ngoài đi, còn trốn gì nữa."

Phong Vân nhàn nhạt nói.

Theo giọng nói rất thưa thớt truyền đến, bóng dáng của Phong Vu Húc cũng từ trong bụi cỏ đi ra, chỉ có điều lúc này có thể nói là hắn rất chật vật, trên người có rất nhiều vết thương lớn nhỏ, băng bó đơn giản một chút cũng không còn uy phong của ngày xưa.

"Tiểu Vân, sao ngươi biết ta ở chỗ này."

Phong Vu Húc ho nhẹ một tiếng nói.

"Đoán."

Phong Vân không muốn giải thích, thực ra hắn đã đạt tới cảnh giới này, một chút biến động nhỏ cũng không lừa được hắn, còn có trên người Phong Vu Húc có mùi máu tươi như vậy căn bản không thể che dấu được, hắn phân biệt ngay lập tức.

Phong Vu Húc bị câu trả lời này làm cho hắn có chút mông lung, sau đó bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, vội vàng nói:

"Ngươi mau dẫn người của viện phúc lợi rời khỏi nơi này, đi tới nơi khác trốn đi, người của Hắc Phủ xã đoàn sắp tra ra xuất thân của ta, với tác phong của bọn họ chắc chắn sẽ nhỏ cỏ tận gốc."

"Không cần nữa." Phong Vân mở miệng nói.

"Hả, vì sao?" Phong Vu Húc kỳ quái nói.

"Bởi vì bọn họ đã tới."

Phong Vân vừa dứt lời, trong nháy mắt có một ánh sáng lạnh bắn tới, một mũi tên xuyên qua không khí, trực tiếp bắn về phía Phong Vân!

Chương 20: Ai nói với người ta là võ giả dự bị Trung Cấp

Chương 20:

Một cây mũi tên bắn nhanh tới lấy một tư thái vô cùng ác liệt nhắm thẳng đến chỗ hiểm của Phong Vân.

Phong Vu Húc thấy một màn như vậy mặt biến sắc muốn mở miệng nhắc nhở cũng không kịp.

Nhưng mà vẻ mặt Phong Vân không thay đổi, tay phải đã thò ra nhanh như chớp chuẩn xác bắt được cái mũi tên kia không lệch chút nào, bóp nhẹ nhàng một cái đã bẻ nó làm hai khúc.

Sau một khắc, còn không chờ Phong Vu Húc nói cái gì, trong rừng cây nhỏ đã xuất hiện thêm mấy bóng người mỗi một vị đều mang trên lưng cung tên hợp kim, trên mặt mang theo sát ý.

"Xã đoàn Hắc Phủ"

Phong Vu Húc thấy những người này thân sắc trên mặt đại biến.

Không nghĩ tới nhóm người này lại đuổi tới.

"Ha ha, Phong Vu Húc, người đúng là rất biết chạy, trốn đến nơi này, nếu không phải tra được xuất thân của người thật đúng là để người chạy thoát."

Một tiếng cười lạnh truyền đến, sau một khắc từ trong đám người kia có một vị nam tử bị chột một mắt hơn ba mươi tuổi đi ra, trong con mắt còn lại kia toát ra sự tàn nhẫn hiển nhiên không phải là một người hiền lành.

"Đỗ Hiều!"

Phong Vu Húc nhìn thấy nam tử chột một mắt này hận ý bộc phát, người này là nhị bá chủ trong xã đoàn Hắc Phủ, chính là hắc đã dẫn người tiêu diệt xã đoàn Lưu Vân.

Nam tử chột mắt Đỗ Hiều cười khinh thường "Ta tự mình dẫn người tới giết ngươi, ngươi nên nhắm mắt."

Nói xong hắc nhìn về phía Phong Vân ở bên cạnh, sự tàn nhẫn ở trong mắt nồng đậm hơn: "Nghe nói ngươi sinh ra ở viện mồ côi, đây là cô nhi ở bên trong sao, đáng tiếc qua ngày hôm nay tất cả đều sẽ không còn."

"Đỗ Hiều, họa không liên quan đến người nhà, ngươi dám." Phong Vu Húc nghe thấy lời như vậy quát to.

"Ha ha... .." Đỗ Hiều không trả lời, chẳng qua là ha ha cười lạnh.

Hắc luôn luôn tuân theo cái gọi là nhỏ cỏ tận gốc.

"Động thủ!"

Theo một tiếng ra lệnh của hắc, mười mấy tiền thủ kia lập tức giương cung lấp tên nhắm ngay vào hai người Phong Vu Húc và Phong Vân căn bản không thể trốn đi đâu được, cũng không thể tránh.

Thấy vậy, Phong Vu Húc tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, khổ sở nói: "Tiểu Vân, là ta làm liên lụy ngươi, làm liên lụy mọi người."

Nhưng mà hơi thở tiếp theo lại có tiếng kêu thảm thiết không ngừng phát ra.

Phong Vu Húc lập tức mở mắt nhìn thấy được một màn làm cho hắn cực kỳ khiếp sợ.

Chỉ thấy lúc này mười mấy tiễn thủ kia đã đồng loạt ngã trên mặt đất không có tức giận, kiểu chết đều giống nhau, đều là cổ họng bị một kiếm đâm thủng.

Mà ở chính giữa những thi thể này Phong Vân đang lẳng lẳng cầm kiếm đứng đó, sắc mặt bình thản đến đáng sợ.

"Tiểu Vân, ngươi... .."

Phong Vu Húc vừa muốn mở miệng nói gì đó lại thấy Phong Vân bỗng nhiên tăng tốc độ, thật giống như Súc Địa Thành Thôn chớp mắt đã xuất hiện ở chỗ xa.

Sau một khắc một tiếng kêu thảm thiết truyền tới rồi sau đó lập tức im bật, tất cả đều sóng yên biển lặng.

Con người Phong Vu Húc co rút nhanh, hắn rõ ràng đã nhìn thấy Đỗ Hiểu đang chạy trốn bị một kiếm của Phong Vân xuyên qua, ngay cả phản kháng cũng không làm được.

Đây chính là võ giả Trung Cấp dự bị, trong tay nắm giữ khoảng mấy loại võ kỹ.

Loại người như vậy ở trong mắt của Phong Vu Húc có thể nói là 'Cao thủ cường giả', là người hắn không thể vượt qua được.

Kết quả là ở trong tay Phong Vân lại không khác gì một trang giấy cả, một phát bị xỏ xuyên.

"Ừc... .."

Nhìn Phong Vân đang cầm kiếm đi về phía hắn, Phong Vu Húc theo bản năng lui về phía sau mấy bước, trên mặt mồ hôi lạnh thoáng cái đã chảy xuống.

Phong Vân trước mắt này và trong trí nhớ của hắn đã hoàn toàn là hai người!

"Dẫn đường."

Giọng nói của Phong Vân truyền tới.

Phong Vu Húc theo bản năng nói: "À? Đi, đi nơi nào?"

"Tổng bộ xã đoàn Hắc Phủ."

"Đi, đi chỗ đó làm gì?" Phong Vu Húc còn chưa lấy lại được tinh thần.

"Xóa bỏ." Phong Vân phun ra hai chữ này.

Chiến đấu trong xã đoàn hắn chẳng buồn quản nhưng nếu như uy hiếp đến an toàn của viện mồ côi vậy hắn không xuất thủ không được, xóa đi cái uy hiếp này.

Phong Vu Húc bị cỗ sát ý này bao phủ lập tức đánh giật mình một cái, trong nháy mắt giật mình tỉnh lại.

"Thế nhưng trong xã đoàn Hắc Phủ có võ giả dự bị Cao Cấp trấn giữ, Tiểu Vân ngươi mới là võ giả dự bị Trung Cấp..."

"Ai nói với ngươi ta là võ giả dự bị Trung Cấp."

Phong Vân chân động khí huyết hơi thở tiếp theo một cỗ khí huyết dồi dào thoát ra mãnh liệt từ trong cơ thể làm cho xung quanh vang lên tiếng cây cối bị thổi tuôn rơi.

"Võ giả dự bị cao, cao cấp!"

Phong Vu Húc miệng thoáng cái đã mở đến lớn nhất, tròng mắt cũng sắp rớt ra ngoài.

...

Xã đoàn Hắc Phủ.

Mới vừa tiêu diệt bọn người xã đoàn Lưu Vân, tất cả mọi người trong đó bao gồm cả thủ lĩnh đều hăng hái bày ra các loại tiệc rượu dùng để ăn mừng chuyện vui tiêu diệt đối thủ này.

Thủ lĩnh là một người đàn ông cường tráng trên dưới cả người bắp thịt từng cục ngời ở đó giống như một cục sắt, khí tức chảy xuôi dày nặng.

Người này tên là Lưu Mục Thiên, mặc dù không có cái thiên phú gì nhưng năm xưa lấy được một quyển phép luyện thể dựa vào công phu khổ luyện này cũng coi như xông ra trò.

Hiện giờ công pháp luyện thể của hắn đại thành còn có một chút mưu đồ cho nên mới có thể nhổ tận gốc đối thủ cũ là xã đoàn Lưu Vân.

"Phó thủ lĩnh đâu?" Trên bàn rượu, Lưu Mục Thiên không nhìn thấy bóng dáng Đỗ Hiền hỏi thăm thủ hạ.

"Phõ thủ lĩnh giống như tự mình dẫn người đi giết Phong Vu Húc." Một tên thủ hạ báo cáo.

Lưu Mục Thiên bĩu bĩu môi, "Đỗ Hiến chính là quá cẩn thận, một tên Phong Vu Húc mà thôi còn có thể tạo nên cái gọn sóng gì, cần phải tự mình ra tay sao?"

Bọn thủ hạ bên cạnh cười làm lạnh, lúc đang định nói mấy lời tăng bốc bỗng nhiên cửa chính chợt mở ra, đón lấy là một cái đầu to lớn bay tới đập vào trong đại sảnh.

"Phó thủ lĩnh của các ngươi trở về."

Một giọng nói rõ ràng truyền tới rơi vào trong tai của mỗi người.

Mọi người thấy cái đầu lăn ở trên đất thoáng một cái đã nổ tung.

"Đây, đây là đầu của phó thủ lĩnh!"

"Trời, trời ạ, ai giết hắn!"

"Phó thủ lĩnh chết rồi!"

"..."

Vốn là trong đại sảnh còn đang ca múa vui mừng ngay lập tức đã lộn xộn rối loạn lên, nhóm những xã viên này đều hoảng sợ tâm thần bất định đông loạt kinh ngạc hô lên.

Chỉ có thủ lĩnh Lưu Mục Thiên thoát nhìn còn rất bình tĩnh, hấn lạnh lùng nhìn chằm chằm Phong Vân đang từ cửa đi đến.

Lúc nhìn thấy mặt của người sau trên mặt hấn lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới người sau thoát nhìn còn trẻ như vậy.

"Người trẻ tuổi, ngươi dám ra tay với xã đoàn Hắc Phủ ta, ta thấy ngươi đúng là chán sống rồi!"

Vừa nói xong, Lưu Mục Thiên liền xuất thủ, bấp thịch cả người hấn căng ra, thật giống như một tòa núi nhỏ xông về phía Phong Vân.

Chương 21: Trường cao đẳng Liên kiểm tra

Chương 21:

Phong Vu Húc đứng ở cửa cảm nhận được cỗ áp lực này đập vào mặt, kinh phong kia làm cho hắn đứng cũng không vững, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hắn không nghĩ tới, vị Lưu Mục Thiên này còn lợi hại hơn so với tưởng tượng của hắn.

Có công pháp luyện thể võ giả Cao Cấp dự bị, chắc chắn về phương diện chiến lực càng cường đại hơn.

Trong lòng hắn âm thầm kêu hồng hét.

Mặc dù Phong Vân có thiên phú rất mạnh, ở tuổi này đạt tới võ giả Cao Cấp dự bị làm hắn rất kinh ngạc, nhưng mà cuối cùng tuổi vẫn còn rất trẻ, tất nhiên chưa có tu tập cái võ kỹ gì.

Cho dù có tu tập thì có thể tu tập đến đâu.

Đây là suy nghĩ rất bình thường, dù sao có thể ở cái tuổi này đạt tới võ giả Cao Cấp dự bị, vừa nhìn một cái chính là thời gian cũng tiêu phí ở việc tăng lên cảnh giới, không có dư thời gian để tu tập đủ loại võ kỹ.

Nhưng mà sự thật lại hoàn toàn khác so với suy nghĩ của hắn.

Lúc Lưu Mục Thiên kia xông đến, Phong Vân tiến lên một bước, trên da có kim quang lóe lên nhàn nhạt, trong khoảnh khắc đó, phía sau, Phong Vũ Húc giống như thấy được một cái chuông vàng bao phủ lại Phong Vân.

"Đây là đại thành cấp Kim Chung Quyết?" Hắn chừng to hai mắt cảm giác mình đang nằm mơ.

Phong Vân ra quyền, khí huyết trong cơ thể rầm rầm chảy xuôi, hào quang màu vàng kim nhạt bao quanh năm đấm, thế như chẻ tre trực tiếp đánh ra.

Oành!

Lưu Mục Thiên hét thảm một tiếng, bóng người kia như thiết thép trực tiếp bay ngược trở về, có thể thấy được rõ ràng tay phải của hắn hiện ra uốn lượn không có quy tắc nhưng lại trực tiếp bị đánh gãy xương.

Vẫn chưa xong.

Phong Vân lắc mình một cái tựa như Súc Địa Thành Thốn, trong chớp mắt đi đến sau lưng Lưu Mục Thiên, tay phải không tiếng động đặt ở sau ót người phía sau, nhẹ nhàng nhấn một cái hướng xuống mặt đất.

"Ầm"

Thân thể to lớn của Lưu Mục Thiên trực tiếp bị đè xuống mặt đất, đầu giống như bị đập xuống mặt đất tạo ra vết rách chằng chịt, máu tươi từ phía dưới chảy ra.

Vừa đối mặt, chỉ là vừa mới đối mặt mà thôi, Lưu Mục Thiên đã bị đánh bại!

Quá trình quá nhanh, thế cho nên những xã viên kia đều không kịp phản ứng tất cả đều ngơ ngác đứng ở đó.

Phong Vu Húc cũng không kém.

"Tha, tha mạng!"

Âm thanh mơ hồ không rõ truyền đến từ phía dưới, Lưu Mục Thiên không còn kiêu ngạo và phách lối như trước, trong giọng nói tràn đầy sợ hãi.

Hắn không thể tưởng tượng được một người thiếu niên mười mấy tuổi mà chỉ một chiêu đã phá đi thời gian khổ luyện của mình, cái này đập ngựa vẫn là người sao.

"Răng rắc!"

Sắc mặt Phong Vân lạnh nhạt, một câu cũng không nói, tay phải thuận thế bắt được sau cổ Lưu Mục Thiên, năm ngón tay phát lực, xương cổ sống sò sò bị hắn bóp gãy.

Lưu Mục Thiên bị mất mạng tại chỗ.

Phong Vân vỗ tay một cái bộ dạng giống như người không liên quan, đi thẳng ra ngoài, lúc đi tới cửa đánh thức người vẫn còn đang ở trong chấn động là Phong Vu Húc.

"Giải quyết, còn dư lại giao cho ngươi."

Sau khi nói xong, hắn đã trực tiếp rời đi.

Lưu lại một phòng nhóm xã viên lâm vào chấn động đang trợn mắt há mồm.

"Tiểu Vân, hóa ra người biến thái như vậy sao?"

Nhìn Lưu Mục Thiên trong nháy mắt đã chết, Phong Vu Húc hung hăng nuốt nước miếng một cái, trong đầu trở nên hoảng hốt cảm thấy không thể tiếp thu thông tin được, quá chấn động!

...

Từ trong xã đoàn Hắc Phủ đi ra, Phong Vân đi thẳng trở về.

Chuyện này chỉ là một khúc tra xét mà thôi.

Hắn cảm nhận được đầy đủ chỗ tốt của việc nắm giữ sức mạnh cường đại, đối với Phong Vu Húc mà nói cái xã đoàn đó có thể coi là một quái vật khổng lồ, để cho hắn cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

Nhưng với Phong Vân, chẳng qua là đám người ô hợp mà thôi, ngay cả tư cách để cho hắn sử dụng bày ra bản lãnh thực sự cũng không có.

Cái này chính là sự chênh lệch giữa cường giả và người yếu.

...

Sau khi trở về, Phong Vân đã nhận được bưu điện mà trường học gửi tới, hắn tò mò mở ra xem thì phát hiện chính là một bức thư thông báo.

"Tứ đại trường cao đẳng Liên kiểm tra sao."

Phong Vân có nghe nói qua cái này, cái gọi là tứ đại trường cao đẳng Liên kiểm ta chính là học viện Võ Đạo Hải Lam, học viện Võ Đạo Vạn Hoàng, học viện Võ Đạo Thương Vân và học viện Võ Đạo Mặc Trạch.

Bốn sở học viện này chính là trụ sở bên ngoài của trường cao đẳng Tinh Diệu, nhưng thật ra là chi nhánh của trường cao đẳng Tinh Diệu, bọn họ tồn

tại chính là để học phủ Tinh Diệu tuyển chọn các nhân tài ưu tú ngoài trụ sở.

Cho nên bốn trường học liên thi thật ra thì chính là khảo hạch trường cao đẳng Tinh Diệu.

Muôn đi vào trường cao đẳng Tinh Diệu hoặc là trở thành võ giả hoặc là phải thông qua bốn trường học liên thi này, chỉ có hai con đường đó.

Mà lần này bốn trường học liên thi sẽ tổ chức vào hai tháng sau.

"Xem ra viện trưởng cho ta đan dược tam phẩm là vì để cho ta ở lần khảo hạch này có biểu hiện thật sự..."

Khóa trước đến nay, học viện Võ Đạo Hải Lam là hạng thấp nhất trong bốn đại học viện, đã duy trì mấy cuộc thi, tiếp tục như vậy tài nguyên mà phía trên cho trường học phải giảm bớt.

Loại cục diện này dĩ nhiên hiệu trưởng không muốn nhìn thấy, cho nên mới để cho con ngựa đen Phong Vân này ra ngoài biên.

Hiệu trưởng không có yêu cầu khác, chỉ hy vọng Phong Vân không phải đội số là được.

"Vì vị trí trường cao đẳng Tinh Diệu, ta cũng sẽ đi tham gia."

Phong Vân tự nhủ trong lòng, sớm đi vào trong thành, cũng có thể sớm ngày tiếp xúc với những thiên tài chân chính kia, đều đưa bọn họ cho ra hình chiếu, tuôn ra tài nguyên và thiên phú của bọn họ, mới có thể nhanh chóng tăng lên chính mình.

Cũng không lâu lắm, Phong Vu Húc trở lại.

Hắn len lén chạy vào viện mồ côi, đi tới trong phòng Phong Vân, hơi có chút câu nệ không giám nhìn thẳng vào ánh mắt của Phong Vân.

"Ngồi đi, mọi chuyện đều đã giải quyết xong rồi sao."

Phong Vân kéo một cái ghế ra chỉ chỉ nói.

Người sau ngồi xuống, tâm tính hoà hoãn rất nhiều: "Đều đã giải quyết, cái xã đoàn kia ta tiếp nhận, người, người sẽ không trách ta chứ."

Nói xong lời cuối, Phong Vu Húc lại trở nên khẩn trương.

Phong Vân lắc đầu: "Không có quan hệ đến ta, đây là người tự lựa chọn, nhưng mà người phải nhớ kỹ, sức mạnh của bản thân mới là căn bản, mọi thứ ngoại lực khác tuy rằng có thể dùng nhưng mà không thể dựa vào quá mức."

"Ta, ta hiểu."

Phong Vu Húc gật đầu, hôm nay hắn mới thấy được cái gì gọi là võ lực mạnh mẽ, một người đánh tan một xã đoàn, thậm chí nếu Phong Vân muốn hắn có thể tàn sát toàn bộ một xã đoàn trong nháy mắt.

"Ừ, đi đi, nhớ quan tâm viện mồ côi."

Phong Vân tiêu diệt xã đoàn Hắc Phủ, cũng không phải báo thù cho Phong Vu Húc mà là vì xóa đi tai hoạ ngầm, hắn cũng không muốn lúc mình không có ở đây Tiểu Lan tử và mọi người ở viện mồ côi bị bất cứ tổn thương gì.

"Cái này người yên tâm, ta liều mạng cũng sẽ bảo vệ mọi người."

Phong Vu Húc bảo đảm.

Sau đó, hấn ở chỗ này đợi đến nửa đêm liền rón rén rời đi.

Phong Vân nhìn sắc trời một chút, dứt khoát cũng không ngủ, trong phòng một bên khiêu chiến hình chiếu, một bên tiến hành tu hành.

Chương 22: Thần Cương Bá Thể Công!

Chương 22:

Từ sau khi Phong Vân tiêu diệt Lưu Mục Thiên, hoàn toàn xóa đi tai họa ngầm thì không có chuyện gì xảy ra.

Mỗi ngày Phong Vu Húc ngoại trừ xử lý chuyện của xã đoàn cũng sẽ chịu khó tu hành, có lúc gặp cái không biết cũng tới thỉnh giáo Phong Vân.

Cân nhắc đến về sau muốn đi nội thành sẽ có một khoảng thời gian không thể trông nom viện mồ côi Phong Vân đã có ý nghĩ để cho Phong Vu Húc thay thế hẳn.

Cho nên lúc rảnh rỗi cũng sẽ chỉ điem cho hẳn.

Ở nơi này không khí hạ xuống, thời gian bất tri bất giác trôi qua.

Thoáng một cái đã hai tháng trôi qua.

...

Nham thạch trong chiến trường.

Phong Vân và một hán tử trung niên khôi ngô lôi thôi đang liều mạng chém giết.

Hai bên có qua có lại, đủ loại võ kỹ bay tứ tung đánh rất sinh động.

Cuối cùng nửa giờ sau, Phong Vân lấy một tay làm đại giá, thành công xuyên qua đối phương.

Tuyệt sát!

[Chiến đấu với hình chiếu người Chung Vân Mâu thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Không

"Không có, lại đến."

Phong Vân lựa chọn tiếp tục khiêu chiến.

Nửa giờ sau.

[Chiến đấu với hình chiếu người Chung Vân Mâu thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Không

"Vẫn không có, lại đến."

Phong Vân đã quét qua suốt hai tháng, ngay cả một cái lông cũng không quét ra được.

Hắn cảm thấy hai tháng này chính mình giống như không phải tù phụ thể, vận may kém đến nổi bạo.

Thật giống như rút thưởng ở kiếp trước cho dù là có tỉ lệ 99% trúng giải, hắn chính là cái có một không hai 1% kia.

Không sai, chính là thảm như vậy.

Nhưng mà không phải là tù thời gian đều sẽ trôi đi, mỗi người đều sẽ có thời điểm Ân Hoàng phụ thể.

Cũng giống như bây giờ —————

[Chiến đấu với hình chiếu người Chung Vân Mâu thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Công pháp luyện thể cấp ba 《 Thần Cương Bá Thể Công 》

[Có hiển hóa hay không]

"Hiển hóa!"

Phong Vân nhìn danh sách rơi xuống, trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, hạnh phúc, thường thường chính là đột nhiên tới như vậy.

Hắn cho là hôm nay lại không có gì cả một ngày.

[Hiển hóa công pháp luyện thể cấp ba 《 Thần Cương Bá Thể Công 》 ... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

"Àm àm!"

Một lượng tin tức không lồ nổ tung trong đầu Phong Vân.

Sau một khắc, Phong Vân liền cảm giác được một trận đau đớn ray rút truyền tới từ khắp các nơi trên cơ thể, giống như là có vô số con kiến đang cắn xé, kém một chút là không làm cho hắn đau đớn đến ngất đi.

Cảm giác này rất khó chịu, chỉ trong chốc lát sau Phong Vân cũng đã đổ mồ hôi đầy người, cơ thể dường như đang trải qua một loại thay đổi kịch liệt.

Hơn nữa loại thay đổi kịch liệt này có thể thấy được.

Theo thời gian từng chút một qua đi, bên ngoài cơ thể Phong Vân dần dần xuất hiện một tầng ánh sáng mong mỏng màu đỏ, giống như trong suốt mà lại không phải trong suốt, giống như óng ánh mà lại không phải óng ánh, lưu chuyển lên hào quang khác thường.

Nếu như có đại sư luyện thể ở đây nhất định sẽ nhận ra đây là sau khi Thần Cương Bá Thể Công đại thành ngưng tụ ra ra lá chắn cương khí bảo vệ.

Cương khí chính là kết quả của Thần Cương Bá Thể Công đại thành có thể ngăn cản tất cả mọi tổn thương từ binh khí hợp kim.

Không biết qua bao lâu, hình như là trong nháy mắt lại giống như là rất rất lâu.

Đau nhức từ từ tan đi, Phong Vân một bộ dạng mệt mỏi thở phào nhẹ nhõm.

Mẹ, cuối cùng cũng chịu đựng được.

Mà lúc này, hắn cũng đã phát hiện ra bản thân đã thay đổi, không chỉ là thân thể lột xác mà còn có tầng lá chắn bảo vệ mong mỏng ở bên ngoài.

"Đây chính là cương khí sao?" Phong Vân hiếu kỳ nói.

Hắn nghĩ muốn thử hiệu quả một chút, nhưng mà một người cũng không thử ra được cái gì.

Vì vậy ra viện mồ côi, đi thẳng tới xã đoàn Hắc Phủ hiện giờ đã đổi tên thành xã đoàn Ánh Rạng Đông.

Những xã viên kia nhìn thấy Phong Vân đều đồng thời bị dọa mặt trắng bạch giống như nhìn thấy cái ác ma vậy.

Bọn họ vẫn không quên được chuyện ngày đó Phong Vân đã hứa hột tiêu diệt Lưu Mục Thiên.

"Gọi lão đại các người tới đây."

Phong Vân nhìn bọn họ một cái, thuận miệng nói.

"Ngài, ngài chờ một chút."

Một tên xã viên rời đi nhanh chóng như chạy trốn, cũng không lâu lắm đã mời được Phong Vu Húc tới.

"Tiểu Vân có chuyện gì không?" Phong Vu Húc đi tới.

"Kêu người của người dung mũi tên hợp kim bắn ta." Phong Vân có lòng muốn thử xem Thần Cương Bá Thể Công này phòng ngự như thế nào.

"Chuyện này... .."

Phong Vu Húc và những xã viên kia nghe nói như vậy đều trở mắt nhìn nhau, từ trước tới nay chưa từng gặp qua yêu cầu nào biến thái như vậy.

"Tiểu Vân đó chính là mũi tên hợp kim cho dù người đại thành Kim Chung Quyết cũng không thể thoát cái đã ngăn trở được nhiều như vậy."

Phong Vu Húc lo lắng nói.

"Yên tâm, ta có chừng mực, đến đây đi."

Thấy khuyên không có kết quả Phong Vu Húc bất đắc dĩ chỉ có thể đáp ứng.

Rất nhanh mười mấy xã viên trên tay đã cầm cung tên hợp kim đồng loạt nhắm vào Phong Vân.

"Bắn!"

Ra lệnh một tiếng, trong nháy mắt mười mấy cây mũi tên hợp kim mũi đã rời khỏi dây cung, xuyên thấu không khí phát ra tiếng nổ bèn nhọn đùng đoàng, đầy trời mưa tên như thể từ bốn phương tám hướng bắn về phía Phong Vân.

Thần Cương Bá Thê!

Cơ thể Phong Vân rung lên một cái bên ngoài da thịt nhất thời xuất hiện một tầng màu đỏ mong mỏng bảo vệ cách thân thể chỉ có một tấc.

"Keng!" "Keng!" "Keng!"...

Những mũi tên hợp kim kia kích xạ tới truyền ra một loại âm thanh giống như tiếng sắt thép va chạm, sau một khắc lại thấy Phong Vân an ổn đứng ở đó.

Mà những thứ mũi tên hợp kim kia không chỉ không thương tổn được hắn mà thậm chí còn gãy thành hai khúc, rơi thẳng trên mặt đất.

"Sức mạnh của cương khí quả nhiên rất lợi hại."

Phong Vân thử nghiệm ngưng tụ kết quả làm cho hắn rất hài lòng.

Mà Phong Vũ Húc và những xã viên kia đều trợn mắt há hốc miệng nhìn bộ dạng của Phong Vân giống như một người không có chuyện gì.

Hí!

Người này đúng là mới 14 tuổi sao!

Bọn họ chưa từng thấy thiếu niên nào can đảm như vậy!

So với Phong Vân trong nháy mắt bọn họ cảm thấy mấy năm nay đều sống trên người chó.

"Đi nha."

Sau khi thử xong hiệu quả, Phong Vân rời đi thẳng.

Qua mấy ngày nữa chính là thời gian bốn trường học liên thi hấn còn phải đi đến trường học báo cáo một chuyến.

Lúc sau Phong Vân đi tới trường học phát hiện không khí của lớp cao cấp đều trở nên ngưng trọng, mỗi người đều là vẻ mặt nghiêm túc có một loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Hấn đi thẳng tới phòng làm việc của hiệu trưởng kết quả phát hiện nơi này ngoại trừ hiệu trưởng ra còn có chín học viên.

Trong số chín học viên này hấn có nhận biết chính là Bạch Thiên Trần trước đó.

Đương nhiên trừ Bạch Thiên Trần ra còn có Mao Vân Tuyết và Dương Thiên, chỉ có điều hai người sau hấn không biết mà thôi.

Giống như phát giác được ánh mắt, chín người đồng loạt nhìn lại trong đó Bạch Thiên Trần, Mao Vân Tuyết và Dương Thiên liếc mắt một cái đã nhận ra Phong Vân chăm chú nhìn chằm chằm hấn.

Bọn họ không quên được thiếu niên đã nghiền ép họ trong cuộc khảo hạch đó.

Về phần sáu người còn lại không biết Phong Vân đều mang ánh mắt tò mò đánh giá.

"Phong Vân đến rồi sao, mau vào đi."

Hiệu trưởng thấy Phong Vân nụ cười trên mặt nhất thời sâu hơn rất nhiều.

Chương 23: Bốn giáo liên kiểm tra.

Chương 23:

Sau khi những học viên kia thấy hiệu trưởng đối đãi với Phong Vân nhiệt tình như vậy thì trong lòng đều tò mò tên Phong Vân này là cái nhân vật nổi tiếng gì, tại sao bọn họ lại chưa từng nghe nói qua.

Chín học viên bọn họ ở nơi này đều là người mạnh nhất được chọn ra từ lớp Cao Cấp, mỗi người ít nhiều gì cũng từng nghe qua tên của đối phương.

Nhưng duy chỉ có Phong Vân là bọn họ không biết, giống như người này cứ bỗng nhiên xuất hiện như vậy.

Trên thực tế thì đúng là như vậy.

Từ ngày đầu tiên Phong Vân bắt đầu lên lớp Cao Cấp thì đã không có chui lên lớp nữa, ngay cả lão sư cũng bị hấn đánh bại còn lên cái cầu cầu giờ học gì nữa.

Cho nên dẫn đến toàn bộ nhóm học viên Cao Cấp không có một ai biết Phong Vân.

Ngoại trừ ba người Bạch Thiên Trần, Dương Thiên và Mao Vân Tuyết ra.

"Ừm."

Đối mặt với nhiệt tình của hiệu trưởng, Phong Vân gật gật đầu.

"Tốt lắm, các người đã đến đông đủ."

Hiệu trưởng tiến vào chủ đề chính "Các người là mười vị học viện mạnh nhất của học viện Võ Đạo Hải Lam, ba ngày sau bốn trường học liên thi phải giao cho các người rồi, ta chỉ có một yêu cầu, đừng đội sổ là được rồi."

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mấy học viên cũng có một chút không được tốt lắm, nói thế nào bọn họ cũng là học viên thiên tài, trong lòng mỗi người đều rất có ngạo khí, làm sao có thể nghe được lời như vậy.

Ngay sau đó tường người nói: "Hiệu trưởng người yên tâm, ta nhất định sẽ cầm một cái số một về cho người."

"Đúng vậy, Đoạn Khôn ta còn chưa sợ ai bao giờ."

"..."

Nghe được lời nói của các học viên, hiệu trưởng chỉ là cười khổ một tiếng, không nói gì thêm, tới gần lúc sắp so tài không thể đánh vào lòng tự tin của bọn hắn được.

Phong Vân đứng trong chín người, không có phát biểu ý kiến của mình, có vẻ rất bình tĩnh.

Sau đó, mười người bọn họ ra khỏi phòng hiệu trưởng, mỗi người đều trở lại lớp học của chính mình.

Mà Bạch Thiên Trần, Dương Thiên và Mao Vân Tuyết thì chăm chú nhìn theo bóng lưng rời đi của Phong Vân, ánh mắt biến đổi thất thường không biết đang suy nghĩ gì.

"Thế nào, ba người các người có thù oán với hắn sao? Mới vừa rồi cứ nhìn chăm chăm vào hắn." Một vị học viên thiên tài còn chưa đi tò mò hỏi.

"Không, không có, chúng ta chỉ hiểu kỳ mà thôi."

Ba người Bạch Thiên Trần bọn họ đương nhiên sẽ không thừa nhận chính mình đã từng bị Phong Vân nghiền ép nên đều chỉ cười ha ha lấp liếm đi.

Đồng thời bọn hắn cũng quyết định ở trong lòng, ở đại hội khảo hạch lần này nhất định phải biểu hiện xuất sắc hơn so với Phong Vân, để rửa mối nhục trước.

Mấy tháng này, dưới sự dốc hết sức trợ giúp của người nhà, bọn họ cũng đã đạt tới võ giả Cao Cấp dự bị, lại còn bỏ ra nhiều tiền mời huấn luyện viên võ kỹ về đặc biệt bồi luyện.

Bất luận là cảnh giới hay vẫn là chiến đấu đều có mười phần tiến bộ, vì vậy tràn đầy lòng tin đối với khảo hạch lần này.

...

Bên này Phong Vân cũng không biết trong lúc vô tình mình đã từng nghiền ép ba vị học viên thiên tài đến mức có ý nghĩ phải rửa mối nhục này, cho dù hắn biết cũng chỉ cười bỏ qua, sẽ không để trong lòng.

Mục tiêu hôm nay của hắn đã sớm nhắm về phía nội thành trường cao đẳng Tinh Diệu.

Chín vị học viên khác đều đang khẩn trương phụ lục duy chỉ có Phong Vân là vẫn như thường ngày, cần ăn vẫn ăn, cần ngủ vẫn ngủ, mỗi ngày vẫn tu hành, đánh đánh hình chiếu, bạo bạo đồ vật, vô cùng thích ý.

Cứ như vậy, thoáng một cái đã qua ba ngày.

Ba ngày sau.

Phong Vân đến trường học Hải Lam đúng giờ, nơi này, hiệu trưởng và chín vị học viên khác đã sớm chờ.

“Đến đông đủ rồi, chúng ta lên đường.”

Kèm theo tiếng còi chính là một chiếc xe buýt với nguồn năng lượng mới dừng ở trước mặt bọn họ.

Đội hiệu trưởng và mười đệ tử đi lên, sau đó từ từ chạy nhanh vào trong thành.

Cứ địa Tinh Diệu, ngoài thành và trong thành cách nhau một bức tường vừa cao lại vừa dày, người bên ngoài không thể nhìn thấy tình cảnh bên trong cho nên những người sinh ra ở bên ngoài đều tràn đầy khát vọng đối với nội thành.

Sau khi hiệu trưởng lấy ra chứng minh thân phận của mình, một cánh cửa từ từ mở ra trước mặt bọn họ.

Sau khi vào trong thành, Phong Vân phát hiện nơi này khác hoàn toàn so với bên ngoài cứ địa.

Như về phương diện kiến trúc, kiến trúc nội thành hiện ra càng chắc chắn và mỹ quan hơn, gần như đều là dùng nguyên liệu hợp kim để xây dựng, ở mặt phòng ngự đủ để chống đỡ được sự va chạm của thú dữ.

Phong Vân còn nhìn thấy đội chấp pháp, ở trên đường cái thay phiên đứng gác.

Mặc dù ở ngoại thành cũng có đội chấp pháp nhưng đó chỉ là một hình thức mà thôi, cơ bản sẽ không có ai thấy.

Mà những thiết bị khác gì đó cũng càng hoàn thiện.

Nội thành so sánh với ngoại thành gần giống như là khu nhà giàu với quận nhà nghèo, kém nhau quá lớn.

“Thật là đẹp, người nơi này cũng thật là lợi hại, trên đường cái có mười người đi qua thì có đến chín người đều là tu hành.

“Không nghĩ tới khảo hạch của chúng ta lại thi ở trong nội thành.

“ ... ”

Những học viên này tuổi tác trung bình đều dưới mười tám, chính là độ tuổi mà đối với cái gì cũng tò mò.

Lúc này trong mắt mỗi người đều hiện ra hết sạch nhìn ra bên ngoài, tràn đầu ước ao và mong chờ.

Thậm chí một ít học viên còn âm thầm thề ở trong lòng, lần này nhất định phải thông qua khảo hạch, tranh thủ được trúng tuyển vào trường cao đẳng Tinh Diệu.

Mặc dù Phong Vân không lộ liễu giống như bọn họ nhưng trong lòng cũng thầm quyết định chỉ có ở nơi này mới có thể bảo đảm an toàn cho Tiểu Lan tỷ bọn họ.

Chạy chừng một giờ, xe buýt dừng ở trước một cái hàng rào sắt.

Mà làm cho các học viên kinh ngạc chính là sau khi cửa mở ra, trước mặt bọn họ bây giờ lại không phải là kiến trúc cao to mà là một khu rừng rậm rạp.

“Nơi này là... Trường cao đẳng Tinh Diệu.”

Bạch Thiên Trần hơi nghi hoặc hỏi.

Ở bên trong thành lại có một cánh rừng rậm lớn như vậy.

“Trường cao đẳng Tinh Diệu không phải có thể vào dễ dàng như vậy, nơi này là điểm khảo hạch, lần này liên thi tiến hành ở nơi này.”

Hiệu trưởng kêu các học viên xuống xe.

Mà ở bên trong sớm đã có những người khác đang chờ.

Tổng cộng có ba bên, không cần phải nói nhất định là ba học viện Võ Đạo khác.

Thấy hiệu trưởng tới, hiệu trưởng của ba trường học Võ Đạo kia cũng đều nhìn sang, ngoài mặt cười ha hả chào hỏi nhưng trong thâm tâm đều đang chế giễu trào phúng lẫn nhau không chút nhượng bộ.

Bọn họ như vậy, các học viên dưới tay dĩ nhiên cũng vậy, mặc dù không mở miệng nhưng trong đôi mắt có thể loáng thoáng nhìn thấy tia lửa điện.

Không phải đợi lâu, bỗng nhiên có bóng mờ ép tới, bên trong gió lớn ào ạt, một con hung thú to lớn dừng ở trên đất trống, phía trên đó có một thân ảnh đang đứng.

“Hung thú cấp ba, Sư Thử Thú.”

Phong Vân nhìn sang trước tiên, hẳn vẫn là lần đầu tiên thấy có người có thể hàng phục hung thú để làm vật cưới.

Chương 24: Hình chiếu, võ giả cao cấp!

Chương 24:

Từ trên người Sư Thử thú có một người đàn ông đi xuống nhìn qua hơn 40 tuổi mặc một bộ chiến giáp màu vàng sau lưng mang một thanh chiến đao, chỉ là đứng ở đó đã có một loại uy thế vô cùng làm cho những học viên này cũng không dám nhìn thẳng.

Rất hiển nhiên đây là một vị cường giả hoàn toàn.

Nhìn biểu hiện của hiệu trưởng bốn trường học sẽ biết.

Từng người một nhanh chóng tới tiếp đón, thái độ rất khiêm tốn.

"Lý lão sư, năm nay ngài chính là giám thị sao, vất vả vất vả rồi."

Bốn vị hiệu trưởng cẩn thận từng li từng tí ở bên người vị Lý lão sư này không ngừng dâng bốc thổi phồng cho hắn.

Nhưng kẻ sau từ đầu đến cuối sắc mặt đều rất lạnh nhạt dường như ai cũng coi thường.

Phong Vân âm thầm nhìn chằm chằm vị Lý lão sư này một khoảng thời gian, trong đầu nhất thời nảy ra âm thanh nhắc nhở.

"Đinh! Phát hiện hình chiếu người Lý Phong, có hình chiếu hay không?"

"Hình chiếu."

Trong lòng mặc niệm một tiếng sau một khắc Phong Vân đã cảm thấy chỗ sâu trong óc hình chiếu phát ra ánh sáng rực rỡ.

Ý thức của hắn nhập vào trong đó, vội vàng nhìn.

[Hình chiếu người] : Lý Phong

[Tuổi tác] : 40 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Quý Hỏa Thập Bát Thích 》 , võ kỹ cấp ba 《 Phân Ảnh Trảm 》 , võ kỹ cấp ba 《 Di Hình Hoán Ảnh 》 , võ kỹ cấp ba 《 Đại Lực Kim Cương Chương 》 , võ kỹ cấp ba 《 Cô Phong Thập Tam Dao 》 , công pháp cấp ba 《 Thuần Quân Công 》 , bảo khí hạ phẩm chiến đao một thanh, bảo khí hạ phẩm chiến giáp Kim Nhận một bộ, đan dược tam phẩm Thanh Linh Đan một lọ, đan dược nhị phẩm Nguyên Lực Đan một chai, kinh nghiệm thực chiến...

"Võ giả cao cấp sao, quả nhiên có được rất nhiều thứ tốt."

Phong Vân nhìn xuống một cái cột kia, không hổ là nội thành lúc này mới thứ nhất đã hình chiếu đến cường giả như vậy.

Đáng tiếc duy nhất chính là vị Lý Phong không phải thuộc tính võ giả không có công pháp thuộc tính tu hành.

Mà lúc này vị Lý Phong lão sư kia lên tiếng.

"Khảo hạch lần này khác với ngày trước, không áp dụng hình thức bốn trường học đối kháng nữa mà là dùng một loại hoàn toàn mới..."

Lời này vừa nói ra, hiệu trưởng bốn trường sắc mặt cũng có một chút thay đổi, trước đó bọn họ đều không nhận được bất kỳ một tin tức nào.

Lý Phong không để ý đến vẻ mặt của bốn hiệu trưởng, hấn tiếp tục nói: "Phần cuối rừng rậm ở trước mặt các người là trường cao đẳng Tinh Diệu, nội dung trong lần khảo hạch này chính là các người chỉ cần có thể thông qua cánh rừng rậm này đến điểm kết thúc coi như đạt yêu cầu."

"Nhưng mà ở bên trong khu rừng rậm này có 20 học viên trường cao đẳng Tinh Diệu, bọn họ là 20 tên gọi đội sổ trong lần khảo hạch trước, lúc các người đi qua rừng rậm bọn họ có thể ra tay tùy ý..."

"Thời hạn một ngày, bây giờ ta tuyên bố, trận đấu bắt đầu!"

Theo lời nói của Lý Phong, các học viên của bốn trường đều lăm le sát khí, lộ ra kích động muốn thử trần đầy ý trí chiến đấu.

Dưới cái nhìn của bọn họ 20 học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu kia chẳng qua chỉ là đội sổ cho dù có lợi hại hơn nữa thì có thể lợi hại đến đâu.

Bọn họ mỗi người đều là thiên chi kiêu tử, tự nhận là cho dù ở trong trường cao đẳng Tinh Diệu cũng có thể có một vị trí nhỏ.

Bốn hiệu trưởng thấy một màn như vậy chỉ biết cười khở quen biết lẫn nhau không có nói gì sợ đả kích đến tính tích cực của các học viên.

Học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu cho dù là đội sổ cũng lợi hại hơn nhiều cách xa so với học viên của bốn đại học viện bọn họ.

...

Trong rừng rậm.

Bóng người Phong Vân xuất hiện từ trong bụi cỏ, so với sự tích cực của những học viên khác thì hẳn lại biểu lộ không nhanh không chậm.

Ngoài mặt hẳn đang đi gấp rút nhưng kỳ thực ở không gian trong gương hẳn đã bắt đầu khiêu chiến với hình chiếu Lý Phong kia.

Ầm!

Sau khi thiết lập thực lực là người bình thường Phong Vân dễ dàng một quyền đánh bại hình chiếu Lý Phong.

Đinh!

[Chiến đấu với hình chiếu người Lý Phong thắng lợi]

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba 《 Phân Ảnh Trảm 》 (bởi vì là lần đầu đánh chết nhất định rơi xuống vật phẩm)

"Có hiển hóa hay không?"

"Hiển hóa!"

Ầm!

Theo lời nói của Phong Vân có một lượng tin tức tựa như nước lũ tràn vào trong đầu hẳn làm cho hẳn nhanh chóng hiểu được đây là một môn võ kỹ như thế nào.

Phân Ảnh Trảm, võ kỹ cấp ba.

Ý nghĩa như tên chính là từ trong cơ thể phân hóa ra một cái bóng, lúc mới luyện tầng thấp chỉ là một luồng không khí sắc bén mà thôi, mục tiêu cắt chém, tầng thấp tiểu thành chính là từ luồng khí lưu lợi hại này tạo thành cái bóng linh hoạt đa dạng giết người giống như thái thật.

Mà cấp đại thành là trực tiếp hóa thành cái bóng hình người tốc độ rất nhanh lại có thể tự bạo, lực sát thương cực kỳ đáng sợ.

Mà bây giờ Phong Vân thật sự hiện ra Phân Ảnh Trảm trực tiếp đạt tới cấp đại thành, đây là thành quả Lý Phong kia tu hành trong thời gian rất lâu, bây giờ tất cả đều thuộc về hắn.

"Nội thành quả nhiên khác biệt ngay cả võ kỹ thần kỳ như vậy cũng có."

Phong Vân lú lẫm, từ trong cơ thể phân ra một cái bóng, loại vũ khí này hắn đừng nói là xem qua đến nghe cũng chưa từng nghe qua.

Ở ngoại thành căn bản là không mua được chỉ có nội thành mới có.

Vừa lúc đó Phong Vân như cảm ứng được cái gì, ánh mắt hơi đổi nhìn về phía một bên trong rừng rậm.

"Ồ? Bị phát hiện rồi?"

Một tiếng nói trêu tức truyền đến, tiếp đó từ đâu đó trong rừng rậm có một thiếu niên đi ra, khoảng chừng trên dưới mười sáu mười bảy tuổi.

Khi hắn nhìn Phong Vân trên gương mặt hơi có vẻ non nớt kia thoáng qua vẻ ngạc nhiên.

Hiển nhiên không nghĩ tới còn có học viên trẻ tuổi như vậy.

"Trường cao đẳng Tinh Diệu sao?" Phong Vân nhìn đông phục Kim Ngân đan chéo của người sau ánh mắt lóe lên nói.

"Trường cao đẳng Tinh Diệu, Dương Kiệt."

Thiếu niên này khẽ nâng cằm lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo giới thiệu.

"Học viên bốn đại học viện các người lần này quá kém, cho đến bây giờ mấy cái học viên mà ta gặp ngay cả một chiêu của ta cũng không tiếp được."

Dương Kiệt cười nhạo một tiếng nói.

Phong Vân nghe thấy như vậy giương mắt nhìn Dương Kiệt chốc lát, nghe được âm thanh nhắc nhở lập tức hình chiếu đối phương vào.

[Hình chiếu người] : Dương Kiệt

[Tuổi tác] : 17 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả dự bị Cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Phân Cân Thác Cốt Thủ 》 , võ kỹ cấp hai 《 Thiên Trọng Chương 》 , võ kỹ cấp hai 《 Hạc Ảnh Bộ 》 , công pháp cấp hai 《 Toái Ngọc Quyết 》 , đan dược nhị phẩm Nguyên Lực Đan một chai, đan dược nhất phẩm Kim Sang Dược một số...

Thấy được một bảng này cũng khó trách Dương Kiệt này có thể nghiền ép được học viên của bốn đại học viện, những học sinh kia cho dù là cảnh giới hay là võ kỹ sở học các loại đều ở dưới Dương Kiệt, bị đánh bại cũng không có gì lạ.

Phong Vân quét qua người này một cái, không nói gì, một bảng này đối với các học viên khác mà nói được tính là hoa lệ nhưng mà ở trước mặt hắn, ngay cả dự vọng để hắn muốn bạo phát cũng không có, dù sao so với hai vị trước đó quả thực là kém quá xa.

Chương 25: Vừa nghĩ đến đã thấy sợ.

Chương 25:

Hắn chuẩn bị đi nhìn xem học viên trường cao đẳng Tinh Diệu có giao diện như thế nào, có đáng giá để hắn bạo nổ ra đồ vật hay không.

Dương Kiệt thấy Phong Vân không nhìn hắn như vậy, trên mặt thoáng qua vẻ tức giận, mặc dù hắn đội sổ trong trường cao đẳng Tinh Diệu nhưng bàn về thực lực cũng đủ để nghiền ép học viên của bốn học viện.

"Tiểu tử, hôm nay phải để cho ngươi nhìn thấy máu ngươi mới biết cái gì gọi là tôn kính cường giả."

Lời nói vừa dứt, Dương Kiệt đã vọt về phía Phong Vân, dò xét thi triển ra 《Phân Cân Thác Cốt Thủ》 cấp đại thành, muốn vừa lên tới phẩy bỏ tay chân của Phong Vân.

Nhưng mà còn không chờ hắn đến gần thì chợt thấy có một bóng người màu đen lao ra từ trong cơ thể của Phong Vân, tạo thành hình người, một tầng hơi mỏng, đánh về phía Dương Kiệt giống như một lưỡi đao.

"Thứ gì vậy?"

Tốc độ của bóng đen quá nhanh, Dương Kiệt nhất thời không phản ứng kịp theo bản năng đánh một quyền tới.

Nhưng mà bóng đen kia bỗng nhiên vặn vẹo hình thể, tránh một kích này cũng đánh một cái về phía Dương Kiệt theo một góc độ khác.

Người sau căn bản không kịp biến chiêu trực tiếp bị đánh trúng, sau một khắc, Dương Kiệt bị đánh trúng kêu thảm một tiếng, trong miệng phun máu vẽ ra một đường vòng cung trên không trung, lăn vào trong bụi cỏ ngắt đi.

Từ đầu đến cuối Phong Vân vẫn không quay đầu lại tiếp tục đi vào sâu bên trong rừng rậm.

...

Cùng lúc đó.

Ở ngoài cửa lớn của trường cao đẳng Tinh Diệu.

Có mấy bóng người từng người từng người đều đang đứng, tuổi tác không giống nhau, có người trung niên cũng có ông già.

Bọn họ đều có một điểm giống nhau đó chính là khí thế rất lớn, đứng ở nơi đó, gió nhẹ thổi tới, quần áo trên người bọn họ giống như sắt thép vậy cũng không nhúc nhích.

Lúc này bọn họ đều nhìn vào trong rừng rậm bất ngờ lắc đầu một cái.

"Lần này bốn đại học viện ngoại thành sa sút, không có dáng dấp như một học viên, phần lớn là ngay cả một chiêu của học viên trường cao đẳng ta cũng không tiếp nổi."

"Bình thường mặc dù cũng không địch lại được nhưng mà ít nhất cũng có thể duy trì một ít thời gian, hiện tại nhóm này, quá kém."

"Nhìn thêm một chút nữa đi có lẽ sẽ có một chút kinh ngạc vui mừng nhỏ."

"Một lần lại kém hơn một lần, bốn đại học viện ngoại thành chất lượng càng ngày càng không được."

"..."

...

Bên này.

Bách Thiên Trần, Dương Thiên và Mao Vân Tuyết bị đánh ngã trên mặt đất, mặt mũi bầm dập, khóe miệng đều có vết máu, bị thương không nhẹ.

Vốn là ba người bọn họ gặp nhau ở chỗ này muốn là từng người một quyết định thắng thua, kết quả gặp hai học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu.

Trước tiên ba người bọn họ muốn giải quyết hai học viên này trước, sau đó sẽ đến người khác.

Nhưng kết quả lại làm Bách Thiên Trần bọn họ không thể tiếp thu được, ba người bọn họ đánh trực tiếp với hai người lại bị đánh bại trong nháy mắt, ngay cả sức đánh trả căn cũng không có.

Rõ ràng mọi người đều là võ giả Cao Cấp dự bị.

"Mặc dù mọi người đều là võ giả Cao Cấp dự bị nhưng kinh nghiệm chiến đấu của các người quá kém, võ kỹ cũng chỉ có như vậy, một thân thực lực cũng chỉ phát huy được bốn, năm phần."

Một vị thiếu niên mặc áo lam từ trên cao hướng xuống nhìn chăm chăm Bách Thiên Trần bọn họ, cười khinh thường.

Một vị thiếu niên gầy teo cao cao khác nhìn ánh mắt của bọn người Bách Thiên Trần, cười khẩy một tiếng, "Mặc kệ lúc trước trong học viện

các người là Long cũng tốt, là Phượng cũng được, đi tới nơi này rồi đều phải thu lại cho ta."

"Được rồi, đi tìm đám học viên tiếp theo thôi, đừng để cho những người kia vượt trước, cái này đều là điểm số đó."

Vị thiếu niên mặc áo lam kia thúc giục.

"Không cần, ta đến rồi."

Vừa lúc đó, có một âm thanh bình thản truyền tới.

Hai vị học viên trường cao đẳng Tinh Diệu vội vàng ngẩng đầu lên thì nhìn thấy trên thân cây ở cách đó không xa, có một vị thiếu niên anh tuấn nho nhã đứng thẳng, nhìn qua tuổi còn rất trẻ, bộ dạng chỉ khoảng mười bốn mười lăm tuổi.

Phong Vân ?

Bọn người Bách Thiên Trần nhìn thiếu niên ở trên cây kia không khỏi có chút ngạc nhiên.

Mà sắc mặt hai vị học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu kia có chút cổ quái, từ sau khi ăn quả đắng thì những học viên của bốn đại học viện này đều trốn đi giống như con chuột, bây giờ lại còn có người chủ động đứng ra.

Thú vị.

Nghĩ tới đây, trên mặt hai vị học viên trường cao đẳng Tinh Diệu này đều lộ ra nụ cười trên tức.

Mà ở đối diện Phong Vân đã sớm thu hình chiếu của hai cái học viên này vào trong gương.

[Người hình chiếu] :Vương Quân

[Tuổi tác] : 18 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả Cao Cấp dự bị.

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Liệt Thạch Chương 》 , võ kỹ cấp hai 《 Thê Vân Tung 》 , võ kỹ cấp hai 《 Vô Ảnh Cước 》

...

[Người hình chiếu] : Trần Khánh Tu

[Tuổi tác] : 17 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả Cao Cấp dự bị.

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Loạn Phi Phong Quyền 》 , võ kỹ cấp hai 《 Thốn Du Bộ 》 , võ kỹ cấp hai 《 Toái Thạch Chương 》

Cái giao diện này rơi xuống, Phong Vân liếc mắt qua rồi lắc đầu một cái, lại là hai người không lọt vào mắt hấn.

Mà lúc này, hai người học viên đối diện đã từ từ áp sát đi về phía Phong Vân, trên mặt lộ ra vẻ mặt thợ săn nhìn thấy con mồi.

Đúng lúc bọn họ chuẩn bị xuất thủ, trong miệng Phong Vân nhẹ nhàng phun ra hai chữ "Phân ảnh."

Hưu! Hưu!

Trong cơ thể Phong Vân đột nhiên có hai đạo bóng đen lao ra, giống như hai cái búa tạ, trong chớp mắt đã đi đến trước mặt của hai học viên kia.

Dưới ánh mắt kinh hãi của bọn họ, trực tiếp nặng nề đánh vào trên người bọn họ.

Oành! Oành!

Nương theo hai đạo âm thanh đả kích nặng nề, sau một khắc Vương Quân Hòa và Trần Khánh Tu đến từ trường cao đẳng Tinh Diệu lập tức bị đánh bay ngược ra ngoài, lăn ở trên đất giống như hồ lô, ba người Bạch Thiên Trần vẫn luôn quỳ đứng xa xa phía trước bọn họ.

Nhìn hai người đã ngất đi, ba người Bạch Thiên Trần, Dương Thiên, Mao Vân Tuyết đồng thời há to mồm đủ nhét một quả trứng gà vào.

Một hiệp đã làm đánh bại hai học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu, điều này, điều này, f*ck quá treo đi.

Bọn họ mới đầu cho là nhóm học viên đội số của trường cao đẳng Tinh Diệu này rất dễ đối phó nhưng thật sự gặp phải mới biết mạnh như thế nào, đủ để nghiền ép bọn họ.

Nhưng bây giờ lại bị Phong Vân đánh bại dễ dàng như vậy, chênh lệch trong đó làm cho người ta vừa nghĩ đã thấy vô cùng sợ hãi.

Lúc ba người Bạch Thiên Trần cuối cùng lấy lại tinh thần, lại ngẩng đầu lên nhìn thì phát hiện Phong Vân đã sớm biến mất không thấy đâu.

"Xem ra, chúng ta không đuổi kịp bước chân của tiểu tử này rồi."

Bạch Thiên Trần ủ rũ nói, biểu tình của hai người khác cũng không khác nhiều lắm.

Chương 26: Không có gì là một đòn không thể giải quyết

Chương 26:

Phong Vân từ trên người những học viên trường cao đẳng Tinh Diệu ở nơi này tuôn ra thứ tốt, vì vậy không để lại dư lực, chủ động tìm ở trong rừng rậm.

Học viên bốn đại học viện khác tránh còn không kịp nhưng hắn vẫn ở đó tích cực tìm.

Mà mỗi khi tìm được một người thì những học viên trường cao đẳng này sẽ thiếu đi một người.

Đừng hỏi, hỏi chính là tất cả đều bị đánh bất tỉnh.

Hiện giờ Phong Vân có được công pháp luyện thể cấp ba đại thành 《Thần Cương Bá Thể công》, võ kỹ cấp ba đại thành 《Phân Ảnh Trảm》, cộng thêm võ kỹ cấp ba đại thành 《Điểm Tinh Kiếm Quyết》.

Trong toàn bộ rừng rậm này học viên của trường cao đẳng không có một ai là đối thủ của hắn, về cơ bản đều là một chiêu nghiền ép quét ngang qua.

Không có gì là một đòn không thể giải quyết, nếu như có vậy thì lại hai đòn.

Mà theo số lần hắn xuất thủ càng nhiều tin tức này cũng đã dần dần truyền ra.

Không riêng gì học viên bốn đại học viện mà ngay cả học viên trường cao đẳng Tinh Diệu cũng đều biết.

"Các người có nghe nói không? Trong bốn đại học viện chúng ta xuất hiện một mãnh nhân, lại còn đuổi theo đám tiểu tử của trường cao đẳng Tinh Diệu đánh bạo."

"Tan tận mắt nhìn thấy, lúc ấy ta ở ngay tại hiện trường, một quyền đã đánh hôn mê, Mã Đức, thật hăng hái!"

"Ta đã sớm nhìn lũ tiểu tử trường cao đẳng Tinh Diệu kia khó chịu, lúc nào cũng là dáng vẻ cao cao tại thượng, bây giờ hay rồi, bị người bốn đại học viện chúng ta đánh cho thành chó."

"Ta nhớ tên mãnh nhân đó đến từ học viện Võ Đạo Hải Lam, hình như gọi là Phong Vân à"

"..."

Những lời này là đối thoại giữa các học viên bốn đại học viện, hành động này của Phong Vân làm cho bọn họ được giải hận rất lớn, từ khi tiến vào trong rừng rậm bọn họ thực sự là quá nghẹn khuất, bị đủ loại làm nhục đủ loại giễu cợt, đánh lại đánh không lại.

Mà bây giờ lại có một người đứng ra, một người can quét tất cả những học viên trường cao đẳng Tinh Diệu ở trong rừng rậm làm cho bọn họ vô cùng kích động.

Bọn họ vui vẻ kích động mà bên phía kia các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu dĩ nhiên là tức giận muốn bùng nổ tại chỗ.

Tinh Diệu là căn cứ trường cao đẳng cao quý nhất, kiêu ngạo biết bao nhất là đối mặt với những học viên ngoại thành kia, căn bản không để vào

mắt.

Nhưng thực tế lại bị đánh một cái tát thật mạnh, điều này làm cho các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu không thể nhịn được.

"Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, ngươi sẽ phải vì sự kiêu ngạo của mình mà trả giá thật lớn..."

Tất cả các học viên trường cao đẳng đều hung tợn mà nói những lời này ở trong lòng, từng bóng người lướt nhanh qua chủ động tìm Phong Vân ở trong rừng rậm.

Điều này thế nhưng lại hợp với tâm nguyện của Phong Vân.

Hắn còn đang rầu rĩ chính mình đi tìm những người này quá phiền phức, dù sao cánh rừng này hơi lớn.

Bây giờ những người này chủ động đưa tới cửa đúng là quá tốt.

...

Trên khoảng đất trống trong rừng rậm.

Phiến lá khô héo trên mặt đất đắp một mảng thật dày giống như là một thảm hoa sắc.

Mà lúc này ở trên đất trống đang có năm tên trên người mặc áo đồng phục kim ngân sắc đan chéo xiêu xiêu vẹo vẹo nằm ở trên đất ngất đi, đều sung mặt sung mũi.

Ở giữa những học viên này có một vị thiếu niên anh tuấn nho nhã đứng thẳng tay cầm một thanh chiến kiếm hợp kim chính là Phong Vân.

"Một môn võ kỹ thân pháp cấp ba 《 Thừa Phong Quyết 》 , không tồi, ta muốn."

Phong Vân hình chiếu năm học viên này phát hiện một môn võ kỹ thân pháp cấp ba ánh mắt sáng lên, về phần những thứ khác khó mà vào được pháp nhãn của hắn.

Nhảy nhẹ một cái, Phong Vân rời khỏi chiến trường chuẩn bị đi tìm nhóm tiếp theo.

Mà ở ngay sau khi hắn rời đi có một ít học viên của bốn đại học viên ngẫu nhiên đi qua nơi này nhìn thấy tình cảnh ở đây không khỏi đồng loạt hít một hơi lạnh.

"Xem ra tin đồn quả nhiên là thật, lần này bốn đại học viện chúng ta đúng là xuất hiện một tiêu tử siêu cường!"

"Hắc hắc, đánh hay, đi, chúng ta len lén đi theo chỉ cần đi theo vị mãnh nhân này thì căn bản không cần sợ những tên trường cao đẳng Tinh Diệu kia." "..."

Trong lúc nhất thời các học viên của bốn đại học viện chỉ cần còn tỉnh tất cả đều đồng loạt đi về hướng Phong Vân biến mất.

Trong đó Bạch Thiên Trần, Dương Thiên và Mao Vân Tuyết cũng nằm trong những người này.

Mà theo bọn hắn cùng đi qua, dọc theo đường đi thường cách một đoạn đều sẽ thấy có học viên trường cao đẳng Tinh Diệu.

Chỉ có điều những học viên này về cơ bản rất là thô thảm chật vật, tất cả đều bất tỉnh trên mặt đất, trên người bọn họ chỉ nhìn thấy có một vết thương.

Cái này đủ chứng minh tất cả đều bại bởi một đòn!

Mà những điều này đều từ bàn tay của một người Phong Vân!

Bọn người Bạch Thiên Trần dọc theo đường đi đều đang hít một hơi lạnh có cảm giác hơi lạnh của một năm đều hít hết.

Cũng không phải bọn họ không rung động, đều là võ giả dự bị cao cấp giống nhau nhưng chênh lệch ở đây cũng quá lớn, quả thực nếu nói là một người trên trời một người dưới đất cũng không quá.

Những học viên trường cao đẳng Tinh Diệu này lúc đối mặt với Phong Vân cũng vô lực giống như lúc bọn họ đối mặt với các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu.

Mà bất tri bất giác bọn họ đã sắp đi đến cuối rừng rậm.

Vào lúc này, ở nơi này trong tầm mắt của những học viên bốn đại học viện rốt cuộc xuất hiện bóng người vẫn đang đứng.

Đó là một vị thiếu niên trên người mặc chiến giáp màu lam, tay phải cầm kiếm mũi kiếm chỉ chéo xuống mặt đất, lẳng lẳng đứng ở đó.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây xệt xoạt chiếu rọi xuống rơi vào trên người thiếu niên kia, tôn lên bóng dáng vô cùng to lớn, in thật sâu vào trong đầu những học viên này.

Bọn người Bạch Thiên Trần hơi mở miệng nghĩ muốn nói cái gì đó nhưng phát hiện ra cái gì cũng nói không ra.

Ngược lại vào lúc này bọn họ lại không sinh ra tâm tư muốn tranh đấu với Phong Vân.

Đúng lúc đó Bạch Thiên Trần bỗng nhiên liếc thấy một bóng người vọt ra từ trong chỗ tối của rừng rậm, lấy tốc độ cực nhanh lướt về phía Phong Vân.

Hắn lập tức theo bản năng quát to một tiếng "Cẩn thận!"

Đó là một người trẻ tuổi có tướng mạo tục tũn, chân đạp vào thân cây thô to, một trận cuồng phong khổng lồ bùng nổ bay lên mang theo một loại khí thể lạnh thấu xương ép về phía Phong Vân, thổi cây cối ở xung quanh vang lên rì rào, một ít cây nhỏ trực tiếp bị bẻ gãy.

Phong Vân trước mắt giống như cảm thấy không nhúc nhích tí nào, giống như đá ngầm trong sông sừng sững nhiều năm mặc cho gió lớn hơn, mãnh liệt hơn nữa cũng không thể giao động được hẳn.

Năm ngón tay của người trẻ tuổi tục tũn thành trảo chop mạnh về phía người Phong Vân.

Trảo lực tản ra nhàn nhạt ngay cả mặt đất ở xung quanh cũng có thể xuyên qua đủ để thấy uy lực của hắn.

Võ kỹ cấp ba —— Liệt Địa Trảo!

Tay phải Phong Vân khẽ động chỉ đâm ra một kiếm.

Kiếm quang mới tinh ngưng tụ vào một điểm, không có chút trở ngại nào trong không khí ngay cả tiếng xé gió cũng biến mất làm cho người ta sinh ra một loại cảm giác trong một lúc ngẩn ngù mất đi thính giác.

Một kiếm này, cái gì cũng không thể ngăn trở...

Chương 27: Bích Liên không rung!

Chương 27:

Kiểm quang lóe lên, một kiếm của Phong Vân chém vào trảo lực kia, trên đường không chút trở ngại nào, đánh đâu thắng đó một đường chém tới đáy.

Phốc!

Cái trảo lực sắc bén kia trực tiếp bị chia làm hai, đang sừng sừng bị xé ra.

Đúng là một kiếm nhanh!

Vẻ mặt thiếu niên thô kệch kia khẽ động nhưng sau một khắc lúc kiếm quang kia đến hấn bỗng nhiên chân động toàn thân, một cỗ khí thế càng mênh mông hơn phóng lên cao đè ép không khí bốn phía phát ra âm thanh bén nhọn.

Đó là khí thế còn mạnh hơn cả võ giả dự bị cao cấp, đó là võ giả chân chính!

"Sao có thể, lại có một vị võ giả cấp thấp"

Bọn người Bạch Thiên Trần bị cỗ khí thế này ép không ngừng lui về phía sau, ánh mắt cũng sắp không mở được ra.

Vẻ mặt bọn họ kinh động, như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới trong lần khảo hạch này lại có võ giả chân chính tới tham gia, đây không phải là ức

hiếp người sao!

Võ giả dự bị cao cấp và võ giả cấp thấp mặc dù ở giữa chỉ cách một tầng nhưng chênh lệch trong đó lại không đơn giản như vậy.

Võ giả đã có thể hấp thu nguyên lực trong trời đất, cho dù là ở phương diện tổ chất thân thể hay là những phương diện khác cũng đều nghiền ép võ giả dự bị cao cấp.

Cũng giống như lúc này, kiếm quang của Phong Vân vọt tới, thiếu niên thô kệch kia thuộc loại võ giả khí thể vừa lên đã làm bọn họ nhiều loạn ở giữa không trung không thể tạo ra bất cứ thương tổn nào cho hắn.

Thiếu niên thô kệch đứng ở trên đất trống, một tay để ở sau lưng, lấy một loại tư thái bề nghệ nhìn Phong Vân, thân nhiên nói: "Có thể buộc ta bộc lộ ra thực lực võ giả, cũng đủ để ngươi thấy kiêu ngạo."

Lời này lọt vào trong tai bọn người Bạch Thiên Trần cảm thấy vô cùng chói tai.

Người thoát nhìn gần 19 tuổi, mới chỉ đạt tới võ giả cấp thấp còn không thấy ngại mà tinh tướng.

"Không công bằng, Phong Vân năm nay mới 14 tuổi, cho hắn thêm thời gian một năm hoặc hai năm tuyệt đối sẽ trở thành võ giả, đè ép người này!"

"Dựa vào tuổi lớn đè ép người nói giống như chính mình rất trâu vậy, đúng là Bích Liên không rung."

"Đúng vậy..."

Các học viên bốn đại học viện nhỏ giọng thì thầm.

Nhưng sau một khắc bọn họ đã ngậm miệng lại bởi vì ánh mắt của thiếu niên thô kệch kia quét tới mang theo khí thế của võ giả, bọn họ không cách nào nhìn thẳng.

Phong Vân không để ý đến người khác, ánh mắt của hắn đã tập trung vào bóng người ở trước mắt.

[Hình chiếu người] : Tôn Hi

[Tuổi tác] : 18 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cấp thấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Phi Vân Trường 》 , võ kỹ cấp ba 《 Kim Cang Quyền 》 , võ kỹ cấp ba 《 Phiêu Như Thân Pháp 》 , công pháp cấp ba 《 Lưu Ngọc Công 》

"Lại không có thuộc tính..."

Đoạn đường này Phong Vân hình chiếu được cũng chưa thấy có ai trong số những học viên này trên người có một cái thuộc tính thiên phú.

Khó trách đều là tiểu tử đội sổ trong trường cao đẳng Tinh Diệu.

Vào lúc này thiếu niên thô kệch Tôn Hi thấy Phong Vân không nhìn hắn trong mắt lóe lên hàn quang sau một khắc nhảy lên một cái cả người giống như tơ liễu vậy, chìm nổi không chắc.

Một hồi bên trái, một hồi bên phải, khó mà đoán được.

Phiêu Như Thân Pháp!

Gần như là trong nháy mắt đã đi tới trước mặt Phong Vân, khí thế toàn thân trở nên trầm trọng mà uy nghiêm đáng sợ, tựa như một người kim

cương, một quyền đánh thẳng vào mặt Phong Vân.

"Tiểu tử, để cho ngươi mở mang kiến thức một chút, như thế nào mới là sức mạnh võ giả! Nhớ kỹ là Tôn Hi ta!"

Ầm!

Cảm giác giống như là pháo nổ vậy, một trọng quyền chặt chẽ vững vàng rơi vào trên lồng ngực của Phong Vân.

Một màn này làm cho bọn người Bạch Thiên Trần không đành lòng nhìn thẳng, giống như đã nhìn thấy cảnh tượng Phong Vân học máu ngã xuống.

A!

Một tiếng hét thảm truyền đến, một bóng người bay ra ngoài giống như vải rách, ói một cục máu lớn ở giữa không trung.

Các học viên bốn đại học viện siết chặt nắm đấm, trên mặt tràn đầy không cam lòng.

Nhưng mà chỉ một giây sau bọn họ đã ngây người.

Bởi vì bóng người học máu bay ngược ra ngoài kia căn bản không phải là Phong Vân mà là cái tên giả bộ tinh tướng Tôn Hi kia.

Điều, điều này sao có thể!

Mặc dù Tôn Hi rất tinh tướng nhưng hẳn chính là cảnh giới võ giả, cao hơn cả một cấp độ lớn, đủ để nghiền ép tất cả bọn họ tại chỗ.

"Ta, ta không phải là đang nằm mơ chứ?" Bạch Thiên Trần tự lẩm bẩm.

Ba!

Vào lúc này, Dương Thiên ở bên cạnh bỗng nhiên tát một cái vào mặt Bạch Thiên Trần.

"Người làm gì vậy?" Bạch Thiên Trần nổi giận nói.

"Có đau hay không."

"Nói nhảm, đánh vào mặt mà người không đau sao."

"Đau là tốt rồi, nói rõ là không phải nằm mơ!" Dương Thiên nói mê.

Lấy thực lực của võ giả dự bị cao cấp đánh bại võ giả, điều này còn làm cho người ta khiếp sợ hơn là võ giả dự bị cấp thấp đánh bại võ giả dự bị cao cấp.

Bởi vì đây là một cuộc chiến vượt một cấp rất lớn.

Trong rừng rậm là một mảng tĩnh lặng, không có người nói chuyện, tất cả bọ họ đều bị chấn động thật sâu.

Người thiếu niên kia là biến thái sao, tuyệt đối là như vậy!

Phong Vân mặt không biểu tình, yên lặng không tiếng động thu lại cương khí ở da thịt bên ngoài, lấy cái Thần Cương Bá Thể Công của hắn tùy tiện bắn ngược một cái thì cái tên Tôn Hi gì đó căn bản không gánh được.

Công pháp luyện thể cấp ba đại thành cho dù là công kích của võ giả cao cấp cũng có thể ngăn được.

Công pháp luyện thể là luyện khó khăn nhất, hờ ra một cái chính là tiêu tốn thời gian mấy năm, mười mấy năm thậm chí vài chục năm, nhưng mà một khi đại thành uy lực của hắn chính là không gì sánh được.

...

Mặt trời chiều ngả về phía tây, thời gian một ngày đã sắp đến giai đoạn cuối cùng.

Đám hiệu trưởng bốn đại học viện bọn họ đã đi theo Lý Phong đi đến trạm cuối, cũng chính là phần cuối của rừng rậm.

Nơi này trừ bọn họ ra còn có mấy vị lão sư khác.

Bốn vị hiệu trưởng bây giờ rất gấp gáp, khảo hạch lần này đột nhiên thay đổi làm cho bọn họ trở tay không kịp.

Quan trọng nhất là các học viên bốn đại học viện bọn họ làm sao có thể hơn được các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu, cả hai vốn không cùng một cấp bậc.

Dưới tình huống như vậy rất có thể lần khảo hạch này các học viên bốn đại học viện bọn họ có thể sẽ bị diệt toàn bộ.

Nghĩ đến cái kết quả, lúc này bốn vị hiệu trưởng cũng không có tâm tình chế giễu đả võ mồm với nhau, liên tục đối mắt, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ.

Khảo hạch lần này có thể bị diệt toàn quân, vậy bọn họ có thể thật sự phải tự nhận trách nhiệm từ chức.

"Thời gian cũng không còn nhiều nữa là đến rồi..."

Vào lúc này, Lý Phong đứng ở phía trước nhất mở miệng.

Cùng lúc đó, trong rừng bỗng nhiên vang lên tiếng bước chân.

Cơ thể bốn vị hiệu trưởng chấn động, cái nên tới cuối cùng vẫn phải tới, bọn họ cũng không dám nhìn.

"Điều, điều này sao có thể!"

"Ta không phải là đang nằm mơ chứ."

"Trời ơi!"

"..."

Lúc này, bên tai bốn vị hiệu trưởng bỗng nhiên truyền tới đủ loại âm thanh khiếp sợ và tiếng kinh hô làm cho bọn họ theo bản năng mở mắt.

Rồi sau đó bọn họ cũng ngây dại, không dám tin vào hai mắt của mình.

Chỉ thấy từ trong rừng có một nhóm người lớn đi ra, bất ngờ là tất cả đều là các học viên bốn đại học viện bọn họ.

Chương 28: Ngựa đen đen cháy mỡ

Chương 28:

Nhìn một nhóm học viên lớn đi ra từ trong rừng rậm, toàn bộ đều mặc đồng phục học sinh bốn đại học viện.

Không chỉ có bốn vị hiệu trưởng và những lão sư trường cao đẳng Tinh Diệu kia mà ngay cả vị Lý Phong kia cũng có chút giật mình.

Vốn là hắn còn tưởng rằng lần này bốn đại học viện sẽ gần như bị diệt toàn quân, dù sao trước đó hắn lướt qua tổng thể quả thật là kém hơn so với năm trước không ít.

Những học viên đội sổ của trường cao đẳng Tinh Diệu kia, tùy tiện lấy ra một người cũng đủ càn quét tất cả bọn họ.

Nhưng mà kết quả lại nằm ngoài dự liệu của hắn.

Chẳng lẽ hắn nhìn lầm? Những học viên này thật ra thì mỗi một người đều giầu bản lĩnh?

Bên này, bốn vị hiệu trưởng đờ đẫn trong nhất thời sau đó trên mặt đã thay thế mừng như điên, mặc dù không biết bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì nhưng kết quả này đã nói lên tất cả.

Mà lúc này một vị lão sư nghi ngờ nói: "Kỳ quái, học viên trường cao đẳng Tinh Diệu đâu? Sao lại không thấy bọn họ?"

Lời này vừa nói ra, sắc mặt các học viên của bốn đại học viện đều trở nên cổ quái, không biết nói gì cho phải.

Lý Phong nhảy bén phát hiện sắc mặt của bọn họ, cau mày.

Vào lúc này bỗng nhiên có một người từ chạy ra từ trong rừng rậm, trên người mặc đồng phục kim ngân đan chéo chính là một học viên trường cao đẳng Tinh Diệu, chẳng qua giờ phút này người đó mặt mũi sưng lên nhìn rất chật vật.

Thấy một màn như vậy vẻ mặt toàn bộ lão sư của trường cao đẳng Tinh Diệu đều biến đổi không nhìn được hỏi: "Hứa Ba xảy ra chuyện gì, sao người lại thành ra như vậy?"

Học viên gọi là Hứa Ba của trường cao đẳng Tinh Diệu vẻ mặt đưa đám đưa tay run run chỉ vào Phong Vân đang đứng ở một bên "Là hắn, lão sư, là một mình hắn lật tung toàn bộ rừng rậm khiêu chiến với các học viên trường cao đẳng"

Cái gì!

Một câu nói này không khác nào đất bằng dậy sóng làm tất cả mọi người ngoại trừ học viên bốn đại học viện ra đều chấn động không thể tin được.

Dĩ nhiên cũng bao gồm bốn vị hiệu trưởng.

Vị Lý Phong võ giả cao cấp kia cũng có vẻ mặt chấn động hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Phong Vân.

Lúc trước Phong Vân đứng ở trong đám người cộng thêm tuổi tác của hắn nhỏ nhất rất dễ bị xem nhẹ.

Bây giờ theo câu nói của học viên kia hẳn lập tức đã trở thành tiêu điểm của toàn trường, ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở trên người hắn.

Mà lúc này những lão sư kia cũng phát hiện ra khác thường rồi.

Không nói về thực lực cảnh giới chỉ riêng khí chất bất động như núi kia đã làm cho bọn họ phải ghé mắt nhìn, điều này tuyệt đối không phải là điều mà một thiếu niên mười bốn tuổi bình thường có thể có được.

Sau đó, để nghiên cứu tính chân thực, Lý Phong và những lão sư kia ngay cả bốn vị hiệu trưởng đều đồng loạt ra khỏi rừng rậm, từng người đi kiểm tra.

Cái này không xem thì không biết, vừa nhìn đã thấy giật mình.

Trong rừng rậm vừa liếc mắt đã có thể nhìn thấy các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu xiêu xiêu vẹo vẹo, từng người đều đang hôn mê.

Những lão sư này càng xem càng kinh hãi.

"Nhanh chuẩn hung ác, một kích tất bại."

"Đây đúng là do một thiếu niên mười bốn tuổi làm ra sao, sao ta lại giống như thấy được kinh nghiệm qua nhiều lần gọt giũa.

"..."

Mà khi bọn hắn nhìn thấy Tôn Hi nuốt máu ngất đi, trái lại đồng loạt hít khí lạnh.

"Tiểu tử Tôn Hi này chính là võ giả cấp thấp, vậy mà cũng thua?"

"Nhìn thương thế này của hắn giống như là gặp phải đòn nghiêm trọng gì đó, sao lại cảm giác giống như chính là Kim Cương Quyền của chính bản

thân hấn vậy?"

Vào lúc này Lý Phong nói một câu cảm khái: "Vốn tưởng rằng khóa lần này của bốn học viện Võ Đạo là trình độ thấp nhất từ trước đến nay, không nghĩ tới lại là cao nhất."

Hắn thừa nhận chính mình quả thực đã nhìn nhầm.

"Thật ra thì cao chỉ có một mình thiếu niên kia thôi, còn lại quả thực không được."

"Vậy làm sao bây giờ, chính chúng ta quy định chỉ cần thông qua cánh rừng kia đến được phần cuối cùng coi như thông qua khảo hạch."

"Chuyện này... .."

Mấy vị lão sư đều hướng ánh mắt về phía Lý Phong, hiển nhiên trong số những người này thì quyền lực của hắn là lớn nhất.

Lý Phong thờ dãi một cái nói: "Lời nói ra giống như nước đã đổ ra ngoài, nếu bọn họ đã đạt yêu cầu thì coi như bọn họ thông qua khảo hạch vậy."

Đây có thể xem là cuộc khảo hạch lần đầu tiên trong lịch sử có tỉ số thông qua cao nhất, gần như tất cả học viên thông qua.

Mà tất cả chuyện này đều bởi vì Phong Vân một người quá mạnh mẽ, một người đánh bại tất cả học viên.

Nghĩ cũng cực kỳ khó khăn!

Ai có thể nghĩ tới, người tuổi tác nhỏ nhất lại chính là người mạnh nhất.

...

Sau đó những lão sư này trở về ở trước mặt mọi người tuyên bố kết quả của lần khảo hạch này, ngoại trừ mấy vị học viên ngất đi không kịp đi ra ngoài tất cả các học viên bốn đại học viện đều thông qua.

Tin tức này vừa ra, không chỉ có các học viên hưng phấn mà ngay cả bốn vị hiệu trưởng cũng vô cùng vui vẻ.

Nhất là hiệu trưởng học viện Hải Lam, hấn cười đến nở hoa, lần khảo hạch này không nghi ngờ gì nữa hạng nhất chính là học viện Hải Lam bọn hấn, hơn nữa còn hoàn toàn xứng đáng không có bất kỳ người nào sẽ nghi ngờ.

Mà những điều này đều là Phong Vân mang lại cho hấn.

Điều này làm cho hiệu trưởng cảm thấy ban đầu đầu tư vào là anh minh thần vũ biết bao, quả nhiên đúng như hấn dự đoán Phong Vân trở thành con ngựa đen lớn nhất, mặc dù con ngựa đen này đen vượt xa tưởng tượng của hấn.

...

Sau một ngày.

Khu vực phía đông trường cao đẳng Tinh Diệu, trong một gian phòng ốc.

Phong Vân đứng ở trong sân không ngừng đánh quyền, khí tức trong cơ thể chảy theo dòng máu phát ra tiếng gào thét liên miên.

Ba giờ sau, hấn thu hồi động tác, khí huyết từ từ bình tĩnh lại, tất cả khôi phục bình thường.

"Sắp đạt tới võ giả... .."

Thuộc tính võ giả mang tới cho thuộc tính nguyên lực tác dụng còn vượt xa tưởng tượng Phong Vân, vốn cho là phải mấy tháng, nhưng bây giờ xem ra mười mấy ngày là đủ rồi.

Mà lúc này máy vi tính trong phòng học sinh của hắn truyền đến âm báo có người gửi email cho hắn.

Phong Vân đi vào phòng, bên trong là một căn phòng sang trọng dành cho một người, diện tích năm mươi bằng phẳng, tất cả đồ dùng trong nhà đều là chế tạo từ hợp kim kỹ thuật, đầy đủ mọi thứ.

Ngay cả một gian phòng này cũng đắt hơn rất nhiều so với bất kỳ nhà nào ở ngoại thành.

Phong Vân mở máy tính ra, mở email, bên trong bắn ra một lời thoại lớn, là từng cái giới thiệu liên quan đến trường cao đẳng Tinh Diệu, toàn diện lại cặn kẽ.

Phong Vân tốn mấy chục phút để đọc xong, trong đó càng hiểu biết rõ ràng hơn với hiệu trường cao đẳng Tinh Diệu.

Khác với truyền thông trường cao đẳng nơi này hoàn toàn chẳng phân biệt được lớp học, học viên cũng rất tự do, toàn bộ tu hành dựa vào tự giác, cũng không có quy định nhất định phải lên lớp.

Mà ở đây lên lớp hoàn toàn không giống với bốn đại học viện, khóa học ở đây đều phải tiền.

Ví dụ như người muốn học một môn võ kỹ, người cần phải tìm lão sư phụ trách dạy môn võ kỹ này, sau khi giao tiền xong mới có thể đi lên cái khóa học này.

Võ kỹ cấp bậc càng cao, khi đi học càng nhiều, tiền tiêu hao cũng càng nhiều.

Mà tiền ở nơi này chính là một loại gọi là "Điểm số."

Chương 29: Lên cấp võ giả!

Chương 29:

Điểm số là loại tiền duy nhất lưu thông trong trường cao đẳng Tinh Diệu, không thể đổi được bằng tiền tài chỉ có thể lấy được thông qua quy định của nơi này.

Tỷ như top 100 cường bãng, làm nhiệm vụ, săn đấu, phá kỷ lục vân vân...

Cho nên điểm số là thứ quan trọng nhất trong trường cao đẳng Tinh Diệu.

Ở chỗ này nếu như có đủ điểm số cái gì thì cũng có thể mua được.

"Ngược lại trường cao đẳng có độ tự do rất cao, khác hoàn toàn với tưởng tượng của ta."

Điều này cũng rất hợp tâm ý của hắn, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian vào những chuyện khác.

Nhưng mà trong cái trường cao đẳng Tinh Diệu này những giờ học võ kỹ hoặc là giờ học công pháp Phong Vân đều không có hứng thú, nếu như hắn muốn tu hành một môn võ kỹ trực tiếp hình chiếu lão sư sau đó tuôn ra là xong chuyện.

Một bước trực tiếp đứng chỗ chẳng qua chỉ trong nháy mắt, căn bản không cần phải hao phí những thời gian kia, những điểm số kia, những tinh

lực kia.

Cho nên với hấn mà nói sức hấp dẫn của những thứ này cũng không cao.

Duy chỉ có một thứ rất có sức hấp dẫn đối với Phong Vân.

Đó chính là một tòa tháp cao ở khu vực trung tâm trường cao đẳng Tinh Diệu tên là "tháp Thánh Nguyên"

Nghe nói bên trong có Tụ Nguyên Trận có thể mang nguyên lực trong thiên nhiên rộng lớn hội tụ lại, nếu như ở bên trong này tu hành tốc độ sẽ nhanh hơn rất nhiều so với ở bên ngoài.

Tháp này tổng cộng có chín tầng mỗi tầng có nồng độ nguyên lực khác nhau, tầng một kém nhất, tầng chín cao nhất.

Mà tu hành ở trong đó, thì cần phải thanh toán điểm số đất đỏ.

"Tầng thứ nhất tu hành, một giờ cần tận 100 điểm số."

Phong Vân thấy yêu cầu thanh toán, đôi mắt lập lòe, chỉ riêng điều này cũng làm cho hấn trước mắt phải chùn bước.

Cho dù hấn quét sạch 20 học viên trong sân khảo hạch cũng mới được trường cao đẳng Tinh Diệu khen thưởng 200 điểm số mà thôi, có thể tưởng tượng được cái điểm số này khó đạt được đến thế nào.

Nhưng mà đây mới chỉ là tầng thứ nhất, càng đi lên càng cao.

Tầng thứ hai yêu cầu 500 điểm tích lũy trong một giờ, tầng thứ ba 1000 điểm tích lũy một giờ, cứ thế mà suy ra, đến tầng thứ chín thì cần có tất cả 3w điểm tích lũy trong một giờ.

Chi phí như vậy Phong Vân nhìn mà lú cả lười.

"Nhưng mà cái Tụ Nguyên Trận này ngược lại ta cảm thấy rất hứng thú, nếu như có cơ hội có thể học một chút."

Cái thời đại này ngoại trừ võ giả ra còn có ba nghề lớn cũng rất được hoan nghênh một là Luyện Đan Sư, một là Luyện Khí Sư hai cái này không cần phải nói, tuyệt đối cần thiết đối với võ giả.

Tu hành cần đan dược, mà tỷ thí với người, tỷ thí với thú là không thể thiếu binh khí được.

Còn có một nghề được hoan nghênh chính là Trận Pháp Sư.

Trận Pháp Sư này không chỉ có thể bố trí loại trận pháp phụ trợ như trận pháp Tụ Nguyên Trận này mà còn có thể bố trí một chút trận pháp công kích ví dụ như "Tam Tài Kiếm Trận" gì đó.

Có thể nói chỉ cần cho một trận pháp sư thời gian bố trí trận pháp, việc lấy một địch mười hoàn toàn chỉ là chuyện nhỏ.

Ba nghề nghiệp lớn này bất kỳ một nghề nào cũng đều được vô số cường giả truy đuổi nhưng mà điều kiện để trở thành quá hà khắc.

Ví dụ như Luyện Đan Sư yêu cầu trời sinh phải nắm giữ được thiên phú hệ Mộc và thiên phú hệ Hỏa mà Luyện Khí Sư thì cần có thiên phú hệ Hỏa và thiên phú hệ Kim.

Nghề cuối cùng Trận Pháp Sư thì cần thiên phú càng hiếm thấy là thiên phú linh hồn.

Loại thiên phú này gần như là điều kiện nghiêm khắc, làm cho phần lớn mọi người đều bị chặn ngoài cửa, bọn họ chỉ có thể thổn thức than thở, muốn mà không được.

Nhưng mà những điều kiện này đối với Phong Vân mà nói căn bản cũng không coi là điều kiện.

Chỉ cần hắn gặp được bất kỳ một người Luyện Đan Sư Luyện Khí Sư hay là Trận Pháp Sư nào đưa bọn họ hình chiếu vào trong gương tuôn ra thiên phú của bọn họ chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Trường cao đẳng Tinh Diệu chắc có, đến lúc đó chú ý nhiều một chút."

Học được bất kỳ một cái nghề nào trong đó, không nói đến cái khác ít nhất về mặt tiền tài hắn không cần lo.

Hiện tại hắn còn quá nghèo.

"Trước tiên cứ đạt tới võ giả, cái khác lại nói sau."

Chỉ có đạt tới võ giả thì những thuộc tính thiên phú kia của hắn mới được khai phá, đến lúc đó chiến lực của hắn không thể nghi ngờ sẽ lại tăng vọt lên lần nữa.

Nghĩ tới đây, Phong Vân cũng không thêm quan tâm cái khác một lòng một dạ ở trong sân tu hành, mỗi ngày trừ ăn và đánh hình chiếu ra cũng không có hoạt động nào khác.

...

Mà ở trong mấy ngày hắn tu hành, chuyện của hắn cũng đều truyền ra khắp trường cao đẳng Tinh Diệu.

"Nghe nói gì không? Lần khảo hạch này, trong bốn đại học viện ngoại thành có một tiêu tử siêu mãnh, một người đã quét sạch toàn bộ 20 học viên trường cao đẳng Tinh Diệu chúng ta được phân đi khảo hạch."

"Những tên kia quá cay gà đi, khó trách lại xếp hạng đội sổ."

"Không phải là bọn họ có vấn đề, ta xem, nhóm phé vật các học viên bốn đại học viện này, bất kỳ cái nào trong 20 học viên cũng đủ để nghiền ép tất cả bọn họ, là người thiếu niên kia quá mạnh mẽ, nghe nói là cái tên Tôn Hi kia cũng bị cho xuống đất ăn tỏi rồi."

"Mẹ nó! Thật hay giả vậy? Tên Tôn Hi kia chính là võ giả, không những thất bại còn là bị giết trong nháy mắt sao? Tiểu tử kia tên là gì?"

"Hình như gọi là Phong Vân."

"..."

Trong lúc nhất thời, cái tên Phong Vân này giống như hot search trên blog, truyền ra giữa các học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu.

Bọn họ hoặc là hiếu kỳ, hoặc là khinh thường, hoặc là không thèm chú ý đến, hoặc là không phục, tóm lại đều biết trong số tân sinh viên có một người thiếu niên tên là 'Phong Vân'.

Hắn cũng coi như còn chưa hiện thân đã phát ra một trận hỏa nho nhỏ.

...

Sau mười mấy ngày.

Trong sân.

Phong Vân vẫn kiên trì đánh quyền tu hành như cũ, từng chiêu từng thức đều luyện đến cực hạn, bất kỳ người kén chọn nào nhìn thấy đều không thể tìm ra một điểm tỳ vết nào, còn khuân phép hơn cả sách giáo khoa.

Một giây sau, cả người hắn bỗng nhiên rung lên một cái, khí huyết trong cơ thể vang lên ong ong giống như có trống ở trong cơ thể hắn đang bị đánh lên vậy.

Tiếp đó, một cỗ khí thế bàng bạc lao ra từ trên người hắn, khuấy động không khí xung quanh, thậm chí còn ảnh hưởng đến nhà ở gần đó.

Một ít học viên thay đổi sắc mặt.

"Đây là người nào đang tu hành vậy, gây ra động tĩnh lớn như vậy?"

"Khí thế thật là mạnh, chẳng lẽ là một vị võ giả cao cấp đang tu hành."

"Không biết."

"..."

Trong sân.

Phong Vân thu quyền đứng đó, trên mặt lộ ra hiệu ý cười một tiếng, sau mấy tháng rớt cuộc hắn cũng đạt tới võ giả ở độ tuổi mười bốn.

Cái tuổi này, tốc độ tu hành này, trong cái căn cứ này không thể nói lực áp được 99% người thì ít nhất cũng nghiền ép được phần lớn.

Ý thức đi vào gương, nhìn giao diện bây giờ của mình một cái.

[Kính chủ] : Phong Vân

[Tuổi tác] : 16 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cấp thấp

[Công pháp] : Đoán Thể Thập Bát Thức, Quy Xà Đoán Thể Công, Kim Chung Quyết, Thần Cương Bá Thể Công

[Võ kỹ] : Thốn Du Bộ, Trảm Kiếm Quyết, Xuy Hỏa Chương, Diễm Tinh Kiếm Quyết, Phân Ảnh Trảm

[Binh khí] : Chiến kiếm hợp kim, Chiến giáp hợp kim

[thiên phú] : Thiên phú hệ Kim cấp thấp, thiên phú hệ Phong cấp thấp, thiên phú hệ Thủy trung cấp

[Đạo cụ] : máu thịt Lam Luân Ngự một số, thuốc viên nhất phẩm Kim Sang Dược một số... ..

Chương 30: Bạo nổ bạo nổ bạo nổ! Kim Diệu Công!

Chương 30:

Sau khi đạt tới võ giả Phong Vân rõ ràng cảm thấy chiến lực của mình lại tăng lên rất nhiều hơn nữa hẳn còn cảm nhận được nguyên lực trời đất ở bên ngoài chân động, không còn là dạng mơ hồ giống như trước đây, giống như vừa phá vỡ được bức tường nào đó.

Đến tầng này đã có thể tu hành công pháp nguyên lực.

Võ giả bình thường thông thường chỉ có thể hấp thu được những nguyên lực không thuộc tính ở bên ngoài kia, không chỉ là số lượng ít mà còn chậm hơn.

Mà võ giả thuộc tính vào lúc này đã có thể hấp thu nguyên lực giống với thuộc tính của bản thân, cho dù là tốc độ hay là số lượng đều vượt qua võ giả bình thường.

Khi thi triển các loại võ kỹ cũng lợi hại hơn so với võ giả bình thường thi triển, dù sao mang theo nguyên lực thuộc tính.

Rõ ràng nhất là thuộc hệ Lôi, hệ Hỏa và hệ Kim, ba loại thuộc tính thiên phú này thuộc vào loại công kích, thêm vào đối với công kích là vô cùng đáng sợ.

Nói cách khác nếu như kiếm quyết của Phong Vân cộng thêm thiên phú hệ Kim sắc bén hiệu quả chồng lên nhau chắc chắn sẽ mang đến một cấp độ cao hơn.

Giống nhau, giữa các võ kỹ khác cùng thuộc tính chồng lên cũng là như vậy.

"Bây giờ trên người ta có thiên phú hệ Kim cấp thấp, thiên phú hệ Phong cấp thấp và thiên phú hệ Thủy trung cấp, cần phải cùng lúc tu hành ba loại công pháp thuộc tính..."

Phong Vân nói thầm trong lòng.

Lúc trước hắn tuôn ra công pháp thuộc tính hệ Kim cấp một của Lâm Cường 《 Duệ Kim Quyết 》, nhưng bây giờ xem ra, phẩm cấp quả thực quá thấp.

Cho nên hắn không tính tu hành cái này.

Bây giờ đến trường cao đẳng Tinh Diệu dĩ nhiên hắn phải chọn tốt hơn, không chỉ là công pháp mà tư chất thuộc tính cũng giống như vậy, cấp thấp không thể được.

Nhưng mà muốn hắn đi mua công pháp là không thể mua được, một quyển công pháp thuộc tính cấp một cũng cần 15w, giá tiền gấp 5 lần công pháp phổ thông cùng cấp.

Mà với cấp hai, một quyển công pháp cấp hai thông thường cần 10w, công pháp thuộc tính thì cần 50w.

Phía sau thì càng không cần phải nói, công pháp thuộc tính cấp ba yêu cầu 150w, cấp bốn cần 500w, cái con số kia làm cho Phong Vân phải chặc lưỡi hít hà không dứt.

Quá gà mà đất!

"Hay là đi hình chiếu đi, một cái lông tiền cũng không cần xài."

Nghĩ tới đây Phong Vân cảm thấy mình nên đi dạo khắp nơi trong học viện một chút.

"Những thiên tài, ta tới đây, hi vọng trên người các ngươi có công pháp thuộc tính và thiên phú thuộc tính tốt, nếu không ta ngay cả dục vọng để bạo các ngươi cũng không có..."

...

Phong Vân từ chỗ ở của mình đi ra, bắt đầu quá trình đi bộ trong trường cao đẳng Tinh Diệu.

Mà dọc theo con đường này hẳn cũng không có nhân rồi, nhìn thấy học viên tu vi đạt tới cấp võ giả lập tức biết hình chiếu lại.

Kết quả làm cho hẳn có chút bất đắc dĩ, trong những học viên này gần như không có võ giả thuộc tính, cho dù là có cũng chỉ là tu luyện công pháp bậc một, bậc hai.

"Đều là thuộc tính thiên phú cấp thấp..."

Thuộc tính thiên phú cấp thấp bình thường tu công pháp thuộc tính cấp một cấp hai là đủ rồi, cao cấp hơn lấy tư chất của bọn hắn tìm hiểu thì độ khó quá lớn, lãng phí thời gian thì không nói hiệu quả còn không bằng cấp một hai.

Phải biết rằng cho dù là công pháp thuộc tính cấp một hai hiệu quả cũng có thể ngang với công pháp phổ thông cấp ba bốn.

"Phải đi dạo qua những nơi mà những học viên thiên tài kia thường đi."

Phong Vân nghĩ thâm trong lòng.

Rất nhanh hẳn đã nghĩ đến một nơi, khu vực trung tâm của trường cao đẳng Tinh Diệu tháp Thánh Nguyên.

Nơi này là nơi được các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu xem trọng nhất, dù sao cũng là thánh địa tu hành, cho dù là học viên thiên tài cũng thường xuyên đi đến nơi này.

Nghĩ đến liền làm, Phong Vân bước nhanh hơn, cũng không lâu lắm đã đi đến khu vực trung tâm.

Cách thật xa hẳn đã nhìn thấy một tòa tháp cao rộng lớn nhô lên, toàn thân hiện ra màu bạch kim, phía trên có khắc rất nhiều đường vân thần kỳ, khi mặt trời chiếu rọi xuống chiết xạ ra đủ loại màu sắc huy hoàng làm cho người ta phải ghé mắt nhìn.

Sau khi đến gần Phong Vân cảm nhận được một cảm giác tang thương giống như ngọn tháp này đã tồn tại ở đây rất lâu rồi.

"Sao ta lại cảm thấy cái tháp Thánh Nguyên này là một kiện "Khí" vậy."

Hắn nhẹ giọng nói trong lòng.

Ngay tại lúc Phong Vân đang quan sát ngọn tháp này bỗng nhiên bên kia truyền đến tiếng huyền oán.

Hắn lập tức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy đám người gạt ra nhường lại một con đường, có một vị thiếu niên từ trong đi ra, lưng đeo chiến đao, ước chừng mười tám mười chín, lông mày rất đậm, nhìn giống như đao vậy, hai tròng mắt tinh quang bắn ra bốn phía, giống như hai viên bảo thạch màu đen sáng chói.

Hắn đi thẳng đến, áp lực vô hình tràn ngập xung quanh làm cho rất nhiều người lui ra theo bản năng.

"Cường Bảng xếp hạng thứ bảy mươi Âu Dương Minh."

"Xem ra hắn đã hoàn thành nhiệm vụ trở về."

"..."

Thông qua năm mồm bảy miệng ở bốn phía giới thiệu bổ sung, thoáng cái Phong Vân đã biết thiếu niên trước mắt này là thiên tài học viên trên Cường Bảng.

Cường Bảng top 100 chân chính là thiên kiêu trong trường cao đẳng Tinh Diệu này, phần lớn bọn họ đều không có ở trong trường cao đẳng Tinh Diệu, độ tự do rất cao.

Ánh mắt Phong Vân lập tức tập trung trên người Âu Dương Minh.

Đình!

[Phát hiện hình chiếu người Âu Dương Minh, có hình chiếu hay không?
]

"Hình chiếu."

Ong!

Một giây kế tiếp, ở chỗ sâu trong đầu hắn hình chiếu kính sáng lên.

[Hình chiếu người] : Âu Dương minh

[Tuổi tác] : 19 tuổi

[Cảnh giới] : Trung cấp võ giả

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Thôn Du Bộ 》 , võ kỹ cấp ba 《 Huyết Dao Quyết 》 , Võ kỹ cấp ba 《 Bá Quyền 》 , công pháp thuộc tính hệ Kim cấp ba 《 Kim Diệu Công 》 , thiên phú hệ Kim trung cấp, bảo khí hạ phẩm chiến đao Huyết Nguyệt một thanh, đan dược nhị phẩm Nguyên Lực Đan một số... ..

Công pháp thuộc tính hệ Kim cấp ba! Còn có thiên phú hệ Kim trung cấp!

Phong Vân thấy rơi xuống một cột như vậy, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười.

Quả nhiên không hổ là học viên thiên tài top 100 Cường Bảng, cái này rơi xuống hoa lệ hơn nhiều.

Sau đó, Phong Vân đợi ở chỗ này hơn nửa ngày cũng không gặp được học viên thiên tài top 100 Cường Bảng nữa.

Sau đó hắn đã trở lại chỗ ở, lập tức bắt đầu lựa chọn khiêu chiến.

Lần đầu tiên dĩ nhiên là vẫn giống như ngày trước thiết lập là người bình thường, lần này vận khí của hắn cũng không tệ như thế nữa, trực tiếp rơi xuống thiên phú hệ Kim trung cấp.

Hắn không chút do dự lựa chọn hiển hóa.

[Hiển hóa thiên phú hệ Kim trung cấp... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

Ầm!

Đại não Phong Vân nổ ầm một trận, một luồng ánh sáng màu vàng trong nháy mắt bao phủ toàn thân hắn, cải tạo thiên phú của hắn.

Nửa giờ sau, hắn phục hồi tinh thần lại, cảm giác nguyên lực hệ kim ở bên ngoài thân thiện hơn với hắn rất nhiều, có càng nhiều hơn sẵn lòng dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Hắn lập tức nhìn cái cột thiên phú của mình một cái, quả nhiên từ hệ Kim cấp thấp biến thành trung cấp.

"Không tồi."

Ánh mắt Phong Vân sáng rõ sau đó nhìn chăm chú vào 《 Kim Diệu Công 》 cấp ba kia, xoa xoa bàn tay chuẩn bị bắt đầu bạo bạo bạo...

Chương 31: Có thể ngang với lực công kích của võ giả cao cấp!

Chương 31:

Thời gian sau này Phong Vân ngoại trừ ở trong phòng quét quét ra thì thời gian còn lại đều lắc lư ở khắp nơi trong trường cao đẳng Tinh Diệu chuẩn bị tìm mục tiêu kế tiếp.

Đáng tiếc, 100 tên phía trước Cường Bảng thật sự tìm rất khó khăn, bọn họ cơ bản đều không ở trong trường cao đẳng, hoặc là ở bên ngoài chấp hành nhiệm vụ hoặc là ngâm mình ở trong tháp Thánh Nguyên tu hành, rất khó đợi được.

Ở trong một cuộc sống như thế, một tháng sau, Phong Vân cuối cùng quét ra quyển công pháp hệ Kim cấp ba mà hắn mong muốn kia.

[Hiện hóa công pháp cấp ba 《 Kim Diệu Công 》 Hiện hóa bên trong... .. Hiện hóa hoàn thành!]

Ầm!

Trong đầu Phong Vân giống như bình bạc chọt vỡ ra, tin tức khổng lồ tràn vào, tất cả đều liên quan đến nội dung tu hành Kim Diệu Công cũng có liên quan đến kinh nghiệm tu hành và trí nhớ của Âu Dương Minh kia.

Kim Diệu Công công pháp hệ Kim cấp ba, giá thị trường 15w có khả năng vẫn chưa dừng lại, dù sao đây chỉ là giá thấp nhất.

Người nhập môn ngưng tụ nguyên lực hệ Kim ở phần bụng tạo thành hạt giống nguyên lực hệ Kim.

Người tiểu thành hạt giống nguyên lực hệ Kim hoàn toàn ngưng tụ thành hình, hơn nữa nguyên lực hệ Kim có thể thông suốt toàn thân sử dụng như cánh tay.

Mà người đại thành hạt giống hệ Kim sẽ hừng hực giống như một vầng mặt trời nhỏ có thể cung cấp dư thừa nguyên lực hệ Kim.

Đơn giản mà nói chính là có thể làm cho nguyên lực hệ Kim vốn là tán loạn trong cơ thể tập trung lại tốt hơn, hơn nữa còn tinh luyện.

Đây là sự bố trí mà mỗi một quyển công pháp thuộc tính cơ bản đều có, mà cấp bậc cao thấp về phương diện này chênh lệch cũng càng khác xa nhau.

Âu Dương Minh luyện cái Kim Diệu Công này đến cấp tiểu thành.

Về phương diện đồ vật liên quan đến công pháp mỗi người đều khác nhau cho nên sau khi Phong Vân thu được 《 Kim Diệu Công 》 cũng không có trực tiếp đạt tới tiểu thành.

Nhưng mà trong đầu hắn lại có ký ức và kinh nghiệm tu hành của Âu Dương Minh, chuyện này đối với hắn mà nói cũng chỉ là trùng tu lại mà thôi.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu tu hành 《 Kim Diệu Công 》 này.

Có căn cơ của Âu Dương Minh ở đó, hắn chỉ tốn năm ngày đã nhập môn Kim Diệu Công, rồi sau đó lại dùng thời gian một tháng luyện nó đến cấp tiểu thành.

Điều này nếu để cho Âu Dương Minh biết sợ là phải hộc máu.

Có trời mới biết để đạt tới cảnh giới tiểu thành hấn ước chừng phải tu hơn một năm, đây đã là mau.

"Âm!"

Trong phòng, toàn thân Phong Vân từ trên xuống dưới mơ hồ có chùm sáng kim sắc từ từ xoay tròn giống như tinh hệ làm cho người ta không thể bỏ qua.

Điều này đại biểu Phong Vân đã thành công luyện đến tầng tiểu thành của Kim Diệu Công.

"Tiểu thành sao..."

Phong Vân đứng dậy cảm thụ cái hạt giống nguyên lực hệ Kim kia đang chuyển động ở trong cơ thể, cả người từ trên xuống dưới tràn đầy sức mạnh.

Cái công pháp hệ Kim cấp ba này hấn chỉ tốn thời gian một tháng đã đạt đến tiểu thành, nếu như truyền đi không biết sẽ làm bao nhiêu người phải ngoác mồm đến tận mang tai.

Mà nguyên nhân tạo thành nhanh như vậy có hai cái, một cái dĩ nhiên là bởi vì hấn nắm giữ toàn bộ kinh nghiệm và trí nhớ về công pháp này của Âu Dương Minh.

Coi như là trùng tu lại một lần mà thôi.

Mà nguyên nhân thứ hai dĩ nhiên là bởi vì thiên phú ngoài mặt của Phong Vân là thiên phú hệ Kim trung cấp nhưng thật ra là dung hợp thiên phú hệ Kim cấp thấp, nói cách khác thực tế thiên phú hệ Kim của hấn cao hơn Âu Dương Minh một chút.

Đồng thời nắm bắt được hai cái này đạt tới tốc độ này cũng rất bình thường.

"Kim Diệu Công tiêu thành, nắm bắt về Kiếm Quyết uy lực sẽ tăng lên rất nhiều."

Phong Vân cảm thấy mình cần phải tìm một chỗ thử một chút xem bây giờ chính mình toàn lực công kích một kiếm đã đạt tới cấp độ gì rồi.

Nghĩ tới đây hắn lập tức đi ra ngoài.

Mười phút sau, Phong Vân đi đến một gian phòng học rộng rãi sang trọng.

Nơi này để rất nhiều dụng cụ, có bao cát hợp kim, có máy tập thể dục hợp kim, còn có trụ khảo sát lực công kích vân vân.

Mà mục đích Phong Vân tới đây chính là vì trụ khảo sát lực công kích này.

Lúc này ở đây không có một bóng người.

Phong Vân cũng không để ý những cái này, hắn đi thẳng đến phía trước trụ khảo sát lực công kích.

Chỉ thấy trụ này cao hơn hai mét, phía trên nạm rất nhiều thứ tương tự như thủy tinh.

Phong Vân biết được những thứ này là Thạch Nguyên Lực có thể cảm ứng được cường độ công kích.

Công kích vào đó thấp sáng một viên đại biểu nắm giữ lực công kích của võ giả sơ cấp, thấp sáng hai viên đại biểu cho lực công kích của võ giả trung cấp, cứ thế mà suy ra.

Vật này ở ngoại thành căn bản không thể nhìn thấy được, bởi vì đồ vật này một máy đơn giản giá trị cũng phải hơn ngàn vạn, Thạch Nguyên Lực chính là sinh ra từ chỗ sâu bên trong Dạ Tuyết Sâm Lâm, người bình thường không thể tìm được.

Hơn nữa võ giả ở ngoại thành cũng ít đến mức đáng thương, muốn vật này cũng vô dụng.

Phong Vân đứng ở trước trụ khảo sát, hít nhẹ một hơi, rồi sau đó trong nháy mắt rút ra chiến kiếm hợp kim.

"Hưu!"

Trong nháy mắt xuất kiếm đó, trong cơ thể hắn vọt ra nguyên lực hệ Kim bám vào trên thân kiếm.

Một vết kim quang nhàn nhạt lóe lên một cái rồi biến mất.

Sau một khắc chỉ thấy trên trụ khảo sát kia trong nháy mắt có ba viên Thạch Nguyên Lực sáng lên.

"Một kích toàn lực tương đương với một đòn của võ giả cao cấp sao."

Ánh mắt Phong Vân hơi sáng lên, quả nhiên võ giả thuộc tính tăng thêm được vô cùng khả quan.

Một kích toàn lực của hắn đã đạt đến trình độ võ giả cao cấp, hơn nữa hắn còn có Thần Cương Bá Thể Công cấp đại thành, bây giờ hắn về căn bản đã không khác biệt lắm với một vị võ giả cao cấp.

Đương nhiên đó chẳng qua là võ giả cao cấp thông thường.

"Còn thiếu một chút, về phương diện tốc độ vẫn chỉ là võ giả cấp độ trung cấp."

Phong Vân có được thiên phú hệ Phong cấp thấp, nếu như tu hành công pháp thuộc tính hệ Phong cũng giúp tăng cường tốc độ thân pháp của hắn.

Nhưng mà hắn chuyển đến học ở trong trường cao đẳng lâu như vậy vẫn không tìm được thiên phú hệ Phong cao cấp hơn.

"Chờ một chút, thực sự là không được, lúc trước bạo nổ ra hai quyền luyện công pháp hệ Phong cấp hai, về sau gặp được cái tốt hơn đổi lại."

Chuyện đổi công pháp này có thể nói tương đối phiến toái đối với những võ giả khác yêu cầu làm rất nhiều chuẩn bị.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói hoàn toàn không coi là chuyện, không khó hơn bao nhiêu so với cuộc ăn cơm uống nước.

Sau đó, Phong Vân rời khỏi phòng dụng cụ, đi ra ngoài.

Ở ngay tại lúc hắn vừa mới đi không lâu, có một vị lão sư bước vào.

Theo bản năng nhìn qua hai lần, khi thấy bên trên trụ khảo nghiệm kia có ba viên Thạch Nguyên Lực sáng lên vẻ mặt không khỏi khẽ động, "Lực công kích của võ giả cao cấp, là người thiếu niên mới vừa rồi sao? Thoạt nhìn cũng chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi, lại nắm giữ lực công kích đáng sợ như vậy sao?"

Trước đó vị lão sư này nhìn Phong Vân ở phía xa một cái, cũng không để ý.

Nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, trước đó ở nơi này cũng chỉ có một mình người thiếu niên kia, trừ hắn ra không có người nào nữa.

"Học viên thiên tài càng ngày càng nhiều, xem ra xếp hạng trên Cường Bảng lại sắp xảy ra thay đổi rồi..."

Chương 32: Nhiệm vụ trường cao đẳng!

Chương 32:

Từ phòng học dụng cụ đi ra ngoài, Phong Vân suy nghĩ một chút, quyết định đi trước kiểm một ít điểm số.

Chỉ có như vậy hẳn mới có thể vào trong tháp Thánh Nguyên tu hành, lợi dụng cái hoàn cảnh đặc thù kia giúp cho chính mình nhanh chóng tăng lên.

"Bây giờ ta chỉ có 200 điểm số chỉ đủ ở tầng thứ nhất tu hành hai giờ mà thôi."

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu, cảm thấy điểm số hoàn toàn không đủ dùng.

Điều này kỳ thật cũng là tiếng lòng của gần như tất cả học viên trong trường cao đẳng bao gồm những học viên thiên tài kia cũng vậy.

Ở đây có quá nhiều chỗ phải tốn điểm số, không riêng gì tu hành, về mặt công pháp, võ thuật, đan dược, trang bị các loại đồ phải dùng đến điểm số.

So sánh mà nói, Phong Vân xem như rất tốt rồi, dù sao hẳn chỉ cần quan tâm tu hành mà thôi những phương diện khác hẳn chỉ cần hình chiếu, hơn nữa tuôn ra là xong chuyện, căn bản không cần lo lắng.

"Nếu muốn kiếm điểm số, nhanh nhất là tiếp nhận nhiều nhiệm vụ để làm một chút."

Trước đó Phong Vân đã tìm hiểu qua, trường cao đẳng sẽ theo định kỳ tự mình tuyên bố nhiệm vụ, hoặc là tiếp nhận ủy thác nhiệm vụ từ bên ngoài, những cái này đều được đặt ở trong đại sảnh trường cao đẳng, tạo điều kiện cho các học viên chọn lựa tùy ý.

Sau khi hoàn thành là có được điểm số.

Thông thường mà nói, một lần nhiệm vụ là có mấy trăm thậm chí hơn ngàn điểm tích lũy, tương đối khả quan.

Đây cũng là nguyên nhân những tên ở trên Cường Bảng bình thường đều không có ở trong trường cao đẳng, bọn họ phần lớn đều là đang ở bên ngoài làm nhiệm vụ rồi.

"Đi nhìn một cái."

Phong Vân ở trong trường cao đẳng ngồi xổm cũng không gặp được những học viên thiên tài kia, chỉ có thể đi ra ngoài vòng vò một chút trước, nhìn xem có có thu hoạch thêm được cái gì không.

...

Trong đại sảnh khí thế rộng lớn của trường cao đẳng, lúc này đã tụ tập rất nhiều học viên, hơn nữa cũng có không ít học viên đang ra vào.

Phong Vân đi vào cảm thấy nơi này thật sự rất lớn, cho dù đã tụ tập mấy trăm người học viên nhưng nhìn vẫn rất trống trải.

Mặt đất là dùng Thanh Cương Thạch lát thành, đao kiếm chém vào cũng sẽ không lưu lại một chút dấu vết.

Ở bốn phía trên vách tường đều có từng khối màn sáng, phía trên viết tràn ngập thông tin các loại nhiệm vụ.

Nếu như muốn nhận hoặc là giao phó nhiệm vụ, chỉ cần dùng thân phận của mình đăng nhập là được.

Phong Vân tạm thời không vội, hắn đi đến trước màn sáng nhiệm vụ nhìn từng cái một.

Thứ nhất trên màn sang là hình ảnh một gốc linh thảo, phía dưới không ngừng có chữ lóe lên.

[Nhiệm vụ] : Tìm Bách Nguyên Thảo

[Độ khó của nhiệm vụ] : Cấp Bạch

[Thù lao nhiệm vụ] : 200 điểm số

[Đề nghị] : Bách Nguyên Thảo sinh trưởng ở vòng trong Dạ Tuyết Sâm Lâm, đề nghị có thực lực đạt tới võ giả nhận

Phong Vân nhìn một cái biết được ở đây nhiệm vụ chia thành Cấp Bạch, Cấp Hôi, Cấp Hắc, Cấp Hồng vân vân...

Cấp Bạch thích hợp cho võ giả cấp thấp đi làm, Cấp Hôi bình thường là võ giả trung cấp, cứ thế mà suy ra.

Phong Vân nhìn một cái cảm thấy trước tiên nhận một cái nhiệm vụ Cấp Hôi luyện tay một chút, trước cứ làm quen một chút.

Nhưng mà dù là như vậy, khi hắn đi về phía khu nhiệm vụ Cấp Hôi vẫn dẫn tới một ít học viên nhìn chăm chú.

Dĩ nhiên là bởi vì Phong Vân còn quá trẻ tuổi, nhìn qua còn nhỏ hơn mấy tuổi so với bọn hắn.

Nhưng lại đi nhận nhiệm vụ Cấp Hôi làm cho bọn họ phải ghé mắt nhìn.

"Người này là ai vậy, thật là trẻ tuổi."

"Hắn lại đi nhận nhiệm vụ Cấp Hôi, tuổi còn nhỏ đã có thực lực võ giả trung cấp rồi sao?"

"Tại sao từ trước tới giờ chưa từng thấy hắn?"

"..."

Mặc dù cái tên Phong Vân đã được truyền ra trong trường cao đẳng nhưng bộ dạng của hắn lại chưa có ai biết.

Phong Vân không để ý đến ánh mắt và tiếng nghị luận của các học viên ở xung quanh, hắn đi tới khu nhiệm vụ Cấp Hôi, nhìn kỹ.

Bỗng nhiên có một cái nhiệm vụ nhảy vào trong mắt hắn.

[Nhiệm vụ] : Hiệp trợ đội chấp pháp đuổi bắt thành viên liên minh Huyết Thứ.

[Việc ác] : Âm sát nhân viên trọng yếu của căn cứ, phá hư trật tự

[Thực lực phân tích] : Liên minh Huyết thứ số lượng thành viên năm người, tu vi ở võ giả cấp thấp, võ giả cấp độ trung cấp

[Thù lao nhiệm vụ] : 2000 điểm số

[Đề nghị] : Thực lực đạt tới võ giả trung cấp nhận

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, chọn cái này.

Liên minh Huyết Thứ hẳn có nghe qua, hình như là một tổ chức sát thủ dưới lòng đất rất nổi danh, chuyên môn nhận loại ủy thác ám sát người, bị rất nhiều căn cứ coi là khối u ác tính.

Một khi phát hiện tất nhiên sẽ chém giết.

Phong Vân cảm thấy rất hứng thú với thuật ám sát và phương pháp đi bí mật của bọn họ, hơn nữa nhiệm vụ này chỉ là luyện tay, vì vậy tiếp nhận không chút do dự.

Sau đó dùng thân phận của mình đăng nhập vào, tiếp nhận nhiệm vụ này.

Không có quá nhiều do dự, hắn lập tức ra khỏi trường cao đẳng đi về phía hướng chỉ điểm nơi hội họp.

...

Cùng lúc đó ở trong nội thành của căn cứ Tinh Diệu.

Một chỗ trên quảng trường, bốn bóng người đang thảo luận cái gì đó bỗng nhiên đồng hồ đeo tay của một người trong số đó vang lên.

"Ồ? Nhiệm vụ ở trường cao đẳng Tinh Diệu kia đã được nhận."

Lời này vừa nói ra, ba người khác cũng đều nhìn qua nhưng mà sau khi bọn họ nhìn thấy thông tin của người tiếp nhận nhiệm vụ kia thì không khỏi bĩu môi.

"Phong Vân, võ giả cấp thấp? Một tên võ giả cấp thấp tới xem náo nhiệt gì?"

"Các người không chú ý tới sao, tên Phong Vân này mới 14 tuổi cũng đã là võ giả cấp thấp, đúng là thiên tài!"

"Vậy thì sao, thiên phú tốt không có nghĩa là chiến lực mạnh, mới 14 tuổi thì chiến lực có thể mạnh đến mức nào cơ chứ?"

Bốn người này chính là một trong các tiểu đội chấp pháp của căn cứ Tinh Diệu, ba nam một nữ.

Trường cao đẳng Tinh Diệu xem như là trường cao đẳng duy nhất ở căn cứ Tinh Diệu, đương nhiên có hợp tác cùng với các địa phương bên trong căn cứ, đội chấp pháp cũng không ngoại lệ.

"Được rồi, được rồi, người sắp đến rồi chú ý một chút."

Người đang nói chuyện chính là người lúc trước có đồng hồ vang lên, hẳn là một người đàn ông trung niên để đầu đinh cũng chính là đội trưởng của đội này.

Mà lúc hắn đang nói chuyện, bỗng nhiên truyền tới một giọng nói: "Xin hỏi là các người tuyên bố nhiệm vụ liên minh Huyết Thứ sao?"

Người đàn ông trung niên nhìn lại theo bản năng, chỉ thấy một vị thiếu niên trên người mặc chiến giáp màu xanh lam, lưng đeo chiến kiếm hợp kim đứng ở cách đó không xa.

Thiếu niên ngũ quan rất tuấn mỹ, mày kiếm mắt sáng, mặc dù trên mặt thoát nhìn có chút ngây thơ nhưng trên người tự nhiên toát ra khí chất, lại dễ dàng làm người ta bỏ qua tuổi tác của hắn.

Người đàn ông trung niên hơi ngẩn người rồi sau đó gật đầu cười nói: "Đúng vậy, người là Phong Vân phải không, hoan nghênh."

"Người khỏe."

Phong Vân đi tới.

Tiếp sau đó người đàn ông trung niên theo thứ tự giới thiệu đồng đội của hắn với Phong Vân.

Mà lúc Phong Vân nhìn thấy họ lần đầu tiên cũng đã hình chiếu bọn họ.

Bây giờ bất kỳ thông tin gì của bốn người họ, tất cả đều có ở trước mắt hắn, nhìn một cái không sót cái gì.

Chương 33: Thiên phú Hệ Hắc Âm

Chương 33:

[Hình chiếu người] : Chung Đào

[Tuổi tác] : 38 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả trung cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Xuy Hỏa Chương 》 , võ kỹ cấp ba 《 Phiêu Như Thân Pháp 》 , võ kỹ cấp ba 《 Lưu Tinh Chùy Pháp 》 ...

...

[Hình chiếu người] : Chu Vĩ

[Tuổi tác] : 28 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả trung cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Phân Vân Thủ 》 , võ kỹ cấp ba 《 Bạo Quyền 》 , ...

...

[Hình chiếu người] : Ngô Hoa Luân

[Tuổi tác] : 27 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả trung cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Chi Thương 》 , võ kỹ cấp ba 《 Đại Bi Thủ 》 ...

...

[Hình chiếu người] : Tôn Tiểu Mỹ

[Tuổi tác] : 23 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả trung cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Phi Vân Bộ 》 , công pháp Hệ Mộc cấp ba 《 Ất Mộc Công 》 , thiên phú Hệ Mộc trung cấp...

Ừ?

Ánh mắt Phong Vân rơi vào trên người cô gái trẻ tuổi phía sau mấy người này, người này tướng mạo rất thanh tú làm cho người ta có một loại cảm giác như được tắm gió xuân.

"Còn có một vị võ giả thuộc tính mà còn là Hệ Mộc rất hiếm thấy..."

Thuộc tính trong võ giả, mặc dù Hệ Mộc công kích không tốt, phòng ngự cũng không được nhưng lại có được năng lực trị liệu vượt trội còn cao hơn một bậc so với năng lực trị liệu của thiên phú Hệ Thủy.

Hơn nữa quan trọng nhất là Hệ Mộc cộng thêm Hệ Hỏa sẽ trở thành Luyện Đan Sư.

"Xem ra đi ra quả nhiên là lựa chọn chính xác, lại có thể gặp được võ giả thuộc tính nhanh như vậy, còn là trung cấp."

Phong Vân rất vui vẻ, hận không thể bạo hình chiếu Tôn Tiểu Mỹ ngay bây giờ, nhưng mà nhận thấy trường hợp không thích hợp, vẫn có thể nhin

được.

Tôn Tiểu Mỹ bị Phong Vân nhìn sắc mặt đỏ lên, ánh mắt người này có tính xâm lược quá lớn làm cho cô có chút không thích ứng được.

Mặc dù Phong Vân thoát nhìn tuổi còn rất trẻ nhưng lại cho người ta cảm giác rất lão luyện, không giống một thiếu niên non nớt.

"Phong Vân đây là lần đầu tiên người đi làm nhiệm vụ phải không." Đội trưởng trung niên Chung Đào dò hỏi.

Phong Vân gật gật đầu.

Mấy vị đội viên bên cạnh lắc lắc đầu, đúng là ghé con mới đẻ, tùy tùy tiện tiện đã tiếp nhận nhiệm vụ này.

Đội trưởng Chung Đào cũng có chút lúng túng, hắn nói thẳng ra thì không tốt lắm, chỉ là dằn dò: "Chờ lát nữa nếu như đánh, người phụ trách đoạn bọc hậu là được."

Mặc dù Phong Vân mười bốn tuổi đã đạt tới võ giả, thiên phú này rất mạnh nhưng lúc chiến đấu chân chính cũng không phải so cái này mà là so chiến lực thực tế.

Hiển nhiên là hắn thấy năng lực thực chiến của Phong Vân tuyệt đối là rồi tinh rồi mù.

"Đây coi là chuyện gì, không mời được thêm người giúp đỡ ngược lại còn phải trở thành bảo mẫu?"

"Người bớt tranh cãi một chút, đây là đang hợp tác với trường cao đẳng Tinh Diệu, người dám không tuân theo?"

"..."

Truyền tới tiếng đội viên nhỏ giọng lầm bầm, thần sắc Phong Vân bình tĩnh, không nói gì, không cần phải nói chỉ riêng phần khí độ này đã làm cho Chung Đào phải ghé mắt nhìn.

Không hồ là đi ra từ trường cao đẳng Tinh Diệu.

"Được rồi, để ta nói chút về nhiệm vụ lần này, liên minh Huyết Thứ tổng cộng có năm người, thực lực đều là trên dưới võ giả trung cấp, cứ điếm của bọn họ là một nhà hàng dưới đất trong nội thành, ban ngày người lắm mắt nhiều, buổi tối chúng ta sẽ đi..."

Đội trưởng Chung Đào nói ra một chút tin tức của liên minh Huyết Thứ, chủ yếu là nói cho Phong Vân nghe, những người còn lại chắc hẳn đã biết hết rồi.

Phong Vân lắng lắng nghe xong.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Rất nhanh đã đến buổi tối.

Dưới màn đêm là những ánh sao nhỏ.

Phong Vân và bốn người tiểu đội chấp pháp đi đến một nhà hàng phía đông nội thành, bọn họ tay chân nhẹ nhàng không phát ra bất kỳ tiếng động nào.

Sau khi dùng tay ra hiệu, ngoại trừ Phong Vân ra, bốn người này đồng thời vọt ra.

Đây là ước định cẩn thận trước đó, Phong Vân ở lại cửa phụ trách bọc hậu, phòng ngừa có người chạy ra ngoài.

...

Nhà hàng dưới đất, tầng một.

Sau khi tiểu đội chấp pháp vọt vào trong mấy vị thành viên của liên minh Huyết Thứ hiển nhiên không phản ứng kịp bị đánh một cái trở tay không kịp.

Tiểu đội chấp pháp đều tinh anh trong võ giả trung cấp, mỗi một vị đều có kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú, hơn nữa còn có Tôn Tiểu Mỹ nắm giữ thiên phú Hệ Mộc ở bên cạnh phụ trợ, chiến đấu rất nhanh đã hiện ra khuynh hướng nghiêng về một bên.

Ước chừng sau nửa giờ, mấy vị thành viên của liên minh Huyết Thứ toàn bộ đã đền tội, không có một ai chạy thoát.

"Kỳ quái, sao lại chỉ có bốn tên, trong tình báo không phải nói có năm tên sao?"

Thành Chu Vĩ nghi ngờ hỏi.

Mà ngay tại lúc này bỗng nhiên có một đạo hàn quang đâm rách không khí xuất hiện từ phía sau Chu Vĩ nhắm thẳng vào chỗ hiểm của hắn.

Cảm giác nguy cơ cực hạn đang đánh tới, với kinh nghiệm nhiều năm của mình hắn trực tiếp dịch chuyển thân thể không chút nghĩ ngợi.

Phốc!

Có tiếng da thịt bị rách ra, một cây dao găm xuyên qua thân thể Chu Vĩ nhưng bởi vì hắn tránh được vị trí hiểm yếu nên chẳng qua chỉ bị đâm xuyên qua da thịt mà thôi.

"Sát thủ thứ năm nắm giữ thiên phú Hắc Âm."

Trước tiên Chu Vĩ gào thét lên.

Lời này vừa nói ra, bốn người Chung Đào sắc mặt đạt biến.

Sát thủ nắm giữ thiên phú Hắc Âm, chẳng khác gì như hổ thêm cánh, lực sát thương tăng lên không chỉ một bậc.

Thiên phú Hắc Âm vô cùng hiếm thấy còn hiếm thấy hơn thiên phú Hệ Mộc, một khi xuất hiện cho dù chỉ là cấp thấp nhất cũng có được năng lực đáng sợ không gì sánh được.

Bọn họ có thể ẩn giấu trong bóng đêm, trên thế gian có ánh sáng thì nhất định có bóng tối, quang phản diện chính là bóng tối.

Cho nên cho dù là ở ban ngày, chỉ cần võ giả có được thiên phú Hắc Âm muốn che giấu mình vẫn có thể làm được như thường.

Đừng nói đến bây giờ vẫn là đêm tối, bọn người Chung Đào căn bản không thể phán đoán được sát thủ ở chỗ nào.

Bọn họ ngưng thần phòng bị, thân thể căng thẳng tới cực điểm.

Đúng lúc đó, một đạo hàn quang bỗng nhiên xuất hiện ở trên đỉnh đầu Tôn Tiêu Mỹ, không có một chút điềm báo nào.

Quá nhanh!

Tất cả đều xảy ra trong nháy mắt, Tôn Tiêu Mỹ ngay cả thời gian phản ứng cũng không có chứ đừng nói đến tránh né.

Da đầu cô tê dại, một luồng sát khí ác liệt xuyên thủng xuống, trước mắt cô tối sầm lại, giờ khắc này nhịp tim cũng giống như ngừng đập.

Bọn người Chung Đào thấy một màn như vậy mắt trừng muốn nứt ra, muốn đến cứu viện đã không kịp.

"Keng!"

Đúng lúc đó, một đạo tiếng kiếm vang lên.

Từ bên kia có một đạo kiếm quang kim sắc xuyên không đến, mang theo hàn quang ngăn trở, làm cho hắn không công mà lui lại.

Một đòn không được, hàn quang kia lại biến mất ở trong không khí, mất tăm mất tích.

"Phong Vân?"

Bọn người Chung Đạo phản ứng kịp, khi thấy bóng người xuất hiện ở bên cạnh Tôn Tiểu Mỹ, vẻ mặt ngẩn ra.

Mà lúc này, cả người Phong Vân từ trên xuống dưới chảy xuôi kim quang nhàn nhạt, sự sắc sảo và sắc bén cùng tồn tại làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Võ giả thuộc tính Hệ Kim."

Bọn người Chung Đào tâm thần chấn động...

Chương 34: Lại có thuộc tính đưa tới cửa!

Chương 34:

Võ giả thuộc tính Hệ Kim bàn về tính xuyên thấu ác nghiệt có thể nói là số một trong tất cả các thuộc tính.

Đội chấp pháp không nghĩ tới Phong Vân lại che giấu sâu như vậy, lúc trước lại vẫn luôn nhìn xuống không nói lời nào.

Trên thực tế, nếu như bọn họ biết Phong Vân còn có đồng thời cả Hệ Phong và Hệ Thủy sợ là trông mắt cũng muốn rớt ra ngoài.

"Phong Vân, phải cẩn thận, đối phương nắm giữ thiên phú Hệ Hắc Ám, chính là sát thủ trời sinh." Chung Đào lớn tiếng nói.

Thiên phú Hệ Hắc Ám?

Phong Vân nghe nói như vậy trên mặt không những không lộ ra lo lắng mà ngược lại còn lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

What? Mỉm cười?

Tiểu đội chấp pháp thấy nụ cười trên miệng Phong Vân suýt chút nữa cho là mình nhìn lầm, xuất hiện ảo giác.

Phong Vân dĩ nhiên vui vẻ, đây không phải là lại có một loại thiên phú thuộc tính đưa tới cửa sao!

"Cảm ơn." Đội viên nữ duy nhất trong đội Tôn Tiếu Mỹ chưa tỉnh hồn nói, một khắc mới vừa rồi cô có cảm giác mình chết chắc rồi.

Phong Vân không nói gì, bởi vì một giây này sát thủ đang ẩn nấp trong bóng tối kia lại xuất thủ lần nữa.

Mục tiêu lần này rõ ràng là Phong Vân.

Xoẹt!

Một đạo hàn quang xuất hiện không có chút dấu hiệu nào, không có âm thanh, không có sóng chấn động, tốc độ lại rất nhanh gần như là trong nháy mắt đã đi đến phía sau Phong Vân, đâm thẳng vào huyết chí mạng của hắn.

Thành viên đội chấp pháp thấy một màn như vậy muốn mở miệng nhưng đã không kịp.

Nhưng vào lúc này Phong Vân bỗng nhiên xoay người giống như đã sớm có dự liệu, bước chân khễ động giống như Súc Địa Thành Thôn di chuyển tức thời đứng ra xa.

Hàn quang đâm hụt lại ẩn vào trong bóng tối.

Khí tức nặng nề không tiếng động vang vọng ở trong không khí.

Võ giả thuộc tính Hệ Hắc Âm quá đáng sợ, giống như một cái đao không giải quyết được, mỗi giây mỗi phút người đều phải đề phòng nó rơi xuống.

Cái chết không phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là loại thời thời khắc khắc đều bị hành hạ tinh thần này, nhất là ở trong một không gian bị phong bế, chuyện này quả là làm cho người ta không thể chịu đựng được.

"Không nghĩ tới tình báo lại xuất hiện sai lầm, trong thành viên của Huyết Thứ lại có võ giả Hệ Hắc Âm."

Chung Đào khỏ sở, tiếp đó hấn nhìn mấy vị đội viên, ngưng trọng nói: "Chờ lát nữa các người nhớ chạy ra bên ngoài, có thể chạy mấy người thì hãy chạy mấy người."

"Đội trưởng..."

Mấy vị đội viên nội tâm nặng nề, sắc mặt vô cùng thống khổ, Tôn Tiêu Mỹ thậm chí còn chảy xuống hai hàng nước mắt rõ ràng.

Một bầu không khí sinh ly tử biệt khuếch tán ra.

Nhưng mà đúng lúc này.

Phong Vân ở một bên bỗng nhiên xuất kiếm, kim mang cũng theo đó điểm điểm tinh quang, chém vào trong bóng tối tốc độ nhanh đến mức khó tin, lóe lên một cái rồi biến mất.

Phốc!

Vốn là trong bóng tối không có vật gì bỗng nhiên lộ ra một nam tử gầy yếu, chỉ thấy cổ họng hấn bị xuyên qua, vẻ mặt không thể tin được nhìn Phong Vân, dường như không nghĩ tới sẽ bị đối phương nhìn thấu dễ dàng như vậy.

Keng!

Phong Vân rung thân kiếm cho hết máu, thu kiếm vào vỏ, sắc mặt bình thản nhìn mấy vị đội viên của đội chấp pháp.

"Nhiệm vụ hoàn thành, đi đây."

Sau khi nói xong hắn lập tức xoay người đi ra ngoài.

Chỉ để lại vẻ mặt mộng mị của các thành viên trong đội chấp pháp.

Bọn họ nhìn tên sát thủ đã biến thành thi thể ngã xuống đất nửa ngày không nói ra được một chữ.

Trên mặt Tôn Tiểu Mỹ nước mắt còn chưa khô.

Đây chính là thực lực của học viên trường cao đẳng sao?

Trong lòng Chung Đào chỉ có một cái suy nghĩ này, cười tự giễu, thiết thòi trước đó hắn còn muốn bảo vệ Phong Vân, kết quả xem ra người ta còn lợi hại hơn hắn không biết bao nhiêu lần.

Mà hai đội viên kia cũng đều có vẻ mặt xấu hổ, trước đó bọn họ cho là Phong Vân chẳng qua là ghé con mới đẻ mà thôi, nhưng mà không biết hắn còn mạnh hơn bọn họ rất nhiều.

Sát thủ Hệ Hắc Âm làm cho bọn họ cảm thấy tuyệt vọng, ở trước mặt Phong Vân căn bản không tính là một chuyện.

Mà ở bên ngoài.

Ý thức Phong Vân sớm đã tiến vào không gian tâm gương, tin tức liên quan đến sát thủ kia đã hình chiếu ra.

[Hình chiếu người] : Số thứ tự 99

[Tuổi tác] : 28 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả trung cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Bạo Bộ 》 , võ kỹ cấp ba 《 Ảnh Sát 》 , võ kỹ cấp ba 《 Di Hình Hoán Ảnh 》 , công pháp Hệ Hắc Âm cấp hai 《 Âm Ảnh Công 》 , thiên phú Hắc Âm cấp thấp, y phục dạ hành một bộ, lệnh bài sát thủ một cái...

"Thiên phú Hắc Âm cấp thấp sao..."

Phong Vân thấy rơi xuống một cột thiên phú kia trên mặt không khỏi lộ ra mỉm cười.

Chuyên này đi ra ngoài đáng giá, không chỉ lấy được thiên phú Hệ Mộc mà còn chiếm được thiên phú Hắc Âm, đây đều thuộc loại hiếm gặp.

Nhất là thiên phú Hệ Hắc Âm, cho dù là cấp thấp cũng lợi hại hơn so với thuộc tính thiên phú bình thường.

Có được thiên phú Hệ Hắc Âm, gần như đều là sát thủ trời sinh, loại võ giả che giấu thân pháp này trừ khi là võ giả có được thiên phú Linh Hồn, bằng không thì rất khó phát hiện.

Mà Phong Vân phát hiện như thế nào?

Rất bình thường, ánh mắt hắc đảo qua, chỗ nào truyền tới thanh âm nhắc nhở hình chiếu thì chỗ đó tất nhiên là chỗ sát thủ ẩn thân.

Mà có cái thiên phú Hệ Hắc Âm này, chiến lực của Phong Vân chắc chắn lại tăng lên một cấp độ.

Lấy chiến lực sánh ngang với võ giả cao cấp của hắn nếu như bí mật che giấu đi, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng thì khả năng có thể đánh bị thương được võ giả đỉnh phong.

Vào lúc này.

Bọn người Chung Đào đi ra khỏi nhà hàng, Tôn Tiểu Mũ rút nguyên lực vào cho Chu Vỹ làm thương thế của hắn có thể hòa hoãn, tạm thời chưa có trở ngại, chỉ là mất máu quá nhiều nên sắc mặt hơi tái nhợt.

"Đa tạ Phong huynh đệ, nếu không có người sợ là chúng ta đã không còn."

Chung Đào giơ tay lên ôm quyền nói.

Đội viên còn lại cũng đều nói cảm ơn, cũng vì hành vi lúc trước mà đến nói lời xin lỗi.

Tôn Tiểu Mũ lại càng lấy một giọng nói sùng bái nói: "Phong Vân người thật là mạnh, người thật chỉ là võ giả cấp thấp sao?"

"Ừ, mới vừa đột phá."

Phong Vân gật đầu một cái.

Nghe thấy lời nói của Phong Vân, bọn người Chung Đào hít sâu một hơi, có chút không dám tin.

Mới vừa đột phá đã được như vậy?

Nhưng nhìn vẻ mặt của Phong Vân không giống như đang nói dối, bọn họ cảm thấy mấy năm nay rốt cuộc mình đã làm những cái gì so sánh với Phong Vân, quả thật là thảm một nhóm.

Sau đó Phong Vân cáo biệt tiểu đội chấp pháp, trở lại trong trường cao đẳng.

Hắn trở lại một cái đã lập tức trở về đi vào trong phòng, không thể chờ đợi được tiến vào trong không gian gương, bắt đầu sinh hoạt chiến đấu không khô không biết xấu hổ với những hình chiếu đã xuất hiện.

Chương 35: Thiên phú kiếm đạo!

Chương 35:

[Chiến đấu với hình chiếu người số 99 thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Thiên phú Hắc Âm cấp thấp

"Cuối cùng cũng quét ra!"

Sau thời gian nửa tháng cuối cùng Phong Vân cũng bạo ra cái thiên phú Hắc Âm này, trời không phụ người có lòng.

"Hiện hóa!"

[Hiện hóa thiên phú Hắc Âm cấp thấp... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ầm!

Một luồng ánh sáng đen yếu ớt đột nhiên xuất hiện bao phủ hoàn toàn Phong Vân, cái tạo thiên phú của hắn từ trong ra ngoài, cảm giác đau đớn quen thuộc lại kéo tới lần nữa.

Cũng không lâu lắm, lúc Phong Vân phục hồi lại tinh thần, trong bóng tối cảm ứng được bên ngoài có một ít điểm sáng màu đen dung nhập vào trong cơ thể hắn.

"Đây chính là thiên phú Hệ Hắc Âm sao."

Phong Vân cảm nhận được cảm giác không giống nhau.

Kim chi sắc bén, Thủy chi nhẹ nhàng, Phong chi nhanh chóng, mà cái Hệ Hắc Ám này là cho hẳn một loại cảm giác tịch mịch.

Bây giờ, mặc dù hẳn không có tu công pháp liên quan đến Hệ Hắc Ám nhưng mà tự nhiên đứng ở đó lại mơ hồ có một loại ý vị dung hợp với cảnh vật xung quanh, hơn nữa khí tức trên người cũng lúc có lúc không.

Nếu như không phải dùng mắt thường nhìn thấy sợ là cũng không biết nơi này có một người tồn tại.

"Võ giả thuộc tính Hệ Hắc Ám trời sinh kèm theo cảm giác trong suốt sao."

Phong Vân thờ dãi nói.

Quả nhiên không hổ là thiên phú hiếm hoi, đây quả thực cũng không cần đặc biệt tu hành những cái Nhiệm Tức Thuật gì đó, trời sinh đã biết.

Khó trách nói võ giả Hệ Hắc Ám trời sinh đã là sát thủ.

"Thiên phú Hệ Hắc Ám quá mức thừa thớt, không biết trong cái trường cao đẳng Tinh Diệu này có học viên nào có cái này hay không."

Thuộc tính thiên phú của mỗi người đều cực kỳ riêng tư, ngoại trừ người thân nhất bình thường sẽ không nói cho bất kỳ ai.

Đương nhiên bị người khác nhận ra thì không tính.

Nhưng mà trước mắt Phong Vân vẫn không có nghe nói trong trường cao đẳng có ai nắm giữ thiên phú Hắc Ám.

"Tạm thời không gấp, đến lúc khảo hạch cuối năm, những tên kia hẳn đều sẽ trở về, đến lúc đó quét ra một sóng hình chiếu, tất cả thứ tốt của bọn hắn đều tuôn ra hết."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng.

Sau đó, hắn thu thập một chút rồi ra khỏi phòng chuẩn bị đi đến tháp Thánh Nguyên tu hành.

Hắn hoàn thành nhiệm vụ kia, trường cao đẳng cho hắn 2000 điểm số, bây giờ hắn cũng có thể vào trong tháp tu hành.

....

Mười phút sau, Phong Vân đi đến tháp Thánh Nguyên, ở cửa quét thẻ căn cước của mình.

"Tích, Thẻ học sinh!"

Sau một tiếng nhắc nhở, cửa mở ra, hắn cất bước đi vào.

Trong tháp Thánh Nguyên là từng gian phòng tu luyện, chế tạo từ chất liệu đặc thù, mà mỗi một gian phòng tu luyện thấp nhất cũng có một Tự Nguyên Trận cỡ nhỏ có thể tụ tập nguyên lực ở bốn phía.

"Trước tiên ở tầng thứ nhất thử xem."

Trước mắt Phong Vân chỉ có 2200 điểm số không thể tiêu xài hoang phí, hắn dự định trước tiên ở tầng thứ nhất thử nghiệm xem hiệu quả thế nào.

Lựa chọn một phòng tu luyện nhàn rỗi, Phong Vân cắm thẻ thân phận của mình vào rãnh thẻ trên tường.

"Ông!"

Một giây kế tiếp giống như là hệ thống bị kích hoạt, khởi động Tu Nguyên Trận phía dưới, nhất thời Phong Vân cảm nhận được có không ít nguyên lực ở bốn phía đều tụ tập về phía hắn.

Nồng nặc hơn ở bên ngoài rất nhiều, ít nhất phải gần gấp đôi.

Hắn lập tức ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển 《 Kim Diệu Công 》 , lập tức tốc độ hấp thu nguyên lực Hệ Kim tăng lên rất nhiều.

Mà nguyên lực của những thuộc tính khác như Hệ Phong, Hệ Hắc Âm và Hệ Thủy đều ít hơn rất nhiều so với Hệ Kim.

Không có cách nào khác, Phong Vân không có tu ba loại công pháp thuộc tính này nên hiệu suất chuyển hóa thấp hơn rất nhiều.

Dù vậy, hắn tu hành một giờ cũng bằng võ giả bình thường chổng đờ mấy giờ.

Đây là hắn mới chỉ vận hành một loại thuộc tính công pháp, nếu đồng thời vận hành cả bốn loại sợ là một giờ có thể ngang với mười mấy giờ của võ giả bình thường.

Phong Vân mở mắt, cảm thấy tinh thần sáng khoái, sinh ra một loại cảm giác khí tức xài không hết.

"Thêm mấy lần nữa, ta cảm giác mình có thể đột phá..."

Tầng thứ nhất hiệu quả đã cao như vậy, nếu như ở tầng thứ chín thì không phải là muốn bay lên!

Đây cũng chỉ có hắn, có nhiều thuộc tính như vậy mới có thể sinh ra hiệu quả đáng sợ này.

Đôi lại là võ giả khác, tỷ lệ nguyên lực chuyển hóa thấp, hấp thu cũng chậm, hiệu quả cũng chỉ được như vậy.

Nói cách khác, giống như ở trong một nơi toàn là sắt, một nhóm có một chút đồ vật từ, một nhóm khác có nam châm.

Cái trước chỉ có khả năng hút một ít đồ vật làm từ sắt, mà cái sau thì dễ dàng hút được một đồng.

Chênh lệch trong đó không thể nói thành lời.

"Định đi tầng thứ ba thử xem."

Trong lòng Phong Vân nảy ra cái ý niệm này.

Tầng thứ ba một giờ là 1000 điểm số, trước mắt hắn có thể đi tu luyện hai giờ, cũng không phải là không thể.

Hắn cũng không giống như các học viên khác, coi điểm số giống như bảo bối, xài một điểm đã đau lòng muốn chết.

Với hắn mà nói, không có thì có thể kiếm lại mà, cũng không phải là rất khó, tiếp thêm mấy cái nhiệm vụ là được.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền đi ra khỏi phòng tu hành, đi về phía tầng thứ ba.

Lúc này tầng thứ ba tụ tập không ít học viên, mỗi người đều đang nhỏ giọng bàn luận, hiện ra rất náo nhiệt.

"Không nghĩ tới sẽ gặp được song tinh kiếm trường cao đẳng Tinh Diệu."

"Không biết bọn họ đạt tới võ giả cao cấp chưa, bằng thiên phú của bọn họ nếu đạt tới võ giả cao cấp, chiến lược tất nhiên sẽ chèn ép thẳng võ giả đỉnh phong."

"Đúng vậy, tuy rằng hai vị này không phải là võ giả thuộc tính nhưng lại nắm giữ thiên phú Kiếm Đạo, mặc dù cái này ở phương diện tu luyện không có trợ giúp gì nhưng về mặt chiến lược lại gia tăng thấy rõ."

Thiên phú Kiếm Đạo?

Bên tai truyền tới đủ loại tiếng nghị luận làm cho thần sắc Phong Vân hơi động.

Hắn nhớ tới lúc ở ngoài thành lão sư lên lớp có nói, ngoại trừ những cái thuộc tính kia cũng có một ít thiên phú đặc thù, loại thiên phú đặc thù này không có tác dụng quá lớn về mặt tu luyện nhưng có bổ trợ ở những phương diện khác.

Rõ ràng nhất chính là thiên phú Kiếm Đạo, thiên phú Dao Đạo, thiên phú Thương Đạo...

Giống như thiên phú Kiếm Đạo, lúc luyện kiếm có thể có ưu thế nhiều hơn so với những võ giả không có thiên phú ở phương diện này.

Nhưng không được ưu đãi ưu thế ở phương diện tu luyện như võ giả thuộc tính.

Nhưng mà nếu nắm giữ thiên phú đặc thù rất cao, tỷ thí cấp bậc ngang hàng, cũng có thể đánh bại được võ giả thuộc tính.

"Thiên phú Kiếm Đạo sao, đúng lúc đang thiếu một cái."

Phong Vân không thể chờ đợi được, ánh mắt nhìn về phía hai anh em song sinh cách đó không xa đang đi về phía này.

Đây chính là song tinh kiếm trong trường cao đẳng, ca ca tên là Trần Xuyên Danh, đệ đệ tên là Trần Xuyên Thắng, nghe nói tâm ý tương thông, cả hai người đều có thiên phú Kiếm Đạo.

Một người đứng thứ mười tám, một người đứng thứ mười chín trên Cường Bảng.

Chương 36: Thiên phú của người không tậ, nhưng một giây kế tiếp chính là ta!

Chương 36: Thiên phú của người không tậ, nhưng một giây kế tiếp chính là ta!

[Hình chiếu người] : Trần Xuyên Danh

[Tuổi tác] : 22 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Thốn Du Bộ 》 , võ kỹ cấp hai 《 Bá Thôi 》 , võ kỹ cấp ba 《 Huyền Sát Kiếm Quyết 》 ... thiên phú Kiếm Đạo trung cấp...

...

[Hình chiếu người] : Trần Xuyên Thắng

[Tuổi tác] : 22 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Đại Thạch Thủ 》 , võ kỹ cấp ba 《 Huyền Sát Kim Quyết 》 ... thiên phú Kiếm Đạo trung cấp...

Phong Vân hình chiếu thành công song tinh kiếm.

Nhìn cột rơi xuống của bọn họ, Phong Vân nhíu mày "Lại là thiên phú Kiếm Đạo trung cấp."

Thiên phú Kiếm Đạo thuộc loại thiên phú đặc thù, tỷ lệ xuất hiện cũng vô cùng nhỏ, nhất là trung cấp.

Phong Vân đoán chừng trong cái trường cao đẳng này người có thiên phú Kiếm Đạo cao nhất chính là anh em song tính kiếm này, không có bọn hắn, nếu như có tồn tại thiên phú Kiếm Đạo cao hơn thì cũng không tới phiên bọn họ nổi danh.

Có được thiên phú Kiếm Đạo, ngoại trừ tăng thêm về phương diện lực công kích kiếm pháp ra thì ở phương diện Kiếm Đạo sức lĩnh ngộ tự nhiên cũng cao hơn người khác một bậc.

Rõ ràng nhất là có thể lĩnh ngộ được "Ý cảnh" thực sự, cũng chính là cái bình thường vẫn nói "Kiếm Ý."

Một chiêu thức công kích, nếu như thông thường lực sát thương cũng chỉ như vậy, nhưng nếu như dung hợp vào kiếm ý, điều này lại hoàn toàn khác, có khả năng hóa tầm thường thành thần kỳ.

Hơn nữa kiếm ý cũng chia chủng loại, có thể gia nhập đủ loại lực lượng của các thuộc tính, cho nên mỗi người lĩnh ngộ kiếm ý không giống nhau, cũng không thể quơ đũa cả nắm.

"Ta làm cho thiên phú Kiếm Đạo của hai anh em này tuôn ra dung hợp vào người ta, thiên phú tất nhiên sẽ cao hơn bọn họ."

Phong Vân nghĩ thầm nói.

Sau đó, hắn rời đi thẳng, tìm một gian phòng không ở tầng thứ ba tu luyện, sau khi kích hoạt, bắt đầu tu hành.

Trong quá trình này, ý thức của hắn cũng không nhàn dỗi, ở trong không gian gương điên cuồng quét hình chiếu.

[Chiến đấu với hình chiếu người Trần Xuyên Danh thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Đại Thạch Thủ 》 (bởi vì đầu sát nhất định rơi xuống vật phẩm)

...

[Chiến đấu với hình chiếu người Trần Xuyên Thắng thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Thiên phú Kiếm Đạo trung cấp (bởi vì đầu sát nhất định rơi xuống vật phẩm)

Một lần duy nhất khiêu chiến xong tất cả, vận khí của Phong Vân cũng không tệ lắm, lần đầu đã tuôn ra thiên phú Kiếm Đạo của Trần Xuyên Thắng.

Hắn không chút do dự lựa chọn dung hợp, dù sao bây giờ trong phòng tu luyện cũng chỉ có một mình hắn.

[Hiện hóa thiên phú Kiếm Đạo trung cấp... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện bùng nổ ở trong đầu Phong Vân, hóa thành từng điểm sáng sáp nhập vào trong đầu Phong Vân.

Tiếp đó, dường như hắn cảm nhận được vô số thứ tâm đắc và huyền bí liên quan đến kiếm xông lên đầu.

Trước đây hắn cầm kiếm, đơn giản chỉ là muốn có một binh khí giống như đối phương, nhưng mà hiện giờ, hắn lại cầm chặt kiếm giống như là một phần thân thể mình.

Dần dần trở nên quen thuộc, dần dần thay đổi thông suốt.

Mà lúc Phong Vân hoàn toàn dung hợp, mấy học viên đi ngang qua phòng tu luyện của hắn bỗng nhiên cảm nhận được chiến kiếm sau lưng mình đang rung lên, giống như không chịu sự khống chế của bọn họ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Mấy vị học viên vẻ mặt kinh hãi, bọn họ vẫn là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này.

"Coong..."

Chiến kiếm vang lên âm thanh coong càng thêm kịch liệt, ngay tại lúc sắp phá vỡ ra ngoài bỗng nhiên lại an tĩnh lại, tất cả mọi thứ lại giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Mấy học viên hai mặt nhìn nhau, không biết vừa xảy ra chuyện gì, không hiểu ra sao.

Trong phòng tu luyện, Phong Vân thu lại khí tức toàn thân đang tỏa ra, cái thao tác mới vừa rồi là do lúc hắn dung hợp thiên phú Kiếm Đạo không cẩn thận lộ ra.

"Thiên phú Kiếm Đạo trung cấp, quả nhiên không giống nhau."

Phong Vân cảm giác bây giờ mình có thể dễ dàng hiểu được kiếm pháp bí ẩn, ví dụ như Điểm Tinh Kiếm Quyết kia, trên cơ sở trước đó, hắn lại có cảm ngộ cấp độ sâu hơn.

Không lâu sau, hắn cảm giác mình có thể tu hành đến cấp bậc viên mãn.

Đây chính là một trong những tác dụng của thiên phú Kiếm Đạo.

"Tích! Điểm số của ngài đã dùng hết, tu luyện đến đây kết thúc."

Vừa lúc đó, Phong Vân cảm giác được trận pháp trong phòng tu luyện ngừng chuyển động, hắn ngẩng đầu nhìn lên, ở trên tường hiện ra một hàng chữ, nhắc nhở hắn điểm số đã sử dụng hết.

"Lúc này sử dụng hết, ta vừa mới ném được chút ngọc."

Phong Vân lắc đầu, cái điểm số này quả nhiên đi rất nhanh, mấy ngàn điểm số mới tu luyện một chút đã không còn, cũng khó trách những học viên kia đều hận không thể lấy một điểm số phân ra làm hai.

"Tiếp tục đi kiếm."

Phong Vân cảm nhận được khoái cảm tu luyện ở trong Tháp Thánh Nguyên, nếu để cho hắn tu luyện ở bên ngoài, sự chênh lệch này cũng quá lớn.

Mà sau khi hắn ra ngoài, lúc chuẩn bị đi tiếp nhiệm vụ lại gặp đám người Bạch Thiên Trần.

"Vân ca!"

Bạch Thiên Trần, Dương Thiên và Mao Vân Tuyết ba người đi cùng nhau, sau khi nhìn thấy Phong Vân, bọn họ sắc mặt kinh ngạc vui mừng chạy tới.

Vân ca là cái quý gì?

Phong Vân nghe thấy cách xưng hô này, miệng hơi giật giật, nghe giống như lăn lộn trên đường vậy.

"Còn không cảm ơn Vân ca, lần này nhờ có người, nếu không những học viên như chúng ta đều phải về nhà hít gió tây bắc."

Đám người Bạch Thiên Trần vạn phần cảm ơn Phong Vân.

Nếu không phải lúc ở trong khảo hạch một mình hẳn cần quét tất cả học viên trường cao đẳng, thì bọn họ không thể vượt qua.

"Không cần, lúc đầu ta chỉ đơn giản là muốn khiêu chiến bọn họ mà thôi, kết quả một người có thể đánh cũng không có."

Phong Vân lắc đầu một cái.

Ba người Bạch Thiên Trần nghe nói như vậy, không khỏi lau trán một cái, quả nhiên không hổ là lão đại, câu nói đầu tiên đã tràn đầy chèn ép.

Một người có thể đánh cũng không có, nghe một chút, đầy ngang ngược.

"Đúng rồi, các người có cách gì kiếm được điểm số không?"

Phong Vân chần chờ chốc lát, dò hỏi bọn người Bạch Thiên Trần.

"Vân ca, loại điểm số này, toàn bộ học viên trường cao đẳng ở đây đều thiếu." Bạch Thiên Trần cười khổ một tiếng nói.

"Đúng vậy, ghê tởm nhất chính là tiền không thể đổi được thành điểm số." Mao Vân Tuyết hung ác nói.

Đây là phòng ngừa những học viên có tiền dựa vào sức mạnh của người nhà để phá hư quy tắc của trường cao đẳng.

"Trước mắt chỉ biết cách kiếm điểm số, chỉ có làm nhiệm vụ và phá kỷ lục..." Dương Thiên nói.

Làm nhiệm vụ còn dễ nói, mà phá kỷ lục thì không phải dễ dàng như vậy, ít người nào có thể làm được.

Phong Vân nghe thấy cái này, ánh mắt hơi động, phá kỷ lục sao, xem ra phải tìm hiểu một chút rồi...

Chương 37: Đánh phá kỹ lục, thông báo toàn trường!

Chương 37: Đánh phá kỹ lục, thông báo toàn trường!

Cái gọi là kỹ lục chính là phá vỡ những thứ hạng được ghi chép lại của các học viên đời trước trong trường cao đẳng.

Ví dụ như kỹ lục khí lực, kỹ lục thân pháp, kỹ lục công kích, kỹ lục phòng ngự,...

"Vân ca, người muốn phá các hạng kỹ lục sao?"

Bọn người Bạch Thiên Trần nghe thấy lời nói đó của Phong Vân, mở miệng nói: "Những kỹ lục kia đều do những tên biến thái của trường cao đẳng lưu lại."

Hiển nhiên bọn họ cũng có chút hiểu biết về phương diện này.

"Đúng vậy, những kỹ lục kia đều là những người vô cùng biến thái, ví dụ như cái kỹ lục khí lực gì đó, một kỹ lục trước đó là sức mạnh thân thể đơn thuần đã đạt đến hai vạn cân, mẹ nó quá dọa người."

Nói như vậy, võ giả không chủ tu khí lực, cũng chính là công pháp luyện thể, khí lực cũng đã ngàn cân đến mấy ngàn cân.

Chỉ có những người chuyên môn luyện thể mới có thể tốn rất nhiều thời gian để thăng cấp ở phương diện này.

"Hai vạn cân sao."

Phong Vân nghe thấy con số này đúng là có hơi kinh ngạc, thành thật mà nói, khí lực của bản thân mình đạt tới tầng thứ mấy hần cũng không rõ lắm, nhưng mà khẳng định là phải hơn vạn.

Dù sao Thần Cương Bá Thê Quyết của hắn đã đạt đại thành, công pháp luyện thể cấp ba đại thành, đây là vô cùng hiếm thấy.

Đương nhiên môn công pháp này của hắn chỉ thiên về phòng ngự, khả năng khí lực cũng sẽ không tăng lên quá nhiều.

Nhưng mà Phong Vân vẫn muốn đi thử một chút.

Nghĩ tới đây, Phong Vân đề đám người Bạch Thiên Trần dẫn đường, đi đến khu vực các hạng kỹ lục.

...

Mấy phút sau.

Bọn họ đi tới trung tâm kỹ lục.

Nơi này tụ tập không ít học viên, phần lớn đều là tới xem các hạng kỹ lục, sau đó so sánh một chút với bản thân.

Nhưng mà phần lớn đều là kích động đến, ủ rũ rời đi.

Những số liệu kỹ lục kia quả thật là muốn dọa bọn họ khóc.

Phong Vân và Bạch Thiên Trần đi dạo xung quanh, phát hiện kỹ lục ở đây muốn phá vỡ được quả thực rất khó.

Hơn nữa theo hần suy đoán, những cái kỹ lục này đều là do những võ giả thuộc tính lưu lại.

Ví dụ như kỹ lục thân pháp, Phong Vân cảm thấy sợ chính là một vị võ giả nắm giữ thiên phú phong hệ lưu lại.

Mà những cái khác không cần phải nói, hoặc ít hoặc nhiều đều là võ giả có thiên phú sẵn có.

Phong Vân xem những kỹ lục khác, với thực lực hiện giờ của hần muốn phá những kỹ lục này có hơi khó khăn.

Ví dụ cái thân pháp này, hần tính đợi đến khi chính mình dung hợp được một cái thiên phú Phong Hệ trung cấp với hình chiếu của một môn thân pháp võ kỹ cấp hai, lúc đó có lẽ sẽ đến khiêu chiến một cái.

Hiện tại thì hần vẫn không có cái gì nắm chắc.

Dù sao phía trên kỹ lục không phải lần này, không phải mấy khóa trước của trường cao đẳng, mà là tồn tại từ lúc trường cao đẳng Tinh Diệu được thành lập. Mấy năm nay, liên tiếp có người khiêu chiến, nhưng mà người thành công được cũng chỉ lác đác không có mấy.

Rất nhanh, Phong Vân đã đi đến chỗ kỹ lục khí lực, phía trên kỹ lục mạnh nhất là hai vạn cân.

[Họ tên] : Giang Khánh

[Ký lục] : lấy 20 tuổi đạt tới hai vạn cân

[Thời gian] : Tân Nguyên lịch năm 510

Từ sau khi thế giới xảy ra nổi loạn đã áp dụng Tân Nguyên lịch để nhớ năm.

Hôm nay là Tân Nguyên lịch năm 520, nói cách khác cái kỹ lục này được lưu lại từ mười năm trước.

Mười năm vẫn chưa có đệ tử nào phá được.

"Hai vạn cân sao, có thể thử xem."

Phong Vân nhìn một chút, cảm thấy muốn thử một chút, thất bại cũng không sao.

Bạch Thiên Trần giật mình nói: "Vân ca lại muốn khiêu chiến khảo sát khí lục!"

"Ta đoán là Vân ca nhất định sẽ khiêu chiến kỹ lục nhưng mà ta cho là hẳn muốn khiêu chiến về phương diện công kích, không nghĩ tới lại khiêu chiến về khí lục."

Ba người Bạch Thiên Trần hai mắt nhìn nhau, bọn họ đã từng xem Phong Vân chiến đấu, đều cho rằng người sau am hiểu nhất chính là bạo phát trong nháy mắt, lực công kích cường đại, dù sao một đòn đã đánh bại những học viên kia của trường cao đẳng.

Nhưng bây giờ, Phong Vân lại muốn đi khiêu chiến kỹ lục khí lục.

Mà ở lúc bọn họ đang hai mắt nhìn nhau thì Phong Vân đã lấy thẻ thân phận của mình cắm vào, kích hoạt máy khảo nghiệm khí.

Chỉ thấy ở trước mặt Phong Vân dâng lên một cái bảng dài màu đen, không biết được làm từ vật liệu gì, lóe lên ánh sáng yếu ớt.

Đây là trang bị của khảo nghiệm khí lục, chỉ cần toàn lực đánh một quyền vào đó, sẽ hiển thị số liệu khí lục.

Phong Vân hít sau một hơi, toàn lực vận chuyển Thần Cương Bá Thể Công, bên ngoài thân thể của hắn thậm chí còn có thể thấy được hào quang màu đỏ ngòm, đùng đùng, áp đảo con mắt của người.

"Đây, đây là... .."

Ba người Bạch Thiên Trần thấy một màn như vậy trợn to hai mắt, mặc dù bọn họ không biết đây là công pháp gì nhưng từ cảnh tượng ở đây lại cảm nhận được một loại sức mạnh có tính áp đảo.

Lúc này, Phong Vân tụ lực hoàn thành, giống như lò xo, trong nháy mắt xông tới một quyền đánh vào phiến đá màu đen kia.

Oanh —————! !

Toàn bộ phòng khảo sát đều bị đánh chấn động một cái.

Trong nháy mắt động tĩnh này đã kinh động đến các học viên khác, bọn họ bị dọa sợ nhảy dựng lên, vội vàng chạy đến đó.

"Hai vạn bảy ngàn năm trăm mười cân!"

Nhìn số liệu hiển thị trên đó, bọn người Bạch Thiên Trần ba tên tiêu tử đều sợ ngây người, miệng há thật to, nhìn Phong Vân giống như nhìn một quái vật.

Bọn họ không thể tưởng tượng được, ở bên trong một thân thể thon dài như vậy sao lại có thể cất giấu một sức mạnh đáng sợ như vậy.

Cái này mẹ nó, rõ ràng là một thân hình hung thú mà!

"Hơn hai vạn cân sao, cũng không khác biệt lắm so với dự đoán của ta."

Phong Vân nhìn một cái, gõ nhẹ một cái vào đầu, Thần Cương Bá Thể Quyết đại thành cộng thêm Kim Chung Quyết đại thành, mặc dù không phải là khí lực chồng chất thuần túy, nhưng khí lực cũng tăng cường lên một chút.

Dù sao, công pháp luyện thể cũng được công nhận là khó luyện, khó khăn hơn rất nhiều so với công pháp tăng cường khí lực đơn thuần.

"Tích tắc! Kiểm tra được học viên Phong Vân phá vỡ kỷ lục trước đó học viên Giang Khánh lưu lại, đặc biệt khen thưởng 10w điểm số làm phí khích lệ!"

[Bây giờ tiến hành thông báo toàn trường ——]

"Học viên Phong Vân phá vỡ kỷ lục trước đó học viên Giang Khánh lưu lại, trước mắt số liệu là hai vạn bảy ngàn năm trăm mười cân."

"Học viên Phong Vân phá vỡ..."

"Học viên Phong Vân..."

Ba âm thanh thông báo liên tiếp truyền khắp toàn bộ trường cao đẳng, đây là hệ thống trí tuệ nhân tạo của trường cao đẳng, một khi xảy ra chuyện lớn oanh động sẽ tự động thông báo.

Cho nên, vào lúc này, chỉ cần các học viên còn ở trong trường cao đẳng đều nghe được âm thanh thông báo này.

"Phong Vân? Là... Ai vậy?"

"Cmn, là người mới đã quét sạch tất cả học viên ở trong khảo hạch!"

"Mẹ ơi, khó trách hẳn lại mạnh như vậy, khí lực đơn thuần đã đạt tới hơn hai vạn cân, hẳn tu luyện như thế nào vậy?"

"Quan trọng nhất là ta nhớ hình như hắn mới 14 tuổi..."

Chương 38: Võ giả trung cấp1

Chương 38:

Phong Vân lại nổi danh một lần nữa.

Khí lực đơn thuần đạt tới hơn hai vạn cân, hơn nữa còn lấy mười bốn tuổi đạt được, những điều này cộng lại có thể hù dọa đến cầm rút xuống đất.

Lúc này, trong phòng làm việc của lão sư trong trường cao đẳng, hội tụ tất cả các lão sư trường cao đẳng.

Lý Phong lần trước cũng ở trong đó.

Mà lúc những lão sư này nghe được thông báo của trường học từng người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Tên Phong Vân này mạnh như vậy sao? Lại phá được kỹ lực khí lực mười năm chưa ai phá được?"

Một vị lão sư đeo mắt kiếng kính ngạc nói.

Những kỹ lực còn lại hoặc ít hoặc nhiều đều bị phát một lần, duy chỉ có phương diện khí lực này rất khó bị phá.

Dù sao không phải ai trước khi tốt nghiệp cũng có thể nắm giữ được khí lực mạnh như vậy.

"Ta nhớ mười năm trước Giang Khánh kia chính là chuyên tu khí lực, hơn nữa cơ duyên xảo hợp ăn được một quả Linh Quả mới làm cho khí lực

trưởng đại, vì vậy mới có thể ở hai mươi tuổi đánh ra số liệu này, tên Phong Vân này chẳng lẽ cũng là luyện thể?"

Một vị lão sư khác hiếu kỳ hỏi.

Lý Phong hồi tưởng lại một chút, lắc đầu một cái "Hình như không phải, ta nhớ là hắn chỉ dùng kiếm, thân thể nhìn cũng không cường tráng giống như võ giả khí lực."

"Vậy làm sao có được khí lực đáng sợ như vậy..."

"Vậy cũng chỉ có một khả năng, chỉ là khả năng này rất nhỏ."

Một lão nhân nói, có hơi chần chừ: "Trừ khi hắn luyện công pháp luyện thể đại thành, hơn nữa phải là cấp hai trở lên, như vậy hình thể sẽ không sinh ra thay đổi, đồng thời khí lực cũng tăng lên rất nhiều."

"Cấp hai trở lên công pháp luyện thể đại thành? Trình lão, đừng nói giỡn, cái đó ít nhất phải mất thời gian mười mấy thậm chí là hai mươi mấy năm, hắn mới mười bốn tuổi, có luyện từ trong bụng mẹ cũng không kịp."

Các lão sư khác nghe thấy vậy cũng đều cười một tiếng, cảm thấy không có khả năng.

Lão nhân kia cũng không để ý, bởi vì chính bản thân hắn cũng cảm thấy chuyện này đúng là không thể nào.

Chỉ có ánh mắt Lý Phong lóe lên, hắn cảm thấy, quả thật có khả năng.

Bởi vì hắn nghe những học viên kia miêu tả, ban đầu cái tên võ giả cấp thấp Tôn Hi kia là bị một đòn của Phong Vân đánh ngất.

Loại hiện tượng này xác thực là rất giống uy năng do công pháp luyện thể đại thành biểu hiện ra.

"Phong Vân sao..."

Lý Phong thì thảo tự hỏi, không biết đang suy nghĩ cái gì.

...

Bên này.

Những học viên kia nghe được radio, lúc chạy đến khu kỷ lục, đã sớm không còn bóng dáng Phong Vân.

Bọn họ chỉ có thể nhìn thấy trên khu kỷ lục khí lực xuất hiện một cái tên mới.

[Tên họ] : Phong Vân

[Kỷ lục] : Lấy 14 tuổi đánh ra hai vạn bảy ngàn năm trăm mười cân.

[Thời gian] : Tân Nguyên lịch năm 520.

Vậy mà mới 14 tuổi!

Hí!

Những học viên kia thấy một màn như vậy hít một hơi khí lạnh, đây không phải là đang nằm mơ chứ?

Mười bốn tuổi khí lực đã đạt đến hơn hai vạn cân, nói đùa sao! Nhất định là vậy!

Tất cả học viên kia nhìn thấy cái tuổi tác và số liệu kia đều trầm mặc.

...

"Mã Đức, gần xong liền chạy thật kích thích!"

Một chỗ trong trường cao đẳng, Bạch Thiên Trần đứng xa xa nhìn người người nhón nháo ở khu kỷ lục, hai tay chống nạnh nói.

"Cũng không phải là người, người cao hứng cái rắm."

Dương Thiên liếc mắt khinh bỉ nhìn Bạch Thiên Trần.

"Vân ca thực sự là quá mạnh mẽ, lại phá được kỷ lục thật."

Mao Vân Tuyết cực kỳ sùng bái, hai mắt đều là ngôi sao, sau đó nàng vung tay lên, nói: "Ta quyết định, về sau Vân ca chính là thần tượng của ta."

"Nỗ lực trở nên mạnh mẽ đi, như vậy mới có thể đuổi kịp bước chân của Vân ca!"

...

"10w điểm số vào tài khoản, thật là vui sướng."

Phong Vân nhìn hạn mức điểm số bên trong thẻ căn cước của mình, trên mặt lộ ra nụ cười nồng đậm.

Ngay trước đó hắn vẫn chỉ có 2000 điểm số nghèo kiếp xác mà thôi.

Lần này đã trở mình.

"Lúc này đi tu luyện..."

Sau khi Phong Vân đạt được điểm số lập tức muốn quay lại Tháp Thánh Nguyên tu luyện.

Nâng cao tu vi cảnh giới mới là vương đạo, nhưng thứ khác tất cả đều là mây bay.

Vì vậy, hắn lại trở lại Tháp Thánh Nguyên.

Lần này, hắn lựa chọn tầng năm.

Nơi này là 1w điểm số một giờ.

"10w điểm số, đủ cho ta tu mười giờ."

Phong Vân tính toán một chút trong lòng, thời gian này hắn là cũng vừa đủ để hắn đạt tới võ giả Trung Cấp.

Tầng thứ năm.

Lúc Phong Vân đi tới đây phát hiện không có mấy học viên ở chỗ này.

Suy nghĩ một chút cũng đúng, nơi này cũng phải 1w điểm số một giờ, trong trường cao đẳng cũng chỉ có 100 cái tên đứng đầu Cường Bảng mới có thể xa xỉ như vậy.

Những người khác, trừ phi là muốn là đột phá cảnh giới, cần rằng một cái mới có thể đến nơi này.

"Trường cao đẳng cũng thật là, thiết lập điểm số tu hành trong Tháp Thánh Nguyên cao như vậy..."

Phong Vân lắc đầu một cái, sau đó tiến vào trong phòng tu hành bắt đầu bế quan tu luyện.

Vận chuyển công pháp, ngay lập tức nguyên lực còn không lồ hơn so với ở tầng phía dưới vọt tới thân thể hắn, bốn phương tám hướng gần như tất cả đều có điểm sáng của nguyên lực, đủ mọi màu sắc, đại biểu cho thuộc tính khác nhau.

Những thứ này tất cả đều là bị thuộc tính thiên phú của hắn hấp dẫn.

Hắn cứ như vậy bắt đầu điên cuồng tu luyện lên.

Đương nhiên, trong quá trình này, hắn cũng ở trong gương khiêu chiến hình chiếu.

[Chiến đấu với hình chiếu người Biên Hào 99 thắng lợi]

[Rơi xuống] : Hệ Hắc Âm công pháp cấp hai 《 Âm Ảnh Công 》

"Có hiển hóa hay không?"

"Hiển hóa!"

Phong Vân lập tức lựa chọn hiển hóa, vào lúc này tuôn ra công pháp đối với tốc độ tu luyện của hắn chắc chắn sẽ tăng lên một chút.

[Hiển hóa công pháp cấp hai 《 Âm Ảnh Công 》 ... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

Ong!

Một giây kế tiếp, cả người Phong Vân run lên, trong đôi mắt có hắc khí lóe lên rồi biến mất.

Rồi sau đó, trong đầu hắn xuất hiện một số lượng lớn tin tức, không ngừng chuyển hóa trí nhớ của chính hắn.

Phong Vân một bên vận chuyển Kim Diệu Công hấp thu nguyên lực bốn phía, một bên tu luyện Âm Ảnh Công này, có ký ức và kinh nghiệm, chỉ trong chốc lát hắn đã luyện tới tiểu thành.

Khi hắn vận chuyển Âm Ảnh Công, nguyên lực Hệ Hắc Âm ở bên ngoài lập tức càng tăng nhanh tốc độ dung nhập vào cơ thể của hắn.

Phong Vân cứ như vậy tu hành không ngừng nghỉ, một mực qua chín giờ.

Oanh!

Cuối cùng, trong cơ thể truyền ra một hồi tiếng vang, một cỗ khí càng không lồ hơn rời khỏi thân thể, chấn phòng tu hành đều khẽ run lên.

Đột phá, võ giả Trung Cấp!

"Thoải mái..."

Phong Vân đứng lên, hoạt động thân thể một chút, cảm giác mình trở nên mạnh mẽ lên rất nhiều.

Võ giả cấp bậc này chính là không ngừng tích góp nguyên lực, cuối cùng đột phá cực hạn, chính thức đạt tới mức độ tương dung * với hoàn cảnh tự nhiên bên ngoài.

Cho đến lúc đó, lãng không phi hành, đã không còn là mộng!

Chương 39: Hình chiếu lão sư

Chương 39: Hình chiếu lão sư

"Chỉ dùng chín giờ, nhanh hơn so với dự tính..."

Phong Vân nhìn bên trong thẻ căn cước còn dư lại 1w điểm số hạn mức, nhẹ nhàng tự hỏi.

Đây là lý do hắn vận chuyển 《 Âm Ảnh Công 》 , để cho tốc độ nguyên lực Hệ Hắc Âm dung nhập vào tăng lên một bậc, cho nên mới nhanh hơn so với dự tính.

"Xem ra tiếp theo phải tìm công pháp thuộc tính Thủy và thuộc tính Phong."

Hắn không có thuộc tính cũng không có công pháp, như vậy thì thiên phú không thể phát huy được đầy đủ.

"Các học viên trường cao đẳng đã tìm gần hết rồi, những tên trên Cường Bảng kia trong thời gian ngắn cũng sẽ không trở về, như vậy thì chỉ có thể hình chiếu các lão sư trường cao đẳng..."

Cuối cùng Phong Vân quyết định khóa chặt ánh mắt vào trên người các lão sư trong trường cao đẳng.

Trong những lão sư này có lẽ sẽ có võ giả thuộc tính.

Nhưng mà muốn gặp được những lão sư này cũng không phải là chuyện dễ dàng, cần phải giao nạp điểm số, đi lên giờ học của bọn họ mới được.

Bình thường căn bản không gặp được bọn họ.

Phong Vân lập tức trở lại ký túc xá, mở máy tính được phát ra, vào trang web của trường cao đẳng, ở phía trên tìm đến cột giáo sư.

Bây giờ là thời đại tin tức hóa, muốn lấy được tài liệu của những lão sư này đương nhiên không cần đi nghe ngóng, tra ở trên mạng một cái sẽ biết.

Hơn nữa, muốn được tham gia khóa học của những lão sư này còn phải thanh toán, hẹn trước ở trên mạng.

"Ta xem một chút..."

Phong Vân ấn mở Websites, lập tức hiện ra một cái cửa sổ, phía trên là từng dãy ảnh chụp của các lão sư, bên dưới từng ảnh đều bổ sung thêm những thông tin cơ bản.

[Hạng chẳng phân biệt được trước sau]

[Tên học] : Mã Minh Kiệt

[Tuổi tác] : 38 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả Cao Cấp

[Am hiểu lĩnh vực] : Giảng giải võ kỹ thân pháp cấp ba trở xuống

[Học phí] : Một giờ dạy học 100 điểm số

...

[Tên họ] : Hoàng Thiên Tường

[Tuổi tác] : 37 tuổi

[Am hiểu lĩnh vực] : Giảng giải võ kỹ công kích cấp ba trở xuống

[Học phí] : Một giờ dạy học 200 điểm số

...

[Tên họ] : La Cường

[Tuổi tác] : 34 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Am hiểu võ kỹ] : Giảng giải công pháp cấp ba trở xuống

[Học phí] : Một giờ dạy học 200 điểm số

...

Phong Vân nhìn từng cái một, bắt đặc dĩ đối với những giáo sư này, phía trên chỉ có giới thiệu đơn giản cũng không tiết lộ những tin tức khác.

Kỳ thật điều này cũng rất bình thường, dù sao giáo sư cũng là võ giả, đương nhiên không thích mang thiên phú loại đồ vật bí mật này của mình ra công bố ở trên mạng làm cho người ta thừa cơ lợi dụng.

Đầu năm nay, ai mà không có mấy cái kẻ thù.

"Quên đi, bắt tay từ lão sư công pháp đi."

Phong Vân nhìn nhìn cuối cùng vẫn lựa chọn bắt đầu tư lão sư công pháp, khả năng này lớn hơn một chút.

Sau đó, hấn ở trên mạng chọn ra mười lão sư công pháp, hẹn trước thanh toán khóa bọn họ.

Đương nhiên, hắn không phải thật sự muốn lên lớp, cho nên chỉ hẹn trước một giờ học.

"Hoàn hảo ta còn dư điểm số."

Hẹn trước mười lão sư, mỗi người một giờ học, tiêu phí 1000 điểm số.

"Hy vọng có thể thu hoạch được."

Phong Vân lâm bầm trong lòng.

...

Ngày thứ hai.

Khi ánh sáng mặt trời đầu tiên từ chân trời chiếu vào, Phong Vân đang ngồi xếp bằng trong phòng mở hai mắt ra, hào quang đen thẫm lóe lên một cái rồi biến mất.

"Ám Ảnh Công đã đại thành."

Cái võ giả liên minh Huyết Thứ Hệ Hắc Ám kia bản thân cũng chỉ là tu luyện môn công pháp này đến cấp bậc đại thành mà thôi, cho nên Phong Vân làm rất nhanh.

Sau khi Ám Ảnh Công đại thành, mỗi lần Phong Vân vận chuyển công pháp này sẽ càng có nhiều nguyên lực thuộc tính Hắc Ám dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Mà khí tức của hắn cũng càng trở nên bình thản hơn.

Trước đó hắn tu luyện Kim Diệu Công, cộng thêm Thiên phú Kiếm Đạo gia tăng, cả người đều lộ ra sự sắc bén, vô cùng lạnh lùng.

Bây giờ nhìn lại rất bình thản, không nhìn ra sâu cạn.

"Rất tốt, như vậy người khác sẽ không thể phán đoán được thực lực của ta."

Phong Vân tâm tình không tệ, thiên phú Hệ Hắc Âm này quả thực vô cùng tốt.

Tiếp đó, thân thể của hắn động một cái lập tức biến mất ở trong phòng, một giây kế tiếp lại xuất hiện một lần nữa, không có chút dấu hiệu nào.

"Dung nhập vào hắc ám, trời sinh chính là thích khách."

Phong Vân cảm thán một tiếng.

...

Từ trong nhà trọ đi ra, Phong Vân rất nhanh đã chạy đến phòng học.

Là một căn phòng rất rộng mở ở bên trong diễn võ trường, lúc này ở bên trong đã có rất nhiều người, không dưới một trăm người.

Các học viên trường cao đẳng Tinh Diệu bình thường đi Tháp Thánh Nguyên tu hành khá ít, phần lớn đều dành thời gian gia tăng phương diện công pháp võ thuật này.

Dù sao chỉ có hiểu biết hết các loại này thì tu hành mới càng thuận lợi.

Nhưng những thứ này đối với Phong Vân hoàn toàn không phải là vấn đề lớn, nếu hắn có bộ công pháp nào không hiểu thì trực tiếp hình chiếu người am hiểu môn công pháp này, sau đó tuôn ra là xong chuyện.

Lão sư còn chưa đến, Phong Vân nhận rồi không có việc gì làm trực tiếp hình chiếu tất cả các học viên ở trong phòng học.

Kết quả đúng như hấn dự đoán, những học viên này rơi xuống cột vật phẩm đều là những thứ bình bình không có gì đặc biệt, hoàn toàn không thể hấp dẫn sự chú ý của hấn.

"Bất tri bất giác, ánh mắt của ta đã cao như vậy rồi sao."

Thật ra thì những học viên này không kém, mỗi người này nếu như thả ở trong ngoại thành cũng đủ để càn quét hết tất cả những người trẻ tuổi.

Nhưng bây giờ, Phong Vân đã không còn là hấn của trước đây, những học viên này rất phù hợp với những yêu cầu lúc trước của hấn, nhưng bây giờ cũng chỉ là nhìn nhiều một chút mà thôi.

"Lão sư đến rồi."

Đúng lúc đó, một người đàn ông trung niên mang huy chương giáo sư từ bên ngoài đi tới.

"Các bạn học, buổi sáng tốt lành, ta là thầy giáo của các ngươi, Vạn Quy Thiên."

Nam tử trung niên đi đến trên giảng đài, cười khẽ nói: "Từ giờ trở đi, ta đến để dạy cho các ngươi công pháp cấp ba 《Thối Ngọc Công》 phương thức và những yêu cầu cần chú ý..."

Sau đó nói cái gì nữa Phong Vân đã không còn để ý nữa, bởi vì trước tiên hấn lựa chọn hình chiếu.

[Hình chiếu người] : Vạn Quy Thiên

[Tuổi tác] : 37 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Thôn Quyền 》 , võ kỹ cấp ba 《 Kim Cang Quyền 》 , công pháp cấp ba 《 Thối Ngọc Công 》 ...

Nếu không có thuộc tính hấn cũng không nhất thiết phải ở lại đây, tìm cơ hội len lén chạy trốn từ cửa sau.

Sau đó, hấn lần lượt đi đến chỗ mấy lão sư kia, hình chiếu ra cũng chỉ là võ giả bình thường.

Điều này cũng làm cho Phong Vân cảm khái, quả nhiên võ giả thuộc tính không phải là có thể gặp một cách dễ dàng như vậy, cho dù là ở bên trong trường cao đẳng Tinh Diệu.

Tới người lão sư thứ mười, trời không phụ lòng người, cuối cùng cũng để Phong Vân gặp được một vị võ giả thuộc tính.

Chương 40: Công pháp thuộc tính thủy, Thương Lãng Quyết!

Chương 40: Công pháp thuộc tính thủy, Thương Lãng Quyết!

Người đó là một lão sư nữ trẻ tuổi, khi nàng xuất hiện Phong Vân còn có chút kinh ngạc, bởi vì đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một lão sư trẻ tuổi như vậy.

Trước đó, cơ bản đều là 35 tuổi trở lên.

"Các bạn học, ta là lão sư của các ngươi Tập Nhược Nhiên..."

Tập Nhược Nhiên mặc một bộ quần áo luyện công màu xanh, tóc màu đen được thắt bím đuôi ngựa, thoạt nhìn tư thế hiên ngang, cộng thêm ngũ quan nhìn không tệ, cho nên giờ học của nàng có nhân khí cao nhất.

Số lượng học sinh gấp mấy lần lớp của các lão sư khác.

Ánh mắt Phong Vân rơi vào trên người vị lão sư Tập Nhược Nhiên này.

[Hình chiếu người] : Tập Nhược Nhiên

[Tuổi tác] : 26 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba 《 Lam Điệp Bộ Pháp 》 , võ kỹ cấp ba 《 Lạc Hoa Chưởng 》 , công pháp thuộc tính thủy cấp ba 《 Thương Lãng

Quyết 》 , thiên phú hệ thủy trung cấp, bảo khí hạ phẩm cây roi lam tinh, bảo khí hạ phẩm chiến giáo thủy năng...

A?

Phong Vân vốn chỉ tùy ý hình chiếu một phen, trong lòng không có chút hy vọng nào, kết quả lại làm cho hắn một cái kinh hỷ lớn như vậy.

Khó trách vì lão sư Tập Nhược Nhiên này còn trẻ tuổi như vậy đã đạt đến võ giả cao cấp, hóa ra là võ giả thuộc tính Thủy, còn là trung cấp.

"Đúng vậy, xem ra 1000 điểm số này xài rất đáng giá."

Phong Vân nhủ thầm trong lòng, nếu không cho dù là hắn cũng sẽ cảm thấy đau lòng.

Hắn không lập tức rời khỏi đây, mà lựa chọn trực tiếp ở chỗ này khiêu chiến hình chiếu Tập Nhược Nhiên.

Ở trước mặt bản tôn khiêu chiến hình chiếu có lẽ sẽ có hiệu quả đặc biệt không giống nhau.

Nhưng mà làm năm lần, trừ lúc ban đầu rơi xuống một 《 Lạc Hoa Chương 》 thì bốn lần tiếp theo, một cọng lông cũng không có.

Được rồi, là hắn nghĩ nhiều.

Trên mục giảng, vị lão sư Tập Nhược Nhiên kia vẫn đang giảng bài như cũ.

Phong Vân không có tâm trạng nghe vào, dù sao hình chiếu đã tới tay.

Tìm một cơ hội, hắn lén chạy ra ngoài.

"Xem ra trong đám lão sư phần lớn đều là võ giả bình thường..."

Trải qua lần này, Phong Vân cũng biết luận chiến thuật những lão sư này sợ là còn không lợi hại bằng những học viên trên cường bảng kia.

Sở dĩ bọn họ có thể trở thành lão sư chẳng qua là có kinh nghiệm phong phú mà thôi.

Dù sao trường cao đẳng này không cần lão sư mạnh như thế nào, chỉ cần biết dạy học là được.

"Tiếp theo chính là muốn mang 《Thương Lãng Quyết》 bạo ra."

Cứ như vậy, hần Hệ Mộc có Kim Diệu Công, Hệ Thủy có Thương Lãng Quyết, Hệ Hắc Âm có Âm Ảnh Công.

"Đúng rồi, Tôn Tiểu Mỹ thiên phú Hệ Mộc và Ất Mộc Công còn chưa bạo ra..."

Hệ Mộc và Hệ Thủy đều có đủ khép lại vết thương khôi phục thể lực, hần cùng lúc nắm giữ hai loại thuộc tính này, một khi tu hành, trong cơ thể sẽ có nguyên lực của hai loại thuộc tính này.

Đến lúc đó, bất luận là bị thương hay là nguyên lực tiêu hao quá lớn cũng đều có thể khôi phục nhanh chóng.

Có thể nói là vật cần thiết cho nhà lữ hành đánh quái.

"Chính là không biết lúc nào mới quét ra được."

Phong Vân cũng có chút bất đắc dĩ, vận khí của vậy này hư vô mù mịt, lúc tốt thì có thể một lần là tuôn ra cho người, lúc không tốt thì mười ngày nửa tháng một cái lông cũng không có là rất bình thường.

Nhớ tới kiếp trước 10 liền rút, cái gì chanh thẻ, cái gì SSR, cái gì thẻ năm sao, đều vô duyên với hắn.

"Được rồi, có thể một bên kiểm lời điểm số một bên quét, hai cái không tệ."

Ngược lại quét hình chiếu cũng chỉ là chuyện nửa khắc nhất thời, trong lúc này hoàn toàn có thể làm những chuyện khác, không cần đặc biệt đi tốn thời gian.

Bên trong Tháp Thánh Nguyên tu hàng để cho Phong Vân thể nghiệm được cái gì là cảm giác nổ tung một trận thoải mái, lại để cho hắn tu luyện tầm thường, vậy thật sự là không thú vị.

"Đây chính là tác dụng của Tụ Nguyên Trận, xem ra sau này ta cũng cần phải trở thành một Trận Pháp Sư."

Phong Vân nghĩ thầm trong lòng, như vậy hắn sẽ có thể tự bố chí một cái Tụ Nguyên Trận cho mình.

Nhưng mà mấy ngày nay, hắn đi vòng quanh trường cao đẳng, cũng không tìm được Trận Pháp Sư, đừng nói là Trận Pháp Sư, ngay cả Luyện Đan Sư cũng không có.

Hắn biết những người này đều là hàng hiếm, coi như có khăng định cũng đã nằm trong vòng bảo vệ.

Đây đều là những tài nguyên cần bảo hộ, không cho phép chịu bất kỳ tổn thương nào.

...

Đi đến đại sảnh nhiệm vụ lần nữa.

Lần này Phong Vân không dừng ở nhiệm vụ cấp Bạch và cấp Hôi mà là đi thẳng tới nhiệm vụ cấp Hắc màn sáng ở một bên.

Đây là chỗ các võ giả cao cấp tiến nhận nhiệm vụ.

So sánh với chỗ cấp Bạch và cấp Hôi một đám người vây xem, nơi này căn bản không có người nào.

"Tiểu tử này là ai vậy? Lại dám đi nhận nhiệm vụ cấp Hắc? Ta không nhìn nhầm chứ."

"Nhìn cũng chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi đã có thực lực của võ giả cao cấp sao? Đùa gì vậy!"

"Đừng đùa, có được thực lực của võ giả cao cấp đã sớm nằm trên Cường Bảng, chúng ta sao có thể không biết."

"Cũng không nhất định, có vài học viên đều đã không lên tiếng thì thôi một khi lên tiếng thì kinh người, các người quên Trịnh Sơn sao?"

Trịnh Sơn, hiện giờ là thứ mười Cường Bảng.

Trước đó, ban đầu hắn chỉ là một đệ tử tầm thường mà thôi, thuộc về loại tiêu trong suốt, không tranh với người, trung trực.

Nhưng ở bài danh khảo hạch lại xuất hiện lực lượng mới, lấy thói công vô thượng lôi cuốn thế lực lớn, một đường đánh bại đối thủ, cường thế du ngoạn thứ mười Cường Bảng, đến nay bị tôn làm thần thoại, làm người ta bàn tán say sưa.

Nhắc tới Trịnh Sơn, những học viên này đều thấy tức cười.

"Trịnh Sơn thế nhưng yên lặng rất lâu, cái tiểu thiếu niên này nhìn qua mới khoảng mười bốn mười lăm tuổi, tuổi còn rất trẻ, không thể có chuyện

như vậy."

"Ai nói không phải đâu, đã như vậy không cần quan tâm đến hẳn."

"..."

Phong Vân không để ý đến âm thanh xung quanh, hẳn đi thẳng tới trước màn hình nhiệm vụ cấp Hắc.

Nhiệm vụ cấp Hắc không nhiều, chỉ có vụn vụn mấy cái.

Một lát sau, Phong Vân tìm được nhiệm vụ hài lòng.

Thứ tư đi nhiệm vụ thứ ba tin tức.

[Nhiệm vụ] : Đánh chết tiểu đội Bạo Phong gồm năm thành viên

[Tình hình cụ thể và tỉ mỉ] : Tiểu đội Bạo Phong năm thành viên theo thứ tự là đội trưởng Bạo Phong, thành viên có Toàn Phong, Cụ Phong, Cuồng Phong, Tật Phong, trừ đội trưởng Bạo Phong và Toàn Phong là võ giả cao cấp ra còn lại đều là võ giả trung cấp.

[Độ khó của nhiệm vụ] : Cấp Hắc

[Thù lao nhiệm vụ] : 5w điểm số (cần mang đầu của năm thành viên trong tiểu đội Bạo Phong về, ấn theo đầu người tính điểm số, một đầu 1w).

[Chú thích] : Nhiệm vụ này là Lâm gia tuyên bố, tin tức cụ thể mời đi hỏi Lâm gia

Trường cao đẳng Tinh Diệu coi như là căn cứ trung tâm của Tinh Diệu, có hợp tác với rất nhiều gia tộc và công ty, một chút nhiệm vụ cũng sẽ tuyên bố đến đây, cung cấp cho các học viên lựa chọn.

Đây chính là chỗ tốt của chính phủ, ai cũng sẽ đến đây nịnh bợ.

Mà những học viên trong trường cao đẳng Tinh Diệu, một khi tốt nghiệp cũng sẽ được

Mà những học viên trong trường cao đẳng Tinh Diệu, một khi tốt nghiệp cũng sẽ được thế lực khắp nơi săn đón.

Có thể nói, một khi vào trường cao đẳng này thì đồng nghĩa với bước nửa bước lên con đường đỉnh cao đời người.

Cũng khó trách nhiều người muốn vót nhọn đầu để chui vào như vậy.

"Ba ngày sau sao..."

Sau khi tiếp được nhiệm vụ, Phong Vân nhận được nhắc nhở của nhiệm vụ, để hẳn ba ngày sau đi Lâm gia hỏi thăm tin tức cụ thể.

"Cái gì? Hẳn thật sự tiếp nhận nhiệm vụ cấp Hắc, hơn nữa còn là nhiệm vụ đánh lén tiểu đội Bạo Phong!"

"Tiểu đội Bạo Phong, đây chính là tiểu đội võ giả có tiếng xấu vang xa, không biết ở dã ngoại đã cướp giết bao nhiêu võ giả, trong đó còn có hai gã võ giả cao cấp trấn giữ!"

"Tiểu thiếu niên này rốt cuộc nghĩ như thế nào?"

Dưới ánh mắt im lặng của mọi người, Phong Vân bình tĩnh đi ra khỏi đại sảnh.

Chương 41: Bị xem thường

【 Chiến đấu với hình chiếu thắng lợi 】

【 Roi xuống 】 : Võ kỹ cấp ba 《 Hạc Ảnh Bộ 》

"Có hiển hóa không?"

"Hiển hóa!"

【 Hiển hóa võ kỹ cấp ba 《 Hạc Ảnh Bộ 》 . . . Hiển hóa bên trong. . .
Hiển hóa thành công! 】

Oanh!

Tin tức không lồ lần nữa vọt tới, dung nhập vào trong trí nhớ của Phong Vân.

Cũng không lâu lắm, lúc sau khi hấn mở mắt lần nữa, bóng dáng khê động, chỗ cũ chỉ lưu lại một tàn ảnh.

Hô!

Lúc sau gió thổi tàn ảnh tán ra, bản thân Phong Vân đã xuất hiện ở bên ngoài khoảng trăm mét, giống như đã hóa thành linh hạc * , sức hút của mặt đất rốt cuộc đã không có cách nào trói buộc được hấn.

" Dung nhập thêm nguyên lực thuộc tính Phong, tốc độ còn có thể tăng thêm một chút."

Phong Vân tâm niệm vừa động, liền vận hành một quyền công pháp nhị giai thuộc tính Phong 《 Thanh Phong Quyết 》 .

Nhất thời bên trong cơ thể hắn nguyên lực thuộc tính Phong dung nhập vào bên trong thân pháp.

Vèo!

Vô thanh vô tức, tốc độ của hắn đã nhanh một chút, thậm chí trước kia trên cơ bản thoát nhìn đã linh động phiêu dật rồi.

Đây là sức mạnh thuộc tính Phong .

"Ta chỉ mới đạt đến thiên phú hệ Phong cấp thấp đã tăng lên đến mức này, nếu như đạt đến trung cấp hoặc là cao cấp, thì không phải là bay lên trời sao?."

Phong Vân dừng lại, lẩm bẩm.,

Hơn nữa, nếu như thiên phú hệ Phong cao, không cần đạt tới cảnh giới Tông Sư cũng có thể ngự không phi hành!

Đây cũng là ưu thế to lớn của võ giả thiên phú hệ Phong cao cấp.

...

Ba ngày sau.

Phong Vân rời khỏi trường cao đẳng, đi đến Lâm gia.

Chỉ thấy một tòa biệt thự coi như là đại khí nằm trên bãi cỏ xanh, nơi này chính là đích đến.

Lâm gia ở trong nội thành Tinh Diệu là một gia tộc trung đẳng, so không được với những đại gia tộc kia.

Nhưng mà mặc kệ như thế nào, so với những gia tộc bên ngoài thành kia thì tốt hơn vô số lần.

Lúc Phong Vân đi đến cửa Lâm gia, sớm có người ở chỗ đó chờ hắn.

Chính là một vị lão nhân gia mặc trang phục chính thức, tuy rằng tóc bạc đầy đầu, nhưng tinh thần quắc thước * , nhất là hai mắt, sáng ngời rất có tinh thần.

*Quắc thước: Ý là tinh thần sáng suốt,

Thời điểm lão nhìn thấy Phong Vân thời điểm, trong mắt lộ ra một tia dị sắc, hiển nhiên là không nghĩ tới đến đây là một đệ tử trẻ như vậy.

Hắn vô thức đánh giá Phong Vân, kết quả phát hiện hắn căn bản không nhìn thấu được thiếu niên trước mắt này, tựa như lục bình không rễ, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy Phong Vân, căn bản là không biết nơi này có một người đang đứng.

"Xin chào, xin hỏi người có phải là Phong Vân không?"

"Đúng vậy." Phong Vân gật đầu nói.

"Mời đi theo ta, gia chủ cùng mấy vị khách khanh * đã ở bên trong., "

Lão nhân dẫn đường cho Phong Vân, dẫn hắn vào Lâm gia.

Tiến vào biệt thự Lâm gia, địa thế đột nhiên rộng rãi ra, một diễn võ trường rộng lớn nằm trên đó, phía sau chính là kiến trúc Lâm gia.

Mà ở trên diễn võ trường kia, lúc này đang có vài đạo bóng dáng đang đứng thẳng, giống như đang thảo luận cái gì.

Sau khi lão nhân đi vào, lập tức thấp giọng thì thầm nói gì đó với một trung niên hơn bốn mươi tuổi trong đám người.

Người này thân hình cao lớn, chỉ đứng đó cũng đã có một cỗ uy nghiêm không hiểu được liền lan ra, làm cho người ta không dám nhìn thẳng hắn.

Lúc này, sau khi lão nhân nói xong, người trung niên kia lập tức đi đến trước mặt Phong Vân, nhẹ nhàng ôm quyền nói:

"Phong Vân tiểu huynh đệ, tại hạ là gia chủ Lâm gia Lâm Nam Thiên, người nhất định phải nhận nhiệm vụ này sao, tiểu đội Bạo Phong cũng không phải dễ trêu vào."

Lâm Nam Thiên hiển nhiên không đánh giá cao Phong Vân, tiểu đội Bạo Phong thế nhưng có đến hai tên võ giả Cao Cấp.

Thiếu niên trước mắt nhìn thế nào cũng thấy bộ dáng không đáng tin cậy được.

Lúc này, ba khách khanh khác nghe được thanh âm từng người cũng đi tới.

Khi bọn hắn thấy Phong Vân, thần sắc cũng đều khác nhau, trong ánh mắt tràn ngập hoài nghi.

Không, cho dù ai nhìn thấy tiểu thiếu niên còn trẻ như vậy cũng sẽ hoài nghi.

"Ta đi tới đây, chính là vì nhiệm vụ này."

Phong Vân bình tĩnh nói.

Thấy thế, Lâm Nam Thiên cảm thấy đau đầu, tuy rằng hắn muốn cự tuyệt, nhưng mà ngại mặt mũi của trường cao đẳng Tinh Diệu, lại không thể nói rõ được.

Nguyên bản là hắn muốn tìm một vị đệ tử lợi hại hoặc là một lão sư của trường cao đẳng Tinh Diệu, kết quả tới đây lại là một vị thiếu niên non nớt như vậy, làm cho hắn lâm vào tình thế khó xử.

Những học viên trên Cường Bảng hắn biết, căn bản cũng không có Phong Vân.

Mà lúc này đây, một vị khách khanh tên là Tề Hoàn đột nhiên đứng ra, là một người nam nhân trung niên, ước chừng hơn 30 tuổi, tay cầm một chuôi chiến đao, trên người khí tức rất nặng.

Hắn nhìn Phong Vân nói: "Tiểu gia hỏa, lần này chúng ta chính là đi dốc sức liều mạng, chứ không phải là trò chơi trẻ con, cũng không phải thí luyện gì, người nếu như muốn đi cũng được, vượt qua được mùi chiêu của ta."

"Thuận tiện nói một chút, ta chính là võ giả Cao Cấp."

Hiển nhiên, vị khách khanh Tề Hoàn này là muốn mượn cái này để Phong Vân biết khó mà lui.

Lâm Nam Thiên đứng bên cạnh cũng không nói gì thêm, xem như ngầm đồng ý.

"Được."

Phong Vân chỉ phun ra một chữ này.

Tề Hoành nghe xong lông mày xoắn lại, sờ dĩ hấn nói như vậy là nghĩ muốn Phong Vân biết khó mà lui, kết quả đối phương còn đồng ý.

Thật là một gia hỏa cố chấp.

"Cũng được, ta đây liền xuất ra toàn lực, để cho ngươi biết chỗ đáng sợ của võ giả Cao Cấp, để cho ngươi biết đây không phải là trò chơi."

Khách khanh trung niên Tề Hoành trầm nghĩ trong lòng.

Lâm Nam Thiên cùng hai gã khách khanh khác thối lui ra bên cạnh, lưu lại không gian đầy đủ.

Thấy sự giằng co của hai người trên sân, trong nội tâm Lâm Nam Thiên cũng nghĩ như vậy, cho nên, vị Phong Vân hấn là phải biết biết khó mà lui, chủ động buông tha nhiệm vụ này.

Trường cao đẳng Tinh Diệu dù sao cũng là thế lực lớn, so với Lâm gia bọn hấn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, có thể không đắc tội tận lực liền không đắc tội.

...

Bên trong Diễn võ trường .

Phong Vân và Tề Hoành đứng đối diện nhau.

Người sau lạnh nhạt tự nhiên đứng ở nơi đó, toát ra một loại khí chất trầm ổn.

"Ngươi xuất thủ trước đi."

Tề Hoành mở miệng nói, nắm chắc thắng lợi trong tay.

Phong Vân mặt không biểu tình, tay phải đặt ở trên chuôi kiếm, rút kiếm, chém ra.

Coong!

Sáu đạo kiếm quang ngân sắc thổi qua, bao trùm quanh người Tề Hoành.

Tề Hoành tự tin cười một tiếng, tay cầm chiến đao trái phải vung lên, đao ảnh đơn giản tràn ngập quấy phá kiếm quang.

"Chỉ có thế này thôi sao? Xuất ra bản lĩnh thật của ngươi đi."

Nhưng mà, đối diện Phong Vân lại thu kiếm vào vỏ, phảng phất như thắng bại đã phân rõ.

Tề Hoành thấy một màn như vậy, đang muốn mở miệng nói cái gì, bỗng nhiên cảm giác được cái gì, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy y phục trên người mình chẳng biết lúc nào nứt ra một cái lỗ hồng, vết máu nhàn nhạt đang chảy ra.

Cái này. ..

Tề Hoành trừng mắt thật to, không thể tin được vào những gì mình đang thấy.

Hắn sững sờ ngay tại chỗ, sau một hồi, tự giễu cười một tiếng, "Ta thua rồi."

Hắn biết, nếu như không phải Phong Vân hạ thủ lưu tình, thì một kiếm này đã có thể lấy mạng của hắn, kiếm của đối phương nhanh đến mức không thể tin được, giết người trong lúc vô hình, làm cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Bên cạnh, Lâm Nam Thiên và hai vị khách khanh biểu tình giống như gặp quỷ kinh ngạc đến ngây người.

Chương 42: Lại xuất hiện thiên phú kiếm đạo trung cấp!

Chương 42: Lại xuất hiện thiên phú kiếm đạo trung cấp!

Bây giờ xem ra, hoàn toàn không có chuyện như vậy.

“Một kiếm đánh bại Tề Hoàn, hẳn ta là võ giả cao cấp đây!”

Một vị khách khanh lâm bảm nói, tròng mắt sắp lồi ra ngoài rồi.

Một vị khách khác cũng kinh ngạc không kém, miệng há lớn, đủ để nhét một quả bóng.

“Quả nhiên đệ tử trường cao đẳng Tinh Diệu đều là quái vật, không thể nghĩ theo lẽ thường.”

Lâm Nam Thiên cười khở một tiếng, phí công ông ta còn lo lắng cho Phong Vân, đúng là dư thừa rồi.

Sau đó, ánh mắt ông ta lập tức sáng ngời, Phong Vân mạnh như vậy, thì nhiệm vụ lần này càng nắm chắc hơn.

Nghĩ đến đây, ông ta lập tức đi lên phía trước, nói với Phong Vân:

“Không ngờ Phong Vân tiểu huynh đệ lại mạnh như vậy, là ta sai, ta xin lỗi người.”

Thái độ của ông ta rất chân thành.

Đôi với yêu nghiệt thiên tài như vậy, chỉ cần Lâm Nam Thiên không ngốc, sẽ đi kết giao.

Phong Vân cũng không nói gì thêm, chỉ gật đầu.

Sau đó, Lâm Nam Thiên mời đám người Phong Vân vào biệt thự ăn tiệc, các món ăn quý hiếm mới lạ đều được mang lên, không phải các món bình thường có thể so được...

Mỗi món ăn đều được mang đến từ bên ngoài thành phố, là cấp quý hiếm, không phải cứ có tiền là có thể ăn.

Ví dụ như thịt, đều là thịt hung thú, còn là hung thú tứ cấp, giá trị xa xỉ.

Rau quả cũng do dùng nguyên lực tỉ mỉ nuôi dưỡng, gạo cũng vậy.

Từ khi thiên địa dị biến đến nay, những món ăn này cũng đều thay đổi, nguyên lực được vận dụng trong tất cả các lĩnh vực sinh hoạt.

Nhưng chỉ võ giả mới có thể hưởng thụ.

Phong Vân nghĩ đến mọi người ở viện phúc lợi ngoài thành, hẳn thầm nghĩ, sau khi nhiệm vụ lần này hoàn thành, sẽ trở về một chuyến.

Những đan dược hẳn lấy được trong hình chiếu, nếu không cần có thể đem đi bán, sẽ đổi được không ít tiền.

Sau đó xem có thể mua được một ngôi nhà trong nội thành không, rồi đón đám người Tiểu Lam tử đến ở.

Trên bàn rượu.

Lâm Nam Thiên nói ra ân oán giữa ông ta và tiểu đội Bạo Phong.

Thì ra tiểu đội Bạo Phong vẫn luôn chiếm giữ cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương để buôn bán mậu dịch, nhưng lại chuyên môn ra tay với các gia tộc nhỏ, còn những thế lực lớn thì không dám động.

Lần trước, con trai Lâm Nam Thiên muốn đến cứ địa Tử Dương chơi, vì vậy cùng xuất phát với thương đội của Lâm gia, kết quả lại gặp tiểu đội Bạo Phong, bị bọn họ sát hại tàn nhẫn.

Vì vậy, Lâm Nam Thiên mới muốn trường cao đẳng Tinh Diệu giúp đỡ, tiêu diệt tiểu đội Bạo Phong.

“Nghe nói tiểu đội Bạo Phong này là thú liệp giả của cứ địa Tử Dương...” Lâm Nam Thiên nói.

Cứ địa Tử Dương sao?

Trong lòng Phong Vân thâm nghĩ, đây là cứ địa tam đẳng, đồng cấp với cứ địa Tinh Diệu.

Lúc trước, nghe nói vì muốn đả thông thông đạo mậu dịch này, từng có mười mấy tên võ giả Tiên Thiên xuất hiện ở hai cứ địa này, thậm chí theo lời đồn còn có võ giả cấp Tông Sư xuất thủ, phải trả giá đại giới mới đả thông được thông đạo này.

Cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương đều là cứ địa tam đẳng, trên thế giới có rất nhiều cứ địa như vậy, còn cứ địa cao hơn là nhị đẳng, thậm chí là nhất đẳng, lại có rất ít.

Theo Phong Vân biết, bây giờ, trong mấy trăm vạn dặm quanh đây, cũng chỉ có một cứ địa nhị đẳng, tên là cứ địa Giang Hải.

Quy mô của cứ địa nhị đẳng lớn hơn những cứ địa tam đẳng rất nhiều, bên trong cường giả nhiều như mây, quan trọng nhất là, ở cứ địa nhị đẳng,

sẽ có võ kỹ và công pháp từ tam giai trở lên.

Đương nhiên, cứ địa tam đẳng cũng có, chỉ là rất ít.

Dù sao đến nay, hình chiếu của Phong Vân nhiều như vậy, nhưng chưa từng nhìn thấy võ kỹ và công pháp tam giai trở lên ở trên người bất kỳ ai.

Thậm chí, cũng không có người có thiên phú thuộc tính cao đẳng.

Sau khi tiệc rượu kết thúc, Lâm Nam Thiên sắp xếp chỗ ở cho Phong Vân, hẹn sáng sớm ngày mai sẽ đi.

Ban đêm.

Trong một căn phòng xa hoa.

Phong Vân đang ngồi tu hành, đồng thời, ý thức trong đầu đang khiêu chiến với hình chiếu của Trần Xuyên Danh.

[Trận chiến với hình chiếu Trần Xuyên Danh thắng lợi!]

[Roi xuống] : Không có

...

[Trận chiến với hình chiếu Trần Xuyên Danh thắng lợi!]

[Roi xuống] : Không có

...

[Trận chiến với hình chiếu Trần Xuyên Danh thắng lợi!]

[Roi xuống] : Thiên phú kiếm đạo trung cấp

“Có hiển hóa không?”

Rốt cuộc cũng rơi ra rồi...

Phong Vân nghe thấy tiếng nhắc nhở trong đầu, sắc mặt khẽ động, không chút do dự chọn hiển hóa.

[Hiển hóa thiên phú kiếm đạo trung cấp... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

Oanh!

Ánh sáng kiếm đạo hoàn toàn giống lúc trước nhanh chóng dung nhập vào cơ thể Phong Vân, dung hợp với thiên phú kiếm đạo trung cấp vốn có của hắn.

“Keng!” “Keng!” “Keng!”...

Có lẽ là vì hai loại thiên phú kiếm đạo trung cấp dung hợp với nhau, dẫn đến khí tức kiếm đạo lần này của Phong Vân toát ra ngoài càng nhiều, đã bao phủ toàn bộ biệt thự Lâm gia.

Nhất thời, những kiếm chiến của Lâm gia đều chấn động, giống như bị cái gì đó triệu hoán.

Động tĩnh này lập tức làm đám người Lâm Nam Thiên chú ý, bọn họ cực kỳ hoảng sợ, nhìn cảnh tượng trước mắt, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng một khắc sau, tất cả đã bình tĩnh lại, những thanh kiếm chiến kia cũng khôi phục bình thường.

“Đã xảy ra chuyện gì? Tại sao những thanh kiếm chiến này đang êm đẹp lại chấn động như thế?”

Lâm Nam Thiên nghi ngờ nói.

Một màn này quá yêu dị, gặp quý à?

Ba vị khách khanh cũng nhìn nhau, người nhìn ta, ta nhìn người, trên mặt đều mờ mịt.

Ông lão kia do dự một lát, rồi nói: “Ta từng nhìn thấy lúc thiên phú kiếm đạo của một vị thiên tài kiếm đạo thức tỉnh, khiến những thanh kiếm chiến trong vòng năm trăm mét đồng thời chấn động, giống như nghênh đón chủ nhân.”

“Lâm lão, người nói là, ở đây có người thức tỉnh thiên phú kiếm đạo?”
Lâm Nam Thiên hiểu ý nói.

“Không sai.” Ông lão kia gật đầu nói.

“Vậy là ai chứ?” Lâm Nam Thiên dò hỏi.

Ông lão lại lắc đầu: “Không biết.”

“Gia chủ, tôi nhớ vị Phong Vân kia, chính là dùng kiếm...” Lúc này, có một vị khách khanh chân chờ nói.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Lâm Nam Thiên chấn động, không nhận được nhìn về gian phòng của Phong Vân, nhưng cuối cùng cũng không đi hỏi.

Thiên phú của mỗi người đều vô cùng bí ẩn, hỏi thăm chính là tối kỵ

Chương 43: Hung thú hình người

Chương 43: Hung thú hình người

Trong phòng, Phong Vân thu liễm khí tức Kiếm Đạo của bản thân lại.

Cho đến lúc đó, có lẽ hẳn có thể lĩnh ngộ đến 'Kiếm chi ý cảnh', cũng chính là loại 'Kiếm ý' tồn tại trong truyền thuyết đó.

Nếu có thể lĩnh ngộ được kiếm ý, đến lúc đó bất kỳ võ giả nào sử dụng kiếm khi gặp được hắn, thì giống như thần tử gặp được Hoàng Đế, trời sinh đã thấp hơn hắn một đoạn.

Bên ngoài.

Cuối cùng bọn người Lâm Nam cũng không có tới tìm Phong Vân để hỏi thăm, có phải là Phong Vân hay không, bọn họ không thể dò xét.

Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Có thể lên làm gia chủ, tự nhiên không phải loại người cổ hủ.

...

Ngày hôm sau.

Phong Vân dậy thật sớm, cùng Lâm Nam Thiên và ba vị khách khanh đi ra cứ địa, hướng về đường mật dịch cứ địa Tử Dương và cứ địa Tinh Diệu mà đi.

Cái gọi là đường mật dịch, kỳ thật chỉ là một con đường không quá rõ ràng mà thôi.

Mà những nhóm võ giả tông sư cùng Tiên Thiên đã thông con đường này, chỉ là muốn loại bỏ những hung thú cao cấp mà thôi.

Nhưng mà hung thú dưới cấp 7 vẫn còn.

Cho nên lui tới hai cứ địa này, võ giả nhất định phải có thực lực Cao Cấp mới đi được.

Toàn bộ cứ địa Tinh Diệu, thế lực có được thực lực bực này cũng không nhiều lắm.

Lâm gia trong thế lực đông đảo miễn cưỡng có thể xem như loại trung đẳng.

"Tiểu đội Bạo Phong tạm thời ở trong một sơn trại không xa ở cuối đường mật dịch trong cứ điểm này."

Trên đường đi Lâm Nam Thiên giải thích cho Phong Vân.

Phong Vân bất ngờ gật gật đầu, giả bộ như đang lắng nghe, kỳ thật trong thâm tâm ý thức của hắn sớm đã khiêu chiếu với những hình chiếu kia.

...

Tồn chừng nửa ngày Phong Vân và bọn người Lâm Nam Thiên đã đi tới sâu bên trong rừng rậm cạnh đường mật dịch.

Trên đường chém giết rất nhiều hung thú, rất nhanh lờ mờ xuất hiện trước mặt bọn họ là một sơn trại trên một ngọn núi.

"Căn cứ tin tức có được tiểu đội Bạo Phong đang ở bên trong, đám gia hỏa này xem đây là chỗ ở tạm thời nên thiết lập rất nhiều chướng ngại, cho dù là võ giả Cao Cấp cũng khó mà tiếp cận được."

Lâm Nam Thiên trầm giọng nói.

Phong Vân nhìn sơn trại trước mắt, tuy rằng không khí quái lạ, nhưng mà nếu muốn kiến tạo xây dựng ở địa phương dã ngoại như thế này, chỉ dựa vào tiểu đội Bạo Phong, muốn làm được đến thế này cũng không dễ dàng gì.

"Cứ điểm này của bọn họ phòng thủ rất kiên cố, hơn nữa còn có rất nhiều chướng ngại, lúc trước có mấy nhóm võ giả trước sau tới tấn công cũng không xông vào được."

Lâm Nam Thiên nhìn mấy người bên cạnh mở miệng nói: "Ta đề nghị ở bên chờ bọn họ chủ động đi ra, sau đó giết làm cho bọn họ hốt tay không kịp."

"Tán thành."

Ba vị khách khanh kia gật đầu nói.,

Nhưng mà, đúng lúc đó, Phong Vân lại đột nhiên bước ra trực tiếp đi về sơn trại kia.

"Phong Vân!"

Lâm Nam Thiên và ba vị khách khanh thấy một màn như vậy thì cực kỳ hoảng sợ, muốn ngăn cản, nhưng mà tốc độ của Phong Vân quá nhanh, nhẹ nhàng lướt qua đã cách xa vài trăm mét đi đến trước trại trên núi kia.

Lúc này trên tường thành sơn trại bỗng nhiên xuất hiện một số cửa động nhỏ.

"Huu!" "Huu!" "Huu!" . . .

Một giây sau, chỉ thấy từ trong những cửa động nhỏ đó bắn ra vô số mũi tên đuôi lông vũ bay đầy trời, rậm rạp chằng chịt giống như trời mưa, trong khoảnh khắc đã bao phủ Phong Vân, làm cho hắn không có chỗ nào có thể trốn được.

Xong! !

Bọn người Lâm Nam Thiên ở xa xa thấy một màn như vậy, trong nội tâm lại không đành lòng nhìn nữa, phảng phất đã đoán được tình cảnh Phong Vân sẽ bị bắn thành con nhím.

Bất quá đúng lúc này khí thế trên người Phong Vân bỗng nhiên bạo phát, phát ra hào quang kim sắc và đỏ thẫm đan xen lưu chuyển vào nhau.

Tên đuôi lông vũ chằng chịt rậm rạp rơi vào trên người Phong Vân trực tiếp bị bắn ra, hoặc đứt gãy, hoặc văng tung tóe, tóm lại trên người hắn ngay cả một dấu vết cũng không lưu lại.

Trong nháy mắt ở dưới chân hắn, chắt đầy những mũi tên hợp kim.

"Cái này. . ."

Lâm Nam Thiên và ba vị khách khanh kia từng người trợn mắt há hốc mồm, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Động tĩnh ở đây rất nhanh đã kinh động đến tiểu đội Bạo Phong trong sơn trại.

Âm thanh xé gió vang lên, cũng không lâu lắm, trên đầu tường sơn trại, xuất hiện năm đạo bóng dáng, từng người đều tản ra khí tức thiết huyết vừa nhìn đã biết không phải là loại lương thiện gì.

Bọn họ trên cao nhìn xuống nhìn Phong Vân, khi thấy những mũi tên chất đống trước mặt Phong Vân thần sắc không khỏi ngưng tụ lại.

"Ngươi là ai? Tới nơi này làm gì!"

"Giết các ngươi!"

Phong Vân chỉ nói một câu nói kia, sau đó đi đến một cây đại thụ bên cạnh, trực tiếp nhổ thân cây lên.

"Ầm ầm! !"

Đại địa đều chấn động, Phong Vân vậy mà trực tiếp cứng rắn nhổ cây đại thụ cao lớn lên khỏi mặt đất.

Chân hấn đạp mạnh trên mặt đất.

"Bành!"

Mặt đất nhất thời sụp đổ thành một cái hố sâu to lớn, đầy vết nứt.

Mượn cỗ lực đẩy này, Phong Vân nhảy lên, tựa như một quả đạn pháo bay ra khỏi nòng súng rơi xuống trên cửa lớn sơn trại trực tiếp ôm lấy đại thụ, hung hăng quét qua.

"Oanh ——! !"

Vách tường xung quanh sơn trại đều chấn động, sau một khắc chỉ trong chớp mắt đã sụp đổ tạo thành một lỗ hổng lớn.

Phong Vân từng bước bước vào trong sơn trại.

Thậm chí hẳn không thêm sử dụng cái gọi là võ kỹ nguyên lực, trực tiếp dựa vào khí lực đánh vào trong sơn trại.

Ta dựa vào! !

Bọn người Lâm Nam Thiên ở phía xa nhìn thấy, miệng thật to vẻ mặt bị dọa đến vẻ sợ hãi.

Cái này vẫn còn là người sao?

Bọn họ không cách nào tưởng tượng được, trong thân thể khô ngô của Phong Vân kia sao có thể sinh ra khí lực lớn như vậy, quả thật giống như hung thú hình người đang hoành hành thiên hạ.

Tiểu đội Bạo Phong cũng bị một màn này dọa cho kinh sợ.

Bất quá vừa lúc đó, đội trưởng tiểu đội Bạo Phong tựa hồ cảm nhận được cái gì, trái tim hung hăng nhảy dựng lên, không cần nghĩ ngợi nói:

"Cụ Phong, mau lui lại!"

Nhưng lời còn chưa ra khỏi miệng, bóng dáng Phong Vân bỗng nhiên xuất hiện bên người Cụ Phong, tốc độ vô cùng nhanh đánh ra một quyền.

Kim quang lập loè, chói mắt không gì sánh được.

Võ kỹ Tam giai, Kim Cang Quyền cấp đại thành!

Bành!

Cụ Phong chưa kịp phản ứng đã bị đánh trúng chính diện, răng rắc một tiếng, đầu lâu nổ tung tại chỗ mà chết.

"Đáng chết! !"

Mấy thành viên khác rút cuộc phản ứng kịp, trừ đội trưởng Bạo Phong ở bên ngoài, còn lại mang theo sát khí đồng thời đánh về phía Phong Vân.

Hô!

Nhưng mà, gió nhẹ thổi, bóng dáng Phong Vân lập tức tiêu tán.

Tàn ảnh!

"Keng!"

Cùng với một tiếng kiếm minh, một đạo hàn quang hùng hực đồng thời ánh lên trên mắt ba vị đội viên Bạo Phong phong mang tất lộ, lợi hại vô song.

Đó cũng là lần cuối cùng bọn họ nhìn thấy phong cảnh.

Phốc!

Một giây sau, hàn quang hiện lên, ba cái đầu lâu phóng lên trời, ba cổ máu tươi phun lên.

Ba thành viên đã chết!

Chương 44: Thạch nguyên lực thượng đẳng!

Chương 44: Thạch nguyên lực thượng đẳng!

Trong mấy giây này, có bốn đội viên trong tiểu đội Bạo Phong phải đền tội, bọn họ không tiếp được một chiêu của Phong Vân.

Thậm chí, ngay cả cơ hội quyết đấu với Phong Vân cũng không có, đã trực tiếp bị giết chết.

“Ngươi chết đi!”

Bạo Phong vừa đến đã nhìn thấy một màn này, thét ra tiếng giết, khí thế của võ giả cao cấp bạo phát ra ngoài, quét sạch xung quanh.

Hắn ta nhấc chân lên, có thể nhìn thấy khí lưu mang tính thực chất quanh quần bên trên, tản ra một cỗ khí tức bá đạo nhàn nhạt.

Oanh!

Một giây sau, Bạo Phong lướt đến, chân sau giống như một cái roi, hung hăng đánh về phía Phong Vân!

“Võ kỹ tam giai Bá Thối? Đúng lúc, ta cũng biết.”

Phong Vân không quay đầu lại, cũng nâng đui phải lên, giống như một chiếc lò xo, trong chớp mắt đã nghênh đón công kích của Bạo Phong.

Bành!

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên, toàn bộ sơn trại đều chấn động.

“A...”

Cùng với tiếng hét thảm thiết, thân thể cường tráng của Bạo Phong bay ngược ra ngoài, có thể nhìn thấy rõ ràng, đuôi phải của hắn ta đã vụn vẹo, hiển nhiên là bị Phong Vân đá gãy.

Mặc dù Bá Thôi của Bạo Phong cũng đại thành, nhưng thân thể và khí lực của hắn ta yếu hơn Phong Vân rất nhiều.

Một hiệp bị đánh bại là chuyện bình thường.

Nhưng mà, vẫn chưa xong.

Đôi mắt Phong Vân khê động, lưu lại một tàn ảnh trong không khí, trên người hắn hiện lên ánh sáng màu xanh nhạt.

Sau một khắc, đã xuất hiện trước mặt Bạo Phong vừa bay ngược ra ngoài, còn chưa kịp rơi xuống đất.

Tay trái vươn ra, đánh một chưởng vào đỉnh đầu Bạo Phong.

Bành!

Xa xa, Lâm Nam Thiên và ba vị khách khanh chạy đến.

Khi bọn họ nhìn thấy năm thi thể trên mặt đất, hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, đã không biết nên nói gì.

Mẹ ơi, thiếu niên này đúng là quái vật!

Tiểu đội Bạo Phong có hai tên võ giả cao cấp, cộng thêm ba tên võ giả trung cấp, hơn nữa bọn chúng còn rất am hiểu chém giết.

Kết quả, không đến một phút, đều chết dưới tay Phong Vân.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ sẽ không tin.

Dù vậy, đến bây giờ đám người Lâm Nam Thiên vẫn có cảm giác như đang nằm mơ, trong đầu vẫn còn hoảng hốt.

Phong Vân không để ý đám người Lâm Nam Thiên, một mình hắn đi vào sơn trại, tìm thấy một cái hộp trong một căn phòng bí ẩn.

Trên đó có viết một chữ ‘Chuột’.

Phong Vân nhìn xem, rồi trực tiếp mở ra, bên trong có mấy món đồ khác nhau.

Một cái thẻ màu vàng, một cái khác, chính là một viên ngọc thạch lấp lánh.

Thẻ màu vàng chính là thẻ tiết kiệm, về căn cứ mới có thể tra được bên trong có bao nhiêu tiền, nhưng hấp dẫn Phong Vân, chính là vật thứ hai.

“Đây là... Thạch nguyên lực?”

Hắn nhìn viên ngọc thạch kia, chỉ thấy bên trong năng lượng đang lưu động, như long xà nhảy múa, rất huyền lệ.

Thạch nguyên lực là một loại khoáng sản vô cùng quý hiếm, tên cũng như nghia, là viên đá bên trong có ẩn chứa nguyên lực.

Chia thành ba loại hạ đẳng, trung đẳng và thượng đẳng.

Thạch nguyên lực hạ đẳng, độ tinh khiết thông thường khoảng 20%.

Trung đẳng thì khoảng 40%.

Mà thượng đẳng, độ tinh khiết đạt đến 60%.

Thạch nguyên lực trước mắt này, nhìn màu sắc và nguyên lực ẩn chứa trong đó, ít nhất cũng phải 60, 70%.

“Một viên thạch nguyên lực thượng đẳng...”

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời, thạch nguyên lực tinh khiết như vậy rất ít khi xuất hiện ở cứ địa tam đẳng.

Mà chỉ có ở cứ địa nhị đẳng và nhất đẳng thôi.

Lúc này, đám người Lâm Nam Thiên đi đến, vừa nhìn thấy đồ trong hộp, đã hoảng sợ nói:

“Thạch nguyên lực thượng phẩm!”

Ánh mắt bọn họ trở nên nóng bỏng, nhưng sau đó đã nhạt đi rất nhiều.

Đây là chiến lợi phẩm của Phong Vân, bọn họ không dám muốn, cũng không có tư cách.

Một mình Phong Vân đại phá sơn trại và tiêu diệt tiêu đội Bạo Phong, bọn họ chỉ đi theo thôi.

“Những cái này đều là của ta, không có ý kiến gì chứ?”

Phong Vân nhìn bốn người Lâm Nam Thiên.

“Phong Vân tiểu huynh đệ cứ tùy ý, những đồ này vốn là của người.”
Lâm Nam Thiên chấp tay nói.

Ba vị khách khanh cũng cười làm lành.

Đùa gì chứ, hành động vừa rồi của Phong Vân đã dọa bọn họ rồi.

Nhất là Tề Hoành lúc trước đã tử thí với Phong Vân, trong lòng càng thêm run sợ.

Phong Vân thỏa mãn gạt đầu, bỏ hai vật đó vào trong túi.

Sau đó, đám người Lâm Nam Thiên lục soát sơn trại, chở tất cả hàng hóa mà trước kia tiểu đội Bạo Phong cướp được về nhà.

Những vật đó Phong Vân lười lấy, cũng không thèm để ý.

...

“Phong Vân tiểu huynh đệ, đại ân lần này không lời nào cảm tạ hết được, sau này, nếu có chuyện cần Lâm mỗ hoặc Lâm gia giúp đỡ, ta nhất định sẽ không thoái thác!”

Ở cửa trụ sở, Lâm Nam Thiên thành khẩn nói với Phong Vân.

Phong Vân đáp lễ, sau đó xoay người rời đi, biến mất trong dòng người.

Lâm Nam Thiên nhìn phương hướng thiếu niên rời đi, thật lâu không hoàn hồn.

“Đệ tử của trường cao đẳng Tinh Diệu thật sự là quái vật, một thiếu niên mười bốn tuổi đã đáng sợ như vậy.”

Một vị khách khanh không nhịn được nói.

Lâm Nam Thiên lắc đầu: “Sai rồi, không phải đệ tử trường cao đẳng Tinh Diệu đều là quái vật, mà là vị Phong Vân tiểu huynh đệ này.”

Ông ta đã tiếp xúc với không ít đệ tử trường cao đẳng Tinh Diệu, ông ta dám nói, cho dù những đệ tử đứng trên Cường bảng, cũng yếu hơn Phong Vân rất nhiều.

“Hình như cuộc khảo hạch trên Cường bảng sắp bắt đầu, đến lúc đó, có lẽ sẽ nhìn thấy tư thế oai hùng của Phong Vân tiểu huynh đệ.”

Loại khảo hạch này, trường cao đẳng Tinh Diệu nhất định sẽ mời đám võ giả có thân phận, danh vọng trong căn cứ đến xem.

...

Trở lại trường cao đẳng, Phong Vân đi thẳng đến đại sảnh nhiệm vụ, lúc hắn cảm năm cái đầu của các thành viên tiểu đội Báo Phong ra, không thể nghi ngờ, đã trở thành một chủ đề nóng.

“Mẹ nó! Hắn thật sự thành công!”

“Không được, rốt cuộc tên tiểu tử này là ai, thực lực này, rất có tiền đồ.”

“Lúc trước ta đã đặc biệt đi nghe ngóng, vị này, chính là vị Phong Vân kia.”

“Phong Vân? Ai vậy?”

“Ngươi vừa trở về nên không biết, thời gian trước, bốn đại học viện khảo hạch bên ngoài thành, một mình vị Phong Vân này đã quét sạch hai mươi học viên mà trường cao đẳng phái đi, trở thành ô long lớn nhất trong cuộc khảo hạch vài năm nay, 100% thông qua.”

“...”

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Phong Vân bình tĩnh giao nhiệm vụ, nhận được 5w học phần, rồi nghênh ngang rời đi.

Chương 45: Võ giả công hội!

Chương 45: Võ giả công hội!

Hắn đi đến thương hội lớn nhất nội thành là 'Tinh Diệu thương hội', cho toàn bộ số thẻ vàng đặt được vào trong máy.

Chỉ chốc lát sau, bên trên hiện ra một chuỗi các con số.

"Một trăm triệu tệ. Không ngờ tiểu đội Bạo Phong này cũng giàu có ra phết."

Phong Vân hơi nhếch khóe miệng, nhiệm vụ lần này quả thật đã kiếm được một khoản lớn. Một trăm triệu tệ này chẳng khác gì từ trên trời rơi xuống.

Hắn vẫn còn đang buồn bực không biết nên kiếm tiền kiểu gì, không ngờ lúc này tiền lại tự đưa tới cửa.

Chỉ có điều, với một trăm triệu tệ mà muốn mua phòng trong nội thành hiển nhiên còn thiếu một chút. Vì vậy Phong Vân liền mang toàn bộ số chiến kiếm, chiến giáp rơi ra từ trong hình chiếu của chính mình và cả đan dược gì đó đi bán.

Nhiều vô số, linh kính trộn lẫn đủ loại, chồng chất lên nhau, cũng bán được gần bảy tám ngàn vạn tệ.

"Hơn một trăm triệu bảy ngàn vạn tệ, không biết có đủ hay chưa..."

Phong Vân quyết định trước hết cứ đi tới nơi bán nhà đất hỏi một chút, nếu không đủ tiền sau này lại tính tiếp.

Sau đó, hắn đi đến trung tâm mua bán nhà đất, hỏi thăm nhân viên tại đây.

Nhân viên giới thiệu nhà đất là một chị gái trẻ tuổi. Thấy Phong Vân mặc đồng phục riêng của trường cao đẳng Tinh Diệu, ánh mắt nàng không khỏi sáng ngời.

"Xin chào ngài, ta là nhân viên tiêu thụ Tiểu Nguyệt. Ta luôn sẵn sàng phục vụ cho ngài."

"Ừ."

Phong Vân gật gật đầu, nội tâm thầm nghĩ, thế giới song song này cái gì cũng thay đổi, thế mà nhân viên tiêu thụ lại không khác gì, vẫn là dáng vẻ kia.

Mà khi Phong Vân tiến vào đại sảnh văn phòng bất động sản này, phần lớn ánh mắt đều rơi xuống trên người Phong Vân, nói đúng hơn, chính là rơi vào một thân đồng phục trên người hắn kia.

"Nhìn kìa, là học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu đó!"

"Trẻ quá nhỉ, chắc mới chỉ mười bốn, mười lăm tuổi đi. Ở tuổi này đã có thể bước vào trường cao đẳng Tinh Diệu, tương lai không thể lường được đâu."

"Lúc trước ta cũng muốn thi vào đó đấy, nhưng mà ngay cửa thứ nhất đã bị loại ra rồi, khảo hạch kia biến thái chết đi được!"

"Ai nói không biến thái chứ."

Trường cao đẳng Tinh Diệu có thể nói là ngôi trường đỉnh cấp tuyệt đối trong căn cứ địa Tinh Diệu. Đẳng cấp của nó cũng giống như những đại học danh tiếng cực lớn ở kiếp trước của Phong Vân, thậm chí càng nổi bật hơn.

Có thể nói, một khi thi đậu Trường cao đẳng Tinh Diệu thì chính là cá chép nhảy long môn, thân giá tăng lên gấp bội.

Phong Vân khá kinh ngạc, hẳn thực ra không hề nghĩ tới tên tuổi của Trường cao đẳng Tinh Diệu ở bên ngoài lại lớn như vậy.

Không tính ngoại thành, mà chỉ riêng những người trong nội thành này cũng tôn sùng nó như vậy.

Tiếp theo, Phong Vân tỉ mỉ nói với chị gái là nhân viên tiêu thụ kia về ý đồ của chính mình.

Cô ta nói cho Phong Vân biết, tạm thời không có biệt thự muốn bán ra.

"Ta hỏi một chút, biệt thự bình thường khoảng chừng bao nhiêu tiền?" Phong Vân hỏi.

"Nếu như là loại thông thường, đại khái chừng năm sáu trăm triệu tệ. Nếu là loại đã có sẵn nguyên bộ thiết bị luyện võ cần thiết, diễn võ trường các thứ, thì phải tốn một tỷ."

Chị gái tiêu thụ tận tâm đáp lời.

Khách hàng đến từ Trường cao đẳng Tinh Diệu, đây là lần đầu tiên nàng đón tiếp, đương nhiên phải biểu hiện cho tốt.

Nhiều như vậy!

Phong Vân hơi nản. Hẳn vốn dĩ còn cho rằng mình kiếm được gần hai trăm triệu tệ đã rất trâu bò rồi. Nhưng hiện tại, đem ra so sánh với số tiền

này mới thấy, mẹ nó, ngay cả một cái phòng cũng không mua nổi.

Chuyện này cũng không có cách nào. Căn cứ địa chỉ rộng nhường này, mà nhân khẩu lại ngày một gia tăng. Giá phòng căn bản không có khả năng giảm xuống.

"Nhớ giúp ta lưu ý một chút nhé. Nếu có loại biệt thự đầy đủ nguyên bộ thiết bị kia nhất định phải thông báo cho ta biết." Phong Vân chân thành nói.

"Được, ngài hãy yên tâm đi. Nếu có phòng, chúng ta biết được trước tiên sẽ thông báo cho ngài."

Chị gái tiêu thụ gặt đầu. "Đây chính là cơ hội để ôm đồm nhân vật lớn", nàng tự nhủ với lòng mình, "nhất định phải tận tâm tận lực."

Ai cũng biết, học viên tốt nghiệp từ Trường cao đẳng Tinh Diệu đi ra, tương lai nhất định sẽ trở thành nhân vật lớn trong căn cứ địa.

...

"Tạm thời không mua được nhà rồi."

Phong Vân bất đắc dĩ, chỉ có thể tìm ngân hàng trước, gửi sang thẻ của viện trường một trăm vạn tệ.

Hắn tạm thời không có ý định quay về ngoại thành, mà chuẩn bị đợi tất cả đồ đạc đều xử lý xong rồi đi đón viện trưởng và mấy người Tiểu Lan tở tới đây.

Sau đó, Phong Vân không trở lại trường ngay, mà đi một vòng quanh nội thành trước.

Từ khi đến đây, hắn dành cả ngày để tu luyện, làm nhiệm vụ, căn bản không đi dạo quanh nội thành này.

Chủ yếu nhất là Phong Vân nghĩ muốn thử vận may, xem xem trong nội thành này liệu có thể chiếu ra đồ vật gì ổn ổn hay không.

Đi lại trên đường cái, hắn nhìn ngắm từng thứ một.

Nhìn hơn một trăm cái, giao diện hình chiếu hiện ra thật sự không gây cho hắn chút hứng thú nào, so với học viên trong trường thì chênh lệch nhiều lắm.

Cứ nhìn như vậy một buổi sáng, vậy mà không có hình chiếu nào làm hắn thoả mãn.

"Có rồi! Đi tới công hội võ giả ở đây!"

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời.

Công hội võ giả đương nhiên là do phía chính quyền thành lập, ở mỗi một căn cứ địa đều có phân nhánh, chuyên môn phục vụ những võ giả tán tu kia.

Trừ công hội võ giả, còn có công hội luyện đan luyện khí, cùng với công hội trận pháp. Đương nhiên, những công hội phía sau này, căn cứ địa Tinh Diệu đều không có, chỉ có căn cứ địa cấp hai trở lên mới có.

Bước chân, Phong Vân lập tức đi về phương hướng công hội võ giả.

...

Cùng lúc đó.

Trong sơn trại lúc trước của tiểu đội Bạch Phong, nơi này hiện giờ đã trở thành một vùng phế tích, không có bất cứ vật gì.

Đột nhiên, không gian vắng vẻ, tựa như lốc xoáy, bên trong lại bất ngờ có hai bóng người đi ra, một cao một thấp, mặc trên người quần áo và trang sức thống nhất, đeo mặt nạ chuột.

Nếu có võ giả ở đây, nhất định sẽ cảm thấy kinh hãi! Đây là thiên phú đặc thù cực hiếm thấy trong truyền thuyết, Không Gian thuộc tính thiên phú!

"Hà?"

Hai người thần bí này sau khi đi vào sơn trại, phát hiện nơi này đã biến thành một vùng phế tích, không khỏi kinh ngạc.

"Đã xảy ra chuyện gì vậy? Tiểu đội Bạch Phong đâu?"

"Xem ra nơi này đã trải qua một trận đại chiến. Ta nghĩ, tiểu đội Bạch Phong đã xong rồi."

Sau đó, người thần bí dáng vẻ cao lớn lấy ra một con chip từ bên trong sơn trại.

"Thứ này có lẽ có thể ghi lại được một chút gì đó."

Hắn vừa nói, vừa đem con chip cắm vào khay đồng hồ.

Một giây sau, một hình ảnh được chiếu lên không trung, chỉ có điều do phải chịu chấn động nên hình ảnh không nhiều.

Trên hình là một thiếu niên tuấn mỹ, tay cầm đại thụ, giống như dã thú mà trực tiếp san bằng cả sơn trại.

Mà hình ảnh sau đó lóe lên, chính là cảnh tượng thiếu niên tuấn mỹ kia dùng một chưởng đập chết Bạo Phong.

Hết thấy đến đây liền dừng lại.

"Thú vị đây! Học viên của Trường cao đẳng Tinh Diệu à? Mới mười bốn mười lăm tuổi, vậy mà đã luyện Thần Cương Bá Thể Công tới đại thành."

Dưới mặt nạ người thần bí đáng vẻ thấp lùn truyền ra giọng nói tràn ngập hứng thú.

"Có lẽ có thể lôi kéo nhập hội đây. Trong căn cứ địa cấp ba có tư chất như vậy, rất tốt."

"Không vội. Cứ khảo sát thêm một chút nữa đi, còn nhiều thời gian mà. .
."

Chương 46: Khoái Kiếm Lý Khoan!

Chương 46: Khoái Kiếm Lý Khoan!

Trung tâm phố thương mại, nằm ở góc tây nam trong nội thành căn cứ địa Tinh Diệu.

Cũng coi là kiến trúc lớn nhất cho công chúng trừ một vài thế lực lớn như trường cao đẳng Tinh Diệu này.

Gần như mỗi giây mỗi phút đều có võ giả ra vào nơi này, không hề gián đoạn.

Cho dù là đám võ giả đã nương nhờ vào các công ty lớn hoặc các đại gia tộc, có khi cũng tới công hội võ giả.

Nơi này ngoài việc có thể nhận nhiệm vụ, phát nhiệm vụ, cũng sẽ bán ra các loại võ kỹ công pháp. Đương nhiên, đều có lai lịch chính đáng.

Về phần những thứ đồ lai lịch bất chính, đều cần phải mang tới chợ đêm mua bán.

Khi Phong Vân đi tới đây, vừa mới bước vào bên trong, liền nghe thấy tiếng huyền não âm ỉ, khiến hấn khẽ nhíu mày. Hấn bảu sinh yêu thích yên tĩnh, bởi vậy không thích tham gia náo nhiệt.

Bên trong cứ địa Tinh Diệu, nếu bàn về nơi tụ tập đông đảo võ giả nhất, chính là quân doanh và công hội võ giả.

Quân doanh là nơi võ giả bình thường không thể tự tiện đến gần. Công hội võ giả này chính là lựa chọn duy nhất của Phong Vân.

Phong Vân tìm một góc hẻo lánh, lẳng lẳng tựa người ở đó, nhìn bề ngoài giống như đang hiếu kỳ quan sát, kỳ thật hẳn chụp lại hình chiếu của mỗi một vị võ giả rồi.

【Chủ nhân hình chiếu】 : Đinh Tam Túc

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Võ giả Trung Cấp

【 Rơi xuống 】 : Võ kỹ Nhị giai 《 Càn Khôn Chương 》 , võ kỹ Tam giai 《 Toàn Phong Thôi 》 , công pháp Tam giai 《 Ma Động Quyết 》 . . .

Không đáng giá chút nào.

Phong Vân âm thầm bĩu môi, cũng không muốn phá hình chiếu của người này.

Liên tiếp chiếu hình của mười người, đều là võ giả có giao diện rất bình thường. Nói kém thì cũng không kém, nói tốt cũng không tốt cho lắm. Hẳn lựa chọn không thêm để ý.

Vừa lúc đó, Phong Vân bỗng nhiên cảm ứng được thứ gì đó, ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa.

Chỉ thấy một người trung niên vẻ mặt thoạt nhìn cực kỳ lạnh lùng đi vào, hai tay ôm một thanh chiến kiếm màu đen, toàn thân tản ra khí thế sắc bén.

Không cần phải nói, nhất định là cao thủ dùng kiếm!

"Mau nhìn kia, là Khoái Kiếm Lý Khoan đó!"

"Nghe nói hần từng dùng một kiếm chém giết hung thú cấp sáu Bạch Lang Vương, kiếm nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi."

"Ồi chà. . . Mạnh đến vậy ư?"

Nghe được tiếng nghị luận xung quanh, Phong Vân lập tức vui vẻ, biết 'Sinh ý' của mình tới rồi.

Hần ngóng nhìn rất lâu, nửa giây sau, thành công lấy được hình chiếu của đối phương.

【 Chủ nhân hình chiếu 】 : Lý Khoan

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Cao Cấp võ giả

【 Rơi xuống 】 : Võ kỹ Nhị giai 《 Trảm Kiếm Quyết 》 , võ kỹ Tam giai 《 Điểm Tinh Kiếm Quyết 》 , võ kỹ Tam giai 《 Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm 》 , Hỏa Hệ thiên phú cấp thấp, Kiếm Đạo thiên phú trung cấp, một thanh tinh kiếm cấp bậc bảo khí hạ phẩm, một bộ tinh chiến giáp cấp bậc bảo khí hạ phẩm, đan dược nhị phẩm Kim Sang Hoàn. . .

Ồ?

Phong Vân nhìn tới dãy đồ rơi xuống kia, sắc mặt hơi lộ vẻ vui mừng. Vậy mà cùng lúc có được Hỏa Hệ thiên phú và Kiếm Đạo thiên phú.

Khó trách có thể dùng một kiếm chém giết hung thú cấp sáu.

Phải biết, hung thú cấp sáu trên danh nghĩa tuy rằng có cảnh giới ngang hàng với võ giả cao cấp. Nhưng nếu chân chính đánh nhau, võ giả không

thể nào địch lại được.

Cũng chỉ có Lý Khoan, võ giả có được hai loại thuộc tính thiên phú như vậy mới có thể dễ dàng chém giết nó đến thể.

Đương nhiên, hiện tại Phong Vân cũng có thể làm được.

Hắn mặc dù chỉ là võ giả trung cấp, nhưng về chiến lược, hắn đã có thể sánh được với võ giả đỉnh phong bình thường.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Phong Vân, Lý Khoan vô ý thức nhìn qua, trong hai mắt có tia nhìn sắc bén quét tới.

Phong Vân không lộ ra động tĩnh gì, trực tiếp đối mặt với hắn, trong mắt cũng có tia sáng lóe lên rồi biến mất.

Đến cuối cùng, ngược lại là Khoái Kiếm Lý Khoan bị tia sáng kia đâm tới, chịu không được mà hơi dờn mắt đi.

Khi hắn nhìn qua một lần nữa, lại phát hiện Phong Vân đã sớm không thấy.

"Thiếu niên này. . ."

Sắc mặt lạnh lùng của Lý Khoan lần đầu tiên lộ ra vẻ sững sờ. Với thực lực kiếm đạo của hắn, vậy mà lại rơi xuống hạ phong.

Trên người thiếu niên tuấn mỹ đó, hắn cảm nhận được khí tức kiếm đạo còn nồng đậm so với chính mình. Hơn nữa, lẫn trong khí tức đó còn mang theo một loại sắc bén hung hăng.

Đây là cảm ứng giữa các võ giả có được kiếm đạo thiên phú mà võ giả bình thường tuyệt đối không thể cảm nhận được.

"Xem ra là võ giả giống ta, có được hai loại thiên phú. . ."

Lý Khoan lẩm bẩm trong lòng, cảm giác sắc bén hung hăng kia, hẳn chính là lực lượng của Kim thuộc tính.

Nếu như hắn biết Phong Vân kỳ thật có được năm hệ thuộc tính, không biết cái cảm có thể bị dọa cho rơi xuống hay không...

...

"Chuyến này cuối cùng cũng không phí công."

Trên đường trở về, Phong Vân nhìn dãy đồ rơi xuống trên hình chiếu của Lý Khoan, cảm thấy đi tới võ giả công hội ngồi chờ chính là một quyết định cực kì chính xác.

Hỏa hệ thiên phú và Kiếm Đạo thiên phú đều có rồi.

Hỏa hệ thiên phú thì không cần nói, một khi hắn đánh rơi ra rồi dung hợp, lại cộng thêm Mộc hệ thiên phú của Tôn Tiểu Mỹ. Có được hai loại thiên phú này, hắn liền có tư cách trở thành luyện đan sư.

Không nói cái khác, nghề nghiệp luyện đan sư này, có thể kiếm được cực kì nhiều tiền đây.

Như vậy, hắn có thể kiếm được tiền cực kì nhanh chóng.

Mà đánh rơi ra kiếm đạo thiên phú trung cấp rồi dung hợp lại, kiếm đạo thiên phú trung cấp của hắn cũng có thể đạt tới cao cấp.

"Hy vọng có thể nhanh chóng đánh rơi ra."

Phong Vân tự nhủ.

...

Sau khi trở lại ký túc xá.

Phong Vân không nói hai lời liền bắt đầu chiến đấu cùng hình chiếu người ngày hôm nay.

Dựa theo lệ cũ, đương nhiên trước hết đánh “hình chiếu người mới”.

Nhìn Khoái Kiếm Lý Khoan đứng trước mắt, Phong Vân lộ ra nụ cười hèn mọn bỉ ổi. Lần đầu tiên, một mỗi chiến đấu như vậy phải đánh ra thứ tốt đó!

【 Hình chiếu người —— Lý Khoan 】

【 Thực lực —— người bình thường 】

【 Mời lựa chọn bối cảnh chiến đấu 】

Lần đầu tiên đương nhiên là người bình thường, lựa chọn xong chiến trường, Phong Vân lập tức xông lên, một quyền liền đánh bại Lý Khoan.

【 Chiến đấu với hình chiếu người Lý Khoan thắng lợi! 】

【 Rơi xuống 】 : Một thanh tinh kiếm cấp bậc bảo khí hạ phẩm.

"Hiện hóa ra hay không?"

"Hiện hóa ra."

Phong Vân lập tức nói thầm trong đầu.

Đúng lúc hấn cảm thấy chiến kiếm trong tay không quá thích hợp với hấn. Thanh bảo khí hạ phẩm này rơi ra cực hợp lí.

【 Hiện hóa tinh kiếm cấp bậc bảo khí hạ phẩm. . . Đang hiện hóa. . .
Hiện hóa hoàn tất! 】

Tinh!

Một tiếng ting vang lên. Trước mắt Phong Vân, một thanh chiến kiếm màu bạc lạng lẽ xuất hiện. Trên thân kiếm khắc hoa văn sao sáng, tản ra ngân quang nhàn nhạt, vô cùng sắc bén.

"Kiếm tốt!"

Phong Vân giơ lên kiếm lên nhìn, khen ngợi tưng bừng. Thanh trường kiếm này trên thị trường ít nhất cũng đáng một trăm vạn tệ, được đúc ra từ khoáng thạch nguyên lực và thiên thạch.

Cái gọi là bảo khí, chính là thứ có thể khiến nguyên lực vận chuyển một cách thông thuận, uy lực tăng cao không chỉ một cấp bậc.

"Luyện khí sư cũng là chức nghiệp kiếm ra tiền đấy nhỉ. . ."

Phong Vân tặc lưỡi nói. Hẳn rồi cuộc nên lựa chọn làm luyện đan sư, hay là luyện khí sư đây?

Có điều, ngẫm lại, hẳn bĩu môi.

Trẻ con mới chọn một ấy. Hẳn, Phong Vân, cái gì cũng muốn!

Chương 47: Điềm Tinh Kiếm Quyết cấp viên mãn!

Chương 47: Điềm Tinh Kiếm Quyết cấp viên mãn!

Thiên phú hệ Kim Hệ hắn đã có, còn lại thiên phú Hỏa Hệ và Mộc Hệ.

Nhưng mà loại đồ vật này luôn dựa vào vận khí, hắn cũng không thể quá phận mà cưỡng cầu, hơn nữa cưỡng cầu cũng không thể sử dụng được.

Những ngày tiếp theo, Phong Vân bắt đầu điên cuồng xoát hình chiếu, thời gian còn lại thì ở trong Thánh Nguyên Tháp tu hành.

Hắn không đi tầng thứ năm mà là tu hành ở tầng thứ tư.

Rốt cuộc chỉ có 5w học phân, tầng thứ năm tiêu phí quá cao, hắn không thể tiêu xài như vậy.

Dù vậy, 5w học phân của hắn ở đây 10 ngày thì tiêu hao hầu như không còn.

Mà lúc này ở bên trong hắn khiêu chiến hình chiếu người tuôn ra được thứ tốt, chính là thiên phú Hệ Hỏa cấp thấp của Lý Khoan.

Có cái này, những đồ vật khiêu chiến khác rơi xuống không cần đề cập tới cũng được.

...

Lại là một ngày ánh nắng tươi sáng.

Phong Vân đứng ở trong sân, một tay cầm kiếm, nín thở ngưng thần, khí tức toàn thân chưa từng thấy qua.

Bỗng nhiên ——

Coong!

Ánh mắt Phong Vân giốn như điện, xuyên phá không khí, thân hình đột nhiên khẽ động, chỉ thấy kiếm quang lóe lên.

Nhất thời, trong sân tràn ngập vô số tinh mang, tựa như là ảo mộng, rục rờ không gì sánh được, nhưng cảnh vật vô cùng mỹ lệ này lại ẩn chứa sát cơ, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Tam giai võ kỹ Điem Tinh Kiếm Quyết, viên mãn!

Phong Vân thu kiếm vào vỏ, thở nhẹ ra một hơi.,

Dung hợp hai loại thiên phú Kiếm Đạo trung cấp, thiên phú Kiếm Đạo của hấn cách cao cấp cũng chỉ thiếu chút nữa mà thôi, lĩnh ngộ được Điem Tinh Kiếm Quyết này hoàn toàn không có vấn đề gì.

Mà Điem Tinh Kiếm Quyết cấp viên mãn, uy năng ít nhất tăng lên gấp ba lần.

Sau đó ý thức của hấn xâm nhập vào gương không gian, lại bắt đầu khiêu chiến hình chiếu người.

Đinh!

【 Khiêu chiến hình chiếu Tôn Tiểu Mỹ thắng lợi! 】

【 Rơi xuống 】 : Không có

...

【 Khiêu chiến hình chiếu Tôn Tiểu Mỹ thắng lợi! 】

【 Rơi xuống 】 : Một lọ đan dược Nhị phẩm Nguyên Lực Đan.

...

Liên tiếp xoát năm lần, vẫn không có rơi xuống thiên phú Mộc Hệ hay Ất Mộc Công.

Phong Vân lắc đầu, cũng không để ý nữa, đứng dậy rời khỏi ký túc xá.

Học phân hấn đã dùng hết, cần phải ra ngoài làm nhiệm vụ kiếm học phân.

Miếng thạch Nguyên Lực thượng đẳng kia, hấn muốn dùng vào lúc trùng kích lên võ giả Cao Cấp.

Hiện tại trước mắt tăng lên võ giả Trung Cấp cực hạn rồi nói sau.

Sau đó, Phong Vân đi một chuyến đến đại sảnh tìm nhiệm vụ, sau khi dạo một vòng hấn phát hiện ra nhiệm vụ hung thú, lập tức tiếp nhận.

【 Nhiệm vụ 】 : Đánh chết hung thú cấp 6 Kiếm Xi Hồ

【 Độ khó nhiệm vụ 】 : Cấp Hắc

【 Yêu cầu nhiệm vụ 】 : Yêu cầu mang về răng, lông và cốt của Kiếm Xi Hồ

【 Phần thưởng nhiệm vụ 】 : 6w học phân

【 Đề nghị 】 : Thực lực đạt tới võ giả đỉnh phong, hoặc là tổ đội võ giả Cao Cấp, hoặc có được thuộc tính lực lượng võ giả Cao Cấp

Hung thú cấp 6 Kiếm Xi Hồ so với những hung thú cấp 6 bình thường thì lợi hại hơn nhiều lực chiến tương đương với võ giả đỉnh phong, cho nên trên nhiệm vụ mới có đề nghị như vậy.,

Điều này đối với Phong Vân mà nói cũng không phải là vấn đề gì lớn, chủ yếu nhất là học phân nhiều.

"Phá kỉ lục ghi chép mới được 10w học phân, thật là khó khăn."

Phong Vân lắc đầu, so sánh thì làm nhiệm vụ là có lợi nhất.

Phá Kỉ lục nhiều lắm chỉ là một loại vinh dự, đối với học phân mà nói, thì chỉ xem như dẹt hoa trên gấm mà thôi.

...

Phong Vân thu thập đồ vật, trực tiếp đi đến Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Nơi này hần lần trước hần đã đi qua, mới qua hơn một tháng mà thôi.

Nhưng mà thực lực hiện giờ của Phong Vân đã biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trước đây hần chỉ dám lẩn lờ ở bên ngoài thôi, hiện giờ chỉ một mình hần cũng dám xông vào trung tâm cánh rừng.

Hung thú cấp 6 Kiếm Xi Hồ không phải là động vật cư trú bên trong Dạ Tuyết Sâm Lâm lại lớn như vậy, thật sự là rất khó tìm.

Bất quá Phong Vân cũng không gấp gáp, sở dĩ hần tiếp nhận nhiệm vụ hung thú này, trừ cái học phân kia, hần cũng muốn giết một số hung thú

khác đem đi bán kiếm chút tiền lời.

Bước chân nhẹ nhàng khẽ điếm, Phong Vân thần tốc biến mất ở chỗ cũ, lướt vào sâu bên trong Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Ở bên trong sau khi đi dạo hơn nửa ngày, Phong Vân chém giết không dưới mười đầu hung thú cấp 5, từ trên cơ thể bọn chúng gỡ xuống tài liệu trân quý nhất.

Về phần muốn dẫn trở về, thì không thể nào thực hiện được, hơn nữa hẳn còn muốn mang thi thể Kiếm Xi Hồ trở về bàn giao nhiệm vụ.

"Thời điểm mới biết chỗ tốt của không gian giới chỉ . . ."

Phong Vân nghĩ thâm trong lòng.

Hắn biết có một loại thiên phú thuộc tính không gian cực kỳ hiếm thấy, cùng với thiên phú thuộc tính Linh Hồn là vô cùng khó gặp, nếu như có thể có hình chiếu nói không chừng hẳn có thể chế tạo ra một cái không gian giới chỉ cho chính mình.

Đáng tiếc loại thiên phú này ở cứ địa tam đẳng Tinh Diệu hiển nhiên là không có.

Nơi này ngay cả thuộc tính thiên phú cao đẳng cũng không có, chớ nói chi đến những thiên phú cấp bậc đặc thù hiếm thấy này.

Hả?

Vừa lúc đó, bỗng nhiên Phong Vân cảm ứng được chấn động nguyên lực từ phía trước truyền đến.

Điều này đại biểu cho phía trước có tranh đấu quy mô lớn.

"Đi xem thử."

Loại tình huống này thường đại biểu cho có bảo vật hoặc là linh vật xuất thế, Phong Vân làm sao có thể không đi kiếm một chén canh.

Xoát!

Nguyên lực nhàn nhác quanh quẩn dưới chân tầng tốc, Phong Vân đã lao đi lướt qua đã vài trăm mét.

Cũng không lâu lắm, hắn dừng trên một cây đại thụ, từ trên cao nhìn xuống quan sát.

Phía dưới là một sơn cốc.

Lúc này trong sơn cốc tụ tập gần trăm vị võ giả, cấp thấp trung cấp cao cấp đều có, đang hỗn chiến với nhau.

Mà phía trong bọn họ, chính là một gốc tiểu thụ.

Trên Tiểu thụ đang sinh trưởng một quả tử sắc, phía trên có quang sáng nhàn nhạt, dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ, trông rất đẹp mắt.

Mắt Phong đảo qua liền dừng lại, nếu như hắn không nhận lầm, thì quả này tên là Ngưng Thể Quả, dùng để tăng cường độ thân thể.

"Thứ tốt à, có thứ này, Thần Cương Bá Thể Công của ta có thể đạt tới cấp viên mãn."

Mắt Phong Vân sáng lên.

Đến lúc đó, hắn sẽ có hơn năm vạn cân khí lực, những võ giả đỉnh phong bình thường cũng không tiếp được một quyền của hắn.

Nghĩ tới đây, Phong Vân không chút do dự liền xuất thủ, ánh sáng lóe lên, hấn đã vị trí trung tâm của sơn cốc, không chút do dự thò bàn tay ra bắt lấy Ngưng Thê Quả.

"Tự tìm chết! !"

Tuy rằng những võ giả này đang tranh đấu, nhưng kỳ thật ai cũng không dám một mình đi hái Ngưng Thê Quả này, bởi vì sẽ bị tác cả võ giả trong sơn cốc vậy công giống như Phong Vân hiện tại.

"Hừ!"

Thấy các loại binh khí bổ về phía hấn, Phong Vân hừ lạnh một tiếng, toàn thân toát ra huyết quang cùng kim quang, nhẹ nhàng chấn động, những binh khí rơi trên người hấn trực tiếp bị đứt đoạn!

"Cái này. . ."

Những võ giả kia thần sắc đại chấn.

Mà lúc này, Phong Vân dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn bọn họ, "Có thể tiếp một kiếm của ta, tha cho các ngươi không phải chết."

Điêm Tinh Kiếm Quyết, trăm!

Cực tinh kiếm ra khỏi vỏ, Phong Vân nhẹ nhàng trăm ra một kiếm.

Phốc phốc!

Tinh quang bỗng nhiên hiện lên đầy trời, rục rĩ chói mắt, tựa như ảo mộng, lướt qua những võ giả này, lóe lên rồi biến mất.

Một giây sau!

Trong sơn cốc gần trăm vị võ giả cứng ngắc tại chỗ, ở chỗ hiểm tuôn ra một đóa huyết hoa, sau đó đồng thời ngã xuống đất!

Chương 48: Một kiếm giết trăm người!

Chương 48: Một kiếm giết trăm người!

Dưới cảnh sắc tươi đẹp này, lại là một đám võ giả đã mất đi sinh cơ.

Mũi kiếm của Phong Vân nhỏ máu, quanh thân lại không nhiễm trần thế, giống như hoa sen trong bùn lại không nhiễm bùn, lẳng lẳng đứng đó.

Những cái tinh quang kia chính là kiếm khí điểm tinh, đây là uy năng của Điểm Tinh Kiếm Quyết khi luyện đến viên mãn, cường đại gấp ba lần trước, chính điều này đã khiến Phong Vân một kiếm giết gần trăm võ giả.

Hắn nhẹ nhàng đi hái Ngưng Thế Quả màu tím kia, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, thứ này mười mấy năm khó gặp, nếu cầm đến căn cứ đấu giá, có thể bán được vài tỷ.

Nhưng Phong Vân cũng không có ý định bán đi, tiền có thể kiếm, nhưng Ngưng Thế Quả rất ít ỏi.

Trước mắt, đề thăng thực lực của mình mới là vương đạo.

Nếu có thực lực, tất nhiên sẽ có tiền.

Trước khi đi, Phong Vân liếc mắt về phía cây cối phía xa, cũng không để ý, nhẹ nhàng nhảy lên, biến mất trong sơn cốc.

Đợi hắn đi rồi, có mấy bóng dáng từ trong bụi cỏ đi ra.

Một vị thanh niên và mấy người đàn ông trung niên như bảo tiêu.

Lúc này, trên mặt bọn họ tràn ngập kinh hãi nhìn gần trăm tên võ giả đã mất đi sinh cơ trong sơn cốc, nhất là người thanh niên kia, chân đang phát run.

“Quá... Quán kinh khủng!”

Bọn họ nghe thấy động tĩnh chạy đến, đúng lúc nhìn thấy cảnh tượng Phong Vân ra một kiếm giết trăm người, sợ đến mức phải trốn đi.

Mấy vị bảo tiêu cũng rất lão luyện, nhìn thấy không ít tình cảnh, bây giờ đã lấy lại bình tĩnh.

Nhưng khi bọn họ nhớ lại một kiếm kia của Phong Vân, vẫn vô thức có chút sợ hãi.

Một kiếm kia, bọn họ tự nhận là không ngăn được.

“Thiếu gia, xem ra chúng ta đừng ở bên ngoài nữa, đến tụ tập với đám người Đồng sự trưởng đi, không biết chừng bây giờ bọn họ đã tìm thấy Kiếm Xỉ Hồ rồi.”

Một bảo tiêu trung niên thấp giọng nói.

Người thanh niên nhanh chóng gật đầu, hắn ta vốn định lang thang ở chỗ sâu trong khu rừng rậm này một chút, kết quả nhìn thấy một màn này.

Một kiếm kia của Phong Vân, đã hoàn toàn chém vỡ dũng khí và tò mò của hắn ta, bây giờ hắn ta đang muốn về nhà!

Tê tê, thế giới bên ngoài thật đáng sợ!

...

Sau khi Phong Vân lấy được Ngưng Thế Quả, hắn muốn trực tiếp ăn ở đây, tránh đêm dài lắm mộng.

Tìm được một huyết động hung thú, rồi tùy ý tiêu diệt thú Bạo Hùng bên trong, coi như đây là cứ điểm tạm thời của hắn.

Hắn lấy Ngưng Thế Quả ra, ánh sáng màu tím tỏa sáng trong huyết động mờ tối.

Nguyên lực thiên địa gia tăng, tâm bồ không ít linh vật.

Mỗi linh vật đều không giống nhau, vì vậy rất khó phân chia kỹ càng, chỉ có thể phân chia đại khái, giống như thạch nguyên lực, chia thành hạ đẳng, trung đẳng và thượng đẳng.

Ngưng Thế Quả này, là linh vật trung đẳng.

Phong Vân không do dự, một ngụm nuốt hết Ngưng Thế Quả.

Giống như ăn một viên mã não màu tím, ngay lập tức, trong cơ thể hắn bùng nổ được lực khổng lồ, rồi hóa thành một cỗ năng lượng đặc biệt, không ngừng chui vào xương cốt tứ chi hắn.

Trong nháy mắt, hắn cảm thấy một trận đau đớn như kim đâm vào tim.

Cảm giác đó, giống như có người cầm chùy sắt liên tiếp đánh nát xương cốt người, sau đó nối liền, rồi lại đánh nát, cứ lặp đi lặp lại như vậy.

Lúc đầu, Phong Vân thống khổ muốn chết, sau đó đã đau đến chết lặng, vô cảm, không biết đã trải qua bao nhiêu thời gian, dường như là trong nháy mắt, cũng phảng phất như vĩnh hằng.

Khi Phong Vân có cảm giác lại, thì cỗ năng lượng đặc biệt trong cơ thể hắn đã tiêu hao hết.

Hắn đứng dậy đi lại.

Răng rắc!

Tiếng khớp xương bạo động bỗng nhiên vang lên.

Theo chân trái bước đi, xương cốt liên tục kêu vang, tiếng kêu như lời âm bao la mờ mịt, lan tràn toàn thân, liên tiếp gào thét!

Phong Vân vươn tay ra, rồi nắm chặt, nhất thời cảm giác lực lượng trong cơ thể mình đang sôi sục, khí lực vô biên, làn da bên ngoài cũng thay đổi, từng miếng da chết rơi xuống rồi biến mất.

Tỏa ra hào quang hoàn toàn mới.

Thần Cương Bá Thể Công, viên mãn!

“Năm vạn cân lực lượng...”

Trên miệng Phong Vân lộ ra ý cười, thuy rằng thân thể hắn không có gì thay đổi, vẫn thon dài như trước, nhưng lực lượng trong cơ thể lại tăng gấp bội.

Mười bốn tuổi đã đạt đến năm vạn cân lực lượng, cái này nói ra đủ để kinh hãi một vùng.

Bây giờ, hắn tùy tiện ra một kích, võ giả cấp đỉnh phong bình thường cũng không dám đón đỡ, bởi vì sẽ bị đánh nổ.

“Tìm một chỗ thử xem.”

Lần đầu tiên có khí lực mạnh mẽ như vậy, Phong Vân có chút kích động.

Hắn xem trái xem phải, ánh mắt nhanh chóng sáng ngời, đi đến vách đá vô cùng to lớn phía trước.

Sau thời gian tụ lực ngắn ngủi, đánh ra một quyền.

Oanh!

Lực lượng hiển lộ, vách đá trước mặt không duy trì được bao lâu, rất nhanh, xung quanh nắm tay của Phong Vân đã xuất hiện vết nứt.

Vết nứt không ngừng mở rộng, trong chớp mắt đã che kín toàn bộ vách đá.

Một giây sau, âm âm sụp đổ.

Bụi mù nhảy loạn, đá vụn văng khắp nơi, như một bãi phế tích.

Phong Vân nhẹ nhàng vung lên một chưởng, một trận kinh phong khổng lồ xuất hiện, thổi tan những khí bụi kia, khôi phục cảnh tượng trước mắt.

“Uy năng không tệ.”

Hắn giẫm lên đá vụn, cảm ứng rất rõ ràng lực lượng của mình, không chết không lui, đánh nổ bất kỳ cái gì cũng dễ như trở bàn tay.

“Công pháp luyện thể tam giai đã biến thái như vậy, không biết tứ giai, ngũ giai, lục giai, thậm chí là công pháp luyện thể cao cấp hơn sẽ như thế nào.”

Trong mắt Phong Vân tràn ngập mong chờ, đến lúc đó, sợ là chỉ dựa vào nhục thân, cũng có thể đập vỡ hư không.

Nhưng những cái đó còn quá xa, tạm thời không cần nhắc đến.

Hơn nữa, có tấm gương tồn tại, Phong Vân tin tưởng, cuối cùng mình sẽ đi đến bước kia, tất cả chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Thành công tu luyện Thần Cương Bá Thể Công đến viên mãn, tâm tình Phong Vân không tệ, cũng không vội tìm Kiếm Xi Hồ.

Hắn định ở Dạ Tuyết Sâm Lâm một khoảng thời gian, tìm nhiều hung thú, thuận tiện thử lực lượng của mình.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, Phong Vân muốn hình chiếu của những con hung thú này, nhìn xem trên người chúng có cái gì đáng giá để hắn bạo phát thiên phú thuộc tính không.

Chương 49: Dung hợp, Kiếm đạo thiên phú cao cấp!

Chương 49: Dung hợp, Kiếm đạo thiên phú cao cấp!

Một bóng dáng màu đen đột nhiên vụt qua, tựa như lưỡi kiếm cắt qua bảy tấc của một con Hồng Tuyền Xà.

Một giây sau, con rắn rít lên một tiếng cực kỳ thảm thiết, mềm oặt người rơi xuống.

Bóng dáng màu đen kia lại trở về trong cơ thể Phong Vân.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Hồng Tuyền Xà

【 Phạm giai 】 : Hung thú cấp năm

【 Rơi xuống 】 : Hồng Tuyền Xà quan, Hồng Tuyền Xà huyết nhục, Hồng Tuyền Xà, Hồng Tuyền Xà lân.

"Lại là yêu thú cấp năm bình thường à."

Phong Vân lắc đầu, dùng kiếm cắt xuống xà quan của Hồng Tuyền Xà.

Về phần thịt, máu, da các thứ hăn không mang đi được.

Hơn nữa, hăn cũng đã lấy được hình chiếu của hung thú này, trở về trực tiếp đánh rơi mấy thứ này ra là xong, cũng không tổn thất gì.

"Xem ra hung thú trong Dạ Tuyết Sâm Lâm này thuộc tính cũng không nhiều như ta nghĩ."

Phong Vân đứng trên đỉnh ngọn cây, nhìn về phương xa, nhẹ nhàng lẩm bẩm.

Chỉ là khu vực trung tâm nhất hẳn còn chưa đi tới, tạm thời vẫn không thể đánh giá chính xác được.

Nghe nói trong đó có hung thú cấp chín, cảnh giới có thể so với võ giả Tiên Thiên, nhưng chiến lực lại cực mạnh, có thể đánh một trận với tông sư bình thường.

Phong Vân trước mắt còn không dám đặt chân tới đó, sợ một đi là không quay trở lại.

Sức mạnh thân thể của hắn mạnh hơn hung thú cấp chín, nhưng vào tới đó cũng chẳng khác gì tờ giấy mỏng.

"Đúng rồi, hình chiếu ngày hôm nay còn chưa khiêu chiến."

Nghĩ tới chuyện này, Phong Vân lập tức ngồi xếp bằng ngay trên đỉnh ngọn cây, ngoài mặt ra vẻ đang tu hành, ý thức lại chui vào trong không gian tấm gương, bắt đầu chọn lựa mấy hình chiếu người để khiêu chiến.

Đầu tiên là Tôn Tiểu Mỹ, Mộc Hệ thiên phú cùng Át Mộc Công vẫn chưa đánh ra được, có thể nói là hình chiếu người khó đánh rơi ra nhất.

Chỉ có điều, vừa buồn bực ở chỗ Tôn Tiểu Mỹ, lại lấy được chút 'an ủi' từ chỗ Khoái Kiếm Lý Khoan.

Tinh!

【Chiến đấu với hình chiếu người Lý Khoan giành thắng lợi!】

【 Rơi xuống 】 : Kiếm đạo thiên phú trung cấp

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa!"

Phong Vân nóng lòng. Một hệ thiên phú không rơi ra, Kiếm đạo thiên phú trung cấp này đã lại lần đầu rơi ra rồi.

Chỉ có điều cái này cũng không tệ, dung hợp kiếm đạo thiên phú trung cấp này thì kiếm đạo thiên phú của trung cấp cũng có thể tiến cấp rồi.

【 Hiện hóa Kiếm Đạo thiên phú trung cấp. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Ong!

Kiếm quang quen thuộc xông thẳng vào trong đầu Phong Vân, sau đó lan tràn ra khắp thân thể, vô số cảm ngộ liên quan đến kiếm xông lên đầu.

Sau một khắc ——

Tựa như đã đạt tới điểm giới hạn nào đó, toàn thân Phong Vân bộc phát ra một loại khí tức làm lòng người kinh hãi. Trong nháy mắt này, phảng phất như hấn đã hóa thân thành kiếm.

Một gợn sóng vô hình từ trong thân thể hấn lan tràn ra ngoài, tựa như sóng biển vậy, mở rộng ra khắp bốn phương tám hướng, bao trùm cả một phạm vi cực rộng.

Chỗ khác.

Các nơi khác trong rừng rậm, những võ giả kia, hoặc đang chiến đấu cùng hung thú, hoặc đang tranh đoạt với người khác, hoặc đang tu luyện. . .

Lúc này, tất cả bọn họ đều cảm nhận được một loại khí thể sắc bén đến cực hạn, như thể bên trong không khí ẩn chứa từng mũi kim sắc nhọn, đâm lên làn da bọn họ đến mức đau nhói.

Thậm chí, những võ giả sử dụng kiếm lúc này đều phát hiện kiếm của mình đã không nghe theo mệnh lệnh của chính mình, muốn rời khỏi tay.

"Chuyện gì thế này?"

"Kiếm, kiếm của ta không nghe theo ta nữa!"

"Hình như là từ trong rừng rậm truyền ra. Có chuyện gì xảy ra?"

". . ."

Những võ giả này lần đầu tiên gặp phải chuyện như vậy, nội tâm không khỏi có chút hoảng sợ.

Chỉ có một vài võ giả có kinh nghiệm lịch duyệt phong phú, kiến thức rộng rãi, lúc này sắc mặt đã thay đổi.

"Đây là, có người thức tỉnh Kiếm Đạo thiên phú!"

"Kiếm Đạo thiên phú thật mạnh! Ta đã từng chứng kiến quá trình một vị thiên tài kiếm đạo của cử địa Tử Dương thức tỉnh kiếm đạo thiên phú. So sánh với tình cảnh này, thực chẳng khác nào cỏ dại so với mây xanh!"

"Là ai, lại dám thức tỉnh kiếm đạo thiên phú trong Dạ Tuyết Sâm Lâm này! Cũng quá xằng bậy rồi!"

Bên trên ngọn cây.

Phong Vân vững vàng ngồi xếp bằng, mặc cho sóng gió phập phồng, y phục của hắn cũng không có bị lay động, cả người vẫn ngồi vững như bàn

thạch, không hề nhúc nhích.

Hồi lâu sau, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, bên trong có hai vệt kiếm quang lóe lên rồi biến mất, lập tức bị ẩn giấu đi.

Khí tức sắc bén quanh người hắn cũng đều thu lại, không còn sắc sảo như trước nữa, mà cực kì bình thản, như thường.

Điều này chứng tỏ hắn đã hoàn toàn dung hợp thành công, kiếm đạo thiên phú từ trung cấp nhảy vọt tới cao cấp!

Đạt tới Kiếm Đạo thiên phú cao cấp, lĩnh ngộ đối với kiếm trong nội tâm Phong Vân lại tăng lên rất nhiều, hơn nữa còn không chỉ là một cấp bậc.

Thậm chí trong mơ hồ, Phong Vân còn có cảm giác bản thân đã lĩnh ngộ kiếm đến một cái cực hạn, chạm đến một tầng vách ngăn.

Tuy rằng không nhìn thấy cũng không sờ được, nhưng hắn thực sự có thể rõ ràng cảm ứng được sự tồn tại của vách ngăn kia.

"Đột phá vách ngăn cực hạn này, liền có thể lĩnh ngộ kiếm ý ư?"

Trong nội tâm Phong Vân chưa bao giờ có cảm ngộ đối với 'siểm' sâu sắc đến mức độ này. Đây là chỗ tốt mà kiếm đạo thiên phú cao cấp mang đến, so với kiếm đạo thiên phú trung cấp thì mạnh hơn rất rất nhiều.

Thậm chí hắn hiện tại còn có cảm giác, vách ngăn cực hạn này cũng có thể bị đánh vỡ một cách nhanh chóng, không thể gây trở ngại cho hắn quá lâu.

"Không lâu sau, nhất định sinh ra kiếm ý!"

Phong Vân tự nhủ thầm.

Lời này nếu để cho những người có kiếm đạo thiên phú trung cấp hoặc kiếm đạo thiên phú cấp thấp nghe được, sợ rằng họ sẽ hâm mộ, ghen ghét đến chết.

Bọn họ bị vây lại vài chục năm cũng không thể đột phá tầng vách ngăn cực hạn kia. Có người thậm chí hoàn toàn không hề cảm nhận được cảm giác cực hạn và vách ngăn đó.

Đúng lúc này, Phong Vân bỗng nhiên đổi sắc mặt, nhìn về một nơi cách đó không xa.

Ở đó, một con Kiếm Xi Hồ to lớn xuất hiện, tựa như ngọn núi nhỏ, ngửa mặt rộng dài, một cỗ khí thế cuồng bạo bá đạo tự nhiên sinh ra.

Ồ?

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời. Đây chính là cái gọi là tìm hoài chẳng thấy, không cần mình đi tìm kiếm, con Kiếm Xi Hồ này lại tự đưa tới cửa.

"Mượn ngươi thử sức vậy."

Kiếm đạo thiên phú tấn thăng tới cao cấp, không riêng gì thiên phú, trong việc thi triển kiếm quyết cũng cao minh hơn mấy cấp bậc.

...

Lúc này.

Bên kia.

Một nhóm mười mấy người đang núp trong bóng tối. Bọn họ đều đang chăm chú nhìn con Kiếm Xi Hồ kia, vẻ mặt mang theo nghiêm nghị cùng hưng phấn.

"Rốt cuộc cũng gặp được tên to xác này rồi."

Đứng trước nhất, một người trung niên thoát nhìn hơn bốn mươi tuổi, để râu xồm xoàm nhẹ giọng nói.

"Đồng sự trưởng, căn cứ tình báo, sào huyệt của Kiếm Xi Hồ không phải nơi này mà. Sao nó lại đột nhiên chạy ra ngoài?" Một thanh niên giống như bảo tiêu nghi ngờ nói.

"Hắn là trận bão lốc do luồng kiếm khí vô hình lúc trước đã ảnh hưởng đến nó, mới khiến cho tên to xác này chạy ra."

Người trung niên kia đáp.

Lúc này, bên cạnh bọn họ đột nhiên hiện lên vài bóng dáng. Người cầm đầu chính là một thanh niên, chỉ có điều lúc này sắc mặt hắn có chút tái nhợt.

Mà nhìn bề ngoài của hắn, chính là thanh niên lúc trước ở trong sơn cốc tận mắt nhìn thấy Phong Vân một kiếm chém giết gần trăm võ giả, cùng với mấy người bảo tiêu của hắn.

Trung niên liếc nhìn thanh niên một cái, cau mày hỏi: "Người vừa rồi đi đâu?"

Thanh niên vô ý thức muốn mở miệng đáp lời, nhưng khi ánh mắt của hắn bỗng nhiên nhìn chéch về một hướng phía xa, nhất thời hô hấp nghẹn lại, sắc mặt vốn đã trắng bệch tái nhợt nay lại càng thêm nhợt nhạt.

"Là hắn!"

Chương 50: Làm người không thể so với yêu nghiệt được!

Chương 50: Làm người không thể so với yêu nghiệt được!

Tay cầm chiến kiếm, dáng người thon dài, gương mặt tuấn mỹ.

Cho dù là hấn nhìn, cũng không khỏi trầm khen một tiếng, quả thực là một thiếu niên thư sinh nho nhã.

Bỗng nhiên, người trung niên kia chú ý tới y phục trên người thiếu niên, không khỏi kinh ngạc nói: "Học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu?"

"Có điều hấn không phải là người có tên trên Cường bảng. Một trăm người trên Cường bảng đó ta đều gặp qua rồi, trong đó không có thiếu niên này. Hấn hấn là học viên nằm ngoài Cường bảng."

Người trung niên chính là Đông sự trưởng của công ty nào đó, bản năng mạnh vì gạo, bạo vì tiền, đương nhiên hiểu biết rất rõ về các học viên trên Cường bảng của trường cao đẳng Tinh Diệu.

Mỗi một người trong số họ đều có thể là ngôi sao sáng trong tương lai.

Mà lúc này, người trung niên kia chợt thấy Phong Vân lại chĩa kiếm về phía con Kiếm Xỉ Hồ kia, vung kiếm chém xuống.

"Ngu xuẩn!"

Thấy thế, người trung niên kia nhin không được quát một câu, trên mặt hiện ra vẻ phẫn nộ. Đây chính là hung thú cấp sáu, chiến lực có thể sánh được với võ giả đỉnh phong bình thường.

Thiếu niên này không nhìn thấy khí thế khủng bố mà con Kiếm Xi Hồ đó tản ra sao? Vậy mà còn dám xông lên! Không muốn sống nữa đúng không!

Ngay khi người trung niên kia cho rằng thiếu niên của trường cao đẳng Tinh Diệu kia sẽ chết chắc, bỗng nhiên có một tiếng kiếm rít vang lên.

Một giây sau.

Ánh sao sáng bao trùm lên toàn bộ nơi này, rục rờ lung linh, xa hoa chói mắt, phảng phất như vừa lạc bước vào trong một vùng đất hư ảo.

"Đây là. . ."

Người trung niên mở to hai mắt, nhờ chút ánh sao này, hắn nhìn thấy sự sắc bén không thể địch nổi. Sự sắc bén kia, nhuệ khí kia, quả thật không thể ngăn cản!

Mặc dù không nhằm vào hắn, nhưng cũng khiến hắn cảm thấy toàn thân chấn động, có chút run rẩy.

Một kiếm này, tuyệt đối có thể giết chết hắn!

"Gào! !"

Lúc này, một tiếng gào thét tê lương truyền ra. Khi kiếm khí như đầy trời ánh sao kia tản đi, chỉ thấy trên thân thể Kiếm Xi Hồ to lớn kia, chằng chịt vô vàn vết kiếm cắt ra, đan xen, máu tươi giàn giụa.

Chậc!

Người trung niên cùng những người hộ vệ kia đều hít một hơi khí lạnh. Một kiếm này, vậy mà trực tiếp chém trọng thương Kiếm Xỉ Hồ!

Nhưng Phong Vân lại không quá thoả mãn.

"Một kiếm này vậy mà không thể trực tiếp giết được Kiếm Xỉ Hồ."

Nghe lấy hấn lẫm bẫm như vậy, người trung niên và những hộ vệ cách đó không xa kia suýt nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Tiên sư! Đây là hung thú cấp sáu đó! Hơn nữa còn là Kiếm Xỉ Hồ có lực phòng ngự cực mạnh, trong số các loài hung thú cấp sáu cũng thuộc hạng chí cường. Nếu người chém một kiếm liền xử lí được nó, vậy chúng ta còn biết sống thế nào!

Ngay khi người trung niên kia mãi suy đoán Phong Vân rốt cuộc là người nào, lại thấy Kiếm Xỉ Hồ bỗng nhiên nổi giận, hai mắt bởi vì đau nhức kịch liệt mà trở nên đỏ ngòm, xông thẳng về phía Phong Vân, tốc độ nhanh như chớp.

Nhưng khi nó mới vọt đến nửa chừng, một bàn tay trắng nõn thon dài lại bất ngờ xuất hiện, dễ dàng cản lại Kiếm Xỉ Hồ đang nổi giận.

Phong Vân dùng sức xiết tay lại, khí lực không lộ tuôn ra, trực tiếp bóp nát đầu Kiếm Xỉ Hồ, sau đó xuyên thẳng vào trong, bóp nát óc của nó.

Phụt!

Sau một tiếng rên nhỏ, sau một lát, thân thể không lồ của Kiếm Xỉ Hồ bỗng nhiên cứng ngắc, sau đó ngã sụp xuống làm bụi bặm tung đầy trời.

Hung thú cấp sáu Kiếm Xỉ Hồ, đã chết!

Hết thấy đều xảy ra với tốc độ ánh sáng, đầu óc mấy người trung niên còn chưa kịp phản ứng.

Đường đường là Kiếm Xi Hồ đứng đầu trong số các hung thú cấp sáu, dễ dàng bị giết chết như vậy?

Đây chính là hung thú có thể so với võ giả đỉnh phong à, cảm giác ở trong tay thiếu niên này, sao đơn giản giống như chém rau quả thịt cá vậy.

Tạo thành kết quả vậy, tự nhiên là bởi vì thiên phú Kiếm Đạo cao cấp của Phong Vân và Thần Cương Bá Thể Công cấp viên mãn của bản thân hắn.

Cái hai loại này chỉ cần một loại xuất hiện ở trên người những võ giả khác cũng đã có thể vượt cấp mà chiến.

Bây giờ đều xuất hiện ở trên người Phong Vân, chiến lực tăng thêm, cũng không phải là đơn giản giống như một cộng một bằng hai.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Kiếm Xi Hồ

【 Phẩm giai 】 : Lục cấp hung thú

【 Rơi xuống 】 : Răng Kiếm Xi Hồ, da lông Kiếm Xi Hồ, huyết nhục Kiếm Xi Hồ, cốt Kiếm Xi Hồ

Phong Vân nhìn hình chiếu thi thể Kiếm Xi Hồ, kết quả giống như trong dự liệu của hắn, không hề có thuộc tính thiên phú.

Nếu không cũng sẽ không bị hắn dễ dàng tiêu diệt như vậy.

Sau đó, Phong Vân đem răng, cốt cùng da lông của Kiếm Xi Hồ thanh lý bớt, chuẩn bị cất vào túi.

Đúng lúc này người trung niên mang theo tùy tùng bảo tiêu và người thanh niên kia đi tới.

"Vị tiểu huynh đệ này không biết xưng hô như thế nào, tại hạ là Đồng Thiên Hoa của công ty Thần Dao."

Vừa nói người trung niên kia đưa qua một danh thiếp.

Thân tay không đánh người có khuôn mặt tươi cười.

Phong Vân cầm lấy nhìn thấy trên đó viết 'công ty hữu hạn mua bán vũ cụ Thần đao'.

Hắn nhăn mày, "Mua bán trang bị vũ khí?"

"Đúng vậy, nếu như về sau tiêu trong đệ có yêu cầu có thể đến tiệm của tìm thử."

Đối với thiên tài yêu nghiệt như Phong Vân, Đồng Thiên Hoa đương nhiên là liếm mặt cũng muốn tới nịnh bợ rồi.

"Cảm ơn, gọi Phong Vân là được rồi."

Phong Vân gật gù đầu, về sau hình chiếu của hắn tuôn ra trang bị gì, ngược lại là có thể bán cho công ty này, để cho bọn họ đến nhà lấy, miễn cho mỗi lần muốn bán phải đi đến thương hội thật phiền toái.

Sau khi hàn huyên vài câu, Phong Vân tách khỏi bọn người Đồng Thiên Hoa, trực tiếp rời đi.

"Trưởng cao đẳng Tinh Diệu có cường giả còn trẻ như vậy sao chưa bao giờ thấy qua nhỉ?"

Chờ Phong Vân rời đi một lúc, một vị bảo tiêu nghi ngờ hỏi.

Đông Thiên Hoa cảm khái nói: "Rất đơn giản, đây nhất định là đệ tử mới gia nhập trường cao đẳng Tinh Diệu, tranh đoạt Cường bảng năm nay hẳn là vô cùng thú vị."

Nói xong, hắn nhìn con trai Đông Diệu Nhật của mình đứng bên cạnh, nhất thời bực tức mà không thể làm gì.

"Nếu như ngươi có thể có được một hai phần bản lĩnh và thiên phú của vị Phong Vân kia thì ta đã cảm thấy mỹ mãn rồi."

Người thanh niên Đông Diệu Nhật kia mặt mũi tràn đầy ủy khuất, mẹ nó, lại đi so hắn với yêu nghiệt, không phải là tự mình tìm tai vạ sao.

Đây chính là người hung ác một kiếm trăm gần trăm võ giả, mắt cũng không nháy một cái à!

...

Phong Vân thoả mái hoàn thành nhiệm vụ, trở lại trường bàn giao xong, bản thân đã có thêm 6w học phân.

"Có thêm 6w học phân, còn có thạch Nguyên Lực thượng đẳng kia nữa, dùng không được bao lâu, không sai biệt lắm có thể đạt tới võ giả Cao Cấp."

Có được tốc độ đột phá vô cùng mạnh mẽ như vậy, dĩ nhiên là nhờ đến 5 hệ thuộc tính Kim, Thủy, Hỏa, Phong, Hắc, Âm mang lại cho hắn.

Đổi lại những võ giả bình thường khác, chỉ sợ là phải hao phí đến ba năm năm năm thời gian, thậm chí là lâu hơn mới được như vậy.

Nhưng ở trên người hắn hoàn toàn không cần thời gian lâu như vậy.

Không có biện pháp, 5 hệ thuộc tính thiên phú quá ngu bực * mà!

Loại thuộc tính thiên phú này, đừng nói là cứ địa tam đẳng Tinh Diệu, cho dù là cứ địa nhị đẳng hoặc là cứ địa nhất đẳng sợ cũng không có.

Cho nên, nói về tư chất Phong Vân đã áp đảo tất cả mọi người!

Chương 51: Bán Đao Ý!

Chương 51: Bán Đao Ý!

Hắn điên cuồng vận chuyển năm hệ công pháp thuộc tính, năm loại nguyên lực thuộc tính Kim, Thủy, Hỏa, Hắc Âm, Phong không ngừng tràn vào cơ thể hắn.

Bởi vì thuộc tính Tập Nhược Nhiên Thủy của công pháp Thương Lăng Quyết mãi không quét ra, nên Phong Vân chỉ có thể sử dụng công pháp thuộc tính Thủy nhị giai đã quét ra lúc trước, tóm lại vẫn hơn là không có gì.

Lúc này, có thể nhìn thấy rõ ràng, vùng đan điền ở bụng hắn có một lỗ xoáy do năm nguyên lực tạo thành, phân biệt rõ ràng, nước sông không phạm nước giếng.

Phong Vân cũng không dám để những nguyên lực này tiếp xúc với nhau trong cơ thể hắn, nhất là nguyên lực thuộc tính Thủy và nguyên lực thuộc tính Hỏa, trời sinh tương khắc, bây giờ có thể duy trì cân đối, dĩ nhiên tốt hơn.

Mặc dù hai nguyên lực thủy hỏa trời sinh tương khắc, nhưng không có nghĩa là chúng không thể dung hợp với nhau, có những loại thuộc tính đối lập nhau, nhưng khi dung hợp lại phát ra uy năng cao hơn những nguyên lực khác nhiều.

Nhưng việc dung hợp những loại nguyên lực này, với thực lực bây giờ của hắn, còn chưa được.

Ít nhất, phải chờ đến khi thiên phú hệ hỏa của hắn tăng lên trung đẳng mới được.

Mà những ngày Phong Vân nỗ lực tu hành này, bầu không khí trong trường cao đẳng cũng yên lặng thay đổi.

Nguyên nhân tạo thành chính là, đại hội Cường bảng được tổ chức mỗi năm một lần sắp bắt đầu.

Những học viên trên Cường bảng đã ra ngoài rèn luyện, làm nhiệm vụ hoặc tu hành đều sắp trở về!

...

Loạn Vân Quật cũng nổi tiếng như Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Trên một mỏm núi đá.

Một thanh niên cường tráng cao khoảng hai mét, thoạt nhìn giống như một cự nhân nhỏ đang đứng ở đó, mắt hồ như điện, toàn thân cơ bắp, tản mát khí tức hung hãn, đến hung thú nhìn thấy cũng phải tránh xa.

Rống!

Thanh niên cường tráng rống to một tiếng, giống như tiếng trống âm vang.

Sau một khắc, mặt đất dưới chân hắn ta sụp đổ, hắn ta lao ra ngoài như mũi tên rời cung, thoáng cái đã đâm vào vách núi phía trước.

Ầm ầm!

Trong chớp mắt, vách đá cao hơn mười thước đã chia năm xẻ bảy, đá vụn tung tóe, bắn ra bốn phía.

“Tu hành một năm, vị trí đứng đầu Cường bảng lần này, nhất định sẽ thuộc về Chiến Tâm ta!”

...

Gia tộc Trần thị, bên trong võ trường.

Có hai bóng dáng đang ngồi xếp bằng, trên đầu gối mỗi người đều có một thanh chiến kiếm, hai đôi mắt khép chặt, giống như đang cảm ngộ cái gì đó.

Bỗng nhiên, một trong hai người đó mở choàng mắt ra.

Ong!

Ngay sau đó, chiến kiếm vang lên.

Người kia đứng dậy, tay cầm chiến kiếm, vung kiếm vào không khí phía trước.

Vô thanh vô tức, trên người giả trước mặt xuất hiện mười ba vết kiếm ngân, mỗi vết kiếm ngân đều có độ dài giống nhau, gần như không có chút khác biệt nào, giống như được sao chép từ một vết kiếm.

Người bên cạnh cũng thức tỉnh, nhìn thấy một màn này, trong mắt hiện lên hào quang kỳ dị.

“Đại ca, Huyền Sát Kiếm Pháp của ngươi đã đạt đến cấp độ viên mãn rồi?”

Hai người này chính là song tinh kiếm, huynh đệ Trần gia mà Phong Vân đã nhìn thấy ở Thánh Nguyên Tháp lúc trước.

Ca ca là Trần Xuyên Danh, đệ đệ là Trần Xuyên Thắng.

“Đúng vậy?”

Trần Xuyên Danh thu kiếm, trên mặt nở nụ cười: “Rất lâu rồi, cuối cùng cũng tu luyện kiếm pháp này đến viên mãn, Cường bả lần này, ta sẽ đánh vào top ba!”

Võ kỹ tam giai đạt đến cấp độ viên mãn, ở tuổi này của hắn ta, đã rất hiếm thấy.

Cho nên hắn ta mới tự tin như vậy.

“Vậy ta sẽ lọt vào mười vị trí đầu!”

Mặc dù Trần Xuyên Thắng không đạt đến cấp độ viên mãn, nhưng cũng tu luyện đến tầng cao rồi, lòng tin tăng cao.

....

Ở một thác nước lớn.

Lúc này, tại một vách đá lớn dưới thác nước.

Có một thiếu niên lãnh khốc ngồi xếp bằng, một thanh chiến đao huyết sắc đặt trên đầu gối, cả người ở trong trạng thái huyền diệu, biến ảo không ngừng.

Tiếng thác nước đổ xuống âm âm cũng không mấy may ảnh hưởng đến hắn ta.

Đột nhiên, thiếu niên mở mắt, một đôi mắt lạnh lùng.

Xuất đao, vung chém!

Động tác liền mạch, không rời khỏi chỗ.

Thác nước đôi diện vô thanh vô tức bị chia làm hai rồi rơi xuống, từ đầu đến cuối vẫn không thể nối liền lại được.

Oanh! Oanh!

Hai tiếng nổ mạnh truyền ra, thủy hoa bắn tung tóe.

“Một đao bổ thác nước, nhìn cũng biết người đã lĩnh ngộ được đao ý.”

Lúc này, một giọng nói truyền đến, một thiếu niên thanh tú vẫn nhã đi đến, nhìn thấy một màn này, sắc mặt chấn động nói.

Thiếu niên lãnh khốc lắc đầu: “Còn thiếu một bước, chỉ là bán đao ý mà thôi.”

Thiếu niên thanh tú cười khỏ: “Có gì khác biệt sao, dù sao, trong trường cao đẳng cũng không ai có thể đánh thắng người.”

“Nên về thôi, hi vọng năm nay có đệ tử đáng để ta rút đao...”

Thiếu niên lãnh khốc thân nhiên nói.

“Ta xem khó khăn lắm, những người đứng đầu Cường bảng rất khó rơi xuống, năm nay, đoán chừng vẫn là bọn họ, chỉ là thứ tự có chút thay đổi mà thôi, người đã vô địch trong trường cao đẳng rồi.”

Thiếu niên thanh tú lắc đầu, sau đó nhớ đến cái gì đó, lại nói: “Nhưng mà, nghe nói trong trường cao đẳng ở cứ địa Tử Dương, xuất hiện một đệ tử thiên tài, một đường quét ngang, cường thế đặng đỉnh, không thể khinh thường.”

“Thật sao? Ta sẽ không thua.”

Hai người này, chính là hai học viên thiên tài đứng hai vị trí đầu trên Cường bảng, thứ hai là Phong công tử Lục Hiên, còn đứng đầu là Cuồng Dao Chu Thắng!

....

Lúc này.

Tại tầng thứ ba của Thánh Nguyên Tháp.

Phong Vân ngồi xếp bằng trên Tụ Nguyên Trận, quanh người được năm loại nguyên lực thuộc tính bao bọc, đã bị hấn luyện hóa hấp thu một chút.

Hấn đã duy trì như thế rất lâu rồi.

Đình!

“Học phần của ngươi đã hết!”

Theo tiếng nhắc nhở này, Tụ Nguyên Trận dưới thân Phong Vân đã ngừng vận hành.

Nhưng hấn không dừng tu hành, mà nhanh chóng lấy thạch nguyên lực thượng đẳng ra, hai tay nắm lại, vận chuyển đồng thời năm hệ công pháp.

Sở dĩ thạch nguyên lực được hoan nghênh như vậy, bởi vì nguyên lực bên trong nó vô cùng tinh thuần, có thể chuyển hóa thành nguyên lực thuộc tính tùy ý.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải có nguyên lực thuộc tính.

Nói cách khác, có thiên phú thuộc tính hỏa, khi rút ra năng lượng trong thạch nguyên lực, có thể chuyển hóa thành nguyên lực thuộc tính hỏa, có

thiên phú thuộc tính thủy, thì có thể chuyển hóa thành nguyên lực thuộc tính thủy, cứ thế mà suy ra.

Đối với Phong Vân có nhiều hệ thiên phú như vậy, thì có thể chuyển hóa thành nhiều hệ nguyên lực thuộc tính.

Đương nhiên, tốc độ hấp thụ của Phong Vân cũng nhanh hơn gấp bội các võ giả bình thường, tốn rất ít thời gian.

Trong sự hấp thụ điên cuồng của hắn, cuối cùng, năng lượng trong viên thạch nguyên lực thượng đẳng đã bị hắn hấp thụ hết.

Thân thể Phong Vân chấn động, khí huyết lưu chuyển, nguyên lực cuộn cuộn, chậm rãi tỏa ra một cỗ khí thế, tràn ngập cả phòng tu hành, khiến hắn khẽ chấn động.

Võ giả cao cấp, đã thành!

Nhưng mà, vẫn chưa xong, lúc này, Phong Vân bỗng nhiên cảm thấy những kiếm thức huyền bí mà hắn không ngừng lĩnh ngộ trong những ngày này, đã hình thành một trận bão lốc, âm một tiếng, xông đến bức tường ngăn cách kia!

Chương 52: Lĩnh ngộ kiếm ý!

Chương 52: Lĩnh ngộ kiếm ý!

Phong Vân mở to hai mắt, ánh mắt lợi hại sáng rực.

Sau đó, xảy ra một màn kinh người.

Hắn đưa mắt nhìn sang, chỉ thấy Tụ Nguyên Trận phía trước giống như bị một lưỡi dao sắc bén vô hình cắt qua, nhất thời, từ một chia thành hai, hai chia thành bốn, bốn chia thành tám, một giây sau, đã đầy trời mảnh vụn.

Kiếm ý, đã thành!

Một khi kiếm khách lĩnh ngộ được kiếm ý, có thể dùng vật vô hình để đả thương người.

Tình huống vừa rồi là do Phong Vân trao cho không khí một luồng kiếm ý, khiến nó có một lực lượng phi phạm, cho nên có thể chém nát Tụ Nguyên Trận.

“Mẹ nó, chơi lớn rồi!”

Đúng lúc này, Phong Vân nói một câu kỳ quái, không chút do dự rút thể thân phận ra, xóa bỏ ghi chép tiêu dùng, rồi phá cửa xông ra, nhanh chóng biến mất.

Mà một phút sau khi hắn rời đi.

Một vị lão sư đi đến, lúc ông ta nhìn thấy Tụ Nguyên Trận bị phá hỏng không còn hình dáng, không khỏi kêu lên: “Tên đáng giết ngàn đao nào đây, không biết Tụ Nguyên Trận rất quý sao?”

Tụ Nguyên Trận của trường bọn họ là mua từ đại cứ địa đến, bởi vì ở cứ địa Tinh Diệu không có trận pháp sư.

Cho nên Tụ Nguyên Trận rất quý trọng, thế mà bây giờ lại bị hỏng một cái.

Nhưng khi vị lão sư này kiểm tra lại, cảm nhận được một cỗ sắc sảo cực hạn từ trên vết cắt, đến ông ta cũng không dám nhìn thẳng, chỉ cảm thấy đôi mắt bị đâm nhói đau.

“Đây là... Kiếm ý?”

Vị lão sư này điên cuồng hô lên, tuy ông ta chỉ là một lão sư bình thường, nhưng không có nghĩa là ông ta không hiểu kiếm ý, cỗ sắc sảo cực hạn này, rõ ràng là do kiếm ý để lại.

“Trong trường cao đẳng có đệ tử lĩnh ngộ kiếm ý, là ai đây? Huynh đệ Trần gia sao?”

Vị lão sư này trầm nghĩ, trong trường cao đẳng, người sử dụng kiếm lợi hại, có vẻ như chỉ có huynh đệ Trần gia.

...

Bên này.

Phong Vân như chạy trốn về kí túc xá, vừa rời hẳn thử kiếm ý của mình, không ngờ uy năng lại vượt qua dự đoán của hắn, chỉ quét mắt một vòng, Tụ Nguyên Trận liền vỡ nát.

Dù nháo lớn một chút, nhưng hắn cũng rất thỏa mãn với uy năng của kiếm ý này.

Lúc này, tương đương với việc có thêm một cái buff, khiến cho lực công kích của hắn càng mạnh.

Hơn nữa, kiếm ý còn có thể trợ giúp võ giả tu hành tốt hơn, nếu khi tu hành mà sinh ra tâm tình tiêu cực, kiếm ý có thể chém giết, để võ giả có thể giữ vững bản tâm, tâm tính luôn như một.

“Bây giờ là một thành kiếm ý.”

Phong Vân cảm ứng một lát rồi nói.

Lĩnh ngộ kiếm ý vô cùng khó khăn, mà để tấn thăng nó cũng thế, trừ những thiên tài địa bảo ra, còn lại, cũng chỉ có thể mài giũa qua năm tháng.

Đương nhiên, nếu thiên phú kiếm đạo cao, thì tốc độ đề thăng cũng tăng lên.

Nhưng Phong Vân nghĩ đến một cách khác.

“Nếu có hình chiếu của kiếm khách lĩnh ngộ kiếm ý, chắc hắn có thể đánh bại kiếm ý của hắn ta ra.”

Hắn cảm thấy rất có thể như vậy, đến thiên phú thuộc tính cũng có thể bại ra, thì kiếm ý chắc cũng không ngoại lệ.

“Ừ, như vậy mới là phương thức tốt, để tự mình lĩnh ngộ thì quá chậm.”

Dù sao, đều là kiếm ý, bản chất giống nhau, không phân biệt chủ nhân, chỉ cần bại ra, thì chính là của hắn.

Nhưng ở cứ địa Tinh Diệu, bây giờ sẽ không tìm được người trẻ tuổi đã lĩnh ngộ được kiếm ý, có lẽ đời trước thì có, những những người đó, không phải Phong Vân muốn gặp là được.

Chỉ có thể đợi sau này rồi tính.

...

Lúc Phong Vân trở về, ba người Bạch Thiên Trần đến tìm hắn.

“Vân ca, người trở về rồi, cuộc khảo hạch đệ tử mỗi năm một lần sắp bắt đầu.”

Bạch Thiên Trần vừa vào cửa đã hét lên.

Khảo hạch đệ tử?

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, khó trách trên đường hắn nhìn thấy trường cao đẳng náo nhiệt như thế, không quanh quẽ như lúc trước, trở nên có nhiều nhân khí hơn.

Thì ra là cuộc khảo hạch đệ tử sắp diễn ra.

“Những học viên trên Cường bảng đã trở về sao?”

Dương Thiên gật đầu: “Đều về rồi, không chỉ top một trăm trên Cường bảng, ngay cả mười người đứng đầu cũng về rồi, khí thế đó, ánh mắt đó...”

Nói xong, ánh mắt hắn ta lộ ra vẻ mơ ước.

“Đúng vậy, vốn dĩ, ta còn tưởng, chỉ cần mình nỗ lực sẽ đuổi kịp bọn họ, kết quả, nhìn thấy bọn họ mới biết chênh lệch lớn thế nào.”

Sắc mặt Mao Vân Tuyết âm trầm nói.

Phải không? Càng cường đại càng tốt.

Đối với Phong Vân mà nói, những đệ tử trên Cường bảng càng mạnh hẳn càng vui vẻ, bởi vì hình chiếu sẽ bạo ra càng nhiều đồ, quả thật là vô cùng thoải mái.

“Đúng rồi, mười vị trí đầu trên Cường bảng mạnh thế nào?”

“Rất mạnh.”

Bạch Thiên Trần suy nghĩ rất lâu, rồi chỉ bật ra hai chữ này.

Nói nhảm.

Phong Vân lắc đầu, hiển nhiên ba tên gia hỏa này không đáng tin cậy, dựa vào cảnh giới của bọn họ, sợ là còn chưa nhìn thấy những học viên mạnh đó.

“Còn bao lâu nữa mới đến khảo hạch?”

“Ba ngày nữa.”

Bạch thiên Trần đáp.

Vậy thì chờ thôi...

Phong Vân cũng không vội vàng tìm hình chiếu, dù sao bọn họ cũng chạy không thoát, đến khi khảo hạch cùng nhau thì lấy hình chiếu, quả thật vui vẻ.

“Hi vọng các ngươi không phụ chờ mong của ta...”

Lúc trước, trên người huynh đệ Trần gia rơi ra hai cái thiên phú kiếm đạo trung cấp, khiến hẳn cảm thấy rất hứng thú với các học viên trên Cường

bảng, đặc biệt là mười vị trí đầu.

Sau đó, ba người Bạch Thiên Trần rời đi, tuy ba người bọn họ không nói rõ, nhưng Phong Vân có thể cảm giác được, bọn họ muốn an ủi mình, năm nay không được lên Cường bảng cũng không sao, năm sau cố gắng là được.

Phong Vân âm thầm cười một tiếng, cũng không nói gì.

Đến lúc đó dùng hành động thực tế để chứng minh là được.

Hắn không có hứng thú với Cường bảng, nhưng mà hùng bá đứng đầu Cường bảng, sẽ được ban thưởng học phần, cái đồ chơi đó còn được nhiều hơn là phá vỡ kỷ lục.

Đã trải qua khoái cảm tu hành trong Thánh Nguyên Tháp, Phong Vân rất muốn đến tầng thứ chín ở đó tu hành xem sao.

Thời gian cứ thế trôi qua.

Phong Vân đều ở trong ký túc xá của mình, không có việc gì thì quét hình chiếu, luyện chút võ kỹ, rất không vui.

Đêm ngày hôm sau.

Phong Vân khiêu chiến hình chiếu của Lý Khoan, cuối cùng cũng tuôn ra thứ tốt.

Đinh!

[Trận chiến với hình chiếu Lý Khoan thắng lợi!]

[Roi xuống] : Võ kỹ tam giai Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm>

“Có hiển hóa không?”

“Hiện hóa!”

Trong lòng Phong Vân lẩm nhẩm một tiếng, hắn đã sớm hứng thú với võ kỹ tam giai này rồi, bây giờ đã được như mong muốn.

Ong!

Ngay sau đó, trong đầu hắn phát ra ánh sáng rực rỡ, một cỗ tin tức giống như nước lũ tràn vào đầu hắn.

Chương 53: Thẻ chất thiên phú!

Chương 53: Thẻ chất thiên phú!

Tâm ý vẫn không ngừng, một khi đã né tránh, về sau tất yếu sẽ đối mặt với nhiều kiếm khí hơn.

Nếu phối hợp võ kỹ với việc sử dụng Nguyên lực thuộc tính Hỏa, uy lực sẽ cao hơn một tầng.

Chiêu bài kiếm pháp của Khoái Kiếm Lý Khoan chính là Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm này, bản thân hắn đã có thiên phú hệ Hỏa cấp thấp, cho nên sử dụng kiếm pháp này là thích hợp nhất.

Cho nên Lý Khoan đã tiêu tốn mấy năm trời, cuối cùng mới có thể luyện Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm đến tầng viên mãn.

Chỉ có điều bây giờ, những ký ức đã tu luyện này đều thuộc về Phong Vân.

Àm!

Phong Vân chỉ tốn mười phút để tiếp nhận toàn bộ những ký ức có liên quan đến Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm của Lý Khoan, đồng thời cũng trong chớp mắt, đã nắm giữ võ kỹ cấp ba.

Trong giây phút hắn cầm lên kiếm, có cảm giác giống như đã rèn luyện trăm ngàn lần, không hề có bất kỳ cảm giác mới lạ nào, ngược lại, tất cả đều cực kỳ rõ ràng, không khác gì chính bản thân hắn tự mình tu luyện.

Xẹt!

Cực Tinh Kiếm được rút ra khỏi vỏ, trong sân nhỏ, lập tức tràn ngập ánh kiếm màu đỏ sẫm nhàn nhạt, khác với Tinh Quang Kiếm Khí lạnh nhạt như nước lúc trước, kiếm khí màu đỏ có chứa một cảm giác thiêu đốt, những nơi nó đi qua, trong không khí đều truyền ra tiếng lộp bộp, giống như đang bị thiêu đốt.

"Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm cấp viên mãn, quả nhiên không tệ."

Phong Vân nhìn trong sân đang dần tỏa ra kiếm khí màu đỏ, vẻ mặt vui mừng.

Hơn nữa bởi vì nguyên nhân hấn dung nhập Nguyên lực thuộc tính Hỏa, cho nên uy lực này càng mạnh thêm.

Về phần kiếm ý đã giao phó, Phong Vân cũng không thử nghiệm, bởi vì hấn sợ sẽ trực tiếp cắt sân nhỏ này ra, chuyện đã xảy ra trong Thánh Nguyên Tháp lúc trước, hấn không muốn trải qua một lần nữa.

Sau đó, Phong Vân thu hồi kiếm, trở về phòng, chờ đợi ngày tiếp theo.

...

Sáng sớm ngày thứ ba.

Lúc này các học viên trong trường cao đẳng Tinh Diệu đã tới đông đủ, coi như là mỗi học viên thiên tài đều tập trung ở đây.

Mà bên ngoài trường cao đẳng Tinh Diệu, trong căn cứ đều có võ giả mạnh mẽ ở khắp nơi tụ tập tới đây.

Trong những người này, có tộc trưởng gia tộc, có người phụ trách võ quán, có Đồng sự trưởng công ty, có người đứng đầu thương nghiệp v.v,

đều là những nhân vật có máu mặt.

"Gia chủ Trần cũng tới đây sao."

"Đúng vậy, cao đẳng Tinh Diệu chính là cao đẳng đứng đầu trong căn cứ chúng ta, ta dẫn hai đứa con vô dụng trong nhà đến đây xem, để cho bọn hần biết thế nào gọi là học viên thiên tài, khích lệ bọn hần một chút."

"Ha ha, Ta cũng vậy."

Những nhân vật có máu mặt bình thường vẫn làm ăn qua lại với nhau, cho nên đều quen biết lẫn nhau.

Mà lúc này đây, người nào có quyền lực càng lớn, thực lực càng mạnh thì càng thể hiện ra, ở đâu cũng áp dụng câu cường giả vi tôn.

Đặc biệt trong đó có một vị gọi là Đồng sự trưởng Chu rất được hoan nghênh, bởi vì con trai hần chính là Cuồng Dao Chu Thắng người đứng đầu cường bang, cũng chính là học viên đứng đầu trường cao đẳng Tinh Diệu.

Cái này rất lớn trình độ đòi trước bày tỏ tương lai vị này Chu Thắng rất có thể trở thành trong căn cứ siêu cấp cường giả, tương lai thậm chí có hi vọng tông sư!

Từ trước đến nay học viên đứng đầu trường cao đẳng Tinh Diệu, đều có tiềm năng như vậy.

...

Bên trong trường cao đẳng.

Từng học viên đều đã tề tụ, có khoảng năm ngàn người, mặc dù thoạt nhìn là rất nhiều người, thế nhưng đây tuyệt đối tinh anh được lựa chọn trong mấy tỉ người ở căn cứ địa Tinh Diệu.

Mỗi một vị sau khi đi ra ngoài, tương lai sẽ trở thành nhân vật thượng tầng ở căn cứ với xác suất cao, là chúa tể trong căn cứ quyết định sinh tử của vô số người.

Cho nên học viên trong trường cao đẳng Tinh Diệu mới có thể nhận được sự chú ý ở bên ngoài như vậy, ai cũng không dám đắc tội.

Phong Vân đi ra khỏi ký túc xá, tiện tay đóng cửa sân nhỏ lại, đi về phía diễn võ trường trong trường cao đẳng.

"Nhiều người như vậy sao."

Đi đến diễn võ trường, Phong Vân có chút giật mình, nhưng ngược lại hẳn rất vui mừng.

Nhiều học viên như vậy, trước tiên nói đến hình chiếu, về phần có được thứ tốt hay không, coi như bản thân hẳn không cần, có thể cho phát nổ hoặc đem đi bán cũng được.

"Hình chiếu!"

Ánh mắt của Phong Vân quét qua từng người, tập trung trên người học viên trường cao đẳng.

Đương nhiên, hẳn cũng không thể chiếu từng người được.

Hình chiếu trong tấm gương này có hạn chế về khoảng cách và số lượng, trước mắt mà nói, không thể chiếu vượt qua khoảng cách một trăm mét, hơn nữa một ngày cũng chỉ có thể hình chiếu một ngàn người, không thể nhiều hơn.

Ngay từ đầu Phong Vân cũng không biết, về sau lúc hẳn phung phí hình chiếu hung thú, mới có được lời nhắc nhở như vậy.

Hiện giờ nơi này có hơn năm ngàn học viên, Phong Vân chỉ có thể hình chiếu tám chín trăm người trước, số còn lại, hẳn định hình chiếu những học viên trên Cường bảng.

【Người hình chiếu người】 : Hàn Kim

【Độ tuổi】 : 18

【Cảnh giới】 : Võ giả trung cấp

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp hai 《Thôn Du Bộ》, võ kỹ cấp ba 《Đại Bi Thủ》, công pháp cấp ba 《Đại Phù Đồ Quyết》, một thanh hạ phẩm bảo khí Vô Song Kiếm...

...

【Người hình chiếu】 : Giang Song Hi

【Độ tuổi】 : 17

【Cảnh giới】 : võ giả trung cấp

【Roi xuống】 : võ kỹ cấp hai 《Trảm Kiếm Quyết》, võ kỹ cấp ba 《Phiêu Như Thân Pháp》, võ kỹ cấp ba 《Kim Cang Quyền》, một lọ nhị phẩm đan dược Nguyên Lực Đan, thiên phú thuộc tính Phong cấp thấp...

Trong chớp mắt Phong Vân đã hình chiếu hơn 800 học viên, nếu đạt những học viên này ở bên ngoài đều là những thiên tài thượng đẳng, nhưng bây giờ chỉ có thể lọt vào mắt hần.

Coi như hình chiếu học viên đã có thuộc tính, cũng đều là thuộc tính cấp thấp, hơn nữa chỉ có mấy người lác đác.

Trường cao đẳng Tinh Diệu hội tụ tinh anh vậy mà có ít võ giả thuộc tính như vậy, có thể tưởng tượng được trình độ quý hiếm đến mức nào.

Chỉ có điều Phong Vân cũng nhìn thấy được có mấy người nắm giữ thiên phú đặc thù, trong đó có một người đã làm cho hắn cảm thấy rất hứng thú, người đó có tên là 'Thể chất thiên phú'.

Cũng như ý nghĩa của tên, Thể chất thiên phú này chính là Thiên phú có liên quan đến tổ chất cơ thể.

Nói chuẩn xác hơn chính là thiên phú có liên quan đến cơ thể người đã đạt tới phạm vi cực hạn.

Cũng giống như thể chất võ giả bình thường, đạt tới mấy vạn cân đã là cực hạn, điều này đại biểu cho thể chất của bản thân đã không còn cách nào có thể chịu đựng sức lực lớn mạnh hơn.

Trừ phi tu luyện công pháp luyện thể, hoặc là thiên tài địa bảo, mới có thể phá vỡ loại cực hạn này.

Nhưng mà công pháp luyện thể rất khó để tu luyện, nếu muốn đạt được thành tựu, chỉ có thể cố gắng chăm chỉ, mà người về sau thì càng khó hơn.

Mà người có thể nắm giữ 'Thể chất thiên phú' này đã đại biểu cho cơ thể của người đó đã vượt qua cực hạn của những võ giả bình thường rất nhiều lần, loại tình huống này, không chỉ tu luyện công pháp luyện thể rất nhanh, đang khí lực cũng đạt được mức độ cao nhất.

Đây chính là lợi ích mà 'Thể chất thiên phú' mang đến.

Lúc trước Phong Vân đã hiểu rõ, thể chất thiên phú của hắn gần như không còn, mà những học viên ở đây, hắn vừa nhìn thấy một người có 'Thể chất thiên phú cấp thấp'.

Mà Thể chất thiên phú cấp thấp, đối với hấn ở hiện tại mà nói, có hay không có cũng không có gì khác biệt.

Thần Cương Bá Thể Công của hấn đã đạt tới cấp độ viên mãn, ở độ tuổi này của hấn, ngay cả võ giả nắm giữ 'Thể chất thiên phú trung cấp' cũng không làm được.

Chương 54: Nội tâm bình tĩnh không một gợn sóng, thậm chí còn muốn cười!

Chương 54: Nội tâm bình tĩnh không một gợn sóng, thậm chí còn muốn cười!

Mà ở bốn phía của năm mươi sân khấu, là chỗ ngồi của khách quý được sắp đặt thành một vòng. Phía sau chỗ ngồi khách quý chính là chỗ ngồi cho khán giả bình thường.

"Vân ca, ở đây!"

Ba người Bạch Thiên Trần vẫy tay ra hiệu cho Phong Vân.

Phong Vân nhanh chân trực tiếp đi tới.

Khi đi đến bên cạnh mấy người Bạch Thiên Trần, hắn phát hiện một bóng dáng quen thuộc.

Lại chính là người mà hắn lấy hình chiếu đầu tiên, Lâm Cường.

Lúc ấy Lâm Cường đã đạt tới võ giả cấp thấp, những đã qua từng ấy thời gian, hắn cũng mới chỉ ngấp nghé đạt tới võ giả trung cấp mà thôi.

Mà Phong Vân, đã đạt tới võ giả cao cấp rồi.

Chuyện này cũng rất bình thường. Lâm Cường mặc dù là võ giả thuộc tính, nhưng chỉ có được một cái Phong hệ thiên phú cấp thấp, không thể sánh được với tư chất hiện giờ của Phong Vân. Có thể nói là một cái trên trời, một cái dưới đất, bị trực tiếp vượt qua như vậy cũng rất bình thường.

Lâm Cường nhìn thấy Phong Vân, ánh mắt có vẻ coi trọng.

Chuyện liên quan đến việc Phong Vân đánh bại hai mươi học viên của trường đi khảo hạch lúc trước hẳn cũng nghe nói qua. Nói thực, lần đầu tiên hẳn nghe được chuyện này căn bản không tin tưởng chút nào.

Hắn đến từ ngoại thành, biết rõ học viên ở đó có chênh lệch với học viên trong nội thành lớn đến thế nào.

Lúc Lâm Cường vừa tới trường cao đẳng, ngạo khí ngút trời. Dù sao hẳn cũng là võ giả thuộc tính, tài trí hơn người. Thế nhưng, sau khi chân chính kiến thức được chênh lệch này, hẳn đã bị đả kích đến mức thương tích đầy mình.

Học viên ở ngoại thành căn bản không thể sánh nổi.

Về sau xác định chiến tích trâu bò kia của Phong Vân là thật, trông mắt Lâm Cường suýt chút nữa rơi ra luôn. Nhất là khi nghe nói, đối phương dùng cảnh giới chuẩn võ giả cao cấp mà làm được hết thảy những chuyện này.

Đệt, thật sự là học viên của trường cao đẳng Hải Lam à?

Mà lúc này, Lâm Cường rốt cuộc cũng trực tiếp nhìn thấy Phong Vân. Điều khiến hẳn cảm thấy kinh hãi chính là, hẳn căn bản không cách nào nhìn thấu cảnh giới của Phong Vân! Đối phương giống như ngay cả khí tức cũng không hề để lộ ra.

Nếu không phải dùng mắt thường nhìn thấy Phong Vân đứng ở đó, hẳn còn cho rằng nơi này không có ai.

Vị học đệ này, có chút thần bí đó nha!

Lâm Cường hiện tại đã là võ giả trung cấp, vậy mà vẫn không nhìn thấu cảnh giới của Phong Vân.

Ngay khi hắn chuẩn bị tới chào hỏi Phong Vân, bỗng nhiên có tiếng huyên náo truyền ra.

"Top mười Cường bảng tới rồi kìa!"

"Oa, người đứng chính giữa kia là người đứng thứ nhất, học trưởng Chu Thắng!"

"Đứng bên cạnh học trưởng Chu Thắng chính là 'Phong công tử' Lục Hiên đứng hàng thứ hai, còn có cả học trưởng 'Bá Giả' Chiến Tâm, người xếp vị trí thứ ba nữa kìa! . . . Khí tức của bọn họ thật mạnh!"

Tất cả học viên của trường cao đẳng đều nhìn về phía mười người mới đi vào kia.

Mười người này chính là mười cường giả đứng đầu trên Cường bảng. Bọn họ có người khí chất kiệt ngạo, có người khí thế sắc bén, có người thân hình giống như thiết tháp, lại có người dịu dàng hòa ái như tắm gió xuân. . .

Mười người đi cùng nhau, mơ hồ có một luồng khí thể điên đảo phong vân phát ra, khiến cho đám võ giả đang ngồi ở bốn phía kia nhao nhao ghé mắt nhìn.

"Quá mạnh mẽ! Chỉ là khí thể đã đủ khiến người khác ngạt thở."

Bạch Thiên Trần hít sâu một hơi rồi nói.

Lâm Cường cũng nghiêm mặt lại, dùng hết toàn lực ngăn cản dòng khí thể kia lần lượt tới.

Chỉ có Phong Vân nội tâm không hề rung động, thậm chí còn có cảm giác muốn cười, bởi vì hắn có thể lấy hình chiếu của mười tên này rồi.

Đáng tiếc khoảng cách hiện tại hơi xa, không lấy được hình chiếu. Đành phải tìm cơ hội đến gần bọn họ thôi.

Mười học viên đứng đầu vừa xuất hiện, rất nhiều học viên đều mất đi lòng tin, sắc mặt cực kỳ không tự nhiên.

Đương nhiên, còn có một vài học viên vẫn tỏ ra hung phấn. Ví dụ như vị song tinh kiếm kia, chiến ý bùng bùng.

...

Không lâu sau, một thầy giáo đã bước ra tuyên bố khảo hạch bắt đầu.

Vòng thứ nhất rất đơn giản, chia năm ngàn học viên lên năm mươi sân đấu, trên mỗi một sân đấu đều có một trăm học viên, tiến hành hỗn chiến. Hai người cuối cùng lưu lại, tiến vào Cường bảng. Còn những người xếp ngoài Cường bảng, đến lúc đó sẽ có khảo hạch khác.

Quy tắc này đơn giản, thô bạo, nhưng cũng là phương pháp có hiệu quả cao nhất, cường giả chân chính sẽ không để ý điều này.

Sau đó, năm ngàn học viên liền bắt đầu rút thăm số hiệu sân đấu.

"Ta chính là sân đấu thứ bảy." Bạch Thiên Trần nhìn dãy số hiệu của mình.

"Ta ở sân số sáu." Mao Vân Tuyết nói.

"Ha ha, ta với các ngươi không cùng một sân rồi, số ba này."

Dương Thiên phát phát tám thẻ ghi dãy số hiệu trong tay.

"Áy, Vân ca, ngươi trong tay và Cường ca ở trong tay một sân đấu này." Đúng lúc này, Bạch Thiên Trần nhìn thấy tám thẻ số hiệu trong tay Phong Vân và Lâm Cường đều viết chữ số năm, không khỏi kêu lên.

"Đúng thật này."

"Tiếc quá đi mất, làm sao lại đổi đầu với nhau rồi!"

Dương Thiên và Mao Vân Tuyết đều rên rỉ, so với người trong cuộc lại càng thêm bất đắc dĩ.

"Ta sẽ không nương tay đâu." Lâm Cường nghiêm túc nhìn Phong Vân.

Phong Vân gật gật đầu, không nói gì.

Rất nhanh, tất cả các học viên đều rút được thẻ ghi số hiệu.

"Hiện tại, ta tuyên bố khảo hạch chính thức bắt đầu!"

Lời nói vừa ngưng lại, sân luyện võ lập tức sôi trào, âm thanh vọt thẳng đến chân trời.

Từng học viên leo lên sân, bắt đầu tỷ thí.

Sau đó, Phong Vân cùng Lâm Cường cũng leo lên sân đấu thứ năm.

...

Trên sân đấu số năm.

Khi Phong Vân lên sân, liền có một giọng nói lạnh nhạt truyền đến.

"Nhìn qua chỗ này của ta cũng không có người nào mạnh mẽ lắm. Thật không thú vị chút nào."

Một thiếu niên tay cầm chiến kiếm đi lên sân, quét mắt qua một lượt xung quanh.

Đám võ giả trên sân lập tức kinh ngạc hô lên, "Chính là người xếp thứ mười chín trên Cường bảng, Trần Xuyên Thắng! Một người trong song tinh kiếm!"

"Đệt! Sao lại gặp phải hần chứ, xong con ong!"

"Hừ! Song tinh kiếm thì sao chứ, ta đã không phải là ta của một năm trước rồi!"

". . ."

Những võ giả này thái độ không giống nhau, người nghiêm nghị, người sợ hãi, người hung phấn, người chiến ý bùng bùng. . .

Trên hàng ghế khán giả.

Trần gia chủ nhìn tới đây, liếc mắt qua rồi lại thu hồi, nói với khách khanh trong tộc ngồi bên cạnh:

"Xem ra chỗ Thắng Nhi đã định sẵn thắng bại rồi. Trên sân không có một võ giả cao cấp nào, không đáng lo ngại."

"Thắng thiếu gia năm nay muốn xông lên mười vị trí đầu Cường bảng, những võ giả này đương nhiên không ngăn được hần." Cái kia khách khanh cười nói.

. . .

"Hi vọng các ngươi có thể tiếp được một kiếm của ta."

Trần Xuyên Thắng lãnh đạm nói xong câu đó, chiến kiếm sau lưng lập tức ra khỏi vỏ. Một vùng kiếm quang chói mắt nháy mắt cuốn tới, lập loè chói mắt như cực quang, bao trùm toàn bộ sân đấu số năm.

"A!" "A!" "A!" . . .

Tùng tiếng hét kinh hãi truyền ra. Một giây sau, đám võ giả trên sân đấu số năm đều bay ngược ra ngoài. Vậy mà thật sự ngay cả một kiếm cũng không đỡ được!

"Không hổ là người xếp thứ mười chín Cường bảng, chênh lệch quá lớn!"

Khóe miệng Lâm Cường tràn ra một tia máu. Một kiếm vừa rồi, quả thật khiến hắn ngạt thở, mặc dù đã sử dụng toàn lực, cũng không thể cản nổi, trực tiếp bị đánh bay.

"Trên sân đấu, trừ Trần Xuyên Thắng hẳn đã không còn ai nữa rồi."

Hắn trầm nghĩ trong lòng. Dù sao thì một kiếm vừa rồi khủng bố đến như vậy, hẳn không cho rằng còn có ai có thể trụ vững lại ở trên đó nữa. Cho dù là vị học đệ Phong Vân kia cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà, khi Lâm Cường vô ý thức ngược mắt nhìn lên, lại bỗng trợn to mắt. Bởi vì Phong Vân, lúc này vẫn như trước vững vàng đứng trên sân đấu.

Chương 55: Không cần rút kiếm!

Chương 55: Không cần rút kiếm!

Trần Xuyên Thắng nhìn Phong Vân, người duy nhất còn lại trên đài, khoe miệng cong lên lộ ra nụ cười mỉm, có chút ngoài ý muốn mà nói.

"Đến đây, rút kiếm đi! Để ta thử nhìn kiếm của ngươi. Nhìn xem có thể gây cho ta chút xú hứng thú nào hay không."

Hắn dùng ánh mắt như tiền bối đối đãi hậu bối mà nhìn chăm chăm Phong Vân, giọng điệu tùy ý không gì sánh được.

Phong Vân lắc đầu, "Không cần rút kiếm."

Trần Xuyên Thắng sầm mặt xuống. Lời này ý là quyết đấu với hắn không cần thiết phải rút kiếm! Một tên học viên nho nhỏ, vậy mà dám lớn lối như thế!

"Cuồng vọng!"

Trên người hắn bộc phát ra khí thế của võ giả cao cấp, chiến kiếm trong tay, kiếm khí ngút trời, cuồn cuộn khuấy đảo không khí bốn phía vang lên từng tiếng rít gào.

"Thật mạnh!"

Các học viên bị đánh bại rơi khỏi sân đấu chấn động mặt mày. Vừa rồi Trần Xuyên Thắng căn bản không hề sử dụng thực lực chân chính.

Đây chính là sự cường đại của người xếp thứ mười chín trên Cường bảng sao!

Căn bản không phải ở cùng một đẳng cấp với bọn họ!

"Để ta tới dạy cho ngươi biết cái gì gọi là tôn kính học trưởng!"

Trần Xuyên Thắng sử dụng Huyền Sát Kiếm Pháp, kiếm khí cùng kiếm quang đan chéo lên nhau, giống như một con sói hoang đang phần nộ rít gào phóng về phía Phong Vân.

"Mau tránh ra!"

Dưới sân, Lâm Cường hét ầm lên với Phong Vân. Một kích này, không thể ngăn cản trực diện!

Phong Vân không hề động lòng. Ngay khi kiếm quang cùng kiếm khí kia xông tới, hắn trực tiếp vươn tay ra bắt lấy nó.

Răng rắc!

Năm ngón tay dùng sức siết chặt lại. Một giây sau, kiếm quang cùng kiếm khí lại trực tiếp bị bóp nát, hóa thành vô số mảnh vỡ tàn sáng, tán ra bốn phía.

Cái gì!

Một màn này hoàn toàn khiến đám học viên dưới sân kinh ngạc đến ngây người. Lâm Cường thậm chí đã há to miệng, tròn mắt tròn tròn.

"Ngươi. . ."

Trần Xuyên Thắng thay đổi sắc mặt. Tay không bóp nát kiếm khí cùng kiếm quang của hắn, đây là thể loại thân thể gì chứ hả! ?

"Người cũng tiếp một chiêu của ta đi."

Lúc này, giọng nói nhẹ nhàng của Phong Vân cũng truyền tới.

Sau một khắc, thân thể hẫng khẽ động, cả người hóa thành một cái bóng mơ hồ, tay phải nắm lại thành quyền, nhất thời một âm thanh chói tai bén nhọn vang lên.

Cảm nhận được luồng khí thế cuồng bạo che trời lấp đất kia, Trần Xuyên Thắng co rụt con người, trên mặt rớt cuộc hiện lên một tia kinh hãi.

Những nơi nắm đấm đi qua, không gian đều nổi lên chấn động rất nhỏ, tiếng nổ tung vỡ vụn chói tai tựa như tiếng sấm rền vang lên bên tai không dứt.

Tốc độ quá nhanh! Trần Xuyên Thắng ngoại trừ đem chiến kiếm ngăn lại trước người, căn bản không kịp làm ra phản ứng gì khác.

Bốp!

Cả hai va chạm, âm thanh kinh khủng vang lên tựa như sấm rền. Chỉ thấy sàn sân đấu số năm vốn được chế tạo bằng hợp kim cũng lồm xồm xuống thành một cái hố to.

Sau đó, một bóng người cũng bay ngược ra từ trong làn sóng khí mờ nhạt, trực tiếp roie xuống ngoài sân đấu, thậm chí còn tạo thành một cái hố to trên mặt đất.

"Khụ khụ. . ."

Trong hố, Trần Xuyên Thắng ho ra máu, dáng vẻ chật vật, ngay cả chiến kiếm trong tay hắn cũng gãy thành hai đoạn.

"Đây, chuyện này. . ."

Nhìn Trần Xuyên Thắng nằm trong hố, khí tức tán loạn, không còn dáng dấp cao cao tại thượng lúc trước, những học viên kia đều ngây người.

Nhất là Lâm Cường. Hắn mở miệng, lại không phát ra bất cứ âm thanh nào.

Làn khí chấn động trên sân đấu chậm rãi tản đi, Phong Vân chậm rãi bước ra, trên đồng phục sạch sẽ không có bất cứ nếp nhăn nào. So với Trần Xuyên Thắng chật vật không chịu nổi kia hoàn toàn ở hai dáng vẻ hoàn toàn trái ngược.

"Nhuòng rồi."

Trên hàng ghế khán giả.

Gia chủ Trần gia vốn cho là đã nắm chắc thắng lợi trong tay thấy một màn như vậy, gương mặt vặn vẹo khó coi cực kì. Hắn vừa mới khẳng định sẽ thắng chắc, kết quả lập tức đã bị hung hăng tát thẳng mặt, còn là loại cực kì vang dội kia nữa.

"Đi tra xem thiếu niên này là ai, từ đâu xuất hiện."

Hắn nói với khách khanh ngồi bên cạnh.

"Đã rõ." Khách khanh gật đầu.

...

Chiến đấu trên sân đấu số năm goàn toàn kết thúc, rất nhanh khiến những người khác chú ý.

Dù sao thì cho tới bây giờ, chỉ có những sân đấu có mặt mười người đứng đầu Cường bảng mới chấm dứt nhanh như vậy. Những sân đấu khác vẫn đang hỗn chiến.

"Thiếu niên kia là ai? Mạnh đến vậy, ngay cả Trần Xuyên Thắng xếp thứ mười chín Cường bảng cũng bị hắn đánh bại?"

"Mà còn chỉ dùng một chiêu nữa chứ. Đệt!"

"Ta biết hắn! Hắn là Phong Vân, tân sinh năm nay mới vào trường!"

"Tân sinh mà mạnh như vậy à, kinh khủng quá vậy!"

". . ."

Không riêng gì những học viên kia bị dọa sợ, mà ngay cả những người đang ngồi xem khảo hạch cũng đều nao nao nhìn qua.

Trong đó có cả Lâm gia chủ và vị Đông sự trưởng Đông Thiên Hoa của công ty Thiên Dao kia nữa.

"Ta nói mà, anh bạn nhỏ Phong Vân này nhất định sẽ nổi bật trong khảo hạch lần này. Nhìn đi, vừa ra tay đã khiến người ta kinh sợ."

Lâm gia chủ cảm khái nói.

Bên kia, Đông Thiên Hoa cũng nói lời tương tự.

Ban lãnh đạo trường.

Thầy tổng phụ trách Nghiêm Xuân Thu ngồi ngay ngắn ở bên trên, ánh mắt nhìn thấy một màn này, lông mày nhíu lại, nhìn về phía Lý Phong ở bên cạnh nói:

"Đây là tân sinh Phong Vân mà người nói kia à?"

"Đúng vậy." Lý Phong cung kính đáp.

"Không tệ đâu." Nghiêm Xuân Thu gật gật đầu, nhìn Phong Vân đang đứng trên sân đấu, trong mắt lướt qua một tia sáng sắc bén.

Ở tuổi này đã tu luyện công pháp luyện thể đến cấp bậc này, ngay cả hắn cũng phải ghé mắt nhìn.

Hiển nhiên, hắn thông qua chiêu thức Phong Vân sử dụng trước đó nhìn ra được một chút gì đó.

...

"Đệ đệ!"

Lúc nghỉ ngơi giữa trận, Trần Xuyên Danh đi đến phòng điều trị, nhìn thấy Trần Xuyên Thắng toàn thân quấn đầy băng gạc trắng, cả giận hô lên.

"Yên tâm đi, ta sẽ báo thù cho đệ."

"Ca, nhớ cẩn thận một chút. Tên kia rất tà môn." Trần Xuyên Thắng nhớ tới một quyền kia của Phong Vân, trong lòng hiện tại vẫn còn sợ hãi, tựa như hắn đối mặt không phải là một người, mà là một con hung thú thời tiền sử.

"Không có việc gì, chỉ là một kẻ mãng phu mà thôi."

Trần Xuyên Danh không thêm đề ý chút nào. Trong lòng hắn, chỉ có những học viên đứng vào mười vị trí đầu trên Cường bảng kia mới chân chính là đối thủ của hắn.

Phong Vân, chỉ là một chương ngại vật nho nhỏ thuận đường giải quyết mà thôi.

Thấy ca ca tự tin như vậy, Trần Xuyên Thắng cũng không tiện nói thêm gì.

...

"Mấy tên đứng trong top 10 Cường bảng thật khó tiếp cận..."

Phong Vân lợi dụng thời gian nghỉ ngơi, lấy hình chiếu của không ít học viên đứng trong top 100 của Cường bảng. Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, những học viên này ít nhất cũng có đến một nửa là võ giả thuộc tính. Chỉ có điều thuộc tính của bọn họ đều trùng với Phong Vân, lại đều là cấp thấp.

Mà khi Phong Vân nghĩ muốn tìm mấy người trong mười vị trí đầu Cường bảng, lại phát hiện mỗi một người bọn họ đều bị người của các thế lực vây kín, khiến hắn nghĩ muốn tiếp cận cũng không được.

Điều này cũng rất bình thường. Có thể trở thành cường giả đứng vào mười vị trí đầu Cường bảng, thế lực sau lưng cũng không đơn giản, đều là những thế lực lớn hàng đầu của cứ địa Tinh Diệu này.

"Xem ra chỉ có thể thừa dịp bọn họ chiến đấu rồi đi tới gần sân đấu thôi."
.."

Phong Vân trầm lâm bẩm.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Rất nhanh, vòng khảo hạch thứ hai đã bắt đầu.

Chương 56: Lập Flag

Chương 56: Lập Flag

Thuộc hình thức tự do khiêu chiến, nhưng mà mỗi người giới hạn chỉ được khiêu chiến ba lần, đương nhiên, người cũng có thể lựa chọn không khiêu chiến.

Hiện giờ trên sân thi đấu chỉ còn 100 người, một trăm người này đều xác định đã có tên trên Cường bảng.

Nhìn đội hình Cường bảng này, vị trí trước năm mươi chỉ trừ một người duy nhất còn lại vẫn là những người kia, còn vị trí sau 50 phát sinh một chút biến hóa, có người sau vượt lên người trước.

Mà người duy nhất kia, dĩ nhiên chính là Phong Vân.

Hắn đánh bại bài danh thứ mười chín Trần Xuyên Thắng trước đó, cho nên đương nhiên bài danh này liền thuộc về hắn.

Ban đầu Phong Vân không có ý định xuất thủ, nghĩ muốn ở một bên vây xem, sau đó mượn cơ hội chụp hình chiếu của mười vị trí đầu kia.

Bất quá, không nghĩ tới lại có người lựa chọn khiêu chiến với hắn.

Mà khiêu chiến hắn không ai khác, chính là một trong song tinh kiếm Trần Xuyên Danh.

"Phong Vân, tới đây cùng ta đánh một trận đi!"

Trần Xuyên Danh nhảy lên bình đài, lấy kiếm chỉ vào Phong Vân đang cách đó không xa, cùng đánh với hắn một trận.

Hắn bài danh thứ mười tám, mà Phong Vân hiện giờ thứ hạng đứng thứ mười chín, theo lý thuyết không nên khiêu chiến, nhưng vì trút giận cho đệ đệ của hắn, cho nên không chút do dự lựa chọn Phong Vân đến thử kiếm.

Tuy rằng những khoá trước cho đến nay cũng không có bài danh cao khiêu chiến bài danh thấp, nhưng cũng không có văn bản nào quy định rõ ràng, cho nên vẫn được phép.

"Tới! Đệ đệ đã bại, ca ca nên xuất thủ!"

"Trần Xuyên Danh thế nhưng so với đệ đệ của hắn thì lợi hại hơn nhiều, không chỉ ở cảnh giới mà phương diện chiến lực cũng hơn rất nhiều., "

"Phong Vân sợ là phải dừng bước tại đây."

". . ."

Bọn người Bạch Thiên Trần ở bên kia thì cổ vũ cho Phong Vân.

Thực lực của bọn hắn quá yếu, vòng thứ nhất còn chưa được vài phút thì đã bị đào thải.

Hả?

Phong Vân cau mày lại, nguyên bản ý định của hắn trước đi xem chụp hình chiếu của những đệ tử trong top 10 trên Cường bảng kia trước, không nghĩ tới tên Trần Xuyên Danh này nhanh như vậy đã tìm tới.

"Xem ra phải tốc chiến tốc thắng thôi."

Nội tâm nhủ thầm một câu, sau một khắc bóng dáng hấn dĩ nhiên đã xuất hiện ở trên bình đài.

"Tiếp kiếm!"

Trần Xuyên Danh chẳng muốn dong dài gì với Phong Vân, thấy hấn đi lên, liền trực tiếp xuất thủ.

Dưới cái nhìn của hấn, Phong Vân chỉ là một khối chướng ngại vật ven đường mà thôi, có lẽ có chút ít bản lĩnh, nhưng mà căn bản chưa đủ để hấn xem trọng, hấn chuẩn bị giải quyết thần tốc, sau đó trùng kích vào top 3 Cường bảng.

"Huyền Sát!"

Vừa ra tay đã sử dụng kiếm pháp sở trường, giống như cực quang hàng lâm, kiếm khí giống như sóng, phóng tới Phong Vân.

"Ta biết người luyện qua công pháp luyện thể, có lẽ cũng có học qua một chút kiếm pháp, nhưng mà đáng tiếc, những thứ này ở trước mặt ta, đều không đáng kể chút nào, một kiếm của ta có thể phá mọi thứ."

Âm thanh của Trần Xuyên Danh theo kiếm thức của hấn truyền tới.

Một kiếm này, những học viên phía dưới có thể vô cùng thần phục, ngay cả những học viên top 10 Cường bảng kia cũng đều liếc mắt nhìn, có chút ghé mắt.,

Chỉ có Cuồng Đao Chu Thắng đứng thứ nhất ngay cả mí mắt cũng không hé lên.

Bên trong thính phòng.

Gia chủ Trần gia nhìn một kiếm này rất thỏa mãn, lần nữa nói với khách khanh bên cạnh:

"Lần này thì ổn rồi, tiểu tử Phong Vân thua không nghi ngờ."

Khách khanh bên cạnh gật đầu, cũng biểu thị đồng ý.

Nhưng mà, kết quả lại làm cho người ta phải mở rộng tầm mắt.

Đối mặt với một kiếm này của Trần Xuyên Danh, Phong Vân tay cầm chiến kiếm, nhẹ nhàng chém ra một kiếm.

Một giây sau ——

Một đạo ánh sáng đỏ chói mắt xẹt qua không khí, tựa như Thiên Hỏa Liệu Nguyên, mang theo vô tận phong mang tinh quan cực hạn.

Mọi người chỉ thấy một vệt kiếm quang màu đỏ chợt lóe lên, kiếm thức của Trần Xuyên Danh trực tiếp bị phá vỡ, giống như đang cắt đậu hủ vậy.

Tiếp đó, dư lực của kiếm quang màu đỏ kia chém ra một vết kiếm khủng bố trên mặt đất bằng hợp kim bên cạnh Trần Xuyên Danh rồi biến mất.

Một giây sau.

Trên vách tường bằng hợp kim một góc bình đài chỗ tiếp với thính phòng một khối sắt trượt xuống.

Trần Xuyên Danh ngơ ngác đứng ở chỗ cũ, vẫn không nhúc nhích, giống như bức tượng điêu khắc.

Ngay tại lúc hắn cảm nhận được tử vong bao phủ, nếu không phải kiếm quang của Phong Vân thay đổi quý tích thì đạo kiếm quang này trong chớp mắt có thể cắt hắn thành hai nửa.

Phốc!

Bỗng nhiên, Trần Xuyên Danh phun ra một ngụm máu tươi, vốn dĩ kiếm quang của Phong Vân chưa từng làm cho hắn bị thương, nhưng kiếm khí ẩn chứa bên trong lại làm cho hắn khí huyết táo bạo, nên mới phun ra một ngụm máu tươi như vậy.

Thắng bại đã phân!

Hí ——! !

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn như vậy đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Cảm giác nếu mình là người đang tỉ thí kia.

Phong Vân vậy mà chỉ dùng một kiếm bại Trần Xuyên Danh! ?

"Gia hỏa này quá mạnh mẽ rồi, Song Tử Tinh một người bị hắn dùng một quyền đánh bay, một người không tiếp nổi một kiếm của hắn, hơn nữa, hắn kiếm còn chưa ra khỏi vỏ!"

"Lúc đó Trần Xuyên Danh còn nói cái gì mà một kiếm của hắn có thể phá mọi thứ, không nghĩ tới Phong Vân lại là kiếm khách so với hắn càng kinh khủng hơn."

"Nếu hắn không xuất một kiếm kia, căn bản là không nhìn ra được hắn là kiếm khách lợi hại như vậy, khí tức trên người hắn quá bình thường."

"Đúng vậy, ai có thể nghĩ đến, Phong Vân ở phương diện Kiếm Đạo tạo nghệ cũng cao như vậy!"

Các học viên thì kinh sợ, Phong Vân chiến kiếm còn chưa ra khỏi vỏ đã có thể đánh bại cao thủ Kiếm Đạo Trần Xuyên Danh, quá đáng sợ!

Chỗ ngồi khách quý.

Khoái Kiếm Lý Khoan thân sắc chấn động, "Đó chính là Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm, còn là cấp viên mãn, một thiếu niên 14 tuổi . . ."

Hắn nhận ra Phong Vân chính là thiếu niên lúc trước ở công hội làm cho hắn động dung, nhưng mà tuyệt đối không nghĩ tới, thiếu niên vậy mà nắm giữ Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm cấp viên mãn.

Đây quả thực làm cho hắn xấu hổ vô cùng, hắn đường đường là khoái kiếm, lại đi so sánh với một thiếu niên.

"Tinh Hỏa Liệu Nguyên Kiếm cấp viên mãn, tiểu tử này ngược lại là càng ngày càng có ý tứ."

Người tổng phụ trách trường học Nghiêm Xuân Thu ánh mắt càng ngày càng sáng.

Một kiếm này của Phong Vân cơ hồ đã khiến toàn trường đều kinh động.

Ngay cả đứng thứ nhất Cuồng Dao Chu Thắng cũng giương mắt nhìn qua.

"Như thế nào? Cảm thấy hứng thú." Phong công tử Lục Hiên đi tới nói.

"Cũng bình thường, miễn cưỡng có đủ tư cách để ta rút đao."

Chu Thắng thân nhiên nói.

Lục Hiên cười cười, không nói gì, trên thực tế, hắn cũng cho là như vậy.

Ở đây đối thủ có thể khiến Chu Thắng rút đao không có mấy người.

"Bà mẹ nó, Vân ca mạnh mẽ quá đi, kiếm còn chưa ra khỏi vỏ đã đánh bại được Trần Xuyên Danh, đẹp trai quá đi!"

Bọn người Bạch Thiên Trần hóa thân thành tiêu đệ nhỏ bé, hô vang.

Bên cạnh Lâm Cường sắc mặt rung động và phức tạp, gia hỏa này, thật sự là học đệ của hắn sao?

Mẹ nó quá ngu bức rồi!

...

Chỗ ngồi khách quý.

Gia chủ Trần gia lúng túng tại chỗ, lúc này hắn chỉ cảm thấy mặt mình nóng rát, phảng phất như có một đôi bàn tay vô hình không ngừng tát vào mặt hắn.

Bên cạnh mấy vị khách khanh mặt cũng nóng rát, bọn họ cảm giác tựa như mỗi lần cấp huynh đệ Trần gia lập flag, mỗi lần vừa mới nói xong là huynh đệ bọn họ liền bại.

...

Còn bên này Phong Vân một kiếm đánh bại Trần Xuyên Danh, đi xuống bình đài, ánh mắt bắt đầu ngắm nghía những học viên top 10 Cường bảng, ý định ai vừa ra trận là hắn liền tháo chạy đi qua xem cuộc chiến, sau đó tùy thời khiêu chiến hình chiếu.

Chương 57: Thối pháp ý cảnh!

Chương 57: Thối pháp ý cảnh!

Ví dụ như người đứng thứ mười Trịnh Sơn, lấy danh hiệu vô thượng Thối công, mỗi lần xuất thủ, nhất định sẽ có đại thế mênh mông mờ mịt, đệ tử đối chiến với hắn ta, sẽ bất lực giống như đối mặt với một ngọn núi lớn không thể leo lên vậy.

Lúc Phong Vân tiếp nhận khiêu chiến với Trịnh Sơn, đã yên lặng đến dưới lôi đài của hắn ta, nhìn như đang xem cuộc chiến, nhưng thật ra ánh mắt đã sớm tập trung rồi.

[Người hình chiếu] : Trịnh Sơn

[Tuổi] : 26 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Roi xuống] : Võ kỹ nhị giai Tảo Diệp Thối>, võ kỹ tam giai Toàn Phong Phôi>, Thối pháp ý cảnh (tàn thức), một lọ nhị phẩm đan dược Nguyên Lực Đan, một lọ nhị phẩm đan dược Kim Sang...

Thối pháp ý cảnh?

Phong Vân thấy bên trong những thứ rơi xuống có mấy chữ này, thần sắc khẽ động.

Giống như kiếm có ý cảnh, được gọi là kiếm ý, Thối pháp cũng có ý cảnh, có thể gọi là ‘Thối ý’.

Mà khiến Phong Vân cảm thấy bất ngờ, chính là Thối pháp ý cảnh của Trịnh Sơn là tàn thức, điều này nghĩa là, đối phương vừa nhập môn, còn chưa được một nửa.

Nhưng điều này đã rất lợi hại rồi, ít nhất, trong số những đệ tử mà Phong Vân đã gặp, không có ai lĩnh ngộ được ý cảnh, cho dù là một tia.

Đối chiến với Trịnh Sơn là đệ tử xếp thứ mười lăm trên Cường bảng, am hiểu tốc độ, không thể nắm bắt được, hai bên có qua có lại...

Nhưng khi Trịnh Sơn dung nhập một tia ý cảnh mênh mông mờ mịt trong Thối pháp, cuộc chiến lập tức thay đổi.

Ngay khi Trịnh Sơn giơ chân lên, khí chất liền thay đổi, giống như có mây gió tụ tập lại, rồi dung nhập vào chân hấn ta.

Oanh!

Một giây sau, học viên kia đã bị cỗ ý cảnh này khóa chặt, cho dù trốn tránh thế nào cũng không thoát được, bị một chân này quét ra ngoài.

“Thối pháp của học trưởng Trịnh Sơn quá mạnh!”

“Đúng vậy, có cảm giác như đối mặt với núi lớn.”

Phong Vân hiểu ý cười một tiếng, hình chiếu đã đến tay.

Sau đó, hấn tiếp tục chạy đến tầng bình đài, chỗ nào cũng có thể nhìn thấy bóng dáng hấn, giống như đang xem cuộc chiến, kỳ thật trong đầu đã có hình chiếu của từng người.

Từ người đứng ở vị trí thứ tư đến thứ chín, hấn đều tìm cơ hội có được hình chiếu của bọn họ.

Trong đó, người khiến hắn có hứng thú lại không nhiều lắm, nhưng tại hình chiếu của Thuận Vị Thiết Phiến Hồ Thanh, đứng vị trí thứ năm, phát hiện trong những cái rơi xuống thậm chí còn có đan dược tam giai Thanh Văn Linh Đan>.

Viên đan dược này được điều chế từ rất nhiều linh vật tinh túy, sau đó dùng nguyên lực luyện chế thành.

Tại cứ địa Tinh Diệu tam đẳng này, là rất hiếm thấy.

Nơi đây không có luyện đan sư, mà cho dù có, cũng chỉ là một, hai phẩm, còn được bảo vệ nghiêm mật, người bình thường không thể đến gần.

Điều này khiến Phong Vân chưa từng tiếp xúc với luyện đan sư, nên không thể có hình chiếu của bọn họ...

Nhưng truy cứu nguyên nhân, cũng chỉ tại thân phận của hắn quá thấp, nếu như có thể trở thành người đứng đầu đám học viên ở trường cao đẳng Tinh Diệu, dựa vào thân phận này, có thể gặp được những luyện đan sư kia.

Hơn nữa, không chỉ luyện đan sư, đến lúc đó, ngay cả những cao thủ chân chính trong căn cứ, hắn cũng có thể nhìn thấy.

Lúc đó, hắn sẽ có hình chiếu của bọn họ, chẳng phải quá đẹp sao!

Nghĩ đến đây, Phong Vân cảm thấy, lần khảo hạch này, hắn nhất định phải đạt được hạng nhất.

Bất kể là cái lợi trước mắt hay sau này, đều là chuyện mua bán không thiệt.

“Tác dụng chính của Thanh Văn Linh Đan là rèn luyện thân thể, củng cố căn cơ, cái này có thể cho Tiểu Lan tẩy dùng.”

Phong Vân nghĩ thầm, đan dược này không có tác dụng với hắn, nhưng lại có tác dụng rất lớn với Tiểu Lan tử, người đã qua độ tuổi tốt nhất để tu luyện, thì đan dược bình thường không có tác dụng lớn.

Mà Thanh Văn Linh Đan có thể giải quyết rất tốt vấn đề này.

...

Sau đó, ánh mắt Phong Vân tập trung vào ba người đứng đầu trên Cường bảng.

Đứng thứ ba là ‘Bá Giả’ Chiến Tâm, thứ hai là ‘Phong công tử’ Lục Hiên, thứ nhất, là người đứng đầu đám học viên, ‘Cuồng đao’ Chu Thắng.

Chỉ có ba người này là Phong Vân không có hình chiếu.

Vì không ai dám khiêu chiến ba người bọn họ.

Mặc dù là ba người đứng đầu Cường bảng, nhưng thực lực của ba người này vượt qua những người khác quá nhiều, nhất là Chu Thắng, càng có thể nghiền ép người khác.

Có thể nói, trên Cường bảng phân chia thành ba cấp bậc lớn, một mình Chu Thắng một cấp bậc, người đứng thứ hai và thứ ba một cấp bậc, những người còn lại là cấp bậc thứ ba.

“Hình chiếu không cần vội, mình muốn khiêu chiến Chu Thắng, nhất định phải đánh vào mười vị trí dẫn đầu mới được.”

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Đây rõ ràng là quy định, nếu không có quy định hạn chế, ai cũng đến khiêu chiến, thì hắn ta sẽ mệt chết.

“Theo quy định, chọn người thứ mười khiêu chiến trước vậy.”

Nghĩ đến đây, Phong Vân không do dự, nhẹ nhàng nhảy lên, đứng trên đài cao, nhìn Trịnh Sơn cách đó không xa, mở miệng nói:

“Học trưởng Trịnh Sơn, xin chỉ giáo.”

Vừa dứt lời, các học viên khác đã chú ý.

Biểu hiện lúc trước của Phong Vân đã thành công thuyết phục bọn họ, học viên sáng chói nhất lần này, chắc chắn là hắn.

“Được.”

Trịnh Sơn cười cộc lốc, đi lên đài cao, nói với Phong Vân: “Chỉ giáo nhiều hơn.”

“Các ngươi cảm thấy ai sẽ thắng.”

Các học viên thảo luận với nhau.

“Ta cá là học trưởng Trịnh Sơn, cái đại thể mệnh mông mờ mịt kia rất đáng sợ, Phong Vân sẽ không ngăn được.”

“Ha ha, kiếm của học trưởng Phong Vân không gì không phá được, sợ là một kiếm có thể đánh tan thể công của Trịnh Sơn.”

“Có muốn cược không?”

“Còn ta nữa...”

Chiến đấu trên đài còn chưa bắt đầu, các học viên dưới đài đã bắt đầu đại chiến nước miếng, sau đó biến thành đánh cược.

...

Trên bình đài.

Trịnh Sơn biết Phong Vân khó đối phó, một kiếm lúc trước khiến hắn ta phải ghé mắt, cho nên chủ động xuất thủ.

Nhẹ nhàng nâng đùi phải lên, đại thế mênh mông lập tức dung nhập vào cơ thể hắn ta, không khí trên bình đài trở nên dị thường, cuồng phong gào thét.

Phong Vân đứng đối diện cũng bị ảnh hưởng, bộ đồng phục tử kim bay phấp phới trong gió, giống như một chiếc thuyền lá nhỏ giữa sóng biển rít gào.

Nhưng mà, khi hắn duỗi một ngón tay ra, cuồng phong trên bình đài giống như bị chém thành hai nửa, bên kia Trịnh Sơn gió thổi mây phun, bên này của hắn lại sóng yên biển lặng, hình thành đối lập mãnh liệt.

Toàn Phong Thối!

Trịnh Sơn tích thế hoàn thành, chân chính đá một chân đến, đại thế mênh mông mờ mịt, phóng về phía Phong Vân.

Bành!

Khí tràng bình tĩnh bên Phong Vân bị phá vỡ, khí lưu càng thêm cuồng mãnh thổi đến, thậm chí còn khiến không ít học viên đứng không vững, sắc mặt ngạc nhiên không gì sánh được.

Xoát!

Lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng giơ vô kiếm lên, một vệt kiếm quang lóe lên rồi biến mất, khí thế cuồng mãnh lập tức bị phá vỡ giống như giấy

mông.

“Học trưởng Phong Vân quá mạnh mẽ, đại thế cũng có thể chặt đứt!”

Một học viên hít một ngụm khí lạnh nói.

Chương 58: Kim Cương Bất Diệt Công!

Chương 58: Kim Cương Bất Diệt Công!

Vẻ thật thà trên mặt Trịnh Sơn biến mất, trở nên ngưng trọng, hẳn không nghĩ tới kiếm của Phong Vân đáng sợ như vậy.

Nghĩ tới đây, cả người hắn đột nhiên từ dưới mặt đất bắn lên, dốc hết đại thể mông mênh, mơ hồ chạm đến biên giới nửa thành ý cảnh, thân pháp linh động, nhưng cước pháp nặng nề như núi.

Trên bình đài không khí bị phá vỡ, chân pháp kia rơi xuống, lại sinh ra một loại cảm giác giống như sơn băng địa liệt, bình đài ép hợp kim đều run rẩy, sinh ra vô số vết rách, giống như sau một khắc sẽ hoàn toàn vỡ vụn.

Rất nhiều học viên thấy một màn như vậy, đều đổi ủng hộ Trịnh Sơn, cái đại thể đáng sợ như này, bọn họ chẳng qua chỉ hơi bị ảnh hưởng một chút đã có cảm giác không thể thở nổi, làm sao có thể chống lại.

Xa xa.

Lục Hiên nhìn thấy tất cả mọi chuyện, sắc mặt biến thành ngưng trọng: "Một năm không gặp, thói pháp ý cảnh của Trịnh Sơn càng thêm đáng sợ."

Cường Đao Chu Thắng liếc mắt nhìn: "Một đao là đủ rồi."

Bên kia đứng thứ ba "Bá Giả" Chiến Tâm ánh mắt chăm chú nhìn Chu Thắng, trong lòng yên lặng mặc niệm: Chu Thắng, thứ nhất của người ta

muôn!"

Hắn vất vả khổ cực ở bên ngoài khổ tu một năm, chính là vì muốn đánh bại Chu Thắng, rửa sạch mối nhục trước kia.

Nghiêm túc mà nói, thứ hai và thứ ba chênh lệch cũng không phải rất nhiều, lúc trước nếu như không phải bởi vì lúc Chiến Tâm khiêu chiến Chu Thắng dùng sức quá độ, cuối cùng mới không địch lại Lục Hiên, trở thành thứ ba.

...

Trên bình đài.

Phong Vân đứng ở trong đó, vẻ mặt rất bình tĩnh, vào lúc thời pháp kia đột kích cuốn theo đại thể mênh mông bao la mờ mịt, hắn nhẹ nhàng cầm chặt chuỗi kiếm.

Phá!

Khi hắn rút cực tinh kiếm ra được một nửa thì một cỗ kiếm khí đáng sợ dâng lên, mang theo phong mang khí đủ cắt vàng đoạn ngọc, phóng tới Trịnh Sơn đang ở giữa không trung.

Phong mang khí, không người nào có thể ngăn cản.

Lúc này Trịnh Sơn lập tức thay đổi sắc mặt, nhưng hắn đang ở giữa không trung, lúc này chỉ có thể kiên trì đến cùng đụng độ với hắn.

Phốc phốc ——! !

Tựa như tiếng đỉnh núi bị phá vỡ vang lên, sau một khắc, thời pháp đại thể của Trịnh Sơn hoàn toàn bị phá, hắn lập tức phun máu ra ngoài, rơi xuống bình đài.

Lại trong một chiêu đã phân thắng bại.

"Đa tạ."

Phong Vân rút ra một nửa cự tinh kiếm lại một lần nữa tra vào bao, nhẹ nhàng nói một câu với Trịnh Sơn ở dưới đài, xoay người đi xuống đài.

"Khụ khụ..."

Trịnh Sơn cười khở một tiếng, đây vẫn là lần đầu tiên hắn gặp phải một kiếm khách đáng sợ như vậy, chính mình lĩnh ngộ khí thế bao la mù mịt như vậy ở trước mặt hắn cũng không khác gì giấy, không chịu nổi một kích.

...

"Vậy mà thắng được! Phong Vân học trưởng thật là quá mạnh mẽ!"

"Hơn nữa, các người có chú ý tới hay không, Phong Vân học trưởng mới chỉ rút ra một nửa chiến kiếm, còn chưa hoàn toàn ra khỏi vỏ, Trịnh Sơn học trưởng đã bại!"

"Hí... Người nói như vậy đúng thật, má ơi, Phong Vân học trưởng mạnh đến mức nào chứ."

"..."

Lúc các học viên gọi Phong Vân cũng không tự chủ thêm hai chữ "Học trưởng" này vào...

Mặc dù thời gian nhập học của bọn họ còn dài hơn Phong Vân, nhưng vẫn xưng hô như vậy.

Không có hắn, trong trường cao đẳng cũng không phải nhìn lý lịch, mà là thực lực, ai thực lực mạnh, người đó là học trưởng.

Ngược lại, thực lực yếu thì chỉ là đệ đệ mà thôi.

Chỗ ngồi của khách quý.

Những đại nhân vật kia đều thay đổi sắc mặt, "Kiếm của thiếu niên này lại có thể chặt đứt đại thế hư vô, thiên phú kiếm đạo của hắn quá cao."

"Tiếp tục như vậy, khoảng cách lĩnh ngộ được kiếm ý cũng không còn xa nữa."

"Nói không chừng, kiếm ý hư vô mờ mịt, muốn lĩnh ngộ được muôn vàn khó khăn."

"..."

Bên kia, ánh mắt Khoái Kiếm Lý Khoan híp lại, ngay vừa rồi, hắn cảm nhận được một loại áp lực vô hình, tuy rằng rất nhỏ nhưng lại để cho hắn cảm nhận được rõ ràng.

"Sẽ không phải là..."

Trong lòng hắn có suy đoán, nhưng lại không thể tin được, bởi vì làm cho người ta vô cùng sợ hãi.

"Vân ca trâu quá..."

Bọn người Bạch Thiên Trần điên cuồng gọi tên Phong Vân, kích động đến sắc mặt đỏ bừng, giống như là tự mình ở trên đài tung hoành bề thế.

Ngồi trên ghế xem cuộc chiến, Đông Thiên Hoa sắc mặt chấn động, hắn nhớ mấy ngày trước, kiếm Phong Vân mặc dù cũng lợi hại, nhưng mà tuyệt đối không đạt tới cảnh giới này.

"Lại trở nên mạnh mẽ..."

...

"Lợi hại, ngay cả thời thế của Trịnh Sơn cũng có thể một kiếm chém đứt, thiếu niên này thiên phú kiếm đạo còn cao hơn huynh đệ Trần gia."

Lục Hiên vô cùng kinh ngạc nói.

Chu Thắng nhìn Phong Vân ở phía xa, chân mày hơi nhíu lại, mới vừa rời kiếm quang trong nháy mắt để cho hắn phải ghé mắt nhìn một chút.

"Đúng vậy, xem ra cuối cùng cũng xuất hiện một người có tư cách làm ta phải rút đao, hi vọng sẽ không quá vô vị..."

...

Mới vừa rời Phong Vân có thể một kiếm chặt đứt hư vô chân thể của Trịnh Sơn, dĩ nhiên là phải rót vào trong kiếm khí của mình một tia kiếm ý, lúc này mới có thể không có gì không phá được, đánh đâu thắng đó.

Trịnh Sơn chân thể kia chẳng qua là vừa hay chạm tới ngưỡng cửa ý cảnh thôi, đương nhiên sẽ không phải là đối thủ thuần khiết kiếm ý của Phong Vân.

Trên thực tế, lấy thực lực hiện giờ của Trịnh Sơn đủ đánh đến thứ tư, đáng tiếc, hắn đụng phải Phong Vân.

"Hiện tại ta chính là thứ mười, theo lệ có thể khiêu chiến với thứ nhất."

Hắn nhìn về phía người đang được rất nhiều người vây quanh Cuồng Đao Chu Thắng, ngay lúc đang định khiêu chiến.

Lại phát hiện bị người tới đoạt trước.

Chỉ thấy xếp hạng thứ ba "Bá Giả" Chiến Tâm, nhảy lên, tựa như Đại Bằng Triển Sí, roi xuống bình đài, đè cho bình đài chấn động.

Toàn thân hấn bấp thịch chi chít, thân cao hai mét, chỉ đứng ở nơi đó đã làm cho người ta có một loại cảm giác bị áp bách mười phần, làm cho người ta hít thở không thông.

"Chu Thắng, đi ra đánh với ta một trận!"

Chiến Tâm nhìn chằm chằm Chu Thắng vẻ mặt lãnh đạm, quát to.

"Đến rồi! Chiến Tâm học trưởng và Chu Thắng học trưởng quyết đấu!"

"Lần trước Chiến Tâm học trưởng đã thu ở dưới Huyết Dao của Chu Thắng học trưởng, lần này không biết kết quả sẽ như thế nào."

"Thật là mỗi mắt mong chờ."

"..."

Các học viên đều kích động, từng người bắt đầu nhỏ giọng nghị luận.

A?

Phong Vân thấy một màn như vậy, trên mặt lộ ra vui mừng, như vậy cũng tốt, hấn có thể hình chiếu cả hai người cùng một lần.

Nghĩ tới đây, hấn chậm rãi đi tới.

Trên bình đài.

Chiến Tâm và Chu Thắng cách nhau trăm mét đang giằng co.

"Ngươi biết không, vì một ngày này, ta đã tu luyện khổ sở một năm..."

Chiến Tâm nhìn Cuồng Đao Chu Thắng, bỗng nhiên khí thế cả người thay đổi.

Bắp thịt trên người của hắn trong nháy mắt phồng lên, làn da hiện ra một loại kim sắc óng ánh, nhìn giống như là người kim cương, dưới da giống như cất giấu một dạng sức mạnh nổ tung.

Chiến Tâm vốn đã cao đến hai mét, hiện giờ càng giống như một dãy núi đột nhiên mọc lên từ dưới mặt đất, tựa như một người khổng lồ nhỏ, cảm giác mười phần áp bách.

"Ồ? Hắn cuối cùng cũng luyện Kim Cương Bất Diệt Công đến cấp viên mãn."

Trên đài cao, Nghiêm Xuân Thu thấy một màn như vậy, ánh mắt sáng ngời nói.

Kim Cương Bất Diệt Công, công pháp luyện thể cấp ba.

Lý Phong ở bên cạnh ngạc nhiên nói: "Lấy thể chất thiên phú trung cấp của hắn, nhanh như vậy đã luyện Kim Cương Bất Diệt Công đến cấp viên mãn, xem ra nhất định là có kỳ ngộ."

Chương 59: Kiếm ý, ra!

Chương 59: Kiếm ý, ra!

"Cuối cùng sau một năm, Kim Cương Bất Diệt Công của ta rốt cuộc cũng đạt tới tầng viên mãn, Chu Thắng, đây chính là kinh hỉ ta để lại cho ngươi."

Chiến Tâm giống như một tòa núi nhỏ đứng ở trên bình đài, từ trên cao nhìn xuống Chu Thắng "Vị trí thủ tịch đệ tử, ta muốn!"

Trong nháy mắt nét mặt của hắn trở nên hung hãn, giống như một người Kim Cương trợn mắt, khí thế thô bạo cuồng bạo phát ra bùng bùng.

Mà lúc này đây, Phong Vân đi tới chỗ bình đài 100m, đồng thời ánh mắt khóa chặt vào Chiến Tâm và Chu Thắng.

[Hình chiếu người] : Chiến Tâm

[Tuổi tác] : 20 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp hai 《 Xuy Hỏa Chương 》 , võ kỹ cấp ba 《 Kim Cương Quyền 》 , Võ kỹ cấp ba 《 Thiết Sa Chương 》 , võ kỹ cấp ba 《 Hồ Bào Quyền 》 , công pháp luyện thể cấp ba 《 Kim Cương Bất Diệt Thể 》 , thể chất thiên phú trung đẳng, bảo khí hạ phẩm bao tay Huyền Nguyệt một bộ.

...

[Hình chiếu người] : Chu Thắng

[Tuổi tác] : 19 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba 《 Bạo Bộ 》 , võ kỹ cấp ba 《 Cuồng Dao Quyết 》 , võ kỹ cấp ba 《 Huyết Dao Cứu Thúc 》 , thiên phú Dao Đao trung cấp, thiên phú Hệ Kim trung cấp, bán đao ý, bảo khí hạ phẩm Huyết Dao một thanh...

Trong nháy mắt, hai người trên bình đài đều bị Phong Vân hình chiếu xuống.

Mà bọn họ rơi xuống một cột vật phẩm quả nhiên không làm Phong Vân thất vọng, có nhiều thứ tốt hơn các học viên khác rất nhiều.

Ví dụ như Chiến Tâm có 《 Kim Cương Bất Diệt Thể 》 , và thể chất thiên phú trung đẳng, còn Chu Thắng có thiên phú Dao Đao trung cấp, bán đao ý,...

Những vậy phẩm này làm Phong Vân nở nụ cười không ngừng, thậm chí ở tại chỗ bắt đầu khiêu chiến.

Nhưng mà vận khí của hắn chính là trước sau như một vẫn kém, đầu sạt rơi xuống vật phẩm đều là cặn bã, không có một thứ nào có thể lọt vào mắt, mà mấy lần tiếp theo thì ngay cả một sợi tóc cũng không rơi xuống.

...

Trên bình đài, Chiến Tâm đẩy khí thể của bản thân lên tới đỉnh phong, khí huyết bên trong cơ thể truyền ra âm thanh ầm ầm, giống như là trường hà đang lao nhanh.

Ầm!

Hắn vừa ra tay đã là toàn lực, tay trái Kim Cang Quyền cấp đại thành, tay phải Hồ Bào Quyền cấp viên mãn, hội tụ khí lực toàn thân đánh về phía Chu Thắng.

Hai quả đấm như Song Long Xuất Hải, không khí bị đánh nổ tung, truyền ra tiếng rít gào, làm cho người ta cảm thấy kinh ngạc.

Nhưng mà đối mặt với công kích cuồng bạo như vậy, Chu Thắng lại chỉ ra một đao.

Tất cả học viên chỉ thấy một đao ánh đao huyết kim sắc đan chéo xoẹt qua trong không khí, một giây kế tiếp, Chiến Tâm cũng bị chém bay, trên thân thể to lớn lưu lại một vết đao khắc sâu.

Các học viên vẻ mặt kinh sợ, người có Kim Cương Bất Diệt Công đạt tới cấp viên mãn như Chiến Tâm lại không thể chặn được một đao của Chu Thắng, vẫn giống như một năm trước.

"Khụ khụ..."

Bên dưới bình đài, Chiến Tâm kim thân bị phá, trên mặt tràn đầy không cam lòng, hắn không nghĩ tới, chính mình cố gắng một năm, kết quả vẫn như vậy.

Chu Thắng đứng ở trên bình đài, quan sát Chiến Tâm, thản nhiên nói: "Kỳ thật không phải ngươi trở nên yếu đi, chẳng qua là ta quá mạnh mẽ mà thôi."

Giờ khắc này Chu Thắng giống như trở thành một vương giả, lực áp toàn trường, làm cho tất cả mọi người đều á khẩu không trả lời được.

"Xem ra lần này thủ tịch đệ tử lại là Chu Thắng rồi."

Trên khán đài, các thầy giáo trường cao đẳng mở miệng nói.

"Hắn quá mạnh mẽ đã vượt xa tất cả học viên ở đây, hoàn toàn là không cùng một đẳng cấp."

Lý Phong cảm khái nói, tuy rằng đều là võ giả cao cấp nhưng mà luận về chiến lược thuần túy, Chu Thắng cũng đủ nghiền ép tất cả mọi người ở đây rồi.

Chỗ ngồi của khách quý, những đại nhân vật kia cũng đều phải thán phục, ở tuổi này mà có được chiến lược cỡ này sợ là còn nắm giữ nhiều thiên phú hơn nữa.

Về phần là thiên phú gì, đây cũng không phải là điều bọn họ có thể tìm tòi nghiên cứu được, dù sao liên quan đến riêng tư cá nhân, trừ khi chủ động bộc lộ ra.

...

Trên bình đài, Chu Thắng cất bước đi, khi hắn chuẩn bị đi xuống đài bỗng nhiên có một giọng nói truyền tới:

"Khoan đã, Chu Thắng học trưởng đừng đi xuống vội, đấu cùng ta một trận đi."

Hả?

Bỗng nhiên nghe thấy âm thanh, Chu Thắng quay đầu nhìn lại, khi hắn nhìn thấy đứng đối diện là một thiếu niên đẹp trai, chân mày không khỏi cau lại.

"Người cũng muốn khiêu chiến với ta? Thực lực của người không tệ, thiên phú kiếm đạo cũng mạnh hơn Song Tử Tinh, phương diện luyện thể cũng rất tốt, nhưng mà đáng tiếc, cuối cùng vẫn là uổng phí thời gian thôi, kết quả vẫn không có bất kỳ thay đổi gì."

Chu Thắng đứng ở nơi đó, tỏa ra một cỗ khí thế vô hình, hướng thẳng về phía Phong Vân.

Dưới cỗ khí thế này Phong Vân đồng phục học sinh bay lượn, hai tròng mắt đen như mực bình thản không gợn sóng, thuần túy mà tự nhiên, giống như một vị tuyệt thế kiếm khách đứng ngạo nghễ ở Cô Phong, không vì ngại vật mà vui, không vì bản thân mà buồn.

Hắn bình tĩnh mở miệng: "Kết quả cuối cùng cũng không phải người nói là được."

Ánh mắt mắt Chu Thắng lóe lên ánh sáng lạnh, Huyết Dao nhẹ nhàng chấn động, sau một khắc, khí thế khủng bố không gì sánh được phóng lên trời, bao phủ khắp nơi, không khí xung quanh trực tiếp bị nứt vỡ, bộc lộ ra một loại sắc bén trầm trọng.

Thời khắc này, ở trong mắt mọi người, giống như thấy được trên đỉnh đầu Chu Thắng xuất hiện một thanh chiến đao vô hình, đâm ánh mắt bọn họ đau nhức.

"Đây là... Bán đao ý? Làm sao có thể?"

Chỗ ngồi của khách quý, những đại nhân vật kia đồng loạt kêu lên, trên mặt tràn đầy khiếp sợ.

Lực lượng của bất kỳ ý cảnh nào, muốn lĩnh ngộ được đều rất khó, trong căn cứ Tinh Diệu người có được lực lượng ý cảnh, ít lại càng ít.

Ít nhất ở đây bọn họ không có một ai lĩnh ngộ được lực lượng ý cảnh.

Bán đao ý vừa ra, tất cả mọi người đều bừng tỉnh, khó trách Chiến Tâm không ngăn được một đao, sức mạnh ý cảnh, công pháp luyện thể cấp ba cũng không thể nào đỡ nổi, cấp viên mãn cũng không thể.

Thời khắc này, Chu Thắng không thể nghi ngờ đã trở thành người được toàn trường chú ý nhất.

Có thể tưởng tượng, sau ngày hôm nay, tên của hắn sẽ được lưu truyền không chỉ ở trường cao đẳng Tinh Diệu mà còn truyền ra đến nội thành, thậm chí là ngoại thành, nhận được vô số ủng hộ, nhất là của thế hệ trẻ.

"Bây giờ ngươi còn cho là mình có hy vọng sao." Chu Thắng cả người tràn ngập bán đao ý, khí thế liên tục tăng lên, giống như vĩnh viên không có điểm dừng vậy.

Vào lúc này bóng dáng của hắn giống như được nâng cao vô hạn, làm chúng học viên phải ngửa mặt lên nhìn.

Phong Vân đầu khẽ nâng lên, trong đôi mắt sinh ra sự sắc bén kinh người, thản nhiên nói: "Ta nói rồi, kết quả không phải ngươi nói là được."

Theo một chữ cuối cùng rơi xuống, sau một khắc, ở xung quanh hắn, một cỗ phong mang cực kỳ đáng sợ phá thể mà ra, xuyên thủng cả mây trắng trên bầu trời, toàn bộ bình đài đều đang tuôn rơi run rẩy.

Ở đây, phàm là kiếm khách dùng kiếm, lúc này, chiến kiếm của bọn họ đều đang đồng loạt chấn động, không chịu sự khống chế của mình, muốn rời khỏi tay.

"Không thể nào!"

Khoái Kiếm Lý Khoan nhìn thấy bóng người ở trên bình đài kia giống như một chuỗi kiếm tuyệt thế Thần Kiếm, trên mặt tràn đầy chấn động, bật thốt lên.

Kiếm ý, đã thành!

Chương 60: Thiên tài kiếm đạo trăm năm khó gặp!

Chương 60: Thiên tài kiếm đạo trăm năm khó gặp!

Khi Phong Vân thả ra kiếm ý, toàn bộ diễn võ trường trong chớp mắt an tĩnh lại.

Phảng phất như cả gió cũng dừng thổi, tiếng cây kim rơi trên mặt đất cũng có thể nghe thấy được.

Sau vài giây yên lặng ngắn ngủi chính là một trận tiếng bàn luận càng thêm âm ỉ, huyền ảo.

"Đây, đây là kiếm ý! ? Không phải nửa kiếm ý, mà là kiếm ý hoàn chỉnh! ?"

"Trời má, ta không nhìn lầm chứ, đây không phải sự thật!"

"Đánh ta, mau đánh cho ta tỉnh lại! Thiếu niên mới mười bốn tuổi, vậy mà đã lĩnh ngộ ra kiếm ý ư? Ta chắc chắn là nằm mơ thôi!"

Không chỉ các học viên kinh ngạc, mà ngay cả những đại nhân vật ngồi trên đài cao quan sát trận đấu, giờ khắc này cũng đều nghẹn họng nhìn trân trối, không thể tin được.

Các thầy giáo trong trường còn suýt chút nữa cắn rơi đầu lưỡi. Bọn họ dù thế nào cũng không nghĩ tới, Phong Vân nửa đường giết ra này, vậy mà còn che dấu một lá bài tẩy như vậy.

Nửa đao ý và kiếm ý hoàn chỉnh, nhìn có vẻ chỉ chênh nhau một nửa, nhưng thực tế chênh lệch trong đó lại không cách nào tưởng tượng được.

Nửa đao ý, vẫn là chưa hoàn toàn bước vào ý cảnh chi đạo, chỉ có thể phát huy ra một phần uy lực.

So sánh với chân chính ý cảnh chi đạo, xa xa không bằng.

Lý Phong trợn mắt há hốc mồm. Hắn nhìn xuống Phong Vân ở phía dưới, mấy tháng trước, hắn mới mời chào đối phương vào trường mà thôi.

Lúc ấy chỉ cho rằng hắn thiên phú không tồi, tương lai có hi vọng trở thành trụ cột của trường.

Nhưng không nghĩ tới, lúc này mới qua mấy tháng, đối phương đã đi đến một bước này! ? Nói đùa gì thế!

"Thiên tài kiếm đạo trăm năm khó gặp." Thầy tổng phụ trách Nghiêm Xuân Thu lần đầu tiên đứng lên, quan sát Phong Vân, hít một hơi thật sâu, ánh mắt sâu sa nói.

Mười bốn tuổi, lĩnh ngộ ra kiếm ý. Tư chất này dù cho đưa tới những cứ địa cấp hai kia cũng đủ để được coi trọng.

Trần gia huynh đệ Song Tử Tinh nhìn thấy cảnh này, rung động nói không nên lời, nhìn nhau cười khở một tiếng. Khó trách bọn hắn bị đánh bại hoàn toàn. Kiếm khí kiếm quang của bọn họ đặt trước mặt kiếm ý của Phong Vân, căn bản không có tư cách ngáng đầu.

Kiếm ý thuần túy đến đáng sợ tràn ngập trong không khí, đâm thủng hết thảy. Luồng khí thể giống như cuồng phong bão táp của Chu Thắng chỉ hơi lại gần liền trực tiếp bị xoắn nát, căn bản không cách nào chạm đến hắn.

Lúc này, Phong Vân giống như một thanh thần kiếm tuyệt thế vừa ra khỏi vỏ, biểu hiện ra cho tất cả mọi người nhìn xem cái gì gọi là phong mang, cái gì gọi là vô cùng sắc bén!

"Người. . ." Đột nhiên, sắc mặt một mực bình tĩnh không gì sánh được của Chu Thắng trực tiếp biến đổi.

Dù thế nào hắn cũng không nghĩ tới át chủ bài của Phong Vân lại là cái này.

Đây quả thực khiến hắn không thể tin nổi, tựa như đang nằm mơ vậy. Nhưng cho dù hắn không dám tin, thì sự thật vẫn là như vậy.

"Kiếm ý thì như thế nào, ta có Kim hệ thiên phú trung cấp. Ta có đao pháp viên mãn. Ta còn có tu vi võ giả đỉnh phong. Phá cho ta!"

Nói rồi, khí thế của võ giả cao cấp trên người Chu Thắng bỗng nhiên tăng vọt, thoáng cái đạt tới võ giả đỉnh phong. Mái tóc đen của hắn xõa tung, chăm chú nhìn Phong Vân.

"Tiếp lấy một đao của ta! !"

Giờ khắc này, khí thế của Chu Thắng nhảy lên tới cực điểm, tập hợp tất cả lực lượng của bản thân, cộng thêm nửa đao ý, chém ra một đao mạnh nhất của hắn hiện tại.

Đao quang đỏ vàng cực kì thô to giống như Nộ Long gào thét phóng về phía Phong Vân, mang theo uy thế nghiền ép hết thảy.

Keng!

Một tiếng kiếm rít vang lên, từ khi Phong Vân bắt đầu ra tay đến nay, chiến kiếm lần đầu tiên hoàn toàn được rút ra khỏi vỏ, kiếm ý nhất thời có

đối tượng để phụ thuộc.

Nhất thời, phong mang sắc bén cực kì đáng sợ phát ra, mang theo hào quang lấp lánh như ánh sao, trực tiếp chém vỡ một đao mà Chu Thắng dốc toàn lực đánh ra.

Phá một đao này, kiếm quang cũng không biến mất mà theo quán tính tiếp tục lao tới, chém thẳng về phía hàng ghế khán giả.

"Cẩn thận!"

Những võ giả được mời đến lập tức kinh hãi hét tiếng, nhao nhao thi triển tuyệt chiêu bảo vệ chính mình, từng bước một lui lại đến một chỗ rất xa.

"Thật đáng sợ, đây chính là kiếm ý ư? Dư uy cũng mạnh đến mức chúng ta phải dùng toàn lực ứng phó."

Những võ giả này cảm nhận được sự đáng sợ của Phong Vân, trong nội tâm kinh ngạc không gì sánh được.

Nhất là liên tưởng đến đối phương năm nay mới 14 tuổi, sự kinh ngạc này liền lên đến cực hạn.

Trên sân đấu.

Chu Thắng nửa quỳ trên mặt đất, trên khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện vẻ hoảng hốt, tựa như chưa kịp lấy lại tinh thần, trong miệng không ngừng nỉ non.

"Ta, vậy mà lại thua?"

Đối diện, Phong Vân thu kiếm lại, luồng kiếm ý khủng bố tuyệt luân trên người cũng chậm rãi thu lại vào trong cơ thể, hết thảy đều hồi phục

bình tĩnh. Hắn lại trở về là thiếu niên phong đạm vân khinh trước kia, phảng phất như kiếm khách tuyệt thế trước đó không phải hắn vậy. . .

"Thắng rồi!"

Những học viên kia lẩm bẩm nói. Dù thế nào bọn họ cũng không nghĩ tới sẽ có kết quả này. Dù sao thì từ trước đến nay Chu Thắng vẫn luôn cho bọn họ một ấn tượng sâu sắc chính là vô địch, không thể ngăn cản.

Kết quả ngay đến một kiếm của Phong Vân cũng không đỡ được, trùng kích quả thực long trời lở đất.

"Hắc mã mạnh nhất trong lịch sử đã được sinh ra! Từ đầu đến cuối luôn sáng tạo kì tích, ngay cả Cuồng Dao Chu Thắng cũng bị đánh bại!"

Không biết ai nói một câu, rất hợp với tình hình.

Trên hàng ghế khán giả, Chu Đồng sự trưởng cả người thất thần, từ khi leo lên vị trí này đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên.

Con trai của hắn thua trong tay Phong Vân khiến hắn chịu một lực xung kích quá khổng lồ. Khổng lồ đến mức hắn đến bây giờ vẫn không dám tin, cảm giác như đang nằm mơ.

"Người này đến cùng là ai, từ đâu xuất hiện?"

Ánh mắt của hắn rơi xuống trên người Phong Vân, muốn nhìn thấu đối phương, đáng tiếc lại không thể.

Từ giờ khắc này, đối phương chính là học viên đứng đầu trường cao đẳng Tinh Diệu. Trong toàn bộ cứ địa này, ai muốn động thủ với hắn, đều phải lo nghĩ trước một chút về năng lực của chính mình.

Biểu tình trên mặt mấy người Bạch Thiên Thiếu, Lâm Cường cũng không khá hơn là bao.

Phong Vân biến thành học viên đứng hạng nhất là chuyện bọn họ chưa từng nghĩ qua. Chu Thắng là tồn tại cường đại, làm cho người ngạt thở, căn bản không ở một cấp bậc với bọn họ.

Nhưng mà chính là một nhân vật như vậy, lại bị Phong Vân dùng một kiếm đánh bại!

...

"Ta tuyên bố, lần này học viên xếp hạng nhất chính là Phong Vân!"

Lý Phong cuối cùng cũng đứng dậy, ở trước mặt mọi người tuyên bố thân phận học viên xếp hạng nhất của Phong Vân.

Toàn bộ sân luyện võ đều sôi trào, mọi người hò hét hoan hô. Cái tên "Phong Vân" này, kể từ hôm nay, sẽ được lưu truyền khắp cứ địa Tinh Diệu.

Gần mười bốn tuổi đã lĩnh ngộ ra kiếm ý. Tin tức này truyền đi, sợ rằng sẽ hù ngã một đám người.

"Cuối cùng cũng giành được vị trí này."

Phong Vân đứng giữa sân đấu, sắc mặt vui mừng. Từ nay về sau, hắn không cần đi làm nhiệm vụ cũng có thể nhận học phân rồi.

"Đúng rồi, trong số mười người đứng đầu, còn có một người chưa lấy được hình chiếu."

Hắn chợt nhớ tới, Phong công tử Lục Hiên xếp thứ hai kia hình như còn chưa bị hắn lấy hình chiếu.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức đi về phía Lục Hiên.

Có cái danh học viên đứng hạng nhất, người bên cạnh Lục Hiên cũng sẽ không ngăn cản Phong Vân, đều nhao nhao tránh đường cho hắn đi.

Chương 61: Thiên phú hệ Phong trung cấp!

Chương 61: Thiên phú hệ Phong trung cấp!

“Ha, xin chào, lần đầu gặp mặt.”

Phong Vân đi đến trước mặt Lục Hiên, dùng cách vô cùng lúng túng để bắt chuyện với hắn ta, sau khi hình chiếu hoàn thành, hắn lập tức nói”

“Chúc ngươi phát tài, vạn sự như ý, tạm biệt.”

Nói xong, Phong Vân xoay người rời đi, để lại Lục Hiên ngẩn ngơ đứng đó.

[Người hình chiếu] : Lục Hiên

[Tuổi] : 20 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả cao cấp

[Roi xuống] : Võ kỹ tam giai Di Hình Hoán Ảnh>, võ kỹ tam giai Huyền Âm Chi>, võ kỹ tam giai Lạc Ảnh Đường>, công pháp tam giai Thanh Phong Phát Liễu Công>, thiên phú hệ Phong trung cấp, đan dược nhị phẩm Nguyên Lực Đan, đan dược nhị phẩm Bồi Nguyên Đan, bảo khí hạ phẩm Hàn Sương Nga, bảo khí hạ phẩm Huyền Nguyệt Giáp...

Nhìn hình chiếu trong gương, khóe miệng Phong Vân hiện lên ý cười.

Không thể không nói, chỉ bằng thuộc tính hệ Phong trung cấp, đã không uổng công hấn rồi.

Thuộc tính hệ Phong của hấn vẫn là cấp thấp nhất, công pháp cũng là nhị giai, bây giờ lại có cái này trên người Lục Hiên bổ sung.

“Hy vọng có thể sớm quét ra.”

Đến bây giờ vẫn chưa thấy thiên phú hệ Mộc trung cấp và Át Mộc Công của Tôn Tiêu Mỹ.

Cuộc khảo hạch đã kết thúc như vậy.

Phong Vân thay thế Chu Thắng trở thành thủ tịch đám học viên, tin tức này nhanh chóng truyền ra toàn bộ thành.

Chu Thắng thua Phong Vân, không phải lực lượng tương đương, không phải trận quyết đấu kịch liệt, mà là một kiếm, nói cho đúng, thì ngay cả một kiếm của Phong Vân, hấn ta cũng không tiếp được.

Đối với đám học viên, vốn dĩ Chu Thắng đã là người cao không thể chạm đến, chỉ có thể nhìn lên, nhưng không ngờ, khi đối mặt với Phong Vân, một chiêu hấn ta cũng không tiếp được!

Đương nhiên, càng khiến mọi người chú ý là, Phong Vân mới mười bốn tuổi, đã lĩnh ngộ kiếm ý, tư chất nghịch thiên như vậy, khiến vô số người thán phục.

Nhất là đám kiếm khách sử dụng kiếm, đã tôn sùng Phong Vân là đệ nhất thiên tài kiếm đạo ở cứ địa Tinh Diệu.

Trên thực tế, tư chất của Phong Vân cũng đứng đầu cứ địa, nhưng hấn không bộc lộ quá nhiều mà thôi.

Nhân tâm khó dò, trước khi chân chính cường đại, Phong Vân sẽ không tùy tiện bộc lộ bí mật của mình.

Bây giờ Phong Vân đang đứng trong một ký túc xá rộng rãi, xa hoa không gì sánh được.

Đây là ưu đãi mà thủ tịch học viên được hưởng, đồng phục của hắn cũng thay đổi, trên ống tay áo có khắc chữ “Thủ tịch”.

Nếu đi lại trong trường, chắc chắn sẽ rất phong cách.

Nhưng Phong Vân cũng không để ý những thứ này. Hắn nhìn thấy trên thẻ thân phận của mình, số học phân còn lại lúc trước là 0, giờ đã biến thành 10000, không khỏi nở nụ cười.

Sau khi trở thành thủ tịch, cho dù không làm cái gì, nhưng một ngày cũng thu được 1w học phần.

Đối với Phong Vân mà nói, đây quả thật là phúc lợi vô địch.

Có lẽ, đối với Chu Thắng, cái này có cũng được mà không có cũng chẳng sao, vì sau lưng hắn ta là thế lực lớn, trong nhà chắc chắn có Tụ Nguyên Trận, đoán chừng cũng không dùng đến các thiết bị trong trường cao đẳng.

Nhưng đối với Phong Vân, cái này đều là tu vi.

Hắn có thiên phú vô địch, tu hành trong hoàn cảnh như vậy, tốc độ tu luyện một ngày có thể hơn người khác mấy tháng.

Thiên phú được phát huy đầy đủ, vài phút có thể trở nên siêu thần cũng không phải là mơ!

“Không nhìn thấy người tổng phụ trách kia, nếu có hình chiếu của hắn ta thì tốt quá...”

Phong Vân bĩu môi nói.

Hắn nghe nói tổng phụ trách Nghiêm Xuân Thu là thiên tài năm đó, hiện giờ, là nhân vật có hi vọng nhất để tiến vào cảnh giới “Tông sư”.

Tức là, bây giờ Nghiêm Xuân Thu đã là võ giả Tiên Thiên.

Gần ba mươi tuổi đã là võ giả Tiên Thiên, thật sự là thiên tài hiếm có, khó trách có thể ngồi lên vị trí tổng phụ trách.

Đáng tiếc Phong Vân không nhìn thấy hắn ta, hoặc là nói, chỉ nhìn thấy một bên mặt phía xa xa, lúc hắn định đi qua, đã biến mất không thấy bóng dáng.

“Quên đi, còn nhiều thời gian, không cần vội.”

Dù sao, chỉ cần hắn còn là thủ tịch học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu, sẽ có lúc nhìn thấy Nghiêm Xuân Thu, đến lúc đó lấy hình chiếu cũng không muộn.

Sau đó, Phong Vân không vội vã tu hành, hắn dự định tích trữ hơn mười ngày học phần, sau đó mới đến tầng thứ chín của Thánh Nguyên Tháp tu luyện, chẳng phải sẽ vui sướng hơn sao?

Ra khỏi ký túc xá, hắn định đi tìm thầy chủ nhiệm Lý Phong, hỏi xem hắn có thể nhìn thấy luyện đan sư không, rồi nghĩ biện pháp lấy hình chiếu của đối phương vào trong gương.

...

“Người muốn tìm luyện đan sư, chẳng lẽ người muốn học thuật luyện đan sao?”

Trong văn phòng, Lý Phong nhìn thiếu niên tuấn mỹ khiến ông ta thán phục này, có chút bất ngờ nói.

Phong Vân lắc đầu: “Không ạ, ta không có tinh lực kia, chỉ là muốn cầu chút đan dược của luyện đan sư thôi.”

Hắn không nói ra mục đích của mình.

Hơn nữa, cho dù hắn muốn học thuật luyện đan, cũng không cần tìm người chuyên môn dạy, trực tiếp nhìn hình chiếu là xong, cũng không sợ thầy giáo giấu nghề, không tận tâm chỉ dạy.

Chỉ cần bạo ra, hắn có thể học được tất cả kinh nghiệm luyện đan, kỹ thuật luyện đan và thủ pháp luyện đan của đôi phương.

“Đạt đến trình độ như người, đan dược nhị phẩm còn có tác dụng sao?”

Lý Phong nhìn Phong Vân, nghi ngờ hỏi.

Lý do liên quan đến cái này, Phong Vân đã sớm nghĩ kỹ rồi, hắn mở miệng nói: “Cho người thân của ta, ta không an tâm mua đan dược trên thị trường.”

“Vậy đi, ta cũng quen biết một vị luyện đan sư tam phẩm, ta sẽ dẫn người đến gặp.” Lý Phong gật đầu đáp.

“Cảm ơn chủ nhiệm.”

Khóe miệng Phong Vân hơi nhếch lên, sau đó hắn nhớ đến gì đó, lại nói: “Đúng rồi, không biết chủ nhiệm có quen biết luyện khí sư nào lợi hại không, ta muốn chế tạo một vũ khí.”

Lý Phong nhẹ nhàng cười: “Cái này rất đơn giản, phụ trách Nghiêm chính là luyện khí sư trung phẩm, ngươi đợi hắn trở về, rồi đến tìm hắn.”

Nghe Lý Phong nói vậy, lông mày Phong Vân nhíu lại, thật không nhìn ra, Nghiêm Xuân Thu còn là một luyện khí sư nữa.

“Không biết phụ trách Nghiêm bao giờ thì trở về ạ?”

“Cái này ta cũng không rõ lắm, hình như là đến cứ địa Tử Dương làm gì đó, khoảng một, hai tháng nữa.” Lý Phong nghĩ rồi nói.

Phong Vân gật nhẹ đầu, vậy một, hai tháng sau mình sẽ đến tìm hình chiếu của Nghiêm Xuân Thu.

Bây giờ thì đi lấy hình chiếu của vị luyện đan sư tam phẩm gì đó trước.

Chương 62: Hình chiếu luyện đan sư tam phẩm

Chương 62: Hình chiếu luyện đan sư tam phẩm

Phong Vân theo thầy chủ nhiệm Lý Phong đến một biệt thự khá bí ẩn.

Từ lúc bước vào trong đó, thông qua kiểm ý, Phong Vân cảm nhận được hơn mười đạo khí tức cường đại, tu vi thấp nhất là võ giả cao cấp, còn lại, đều là võ giả đỉnh cấp.

Tuy hẳn muốn lấy hình chiếu của tất cả bọn họ, nhưng nghĩ đến, làm như vậy sẽ dẫn đến hiểu lầm không cần thiết, nên Phong Vân đã bỏ cái suy nghĩ nguy hiểm và lớn mật này.

Sau khi an toàn đi qua, Phong Vân và Lý Phong đi vào một căn phòng rộng rãi.

Đập vào mắt đều là các vật liệu, huyết dịch hung thú, tàn thể thực vật không biết tên, linh thạch sáng lấp lánh...

Những thứ này chắc chắn là vật liệu dùng để luyện đan.

Mà ở giữa những vật liệu này, là một người trung niên khá lôi thôi, lúc này, hẳn ta đang tập trung nghiên cứu cái gì đó.

Nghe thấy tiếng động, hẳn ta ngẩng đầu lên, sau khi nhìn thấy Lý Phong, lập tức thả vật sống trong tay xuống, đi tới, rồi cười khẽ nói:

“Ngọn gió nào đưa người bạn rợn như người đến nơi này của ta thế?”

Lý Phong đi đến, cười nói: “Ta có bạn rợn thế nào, cũng làm sao so sánh với thiên tài luyện đan như người, năm nay mới ba mươi tuổi, đã là tam phẩm luyện đan sư rồi.”

“Khiêm tốn, khiêm tốn.”

Người trung niên kia nhìn rất khiêm tốn, nhưng trên mặt vẫn hiện lên một tia đắc ý, hiển nhiên, vào tuổi như hắn ta có thể trở thành tam phẩm luyện đan sư cũng là một chuyện rất vinh hạnh.

“Vị này là...”

Lúc này, người trung niên nhìn thấy Phong Vân, không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Đây là thủ tịch đệ tử lần này của trường cao đẳng chúng ta, đừng nhìn hắn còn trẻ như vậy, nhưng mà đã lĩnh ngộ kiếm ý rồi.”

Lý Phong giống như xem Phong Vân trở thành bảo bối của mình, đang khoe khoang với người khác.

Còn trẻ như vậy đã lĩnh ngộ kiếm ý rồi?

Đôi mắt người trung niên mãnh liệt co lại, trên mặt tràn đầy kinh ngạc nhìn Phong Vân, nhìn thế nào cũng chỉ là một thiếu niên nhỏ tuổi non nớt mà thôi.

Vậy mà đã lĩnh ngộ kiếm ý, mẹ nó, đây là yêu nghiệt rồi!

Nhìn thấy vẻ rung động trên mặt người trung niên, hiển nhiên Lý Phong rất hài lòng.

“Phong Vân, vị này chính là tam phẩm luyện đan sư duy nhất trong trường cao đẳng chúng ta, Vương Tử Thanh Vương đại sư.”

Lý Phong giới thiệu Phong Vân và Vương Tử Thanh với nhau.

“Đâu có, đâu có, gọi ta là lão Vương được rồi.”

Đứng trước Phong Vân còn trẻ như vậy đã lĩnh ngộ kiếm ý, Vương Tử Thanh cũng không dám đắc ý, nhanh chóng chào hỏi.

Mà Phong Vân đã sớm bắt đầu lấy hình chiếu của vị tam phẩm luyện đan sư này rồi.

[Người hình chiếu] : Vương Tử Thanh

[Tuổi] : 30 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả đỉnh phong

[Roi xuống] : Võ kỹ tam giai <Di Hình Hoán Ảnh>, võ kỹ tam giai <Xuy Hỏa Đường>, công pháp tam giai <Sí Hỏa Công>, công pháp tam giai <Át Mộc Công>, thiên phú hệ Hỏa trung cấp, thiên phú hệ Mộc trung cấp, một phần kinh nghiệm luyện đan (bao gồm kỹ thuật, thủ pháp, trí nhớ..), một cái bảo khí thanh đồng đan lô hạ phẩm, mười phần đan dược phương nhất phẩm, năm phần đan dược phương nhị phẩm, một phần đan dược phương tam phẩm...

Xong!

Phong Vân nhìn hình chiếu Vương Tử Thanh trong gương, nhẹ nhàng cười một tiếng, tiếp theo, trở về không ngừng bạo ra là được.

Lúc này, Lý Phong đang giải thích với Vương Tử Thanh, lần này đến đây là muốn cầu đan dược cho Phong Vân.

Mặc dù Phong Vân nói bừa, nhưng hắn cũng thật sự muốn chút đan dược tốt nhất, cho viện trưởng viện phúc lợi và những đứa trẻ kia dùng.

Không cần tam phẩm, chỉ cần một chút Bồi Nguyên Đan nhị phẩm là được.

Việc nhỏ như vậy, nếu là lúc trước Vương Tử Thanh chẳng thèm để ý, nhưng vì Phong Vân là thiên tài yêu nghiệt, nên hắn ta không thể coi thường.

Sau đó tự mình luyện đan, vì Phong Vân mà mở một lò, tổng cộng là hai mươi viên Bồi Nguyên Đan, thậm chí còn hào phóng không lấy tiền, nói là lễ gặp mặt cho Phong Vân.

Phong Vân đương nhiên hiểu rõ tâm tư của vị tam phẩm luyện đan sư này, hắn cũng không cự tuyệt, có ngọc mới không lấy.

Hơn nữa, quan trọng là, hắn thật sự rất thiếu tiền.

...

Từ biệt thự đi ra, Phong Vân cáo từ với Lý Phong, một mình trở về ký túc xá, bắt đầu những ngày vui vẻ quét hình chiếu.

Không chỉ có hình chiếu của Vương Tử Thanh, còn có hình chiếu của các học viên Chu Thắng, Lục Hiên và Trịnh Sơn.

Những thứ tốt trên người những học viên này rất nhiều, Phong Vân đoán rằng, nếu mà hắn quét ra, thì sẽ đủ tiền mua nhà.

Cứ như vậy, hắn khiêu chiến hình chiếu của Tôn Tiểu Mỹ và hình chiếu vừa rồi của Vương Tử Thanh trước, tuy rằng nhiều lần không bạo ra thứ gì

tốt, nhưng cuối cùng từ hình chiếu của Tôn Tiểu Mỹ đã bạo ra công pháp hệ Mộc tam giai <Át Mộc Công>.

Chỉ cần một cái thiên phú hệ Mộc nữa là có thể chính thức trở thành luyện đan sư.

Tôn Tiểu Mỹ và Vương Tử Thanh đều có thiên phú hệ Mộc trung cấp, hấn tin tưởng không lâu nữa, một ngày bạo mười lần, thì sẽ có lúc rơi ra.

Mà lúc quét hình chiếu Chu Thắng, vận khí của Phong Vân tăng cao, cũng tuôn ra thứ tốt.

[Trận chiến với hình chiếu Chu Thắng thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Thiên phú đao đạo trung cấp

“Có hiển hóa không?”

“Có!”

Mặc dù Phong Vân thích phong cách của kiếm khách, nhưng trước đây hấn cũng hướng tới bá khí của đao khách.

Tuy song tu đao kiếm rất khó, nhưng hấn có hình chiếu, đây cũng không phải chuyện to tát gì...

Hơn nữa, đao kiếm song tuyệt không phải càng thể hiện hấn trâu bò sao?

[Hiển hóa thiên phú đao đạo trung cấp... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

Ong!

Một lưỡi đao vô hình đột nhiên xuất hiện, nhanh chóng dung nhập vào trong thân thể Phong Vân.

Một khắc sau, vô số cảm ngộ liên quan đến đao xông vào đầu hấn, nhận thức về đao vốn mờ lung, mơ mơ màng màng của hấn thoáng cái đã trở nên vô cùng rõ ràng.

Thật giống như hấn đã trải qua muôn ngàn thử thách, cầm đao diễn luyện vô số lần.

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói của đám Bạch Thiên Trần.

“Vân ca, chúng ta đến thăm ngươi, ngươi biết không, tên của ngươi đã truyền khắp...”

Bạch Thiên Trần còn chưa nói hết câu, bỗng nhiên bên tai vang lên một giọng nói:

“Mượn chiến đao của ngươi dùng một lát.”

Keng!

Bạch Thiên Trần cảm thấy trước mắt lóe lên quang ảnh, còn chưa kịp phản ứng, chiến đao sau lưng mình đã biến mất.

Sau đó, hấn ta nhìn thấy Phong Vân chẳng biết đã xuất hiện trong sân từ lúc nào, trong tay cầm chiến đao của hấn ta, nhẹ nhàng vung lên.

Coong!

Ngay sau đó, trong sân tràn ngập đao quang, sắc bén mà bá đạo, cắt chém cả không khí.

Mẹ nó!

Bạch Thiên Trần nhìn một màn này, trợn mắt há mồm, mẹ nó gặp quỷ à?

Không phải Vân ca là kiếm khách sao? Vì sao dùng đao cũng trâu bò như vậy?

Chương 63: Dung hợp thiên phú đao đạo!

Chương 63: Dung hợp thiên phú đao đạo!

Phong Vân cảm thấy vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra, trong đầu ngộ ra vô số đường liên quan về đao, cầm chiến đao của Bạch Thiên Trần rồi vô thức chém ra một đao.

Nhất thời, trong sân tràn ngập đao quang mà hắn chém ra.

Mà một chém này, cũng khiến cho Phong Vân hoàn toàn dung hợp thiên phú đao đạo, rồi bừng tỉnh từ trong vô số cảm ngộ.

Một tay hắn cầm chiến đao, từ đáy lòng sinh ra cảm giác quen thuộc, giống như là bạn bè nhiều năm, cho dù một ánh mắt, một cái đụng chạm, cũng biết tâm ý của nhau.

“Xem ra thiên phú đao đạo của Chu Thắng cách cao cấp cũng không xa...”

Phong Vân nghĩ thâm trong lòng.

Đồng thời là thiên phú trung cấp, nhưng cũng có sự khác biệt, có thể vừa đạt đến trung cấp, giống như huynh đệ Song Tử Tinh, cũng có thể một bước ngắn nữa là đến cao cấp, giống như Chu Thắng.

Đương nhiên, thiên phú của bọn họ như vậy, trừ khi gặp một kỳ ngộ cực kỳ nghịch thiên, nếu không, cả đời sẽ không thể thăng tiến.

Cho nên, Chu Thắng mới có thể lĩnh ngộ bán đao ý, mà huynh đệ Trần gia lại chưa chạm đến kiếm ý.

“Trả ngươi này, đao không tồi.”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Phong Vân trả chiến đao cho Bạch thiên Trần. Dáng vẻ của hắn ta vẫn vô cùng kinh ngạc, hoàn toàn không tin vào mắt mình: “Vân, Vân ca, đao pháp của ngươi cũng trâu bò như vậy!”

Một lúc lâu sau, đám người Bạch Thiên Trần cũng hồi phục tinh thần, mỗi người đều thán phục không thôi.

Một đao kia, nhìn như rất bình thường, nhưng lại ẩn chứa nhiều đao pháp huyền diệu.

Bạch Thiên Trần dùng đao, bởi vậy liếc mắt một cái đã nhìn ra, Phong Vân dùng đao rất tốt, thậm chí còn lợi hại hơn hắn ta.

“Coi như cũng được, luyện vui một chút thôi.” Phong Vân nhàn nhạt ra vẻ.

Bạch Thiên Trần giống như bị tát thẳng vào mặt, mẹ nó, còn muốn người ta sống không.

Chỉ luyện vui một chút, cảnh giới đao pháp còn cao hơn hắn ta, người với người, quả thật không thể so sánh với nhau.

So sánh với Phong Vân, hắn ta cảm thấy mười mấy năm nay mình đã sống uổng phí rồi.

“Đúng rồi, các ngươi tìm ta có chuyện gì không?”

Phong Vân hỏi.

“Không có gì, chỉ muốn nói với Vân ca, bây giờ ngươi đã là đệ nhất thiên tài kiếm đạo trong căn cứ rồi.”

“Chỉ là đệ nhất thiên tài kiếm đạo sao?”

Phong Vân trầm nghĩ, tin rằng, nếu hấn bạo ra tư chất năm hệ thuộc tính của mình, tuyệt đối có thể khiến đám người trong căn cứ nổ tung, rung động, nhưng ngấm lại, vẫn là thôi đi, quá nguy hiểm.

Trừ khi có người có chiến lực và tư chất giống hấn, có thể áp đảo tất cả mọi người trong cứ địa, lúc đó, bại lộ cũng không có vấn đề gì.

Sau đó, đám người Bạch Thiên Trần nói chuyện xong, thì rời đi, quay về phải siêng năng khổ học mới được.

Phong Vân thật sự đã kích thích đám người Bạch Thiên Trần, hấn đã trâu bò như vậy, nhưng vẫn nỗ lực, bọn họ làm gì có tư cách này!

Thời gian sau đó, mỗi ngày Phong Vân đều tu luyện theo thông lệ, thời gian còn lại đều cấp tốc quét hình chiếu.

Hấn quyết tâm muốn quét ra thiên phú hệ Mộc và thuật luyện đan.

Có lẽ bị lòng thành tâm cảm động, hoặc nhất thời được Âu Hoàng phụ thể.

Tóm lại, vào ngày cuối cùng của tháng, Phong Vân đã quét ra thiên phú hệ Mộc và kinh nghiệm thuật luyện đan.

Thiên phú hệ Mộc trung cấp được quét ra từ hình chiếu của Tôn Tiêu Mỹ, cuối cùng cũng đạt được ước muốn.

[Hiện hóa thiên phú hệ Mộc trung cấp... Hiện hóa bên trong.... Hiện hóa hoàn thành!]

[Hiện hóa kinh nghiệm luyện đan của Vương Tử Thanh...Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

“Oanh!”

Trong nháy mắt, các loại tin tức giống như sóng biển, bùng nổ trong đầu Phong Vân.

Sau đó, Phong Vân cảm thấy trong đầu mình có rất nhiều ký ức, tất cả đều là ký ức và kinh nghiệm học tập thuật luyện đan của Vương Tử Thanh đến nay.

Đồng thời, xung quang hắn cũng có mấy trăm đạo ánh sáng xanh nhanh chóng đến gần, giống như trở về cơ thể mẹ, rồi dùng nhập vào trong cơ thể hắn.

Trong chớp mắt, Phong Vân đã có thiên phú hệ Mộc và ký ức, kinh nghiệm hơn hai mươi năm luyện đan của Vương Tử Thanh.

“Cuối cùng cũng có tư cách trở thành luyện đan sư rồi...”

Hắn không khỏi cảm thán một tiếng, quả thật không dễ dàng, thiên phú hệ Mộc này rất khó bạo ra, tỷ lệ rơi ra không cùng cấp bậc với các thiên phú thuộc tính khác.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn bạo ra rồi.

Độc ký ức của Vương Tử Thanh, muốn trở thành luyện đan sư, phải có thiên phú hệ Mộc và thiên phú hệ Hỏa, bởi vì chỉ có thiên phú hệ Hỏa mới có thể khống chế nguyên lực hỏa, như vậy mới luyện đan được.

Mà có thiên phú hệ Mộc, thì có thể bảo vệ đan dược không bị thiêu cháy trong nhiệt độ cao, không làm đan dược có tính xói mòn.

Nhìn thì đơn giản, kỳ thật, người có hai loại thiên phú này, so với số lượng toàn nhân loại, thì rất ít.

Hơn nữa, hai loại thiên phú đều đạt đến cao cấp, thì càng ít hơn.

Vương Tử Thanh có được hai thiên phú thuộc tính trung cấp này, đã xem như rất xuất sắc, tại cứ địa nhị đẳng, cũng có thể sinh hoạt vui vẻ, khó trách hấn ta đặc ý như vậy.

“Đầu tiên cần một cái đan lô, còn các loại vật liệu và phương pháp luyện đan nữa...”

Hắn đã có phương pháp luyện đan, lúc trước trên người Vương Tử Thanh đã bạo ra rồi, còn vật liệu, mấy ngày nay hấn cũng quét được không ít từ trên người các đệ tử khác, nhiều vô số, căn bản không cần mua sắm nữa.

Cho nên, trước mắt, hấn chỉ còn thiếu một cái đan lô luyện đan thôi.

“Đáng tiếc, cái đan lô của Vương Tử Thanh vẫn chưa bạo ra, nhưng đây cũng là chuyện sớm muộn, vậy mình dùng đan lô kém một chút trước.”

Phong Vân không muốn quá sức, liền dùng tiền đi mua đan lô.

Một cái bảo khí đan lô hạ phẩm phải hơn trăm vạn, hấn cứ dùng đan lô kém hơn một bậc trước, chờ đến khi bạo ra đan lô của Vương Tử Thanh thì đổi sau.

Sau đó, Phong Vân đến thương hội một chuyến, chọn một cái đan lô không phẩm.

Chọn xong, hấn không trở về trường cao đẳng, mà tìm một cái khách sạn bên ngoài.

Phong Vân không muốn tiết lộ chuyện mình luyện đan, lúc đó sẽ khiến đám người Lý Phong chú ý, như vậy không tốt.

....

Trong khách sạn Như gia.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở trên, trên mặt đất trước mặt có một cái đan lô màu bạc, cũng không lớn, nhưng tinh xảo đẹp đẽ.

“Trước tiên, luyện đan được nhất phẩm thử xem.”

Hắn thâm nghĩ trong lòng, dùng nguyên lực thuộc tính Phong trong cơ thể, chậm rãi nâng đan lô lên, lơ lửng giữa không trung.

Cái đan lô tinh xảo đẹp đẽ này có trọng lượng rất nhẹ, vì vậy Phong Vân có thể dùng nguyên lực thuộc tính Phong nâng nó lên, còn người, cũng có thể nâng lên trong thời gian ngắn, nhưng muốn bay, thì tạm thời không làm được.

Nhưng nếu có hình chiếu, hẳn tin tưởng một ngày như vậy, sẽ không quá xa xôi.

Chương 64: Lấn vào đồ vật kỳ quái!

Chương 64: Lấn vào đồ vật kỳ quái!

Trong quán rượu.

Phong Vân dùng nguyên lực thuộc tính Phong nâng đan lô lên, sau đó điểm nhẹ một ngón tay, nguyên lực thuộc tính Hỏa trong cơ thể liền lập tức tỏa ra, ánh đỏ đan xem bao trùm lên đan lô.

Nguyên lực thuộc tính Hỏa mặc dù là nguyên lực, nhưng một khi phát động ra, nhiệt độ của nó so với ngọn lửa bình thường còn cao hơn nhiều.

Chỉ là Phong Vân ít sử dụng mà thôi.

Dù sao thì từ khi hắn bắt đầu chiến đấu đến nay, kẻ địch mà hắn gặp phải trên cơ bản đều chỉ cần dùng một kiếm là có thể đánh bại, còn chưa tới lúc dùng tới lực lượng thuộc tính, nhiều nhất cũng chỉ sử dụng Kim hệ thuộc tính nguyên lực.

Sau đó, Phong Vân lấy ra túi đồ đã chuẩn bị tốt từ trước, lấy ra một vài loại tài liệu, ném vào trong lò luyện đan.

Trong quá trình này, hắn không ngừng thao túng nguyên lực thuộc tính Hỏa, dùng thủ pháp cực kỳ lão luyện bắt đầu thiêu đốt, nghiền nát những dược vật, tài liệu kia.

Phong Vân muốn luyện chế một loại đan dược nhất phẩm thường thấy gọi là Huyết Khí Đan.

Tuy rằng là đan dược nhất phẩm, một luyện đan sư mới học nghề cũng sẽ vấp phải đủ loại sai lầm, lãng phí cực nhiều tài liệu.

Cũng có thể nói, luyện đan sư lúc mới học chính là một chức nghiệp đót tiền mà không một loại chức nghiệp nào khác sánh được.

Rất nhiều võ giả có được tư chất trở thành luyện đan sư, nếu như gia cảnh không tốt, ngay từ đầu đã không thể đi theo con đường luyện đan sư.

Bởi vì muốn bồi dưỡng ra một vị luyện đan sư, vốn phải bỏ ra cho giai đoạn nhập môn đầu tiên đã nhiều gấp mấy chục lần võ giả bình thường.

Gia đình bình thường thật sự không gánh vác được.

Đương nhiên, một khi thành công, chỗ tốt cũng nổi đuôi mà đến.

Chỉ có điều những thứ này đối với Phong Vân mà nói, hoàn toàn không thành vấn đề.

Một phút đồng hồ sau.

Phong Vân thu nguyên lực, mở đan lô ra.

Có thể nhìn thấy một cách rõ ràng bên trong đan lô có mười viên Huyết Khí Đan mượt mà lóng lánh, ánh lên màu đỏ ửng, hương thơm tràn ra bốn phía.

Thành công hoàn mỹ!

Có được toàn bộ kinh nghiệm và ký ức luyện đan lúc bình sinh của luyện đan sư tam phẩm Vương Tử Thanh, Phong Vân căn bản không có khả

năng gặp sai lầm.

"Không tệ, không tệ."

Phong Vân rất hài lòng. Trong quá trình luyện chế đan dược, động tác của hắn không hề có mấy may cảm giác mới lạ, phẳng phát như đã làm vô số lần.

Hơn nữa khả năng khống chế đối với nhiệt độ cùng nguyên lực cũng vô cùng thuần thục. Bởi vậy mới có thể dễ dàng luyện chế ra Huyết Khí Đan.

"Tiếp theo thử luyện đan dược nhị phẩm xem sao." Đan dược nhất phẩm chỉ là để luyện tay một chút. Thứ mà Phong Vân chân chính muốn luyện chế chính là đan dược nhị phẩm. Trong tay hắn có phương pháp luyện đan của hai loại đan dược nhị phẩm rơi ra từ hình chiếu của Vương Tử Thanh. Lần lượt là 《 Nguyên Lực Hồi Phục Đan 》 và 《 Kim Sang Đan 》 .

Hai loại đan dược này không thể nghi ngờ là hai loại có nhu cầu cao nhất.

Thử nghĩ xem, võ giả đi ra ngoài săn giết hung thú, hoặc cùng người khác tranh đấu, khó tránh khỏi việc tiêu hao nguyên lực trong cơ thể cũng như bị thương.

Những lúc như vậy, bọn họ cần phải có hai loại đan dược này, một loại hồi phục nguyên lực, một loại khôi phục vết thương.

Gần như mỗi một võ giả đều nhất định phải chuẩn bị sẵn hai loại đan dược này, thuộc dạng nhu yếu phẩm.

Bởi vậy, thị trường của nó cũng cực kì to lớn.

Cho nên khi Phong Vân đánh rơi ra hai loại phương pháp luyện đan này, nội tâm cực kì hưng phấn.

Đùa à, đây là muốn phát tài thật rồi!

Sau đó, Phong Vân không hề do dự, bắt đầu luyện chế hai loại đan dược 《 Nguyên Lực Hồi Phục Đan 》 và 《 Kim Đan 》 này.

Thời gian một ngày trôi qua rất nhanh.

Khi mặt trời sắp lặn.

Trong quán rượu.

Trước mặt Phong Vân đã đặt một đồng bình ngọc nhỏ.

Mà ở trước mặt hắn, đan lô nho nhỏ đang bốc lên nhiệt khí, một mùi hương như có như không bay ra, thấm vào ruột gan.

"Mở!"

Bất chợt, hắn quát lên một câu, đan lô kia lập tức bị chấn động mạnh, nắp lò bật ra, một luồng hơi nước nóng hồi phụt lên hình thành một mảng mây mù lơ lửng dưới trần nhà.

Phong Vân nhìn mười viên Kim Đan hoàn hảo trong đan lô, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Loạt cuối cùng luyện xong rồi."

Cẩn thận từng li từng tí cất mười viên Kim Đan này vào bình ngọc nhỏ, Phong Vân chậm rãi thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Hắn đếm sơ qua số bình ngọc nhỏ bên người. Tổng cộng có hơn hai trăm bình, mỗi một bình có giá thị trường là một trăm vạn tệ. Nếu như bán hết toàn bộ, như vậy Phong Vân sẽ lập tức có được hai trăm triệu tệ.

Mà đây, chỉ là số đơn dược thu hoạch sau một ngày luyện đan của hắn mà thôi.

"Đệt, quả nhiên nói không sai, luyện đan sư chính là nghề nghiệp kiếm được nhiều nhất."

Phong Vân có thể tưởng tượng những luyện đan sư kia nhất định ai cũng giàu đến chảy mỡ.

Đáng tiếc, tài sản lại đều cất giấu trong thẻ cá nhân, đánh trong hình chiếu cũng không rơi ra được. Nếu không thì Phong Vân đã sớm phát từ lâu rồi.

Sau đó, Phong Vân thu thập một chút, đem hai trăm bình đơn dược này đóng gói mang ra khỏi khách sạn. Sau khi rẽ vào một hẻm nhỏ phủ thêm áo choàng đen, hắn liền nghênh ngang đi đến thương hội.

Hắn không chọn thương hội loại lớn kia, mà chỉ chọn cái tương đối nhỏ.

Những thương hội lớn kia rỗng rảnh lẫn lộn, còn yêu cầu chứng minh thân phận mới được, cực kỳ phiền toái.

Phong Vân không muốn bại lộ thân phận của mình, liền chọn những thương hội cỡ nhỏ này, quy củ không quá nhiều.

Chọn đi chọn lại, cuối cùng chọn một thương hội cỡ nhỏ gọi là 'Hoa hồng đen'.

"Xin chào quý khách." Khi Phong Vân vừa đi vào liền có thị nữ đón tiếp.

"Quý khách, ngài có yêu cầu gì sao?"

Phong Vân không nói gì, lấy một cái bình ngọc trong túi đeo tùy thân ra ngoài, nhẹ tay mở ra.

Một giây sau, một mùi thơm của đan dược tỏa ra ngoài.

"Bán đan dược."

Lạnh lùng phun ra ba chữ, sắc mặt thị nữ kia thoáng chốc đã biến đổi.

"Ngài, ngài là luyện đan sư ư?"

"Người nghề sao?"

"Mời ngài chờ một chút, ta sẽ đi gọi bà chủ của chúng ta tới."

Thị nữ không dám chậm trễ. Một người có vẻ như là luyện đan sư tới tiệm bán đan dược. Đây chính là vụ mua bán lớn, không phải một nữ tùy tùng như nàng có thể quyết định được.

Thị nữ nhanh chóng rời đi, không đến năm phút đồng hồ sau liền có một bóng dáng uyển chuyển thon dài theo nàng đi ra.

Đây là một nữ tử nhìn qua chỉ hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, mặt trái xoan, ngũ quan tinh xảo, dáng người cao gầy, phong phạm ngự tử tràn ngập.

Phong Vân ngược lại là không nghĩ tới chủ nhân của thương hội lại là một nữ tử còn trẻ như vậy, vô ý thức chiếu hình chiếu lại xem.

【 Hình chiếu người 】 : Trương Ngạo Tuyệt

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi.

【 Cảnh giới 】 : võ giả cao cấp

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Nhị giai 《 Cẩm Chướng 》 , võ kỹ Tam giai 《 Phiêu Như Thân Pháp 》 , võ kỹ Tam giai 《 Nhiên Mộc Dao Pháp 》 , Hỏa Hệ thiên phú cấp thấp, một số nhất phẩm đan dược Huyết Khí Đan, một số nhất phẩm đan dược Nguyên Lực Hồi Phục Đan, một bộ quần áo thiếp thân, một vài không gian bảy độ. . .

Lại còn là một vị võ giả thuộc tính!

Phong Vân khá kinh ngạc, sau đó lại lập tức bình thần tiếp nhận. Khó trách có thể kinh doanh cả một thương hội, hóa ra là một vị võ giả thuộc tính.

Chỉ có điều, quần áo thiếp thân với không gian bảy độ là cái quý gì?*

thực ra dịch giả cũng chưa biết đó là gì đâu. Đợi chương sau có giải thích sau ạ.

Trong một đồng thứ tốt lại lẫn vào đồ vật kỳ quái gì đây!

Chương 65: Đánh rơi ra nửa đao ý!

Chương 65: Đánh rơi ra nửa đao ý!

"Quý khách, không biết ngài muốn bán bao nhiêu đan dược?"

Bà chủ thương hội Trương Ngạo Tuyết nhìn người áo đen trước mắt, trong mắt lướt qua một tia kinh ngạc.

Người trước mắt thật giống một gốc lục bình không rễ, căn bản không cảm nhận được bất cứ khí tức gì. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng cũng không biết nơi này có một người đang đứng.

Nàng âm thầm phán đoán, người áo đen trước mắt này, hoặc là trên người có bảo vật che đậy khí tức, hoặc là đã tu luyện Liễm Tức Thuật đến cảnh giới viên mãn, hoặc là, có được Hắc Âm thuộc tính thiên phú.

Cho dù là loại nào, đều đủ để nàng coi trọng.

Phong Vân không nói tiếp, trực tiếp mở túi ra. Nhất thời, một loạt bình ngọc nhỏ sáng loáng hiện ra trong mắt Trương Ngạo Tuyết cùng thị nữ kia.

"Đây là. . ."

Trương Ngạo Tuyết mở ra từng bình ngọc một, hơi ghé mắt nhìn, sắc mặt chấn động, "Nhiều như vậy, tất cả đều là đan dược nhị phẩm."

"Nói đúng hơn, là Nguyên Lực Hồi Phục Đan, cùng với Kim Sang Đan."

Phong Vân thản nhiên nói.

Trương Ngạo Tuyết há to miệng đầy kinh ngạc. Có thể luyện chế ra nhiều đan dược nhị phẩm như vậy, người áo đen trước mắt rất có thể là luyện đan sư cấp ba.

Luyện đan sư cấp ba, ở trong cứ địa Tinh Diệu, nghe nói cũng chỉ có một vị.

Nhân vật lớn như vậy, người như nàng căn bản không thể gặp được.

Người áo đen này, chẳng lẽ chính là vị luyện đan sư cấp ba kia?

Nhưng ngẫm lại, Trương Ngạo Tuyết lại phủ định ý nghĩ này của mình. Nếu vị kia muốn bán đan dược, căn bản không thể nào chạy đến thương hội nho nhỏ này của nàng, mà tự có rất nhiều thế lực muốn tranh đoạt mua về.

"Như thế nào? Có lấy hay không? Không lấy ta đổi sang chỗ khác."

Phong Vân có chút không kiên nhẫn. Thời gian của hắn cực kì quý giá đấy.

Trương Ngạo Tuyết lập tức lấy lại tinh thần, nhanh chóng nói: "Lấy, tất cả đều muốn. Dựa theo giá cả của đan dược nhị phẩm ở chỗ chúng ta, một bình là hai trăm vạn. Chỗ này có 211 bình, cũng chính là bốn trăm hai mươi hai triệu tệ, ngài thấy sao?"

Thị nữ đứng bên cạnh nghe thấy cái giá này, muốn nói điều gì lại bị Trương Ngạo Tuyết ngăn lại.

Ánh mắt che dưới vành mũ kéo sâu xuống của Phong Vân nhìn qua Trương Ngạo Tuyết một cái, truyền ra giọng nói khàn khàn, "Được, cứ tính giá này đi."

Sau đó, chính là một số thủ tục phức tạp.

Ước chừng mười phút sau.

Toàn bộ 211 bình đàn dục của Phong Vân đều trống rỗng, mà trong thẻ cá nhân của hắn đã có nhiều thêm bốn trăm hai mươi hai triệu tệ, cộng thêm số tiền lúc trước, tổng cộng đã có hơn năm tỷ.

"Thoải mái ghê."

Nhìn số dư còn lại trong thẻ cá nhân, lần đầu tiên hắn cảm giác được năng lực kiếm tiền đáng sợ của luyện đan sư, quả thật vượt mặt bất cứ nghề nghiệp nào. Khó trách nhiều người muốn trở thành luyện đan sư như vậy.

Nhưng đáng tiếc, số người có được loại tư chất kia lại đã ít lại càng ít.

Phong Vân giao dịch xong, bỏ lại một câu "Lần sau còn tới nữa' xong liền nghênh ngang rời đi.

Mà nghe được câu này, trên mặt Trương Ngạo Tuyết nhoáng cái liền sáng lên.

Bên cạnh, cô thị nữ thấy Phong Vân đã rời đi, nhìn không được nói: "Bà chủ, dựa theo giá thị trường, đan dục nhị phẩm cũng chỉ có giá một trăm vạn tệ, ngài tại sao lại trả giá nhiều gấp đôi vậy?"

Trương Ngạo Tuyết liếc nhìn thị nữ của mình một cái, "Nói người ngốc người còn không tin. Ta tốn nhiều tiền như vậy cũng không phải chỉ để mua số đan dục nhị phẩm này, mà là muốn nhân cơ hội này kiếm thêm một vụ giao dịch lâu dài với một người có vẻ là luyện đan sư cấp ba đó. Hiểu không hả?"

Luyện đan sư cấp ba!

Thị nữ nghe vậy liền chấn động cả người. Loại nhân vật như vậy ở trong cứ địa Tinh Diệu đều là người có địa vị cực cao, vậy mà lại xuất hiện trong thương hội của các nàng.

"Bà chủ của một cái thương hội nho nhỏ lại là võ giả thuộc tính, thú vị đấy. . ."

Trên đường trở về, Phong Vân cười nhẹ trong lòng.

Nếu như bà chủ của một thương hội lớn có thực lực như vậy, hẳn ngược lại sẽ không quá để ý. Nhưng mà bà chủ của một cái thương hội nho nhỏ lại có được cảnh giới và tư chất tốt như vậy, cũng có chút thú vị đủ để người khác phải suy nghĩ sâu xa.

Chỉ có điều đây là chuyện của người ta, hẳn cũng chỉ tò mò chút mà thôi, cũng không có ý định tìm hiểu kỹ hơn.

Thứ hẳn để ý, chỉ là tiền có đến tài khoản của chính mình hay không mà thôi. Những cái khác hết thấy đều không muốn để ý.

"Lại luyện chế thêm mấy lần, sẽ gom đủ một tỷ tệ nhanh thôi."

Viện trưởng viện phúc lợi có ân cứu mạng hẳn. Đối với hẳn mà nói, viện phúc lợi chính là nhà.

Lúc trước từ khi hẳn mới trọng sinh đến đây, thật ra cũng có chút mơ màng. Chính lúc đó, Tiểu Lan tỷ cùng viện trưởng đã cho hẳn trợ giúp cùng ấm áp.

Tuy rằng Phong Vân không thường thể hiện tình cảm của mình, nhưng những điều này hẳn vẫn một mực ghi tạc trong lòng.

Hiện giờ chính mình đã có năng lực đương nhiên nên trả lại ân tình cho bọn họ.

Lại nói, bản thân hắn cũng cần một nơi yên ổn để sống lâu dài.

Một tỷ đối với hắn của hiện tại mà nói cũng không phải là con số cao không thể chạm tới.

...

Không gian trong tấm gương, chiến trường sa mạc.

Keng!

Phong Vân mặt không biểu tình rút kiếm ra, kiếm ý ngút trời, một kiếm chém vụn Chu Thăng lao tới tấn công.

Tinh!

【Chiến đấu cùng hình chiếu người Chu Thăng giành thắng lợi!】

【Roi xuống】 : nửa đao ý

"Hiện hóa hay không?"

"Có."

【Hiện hóa nửa đao ý. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất!】

Oanh!

Cảm giác như cơn hồng thủy ập tới một lần nữa cuộn cuộn cuốn đến. Lần này không phải sự bùng nổ tràn ngập tin tức, mà là tràn ngập ý cảnh.

Sâu trong tâm trí Phong Vân, một vệt đao quang vô hình đột nhiên xuất hiện, mang theo cảm giác sắc bén bá đạo, áp đảo khắp bốn phương!

Trên thực tế, lúc này Phong Vân đang đứng trong sân, quanh thân cũng tản ra cảm giác sắc bén bá đạo, chèn ép không khí bốn phía vang lên từng đợt tiếng rít gào do không chịu đựng nổi ý cảnh này.

Cũng may, ký túc xá của học viên đứng đầu như hấn là một mình một nơi. Nếu không thì các học viên xung quanh lại phải gặp nạn rồi.

Có kinh nghiệm của kiếm ý, lần này Phong Vân không tạo ra động tĩnh quá lớn, thần tốc dung hợp thành công, thu lại vào trong cơ thể.

Nửa đao ý, thành!

"Đao đao ý cảnh, so sánh với kiếm đao ý cảnh thì có thêm một phần sắc bén cùng bá đạo. . ."

Phong Vân tinh tế nhận ra điều này. Từ xưa đến nay vẫn thường đem đao kiếm đặt ở cùng một chỗ mà do sánh, bởi cả hai có chỗ tương tự, một cái cực kì sắc bén, một cái lại là bá đạo hung hăng, có thể bổ sung cho nhau.

Tuy nói là như vậy, nhưng chân chính võ giả có thể cùng lúc có được kiếm ý cùng đao ý dù có đốt đèn lồng cũng khó tìm ra được một.

Ít nhất ở trong cứ địa Tinh Diệu này là nửa người cũng không có.

Phong Vân, là một người duy nhất.

"Thử dung hợp thêm một cái đao đao thiên phú trung cấp, đao đao thiên phú của ta liền có thể nâng cấp đến đao đao thiên phú cao cấp. . ."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng. đao đạo thiên phú của Chu Thắng tuy rằng cũng là trung cấp, nhưng lại có thể sánh được với hai cái trung cấp dung hợp lại. Bởi vậy, hắn chỉ cần dung hợp thêm một cái đao đạo thiên phú trung cấp nữa là đã có thể nâng cấp rồi.

"Thuận tiện đi kiếm lấy thanh chiến đao. . ."

Hắn tuy rằng có thể đánh rơi ra chiến đao của Chu Thắng, nhưng đó là đao người ta làm theo đặc trưng cá nhân, căn bản không thích hợp với Phong Vân. Hơn nữa, đó còn là một thanh duy nhất. Nếu như hắn lấy ra một cái giống như đúc, đến lúc gặp được cũng khó mà nói.

Cho nên, Phong Vân bắt đầu có ý định tự mình đi làm một thanh.

Nghĩ tới đây, hắn lấy ra tấm danh thiếp trong lòng ngực, đó là thứ mà Đồng Thiên Hoa đưa cho hắn lúc trước.

"Nghe nói trong công ty này của ông ấy có rất nhiều võ giả dùng đao, có lẽ có thể gặp được một người có được Đao Đạo thiên phú trung cấp."

Chương 66: Thiên phú đưa tới cửa thiên phú!

Chương 66: Thiên phú đưa tới cửa thiên phú!

Công ty trách nhiệm hữu hạn mua bán vũ khí thần đao, nằm ở góc đông bắc phố kinh doanh trong thành phố.

Trong ngành sản xuất trang bị vũ khí ở căn cứ địa Tinh Diệu thì công ty này cũng có thể coi là một công ty ở cấp độ trung thượng.

Ngoại trừ đan dược, trang bị vũ khí cũng là một món lợi kếch sù.

Chỉ có điều ở trong căn cứ địa Tinh Diệu, luyện khí sư cũng cực kỳ khan hiếm giống như luyện đan sư.

Ngay cả người tổng phụ trách Nghiêm Xuân Thu ở trong trường cao đẳng, cũng chỉ là luyện khí sư trung phẩm, có thể tưởng tượng được, để trở thành luyện khí sư là một việc rất khó khăn.

Phong Vân hạ nguyên lực ô tô, dựa vào địa chỉ trên tấm danh thiếp đã tìm thấy nơi này.

Trước mắt hắn, chính là một tòa nhà văn phòng rất cao.

Sau khi Phong Vân đi vào đã trông thấy phía sau quầy đối diện hắn, có treo một bảng hiệu "Công ty trách nhiệm hữu hạn mua bán vũ khí thần đao".

Hắn lập tức xác định là đúng chỗ rồi.

Lúc này, ở trong công ty có rất nhiều người đi qua đi lại, phần lớn đều là những võ giả lưng đeo chiến đao.

Mặc dù nói là công ty mua bán vũ khí, thế nhưng dựa vào cái tên đã có thể nhìn ra, công ty này chủ yếu là bán đao.

Chỉ cần Phong Vân hơi ngẩng đầu đã có thể nhìn thấy trên màn hình trong đại sảnh, đang không ngừng trình chiếu những chiến đao kiểu mới được công ty bày bán.

Ví dụ như...

【 Bạo nha chiến đao 】 : Đứng hàng hạ phẩm bảo khí, được đúc từ 16 đầu lâu Vương hung thú Cự Lang cấp sáu, cộng thêm nguyên lực khoáng thạch mà thành, do chính tay hạ phẩm luyện khí sư Tông Phong rèn đúc, độ tin cậy được bảo đảm tuyệt đối, giá bán chỉ có 199,9999 đồng, lập tức mang về nhà!

【 Nhận tuyệt chiến đao 】 : Đứng hàng hạ phẩm bảo khí, được đúc từ mỏ bạc bí mật mới được phát hiện, cộng thêm nguyên lực khoáng thạch mà thành, cũng do chính tay hạ phẩm luyện khí sư Tông Phong rèn đúc, giá bán là 200,0000 đồng, chỉ cần kích vào là có ngay!

...

Phong Vân nhìn phần giới thiệu trên màn hình, khóe miệng không khỏi giật giật, tại sao phần giới thiệu này, lại làm cho hắn có cảm giác giống như đã nhìn thấy trên một trang quảng cáo trò chơi nào đó!

Hắn quét mắt hai lần, rất nhanh đã di chuyển ánh mắt, bắt đầu hình chiếu những đao khách đang đi tới đi lui trong đại sảnh.

Chỉ có điều rất tiếc, phần lớn đều là những người có tư chất rất bình thường, chỉ có duy nhất là có thiên phú về đao đạo, nhưng là cấp thấp.

Phong Vân thật sự không muốn bạo hấn.

Đúng lúc đó, cửa thang máy mở ra, bóng dáng của Đồng Thiên Hoa xuất hiện.

Hắn vừa nhìn thấy Phong Vân đang đứng trong đại sảnh, lập tức hô lên, "Phong Vân huynh đệ, đúng là ngươi rồi."

Vừa dứt lời, trong nháy mắt toàn bộ đại sảnh đều yên tĩnh trở lại.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung trên người Phong Vân.

"Phong Vân? Tại sao cái tên này lại nghe quen như vậy?"

"Mọi nó, nhìn đồng phục của hắn, chính là Phong Vân, thủ tịch trường cao đẳng Tinh Diệu."

"Chính là yêu nghiệt Phong Vân mới có 14 tuổi đã lĩnh ngộ kiếm ý!?"

"..."

Yêu nghiệt? Ngươi mới là yêu nghiệt, cả nhà ngươi đều là yêu nghiệt!

Phong Vân nghe thấy những tiếng nghị luận ở xung quanh, trong nội tâm không ngừng oán thâm, mọi nó bên ngoài đã truyền hắn thành bộ dạng như thế này sao.

Mặc kệ trong lòng hắn có nhỏ nước bọt như thế nào, thì giờ phút này, hắn chắc chắn đã trở thành sự tồn tại thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

Bất luận nam nữ hay già trẻ, thì lúc này ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm hẳn.

Có ước mơ, có kính nể, có ngưỡng mộ, có ghen ghét...

Nhân sinh muôn màu, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi...

Đông Thiên Hoa hưng phấn đi tới, có chút câu nệ khi đứng trước mặt Phong Vân.

Cảnh tượng này có chút buồn cười, rất khó để tưởng tượng được.

Đông Thiên Hoa thân là một đồng sự trưởng của một công ty, vậy mà lại gò bó khi đứng trước mặt thiếu niên mới 14 tuổi.

Nhưng sự thật chính là như vậy.

Phong Vân vừa mới dung hợp bán đao ý, trên người vẫn còn lưu lại mấy phần hơi thở bá đạo sắc bén, cho nên Đông Thiên Hoa chỉ hơi tới gần Phong Vân, đã bị luồng hơi thở thu hút, theo bản năng mà trở nên câu nệ.

"Lúc trước ở trong phòng camera nhìn thấy bóng dáng của ngươi, ta còn tưởng rằng ta đã nhìn lầm, không nghĩ tới quả thật là ngươi."

Đông Thiên Hoa mở miệng nói: "Học viên đứng đầu trường cao đẳng Tinh Diệu lại đến thăm công ty ta, thật đúng là rồng đến nhà tôm mà."

"Khách khí rồi, ta đến đây là để mua một thanh chiến đao."

Phong Vân trực tiếp nói rõ ý đồ của mình.

Chiến đao?

Đông Thiên Hoa có chút bất ngờ, hẳn cho rằng Phong Vân tới nơi này là để mua dụng cụ luyện võ, thế nhưng không nghĩ tới lại đến mua chiến đao.

Chỉ có điều dựa vào thái độ hỏi ít làm nhiều, hẳn cũng không hỏi gì thêm.

Lúc này, Đông Thiên Hoa phát hiện ánh mắt của Phong Vân đang nhìn chằm chằm một vị thanh niên đứng phía sau hẳn, giống như nhớ tới điều gì đó, lập tức giới thiệu.

"Phong Vân huynh đệ, vị này chính là cháu ta Đông Chí Thiên, hẳn không giống như hai đứa con vô dụng của ta, vị cháu trai này của ta rất có thiên phú trên đao đao, đương nhiên không thể đánh đồng với Phong Vân huynh đệ có thiên phú về kiếm đao.

"Chí Thiên, còn không qua đây bái kiến Phong Vân huynh đệ."

Đông Chí Thiên kia lập tức đi qua đây, cung kính nói: "Bái kiến Phong Vân thủ tịch."

Chỉ có điều mặc dù hẳn dùng giọng điệu cung kính, thế nhưng vẻ mặt lại không thêm để ý, hiển nhiên cảm thấy tin đồn có chút phóng đại.

Phong Vân cũng không để ý đến tâm tư nhỏ này của hẳn, mà ngược lại, bây giờ tâm trạng của hẳn đang rất tốt, hẳn đã hình chiếu Đông Chí Thiên ở trước mặt này rồi.

【Người hình chiếu】 : Đông Chí Thiên

【Độ tuổi】 : 22,

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp hai 《 Trảm Đao Quyết 》 , võ kỹ cấp ba 《 Di Hình Hoán Ảnh 》 , võ kỹ cấp ba 《 Toàn Phong Đao Trảm 》 , thiên phú

đao đao trung cấp...

Cũng khó trách Đông Thiên Hoa lại thổi phồng đứa cháu này của hắn đến như vậy, hóa ra là nắm giữ thiên phú đao đao trung cấp.

Phong Vân rất vui vẻ, đúng lúc hắn đang cần thiên phú này, vậy mà có người tự mình đưa tới cửa, quả thật là quá thoải mái rồi.

Sau đó, Đông Thiên Hoa liền dẫn Phong Vân đi đến phòng tiếp đãi khách VIP.

Ở trong đó, có thị nữ hầu hạ, còn có các loại phục vụ trà thơm món tráng miệng, về phương diện phục vụ có thể nói là rất tốt.

Từ trước tới nay Phong Vân là người rất biết hưởng thụ, đương nhiên sẽ không từ chối.

Chỉ có điều mặc dù hắn rất hưởng thụ, thế nhưng sẽ không trầm mê ở trong đó, hơn nữa hắn có kiếm ý đao ý, một khi nội tâm đã sinh ra cảm xúc này, sẽ trực tiếp chém giết mà không để lại bất cứ dấu vết gì.

"Phong Vân huynh đệ, hai thanh đao này chính là hai thanh đao mới nhất của công ty ta, theo thứ tự là Bạo nha chiến đao và Nhận tuyệt chiến đao, ngươi thấy thế nào."

Đông Thiên Hoa sai người đưa tới hai thanh chiến đao, đặt trước mặt Phong Vân.

"Được rồi, vậy để ta thử xem."

Phong Vân uống một ngụm trà xuân Long Tĩnh, đứng dậy, đi đến trước hai thanh đao, hai cánh tay lần lượt cầm lên, đi đến khu vực làm kiểm tra chuyên môn, đối diện là một loạt người già.

Phù...

Thở nhẹ một hơi, đến khi hần mở mắt ra một lần nữa, khí chất trong người đã thay đổi, bá đạo mà sắc bén.

Coong!

Một tiếng đao trong trẻo vang lên, một giây sau, hai đao quang đã nhảy vào hư không, mang theo một uy thế không thể nào diễn tả được, lóe lên rồi biến mất.

Mà sau đó, một loạt người giả trực tiếp vỡ vụn thành cặn bã, rơi lả tả xuống đất.

"Điều này..."

Đông Thiên Hoa vón dĩ đang bình chân như vại ngồi uống một ngụm trà, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

"Uy lực của đao pháp này thật đúng là dọa người mà!"

Mặc dù chỉ là hai thanh đao đơn giản, thế nhưng Đông Thiên Hoa là người dùng đao, đương nhiên có thể nhìn ra hai đao của Phong Vân rất kinh diễm, tuyệt đối là một trong những cây đao tốt.

Ngay cả Đông Chí Thiên đang ngồi bên cạnh, sắc mặt hần cũng chấn động, hần chính là thiên phú đao đạo trung cấp, vì vậy có thể nhìn ra những thứ khác biệt trong hai thanh đao này.

Giống như cảm giác chặt đứt mọi thứ, dường như xen lẫn sức mạnh ý cảnh!

Chương 67: Mẹ ơi, ở đây có quái vật!

Chương 67: Mẹ ơi, ở đây có quái vật!

Sức mạnh ý cảnh!

Bốn chữ này vừa xuất hiện trong đầu Đồng Chí Thiên, để cho toàn thân hắn run lên, giống như có một tiếng sét đang nổ trong đầu hắn, làm cho hắn không thể tin được.

Hắn đã nhiều lần tự nói với chính mình là không thể nào, lúc trước thiếu niên kia chính là thiên tài về Kiếm Đạo, không thể nào lĩnh ngộ ra Dao Đạo ý cảnh.

Thế nhưng cảm giác đó hắn lại không có cách nào quên được, bởi vì hắn đã từng nhìn thấy một vị đạo khách nắm giữ Dao Đạo ý cảnh, đã từng một đao chém đứt con sông lớn, cảm giác ý cảnh này rất giống với cảm nhận trong lòng hắn.

Chỉ có điều rất yếu ớt, hơn nữa lóe lên rồi biến mất, những võ giả bình thường căn bản không thể nào nào nắm bắt được, chỉ có hắn chính là đạo khách nắm giữ thiên phú Dao Đạo mới có thể cảm ứng mơ hồ được.

Cho nên, hắn mới kinh ngạc không dám tin như vậy.

Một thiếu niên 14 tuổi, lĩnh ngộ kiếm ý đã rất đáng sợ, nếu như còn lĩnh ngộ đao ý, vậy đơn giản thiên phú yêu nghiệt.

Nghĩ đến đây, ánh mắt và vẻ mặt của Đông Chí Thiên khi nhìn về phía Phong Vân, đã lộ ra vẻ không dám tin và không còn cảm xúc phản đối nào nữa.

Vị này chính là học viên thủ tịch của trường cao đẳng Tinh Diệu, so với lời đồn đãi càng thêm vẻ kinh khủng và yêu nghiệt.

"Không tệ, đều là những thanh đao tốt."

Sau khi Phong Vân thử đao xong, quay trở về, trên mặt còn mang vẻ thoả mãn.

Mặc dù hẳn chưa hề học bất kỳ võ kỹ nào có liên quan về đến đao, thế nhưng hẳn có bán đao ý, đối với việc lĩnh ngộ đao cũng có thể so với ‘mọi người’, có một nhịp điệu kỳ diệu dung hợp ở bên trong.

Cho nên Đông Thiên Hoa mới có thể nhìn ra Phong Vân chính là người dùng đao tốt, chỉ có điều thiên phú của hẳn quá thấp, không nhìn ra trong đao của Phong Vân có ẩn chứa một sức mạnh ý cảnh.

"Phong, Phong Vân huynh đệ, không nghĩ tới, người dùng đao cũng... tốt như vậy!"

Đông Thiên Hoa miễn cưỡng bình phục tâm trạng đang kích động, nhanh chóng đứng dậy nói.

"Cũng tạm được, những lúc rảnh rỗi có luyện tập một chút."

Phong Vân thuận miệng nói một câu, nhưng lại dọa hai người Đông Thiên Hoa và Đông Chí Thiên không hề nhẹ.

Luyện tập những lúc rảnh rỗi đã có đao kỹ đáng sợ như vậy, nếu như nghiêm túc vậy thì đến mức độ nào chứ.

Mẹ ơi mau tới đây, ở đây có quái vật!

Phong Vân đương nhiên không biết, chính mình tùy tiện nói một câu đã làm cho Đồng Thiên Hoa và Đồng Chí chấn động mạnh đến như vậy, lúc này hắn đang mua một thanh Bạo nha chiến đao ở trong số đó.

Lúc đầu Đồng Thiên Hoa muốn trực tiếp đưa cho hắn, nhưng hắn từ chối.

Nếu như đổi lại là trước đây, có lẽ Phong Vân sẽ tiếp nhận, thế nhưng bây giờ hắn tam phẩm luyện đan sư, không thiếu mấy trăm vạn đó có được hay không, vội vàng mua lại.

"Ông chủ Đồng, xin dừng bước."

Trước cửa công ty, sau khi Phong Vân chào hỏi với Đồng Thiên Hoa lập tức xoay người rời đi.

Nhìn thấy Phong Vân biến mất trong biển người, Đồng Thiên Hoa và Đồng Chí Thiên một lúc lâu sau vẫn chưa hoàn hồn lại, bọn họ lại nghĩ tới hai ánh đao vô cùng kinh diễm lúc này.

Trở lại ký túc xá trường cao đẳng, lúc Phong Vân đang định tiếp tục khiêu chiến với hình chiếu trong gương, lại được thông báo rằng thầy chủ nhiệm Lý Phong đang tìm hắn.

Vì vậy, hắn chỉ có thể đặt việc này xuống, một lần nữa đi đến văn phòng của Lý Phong.

"Chủ nhiệm Lý, tìm ta có việc sao?"

Trong văn phòng, Phong Vân đi tới hiếu kỳ nói: "Chẳng lẽ là phụ trách Nghiêm đã trở về trước kỳ hạn?"

Lý Phong lắc đầu, "Cũng không phải, mà là có một chuyện khác."

"Trường cao đẳng Tử Dương mời trường cao đẳng Tinh Diệu chúng ta đi tới tham gia lễ mừng 50 năm của trường bọn họ, đến lúc đó ta định dẫn người, Chu Thắng, còn có Lục Hiên, Chiến Tâm bốn người cùng đi, nhớ rõ đừng quên đó."

"Chủ nhiệm Lý, tham gia một lễ mừng 50 năm mà thôi, người muốn dẫn chúng ta đi tới để làm gì?" Phong Vân nghi ngờ nói.

Lý Phong mỉm cười, "Đương nhiên không phải là một lễ mừng đơn giản, với sự hiểu biết của ta về trường cao đẳng Tử Dương, đến lúc đó chắc chắn sẽ muốn gây chuyện, dẫn các người đi tới đó cũng là phòng ngừa vạn nhất."

"Nghe nói trường cao đẳng Tử Dương cũng cho ra một thiên tài Kiếm Đạo?" Phong Vân dò hỏi, những tin tức này chính là những người Bạch Thiên Trần nói cho hắn biết.

Những người này khác không có năng lực, nhưng năng lực thu thập các tin tức bất quá lại cực kỳ cao.

"Xem ra người cũng biết."

Lý Phong gật đầu, "Hình như đúng là như vậy, chỉ có điều trường cao đẳng Tử Dương phong tỏa tin tức rất lợi hại, chỉ biết chính là thiên tài Kiếm Đạo, nhưng lại không biết chính là cấp bậc gì."

Phong Vân biểu thị như vậy, thật ra trong lòng hắn rất hy vọng thiên tài Kiếm Đạo trong trường cao đẳng Tử Dương sẽ nắm giữ thiên phú Kiếm Đạo cực kỳ cao, cộng với việc thức tỉnh kiếm ý, nói như vậy hắn có thể hình chiếu đối phương rồi.

Đến lúc đó lúc bạo ra ngoài, cộng thêm thân thể của hắn, thiên phú Kiếm Đạo và kiếm ý của hắn, chắc chắn sẽ cao hơn một tầng.

Chỉ có điều bây giờ mọi thứ đều là chưa được biết trước, phải đợi đến lúc đó mới có thể nói được.

Lúc này, Lý Phong nhìn thấy chiến đao ở phía sau Phong Vân, lông mày hơi nhíu lại, "Người đang luyện đao?"

Phong Vân gật đầu, "Tùy tiện luyện một chút."

"Người chính là thiên tài Kiếm Đạo trăm năm khó gặp, lo mà luyện kiếm của người cho tốt đi, muốn chạy tới luyện đao để làm gì chứ."

Lý Phong bất đắc dĩ nói.

Phong Vân mỉm cười, không nói gì thêm, cũng không thể nói cho đối phương biết hắn đã có được bán đao ý. Nhìn thấy được Phong Vân không nói gì, Lý Phong còn tưởng rằng đối phương đã nghe lọt những lời hắn nói, vì vậy cũng không tiếp tục xoắn xuýt vào vấn đề này nữa.

Đi ra khỏi văn phòng, Phong Vân trở về ký túc xá, bắt đầu khiêu chiến với hình chiếu ở trong gương.

Đặc biệt khiêu chiến với những hình chiếu học viên giàu đến nứt vách trong trường cao đẳng, hắn luyện đan dược cũng là bạo từ trên những người ở nơi này.

Người khác luyện đan còn cần thành phẩm, nhưng đối với Phong Vân mà nói, hoàn toàn không hề tốn phí nhập vào, hơn nữa hắn còn trực tiếp nhập môn trở thành vì tam phẩm luyện đan sư, căn bản là không cần trình độ.

Lúc đầu hắn đã kiếm được rất nhiều tiền, còn kinh khủng hơn việc dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng.

Cứ như vậy, khoảng thời gian tiếp theo, mỗi ngày Phong Vân đều hình chiếu cấp tốc, tu hành, thuận tiện luyện đan.

Rất nhanh, mười ngày trôi qua. Sau khi hắn bán một đồng nhị phẩm đan dược mới nhất cho hội thương Hắc Môn Côi, cuối cùng số dư trong tài khoản của Phong Vân đã đột phá lên ngưỡng của một tỷ.

"1,1 tỷ 5364 vạn!"

Nhìn thấy tài sản trong tài khoản của mình, Phong Vân nhếch môi, cuối cùng mấy ngày nay cũng kiếm lời đủ để mua một căn nhà rồi.

Không do dự, hắn lập tức đi đến nơi bán nhà đất.

Mấy ngày trước, vị tiểu thư bán nhà đất đã nói cho Phong Vân biết, bây giờ đang có một căn biệt thự trống, phù hợp với toàn bộ tiêu chuẩn của Phong Vân.

Vì vậy, Phong Vân quyết định đi xem căn nhà vào ngày hôm nay.

Không bao lâu, hắn đã đi đến nơi bán nhà đất, sau khi nhìn thấy chị gái bán hàng, sau đó người đó dẫn hắn đi tới xem căn nhà.

Đó là một căn biệt thự có diện tích ít nhất 500 mét vuông, có bể bơi, có thảm thực vật, có thang máy, có đủ các loại dụng cụ dùng để tu luyện, còn có thêm diễn võ trường.

Tổng cộng có năm tầng, một tầng là tầng hầm ngầm, một tầng là phòng khách, một tầng là phòng ở, một tầng là phòng dụng cụ, còn một tầng là diễn võ trường.

Đây quả thực là căn biệt thự xa hoa trong xa hoa, cũng khó trách giá thành lại lên đến cả tỷ đồng.

Phong Vân nhìn thấy vô cùng động lòng, không hề do dự trực tiếp mua lại.

Khi nhìn thấy Phong Vân đồng ý ký tên trên bản hợp đồng, chị gái bán hàng đã chấn động toàn thân, bật thốt:

"Phong Vân? Học viên thủ tịch của trường cao đẳng, là thiên tài đệ nhất Kiếm Đạo!?"

Chương 68: Đây là thủ tịch của chúng ta!

Chương 68: Đây là thủ tịch của chúng ta!

Đôi mắt với ánh mắt tràn đầy sùng bái của chị gái bán hàng, Phong Vân đành phải kiên trì thừa nhận thân phận của mình, đổi lấy, dĩ nhiên chính là một hồi kinh hô.

Hai chữ Phong Vân này, tại thời gian gần đây, tựa như là đại hỏa.

Lên tới căn cứ tổng cục cấp cao, cho tới bình dân nhà nghèo, đều biết bên trong trường cao đẳng có một vị thiên tài về Kiếm Đạo Phong Vân.

Cuối cùng, tại lúc chị gái bán hàng đỏ bừng mặt, cùng với thần sắc bất đắc dĩ của Phong Vân, hấn ký tên mình vào bản ký tên.

Nhìn đối phương hoạt bát rời đi, Phong Vân cười khở một tiếng, không nghĩ tới bản thân cũng có một ngày trở thành “ Minh tinh”, có người muốn xin chữ ký của hấn.

Sau đó, trải qua lần bàn giao thủ tục cuối cùng, số dư trong tài khoản thẻ của Phong Vân thiếu đi một tỷ, mà tài sản cố định thì nhiều thêm một tòa biệt thự xa hoa.

“ Chính là thời điểm đón Tiểu Lan tỷ cùng viện trưởng các nàng tới”.

Phong Vân rốt cuộc đã hoàn thành mục tiêu có được nơi sống yên ổn ở nội thành của mình, hấn không thể chờ đợi thêm nữa ngồi lên xe nguyên lực

mà đi đến ngoại thành.

Mất khoảng một giờ, hắn đã đứng trước cửa Thụ Quang Phúc Lợi Viện.

Phúc lợi viện hiện giờ so với trước đây đã hoàn toàn khác nhau, có thể nói rục rờ hẳn lên.

Trừ Phong Vân mỗi tháng cũng sẽ giữ lại tiền bên ngoài để hỗ trợ cho viện tử, hắn cũng làm cho Phong Vu Tu chiếu cố phúc lợi viện, mới có được quang cảnh như bây giờ.

Viện trưởng đang cùng một nhóm tiểu hài tử kia đang chơi trò chơi, nhìn thấy Phong Vân đến, bọn họ xông lại vây quanh Phong Vân.

“Phong Vân ca ca, người đã về rồi!”

“ Phong Vân ca ca, người cao lớn lên rồi”

“Oa, Phong Vân ca ca, làn da người thật trắng thật mềm”

Dăm ba tiểu loli * tiểu nam hài vây quanh Phong Vân, líu ríu, vui vẻ giống như một đám chim tước nhỏ.

*Loli: chỉ những bé gái dễ thương, đáng yêu.

Viện trưởng thì ở bên ngoài vẻ mặt vui mừng nhìn xem.

Lúc trước tin tức truyền đến, nói Phong Vân trúng tuyển trường Cao đẳng Tinh Diệu trong nội thành, viện trưởng mới đầu còn không thể tin được, đến khi Phong Vân tự mình gọi điện thoại tới đây, bà mới tiếp nhận được tin tức làm bà vô cùng kinh ngạc này.

Sau khi đem quà vật phẩm phát cho bọn trẻ, Phong Vân tươi cười đi đến trước mặt viện trưởng.

“ Viện trưởng”

“ Ừ, trở về rồi!”. Nhẹ nhàng một câu, nhưng đã nói hết suy nghĩ.

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, sau đó khẽ nói: “ Ta lần này trở về, chính là muốn đón mọi người đi đến nội thành cư trú.”

“Nội thành?” Viện trưởng sững sờ.

“ Đúng vậy, ta đã mua phòng ốc ở nơi đó rồi chờ mọi người qua thôi”.

Phong Vân cười nói.

“ Đúng rồi, Tiểu Lan tử đâu?”

“Hôm nay nàng tụ hội tốt nghiệp, chắc một lát nữa mới trở về”.

Viện trưởng ngẫm lại, nói.

“Thật sao, vậy ta đi đón nàng”.

Khách sạn ánh mặt trời, tên gọi đầy đủ là khách sạn ánh sáng mặt trời.

Sắc đèn nê-ông (Neon) màu lam nhạt trên vách tường khách sạn lập lòe, bên trong truyền ra tiếng nhạc du dương.

Trong đại sảnh, có bốn năm cái bàn, lúc này đã vây đầy người.

Ước chừng có bốn mươi năm mươi người, phần lớn đều là người trẻ tuổi, còn có mấy vị trung niên.

Phong Tiểu Lan rõ ràng cũng ở trong đó.

Không cần phải nói, đây chính là chỗ họp lớp của bọn họ.

Lúc này bọn họ đều rất tận hứng, cười cười nói nói có cả khóc.

Sau khi tốt nghiệp, bọn họ đường ai nấy đi, không còn có thời học sinh không buồn không lo, trên vai đều là trách nhiệm, trong một đêm đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Đây là cuộc sống của người bình thường, với tương lai tràn ngập mê mang. Vừa lúc đó, cửa khách sạn xông vào một đám người.

Cầm đầu chính là người đàn ông trung niên với bộ dáng cường tráng, cùng với một vị thanh niên lãnh khốc, mà ở phía sau bọn họ, còn có một đám người.

Người đàn ông trung niên kia vừa vào đã hô to: “ Nơi này ta đặt bao hết, hôm nay ta muốn mở tiệc chiêu đãi biểu đệ, chúc mừng hấn thành công đạt tới Võ Giả, những nhân viên không liên quan có thể rời đi”.

Võ Giả!

Hai chữ này vừa thốt ra, toàn bộ đại sảnh đều yên tĩnh lại, bao gồm cả lớp học cơ bản là đang huyên náo của Phong Tiểu Lan.

Bên ngoài cái thành này đại đa số đều là người bình thường, Võ Giả đối với bọn họ mà nói chính là cao cao tại thượng.

Chỉ tồn tại trong lời đồn đại, căn bản là chưa có cơ hội nhìn thấy, cao không với tới.

“Nhu thế nào, không cho biểu đệ ta mặt mũi sao?” Người đàn ông trung niên nhìn quét qua một vòng, mở miệng nói. Lời này vừa thốt ra, những người khách kia sắc mặt liền lập tức thay đổi, đặc tội một vị Võ Giả, cho bọn họ một trăm cái lá gan cũng không dám.

Bên này bạn học còn có các lão sư của Phong Tiểu Lan đều biến sắc.

Ngay khi bọn họ chuẩn bị đứng dậy rời đi, bỗng nhiên một giọng nói truyền tới, trong đại sảnh yên tĩnh nghe rất rõ ràng.

“Nhuờng một chút, các người cản trở ta”.

Người đàn ông trung niên quay đầu lại, liền thấy một vị thiếu niên tuấn mỹ đứng ở cửa khách sạn, chính là Phong Vân không thể nghi ngờ.

Hả ?

Lông mày hắn nhíu chặt, trực tiếp khua tay nói: “Tiểu tử miệng còn hôi sữa nơi nào đến, tránh qua một bên”.

Nhưng mà lúc này.

Cái tên thanh niên lãnh khốc kia nhìn thấy Phong Vân ở cửa, giống như là Fans hâm mộ nhìn thấy thần tượng kiếp trước, khuôn mặt lãnh khốc căn bản trở nên kích động.

Hắn bước nhanh đến trước mặt Phong Vân, vô cùng thấp thỏm nói: “Phong, Phong thủ tịch, là huynh sao?”

Tình huống gì đây?

Người đàn ông trung niên một mặt bức tức, căn bản muốn đem Phong Vân đuổi đi, vô ý thức nói: “Biểu đệ, tiểu tử này...”

“Câm miệng, đây là học viên thủ tịch của trường chúng ta, người dám vô lễ”.

Cái gì?!

Người đàn ông trung niên kinh ngạc đến ngáy người, tròn mắt muốn rớt ra ngoài, học viên thủ tịch, đây không phải là người mạnh nhất bảng trong truyền thuyết sao!

Loại đó hẳn là một nhân vật cao cao tại thượng, vậy mà lại là một vị thiếu niên vân đạm phong khinh trước mắt?!

Phong Vân nhìn thoáng qua thanh niên lãnh khốc kia: “Người cũng là học viên?”

Người sau không có ý tứ cười cười: “ Phong thủ tịch, ta vừa vặn mới nhập học, lúc ấy ngay tại cửa trường cao đẳng xa xa nhìn huynh tư thế oai hùng, đến nay không có cách nào quên.....”

Căn bản đối với người nào muốn sống chớ động vào thanh niên lãnh khốc kia, lúc này đối mặt Phong Vân, liền biến thành một con chó liếm.

Những chuyện phát sinh bên này tự nhiên đã bị bốn người nhìn vào trong mắt.

Bọn họ nhao nhao mang theo ánh mắt hiếu kì nhìn Phong Vân, vị thiếu niên tuấn mỹ này vừa xuất hiện, người đàn ông trung niên cùng đồng bọn lúc trước còn vô cùng phách lối, lập tức liền trở nên khúm núm ‘đứng lên’.

“Oa, thiếu niên này thật lợi hại, chỉ đứng chỗ đó, chuyện gì cũng không làm, người đàn ông trung niên kia cùng Võ Giã đều yên lặng giống như một con cừ non’.

“Không biết lai lịch hẳn ra sao, chẳng lẽ là một đại nhân vật đời sau sao?”

“Ta cũng rất muốn biết”.

Lúc này, Phong Tiểu Lan không có tham gia thảo luận với các bạn học, nàng ngơ ngác nhìn về đạo thân ảnh phía trước, không có cách nào giữ vững bình tĩnh.

Tiểu, Tiểu Vân?!

PS: Phía trước là ta viết sai, phải là hình chiếu tam phẩm luyện đan sư, ta viết sai, đã thay đổi, thật có lỗi thật có lỗi(lời tác giả).

Chương 69: Thiên phú tiến hóa!

Chương 69: Thiên phú tiến hóa!

"Phong thủ lĩnh, ta lúc trước không biết là ngài, đã mạo phạm rồi! Xin hãy tha lỗi cho ta."

Người trung niên lúc này toát mồ hôi lạnh, sau khi biết được thân phận của Phong Vân, thái độ của hắn lập tức thay đổi ba trăm sáu mươi độ.

Hắn cũng không dám làm càn. Tồn tại là người đứng đầu trường cao đẳng như vậy, có ý định giết chết hắn thì chỉ dễ như giết chết một con kiến.

Còn dám gây sự nữa thì ai cũng không cứu được hắn.

Phong Vân thản nhiên nói: "Lui ra đi."

"Vâng, vâng."

Thanh niên lạnh lùng kia lập tức dẫn theo nam tử trung niên cùng một đám người dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi khách sạn, không dám chậm trễ một giây.

Hắn không dám không nhanh. Nếu như đắc tội Phong Vân, vậy hắn cũng không cần thiết phải lăn lộn trong trường cao đẳng Tinh Diệu nữa rồi.

Sau một khúc nhạc đệm xen giữa.

Phong Vân đi về phía Phong Tiểu Lan bên kia.

Lần này, lập tức khiến những thầy giáo và các học sinh kia rung động.

Tất cả những gì họ vừa chứng kiến cũng đủ để chứng tỏ thiếu niên tuấn mỹ này tuyệt đối là nhân vật lớn. Không thấy đám võ giả cao cao tại thượng kia đều sụp đuôi sợ hãi rồi đấy à!

Phong Vân không để ý ánh mắt vừa sợ hãi lại vừa kính cẩn của bọn họ, trực tiếp đi đến trước mặt Phong Tiểu Lan vẫn còn đang ngây người, phát phát tay đánh thức nàng.

"Tiểu Lan tử?"

Liên tiếp gọi vài tiếng, Phong Tiểu Lan cuối cùng cũng lấy lại tinh thần. Nàng có chút mơ màng nói: "Thật là người sao? Tiểu Vân."

"Đương nhiên rồi. Trừ ta ra còn có ai có thể đẹp trai như vậy nữa chứ!"

Phụt!

Nghe được giọng điệu tự kỷ quen thuộc này, Phong Tiểu Lan cuối cùng cũng bật cười, trợn trắng mắt khinh bỉ hẳn, "Không biết xấu hổ."

"Thời gian không còn sớm, chúng ta trở về đi."

"Ừ."

Sau đó Phong Tiểu Lan chào tạm biệt các thầy cô và học sinh, theo Phong Vân rời đi.

Nhìn theo bóng lưng hai người rời đi, các thầy cô và học sinh như rơi vào trong giấc mơ. Bọn họ không nghĩ tới, Phong Tiểu Lan vốn cực kì bình thường không có gì đặc biệt này lại còn có một núi dựa lớn như vậy?

Một vài học sinh vô cùng hối hận vì không tạo quan hệ tốt với Phong Tiểu Lan. Nếu không, với năng lực của thiếu niên kia, tùy tiện nói một câu cũng có thể khiến cho bọn họ có một tương lai sáng láng.

Đi trên đường lớn.

Phong Tiểu Lan nghe Phong Vân kể sơ qua từng chuyện đã xảy ra sau khi tiến vào trường cao đẳng. Từ việc tung hoành quét ngang các học viên khác, đến chuyện săn hưng thú, lại đến cuộc chiến cuối cùng để đoạt giải nhất.

Từng chuyện, từng chuyện một, đều rủ rì kể lại từ đầu đến cuối.

So với sinh hoạt của người bình thường, sinh hoạt của các võ giả cực kì muôn màu muôn vẻ.

Nói mãi, Phong Vân cũng kể cho Phong Tiểu Lan nghe chuyện hấn mua nhà trong nội thành.

"Tiểu Lan tử, lần này ta trở về đây chính là để đón tử cùng mọi người cùng nhau đi tới nội thành."

"Đi vào nội thành ư?"

Phong Tiểu Lan bỗng nhiên có chút khẩn trương, "Nhưng ta chỉ là một người bình thường, sẽ làm Tiểu Vân ngại mắt mặt."

"Tử nói gì vậy hả, tử là Tiểu Lan tử của ta kia mà."

Phong Vân hiện giờ đã cao hơn Phong Tiểu Lan. Hấn nhẹ nhàng xoa đầu của nàng.

Dưới trời chiều, hai bóng người chậm rãi đan xen.

Trở lại viện phúc lợi đã là hoàng hôn.

Phong Tiểu Lan chào tạm biệt Phong Vân, trở lại gian phòng của mình thu dọn đồ đạc.

Lúc này, viện trưởng đến tìm Phong Vân.

"Sao vậy, viện trưởng?"

Nhìn dáng vẻ muốn nói lại thôi, thôi lại muốn nói của viện trưởng, Phong Vân nghi ngờ hỏi.

"Haiz, chuyện cho tới hôm nay, ta cũng không che giấu nữa. Bây giờ nhìn thấy Tiểu Vân người đã xuất sắc như vậy, có mấy lời cũng đến lúc nên nói cho người biết rồi."

Viện trưởng nhẹ nhàng thở dài, ngóng nhìn trời cao nói: "Kỳ thật, người không phải được ta nhặt về, mà là có người đưa người đến cổng viện phúc lợi."

Hả?

Phong Vân có chút choáng. "Lẽ nào ta cũng có thân thế bối cảnh máu chó như trong phim truyền hình hay diễn đấ à?"

Hắn dò hỏi lai lịch của người kia.

Viện trưởng lắc đầu, "Ta cũng không biết. Ta chỉ biết, lúc ấy sau khi nàng đưa người tới đây liền trực tiếp bay lên trời biến mất rồi."

Bay lên trời biến mất rồi?

Sắc mặt Phong Vân hơi thay đổi. Chỉ có người đạt tới cảnh giới Tông Sư, hoặc là có được Phong Hệ thiên phú cao cấp mới có thể làm được

chuyện này.

"Không biết người kia tầm bao nhiêu tuổi?"

"Là một cô gái thoạt nhìn chỉ hai mươi mấy tuổi."

Phong Vân thầm giật mình. Cô gái mới hai mươi mấy tuổi, dù là tu vi Tông Sư, hay có được Phong Hệ thiên phú cao cấp thì đều tuyệt đối không phải thể lực tầm thường.

"Xem ra thân thể này của ta còn có xuất thân không phải người bình thường đâu. . ."

Phong Vân thầm cười trong lòng. Chỉ là chuyện này cũng không liên quan đến hắn. Hắn cũng không có hứng thú đi điều tra thân thể của chính mình, đó là quá khứ của thân thể trước, liên quan quái gì tới hắn đâu chứ.

Lại nói hắn có được tấm gương hình chiếu, cũng chẳng cần dựa vào bất cứ thể lực hay gia tộc nào, cứ việc hung hăng mà đánh rơi đồ ra là xong.

Đêm đó.

Phong Vân gọi Phong Vu Tu tới, cho hắn một chút đan dược, bảo hắn ở lại ngoại thành này chăm chỉ kinh doanh.

Với tuổi tác của Phong Vu Tu, còn muốn tiếp tục theo đuổi thành tựu võ đạo đã cực kì khó khăn. Thà rằng cứ để hắn ở lại ngoại thành, xưng bá một phương, coi như cũng có được một chút phong quang nở mày nở mặt.

Cứ như vậy, chuyện ở ngoại thành đều giải quyết xong.

Ngày hôm sau, Phong Vân liền dẫn Phong Tiểu Lan cùng mọi người trong viện phúc lợi cũng nhau quay về nội thành.

"Oa! Đây là nhà mới của chúng ta sao? Quá lớn, quá xa hoa rồi!"

"Ta không phải là đang nằm mơ chứ!"

"Ai da. . . Đau quá! Không phải đang nằm mơ, hết thấy đều là thật đó!"

"Phong Vân ca ca trâu bò thật đấy!"

Bọn nhóc con đứng trước cửa biệt thự, mỗi một đứa đều kinh ngạc đến ngây người. Chúng nó chưa bao giờ nhìn thấy biệt thự nào xa hoa đến như vậy. So với những căn nhà ở ngoại thành không biết tốt hơn bao nhiêu lần.

Viện trưởng cùng Phong Tiểu Lan cũng kinh ngạc đến ngây người, đầu óc choáng váng mơ màng, hoàn toàn không biết nên nói gì cho phải.

"Thế nào? Đây là căn nhà mà ta chuẩn bị cho mọi người đó! Bất ngờ không? Vui không nào?"

Phong Vân đứng trước biệt thự, mắt nhìn về phía đoàn người viện phúc lợi, khẽ cười nói.

"Ta cảm thấy đây chính là kinh hãi, không phải kinh hỉ." Phong Tiểu Lan lầm bầm nói, vỗ vỗ trái tim nhỏ nhỏ của mình.

Cho dù là ai, bỗng nhiên từ một căn nhà nhỏ mấy chục mét vuông, nhoáng một cái, vào ở trong biệt thự xa hoa rộng cả năm trăm mét vuông, cũng sẽ cảm thấy kinh hãi .

Viện trưởng tràn đầy đồng cảm gật gật đầu.

Chỉ có mấy đứa nhóc ngây thơ không có cảm giác gì vẫn hớn hờ vui tươi.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa cho mấy người viện trưởng và Phong Tiểu Lan.

Phong Vân yên tĩnh làm chuyện của bản thân. Ngoại trừ tu hành nguyên lực, thời gian còn lại đều dùng để khiêu chiến hình chiếu trong gương hoặc đi luyện đan.

Tuy rằng đã mua căn biệt thự này, nhưng mà tiền vẫn muốn tiếp tục kiếm. Dù sao cũng không có ai sẽ chê chính mình nhiều tiền.

Không gian trong tấm gương, chiến trường nham tương.

Phong Vân tiện tay đánh nổ hình chiếu Đồng Chí Thiên đang xông tới.

Tinh!

【Chiến đấu với hình chiếu người Đồng Chí Thiên giành thắng lợi!】

【Roi xuống】 Dao Đạo thiên phú trung cấp.

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa."

Ong!

Một luồng hào quang mãnh liệt bắn ra, chỗ sâu bên trong trí óc Phong Vân xuất hiện một luồng lực lượng vô hình vô chất, nhanh chóng dung nhập vào trong thân thể hắn.

Bụp!

Một giây sau, phảng phất như vừa có đồ vật gì bị phá vỡ, Phong Vân trong chớp mắt cảm nhận được vô số linh ngộ liên quan tới đao trào dâng, so với lúc trước còn tràn đầy hơn gấp mười lần.

Dao Đạo thiên phú cao cấp, một thành!

Chương 70: Khí lực bạo tăng, lực lượng mười vạn cân!

Chương 70: Khí lực bạo tăng, lực lượng mười vạn cân!

Một thành Đạo Đạo thiên phú cao cấp, Phong Vân lập tức cảm nhận được lĩnh ngộ về đạo đạo của mình đã nâng cao lên một cấp bậc.

Đồng thời, nửa đạo ý trên người hắn cũng bắt đầu rục rịch, có cảm giác như muốn phá vỡ trời buộc.

Phong Vân lập tức nhận ra, đây là sau khi Đạo Đạo thiên phú của hắn đạt tới cao cấp, lực lĩnh ngộ đối với đạo đạo tăng lên một cấp bậc, do đó xúc tiến nửa đạo ý tiến giai thành đạo ý viên mãn.

Chỉ có điều, quá trình này khả năng cần tốn thời gian chừng hơn mười ngày.

"Xem ra cần đánh rơi ra một môn đạo pháp để dung hợp thêm. . ."

Phong Vân trầm nghĩ.

Bằng không, đến lúc đó hắn chỉ có đạo ý, lại không có đạo kỹ, vậy cũng chẳng làm ăn được gì rồi.

Có đạo ý trước, luyện đạo pháp sau. Trên đời này đại khái chắc cũng chỉ có mình hắn như vậy mà thôi.

Vì vậy, hẳn lựa chọn mấy hình chiếu có đao pháp lợi hại, ví dụ như Chu Thẳng, hay như Đồng Chí Thiên và Đồng Thiên Hoa, còn có cả Trương Ngạo Tuyết nữa.

Còn Bạch Thiên Trần, ngại quá, chưa lấy hình chiếu của người này.

Đáng tiếc, dường như vừa rồi đã sử dụng hết may mắn, liên tiếp khiêu chiến vài chục lần, những hình chiếu này hoặc là cái gì cũng không có bạo ra tới, hoặc chỉ rơi ra một đồng đồ vô dụng.

Phong Vân bất đắc dĩ. Đành phải đi luyện đan, trước tẩy rửa sạch vận đen của chính mình trước rồi lại nói.

Đến tối.

Phong Vân đi vào trong phòng Phong Tiểu Lan, đứng trước mặt nàng lấy ra một cái bình ngọc nhỏ, bên trong chứa đầy áp đan dược tam phẩm 《 Thanh Văn Linh Đan 》 .

"Đây là cái gì?" Phong Tiểu Lan vô cùng tò mò.

Trải qua đêm hôm đó, cảm tình giữa hai người nhanh chóng tăng lên. Mặc dù không nói rõ, nhưng kỳ thật đã không khác gì người yêu.

"Thứ có thể giúp tỷ tu luyện võ đạo."

Phong Vân lấy ra Thanh Văn Linh Đan, nhẹ nhàng nói với Phong Tiểu Lan: "Nào, há mầm."

"A. . ."

Phong Tiểu Lan giống như trẻ con hé miệng 'a' một tiếng, sau đó liền cảm thấy một viên đan dược lạnh băng rơi xuống cổ họng nàng.

Theo cổ họng, trượt vào trong bụng.

Sau một khắc, một cỗ dục lực ấm áp lan ra, giống như mưa nhỏ mùa xuân yên lặng thấm đẫm mọi thứ, chậm rãi bao trùm toàn thân Phong Tiểu Lan, để cho nàng cảm giác nóng ấm như đang ngâm trong suối nước nóng vậy.

Một loại biến đổi đang chậm rãi tiến hành.

"Ngủ một giấc thật ngon. Ngày hôm sau tỉnh dậy tử sẽ phát hiện bản thân tử sẽ khác hoàn toàn so với trước đây."

Phong Vân nhẹ nhàng dặn dò một câu, sau đó rời khỏi phòng.

Quá trình Thanh Văn Linh Đan cải tạo nhân thể diễn ra rất chậm chạp, không phải một lần là xong, bởi vậy cần có một giai đoạn quá độ.

Như vậy cũng tốt, Phong Vân không nhẫn tâm để Tiểu Lan tử của hắn phải chịu đựng nỗi thống khổ kịch liệt kia.

Đến ngày hôm sau, khi Phong Tiểu Lan rời giường, quả nhiên cảm nhận được trên người mình đã có biến hóa cực lớn. Đầu tiên là làn da trở nên càng thêm trắng mịn, đàn hồi.

Được rồi, sự chú ý của con gái quả nhiên không giống với đám đàn ông thô kệch.

Mà sau đó, nàng mới cảm giác được thân thể của mình có biến hóa cực lớn, gần như là thay da đổi thịt, từ trong ra ngoài đều biến hóa một cách triệt để.

Chỉ có điều cụ thể là có biến hóa gì, Phong Tiểu Lan lại nói không được. Dù gì thì nàng cũng chưa từng tu tập võ đạo, hiểu biết trên phương diện này

không nhiều.

Ngay khi nàng chuẩn bị nói với Phong Vân niềm vui này, lại phát hiện hấn không có trong biệt thự.

Mà lúc này Phong Vân đang ở trong Hắc Mân Côi thương hội bán đan dược. Sau khi giao hàng thành công, Phong Vân nói với bà chủ thương hội Trương Ngạo Tuyết: "Ta muốn bế quan tu luyện, có thể sẽ có một đoạn thời gian không thể luyện đan."

Trương Ngạo Tuyết đầu tiên là giật mình, sau đó gật gật đầu, "Chúc ngài bế quan thuận lợi. Nếu có chuyện gì cần trợ giúp, xin cứ mở miệng."

Không thể không nói, phương thức buôn bán của bà chủ này không hề giống với người khác, cho người ta cảm giác không giống như là buôn bán, mà càng giống chuyện thường giữa bạn bè với nhau.

"Ý tốt này ta xin nhận."

Phong Vân lắc đầu, bế quan chỉ là hấn mượn có mà thôi, kỳ thật là muốn cùng đám người Lý Phong đến cứ địa Tử Dương tham gia lễ mừng năm mươi năm thành lập trường cao đẳng Tử Dương.

Loại chuyện như vậy hấn đương nhiên không thể nói rõ ràng.

Lúc sau, Phong Vân trở lại biệt thự.

Còn cách lúc lên đường ba ngày nữa. Ba ngày này hấn liền một mực ở trong biệt thự. Mỗi ngày, trừ tu hành cùng đánh hình chiếu, hấn còn có thêm một việc nữa, đó chính là dạy Phong Tiểu Lan tu hành võ đạo.

Không thể không nói, tuy rằng Phong Tiểu Lan mới tu luyện võ đạo, nhưng ngộ tính rất cao. Chỉ cần chỉ dạy một chút liền hiểu được, thậm chí

có thể suy một ra ba, còn khiến cho Phong Vân vui mừng không nhỏ.

Cứ như vậy, đến đêm ngày thứ ba.

Bên trong không gian tấm gương.

Phong Vân đang quyết đấu cùng hình chiếu người của Chiến Tâm. Chiến Tâm có được 《 Kim Cương Bất Diệt Công 》 viên mãn, lực lượng vô cùng bá đạo ngang ngược. Một quyền của hắn cũng mạnh đến gần năm vạn cân lực lượng, không kém Phong Vân là bao. . .

Dù sao thì Thần Bá Công của hắn cũng viên mãn.

Chỉ có điều, đáng tiếc rằng dưới kiếm ý của Phong Vân, lực lượng cùng thân thể của Chiến Tâm hoàn toàn chưa đủ nhìn, trực tiếp bị một kiếm xuyên qua, trực tiếp chém giết!

Tinh!

【Chiến đấu cùng hình chiếu người Chiến Tâm giành chiến thắng!】

【 Rơi xuống 】 : công pháp luyện thể Tam giai 《 Kim Cương Bất Diệt Công 》

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa."

【 Hiện hóa công pháp luyện thể Tam giai 《 Kim Cương Bất Diệt Công 》 . . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】【

Ầm!

Một dòng tin tức mãnh liệt lao ra. Sau một khắc, một vệt hào quang óng ánh kim sắc bao phủ toàn thân Phong Vân, ảnh hưởng tới khí huyết trong cơ thể hắn.

Trong nháy mắt, hắn cảm giác được khí huyết của bản thân không ngừng tăng vọt, khí lực toàn thân tăng lên cực nhiều, mặt đất dưới chân cũng trực tiếp bị hắn đạp nứt!

"Kim Cương Bất Diệt Công, chủ tu khí huyết. Khi luyện đến viên mãn, khí huyết tăng vọt gấp năm lần. . ."

Trong đầu hắn lóe ra một dòng tin tức như vậy, khiến Phong Vân lập tức hiểu ra.

Thần Bá Công chủ yếu tu luyện thân thể, cũng chính là rèn luyện da thịt. Còn Kim Cương Bất Diệt Công, là chủ tu khí huyết.

Cả hai tuy rằng đều là công pháp luyện thể, nhưng trọng điểm tu luyện lại khác nhau.

Võ giả bình thường, nếu như muốn chú trọng tu luyện một môn đến viên mãn, đều phải trải qua ngàn vạn khó khăn, chứ chưa nói gì đến cả hai loại.

Nhưng hiện giờ, trên người Phong Vân, hai loại công pháp luyện thể này đều đã tu luyện đến viên mãn!

Mà hắn, mới chỉ mười bốn tuổi!

"Mười vạn cân lực lượng. . ."

Hai loại công pháp luyện thể mang đến lực lượng gia trì khiến Phong Vân trực tiếp đột phá gong cùm thân thể chính mình, khí lực trực tiếp bạo tăng đến mười vạn cân.

Giờ khắc này, hấn cảm giác lực lượng của chính mình chưa bao giờ mạnh đến như vậy. Phảng phất như dù để bất cứ thứ gì đó ở trước mặt hấn, hấn cũng có thể dùng một quyền đập nát!

Hiện tại, cho dù hấn không dùng kiếm ý cũng có thể dùng một quyền đâm nát Chu Thăng kia.

Đương nhiên, thân thể hiện giờ của hấn, vẫn không thể thắng nổi kiếm ý hoặc đao ý.

Dù sao thì Kim Cương Bất Diệt Công chỉ cường hóa khí huyết của hấn. Trên phương diện cường độ thân thể lại không hề tăng được bao nhiêu.

Muốn chân chính dùng thân thể chống lại công kích có giá trị bởi lực lượng ý cảnh hoặc thuộc tính nguyên lực, Phong Vân đoán chừng, chỉ có công pháp luyện thể tam giai trở lên mới làm được.

Chương 71: Bất ngờ nghe tin hung thú cấp Lĩnh Chủ!

Chương 71: Bất ngờ nghe tin hung thú cấp Lĩnh Chủ!

Sáng sớm, Phong Vân đã chào tạm biệt Phong Tiểu Lan đang lưu luyến không nỡ, sau khi chào hỏi với viện trưởng xong, lập tức đi đến trường cao đẳng.

Trong trường cao đẳng, trên quảng trường.

Chu Thắng, Lục Hiên và Chiến Tâm đều ở đây, đứng bên cạnh chính là thầy chủ nhiệm Lý Phong.

Bọn họ nghe thấy âm thanh, tất cả đều tập trung nhìn qua.

Vẻ mặt của Chu Thắng có chút phức tạp, hiển nhiên vẫn từ trong cuộc chiến đi ra, dù sao thì là ai bị đánh bại bởi một chiêu, hơn nữa còn là võ giả nhỏ hơn mình rất nhiều, cũng sẽ khó có thể tiêu tan.

Mà tâm tình của Lục Hiên và Chiến Tâm cũng giống như thế, bọn họ chưa từng nghĩ tới, có một ngày học viên thủ tịch trường cao đẳng lại rơi vào người một thiếu niên 14 tuổi.

Hơn nữa còn là người trẻ tuổi nhất trường cao đẳng.

Có sách ghi chép của trường cao đẳng có ghi lại từ trước đến nay, thủ tịch nhỏ tuổi nhất cũng chỉ có 20 tuổi.

Phong Vân lấy 14 tuổi đi đến trình độ này, còn trẻ hơn người trẻ tuổi nhất 6 tuổi, dọa người tới mức độ nào chứ!

"Đều đã đến cả rồi, vậy thì chúng ta lên đường thôi."

Lý Phong nhìn phía sau Phong Vân đeo một đao một kiếm, nhú mào, chỉ có điều ông ta vẫn không nói gì.

Mà mấy người Chu Thắng thì hơi ngạc nhiên.

Lục Hiên thì càng không nhịn được nói: "Thủ tịch, người công đao làm gì vậy, không phải người muốn luyện đao chứ?"

"Không có, tùy tiện mang cho vui thôi."

Ngay lập tức Chu Thắng ở bên cạnh hừ nhẹ, hần thừa nhận Phong Vân có thiên phú về Kiếm Đạo vô song, là nhân tài hiếm thấy trong căn cứ địa, thế nhưng hần không cho rằng đối phương có thiên phú gì về Đao Đạo.

Chiến Tâm đi bên cạnh thì không nói gì, hần nhìn cơ thể thon dài của Phong Vân thì đắm chiêu điều gì đó.

Lúc này khi Phong Vân đi qua người hần, hần cảm nhận được dường như Kim Cương Bất Diệt Công của mình đã nảy sinh phản ứng, chẳng qua chỉ có một chút, chính bản thân hần cũng không cảm ứng rõ được.

Đây cũng là lần đầu tiên Chiến Tâm gặp phải tình huống này, cho nên hần rất bất ngờ.

Sau đó, một nhóm người bọn họ ngồi lên xe chuyên dụng của trường cao đẳng, chạy nhanh ra khỏi cứ địa, đi đến cứ địa Tử Dương.

Khoảng cách giữa cứ địa Tử Dương với cứ địa Tinh Diệu là 5000 km, nói không gần cũng không gần, nói xa cũng không xa.

Lúc trước khi thành lập cứ địa, khoảng cách cũng là nhân tố đáng để cân nhắc.

Hiện giờ toàn cầu đều rơi vào trong tai họa của hung thú, hiển nhiên đơn độc đấu không phải là một sáng suốt, cho nên lúc trước khi xây dựng căn cứ thứ đẳng, đều là hai hai cùng với nhau.

Nếu như có xảy ra chuyện gì đó, còn có thể chăm sóc lẫn nhau.

Cứ địa Tử Dương và cứ địa Tinh Diệu, chính là một trụ sở có khoảng cách gần đây nhất.

Mà trụ sở này là cứ địa trên nhị đẳng, trong phạm vi trăm vạn dặm xung quanh đây vẫn còn một cứ địa Giang Hải nữa.

Chỉ có điều muốn đi cứ địa Giang Hải, độ khó có thể nói là khó hơn rất nhiều so với đi tới cứ địa Tử Dương.

Bởi vì khoảng cách quá xa, coi như sáng lập ra con đường giao thương mua bán, nếu như không vỡ giả cấp độ Tiên Thiên, thì đi con đường này chắc chắn sẽ tự tìm chết.

Hiện nhiên xe đặc vụ trong trường cao đẳng không thể so sánh với ô tô đời trước, tốc độ nhanh hơn, xuyên qua hư không, dùng nguyên lực để thúc đẩy, căn bản không cần lo lắng vấn đề nguồn năng lượng sẽ không đủ.

Rất rõ ràng, phía trên đã gia trì trận pháp, có thể liên tục rút ra nguyên lực bổ sung ở trong không khí.

Cứ như vậy, dưới tốc độ tối đa, bọn họ chỉ mất một ngày đã tới nơi mình cần đến.

Từ xa nhìn lại, cứ địa Tử Dương giống như một con cự thú đang nằm rạp trên mặt đất.

Nhìn quy mô của nó, hình như lớn hơn cứ địa Tinh Diệu một chút.

"Thật ra, lúc trước cứ địa Tử Dương lớn mạnh hơn cứ địa Tinh Diệu của chúng ta rất nhiều, chỉ có điều bởi vì sự xâm lấn của hung thú cấp Lĩnh Chủ Thiên Dực Thương Lang, dẫn đến cứ địa Tử Dương bị tổn thất nặng nề, cuối cùng suy sụp đến mức độ này..."

Lý Phong nói ra chuyện đã phát sinh rất nhiều năm trước.

Hung thú cấp Lĩnh Chủ, đây chính là hung thú có thể so với cấp Tông Sư!

Hung thú ở cấp bậc này, một khi đã xuất hiện, trình độ tàn phá của nó có thể so với cấp "Thiên tai", nếu không phải là trong cứ địa Tử Dương có nhiều cao thủ, chỉ sợ sớm đã bị xóa tên trên địa cầu rồi.

"Lúc trước trong cứ địa Tử Dương có hai tông sư, kết quả sau khi đại chiến với Thiên Dực Thương Lang, một chết một bị thương, mà Thiên Dực Thương Lang thì chỉ bị trọng thương bỏ chạy mà thôi."

Lý Phong cảm khái.

Hung thú mạnh hơn người ở cấp Tông Sư rất nhiều.

Sắc mặt của mấy người Chu Thắng ngưng trọng, mặc dù chỉ nghe thấy mấy câu, thế nhưng bọn hắn có thể tưởng tượng được, tình cảnh lúc đó khốc liệt tới mức nào.

Mà nội tâm của Phong Vân lúc này muốn chính là, nếu có thể hình chiếu hung thú cấp Lĩnh Chủ Thiên Dực Thương Lang, không biết sẽ bạo ra bao

nhiều thứ tốt.

Có thể đạt tới hung thú cấp Lĩnh Chủ, thiên phú tư chất của nó tuyệt đối phải vạn người có một trong cảnh giới hung thú.

Hơn nữa, huyết nhục, da lông, xương cốt, v..v, ở trên người nó đều có thể là bảo vật vô cùng quý giá, có giá trị liên thành.

Chỉ có điều, Phong Vân cũng chỉ nghĩ mà thôi.

...

Sau khi vào thành, Lý Phong dẫn mấy người Phong Vân đi tìm một quán trọ, vào đó ở trước. Sau đó, Lý Phong liền một thân một mình đi tới trường cao đẳng Tử Dương, nói là đi trước xem một lát.

Ngày hôm sau, lễ mừng mới chính thức bắt đầu, cho nên cũng không gấp gáp.

Trong quán trọ, trong nháy mắt chỉ còn lại bốn người Phong Vân, Lục Hiên, Chiến Tâm và Chu Thắng.

Lúc này, Lục Hiên đề nghị: "Nghe nói cứ địa Tử Dương có một món ăn rất nổi tiếng, có tên là "Cua hoàng đế", chúng ta đi nếm thử chút đi."

"Món này ta cũng đã nghe nói qua, quả thực rất nổi tiếng."

"Trong cứ địa của chúng ta cũng có, chỉ có điều không chính tông mà thôi."

Nói tới ăn, ba người Chu Thắng lại có một chủ đề chung, điều này đã làm cho khoe miệng của Phong Vân giật giật, chẳng lẽ bọn họ đã trở thành... thánh tham ăn trong truyền thuyết sao?

Phong Vân đã từng nghe về vua hoàng đế, kiếp trước cũng đã ăn rồi, nhưng hắn không biết vua hoàng đế này như thế nào, chỉ có điều hắn cũng đã lường trước được, chỉ sợ vua hoàng đế này đã biến dị tiến hóa.

Cứ như vậy, một nhóm người bọn họ lập tức đi tới một quán ăn nổi tiếng có tên là "Túy Tiên Cư".

"Nghe nói quán ăn này cũng là rất nổi tiếng, đợi lát nữa có thể ném thử."

Lục Hiên khẽ mỉm cười nói.

Phong Vân là người đi cuối cùng, lúc đầu hắn không muốn đi tới đây, thế nhưng một mình ở trong quán trọ cũng nhàm chán, cho nên cùng bọn họ đi ra một lát.

Bốn người tìm một vị trí gần cửa sổ, sau khi chọn món ăn xong, lập tức yên lặng chờ tiệm cơm mang thức ăn lên.

Mà lúc này, một bàn khác cũng có bốn năm người trẻ đã thu hút sự chú ý của bọn họ.

Độ tuổi của bọn họ cũng không lớn, nhiều nhất khoảng 20 mấy tuổi, mặc cùng bộ quần áo, trên ống tay áo còn thêu có một mặt trời màu tím.

Vẻ mặt của Lục Hiên khẽ động, thấp giọng nói: "Chính là học viên của trường cao đẳng Tử Dương."

Bởi vì hai cứ địa cách cũng không xa nhau lắm, cho nên trường cao đẳng Tử Dương và trường cao đẳng Tinh Diệu vẫn luôn có quan hệ cạnh tranh, cách mỗi năm sẽ tổ chức đấu với nhau một lần.

Chỉ có điều trường cao đẳng Tinh Diệu vẫn thua nhiều hơn.

Chu Thắng liên tục làm học viên thủ tịch, chính là muốn quyết đấu với học viên trường cao đẳng Tử Dương, kết quả vẫn chưa được tiến hành đã bị Phong Vân đánh rớt vị trí thủ tịch rồi.

Chương 72: Phong Vân thần bí khó lường!

Chương 72: Phong Vân thần bí khó lường!

Trong tiệm cơm, mấy học viên trường cao đẳng Tử Dương đang bàn luận viên vông.

Bàn luận rất hào hứng, giọng nói cũng dần lớn lên, vừa uống rượu vừa trò chuyện với nhau.

"Ta mới nghe nói, học viên ở trường cao đẳng Tinh Diệu cũng tới tham gia lễ mừng của trường chúng ta.

"Không biết bây giờ trường cao đẳng Tinh Diệu như thế nào, có phải có chỗ tiến bộ so với ba năm trước đây."

"Ba năm trước đã không được, có lẽ ba năm sau cũng như vậy, huông hồ lần này trong trường cao đẳng của chúng ta xuất hiện nhân tài tầng tầng lớp lớp, đủ dùng nghiền ép trường cao đẳng Tinh Diệu kia."

"Nghe nói ở trong trường cao đẳng Tinh Diệu đó có cho ra một thiên tài Kiếm Đạo?"

"Thiên tài Kiếm Đạo? Có thể cao bằng thiên phú của thủ tịch Lăng chúng ta sao, chỉ thường thôi."

"..."

Nghe những lời nói chói tai của học viên trường cao đẳng Tử Dương, mấy người Chu Thắng nhú chặt mày.

Lục Hiên thấp giọng nói: "Ba năm trước, thủ tịch trường cao đẳng chúng ta đã từng quyết đấu với thủ tịch trường cao đẳng Tử Dương, kết quả đã bị nghiền ép thê thảm."

Sau này, khi Chu Thắng gia nhập trường cao đẳng, quật khởi mạnh mẽ, đánh bại thủ tịch tiền nhiệm, thay chính mình vào đó.

Trôi qua ba năm, Chu Thắng đã mài dao soàn soạt, muốn chiến bại thủ tịch của trường cao đẳng Tử Dương, rửa sạch nỗi hổ thẹn lúc trước của trường cao đẳng Tinh Diệu.

Kết quả hẳn lại gặp phải Phong Vân, bị một kiếm đánh bại.

Cũng khó trách tâm trạng của Chu Thắng lại phức tạp như vậy, hẳn vẫn chưa đánh bại được thủ tịch của trường cao đẳng Tử Dương, lại thua học đệ của mình trước, còn thua đến thảm hại.

Mấy học viên trường cao đẳng Tử Dương càng nói càng quá đáng, Chiến Tâm không nhịn được cơn tức giận, trực tiếp đứng lên hừ lạnh nói:

"Ăn nói ngông cuồng! Chỉ với các ngươi cũng dám khoa tay múa chân!"

Hả?

Mấy vị học viên trường Tử Dương bình thường đã quen cao cao tại, nghe thấy những lời như thế thì cùng nhau nhìn qua.

Trong đó một vị học viên cười lạnh nói: "Tức giận như vậy, xem ra các ngươi chính là người của cứ địa Tinh Diệu, hoặc là học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu.

Bởi vì mấy người Phong Vân không mặc đồng phục, cho nên cũng không bị ai nhìn ra thân phận.

"Chiến Tâm đứng thứ ba Cường Bảng của trường cao đẳng Tinh Diệu, mời chỉ giáo!"

Sau khi Chiến Tâm nói xong, giờ nắm đấm đánh về phía những học viên trường cao đẳng Tử Dương kia.

"Luyện Thể võ giả sao, ta tới chăm sóc cho ngươi."

Trong những học viên kia, có một vị bỗng nhiên đứng lên, thoạt nhìn người rất cao lớn, trực tiếp đánh ra một quyền, đụng vào nắm đấm của Chiến Tâm.

Ầm!

Một tiếng vang nặng nề truyền ra, không khí hơi nổ tung.

Ngay sau đó, chỉ thấy được Chiến Tâm phát ra một tiếng rên, trực tiếp rút lui trở về, khóe miệng chảy ra một vết máu.

So đấu về sức mạnh, vậy mà hấn lại rơi vào thế hạ phong.

"Cường bảng thứ ba, chẳng qua cũng chỉ như vậy, ngươi cũng tiếp một quyền của ta!"

Lúc này, chỉ thấy người đối diện kia ra tay hét lớn lên, cơ bắp trên người bỗng nhiên gồ lên, giống như bên trong có từng khối sắt, trong chớp mắt nâng cao mấy chục mét.

Đùng!

Sau đó hắn đạp lên mặt đất, toàn bộ tiệm com đều rung động, sau một khắc, một luồng sức mạnh đập vào mặt, một bóng dáng to lớn bao trùm lên Chiến Tâm.

Hồ Khiêu Thiên Hạ!

Một nắm đấm rất lớn đang mạnh mẽ đánh xuống, đánh thẳng về phía Chiến Tâm. Tất cả đều diễn ra quá nhanh, Chiến Tâm căn bản không có phản ứng kịp.

Đúng lúc đó, bỗng nhiên một nắm đấm trắng nõn từ phía sau Chiến Tâm đánh ra, hình thành nắm đấm hoàn toàn trái ngược.

Một lớn một nhỏ, chạm nhau giữa không trung.

Nhưng kết quả lại làm cho người khác phải kinh sợ.

Chỉ nghe thấy một tiếng hét thảm, một giây sau, học viên đã ra tay bên trường cao đẳng Tử Dương đã phun máu tươi, trực tiếp bay ngược ra ngoài, rơi xuống cửa sổ, ngã vào trong hồ nhân tạo ở bên cạnh, tóe lên rất nhiều bọt nước.

"Học trưởng Thiết Huyền!"

Những học viên kia kinh hô, khuôn mặt tràn đầy vẻ không dám tin, học trưởng Thiết Huyền am hiểu khí lực bà Luyện thể, vậy mà lại bị một chiêu đánh bay.

Hơn nữa người ra tay còn là một thiếu niên tuấn mỹ trẻ tuổi nhất trong số đó!

Trên thực tế, không riêng gì học viên trường cao đẳng Tử Dương là kinh ngạc đến ngây người, ngay cả mấy người Chu Thắng cũng cả kinh.

Bọn họ có chút chấn động nhìn Phong Vân còn đang bình tĩnh kia, một quyền lúc này, nhìn thì giống như bình thường, nhưng do bọn họ cách rất gần, rõ ràng có thể cảm nhận được trong nắm đấm trắng nõn đó đã ẩn chứa một sức mạnh kinh khủng.

Tuyệt đối là một sức mạnh mười vạn cân!

Trong đó người chấn động mạnh mẽ nhất chính là Chiến Tâm, hắn vẫn cho luôn cho rằng mình chính là người đứng đầu Luyện Thể trong trường cao đẳng, kết quả bây giờ lại phát hiện, Phong Vân còn mạnh hơn hắn rất nhiều!

Thiếu niên 14 tuổi này rốt cuộc đã che giấu bao nhiêu át chủ bài?

Mặc dù đã quen biết Phong Vân khá lâu, thế nhưng mấy người Chu Thắng vẫn tự hỏi chưa bao giờ nhìn thấu Phong Vân, người sau giống như một vùng Đại Hải, vô cùng thần bí, khó có thể thăm dò.

"Mấy học viên trường cao đẳng Tử Dương này có chút cổ quái, từ khi chúng ta vừa xuất hiện, bọn họ vẫn luôn cố gắng hạ thấp trường cao đẳng của chúng ta, lúc này đã ra tay trong chớp mắt xuất thủ, xem ra đã sớm có sự chuẩn bị..."

Lục Hiên mở miệng nói.

"Hắn là trường cao đẳng Tử Dương phái người tới thăm dò chúng ta, chắc chắn Thiết Huyền được xếp hạng cao trong trường cao đẳng Tử Dương, không phải là học viên bình thường."

"Rất thú vị, xem ra trường cao đẳng Tử Dương rất xem trọng chúng ta."

"Ta cảm thấy, có lẽ không phải là coi trọng chúng ta, mà chính là một con quái vật nào đó."

Nói xong, ánh mắt của mấy người Chu Thắng cùng nhau nhìn về phía Phong Vân đang ngồi bên cạnh, người sau vô cùng bình tĩnh nói, nghe vậy ngàng đầu nói:

"Quản nhiều như vậy làm gì, mau ăn đi, đồ ăn sắp nguội rồi này."

Trường cao đẳng Tử Dương, trong sân ký túc xá thủ tịch.

Một thiếu niên thoát nhìn mười tám mười chín tuổi đang ngồi ngay ngắn trên mặt ghế đá, hai đầu lông mày cực kỳ lạnh lùng kiêu ngạo, mà ở trước mặt hắn có mấy tên học viên đang đứng.

Xem hình dáng của bọn họ, chính là mấy tên đã khiêu khích mấy người Phong Vân ở trong tiệm cơm. Lúc này, tên cầm đầu gọi là học viên Thiết Huyền, sắc mặt có chút tái nhợt, còn ho khan mấy tiếng, hiển nhiên đã bị một quyền của Phong Vân gây thương tích.

"Không nghĩ tới, tên Phong Vân kia còn là một võ giả Luyện Thể."

Thiếu niên lạnh lùng kiêu ngạo nghe thấy những lời bẩm báo của học viên này, vẻ mặt hơi rung động nói.

"Đó không phải là võ giả Luyện Thể, khí lực của hắn rất đáng sợ, ta thấy ít nhất cũng tới mười vạn cân!"

Thiết Huyền vừa nghĩ tới đối quyền lúc này, trên đầu quyền kia truyền đến một sức lực rất khủng bố, toàn thân đều vô thức run lên.

"Hừ, khí lực mạnh mẽ thì như thế nào, ta vẫn một kiếm phá vỡ!"

Quanh người thiếu niên lạnh lùng kiêu ngạo kia tỏa ra từng luồng sức mạnh vô hình, trong chớp mắt đã hóa thành mũi nhọn đáng sợ, xuyên qua

hư không, làm cho những học viên kia không ngừng run rẩy, cực kỳ kính nể.

Kiểm ý!

"Ta cũng muốn nhìn xem, ai mới là thủ tịch đứng đầu trong hai trường cao đẳng của hai đại cứ địa!"

...

Bên kia.

Sau khi mấy người Phong Vân trở về, phát hiện Lý Phong đã trở về từ lâu, ngoài ra bên cạnh hắn, còn có thêm một người.

Chính là người tổng phụ trách trường cao đẳng Nghiêm Xuân Thu.

Nhìn thấy Nghiêm Xuân Thu, ánh mắt của Phong Vân lập tức liền sáng lên, rốt cuộc cũng đã tới gần vị tổng phụ trách này, còn chờ gì nữa mau hình chiếu đi!

【Người hình chiếu】 : Nghiêm Xuân Thu

【Độ tuổi】 : 31

【Cảnh giới】 : Võ giả Cực Hạn

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp ba 《 Vạn Xuyên Chưởng 》 , võ kỹ cấp ba 《 Điệp Hỏa Quyền 》 , võ kỹ cấp ba 《 Liệt Kim Trảm 》 , công pháp hệ Hỏa cấp ba 《 Lưu Hỏa Công 》 , công pháp hệ Kim cấp ba 《 Kim Diệu Công 》 , thiên phú hệ Kim trung cấp, thiên Hỏa Hệ trung cấp, một chiếc túi kinh nghiệm trung phẩm luyện khí sư, một phần hạ phẩm bảo khí cực tinh kiếm đồ phổ, một phần hạ phẩm bảo khí giày huyền nguyệt đồ phổ.

Chương 73: Bán đao ý tiến hóa!

Chương 73: Bán đao ý tiến hóa!

Cuối cùng Phong Vân cũng thành công lấy được hình chiếu của Nghiêm Xuân Thu, thu vào trong không gian tấm gương của mình.

Nhìn thấy cột thông báo [Túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm] rơi xuống, trong lòng hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, thành công.

Tiếp theo, chỉ cần nhanh chóng quét, rồi chờ bạo ra là được.

Lúc này, Nghiêm Xuân Thu nhìn qua, cười với đám Chu Thắng, sau đó ánh mắt rơi trên người Phong Vân.

“Nghe chủ nhiệm Lý nói, ngươi muốn tìm ta luyện khí?”

Không, ta chỉ muốn hình chiếu của ngươi mà thôi.

Trong lòng Phong Vân thầm nói một câu, nhưng bên ngoài vẫn gật đầu nói: “Đúng vậy, phụ trách Nghiêm, ta muốn một thanh bảo kiếm vừa tay.”

Hắn đã sớm chuẩn bị lời giải thích rồi.

Nghiêm Xuân Thu nghe vậy, lại nhìn trường kiếm sau lưng Phong Vân nói: “Thanh kiếm Cực Tinh này của ngươi hơi cũ, quả thật không thích hợp với ngươi.”

Phong Vân có chút xấu hổ, đây là thanh kiếm hắn bạo ra từ trên người Khoái Kiếm Lý Khoan, chắc là hắn ta đã dùng rất nhiều năm, nên cũ là

chuyện bình thường.

“Như vậy đi, lúc về trường cao đẳng ta sẽ chế tạo cho ngươi một thanh.”
Nghiêm Xuân Thu nói.

“Đa tạ phụ trách Nghiêm.”

Mặc dù Phong Vân không phải đề ý cái này, nhưng mà không mất gì lại có một thanh bảo khí hạ phẩm, tiện nghi này có ngọc mới không chiếm.

Đến tối.

Trong phòng khách sạn, Phong Vân ngồi xếp bằng trên đệm, nhìn như nhập tâm tu hành, thật ra ý thức đã sớm đi vào tấm gương, đang khiêu chiến hình chiếu rồi.

Mà khiêu chiến đầu tiên, chính là hình chiếu của Nghiêm Xuân Thu hôm nay mới có được.

Theo lệ cũ, trước tiên thiết lập thực lực của đối phương ở cấp độ bình thường.

Trong chiến trường, Phong Vân tùy tiện ra một kích đánh nổ hình chiếu Nghiêm Xuân Thu.

Đình!

[Trận chiến với hình chiếu Nghiêm Xuân Thu thắng lợi!]

[Roi xuống] : Võ kỹ tam giai < Liệt Kim Trảm >

“Có hiển hóa không?”

“Có.”

Oanh!

Một loại tin tức không lồ bùng nổ ra, giống như lũ lụt tràn vào đầu Phong Vân.

Chính là ký ức Nghiêm Xuân Thu tu luyện Liệt Kim Trảm.

Đây là một môn đao pháp, hơn nữa, còn là đao pháp thuộc tính võ kỹ Kim.

Cái gọi là thuộc tính võ kỹ, cũng giống như thiên phú, có đủ các thuộc tính tương ứng, ví dụ Liệt Kim Trảm, Chưởng Kinh Đào...

Nghiêm túc mà nói, lúc trước Phong Vân học Tinh Hỏa Nguyên Kiếm, cũng coi như là thuộc tính võ kỹ, chính là thuộc tính võ kỹ Hỏa, nhưng không thuần túy lắm.

Võ giả bình thường cũng có thể tu luyện những loại võ kỹ này, nhưng chỉ phát huy được một ít uy năng thôi.

Chỉ có võ giả có thuộc tính giống với thuộc tính hỗ trợ này, khi tu luyện, mới có thể phát huy uy năng lớn nhất.

Thậm chí Phong Vân còn nghe nói, những thuộc tính võ kỹ cao thâm, một khi luyện đến tầng cao, còn có thể lĩnh ngộ lực lượng thuộc tính ý cảnh.

Ví dụ như thủy chi ý cảnh, Kim chi ý cảnh, Hỏa chi ý cảnh...

Nhưng loại thuộc tính võ kỹ cao như vậy, ở cứ địa tam đẳng, sợ là không có.

Năm phút sau.

Phong Vân đã hoàn toàn dung hợp thuộc tính võ kỹ Liệt Kim Trảm>, hơn nữa, còn đạt đến độ viên mãn.

Trong thiên phú của hắn có thiên phú hệ Kim, cũng là trung cấp, hoàn toàn có thể phát huy uy năng của thuộc tính võ kỹ Kim này.

Mà lúc Phong Vân dung hợp thành công, bỗng nhiên hắn cảm ứng được công cùm xiềng xích vẫn luôn cản trở bán đao ý của mình đã bị phá vỡ, sau đó, bán đao ý đã không còn trói buộc, nhanh chóng tiến hóa, sinh ra một cỗ lực lượng cường đại gấp mấy lần lúc trước.

Đao ý, thành!

Có kinh nghiệm đạt được kiếm ý rồi, Phong Vân không đợi đao ý tản ra, đã mãnh liệt thu hồi, nhập vào trong cơ thể, lắng lại mọi động tĩnh.

Đao ý sinh ra không ngoài dự đoán của Phong Vân.

Cho dù không dung hợp Liệt Kim Trảm, thì việc đột phá đao ý cũng trong ngày một ngày hai thôi, cái Liệt Kim Trảm này, cũng có chút tác dụng thúc đẩy.

“Đáng tiếc Nghiêm Xuân Thu không lĩnh ngộ đao ý hoặc kiếm ý, nếu không bạo ra sẽ rất thoải mái...”

Phong Vân bắt đắc dĩ nói trong lòng.

Nếu lời này để Nghiêm Xuân Thu nghe thấy, khẳng định sẽ trợn trắng mắt, người tương lực lượng ý cảnh chính là cái trắng ở chợ, ai cũng có thể lĩnh ngộ sao?

Hắn ta không có thiên phú ở phương diện này.

“Hi vọng ngày mai, các học viên ở trường cao đẳng Tử Dương có thể khiến mình để mắt.”

Phong Vân đến đây một chuyến, cũng không thể tay không mà về được, thế nào cũng phải lấy hình chiếu có giá trị trở về mới được.

Ngày hôm sau.

Nghiêm Xuân Thu, Lý Phong và bốn người Phong Vân cùng đi đến trường cao đẳng Tử Dương.

Theo quy mô mà nói, quả thật ở đây còn lớn hơn trường cao đẳng Tinh Diệu một chút.

Lúc đám người Phong Vân đến, nơi này đã có không ít người rồi.

Lễ mừng trường cao đẳng Tử Dương thành lập tròn năm mươi năm, tự nhiên sẽ mời trường cao đẳng Tinh Diệu, những thế lực lớn, đại gia tộc hay các công ty lớn trong cứ địa cũng sẽ đến chúc mừng.

Thậm chí, ngay cả tổng quản lý trong cứ địa cũng đích thân đến.

Địa vị trường cao đẳng Tử Dương trong căn cứ cũng giống như địa vị của trường cao đẳng Tinh Diệu trong căn cứ Tinh Diệu, thần thánh cao siêu, là thánh địa mà vô số võ giả hướng đến.

Nghiêm Xuân Thu và Lý Phong được mời lên đài cao, còn đám Phong Vân thì đến chỗ khách quý, từ nơi này có thể nhìn thấy tình huống dưới diễn võ trường.

Có khoảng trăm vị võ giả trẻ tuổi đang đứng trong diễn võ trường, cầm đầu là một võ giả lưng đeo trường kiếm, vẻ mặt lãnh ngạo, cả người tản ra một cỗ khí thế phong mang, vừa nhìn đã biết là cao thủ kiếm đạo.

“Đó chính là thủ tịch lần này của trường cao đẳng Tử Dương, tên là Lãng Vạn Hư, nghe nói cũng là thiên tài kiếm đạo, có vẻ như cũng lĩnh ngộ kiếm ý, thủ tịch, người gặp đối thủ rồi.”

Lục Hiên liếc mắt nhìn phía dưới, rồi nhẹ nhàng nói.

“Thật sao?” Phong Vân nghe vậy, không kinh sợ mà còn vui mừng, thậm chí khoe miệng còn nở nụ cười, không che giấu chút nào.

Điều này khiến đám người Lục Hiên mở rộng tầm mắt, người vui vẻ cái quý gì?

“Không tồi, không tồi, chờ lấy hình chiếu của tên tiêu tử này.”

Phong Vân vẫn luôn muốn để thắng kiếm ý, bây giờ nhìn thấy Lãng Vạn Hư cũng có kiếm ý, chỉ cần có hình chiếu của hắn ta, sau đó quét ra kiếm ý rồi dung hợp, mấy phút đồng hồ là có thể để thắng kiếm ý của mình.

Chuyện tốt như vậy, làm sao hắn không vui vẻ được.

Mà lúc này, Lãng Vạn Hư ở diễn võ trường giống như cảm ứng được, lập tức ngừng đầu, quét mắt nhìn đám Phong Vân ngồi trên chỗ khách quý, trong lòng cười lạnh,

“Phong Vân, bây giờ ngươi thừa dịp mà cười đi.”

Sau đó, một vị thầy giáo tuyên bố, lễ mừng năm mươi năm thành lập trường cao đẳng Tử Dương chính thức bắt đầu.

Sau đó là vài quá trình vô dụng, giống phần lớn các lễ mừng khác, nào là đại biểu phát biểu, nào là lãnh đạo phát biểu.

Đáng tiếc Phong Vân không thể đến gần đám đại biểu lãnh đạo này, nếu lấy được hình chiếu thì thật tốt.

Rất nhanh, mấy quá trình này cũng xong.

Rốt cuộc cũng đến khâu cuối cùng, là khâu đặc sắc nhất.

Tổng phụ trách trường cao đẳng Tử Dương đứng dậy, nhìn về phía Nghiêm Xuân Thu, cười tủm tỉm nói:

“Nghe nói mấy năm qua trường cao đẳng Tinh Diệu cũng xuất hiện vài vị tuần kiệt trẻ tuổi, ta xem chọn ngày không bằng gặp ngày, hôm nay đúng lúc là lễ mừng, không bằng luận bàn một chút?”

“Đương nhiên, nếu phụ trách Nghiêm cảm thấy không tiện, vậy xem như ta chưa nói gì là được.”

Chương 74: Một chiêu!

Chương 74: Một chiêu!

Nghiêm Xuân Thu nhìn Hứa Hoành, người phụ trách trường cao đẳng Tử Dương, đang đứng cười híp mắt trước mặt mình, nội tâm không khỏi thâm mắng một câu lão hồ ly.

Quả nhiên là không có ý tốt mời bọn họ tới tham gia lễ mừng này.

Đứng trước mặt quản lý của cứ địa Tử Dương đề nghị so tài, căn bản không cho hấn lý do để từ chối.

Nếu như từ chối, vậy chúng tỏ trường cao đẳng Tinh Diệu bọn họ hèn nhất. Đến khi phía trên phân phối tài nguyên, không thể nghi ngờ đây sẽ là một ấn tượng xấu để trừ điểm.

Hơn nữa, nếu chấp nhận so tài, nhưng sau đó lại thua, vậy kết quả cuối cùng cũng không khác gì hèn nhất không dám so đấu, thậm chí còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Cách mỗi ba năm cũng sẽ có sứ giả từ cứ địa cấp hai là cứ địa Giang Hải tới cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương, căn cứ vào biểu hiện của học viên hai trường để phân phối tài nguyên.

Đạo lý này cũng không khác gì với tài nguyên giáo dục.

Cứ địa Giang Hải không chỉ quản lý cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương, mà còn có mười mấy cứ địa cấp ba khác. Tài nguyên chỉ có ngân

ấy, công bằng phân chia là không thể nào xảy ra.

Cho nên liền có quy định ai xuất sắc, ai ưu tú hơn, sẽ đạt được càng nhiều tài nguyên.

Tuy rằng Nghiêm Xuân Thu sớm đã dự liệu sẵn, nhưng không nghĩ tới Hứa Hoành lại trực tiếp đề ra yêu cầu như vậy.

Nhưng là, hắn cũng không sợ. Người có học viên thiên tài, chê ta không có chắc?

Nghĩ tới đây, Nghiêm Xuân Thu mỉm cười, bình tĩnh đứng dậy, chấp tay nói: "Nếu phụ trách Hứa có hứng như vậy, Nghiêm mỗ đương nhiên sẽ nghe theo."

Nói rồi, hắn nhìn về phía Hứa Hoành, hai người dùng ánh mắt so tài, phảng phất trong không khí cũng bị dẫn ra tia lửa. Một loại cảm giác đối chọi gay gắt chậm rãi tràn ra.

Tổng quản lý Đinh Trần của trường cao đẳng Tử Dương ngồi trên ghế cao nhẹ nhàng cười một tiếng, "Nếu hai vị đều có hứng, vậy ta bèn mạo muội làm người làm chứng. Ta cũng tiện thể đưa ra một phần thưởng."

Nói rồi, hắn lấy ra một thứ, nhẹ nhàng tung ra, nhất thời rơi xuống trên bàn vài nhiều màu nơi xa.

Nhìn kỹ, đó là một chiếc nhẫn tản ra hào quang màu bạc.

"Nhẫn không gian! !"

Nghiêm Xuân Thu và Hứa Hoành cả kinh, thấp giọng hô lên.

"Đồ chơi nhỏ nhỏ ấy mà. Chỉ là một cái hạ phẩm mà thôi." Tổng quản lý nói. Nghiêm Xuân Thu và Hứa Hoành không dám nói gì. Ngay cả nhẫn

không gian hạ phẩm, vậy cũng có giá trị hơn trăm triệu tệ. Hơn nữa, cũng không phải ai cũng có thể có được.

Chỉ có ở cứ địa cấp hai mới mua được.

Cứ địa cấp ba gần như rất khó gặp được.

Quả nhiên không hổ là quản lý của cả một cứ địa, tùy tiện một phần thưởng cũng có giá trị lớn như vậy.

Chỉ có điều cái này cũng chứng tỏ, vị này rất xem trọng kết quả của lần luận bàn này.

Tin tức này, Nghiêm Xuân Thu cùng Hứa Hoành đương nhiên nhận ra. Vì vậy, mùi thuốc súng tràn ngập trong không khí lại càng thêm nồng nặc.

Hứa Hoành nhẹ nhàng cười một tiếng, nói với thanh niên lạnh lùng dưới sân luyện võ nói:

"Vạn Hư, mấy vị học viên của cứ địa Tinh Diệu ở xa tới là khách, liền giao cho người thay mặt trường chúng ta đến chào mừng bọn họ đi."

Ý ở ngoài lời, chính là để một mình Lăng Vạn Hư khiêu chiến bốn học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu!

Lời này vừa ra, toàn trường cả kinh. Những đại nhân vật kia trước đó đều hoặc nhiều hoặc ít hiểu một chút, biết được bốn học viên từ trường cao đẳng Tinh Diệu tới đây lần này cũng không phải hạng tầm thường, có thể nói là học viên thiên tài.

Mặc dù vị học viên đứng đầu trường cao đẳng Tử Dương này cực kì xuất sắc, cũng không thể nào làm được chuyện này.

Lăng Vạn Hư đầu tiên là hành lễ với Hứa Hoành, sau đó ánh mắt hắn mới dời về phía bốn người Phong Vân, lạnh nhạt nói:

"Các học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu, xin mời."

Nhất thời, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung trên người bốn người bọn họ.

Lục Hiên hạ giọng nói: "Ai lên?"

Chiến Tâm đang muốn mở miệng, Chu Thắng ở bên cạnh đã trực tiếp nói, "Ta đi cho. Các ngươi không phải đối thủ của hắn, đi cũng vô ích thôi. Ta đi dò xét hắn một chút."

Sau khi nói xong, Chu Thắng từ chỗ ngồi khách quý nhảy xuống.

Rầm!

Không quá nhiều do dự, Chu Thắng vừa rơi xuống đất, Huyết Dao trong tay lập tức rút ra khỏi vỏ, nửa đao ý phóng lên trời, quấy động không khí, cuốn lên gió lốc bốn phía.

"Chu Thắng trường cao đẳng Tinh Diệu. Xin được chỉ giáo."

Nửa đao ý!

Những đại nhân vật ngồi trên hàng ghế khách quý đồng loạt cả kinh. Quả nhiên giống như lời đồn. Lần này các học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu đều không tầm thường, thậm chí còn có cả học viên đã lĩnh ngộ nửa đao ý.

"Còn trẻ như vậy đã lĩnh ngộ nửa đao ý!"

"Lợi hại đây!"

"Những học viên này người nào người nấy tư chất vượt trội vô cùng. Quả thật bỏ xa chúng ta lúc còn trẻ đến mấy con phố."

Phía đối diện, sắc mặt Lăng Vạn Hư vẫn lạnh lùng kiêu ngạo như trước, lạnh lùng nói với Chu Thắng, "Một chiêu."

Sắc mặt Chu Thắng trong chớp mắt trở nên khó coi, nửa đao ý bám lên Huyết Đao, nhất thời sinh ra khí thế sắc bén đáng sợ ngưng tụ trên lưỡi đao.

Huyết Đao Cừ Thúc, Bá Tuyệt Thiên Hạ!

Chu Thắng trực tiếp thi triển ra Huyết Đao thức thứ chín, thúc dục nguyên lực thuộc tính Kim trong cơ thể ra hợp nhất với nửa đao ý. Gộp cả ba lại rồi chém ra một đao mạnh nhất của hắn.

Một đao này chém ra, không khí cũng bị kéo thành một vệt đao huyết kim sắc. Uy thế sắc bén đáng sợ kia cách thật xa cũng có thể cảm nhận được.

Đám người vây xem cuộc chiến lập tức biến đổi sắc mặt. Uy lực của một đao này ngay cả bọn họ cũng thấy hơi run sợ, vượt qua dự đoán của bọn họ.

"Trò mèo."

Lăng Vạn Hư lạnh lùng nói một câu. Tay phải cầm chặt chuôi kiếm, sau một tiếng kiếm rút ra khỏi vỏ, một luồng kiếm khí thô to xuất hiện, quét ngang hết thảy, phong mang sắc bén.

Chớp mắt đã chém đôi vệt đao quang huyết kim sắc kia, lóe lên rồi biến mất.

Bịch!

Chu Thắng bị kiếm quang đập trúng, trực tiếp từ trên đài ngã xuống. Thanh Huyết Dao trong tay hấn trực tiếp gãy vụn. Chu Thắng phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt nhanh chóng tái nhợt.

Một chiêu, Chu Thắng liền bại!

"Ôi chao. . . Vừa rồi các người có nhìn rõ không? Một kiếm kia thế mà lại ẩn chứa kiếm ý hoàn chỉnh!"

"Xem ra lời đồn đại cũng không phải là giả rồi. Vị học viên đứng đầu cao đẳng Tử Dương này quả thật đã lĩnh ngộ được kiếm ý!"

"Nửa đao ý đối đầu với kiếm ý, thua không cần bàn cãi."

"Khó trách dám để một người ra đối chiến với toàn bộ học viên của cao đẳng Tinh Diệu. Rõ ràng là có niềm tin tuyệt đối mà."

Chu Thắng ôm bụng, yên lặng trở lại chỗ ngồi khách quý, hấn nhìn Phong Vân nói: "Hấn cũng lĩnh ngộ kiếm ý, hơn nữa vận dụng thuần thục. Người nắm chắc thắng được hấn không?"

Phong Vân chậm rãi đứng dậy, sắc mặt bình thản, chỉ phun ra hai chữ, "Một chiêu."

Lời này vừa ra, đám võ giả đứng bên cạnh xem cuộc chiến nhất thời đưa mắt nhìn về phía hấn, nhìn thấy hấn còn trẻ như vậy, không khỏi cất tiếng cười nhạo.

"Tên nhóc này đúng là khoác lác, cũng không sợ cắn vào đầu lưỡi."

"Đúng đấy, nói khoác mà không biết ngưng mồm."

"Nhóc con, trở về luyện thêm vài năm đi."

Những người này đều là võ giả không hiểu biết gì về cao đẳng Tinh Diệu, hoặc là nói, bọn họ ủng hộ cao đẳng Tử Dương một cách mù quáng.

Phong Vân không nói gì, chỉ quét mắt liếc nhìn bọn họ một cái, phóng ra phong mang sắc bén kinh người.

Nhất thời, đám võ giả kia chỉ cảm thấy phảng phất như có kim nhọn châm vào hai mắt bọn hắn, không khỏi thảm thiết kêu gào, nhao nhao nhắm mắt lại.

Những nhân vật lớn kia nhìn thấy cảnh này, nội tâm không khỏi rùng mình.

Ánh mắt thật là sắc bén!

Chương 75: Thật ngại quá, ta còn có đao ý!

Chương 75: Thật ngại quá, ta còn có đao ý!

Phong Vân dùng ánh mắt uy hiếp những võ giả kia xong liền nhẹ nhàng nhảy lên, đặt chân lên sân luyện võ, nhìn thẳng Lăng Vạn Hư ở đối diện.

Bề ngoài hắn có vẻ như đang giằng co, kỳ thật lực chú ý của hắn đã sớm đặt trong không gian tâm gương.

【 Hình chiếu người 】 : Lăng Vạn Hư

【 Tuổi tác 】 : 18 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Võ giả đỉnh phong

【 Rơi xuống 】 : Võ kỹ Tam giai 《 Ảnh Bộ 》 , võ kỹ Tam giai 《 Kim Ảnh Ba Động Kiếm 》 , võ kỹ Tam giai 《 Vô Cực Linh Tê Kiếm 》 , Kim Hệ công pháp Tam giai 《 Huyền Kim Công 》 , Kim Hệ thiên phú trung cấp, Kiếm Đạo thiên phú cao cấp, kiếm ý, bảo khí hạ phẩm Linh Động Kiếm, bảo khí hạ phẩm Vân Văn chiến giáp. . .

Không hổ là võ giả có thể dùng một kiếm đánh bại Chu Thắng, số đồ có thể rơi xuống của Lăng Vạn Hư này quả thực rất hoa lệ.

Trong đó, kiếm ý kia khiến Phong Vân có chút ngoài ý muốn.

"Một thành rưỡi kiếm ý, so với kiếm ý của ta còn mạnh hơn một chút, xem ra là đã sớm lĩnh ngộ được rồi."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, lập tức nhẹ nhàng cười một tiếng. Kiếm ý này, hẳn nhận rồi.

Lúc này, ở phía đối diện, chiến kiếm trong tay Lăng Vạn Hư nhẹ nhàng rung lên, nhất thời, một cỗ kiếm ý phóng thẳng lên trời, dội ngược vào thương khung, chèn ép không khí vỡ vụn thành cặn bã.

Kiếm ý giống như biển lớn đè ép về phía Phong Vân, nhưng khi nó đang lao đến gần lại bị một luồng kiếm ý khác ngăn cản, chặn lại bên ngoài trăm mét, không thể tiến thêm một chút.

Kiếm ý của Phong Vân, ra!

Trên sân luyện võ, nhất thời bị hai dòng kiếm ý bao trùm toàn bộ, ganh đua chiếm cứ lãnh địa, phân chia sân luyện võ thành hai nửa khu vực.

Trên toàn bộ đài quan chiến, đám võ giả cầm kiếm vào lúc này ngạc nhiên phát hiện, chiến kiếm của chính mình đang rít gào âm ỉ. Nếu không phải bọn họ gắt gao đè lại, chiến kiếm sớm đã rời khỏi tay.

"Kiếm ý! Học viên của cao đẳng Tinh Diệu cũng có được kiếm ý!"

"Ồ. . . Sớm đã nghe nói như vậy nhưng không nghĩ tới lại đúng là thật!"

"Kiếm ý đối đầu với kiếm ý, hai đại thiên tài kiếm đạo quyết đấu, thật thú vị."

Trên đài cao.

Tổng quản lý cứ địa Tử Dương Đình Trần tỏ ra kinh ngạc, "Nghiêm phụ trách, không ngờ trường các ngươi cũng xuất hiện nhiều nhân tài như vậy,

cũng có học viên lĩnh ngộ được kiếm ý."

"Coi như cũng tạm, tạm tạm thôi."

Nghiêm Xuân Thu liếc mắt nhìn người phụ trách Hứa Hoàn của cao đẳng Tử Dương, cười đắc ý.

Không phải là kiếm ý sao, ai không có chứ!

Nhưng, Hứa Hoàn lại cười nhạt một tiếng, vẻ mặt bình tĩnh, dáng vẻ phảng phất như đang bày mưu nghĩ kế khiến Nghiêm Xuân Thu có chút bất an.

...

Đúng lúc này, ở sân luyện võ phía dưới, Lăng Vạn Hư đột nhiên thở dài một hơi, "Bỏ đi. . ."

Sau đó, khí thế kiếm ý của hắn mãnh liệt dâng cao, phong mang đáng sợ sắc bén đến cực hạn xuyên qua tất cả mọi thứ. Mọi người dường như còn nhìn thấy một chuỗi cự kiếm xuất hiện sau lưng Lăng Vạn Hư, sắc bén kinh người.

"Đây là. . ."

Người xem cuộc chiến đều trừng to mắt.

Lăng Vạn Hư tóc đen tung bay, phong mang cả người chấn áp khắp xung quanh. Hắn nhìn chăm chăm Phong Vân, lạnh lùng nói: "Vốn còn muốn cùng ngươi so chiêu, thế nhưng ta đột nhiên không còn kiên nhẫn đùa với ngươi nữa, chấm dứt tại đây đi."

"Kiếm ý của ta đã sớm đạt tới một thành rười. Lần trước khi khảo hạch, ta căn bản không vận dụng toàn lực."

Trên khuôn mặt lạnh lùng của Lăng Vạn Hư xen lẫn một tia đùa cợt, "Ta biết ngươi còn có át chủ bài là công pháp luyện thể Tam giai đại thành, có được lực lượng đến mười vạn cân. Đáng tiếc, những thứ này đối mặt với kiếm ý của ta, căn bản là không đủ để cho vào mắt."

Xung quanh, đám võ giả đều bị kiếm ý đáng sợ của Lăng Vạn Hư làm cho chấn động, đều kinh ngạc mà nhìn chằm chằm hẳn.

Bọn họ không nghĩ tới, kiếm ý của Lăng Vạn Hư đã đạt tới tầng thứ này. Kiếm ý rất khó đề thăng, mà một khi đề thăng, dù cho chỉ là một cấp bậc nho nhỏ cũng sẽ mang đến chênh lệch vô cùng to lớn.

Lúc này, tất cả mọi người đều cảm thấy Phong Vân đã không còn gì để cạnh tranh thêm nữa. Dù sao cảnh giới của hắn còn không bằng đối phương nữa kia. Gần như không còn bất cứ khả năng lật ngược thế cờ, thắng bại đã định!

Trên thực tế, cũng đúng như mọi người nhìn thấy, khi một thành rưỡi kiếm ý của Lăng Vạn Hư xuất thế, kiếm ý của Phong Vân lập tức bị chèn ép, liên tiếp lui lại, không có sức chống trả.

Tuy rằng bọn họ còn chưa động thủ, nhưng kết quả đã sớm định ra.

"Đáng tiếc."

"Ha hả, đã sớm nói hẳn không biết lượng sức rồi mà."

"Hiện tại nhận thua vẫn còn kịp đấy, nếu không đợi chút nữa chân chính ra tay bị nghiền ép hoàn toàn, thì quả thật trở thành chuyện cười rồi."

". . ."

Trên đài cao.

Nghiêm Xuân Thu nghiên răng nghiên lợi nhìn Hứa Hoành mặt mày đắc ý ngồi bên cạnh, "Khó trách Hứa phụ trách luôn nghĩ cách muốn cùng trường chúng ta cọ sát, hóa ra là chờ lúc này đây."

Hứa Hoành ha ha cười lớn, "Đã nhường rồi."

Nghiêm Xuân Thu nhất thời cảm giác buồn bực không thể phát ra. Lại bị tính kế một lần nữa! Người này, đã sớm biết Phong Vân có được kiếm ý, cho nên mới cố ý chọn lúc này để so đấu luận bàn.

Âm mưu đúng là quá hiểm ác!

Nhưng mà hết lần này tới lần khác Nghiêm Xuân Thu lại chẳng làm được gì. Đều do hấn quá chủ quan.

"Haix, hiện tại chỉ hi vọng Phong Vân không vì chuyện này mà gục ngã..."

Nghiêm Xuân Thu thâm nghĩ trong lòng. Hiển nhiên, hấn cũng cho rằng trận chiến này kết quả đã định, Phong Vân phải thua.

Lục Hiên, Chiến Tâm cùng Chu Thắng cũng biến sắc, siết chặt nắm tay, cực kỳ không cam lòng.

...

Trên sân luyện võ, Lăng Vạn Hư đưa mắt quan sát Phong Vân, đùa cợt nói: "Hiện tại, ngươi còn cho là ngươi có thể dùng một chiêu đánh bại ta sao?"

Phong Vân gật gật đầu, "Đương nhiên."

"Ngông cuồng!"

Ánh mắt Lăng Vạn Hư lạnh lẽo, lửa giận trong lòng bị châm ngòi. Vì vậy, hắn không hề do dự mà chém ra một kiếm.

Vù!

Một thành rươi kiếm ý gia trì, phong mang sắc bén nhất thời đạt tới cực hạn, với tư thế đánh đầu thẳng đó lao thẳng tới chỗ Phong Vân. Uy lực đáng sợ bao phủ ra khắp xung quanh, ảnh hưởng đến tất cả mọi người, khiến họ run rẩy toàn thân.

Khi mọi người đều cho rằng đây đã là lúc chiến đấu kết thúc, bỗng nhiên lại thấy Phong Vân đón một kiếm này, nhẹ nhàng bước lên phía trước một bước.

Keng!

Sau một khắc, sau lưng Phong Vân, luồng lực lượng ý cảnh khủng bố thứ hai bạo phát ra. Khác với sự sắc bén của kiếm ý cực hạn, luồng lực lượng ý cảnh này mang theo vẻ bá đạo hung hăng.

Vừa mới xuất hiện, liền áp đảo bốn phương!

"Đây là, đao ý! ? Làm sao có thể!"

Người thứ nhất phát ra tiếng kinh hô chính là Chu Thắng. Lúc này, sắc mặt hắn cực kì kinh ngạc, nhìn chằm chằm Phong Vân giữa sân luyện võ, hoàn toàn không thể tin vào hai mắt chính mình!

Chuyện này sao có thể xảy ra được!

Lúc này, không riêng gì Chu Thắng, những võ giả khác, bao gồm cả các đại nhân vật trên hàng ghế khách quý, cùng với Nghiêm Xuân Thu, Hứa

Hoành trên khán đài, thậm chí ngay cả tổng quản lý Đinh Trần, biểu tình đều đơ ra, như là vừa nhìn thấy chuyện gì cực kì khó tin.

Một thiên tài kiếm đạo, vậy mà ngoại trừ kiếm ý, còn lĩnh ngộ cả đao ý!
?

"Quái vật, quái vật!"

Bên kia, Lý Phong lẩm bẩm nói. Hắn rốt cuộc cũng biết lí do tại sao Phong Vân muốn mang theo đao. Hóa ra hắn đã sớm lĩnh ngộ đao ý rồi!

Chương 76: Song Ý cảnh ra!

Chương 76: Song Ý cảnh ra!

Trong diễn võ trường, một mình Phong Vân đứng đó, sau lưng có lực lượng hai đại ý cảnh bùng lên, kiếm ý và đao ý đan xen nhau, đảo loạn phong vân, một cái giống như ngưng tụ tất cả phong mang trên thế gian, một cái bá đạo sắc bén.

Rất khó tưởng tượng, lực lượng hai loại ý cảnh lại đồng thời xuất hiện trên cùng một người!

Mà người kia, lại còn trẻ như vậy!

“Đây, đây không phải thật đi!”

“Mẹ nó, lĩnh ngộ kiếm ý, còn lĩnh ngộ đao ý nữa, thật gạt người!”

“Mẹ ơi, ta không muốn sống nữa, đây mẹ nó thật dọa người, hấn mới mười bốn tuổi thôi.”

“....”

Đao ý của Phong Vân vừa ra, đặt song song với kiếm ý, hoàn toàn khiến mọi người ở đây kinh ngạc đến ngây người.

Thậm chí, bọn họ còn kinh ngạc đứng lên, đôi mắt gắt gao nhìn xuống phía dưới, giống như đang tự nói với mình, đây không phải đang nằm mơ, đây là sự thật!

Lục Hiên và Chiến Tâm há to miệng, nghẹn họng nhìn trân trối, nửa ngày không nói được một câu,

Còn Chu Thắng, đầu tiên là rung động, sau đó cười một tiếng đặng chát, cuối cùng vẻ mặt trở nên thoải mái, giống như nội tâm đã buông xuống cái gì đó.

Sau khi bị Phong Vân đánh bại, trong lòng hắn ta vẫn luôn thúc giục chính mình, một ngày nào đó, sẽ đánh với Phong Vân một trận nữa, rửa sạch hồ thẹn lúc trước.

Nhưng bây giờ, hắn ta đã hoàn toàn buông xuống ý nghĩ này.

So với ai không so, lại muốn so với một tên quái vật yêu nghiệt, vẫn là bỏ đi.

Cứ thành thật đứng phía sau nhìn bóng lưng đối phương là thật.

Trên diễn võ trường.

Tay phải Phong Vân cầm kiếm, tay trái cầm đao, đồng thời vung cả kiếm ý và đao ý ra, phong mang cực hạn kết hợp với bá khí đáng sợ.

Nhẹ nhàng vẽ một cái vó với một kiếm đánh về phía mình kia.

Kiếm quang và đao quang đan xen nhau, kiếm ý và đao ý đồng thời tiến lên, quang huy kinh diễm không gì sánh được, lấp lánh chói mắt, rục rờ như mộng.

Bên trong giống như ẩn chứa lực lượng ngang qua thập phương!

Phốc!

Kiếm ý và đao ý cùng đến, có thể nói là hai thành ý cảnh, hơn nữa, hai loại ý cảnh được chi ý bổ sung, uy năng còn mơ hồ trên hai thành.

Một thành rưỡi kiếm ý của Lăng Vạn Hư căn bản không thể chống đỡ, vừa mới tiếp xúc đã bị quấy nát, hóa thành hư vô.

Thậm chí Phong Vân còn không động đến võ kỹ và nguyên lực thuộc tính của mình, chỉ đơn giản dùng lực lượng ý cảnh đối địch mà thôi.

Áp lực cường đại kéo đến, Lăng Vạn Hư như bị sét đánh, kiếm ý tán loạn, khó có thể chống lại, không ngừng thổ huyết lùi về sau, cuối cùng rơi xuống diễn võ trường, nửa quỳ trên mặt đất.

Sắc mặt hắn ta âm đạm, mờ mịt, giống như không thể tiếp nhận mình bại như vậy.

Trong miệng không ngừng lầm bầm nói: “Đao ý, đao ý...”

“Đa tạ.”

Phong Vân thu đao kiếm, kiếm ý và đao ý điên cuồng tàn sát bừa bãi sau lưng cũng chậm rãi thu liễm, hắn lại khôi phục dáng vẻ của một thiếu niên vân đạm vân khinh.

Nhưng giờ khắc này, không còn ai dám xem thường hắn. Lực lượng song ý cảnh, trong lịch sử của cứ địa cũng chưa từng xuất hiện!

Bên trên đài cao, cuối cùng Nghiêm Xuân Thu đã hồi phục tinh thần, mặc dù hắn ta cũng vô cùng kinh ngạc, nhưng cuối cùng cũng thắng rồi.

Nghĩ đến đây, hắn ta nhìn sắc mặt Hứa Hoành cũng đầy rung động bên cạnh, cười đắc ý: “Phụ trách Hứa, đa tạ.”

Sắc mặt Hứa Hoàn khó coi, nhưng không biết nói cái gì, hẳn ta có thể nói gì đây, thiếu niên phía dưới yêu nghiệt như vậy, cho dù tất cả các học viên của trường cao đẳng bọn họ cùng lên, cũng không phải là đối thủ của thiếu niên này.

Tổng quản lý cứ địa Tử Dương Đinh Trần hít sâu một hơi, chậm rãi ngồi xuống, vừa rồi ông ta cũng kinh sợ mà đứng dậy.

“Phụ trách Nghiêm, trường cao đẳng của các ngươi, đã xuất hiện một nhân vật ghê gớm...”

Ông ta cảm khái một câu.

Mười bốn tuổi đã lĩnh ngộ kiếm ý và đao ý, điều này khiến ông ta chấn động không thôi.

Cho dù ở cứ địa nhị đẳng, thiên phú như vậy, cũng sẽ được coi trọng.

Trường cao đẳng Tử Dương thua, hơn nữa còn thua đến thảm bại, nhưng trong lòng Đinh Trần cũng hài lòng, chỉ là vẫn có chút không thoải mái, dù sao cũng là trường cao đẳng nhà mình bị hung hăng đè xuống đất.

Nhưng ông ta không có ý trả thù, thiên tài như vậy, sớm muộn gì cũng một bước lên trời, đối với Phong Vân, cứ địa bây giờ vẫn còn quá nhỏ.

Không đáng vì chuyện nhỏ này mà đắc tội với một vị thiên kiêu, tương lai nhất định sẽ huy hoàng, sáng lạn, hơn nữa, cho dù ông ta muốn, học phủ Tinh Diệu khẳng định sẽ liều mạng với ông ta.

Hiển nhiên, cái được không bù đắp được cái mất.

Phong Vân một đường đi về chỗ khách quý, ánh mắt của tất cả mọi người xung quanh càng thêm rung động, mười bốn tuổi đã lĩnh ngộ đao

kiếm song ý cảnh, đủ để ghi vào sử sách!

“Hoan nghênh thủ tịch quái vật trở về.”

Lục Hiên phản ứng đầu tiên, cười hì hì nói.

Phong Vân vô ngữ, có người xung hô với thủ tịch như vậy sao.

Chu Thắng và Chiến Tâm cũng đứng lên, giờ khắc này, hình tượng Phong Vân trong lòng bọn họ đã trở lên cao lớn và thần bí, bọn họ không tự chủ mà toát ra một chút kính ý, đó là kính ý đối với cường giả.

Đến lúc này, lễ mừng năm mươi năm long trọng chậm rãi đi vào kết thúc.

Trường cao đẳng Tử Dương muốn mượn cơ hội này đánh bại trường cao đẳng Tinh Diệu, muốn có nhiều tài nguyên hơn, cuối cùng lại bị đao kiếm song ý cảnh của Phong Vân đánh bại, hoàn toàn đánh vỡ ý định.

Từ hôm nay trở đi, tên tuổi của Phong Vân, sẽ không chỉ vang danh trên cứ địa Tinh Diệu, mà còn nhanh chóng lan truyền ở cứ địa Tử Dương.

Một thiếu niên mười bốn tuổi, đồng thời lĩnh ngộ kiếm ý và đao ý!

...

“Ha ha ha, thật sự vui vẻ, các người không nhìn thấy sắc mặt giống như ăn ruồi của Hứa Hoàn đâu, quả thật hả giận.”

Trong quán rượu, Nghiêm Xuân Thu cười ha ha, dáng vẻ giống như “Ta vô cùng vui vẻ.”

Lý Phong ngồi bên cạnh cũng rất hưng phấn, rung động trong mắt còn chưa rút đi, hắn ta nhìn Phong Vân, cảm khái:

“Lúc trước ta còn không cho người luyện đao, cảm thấy người lãng phí thời gian...”

Sự thật chứng minh, thế giới của quái vật, quả nhiên hẳn ta không thể lý giải, vẫn là tầm một cái rồi ngủ thôi.

“Đúng rồi, lần luận bàn này ban thường không gian giới chỉ hạ phẩm, đây là đồ của tổng quản lý Đinh ở cứ địa Tử Dương.”

Lúc này, Nghiêm Xuân Thu lấy không gian giới chỉ ra đưa cho Phong Vân.

Không gian giới chỉ?

Phong Vân vui vẻ, không ngờ lại có thu hoạch cỡ này.

Đáng tiếc tổng quản lý Đinh không đích thân đưa cho hẳn, nếu hẳn lấy được hình chiếu của ông ta, thì tốt biết bao.

Tổng quản lý của một trụ sở, trên người khẳng định có không ít đồ tốt.

Phong Vân tiếp nhận không gian giới chỉ, rồi xuất ra một luồng ý thức lưu lại ấn ký, ngay lập tức, hẳn đã cảm ứng rõ ràng không gian bên trong.

Chính là một không gian khoảng trăm mét vuông.

“Không tệ.”

Phong Vân rất hài lòng, bởi vì, lúc hẳn đi xa nhà, hay là vận chuyển thi thể hung thú, đều thuận tiện hơn rất nhiều.

Chương 77: Hai thành rưỡi kiếm ý!

Chương 77: Hai thành rưỡi kiếm ý!

Trong không gian tám gương!

Phong Vân xuất hiện cả đao ý và kiếm ý, một đòn đã đánh nổ hình chiếu Lăng Vạn Hư xông tới.

Đình!

[Chiến đấu với hình chiếu Lăng Vạn Hư thắng lợi]

[Rơi xuống] : Kiếm ý (một phần rưỡi)

"Có hiển hóa hay không?"

"Hiển hóa!"

Phong Vân thấy đồ vật rơi xuống, lộ ra nụ cười, không ngờ vận khí tốt như vậy, lần thứ năm đã bạo ra được.

Chẳng lẽ do Âu Hoàng vừa bám vào người hắn.

[Hiển hóa kiếm ý (một nửa)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành]

Ngâm!

Đột nhiên sinh ra một cỗ kiếm ý vô hình không có chất, tràn vào trong cơ thể Phong Vân, dung hợp với một thành kiếm ý có sẵn của hắn.

Sau năm phút, kiếm ý dung hợp thành công, kiếm ý của hắn thành công đạt tới hai thành rưỡi.

Người khác muốn tăng kiếm ý lên, đều cần hết sức công phu, hoặc sử dụng một chút bảo vật phụ trợ trân quý... Các loại, có thể nói vô cùng khó khăn.

Nhưng ở nơi này của Phong Vân, không uổng phí một chút khí lực nào, chỉ cần năm phút, kiếm ý đột phá thành công.

Không sai, chính là nhanh như vậy.

"Đáng tiếc, học viên trường cao đẳng Tử Dương cũng chỉ có một Lăng Vạn Hư, những người khác đều không đáng nhắc tới."

Ngày hôm qua, Phong Vân hình chiếu một chút, cũng không thể lọt vào pháp nhãn của hắn, một người duy nhất còn để vào mắt hắn là chỉ có người kêu "Thiết Huyền" kia.

Người sau và Chiến Tâm giống nhau, nắm giữ thể chất thiên phú trung đẳng, tu luyện cũng là một môn công pháp luyện thể, gọi là 《Long Ngâm Thiết Bố Sam》.

Đáng tiếc, cũng là luyện công pháp bì mô, không khác biệt lắm so với Thần Cương Bá Thể Công, đều là không cần vũ.

Bây giờ hắn cần công pháp luyện thể, hoặc là phẩm cấp cao, hoặc là luyện xương cốt và luyện lực phủ ngũ tạng.

Trừ những cái đó ra, những thứ công pháp luyện thể khác với hắn mà nói, có cũng được mà không có cũng không sao.

Nhưng mà Thiết Huyền này có một môn võ kỹ có thể gia tăng khí lực, tên là 《 Thần Lực Quyền 》 , võ kỹ cấp ba, có thể tăng thêm ba thành khí lực, nhưng là sức lực hơi dài một chút.

Phong Vân liếc nhìn, thuộc về hàng gân gà, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc.

...

Ngày thứ hai, sau khi ăn điễm tâm xong, đám người Phong Vân bọn họ đã ngồi xe nguyên lực lên đường về, đi về hướng căn cứ Tinh Diệu.

"Sợ rằng không bao lâu nữa, chuyện người đánh bại thủ tịch trường cao đẳng Tử Dương sẽ truyền về căn cứ của chúng ta..."

Trên xe, Lý Phong cười nói với Phong Vân.

Người sau cười cười không lên tiếng, loại danh tiếng vinh dự này chỉ có thể coi như dẹt hoa trên gấm, chỉ có thực lực bản thân mới là mấu chốt, nếu như lẫn lộn đầu đuôi, sớm muộn cũng tự nhận lấy quả báo.

"Lần này trở về, ta lập tức mang chuyện của Phong Vân báo lên cho căn cứ Giang Hải, tài nguyên chúng ta giáo dục được tất nhiên nhiều hơn lần trước rất nhiều, qua trọng nhất chính là chúng ta cuối cùng cũng được hãnh diện một trận, nghiền ép thật mạnh trường cao đẳng Tử Dương kia."

Nghiêm Xuân Thu từ ngày hôm qua đến bây giờ vẫn luôn rất cao hứng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên từ lúc hấn lên làm người phụ trách trường cao đẳng đến nay có thể lấy tư thái như vậy nghiền ép trường cao đẳng Tử Dương, tâm tình đúng là thoải mái đến muốn nổ tung.

Hấn vỗ vỗ vai Phong Vân: "Mà, đều là nhờ Phong Vân mang lại cho trường cao đẳng chúng ta, ta quyết định, tự mình luyện chế một món bảo

khí trung phẩm cho Phong Vân người, nguyên liệu và chi phí ta bỏ ra!"

Hắn vô cùng rộng rãi nói.

Thông thường mà nói, khi Luyện Khí Sư hoặc là Luyện Đan Sư luyện chế đan dược hoặc trang bị vũ khí cho người khác, đối phương đều phải chuẩn bị nguyên liệu và chi phí.

Phong Vân nghe thấy vậy, mặc dù hắn như thế nào cũng không thêm đề ý, nhưng vào lúc này, cũng lộ ra vui mừng.

Một món bảo khí trung phẩm, giá trị cũng là hơn trăm triệu, bằng với giá trị của chiếc nhẫn không gian trước đó, nhưng cái sau càng hiếm có hơn, bình thường chỉ xuất hiện ở trong căn cứ nhị đẳng.

"Đa tạ Nghiêm phụ trách." Phong Vân nói cảm tạ.

Lần này, hắn không cần tự mình tốn kém.

Nhưng mà hắn cũng không có nhiều hưng phấn, rốt cuộc hình chiếu Xuân Thu cũng ở trong gương của hắn, một khi hắn bạo ra được kinh nghiệm Luyện Khí Sư của đối phương, sau đó dung hợp, hắn dựa vào chính mình cũng có thể luyện chế ra bảo khí trung phẩm.

Đến khi đó, hắn chính là luyện đan luyện khí song chức nghiệp chân chính, thiếu tiền sao? Không có, nửa phút đồng hồ phát nhanh cho người xem!

...

Tôn thời gian một ngày, bọn họ cuối cùng cũng trở lại căn cứ Tinh Diệu.

Phong Vân không vội trở về trường cao đẳng cùng bọn họ, mà đi thẳng về biệt thự của mình, trước đi thăm Tiểu Lan tỷ và mọi người.

Vừa về tới biệt thự, Phong Vân đã nhìn thấy Phong Tiểu Lan đang ở trong sân tu hành.

Chỉ thấy trên người thiếu nữ mặc một bộ thể thao màu trắng, khí chất thoát tục, xinh đẹp đứng ở nơi đó, hai tay nhẹ nhàng đỡ ở phần bụng, mí mắt có hơi rũ xuống, hít vào thở ra, bụng hơi hơi phồng lên co rút lại.

Một giây sau, một vệt sóng khí màu trắng như kiếm khí bắn ra đến nửa mét bên ngoài mới dần dần tiêu tán đi.

Ừ?

Phong Vân thấy một màn như vậy, ánh mắt hơi động, "Đạt tới võ giả dự bị Đê Cấp sao?"

Hắn có hơi kinh ngạc, không nghĩ tới tiến độ tu hành của Tiểu Lan tỷ lệ nhanh như vậy.

Cái này dĩ nhiên là có tác dụng của viên Thanh Văn Linh Đan kia, nhưng phần nhiều vẫn là do ngộ tính hơn người của bản thân Phong Tiểu Lan.

Nghĩ tới đây, Phong Vân đưa ánh mắt rơi vào trên người Phong Tiểu Lan.

[Tuổi tác] : 16 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả dự bị Đê Cấp

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp một 《 Cường Thân Thuật 》 , võ kỹ cấp một 《 Hoa Vân Bộ 》 , công pháp cấp một 《 Dưỡng Khí Công 》 , quần áo luyện công màu trắng một bộ, không gian không độ một số, quần nhỏ một bộ,...

Giao diện thuộc tính rất bình thường, thậm chí nói là bình thường chính là giống với đa số người bình dân khác.

Nhưng mà Phong Tiểu Lan ngộ tính hơn người, đây chính là điểm mà nàng lợi hại hơn những người dân bình thường khác.

Như vậy đối với Phong Vân mà nói cũng là chuyện tốt, ít nhất Tiểu Lan tỷ nắm giữ khả năng có thể trở nên mạnh mẽ, nếu như vậy, tương lai có thể cùng hắn cùng nhau bước lên con đường cường giả.

"Tiểu Vân, ngươi đã trở về."

Phong Tiểu Lan đánh xong kết thúc công việc, hơi giương mắt lên thì nhìn thấy Phong Vân đang đứng ở cửa, lập tức kinh ngạc vui mừng kêu thành tiếng.

"Ừ, ta đã trở về."

Phong Vân cười nhẹ, giang hai tay nghênh đón.

...

Ở một nơi rất xa trong một trụ sở dưới lòng đất.

Trong một gian mật thất, có mấy bóng người đang ngồi, bọn họ mỗi người đều mặc thống nhất một loại đồng phục màu đen, trên ngực thêu hai chữ "Huyết"

Không nghi ngờ gì nữa, nơi này chính là một trong những cứ điểm của liên minh Huyết Thứ.

Lúc này, một giọng nói khàn khàn vang lên: "Tiểu cứ điểm của chúng ta trú đóng ở căn cứ Tinh Diệu bị phá, có cần báo cáo lên tổ chức không?"

Một âm thanh khác nói: "Tạm thời không cần, chúng ta tự mình đi đến căn cứ Tinh Diệu, nhìn xem có thể thành lập lại một lần nữa hay không, thuận tiện tìm ra ai diệt cứ điếm của chúng ta."

"Một tên thành viên của căn cứ chết cuối cùng truyền hình ảnh đến xem, hình như là một vị học viên của trường cao đẳng Tinh Diệu."

"Vậy giết chết hắn, làm cho thế nhân biết được, liên minh Huyết Thứ ta không phải là dễ trêu chọc!"

Chương 78: Võ giả Đinh Phong, tăng cường gấp sáu lần!

Chương 78: Võ giả Đinh Phong, tăng cường gấp sáu lần!

Phong Vân ở trong biệt thự nửa ngày, tụ họp cùng đám người Phong Tiểu Lan và viện trưởng, sau đó lại trở về trường cao đẳng.

Hắn dự định đi Tháp Thánh Nguyên tu hành, còn là đi tầng thứ chín.

Mấy ngày này, hắn lấy thân phận ghé thủ tịch đệ tử, mỗi ngày cũng sẽ nhận được 1w điểm số, bây giờ tích góp lại, thẻ ngân hàng đã có gần 15w điểm số.

Mà tầng thứ chín, mỗi giờ tu hành cần phải tốn 3w điểm số.

"Đại khái có thể tu hành 5 canh giờ..."

Năm canh giờ này, Phong Vân ước chừng cũng đủ cho hắn đột phá.

Bây giờ nguyên lực của hắn ngưng tụ được gần đủ rồi, chỉ thiếu một ngọn lửa là có thể đánh vỡ tầng trời buộc kia, thành công lên cấp.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức đi hướng Tháp Thánh Nguyên.

...

"Chào thủ tịch!"

"Bái kiến thủ tịch!"

"..."

Đọc theo đường đi, phàm là học viên nhìn thấy Phong Vân tất cả đều vô cùng cung kính, vẻ mặt mang theo kính ngưỡng, không dám lơ đãng.

Phong Vân đều gật gù đầu, thái độ hiền lành, cũng không có ý kiêu căng.

Chờ Phong Vân đi xa, những học viên kia mới dám nghị luận khe khẽ.

"Phong thủ tịch quá mạnh mẽ, nghe nói hẳn cùng lúc lĩnh ngộ kiếm ý và đao ý, ở lễ mừng của trường cao đẳng Tử Dương một chiêu đánh bại thủ tịch của đối phương!"

"Khung cảnh này chỉ tượng tượng thôi đã nhiệt huyết sôi trào, hận không thể ở hiện trường."

"Đúng vậy, các đời hai trường cao đẳng giao tranh, đều là trường cao đẳng Tinh Diệu ta có số lần thua nhiều nhất, thậm chí lần trước là thảm bại, mà lần này, cuối cùng cũng rửa được nhục lần trước."

"Nghe nói tên thủ tịch trường cao đẳng Tử Dương kia cũng là thiên tài lĩnh ngộ kiếm ý, đáng tiếc, ở trước mặt yêu nghiệt giống như Phong thủ tịch, thiên tài cũng không đáng chú ý."

Những âm thanh như vậy tràn ngập khắp nơi trong trường cao đẳng, thậm chí, còn không dừng lại, mơ hồ từ bên trong thành truyền ra ngoài.

Vì vậy, những đại gia tộc, công ty lớn đại thương hội các loại đều phái người đến biệt thự Phong Vân tặng đủ loại quà, đủ loại lấy lòng, làm cho Phong Tiểu Lan vẻ mặt mông mị.

Dù sao thiên kiều mới mười bốn tuổi đã lĩnh ngộ được cả kiếm ý và đao ý, chỉ cần bọn họ không ngốc, nhất định sẽ tới lấy lòng.

...

Bên này, Phong Vân đi vào Tháp Thánh Nguyên, trên đường đi thẳng lên tầng, rất nhanh đi đến tầng thứ chín.

Chỗ này phòng tu hành lát đá không có mấy, chỉ có ba bốn cái.

Giờ phút này, một tầng vô cùng an tĩnh, trừ hấn ra, không có bất kỳ ai.

Thật ra thì cũng rất bình thường, học viên bình thường không có đủ điểm số để tới, mà cho dù có đủ điểm số cũng đều là những con em đại thể lực kia, bản thân trong nhà đã có Tụ Nguyên Trận, căn bản không cần tới đây.

Cho nên mới dẫn đến cảnh tượng bây giờ chỉ có một mình Phong Vân.

Tùy tiện chọn một phòng tu hành, Phong Vân cắm thẻ căn cước vào lỗ quét thẻ, kích hoạt Tụ Nguyên Trận, ngồi xếp bằng ở trong đó bắt đầu tu hành.

Kim Diệu Công, Át Mộc Công đợi 6 hệ công pháp được hấn vận chuyển ra, ngay lập tức Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Phong, Hắc Ám sáu loại thuộc tính nguyên lực cùng lúc tràn vào cơ thể hấn.

Có thể nhìn thấy rõ, ở bụng của hấn có sáu lỗc xoáy hơi hơi xoay tròn, màu sắc khác nhau, vô vùng rực rỡ.

Chuyện này nếu như truyền đi, cũng đủ hù chết một nhóm người, thậm chí còn làm người ta kinh hãi hơn việc hấn lĩnh ngộ kiếm ý và đao ý.

Nắm giữ 6 hệ thuộc tính tư chất, đây quả thực là chuyện chưa bao giờ nghe qua, chưa từng thấy từ trước tới giờ, sợ là tổng quản lý sử tới cũng sẽ bị kinh sợ đến nhảy lên.

Mà trong sáu hệ thuộc tính thiên phú này có Hệ Kim, Hệ Mộc, Hệ Thủy đạt tới trung cấp, còn Hệ Phong, Hệ Hỏa và Hệ Hắc Ám vẫn đang ở phạm vi cấp thấp.

Mặc dù cũng không quá cao, nhưng chủng loại nhiều.

Sáu loại thuộc tính nguyên lực vừa vào cơ thể, đã dâng trào mãnh liệt như trường giang đại hà, đình tai nhưc óc.

Đương nhiên, đây là do chính mình cảm ứng được, người bên ngoài không thể nào nghe được.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong Tụ Nguyên Trận, điên cuồng hấp thu nguyên lực sáu loại thuộc tính, tình cảnh này quá tráng lệ, quả thật giống như muốn hút khô nguyên lực của tầng này.

Cuối cùng, năm giờ trôi qua.

Phong Vân vốn đang ngồi xếp bằng ở đó, bỗng nhiên thân thể run lên, tiếp đó một cỗ khí tức dồi dào tản ra, làm cho cả phòng tu hành đều chấn động.

Võ giả Đỉnh Phong, đã đạt đến!

Thông thường mà nói, võ giả đạt tới cấp này, vòng xoáy nguyên lực trong cơ thể cũng sẽ khuếch trương, nguyên lực cũng sẽ tăng thêm gấp đôi.

Mà đối với Phong Vân mà nói, hẳn nắm giữ sáu vòng xoáy nguyên lực, đạt đến cấp độ võ giả Đỉnh Phong nguyên lực trong nháy mắt tăng lên gấp

sáu lần, phải nhiều hơn gấp năm lần so với võ giả bình thường.

Võ giả chiến đấu, nguyên lực là cực kỳ quan trọng, Phong Vân tìm được nguyên lực nhiều gấp năm lần so với võ giả, tương đương với chiến lực nhiều hơn gấp năm lần, lại cộng thêm bản thân hấn chiến lực đã mạnh hơn nhiều so với võ giả bình thường.

Phong Vân tự đoán chừng, chiến lực của hấn sợ là còn cường đại hơn nhiều so với võ giả Cực Hạn, mà đối mặt với những võ giả thuộc tính Cực Hạn, hấn cũng không sợ, cũng có khả năng chiến thắng.

"Đích! Điểm số của ngài đã sử dụng hết."

Lúc này, truyền đến âm thanh nhắc nhở, mười mấy vạn của Phong Vân đã hao hết, Tự nguyên Trộn ngừng vận hành.

"Tầng thứ chín chính là nhiều nguyên lực như vậy, vui sướng."

Hấn lấy thẻ căn cước ra, một thân ung dung đi ra khỏi phòng tu hành.

Ở đây tu hành năm giờ, ngang với ở bên ngoài tu hành một tháng, có thể tưởng tượng được nguyên lực dồi dào như thế nào.

"Nơi này chính là chủ trận của Tự Nguyên Trộn, cũng khó trách có thể tụ tập nhiều nguyên lực như vậy."

Phong Vân nhìn Tự nguyên Trộn to lớn trên đỉnh đầu, phức tạp hơn nhiều cũng lớn hơn nhiều so với tầng tháp phía dưới.

Sau đó, hấn đi ra Tháp Thánh Nguyên, chuẩn bị đi trong nội thành tìm xem những võ giả có tiền có thế, hình chiếu bọn họ, đến lúc đó tuôn ra các loại tài nguyên trân quý trên người bọn họ, dùng cho luyện đan, chẳng phải quá tốt hay sao.

Từ trước tới nay hấn luyện đan đều là sử dụng tài nguyên có được như vậy, không tốn một chút phí nào.

Nhưng mà đúng lúc đó, có học viên tới nói với Phong Vân, nói là Nguyên Xuân Thu tìm hấn: "Xem ra là chuỗi bảo khí trung phẩm luyện chế xong rồi..."

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, không kịp đợi đi theo học viên kia rời đi.

...

Hồi lâu sau.

Tháp Thánh Nguyên tầng thứ chín, theo thông lệ hàng ngày lão sư đi đến đây kiểm tra, chợt sắc mặt biến đổi, "Nguyên lực ở đây sao lại mất hết toàn bộ? Xảy ra chuyện gì?"

Sau đó, hấn nhìn thấy hiện lên ghi chép gần đây trong phòng tu hành, vẻ mặt không khỏi chấn động, trong đầu hiện lên một suy đoán đáng sợ.

Nguyên lực ở đây không phải là bị một người hút khô trong một lúc chứ.

"Sao có thể, làm sao có thể, nguyên lực ở nơi này một lần có thể cung cấp cho sáu người tu hành, không có ai có thể nắm giữ số lượng nguyên lực nhiều như vậy..."

Cuối cùng lão sư loại trừ cái ý nghĩ đáng sợ này của mình, hấn cho rằng trường cao đẳng không thể tồn tại người như vậy, như vậy quá dọa người!

Chương 79: Lấy được bảo khí trung phẩm!

Chương 79: Lấy được bảo khí trung phẩm!

Nơi này, Phong Vân cũng không biết việc hấn đột phá đã hút khô toàn bộ nguyên lực của tầng thứ chín.

Hiện tại, hấn đang đi theo một vị học viên đi đến phòng dụng cụ của trường.

Phòng dụng cụ to lớn chỉ có một mình Nghiêm Xuân Thu đang đứng bên trong. Trong tay hấn cầm một thanh trường kiếm, được vỏ kiếm màu đen bao bọc, chỉ để lộ ra chuôi kiếm màu vàng kim.

Dù cho chỉ nhìn qua chuôi kiếm một cái, Phong Vân cũng có thể phán đoán được khí tức mà trường kiếm kia tản ra chính là vũ khí cấp bậc bảo khí trung phẩm.

Nghe thấy tiếng động, Nghiêm Xuân Thu xoay người lại. Vừa nhìn thấy Phong Vân, Nghiêm Xuân Thu liền nhẹ nhàng ném trường kiếm trong tay qua cho hấn, "Đây là trường kiếm cấp bậc bảo khí trung phẩm mà ta phải thức cả đêm để chế tạo ra cho ngươi. Thử xem thế nào!"

Phong Vân đón lấy thanh trường kiếm, tay phải cầm chặt chuôi kiếm, nhẹ nhàng rút ra.

Xoẹt!

Đột ngột, một tiếng kiếm ngân vang lên, hào quang vàng rực chói mắt tràn ra, chói lòa ánh mắt của vị học viên đứng phía sau. Đồng thời, uy áp cường đại gấp mấy lần so với trường kiếm cấp bậc bảo khí hạ phẩm cũng lập tức tán ra.

"Kiếm áp thật mạnh!"

Học viên đứng phía sau cực kì kinh ngạc, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kinh sợ, ước ao.

Đối với mỗi một võ giả, một thanh vũ khí cực kỳ lợi hại là cực kỳ quan trọng, thậm chí có thể tăng cường chiến lược.

Phong Vân quét mắt nhìn, toàn thân bảo kiếm tỏa ra hào quang kim sắc nhàn nhạt, trên thân kiếm có khắc một vài đường vân không biết tên. Về chính thể, dù là bề ngoài hay khí thể đều chứng tỏ là một thanh kiếm cực tốt.

Thậm chí, mặc dù hiện tại hẳn không hề thúc dục bất cứ sức mạnh nào nhưng xung quanh bảo kiếm này đã có một luồng kiếm khí nhàn nhạt quanh quần.

"Ồ?"

Bỗng nhiên Phong Vân khẽ giật mình. Trên thanh bảo kiếm này, hẳn cảm ứng được một sự chấn động nguyên lực quen thuộc. Đó là khí tức của nguyên lực thuộc tính Kim.

Nghiêm Xuân Thu đứng bên cạnh thấy được vẻ mặt Phong Vân liền mở miệng giải thích: "Thanh kiếm này dùng khoáng thạch thuộc tính Kim để chế tạo ra. Ta thấy bên trong kiếm khí của ngươi xen lẫn nguyên lực thuộc tính Kim, nghĩ tới ngươi hẳn là có được Kim hệ thiên phú thậm chí còn

không thấp. Bởi vậy cho nên ta đặc biệt làm riêng cho ngươi một thanh kiếm này đó."

Khoáng thạch ẩn chứa nguyên lực thuộc tính Kim rất khó tìm, so với đá nguyên lực còn khó tìm hơn.

Phong Vân không nghĩ tới Nghiêm Xuân Thu sẽ chế tạo cho hắn một thanh bảo kiếm như vậy. Hắn còn tưởng rằng đây chỉ một bảo khí trung phẩm bình thường.

Bảo khí trung phẩm ẩn chứa thuộc tính so sánh với bảo khí trung phẩm bình thường còn trân quý hơn. Quan trọng nhất chính là, võ giả thuộc tính cầm trong tay vũ khí thuộc tính tương đương với mình, lực công kích cũng sẽ tăng lên.

"Bảo kiếm này còn chưa có tên đâu đấy. Ngươi mau đặt một cái tên đi." Nghiêm Xuân Thu cười nói.

Phong Vân ngẫm lại, nói: "Gọi là Kim Ngân Kiếm đi."

"Kim Ngân Kiếm? Trình độ đặt tên này của ngươi thật không dám khen. Nhưng mà nếu đã là kiếm của ngươi, ngươi thích gọi thế nào cũng được."

Nghiêm Xuân Thu lắc đầu, bó tay với trình độ đặt tên của Phong Vân.

Lúc này, Phong Vân cầm chặt Kim Ngân Kiếm, nguyên lực trên người bắt đầu chuyển động. Nghiêm Xuân Thu thấy thế lập tức nhảy dựng, vội vã ngăn cản: "Đừng đừng! Ra sân luyện võ bên ngoài mà thử kiếm đi! Ngươi định phá tan chỗ này của ta đấy à!"

Phong Vân gật gật đầu, nhẹ nhàng lắc mình, chỉ để lại một vệt tàn ảnh, một giây sau đã đi tới sân luyện võ.

"Chém!"

Thúc dục nguyên lực thuộc tính Kim bên trong cơ thể, rót vào Kim Ngân Kiếm, sau đó khẽ chém một cái.

Kiểm khí vàng kim chói mắt lao ra, bao trùm toàn bộ khoảng trống phía trước mặt, trong chớp mắt chém khoảng không đó thành vô vàn mảnh vỡ.

Đây chỉ vụn vụn mới thúc dục nguyên lực hóa thành kiếm khí mà thôi.

Phong Vân lại thử đem kiếm ý dung nhập vào bên trong. Khi hấn chém ra một kiếm, không khí lập tức bạo loạn. Một vệt kim quang lớn chừng nửa mét, dài đến mấy chục thước điên cuồng bắn ra.

Uy áp phong mang sắc bén kia khủng bố tới cực hạn, làm cho người khác cảm giác chính mình trở nên nhỏ bé, không thể ngăn cản.

Trong sân luyện võ còn có nhiều học viên khác. Hiện tại, đối mặt với vệt kiếm quang vàng kim đã cô đọng thành thực chất này, bọn họ chỉ cảm thấy kinh hãi, bị trấn áp đứng yên tại chỗ, không thể động đậy.

May mắn là vệt kiếm quang này không hề rơi xuống, đến cuối cùng chỉ chậm rãi tản đi.

Những học viên kia lập tức há miệng thở mạnh, phảng phất như vừa từ chỗ thiếu ôxi thoát ra ngoài.

Xa xa, Phong Vân cũng hơi giật mình. Hấn không nghĩ tới Kim Ngân Kiếm được tăng thêm một chút kiếm ý, trong chớp mắt uy lực lại có thể trở nên mạnh mẽ như vậy.

Hấn cảm giác được lực công kích ít nhất cũng tăng lên gấp ba lần.

"Kiếm tốt."

Phong Vân càng nhìn càng thoả mãn, mà Nghiêm Xuân Thu đứng ở một góc càng nhìn lại càng giật giật mí mắt.

Tên nhóc này, lại mạnh hơn rồi!

Một kiếm này chém xuống, võ giả đỉnh phong cũng có thể bị trực tiếp chém chết. Thậm chí, ngay cả võ giả cực hạn như hắn cũng cảm thấy nguy hiểm.

"Tổ sư! Đúng là cái thằng quái vật con!"

Nghiêm Xuân Thu không muốn đứng ở đây thêm nữa. Hắn sợ chính mình sẽ bị Phong Vân đả kích đến mức thương tích đầy mình. Hắn lập tức nhấc chân đi, thần tốc biến mất.

Bên này, Phong Vân định hỏi Nghiêm Xuân Thu chút chuyện liên quan đến bảo khí trung phẩm này, lại phát hiện người kia đã vội vàng rời đi chỉ để lại bóng lưng, không khỏi tỏ ra nghi hoặc.

"Bị ai dọa sợ rồi hay gì?"

Các học viên đứng gần đó không ngừng khinh bỉ trong âm thầm, "Còn không phải bị người cái tên yêu nghiệt này dọa chạy đấy à?"

Sau khi Phong Vân trở lại biệt thự, lại đi đến sân luyện võ tầng thứ năm.

Hắn nhìn Kim Ngân Kiếm trong tay, càng cảm nhận được tầm quan trọng của luyện khí sư.

Ngày trước hắn chẳng qua chỉ cảm thấy luyện đan sư và luyện khí sư là công cụ để kiếm tiền. Hiện giờ suy nghĩ cẩn thận lại mới phát hiện ra rằng đây cũng là nghề nghiệp có thể tăng cường thực lực của hắn.

Đan dược, trừ những loại dùng khi tu hành bình thường, còn có các loại đan dược đặc thù khác. Ví dụ như đan dược dùng để tăng cường khí lực, tăng cường tốc độ,...

Mà luyện khí lại càng không cần phải nói, nhìn Kim Ngân Kiếm trong tay hắn là đủ biết.

"Ta có nhiều thuộc tính thiên phú như vậy, một thanh Kim Ngân Kiếm làm sao đủ được. . ."

Phong Vân hiện giờ đã có sáu loại thuộc tính thiên phú, hơn nữa có thể đoán trước được về sau sẽ còn có thêm càng nhiều hơn nữa. Một thanh bảo khí thuộc tính Kim không thể đủ cho hắn dùng.

"Cũng may ta có nhẫn không gian, nếu không thì cứ luôn phải đeo nhiều vũ khí thuộc tính như vậy cũng đủ chết."

Tưởng tượng sau lưng mình đeo mười thanh bảo kiếm với đủ loại thuộc tính, hình ảnh kia, chặc chặc, đúng là không đành lòng nhìn thẳng.

Hơn nữa hắn còn có cả đao nữa, vậy phải là hai mươi thanh. Nghĩ thôi cũng thấy buồn cười rồi.

Sau đó.

Phong Vân tiếp tục chiến đấu với hình chiếu. Hắn hy vọng có thể đánh rơi ra túi kinh nghiệm luyện khí sư của Nghiêm Xuân Thu, như vậy là hắn có thể tự mình luyện khí rồi.

Vì vậy, hắn bưng bưng khí thế liên tục khiêu chiến hình chiếu người.

Cùng lúc đó, ở bên kia.

Mấy người của liên minh Huyết Thứ đã thành công trà trộn vào cứ địa Tinh Diệu.

Bên ngoài thành, trong một phòng khách sạn, bọn họ tụ tập lại.

"Như thế nào? Có thu hoạch gì không?" Một người dò hỏi.

"Tra được rồi. Tên học viên kia của cao đẳng Tinh Diệu tên là Phong Vân, chính là học viên đứng đầu kì này. Năm nay hắn 14 tuổi, nghe nói đã thức tỉnh cả kiếm ý và đao ý."

"Hả? Còn trẻ như vậy đã có được cả hai loại ý cảnh rồi ư? Thiên tư thông minh như vậy càng không thể giữ lại, nếu không trong tương lai sẽ trở thành mối uy hiếp lớn của liên minh Huyết Thứ chúng ta."

Chương 80: Đánh rơi rồi! Túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm!

Chương 80: Đánh rơi rồi! Túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm!

Liên minh Huyết Thứ trực thuộc tổ chức ám sát, một khi kết thù với đối phương liền đối địch tới không chết không thôi.

Cho nên bọn họ mới không muốn nhìn thấy Phong Vân trưởng thành, muốn bóp chết hắn từ trong trứng nước.

"Cũng chỉ là võ giả mới vừa đạt tới cao cấp mà thôi, mặc dù có được hai loại ý cảnh, cũng không đáng để vào mắt."

"Phải ra tay trong cứ địa à? Ta sợ sẽ bị những người kia phát hiện."

"Không nên mạo hiểm. Đợi tên Phong Vân đó ra ngoài rồi chúng ta hẵng ra tay."

"Được."

...

Bên kia.

Hai người thần bí một cao một thấp xuất hiện trong hang ổ của tiểu đội Bạo Phong lần trước cũng đã đến cứ địa Tinh Diệu, đi lại trong từng phố lớn ngõ nhỏ.

"Không nghĩ tới thiếu niên của cao đẳng Tinh Diệu lần trước lại còn là học viên đứng đầu trường."

"Hơn nữa còn là thiên tài mười bốn tuổi lĩnh ngộ được song ý cảnh, được vinh dự tôn vinh là học viên thiên tài đệ nhất cứ địa trong lịch sử."

"Ha ha, đám người của cứ địa cấp ba này đúng là không có kiến thức. Chỉ là lĩnh ngộ song ý cảnh mà đã lớn tiếng ca ngợi là thiên tài đệ nhất. Đúng là bọn người kiến thức nông cạn!"

"Nhưng người phải biết rằng, nơi này chính là cứ địa cấp ba đấy. Có thể xuất hiện thiên tài như vậy mới càng lộ ra vẻ đáng quý. Hơn nữa hẳn năm nay mới 14 tuổi, ngộ tính rất cao."

"Muôn lời kéo nhập hội à?"

"Chờ một chút nữa. Lúc trước ta nhìn thấy đám người liên minh Huyết Thứ kia cũng xuất hiện ở nơi này. Căn cứ những tin tức mà ta âm thầm điều tra được, hẳn là bọn chúng muốn tìm thiếu niên này để báo thù. Dù sao thì lúc trước hẳn cũng phá tung một cứ điểm nhỏ của liên minh Huyết Thứ này."

"Người muốn đợi đến lúc nghìn cân treo sợi tóc mới ra tay, để thiếu niên này cảm ơn, sau đó gia nhập tổ chức?"

"Hắc hắc, không hổ là đồng đội của ta, mới vậy mà đã biết ý đồ của ta."

Hai người thần bí người một câu ta một câu nói chuyện với nhau như thể ở chỗ không người.

Tinh!

【Chiến đấu cùng hình chiếu người Nghiêm Xuân Thu giành thắng lợi!
】

【 Roi xuống 】 : một túi kinh nghiệm luyện khí sư Trung phẩm

"Hiển hóa hay không?"

"Hiển hóa!"

Phong Vân không chút do dự lựa chọn hiển hóa.

Sau khi tốn gần nửa tháng thời gian, Phong Vân rốt cuộc cũng đánh rơi ra được túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm của Nghiêm Xuân Thu.

Quả thật là chuyện đáng chúc mừng!

【 Hiển hóa túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm. . . Đang hiển hóa.
. . . Hiển hóa hoàn tất! 】

Rầm!

Cảm giác quen thuộc một lần nữa kéo tới, một luồng tin tức không lồ tràn vào trong đầu Phong Vân.

Ký ức liên quan tới luyện khí của Nghiêm Xuân Thu nhất thời liên tục hiện ra trong đầu hắn.

Từ khi Nghiêm Xuân Thu mười sáu tuổi lần đầu tiếp xúc với chức nghiệp luyện khí sư. . . Đến năm năm sau Nghiêm Xuân Thu thành công bước vào hàng ngũ luyện khí sư hạ phẩm . . . Lại đến mười năm sau, Nghiêm Xuân Thu rốt cuộc đột phá, đạt tới luyện khí sư trung phẩm. . .

Cả quá trình, trọn vẹn mười lăm năm.

Cũng chính là, từ lần đầu tiên Nghiêm Xuân Thu bắt đầu luyện khí, cho tới bây giờ trở thành luyện khí sư trung phẩm, đã hao phí mười lăm năm thời gian.

Một lát sau, Phong Vân hoàn toàn dung hợp túi kinh nghiệm luyện khí của Nghiêm Xuân Thu, hắn đã vọt nhảy lên trở thành luyện khí sư trung phẩm giống với Nghiêm Xuân Thu!

Mà hắn, chỉ tốn năm phút đồng hồ mà thôi.

Vô số thủ pháp, kinh nghiệm luyện khí... thấp thoáng hiện lên trong đầu Phong Vân. Hắn hiện tại trên cơ bản đều giống với Nghiêm Xuân Thu, điểm khác biệt duy nhất chính là hắn không có giấy chứng nhận đẳng cấp mà thôi.

Mà hắn cũng không có ý định đi lấy giấy chứng nhận, ít nhất là sẽ không lấy trong cứ địa Tinh Diệu.

Hắn hiện giờ ở bên trong cứ địa quá nổi danh, Đủ loại hào quang thiên tài xoay quanh trên người hắn. Nếu như lại có thêm cái danh luyện đan sư tam phẩm trẻ tuổi nhất trong lịch sử, luyện khí sư trung phẩm gì đó nữa, hắn sợ mình sẽ bị cắt thành miếng đem đi nghiên cứu mất.

Hơn nữa hắn còn có tư chất nghịch thiên với sáu loại hệ.

Mỗi một thứ này xuất hiện trên người một ai đó cũng đã đủ để người khác kinh ngạc rồi. Vậy mà bây giờ tất cả đều tụ tập trên người một mình hắn. Nếu truyền ra ngoài, sợ là những cứ địa cấp hai, hay thậm chí là cấp một cũng phải phải người tới đây rồi.

Trước khi còn chưa có thực lực tuyệt đối cường đại, Phong Vân cũng không muốn bại lộ chính mình như vậy.

Cánh rừng to chim chóc loại gì chả có, hấn không đỡ nổi những kẻ bụng dạ khó lường kia đâu.

"Trước thử luyện bảo khí hạ phẩm xem thế nào."

Phong Vân lần đầu trở thành luyện khí sư, tâm huyết dâng trào, muốn luyện tay một chút.

Không thể không nói, chuyện luyện tập bằng cách luyện chế bảo khí hạ phẩm này cũng chỉ có hấn mới làm được. Chứ luyện khí sư bình thường mới lần đầu thử luyện khí đều chỉ dám bắt đầu từ mấy thứ vũ khí còn không được định phẩm cấp.

Lấy ra từ trong nhẫn không gian số tài liệu mà hấn đánh ra được từ chỗ hình chiếu người, hấn chọn lựa từng cái một.

Bảo khí hạ phẩm mà hấn muốn luyện chế là một thanh Thanh Cương Kiếm, bảo khí không có thuộc tính. Cũng không có cách nào khác, thứ đồ như khoáng thạch thuộc tính này còn trân quý hơn cả đá nguyên lực. Hình chiếu của những võ giả kia cũng không phải luyện khí sư, trên người căn bản không có loại vật này.

Hơn nữa cho dù là Nghiêm Xuân Thu thì khoáng thạch thuộc tính trên người hấn cũng không có mấy khối.

Sau đó, Phong Vân đi ra ngoài, phủ thêm áo choàng màu đen, đi vào nội thành.

Luyện khí khác với luyện đan. Việc làm nóng chảy những tài liệu vô cùng khó khăn, nguyên lực thuộc tính Hỏa căn bản không thể nào làm được, mà còn yêu cầu có một nơi chuyên môn dùng để rèn đúc.

Trong nội thành có không ít địa phương dùng để luyện khí, chỉ cần giao tiền là lập tức có thể sử dụng. Những nơi như vậy được gọi chung là luyện khí phường.

Cứ địa Tinh Diệu không có công hội luyện khí nhưng có không ít luyện khí phường, tính chất của nó cũng miễn cưỡng được coi như bằng nửa công hội luyện khí.

Phong Vân quẹo trái quẹo phải, rất nhanh đã đi đến một nơi gọi là "Luyện khí phường Hân Hân Hướng Vinh".

Nơi này cũng được xem như là một luyện khí phường khá lớn trong nội thành.

Khi hần bước vào bên trong có thể thấy được có không ít người lui tới. Đương nhiên, đại đa số đều là tới cầu binh khí.

Luyện khí phường này dù sao cũng có một vị luyện khí sư hạ phẩm tọa trấn.

Đây cũng là nguyên nhân khiến "Luyện khí phường Hân Hân Hướng Vinh" nổi tiếng như vậy ở trong nội thành.

"Lãnh đại sư còn chưa có đi ra sao."

"Ta cũng đang đợi đây này. Lần này nhất định phải cầu Lãnh đại sư rèn cho ta một thanh bảo kiếm hạ phẩm."

"Hề hề, ta cũng muốn có lắm! Đáng tiếc Lãnh đại sư một ngày chỉ nhận một đơn, không biết có thể đợi đến phiên ta hay không."

". . ."

Luyện khí sư được hoan nghênh như vậy cơ à...

Phong Vân mặc dù biết nghề luyện khí sư này có thể so được với luyện đan sư, nhưng không nghĩ tới nó lại được hoan nghênh đến thế này. Một luyện khí sư hạ phẩm đã như vậy thì những luyện khí sư trung phẩm, thậm chí thượng phẩm, chẳng phải là được tâng bốc tận trời à.

Hắn xuyên qua đám người, giao tiền cho thị nữ đứng trước quầy, sau đó lập tức đi vào bên trong phường chọn một căn phòng rèn khí quy mô khá lớn.

Nơi này mọi thiết bị đều rất đầy đủ, có lò nguyên lực, cũng có chùy rèn, đầy đủ mọi thứ.

Mấy loại binh khí bình thường với kỹ thuật hiện tại là có thể chế tạo hàng loạt.

Nhưng nếu muốn rèn đúc bảo khí chân chính thì cần luyện khí sư phải tự tay luyện chế, không được mượn tay người khác.

Chương 81: Lần đầu luyện vũ khí, chiến đao cấp trung phẩm

Chương 81: Lần đầu luyện vũ khí, chiến đao cấp trung phẩm

Chỗ phòng rèn vũ khí của Phong Vân có quy mô khá lớn, hơn nữa giá tiền rất đắt, một giờ lên đến vạn, trừ hẳn ra, cũng chỉ có một vị nam tử thoát nhìn có hơn bốn mươi tuổi.

Mà vị nam tử này lại không có rèn khí, mà chỉ là ngồi dựa vào chỗ đó, tựa hồ như đang suy nghĩ điều gì.

Phong Vân không có để ý đến đối phương, hẳn lấy ra những vật liệu đã được chuẩn bị kĩ càng trước đó, một khối quặng sắt dài mảnh màu xanh, nguyên bản là một khoáng thạch hạ đẳng, còn có một ít vật liệu phụ trợ khác, như là thiết sa, cùng một ít khoáng thạch dự phòng.

Bếp lò mở ra, hẳn đem khối khoáng thạch màu xanh đặt ở trên, lập tức nhiệt độ nóng bỏng bao trùm tới, không bao lâu thanh quặng sắt liền chuyển sang màu đỏ.

Thấy thế Phong Vân trực tiếp cầm cây thiết chùy bên cạnh lên, dùng nguyên lực, trực tiếp một búa đập lên.

Đinh đinh đinh...

Lập tức, âm thanh rèn đúc rậm rạp dày đặc truyền tới, vang thành một vùng.

Mà động tĩnh này, cũng kinh động nam tử ngồi dựa vào chỗ đó, hần mở ánh mắt ra nhìn, chỉ thấy một người mặc áo đen đang ở nơi đó không ngừng rèn đúc. Hả? Nhìn một chút, nam tử này trên mặt liền lộ ra kinh sợ, nhin không được nói: " Đây là, Khí Luyện Tam Thập Lục Thức?" Cái gọi là Khí Luyện Tam Thập Lục Thức, chính là một loại thủ pháp luyện khí nổi danh trong ngành sản xuất pháp khí, chỉ cần học qua luyện khí, đối với cái này ít nhiều đều hiểu rõ một chút, thuộc về hạ phẩm luyện khí thuật.

Rất rõ ràng, nam tử này, cũng là một cái luyện khí sư. Giờ phút này, hần nhìn xem người áo đen kia thành thạo thủ pháp, đối phương hiển nhiên là một cái lão thủ. Nam tử trong lòng nghi ngờ nói: " Bên trong Tinh Diệu có một vị hạ phẩm luyện khí sư như vậy sao."

Mặc dù người kia toàn thân bị áo đen cuốn lấy, nhưng thông qua bàn tay nắm chùy trắng nõn thon dài kia, hần vẫn có thể phát hiện, người áo đen trước mắt này tuổi tác hần là không lớn. Ở căn cứ Tinh Diệu luyện khí sư được như vậy có mấy người, trừ Nghiêm Xuân Thu một vị trung phẩm luyện khí sư duy nhất, ngoài ra đều là Hạ phẩm, mà lại có thể đếm được trên đầu ngón tay. Cho nên vị nam tử này mới kinh ngạc như vậy.

Vào thời điểm trong lòng hần đang suy nghĩ, bên kia Phong Vân đã thành công rèn đúc một thanh hạ phẩm Bảo khí Thanh Cương kiếm.

Thời điểm kiếm thành, một tiếng ‘ coong’ vang lên, thanh thúy mà trong suốt, phảng phất thẳng tới tâm linh.

" Nhanh như vậy !? " Nam tử thần sắc hơi rung, rèn đúc một thanh hạ phẩm Bảo khí, bình thường mà nói yêu cầu trình tự làm việc cao hơn, thông thường hạ phẩm luyện khí sư chỉ ít cần hai ba ngày. Mà nam tử này tự mình làm cũng cần thời gian nửa ngày, nhưng vị hắc y nhân này chỉ cần mấy phút liền luyện khí hoàn thành!

Đây cũng không phải là luyện khí sư bình thường có thể làm được

... ..

‘Luyện tập hoàn thành, tiếp theo thử luyện chế một thanh trung phẩm bảo khí..’

Phong Vân trong lòng tự nói, hẳn muốn luyện chế, vẫn như cũ không theo thuộc tính trung phẩm Bảo khí. Nhưng mà dù cho không thuộc tính trung phẩm bảo khí, cái này cũng có thể tăng phúc Võ Giả gấp đôi lực công kích, vẫn là hàng bán chạy.

" Giờ luyện đến đao đi". Phong Vân ngẫm lại, quyết định luyện chế một thanh chiến đao trung phẩm. Vừa vặn chiến đao của hắn chỉ mới là hạ phẩm, giờ chính là thời điểm đổi một thanh.

Dựa vào trí nhớ của Nghiêm Xuân Thu để lựa chọn cuối cùng Phong Vân quyết định muốn luyện chế chiến đao trung phẩm. Những vật liệu cần thiết hắn vừa vặn có thể góp đủ. Sau đó, hắn lấy ra nguyên vật liệu Bí Ngân quặng thạch, đặt ở trên lò lửa thiêu đốt.

Khoảng chừng mười phút sau, cái khoáng thạch này mới bắt đầu chuyển sang màu đỏ. Mà lúc này đây, Phong Vân một mực nhắm mắt bỗng nhiên mở to mắt, tiếp đến, hắn một tay nhắc đại chùy lên, lấy một loại phương thức kì dị đập xuống.

Bang ! Lập tức, tiếng va đập như sấm truyền ra, sóng âm thanh vô hình phảng phất mang theo một quy luật vận động quái lạ, trong nháy mắt lan tràn ra ngoài. Cách đó không xa nam tử toàn thân run lên, cảm giác được toàn thân gân cốt khí lực đều bị đánh tan.

Nhưng hắn lại không nhận thức được, lúc này chính mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn xem Phong Vân.

"Luyện khí sư trung phẩm, Loạn Phi Phong Chùy Pháp!" Nam tử gần từng chữ, tròn mắt đều muốn rơi ra, vị áo đen này căn bản cũng không phải là luyện khí sư hạ phẩm, mà là một vị luyện khí sư trung phẩm!

"Bên trong cao đẳng Tinh Diệu lúc nào lại xuất hiện vị luyện khí sư trung phẩm thứ hai?" Nam tử tâm thần rung động, ánh mắt nhìn lại Phong Vân, không tránh khỏi mang theo một tia kính ý.

Phong Vân tự nhiên không biết bên cạnh có người nhìn ra thủ pháp của hắn mà lâm vào chấn kinh. Hắn lúc này toàn thân tâm đều vui đầu vào bên trong luyện khí, giống như là rèn luyện mười mấy năm, động tác như mây trôi nước chảy, không có một tư một hào trắc trở, phẳng phát không phải đang luyện khí, mà là đang tạo hình một kiện tác phẩm nghệ thuật.

Rốt cục, sau khi thời gian trôi qua hơn nửa ngày.

Cùng với một đạo trình tự làm việc cuối cùng, một thanh trung phẩm chiến đao như vậy ra mắt. Toàn thân trắng như tuyết, không tỳ vết chút nào, hoàn mỹ như là một kiện hàng mỹ nghệ. Mà ở bốn phía trên thân đao, từng sợi đao khí quanh quần, hiển lộ rõ ràng bá đạo cùng sắc bén.

Trung phẩm Bảo khí, luyện thành! " Không sai ." Phong Vân nhìn xem kiện trung phẩm Bảo khí đầu tiên tự mình rèn đúc, trên mặt lộ ra tia cười, mặc dù hắn dung hợp ký ức của nghiêm Xuân Thu, trong ấn tượng luyện chế không biết bao nhiêu vũ khí trang bị. Nhưng ký ức dù sao cũng là ký ức, tự mình thực hiện thao tác, cũng là lần đầu tiên.

Lúc này, nam tử kia đi tới, thần sắc cung kính vô cùng, hành lễ nói: " Tại hạ Lãnh Đông Lai, tham kiến tiền bối." Mặc dù hắn biết người áo đen trước mắt trẻ tuổi hơn so với hắn, thế nhưng người ta lại là trung phẩm luyện khí sư, nơi nào là hắn có thể so, chỉ có thể lấy vãn bối tương xứng.

Phong Vân nhìn lại, thần sắc giật giật, cố ý giọng khàn khàn nói: "Ngươi là Lãnh đại sư?"

"Không dám không dám, ở trước mặt tiền bối, tại hạ cũng không dám xưng đại sư." Lãnh Đông Lai nhanh chóng khoát tay nói, trước mặt một vị luyện khí sư trung phẩm xưng lớn, đây không phải là đùa nghịch đại đao trước mặt Quan Công, không biết tự lượng sức mình sao.

"Không biết cao tính đại danh của tiền bối?"

"Gọi ta Hồng Diệp là được." Phong Vân tùy tiện bịa ra một cái danh hiệu. Hồng Diệp ? Lãnh Đông Lai tìm khắp ký ức, cũng không có nhân vật này.

Không phải là ở nơi khác tới? nhưng mà hẳn mặc dù có điểm nghi hoặc, cũng không có hỏi ra, cái này dù sao cũng liên quan đến việc riêng tư của người khác, vạn nhất hỏi ra đắc tội một vị trung phẩm khí, vậy coi như là một việc không tốt. Sau đó, Phong Vân cùng vị Lãnh Đông Lai này hàn huyên mấy câu, lúc sau bỏ lại người thần sắc cung kính tôn nghiêm ở bên trong, rời khỏi phòng luyện khí.....

Sau khi trở lại biệt thự, Phong Vân đem trung phẩm chiến đao do mình luyện ra tân trang một chút, khắc lên một số đường vân, đao này, đã triệt để hoàn thành. "

Toàn thân như tuyết, liền gọi ngươi là Thệ Tuyết đi."

Phong Vân cầm lấy Thệ Tuyết, nhẹ nhàng vung lên, lập tức một lượng lớn đao khí tán phát ra, như gió lốc gào thét, cuồng loạn vô cùng. Thấy thế, hẳn nhanh chóng dừng lại, nếu không, cái tầng thứ năm diễn võ trường này của hắn sẽ bị hủy đi mất.

Chương 82: Kiếm ý thành thứ ba!

Chương 82: Kiếm ý thành thứ ba!

" Cây chiến đao này tuy tốt, nhưng nhìn chung không có thuộc tính, không thể hoàn toàn phát huy thực lực của ta"

Phong Vân nhìn chiến đao Thệ Tuyệt trong tay mình một chút, nhẹ giọng lầm bầm.

" Phải nghĩ cách kiếm được một ít khoáng thạch có thuộc tính."

Chỉ khi có được khoáng thạch thuộc tính, hắn mới có thể luyện chế ra thuộc tính Bảo khí, phát huy trình độ chiến lực lớn nhất của mình.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền đứng dậy rời khỏi biệt thự, đi đến công hội Võ Giả.

Nơi này hội tụ phân lớn Võ Giả của cao đẳng Tinh Diệu, cho nên tin tức ở đây nhất định là đáng tin.

.....

"Chào tử tử, ta muốn hỏi một chút, có bất kì tin tức nào liên quan đến khoáng thạch thuộc tính không, ví dụ như ở trong một nhà thương hội đấu giá nào đó?"

Đứng trước quầy, Phong Vân nhìn chị nhân viên lễ tân của công hội thăm dò.

Đương nhiên hắn không có để lộ thân phận ban đầu của mình, dù sao thì tên của hắn quá nổi tiếng, trước kia chỉ là một cái tên, hiện tại ngay cả hình dạng hắn cũng được truyền ra ngoài.

Nếu hắn lấy diện mạo thật mà xuất hiện ở nơi này, vài phút sau sẽ làm cho chỗ này chật ních.

Chị nhân viên lễ tân nghe vậy lập tức kiểm tra, không bao lâu liền ngừng đầu lên, nói với Phong Vân: "Chào người, hiện tại trong căn cứ không có bất kỳ nhà thương hội nào sẽ tổ chức đấu giá thuộc tính khoáng thạch."

Không có à.

Mặc dù đã sớm đoán trước, nhưng khi nghe xong vẫn có chút thất vọng.

Thuộc tính khoáng thạch, quả nhiên không phải dễ dàng có được như vậy.

"Mặc dù ở đây không có, nhưng dạo gần đây lại có tin ở sâu bên trong khu rừng Dạ Tuyết Sâm, phát hiện một cái mỏ, bên trong hình như có thuộc tính khoáng thạch, chỉ là không biết có bao nhiêu khả năng..." Chị nhân viên lễ tân lại nói.

Hử ?

Phong Vân nghe vậy thần sắc khẽ động: "Có bản đồ cụ thể không, đưa ta một cái."

"Có."

Chị nhân viên lễ tân in bản đồ ra, đưa cho Phong Vân.

Sau khi trả tiền, hắn nhanh chóng đi khỏi.

"Sâu bên trong khu rừng Dạ Tuyết Sâm sao?"

Phong Vân nhìn tấm bản đồ được phân chia rõ ràng trong tay, trên đó chỉ rõ trung tâm của khu rừng Dạ Tuyết Sâm cách nơi này cũng không xa.

Nhưng mà ở nơi đó rất có thể có hung thú cấp tám, thậm chí là hung thú cấp chín xuất hiện.

Hung thú cấp tám còn dễ đối phó, có thể so với cấp độ Võ Giả Cực Hạn, mà hung thú cấp chín thì lại tương đương với cấp độ Võ Giả Tiên Thiên, đến cấp bậc kia, đã chính thức thoát thai hoá cốt, không phải là loại mà mấy người có cấp độ Võ Giả trước đó có thể chống lại được.

Có thể nói như vậy, một Võ Giả Tiên Thiên, có thể tùy tiện giết chết một trăm người Cực Hạn Võ Giả, đây chính là chênh lệch, nói là khác nhau một trời một vực cũng không sai.

Tiên Thiên Võ Giả, là phá vỡ cực hạn của bản thân, cả người tồn tại một cái sinh mạng mới. Loại trình độ đó mà nói, đã thuộc về cấp tiến hóa mới của nhân loại.

"Đi trước nhìn một cái, nếu quả thật gặp được nguy hiểm sẽ chạy trốn."

Phong Vân cảm thấy gặp được hung thú cấp tám vẫn có thể chiến thắng, đương nhiên, hung thú cấp tám là loại phổ biến có chút thuộc tính, nhưng mà không nhiều.

Về phần hung thú cấp chín, là loại có thuộc tính, vẫn là chạy được bao xa thì chạy.

"Ngày mai sẽ đi."

Phong Vân trong lòng lặng lẽ quyết định, sau đó trở lại biệt thự, chuẩn bị hơi thu dọn một chút.

.....

Thời gian nhoáng một cái đến tối.

Không gian là bãi cỏ chiến trường bên trong tấm gương.

Phong Vân xông lên chém một bạo kiếm lên Lăng Vạn Không, không cần tốn nhiều sức.

Từ khi sau khi đột phá, chiến lực của hắn tăng lên gấp bội, so với trước kia không biết đã mạnh hơn bao nhiêu.

Lúc này đối mặt với Lăng Vạn Không, hắn không cần dùng sức vận dụng ý cảnh vẫn có thể dễ dàng đánh bại.

Không sai, sáu hệ tư chất chính là tùy hứng như thế !

Đình !

[Chiến thắng hình chiếu Lăng Vạn Không!]

[Rơi xuống] : Thiên phú kiếm đạo cao cấp

"Hiện hóa không?"

"Hiện hóa."

[Hiện hóa thiên phú kiếm đạo cao cấp hiện hóa bên trong hiện hóa thành công!]

Oong !

Một âm thanh minh kiếm cứ thế phát ra, ở trong đầu Phong Vân, một thanh kiếm vô hình kiếm xuất hiện, tạo ra một chấn động lớn, sau đó dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Trong chớp mắt, xuất hiện vô số cảm ngộ Kiếm đạo, làm hắn không tự chủ mà đắm chìm trong đó.

Không biết qua bao lâu, vào lúc Phong Vân hồi tỉnh lại, có cảm giác mình đối với lĩnh ngộ Kiếm đạo đã đạt tới một cấp độ cao hơn.

Mà lúc này đây, hắn kinh ngạc phát hiện, kiếm ý của mình, đã từ hai thành rưỡi đạt tới ba thành!

Tuy rằng sau khi dung hợp, Kiếm Đạo thiên phú của hắn còn là cao cấp, cũng không có đột phá, nhưng quả thật đã tăng lên một chút, nếu như hắn lại dung hợp một cái Kiếm Đạo cao cấp, sẽ thành công chuyên hóa, đạt đến cấp độ đỉnh cấp.

Kiếm đạo thiên phú thăng cấp, cái này cũng dẫn đến kiếm ý của hắn cũng tăng lên.

Mũi nhọn!

Trong bóng tối, Phong Vân mở hai mắt ra, lập tức mũi kiếm vô hình xuất hiện, để lại trên mặt sàn kim loại hai đường vết kiếm khắc sâu!

“Sàn nhà của ta!”

Ngay tức khắc, Phong Vân không nhịn được kêu rên một tiếng, lần sau sẽ không dùng chính nhà mình mà thử nghiệm nữa, những cái này đều là tài sản của mình, nhưng không chấp nhận mình phá hư như vậy.

.....

Ngày thứ hai .

Sau khi cáo biệt Phong Tiểu Lan cùng viện trưởng, Phong Vân một mình rời khỏi căn cứ, đi về phía Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Hắn vừa mới rời đi, bốn người của liên minh Huyết Thứ trong lúc nhất thời phát hiện, cũng âm thầm đi theo.

Chờ đợi thời gian lâu như vậy, rốt cuộc đã đợi được cơ hội!

Trên đỉnh một tòa cao ốc.

Hai người thân bí mang mặt nạ Lão Thủ đứng ở chỗ này, mắt đã thấy hết những việc vừa xảy ra.

" Huyết Thứ liên minh muốn động thủ."

" Đi , chúng ta cũng theo sau, vào lúc quan trọng có thể xuất thân tương trợ."

... ..

Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Phong Vân dựa theo đánh dấu trên bản đồ, thẳng tiến đi vào, như chôn không người.

Hắn bây giờ, trừ những chỗ có hung thú cấp chín xuất hiện ra, không có bất kì một hung thú nào có thể động tới hắn nữa.

Đi dọc theo con đường này, bất kì loại hung thú gì đều không thể đến gần thân hắn, bởi vì còn chưa tới gần, liền sẽ bị hộ thể kiếm khí của hắn trực tiếp chém giết.

Hung thú cấp năm, hung thú cấp sáu, thậm chí là hung thú cấp bảy, cũng đều bị một kiếm chém chết.

Nếu như một kiếm không chết, vậy thì lại thêm một kiếm (chém một lần không chết thì chém thêm lần nữa).

Trên đường những đám Võ Giả đi săn thú đều kinh ngạc đến ngây người, nhìn Phong Vân giống như thần tiên hạ phàm, không biết nói cái gì cho phải.

Cái này cũng mẹ nó quá mãnh liệt rồi!

"Đó là Phong Vân!"

"Tại sao ta cảm giác hấn so với trong truyền thuyết còn đáng sợ hơn, giết hung thú cấp bảy giống như thái thật!"

"Cấp độ thiên tài không phải điều chúng ta có thể hiểu được, bọn họ mỗi một lần đột phá, chiến lực đều tăng lên mấy lần."

"

Cứ như vậy , trên đường Phong Vân dữ dội chém giết đi thẳng đến nơi được đánh dấu trên bản đồ.

Chương 83: Hình chiếu hung thú cấp chín!

Chương 83: Hình chiếu hung thú cấp chín!

Địa điểm bản đồ chỉ dẫn là một cái hang động lớn, bên trong một mảng tối đen như mực, nhìn như không hề có động tĩnh gì, cây kim rơi cũng nghe thấy tiếng động.

Nhưng Phong Vân biết, nơi này chính là nơi sinh sống của Huyết Bức tộc. Huyết Bức tộc, chính là một loài dơi hung thú biến dị, trong Huyết Bức tộc hung thú đẳng cấp thấp nhất cũng đạt cấp sáu. Mà nghe nói, trong này còn có Huyết Bức tộc thủ lĩnh Huyết Bức vương, thực lực hung thú đạt tới cấp tám. Tin đồn không đáng tin, nhất định là có lý do.

Phong Vân quyết định không được lấy cứng đối cứng, dù sao hắn tới đây là vì tìm khoáng thạch thuộc tính, không phải đến để săn hung thú.

Huống hồ trong này sợ là có mấy vạn con Huyết Bức, địa hình cũng không tốt, không nên xông vào.

Nghĩ tới đây, hắn vận dụng Hắc Âm thuộc tính thiên phú, quanh thân thể lóe lên một vàng sáng màu đen, ẩn nấp trong không khí, nhìn không ra một chút vết tích.

Sau khi làm tốt việc chuẩn bị, Phong Vân đi vào hang động.

Quả nhiên, vừa vào trong đó, hắn có thể rõ ràng cảm giác được trong hang động tối đen ẩn nấp một lượng lớn khí tức của hung thú, một khi hắn bước vào trong đó, tất nhiên trong nháy mắt sẽ kích thích đám hung thú này.

Đến lúc đó, một phát không thể nào thu thập hết được.

Cẩn thận tiến lên từng chút một, hang động rất sâu, Phong Vân cũng không dám sử dụng thân pháp võ kỹ, trừ Hắc Ám nguyên lực hắn cũng không dám vận dụng bất kì nguyên lực nào khác ở bên ngoài, chỉ dựa vào năng lực của bản thân mà hành động.

May mà tổ chất thân thể của hắn rất mạnh, chỉ đơn giản dựa vào tốc độ của bản thân cũng rất nhanh.

Hai giờ sau, trước mắt Phong Vân đã đi đến cuối hang .

Hang động cuối cùng là một cái hang cực lớn.

Không giống như cái hang động tối đen như mực ở bên ngoài, cái hang này vậy mà lại phát ra ánh sáng.

Khi Phong Vân đến nơi, mới phát hiện nguồn sáng này căn bản không phải tia sáng bên ngoài chiếu vào, mà là ở trên vách hang động, khám nạm lấy mấy tảng đá.

Ánh sáng này, chính là do mấy tảng đá phát ra.

Mấy tảng đá này hiện ra kim sắc, lộ ra một loại khí tức rất lợi hại, không nghi ngờ gì nữa, đây chính là khoáng thạch thuộc tính Kim.

Khoáng thạch thuộc tính Kim, bên trong ẩn chứa dồi dào nguyên lực thuộc tính Kim, trên lý luận mà nói, có được nó là võ giả có thể hấp thu luyện hóa thiên phú hệ Kim.

Nhưng độ khó khăn cực cao, bên trong Khoáng thạch thuộc tính Kim tập hợp lại độ khó rất cao, trừ phi có được Kim Hệ thiên phú cao cấp trở lên mới có thể làm được việc này.

Lực chú ý của Phong Vân rất nhanh đã bị một bóng đen bên cạnh Kim khoáng thạch hấp dẫn.

Đó là một cái đầu Huyết Bức to lớn không gì sánh được, cho dù bây giờ nó chỉ ẩn nấp, toàn thân trên dưới lại tản ra một loại khí tức bàng bạc, khiến người ta ngạt thở.

Phong Vân suy đoán, quả không sai đây chính là Huyết Bức vương.

"Khí tức này, khí thế này, tuyệt đối không chỉ đơn giản là hung thú cấp tám, Huyết Bức vương đã đạt tới hung thú cấp độ chín!"

Ánh mắt hơi lạnh xuống, Phong Vân thu liễm cho mình bất kỳ khí tức gì, mặt khác đem hết thủy nguyên lực ngừng lại, chỉ vận dụng Hắc Âm nguyên lực, tiếp theo cẩn thận từng li từng tí đi xuống hang.

Hắn không có tới gần chỗ Huyết Bức vương, đây chính là hung thú cấp chín, có thể sánh cấp độ với Tiên Thiên võ giả, mà ở nơi này cũng không chỉ một con hung thú Huyết Bức vương, mà là cả một cái Huyết Bức tộc, một khi bại lộ, chuyện đó cũng không thể đùa được.

Hắc Âm thiên phú mặc dù có thể ẩn thân, nhưng cũng không phải vạn năng, huống hồ hắn mới là cấp thấp, lại càng không cần phải nói.

Len lén đi vào mấy khối Khoáng thạch thuộc tính Kim trước mắt, Phong Vân trực tiếp lấy không gian giới chỉ đến thu lấy, không để lộ bất kỳ khí tức gì, cũng không có phát ra bất kỳ động tĩnh gì.

Xoạt !

Một phút sau, hắn đem năm khối Khoáng thạch thuộc tính Kim tất cả đều thu vào bên trong không gian giới chỉ.

Quay người nhìn xem Huyết Bức vương ở chỗ này đang ngủ say, Phong Vân mắt sáng lên, hung thú cấp chín hắn còn chưa có nhìn thấy qua.

Nhẹ chân nhẹ tay đi đến, vừa mới đi tới một trăm mét lập tức ngừng lại, đôi mắt tiếp cận Huyết Bức vương.

[Hình chiếu hung thú] : Huyết Bức vương

[Chủng tộc] : Dơi biến dị nhất tộc.

[Phẩm giai] : Hung thú cấp chín

[Rơi xuống] : Huyết Bức vương huyết nhục, cánh Huyết Bức vương, móng vuốt Huyết Bức vương, trung cấp Âm Ba thiên phú, trung cấp Không Huyết thiên phú.

Hả ?

Không gian bên trong tấm gương, Phong Vân nhìn thấy một cột vật phẩm này rơi xuống, ánh mắt không khỏi sáng lên, không hổ là hung thú cấp chín Huyết Bức vương, thế mà thân có hai cái đặc thù thiên phú, cũng đều là cực hiếm thấy.

Âm Ba thiên phú cùng Không Huyết thiên phú, trong Huyết Bức tộc không dễ để gặp được, tỉ lệ sinh ra không cao lắm.

Có phần con người trên thân, vậy thì càng hiếm có, sợ là tỉ lệ một phần ngàn tỉ đều không có.

"Nên đi ."

Dừng lại đi xuống dưới, chờ cho hắc Âm Nguyên lực tiêu hao hết, hắc liền đi ra.

Không chần chờ chút nào, Phong Vân nhẹ nhàng nhảy ra khỏi hang, đi một đường men theo hang động, hai giờ sau, rốt cục hắc cũng ra khỏi động.

Lúc sau lại nhìn thấy ánh mặt trời, hắc nặng nề thở ra một hơi, nhẹ nhàng chạm chạm vào không gian giới chỉ trên ngón tay, vẻ mặt lộ ra nét vui mừng.

Lần thu hoạch này rất dồi dào, không chỉ có được thuộc tính khoáng thạch, còn hình chiếu hung thú cấp chín Huyết Bức vương, có hai cái cấp thiên phú đặc thù hiếm gặp.

Sau đó, Phong Vân giải trừ ẩn thân, bước chân một chút, biến mất khỏi đây.

Một giờ sau khi hắc rời đi.

Đột nhiên có tiếng xé gió truyền đến, ngoài hang động có một nhóm đến ba mươi mấy người.

Mỗi người khí tức đều rất cường đại, cơ bản đều đạt tới Cực Hạn võ giả.

"Trong này có đến mấy vạn con Huyết Bức, trong đó Huyết Bức vương đạt tới hung thú cấp chín, chúng ta phải cẩn thận một chút, không muốn động binh, lấy được Khoáng thạch thuộc tính Kim sẽ đi ngay."

"Đã rõ."

Sau khi nói xong, đám người bọn họ liền tiến vào trong hang động.

.....

Lúc sau Phong Vân ra khỏi hang động, vội vã chạy ra bên ngoài.

Nhưng khi hắn vừa đi đến nơi tiếp giáp giữa bên ngoài và bên trong rừng, đột nhiên một nguồn ánh sáng sắc bén xuất hiện từ phía sau lưng hắn, đâm thẳng huyết Thái Dương của hắn!

Tốc độ quá nhanh, mà lại không lộ ra bất kì khí tức nào, trong một nháy mắt liền đi tới gần.

Phốc !

Ánh sáng dữ dội đâm xuyên qua Phong Vân, nhưng nó không tạo ra âm thanh trên da thịt.

Tàn ảnh !?

Người đánh lén có chút kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới phản ứng của đối phương lại nhanh như vậy.

Ngay lúc này, một nắm đấm đột nhiên xuất hiện, mang theo một sức mạnh bá đạo, thẳng tắp đập tới.

Mười ngàn cân chi lực được giải phóng!

"Ầm ầm !! "

Cây cối trong khu rừng gần đây đều rung chuyển, khói bụi mù mịt, đất đá vỡ ra.

Phong Vân đứng ở trung tâm, nhẹ nhàng vung tay lên, một cơn gió mạnh bạo trực tiếp thổi tan bụi đất, không có chút điểm dư thừa.

"Hắc Âm thiên phú, là Huyết Thứ liên minh sao."

Nhìn vào cái bóng đen đột nhiên biến mất trước đó, trong lòng của hắn đã hiểu rõ, người muốn giết hắn là ai.

Chương 84: Sức mạnh tuyệt đối!

Chương 84: Sức mạnh tuyệt đối!

Cách xa chiến trường hơn ngàn mét, phía trên một tán cây to lớn.

Hai người thân bí mang mặt nạ Lão Thủ đứng ở chỗ này, nhìn ra xa.

Lúc này, người lùn thân bí mở miệng nói: "Ý chí chiến đấu rất mạnh mẽ, tốc độ phản ứng này chỉ xuất hiện ở một người lính đã trải qua vô số trận huyết chiến, ta không ngạc nhiên chút nào, nhưng hấn, mới mười bốn tuổi mà thôi."

"Đúng vậy ha, ta cũng phát hiện, tiểu tử này thật đúng là thâm tàng bất lộ, đáng tiếc, bất luận hấn che giấu như thế nào, đôi mắt với bốn vị sát thủ cấp Ngân Bài của Huyết Thứ liên minh, trừ khi chúng ta ra tay hỗ trợ, sẽ không có bất kì một hy vọng sống sót nào."

Sát thủ cấp Ngân Bài của Huyết Thứ liên minh, tu vi thấp nhất cũng đều đạt cấp độ võ giả Đỉnh Phong.

Mà lần này trong bốn vị sát thủ cấp Ngân Bài tham gia ám sát Phong Vân, trong đó có hai vị rõ ràng đã đạt tới cấp độ võ giả Cực Hạn.

Lực công kích của kẻ ám sát vốn đã vượt qua võ giả bình thường rất nhiều, bây giờ bốn người cùng đến, mặc cho Phong Vân có ý chí chiến đấu cao bao nhiêu đều bất lực.

"Trước sức mạnh tuyệt đối, tất cả những kỹ năng ý thức đều không đủ."

Hai vị người thần bí cảm khái, tựa hồ đối với điều này đã hiểu rất rõ.

... ..

Chiến trường bên trong Khu rừng rậm.

Phong Vân đứng một mình giữa bãi đất trống, mà trên cành cây gần đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện bốn cái bóng dáng, họ mặc áo đen, trên ống tay áo thêu lên một chữ ‘Huyết’.

Trên người tỏa ra hàn nhạt sát ý, mặc dù chẳng phải nồng đậm lắm, nhưng lại cực kì thuần túy.

“Huyết Thứ liên minh?”

Phong Vân nhìn thoáng qua, nói một câu mờ nhạt.

"Phong Vân, mười bốn tuổi, Cao Cấp võ giả, lĩnh ngộ một thành kiếm ý cùng đao ý, là một thiên tài mạnh nhất trong lịch sử của cao đẳng Tinh Diệu, đáng tiếc, hôm nay vẫn phải bỏ mạng ở đây."

Một trong bốn tên sát thủ mở miệng, ánh mắt lạnh lẽo vô tình, ngữ khí không có chút tình cảm nào.

Đối diện, Phong Vân nghe vậy, thần sắc bình tĩnh, cũng không bất kỳ biểu cảm gì.

"Số 97, số 96, giải quyết hẳn."

Người trước đó phân phó cho hai tên sát thủ đứng bên trái..

Hai tên sát thủ này là trong bốn người có cảnh giới đạt cấp độ Đỉnh Phong võ giả.

Còn lại hai tên sát thủ Cự Hạm võ giả cấp Ngân Bài tuyệt không xuất thủ, hiển nhiên cho rằng là không cần thiết.

Này ! Này !

Nhận được mệnh lệnh, hai tên sát thủ có cấp độ Đỉnh Phong võ giả nháy mắt hành động, trong tích tắc bộc phát ra một lượng sát khí khổng lồ, trong tay cầm huyết đao Huyết Phủ, từ hai hướng khác nhau nhắm thẳng đến Phong Vân.

Xuất thủ đều là sát chiêu, không chừa lại bất kì đường sống nào, đây chính là thói quen của sát thủ, gắng đạt tới trình độ một đòn giết người trong chớp mắt, không cho đối phương may mắn cơ hội phản kích.

Sát khí một mực khóa chặt Phong Vân, để hẳn không có bất kỳ cơ hội nào rút lui.

Hai tên sát thủ võ giả cấp độ Đỉnh Phong bên trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, cảm giác kết thúc một thiên tài thật hạnh phúc.

Keng!

Nhưng ở thời điểm này, tiếng của một cây đao vang lên, đao ý khủng khiếp cũng theo đó mà tỏa ra, bám vào lưỡi của thanh trung phẩm chiến đao.

Phong Vân nguyên bản yên lặng khí tức cũng tại trong khoảnh khắc đó bộc phát, bên trong cơ thể sáu hệ nguyên lực điên cuồng phun trào, nhao nhao chảy ra bên ngoài cơ thể, thông qua chiến đao hóa thành vô tận khí lực, tràn ngập ra.

Chỉ một cử chỉ đã áp đảo bao trùm lấy hai tên sát thủ kai " Không
... .."

Hai tên sát thủ tấn công nhìn thấy vô số đao khí, trong người bọn hắn đã trở nên yếu ớt như một trang giấy mỏng, nháy mắt có thể dễ dàng nghiền nát bọn họ giống như trở bàn tay.

Bọn hắn nhìn qua lượng đao khí dày đặc, dững khí hoàn toàn không có, trên gương mặt thần sắc trở nên vô cùng hoảng sợ, nghĩ muốn chạy trốn, nhưng đã không kịp.

Bịch bịch bịch bịch... ..

Đình đình đình đình

Âm thanh đao khí xuyên qua thân thể liên miên không dứt, còn có âm thanh kim loại va chạm, những cái đao khí khi chém lên bảo giáp trên người hai tên sát thủ gây nên tiếng vang.

Một giây sau , hai tên sát thủ trừ thân thể ra, tứ chi cùng đầu bị đao khí chém thành từng mảnh, hóa thành một mảng máu tươi, nhuộm đỏ mặt đất.

" Cái này !"

Nhìn xem từ khí lãng bên trong đi ra, vị thiếu niên tuấn mỹ lông tóc không chút hao tổn, hai tên sát thủ cấp độ Cực Hạn võ giả con người thít chặt, hoàn toàn không thể tin vào ánh mắt của mình.

Bọn hắn nhìn thấy cái gì!

Hai tên sát thủ cấp độ Đình Phong võ giả Ngân Bài, vậy mà chỉ trong một chiêu đã bị Phong Vân giết!

Còn lại hai tên sát thủ Cực Hạn võ giả cấp độ Ngân Bài lần đầu tiên sắc mặt phát sinh biến hóa, kế hoạch trong dự tính của bọn họ hoàn toàn không giống nhau, chiến lược của Phong Vân đã nằm ngoài dự đoán.

"Đáng chết, có gì đó quái lạ, cùng nhau ra tay!"

Bây giờ động tĩnh của nơi này đã truyền đi, không lâu sẽ có Võ Giả chạy đến, lúc đó bọn họ tất nhiên sẽ bại lộ.

Cho nên để ngăn chặn loại uy hiếp này, muốn Lôi Đình xuất thủ, nhanh chóng đánh chết Phong Vân!

" Oanh !" " Oanh !"

Hai tên sát thủ Cực Hạn võ giả cấp độ Ngân Bài trong nháy mắt bộc phát ra so với hai tên sát thủ trước đó khí thế còn mạnh hơn gấp mấy lần, vận dụng sát khí phong bạo, tập hợp đủ nguyên lực tại binh khí phía trên, đánh ra một chiêu tuyệt sát!

Vô Song Sát Thuật Âm!

Đây là sát thuật mạnh nhất ở chỗ bọn hắn, lúc này một khi thi triển, tạo ra cảm giác thiên hôn địa ám, sát khí từ ảo biến thành thực, quả thật nghe rợn cả người.

Phong Vân lúc này tay phải chậm rãi cầm chuôi, bình tĩnh nói: " Ta nghĩ, các người đã phạm sai lầm."

A !

Kim Ngân Kiếm ra khỏi vỏ, từ sau lưng của hắn, lập tức vô số Kiếm ý khùng khiếp thẳng hướng mà ra, như là Thần Kiếm tái xuất cái thế, mang theo kinh diễm mười phương!

.....

Phốc !

Phong Vân vung kiếm khẽ chém một cái, một luồng ánh sáng màu vàng từ thanh kiếm chọt lóe lên, khoảnh khắc tiếp theo, thế giới dường như đều yên tĩnh trở lại.

Bị sát khí phong bạo của hắn nghiền ép, Vô Song Sát Thuật nháy mắt đã bị cắt mở, kiếm quang đánh đầu thẳng đó, không thể ngăn cản!

Mà bị cắt mở theo, còn có hai tên sát thủ cấp độ ngân bài đạt đến võ giả Cực Hạn.

Chỉ thấy bọn họ cứng ngắc ở nơi đó, vẫn duy trì tư thế xuất thủ.

Nhưng một giây sau, cổ họng của bọn hắn máu tươi chảy ra, đầu lìa khỏi cổ, trên mặt còn lưu lại biểu tình kinh hãi.

Bịch !

Hai bộ thi thể âm vang ngã xuống đất, tro bụi tung tóe lên.

Một đòn giết người trong chớp mắt !

Bang !

Thu kiếm về vó, Phong Vân thờ ơ nhìn lướt qua thi thể trên đất, mở miệng nói: " Ta không phải là võ giả Cao Cấp, kiếm ý cũng không phải một thành." (hừ, chết là đáng rồi, đi giết người mà còn bị lộn thông số nữa, người ta là ba thành kiếm ý đó...!)

.....

Mà lúc này .

Ngoài ngàn mét trên tán cây, hai vị người thần bí kia thấy cảnh này, suýt nữa cắn rơi đầu lưỡi của mình.

Hết thầy đều phát sinh quá nhanh!

Chờ thời điểm bọn họ kịp phản ứng, bốn tên sát thủ cấp Ngân Bài của Huyết Thứ liên minh đã bị trảm, mà lại là giết người trong chớp mắt!

"Một đòn cuối cùng vừa rồi, ngươi cảm thấy được không?"

Người lùn thần bí đeo mặt nạ đột nhiên mở miệng hỏi.

"Được."

Người cao thần bí đeo mặt nạ gạt đầu, giọng nói mang theo sự run rẩy:
"Đỉnh Phong võ giả, ba thành kiếm bình thường."

Chương 85: Không Gian thuộc tính!

Chương 85: Không Gian thuộc tính!

"Lúc trước chúng ta nhìn thấy hắn, cũng chỉ là võ giả Cao Cấp, kiếm ý cũng mới lĩnh ngộ được một thành, lúc này chưa qua bao lâu"

Hai vị đeo mặt nạ Lão Thủ thật sự bị kinh sợ, Phong Vân tăng lên quá nhanh, giống như là một bước nhảy vọt lớn.

Nhất là kiếm ý, cái này không giống tu vi, chỉ dựa vào nguyên lực là có thể tăng lên.

Kiếm ý loại vật này hư vô mờ mịt, bình thường mà nói rất khó tăng lên, chỉ có thể dựa vào trải qua nhiều năm mệt mỏi, hiểu biết và nhận thức mới hoàn thành thăng cấp.

Đương nhiên, cũng có một chút bảo vật có thể tăng tốc quá trình này.

Nhưng bảo vật như vậy không thể xuất hiện tại cứ địa tam đẳng như Tinh Diệu được. Nói cách khác, ba thành kiếm ý của Phong Vân, hoàn toàn là dựa vào chính hắn tăng lên.

Lại liên tưởng đến đối phương tu hành tốc độ cũng nhanh, hai người thần bí đeo mặt nạ thật bị hù dọa.

"Cái tên Phong Vân này, sở dĩ hắn tu hành nhanh như vậy, chỉ sợ hắn có được thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp, ta suy đoán hắn không chỉ một loại có

thuộc tính Kim hệ, rất có thể là ba loại" Người cao thân bí người đeo mặt nạ suy đoán nói.

"Ta cũng cho rằng như vậy." Người lùn người đeo mặt nạ gật đầu nói.

Bọn họ còn cảm thấy mình suy đoán cao, nhưng mà trên thực tế, lại vượt xa khỏi tưởng tượng của bọn họ.

Nếu như bọn họ biết được Phong Vân có được trọn vẹn sáu hệ thuộc tính, không biết có thể xoắn ốc ngay tại chỗ hay không.

"Không nghĩ tới chúng ta cũng có lúc nhìn nhầm, trước kia chúng ta nói khi đối mặt với sức mạnh tuyệt đối, hết thảy kỹ xảo cùng ý thức đều là mây bay, hiện tại xem ra, cũng không tệ." Người lùn người đeo mặt nạ khẽ thở dài.

Phong Vân lấy sức chiến đấu tuyệt đối, giết chết bốn tên sát thủ cấp Ngân Bài của Huyết Thứ liên minh trong nháy mắt, hành động của hắn đã đủ để lý giải điếm này.

Mặc dù ban đầu bọn họ nói những lời này, còn cho rằng ý thức cùng kỹ xảo của Phong Vân đối mặt với bốn tên sát thủ cấp Ngân Bài có sức mạnh tuyệt đối thật không đáng chú ý.

"Đi ." Lúc này, người cao người đeo mặt nạ bỗng nhiên nói.

"Đi chỗ nào?" Người lùn đeo mặt nạ sững sờ.

"Đương nhiên là mời cái tên Phong Vân này gia nhập tổ chức, dạng thiên tài này, có thể là từ cứ địa tam đẳng xuất ra, quả thực là ngọc quý chưa qua mài giũa!"

... ..

Đình !

[Hình chiếu người] : số hiệu 97

[Tuổi tác] : 30 tuổi •

[Cảnh giới] : Đình Phong võ giả

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba < Vô Song Âm Sát thuật >, Võ kỹ cấp ba < Quỷ Bộ >, Tam giai công pháp < Mị Ảnh Công >, hạ phẩm Bảo khí Huyết Phủ một thanh

... ..

[Hình chiếu người] : số hiệu 90

[Tuổi nghề] : 29 tuổi

[Cảnh giới] : Cực Hạn võ giả.

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba < Vô Song Âm Sát Thuật >, Võ kỹ cấp ba < Quỷ Bộ >, cấp thấp Hắc Âm thiên phú, Tam giai công pháp < Âm Ảnh Công >, hạ phẩm Bảo khí Huyết bì một thanh •

... ..

Trên đất trống, Phong Vân nhìn bốn hình chiếu sát thủ Ngân Bài này.

Nhìn vật phẩm của bọn họ rơi bên trong không gian tám gương, hấn lắc đầu, cái này là mặt hàng gì đây.

Trừ cái < Vô Song Âm Sát Thuật > cùng Hắc Âm thiên phú cấp thấp hấn còn cảm thấy chút hứng thú, những thứ còn lại, rất khó để lọt vào mắt hấn.

"Cái này là Huyết Thứ liên minh gì chứ cũng quá nghèo đi, quả là hữu danh vô thực."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

"Đây chỉ là mấy cái Ngân Bài sát thủ, trong Huyết Thứ liên minh miễn cưỡng xem như tiêu đầu mục mà thôi."

Ngay lúc này, một thanh âm truyền đến.

Hử ?

Phong Vân lập tức hướng phía thanh âm nhìn theo, chỉ thấy hai cái người mang mặt nạ Lão Thủ xuất hiện ở trước mặt hắn, vô thanh vô tức.

Đôi mắt hắn lóe lên, dò hỏi: "Các người là?"

"Chúng ta đến từ Chân Lý hội" Người cao thần bí đeo mặt nạ nói.

Chân Lý hội?

Phong Vân lục soát ký ức trong đầu, chắc chắn rằng mình chưa từng nghe qua tên tổ chức này.

"Chân Lý hội của chúng ta không giống như loại tổ chức rác rưởi Huyết Thứ liên minh, bây giờ người đắc tội với Huyết Thứ liên minh, bọn họ nhất định sẽ trả thù, chỉ một cái cứ địa Tinh Diệu sẽ không bảo vệ được người, gia nhập ta Chân Lý hội mới có thể bảo vệ người an toàn." Người cao người thần bí nhìn Phong Vân nói.

"Thật có lỗi, không hứng thú."

Phong Vân cũng không muốn gia nhập tổ chức gì, không nói gì khác, những thứ trên người hắn có thể bị bại lộ.

Một khi bị người khác phát hiện hẳn có được tư chất sáu hệ, thậm chí về sau còn có thể là bảy hệ, tám hệ, chín hệ, thậm chí là mười hệ, làm chấn động thế giới.

Đến lúc đó đừng nói là cái gì Chân Lý hội, chính là tổ chức mạnh hơn cũng không bảo vệ được hẳn, thậm chí còn có thể ra tay với hẳn, đem hẳn cắt ra miếng nghiên cứu.

Lý do tại sao Phong Vân một mực không có tham gia bất kì gia tộc, tông môn thế lực nào, chính là cân nhắc vì phương diện này.

Mà ở học viện chuyện này không có hà khắc như vậy, bọn họ sẽ không khảo thí tư chất của học viên, chỉ lấy chiến lực nói chuyện.. ,

Sau khi nói xong, Phong Vân liền trực tiếp rời đi, nhưng mà trước khi rời đi, hẳn còn thuận tiện lấy được hình chiếu của hai người thần bí đeo mặt nạ này.

Thoạt nhìn hai người này có bộ dáng bức cách rất cao, tất nhiên có không ít đồ tốt.

Nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, người cao thần bí không nói gì thêm, chỉ là lẳng lặng nhìn.

"Xem ra hẳn không có chút nào hứng thú" Đợi sau khi Phong Vân đi xa, người lùn thần bí kia nói.

"Bình thường, đôi lại là ta cũng sẽ như thế, chỉ có thể từ từ thôi." Người cao thần bí lắc đầu nói.

Đáng tiếc sức mạnh của Phong Vân có chút vượt quá dự đoán của hẳn lúc trước, dẫn đến những kế hoạch chuẩn bị lúc ban đầu đều không thể dùng tới.

.....

[Hình chiếu người : Đường Văn Hồ

[Tuổi tác] : 24 tuổi •

[cảnh giới] : Cực Hạn võ giả

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba < Bạo Phát >, võ kỹ cấp bốn < Không Gian Ba Động Quyền >, Tứ giai Không Gian công pháp < Tu Di Cảm Ứng Thiên >, cấp thấp Không Gian thiên phú, trung phẩm Bảo khí Kinh Hồng thương một thanh, trung phẩm Bảo khí Thương Lan chiến giáp một kiện, một số tam phẩm đan dược < Phục Thương Đan >, một số tam phẩm đan dược < Thanh Hư Đan > một, một bình tứ phẩm đan dược < Lực Thần Đan >... ..

.....

.....

[Hình chiếu người] : Hà Vệ

[Tuổi tác] : 24 tuổi •

[Cảnh giới] : Cực Hạn võ giả

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp ba < Điểm Kim Thủ >, Võ kỹ cấp bốn < Thất Tinh Đẳng Vân Công >, Võ kỹ cấp bốn < Điệp Lãng Dao Pháp >, Võ kỹ cấp bốn < Bá Dao Tam Thức >, Tứ giai Thủy hệ công pháp < Bá Hải Đào khí công >, Tứ giai kim hệ công pháp < Huyền Kim Quy Nhất Công >, trung cấp Thủy hệ thiên phú, trung cấp Kim hệ thiên phú, Cao Cấp Dao Đạo thiên phú, hai thành đao ý, trung phẩm Bảo khí Thâm Lam chiến đao một thanh

"Quả nhiên như ta sở liệu, trên thân hai người kia có không ít đồ tốt..."

Trên đường trở về, Phong Vân nhìn hình chiếu vật phẩm bên trong tấm gương không gian trên mặt lộ ra nét mừng.

Đặc biệt là một trong số họ, lại còn sở hữu Không Gian thiên phú cực kỳ hiếm thấy!

Không Gian thuộc tính thiên phú so với Hắc Âm thuộc tính thiên phú lại càng hiếm hơn, cũng giống như Linh Hồn thiên phú, đều là những thứ tốt nhất trên thế giới.

Phong Vân không nghĩ tới, mình gặp được người này, mặc dù là cấp thấp, nhưng thật sự mà nói, có thể so với thiên phú thuộc tính Cao Cấp!

Đúng vậy, nó giống như leo lên trời!

Chương 86: Một phát nhập hồn!

Chương 86: Một phát nhập hồn!

Trừ thiên phú thuộc tính không gian, tất cả những vật trên người hai vị thần bí này, đều là bảo vật.

Ví dụ như võ kỹ tứ giai, công pháp tứ giai căn bản không nhìn thấy ở cứ địa tam đẳng, mà bây giờ lại xuất hiện trên người hai vị thần bí này.

Chắc chắn bọn họ đến từ nơi cao cấp hơn cứ địa Tinh Diệu rất nhiều.

Nghiêm túc mà nói, võ kỹ và công pháp tứ giai, ở cứ địa Tinh Diệu không phải là không có, thậm chí còn có thể có ngũ giai.

Nhưng Phong Vân đoán rằng, hẳn là có rất ít, hơn nữa, chắc chắn là ở trên người mấy người có địa vị cao nhất trong cứ địa.

Nhưng mấy người có địa vị cao nhất này lại như Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi, Phong Vân đã từng hỏi Nghiêm Xuân Thu, hẳn ta là tổng phụ trách của trường cao đẳng Tinh Diệu, coi như cũng thuộc tầng cao trong cứ địa, cũng rất ít khi nhìn thấy bọn họ.

Nghiêm Xuân Thu còn ít khi nhìn thấy bọn họ, có thể nghĩ những người đó khó gặp thế nào.

Trước đây, Phong Vân rất nhớ thương võ kỹ và công pháp tứ giai, bây giờ những vật này tự đưa lên cửa, khiến hẳn rất đặc ý.

“Bây giờ cấp tốc quét ra...”

Thu hoạch chuyến này quá phong phú, phong phú đến mức khiến Phong Vân chảy nước miếng.

Hắn trực tiếp tìm một hang đá bên ngoài Dạ Tuyết Sâm Lâm, xử lý hung thú bên trong, làm tu hú chiếm tổ chim khách, xem như nơi ở tạm thời.

Sau khi thu thập xong, Phong Vân ngồi xếp bằng.

Nhìn như đang ngồi thiền, nhưng ý thức đã sớm tiến vào không gian tâm gương.

“Được rồi, bắt đầu khiêu chiến với hình chiếu hôm nay đi.”

Phong Vân chà tay, hi vọng vận khí hôm nay không quá kém.

Thiên linh linh, địa linh linh, Âu Hoàng phù hộ cho ta!

...

Đình!

[Trận chiến với hình chiếu Đường Văn Hồ thắng lợi!]

[Roi xuống] : Thiên phú không gian cấp thấp

“Có hiển hóa không?”

Mẹ nó!

Phong Vân nhìn vật phẩm rơi xuống, không thể tin xoa mắt, thật sự bạo ra, hơn nữa còn một phát nhập hồn.

Rất kích thích!

“Hiển hoá.”

Thiên phú thuộc tính không gian, ta đến đây.

Ong!

Trong chớp mắt, một cỗ quang huy màu bạc bao phủ Phong Vân, cải tạo từ trong ra ngoài cơ thể hắn, từ xa nhìn lại, hắn giống như đang phát sáng, rực rỡ và mỹ lệ.

Lúc lâu sau, hắn hồi phục tinh thần.

Rõ ràng cảm thấy trong không gian tràn ngập những hạt ngân sắc, đó là nguyên lực thuộc tính không gian, không thể nghi ngờ.

Phong Vân vô thức dùng thân thể tiếp xúc những hạt ngân sắc kia.

Xoát!

Một giây sau, hắn đã xuất hiện ở bên ngoài một mét, không có điềm báo nào, vô thanh vô tức. Đây không phải thân pháp gì, cũng không phải tốc độ, mà trực tiếp xuyên qua, trong nháy mắt đã xuất hiện bên ngoài một mét.

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời: “Đây là thiên phú thuộc tính không gian sao?”

Chỉ là thiên phú thuộc tính không gian cấp thấp nhất đã có năng lực cường đại như vậy, rất khó tưởng tượng, năng lực của thiên phú thuộc tính không gian cao hơn, sẽ đáng sợ thế nào.

Loại này có thể so với năng lực “Thuần di”, quả thật còn cao hơn tốc độ thân pháp.

Thân pháp người có tốt, tốc độ có nhanh hơn nữa, nhưng sẽ để lại dấu vết mà lần theo được, nhưng xuyên qua không gian như thế này thì hoàn

toàn không giống, cho dù ánh mắt người có sáng như bó đuốc, quan sát tinh tế thế nào, cũng không phát hiện được.

Trừ khi là người có thiên phú linh hồn, có thể quan sát biến hóa của không gian, mới có thể bắt được dấu vết.

Nếu không, sẽ rất khó.

“Xoát!”

“Xoát!”

“Xoát!”

...

Phong Vân không ngừng thử loại năng lực này, có thể nhìn thấy bóng dáng hắt thoát ẩn thoát hiện, không ngừng xuất hiện ở các địa phương khác nhau, mặc dù rất ngắn, nhưng cũng rất thần kỳ.

Loại năng lực không gian này, còn thiên phú hệ Hắc Âm nữa, quả thật là sát thủ kinh khủng nhất trong truyền thuyết.

Thử hỏi ai có thể đỡ nổi?

Nhưng mà, người có đủ hai điều kiện này còn ít và hiếm thấy hơn trân bảo.

Phong Vân có điều kiện này, đáng tiếc, hắn không có hứng thú với sát thủ, nhưng sau này nếu gặp chuyện phiền toái, hắn có thể đùa một chút.

Còn thuật ám sát, thì càng đơn giản.

Trong tấm gương của hắn có hình chiếu của mấy tên sát thủ, bạo trên người họ ra là xong việc.

Có lẽ bạo ra thiên phú thuộc tính không gian đã hao hết may mắn của hắn, sau đó không bạo ra vật gì tốt nữa.

Phong Vân có chút bất đắc dĩ, nhưng không có biện pháp, chỉ có thể đợi đến ngày mai tiếp tục.

...

Cùng lúc đó, trên chiến trường lúc trước, có võ giả chạy đến. Khi bọn họ nhìn thấy bốn cỗ thi thể trên mặt đất, gương mặt biến sắc.

“Đây là... Bốn sát thủ cấp Ngân Bài của liên minh Huyết Thứ! Vậy mà lại chết ở đây, là ai xuất thủ?”

“Không biết, mau về báo cáo.”

Xoát

Mấy vị võ giả này không dám dừng lại, nhanh chóng rời nơi này, về báo cáo với cấp cao của cứ địa.

Những người cấp cao lập tức chú ý trọng điểm đến chuyện này, bây giờ, tông sư duy nhất không có trong cứ địa, bọn họ phải đề phòng kẻ xấu, ví dụ như liên minh Huyết Thứ này, có thể nói là một cái u ác tính.

Không giết hung thú, chuyên săn đồng tộc.

Ở cao ốc cao nhất giữa cứ địa Tinh Diệu, trong một phòng hội nghị.

“Lần này có bốn sát thủ cấp Ngân Bài của liên minh Huyết Thứ đến, có thể có âm mưu gì đó, nhưng không biết bị ai giết.”

“Giết rất hay, loại u ác tính này, đến một người giết một người!”

“Phải cẩn thận, liên minh Huyết Thứ có thù tất báo, cứ địa Tinh Diệu ta chỉ là cứ địa tam đẳng, phải thật cẩn thận mới được.”

“Đúng, cho nên chúng ta phải đề phòng, đặc biệt phải bảo vệ vị đệ nhất thiên tài kia, không để hắn bị tổn thương một chút nào.”

Nói đến đây, những người cấp cao trong phòng hội nghị đều nhìn về phía Nghiêm Xuân Thu.

“Lão Nghiêm, trường cao đẳng Tinh Diệu của ngươi bồi dưỡng được một nhân vật khó lường nha.”

“Ha ha, nghe nói còn quét ngang trường cao đẳng Tử Dương, hả giận! Thoải mái!”

“Lão Nghiêm, ngươi phải bảo vệ vị Phong Vân này, hắn là bảo bối của cứ địa chúng ta, tương lai không chừng có thể trở thành tông sư!”

“Đúng vậy, cứ địa chúng ta phải bồi dưỡng ra tông sư của chính mình.”

Hiện nay, tông sư trong cứ địa Tinh Diệu là từ bên ngoài đến, cho nên mới không có trong cứ địa.

Điều này cũng không có biện pháp, rất khó trở thành tông sư, nhất là ở cứ địa nhỏ này, căn bản không có ai như vậy.

Bây giờ, Phong Vân xuất hiện như lực lượng mới, để đám cấp cao của cứ địa Tinh Diệu nhìn thấy hi vọng,

Đương nhiên Nghiêm Xuân Thu vỗ ngực cam đoan.

Đáng tiếc, bọn họ không biết, bốn tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ đến đây vì Phong Vân, kết quả là bị giết ngược lại.

...

Lúc Phong Vân trở lại biệt thự, mặt trời đã ngả về tây.

Sau khi ăn tối với Phong Tiểu Lan và viện trưởng, hắn liền đến diễn võ phòng ở tầng năm, chuẩn bị xem khoáng sản thuộc tính mà lần này mình thu hoạch được.

Chương 87: Kẻ có tiền ‘Đáng chết’!

Chương 87: Kẻ có tiền ‘Đáng chết’!

Trong phòng diễn võ.

Phong Vân lấy mấy khối khoáng thạch thuộc tính Kim thu hoạch được trong lần này từ không gian giới chỉ ra, tổng cộng có năm khối, mỗi khối đều tản ra khí tức vô cùng lợi hại.

“Năm khối này đủ để chế tạo năm chuỗi chiến binh thuộc tính Kim trung phẩm...”

Trong lòng hắn tính toán, chế tạo một chuỗi chiến binh thuộc tính Kim trung phẩm cho mình, còn lại, sẽ lấy ra đấu giá, đến lúc đó, hắn có thể kiếm được hơn tỷ.

Còn đan dược hắn luyện nữa.

Tổng cộng lại, đã có vài tỷ.

Bất tri bất giác, Phong Vân đã trở thành kẻ có tiền ‘Đáng chết’.

“Thật thoải mái, quả nhiên trở thành luyện khí sư và luyện đan sư là quyết định sáng suốt nhất của mình, đây là mới bắt đầu mà thôi.”

Trong lòng hắn rất vui vẻ, chờ sau này có hình chiếu của luyện khí sư và luyện đan sư mạnh hơn, rồi dung hợp kinh nghiệm của bọn họ, tuyệt đối sẽ một bước lên trời trong mấy phút đồng hồ.

Đến lúc đó, mười mấy tỷ cũng chẳng là gì.

“Phải mua một căn nhà bên ngoài làm cứ điếm tạm thời của mình.”

Hắn không thích bại lộ nhiều thứ, ví dụ như luyện đan sư, luyện khí sư hay tư chất sáu hệ, biệt thự này trên danh nghĩa là hắn mua cho Phong Tiểu Lan và viện trưởng.

Xem như là nơi ở bên ngoài, những người có thân phận trong cứ địa cũng biết hắn ở đây.

Cho nên, có nhiều thứ không thể tiến hành trong biệt thự được.

Lúc đầu thì không sao, nhưng càng ngày hắn dung hợp càng nhiều đồ vật, bí mật trên người cũng dần dần nhiều hơn.

Lúc đó, cần có một không gian chỉ thuộc về một mình hắn.

Nghĩ đến đây, Phong Vân quyết định mua một biệt thự bên ngoài, không cần quá đắt, chỉ cần yên tĩnh, an nhàn là được.

Hắn sẽ ở nơi đó luyện đan và luyện khí, cần nơi yên tĩnh.

Sau đó, Phong Vân tạo tài khoản nặc danh, lên mạng đặt một căn biệt thự có giá trị một trăm triệu ở ngoài thành.

Bởi vì ngoài thành không cần đưa chứng minh thư, hơn nữa, bên ngoài thành cũng phù hợp với yêu cầu của Phong Vân, yên tĩnh không có ai quấy rầy, thích hợp để hắn luyện đan và luyện khí, hoặc thí nghiệm những thứ khác.

Đinh!

Vừa hạ đơn, đã có tin tức truyền đến, hện hấn gặp mặt ở cửa biệt thự ngoài thành.

Phong Vân lập tức ra ngoài, khởi động thân pháp, không ngừng di chuyển lập lòe trên đường cái, chỉ một lát đã biến mất trong nội thành.

Đám võ giả trên đường nhìn thấy một màn như vậy, không khỏi ngạc nhiên, đây là ai, tốc độ thật nhanh!

Bọn họ chỉ bắt được một tia dấu vết nhỏ, đến bóng dáng cũng không nhìn rõ.

Ban đầu có quy định, võ giả không được sử dụng võ kỹ trong nội thành.

Nhưng bây giờ đội chấp pháp cũng chỉ có thể giương mắt nhìn theo, rồi hai mặt nhìn nhau, đến bóng dáng của đối phương cũng không nhìn thấy, nói gì là đuổi theo hấn.

Hình ảnh trên camera cũng rất mơ hồ, chỉ có hình người đại khái.

“Quên đi, ít nhất đây cũng là võ giả cấp cực hạn, không thuộc quản lý của chúng ta.”

Cuối cùng, đội chấp pháp có phần nộ, cũng phải mở một mắt nhắm một mắt, hoàn toàn xem như không có chuyện gì xảy ra.

...

Mấy phút sau, Phong Vân ra khỏi nội thành, đi thẳng đến một khu vực vắng vẻ ngoài thành.

Mặc dù nơi này là ngoại thành, nhưng phong cảnh lại rất đẹp.

Biệt thự ở trên đỉnh một ngọn núi nhỏ, quanh năm có sương mù bao phủ, bởi vậy được gọi là nơi ‘Chuyên môn’.

Lúc Phong Vân đến, đã có nhân viên bán hàng chờ ở đó.

Cô gái bán hàng nhìn thấy Phong Vân một thân hắc y, lại đội một chiếc mũ hóa trang, trong mắt lướt qua chút kinh ngạc, nhưng cô ta cũng không nói gì, là một nhân viên bán hàng hợp cách, cô ta chỉ cần bán nhà là được.

“Tiên sinh, ta dẫn người đi xem nhà.”

Cô gái bán hàng mềm mại cười.

“Không cần, ta muốn mua căn nhà này, đi quét thẻ đi.”

Phong Vân đưa chiếc thẻ ngân hàng vô danh đã chuẩn bị ra, nói thẳng.

Không gian giới chỉ?

Nhìn thấy Phong Vân cứ thế lấy ra tấm thẻ này, lộ giới chỉ trên tay, cô gái bán hàng kia vừa thấy đã đoán được, sắc mặt rung động, trong lòng biết người trước mắt này là nhân vật lớn trong nội thành.

Lập tức cúi thấp đầu, không dám nhìn thẳng.

Đối với người bên ngoài thành mà nói, các nhân vật lớn trong nội thành giống như trên trời, nói rằng một lời nói có thể quyết định sinh tử của bọn họ cũng không quá.

“Vâng, tuân lệnh.”

Cô gái bán hàng cung kính đến cực điểm, lập tức cầm thẻ ngân hàng rời đi.

Nửa giờ sau, cô ta quay trở về, đưa thẻ ngân hàng cho Phong Vân.

Phong Vân lắc đầu, trực tiếp vẫy tay nói: “Còn lại xem như tiền trà nước cho người.”

Dựa vào năng lực kiếm tiền bây giờ của hắn, thật sự không để mười mấy vạn vào mắt.

“Đa tạ đại nhân.”

Ánh mắt của cô gái bán hàng lộ ra vui mừng, không ngừng cảm tạ, số tiền này bằng tiền lương nhiều năm của cô ta rồi.

Phất tay bảo cô gái bán hàng lui ra, Phong Vân lấy chìa khóa, đi vào biệt thự.

Hắn đi dạo vài vòng, rồi lấy các loại khí cụ, đan lô, luyện khí lô và các vật liệu đã mua từ trước từ không gian giới chỉ ra, đặt trong phòng.

Một giờ sau.

Động tác trên tay Phong Vân dừng lại, trước mắt hắn, là hai gian phòng đã được cải tạo thành phòng luyện đan và phòng luyện khí.

“Hoàn mỹ.”

Thế là hắn không cần cố kị khi luyện khí và luyện đan nữa, cũng không tìm đi tìm chỗ chuyên môn nào khác.

Hơn nữa, gần đây đều không có ai, hắn có thể không chút cố kị thí nghiệm kiếm ý và đao ý.

“Phải tiếp tục hành trình ngày hôm nay...”

Nhoáng một cái đã đến mười hai giờ đêm, Phong Vân không thể chờ đợi được nữa, bắt đầu hành trình quét hình chiếu ngày hôm nay.

...

Cùng lúc đó.

Trong nội thành.

Nghiêm Xuân Thu có được tin tức từ bên trên, nói là bọn họ quyết định giao hạt giống hạch tâm sang năm cho Phong Vân.

Năm năm một lần, cứ địa nhị đẳng Giang Hải sẽ xuống căn cứ tam đẳng dẫn võ giả thiên tài trẻ tuổi đi.

Mà các cứ địa tam đẳng được lựa chọn sẽ có danh sách đề cử, danh ngạch này có tên là “Hạt giống hạch tâm”, có thể trực tiếp tiến vào Võ Đạo Điện cao cấp nhất ở cứ địa Giang Hải tu hành.

Ban đầu, ở các trụ sở khác, cái danh ngạch này sẽ sinh ra một phen tranh đấu, cuối cùng hoa rơi vào nhà nào cũng.

Nhưng bây giờ, ở cứ địa Tinh diệu, căn bản không có võ giả thiên tài nào đánh bại Phong Vân.

Thiên tài mười bốn tuổi song ý cảnh, còn là võ giả luyện thể cường đại nhất trong thế hệ trẻ, những thứ này khiến cho tất cả thiên tài trong cứ địa đều không bằng Phong Vân.

Trong tình huống này, còn tuyên làm gì, trực tiếp cho Phong Vân là xong.

“Nhanh đến nói tin tốt này cho Phong Vân...”

Nghiêm Xuân Thu không thể chờ được, vội vã ra khỏi trường cao đẳng, đến biệt thự tìm Phong Vân, kết quả Phong Vân lại đi ra ngoài.

“Tên tiểu tử này, mỗi ngày cũng không biết làm gì, thần thần bí bí, lẽ nào đây là sự cổ quái của thiên tài sao?”

Nghiêm Xuân Thu bất đắc dĩ nói.

Chương 88: Thì ra hấn mạnh như vậy!

Chương 88: Thì ra hấn mạnh như vậy!

Đình!

[Trận chiến với hình chiếu Lăng Vạn Hư thắng lợi!]

[Roi xuống] : Thiên phú hệ Kim trung cấp

“Có hiển hóa không?”

“Hiển hóa.”

[Hiển hóa thiên phú hệ Kim trung cấp... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành]

Oanh!

Một đạo ánh sáng màu vàng hiện lên, vô cùng lấp lánh, sau đó nhanh chóng dung nhập vào cơ thể Phong Vân, hấn cảm ứng rõ ràng, mình và các vật nguyên lực hệ Kim xung quanh thân thiết hơn một chút.

“Lại dung hợp một thiên phú hệ Kim trung cấp nữa, là đạt đến cao cấp...”

Phong Vân yên lặng nói trong lòng, đạt đến thiên phú hệ Kim cao cấp, khẳng định tốc độ tu hành tăng lên, quan trọng hơn là, sẽ sử dụng được

nguyên lực hệ Kim cấp bậc cao hơn, lực công kích cũng gia tăng.

Dù sao, nếu công kích đơn lẻ, trong mười thuộc tính lớn, chỉ có hệ Lôi mới sánh ngang với hệ Kim được.

Các cái khác, hoặc nhiều hoặc ít, sẽ thua kém một chút.

Nhưng thiên phú hệ Lôi rất ít, ít nhất Phong Vân có nhiều hình chiếu võ giả như vậy, nhưng vẫn chưa gặp thiên phú hệ Lôi.

“Hình chiếu một đêm, có được thiên phú hệ Kim trung cấp, coi như không tệ, không thiệt.”

Phong Vân duỗi lưng, đi ra biệt thự.

Lúc này là sáng sớm, nơi này có linh khí lượn lờ, mông lung mơ hồ, hẳn ở trong đó, giống như đang ở trong tiên cảnh.

“Không cần lo lắng nguyên khí tài nguyên gì, hoàn cảnh ngoài thành quả thật tốt hơn...”

Mặc dù nội thành cũng tốt, hơn nữa cũng có người tạo hoàn cảnh, vô cùng ưu mỹ, nhưng vẫn thiếu một phần “Chân thật”, mất tự nhiên.

Sau đó, hẳn trở lại biệt thự, một lát sau, bên trong truyền đến tiếng thiết khí va chạm đinh đinh đang đang.

Không lâu sau, bóng dáng Phong Vân lại xuất hiện, trong tay hẳn rõ ràng có năm chuỗi chiến lực kim sắc, năm chuỗi chiến đao trung phẩm hoàn thành!

“Để lại một đao cho mình, còn lại đều mang đi bán.”

Hắn cất bốn chuỗi chiến đao vào trong không gian giới chỉ, sau đó nghênh ngang đi về phía nội thành.

Sau khi vào nội thành, Phong Vân đến thương hội Hoa Hồng Đen một chuyến, lấy tất cả đan dược mình luyện chế trong thời gian này ra, giao cho Trương Ngạo Tuyết.

Thấy trên quầy lít nha lít nhít đan dược tam phẩm đơn sắc, sắc mặt bà chủ thương hội Trương Ngạo Tuyết và thị nữ nhỏ bên cạnh ngây ra.

Đại ca, người bán buôn đan dược à?

“Những thứ này tích trữ trong thời gian gần đây, giờ cùng bán.”

Phong Vân giải thích một câu.

“Nha, được.”

Trương Ngạo Tuyết vô thức đáp một tiếng, sau đó mới phản ứng lại, lập tức kiểm kê cho Phong Vân.

Mười phút sau.

Cô ta ngẩng đầu, nhìn Phong Vân nói: “Tổng cộng năm trăm hai mươi ba lọ, dựa theo giá cả vốn có, một lọ đan dược nhị phẩm 200w, tổng cộng là một tỷ bốn mươi sáu triệu, người xem được không?”

“Được.”

Phong Vân gật đầu, biểu thị đồng ý.

Mỗi lần hắn đến đây bán đan dược, Trương Ngạo Tuyết đều mua đan dược của hắn với giá gấp đôi thị trường, đây cũng là nguyên nhân Phong Vân luôn bán đan dược ở đây.

Hắn biết rõ, nhưng cũng không bài xích, bản thân hắn ra mặt bán đan dược quả thật không được, toàn quyền giao cho Trương Ngạo Tuyết thì thích hợp hơn.

Mấy ngày quan sát, Phong Vân cũng biết đối phương là một người có thể hợp tác được, cả hai cùng có lợi, sao lại không làm.

Sau khi hoàn thành giao dịch, Phong Vân cáo biệt Trương Ngạo Tuyết, một mình rời khỏi nơi này.

Lúc hắn đi vào một cái hẻm, bỗng nhiên dừng bước.

Cùng lúc đó, một luồng kiếm ý khủng bố từ trên người hắn phóng ra ngoài, giao vào không khí, nhất thời tạo ra phong mang đáng sợ...

Phốc phốc phốc...

Có không ít tiếng rên rỉ âm thầm truyền ra.

Có thể thấy rõ, có mười mấy thân ảnh hung hăng ngã trên đất, không thể động đậy.

“Nếu có lần sau, tất giết!”

Nói xong câu đó, bóng dáng Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, hào quang màu bạc nhẹ nhàng tản ra, một giây sau, vô thanh vô tức xuất hiện bên ngoài một thước, sau đó không ngừng ẩn hiện, chớp mắt đã biến mất vô tung.

Mà sau khi hắn rời đi, ở hai bức tường bên cạnh, bỗng xuất hiện hai đạo ngân kiếm sâu không gì sánh được, vô cùng khủng bố.

Mười mấy thân ảnh như được đại xá, từng người điên cuồng chạy trốn, không dám theo dõi Phong Vân nữa.

Những người này là võ giả mà các thương hội khác phái đến, ngấp nghề đan dược của Phong Vân, cho nên mới âm thầm theo dõi.

Nhưng mà, lại theo dõi người không nên theo dõi.

Uy áp khủng bố kia, nếu như hoàn toàn rơi xuống, khẳng định sau một khắc bọn họ sẽ bị giết chết!

Mẹ nó, quá dọa người!

Đợi khi những người này rời khỏi, ở một bên khác, Trương Ngạo Tuyết và một vị lão nhân chạy đến.

Khi lão nhân tóc hoa râm thấy hai đạo ngân kiếm sâu sắc để lại trên tường, không khỏi hít một hơi lạnh khí, cười khở nói:

“Tiểu thư, ta nghĩ ngươi lo lắng thừa rồi, vị luyện đan sư này, không cần chúng ta bảo vệ, thực lực của hắn so với ta còn...”

Trương Ngạo Tuyết nhìn kiếm ngân khủng bố kia, từ trên đó, cô ta giống như cảm nhận được một loại lực lượng ý cảnh chém thiên diệt địa.

Không thể nghi ngờ, đây là kiếm ý, lại còn không phải một thành!

“Thì ra hắn mạnh như vậy...”

Trương Ngạo Tuyết lẩm bẩm nói, cô ta tưởng rằng Phong Vân không biết chiến đấu, vì khí tức của hắn vẫn luôn thông dong bình đạm, không gợn sóng.

Nhưng bây giờ xem ra, người kia chính là thâm tàng bất lộ, khó có thể tính toán được.

...

Đối với việc bị theo dõi, Phong Vân đã sớm đoán được, nhưng hắn cũng không sợ.

Tin tưởng vừa lộ một tay kia, sẽ đủ kinh sợ các thương gia khác, chỉ cần đầu bọn họ không phải bị lừa đá, sẽ biết làm thế nào.

Lúc sau.

Phong Vân đi đến thương hội vũ khí lớn nhất của cứ địa Tinh Diệu, thương hội vũ khí Thiên Nguyên.

Thương hội này không chỉ có quy mô lớn nhất, cũng là thương hội duy nhất đủ tư cách tiến hành đấu giá trong cả trụ sở.

Hơn nữa, những vật quý hiếm không thường thấy ở chợ đen, thì nơi này cũng có.

Ví dụ như võ kỹ tứ giai hay công pháp tứ giai gì đó.

Nhưng những vật như vật đều vô cùng tôn quý, số lần xuất hiện có thể đếm trên đầu ngón tay.

Phong Vân đến đây đương nhiên không phải vì công pháp và võ kỹ tứ giai, trong đầu hắn có tấm gương chứa hình chiếu người, đã có sẵn rồi.

Hơn nữa, hắn căn bản không cần tự tu luyện, chỉ cần bạo ra rồi dung hợp là được, so với những thứ ở đây tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Hắn đến đây, đương nhiên là muốn bán bốn thanh chiến đao trung phẩm của mình.

Đi đến quầy hàng, Phong Vân nói với nhân viên tiếp tân: “Giúp ta gọi ông chủ của các người, ta có vũ khí muốn bán.”

Nhân viên tiếp tân là tên tiêu tử khoảng hai mươi tuổi, nghe vậy dò xét Phong Vân một cái, thản nhiên nói:

“Ông chủ của chúng ta một ngày kiếm cả tỷ bạc, bẽ bộn nhiều chuyện, người muốn bán cái gì thì trực tiếp lấy ra, giao cho ta là được, ta có thể quyết định.”

“Thật sao? Ta sợ người không quyết định được.”

Nhân viên tiếp tân kia đang muốn mở miệng, bỗng nhiên nhìn thấy trước mắt là một vùng kim quang lấp lánh, vô cùng chói mắt, gần như chọc mù mắt hắn ta!

Chương 89: Đối tượng thí luyện tốt nhất!

Chương 89: Đối tượng thí luyện tốt nhất!

Keng!

Trong đại sảnh thương hội bất chợt vang lên tiếng kiếm va chạm.

Sau đó, đám võ giả đứng bên trong toàn thân dựng đứng lông tơ, có cảm giác sắc bén bao phủ lên người bọn họ.

Bọn họ nhao nhao kinh hãi nhìn qua, chỉ thấy ở trên quầy có bốn thanh chiến đao kim sắc đặt song song đang rung lên, tỏa ra hào quang sáng rực. Xung quanh bốn lưỡi đao còn có từng sợi đao khí quanh quẩn, tản ra khí thế bá đạo hung hăng.

"Đây là trung phẩm chiến đao hệ Kim ! ?"

"Ồi. . . Còn là một lần bốn thanh. Đây, cái này,... ta không phải đang nằm mơ chứ!"

"Tên này là ai thế? Chỉ một lần đã lấy ra bốn thanh chiến đao trung phẩm, còn là chiến đao thuộc tính Kim!"

Trong đại sảnh, đám võ giả đều kinh sợ ngơ ngác nhìn bốn thanh Kim hệ chiến đao trung phẩm trên quầy, trong mắt tràn ngập ước ao cháy bỏng. Nhất là những cao thủ dùng đao kia, nước miếng cũng muốn chảy ra.

Phong Vân không để ý ánh mắt người ngoài, mà chỉ nhìn về phía người tiếp đãi đứng đối diện sớm đã chờ người ra, thản nhiên nói:

"Ta nói, sợ là ngươi không quyết định được."

Người tiếp đãi bỗng nhiên giật mình, không dám tin mà nhìn về phía Phong Vân, trong miệng không ngừng nói, "Ngươi, ngươi...". Ấp a ập úng nửa ngày mà vẫn không nói ra được một câu.

"Được rồi, lui ra đi."

Lúc này, một giọng nói ôn hoà vang lên. Sau đó, một vị nam tử trung niên nho nhã ngũ quan sáng sủa, ánh mắt có thần đi tới, vừa nhìn đã biết chắc chắn không phải võ giả bình thường.

Phong Vân đưa ánh mắt quét qua, bình tĩnh nhìn một lát, thành công lấy được hình chiếu của đối phương.

【 Hình chiếu 】 : Trữ Hành Phong

【 Tuổi tác 】 : 33 tuổi,

【 Cảnh giới 】 : võ giả cực hạn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Tam giai 《 Di Hình Hoán Ảnh 》 , võ kỹ Tam giai 《 Đại Thanh Phong Thủ 》 , công pháp Tam giai 《 Ba Đào Phiên Dũng Công 》 , Thủy Hệ thiên phú trung cấp. . .

Võ giả thuộc tính à.

Phong Vân cũng không cảm thấy bất ngờ. Vừa rồi hắn nhạy bén cảm nhận được xung quanh người Trữ Hành Phong có nguyên lực thuộc tính xoay chuyển, nội tâm đã đoán được phần nào.

Trữ Hành Phong đương nhiên không biết Phong Vân đứng trước mắt mình này, chỉ một ánh mắt lướt qua đã gần như có được hết thủy thông tin của hắn, chấp tay nói, "Là ta quản lý không tốt, xin hãy tha lỗi."

Phong Vân không nói gì thêm, chỉ hơi phát tay, tỏ ý chính mình không ngại.

"Mời ngài đi vào phòng trong bàn chuyện."

Trữ Hành Phong ngỏ lời mời.

Phong Vân gật gật đầu.

Dau đó bọn họ cùng nhau đi vào phòng, cũng mang theo bốn thanh chiến đao kia.

Lúc này đám võ giả trong đại sảnh mới nhao nhao lấy lại tinh thần, như vừa mới từ trong mộng tỉnh lại, nội tâm vẫn còn đang hồi tưởng lại dư vị của bốn thanh chiến đao lúc trước.

Có điều, cũng chỉ là dư vị mà thôi. Nếu thật để bọn họ đi mua thì đúng là không đủ tiền.

Võ giả có thể đứng trong đại sảnh thương hội, cũng thể hiện thân phận cùng địa vị của họ. Bởi vậy cho nên lúc trước nhân viên tiếp tân kia mới có thể bình thản tới như vậy.

Trong phòng. Trữ Hành Phong đang tỉ mỉ quan sát bốn thanh Kim Hệ chiến đao trung phẩm, không ngừng cảm thán. "Thủ pháp này, trình độ này, nhất định phải là một vị luyện khí sư đã có vài chục năm kinh nghiệm rèn đúc mới có thể rèn đúc ra được tinh phẩm nhường này. . ."

Trữ Hành Phong hiển nhiên là người trong ngành, liên tục khen ngợi, "Luyện khí thuật loại này, ta chỉ thấy qua trên người luyện khí sư đệ nhất cử địa chúng ta là Nghiêm đại sư mà thôi. Không nghĩ tới, bên trong cử địa chúng ta lại còn xuất hiện vị luyện khí sư trung phẩm thứ hai."

Ánh mắt của hắn sáng quắc nhìn về phía Phong Vân đang yên lặng ngồi bên cạnh, đáng tiếc hắn toàn thân mặc áo đen che chắn, không thể nhìn thấy khuôn mặt.

Đối với lời nói của Trữ Hành Phong, Phong Vân từ chối cho ý kiến, nói thẳng: "Có mua hay không?"

"Mua, đương nhiên mua chứ. Chỉ có điều bốn thanh chiến đao này cứ trực tiếp bán đi như vậy cũng không phải là cách có lợi nhất. Ta dự định cử hành một buổi đấu giá, ai trả giá cao người đó liền được đao, ngài thấy thế nào?"

Trữ Hành Phong dò hỏi.

"Tùy ngài, đến lúc đó nhớ chuyển tiền qua là được."

Phong Vân gật đầu. Chiến đao bán kiểu gì hắn đều không có ý kiến, chỉ cần tiền đến thẻ là được.

Sau đó, hắn rời khỏi thương hội quay về biệt thự trong nội thành một chuyến, cùng Phong Tiểu Lan và viện trưởng ăn bữa trưa.

Buổi chiều, Phong Vân trở lại biệt thự ngoại thành, tiếp tục tự mình tu hành luyện đan, luyện khí, nghiên cứu võ kỹ....

Mà trong lúc này, trong tài khoản ngân hàng mà hắn tạm thời mở ra bỗng nhiên có thêm một khoản tiền.

Nhìn bên trên hiện ra số dư tài khoản 1,5 tỷ tệ, Phong Vân biết được, đây là tiền bán đầu giá bốn thanh chiến đao của hắn.

Như vậy, hắn đã có được gần 3 tỷ tệ. Một người nghiêm nhiên còn còn giàu có hơn cả một cái công ty.

"Không hổ là hai nghề nghiệp được xưng là 'giàu chấy mỡ'. Tiền cứ cuồn cuộn tới tay thôi!"

Phong Vân vui vẻ nói. Tuy rằng với tình hình trước mắt, hắn không thiếu tài nguyên tu hành, không thiếu công pháp, cũng không thiếu võ kỹ. Hơn nữa, cho dù thực sự thiếu thì chỉ cần đánh rơi ra là được, cũng không cần dùng đến số tiền này.

Nhưng mà có tiền dù sao cũng là tốt. Dù sao cũng không có ai sẽ chê tiền cả.

Lại nói, Phong Vân hiện tại không cần, cũng không đại biểu về sau hắn cũng không cần. Trước tiên hắn cứ kiếm lấy 10 tỷ tệ rồi lại nói.

Đến nửa đêm.

Hắn theo lệ cũ, lại bắt đầu khiêu chiến hình chiếu trong gương.

Không gian tấm gương, chiến trường nham tương.

Phong Vân cùng người thân bí Hà Vệ kia kịch liệt chiến đấu. Hắn không điều chỉnh giảm thực lực của Hà Vệ, mà vẫn giữ nguyên chiến lực võ giả cực hạn của hắn mà khiêu chiến.

Kinh nghiệm đối địch mà Chu Khôn Long truyền cho hắn, theo cảnh giới của hắn ngày một nâng cao đã dần dần trở nên không thích hợp.

Dù sao tu vi của Chu Khôn Long cũng chỉ như vậy, tầm mắt, thực lực đương nhiên là không theo kịp.

Cho nên, Phong Vân cần phải không ngừng chiến đấu với những võ giả càng mạnh hơn, từ đó đề thăng kinh nghiệm chiến đấu, ý thức, bản năng... của chính mình.

Mà mỗi một hình chiếu người trong gương chính là đối tượng thí luyện tốt nhất.

Những hình chiếu người này không có ý thức, nhưng có bản năng chiến đấu, mà còn không chết được. Có thể nói trên thế giới không có đối thủ luyện tập nào tốt hơn được nữa.

Kỳ thật trước đó Phong Vân đã làm như vậy. Nếu không, lúc trước hắn cũng sẽ không dễ dàng tránh khỏi ám sát của liên minh Huyết Thứ như vậy.

"Rầm!"

Lúc này, hình chiếu người Hà Vệ ở đối diện vung tay trái chém ra một đao. Hai thành đao ý tung hoành, trộn lẫn với nguyên lực hệ kim vô cùng sắc bén. Tay phải của hắn siết chặt lại thành nắm đấm, nguyên lực thuộc tính Thủy tuôn trào, có cảm giác liên miên không dứt.

Một kích toàn lực của võ giả thuộc tính cực hạn, hơn nữa còn tu hành công pháp Tứ giai và võ kỹ Tứ giai, Phong Vân cũng không dám khinh thường. Hắn ngưng thần, tập trung toàn bộ sức lực chống đỡ, triển khai toàn bộ chiến lực.

Sau lưng hắn, hai luồng ý cảnh lực lượng phóng thẳng lên trời, gia trì trên đao kiếm sản sinh ra sức công phá đáng sợ.

"Ầm ầm ——! !"

Một giây sau, hai dòng lực lượng kinh khủng va chạm, dư lực khủng bố cuộn cuộn quẩn quýt lao ra bốn phía, trong chớp mắt bao phủ toàn bộ chiến trường nham tương.

Hồi lâu sau, bóng dáng Phong Vân một lần nữa xuất hiện, khí tức trên người có chút tán loạn. Mà đối mặt với hắn, hình chiếu Hà Vệ lại chậm rãi tiêu tán, hóa thành từng đốm sáng tản dần đi.

"Không hổ là người đến từ cứ địa có đẳng cấp cao, dù là công pháp hay võ kỹ đều tốt hơn nhiều so với võ giả thuộc cứ địa Tinh Diệu."

Phong Vân thầm nói trong lòng. Cùng là võ giả cực hạn thuộc tính, người của cứ địa Tinh Diệu sợ rằng cũng bị Hà Vệ này đánh sập mặt thôi.

Hắn cũng phải dựa vào lực lượng của hai loại ý cảnh gia trì, cùng với nguyên lực của sáu loại hệ mới đánh bại được Hà Vệ.

Tinh!

【Chiến đấu cùng hình chiếu người Hà Vệ giành thắng lợi!】

【Roi xuống】 : Dao ý (hai thành ba)

Chương 90: Nick ảo trong lúc vô tình đã trâu bò đến thế!

Chương 90: Nick ảo trong lúc vô tình đã trâu bò đến thế!

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa."

Phong Vân nghe thấy tiếng nhắc nhở, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Chính diện chiến đấu như vừa rồi, quả nhiên xác suất rơi xuống thứ tốt tăng lên không ít.

Có điều hẳn càng có khuynh hướng tin tưởng là do sự may mắn của bản thân phát huy tác dụng.

Nếu không, cho người xác suất rơi xuống đạt tới 99% cũng vô dụng.

【Hiện hóa đao ý. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất!)

Vút!

Tiếng đao chém vang lên, ý cảnh vô hình cứ thế sinh ra, nhanh chóng dung nhập vào trong thân thể Phong Vân. Sau một khắc, sau lưng hẳn, đao ý rời khỏi cơ thể hiện ra, đảo loạn không khí, hung hăng bá đạo.

Dung hợp hai thành đao ý xong xuôi, đao ý của Phong Vân đã đạt tới ba thành, bằng với kiếm ý của hẳn.

Ba thành kiếm ý, ba thành đao ý. Nếu như nói ra, sợ rằng lại muốn nhắc lên một làn sóng "tin hot Phong Vân" nữa mất.

Một tháng trước, hắn mới vừa đạt tới một thành mà thôi.

"Phù. . ."

Phong Vân đứng bên ngoài biệt thự, thỏa thích phóng thích ba thành đao ý của chính mình. Những nơi ánh mắt hắn lướt qua, hết thấy lá cây đều xuất hiện một vết đao chém bằng phẳng.

Đây còn là kết quả mà hắn đã kiếm chế đi nhiều rồi. Nếu không chỉ cần mấy phút đồng hồ là hắn có thể chém tan toàn bộ khu rừng nhỏ trong sân.

Ba thành đao ý bám trong không khí, theo mệnh lệnh mà biến đổi cực kỳ sắc bén, cắt vật thể trong lúc vô hình.

Một lát sau, Phong Vân thu lại đao ý quanh thân. Dưới tác dụng của nguyên lực thuộc tính Hắc Âm, khí tức của hắn lại trở nên bình thản đi nhiều.

"Nên trở về trường thôi."

Đã ra ngoài rất lâu rồi. Hơn nữa lúc trước khi quay về biệt thự, Phong Tiểu Lan từng nói với Phong Vân rằng Nghiêm Xuân Thu đã tới tìm hắn.

Cho nên hắn định quay về trường một chuyến.

Thu thập một phen, Phong Vân rời khỏi biệt thự đi vào nội thành.

Sau khi vào trường, Phong Vân trực tiếp đến văn phòng của Nghiêm Xuân Thu, gõ cửa đi vào.

Trong văn phòng.

Nghiêm Xuân Thu ngồi trên ghế dựa, mắt sáng như đuốc, đang quan sát một thanh chiến đao, nhìn rất nhập tâm, trong miệng không ngừng khen ngợi cảm thán.

Phong Vân quét mắt qua, nhất thời lộ ra vẻ cổ quái.

Bởi vì hắn rõ ràng phát hiện, thanh chiến đao mà Nghiêm Xuân Thu đang quan sát kia đúng là thanh chiến đao hệ Kim mà lúc trước hắn bán cho thương hội Thiên Nguyên.

Một thanh trong số đó vậy mà lại bị Nghiêm Xuân Thu mua về rồi?

Có lẽ là nghe thấy tiếng động, Nghiêm Xuân Thu ngẩng đầu lên, vừa thấy Phong Vân lập tức thả chiến đao trên tay xuống, mặt mũi tươi cười, mở miệng nói câu nói đầu tiên là:

"Phong Vân, ngươi muốn phát lên trời rồi."

"Hử?"

Phong Vân sững sốt tại chỗ, không hiểu ra sao.

"Ha ha, chỉ đùa một chút thôi. Ta nói cho ngươi biết, cao tầng cứ địa nhất trí quyết định để ngươi trở thành hạt giống hạch tâm, sang năm có thể trực tiếp đi tới Võ Đạo Điện cao cấp nhất của cứ địa Giang Hải tu hành, không cần trải qua bất cứ tuyển chọn gì nữa."

Xuân Thu cười ha ha một tràng, sau đó bắt đầu giải thích.

Hạt giống hạch tâm, Võ Đạo Điện tối cao của cứ địa Giang Hải ư?

Phong Vân nghe xong liền lộ ra vẻ ngạc nhiên, chuyện liên quan tới phương diện này hắn cũng đã từng nghe nói.

Cứ năm năm một lần, cứ địa Giang Hải sẽ chọn ra một võ giả trẻ tuổi của từng căn cứ địa cấp thấp hơn đưa vào Võ Đạo Điện tối cao tu hành.

Mà người võ giả trẻ tuổi này chính là hạt giống hạch tâm.

Thông thường, hạt giống hạch tâm này phải trải qua nhiều vòng tuyển chọn kịch liệt mới được quyết định.

Phong Vân không nghĩ tới danh ngạch này năm nay lại trực tiếp cho hắn. Có điều, ngắm lại cũng thấy bình thường thôi. Bên trong cứ địa bây giờ còn có võ giả trẻ tuổi nào có thể đem ra so sánh với hắn để đưa ra quyết định sao?

"Đa tạ Nghiêm phụ trách."

Phong Vân ôm quyền hành lễ, bày tỏ lòng biết ơn với Nghiêm Xuân Thu.

Khoảng thời gian gần đây hắn cũng phát hiện vấn đề, cứ địa Tinh Diệu không còn võ giả lợi hại nào để hắn lấy hình chiếu.

Hình chiếu của người lợi hại nào trên cơ bản hắn đều đã có được. Còn lại người trong tầng lớp cao tầng của cứ địa bình thường cũng đều bận rộn, hắn cũng rất khó gặp mặt.

Cho nên, hiện tại cũng đến lúc Phong Vân rời khỏi nơi này, đi đến cứ địa Giang Hải rồi.

"Đều là do công lao của chính người thôi. Chủ yếu là thằng nhóc người quá mạnh mẽ, đám võ giả trẻ tuổi trong cứ địa sợ rằng ngay cả một chiêu của người cũng không tiếp được ấy chứ. Trừ người ra, ta cũng nghĩ không ra còn ai còn có tư cách này nữa."

Nghiêm Xuân Thu cảm khái nói.

Trên thực tế, với chiến lược hiện giờ của Phong Vân, nếu như thi triển toàn bộ ra thì ngay cả Nghiêm Xuân Thu cũng không phải đối thủ của hắn.

Dù sao Nghiêm Xuân Thu cũng chỉ là võ giả cực hạn mà thôi, ngay cả là võ giả thuộc tính, chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn người thần bí Hà Văn kia sao?

Bất tri bất giác, Phong Vân đã cường đại đến mức này rồi.

Trừ hai đại ý cảnh lực lượng và mười vạn cân khí lực thân thể, nguyên lực của sáu loại hệ mang đến mức tăng gấp sáu lần sức mạnh cũng làm cho chiến lực của hắn tăng nhiều.

Những thứ này kết hợp lại, giúp hắn dù chỉ mới đạt tới võ giả đỉnh phong nhưng đã có thể đánh bại võ giả thuộc tính cực hạn.

...

Có điều, Phong Vân vẫn tỏ lòng cảm ơn với Nghiêm Xuân Thu. Dù sao ở trong không gian tấm gương của hắn, hình chiếu của Nghiêm Xuân Thu cũng đã tuôn ra không ít thứ tốt. Trong đó còn bao gồm cả túi kinh nghiệm luyện khí sư trung phẩm kia nữa.

Không có Nghiêm Xuân Thu, hắn cũng không thể nhanh chóng trở thành luyện khí sư trung phẩm như vậy.

"Đúng rồi. Thanh Kim hệ chiến đao trung phẩm là ta mua được từ buổi đấu giá ngày hôm qua. Nghe nói được rèn đúc bởi một vị luyện khí sư trung phẩm tên là Hồng Diệp, người cảm thấy thế nào?"

Nghiêm Xuân Thu chỉ vào chiến đao trong tay dò hỏi.

Phong Vân khóe miệng giật giật, "Ta cảm thấy,... coi như cũng tạm được."

"Há chỉ là “coi như cũng tạm được” chứ! Phải là vô cùng xuất sắc. Ta phảng phất thấy được thủ pháp của mình trong đó nữa, giống lắm luôn."

Nghiêm Xuân Thu cảm thán: "Cứ địa Tinh Diệu chúng ta không biết từ lúc nào lại xuất hiện một vị luyện khí sư trung phẩm nữa. Đáng tiếc không có địa chỉ của hắn, bằng không ta nhất định phải cùng hắn nói chuyện trắng đêm, giao lưu tâm đắc."

Phong Vân chỉ đứng bên cạnh không nói câu gì, chỉ là sắc mặt càng thêm cổ quái.

Ở trước mặt nghe người khác khen nick name ảo mà chính mình tùy tiện đặt, loại cảm giác đó, thật đúng là vi diệu!

Từ văn phòng đi ra.

Phong Vân nhìn điểm học phần trong thẻ thân phận của chính mình, vậy mà thấy nó đã một lần nữa đạt tới mười vạn.

"Những ngày qua góp nhặt lại, hiện tại chính là thời điểm tới tu hành một lượt đây."

Hắn lập tức đi đến Thánh Nguyên Tháp, vào bên trong đi thẳng lên tầng chín.

"Tích! Thẻ học viên đứng đâu!"

Cắm thẻ thân phận vào trong khe quét thẻ, sau một tiếng nhắc nhở, Tự Nguyên Trận to lớn lập tức bắt đầu vận chuyển.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong phòng tu hành, cùng lúc vận chuyển công pháp của sáu loại hệ.

"Âm âm ——! !"

Một giây sau, tựa như có cơn sóng thần quét qua vậy, toàn bộ tầng thứ chín đều rung lên một cái. Sau đó, cuồn cuộn nguyên lực không gì sánh được tràn vào trong cơ thể Phong Vân, bị hấp luyện hóa hấp thu.

Theo thời gian trôi qua, trừ tầng thứ chín, thiên địa nguyên lực từ tám tầng còn lại cũng đều chậm rãi tụ lại về phía Phong Vân.

Trong lúc nhất thời, các học viên tu hành trong Thánh Nguyên Tháp, đều nhao nhao cảm thấy nguyên lực bốn phía quanh mình vốn đang dồi dào lại dùng tốc độ có thể rõ ràng cảm ứng được dần dần trở nên thưa thớt!

Chương 91: Hút khô một tháp nguyên lực!

Chương 91: Hút khô một tháp nguyên lực!

Lúc này, bên ngoài Thánh Nguyên Tháp tụ tập rất nhiều đệ tử, những đệ tử này đều từ trong tháp đi ra khi nguyên khí bỗng nhiên trở nên mỏng manh.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

“Ngươi cũng ra rồi? Không biết tại sao đột nhiên nguyên khí bên trong lại rất thưa thớt.”

“Lẽ nào Tụ Nguyên Trận hỏng rồi?”

“Không rõ lắm.”

Các học viên đều đang nghị luận, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, lần đầu tiên bọn họ trải qua tình huống như vậy.

Dị trạng nơi này tự nhiên kinh động đến các lão sư trong trường cao đẳng, bọn họ nhao nhao chạy đến.

Nhất là vị lão sư phụ trách Thánh Nguyên Tháp, sau khi nghe tin tức, đã chạy đến trước tiên.

Sau khi tỉ mỉ kiểm tra Tụ Nguyên Trận, hắn ta nghi hoặc nói: “Kỳ lạ, trận pháp hoàn hảo, không có tổn hao gì.”

Mà lúc này, một vị lão sư khác chỉ lên mấy tầng tháp, nói: “Trần lão sư, ngươi có phát hiện, nguyên lực tầng thứ chín không hề mỏng manh, ngược lại còn dồi dào hơn...”

Từ ngoài tháp nhìn lên tầng thứ chín, cũng cảm nhận được nguyên lực ở đó đang dao động mãnh liệt, nồng nặc, dày đặc.

Trần lão sư phụ trách Thánh Nguyên Tháp nghe nói như thế, sắc mặt đột nhiên thay đổi, bởi vì, hắn nhớ đến lúc trước cũng từng xảy ra một chuyện, không khác tình hình bây giờ bao nhiêu.

“Có người tu hành ở tầng thứ chín không?” Hắn ta cao giọng hỏi.

Các học viên hai mặt nhìn nhau, người nhìn ta, ta nhìn người, không ai nói chuyện.

Đúng lúc này, có một giọng nói truyền đến.

Nói: “Lúc trước ta nhìn thấy Phong thủ tịch đi thẳng đến tầng thứ chín.”

Lời này vừa nói ra, gương mặt Trần lão sư biến sắc, không chút do dự xông vào Thánh Nguyên Tháp, đi thẳng lên tầng thứ chín.

Các lão sư khác cũng đều nghĩ đến cái gì đó, lần lượt vào trong tháp, theo sát Trần lão sư kia.

Để lại các học viên vẻ mặt ngẩn ngơ bên ngoài.

Trong Thánh Nguyên Tháp.

Phong Vân cảm thấy mình đang ở trong một vùng hải dương âm áp, xung quanh thân thể, sáu hệ nguyên lực đang chen chúc về phía hắn, giống như đòi tiền vậy.

Sau khi hấn trở thành võ giả cấp đỉnh phong, lốc xoáy nguyên lực trong cơ thể mở rộng rất nhiều, mỗi lần phun ra nuốt vào nguyên lực cũng trở lên khổng lồ hơn.

Đến khi hấn toàn lực vận chuyển sáu hệ công pháp, sẽ sản sinh hiệu quả kinh khủng như vậy.

Toàn bộ nguyên lực trong Thánh Nguyên Tháp cũng không đủ cho một mình hấn thôn phệ.

Vì vậy, chưa đến năm canh giờ, Tụ Nguyên Trận liền đình chỉ vận hành, trực tiếp bị Phong Vân hút khô.

“A?”

Phong Vân còn đang hưởng thụ được nguyên lực tưới tắm, thì một giây sau lại im bật, điều này khiến hấn lập tức nhíu mày, mở to mắt, hấn phát hiện nguyên lực bốn phía là một vùng mỏng manh.

Hồng rồi!

Nhìn thấy tình huống này, Phong Vân đã biết đã xảy ra chuyện gì, nguyên khí trong tháp, sợ rằng đã bị sáu lốc xoáy nguyên lực trong cơ thể hấn nuốt mất rồi.

“Không cẩn thận hút khô...”

Hấn có chút bất đắc dĩ, cảm giác lúc tu hành đó thật sự rất thoải mái, khiến hấn không không chế được, để xảy ra tình huống này.

Mà lúc này, một đám lão sư xông đến tầng thứ chín.

Khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân đứng lên, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ vô cùng chấn động.

Tình huống bây giờ đã rõ ràng, tất cả điều này là do Phong Vân.

“Phong... Phong Vân, cái này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Trần lão sư phụ trách thủ tháp lấp bấp và mong đợi hỏi, các lão sư khác cũng nhìn qua.

Phong Vân ho nhẹ một tiếng, nói: “Không có gì, vừa luyện được một bộ công pháp, đang thí nghiệm, mọi người cứ làm việc đi, ta có việc đi trước đây.”

Nói xong, hắn thừa dịp các lão sư không chú ý, nhanh như chớp trốn ra ngoài, trong chớp mắt đã biến mất ở đây, tốc độ nhanh đến bất ngờ, ngay cả tàn ảnh cũng không nhìn thấy.

Không có biện pháp, hắn không thể bại lộ chuyện mình có nhiều hệ tư chất được, như vậy quá kinh người, khó tránh có người ngấp nghé hắn.

Mà từ chuyện này, Phong Vân cũng biết chỗ đáng sợ khi có nhiều hệ tư chất.

Hút khô Thánh Nguyên Tháp, có thể nghĩ, nếu sau này có nhiều thiên phú thuộc tính hơn, sợ là hút khô mấy Thánh Nguyên Tháp cũng không đủ.

“Mẹ nó, mình tu hành cái động không đáy rồi.”

Phong Vân có hơi bất đắc dĩ, sau này, sợ là phải tìm mỏ nguyên lực mới có thể chống đỡ tu hành của hắn.

Hoặc chính mình chế tạo một Tụ Nguyên Trận siêu lớn.

Sau khi Phong Vân rời khỏi, Nghiêm Xuân Thu, Lý Phong và đám cao tầng của trường cao đẳng đều biết chuyện xảy ra trong thánh pháp.

“Tiểu tử này, thần thần bí bí, không biết lại mê mê cái gì, đến nguyên lực của Thánh Nguyên Tháp cũng bị hút khô.”

Nghiêm Xuân Thu đứng ngoài cửa sổ, ngắm nhìn Thánh Nguyên Tháp, bất đắc dĩ nói.

“Ta đoán, hắc khẳng định không chỉ có một thiên phú thuộc tính hệ Kim, Nguyên đại, chúng ta có cần đo đạc thiên phú của hắc không?” Lý Phong đứng bên cạnh nói.

Nghiêm Xuân Thu lắc đầu: “Trường cao đẳng chúng ta không phải gia tộc hay tông môn, thiên phú của các học viên là chuyện riêng tư, không được bọn họ cho phép, thì đừng tìm tòi nghiên cứu, chỉ cần Phong Vân vẫn là đệ tử trường cao đẳng Tinh Diệu chúng ta là được.”

Lý Phong gật đầu, không nói gì nữa.

...

Bên này, sau khi Phong Vân trở về biệt thự, chào hỏi mấy người Phong Tiểu Lan, rồi nhanh chóng đi đến diễn võ phòng trên tầng năm.

Hắn cảm ứng được sáu lốc xoáy nguyên lực trong cơ thể đang dồi dào nguyên lực đến không gì sánh được, như sóng lớn, nhẹ nhàng vận chuyển, tản mát ra như sông biển mênh mông cuộn cuộn.

“Còn chưa đạt đến cực hạn...”

Phong Vân cảm thấy sáu lốc xoáy nguyên lực của mình còn có thể hút thêm nữa, chưa đạt đến tầng cực hạn.

Điều này khiến hắn đau đầu, không thể đến Thánh Nguyên Tháp nữa, chắc rằng bây giờ, lão sư thủ pháp ở đó đã xếp hắn vào “Sổ đen” rồi.

Hơn nữa, hấn không muốn vì mình, mà khiến việc tu hành của các học viên khác bị quấy nhiễu.

“Tiếp theo phải tìm khoáng mạch nguyên lực.”

Phong Vân âm thầm nói trong lòng, hấn muốn đạt đến võ giả cực hạn, việc đầu tiên phải làm, là để lóc xoáy nguyên lực trong cơ thể đạt đến cực hạn.

Bây giờ, để sáu lóc xoáy nguyên lực trong cơ thể đạt đến cực hạn, nhất định phải có một khoáng mạch nguyên lực nhỏ mới thỏa mãn được.

Tình huống của Phong Vân, có thể nói là đầu tiên trong lịch sử, không ai có thể hình thành nhiều lóc xoáy nguyên lực như vậy.

Thông thường mà nói, có ba cái đã vô cùng hiếm thấy, sáu cái, đừng nói là gặp qua, trong lịch sử căn bản cũng không có ghi chép.

Nhưng khoáng mạch nguyên lực còn trân quý hơn khoáng thạch thuộc tính nhiều, nếu muốn tìm kiếm, chỉ có thể đến những nơi cực kỳ nguy hiểm.

Bởi vì, chỉ những nơi đó, mới chưa bị khai phá kỹ càng, nói không chừng còn thể tìm được.

Còn những chỗ khác, đã sớm bị khai phá hết.

“Phải đến nơi rất xa cứ địa tìm xem...”

Những nơi hiểm có dấu vết con người ở ngoài trụ sở, là khu vực chưa được khai phá, có khả năng sẽ tìm được khoáng mạch nguyên lực.

Chương 92: Thiên phú không huyết trung cấp!

Chương 92: Thiên phú không huyết trung cấp!

Nơi tiếp giáp giữa cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương có một con đường được đã thông, còn những địa phương ở xa khác, đều là khu vực chưa được khai phá.

Ở những nơi đó, hung thú còn nhiều hơn Dạ Huyết Sâm Lâm gấp bội, nguy hiểm càng không cần nói.

Chỉ có võ giả đạt đến cấp tiên thiên mới dám xâm nhập những nơi như vậy.

Những võ giả cấp bậc thấp hơn, đi vào còn chưa trở về.

Giáo huấn đầm đìa máu chảy, khiến rất nhiều võ giả chùn bước, mặc dù bên ngoài tràn đầy kỳ ngộ, nhưng cũng rất nguy hiểm.

Cho dù có cơ duyên, cũng phải có mạng hưởng thụ mới được.

Phong Vân có ý định đi ra bên ngoài cứ địa, không phải do đầu óc nóng lên, mặc dù chiến lược của hắn còn một đoạn đường rất dài mới đạt đến tiên thiên, nhưng hắn có thiên phú thuộc tính Hắc Ám, còn có thiên phú thuộc tính không gian.

Hai thiên phú này giúp hắn có năng lực ẩn nấp và năng lực thuần di.

Khi kết hợp lại, có thể khiến hấn sinh tồn được ở những địa phương này.

“Cứ quyết định như vậy đi...”

Phong Vân không do dự nhiều, hiện giờ, trong cứ địa Tinh Diệu không còn võ giả để hấn lấy hình chiếu nữa, Thánh Nguyên Tháp cũng bị hấn hút rỗng, đợi ở đây đã không có ý nghĩa nữa.

Dù sao mấy tháng nữa mới đến sang năm, lúc đó hấn trở về là được.

Trong lòng Phong Vân có chút không nở, mấy tháng không thể gặp Tiểu Lan tử và viện trưởng.

Nhưng hấn chỉ không nở mà thôi, quyết định trong lòng vẫn không hề dao động.

Đây là con đường để trở thành cường giả, hi sinh tất cả thời gian, để bản thân càng mạnh mẽ hơn.

....

Rất nhanh., đến tối, hình chiếu khiêu chiến trong không gian tám gương lại thay đổi.

Phong Vân lập tức thả ý thức vào trong đó, bắt đầu khiêu chiến từng người một.

Một đường khiêu chiến đều có thu hoạch giống nhau, rơi xuống đều là vật liệu hoặc bảo khí gì đó.

Nếu là lúc trước, tự nhiên là đồ tốt, nhưng bây giờ, hấn đã không để vào mắt.

Trong chiến trường. Phong Vân nhìn hình chiếu hung thú Huyết Bức Vương cấp chín đối diện, không chút do dự bộc phát toàn bộ chiến lực.

Đương nhiên hắn không thiết lập thực lực của nó ở thời kỳ toàn thịnh, dù sao thực lực của nó có thể so sánh với võ giả cấp tiên thiên. Mà thiết lập ở cấp độ võ giả cực hạn cao hơn hắn một bậc, chính là hung thú cấp tám.

Hung thú cấp độ võ giả cực hạn còn có chiến lực mạnh hơn con người cấp độ võ giả cực hạn, nhưng Phong Vân có thể đối phó được.

Hai bên rất nhanh lao vào đại chiến.

Mười phút sau.

Phong Vân bộc phát ba thành kiếm ý, nguyên lực thuộc tính Kim tuân động, toàn bộ ngưng tụ trên Kim Ngân Kiếm.

Sau đó hắn sử dụng năng lực thuộc tính không gian, trực tiếp thuận di đến gần Huyết Bức Vương, một kiếm đâm xuyên qua nó.

Phốc!

Phòng ngự của Huyết Bức Vương cũng không mạnh, cho nên rất dễ dàng bị Kim Ngân Kiếm xuyên qua, rồi bạo nổ.

Đình!

[Trận chiến với hình chiếu hung thú Huyết Bức Vương thắng lợi!]

[Roi xuống] : Thiên phú không huyết thiên phú

“Có hiển hóa không?”

“Hiển hóa.”

“Oanh!”

Một đạo huyết quang từ trong gương bắn ra, trong chớp mắt đã dung nhập vào cơ thể Phong Vân.

Cùng lúc đó, trong đầu hẳn cũng có thêm một chút tin tức, chính là tin tức giới thiệu về thiên phú không huyết này.

Thiên phú không huyết, tên cũng như nghĩa, có thể không chế huyết dịch, bất kể là mình, hay là người khác. Năng lực loại thiên phú này bí hiểm ở chỗ, có thể giết người trong vô hình.

Ví dụ như, có thể không chế huyết dịch trong cơ thể đối thủ bạo động, chảy ngược vào tim, làm trái tim ngừng đập, thậm chí có thể chen vỡ mạch máu...

Có thể nói, cũng là một năng lực ám sát vô địch, bởi vì lúc phát động, người khác rất khó phát giác, gần như vô thanh vô tức.

Đương nhiên, muốn đạt được tình trạng như vậy, thiên phú không huyết cao hay thấp có liên quan rất lớn với sự chênh lệch thực lực của mình và đối thủ.

Người không thể trông cậy một người bình thường có thể dùng năng lực này để giết chết một võ giả.

Mà trừ điều đó ra, thiên phú không huyết còn có một tác dụng lớn khác.

Chính là có thể rèn luyện huyết dịch trong cơ thể người có được nó, thông qua không chế huyết dịch rồi không ngừng chiết xuất, rèn luyện, cuối cùng có thể làm cho huyết dịch trong cơ thể đạt đến trạng thái cực hạn, thậm chí là tiến giai.

Huyết dịch, gân cốt, lục phủ ngũ tạng... Thông thương mà nói, đều rất khó cường hóa hoàn toàn, chưa nói là đạt đến trạng thái cực hạn.

Giai đoạn trước rất khó làm được, đến giai đoạn sau, mặc dù có thể làm được, nhưng lại không kịp, vì cơ thể đã hoàn toàn định hình, trừ khi gặp được cơ duyên nghịch thiên.

Như vậy, đa số các võ giả cực hạn, thật ra chỉ là nguyên lực cực hạn mà thôi, còn những bộ phận khác trong cơ thể, như huyết dịch, gân cốt, lục phủ ngũ tạng... Cũng không đạt đến trạng thái cực hạn.

Không phải bọn họ không muốn, mà rất khó làm được.

Cho dù là võ giả luyện thể đại thành, cũng chỉ làm được một, hai hạng trong đó mà thôi, để làm được toàn bộ, rất khó khăn.

Nhưng hiện giờ, Phong Vân lại muốn làm như vậy, hẳn không chỉ muốn có một trạng thái cực hạn.

Đối với người khác, chuyện này rất tốn thời gian, lại phí sức, còn rất khó thành công, nhưng đối với hắn mà nói, tỷ lệ thành công rất lớn.

Nhất là bây giờ, hắn đã có thiên phú khổng huyết.

“Đã làm, thì sẽ làm tốt nhất.”

Trong lòng Phong Vân thầm hạ quyết tâm.

Hắn lập tức phát động thiên phú khổng huyết, nhất thời cảm thấy huyết dịch trong cơ thể mình đang phun trào dưới sự điều khiển của mình.

Cảm giác này, giống như hắn dung nhập ý thức vào trong máu vậy, theo suy nghĩ của hắn mà động, sử dụng giống như cánh tay, là một thể nghiệm rất kỳ diệu.

...

Trong lúc hấn không ngừng thể nghiệm, bất tri bất giác đã đến sáng hôm sau.

“Đã thử suốt đêm sao?”

Phong Vân thấy vậy, nhẹ nhàng đi ra diễn võ phòng, đến ban công.

Tuy đã thức một đêm, nhưng hấn cảm giác tinh thần vẫn thoải mái như trước, không có chút mệt mỏi.

Đạt đến cấp bậc của hấn, đừng nói một buổi tối, cho dù liên tục ‘Tu tiên’ một tháng, cũng không sao.

Đột tử? Sẽ không bao giờ có!

Sau đó, Phong Vân đi xuống lầu.

Phong Tiểu Lan sớm đã chuẩn bị xong bữa sáng, vô cùng phong phú,

Ban đầu Phong Vân nói muốn tìm người đến làm, nhưng Phong Tiểu Lan cảm thấy những người kia không làm tốt, nên tự mình làm.

Không thể không nói, tay nghề của Phong Tiểu Lan rất tốt, trong thời đại hòa bình, có thể làm bếp trưởng.

Nhưng đáng tiếc lại sinh ra ở thời đại này, không cần dùng đến.

Sau khi ăn sáng xong, Phong Vân nói với Phong Tiểu Lan và viện trưởng rằng mình phải đi xa một chuyến, hai người họ không nữ, nhưng cũng không nói gì thêm.

Đây là quyết định của Phong Vân, bọn họ sẽ không can thiệp, mà sẽ ủng hộ vô điều kiện.

Chương 93: Siêu cấp hung thú, Bạch Hồ!

Chương 93: Siêu cấp hung thú, Bạch Hồ!

Phong Vân ra khỏi cứ địa Tinh Diệu, đi về phía bắc.

Ven đường căn bản là không có đường, có rất nhiều quái thạch nằm dày đặc bên đường, rừng cây um tùm, trong đó có rất nhiều hung thú đã vượt qua sự tưởng tượng.

Trong phạm vi ngàn dặm, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy một số võ giả.

Phần lớn đều là võ giả Cực Hạn, hơn nữa còn là một tổ đội.

Những tiểu đội săn thú này đều là những người tinh anh nhất trong cứ địa Tinh Diệu, có sức chiến đấu cao cấp nhất trong cứ địa.

Mà bọn họ chỉ dám xâm nhập trong phạm vi ngàn dặm mà thôi, không dám đi sâu vào trong, nếu không chắc chắn sẽ phải chết.

Khu rừng Dạ Tuyết được coi là một nơi nuôi dưỡng của cứ địa Tinh Diệu, những hung thú ở bên trong sẽ được kiểm kê theo định kỳ, thuộc quyền sở hữu của địa phương.

Mà ở địa vực này không biết thuộc về địa phương nào, hiếm khi có võ giả nào dám đặt chân tới đây.

Cho dù dám đến đây cũng chỉ ở một ngày mà thôi, tuyệt đối không ở qua đêm, nếu không thì chỉ sợ sẽ không thấy được mặt trời vào ngày hôm sau.

Phong Vân vẫn chưa dừng lại, hắn vẫn luôn đi sâu vào trong, lúc đi tới 5000 km thì trên cơ bản đã không còn nhìn thấy võ giả nào.

Cấp bậc và số lượng của hung thú cũng không ngừng trở nên cao hơn, nhiều hơn.

Ngay từ đầu hắn còn có thể thông dong đối phó, thế nhưng càng về sau, cuối cùng còn đụng phải một con hung thú đạt tới cấp chín tầng đỉnh phong, nó chỉ còn một bước nữa đã đạt đến cấp Lĩnh Chủ.

Nếu không phải hắn dùng năng lực thiên phú Hắc Âm cùng năng lực chạy trốn trong chớp mắt, chỉ sợ đã sớm chết trong tay nó rồi.

Mà lúc này đây, Phong Vân đã đi sâu vào 1 vạn km. Nếu thật sự dám đi sâu vào nơi này, chỉ sợ cũng chỉ có võ giả cấp Tiên Thiên hoặc cường giả trở lên.

Lúc này, ở trước mặt hắn, chính là những cây cối còn rậm rạp, to lớn hơn rất nhiều so với khu rừng Dạ Tuyết.

Mặc dù vẫn chưa tiến vào, thế nhưng Phong Vân đã cảm nhận được hơi thở dày đặc của hung thú ở bên trong, số lượng đó rất nhiều quả thật khiến người khác phải tê cả da đầu.

Hít sâu một hơi, vận chuyển nguyên lực thuộc tính Hắc Âm, ngay lập tức bao phủ tất cả hơi thở quanh người hắn, mà sau đó lần trốn không một tiếng động ở trong không khí.

Mượn năng lực thiên phú Hắc Âm và năng lực thiên phú Không Gian, Phong Vân thành công lần vào trong khu rừng nguyên sinh, không có bất kỳ hung thú nào phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

Muôn tìm mạch khoáng nguyên lực, đây là một việc không hề dễ dàng.

Chỉ có những người có thiên phú tìm kiếm bảo vật, hoặc là những người nắm giữ thiên phú Linh Hồn mới có thể tìm kiếm chuẩn xác mạch khoáng nguyên lực.

Mà những người khác, cũng chỉ có thể dựa vào sự biến hóa nồng độ nguyên lực để phán đoán đại khái, chỉ có điều cách này có sai số về hàm lượng rất lớn, nếu tiến hành thao tác trên thì rất khó có hiệu quả.

Phong Vân cũng dùng phương pháp này, dọc theo con đường này, hiệu quả thật sự rất nhỏ bé, thậm chí còn gặp nguy hiểm.

Lần đó đụng phải hung thú cấp chín tầng đỉnh phong, cũng chính vì như vậy, nhưng cũng không còn biện pháp nào tốt hơn.

Tìm hơn nửa ngày, nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

Phong Vân tìm một nơi tương đối an toàn yên tĩnh rồi dừng lại, lấy hộp đồ ăn, thuận tiện bổ sung nguyên lực đã bị tiêu hao trong cơ thể.

Hắn vẫn luôn phát động năng lực hắc ám và không gian, chắc chắn sẽ rất tiêu hao nguyên lực trong cơ thể.

Từ trong chiếc nhẫn không gian lấy ra mấy hộp cơm mà chị Tiểu Lan đã làm cho hắn, Phong Vân bắt đầu ăn say sưa.

"Xẹt!"

Đúng lúc đó, đột nhiên có một ánh sáng trắng lóe lên trước mặt hắn, điều này đã làm cho Phong Vân phải giật mình.

Thứ gì vậy?

Đợi đến khi hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách hắn một trăm mét, có một con tiểu miêu màu trắng đang dùng chân trước cầm lấy một chiếc đùi gà, đang liên tục gặm nhấm.

Tiểu miêu màu trắng?

Phong Vân hoài nghi ánh mắt mình đã xảy ra vấn đề, ở trong một khu rừng vạn thú cực kỳ nguy hiểm như thế này, lại xuất hiện một con tiểu miêu màu trắng.

Không đúng!

Tại sao một con tiểu miêu bình thường lại có một tốc độ nhanh đến như vậy.

Tốc độ vừa mới lóe lên lúc nãy, Phong Vân tự hỏi bản thân mình cũng không đuổi kịp, thật sự rất nhanh.

"Meo meo..."

Rất nhanh mèo con màu trắng đã ăn xong đùi gà, mà sau đó ngược cái đầu nhỏ, giương mắt nhìn chằm chằm Phong Vân, nói đúng hơn là đang nhìn hộp cơm trong tay hắn.

Vẻ mặt Phong Vân khẽ động, nhẹ nhàng đặt hộp cơm ở phía trước.

Xẹt!

Một ánh sáng trắng lóe lên, một giây sau, tiểu miêu màu trắng đã xuất hiện ở trước mặt hắn, tốc độ đó thật sự rất kinh người.

Ánh mắt của Phong Vân nhìn chăm chú con tiểu miêu ở trước mắt, rất nhanh hình chiếu nó trên tấm gương, ngay lập tức từng hàng thông tin hiện ra.

【Hung thú hình chiếu】 : Bạch HỔ (còn nhỏ)

【Cấp bậc】 : Hung thú cấp bảy

【Roi xuống】 : Thịt Bạch HỔ, da lông Bạch HỔ, xương cốt Bạch HỔ, đôi mắt Bạch HỔ, huyết mạch thiên phú (vẫn chưa thức tỉnh), thiên phú hệ Phong cấp cao, thiên phú hệ Kim cấp cao.

Cái đêch, Bạch HỔ!

Phong Vân nhìn thấy tên chính thức của tiểu miêu, suýt chút nữa đã nói tục.

Trong truyền thuyết, Bạch HỔ có sát khí ngập trời, dáng vẻ khí thế đều giống như một ngọn lửa hung ác, chính là siêu cấp hung thú cao cấp nhất, thế nhưng vật nhỏ chỉ to như bàn tay ở trước mặt này lại chính là Bạch HỔ đó sao?

Phong Vân kinh ngạc đến ngây người.

Thế nhưng tấm gương sẽ không nhầm lẫn, rất rõ ràng, tiểu miêu dễ thương ở trước mắt này chính là con Bạch HỔ siêu cấp hung thú kia.

"Là vì huyết mạch thiên phú vẫn chưa thức tỉnh sao?"

Trong lòng Phong Vân thầm nghĩ.

Chỉ có điều Bạch Hồ vẫn chưa được thức tỉnh này, trên người nó có hai thuộc tính thiên phú cấp cao, nếu như được thức tỉnh, vậy thì nó có thể giải thích được.

Phong Vân biết, những siêu cấp hung thú giống như Bạch Hồ, thiên phú sẽ không định hình, rất có thể sau này sẽ tiến hành lột xác, không thể dùng lý lẽ thông thường để suy đoán được.

"Chỉ có điều tại sao con Bạch Hồ này lại tới chỗ của ta, thật sự là bị hộp cơm thu hút đến đây sao?"

Lắc đầu, Phong Vân cũng không hiểu rõ, chẳng lẽ nó chính là một vật nhỏ tham ăn?

Mà lúc này đây, hắn cảm thấy có một sức mạnh khổng lồ đang kéo chân mình, sức lực đó rất lớn, cho dù là Phong Vân cũng cảm thấy rất nặng.

Lúc này, hắn đã khẳng định, tiểu miêu ở trước mắt chính là một con Bạch Hồ con.

Sức lực lớn như vậy, những hung thú bình thường không thể đạt tới được.

"Meo meo..." Tiểu Bạch Hồ không ngừng dụi vào ống quần của Phong Vân, móng vuốt nhỏ còn chỉ vào hộp cơm đã trống rỗng, ý nói là: Ta vẫn muốn nữa.

"Thật đúng là một vật nhỏ tham ăn."

Phong Vân nở nụ cười bất đắc dĩ, lập tức lấy ra mấy hộp cơm nữa.

"Ta cho ngươi ăn cũng được, nhưng ngươi phải dẫn ta đi tìm mạch khoáng nguyên lực, ngươi chính là hung thú ở nơi này, nhất định sẽ biết ở

đâu có mạch khoáng nguyên lực, dẫn ta đi tới đó những thứ này đều là của người."

Nói xong, hắn lại lấy ra mười mấy hộp cơm, nhẹ nhàng mở ra, ngay lập tức mùi thơm tỏa ra xung quanh, làm cho người khác phải chảy nước dãi.

Con Tiểu Bạch Hồ này rất thông minh, Phong Vân biết nó có thể hiểu lời mình nói.

Quả nhiên, sau khi Tiểu Bạch Hồ nghe xong, lại ngửi thấy mùi thơm cực kỳ mê người kia, cái đầu nhỏ lập tức gật gù mãnh liệt, bộ dạng giống như muốn lấy lòng ta.

"Meo meo..."

Sau đó, nó lập tức vùi đầu vào trong đồ ăn, vừa phát ra tiếng kêu meo meo vừa thưởng thức đồ ăn ngon.

Phong Vân có chút im lặng, quả thật nha đầu này làm gì giống siêu cấp hung thú Bạch Hồ chứ, đây đúng là một con tiểu miêu mà.

Chương 94: Nguyên lực mạch khoáng, thỏa thích hấp thu!

Chương 94: Nguyên lực mạch khoáng, thỏa thích hấp thu!

"Meo meo meo. . ."

Một góc trong sơn cốc bỗng xuất hiện một thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi, ngũ quan tuấn mỹ, thân thể thon dài.

Trên bờ vai của hắn có một chú mèo con màu trắng dễ thương đang không ngừng kêu meo meo. Nếu như còn ở thời hiện đại hòa bình, nó tuyệt đối sẽ trở thành sủng vật siêu hot khắp cộng đồng mạng.

"Người nói mạch khoáng nguyên lực ở ngay trong sơn cốc này?"

Phong Vân nghi hoặc nhìn về phía con bạch hổ nhỏ trên vai.

Bạch hổ meo meo hai tiếng, mạnh mẽ gật gật cái đầu nhỏ.

Phong Vân lập tức dời ánh mắt. Hắn tỉ mỉ cảm ứng chấn động của nguyên lực trong sơn cốc này. Một lát sau, quả nhiên phát hiện có sự khác biệt.

Nơi này, chấn động của nguyên lực từng giây từng phút đều biến hóa, lúc đậm đặc lúc lại thưa thớt, giống như đang chuyển động vậy.

Nhưng ở nơi này nồng độ nguyên lực nhất mông manh nhất cũng nhiều hơn bên ngoài gấp bội.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức nắm lấy một nắm đất đen trên mặt đất, quả nhiên cảm nhận được nguyên lực ở bên trong, tuy rằng rất ít, nhưng lại tinh thuần không gì sánh được.

Độ tinh khiết này tuyệt đối vượt xa nguyên lực trong tự nhiên.

"Xem ra là thật sự có. . ."

Phong Vân hít sâu một hơi, khí huyết toàn thân lập tức sôi trào. Thần Bá Thể Công và Kim Cương Bất Diệt Công viên mãn đồng thời vận chuyển, khí tức khủng bố không gì sánh được bắt đầu ngưng tụ.

Một giây sau, tay phải hắn nắm thành quyền hung hăng đập xuống mặt đất dưới chân.

Ầm ầm! !

Tiếng chấn động kịch liệt vang lên, cuồng bạo khói bụi cuốn lên, dũng mãnh lao ra bốn phương tám hướng, khiến cây cối bốn phía đều điên cuồng rung lắc.

"Meo meo meo. . ."

Hai cái móng vuốt nho nhỏ của Bạch Hồ con gắt gao bám lên y phục trên bờ vai Phong Vân. Lông thú màu trắng toàn thân bị gió thổi bạt hết về sau.

Rắc rắc rắc. . .

Một loạt tiếng vỡ vụn truyền ra. Lấy vùng đất mà nắm tay Phong Vân rơi xuống làm trung tâm, từng khe nứt to lớn nhanh chóng mở rộng ra ngoài.

Sau một khắc, mặt đất khắp sơn cốc trực tiếp nứt vỡ.

Bị Phong Vân dùng một quyền đánh tan vỡ biến mất!

Khi khói bụi đầy trời bị thổi tan, hấn nhẹ nhàng nhảy xuống. Dưới lớp bùn đất của hố sâu to lớn kia có hào quang nhàn nhạt như ẩn như hiện.

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời. Hấn vung tay lên, trực tiếp lật tung tầng bùn đất ở mặt ngoài kia.

Bùn đất bị hất đi, một tầng hào quang óng ánh nhất thời đập vào mi mắt. Đó là một tầng nham thạch tỏa ra sắc trắng nhàn nhạt, óng ánh trong suốt. Khi ánh mắt hấn quét vào chỗ sâu bên trong tầng nham thạch kia, nhìn thấy lên từng khối tinh thạch màu trắng đang được khám nạm lên đó.

Giống như từng khối bảo thạch xếp chồng lên nhau, chiếu sáng lấp lánh.

Đá nguyên lực!

Phong Vân thấy một màn như vậy, hô hấp hơi ngừng lại, rốt cuộc cũng đã tìm được mạch khoáng đá nguyên lực này!

"Ha ha, nhóc con, cảm ơn ngươi."

Phong Vân rất vui vẻ, nhịn không được xoa xoa cái đầu nhỏ của Bạch Hồ con trên bờ vai. Xem chừng hồ con không vừa lòng, khẽ meo hai tiếng rồi duỗi móng vuốt nho nhỏ ra kháng nghị.

"Sờ cái đầu mà thôi, nhỏ mọn như vậy làm gì hả. Đây, đây là phần thưởng cho ngươi đấy."

Phong Vân lại lấy từ trong nhẫn không gian ra rất nhiều com hộp, đều đưa cho Bạch Hồ con.

Hồ con kêu lên tiếng kêu vui sướng, nhanh như chớp ôm lấy những hộp com này chạy sang bên cạnh, bắt đầu vui thích hưởng thụ.

Phong Vân cũng không thèm để ý tới nó, trực tiếp ngồi lên trên lớp quặng nguyên lực này, song chưởng duỗi ra, đặt lên phía trên, đồng thời vận chuyển công pháp của sáu loại hệ bên trong cơ thể.

Hắn có thêm một cái không gian thiên phú, thế nhưng không đánh rơi ra được công pháp thuộc tính Không Gian. Bởi vậy hiện tại bên trong cơ thể hắn cũng vẫn chỉ có sáu lỗ xoáy nguyên lực. Nguyên lực không gian trong cơ thể hắn vẫn còn rơi vào trạng thái tán loạn.

Ong!

Lần này, Phong Vân không hề cố kỵ mà tăng tốc một cách triệt để, toàn diện, ngồi trong hố sâu điên cuồng hấp thụ nguyên lực của mạch khoáng này.

Có thể rõ ràng trông thấy nguyên lực ở xung quanh hắn cũng dần dần hội tụ lại, chậm rãi hình thành một cái kén bằng tia sáng to lớn, hoàn toàn bao phủ lấy cả người hắn.

Nguyên lực trong đá nguyên lực không phân biệt thuộc tính, cũng chính là, có thể được bất kỳ thuộc tính nào hấp thụ chuyển hóa. Bởi vậy cho nên sáu cái lỗ xoáy có thể đồng thời hấp thụ.

Hơn nữa nguyên lực này còn cực kì tinh thuần, căn bản cũng không cần phải tinh lọc thêm nữa, có thể so với một cái Tụ Nguyên Trận cỡ lớn.

Phong Vân lần đầu tiên cảm thấy hấp thụ nguyên lực hóa ra lại có thể phê như vậy, loại cảm giác không cần cố kỵ chút gì này thật sự là quá thoải mái.

Thánh Nguyên Tháp trong cứ địa căn bản không thể so sánh với nơi này, không cách nào thỏa mãn "khẩu vị" của hắn.

Phong Vân điên cuồng hấp thu như vậy, sáu lốc xoáy nguyên lực cực lớn trong cơ thể hắn lấy tốc độ mắt thường cũng có thể trông thấy mà không ngừng tăng trưởng.

Hắn cảm thấy, một tháng thời gian đã đủ để nguyên lực của hắn đạt tới cực hạn.

Đến lúc đó, Phong Vân cảm thấy chiến lực của hắn lại có thể tăng lên rất nhiều.

Một tháng thời gian trôi qua rất nhanh.

Một ngày.

Xa xa truyền đến hai tiếng xé gió, tốc độ vô cùng nhanh, chỉ trong nháy mắt đã đi tới khoảng không trên đỉnh sơn cốc.

Đó là hai bóng người một lớn một nhỏ.

Nhìn kỹ, bóng dáng đứng phía trước là một vị nữ tử thân mặc chiến giáp màu xanh, tư thế hiên ngang, dáng người cao gầy. Chỉ có điều lúc này trên mặt nàng tràn ngập vẻ kinh hoàng.

Đơn giản là bởi vì phía sau nàng có một hung thú cực kì to lớn đang đuổi theo.

Đây là một hung thú tương tự như sư tử nhưng lại mọc cánh. Chính là hung thú cấp tám, Dực Sư Thú!

"Gào. . ."

Dực Sư Thú đi đến khoảng không trên đỉnh sơn cốc, hai cánh to lớn liên tục vỗ, hung uy kinh không đồ ập xuống, chèn ép tới mức nữ võ giả đang chạy trốn kia run rẩy cả người.

Sau đó, trên đỉnh đầu nàng liền xuất hiện một cái móng vuốt vô cùng to lớn, hung hăng vồ xuống người nàng, bao trùm trọn cả sơn cốc.

Thân thể nữ võ giả dưới sức ép cường đại của gió lốc, không thể khống chế mà ngã xuống dưới sơn cốc.

Trên mặt nàng nhất thời lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Nhưng đúng lúc đó, bỗng nhiên có tiếng rít hùng hậu vang lên.

Sau một khắc, một vệt kiếm quang óng ánh đến cực hạn phóng thẳng lên trời, cùng với một luồng kiếm chí ý cảnh mênh mêng, lướt qua bên người nữ võ giả, trực tiếp chém về phía Dục Sư Thú ở trên cao.

Kiếm ý!

Nữ võ giả tròn to hai mắt, từ vệt kiếm quang kia nàng phảng phất cảm nhận được ý cảnh trăm thiên diệt địa. Vào thời khắc này, nàng cảm thấy chính mình nhỏ bé không gì sánh được.

"Gào——! !"

Lại một tiếng hung thú gào rống kịch liệt truyền ra. Chỉ có điều tiếng gào thét lần này lại tràn ngập sợ hãi cùng thê lương.

Một giây sau, hết thảy lặng yên dừng lại.

Bởi vì kiếm quang kia bay tới trực tiếp chém Dục Sư Thú từ móng vuốt đến đầu óc thành hai nửa.

Phụt!

Phảng phất như cả thiên địa đều nổi liền thành một đường, kiếm quang lóe lên Dục Sư Thú liền đầu một nơi thân một nơi, kiếm khí sắc bén khủng

bổ thậm chí còn chém tan lớp sương trắng tràn ngập trên đỉnh khu rừng!

Từ xa nhìn lại, cực kỳ tráng lệ.

Một màn này khiến mấy võ giả từ xa đang chạy tới thấy được, không khỏi sửng sốt cả người.

"Kiếm ý thật mạnh!"

"Xem ra có người ra tay rồi. Đi, đi qua nhìn xem Tiểu Mộng có sao không."

"Đi! Tăng tốc độ!"

Mấy người lập tức tăng tốc, lao về phía sơn cốc.

...

Trong sơn cốc.

Nữ võ giả trợn mắt há mồm nhìn thiếu niên tuấn mỹ đang từ trong hồ sâu đi ra, biểu tình trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

Chương 95: Võ giả Tiên Thiên!

Chương 95: Võ giả Tiên Thiên!

"Người. . ."

Nữ võ giả nhìn thiếu niên tuấn mỹ tay cầm chiến kiếm từ trong hố sâu đi ra, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Nàng không dám tin, võ giả cường đại vừa rồi dùng một kiếm đã chém giết hung thú cấp tám Dực Sư Thú, lại chỉ là một thiếu niên nhìn qua trẻ tuổi đến như vậy!

"Chỉ là võ giả cực hạn?"

Phong Vân nhìn qua, khi hắn phát hiện nữ võ giả trước mắt mới là võ giả cực hạn liền cảm thấy hơi bất ngờ.

Thông thường, chỉ có võ giả Tiên Thiên mới dám xâm nhập vào sâu trong vạn thú sơn mạch như thế này.

Lẽ nào cũng có năng lực đặc thù giống như hắn?

Nghĩ vậy, Phong Vân lập tức tập trung ánh mắt, nhìn về phía nữ võ giả kia.

Tinh!

【 Hình chiếu người 】 : Đới Thanh Mộng

【 Tuổi tác 】 : 20 tuổi

【 Cảnh giới 】 : võ giả cực hạn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Tam giai 《 Điệp Ảnh Bộ 》 , võ kỹ Tam giai 《 Phong Ba Quyền 》 , công pháp Tam giai 《 Phong Linh Quyền 》 , Phong Hệ thiên phú cao cấp, một bộ chiến giáp hạ phẩm Thanh Linh giáp. . .

Đưa mắt nhìn qua, Phong Vân liền phát hiện cô gái tên Đới Thanh Mộng này mặc dù không có thiên phú đặc thù gì, nhưng lại có được một cái Phong Hệ thiên phú cao cấp.

Khó trách mới hai mươi tuổi đã tấn thăng đến võ giả cực hạn.

"Không nghĩ tới thoáng cái đã lấy được hình chiếu của hai người có Phong Hệ thiên phú cao cấp, cùng một người có Kim Hệ thiên phú cao cấp."

Phong Vân nhìn hình chiếu trong gương khoảng thời gian gần đây, nội tâm âm thầm vui vẻ.

Nếu như còn tiếp tục ngây ngốc trong cứ địa Tinh Diệu, làm sao có thể lấy được hình chiếu của mấy người có thiên phú cao cấp này chứ.

"Hy vọng có thể mau chóng đánh ra Phong Hệ thiên phú cao cấp. Nếu như vậy ta cũng có thể phi hành rồi."

Đạp không phi hành, đây chính là mộng tưởng của mỗi một nhân loại, cho dù là ở kiếp trước hay hiện tại.

Mà khi hắn còn đang âm thầm suy nghĩ, nữ võ giả đối diện Đới Thanh Mộng cũng đang tỉ mỉ đánh giá Phong Vân, lại phát hiện căn bản không nhìn ra cảnh giới của đối phương.

Rõ ràng đứng ngay trước mắt nhưng lại giống như ngấm hoa trong sương mù, mịt mù khó nhìn.

"Xin chào, ta là Đới Thanh Mộng. Vừa rồi cảm ơn ngươi, nếu không ta chết chắc rồi."

Tuy rằng trong lòng cảm thấy kinh ngạc, nhưng Đới Thanh Mộng vẫn rất sáng khoái nói lời cảm ơn, có chút hoảng hốt khi nghĩ lại nên hơi le lưỡi.

"Khách sáo rồi. Ta chỉ không muốn để móng vuốt của nó đụng phải ta mà thôi."

Phong Vân trả lời.

"Không biết ngươi tên là gì?" Đới Thanh Mộng dò hỏi.

"Phong Vân."

"Phong Vân, ngươi mạnh thật đó. Một kiếm chém chết hung thú cấp tám, quá lợi hại!"

Đới Thanh Mộng cho tới bây giờ vẫn còn thán phục không dứt.

Phong Vân cười cười, không nói gì.

Hắn hút khô mạch khoáng nguyên lực bên dưới, rốt cuộc cũng thành công tăng cường nguyên lực trong sáu lỗ xoáy nguyên lực trong cơ thể lên tới cực hạn, chiến lực cũng được đề thăng mạnh hơn gấp mấy lần.

Còn có ba thành kiếm ý kia của hắn nữa, thế nên mới có thể dùng một kiếm chém chết hung thú cấp tám Dục Sư Thú.

Hiện tại Phong Vân đối mặt với võ giả thuộc tính cực hạn, đã có thể dễ dàng đánh bại.

Sau đó, hắn đi về phía thi thể Dục Sư Thú ở bên cạnh, cũng lấy hình chiếu.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Dục Sư Thú

【 Phẩm giai 】 : hung thú cấp tám

【 Roi xuống 】 : Máu thịt Dục Sư Thú, xương cốt Dục Sư Thú, hai cánh Dục Sư Thú, Phong Hệ thiên phú trung cấp, Kim Hệ thiên phú trung cấp.

Dục Sư Thú này thể mà cũng có được song hệ thiên phú, mặc dù chỉ là trung cấp, nhưng kết hợp lại cũng có uy lực cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa, về cơ bản nó đã có thực lực mạnh mẽ hơn võ giả nhân loại đồng cấp, cho nên Đới Thanh Mộng mới không thể địch lại Dục Sư Thú này.

Đương nhiên, cũng có một phần do Đới Thanh Mộng không quá am hiểu chiến đấu.

Lúc này, Phong Vân hơi đổi sắc mặt, nhìn về phía bên ngoài sơn cốc. Ở chỗ đó, bốn bóng dáng đang nhanh chóng lướt tới, tốc độ cực nhanh.

Chỉ chốc lát sau đã đi tới phụ cận.

Đó là bốn nam tử, tuổi từ ba mươi đến bốn mươi tuổi, nhưng bọn hắn đều có một đặc điểm chung, đó chính là đều là võ giả Tiên Thiên.

"Tiểu Mộng, ngươi không sao chứ?"

Bốn người vừa đến sơn cốc, nhìn thấy nữ võ giả Đới Thanh Mộng liền lập tức chạy qua, mặt mũi tràn đầy lo lắng.

"Người nói người bay qua bay lại trong vạn thú sâm lâm làm cái gì hả? Nếu như người xảy ra chuyện gì, chúng ta biết ăn nói thế nào với cha người chứ! Người còn là thiên tài đệ nhất của gia tộc các người đấy."

"Ai da, Lý thúc, ta biết sai rồi mà. Có người ngoài ở đây, cho ta chừa chút mặt mũi đi mà."

Đới Thanh Mộng bị răn dạy rất ngại ngùng, vội vàng chỉ chỉ Phong Vân đứng bên cạnh, giới thiệu: "Giới thiệu với các người, vừa rồi chính là Phong Vân, vị này đã cứu ta, một kiếm chém chết Dục Sư Thú."

Nghe được lời này của Đới Thanh Mộng, trong mắt bốn người hiện lên một vệt kinh ngạc. Chỉ nhìn một cách đơn thuần khuôn mặt Phong Vân, giống như là cậu trai nhà bên vậy.

Có điều sau khi tỉ mỉ quan sát bọn họ liền phát hiện điểm đặc biệt. Thiếu niên trước mắt này, bọn họ lại không phát hiện được mảy may khí tức nào.

Điều này chứng tỏ đối phương hoặc là tu hành công pháp liễm tức cực kỳ cao cấp, hoặc là có được bảo vật che đậy khí tức, lại hoặc là có được tu chất thiên phú Hắc Âm.

Cho dù là loại nào, cũng đủ để bọn họ phải chú ý.

Mà lúc này, Phong Vân từ lâu đã âm thầm lấy hình chiếu của ba người.

【 Hình chiếu người 】 : Lý Tuân

【 Tuổi tác 】 : 38 tuổi

【 Cảnh giới 】 : võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Tam giai 《 Liệt Không Cửu Kích 》 , võ kỹ Tam giai 《 Suất Bi Thủ 》 , công pháp Tam giai 《 Bạch Hạc Phù Ảnh

Công 》 , một thanh tinh đao cấp bậc bảo khí trung phẩm, Đao Đao thiên phú cấp thấp, Hỏa Hệ thiên phú trung cấp.

【 Hình chiếu người 】 : Vạn Quốc Định

【 Tuổi tác 】 : 36 tuổi

【 Cảnh giới 】 : võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Tam giai 《 Chỉ Kiếm Pháp 》 , võ kỹ Tam giai 《 Thất Tinh Bộ 》 , công pháp Tam giai 《 Đại Phù Đồ Phổ 》 , một thanh Vô Tận Đao bảo khí trung phẩm. . .

. . .

Phong Vân nhìn dãy vật phẩm rơi xuống của bốn vị võ giả Tiên Thiên này, không khỏi âm thầm lắc đầu, quá bình thường, cũng không gây hứng thú cho hắn khiêu chiến.

Từ điểm này có thể thấy được, bốn vị võ giả Tiên Thiên này nhất định là đến từ cứ địa cấp ba, bởi vì trên người bọn họ không hề nhìn thấy công pháp tứ giai hoặc công pháp gì lớn hơn.

Lúc này, Lý Tuần, có vẻ như là thủ lĩnh trong bốn người đi tới, chấp tay với Phong Vân, biểu thị cảm ơn.

Phong Vân lắc đầu, "Ta chỉ là tự bảo vệ mình mà thôi, không tính là ân cứu mạng."

"Tiểu huynh đệ khách khí rồi. Nếu không phải ngươi, chúng ta sẽ phải áy náy chết mất. . ."

Mấy người rất dễ gần, thuộc loại như đã quen từ trước vậy.

Mấy câu nói liền quen thuộc lẫn nhau.

Thông qua trò chuyện, Phong Vân biết mấy người kia đều là đến từ một nơi tên là cứ địa Nam Giang.

Cứ địa này hẳn biết. Cũng là cứ địa cấp ba, thuộc quản lý của cứ địa Giang Hải, cách cứ địa Tinh Diệu ít nhất cũng có mười mấy vạn dặm.

Mấy người kia vậy mà một đường đi qua mười mấy vạn dặm đến chỗ này, khiến hẳn rất là hiếu kỳ.

"Chúng ta tới nơi này là vì muốn tìm một gốc Cửu Diệp Linh Chi về cứu chữa cho một vị bằng hữu, cũng chính là phụ thân của nha đầu này."

Lý Tuân không e dè, nói thẳng.

Chương 96: Nhất định hình chiếu một lượt!

Chương 96: Nhất định hình chiếu một lượt!

Cửu Diệp Linh Chi chính là linh dược biến dị sau khi thiên địa đại biến, nghe nói công hiệu của nó có thể "Cải tử hồi sinh".

Đương nhiên, vừa nghe thấy đã biết là giả, chỉ có điều nó đúng là thánh phẩm chữa thương nhất đẳng.

Chỉ có điều thứ làm cho Phong Vân cảm thấy hứng thú, thực sự không phải là Cửu Diệp Linh Chi này, mà là gốc rễ của nó, bên trong ẩn chứa Chí Dương chi khí, nếu có thể luyện hóa có thể gia tăng khí huyết cho võ giả.

Bây giờ nguyên lực của hắn đã đạt tới cực hạn, nếu như có thể sẽ trực tiếp đột phá, đạt tới tầng võ giả Cực Hạn.

Chẳng qua Phong Vân cũng không cam lòng cho lắm, hắn muốn chuẩn bị rèn luyện khí huyết, gân cốt và lực phủ ngũ tạng đến trạng thái cực hạn, sau đó sẽ tiến hành đột phá.

Cho nên gốc rễ của Cửu Diệp Linh Chi này, hắn vẫn cảm thấy rất có hứng thú.

Sau đó, ở trong sơn cốc, nhóm người của bọn họ bắt đầu nướng thịt của Dực Sư Thú lên mỹ thực.

"Meo meo meo..."

Tiểu Bạch Hồ từ một bên vọt ra ngoài, không ngừng đảo quanh Dục Sư Thú, liên tục nuốt nước miếng, dáng vẻ đó thật sự rất đáng yêu.

"Ây ya, mèo con đáng yêu quá."

Đới Thanh Mộng nhìn thấy một con vật đáng yêu như vậy, tim đã sắp tan chảy, nhanh chóng xông qua đó, đang muốn vươn tay ôm Tiểu Bạch Hồ vào trong lòng của mình.

Thế nhưng kết quả lại là ánh sáng trắng lóe lên, nàng đã ôm hụt.

Hả?

Cảnh tượng này đã được mấy người Lý Tuần nhìn thấy, vẻ mặt bọn họ không khỏi chấn động, "Huynh đệ Tiểu Phong, sủng vật mèo này của ngươi không phải là một con mèo bình thường."

Dù gì Đới Thanh Mộng cũng là võ giả Cực Hạn, hơn nữa còn có sở trường về tốc độ, vậy mà cũng không bằng con mèo trắng này, điều này đã làm cho bọn họ cảm thấy rất ngạc nhiên.

"Cũng được, ta cũng là vô tình nhặt được nó."

Phong Vân không nói gì thêm, thân phận của Tiểu Bạch Hồ không hề tầm thường, vẫn nên không nói ra thì tốt hơn, đỡ phải gây ra chuyện.

"Ha ha, huynh đệ Tiểu Phong có thiên tư xuất sắc, 14 tuổi đã đạt đến cảnh giới này, còn có sức chiến đấu cao đến như vậy, đủ để xếp thứ hai trong thế hệ trẻ tuổi trong cứ địa chúng ta."

Vạn Quốc Định nhìn Phong Vân thán phục.

"Chỉ có thể xếp thứ hai thôi sao." Nghe thấy như thế, Phong Vân cũng có chút bất ngờ.

"Đúng vậy, mặc dù huynh đệ Tiểu Phong rất mạnh, thế nhưng trong cứ địa chúng ta vẫn còn một quái vật, mới 17 tuổi đã đạt đến võ giả Tiên Thiên, nghe nói còn nắm giữ thiên phú hệ Hỏa và Kiếm Đạo đều là cấp cao, chỉ sợ bốn người chúng ta cũng không tiếp được một chiêu của hắn..."

Lý Tuần cười khỏ nói.

Đối mặt thiên tài cấp quái vật này, thật sự rất đả kích đối với người khác.

17 tuổi đã là võ giả Tiên Thiên, còn nắm giữ hai hệ thiên phú bậc cao, tư chất này quả thật vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ sợ là trước 30 tuổi đã có thể đạt tới tông sư.

"Đáng tiếc không thể gặp mặt một lần."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, thật sự rất muốn hình chiếu đối phương một lượt, sau đó điên cuồng quét cả ngày lẫn đêm!

"Huynh đệ Tiểu Phong đến từ cứ địa Tinh Diệu, ta thấy người cũng là Thiên kiều số một ở trong cứ địa của người, năm tới người và quái vật trong cứ địa chúng ta, có lẽ sẽ gặp mặt nhau trong điện Võ Đạo ở cứ địa Giang Hải."

"Đúng vậy, vẫn chưa hết đâu, dưới trướng cứ địa Giang Hải còn có mười mấy cứ địa bậc ba, những nơi đó đều có sự xuất hiện của Thiên kiều số một ở trong cứ đại của mình, nghĩ đến cảnh tượng lúc đó quả thật tràn đầy cảm giác mong chờ."

Phong Vân nghe thấy những lời bọn họ nói, trong nội tâm cũng rất mong chờ, nếu như có thể hình chiếu những thiên kiều số một này, vậy không phải mình sẽ bộc phát sao.

Những người này đều là những thế hệ trẻ tuổi mạnh mẽ nhất trong căn cứ, mỗi một người ít nhiều cũng sẽ có một số thiên phú đặc thù, nếu như có thể quét những thứ này thuộc về bản thân mình, cảnh tượng đó, thật sự chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy vô cùng hưng phấn rồi.

Sau đó mấy người Lý Tuần muốn mời Phong Vân đi đến cứ điểm của bọn họ để làm khách, nói là đội trưởng của bọn họ sắp tới rồi.

"Đội trưởng của chúng ta sắp tới cứ điểm để tái hợp với chúng ta, hẳn mạnh hơn chúng ta rất nhiều, nếu như không có đội trưởng, chỉ dựa vào mấy người chúng ta sẽ không dám đi tới một nơi xa cứ địa như vậy..."

"Đúng, nhân tiện nói một chút, đội trưởng của chúng ta cũng giống như tiểu huynh đệ ngươi đều là người sử dụng kiếm, nhưng hẳn đã đạt tới đến ba phần kiếm ý rồi!"

Lý Tuần nói với Phong Vân.

Ba phần kiếm ý?

Điều này đã khơi gợi sự hiếu kỳ mãnh liệt của Phong Vân, nếu quả thật vị đội trưởng này mạnh như lời họ nói, vậy thì ta nhất định phải hình chiếu một lượt.

Vì vậy, Phong Vân cùng mấy người Lý Tuần rời khỏi sơn cốc, đi về phía bắc.

Trên đường đi, Đới Thanh Mộng bĩu môi không vui, tức giận nhìn chằm chằm Tiểu Bạch Hồ đang ở trên vai Phong Vân.

Còn nó thì đang liếm móng vuốt của mình, dùng dáng vẻ cực kỳ cao ngạo để nhìn Đới Thanh Mộng, bộ dạng của nó giống như đang nói: Nhân loại ngu xuẩn, không có tư cách đụng vào bồn mèo cao quý.

Phong Vân nhìn thấy cảnh tượng này, vẻ mặt rất bất đắc dĩ, cái con hồ này, à không, cái con mèo này đúng là xấu xa mà.

Tốc độ của đoàn người rất nhanh, không lâu sau đã tiến vào ngàn dặm, đi tới một vùng đất trũng.

Ở chỗ đó, có mấy đỉnh lều vải mọc lên từ mặt đất, tập trung đan xen nhau, khá là che khuất.

Chỉ có điều, ánh mắt của Phong Vân lại tập trung trên một bóng dáng thon gầy ở bên ngoài lều.

Đây là một người đàn ông khoảng 30 tuổi, toàn thân tỏa ra một hơi thở sắc bén, khiến người khác cảm thấy ánh mắt đau nhức như bị đâm nếu nhìn hẳn nhiều.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Phong Vân, người đàn ông kia lập tức nhìn lại.

Cùng lúc đó, một kiếm xông thẳng lên trời, đè ép lên người Phong Vân.

Mấy người Lý Tuân nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vẻ mặt kinh hãi, nhanh chóng nói: "Đội trưởng, tiểu huynh đệ là người một nhà!"

Hắn vẫn chưa nói xong, phun ra một cỗ kiếm ý, chém tất cả mọi thứ, sắc bén không thể ngăn cản được.

Mấy người Lý Tuân nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tròng mắt cũng sắp rớt ra ngoài rồi.

Vị huynh đệ Tiểu Phong ở trước mắt này, vậy mà cũng nắm giữ ba phần kiếm ý!?

Bọn họ vẫn cho là đối phương chỉ lĩnh ngộ kiếm ý mà thôi, dù sao ở độ tuổi này, lĩnh ngộ kiếm ý đã rất lợi hại rồi.

Thế nhưng không nghĩ tới, vậy mà cũng đạt tới ba phần!

"Àm——!!"

Hai cỗ kiếm ý ở trong không khí va vào nhau, ai cũng không làm gì được nhau, cuối cùng sau khi triệt tiêu lẫn nhau, từng người tản đi, biến mất không còn bóng dáng.

"Đại ca, vị huynh đệ Tiểu Phong này đã cứu Tiểu Mộng..."

Mấy người Lý Tuân tiến lên phía trước, giải thích với người đàn ông kia.

Mà lúc này, Phong Vân sớm đã lén lút đến gần trong phạm vi trăm mét, hình chiếu người đàn ông này vào trong gương.

【Người hình chiếu】 : Đới Thiên Ân

【Độ tuổi】 : 35

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp ba 《Phù Quang Lược Ảnh Kiếm》, võ kỹ cấp ba 《Trát Nhãn Kiếm Pháp》, võ kỹ cấp bốn 《Hành Không Thủ Kiếm Thuật》, công pháp cấp ba 《Xích Hỏa Công》, thiên phú Kiếm Đạo cấp cao, thiên phú hệ Hỏa cấp thấp, ba phần kiếm ý, một thanh trung phẩm bảo khí Thiên Hỏa Kiếm...

Quyết định!

Phong Vân thấy được một cột roi xuống kia, ánh mắt lập tức phát sáng, không nghĩ tới đối phương không chỉ có ba phần kiếm ý, còn có thiên phú

Kiếm Đạo cấp cao, mà quan trọng là hẳn còn chứng kiến một môn kiếm kỹ cấp bốn!

Chương 97: Kiểm ý, sáu thành!

Chương 97: Kiểm ý, sáu thành!

Tâm tình Phong Vân rất tốt, chuyện này ra ngoài cho đến bây giờ có thể nói thu hoạch được mạnh hơn rất nhiều so với việc hấn đọi ở trong cứ địa Tinh Diệu.

Xem ra, quả nhiên đi ra ngoài là một lực chọn cực kỳ đúng đắn.

Tuy rằng cứ địa Nam Giang và cứ địa Tinh Diệu đều là cứ địa cấp ba nhưng chênh lệch cũng rất lớn.

Theo Phong Vân biết, cứ địa Nam Giang thế nhưng có hai vị tông sư trấn giữ, mạnh hơn cứ địa Tinh Diệu rất nhiều.

Mà cứ địa Tinh Diệu, chỉ có duy nhất một vị tông sư, mà còn là từ bên ngoài nhảy dù vào, nói là trấn giữ, nhưng thật ra đại đa số thời gian đều không ở trong cứ địa, cũng chỉ treo cái tên gọi mà thôi.

Về điểm này, không chỉ có chuyện tông sư mà theo số lượng võ giả Tiên Thiên cũng có thể nhìn ra đâu là số một đâu là số hai.

Cứ địa Tinh Diệu số võ giả Tiên Thiên một tay cũng có thể đếm hết, hơn nữa còn rất khó tìm, đều được xem như báu vật.

Mà cứ địa Nam Giang, cứ địa mà trước đây bọn Lý Tuân nói, cũng phải có hơn ngàn người, chênh lệch ở bên trong đã rất rõ ràng.

Lúc này.

Đới Thiên Ân đi tới, hướng về phía Phong Vân chấp tay: "Mới vừa rồi đã mạo phạm, ở nơi sơn dã này khó có được nhìn thấy một vị kiếm khách, có hơi ngửa tay, mong rằng tiểu huynh đệ thứ lỗi."

Hiển nhiên lúc trước chính hắn đã cảm ứng được kiếm ý trên người Phong Vân để lại, cho nên mới nhất thời ngửa tay, xuất thủ với Phong Vân.

"Không sao, ta có thể hiểu được."

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, hắn còn phải cảm tạ đối phương đây, dù sao cung cấp cho hắn nhiều đồ tốt như vậy, nào là kiếm ý, nào là thiên phú kiếm đạo, còn có một môn võ kỹ cấp bốn, ngẫm lại đã thấy thoải mái.

"Không nghĩ tới Phong tiểu huynh đệ cũng là ba thành kiếm ý, nhìn lầm rồi, khó trách có thể một kiếm chém Dự Sư Thú kia."

Bọn Lý Tuân cảm khái nói, vừa rồi quả thực bị dọa nhảy dựng.

Sau đó, bọn họ mời Phong Vân vào trong lều vải, lấy thức ăn ngon đặc sản của cứ địa Nam Giang ra chiêu đãi Phong Vân.

Phong Vân đối với mấy cái thức ăn ngon gì đó trái lại không có cảm giác gì quá lớn, nhưng Tiểu Bạch Hổ cũng không giống vậy, hung hăng nhét vào trong miệng mình, bộ dạng kia giống như tám trăm năm chưa được ăn đồ ngon vậy.

Phong Vân nhìn, khoe miệng giật giật, nơi nào giống kẻ tham ăn, rõ ràng là quỷ chết đói đầu thai.

Nếu không phải xem đối phương trong tương lai là siêu cấp hung thú Bạch Hổ thì hắn đã sớm một chưởng đánh bay cái tên quỷ tham ăn này rồi.

Hắn cho là như vậy nhưng mà Đới Thanh Mộng không những không để ý mà ngược lại còn vẻ mặt cười híp mắt nhìn, biểu tình cứu chữa được vẻ mặt.

"Phong tiểu huynh đệ, chúng ta dự định đi vào sâu trong rừng rậm hái Củu Diệp Linh Chi kia, người có muốn đồng hành cùng chúng ta không?"

Lúc này, Lý Triều mở miệng mời Phong Vân.

"Nếu như các người không ngại, ta rất muốn đi xem linh dược trị liệu trong truyền thuyết." Phong Vân buông đồ ăn trong tay xuống nói.

"Ha ha, sao lại để ý, Phong tiểu huynh đệ thực lực cường đại, nhiều hơn một người là thêm một phần trợ lực, chúng ta cảm ơn người còn không kịp nữa."

Nhìn ra được, đám người Lý Tuân Đới Thiên Ân bọn họ là người tốt, hoàn toàn không giống với những tên võ giả giết người cướp của mà Phong Vân đã gặp phải kia."

Phong Vân nắm giữ kiếm ý nên đối với sát ý và địch ý cảm nhận được vô cùng rõ ràng, từ trên người bọn họ, hắn không cảm nhận được những thứ này.

...

Đến tối, Phong Vân dựng lều vải ở bên cạnh.

Bọn họ dự định nghỉ ngơi dưỡng sức một đêm, ngày hôm sau lại xuất phát.

Bên trong lều cỏ, Phong Vân không thể chờ được bắt đầu khiêu chiến hình chiếu.

Đầu tiên là quét Tiểu Bạch Hồ và Đới Thanh Mộng, nhưng mà đáng tiếc một cái chỉ tuôn ra huyết nhục, cái còn lại là tuôn ra " một quả Thu Phu Giai Hương Trác"

Cái này làm mặt Phong Vân đen lại, cái thứ nhất còn có thể, cái thứ hai là cái đồ chơi quý gì?

Đi ra ngoài mạo hiểm lại còn mang theo xà bông thơm, quá thực tế rồi.

Ôm tâm tình im lặng, cuối cùng hẳn quét đến cái hình chiếu cuối cùng, Đới Thiên Ân.

Trong không gian gương, chiến trường bãi cỏ.

Phong Vân thiết lập thực lực của hình chiếu Đới Thiên Ân ở võ giả tầng thứ Cực Hạn nhưng mà tuyệt đối vượt xa võ giả Cực Hạn.

Quét võ giả tầng thứ Cực Hạn Đới Thiên Ân, đương nhiên không cần quá nhiều thời gian.

Rất nhanh, mười phút sau.

Phong Vân một đao chém bay Đới Thiên Ân, kết thúc lần khiêu chiến thứ năm.

"Hy vọng có thể bạo ra đồ tốt."

Hắn yên lặng nói trong lòng, nếu không thì đêm nay coi như là mất toi công rồi.

Đình!

[Chiến đấu với hình chiếu người Đới Thiên Ân thắng lợi]

[Rơi xuống] : Kiếm ý (ba thành)

"Có hiển hóa hay không?"

Thật bạo!

Phong Vân hít sâu một hơi mới miễn cưỡng đè xuống hưng phấn trong lòng, không cần lựa chọn lập tức hiển hóa.

Nơi này cách chỗ đám người Lý Tuân quá gần, dung hợp kiếm ý tạo ra động tĩnh lớn nhất định sẽ kinh động đến bọn họ, Phong Vân cũng không muốn như vậy.

Vì vậy hắn đi ra ngoài lều trại, phát động năng lực thiên phú Hắc Âm và năng lực thiên phú Không Gian, không tiếng động cách xa nơi này, chạy như điên, mãi đến khi cách xa mấy ngàn mét.

Đi đến một ngọn núi nhỏ, ở xung quanh đây Phong Vân cũng không cảm ứng được hung thú lợi hại nào, lúc này mới ngồi xếp bằng xuống, trong lòng mặc niệm nói: "Hiển hóa!"

[Hiển hóa kiếm ý (ba thành)... Hiển hóa bên trong...Hiển hóa hoàn thành...]

Ngâm!

Một tiếng kiếm ngân vang vọng ra, một đạo kiếm quang từ trong không gian tám gương lao tới, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

Sau một khắc, sau lưng hắn tản ra kiếm ý, phong mang thế gian, đồng thời lấy một loại tốc độ gia tăng bằng mắt thường cũng thấy được.

Ba thành rưỡi... Bốn Thành... Bốn thành rưỡi... Năm thành...

Cho đến sáu thành!

Sáu thành kiếm ý hoàn thành, không khí xung quanh Phong Vân thoáng cái nứt vỡ ra, đồng thời núi nhỏ ở dưới chân hắn đang run rẩy, có thể nhìn thấy rõ ràng, ở trên mặt núi xuất hiện từng đường từng đường kiếm khùng bố.

Im hơi lặng tiếng, nghe rợn cả người.

Động tĩnh này rốt cuộc vẫn kinh động đến một chút hung thú ở gần đó, có cấp sáu, cấp bảy, thậm chí còn có một con Hắc U Báo cấp tám.

Bọn chúng nhìn thấy Phong Vân ở trên núi nhỏ, trong mắt hung quang cuồn cuộn, từng con vọt tới.

Nhưng còn chưa đến gần, mới đến nửa đường đã bị tan rã, như là bị một cái dao vô hình cắt ra vậy, hóa thành từng đám từng đám sương máu, bị gió đêm thổi một cái, tan thành mây khói.

Một lát sau.

Phong Vân thích ứng với chính mình đột nhiên tăng vọt kiếm ý, từ từ thu liễm lại, đồng thời vận chuyển nguyên lực Hắc Âm, che giấu loại kiếm ý chấn động này.

Kiếm ý thoáng cái đã đạt tới sáu thành, tương đương với thoáng cái chiến ý đã tăng mạnh lên gấp mấy lần.

Hắn cảm thấy, sợ là hiện giờ chính mình đã có thể đánh một trận với võ giả Tiên Thiên.

Mà trước mắt hắn mới chỉ là võ giả Đỉnh Phong mà thôi!

"Kiếm ý sáu thành, cũng đã đạt tới cấp độ viên mãn tiểu thành..."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, sau này sáu thành kiếm ý sẽ là một đường ranh giới, qua thì chính là kiếm ý đại thành, uy năng có thể tăng lên rất nhiều lần.

Nhưng mà cũng vì vậy mà cái hồ này rất khó qua, rất nhiều kiếm khách đều kẹt ở đây.

Đương nhiên, đối với Phong Vân mà nói, hồ? Không tồn tại!

Chỉ cần cho ta hình chiếu, nửa phút sau nhảy qua cho người xem.

Chương 98: Để ta tới đi!

Chương 98: Để ta tới đi!

Lúc Phong Vân trở lại nơ trú quân đã là quá nửa đêm.

Nơi này một mảng tĩnh lặng, hiển nhiên lúc trước hấn dung hợp kiếm ý tạo thành động tĩnh cũng không có ảnh hưởng đến nơi này.

Hấn không tiếng động trở lại trong lều, nhắm mắt tu hành, giống như không có chuyện gì xảy ra.

Một đêm vô sự, rất nhanh, ngày thứ hai đến.

Lúc đám người Lý Tuân bọn họ từ trong lều vải đi ra, phát hiện Phong Vân đang đứng đón ánh sáng mặt trời, hít thở không khí, cả người từ trên xuống dưới tản ra một loại khí tức dày đặc, trên da có nhàn nhạt huyết sắc và kim sắc đan chéo, thật giống như một người cổ phật, trang trọng nghiêm túc.

"Không nghĩ tới Phong tiểu huynh đệ cũng tu công pháp luyện thể, nhìn khí tức này, dường như là công pháp luyện thể cấp ba Thần Bá Thể Công, không biết đạt tới cấp độ nào?"

"Hấn là đạt tới tiểu thành."

Lúc này Đới Thiên Ân ở một bên nhìn chăm chăm Phong Vân, lắc đầu ngưng trọng nói: "Không phải tiểu thành, là tầng thứ viên mãn."

Tầng thứ viên mãn.

Đám người Lý Tuân vẻ mặt chấn động mạnh, suýt nữa cho là mình nghe lầm, công pháp luyện thể cấp ba đạt tới tiểu thành bọn họ còn có thể chấp nhận được, nhưng mà muốn đạt tới tầng thứ viên mãn, vậy cũng quá dọa người rồi!

Đây chính là một vị thiếu niên mà không phải là một đại hán ba bốn mươi tuổi!

"Xem ra vị Phong tiểu huynh đệ này chắc hẳn đã nắm giữ thể chất thiên phú rất cao, sợ là có cao cấp!" Lý Tuân thở dài nói.

Những võ giả khác không lên tiếng, nhưng ánh mắt đã nói lên tất cả, trong lòng bọn họ cũng cho là như thế.

Lúc này, Phong Vân xoay đầu lại, nhìn bọn hắn nói: "Tất cả mọi người tỉnh rồi, lúc này xuất phát?"

Đám người Đới Thiên Ân gật gật đầu, "Được việc này không nên chậm trễ, lúc này xuất phát!"

...

Linh Chi bình thường sinh trưởng ở trong hoàn cảnh vô cùng râm mát, cứ cách mười năm sẽ mọc ra một lá, mà Cửu Diệp Linh Chi chính là đại biểu cho sinh trưởng trọn vẹn chín mươi năm.

Đây cũng không phải là biến cố lớn trước đó của địa cầu, hôm nay trong hoàn cảnh tràn đầy nguyên lực, Linh Chi sinh trưởng dưới dạng hoàn cảnh này lại còn là chín mươi năm, có thể nói là tinh phẩm linh dược.

Mà chính bởi vì âm cực sinh dương, chín mươi năm dưới hoàn cảnh râm mát tạo ra Cửu Diệp Linh Chi, gốc rễ dĩ nhiên tụ tập sức mạnh Thuần Dương không lồ.

Võ giả bình thường nếu như không có được tố chất thân thể cực mạnh thì cũng không dám dùng loại linh chi căn này.

Hơn nữa, cho dù là tố chất thân thể có vượt qua kiểm tra thì cũng ít dùng được, bởi vì loại sức mạnh Thuần Dương này tuy rằng có thể gia tăng khí huyết nhưng có rất nhiều tạp chất.

Huyết dịch vốn là khó có thể rèn luyện nếu như còn dung nhập vào những tạp chất này, vậy thì càng khó loại bỏ.

Cho nên, thứ này đối với nhóm võ giả mà nói cũng tương đương với gân gà, ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói lại chính là thứ tốt trời ban.

Hắn có thiên phú Không Huyết, loại trừ tạp chất đúng là sở trường của hắn, hoàn toàn không cần phải lo lắng, hơn nữa hắn còn vượt qua thử thách tố chất thân thể, hoàn toàn không có nỗi lo về sau.

Bên này, Phong Vân và đám người Đới Thiên Ân một nhóm người xuyên qua hơn phân nửa vạn thú sơn mạch, đi sâu vào bên trong.

"Trên bản đồ cho thấy ở ngay phía trước, nhưng mà nơi đó có hung thú Kim Bối Đường Lang cấp chín, mọi chuyện đều phải cẩn thận." Lý Tuân vẻ mặt nghiêm nghị nói.

Đám người Phong Vân gật gật đầu.

Sau đó, bọn họ lại tiến thêm ngàn mét nữa, lúc này có một luồng khí tức âm hàn đập vào mặt, phía trước bỗng nhiên rộng rãi ra, chính là một vùng đất ẩm thấp quanh năm không có mặt trời chiếu tới, mọc lên rất nhiều rêu xanh.

Ở giữa những chùm rêu xanh, một gốc Cửu Diệp Linh Chi đứng đura mà đứng, tản ra lục quang yếu ớt, óng ánh trong suốt, rục rĩ chói mắt.

"Cửu Diệp Linh Chi!"

Đám người Lý Tuân trốn ở trên cây nhìn thấy cái gốc linh dược này, trên mặt lập tức tràn đầy vui mừng.

Nhưng mà cách chỗ Cửu Diệp Linh Chi không xa có một con đường lang to lớn, cao chừng mười mấy mét, trên người chính là kim sắc và lục sắc đan chéo nhau, hai cái lưỡi hái lóe lên hàn quang đáng sợ.

"Xuất thủ!"

Đới Thiên Ân mắt thấy Cửu Diệp Linh Chi đang ở trước mắt, nơi nào còn nhẫn nại được, lại nói chỉ có một con hung thú cấp chín, bọn họ ở đây có tổng cộng năm võ giả Tiên Thiên, tất nhiên không sợ.

Cho nên trong lúc nhất thời lập tức động thủ.

Ầm!

Bọn người Đới Thiên Ân và Lý Tuân trong nháy mắt lao ra, chia thành mấy phương hướng, bao vây Kim Bối Đường Lang vào giữa.

"Giết!"

Trong miệng bọn họ phát ra tiếng giết, nhao nhao dùng hết sát chiêu, tấn công về phía Kim Bối Đường Lang.

Kim Bối Đường Lang thoáng cái nổi lên phần nộ, khí tức hung ác âm âm bay lên, hàn quang trên hai cái lưỡi hái to lớn trương lên, mang theo một loại cảm giác chém giết vạn vật bỏ về phái đám người Đới Thiên Ân.

Cứ như vậy bùng nổ đại chiến!

Một phe là hung thú cấp chín, một phe là năm võ giả Tiên Thiên, ngay từ đầu đã tiến vào giai đoạn nóng nhất.

Phong Vân cũng không vội gia nhập vào cuộc chiến, hấn ở một bên âm thầm hình chiếu hung thú cấp chín Kim Bồi Đường Lang này.

[Hình chiếu hung thú] : Kim Bồi Đường Lang

[Phẩm cấp] : Hung thú cấp chín

[Rơi xuống] : Xác Kim Bồi Đường Lang, huyết nhục Kim Bồi Đường Lang, chân trước Kim Bồi Đường Lang, thiên phú Hệ Kim cao cấp

Có thiên phú Hệ Kim cao cấp gia tăng, lực công kích của Kim Bồi Đường Lang sẽ tăng vọt lên rất nhiều.

Nhưng mà đám người Đới Thiên Ân cũng không phải đèn cạn dầu, phối hợp với nhau vô cùng khăng khít, mười phần ăn ý, lúc thì hợp công, lúc lại tạm lui, lúc lại tản ra...

Mặc dù Kim Bồi Đường Lang có lực công kích rất cao nhưng mà đám người Đới Thiên Ân không muốn cứng đối với nó, mà là mài từng chút một.

Loại phương pháp này mặc dù chậm nhưng là ổn thỏa nhất.

Quả nhiên, hai giờ sau, trên người Kim Bồi Đường Lang treo đầy các loại vết thương, huyết dịch xanh biếc không ngừng chảy ra.

Thấy vậy, trên mặt đám người Đới Thiên Ân lộ ra nụ cười, cảm thấy ổn rồi.

Nhưng mà đúng lúc này.

Bỗng nhiên Kim Bối Đường Lang phát ra âm thanh bén nhọn, toàn thân khí thế phóng đại, tựa như không muốn sống liều mạng xông về phía Cửu Diệp Linh Chi ở xa xa, vậy mà muốn hủy diệt nó!

"Không ổn, Kim Bối Đường Lang muốn cá chết lưới rách!"

Lý Tuân thấy một màn này, sắc mặt đại biến nói.

Đới Thiên Ân muốn ngăn cản nhưng mà tốc độ cách quá xa theo không kịp.

Những người khác cũng vậy.

"Để ta đến đi."

Phong Vân bỗng nhiên xuất hiện, tốc độ nhanh không tưởng, nhẹ nhàng lóe lên lập tức đuổi kịp Kim Bối Đường Lang.

Lý Tuân thấy vậy, lớn tiếng nói: "Phong tiểu huynh đệ, người cẩn thận, không nên cứng đối cứng với nó, chờ chúng ta qua..."

Lời nói tới đây hơi ngừng lại, bởi vì vào giờ khắc này, hấn cảm nhận được một loại phong mang cực hạn không thể tưởng tượng nổi từ phía trước ùn ùn kéo đến làm cho da của hấn khó chịu giống như kim châm.

Nhưng Lý Tuân lại không cảm nhận được chút nào mà con mắt vẫn gắt gao nhìn chăm chăm phía trước, trông mắt giống như sắp bùng nổ.

"Sáu... Sáu thành kiếm ý!?"

Cmn! !

Lúc này, không riêng gì hẳn, ngay cả đám người Đới Thiên Ân trong lòng cũng bị hai chữ này chiếm cứ.

Nhất là Đới Thiên Ân, khuôn mặt tràn đầy chấn động, cảm giác mình đang nằm mơ, mười bốn tuổi lĩnh ngộ kiếm ý đến sáu thành, cái này mẹ nó nhất định là giả!

Chương 99: -

Chương 99: Người là quái vật à!

Phong Vân đứng chặn trước mặt Kim Bôi Đường Lang * , sáu thành kiếm ý sau lưng đồng loạt phát động, phóng ra uy lực cực lớn, dường như có khí thể che trời lật đất.

Kiểm ý nhanh chóng dung nhập vào trong Kim Ngân Kiếm. Nguyên lực hệ Kim cực kì tinh thuần trong cơ thể hắn kia cũng hòa chung thành một thể.

Nguyên lực của các hệ khác không thuần túy, lợi hại bằng nguyên lực hệ Kim. Nếu như cũng để chúng gia nhập vào, có lẽ có thể tăng số lượng, nhưng đồng thời cũng trung hòa mất sự sắc bén của nguyên lực hệ Kim.

Nói một cách đơn giản chính là, một cái am hiểu quân công, một cái thích hợp đơn đầu.

"Chém!"

Tay phải cầm chặt Kim Ngân Kiếm, Phong Vân một kiếm khe khẽ chém một cái ra.

Xoẹt!

Kiểm quang chưa đến, kiếm áp mệnh môn cuộn cuộn đã rít gào lao ra. Trong hư vô tựa như có một thanh Thần Kiếm xẻ núi cắt sông hạ xuống,

làm cho người khác chỉ liếc mắt nhìn đã run rẩy cả da đầu, nỗi sợ hãi sâu trong nội tâm cũng bị đẩy ra.

"Xi. . ."

Kim Bồi Đường Lang cảm nhận được nguy hiểm. Ban đầu nó đã bị thương, hiện giờ lại đối mặt với một kiếm như vậy, cho dù là tính tình hung hăng giống như nó cũng không dám cứng rắn đối kháng, chỉ có thể điên cuồng bỏ chạy sang một bên, dự định tránh né một kích này.

Nhưng mà tốc độ của nó nhanh hơn nữa cũng không thể vượt qua tốc độ kiếm quang được!

Vèo!

Giữa không trung xuất hiện một vết kiếm quang kim sắc dài chừng trăm thước, trực tiếp lướt qua cơ thể Kim Bồi Đường Lang vẫn còn đang chạy trốn. Sau đó một dòng máu bắn ra, Kim Bồi Đường Lang bị chém thành hai nửa.

Kiếm quang không tan đi, thuận thế chém mạnh xuống cả vùng đất phía dưới. Nguyên lực hệ Kim cùng kiếm ý tiết ra ngoài cắt thành vô số vết kiếm sắc bén trên mặt đất.

Lực lượng đáng sợ, mỗi một tia đều có thể làm người khác run rẩy.

Mấy người Lý Tuân thấy một màn như vậy, cảm giác trái tim cũng muốn ngừng đập. Cho dù đứng cách một đoạn khá xa, nhưng bọn họ vẫn có thể cảm nhận được sự đáng sợ của một kiếm này của Phong Vân.

Lúc này, mặt đất phía dưới âm âm nứt ra, là do không chịu đựng nổi lực lượng trong một kiếm này của Phong Vân, trực tiếp bị chém thành hai nửa.

Ừc ừc!

Mấy người Lý Tuân nuốt nước miếng, nhìn mảnh đất phía dưới bị chém làm đôi, nội tâm sợ hãi muốn chết.

Kiếm này nếu như chém lên người bọn họ chắc mười cái thân thể cũng không ngăn được mà...

"Sáu thành kiếm ý, Kim Hệ thuộc tính thiên phú. . ."

Đới Thiên Ân thầm nói trong lòng. Là một kiếm khách đã nắm giữ kiếm ý, hẳn có thể nhìn ra được từ một kiếm này rất nhiều thứ.

Cũng chính vì hẳn đã nhìn ra, mới có thể cảm nhận được sự đáng sợ của Phong Vân.

"Lần trước ta còn không biết tự lượng sức mình muốn cùng hẳn so đấu kiếm ý, may mắn hẳn không thực sự nghiêm túc." Về mặt Đới Thiên Ân rất phức tạp.

Xoạt!

Phong Vân thu kiếm vào vỏ. Hẳn rất hài lòng với hiệu quả của một kiếm này. Sáu thành kiếm ý cộng thêm nguyên lực thuộc tính Kim tinh thuần, quả nhiên phong mang sắc bén không thể cản.

Có điều cũng là do Kim Bôi Đường Lang bị thương. Nếu không muốn chém giết đối phương vẫn còn hơi khó.

"Phong tiểu huynh đệ, lúc trước là chúng ta ánh mắt vụng về. Ngươi căn bản cũng giống với quái vật đệ nhất căn cứ của chúng ta kia."

Nhìn Phong Vân đang đi tới, rung động trên mặt mấy người Lý Tuân còn chưa tản đi, chỉ đành cười khổ nói.

Sáu thành kiếm ý, này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết bọn họ cũng không tin!

Bên trong căn cứ bọn hắn, người lĩnh ngộ kiếm ý cao nhất chính là Đới Thiên Ân, trừ hắn ra không còn ai khác.

Nhưng hiện tại, trên người Phong Vân lại xuất hiện sáu thành kiếm ý, suýt chút nữa hù chết bọn họ.

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, không nói tiếp, bày ra dáng vẻ phong phạm vân khinh, tựa như cao nhân khó gần, nhưng kỳ thật chỉ là do hắn không biết nên nói cái gì mà thôi.

Sau đó, mấy người bọn họ liền đi tới khu vực trung ương.

Lý Tuân hái Cửu Diệp Linh Chi xuống, cẩn thận từng li từng tí đặt vào trong hộp ngọc đã chuẩn bị sẵn, cất đi.

Phong Vân lấy đi phần rễ gốc Linh Chi đó.

Đối với chuyện này, mấy người Đới Thiên Ân cũng không nói gì. Dù sao cuối cùng nếu không có một kiếm kia của Phong Vân thì gốc Linh Chi này đã bị phá hỏng rồi.

Hơn nữa rễ cây này bọn họ lấy cũng không để làm gì, không bằng nhường cho Phong Vân.

Rễ cây khác với Diệp Linh Chi toàn thân xanh biếc. Rễ này có màu đỏ như lửa, còn tản ra cảm giác ấm nóng.

Phong Vân nhẹ nhàng chạm vào liền có thể cảm nhận được nhiệt lực hùng hậu ẩn chứa bên trong khiến ánh mắt hắn sáng lên. Dùng rễ cây này

và cả Không Huyết thiên phú trung cấp của hắn cũng đủ để tăng cường khí huyết đạt tới cực hạn.

"Phong tiểu huynh đệ, như vậy chúng ta đành từ biệt ở đây thôi. Sau này nếu có thời gian có thể đi tới cứ địa Nam Giang tìm chúng ta."

Đã có được Cửu Diệp Linh Chi, mấy người Đới Thiên Ân không ở lại nữa, lập tức chuân bị rời khỏi nơi này, lên đường quay về cứ địa.

Phong Vân gật đầu, "Sau này còn gặp lại."

Mấy người Đới Thiên Ân rất nhanh liền rời đi. Đới Thanh Mộng lại rất không muốn đi, nhìn tiểu bạch hổ nằm sấp trên bờ vai Phong Vân, hai mắt dung dung.

"Phong Vân, ngươi về sau nhất định phải tới cứ địa Nam Giang tìm ta đó." Đới Thanh Mộng đã đi thật xa vẫn vừa vẫy tay vừa hô lớn.

Không biết còn tưởng rằng là sinh ly tử biệt nữa chứ! Kỳ thật nàng chỉ là muốn nhìn tiểu bạch hổ mà thôi.

"Ngươi cái đồ tham ăn này!" Lúc này, Phong Vân đưa tầm mắt nhìn qua, phát hiện tiểu bạch hổ đang ôm lấy một miếng điểm tâm ngọt hùng hực ăn, không khỏi cạ lời.

"Ra ngoài cũng gần một tháng rồi. . ."

Lần này đi xa, chủ yếu là vì đu tìm mạch khoáng nguyên lực, tăng cường nguyên lực trong cơ thể mình đạt tới trạng thái cực hạn.

Hiện giờ, mục tiêu này cũng đã hoàn thành, hơn nữa còn là vượt mức hoàn thành. Không chỉ kiếm ý đạt tới sáu thành, còn có được rễ cây Cửu Diệp Linh Chi nữa.

"Trước hết cứ tìm một chỗ luyện hóa rễ cây này đã."

Phong Vân cũng không vội vã trở về. Cách thời gian đi tới Võ Đạo Điện của cứ địa Giang Hải báo danh còn đến hai ba tháng nữa, thoải mái đuôi tới kịp.

Sau đó.

Hắn tìm một hốc cây bí mật, rửa sạch rễ cây xong lập tức trực tiếp nuốt xuống.

Rầm!

Khi rễ này hoàn toàn hòa tan, một luồng lực lượng chí dương chí nhiệt đã tích trữ chín mươi năm cũng âm âm bộc phát ra.

Phong Vân cảm giác trong cơ thể mình như thể đang có một vũ trụ nhỏ đang bùng nổ, lực lượng mênh mông vô cùng thoáng cái đã phân tán ra bốn phía.

Toàn thân hắn lập tức đỏ bừng lên giống như con tôm vừa được nấu chín.

Đây là hiện tượng xảy ra khi khí huyết trong nháy mắt tăng trưởng quá nhiều.

Phong Vân lập tức thúc dục Không Huyết thiên phú, nỗ lực khống chế mỗi một luồng huyết dịch trong toàn thân. Không ngừng chấn động, va chạm lẫn nhau khiến chúng nó ngay ngắn trật tự lại, không còn chạy loạn trong thân thể.

Đây cũng là nguyên nhân mà những võ giả kia không dám tùy tiện ăn linh vật liên quan đến việc gia tăng khí huyết. Bọn họ không có Không

Huyết thiên phú, không thể nào khống chế một cách hoàn mỹ mỗi một luồng khí huyết như vậy được.

Một khi khí huyết bạo động sẽ rất dễ dàng làm tổn thương tới căn cơ, cái được không bù đắp nổi cái mất.

Chỉ có điều chuyện con con này đối với Phong Vân cũng không phải vấn đề lớn gì.

Hắn lẳng lặng ngồi xếp bằng, chăm chú mỗi một luồng khí huyết, khiến bọn nó càng thêm tinh thuần, hoàn mỹ, loại bỏ tạp chất, không ngừng rèn luyện.

Thời gian cứ như vậy lặng lẽ trôi qua.

Một tháng sau.

Phong Vân ngồi trong hốc cây, vẫn như trước khoanh chân ngồi đó, không hề nhúc nhích.

Nhưng chỉ sau một khắc, cả vùng đất đều vang lên âm thanh ùng ục giống như trường giang đại hải dâng lên, trùng trùng điệp điệp, đình tai nhức óc.

Chương 100: Công pháp hệ Không Gian tới tay!

Chương 100: Công pháp hệ Không Gian tới tay!

"Ầm ầm ——! !"

Bên trong hốc cây vốn đang yên tĩnh không tiếng động bỗng chốc lại truyền ra âm thanh như có trường hà mệnh mông cuồn cuộn dâng trào.

Bốn phía quanh người Phong Vân, khí huyết càng thêm sung túc.

Lượn lờ bao phủ lấy hắn.

Toàn thân tỏa ra kim quang nhàn nhạt, nhưng cũng không phải là hào quang của Kim Cương Bất Diệt Công, mà là từ trong máu thẩm thấu ra.

Phảng phất như dòng máu Phong Vân sau mấy ngày rèn luyện này đã phát sinh biến hóa kinh người, tiến hóa lên theo một hướng không biết tên.

"Bùng!"

Một chớp mắt, thân thể Phong Vân mạnh mẽ chấn động một cái, khí huyết sôi sục, trực tiếp khiến gốc cây hắn ngồi xếp bằng nổ tung.

Hắn chậm rãi mở to mắt, lẳng lặng đứng ở nơi đó. Thân thể thon dài vô cùng có khí thế mạnh mẽ chèn ép người đối diện, tựa như một ngọn núi cao làm cho người khác không thể lại gần.

Chỉ có điều, một lát sau chấn động do khí huyết toàn thân Phong Vân liền nhanh chóng chìm xuống, trở về bình tĩnh như thường, phảng phất như lúc trước không hề xảy ra chuyện gì.

"Khí huyết tràn đầy, trạng thái cực hạn. Hoàn mỹ!"

Hắn tỉ mỉ cảm thụ qua khí huyết bên trong cơ thể lập tức lộ ra nụ cười vui sướng.

Khí huyết đạt tới cực hạn, tuy rằng không phải cố ý tăng cường khí lực, nhưng cũng đẩy khí lực của Phong Vân tới mức mười lăm vạn cân *.

Hiện giờ, chỉ dùng khí lực này hắn cũng có thể thoải mái chém giết một đám võ giả cực hạn bình thường.

"Tu hành một tháng, ngay cả việc khiêu chiến hình chiếu cũng quên mất."

Quả thực là hắn đã không thể dành ra một chút sức lực nào để vào trong không gian tám gương. Khống chế mỗi một luồng huyết dịch trong toàn thân thật sự là một công trình to lớn vĩ đại. Mặc dù hắn có được Khống Huyết thiên phú cũng không thể phân tâm.

Bằng không chỉ cần hơi sơ ý một cái liền phá hỏng căn cơ. Đây cũng không phải là chuyện hắn muốn trông thấy.

Lập tức, Phong Vân thả ý thức vào trong không gian tám gương, bắt đầu hành trình khiêu chiến sau một tháng bỏ lỡ.

Có lẽ là do đã quá lâu không khiêu chiến, cho nên hắn trực tiếp có được khởi đầu thuận lợi.

Không gian tám gương, chiến trường sa mạc.

Phong Vân một kiếm chém vỡ tan hình chiếu Đường Văn Hồ, biến hẳn thành một loạt đốm sáng dần dần tản ra.

Tinh!

【 Chiến đấu cùng hình chiếu người Đường Văn Hồ giành thắng lợi! 】

【 Rơi xuống 】 : Không Gian công pháp Tứ giai 《 Tu Di Cảm Ứng Thiên 》

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa."

Phong Vân toe toét khoe miệng. Công pháp không gian này rốt cục cũng bị hắn đánh rơi ra rồi. Ngày trước chết sống đánh thế nào cũng không rơi ra, hiện tại để lâu một tháng, không nghĩ tới chỉ đánh một lần đã rơi ra rồi.

【 Hiện hóa Không Gian công pháp Tứ giai 《 Tu Di Cảm Ứng Thiên 》 . . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Ong!

Một vệt ngân quang nhảy vào trong đầu Phong Vân sau đó lập tức bùng nổ, trong chớp mắt hóa thành vô số đốm sáng ngân sắc nho nhỏ, một lượng lớn thông tin tức thời liên tiếp thoáng hiện ra trong đầu hắn.

Chính là ký ức và kinh nghiệm liên quan tới việc tu hành Tu Di Cảm Ứng Thiên của Đường Văn Hồ.

Một lúc sau, Phong Vân thành công dung hợp xong xuôi.

Không gian công pháp đối với những công pháp khác lại càng lộ ra vẻ hư vô phiêu dật mịt mờ, hơn nữa cũng càng khó tu hành. Đường Văn Hồ

chỉ có Không Gian thiên phú cấp thấp, chính vì cảm giác mơ hồ hư ảo này mà dù hắn đã tiêu phí mấy năm thời gian cũng mới chỉ khó khăn đạt tới tiêu thành.

Chỉ có điều, dù là như vậy cũng đủ khiến cho hắn chiếm được ưu thế trong lúc chiến đấu. Không chần chờ chút nào, Phong Vân dựa theo ký ức của Đường Văn Hồ, bắt đầu tu luyện 《Tu Di Cảm Ứng Thiên》.

Dựa theo lộ tuyến vận hành đặc biệt, lại có thêm Không Gian thiên phú, không bao lâu sau, nguyên lực không gian trong trời đất liền vọt về phía Phong Vân, theo lỗ chân lông tiến vào bên trong cơ thể hắn.

Dùng mắt thường cũng có thể thấy ở vùng đan điền dưới phần bụng của Phong Vân đang có vô cùng nhiều nguyên lực không gian nhanh chóng tụ lại, dần dần hình thành một cái lõi xoáy nguyên lực màu bạc.

Không ngừng lập loè, phảng phất như lúc nào cũng có thể biến mất. Chính là lõi xoáy nguyên lực không gian.

Có được ký ức cùng kinh nghiệm của Đường Văn Hồ, Phong Vân tu luyện đương nhiên là nhanh chóng tăng mạnh, chỉ tốn nửa tháng đã luyện công pháp này đến tiêu thành.

Trên khoảng đất trống.

Phong Vân chậm rãi mở to mắt, quanh thân tỏa ra một tầng ngân quang nhàn nhạt. Không thấy hắn có bất kỳ động tác gì nhưng sau một khắc, hắn đã trực tiếp xuất hiện ở nơi cách đó mười mét. Sau đó lại không ngừng thuấn di, lúc ẩn lúc hiện.

Trộn vụn thuấn di hơn một trăm lần hắn mới dừng lại.

"Nguyên lực không gian mà Tu Di Cảm Ứng Thiên tiêu thành hội tụ đủ để ta tiến hành một trăm lần thuận di."

Ngày trước khi còn chưa tu hành công pháp không giữa, chỉ có thể làm chừng hơn mười lần.

"Cái này có thể nhanh hơn nhiều so với bất kỳ một loại thân pháp tốc độ nào."

Phong Vân có con át chủ bài này, thiên hạ võ công cực nhanh không ai phá nổi gì đó ở trước mặt hắn cũng đều là cặn bã.

Thuận di thoáng hiện đây, mời tìm hiểu cho kỹ~

"Nên trở về rồi. Thời gian cũng gần tới rồi. . ."

Nhìn về phương hướng cứ địa Tinh Diệu. Hắn ra ngoài đã hai tháng rồi, hiện tại đúng là lúc nên trở về, nếu không, bỏ qua báo danh Võ Đạo Điện thì không tốt cho lắm.

Nghe mấy người Lý Tuân giới thiệu về Võ Đạo Điện, Phong Vân lại càng có hứng thú.

Cái khác không nói, nhưng chỉ vì chỗ đó hội tụ vô số thiên kiêu cũng là một lí do đáng để hắn đi một chuyến.

"Để tránh việc trễ nải thời gian, dùng thuận di đi đường vậy."

Xoẹt!

Ngân quang lóe lên, Phong Vân trong chớp mắt đã biến mất ở chỗ cũ, sau đó lại không ngừng thuận di, lao về phía cứ địa Tinh Diệu. . .

Cùng lúc đó.

Trong nội thành cứ địa Tinh Diệu, tất cả tầng lớp cao tầng, bao gồm cả Nghiêm Xuân Thu, đều đang tụ tập trên mái nhà cao ốc trung tâm. Mỗi một vị đều đứng nghiêm thẳng tắp, sắc mặt trịnh trọng giống như danh nghênh tiếp đại nhân vật nào đó giá lâm.

Bỗng nhiên, một luồng phong áp khổng lồ giáng xuống, cùng với đó là hai bóng người.

Người đứng phía trước nhất là một người trung niên thoạt nhìn chỉ hơn bốn mươi tuổi. Trên người hắt tản ra một loại uy áp không tên nhưng có cảm giác làm cho người khác phải nghẹt thở.

Nhìn thấy vị trung niên này, mấy người Nghiêm Xuân Thu lập tức tiến lên chấp tay, cung kính vô cùng mà nói:

"Hồng tông sư đại nhân."

Người trung niên trước mắt này chính là vị tông sư duy nhất của cứ địa Tinh Diệu, Hồng Thiên Ba.

Hắn nhìn có vẻ mới hơn bốn mươi tuổi, nhưng thực tế mà nói không chừng sớm đã không chỉ có tuổi tác như vậy. Chỉ là sau khi đạt tới cảnh giới Tông Sư, dung mạo sẽ không xảy ra biến hóa nữa mà thôi.

"Ừm."

Hồng Thiên Ba gật gật đầu, bắt chuyện với mỗi người đám Nghiêm Xuân Thu.

Sau đó, hắn chỉ tay về phía vị thiếu niên anh tuấn đứng bên cạnh mình, tuổi chừng mười bảy mười tám, hai mắt có thần, tinh quang sáng rực.

"Đây là một hậu bối đệ tử trong tộc ta, Hồng Tâm Nguyên. Lần này ta dẫn hắn tới đây là do khảo hạch đi tới Võ Đạo Điện của cứ địa Giang Hải một tháng sau. Ta nhớ cứ địa Tinh Diệu các ngươi có một danh ngạch hạt giống đúng không, vẫn còn chứ?"

Lời này vừa ra, mấy người trong cao tầng cứ địa ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, có chút khó xử.

Cuối cùng vẫn là Nghiêm Xuân Thu đứng ra, đáp: "Bẩm tông sư, danh ngạch hạt giống đã dành cho Phong Vân, học viên đứng đầu trường chúng ta.

"Thế à." Hồng Thiên Ba nghe vậy, không nói gì thêm. Hắn cũng chỉ là thuận miệng hỏi vậy thôi. Nếu như đã có chủ, vậy cũng coi như bỏ qua.

Dù sao với năng lực của hắn, lại lấy thêm một danh ngạch hạt giống cũng không phải việc gì khó, chỉ là cần đi thêm vài chuyến mà thôi.

Có điều đúng cái này Hồng Tâm Nguyên đứng bên cạnh lại mở miệng, "Không biết vị học viên tên Phong Vân kia đạt tới tầng thứ gì, thực lực như thế nào?"

Nghiêm Xuân Thu không biết hắn hỏi cái này để làm gì, nhưng vẫn đáp lại: "Ta đã hơn hai tháng không nhìn thấy hắn. Lúc trước là võ giả cao cấp, có điều ta nghĩ hiện tại hắn đã đạt tới võ giả đỉnh phong rồi."

"Võ giả đỉnh phong?"

Hồng Tâm Nguyên đứng chấp tay, nhẹ nhàng lắc đầu, thở dài: "Đây chính là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ của cứ địa các ngươi sao? Thật khiến người ta thất vọng."

Chương 101: Thế hệ trẻ của Cao đẳng Tinh Diệu quá yếu!

Chương 101: Thế hệ trẻ của Cao đẳng Tinh Diệu quá yếu!

Hồng Tâm Nguyên vừa nói lời này, ngay lập tức làm cho các vị lãnh đạo cấp cao trong cứ địa cảm thấy bất mãn, cho rằng thiếu niên này quá mức ngạo mạn, coi thường thế hệ trẻ trong cứ địa của bọn họ như vậy.

Chân mày Nghiêm Xuân Thu cau lại, nhưng cũng vì nể mặt của Hồng tông sư, khó mà nói gì đó.

Hồng Tâm Nguyên thấy vậy, hơi hơi hừ nhẹ một tiếng, nhất thời, từ phía sau lưng hất một luồng khí tức khổng lồ bốc lên, khuấy loạn mây gió, hoành ép bốn phương tám hướng!

Nghiêm Xuân Thu đứng mũi chịu sào, bị luồng khí tức này đè ép thân thể thẳng hướng lui về sau, bị bất đắc dĩ phải bộc phát ra toàn bộ thực lực, khó khăn lắm mới ngăn cản được luồng khí áp này.

Hồng Tâm Nguyên lấy một dáng vẻ quan sát Nghiêm Xuân Thu nhàn nhạt nói: “Bùng nổ toàn bộ khí lực mới miễn cưỡng ngăn cản được khí tức của ta chèn ép, nghe nói người lại là Tổng phụ trách của trường Cao đẳng Tinh Diệu, quá yếu, khó trách chọn lựa học viên hạt giống cũng yếu như vậy, còn để tên Phong Vân đó đi Võ đạo điện làm mất mặt, còn không bằng mang vị trí đó nhường cho ta.

Nghiêm Xuân Thu nhìn chăm chăm Hồng Tâm Nguyên, sắc mặt hết sức khó coi, nhưng cùng lúc trong lòng cũng rất chấn động, nhìn dáng vẻ đối phương bất quá mới mười bảy mười tám tuổi, lại nắm giữ chiến lược đáng sợ như vậy, cho dù sử dụng hết khí tức cũng khiến cho hắn không có cách nào chống lại, nghe nói quá kinh người!

Những vị lãnh đạo cấp cao khác cũng không khỏi chấn động, nữa chữ cũng không nói ra.

Lúc này, Hồng Thiên Ba ở một bên mở miệng nói: “Tâm Nguyên, lui ra, không được vô lễ.”

Sau đó hắn tiếp tục nói: “Tâm Nguyên là thế hệ hậu bối xuất sắc nhất trong tộc ta, năm gần mười bảy tuổi đã đạt được Bán Tiên Thiên tầng thứ, lần này dẫn hắn xuất hiện, chính là muốn học hỏi kinh nghiệm.”

Mười bảy tuổi, đã là võ giả Bán Tiên Thiên!

Lãnh đạo cấp cao của cứ địa Tinh Diệu nghe nói như vậy, hít một hơi khí lạnh, hoàn toàn không thể tin vào hai tai của mình.

Đây cũng quá dọa người rồi!

Nghiêm Xuân Thu cũng không ngoại lệ, vẻ mặt chấn động dữ dội, chẳng trách mình phải bùng nổ toàn bộ thực lực mới có thể ngăn được khí tức của Hồng Tâm Nguyên chèn ép.

“Ta xem như vậy đi, sẽ để cho vị Phong Vân kia cùng với Hồng Tâm Nguyên so tài một lần, người nào thắng danh ngạch này liền thuộc về người đó, như thế nào?”

Hồng Thiên Ba nói.

Lời này vừa nói ra, lãnh đạo cấp cao của căn cứ đều im lặng, nói là so tài, nhưng kỳ thật kết quả đã sớm định trước.

Phong Vân mặc dù có tư chất xuất chúng, nhưng so với Hồng Tâm Nguyên hoàn toàn kém xa, hai bên căn bản cũng không phải là cùng một cấp độ.

Nhưng đây là đề nghị tông sư đưa ra, bọn họ nào dám làm ngược lại, chỉ có thể đồng ý.

Tình hình chung là như thế, Nghiêm Xuân Thu cũng không có cách nào xoay chuyển tình thế, không ngừng than vãn.

Một trăm dặm ngoài cứ địa Tinh Diệu ngoài, một dãy núi nhô lên, một cái sông nổi liền, trong đó nước biếc quanh co, mặt sông yên tĩnh trong suốt như màu hồ phách.

Chín tầng ánh sáng chiếu xuống vàng rực, nước sông dường như làm nổi bật lên một màu vàng rực rỡ, ánh sáng lộng lẫy, rọi khắp tứ phương.

Một nhánh tiểu đội võ giả đi đến đây.

Bọn họ là tiểu đội săn thú đứng đầu trong cứ địa Tinh Diệu, được đặt tên là tiểu đội Thiên Hồ, tổng cộng có năm người, ba nam, hai nữ, tu vi của mỗi người đều đạt cấp độ võ giả Cực Hạn, trên người tản ra một loại ý chí kiên cường, vừa nhìn là biết thường xuyên lăn lê bò trườn trong thời khắc sinh tử.

“Nơi này phong cảnh thật không tệ.” Đội viên Ngân Hồ nhìn cảnh sắc trước mắt, thở dài nói.

“Nếu như không xét tới những con thú dữ ở bốn phía kia mà nói.” Đội trưởng Thiên Hồ đứng lúc chen vào một câu.

“Oa, đội trưởng người quá Sát phong cảnh.”

Mấy vị đội viên bất đắc dĩ trợn trắng mắt.

“Ầm!!”

Nhưng mà ngay tại lúc này, sâu trong rừng rậm truyền tới âm thanh chấn động dữ dội, tiếp theo, một cái bóng đen lớn xuất hiện.

Nhìn kỹ, đó là một con mãng xà màu đen dài hơn trăm thước, vảy trên người lóe lên như kim loại sắc bén, khí tức hung ác đột nhiên phát ra, làm cho người ta không rét mà run.

“Đây là Hắc Diệu mãng xà, hung thú cấp tám.”

Mấy vị thành viên tiểu đội Thiên Hồ nhìn thấy rõ ràng, sau đó mặt liền biến sắc, quát to.

Sau đó lập tức bày ra trận địa sẵn sàng đón quân địch, bước vào trạng thái chiến đấu.

Nhưng lúc này, một bóng người đột nhiên xuất hiện bên trên Hắc Diệu mãng xà, một cái chân một bàn tay nhẹ nhàng rơi xuống.

Ầm!!

Sau một khắc, mặt đất giống như chấn động, đất đai xung quanh đều rung chuyển, tiểu đội Thiên Hồ dưới chân lão đảo, suýt nữa đứng không vững.

Chờ sau khi bọn họ vất vả giữ vững thân thể, ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một màn làm bọn họ kinh ngạc.

Chỉ thấy con Hắc Diệu măng xà kia lại trực tiếp bị một cước này miễn cưỡng giết chết, cả đầu cũng bị bẹp!

Thân ảnh kia đứng ở nơi đó, so sánh với thân thể đen bóng của con măng xà, có vẻ vô cùng nhỏ bé, nhưng người đó dường như chỉ là giẫm đạp một con kiến, một cước đem Hắc Diệu măng xà đạp cho chết!

Hung thú cấp tám, lại chết như vậy?

Tiểu đội Thiên Hồ đều sợ ngây người, cảm cũng rớt xuống một chỗ.

Sau đó, khi bọn họ nhìn thấy rõ thân ảnh kia, càng lộ vẻ chân động, chỉ thấy một vị thiếu niên ngũ quan tuấn mỹ, thoát nhìn bộ dạng chỉ mười bốn mười lăm tuổi.

Nhưng mà nhìn một chút, trong tiểu đội Thiên Hồ, Ngân Hồ kêu lên một tiếng nói: “Là hấn, Phong Vân.”

“Phong Vân!? Phong Vân là ai?”

“Nói nhảm, đương nhiên là thiên tài năm nhất trong Cao đẳng Tinh diệu của chúng ta, thủ tịch Phong Vân!”

Là hấn!

Lần này, các thành viên tiểu đội Thiên Hồ nhìn về phía Phong Vân ánh mắt thay đổi, Phong Vân ở trong cứ địa đúng là có độ ‘hot’ rất cao, có thể nói toàn dân đều biết.

Mà lúc này, Thiên hồ như nhớ ra cái gì đó, khẽ thở dài: “Đáng tiếc, bây giờ lại xuất hiện một thiên tài tuyệt thế, sức lực của một người có thể quét sạch toàn bộ thể hệ trẻ trong căn cứ, lại là mười bảy tuổi thì đã đến được

cấp độ Bán Tiên Thiên, Phong Vân ở trước mặt hắn cũng phải âm thầm phai mờ.”

Vài thành viên khác nghe vậy, cũng đều bất đắc dĩ than thở, nói một cách công bằng, trong lòng bọn họ là ủng hộ Phong Vân kia, dù sao thì cái tên Hồng Tâm Nguyên cũng là người ngoài.

Nhưng người sau sức mạnh bày ra ở nơi đó, kết quả không phải là bọn họ có thể thay đổi

Mười bảy tuổi Bán Tiên Thiên?

Bên kia, Phong Vân bắt được lời của bọn họ, vẻ mặt khẽ động.

Xem ra trong hai tháng hắn rời đi, bên trong cứ địa đã xảy ra một ít chuyện ha.

Nghĩ tới đây, Phong Vân bước chân nhẹ một chút, trực tiếp hướng về phía cứ địa mà đi.

Khoảng chừng nửa ngày sau, hắn trở lại Cao đẳng Tinh Diệu.

Nhìn căn cứ to lớn trước mắt, Phong Vân có chút cảm thán, qua hơn hai tháng sinh hoạt ở thôn quê, bây giờ trở về thành phố, ngược lại có một loại cảm giác như là đang mơ.

Sự xuất hiện của hắn, đương nhiên làm cho các võ giả bên trong cứ địa chú ý.

“Là Phong Vân, hắn đã trở lại rồi!”

“Hắn rời đi hai tháng, không biết tu vi đã đạt tới tầng thứ gì .”

“Đạt tới tầng thứ gì cũng không được, có thể cao hơn Bán Tiên Thiên sao?”

“Haizzzz.....”

Rất nhiều người nhìn Phong Vân đều thở dài không dứt.

Phong Vân ánh mắt không có để ý bốn phía, hấn vừa vào trong thành, chẳng ngó ngàng gì tới, thẳng hướng biệt thự nội thành mà đi, dự định đi trước gặp Tiểu Lan tỷ cùng viện trưởng các nàng một chút.

Chương 102: Trên trời dưới đất, chỉ thử một kiếm!

Chương 102: Trên trời dưới đất, chỉ thử một kiếm!

Tin tức Phong Vân trở về dĩ nhiên là như mọc thêm cánh, rất nhanh đã truyền khắp toàn bộ Cao đẳng Tinh Diệu

Các võ giả nội thành cơ bản đều biết chuyện này.

Nhưng mà phần lớn đều nắm cổ tay thở dài, có lẽ không trở lại mới là lựa chọn chính xác, nếu không, đối mặt với tên Hồng Tâm Nguyên kia, thế nào cũng thất bại thảm hại.

Một gian bên trong biệt viện.

Hồng Tâm Nguyên đứng ở trong đó, hẩn nghe tin tức bên ngoài truyền về, cười nhạt, không có để ý chút nào, căn bản dường như không để ở trong lòng.

Trong mắt hẩn, Phong Vân chẳng qua là một nhân vật nhỏ bé mà thôi, ánh mắt của hẩn đã sớm rơi vào bên trong Võ Đạo điện cứ điện Giang Hải rồi.

Chỉ có các thiên tài hào kiệt nơi đó, mới đáng giá để hẩn đi khiêu chiến.

.....

Bên này.

Sau khi Phong Vân trở lại biệt thự, Phong Tiểu Lan cùng viện trưởng các nàng dĩ nhiên là vạn phần kích động, lo âu trong lòng cũng hoàn toàn buông xuống.

Từ biệt hơn hai tháng, nhất là tại thời buổi loạn lạc này, quả thực làm cho người ta lo lắng.

Bây giờ nhìn thấy Phong Vân bình an vô sự trở lại, Phong Tiểu Lan và viện trưởng các nàng cũng đều hoàn toàn yên tâm.

“Oa, thật là một Tiểu Bạch Miêu đáng yêu!”

Lúc này, Phong Tiểu Lan nhìn thấy Tiểu Bạch Hổ trên vai Phong Vân, thoáng cái liền bị mê mẩn, một lần nữa chứng minh nữ nhân đối với sinh vật đáng yêu không có một chút sức đề kháng nào.

Tiểu Bạch Hổ dĩ nhiên là không thèm để ý đến Phong Tiểu Lan, nó đối với Phong Vân thái độ hòa nhã thân thiện, ngoài ra, đối với người nào đều là vẻ mặt một bộ ‘Lão tư đệ nhất thiên hạ’, chẳng thèm ngó tới.

Chỉ một điểm này, thật là có đặc tính siêu cấp hung thú Bạch Hổ.

Về phần những phương diện khác, không đề cập tới cũng được.

Phong Vân trở lại không bao lâu, Nghiêm Xuân Thu tới biệt thự, đi cùng hẳn còn có Chu Thắng, Lục hiên cùng Chiến Tâm.

“Ta nghĩ ngươi đã nghe rồi, chuyện là căn cứ có thêm một vị thiên tài.”

Bên trong viện, Nghiêm Xuân thu nhìn Phong Vân đi ra, khẽ thở dài nói.

Phong Vân gật đầu một cái: “Nghe nói qua một chút, dường như mười bảy tuổi đã đạt tới Bán Tiên Thiên.”

“Không sai, người này tên là Hồng Tâm Nguyên, là hậu bối duy nhất trong gia tộc của tông sư Hồng Thiên Ba, số dĩ đi tới nơi này, chính là vì vị trí hạt giống bên trong căn cứ, bây giờ người trở lại, ta nghĩ, không bao lâu nữa, hắn sẽ khiêu chiến ngươi..”

Câu nói kế tiếp Nghiêm Xuân Thu không hề ghi chú, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng, Hồng Tâm Nguyên muốn thay thế Phong Vân, cướp đi vị trí hạt giống.

Phong Vân nghe vậy, không nói gì thêm.

Nghiêm Xuân Thu cho là hắn bị trấn áp, thở dài, thời điểm đang muốn mở miệng nói một ít lời an ủi.

Bỗng nhiên.....

Một đạo âm thanh vang dội ở bên trong căn cứ truyền ra:

“Phong Vân, ta ở quảng trường trung tâm của căn cứ chờ ngươi, ngươi thắng, mới có tư cách lấy được vị trí hạt giống.”

Không nghi ngờ chút nào, chủ nhân của âm thanh này chính là Hồng Tâm Nguyên, sau khi hắn biết Phong Vân trở lại bên trong, ngay lập tức phát ra khiêu chiến, có thể nói là vô cùng tự tin. (hừm..tự tin cách tự tử không xa đâu!!!)

Các võ giả bên trong căn cứ đã bị kinh động, không nghĩ tới khiêu chiến nhanh như vậy liền muốn bắt đầu.

Bên trong viện.

Nghiêm Xuân Thu mặt liền biến sắc, hắn vội vàng nói với Phong Vân: “Ngươi mới mười bốn tuổi, hắn đã mười bảy tuổi, tỷ thí như thế không

công bằng, người không cần để ý tới hắn, chuyện này giao cho ta, để ta đối phó.”

Vị trí hạt giống chỉ là chuyện nhỏ, hắn sợ Phong Vân sau khi thất bại không gượng dậy nổi, lúc đó rơi vào trầm luân.

“Không cần phiền toái như vậy.”

Phong vân lắc đầu một cái, thẳng hướng bên ngoài biệt thự mà đi tới.

Nghiêm Xuân Thu thấy vậy, vừa muốn ngăn cản, nhưng một giây kế tiếp, hắn lại chấn động phát hiện, Phong Vân đã biến mất ngay tại chỗ, im hơi lặng tiếng, tốc độ vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

Sau lưng, ba người Chu Thắng vẻ mặt của bọn họ cũng vậy.

.....

Trên quảng trường trung tâm.

Lúc Phong Vân đến nơi này, chung quanh đã bu đầy người, có thể nói nước chảy cũng không thông, chen vai sát cánh.

Nhưng mà thời điểm hắn xuất hiện, đám người tự động tách ra, chừa cho hắn một cái lối đi thông đến sân diễn võ của quảng trường.

Bên trên sân diễn võ, một đạo thân ảnh thon dài mạnh mẽ rắn rỏi đứng chấp tay, vẻ mặt lãnh đạm thờ ơ, mắt không nhìn xuống.

Nhìn Phong Vân leo lên sân diễn võ, Hồng Tâm Nguyên cười nhạt: “Mười bốn tuổi lãnh ngộ Kiếm ý cùng Đạo ý, người cũng xem là không tệ, đáng tiếc, người lại gặp ta.”

Vừa nói, hắn vừa đưa ra ba ngón tay: “Ba chiêu, ta chỉ cần ba chiêu là có thể đánh bại được ngươi.”

Phong Vân nghe vậy, tròng mí mắt lên: “Phải không, nhưng ta đánh bại ngươi chỉ cần một kiếm.”

Cái gì!

Lời này vừa nói ra, những võ gia dưới đài đều sợ ngây người.

Bọn họ đều cho là lỗi tai mình nghe lầm.

Đôi mắt với cấp độ Bán Tiên Thiên Hồng Tâm Nguyên, Phong Vân lại nói ‘Một kiếm đánh bại hắn’ lời này! Tự tin của hắn từ đâu mà tới!!

Đầu tiên Hồng Tâm Nguyên hơi giật mình, rồi sau đó lắc đầu cười một tiếng: “Ngươi đang chọc cười ta hay sao? Vậy chúc mừng ngươi, ngươi đã thành công rồi.”

Phong Vân sắc mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng lấy tay nắm chuôi của Kim Ngân kiếm, hướng về phía Hồng Tâm Nguyên nói: “Một kiếm.”

Chân mày Hồng Tâm Nguyên nhíu chặt, một giây kế tiếp, một đạo tiếng kiếm đột nhiên reo vang lên, đón lấy, một vệt kim sắc kiếm quang sáng chói tới cực điểm bung ra ngay trước mắt hắn.

Trong nháy mắt Hồng Tâm Nguyên có một luồng cảm giác cực kỳ đáng sợ, dường như bị cái gì đó rất kinh khủng theo dõi, không tự chủ được rùng mình một cái.

Theo bản năng, hắn bộc phát ra toàn bộ thực lực.

Khí thế thuộc về Bán Tiên Thiên phóng lên cao, đồng thời bốn phía quanh thân hắn, xuất hiện một số điểm vỡ ra, giống như Kim Cương, vừa

như Bảo Ngọc, trong suốt mà thuần túy, cực độ ngưng luyện.

Những thứ này chính là lúc đạt tới võ giả Tiên Thiên, biểu hiện của nguyên lực thăng tiến thành Tiên Thiên.

Nguyên lực Tiên Thiên bất kể là sức chống đỡ, hay là uy lực, đều vượt xa, Tiên Thiên nghiền nát hết thảy các cấp độ võ giả trở xuống.

Nhưng mà, còn không chờ Hồng Tâm Nguyên phóng quyết tâm đến, đã nhìn thấy một màn ánh sáng kim sắc kiếm quang chói lọi âm âm phóng đại, một luồng kiếm ý dồi dào bắn ra, hướng lên tận trời cao!

Sáu thành kiếm ý, xuất!

Núp trong bóng tối tông sư Hồng Thiên Ba thấy cảnh này, da mặt điên cuồng co rúm, vẻ mặt hết sức kinh hãi: “Sáu... Sáu thành kiếm ý!?”

Đùa gì thế? Mười bốn tuổi lãnh ngộ sáu thành kiếm ý!

Nghiêm Xuân Thu bọn họ vừa mới chạy tới xem cuộc chiến, dưới chân lão đảo một cái, thiếu chút nữa ngã xuống, tròng mắt đều muốn nổ lên.

Sáu thành kiếm ý, cái đặc biệt này vẫn còn là cong người sao!

“Bạo cho ta!!”

Hồng Tâm Nguyên điên cuồng thúc giục nguyên lực Tiên Thiên, liên tục đánh ra công kích mạnh nhất, nhưng đều tan tành bên dưới kiếm quang kia, dễ như trở bàn tay, ngay cả một giây ngăn trở cũng đều không làm được.

Tiếp đó, hắn không nhìn thấy gì, trước mắt dường như chỉ còn lại có cái này.

Áp lực mênh mông không có giới hạn hướng đến Hồng Tâm Nguyên mà nghiền ép, muốn tránh cũng không được, không thể tránh né!

Trên trời dưới đất, chỉ một kiếm này!

“Không.....”

Hồng Tâm Nguyên dường như cảm nhận được mình rơi vào chỗ chết, phát ra sợ hãi gằm nhẹ.

Xoạt!

Kiếm quang cuối cùng cũng không có chém trúng hấn, mà là rơi trên sàn diễn võ, trực tiếp chém thành từng mảnh vụn, hóa thành bột mịn, biến mất trong cuồng phong.

Hồng Tâm Nguyên ngồi liệt trên mặt đất, há mồm thở dốc, trên trán mồ hôi lạnh như mưa, cũng không còn nhìn thấy cảm giác cao cao tại thượng như trước.

Lúc này, trên quảng trường tiếng gió lớn như vậy dừng lại, cây kim rơi xuống cũng nghe tiếng, không có người nào khác nói chuyện.

Chương 103: Kim Cương Phục Ma Quyền!

Chương 103: Kim Cương Phục Ma Quyền!

Trong toàn bộ quảng trường trung tâm, ngoại trừ một mình Phong Vân, tất cả mọi người đều ngây người, ngay cả vị tông sư Hồng Thiên Ba kia cũng bị kinh sợ.

Chỉ là một căn cứ cấp ba thôi, lại sinh ra một yêu nghiệt như vậy!

Mới 14 tuổi đã lĩnh ngộ được sáu thành kiếm ý, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, có nói gì Hồng Thiên Ba cũng không tin.

Hắn nhìn Hồng Tâm Nguyên đang ngồi co quắp ở dưới đất, hồn bay phách tán không còn phong thái như lúc trước, không khỏi thở dài.

Ban đầu hắn để mặc Hồng Tâm Nguyên khiêu chiến với thế hệ trẻ ở trong cứ địa, bởi vì đối phương đã xây dựng lòng tin nắm chắc chức vô địch trước khi đi đến Võ Đạo Điện.

Thế nhưng đâu ai ngờ rằng, lại gặp phải một yêu nghiệt giống như Phong Vân, một kiếm đã phá vỡ mọi sự nỗ lực lúc trước của Hồng Tâm Nguyên!

"Ít nhất là nắm giữ thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp..."

Trong lòng Hồng Thiên Ba thâm nghĩ, trong một cứ địa cấp ban nhỏ, lại xuất hiện một người trẻ tuổi có thiên phú như vậy, thật sự phải làm

cho hấn kinh sợ không thể hiểu được.

...

“Rẹt!”

Phong Vân thu kiếm lại, không hề nói gì, lẳng lặng bước xuống đài cao, giống như lúc trước, bình thân đi lên rồi bình thân rời đi.

Rất lâu sau.

Trên quảng trường mới bộc phát ra tiếng huyên náo kinh thiên động địa, mấy võ giả đều điên cuồng, từng người đều nói năng lộn xộn, vẻ mặt đó phải nói coa bao nhiêu kích động thì có bấy nhiêu kích động.

Đâu ai ngờ rằng, Hồng Tâm Nguyên mạnh mẽ đến như vậy, 17 tuổi đã là võ giả Bán Tiên Thiên, vậy mà thực sự thất bại dưới một kiếm của Phong Vân.

"Sáu thành kiếm ý, trời ơi! Không phải ta đang nằm mơ chứ!"

"Là quái vật, đúng là quái vật mà, che giấu quá sâu!"

"Chúng ta đều sai lầm, vẫn luôn cho rằng Phong Vân chỉ có hai thành kiếm ý, nhưng thật ra hấn chỉ phóng ra hai thành kiếm ý để đè ép thế hệ trẻ tuổi trong cứ địa, hấn vẫn luôn che giấu thực lực của mình!"

"Ahhh, suy nghĩ thật tinh tế..."

"..."

Mấy võ giả bị một kiếm này của Phong Vân làm cho chấn động hoàn toàn, đều nhao nhao suy đoán, rốt cuộc hấn còn che giấu bao nhiêu thực lực nữa.

Vào lúc này, Phong Vân ở trong lòng bọn họ đã không tính là Thiên kiều nữa, mà chính là một 'yêu nghiệt' từ đầu tới đuôi.

Dù sao thì một thiên tài 14 tuổi bình thường, làm gì có thể đạt được trình độ này chứ.

Nghiêm Xuân Thu cười khô, "Tên tiểu tử này, chỉ sợ là đã sớm có thể nghiền ép ta rồi, vậy mà hắn vẫn luôn che giấu..."

Bên cạnh là ba người Chiến Tâm, Chu Thắng và Lục Hiên đều trầm mặc không nói gì, thế nhưng trong nội tâm bọn họ đã vô cùng đau khổ, ngày trước bọn họ còn có thể trông thấy bóng lưng của Phong Vân, bây giờ khoảng cách giữa hai bên đã quá lớn, nói đúng hơn là khác nhau một trời một vực.

Hồng Tâm Nguyên giết ba người bọn hắn trong một chớp mắt, mà Phong Vân lại giết Hồng Tâm Nguyên trong một nháy mắt, điều này đã làm cho người khác cảm thấy tuyệt vọng về khoảng cách.

Sau khi những người cao tầng trong cứ địa Tinh Diệu bị chấn động hoàn toàn, thì lúc này chỉ còn lại niềm vui mừng.

Nếu Mã Đức sớm biết Phong Vân yêu nghiệt như vậy, bọn họ còn hoảng sợ làm cái quái gì chứ!

"14 tuổi đã lĩnh ngộ sáu thành kiếm ý, để xem sau này còn ai dám nói cứ địa Tinh Diệu chúng ta không người nữa không, ta sẽ lấy ra điều này ra để đánh vào mặt bọn họ."

"Phong Vân có thiên phú Kiếm Đạo ít nhất là tầng đỉnh cấp, thuộc về một nhóm cực kỳ xuất sắc trong cứ địa cấp hai."

"Trời xanh có mắt, cuối cùng cứ địa Tinh Diệu của chúng ta cũng sinh ra một thiên tài tuyệt thế rồi!"

"..."

Lúc tất cả võ giả trong cứ địa đều chấn động vì thực lực của Phong Vân, thì bản thân hắn lại lặng lẽ ở trong phòng diễn võ trong biệt thự.

【Người hình chiếu】 : Hồng Tâm Nguyên

【Độ tuổi】 : 17

【Cảnh giới】 : Bán Tiên Thiên

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp ba 《Thương Bá Quyền》, võ kỹ cấp bốn 《Tàn Phong Quyền》, võ kỹ cấp bốn 《Kim Cương Phục Ma Quyền》, thiên phú hệ Phong cấp cao, thiên phú Quyền Pháp trung cấp, hai phần quyền ý, một bộ quyền sáo trung phẩm bảo khí Phong Linh...

Bên trong không gian tấm gương, Phong Vân nhìn vật phẩm hình chiếu của Hồng Tâm Nguyên, không khỏi kinh ngạc.

Đôi phương ở độ tuổi này đạt tới Bán Tiên Thiên, có thể nói kinh tài tuyệt đỉnh, thế nhưng cột roi xuống lại không có gì hoa lệ.

Điều này đã làm cho Phong Vân suy đoán, chắc chắn Hồng Tâm Nguyên đã dùng một số lượng tài nguyên được tích tụ, mới đạt tới cảnh giới hiện tại.

Chỉ có điều mặc dù nói như vậy, thế nhưng vẫn có giá trị để bạo.

Không nói tới thứ gì khác, nhị môn võ kỹ cấp bốn cộng với thiên phú Quyền Pháp và quyền ý, đều rất tốt.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức bắt đầu khiêu chiến.

Liên tiếp khiêu chiến đến năm lần, trừ lần đầu tiên chắc chắn có đồ vật rơi xuống, bốn lần còn lại đều trống không.

Mà lần rơi xuống đầu tiên, chính là võ kỹ cấp bốn 《Kim Cương Phục Ma Quyền》.

Sau khi lựa chọn dung hợp, trong đầu Phong Vân lập tức xuất hiện một số lượng lớn thông tin ký ức, đều là ký ức kinh nghiệm trong lúc tu hành môn võ kỹ của Hồng Tâm Nguyên.

Độ khó của võ kỹ không phải chỉ cao hơn võ kỹ cấp ba một chút.

Mà thiên phú Quyền Pháp của Hồng Tâm Nguyên chỉ là trung cấp, cho nên Kim Cương Phục Ma Quyền này, hẳn cũng chỉ tu đến tiểu thành mà thôi.

Kim Cương Phục Ma Quyền, chính xác mà nói, đây là một môn quyền pháp tăng cường khí lực, cấp độ tiểu thành có thể tăng khí lực lên gấp đôi, đại thành thì tăng gấp ba, viên mãn thì tăng gấp bốn.

Chỉ có điều khi Phong Vân đánh ra Kim Cương Phục Ma Quyền, hẳn lại phát hiện khí lực của mình chỉ tăng đến hai mươi vạn cân đã ngừng lại.

"Xem ra thân thể ta chỉ chịu đựng được khí lực cực hạn là hai mươi vạn cân..."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, hẳn không có thiên phú về Thể Chất, ban đầu mười vạn cân đã đạt tới cực hạn, thế nhưng bởi vì hẳn đã tu Thần Bá Thể Công và Kim Cương Bất Diệt Công đến tầng viên mãn, cho nên mới đánh vỡ cực hạn, hạn mức khí lực đã được tăng lên mức cao nhất.

"Ta nhớ tên Chiến Tâm kia có thiên phú Thê Chất trung cấp, đáng tiếc vẫn luôn không quét ra được."

Phong Vân lắc đầu, tình huống như thế này, hắn cần phải hình chiếu thêm nhiều người nắm giữ thiên phú về Thê Chất, hoặc là thiên tài tu hành công pháp luyện thể, như vậy sẽ gia tăng tỉ lệ rơi đồ, không đến mức phải treo trên thân cây.

"Trong điện Võ Đạo, có lẽ sẽ có không ít thiên tài như vậy."

Nội tâm Phong Vân rất mong chờ, thậm chí hắn còn trông cậy có thể hình chiếu thiên tài rèn luyện công pháp gân cốt và lục phủ ngũ tạng, nếu như vậy, hắn cũng có thể tăng gân cốt và lục phủ ngũ tạng của mình lên tới cực hạn.

Bây giờ, hắn chỉ thiếu hai điểm này, như vậy hắn có thể chân chính thăng cấp lên tầng võ giả Cực Hạn.

...

Trong biệt viện,

Từ sau khi Hồng Tâm Nguyên trở về, hắn vẫn luôn ở trong trạng thái hồn bay phách tán, trên mặt không còn thần thái giống như lúc trước, cả người giống như mất đi ý chí chiến đấu, hai mắt vốn sáng sủa trong veo thì bây giờ đã trở nên vô thần.

Hồng Thiên Ba khuyên nhủ: "Chẳng qua chỉ là một lần thất bại nho nhỏ mà thôi, không sao cả, con đường của ngươi vẫn còn rất dài, đứng nên bị thắng bại nhất thời làm cho mờ mắt, cố gắng tu hành, tương lai ngươi sẽ đánh bại hắn, rửa sạch nỗi nhục là được."

Những lời hấn nói đã lọt vào tai Hồng Tâm Nguyên, cuối cùng trên mặt người đó cũng hiện lên chút thái, ánh sáng hai mắt đang dần tích tụ lại, hấn vô cùng kiên định nói:

"Đúng vậy, thắng bại nhất thời không tính là gì, tương lai ta chắc chắn sẽ đánh bại hấn!"

Bề ngoài thì Hồng Thiên Ba gật đầu, thế nhưng nội tâm lại thở dài, hấn chỉ muốn an ủi con cháu hậu bối của mình nên mới nói như vậy thôi.

14 tuổi mà kiếm ý đã đạt đến sáu phần, yêu nghiệt như vậy, nhất định sẽ bay thẳng lên trời.

Chương 104: Kim Hệ thiên phú cao cấp, Ngự Kiếm Thuật?

Chương 104: Kim Hệ thiên phú cao cấp, Ngự Kiếm Thuật?

Biệt thự tầng năm, phòng luyện võ.

Phong Vân lặng yên ngồi phảng phất như nhập định ở một chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Ý thức của hắn hiện tại đang ở trong không gian tám gương khiêu chiến hình chiếu.

Chiến trường sa mạc.

Phong Vân lẳng lẳng đứng, tiện tay tung ra một quyền đánh nổ tung hình chiếu tiểu bạch hổ đang nhào đầu lao về phía hắn. Tiểu bạch hổ gầm lên một tiếng, hóa thành một mảng đốm sáng li ti dần dần biến mất.

Tinh!

【Chiến đấu cùng hình chiếu hung thú Bạch Hổ giành thắng lợi!】

【Roi xuống】 : Thiên phú Kim Hệ cao cấp

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa!"

Mấy ngày nay Phong Vân đều đang liên tục vô tình đánh đấm với hình chiếu của tiểu bạch hổ, nếu để cho tiểu bạch hổ biết được, sợ rằng nó sẽ lập tức muốn dựng lông.

Ta coi ngươi là chủ nhân, ngươi lại muốn đánh ta?

【 Hiện hóa thiên phú Kim Hệ cao cấp. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Ong!

Một luồng kim quang chiếu sáng bỗng nhiên nhảy vào trong cơ thể Phong Vân, dung hợp với Kim Hệ thiên phú của chính hắn.

Sau một khắc, một gợn sóng thuộc tính Kim lấy hắn làm trung tâm nhanh chóng lan ra bốn phía. Một loại lực lượng vô hình phóng ra ngoài khiến tất cả những đồ vật ẩn chứa thuộc tính Kim xung quanh biệt thự đều rung động.

Nhất là những vũ khí trong phòng luyện võ kia, lúc này đều đang rung lên như thể đang nghe thấy lời triệu hoán nào đó.

Phong Vân vô ý thức nâng tay lên, một thanh chiến đao trong số đó rít lên một tiếng, lập tức phá vỡ tầng không lao tới, vững vàng dừng lại trước người Phong Vân, lẳng lẳng lơ lơ tại chỗ, không hề nhúc nhích.

Sau đó, hắn lại nhẹ nhàng phát tay, chiến đao lại lần nữa bay trở về.

"Đây là năng lực kèm theo Kim Hệ thiên phú cao cấp sao. . ."

Phong Vân nở nụ cười. Đây quả thực giống hệt với ngự binh trong truyền thuyết!

Thuộc tính thiên phú biến đổi đạt tới cao cấp, sẽ sản sinh ra sự bay vọt về chất. Không riêng gì Kim Hệ, mấy loại thuộc tính khác cũng thế.

"Nhưng cũng thật đáng tiếc, chỉ có thể điều khiển những đồ vật có liên quan tới "Kim" mà thôi. Đồ vật khác lại không điều khiển được."

Phong Vân có chút tiếc nuối. Có điều chuyện này cũng rất bình thường, trừ khi là có được Linh Hồn thiên phú cao cấp như bên trong truyền thuyết đó, sinh ra tinh thần lực, đến lúc đó mới có thể điều khiển tất cả các loại đồ vật.

Mà loại kia, được gọi là: Niệm lực sư.

Niệm lực sư cực kỳ hiếm thấy. Theo Phong Vân được biết, cứ địa cấp ba gần như không có, cứ địa cấp hai cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay, chỉ có cứ địa cấp một, hoặc là căn cứ siêu cấp, mới có thể có bóng dáng những niệm lực sư này.

Đương nhiên, những thứ này đối với Phong Vân mà nói cũng không phải vấn đề. Hắn chỉ cần gặp được một tên niệm lực sư, lấy hình chiếu của người đó xuống là được.

Chỉ là những thứ này đều vẫn còn quá xa, tạm thời không đáng cân nhắc.

Hắn hiện tại đang ở trong phòng luyện võ tập luyện ngự binh. Nói cho đúng hơn chính là đang luyện tập ngự kiếm.

Ngón tay nhẹ nhàng điểm ra một cái. Sau một khắc, một tiếng kiếm rít vang lên. Kim Ngân Kiếm bên cạnh hắn như thể bị chỉ dẫn, tự động lao ra khỏi vỏ, mang theo kiếm quang sắc bén chém thẳng ra ngoài, trực tiếp chém đôi tầng không khí trước mặt.

"Không tệ."

Phong Vân vô cùng vui vẻ. Uy lực như vậy có thể so với tự hấn dùng tay chém ra một kiếm. Nếu như lại thả ra kiếm ý quán trên thân kiếm, uy lực còn có thể bạo tăng lên gấp nhiều lần.

Ngự kiếm tuy rằng rất uy phong, nhưng kỳ thật chỉ có thể coi như thủ đoạn để tập kích. Đến khi chân chính đối địch, một chiêu này hiển nhiên không có tác dụng gì quá lớn.

Đầu tiên, không thể linh hoạt tùy thời thay đổi phương hướng, rất cứng nhắc gượng gạo.

Thứ hai, khoảng cách cũng có hạn chế rất lớn. Như tình hình trước mắt mà nói, vượt qua năm mươi mét đã không dùng được, lực không chế bị giảm mạnh.

Đương nhiên, hết thảy những nguyên nhân này đều là do Phong Vân chỉ có Kim Hệ thiên phú cao cấp mà thôi. Nếu như đạt đến đỉnh cấp, thậm chí đạt tới cấp độ càng cao hơn như siêu phàm cấp, vậy thì tình huống sẽ hoàn toàn khác.

Đến lúc đó thật sự là giống như tự tay sử dụng rồi.

"Cứ dần dần dung hợp tiếp, chung quy cũng sẽ có lúc đạt tới thôi."

Phong Vân thật mong chờ có một ngày, Ngự Kiếm Thuật vừa ra, vạn kiếm quy tông!

Nghĩ thôi cũng thấy đẹp trai ngây ngất rồi!

"Hiện tại Kim Hệ thiên phú đã thành công đạt tới cao cấp, còn lại sau loại hệ nữa cũng cần phải lần lượt đuổi kịp."

Một cái Kim hệ thiên phú đạt tới cao cấp đã có thể cho hẳn năng lực điều khiển kim loại. Nếu như là Thủy hệ cao cấp, Mộc hệ cao cấp, hay thậm chí là Hỏa hệ cao cấp thì sao đây?

Nghĩ như vậy, nếu quả thật đạt đến mức độ kia, vậy hẳn với niệm lực sư quả thật không có gì khác biệt rồi.

Thậm chí, niệm lực sư cũng không thể sánh được với hẳn. Dù gì thì niệm lực sư tuy cũng có thể điều khiển những vật có thủy, hỏa, mộc thuộc tính này, nhưng chỉ là cưỡng ép khống chế, chứ cũng không có loại thiên phú này.

Nói thẳng ra, nếu như không thể dùng linh hồn điều khiển, vậy cũng không thể nào phát huy ra một cách hoàn mỹ lực lượng của các loại thuộc tính thủy, hỏa, mộc...

Nhưng mà, nếu như là một vị niệm lực sư có thuộc tính thiên phú rất mạnh, vậy thì quá mạnh mẽ rồi.

"Hi vọng đến cứ địa Giang Hải có chút thu hoạch. . ."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Mà lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng hét mang theo kinh hoàng của Phong Tiểu Lan, nói tắt cả đồ vật chế tạo từ kim loại trong biệt thự đang điên cuồng rung động.

"Không sao, ta đang luyện tập một môn võ kỹ."

Phong Vân nhẹ nhàng trấn an, lúc này mới khiến Phong Tiểu Lan yên tâm.

Sau đó, hắn ra khỏi phòng luyện võ, nói với Tiểu Lan tử một câu rồi đi về trường học.

Trên đường đi, có thể đoán được, bất kì ai phàm là nhìn thấy Phong Vân đều dừng bước lại, mở to hai mắt nhìn hắn.

Loại cảm giác này, cũng giống như ở kiếp trước, một vị đại minh tinh nào đó đi trên đường bị vô số người qua đường vây xem vậy.

Phong Vân thật sự chịu không được loại cảm giác bị vây xem này bèn tăng thêm tốc độ chỉ để lại một vệt tàn ảnh rồi nhanh chóng biến mất.

Cao đẳng Tinh Diệu.

Khi Phong Vân đi tới trường, những học viên kia còn thể hiện sự kích động hơn nhiều so với đám người qua đường bên ngoài. Mỗi người đều trưng ra ánh mắt tràn ngập sùng bái, thậm chí đều không nói nên lời.

Phong Vân tức cười, đối đãi với những học đệ học muội này tự nhiên không thể nào giống với đám người qua đường kia được. Hắn gật đầu với bọn họ, coi như đáp lễ

Điều này không khỏi làm hắn cảm thán. Mấy tháng trước, hắn mới vừa gia nhập cao đẳng Tinh Diệu mà thôi. Thế mà chỉ mấy tháng lúc sau, toàn bộ thế hệ trẻ tuổi trong cứ địa đều bị hắn bỏ xa ở sau lưng.

Ở chỗ này, đã không tìm được võ giả trẻ tuổi nào có thể tiếp lấy một kiếm của hắn nữa rồi.

Đi đến văn phòng, Nghiêm Xuân Thu đang cùng mấy thầy giáo khác mở cuộc họp.

Khi nhìn thấy Phong Vân, bọn họ đều vô ý thức đứng dậy.

Hiện giờ Phong Vân sợ rằng cũng đủ thực lực chém giết bọn họ trăm ngàn lần. Tuy rằng hiện tại Phong Vân trên danh nghĩa vẫn là học viên của học viện, nhưng bọn hắn cũng không dám bày ra thái độ làm thầy người ta.

"Nhóc con người bây giờ đã có tu vi gì rồi?"

Chỉ có Nghiêm Xuân Thu vẫn trước sau như một, không thêm đề ý những chuyện này.

Phong Vân mím môi, "Võ giả đỉnh phong."

Võ giả đỉnh phong!

Toàn bộ các thầy giáo trong phòng nghe hắn nói như thế, tuy rằng sớm có dự liệu, nhưng vẫn cảm thấy chấn động cả người.

Lấy tu vi võ giả đỉnh phong đánh bại một võ giả bán Tiên Thiên, mà thậm chí là nghiền ép. Chuyện này nếu nói ra ngoài sợ rằng căn bản không có ai tin tưởng.

Có điều, yêu nghiệt chính là yêu nghiệt, không thể nào dùng lẽ thường để đánh giá.

Chương 105: Trước giờ xuất phát!

Chương 105: Trước giờ xuất phát!

"Người đúng là cái thằng quái vật con!"

Nghiêm Xuân Thu nói ra tiếng lòng của tất cả các giáo viên ở đây.

Chỉ là, bọn hắn tuy rằng rất rung động, nhưng đồng thời cũng rất tự hào.

Lúc trước Hồng Tâm Nguyên tới cao đẳng Tinh Diệu, một mình quét ngang tất cả các học viên, bỏ lại một câu “Thầy đã yếu, học sinh còn yếu hơn” liền nghênh ngang rời đi.

Chuyện này khiến cho rất nhiều giáo viên không vừa lòng, chỉ là bọn hắn cũng không phải đối thủ của Hồng Tâm Nguyên, chỉ có thể nhẫn nhịn.

Mãi đến khi Phong Vân trở về, một kiếm đánh bại Hồng Tâm Nguyên.

Một khắc này, bên trong nội tâm bọn họ gần như kích động đến nổ tung, cho tới bây giờ còn chưa bình tĩnh lại được.

Cho nên khi đối mặt với Phong Vân, đã rung động lại càng thêm kích động.

Tuy rằng Phong Vân không phải do bọn họ dạy dỗ nhưng dù sao cũng là người của học viện Tinh Diệu, cũng làm cho bọn họ cùng có cảm giác vinh dự, hưng phấn không gì sánh được.

Phong Vân đối với chuyện này chỉ có thể bất đắc dĩ xoa chóp mũi, không nói gì.

"Người tới đúng lúc lắm. Chúng ta đang thương lượng thông báo cho người, nửa tháng sau chính là thời điểm sứ giả của cứ địa Giang Hải đến nơi. Ngày hôm đó người nhớ rõ không được bẻ quan, tránh bỏ lỡ mất cơ hội."

Nghiêm Xuân Thu báo cho Phong Vân biết thời gian chính xác. Cái này, cũng chính là mục đích mà hắn tới nơi này.

"Nửa tháng nữa ư? Ta biết rồi."

Phong Vân gật đầu, âm thầm ghi nhớ.

Nửa tháng sau, một năm nay cũng coi như đã trôi qua. Mà Phong Vân, cũng coi như đã mười lăm tuổi.

Nghĩ tới thiếu niên trước mắt ngay cả một nửa tuổi tác bọn họ cũng chưa bằng, vậy mà đã có đủ thực lực nghiền ép bọn họ, những giáo viên này, bao gồm cả Nghiêm Xuân Thu, đều sinh ra cảm giác đời này sống uổng. Quả thật là vô cùng xấu hổ!

...

Sau đó, Phong Vân liền quay về biệt thự.

Thời gian tiếp theo, hắn cơ bản không bẻ quan, mỗi ngày chỉ cấp tốc đánh với hình chiếu, luyện võ kỹ, thử công pháp, thuận tiện dạy cho Tiểu Lan tử tu hành võ đạo. Thời gian ngược lại lại trôi qua vô cùng thoải mái.

Trong khoảng thời gian này, hắn cũng muốn đi gặp mặt vị tông sư Hồng Thiên Ba kia, muốn lấy được hình chiếu của hắn.

Nhưng đáng tiếc, đối phương ngay ngày hôm sau đã mang theo Hồng Tâm Nguyên rời đi, nghe nói là đi kiếm danh ngạch rồi.

Điều này làm cho Phong Vân cảm thấy rất tiếc nuối. Hắn còn chưa có hình chiếu của tông sư mà.

Tuy rằng hình chiếu của võ giả có cảnh giới cao hơn hẳn quá nhiều, tỉ lệ rơi đồ lúc khiêu chiến sẽ rất thấp, nhưng tóm lại vẫn có một tia cơ hội.

"Quên đi, sau này lại nói vậy."

Phong Vân cũng không gấp gáp, sau này chung quy sẽ có cơ hội thôi.

Lúc sau, hắn đi một chuyến tới thương hội Hoa Hồng.

Bên trong thương hội.

Phong Vân một lần lấy ra một ngàn bình đan dược, gần như xếp thành một tòa núi nhỏ. "Ta tạm thời phải đi xa một chuyến, trong thời gian ngắn sẽ không trở về. Những đan dược này xem như bán trước thời hạn đi."

Trương Ngạo Tuyết nghe vậy, con mắt lóe lên, "Không biết ngài lúc nào mới trở về?"

"Để xem tình hình đã. Ta cũng không quá chắc chắn. Tiền người cứ như thường lệ gửi vào tài khoản kia. Như vậy nhé, ta còn có việc, đi trước."

Phong Vân không ở lại lâu, phát tay lên trực tiếp rời đi.

Trương Ngạo Tuyết nhìn bóng lưng Phong Vân dần dần biến mất, không nói gì.

Mà lúc này, lão nhân lần trước xuất hiện ở bên cạnh nàng, nhìn về phía trước, chần chừ nói: "Tiểu thư, thiên tài đệ nhất trong cứ địa chúng ta,

Phong Vân, có vẻ như cũng sắp sửa rời đi trong thời gian tới. Hơn nữa, hắn cũng sử dụng kiếm. . .”

Câu này, ý tứ đã rất rõ ràng.

Trương Ngạo Tuyết lại lắc đầu, "Không nên suy đoán thân phận khách hàng. Chúng ta chỉ cần làm tốt chuyện thuộc bốn phận của mình là được. Những chuyện khác, không nên đi quá giới hạn."

"Ta hiểu rồi thưa tiểu thư."

. . .

Thời gian dần dần trôi đi. Rất nhanh, nửa tháng đã qua.

Một ngày, trên khoảng không phía trên cứ địa Tinh Diệu bỗng nhiên xuất hiện một bóng mờ to lớn.

Đó là một con chim khổng lồ, cơ thể hùng tráng, hai cánh mở rộng chừng mấy chục thước, toàn thân phủ kín bởi lông vũ màu xanh đen, dưới ánh mặt trời lóe ra tia sáng bóng bẩy chói lóa như kim loại.

Một đôi móng vuốt kia có thể dễ dàng quắp bật lên cả một tòa nhà, vô cùng sắc bén.

"Hung thú cấp sáu, Huyền Thanh Tụ!"

Đám võ giả bên trong cứ địa nhận ra hung thú này, nhao nhao hoảng sợ nói.

Mà khiến cho bọn họ càng thêm chấn động chính là, trên người Huyền Thanh Tụ đó có hai bóng người đang đứng.

Huyền Thanh Tụ tốc độ rất nhanh, mấy chục giây sau liền thành công đáp xuống quảng trường trung tâm cứ địa Tinh Diệu.

Nhóm cao tầng cứ địa Tinh Diệu đã sớm chạy đến chào đón.

Huyền Thanh Tụ đi xuống hai bóng người. Đi phía trước là một vị nam tử mặc y phục màu xanh nhạt, thoạt nhìn bốn mươi năm mươi tuổi, đầu tóc hoa râm. Hai mắt hấn sắc bén vô cùng. Nơi hấn nhìn qua, không người dám tới giương mắt nhìn lại.

Mà phía sau hấn, chính là Lăng Vạn Hư của cứ địa Tử Dương.

Cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương cách nhau gần nhất, từ trước tới nay, đều là hai cái cứ địa một nhau đi.

"Tham kiến Thượng sứ đại nhân."

Cao tầng cứ địa tụ tập đầy đủ tới nghênh đón, chấp tay hành lễ với nam tử kia.

"Ừ." Nam tử kia gật gật đầu, sau đó lập tức nói: "Lệ thượng sứ trước kia chuyên môn phụ trách nơi này nay đã thành công tấn thăng tới cảnh giới Tông Sư, được điều đến địa phương khác. Bởi vậy từ giờ trở đi, do ta phụ trách hai cứ địa Tinh Diệu và Tử Dương các người. Phải rồi, ta tên là Tôn Chí."

"Đã khiến Tôn thượng sứ hao tâm tổn trí." Mấy người cao tầng nhanh chóng đáp lời. Đối với bọn họ mà nói, ai tới đều giống nhau. Dù sao nhìn kiểu gì cũng đều là người không thể đắc tội.

"Phải rồi, hạt giống mà cứ địa các người chọn lựa ra đâu rồi?" Tôn Chí mở miệng hỏi.

"Ồ đây ạ."

Mấy vị cao tăng chỉ chỉ Phong Vân vẫn một mực im lặng đứng ở bên cạnh, nói: "Đây là thiên tài đệ nhất cứ địa chúng ta, Phong Vân."

"Hử?"

Tôn Chí quét mắt qua một cái, trong mắt lướt qua một tia ngạc nhiên. Nếu như không phải mấy người cao tăng chỉ ra, hẳn căn bản không có cảm giác được ở đó còn đứng một người.

Mà thậm chí cho dù là lúc này, hẳn cũng không nhìn thấu cảnh giới của đối phương, giống như hoa trong gương, trăng dưới nước, lập lờ mờ nhạt.

Lúc này, Phong Vân đứng ra, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: "Tham kiến Thượng sư."

"Nhóc con khá đấy."

Tôn Chí sâu sa nhìn Phong Vân một cái, chỉ là một cứ địa Tinh Diệu nho nhỏ, còn xếp gần cuối trong số các cứ địa cấp ba, không nghĩ tới lại sinh ra một vị thiên kiêu như vậy, khiến hẳn cảm thấy chuyến đi này cuối cùng cũng không uổng phí.

Ánh mắt Lăng Vạn Hư có chút trốn tránh, lén liếc mắt nhìn Phong Vân, bên trong có không cam lòng, có phần hận, cũng có sợ hãi.

Phong Vân dùng một kiếm đánh bại hẳn, để lại cho hẳn ám ảnh rất nặng trong lòng, cho dù thời gian đã trôi qua lâu như vậy, nhưng hẳn vẫn không thể phai.

"Thượng sư đại nhân một đường bôn ba, không bằng lưu lại nghỉ ngơi nửa ngày, nghỉ ngơi dưỡng sức một hồi rồi lại đi."

Mấy người cao tăng cứ địa ở bên cạnh đề nghị.

Tôn Chí lắc đầu, "Không cần. Lên đường luôn đi."

Sau đó, Phong Vân bước lên lưng Huyền Thanh Tụ. Sau một tiếng hét, Huyền Thanh Tụ lập tức bay lên, xuyên qua tầng mây, rất nhanh đã biến mất sau chân trời.

Chương 106: Đao của người, võ!

Chương 106: Đao của người, võ!

Sương trần lượn lờ, mây mù phiêu diêu.

Một thân ảnh đang xuyên đến, nó nhanh như điện, tạo ra từng đạo dấu vết trên không trung.

Chính là Huyền Thanh Tương.

Trên lưng nó, chính là ba người Phong Vân.

Đám người Phong Vân rời cứ địa Tinh Diệu đã tròn một tháng, trừ lúc nghỉ ngơi ở trạm trung chuyển, thời gian còn lại đều trên đường đi.

Khoảng cách từ cứ địa Tinh Diệu đến cứ địa Giang Hải khá xa, trên đường có nhiều hung thú, các võ giả cấp tiên thiên, trừ khi có cao thủ bảo vệ, nếu không, dựa vào thực lực của mình sẽ không thể đi được.

Đám người Phong Vân cũng đang đi trên đoạn đường này, đã gặp không biết bao nhiêu hung thú.

Nhưng đều bị Tôn Chí đánh lui.

Thực lực của ông ta rất mạnh, dĩ nhiên là võ giả cấp tiên thiên viên mãn, khoảng cách đến cảnh giới vô thượng tông sư, cũng chỉ thiếu một bước mà thôi.

Nhưng một bước này cũng rất khó đi, thậm chí là mấy chục năm, cũng có khi là cả đời không thể vượt qua.

Đương nhiên Phong Vân cũng âm thầm lấy hình chiếu của Tôn Chí.

[Người hình chiếu] : Tôn Chí

[Tuổi] : 55 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : Võ kỹ tứ giai Cuồng Phong Chương, võ kỹ ngũ giai Liệt Địa Chương, võ kỹ ngũ giai <Đằng Vân Bách Chiến Pháp>, công pháp ngũ giai Tạo Hóa Nguyên Khí Công, thiên phú chương pháp cấp thấp, thiên phú hệ phong trung cấp, chương ý (Hai thành), một bảo khí thượng phẩm bao tay Vân Đan.

So với hình chiếu của các võ giả tiên thiên mà Phong Vân đã từng gặp, thì Tôn Chí, chính là người hoa lệ nhất.

Không nói đến tư chất thiên phú của ông ta, một loạt võ kỹ và công pháp ngũ giai, cộng với bảo khí thượng phẩm, cũng đã vượt qua hình chiếu võ giả tiên thiên mà Phong Vân có.

Không hồ là đến từ cứ địa nhị đẳng, mặc dù phương diện tư chất không có gì nổi bật, nhưng các phương diện khác, hoàn toàn có thể vượt qua các võ giả tiên thiên ở cứ địa tam đẳng.

Phong Vân tin rằng, nếu Tôn Chí quyết đấu với các võ giả tiên thiên mà hắn đã gặp ở Nam Giang lúc trước, người thua chính là những võ giả tiên thiên ở Nam Giang kia.

Lại qua năm ngày nữa.

Đến ngày thứ sáu, Tôn Chí đứng phía trước Huyền Thanh Tương bỗng nhiên mở miệng: “Phía trước là đến rồi.”

Phong Vân nghe vậy, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy phía trước có những đỉnh núi liên miên không dứt, chập trùng bất định, hoặc nguy nga hùng vĩ, hoặc xanh tươi bích tú, hoặc giống đại long, hoặc như bàn hổ.

Nguyên lực thiên địa nồng đậm hình thành những gợn sóng sương mù, lượn lờ bốn phía, có một phong thái riêng biệt.

Mà ở chính giữa khu vực này, là một cứ địa to lớn, từ dưới đất mọc lên, giống như hoang thú thời tiền sử, kích thước to lớn, Phong Vân xem chừng, sợ là còn lớn gấp năm lần cứ địa Tinh Diệu.

“Nguyên khí thiên địa thật nồng đậm.”

Lăng Vạn Hư đứng một bên sợ hãi nói.

“Dưới cứ địa bố trí một Tụ Nguyên Trận to lớn, từng giây từng phút sẽ có nguyên lực tập trung lại đây...” Tôn Chí nhàn nhạt giải thích.

“Dưới toàn bộ cứ địa đều có Tụ Nguyên Trận, trời ạ!”

Lăng Vạn Hư không nhịn được mà kinh hãi thốt lên, cái thủ bút này, cũng quá lớn.

Phong Vân đứng một bên, ánh mắt chớp động, xem ra ở cứ địa Giang Hải này có trận pháp sư cực kỳ lợi hại, nếu có hình chiếu của đối phương, vậy con đường tu hành của hắn sau này sẽ dễ hơn rất nhiều.

Không cần đi đâu tìm khoáng mạch nguyên lực nữa, chỉ cần bố trí Tụ Nguyên Trận là được.

“A, đồ nhà quê từ nơi nào đến đó, ngạc nhiên như vậy, thật sự mất mặt.”

Lúc này, một giọng nói trào phúng truyền đến.

Sau đó, ở bên cạnh có một con Song Đầu Biên Bức màu đỏ thẫm lướt đến.

Trên lưng con dơi này có ba người đang đứng, phía trước là một người trung niên mặc quần áo màu xanh nhạt, chắc chắn cũng là thượng sứ như Tôn Chí.

Sau lưng ông ta, có hai người trẻ tuổi, một nam một nữ, nam tử cao gầy, nữ tử tướng mạo thanh tú, đều khoảng mười bảy, mười tám tuổi.

Mà người vừa nói kia, chính là thiếu niên cao gầy.

“Ngươi nói ai?”

Lăng Vạn Hư không dám lỡ mãng trước mặt Phong Vân, nhưng đối với bên ngoài, hắn ta vẫn là đệ nhất thiên kiêu của cứ địa Tử Dương.

Hắn ta trừng mắt nhìn thiếu niên cao gầy, tuôn ra kiếm ý, muốn ra uy với đối phương.

Nhưng mà, khi hắn ta nhìn vào mắt đối phương, lại chấn động mạnh một cái, không nhịn được bật ra một tiếng khó chịu, lui lại mấy bước, mới khó khăn dừng lại.

Thấy thế, thiên niên cao gầy đối diện cười lạnh một tiếng: “Một thành rưỡi kiếm ý mà cũng dám lấy ra khoe khoang, đừng có mất mặt nữa, về luyện thêm vài năm đi.”

Nói xong, hắn ta nhìn tên cứ địa trên ống tay áo Lăng Vạn Hư và Phong Vân, rồi cười nhạo nói: “Ta tưởng là ai, thì là là cứ địa Tử Dương và cứ địa

Tinh Diệu xếp cuối, khó trách lại yếu như vậy, một thành rưỡi kiếm ý mà cũng có thể trở thành hạt giống thiên tài.”

Nữ tử bên cạnh không nói gì, chỉ hé miệng cười, dáng vẻ xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

Vị thượng sứ kia và Tôn Chí cũng không có ý kiến gì, hiển nhiên là bọn họ ngầm đồng ý loại cạnh tranh này.

“Ngươi...” Sắc mặt Lăng Vạn Hư đỏ bừng, muốn phản bác lại không nói ra nửa chữ, bởi vì đối phương nói là thật, qua nhiều thế hệ, cứ địa Tinh Diệu và cứ địa Tử Dương thật sự ở hạng chót.

Phong Vân nhíu mày, ánh mắt nhàn nhạt quét qua thiếu niên cao gầy, chiến đao sau lưng hắn ta bỗng nhiên điên cuồng chấn động.

Sắc mặt thiếu niên cao gầy kinh hãi, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, liềm mạng đè lại chiến đao của mình, không để nó bay ra ngoài.

“Đao của ngươi, vỡ rồi.”

Lúc này, Phong Vân nói ra một câu.

Thiếu niên cao gầy còn chưa phản ứng lại, đã thấy chiến đao của mình bỗng tru tréo lên, trong chớp mắt tràn đầy vết nứt, sau đó bạo vỡ, bắn tung tóe ra bốn phương tám hướng.

Cái gì!

Thiếu niên cao gầy chăm chú nhìn Phong Vân, trong mắt tràn đầy kinh ngạc và mờ mịt, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, vì sao Phong Vân liếc mắt một cái, chiến đao của hắn ta liền vỡ nát!

Nữ tử thanh tú bên cạnh há to miệng, trên mặt đầy kinh ngạc nhìn Phong Vân.

Tôn Chí và vị thượng sứ trung niên kia nhìn Phong Vân một cái thật sâu.

“Ít nhất là thiên phú hệ Kim cao cấp....”

Tôn Chí thầm nói trong lòng, có thể cách không điều khiển chiến binh, chỉ có thiên phú hệ Kim cao cấp trở lên mới làm được.

Như vậy lúc trước ông ta dự cảm không sai, tên Phong Vân này, quả nhiên không phải thiên tài đơn giản.

So với với hạt giống thiên tài trong cứ địa tam đẳng, rõ ràng Phong Vân đã vượt qua bọn họ rất nhiều.

Cho dù đặt trong đám thiên tài trong căn cứ của ông ta, cũng không thua kém chút nào.

“Lần này có chút thú vị...”

Tôn Chí nhẹ nhàng cười một tiếng, bỗng nhiên ông ta rất tò mò, không biết ở đây, Phong Vân có thể đi được bao xa.

Chương 107: Đền Điện Võ Đạo báo cáo!

Chương 107: Đền Điện Võ Đạo báo cáo!

Phong Vân liếc nhìn chiến đao bị vỡ của thiếu niên cao gầy kia, động tác lần này rất có lực xung kích đối với người phía sau, cho nên dọc đường đi, hắn cũng không dám nói gì nữa, chỉ là ánh mắt thỉnh thoảng lại nhìn về phía Phong Vân, không hiểu rõ, từ khi nào cứ địa Tinh Diệu lại có một thiên tài như vậy.

Phong Vân cũng không để ý tới, mà xếp bằng ngòi trên Huyền Thanh Thứu, hai con ngươi hơi khép lại, giống như đang tu hành.

Thật ra, trong đầu hắn sớm đã ý thức vào trong không gian của tấm gương.

Lúc này hắn liếc nhìn thiếu niên cao gầy kia, ngoại trừ trong lòng thâm phát động năng lực hệ Kim, còn thuận tiện hình chiếu đối phương, đương nhiên hắn cũng không buông tha hai người còn lại.

【Người hình chiếu】 : Trịnh Quân

【Độ tuổi】 : 17

【Cảnh giới】 : Võ giả Cực Hạn

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp ba 《 Đại Hoang Lực Đao 》 , võ kỹ cấp ba 《 Cầm Nã Thủ 》 , võ kỹ cấp bốn 《 Bài Sơn Đảo Hải Quyền 》 , công

pháp cấp bốn 《 Yên Ba Hạo Miếu Công 》 , thiên phú hệ Thủy trung cấp, thiên phú Đạo Đạo cấp cao, hai phần đao ý...

...

【Người hình chiếu】 : Hồ Lệ

【Độ tuổi】 : 18

【Cảnh giới】 : Võ giả Cực Hạn

【 Rơi xuống 】 : Võ kỹ cấp ba 《 Nhu Chưởng 》 , võ kỹ cấp bốn 《 Lưu Vân Bộ Pháp 》 , võ kỹ cấp bốn 《 Hỏa Xà Tán Chưởng 》 , công pháp hệ Hỏa cấp bốn 《 Xích Diệu Công 》 , công pháp hệ Mộc cấp bốn 《 Ất Mộc Tâm Pháp 》 , thiên phú hệ Hỏa trung cấp, thiên phú hệ Mộc trung cấp...

【Người hình chiếu】 : Hứa Chân Cường

【Độ tuổi】 : 39

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : Võ kỹ cấp bốn 《 Loa Toàn Âm Kính 》 , võ kỹ cấp năm 《 Kinh Hồng Xích Viêm Thương 》 , võ kỹ cấp năm 《 Đạp Hồ Bộ 》 , công pháp hệ Hỏa cấp năm 《 Thiên Thôn Thương Viêm Quyết 》 , thiên phú hệ Hỏa trung cấp, thiên phú Thương Đạo cấp cao, ba phần thương ý...

Phong Vân quét mắt nhìn một lượt, giao diện rơi xuống của ba người chiếu vào trong đầu hắn, đều có giá trị để bạo.

Điều này đã làm cho hắn trầm nghĩ, quả nhiên đi tới đây, thiên tài đã tăng lên rất nhiều, đây là hắn vẫn chưa tiến vào cứ địa, đã hình chiếu được ba võ giả không tệ rồi.

Ngay lúc Phong Vân chuẩn bị quét hình chiếu, một giọng nói bỗng nhiên truyền tới, "Đến rồi!"

Ý thức của hắn lập tức quay trở lại, mở mắt ra, phát hiện bọn họ đã đi đến cửa của căn cứ Giang Hải rồi.

Hắn từ trên lưng Huyền Thanh Thụu nhảy xuống, sau khi Tôn Chí đăng ký ở cổng bảo vệ, lập tức dẫn Phong Vân và Lăng Vạn Hư vào cứ địa Giang Hải.

Vừa tiến vào cứ địa Giang Hải, dường như nguyên lực ở bên trong đã đập vào mặt.

Phong Vân cảm nhận được ngay tức khắc, thầm nói ở trong lòng: "Nồng độ nguyên lực cao hơn gấp hơn so với nguyên lực ở cứ địa Tinh Diệu."

Điều này không ngoại trừ nguyên lực phòng tu luyện chuyên dùng để tu hành, nếu không thì nồng độ sẽ cao hơn nữa.

Cũng khó trách cường giả trong cứ địa Giang Hải lại nhiều như mây, nếu sống trong một môi trường như vậy, cho dù là người bình thường đến cỡ nào cũng sẽ không bình thường.

Ngoài ra, cứ địa Giang Hải được xây dựng xa hoa hơn rất nhiều so với cứ địa cấp ba, thậm chí thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy võ giả bay trên trời, nếu không phải là người nắm giữ thiên phú hệ Phong thì chính là người cấp độ Tông Sư.

Bất luận là người nào thì cũng khó có thể nhìn thấy ở cứ địa cấp ba.

Phong Vân rất muốn hình chiếu những người đó vào trong tấm gương, chỉ có điều gặp trắc trở là mới tới đây lần đầu, vẫn không nên nóng vội như vậy, dù sao thì sau này hắn vẫn còn nhiều thời gian.

...

Điện Võ Đạo của Giang Hải nằm trong khu vực trung tâm của cứ địa Giang Hải, vị trí cũng cực kỳ nổi bật không khác gì trường cao đẳng Tinh Diệu trong cứ địa Tinh Diệu.

Trong Điện Võ Đạo bao gồm bốn bộ phận, lần lượt là Huyền Điện, Hoàng Điện, Thiên Điện và Địa Điện, trong đó Thiên Điện và Địa Điện chính là nơi thu nhận những đệ tử thiên tài bản địa, còn Huyền Điện và Hoàng Điện chính là nơi thu nhận đệ tử ngoại lai.

Mà dựa theo sự phân chia về thực lực, thì Thiên Điện và Địa Điện là mạnh nhất, sau đó đến Huyền Điện, và cuối cùng Hoàng Điện là yếu nhất.

Lúc này, đứng trước cửa lớn của Điện Võ Đạo Điện, Tôn Chí dẫn Phong Vân và Lăng Vạn Hư đến nơi này, sau đó ném một câu "Nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, còn lại là dựa vào bản thân của các ngươi", sau khi nói xong thì trực tiếp rời đi, nhanh chóng biến mất.

Lăng Vạn Hư nhìn Phong Vân, do dự một lát rồi nói: "Lúc này cảm ơn ngươi."

Sau khi nói xong, hắn cũng không đợi Phong Vân trả lời, nhanh chóng chạy đi mất.

Phong Vân cũng không để ý, hắn đi vào trong, đi đến chỗ ghi danh, ở đó đang có hai người nhân viên đang bận rộn.

Khi nhìn thấy được Phong Vân tới đây, nói thẳng: "Họ tên, tuổi tác, đến từ cứ địa nào?"

Giọng điệu rất thuần thực, rõ ràng mấy ngày hôm nay đều trải qua như vậy.

Phong Vân đáp: "Phong Vân, 15 tuổi, đến từ cứ địa Tinh Diệu."

"Cứ địa Tinh Diệu, Hoàng Điện, trực tiếp đi qua bên trái là tới."

"Đa tạ."

Phong Vân gật đầu, sau đó lướt qua bọn họ, đi về phía bên trái.

Đợi sau khi Phong Vân rời đi, một người nhân viên ở trong đó đã thấp giọng nói: "15 tuổi, đây chính là đệ tử nhỏ tuổi nhất mà chúng ta đã tiếp đãi trong mấy ngày qua."

"Đến từ cứ địa Tinh Diệu thì làm được gì, đây chính là tầng đáy trong Hoàng Điện, có thể có tiền đồ gì chứ."

Một nhân viên khác lắc đầu nói.

"Đúng vậy."

Cách năm năm, cứ địa Giang Hải lại tiến hành lựa chọn thiên tài võ giả trong căn cứ ở dưới trướng, sau đó cho vào Điện Võ Đạo để tu hành, vẫn luôn thực thi trong 20 năm, cho nên Phong Vân cũng không phải là đệ tử được lựa chọn đầu tiên của cứ địa Tinh Diệu.

Trước hắn vẫn còn bốn thiên tài trong cứ địa Tinh Diệu.

Những năm gần đây, thỉnh thoảng bốn thiên tài cũng sẽ quay trở về, thế nhưng tư chất bọn họ có hạn, đến bây giờ vẫn chưa có người nào đạt tới cảnh giới Tông Sư.

Tin tức của từng người một, Nghiêm Xuân Thu đều nói rõ với Phong Vân, hắn đều ghi nhớ ở trong lòng.

Không lâu sau, Phong Vân đã đi đến Hoàng Điện.

Đây là nơi được tổ hợp từ các cung điện nằm san sát nhau, được sắp xếp theo thứ tự, kiến trúc phong cách vô cùng to lớn hùng vĩ, sử dụng chất liệu hợp kim cũng vượt xa cứ địa Tinh Diệu.

Phong Vân suy đoán, có thể ngăn cản công kích của hung thú cấp chín. Dựa theo tấm bản đồ nhỏ mà Nghiêm Xuân Thu đã đưa cho, rất nhanh Phong Vân đã tìm được cung điện thuộc về cứ địa Tinh Diệu trong số rất nhiều cung điện ở đây.

Đó là một cung điện tương đối cũ kỹ vắng vẻ, nằm tọa lạc trong một góc, lúc này cửa lớn đang đóng chặt.

Phong Vân tiến lên, nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

"Đến đây."

Ngay lập tức, bên trong truyền đến một giọng nói trong trẻo, sau một khắc, men theo mấy tiếng bước chân, cửa lớn từ từ mở ra, một thanh niên có khuôn mặt thanh tú bỗng xuất hiện.

"Người là?" Thanh niên nhìn Phong Vân nghi hoặc.

"Phong Vân, là người mới trong cứ địa Tinh Diệu đến đây báo cáo."

Vừa mới nói ra lời này, thanh niên kia lập tức phản ứng lại, vội trán nói: "Ây ya xem trí nhớ của ta này, đã quên hôm nay là ngày chính thức báo cáo năm năm một lần, nào nào mau đi vào trong đi."

Nói xong, hắn giống như rất quen thuộc kéo Phong Vân vào trong điện.

Đồng thời, hắn kéo cuống họng hét lớn lên: "Tất cả đều ngừng tu hành lại đi, học đệ mới trong cứ địa Tinh Diệu tới rồi, mau ra đây đi!"

Giọng nói truyền tới đại điện, chưa được bao lâu, đã có ba bóng dáng lần lượt từ trong Thiên điện bay ra, nhanh chóng đến gần đây."

Chương 108: Cánh cửa mở ra thế giới mới!

Chương 108: Cánh cửa mở ra thế giới mới!

Ba đạo thân ảnh như tia chớp đến gần Phong Vân, toàn thân toát ra khí tức rất mạnh mẽ, rõ ràng là võ giả tiên thiên.

Phong Vân chăm chú nhìn lại, hai nam một nữ, tuổi tác từ hai mươi đến hơn ba mươi tuổi.

Bởi vì khoảng cách rất gần, hẳn trực tiếp lấy hình chiếu của ba người họ vào trong gương.

[Người hình chiếu] : Tuyên Phong

[Tuổi] : 37 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : Võ kỹ tam giai Loạn Tiến Bộ, võ kỹ tứ giai Thất Thương Bá Quyền, võ kỹ ngũ giai Ma Động Quyền, công pháp hệ Hỏa ngũ giai Thiên Thôn Thương Viêm Quyết, thiên phú hệ Hỏa trung cấp, thiên phú quyền đạo trung cấp, quyền ý (Hai thành).

...

[Người hình chiếu] : Chu Linh

[Tuổi] : 27 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : Võ kỹ tam giai Kinh Linh Bộ... Công pháp hệ Phong ngũ giai Phong Quyển Vân Ba Công... Thiên phú hệ Phong trung cấp...

....

[Người hình chiếu] : Trịnh Hào Kiệt

[Tuổi] : 32 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : Võ kỹ ngũ giai Ma Vân Thập Bát... Công pháp ngũ giai Thương Vân Huyền Tuyệt Công>.... Chiếu pháp ý cảnh (Hai thành)...

Có thể nhìn ra, ba vị hạt giống thiên tài của cứ địa Tinh Diệu lúc trước quá bình thường, không phải ở phương diện công pháp võ kỹ, mà là phương diện tư chất.

Thanh niên thanh tú dẫn Phong Vân đi vào ở bên cạnh, cũng giống như vậy.

Trước đó, Phong Vân đã hình chiếu hấn ta, thuận tiện nhắc đến, tên hấn ta là Uông Vĩ.

Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, trước đó Nghiêm Xuân Thu đã nói với hấn rồi.

“Oa, học đệ thật trẻ tuổi, người chính là thủ tịch lần này của cứ địa chúng ta sao?” Học tử duy nhất Chu Linh, vẻ mặt kinh dị nói.

Trịnh Hào Kiệt và Tuyên Phong bên cạnh cũng có chút giật mình.

Lúc bọn họ trở thành thủ tịch, ít nhất đã mười bảy, mười tám tuổi rồi.

Mà Phong Vân trước mắt, nhìn thế nào cũng chỉ mười bốn, mười lăm tuổi, vẫn còn rất trẻ!

“Bái kiến các vị học tử học trưởng.” Phong Vân chào hỏi.

“Học đệ khách khí rồi, nếu đã đến đây, sau này chúng ta sẽ bảo vệ ngươi.”

Chu Linh và Trịnh Hào Kiệt đều tiến lên vỗ vai Phong Vân, rất hào khí nói.

“Đúng rồi, Phong Vân, cảnh giới tu vi của ngươi đạt đến tầng nào rồi?”

“Võ giả đỉnh phong.”

“Võ giả đỉnh phong à, lợi hại hơn chúng ta lúc trước rất nhiều, cố gắng lên, tranh thủ sớm đột phá, tấn thăng võ giả tiên thiên, nhất định ngươi có thể đạt được trước hai mươi lăm tuổi.”

Đám người Chu Linh cổ vũ Phong Vân.

Bọn họ đã ở đây rất nhiều năm rồi, trong đó, Tuyên Phong ở đây lâu nhất, khoảng hai mươi năm, lúc trước là một thiếu niên, giờ đã trở thành đại thúc rồi.

Dù vậy, hẳn ta cũng không có ý trở về, chưa đạt đến cảnh giới tông sư, thật sự không có mặt mũi mà trở về.

Ba người khác cũng nghĩ như vậy.

Sau đó, đám người Chu Linh giới thiệu rất kỹ những chuyện liên quan đến Võ Đạo Điện trong cứ địa Giang Hải cho Phong Vân nghe.

Sở dĩ Võ Đạo Điện được hoan nghênh như thế, một mặt là vì có công pháp võ kỹ tứ giai, ngũ giai, thậm chí là lục giai.

Mặt khác, chính là hoàn cảnh tu luyện ở đây, bên ngoài không thể so sánh được.

“Hoàn cảnh tu luyện bên ngoài cũng có Tụ Nguyên Trận, nhưng Võ Đạo Điện lại khác, ở đó có các loại bí cảnh tu hành, ví dụ như hỏa chi bí cảnh, có thiên phú hệ Hỏa, tu hành bên trong làm ít được nhiều, còn có Kim chi bí cảnh, Phong chi bí cảnh, Thủy chi bí cảnh...”

“Trừ những thứ đó ra, còn có di tích cổ, chia thành khảo nghiệm và thám hiểm. Khảo nghiệm thì tên cũng như nghĩa, người phải thông qua di tích khảo hạch, thì có thể đạt được ban thưởng cố định, mà loại thám hiểm, yêu cầu người phải thăm dò di tích cổ, còn thu hoạch cái gì, thì tùy vào bản thân...”

“Nơi này còn có các loại bảng danh sách, bảng Thiên Phú, bảng Chiến Lực, bảng Cảnh Giới, bảng Ký Lục... Tác dụng cũng giống như trường cao đẳng của chúng ta, lên bảng, mỗi ngày đều có điểm tích lũy miễn phí, mà tác dụng của điểm tích lũy này, có thể khiến người đi vào bí cảnh và di tích cổ...”

Chu Linh một hơi phổ cập tin tức có liên quan đến Võ Đạo Điện cho Phong Vân.

Mở cánh cửa thế giới mới cho hắn.

Khó trách cứ địa Giang Hải lại cường thịnh không suy như thế, tồn tại bí cảnh và di tích cổ, liên tục xuất hiện cường giả, các cứ địa tam đẳng khác

căn bản không thể so sánh được.

Đám người Chu Linh dường như cũng nhìn ra suy nghĩ của Phong Vân, cảm thán nói.

“Lúc trước, lần đầu tiên chúng ta nghe nói đến di tích cổ và bí cảnh, về mặt cũng giống như người, nhưng di tích cổ và bí cảnh này đã có từ lâu, cứ địa Giang Hải xây dựng rất tốt, không phải vì nơi này có vị trí tốt, mà vì ở đây có di tích cổ và bí cảnh...”

Phong Vân đã từng đọc qua bí cảnh và di tích cổ trong sách, sau khi địa cầu đột nhiên biến đổi, chúng xuất hiện như măng mọc sau mưa, một lần nữa mang đến hi vọng cho nhân loại đang tuyệt vọng.

Rất nhiều công pháp võ kỹ, phương pháp luyện đan, trận đồ... Đều từ những địa phương này truyền ra.

Phong Vân gật đầu, sau đó âm thầm vui vẻ.

Hoàn cảnh tu hành ở đây ưu việt, hẳn không cần lo lắng nguyên lực không đủ dùng nữa.

Khoảng mạch nguyên lực không dễ tìm như vậy, tìm một cái cỡ nhỏ, cũng phí hơn một tháng, cái lớn hơn thì không phải nói, hơn nữa, còn có nhiều nguy hiểm không biết, thật sự không đáng.

Tuy rằng bây giờ nguyên lực của hắn đã đạt đến cực hạn, nhưng sau khi đánh vỡ cực hạn, phải tiêu hao nguyên lực nhiều hơn, cô đọng nguyên lực đến tiên thiên, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Sau đó, Phong Vân hỏi thăm đám người Chu Linh, bên trong Võ Đạo Điện có võ giả thiên tài luyện thể rất lợi hại không.

Hắn hỏi cái này, đương nhiên là muốn có hình chiếu của bọn họ, xem trên người bọn họ có công pháp luyện thể để rèn luyện gân cốt và lục phủ ngũ tạng, rồi báo cho mình dùng không.

“Luyện thể lợi hại sao, ta nhớ có mấy chục người, quá nhiều, cho người đếm cũng không hết.”

Chu Linh ngẫm lại, sau đó nói: “Nhưng lợi hại nhất, chính là “Đại Lục Kim Cương” Trương Hằng đứng thứ chín trên bảng Chiến Lục, nghe nói trong di tích cổ, hắn ta lấy được công pháp truyền thừa của tông môn “Huyền Không tự”, tên là Kim Cương Phục Ma Công, sau khi tu hành, một thân cương gân thiết cốt, là hung thú hình người...”

Trương Hằng, Kim Cương Phục Ma Công sao?

Phong Vân âm thầm nhớ kỹ cái tên này trong lòng, có cơ hội nhất định phải lấy hình chiếu.

“Trừ hắn ta, những người khác đều tương đương nhau, nếu người muốn tìm hiểu, ta nhớ trong bí cảnh Trọng Lục, cơ bản đều là võ giả luyện thể.”

Chu Linh nói với Phong Vân.

Chương 109: Bí cảnh Trọng Lực!

Chương 109: Bí cảnh Trọng Lực!

Bí cảnh Trọng Lực ư. . .

Phong Vân nghe thấy lời này của Chu Linh, ánh mắt hơi lóe lên, quyết định đợi chút nữa sẽ đi vào trong nhìn một cái, xem xem có thể lấy được hình chiếu của võ giả luyện thể nào phù hợp yêu cầu hay không.

"Điểm tích lũy kiếm như thế nào?" Hấn hỏi.

"Làm nhiệm vụ, hoặc là bán đồ cho Võ Đạo Điện đều có thể đạt được điểm tích lũy." Trịnh Hào Kiệt đứng bên cạnh nói.

Bán đồ... Nói như vậy, bán đan dược hay vũ khí trang bị cũng được.

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng. Hấn còn là luyện đan sư và luyện khí sư đấy nhé. Chỉ cần có tài liệu thì có thể liên tục không ngừng chế tạo ra đan dược và vũ khí, trang bị.

Cũng liền tương đương với việc, điểm tích lũy gì kia đối với hấn hoàn toàn không thành vấn đề.

"Không sao đâu, Phong Vân học đệ. Nếu như điểm tích lũy của người không đủ, có thể hỏi mượn mấy người chúng ta mà. Những năm qua, chúng ta cái khác không có, chứ điểm tích lũy vẫn còn tích được một chút đấy."

"Hơn nữa, người là người mới, mỗi kỳ Võ Đạo Điện đều sẽ cử hành khảo hạch người mới. Xếp hạng trên cao cũng có thể đạt được ban thưởng

rất lớn. Thứ hạng cao đó chúng ta cũng không cần nghĩ, dù sao những người kia cũng quá biến thái. Chúng ta cứ kiếm lấy phần thưởng tham dự là được rồi." Ưông Vĩ nói.

Võ Đạo Điện mỗi năm năm sẽ cử hành một lần khảo hạch người mới, đối tượng chính là các võ giả thiên tài mới vào của bốn điện.

Một mặt là để khích lệ các võ giả mới, một mặt khác cũng là để phát phúc lợi.

Trong khảo hạch lần này, chỉ cần tham gia thì đều có điểm tích lũy. Những người xếp thứ hạng đầu, cũng sẽ căn cứ vào thứ tự để tăng thêm điểm tích lũy.

"Khảo hạch à..."

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, "Lúc nào tổ chức?"

"Chắc cũng ngay một hai tháng sau thôi." Chu Linh đáp.

Phong Vân gật gật đầu.

Lúc sau, hắn dự định đi bí cảnh Trọng Lực nhìn qua. Mấy người Chu Linh liền cho Phong Vân một tấm bản đồ chi tiết cấu trúc bên trong Võ Đạo Điện, cùng với một ngàn điểm tích lũy.

"À này Phong Vân học đệ, sau khi người tiến vào bí cảnh Trọng Lực cứ đi dạo bên ngoài là được rồi, đừng có xâm nhập vào sâu bên trong, nếu không trọng lực kia sẽ chèn ép hông cả người người đấy."

Chu Linh dặn dò.

Phong Vân gật gật đầu, nội tâm lại cảm thấy vô cùng tò mò đối với bí cảnh Trọng Lực này, dù gì thì cứ địa Tinh Diệu cũng không có thứ này.

Sau đó, hấn rời khỏi nơi này, đi ra bên ngoài.

...

Võ Đạo Điện có diện tích mấy ngàn dặm, bí cảnh Trọng Lực ở ngay một nơi góc Tây Bắc, cách bốn đại điện năm trăm dặm.

Mà ở nơi này cũng có các bí cảnh khác, ví dụ như Hỏa chi bí cảnh, Thủy chi bí cảnh, Phong chi bí cảnh...

Chỉ có điều sau khi tìm hiểu, Phong Vân phát hiện bên trong Võ Đạo Điện không có Băng chi bí cảnh, Quang chi bí cảnh, Âm chi bí cảnh, cùng với Lôi chi bí cảnh.

Nên nói là, toàn bộ cứ địa Giang Hải cũng không có mấy loại bí cảnh này.

"Xem ra cho dù là cứ địa cấp hai, cũng không phải cái gì cũng đầy đủ. Mấy loại bí cảnh này, chẳng lẽ chỉ có trong cứ địa cấp một hoặc cứ địa siêu cấp hay sao. . ."

Phong Vân âm thầm dự đoán.

Đáp án này chỉ có chờ đến sau này tới tìm hiểu mới biết được.

Tiếp tục đi đường, cũng không lâu lắm, trước mặt Phong Vân liền xuất hiện một cái lỗ xoáy cao chừng một người, lơ lửng giữa không trung, không gian bốn phía có chút vặn vẹo, một luồng lực hút như có như không từ trong đó truyền ra.

Đã đến bí cảnh Trọng Lực!

Trên thực tế, cửa vào của tất cả các bí cảnh đều như vậy, chỉ là biểu hiện đặc thù không đồng nhất mà thôi.

Ví dụ như bí cảnh Trọng Lực này, khi Phong Vân đến gần liền có thể rõ ràng cảm nhận được trên thân thể xuất hiện một tia áp lực yếu ớt. Tuy rằng không lớn, nhưng quả thực có tồn tại.

Còn nếu là Hỏa chi bí cảnh hay Thủy chi bí cảnh thì sẽ cảm nhận được nguyên lực thuộc tính tương ứng.

Một chút áp lực này đối với Phong Vân mà nói có cũng như không. Hắn tăng nhanh bước chân, rất nhanh đi đến gần.

Tại chỗ đó có hai nhân viên công tác trông coi.

Nhìn thấy Phong Vân tới đây, mở miệng nói: "Xin chào, xin lấy ra thẻ thân phận của ngươi." Phong Vân lấy ra thẻ thân phận đưa sang. "Tít! Đã thông qua chứng minh thân phận."

Bí cảnh là nơi quan trọng, tự nhiên không phải ai cũng có thể đi vào. Chỉ có ai có chứng minh thân phận được cử địa Giang Hải thừa nhận mới có thể đi vào.

"Xin chào, vào trong bí cảnh Trọng Lực mỗi giờ yêu cầu thanh toán một ngàn điểm tích lũy, không biết bạn học này ngươi muốn ở bao lâu?"

Một cô gái nở nụ cười ngọt ngào nói.

"Một giờ."

Phong Vân nói, đồng thời trong nội tâm cũng không khỏi chặc lưỡi, điểm tích lũy này tiêu hao cũng thật là nhanh, vừa mới tới tay một ngàn điểm tích lũy, còn không kịp cầm nóng tay đã phải tiêu hết rồi.

"Được, xin chờ một chút."

Cô gái là nhân viên công tác lập tức giúp Phong Vân hoàn thành việc thanh toán, sau đó trả lại thẻ thân phân cho hắn.

Hoàn thành hết thấy, Phong Vân mới nhẹ nhàng nhảy lên, tiến vào bên trong bí cảnh Trọng Lực.

Vừa vào bí cảnh, nhất thời hắn liền cảm giác được một luồng áp lực khổng lồ hơn nhiều so với ngoại giới đè xuống người.

Loại cảm giác đó hoàn toàn khác với việc trên người có thêm một hai tảng đá.

Trọng lực ảnh hưởng đến toàn thân chứ không riêng gì máu thịt hay xương cốt, mà cả lực phủ ngũ tạng, thậm chí là mao mạch máu... cũng đều phải chịu đựng tác dụng của trọng lực.

Lần đầu tiên vào bí cảnh Trọng Lực chung quy cũng không thể thích ứng ngay, Phong Vân cũng giống như vậy.

Có điều hắn đã tu luyện hai môn công pháp luyện thể Tam giai, đều đạt tới viên mãn, rất nhanh liền có thể thích ứng với trọng lực ở nơi này, hơn nữa cũng có thể đi lại tự nhiên, hoàn toàn không khác gì đi lại như lúc ở bên ngoài.

Mà lúc này, hắn mới coi như chân chính bước vào bí cảnh Trọng Lực.

Lọt vào trong tầm mắt hắn chính là một vùng đất hoang vu rộng lớn, mênh mông, tựa hồ nối liền tới một nơi rất xa.

Mà ở trên mảnh đất bằng này, có thể thấy được có không ít bóng người. Có người đứng, có người ngồi xổm, có người nửa quỳ, có người ngồi. . . Biểu tình trên mặt mỗi một võ giả đều rất nghiêm trọng, giống như đang phải chống chọi với áp lực rất mạnh vậy.

Phong Vân biết, vùng đất bằng này, mỗi khi tiến lên một bước, trọng lực cũng sẽ tăng lên gấp đôi. Hấn đoán chừng, với tố chất thân thể hiện tại của hắn, có thể thừa nhận trọng lực mạnh gấp sáu lần.

Chỉ có điều, hắn tới nơi này không phải vì muốn rèn luyện cường độ thân thể, mà là vì muốn lấy được hình chiếu của võ giả luyện thể, tìm đến công pháp luyện thể rèn luyện gân cốt cùng lực phủ ngũ tạng.

Nghĩ tới đây, Phong Vân nhắm chuẩn vào một võ giả luyện thể cách mình gần nhất, nhẹ nhàng cất bước đi qua.

Đợi đến khi chỉ cách người kia một trăm mét, hắn thành công lấy được hình chiếu của đối phương.

【 Hình chiếu người 】 : Chu Uy Hà

【 Tuổi tác 】 : 28 tuổi,

【 Cảnh giới 】 : võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Tứ giai 《 Thông Tí Quyền 》 , võ kỹ Tứ giai 《 Mãnh Long Bát Thức 》 , công pháp luyện thể Tứ giai 《 Lưu Ly Hồn Thân Pháp 》 , Phong hệ công pháp Tứ giai 《 Thanh Linh Đồ Quyền 》 , Thể Chất thiên phú trung cấp, Phong Hệ thiên phú trung cấp, một bộ bao tay Cổ Nguyệt cấp bậc bảo khí trung phẩm, đan dược tam phẩm 《 Cường Lực Đan 》 . . .

Phong Vân nhìn danh sách đồ vật rơi ra của hình chiếu bên trong không gian tám gương. Khi thấy Lưu Ly Hồn Thân Pháp không khỏi lắc đầu. Cái này không phù hợp yêu cầu, pass!

Mà sau đó, hắn lướt qua võ giả này, tiếp tục đi vào sâu bên trong, lấy hình chiếu của từng người một.

Nơi này nhiều võ giả luyện thể như vậy, Phong Vân tin tưởng, chung quy sẽ tìm được một người phù hợp yêu cầu.

Chương 110: 《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 cùng 《 Đại Nhật Thiên Cương Quyết 》 !

Chương 110: 《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 cùng 《 Đại Nhật Thiên Cương Quyết 》 !

Bên trong bí cảnh Trọng Lực, Phong Vân dần dần ít nhất cũng lấy được hình chiếu của mấy chục võ giả, trong số đó võ giả luyện thể chiếm đa số, nhưng lại không có một ai phù hợp yêu cầu.

Công pháp luyện thể rèn luyện gân cốt và lực phủ ngũ tạng vô cùng quý hiếm, điểm này tuy rằng trước đó Phong Vân đã biết nhưng không nghĩ tới nó lại quý hiếm đến mức độ này.

Trong cứ địa Tinh Diệu không có là chuyện rất bình thường, dù sao cũng chỉ là một cứ địa cấp ba nhỏ nhỏ, còn là xếp gần cuối.

Nhưng mà đi đến cứ địa Giang Hải là một cứ địa cấp hai rồi mà vẫn hiếm đến như vậy quả thực khiến Phong Vân có chút ngoài ý muốn.

"Nơi này ít nhất cũng có hơn trăm võ giả luyện thể. ta không tin không tìm được công pháp luyện thể nào phù hợp yêu cầu."

Phong Vân thầm nói trong lòng.

Thân thể của hắn chỉ có thể chịu đựng trọng lực gấp sáu lần, bởi vậy hắn chỉ có thể đi lại trong giới hạn này, nếu đi ra xa hơn hắn liền không thể nào

chịu đựng nổi.

Hình chiếu một người, pass!

Hình chiếu hai người, pass!

Hình chiếu ba người, pass!

...

Liên tục lấy hình chiếu đến người thứ ba mươi, trời không phụ người có lòng, Phong Vân rốt cuộc lấy được hình chiếu của một người phù hợp yêu cầu.

【 Hình chiếu người 】 : Đinh Huyền

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi

【 Cảnh giới 】 : võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Tứ giai 《 Ngạnh Cương Chương 》 , võ kỹ Tứ giai 《 Thần Ảnh Cước 》 , công pháp luyện thể Ngũ giai 《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 , Thể Chất thiên phú cao cấp, một bảo khí trung phẩm Huyền Nguyệt Luân. . .

"Rốt cuộc cũng tìm được một cái rồi."

Phong Vân thấy được số vật phẩm rơi xuống hiện ra dòng chữ 《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 , trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Nhìn cái tên này liền biết đây là một môn công pháp rèn luyện gân cốt, hơn nữa còn là ngũ giai.

"Thê Chất thiên phú của Đinh Huyền này đạt tới cao cấp, 《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 này hẳn cũng luyện đến đại thành rồi."

Hắn âm thầm dự đoán trong lòng.

《 Dịch Cân Đoán Cốt Công 》 cấp bậc đại thành đủ để hắn rèn luyện gân cốt trong cơ thể đến cực hạn rồi.

"Một cái đã tới tay, còn lại một cái nữa."

Phong Vân tiếp tục ở bên trong tìm các võ giả khác để lấy hình chiếu. Đáng tiếc, mãi đến khi hắn lấy được toàn bộ hình chiếu của các võ giả luyện thể ở gần đây, cũng tìm không được một cái phù hợp yêu cầu.

"Chẳng lẽ phải ngồi bên ngoài canh chừng mãi sao?"

Tuy rằng hắn không thể nào tiến vào khu vực có trọng lực cao hơn, thể nhưng những võ giả đó chắc chắn sẽ không ở trong này mãi, chung quy sẽ phải đi ra ngoài.

Biện pháp này tuy rằng hiệu suất thấp, nhưng cũng là cách duy nhất trước mắt mà hắn có thể nghĩ ra được.

Ngay khi Phong Vân còn đang do dự có nên tốn thời gian ngồi chờ bên ngoài hay không, một số võ giả ở xung quanh bỗng thấp giọng hô lên.

"Mau nhìn kia! Là Dương Báo có tôn xưng là "Tiểu Kim Cang" đó! Nghe nói gần đây khí lực của hắn lại tăng thêm, nay đã lên tới năm mươi vạn cân, không biết công pháp luyện thể có đột phá gì hay không."

"Lần này hắn tới bí cảnh Trọng Lực hẳn là muốn khiêu chiến tầng trọng lực gấp một trăm lần đây. Mạnh quá đi!"

"Ta đoán, hần hần vẫn còn chưa đột phá. Nếu không hần đã sớm đi khiêu chiến 'Đại Lực Kim Cương' Trương Hằng rồi."

". . ."

Ồ?

Phong Vân nghe thấy tiếng bàn tán, lập tức xoay người nhìn lại. Chỉ thấy từ bên ngoài bí cảnh có một thanh niên dáng người cao lớn hữu lực đi tới. Người này mày rậm mắt to, từng đường nét trên khuôn mặt đều rất cương nghị, thân thể cân xứng cao ngất, nhìn không quá cường tráng nhưng mỗi một cử động nhẹ cũng mang theo khí thế khiếp người.

Rất hiển nhiên, đây là một cao thủ luyện thể.

Phong Vân sáng mắt lên, lập tức giả vờ đi theo đám người ngang nhiên xông tới.

500 mét, 400 mét, 300 mét, 200 mét...

Khi đi tới gần 100 mét, Phong Vân thành công nghe thấy âm thanh nhắc nhở lấy hình chiếu hoàn tất. Hần nhanh chóng nhìn lại vào trong gương.

【 Hình chiếu người 】 : Dương Báo

【 Tuổi tác 】 : 23 tuổi

【 Cảnh giới 】 : võ giả Tiên Thiên

【 Roi xuống 】 : võ kỹ Tứ giai 《 Thuần Bạo Phiến 》 , võ kỹ Ngũ giai 《 Yên Hòa Thập Bát Côn 》 , võ kỹ Ngũ giai 《 Vô Cực Hám Sơn Quyền 》 , công pháp luyện thể Ngũ giai 《 Đại Nhật Thiên Cương Quyết 》 , Hỏa hệ công pháp Ngũ giai 《 Xích Minh Huyền Công 》 , Thể Chất thiên phú cao cấp, Hỏa hệ thiên phú cao cấp. . .

Đại Nhật Thiên Cương Quyết!

Phong Vân thấy được công pháp luyện thể này, ánh mắt sáng rực lên.

Nếu như hắn nhớ không lầm, môn công pháp này chính là dùng để rèn luyện lục phủ ngũ tạng.

Công pháp rèn luyện lục phủ ngũ tạng tuy rằng quý hiếm nhưng cũng không phải là không có. Đúng lúc Phong Vân biết được một môn là 《 Đại Nhật Thiên Cương Quyết 》 .

Hơn nữa, công pháp luyện thể này cũng có bán trong Võ Đạo Điện, chỉ là giá cả kia cũng đủ để người ta chùn bước.

Hiện giờ, Phong Vân căn bản không cần mua nữa. Đã lấy hình chiếu tới tay rồi!

"Xong xuôi!"

Trên mặt Phong Vân tràn ngập vẻ thỏa mãn. Lần này tới bí cảnh Trọng Lực có thể nói là cực kì bội thu, thành công lấy được hình chiếu có hai loại công pháp luyện thể này. Chuyện còn lại, chỉ cần đánh rơi bọn nó ra là được.

Sau đó, đợi đủ một giờ trong bí cảnh Trọng Lực hắn liền đi ra, trực tiếp rời khỏi.

Khi hắn vừa mới rời đi, từ một phía khác có hai bóng người đi tới. Một thiếu niên và một thanh niên. Thiếu niên kia chính là Lăng Vạn Hư.

Lăng Vạn Hư nhìn thấy bóng lưng quen thuộc kia, nhin không được nói: "Là Phong Vân."

"Hả?"

Lời này khiến người thanh niên bên cạnh hắn chú ý. Hắn nhìn theo Phong Vân đã đi xa, ánh mắt lộ ra một tia sáng lạ, nói: "Đó chính là Phong Vân, học viên đứng đầu cứ địa Tinh Diệu đã dùng một kiếm đánh bại người mà người nói đấy ư?"

"Vâng." Lãng Vạn Hư có chút xấu hổ cúi đầu xuống.

Trong quá khứ, mỗi một đời học viên đứng đầu cứ địa Tử Dương cơ bản đều mạnh hơn học viên đứng đầu của cứ địa Tinh Diệu. Thế nhưng đến lượt hắn lại ngược lại, hơn nữa còn bị nghiền ép đánh bại.

"Không cần xấu hổ. Nếu dựa theo những gì người nói ngày hôm đó, hắn chỉ nhìn liếc qua một cái liền phá vỡ một thanh chiến binh, chứng tỏ Kim hệ thiên phú của hắn ít nhất cũng đã đạt tới cao cấp. Ngoài ra, còn có Kiếm Đạo thiên phú và Lực Đạo thiên phú của hắn nữa. Người không phải đối thủ của hắn là chuyện rất bình thường."

Thanh niên kia an ủi.

Lãng Vạn Hư không nói gì thêm, nhưng lại âm thầm thề trong lòng, về sau nhất định phải đánh thắng Phong Vân, lấy lại danh dự.

Đáng tiếc, nguyện vọng này sợ rằng vĩnh viễn cũng không thể thực hiện.

Thanh niên kia lại thầm tự nhủ trong nội tâm: "Cứ địa Tinh Diệu đã đào tạo ra một nhân vật khó lường rồi. Không biết lần khảo hạch người mới này, hắn có thể chen vào mười vị trí đầu hay không."

Nói mười vị trí đầu còn là đặt kỳ vọng rất cao đối với Phong Vân. Dù sao hắn nghe nói, lần này Thiên Điện và Địa Điện cũng có không ít võ giả trẻ tuổi cấp bậc quái vật. Gì thì những người này chính xác là những tên biến thái có được thực lực vượt xa cả thế hệ trẻ tuổi!

Bên này.

Phong Vân trở lại cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu. Mấy người Chu Linh đang tự mình tu hành. Hấn cũng không tới quấy rầy bọn họ mà tự tìm một phòng luyện võ, thả ý thức vào trong gương, bắt đầu khiêu chiến hình chiếu.

Đầu tiên chính là Đinh Huyền và Dương Báo.

Hấn thiết lập Đinh Huyền thực lực không thay đổi, mà Dương Báo lại bị hấn giáng một tầng thứ.

Tuy rằng hai người này đều là võ giả Tiên Thiên, nhưng chiến lực rõ ràng là một người trên trời một người dưới đất.

Dương Báo không chỉ là võ giả luyện thể, còn có được Hỏa hệ thiên phú cao cấp. Nếu cùng là võ giả Tiên Thiên, hấn tuyệt đối dễ dàng đánh bại Đinh Huyền.

Với chiến lực trước mắt của Phong Vân thì còn kém hơn Dương Báo, bởi vậy hấn đành phải chính Dương Báo thấp xuống một cấp bậc.

Chương 111: Càng thiên tài càng tốt!

Chương 111: Càng thiên tài càng tốt!

Phong Vân ở diễn võ phòng quét hình chiếu một tuần, mới bạo ra Dịch Cân Đoán Cốt Công của Đinh Hạo.

Đinh!

[Trận chiến với hình chiếu Đinh Hạo thắng lợi!]

[Roi xuống] : Công pháp luyện thể ngũ giai Dịch Cân Đoán Cốt Công

“Có hiển hóa không?”

“Hiển hóa.”

Phong Vân thầm nói trong lòng.

Ong!

Tin tức như lũ lụt tràn vào đầu hắn, là toàn bộ kinh nghiệm và kí ức tu luyện công pháp luyện thể này của Đinh Hạo.

Ầm ầm!

Sau đó, Phong Vân cảm thấy một trận đau đớn kịch liệt từ trong cơ thể truyền ra, cảm giác giống như có người đập nát tất cả gân cốt trong cơ thể hắn, sau đó liền mạng nối lại, sau đó lại đập nát, lại nối lại...

Cảm giác này rất khó chịu, không phải chỉ có một trận đau đớn, mà giống như thủy triều, từ đợt này đến đợt khác.

Thần kinh đại não của Phong Vân điên cuồng lay động, trên trán nổi lên từng mảng gân xanh.

Hắn cắn chặt răng, liều mạng nhẫn nại.

Cuối cùng, không biết qua bao lâu, sau khi đã hoàn thành cải tạo, toàn thân Phong Vân đã ướt đẫm mồ hôi lạnh.

“Mẹ nó, một lần duy nhất đạt đến gân cốt cực hạn, quả nhiên phải trả giá lớn...”

Dịch Cân Đoán Cốt Công này giống như dự liệu của hắn, đã được Đinh Hợi tu đến cấp đại thành, lúc hắn hiển hóa ra, từ nhập môn, trực tiếp tấn thăng đến cấp đại thành, chỉ một lần duy nhất.

Điều này bằng với thành quả tu luyện mười mấy năm của Đinh Hợi, hiển hóa một lần duy nhất trên người hắn, đồng thời cũng hiển hóa một lần đau đớn, có thể nghĩ là đau đớn thế nào.

Nhưng may mắn, cuối cùng cũng vượt qua.

Phong Vân hít sâu một hơi, sử dụng nguyên lực thuộc tính Hỏa, hong khô một thân mồ hôi lạnh sạch sẽ.

Hoạt động gân cốt một chút, hắn cảm nhận một loại bão hòa, điều này nói rõ gân cốt hắn đã đạt đến cực hạn.

“Khí lực đạt đến hai mươi lăm vạn cân...”

Đây là khí lực thật của bản thân, không trải qua bất kỳ môn pháp nào.

Bởi vì tu hành công pháp luyện thể ngũ giai, hơn nữa đã đạt đến cực hạn, nên gân cốt của hắn cũng rèn luyện đến cấp cực hạn, xem như gián tiếp đề cao sức chịu đựng của hắn đến mức cao nhất, cho nên mới đạt đến hai mươi lăm vạn cân.

“Còn một môn nữa...”

Phong Vân yên lặng suy nghĩ, sau đó đi ra diễn võ phòng, ở đây nửa tháng, hắn cũng nên ra ngoài hít thở không khí.

Từ diễn võ phòng đi ra đại sảnh, đám người Chu Linh đang thảo luận gì đó.

Sau khi nhìn thấy Phong Vân, Chu Linh lập tức nói: “Phong Vân học đệ, người đến đúng lúc lắm, chúng ta đang thảo luận cuộc khảo hạch tân nhân hơn một tháng sau, trời ạ, lần này có quá nhiều biến thái.”

Khảo hạch tân nhân sao?

Phong Vân rất có hứng thú với cái này, nghe nói, người đứng đầu sẽ có 5w điểm tích lũy.

Hắn tạm thời còn thiếu rất nhiều điểm tích lũy, cũng không có vật liệu luyện đan, luyện khí, vật liệu quét ra lúc trước đã bị hắn dùng hết rồi, bây giờ phải tích lũy một lần nữa.

Hơn nữa, hắn cũng không thể hỏi xin đám Chu Linh điểm tích lũy được, bọn họ cũng phải tu hành. Cho nên, vị trí đứng đầu cuộc khảo hạch tân nhân này, hắn cảm thấy rất hứng thú.

“Bên Huyền Điện ở cứ địa Nam Giang, nghe nói lần này có một siêu cấp thiên tài, mười bảy tuổi đã đạt đến cấp võ giả tiên thiên, rèn luyện xong

mười tám cái huyết khiêu, có thiên phú hệ Hỏa cao cấp và thiên phú Thương Đạo, quả thật trâu bò.”

Uông Vĩ cảm thán.

“Không chỉ như vậy, nghe nói cứ địa Tô Hồ cũng xuất hiện một quái vật giống cứ địa Nam Giang, cũng mười bảy tuổi đạt đến võ giả tiên thiên, có thiên phú kiếm đạo cao cấp và thiên phú hệ Phong cao cấp...”

Trịnh Hào Kiệt cũng nói.

“Cái này còn chưa tính đến vài tên quái vật ở Thiên Điện và Địa Điện, hàng năm đều rất mạnh, năm nay càng thêm biến thái, bây giờ tân nhân càng ngày càng đáng sợ, thậm chí ngay cả ta cũng không phải đối thủ của bọn họ.”

Tuyên Phong bất đắc dĩ nói, trong mắt hiện lên vẻ ảm đạm.

Ở cứ địa Tinh Diệu, tư chất của hắn ta coi như xuất sắc, nhưng đến nơi này, hoàn toàn thuộc hạng hạ đẳng, không đủ tư cách.

Đạt đến võ giả tiên thiên là đã cực hạn, tiềm lực hao hết, muốn tấn thăng cấp tông sư, cũng rất khó khăn.

Phong Vân nhớ kỹ những cái tên này, không những với tư cách là đối thủ, đến lúc đó có thể lấy hình chiếu của bọn họ, quét ra những thứ tốt trên người bọn họ.

“Phong Vân học đệ, vận khí của ngươi quá kém, mới đến đã gặp những tên biến thái kia, quên đi, chúng ta đừng tranh đoạt với bọn họ, tìm cái gì tham dự ban thưởng là được.”

Chu Linh thấy Phong vẫn trầm mặc không nói, cho là hấn bị đả kích, lập tức mở miệng an ủi.

“Đúng vậy, Phong Vân, người đã rất lợi hại rồi, ít nhất, tư chất của người còn mạnh hơn chúng ta, những người kia là quái vật, chúng ta là con người, không thể so sánh được.”

Đám người Trịnh Hào Kiệt cũng nhanh chóng tiến lên an ủi.

Phong Vân giật mình, lập tức nhẹ nhàng cười, biểu thị mình không sao. Ngược lại, hấn còn hi vọng thiên phú của những thiên tài này cao hơn, đến lúc đó, hấn lấy hình chiếu cũng hăng hái, nếu không thì không có gì thú vị.

Lúc sau, hấn và đám người Chu Linh ăn bữa cơm, sau đó lại đi vào diễn võ phòng.

Chu Linh nhìn bóng lưng Phong Vân, không khỏi cảm thán: “Phong Vân học đệ thật khắc khổ, từ khi đến đây vẫn luôn tu hành.”

Trịnh Hào Kiệt gật đầu: “Đúng vậy, còn khắc khổ hơn lúc ta còn trẻ, khó trách Phong Vân học đệ còn nhỏ như vậy đã trở thành thủ tịch.”

“Hi vọng cuộc khảo hạch tân nhân lần này, sẽ không đả kích hấn...”

...

Trong diễn võ phòng.

Mỗi ngày Phong Vân đều sinh hoạt theo quy luật, sau khi quét xong hình chiếu thì tu hành, sau đó lại quét hình chiếu.

Cứ như vậy trôi qua hơn nửa tháng.

Một ngày nọ.

Trong không gian tấm gương, ở chiến trường hỏa diễm.

Phong Vân đang quyết đấu với hình chiếu Dương Báo, hai bên đánh nhau kịch liệt, khí thế hùng hực.

Mười phút sau.

Phong Vân dùng sáu thành kiếm ý, chém ra một kiếm cực hạn, đáng nể Dương Báo đang sống sờ sờ, hóa thành đầy trời huyết vụ.

Đinh!

[Trận chiến với hình chiếu Dương Báo thắng lợi!]

[Roi xuống] : Công pháp ngũ giai <Đại Nhật Thiên Cương Quyết>.

“Có hiển hóa không?”

“Hiển hóa.”

Vẻ mặt Phong Vân kích động, hơn nửa tháng, cuối cùng cũng tuôn ra môn công pháp này, quả thật vui mừng.

Ong!

Một lát sau, tin tức không lồ tràn đến , nhanh chóng dung nhập vào trong đầu hắn.

Cùng lúc đó, một trận đau đớn kịch liệt hơn lúc trước ập đến, giống như có vô số tiểu đao đang điên cuồng chém cắt lục phủ ngũ tạng hắn.

Cảm giác này, giống như bị ngàn đao băm thây, đau đớn đến mức Phong Vân liên tục hít khí lạnh. Mồ hôi lạnh tuôn ra như mưa, hắn phải dùng toàn bộ sức lực chống đỡ.

Không biết qua bao lâu, Phong Vân tưởng rằng đã qua một thế kỷ.

Trong nháy mắt, tất cả thống khổ biến mất, giống như vừa rồi chỉ là mơ.

Một lúc lâu sau, Phong Vân mới hồi phục tinh thần, lau mồ hôi lạnh trên trán: “Thật sự không phải đau đớn mà con người có thể chịu được...”

Chương 112: Tấn cấp, trạng thái hoàn mỹ!

Chương 112: Tấn cấp, trạng thái hoàn mỹ!

“Cuối cùng cũng thành công...”

Phong Vân nặng nề thở ra một hơi, tư vị này giống như tra tấn, quả thật còn khó chịu hơn là giết hấn.

Nhưng tất cả đều đáng giá.

Hắn rõ ràng cảm giác được lực phủ ngũ tạng của mình đã đạt đến cực hạn, đang ở điểm giới hạn.

Hơn một tháng, Phong Vân đã thành công luyện gân cốt và lực phủ ngũ tạng khó nhất đến cấp cực hạn, nếu việc này truyền đi, chỉ sợ sẽ khiến người ta kinh sợ đến nổi mắt.

Hai bộ phận này chính là bộ phận khó tu luyện nhất trong cơ thể con người, trưởng giả cũng phải mất mười mấy năm, thậm chí là mấy chục năm mới hoàn toàn rèn luyện, mặc dù có thiên phú thể chất cấp cao, cũng phải mất mấy năm mới làm được.

Nhưng Phong Vân chỉ cần hơn một tháng, quả thật là nhanh nhất trong lịch sử!

Tìm toàn tộ cứ địa Giang Hải, cũng không có ai nhanh hơn hắn. Trừ khi là có linh vật nghịch thiên, có thể giảm bớt thời gian này.

Nhưng những linh vật này, cho dù là cứ địa Giang hải, cũng khó có thể tìm thấy.

Sau đó, Phong Vân ngồi thẳng, nín thở ngưng thần, hấn muốn bắt đầu đột phá võ giả đỉnh phong, tấn thăng võ giả cực hạn.

Võ giả bình thường, chỉ cần nguyên lực đạt đến cực hạn là có thể đột phá. Nhưng Phong Vân đã tu luyện nguyên lực, khí huyết, gân cốt và lục phủ ngũ tạng đến cực hạn rồi.

Lúc này, hấn đang vận chuyển nguyên lực và khí huyết, lập tức...

Ầm ầm!

Trong cơ thể hấn truyền ra âm thanh giống như Trường Giang cuộn cuộn, nguyên lực và khí huyết đan xen nhau, đầu tiên là chảy tới toàn bộ gân cốt của Phong Vân, hoàn thành khơi thông, không có chút trở ngại nào.

Sau đó, dưới sự điều khiển của Phong Vân, bỗng nhiên xông đến lục phủ ngũ tạng.

Nguyên lực và khí huyết không ngừng cuộn cuộn, xung kích, nếu là lục phủ ngũ tạng của võ giả bình thường, chịu lực xung kích lớn như vậy đã bị thương rồi.

Nhưng bây giờ, sau khi hấn đã chịu đựng rèn luyện đến cực hạn, một ít lực xung kích này đối với Phong Vân mà nói, quả thật giống như mưa bụi, không tạo thành bất cứ chấn động gì.

Một phút sau.

Nguyên lực và khí huyết không ngừng trùng kích đến lục phủ ngũ tạng, cuối cùng trở ngại đã được đả thông.

Nguyên lực và khí huyết trùng điệp tràn vào lục phủ ngũ tạng, rồi bao bọc nó.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài, khí tức thuộc về võ giả đỉnh phong của Phong Vân đã tăng vọt, khí thể giống như vạn quân lôi đình đột phá gông cùm xiềng xích, thành công tấn thăng lên một tầng khác.

Tấn cấp, võ giả cực hạn!

Loại khí thể này vừa ra đã bị thu lại, không làm kinh động bất kỳ kẻ nào.

Phong Vân nhẹ nhàng mở mắt, hần cảm giác trong cơ thể mình tràn ngập lực lượng, chiến lực đã tăng lên gấp mười.

Ban đầu, chiến lực của hần có thể so sánh với võ giả tiên thiên, bây giờ tăng lên gấp mười, quả thật vô cùng mạnh!

“Khí lực cũng gia tăng, đạt đến bốn mươi vạn cân...”

Phong Vân nắm chặt tay, trực tiếp bóp vỡ không khí trong lòng bàn tay.

Hần lập tức lấy một kiện chiến binh trung phẩm trong không gian trữ vật ra, bàn tay dùng sức, chỉ nghe thấy một tiếng rắc, kiện chiến binh trung phẩm kia đã bị bóp nát, hần chà tay, mảnh vỡ lập tức hóa thành bột mịn, nhẹ nhàng thổi một cái, đã theo gió bay đi.

Quá trình này hần làm rất hời hợt, nhưng nếu người khác trông thấy, nhất định sẽ bị dọa chết khiếp.

Đây chính là bảo khí trung phẩm, cứ như vậy bị bóp nát!

“Hô...”

Sau đó, hần thúc giục nguyên lực hắc ám trong cơ thể, che giấu khí tức quanh người. Hần lại trở về Phong Vân trước đây, nhìn qua vẫn phong đạm vân khinh, giống như không gì có thể khiến trái tim hần xao động.

Nhẹ nhàng đi ra diễn võ phòng, Phong Vân chuẩn bị làm chút đồ ăn, tuy rằng bây giờ, mười ngày mười đêm hần không ăn uống cũng không sao, nhưng hần vẫn muốn ăn để thỏa mãn mình.

Đi đến phòng bếp, đúng lúc nhìn thấy Chu Linh đang nấu cơm.

Cô ta nhìn thấy Phong Vân, có chút ngây ngốc.

“Sao vậy?” Phong Vân hơi bất ngờ, hần đã dùng nguyên lực hắc ám bao phủ khí tức toàn thân rồi, theo lý mà nói, sẽ không nhìn ra chứ?

“Không có gì, chỉ là cảm thấy học đệ trở nên đẹp trai hơn, hơn nữa, làn da của ngươi, còn có cảm giác tốt hơn ta...”

Chu Linh thì thầm nói.

Phong Vân buồn cười, thì ra chỉ vì cái này.

Hần thành công đạt đến trạng thái hoàn mỹ của võ giả cực hạn, gân cốt và lực phủ ngũ tạng đã trải qua rèn luyện cực hạn, biểu hiện từ trong ra ngoài, dĩ nhiên là làn da cũng biến hóa.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, chiến lực và cảnh giới mới là quan trọng.

Chỉ có nữ võ giả như Chu Linh mới để ý ngũ quan và làn da.

“Phong Vân học đệ, ngày mai là khảo hạch tân nhân rồi, đến lúc đó, học tử sẽ làm một bàn tiệc lớn, coi như cổ vũ ngươi.”

Chu Linh làm thủ thế “Cổ gắng lên” với Phong Vân.

Phong Vân nhẹ nhàng cười: “Cổ vũ thì thôi, để sau khảo hạch đi, coi như là bữa ăn mừng ta chiến thắng trở về.”

Nói xong, không đợi Chu Linh nói chuyện, hắn tiện tay lấy một cái chân giò đen đã nướng chín bên cạnh, sau đó xoay người rời đi.

Để lại Chu Linh ngẩn ngơ đứng đó.

...

Thời gian yên lặng trôi qua, rất nhanh đã đến hôm sau.

Hôm nay, ở Võ Đạo Điện rất náo nhiệt, các võ giả trẻ tuổi đều xuất quan, chạy đến trung tâm quảng trường.

Những võ giả thiên tài lần này ở Thiên Điện, Địa Điện, Huyền Điện và Hoàng Điện nhao nhao đi ra, đi về phía quảng trường.

Ai nấy đều xoa tay kích động, trên mặt và trong mắt đều là chiến ý không hề che giấu.

Thiên tài có tự tin, khi chưa trải qua tranh đấu, ai cũng không thừa nhận mình yếu hơn người khác.

...

Lúc này, bên ngoài cứ địa Tinh Diệu ở Hoàng Điện.

Phong Vân đi từ trong điện ra, ở bên cạnh hắn, là đám người Chu Linh, Tuyên Phong, sắc mặt bọn họ nhìn còn khẩn trương hơn Phong Vân, giống như người tham gia khảo hạch không phải Phong Vân, mà là bọn họ.

“Thả lỏng nào, đi thôi.”

Phong Vân đi phía trước, giọng nói bình thản truyền đến, khiến đám người Tuyên Phong rất ngạc nhiên, bọn họ phát hiện, vị tiểu học đệ này, cũng quá bình tĩnh!

Nửa giờ sau.

Đám người Phong Vân đi đến gần quảng trường, chỗ đó đã tụ tập kín người, tiếng người huyên náo, khí thế ngất trời, tiếng động đó, cách vài dặm cũng nghe thấy được.

“Phong Vân học đệ, ngươi mau đi qua đi, khảo hạch sắp bắt đầu rồi.”

Chu Linh kiễng mũi chân nhìn xem, rồi quay đầu nói.

Phong Vân gật đầu, một bước phóng ra, một giây sau, đã xuất hiện trong sân.

Tốc độ đó cực nhanh, dù là tốc độ âm thanh cũng không theo kịp hẳn, cho nên không truyền ra chút tiếng động nào!

Đám người Tuyên Phong phát hiện điểm này, hai mặt nhìn nhau, chậm rãi há to miệng...

Chương 113: Khôi lỗi hình người!

Chương 113: Khôi lỗi hình người!

Phong Vân đi tới không hề gây nên bất cứ chấn động gì, bởi vì sự chú ý của những võ giả sớm đã bị những thiên tài võ giả khác thu hút rồi.

"Mau nhìn xem, đó là Quách Linh Kiệt trong Huyền Điện xuất thân từ cứ địa Nam Giang, còn có Lục Phong Thắng đến từ cứ địa Tô Hồ! Nghe nói hai người bọn họ 17 tuổi đã đạt đến tầng võ giả Tiên Thiên, có thể nói là không hề thua kém những quái vật người mới trong Thiên Điện và Địa Điện!"

Phong Vân nghe thấy những lời này cũng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ở một nơi khác có hai bóng dáng đang lần lượt đứng ở đó, một người lưng đeo chiến thương, một người tay cầm chiến roi, cả hai đều có khí chất bất phàm, thần thái thong dong.

Không hề nghi ngờ gì nữa, đây chính là Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng mà bọn họ đã nói.

"Đáng tiếc, khoảng cách quá xa, không thể nào hình chiếu được."

Phong Vân thầm nói, chỉ có thể chờ sau khi cuộc sát hạch bắt đầu, để xem có tìm được cơ hội nào để hình chiếu hay không.

Mà lúc này đây, trong đám người lại tiếp tục chấn động một lần nữa, tiếp theo đó, có mười mấy bóng dáng nối đuôi nhau đi vào, nam có nữ có, có độ tuổi tương đương nhau, dáng vẻ khoảng mười bảy mười tám tuổi.

Mỗi một người đều đều toát ra hơi thở vô cùng mạnh mẽ, áp bức tất cả mọi người ở xung quanh.

Tất cả võ giả vây xem đều hít một ngụm khí lạnh, bởi vì bọn họ phát hiện, trong mười mấy võ giả trẻ tuổi này, có năm vị đạt tới võ giả cấp Tiên Thiên, những người còn lại cũng đều là Bán Tiên Thiên.

"Hít..."

Đây là tiêu chuẩn người mới của Thiên Điện và Địa Điện năm nay tân sao, mọi nó cũng quá khủng bố rồi đó!"

"Vốn cho là xuất hiện ba bốn người đã xuất sắc lắm rồi, kết quả bây giờ lại xuất hiện tới mười mấy người!"

"Quá mạnh mẽ rồi, hai điện này đủ để sánh vai với Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng rồi, những người còn lại hoàn toàn có thể làm nền cho bọn họ."

Tiêu chuẩn của Thiên Điện và Địa Điện đã hơn hai điện kia rất nhiều, nói đúng hơn là căn bản không cùng một cấp bậc.

Hơn nữa Thiên Điện và Địa Điện không chỉ có năm học viên cấp võ giả Tiên Thiên và mười mấy học viên cấp Bán Tiên Thiên, vẫn còn một đồng võ giả Cực Hạn còn lại trong điện của mình.

Mà ngược lại trong Huyền Điện và Hoàng Điện nơi này, ngoại trừ Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng, những người còn lại bao gồm cả Phong Vân, cũng mới có mười mấy võ giả Cực Hạn mà thôi.

Đây quả thực là sự tương phản mãnh liệt, vô cùng thảm thương.

Ánh mắt của Phong Vân liên tiếp nhìn về phía những thiên tài võ giả trong Thiên Điện và Địa Điện, ngược lại hẳn cảm thấy chân động không phải vì tu vi của bọn họ, mà là muốn hình chiếu bọn họ.

Chỉ có điều khoảng cách quá xa, căn bản là không thể hình chiếu tới, điều này đã làm cho nội tâm hẳn có chút tiếc nuối.

Trên đài cao, có bốn vị điện chủ đang ngồi ngay ngắn ở trên đó, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đương nhiên điện chủ của Thiên Điện và Địa Điện rất vui mừng ra mặt, vô cùng đắc ý.

Mà sắc mặt của hai vị điện chủ Huyền Điện và Hoàng Điện thì đen như đáy nồi, nhất là điện chủ của Hoàng Điện, đã cực kỳ u ám rồi. Dù sao thì trong Huyền Điện vẫn còn có hai người Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng chống đỡ kéo lại mặt mũi, còn Hoàng Điện chỉ có hai ba con mèo nhỏ.

Vẫn còn đang chơi bóng mà thôi.

...

Lúc này, một vị quan sát hạch bước ra, tuyên bố trước mặt mọi người:

"Thời gian đã đến, nội dung của cuộc sát hạch lần này chính là thông qua con đường hầm khô lồi!"

Hắn vừa dứt lời, trên quảng trường lập tức truyền tới sự rung chuyển, sau đó một con đường hầm được nổi lên từ dưới mặt đất, cửa động rộng khoảng mười mét, mặc dù bên trong con đường hầm vô cùng rườm rà, thế nhưng nó lại sáng như ban ngày.

Từ bên ngoài có thể nhìn thấy rất rõ ràng, từng khô lồi hình người, toàn thân được bao trùm bởi chiến giáp màu đen, có con cầm đao hoặc kiếm,

hoặc tay không tác sắt, hoặc cao lớn như trầu, đủ các loại hình thái, cực kỳ chân thực.

"Khôi lỗi hình người! Nghe nói là có một tông môn có tên là "Tông Khôi lỗi" đã phát hiện ra một di tích cổ trong Điện Võ Đạo, phương pháp chế tạo ra khôi lỗi hình người chính là do nơi này chế tạo ra."

"Đúng vậy, khôi lỗi hình người này giống y như người thật, nó không chỉ biết di chuyển, mà còn biết võ kỹ, vô cùng cứng rắn, có thể sánh với trung phẩm chiến binh, cực kỳ đáng sợ."

"Lợi hại như vậy, vì sao không chế tạo ra nhiều hơn?"

"Đâu có dễ như vậy, muốn chế tạo ra cần phải tốn rất nhiều tài nguyên, hơn nữa cũng không có chỗ để cải tiến, không đáng."

Bên tai truyền đến những tiếng bàn luận, Phong Vân không khỏi nhìn nhiều thêm, bên trong nội tâm cũng nảy sinh ra lòng hiếu kỳ đối với di tích cổ này, không nghĩ tới ngay cả loại khôi lỗi cũng có.

Mà lúc này, quan sát hạch khê quát, "Cuộc sát hạch bắt đầu!"

Vù!

Vù!

Vù!

Trong nháy mắt sau khi hấn dứt lời, ngay lập tức những võ giả đứng trên quảng trường bắt đầu di chuyển, lao vào trong con đường hầm đó.

Mà sau khi những võ giả bước vào, những con khôi lỗi hình người ở trong đó lập tức được kích hoạt, từ hai bên lối đi nhảy ra phóng ra chính giữa.

Trong nháy mắt, cuộc đại chiến giữa võ giả và khôi lồ hình người đã được bắt đầu.

Mà biểu hiện của một số võ giả ở trong đó, có thể nói là cực kỳ kinh diễm.

Xẹt!

Một ánh đao màu đỏ thẫm lóe lên rồi biến mất, trực tiếp chém ra một đao khách khôi lồ đang cản đường, đó là một thiếu niên có vẻ mặt lạnh lùng, tay cầm chiến đao màu đỏ, vô cùng sắc bén.

"Chính là Xích Đao Nghiêm Lăng của Thiên Điện!"

Một số võ giả hoảng sợ nói.

Ầm!

Bên kia, một thiếu niên cường tráng, làn da toàn thân hiện lên một màu vàng đồng, trực tiếp đánh bay khôi lồ hình người đang ở gần đó, giống như dễ như trở bàn tay.

Những võ giả đứng xem cuộc chiến, đều không nhịn được sợ hãi nói: "Vi Chính Thanh của Địa Điện, nghe nói hắn có ba mươi vạn cân sức lực, từng mạnh mẽ đánh chết một con hung thú Hắc Tê Ngu Vương cấp tám."

Vèo!

Một thiếu niên có thân ảnh thon dài, tay cầm trường kiếm màu trắng bạc, chém ra một kiếm, ánh kiếm phun ra, cực kỳ chói mắt, sau một khắc, ba con khôi lồ hình người đã bay ngược ra ngoài, trên người còn để lại một vết kiếm sâu.

"Chính là Côn Sương của Thiên Điện, 17 tuổi đã lĩnh ngộ ba phần kiếm ý, tu vi đã đạt tới võ giả Tiên Thiên!"

...

Không hề nghi ngờ gì nữa, năm vị võ giả Tiên Thiên trong Thiên Điện và Địa Điện đều đang ở vị trí đầu, những con khôi lỗi hình người này căn bản là không thể ngăn cản được bọn họ, một đường nghiền ép dễ như trở bàn tay, không hề gặp bất kỳ trở ngại nào.

Mà ở phía sau năm vị võ giả Tiên Thiên này, chính là Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng, biểu hiện của bọn họ cũng rất phi phàm, chỉ tụt về phía sau một chút.

Phía sau nữa, chính là nhóm võ giả Bán Tiên Thiên của Thiên Điện và Địa Điện cùng với những võ giả Cực Hạn.

Về phần Huyền Điện và Hoàng Điện, chắc chắn là đang ở vị trí cuối cùng.

Phong Vân vì muốn hình chiếu những võ giả của Thiên Điện và Địa Điện, cho nên cũng không chạy quá nhanh, cứ chậm rãi đi ở phía sau.

Hắn đang rất cần nguyên liệu để luyện đan và luyện khí, mà những võ giả này đều có lai lịch bất phàm, chắc chắn trên người cũng giàu đến mức đồ đồ vách, đúng lúc hình chiếu từng người một, bạo hết tất cả.

"Đinh! Hình chiếu thành công!"

"Đinh! Hình chiếu thành công!"

"Đinh! Hình chiếu..."

"..."

Theo Phong Vân không ngừng tiếp cận những võ giả Bán Tiên Thiên, võ giả Cực Hạn trong Thiên Điện và Địa Điện, tiếng nhắc nhở trong đầu hẳn cũng đang không ngừng vang lên, điều này đã làm cho khóe miệng không khỏi rộng thêm.

Chương 114: Võ giả Địa Điện, chỉ thường thôi!

Chương 114: Võ giả Địa Điện, chỉ thường thôi!

Trong đường hầm , những bán Tiên Thiên, võ giả cực hạn của Thiên điện và Địa Điện đi qua đoạn đường nhất định phải đi để tới điểm kết thúc đó bỗng nhiên đồng thời dừng lại bước chân.

Bọn họ cứ như vậy đứng ở nơi đó, không tiến lên cũng không lui lại, đối mặt với đám võ giả Huyền Điện cùng Hoàng Điện đến sau, khóe miệng lộ ra một vết cười quái dị.

Đám võ giả Huyền Điện, Hoàng Điện thấy một màn như vậy, nội tâm bất chợt nổi lên một dự cảm không tốt.

Một võ giả cực hạn trong số đó lớn tiếng nói: "Các người, các người muốn làm cái gì?"

Một võ giả bán Tiên Thiên của Thiên Điện cười nhạt một tiếng: "Không làm gì cả, chỉ là muốn mời các người dừng lại ở chỗ này mà thôi."

Lời này vừa ra, đám võ giả trẻ tuổi của Huyền Điện và Hoàng Điện lập tức đổi sắc mặt.

"Các người làm như vậy thật quá đáng! Chẳng lẽ các người không sợ Quách học trưởng và Lục học trưởng cũng đối xử với các người như vậy sao?"

Một võ giả lạnh giọng quát.

"Xí, hai người bọn họ chính bản thân mình còn khó bảo vệ được nữa kìa. Người cho rằng, đề nghị loại bỏ toàn bộ Huyền Điện và Hoàng Điện ra khỏi trận đấu là chúng ta nghĩ ra chắc?"

Lời này ý tứ rất rõ ràng. Bọn họ cũng chỉ là nghe mệnh lệnh của người khác mà thôi. Người chân chính nên ra tay, kỳ thật chính là năm võ giả Tiên Thiên đứng phía trước nhất kia.

Đám võ giả trẻ tuổi của Huyền Điện và Hoàng Điện nhất thời sa sầm mặt, vô cùng khó coi.

Nhưng bọn hắn lại không thể làm gì khác, vẻ mặt cay đắng vô cùng. Đối mặt với số lượng võ giả Thiên Điện và Địa Điện nhiều gấp mấy lần chính mình, thậm chí còn có mười mấy người là bán Tiên Thiên, đứng chật như nêm như vậy, họ căn bản không thể vượt qua.

Nhưng đúng lúc đó, bất chợt có tiếng kiếm rít đột nhiên vang lên.

Keng!

Một vệt kiếm quang óng ánh chiếu lên vách đường hầm, Phong Vân lấy ngón tay thay cho kiếm, tùy ý vung ra.

Sau một khắc!

Khôi lỗi trong đường hầm toàn bộ nứt vỡ, mảnh vỡ bay tứ tung. Phong mang sắc bén cực hạn đáng sợ khiến gần như toàn bộ võ giả Thiên Điện và Địa Điện phía đối diện không thể mở mắt, linh hồn phảng phất cũng đang run rẩy chấn động.

Bọn họ cảm giác bản thân đang phải chịu đựng hình phạt thiên đao vạn quả, toàn bộ lòng tin cùng khí thế đều tan thành mây khói.

Trong mơ hồ, đám võ giả Thiên Điện cùng Địa Điện phảng phất như thấy được một vị thiếu niên tuấn mỹ đứng phía trên đỉnh mây, lạnh lùng kiêu ngạo, dùng tư thái cao ngạo tuyệt trần đứng trên đỉnh cao nhất lạnh lùng quan sát bọn họ.

Một luồng áp lực che trời lấp đất, hung hăng không cách nào tưởng tượng được mạnh mẽ đè xuống, muốn tránh cũng không được, phảng phất sau một khắc bọn họ sẽ bị đè ép tới chết!

Tuyệt vọng, bắt lực trong chớp mắt vọt lên trong lòng đám võ giả hai điện Thiên, Địa.

"Không! !"

Đám võ giả của hai điện Thiên, Địa, bao gồm cả hơn mười người đã đạt tới bán Tiên Thiên, giờ khắc này đều đồng loạt phát ra tiếng gào thét điên cuồng.

Cuối cùng, một kiếm kia của Phong Vân cũng hoàn toàn rơi xuống, đi tới nửa đường đã chậm rãi tản đi. Luồng kiếm ý sắc bén khủng bố vô biên kia cũng biến mất, hết thảy khôi phục lại dáng vẻ bình thường, phảng phất trước đó không hề có chuyện gì xảy ra.

Nhưng đám võ giả hai điện Thiên, Địa lúc này đều nửa quỳ trên mặt đất, một tay nâng binh khí, toàn thân thấm ướt mồ hôi lạnh, nào còn dáng vẻ cao cao tại thượng, ưu việt khinh người lúc trước nữa.

"Cộp cộp cộp. . ."

Có tiếng bước chân vang lên. Trong sự ngây ngốc của đám võ giả hai điện Huyền Hoàng và ánh mắt sợ hãi của võ giả hai điện Thiên Địa, Phong Vân chậm rãi cất bước đi tới. Hần phong khinh vân đậm đi lướt qua bọn họ, cuối cùng biến mất sau một góc rẽ đường hầm.

Hồi lâu sau, đám võ giả hai điện Huyền Hoàng mới hồi phục lại tinh thần, sau đó, chính là một loạt tiếng hít khí lạnh. "Đây, người này, đây là học trưởng nào vậy? Quá, quá... con mẹ nó mạnh quá đi!"

"Một... một kiếm liền áp đảo toàn bộ võ giả hai điện Thiên Địa! Đệt, ta không phải đang nằm mơ đấy chứ!"

"Ngươi sai rồi! Căn bản không phải một kiếm, mà là nửa kiếm! Một kiếm kia còn chưa hoàn toàn rơi xuống đâu! Nếu không đám võ giả hai điện Thiên Địa đã sớm chết ngóm rồi!"

"Ta vừa rời hình như liếc thấy trên ống tay áo vị học trưởng này có thêu một chữ 'Hoàng'..."

"Ta cũng nhìn thấy vậy nữa..."

Lời này vừa ra, đám võ giả hai điện Huyền Hoàng lập tức hai mặt nhìn nhau. Bên trong Hoàng Điện thế mà lại có một vị học trưởng khủng bố như vậy!

Đám võ giả hai điện Thiên Địa ở đối diện đến bây giờ còn chưa lấy lại tinh thần. Thân thể bọn họ vẫn còn có chút run rẩy. Một kiếm vừa rời thật sự quá đáng sợ, đã để lại bóng ma mãnh liệt trong lòng bọn họ, sợ rằng phải cần một khoảng thời gian để chậm rãi khôi phục.

...

Cùng lúc đó, ở chỗ sâu nhất trong đường hầm, nơi sắp tới gần điểm kết thúc.

Quách Linh Kiệt cùng Lục Phong Thắng mỗi người đều cần binh khí đứng thẳng, miệng há ra, phì phò thở, sắc mặt có chút trắng bệch, dáng vẻ tiêu hao quá độ.

Mà ở trước mặt bọn họ, năm bóng người thon dài cao ngất đang đứng đầy ngạo nghễ, mỗi một người đều thông dong, ưu nhã không gì sánh được, dùng tư thái của kẻ thắng cuộc từ trên cao nhìn xuống bọn họ.

"Thực lực không tệ. Phá vỡ mười tám huyết khiêu, ở cứ địa cấp ba của các ngươi quả thực cũng được coi là tuyệt thế thiên tài rồi. Chỉ tiếc rằng, ở trước mặt chúng ta, các ngươi vẫn không đủ xem như trước."

Xích Dao Nghiêm Lăng quét mắt nhìn hai người họ một cái, thản nhiên nói.

Quách Linh Kiệt cùng Lục Phong Thắng không phản bác, sắc mặt có chút ảm đạm. Bởi vì những gì đối phương nói đều là sự thật. Trong trận quyết đấu vừa rồi, bọn họ thảm bại.

"Đúng là cứ địa cấp ba. Qua vài năm, thậm chí vài chục năm nữa, cũng không có khả năng xuất hiện võ giả thiên tài có thể vượt qua cứ địa Giang Hải chúng ta."

Vi Chính Thanh đến từ Địa Điện lạnh lùng trào phúng.

"Thật sao, vậy thử xem một quyền này của ta đi."

Đúng lúc đó, một giọng nói bình thản truyền đến. Không chém đinh chặt sắt, nhưng mà giọng nói này vừa vang lên, lập tức cuồn cuộn vang vọng, áp đi hết thảy tạp âm trong đường hầm.

Ầm ầm!

Một giây sau, một luồng khí huyết khủng bố mênh mông từ đầu đường hầm bên kia hung hăng lao tới, cùng với đó còn có một nắm tay cương mãnh.

Tốc độ nhanh đến mức khó lòng tin tưởng, chớp mắt đã lướt tới trước mặt Vi Chính Thanh.

Quyền phong khủng bố quét ra tiếng xé gió như tiếng quỷ khóc sói gầm trong không khí. Ầm ầm! Nắm đấm mạnh mẽ đè xuống!

Cái gì!

Đột nhiên xuất hiện một quyền, khiến đồng tử Vi Chính Thanh kịch liệt co lại.

Tốc độ quá nhanh, hấn căn bản không có thời gian phản ứng, chỉ đành dựa vào tố chất thân thể mạnh mẽ, cưỡng ép vươn rộng hai tay xếp chéo chặn lại trước người.

Bịch!

Sau một khắc, nắm tay theo đúng dự đoán mạnh mẽ ép tới. Vi Chính Thanh chỉ cảm thấy có một luồng lực lượng khủng bố khó lòng tưởng tượng rầm rập lao về phía hấn. Xương cánh tay hấn trong chớp mắt vang lên tiếng kêu răng rắc, phảng phất như tiếng pháo liên tiếp nổ vang.

Rầm!

Một giây sau, y phục Vi Chính Thanh rách nát tan tành. Hấn rên lên một tiếng thảm thiết, trực tiếp bay ngược ra ngoài, ngã đập xuống trong góc đường hầm.

Quá nhanh!

Từ khi Phong Vân ra tay, đến lúc Vi Chính Thanh bay ngược ra ngoài, cũng chỉ có hai giây.

Thế nên khi đám võ giả ở đây vừa mới phản ứng lại đã trông thấy Vi Chính Thanh bị đánh bại!

"Võ giả Địa Điện, chỉ thế mà thôi."

Cùng với giọng nói lạnh nhạt đó, một thiếu niên tuấn mỹ chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện tại đây.

Chương 115: Kiếm của người không tặc, ta mượn dùng một chút!

Chương 115: Kiếm của người không tặc, ta mượn dùng một chút!

Một thiếu niên ngũ quan tuấn mỹ đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn dùng một quyền đánh bay Vi Chính Thanh vốn có khí lực cực mạnh. Toàn bộ quá trình chỉ tốn thời gian hai giây. Quá mạnh mẽ! Khiến cho mấy người ở đây không kịp phản ứng.

Mà khi bốn võ giả Tiên Thiên còn lại của hai điện Thiên Địa nhìn thấy được chữ 'Hoàng' thêu trên ống tay áo thiếu niên tuấn mỹ kia, đồng tử mãnh liệt co lại.

Hoàng Điện?

Bọn họ không nhìn lầm chứ!

Thiếu niên dùng một quyền đánh bay Vi Chính Thanh, vậy mà lại đến từ Hoàng Điện vốn có thực lực yếu nhất kia! ?

Quách Linh Kiệt cùng Lục Phong Thăng kinh ngạc nhìn Phong Vân. Lúc trước bọn họ đã giao đấu với Vi Chính Thanh, rõ ràng biết khí lực của đối phương mạnh đến cỡ nào.

Nhưng võ giả luyện thể mạnh mẽ nhường ấy, lại bị thiếu niên tuấn mỹ này một quyền đánh hôn mê, đến bây giờ còn chưa tỉnh lại.

Hắn là ai?

Hiện tại, vấn đề này không ngừng hiện lên trong đầu Quách Linh Kiệt cùng Lục Phong Thắng, cũng hiện lên trong đầu bốn võ giả Tiên Thiên phía đối diện.

Xích Dao Nghiêm Lăng chăm chú nhìn Phong Vân, "Người là ai?"

Ba võ giả Tiên Thiên còn lại của hai điện Thiên Địa cũng nhìn chăm chăm Phong Vân, hiển nhiên cũng muốn biết tên gọi của hắn.

Nhưng, Phong Vân lại chỉ thản nhiên nói: "Đừng hoảng thế. Đợi người và ba người kia đỡ lấy một kiếm của ta mà không bại, mới có tư cách biết được tên của ta."

Câu này ý ở ngoài lời, ý là hắn muốn một mình khiêu chiến cả bốn người!

Lời này vừa ra, không riêng gì bốn võ giả Tiên Thiên đến từ hai điện Thiên Địa phía đối diện ngây người, mà ngay cả Quách Linh Kiệt cùng Lục Phong Thắng ở bên này cũng ngỡ ra.

Cuồng vọng cực kì!

"Chỉ bằng người?"

Thiên Điện Côn Sương sa sầm mặt, lửa giận bốc lên ngùn ngụt. Tay phải hắn cầm chặt chuôi kiếm Thiên Hoang Kiếm của chính mình, khí thế toàn thân dâng lên, "Trước hết người hãy đỡ lấy một kiếm của ta thử xem sao!"

Phong Vân quét mắt qua, bình tĩnh nói: "Người còn kém lắm. Có điều thanh kiếm này của người không tệ, ta mượn dùng một chút."

Trong nháy mắt hắn vừa nói xong chữ cuối cùng, Côn Sương bỗng kinh ngạc phát hiện Thiên Hoang Kiếm không chịu sự khống chế của hắn nữa.

Một luồng sức mạnh kinh khủng từ chuôi kiếm sinh ra, mãnh liệt chấn bay tay phải của hắn.

Keng!

Sau một khắc, Thiên Hoang Kiếm bất ngờ cách không rút ra khỏi vỏ, khê chém một cái về phía Côn Sương và ba võ giả Tiên Thiên còn lại.

"Vút!"

Một vệt kiếm quang ánh lên ráng vàng hoàng hôn theo đó mà ra. Cùng với đó là một luồng kiếm ý hùng hậu mệnh mông bạo phát ra, phong mang cực độ khủng bố cuốn theo kiếm quang đó, trong chớp mắt đã bao phủ toàn bộ bốn người Côn Sương.

Thời khắc này, mấy người Côn Sương và Nghiêm Lăng toàn thân lông tơ dựng thẳng, trong tâm hồn vang lên tiếng chuông cảnh báo nguy hiểm mức cao nhất.

Mà trong tầm mắt bọn họ lúc này đã hoàn toàn bị che lấp bởi một mảng kiếm quang vàng rực, phẳng phát trong thiên địa chỉ còn lại một màu sắc này mà thôi.

"Xích Viêm Cừ Thúc!"

"Bá Đạo Thiên Hạ!"

"Ma Vân Thập Bát Thích!"

"Nhất Kiếm Lăng Trần!"

Bốn người Côn Sương, Nghiêm Lăng dưới cảm giác nguy cơ này không chút do dự sử dụng toàn bộ thực lực, nhao nhao thi triển ra tuyệt chiêu mạnh nhất.

Nhưng cũng không có tác dụng!

Cái gọi là tuyệt chiêu mạnh nhất của bọn họ khi vừa chạm vào kiếm quang vàng rực kia lập tức như tan ra như băng tuyết tan chảy, bị nghiền nát dễ như trở bàn tay.

Kiếm quang vàng rực hết như thiên kiếm giáng xuống, nơi nó cắt qua, cái gì cũng không cách nào ngăn cản, cái gì cũng không thể cản lại được.

Ý nghĩ cuối cùng trong đầu mấy người Côn Sương, Nghiêm Lăng trước khi hôn mê chính là sáu thành kiếm ý! Chuyện này sao có thể xảy ra!

...

Bên ngoài, bốn phía quảng trường trung tâm, đông đảo võ giả đang háo hức vây xem, vô cùng mong chờ kết quả cuối cùng.

"Các ngươi xem trọng ai? Ta cảm thấy Vi Chính Thanh rất có tiềm lực đoạt giải quán quân."

"Ta cảm thấy chính là Côn Sương. Kiếm thế của hắn rất mạnh đó!"

"Thật sao, ta lại cảm thấy Xích Dao Nghiêm Lăng có hi vọng nhất."

"..."

Mọi người bảy mồm tám lưỡi thảo luận, người được nhắc tên trên cơ bản đều là các võ giả thiên tài mới của Thiên Điện cùng Địa Điện. Về phần Huyền Điện cùng Hoàng Điện, cũng chỉ có Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thăng được bọn họ nhắc qua mấy lần. Những người khác, căn bản không đáng nhắc tới.

Kết quả trong mắt bọn hắn thực chất đã được định sẵn, nhất định là một người bên trong Thiên Điện hoặc Địa Điện mà thôi, giống với những lần

trước vậy.

Bên kia.

Mấy người Tuyên Phong đang xuýt xoa than thở.

"Hi vọng Phong Vân học đệ không chịu đả kích quá lớn. Hẳn tuổi tác còn nhỏ." Chu Tước lo lắng nói.

"Không có việc gì đâu. Lúc trước Phong Vân học đệ bày ra tốc độ rất nhanh, coi như đánh không lại thì chắc chạy cũng được chứ." Uông Vĩ an ủi.

"Hy vọng vậy. . ."

Hiển nhiên, bọn họ cũng không quá lạc quan. Điều này cũng rất bình thường. Dù sao thì lần này quái vật cùng thiên tài của Thiên Điện và Địa Điện thật sự quá nhiều.

Thế nhưng, đúng vào lúc này...

Vút!

Có tiếng kiếm rít vang lên, một vệt kiếm quang vàng rực đột ngột từ trong đường hầm chém vọt ra, sau đó, dưới ánh mắt rung động của nhiều võ giả, đường hầm to lớn kia lại bị chém thành hai nửa!

Một kiếm chém phá đường hầm khảo hạch!

Cảnh tượng này quá mức chấn động, trực tiếp làm cho đám võ giả ở đây toàn bộ kinh ngạc đến ngây người.

Hồi lâu sau, bọn họ mới hồi phục lại tinh thần, nhao nhao hít khí lạnh.

"Một kiếm chém phá đường hầm khảo hạch! Cái này, như vậy cũng quá khủng bố rồi đấy!"

"Đây là ai? Có được kiếm chi phong mang đáng sợ như thế, chẳng lẽ là Côn Sương?"

"Kiếm quang màu vàng ư? Ta nhớ rõ kiếm quang của Côn Sương là màu bạc kia mà?"

". . ."

Trên đài cao, điện chủ của tứ đại điện cũng bị một màn này hấp dẫn sự chú ý.

"Sáu thành kiếm ý?" Sắc mặt điện chủ Thiên Điện mang theo chấn động, trong nhóm tân sinh này, thậm chí có người đã lĩnh ngộ ra sáu thành kiếm ý! ?

Điện chủ của ba điện còn lại cũng đều có sắc mặt như vậy. Những năm qua, học viên mới đạt tới ba bốn thành kiếm ý đã là rất nghịch thiên rồi. Không nghĩ tới, lần này sẽ xuất hiện một đệ tử thiên tài có được sáu thành kiếm ý!

Bọn họ nhao nhao suy đoán là người của điện nào.

Đương nhiên, trên cơ bản đều đoán không phải Thiên Điện chính là Địa Điện.

Hiển nhiên, trong mắt bọn hắn, người có tài năng kinh tài tuyệt diệu như vậy, tuyệt đối không có khả năng đến từ Huyền Điện hoặc Hoàng Điện.

Lúc này.

Đường hầm to lớn bị chém phá vỡ đôi kia cuối cùng rầm một tiếng sụp đổ sang hai bên. Thoáng chốc, khói bụi mù mịt.

Toàn bộ các võ giả đều mở to hai mắt nhìn vào bên trong, bức thiết muốn biết cuối cùng là ai đã chém ra một kiếm đáng sợ như vậy!

Cộp cộp cộp...

Ngay lúc đó, một loạt tiếng bước chân thanh thúy hữu lực vang lên, thành công câu dẫn lòng hiếu kỳ của tất cả các võ giả ở đây, khiến bọn họ càng thêm chăm chú nhìn.

Mấy giây sau, khói bụi gạt ra, bụi bặm chậm rãi rơi xuống. Từ bên trong, một thiếu niên tuấn mỹ bọn họ hoàn toàn không biết mặt chậm rãi bước tới.

Mà sau đó, chúng võ giả đều kinh sợ phát hiện, sau lưng thiếu niên tuấn mỹ này, năm vị võ giả Tiên Thiên hai điện Thiên Địa mà bọn họ vẫn luôn xem trọng như Côn Sương, Nghiêm Lăng và cả Vi Chính Thanh... lúc này tất cả đều đã hôn mê bất tỉnh ngã trên mặt đất!

Chương 116: Giẫm lên địa vị của thiên kiêu!

Chương 116: Giẫm lên địa vị của thiên kiêu!

Toàn trường đều yên tĩnh!

Tất cả võ giả đều nhìn thấy mấy người Nghiêm Lăng và Côn Sương đang bị hôn mê trên mặt đất ở phía sau Phong Vân, không khỏi hoảng hốt đến ngớ ngàng, tất cả đều cho rằng mình đã nhìn lầm, xuất hiện ảo giác.

Đây chính là năm vị võ giả Tiên Thiên, được xưng năm người mạnh nhất trong tân sinh lần này của hai điện Thiên Địa, có thể cạnh tranh với lão sinh, cuộc sát hạch người mới lần này đối với bọn họ mà nói, chỉ là đi dạo qua mà thôi.

Đây là sự thật mà ai cũng biết.

Mà bây giờ, tất cả bọn họ đều thất bại trong cuộc sát hạch người mới lần này.

Sau một lúc kiềm nén, toàn trường lập tức trở nên sôi sục!

"Cái đêch! Tình huống gì vậy, mấy người Nghiêm Lăng và Côn Sương làm sao vậy? Vậy mà tất cả đều bị thất bại!"

"Trời ạ, đây không phải sự thật, cuộc sát hạch người mới đối với bọn họ mà nói không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao? Vì sao tất cả đều thất bại?!"

"Còn có thiếu niên tuần mỹ kia là ai, một kiếm lúc nãy là do hấn chém ra sao!"

"Có phải đạo này ta tu tiên nhiều quá cho nên đã xuất hiện ảo giác rồi?"

"Các ngươi chú ý không, thiếu niên tuần mỹ này còn đến từ Hoàng Điện yếu nhất!"

"Ta cũng nhìn thấy rồi, điều này, điều này quá kinh người rồi!"

Cho dù là ai cũng không giữ được bình tĩnh, không thể tin được, bởi vì nó làm cho người khác quá mức kinh ngạc.

"Học đệ Phong Vân!!!"

Lúc mấy người Tuyên Phong nhìn thấy người đi ra đầu tiên chính là Phong Vân, kinh sợ đến mức suýt chút nữa đã cắn trúng đầu lưỡi của mình, tròng mắt cũng sắp rớt ra ngoài rồi.

Đây không phải sự thật!

"Đánh ta, mau đánh ta tỉnh dậy, ta thật sự hoài nghi mình đang nằm mơ!" Uông Vĩ Mộng nói.

"Ta cũng cảm thấy mình đang nằm mơ." Vẻ mặt của Tuyên Phong cũng không khá hơn chút nào.

Lúc này, Chu Linh bỗng nhớ tới những lời mà Phong Vân đã nói với mình lúc ở phòng bếp, trong lòng không khỏi chấn động, lúc đó nàng còn tưởng rằng Phong Vân chỉ nói đùa mà thôi.

Trên đài cao.

Điện chủ của bốn điện Thiên Địa Huyền Hoàng đều bị kinh sợ đến mức bật dậy.

Bọn họ đều nhìn chằm chằm Phong Vân, nhất là sau khi nhìn thấy khuôn mặt người trẻ tuổi, không khỏi chấn động thốt lên:

"Còn trẻ như vậy đã lĩnh ngộ sáu phần kiếm ý!?"

Nhìn độ tuổi của Phong Vân cũng chỉ mười bốn mười lăm tuổi, độ tuổi như vậy đã đạt đến sáu phần kiếm ý, quả thật từ lúc thành lập Điện Võ Đạo cho đến nay chưa bao giờ xảy ra chuyện như vậy.

Không giống như những người khác, bọn họ thân là tông sư, đương nhiên có thể cảm ứng được một kiếm lúc này là do chính Phong Vân chém ra.

Mà lúc này đây, điện chủ Hoàng Điện bỗng dưng cười to lên.

"Ha ha, thiên tài này chính là từ Hoàng Điện của ta!"

Cái gì!

Vừa dứt lời, điện chủ của ba điện còn lại lập tức tập trung ánh mắt qua đó, quả nhiên nhìn thấy chữ “Hoàng” được thêu trên ông tay áo Phong Vân, lúc này khuôn mặt lập tức biến sắc.

Điện chủ Thiên Điện cắn răng nói: "Lão tứ, môi trường của Hoàng Điện quá kém, không thích hợp để cho những thiên tài như vậy tu hành, vẫn nên để hẳn tới Thiên Điện của ta đi."

Điện chủ của Địa Điện cũng lập tức mở miệng, "Đúng vậy, lão tứ, cao thủ trong Hoàng Điện của ngươi vẫn còn quá ít, khó có thể hình thành môi

trường tốt đẹp để cạnh tranh, Thiên Điện lại có quá nhiều, vẫn nên tới điện của ta là thích hợp nhất."

Không đợi điện chủ Huyền Điện mở miệng, điện chủ Hoàng Điện lập tức quát to: "Cái rắm! Hoàng Điện của ta có chỗ nào thấp kém chứ, trong Thiên Điện Địa Điện có thứ gì thì ở chỗ của ta đều có, hơn nữa không có ai cạnh tranh, đây mới là môi trường tu hành hoàn mỹ nhất, các người thì biết cái đêch gì!"

Bốn vị điện chủ đều là cường giả cấp Tông Sư, đương nhiên giọng nói của bọn họ sẽ giống như sấm rền, lúc này đã truyền tới toàn bộ quảng trường, khiến cho tất cả võ giả đều nghe thấy được.

Mà những võ giả kia cũng đều hiểu rõ.

Bốn vị điện chủ này vậy mà vì thiếu niên tuấn mỹ mà tranh cãi nhau!

Có thể khiến cho cường giả cấp Tông Sư để mắt tới, điều này đủ để thấy thiếu niên tuấn mỹ ở trước mắt, tuyệt đối là một nhân vật vô cùng nghịch thiên.

Nghĩ đến điều này, thân phận của người đã chém ra một kiếm được cho là kinh thiên động địa lúc này đã được miêu tả sinh động rồi!

Ngoại trừ thiếu niên tuấn mỹ ở trước mắt thì còn có thể là ai!

Toàn trường lại sôi trào một lần nữa, tất cả ánh mắt của mọi người đều tập trung trên người Phong Vân, khó có thể giữ được bình tĩnh.

Cho dù là ai cũng không thể nào tưởng tượng được, trong cuộc sát hạch người mới lại đánh ra một con hắc mã như vậy, hơn nữa còn đến từ Hoàng Điện!

Ở một nơi không xa, Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng đang đứng phía sau Phong Vân, nhìn thấy năm người Nghiêm Lăng đang hôn mê bất tỉnh trên mặt đất, ánh mắt vừa chấn động vừa phức tạp.

Một kiếm lúc này rất đáng sợ, giống như bọn họ nhìn thấy thiên kiếm hạ phàm, dễ như trở bàn tay, không có thứ gì có thể ngăn cản được. Cho dù có mạnh mẽ như mấy người Nghiêm Lăng, cũng không thể tiếp được một kiếm này, bị đánh đến hôn mê.

Một kiếm này, chính là một kiếm mạnh nhất từ trước đến nay của Phong Vân, sử dụng nguyên lực và khí huyết không lồ, kết hợp với sáu phần kiếm ý, "Quả thật rất thuận buồm xuôi gió, dường như có thể chém hết vạn vật!

Cho nên mấy người Nghiêm Lăng mới không ngăn cản được, trực tiếp ngất đi.

Lúc này, quan sát hạch cũng phục hồi lại tinh thần, trong ánh mắt vẫn còn lưu lại mấy phần kinh sợ, hấn nhìn Phong Vân tuyên bố: "Thủ khoa của cuộc sát hạch lần này chính là Hoàng Điện Phong Vân, ban thưởng 5w điểm tích lũy!"

"Thật sự là học đệ Phong Vân!"

Chu Linh che miệng lại, trong hốc mắt đã đọng đầy nước mắt, đây là những giọt nước mắt kích động.

Bên cạnh đó, mấy người Tuyên Phong cũng không hề khá hơn một chút nào, thậm chí đến bây giờ vẻ mặt vẫn còn hoảng hốt, không dám tin.

Cứ địa Tinh Diệu của bọn họ, vậy mà đạt được chức vị thủ khoa trong cuộc sát hạch ở Điện Võ Đạo của cứ địa Giang Hải, nếu như tin tức này được truyền trở về, chỉ sợ là sẽ làm cho mấy người cao tầng của Tinh Diệu điên cuồng!

Đây là chuyện mà trong mấy cuộc đời của bọn họ cũng không dám nghĩ đến!

"Vậy mà cứ địa Tinh Diệu của các người lại ra một nhân vật không tầm thường như vậy."

Lúc này, có một giọng nói truyền đến, mấy người Chu Linh nhìn về phía phát ra giọng nói, chỉ thấy một vị thanh niên đứng ở đó, ánh mắt cực kỳ chấn động nhìn chằm chằm Phong Vân ở trên trường.

"Nhạc Thanh, là ngươi." Tuyên Phong mở miệng nói.

Thanh niên đi tới chính là người đã nhìn thấy Phong Vân ở cùng Lăng Vạn Hư ở bên ngoài bí cảnh Trọng Lực, hẳn chính là thủ tịch lần trước của cứ địa Tử Dương.

Đứng bên cạnh là Uông Vĩ, vẻ mặt của hắn có chút không được tự nhiên, hẳn là thủ tịch lần trước của cứ địa Tinh Diệu, đã từng thất bại thảm bại trong tay đối phương.

Nhạc Thanh cũng không để ý đến mấy người Tuyên Phong, mà tự lảm bảm nói: "Xem ra cuối cùng cứ địa Tinh Diệu của các người cũng sinh ra một Tông sư thuộc về mình."

Sau khi hắn nói xong thì trực tiếp xoay người rời đi.

"Tên tiểu tử này, vẫn luôn kiêu ngạo như vậy." Uông Vĩ vô cùng căm phẫn nói.

"Không sao, cho dù hắn có mạnh tới đâu cũng không có tác dụng gì, còn không phải bị học đệ Phong Vân học làm cho kinh ngạc đến ngây người sao." Trịnh Hào Kiệt nhếch miệng cười.

...

Trên đài cao, cuối cùng kết quả của cuộc tranh luận bốn vị điện chủ, vẫn chấm dứt bằng phần thắng của điện chủ Hoàng Điện, dù sao thì giọng của ông ấy cũng là lớn nhất, cộng thêm Phong Vân vốn thuộc về Hoàng Điện, hẳn cũng không thể tả người được.

Hơn nữa, ba vị điện chủ cũng cảm thấy làm như vậy trước mặt mọi người sẽ mất hết mặt mũi, cho nên bọn họ mới không tranh luận nữa.

Nếu không thì chỉ sợ là sẽ cãi đến ba ngày ba đêm.

Nhưng điều khiến Phong Vân cảm thấy đáng tiếc chính là, bốn vị điện chủ này không có một người nào đi đến trước mặt hẳn, nếu không thì được hình chiếu bọn họ mới là sáng khoái nhất.

Chỉ có điều hẳn vẫn còn nhiều thời gian, về sau vẫn còn cơ hội, không nên nóng vội nhất thời.

Chương 117: Bạo, thiên phú hệ Phong cấp cao!

Chương 117: Bạo, thiên phú hệ Phong cấp cao!

【Người hình chiếu】 : Nghiêm Lăng

【Độ tuổi】 : 17

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【Roi xuống】 : Võ kỹ cấp bốn 《Cuồng Dao Trảm》, võ kỹ cấp năm 《Hỏa Diễm Dao Pháp》, công pháp hệ Hỏa cấp năm 《Xích Viêm Tâm Pháp》, thiên phú Dao Đạo cấp cao, thiên phú Hỏa Diễm cấp cao, ba phân đao ý...

【Người hình chiếu】 : Quách Linh Kiệt

【Độ tuổi】 : 17

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【Roi xuống】 ; Võ kỹ cấp ba 《Thương Phá Thuật》, võ kỹ cấp bốn 《Thần Thương Lực Thức》, công pháp hệ Hỏa cấp bốn 《Diễm Linh Công》, thiên phú Thương Đạo cấp cao, thiên phú hệ Hỏa cấp cao, hai phân rưỡi thương ý...

Hoàng Điện, cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu, bên trong phòng diễn võ.

Phong Vân đang ngồi xếp bằng ở bên trong, ý thức đã tiến vào trong không gian của tấm gương, bắt đầu xem xét từng người đã thu được hình chiếu trong cuộc sát hạch người mới lần này.

Theo bên trong có thể nhìn thấy, về phương diện thiên phú tư chất, thật ra Quách Linh Kiệt và Lục Phong Thắng đến từ cứ địa cấp ba cũng không hề thua kém mấy người Nghiêm Lăng.

Chỉ là một người đến từ cứ địa cấp ba, một người đến từ cứ địa cấp hai, tài nguyên được hưởng thụ từ nhỏ cũng không giống nhau, bất luận là công pháp võ kỹ, hay dạy bảo v.v, đều cách xa nhau.

Điều này cũng tạo nên khoảng cách về phương diện sức chiến đấu.

Nhìn thấy một hàng người hình chiếu trong không gian tấm gương, Phong Vân không kìm lòng được nở nụ cười, đây chính là lần đầu tiên thu nhiều người hình chiếu ưu tú đến như vậy.

Từng người đều có giá trị để bạo, hơn nữa những thiên phú đó cũng làm cho hắn nhìn mà không ngừng động lòng, nếu như có thể dung hợp bạo ra toàn bộ, tuyệt đối có thể đẩy thiên phú của bản thân lên một cấp độ rất cao.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu quét một cách nhanh chóng những hình chiếu trong không gian tấm gương.

Ngoại trừ bạo những thiên phú kia, hắn cũng hy vọng có thể tuôn ra những nguyên liệu tốt, có thể cung cấp cho hắn luyện đan luyện khí, nói như vậy hắn cũng có thể đổi được không ít điểm tích lũy, có thể cung ứng cho việc tu hành trong Điện Võ Đạo.

Mặc dù hắn tự nhận mình không thể thêm nhiều đồ vật nữa, một nhóm tỉ lệ rơi đồ thấp nhưng cũng không chịu nổi nhiều hình chiếu như vậy, cho nên vẫn nên tuôn ra một ít món đồ tốt.

Cứ như vậy, một giờ trôi qua.

Đình!

【 Cùng người hình chiếu Đới Thanh Mộng chiến đấu thắng lợi! 】

【Rơi xuống】 : Thiên phú hệ Phong cấp cao

"Chẳng nhẽ hiển hóa?"

Trong chiến trường hỏa diễm, sau khi Phong Vân một quyền đánh vỡ Đới Thanh Mộng, bên tai đã truyền đến tiếng nhắc nhở làm cho hấn vui mừng.

Không nghĩ tới vẫn chưa bạo những hình chiếu khác, đã bạo được "Thiên phú hệ Phong cấp cao" của Đới Thanh Mộng.

Đây chính là thiên phú mà hấn cần nhất ngay lúc này.

Cuối cùng cũng có một ngày nắm giữ được thiên phú hệ Phong cấp cao, hấn có thể bay ở trên trời.

Thoát khỏi lực hút của trái đất, bản thân bay lơ lửng trên không, đây chính là nguyện vọng trong nội tâm của biết bao nhiêu người!

Nhất là Phong Vân còn là người của hai thế giới, nội tâm càng có khát vọng đối với điều này.

"Hiển hóa!"

Ngay lập tức Phong Vân thầm nói ở trong lòng.

Keng!

Sau một khắc, một ánh sáng màu xanh óng từ trong gương lao ra, giống như sao băng rơi xuống, nhập vào trong đầu Phong Vân, trong chớp mắt đã bùng nổ, hóa thành vô số hạt màu xanh, sau đó dung nhập vào khắp cơ thể hắn, cùng dung hợp với thiên phú hệ Phong cấp thấp lúc đầu của hắn.

Một lát sau, việc dung hợp đã được hoàn thành một cách triệt để.

Phong Vân vừa xoay chuyển tâm tư, tự nhiên sức gió trong thiên địa lập tức hội tụ trên người hắn, trong chớp mắt có thể trông thấy vô số ánh sáng màu xanh lượn lờ quanh người hắn, rục rịch như sao.

Một giây sau, hai chân hắn đã cách mặt đất, không dựa vào bất kỳ ngoại vật nào, chỉ dựa vào thiên phú hệ Phong của bản thân, đứng lơ lửng trong không trung.

Phong Vân có ý nghĩ muốn bay đi thử, thế nhưng hắn nghĩ tới mình vẫn đang ở trong phòng, không được thuận tiện cho lắm.

Ngay lúc hắn chuẩn bị ra ngoài thử một chút, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến giọng nói của Chu Linh.

"Học đệ Phong Vân, ăn cơm thôi!"

Nghe được giọng nói này, Phong Vân lập tức tỏa ra nguyên lực Phong bao phủ toàn thân, chậm rãi từ trên không trung hạ xuống.

"Tới đây."

Hắn hơi chỉnh sửa y phục đã bị gió thổi loạn, nhẹ nhàng cất bước đi ra ngoài.

Trong nhà ăn.

Chu Linh đã làm tốt một bàn lớn với đủ các món ăn, có chân thỏ om, hoa bầu dục xào hung thú lợn hơi cấp bảy vừa mới bắt, sốt bò bít tết v..v.

Những món này đều là mỹ thực đỉnh cấp trong cứ địa Tinh Diệu, chỉ có những cao tầng thỉnh thoảng mới có thể ăn được.

Chỉ có điều ở trong cứ địa Giang Hải, lại có thể ăn thường xuyên.

Sau khi Phong Vân ngồi xuống, Tuyên Phong lập tức rót đầy rượu cho hắn, "Nào nào, học đệ Phong Vân, đây là rượu trái cây được ủ từ quả táo đã biến dị, ở trong cứ địa của chúng ta không được uống đâu, ngươi nếm thử xem.."

"Đúng đúng, còn có đặc sản của cứ địa Giang Hải, tôm hùm biến dị siêu cay, ngươi cũng nếm thử xem."

"Còn có món này..."

Mấy người Chu Linh điên cuồng gấp thức ăn rót rượu cho Phong Vân.

Dù sao thì đây cũng là bữa tiệc ăn mừng được chuẩn bị riêng cho hắn, bữa tiệc lần này, hắn mới là nhân vật chính.

Sau khi cơm nước no nê.

Mấy người Chu Linh nhìn Phong Vân đang bình tĩnh ngồi ở đó, thật sự rất khó có thể liên tưởng người đã chém một kiếm cắt đứt con đường sát hạch của những mãnh nhân siêu cấp kia, lại cùng một người.

Giống như những kiếm khách khác, mặc dù lại có che giấu mình như thế nào thì trên người ít nhiều cũng sẽ có một chút đặc thù, ví dụ như sự sắc bén, phong mang, lạnh lùng v..v.

Nhưng trên người Phong Vân căn bản không bộc lộ ra những đặc điểm này, hẳn quá thần bí.

Cẩn thận ngẫm lại, bình thường mấy người Tuyên Phong chưa bao giờ nhìn thấy Phong Vân ra tay, phải nói là cực kỳ thấp.

Thế nhưng đã không ra tay thì thôi, một khi đã ra tay thì tất cả mọi người đều phải kinh ngạc!

Một kiếm nghiên ép những học viên thiên tài trong hai điện Thiên Địa, mười lăm tuổi đã lĩnh ngộ sáu phần kiếm ý, nhân vật yêu nghiệt như thế này, vậy mà sinh ra từ trong cứ địa Tinh Diệu của bọn họ, trong một cứ địa cấp ba ở tầng áp chót.

Quả thật làm cho người khác không thể nào tưởng tượng được!

"Cuối cùng cứ địa Tinh Diệu của chúng ta cũng xuất hiện một Tông sư thuộc về mình..."

Mấy người Tuyên Phong kích động đến mức nước mắt tràn mi, bọn họ mang theo tất cả hy vọng của cứ địa Tinh Diệu đi tới đây, thế nhưng cuối cùng bởi vì tư chất có hạn, không thể nào vượt qua tầng tử cách kia, cho nên đời này chỉ có thể dừng ở tầng võ giả Tiên Thiên.

Bây giờ, cuối cùng cũng ra ra một Phong Vân, vẫn yêu nghiệt như vậy, làm cho mấy người Tuyên Phong thấy được hy vọng.

"Học đệ Phong Vân, ngươi biết không? Ngươi đã nổi tiếng trong Điện Võ Đạo rồi, bây giờ bọn họ đều biết ngươi, hừ hừ, để ta xem bọn họ còn khinh thường cứ địa cấp ba của chúng ta nữa không, bị vả vào mặt điên cuồng rồi chứ!"

Uông Vĩ cực kỳ đắc ý.

"Đúng thế, võ giả hai điện Thiên Địa luôn chướng mắt với hai điện Huyền Hoàng của chúng ta, lần này người mới của bọn họ bị một mình học đệ Phong Vân nghiền ép, đương nhiên là mặt mũi u ám, chẳng qua cũng do bọn họ đáng đời, hì hì."

Chu Linh nở nụ cười xán lạn.

Phong Vân khẽ cười, không nói gì thêm, những ngày qua, thiên tài người mới trong Thiên Điện và Địa Điện vẫn không tệ, dù sao thì cũng cung cấp cho hắn nhiều hình chiếu có chất lượng tốt như vậy.

Chương 118: Kim chi ý cảnh!

Chương 118: Kim chi ý cảnh!

Sau khi cơm nước xong xuôi, Phong Vân có ý định đi những bí cảnh khác trong Điện Võ Đạo để nhìn xem, về phần di tích cổ, thật ra hắn rất muốn đi tới đó, thế nhưng vào mỗi lần đi vào đó đều phải có 10w điểm tích lũy, ngưỡng cửa thấp nhất cũng nhiều điểm tích lũy hơn hắn.

Chỉ có thể tạm thời hoãn lại trước.

Sau khi chào hỏi với mấy người Chu Linh, Phong Vân lập tức đi ra khỏi Hoàng Điện, đi về phía góc tây bắc.

"Đầu tiên đi tới Kim chi bí cảnh nhìn một lát." Phong Vân nhìn bản đồ, quyết định đi tới Kim chi bí cảnh dạo một vòng.

Mười phút sau.

Ở trước mặt hắn, xuất hiện một lối xoáy không gian cao lớn, từ bên trong phát ra những sợi kim quang nhàn nhạt, tạo nên một cảm giác rất lợi hại.

Không hề nghi ngờ gì nữa, đây chính là Kim chi bí cảnh.

Ánh mắt của Phong Vân lập tức phát sáng, đi qua đó, sau khi tiến hành chứng thực thân phận và thanh toán điểm tích lũy, hắn nhẹ nhàng nhảy lên, tiến vào trong Kim chi bí cảnh.

Vừa tiến vào trong đã có vô số điểm kim quang chiếu vào mắt hắn, làm cho hắn phải nheo mắt lại theo bản năng.

Đợi sau khi mắt đã quen thuộc, Phong Vân mới từ từ mở ra.

Chỉ thấy thế giới ở trước mắt đều là màu vàng, trong không khí rải rác vô số điểm kim quang, mọi thứ ở trong đó đều là nguyên lực hệ Kim, ngoài ra không còn thuộc tính nguyên lực nào khác.

Lúc này có không ít võ giả đang tu hành trong bí cảnh, xung quanh bọn họ hội tụ rất nhiều điểm kim quang, từ xa nhìn lại, trông giống như từng mặt trời lớn nhỏ không đều nhau, cực kỳ chói mắt.

Vào lúc này, thiên phú hệ Kim cao thấp mạnh yếu đều được thể hiện rất rõ ràng.

Nếu thiên phú hệ Kim thấp thì xung quanh chỉ có thể hội tụ một chút điểm kim quang, còn nếu có thiên phú cao thì toàn thân sẽ lấp lánh kim quang, giống như một vị thần Hoàng Kim Thần, không thể nhìn thẳng được.

Mà lúc này đây, đột nhiên Phong Vân nhìn thấy ở một nơi sâu trong Kim chi bí cảnh, có một bóng dáng giống như mặt trời sáng chói đang ngồi ở đó, mà ở xung quanh hắn, nguyên lực Kim chi đang không ngừng tràn vào cơ thể hắn, làm cho hắn vô cùng nổi bật, cực kỳ chói mắt.

"Mau nhìn xem, đây chính là Kim Hoàng Thiên, người đứng thứ tám trong Chiến Lực Bảng!"

"Trời ơi, thật đúng là hắn, nghe nói hắn đã lĩnh hội ra Kim chi ý cảnh, cộng thêm bản thân hắn đã lĩnh ngộ thương ý, dung hợp cùng nhau, uy lực quả thật không thể nào tưởng tượng được!"

"Kim chi ý cảnh? Đó là cái gì?"

"Người đến từ sao Hỏa sao, ngay cả Kim chi ý cảnh cũng không biết."

Kim chi ý cảnh?

Phong Vân nghe thấy bốn chữ này, ánh mắt hơi xoay chuyển, không nhìn được nhìn Kim Hoàng Thiên nhiều thêm, không nghĩ tới đối phương lại lĩnh hội ra Kim chi ý cảnh.

"Xem ra thiên phú thuộc tính Kim của hắn rất cao, cấp bậc công pháp và võ kỹ tu hành hệ Kim cũng không thấp."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, lĩnh hội ra Kim chi ý cảnh đã vô cùng khó khăn rồi, mặc dù bây giờ thiên phú hệ Kim đã đạt tới cấp cao, thậm chí còn chưa tới cấp cao, dù sao lúc trước hắn cũng dung hợp hai thiên phú hệ Kim trung cấp, lợi hại hơn rất nhiều so với những thiên phú cấp cao bình thường.

Nhưng mà cho dù như vậy, Phong Vân cũng không thể cảm nhận được dấu hiệu của Kim chi ý cảnh.

Mà vị Kim Hoàng Thiên này lại lĩnh hội ra, đủ để thấy đối phương rất bất phàm rồi.

Hình chiếu hắn!

Trong lòng Phong Vân lập tức sinh ra ý nghĩ này, hắn giả vờ mình đang tìm kiếm môi trường để tu hành, thật ra là hắn đang từng bước tới gần Kim Hoàng Thiên.

1000 mét

... 800 mét

... 500 mét

... 300 mét

...

Men theo hấn đang từng bước tới gần, hình như Kim Hoàng Thiên cũng cảm nhận được, hấn có chút kỳ quái liếc mắt nhìn Phong Vân đang ngày càng tới gần mình, thậm nghĩ chẳng lẽ tên tiểu tử này đến kiếm chuyện.

Chỉ có điều Phong Vân đã ngừng lại ngay lập tức, liếc mắt nhìn về phía này, sau đó xoay người rời đi.

Kim Hoàng Thiên lắc đầu, cũng không để ý đến chuyện này, tiếp tục tu hành.

Mà ở bên này, khóe miệng của Phong Vân đã không nhịn được hơi nhếch lên, tự cho mình một động tác tay "Oh yeah".

Bởi vì ở trong không gian tấm gương, đang nảy sinh một hình chiếu.

【Người hình chiếu】 : Kim Hoàng Thiên

【Độ tuổi】 : 28

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : Võ kỹ cấp bốn 《 Diệu Kim Đột Thứ 》 , võ kỹ cấp năm 《 Kim Cực Quán Xuyên Thương 》 , công pháp hệ Kim cấp năm 《 Luyện Kim Cửu Diệu Công 》 , thiên phú hệ Kim cấp cao, thiên phú Kiếm Đạo cấp cao, năm thành thương ý, hai thành Kim chi ý cảnh...

Sau khi quét mắt một vòng, quả nhiên giống như những gì Phong Vân đã suy đoán, Kim Hoàng Thiên này không chỉ nắm giữ thiên phú hệ Kim

cấp cao, mà còn tu hành công pháp và võ kỹ hệ Kim, như vậy kết hợp cả ba lại, mới có thể để cho hắc lĩnh ngộ đến Kim chi ý cảnh, hơn nữa đạt tới hai thành.

Bây giờ, những thứ này đều được Phong Vân hình chiếu!

"Rất tốt, không nghĩ tới đi đến Kim chi bí cảnh một chuyến, cũng có thể gặp được một chuyện tốt như vậy."

Bây giờ tâm trạng của Phong Vân rất tốt, nếu như hắc tuôn ra Kim chi ý cảnh này, một khi đã dung hợp với kiếm ý, vậy thì uy lực đó quả thật sẽ mạnh đến dọa người, có thể so với bảy thành kiếm ý, hơn nữa còn có nhiều đặc tính 'Xuyên thấu'.

Kim chi ý cảnh, đại biểu cho sự lợi hại và xuyên thấu, ngụ ý xuyên qua mọi thứ đánh đâu thắng đó.

Sau đó,

Phong Vân ở trong bí cảnh tìm một khoảng đất trống, trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, vận chuyển công pháp hệ Kim, bắt đầu hấp thu thuộc tính nguyên lực hệ Kim.

Mặc dù bây giờ nguyên lực lốc xoáy của hắc đã đạt tới cực hạn, thế nhưng đây chỉ mới là bắt đầu mà thôi.

Việc tiếp theo cần phải làm chính là đả thông kinh mạch, để cho cơ thể thật sự liên kết với bên ngoài, làm cho nhiều nguyên lực thiên địa tiến vào bên trong cơ thể hơn, từ bên trong luyện ra nguyên lực Tiên Thiên, đây chính là thứ gọi là võ giả Tiên Thiên.

Mà để cho kinh mạch ở khắp người tương ứng với những ngôi sao chính trong vũ trụ, cần phải có ba trăm sáu mươi lăm chỗ, mỗi một chỗ được đả

thông sẽ tăng một phần liên kết chặt chẽ với bên ngoài.

Đả thông đến mười chỗ kinh mạch, chính là Bán Tiên Thiên.

Mà đả thông trên mười chỗ kinh mạch, thì có thể thăng cấp lên võ giả Tiên Thiên.

Cho nên, trong võ giả Tiên Thiên cũng có sự chênh lệch thật lớn, bởi vì đả thông mười một chỗ kinh mạch hay đả thông ba trăm sáu mươi lăm chỗ kinh mạch, cũng đều là võ giả Tiên Thiên, mà khoảng cách ở trong đó thật sự là cách nhau một trời một vực.

Chỉ có điều có thể đả thông ba trăm sáu mươi lăm chỗ kinh mạch, đó chính là ít lại càng ít, chí ít là trong cứ địa Giang Hải là vô cùng hiếm thấy.

Bởi vì trong cơ thể không thể nào chịu đựng được một lực xung kích lớn như vậy.

Mà lúc này đây, chính là lúc võ giả Cực Hạn gian đúc thành trạng thái hoàn mỹ đã hiện lên tầm quan trọng, bất luận là khí huyết, gân cốt hay lực phủ ngũ tạng đều trải qua rèn luyện cực hạn, căn bản không sợ lực xung kích như thế này, có thể hoàn toàn chịu đựng được.

"Àm àm!"

Lúc Phong Vân vận chuyển công pháp, trong nháy mắt nguyên lực Kim chi ở xung quanh đang bắt đầu chen chúc giống như đang đổ xô về phía hắn, hoàn toàn bao phủ hắn, kim quang bùng bùng, chiếu rọi khắp nơi.

Trong thoáng chốc, động tĩnh ở nơi này đã thu hút sự chú ý của những võ giả ở bên trong bí cảnh.

Bọn họ vội vàng nhìn qua đây, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, "Đây là, thiên phú hệ Kim vô cùng mạnh mẽ, chí ít là đã đạt tới cấp cao rồi!"

Lúc này ở trong Kim chi bí cảnh này, ban đầu chỉ có những lúc Kim Hoàng Thiên tu hành mới có động tĩnh lớn như thế này, thế nhưng bây giờ đã có thêm một Phong Vân!

Chương 119: Áp súc Nguyên lực hệ Kim !

Chương 119: Áp súc Nguyên lực hệ Kim !

Thiên phú Kim hệ Cao cấp cũng không phải là củ cải trắng ven đường, cho dù là thiên tài như cá diếc sang sông ở Võ Đạo Điện, cũng không thường gặp như vậy.

Cho nên khi Phong Vân biểu hiện ra loại thiên phú này, lập tức thu hút ánh mắt các võ giả trong bí cảnh.

Rất nhanh, đã có người nhận ra hắn.

“Là hắn! Một kiếm hoành ép tất cả thiên tài thiên địa, là một con Hắc mã đứng đầu trong số những người mới sát hạch năm nay.

“Ta nhớ người đó tên gọi là Phong Vân.”

“Khó trách hắn có thể chém ra một kiếm mở ra thông đạo, ngoại trừ thiên phú Kiếm đạo ra, còn nắm giữ thiên phú hệ kim Cao cấp!”

“Hí....”

Các võ giả ở đây đều chấn động nhìn Phong Vân.

Muốn hỏi năm nay nhân vật nào là võ giả thiên tài xuất sắc nhất, không thể nghi ngờ đó chính là Phong Vân, hơn nữa còn là duy nhất, không có bất kì thiên tài nào có thể so sánh được.

Có thể nói, một mình hắn đã lấn át toàn bộ phong thái những thiên tài mới.

Kim Hoàng Thiên cũng bị tiếng động này làm cho giật mình tỉnh giấc, nhìn Phong Vân ở phía xa, thấp giọng lầm bầm nói: “Phong Vân sao?”

Bởi vì biểu hiện của Phong Vân quá mức xuất sắc, thế cho nên đã truyền đi khắp nơi.

Kim Hoàng Thiên đương nhiên cũng nghe qua, cũng biết tên Phong Vân này đến từ một cứ địa tam đẳng.

Lúc này, hắn nhìn Phong Vân đang ngồi xếp bằng tu hành, cảm giác được khí tức của hắn, mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh dị: “Lại còn là võ giả Cực hạn sao?”

Cảnh giới võ giả Cực hạn, lại chèn ép một đám Bán Tiên Thiên, thậm chí còn có võ giả cấp độ Tiên Thiên, lực chiến của tên Phong Vân này vô cùng đáng sợ.

Hắn làm sao biết, Phong Vân đã đạt tới trạng thái hoàn mỹ của cấp độ võ giả Cực hạn, chiến lực trực tiếp tăng lên dữ dội gấp mười lần, còn có thêm sáu thành Kiếm ý, có thể nói càn quét hết tất cả đám võ giả mới, treo bọn họ lên đánh.

Mà những võ giả khác bên trong bí cảnh, cũng dần dần phát hiện ra cảnh giới thật của Phong Vân bây giờ là Võ giả cực hạn, đám người kinh ngạc thốt lên không dứt.

Phong Vân không để ý tiếng bàn luận bốn phía xung quanh, lúc này hắn hoàn toàn chìm đắm trong đại dương nguyên lực hệ Kim, so sánh với bên ngoài, ít nhất dày đặc gấp mười lần.

Nói cách khác, võ giả nắm giữ thiên phú Kim hệ, tu hành trong đây, tốc độ nhanh hơn so với bên ngoài gấp mười lần.

Chuyện này quả thực không thể nào tưởng tượng được.

Khó trách cứ địa Giang Hải lại có nhiều Cường giả như vậy, Cường giả cấp Tông chiếm đa số, thậm chí còn có đại tông sư trong truyền thuyết, chỉ riêng cái bí cảnh này có thể đánh chiếm tất cả cứ địa tam đẳng.

“Cảnh vật xung quanh đãi ngộ việc tu hành như thế, đúng lúc thử xem có thể đả thông huyết khiếu hay không...”

Mặc dù Phong Vân mới tiến vào võ giả cấp độ Cực hạn, nhưng kỳ thật cảnh giới này chỉ là chuyển tiếp mà thôi, đều là sự chuẩn bị cho võ giả Tiên Thiên.

Nghĩ tới đây, hắn bắt đầu tìm kiếm ba trăm sáu mươi lăm huyết khiếu trong thân thể mình, đánh dấu từng huyết vị.

Ai cũng biết trong thân thể con người có mười hai chính kinh, kỳ kinh bát mạch, những thứ này tổng cộng là ba trăm sáu mươi lăm chỗ huyết khiếu, đều phải ghi nhớ trong lòng, không cho phép xảy ra bất cứ sai lầm nào.

Bởi vì sớm đã biết, nên chỉ tốn thời gian khoảng nửa giờ, Phong Vân đã đem ba trăm sáu mươi lăm chỗ huyết khiếu đánh dấu thành công.

Hắn hít sâu một hơi, lập tức dẫn dắt khí huyết trong cơ thể mình hòa cùng nguyên lực, men theo chỗ cố định huyết khiếu thứ nhất phóng đi, chính là đại Lăng Huyết nằm ở bàn tay.

Chỉ nghe một âm thanh “Ba” vang lên, chỗ huyết khiếu thứ nhất này không có nửa điểm trở ngại, lập tức bị xuyên qua.

Phong Vân có chút kinh ngạc, võ giả tầm thường đánh vào huyết khiêu phải cẩn thận dè chừng, khó khăn muôn vàn, mà hấn ở nơi này, lại dễ như trở bàn tay.

Lí do của việc này, bởi vì một mặt hấn đã đạt tới trạng thái hoàn mỹ của Võ giả cực hạn, mặt khác, đương nhiên là bởi vì Nguyên lực hệ Kim kèm theo thông suốt hiệu quả.

Đây là ưu thế của võ giả sở hữu Kim hệ thiên phú, về phương diện đả thông huyết khiêu đúng là tiện lợi không ít.

Đương nhiên, bọn họ tuyệt đối không thể dễ dàng làm được giống như Phong Vân vậy.

Sau đó, Phong Vân không chế nguyên lực cùng khí huyết tiếp tục đánh vào, chỉ nghe âm thanh ‘Ba’ liên tiếp vang lên, hấn một mạch đánh sâu vào mười tám chỗ huyết khiêu, cho đến khi Nguyên lực hệ Kim trong cơ thể đã tiêu hao hết, khó khăn lắm mới ngừng lại.

Mà sau khi hấn ngừng lại, có thể cảm thấy rõ ràng nguyên lực hệ Kim bên ngoài theo huyết khiêu hấn mới vừa đả thông tràn vào trong cơ thể mình.

Vốn là hấn chỉ hấp thụ được một ít Nguyên lực hệ Kim đều thông qua lỗ chân lông, không chỉ tốc độ rất chậm, hơn nữa mỗi lần cũng chỉ thu nạp được một chút.

Mà hiện nay, sau khi đả thông mười tám chỗ huyết khiêu, tốc độ hấp thu nguyên lực nhất thời tăng lên rất nhiều.

Nếu như nhất định phải hình dung, sẽ giống như trước kia dùng ống hút nước có kích thước như một cọng tóc, bây giờ biến thành dùng một ống hút nước bình thường.

Một lượng lớn Nguyên lực hệ Kim đi vào cơ thể, tràn vào trong kim chi lốc xoáy, lập tức làm cho hắn sinh ra một loại cảm sung lên.

Phong Vân không một chút do dự, lập tức bắt đầu lợi dụng Kim chi lốc xoáy giảm bớt công năng, không ngừng đè nén Nguyên lực hệ Kim đang tràn vào .

Theo việc không ngừng áp súc, có thể nhìn thấy rõ ràng, Nguyên lực hệ Kim nguyên bản, bắt đầu trở nên óng ánh, càng sáng chói hơn.

Giống như là một khối ngọc thạch chưa từng được gia công, sau khi trải qua mài giũa, trở nên lấp lánh vô cùng, long lanh óng ánh.

Khoảng chừng một giờ sau, Phong Vân dừng hấp thu Nguyên lực hệ Kim ngoại giới lại.

Mà lúc này, Kim chi lốc xoáy bên trong cơ thể hắn, tuy rằng Nguyên lực hệ Kim vẫn nhiều như vậy, nhưng lại so với trước kia càng thêm tinh thuần, mỗi giọt đều trong suốt như kim cương.

Phong Vân không cần vận chuyển cũng biết, uy năng của Nguyên lực hệ Kim này đã tăng lên so với trước kia gấp mấy lần.

.....

“Một lần áp súc uy năng liền tăng lên mấy lần...”

Trong lòng của hắn thán phục không thôi, đây mới chỉ là đả thông mười tám chỗ huyết khiếu, nếu như đả thông ba trăm sáu mươi lăm chỗ huyết khiếu, tiến hành năm lần áp súc, mười lần áp súc, thậm chí nhiều hơn mà nói, chuyện này quả là không thể tưởng tượng.

Mà lúc này, Phong Vân cũng cảm giác được cảnh giới của mình, đã thành công vượt qua Võ giả cực hạn và Bán Tiên Thiên, trực tiếp đạt tới cấp độ Tiên Thiên!

“Trước khi đi khỏi nơi này, không thể tiêu hao sạch điểm tích lũy.”

Trong lòng Phong Vân lâm bầm, hắn rất muốn tiếp tục đánh vào, nhưng mà vấn đề là điểm tích lũy không đủ, hơn nữa tiến độ tu hành quá nhanh cũng không nên, dễ dàng dao động căn cơ.

Lần đầu tiên hắn đánh vào đã trực tiếp đả thông mười tám cái huyết khiếu, trực tiếp vượt qua Bán Tiên Thiên, đã đủ để kinh động thế tục.

Sau đó, Phong Vân đứng lên, đi thẳng ra ngoài, rất nhanh rời khỏi bí cảnh.

Nhìn thấy bóng dáng của Phong Vân, những võ giả kia rồi rít suy đoán lần đầu tiên hắn đả thông được bao nhiêu huyết khiếu.

Phần lớn đều đoán rằng không quá năm cái, dù sao Phong Vân nhìn trẻ tuổi như vậy, căn cơ nhất định rất nông cạn.

Chỉ có Kim Hoàng Thiên nhìn thấy bóng dáng của Phong Vân, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Bởi vì mới vừa rồi, hắn rõ ràng cảm nhận được khí tức của Phong Vân, thoảng một cái đã từ Cực hạn võ giả trực tiếp đạt tới võ giả Tiên Thiên, mặc dù rất yếu ớt, vừa phát ra đã thu lại, nhưng vẫn bị hắn bắt được.

“Ít nhất đả thông được mười huyết khiếu.” Kim Hoàng Thiên nói lầm bầm trong lòng, đã bị chấn kinh không nói ra được nữa lời!

Chương 120: Định phẩm khảo hạch!

Chương 120: Định phẩm khảo hạch!

Không gian bên trong tấm gương.

Phong Vân nhìn thực lực bình thường của Kim Hoàng Thiên đang xông về phía hắn, tùy ý chỉ một cái đã làm cho đối phương nổ tung.

Đinh!

[Cùng hình chiếu người Kim Hoàng Thiên chiến đấu thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Trung phẩm bảo dược Linh Tương Quả (bởi vì lần đầu chiến thắng nhất định sẽ rơi xuống vật phẩm.)

“Có hiện hóa hay không?”

“Hiện hóa.”

Không tuôn ra Kim ý cảnh, công pháp hay võ kỹ Kim Hệ cấp năm, nên Phong Vân có chút thất vọng, nhưng được một Trung phẩm bảo dược cũng tạm được, coi như không có thiệt thòi.

Hắn nhìn luyện đan bảo dược trong tay, thần sắc hơi động, “Đúng lúc muốn luyện đan luyện khí...”

Hôm nay hắn ở trong bí cảnh tu hành tổng cộng hai giờ, tóm lại đã tiêu hao 2w điểm tích lũy.

Đúng vậy, một giờ là 1w điểm tích lũy, so với Trọng Lực bí cảnh còn đắt hơn.

5w điểm tích lũy này của hắn căn bản cũng không đủ dùng.

Nhất định phải luyện đan luyện để đổi lấy điểm tích lũy.

Nghĩ tới đây, hắn lập tức đi đến nơi trao đổi điểm tích lũy, gặp nhân viên lễ tân, là một chị gái có tướng mạo thanh tú.

“Xin chào, cho hỏi một chút, xin hỏi tiêu chuẩn đan dược và trang bị vũ khí để trao đổi điểm tích lũy như thế nào?” Phong Vân hỏi.

Chị tiếp tân lập tức đáp: “Xin chào, tiêu chuẩn thấp nhất của đan dược dùng để trao đổi phải là đan dược tam phẩm, một viên đan dược tam phẩm có thể đổi được 1 điểm tích lũy, mà một viên đan dược tứ phẩm có thể đổi lấy 10 điểm tích lũy, cứ thế mà suy ra.”

“Tiêu chuẩn của vũ khí trao đổi là Trung phẩm bảo khí, một thanh trung phẩm bảo khí có thể đổi lấy 5 điểm tích lũy, một thanh thượng phẩm bảo khí có thể đổi lấy 50 điểm tích lũy, cứ thế mà suy ra...”

Phong Vân vừa nghe xong không khỏi mắng thầm Võ Đạo giàu có thật sự là đen tối, một viên tam phẩm đan dược lại chỉ có thể đổi lấy 1 điểm tích lũy, cái này giờ ạ cũng quá là khắt khe rồi.

Mà một món Trung phẩm bảo khí cũng mới có giá bằng 5 điểm tích lũy.

“Xem ra bây giờ ta có Luyện Đan Sư cùng Luyện Khí Sư phẩm cấp cũng không đủ dùng.” Phong Vân nói thầm.

Hắn bây giờ là tam phẩm Luyện Đan Sư cùng trung phẩm Luyện Khí Sư, muốn luyện chế đan dược tứ phẩm và chế tạo thượng phẩm bảo khí tỉ lệ thành công chỉ có 1%, nếu miễn cưỡng luyện chế, chẳng qua là lãng phí nguyên vật liệu mà thôi.

Cho nên Phong Vân cảm thấy cần thiết phải đi hình chiếu cấp bậc Luyện Đan Sư cùng Luyện Khí Sư cao hơn một chút.

Nghĩ là làm, hắn lập tức rời khỏi Võ Đạo Điện, đi đến chỗ Công hội Luyện đan của Giang Hải cứ địa.

Công hội Luyện Đan, công hội Luyện Khí, còn có công hội Trận Pháp, có thể coi đây là ba công hội lớn nhất ở cứ địa Giang Hải.

Bởi vì Công hội Luyện đan cách hắn không xa, cho nên Phong Vân đến nơi này trước.

Một phút sau.

Hắn đứng trước cửa công hội Luyện Đan.

Chỉ thấy nơi này xây dựng vàng son lộng lẫy, cao cấp, so sánh với những kiến trúc xung quanh chỉ là một bức họa phong.

Cái này khiến hắn cảm thán, Công hội Luyện đan quả là tài lớn khí nhiều, chỉ một cái sà nà tùy tiện cũng có thể so với một ngôi biệt thự của hắn.

Nhưng mà Phong Vân không có gì để hâm mộ hay ghen tỵ, bởi vì rất nhanh hắn cũng có thể có được những thứ này.

Đi vào Công hội Luyện đan, người không nhiều không huyên náo như ở công hội Võ Giả, so sánh với nơi đó, nơi này lại càng giống như một khu

cao cấp dành cho khách quý, không có bất kỳ tiếng ồn ào cũng như tiếng nghị luận.

Mọi người đều có vẻ rất từ tốn, dường như tiết tấu sinh hoạt nhanh lúc trước thoáng cái trở nên điềm tĩnh.

Phong Vân không chần chừ, trong nháy mắt đem tất cả những vị Luyện Đan Sư ở đại sảnh hình chiếu vào bên trong chiếc gương.

[Hình chiếu người] : Lý Hoàn

[Tuổi tác] : 30 tuổi.

[Cảnh giới] : Tiên Thiên võ giả

[Rơi xuống] : ... Tam phẩm Luyện Đan Sư kinh nghiệm bao một phần... một ít Tam phẩm đan dược phương...

.....

[Hình chiếu người] : Tô Nhất

[Tuổi tác] : 33 tuổi

[Cảnh giới] : Tiên Thiên võ giả

[Rơi xuống] : ... Nhị phẩm Luyện Đan Sư kinh nghiệm bao một phần... một ít Nhị phẩm đan dược phương . . . một ít Tam phẩm đan dược phương.

.....

Xem qua tất cả những vị Luyện Đan Sư trong đại sảnh, dĩ nhiên Phong Vân không nhìn thấy một vị Luyện Đan Sư tam phẩm nào trở lên.

Phần lớn đều là nhất phẩm nhị phẩm, tam phẩm cũng có vài người, nhưng cũng không có ra gì.

Vào thời điểm Phong Vân nghĩ có nên đi hỏi một chút hay không, thì có một chị gái mặc đồng phục đi tới chỗ hắn, sau đó nhẹ nhàng hỏi: “Xin chào, xin hỏi huynh là tới tham gia khảo hạch định phẩm sao?”

Khảo hạch Định phẩm?

Phong Vân cau mày một chút, khảo hạch định phẩm chính là tới Công hội Luyện đan khảo sát kỹ thuật luyện đan, sao đó dựa vào thành tích, sẽ quyết định phẩm cấp kỹ thuật của người luyện đan.

Hắn tới đây cũng không phải vì điều này, vừa muốn từ chối, lại nhớ đến điều gì đó, hỏi: “Định phẩm khảo hạch ở đây do ai giám sát? Là Luyện Đan Sư cấp mấy?”

Chị gái mặc đồng phục sững sờ, mặt mũi có chút cổ quái nhìn thiếu niên tuấn mỹ trước mắt, nhưng mà vẫn là biết điều mà đáp: “Nhất phẩm nhị phẩm là công hội viên, mà tam phẩm trở lên chính là phó hội trưởng Diệp, một trong những hội phó, hắn chính là lục phẩm Luyện Đan Sư, có chuyện gì sao?”

Lục phẩm Luyện Đan Sư?

Phong Vân nghe nói như vậy, ánh mắt sáng lên, luyện đan phẩm cấp cao như vậy, nói gì cũng muốn hình chiếu tới a!

“Xin chào, xin hỏi huynh là tới tham gia định phẩm khảo hạch sao?” chị gái mặc đồng phục lại hỏi một lần nữa...

“Có thể, thêm ta một cái.”

"Vậy xin hỏi huynh muốn tham gia khảo hạch luyện đan mấy phẩm?"

Phong Vân suy nghĩ một chút, nói thẳng: "Tam phẩm."

"Há, tam phẩm đúng không, ta nhớ... Cái gì! ? Tam phẩm! ? Ta không nghe lầm chứ!"

Chị gái mặc đồng phục lập tức phản ứng, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Phong Vân, dường như cho rằng lỗi tai mình có vấn đề.

Âm thanh chỗ này cũng kinh động đến những Luyện Đan Sư khác trong đại sảnh, từng người bọn họ vô cùng kinh ngạc nhìn Phong Vân.

Thiếu niên này thoát nhìn mới mười bốn tuổi, lại muốn tiến hành định phẩm luyện đan khảo hạch tam phẩm? Chắc chắn là nói đùa rồi!

Những người có thể trở thành tam phẩm Luyện Đan sư ở đây, người nào cũng quá ba mươi bốn mươi tuổi, như vậy đã khiến cho bọn họ tự hào lắm rồi.

"Ừ, tỷ không có nghe lầm, là tam phẩm." Phong Vân lãnh đạm nói.

Chị gái mặc đồng phục há miệng, cuối cùng cũng không nói gì, đây là lựa chọn của người ta, nàng chẳng qua là một nhân viên, không thể xen vào.

"Vậy mời đi theo ta."

Sau đó, chị gái mặc đồng phục liền dẫn Phong Vân rời khỏi phòng khách, hướng vào sâu bên trong Công hội Luyện đan mà đi.

Chỉ một lát sau, bọn họ đã đi tới một căn phòng luyện đan được xây dựng vô cùng hoa lệ, nơi này sớm đã tụ tập không ít người, nhìn sơ qua ước chừng có mười mấy người, trước mặt bọn họ đều là một cái lò luyện đan xinh xắn tinh xảo.

Mà ở phía trước phòng luyện đan, là một vị cao niên mái tóc hoa râm đang đứng yên, mặc một bộ quần áo màu trắng, trên ống tay áo có thêu một đường vân chữ Lục Đạo hình Tử Kim sắc, đó là biểu trưng của lục phẩm Luyện Đan Sư.

Phong Vân thấy điều này trong nháy mắt, ánh mắt liền sáng lên.

Xác nhận xem qua Thần, là nhất định phải hình chiếu người này!

Chương 121: Xuất hiện thiên tài luyện đan mạnh nhất từ trước đến nay!

Chương 121: Xuất hiện thiên tài luyện đan mạnh nhất từ trước đến nay!

Trong phòng luyện đan, Diệp phó hội trưởng nhìn thấy tiểu tử tử mặc chế phục, lông mày hơi nhíu lại nói: "Có chuyện gì không?"

Người sau tránh qua một bên, lộ ra Phong Vân đang đứng phía sau, cung kính nói: "Diệp phó hội trưởng, vị thiếu niên này cũng muốn tiến hành cuộc sát hạch định phẩm tam phẩm luyện đan sư."

Hả?

Trong nháy mắt ánh mắt của Diệp phó hội trưởng rơi trên người Phong Vân, nhất là sau khi nhìn thấy khuôn mặt của người trẻ tuổi, lông mày càng nhíu sâu hơn.

Thiếu niên mới mười bốn mười lăm tuổi, vậy mà muốn tham gia cuộc sát hạch định phẩm tam phẩm luyện đan sư sao?

Người này xác định không phải tới đây để quấy rối chứ!

Trong cứ địa Giang Hải, mười bốn mười lăm tuổi trở thành nhất phẩm luyện đan sư đã cực kỳ hiếm thấy rồi, huống hồ đây còn là tam phẩm, căn bản không có khả năng!

Luyện đan sư không phải chỉ có có tư chất là được, cần phải có một số lượng lớn cuộc thí nghiệm, thử đi thử lại, tích lũy ngàn vạn lần mới có thể tổng kết kinh nghiệm từ bên trong.

Những người trong phòng luyện đan cũng đều nhìn chăm chăm Phong Vân, trong đầu cũng có một ý niệm giống như Diệp phó hội trưởng, tên tiêu tử này chắc chắn là tới đây quấy rối rồi.

Những người tới tham gia cuộc sát hạch định phẩm như bọn họ, người nhỏ tuổi nhất cũng đã 30 rồi, còn lớn nhất là thậm chí đến 50 tuổi cũng có.

Phong Vân cũng không có để ý đến những ánh mắt khác thường, ánh mắt của hắn sớm đã tập trung trên người Diệp phó hội trưởng ở trước mặt này, sau đó là một tiếng nhắc nhở, hắn đã thành công hình chiếu đối phương.

【Người hình chiếu】 : Diệp Kiến Thành

【Độ tuổi】 : 55

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 : ... Một phần kinh nghiệm Lục phẩm luyện đan sư... một số phương pháp luyện đan Tam phẩm... một số phương pháp luyện đan Tứ phẩm... một số phương pháp luyện đan Ngũ phẩm... một số phương pháp luyện đan Lục phẩm... một số nguyên liệu luyện đan...

Đã 55 tuổi nhưng chỉ mới là võ giả Tiên Thiên, Phong Vân suy đoán chỉ sợ vị Diệp phó hội trưởng này đã giành hơn nửa cuộc đời mình để nghiên cứu thuật luyện đan, không có tâm tư để tu hành, cho nên đã tới độ tuổi này vẫn chưa đạt tới cảnh giới Tông Sư.

Chỉ có điều để trở thành Lục phẩm luyện đan sư, trình độ như thế này mà nói, còn đáng sợ hơn tông sư rất nhiều.

Dù sao thì chỉ sợ là có không ít tông sư cũng phải cầu xin hẳn, thậm chí còn nợ nhân tình của hẳn.

Nếu như xảy ra chuyện gì đó, chỉ cần vị Diệp phó hội trưởng này ra lệnh một tiếng, không biết có bao nhiêu võ giả lớn mạnh ra tay giúp hẳn.

"Tới tay rồi."

Phong Vân không nhịn được sự hưng phấn dưới đáy lòng, nếu như có thể bạo ra để dung hợp, như vậy hẳn có thể lập tức trực tiếp từ luyện đan sư tam phẩm lên tới lục phẩm, đến lúc đó đan dược tam phẩm, tứ phẩm, ngũ phẩm gì đó, không phải sẽ hạ bút thành văn sao.

Lúc này, Diệp Kiến Thành cũng nhìn Phong Vân nói: "Người là học viên của Điện Võ Đạo?"

"Vâng." Phong Vân gật đầu.

"Vậy thì người đi qua bên kia đi." Diệp Kiến Thành chỉ một chỗ còn trống.

Lúc đầu hẳn muốn đuổi Phong Vân ra ngoài, nhưng khi nhìn thấy ký hiệu Điện Võ Đạo trên ống tay áo, hẳn vẫn ngừng suy nghĩ này.

Điện Võ Đạo có địa vị rất cao trong cứ địa Giang Hải, cho dù hẳn là Diệp phó hội trưởng lục phẩm luyện đan sư đi chăng nữa, cũng không muốn đắc tội đến bọn họ.

Hơn nữa hẳn cũng phát hiện thiếu niên tuấn mỹ ở trước mắt có chút thần bí, bởi hẳn không thể cảm nhận được bất cứ điều gì từ người này, điều này

đã làm cho hắn có chút để ý đến.

Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, đi đến trước một chỗ trống trên đài cao luyện đan, từ từ đứng lại.

Hắn là một thiếu niên mới mười bốn mười lăm tuổi lần vào trong một đám luyện đan sư với độ tuổi bình quân khoảng từ 30 tuổi trở lên, ngay lập tức đã thu hút sự chú ý của người khác.

Vẻ mặt của Phong Vân lạnh nhạt, vẻ mặt lạnh lẽo, hắn cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy trên đài luyện đan, ngoại trừ lò luyện đan còn có một phương pháp luyện đan, và những dược liệu cần thiết.

Hắn cầm phương pháp luyện đan trên đài luyện đan, đây là một phương pháp luyện đan dược có tên là "Bạo Lực Đan".

Bạo Lực Đan, tam phẩm đan dược, được sử dụng để bạo phát khí lực bản thân trong nháy mắt, chỉ có điều sau khi bạo phát chắc chắn sẽ bị suy yếu.

Loại đan dược này đã được hắn hình chiếu trong ký ức của tam phẩm luyện đan sư Vương Tử Thanh, đã luyện chế qua rất nhiều lần, đương nhiên sẽ không thành vấn đề đối với Phong Vân.

Lúc này, chỉ nghe thấy Diệp phó hội trưởng nhìn chung quanh một lượt, đặc biệt là dừng chỗ của Phong Vân thêm một lát rồi nói:

"Xem ra đã chuẩn bị xong xuôi hết rồi, đã như vậy, ta tuyên bố, cuộc sát hạch bắt đầu!"

Vừa dứt lời, mười mấy luyện đan sư trong phòng luyện đan lập tức thúc đẩy nguyên lực bên trong cơ thể, sau đó vang lên mấy tiếng “phù phù”, ngay lập tức ngọn lửa trong lò luyện đan dược đốt lên.

Tất cả mọi người cũng bắt đầu dồn hết tâm trí, trong mắt ngoại trừ lò luyện đan ở trước mắt thì không còn thứ gì khác.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi qua, rất nhanh một canh giờ đã trôi qua.

Bỗng nhiên, trong đại sảnh vô cùng yên tĩnh, vang lên những tiếng bước chân, trong phút chốc đã thu hút sự chú ý của những luyện đan sư.

Bọn họ theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy thiếu niên tuấn mỹ lúc trước đã đi ra khỏi đài luyện đan, mà trong tay hắn đang cầm một viên đan dược!

Cái gì?

Những luyện đan sư kia khi thấy cảnh tượng như vậy, vẻ mặt vô cùng chấn động, gắt gao nhìn chằm chằm bàn tay của Phong Vân, không dám tin vào mắt mình.

Lúc này mới trôi qua một canh giờ, vậy mà hắn đã hoàn thành rồi?

Lúc này, người nhanh nhất trong mười mấy người bọn họ, cũng chỉ vừa luyện hóa xong dược liệu mà thôi!

Mà lúc này, ánh mắt của Diệp Kiến Thành khi nhìn về phía Phong Vân, đã không còn ánh nhìn xem thường như lúc trước, mà là tràn đầy kinh ngạc.

Bởi vì hắn tận mắt nhìn thấy phương pháp luyện đan của đối phương, kỹ xảo thành thạo đó, đã tích lũy nhiều kinh nghiệm, tuyệt đối cách xa những luyện đan sư trong cuộc sát hạch ở đây mấy con phố!

Còn viên đan dược mà Phong Vân đã luyện chế ra hắn cũng nhìn rất kỹ, vậy mà xuất hiện đan văn, viên thuốc này bất kể là tỉ lệ hay độ bóng đều đạt tới đỉnh phong.

Khó có thể tưởng tượng được, một thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi, vậy mà nắm giữ kỹ thuật luyện đan thuần thực như vậy!

Nghĩ đến bản thân lúc ở độ tuổi này vừa mới bắt đầu học luyện đan, Diệp Kiến Thành cảm thấy Phong Vân quả thật có thiên phú làm luyện đan sư.

"Ngươi, ngươi tên gì?" Lúc này giọng nói của vị lục phẩm luyện đan sư đã có chút rung động.

"Phong Vân." Một giọng nói bình tĩnh truyền đến.

Phong Vân sao?

Diệp Kiến Thành khắc sâu cái tên này vào trong đầu, không thể nào phai nhạt được.

Bởi vì đây chính là thiên tài luyện đan sư yêu nghiệt nhất mà hắn gặp từ trước tới nay.

Nhìn chung toàn bộ lịch sử luyện đan của cứ địa Giang Hải, người đạt tới tam phẩm luyện đan sư sớm nhất cũng đã 22 tuổi, căn bản không thể so sánh với Phong Vân!

"Không biết bạn học Tiểu Phong có nguyện ý gia nhập công hội luyện đan không?" Cuối cùng Diệp Kiến Thành cũng không nhịn được muốn mời.

Đây chính là thiên tài luyện đan mạnh mẽ nhất từ trước đến nay của cứ địa Giang Hải, nếu cứ bỏ qua như vậy, hắn cảm thấy mình sẽ phải hối hận cả đời.

"Có lợi ích gì không?"

Phong Vân cũng không vội trả lời mà hỏi ngược lại.

"Gia nhập công hội luyện đan, mỗi tháng đều được miễn phí nhận được phúc lợi, hoặc là đan dược, hoặc là vũ khí, cũng có thể là công pháp v...v, hơn nữa mỗi lần đại thương hội, dựa vào thẻ bài thân phận của công hội, có thể hưởng thụ chiết khấu ưu đãi, càng có thể được ưu tiên quyền lựa chọn thương phẩm..."

Diệp Kiến Thành một hơi dài, Phong Vân nghe mà không ngừng líu lười, phúc lợi của công hội luyện đan này quá tốt rồi, chẳng trách nhiều người lại muốn trở thành luyện đan sư như vậy, đây phải nói là một bước lên trời cũng không quá đáng.

"Vậy thì ta cũng gia nhập vào đó."

Dù sao thì cũng chỉ treo một cái tên mà thôi, còn có thể lấy được nhiều lợi ích như vậy, không lý nào Phong Vân lại từ chối.

Chương 122: Hình chiếu trận pháp sư, Linh Hồn thiên phú!

Chương 122: Hình chiếu trận pháp sư, Linh Hồn thiên phú!

Từ trong công hội luyện đan đi ra ngoài, bên trái ống tay áo của Phong Vân đã thêu thêm ba đường vân gọn sóng màu tím, và một huy hiệu luyện đan sư, những thứ này đại biểu cho hắn đã chính thức trở thành tam phẩm luyện đan sư, hơn nữa đã gia nhập vào công hội luyện đan, lấy danh nghĩa ở bên trong.

Lúc này, bên trong nhẫn không gian của hắn còn có trường bào và huy hiệu chuyên dụng của luyện đan sư, chỉ có điều là hắn không mặc nó, những thứ này chỉ tăng thêm vẻ vương vãi, nếu thật sự chiến đấu chắc chắn sẽ không được thuận tiện.

Nếu mặc trường bào đánh nhau, có tin người sẽ bị xé nát trong mấy phút đồng hồ không.

"Tiếp theo đây đi tới trận pháp công hội, cũng là nơi ở gần đây nhất."

Phong Vân nhìn bản đồ, đổi chiếu phương hướng một chút sau đó nhanh chóng bước đi.

Mà sau khi hắn rời đi, trong văn phòng cao nhất của công hội luyện đan.

Diệp Kiến Thành đang cùng mấy cao tầng trong công hội luyện đan mở hội nghị, lần lượt là ba vị phó hội trưởng và một hội trưởng.

Bọn họ đều là lục phẩm luyện đan sư, còn hội trưởng thậm chí đã đạt tới thất phẩm luyện đan sư.

"Lão Diệp, ngươi gấp gấp tìm chúng ta mở ra cuộc họp, rốt cuộc là có chuyện gì rất quan trọng sao? Ta còn đang ở trong lò luyện một lục phẩm đan dược đây này!"

Phó hội trưởng Vệ Dịch có chút bất mãn nói.

"Ta nói này lão Diệp, rốt cuộc là có chuyện gì vậy, sao ta thấy người vui như vậy, từ nãy đến bây giờ vẫn chưa khép miệng lại."

Hai vị phó hội trưởng khác cũng vô cùng hiếu kỳ.

Diệp Kiến Thành hít sâu một hơi, cũng không để ý đến ba vị phó hội trưởng kia, mà nhìn về phía hội trưởng rồi nói:

"Hội trưởng, lúc nãy ta phát hiện một yêu nghiệt luyện đan, chỉ với 15 tuổi đã đạt đến tam phẩm luyện đan sư, đây là Bạo Lực Đan mà hắn đã luyện chế ra, ngài nhìn thử xem."

Nói xong, hắn lấy ra Bạo Lực Đan mà Phong Vân luyện chế ra, đưa tới cho hội trưởng.

Lời nói của Diệp Kiến Thành đã gây nên một cuộc chấn động với tất cả người có mặt trong phòng họp, ba vị phó hội trưởng thốt lên trước tiên, "Không thể nào!"

Cho dù là vị hội trưởng là thất phẩm luyện đan sư, vào lúc này cũng mở to hai mắt, nhìn về phía Diệp Kiến Thành, bên trong tràn đầy vẻ không dám tin.

"Sớm biết các ngươi không tin rồi, cũng may lúc đó ta có thu hình lại."

Diệp Kiến Thành sớm đã có sự chuẩn bị, nhẹ nhàng búng tay, ngay lập tức phòng họp trở nên ảm đạm, một hình chiếu xuất hiện trong không trung.

Trong hình chiếu, có thể nhìn thấy rõ ràng một thiếu niên tuấn mỹ đang tập trung tinh thần luyện chế đan dược, động tác giống như nước chảy mây trôi, tràn ngập mỹ cảm, làm cho người khác có cảm giác hẳn không giống như đang luyện đan, mà đang tiến hành sáng tạo nghệ thuật.

"Bất luận là kinh nghiệm, tri thức, kỹ thuật, sự kiểm soát ngọn lửa, thời điểm tốt nhất để thành đan v.v, tất cả đều nằm trong trạng thái tiêu chuẩn nhất, nếu như những thứ này xuất hiện trên một luyện đan sư ba mươi bốn mươi tuổi, ta sẽ không hề cảm thấy kỳ quái, nhưng đây là trên người một thiếu niên chỉ có mười lăm tuổi, đây không phải yêu nghiệt thì là gì?"

Giọng nói của Diệp Kiến Thành vang lên.

Mà mấy vị phó hội trưởng cũng không trả lời lại, bởi vì bọn họ đã nhìn đến phát

ngốc rồi.

Một lúc lâu sau, hội trưởng hít sâu một hơi, miễn cưỡng đè nén cảm xúc chấn động trong nội tâm mình, nhìn về phía Diệp Kiến Thành nói: "Vậy vị thiếu niên đó đang ở đâu?"

"Đã đi rồi."

"Cái đêch, lão Diệp, ngươi đang nghĩ gì thế?"

Mấy vị phó hội trưởng nóng vội, "Đây chính là yêu nghiệt luyện đan đó, vậy mà ngươi cứ để đi như vậy sao? Phải trói người giữ lại đây chứ!"

"Người ta chính là học viên của Điện Võ Đạo, người nói ta phải làm thế nào chứ."

Diệp Kiến Thành ném cho mấy người này một cái trợn mắt.

Vẻ mặt của mấy vị phó hội trưởng ngưng trệ, mặc dù thể lực của công hội luyện đan là không lồ, thế nhưng nếu so với Điện Võ Đạo, hiển nhiên không thể bì kịp.

"Chỉ có điều mặc dù ta không giữ lại hấn, thế nhưng đã cho hấn gia nhập vào công hội luyện đan của chúng ta, treo cho một cái tên."

Hội trưởng gật đầu, "Không tệ, người làm rất tốt."

Mà sau đó, hấn cảm khái nói: "Còn trẻ như vậy đã làm tam phẩm luyện đan sư, chỉ sợ Linh Hồn thiên phú của hấn cũng không thấp, tương lai có hi vọng trở thành bát phẩm, thậm chí là cửu phẩm luyện đan sư cũng không biết chừng."

Bên cạnh đó, trong mắt mấy vị phó hội trưởng cũng lộ ra vẻ ngưỡng mộ, bát phẩm cửu phẩm luyện đan sư, đây chính là trình độ mà cả đời bọn họ cũng không thể nào với tới được.

...

Ở bên này.

Phong Vân đi đến công hội trận pháp, nếu so với công hội luyện đan thì ở đây ít người hơn.

Trong một đại sảnh lớn như vậy, ngoại trừ nhân viên công tác ở bên ngoài, cũng chỉ có tầm hai ba người.

Điều kiện để trở thành trận pháp sư thật sự rất hà khắc, nhất định phải có đủ Linh Hồn thiên phú.

Ngay cả cứ địa Giang Hải với hơn chục triệu nhân khẩu, có thể trở thành trận pháp sư, chỉ sợ là cũng không đủ 1000 người.

Phong Vân chậm rãi đi vào trong đó, giả vờ đi dạo xung quanh đại sảnh, sau khi đi dạo một vòng, trong gương hắt đã hình chiếu thêm ba người.

【Người hình chiếu】 : Vương Vũ

【Độ tuổi】 : 40

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 :... Một phần kinh nghiệm sơ cấp trận pháp sư... Linh Hồn thiên phú cấp thấp... một số bản vẽ trận pháp...

...

【Người hình chiếu】 : Trang Phi

【Độ tuổi】 : 36

【Cảnh giới】 : Võ giả Tiên Thiên

【 Rơi xuống 】 :... Một phần kinh nghiệm trận pháp sư sơ cấp.... Linh Hồn thiên phú cấp thấp... một số bản vẽ trận pháp sơ cấp...

...

Hình chiếu ba người liên tiếp, tất cả đều là trận pháp sư sơ cấp, điều này cũng làm cho Phong Vân hiểu rõ, để trở thành trận pháp sư rất khó khăn, mà đột phá cấp bậc trong trận pháp sư càng khó hơn.

Không ở nơi này quá lâu, dù sao hấn hình chiếu được Linh Hồn thiên phú là được rồi.

Về phần trận pháp sư gì đó, hấn thật sự không có hứng thú với sơ cấp.

Nói thực ra, mặc dù trận pháp sư rất lợi hại, nhưng đó là trận pháp sư cấp cao, còn trận pháp sư sơ cấp và trung cấp thật sự bày trận quá chậm, hiệu suất quá thấp, trong chiến đấu cũng không có tác dụng gì.

Về phần Tụ Nguyên Trận, sơ cấp và trung cấp trong Tụ Nguyên Trận đối với Phong Vân lúc này mà nói, hiệu quả đã không còn lớn như vậy.

Trừ phi là loại Tụ Nguyên Trận cấp cao, đó mới là thứ hấn đang cần.

"Không biết trong cứ địa Giang Hải có trận pháp sư cấp cao hay không..."

Phong Vân nhớ rõ trước khi tiến vào đây, Tôn Chí đã từng nói trong cứ địa Giang Hải có một Tụ Nguyên Trận rất lớn, cấp bậc của Tụ Nguyên Trận đó chính là Tụ Nguyên Trận cấp cao, chỉ có trận pháp sư cấp cao mới có thể bố trí được nó.

Đương nhiên, cũng không thể loại trừ khả năng là mua từ cứ địa cấp một, ví dụ như Tụ Nguyên Trận của cứ địa Tinh Diệu chính là được đến từ như vậy.

"Quên đi, đến lúc đó rồi nói sau."

Phong Vân lắc đầu, việc này không vội, việc cấp bách vẫn là nhanh chóng xoát kinh nghiệm của lục phẩm luyện đan sư của Diệp Kiến Thành kia, sau đó dung hợp với bản thân, tiếp theo sẽ điên cuồng luyện đan, đổi lấy điểm tích lũy.

Cuối cùng, hắn lại đi một chuyến tới công hội luyện khí, chỉ có điều ở trong đó hắn không đụng phải một luyện khí sư xuất sắc nào, cộng thêm lên sắc trời đã không còn sớm, hắn cũng không ở lại thêm, trực tiếp quay trở về.

Lúc hắn quay trở về, Phong Vân đã gặp lại người quen trước cửa Điện Võ Đạo, đó chính là thượng sứ Tôn Chí mà lúc trước đã dẫn hắn tới đây.

Lúc người đó nhìn thấy được Phong Vân cũng rất kinh ngạc, sau đó không ngừng thán phục, "Đã sớm cảm thấy thực lực của ngươi rất bất phàm, thế nhưng không nghĩ tới lại bất phàm đến mức độ như vậy, sáu thành kiếm ý, ngươi cũng che giấu quá sâu rồi."

Phong Vân nhẹ nhàng cười, "Gặp may mà thôi."

Tôn Chí bất đắc dĩ nói: "Nếu như ngươi gặp may mắn, vậy phỏng chừng sẽ không có ai là thiên tài, chỉ có điều lần này, một kiếm của ngươi đã nghiền ép học viên của hai điện Thiên Địa, chỉ sợ là sẽ gây nên mối cấm hận của những học viên cũ trong hai điện này, bọn họ không thể so sánh với những học viên mới kia được."

"Phải không?"

Phong Vân không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, giống như muốn mời những học viên cũ tới đánh!

"Như vậy, ta không cần chủ động đi tìm kiếm bọn họ, cũng có thể thu hoạch được nhiều hình chiếu có chất lượng tốt!"

Chương 123: Bảng Thiên Phú và bảng Chiến Lực!

Chương 123: Bảng Thiên Phú và bảng Chiến Lực!

Sau khi nói chuyện với Tôn Chí, Phong Vân quay về cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu.

Đám người Chu Linh đều không ở đó, chắc là đã đi tu hành.

Phong Vân cũng không để ý, đi vào diễn võ phòng, bắt đầu hành trình quét hình chiếu hôm nay.

Ý thức thả vào không gian, trong lòng hắn gọi tên từng hình chiếu, sau khi thiết lập thực lực, Phong Vân trực tiếp xông đến...

Hai giờ sau.

Phong Vân chém ra một kiếm, chém nổ hình chiếu cuối cùng, hóa thành vô số huyết vụ.

Đình!

[Trận chiến với hình chiếu Trang Phi thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Không có

Phong Vân nhìn thấy nhắc nhở ‘Không có’, không khỏi lắc đầu, muốn quét ra thiên phú linh hồn, cũng không dễ dàng như vậy.

Nhưng lần này cũng không phải không có thu hoạch, ngược lại, trừ thiên phú linh hồn không được quét ra, thì những cái khác đều rất tốt.

Phong Vân nhìn vật phẩm rơi xuống túi đeo trong tấm gương, trên mặt nở nụ cười thỏa mãn.

[Một túi kinh nghiệm luyện đan sư lục phẩm]

[Một viên vật liệu luyện đan Ma Vân Tâm thượng phẩm]

[Một lọ vật liệu luyện đan Thủy Hàn Dịch thượng phẩm]

[Một chuỗi bảo khí Lam Vân kiếm trung phẩm]

[Một đôi bảo khí Ảnh Giày trung phẩm]

[Một vài phương thuốc đan dược tứ phẩm]

...

Không thể nghi ngờ, những cái này đều là đồ tốt, là đồ mà hiện nay Phong Vân đang cần, nhất là túi kinh nghiệm luyện đan sư lục phẩm kia.

Không do dự, hắn lập tức bắt đầu hiển hóa từng cái.

Oanh!

Tin tức khổng lồ giống như thủy triều tràn vào trong đầu Phong Vân, trong chớp mắt đã nổ tung, đó là kinh nghiệm, thủ pháp và ký ức mấy chục năm luyện đan của Diệp Kiến Thành.

So với Vương Tử Thanh ở cứ địa Tinh Diệu khổng lồ hơn không ít.

Một người là luyện đan sư tam phẩm, một người là luyện đan sư lục phẩm, không thể so sánh được.

Một phút sau, Phong Vân hoàn toàn dung hợp túi kinh nghiệm luyện đan lục phẩm của Diệp Kiến Thành, hẳn cũng thuận thế từ luyện đan sư tam phẩm tấn thăng đến luyện đan sư lục phẩm.

Mà lúc này, hẳn cũng biết, luyện đan sư từ nhất phẩm đến lục phẩm, đều thuộc giai đoạn tích lũy là có thể tấn cấp.

Đến luyện đan sư lục phẩm, nếu muốn đột phá nữa, thì phải có thiên phú linh hồn, bởi vì có liên quan đến lực linh hồn.

Đương nhiên, không có thiên phú linh hồn cũng có thể đột phá, nhưng tốn rất nhiều công sức mài giũa, thời gian cần có tốn hơn người có thiên phú linh hồn gấp mấy lần, thậm chí mấy chục lần.

“Như vậy, hẳn hẳn luyện khí sư cũng có đạo lý giống vậy...”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, mấy chức nghiệp đặc thù này đều có liên quan đến thiên phú linh hồn, như vậy có thể biết tầm quan trọng của thiên phú này thế nào.

Điều này cũng khiến hẳn càng coi trọng thiên phú linh hồn hơn rất nhiều.

Chỉ cần thiên phú linh hồn cao, cho dù là luyện đan sư, luyện khí sư hay là trận pháp sư, cũng có thể đạt đến cấp bậc rất cao.

Đương nhiên, người có thiên phú linh hồn cấp cao, sẽ không học đồng thời cả ba loại chức nghiệp này, vì quá hao phí tinh lực, chỉ có thể học một loại sở trường mà thôi

Nhưng đối với Phong Vân lại không giống thế, hắn hoàn toàn có thể dung hợp các hình chiếu với nhau, toàn bộ quá trình đều rất lưu loát, không có trở ngại gì, rất vui thích.

Hao phí tinh lực? Không tồn tại!

Sau đó, Phong Vân tìm một mật thất tu hành trong Hoàng Điện, treo bảng người đang tu luyện xin không quấy rầy lên, rồi hắn bắt đầu luyện đan.

Xác xuất luyện đan sơ lục phẩm luyện chế đan dược lục phẩm thành công đến 80%, còn xác xuất luyện chế đan dược ngũ phẩm thành công là 100%, nếu như đi đôi điểm tích lũy, đương nhiên là cái sau thu được cao hơn.

Nghĩ đến liền làm, Phong Vân lập tức lấy đan lô trong không gian giới chỉ cùng với một số dược liệu trân quý ra, bắt đầu quá trình luyện đan.

Sau khi trở thành luyện đan sơ lục phẩm, đây là lần đầu tiên hắn luyện đan, nhưng dù là động tác, sức quan sát hay kỹ thuật... Đều mạnh hơn trước gấp bội.

Hắn không hề có cảm giác mới lạ, toàn bộ quá trình luyện đan giống như hạ bút thành văn, vô cùng lưu loát.

Chỉ mất nửa ngày, hắn đã sử dụng hết các vật liệu hắn có trong không gian giới chỉ, thay vào đó, trên sàn nhà trước mặt hắn lại đặt một đồng bình ngọc, bên trong đều là đan dược ngũ phẩm.

Có Súc Lục đan, Bạo Huyết đan, Giải Độc đan, Thôi Nguyên đan...

Tất cả đan dược ngũ phẩm mà Diệp Kiến Thành đã luyện trong trí nhớ, cơ bản đều được Phong Vân luyện ra.

“Xong rồi, đi đổi điểm tích lũy thôi.”

Phong Vân vung tay lên, thu một đồng bình đan dược này vào trong không gian giới chỉ, rồi đi ra phòng tu hành, đến đại điện đổi điểm tích lũy.

Sau khi đến đó, hắn đi thẳng đến chỗ tiểu tử ty đã tiếp đãi hắn lúc trước.

Trong ánh mắt nghi hoặc của cô ta, Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, một lượng lớn bình dược xuất hiện, bày kín quầy hàng.

“Ta muốn đổi điểm tích lũy.”

“Được, được, ngài chờ một chút.”

Tiểu tử ty tiếp đãi rõ ràng bị dọa sợ, nhưng vẫn nhỏ giọng đáp, nhưng khi cô ta mở từng bình ngọc ra, phát hiện bên trong đều là đan dược ngũ phẩm, đôi mắt đẹp trừng lớn, bên trong tràn đầy chấn động.

Cô ta làm việc ở đây lâu như vậy, đây là đầu tiên nhìn thấy có đệ tử cảm nhiều đan dược như vậy đến đổi điểm tích lũy.

Cũng quá xa xỉ đi!

Ở bên ngoài, đan dược ngũ phẩm có giá ngàn vàng, vậy mà tên đệ tử này lại một lần lấy ra nhiều đan dược ngũ phẩm như vậy, đây là hành động gì vậy? Không thiếu tiền sao?

Cô ta không nghĩ Phong Vân là luyện đan sư, mười lăm tuổi mà trở thành luyện đan sư ngũ phẩm, thật sự là khoác lác, sẽ không ai tin.

“Bắt đầu tính đi.”

Lúc này, Phong Vân lên tiếng nói.

“A, được, được, ngài chờ một chút.”

Tiểu tử tử đón tiếp lấy lại tinh thần, bắt đầu kiểm kê.

Một khắc sau, cô ta ngẩng đầu lên, đưa thẻ thân phận cho Phong Vân, nói: “Tổng cộng có 530 viên đan dược ngũ phẩm, theo giá cả hồi đoái, một viên đan dược ngũ phẩm được 100 điểm tích lũy, tổng cộng là 5.3w điểm tích lũy, người cất kỹ nhé.”

“Được, cảm ơn.”

Phong Vân nhận thẻ thân phận, nhìn điểm tích lũy hiện bên trên, gương mặt lộ ra vẻ vui mừng, lúc trước còn hơn 2w, bây giờ tổng cộng hẳn có gần 6w điểm tích lũy rồi.

Mà đạt được số điểm này, chỉ mất nửa ngày mà thôi.

“Ngày mai lại bạo dược liệu tiếp, góp đủ 10w điểm tích lũy, rồi đến di tích cổ xem một chút.”

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, hẳn đã kiến thức bí cảnh rồi, bây giờ hẳn rất hiếu kỳ với di tích cổ.

Lúc hẳn đang chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên ở một chỗ Thiên Điện khác truyền đến tiếng huyên náo.

“Mau nhìn kia, bảng Thiên Phú và bảng Chiến Lực thay đổi rồi.”

“Thật? Nhanh đi xem đi.”

“Hi vọng ta có thể lên bảng.”

“Ngươi? Nằm mơ đi.”

“ ... ”

Bảng Thiên Phú và bảng Chiến Lược?

Phong Vân bắt được mấy từ này, đôi mắt lóe lên, bước chân vốn định bước ra ngoài lập tức thu lại, nhẹ nhàng xoay người, đi về phía Thiên Điện.

Hắn chuẩn bị đi xem những võ giả thiên tài trên hai bảng này, đến lúc đó sẽ lấy hình chiếu của bọn họ.

Chương 124: Lần đầu nhìn thấy thiên phú đỉnh cấp!

Chương 124: Lần đầu nhìn thấy thiên phú đỉnh cấp!

Bên trong Thiên Điện, lúc này đã tụ tập một số lượng võ giả, trên đỉnh đầu bọn họ có hai màn hình vô cùng to lớn đang phát sáng.

Cột bên trái hiển thị “Thiên Phú Bảng”, còn cột bên phải thì hiển thị “Chiến Lực Bảng”. Lúc này ở trên đó đang hiển thị từng hàng chữ, theo trên xuống dưới rất rõ ràng.

Phong Vân đứng trong đám người, ngược mắt lên nhìn Thiên phú bảng.

【No 1】 : Lâm Nhất Trần, 25 tuổi, võ giả Tiên Thiên

Thiên phú: Thiên phú Đao Đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Hỏa đỉnh cấp

【No 2】 : Hứa Huyền Chi, 24 tuổi, võ giả Tiên Thiên

Thiên phú: Thiên phú Huyền Đạo cấp cao, thiên phú Linh Hồn trung cấp

【No 3】 : Đạm Đài Khiết, 24 tuổi, võ giả Tiên Thiên

Thiên phú: Thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Phong đỉnh cấp

Phong Vân liếc mắt nhìn thấy ba vị này, vẻ mặt hơi ngưng lại, không hổ là cứ địa Giang Hải, ngay cả võ giả đỉnh cấp thiên phú cũng có, hơn nữa không chỉ có một người.

Mà người xếp thứ hai lại càng làm cho hắn phải để mắt tới, vậy mà nắm giữ thiên phú Huyền Đạo và Linh Hồn, đây đều là những thiên phú hiếm có, mặc dù một cái là cấp cao, một cái là trung cấp, thế nhưng khi tổ hợp lại cũng không hề thua kém thiên phú đỉnh cấp.

Nghe nói rằng võ giả nắm giữ thiên phú Huyền Đạo sẽ cực kỳ đáng sợ, chỉ cần liếc nhìn thì những võ giả bình thường sẽ lập tức rơi vào trong ảo cảnh không thể nào thoát ra được, nó thuộc về loại thiên phú cực kỳ quý di, làm cho người rất kiêng kị nó.

Hắn tiếp tục nhìn xuống dưới, thiên phú của những võ giả ở phía sau cách rất xa so với ba vị này, hoặc là nói không thể so sánh với bọn họ.

Phong Vân nhìn về phía Chiến Lực Bảng ở bên cạnh, không có gì bất ngờ ba vị trí dẫn đầu vẫn là ba vị này, trình tự cũng không có gì thay đổi, thiên phú của bọn họ cao như thế đương nhiên sức chiến đấu cũng vô cùng mạnh mẽ.

Có thể nói, ba vị này giống như ba ngọn núi lớn, hung hăng đè ép những học viên của Điện Võ Đạo, đứng trên đỉnh mây từ trên cao nhìn xuống.

"Quả nhiên, ba vị trí dẫn đầu sẽ không bao giờ thay đổi."

"Thiên Phú Bảng như nước chảy mây trôi, ba vị đầu như được làm bằng sắt."

"Ba người bọn họ quá mạnh mẽ, chỉ cần một người cũng đủ để quét ngang tất cả học viên trong Điện Võ Đạo của chúng ta, quá mạnh mẽ rồi."

"..."

Ba người này nhất định phải hình chiếu.

Phong Vân thầm nói ở trong lòng, đây chính là thiên tài võ giả nắm giữ thiên phú đỉnh cấp, nói đúng hơn là, từ lúc hắn học võ cho đến nay, đây là lần đầu tiên hắn được nhìn thấy.

Mà lúc này đây, chỉ thấy Thiên phú bảng kia bỗng nhiên nhảy lên, lại đổi mới một lần nữa.

"Hả? Các người mau nhìn xem, Thiên Phú Bảng lại đổi mới, lần này có thêm một người nữa, tên trong bảng đã thay đổi!"

"Ta xem một chút, Phong Vân? Là ai vậy?"

"Phong Vân, là Phong Vân kia sao, chính là học viên mới tới, một kiếm nghiên ép tất cả thiên tài trong học viên mới tới!"

"Hóa ra là hắn!"

"Mau nhìn xem, thiên phú của hắn, trời ạ, chẳng trách lại mạnh như vậy!"

"Hả?"

Phong Vân nghe thấy những lời này, vô thức ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy trên Thiên Phú Bảng, vị trí thứ tư lúc đầu đột nhiên biến thành hắn.

【No 4】 : Phong Vân, 15 tuổi, võ giả Cực Hạn

Thiên phú: Thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Kim cấp cao

Nhìn thấy những lời giới thiệu này, vẻ mặt của Phong Vân hơi động, xem ra là hắn tuôn ra sáu thành kiếm ý, đã làm cho người của Điện Võ Đạo nghĩ lầm rằng, thiên phú Kiếm Đạo của hắn đã đạt đến tầng đỉnh cấp.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Phong Vân cũng không ý định đi chỉnh sửa lại, hiểu lầm thì để hiểu lầm đi, dù sao sớm muộn gì thì hắn cũng đạt tới trình độ này.

Hơn nữa, hắn không ra mặt làm sáng tỏ mà nói, Điện Võ Đạo Điện cũng sẽ không hiểu rõ về thiên phú của hắn, về sau hắn tuôn ra nhiều thiên phú mạnh hơn, sẽ rất hợp lý.

Hắn có vị thứ rất cao trên Thiên Phú Bảng, thế nhưng trên Chiến Lực Bảng thì vào được vị thứ 100, điều này cũng rất bình thường, dù sao thì lúc trước hắn vẫn chưa đột phá, về phương diện sức chiến đấu thì vẫn còn kém xa so với những học viên cũ trên Điện Võ Đạo cũng là chuyện rất bình thường.

Mà bây giờ, hắn đoán bản thân cũng có thể đấu với võ giả Tiên Thiên đã đả thông trên hai trăm kinh mạch.

Sau đó, Phong Vân rời khỏi chỗ này, trở lại trong cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu.

Ngay lúc hắn chuẩn bị tiếp tục xoát hình chiếu được liệu thì Chu Linh lại tới tìm tìm hắn.

"Học đệ Phong Vân, ngươi đã đi tới di tích cổ chưa?"

Phong Vân lắc đầu, "Di tích cổ cần phải có 10w điểm tích lũy, ta không có nhiều như vậy."

"Ngươi nói đó chính là loại thăm dò di tích cổ thăm dò, còn loại khảo nghiệm di tích cổ thì không cần nhiều như vậy, chỉ cần 1w điểm tích lũy là được."

Chu Linh cười hì hì nói.

Sau khi Phong Vân nghe xong, vẻ mặt lập tức kinh ngạc, hấn vẫn cho là di tích cổ đều ở mức giá như thế này.

"Còn chần chừ cái gì nữa, nhanh đi thử thmôt chút đi, sức chiến đấu của người mạnh như vậy, nhất định có thể thông qua cửa thứ nhất."

"Chỉ có thể thông qua cửa thứ nhất sao?" Vẻ mặt của Phong Vân hơi biến đổi.

"Người có thể thông qua cửa thứ nhất đã rất lợi hại rồi, phải biết rằng, lúc trước chúng ta đã tốn rất nhiều năm cũng chỉ thông qua cửa thứ nhất, đến bây giờ vẫn còn kẹt ở cửa thứ hai."

Chu Linh phát phát tay, bất đắc dĩ nói.

Khó như vậy sao.

Phong Vân rất có hứng thú, lúc này chào tạm biệt Chu linh, ra khỏi Hoàng Điện, đi về phía khảo nghiệm di tích cổ.

Di tích cổ nằm ở một phía đông nam trong Điện Võ Đạo, nó cũng tương đương như một Bí Cảnh.

Phong Vân dựa theo sự chỉ thị trên bản đồ, rất nhanh đã đi đến gần khảo nghiệm di tích cổ.

Không chia ra loại 1 loại 2 giống như thăm dò di tích cổ kia, trong khảo nghiệm di tích này chỉ có một nơi.

Cũng không giống với vùng bí cảnh ở Tây Bắc, di tích cổ này không hiện ra hình thức không gian lốc xoáy, mà là từng tòa đại điện, được xây dựng với phong cách kiến trúc hoàn toàn khác biệt với hiện tại, tồn tại một cảm giác cổ xưa và rộng lớn, tràn đầy vết loang lổ theo năm tháng.

Phong Vân đi đến trước đại điện 'Khảo nghiệm', sau khi thông qua việc thanh toán 1w điểm tích lũy cho nhân viên, đã nhận được tư cách tiến vào.

Cửa đại điện không cần mở ra, bởi vì lúc Phong Vân tiếp cận, một lực hút bỗng nhiên xuất hiện, hút cả người vào.

Đến khi hấn lấy lại tinh thần, bên tai đã truyền đến một giọng nói bằng điện tử.

"Kiểm tra đo lường người tiến vào..."

"Cảnh giới, võ giả Tiên Thiên, điều kiện phù hợp, đạt được quyền tiến vào!"

Vậy mà còn có yêu cầu khi tiến vào.

Phong Vân có chút bất ngờ, chỉ có điều yêu cầu này hấn suy đoán cũng không cao lắm, đoán chừng võ giả Cực Hạn cũng có thể đi vào.

Sự tưởng tượng bên trong đại điện hoàn toàn trái ngược với bên ngoài, không có lối kiến trúc vàng son lộng lẫy, cũng không có rường cột chạm trổ, chỉ là một không gian khép kín mà thôi.

"Có tiếp nhận khảo nghiệm cửa thứ nhất không?"

Đúng lúc đó, giọng nói điện tử kia lại vang lên một lần nữa, truyền đến từ bốn phương tám hướng không xác định được vị trí cụ thể.

"Vâng."

Phong Vân lập tức lựa chọn tiếp nhận.

Đình!

"Cuộc khảo nghiệm bắt đầu, cửa thứ nhất, trong vòng một giờ phải đánh chết 20 con hung thú có cảnh giới cao hơn mình năm thành!"

"Thời gian bắt đầu tính..."

Vừa dứt chữ cuối cùng, Phong Vân phát hiện xung quanh mình lập tức trở nên âm đạm, rơi vào bóng tối.

Gào!!

Cùng với tiếng thú rít gào, trong không gian xung quanh đen kịt bỗng nhiên trở nên bùng sáng, Phong Vân phát hiện mình đã xuất hiện trong một tòa thành thị đồ nát, mọi thứ ở xung quanh đều là nhà cao tầng đã bỏ hoang.

Mà những phía sau những nhà cao tầng đã bỏ hoang này, chính là những con hung thú dữ tợn.

Mỗi một con đều tỏa ra hơi thở hung ác, rõ ràng tất cả đều là hung thú cấp chín!

Chương 125: Sát thủ không có tình cảm

Chương 125: Sát thủ không có tình cảm

Phong Vân xuất hiện trước mặt hai mươi con hung thú cấp chín, hơn nữa, còn không phải hung thú cấp chín bình thường, ở phương diện cảnh giới, còn cao hơn hẳn năm thành, tương đương với võ giả tiên thiên đã mở chín mươi cái huyết khiếu.

Lúc này, hắn đang đứng trên đỉnh một tòa cao ốc cũ nát, nhìn hung thú cấp chín xung quanh đang xông về phía hắn, sắc mặt bình tĩnh.

Khi những con hung thú này đi đến phạm vi trăm mét, hắn lập tức đảo mắt qua từng con.

Giống như hắn dự đoán, trong không gian tấm gương không có bất kỳ phản ứng gì.

“Xem ra, thật sự là hư ảnh...”

Trong lòng Phong Vân nói khẽ, trong gương không chiếu ra hình chiếu, vì nó căn bản không tồn tại.

Rống...

Lúc này, hai mươi con hung thú vọt đến gần, khí thế khủng bố thô bạo, điên cuồng đè về phía hắn.

Phong Vân không chút do dự phát động thiên phú không gian.

Xoát!

Ngân quang lóe lên, vô thanh vô thức, hấn biến mất ở chỗ cũ, một giây sau, đã xuất hiện trước một con hung thú cấp chín gần đó.

Một kiếm kinh thiên trảm ra, nhanh đến không ngờ, kiếm quang màu vàng lấp lánh, giống như sao băng, phong mang cực hạn phá hủy tất cả.

Phốc!

Con hung thú cấp chín kia phát ra tiếng rú thảm thiết, bị xuyên thủng đầu mà chết, ầm ầm ngã xuống đất.

Phong Vân rút kiếm ra, tiếp tục phát động thiên phú không gian và thiên phú hắc ám, trong không gian nhỏ nhỏ này, hấn như ma như quỷ, không nhìn thấy bóng dáng, mỗi lần xuất hiện chỉ có một vệt kiếm quang vô cùng óng ánh.

Mỗi lần ra kiếm quang, là có một con hung thú cấp chín mất mạng.

Không đến mười phút, hai mươi con hung thú cấp chín đều chết dưới kiếm của Phong Vân.

Đối với các võ giả khác, cửa thứ nhất này thật sự quá mạnh, nhưng đối với hấn mà nói, lại không tốn nhiều sức.

Vì năng lực của thiên phú không gian và thiên phú hắc ám thật sự quá biến thái.

Phong Vân nhìn khắp Võ Đạo Điện, thậm chí là toàn bộ cứ địa Giang Hải, đoán chừng cũng không ai có hai thiên phú này.

Vì hai thiên phú này rất hiếm thấy, nên xác suất hai thiên phú này đồng thời xuất hiện trên cùng một người, thấp đến dọa người.

Đình!

“Chúc mừng người thông qua khảo nghiệm đầu tiên.”

“Ban thưởng qua cửa: Một, lựa chọn 1w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn một bộ công pháp, võ kỹ, đan dược, binh khí... Có giá trị tương đương.”

“Mời lựa chọn.”

Gần như không có chút do dự nào, Phong Vân lập tức lựa chọn cái thứ nhất.

Bây giờ, hắn thiếu nhất là điểm tích lũy, còn công pháp, võ kỹ, đan dược.... Hắn hoàn toàn không thiếu.

“Đáng tiếc Võ Đạo Điện không cho đổi công pháp, võ kỹ lấy điểm tích lũy, nếu không, mình sẽ có nhiều điểm tích lũy hơn...”

Hắn đã quét nhiều hình chiếu như vậy, không thể dùng hết những võ kỹ, công pháp đó.

Đình!

“1w điểm tích lũy đã đến tài khoản, xin chú ý nhận và kiểm tra.”

Nhìn thấy điểm tích lũy trên thẻ thân phận, Phong Vân thỏa mãn gật đầu.

Đình!

“Có tiếp nhận khảo nghiệm thứ hai không?”

“Có.”

Đối với hắn mà nói, cửa thứ nhất chỉ làm nóng người mà thôi, cũng không đến đâu.

Theo câu trả lời của hắn, quang cảnh xung quanh lại thay đổi lần nữa, từ thành thị phé tích, biến thành một diễn võ trường to lớn.

Lúc này, Phong Vân phát hiện, đối diện mình có một thân ảnh đeo mặt nạ, trên người có chiến kiếm, đôi mắt dưới mặt nạ đang lạnh lùng nhìn Phong Vân.

“Khảo nghiệm cửa thứ hai, đánh bại đối phương trong một phút.”

“Thời gian bắt đầu...”

Giết.

Một chữ cuối cùng rơi xuống, người áo đen đối diện gầm lên một tiếng, cả người giống như một tia chớp màu đen, nhanh chóng xông về phía hắn.

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, tu vi của người áo đen chính là võ giả tiên thiên, hơn nữa đã mở một trăm linh tám cái huyết khiếu.

“Cảnh giới cao hơn mình sáu thành sao?”

Khó tránh đám người Chu Linh lại khiêu chiến thất bại, cao hơn sáu cảnh giới nhỏ, hơn nữa còn hạn chế trong một phút, đối với bọn họ, thì rất khó khăn.

Nhưng đối với Phong Vân, thì không phải không có khả năng.

Ở bên ngoài, có rất nhiều các thủ đoạn hắn không thể dùng, ví dụ như thiên phú hắc ám, thiên phú không gian và Vô Song Sát Thuật hắn học

được trên người sát thủ Huyết Thứ.

Nhưng ở đây, hắn có thể thi triển thỏa thích.

Xoát!

Lúc người áo đen xông đến, Phong Vân bước ra một bước, cả người ẩn trong bóng tối, biến mất tại chỗ,

Nhất thời, người áo đen đã mất mục tiêu.

Một giây sau, toàn bộ diễn võ trường tràn ngập sát khí vô tận, xâm nhập cốt tủy, khiến người ta không rét mà run.

Phốc!

Bỗng nhiên, trong hư không xuất hiện một mũi kiếm màu vàng, vô thanh vô tức, trực tiếp đâm xuyên qua người áo đen, một kiếm giết chết.

Sau đó, bóng dáng Phong Vân mới yên lặng xuất hiện, giống như ma quỷ.

Trong trạng thái này, hắn có thể làm mọi việc rất thuận lợi, sáu thành kiếm ý khiến chiến kiếm tỏa ra phong mang đáng sợ, ngay cả võ giả luyện thể cấp tiên thiên, cũng chỉ dùng một kiếm.

Hơn nữa, nếu một kiếm giết không chết, thì chém thêm một kiếm nữa.

Đình!

“Chúc mừng người thông qua khảo nghiệm thứ hai.”

“Ban thưởng qua cửa: Một, lựa chọn 3w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn một bộ công pháp, võ kỹ, đan dược, binh khí... Có giá trị tương đương.”

“Mời lựa chọn.”

“Lựa chọn thứ nhất.”

Phong Vân trực tiếp nói.

Một âm thanh nhắc nhở vang lên, trong tài khoản của hắn có thêm 3w điểm tích lũy.

Đinh!

“Có bắt đầu khảo hạch cửa thứ ba không?”

“Có.”

Phong Vân đồng ý, thế giới trước mắt hắn lại rơi vào hắc ám.

Đinh!

“Khảo hạch cửa thứ ba, đón được một chiêu kiếm pháp.”

“Hiện tại bắt đầu...”

Ầm ầm!

Một giây sau, cảnh tượng trước mắt Phong Vân thay đổi lớn, chỉ thấy một ngọn núi từ dưới đất đột ngột mọc lên, mà phía trên ngọn núi, có một thân ảnh ngạo nghễ, thon dài đang đứng, tay cầm chiến kiếm, nhẹ nhàng chém ra một kiếm về phía Phong Vân.

Ngâm!

Kim quang óng ánh, giống như tất cả nguyên khí kim trong thiên địa đều bị điều động, kiếm quang này từ một phân thành hai, hai phân thành bốn,

bốn phân thành tám, trong chớp mắt hóa thành phong mang vô cùng vô tận, xuyên qua tất cả, phóng về phía Phong Vân.

Phong Vân không thể né tránh, lúc hấn muốn dùng kiếm, lại phát hiện không thể thúc dục kiếm được, giống như đã bị giam cầm.

Phốc!

Một giây sau, vô số kiếm quang màu vang đậm xuyên qua hấn.

Lúc Phong Vân mở mắt lần nữa, trước mắt hấn vẫn là không gian đại điện lúc trước, giống như vừa rồi chỉ là mộng cảnh.

“Kim chi ý cảnh sao?”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, từ trong kiếm quang vô cùng vô tận vừa rồi, hấn cảm nhận được một cỗ sắc bén có thể xuyên qua tất cả, không thể nghi ngờ, đó chính là kim chi ý cảnh.

Kim chi ý cảnh dung hợp với kiếm quang, uy năng đương nhiên không phải chuyện đùa.

Còn kiếm ý trong cơ thể Phong Vân bị giam cầm, nên bị đâm xuyên qua cũng rất bình thường.

“Chỉ có thể dùng kim chi ý cảnh đối chiến sao?”

Chương 126: Dao ý tấn chức, sáu thành!

Chương 126: Dao ý tấn chức, sáu thành!

“Lẽ nào tất cả đệ tử ở Võ Đạo Diễn, đều muốn lĩnh ngộ Kim chi ý cảnh sao?”

Trong lòng Phong Vân có chút nghi hoặc, hấn ngẫm lại, rồi đăng nhập vào diễn đàn nội bộ của Võ Đạo Diễn, đây là mạng lưới nội bộ, chỉ có các đệ tử và lão sư ở Võ Đạo Diễn mới có thể nhìn thấy.

Bình thường hấn đều tu luyện, gần như chưa từng đăng nhập.

Sau tai nạn lớn, mạng lưới trên toàn cầu bị tê liệt, thế giới giả gần như tan vỡ.

Đến bây giờ, cũng chỉ có vài địa vực có thể hưởng thụ mạng lưới mà thôi.

Ở cứ địa Tinh Diệu, mạng lưới không phát triển, chỉ có chuyển phát bưu kiện cơ bản.

Nhưng ở cứ địa Giang Hải nhị đẳng, thì có mạng lan bao trùm.

Phong Vân đăng nhập diễn đàn, nhắc nhở hấn muốn đăng ký phải dùng nick name, hấn ngẫm lại, điền vào “Người đàn ông mạnh nhất trên địa cầu”, đây là nick name kiếp trước của hấn, bây giờ coi như tế lễ kiếp trước của mình một chút.

Sau khi đăng nhập thành công vào diễn đàn, hắn tìm tòi một lúc, quả nhiên nhìn thấy thông tin liên quan đến câu hỏi này, hắn lập tức ấn vào, xem một chút đã hiểu rõ.

Cửa thứ ba dựa theo nguyên lực người khiêu chiến phát ra, mà tự động sinh ra lực lượng ý cảnh.

Lúc ấy, Phong Vân vận chuyển nguyên lực hệ Kim, cho nên chiêu kiếm kia ẩn chứa Kim chi ý cảnh, nếu là nguyên lực hệ Thủy, dĩ nhiên sẽ ẩn chứa Thủy chi ý cảnh.

Nếu không có nguyên lực thuộc tính, sẽ tùy cơ phóng ra một loại lực lượng ý cảnh.

Sau khi hiểu rõ ràng, Phong Vân thuận tiện xem trang đầu diễn đàn, phần lớn đều là cách tu hành thêm tinh thông.

Hoạt động mạnh là đệ tử hai điện Thiên Địa, còn đệ tử hai điện Huyền Hoàng rất ít khi tán chuyện.

Phong Vân nhìn xem, lại là tại hắn.

Trong cuộc khảo hạch tân nhân, hắn đã nghiền ép các đệ tử của hai điện Thiên Địa, làm các học viên của hai điện này cảm thấy mất mặt, cho nên bọn họ nhìn thấy đệ tử hai điện Huyền Hoàng, sẽ điên cuồng phỉ nhổ.

“Không ngờ còn có anh hùng bàn phím...”

Phong Vân không để ý, rời khỏi diễn đàn, thời gian của hắn rất quý, không nên lãng phí ở những người này.

Sau đó, hắn nhìn điểm tích lũy của mình, thông qua các cửa lúc trước, hiện nay hắn đã tích lũy gần 8w điểm rồi.

“Trở về quét hình chiếu, ngày mai chắc chắn có thể gom đủ.”

Phong Vân lập tức rời khỏi đây, trở lại Hoàng Điện, bắt đầu quét hình chiếu.

...

Trong không gian tấm gương, trên chiến trường rừng rậm.

Phong Vân nhìn Xích Dao Nghiêm Lăng đang xông về phía hắn, gương mặt không biểu tình chém ra một kiếm.

Phốc!

Sau một khắc, đôi phương bạo nổ trong kiếm quang cuộn cuộn, không còn tồn tại.

Lúc trước Phong Vân chưa đột phá, Nghiêm Lăng đã không phải đối thủ của hắn, không nói đến bây giờ hắn đã là võ giả tiên thiên, càng có thể tùy tiện giết chết, không cần dùng đến kiếm.

[Trận chiến với hình chiếu Nghiêm Lăng thắng lợi!]

[Roi xuống] : Dao ý (ba thành)

“Có hiển hóa không?”

“Có.”

Phong Vân nhìn thấy vật phẩm rơi xuống, ánh mắt sáng ngời, cuối cùng cũng bạo ra đao ý này, không phí công mình vẫn luôn quét hình chiếu Nghiêm Lăng.

Coong!

Một tiếng đao gầm lên, thanh đao vô hình bắn ra, xuất hiện trong đầu Phong Vân, hóa thành đao ý kéo dài, dung hợp với ba thành đao ý vốn có của hắn.

Trong chớp mắt, đao ý của hắn tăng lên với tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy được.

Bốn thành!

Năm thành!

Sáu thành!

Ngắn ngủi mấy chục giây, ba thành đao ý của Phong Vân đã tăng lên sáu thành, hoàn toàn giống kiếm ý của hắn.

Dựa theo kinh nghiệm sáu thành kiếm ý lúc trước, lần này dung hợp đề thăng đao ý, Phong Vân chỉ khống chế trong phòng tu hành, không tản mát ra. Một lát sau, hắn đã thu lại sáu thành đao ý, khôi phục bình tĩnh.

“Kiếm ý và đao ý đã đạt đến sáu thành rồi, chiến binh trung phẩm đã không còn thích hợp sử dụng nữa...”

Phong Vân lấy Kim Ngân Kiếm ra, nhìn thấy bên trên đã xuất hiện một vết nứt rất nhỏ, chiến kiếm này, đã không thể thừa nhận kiếm ý của hắn rồi.

Sáu thành đao ý cũng giống vậy, chiến đao trung phẩm cũng không dùng được mấy lần.

“Phải tìm bảo khí thượng phẩm thôi.”

Bảo khí thượng phẩm so với bảo khí trung phẩm, chắc chắn là trân quý hơn nhiều, bảo khí thượng phẩm, khẳng định là hơn một tỷ.

Cho dù là luyện khí sư thượng phẩm, cũng chưa chắc đã sản xuất ra bảo khí thượng phẩm, bởi vì cần rất nhiều vật liệu quý hiếm.

Cho dù là cứ địa Giang Hải, một khi xuất hiện bảo khí thượng phẩm, sẽ phải bán đấu giá trong phòng đấu giá.

Từ khi Phong Vân đến Võ Đạo Điện, có nhiều hình chiếu võ giả như vậy, mà không nhìn thấy một bảo khí thượng phẩm nào, đủ thấy nó trân quý thế nào.

“Hi vọng trong di tích cổ sẽ có.”

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Sau đó, hắn lấy dược liệu luyện đan vừa bạo ra, bắt đầu luyện đan.

Thoáng một cái đã đến đêm.

Phong Vân đã luyện đan xong, từ trong phòng tu hành đi ra, nhìn thấy đám người Chu Linh tụ tập ở đại sảnh, sắc mặt vô cùng hưng phấn, kích động.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, lập tức đi đến, vui vẻ nói: “Phong Vân học đệ, ngươi đã nhìn bảng danh sách chưa? Ngươi đứng thứ tư trên bảng Thiên Phú, thứ tư đấy!”

“Đúng vậy, mặc dù sớm đoán được, nhưng thật sự nhìn thấy, vẫn không thể tin được, quá dọa người, đứng thứ tư trên bảng Thiên Phú, cả đời ta cũng không dám tưởng tượng.”

“Phong Vân học đệ, ngươi quá mạnh.”

Đôi mắt với tâm trạng kích động của đám Chu Linh, Phong Vân vẫn vô cùng bình tĩnh, chỉ nhàn nhạt “A” một tiếng, rồi nói: “Chỉ thứ tư, có cái gì

mà kích động chứ.”

Đám người Chu Linh cười khỏ nói: “Thứ tư đã rất trâu bò rồi, ba tên kia đều là quái vật trong quái vật, nghe nói, mặc dù bọn họ đều là võ giả tiên thiên, nhưng chiến lực đã có thể đánh một trận với bán tông sư rồi.”

Đối với toàn bộ Võ Đạo Điện, ba người kia cao không thể với tới, đến tư cách nhìn lên cũng không có.

Chiến lực bán tông sư sao?

Phong Vân nghe thấy tin tức máu chốt này, ánh mắt lóe lên, trong lòng ước tính.

Sau đó, hắn nói chuyện phiếm với đám người Chu Linh một lát, rồi về phòng nghỉ ngơi.

...

Hôm sau.

Lúc Phong Vân mở mắt, cảm giác thể thân phạm của mình chấn động một cái, hắn nhìn sang, phát hiện có thêm 5000 điểm tích lũy.

Hắn ngẩn ra, sau đó lập tức nhớ đến: “Điểm tích lũy trên bảng Thiên Phú sao?”

Thành công lưu danh trên bảng danh sách, mỗi ngày đều có điểm tích lũy, đây cũng là một phúc lợi.

Mặc dù 5000 điểm hơi ít, nhưng góp gió cũng thành bão.

Hắn thu thập một chút rồi đến đại sảnh giao dịch, lấy đan dược hôm qua đã luyện chế ra.

Vẫn là tiểu tử tiếp đãi hăn lần trước.

Cô ta nhìn thấy cái bàn trước mắt chất đầy đan dược, trong đầu nảy lên một suy nghĩ.

Thỏ hào, cầu ôm đùi!

Chương 127: Tàn chỉ Ma Đạo tông!

Chương 127: Tàn chỉ Ma Đạo tông!

Cuối cùng, thổ hào Phong Vân trong mắt tiểu tử tử hồi đoái tất cả đan dược mình có, đạt được 5w điểm tích lũy.

Bởi vậy, tổng số điểm tích lũy của hắn đã là 13w, dư dả vào di tích cổ rồi.

Không do dự, Phong Vân lập tức đến di tích cổ “Loại thăm dò” gần đó.

Di tích cổ “Loại thăm dò” chia thành năm số từ một đến năm, trong đó số một là nguy hiểm nhất, chiến lực đạt đến bán tông sư mới có thể đi vào, còn từ số hai đến số năm, tu vi không giới hạn, đều có thể đi vào.

Mặc dù di tích cổ đã tồn tại rất nhiều năm, nhưng Võ Đạo Điện cũng không biết cái di tích cổ này rộng bao nhiêu, bởi vì mỗi lần truyền tống đều đến một nơi khác nhau, chưa có tính xác định, cho dù là Võ Đạo Điện cũng không thể khống chế.

Có thể là tuyệt địa, có thể là di chỉ tông môn, có thể là mộ cổ... tất cả là tùy duyên.

Thời gian mỗi lần tiến vào là mười ngày, sau khi hết kỳ hạn này, sẽ tự động được truyền tống ra ngoài.

Phong Vân do dự, nhưng cuối cùng đã chọn di tích cổ số hai.

Lúc hấn đến cửa di tích cổ, đã có không ít võ giả tập trung ở đó, đa số điều là học viên Thiên Điện và Địa Điện.

Tự nhiên, có người nhận ra Phong Vân.

“Hoàng Điện Phong Vân!”

Vừa nói ra câu này, tất cả các đệ tử có mặt đều nhìn Phong Vân.

Đủ loại ánh mắt hiếu kỳ, ghen ghét, phẫn uất, thán phục...

Những võ giả thuộc Thiên Điện và Địa Điện đều nhìn Phong Vân ghen ghét và phẫn uất.

Phong Vân bất động thanh sắc lấy hình chiếu bọn họ vào trong gương, sau khi xem xét, hấn liền mất đi hứng thú, những người này quá kém, hấn không hề có ý nghĩ muốn bạo nỏ.

Đúng lúc này, có ba bóng dáng từ phía xa đi đến, tốc độ rất nhanh, chớp mắt đã đến gần, chính là ba người thanh niên, hai người mang trường đao, một người tay cầm ngọc phiến.

“Mau nhìn! Chính là học trưởng Phùng Phong, học trưởng Vương Dục của Thiên Điện, cùng với học trưởng Viên Huyền Ứng của Địa Điện!”

Từng tiếng kinh hô truyền đến, khiến Phong Vân chú ý nhìn sang.

Phùng Phong, xếp thứ mười chín trên bảng Chiến Lực, thứ hai mươi trên bảng Thiên Phú.

Wương Dục, xếp thứ hai mươi hai trên bảng Chiến Lực, thứ hai mươi một trên bảng Thiên Phú.

Viên Ưng Huyền, xếp thứ hai mươi mươi lăm trên bảng Chiến Lược, thứ hai mươi bốn trên bảng Thiên Phú.

Những tin tức này nhanh chóng xuất hiện trong đầu hắn, vì hình chiếu của bọn họ, Phong Vân đã đặc biệt ghi nhớ năm mươi người đứng đầu mỗi bảng.

Có thể phát hiện, vị trí trên bảng Thiên Phú và bảng Chiến Lược cũng không chênh lệch bao nhiêu, vì có thiên phú, nên chênh lệch cũng rất ít, trừ khi là hoàn toàn không tu hành.

Ba người này dặt tay nhau mà đến, hoặc cười yếu ớt, hoặc lạnh nhạt, hoặc lạnh lùng, không thể nghi ngờ, chớp mắt đã trở thành tiêu điểm của toàn trường, hưởng thụ ánh mắt sùng bái của những học viên này.

Sau khi bọn họ đến gần, thấy Phong Vân đứng đó không nhúc nhích, ánh mắt lập tức thay đổi: “Phong Vân!”

Phùng Phong gần từng chữ, mang theo địch ý mãnh liệt.

Mà lúc này, Phong Vân cũng nhìn sang, ánh mắt quét qua người hắn ta, sau đó nhìn về phía Vương Dục và Viên Huyền Ứng, rồi thu mắt, không để ý đến bọn họ nữa.

Nhìn thấy một màn này, trên mặt đám người Phùng Phong bốc lên hỏa khí, tốt xấu gì bọn họ cũng là nhân vật có danh tiếng và uy tín, lại bị coi như không thấy.

Ngay khi bọn họ muốn nói gì đó, thì một nhân viên đi đến, mở miệng nói: “Nhân số đã đủ hai mươi người, có thể mở di tích cổ số hai rồi.”

Nói xong, hắn ta liền khởi động di tích cổ, nhất thời có một màn sáng xuất hiện, từng gợn sóng lóe lên, rất sáng lạn đẹp mắt.

Những học viên kia lập tức nối đuôi nhau đi vào, từng người đi vào trong màn sáng, rồi biến mất không thấy.

Ba người Phùng Phong nhìn Phong Vân một cái, không nói gì nữa, trực tiếp đi vào.

Phong Vân cũng không để ý, lúc trước hắn nhìn ba người Phùng Phong, là vì hình chiếu của bọn họ mà thôi.

Lúc này, trong không gian tám gương của hắn đã có hình chiếu của ba người này.

[Người hình chiếu] : Phùng Phong

[Tuổi] : 26 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : ... Thiên phú hệ Phong cao cấp... Phong chi ý cảnh(một thành)...

...

[Người hình chiếu] : Vương Dược

[Tuổi] : 25 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : ... Thiên phú đao đạo cao cấp... Võ kỹ ngũ giai HUYỄN HỎA SĨ ĐAO>... Thiên phú hệ Hỏa trung cấp.... Đao ý (bốn thành)...

....

[Người hình chiếu] : Viên Huyền Ứng

[Tuổi] : 26 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : ... Thiên phú đao đạo cao cấp... Võ kỹ ngũ giai Diệt Tuyệt Thiên Đao>... Thiên phú hệ Kim cao cấp... Đao ý (ba thành rưỡi)...

Phong Vân nhìn hình chiếu ba người này, nhướn mày, không hổ là võ giả thiên tài trên bảng, đều đã lĩnh ngộ lực lượng ý cảnh.

Phùng Phong còn lĩnh ngộ Phong chi ý cảnh rồi.

“Không tệ, không tệ, đây mới là thiên tài mình cần, càng nhiều càng tốt.”

Tâm tình Phong Vân không tệ, thoáng cái đã thu được ba hình chiếu chất lượng.

Sau đó, hắn cất bước đi vào màn sáng, lóe lên từng vòng gợn sóng.

Một giây sau, cảnh tượng trước mắt hắn đã thay đổi.

Xuất hiện phía trước Phong Vân là một hành lang rất dài, hai bên khám những viên bảo thạch, tản ra quang huy, chiếu sáng bốn phía.

Quanh thân lượn lờ kiếm ý, đương nhiên hắn sẽ không bị hắc ám mê hoặc, cất bước đi vào chỗ sâu trong hành lang.

Đi khoảng mấy nghìn mét, trước mặt hắn lại xuất hiện một cánh cửa bằng đá, ở cạnh cửa còn có hai tấm bia đá dựng ở đó, đã loang lổ và rạn nứt, tràn ngập khí tức năm tháng.

Phong Vân nhìn thấy trên tấm bia đá có viết ba chữ “Ma Dao tông.”

Là tàn chỉ liên quan đến Dao tông sao?

Phong Vân đã đọc trong sách những thứ liên quan đến di tích cổ, nhưng cũng không có tin tức xác thực, chỉ biết trong di tích này, phần lớn đều là di chỉ tông môn, còn một vài di chỉ Hoàng triều, giống như thời cổ đại còn sót lại.

Nhưng những thứ liên quan đến lịch sử, dường như đã bị đứt gãy, cho nên, bây giờ, nhân loại còn không biết đã xảy ra chuyện gì, nền văn minh lúc trước của bọn họ là cái gì, họ đều không biết.

Nhưng những thứ này rất xa vời, Phong Vân không có nhiều tâm tư chú ý đến, dù sao chỉ cần di tích cổ này có thể khiến hắn trở nên mạnh mẽ, hắn quản khi gió gì đến lai lịch của nó.

Hắn nhẹ nhàng mở cửa đá ra, trong nháy mắt hắn bước vào, lập tức cảm thấy kiếm ý lượn lờ quanh người hắn đã bị áp chế xuống, chỉ có thể phát huy 1% uy năng.

“Trời sinh áp chế kiếm ý sao?”

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, lập tức tản ra kiếm ý toàn thân, thoáng cái đã trở nên dễ dàng hơn.

Hắn đi khoảng nửa giờ, trước mắt hắn lại xuất hiện một gian phòng rộng rãi.

Trong phòng là một đầm nước, cái đầm nước này không đến mười mét, ở chính giữa có một bệ đá, phía trên nó, có một thanh chiến đao huyết sắc trôi lơ lửng, mặc dù cách xa cũng có thể cảm nhận được một cỗ khí thế sắc bén, bá đạo!

Bảo khí thượng phẩm!

Chương 128: Thượng phẩm bảo khí, Tu La Chiến Đao!

Chương 128: Thượng phẩm bảo khí, Tu La Chiến Đao!

Bảo khí Thượng phẩm!

Trong phòng, Phong Vân vừa nhìn thấy thanh huyết sắc chiến đao này, ánh mắt sáng lên.

Hắn không nghĩ tới, mình vừa tiến vào đã gặp được một kiện thượng phẩm bảo khí.

"Xem ra Ma Đao tông tàn chỉ này chưa bị thăm dò qua. . ."

Cổ di tích quá lớn, lớn đến mức các học viên mỗi lần đi vào gần như cũng không hề lặp lại.

Bất quá không phải mỗi một lần đi vào cũng đều có thể gặp được loại tông phái tàn chỉ này, cũng có khả năng truyền tông đến dã ngoại, hoặc là địa phương khác tràn ngập nguy hiểm.

Tóm lại, lần đầu tiên vận khí của Phong Vân không tệ lắm.

Mà lúc hắn chuẩn bị bay vút qua lấy thanh thượng phẩm chiến đao này, bỗng nhiên từ dưới đáy nước bắn ra hai đạo hào quang đỏ ngòm, giống như ma quỷ vậy.

Phong Vân cau mày, ánh mắt này nhìn thô bạo vô đạo, tràn ngập ác ý hung tàn, võ giả bị bình thường bị nó trừng như thể thân thể chắc nhũn ra.

Nhưng mà ở trước mặt hắn thì chỉ có vẻ hào nhoáng bên ngoài mà thôi, người hắn có kiếm ý và đao ý, vạn tà bất xâm, quần ma tránh lui.

Đao ý lóe lên, nhất thời chém chết hai đạo huyết quang này.

'Rầm Ào Ào!' Sau một khắc, một đạo nhân ảnh từ trong nước lao ra, đánh về phía Phong Vân.

Nhìn kỹ một chút thì người này sắc mặt trắng bệch, hai con ngươi đỏ tươi, đã mất đi cảm tình của con người, chỉ còn lại hung tàn, khát máu, thô bạo, cực kỳ tàn ác.

Đây là đồ chơi gì?

Dù là Phong Vân cũng bị giật mình, cái này không phải là người, cũng không phải hung thú, giống như khôi lỗi hình người.

Nhìn khôi lỗi hình người đang xông về phía hắn, ngân quang lóe lên, Phong Vân biến mất thần tốc, sau một khắc, lặng yên không một tiếng động xuất hiện trên bệ đá, sau đó nắm chặt thanh huyết sắc chiến đao kia.

Tiếp đó, hắn trực tiếp trảm một đao về phía khôi lỗi kia.

Không cần sử dụng đao kỹ gì, chỉ dùng thượng phẩm chiến đao tùy ý chém ra một kích, cộng thêm sáu thành đao ý.

Nhất thời, một đạo đao quang màu đỏ lóe lên, chém rách hư không, lóe lên rồi biến mất.

Một giây sau, toàn thân khôi lỗi kia bị chấn động, cứng ngắc tại chỗ, mà sau lưng hắn, thủy đàm to lớn vô thanh vô tức nứt ra, một đạo đao quang

khủng bố hiện lên.

Phốc!

Thân thể khô lồi bị chia thành hai, rơi vào trong đầm nước, bắn lên từng bọt nước trắng xóa.

"Không hổ là bảo khí thượng phẩm, sử dụng rất thỏa mái, vậy gọi người Tu La Chiến Dao đi."

Phong Vân rất hài lòng, từ không gian giới chỉ lấy ra một cái vỏ đao, đem Tu La Chiến Dao cắm vào vỏ, sau đó đeo nó sau lưng.

Nói như thế nào thì đây cũng là chuỗi bảo khí thượng phẩm đầu tiên hắn đạt được, cho nên phải đeo sau lưng mới được

Sau đó, hắn ra khỏi phòng, đi vào chỗ sâu hơn.

Lần này đi khoảng nửa giờ, hắn nghe được tiếng đánh nhau phát ra chỗ ngã rẽ ở hành lang bên trái.

Phong Vân suy nghĩ một chút, phát động Hắc Âm thiên phú, ẩn nấp ở trong hư không, tiến vào đường rẽ. Cuối đường rẽ là một căn phòng cổ xưa, đèn thủy tinh trên đại sảnh giống như thời gian lâu bất diệt, tản ra ánh sáng nhu hòa.

Bất quá lúc này, trong đại sảnh, mấy đệ tử Võ Đạo Điện đang đại chiến với hai khô lồi, hai khô lồi giống y chang khô lồi lúc trước đã tập kích Phong Vân.

Thực lực bọn hắn không bằng Phong Vân, thiên phú cũng không bằng Phong Vân, nên căn bản không phải đối thủ của hai khô lồi kia, liên tiếp lui lại.

Phong Vân cũng không để ý bọn họ, mà là đem ánh mắt nhìn về phía sau lưng bọn họ, chỉ thấy trên chỗ đó có mấy đồ vật khác biệt.

Là một bình ngọc nhỏ màu xanh, một cái khác chính là một tảng đá tản ra kim quang.

Ánh mắt Phong dừng lại trên tảng đá phát ra kim quang kia.

"Đây là. . . Kim Khoáng thạch tủy! ?"

Hô hấp của hắn trở nên dồn dập, đây chính là tài liệu để chế tạo thượng phẩm bảo khí, vô cùng trân quý.

Mà lúc này, mấy học viên Võ Đạo Điện thật sự không kiên trì nổi nữa, lập tức hô lớn: "Chúng ta rút lui trước, kêu Phùng Phong học trưởng bọn họ chạy tới!"

"Được, đi."

Mấy đệ tử lập tức chạy trốn, cũng không dám dừng lại, nếu không bọn họ đều phải chết.

Chẳng biết tại sao, sau khi mấy đệ tử rời đi hai cỗ khôi lồi kia cũng không truy kích, mà là một lần nữa trở về, canh giữ kệ kia.

Phốc! Phốc!

Lúc này, một vệt đao quang huyết sắc hiện lên, không hề báo trước.

Một giây sau, hai khôi lồi kia đầu rời khỏi cổ, thi thể âm âm ngã xuống đất.

Bóng dáng Phong Vân từ trong hư không đi ra, đem bình ngọc và Kim Quáng thạch tủy trên kệ thu vào trong không gian giới chỉ, sau đó lại ẩn vào

hư không, biến mất không vết tích.

Qua sau một lúc lâu, có tiếng bước chân vang lên.

Chính là Phùng Phong và Vương Dược được mấy đệ tử Võ Đạo Điện dẫn tới đây.

Nhưng mà hiện tại trước mắt bọn hắn chính là hai cỗ thi thể không đầu, đồ vật trên kệ đã biến mất.

"Chuyện gì xảy ra?"

Mấy đệ tử Võ Đạo Điện thấy một màn như vậy, cực kỳ hoảng sợ.

Bọn họ rời đi mới vài phút mà thôi, làm sao lại biến thành như vậy.

Phùng Phong đi lên trước, nhìn vết thương trên hai cỗ thi thể, sắc mặt trở nên ngưng trọng nói: "Công kích rất sắc bén, đều là bị một kích mất mạng."

"Nhóm đệ tử chúng ta đi vào trong này, có công kích sắc bén như vậy chỉ có ba người chúng ta, trừ đó ra còn có ai?" Vương Dược nghi ngờ hỏi.

Viên Huyền Ứng chần chờ nói: "Chẳng lẽ là Phong Vân?"

"Không có khả năng." Phùng Phong lắc đầu, "Hắn là kiếm khách, mà công kích này rõ ràng cho thấy là vết đao."

"Vậy thì thật kỳ quái. . ."

Một chỗ trong hành lang.

Phong Vân mở bình ngọc ra nhất thời một luồng đan hương lượn lờ bay ra, chui vào mũi hắn.

"Đây là, đan dược lục phẩm, Trú Nhan Đan?"

Hắn nhẹ nhàng ngửi ngửi, căn cứ vào ký ức luyện đan của Diệp Kiến Thành trong đầu hắn, trong chớp mắt hắn đoán được, viên thuốc này 100% là lục phẩm đan dược Trú Nhan Đan.

Cái gọi là Trú Nhan Đan, danh như ý nghĩa, có thể bảo trì dung nhan không thay đổi, trừ đó ra không có chức năng gì khác, thuộc loại đan dược vô bổ.

Nhưng các nữ võ giả rất yêu thích, dung nhan không thay đổi đối với nữ võ giả là sự mê hoặc cũng không hề nhỏ, đối với các nàng mà nói, cái này chỉ sợ là đồ vật trân quý nhất trên thế giới này.

"Mang về cho Tiểu Lan tỷ dùng vậy."

Phong Vân cũng không cần cái đồ chơi này, dù sao sau khi hắn bước vào Tông Sư cảnh, dung mạo cũng sẽ không thay đổi, thứ này hắn lưu lại cũng vô dụng, cho Tiểu Lan tỷ là tốt nhất.

Sau đó, hắn tiếp tục tìm tòi bốn phía, có được hai đại năng lực cao cấp, ở chỗ này quả thật mọi việc đều thuận lợi, không có người nào có thể đỡ được một đao của hắn, nếu có, vậy thì bổ thêm một đao nữa.

Nhưng thứ tốt lại không có đạt được nhiều lắm, đều là một ít đồ chơi vô bổ mà thôi, khó lọt vào pháp nhãn của hắn.

Chương 129: 《Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp》!

Chương 129: 《Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp》!

Phong Vân đi loanh quanh trong di chỉ Ma Dao tông chín ngày. Trừ thu hoạch lúc ban đầu, cũng chỉ kiếm được vài món bảo khí trung phẩm cùng với một chút đan dược tứ phẩm ngũ phẩm. Những cái khác, liên quan tới công pháp võ kỹ gì đó, một quyển cũng không trông thấy.

"Mẹ kiếp, lẽ nào may mắn của ta hết sạch rồi à?"

Đi qua một hành lang dài, Phong Vân âm thầm mắng mủ.

Bất tri bất giác, hắn đã đi đến chỗ sâu nhất của di chỉ Ma Dao tông. Nơi này không ngờ lại vô cùng rộng rãi, phía trước còn có một tòa cung điện hùng vĩ khổng lồ. Cung điện này không biết được chế tạo từ tài liệu gì, giống vàng mà không phải vàng, giống ngọc nhưng cũng không phải ngọc.

Toàn bộ cung điện tản ra ánh sáng ngũ sắc, cho người cảm giác cực kỳ huy hoàng rực rỡ.

Mà ở bốn phía cung điện có một quảng trường khổng lồ phủ kín ngọc thạch trắng tinh.

Lúc này, trên quảng trường có mười mấy khối lồ hình người đứng thẳng, còn có một con măng xà màu vàng kim dài mấy chục thước, toàn thân không có vảy.

Con cự mãng này thực sự không phải vật sống, bởi vì Phong Vân nhìn ánh mắt nó chỉ tràn ngập màu máu đỏ ngòm dữ tợn, không có một chút tình cảm, chỉ có hung bạo tàn nhẫn.

Không cần nói, cự mãng này cũng là một khôi lỗi có hình dáng vật sống.

Phong Vân không làm kinh động khôi lỗi hình người và khôi lỗi cự mãng, hắn ẩn nấp trong hư không, đồng thời phát động không gian thuần di. Sau mấy nhịp nhoáng lên đã lướt qua bọn chúng, vụng trộm lên vào cung điện phía sau.

Hắn tới đây tìm bảo bối chứ không phải là tới đánh nhau. Nếu đã có thể tránh được bọn nó thì cứ sao mà không làm chứ.

"Cứ để đó cho những người kia tới đối phó đi."

Phong Vân thầm nói trong nội tâm.

Cánh cửa ngoài đại điện đang đóng kín, dường như phải hoàn toàn chém giết toàn bộ số khôi lỗi bên ngoài kia mới tính thông qua khảo nghiệm, cửa điện sẽ mở ra.

Nhưng những chuyện này đối với Phong Vân mà nói hoàn toàn không thành vấn đề. Năng lực không gian thuần di của hắn có thể trực tiếp thông qua cánh cửa này, mà căn bản không cần mở ra.

Xoẹt!

Ngân quang lóe lên. Một giây sau, Phong Vân đã xuất hiện bên trong đại điện.

Phù!

Vừa vào bên trong, nhất thời có vô vàn tia sáng trắng dày đặc ập tới trước mặt hắn, trong chớp mắt bao phủ cả người hắn.

"Nguyên lực thiên địa thật nồng đậm, tinh thuần! Có thể so được với nguyên lực trong bí cảnh. . ."

Nguyên lực bên trong bí cảnh gần như không tổn chút công sức nào đã có thể luyện hóa. Nguyên lực trong đại điện này cũng như vậy.

Phong Vân không trực tiếp ở nơi này tu luyện. Hắn nhìn lên một quả cầu thủy tinh cực lớn phía trên đại điện, lơ lửng trên đó.

Đúng lúc này, một ánh hào quang lóe lên, trong quả cầu thủy tinh kia dần dần xuất hiện một bóng dáng màu trắng mang dáng vẻ của một người, toàn thân trắng toát, không có ngũ quan, tay cầm chiến đao, khí thế sắc bén bá đạo vô song.

Xoạt!

Đúng lúc này, bóng người màu trắng bước ra một bước, sau đó chỉ trong nháy mắt đã đi thẳng tới trước mặt Phong Vân, trực tiếp chui vào trong mi tâm của hắn.

Ầm!

Một dòng tin tức khổng lồ cứ như vậy bùng nổ, hóa thành một cuốn sách cực dày. Mở ra liền thấy lời mở đầu viết hàng chữ "Phong Quyển Vạn Sát".

Một giờ trôi qua, Phong Vân chậm rãi mở mắt, bên trong có tia sáng sắc bén chọt lóe lên, chém diệt không khí trước mắt.

"Võ kỹ lục giai! Quả nhiên bác đại tinh thâm. . ."

Phong Quyển Ngũ Sát này rõ ràng là một môn võ kỹ lục giai, là võ kỹ thuần túy về thuộc tính Phong, tu luyện đến tiêu thành liền có thể lĩnh ngộ Phong chi ý cảnh.

Theo lý thuyết, võ kỹ ngũ giai cùng võ kỹ lục giai đều có thể lĩnh ngộ ý cảnh, nhưng võ kỹ ngũ giai yêu cầu phải đạt đến đại thành hoặc viên mãn, còn võ kỹ lục giai chỉ cần đạt tới tiêu thành đã có thể lĩnh ngộ được ý cảnh.

Đương nhiên, những chuyện này đều phải hình thành trên cơ sở thiên phú cực cao, tối thiểu cũng phải có được Phong Hệ thiên phú cao cấp.

Bằng không, võ kỹ luyện tới nhập môn cũng khó khăn, không nói gì đến lĩnh hội ý cảnh. Nghĩ chuyện này dễ ăn lắm chắc!

Còn nếu là võ giả có Phong Hệ công pháp cao giai, sẽ càng làm tăng nhanh tiến trình, thậm chí tăng trưởng lực lượng ý cảnh.

Phong Vân có được Phong Hệ thiên phú cao cấp. Phong Quyển Tàn Sát này hẳn chỉ có thể lĩnh ngộ một nửa, một nửa còn lại chẳng khác nào lọt vào trong sương mù, nhìn không rõ.

May mắn công pháp này đã khắc sâu vào trong trí óc hắn, không thể mất đi, có thể tạm gác lại về sau chậm rãi lĩnh ngộ, thậm chí có thể đợi Phong Hệ thiên phú của hắn tăng lên tới đỉnh cấp rồi mới tu luyện. Tới lúc đó, trong chớp mắt cũng có thể lĩnh hội thành công.

Tiếp tục đi sâu vào trong đại điện. Rất nhanh Phong Vân liền đi tới phần cuối.

Ngược mắt nhìn lên, chỉ thấy ở phía cuối cùng có một cái cột to lớn dựng thẳng. Trên đỉnh cây cột đó là một quang cầu màu trắng tinh khiết. Bên trong quang cầu đó là một quyển bí tịch màu đỏ máu đang lẳng lẳng nằm yên, lúc chìm lúc nổi.

Phong Vân híp mắt nhìn lên, chỉ thấy phía trên cuốn bí tịch đỏ máu kia có viết sáu chữ đỏ ngòm như máu: 'Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp'.

Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp? Nghe tên có vẻ như rất lợi hại.

Điều này khiến hắn không khỏi nghĩ đến 'Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp' trong truyền thuyết kia. Không biết giữa hai cuốn này có gì liên quan với nhau hay không.

Sau đó, Phong Vân quét mắt ra khắp bốn phía. Hắn có thể rõ ràng nhìn thấy ở bốn phía cây cột đều thiết lập dày đặc các loại cơ quan. Một khi bước vào bên trong, tất sẽ dẫn tới cơ quan khởi động, gây ra phản ứng dây chuyền.

Ánh mắt hắn hơi nhúc nhích, toàn thân lóe lên ngân quang. Một giây sau, trực tiếp xuất hiện trên cây cột kia, sau đó, một phát tím được cuốn bí tịch đỏ ngòm, tiện tay ném vào trong nhãn không gian.

Ong!

Đúng lúc này, cơ quan bốn phía cây cột cũng bị kích hoạt. Lập tức có vô số đao quang từ bốn phương tám hướng chém tới.

Xoẹt xoẹt xoẹt. . .

Trên đỉnh cây cột nhất thời bị vô vàn ánh đao bao phủ, sau đó cái gì cũng không nhìn thấy.

Khi hết thấy đều nhìn thấy rõ ràng, trên đỉnh cây cột một bóng người cũng không có.

Phía ngoài cây cột, bóng dáng Phong Vân chậm rãi hiện ra. Hắn nhìn cánh tay mình, một vết thương rất nhỏ hiện lên.

"Đao quang thật nhanh! May mà ta biết thuận di."

Cường độ công kích như vậy cũng gần bắt kịp bán Tông sư rồi.

Phong Vân đoán chừng, dù cho toàn bộ đệ tử Võ Đạo Điện đi tới di tích này cùng nhau xông lên cũng không lấy được quyển bí tịch này.

Dù gì ngay cả hắn có được năng lực thuận di đều suýt chút nữa thất bại, huống chi là những người kia.

Đúng lúc này...

Cùng với tiếng kẽo kẹt vang vọng, cánh cửa đại điện bỗng nhiên mở ra.

Sau đó, một đám người tràn vào bên trong. Cầm đầu chính là Phùng Phong, Vương Dược cùng Viên Huyền Ứng. Sau lưng ba người chính là các học viên khác của Thiên Điện cùng Địa Điện.

Mấy người Phùng Phong nhìn cả đại điện trống rỗng, đầu tiên là kinh ngạc, mà sau đó sắc mặt liền trở nên vô cùng khó coi.

Bọn họ hao hết trăm cay nghìn đắng mới tiến vào được, kết quả đại điện này cả một cọng lông cũng không có. Đùa nhau à?

Nhưng rất nhanh, khi bọn hắn chạy vào chỗ sâu trong đại điện, lập tức thấy được một bóng người quen thuộc đứng đó.

"Phong Vân, là ngươi!"

Phùng Phong nghiến răng nghiến lợi. Tuy rằng không biết người này đi từ đâu vào, nhưng nhìn tình huống này, hiển nhiên thứ tốt trong đại điện đều bị Phong Vân lấy đi rồi.

Nghĩ như vậy, hần nhất thời liền có cảm giác miếng thịt gắp đến miệng còn rơi mất!

Chương 130: Ai nói ta chỉ có kiếm ý!

Chương 130: Ai nói ta chỉ có kiếm ý!

Chỗ sâu trong đại điện, tất cả các đệ tử thấy được bóng người thon dài cao ngất trước mặt kia, sắc mặt đều vô cùng kinh ngạc, chấn động.

Hiển nhiên không nghĩ tới sau khi bọn họ hao hết công sức mở ra cửa đại điện lại thấy được Phong Vân đã đứng sẵn ở đó từ lâu, còn bày ra dáng vẻ mỹ mãn thoải mái.

Phùng Phong, Vương Dục cùng Viên Huyền Ứng không hề nghi ngờ đều đã tức điên lên. Bọn họ ở bên ngoài đánh đám khí thế ngất trời, nhưng đồ vật bên trong đã sớm bị Phong Vân vét sạch.

Nghĩ như vậy, Vương Dục tiến lên một bước, hai mắt nhìn chằm chằm Phong Vân, nói: "Lấy ra."

"Đúng vậy! Nếu không lấy ra, cho người biết cái gì gọi là sự cường đại chân chính. Đừng tưởng rằng người cầm cái danh tân sinh đệ nhất liền cho rằng hai điện Thiên Địa chúng ta không còn người khác. Sáu thành kiếm ý cũng không thể quyết định hết thầy đâu."

Phùng Phong lạnh lùng nói.

Bên cạnh, ánh mắt Viên Huyền Ứng lộ ra vẻ gọi đòn, "Nơi này là di chỉ của Ma Dao tông, kiếm ý nhất định sẽ chịu áp chế. Không còn kiếm ý, át

chủ bài cuối cùng của người cũng không còn nữa, ngay cả một chiêu của bọn ta người cũng không đỡ được đâu."

Nói rồi, ba thành rươi đao ý rời khỏi cơ thể hấn lao ra, uy thế sắc bén bá đạo xuất hiện, ép những học viên kia không ngừng lui lại.

"Người của hiện tại, thậm chí còn không có tư cách đối quyết với chúng ta nữa kìa."

Vương Dược cũng bạo phát ra bốn thành đao ý. Nhất thời, toàn bộ đại điện đều bị đao ý của hai người bọn họ tràn ngập, tựa như có hai thanh đao vô hình treo sẵn, đâm vào đầu nhói ánh mắt những học viên kia, khiến bọn họ không dám nhìn thẳng.

Bên cạnh, Phùng Phong mặc dù không có đao ý, nhưng cũng bạo phát ra uy thế võ giả Tiên Thiên của chính mình.

Ba luồng khí tức khủng bố đồng thời ép mạnh về hướng Phong Vân. Không khí chung quanh hấn đều trực tiếp bị chèn ép đến mức nứt ra, nhưng chính hấn lại không chút ảnh hưởng, chỉ lẳng lẳng đứng đó, giống như tảng đá lớn giữa dòng nước xiết, sừng sững bất động.

"Thế à."

Lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng nắm chặt chuôi đao, giọng nói bình tĩnh không một gợn sóng chậm rãi truyền ra, "Ai nói cho các người biết ta chỉ có kiếm ý?"

Ầm ầm!

Một giây sau, không có chút điềm báo nào, một luồng khí tức cực kì sắc bén đến mức đáng sợ từ sau lưng hấn cuốn tới, chập chùng lao đến như cơn sóng thần.

Nhất thời, đao ý của Vương Dực cùng Viên Huyền Ứng lập tức nứt vỡ như củi khô mục nát, không thể ngăn cản mảy may, tựa như trúng chọi với đá.

Phụt! Phụt!

Đao ý của hai người Vương Dực, Viên Huyền Ứng vỡ nát, ngay tại chỗ phun ra một búng máu.

Thế nhưng bọn họ lại như không phát hiện ra, trên mặt chỉ tràn ngập vẻ không thể tin, hoảng sợ nói: "Sáu thành đao ý! ? Không thể nào! !"

Keng!

Tiếng trường đao rút ra khỏi vỏ vang lên. Nửa giây sau, trong tầm mắt Vương Dực, Viên Huyền Ứng cùng Phùng Phong, một vệt đao quang huyết sắc nhanh chóng chém về phía bọn họ. Đao quang đó không ngừng mở rộng, cuối cùng chiếm giữ toàn bộ ánh mắt của bọn họ.

Luồng đao ý khủng bố mà bá đạo kia cũng giáng xuống trên người bọn họ, làm bọn họ toàn thân kịch liệt chấn động, phảng phất chỉ sau một khắc liền tan vỡ thành mảnh vụn.

"Ta không tin! !"

Vương Dực và Viên Huyền Ứng hét lớn, dồn hết toàn lực muốn thúc dục đao ý. Tiếc rằng đao ý của bọn họ đối mặt với sáu thành đao ý của Phong Vân chẳng khác nào bé con gặp người lớn, căn bản không có mảy may một xíu đường phản kháng.

Mà Phùng Phong lúc này cũng phát hiện thực lực của Phong Vân căn bản không phải võ giả cực hạn, mà là võ giả Tiên Thiên!

Hắn muốn phát động Phong chi ý cảnh để chạy trốn, nhưng trong đại điện đâu đâu cũng là đao ý của Phong Vân, hắn căn bản không có chỗ nào có thể trốn.

"Ầm ầm ——! !"

Cuối cùng, sau một tiếng ầm vang kịch liệt, mặt tường bốn phía đại điện và cả mặt đất đều xuất hiện từng vết đao chém khủng bố cực sâu, đan xen như võng, mỗi một vết đao đều tản ra khí tức sắc bén bá đạo.

Một giây sau, Vương Dược, Viên Huyền Ứng cùng Phùng Phong trực tiếp bay ngược ra khỏi đại điện, hóa thành ba đốm sáng nhỏ dần, không biết đã bay đến chỗ nào.

"Ngay cả một chiêu của ta đều không đỡ được. . ."

Thu đao vào vỏ, Phong Vân lắc lắc đầu, cất giọng bình thản.

Những học viên kia cứng ngắc cả người, ánh mắt ngu ngơ, không thể tin vào những gì chính mình vừa nhìn thấy.

Đường đường là những tồn tại có mặt trên Chiến Lực Bảng, vậy mà ngay cả một đao của Phong Vân cũng không đỡ được! Hơn nữa còn là ba người! Kinh khủng nhất chính là, Phong Vân còn lĩnh ngộ sáu thành đao ý!!!

Cái này, cái này. . .

Bọn họ cảm giác đầu óc mình có chút hoảng, không dám tin bởi mọi thứ tựa như giấc mơ, cả đầu đặc quánh như keo vậy.

Mà lúc này, lại thấy Phong Vân đi về phía bọn họ, dọa những học viên này nhao nhao tránh ra, ai nấy đều tỏ ra sợ hãi, nhìn Phong Vân, giống như

nhìn quái vật.

Chẳng lẽ không phải là quái vật ư!

Kiểm ý đạt tới sáu thành coi như thôi đi, đấng này ngay cả đao ý cũng đạt tới sáu thành!!!

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết bọn họ cũng không dám tin. . .

Phong Vân không để ý đến ánh mắt kính nể của đám học viên xung quanh mà vẫn bình thản cất bước đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau đã biến mất.

Thấy Phong Vân đã rời khỏi, những học viên kia mới thả lỏng thở ra một hơi, thả lỏng áp lực toàn thân. Vài giây vừa rời đối với bọn hắn mà nói, quả thật một giây mà như thể một năm, áp lực quá lớn!

"Quá mạnh mẽ! Đây còn là người sao! Đao ý cũng đạt tới sáu thành luôn rồi! Còn để cho chúng ta sống nữa hay không hả?"

"Đao ý sáu thành. Vậy có phải cũng có nghĩa Đao Đạo thiên phú của hắn cũng là đỉnh cấp hay không?"

Lời này vừa ra, nhất thời tất cả đều lập tức im lặng.

Hồi lâu sau, bọn họ mới đồng thời nuốt một ngụm nước miếng. Có được hai loại thiên phú đỉnh cấp, đây lại là một quái vật trong số các quái vật đó!

Bên này.

Sau khi Phong Vân rời khỏi đại điện cũng không đi đâu xa, mà tìm một góc yên lặng.

Ngày thứ mười cũng sắp tới rồi, lập tức phải truyền tống ra ngoài, tiếp tục thăm dò cũng không có ý nghĩa gì.

Hơn nữa di chỉ Ma Đạo tông này trên cơ bản đều đã bị thăm dò hết, những thứ trân quý nhất trên cơ bản đều nằm trong tay hắn rồi.

Bảo khí thượng phẩm Tu La Chiến Đạo này, võ kỹ lục giai 《 Phong Quyển Vạn Sát 》 này, còn cả 《 Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp 》 kia nữa.

Nghĩ vậy, Phong Vân lập tức lấy ra cuốn bí tịch 《 Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp 》 tỉ mỉ nghiên cứu.

Một giờ sau, hắn đã hiểu rõ trong lòng.

Nghiêm khắc mà nói, 《Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp》 này chính là một môn bí thuật chứ không phải võ kỹ gì.

Mà tác dụng của nó cũng khác với tị sát thức của 《 Thiên Ma Giải Thê Đại Pháp 》 trong truyền thuyết kia, phải nói là phiên bản đã được cải thiện.

Thi triển Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp sẽ thiêu đốt khí huyết trong cơ thể, có thể trong chớp mắt đề thăng chiến lực mạnh lên gấp năm lần, hơn nữa còn không có loại di chứng đáng sợ kia.

Di chứng duy nhất có thể kể đến chính là sau khi thiêu đốt khí huyết sẽ rơi vào một thời kỳ suy yếu.

Nhưng, khí huyết trong cơ thể Phong Vân nhiều gấp mấy lần võ giả bình thường, chút di chứng này đối với hắn mà nói hoàn toàn không đáng kể.

"Thứ tốt, có thể coi như một con át chủ bài."

Phong Vân trong lòng vui vẻ, lập tức bắt đầu tu hành.

Về việc đây có phải công pháp ma đạo hay không, có ai để ý chứ. Chỉ cần có thể đề thăng thực lực của chính mình, ai thèm quan tâm nó là công pháp chính đạo hay là công pháp ma đạo nào?

Chương 131: Mẹ nó, nhật được bảo bối!

Chương 131: Mẹ nó, nhật được bảo bối!

Một chỗ trong tàn chỉ Ma Dao tông, Phong Vân lẳng lẳng ngồi xếp bằng, Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp> đặt trước mặt bị mở ra, gió nhẹ thổi qua, trang sách không ngừng lật qua lật lại.

Oanh!

Một lúc sau, nguyên lực màu huyết hồng phóng thẳng lên trời, lông mày và tóc Phong Vân cũng bị nhuộm thành màu đỏ như máu, nhìn qua giống một vị Chiến Thần huyết sắc.

Hắn mở mắt ra, trong mắt là hai điểm đỏ như máu, khiến hắn trở nên yêu dị và bá đạo.

Sau một khắc, nguyên lực huyết sắc thu hồi, tóc, lông mi và đôi mắt hắn khôi phục bình thường, tất cả lại trở về nguyên dạng.

Phong Vân vươn người đứng dậy, cảm thụ cơ thể mình, chuyện vừa rồi, chỉ tiêu đốt 1% khí huyết của hắn.

“Rất tốt, quả thật như được làm riêng cho mình.”

Hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, thi triển Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp, hắn có thể mở hai trăm cái huyết khiếu trở lên, chiến lực có thể so sánh với võ giả tiên thiên, hơn nữa, còn không phải loại bình thường.

Ong!

Đúng lúc này, một tiếng động kỳ lạ bao phủ hẳn.

“Thời gian đã đến sao?”

Phong Vân thấp giọng thì thào, hẳn không phản kháng, tùy ý để cỗ lực lượng kia bao phủ mình.

Ngay sau đó, hẳn biến mất tại chỗ.

...

Lúc Phong Vân mở mắt ra lần nữa, đã xuất hiện ở bên ngoài di tích.

Gần chỗ của hẳn, xuất hiện bóng dáng các học viên khác.

Lúc bọn họ nhìn thấy Phong Vân, đều vô thức tránh né, không dám đến gần.

Lúc này, có ba bóng dáng xuất hiện, nhưng không phải đang đứng, mà nằm trên mặt đất.

“Chính là mấy người Phùng Phong sư huynh!”

Các học viên của Thiên Điện, Địa Điện lập tức vây quanh, thấy ba người Phùng Phong đều ngất xỉu, nửa chữ cũng không nói lên lời.

Một ngày trôi qua mà ba người họ vẫn chưa tỉnh, đủ thấy một đao kia của Phong Vân đáng sợ thế nào.

Nhân viên công tác bên cạnh có chút nghi ngờ, hẳn ta biết cả ba người Phùng Phong, là nhân vật có tiếng tăm lẫy lừng trên bảng, nhưng tất cả đều bị ngất?

Chẳng lẽ gặp sinh vật đáng sợ gì sao?

Nhưng vì sao các học viên khác đều không có việc gì?

Mang theo nghi hoặc này, hắn ta không nhịn được hỏi: “Ba người bọn họ đã xảy ra chuyện gì? Vì sao lại ngất?”

Rất nhiều đệ tử không nói gì, ánh mắt len lén liếc nhìn Phong Vân, không dám nói.

Thấy thế, vị nhân viên công tác này dường như đã hiểu cái gì đó, giật mình nhìn về phía Phong Vân.

Giương mặt Phong Vân không biểu cảm, trực tiếp đi ra ngoài, không ai dám ngăn cản.

Trở về cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu, Phong Vân không thể chờ đợi được đi ngay vào phòng tu hành, bắt đầu quét hình chiếu.

Trong di tích cổ, hắn luôn tận sức thăm dò, không có thời gian quét hình chiếu, sau đó thì tu luyện Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp, càng không có thời gian.

Bây giờ rảnh, hắn bắt đầu điên cuồng quét hình chiếu.

...

Cùng lúc đó.

Ở một trụ sở xa xôi dưới đất.

Trong một phòng hội nghị.

Vài bóng người ngồi ngay ngắn, mỗi người đều tản ra khí tức rất khủng bố, sau lưng bọn họ, giống như có núi tây biển máu, sát khí nồng đậm.

“Lần trước, mấy tên sát thủ ngân bài phái đến cứ địa Tinh Diệu đã chết.” Một giọng nói trầm thấp vang lên.

“Cứ địa Tinh Diệu? Chỗ nào?”

“Một cứ địa tam đẳng nho nhỏ mà thôi.”

“Cứ địa tam đẳng? Con gà nhỏ mà thôi, phái mấy tên sát thủ kim bài đến, xóa sổ cứ địa này trên địa cầu đi, đặc tội liên minh Huyết Thú chúng ta, không cần tồn tại nữa.”

“Đang có ý này.”

...

Bên này.

Phong Vân tốn nửa ngày quét tất cả các hình chiếu chất lượng tốt mà hắn có một lần.

Những hình chiếu có chất lượng tốt mà hắn có đã nhiều hơn trước rất nhiều.

Nhưng vận khí của hắn lại không tốt lắm, chỉ bạo ra một, hai thứ tốt.

Ví dụ như...

[Trận chiến với hình chiếu Côn Sương thắng lợi!]

[Roi xuống] : Thiên phú kiếm đạo cao cấp

[Trận chiến với hình chiếu Kim Hoàng Thiên thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Kim chi ý cảnh (Hai thành)

...

Nhìn vật phẩm rơi xuống ba lô trong gương, Phong Vân cảm thấy rất đáng giá.

Cho dù những hình chiếu khác bạo ra đều là đồ bỏ đi, nhưng chỉ cần tuôn là hai đồ vật này, đối với hắn đã là có lời không thiệt rồi.

“Hiện hóa.”

Không chần chờ chút nào, Phong Vân lập tức hiện hóa hai vật phẩm rơi xuống này,

Ong! Ong!

Hai dòng thác xuất hiện, nổ tung trong đầu hắn, hóa thành hai cỗ dao động vô hình.

Một cỗ dung hợp với thiên phú kiếm đạo của Phong Vân, một cỗ khác khiến hắn lâm vào trạng thái biến ảo khôn lường, trong đầu xuất hiện vô số cảm ngộ về nguyên lực hệ kim.

Một giây sau, sau khi dung hợp hoàn toàn, một cỗ dao động vô hình, lấy Phong Vân làm trung tâm, không ngừng khuếch tán ra ngoài, liên tục mở rộng, lan tràn ra cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu.

Thậm chí còn nhanh chóng bao phủ Hoàng Điện.

Giờ khắc này, các học viên trong Hoàng Điện cảm giác binh khí trong tay mình không nghe theo sự điều khiển của mình nữa, không ngừng lay

động, nhất là kiếm, càng điên cuồng chấn động.

Sắc mặt bọn họ lần lượt thay đổi, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, vẻ mặt ngẩn ngơ.

Khi cổ dao động vô hình này khuếch tán đến điện chủ sâu nhất trong Hoàng Điện, cũng kinh động đến vị điện chủ Hoàng Điện đang tu hành này.

Điện chủ Hoàng Điện mở to mắt, cảm nhận cổ dao động này, trong mắt hiện lên một vệt tinh quang.

“Đây là... Lĩnh ngộ kim chi ý cảnh?”

Sau đó, ông ta đột nhiên xuất hiện ở đỉnh điện chủ, từ trên cao nhìn xuống, quan sát toàn bộ Hoàng Điện.

Khi ông ta nhìn thấy cổ dao động này xuất phát từ cứ địa Tinh Diệu, gương mặt lập tức biến sắc.

“Chẳng lẽ là tên tiểu tử kia?”

Bên trong cứ địa Tinh Diệu chỉ có Phong Vân có thiên phú hệ kim, trừ hắn ra, điện chủ Hoàng Điện không nhớ nổi còn có thể là ai nữa.

“Thế mà đã lĩnh ngộ kim chi ý cảnh, lúc này mới bao lâu, điều này chứng minh, thiên phú hệ kim của tên gia hỏa này, tuyệt đối không chỉ dừng lại ở cấp cao, mà là đỉnh cấp!”

Có thể nhanh chóng lĩnh ngộ kim chi ý cảnh như vậy, hiển nhiên thiên phú hệ kim cấp cao không thể làm được.

Nghĩ đến đây, trên mặt vị điện chủ Hoàng Điện này vô cùng hưng phấn: “Mẹ nó, nhất được bảo bối rồi, thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ

kim đỉnh cấp, một khi trưởng thành, hoàn toàn không kém ba tên quái vật kia, ta xem sau này còn ai dám nói Hoàng Điện ta không có ai!”

Sau đó, ông ta đứng đó nhìn rất lâu, bảo đảm trong lúc lĩnh ngộ Phong Vân không gặp nguy hiểm gì, mới trở về đại điện.

Mặc dù Phong Vân rất hợp ý ông ta, nhưng trong cứ địa có quy định, điện chủ không được thu đồ đệ, phòng ngừa xuất hiện phân chia phe phái.

Nếu không thì, thiên tài yêu nghiệt như vậy, sao ông ta lại không động tâm được?

Nhất là bây giờ, ông ta phát hiện Phong Vân có hai thiên phú đỉnh cấp.

Điều này khẳng định, tương lai, Phong Vân nhất định có thể trở thành tông sư, thậm chí còn có hi vọng xung kích đại tông sư!

Chương 132: Phong chi bí cảnh!

Chương 132: Phong chi bí cảnh!

Trong phòng tu hành, Phong Vân đã dung hợp xong, khi hắn mở to mắt, thấy một mảnh hỗn độn xung quanh, sắc mặt không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Động tĩnh quá lớn.

Nhưng không sao cả, hắn cũng không tận lực che giấu, hơn nữa, lĩnh hội Kim chi ý cảnh cũng không phải chuyện gì kinh thể hãi tục, cho dù bị phát hiện, cũng không có gì.

Nghĩ đến đây, Phong Vân bắt đầu thí nghiệm uy năng của Kim chi ý cảnh.

Hắn lấy Kim Ngân Kiếm ra, Kim chi ý cảnh lập tức bám trên kiếm, chém nhẹ ra một cái, nhất thời đã có một lượng lớn kiếm khí màu bạc bắn ra, mỗi đạo đều ẩn chứa đặc tính kim rất lợi hại, xuyên qua tất cả.

Mặc dù không sử dụng kiếm ý, nhưng kiếm quang này vẫn đáng sợ không gì sánh được.

Sau khi Phong Vân dùng thêm sáu thành kiếm ý của mình, một cỗ khí tức vô cùng đáng sợ phát ra, toàn bộ phòng tu hành lập tức bị vô số kiếm ngân khủng bố bao trùm, một vùng rậm rạp chằng chịt, nhìn đến mà da đầu tê dại.

Một kiếm này mà chém lên thân người, sợ là mấy phút đã không còn hài cốt.

“Hai thành Kim chi ý cảnh dung hợp với sáu thành kiếm ý, có thể so với uy năng bảy thành kiếm ý...”

Phong Vân tự cảm thụ được, trên mặt lộ ra vui mừng, uy năng của bảy phần kiếm ý, đại biểu lực công kích của hắn đã lên một cấp bậc cao hơn, không phải là bảy thành kiếm ý thông thường, mà còn chứa đặc tính “Kim”.

“Phương diện tu vi , mười tám huyết khiêu đã ổn định, cần trùng kích nhiều huyết khiêu hơn.”

Lần này hắn vào di tích cổ, phát hiện tu vi của các võ giả khác gần như đều cao hơn hắn, thấp nhất cũng đã thông mười chín huyết khiêu rồi, điều này khiến hắn cảm thấy phải nâng tu vi của mình lên.

Sau đó, hắn vươn người đứng dậy, đi ra phòng tu hành.

Trong đại sảnh, đám người Chu Linh và Tuyên Phong còn chưa về.

Phong vân cũng không để ý, trực tiếp đi ra đại điện, đi về phía tây bắc, lần này, hắn muốn đến Phong chi bí cảnh.

Mặc dù hắn có sáu hệ thiên phú thuộc tính, nhưng chân chính đạt đến cấp cao, cũng chỉ có hệ Phong và hệ Kim thôi, đương nhiên muốn tu luyện hai loại nguyên lực này đầu tiên.

Còn các loại khác, cần phải dung hợp đến cấp cao mới được.

Một phút sau, Phong Vân đã đứng trước cửa Phong chi bí cảnh.

Một lốc xoáy không gian màu xanh lơ lửng giữa không trung, lộ ra nguyên lực hệ Phong nhàn nhạt, hình thành gió nhẹ, lượn lờ bốn phía.

“Xin chào.”

Nhân viên công tác nhìn thấy Phong Vân đến, lập tức đứng lên chào hỏi.

Phong Vân gật đầu, trực tiếp thanh toán chi phí hai giờ tu hành, tổng cộng là 2000 điểm tích lũy.

Sau đó nhảy lên, trực tiếp nhảy vào trong bí cảnh.

Giống như Kim chi bí cảnh tràn đầy nguyên lực hệ Kim, trong Phong chi bí cảnh cũng tràn đầy nguyên lực hệ Phong, nơi nơi đều nhìn thấy điểm sáng thanh sắc trôi nổi, hơn nữa, tốc độ du động rất nhanh, lộ ra cảm giác nhẹ nhàng.

Phong Vân vẫn như cũ, đầu tiên là dò xét những võ giả khác bên trong, nhìn xem có hình chiếu thích hợp không.

Kết quả khiến hắn hơi thất vọng, đều chỉ có một chút thiên phú hệ Phong, vì ngay cả phi hành bọn họ cũng không làm được.

Nghĩ đến đây, hắn không chú ý đến những cái khác nữa, nhanh chóng tiến vào tu hành.

Sau khi hắn thúc giục thiên phú hệ Phong cấp cao, nhất thời có vô số điểm sáng màu xanh bay vọt về phía hắn.

Dần dần, hắn trực tiếp bay lên, lơ lửng giữa không trung, hắn ngồi xếp bằng ở đó, quanh thân có quang huy màu xanh lượn lờ, giống như Thần linh hệ Phong hàng thế.

Những võ giả trong bí cảnh đều ngây ngốc nhìn.

“Lãng không phi hành, thiên phú cấp cao!”

“Sao ta thấy người này có chút quen mắt?”

“Mẹ nó! Đây không phải là Phong Vân đứng đầu tân nhân sao!”

“Đúng rồi, trời ơi, trừ thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Kim cấp cao, hẳn còn có thiên phú hệ Phong cấp cao nữa sao? Nói đùa à?”

“Không, hẳn còn có thiên phú đạo đạo đỉnh cấp nữa, hôm qua đã lộ ra trước mặt đám đệ tử vào di tích cổ, Phong Vân đã lĩnh ngộ sáu thành đạo ý.”

“Mẹ nó, quá biến thái, Võ Đạo Điện lại xuất hiện một tên quái vật trong quái vật rồi!”

Những võ giả tu hành trong bí cảnh đều bị đả kích, thiên phú của bọn họ vốn dĩ cũng không tệ, nhưng so sánh với vị ở trên trời kia, quả thật chênh lệch như ăn mày với Hoàng Đế.

Người với người, làm sao lại chênh lệch lớn như vậy!

Trên không trung.

Phong Vân đắm chìm trong hải dương nguyên lực hệ Phong, mặc dù nguyên lực hệ Phong không lợi hại như nguyên lực hệ Kim, có ưu thế trời sinh với việc đả thông huyết khiếu, nhưng thật ra cũng không kém bao nhiêu.

Luận về lực xuyên qua, nguyên lực hệ Phong không bằng nguyên lực hệ Kim, nhưng luận về độ sắc bén, hệ Phong vẫn tốt hơn.

Gió, không chỉ nhẹ nhàng, mà còn có khả năng cắt chém.

Chỉ cần hiểu rõ đạo gió, mấy phút có thể cắt người thành mảnh vụn.

Phong Vân lợi dụng đặc tính này của nguyên lực hệ Phong, bắt đầu điên cuồng hấp thu, hơn nữa còn vận dụng nguyên lực hệ Kim trong cơ thể, hai bút cùng vẽ, thế như chẻ tre.

Hấp thụ nguyên lực dễ như trở bàn tay.

Phốc phốc phốc...

Trong nháy mắt, đã phá ba mươi sáu huyết khiếu.

“Vẫn chưa xong, còn có thể tiếp tục...”

Phong Vân cảm giác mình càng có sức lực, thừa thế xông lên, lần nữa trùng kích.

Phốc phốc phốc...

Lần này mạnh hơn, trực tiếp phá bốn mươi sáu huyết khiếu.

Đến lúc này, Phong Vân mới cảm giác lực lượng trong cơ thể đã hao hết, không thể tiếp tục nữa.

Một lần duy nhất phá tan tám mươi hai huyết khiếu, nếu để người khác nhìn thấy, sợ sẽ bị hù chết.

May mắn, cảnh giới của đám võ giả phía dưới quá thấp, khoảng cách lại xa, căn bản không cảm nhận được tình huống tu hành của Phong Vân, nếu không, chỉ mấy phút đồng hồ, bọn họ sẽ bị đả kích mà tự bết.

Đến lúc này, Phong Vân đã thành công mở ra một trăm cái huyết khiếu.

Đa số võ giả tiên thiên cũng chỉ mở được một trăm cái huyết khiếu, bởi vì sau đó, mỗi lần khai phá thêm một cái, thân thể sẽ thừa nhận áp lực nhiều hơn một lần.

Vì thế, bọn họ căn bản không thể thừa nhận được, cho dù có thể thừa nhận trên tinh thần, nhưng thân thể lại không được.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, những áp lực này không thể ngăn cản bước chân của hắn được.

Hắn là người có căn cơ hoàn mỹ, muốn đả thông ba trăm sáu mươi lăm huyết khiếu cũng không phải nói chơi, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

“Bắt đầu đè nén nguyên lực rèn luyện...”

Một trăm huyết khiếu đã được đả thông, tốc độ hấp thụ nguyên lực trực tiếp tăng vọt, trong chớp mắt đã tạo thành lốc xoáy.

Phong Vân điều khiển nguyên lực hệ Phong, không ngừng đè nén rèn luyện trong lốc xoáy.

Rất nhanh, nguyên lực hệ Phong đã trở nên óng ánh và thuần túy, điều này đại biểu hoàn thành một lần đè nén.

Nhưng hắn không dừng lại, mà tiếp tục đè nén rèn luyện, muốn tiến hành đè nén lực lượng hệ Phong lần thứ hai.

Lần thứ hai đè nén còn khó hơn lần một gấp bội, cũng cần nguyên lực hệ Phong nhiều hơn.

Lúc này, một trăm huyết khiếu trên cơ thể Phong Vân đang điên cuồng hấp thụ nguyên lực hệ Phong trong bí cảnh, rồi không ngừng tràn vào lốc xoáy hệ Phong, sau đó bị đè nén lại đè nén...

Chương 133: Quá chậm!

Chương 133: Quá chậm!

Bên trong Phong chi bí cảnh, Phong Vân mất hơn một giờ để hoàn thành hai lần đè nén nguyên lực hệ Phong trong cơ thể.

Có thể nhìn thấy, trong lúc xoáy hệ Phong, nguyên lực hệ Phong trở nên óng ánh, long lanh hơn, cũng càng thêm thuần túy, nồng hậu.

Phong Vân nhẹ nhàng nâng tay, nguyên lực hệ Phong ngưng tụ thành kiếm ý, bay ra từ đầu ngón tay hắn, nhanh như thiểm điện, nhẹ nhàng lóe lên, rồi phóng ra ngoài trăm mét.

“Nếu lĩnh ngộ Phong chi ý cảnh, bất kể là vận tốc hay lực sát thương cũng sẽ tăng lên.”

Hắn nhẹ nhàng lắm bầm.

Phong chi ý cảnh không chỉ nhanh, mà còn có đặc tính cắt.

Hắn có thiên phú hệ Phong cao cấp, đồng thời cũng tu luyện võ kỹ thuộc tính Phong lục giai Phong Quyển Vạn Sát, tốc độ lĩnh ngộ Phong chi ý cảnh, chắc chắn sẽ nhanh hơn, vượt qua các võ giả bình thường rất nhiều.

Nhưng cho dù như vậy, so với phong chi ý cảnh mà hình chiếu trên tấm gương tuôn ra, lại chậm hơn một mảng lớn.

Chỉ cần bạo trên hình chiếu ra rồi trực tiếp dung hợp là được, căn bản không cần phiền toái tự mình lĩnh ngộ, giống như kim chi ý cảnh lúc trước.

“Minh nhớ trên hình chiếu Phùng Phong có phong chi ý cảnh, xem có thể bạo ra hay không.”

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Sau đó, hấn từ trên không trung chậm rãi rơi xuống, không nhìn ánh mắt kính nể xung quanh.

“Dựa vào thực lực bây giờ của mình, còn có đại pháp Huyết Ma Giải Thể kia nữa, nếu bộc phát toàn bộ chiến lực, hấn có thể đạt đến bán tông sư...”

Phong Vân tự ước tính, nhưng đây là không sử dụng năng lực thiên phú hắc ám và thiên phú không gian, nếu không, bán tông sư cũng có thể giết chết!

“Một trăm cái huyết khiêu, nguyên lực hệ Kim cũng có thể đè nén lần thứ hai rồi.”

Đúng lúc thời gian ở phong chi bí cảnh đã hết, Phong Vân trực tiếp đi ra, sau đó tốn 1000 điểm tích lũy ở trong Kim chi bí cảnh một giờ, cũng thành công đè nén nguyên lực hệ Kim lần thứ hai.

Lúc này, trong cơ thể hấn, giữa lốc xoáy, nguyên lực hệ Kim càng trở nên thuần túy, mơ hồ lộ ra một loại lợi hại vô hình, người bình thường nhìn thấy, sẽ bị đâm đến đau mắt.

Liên tiếp đè nén hai lần nguyên lực hệ Kim và nguyên lực hệ Phong, chắc chắn lực công kích của Phong Vân đã tăng lên mấy cấp bậc.

Nguyên lực hệ Kim và nguyên lực hệ Phong đều thuộc loại công kích rất mạnh.

Rất nhanh, một giờ đã trôi qua.

Phong Vân ra ngoài Kim chi bí cảnh, trở lại cứ điếm Hoàng Điện.

Khi hắn vừa bước vào điện, chợt nghe thấy tiếng hét thất thanh của Chu Linh từ bên trong truyền ra.

“Phong Vân học đệ, không tốt rồi!”

“Cứ địa Tinh Diệu vừa truyền tin đến, nói là bên ngoài mười vạn dặm phía đông nam, phát hiện Thử Triều!”

Hả?

Phong Vân nghe nói như thế, sắc mặt khẽ đổi.

Cứ địa Tinh Diệu là khu vực biên cương, rất nghèo khó, làm sao lại xuất hiện Thử Triều được?

Hơn nữa, phía đông nam của Tinh Diệu chính là cứ địa Giang Hải, Thử Triều này không đi tấn công cứ địa Giang Hải giàu có, lại vòng qua nó, xuất thủ với cứ địa Tinh Diệu nhỏ bé và nghèo khó sao?

Phong Vân biết, sau lưng Thử Triều, đều có một Thử Vương âm thầm điều khiển, trí tuệ Thử Vương sớm đã phát triển, ngoài việc không thể nói chuyện, thì hoàn toàn giống nhân loại.

“Thử Vương có thù với cứ địa Tinh Diệu sao?”

Trong lòng hắn xuất hiện suy nghĩ này.

“Học đệ, chúng ta nhanh về đi.”

Giọng nói của Chu Linh lại vang lên lần nữa, trong đó tràn đầy hốt hoảng.

Mặc dù bốn người bọn họ ra ngoài học tập, nhưng người thân, gia tộc đều ở trong cứ địa Tinh Diệu.

Bây giờ xảy ra chuyện như vậy, đương nhiên bọn họ muốn quay về.

“Ừ.”

Phong Vân gật đầu, Tiểu Lan tử và viện trưởng cũng ở trong cứ địa, hẳn đương nhiên phải quay về.

Sau đó, năm người bọn họ đến Võ Đạo Điện xin ra ngoài, còn thuê một con hung thú phi hành cấp bảy Thiết Vũ Huyền Ưng.

Một trận gió nổi lên, Thiết Vũ Huyền Ưng chở đám người Phong Vân phóng lên trời, xuyên qua đám mây, bay về phía cứ địa Tinh Diệu.

“Dựa theo tốc độ của Thiết Vũ Huyền Ưng, khoảng một tháng nữa là chúng ta sẽ đến cứ địa.”

Chu Linh mở miệng nói.

Nhưng Phong Vân lại lắc đầu: “Quá chậm.”

Một tháng quá lâu, chờ đến lúc đó, sợ là đã không kịp.

“Đây là hung thú phi hành nhanh nhất trong Võ Đạo Điện rồi.” Đám người Tuyên Phong cười khở nói.

Bọn họ cũng muốn nhanh, nhưng mà không thể nhanh được.

“Để ta đến đi.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói, sau đó âm lên một tiếng, toàn thân hần bộc phát lực lượng hệ Phong khủng bố, chớp mắt đã bao bọc Thiết Vũ Huyền Ứng!

Một giây sau, Thiết Vũ Huyền Ứng giống như uống thuốc kích thích, tốc độ tăng vọt, giống như đột phá âm chương, nhất thời, không khí bị xé ra như vải, trực tiếp bị xé rách từ giữa.

Một giây sau, bọn họ đã bay vọt hơn một nghìn cây số.

Lần này, tốc độ ít nhất tăng gấp năm lần.

Cái gì!

Đám người Chu Linh và Tuyên Phong đứng bên cạnh nhìn những đám mây trắng lui về phía sau với tốc độ khủng bố, miệng há thật to, đủ để nhét một quả bóng.

“Phong... Phong Vân học đệ, ngươi còn có... Thiên phú hệ Phong?”

Uông Vĩ lấp bắp nói.

“Ừ.” Phong Vân gật đầu, xem như thừa nhận.

“Cấp... Cấp bậc gì?”

Uông Vĩ vô thức hỏi, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại, vội vàng khoát tay.

“Ta hỏi tùy tiện thôi, ngươi bỏ qua nhé.”

Hỏi thiên phú của người khác là chuyện xâm phạm riêng tư của người ta, trừ khi là bạn bè rất thân thiết hay người thân mới được.

“Không sao.”

Phong Vân lắc đầu, biểu thị không sao.

“Cấp cao.”

Thiên phú hệ Phong cấp cao.

Mấy chữ này vừa nói ra, đám người Chu Linh hít một ngụm khí lạnh, nhìn Phong Vân giống như nhìn quái vật.

Thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Kim cấp cao đã đủ khiến bọn họ kinh ngạc rồi, nhưng không ngờ, Phong Vân còn có thiên phú hệ Phong cấp cao nữa.

Học đệ này của bọn họ, cũng mẹ nó quá trâu đi.

Lộ trình từ cứ địa Giang Hải đến cứ địa Tinh Diệu khá xa, trên đường đương nhiên sẽ gặp rất nhiều hung thú.

Đi trên không trung, mặc dù hung thú ít hơn, nhưng mỗi con đều vô cùng cường đại, cơ bản đều là cấp tám trở lên, thậm chí còn có không ít con cấp chín.

Đám người Chu Linh và Tuyên Phong gặp những con hung thú này đều phải biến sắc.

Giống như hiện tại...

Ầm ầm!

Dường như có đám mây đen che trên đỉnh đầu, một bóng đen lớn bao trùm lên bọn họ, nhìn kỹ, đó căn bản không phải bóng đen, mà là một con muỗi biển dị vô cùng to lớn, toàn thân huyết hồng, cực kỳ dữ tợn.

“Hung thú cấp chín, Huyết Nghĩ Thú!”

Sắc mặt Chu Linh và Phong Vân thay đổi, hung thú cấp chín bực này, tuyệt đối rất hung lệ, không chỉ lực phòng ngự xuất chúng, mà lực công kích cũng rất cao, khiến rất nhiều võ giả tiên thiên nhân loại biến sắc.

Nhưng mà, một khắc sau.

Ngâm!

Một đạo kiếm quang phá nát hư không, nhẹ nhàng lóe lên, Huyết Nghĩ Thú lập tức cứng đờ tại chỗ, sau lưng nó, biển mây mênh mông đã bị chém thành hai nửa.

Phốc!

Một giây sau, Huyết Nghĩ Thú to lớn như thế đã bị chém thành hai nửa, từ trên cao rơi xuống, cứ như vậy mà mất mạng.

Đám người Chu Linh nhìn bóng dáng thon dài phía trước, hung hăng nuốt một ngụm nước miếng, trong mắt tràn đầy rung động.

Mặc dù, trên đường bọn họ đã nhiều lần nhìn thấy như vậy, nhưng trong lòng vẫn không nhịn được mà kinh sợ.

Chương 134: Thử Triều quý dị!

Chương 134: Thử Triều * quý dị!

Nhớ ngày đó, khi Tôn Chí dẫn theo Phong Vân cùng Lăng Vạn Hu từ cứ địa Tinh Diệu đến cứ địa Giang Hải, các loại hung thú gặp phải trên đường đi trên cơ bản đều bị hấn đánh lùi lại.

Nhưng hiện giờ, đối mặt với Phong Vân, những con hung thú này tất cả đều có đến mà không có về, tới một con giết một con, tới một đôi giết một đôi.

Chuyện liên quan đến sống chết của mấy người Tiểu Lan tử cùng viện trưởng, Phong Vân không hề che dấu, trực tiếp sử dụng ra toàn bộ thực lực của chính mình. Điều này sẽ khiến chiến lực của hấn tăng lên tới một cấp bậc cực kỳ đáng sợ, thậm chí đã có xu thế mơ hồ vượt qua khỏi võ giả Tiên Thiên, tăng lên tới bán Tông Sư.

Bất kỳ hung thú nào xông lại gần, đều bị kiếm của hấn chém giết dễ dàng như thái thịt bở dưa.

Chu Linh cùng Tuyên Phong đã bị chấn động tới mức nói không nên lời, đến cuối cùng, bọn họ đều đã chết lặng.

Dù cho thấy được càng nhiều hung thú cấp chín họ cũng sẽ không để ý nữa. Dù sao một giây sau cũng sẽ trở thành vong hồn dưới kiếm của Phong Vân mà thôi, không có gì khác.

Sáu ngày sau, bọn họ thành công đi đến cứ địa Tinh Diệu.

Lộ trình ban đầu cần một tháng mới có thể đi đến, kết quả dưới sự gia tốc bởi Phong chi nguyên lực của Phong Vân chỉ sau sáu ngày đã đến nơi.

Từ phía xa, mấy người Tuyên Phong cùng Chu Linh trông thấy cứ địa Tinh Diệu vẫn như trước đứng sừng sững giữa đất trời, ngoại trừ phòng bị nghiêm ngặt hơn thì cũng không khác gì so với ngày thường.

"Quá tốt, đuổi kịp rồi! Thử Triều còn chưa bắt đầu."

Chu Linh nặng nề thả lỏng một hơi. Nàng cũng không muốn khi tới nơi lại nhìn thấy cứ địa đã biến thành phế tích.

Mấy người Tuyên Phong cũng nhẹ nhõm cả người.

Sau đó, bọn họ liền chào tạm biệt Phong Vân, chuẩn bị tự quay về nhà mình một chuyến trước, sau đó đi tới cao ốc trung tâm tập hợp.

Phong Vân cũng nhanh chóng hạ xuống đất, đi vào nội thành.

Không bao lâu, hắn liền đi tới trước cửa biệt thự nhà mình.

Khi hắn đi vào liền trông thấy Phong Tiểu Lan đang dẫn mấy đứa nhóc kia tu hành.

Nàng đứng phía trước diễn luyện quyền pháp, mấy nhóc kia đứng phía sau học theo, dáng vẻ ngây ngô, dễ thương, đáng yêu vô cùng.

Viện trưởng chỉ đứng một bên mỉm cười quan sát. Về phần tiểu bạch hổ, Phong Vân không nhìn thấy nó, đoán rằng tự nó đã chạy đi chơi rồi.

Dường như nghe thấy tiếng động, Phong Tiểu Lan cùng viện trưởng nhìn qua. Sau khi thấy Phong Vân, sắc mặt hai người đều vô cùng mừng rỡ.

"Tiểu Vân, ngươi trở về rồi!"

Mấy người Phong Tiểu Lan đồng loạt chạy tới, xoay quanh Phong Vân như thể nhìn thấy chủ nhà vậy.

"Ừm. Võ Đạo Điện đến kì nghỉ nên ta trở về thăm mọi người."

Phong Vân khẽ cười. Hắn không nói cho mấy người Tiểu Lan tử chuyện liên quan đến Thủ Triều. Chuyện này nói ra, trừ khiến họ cảm thấy lo lắng hơn thì không có bất cứ tác dụng gì.

Rất nhanh, sau khi cùng mấy người Tiểu Lan tử các nàng.

Phong Vân lập tức rời khỏi biệt thự, đi về phía cao ốc trung tâm cứ địa.

Năm phút sau, hắn đã đi tới bên ngoài cao ốc.

Đây còn là lần đầu tiên hắn vào trong cao ốc trung tâm cứ địa này. Khi hắn bước vào bên trong, nhất thời ánh mắt của tất cả mọi người đều tụ tập lại trên người hắn.

"Mau nhìn kia, chính là Phong Vân!"

"Thiên tài đệ nhất trở về rồi!"

"Đẹp trai quá!"

"Quả nhiên giống như trong truyền thuyết vậy. Phong Vân không chỉ là thiên tài đệ nhất, cũng là người đẹp trai nhất cứ địa!"

Nhìn cả đại sảnh nghiêm nhiên đã có xu thế bị vây kín đến mức chật như nêm, Phong Vân hơi giật giật khóe miệng. Lập tức hắn khẽ động thân thể, trong chớp mắt biến mất tại chỗ, chạy thẳng lên tầng cao nhất.

Khi hắn đi đến phòng hội nghị tối cao.

Mấy người Chu Linh, Tuyên Phong, cùng với tầng lớp cao tầng của cứ địa, tất cả đều đã lắng lắng ngồi đó, sắc mặt mỗi người đều rất nghiêm trọng.

Khi những người thuộc tầng lớp cao tầng này nhìn thấy Phong Vân, trên mặt khó được lộ ra nụ cười nhè nhẹ.

Dù sao Phong Vân chính là thiên tài mạnh nhất trong lịch sử cứ địa bọn họ, là tồn tại có hi vọng đạt tới Tông Sư nhất.

Lúc này, tổng quản lý cứ địa Chu Kiến Minh tuyên bố, "Nếu tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, hiện tại ta sẽ nói rõ tình huống một chút. Thử Triều đại quân hiện giờ đã lần đến nơi cách cứ địa chúng ta khoảng ngàn dặm, dự tính ngày mai sẽ xông thẳng tới cổng cứ địa chúng ta!"

Lời này vừa ra, phòng họp nhất thời xôn xao. Những người thuộc tầng lớp cao tầng đều đổi sắc mặt. Thử Triều đáng sợ như thế nào bọn họ đã sớm biết được. Quả thật là những nơi nó đi qua đều không còn một ngọn cỏ.

Cho dù là một hung thú cấp chín, nếu như rơi vào trong Thử Triều cũng sẽ bị gặm cắn đến chết không còn một mảnh thịt vụn, không có sức phản kháng.

Đó chính là sự khủng bố của Thử Triều!

"Tông sư Hồng Thiên Ba đâu rồi?" Phong Vân dò hỏi.

Tổng quản lý Chu Kiến Minh cười khỏ, "Ngươi còn không biết, Hồng tông sư tuy nói là tông sư được phía trên phái xuống nhưng bình thường hẳn căn bản không ở bên này. Hơn nữa chúng ta cũng không có phương thức liên lạc với hắn. . ."

Đây thì tính là cái gì chứ?

Phong Vân cạ lời. Đây căn bản chỉ là treo cái danh như vậy mà thôi! Khó trách cứ địa Tinh Diệu bức thiết hi vọng bồi dưỡng ra Tông sư cho cứ địa mình như vậy.

"Đúng rồi, ta có một nghi vấn. Thử Triều này rõ ràng cách cứ địa Giang Hải gần hơn, vì sao lại bỏ qua cho nơi đó mà trực tiếp chạy về nơi này, đáng vẻ rõ là thề không bỏ qua nữa chứ. Trong cứ địa chúng ta có người kết thù với Thử Vương này sao?"

Phong Vân tiếp tục dò hỏi.

Mấy người cao tầng nghe hẳn nói như thế, đều nhìn lại lẫn nhau, sau đó lắc đầu.

Bọn họ ngay cả cọng lông của Thử Vương này còn chưa nhìn thấy bao giờ, làm sao có thể kết thù với nó được chứ!

...

Cùng lúc đó.

Ngàn dặm bên ngoài cứ địa Tinh Diệu, một dải như sóng thần đen ngòm dày đặc mang theo khí thế hung hãn che trời lấp đất từ đường chân trời vọt tới.

Vô số chuột biến dị, tựa như cơn sóng thần đập dềnh mãnh liệt khi biên động, cuốn lấy toàn bộ những gì nó đi qua!

Mà phía sau Thử Triều, một con chuột mập mập không lồ màu vàng kim đang không nhanh không chậm đi theo sau. Nhìn kỹ, hai mắt nó cực kì linh động, mang theo vẻ âm trầm lạnh lùng tột đỉnh nhìn về phía cứ địa Tinh Diệu.

Lúc này, một cái bóng màu đen từ một bên lướt tới, dừng lại phía trước mặt con chuột màu vàng kim này.

"Phía trước chỉ cách cứ địa Tinh Diệu chừng ngàn dặm nữa. Dự tính ngày mai sẽ đi tới đó. Vừa rồi đã thăm dò qua, Tông sư của cứ địa đó không có mặt."

"Tốt lắm, vừa vặn để đại quân Thử Triều này của ta được bữa no nê."

Con chuột không lồ kia vậy mà lại mở miệng nói chuyện. Toàn thân nó tản ra một loại sát ý lạnh lẽo đến cực hạn, "Chỉ là cứ địa cấp ba mà cũng dám giết sát thủ của liên minh Huyết Thứ ta. Nhân lúc này xóa sổ nó, coi như giết gà dọa khỉ cho những cứ địa khác biết chỗ đáng sợ của liên minh Huyết Thứ ta."

Lời này do một con chuột màu vàng kim nói ra quái dị không gì sánh được, thế nhưng cái bóng màu đen lại không hề phát hiện ra điều gì.

"Ngươi hoàn thành nhiệm vụ cho tốt đi. Lần này phía trên phái Huyết La đại nhân tới giám sát đó."

Cái bóng màu đen kia lại nói tiếp.

Huyết La đại nhân!

Vừa nhắc tới bốn chữ này, hai mắt con chuột kia liền hiện lên một vết kính sợ, gật đầu nói: "Yên tâm, chỉ là một cứ địa Tinh Diệu nho nhỏ còn thuộc dạng yếu nhất trong số các cứ địa cấp ba ấy mà. Đám võ giả Tiên Thiên bên trong đều là thứ rác rưởi mà thôi, xem ta tùy ý nghiền ép chúng đi."

Bên này.

Phong Vân trở lại biệt thự, tuy rằng ngày mai Thử Triều sẽ đến nhưng hắn vẫn có thể giữ vững bình tĩnh, thậm chí còn tới khiêu chiến hình chiếu.

Hắn có được cả kiếm ý và đao ý, mọi loại tâm tình tiêu cực đều có thể chém giết tan biến hết, không hề ảnh hưởng đến tâm cảnh của hắn.

Chương 135: Một mình ngăn kiếp nạn thú triều!

Chương 135: Một mình ngăn kiếp nạn thú triều!

Trong không gian tám gương.

Phong Vân một kiếm chém tan hình chiếu Phùng Phong, trong chớp mắt giết chết hẳn, không tổn nhiều sức.

Tinh!

【 Chiến đấu cùng hình chiếu Phùng Phong giành thắng lợi! 】

【 Roi xuống 】 : Phong chi ý cảnh (một thành)

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa."

Phong Vân lộ ra vẻ vui mừng, không chút do dự mà nói.

Không nghĩ tới sẽ trực tiếp rơi ra Phong chi ý cảnh, đúng là niềm vui ngoài ý muốn!

【 Hiện hóa Phong chi ý cảnh (một thành). . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Ong!

Một luồng lực lượng vô hình từ trong gương bắn ra, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

Trong chớp mắt, vô số cảm ngộ liên quan tới phong vọt vào trong trí óc Phong Vân. Trong nháy mắt, hắn tựa như hóa thành một cơn gió trong thiên địa, lúc nhẹ nhàng, lúc sắc bén, lúc quét ngang đại địa, lúc cắt chém hư không. . .

Ở thế giới bên ngoài, một làn gió vô hình xoay quanh cơ thể hắn, dần dần phóng ra bốn phía.

Có thể trông thấy một cách rõ ràng khoảng không trên biệt thự của hắn đang hình thành một cột lốc xoáy màu xanh.

May mắn lúc này đang là đêm khuya, không có người trông thấy.

Không lâu sau, cột lốc xoáy màu xanh kia liên tục động tiêu tán, phảng phất như chưa từng xuất hiện qua.

Trong phòng luyện võ.

Phong Vân dung hợp xong xuôi, hai mắt mở ra, bên trong lóe lên một vệt sáng màu xanh rồi lại vội vã biến mất.

Hắn không ở lại nơi này thí nghiệm uy lực Phong chi ý cảnh cùng kiếm ý hoặc đao ý sau khi dung hợp, sợ rằng sẽ trực tiếp phá hỏng nơi này.

Biệt thự này không chắc chắn, vững chãi như Võ Đạo Điện. Võ Đạo Điện suýt chút nữa đã bị hắn đâm một kiếm xuyên qua hướng chi là nơi này. Chém một kiếm ra xong sợ rằng toàn bộ biệt thự này cũng trực tiếp tan luôn.

Đây cũng không phải thứ mà hắn muốn nhìn thấy.

"Tìm cơ hội thử sau vậy. . ." Phong Vân thầm nói trong lòng. Sau đó hắt lại khoanh chân ngồi xuống, hai mắt khép hờ, bình tĩnh như thường.

. . .

Ngày hôm sau.

Phong Vân từ sớm đã đi tới tuyến đầu cứ địa. Ở đó, mấy người trong tầng lớp cao tầng đã sớm đến, toàn bộ quân đội và võ giả dân gian của cứ địa cũng đều tập kết xong xuôi, tổng cộng hơn năm mươi vạn.

Cứ địa Tinh Diệu thuộc cứ địa cấp ba, dân cứ cũng chỉ có mấy trăm vạn, ngoại trừ số người không có tư chất võ đạo, trẻ nhỏ, người già, phụ nữ,... người chân chính có năng lực chiến đấu kỳ thật cũng chỉ có như vậy.

"Phong Vân học đệ."

Nhìn thấy Phong Vân xuất hiện, mấy người Tuyên Phong, Chu Linh đều nhìn qua. Người khác không biết chiến lực của vị học đệ này, nhưng bọn họ ngày hôm qua đã rõ ràng nhìn thấy tận mắt rồi.

Giết hung thú cấp chín mà như thái thật bỏ dưa vậy. Quả thật không khác gì thiên thần hạ phàm, mạnh không tả nổi!

"Ừ."

Phong Vân gật gật đầu, chào hỏi.

Trừ mấy người bọn họ, những người trong tầng lớp cao tầng đứng trong tuyến đầu cứ địa, bao gồm đám võ giả, trên mặt đều lộ ra vẻ cực kỳ lo lắng.

Lần trước khi cứ địa Tinh Diệu trải qua thú triều đã là chuyện của ba mươi năm trước rồi. Qua nhiều năm như vậy, gần như chưa bị hung thú tập kích lại lần nào.

Hiện giờ thú triều lại bỗng nhiên xảy ra khiến cho bọn họ có cảm giác trở tay không kịp, trong lòng không quá chắc chắn.

Đúng vào lúc này.

Phong Vân bỗng nhiên chuyển ánh mắt nhìn về phía đường chân trời nơi xa.

Nơi đó, một dải đỏ tươi như dòng máu dờn núi lấp biển cuốn tới, tiếng "chi chi" từ xa truyền đến, từ ban đầu bé nhỏ khó nghe thấy, đến hiện tại nhanh chóng phóng to lên.

Rất nhanh liền trở nên đình tai nhức óc, giống như đao nhọn đâm thẳng vào màng nhĩ.

Ầm ầm ——! !

Dưới “con sóng” đỏ ngòm này, một số kiến trúc còn sót lại ở xung quanh trong chớp mắt sụp đổ, trong khoảnh khắc bị san thành đất bằng. Xương cốt, xe cộ, các thứ tất cả đều bị gặm nhấm không còn sót lại thứ gì, không có bất cứ thứ gì có thể ngăn cản.

"Thử Triều đến rồi! !"

Không biết là ai hô lên một câu, lập tức kinh động toàn bộ các võ giả ở tuyến đầu cứ địa.

Bọn họ ngạc nhiên nhìn đàn chuột biến dị rậm rạp chen chúc ở phía xa, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh. Chỗ này tối thiểu cũng có mấy trăm vạn con!

Tại nạn khủng bố như vậy, bọn họ thật sự có thể chống đỡ được sao?

Ngay khi đám võ giả còn đang run rẩy cả người, nội tâm hoảng sợ không yên, chợt thấy một bóng người chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện

trên không trung.

Thân thể hắn thon dài cao ngất, lúc này có vô số Phong chi nguyên lực lượn lờ quần quanh, nhẹ nhàng phiêu dật, khiến hắn thoát nhìn giống như thần linh siêu phàm thoát tục.

Khi nhìn thấy rõ gương mặt của người đó, toàn bộ võ giả đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Đây không phải. . . Phong Vân sao?

Hắn lại biết bay! !

Đám võ giả nhận ra điều này lập tức trở nên kinh ngạc.

Trong đó người ngạc nhiên nhất là Nghiêm Xuân Thu. Hắn không thể tin mà nhìn về phía Phong Vân. Phong Vân có thể bay lên, điều này cũng có nghĩa là, Phong Vân có được Phong Hệ thiên phú cao cấp!

"Nhóc con này, rốt cuộc còn che dấu bao nhiêu con át chủ bài nữa đây. . ."

Hắn cười khở một tiếng, phát hiện mình dường như từ đầu đến cuối cũng chưa thể nhìn thấu đối phương. Phong Vân giống như một vùng biển rộng, cực kỳ thần bí khó lường

"Các người lùi lại trước đi."

Phong Vân nhìn đội quân võ giả của cứ địa đứng trên tuyến đầu, bình tĩnh nói.

Đội quân võ giả này lập tức giật mình tỉnh táo lại. Tuy rằng không biết Phong Vân muốn làm gì, nhưng vẫn chậm rãi lui bước về phía sau.

Đợi cho đội quân võ giả lui lại, Phong Vân đứng giữa không trung, nhìn Thử Triều gần như đã xông tới ngay trước mắt, mặt không có bất cứ biểu tình gì, tay cầm chặt Kim Ngân Kiếm.

Sau một khắc...

Keng!

Một vệt kiếm quang vàng kim óng ánh xuất hiện, sau đó một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám. . .

Qua trong giây lát, vậy mà đã hóa thành một vùng kiếm quang vàng kim rậm rạp đan xen chằng chịt. Mỗi một vệt đều lộ ra vẻ sắc bén cùng phong mang cực hạn, dường như muốn chém nát thiên địa, đảo loạn trời cao.

Kim chi ý cảnh, thêm sáu thành kiếm ý, ra!

Ầm ầm ——! !

Vô số kiếm quang màu vàng kim lao xuống như cơn mưa sao băng, từ trên không trung chém thẳng về phía Thử Triều đang hùng hục lao đến.

Xoạt xoạt xoạt xoạt. . .

Mỗi một vệt kiếm quang hạ xuống đều chém giết một mảng lớn chuột biến dị, giống hệt như cối xay thịt vậy.

Khi vô số vệt kiếm quang vàng kim kia rơi xuống, chỉ thấy phía trước Thử Triều trong chớp mắt mất đi một mảng lớn, trực tiếp bị xoắn thành từng màn sương máu.

Cái gì! !

Tường thành nơi tuyến đầu.

Cao tầng cứ địa và đám võ giả nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả đều bị hù dọa, há to mồm ngo ngác nhìn Phong Vân còn đang đứng giữa không trung, gần như hoài nghi hai mắt mình có vấn đề.

Một kiếm, vậy mà lại khủng bố đến như thế!

Thử Triều lớn như vậy cũng vì biến cố này mà khựng lại trong chốc lát, ngay sau đó lại khôi phục thể tấn công, chỉ là nếu như tỉ mỉ quan sát lại sẽ có thể phát hiện tốc độ tiến lên so với lúc trước đã chậm hơn một chút.

"Một kiếm không đủ ư, vậy lại thêm mấy kiếm nữa đi."

Phong Vân bình thản nói.

Sau một giây!

Xoẹt! Xoẹt!

Lại có hai vệt kiếm quang màu vàng kim từ trên cao chém xuống, trong chớp mắt hóa thành vô vàn vệt kiếm rơi xuống như mưa. Từ xa nhìn lại cực kỳ trắng lệt, làm cho người mở rộng tầm mắt.

Trên tường thành, cao tầng cứ địa cùng đám võ giả đã nói không nên lời.

Bọn họ nhìn Phong Vân đứng thẳng trên cao đại sát tứ phương, cảm giác đầu óc có chút choáng váng, mê muội, giống như đã rơi vào trong giấc mơ!

Chương 136: Thiên phú biến thân đỉnh cấp!

Chương 136: Thiên phú biến thân đỉnh cấp!

Phong Vân một người một kiếm ngăn cản trước trăm vạn Thử Triều, cảnh tượng tráng lệ như vậy khiến những người nhìn thấy vô cùng rung động.

Đây là thực lực đáng sợ đến mức nào?

Một người, có thể ngăn cản Thử Triều!

Phải biết là, mấy trăm vạn con chuột biến dị đồng thời xông lên, những người thủ thành trong cứ địa lập tức bị bao phủ, không có bất kỳ đường sống nào.

Mà bây giờ, lại bị một người ngăn cản.

Cảm xúc của đám võ giả sôi sục, ánh mắt nhìn Phong Vân tràn ngập sùng bái và nóng bỏng.

...

Ở phía sau cùng Thử Triều.

Một con chuột màu vàng thấy một màn như vậy, đồng tử co rụt lại:

“Mẹ nó, đây là thiên tài từ đâu đến! Chỉ là cứ địa nhỏ tam đẳng mà thôi, sao lại có thiên tài như vậy?”

Cứ địa Tinh Diệu là một cứ địa bình thường ở biên cương, căn bản không thể có cường giả và thiên tài được.

Chính vì biết điểm này, nên nó mới phát động Thử Triều, đến đây nghiền ép.

Bởi vì nó tự tin, toàn bộ cứ địa này sẽ không có ai có thể ngăn cản Thử Triều.

Nhưng mà bây giờ, nó nhìn thấy một thiếu niên như thần linh đứng giữa không trung, toàn thân run lên.

...

“Đây chính là thiếu niên thiên tài mà các người nói sao? Quả thật rất thú vị.”

Trên bầu trời xa xôi, một chiếc phi thuyền tỏa ra ánh sáng giống như bảo khí, lơ lửng trong biển mây.

Đứng đầu thuyền là một bóng dáng cao lớn, đeo mặt nạ con chuột màu tím, phía sau hắn ta là hai người, chính là hai người đeo mặt nạ thần bí lúc trước đã mời Phong Vân gia nhập hội Chân Lý, Đường Văn Hổ và Hà Vệ.

Lúc này, người đeo mặt nạ con chuột màu tím hứng thú nhìn Phong Vân bên dưới.

“Sáu thành kiếm ý, kim chi ý cảnh, vào tuổi của hắn mà đi đến bước này, chứng minh rõ thiên phú kiếm đạo của hắn là đỉnh cấp, thiên phú hệ

Kim cũng như vậy, còn có thiên phú hệ Phong cấp cao, thú vị, chỉ là một cứ địa tam đẳng, lại có thiên tài bực này.”

“Đúng vậy, Huyền Thử, Linh Thử, lần này, thiên tài mà hai người phát hiện, ta rất hài lòng.”

Đường Văn Hồ và Hà Vệ đứng phía sau há hốc mồm, không biết nói gì cho phải.

Bọn họ kinh ngạc nhìn Phong Vân phía dưới, rõ ràng lần trước gặp mặt, đối phương chỉ là một võ giả đỉnh phong nho nhỏ mà thôi.

Nhưng một, hai tháng không gặp, đã trực tiếp vượt qua bọn họ, đạt đến võ giả cấp tiên thiên rồi.

Hơn nữa, thẳng đến bây giờ bọn họ mới phát hiện Phong Vân có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Kim đỉnh cấp, và thiên phú hệ phong cấp cao.

Nghĩ lại, không phải bọn họ không phát hiện, mà là Phong Vân không biểu hiện ra ngoài.

Nhưng bây giờ bọn họ không thể nói ra được, nếu không sẽ lộ ra là bọn họ vô năng.

Đành phải kiên trì nói: “Đều do Thiên Thử đại nhân dạy bảo tốt.”

Người đeo mặt nạ màu tím cười nhẹ, không nói gì. Lúc này, hắn ta đang nhìn một con chuột màu vàng bên ngoài Thử Triều, trong mắt lóe lên dị sắc.

“Ồ liên minh Huyết Thứ, nhân tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp, ngay cả võ giả có thiên phú này cũng có, đáng tiếc, trừ thiên phú này ra, những

thiên phú khác đều giống nhau, cũng chỉ có thể tỏ ra uy phong trước mặt cử
địa tam đẳng thôi...”

...

Trên không trung cứ địa.

Ánh mắt Phong Vân giống như chim ưng, từ trên cao nhìn xuống toàn
bộ Thử Triều, muốn tìm Thử Vương trong đó.

Mặc dù Thử Triều khủng bố, nhưng thật ra chỉ là một đám hung thú có
linh trí thấp mà thôi, chân chính điều khiển thú triều, chính là Thử Vương
phía sau.

“Kít...”

Đúng lúc này, ở phía sau Thử Triều bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu
to bén nhọn, sau đó, đôi mắt của những con chuột biến dị này trở nên đỏ
bùng, giống như uống thuốc kích thích, làn da vốn đỏ như máu, càng trở
nên đỏ rực hơn.

Phong Vân lập tức nhìn theo tiếng kêu, bên trong Thử Triều không lồ có
một vệt màu vàng.

“Tìm được người rồi!”

Hắn nhếch miệng, nguyên lực hệ Phong tuôn ra, chớp mắt đã xông về
phía đó.

Người còn chưa đến, phong mang và khí tức khủng bố đã trút xuống,
những con chuột biến dị ở dọc đường không kịp thốt lên một tiếng, đã biến
thành huyết tinh.

Nhanh như vậy!

Ánh mắt con chuột màu vàng trốn trong Thử Triều hoảng hốt, nó không kịp mệnh lệnh quần chuột, trực tiếp chạy về phía cuối cùng, tốc độ tăng đến cực hạn, chỗ cũ vẫn lưu lại một tàn ảnh màu vàng.

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, hắn vừa nhìn thấy biểu tình nhân tính hóa trên mặt con chuột màu vàng, điều này khiến hắn có chút bất ngờ, cho dù linh trí của con Thử Vương này không thua gì con người, nhưng vẻ mặt cũng quá phong phú đi, quả thật không khác gì con người.

“Chẳng lẽ là...”

Liên tưởng đến nguyên nhân Thử Vương tiến công cứ địa Tinh Diệu, trong lòng Phong Vân dần có suy đoán.

Nghĩ đến đây, hắn không do dự nữa, trực tiếp phát động năng lực thiên thú không gian, toàn thân lóe lên ngân quang, một giây sau, hắn đã xuất hiện phía trước con chuột màu vàng này.

Vươn ra đại thủ, trực tiếp tóm cổ nó,

Con chuột màu vàng đang điên cuồng chạy trốn, căn bản không ngờ phía trước lại xuất hiện một bóng người, chờ đến khi nó phản ứng lại, một bàn tay thon dài, lạnh băng đã đặt trên yết hầu nó.

Một giây sau, một cổ nguy cơ sinh tử bao phủ nó, nó vô thức hô lên: “Tha mạng! Tha mạng!”

Hả?

Phong Vân nghe nó nói như thế, ánh mắt khẽ động, con Thử Vương này biết nói tiếng người!

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn tập trung nhìn con chuột màu vàng này, thành công lấy hình chiếu.

[Người hình chiếu] : Số hiệu 33

[Tuổi] : 30 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] : ... Thiên phú đao đao cấp thấp... Thiên phú hệ Hỏa cấp thấp... Thiên phú biến thân đỉnh cấp...

Quả nhiên là người của liên minh Huyết Thứ!

Phong Vân thấy tin tức hình chiếu trong gương, trong lòng âm thầm nói, suy đoán của hắn là chính xác.

Thử Triều này đến vì hắn.

Nhưng khi hắn nhìn thấy thiên phú biến thân đỉnh cấp trong mục roi xuống, sắc mặt có chút kích động.

Khó trách tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ này có thể biến thành con chuột màu vàng, thì ra hắn ta có thiên phú biến thân, hơn nữa còn là đỉnh cấp.

Hắn từng đọc về thiên phú này trong sách, người có thiên phú này có thể biến thành các loại sinh vật, bao gồm con người, hung thú...

Có thể nói thiên phú này rất hiếm có, nhất là còn đạt đến đỉnh cấp, càng hiếm có trong hiếm có.

Nhưng tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ này quá vô dụng, ngoại trừ thiên phú này, những cái khác thật nát bét, vừa mới tấn thăng võ giả tiên

thiên, còn không bằng đám người Chu Linh.

Chương 137: Bán tông sư!

Chương 137: Bán tông sư!

“Tha... Tha mạng!”

Giữa không trung, tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ biến thành Thử Vương màu vàng, bị Phong Vân tóm được, mặc cho hắn ta giãy dụa thế nào, bàn tay thon dài kia vẫn không nhúc nhích, không thể rung chuyển chút nào.

Một cỗ sát cơ vô hình bao phủ hắn ta, khiến toàn thân hắn ta run rẩy, không nhịn được mở miệng cầu xin tha mạng.

Nhưng mà, gương mặt Phong Vân không biểu tình, bàn tay dùng sức, chỉ nghe thấy một tiếng ‘Răng rắc’, Thử Vương màu vàng đã bị bóp nát.

Một giây sau, trên thân thể con Thử Vương màu vàng này xảy ra biến hóa, nhanh chóng biến thành một tên hắc nhân đeo mặt nạ màu vàng, nhưng chỉ là thi thể, đã mất sinh cơ.

“Sát thủ kim bài sao?”

Ánh mắt Phong Vân chớp động, mặc dù thực lực của tên sát thủ kim bài này rất tệ, nhưng thiên phú biến thân đỉnh cấp của hắn ta, ở một trình độ nào đó, vẫn là rất cường đại.

Một mình điều khiển mấy trăm vạn con chuột biến dị, phát động Thử Triều, đã chứng minh tất cả.

Phong Vân không có hứng thú với việc phát động thú triều, nhưng nếu có thiên phú biến thân đỉnh cấp này, về sau có làm vài chuyện bí ẩn gì đó, thì không cần lo lắng bị người khác nhận ra.

Thậm chí, hắn còn có thể biến thành hung thú, rồi lên vào đám hung thú, thu hoạch một chút tài nguyên, chẳng phải quá đẹp sao.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân giết tên sát thủ liên minh Huyết Thứ biến thành Thử Vương màu vàng kia, những con chuột biến dị còn lại giống như những con ruồi, điên cuồng chạy loạn.

Lúc đầu bọn chúng không có linh trí gì, bây giờ lại không có Thử Vương, dĩ nhiên đã mất đi mục tiêu, trong chớp mắt đã tán loạn, lúc chạy, lúc đi.

Thử Triều lớn như vậy, cứ thế bị tan rã!

“Cái này...”

Bên trên tường thành đầu tuyến, tất cả võ giả và đám cao tầng của cứ địa Tinh Diệm nhìn thấy Thử Triều tan rã, nói không lên lời.

Thử Triều còn chưa đến dưới tường thành của cứ địa, cứ như vậy không còn nữa?

Điều này khiến bọn họ cảm thấy hoảng hốt, đây còn là Thử Triều khiến người ta nghe thấy đã biến sắc sao? Vì sao lại dễ dàng tan rã như vậy?

Mặc dù bọn họ nghĩ như vậy, nhưng trong lòng rất rõ ràng, tất cả là vì Phong Vân quá mạnh mẽ, cho nên bọn họ mới cảm thấy Thử Triều rất yếu.

Chiến lược của Phong Vân khủng bố, còn khủng bố hơn Thử Triều nhiều, từ khi hấn xuất thủ đã chấm dứt, hoàn toàn là một bên nghiền ép.

“Quá... Quá mạnh mẽ!”

Một vị cao tăng nói, một người một kiếm đã khiến Thử Triều khủng bố tan rã, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, có đánh chết hấn ta cũng không tin.

“Trời cao thương xót, cuối cùng cứ địa Tinh Diệu chúng ta cũng có một vị thiên tài tuyệt thế rồi!”

“Thiên phú khủng bố như thế, trở thành tông sư là chuyện ván đã đóng thuyền, bây giờ cũng chỉ là vấn đề thời gian thôi.”

“Ha ha, chỉ là Thử Triều, trước mặt Phong Vân cũng trở thành cặn bã.”

Đám cao tăng, bao gồm tổng quản lý Chu Kiến Minh, lúc này đã hoàn toàn thả lỏng lo lắng trong lòng, trên gương mặt vẫn căng thẳng đã lộ ra nụ cười thoải mái.

Nhưng vào lúc này, một cỗ khí thế mạnh mẽ từ nơi xa ập đến, vô cùng bá đạo, giống như một ngọn núi lớn đè xuống, trầm trọng khiến người ta ngạt thở.

Ở chân trời, có một bóng dáng dậm chân đi đến, nguyên lực vây quanh người, lúc hành tẩu trong không khí còn phát ra những tiếng “Ầm ầm”.

Oanh!

Thân ảnh kia đạp chân lên mặt đất, nhất thời mặt đất xung quanh đều mãnh liệt rung động, phát ra những tiếng nổ lớn như trời long đất lở.

Mà sau cỗ khí thế khủng bố này, chớp mắt thân ảnh ấy đã đi đến gần cứ địa Tinh Diệu.

Lúc nàu, rất nhiều võ giả đã nhìn thấy gương mặt người đến.

Đó là một lão nhân mặc trường bào, hai mắt sáng ngời có thần, như đao như kiếm, nhìn thôi đã khiến lòng người phát lạnh.

“Đây, khí thế kia... Bán... Bán tông sư?”

Bọn họ cảm nhận một cỗ khí thế đáng sợ, sắc mặt sợ hãi nói.

Vì sao ở đây lại xuất hiện một vị bán tông sư?

Hơn nữa, nhìn cỗ sát ý mãnh liệt kia, hiển nhiên là địch không phải bạn.

...

Hả?

Phong Vân đứng giữa không trung, nhìn lão nhân cách đó không xa, sắc mặt khẽ động, mở miệng nói: “Cũng là người của liên minh Huyết Thứ sao?”

“Lão phu Huyết La, là quan giám khảo của liên minh Huyết Thứ.”

Lão nhân lạnh lùng nhìn Phong Vân, nói đúng sự thật.

Phong Vân không để ý, bởi vì lúc này hắn đã thành công quét hình chiếu của ông ta.

[Người hình chiếu] : Huyết La

[Tuổi] : 53 tuổi

[Cảnh giới] : Bán tông sư

[Roi xuống] : Võ kỹ tứ giai Vô Song Âm Sát Thuật>, võ kỹ ngũ giai Thiên La Địa Võng Bộ>, võ kỹ ngũ giai < Sát Sinh Quyền Pháp>, công pháp ngũ giai Sát Kinh>, thiên phú quyền đạo trung cấp, quyền ý (ba thành)...

Nhìn vật phẩm trong mục rơi xuống, có thể thấy Huyết La này là một bán tông sư bình thường, ngay cả thuộc tính võ giả cũng không có, trừ một cái thiên phú quyền đạo, còn là trung cấp, thì không có bất kỳ thiên phú nào nữa.

Cũng khó trách ông ta đã hơn năm mươi tuổi mới đạt đến cấp bậc bán tông sư.

Hơn nữa, cấp bậc bán tông sư này của ông ta, chỉ sợ không phải dễ thăng theo con đường bình thường, vì dựa vào tư chất của ông ta, sẽ không thể đạt đến cấp bậc này.

...

Trên bảo thuyền trong biển mây.

Đường Văn Hồ và Hà Vệ nhìn thấy một màn này đều biến sắc:

“Quan giám khảo của liên minh Huyết Thứ cũng đến! Phong Vân gặp nguy hiểm!”

Lúc này, giọng nói của Thiên Thủ truyền đến: “Không sao, có ta ở đây, tên quan giám khảo này không thể tổn thương Phong Vân được.”

Nghe hẳn ta nói vậy, Đường Văn Hồ và Hà Vệ yên tâm, hiển nhiên là vô cùng tin tưởng vị Thiên Thủ này.

...

“Tuổi còn nhỏ đã có nhiều thiên phú như vậy, thật khiến người ta hâm mộ.”

Tên Huyết La bán tông sư kia nhìn Phong Vân, trong mắt hiện lên vẻ ghen ghét, ông ta đạt đến cấp bậc bây giờ, gần như hao hết tiềm năng của ông ta rồi, thậm chí còn cả tuổi thọ nữa.

Nhưng Phong Vân từng ấy tuổi, đã là võ giả tiên thiên, đoán chừng trước ba mươi tuổi có thể đạt đến cảnh giới tông sư.

So sánh như vậy, khiến trong lòng Huyết La vô cùng căm phẫn, không chút che giấu phóng ra sát ý.

“Thiên tài thì thế nào, cũng không phải ta chưa từng giết.”

Ầm ầm...

Ngay sau đó, ông ta giơ tay phải lên, giống như hung thú xuất lồng, một cỗ sát khí nồng đậm bao trùm cứ địa.

Sát Sinh Quyền Pháp!

Phốc phốc phốc...

Những con chuột biến dị ở gần đó chưa kịp rời đi đã bị sát khí ép thành mảnh nhỏ, vô cùng thê thảm.

...

Trên biển mây.

Thiên Thử nhìn thấy Huyét La hạ sát thủ với Phong Vân, ánh mắt hắn ta nghiêm túc, nguyên lực quanh người dao động, đang định xuất thủ.

Oanh!

Nguyên lực màu đỏ ngòm phóng lên trời, phá tan tầng mây, giống như che đậy ánh sáng của mặt trời, trực tiếp phá tan sát khí vừa mới bao trùm, một cỗ khí tức yêu dị và bá đạo phát ra!

Huyét Ma Giải Thê Đại Phát, mở!

Chương 138: Thế này, đủ chưa?

Chương 138: Thế này, đủ chưa?

Ầm ầm!

Nguyên lực đỏ ngòm đánh vỡ sát khí nồng đậm kia, chấn động Phong Vân, tạo ra những gợn sóng ngập trời.

Tóc và lông mi Phong Vân, thậm chí cả đồng tử đều bị nhuộm thành huyết sắc, sinh ra cảm giác yêu dị, bá đạo, hấn giống như một vị Chiến Thần Tu La đến thế gian.

“Đây là... Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp?”

Trên biển mây, Thiên Thủ nhìn trạng thái của Phong Vân lúc này, kinh ngạc nói.

Mặc dù bí thuật này xuất phát từ Ma Dao tông, nhưng không phải bí thuật của riêng Ma Dao tông, cũng có thể lực đã lấy được trong di tích cổ, bởi vậy, nó không phải là bí mật gì.

“Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp, không ngờ Phong Vân còn có át chủ bài này, cũng tốt, hấn đã an toàn.”

Đường Văn Hổ và Hà Vệ vui vẻ nói.

Nhưng lúc náy, người đeo mặt nạ chuột kia lại lắc đầu: “Mặc dù Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp có thể đề thăng chiến lực gấp năm lần, nhưng chiến cấp của Phong Vân cũng không thể tăng đến bán tông sư được.”

Hắn ta quyết tâm, sau khi khí huyết thiêu đốt trong cơ thể Phong Vân hết, hắn ta sẽ cứu Phong Vân.

...

“Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp?”

Huyết La nhìn Phong Vân được nguyên lực huyết sắc bao phủ đối diện, trên mặt cười lạnh.

“Chiến lực đề thăng gấp năm lần thì sao? Hiện tại, ngươi cũng không thể với tới bán tông sư được.”

“Phải không, vậy thế này thì sao?”

Oanh!

Một cỗ kiếm ý xuất hiện sau lưng Phong Vân, giống như Giao Long ra biển, phong mang động lòng người, đồng thời ẩn chứa sắc bén có thể xuyên qua tất cả.

Sáu thành kiếm ý cộng thêm hai thành Kim chi ý cảnh!

Sắc mặt Huyết La đối diện thay đổi, nhưng vẫn duy trì trấn định.

“Chỉ là sáu thành kiếm...”

Oanh!

Ngay sau đó, một cỗ khí tức khủng bố nữa tràn ra, bao phủ thập phương, trong lãnh khốc còn mang theo hàn ý dày đặc, trực tiếp đâm vào lòng người, cũng ẩn chứa sắc bén có thể chặt đứt tất cả.

Sáu thành đao ý, thêm một thành phong chi ý cảnh!

“Thế này, đủ chưa?”

Giọng nói bình tĩnh không một gợn sóng truyền vào tai Huyết La.

“Sáu thành kiếm ý, sáu thành đao ý, kim chi ý cảnh, phong chi ý cảnh, cái này... Cái này...”

Sắc mặt Huyết La ngạc nhiên, ánh mắt gắt gao nhìn Phong Vân phía trước, vô cùng hoài nghi mình đang nằm mơ, tất cả những điều này đều không phải thật!

“Ta không tin!”

Huyết La nổi giận gầm lên một tiếng, khí tức của bán tông sư bạo phát, Sát Sinh Quyền Pháp bị thúc dục đến tận cùng, trực tiếp phóng về phía Phong Vân.

Mặt Phong Vân không biểu tình, tay trái cầm Kim Ngân Kiếm, tay phải cầm Tu La Chiến Đao.

Khi Huyết La tấn công đến, trong mắt Phong Vân hiện lên một vệt quang huy.

Ngâm!

Đao quang và kiếm quang đan chéo nhau, hóa thành một vệt ánh sáng óng ánh, nhanh như tia chớp, nhưng so với tia chớp còn chói mắt hơn, vừa phát vừa thu, nhìn rất bình đạm, không để lại chút dấu vết, chỉ lưu lại tàn ảnh trong không khí.

Keng! Keng!

Hào quang lóe lên rồi biến mất, Phong Vân thu kiếm vào vỏ, nguyên lực đỏ ngòm biến mất, hấn đã khôi phục như bình thường, sau đó, hấn không

nhìn Huyết La, nhẹ nhàng xoay người rời đi.

Phía sau hắn, thân thể Huyết La vẫn giữ nguyên tư thế chạy đến, rồi đột nhiên, đầu ông ta bay lên, máu tươi kịch liệt phun trào giống như suối, bắn thẳng lên cao mười thước.

Máu tươi bắn khắp nơi, mùi máu tươi tràn ngập không gian.

Bán tông sư, chết!

Hiện giờ, toàn bộ chiến lực của Phong Vân có thể so sánh với bán tông sư, nhưng bán tông sư này là loại có thiên phú thuộc tính, hoặc có thiên phú đặc thù rất cao, mà không phải bán tông sư thông thường.

Một kích này của hắn, thật ra đã ẩn chứa tất cả lực lượng mà hắn có hiện nay.

Huyết La chỉ có một môn quyền pháp ngũ giai và ba thành quyền ý, không có khả năng tiếp được.

...

Yên tĩnh! Yên tĩnh giống như đã chết!

Tất cả mọi người trong cứ địa Tinh Diệu đều kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không thể tin vào mắt mình.

Phong Vân, một kích đã giết chết bán tông sư?

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy, bọn họ sẽ cảm thấy đây là chuyện đùa, bán tông sư là cảnh giới đã bước một chân vào tông sư, đương nhiên đã vượt qua phạm trù của con người, đạt đến cấp bậc “Siêu phàm thoát tục rồi.”

Nhưng sự tồn tại như vậy, lại bị một kích của Phong Vân đánh chết!

Cái này, mẹ nó, gọi là yêu nghiệt quái vật cũng không đủ hình dung!

...

Trên biển mây.

Ba người đồng thời rơi vào yên tĩnh quý dị, không ai mở miệng, ngo ngác đứng đó, cứng ngắc giống như pho tượng.

Một lúc lâu sau, giọng nói mang theo rung động của Thiên Thủ vang lên, hắn ta nhìn về hướng Phong Vân rời đi, sắc mặt hốt hoảng.

“Ta sai rồi, ngay từ đầu đã sai, thiên tài ở đây, quả thật là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!”

Sáu thành kiếm ý, sáu thành đao ý, hai thành kim chi ý cảnh, một thành phong chi ý cảnh, đã chứng minh rõ, thiếu niên này có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thiên phú đao đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ Kim đỉnh cấp, và thiên phú hệ Phong đã mơ hồ đạt đến đỉnh cấp!

Nhiều thiên phú đỉnh cấp như vậy, ngay cả Thiên Thủ có kiến thức rộng rãi, cũng rung động đến không nói lên lời.

Yêu nghiệt như vậy, cho dù ở tổng bộ của hội Chân Lý, cũng tuyệt đối hiếm thấy, tương lai nắm chắc chín thành đạt đến cảnh giới tông sư.

Nghĩ đến đây, Thiên Thủ hận không thể bay đến bên cạnh Phong Vân, muốn mời hắn gia nhập hội Chân Lý.

Nhưng bây giờ còn ở trước mặt rất nhiều người, hắn ta liền nhịn xuống suy nghĩ này.

...

Bên này.

Lúc Phong Vân trở về cứ địa, nghênh đón hẳn là những ánh mắt cuồng nhiệt và kính nể, mọi người sùng bái cường giả, nhất là Phong Vân mạnh mẽ như vậy.

Ngay cả đám Tuyên Phong và Chu Linh, lúc này cũng tràn đầy kính sợ nhìn Phong Vân.

Mặc dù bọn họ biết Phong Vân rất mạnh, nhưng không ngờ hẳn lại mạnh như vậy, nửa bước tông sư, nói diệt là diệt.

“Chuyện đã xử lý gần hết rồi, những chuyện còn lại giao cho các người, ta đi trước đây.”

Sau đó, Phong Vân chào hỏi đám cao tầng và đám người Chu Linh, rồi trực tiếp rời đi.

Đám cao tầng và tất cả võ giả nhìn Phong Vân rời đi, trong lúc mơ hồ, bọn họ giống như nhìn thấy một mặt trời khác đang từ từ lên cao, chiếu sáng thập phương, lại giống như một con Tiềm Long từ vực sâu phóng ra, loạn động thiên hạ!

Từ tuyến đầu trở về, Phong Vân đi đến một ngõ hẻm thì bỗng nhiên dừng bước.

Bởi vì trước mặt hẳn, có ba thân ảnh đang đứng.

Phong Vân thoáng cái đã nhận ra Đường Văn Hồ và Hà Vệ, ánh mắt lóe lên.

Sau đó, hắn nhìn thân ảnh đeo mặt nạ con chuột màu tím, trong lòng khẽ động, từ khí tức mà xem, rõ ràng cũng là một vị bán tông sư.

Nghĩ đến đây, Phong Vân từng bước đến gần, khoảng cách từ hai trăm mét, thu nhỏ còn một trăm mét.

Cũng vào lúc này, trong đầu hắn, lại vang lên tiếng nhắc nhở.

Hình chiếu, thành công!

Chương 139: Một lần nữa Chân Lý hội mời chào gia nhập!

Chương 139: Một lần nữa Chân Lý hội mời chào gia nhập!

Tinh!

【 Hình chiếu người 】 : Đoan Mộc Húc

【 Tuổi tác 】 : 40 tuổi

【 Cảnh giới 】 : bán Tông sư

【 Roi xuống 】 : võ kỹ Ngũ giai 《 Thần Hành Bộ 》 , võ kỹ Lục giai 《 Huyền Kim Địa Ấn 》 , võ kỹ Thất giai 《 Huyền Kim Thiên Ấn 》 (chưa tu hành). . . Kim Hệ thiên phú trung cấp, Phong Hệ thiên phú trung cấp, Hỏa Hệ thiên phú trung cấp. . . Kiếm Đạo thiên phú cao cấp, một túi kinh nghiệm luyện khí sư thượng phẩm, Kim chi ý cảnh (ba thành), Phong chi ý cảnh (ba thành), Thương ý (năm thành). . .

So sánh qua, bán Tông sư của liên minh Huyết Thứ kia hoàn toàn chỉ là một thằng đê.

Không chỉ tuổi tác lớn, mà còn không có loại thiên phú gì ra hồn.

Vị bán Tông sư trước mắt này không chỉ có được Kiếm Đạo thiên phú cao cấp mà còn có được hai loại thiên phú thuộc tính. Tuy rằng đều là trung cấp nhưng không hề nghi ngờ, chỉ tính riêng chiến lực thì hẳn tuyệt đối có thể nghiền ép người kia.

Rất hiển nhiên, người trước mắt này mới là bán Tông Sư hàng thật giá thật.

Phong Vân lại không hề chú ý đến những thứ này, ánh mắt của hắn không ngừng quét qua Kim chi ý cảnh và Phong chi ý cảnh. Vị bán Tông sư trước mắt này vậy mà lại có được ý cảnh lực lượng mà lúc này hắn đang cần!

Rất nhanh, hắn nhìn thấy võ kỹ Thất giai 《Huyền Kim Thiên Ấn》 kia, không khỏi giật mình vui vẻ.

Võ kỹ Thất giai, võ kỹ cấp trân bảo này dù là ở trong cứ địa Giang Hải cũng khó mà nhìn thấy. Thậm chí, ngay cả bên trong Võ Đạo Điện cường đại đến thế cũng không có ghi chép mua bán gì, muốn mua cũng không có chỗ nào bán.

Thất giai và cả các loại võ kỹ công pháp từ thất giai trở lên, chỉ có thể nhìn thấy trong cứ địa cấp một.

Hơn nữa, dù có đưa cho người võ kỹ công pháp Thất giai, người cũng không cách nào lĩnh hội được.

Võ kỹ cùng công pháp cấp bậc này đã dính đến một tầng cao hơn cả ý cảnh, chính là ảo nghĩa.

Nếu như không lĩnh ngộ ý cảnh đến mức độ sâu sắc thấu đáo thì muốn lĩnh hội công pháp và võ kỹ từ thất giai trở lên là một chuyện vô cùng khó khăn.

Đương nhiên, cũng không có nghĩa là không thể lĩnh hội, chỉ là cần tốn thời gian rất dài, hơn nữa, cái được không bù nổi cái mất.

Những thứ này Phong Vân đều từng tìm hiểu nhưng cũng không sâu. Dù sao thì trong toàn bộ cứ địa Giang Hải cũng không có mấy người lĩnh hội được áo nghĩa.

Chuyện này không có liên quan gì tới tu vi, chỉ nhìn thiên phú và tư chất mà thôi.

Mặc dù người đạt tới Tông sư, thậm chí là đại Tông sư, lĩnh ngộ không được thì vẫn là lĩnh ngộ không được.

Cho nên, trên danh sách vật phẩm của vị bán Tông sư trước mắt này, võ kỹ Thất giai kia mới hiển thị chưa tu hành, bởi vì hắn mới lĩnh hội Kim chi ý cảnh đến ba thành, chưa đạt tới điều kiện đủ để tu hành.

Khi Phong Vân còn đang mãi miết đắm chìm trong tấm gương hình chiếu, Thiên Thử Đoan Mộc Húc đã mở miệng, "Tự giới thiệu một chút, ta đến từ Chân Lý hội, cũng là phó bộ trưởng của Thử bộ, biệt hiệu Thiên Thử."

Phong Vân nghe hắn nói vậy, khẽ chớp mắt, không đáp lời.

Thấy thế, Thiên Thử cũng không để ý, "Ta nghĩ mục đích ta đến đây người hắn là đã rất hiểu rõ rồi. Tuy rằng lúc trước người đã từ chối lời mời của chúng ta, nhưng mà ta vẫn muốn một lần nữa chân thành mời người gia nhập vào Chân Lý hội của chúng ta!"

"Người có thiên phú tốt như vậy, một mực ở lại nơi này thực sự quá lãng phí. Cứ địa Giang Hải mặc dù tài nguyên không tệ, nhưng nhiều năm như vậy cũng có dấu hiệu cạn kiệt. Cho dù là cứ địa Tinh Diệu hay cứ địa Giang Hải căn bản đều không thể dưỡng nổi tiềm long như người."

"Đến đây đi, Phong Vân. Tới Chân Lý hội chúng ta đi! Chỉ có Chân Lý hội mới có thể giúp người phát huy trọn vẹn thiên phú của mình!"

Sau lưng, Đường Văn Hồ cùng Hà Vệ tròn tròn mắt nhìn phó bộ trưởng nhà mình, sau đó chỉ cảm thấy vô cùng xấu hổ. Nhìn năng lực nghiệp vụ của người ta, quả thật đủ vượt xa bọn họ tám ngàn dặm.

Lúc trước bọn họ cũng chỉ trực tiếp nói một câu khô khốc mà thôi. Đem ra so sánh với nhau, quả thật là yếu hơn gà.

Phong Vân giật giật khoe miệng. Này sao lại giống hiện trường hoạt động bán hàng đa cấp cỡ lớn nào đó quá vậy.

Thế nhưng hắn vẫn lắc đầu, "Ta đã vào Võ Đạo Điện, không thích hợp gia nhập vào thế lực khác nữa."

Thiên tài trong Võ Đạo Điện còn chưa lấy được hết hình chiếu nữa kia, còn cả đồng di tích bí cảnh gì đó nữa, hắn cũng không muốn cứ thế mà rời đi đâu.

"Không sao hết. Ta không yêu cầu người rời khỏi Võ Đạo Điện. Chân Lý hội không có nhiều hạn chế như vậy. Nói trắng ra, chúng ta cũng không được xem như một thế lực, chỉ là mọi người vì một mục đích chung mà tập hợp lại với nhau mà thôi. Hơn nữa giữa chúng ta trên cơ bản đều không quen biết lẫn nhau, người hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề thân phận. . ."

Đoan Mộc Húc thấy Phong Vân từ chối bèn nhanh chóng giải thích lại. Sau đó hắn khẽ cắn môi, như thể phải đưa ra quyết định nào đó cực kỳ đau lòng, từ bên trong không gian trữ vật lấy ra một phiến đá lớn chừng một bàn tay.

"Người đừng vội từ chối, cho người vật này này. Thứ đồ này ở trong cứ địa Giang Hải cũng không có đâu đây."

Ồ?

Phong Vân vô thức quét mắt nhìn về phía phiến đá kia, sau đó sắc mặt hắn lập tức tỏ ra chấn động, chăm chú nhìn. Nói một cách chính xác hơn, chính là nhìn chăm chăm một vết kiếm chém trên phiến đá đó.

Từ trên vết kiếm đó, hắn cảm ứng được một luồng kiếm ý cực kỳ đáng sợ đang quán quanh đó, tựa thượng cổ lại giống vĩnh hằng, làm cho người ta không thể tự kiềm chế bản thân.

"Đây là. . ."

"Đây là kiếm bản mà chỉ riêng Chân Lý hội chúng ta mới có được. Các cứ địa và thế lực khác đều không có đâu. Hơn nữa, đây vẫn chỉ là một phần nhỏ mà thôi."

Đoan Mộc Húc giải thích, "Khởi kiếm bản này người có thể cầm đi xem xét. Sau một đêm, nếu như người vẫn từ chối, vậy bọn ta cũng sẽ không dây dưa thêm nữa."

Sau khi nói xong, hắn liền dẫn Đường Văn Hồ và Hà Vệ rời khỏi nơi này.

Để lại một mình Phong Vân trong ngõ hẻm.

"Đại nhân, kiếm bản kia ngài vốn định dùng để trao đổi Phá Cảnh Đan, lúc này cứ đưa cho Phong Vân như vậy mà được ư?"

Trên đường, Đường Văn Hồ nhìn không được mở miệng hỏi.

Phá Cảnh Đan, chính là đan dược thất phẩm. Tên như ý nghĩa, có thể trợ giúp tu hành phá vỡ bức tường ngăn cách cảnh giới.

"Không còn cách nào khác. Ta quan sát Phong Vân rất lâu rồi. Nội tâm của hắn cực kỳ thuần túy, lại kiên định không gì sánh được. Quyền lực, mỹ

nữ, tài phú những thứ này căn bản không thể đả động được hấn. Nếu không hấn cũng sẽ không thể lĩnh ngộ ra sáu thành kiếm ý cùng đao ý khi mới còn nhỏ tuổi như vậy được. Trong này tuy có cả nhân tố then chốt là thiên phú tuyệt đỉnh, nhưng sự thuần túy kiên định của tâm tính cũng là một nhân tố cực lớn."

Thiên Thủ Đoan Mộc Húc cảm thán: "Hi vọng kiếm bản kia có thể đả động được hấn. Nếu không, một yêu nghiệt thiên tài như vậy cứ an phận ở một góc xó xỉnh này, thật sự là quá đáng tiếc."

Cứ địa Giang Hải ở chỗ này thuộc dạng bá chủ tuyệt đối, nhưng đặt tầm mắt cao hơn mà nhìn thì nó cũng không coi vào đâu.

Thế giới lớn như vậy, thế lực lợi hại hơn cứ địa Giang Hải chỗ nào cũng có.

...

Ban đêm, biệt thự tầng năm, bên trong phòng luyện võ.

Phong Vân khoanh chân ngồi một chỗ. Ngay trước mặt hấn, kiếm bản kia ngay ngắn lơ lửng giữa không trung.

Lúc này, hấn đang dùng kiếm ý của chính mình đi tiếp xúc với kiếm ý trên kiếm bản, bắt đầu tiến hành lĩnh hội.

Kiếm ý trên kiếm bản này cực kỳ sâu sắc, bao la vô cùng tận. Nếu là lúc trước, Phong Vân có thể sẽ nhìn nó mà như lọt vào sương mù. Nhưng hiện tại, Kiếm Đạo thiên phú của hấn đã đạt đến đỉnh cấp, do đó, lĩnh hội kiếm ý này hoàn toàn không có áp lực.

Chương 140: Linh Hồn thiên phú tới tay!

Chương 140: Linh Hồn thiên phú tới tay!

Bên trong phòng luyện võ.

Phong Vân ngồi xếp bằng trên sàn nhà, trong hai mắt có vô số kiếm ý điên cuồng xoay quanh. Hắn nhìn vết kiếm trên phiến đá trước mắt, kiếm ý của chính mình cùng kiếm ý trên đó va chạm, giao phong lẫn nhau, cảm ngộ huyền diệu trong đó.

Ánh mặt trời mới mọc, mặt trời chiều ngả về tây, thời gian từng chút một trôi qua.

Ta

...

Lúc này, bầu trời trên đỉnh biệt thự, ba người Thiên Thủ Đao Mộc Húc đang quan sát Phong Vân tu luyện.

Đường Văn Hổ cảm khái: "Không hổ là người có được Kiếm Đạo thiên phú đỉnh cấp. Kiếm bản này ta xem rất lâu, thế mà cái quái gì cũng không nhìn ra được."

Bên cạnh, Hà Vệ cũng gật đầu đồng ý, "Ta cũng vậy đấy. Chỉ loáng thoáng cảm giác được bên trong có hàm chứa kiếm ý, nhưng căn bản không làm sao để cảm ngộ được."

Thiên Thử khẽ cười một tiếng, "Kiếm bản này nằm trong tay người hiểu kiếm, tự nhiên là vật báu vô giá, nhưng ở trong tay võ giả không có Kiếm Đạo thiên phú, cũng chỉ là nhìn cho vui thôi, chả có tác dụng gì."

"Đại nhân, người nói xem, Phong Vân lĩnh hội khỏi kiếm bản này xong, kiếm ý của hắn có thể đạt tới bảy thành không?" Hà Vệ đột nhiên hiếu kỳ hỏi.

Thiên Thử liền giật mình, sau đó lắc đầu đáp: "Chênh lệch giữa sáu thành và bảy thành là cả một đường ranh giới giữa hai tầng thứ, há lại dễ dàng đột phá như vậy được. Theo ta thấy, Phong Vân còn cần phải có thêm một khoảng thời gian rèn luyện lắng đọng nữa mới có thể. . ."

Thế nhưng, đúng lúc đó.

Một luồng kiếm ý cực kỳ khủng bố phóng thẳng lên trời, tràn ngập khắp xung quanh. Biển mây trên không trung trực tiếp vỡ ra, không gian cũng có chút chấn động, giống như đang kêu gào.

Bảy thành kiếm ý, thành!

Cái gì! ?

Thiên Thử Đoan Mộc Húc suýt trợn lòi cả con ngươi. Cảm nhận được kiếm ý phong mang mênh mông ở phía trước, da mặt hắn điên cuồng co rút, một chữ cũng nói không lên lời.

Hắn xin thề, về sau sẽ không bao giờ dự đoán bất cứ chuyện gì liên quan tới Phong Vân nữa!

Lúc trước hắn dự đoán Phong Vân không phải đối thủ của Huyết La, kết quả Phong Vân một kiếm giải quyết xong đối phương.

Vừa rồi hẳn dự đoán Phong Vân không thể đột phá đến bảy thành kiếm ý, lập tức đã bị tát thẳng mặt.

Mẹ nó, độc đến thế là cùng!

Lúc này, Đao Mộc Húc chỉ có thể tự an ủi mình như vậy: Thế giới của yêu nghiệt người không hiểu được đâu. . .

Bên trong phòng luyện võ.

Phong Vân đang cảm thụ kiếm ý mới đột phá của mình. Hẳn có thể cảm nhận được, sau khi đạt tới bảy thành, kiếm ý vốn vô hình vô chất tựa hồ đang thực chất hóa, trở nên có hình có chất.

Chỉ là hơi có cái khung mờ nhạt, không nhìn kỹ sẽ nhìn không ra.

Kiếm ý đạt tới bảy thành, lực công kích của hẳn cũng trực tiếp tăng lên, so với trước kia còn mạnh hơn hẳn năm thành. Mức độ tăng lên này đã rất đáng sợ, còn có thêm Kim chi ý cảnh, hẳn tự tin nếu lại đối mặt với Huyết La một lần nữa, không cần vận dụng đao ý hẳn cũng có thể giết chết đối phương.

Hơn nữa bảy thành kiếm ý không chỉ mang đến biến hóa về mặt công kích, mà còn có thể khiến tâm tư Phong Vân trở nên càng thêm thông suốt rõ ràng, không vì tốt xấu của vật khác cũng như được mất của mình mà vui mừng hay buồn khổ.

Lúc này, kiếm bản trước mắt hẳn đột nhiên vỡ vụn ra, là kiếm ý trên đó bị hẳn hấp thu lĩnh hội hết nên hoàn toàn biến mất.

Phong Vân sở dĩ có thể nhanh chóng đạt đến bảy thành kiếm ý như vậy, chính là bởi vì kiếm ý của hẳn có chứa thuộc tính thôn phệ. Chuyện này, chính là do không gian tám gương ban tặng.

Hắn lĩnh hội kiếm ý, trừ lĩnh hội ra cũng có thể trực tiếp dung hợp, cho nên mới có thể vượt qua dự đoán của Đoan Mộc Húc, trực tiếp đột phá công cùm xiềng xích đạt tới kiếm ý đại thành.

"Chỉ là một vệt tàn kiếm nho nhỏ lại có thể giúp cho kiếm ý của ta đạt tới bảy thành. Xem ra Chân Lý hội này cũng thú vị đấy."

Nói Phong Vân không động tâm là không thể nào.

Hiện giờ lực hấp dẫn của cứ địa Giang Hải đối với hắn đã nhỏ đi rất nhiều. Không chỉ là bởi vì hình chiếu chất lượng tốt càng ngày càng khó gặp, mà còn bởi vì không có pháp môn võ kỹ cấp bậc cao hơn cung cấp cho hắn.

Nói riêng bảy thành kiếm ý này đi, hắn muốn đề thăng, yêu cầu phải dung hợp càng nhiều kiếm ý, hoặc phải đề thăng Kiếm Đạo thiên phú của chính mình rồi đi lĩnh ngộ.

Nhưng những thứ này trong cứ địa Giang Hải đã rất khó thỏa mãn được yêu cầu của hắn.

Còn có võ kỹ công pháp từ thất giai trở lên, những thứ này lại càng không cần nói.

Có điều, hắn tuy rằng động lòng, nhưng cũng không có ý định hiện tại sẽ tới gia nhập Chân Lý hội đó. Dù sao ở cứ địa Giang Hải hắn vẫn còn có chuyện chưa làm xong.

Ví dụ như lấy hình chiếu của tam đại quái vật kia, hoặc là đi vào cổ di tích số một, mấy bí cảnh còn lại vân vân.

Những chuyện này đều giải quyết xong xuôi hắn mới có thể cân nhắc đi tới nơi khác.

Sau đó, hắn thả ý thức vào không gian tám gương, bắt đầu tuần tự khiêu chiến hình chiếu.

Bất tri bất giác, trời đã sáng lên.

Bận cả một buổi tối, Phong Vân chỉ thu hoạch được một thứ đồ tốt. Nhưng hắn cũng không quá uể oải, ngược lại còn có một chút vui vẻ.

Bởi vì hắn đánh rơi ra được chính là Linh Hồn thiên phú cấp thấp kia.

Linh Hồn thiên phú cực kỳ hiếm thấy, ngay cả là cấp thấp cũng có thể so được với thuộc tính thiên phú khác ở cấp bậc cao cấp.

"Hiện hóa hay không?"

Nghe thấy âm thanh nhắc nhở, Phong Vân lập tức mặc niệm trong lòng

"Hiện hóa."

【 Hiện hóa Linh Hồn thiên phú cấp thấp. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Một giây sau, một tiếng vang thật lớn vang lên tựa như thương khung nổ tung. Một cỗ lực lượng vô hình bất chợt xuất hiện giữa mi tâm hắn. Sau đó, hắn liền cảm ứng được có một dòng khí lạnh lẽo tiết ra ngoài.

Hai mắt hắn sáng lên không gì sánh được, cảm giác thế giới trước mắt không còn giống nhau.

"Đây là, tinh thần lực ư..." Phong Vân lẩm bẩm nói.

Cái gọi là Linh Hồn thiên phú, kỳ thật chính là linh hồn lực được tăng cường, từ đó sinh ra một loại năng lượng vô hình gọi là 'Tinh thần lực'.

Kỳ thật mỗi người đều có lực lượng linh hồn, chỉ là không có Linh Hồn thiên phú, lực lượng không đủ, không thể sinh ra tinh thần lực.

Tinh thần lực diệu dụng vô tận.

Ví như hiện tại, trí óc Phong Vân trở nên thanh minh chưa từng có. Hấn nhìn biệt thự của chính mình, thậm chí ngay cả từng hạt bụi cách xa mấy trăm thước cũng phảng phất gần ngay trước mắt.

Tiếng gió trên không trung, cùng với tiếng róc rách rất nhỏ do mặt nước hồ gợn sóng ở rất xa.

Thậm chí, một chút nghi hoặc gặp phải lúc bình thường tu hành, lúc này đều có thể ngộ ra nhiều điều, sáng tỏ thông suốt.

Hử?

Lúc này, Phong Vân bất chợt ngẩng đầu, xuyên qua cửa sổ, hấn nhìn về phía bầu trời nơi xa. Tuy rằng cách một biển mây nhưng hấn vẫn có thể cảm ứng được nơi đó có người.

"Ba người Đoan Mộc Húc lúc ban ngày đó sao."

Tự lẩm nhẩm khe khẽ. Hấn cũng không để ý, tiếp tục thể ngộ tác dụng kỳ diệu của tinh thần lực.

Hấn chợt phát hiện, tinh thần lực của chính mình trước mắt chỉ có thể kéo dài đến phạm vi chừng năm trăm mét. Nếu vượt qua khoảng cách này, sẽ mất tác dụng.

Lại tốn thêm thời gian một giờ, Phong Vân xem như triệt để nắm giữ tinh thần lực này, liền giống như hai tay của chính mình, vừa động ý niệm liền có thể khống chế một cách tự nhiên.

"Linh Hồn thiên phú cấp thấp đã như vậy, còn tinh thần lực do Linh Hồn thiên phú cao cấp sinh ra sẽ không hề nhường nào. . ."

Phong Vân tặc lưỡi cảm thán. Khó trách niệm lực sư lại cường đại đến đáng sợ như vậy, có thể nói là vô địch trong số những người cùng cảnh giới!

Chương 141: Không gian truyền tổng trận!

Chương 141: Không gian truyền tổng trận!

Sau khi quen thuộc với lực linh hồn, Phong Vân ra khỏi biệt thự.

Không bao lâu sau, ba người Đao Mộc Húc đã xuất hiện trước mặt hắn.

“Ta có thể gia nhập hội Chân Lý, nhưng ta có một điều kiện.” Phong Vân nói thẳng vào trọng tâm.

“Được, ngươi cứ tùy ý nói.”

Đao Mộc Húc nghe thấy Phong Vân đồng ý gia nhập hội Chân Lý, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, liền vung tay, để hắn tùy ý ra điều kiện.

“Phải giữ bí mật về thiên phú của ta.”

Phong Vân bình thản nói: “Không làm được điều này thì ta sẽ không gia nhập.”

Thiên phú của hắn có thể dung hợp và tiến hóa, đối với thế giới này, hắn chính là cái bug, nếu bị phát hiện, sợ sẽ là địch của cả thế giới.

Dựa vào thực lực bây giờ của hắn, là địch của cả thế giới nhất định sẽ bị tiêu diệt.

“Yên tâm, cho dù người không đề cập đến chuyện này, chúng ta cũng làm như vậy, hội Chân Lý vốn là một tổ chức tự do, không giống những tông môn và gia tộc khác, không khảo nghiệm thiên phú gì đó đâu, người yên tâm.”

Đoan Mộc Húc cam đoan nói.

Thiên phú là chuyện riêng tư của mỗi người, nếu bản thân không nói, sẽ không ai ép người, đương nhiên, nếu người khác nhìn ra thì là chuyện khác.

Nghe hẳn ta nói như thế, Phong Vân gật đầu: “Được, đã như vậy, ta đồng ý gia nhập.”

Đoan Mộc Húc nghe vậy, nở nụ cười, nhanh chóng nói: “Hoan nghênh gia nhập hội Chân Lý.”

Sau đó, hẳn ta lấy một chiếc mặt nạ con chuột màu vàng, và một bộ quần áo đưa cho Phong Vân.

“Đây là trang phục và thân phận của người trong tổ chức, biệt hiệu của người, là Kim Thử.”

Mỗi thành viên trong hội Chân Lý đều có biệt hiệu tương xứng, người trong đó không biết tên thật của nhau, điểm này, Phong Vân cũng đã nhìn ra.

Sau đó, Đoan Mộc Húc giới thiệu sơ lược về hội Chân Lý cho Phong Vân.

Hội Chân Lý phân chia theo mười hai con giáp, có Thử bộ, Long bộ, Hồ bộ, Thố bộ, không phân biệt cao thấp, ở mười hai khu vực khác nhau.

Mà khu vực của Phong Vân, thuộc Thử bộ.

Trung tâm của mười hai phân bộ, chính là tổng bộ của hội Chân Lý, do bộ trưởng của mười hai bộ đồng quản lý, sẽ mở hội nghị đúng giờ, giao lưu lẫn nhau.

“Tiếp theo, ta sẽ dẫn người đi thăm quan Thủ bộ, sau đó ta sẽ đưa người về.” Đoan Mộc Húc nói.

“Mất bao lâu?”

“Chỉ hai ngày thôi.”

Đoan Mộc Húc nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó lấy một bộ trận đồ từ không gian giới chỉ ra, kích hoạt tại chỗ.

Một giây sau, trận đồ lơ lửng giữa không trung, chiếu xuống một trận pháp nhỏ, do vô số đường cong phức tạp tạo thành, vô cùng rườm rà.

“Đây là... Không gian truyền tống trận?”

Phong Vân có thiên phú thuộc tính không gian, rất nhạy cảm với nguyên lực hệ không gian.

“Đúng vậy, chính là không gian truyền tống trận, thứ này ở cứ địa Giang Hải cũng không có, phải có trận pháp tông sư và đá không gian trân quý mới có thể luyện chế ra, theo ta biết, pháp trận sư mạnh nhất của cứ địa Giang Hải cũng chỉ là cấp cao thôi.”

Đoan Mộc Húc có chút tự đắc nói.

Phong Vân hơi tò mò, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy không gian truyền tống trận.

Trong lòng âm thầm quyết định, sau này bản thân cũng phải luyện chế ra trận pháp truyền tống như vậy, cho cứ địa Tinh Diệu một cái, vậy thì hắn có

ở nơi rất xa, cũng có thể nhanh chóng trở về.

“Không biết vị trận pháp tông sư này có ở Thủ bộ không?” Phong Vân dò hỏi.

Đoan Mộc Húc ho nhẹ một tiếng: “Vị trận pháp tông sư này ở tông bộ, hơn nữa hấn ta là thần long thấy đầu không thấy đuôi, cho dù là bộ trưởng cũng rất ít khi nhìn thấy hấn ta.”

Như vậy sao.

Trong lòng Phong Vân có chút thất vọng, hấn còn muốn lấy hình chiếu của đối phương nữa.

Nhưng không sao cả, dù sao, chỉ cần hấn còn trong hội Chân Lý, chung quy sẽ có lúc nhìn thấy, đến lúc đó lấy hình chiếu cũng không muộn.

Sau đó, bốn người bọn họ đi vào truyền tống trận, ngân quang lóe lên, trong khoảnh khắc đã biến mất.

...

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện hoàn cảnh xung quanh đã thay đổi.

Cảnh tượng trước mắt rất xa hoa, khiến người ta có cảm giác như trở về thời cổ đại, các kiến trúc cổ xây dựng san sát nhau, có cây cối hoa cỏ trên quý tô diêm, còn có cầu nhỏ nước chảy, phong cảnh tình thơ ý họa.

Mà ở trong đó, có thể nhìn thấy vài thân ảnh mặc trang phục giống nhau, đeo mặt nạ con chuột đi qua đi lại.

Khí tức của những người này rất mạnh, thấp nhất cũng là võ giả cực hạn.

Phong Vân đã sớm thay y phục, đeo mặt nạ lên rồi.

“Hoan nghênh người đến phân bộ của hội Chân Lý, Thử bộ.”

Đoan Mộc Húc mỉm cười, đích thân dẫn đường cho Phong Vân đi tham quan Thử bộ.

Điều này khiến đám võ giả đi qua đi lại chần động, trong lòng suy đoán xem người đeo mặt nạ màu vàng này là ai, có thể khiến phó bộ trưởng tự mình dẫn đường.

“Phong Vân, trong Thử bộ chúng ta có mật thất trọng lực, có thể tự do điều chỉnh trọng lực, so với bí cảnh Trọng Lực ở cứ địa Giang Hải kia còn tốt hơn rất nhiều.

Hơn nữa, có máy bay chiến đấu mô phỏng, tiếp nhận thế giới giả tưởng, người có thể tùy ý tiến hành chiến đấu, không cần lo lắng bị thương, đối với phương diện tu hành, nơi này của chúng ta có Tụ Nguyên Trận thuộc tính chuyên môn, phục vụ sở trường của mỗi người.”

“Còn di tích, người có nhìn thấy tòa tháp cao cao ở trung tâm kia không? Đó là Sinh Tồn Tháp, được mang ra từ di tích cổ, nghe nói là một kiện Thần khí, nhưng đến nay vẫn không ai có thể khiến nó nhận chủ, cho dù là bộ trưởng đại nhân và hội trưởng tối cao, cũng không thể qua cửa tòa tháp này.”

“Còn nữa...”

Trên đường đi, Đoan Mộc Húc giới thiệu với Phong Vân rất nhiều nơi, cũng khiến Phong Vân hiểu được, hội Chân Lý quả thật không phải một tổ chức bình thường.

Cho dù là một phân bộ, nhưng phương diện tu hành hay tài nguyên tu hành đều tốt hơn cứ địa Giang Hải rất nhiều.

Trong đó, khiến cho Phong Vân cảm thấy hứng thú nhất, chính là mật thất Trọng Lực, Tụ Nguyên Trận thuộc tính và thần khí Sinh Tồn Tháp kia.

Còn máy bay chiến đấu mô phỏng, hẳn không có hứng thú lắm, bởi vì hẳn có tấm gương không gian, còn phong phú hơn máy bay chiến đấu mô phỏng kia nhiều.

Tụ Nguyên Trận thuộc tính, tên cũng như nghĩa, là Tụ Nguyên Trận có chứa thuộc tính, ví dụ như Tụ Nguyên Trận hệ kim , chỉ tụ tập nguyên lực hệ kim, Tụ Nguyên Trận hệ thủy, chỉ tụ tập nguyên lực hệ thủy...

Cái này giống như một bí cảnh tu hành phiên bản nhỏ, hơn nữa còn chuyên môn một loại, không cần lo lắng bị người khác đoạt nguyên lực của người.

Nhưng đại giới để luyện chế Tụ Nguyên Trận này rất lớn, yêu cầu khoáng thạch thuộc tính, rất khó gom đủ.

Sau đó, Đoan Mộc Húc dẫn Phong Vân đến khu vực trung tâm, đi tham quan Sinh Tồn Tháp.

Lúc Phong Vân đi đến dưới tháp, hình như cảm nhận được gì đó, đột nhiên quay đầu lại, nhìn về một phía, tại chỗ đó, có một người đeo mặt nạ màu đỏ cũng đang đi đến.

Người này dường như cũng phát hiện cái gì, giương mắt nhìn về phía này.

Oanh!

Trong nháy mắt hai người đối mặt, hình như có tiếng âm vang, một cỗ lực lượng vô hình lấy bọn họ làm trung tâm, khiến những chiến kiếm ở khu vực gần đó đồng thời phát ra âm thanh!

Chương 142: Một giây tấn chức, luyện khí sư thượng phẩm!

Chương 142: Một giây tấn chức, luyện khí sư thượng phẩm!

Coong coong coong...

Ở trung tâm Thử bộ, thời khắc này, gần như tất cả chiến kiếm đồng thời vang lên âm thanh, được một loại khí cơ dẫn dắt.

Một giây sau, tất cả thanh kiếm kiếm kia đều ra khỏi vỏ, phóng lên trên trời, cùng vây quanh Phong Vân và người đeo mặt nạ con chuột màu đỏ.

Cảnh tượng này vô cùng tráng lệ, lập tức kinh động đến đám võ giả Thử bộ.

Từng người phóng đến, nhìn thấy chiến kiếm đầy trời, sắc mặt khẽ động.

“Kiếm thế thật đáng sợ, vậy mà có thể dẫn động vạn chuỗi kiếm.”

“Người đeo mặt nạ chuột màu vàng kia là ai, vậy mà có thể chống lại kiếm thế của Xích Thử.”

“Không biết, hình như là phó bộ trưởng dẫn đến.”

“Nhìn đã biết là một vị thiên tài kiếm đạo tuyệt đỉnh...”

“...”

Phong Vân và tên Xích Thủ kia giằng co một lát, sau đó, mỗi người đều tản đi kiếm ý, nhất thời, hơn vạn thanh chiến kiếm từ không trung rơi xuống, tán loạn trên đất.

Lúc này, Đao Mộc Húc nhanh chóng tiến lên, đứng ở giữa Phong Vân và Xích Thủ, phòng hai người họ lại đụng chạm.

“Xích thủ, Kim Thủ, hai người đều là thiên tài kiếm đạo tuyệt đỉnh ở Thủ bộ ta, không thể nội chiến được.”

Hắn ta cười khẽ nói.

Sau đó, hắn ta còn giới thiệu Phong Vân và Xích Thủ với nhau, xem như nhận thức sơ bộ.

Trong quá trình này, Phong Vân cũng thuận tiện quét hình chiếu của Xích Thủ.

[Người hình chiếu] : Giang Đào

[Tuổi] : 25 tuổi

[Cảnh giới] : Bán tông sư

[Rơi xuống] : Võ kỹ ngũ giai Tứ Quý Kiếm Pháp>... Công pháp hệ Hỏa lục giai Thương Mãng Thiên Viêm Công>... Thiên phú hệ Hỏa cao cấp.... Thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp... Kiếm ý (bảy thành)... Hỏa chi y cảnh (ba thành)...

Bảy thành kiếm ý! Thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp!

Phong Vân nhìn thấy vật phẩm trong mục rơi xuống, sắc mặt vui mừng, không ngờ hình chiếu đầu tiên của mình ở đây lại là một tên thiên tài yêu nghiệt, quả thật vui vẻ.

Chỉ riêng hình chiếu này, hẳn cảm thấy chuyển này mình đến đây không thiệt, thậm chí còn kiếm lời lớn.

Bên này, Xích Thử Giang Đào chăm chú nhìn Phong Vân, qua chuyện vừa rồi, hẳn ta cũng phát hiện đôi phương cũng giống mình, có bảy thành kiếm ý, điều này chứng minh đôi phương cũng có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp.

Vừa nghĩ đến đây, hẳn ta nhìn Phong Vân một cái thật sâu, trong mắt có chiến ý.

“Nếu rảnh chúng ta có thể bàn luận một phen.”

“Được.”

Phong Vân vừa có hình chiếu của đôi phương, tâm tình rất thoải mái, nghe vậy liền gật đầu.

Xích Thử Giang Đào lập tức đi vào Sinh Tồn Tháp, biến mất không thấy bóng dáng.

Lúc này, Đao Mộc Húc đứng bên cạnh mới mở miệng: “Tên Xích Thử này cũng giống ngươi, là thiên tài kiếm đạo tuyệt thế được phát hiện ở biên cương, các ngươi xuất thân tương tự nhau, nhưng hẳn ta còn thảm hơn ngươi, hẳn lớn lên trong bãi rác...”

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt lóe lên, khó trách vừa rồi hẳn cảm ứng được không ít khí tức thiết huyết trên người Giang Đào, thì ra từ nhỏ đã vùng vẫy trong thời khắc sinh tử.

“Thế nào, có vào thử xem không? Nhưng Sinh Tồn Tháp này có chút đặc thù, một khi tiến vào, ít nhất nửa tháng mới ra được.”

Đoan Mộc Húc cười nói.

Phong Vân vốn dĩ còn muốn thử xem, nhưng nghe nói như thế, thì lắc đầu: “Sau này hãy nói, lần này ta xin nghỉ có nửa tháng.”

“Được, ta cũng cảm thấy như vậy.”

Đoan Mộc Húc gật đầu nói: “Tiếp theo, ta dẫn ngươi đi gặp những võ giả ở Thử bộ khác...”

Võ giả ở Thử bộ không nhiều lắm, tính cả phó bộ trưởng mới có hơn một trăm người, Phong Vân hình chiếu bọn họ, phát hiện trong số hơn một trăm người này, cơ bản đều là thiên phú võ giả.

Mặc dù không phải thiên phú thuộc tính, cũng không có thiên phú đặc thù khác, nhưng đặt ở bên ngoài, đều là thiên tài.

Trong đó, Phong Vân là nhỏ tuổi nhất.

Nghe chính miệng Phong Vân thừa nhận mình năm nay mười lăm tuổi, đám võ giả Thử bộ kia đều kinh ngạc đến ngây người, mặc dù bọn họ đoán người qua giọng nói, biết Phong Vân còn rất trẻ tuổi.

Nhưng trẻ như vậy, quả thật đã vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Phải biết, người trẻ nhất trong số bọn họ, cũng hơn hai mươi tuổi rồi.

...

Đến tối, Phong Vân ở trong một căn phòng xa hoa mà Đoan Mộc Húc đặc biệt chuẩn bị cho hắn, nơi này cũng rất cổ kính, tràn ngập hương vị cổ xưa.

Từ điều này có thể biết được bộ trưởng Thử bộ là người yêu thích cổ điển.

Lúc này, Phong Vân đang khiêu chiến hình chiếu trong không gian tấm gương.

Hắn điên cuồng khiêu chiến Đao Mộc Húc và Giang Đào, đây là hai người hắn cảm thấy hứng thú nhất ở Thử bộ, đương nhiên, không phải những thiên tài khác ở Thử bộ không được, nhưng so với hai người này, lại thua kém không ít.

Đáng tiếc, hắn quét hình chiếu của Giang Đào năm lần, cũng không rơi xuống vật gì tốt, đều là vật phẩm rác rưởi.

Nhưng lúc quét hình chiếu của Đao Mộc Húc, vận khí bạo một lần, được đồ tốt.

Đinh!

[Trận chiến với hình chiếu Đao Mộc Húc thắng lợi!]

[Rơi xuống] : Một túi kinh nghiệm luyện khí sư thượng phẩm.

“Có hiển hóa không?”

“Hiển hóa!”

Phong Vân lập tức nói.

[Hiển hóa một túi kinh nghiệm luyện khí sư thượng phẩm... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

Ong!

Một lượng tin tức không lồ bùng nổ trong đầu hắn, từng đoạn hình ảnh nhanh chóng hiện lên, tất cả đều là kinh nghiệm và ký ức Đao Mộc Húc trở thành luyện khí sư, sau đó không ngừng dung hợp vào ký ức của Phong Vân.

Bởi vì hắn có thiên phú linh hồn, tốc độ dung hợp cũng nhanh hơn rất nhiều, lần này chỉ mất một giây, toàn bộ đã dung hợp xong.

Đến lúc Phong Vân mở to mắt, hắn đã thành công tấn chức, từ một tên luyện khí sư trung cấp, trở thành luyện khí sư thượng phẩm.

Trường hợp một giây tấn chức như hắn, đoán chừng toàn bộ thế giới cũng chỉ có một mình hắn, các luyện khí sư thiên tài khác cũng không làm được như vậy.

“Sau đó là luyện khí tông sư sao?”

Khi đã dung hợp ký ức luyện khí sư của Đao Mộc Húc xong, Phong Vân biết, sau luyện khí sư thượng phẩm chúng là luyện khí tông sư, nhưng muốn đạt đến một bước này, phải có thiên phú linh hồn.

Đao Mộc Húc không có loại thiên phú này, cho nên cả đời hắn ta cũng chỉ dừng lại ở đây.

Nhưng Phong Vân lại khác, hắn hoàn toàn không có vấn đề gì.

“Cuối cùng cũng đạt đến luyện khí sư thượng phẩm, mình có thể luyện chế bảo khí thượng phẩm cho mình...”

Phong Vân nhìn Kim Ngân Kiếm, lần trước đánh một trận với Huyết La, trên kiếm đã có thêm mười mấy vết nứt, sắp đến bờ sụp đổ.

Lúc trước hắn vẫn muốn đổi, nhưng bảo khí thượng phẩm rất ít, còn có thuộc tính nữa, hắn đã tìm rất lâu ở cứ địa Giang Hải, mà vẫn không có.

Bây giờ, cuối cùng hắn đã trở thành luyện khí sư thượng phẩm, có thể luyện chế cho chính mình rồi.

“Minh nhớ Đao Mộc Húc đã nói, ở Thử bộ có không ít khoáng thạch thuộc tính, ngày mai đến hỏi một chút, để mình luyện chế chiến khí.”

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Hơn nữa, Tu La Chiến Đao của hắn cũng là bảo khí thượng phẩm, nhưng không chứa bất cứ thuộc tính nào.

Chương 143: Đây là thần tiên gì?

Chương 143: Đây là thần tiên gì?

Ngày hôm sau, Phong Vân đi ra khỏi nơi ở, đến tìm Đoan Mộc Húc, hỏi thăm hẩn về chuyện thuộc tính khoáng thạch và thạch tủy.

"Hình như thạch tủy đã được sử dụng hết, một tháng sau mới có thể bổ sung tiếp, chỉ có điều khoáng thạch hệ Kim và khoáng thạch hệ Phong thì có, người tự mình đi tới kho nguyên liệu để lấy là được, đồ ở chỗ chúng ta đều là miễn phí, không cần điểm tích lũy, cũng không cần dùng tiền để mua, chỉ có điều chỉ có một yêu cầu, mỗi lần lấy thì không được lấy quá nhiều..."

Đoan Mộc nói với Phong Vân.

Hẩn gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Đoan Mộc nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, đột nhiên phản ứng lại, "Phong Vân người muốn lấy thuộc tính khoáng thạch để làm gì? Luyện khí hay bày trận?"

Hẩn có chút nghi hoặc, đang muốn đuổi theo để hỏi một chút, lúc này lại có một võ giả kêu hẩn lại, có chuyện xin thỉnh giáo, lúc này hẩn mới thôi, không đuổi theo nữa.

...

Bên này.

Phong Vân dựa theo ký ức ngày hôm qua, rất nhanh đã đi đến kho nguyên liệu.

Mấy người nhân viên đang bận rộn ngẩng đầu nhìn Phong Vân, dò hỏi: "Chào ngài, xin hỏi ngài có yêu cầu gì sao?"

"Ta cần một chút khoáng thạch hệ Kim và khoáng thạch hệ Phong."

"Ngài cần mỗi thứ bao nhiêu?"

"Mỗi thứ năm cái đi." Phong Vân ngẫm nghĩ rồi nói.

"Vâng, ngài chờ một chút."

Nhân viên lập tức thể thân phân của người đứng trước mặt, nhanh chóng đi về phía cánh cửa lớn hợp kim, quét thẻ cửa lớn từ từ mở ra, nhân viên trực tiếp đi vào.

Không lâu sau, hắn đi ra ngoài, mà trong tay đã cầm thêm mười viên thuộc tính khoáng thạch.

"Thuộc tính khoáng thạch của ngài đây, xin cầm lấy."

Phong Vân vung tay lên, cho mười viên thuộc tính khoáng thạch vào trong nhẫn không gian.

Xem ra có thể thu được thuộc tính khoáng thạch một cách dễ dàng như vậy, lại liên tưởng đến lúc trước chính mình mệt đến chết đi sống lại mới lấy được năm viên, sau khi đối chiếu một lát thì hắn lập tức xoay người rời đi.

Từ nơi này cũng có thể nhìn thấy, tầm quan trọng của tài nguyên và môi trường đối với việc tu hành, có thể giảm bớt rất nhiều thời gian.

...

Từ kho nguyên liệu đi ra, Phong Vân trực tiếp đi về phía Thủ bộ ở góc tây nam, ở chỗ đó có thể nhìn thấy rõ, một tòa Hỏa Sơn đột nhiên nhô lên trên mặt đất, không cao lắm, chỉ khoảng một trăm mét, thuộc phạm trù tiểu hỏa sơn.

"Nhiệt độ trong Hỏa Sơn gần như có thể hòa tan nguyên liệu..."

Phong Vân thầm nói.

Luyện chế thượng phẩm bảo khí, cần phải có nguyên liệu vô cùng cứng cáp, những ngọn lửa bình thường rất khó để hòa tan.

Vào lúc này, cần phải có ngọn lửa ở nhiệt độ trong thiên nhiên mới có thể hòa tan nguyên liệu kia, cũng chính là người phàm gọi là ngọn lửa dị chủng.

Đương nhiên, những thứ này đều thuộc vật quý báu trong thiên địa, mỗi một loại khi xuất hiện đều sẽ gây nên trận gió tanh mưa máu, làm sao có thể dễ dàng tìm kiếm được chứ.

Ngọn lửa dị chủng rất khó cầu, mọi người cũng không thể không luyện khí, cho nên ngọn lửa có nhiệt độ cao bên trong Hỏa Sơn, sẽ trở thành sự lựa chọn số một.

Lúc Phong Vân đi tới đây, nơi này vô cùng yên tĩnh, cũng không khác gì sự tồn tại của luyện khí sư.

Chỉ có điều ngẫm lại, toàn bộ Thủ bộ cũng chỉ có một mình Đao Mộc là thượng phẩm luyện khí sư, những người khác, đa số đều là hạ phẩm và trung phẩm.

Phát động thiên phú hệ Phong, Phong Vân nhảy lên, bay lên trên cao, lơ lửng miệng Hỏa Sơn.

Ngay lập tức, một nhiệt độ nóng hồi đập vào mặt, nhiệt độ cao đến đáng sợ.

Phong Vân lập tức thúc dục thiên phú hệ Hỏa, hấp thu những luồng nhiệt độ này, lúc này mới cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

"Bắt đầu luyện khí."

Sau đó hắn từ trong nhẫn không gian lần lượt lấy ra những vật liệu quý giá, những thứ này đều là hắn bạo hình chiếu mà ra, chọn những thứ ưu tú, đủ để hắn luyện chế thượng phẩm bảo khí.

Bóng dáng khẽ động, Phong Vân lập tức biến mất, đến lúc xuất hiện, trong tay hắn đã có thêm một ngọn lửa vô cùng nóng bỏng.

Bị hắn dùng nguyên lực hệ Hỏa bao vây, nếu không thì với cường độ cơ thể của hắn, chỉ sợ sẽ không nhắc lên được.

Phong Vân lấy ngọn lửa, cũng không rời đi, liền xếp bằng trên không trung trực tiếp bắt đầu luyện khí, đầu tiên luyện chế chính là chiến kiếm thượng phẩm hệ Kim.

Mỗi loại nguyên liệu để luyện khí, bao gồm cả năm viên khoáng thạch hệ Kim, rất nhanh đã bị hắn ném vào trong ngọn lửa, rất nhanh đã hòa tan ra.

Đương nhiên, chỉ có những thứ này thì không thể nào luyện chế ra thượng phẩm bảo khí.

Hắn lấy ra một thứ quan trọng nhất, đó chính là “Kim khoáng thạch tủy” đã lấy được từ Ma Dao tông, đây mới chính là điểm mấu chốt để luyện chế ra thượng phẩm bảo khí.

Cũng may mắn chính là luyện chế chiến kiếm, cũng không cần nhiều Kim khoáng thạch tủy lắm, một viên đã đủ rồi, nếu như luyện chế chiến giáp, vậy thì không thể chỉ có như vậy.

Rất nhanh ngọn lửa nóng bỏng đã bao bọc Kim khoáng thạch tủy, năm phút sau đã thành công hòa tan, loại bỏ tạp chất, chỉ để lại phần tinh hoa nhất, dung hợp với những tinh hoa quý giá của hắn, hình thành một dung dịch màu vàng, óng ánh đến chói mắt.

Phong Vân lấy ra một khuôn hình kiếm đã chuẩn bị từ trước đó, để cho những dung dịch màu vàng kia chảy vào bên trong, không lâu sau một chiến kiếm màu vàng đã được hình thành sơ bộ.

Trong giây phút khi chiến kiếm này được thành hình, toàn bộ chiến kiếm trong Thử bộ đều phát ra một tiếng coong.

Chỉ có điều lần này không phải chỉ là tiếng rung chuyên, mà nó còn phát ra một tiếng ngân nhẹ, tất cả chiến kiếm đều hướng về phía Hỏa Sơn, giống như đang nghênh tiếp một thứ gì đó đang giáng xuống.

Đương nhiên lần bạo động này đã kinh động đến toàn bộ võ giả trong Thử bộ.

"Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao lại bạo động, chính là Xích Thử và Kim Thử đang luận bàn sao?"

"Không thể nào, Xích Thử đã tiến vào Sinh Tồn Tháp, chưa tới nửa tháng thì chưa thể ra ngoài được."

"Đúng vậy a, cứ coi như là Xích Thủ và Kim Thủ đang luận bàn, cũng không thể tạo ra một động tĩnh lớn như vậy."

"..."

Ngay lúc tất cả mọi người đều đang nghi hoặc, đột nhiên từ phía tây nam, một luồng kiếm khí màu vàng xông thẳng lên trời, xuyên qua thiên địa, khiến mọi người vô cùng khiếp sợ!

"Đó chính là phương hướng của Hỏa Sơn?"

"Tại sao chỗ đó lại có thể có kiếm khí xông lên vậy, chẳng lẽ có người nào đó đang luyện khí sao?"

"Đi, đi xem một chút."

Trong đó đặc biệt là Đoan Mộc Húc có động tác nhanh nhất, bởi vì hắn đã nghĩ ra điều gì đó.

Xoát!

Lúc hắn đi đến gần Hỏa Sơn, khẽ ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy trên miệng Hỏa Sơn có một bóng dáng thon dài đang ngồi xếp bằng, không khỏi há to mồm, trên mặt tràn đầy vẻ không dám tin.

"Thật, thật sự là hắn!"

Lúc này Đoan Mộc Húc đã vô cùng kinh ngạc, bất kể là hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, Phong Vân lại là một vị thượng phẩm luyện khí sư!

Mười lăm tuổi đã là thượng phẩm luyện khí sư, mọe nó đây chính là thần tiên gì vậy!

Nếu như truyền tới tổng bộ công hội luyện khí sư, chỉ sợ sẽ gây nên không ít trận kinh động, phỏng chừng những lão già ẩn thế không đi ra ngoài kia cũng sẽ bạo động, tranh giành nhau để nhận đồ đệ.

"Mau nhìn! Chính là Kim Thủ! Trời ạ, hắn chính là một vị thượng phẩm luyện khí sư!"

"Ta nhớ hắn chỉ mới mười lăm tuổi, không thể nào, hắn đã như vậy thì chúng ta còn sống thế nào."

"..."

Lúc này toàn bộ võ giả trong Thủ bộ đều chạy đến đây, bọn họ nhìn Phong Vân đang ngồi xếp bằng trên không trung, từng người đều trợn mắt há hốc mồm, giống như đang nhìn một vị thần.

Chương 144: Chỉ hiển lộ một bộ phận thiên phú mà thôi!

Chương 144: Chỉ hiển lộ một bộ phận thiên phú mà thôi!

Phong Vân thành công luyện chế ra Kim hệ chiến kiếm thượng phẩm. Thanh chiến kiếm phóng ra kiếm khí làm kinh động toàn bộ võ giả Thủ bộ.

Đông đảo đám võ giả đứng đầu là Đao Mộc Húc bị kinh sợ nói không nên lời.

Nhất là Đao Mộc Húc. Miệng hắn đã há to đến cực hạn, không ngừng tự hỏi xem chính mình đã chiêu mộ vị thần tiên nào trở về thế này. Phong Vân rốt cuộc còn che dấu bao nhiêu thứ nữa???

Có điều chuyện này là việc riêng của Phong Vân, hắn tự nhiên sẽ không đi dò hỏi cận kề.

Không trung phía trên miệng núi lửa.

Phong Vân đợi đến khi chiến kiếm hạ nhiệt, triệt để thành hình mới nhẹ nhàng vung tay lên cầm lấy nó.

Xoẹt!

Chiến kiếm rít lên, một luồng phong mang sắc bén vô hình tản ra, trong chớp mắt lan ra khắp bốn phía.

Vền vền chỉ là một tia kiếm hé ra mà đã có uy lực như vậy, có thể biết bản thân nó có bao nhiêu sắc bén.

"Luyện xong rồi. thanh Kim hệ chiến kiếm thượng phẩm đầu tiên. Vậy hãy gọi người là Linh Kim Kiếm đi."

Phong Vân rất hài lòng, muốn thử uy lực của kiếm này ngay tại chỗ.

Chỉ thấy hấn nhẹ nhàng cầm chặt chuôi kiếm. Sau một khắc, một kiếm chém thẳng ra ngoài. Tốc độ quá nhanh, thế nên âm thanh cũng không theo kịp tốc độ của nó. Khi kiếm quang đã bay vọt ra ngoài thật lâu sau mới nghe thấy tiếng kiếm rít vang lên.

Vút!

Kiếm quang óng ánh đến vô cùng vọt thẳng lên trời cao, hóa thành một dải dài đến mấy chục thước, trực tiếp chém đôi tầng mây dày đặc.

Vô số vệt hào quang kim sắc xuyên thấu qua vết kiếm cắt rơi xuống, chiếu rọi cả người Phong Vân, khiến hấn nhìn qua càng thêm huy hoàng như mặt trời ban trưa, không thể nhìn thẳng

"Bảy thành kiếm ý!"

"Quả không hổ danh thiên tài Kiếm Đạo tuyệt đỉnh! Giống với Xích Thủ có được bảy thành kiếm ý!"

"Nhưng mà Xích Thủ thật ra vẫn không bằng Kim Thủ. Hấn đã hai mươi lăm tuổi, mà Kim Thủ mới chỉ mười lăm mà thôi."

"Đúng vậy. Kim Thủ còn là một luyện khí sư thượng phẩm, hoàn toàn xứng đáng là thiên tài đệ nhất Thủ bộ chúng ta."

Phong Vân mới tới Thử bộ hai ngày đã trực tiếp được công nhận là đệ nhất thiên kiêu Thử bộ. Không có ai không phục, cũng không có ai phản đối. Hấn dùng tư chất cùng thiên phú của chính mình chinh phục toàn bộ võ giả ở đây.

Phong Vân mạnh mẽ nói cho tất cả mọi người biết rằng, khi một người có đầy đủ thiên phú cùng tư chất khủng bố, căn bản không cần tự mình ra tay chứng minh bất cứ điều gì cũng có thể áp đảo tất cả mọi người, sừng sững tuyệt đỉnh.

Nhưng đây kỳ thật chỉ là một phần thiên phú mà Phong Vân để lộ ra mà thôi.

Đoan Mộc Húc lúc này rất vui mừng. Chính hấn dốc hết sức, thậm chí hi sinh cả cơ hội đạt được Phá Cảnh Đan để mời Phong Vân gia nhập vào Thử bộ, là chuyện đúng đắn, chính xác đến nhường nào.

"Hừ hừ! Mười một bộ khác suốt ngày chỉ biết nói khoác thiên tài nhà mình trâu bò đến cỡ nào cỡ nào. Chờ bọn hấn nhìn thấy Phong Vân đi, rồi sẽ biết thiên tài hay yêu nghiệt gì đó, đứng trước mặt “Thần tiên” thì tất cả đều là gà đất chó kiếng.

Sau đó, Phong Vân từ trên đỉnh miệng núi lửa hạ xuống. Khi hấn thấy được phía dưới bị vây kín người cũng bị kinh sợ một chút.

"Kim Thử, ngươi mạnh quá đấy!"

"Kim Thử, về sau luyện khí phải dựa vào ngươi rồi. Ngươi cần thù lao thế nào, cứ yêu cầu thoải mái."

"Kim Thử, ta. . ."

". . . ."

Đám võ giả cung quanh trong chớp mắt đã vây lên, người một lời ta một câu, chủ đề đều vây quanh Phong Vân, đều đang lấy lòng hắn.

Một vị luyện khí sư thượng phẩm, địa vị của hắn ngang hàng với một vị luyện đan sư thất phẩm, nhất định được vô số võ giả theo đuổi, lấy lòng.

Dù sao đan dược cùng vũ khí trang bị đều là những thứ mà một võ giả không thể thiếu. Nhất là vũ khí trang bị lại càng quan trọng.

Một vũ khí tốt, có thể tăng cường chiến lực, thậm chí có thể cứu mạng chủ nhân trong thời khắc mấu chốt.

Khi Phong Vân thật vất vả mới thoát khỏi sự nhiệt tình của đám võ giả, thời gian đã sang buổi chiều.

Trong lầu các.

Đoan Mộc Húc nhìn Phong Vân đứng trước mắt, sắc mặt có chút hoảng hốt, hiển nhiên còn chưa lấy lại tinh thần sau kinh ngạc lúc trước.

Bản thân hắn cũng là một vị luyện khí sư thượng phẩm cho nên hắn biết rõ muốn trở thành luyện khí sư thượng phẩm cần bao nhiêu năm.

Có điều nhìn Phong Vân trước mắt hắn này, mới mười lăm tuổi đã trở thành luyện khí sư thượng phẩm, hắn đã không cách nào nhìn thẳng cái chữ “khó” này.

"Người tìm đến ta, muốn rời khỏi ư?" Đoan Mộc Húc rất nhanh bình phục tâm tình, nói khẽ.

"Ừm. Thời gian cũng kha khá rồi." Phong Vân gật đầu.

"Được, vậy ta sẽ không tiễn người nữa. Đây là truyền tống trận bàn, tự người trở về đi."

Đoan Mộc Húc lấy ra một cái không gian truyền tống trận bàn, đưa cho Phong Vân.

"Trận bàn này đòi hỏi tự người thiết lập tọa độ, nhưng chỉ có thể truyền tống đến nơi mà chính người đã từng đi qua mới được."

"Ta hiểu rồi."

Phong Vân có Không Gian thiên phú, tự nhiên biết trận bàn này cần dùng như thế nào.

Sau đó, từ biệt Đoan Mộc Húc, hắn liền trực tiếp kích hoạt trận bàn ngay tại chỗ, bước vào bên trong, lập tức biến mất.

Đoan Mộc Húc nhìn một lát, như là nhớ ra chuyện gì, nhanh chóng ra khỏi lầu các, đi về phía xa.

Hắn muốn nói chuyện của Phong Vân cho bộ trưởng Thử bộ nghe.

Bên này.

Khi Phong Vân mở mắt ra đã phát hiện mình lại trở về cứ địa Tinh Diệu.

Lúc trước hắn đã tìm hiểu qua, cứ địa Tinh Diệu cách Thử bộ ít nhất cũng hơn trăm vạn kilomet, cho dù tốc độ hiện giờ của hắn cũng phải tốn một tháng thời gian mới đi tới.

Nhưng hiện tại đã có truyền tống trận, chỉ cần thời gian một nháy mắt.

"Thứ tốt đó."

Lần nữa cảm thán sự tiện lợi của truyền tống trận, Phong Vân càng thêm kiên định ý nghĩ về sau cũng muốn tự mình làm một chiếc.

Sau đó, hắn quay về cứ địa Tinh Diệu, biết được mấy người Tuyên Phong đã sớm trở về.

Phong Vân cũng không để ý. Hắn trở lại biệt thự, ở cùng mấy người Tiểu Lan tử cùng viện trưởng.

Qua một đêm.

Ngày hôm sau, chào hỏi qua với Nghiêm Xuân Thu và cao tầng cứ địa xong xuôi, Phong Vân trực tiếp phóng lên trời, biến mất sau tầng mây xa.

Lần trước phải mang theo đám người Tuyên Phong cho nên mới cần có hung thú phi hành, hiện giờ chỉ có một mình hắn đương nhiên sẽ không cần.

"Đáng tiếc tiểu bạch hổ quá nhỏ, còn chưa trưởng thành. Nếu không cứ đem nó ra làm vật cưới. Bao ngày luôn. . ."

Đó chính là hung thú siêu cấp Bạch Hổ đấy. Nếu như có thể trở thành vật cưới của hắn, độ ngẫu khăng định vô đối luôn.

Nhưng là bây giờ đôi phương cũng chỉ là một con mèo trắng nhỏ xíu mà thôi, trừ biết làm bộ dễ thương thì chả được tích sự gì.

Tồn chừng bốn năm ngày, Phong Vân thành công trở lại cứ địa Giang Hải.

Mà trong khoảng thời gian này cũng có một chuyện lý thú, đó là sau khi hắn phi hành không bao lâu liền gặp được đám người Tuyên Phong.

Bọn họ ngồi yêu thú phi hành, lại xuất phát sớm hơn hắn hai ngày, vậy mà còn không nhanh bằng Phong Vân dùng tốc độ cao nhất phi hành năm canh giờ.

Vì vậy, Phong Vân lại dẫn theo mấy người Tuyên Phong, Chu Linh cùng phi hành, để cho bọn họ lại một lần nữa cảm nhận được cái gì mới là tốc độ khủng bố

Sau khi trở lại cứ địa Giang Hải.

Phong Vân ngựa không dừng vó lập tức chạy tới đại điện, lấy toàn bộ số đan dược chính mình mấy ngày nay luyện chế ra lúc rảnh rỗi đi đổi điểm tích lũy, sau đó trực tiếp lao vào Kim chi bí cảnh.

Hắn cảm thấy cũng đã cũng cố khá chắc rồi, muốn lần nữa trùng kích các huyết khiếu.

Lần này, Phong Vân dự định trực tiếp khai thông đến hơn hai trăm huyết khiếu.

p/s: - Mỗi một đề cử 90 trở lên điểm sẽ post thêm một chương vào ngày hôm sau.

Chương 145: Một lần khai thông trăm huyết khiếu!

Chương 145: Một lần khai thông trăm huyết khiếu!

Trong Kim chi bí cảnh.

Phong Vân nhìn khắp bốn phía, phát hiện tất cả các vị trí tốt gần như đều bị người khác chiếm mất. Những chỗ còn lại, Kim hệ nguyên lực về tương đối thì mỏng hơn một chút.

Có điều khi hắn ngẩng đầu lên, khoe miệng lại hơi nhếch, "Còn có một vị trí tốt vẫn chưa bị chiếm."

Lập tức hắn tung người nhảy lên, Phong Hệ nguyên lực trong cơ thể lao ra, tụ tập lại dưới chân hắn, giúp hắn vững vàng dừng lại giữa không trung.

Mà nơi này, có thể nói là nơi Kim Hệ nguyên lực dồi dào nhất trong toàn bộ bí cảnh. Hơn nữa, vẫn chưa có người nào đến tranh với hắn.

Phong Vân lập tức ngồi xếp bằng giữa không trung, thúc dục Kim hệ công pháp cùng Kim hệ thiên phú. Nhất thời, vô số đốm sáng kim sắc lao về phía hắn.

Thông qua một trăm huyết khiếu đã thành công mở ra kia tiến vào trong thân thể của hắn, sau đó trải qua chuyển hóa biến thành nguyên lực của chính Phong Vân, rồi lại đi trùng kích những huyết khiếu còn lại.

Cứ tuân hoàn lặp đi lặp lại như vậy, khiến cơ thể chịu áp lực vô cùng to lớn. Đặc biệt đây còn là Kim hệ nguyên lực, ban đầu đã có chứa đặc tính sắc bén, nếu vận chuyển trong thời gian dài cũng sẽ tạo thành thương tích cho lục phủ ngũ tạng và cả gân cốt máu thịt...

Đây cũng là lí do mà võ giả bình thường có được Kim Hệ thiên phú không dám trùng kích quá nhanh, sợ rằng sẽ làm tổn thương thân thể, nhất là lục phủ ngũ tạng.

Có điều chút chuyện còn con này đối với Phong Vân mà nói hoàn toàn không phải vấn đề to tát. Hắn sớm đã rèn luyện lục phủ ngũ tạng, gân cốt cùng máu thịt... của bản thân đến tầng thứ cực hạn hoàn mỹ.

Lúc này, với mức độ này tiến hành chuyển hóa trùng kích hoàn toàn không có áp lực.

Hắn không chỉ nội tâm bình thản mà thậm chí còn muốn cười. Bởi vì chỉ trong chốc lát thời gian này hắn đã thành công trùng kích thêm năm mươi huyết khiếu.

Bình cảnh? Gông cùm xiềng xích? Không tồn tại! Cứ điên cuồng lao tới là xong việc!

Hơi dừng lại trong chốc lát, Phong Vân bắt đầu điên cuồng hấp thu Kim hệ nguyên lực ở bên ngoài, sau đó tiến hành dồn ép lại, thành công dồn ép ba lần Kim Hệ nguyên lực.

Nghỉ ngơi một giờ sau đó hắn lại tiếp tục điên cuồng tu hành.

Một cái, năm cái, mười cái, hai mươi cái. . .

Năm mươi cái!

Lại là năm mươi huyết khiếu liên tiếp bị khai thông!

Bởi vì động tác lần này của Phong Vân thật sự quá kinh người, dẫn đến toàn bộ Kim chi bí cảnh đều vì hấn mà rung chuyển.

Có thể nhìn thấy rõ ràng Kim Hệ nguyên lực bên trong bí cảnh như thể phát điên mà đồng loạt phóng về phía Phong Vân trên không trung, tựa như cá mập hút nước vậy.

Phong Vân khoanh chân ngồi đó phảng phất như một lỗ đen trong vũ trụ, ai đến cũng không cự tuyệt, hết thấy đều hấp thu.

Đám võ giả trong bí cảnh đều kinh ngạc đến ngây người. Bọn họ nhìn lên trời cao, nhìn Phong Vân tỏa ra hào quang chói mắt giống như mặt trời, hít một hơi khí lạnh.

"Đây là ai? Sao mạnh quá vậy! Một người hút khô một cái bí cảnh?"

"Nhìn thân hình kia, hình như là Phong Vân đấy."

"Mẹ nó, đây là hấp thu bao nhiêu Kim Hệ nguyên lực chứ, không sợ nổ bụng mà chết sao?"

"Trâu bò!"

Kim Hoàng Thiên cũng ở trong đám người. Hấn lúc này vô cùng chấn động, vẻ mặt như gặp quý, "Một lần trùng kích một, một trăm cái huyết khiếu?"

Nói đùa gì thế!

Trùng kích huyết khiếu khó khăn như thế nào hấn hiểu rất rõ. Đừng thấy võ giả có được Kim Hệ thiên phú ưu thế lớn mạnh, nhưng bọn hấn cũng cần

phải càng thêm cẩn thận từng li từng tí, sợ trùng kích quá nhanh khiến thân thể chịu tổn hại.

Kim Hoàng Thiên tuy rằng có được Kim Hệ thiên phú cao cấp, nhưng mỗi lần hấn tu hành đều chỉ dám trùng kích một cái huyết khiếu. Nhất là từ sau một trăm cái, hấn mỗi lần trùng kích một cái cũng phải chuẩn bị cực lâu, chuẩn bị đủ các loại linh dược linh dịch để tùy thời khôi phục thân thể.

Nhưng mà hiện tại hấn thấy cái gì đây!

Phong Vân vậy mà trực tiếp một lần phá tan một trăm cái huyết khiếu! Hơn nữa bản thân hấn còn có vẻ không có vấn đề gì, an tĩnh khoan khoái ở chỗ kia, đơn giản như ăn cơm uống nước vậy, phảng phất chỉ là làm một chuyện nhỏ không đáng kể.

Mẹ nó, tên này nhất định không phải người rồi!

Kim Hoàng Thiên bị dọa sợ rồi. Hấn cảm thấy Phong Vân so với tam đại quái vật của Võ Đạo Điện còn khủng bố hơn nhiều!

Tối thiểu hấn cũng biết tam đại quái vật cũng không thể một lần phá tan một trăm cái huyết khiếu. Tối đa chỉ đến mấy chục cái mà thôi. Hơn nữa tuyệt đối không giống Phong Vân lúc này, tựa như người thường không có vấn đề gì như thế này.

Phong Vân không để ý đám võ giả bên dưới nghị luận. Hấn lúc này đã thành công phá tan hai trăm cái huyết khiếu, cũng tiến hành dồn ép Kim Hệ nguyên lực trong cơ thể lần thứ tư.

Trong lúc xoáy Kim, từng giọt Kim Hệ nguyên lực óng ánh long lanh, kim quang lóe lên càng thêm nồng đậm, càng thêm sắc bén, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Phong Vân nhẹ nhàng nâng lên ngón trỏ. Lập tức nhìn thấy một vệt kim quang nồng đậm ngưng tụ ra, nhẹ nhàng đâm vào không khí, nhất thời xoắn nát không khí nơi đó.

Hiện giờ chỉ bằng Kim Hệ nguyên lực trong cơ thể, lực công kích của hắn cũng đủ để vượt qua võ giả cùng giai.

"Không biết có thể hoàn thành mười lần dồn ép hay không. . ."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, Số lần dồn ép nguyên lực tăng lên, độ khó cũng theo đó mà tăng lên.

Không phải nói thân thể của hắn không thể chịu đựng, mà là mỗi một lần dồn ép đều yêu cầu một lượng lớn nguyên lực. Hơn nữa mỗi khi thành công dồn ép một lần, lần sau lại yêu cầu lượng nguyên lực càng nhiều hơn.

Nguyên lực bên trong bí cảnh tuy rằng miễn cưỡng đủ, nhưng cũng chỉ đủ cho một mình hắn dùng, những võ giả khác chỉ có thể nhìn không, cũng giống như hiện tại.

Phong Vân cũng không muốn vì chuyện này mà làm ảnh hưởng tới người khác tu hành.

"Chỉ có thể tới Tự Nguyên Trận thuộc tính riêng của Thử bộ tu hành sao."

Hắn khe khẽ nói thầm.

Có điều lần này tu hành cũng đủ rồi, cách lần trùng kích huyết khiêu tiếp theo còn một đoạn thời gian nữa, trước mắt tạm thời không quá vội.

Sau đó, hắn dưới ánh mắt như nhìn quái vật của đám võ giả rời khỏi Kim chi bí cảnh, sau đó lại đi một chuyến tới Phong chi bí cảnh, dồn ép

Phong chi nguyên lực đến lần thứ tư.

Đến lúc này, Phong Vân cảm giác chiến lực của mình lại tăng lên rất nhiều. Cho dù không sử dụng kiếm ý, hắn cũng có thể dễ dàng chém giết bán Tông sư bình thường.

"Còn thiếu một trăm sáu mươi lăm cái huyết khiêu nữa là có thể đã thông hoàn toàn rồi. . ."

Cho đến lúc đó, hắn sẽ trở thành võ giả duy nhất trong cứ địa Giang Hải đã thông toàn bộ ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiêu kể từ khi có ghi chép ký lục đến nay.

Còn ở ngoài cứ địa Giang Hải, trong những cứ địa cấp một, thậm chí cứ địa siêu cấp kia, có võ giả nào đã hoàn toàn đã thông ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiêu giống hắn hay không, hắn cũng không quá khẳng định.

Thế giới lớn như vậy, chung quy sẽ xuất hiện mấy vị 'Thần tiên' chứ.

Sau đó Phong Vân dự định một lần nữa đi xông phá di tích loại khảo nghiệm kia. Dù sao chính hắn hiện giờ so với trước kia đã mạnh hơn gấp bội lần.

Quen việc dễ làm đi đến trước lối vào di tích, giao điểm tích lũy xong xuôi, hắn trực tiếp bước vào bên trong.

Tinh!

"Kiểm tra được lần trước đệ tử Phong Vân dừng bước tại khảo nghiệm thứ ba, tiếp tục hay bắt đầu lại một lần nữa, mời lựa chọn."

"Tiếp tục."

Phong Vân thầm nói trong lòng.

Sau một khắc, cảnh tượng trước mắt hẳn lập tức biến hóa, như cũ là ngọn núi lẻ loi kia, người kia.

Sau đó, người kia nhẹ nhàng chém một kiếm về phía Phong Vân.

p/s: - Mỗi một đề cử 90 trở lên điểm sẽ post thêm một chương vào ngày hôm sau.

Chương 146: Hình chiếu công pháp luyện thể cấp sáu!

Chương 146: Hình chiếu công pháp luyện thể cấp sáu!

Ngâm!

Trên cô phong, bóng người kia chém một kiếm về phía Phong Vân giống như lần trước, kiếm quang phân hóa, một hóa vô tận, mỗi một luồng đều ẩn chứa Kim ý cảnh.

Hôm nay Phong Vân đã không còn là tay ngây ngô gà mờ nữa, chỉ thấy hấn ngay cả chiến kiếm cũng không rút ra, tay phải nâng lên, nhẹ nhàng hướng lên chặt nghiêng xuống.

Nhất thời, kiếm khí kim sắc thực chất phun ra, ở giữa không trung phát ra tiếng "Ô ô", tựa như tiếng quỷ khóc sói tru, một kiếm chém ngang!

Trời đất lập tức tối sầm lại, kiếm khí dày đặc phá không mà đi, vô địch, mọi việc đều thuận lợi, trong khoảnh khắc đã làm kiếm quang bắn nhanh lên bầu trời tan biến hoàn toàn.

Cũng không có thúc dục Kim ý cảnh, Phong Vân chỉ lấy nguyên lực Hệ Kim đơn thuần đã hoàn toàn phá được chiêu, có thể tưởng tượng được nguyên lực Hệ Kim của hắn đã được tôi luyện đến tầng thứ cao như thế nào.

Ngay cả một thành Kim ý cảnh cũng có thể áp chế được!

Phốc!

Kiểm khí kim sắc bao chùm qua xuyên qua bóng người trên cô phong, một tiếng vang nhỏ, người sau trực tiếp nổ tung, tan biến không còn dấu vết.

Đinh!

"Chúc mừng thông qua cửa thứ ba khảo nghiệm."

"Mời lựa chọn khen thưởng qua cửa: Một, 5w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn các loại công pháp đan dược vũ khí... giá trị tương đồng."

"Điểm tích lũy"

Phong Vân suy nghĩ một chút, bây giờ hẳn cái gì cũng thiếu, vẫn nên chọn điểm tích lũy thì tốt hơn.

Tích!

Sau khi hẳn lựa chọn xong, trên thẻ căn cước, trong tài khoản hạn mức điểm tích lũy lập tức tăng lên năm vạn điểm tích lũy.

Mà lúc này đây, âm thanh di tích trí năng lại truyền đến lần nữa.

"Có tiếp tục cửa thứ tư khảo nghiệm hay không?"

"Có." Phong Vân không do dự nhiều, nói thẳng.

Đinh!

"Cửa thứ tư khảo nghiệm: khảo nghiệm lực ý chí."

Khảo nghiệm lực ý chí?

Phong Vân nghe thấy cái khảo nghiệm này, sắc mặt hơi động.

Nhắc tới lực ý chí, đại đa số mọi người đều cho là ương ngạnh và bèn bỉ, nhưng thật ra đây chỉ là một mặt phiến diện mà thôi, cái gọi là lực ý chí chính là chương không lực tuyệt đối đối với bản thân, cũng chính là bản năng không chế.

"Khảo nghiệm bắt đầu, đếm ngược... Quyết..."

Theo âm thanh kia vang lên, Phong Vân lập tức cảm giác được toàn thân mình truyền tới một trận đau nhức, là loại cực kỳ day dứt, cảm giác còn đau hơn gấp mười lần so với đau đớn lúc tôi luyện lực phủ ngũ tạng.

Nhưng cái này vẫn chưa xong, tiếp đó, còn cảm giác ngứa, vị giác, thính giác, vân vân...

Những thứ này so với cảm giác đau quả thật còn làm người ta điên cuồng hơn, nhất là cảm giác ngứa, lại không thể gãi, thậm chí còn ngứa đến tận cốt tủy, giống như cả lực phủ ngũ tạng đều ngứa.

Đến cuối cùng, Phong Vân thực sự không chịu nổi, trực tiếp thúc dục kiếm ý, chém giết những cảm giác này, chẳng khác nào che đậy bọn họ...

Không biết qua bao lâu.

Đình!

Một âm thanh nhắc nhở vang lên.

"Chúc mừng người hoàn thành cửa thứ tư khảo nghiệm."

"Mời lựa chọn khen thưởng: Một, 7w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn các loại công pháp đan dược, các loại vũ khí... giá trị tương đương."

"Điễm tích lũy."

Phong Vân vẫn chọn cái thứ nhất.

Sau đó, hắn tiếp tục lựa chọn khiêu chiến cửa thứ năm.

Khảo nghiệm cửa thứ năm nhìn như rất đơn giản chỉ là thông qua một cây cầu mà thôi.

Nhưng mà khi Phong Vân vừa bước vào không bao lâu đã bị cho biết chính mình thất bại.

"Khả nghiệm huyền trận sao..."

Phong Vân mới vừa rời ở bên trong cảm nhận được khí tức trí huyền mãnh liệt, không còn nghi ngờ gì nữa, đây chính là huyền trận.

Chỉ có hiểu huyền trận, hoặc là có được thiên phú Huyền Đạo, hoặc là võ giả thiên phú Linh Hồn trung cấp trở lên, mới có thể thông qua.

Thiên phú Linh Hồn của Phong Vân mới là cấp thấp, hiển nhiên vẫn chưa đạt tới yêu cầu.

"Thú vị."

Hắn rất hứng thú không biết sau khi thông qua toàn bộ các cửa của di tích cổ này thì sẽ nhận được cái ban thưởng gì, hắn rất chờ mong.

Sau đó, Phong Vân ra khỏi di tích cổ, ở trong đại điện nhìn thấy một bóng người cao to, là một vị thanh niên cao chừng hơn hai mét, lưng đeo một căn trường côn huyền kim sắc.

Chỉ là đứng ở nơi đó đã làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ.

Mà lúc này lại có một số võ giả đi vào, khi bọn hắn nhìn thấy người thanh niên cao lớn kia, mặt liền biến sắc, lập tức cung kính nói:

"Chào Trương học trưởng."

Thanh niên cao lớn không để ý tí nào đến những võ giả kia, lẳng lặng đứng ở nơi đó tựa như một tòa thiết tháp.

Những võ giả kia cũng không có một chút khó chịu nào, thậm chí còn hành lễ.

Mà khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân lập tức hô nhỏ một tiếng, "Chính là Hoàng Điện Phong Vân."

Khoảng thời gian này, thanh danh của Phong Vân đã truyền đi khắp Võ Đạo Điện, đều nói hắn không chỉ có được thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp, mà còn có thiên phú Đạo Đạo đỉnh cấp, dĩ nhiên được đặt song song với ba đại quái vật.

Thiếu niên cao lớn kia ở bên cạnh nghe được hai chữ "Phong Vân", tròn mắt vốn đang khép hờ lập tức mở ra, bên trong có tinh quang bắn ra, vô cùng khiếp người.

"Người chính là Phong Vân?" Tròng mắt của hắn chăm chú nhìn Phong Vân, tựa như một con hung thú, khí thế cường đại lập tức ép tới.

Nhưng mà còn chưa đến gần Phong Vân đã trực tiếp bị chia làm hai, giống như bị cái gì đó cắt ra.

Ánh mắt thanh niên cao lớn biến đổi, ngay vừa mới rời trong nháy mắt đó, hắn cảm giác mình bị một cỗ phong mang vô cùng đáng sợ phong tỏa, lòng tơ khắc người dựng đứng lên.

Điều này làm cho trong lòng hắn vô cùng nghi ngờ, Phong Vân này, cảm giác còn đáng sợ hơn so với trong lời đồn.

Mà lúc này, ánh mắt Phong Vân cũng rơi vào trên người thanh niên cao lớn, thành công hình chiếu được hắn.

[Hình chiếu người] : Trương Hằng

[Tuổi tác] : 26 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả Tiên Thiên

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp năm 《 Kim Cương Phục Ma Chương 》 ... võ kỹ cấp năm 《 Kim Cương Phục Ma Chân 》 ... võ kỹ cấp năm 《 Kim Cương Phục Ma Chỉ 》 ... công pháp luyện thể cấp sáu 《 Kim Cương Phục Ma Công 》 ... thiên phú Thể Chất cao cấp ... đan dược ngũ phẩm 《 Thông Mạch Đan 》 một chai...

Thì ra hắn...

Phong Vân thấy tin tức hình chiếu người, trong lòng sáng tỏ.

Trương Hằng này, chính là hạng thứ bảy trên Bảng Chiến Lực, còn được xưng là đệ nhất luyện thể hung thú hình người so với hung thú hình người.

"Thiên phú Thể Chất cao cấp sao."

Ánh mắt Phong Vân híp lại, khó trách Trương Hằng này dám tu luyện công pháp luyện thể cấp sáu, nhưng mà hắn đoán là về Kim Cương Phục Ma Công người kia cũng đã đạt đến cấp độ đại thành, khoảng cách đến viên mãn cũng chỉ còn kém một đoạn.

Bởi vì nếu quả thật đạt tới tầng thứ viên mãn, cũng sẽ không chỉ xếp thứ bảy trên Bảng Chiến Lực.

Mặc dù không đạt tới viên mãn có hơi tiếc nuối, nhưng mà công pháp luyện thể cấp sáu đại thành cũng không tệ, hẳn cũng rất hài lòng.

Dù sao Phong Vân tự mình tu được mấy môn công pháp luyện thể cũng chỉ mới cấp năm mà thôi.

Sau đó, hắn đi thẳng ra khỏi đại điện, một đám võ giả đều thâm thở phào một hơi, mới vừa rồi trong nháy mắt đó phong mang quả thực quá lớn làm cho bọn họ cảm giác hô hấp của mình đều ngừng lại, trong lòng tràn đầy chấn động.

Phong Vân này còn đáng sợ hơn so với trong lời đồn rất nhiều.

Trương Hằng nhìn Phong Vân rời đi, trong lòng hắn yên lặng nói: "Võ Đạo Điện tên quái vật thứ tư ra đời..."

Chương 147: Bạo nổ, thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp!

Chương 147: Bạo nổ, thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp!

Phong Vân từ trong khảo nghiệm di tích cổ đi ra, trực tiếp trở lại cứ điểm Hoàng Điện trong căn cứ Tinh Diệu.

Vừa hay bốn người Tuyên Phong, Chu Linh đang tu hành nên chỉ điểm cho bọn họ một phen.

Lấy cảnh giới và kinh nghiệm bây giờ của hắn thừa sức chỉ điểm cho bốn người Tuyên Phong, dù sao hắn đã chiến đấu qua với đủ loại hình chiêu trong gương, có loại hình võ giả nào chưa từng thấy.

Bất luận là tầm nhìn hay là kinh nghiệm đều đã vượt xa bọn Tuyên Phong, có thể nói là mạnh như thác đổ.

Dưới sự chỉ đạo gãy đúng chỗ ngựa này của hắn, trong thời gian ngắn ngủi bọn người Tuyên Phong và Chu Linh đều có một loại cảm giác thông suốt sáng tỏ, giống như hoang mang lâu ngày thoáng cái được mở ra.

Điều này làm cho sự kính nể trước đó của bọn họ đối với Phong Vân, thoáng cái đã lên đến trình độ sùng bái.

Đồng thời trong lòng bọn họ cũng vô vùng chấn động, Phong Vân mới 15 tuổi thôi, ở một chút phương diện tu hành có kinh nghiệm phong phú, vậy mà còn lợi hại hơn một số lão sư trong Võ Đạo Điện.

Ít nhất những giáo sư kia cũng không làm cho bọn hắn thông hiểu hơn, cảm giác thông suốt sáng tỏ.

"Học đệ, ngươi quả thật không phải là cái lão yêu quái nào chuyên thể thật sao?"

Chu Linh sau khi chấn động vây quanh Phong Vân lượn vài vòng, nhin không được nói.

Phong Vân bắt đắ dĩ lắc đầu: "Học tử, cái chuyện cười này không buồn cười chút nào."

"Hi hi, ai bảo thiên phú của học đệ ngươi khủng bố như vậy, hơn nữa ngươi mới 15 tuổi, hù chết người." Chu Linh lè lưỡi, cười hi hi nói.

Bọn Tuyên Phong ở bên cạnh cũng tràn đầy đồng tình gật gật đầu.

Phong Vân cười nhẹ, thầm nghĩ nếu như ra bộc lộ ra toàn bộ thiên phú, đó mới là hù chết người.

Sau đó, hắn trở lại phòng của mình, bắt đầu như thường ngày đi quét hình chiếu.

Mấy ngày gần đây ở trong Võ Đạo Điện cũng không có thu hoạch được cái hình chiếu tốt nào, ngoại trừ hình chiếu Trương Hằng vừa mới rồi cũng không tệ ra, những người khác thực sự không ra gì, rất khó nhập vào pháp nhãn của hắn.

Àm!

Chiến trường trong không gian gương, hình chiếu Xích Thủ Giang Đào bị một đạo kiếm quang kim sắc đánh vỡ ra, hóa thành những mảnh ánh sáng nhỏ vụn.

Đinh!

[Chiến đấu với hình chiếu người Giang Đào thắng lợi]

[Rơi xuống] : Thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp

"Có hiển hóa hay không?"

Đến rồi!

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, đây là lần đầu tiên hắn tuôn ra được thiên phú đỉnh cấp, xem ra hôm nay nhất định là một ngày tốt lành.

"Hiển hóa."

Ngâm!

Tiếng kiếm ngân chọt vang lên, một thanh kiếm vô hình bỗng nhiên từ trong gương bắn ra dung hợp vào làm một với Phong Vân, sau một khắc, hắn cảm giác trong lòng mình hiện ra rất nhiều thứ liên quan đến cảm ngộ "Kiếm".

Bởi vì có sức mạnh tinh thần, hắn lại càng nhạy bén hơn nhận ra được thay đổi của bản thân, mặc dù loại vật thiên phú Kiếm Đạo này hư vô mờ mịt nhưng vẫn có thể loáng thoáng mơ hồ cảm ứng được.

Loại cảm giác này, văn chương cũng khó mà nói hết được.

"Còn thiếu một cái thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp là có thể hoàn thành thăng cấp, thăng lên thiên phú tầng thứ cao hơn."

Liên quan đến vấn đề đỉnh cấp, Phong Vân đặc biệt đi tra cứu một cái, gọi là "Siêu phạm".

Cái gì gọi là siêu phàm, chính là ám chỉ siêu phàm thoát tục.

Giải thích rõ thiên phú cấp bậc này đã vượt ra khỏi phạm vi của phàm nhân bình thường, chỉ có loại sinh mệnh cấp bậc cao hơn mới có thể có được thiên phú.

Loại thiên phú này chỉ tồn tại ở trong căn cứ nhất đẳng và căn cứ siêu hạng, trừ những chỗ đó ra thì xác suất sinh ra ở những địa phương khác thật sự quá thấp.

Nhìn xem bốn phía căn cứ Giang Hải lớn như vậy, phải hơn trăm triệu người, cho đến tận bây giờ ngoài mặt vẫn không có một ai có được thiên phú siêu phàm, có lẽ trong tối có nhưng tuyệt đối là không nhiều, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

So sánh với số lượng dân số khổng lồ, đã nói lên tất cả.

Phong Vân rất chờ mong đối với thiên phú Kiếm Đạo dần dần đạt tới “Siêu phàm”.

“Ta nhớ xếp hạng thứ ba Đạm Đài Khiết có thiên phú Kiếm Đạo đỉnh cấp...”

Ba đại quái vật trong Võ Đạo Điện là những người hấn vẫn luôn muốn hình chiếu, đáng tiếc ba người này quanh năm không ở trong Võ Đạo Điện, bọn họ đều là những người thừa kế của ba đại thế lực trong căn cứ Giang Hải, đối với bọn họ lực hấp dẫn của Võ Đạo Điện cũng chỉ có di tích cổ mà thôi.

“Quên đi, vẫn nên đi dạo quanh công hội trận pháp thôi.”

Dù sao chậm nửa khắc cũng không mất được, sớm muộn cũng sẽ gặp được ba đại quái vật kia, đến lúc đó hình chiếu toàn bộ, điên cuồng quét ra.

"Hy vọng có thể gặp được trận pháp sư, thậm chí là trận pháp sư cao cấp..."

Phong Vân một bên đi đến công hội trận pháp, một bên lại yên lặng nói trong lòng.

Trận pháp sư trung cấp, đại biểu cho đối phương có được thiên phú Linh Hồn trung cấp, mà cao cấp, dĩ nhiên không cần phải nói là có được thiên phú Linh Hồn cao cấp.

Nhưng mà gặp được trận pháp sư cao cấp có hơi khó khăn, toàn bộ căn cứ Giang Hải chỉ có một trận pháp sư cao cấp, có trời mới biết bận rộn đến mức nào, sợ là người của công hội trận pháp cũng rất lâu chưa nhìn thấy hắn.

...

Mười phút sau, Phong Vân đứng ở cửa công hội trận pháp.

Nơi này trước sau vẫn vắng vẻ như vậy, trong đại sảnh ngoại trừ nhân viên làm việc ra, cũng chỉ tốp năm tốp ba, trong số đó cũng chỉ có một nửa là trận pháp sư.

Còn lại, phần lớn đều là người yêu và bạn bè gì đó của những trận pháp sư kia.

Phong Vân làm bộ đi loanh quanh khắp nơi, hình chiếu tất cả những người này xuống, kết quả làm cho hắn có hơi thất vọng, tất cả đều là trận pháp sư sơ cấp, thiên phú Linh Hồn cũng chỉ là cấp thấp mà thôi.

Ngay tại lúc hắn chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên cửa lớn mở ra có một người đi vào.

Phong Vân định thần nhìn lại, đây là một vị thanh niên anh tuấn, mặt như đao gọt, đầy góc cạnh, mà làm cho hắn chú ý chính là vị thanh niên này đang mặc một bộ quần áo do Võ Đạo Điện chế tạo.

"Học viên trong Võ Đạo điện còn có trận pháp sư?"

Phong Vân có hơi bất ngờ, chuyện này có lẽ chưa từng nghe nói qua.

Nhưng mà vốn là hình chiếu không có đạo lý sẽ bỏ qua, mặc dù hắn nghi ngờ nhưng vẫn tới gần.

Hả?

Thanh niên kia phát giác ra Phong Vân đến gần, theo bản năng trong hai mắt xuất hiện một vệt u quang, một giây kế tiếp, một cỗ sức mạnh vô hình lan ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ phòng khách.

Trong đại sảnh, bao gồm những trận pháp sư và nhân viên làm việc kia, vào lúc này về mặt tất cả mọi người đều trở nên hoảng hốt, ý thức mơ hồ.

"Lực lượng trí huyễn..."

Phong Vân cảm nhận được cỗ hơi thở này, hắn rất quen thuộc, chính là lực lượng trí huyễn mà trước đó cảm nhận được trong huyễn trận ở di tích cổ.

Nhưng mà huyễn trận ở trong đó không thể vận dụng kiếm ý, nhưng bên ngoài đương nhiên sẽ không có cái ràng buộc đó.

Phốc!

Sức mạnh trí huyễn còn chưa đến gần Phong Vân đã bị kiếm ý hộ thể của hắn chém vỡ.

Ừ?

Thanh niên anh tuấn kia thấy một màn như vậy, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc: "Người là kiếm khách thứ hai sử dụng kiếm ý chặt đứt được sức mạnh trí huyễn của ta, thú vị..."

Sau khi nói xong, thanh niên anh tuấn nhìn lướt qua ống tay áo Phong Vân, nhú nhú mày, hiển nhiên phát hiện hấn cũng là học viên Võ Đạo Điện.

Ngay sau đó, hấn cất bước rời đi, đi thẳng vào trong công hội.

Mà sau khi hấn rời đi, trong đại sảnh lực lượng trí huyễn từ từ tiêu tán, những trận pháp sư và nhân viên làm việc kia cũng khôi phục lại bình thường.

Bọn họ rất rít nghi ngờ không thôi, không biết mới vừa xảy ra chuyện gì.

Phong Vân đứng tại chỗ, nhìn hình chiếu người vừa mới xuất hiện trong không gian gương, trong lòng yên lặng nói, "Thì ra là hấn..."

Chương 148: Long Huyết!

Chương 148: Long Huyết!

[Hình chiếu người] : Hứa Huyền Chi

[Tuổi tác] : 24 tuổi

[Cảnh giới] : Bán tông sư

[Rơi xuống] : ...Võ kỹ cấp năm 《 Mê Tung Bộ 》 ... công pháp cấp sáu 《 Mê Huyền Nhiếp Hồn Thiên 》 ...thiên phú Huyền Đạo cao cấp... thiên phú Linh Hồn trung cấp... kinh nghiệm trận pháp sư trung cấp bao một phần...

"Thì ra là hấn..."

Thấy tên của người hình chiếu, trong lòng Phong Vân sáng tỏ.

Hứa Huyền Chi chính là người đứng thứ hai trong ba đại quái vật của Võ Đạo Điện.

Phong Vân ngược lại không có nghĩ tới, ở trong Võ Đạo Điện không gặp được, nhưng ở trong công hội trận pháp lại gặp được một người.

Nhưng mà ngẫm lại cũng rất bình thường, vị Hứa Huyền Chi này có được thiên phú Linh Hồn trung cấp đương nhiên có đủ điều kiện trở thành trận pháp sư.

"Thiên phú Linh Hồn trung cấp, thiên phú Huyền Đạo cao cấp, công pháp cấp sáu 《Mê Huyền Nhiếp Hồn Thiên》..."

Hứa Huyền Chi này không hổ danh được gọi là "Quái vật", vật phẩm rơi xuống có rất nhiều đồ tốt, nhất là thiên phú Huyền Đạo, đây là loại thiên phú hiếm hoi, hơn nữa không giống với cái năng lực biến thân giống như gân gà kia, đây chính là thiên phú có được năng lực vô cùng mạnh mẽ.

Ví dụ như trước đó, Hứa Huyền Chi phát động lực lượng trí huyễn đối với Phong Vân chính là tới từ năng lực thiên phú Huyền Đạo của hắn.

Đối mặt với lực lượng trí huyễn, võ giả bình thường căn bản không có một chút năng lực phản kháng nào, giống như cừ non đang đợi làm thịt vậy.

Cho nên, người có thiên phú Huyền Đạo, nhất là người có thiên phú Huyền Đạo đẳng cấp cao, chính là có được vinh dự giống như nhân vật niệmlực sư khủng bố.

Dù sao, đối mặt với đối thủ như vậy, có lúc người sẽ không biết giao chiến như thế nào, quá mức quý dị.

"Hứa Huyền Chi này đoán chừng chính là người duy nhất trong căn cứ Giang Hải có được thiên phú Huyền Đạo cao cấp..."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng, cái này cũng thừa thớt giống như niệmlực sư, nhưng mà một khi xuất hiện muốn nghiền ép người cùng cấp hoàn toàn không thành vấn đề.

Cho nên, Hứa Huyền Chi này mới chỉ dựa vào thiên phú cao cấp đã trở thành một trong ba đại quái vật trong Võ Đạo Điện, sừng sững đứng trên đỉnh cao nhìn xuống người cùng cấp.

"Nhưng mà những thứ này về sau sẽ là của ta."

Trên mặt Phong Vân lộ ra nụ cười, niệm lục sư cũng được, huyền đạo sư cũng thế, những cái này cuối cùng cũng sẽ trở thành vật trong tay của hắn, một cái cũng chạy không thoát.

...

Sau khi rời khỏi công hội trận pháp sư, Phong Vân lại đi dạo xung quanh căn cứ Giang Hải một chút, thuận tiện đi nhìn thương hội lớn nhất ở đây một cái, không nhìn thì không sao, vừa nhìn giật mình.

Nơi này lại có đầu giá Long Huyết.

[Long Huyết] : Chính là một vị đại tông sư không muốn lộ ra danh tính, ở bên bờ Thanh Trì giết chết hung thú cấp Lãnh Chủ Phi Lôi Long, thu thập một ống huyết tinh hoa nhất trong tim nó.

Phi Lôi Long sao.

Phong Vân nhìn thấy cái này, không khỏi nhớ đến kiếp trước chính mình có chơi qua một loại trò chơi, hình như trong đó có một quái vật cũng có cái tên này.

Mà khi hắn nhìn thấy phần giá cả của Long Huyết không khỏi hít một hơi lạnh.

Chỉ thấy chỗ đó rõ ràng viết, giá bán: 85 tỉ

85 tỉ, đây quả thực là giá trên trời.

Nhưng mà ngẫm lại thì đây là Long Huyết lại còn là cấp Lãnh Chủ, cũng thấy bình thường trở lại.

Phong Vân đoán chừng nếu như dùng phần Long Huyết này, không có thiên phú Thể Chất, tất nhiên sẽ đánh phá được giới hạn thân thể sinh ra thiên phú Thể Chất, mà có sẵn rồi cũng sẽ cao hơn một cấp độ.

"Ta ngược lại rất muốn mua, nhưng lại không có nhiều tiền như vậy."

Coi như hắn lấy toàn bộ đan dược của mình đi đổi, bán được nhiều nhất cũng chỉ là mấy tỉ.

Trừ khi hắn trở thành luyện đan sư bát phẩm hoặc là tông sư trận pháp, nếu không, muốn một lần lấy được 85 tỉ là không thể nào.

Đương nhiên, cho Phong Vân thời gian mấy tháng, hắn điên cuồng luyện đan luyện khí còn có thể gần đủ.

Nhưng vấn đề là Long Huyết này phải đấu giá ngay lập tức.

"Đúng rồi, ta có thể hình chiếu võ giả mua Long Huyết, như vậy thì có thể chính mình quét ra..."

Ánh mắt Phong Vân sáng rõ, bởi vậy, hắn còn cần cái rắm tiền, thậm chí một cọng lông cũng không cần bỏ ra, để cho người khác bỏ tiền ra là được.

Hắn chỉ cần cái hình chiếu, mọi việc đều êm đẹp.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức không kịp đợi tiến vào thương hội, tham gia buổi đấu giá lần này.

Lúc này, trong đây đã ngồi đầy người, nhưng mà dựa vào thân phận học viên Võ Đạo Điện của mình, Phong Vân lấy được một cái phòng riêng tốt.

Từ nơi này quan sát phía dưới phòng đấu giá, phần lớn võ giả tham gia buổi đấu giá đều là võ giả Cực Hạn hoặc võ giả Tiên Thiên, ngược lại bán tông sư và tông sư rất ít.

"Chắc là đều ở trong phòng bao."

Phong Vân tự nói trong lòng, bán tông sư và tông sư đều thuộc về người có thân pháp vô cùng tôn quý, đương nhiên sẽ không thể nào ngồi cùng một chỗ với những võ giả khác trong đại sảnh.

Mặc dù hấn rất hiếu kỳ nhưng cũng không thể lấy sức mạnh tinh thần của chính mình đi dò xét từng phòng được, nhân vật đạt tới bán tông sư hoặc tông sư cho dù không tinh thông sức mạnh tinh thần thì linh giác của bọn họ cũng sẽ khác với người thường, sẽ nhận ra được Phong Vân đang dò xét.

Nhiều một chuyện chi bằng bớt một chuyện.

Buổi đấu giá rất nhanh đã bắt đầu.

Một vị lão nhân mặc quần áo trắng đi lên, chỉ hấy hấn vỗ tay một cái, toàn bộ đèn thủy tinh phía trên phòng đấu giá chợt sáng lên, ánh sáng nhu hòa tràn ngập khắp xó sinh.

"Các vị, hoan nghênh đến với thiên đường phòng đấu giá của thương hội, ta chính là thủ tịch ở đây đấu giá sư Trương Tông Hữu."

"Được rồi, không làm lãng phí thời gian của các vị, buổi đấu giá chính thức bắt đầu, kiện vật phẩm đầu tiên mời lên đài..."

Trong phòng, Phong Vân cứ nâng cằm lên nhìn như vậy vô cùng buồn chán nhìn từng món từng món vật phẩm của buổi đấu giá được đưa lên đài, sau đó từng món từng món một bị bán đấu giá ra, hấn không có chút hứng thú nào muốn xuất thủ.

Những thứ này đối với võ giả Cực Hạn hoặc võ giả Tiên thiên thì rất có lực hấp dẫn nhưng mà đối với hấn thì hoàn toàn không có hứng thú.

Cũng giống như bây giờ, cái vật phẩm đang bán đấu giá kia chính là một thanh bảo kiếm thượng phẩm Huyền Linh Kiếm, có thể giúp tăng lực công kích lên gấp hai lần.

Đôi với những võ giả khác mà nói, đây có thể nói là trân bảo, cạnh tranh kịch liệt.

Nhưng Phong Vân nhìn cũng chưa nhìn được mấy lần, thứ này lấy ánh mắt của một luyện khí sư thượng phẩm như hắn đến xem, cũng chỉ qua quýt bình thường, chắc là tác phẩm của một luyện khí sư mới lên cấp nào đó.

Mà những thứ giống như vậy có rất nhiều.

"Xem ra có cơ hội ta cũng phải luyện chế một chút đan dược hoặc là bảo khí ném tới buổi đấu giá này bán..."

Thấy thứ đồ vật thông thường như vậy cũng có thể bán ra với giá hơn trăm triệu, Phong Vân cảm thấy mình cũng phải tới đây voi vét một chút của cải.

Mà trong khi hắn đang từ từ chờ đợi, rốt cuộc buổi đấu giá cũng tiến hành đến hồi cuối.

"Các vị, chắc hẳn các vị đã đợi lâu rồi, tiếp theo đây sẽ là vật phẩm quan trọng nhất của buổi đấu giá lần này, đến từ hung thú cấp Lĩnh Chủ tinh huyết Phi Lô Long."

Theo giọng nói của lão nhân kia vang lên.

Phía sau lập tức có một vị nữ tử dung mạo xinh đẹp đi ra, trong tay nâng cái khay mạ vàng lớn, dùng tơ lụa màu vàng óng trùm lên.

Sau khi tơ lụa bên trên bị xóc lên, ánh mắt của tất võ giả trong toàn trường đều tụ tập ở đây.

Chỉ thấy một ống nghiệm dựng đứng ở đó, miệng ống được bịt lại bằng nút lọ, mà bên trong ống nghiệm đang chảy một loại huyết dịch màu vàng óng, trong huyết dịch còn kèm theo lồi điện rất nhỏ.

Chương 149: Người mua Long Huyết, ta lấy hình chiếu!

Chương 149: Người mua Long Huyết, ta lấy hình chiếu!

Long Huyết!

Là máu tương của hung thú cấp lĩnh chủ, Phi Lôi Long!

Lúc nhân viên đấu giá lấy Long Huyết ra, tất cả các võ giả ở đây đều kích động, hung phấn không thôi.

Đa số bọn họ chưa từng nhìn thấy Long Huyết, đây là lần đầu tiên.

Long, ở thời đại trước đại biểu cao quý và thần bí, sau khi thời đại biến đổi cũng thế.

Khác nhau chính là, ở thời đại trước, gần như không có một mãnh thú nào có tư cách được gọi là Long.

Nhưng sau đại biến, các động vật trên thiên địa bị nguyên lực bạo động, đột biến gen, cho nên đã sinh ra đủ loại quái vật, hung thú đáng sợ.

Hung thú hệ Long chính là loại đáng sợ nhất trong đó.

Hung thú này, là do ‘Long chi huyết mạch’ trong cơ thể thức tỉnh, sau đó dùng gen biến dị, biến thành hung thú hệ Long.

Phi Lô Long là một loại trong đó, bả sinh cường đại, là hung thú cấp lĩnh chủ, cũng thuộc nhóm mạnh nhất kia.

Máu tươi ở trái tim nó có giá trị rất lớn, tám mươi lăm tỷ chỉ là giá dự đoán mà thôi.

Đến khi bắt đầu cạnh tranh, bầu không khí của hội đấu giá trở nên rất cuồng nhiệt, giá cả không ngừng lên cao.

Từ tám mươi lăm tỷ, tăng đến một trăm tỷ, Phong Vân nhìn mà lú lờ, thì ra tám mươi lăm tỷ cũng không đủ.

Nhưng hắn không cần bỏ tiền, đứng ngoài cuộc vui là được.

Cuối cùng, máu tươi ở trái tim Phi Lô Long này được bán với giá một trăm mười tỷ, được người của võ quán Thiết Nha, một trong ba đại thế lực ở cứ địa Giang Hải mua.

Sau đó, thủ tịch hội đấu giá tự mình đưa Long Huyết đến tay người của võ quán Thiết Nha.

Người cầm Long Huyết từ trong phòng ra là một võ giả trung niên, thực lực không mạnh, chỉ là võ giả tiên thiên, bên cạnh cũng không có ai, biểu hiện rất tùy ý.

Nhưng các võ giả ở đây khôn phải kẻ mù, không dám đi đoạt đồ vật của võ quán Thiết Nha.

Phong Vân tìm cơ hội, giả vờ đi qua người tên võ giả trung niên này, nhàn nhã như dạo chơi, thoải mái tự nhiên.

Tên võ giả trung niên đương nhiên không có cảm giác gì, xem Phong Vân là người qua đường mà thôi.

Mà lúc này, trong không gian tấm gương, một hình chiếu yên lặng xuất hiện.

[Người hình chiếu] : Chung Đại Dực

[Tuổi] : 36 tuổi

[Cảnh giới] : Võ giả tiên thiên

[Roi xuống] :Võ kỹ tứ giai Bát Tí Thần Quyền>... Thiên phú quyền đạo trung cấp... Thiên phú hệ phong trung cấp... Một số đan dược tứ phẩm Mạch Lạc Đan> ...Một phần Long Huyết...

Nhìn thấy mục roi xuống trong không gian tấm gương hiện lên ‘Long Huyết’, Phong Vân nở nụ cười.

Mặc dù người cuối cùng có được Long Huyết không phải tên võ giả trung niên Chung Đại Dực kia, nhưng ít nhất, trong thời khắc này, Long Huyết nằm trong tay hắn ta, thì chính là vật sở hữu của hắn ta.

Bởi vậy, lúc quét hình chiếu, Long Huyết tự nhiên cũng có trong hình chiếu.

“Đúng là vô địch, như vậy, sau này mình nhìn thấy thứ gì tốt, thì trực lấy hình chiếu của người mua được là xong.”

Phong Vân càng nghĩ càng cảm thấy vui vẻ.

...

Từ hội đấu giá đi ra, Phong Vân không tiếp tục đi dạo bên ngoài nữa, lập tức trở về cứ điểm trong Võ Đạo Điện, bắt đầu quét hình chiếu.

Nhưng mà tâm trạng tốt đẹp khi lấy được hình chiếu Long Huyết, đứng trước sự cường đại, bây giờ lại bị đả kích nặng nề.

“Roi xuống cái đồ chơi gì vậy?”

Phong Vân rất bất đắc dĩ, năm lần quét hình chiếu, tuôn ra đều là thứ rác rưởi, trong đó còn có một quyển Tạp chí thời thượng> , lại còn là quyển không xuất bản ở thời đại trước nữa.

“Chắc phải ra ngoài thay đổi vận khí thôi...”

Hắn nói thầm trong lòng.

...

Sau đó, Phong Vân rời cứ điếm, hắn ngẫm lại, cuối cùng chuẩn bị đến xông xáo di tích cổ số một.

Di tích cổ số một, được gọi là di tích nguy hiểm nhất trong năm di tích, chỉ có đạt đến bán tông sư hoặc có chiến lực bán tông sư mới có thể đi vào.

Trong toàn bộ các đệ tử ở Võ Đạo Điện, người có tư cách này, cũng chỉ có năm vị đứng đầu bảng Chiến Lực mà thôi.

Trên thực tế, di tích cổ này không phải dành cho đệ tử, mà cho các lão sư ở Võ Đạo Điện.

Những lão sư kia đều được thuê đến, cũng cần tu hành, cần tài nguyên.

“Xin chào.”

Lúc Phong Vân đi đến cửa di tích cổ số một, nhân viên công tác lập tức nghênh đón.

“Ta muốn vào di tích cổ số một.”

Phong Vân mở miệng nói.

Nghe hắn nói như thế, người nhân viên kia nhìn hắn, nhất là khi nhìn thấy một gương mặt trẻ tuổi, hắn ta không nhịn được mà nói:

“Bạn học, tiến vào di tích cổ số một phải có chiến lược bán tông sư, người...”

Còn chưa dứt lời, nhưng ý không cần nói cũng biết, hiển nhiên hắn ta cho rằng Phong Vân không có chiến lược kia.

Phong Vân không nói gì, đi về phía quang trụ bên cạnh, đó là công cụ khảo nghiệm lực công kích, cũng tương tự như ở cứ địa Tinh Diệu, nhưng chính xác và không lờ hơn nhiều, hơn nữa, hạn mức cao nhất cũng rất cao, có thể thừa nhận cấp độ công kích của tông sư.

Mặc dù chiến lược không phải lực công kích, nhưng so với lực công kích của bán tông sư, trên lý thuyết cũng không kém bao nhiêu.

Quang trụ khảo nghiệm tổng cộng có hai trăm cái tinh thể, làm một trăm cái sáng lên, đại biểu lực công kích đạt đến bán tông sư.

Lúc Phong Vân đi đến quang trụ khảo nghiệm, nhân viên công tác không nhìn thấy hắn xuất thủ thế nào, chỉ thấy quang trụ khảo thí điên cuồng sáng lên, lan tràn với một tốc độ rất khủng bố, trong khoảnh khắc đã đạt đến một trăm cái.

“Như vậy có được không?”

Phong Vân nhìn nhân viên công tác nói.

Người nhân viên kinh sợ, trợn mắt há mồm, ánh mắt quái dị nhìn Phong Vân.

Hắn ta không ngờ, thiếu niên trước mắt nhìn như chưa trưởng thành này, lại có lực công kích của bán tông sư?

“Được... Được, ngài chờ một chút.”

Sau khi phản ứng lại, hắn ta lập tức chạy đến một bên, khởi động cửa vào di tích cổ.

Nhất thời, một gợn sóng hiện lên.

Phong Vân nhẹ nhàng đi vào, hào quang lóe lên, hoàn toàn biến mất.

Mà tên nhân viên công tác kia vẫn còn hoảng hốt, vẻ mặt vẫn không thể tin được.

...

Không biết bao lâu, lúc Phong Vân mở to mắt ra, xuất hiện trước mặt hắn là một tòa cung điện Thanh Đồng to lớn.

Xung quanh cung điện này là sương mù trắng xóa, sau khi thả lực tinh thần ra, lại gặp trở ngại, giống như có một lực lượng vô hình nào đó ngăn trở dò xét của hắn.

Ánh mắt khẽ động, cuối cùng hắn không có lựa chọn nào khác, cứ thế đi về phía cung điện Thanh Đồng.

Cửa cung điện không đóng, Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, trực tiếp đi vào trong.

Trong đại điện, không có đồ vật khác, chỉ có năm tượng đá hình người, một người ngồi giữa, hai bên có hai người.

Lúc Phong Vân bước vào, năm tượng đá hình người này như sống lại, đồng thời hướng về phía hắn.

Chương 150: Ngộ Tính Bia Đá!

Chương 150: Ngộ Tính Bia Đá!

Oanh!

Năm tượng đá hình người giống như có sinh mệnh, đồng thời phóng về phía Phong Vân.

Nhưng còn chưa đến gần hẳn, năm tượng đá hình người đã bị chia năm xẻ bảy, bắn tung tóe, chỗ vết cắt vô cùng trơn nhẵn, giống như bị một cái gì đó rất sắc bén cắt đứt.

Bước chân của Phong Vân không dừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

Theo một đường hầm xâm nhập, những tượng đá hình người này cũng ngã một nhiều, dường như bị hắn dẫn đến phản ứng dây chuyền, toàn bộ tượng đá hình người trong cung điện Thanh Đồng đều bạo động, đồng thời phóng về phía hắn.

Giương mắt nhìn lại, có khoảng hơn một nghìn tượng đá.

...

Tại chỗ sâu nhất trong cung điện Thanh Đồng, có một tấm bia đá màu đen to lớn, đứng sừng sững, trừ nó ra, không còn gì khác.

Tấm bia đá màu đen này cao khoảng chín trượng, phía trên không có văn tự gì, chỉ có ký hiệu đường vân kỳ quái.

Nhìn qua thì rất bình thường, nhưng tỉ mỉ quan sát, sẽ phát hiện những kí hiệu đường vân này ẩn chứa huyền bí vô tận, giống như tồn tại một môn công pháp, võ kỹ thần kỳ.

Lúc này, dưới tấm bia đá màu đen, có hai người đang ngồi xếp bằng, một trong số đó là thượng sứ Tôn Chí, lúc trước đã dẫn Phong Vân đến Võ Đạo Điện, một người khác, là một vị trung niên, chắc hẳn là lão sư của Võ Đạo Điện.

Bọn họ ngồi đó như bàn thạch, giống như đang lĩnh ngộ cái gì đó.

Đúng lúc này...

Đông đông đông...

Những âm thanh chấn động kịch liệt truyền đến, khiến bọn họ thức tỉnh trong trạng thái lĩnh ngộ.

Vẻ mặt Tôn Chí và vị lão sư trung niên kia kinh hãi, lập tức từ dưới đất đứng lên, thân hình nhoáng lên một cái, đã xuất hiện ở lối vào, nhìn ra ngoài đại điện.

Sau đó, bọn họ nhìn thấy hơn một nghìn tượng đá hình người bạo động, đồng thời phóng về một hướng.

Điều này khiến bọn họ phải há to miệng.

“Đây là thế nào? Vì sao các tượng đá trong đại điện đều bạo động?” Vị lão sư trung niên kia kinh ngạc nói.

“Nhất định có lão sư mới nhập điện, không biết quy củ của Thanh Đồng điện, chém giết tượng đá hình người, dẫn đến toàn bộ tượng đá trong Thanh Đồng điện bạo động.”

Tôn Chí nói.

Sở dĩ tiến vào di tích cổ số một yêu cầu phải có thực lực, bởi vì ở đây quả thật rất nguy hiểm, ngoài ra, là vì không có nhiều cảnh tượng phong phú như những di tích khác.

Cảnh tượng ở di tích cổ số một cũng không phải rất nhiều, trong đó có nhiều lần lặp lại.

Ví dụ như cung điện Thanh Đồng trước mắt này.

Bởi vậy, các lão sư ở Võ Đạo Điện, sẽ chậm rãi thăm dò quy luật của các tượng đá hình người trong cung điện này, chỉ cần không lộ ra khí cơ, không chém giết bọn họ, thì bọn họ sẽ không bạo động, tùy người đi lại.

Tượng đá hình người ở đây có thể so sánh với võ giả tiên thiên, một khi bạo động, đại biểu có hơn một nghìn võ giả tiên thiên đồng thời xuất thủ với người.

Mặc dù các lão sư ở Võ Đạo Điện mạnh như vậy, cũng không chịu được.

“Đi, chúng ta đi nhìn xem, thuận tiện cứu vị lão sư mới kia.”

Tôn Chí và vị lão sư trung niên kia nhìn nhau, quyết định đi ra đại điện nhìn một chút.

Nhưng mà... Khi bọn họ vừa cất bước.

Ngâm!

Có tiếng kiếm và tiếng đao đồng thời vang lên, hai cỗ hào quang óng ánh lao ra, ẩn chứa uy năng khủng bố!

Thời gian giống như dừng lại ở thời khắc này, hơn một nghìn tượng đá hình người bạo động ngậy người tại chỗ, không hề nhúc nhích.

Mà trên bốn bức tường trong đại điện, hiện lên vết đao ngân và kiếm ngân, vô cùng sâu, tản ra dao động khủng bố.

Tạch tạch tạch...

Một giây sau, trong ánh mắt kinh ngạc của Tôn Chí và lão sư trung niên, hơn một nghìn tượng đá hình người đồng thời nứt vỡ, rơi lả tả trên đất, hoàn toàn tử vong.

“Ừc ừc...”

Vị lão sư trung niên hung hăng nuốt một ngụm nước miếng, đè xuống kính sợ dưới đáy lòng.

“Đây là vị lão sư nào? Cũng quá mạnh đi, trong nháy mắt đã giết hơn một nghìn tượng đá hình người, đậu xanh rau má!”

Tôn Chí cũng rất tò mò.

Hai người lập tức đi qua, nhưng khi bọn họ đi được một nửa, lại đột nhiên dừng bước.

Bởi vì, xuất hiện trong tầm mắt bọn họ, căn bản không phải một vị lão sư, mà là một đệ tử!

Nhất là Tôn Chí, lúc này, cả người rơi vào trạng thái ngốc trệ, bởi vì người đệ tử xuất hiện trước mắt ông ta, không phải người khác, mà là Phong Vân mà ông ta biết!

“Phong... Phong Vân, vừa mới, là người sao?”

Tôn Chí lấp bắp nói, kinh ngạc đến mức nói chuyện không trôi chảy.

“Là ta.”

Phong Vân cũng không ngờ gặp Tôn Chí ở đây, nhẹ nhàng gật đầu.

Nghe thấy Phong Vân chính miệng thừa nhận, mặc dù trong lòng đã có dự liệu, nhưng chân chính nghe hắn nói, vẫn có lực xung kích rất lớn.

Ánh mắt Tôn Chí phức tạp lại rung động nhìn Phong Vân, ông ta khó mà tưởng tượng được, trước đó không lâu, hắn chỉ là thiên tài của cứ địa tam đẳng mà thôi.

Nhưng bây giờ mới bao lâu, đối phương đã có chiến lực kinh khủng như vậy, đủ để nghiền ép ông ta!

Mặc dù vị lão sư trung niên bên cạnh không có nhiều cảm xúc như Tôn Chí, nhưng cũng vì thực lực của Phong Vân mà kinh sợ.

Theo ông ta biết, chiến lực bực này, đủ để sánh vai với ba tên quái vật kia.

Trong Võ Đạo Điện, vậy mà lại xuất hiện một tên quái vật thiên tài nữa!

Sau đó, bọn họ liền dẫn Phong Vân đến chỗ sâu nhất trong cung điện.

Tôn Chí vừa dẫn đường vừa nói:

“Phong Vân, thật ra tượng đá hình người có quy luật, ngươi không cần chém giết bọn họ, hơn nữa, chỉ cần không tiết lộ khí cơ, tự nhiên bọn chúng sẽ không công kích ngươi, tùy ngươi đi lại...”

Vị lão sư trung niên bên cạnh cũng cười nói: “Tôn lão sư, ngươi còn nói quy luật gì nữa, tượng đá hình người ở đây đều bị vị Phong Vân đồng học

này chém giết sạch sẽ, không còn một móng ròi.”

Tôn Chí cười, đúng vậy, còn quy luật cộng lông gì nữa, tất cả tượng đá hình người đã bị một kiếm một đao của Phong Vân chém hết ròi.

Cũng không lâu lắm, ba người Phong Vân đã đến trước tấm bia đá màu đen.

Tôn Chí giới thiệu: “Phong Vân, cái này được gọi là Ngộ Tính Bia Đá, chỉ cần ngộ tính cao, có thể lĩnh ngộ võ kỹ thuộc về mình, tuyệt đối phù hợp, giống như được làm riêng cho mình vậy.”

A?

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt khẽ động, nhìn Ngộ Tính Bia Đá, trong lòng hứng thú.

Không ngờ trong di tích cổ còn có thứ tốt như vậy.

“Ta và Lý lão sư vừa lĩnh ngộ một bộ võ kỹ ngũ giai trong đó ròi.”

Tôn Chí chỉ vị lão sư trung niên kia, nhẹ nhàng mỉm cười, sau đó lại nói: “Đến đi, Phong Vân, ngươi cũng thử xem.”

Phong Vân gật đầu, đi đến trước Ngộ Tính Bia Đá, khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhìn chăm chăm vào tấm bia đá, cũng không lâu lắm, hắn đã tiến vào trạng thái lĩnh hội.

Hắn không biết rằng, khi hắn tiến vào trạng thái lĩnh hội, kim chi ý cảnh, phong chi ý cảnh, đao ý, kiếm ý trong cơ thể hắn đều không tự chủ mà hiện ra!

Chương 151: Kim Diệu Thuần Sát Kiếm và Phong Cực Vẫn Sát Đao!

Chương 151: Kim Diệu Thuần Sát Kiếm và Phong Cực Vẫn Sát Đao!

Dưới Ngộ Tính Bia Đá, Phong Vẫn lẳng lặng ngồi xếp bằng, quanh người hắt, kiếm ý, đao ý, kim chi y cảnh, phong chi ý cảnh đột nhiên hiển lộ ra.

Kiếm chi phong mang, đao chi bá đạo, kim chi sắc bén, phong chi cắt chém, bốn loại đặc tính quanh quẩn xung quanh Phong Vẫn, khiến Tôn Chí và vị lão sư trung niên kia không thể đến gần, chỉ có thể các xa nơi này, bị lực lượng ý cảnh cường đại làm cho sợ hãi.

“Bảy thành kiếm ý, sáu thành đao ý, hai thành kim chi ý cảnh, một thành phong chi ý cảnh, cái này, cái này...”

Tôn Chí và lão sư trung niên cảm ứng được lực lượng cường đại này, trên mặt lộ ra vẻ cực kỳ rung động, nhìn khuôn mặt trẻ tuổi của Phong Vẫn, bọn họ không nói lên lời.

Vào tuổi của hắt, ba đại quái vật kia cũng không biến thái như thế!

“Tôn lão sư, ngươi đã mang về một tên yêu nghiệt rồi.”

Thông qua cuộc nói chuyện lúc trước, lão sư trung niên đã biết Phong Vẫn là người Tôn Chí mang về từ cứ địa Tinh Diệu.

Tôn Chí cười khở một tiếng, lúc trước ông ta cảm thấy Phong Vân rất xuất sắc, nhưng bây giờ nhìn thấy, vẫn là đánh giá thấp Phong Vân rồi, hẳn căn bản không phải xuất sắc, mà là khủng bố.

Lúc này mới bao lâu, mà đôi phương có thể một tay bóp chết ông ta rồi!

Phong Vân không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì, lúc này ý thức của hắn đã đến một không gian kỳ lạ.

Đây là biển mây, liếc mắt nhìn qua, đều là mây trời đang chuyển động cuộn cuộn.

Ầm ầm!

Một giây tiếp theo, bỗng nhiên biển mây cuộn cuộn biến thành màu vàng óng ánh chói mắt.

Toàn bộ biển mây đã biến thành kim hải, khí thế hùng vĩ mênh mông, lộ ra một loại sắc bén đến cực hạn.

Sau đó, từ trong kim hải bay ra vô số trường kiếm màu vàng, tự chủ diễn luyện giữa không trung, mỗi một kiếm đều ẩn chứa thâm ảo phong phú huyền diệu, giống như ẩn chứa một môn kiếm pháp.

Mà các trường kiếm màu vàng cũng chia thành lớn nhỏ, nhỏ nhất là mấy cm, lớn nhất có đến vài mét.

Ánh mắt Phong Vân nhìn về phía sâu nhất trong kim hải, ở chỗ đó, có một thanh kiếm màu vàng dựng thẳng đứng, mặc dù nó không diễn luyện kiếm pháp, nhưng chỉ liếc mắt, đã có vô số cảm ngộ xông lên đầu.

“Vậy cái này đi!”

Phong Vân căn bản chú ý mắt các kiếm pháp khác, muốn chọn, thì phải chọn cái tốt nhất.

Các võ giả khác đi vào, võ kỹ sẽ khiêu chiến bọn họ, nhưng Phong Vân đi vào, lại là hấn khiêu chiến võ kỹ.

Bên trong, những thanh trường kiếm màu vàng ẩn chứa chiêu thức kiếm pháp, đều bị bày thành kiếm ý của hấn hấp dẫn, mà hiện ra.

Ngay lúc Phong Vân bước vào, bỗng nhiên, bên trong kim hải, xuất hiện một cỗ bão lộc to lớn, trong thiên địa xuất hiện từng thanh đao màu xanh, chìm nổi giữa không trung, diễn biến chiêu thức kinh thế.

Giống như tích tiểu thành đại, ở trung tâm bão lộc, có một thanh đao lớn màu xanh nằm ngang, tản mát khí thế bề ngỗ bá đạo.

“Đao pháp sao?”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, trong đó có chút chờ mong.

Sau đó, hấn trực tiếp đi về hướng cự kiếm màu vàng, bắt đầu lĩnh hội kiếm pháp trước.

Sau khi hấn đến gần cự kiếm màu vàng, thanh kiếm bỗng thu nhỏ lại, hóa thành một đạo quang huy óng ánh, bắn thẳng vào ấn đường Phong Vân.

Oanh!

Trong ý thức vang lên một hồi âm thanh, sau đó, Phong Vân nhìn thấy một lão nhân tóc trắng, tay cầm một thanh chiến kiếm, đứng trên kim hải.

Ông ta ngông nghênh tự nhiên, thân hình thẳng tắp như kiếm.

“Môn kiếm pháp lão phu sáng chế này, tên là Kim Diệu Thuật Sát Kiếm>, nhìn cho tốt.”

Ngâm!

Một tiếng kiếm ngâm vang lên, sau đó hiển hóa trước mặt Phong Vân, chính là kiếm thức kia.

Thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thiên phú hệ kim cấp cao của hắn, giờ khắc này bị thúc dục đến tận cùng, điên cuồng lĩnh ngộ, lý giải.

Cứ như vậy, không biết đã trôi qua bao lâu,

Sau khi hoàn thành diễn luyện kiếm thức cuối cùng, rồi dung hợp với những kiếm thức diễn luyện lúc trước, từ ngàn chiêu kiếm, hóa thành một kiếm.

Một kiếm này, chính là Kim Diệu Thuần Sát Kiếm.

“Hô...”

Phong Vân tỉnh lại, trước mắt vẫn là biển mây kia, tất cả trường kiếm màu vàng, đã biến mất không thấy nữa.

Trong đầu hắn, đã có thêm một môn võ kỹ lục giai Kim Diệu Thuần Sát Kiếm>!

“Võ kỹ lục giai, kiếm lời rồi!”

Tâm tình Phong Vân không tệ, môn võ kỹ lục giai này thích hợp để hắn tu hành, còn võ kỹ thất giai, dựa vào ý cảnh mà hắn lĩnh hội bây giờ, hiển nhiên là chưa đạt được yêu cầu.

Hơn nữa, đoán chừng nơi này cũng không có võ kỹ thất giai trở nên.

Sau đó, hắn đi vào gió lốc, lại lĩnh hội cự đao màu xanh, cảnh tượng không khác lúc trước, vẫn là lão nhân tóc trắng kia.

“Đao pháp lão phu sáng chế này, tên là Phong Cự Vẫn Sát Đao>, nhìn cho tốt.”

Coong!

Thanh âm của đao ngân vang lên, giống như gió bắt đầu thổi trong thiên địa, sau đó, gió bão kia hóa thành một đao, lúc chém ra, lại bất ngờ thay đổi, gào khóc thảm thiết!

Không giống với Phong Quyển Vạn Sát, đây là chiêu thức dung hợp đao ý và phong chi ý cảnh.

Phong Vân mở mắt, trong đầu có thêm một môn võ kỹ lục giai nữa.

Hơn nữa, hắn còn phát hiện, hai môn võ kỹ Kim Diệu Thuần Sát Kiếm và Phong Cự Vẫn Sát Kiếm thuộc loại hợp kích kỹ, khi lĩnh ngộ đến trình độ nhất định, có thể dung hợp thành một, sản sinh ra sát chiêu mạnh hơn.

“Không tệ không tệ.”

Phong Vân gật đầu, chuyện này đến thật không uổng công.

Đúng lúc hắn đang buồn bực vì không có đao pháp và kiếm pháp thích hợp, xứng đôi với lực lượng ý cảnh hỗ trợ của mình, bây giờ thật giống như ngủ gật có người đưa gối đầu, tất cả rất đúng lúc.

Bên này hắn thoái mái, mà ở bên ngoài, Tôn Chí và vị lão sư trung niên đúng là biến đổi bất ngờ.

Đầu tiên có vô số chiến kiếm màu vàng xuất hiện, đâm vào mắt, khiến bọn họ không dám mở mắt, sau đó, lại là một trận bão lốc rất lớn xuất hiện,

hơn nữa, trong gió lốc còn có từng đoạn lưỡi đao, vô cùng sắc bén, không ai dám chống lại.

Bọn họ thủ ở đây, quả thật giống như trong cảnh nước sôi lửa bỏng.

“Rốt cuộc Phong Vân lĩnh hội võ kỹ gì, mẹ nó, động tĩnh quá lớn đi!”

Vị lão sư trung niên kia khổ không thể tả.

“Nhất định là võ kỹ thuộc tính ngũ giai trở lên, hơn nữa, nhìn động tĩnh này, đoán chừng có liên quan đến thuộc tính kim và thuộc tính phong.”

Tôn Chí sợ hãi nói, không hồ là yêu nghiệt quái vật có tư chất đỉnh cấp, lĩnh ngộ thuộc tính dễ dàng như ăn cơm uống nước, không giống bọn họ, ở trong đây nửa ngày, mới lĩnh ngộ một môn võ kỹ ngũ giai, còn không có thuộc tính.

Người so với người, chênh lệch cũng quá lớn.

Năm phút sau.

Phong Vân thức tỉnh từ trạng thái lĩnh hội, hẩn nhẹ nhàng đứng lên, nhìn về bốn phía, phát hiện nơi này là một mảnh hỗn độn, giống như bị cái gì đó phá hủy.

“Nơi này, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Đừng nhìn chúng ta, chúng ta không yêu nghiệt như ngươi, lĩnh hội võ kỹ thôi mà khủng bố như vậy.”

Tôn Chí và lão sư trung niên nhanh chóng lắc đầu.

Phong Vân buồn cười, xem ra là hẩn lĩnh hội quá nhập tâm, không cẩn thận phóng thích toàn bộ lực lượng ý cảnh, mới tạo thành cảnh tượng này.

Mỗi đề cử sẽ bạo thêm một chương nhé các đh :)

Chương 152: Tâm tính muốn nổ tung!

Chương 152: Tâm tính muốn nổ tung!

Dưới Ngộ Tính Bia Đá, Tôn Chí và lão sư trung niên không nhin được mà hỏi thăm Phong Vân đã lĩnh hội võ kỹ mấy phẩm.

Phong Vân cũng không giấu diếm, dù sao cũng không phải bí mật gì lớn.

“Hai môn võ kỹ thuộc tính lục giai, một môn thuộc tính kim, một môn thuộc tính phong.”

Tê...

Mặc dù đã dự liệu trước, nhưng chân chính nghe hắn nói, vẫn không nhin được mà hít sâu một hơi.

Tôn Chí và lão sư trung niên nhìn nhau, được cười khở một tiếng, sau này sẽ không cùng những tên quái vật yêu nghiệt này lĩnh hội ở một chỗ nữa, mẹ nói, đả kích quá lớn.

Cảm giác đó, giống như người nổ lực vài chục năm, nhưng trước mặt bọn họ, lại không đáng nhắc đến, bọn họ đơn giản đã hoàn thành.

Cũng may, ngay từ đầu hai người đã buông tâm tính xuống rất thấp, nếu không, bây giờ tuyệt đối sẽ nổ tung.

Một khi tâm tính nổi tung, nếu không điều chỉnh lại, coi như người đã tàn phế.

Tôn Chí và lão sư trung niên thuộc loại lão luyện, những năm nay trải qua không ít sóng gió, sau khi bọn họ chứng kiến sự khủng bố của Phong Vân, tâm tính còn có chút sụp đổ, không nói đến những học viên ở Võ Đạo Điện chưa trải sự đời kia.

Nghĩ đến đây, Tôn Chí mở miệng nói với Phong Vân.

“Phong Vân, sau này, nếu không cần thiết, người đừng xuất thủ trước mắt những học viên trong Võ Đạo Điện kia, ta sợ tâm tính của bọn họ sẽ nổi tung, trong lòng lưu lại bóng ma.”

Đây là chuyện đã từng xảy ra, ba đại quái vật là như thế, vì bọn họ, mà một bộ phận đệ tử bị đả kích rời Võ Đạo Điện, trong lòng lưu lại ám ảnh mãnh liệt.

Phong Vân nghe vậy giật mình, sau đó gật đầu, ngay từ đầu, hắn đã không có hứng thú với đám học viên kia rồi, bây giờ, trong Võ Đạo Điện, khiến hắn để ý, cũng chỉ có ba đại thiên tài quái vật kia thôi.

Ngoại trừ việc muốn so tài một trận với bọn họ, Phong Vân còn muốn lấy hình chiếu của bọn họ nữa, dung hợp thiên phú võ kỹ công pháp của bọn họ với bản thân, để trở thành thiên tài mạnh nhất.

Sau đó, ba người cùng đi ra cung điện Thanh Đồng.

Nhưng mà, lúc bọn họ đi đến cửa, lại phát hiện phía trước có một vùng sương mù trắng xóa bao phủ.

“A? Xảy ra chuyện gì vậy? Đột nhiên lại có nhiều sương mù như vậy?”

Lão sư trung niên có chút kinh ngạc, nhưng bước chân của ông ta vẫn không ngừng, đi ra cửa lớn, đang muốn đi vào trong sương mù.

Đúng lúc này, có một bóng đen từ trong sương mù bay ra, trực tiếp đánh về phía ông ta.

Tốc độ quá nhanh, ông ta căn bản không kịp phản ứng.

Phốc!

Lúc này, một vệt kim quang hiện ra, phong mang nở rộ, chỉ nghe “Phốc” một tiếng, bóng đen kia bị chém vỡ, hóa thành một đám khói đen tản ra.

Lão sư trung niên được cứu, lập tức lui lại cửa đại điện, vẫn chưa tỉnh hồn.

“Đây là cái gì?”

Tôn Chí kinh nghi hỏi.

Phong Vân tản kiếm khí màu vàng trên đầu ngón tay đi, trong mắt xuất hiện tinh quang rạng rỡ, kiếm ý bám vào mắt hắc, giao phó cho phong mang đáng sợ, nhìn đến chỗ nào, linh khí chỗ đó lập tức bị mở ra.

Một khắc sau, những sương mù cuộn cuộn kia lại khôi phục bình thường.

“Nơi đây không thể ở lâu.”

Nhìn sương mù có xu hướng tăng lên, Phong Vân nói.

“Không ra được, linh khí ở đây nồng đậm như vậy, căn bản không tìm được phương hướng, hơn nữa, trong linh khí có cái gì cũng không biết.”

Trên mặt Tôn Chí hiện lên vẻ lo lắng, cái bóng đen vừa rồi khiến ông ta rất kiêng kị.

Lão sư trung niên bên cạnh cũng như thế.

“Đơn giản, mở ra là được.”

Tay phải Phong Vân cầm chặt Linh Kim Kiếm, một giây sau, khí thế của hắn thay đổi, vốn dĩ vân đạm phong kinh, nước chảy mây trôi, bây giờ thay đổi giống như thủy triều nước lũ, sôi sục mãnh liệt, đồng thời còn mang theo tư thái xuyên qua tất cả.

Ngâm!

Một vệt kim quang chói sáng đến cực hạn xuất hiện, giống như một đường phân cách trong thiên địa, tốc độ vượt qua âm thanh, những nơi đi qua, linh khí hay bóng đen đều bị chém nát, tạo thành một con đường đi thẳng ra bên ngoài.

“Đi.”

Phong Vân như con ngựa đi đầu xông thẳng ra ngoài, Tôn Chí và lão sư trung niên đè xuống rung động dưới đáy lòng, nhanh chóng cùng đi ra.

Một giây sau, bọn họ đã thành công đi qua sương mù, bước vào gợn sóng, từ di tích cổ trở về.

“Vù vù..”

Tôn Chí là lão sư trung niên có cảm giác kinh tâm động phách, thờ từng ngum lớn, Phong Vân lại bình tĩnh đứng ở đó, dáng vẻ như cái gì cũng chưa xảy ra.

“Phong Vân, lần này cảm ơn người, nếu không có người, có thể chúng ta đã gặp nguy hiểm rồi.”

Tôn Chí là lão sư trung niên cảm ơn Phong Vân, bọn họ không ngờ, sẽ có một ngày, mình lại được một tên đệ tử cứu giúp.

“Không có gì, tiện tay thôi.”

Phong Vân vẫy tay, thể hiện không cần như vậy.

“Đối với người là tiện tay, nhưng đối với chúng ta mà nói, chính là ân cứu mạng.”

Tôn Chí trịnh trọng nói, biểu thị có cơ hội, nhất định sẽ báo đáp hẳn.

Lão sư trung niên nghĩ mà sợ: “Sương mù màu trắng kia xuất hiện thế nào vậy? Còn bóng đen trong đó nữa, ở di tích cổ, vẫn là lần đầu tiên xuất hiện chuyện lạ như vậy.”

“Chúng ta đến báo cáo với điện chủ đi, để bọn họ định đoạt.”

Sau đó, ba người họ đi ra di tích cổ, nhưng đang định rời đi, bỗng nhiên phía xa lại truyền đến tiếng huyên náo, xen lẫn chút thán phục.

Phong Vân hiếu kỳ nhìn sang, ánh mắt khẽ động.

Chỉ thấy phía xa có một vị nữ tử trẻ tuổi đi đến, trên mặt mang theo khăn che mặt, trên thân mặc bạch y, tay cầm bảo kiếm, không thấy rõ dung nhan, trên người lộ ra khí chất trong trẻo lạnh lùng như sương, khiến người ta không dám đến gần.

Tôn Chí và lão sư trung niên nhìn qua.

“Không ngờ cô ta cũng đến Võ Đạo Điện.” Vị lão sư trung niên thấp giọng nói.

Tôn Chí nhìn Phong Vân, nhẹ giọng nói.

“Thân phận người này chắc ngươi cũng đoán được, chính là vị quái vật thứ ba của Võ Đạo Điện, Đạm Đài Khiết.”

Chính là cô ta!

Trên mặt Phong Vân lộ ra dị sắc, thật ra từ lúc nhìn thấy đối phương, hắn đã đoán được rồi.

Bởi vì trên người đối phương, hắn có cảm giác giống như khi gặp Giang Đào lúc trước, đó là sự cộng hưởng giữa những người có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp.

Quả nhiên, lúc Đạm Đài Khiết đến gần, bỗng nhiên cũng xuất hiện phản ứng, mắt đẹp hơi đỏ, nhìn về phía Phong Vân bên này.

Nhưng cô ta không giống Giang Đào, một lời không hợp liền bạo kiếm ý, chỉ là nhìn Phong Vân một cái thật sâu rồi rời đi.

Phong Vân cũng yên lặng, chăm chú nhìn cô ta.

“Thế nào, tuổi dậy thì mạnh động? Thì ra ngươi thích đại tỷ tỷ.”

Tôn Chí nhìn ánh mắt Phong Vân khi nhìn Đạm Đài Khiết, không khỏi lộ ra ý cười sâu xa.

“Ta xem, hai người các ngươi đều là quái vật, rất xứng đôi.” Vị lão sư trung niên bên cạnh cũng ồn ào nói.

Phong Vân bất đắc dĩ cười một tiếng, hắn chăm chú nhìn Đạm Đài Khiết chỉ vì muốn lấy hình chiếu của cô ta mà thôi, đây là người sở hữu thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp đấy.

Lúc này, trong không gian tâm gương của hắn, đã có hình chiếu của Đạm Đài Khiết.

Mỗi đề cử sẽ bạo thêm một chương nhé các đh :)

Chương 153: Tấn chức! Thiên phú thể chất cao cấp!

Chương 153: Tấn chức! Thiên phú thể chất cao cấp!

[Người hình chiếu] : Đạm Đài Khiết

[Tuổi] : 24 tuổi

[Cảnh giới] : Bán tông sư

[Roi xuống] : ... Võ kỹ ngũ giai Phong Linh Kiếm Pháp>... Võ kỹ lục giai Vạn Vật Quyền Sát>... Công pháp hệ phong lục giai Phong Quyền Huyền Linh Thiên>... Thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp... Thiên phú hệ phong đỉnh cấp... Kiếm ý (sáu thành)... Phong chi ý cảnh (năm thành)

Không hổ là một trong ba đại quái vật, số liệu này quá hoa lệ, quả thật là thiên tài mạnh nhất trong những thiên tài mà hắn từng gặp, đương nhiên, trừ Hứa Huyền Chi.

Ngay cả Giang Đào ở Thử bộ, có trình độ nhất định, nhưng vẫn yếu hơn Đạm Đài Khiết.

Hắn ta chỉ có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, mà Đạm Đài Khiết, không chỉ có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, còn có thiên phú hệ phong đỉnh cấp.

Có hai thiên phú này, bất kể là phương diện tu hành, hay là phương diện công kích, tốc độ, đều được đề thăng rất nhiều.

“Đều là thiên phú mình cần...”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, Võ Đại Điện có ba đại quái vật, thì hắn đã có hình chiếu của hai người, chỉ còn người đứng đầu Lâm Nhất Trần thôi.

Nhưng so với hai người kia, hành tung của Lâm Nhất Trần không cố định, thậm chí có lời đồn, hắn ta đã rời cứ địa Giang Hải, đi đến cứ địa nhất đẳng rồi.

“Cứ từ từ, hắn ta không bị xóa tên, chứng minh sẽ có ngày hắn ta trở lại.”

Phong Vân tạm thời không vội, dù sao gần đây, hắn đã thu hoạch được mấy hình chiếu không tệ, có thể quét trước.

...

Sau đó, Tôn Chí và lão sư trung niên cáo biệt Phong Vân, đi tìm bốn vị điện chủ bẩm báo chuyện xảy ra trong di tích cổ.

Còn Phong Vân trở lại cứ điểm trong cứ địa, bắt đầu quét hình chiếu.

Có thể đã đến di tích cổ một chuyến, thành công rửa sạch vạ đen trên người, lần này hắn quét hình chiếu được mấy thứ tốt.

[Công pháp luyện thể lục giai Kim Cương Phục Ma Công>] (Đến từ hình chiếu của Trương Hằng)

[Thiên phú thể chất cao cấp] (Đến từ hình chiếu của Trương Hằng)

[Thiên phú biến thân đỉnh cấp] (Đến từ hình chiếu của sát thủ liên minh Huyết Thứ)

Ba vật phẩm này, trừ cái cuối cùng có chút vô bổ, thì những cái khác đều rất tốt, hơn nữa, đều từ hình chiếu của Trương Hằng bạo ra.

Một lần bạo ra ba thứ tốt, đối với Phong Vân mà nói, chính là một ngày may mắn, khiến hắn muốn khui rượu chúc mừng.

Sau đó hắn lựa chọn hiển hóa, bắt đầu từ thiên phú thể chất cấp cao trước.

[Hiện hóa thiên phú thể chất cấp cao... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

Oanh!

Một cỗ lực lượng vô hình xuất hiện trong cơ thể Phong Vân, tác động đến các tế bào trong cơ thể hắn, không ngừng cải biến về gen và về chất, các tế bào nhanh chóng thay đổi, loại bỏ gen vô dụng, đề cao gen tốt.

Trong sự xâm nhập cải biến này, giới hạn khí lực trong thân thể Phong Vân không ngừng bị đánh vỡ, trước kia là năm mươi vạn cân, bây giờ đã tăng lên trăm vạn cân.

Đương nhiên, điều này chỉ đại biểu hạn mức cao nhất của khí lực trong cơ thể hắn là một trăm vạn cân, còn khí lực hiện giờ của hắn vẫn dừng lại ở năm mươi vạn cân như trước.

Sau khi dung hợp thiên phú thể chất cấp cao. Phong Vân tiếp tục hiển hóa công pháp luyện thể lực giai Kim Cương Phục Ma Công>.

Ong...ong...

Sau khi dung hợp, có thể thấy được, kim quang quanh người hắn đại thịnh, không giống với ánh sáng sắc bén của thuộc tính kim, mà là một loại

hào quang thần thánh rộng lớn, khiến dáng vẻ của hắn trở nên trang nghiêm, uy nghi như ngục.

Kim Cương Phục Ma Công, đây là một môn pháp lực tu khí, tu đến tầng tiểu thành, khí lực tăng hai mươi vạn cân, tu đến tầng đại thành, khí lực tăng bốn mươi vạn cân, còn đến viên mãn, sẽ tăng đến sáu mươi vạn cân.

Có thể tưởng tượng sự cường đại của môn công pháp luyện thể này, khi đạt đến viên mãn, sẽ đạt được một trăm hai mươi vạn cân cự lực.

Một trăm hai mươi vạn cân, ngay cả thể chất cao cấp cũng không thừa nhận được nhiều khí lực như vậy, chỉ có thể tu đến một trăm vạn cân.

Cho nên Trương Hằng mới chậm chạp không thể tu Kim Cương Phục Ma Công đến viên mãn.

Bây giờ khí lực của Phong Vân đạt đến chín mươi vạn cân, cũng đôi mắt với vấn đề này, nhưng còn tốt hơn Trương Hằng rất nhiều.

Hắn có thể dung hợp thiên phú thể chất của người khác để đề thăng thiên phú thể chất của mình, hơn nữa, còn Long Huyết, thứ này cũng có thể đề thăng thiên phú thể chất của hắn, hoàn toàn không cần lo lắng.

Bành!

Bỗng nhiên, Phong Vân mạnh mẽ đánh một quyền lên mặt đất, mắt thường có thể nhìn thấy, mặt đất bị lõm xuống thành một cái hố lớn, một cỗ sóng xung kích vô hình quét ra ngoài, toàn bộ cứ điềm đều phát ra tiếng chấn động.

May mà đám người Chu Linh và Tuyên Phong không ở đây, nếu không sẽ bị Phong Vân hù chết.

Hiện nay, hấn tùy tiện gây ra chút động tĩnh, đối với bọn họ cũng như trời long đất lở.

“Chín mươi vạn cân khí lực, thật thoải mái.”

Bây giờ, một quyền này của Phong Vân có thể giết phần lớn võ giả tiên thiên cùng giai.

...

Cùng lúc đó.

Ở trung tâm của tứ đại điện, là nơi mà bốn điện chủ hay tập trung.

Lúc này, bốn điện chủ ngồi trên vân đài cao, phía dưới, là Tôn Chí và lão sư trung niên kia đang đàm luận chuyện xảy ra ở di tích cổ.

Bốn đại điện chủ nghe xong, đều yên lặng nhìn nhau.

Sau đó, điện chủ Thiên Điện nói: “Chúng ta đã biết, vài ngày nữa sẽ giải quyết, các người cứ thoải mái, buông lỏng tinh thần đi.”

“Vâng.”

Tôn Chí và lão sư trung niên gật đầu, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống.

“Đúng rồi.”

Lúc này, điện chủ Thiên Điện nhớ ra cái gì đó, hiếu kỳ nhìn hai người bọn họ.

“Làm sao hai người trốn thoát được, sương mù kia cũng không phải vật đơn giản.”

Tôn Chí chấp tay nói.

“Bẩm điện chủ, là Phong Vân của Hoàng Điện, hấn chém ra một kiếm, mở nghìn mét mê linh, phá ra một con đường sống, rồi dẫn theo ta và Lý lão sư ra ngoài.”

Lão sư trung niên kia cũng mở miệng.

“Đúng vậy, đệ tử Phong Vân của Hoàng Điện, chiến lược mạnh mẽ khiến người ta kinh sợ, không chỉ có bảy thành kiếm ý, còn có sáu thành đao ý, thậm chí còn lĩnh hội phong chi ý cảnh và kim chi ý cảnh, chúc mừng các vị điện chủ, Võ Đạo Điện ta lại xuất hiện thiên tài quái vật thứ tư!”

Bảy thành kiếm ý! Sáu thành đao ý! Kim chi ý cảnh! Phong chi ý cảnh.

Mấy từ máu chốt này vừa ra, cho dù bốn đại điện chủ tâm tính cường đại, cũng không nhịn được mà ghé mắt, tâm thần chấn động.

Trong đó, điện chủ Hoàng Điện tốt hơn một chút, lúc trước ông ta đã biết một chút chuyện liên quan đến thiên phú của Phong Vân rồi.

Nhưng ba vị điện chủ khác luôn ở xa xử lý công chuyện, không có thời gian tìm hiểu tình huống trong Võ Đạo Điện.

Bỗng nhiên nghe được tin tức này, trong phút chốc không kịp phản ứng.

Lúc trước gặp Phong Vân, mấy đại điện chủ cảm thấy rất kinh diễm với thiên phú của hấn, nhưng không ngờ, hấn lại trưởng thành nhanh như vậy!

Mỗi đề cử sẽ bạo thêm một chương nhé các đh

Chương 154: Năng lực biến thân!

Chương 154: Năng lực biến thân!

Trong đại điện, Tôn Chí và lão sư trung niên đã rời đi, chỉ còn bốn đại điện chủ.

“Không ngờ tên gia hỏa Phong Vân này lại trưởng thành nhanh như vậy, bây giờ mới bao lâu, trừ tu vi, thì những phương diện khác đều có thể sánh ngang với ba người kia.”

Điện chủ Thiên Điện sợ hãi nói.

“Đúng vậy.”

Điện chủ Địa Điện ghen tị mở miệng: “Lão tứ, ngươi dẫm nhằm cút chó rồi, khi không lại nhặt được một tên yêu nghiệt thiên tài.”

Vẻ mặt điện chủ Huyền Điện cũng hâm mộ ghen ghét.

“Không có biện pháp, có thể là vì ba người các ngươi quá xấu.”

Trên mặt điện chủ Hoàng Điện tràn đầy đắc ý.

Ba điện chủ khác nghe vậy, đều tức đến nghiến răng.

...

Bên này, sau khi Phong Vân thí nghiệm khí lực của bản thân, liền bắt đầu dung hợp thiên phú biến thân đỉnh cấp.

Mặc dù thiên phú này cũng thuộc loại hiếm có, nhưng thật sự có chút vô bổ, gần như không có năng lực chiến đấu. Nhìn tên sát thủ liên minh Huyết Thứ lúc trước bị Phong Vân bóp chết như con gà liền biết.

Năm phút sau, Phong Vân đã dung hợp xong, trong đầu hắn hiện ra đủ loại tin tức liên quan đến thiên phú biến thân này.

Quả thật mà nói, thiên phú biến thân này có thể khiến người sở hữu nó biến thành bất kỳ sinh vật nào, nhưng điều kiện tiên quyết phải là vật sống, vật chết không thể biến được.

Hơn nữa, thực lực khi biến thành sinh vật khác cũng không thay đổi, bản thân mình có thực lực gì, thì lúc biến thành sinh vật khác cũng có thực lực đó.

Sau khi hiểu về năng lực biến thân, Phong Vân cũng có chút bất đắc dĩ, năng lực hiếm có này thật sự vô bổ.

Người nói nó vô dụng, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn có tác dụng, ví dụ như gặp được hung thú, có thể biến thành hung thú, để đực nước béo cò.

Người nói nó có tác dụng lớn, nhưng lúc chiến đấu lại không sử dụng đến, lẽ nào lại biến thành một thiếu nữ xinh đẹp, mœe chết kẻ địch à?

“Quên đi, không thể dùng nó chiến đấu, thì vẫn có thể sử dụng nó như năng lực hỗ trợ.

Phong Vân nghĩ lại, sau đó rời Võ Đạo Điện, một đường ra ngoài cứ địa Giang Hải.

Hắn muốn quen thuộc với thiên phú biến thân này trước, tránh để lúc dùng đến lại cảm thấy mới lạ.

...

Ngoài cứ địa Giang Hải, có một khu rừng rậm to lớn, tên là Thanh La Chi Sâm, gấp rừng rậm bên ngoài cứ địa Tinh Diệu đến năm lần.

Hung thú ẩn núp trong đó nhiều vô số kể, có tin đồn, chỗ sâu trong Thanh La Chi Sâm, thậm chí còn có hung thú cấp Lĩnh Chủ, nhưng khả năng này rất thấp.

Hung thú cấp Lĩnh Chủ đã có linh trí, không thua kém con người, làm sao có thể bị nuôi nhốt được.

Phong Vân đi vào Thanh La Chi Sâm, tìm một nơi không người, rồi phát động năng lực biến thân.

Hắn đương nhiên sẽ không giống tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ, biến ra một con chuột thấp như vậy, vì đó là cảnh giới và nguyên lực cực hạn của hắn ta, còn Phong Vân thì mạnh hơn hắn ta quá nhiều.

“Thử biến thành một con lớn xem.”

Phong Vân đã xem qua không ít phổ đồ hung thú, trong đầu hiện lên từng con một, cuối cùng lựa chọn một con tương đối phong cách.

“Ô...”

Một trận cuồng phong thổi qua, hắn lập tức biến mất tại chỗ.

Một giây sau, trên không trung, có một vùng mây đen to lớn, che khuất hơn nửa rừng rậm, ngăn cản ánh nắng trên trời, khiến nơi đây trở nên đen tối.

Điều này đương nhiên kinh động đám võ giả trong Thanh La Chi Sâm, bọn họ nhao nhao ngẩng đầu, nhìn vùng mây đen bỗng nhiên xuất hiện này.

Rít!

Lúc này, một tiếng chim kêu hung lệ từ trên bầu trời truyền xuống, cắt sắt phá thạch, chính là xuất phát từ vùng mây đen kia, nhìn kỹ lại, nó cư nhiên là một con cự điều khổng lồ, che khuất mặt trời.

Lúc bay qua Thanh La Chi Sâm, nó quan sát phía dưới, hai con mắt như hai mặt trăng đầy máu, khí thế hung ác ngập trời, đám võ giả phía dưới bị ánh mắt nó quét qua, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh buốt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cuối cùng, cự điều biến mất, bay về phía sâu trong sơn mạch.

Cảm giác đáng sợ kia cũng biến mất, thiên địa khôi phục ánh sáng.

Qua rất lâu, đám võ giả kia mới hồi phục tinh thần, từng người đều rung động không thôi.

“Vừa rồi chính là...Hung thú cấp Lĩnh Chủ Ma Vân Tước sao?”

“Hình như là vậy, thật đáng sợ, ta tưởng rằng ta sẽ chết!”

“Kỳ lạ, nơi này làm sao lại có hung thú cấp Lĩnh Chủ được, chẳng lẽ tin đồn sâu trong Thanh La Chi Sâm có hung thú cấp Lĩnh Chủ là thật.”

Một con hung thú cấp Lĩnh Chủ Ma Vân Tước hư hư thực thực xuất hiện ở khu vực ngoại thành, tự nhiên khiến vô số võ giả ở cứ địa Giang Hải giật mình, thậm chí còn kinh động đám cao tầng, bọn họ phái ra cường giả, không ngừng tìm kiếm.

Nhưng kỳ lạ là, Ma Vân Tước kia giống như đã bốc hơi trên thế gian, không tìm được bất kỳ tung tích gì.

Lúc này, trong một sơn cốc vắng vẻ trong Thanh La Chi Sâm.

Sắc mặt Phong Vân tái nhợt, há miệng thở dốc.

“Mẹ ơi, biến thành hung thú đỉnh cấp quả nhiên vẫn còn miễn cưỡng, mới một lát, mình đã sắp bị hút khô rồi...”

Ma Vân Tước không phải hung thú bình thường, bên trong cơ thể có huyết mạch đặc thù, thuộc loại hung thú đỉnh cấp, chỉ ở dưới hung thú siêu cấp, một khi trưởng thành, nhất định sẽ trở thành hung thú Lĩnh Chủ.

Vừa rồi Phong Vân biến thành Ma Vân Tước chưa trưởng thành, nhưng như vậy, cũng suýt nữa hút khô thân thể hần.

Thực lực bây giờ của hần mà phải cố hết sức mới biến thành một con hung thú đỉnh cấp, thì tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ kia cũng không cần nói, đoán chừng chưa biến xong đã bị hút khô đến chết, khó trách hần ta chỉ dám biến thành một con chuột nhỏ.

“Đợi sau này đạt đến cấp tông sư rồi lại biến.”

Lúc đó, hần có biến thành hung thú đỉnh cấp cũng thoải mái hơn nhiều.

Còn hung thú dưới đỉnh cấp, hần thật sự không muốn biến, phong cách quá thấp.

...

Phong Vân ngồi trong sơn cốc khôi phục nguyên lực, tốn một giờ hần mới khôi phục như ban đầu.

Sau đó, Phong Vân trở về Võ Đạo Điện.

Vừa về đến nơi, hần đã nghe thấy không ít đệ tử đang thảo luận về con hung thú cấp Lĩnh Chủ Ma Vân Tước đã xuất hiện ở bên ngoài cứ địa vừa rồi, hần nghe thấy cái này, hiểu ý cười một tiếng.

Xem ra, năng lực biến thân này không phải quá vô dụng.

Tiếp theo, hấn chuẩn bị trùng kích huyết khiêu.

Nhưng bí cảnh ở Võ Đạo Điện hiển nhiên không thích hợp với hấn.

Mở huyết khiêu thì được, nhưng đè nén nguyên lực cần tiêu hao nguyên lực rất lớn, bí cảnh tu hành trong Võ Đạo Điện không chịu được hấn tiêu hao như vậy.

Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có đến hội Chân Lý, sử dụng Tụ Nguyên Trận thuộc tính, mới đủ cho hấn tu hành, có thể không ngừng đè nén nguyên lực, cũng không lo lắng sẽ ảnh hưởng đến việc tu hành của người khác.

“Đến xin phép nghỉ trước đã.”

Phong Vân đã có quyết định, dù sao hấn cũng có truyền tống trận, hơn nữa tọa độ đã thiết lập rồi, chỉ cần nháy mắt đã đến nơi, hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề đi đường.

Rất nhanh, hấn đã đến chủ điện Hoàng Điện, xin người quản lý nghỉ hai tháng, với lí do ra ngoài rèn luyện, đối phương rất nhanh đã phê chuẩn.

Chương 155: Tụ Nguyên Trận thuộc tính Kim cỡ lớn!

Chương 155: Tụ Nguyên Trận thuộc tính Kim cỡ lớn!

Sau khi xin nghỉ xong, Phong Vân tìm một nơi vắng vẻ không có người qua lại, thay y phục, sau đó đeo mặt nạ, rồi lấy ra bàn truyền tổng trận, kích hoạt nó xong nhẹ nhàng bước vào trong.

Tiếp theo đó, hào quang lóe lên, hấn lập tức biến mất.

Sự rời đi của Phong Vân không hề gây nên bất kỳ sự chấn động nào, mọi người đều cho rằng hấn đi rèn luyện.

Dù sao thì tam đại quái vật cũng không ở trong Điện Võ Đạo quanh năm, cho nên tất cả mọi người đều quen rồi.

Những thiên tài giống như thế này, đều có ý tưởng riêng trong lúc tu hành, đương nhiên sẽ không nước chảy bèo trôi, đây không phải đơn độc tu hành, mà là ở trình độ cao của bọn họ đương nhiên sẽ vượt xa những học viên khác, nếu so với bọn họ chỉ e rằng không có bất kỳ sự tiến bộ nào.

Mặc dù nói như vậy có chút tàn khốc, thế nhưng ở trong thế giới càng tàn khốc hơn thì những thứ này, rõ ràng không hề có ý nghĩa gì cả.

...

Sau khi Phong Vân mở mắt ra, cảnh tượng trước mắt đã thay đổi.

Kiến trúc hiện đại hoá ở trước mặt, trong thoáng chốc đã đi đến một nơi cổ kính, giống như xuyên không.

Nhìn cảnh tượng quen thuộc ở trước mắt, Phong Vân biết, mình đã đến Thử bộ.

"Kim Thử đại nhân, ngài đã trở về rồi."

Không đợi Phong Vân nhìn toàn bộ xung quanh, bên cạnh đã truyền đến một giọng nói cung kính.

Hắn hơi quay đầu lại, có một võ giả mặc y phục màu đen, đeo mặt nạ Lão Thử màu đen đang đi tới, hành lễ nói.

Điểm khác nhau chính là, trên mặt nạ Lão Thử viết một số 12.

Đây là Hắc Thử, chính là nhân viên cấp thấp của Thử bộ, đơn giản mà nói, chỉ là một trợ thủ, còn 12, chính là số của hắn.

Những người này đều không có thiên phú gì, nhưng cũng muốn gia nhập võ giả của Thử bộ.

Ngoại trừ mức lương hào phóng, vẫn còn một nguyên nhân khác cho dù bị đánh vỡ đầu bọn họ cũng muốn gia nhập, đó chính là có thể tận mắt nhìn thấy những võ giả thiên tài, nếu có thể quan sát đối phương tu hành, thậm chí có thể được đối phương chỉ điểm, quả thật đúng là được hưởng thụ vô tận.

"Ừ, phó bộ trưởng đâu?"

Phong Vân gật đầu, dò hỏi.

"Phó bộ trưởng đã ra ngoài được một tháng rồi, chỉ có điều cũng sắp trở về rồi, ngài có chuyện gì muốn tìm phó bộ trưởng sao?" Hắc Thử số 12 trả

lời.

"Cũng không có chuyện gì, chỉ là muốn sử dụng thuộc tính Tụ Nguyên Trận ở đây, ta vẫn chưa hiểu rõ lắm, người có thể giới thiệu cho ta một chút được không?"

Ngay lập tức Hắc Thủ số 12 được sủng ái mà lo sợ, "Đương nhiên rồi, đây là vinh hạnh của ta."

Hiện giờ Phong Vân chính là đệ nhất thiên kiêu của Thủ bộ, không hề tranh cãi điều gì nữa.

Có thể cùng đệ nhất thiên kiêu nói chuyện với nhau, bản thân sẽ cảm thấy đó một niềm vinh hạnh rất lớn lao.

"Kim Thủ đại nhân, thuộc tính Tụ Nguyên Trận của Thủ bộ chúng ta có tổng cộng 5 loại, theo thứ tự là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Phong; mà mỗi loại lại chia làm cỡ nhỏ, cỡ trung và cỡ lớn; mỗi Tụ Nguyên Trận đều có thể duy trì vận chuyển trong 10 năm, đây chính là Chân Lý duy nhất của chúng ta, ở bên ngoài khó có thể tìm ra một Tụ Nguyên Trận như vậy." Hắc Thủ số 12 có chút kiêu ngạo tự hào.

Nội tâm của Phong Vân ghi nhớ, cũng gần giống như mấy đại thuộc tính bí cảnh trong Điện Võ Đạo, chỉ có điều điểm khác biệt chính là ở trong Thủ bộ to lớn hơn, cộng thêm nó là có một không hai.

Về phần tại sao không có thổ, lôi, băng, quang minh, hắc ám, rất đơn giản, những thứ này đều thuộc về những loại thuộc tính thiên phú hiếm thấy.

Mà những thiên phú hệ Thổ, ở những địa phương khác có thể không phải là loại hi hữu, thế nhưng ở trong địa vực này thì thuộc về loại hi hữu.

Bởi vì do môi trường, Phong Vân đã sớm phát hiện ra, nguyên lực thiên địa ở nơi này có rất ít nguyên lực hệ Thổ, dưới điều kiện như vậy, đương nhiên sẽ sinh ra rất ít võ giả nắm giữ thiên phú thuộc tính Thổ.

Về phần tại sao nguyên lực hệ Thổ thưa thớt thì hắn không biết.

Sau khi được Hắc Thủ số 12 giới thiệu, Phong Vân đã nắm rõ đại khái, hắn lập tức chào tạm biệt đối phương, đi đến vị trí của Tụ Nguyên Trận.

Mỗi một Tụ Nguyên Trận đều đối ứng với một phòng tu hành, hơn nữa không chỉ có một Tụ Nguyên Trận đồng loại, ví dụ như Tụ Nguyên Trận thuộc tính Kim, cỡ nhỏ và cỡ trung cũng đã có mười mấy cái, còn cỡ lớn thì tương đối ít, chỉ có bốn năm cái.

Nếu xét về phương diện này, quả thực quy mô của Thủ bộ lớn hơn rất nhiều so với Điện Võ Đạo trong cứ địa Giang Hải.

Hơn nữa, võ giả ở đây cũng ít hơn rất nhiều so với Điện Võ Đạo, cũng thuận tiện rất nhiều.

Dù sao thì ở trong Điện Võ Đạo, mỗi lần Phong Vân đi tới bí cảnh tu hành, đều có thể gặp được một đám người.

Đi quá sâu thì ảnh hưởng đến việc tu hành của người khác, nhưng nếu không đi sâu vào thì việc tu hành của mình lại bị ảnh hưởng, cho nên thật sự không được thuận tiện cho lắm.

Nhất là khi tu vi của hắn đã tinh tiến, khuyết điểm này đã được phóng đại đến cực hạn.

Mà Tụ Nguyên Trận của Thủ bộ đã thành công giải quyết vấn đề này của hắn.

"Trước tiên thử Tụ Nguyên Trận thuộc tính Kim xem sao đã..."

Cuối cùng Phong Vân cũng chọn một Tụ Nguyên Trận thuộc tính Kim cỡ lớn, dùng thẻ bài quẹt qua, cửa phòng tu hành trực tiếp mở ra, không cần điểm tích lũy, cũng không cần những vật dụng khác.

Tách!

Trong giây phút hần tiến vào trong, phòng tu hành vốn tối tăm bỗng trở nên sáng bừng, một trận pháp to lớn cũng được vận chuyển theo.

Tiếp theo đó, có một nguyên lực hệ Kim có thể nói mệnh mông cuộn trào mãnh liệt bay về phía hần.

Phong Vân theo bản năng vận chuyển công pháp và thúc đẩy thiên phú hệ Kim, ngay lập tức, một cảm giác từ trước đến nay chưa từng có xông thẳng lên đầu, hần chỉ cảm thấy bản thân mình hoàn toàn bị bao phủ trong biển nguyên lực hệ Kim, trên dưới trái phải, bốn phương tám hướng, tất cả đều là nguyên lực hệ Kim!

Ầm ầm——!!

Những nguyên lực hệ Kim nhanh chóng hình thành trường hà mệnh mông cuộn cuộn trong cơ thể hần, phát ra những tiếng ầm ầm.

Một chút cũng không khoa trương, bây giờ tất cả gân cốt kinh mạch của Phong Vân đều chịu lực xung kích của trường hà cuộn cuộn này, hoàn toàn không nói chơi.

Nếu không thì lúc trước vì sao hần lại chịu một sự đau đớn mãnh liệt, muốn chết đi sống lại dưới sự lột xác cực hạn, tất cả đều là vì việc tu hành trong tương lai.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự trùng kích này, kinh mạch trong cơ thể hấn giống như van vỡ đê, trong nháy mắt được xuyên qua, không hề có bất kỳ trở ngại nào, dễ dàng tiến hành một kiểu nghiền ép.

Trong khoảng thời gian ngắn, một trăm kinh mạch đã được phá vỡ.

Mà trong nháy mắt khi một trăm kinh mạch bị phá vỡ, có rất nhiều nguyên lực hệ Kim thông qua những kinh mạch mới được mở ra, tụ hợp với nguyên lực hệ Kim bên trong cơ thể, ngay lập tức, càng hình thành thêm trường hà nguyên lực hệ Kim khổng lồ, giống như một đội quân được huấn luyện nghiêm chỉnh, trùng trùng điệp điệp bước tới.

Sở dĩ có thể phá vỡ một trăm kinh mạch nhanh như vậy là vì, ngoại trừ nguyên lực hệ Kim dồi dào, sức mạnh tinh thần cũng rất có tác dụng.

Mặc dù sức mạnh tinh thần của hấn vẫn còn lâu mới có thể đạt đến trình độ không chế đồ vật, thế nhưng vẫn có thể không chế hướng đi của nguyên lực trong cơ thể.

Dưới thao tác song trọng này, đương nhiên có thể thông suốt một trăm kinh mạch giống như đang chơi đùa rồi.

Người khác cẩn thận từng li từng tí, cẩn thận đột phá từng bước một, vì thế không tiếc tiêu hao một lượng lớn thời gian và tài nguyên, còn Phong Vân thì chỉ trong một nháy mắt.

Mỗi đề cử sẽ bạo thêm một chương nhé các đh

Chương 156: Bảy lần áp súc!

Chương 156: Bảy lần áp súc!

Trong phòng tu hành.

Phong Vân giống như một hố đen, điên cuồng hấp thu nguyên lực hệ kim trong Tụ Nguyên Trận, ba trăm huyết khiếu trong cơ thể được đả thông như mở van ống nước, không giờ khắc nào là không hấp thu.

Tốc độ hấp thu này rất khủng bố, nguyên lực hệ kim trong cơ thể hắn không ngừng được áp súc, rất nhanh đã hoàn thành lần thứ năm áp súc.

Nhưng vẫn chưa xong, Phong Vân vẫn điên cuồng hấp thu, thúc giục lực tinh thần trong cơ thể hắn, những tiếng âm vang phát ra từ cơ thể hắn cũng càng lúc càng dữ dội, giống như bên trong không còn là một con sông dài, mà là biển lớn!

Hắn quên mình tu hành trong đó.

Sau năm canh giờ, hoàn thành sáu lần áp súc!

Sau mười lăm canh giờ, hoàn thành bảy lần áp súc!

Ầm ầm!

Sau khi hoàn thành bảy lần áp súc nguyên lực hệ kim trong cơ thể, tiếng âm vang cuối cùng hoàn toàn bạo phát, trong nháy mắt đã khuếch tán ra ngoài, bao phủ toàn bộ Thủ bộ.

Rất nhiều võ giả bị kinh động, nhao nhao nhìn về hướng truyền ra âm thanh, không biết xảy ra chuyện gì, mỗi người đều vô cùng nghi ngờ.

“Sao vậy? Đó là tiếng động gì?”

“Dường như phát ra từ phòng tu hành, sao lại có cảm giác như biển động vậy?”

Bên này, Đoan Mộc Húc vừa trở về không bao lâu, hắn ta nghe nói Phong Vân cũng đến, đang định đến phòng tu hành tìm hắn, nhưng vừa đến gần, đã nghe thấy tiếng động đình tai nhức óc này, thanh thế vô cùng to lớn.

Lúc đầu, hắn ta còn tưởng là Tụ Nguyên Trận thuộc tính thủy truyền ra động tĩnh, nhưng khi hắn ta cẩn thận lắng nghe, phát hiện không phải, phương hướng không đúng.

Đây là tiếng vang truyền ra từ Tụ Nguyên Trận cỡ lớn hệ kim!

“Chẳng lẽ là...”

Đoan Mộc Húc nghĩ đến một khả năng, hắn ta lập tức đến cửa phòng tu hành, thông qua khe cửa nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

Bên trong phòng tu hành, Phong Vân ngồi ở đó, kim quang quanh người đại thịnh, trên tóc và lông mi hắn đều biến thành màu vàng, từ xa nhìn lại, giống như Thần Thái Dương đến thế gian.

“Đông đông...”

Lúc này, trong cơ thể hắn truyền ra âm thanh như tiếng biển động, đình tai nhức óc.

Đoan Mộc Húc trừng to mắt, trong lòng phát run.

“Mẹ nó, bên trong không phải nguyên lực, mà là một vùng biển rộng lớn!”

Hắn ta tu hành vài chục năm nay, chưa từng gặp ai có nguyên lực trong cơ thể nhiều đến thế, phát ra âm thanh như tiếng biển rít gào, quả thật khiến hắn ta kinh sợ đến sắp nổ hai con mắt.

“Rốt cuộc hắn tu hành như thế nào, thật quá dọa người!”

Đoan Mộc Húc bị đả kích rất lớn. Bây giờ, cảnh giới của hắn ta là nửa bước tông sư, nguyên lực ẩn chứa trong cơ thể lại không nhiều như Phong Vân, còn có sự chênh lệch lớn.

“Nếu ta không nhìn lầm, hắn đang áp súc nguyên lực, hơn nữa, ít nhất đã tiến hành đến lần thứ sáu trở lên...”

Lúc này, có một thanh âm trong trẻo truyền đến, khiến Đoan Mộc Húc giật mình.

Hắn ta lập tức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng dáng từ phía xa đi đến, là một người đàn ông tóc đen, mặc áo khoác và quần dài màu đen, đeo mặt nạ con chuột màu lam, ánh mắt sâu thẳm, khiến người nhìn có cảm giác trầm luân vào trong đó, thâm thúy mà rục rỡ.

“Bộ trưởng, sao ngài đã từ tổng bộ về rồi?”

Đoan Mộc Húc nhìn thấy người đàn ông mặc hắc y này, lập tức ngồi thẳng, cung kính nói.

Người đàn ông mặc hắc y trước mắt này, chính là bộ trưởng Thủ bộ.

“Ngươi truyền tin đến, nói Thủ bộ chúng ta xuất hiện một tên thiên tài yêu nghiệt, đương nhiên ta phải trở về xem.”

Bộ trưởng mặc hắc y nhẹ nhàng nói, sau đó ánh mắt rơi vào phòng tu hành, nói đúng hơn, là rơi trên người Phong Vân.

Ánh mắt ông ta lộ ra vẻ chấn động.

“Tin đồn không bằng gặp mặt, quả thật là thiên tài yêu nghiệt, ở tuổi đó mà đã đạt đến trình độ này, quả thật, nghe mà rợn người.”

“Bộ trưởng, ngài cũng cảm nhận được rồi chứ, tên gia hỏa này quá yêu nghiệt, mỗi lần đều tạo ra động tĩnh có thể hù dọa chết người, lần trước luyện khí ở Hỏa Sơn là như thế, lần này tu hành cũng vậy.”

Đoan Mộc Húc điên cuồng bày tỏ, có thể thấy hẳn ta bị Phong Vân đả kích rất nghiêm trọng, trong lòng sắp xuất hiện bóng ma tâm lý rồi.

“Thế giới của yêu nghiệt không phải chúng ta có thể tìm tòi nghiên cứu được, nếu không thì, người sẽ hoài nghi chính mình, từ đó không thể tiến bộ được...”

Bộ trưởng mặc hắc y hiểu rất rõ điều này, vừa nhìn đã biết là người có chuyện xưa.

Đoan Mộc Húc thông minh không hỏi nhiều.

Mặc dù mọi người đều ở hội Chân Lý, nhưng thật ra, đây chỉ là thân phận trong bóng tối của bọn họ, ở bên ngoài, bọn họ có cuộc sống của riêng mình, không phải là người chung một đường.

Ví dụ như Đoan Mộc Húc, hẳn ta là người của gia tộc Đoan Mộc, nhưng chỉ mấy người trong hội Chân Lý biết thôi, còn những người khác không biết.

Những người này gia nhập hội Chân Lý, đương nhiên là nhìn trúng tài nguyên và năng lực của hội, cũng tương tự như Phong Vân lúc đầu.

Àm ầm!

Đúng lúc này, phòng tu hành bỗng nhiên truyền ra tiếng chấn động lớn, sau đó, Tụ Nguyên Trận hệ kim phát ra tiếng gào thét, đình chỉ vận hành, ảm đạm xuống!

“Sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Đột nhiên xảy ra tình huống này, Đoan Mộc Húc hơi ngây người.

Bộ trưởng mặc hắc y há miệng, có chút khó tin.

Một lúc lâu sau, ông ta cười khở một tiếng, nói.

“Rất đơn giản, vị thiên tài yêu nghiệt này, đã hút khô tất cả nguyên lực hệ kim được dự trữ trong Tụ Nguyên Trận rồi, khiến trận pháp đình chỉ vận hành.”

Tê...

Đoan Mộc Húc hít một ngụm khí lạnh, nguyên lực mà Tụ Nguyên Trận cỡ lớn dự trữ, đủ cho một võ giả tu hành mười năm.

Lúc này, Phong Vân mới đi vào một ngày, đã hút khô toàn bộ rồi?

Cái này, mẹ nó vẫn là người sao?

Khóe miệng Đoan Mộc Húc co giật: “Khó trách lúc trước hắn lại sảng khoái đáp ứng lời mời của ta như vậy, khẳng định hắn cũng hút khô bí cảnh tu hành của Võ Đạo Điện ở cứ địa Giang Hải rồi.”

Bộ trưởng mặc hắc y vừa rung động, vừa có chút bất đắc dĩ, có đôi khi, quá yêu nghiệt cũng không tiện, đây quả thật là “Hố đen”, đi đến đâu là hút đến đấy.

Ầm...

Lúc này, cửa phong tu hành mở ra, Phong Vân đi từ trong ra ngoài, do tu hành được một nửa thì gián đoạn, cho nên nguyên lực của hắn không sao che giấu được.

Vì vậy, khi Phong Vân vừa đi ra, nguyên lực hệ kim được áp súc bảy lần cũng tản ra.

Nhất thời, Đaoan Mộc Húc cảm giác nguyên lực trong cơ thể mình đều muốn dừng lưu động, vì cảm nhận được một loại áp bức cường đại.

Loại cảm giác đó, giống như, nguyên lực của hắn ta đứng trước nguyên lực của Phong Vân, chỉ rất nhỏ bé.

“Bảy lần áp súc!”

Giờ khắc này, cho dù là bộ trưởng Thử bộ, khi cảm ứng được số lần áp súc nguyên lực của Phong Vân, vẻ mặt cũng chấn động.

Chương 157: Tầng trên ý cảnh!

Chương 157: Tầng trên ý cảnh!

Nguyên lực áp súc sáu lần trở nên, không chỉ có nguyên lực hùng hậu, mà quan trọng nhất là, ít nhất phải mở trên hai trăm huyết khiếu, hơn nữa, mỗi cơ quan trong cơ thể phải mạnh đến mức đủ để thừa nhận nguyên lực tạo thành lực xung kích cường đại.

Chỉ có đủ những điều kiện này, mới có thể làm một bước này.

Nhìn như đơn giản, nhưng có ngàn vạn thứ ngăn cản võ giả.

Đa số võ giả, đến điều kiện thứ nhất cũng không đạt được, chính là mở hai trăm huyết khiếu trở lên.

Trừ khi có tài nguyên nghịch thiên, nếu không thì quá phí thời gian, có khi mấy chục năm cũng không đủ.

Võ giả chưa đạt đến tông sư, tuổi thọ khoảng một trăm tuổi, không chịu được lãng phí như vậy.

Cho nên, đa số võ giả tiên thiên cảnh, sau khi đã thông hơn trăm huyết khiếu, sẽ trực tiếp lựa chọn đột phá.

Đoan Mộc Húc là như vậy, bộ trưởng Thủ bộ cũng là như vậy.

Chính vì bọn họ đã trải qua, cho nên mới biết rõ nó khó khăn thế nên.

Nhưng hiện giờ, một thiếu niên mười lăm tuổi đã làm được chuyện mà mấy chục năm nay bọn họ cũng không thể làm được, mang đến sự chấn động to lớn.

“Haiz, nơi này cũng không được sao? Mới hoàn thành bảy lần áp súc.”

Giọng nói của Phong Vân truyền ra, khiến Đoan Mộc Húc trừng mắt, không nhìn được nói.

“Mới bảy lần áp súc, ngươi cũng dám nói ra miệng, ngươi đúng là tiêu quái vật!”

Nói xong, hắn ta liền đi đến, đôi mắt mở to như mắt trâu, muốn nhìn thấu Phong Vân, đáng tiếc là không thể nào làm được.

Phong Vân nghe hắn ta nói như vậy, cũng không suy nghĩ gì nữa, hắn phóng lực tinh thần ra bên ngoài, phát hiện bên ngoài có người.

“Phó bộ trưởng, lúc trước ngươi hứa hẹn ta sẽ có tài nguyên tu hành đầy đủ, bây giờ Tụ Nguyên Trận cỡ lớn cũng không đủ cho ta tu hành.”

Sắc mặt Phong Vân có chút bất đắc dĩ, mắt thấy sẽ tiến hành lần áp súc thứ tám, đột nhiên lại tắt, cảm giác nửa đường dừng lại cũng không dễ chịu.

Đoan Mộc Húc trợn trừng mắt, nói: “Đây là ta cho thiên tài dùng, ai biết ngươi lại biến thái như vậy, nguyên lực tu hành mười năm cũng không đủ.”

Bộ trưởng Thử bộ khẽ cười, nói: “Lúc trước thiết lập Tụ Nguyên Trận cỡ lớn này, chỉ thiết lập lượng nguyên lực cần thiết cho bảy lần áp súc, đa số Tụ Nguyên Trận cỡ lớn đều thiết lập như vậy, có thể hoàn thành bảy lần áp súc nguyên lực đã rất hiếm thấy, huống chi là bảy lần trở lên.”

“Vị này là...” Sắc mặt Phong Vân hơi động.

“Xin tự giới thiệu, ta là bộ trưởng Thủ bộ, biệt hiệu Lam Thủ.” Không đợi Đoan Mộc Húc mở miệng, bộ trưởng đã tự nói.

Bộ trưởng!

Trong lòng Phong Vân âm thầm suy đoán, lúc này được chứng thực, ánh mắt sáng ngời.

Hắn giả bộ như tùy ý đi vài bước, nhanh chóng kéo gần khoảng cách với bộ trưởng Thủ bộ.

Đến phạm vi một trăm mét, ánh mắt Phong Vân không để lại dấu vết dừng trên người ông ta mấy giây, sau đó rời đi.

Mà lúc này, trong không gian tấm gương của hắn, đã hình thành một hình chiếu.

[Người hình chiếu] : Tàng Thiên Du

[Tuổi] : 65 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư sơ giai

[Roi xuống] : ... Võ kỹ ngũ giai Cuồng Sa Chương>... Võ kỹ lục gia Quý Bộ> ...Võ kỹ thất giai Hỏa Vân Chương>... Công pháp hệ hỏa thất giai HUyền Diễm Cửu Linh Đồ>... Võ kỹ bát giai Hỏa Vân Kinh Thiên Đường> (không tu hành)... Công pháp hệ Hỏa bát giai Huyền Diễm Bách Linh Đồ> (không tu hành) ...Thiên phú hệ hỏa cấp cap... Thiên phú chương đạo trung cấp... Hỏa chi ngự áo nghĩa (ba thành)... Chương pháp ý cảnh(mười thành)...

Cấp tông sư!

Phong Vân nhìn thấy hình chiếu trong không gian tấm gương, sắc mặt cả kinh, đây là lần đầu tiên hắn có hình chiếu cấp tông sư.

Vật phẩm rơi xuống này, quả nhiên rất hoa lệ!

Không chỉ có võ kỹ công pháp thất giai, thậm chí còn có bát giai nữa.

Nhưng Phong Vân cũng nhìn thấy những công pháp võ kỹ bát giai kia đều biểu hiện không tu hành, chứng minh rõ, vị bộ trưởng tông sư này không đạt đến điều kiện có thể tu hành công pháp, võ kỹ bát giai.

Điều này, dựa vào việc ông ta chỉ nắm giữ ba thành hỏa chi ngục áo nghĩa cũng có thể thấy được.

Công pháp và võ kỹ thất giai được gọi là ngục áo nghĩa của công pháp, võ kỹ, mà bát giai, mới chính là áo nghĩa của công pháp và võ kỹ.

Tên cũng như nghĩa, chỉ có thể lĩnh ngộ một tia ngục áo nghĩa mới có thể tu luyện công pháp và áo nghĩa thất giai, bát giai cũng thế, yêu cầu phải lĩnh ngộ được một tia áo nghĩa.

Cho nên, vị bộ trưởng này có thể tu hành công pháp và võ kỹ hệ hỏa thất giai, bởi vì ông ta có ba thành hỏa chi ngục áo nghĩa, nhưng không có cách nào tu hành công pháp, võ kỹ bát giai.

Cái gọi là hỏa chi ngục áo nghĩa, chính là kết quả sau khi hỏa chi ý cảnh đạt đến mười thành, còn hỏa chi áo nghĩa, đương nhiên là khi hỏa chi ngục áo nghĩa đạt đến mười thành.

Những cái này Phong Vân đã tìm hiểu, cho nên không cảm thấy ngạc nhiên.

“Hỏa chi ngục áo nghĩa...”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, vị bộ trưởng Thử bộ này năm nay đã hơn sáu mươi tuổi, hơn nữa, còn có thiên phú hệ hỏa cấp cao, thế mà mới lĩnh ngộ ba thành hỏa chi ngự áo nghĩa, có thể nghĩ nó khó khăn thế nào.

Nhưng cũng rất đáng giá, uy năng của ngự áo nghĩa còn lớn hơn lực lượng ý cảnh đến mười mấy lần.

Cho nên nói, chiến lực của một tông sư lĩnh ngộ ngự áo nghĩa còn lớn hơn tông sư không lĩnh ngộ ngự áo nghĩa rất nhiều.

Những suy nghĩ này xoay chuyển trong đầu Phong Vân trong nháy mắt, hần nhìn người đàn ông mặc hắc y, đeo mặt nạ con chuột màu lam này, rồi nhẹ nhàng gật đầu.

“Bộ trưởng.”

“Lúc trước, tên gia hỏa Thiên Thử này nói Thử bộ chúng ta có một thiên tài đến, rất mạnh mẽ, ta còn tưởng là hần ta phóng đại, bây giờ xem ra, còn khủng bố hơn lời đồn rất nhiều.”

Bộ trưởng Thử bộ cảm thán nhìn Phong Vân trước mặt.

“Nếu như có đủ nguyên lực, ngươi có thể áp súc bao nhiêu lần?”

“Khoảng mười lần đi.”

Phong Vân nghĩ lại, rồi trả lời.

Mười lần áp súc! Đoan Mộc Húc há to miệng, dáng vẻ ngốc trẻ, may mà bây giờ hần ta đang đeo mặt nạ, nếu không sẽ mất hết hình tượng.

Bộ trưởng Thử bộ cũng bị rung động, ông ta vốn cho rằng Phong Vân chỉ có thể áp súc đến lần thứ tám, bây giờ xem ra, vẫn là đánh giá thấp đối

phương rồi.

“Được, ta có danh ngạch vào một di tích cổ, nghe nói bên trong có nguyên lực chi tâm, nếu như ngươi có thể lấy được, sẽ hoàn thành mười lần áp súc, đến lúc đó, ngươi có thể đi cùng Thiên Thủ và Xích Thủ.”

Bộ trưởng Thủ bộ nói với Phong Vân.

Đoan Mộc Húc bên cạnh nghe vậy, há hốc mồm, muốn nói lại thôi.

Phong Vân nghe thấy thế, ánh mắt khê động, nguyên lực chi tâm, thứ này hẳn đã nghe nói đến, chính là nơi có nguyên lực thiên địa vô cùng nồng hậu, trải qua nhiều năm tích lũy, cuối cùng dần sinh ra nguyên lực chi tâm.

Nghe nói, một viên nguyên lực chi tâm, có thể so với một khoáng mạch nguyên lực cỡ lớn!

“Đa tạ bộ trưởng.”

Phong Vân nhẹ nhàng chấp tay nói.

Bộ trưởng Thủ bộ gật đầu, sau đó xoay người rời đi, Đoan Mộc Húc theo sát phía sau, nhưng trước khi đi, hẳn ta còn nói cho Phong Vân ngày xuất phát.

Chính là năm này sau.

Chương 158: Sức mạnh trí tuệ!

Chương 158: Sức mạnh trí tuệ!

Trên đường về, Doan Mộc Húc vẫn không nhìn được mở miệng, "Bộ trưởng, tiêu chuẩn của ta người cứ cầm đi đi."

Thử bộ trưởng lắc đầu nói: "Nguyên lực chi tâm này rất có tác dụng đối với người, có thể giúp người đột phá công cùm xiềng xích, đạt tới cấp Tông Sư, đối với ta hiệu quả chính là như vậy."

Thật ra Bán Tông sư cũng chỉ là một sự chuyển tiếp, chính là sức mạnh không đủ để đạt tới cấp Tông Sư, nhưng cũng vượt qua trình độ của Tiên Thiên võ giả.

Đạt tới cấp Tông Sư chỉ có một tiêu chí quan trọng đó chính là nguyên lực hiển hóa, nếu như nguyên lực không đủ, sẽ dừng lại cấp độ Bán Tông sư, từ từ tích lũy.

Nhắc đến nguyên lực chi tâm, Doan Mộc Húc liền không nhìn được nghĩ đến Phong Vân đã bảy lần đè nén nguyên lực, đáy lòng không khỏi run lên.

Phong Vân đã trải qua bảy lần đè nén nguyên lực hệ Kim, rốt cuộc hắn đã mạnh đến mức độ nào rồi? Nếu như hắn đè nén thành công mười lần, không biết sẽ mạnh tới mức nào nữa? Quả thật không thể nào tưởng tượng được.

Thoáng chốc năm ngày đã trôi qua.

Ở một nơi trong lầu các, Phong Vân đang ngồi xếp bằng ở bên trong, hai mắt hơi khép lại, nhìn giống như đang tu hành, thật ra ý thức của hắn đang khiêu chiến với hình chiếu trong không gian tấm gương.

Trước khi đi, hắn muốn xoát hết hình chiếu của ngày hôm nay.

Xoát hình chiếu của bốn ngày trước, bạo ra đều là một số vật liệu quý giá, có thể dùng để luyện đan, tổng thể mà nói cũng không tệ, Phong Vân cũng rất hài lòng.

Lúc này, chiến trường bên trong không gian tấm gương.

Tay Phong Vân cầm Linh Kim Kiếm, bảy thành kiếm ý cộng thêm lên Kim chi ý cảnh bạo phát, chém ra một kiếm vô cùng khủng bố, trực tiếp chém đứt hình chiếu Hứa Huyền Chi đang đứng đối diện.

Nguyên lực hệ Kim đè nén đến bảy lần, chỉ ít sức chiến đấu của hắn đã tăng gấp bốn lần so với lần trước, bây giờ cho dù là Hứa Huyền Chi, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Dù sao thì Hứa Huyền Chi cũng chỉ nắm giữ sức mạnh trí huyễn, về phương diện này, lúc trước Phong Vân gần như không hề nắm giữ ưu thế nào, người sau không chỉ có bảy thành kiếm ý, còn có Linh Hồn thiên phú, hoàn toàn hề sợ hãi về huyễn đạo của hắn.

Một ngày sức mạnh trí huyễn không tạo thành uy hiếp, muốn chiến thắng vị Hứa Huyền Chi này cũng không phải là khó.

Lúc này, tiếng nhắc nhở lại vang lên.

Đình!

【Chiến đấu với hình chiếu Hứa Huyền Chi thắng lợi!】

【Rơi xuống】 : Thiên phú Huyền Đạo cấp cao

"Có thật không?"

Hả?

Phong Vân nhìn thấy món đồ được bạo ra, ngược lại vẻ mặt có chút kinh hỉ, không nghĩ tới lại xoát ra một thiên phú Huyền Đạo cấp cao.

Mặc dù bản thân hẳn không sợ sức mạnh trí huyệt này, thế nhưng người khác lại sợ.

Một ngày hẳn có được sức mạnh trí huyệt này, hẳn cũng có thể giảm bớt rất nhiều phiền toái, ví dụ như đánh nhau lúc chiến đấu.

Dù sao thì không có phương thức chiến đấu nào có làm cho địch mất sức chiến đấu nhanh như một chớp mắt này.

"Hiện hóa."

Trog lòng Phong Vân trầm nghĩ.

【 Hiện hóa thiên phú Huyền Đạo cấp cao... trong hiện tại. . . Hiện hóa thành công!】

Ong!

Một giây sau, một sức mạnh vô hình từ trong gương bắn ra, dung nhập vào trong đầu hẳn, không có tin tức nào như dòng nước lũ, cũng không có làn sóng bạo động nào, chỉ có một sự bình thản không hề có chút rung động nào, vô cùng yên tĩnh.

Qua vài phút, Phong Vân lại lẳng lặng bàn ngời xếp bằng ở chỗ đó.

Lúc này, dưới lầu các có tiếng bước chân truyền đến, ngày càng gần.

"Kim Thử đại nhân có ở đó không?"

"Xin hỏi Kim Thử đại nhân có ở đó không?"

Meo meo meo...

Người tới gọi mấy tiếng, không nghe thấy người kia trả lời, tự mình đi lên lầu các.

Người tới chính là Hắc Thử, chỉ có điều không phải người lúc trước, mà là Hắc Thử số 15.

Rất nhanh hắn đã nhìn thấy Phong Vân đang xếp bằng ở trung tâm, đang muốn mở miệng ra nói, lúc này, đôi mắt đang nhắm chặt của Phong Vân đột nhiên mở ra.

Hắc Thử số 15 hào vô thức nhìn sang, tiếp sau đó cảm thấy đại não vang lên một tiếng ầm, một giây sau, trời đất quay cuồng, hắn trực tiếp ngã xuống, rơi vào hôn mê.

Phong Vân nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vẻ mặt hơi giật mình, sau đó phản ứng kịp, nhanh chóng thu hồi sức mạnh trí huyễn.

Ngay lập tức nhanh chóng đi đến trước mặt Hắc Thử số 15 đã hôn mê kia, lấy tay chỉ điểm vào mi tâm của hắn, mấy phút sau, hắn mới hơi tỉnh dậy.

Chỉ thấy vẻ mặt của Hắc Thử số 15 rất mê mang, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, lúc này hình như mình vừa mới ngủ thiếp đi?

"Kim Thử đại nhân, lúc này tôi bị làm sao vậy?" Hắn mơ hồ nói.

"Khụ, không sao cả, lúc này người ở chỗ này đợi ta tu hành, không cần thận ngữ thiếp đi, có thể là do gần đây quá mệt mỏi."

Phong Vân nói dối, nhanh chóng nói sang chuyện khác: "Người tới tìm ta có chuyện gì sao?"

"À à, chính là bộ trưởng và phó bộ trưởng đang tìm ngài." Mặc dù Hắc Thử số 15 vẫn còn chút mơ hồ lúc trước, thế nhưng khi nghe thấy Phong Vân nói như vậy, vẫn lập tức nói.

"Ừ."

Phong Vân gật đầu, bước chân điềm nhẹ, trực tiếp lướt đi, thân tốc biến mất khỏi vị trí cũ.

"Kỳ quái, lúc này ta thật sự ngủ thiếp đi sao? Xem ra quả thật là gần đây quá mệt mỏi rồi..."

Hắc Thử số 15 lắc đầu, tự nhủ.

"Sức mạnh trí huyễn quả nhiên lợi hại, dù gì Hắc Thử số 15 kia cũng là một vị Tiên Thiên võ giả khai thông 100 kinh mạch, vậy mà chỉ cần ta liếc nhìn một chút đã lập tức ngất xỉu..."

Trên đường, Phong Vân không khỏi tấm tắc, đây quả thực là Thần Khí giết rong chớp mắt, những võ giả cùng cấp độ thời gian nhiều hay ít, chỉ cần không phải người nắm giữ Linh Hồn thiên phú, hoặc là sức mạnh cường đại ý cảnh ở bên người có thể chống lại sức mạnh trí huyễn, còn lại cơ bản đều là giết trong chớp mắt.

Trong đại sảnh Thử bộ, lúc Phong Vân đi đến đó, bộ trưởng Tàng Thiên Du, Đoan Mộc Húc và Xích Thử Giang Đào đều có mặt ở đó.

"Đều đã đến đông đủ rồi, vậy thì ta sẽ nói ra tình huống lần này."

Bộ trưởng Tàng Thiên Du trông thấy Phong Vân đã đến đây, ánh mắt sau khi quét qua một vòng, mở miệng nói.

"Lần này, di tích cổ mà các người đi tới chính là thành Hắc Giác, nói đúng hơn là ở đó là một cứ địa, chỉ có điều so với những cứ địa khác thì cứ địa sẽ hỗn loạn hơn rất nhiều, không có trật tự, cũng không có pháp luật, tất cả đều dựa vào thực lực để nói chuyện."

"Ban đầu di tích cổ được mở ra ở thành Hắc Giác lần này chính là bài trừ những võ giả đến từ bên ngoài, chỉ có điều Thủ bộ chúng ta và thành Hắc Giác có chút qua lại với nhau trên phương diện làm ăn, cho nên mới cho tiêu chuẩn ba người chúng ta."

"Ở tròn di tích cổ, ba người các người nhớ phải cẩn thận một chút, nên nhớ kỹ thường thường nguy hiểm nhất không phải là hung thú, mà chính là con người!"

Cuối cùng những lời này là nói với Phong Vân và Giang Đào nói, nhất là Phong Vân.

Dù sao thì dưới ánh nhìn của bộ trưởng, Phong Vân vẫn còn trẻ như vậy, nhất định là đã tu hành mỗi ngày, có ít sự từng trải ở bên ngoài và kinh nghiệm đối địch.

Phong Vân gật đầu, tỏ ý mình đã hiểu.

Thật ra hẳn rất muốn nói, kinh nghiệm đối địch của hẳn tuyệt đối là nhất đẳng, dù sao thì mỗi ngày đều chiến đấu với đủ loại hình chiếu, muốn không tăng cấp nhanh chóng cũng khó.

Mà sau đó, bộ trưởng Tàng Thiên Du lấy ra bản truyền tống trận, rồi kích hoạt nó, hình thành một truyền tống trận to lớn.

Ba người Phong Vân, Đoan Mộc Húc và Giang Đào đi vào, hào quang lóe lên, ba người bọn họ biến mất trong đại sảnh.

Chương 159: Bí pháp Táng Kiếm Thuật!

Chương 159: Bí pháp Táng Kiếm Thuật!

Lúc Phong Vân bước ra từ trong truyền tông trận, phóng tầm mắt nhìn ra xa, chỉ thấy ở phía trước hiện ra một tòa thành thị khổng lồ, hình như được xây dựng bằng những viên đá lớn màu đen.

Lúc này, ở trước cửa thành loáng thoáng có thể nhìn thấy vô số chấm đen nhỏ, giống như một đàn kiến, cùng nhau tràn vào miệng lớn màu đen của thành thị.

"Đó chính là cứ địa Hắc Giác."

Doan Mộc Húc đứng bên cạnh Phong Vân, nhẹ nhàng nói.

"Nếu nói về quy mô nhân số của cứ địa Hắc Giác, cũng chính là một cứ địa ở trình độ cấp ba, thế nhưng bên trong đã hội tụ những kẻ đã từng phạm tội đến từ các cứ địa khác nhau, thậm chí còn có cả võ giả tới từ cứ địa cấp một, có thể nói là ngọa hổ tàng long, các ngươi nên cẩn thận một chút."

Cứ địa cấp một sao.

Ánh mắt của Phong Vân hơi lóe lên, ngược lại hẳn cũng muốn gặp những người đó, có thể hình chiếu bọn họ, để xem võ giả ở cứ địa cấp một có tiêu chuẩn như thế nào.

Đi tới phía trước được mười phút, ba người đã đi đến dưới cửa thành.

Trong cửa thành, có mười mấy vị hắc y nhân mặc chiến giáp đứng ở đấy, nhìn dáng vẻ của bọn họ, hình như là những binh lính canh giữ thành bên ngoài cứ địa.

Chỉ có điều, mỗi một võ giả khi tiến vào thành đều phải giao nộp một khoảng lệ phí để vào thành.

Hành vi này nếu như ở trong các cứ địa khác, chỉ sợ đã dẫn tới sự bất mãn của các võ giả, nhưng ở nơi này lại không hề gây ra bất kỳ động tĩnh nào, hiển nhiên đã được mặc định.

Đoan Mộc Húc lấy lệnh bài của mình đưa cho người canh giữ thành, ngay lập tức trên mặt bọn họ lộ ra vẻ cung kính, tự mình nghênh đón ba người Phong Vân tiến vào thành.

"Thế nào, đây chính là mặt mũi của Chân Lý hội chúng ta."

Đoan Mộc Húc lắc lắc tấm lệnh bài ở trong tay, cười đắc ý.

Đối với người có tính cách như lão ngoan đồng này, Phong Vân đã tập mãi thành quen, hắn cũng không để ý đến, đưa ánh mắt nhìn về phía trong cứ địa, không ngừng quét mắt những võ giả đang đi tới đi lui.

Nếu nhìn thấy võ giả lợi hại, hắn sẽ trực tiếp hình chiếu.

Chỉ trong năm phút ngắn ngủi, Phong Vân đã nhìn thấy có không dưới mười vụn ầu đá lớn nhỏ, quả nhiên đúng như trong truyền thuyết đã nói, nơi này rất hỗn loạn.

Ở nơi này, không hề nhìn thấy một bóng dáng của những đội chấp pháp, người quản lý gì đó.

"Mặc dù có rất ít người ở đây, thế nhưng chất lượng của võ giả thì vô cùng cao..."

Phong Vân hình chiếu được mấy võ giả không tệ, mặc dù không tính là chất lượng tốt, thế nhưng cũng không khác gì lương phẩm.

Sau đó, ba người bọn họ tìm một quán trọ năm sao, thuê ba căn phòng đơn xa hoa.

"Ngày mai di tích cổ mới có thể mở, các người tự đi ra ngoài dạo chơi đi, ta phải đi tìm một lão bằng hữu uống chút hoa tửu, khà khà khà..."

Nói xong, Đoan Mộc lộ ra một nụ cười ám muội, mặc dù cách lớp mặt nạ không nhìn được vẻ mặt của hắn, thế nhưng có thể tưởng tượng được, lúc này chắc chắn là vô cùng dung tục bỉ ổi.

Phong Vân và Giang Đào không biết nói gì, cái tên này thật đúng là vừa đi ra ngoài đã bộc lộ bản tính.

Lúc sau, hai người Phong Vân và Giang Đào đi ra khỏi quán trọ.

"Ta có ý định đi tới cửa hàng trang bị vũ khí xem một lát, người thì sao?" Giang Đào nói với Phong Vân.

"Ta không đi tới đó, ta chỉ tùy tiện dạo chơi ở gần đây một lát."

Phong Vân lắc đầu nói.

"Được, vậy thì buổi tối gặp lại."

Giang Đào gật đầu, xoay người rời đi.

Lúc đầu Phong Vân muốn đi tới luyện khí công hội ở nơi này, hoặc là luyện đan công hội để nhìn xem, kết quả phát hiện căn bản là không có.

Chỉ có điều ngẫm lại cũng đúng, nơi này hỗn loạn như vậy, luyện khí công hội và luyện đan công hội đoán chừng cũng sẽ không mở ở những nơi này.

"Vậy thì đi tới thương hội xem một chút đi."

Thật ra Phong Vân chủ yếu muốn hình chiếu những võ giả tốt, đương nhiên sẽ muốn đi tới những nơi tập trung nhiều người.

Mà thương hội thì tương đương với cửa hàng siêu thị của địa cầu kiếp trước, mỗi ngày có rất nhiều võ giả đi tới đi lui, có thể đi tới đó xem thử.

Ban nãy khi Đoan Mộc sắp rời đi đã đưa cho hắn một phần bản đồ của cứ địa Hắc Giác.

Dựa theo ký hiệu ở phía trên, mười phút sau, Phong Vân đã thành công đi tới thương hội lớn nhất ở đây ————— Thánh Đường thương hội.

Đứng ở cửa, nhìn từ bên ngoài, Thánh Đường thương hội này khí phái hơn thương hội trong cứ địa Giang Hải một chút.

Phong Vân cất bước đi vào, điểm khác biệt với thương hội trong cứ địa Giang Hải chính là, ở trong này không nhân viên đến chào hỏi.

Mỗi nhân viên ở đây đều lười nhác ngồi ở phía sau quầy, bộ dạng thích thì mua không thì thôi, cho dù những võ giả ở bên ngoài có cực kỳ kiêu ngạo, thì sau khi bước vào thương hội thì mỗi một người đều trở nên ngoan ngoãn.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Phong Vân biết được, chắc chắn người hoặc thể lực ở phía sau thương hội này không hề đơn giản, nói không chừng chính là chủ nhân của cứ địa Hắc Giác này.

Phong Vân không để ý nhiều như vậy, ánh mắt của hắn lặng lẽ quét qua tất cả võ giả bên trong thương hội, hình chiếu tất cả bọn họ.

Sau một lượt kiểm kê, thu hoạch được mười hình chiếu lương phẩm, và một hình chiếu có chất lượng tốt.

Trong đó hình chiếu có chất lượng tốt này, còn tu hành một môn bí pháp có tên là 《Táng Kiếm Thuật》.

Phong Vân có một chút ấn tượng với bí pháp này, chính là một môn hội tụ tất cả sức mạnh của toàn thân, bao gồm nguyên lực, khí huyết, tinh thần v..v, dung hợp trong một kiếm.

Chém ra một kiếm Quỷ Thần đều phải kinh sợ!

Người nào tu hành càng mạnh thì uy lực của bí pháp càng mạnh!

Có thể nói, đây là một môn bí pháp không có định mức cao nhất.

Chỉ có điều cũng có một khuyết điểm trí mạng, đó chính là thời gian phát động thời gian hơi lâu, cũng chính là thời gian chuẩn bị đại chiêu hơi dài.

Đặc biệt lúc cường giả đang giao chiến, chỉ cần 0.01 giây cũng đủ để trí mạng rồi, huống hồ cần phải phát động đến vài giây.

"Ta nhớ được trên sách đã từng nói, khuyết điểm của Táng Kiếm Thuật là do người tu hành chưa có tinh thần lực mạnh mẽ, nếu như tinh thần lực có thể trải rộng toàn thân, như vậy có thể làm được trong nháy mắt..."

Muôn làm đến một bước này, ít nhất cần phải có Linh Hồn thiên phú cấp hai để sinh ra tinh thần lực mới được.

"Lúc trước khi xoát hình chiếu Hứa Huyền Chi có nắm giữ Linh Hồn thiên phú cấp hai, đến lúc đó bạo ra như vậy sẽ không còn khuyết điểm này nữa."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng, hắn vẫn cảm thấy rất hứng thú với Táng Kiếm Thuật này.

Chỉ có là bí pháp, bất luận là Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp, hay là Táng Kiếm Thuật, học tập thì xong việc rồi, tuyệt đối là đồ tốt.

...

Sau đó, sau khi Phong Vân hình chiếu xong những võ giả trong trong thương hội, hắn bắt đầu đi dạo ở bên trong.

Đồ ở bên trong Thánh Đường thương hội có thể nói bao hàm tất cả, từ đan dược đến công pháp, gần như cần cái gì có cái đó, thậm chí Phong Vân còn chứng kiến công pháp và võ kỹ cấp bảy.

Chỉ có điều đều là hàng lậu, tức là cướp được từ trong tay một gia tộc hoặc tông phái nào đó, không thể đưa ra ngoài ánh sáng, chỉ có thể cầm đến đây bán lậu.

Phong Vân cũng không cảm thấy hứng thú đối với những thứ này, bây giờ trong hình chiếu của hắn đều có công pháp và võ kỹ cấp tám, không cần phải dùng tiền để mua.

Nhìn một vòng, ở đây cũng không có món đồ gì khiến hắn động tâm, Phong Vân nhìn sắc trời, phát hiện đã không còn sớm nữa, vì vậy chuẩn bị rời khỏi nơi này.

Ngay lúc hắn chuẩn bị cất bước rời đi, bên tai bỗng nhiên truyền đến tiếng hô khẽ.

"Mau nhìn xem, đó chính là Mộc công tử Sở Huyền Cơ, nghe nói rằng hắn đến từ cứ địa Thiên Hải cấp một!"

"Đệch, quả thật là hắn!"

"Hả?"

Phong Vân nghe nói như thế, bước chân định rời đi lập tức thu hồi lại.

Chương 160: Thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp!

Chương 160: Thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp!

Trong đám người, một thanh niên tuần tú bước ra ngoài, mặc y phục màu lục, trên quần áo vẽ những đường nét kỳ lạ, khí chất lồi lạc, vừa nhìn đã biết là người không hề tầm thường.

Thậm chí, Phong Vân còn cảm nhận được trên người thanh niên này, nguyên lực hệ Mộc sinh động đến dị thường, đây chắc chắn không phải là người bình thường.

Có thể nhìn thấy rõ thiên phú hệ Mộc của đôi phương tuyệt đối đã đạt tới một cấp độ rất cao.

Thanh niên tuần tú Sở Huyền Cơ rảo bước tới, ánh mắt quét một vòng những võ giả ở xung quanh, hai đầu lông mày hiện một cảm giác về sự ưu việt.

Hắn đến từ cứ địa cấp một, cộng thêm tài hoa hơn người, tâm khí cực cao, đương nhiên sẽ không nhìn lọt mắt những võ giả ở cứ địa bên dưới.

Phong Vân lần trong đám người, lúc Sở Huyền Cơ đi tới, ánh mắt hắn quét đôi phương vài lần, thành công hình chiếu hắn.

【Người hình chiếu】 : Sở Huyền Cơ

【Độ tuổi】 : 25

【Cảnh giới】 : Tông Sư cấp thấp

【Rơi xuống】 : ... Võ kỹ cấp sáu 《Mộc Chi Triền Nhiêu》 ... võ kỹ cấp sáu 《Mộc Nãi Bộ》 ... võ kỹ cấp sáu 《Lục Diệp Phi Dao》 ... võ kỹ cấp bảy 《Đằng Mạn Loạn Vũ》 (chưa tu hành)... công pháp hệ Mộc đỉnh cấp 《Thanh Mộc Tâm Pháp》 (chưa tu hành)... thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp... thiên phú Dao Dao cấp cao... Dao ý (năm thành)... Mộc chi ý cảnh (sáu thành)...

Nhìn thấy giao diện vật phẩm rơi xuống, trong lòng Phong Vân hiểu rõ, quả nhiên không nằm ngoài sự suy đoán của hắn, vị Sở Huyền Cơ này nắm giữ thiên phú hệ Mộc rất cao, vậy mà đạt đến đỉnh cấp, mộc chi ý cảnh càng lĩnh hội đến trình độ sáu thành.

"Thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp, chẳng trách được xưng là "Mộc công tử..."

Phong Vân mỉm cười, lại thêm một doanh thu đỉnh cấp thiên phú, trong lòng không ngừng đắc ý.

Sau đó hắn trực tiếp xoay người rời đi, không hề có chút lưu luyến.

Bên này, dường như Sở Huyền Cơ cũng phát giác ra điều gì đó, ánh mắt nhìn hướng Phong Vân rời đi, khi thấy y phục và mặt nạ ở trên người thì lông mày nhíu lại, “Chân Lý hội của Thử bộ sao, xem ra cũng tới đây vì di tích cổ, hi vọng sẽ không ảnh hưởng đến ta, nếu không thì...”

Cuối cùng cũng không nói ra lời cuối cùng, nhưng trong mắt hắn đã hiện lên sát ý rất rõ ràng.

Lúc Phong Vân trở lại quán trọ, Giang Đào và Đoan Mộc Húc đã sớm trở về.

Ba người cùng nhau ăn cơm tối, sau khi trò chuyện trong chốc lát thì trở về phòng của mình.

Trên tấm thảm, ý thức của Phong Vân sớm đã tiến vào gương, chuẩn bị xoát một lượt những hình chiếu mới thu hoạch được ngày hôm nay, nhất là Sở Huyền Cơ lúc nãy, thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp đã làm cho hắn không ngừng động tâm.

Thiên phú hệ Mộc được công nhận ‘thiên phú trị liệu’, cao hơn một bậc so với thiên phú hệ Thủy, đặc biệt còn là thiên phú hệ Mộc đỉnh cấp, hiệu quả lại càng không phải nói, có lẽ vết thương trên người cũng sẽ nhanh chóng khép lại.

Mười phút sau, Phong Vân xoát hết tất cả hình chiếu đã có được trong ngày hôm nay, kết quả đã làm cho hắn rất bất đắc dĩ, không bạo ra được một thứ tốt gì.

"Quên đi, vẫn nên đi tắm rồi ngủ thôi." Phong Vân lắc đầu, cũng không xoắn xuýt, dù sao cũng còn nhiều thời gian, cuối cùng cũng sẽ bạo ra được, không vội.

Sau đó ánh mắt của hắn kiên định, lấy tu hành thay thế giấc ngủ, ý thức dần dần biến ảo khôn lường.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày hôm sau.

Phong Vân rửa mặt một chút, sau đó đi ra khỏi quán trọ, Đoan Mộc Húc và Giang Đào đã đứng chờ ở bên ngoài.

"Đi thôi."

Nhìn thấy người đến đông đủ, Đoan Mộc Húc lập tức nói, sau đó ba người bọn họ đi về phía cuối khu phố.

Khu Tây Nam trong cứ địa Hắc Giác.

Ở đó có một hồ nước lớn, hồ nước có màu xanh thẫm, xung quanh không có một hòn đảo, phóng tầm mắt nhìn, những gợn sóng lăn tăn, cảnh sắc rất hợp với lòng người.

Lúc này, có đầy võ giả đứng bên bờ, trong đó cũng có ba người Phong Vân.

"Nơi này chính là di tích cổ gọi là hồ Tâm Đảo, cứ cách năm năm sẽ xuất hiện một lần, tổng cộng chỉ mới xuất hiện qua một lần, cho nên vẫn còn rất nhiều nơi chưa được khai phá..."

Trong đám người, Đoan Mộc Húc nói sơ lược tình huống của di tích cổ cho Phong Vân và Giang Đào nghe.

"Hơn nữa còn có mấy yêu cầu nhập đảo, chỉ có Bán Tông sư và những võ giả có lực công kích có thể so với Bán Tông sư mới có thể đi vào."

Phong Vân nghe nói như thế, trong lòng hơi rung động, hẳn phát hiện di tích cao cấp sẽ tồn tại một yêu cầu rất cao đối với tu vi, rất có cảm giác cạnh tranh mạnh mẽ.

Ầm ầm ——!!

Đúng lúc này, có một bóng đen khổng lồ từ dưới nước trời lên, tiếp sau đó, có hào quang ngũ sắc lan ra, bao phủ không khí, hồ nước, đám mây v.v thành một màu sắc rực rỡ, vô cùng ảo mộng, đẹp không thể tả.

Dường như trong mắt của đa số võ giả đều là một vùng ánh sáng ngũ sắc.

Tiếp theo đó, trong tầm mắt bọn họ xuất hiện một hòn đảo, một hòn đảo giống như một tiểu đại lục, được bao phủ đầy ánh sáng ngũ sắc, không nhìn thấy rõ cảnh tượng ở bên trong.

Hòn đảo to lớn gần như chiếm giữ toàn bộ hồ lớn, cách một khoảng cách rất xa cũng có thể nhìn thấy được ánh sáng ngũ sắc này.

"Hồ Tâm Đảo xuất hiện rồi, đi mau!"

"Xông lên!"

Dường như tất cả võ giả đều di chuyển trong nháy mắt, phóng tới Hồ Tâm Đảo này.

Ầm ầm ầm...

Chỉ có điều hào quang ngũ sắc được bao phủ trên đảo đã bắn bọn họ trở về, vững chắc đến lạ thường, ngăn cản 99% võ giả.

Hơn nữa, hào quang ngũ sắc kia cũng biết phân hoá ra thành từng luồng ánh sáng ngũ sắc giống như mũi tên, bắn về những võ giả.

"Chúng ta cũng đi thôi."

Đoan Mộc nói một câu, lập tức xung phong đi đầu.

Lúc này, Phong Vân cũng bước tới, đi sau mà đến trước, trong chớp mắt đi đến trên không, chém ra một kiếm.

Xẹt!

Giống như tia chớp xẹt qua, ánh kiếm kim sắc lóe lên rồi biến mất, ngay lập tức hào quang ngũ sắc bị chém ra thành một lỗ hồng.

"Đi thôi."

Phong Vân gọi hai người Đoan Mộc Húc và Giang Đào, trực tiếp vọt vào trong.

"Tùy ý chém một kiếm để bổ sung hào quang ngũ sắc..."

Đoan Mộc Húc nhìn thấy cảnh tượng như vậy, mí mắt hơi run lên, hào quang ngũ sắc này cực kỳ vững chắc, chỉ có lực công kích của Bán Tông Sư mới có thể phá vỡ, thế nhưng Phong Vân chỉ chém một kiếm bình thường đã mở ra được!

Mặc dù trong lòng hấn sớm đã suy đoán, nhưng mà chân chính nhìn thấy sức chiến đấu kinh khủng của Phong Vân, vẫn đá kích hấn rất lớn.

"Đây chính là sau khi đè ép bảy lần kim nguyên lực thì sức mạnh phản ngược lại sao."

Đoan Mộc không nhịn được cười khò một tiếng, một kiếm này coi như hấn có thể tiếp được, đoán chừng cũng phải lấy ra bảy thành thực lực, mà đây chỉ là một kiếm tùy ý của Phong Vân mà thôi.

Sau đó, hấn thu hồi ý niệm ở trong đầu, cùng Giang Đào đi theo Phong Vân chém ra một lỗ hồng vọt vào.

...

Ở bên trong, lúc Phong Vân tiến vào hòn đảo lại phát hiện Đoan Mộc Húc và Giang Đào không ở bên cạnh hấn.

"Bị truyền tống đưa đến nơi khác rồi sao."

Lúc này trước khi hắn bước vào, rõ ràng đã cảm nhận được có không gian chi lực đang bao bọc hắn, có lẽ Đoan Mộc Húc và Giang Đào cũng giống như vậy.

Mà lúc này, một cỗ sức mạnh rất nặng đè xuống người Phong Vân.

Hắn cảm nhận một lát, phát hiện cỗ sức mạnh này chỉ có Bán Tông sư và những võ giả cao tầng hơn mới có thể ngăn cản được.

Hiển nhiên, sức mạnh này dùng để trực xuất những Tiên Thiên võ giả và Cực Hạn võ giả nhập cư trái phép.

"Ngược lại rất nghiêm khắc."

Phong Vân cười khẽ, trong cơ thể nguyên lực hệ Kim vừa vận chuyển, sức mạnh này căn bản không hề ảnh hưởng gì tới hắn, rất thoải mái tự nhiên."

Chương 161: Nguyên lực chi tâm!

Chương 161: Nguyên lực chi tâm!

Phong Vân dò xét bốn phía, trước mắt hắn là một khe núi, xung quanh đều là cây cối, nhưng cây cối trong này xinh đẹp hơn bên ngoài rất nhiều, thậm chí, có cây còn phát ra ánh sáng rực rỡ.

Hắn phát động thiên phú hệ phong, bay lên trời, nhưng khi lên được mười mét, lại gặp lực cản rất mạnh.

“Chỉ có thể bay đến độ cao như vậy sao?”

Phong Vân buông tha suy nghĩ phi hành trên cao, hắn nhảy lên tán cây, đưa mắt nhìn xung quanh, chỉ thấy các dãy núi liên tiếp nhau, trên núi có thác nước đổ xuống, sương mù lượn lờ, có ngàn vạn biển hoa, khoe màu đua sắc, đẹp đến động lòng người.

“Trước tiên đi tìm nguyên lực chi tâm.”

Thực lực của Đao Mộc Húc và Giang Đào không tầm thường, chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không sao.

Phong Vân quyết định đi tìm nguyên lực chi tâm trước, đây mới là mục tiêu quan trọng nhất trong chuyến đi này của hắn.

Nghĩ đến đây, chân hắn điềm nhẹ một cái, phát động năng lực thiên phú không gian, lập lòe mấy cái, thuận di ra bên ngoài, đồng thời, hắn cũng thả lực tinh thần ra bốn phía, nhất thời, trong vòng năm trăm dặm, tất cả những

vật lớn nhỏ, từng ngọn cây cọng cỏ đều hiện lên trong đầu hắn, từng vùng đất, từ vĩ mô đến vi mô, hắn đều nhìn thấy rõ ràng.

“Rất nhiều linh thực!”

Phong Vân cảm ứng được rất nhiều khí tức của linh dược linh mộc, thậm chí có vài cây còn tỏa ra ánh sáng chói lọi, nhưng hắn cũng không đi hái, chỉ chọn vài cây tương đối trân quý, sau đó đi tìm nguyên lực chi tâm.

Vị trí của nguyên lực chi tâm rất dễ tìm, chỉ cần tìm nơi có nguyên lực dồi dào dị thường là được, hơn nữa, trên hòn đảo này có nhiều nguyên lực như vậy, khẳng định không chỉ hình thành một viên nguyên lực chi tâm.

Phong Vân cảm thấy, một viên nguyên lực chi tâm không đủ với hắn, trong cơ thể hắn không phải chỉ có nguyên lực hệ kim.

Di chuyển nửa ngày trong bảo đảo, cuối cùng hắn cũng tìm thấy một viên nguyên lực chi tâm.

Ở bên trên một đầm nước, nguyên lực như thủy triều, sôi sục mãnh liệt, nhất là ở trung tâm, có một viên linh vật óng ánh lơ lửng, to bằng nắm tay người trưởng thành, dù cách rất xa cũng có thể cảm nhận được lượng lớn nguyên lực mà nó ẩn chứa.

Võ giả bình thường, chỉ hút một ngụm đã ‘No bụng’ rồi.

Lúc này, có một vị bán tông sư bình thường cũng đến đây, nhìn thấy một màn như vậy, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn và cuồng hỉ.

Nguyên lực chi tâm.

Hắn ta không nói hai lời phóng đèn đầm nước đối diện, nhưng vừa đến gần, bỗng nhiên lại có một bóng đen đen lao ra, tốc độ rất nhanh, khi tên võ

giả kia còn chưa kịp phản ứng, đã bị bóng đen nuốt vào, sau đó trở lại đầm nước.

Tất cả khôi phục như lúc ban đầu, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Bên ngoài mấy trăm mét, Phong Vân đứng trên cành cây nhìn thấy một màn này, sắc mặt hơi động, là Hắc Giao Lân đạt đến cấp độ bán Lãnh Chủ.

Mặc dù tốc độ bóng đen kia rất nhanh, nhưng hắn vừa nhìn đã biết, đó là Hắc Giao Lân, còn là bán Lãnh Chủ.

Trên hung thú phổ, Hắc Giao Lân có tiếng tăm lừng lẫy, nó có huyết mạch của Giao Long, là hung thú cấp cao, trưởng thành sẽ có thực lực bán Lãnh Chủ.

Mà con trước mắt này, hiển nhiên là đã trưởng thành.

“Lấy nguyên lực chi tâm trước.”

Phong Vân không có ý định liều mạng với Hắc Giao Lân, lấy nguyên lực chi tâm trước mới là vương đạo.

Hắn vận chuyển nguyên lực hệ hắc ám, cả người ẩn vào hư không, đồng thời phát động năng lực không gian, không ngừng thoáng ẩn thoáng hiện, đi về phía đầm nước.

Trong quá trình này, Phong Vân không tỏa ra bất kỳ khí tức nào, không một gợn sóng đi vào đầm lầy, đến gần viên nguyên lực chi tâm.

“Của mình rồi!”

Hắn hít sâu một hơi, vung tay lên, lập tức thu viên nguyên lực chi tâm này vào không gian giới chỉ.

Ngay sau đó, hắn xoay người rời đi.

Lúc Phong Vân vừa rời đi, ở dưới đầm nước nổ vang một tiếng, tiếng thú rống đến đỉnh tai nhưc óc vang vọng phía chân trời, ẩn chứa sự tức giận, hiển nhiên, khiến con Hắc Giao Lân này tức giận như vậy, là do nguyên lực chi tâm bị đánh cắp dưới mắt nó.

Đáng tiếc, nó không tinh thông thiên phú hệ hắc ám và thiên phú không gian, nên không thể tìm được Phong Vân.

Trong một ngọn núi cách đó hơn nghìn mét, bóng dáng Phong Vân hiển lộ, nhìn nguyên lực chi tâm trong không gian giới chỉ, trên mặt nở nụ cười.

“Tới tay rồi!”

Có viên nguyên lực chi tâm này, hắn có thể hoàn thành mười lần áp súc nguyên lực hệ kim, còn chuyện đả thông sáu mơi lăm huyết khiếu cuối cùng, đột phá võ giả tiên thiên, đối với hắn mà nói, cũng chỉ tiện tay mà thôi.

“Trước tìm một chỗ luyện hóa viên nguyên lực chi tâm này đã.”

Hoàn thành mười lần áp súc, thực lực của hắn có thể đề thăng gấp bội, đến lúc đó, có thể thu hoạch càng nhiều thứ tốt trên đảo này.

Nhưng mà, ngay khi Phong Vân đi qua mấy cây liễu không lồ, bỗng nhiên, tất cả những cành liễu điên cuồng bay múa, giống như những sợi tơ quấn quanh, nhanh chóng phóng về phía hắn, tốc độ rất nhanh, gần như bằng vận tốc âm thanh.

Hả?

Phong Vân phản ứng kịp, lực tinh thần của hắn luôn bao phủ xung quanh, loại chuyện đánh lén này, căn bản không thể giấu được hắn.

Bước chân chưa hề động, bỗng nhiên quanh thân hắn có vô số kiếm khí màu vàng sắc bén lao ra, vừa đôi mắt, mấy nghìn cành liễu đã bị chặt đứt, những cành lá đứt gãy rơi xuống một chỗ.

“A? Có chút bản lĩnh, không hổ là võ giả đến từ hội Chân Lý.”

Một giọng nói kinh ngạc truyền đến, sau đó, trên cây liễu lớn nhất, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một bóng dáng, từ trên cao nhìn xuống Phong Vân.

Phong Vân ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt híp lại, người đến rõ ràng là Sở Huyền Cơ mà hắn đã nhìn thấy ở thương hội lúc trước.

Sở Huyền Cơ nhìn Phong Vân đeo mặt nạ con chuột màu vàng, đậm mạc nói.

“Vừa rồi, con Hắc Giao Lân kia thủ hộ hắn là nguyên lực chi tâm đi, gần đây chỉ có một mình ngươi, ta nghĩ, viên nguyên lực chi tâm đó chắc chắn ở trong tay ngươi, ngươi tự giao ra, hay để ta làm thịt ngươi rồi lấy?”

Vẻ mặt hắn ta không biểu tình nhìn Phong Vân, giống như nhìn một con cá, một con cá tự động đưa đến cửa vẫy.

Lúc này, giọng nói của Phong Vân truyền đến.

“Bản thể của ngươi đến ta còn không sợ, huống chi chỉ là một con rối phân thân.”

Chữ cuối cùng phun ra, Sở Huyền Cơ bỗng nhiên cảm giác một cỗ nguy cơ cực hạn bao phủ hắn ta, hắn ta vừa phản ứng lại, trong tầm mắt đã xuất

hiện một vệt kiếm quang màu vàng, mơ hồ còn có gợn sóng dập dờn trong không khí, giống như gợn sóng trên mặt nước.

“Người có thiên phú không gian?”

Trong đầu Sở Huyền Cơ chỉ kịp lóe lên suy nghĩ này, một giây sau, hẳn ta đương nhiên không thể tránh kịp, cảm thấy ấn đường tê rần, liền lâm vào bóng tối.

Phốc!

Một mũi kiếm màu vàng đâm xuyên qua Sở Huyền Cơ, không có huyết dịch nhỏ xuống, chỉ thấy thân thể Sở Huyền Cơ biến thành một con rối gỗ, sau đó tràn đầy vết nứt, hóa thành mảnh vỡ đầy trời.

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1c nhé các đh :)

Chương 162: Đột phá, cảnh giới tông sư!

Chương 162: Đột phá, cảnh giới tông sư!

Bên trong một cung điện ở một hòn đảo, dưới một thác nước nguyên lực từ bầu trời mênh mông chảy xuống, có ba bóng dáng đang tĩnh tọa tu hành, mà xung quanh cung điện, có rất nhiều thi thể, máu tươi cuộn cuộn, vô cùng thê thảm.

Hiển nhiên, lúc trước, ở đây đã trải qua một trận chiến khốc liệt.

Bỗng nhiên, vị ngồi chính giữa trong ba người kia mở mắt, không nhận được phun ra một ngụm máu tươi.

“Hả? Sở Huyền Cơ, ngươi sao vậy?”

Bên cạnh, một vị đại hán trung niên cũng thức tỉnh, nhìn một màn này, sắc mặt cả kinh nói.

“Con rồi phân thân của ngươi bị diệt?”

Người còn lại là một thiếu phụ xinh đẹp, da thịt óng ánh, thân thể có lỗi có lỗm, ngũ quan tinh xảo, lông mày thanh tú hơi cau lại nói.

“Đúng vậy.”

Sở Huyền Cơ lau sạch vết máu ở khóe miệng, sắc mặt âm trầm nói.

“Con rồi phân thân của ngươi có sáu phần thực lực bản thể, lại bị diệt như vậy, xem ra đối thủ cũng có chút bản lĩnh.” Đại hán trung niên kinh ngạc nói.

“Bất kể là ai, ta cũng sẽ khiến hấn chết rất khó coi.”

Ánh mắt Sở Huyền Cơ tràn đầy sát ý, hấn ta đến từ cứ địa nhất đẳng, coi trời bằng vung, bây giờ con rồi phân thân lại bị diệt, khiến lòng hấn ta bốc lên lửa giận.

“Nhanh luyện hóa cho xong, ta muốn đi tìm tên kia, hấn đã giết con rồi phân thân của ta, trong vòng ba ngày, khí tức sẽ không tán đi.”

“Được.”

Đại hán trung niên và thiếu phụ xinh đẹp gật đầu, nhắm mắt lại, tiếp tục luyện hóa,

...

Bên này.

Phong Vân tìm một thạch động, giết chết hung thú bên trong, làm tu hú chiếm ổ chim khách, coi nơi này là chỗ tu hành tạm thời của hấn.

Hấn lấy nguyên lực chi tâm ra, dùng nguyên lực hệ phong điều khiển nó lơ lửng trước mặt mình, sau đó há miệng hấp thu.

“Àm âm!”

Năng lượng mãnh liệt sôi sục trong viên nguyên lực chi tâm thông qua yết hầu tiến vào thân thể hấn, sau đó, dưới sự điều khiển của hấn, chảy vào trong lỗ xoáy hệ kim.

Âm thanh trùng điệp như biển động lại vang lên lần nữa, tràn ngập cả thạch động, thậm chí, còn có kim quang óng ánh từ đó phát ra.

Nếu lúc này có võ giả đi qua nơi này, sẽ tưởng rằng có dị bảo gì đó xuất thế.

Nguyên lực khổng lồ điên cuồng chuyển động trong cơ thể hắn, không ngừng bị áp súc trong lỗ xoáy hệ kim, cảm giác như toàn thân được một biển nguyên lực bao bọc, thậm chí, còn lớn hơn lúc trước rất nhiều.

Nguyên lực mênh mông này dâng trào, khiến nguyên lực vẫn trì trệ trong cơ thể Phong Vân lại bắt đầu áp súc lần nữa, hơn nữa, do nguyên lực quá mức dồi dào, tốc độ cũng nhanh hơn trước rất nhiều.

Năm giờ sau, lần thứ tám áp súc, thành!

Hai mươi giờ sau, lần thứ chín áp súc, thành!

Bốn mươi giờ sau, lần thứ mười áp súc... Thành!

Ầm ầm!

Sau khi hoàn thành áp súc một tia nguyên lực hệ kim cuối cùng, Phong Vân bỗng nhiên cảm giác lỗ xoáy hệ kim trong cơ thể mình chấn động, giống như động đất.

Sau đó, hắn dùng lực tinh thần thăm dò trong đó, nhìn thấy một cảnh tượng cực kỳ kinh người.

Chỉ thấy nguyên lực hệ kim lúc trước giống như ngọc dịch, lúc này lại biến thành từng hạt tinh thể, mỗi hạt tinh thể đều rất nhỏ bé, vô cùng óng ánh, vô cùng tinh khiết, vô cùng chắc chắn.

Phong Vân có cảm giác, mỗi hạt nguyên lực hệ kim nhỏ bé này, tuyệt đối còn hùng hậu hơn tất cả nguyên lực hệ kim trong cơ thể hắn lúc trước.

Nguyên lực hóa tinh!

Sau mười lần áp súc, vậy mà đã luyện hóa nguyên lực thành hình thái tinh thể rồi.

“Thì ra, sau mười lần áp súc nguyên lực, sẽ có hình dạng này.”

Phong Vân dùng lực tinh thần nhìn thấy một màn như vậy, sắc mặt thán phục không thôi.

Có thể ở cảnh giới của hắn mà áp súc nguyên lực đến cấp bậc như vậy, tuyệt đối hiếm có, công lao của cái này là do thân thể hắn đã đạt đến trạng thái cực hạn, khiến hắn có thể ung dung mở ra nhiều huyết khiếu và thành công hoàn thành mười lần áp súc nguyên lực.

“Tiếp theo, nên đột phá...”

Nghĩ đến huyết khiếu, Phong Vân chuẩn bị đã thông sáu mươi lăm huyết khiếu cuối cùng, sau đó đột phá võ giả tiên thiên, tiến vào một cảnh giới khác.

Hắn dùng lực tinh thần điều khiển nguyên lực hệ kim, nhất thời, sáu mươi lăm viên tinh thể nguyên lực hệ kim phóng đến các huyết khiếu còn lại.

Phốc phốc phốc...

Gần như không cần tốn nhiều sức, một giây sau, sáu mươi lăm huyết khiếu trực tiếp xuyên qua bức tường ngăn cách, không chút trở ngại.

Đến lúc này, ba trăm sáu mươi lăm huyết khiêu đã được đả thông, sau đó, Phong Vân phát hiện, trong ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiêu này hình thành một vòng tuần hoàn mơ hồ, lúc nào cũng lôi kéo nguyên lực tiến vào cơ thể hắn.

Điều này tức là, dù Phong Vân không làm cái gì, nhưng nguyên lực sẽ chủ động tiến vào cơ thể hắn, tương đương với việc, hắn có một động cơ hoạt động mãi mãi.

“Đây chính là ‘Đại chu thiên’ sao?”

Phong Vân cảm ứng một lát, líu lưỡi nói, vì thế, cho dù hắn ăn cơm uống nước hay đi ngủ đều là đang tu hành, quả thật rất thoải mái.

Àm âm!

Đúng lúc này, sau lưng hắn bỗng nhiên xuất hiện kim quang óng ánh, mơ hồ hình thành một thanh kiếm, phong mang sắc bén xông thẳng lên, trực tiếp xuyên qua thạch động, sau đó chém ra hào quang ngũ sắc bao trùm cả đảo, xuyên qua trời đất.

Động tĩnh này không chỉ kinh động các võ giả trên đảo, mà còn kinh động đám võ giả bên ngoài cứ địa Hắc Giác.

“Tình huống gì vậy? Xảy ra chuyện gì?”

“Kiếm khí thật sắc bén!”

“Không, đây không đơn thuần là kiếm khí, đây là hỗn hợp nguyên lực hệ kim và kiếm khí, đây là, nguyên lực hiển hóa!”

“Nguyên lực hiển hóa? Có người ở trên đảo đột phá tông sư?”

“Xem ra là như vậy.”

“ ... ”

Điều này khiến đám võ giả hâm mộ ghen ghét không thôi, cảm thấy bản thân đã bỏ qua một phần duyên cơ lớn lao, hối hận đến đấm ngực dậm chân.

Nhưng có hối hận cũng vô dụng, bọn họ cũng chỉ có thể yên lặng thề, lần sau mở ra, nhất định phải đạt được yêu cầu!

...

Trong thạch động.

Phong Vân thu hồi thanh kiếm do nguyên lực hiển hóa sau lưng, hắn nhìn bảng thuộc tính của mình, trên đó hiện lên rằng, hắn đã đạt đến cảnh giới tông sư.

Hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, từ võ giả tiên thiên đến cảnh giới tông sư, chính là sự quá độ của nguyên lực.

Nguyên lực hệ kim của hắn đã trải qua mười lần áp súc, nghiêm nhiên còn thuần túy và vững chắc hơn nguyên lực của một bộ phận tông sư, chỉ là số lượng thiếu một chút mà thôi.

Cho nên, sau khi Phong Vân đã thông ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu, gần như không cần làm gì để trùng kích và quá độ, trực tiếp từ võ giả tiên thiên, đạt đến cảnh giới tông sư, nhảy qua cảnh giới bán tông sư.

“Đây là cảnh giới tông sư sao?”

Phong Vân cảm thụ một phen, hiện tại, thực lực của hắn ít nhất còn cường đại hơn lúc trước năm lần, có cảm giác mạnh mẽ không nói lên lời.

“Thời gian còn bảy ngày, dùng để tìm bảo đi.

Sau đó, hấn nhảy lên một cái, rồi bay lên trời, đạt đến cảnh giới tông sư, hấn không cần sử dụng thiên phú hệ phong, cũng có thể phi hành.

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1c nhé các đh :)

Chương 163: Chiến lược áp đảo võ giả cùng giai!

Chương 163: Chiến lược áp đảo võ giả cùng giai!

Một bóng dáng thân lóc lốt lướt đến, hái một gốc linh vật từ trên vách đá cao xuống, không có bất kỳ gợn sóng nào.

Phong Vân đi vào trong rừng, nhìn linh vật trong không gian giới chỉ, nhiều vô số, thêm gốc linh vật vừa rồi, tổng cộng có mấy chục gốc.

Những linh vật này, gốc có giá trị thấp nhất cũng phải mấy chục năm, thậm chí còn lâu hơn, đến hàng trăm hàng nghìn năm, đưa ra bên ngoài đều là tinh phẩm, ít nhất cũng bán được hơn trăm triệu, có khả năng còn cao hơn.

Nhưng mà, vẫn chưa gặp thêm một viên nguyên lực chi tâm nào.

Phong Vân phát huy năng lực thuần di đến tận cùng, không ngừng lấp lóe trên đảo, mặc dù nguyên lực không gian hao hết, nhưng hắn rất nhanh đã khôi phục.

Ba trăm sáu mươi lăm huyết khiếu liên kết với nhau, thời khắc lôi kéo linh lực ở bên ngoài nhập vào cơ thể hắn, khiến lực lượng khôi phục của hắn tăng lên rất nhiều, căn bản không sợ tiêu hao.

Cứ như vậy, Phong Vân nhanh chóng vượt qua mấy chục ngọn núi, cuối cùng, hắn cũng nhìn thấy viên nguyên lực chi tâm thứ hai, cũng giống như

lúc trước, viên nguyên lực chi tâm này cũng có linh thú thủ vệ.

Đó là một con gấu hai đầu, không phải hung thú bình thường, đã bước vào cấp Lãnh Chủ, mặc dù mới không bao lâu, nhưng lại có thiên phú linh hồn, đã sinh ra lực tinh thần.

Phong Vân không vụng trộm đi lấy như lần đầu tiên. Mà tấn công chính diện, muốn nghiệm chứng chiến lực của mình một chút.

Cuối cùng, hai bên bạo phát chiến đấu, nhưng rất nhanh đã chấm dứt.

Bởi vì, Phong Vân xuất ra mấy kiếm, con hung thú thực lực cấp Lãnh Chủ này liền ngóm củ tỏi, không có bất kỳ đường sống nào.

Nhìn thi thể con gấu hai đầu ngã trước mặt, hấn thu kiếm, trong lòng tự nói.

“Chiến lực hiện tại của mình, có thể áp đảo võ giả đồng cấp...”

Phong Vân có rất nhiều át chủ bài, năng lực không gian, năng lực hấp ám, Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp... Nếu lấy những cái này ra, cho dù là võ giả đồng cấp tông sư, còn lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa đến tầng cao, sợ rằng cũng không phải đối thủ của hấn.

Tức là, chiến lực hiện tại của hấn, ngay cả bộ trưởng Thử bộ cũng không phải đối thủ của hấn.

Trừ khi lĩnh ngộ áo nghĩa, nhưng tông sư sơ giai lĩnh ngộ được áo nghĩa, vô cùng hiếm có, người như vậy, sợ là ở cứ địa nhất đẳng cũng không có.

Ở cứ địa siêu đẳng thì hấn không rõ, có thể có, cũng có thể không có.

Sau đó, Phong Vân hình chiếu thi thể con gấu song đầu trước mắt.

Hắn đã rất lâu không hình chiếu hung thú rồi, bởi vì vẫn luôn tu hành, nên sau khi đến cứ địa Giang Hải, hắn cũng không đi tìm hung thú.

Một mặt là do tu hành, mặt khác là do hung thú bên ngoài cứ địa Giang Hải được nuôi nhốt, không có thiên phú hay tư chất quá tốt để hắn hình chiếu.

Bây giờ đến hòn đảo này, có rất nhiều hung thú hỗn tạp, thậm chí có không ít hung thú cấp Lĩnh Chủ, hắn có thể lấy hình chiếu.

Đình!

Một tiếng nhắc nhở vang lên, đại biểu Phong Vân đã thành công lấy hình chiếu.

“Có một cái thiên phú linh hồn trung đẳng, không tồi.”

Phong Vân nhìn vật phẩm rơi xuống, khẽ gật đầu, trung đẳng là được, nếu như là thiên phú linh hồn cấp cao, hắn muốn thắng nó cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Hắn lập tức thu viên nguyên lực chi tâm này vào không gian giới chỉ, sau đó lại lấp lóe rời đi.

Mà sau khi hắn rời đi không lâu, ở chỗ này lại vang lên tiếng xé gió, mấy đạo thân ảnh từ xa bay đến, tốc độ cực nhanh, gần như chớp mắt đã đến trước mặt.

Chính là ba người Sở Huyền Cơ.

Sở Huyền Cơ cảm ứng một lát, trong mắt lóe lên sát cơ.

“Cảm ứng được năm phút trước hắn đã ở đây, đuổi theo!”

Vừa dứt lời, trong chớp mắt ba người bọn họ đã biến mất.

Tốc độ quá nhanh, cho nên lúc bọn họ đã đi xa, ở chỗ cũ mới vang lên tiếng động.

...

Bên này.

Phong Vân đến trước một bảo điện lộng lẫy vàng son.

Tiến vào bảo điện, bên trong có không ít võ giả, bán tông sư hay tông sư đều có.

Ánh mắt hấn sáng lên, lập tức đi vào, giả bộ điềm nhiên không có việc gì mà quét mắt qua mỗi người, lấy hình chiếu của bọn họ.

Võ giả có thể đạt đế cảnh giới này, lớn nhỏ gì cũng có chút hơn người, đương nhiên hình chiếu sẽ có giá trị.

Hôm qua, ở trên đường và trong thương hội cũng lấy được vài hình chiếu rất tốt, bây giờ trong di tích cổ, cũng lấy được không ít, chất lượng cũng không tồi.

Bình thường rất khó nhìn thấy bán tông sư hay tông sư, chỉ có ở di tích cổ có đẳng cấp cao như vậy, mới có thể tụ tập bọn họ lại, rồi cung cấp hình chiếu cho Phong Vân.

Chuyện này, bất kể thế nào cũng kiếm được không ít máu.

Sau khi hình chiếu xong, Phong Vân nhìn một chút, thiên phú tư chất của những tên bán tông sư và tông sư này coi như không tệ, phần lớn đều là cấp cao, ít có trung cấp và cấp thấp, nhưng lại không có một thiên phú đỉnh cấp nào.

Trong đó, cũng chỉ có một, hai người lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa mà thôi, hơn nữa, tuổi tác cũng rất lớn, đều hơn một trăm tuổi, đã hết tiềm lực.

Những người còn lại chỉ dừng lại ở tầng ý cảnh.

Sau khi xem xét hình chiếu, Phong Vân bắt đầu đánh giá tòa đại điện này, phát hiện đại điện rất rộng lớn, bốn phía đều có những cây cột màu vàng đứng sừng sững, giữa hai cây cột là một cánh cửa đá, phía trên có viết mấy chữ cổ ‘Nhất phẩm’, ‘Nhị phẩm’, ‘Tam phẩm’, khí thế hào hùng.

“Phòng luyện đan sao?”

Phong Vân ngửi thấy hương thơm của đan dược trong hư không, hương thơm này không phải do một loại đan dược phát ra, mà do nhiều loại đan dược trộn lẫn với nhau, tạo ra mùi vị đặc biệt.

Những võ giả khác trong đại điện cũng phát hiện ra điều này.

Trong lúc đang thương lượng tìm cách mở cửa đá, thì có lưu quang bùng lên, nháy mắt đã xông vào đại điện.

Lúc hào quang thu lại, bên trong lộ ra ba người Sở Huyền Cơ.

Sở Huyền Cơ lập tức nhìn phong Vân trong đông đảo các võ giả ở đây, lộ ra nụ cười vô cùng tàn khốc: “Bắt được người rồi.”

Hả?

Kiểm ý của Phong Vân lập tức cảm ứng được sát ý, hấn quay đầu nhìn, ánh mắt híp lại: “Bản thể đến rồi sao?”

“Thì ra là võ giả thuộc Thủ bộ của hội Chân Lý, ta còn tưởng là kẻ nào không có mắt dám giết con rối phân thân của Sở Huyền Cơ ta.”

Sở Huyền Cơ nhìn chăm chăm Phong Vân, ánh mắt giống như nhìn một người chết.

Sau một khắc, ở sau lưng hắn ta, xuất hiện vô số nhánh cây màu xanh, giống như những thanh trường thương, khí thế vô cùng khủng bố áp đến!

Chương 164: Đây chính là toàn bộ chiến lược của người sao!

Chương 164: Đây chính là toàn bộ chiến lược của người sao!

Trong khoảnh khắc, khí thế khủng bố tràn ngập đại điện, lập tức khiến vô số võ giả chú ý.

Bọn họ nhìn ba người Sở Huyền Cơ đứng ở cửa đại điện, trên mặt lộ ra kinh hãi.

“Chính là Mộc công tử Sở Huyền Cơ!”

“Còn có Mị Ma Minh Ngọc Tuyết, Thác Bạt Liệt của Thiết Đường tông nữa!”

“Võ giả đối diện với Sở Huyền Cơ kia là ai?”

“Nhìn cách ăn mặc, chính là võ giả Thủ bộ của hội Chân Lý.”

“Tên đó xong rồi, đắc tôi dám người Sở Huyền Cơ, sợ là không thể sống rời hòn đảo này.”

“Chúng ta nhanh lui lại đi, đừng để bị liên lụy.”

Trong đại điện, đám võ giả bán tông sư và tông sư lập tức lui về sau, để lại một mảnh đất trống cho bọn họ, dùng hành động cho thấy bọn họ sẽ không nhúng tay vào chuyện này.

Hiển nhiên, ba người Sở Huyền Cơ có uy danh hiển hách ở cứ địa Hắc Giác, khiến những võ giả bán tông sư và tông sư ở đây vô cùng kiêng kị, không muốn trêu chọc.

Trong đại điện, Sở Huyền Cơ dùng tư thế hạ mình nhìn Phong Vân, giống như hẳn ta là một thể lực siêu nhiên, trong mắt không hề che giấu sát ý, còn chứa một tia trêu tức.

Oanh!

Một giây sau, vô số nhánh cây màu xanh như cuồng long, như trường thương, mạnh mẽ phóng về phía Phong Vân, nguyên lực cuồng bạo và hung mãnh, giao phó lực công kích đáng sợ cho những nhánh cây kia.

Không thể nghi ngờ, trong những nhánh cây này có ẩn chứa một chi ý cảnh.

Sở Huyền Cơ đến từ cứ địa nhất đẳng, mặc dù cũng có cảnh giới tông sư sơ giai, nhưng lại có thiên phú hệ mộc đỉnh cấp, so sánh với đa số tông sư ở đây, cao thấp thế nào biết ngay, chiến lực tuyệt đối mạnh hơn không chỉ một cấp.

Sắc mặt võ giả bán tông sư và tông sư ở đây đều thay đổi, thần kinh kéo căng.

Phốc phốc phốc...

Nhưng mà, những nhánh cây này còn chưa đến gần Phong Vân đã đồng thời đứt gãy, giống như bị cái gì rất sắc bén chặt đứt.

“Kiểm ý sao?”

Sau lưng Sở Huyền Cơ bỗng nhiên lao ra một cỗ khí cơ sắc bén bá đạo, đúng là năm thành đao ý của hắn ta, trong hư không giống như có một thanh đao vô hình, được nguyên lực hệ mộc cấp tông sư của hắn ta gia trì, phát ra uy năng rất khủng bố, chém về phía Phong Vân.

Uy năng của năm thành đao ý trong tay võ giả thiên tiên hay võ giả tông sư là hoàn toàn khác nhau, mà cho dù không có nó, số lượng hay chất lượng nguyên lực của võ giả cảnh giới tông sư, cũng không phải võ giả thiên tiên có thể so sánh được.

Nhưng mà, Phong Vân vẫn sừng sững đứng đó, trong mắt có phong mang kinh người.

Thanh kiếm trong tay hắn chỉ rút ra một nửa, trong hư không đã xuất hiện một luồng kiếm ý cực hạn lóe lên rồi biến mất, một giây sau, chém đao ý vỡ nát, dễ như trở bàn tay, đao ý không chịu nổi một kích.

“Hả?”

Hiện tại, bất kể ai cũng nhìn ra, võ giả đeo mặt nạ con chuột màu vàng này rất không đơn giản, đương nhiên cũng là một vị võ giả cảnh giới tông sư, nếu không, sẽ không thể dễ dàng năng cản đao ý của Sở Huyền Cơ như vậy.

Trong mắt thiếu phụ xinh đẹp và đại hán trung niên bên cạnh cũng lộ ra dị sắc, đến gần Phong Vân, mặc dù khí tức của Phong Vân bình thản, không có gợn sóng, nhưng lại có cảm giác rất khó lường, khiến bọn họ phải ghé mắt.

Sở Huyền Cơ liên tiếp thất bại, hắn ta cảm thấy mất mặt, cũng không ẩn giấu thực lực nữa, nguyên lực sau lưng sôi trào, hình thành một thanh chiến

đao sắc bén, phía trên có năm thành đao ý và sáu thành mộc chi ý cảnh, dung hợp lẫn nhau, tản ra một loại cảm giác bá đạo không ngừng sinh sôi.

Mộc chi ý cảnh, không chỉ đại biểu cho chữa trị, còn đại biểu cho sinh sôi không ngừng!

Coong!

Chiến đao màu xanh trực tiếp bổ xuống.

Đây là một kích rất ạnh mẽ, đao mang đáng sợ từ bốn phương tám hướng, dung hợp với lực lượng ý cảnh, khiến cả đại điện đều rung động, sát cơ vô hạn khiến tất cả võ giả có mặt ở đây đều biến sắc.

Ngâm!

Phong Vân bắt động như núi, bàn tay phát lực, Linh Kim Kiếm vốn chỉ ra khỏi vỏ một nửa, bây giờ đã hoàn toàn rút ra.

Nhất thời, trong đại điện tràn ngập vô số chiến kiếm màu vàng, phong mang và sắc bén đan chéo nhau, một giây sau, vô số chiến kiếm màu vàng hóa thành một kiếm.

Một kiếm này giống như thiên địa biến ảo, Phong Vân bắt đầu động!

Kim Diệu Thuần Sát Kiếm.

Mọi người cảm thấy trước mắt họ giống như xuất hiện một thanh cự kiếm màu vàng, khẽ chém một cái, thiên địa sẽ nứt ra!

Phốc!

Chiến đao màu xanh vỡ nát trong nháy mắt, vậy mà không địch được, ngay cả ngăn cản một lát cũng không được.

Phong Vân không nhiễm trần thế từ trong sóng khí đi ra, ánh mắt vô cùng bình tĩnh.

“Đây là toàn bộ thực lực của ngươi sao? Ngay cả góc áo ta cũng chưa chạm vào.”

Cái gì?

Sở Huyền Cơ nhìn thấy một màn này, đồng tử kịch liệt co rút, hắn ta không thể tin được, một kích toàn lực của hắn ta còn không đến gần thân thể đối phương.

Sắc mặt thiếu phụ xinh đẹp và đại hán trung niên bên cạnh nhất thời thay đổi.

Võ giả xung quanh càng không cần phải nói, trực tiếp trợn mắt.

“Không ngờ chúng ta lại nhìn nhầm!”

“Võ giả Thử bộ này là ai? Thật mạnh, phá sát chiêu của Sở Huyền Cơ đơn giản như vậy!”

“Không biết, chưa từng gặp...”

Ngay cả hai vị tông sư lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa nổi tiếng từ lâu cũng không khỏi nhìn Phong Vân nhiều hơn, một kiếm vừa rồi, cho dù là bọn họ, cũng cảm nhận được một loại uy hiếp nồng đậm!

“Ngươi tấn công xong rồi, bây giờ đến lượt ta.”

Phong Vân bình tĩnh nói, sở dĩ hắn nhường Sở Huyền Cơ tiến công, là muốn thử xem vị võ giả thiên tài đến từ cứ địa nhất đẳng này có chiến lực như thế nào, kết quả cũng tương tự như trong dự tính của hắn, chỉ cường đại hơn hình chiếu Sở Huyền Cơ trong gương một chút mà thôi.

Xoẹt!

Hắn bước lên một bước, ngân quang lóe lên, vô thanh vô tức đến trước mặt Sở Huyền Cơ, tốc độ nhanh đến mức khiến mọi người không kịp phản ứng, không phát ra bất kỳ gợn sóng nào.

Một giây sau!

Phốc!

Một mũi kiếm màu vàng đâm xuyên qua ấn đường Sở Huyền Cơ, vô cùng bắt mắt.

Nhưng Phong Vân lại nhăn mày, hắn nhìn ‘Sở Huyền Cơ’ trước mắt, nhanh chóng hóa thành quang vũ rồi biến mất.

“Con rồi chết thay?”

Hắn nhớ đến một đạo cụ, tên là con rồi chết thay, tên cũng như nghĩa, có thể chết thay chủ nhân một lần.

Xa xa, bóng dáng Sở Huyền Cơ lại xuất hiện lần nữa, trên mặt hắn ta vẫn còn kinh ngạc nhìn Phong Vân.

“Người có thiên phú không gian?”

Lời này vừa ra, toàn bộ võ giả trong đại điện đều chấn động nhìn Phong Vân.

Võ giả hệ không gian cực kỳ hiếm thấy, võ giả cấp tông sư có thiên phú không gian, càng thêm thưa thớt!

“Đồng loạt ra tay! Nhanh!”

Sở Huyền Cơ lập tức hét lên một tiếng, đôi mắt với võ giả hệ không gian, còn có cảnh giới tông sư, hẳn ta không thể giữ bình tĩnh nữa, hẳn ta không có thiên phú linh hồn, không thể đoán được phương hướng chính xác của đối phương.

Thiếu phụ xinh đẹp và đại hán trung niên bên cạnh nghe vậy, đồng thời xuất thủ, một trái một phải, phóng về phía Phong Vân.

Hai mắt thiếu phụ xinh đẹp đột nhiên biến thành màu đỏ yêu dị, mang theo cảm giác mỉa mai hoặc mãnh liệt, nhìn về phía Phong Vân.

Nhưng mà, khi cô ta nhìn thấy hai mắt Phong Vân, bỗng nhiên kêu lên một tiếng thảm thiết, ngã xuống phía sau, lâm vào hôn mê, bất tỉnh nhân sự.

Cái gì?

Tất cả võ giả trong đại điện, bao gồm cả Sở Huyền Cơ đều kinh hô, Minh Ngọc Tuyết được xưng là ‘Mị Ma’, vậy mà vừa đấu mắt với Phong Vân một cái, liền hôn mê!

“Thiên phú Huyền Đạo!”

P/s: Mỗi một đề cử sẽ bạo một chương vào ngày hôm sau nhé các đh

Chương 165: Tạm thời đột phá? Cũng không có tác dụng gì!

Chương 165: Tạm thời đột phá? Cũng không có tác dụng gì!

Huyền Đạo thiên phú!

Bốn chữ này giống như bốn ngọn núi lớn, đè nặng lên tất cả võ giả trong đại điện.

Mị Ma Minh Ngọc Tuyết chính là một võ giả nắm giữ Huyền Đạo thiên phú trung cấp, mặc dù là trung cấp, thế nhưng dựa vào Thủ Huyền Thuật này đã làm cho nàng ta vượt qua không ít tên tuổi trong Tông sư, khiến người phải kiêng kỵ.

Nhưng cho dù là như vậy, sau khi nàng và Phong Vân liếc nhìn nhau, nàng trực tiếp ngắt đi, không hề có chút lực phản kháng nào.

Điều này đã làm cho những võ giả ở trong đại điện biết được, võ giả đeo mặt nạ Lão Thủ màu vàng ở trước mặt nắm giữ Huyền Đạo thiên phú cực kỳ cao, bằng không thì sẽ không thể nào dễ dàng nghiền ép Minh Ngọc Tuyết như vậy.

Huyền Đạo thiên phú cấp cao! Không Gian thiên phú!

Một trong hai loại thiên phú hi hữu này xuất hiện trên người võ giả đã cực kỳ hiếm thấy, không nghĩ tới bây giờ có thể xuất hiện trên người một võ giả, quả thật đã làm bọn họ kinh ngạc đến há hốc miệng.

“Bài Không Chương!”

Lúc này, công kích của đại hán trung niên đã đến rồi, hắn không dám nhìn thẳng vào đôi mắt của Phong Vân, chưởng pháp ý cảnh dung nhập trong nguyên lực, ngay lập tức toàn bộ không gian đều bị quét sạch, bao trùm về phía Phong Vân.

Phong Vân cũng không thèm nhìn, huyết quang bên tay trái lóe lên, Tu La Chiến Dao xuất hiện, trở tay chém ra, ngàn vạn cuồng phong hóa thành một đao, mang theo ý chí bá đạo mà sắc bén chém ra ngoài.

Ầm ầm!

Một tiếng chấn động, đại hán trung niên bay ngược ra ngoài với tốc độ nhanh nhất, miệng phun một ngụm máu lớn, ý cảnh bị phá không còn một mảnh.

Mà lúc này, lại thấy một đạo lưu quang bỗng nhiên lao tới bên ngoài điện, vậy mà là Sở Huyền Cơ.

Hắn nhìn thấy hai người đồng đội của mình không địch lại, trực tiếp rút bọn họ xuống chạy trốn một mình.

Ban đầu hắn để cho đại hán trung niên và thiếu phụ xinh đẹp xuất thủ, chính là muốn ngăn chặn Phong Vân, để cho mình có thể chạy trốn, nhưng không nghĩ tới Phong Vân còn đáng sợ hơn trong tưởng tượng của hắn rất nhiều, trong nháy mắt có thể đánh bại hai người.

"Chạy thôi!!"

Sở Huyền Cơ điên cuồng thúc dục tất cả nguyên lực bên trong cơ thể, đứng trước sinh tử, tôn nghiêm cường giả gì đó đều bị hắn ném lên đến chín tầng mây, bảo toàn mạng nhỏ mới là điều quan trọng nhất.

Nhưng mà cho dù tốc độ của hắn có nhanh thế nào đi chăng nữa, cũng không thể nhanh hơn không gian di chuyển tức thời.

"Đi được sao."

Một giọng nói bình thản bỗng nhiên truyền vào tai của Sở Huyền Cơ, giống như giọng nói của tử thần đoạt mệnh, không biết từ lúc nào bóng dáng của Phong Vân đã xuất hiện trước mặt hắn, thon dài cao ngất, mặc dù khí tức rất bình thản, thế nhưng nó lại giống như Hãn Hải thâm sâu khó đoán.

"Lúc trước là hiểu lầm, chúng ta không thù không oán, cứ như vậy bỏ qua có được sao?"

Sở Huyền Cơ biết tốc độ của mình không thể so với người nắm giữ Không Gian thiên phú ở phía trước, cho nên hắn chỉ có thể chịu thua nói.

"Nếu tiếp một kích của ta mà không chết, ta sẽ buông tha cho ngươi."

Giọng nói của Phong Vân bình tĩnh, cũng không nặng nề to lớn, thế nhưng vừa nói ra, lại có một cảm giác uy nghiêm vô hình, đè ép tất cả tạp âm ở xung quanh.

Ầm ầm!

Con ngươi của Sở Huyền Cơ co rút lại, ngay lúc giọng nói của Phong Vân rơi xuống, hắn không hề có chút do dự bạo phát tất cả sức mạnh, nguyên lực thanh sắc ở phía sau bạo phát, thậm chí có thể nhìn thấy máu chảy trong gân mạch dưới làn da hắn đều tràn ngập nguyên lực Mộc.

Lấy ra không gian giới chỉ trường đao, tất cả đều rút vào trong đó, chém ra một đao mạnh mẽ nhất cuộc đời hắn!

Vẻ mặt Phong Vân lãnh đạm, hoàn toàn không để ý đến ở phía đối diện Sở Huyền Cơ đang có phản ứng gì, xoay người, rút kiếm, chém ra.

Oành!

Một làn sóng khủng bố từ bốn phía bắn tóe mà ra, những cây cỏ cỏ thạch ở xung quanh đều bị cuốn sạch, mặt đất bị hạ xuống đến mấy mét, còn về thứ gọi là một đao lớn mạnh nhất trong nháy mắt bị phá vỡ, không hề có chút trở ngại nào, xông tới nghiền ép.

"A a!!"

Đứng trước sinh tử, hai con người của Sở Huyền Cơ đờ bưng rống lên một tiếng hung bạo, bên trong cơ thể bỗng nhiên truyền ra "xì xì xì", vốn dĩ là năm thành đao ý vậy mà tăng lên tới sáu thành.

"Ta đột phá rồi?"

Trong lòng Sở Huyền Cơ dâng lên một nỗi vui mừng, nhưng sau một khắc, hấn giống như bị chậu lớn nước lạnh dội xuống, trong lòng vô cùng lạnh buốt!

Chỉ thấy lúc một kiếm của Phong Vân rơi xuống, dường như trong mắt hấn tất cả mọi thứ ở trên đời này đều biến mất, chỉ còn lại một kiếm này, giống như thái cổ Thần Kiếm đang chém xuống.

"A a a, ta không muốn chết!"

Sắc mặt Sở Huyền Cơ nhăn nhó, dốc hết toàn lực chống cự, trong ánh mắt tràn đầy vẻ điên cuồng và không cam lòng.

Thế nhưng cũng không có tác dụng gì.

Vừa mới tiếp xúc, khó có thể tưởng tượng được ánh sáng cực hạn trong chớp mắt khuếch tán đến toàn thân hắn.

Phía sau hắn, xuất hiện một Kiếm Ngân khổng lồ, vẫn luôn kéo dài đến mấy ngàn mét!

"A!"

Sở Huyền Cơ phát ra tiếng hét thảm, há miệng phun ra một ngụm máu tươi, mạch máu toàn thân trực tiếp bạo liệt ra, huyết dịch phun ra còn mang theo chút kiếm khí còn sót lại, xuyên thủng không khí ở xung quanh.

Đây là kim nguyên lực hóa thành kiếm khí, sớm đã tràn ngập toàn thân hắn, quấy phá sinh cơ của hắn.

Sau mười lần đè nén kim nguyên lực, cộng thêm bảy thành kiếm ý và Kim chi ý cảnh, lại lấy hình thức Kim Diệu Thuần Sát Kiếm để chém ra, Sở Huyền Cơ căn bản sẽ không ngăn cản được, chết ngay tại chỗ!

Ret!

Phong Vân thu kiếm vào vỏ, từ đầu đến cuối vẻ mặt đều rất bình thản, trước mắt lóe lên ánh bạc, trong nháy mắt đã trở lại bên trong đại điện.

Lúc này tất cả võ giả đều cực kỳ rung động nhìn Phong Vân, không thể nói không nên lời.

Quá mạnh mẽ!

Từ đầu tới cuối đều biểu hiện ra một trạng thái áp chế tuyệt đối, cho dù mạnh mẽ giống như Sở Huyền Cơ, thì đứng trước võ giả Thử bộ này cũng giống như một đứa trẻ không hề có chút sức lực nào.

"Nguyên lực hóa tinh!"

Ở đây chỉ có hai vị Tông sư nổi tiếng là có thể nhìn ra sự ảo diệu ở trong đó, vẻ mặt của bọn họ vô cùng kinh ngạc nhìn Phong Vân, trong một kiếm lúc nãy kia có ẩn chứa nguyên lực, rõ ràng bọn họ đã trông thấy nguyên lực hóa thành tinh thể, mặc dù chỉ trong nháy mắt, thế nhưng bọn họ vẫn bắt được.

Một Tông Sư sơ cấp, vậy mà có thể đạt tới trình độ nguyên lực hóa tinh!

Đây chính là thứ mà chỉ khi đạt tới cảnh giới Đại Tông sư mới có thể xuất hiện, vậy mà bây giờ lại nhìn thấy trên một Tông Sư sơ cấp!

Hơn nữa, lúc nãy bọn họ có nghe thấy giọng nói của Phong Vân, đoán được độ tuổi của đôi phương tuyệt đối không cao hơn 25 tuổi, đây quả thực rất kinh khủng, so với việc lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa còn dọa người hơn.

Phong Vân không có để ý đến ánh mắt ở xung quanh, hấn đi vào trong luyện đan bát phẩm cấp cao nhất, muốn lấy đan dược ở trong đó.

Những võ giả ở xung quanh không có ai dám ngăn cản, ai dám ngăn cản chứ, không nhìn thấy Sở Huyền Cơ đã bị chém một kiếm sao!

Mà từ đầu tới cuối, Phong Vân không hề bị thương, thậm chí ngay cả khí tức cũng không hề thay đổi, điều này cũng đại biểu cho thực lực chân chính của hấn tuyệt đối không chỉ có như thế.

Vào lúc này, chỉ cần không phải đầu óc bị úng nước, sẽ không có ai muốn đi tìm đường chết.

Thậm chí ngay cả cái hai vị Tông sư nổi tiếng từ xưa đã lĩnh ngộ áo nghĩa kia, cũng không dám đi trêu chọc Phong Vân, mà lựa chọn phòng luyện đan cấp thấp hơn một chút là thất phẩm.

Mặc dù bọn họ đã lĩnh ngộ nguy áo nghĩa, thế nhưng cũng tự nhận là mình không thể địch lại một kiếm nguyên lực hóa tinh kia của Phong Vân, rất biết tự lượng sức mình.

Chương 166: Ý Cảnh Đan và Long Huyết!

Chương 166: Ý Cảnh Đan và Long Huyết!

Trong phòng đan dược bát phẩm.

Lúc Phong Vân đi vào, hắn đã ngửi được một mùi thơm đan dược nồng đậm, trong toàn bộ phòng thuốc chỉ có một lò luyện đan ở chính giữa, khéo léo linh lung, tạo hình cổ xưa tinh xảo, phía trên có khắc các bức họa hoa, chim, cá, sâu bọ v..v.

Lúc này, đang có hương khói từ trong lò đan bay lên, trên giữa không trung hóa ra từng đám mây màu vàng, mỗi đám mây đều phát ra một khí tức sắc bén, ánh mắt của Phong Vân khẽ nhúc nhích.

"Đây là..."

Dường như hắn nghĩ đến điều gì đó, lập tức bước nhanh về phía trước.

Chỉ thấy ở trong lò đan chỉ có một viên đan dược, hiện lên ánh sáng màu vàng óng mờ ảo đang lưu chuyển, kim vụ mông lung, một luồng khí tức vô cùng sắc bén đang phát ra.

"Thật sự là Kim Hệ Ý Cảnh Đan!"

Ánh mắt của Phong Vân phát sáng, toát ra vẻ mặt vui mừng.

Kim Hệ Ý Cảnh Đan, tên cũng giống như ý nghĩa, đây chính là viên đan dược ẩn chứa sức mạnh ý cảnh, chính là luyện đan sư lấy ra Kim chi ý cảnh của bản thân mình ra, dung nhập vào trong đan dược để luyện chế ra, cực kỳ quý báu.

Chỉ có điều loại đan dược này rất khó để luyện chế, xác suất thành công cũng rất thấp, hơn nữa đối với người luyện đan người mà nói, cũng là hành vi hi sinh của chính mình.

Chỉ có điều, nếu lấy ra phần Kim chi ý cảnh của bản thân, điều này có nghĩa là hẳn đã mất đi phần Kim chi ý cảnh này, loại hi sinh này chính là không thể đảo ngược.

Bởi vậy trừ phi là con cháu hậu bối của chính mình, bằng không luyện đan sư sẽ không luyện chế được ý cảnh như vậy.

Hơn nữa, coi như luyện chế ra loại đan dược Ý Cảnh này, nếu như là người sử dụng không có thuộc tính thiên phú tương ứng, cũng sẽ không đạt được sức mạnh ý cảnh tương quan.

Thậm chí, nếu như thuộc tính thiên phú tương quan quá thấp mà nói, cũng sẽ không đạt được bao nhiêu sức mạnh ý cảnh, cấp thấp chỉ có thể đến ba thành, trung cấp là năm thành, cao cấp là bảy thành, đỉnh cấp thiên phú mới có thể kế thừa toàn bộ.

Phong Vân cẩn thận cảm nhận trong chốc lát, trước mắt viên Kim Hệ Ý Cảnh Đan này ít nhất là ẩn chứa đến năm sáu thành Kim chi ý cảnh, thuộc Ý Cảnh Đan thượng thừa, lúc này có nghĩa là một khi đã được sử dụng cho luyện hóa, bản thân Kim chi ý cảnh sẽ trực tiếp gia tăng đến bốn năm thành!

Vật này quả thực là vật báu vô giá, nếu mang ra đấu giá chắc chắn sẽ bùng nổ.

Đương nhiên, Phong Vân sẽ không lấy ra đấu giá, món đồ tốt như thế này đương nhiên là phải để cho chính mình sử dụng.

"Chỉ có điều không thể luyện hóa trước, phải đợi đến khi thiên phú hệ Kim của ta đạt đến đỉnh cấp mới nói được."

Đến lúc đó, hẳn có thể dung hợp toàn bộ sức mạnh ý cảnh của viên Ý Cảnh Đan này, sẽ không để cho nó phải lãng phí.

Bàn tay hơi phát lên, sau một khắc, Phong Vân thu thập tất cả đan dược và lò luyện đan vào trong nhẫn không gian của mình.

Loại đan dược này rất đặc biệt, không nên để lộ ra bên ngoài, nếu không thì Kim chi ý cảnh ở trong đó sẽ bị tán loạn, nhất định phải được chứa trong lò luyện đan.

Ra lò chính là luyện hóa, mới là hoàn mỹ nhất.

Sau đó, Phong Vân đi ra khỏi phòng luyện đan, cũng không ở lại lâu, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Trong toàn bộ đại điện chỉ có một phòng luyện đan bát phẩm, những căn phòng khác đều là thứ cấp, hẳn cũng không nhìn vào mắt.

Những võ giả cấp Tông Sư kia nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, từng người một đều không ngừng cảm khái, trong Thủ bộ thì Chân Lý hội vẫn luôn áp chót, không nghĩ tới lại sinh ra một vị Ngoan Nhân như vậy, thật sự làm cho người khác phải kinh hãi.

...

Từ sau khi ra khỏi điện đan dược, Phong Vân tìm một nơi yên tĩnh, chuẩn bị xoát những hình chiếu trước rồi nói sau.

Dù sao cũng mất không bao lâu, hắn chỉ xoát những hình chiếu có chất lượng tốt, dù sao cũng sắp xoát người mới rồi, trừ phi là bệ quan không còn cách nào khác, nếu không thì lần này con số có thể không lãng phí là bằng không.

"Bắt đầu đi, hi vọng ở trong Bảo đảo, vận khí của ta có thể khá hơn một chút."

Phong Vân thầm nói, ý thức tiến vào trong gương, bắt đầu gọi ra một loạt những hình chiếu có chất lượng tốt, điên cuồng xoát một cách mau chóng.

Hai giờ sau.

Cuối cùng Phong Vân cũng xoát xong hình chiếu chất lượng tốt sau cùng, khi thấy đối phương đã hóa thành vô số mưa ánh sáng, hắn mới bắt đầu không thể chờ đợi được nữa mà kiểm tra túi đeo.

Bởi vì hình chiếu quá nhiều, cho nên mỗi lần xoát xong hắn đều trực tiếp che tiếng nhắc nhở của tấm gương, chuyển thành hình thức túi đeo, chính là mỗi lần bạo ra vật phẩm sẽ trực tiếp cho vào túi đeo.

Đây là công năng mà hắn đã phát hiện từ rất lâu về trước, mấy lần trước đã sử dụng rồi, không thể không nói còn rất dùng tốt.

Ít nhất sẽ không xoát một vật sẽ thất vọng một lần.

Sau khi Phong Vân mở túi đeo ra, phát hiện bên trong chỉ có một vật rơi xuống, hắn muốn thử dài theo bản năng i, thuận tiện nhổ nước bọt về vận khí của chính mình.

Nhưng lúc này ánh mắt hắn vô ý thức quét qua đó, vẻ mặt bỗng nhiên ngừng lại, tiếp theo, khóe miệng lập tức cong lên một nụ cười vui mừng.

Bởi vì, vật phẩm trong túi đeo chính là:

【 Long Huyết 】 : Huyết dịch được tinh luyện nhất từ trái tim thú Phi Lôi Long cấp Lãnh chủ

"Quả nhiên, xoát hình chiếu trên Bảo đảo, vận khí sẽ không tệ mà."

Phong Vân nhìn chăm chăm Long Huyết kia một hồi lâu, sau đó mới cảm thán nói.

"Hiện hóa."

Không hề có chút do dự, trong lòng hắn thầm nói.

Ong!

Sau một khắc, một ống nghiệm chứa Long Huyết xuất hiện trong tay hắn, không hề có chút điềm báo nào.

Phong Vân hít sâu một hơi, trực tiếp rút ra nút lọ ra, trực tiếp uống hết ngay tại chỗ, lựa chọn luyện hóa.

Thật đơn giản!

Long Huyết vừa vào trong cơ thể, ngay lập tức trong đầu hắn đã vang lên một tiếng Long Ngâm như có như không, trong lúc mơ hồ, dường như hắn còn nhìn thấy một phi long uy nghiêm tử sắc bay lượn trên chín tầng mây, toàn thân bao phủ lôi điện, hai con ngươi như thiên địa nhật nguyệt.

Chính là Phi Lôi Long!

Hung thú có cấp bậc giống như thế này, tất nhiên sớm đã đạt tới Lĩnh Chủ cấp cao, sức chiến đấu tuyệt đối có thể so với đại tông sư, tuyệt đối có thể tiêu diệt một cứ địa cấp hai.

Gào!

Kiểm ý bạo phát, chém ra sức ảnh hưởng tinh thần được ẩn chứa trong Long Huyết, Phong Vân khôi phục tâm cảnh không thể lay động, toàn lực luyện hóa Long Huyết.

Thời gian như nước chảy, bất tri bất giác đã trôi qua một ngày.

Vù vù...

Một một thời khắc, trên chỗ Phong Vân đang ngồi xếp bằng bỗng nhiên phát sinh biến hóa, một khí tức vô hình từ trên người hắt tỏa ra bốn phía, trực tiếp va vào không khí, truyền ra tiếng nổ vang rất to.

Cùng lúc đó, trên người hắt nổi lên một hào kiết màu thủy tinh, cả mái tóc ngũ quan và y phục đều phủ lên màu sắc này, giống như cả người được chế tạo từ thủy tinh.

Nếu như có võ giả Luyện Thể ở chỗ này, nhìn thấy cảnh tượng như thế này nhất định sẽ hoảng sợ nói: Thân thể Thủy Tinh!

Điều này thường chỉ có trên người có Thể Chất thiên phú đỉnh cấp mới có thể sinh ra được!

Thân thể Thủy Tinh, tên cũng giống như ý nghĩa, một khi đã thúc dục Thể Chất thiên phú đỉnh cấp, cả người cũng sẽ hóa thành một người thủy tinh, không phải là thủy tinh bình thường, mà là thủy tinh ẩn chứa nguyên lực, vô cùng kiên cố, có thể ngăn cản được những đòn tấn công cao hơn sức chiến đấu của bản thân đến năm thành.

Người có Thể Chất thiên phú đỉnh cấp thường sẽ được trời sinh kèm theo năng lực.

Cũng chính là, khi Phong Vân luyện hóa Long Huyết, lúc này đương nhiên Thể Chất thiên phú của hắn cũng đã lột xác thành công, đạt đến đỉnh cấp!

Chương 167: Lực lượng cấp bạo sơn!

Chương 167: Lực lượng cấp bạo sơn!

Trong một góc bảo đảo, Phong Vân khoanh chân ngồi ở đó, quanh thân tràn ngập ánh sáng như thủy tinh chậm rãi tiến vào trong cơ thể, nhanh chóng dung nhập với từng bộ phận trong cơ thể hắn.

Mỗi hơi thở của hắn đều chứa một tia sắc bén.

Sau khi thiên phú thể chất tăng đến đỉnh cấp, hắn cảm giác thân thể mình đã tiến vào một trạng thái rất kỳ diệu, tự nhiên có một loại năng lực, đây chính là thủy tinh hóa.

Hơn nữa, khí lực cực hạn của hắn đã bị đánh vỡ, hạn mức cao nhất đạt đến hai trăm vạn cân, vì thế, khí lực của hắn cũng tăng lên chín mươi vạn cân, cộng với trước đó, tổng cộng hắn đã có một trăm tám mươi vạn cân cực lực.

Đây là trình độ gì? Có thể đánh nổ một ngọn núi vừa phải!

Đây cũng chính là lực lượng cấp bạo sơn!

Lại qua nửa ngày nữa, Phong Vân hoàn toàn luyện hóa xong long chi tinh huyết trong cơ thể, một tiếng rống ngâm từ cơ thể hắn truyền ra, giờ khắc này, trên người hắn xuất hiện long uy nhàn nhạt.

Thông thường mà nói, luyện hóa long chi tinh huyết chỉ có mấy phần xác suất đạt được long uy, hiển nhiên, vận khí của Phong Vân không tệ, hẳn đã đạt được.

Long uy không phải thủ đoạn công kích lợi hại, nhưng ở thế giới hung thú, đẳng cấp nghiêm ngặt, hung thú hệ rồng cao cao tại thượng, chỉ huy vô số hung thú phía dưới, long uy vừa ra, vạn thú thuận phục.

Phong Vân có thủ đoạn này, sau này gặp hung thú trong rừng, cũng có thể đi ngang qua.

“Lực lượng thật mạnh mẽ!”

Hắn thành công củng cố xong, cảm giác các bộ phận trên cơ thể mình đều tràn ngập lực lượng, loại lực lượng này không có cách nào hình dung được, quả thật vô cùng mạnh mẽ.

Ầm ầm!

Phong Vân trực tiếp tung ra một quyền, đánh nổ sườn núi độc lập trước mặt, hung mãnh bạo liệt, một cỗ khí kinh vô hình vô chất từ trên người hắn lộ ra, giống như một con Thần Long giương nanh múa vuốt, kiệt ngạo bá đạo.

Hắn từ trong hang đá hỗn loạn đi ra, dưới mặt nạ con chuột màu vàng, đôi mắt sắc bén không gì sánh được, nhiếp hồn đoạt phách.

Mấy vị bán tông sư đi qua, bị ánh mắt hắn quét đến, toàn thân run rẩy, giống như bị một con hung thú tuyệt thế tiếp cận, da đầu run lên, điên cuồng chạy thực mạng, không dám dừng lại.

Sau khi bọn họ rời đi thật lâu, cảm giác đáng sợ kia mới chậm rãi tiêu tán.

“Mẹ nó, vừa rồi là hung thú gì vậy, quá mạnh mẽ, ta cảm thấy hô hấp của mình sắp dừng lại!”

“Ta cũng có cảm giác đó, đó là người à?”

“Không thể nào, võ giả luyện thể mạnh nhất trên bảo đảo là thần quyền Vương Kiệt! Nhưng hẳn ta cũng không cho ta cảm giác khủng bố như vậy!”

...

Phong Vân đi ra hang đá hỗn loạn, dùng nguyên lực hắc ám che giấu khí lực và long uy trên người mình, khôi phục như bình thường, nhìn qua rất bình đạm.

Chân hắn điềm một cái, lập tức bay lên trời, hắn thả lực tinh thần ra, chuẩn bị đi tìm bảo tiếp.

Cứ thế trôi qua hơn nửa ngày, hắn vẫn chưa thấy bóng dáng một viên nguyên lực chi tâm nào khác.

“Lẽ nào bị lấy hết rồi?”

Phong Vân không khỏi lẩm bầm phỏng đoán. Lúc này, hắn thả ra lực tinh thần, nghe thấy một số võ giả đang nói chuyện, khiến hắn chú ý.

“Nhanh lên! Nghe nói ở phía đông bảo đảo có một cơ quan truyền thừa được phát động, bên trong có truyền thừa của cường giả thần bí, không kém nguyên lực chi tâm này đâu!”

“Phải không? Nhưng võ giả nào phát động vậy? Vận khí thật tốt!”

“Hình như là người của hội Chân Lý.”

“Hội Chân Lý? Đồ tốt của cứ địa Hắc Giác chúng ta, sao có thể để người ngoài lấy được?”

“Đúng vậy, nhanh lên đi!”

Hả?

Phong Vân nghe thấy đoạn đối thoại này, ánh mắt khẽ động, xem ra là hai người Đoan Mộc Húc và Giang Đào.

Không ngờ vận khí của hai người họ lại tốt như vậy, lần đầu tiên vào bảo đảo, đã mở được cơ quan truyền thừa.

Nhưng cũng vì vậy mới khiến nhiều người tức giận, làm cho tất cả bán tông sư và tông sư trên bảo đảo đồng thời chạy về phía bọn họ.

“Nguyên lực chi tâm.”

Phong Vân không phải rất động tâm với truyền thừa, hắn để ý nguyên lực chi tâm hơn, thứ này, có càng nhiều càng tốt.

Nguyên lực hệ kim của hắn đã được áp súc mười lần, nhưng sau đó còn có hệ phong, hệ thủy, hệ mộc...

Hơn nữa, có thể đoán được, sau khi hình chiếu được những thiên phú hệ khác nữa, lúc đó, cần rất nhiều nguyên lực, quả thật không thể tưởng tượng được.

Cho nên mới nói, thiên phú quá tốt đôi khi cũng phải gánh vác, tài nguyên tiêu hao gấp người khác mười mấy lần, thậm chí là mấy chục lần.

Đương nhiên, chiến lực cũng cường đại hơn người khác mười mấy lần, thậm chí là mấy chục lần.

Phong Vân lập tức phát động thiên phú hệ phong, và thiên phú thuần di, tốc độ khiến người khác phải trợn mắt há mồm, nháy mắt đã biến mất ở phía xa.

...

Ở phía đông bảo đảo.

Đoan Mộc Húc và Giang Đào đứng cạnh nhau, trong tay bọn họ cầm một cái không gian giới chỉ toát ra khí tức tang thương, lúc này, sắc mặt bọn họ vô cùng ngưng trọng.

Bởi vì xung quanh bọn họ, có ít nhất mười mấy võ giả, thời gian trôi qua, càng có nhiều võ giả chạy đến nơi này.

Trong thời gian ngắn, đã có gần một trăm người, hơn nữa, trong đó có sáu phần là bán tông sư, bốn phần là tông sư, nhưng đều là sơ giai, không có tông sư trung giai.

Mặc dù ở cứ địa Hắc Giác, rộng rãi lẫn lộn, nhưng chỉ là cứ điểm nhỏ, có cả người của cứ địa nhị đẳng và tam đẳng, tông sư trung giai chỉ đếm trên đầu ngón tay, hơn nữa, phần lớn đều giữ chức vị cao.

Bảo vật ở đây không có lực hấp dẫn lớn với bọn họ, dĩ nhiên bọn họ sẽ không đi vào vũng nước đục lầy này.

“Võ giả hội Chân Lý, ta cho các người hai lựa chọn, hoặc là giao không gian giới chỉ ra, hoặc là chết ở đây, các người chọn đi!”

Một vị bán tông sư đứng đầu tiên, quát lạnh.

Những võ giả bán tông sư và tông sư còn lại không nói gì, nhưng hàn quang trong mắt đã biểu hiện tất cả, nếu cự tuyệt, bọn họ sẽ hợp sức tấn

công, tuyệt đối không bỏ qua.

Đoan Mộc Húc và Giang Đào nghe hẳn ta nói như thế, sắc mặt thay đổi, nhưng không thể tránh được, bọn họ có thể đối phó hai người, nhưng bây giờ có gần một trăm cường giả tụ tập ở đây, tông sư sơ giai cũng có hơn bốn mươi người.

Cho dù là một trăm Đoan Mộc Húc và Giang Đào cũng bị giết chết trong mấy phút đồng hồ, vì cảnh giới hai người họ chỉ là bán tông sư mà thôi.

“Thế nào?” Giang Đào trầm giọng nói.

“Còn sao nữa? Chỉ có thể giao ra, nếu không chắc chắn sẽ chết.”

Đoan Mộc Húc thở dài một cái, mặc dù không cam lòng, nhưng mà tình thế bây giờ còn mạnh hơn bọn họ, bọn họ chỉ có thể cúi đầu.

Nhìn dáng vẻ chịu thua của Đoan Mộc Húc và Giang Đào, lúc này, có một vị võ giả bán tông sư không nhịn được ùa cọt nói.

“A, hội Chân Lý thì sao chứ? Ở chỗ này, cho dù là rỗng cũng phải nhường cho ta, là hổ, cũng phải nằm xuống cho ta.”

Nhưng đúng lúc này, có một giọng nói nhàn nhạt bỗng nhiên vang lên, không có chút báo trước nào.

“Phải không? Nếu ta không muốn nhường, cũng không muốn nằm thì sao?”

Chương 168: -

Chương 168: Tốt nhất toàn trường!

Một giọng nói không hề mênh mông cuộn cuộn, thậm chí còn có chút bình thản truyền xuống, không có bất kỳ điềm báo nào, cứ như vậy vang lên.

Tên võ giả bán tông sư mở miệng nói lúc trước nhìn sang, phát hiện trên bầu trời phía xa, có một võ giả đeo mặt nạ con chuột màu vàng đang đi đến, không khỏi khinh miệt cười.

“Không nhường không nằm? Vậy để cho... A!”

Hắn ta còn chưa nói hết, đã hét lên một tiếng, sau đó thẳng tắp ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Cái gì? Vài tên bán tông sư bên cạnh giật mình.

“Đừng đối mắt với hắn, hắn là người có thiên phú Huyền Đạo cấp cao, Mị Ma Minh Ngọc Tuyệt liếc mắt với hắn một cái, cũng lập tức hôn mê!”

Có võ giả bán tông sư đã gặp Phong Vân trong đại điện lúc trước lên tiếng nhắc nhở.

Nghe vậy, trong lòng đám võ giả chưa từng gặp Phong Vân chấn động, bọn họ không thể chống lại người có thiên phú Huyền Đạo trung cấp, huống chi là cấp cao, cả đám nhao nhao dờn mắt, không dám nhìn Phong Vân nữa.

Nhưng người chấn động nhất ở đây, không phải là đám võ giả ở cứ địa Hắc Giác, mà là Đoan Mộc Húc và Giang Đào.

Bọn họ liếc nhau, đều thấy được sự kinh sợ trong mắt đối phương, Phong Vân còn có thiên phú Huyền Đạo cấp cao nữa?

Nhất là Đoan Mộc Húc, suýt nữa đã cắn vào đầu lưỡi mình, lúc nào thì Phong Vân đã trở thành người có thiên phú Huyền Đạo cấp cao rồi?

Nhưng sự thật bày ra trước mắt hắn ta, hắn ta không tin cũng phải tin.

Phong Vân từ trên không trung bước xuống, đi đến giữa sân, nhìn xung quanh một vòng, đám võ giả bán tông sư và tông sư nhao nhao dờn mắt, không dám nhìn thẳng.

Võ giả có thiên phú Huyền Đạo đáng sợ như thế nào, bọn họ rõ như ban ngày, đương nhiên không dám nhìn thẳng hắn.

“Mặc dù ngươi cường đại, nhưng muốn chống lại một trăm bán tông sư và tông sư ở đây, vẫn còn chưa đủ!”

Một vị tông sư sơ giai trầm thấp nói.

“Đúng vậy, thật sự cho rằng có thiên phú Huyền Đạo là vô địch sao?”

Một võ giả cấp tông sư khác phụ họa nói.

Những cường giả khác cũng phụ họa theo, mặc dù bọn họ kiêng kỵ thiên phú Huyền Đạo, nhưng còn chưa đến mức khiến bọn họ lùi bước, truyền thừa thần bí gì đó, bọn họ sẽ không buông tha.

“Phải không? Các ngươi có thể thử xem,”

Phong Vân bình tĩnh nói.

Đoan Mộc Húc và Gang Đào nghe thấy Phong Vân nói như vậy không khỏi biến sắc, đây là muốn một người khiêu chiến toàn trường sao?

Quả nhiên, đám võ giả bán tông sư và tông sư kia đều tức giận, ở bên ngoài, bọn họ cao cao tại thượng, thân phận tôn quý, chưa từng bị xem thường như vậy!

“Tự tìm chết!”

“Cùng lên đi!”

“Thiên phú Huyền Đạo thì thế nào!”

Ầm ầm!

Trong chớp mắt đã xảy ra bạo động, đám võ giả bán tông sư và tông sư kia không kìm nén được, đồng thời xuất thủ với Phong Vân, đủ loại công kích khủng bố đánh tới, đương nhiên, bọn họ không dám đối mắt với Phong Vân.

“Cho rằng không nhìn hai mắt ta là được sao?”

Trong mắt Phong Vân bùng lên u quang, chỉ nghe ‘Phốc’ một tiếng, trí huyễn chi lực phát ra, hình thành một cỗ ảo giác như thủy triều, tản ra bốn phương tám hướng.

Nhất thời, những tên cường giả xông lên đầu tiên trực tiếp ngã xuống, bất tỉnh nhân sự.

“Làm sao có thể?”

Các võ giả ở phía xa nhìn đám võ giả bán tông sư vừa rồi ngã đầy đất, sắc mặt kinh ngạc, mỗi người đều lui về sau như tránh rắn rết.

“Hừ! Chỉ là lực lượng Huyền Đạo mà thôi!”

Lúc này, có một lực lượng mạnh mẽ buông xuống, có một bóng dáng từ đằng xa lướt đến, giống như hung thú hình người, những nơi hắn ta đi qua, hư không đều liên tiếp vang lên tiếng khí bạo.

“Tiếp ta một quyền!”

Ầm ầm!

Bảy thành quyền ý bạo phát, bám vào nắm tay to như nồi đất của hắn ta, mang theo uy năng long trời lở đất, đánh về phía Phong Vân.

“Chính là thần quyền Vương Kiệt!”

Một số võ giả kinh hô.

Thần quyền Vương Kiệt, là người có thiên phú thể chất cấp cao, trên người có đến trăm vạn cân lực lượng, có thể nói là cường giả luyện thể đứng đầu cứ địa Hắc Giác.

Có thể tưởng tượng được, một quyền này của hắn ta, có thể đánh vỡ tất cả.

Lúc này, Phong Vân lại nhẹ nhàng nâng nắm tay lên, nghênh đón.

Đám võ gia xung quanh nhìn thấy một màn như vậy, vô thức cho rằng tên võ giả của hội Chân Lý này điên rồi, dám đối quyền với thần quyền Kiệt Vương, đúng là không biết tự lượng sức!

Nhưng mà, sau một khắc, bọn họ đồng thời há to miệng, dáng vẻ như gặp quỷ.

Bởi vì, khi nắm tay to lớn của thần quyền Vương Kiệt đụng phải nắm tay trắng nõn của Phong Vân, Vương Kiệt lại kêu thảm một tiếng, sau đó, liên tiếp vang lên tiếng cắc cắc, cánh tay hắn ta đã trở nên vụn vụn bất quy tắc.

Một giây sau, cả người Vương Kiệt giống như vải rách, bay ngược ra ngoài, nện trên vách núi đá, khảm sâu trong đó, lưu lại dấu vết ‘Hình chữ nhân’ thật lớn!

Tê...

Đám võ giả ngốc trệ, một lúc lâu sau, mới phát ra tiếng hít khí lạnh.

Đây là thật sao?

Cường đại như thần quyền Vương Kiệt, lại không đỡ nổi một quyền của tên võ giả hội Chân Lý kia?

Cái này chẳng phải nói, khí lực của tên võ giả hội Chân Lý này, còn mạnh hơn Vương Kiệt!

Vừa nghĩ đến đây, ánh mắt của những tên cường giả khác nhìn về phía Phong Vân đã thay đổi.

Có thiên phú Huyền Đạo cấp cao thì thôi đi, lại còn có cự lực khủng bố như vậy nữa!

Điều này khiến bọn họ vô cùng kiêng kị, nhưng nghĩ đến chiếc nhẫn truyền thừa trên bảo đảo kia, bọn họ đồng thời cắn răng, trong chớp mắt bộc phát toàn bộ thực lực, vẫn lựa chọn lao đến, ý định tốc chiến tốc thắng.

Ầm ầm!

Mấy chục đạo khí cơ khủng bố đè xuống, vô cùng đáng sợ.

Đoan Mộc Húc và Giang Đào ở trong cỗ lốc xoáy khí cơ này, giống như một chiếc thuyền nhỏ trong cơn biển động sóng lớn, không kiềm chế được, giống như tùy lúc sẽ bị sóng biển cắn nuốt.

Nhưng Phong Vân đứng trong đó, thân thể lại bất động, không hề lung lay, hai tay hắn cầm chặt Linh Kim Kiếm và Tu La Đao, bảy thành kiếm ý xen lẫn với kim chi ý cảnh, sáu thành kiếm ý dung hợp với phong chi ý cảnh, lần lượt bám vào trên kiếm đao.

Một giây sau, có kim quang óng ánh, và thanh mang hùng hực bộc phát, trong chớp mắt đã bao phủ tất cả, cái gì cũng biến mất, giống như trong trời đất chỉ còn hai màu sắc này.

Kiếm quang và đao quang xuyên qua trời cao, trực tiếp phá vỡ hào quang ngũ sắc bao phủ trên đảo, cắt chém mấy tầng mây dày cộm trên bầu trời cứ địa Giang Hải, từ xa nhìn lại, giống như trời xanh bị xé mở một lỗ hổng rất lớn!

Cảnh tượng này kinh động tất cả võ giả bên trong cứ địa, bọn họ nhao nhao ngẩng đầu nhìn, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, không biết trong bảo đảo xảy ra chuyện gì, thậm chí lại xuất hiện cảnh tượng như thế!

Đám tông sư trung giai cũng bị kinh động, ai cũng ngẩng đầu nhìn lỗ hổng to lớn trên bầu trời kia, sắc mặt chấn động, “Võ kỹ gồm bốn loại lực lượng ý cảnh?”

Bên trong bảo đảo.

Đoan Mộc Húc và Giang Đào nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt trở nên ngốc trệ, miệng càng lúc càng mở lớn!

P/s: Mỗi một đề cử sẽ bạo một chương vào ngày hôm sau nhé các đh

Chương 169: Thể hiện xong liền chạy thật mẹ nó kích thích!

Chương 169: Thể hiện xong liền chạy thật mẹ nó kích thích!

Trung tâm Bảo đảo.

Đoan Mộc Húc cùng Giang Đào ngơ ngác nhìn đám bán tông sư, tông sư đã ngã nằm nghiêng ngả ở xung quanh, lại nhìn Phong Vân cầm đao đứng trước mặt bọn hắn, nói không nên lời.

Thật lâu sau, hai người bọn họ mới hồi phục tinh thần, chỉ là rung động trong mắt vẫn như trước không biến mất.

Ta

Bởi vì thật sự quá dọa người.

Bọn họ mặc dù biết Phong Vân đúng là rất kinh khủng, nhưng cũng không nghĩ tới lại kinh khủng đến thế, quả thật là kinh khủng đến phát sợ!

Một người đối chiến với chừng trăm vị bán Tông sư và Tông sư giành chiến thắng, lại còn không phải loại chiến đấu kịch liệt, mà là dáng vẻ nghiền ép. Điều này chứng tỏ hai bên hoàn toàn không ở cùng một tầng thứ.

"Rõ ràng lúc trước Phong Vân cũng mới chỉ là võ giả Tiên Thiên mà thôi, so với hai người bọn hắn còn thấp hơn một cấp bậc. Thế nhưng lúc này mới mấy ngày không gặp, đối phương đã trực tiếp đạt tới Tông Sư sơ kỳ, hơn nữa còn đã gần như vô địch trong cảnh giới này rồi!"

Nhìn đi, đây còn là chuyện mà con người có thể làm ra được sao!

Có điều mặc dù hai người họ không thể tin đến thế nào đi nữa, thì sự thật vẫn rành rành bày ra ngay trước mắt, cũng không thể không tin.

Phía xa.

Hai vị Tông Sư sơ kỳ lâu năm trong Luyện Đan Điện lúc trước nhìn về phía nơi này, không khỏi lắc đầu cảm thán, "Những người này căn bản không biết sự khủng bố của nguyên lực hóa tinh. Cho dù chúng ta đã lĩnh ngộ ra nguy áo nghĩa, còn không nhất định có thể ngăn cản được nữa kia. Bọn họ lấy cái gì để đổi đầu lại chứ?"

"Chỉ có thể nói do bọn họ kiến thức nông cạn mà thôi. Không thể không nói, Chân Lý hội của Thử bộ lần này thật sự muốn quật khởi rồi. Một Tông sư không đến hai mươi lăm tuổi, còn đạt tới tầng thứ nguyên lực hóa tinh, nghĩ thôi cũng đã thấy đáng sợ."

"Còn không chỉ thế thôi đâu. Người quên hẳn còn có được bảy thành kiếm ý, sáu thành đao ý, Kim chi ý cảnh, Phong chi ý cảnh, Không Gian thiên phú cùng Huyền Đạo thiên phú sao?"

"Người không nói ta còn quên mất đấy. Như vậy tính ra, ôi cha mẹ ơi, cái này tổ sư chính là yêu nghiệt hàng thật giá thật đấy! Cứ địa cấp một cũng không có kẻ nào khủng bố như vậy chứ."

"Trước kia đúng là không có thật. Có điều ta rời khỏi cứ địa cấp một cũng rất nhiều rất nhiều năm rồi. Mấy năm này phát triển mạnh mẽ, có khả năng cũng sinh ra một hai tên yêu nghiệt biến thái đấy."

Cuối cùng, hai vị Tông Sư sơ kỳ này nhìn một lát sau đó liền tự mình rời đi.

Phong Vân nhìn theo bóng lưng bọn họ. Hắn nhận ra hai người này, chính là hai người duy nhất đã lĩnh ngộ ra ngụ ý áo nghĩa trong số đông đảo võ giả của Luyện Đan Điện mà hắn lấy được hình chiếu lúc trước.

Một người tên là Lâm Quốc Đống, lĩnh ngộ hai thành ngụ Thủy chi áo nghĩa. Thủy hệ thiên phú của hắn không cao, chỉ có trung cấp. Như vậy cũng có thể tưởng tượng được hắn đi được đến tầng thứ ngụ ý áo nghĩa này chắc cũng phải tiêu phí thời gian gần tới trăm năm.

Một người khác thì tốt hơn một chút, tên là Hàn Khuyết, lĩnh ngộ năm thành ngụ Kim chi áo nghĩa. Đây cũng là thứ Phong Vân để ý nhất, bởi vì nó rất thích hợp với Kim chi thuộc tính của hắn, chỉ có điều Kim Hệ thiên phú của đối phương không phải là đỉnh cấp, chỉ ở tầng thứ cao cấp.

Phong Vân cảm thấy nếu như là đỉnh cấp, người này sợ rằng sớm đã lĩnh hội ngụ ý Kim chi áo nghĩa đến viên mãn, thậm chí đạt tới tầng thứ áo nghĩa.

"Nhưng đúng là cũng đã kiếm được lời rồi..."

Thu hoạch được hai hình chiếu có ngụ ý áo nghĩa, hắn đã rất hài lòng.

"Kim, Kim Thủ..."

Lúc này, Đoan Mộc Húc cùng Giang Đào đi tới, dừng lại trước mặt Phong Vân, nói ập a ập úng, ậm ừ cả nửa ngày mới nói ra được một câu.

"Này, đây là nhẫn không gian. Bên trong đều là những thứ là một phần truyền thừa của chủ nhân Bảo đảo, ngươi cầm lấy đi."

Đoan Mộc Húc đưa ra nhẫn không gian của Thương Tang.

Dù sao thì nếu không có Phong Vân, bọn họ căn bản không bảo vệ được chiếc nhẫn không gian này. Đây là chiến lợi phẩm của Phong Vân.

"Không cần, ta chỉ lấy nguyên lực chi tâm thôi. Những thứ khác, hai người các người chia nhau đi."

Phong Vân cũng không thêm đề ý truyền thừa thần bí gì đó. Hắn chỉ có hứng thú với nguyên lực chi tâm.

Giang Đào và Đoan Mộc liếc nhìn nhau, không nói gì thêm. Bọn họ cho rằng Phong Vân cố ý làm như vậy, đều âm thầm cảm kích đối phương trong lòng.

Sau đó, Đoan Mộc Húc lấy ra nguyên lực chi tâm trong nhẫn không gian. Thoáng chốc, nơi này tỏa sáng cả một vùng, rực rỡ không gì sánh được. Phong Vân chăm chú nhìn lại, thế mà lại có đến sáu viên!

"Người lấy một viên đi. Ta nhớ người cũng cần một viên nguyên lực chi tâm để đột phá bán tông sư." Phong Vân mở miệng nói.

Đoan Mộc Húc không có căn cơ tốt như Phong Vân, thiên phú cũng không tốt bằng hắn. Một viên nguyên lực chi tâm đối với hắn mà nói hoàn toàn đủ để đột phá công cùm xiềng xích đạt tới tông sư.

Đoan Mộc Húc lắc đầu, "Ta lúc trước đã lấy được một viên rồi."

Nói rồi, hắn mở ra nhẫn không gian của chính mình, đem viên kia lấy ra. Phong Vân gật gật đầu, bàn tay lướt qua, thu cả sáu viên nguyên lực chi tâm vào trong nhẫn không gian. Cộng thêm viên ban đầu sẵn có, lúc này hắn đã có bảy viên nguyên lực chi tâm.

"Tuyệt vời, lần này đúng là thu hoạch lớn mà."

Phong Vân cảm thấy chính mình tạm thời hẳn không cần lo lắng vấn đề áp súc nguyên lực, có thể toàn tâm toàn ý chú ý tới ý cảnh.

Từ khi hẳn đạt tới Tông Sư, tầm mắt đã trở nên khác xưa, lực lượng ý cảnh đã không thể thỏa mãn hẳn, nhất là từ sau khi nhìn thấy uy lực của nguy áo nghĩa.

Tuy rằng hẳn có nguyên lực hóa tinh, không cần sợ nguy áo nghĩa này, nhưng nếu có thể lĩnh ngộ nguy áo nghĩa một cách sâu sắc, hẳn liền càng thêm mạnh mẽ.

"Trước hết cứ tăng Kim chi ý cảnh tới viên mãn rồi nói sau. . ."

Trong tay Phong Vân có viên Kim Hệ Ý Cảnh Đan thượng thừa kia, đề thăng Kim chi ý cảnh so với các thuộc tính khác thì dễ dàng hơn nhiều.

"Còn có cả kiếm ý, đao ý nữa."

Hai loại lực lượng ý cảnh này khác với ý cảnh thuộc tính. Sau khi đạt tới viên mãn cũng không hề sinh ra nguy áo nghĩa hay áo nghĩa, mà là một loại hình thái biểu hiện khác.

Về phần cụ thể là hình thái biểu hiện gì, Phong Vân trước mắt cũng hơi mơ hồ, sau khi trở về hẳn cần phải đọc thêm một vài cuốn thư tịch, bổ sung chút tri thức về phương diện này.

Sau đó ba người Phong Vân, Đoan Mộc Húc cùng Giang Đào đợi hai ngày trên Bảo đảo, cố gắng hết sức vơ vét thêm một chút thứ tốt.

Đến ngày thứ bảy, kỳ hạn vừa tới, tất cả mọi người trong Bảo đảo đều bị truyền tống ra ngoài.

Mà đám võ giả chờ đợi bên ngoài lại kinh ngạc phát hiện, đám võ giả được truyền tống ra ngoài vậy mà không có một ai đứng được, tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Không, cũng không phải tất cả mọi người đều nằm.

Còn có ba người bình yên vô sự đứng yên ở nơi đó.

"Đó là... võ giả của Chân Lý hội?"

"Phát sinh chuyện gì thế này, vì sao đám võ giả đi vào đó lại biến thành ra như vậy, chỉ có võ giả của Chân Lý hội lông tóc không tổn hao gì?"

"Mặc dù đảo ở giữa hồ có chút nguy hiểm nhưng cũng không đến mức ngã nhiều như vậy chứ."

". . ."

Đám võ giả kia ai nấy đều cảm thấy vô cùng tò mò cùng chấn động nhưng lại không có một ai dám đi lên trước dò hỏi. Bọn họ chỉ là võ giả Tiên Thiên, đối mặt với bán tông sư, tự nhiên không dám làm càn.

"Đi thôi."

Đoan Mộc Húc không để ý ánh mắt dò xét khắp bốn phía quét tới, nói một tiếng, ba người lập tức cùng nhau bay khỏi nơi này, trực tiếp đi ra khỏi thành.

Giả vờ trâu bò xong liền chạy thật mẹ nó kích thích quá mà!

Chương 170: Bị đánh ra bóng ma trong lòng!

Chương 170: Bị đánh ra bóng ma trong lòng!

Tuy rằng ba người Phong Vân, Đoan Mộc Húc và Giang Đào bọn họ đã rời khỏi cứ địa Hắc Giác nhưng chuyện liên quan đến đảo giữa hồ rất nhanh đã truyền ra.

Một võ giả Chân Lý hội đeo mặt nạ chuột vàng dùng sức một người quét ngang toàn bộ võ giả trên đảo, hơn nữa còn giết chết Mộc công tử Sở Huyền Cơ, chiến lực mạnh mẽ, không thể tưởng tượng nổi.

"Không chỉ là Mộc công tử đâu, còn có cả Mị Ma Minh Ngọc Tuyết, Thiết Chưởng tông Thác Bạt Liệt nữa kìa! Những người này hợp lại cũng không phải đối thủ của người kia đâu!"

"Đúng rồi, còn có cả Thân quyền Vương Kiệt nữa. Hắn trực tiếp bị một quyền đánh cho tàn phế, gân cốt đứt đoạn, đến bây giờ vẫn còn nằm ở trên giường kia."

"Nghe nói võ giả này của Chân Lý hội còn chưa đến hai mươi lăm tuổi."

"Thật à? Vậy cũng quá kinh khủng rồi đấy! Vậy khác nào nói hắn còn yêu nghiệt hơn cả Mộc công tử Sở Huyền Cơ hay sao!"

"Chân Lý hội của Thủ bộ tuyển được vị thần tiên này từ đâu ra thế nhỉ, đúng là hung hăng quá mà!"

Lúc này.

Trong tòa nhà trung tâm tối cao cứ địa Hắc Giác, một văn phòng rộng rãi, trước cửa sổ sát đất to lớn có một vị lão nhân đang đứng. Tuy rằng đầu đầy tóc trắng, nhưng dáng vẻ quắc thước, trong hai mắt giống như ẩn giấu cả đại địa bao la sâu sắc, thâm thúy mà sáng ngời.

Phía sau lưng hắn, một người trung niên giống như là thư ký cung kính đứng yên, đang báo cáo tình hình.

"Boss, hành trình tới đảo giữa hồ lần này, bán tông sư cùng tông sư của cứ địa Hắc Giác chúng ta thương vong gần 150 vị. Trong đó có gần tới 100 vị là do võ giả Chân Lý hội đeo mặt nạ chuột vàng kia gây ra. Hơn nữa, hắn còn giết Sở Huyền Cơ, phế bỏ đám thiên tài như Minh Ngọc Tuyết, Thác Bạt Liệt cùng Vương Kiệt.

"Ba người bị đánh tàn phế kia thế nào rồi?" Lão nhân mở miệng nói, giọng nói nghe không ra mấy may chút gọn tâm tình nào.

"Đều bị đánh đến mức có bóng ma trong lòng. Trong đó Minh Ngọc Tuyết và Vương Kiệt là nghiêm trọng nhất, không có thời gian mấy năm đoán chừng cũng không thoát ra được." Người thư ký trung niên đáp.

"Chân Lý hội Thử bộ, lần này thật sự đã nhật được một bảo bối rồi. . ."

Lão nhân cảm khái một câu.

"Boss, chúng ta có muốn đi đến Thử bộ đòi công bằng hay không! Dù sao lần này chúng ta đã thương vong quá nặng nề..." Thư ký trung niên chần chừ nói.

"Chính mình tài nghệ không bằng người, còn có thể trách ai nữa."

Lão nhân lắc đầu, bác bỏ đề nghị của thư ký trung niên. Hắn nói tiếp: "Hơn nữa, đối mặt với thần tiên quái tài như vậy, chúng ta hẳn là kết giao hoan nghênh chứ không phải bài xích. Nếu lần sau hắn lại đến, phải đối đãi như khách quý."

Thư ký trung niên nghe nói như vậy, sắc mặt cả kinh, có chút không thể tin được. Có điều sau khi nhìn thấy ánh mắt lãnh đạm của lão nhân kia, lập tức rùng mình, không dám chần chừ thêm nữa, "Vâng, thuộc hạ tuân mệnh."

Chân Lý hội Thử bộ, quảng trường trung tâm.

Không gian vốn bình tĩnh bỗng nhiên gợn lên như sóng nước, nhộn nhạo từng đợt rung động.

Sau đó, một cái truyền tống trận to lớn xuất hiện, từ bên trong đi ra ba bóng người.

"Cuối cùng cũng trở về." Đoan Mộc Húc nhìn chung quanh một cái, đuổi cái lưng mới.

"Đúng vậy. Thật không dễ dàng gì." Giang Đào cũng cảm thán một câu. Lần này nếu không có Phong Vân, đoán chừng bọn họ đều đã ngỏm ngay tại chỗ đó rồi.

Phong Vân không nói gì. Lần này nếu tính ra, người thu hoạch nhiều nhất không thể nghi ngờ chính là hắn. Hắn không chỉ lấy được rất nhiều hình chiếu tốt, còn thành công đạt tới cảnh giới Tông Sư, thêm nữa chính là bảy viên nguyên lực chi tâm cùng với rất nhiều tài nguyên chất lượng tốt nữa.

Những thế này đều đủ để hắn tu hành trong một thời gian rất dài, nghĩ tới đã thấy thoải mái cả người. Sau đó, hắn nói với Đoan Mộc Húc và

Giang Đào một câu rồi lập tức rời đi.

Nhìn bóng lưng Phong Vân đi xa dần, Đoan Mộc Húc cảm khái: "Rõ ràng lúc trước cảnh giới của hắn vẫn còn ở dưới ta, lúc này cũng không lâu lắm đã vượt qua rồi, đáng sợ quá trời."

Giang Đào tràn đầy đồng cảm gật gật đầu. Hắn thân là võ giả có thiên phú đỉnh cấp nhưng đứng trước mặt Phong Vân cũng tự cảm thấy còn thua xa. Thật sự không tưởng tượng nổi đối phương đến cùng biến thái đến mức độ nào.

Thật giống như mỗi lần người cảm thấy người đã nhìn thấu Phong Vân, kết quả lại chân kinh phát hiện cũng vẫn chỉ là một góc của ngọn núi băng mà thôi. Bên trong che dấu nhiều hay ít, người căn bản không cách nào xem thấu được.

"Đi thôi, đi gặp mặt bộ trưởng, nói cho hắn biết Thử bộ chúng ta cuối cùng cũng đã sinh ra vị Tông sư thứ hai rồi."

Đoan Mộc Húc vui vẻ nói.

Mà Giang Đào chợt mở miệng, "Phó bộ trưởng, thực lực của Kim Thử, có vẻ như còn mạnh hơn cả bộ trưởng ấy. . ."

Lời này vừa ra, sắc mặt Đoan Mộc Húc bỗng ngẩn ra. Hắn tỉ mỉ so sánh chiến lực của Phong Vân và bộ trưởng Thử bộ, sau đó, miệng không tự chủ mà há hốc.

Lúc trước không nghĩ sâu xa đến mức này, hiện giờ đem ra so sánh, Phong Vân thật đúng là đã mạnh hơn bộ trưởng vài phần!

"Chộ ôi. . ."

Đoan Mộc Húc nhất thời nhin không được hít một ngụm khí lạnh, mấy múi cơ trên mặt đên cuồng giật giật.

Người khác không biết lai lịch của Phong Vân, còn hẳn lại biết cực rõ ràng. Phong Vân năm nay mới mười lăm tuổi thôi đó!

Tông sư mười lăm tuổi đã đủ dọa người. Kết quả còn không phải Tông sư bình thường, mà là thể loại nghiền ép cùng giai không có chút áp lực nào nữa kia.

Vừa nghĩ như vậy, cả người Đoan Mộc Húc đều lung lay chân động, bị dọa đơ người. Bọn họ Thử bộ không phải nhất được một món bảo bối đâu, mà là kéo về được một vị thần tiên bá đạo vô đối đấy!

Bên này.

Phong Vân trở lại chỗ ở của chính mình. Hắn ngẫm lại, quyết định tạm thời trước không trở về cứ địa Giang Hải, dù sao hẳn xin nghỉ hai tháng, lúc này mới trôi qua hơn mười ngày mà thôi, thời gian còn dư dả vô cùng.

"Trước hết đề thăng kiếm ý đi."

Ban đầu hẳn dự định đánh rơi kiếm ý của hình chiếu người trong không gian tấm gương, như hình chiếu của Giang Đào hay Đạm Đài Khiết, kết quả đánh mãi đến bây giờ cũng không rơi ra.

Hắn cũng không lại đợi may mắn nữa, chuẩn bị nhờ vào kiếm bản của Chân Lý hội để đề thăng kiếm ý của chính mình.

Nghĩ vậy, Phong Vân hơi thu thập một chút, sau đó trực tiếp đi ra ngoài, đi về phía Sinh Tồn Tháp.

Thông qua giới thiệu lúc trước của Đoan Mộc Húc, hắn biết kiếm bản xuất xứ từ trong Sinh Tồn Tháp.

Sinh Tồn Tháp, tổng cộng có mười hai tầng. Mỗi khi vượt qua một tầng sẽ đạt được một cái kiếm bản, cùng với một vài phần thưởng khác.

Từ điểm này cũng có thể nhìn ra, chủ nhân trước kia của Sinh Tồn Tháp nhất định chính là một vị thiên tài yêu nghiệt kiếm đạo. Hắn lưu lại tòa tháp này, đoán chừng cũng là vì muốn bồi dưỡng cao thủ kiếm đạo.

Cho nên Thử bộ mới có thể tích cực tìm kiếm thiên tài kiếm đạo như thế. chính là vì muốn lợi dụng hết công năng của tháp này, lập chí bồi dưỡng ra một kiếm khách tuyệt đại.

Ban đầu tia hy vọng này vốn đặt trên người Giang Đào, nhưng hiện tại Phong Vân giữa đường xuất hiện, giống như ngôi sao trên chín tầng trời, chiếu rọi khắp bốn phương tám hướng, thiên tài kiếm đạo này ở trước mặt hắn cũng đều ảm đạm thất sắc.

Cho nên, hắn cũng rất tự nhiên mà trở thành hi vọng của Thử bộ.

Chốc lát sau, Phong Vân đi đến dưới chân Sinh Tồn Tháp. Hắn ngẩng đầu nhìn nhìn, không chút do dự bước vào trong.

Vừa vào trong, cảnh tượng đột ngột biến đổi.

Lọt vào trong tầm mắt hắn, nơi này là một vùng đất tràn ngập dung nham nóng bỏng, ngọn lửa đỏ rực là thứ duy nhất, trừ nó ra, không còn bất cứ thứ gì khác.

Chương 171: Vượt qua tầng bảy!

Chương 171: Vượt qua tầng bảy!

Phong Vân chỗ đứng trên thế giới dung nham, ánh mắt quét một vòng xung quanh.

Ầm ầm!

Đột nhiên, mặt đất ở dưới chân hắn nứt ra, một ánh kiếm màu đỏ từ dưới đất phóng lên chém về phía Phong Vân, đi theo đó còn có sóng lửa xông thẳng trời.

Gặp phải cuộc công kích, vẻ mặt của Phong Vân không hề thay đổi, sức mạnh tinh thần của hắn đã tỏa ra bốn phía, sớm đã biết tất cả.

Phốc!

Kiểm ý hộ thể quanh người Phong Vân bộc phát ra, trực tiếp tiêu diệt ánh kiếm quang kia.

Đùng!

Lúc này, từ dung nham khắp mặt đất, bước ra một cự nhân cao lớn, tay cầm cự kiếm màu đỏ, kiếm ý xông thẳng lên bầu trời đêm, đại khái đã thành một dáng vẻ.

"Dung nham cự nhân kiếm khách sao?"

Phong Vân nhớ tới Đoan Mộc Húc đã từng giới thiệu về mấy tầng thủ vệ ở trước Sinh Tồn Tháp, tầng thứ nhất là dung nham cự nhân kiếm khách, tầng thứ hai chính là băng sương cự nhân kiếm khách, tầng thứ ba chính là kim cự nhân kiếm khách, tầng thứ tư chính là mộc cự nhân kiếm khách, về sau thì cứ thế suy ra.

Mãi cho đến tầng thứ bảy chính là thổ cự nhân kiếm khách, về phần lại hướng lên cái gì thì không biết được, bởi vì mạnh mẽ như bộ trưởng Thử bộ, cũng chỉ xông đến đây.

Về phần hội trường tối cao, không ai biết hẳn xông tới đâu, hẳn không nói cũng không ai dám đi cưỡng ép hỏi hẳn.

Những ý niệm này được xoay chuyển rất nhanh trong đầu Phong Vân, một giây sau, hẳn nhìn thấy dung nham cự nhân đang xông về phía hẳn, về mặt của hẳn không hề có cảm xúc đưa ra một ngón tay.

A!

Kiếm ý bùng bùng, một vệt kim quang óng ánh xuất phát, sau một khắc, đã xuyên qua tim của dung nham cự nhân kiếm khách.

Chỉ có điều dung nham cự nhân là Bất Tử Chi Thân, chính là phá hư bất kỳ bộ phận nào của thân thể cũng sẽ khôi phục trong chớp mắt, chỉ có trái tim chính là nhược điểm duy nhất.

Chỉ cần xuyên qua tâm của trái tim tâm hạch, như vậy đủ để giết chết dung nham cự nhân.

Chỉ có điều cự nhân này phòng ngự cực kỳ vững chắc, võ giả bình thường cùng lắm chỉ có thể phá vỡ tầng dung nham bên ngoài của đối phương, muốn giết chết là rất khó.

Đáng tiếc, dung nham cự nhân này lại gặp phải Phong Vân.

Vút!

Ánh kiếm kim sắc lóe lên rồi biến mất, một cách lặng lẽ, trái tim của dung nham cự nhân bị xuyên thủng, một lát sau, cả người hấn ngã xuống, hóa thành tro tàn.

"Có lẽ dung nham cự nhân này không phải là vật sống."

Phong Vân ở trên hư không lẳng lẳng nhìn cảnh tượng này, nội tâm thâm nghĩ, bởi vì lúc trước hấn đã từng nhìn chăm chú dung nham cự nhân rồi, thế nhưng không thể hình chiếu đối phương được, những cũng đủ để giải thích rõ cái này dung nham cự nhân không phải là vật sống.

"Tầng thứ nhất thông qua, ban thưởng một kiếm bản và 10 bình Nguyên Lực Đan."

Lúc này, trên bầu trời, bỗng nhiên có tiếng truyền thừa.

Ong!

Hào quang lóe lên, trước mặt Phong Vân lập tức xuất hiện hai ánh hào quang, một cái là kiếm bản, còn một cái là 10 đan nguyên lực.

"Tới tay một khối."

Hấn tiếp nhận kiếm bản, cảm nhận được kiếm ý thuần khiết ẩn chứa ở trong đó, thoả mãn cười một tiếng.

Một giây sau, một thân quang xuất hiện, bao phủ người hấn, trực tiếp đưa hấn đến tầng thứ hai.

Giống như trong lời giới thiệu vậy, nơi này là một thế giới hàn băng, trong ngàn dặm đều đóng băng, vạn dặm tuyết thổi.

Cheng!

Một ánh kiếm Hàn Băng từ trên trời bỗng nhiên không hề báo trước chém tới, loại bỏ hết hai thành kiếm ý.

Phong Vân cũng không thềm nhìn, lại chỉ điếm một chút, băng sương cự nhân kiếm khách ở trên trời, cả người lần liếm đều trực tiếp biến mất ngay lập tức.

"Tầng thứ hai thông qua, ban thưởng một kiếm bản và một thanh hạ phẩm chiến kiếm."

Giọng nói lúc trước lại vang lên một lần nữa, biểu thị tầng thứ hai của Phong Vân đã qua cửa thành công.

Tiếp theo đó, Phong Vân một đường tiến vào vòng trong, không hề có một chút nào áp lực thông qua tầng thứ ba, tầng thứ tư, tầng thứ năm và tầng thứ sáu, thu hoạch bốn khối kiếm bản, và một ít vật phẩm linh tinh khác.

Tới tầng thứ bảy, thì hơi trở nên có chút khó giải quyết một chút.

Đối thủ là thổ cự nhân kiếm khách, lực phòng ngự chính là gấp mười cự nhân lúc trước, cộng thêm kiếm ý cũng đạt tới bảy thành, cũng giống như hắn.

Cửa ải này, Phong Vân phải tăng thêm sức chiến đấu, dùng kiếm ý dung hợp với nguyên lực của bản thân, ngay lập tức uy lực đã trực tiếp tăng lên, một kiếm xuyên qua thổ cự nhân.

"Tầng thứ bảy thông qua, đạt được kiếm bản một khối và Ngũ giai võ kỹ 《Lưu Vân Thập Tam Kiếm》."

Tiếng nhắc nhở lại truyền đến một lần nữa.

Phong Vân thu kiếm bản và võ kỹ đã ban thưởng vào trong nhãn không gian, đạp trên tiếp dẫn thân quang, thành công đi đến tầng thứ tám.

Keng!

Vừa bước vào trong đó, hắn vẫn chưa nhìn thấy rõ bốn phía, bên tai đã truyền đến tiếng kiếm ngân vang, một luồng mộ kiếm ý kinh khủng như vậy rơi xuống, bao phủ Phong Vân, làm cho kiếm ý của bản thân cũng phải run rẩy.

"Đây là, tám thành kiếm ý!"

Vẻ mặt của Phong Vân chấn động, hắn theo bản năng muốn thúc dục Kim chi ý cảnh dung hợp với kiếm ý, kết quả lại làm cho hắn kinh ngạc, vậy mà không thể nào điều động Kim chi ý cảnh, giống như bị áp chế thứ gì đó, hắn chỉ có thể vận dụng kiếm ý và nguyên lực.

Phốc!

Cứ như vậy một lần chậm trễ, một giây sau, hắn đã bị tám thành kiếm ý xuyên qua, ý thức rơi vào trong bóng tối.

"Phù..."

Phong Vân mở mắt ra, thở phào một hơi.

Đưa mắt nhìn chung quanh, vậy mà đứng trong một mật thất trống trải.

"Hóa ra lúc trước tất cả đều là ý thức đang chiến đấu..."

Rất nhanh Phong Vân biết chuyện gì đang xảy ra, từ lúc hấn tiến vào tháp cho đến nay, thật ra là ý thức của hấn vẫn luôn chiến đấu, còn bản thân hấn thật sự vẫn luôn đứng trong mật thất này.

"Quả nhiên là Thần Khí, vậy mà bất tri bất giác đã kéo ý thức của ta vào trong tháp."

Hấn có chút cảm thán, Sinh Tồn Tháp này quả thực vô cùng thần dị, có được công năng và tài nghệ vượt xa trình độ đương đại.

"Mặc dù hấn đã thất bại ở tầng thứ tám, thế nhưng đã thu hoạch được bảy khối kiếm bản, hấn có thể để kiếm ý của mình đạt tới thứ tám thành..."

Nội tâm của Phong Vân thầm nói.

Kiểm ý càng về sau, nhất là sau bảy thành, để thăng cấp lên ngày càng khó, chỉ có điều mỗi lần thăng một thành, uy lực sẽ trực tiếp tăng lên gấp bội.

"Tầng thứ tám đều tám thành kiếm ý, không biết mấy tầng kiếm ý ở phía sau sẽ mạnh đến tình trạng như thế nào."

Phong Vân lắc đầu, sau đó xoay người rời khỏi mật thất, đi ra ngoài Sinh Tồn Tháp.

...

Bên ngoài, lúc Phong Vân đang đi dọc trên đường, sau khi những võ giả đi tới đi lui trong Thử bộ nhìn thấy hấn, lập tức về mặt của từng người đều mang theo vẻ sùng bái và rung động, vô cùng kích động, nếu như kiếp trước những Fans hâm mộ nhìn thấy minh tinh.

Điều này đã làm cho Phong Vân hiểu rõ, có lẽ là Đao Mộc Húc và Giang Đào đã nói ra chuyện đã phát sinh trong cứ địa Hắc Giác, sau đó từ trong Thử bộ truyền ra.

Hắn không có để ý đến những cái này, trực tiếp trở lại nơi ở của mình.

Trên ban công, Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng ở đó, trước người hắn, có bảy khối kiếm bản trôi nổi lơ lửng.

Theo suy nghĩ của hắn, bảy khối kiếm bản lập tức vây quanh hắn, đồng thời còn phóng ra từng sợi kiếm ý, va chạm dung hợp với kiếm ý của bản thân hắn.

Phong Vân lập tức cảm nhận được trong lòng mình không ngừng có những cảm ngộ có liên quan đến "Kiếm" xông lên đầu, đang từng bước lột xác...

Chương 172: Lại tiếp tục đột phá!?

Chương 172: Lại tiếp tục đột phá!?

Bên ngoài lầu các, bộ trưởng Thử bộ và Đoan Mộc Húc đi tới đây.

Đối với việc Phong Vân đạt tới cảnh giới Tông Sư, bộ trưởng Thử bộ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, dù sao thì lúc trước hắn đã biết Phong Vân đã tiến hành bảy lần đè ép nguyên lực.

Nguyên lực bị đè ép tới mức độ này, vậy thì những công cụ xiềng xích của Bán Tông sư và Tông sư đối với Phong Vân mà nói, đều không tồn tại, nếu muốn đột phá chỉ là vấn đề người sau có muốn hay không thôi.

Chỉ là, bộ trưởng Thử bộ không nghĩ tới thiên phú của Phong Vân lại kinh người như vậy, hoàn toàn không phải là người.

Thông qua miêu tả của Đoan Mộc Húc, hắn biết Phong Vân vẫn còn Huyền Đạo thiên phú cấp cao, hơn nữa không chỉ có như vậy, bộ trưởng Thử bộ còn nhận được tin tức truyền đến từ cứ địa Hắc Giác, nội dung bên trong nói cho hắn biết, Phong Vân cũng nắm giữ Thẻ Chất thiên phú ít nhất cũng là đỉnh cấp, bởi vì một quyền chùy bạo người đứng đầu Luyện Thẻ thần quyền Vương Kiệt.

"Hơn nữa, còn có Không Gian thiên phú..."

Bộ trưởng Thử bộ đứng bên ngoài lầu các của Phong Vân, dưới lớp mặt nạ, đến bây giờ vẫn còn tràn ngập sự kinh sợ, một hồi lâu vẫn chưa thể rút đi.

Võ giả có Không Gian thiên phú, không phải Thử bộ không có, ví dụ như Đường Văn Hồ kia chính là một người có Không Gian cấp thấp, thế nhưng hắn cũng chỉ có một thiên phú này mà thôi, những phương diện khác thật sự rất bình thường.

Thế nhưng mà dù vậy, thực lực của hắn cũng là người đứng đầu so với người cùng cấp độ, thậm chí có thể vượt cấp mà chiến, dù sao thì đối mặt với đối thủ có thể di chuyển trong chớp mắt, ai có thể có đủ tự tin để ứng đối chứ.

Mà bây giờ, Phong Vân không chỉ có Không Gian thiên phú, mà những thiên phú khác cũng rất dọa người, những tổ hợp này quả thật đã tạo nên một sự tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Bộ trưởng Thử bộ cảm thấy, bây giờ chính mình chỉ sợ là đã không còn là đối thủ của Phong Vân nữa.

"Cũng may, không phải nghiền ép là được." Hắn tự an ủi mình như vậy.

Nhưng đúng lúc đó, bỗng nhiên hắn có cảm giác bầu không khí ở chung quanh trực tiếp bị nứt ra, tiếp sau đó một cỗ kiếm ý kinh khủng từ trong lầu các lao ra, ồm ồm một tiếng, khuếch tán ra ngoài giống như một cơn gió bão.

Có thể nhìn thấy rõ, một vòng rung động từ bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới, trong thoáng chốc, một cỗ phong mang vô tận bao phủ toàn bộ Thử bộ.

"Tám, tám thành kiếm ý!"

Bộ trưởng Thử bộ cảm nhận được một làn sóng kiếm ý vô cùng to lớn, suýt chút nữa đã cắn trúng đầu lưới của chính mình.

Đoan Mộc Húc ở bên cạnh cũng bị kinh sợ đến mức suýt chút nữa đã nhảy dựng lên, trên mặt tràn đầy vẻ chấn động, khoe miệng hấn không ngừng giật giật, một lúc lâu sau mới trở về, tên gia hỏa này lại đột phá nữa sao!?

Có để cho người khác sống nữa hay không!

"Đúng lúc vừa nói không thể nghiền ép ta, bây giờ thật bẽ mặt mà."

Bộ trưởng Thử bộ cười khở, tám thành kiếm ý, chỉ ít sức chiến đấu của Phong Vân đã tăng lên gấp bội, hiện tại đối phương tuyệt đối có thể nghiền ép hấn.

Đại thành cấp kiếm ý, mỗi khi tăng lên một thành sẽ dẫn đến sự tăng trưởng sẽ càng to lớn hơn.

Lúc này, cửa lầu các mở ra, Phong Vân từ trong đó đi ra, quanh người hấn bình thản như nước, căn bản không nhìn ra kiếm ý kinh khủng lúc này được bộc phát từ trên người hấn.

"Bộ trưởng, phó bộ trưởng." Phong Vân đi xuống lầu các, đi đến trước bộ trưởng và Đoan Mộc Húc, nhẹ nhàng hô.

Hiển nhiên là lực tinh thần của hấn đã cảm nhận được hai người này mới đi tới.

"Vượt qua Sinh Tôn Tháp?" Bộ trưởng Thử bộ mở miệng nói.

Phong Vân gật đầu, "Ừ, xông đến tầng thứ bảy."

Bộ trưởng Thử bộ nói cảm thán: "Ta cũng nghe đến tầng kia, đáng tiếc tháp này chỉ có thể vận dụng ý cảnh kiếm ý đao ý quyền ý như vậy, không

thể nào vận dụng thuộc tính ý cảnh, bằng không thì vẫn có thể vượt qua nhiều tầng hơn nữa."

"Hội trường tối cao đếm tầng thứ mấy?" Phong Vân hỏi.

"Ta cũng không rõ lắm, lúc hội trường đi ra vẫn luôn yên lặng không nói, hẳn cực kỳ uy nghiêm, chúng ta cũng không dám hỏi hẳn."

Bộ trưởng Thử bộ lắc đầu nói.

"Chỉ có điều ta và hội trường coi như vượt qua tháp này có lẽ cũng không có nhiều sự trợ giúp, rõ ràng Sinh Tồn Tháp này là để bồi dưỡng một kiếm khách tuyệt thế, chúng ta cũng không có Kiếm Đạo thiên phú. Trước mắt mà nói, chỉ có người và Xích Thủ mới là người thích hợp với tháp này nhất."

Mặc dù bây giờ, sức chiến đấu của Phong Vân đã không biết nghiền ép bao nhiêu Xích Thủ Giang Đào, thế nhưng vẫn không thể phủ nhận, người sau cũng nắm giữ Kiếm Đạo thiên phú đỉnh cấp, ít nhất là trước Sinh Tồn Tháp này vẫn rất có lợi.

Đáng tiếc bọn họ cũng không biết, Kiếm Đạo thiên phú của Phong Vân đã vượt qua Giang Đào, chỉ cần dung hợp một Kiếm Đạo thiên phú đỉnh cấp, như vậy có thể tăng thiên phú lên một tầng khác.

Cấp bậc đó chính là thuế phàm!

Sau đó bộ trưởng Thử bộ và Đoan Mộc Húc trò chuyện với Phong Vân được một lúc, sau đó từng người rời đi, bọn họ vẫn còn rất nhiều chuyện phải bận rộn, đi tới đây chỉ là thuận tiện nhìn Phong Vân một chút mà thôi.

Sau khi bọn họ rời đi, Phong Vân quay về nơi ở, ý thức lập tức tiến vào trong không gian tám gương, bắt đầu quá trình xoát lại hình chiếu ngày

hôm nay.

Như thường lệ, hấn lại che giấu tiếng tám gương nhắc nhở, trực tiếp bắt đầu vùi đầu xoát.

Mãi đến mấy tiếng sau, Phong Vân bạo hết hình chiếu cuối cùng, hoàn thành phần xoát hình chiếu trong ngày hôm nay.

Hấn không thể chờ đợi được kiểm tra ba lô, bên trong lập tức xuất hiện từng dãy vật phẩm rậm rạp chằng chịt rơi xuống.

Phong Vân mới đầu còn rất vui vẻ, chỉ có điều ánh mắt của hấn quét qua mấy lần, ý cười trên mặt cũng dần dần biến mất, vẻ mặt cũng ngày càng cứng ngắt.

Mặc dù bạo ra rất nhiều đồ vật, thế nhưng đều là mặt hàng lung tung.

Cái gì mà Siêu Vệ Long Lạt Điều, nước 7-up, tã lót cho người trưởng thành, sậu riêng biến dị v...v, mẹ nó không có thứ gì mà người bình thường có thể sử dụng được.

"Đệch."

Phong Vân nhìn từng dãy đồ vật hiếm thấy, bất đắc dĩ lắc đầu.

Chỉ có điều ngay lúc hấn chuẩn bị đóng lại ba lô, bỗng nhiên ở bên dưới nhìn thấy một vật phẩm rơi xuống làm cho hấn phải mở to mắt.

【Phong Hệ thiên phú đỉnh cấp】 : Đến từ hình chiếu Đạm Đài Khiết

Phong Hệ thiên phú đỉnh cấp!

Phong Vân quan sát thật kỹ, xác định chính mình không nhìn lầm, sắc mặt lập tức xuất hiện vẻ vui mừng.

Lần này một vật phẩm rơi xuống đã đủ rồi, phía trước những đồ vật lung tung kia hẳn đều có thể tiếp nhận.

"Hiển hóa."

Không hề do dự, trong lòng Phong Vân thầm nói.

Đình!

【Hiển hóa Phong Hệ thiên phú đình cấp... Đang hiển hóa... Hiển hóa thành công!】

Theo tiếng nhắc nhở, trong đầu Phong Vân đột nhiên xuất hiện một hào quang thanh sắc mãnh liệt, giống như một mặt trời nhỏ, tiếp theo đó, trong đầu hắn nổ tung, hóa thành vô số ánh sáng thanh sắc, dung nhập vào trong thân thể hắn, cải tạo thiên phú của hắn.

Phong Vân bỗng nhiên cảm nhận được, hình như chính mình đang phá vỡ gong cùm xiềng xích gì đó ở trong tâm tối, Phong chi nguyên lực ở bên ngoài điên cuồng hội tụ phía sau hắn, với một tốc độ vô cùng kinh khủng.

Một lát sau.

Hắn ngạc nhiên phát hiện, phía sau mình rõ ràng xuất hiện một đôi cánh thanh sắc, mờ lung giống như trong suốt mà không phải trong suốt, dài khoảng hai mét.

Lúc này trên người Phong Vân tỏa ra một tâm ý vượt qua thần thánh, từ xa nhìn lại giống như thần linh giáng thế!"

Chương 173: Lĩnh hội sát chiêu, Vạn Kiếm Phong Sát!

Chương 173: Lĩnh hội sát chiêu, Vạn Kiếm Phong Sát!

Hai cánh chim màu xanh xuất hiện sau lưng Phong Vân, tạo ra cảm giác nhẹ nhàng phiêu dật, khiến hắn cảm thấy khác lạ.

Phong Vân điều khiển hai cánh sau lưng khẽ động, một giây sau, hắn đã bay ra bên ngoài mấy nghìn mét!

Ầm ầm...

Bởi vì tốc độ thật sự quá nhanh, khi hắn dừng lại rất lâu, phía sau mới truyền tiếng ầm vang kịch liệt!

Trước đây hắn cũng có thể làm ra hiệu quả như vậy, nhưng tuyệt đối không khoa trương như bây giờ.

“Gấp mười lần vận tốc âm thanh!”

Phong Vân cảm thụ vận tốc vừa rồi của mình, không khỏi líu lười, cái này đã vượt xa tốc độ thuận di của hắn.

Điều này cũng rất bình thường, vì thiên phú không gian có trâu bò thế nào, cũng là cấp thấp, làm sao có thể so sánh với thiên phú hệ phong đỉnh cấp được.

Đạt đến thiên phú hệ phong đỉnh cấp, sau lưng sẽ thức tỉnh năng lực hai cánh, có thể tăng tốc độ của bản thân.

“Không ngờ thiên phú hệ kim còn chưa tiến hóa, thì thiên phú hệ Phong đã vượt lên đạt đến đỉnh cấp đầu tiên...”

Phong Vân cảm thán nói.

Điều này cũng không có biện pháp, trong những hình chiếu mà hắn có, không ai có thiên phú hệ kim đỉnh cấp, chỉ có thiên phú hệ kim cấp cao mà thôi, hơn nữa, hắn còn chưa bạo ra.

Nhưng như vậy cũng không sao, ai nói phong chi ý cảnh chỉ có thể dung hợp với đao ý, hắn vẫn có thể dung nhập nó với kiếm ý, thậm chí còn có thể hợp nhất cả ba loại kiếm ý, kim chi ý cảnh và phong chi ý cảnh, khai phá sát chiêu mới củng riêng mình.

Nhưng chuyện này không phải một sớm một chiều, yêu cầu phải chậm rãi lĩnh hội.

“Thử xem hiện tại mình lĩnh hội phong chi ý cảnh sẽ như thế nào.”

Lúc này, Phong Vân ngồi xếp bằng trên không trung, điều khiển hai cánh sau lưng bao bọc mình, nhất thời, hắn giống như đi đến thế giới gió.

Giống như trong thiên địa chỉ còn lại gió, từng ngọn cây cọng cỏ là gió, mỗi bông hoa cũng do gió tạo thành, vạn vật đều được làm từ gió.

Phong chi ý cảnh, vừa nhẹ nhàng, vừa cắt chém, vừa phiêu dật, vừa vô hình...

Trong lòng Phong Vân đồng thời xuất hiện các cảm ngộ liên quan đến ‘Phong’, ngày trước hắn không thể lý giải, không cách nào thấy được, lúc

này, tất cả mọi thứ đều hiện ra trước mắt hắn, vô cùng rõ ràng.

Sau lưng hắn, phong chi ý cảnh dập dờn mà ra, từ một thành không ngừng tăng lên.

Một thành rưỡi... Một thành chín... Hai thành... Hai thành rưỡi.... Ba thành...

Cuối cùng, dừng lại ở bốn thành!

Có lĩnh hội cao nữa, cũng không dễ dàng lí giải như vậy, hoặc là phải tốn thời gian chậm rãi tìm hiểu, hoặc là phải đề thăng thiên phú lần nữa.

“Bốn thành phong chi ý cảnh sao?”

Phong Vân mở to mắt, cảm ứng cảnh giới phong chi ý cảnh hiện giờ của mình, tương đối hài lòng.

“Thử xem Phong Quyển Vạn Sát.”

Ngày trước, hắn lĩnh hội võ kỹ lục giai này, chỉ lĩnh hội được một nửa, còn một nửa như lọt vào sương mù, rất tối nghĩa.

Nhưng hiện tại, sau khi hắn thúc giục thiên phú hệ phong đỉnh cấp của mình, Phong Quyển Vạn Sát không còn bất kỳ trở ngại gì đối với hắn nữa, một phút đồng hồ đã đại thành.

Sau đó, hắn lại tốn một ngày lĩnh hội nó đến tầng viên mãn.

Xuy xuy xuy...

Sau khi Phong Vân lĩnh hội xong, xung quanh hắn bỗng nhiên xuất hiện từng đạo đao gió màu xanh, tràn ngập trời đất, rậm rạp chằng chịt, từng cái

đao gió đều ẩn chứa bốn thành phong chi ý cảnh, mang theo lực lượng cắt chém, khiến người ta sợ hãi.

Nếu phóng xuất công kích bức này ra, quả thật sẽ khiến da đầu người ta run lên, kinh hãi ngạc nhiên.

“Võ kỹ lục giai viên mãn, quả nhiên mạnh mẽ.”

Phong Vân thỏa mãn gật đầu, sau đó tiếp tục dung nhập Phong Quyền Vạn Sát vào kiếm ý của hắn, như vậy, tuyệt đối có thể đẩy uy năng của nó đến một tầng cao hơn.

Loại dung hợp ý cảnh này thuộc loại khai phá võ kỹ sát chiêu, chỉ có những cường giả cảnh giới đại sư có kinh nghiệm phong phú mới có thể làm được.

Nhưng Phong Vân có thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp và thiên phú hệ phong đỉnh cấp, vẫn có thể tiếp nhận độ khó này.

Lĩnh hội không phải rất khó, tốn hai ngày hắn đã thành công dung hợp Phong Quyền Vạn Sát và kiếm ý của mình, nhưng chỉ là dung hợp ban đầu, chỉ có thể duy trì trong năm phút.

Dựa vào thiên phú và kinh nghiệm bây giờ của hắn, chỉ có thể suy diễn đến đây.

“Năm phút cũng được rồi, có thể làm một sát chiêu.”

Phong Vân lấy Linh Kim Kiếm ra, trong lòng vừa động, nhất thời, bốn thành phong chi ý cảnh và tám thành kiếm ý bám lên kiếm, hoàn thành dung hợp ngắn ngủi.

A!

Một kiếm chém ra, trong thiên địa xuất hiện kiếm quang thanh sắc vô cùng vô tận, mỗi một luồng kiếm quang có thể xuyên qua một vị bán tông sư, uy năng vô cùng khủng bố!

Động tĩnh này đương nhiên kinh động đám võ giả Thử bộ, bọn họ nhìn thấy bên ngoài nghìn mét, kiếm khí thanh sắc rậm rạp chằng chịt, sắc mặt kinh biến, nếu kiếm khí đó rơi xuống nơi này, mấy phút là xuyên qua bọn họ rồi!

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Trong đại sảnh, Đao Mộc Húc cảm nhận được cỗ uy năng này, thân thể chấn động, ở xa như vậy mà đã kinh khủng như thế, nếu tự mình đối mặt thì còn thể nào nữa?

Bộ trưởng Thử bộ cảm nhận một lát, rồi cười khò nói.

“Không có việc gì, chính là Kim Thử, có vẻ như hắn đang thí nghiệm sát chiêu mới.”

Đao Mộc Húc nghe vậy, trong mắt vụt qua vẻ vô lực, quả nhiên là chuyện mà tên thần tiên này làm ra.

...

Trên không trung, Phong Vân thu lại khí tức đang dao động, uy lực của một chiêu này, đã vượt qua dự liệu của hắn.

“Cần một cái tên mới, vậy gọi là Vạn Kiếm Phong Sát đi.”

Trước mắt, chiêu này có thể làm một trong số những sát chiêu của hắn.

Lúc này, Phong Vân nhìn về Linh Kim Kiếm của mình, lông mày nhăn lại.

“Cần một thanh chiến kiếm hệ phong thượng phẩm.”

Nếu như có một thanh chiến kiếm hệ phong thượng phẩm, uy năng của sát chiêu này sẽ được đề thăng lên một bậc nữa.

Nghĩ đến đây, hấn nhẹ nhàng vỗ cánh, ánh sáng màu xanh lóe lên, một giây sau đã trở về Thủ bộ.

Sau đó, hấn trực tiếp nhà kho Thủ bộ, xin nhân viên công tác ‘Tủ khoáng thạch hệ phong’.

Đây là vật liệu quan trọng để luyện chế bảo khí hệ phong thượng phẩm.

Phong Vân lại lần nữa đến miệng núi lửa, lợi dụng hoàn cảnh thiên tiên chỗ đó, bắt đầu luyện chế thanh chiến kiếm thuộc tính thượng phẩm thứ hai.

Một ngày sau, một thanh chiến kiếm hệ phong thượng phẩm, cứ như vậy xuất thế!

Luyện chế thành công thanh chiến kiếm hệ phong thượng phẩm này, không có chút nào ngoài ý muốn, tiếng kiếm ngâm vang lên, tất cả các thanh chiến kiếm xung quanh cũng đồng thời reo lên, như đang cúi đầu hành lễ, chúc mừng nó được sinh ra.

Đoan Mộc Húc và bộ trưởng Thủ bộ nhìn xong, cũng không chú ý nữa, hiển nhiên, bọn họ đã chết lặng.

Nếu lúc này, Phong Vân có đánh xuyên qua trời, đoán chừng bọn họ cũng chỉ ‘A’ một tiếng, đã thành thói quen rồi.

...

Trên miệng núi lửa, Phong Vân không để ý đến nhiệt độ cao, tay cầm chiến kiếm hệ phong thượng phẩm mà mình mới rèn đúc ra, nhẹ nhàng gạt

đầu.

“Vậy gọi mày là Phong Linh Kiếm đi.”

Chương 174: Đùng hỏi, hỏi chính là thần tiên cực phẩm!

Chương 174: Đùng hỏi, hỏi chính là thần tiên cực phẩm!

Phong Linh Kiếm là thanh kiếm kiếm thuộc tính thượng phẩm thứ hai mà Phong Vân chế tạo ra. Khi hắn cầm thanh kiếm này trong tay, liền có một loại cảm giác dung hòa cùng với máu thịt.

Điều này chứng tỏ, thanh kiếm này cực kỳ phù hợp với Phong hệ thiên phú của hắn. Một khi dùng kiếm này thi triển Phong Hệ võ kỹ, uy năng sẽ đạt được tăng cường, ít nhất cũng có mạnh hơn gấp năm lần.

Như vậy tính ra, Phong Vân cảm thấy cho dù là Tông Sư trung giai, hắn cũng có thể chiến thắng, mà còn không phải là Tông Sư trung giai bình thường.

Về phần Tông Sư trung giai bình thường, dĩ nhiên có thể dễ dàng nghiền ép. Đương nhiên, Tông Sư trung giai bình thường trong miệng hắn chính là chỉ những Tông sư không lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa kia.

Những Tông sư này chỉ bình thường trong mắt hắn mà thôi, ở trong mắt võ giả bình thường vẫn là cực kỳ lợi hại, thuộc dạng cao cao tại thượng không với tới được.

Đem Phong Linh Kiếm cắm vào vỏ kiếm đã chuẩn bị tốt, Phong Vân hơi phát tay, hào quang lóe lên, thu nó vào trong nhẫn không gian.

"Tiếp tục như vậy, đợi những thuộc tính thiên phú khác của mình cũng đề thăng lên, sợ rằng cũng phải chế tạo đao kiếm tương ứng. . ."

Hắn phảng phất đã đoán trước được tương lai. Hắn có được mười thanh thuộc tính chiến kiếm khác nhau, cùng với mười chuôi thuộc tính chiến đao khác nhau.

"Cũng may còn có nhẫn không gian."

Bằng không, hắn sợ là mỗi lần xuất hành đều phải cõng theo hai mươi thanh vũ khí. Hình ảnh kia chói mắt tới mức nghĩ thôi cũng đã thấy rất buồn cười rồi.

Sau đó, Phong Vân trực tiếp đi đến Tụ nguyên trận của Thử bộ. Nói cho đúng là đi đến Tụ nguyên trận Phong hệ cỡ lớn.

Không hề nghi ngờ, hắn chuẩn bị bắt đầu áp súc Phong Hệ nguyên lực.

Nhẹ nhàng mở ra cửa phòng tu hành, giống như mở ra dòng lịch sử đã phủ đầy bụi, bên trong hết thảy đều còn mới, cho thấy cũng không có mấy người từng dùng qua.

Điều này cũng rất bình thường. Ban đầu tụ nguyên trận cỡ lớn này là dùng cho những võ giả có được thiên phú cao cấp và đỉnh cấp dùng.

Thử bộ không nhiều người, có được thiên phú cao cấp cũng không có mấy, càng đừng nói thiên phú đỉnh cấp. Trên phương diện thuộc tính thiên phú, đỉnh cấp cũng chỉ có một mình Phong Vân.

Những người khác, mạnh giống như Giang Đào vậy, cũng chỉ có Hỏa Hệ thiên phú cao cấp mà thôi.

Cho nên tụ nguyên trận cỡ lớn này cũng không có mấy võ giả Thử bộ dùng.

Lần trước Kim hệ tụ nguyên trận cỡ lớn cũng là như thế này, lần này Phong Hệ tụ nguyên trận cỡ lớn này cũng là như vậy.

Đi vào trung tâm trận pháp, Phong Vân lẳng lặng đứng thẳng.

Một giây sau, khi hắn vừa thúc dục Phong Hệ thiên phú, nhất thời toàn bộ đại trận đều sáng lên. Ngay sau đó, Phong Hệ nguyên lực dày đặc hung hăng cuộn cuộn vọt về phía hắn, thông qua ba trăm sáu mươi lăm cái huyết khiếu tiến vào bên trong cơ thể hắn, bị lôi kéo vào phong chi lốc xoáy vùng đan điền.

Nhưng vẫn chưa xong, Phong Vân sau đó lại lấy ra một viên nguyên lực chi tâm, tại chỗ luyện hóa.

Dưới hai tầng tu luyện, Phong Hệ nguyên lực trong cơ thể hắn dùng tốc độ khủng bố gia tăng sau đó áp súc lại.

Năm lần áp súc. . . Sáu lần áp súc. . . Bảy lần áp súc. . . Tám lần áp súc. .

. . .

Một ngày sau, sau khi một luồng Phong Hệ nguyên lực cuối cùng bị Phong Vân luyện hóa nhập vào cơ thể, hắn chấn động cả người. Phong chi lốc xoáy bên trong đan điền vốn tràn đầy Phong Hệ nguyên lực chợt bộc phát ra hào quang óng ánh.

Khi vầng hào quang kia thu lại, Phong Hệ nguyên lực trong lốc xoáy dĩ nhiên đã biến thành từng viên như tinh thể, óng ánh long lanh, cứng rắn như kim cương.

Phong chi nguyên lực, hóa tinh thành công!

Râm!

Khi Phong Vân khê thúc dục Phong Hệ nguyên lực trong cơ thể, bỗng nhiên sau lưng xuất hiện bão lốc màu xanh. Chỉ trong chớp mắt nó đã tràn ngập toàn bộ phòng tu hành, hơn nữa còn không phải bão lốc bình thường. Những tinh thể lấp lánh kia ẩn giấu trong gió lốc, ngưng mắt nhìn tới chỉ thấy một vùng rực rỡ xán lạn.

Chính là Phong chi nguyên lực hiển hóa!

Thấy được nguyên lực bão lốc kia có xu thế càng ngày càng mở rộng, Phong Vân nhanh chóng đình chỉ thúc dục Phong Hệ nguyên lực trong cơ thể mình. Nhất thời phòng tu hành lại khôi phục như bình thường.

"Phong hệ nguyên lực cũng đạt tới mười lần áp súc. . ."

Điều này cũng có nghĩa uy lực của Vạn Kiếm Phong Sát của hắn sẽ lại được đề thăng lên mạnh hơn gấp mấy lần.

"Hiện tại cho dù là Tông Sư trung giai đã lĩnh ngộ ngụy áo nghĩa, ta cũng có thể nghiền ép."

Phong Vân thâm lâm bảm.

Đương nhiên, lĩnh ngộ ngụy áo nghĩa mà hắn nói là chỉ nói đạt tới tầng thứ nhập môn hoặc là tiểu thành. Nếu như là lĩnh ngộ ngụy áo nghĩa đến đại thành hoặc là viên mãn thì còn chưa biết được.

Ngụy áo nghĩa giống với ý cảnh lực lượng, một khi đạt đến tầng thứ đại thành trở lên, uy lực cũng sẽ tăng lên gấp đôi.

Từ trong phòng tu hành đi ra, Phong Vân không khỏi khẽ giật mình. Bởi vì bên ngoài đã tụ tập không ít võ giả.

Những võ giả kia thấy được Phong Vân, lập tức lộ ra biểu tình "quả nhiên là thể'. Sau đó, một võ giả dẫn đầu trong số đó phát phát tay nói: "Giải tán đi, là Kim Thủ đại nhân đang tu luyện."

"Người nhìn đi, ta nói mà, trừ Kim Thủ đại nhân ra thì làm gì còn ai có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy được chứ."

"Nhìn tình hình này, chắc hẳn lại có một cái tụ nguyên trận cỡ lớn bị Kim Thủ đại nhân hút khô. Quả thật khủng bố! Đây là thể loại lốc xoáy đan điền gì chứ, ngấm lại cũng hù chết người."

"Đừng hỏi, hỏi chính là thần tiên cực phẩm."

"Huynh đệ, tu luyện không? Thể loại hút khô cả tụ nguyên trận ấy."

". . ."

Nghe thấy đủ loại tiếng nghị luận của đám võ giả đang rời đi, Phong Vân không khỏi giật giật khóe miệng. Đám người kia thật đúng là không kém cạnh, người nào người nấy đều là nhân tài.

Trở lại lâu các, Phong Vân trầm ngâm, "Tiếp theo cũng không có gì có thể đề thăng, hơn nữa đi ra ngoài cũng đủ lâu, nên trở về rồi."

Một lần đề thăng nhiều lần chiến lược như vậy, hẳn cảm thấy cần phải tiêu hóa một chút, tạm thời không đề cập tới chuyện đề thăng cái khác, để từ từ sau này lại nói.

Có điều trước khi quay về Võ Đạo Điện của cứ địa Giang Hải, Phong Vân chuẩn bị về cứ địa Tinh Diệu một chuyến trước.

Rất lâu không gặp Tiểu Lan tử cùng viện trưởng rồi, trong lòng hẳn có chút nhớ nhung.

Sau đó, Phong Vân đi đến đại sảnh Thủ bộ, nói với mấy người Đoan Mộc Húc và bộ trưởng Thủ bộ xong liền khởi động truyền tống trận, mục tiêu định vị cứ địa Tinh Diệu.

Khi hẳn tiến vào truyền tống trận, ngân quang lóe lên, trong chớp mắt đã biến mất.

"Ta có dự cảm lần sau hẳn trở về sẽ càng thêm kinh khủng." Đoan Mộc Húc nhìn nơi Phong Vân biến mất, đột nhiên nói ra những lời này.

Bộ trưởng Thủ bộ bất ngờ cũng gật đầu đồng ý, "Không nói dối người, ta cũng có ý nghĩ như vậy đấy."

Ý nghĩ này không có chút căn cứ nào, nhưng lại làm cho bọn họ cực kỳ tin tưởng. Không có cách nào, ai bảo khoảng thời gian này Phong Vân điên cuồng tạo tin tức nóng hổi như thế chứ.

...

Một hẻm nhỏ ngoài ngoài thành cứ địa Tinh Diệu.

Hai bang phái ở chỗ này sống mái với nhau, hai bên chém giết túi bụi, máu thịt văng lên tung tóe, đánh đấm vô cùng tàn khốc.

Trong đó hai thủ lĩnh đều có thực lực tối cường, đều đạt tới tầng thứ võ giả, mọi động tác đều mang theo uy lực to lớn làm người khác ghé mắt.

Nhưng đúng lúc đó, bỗng nhiên trên đỉnh đầu bọn họ xuất hiện một cái trận pháp. Ngay sau đó, từ bên trong có một bóng dáng thon dài cao ngất khoan thai bước ra.

Đó là một thiếu niên cực kỳ tuấn mỹ, thoát nhìn rất bình đạm, nhưng khi ánh mắt hắn quét xuống, bao gồm cả hai vị thủ lĩnh kia, tất cả mọi người ở đây đều có cảm giác toàn thân tê rần, như là bị đao đâm xuyên qua vậy.

Cường giả siêu cấp! !

Hai vị thủ lĩnh run rẩy cả người, trong đầu chỉ có một ý nghĩ duy nhất này!

Chương 175: Thiên tài như hắc cũng không chạy thoát khỏi số phận bị chém giết!

Chương 175: Thiên tài như hắc cũng không chạy thoát khỏi số phận bị chém giết!

Thực lực hiện giờ của Phong Vân khủng bố đến độ, mặc dù chỉ là một ánh mắt tùy ý của hắc cũng có thể khiến võ giả Tiên Thiên ngừng hô hấp. Không nói gì đến ở đây chỉ có hai cái võ giả, cùng với những người bình thường khác còn chưa phải là võ giả.

Không bị dọa đái ra quần nay tại chỗ đã rất tốt rồi.

"Nơi này là nơi nào?"

Phong Vân từ trên cao bước một bước đi xuống, nhìn hai vị thủ lĩnh kia nói.

Hai vị thủ lĩnh lập tức giật mình, run run rẩy rẩy nói: "Bẩm báo, bẩm báo đại nhân, nơi này là ngoại thành cứ địa Tinh Diệu.

Hiển nhiên, bọn họ đều coi Phong Vân là cường giả siêu cấp từ bên ngoài đến đây.

"Ngoại thành à."

Phong Vân gật gật đầu, sau đó bước ra một bước, trong chớp mắt đã phóng lên trời, biến mất khỏi ngõ hẻm.

Loạt thao tác này của hắn trực tiếp dọa mấy người kia co quắp ngã ngồi dưới đất.

Mẹ ơi, võ giả biết bay đó! !

Bọn họ tuy rằng thực lực thấp kém, nhưng cũng không có nghĩa bọn họ vô tri. Võ giả biết bay như này, hoặc là có được Phong Hệ thiên phú cao cấp, hoặc là nhân vật cấp bậc Tông Sư.

Mà dù là loại người nào cũng đều không phải là người mà bọn họ có thể chống lại, chỉ có thể giống như con kiến hôi kính trọng con voi lớn vậy.

Nội thành.

Phong Vân lặng lẽ trở lại trong biệt thự, không làm bất cứ ai chú ý.

Trên thực tế, với tốc độ hiện giờ của hắn, chỉ cần hắn không cố ý tiết lộ khí tức toàn bộ cứ địa không người nào có thể phát hiện ra hắn.

Cho dù là vị tông sư Hồng Thiên Ba kia ở chỗ này cũng như vậy.

Trước đây, vị Hồng tông sư này ở trong mắt Phong Vân đại biểu cho cường giả tuyệt đối, nhưng hiện giờ, hắn đã thoải mái vượt qua.

Nói lời không khách khí, thì Tông sư như Hồng Thiên Ba vậy, hắn một kiếm liền có thể chém giết mấy chục người, không hề có áp lực.

Trong sân biệt thự.

Phong Tiểu Lan đang tu hành.

Một đoạn thời gian không gặ, Phong Vân ngạc nhiên phát hiện tu vi hiện giờ Phong Tiểu Lan đã đạt tới võ giả cao cấp rồi.

Điều này khiến hấn có chút ngoài ý muốn. Tư chất của Phong Tiểu Lan hấn biết rõ, chỉ có thể nói là bình thường, ngay cả ngưỡng cửa của học viện Tinh Diệu còn không thể nào vào được.

Nhưng lúc này mới qua đi không đến mấy tháng, đã đạt đến tầng thứ này, quả thực khiến hấn có chút ngoài ý muốn.

"Là do vấn đề ngộ tính sao?"

Phong Vân chỉ có thể đổ thừa nguyên nhân đến vấn đề này thôi.

Nghĩ như vậy, hấn tiết lộ ra một chút khí tức, nhẹ nhàng cất bước đi vào trong sân.

Phong Tiểu Lan lập tức phát hiện ra động tĩnh, lập tức nhìn qua. Khi nàng thấy được Phong Vân, trên gương mặt xinh đẹp lập tức hiện ra vẻ vui mừng.

"Tiểu Vân, ngươi trở về rồi!"

Nói rồi, nàng đã vội vã chạy qua, thân thể ngọc ngà thoáng cái đã nhào vào trong lòng Phong Vân, nhất thời khiến hấn mềm mại cả lòng.

Phong Vân có chút giật mình, nhưng lập tức phản ứng kịp, cười nhẹ ôm ngược lại Phong Tiểu Lan.

"Ừm, trở về nhìn xem."

Lúc này, viện trưởng cùng mấy đứa bé khác cũng đều nghe được động tĩnh, từ bên trong biệt thự đi ra. Mỗi một người đều tỏ ra rất kinh ngạc, vui mừng.

Phong Vân cùng bọn họ hàn huyên ôn chuyện, rất có kiên nhẫn.

"Tiểu Vân, lần này ngươi trở về dự định ở lại bao lâu?" Viện trưởng mở miệng hỏi.

Đối mặt với ánh mắt chờ mong của Tiểu Lan tử cùng đông đảo bọn nhỏ, Phong Vân nhẹ nhàng nói: "Lần này dự định dừng lại một tháng."

Một tháng thời gian tuy rằng không dài, nhưng so với lần trước vội vàng đã tốt hơn nhiều.

Phong Tiểu Lan cùng một đám nhóc đều lộ ra nụ cười.

Sau đó, Phong Vân liền cùng các nàng đi vào biệt thự, dự định làm một bữa tối phong phú.

Lúc này.

Trong cao ốc trung tâm cứ địa Tinh Diệu, trong phòng họp trên tầng cao nhất.

Hồng Thiên Ba ngồi ở ghế chủ vị, hai hàng bên cạnh lần lượt là các vị cao tầng của cứ địa.

Lúc này, một vị cao tầng đang báo cáo chuyện gì đó, bầu không khí trong phòng họp vô cùng nghiêm trọng, ngay cả biểu tình trên mặt Hồng Thiên Ba cũng thế.

"Thiên Thương Dực Lang thật sự đang ở cách cứ địa Tử Dương mười vạn dặm, ít ngày nữa sẽ đến nơi ư?"

Hồng Thiên Ba trầm giọng hỏi.

"Đúng vậy. Hồng tông sư, đây là hình ảnh được cú địa Tử Dương gửi đến."

Vị cao tăng vừa báo cáo lấy ra một đồ vật tương tự USB, cắm vào máy vi tính.

Nhất thời một hình chiếu to lớn xuất hiện giữa không trung.

Đó là một vùng phế tích, hình như là thành thị thời đại trước, là nơi đã từng rất phồn hoa nhưng hiện giờ đã cực kì rách nát tiêu điều.

Trong thành thị đó, một tòa cao ốc cao vút đột ngột từ mặt đất mọc lên, giống như hạc giữa bầy gà, gần như chạm đến bầu trời xám xịt.

Nhưng ở trên đỉnh cao nhất của cao ốc lại có một bóng đen to lớn!

Cái đuôi của nó từ trên đỉnh cao ốc rủ xuống, dài đến gần một nửa tòa cao ốc.

Hai cánh sau lưng chậm rãi vươn ra, giống như đôi cánh che trời che đậy hơn mười tầng văn phòng.

Lúc này, nó ngẩng đầu lên thật cao, mở ra cái miệng lớn như chậu máu tựa như có thể ăn hết mọi thứ, phát ra tiếng rít gào rung chuyển cả tòa thành thị.

Chính là, hung thú cấp Lĩnh Chủ, Thiên Thương Dực Lang!

Hình ảnh đến đây hoàn toàn dừng lại.

Toàn bộ phòng họp lâm vào trạng thái im lặng quỷ dị, cao tăng cú địa Tinh Diệu không cách nào phục hồi lại tinh thần, mỗi một người đều bị một màn vừa rồi làm cho kinh ngạc đến ngây ra.

Quá rung động!

Đây là sự đáng sợ của hung thú cấp Lĩnh Chủ sao!

Căn bản không phải thứ mà bọn họ có thể chống lại!

"Nhanh chóng cầu viện bên trên đi, con Thiên Thương Dực Lang này không phải là thứ mà chúng ta có thể chống lại. Cho dù có thêm cả tông sư của cứ địa Tử Dương và ta cũng chưa đủ đối đầu lại với nó đâu."

Hồng Thiên Ba hít sâu một hơi, miễn cưỡng ép chính mình bình tĩnh lại.

"Đợi nó hủy diệt cứ địa Tử Dương xong, chắc chắn cũng sẽ thuận đường hủy diệt cả cứ địa của chúng ta đấy."

Thiên Thương Dực Lang này chính là một trong số các hung thú cấp Lĩnh Chủ lúc trước đã tấn công cứ địa Tử Dương. Lần trước nó bị thương nặng phải rút lui, hiện tại nhiều năm trôi qua rồi lại ngóc đầu quay lại.

Có thể tưởng tượng, nó nhất định đã mạnh hơn nhiều so với trước đây.

Toàn bộ cao tầng nghe nói như thế nhất thời đều vô cùng hoảng sợ. Bọn họ lập tức gửi tín hiệu cầu cứu lên phía cấp trên.

Hồng Thiên Ba ngồi trên ghế, nội tâm thầm nói: "Ta cũng phải thông báo cho gia tộc, xem bọn hấn có thể phái ít cường giả tới đây hay không."

Đúng lúc này, một vị cao tầng bỗng nhiên nhận được một tin tức, khi hấn ấn mở ra, nhất thời kinh sợ hô lên một tiếng, "Phong Vân quay về cứ địa rồi."

Lời vừa nói ra, những cao tầng kia đều đồng loạt nhìn qua.

"Phong Vân trở về rồi ư? Chuyện khi nào thế, sao chúng ta không biết gì cả vậy."

"Quá tốt rồi, chúng ta cũng có nhiều thêm một phần chiến lực."

"Không biết hấn hiện giờ đã đạt tới tầng thứ gì rồi?"

Lúc này, Hồng Thiên Ba ngồi trên vị trí đầu não lắc đầu nói: "Có cường đại hơn nữa cũng không có khả năng mạnh hơn Thiên Thương Dục Lang. Thời điểm này hấn trở về, thời cơ không phải rất tốt. Nếu như Thiên Thương Dục Lang thật sự đánh tới, tên thiên tài như hấn cũng trốn không thoát số phận phải chết."

Tuy rằng lời này nói ra có chút châm chọc, nhưng cũng làm cho các vị cao tầng ở đây đều trầm mặc không dám đáp lời. Hiển nhiên trong lòng bọn họ, cũng nghĩ như vậy

Tỉ mỉ ngẫm lại, Phong Vân mặc dù thiên phú rất tốt, nhưng năm nay cũng chỉ mới mười mấy tuổi mà thôi.

Chương 176: Ta đi một chút rồi về!

Chương 176: Ta đi một chút rồi về!

Cứ địa Tử Dương, tường thành hùng vĩ san sát nhau, cao đến vài chục mét, giống như một bức tường sắt bao quang toàn bộ cứ địa.

Bên trên tường thành, tổng phụ trách trường cao đẳng Tử Dương Hứa Hoành, tổng quản lý cứ địa Đinh Trần và đám cao tầng đều ở đây, vẻ mặt rất ngưng trọng.

Mà đứng đầu đám người này, là một nam tử trung niên cao lớn, đầu tóc tán loạn, đôi mắt thâm thúy, nhìn qua mới chỉ ba mươi, bốn mươi tuổi, nhưng hai bên tóc mai đã hoa râm.

Vị này, chính là tông sư duy nhất của cứ địa Tử Dương, Đinh Huyền Mặc, cũng là chú của tổng quản lý cứ địa Đinh Trần.

Nhớ ngày đó, cứ địa Tử Dương có hai vị tông sư tọa trấn, đều là thiên tài trong căn cứ tấn chức, đó là thời kỳ hưng thịnh của bọn họ.

Nhưng sau này, gặp phải thú triều, gặp phải hung thú cấp Lĩnh Chủ Thiên Thương Dục Lang, tổn thất nặng nề, hai vị tông sư một chết một bị thương, còn để con Thiên Thương Dục Lang này chạy mất.

Bây giờ, đã nhiều năm trôi qua, cứ địa Tử Dương mới miễn cưỡng thờ được một hơi, nhưng không thể sinh ra tông sư mới.

Nhưng mà, con Thiên Thương Dục Lang này đã trở lại.

“Đã truyền tin cầu viện ra ngoài chưa?”

Đinh Huyền Mặc hỏi.

“Chú, đã sớm truyền ra ngoài rồi, nhưng nhanh nhất cũng phải năm, sáu ngày nữa tông sư của cứ địa Giang Hải mới đến nơi này.”

Quản lý cứ địa Đinh Trần nhanh chóng nói.

Thật ra, hai ngày trước bọn họ đã truyền tin tức cứu viện ra ngoài rồi, cho nên đến bây giờ chỉ còn khoảng ba ngày nữa, các cường giả của cứ địa Giang Hải sẽ đến, nhưng tốc độ của Thiên Thương Dực Lang quá nhanh, mới hai ngày đã sắp nguy cấp rồi.

“Đúng rồi, chúng ta đã cầu viện cứ địa Tinh Diệu gần chúng ta nhất, bọn họ chắc chắn sẽ đến đây, nghe nói Hồng tông sư của cứ địa Tinh Diệu cũng đến.”

Lời này vừa ra, trên mặt đám cao tăng đều lộ ra nụ cười nhẹ.

“Quá tốt rồi, có Hồng tông sư xuất thủ, cộng thêm Đinh tông sư nữa, tất nhiên sẽ chiến thắng con Thiên Thương Dực Lang kia.”

“Được cứu rồi!”

“Hô...”

Nghe thấy đám cao tăng sau lưng nở nụ cười, trong lòng Đinh Huyền Mặc lắc đầu, năm đó ông ta và một tông sư khác liều mạng mới ngăn cản được con Thiên Thương Dực Lang này, cuối cùng, vị tông sư kia phải tự bạo làm Thiên Thương Dực Lang trọng thương.

Bây giờ con Thiên Thương Dực Lang trở lại, tất nhiên đã khôi phục thực lực, thậm chí còn nâng cao một bước.

Hồng Thiên Ba của cứ địa Tinh Diệu cũng có thực lực tương đương với ông ta, muốn chiến thắng Thiên Thương Dực Lang, thật sự vô cùng khó khăn.

Nhưng những lời này Đinh Huyền Mặc sẽ không nói ra, nếu không sẽ khiến quân tâm dao động.

“Thật sự không được, thì chỉ có thể tự bạo...”

Trong lòng ông ta yên lặng nói, ánh mắt dứt khoát, đã chuẩn bị tốt tinh thần hi sinh.

Đúng lúc này, ở phương xa bỗng nhiên truyền đến tiếng thú rống, thoáng một cái, một cỗ lực lượng long trời lở đất đã vọt về phía bọn họ, mặc dù cách rất xa, nhưng đám cao tầng của cứ địa Tử Dương vẫn cảm thấy ngạt thở, hai chân nhũn ra.

Tu vi bọn họ vẫn kiêu ngạo, đứng trước cỗ uy áp khổng lồ này lại không đáng nhắc đến.

Đến rồi!

Đồng tử Đinh Huyền Mặc co rút lại, nhìn chăm chăm bầu trời phía xa. Ở chỗ đó, có một hắc ảnh nhanh chóng đến gần, còn nhanh hơn tốc độ âm thanh truyền đến, gần như trong nháy mắt, đã đi đến gần bọn họ.

Tê...

Sau khi nhìn thấy bóng đen, đám cao tầng của cứ địa Tử Dương hít một ngụm khí lạnh, một vài người còn xụ lơ trên mặt đất.

Đây là một con quái vật khổng lồ, thân thể cao đến trăm mét, lơ lửng giữa không trung, trên lưng nó có hai cái cánh mở rộng mấy chục mét, đôi

mắt vô tình, lạnh lùng nghiêm nghị, tràn ngập thô bạo.

Đám cao tầng chưa từng gặp hung thú khổng lồ như vậy!

“Quả nhiên đã mạnh mẽ hơn...”

Đôi mắt Đinh Huyền Mặc vô cùng ngưng trọng, trước đây, hình thể của Thiên Thương Dực Lang không lớn như vậy, khí tức cũng không thô bạo như bây giờ, hiển nhiên, thương thế của nó không chỉ đã khỏi, mà thực lực cũng tăng lên, đây là tin tức xấu.

Lúc này, bên cạnh Đinh Huyền Mặc xuất hiện một bóng dáng khác, chính là Hồng Thiên Ba.

“Chạy trốn thôi, chúng ta không thể chống lại con quái vật này.”

Giọng nói của Hồng Thiên Ba truyền đến.

Đinh Huyền Mặc lắc đầu.

“Có thể chạy trốn đi đâu chứ, người nhà của ta ở ngay sau lưng.”

Hồng Thiên Ba trầm mặc, bình tĩnh quan sát, ông ta có thể hiểu cách làm của Đinh Huyền Mặc, nếu có một ngày ông ta phải bảo vệ gia tộc của mình, ông ta cũng sẽ làm như vậy.

“Rõng..”

Bên ngoài nghìn mét, Thiên Thương Dực Lang phát ra một tiếng gầm thét, đôi mắt to lớn quét qua đám người trên tường thành, nhất là lúc nhìn thấy Đinh Huyền Mặc, trong mắt nó tràn đầy hận ý.

Mặc dù hung thú cấp Lĩnh Chủ không thể nói chuyện, nhưng linh trí đã giống với nhân loại.

“Xuất thủ!”

Đình Huyền Mặc quát khẽ một tiếng, dẫn đầu xuất thủ.

Một thanh chiến thương xuất hiện trong tay ông ta, ba thành kim chi ý cảnh và sáu thành thương ý dung nhập trong nguyên lực, giống như cầu vồng nối liền với mặt trời, thẳng tắp phóng ra ngoài.

Hồng Thiên Ba bên cạnh khẽ thở dài một cái, vẻ mặt lập tức nghiêm túc, không chút do dự bộc phát toàn bộ thực lực, ba thành hỏa chi ý cảnh cộng thêm sáu thành quyền ý, hai cái hỏa quyền nứt vỡ không khí, phát động công kích.

Hai vị tông sư đồng thời xuất thủ, thanh thế có chút to lớn.

Đám cao tầng kia phát ra tiếng hoan hô, vô cùng kích động.

Thiên Thương Dực Lang nhìn công kích của Đình Huyền Mặc và Hồng Thiên Ba, trong mắt hiện lên vẻ trêu tức và khinh thường.

Oanh!

Một giây sau, quanh thân nó bộc phát ra vô số quang mang màu vàng, dài mảnh sắc nhọn, giống như từng cái mũi tên, phóng về phía Đình Huyền Mặc và Hồng Thiên Ba.

Tốc độ quá nhanh, căn bản không phản ứng kịp.

Phốc! Phốc!

Hai ngụm máu tươi phun ra, toàn thân Đình Huyền Mặc và Hồng Thiên Ba đều chấn động, công kích cũng bị đánh nát, hai người trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Vừa đôi mặt đã bại!

Vẻ mặt đăm đăm cao tăng trên tường thành bỗng cứng lại, trên mặt vẫn còn vẻ mừng rỡ chưa lui.

Hai vị tông sư mạnh nhất trong cứ địa, vậy mà chưa đến gần Thiên Thương Dục Lang đã bại rồi!

Giống như có một chậu nước đá dội xuống đầu bọn họ, hai tông sư có chiến lực mạnh nhất hợp lại cũng không địch lại, vậy bọn họ, còn hi vọng sao?

Sợ là không kiên trì được nữa ngày, sẽ bị tàn sát không còn một mảnh.

...

Trong một biệt thự ở cứ địa Tinh Diệu.

Phong Vân đang ngồi tu hành, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ lực lượng dao động ở một nơi rất xa truyền đến, khiến lòng hấn chấn động, hơi thở này, là của hung thú cấp Lĩnh Chủ?

Lúc này, Nghiêm Xuân Thu xuất hiện trong biệt thự của hắn, giọng nói rất lo lắng.

“Phong Vân, ngươi đi mau, hung thú cấp Lĩnh Chủ Thiên Thương Dục Lang đã đến cứ địa Tử Dương rồi, hai vị tông sư đều không địch lại, sau khi cứ địa Tử Dương bị hủy diệt, sẽ đến lượt nơi này.”

“Chúng ta chết thì không có gì đáng tiếc, nhưng mà ngươi là hi vọng của cứ địa chúng ta, chạy mau!”

Thiên Thương Dục Lang sao?

Trong lòng Phong Vân thâm nghĩ, xem ra là con hung thú cấp Lĩnh Chủ khi xưa đến báo thù.

Nghĩ đến đây, hắn đi đến quảng trường, nhẹ nhàng nhảy lên, lơ lửng trên không trung, rồi cúi đầu nói với Nghiêm Xuân Thu.

“Không cần, ta đi một chút rồi về.”

“A”

Nghiêm Xuân Thu còn chưa kịp phản ứng, nhưng ngay sau đó, miệng hắn ta mở lớn, trợn mắt há mồm nhìn Phong Vân.

Phong Vân đứng giữa không trung, sau lưng xuất hiện một đôi cánh màu xanh, có quang huy màu xanh lượn lờ, lấp lánh rực rỡ.

Hắn nhẹ nhàng vỗ cánh một cái, một giây sau, bóng dáng hắn đã biến mất ở chỗ cũ.

Phương hướng đi, chính là cứ địa Tử Dương!

Chương 177: Không vội, để ta giết nó trước!

Chương 177: Không vội, để ta giết nó trước!

Bất lực, tuyệt vọng!

Đây là tâm trạng lúc này của đám cao tăng đứng trên tường thành cứ địa Tử Dương.

Đối mặt với hung thú cấp Lĩnh Chủ Thiên Thương Dực Lang, bọn họ chỉ có thể dựa vào hai vị tông sư kia, nhưng hai người này không phải đối thủ của hung thú, vậy bọn họ biết lấy cái gì chống cự nữa.

Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc ngã xuống, sắc mặt tái nhợt, một kích kia khiến bọn họ bị trọng thương.

Chênh lệch quá lớn.

Đôi mắt đen của Đinh Huyền Mặc quyết tuyệt, ngay khi ông ta định phóng đến Thiên Thương Dực Lang, muốn tự bạo, bỗng kinh ngạc phát hiện, ở giữa không trung, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một thân ảnh.

Toàn thân thon dài cao ngất, sau lưng có đôi cánh màu xanh, rực rỡ chói mắt, quanh huy thanh sắc tràn ngập bốn phía, giống như sứ giả xuống chiếu cổ chúng thần, thần thánh siêu thoát.

Lúc ông ta nhìn thấy gương mặt của người này, không khỏi kinh ngạc.

Thật trẻ tuổi!

Truyện đời không quá mười tám tuổi!

Đây là ai?

Bên kia, lúc Hồng Thiên Ba nhìn thấy gương mặt của người đứng giữa không trung, cũng bật thốt lên: “Phong Vân?”

Sau đó ông ta nhớ đến cái gì đó, quát khẽ.

“Người đến nơi này làm gì? Không phải đã truyền tin tức về, bảo người nhanh chóng rời đi sao?”

Phong Vân bình tĩnh nói.

“Còn chuyện chưa làm xong, không vội.”

Hồng Thiên Ba vô thức hỏi: “Chuyện gì?”

“Đương nhiên là giết nó.”

Lời nói bình thản như thế, nhưng một giây sau, không khí xung quanh nhất thời bị thay đổi thành tổ ong, giống như bị cái gì đó xuyên qua.

Lúc này, Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc chấn động phát hiện, có hai cỗ nguyên lực hệ phong bao bọc bọn họ, đưa bọn họ lên trên tường thành.

“Thiên phú hệ phong đỉnh cấp.”

Ngưng tụ ra hai cánh, còn có thể điều khiển gió, tư chất bậc này, trừ thiên phú hệ phong đỉnh cấp trong truyền thuyết, Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc không nghĩ được khả năng khác..

Điều này khiến bọn họ khiếp sợ không thôi, nhất là Hồng Thiên Ba, lúc trước ông ta đã quen biết Phong Vân, nhưng đến tận bây giờ mới biết, Phong Vân có thiên phú hệ phong đỉnh cấp!

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là, từ cổ nguyên lực hệ phong này, bọn họ cảm nhận được một loại khí tức mênh mông hùng hậu, trước khí tức này, bọn họ giống như sâu kiến và cự long, là núi cao để bọn họ ngưỡng mộ!

...

Phong Vân không để ý những ánh mắt kinh ngạc phía sau, hắn đứng giữa không trung, đối mắt với con Thiên Thương Dực Lang kia, sắc mặt không hề để ý.

“Cấp Lĩnh Chủ trung đẳng sao?”

Theo hơi thở của nó, thì con Thiên Thương Dực Lang đã đạt đến cấp lĩnh chủ trung đẳng, thực lực tăng gấp mấy lần, khó trách lại hùng hổ đến trả thù cứ địa Tử Dương.

Ở bên ngoài nghìn mét, lúc Thiên Thương Dực Lang nhìn thấy Phong Vân xuất hiện, trong mắt đã không còn khinh miệt và trêu tức, đôi mắt u lãn tàn bạo nhìn chăm chăm Phong Vân, từ trên người hắn, nó cảm nhận được một cỗ khí tức nguy hiểm, nên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bên trên tường thành, đám cao tầng nhìn thấy một màn như vậy, trên mặt tràn đầy kinh động.

Trong trận đánh với hai vị tông sư vừa rồi, con Thiên Thương Dực Lang kiêu ngạo biết bao nhiêu, căn bản không để bọn họ vào mắt, nhưng hiện tại, đối mặt với bóng dáng thon dài kia, nó lại bày ra thế trận như chờ quân địch lên.

Thiếu niên này, rốt cuộc là người phương nào? Ở đây, trừ Hồng Thiên Ba, Đinh Trần và tổng phụ trách Hứa Hoành ra, thì không ai nhận ra Phong Vân.

Mà lúc này, ba người đều đang khiếp sợ, khó mà kiềm chế được.

Rống...

Trên chiến trường, Thiên Thương Dục Lang phát động tấn công, há miệng phun ra một lượng lớn nguyên lực năng lượng tụ hợp thể, mang theo uy năng khủng bố, phóng về phía Phong Vân.

Một kích này ẩn chứa năng lượng dao động, nếu rơi vào trong cứ địa Tử Dương, sợ là trong khoảnh khắc, đã khiến hơn nửa cứ địa bị san thành bình địa.

Đám cao tầng phía sau đồng thời biến sắc.

Sắc mặt Phong Vân bình tĩnh, trong hai con ngươi bỗng nhiên bắn ra hai đạo kiếm quang vô hình, trực tiếp rơi trên năng lượng tụ hợp thể kia, vô thanh vô tức, năng lượng kia tán loạn, không lưu lại bất kỳ chấn động gì.

Kiếm quang này chính là kiếm ý của Phong Vân, chém giết sinh cơ của năng lượng tụ hợp thể, làm cho nó tự nhiên biến mất.

Rống!!!

Thiên Thương Dục Lang cảm nhận được uy hiếp, không chút do dự phát ra toàn bộ uy năng, khí thế cuộn cuộn như trường hà, vô cùng hùng hậu, đại địa xung quanh đều nứt ra, khiến đám cao tầng cảm thấy ngạt thở, giống như một giây sau sẽ bị giết chết.

Phong Vân đứng trong đó, vững chắc, bất động như bàn thạch.

Hào quang lóe lên, trong tay hấn xuất hiện Phong Linh Kiếm, khi hấn rút đến một phần ba kiếm, xung quanh hấn trở nên sóng yên biển lặng.

Khí thể vô cùng hùng hậu giống như bị cái gì đó phá vỡ.

Đám cao tầng trên tường thành phía sau nhìn thấy như vậy, nặng nề thở phào một hơi, như trút được gánh nặng.

Ong ong ong...

Lúc này, thân thể Thiên Thương Dực Lang bỗng nhiên tách ra một lượng lớn quang huy màu vàng, hình thành từng luồng kim mang, chính là chiêu thức đã đánh Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc bị trọng thương lúc trước, nhưng uy năng còn mạnh hơn rất nhiều.

Không thể nghi ngờ, lúc này nó đã sử dụng chiêu thức mạnh nhất của nó.

Phía sau, Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc thấy một màn như vậy, sắc mặt đột biến.

Bọn họ vừa định lên tiếng nhắc nhở, bỗng nhiên có một cỗ kiếm ý khủng bố phóng lên trời, xuyên qua trời cao, thẳng đến đỉnh mây.

“Tám, tám thành kiếm ý?”

Tròng mắt Hồng Thiên Ba sắp rơi ra ngoài.

Nhưng vẫn chưa hết.

Sau lưng Phong Vân còn có một cỗ lực lượng ý cảnh mênh mông bùng bùng, xông vào thanh minh.

“Bốn thành phong chi ý cảnh!”

Đinh Huyền Mặc hít một hơi lãnh khí.

Phong Linh Kiếm hoàn toàn ra khỏi vỏ, hai đại lực lượng ý cảnh này đã tìm được đối tượng phụ thuộc.

Trong lúc xoáy hệ phong, nguyên lực sau khi áp súc mười lần điên cuồng tuôn ra đan điền, chảy vào Phong Linh Kiếm.

Nguyên lực, kiếm ý, phong chi ý cảnh, lúc này, ba loại hợp nhất, được Phong Vân nhẹ nhàng hóa thành một kiếm chém ra.

Sát chiêu, Vạn Kiếm Phong Sát!

Ầm ầm!!!

Một màn khủng bố xuất hiện, chỉ thấy ở thiên địa phương này, trong khoảnh khắc, tất cả đều là kiếm quang thanh sắc rậm rạp chằng chịt, vô cùng vô tận, bao phủ bốn phương tám hướng, tràn ngập mọi tầm mắt.

Quang mang màu vàng của Thiên Thương Dực Lang so sánh với cái này, quả thật là ăn mày gặp đại gia, căn bản không đáng nhắc đến, thuộc loại nhỏ bé.

Phốc phốc phốc...

Những nói kiếm quang thanh sắc đi qua, tất cả giống như đánh đầu thắng đó, dễ như trở bàn tay, không có gì có thể ngăn cản được.

Vừa đối mặt, quang mang màu vàng đã bị phá diệt, sau đó, con Thiên Thương Dực Lang bị kiếm quang thanh sắc vô cùng vô tận bao phủ.

Vừa mới bắt đầu còn truyền đến tiếng hét thảm thiết, nhưng rất nhanh đã biến mất trong âm thanh kiếm ngân.

Lúc tất cả quang huy tán đi, một màn cực kỳ đáng sợ xuất hiện trước mắt mọi người, khiến bọn họ quên hô hấp, ánh mắt ngốc trệ.

Chỉ thấy ngoài nghìn mét, Thiên Thương Dực Lang vốn khổng lồ đã biến mất, chỉ còn lại một bộ khung xương to lớn!

Hung thú cấp Lĩnh Chủ trung đẳng Thiên Thương Dực Lang, lại bị một kiếm của Phong Vân chém mất toàn bộ huyết nhục!

Chương 178: Hung thú cũng biết võ kỹ?

Chương 178: Hung thú cũng biết võ kỹ?

Bên ngoài cứ địa Tử Dương, đột nhiên trở nên yên lặng quỷ dị.

Đám cao tầng trên tường thành, bao gồm hai vị tông sư là Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc, lúc này đều trừng to mắt, bên trong tràn ngập rung động và ngốc trệ.

Bọn họ đã nhìn thấy cái gì?

Phong Vân, một kiếm giết Thiên Thương Dục Lang?

“Đây, đây là thật sao?”

Tổng phụ trách Hứa Hoành của trường cao đẳng Tử Dương lắp bắp nói, thân thể chấn động mãnh liệt, bị một màn này dọa sợ.

Không có ai trả lời hắn ta, lúc này, bọn họ đều cứng ngắc như tượng đá, trong đầu hoảng hốt, giống như rơi vào mộng cảnh.

Vẫn là hai vị tông sư Hồng Thiên Ba và Đinh Huyền Mặc lấy lại tinh thần đầu tiên.

Giọng nói của Đinh Huyền Mặc vô cùng rung động, ông ta nhìn Hồng Thiên Ba bên cạnh nói.

“Đây, đây chính là người người từng nói với ta, đệ nhất thiên tài của cứ địa Tinh Diệu, Phong Vân sao? Thì ra... Hấn mạnh như vậy!”

Hồng Thiên Ba cười khỏ một tiếng.

“Nói ra chắc người không tin, ta cũng vừa mới biết, chiến lực của hấn lại đáng sợ như vậy.”

“Đúng rồi, năm nay hấn bao nhiêu tuổi?”

“Mười lăm tuổi?”

Tê!

Mặc dù đã sớm suy đoán, nhưng chân chính nghe được tin tức này, Đinh Huyền Mặc vẫn kinh ngạc đến tột đỉnh.

Tông sư mười lăm tuổi!

Trời ạ, đây là yêu nghiệt quái vật gì vậy?

Đinh Huyền Mặc nhớ lại, lúc mình mười lăm tuổi, mới vừa đạt đến võ giả cấp cao mà thôi.

Dù vậy, lúc ấy, ông ta còn vinh dự trở thành thiên tài mạnh nhất trong lịch sử của cứ địa Tử Dương, nhưng so sánh với Phong Vân bây giờ, quả thật là một trời một vực.

Hơn nữa, kinh khủng nhất là, Đinh Huyền Mặc bị ai phát hiện, vị tông sư mười lăm tuổi này, chiến lực mạnh mẽ, tuyệt đối có thể giết chết ông ta.

Thiên Thương Dục Lang bức ông ta đến tuyệt lộ, Phong Vân lại một chiêu đã giết chết nó.

Sự chênh lệch này, khiến người ta tuyệt vọng.

Sắc mặt Hồng Thiên Ba bên cạnh cũng không khá hơn chút nào.

Mấy tháng trước, đôi phương vẫn chỉ là võ giả cấp cao mà thôi, lúc này mới bao lâu, thế mà đã vượt qua ông ta rồi, quả thật không thể tưởng tượng được.

“Tiềm Long xuất thế.”

Sự thật chứng minh, cứ địa Tinh Diệu quả thật quá nhỏ đối với Phong Vân, không cách nào khiến thiên phú hấn phát huy đầy đủ được.

Đến cứ địa Giang Hải, hấn giống như rùng vào biển rộng. tốc độ trưởng thành vô cùng khủng bố, ngắn ngủi mấy tháng, toàn diện đều siêu việt hơn Hồng Thiên Ba rồi.

...

Bên này.

Hai cánh sau lưng Phong Vân khẽ động, chớp mắt đã đến trước thi thể của Thiên Thương Dục Lang, dùng nguyên lực hệ phong nâng đôi phương lên, hấn ngưng mắt nhìn một lát, thành công lấy hình chiếu.

[Hung thú hình chiếu] : Thiên Thương Dục Lang

[Cấp bậc] : Hung thú Lĩnh Chủ trung đẳng

[Roi xuống] : Huyết nhục Thiên Thương Dục Lang, da lông Thiên Thương Dục Lang, hai cánh Thiên Thương Dục Lang, thiên phú hệ kim đỉnh cấp, thú kỹ lục giai Kim Chi Bạo Thiểm>, kim chi ý cảnh (bốn thành)

Hả?

Phong Vân nhìn thấy mấy thứ phía trước còn bình thường, nhưng lúc nhìn thấy ‘Thiên phú hệ kim đỉnh cấp’, trên mặt lộ ra vui mừng.

Nhưng khi hắn nhìn thấy vật phẩm rơi xuống phía sau, sắc mặt có chút bất ngờ. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy có hung thú biết võ kỹ.

“Không, có vẻ như không phải võ kỹ, mà là thú kỹ, hơn nữa còn lĩnh ngộ kim chi ý cảnh.”

Phong Vân nhú mày.

Thú kỹ, hiểu theo mặt chữ, hắn là kỹ năng chuyên môn của hung thú.

“Có chút thú vị.”

Sau khi ngạc nhiên, trong lòng Phong Vân lại không bất ngờ nữa.

Giai đoạn trước, hung thú không có linh trí, hung bạo tàn nhẫn, nhưng đến cấp Lãnh Chủ, trí tuệ đã không thua kém nhân loại, thậm chí còn vượt qua nhân loại.

Trong tình huống này, không phải không thể lĩnh ngộ thú kỹ được.

Nghĩ như vậy, những hung thú cấp Lãnh Chủ lợi hại, sợ là sẽ lĩnh ngộ đến ngộ áo nghĩa, thậm chí là áo nghĩa.

Khó trách những năm gần đây, trong trận tranh đấu với hung thú, nhân loại luôn ở thế hạ phong, hung thú lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa, thậm chí là đã lĩnh ngộ áo nghĩa rồi.

Trong chiến đấu, dường như có thể nghiền ép nhân loại đồng cấp, như vậy còn đánh thế nào nữa.

Cho nên, đám võ giả nhân loại, sợ nhất là gặp hung thú như vậy, quá khó giải quyết.

“Nhưng mình lại hi vọng gặp nhiều hung thú như vậy, bởi vì, mình sẽ có càng nhiều thiên phú và năng lực hơn.”

Phong Vân thầm nói trong lòng, người thường tránh hung thú đỉnh cấp và hung thú siêu cấp như tránh rắn rết, nhưng trong lòng hắn lại tràn ngập chờ mong, bởi vì như vậy có thể khiến hắn mạnh mẽ hơn!

...

Sau đó, Phong Vân không dừng lại lâu hơn, hắn vẫy tay với đám người Hồng Thiên Ba xong, rồi nhẹ nhàng vỗ hai cánh sau lưng, một giây sau, đã biến mất ở chỗ cũ, tốc độ cực nhanh, vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

“Gấp mười vận tốc âm thanh!”

Hồng Thiên ba và Đinh Huyền Mặc cảm nhận được tốc độ cực hạn của Phong Vân, còn nhanh hơn bọn họ gấp mười lần!

“Đây là tốc độ của võ giả có thiên phú hệ phong đỉnh cấp sao? Thật đáng sợ.”

Hồng Thiên Ba lẩm bẩm nói.

Nhưng Đinh Huyền Mặc lại lắc đầu.

“Không, ta từng gặp tông sư có thiên phú hệ phong đỉnh cấp rồi, tốc độ nhanh nhất của người kia cũng chỉ gấp năm lần vận tốc âm thanh mà thôi, tốc độ của Phong Vân, còn nhanh hơn người kia năm lần.”

“Cái này...”

Hồng Thiên Ba không nói lên lời, nhìn thấy Phong Vân che giấu quá nhiều chuyện, thậm chí còn đến trình độ thâm tàng bất định.

...

Trong cứ địa Tinh Diệu,

Lúc Phong Vân trở lại biệt thự, Nghiêm Xuân Thu vẫn còn ở trong sân chờ hắn.

Sau khi nhìn thấy Phong Vân đáp xuống, hắn ta lập tức chạy đến.

“Mới đi nửa ngày thôi, sao ngươi đã trở về rồi?”

“Giải quyết xong rồi, dĩ nhiên là trở về.”

Phong Vân nói,

Giải quyết xong rồi?

Nghiêm Xuân Thu há to miệng, trên mặt tràn đầy vẻ khó tin, mới nửa ngày, tính cả thời gian về nữa, cũng chỉ mấy giờ mà thôi, mà đã giải quyết rồi?

Đôi phương còn là hung thú cấp Lĩnh Chủ, không phải là cái trắng ở chợ đâu!

Phong Vân cũng không giải thích nhiều, dù sao tin tức sẽ nhanh chóng truyền về, đến lúc đó Nghiêm Xuân Thu sẽ biết là thật hay giả.

Quả nhiên.

Không lâu lắm, Nghiêm Xuân Thu đã nhận được tin tức mới nhất, sau khi hắn ta mở ra xem, nội dung trong đó khiến hắn ta cảm thấy cực kỳ kinh

hãi.

[Nguy cơ giải trừ! Phong Vân một kiếm giết chết Thiên Thương Dục Lang!]

Một câu đơn giản, lại lộ ra tin tức khủng bố.

Phong Vân, vậy mà một kiếm đã giết chết Thiên Thương Dục Lang, con hung thú cấp Lĩnh Chủ trung đẳng kia!

“Ngươi, ngươi, ngươi đạt đến tông sư?”

Đôi môi Nghiêm Xuân Thu run rẩy, nghẹn nửa ngày mới nói ra một câu hoàn chỉnh.

“Ừ.”

Phong Vân gật đầu.

“Khi, khi nào?”

“Khoảng một tháng trước.” Phong Vân nghĩ lại rồi đáp.

Nghiêm Xuân Thu không nói gì, ánh mắt nhìn Phong Vân như nhìn một tên cực kỳ yêu nghiệt, hoài nghi hẳn là quái vật khoác da người.

Thật sự là mẹ nói quá dọa người!

Chương 179: Biến thân, hung thú cấp Lãnh Chủ!

Chương 179: Biến thân, hung thú cấp Lãnh Chủ!

Cuối cùng, Nghiêm Xuân Thu mang theo vẻ rung động cùng hưng phấn cực độ mà rời đi.

Rung động là do Phong Vân quá biến thái. Tông sư mười lăm tuổi, đây quả thực là chuyện vô căn cứ, nhưng lúc này lại thực sự đã xảy ra.

Mà hưng phấn, chính là bởi vì cứ địa Tinh Diệu bọn họ rốt cuộc cũng đã sinh ra một vị Tông sư của riêng mình.

Hơn nữa vị Tông sư này còn rất mạnh!

Có thể không mạnh sao, một kiếm giết chết hung thú cấp Lãnh Chủ Thiên Thương Dực Lang. Thực lực mạnh như vậy, quả thật so với Tông Sư trung giai còn cường đại hơn!

Đương nhiên, mấy người Nghiêm Xuân Thu bọn họ cũng không có hiểu biết chính xác đối với chuyện này, dù sao tầng thứ Tông sư này cũng cách bọn họ quá xa.

Bọn họ chỉ biết, Phong Vân vô cùng mạnh là được rồi.

Khoảng thời gian tiếp theo, các vị cao tầng của cứ địa Tinh Diệu tự nhiên đều rơi vào trạng thái kích động không gì sánh được. Ban đầu bọn họ đều không quá tin tưởng.

Nhưng sau khi Hồng Thiên Ba tự mình thông báo lại, bọn họ mới dám xác nhận chính xác, Phong Vân quả thực đã trở thành Tông sư, hơn nữa theo như ý của Hồng Thiên Ba, chiến lược của Phong Vân còn mạnh hơn cả hắn!

"Ông trời ưu ái! Cứ địa chúng ta rốt cuộc cũng đã sinh ra một vị Tông sư rồi!"

"Hơn nữa còn là Tông sư trẻ tuổi nhất trong lịch sử!"

"Ta cảm thấy, hắn nên dựng cho Phong Vân một pho tượng cỡ lớn trong căn cứ, lấy đó để ghi nhớ thời khắc lịch sử này."

"Đề nghị này được đấy, thông qua!"

"Đồng ý."

"Ta cũng đồng ý."

". . ."

Cứ như vậy, phía cao tầng cứ địa Tinh Diệu bắt đầu xây dựng tại vị trí trung tâm nhất của cứ địa một pho tượng Phong Vân khổng lồ cao trăm mét.

Trong biệt thự.

Phong Vân không để ý ngoại giới đang nhao nhao hỗn loạn, hắn cùng mấy người Tiểu Lan tử và viện trưởng đơn giản ăn cơm xong, liền tiến thẳng vào trong phòng, bắt đầu lần lượt khiêu chiến hình chiếu.

Lần này hắn không may mắn, sau khi đánh hết toàn bộ các hình chiếu, đồ vật rơi vào túi lác đác vài thứ, hơn nữa đều là thể loại vô dụng với hắn.

Mặc dù hấn xem đi xem lại mấy lần cũng vẫn không phát hiện ra vật gì tốt, xác thực đều rơi xuống mây thứ vô dụng.

"Đúng rồi, còn có hình chiếu Thiên Thương Dực Lang vừa rồi còn chưa đánh!"

Phong Vân lập tức gọi ra hình chiếu của Thiên Thương Dực Lang, chọn xong chiến trường liền rút kiếm tiến vào.

Sau đó nhìn cũng không nhìn, trực tiếp chém ra một kiếm giây lát đã chém nát hình chiếu Thiên Thương Dực Lang.

Tinh!

【Chiến đấu cùng hình chiếu hung thú Thiên Thương Dực Lang giành thắng lợi!】

【Rơi xuống】: thú kỹ Lục giai 《Kim Chi Bạo Thiêm》 (bởi vì đánh chết lần đầu nhất định rơi xuống vật phẩm)

"Hiện hóa hay không?"

"Hiện hóa."

Phong Vân nhíu lông mày lại. Hấn không nghĩ tới sẽ đánh rơi ra đồ vật này. Hấn chần chờ một lát, vẫn lựa chọn hiện hóa. Thú kỹ rốt cuộc là thứ gì, trong lòng hấn rất là tò mò.

Ong!

Khi hấn mặc niệm hiện hóa xong, nhất thời có một dòng tin tức giống như sóng thần nổ tung ra trong đầu hấn. Sau đó, Phong Vân có cảm giác chính mình phảng phất đã hóa thân thành Thiên Thương Dực Lang.

Trong trí nhớ, hắn đi đến một chỗ dưới vực sâu, hắn 'nhìn' thấy một tấm bia đá to lớn, trên đó viết một chữ 'Kim' to lớn, không phải là chữ Kim mà nhân loại vẫn thường viết kia mà thực tế chỉ là một cái ký hiệu đặc thù mà thôi.

Nhưng bất cứ sinh linh nào xem qua cái ký hiệu này, trong đầu sẽ tự động hiện lên hàm nghĩa của ký hiệu này, chính là "Kim".

Thú kỹ Lục giai của Thiên Thương Dực Lang, chính là lĩnh hội được ở chỗ này.

Hơn nữa nơi này còn không chỉ có một con hung thú.

Ký ức cuối cùng đến đây hoàn toàn dừng lại. Phong Vân xem xong, trong lòng cảm thấy rất hứng thú đối với tấm bia đá có khắc ký hiệu chữ "Kim" kia.

Nếu như hắn không đoán sai, Kim chi ý cảnh của con Thiên Thương Dực Lang này, sợ rằng cũng được đề thăng ở chỗ đó.

"Nói thế nào cũng phải đi tới đó một chuyến. . ."

Phong Vân thâm nhủ trong lòng.

Hắn thông qua trí nhớ của Thiên Thương Dực Lang biết được góc thâm uyên kia nằm trong lĩnh vực của hung thú. Hơn nữa, hung thú ở chỗ đó canh giữ tấm bia đá cũng nhiều không kể xiết.

Có thể tưởng tượng, nếu như Phong Vân mạnh mẽ xông tới đó, mặc dù là thực lực của hắn, sợ rằng cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

"Đúng rồi, ta có thể biến thân thành Thiên Thương Dực Lang, như vậy liền có thể quang minh chính đại đi vào."

Phong Vân nhớ tới năng lực biến thân của chính mình, rốt cuộc cũng có tác dụng đúng thời khắc mấu chốt.

"Việc này không nên chậm trễ, hiện tại đi ngay thôi."

Đối với tấm bia đá có thể đè thẳng Kim chi ý cảnh hấn vô cùng mong đợi, một khắc cũng không muốn chậm trễ. Chào hỏi qua cùng Tiểu Lan tỷ cùng viện trưởng các nàng xong, dưới ánh mắt vô cùng lưu luyến của các nàng lập tức phóng lên trời, rất nhanh đã biến mất ở phương xa.

Khi hấn vừa rời đi không lâu sau, các vị cao tăng cứ địa Tinh Diệu cũng dặt tay nhau mà đến, muốn mời Phong Vân tự mình tới cắt băng khánh thành cho pho tượng khổng lồ cao trăm mét của hấn.

Nhưng mà, khi bọn hấn đi đến biệt thự, lại được thông báo rằng Phong Vân đã đi rồi.

"Đây đúng là thiếu niên như gió vậy nhỉ, không hổ là võ giả có Phong Hệ thiên phú đỉnh cấp."

"Có lẽ đây là đại lão chứ thiếu niên gì."

...

Lúc này, vạn dặm ngoài cứ địa Tinh Diệu.

Phong Vân tìm một nơi yên tĩnh, thúc dục Biến Thân thiên phú đỉnh cấp của mình.

Một vầng hào quang hiện lên. Một giây sau, bóng dáng hấn biến mất, mà trên bầu trời, một con Thiên Thương Dực Lang to lớn xuất hiện, hình tượng giống như đực con Dực Lang lúc trước, ngay cả khí tức cũng giống nhau.

Sau khi biến thân thành hung thú, Phong Vân cũng phát hiện thú kỹ 《Kim Chi Bạo Thiểm》 rơi ra lúc trước, dĩ nhiên có thể sử dụng.

Ban đầu đó là kỹ năng mà chỉ có hung thú mới có thể thi triển. Nhân tộc dù cho học cũng không dùng được. Nhưng hiện giờ, sau khi Phong Vân biến thân thành hung thú, cũng có thể dùng.

"Kim Chi Bạo Thiểm!"

Phong Vân lập tức thầm nói trong lòng. Nhất thời, đại lượng ánh sáng kim sắc từ bên trong cơ thể hấn bắn ra, tựa như từng mũi tên sắc nhọn xuyên qua toàn bộ những vật hữu hình trong phạm vi xung quanh.

Uy lực so với Thiên Thương Dực Lang ban đầu không thể nghi ngờ lại càng thêm khủng bố.

Tuy rằng Kim Hệ thiên phú của hấn mới đạt tới cao cấp, nhưng nguyên lực trong cơ thể đã tiến hành một lần áp súc, so về tính xuyên thấu cùng vững chắc, tuyệt đối mạnh hơn Thiên Thương Dực Lang gấp mấy lần.

"Hoàn mỹ."

Tỉ mỉ dò xét qua chính mình hiện tại, xác nhận không có chút nào sơ hở, Phong Vân lập tức vỗ hai cánh, xé gió bay đi.

Có được Phong Hệ thiên phú đỉnh cấp, tốc độ của hấn tự nhiên cũng nhanh hơn Thiên Thương Dực Lang trước kia không biết bao nhiêu lần. Chặng đường vốn phải đi hơn một tháng, hấn dùng một ngày thời gian đã vượt qua

...

Một ngày sau, trên không một đoạn đường cao tốc đã bị tàn phá, Thiên Thương Dực Lang do Phong Vân hóa thành dừng lại ở đây.

Dọc theo con đường này, hắn cũng cảm nhận được chỗ tốt của việc biến thân thành hung thú cấp Lĩnh Chủ. Những nơi hắn đi qua, những hung thú kia tất cả đều nằm rạp xuống trên mặt đất, run lẩy bẩy, giống như bình dân nhìn thấy Đế Vương vậy.

Hiển nhiên, trong thế giới hung thú, đẳng cấp nghiêm ngặt không gì sánh được.

Lúc này, ánh mắt Phong Vân nhìn dọc theo con đường cao tốc đã bị tàn phá, nhìn về phía đường chân trời màu xám đen nơi phương xa. Chỗ đó, chính là góc thâm uyên kia.

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1 chương nhé các đh

Chương 180: Tấm bia đá ẩn chứa Kim chi áo nghĩa!

Chương 180: Tấm bia đá ẩn chứa Kim chi áo nghĩa!

Theo đường cao tốc nhìn ra xa, khu vực thâm uyên kia chỉ nằm cách nơi này mấy ngàn mét.

Phong Vân nhìn qua, trước trận đại tai biến, nơi này không thể nghi ngờ chính là khu vực đường cao tốc. Nhưng hiện tại, đã trở thành một trong số những thiên đường của hung thú.

Nơi đâu cũng có thể nhìn thấy hung thú, từ cấp một đến cấp chín, thậm chí ngay cả cấp Lãnh Chủ cũng có.

Phong Vân cũng không hề khách khí, lấy hình chiếu của toàn bộ hung thú mà hấn cho rằng tư chất không tệ. Mặc dù không có thiên phú và năng lực gì đặc biệt xuất chúng, nhưng nói chung lại cũng không quá tệ.

Một lát sau, hung thú ở phụ cận đã gần như bị hấn lấy được hình chiếu.

Sau đó, Phong Vân liền đưa ánh mắt về phía thâm uyên cách nơi này mấy ngàn mét.

Hấn mở hai cánh, thân hình khổng lồ chỉ lưu lại một vệt tàn ảnh ở chỗ cũ. Một giây sau, hấn đã xuất hiện ở trong vực sâu thâm uyên kia.

Lúc này.

Mây đen buông xuống, tầng mây trầm trọng tựa như một bàn tay khổng lồ bao phủ toàn bộ thâm uyên.

Có cơn cuồng phong gào rít giận dữ từ từng làn đường cao tốc bị tàn phá gần đó thốc tới, tựa như vong hồn dưới địa ngục đang gào thét, thổi lên làn điệu làm cho người khác sờn tóc gáy.

Không nhiều do dự, Phong Vân lập tức bay vào trong thâm uyên.

Sau khi hấn tiến vào thâm uyên, phảng phất như một giọt nước rơi xuống mặt hồ bắn lên tung tóe, nhất thời dẫn tới một trận xao động. Bên trong, từng dòng khí tức khổng lồ đã thức tỉnh. Trong bóng tối, hình như có vô số đôi mắt mở ra, nhìn về phía hắn.

Khi thấy là đồng loại, những dòng khí tức mênh mêng kia đều dần dần bình tĩnh lại, những đôi mắt kia cũng một lần nữa khép chặt.

Phong Vân thấy vậy, nội tâm cũng buông lỏng một hơi. Xem ra Biến Thân thiên phú đỉnh cấp này của chính mình vẫn ổn lắm. Hắn âm thầm tế bái cảm tạ tên sát thủ của liên minh Huyết Thứ đã cung cấp cho hắn năng lực này, mặc dù đối phương là do hắn tự tay giết chết.

Một đường xâm nhập, rất nhanh hắn đã đi tới đáy.

So sánh với tình cảnh bị tàn phá tan hoang hoang vu phía trên, dưới vực sâu này lại xinh đẹp hơn nhiều. Đây là một vùng rừng rậm, hơn nữa trong rừng rậm này còn có một hồ nước thanh tịnh. Từ xa nhìn lại, nhìn giống như một bức họa.

Trên bờ hồ nước đó, đứng sừng sững một tấm bia đá to lớn, phía trên có khắc ký hiệu màu vàng kỳ dị. Dù cho đứng từ xa liếc mắt nhìn, Phong Vân cũng có cảm giác Kim Hệ nguyên lực trong cơ thể mình bắt đầu lay động.

Đến rồi!

Hai mắt Phong Vân tỏa sáng, thân tốc xông qua.

Lúc này, dưới tấm bia đá đang có ba con hung thú. Một con trâu lớn màu xanh đen, dài chừng trăm mét, làn da cứng cáp tựa như kim loại đúc, tràn đầy cảm giác cứng rắn cùng mạnh mẽ.

Trên lưng nó, ngồi một con chim nhỏ màu đen. Từng sợi lông vũ dày đặc đen nhánh thoạt nhìn giống như từng mũi tên sắc nhọn, tựa như thành phẩm mà một nghệ thuật gia nào đó dùng dao điêu khắc ra vậy.

Cách đó vài mét chính là một con khi lông vàng, ngồi xếp bằng ở chỗ đó, hai con ngươi hơi khép, giống như đang cảm ngộ cái gì đó, giống hệt như một tòa núi nhỏ.

Khi Phong Vân đến nơi, lập tức kinh động bọn họ. Ba con hung thú đồng loạt nhìn qua. Lực áp bách trong nháy mắt xông tới khiến Phong Vân biết được, ba con hung thú này không thể nghi ngờ là đều có cấp bậc Lãnh Chủ, hơn nữa đều là Lãnh Chủ cấp trung đẳng.

"Thiên Thương, ngươi trở về rồi ư? Thế nào, báo thù rồi chứ?"

Lúc này, con trâu lớn kia mở miệng hỏi.

Đương nhiên, đây không phải ngôn ngữ của nhân tộc, mà là ngôn ngữ của hung thú.

Hung thú cấp Lãnh Chủ không biết nói chuyện, ý là bọn họ sẽ không nói ngôn ngữ của Nhân tộc, nhưng mà ngôn ngữ của Thú tộc bọn nó vẫn biết nói, bằng không, bọn nó dùng cái gì để giao lưu chứ.

"Ừ, báo thù xong rồi. Thuận tiện còn tàn sát thêm hai cái cứ địa." Phong Vân bắt chước giọng điệu nói chuyện của Thiên Thương Dục Lang trong trí nhớ.

Hắn biến thân thành hung thú, tuy rằng ngôn ngữ không chuyên hóa tới, nhưng hắn có được ký ức của Thiên Thương Dục Lang, dung hợp xong đương nhiên cũng sẽ hiểu được.

Không thể không nói, năng lực này lại phối hợp với bàn tay vàng của hắn đúng là trên cả tuyệt vời!

Trong lúc nói chuyện, Phong Vân cũng chậm rãi xông tới, ánh mắt theo thứ tự quét qua ba hung thú cấp Lĩnh Chủ, thành công lấy được hình chiếu của bọn nó.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Thương Thanh Ma Ngưu

【 Phẩm giai 】 : hung thú cấp Lĩnh Chủ Trung đẳng

【 Roi xuống 】 : máu thịt Thương Thanh Ma Ngưu, sừng trâu của Thương Thanh Ma Ngưu, trái tim Thương Thanh Ma Ngưu, thú kỹ Lục giai 《 Mật Sinh Xung Tràng 》 , Kim Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Kim chi ý cảnh (bốn thành). . .

. . .

【 Hình chiếu hung thú 】 : Hắc Điêu

【 Phẩm giai 】 : hung thú cấp Lĩnh Chủ Trung đẳng

【 Roi xuống 】 : máu thịt Hắc Điêu, lông vũ Hắc Điêu, hai chân Hắc Điêu, thú kỹ Lục giai 《 Kim Cương Tuyệt Sát Thuật 》 , Kim Hệ thiên phú Đỉnh cấp. . . Kim chi ý cảnh (ba thành). . .

【 Hình chiếu hung thú 】 : Bạo Kim Viên

【 Phạm giai 】 : Hung thú cấp Lĩnh Chủ Trung đẳng

【 Rơi xuống 】 : máu thịt Bạo Kim Viên, 【 Bạo Kim Viên, thú kỹ Lục giai 《 Thiên Tuyên Ba Động Quyền 》 , Kim Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Kim chi ý cảnh (bốn thành)...

Phong Vân xem xét từng hình chiếu của ba hung thú này, phát hiện bọn họ đều có Kim Hệ thiên phú đỉnh cấp.

Nhưng tỉ mỉ ngẫm lại cũng thấy bình thường. Tấm bia đá nơi này rõ ràng có thể trợ giúp những sinh linh có được Kim Hệ thiên phú tu hành, ba con hung thú cấp Lĩnh Chủ này bình thường khẳng định đều ở trong lãnh địa của riêng mình, vô cùng khó gặp. Hiện giờ chỉ có tấm bia đá này mới có thể dụ bọn nó đi ra.

Đúng lúc gặp được Phong Vân, bị hắn lấy được hình chiếu.

"Những hình chiếu này, nếu như đều đánh rơi ra được chắc cũng đủ để Kim hệ thiên phú của mình tiến hóa hai lần rồi. . ."

Phong Vân lẩm bẩm trong lòng.

Hiện tại, Kim Hệ thiên phú của hắn là cao cấp. Nếu như đánh rơi ra được, cộng thêm của Thiên Thương Dục Lang, đầy đủ giúp hắn đề thăng hai lần thiên phú.

"Được đấy. Chuyện này xem ra là đi cũng đáng lắm."

Nếu như cứ đợi ở cứ địa Tinh Diệu hoặc là cứ địa Giang Hải, làm sao có thể thu hoạch được nhiều thiên phú đỉnh cấp như vậy chứ.

Từ phương diện này cũng có thể thấy được, hung thú trên phương diện tư chất, không thể nghi ngờ là còn cao hơn nhân loại một chút. Chỉ có điều những hung thú này cũng không đoàn kết được như nhân loại, phần lớn đều tự mình chiếm cứ thành lập thế lực riêng.

Nhưng cũng bởi vậy, mới cho nhân loại cơ hội thở dốc, bằng không nhân loại sớm đã bị tiêu diệt.

Sau đó, Phong Vân liền tìm một khoảng đất trống ngồi xuống, hai mắt nhìn chăm chăm ký hiệu màu vàng trên tấm bia đá kia.

Ầm ầm!

Khi ánh mắt hắn vừa chạm đến đó trong nháy mắt liền cảm thấy cả đầu ầm vang một tiếng, phảng phất như động đất cấp mười vậy. Một giây sau, hắn tựa như đi đến một biển Kim thuộc tính. Trong đầu hắn, cảm ngộ liên quan tới 'Kim' điên cuồng lao ra.

Một vài chỗ tối nghĩa khó hiểu ngày trước đến lúc này giống như xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng, có thể nhìn thấy rõ ràng, rõ đến mức không thể lại rõ ràng thêm được nữa.

Cùng lúc đó, Kim chi ý cảnh của hắn cũng đang không ngừng tăng lên.

Bốn thành. . . Bốn thành rưỡi. . . Năm thành. . . Năm thành rưỡi. . .

Sáu thành!

Một mực liên tục tăng lên tới sáu thành, loại cảm giác thể ngộ hết thảy huyền diệu kia mới chậm rãi tan đi.

Chỉ trong nháy mắt như vậy, Kim chi ý cảnh của hắn đã đề thăng tăng lên hai thành!

"Không được, Kim Hệ thiên phú của ta mới đạt đến cao cấp, thời điểm này đem ra so với thiên phú đỉnh cấp thì còn kém một đoạn. . ."

Cùng là lĩnh hội, ba con hung thú kia lần đầu tiên lĩnh hội liền trực tiếp đạt tới ba bốn thành Kim chi ý cảnh, mà hắn chỉ có hai thành, khác biệt thoáng cái đã lộ ra.

"Bắt đầu khiêu chiến hình chiếu đi! Bốn con hung thú có được Kim Hệ thiên phú đỉnh cấp cơ mà. Ta không tin lại không đánh rơi ra được một cái!"

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1 chương nhé các đh :)

Chương 181: Ngụy kim chi áo nghĩa, đạt thành

Chương 181: Ngụy kim chi áo nghĩa, đạt thành!

Trước tấm bia đá, Phong Vân ngồi tại chỗ bắt đầu quét bốn con hung thú cấp Lĩnh Chủ cùng với Thiên Thương Dục Lang.

Toàn bộ quá trình này rất nhanh, chỉ tốn một phút đồng hồ.

Thực lực của những con hung thú cấp Lĩnh Chủ này đều tương đương nhau, hơn nữa, cũng không có huyết mạch đặc thù gì, thuộc loại hung thú đỉnh cấp, còn là hạng chót, Phong Vân giết bọn chúng tự nhiên không cần tốn nhiều sức.

Sau khi tiêu diệt hình chiếu hung thú Hắc Điêu cuối cùng, Phong Vân lập tức không thể chờ đợi được, nhìn về phía ba lô của mình.

Vừa nhìn xuống, hắn liền nở nụ cười, ở bên ngoài, bây giờ hắn là Thiên Thương Dục Lang, miệng lớn kia mở ra, phối hợp với bộ mặt đó, quả thật không đành lòng nhìn thẳng.

Đương nhiên, đây là thẩm mỹ của nhân tộc, còn ở giới thú, con Thiên Thương Dục Lang lại nổi tiếng ‘Tuần mỹ’.

Mà lúc này, bên trong ba lô, hai vật phẩm rơi xuống đã hiện lộ ra.

[Thiên phú hệ kim đỉnh cấp] : Đến từ hình chiếu Thiên Thương Dục Lang

[Thiên phú hệ kim đỉnh cấp] : Đến từ hình chiếu Hắc Diệu

Không chỉ bạo ra thiên phú hệ kim đỉnh cấp, mà còn bạo ra hai cái, quả thật vui vẻ gấp đôi, kinh hỉ gấp đôi!

Phong Vân cảm giác, lúc này mình chính là thần may mắn trên đời, thoáng cái đã tuôn ra hai cái thiên phú đỉnh cấp, vô địch.

“Hiện hóa.”

Sau khi kinh hỉ, hắn lập tức thầm nói trong lòng, đồng thời hiện hóa hai cái thiên phú hệ kim đỉnh cấp này.

[Hiện hóa thiên phú hệ kim đỉnh cấp... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa đỉnh cấp...]

Tiếng nhắc nhở vang lên trước sau, sau một khắc, trong đầu Phong Vân đã có một cơn bão lốc màu vàng hàng lâm, giống như mặt trời bùng nổ, lộ ra vô số ánh sáng màu vàng rực rỡ, trong chớp mắt đã tràn ngập cả người hắn.

Mà thiên phú hệ kim cấp cao của hắn, trong nháy mắt đã tăng đến đỉnh cấp, còn không phải đỉnh cấp bình thường, mà là sau khi dung nhập hai thiên phú hệ kim đỉnh cấp.

Oanh!

Trong nháy mắt dung hợp thành công, hai mắt Phong Vân lại lần nữa tiếp cận kí hiệu kim sắc trên bia đá phía trước, ngay lập tức, cảm giác huyền diệu lại kéo đến, vô số giác ngộ hệ kim hiện ra, khiến kim chi ý cảnh của hắn tăng lên.

Sáu thành rưỡi... Bảy thành... Bảy thành rưỡi... Tám thành... Tám thành rưỡi...

Chín thành!

Một đường nhanh chóng tăng vọt, trong khoảnh khắc, kim chi ý cảnh từ sáu thành đạt đến chín thành!

Trực tiếp tăng lên ba thành!

Cộng thêm lúc trước, tổng cộng kim chi ý cảnh của Phong Vân đã tăng lên năm thành, hơn nữa, năm thành này, không phải mấy thành trước có thể so sánh.

Nhất là sau khi đột phá đến bảy thành, kim chi ý cảnh đã tiến vào tầng đại thành, mỗi lần đề thăng một thành, đều khó hơn lúc trước rất nhiều.

Dù vậy, đạt đến chín thành, Phong Vân vẫn có thể lĩnh ngộ cực hạn.

Còn lại, chỉ có thể chậm rãi đột phá thôi, ngắn thì ba đến năm năm, còn dài, thì đến mười mấy năm cũng rất bình thường.

Phong Vân đương nhiên không muốn như vậy, lúc này, hắn lấy Kim Hệ Ý Cảnh Đan từ bảo đảo ở cứ địa Hắc Giác ra, lập tức uống vào.

Đan dược vừa vào, đã hóa thành một cỗ lưu quang kim sắc, trong đó có kim chi ý cảnh lưu chuyển, rồi nhanh chóng dung nhập vào cơ thể hắn.

Cùng lúc đó, kim chi ý cảnh vẫn trì trệ không tiến trong cơ thể hắn, lại lần nữa tăng lên...

Chín thành một... Chín thành rưỡi... Chín thành bảy... Chín thành chín...

Mười thành!

Trong khoảnh khắc đạt đến mười thành, trong đầu Phong Vân bỗng nhiên vang lên một tiếng âm vang ngút trời, ngay sau đó, ‘Ba’ một tiếng, giống như có cái gì đó bị đâm thủng, một cảm giác chưa từng có xông lên đầu hẳn.

...

Bên ngoài.

Phong Vân biến thành Thiên Thương Dực Lang, thân thể không lồ chợt bộc phát một cỗ kim quang mãnh liệt, từ dưới đáy vực sâu đâm thẳng lên trời, xuyên qua mây đen dày đặc.

Lượng ánh sáng lớn đâm thẳng lên trời, chiếu sáng phạm vi xung quanh.

“Hả?”

Động tĩnh khủng bố này đương nhiên đã kinh động tất cả hung thú trong vực sâu. Bọn chúng đồng thời mở mắt, nhìn xuống đáy vực.

“Là Thiên Thương Dực Lang, nó lĩnh ngộ cái gì vậy? Nhìn động tĩnh lớn như vậy, sợ là đã lĩnh ngộ thú kỹ lục giai trở lên.”

“Có thật không? Thiên phú của tên gia hỏa này tốt như vậy sao? Liên tiếp lĩnh ngộ hai bộ thú kỹ?”

“Cũng có thể là do vận khí tốt.”

Các hung thú trong vực sâu giao lưu với nhau, vô cùng sôi nổi, nhưng không có một con hung thú nào nhìn ra năng lực biến thân của Phong Vân.

...

Trước tấm bia đá.

Thương Thanh Ma Ngưu, Hắc Điêu và Bạo Kim Viên kinh ngạc nhìn Phong Vân giống như mặt trời chói sáng, hùng hực trước mặt, hào quang kia quá mạnh mẽ, khiến chúng nó không dám nhìn thẳng.

“Tên gia hỏa này, hẳn mới đến mà thôi, đã lĩnh ngộ thú kỹ rồi.”

Hắc Điêu ghen tị nói.

“Hơn nữa phẩm giai còn không thấp, nhìn cơ khí này, ít nhất cũng phải lục giai trở lên.”

Bạo Kim Viên mở miệng nói, trong giọng nói cũng tràn đầy hâm mộ.

“Mẹ nói, lớn lên đẹp trai như vậy cũng thôi đi, thiên phú lại còn tốt hơn chúng ta nữa, quả thật không để chúng ta sống mà.” Thương Thanh Ma Ngưu phàn nàn nói.

Lúc này, Phong Vân đang ở trong một trạng thái huyền diệu khó giải thích, cảm giác như cả người bông bênh, phiêu dật, cảm thấy lý giải của mình với nguyên lực hệ kim trong thiên địa sâu thêm một tầng.

Loại lý giải đó, không cách nào miêu tả được, chỉ có thể hiểu mà không thể diễn đạt bằng lời nói.

Sau đó, hắn nhìn về phía bảng thuộc tính của mình, phát hiện nhiều thêm một cột, trên đó viết ngụ áo nghĩa.

Mà sau ngụ áo nghĩa, hiện ra một dòng chữ nhỏ:

Ngụ kim chi áo nghĩa (Một thành)

“Quả nhiên là đột phá cực hạn, đạt đến tầng ngụ áo nghĩa.”

Một tiếng ‘Ba’ lúc trước, chính là biểu hiện khi hấn đột phá công cùm xiềng xích của ý cảnh.

Sau khi đạt đến ngưng áo nghĩa, Phong Vân lĩnh ngộ nguyên lực thuộc tính kim cũng lên như thuận nước đẩy thuyền.

Trên thực tế, lực tấn công của hấn còn mạnh hơn trước khoảng sáu lần!

Đây là sự đề thăng rất mạnh mẽ, Phong Vân có cảm giác, nếu mình thi triển võ kỹ hệ kim, cộng thêm kim chi ngưng áo nghĩa và nguyên lực hệ kim đã được áp súc mười lần, đoán chừng, trong chớp mắt, có thể giết chết mười con hung thú cấp Lãnh Chủ như Thiên Thương Dục Lang.

Khi hấn mở mắt ra, bởi vì ngưng áo nghĩa không được thu liễm, loại dao động vô hình đó tản ra, khiến ba con hung thú cấp Lãnh Chủ toàn thân run lên, lực lượng ý cảnh vốn có âm âm tán loạn.

Đây là ngưng áo nghĩa trời sinh áp chế ý cảnh cùng hệ.

Ba con hung thú đối diện kinh ngạc ngây người, không thể tin nhìn Phong Vân, ánh mắt này thật đáng sợ, vậy mà khiến kim chi ý cảnh của bọn chúng tán loạn, trong thời gian ngắn không thể tiếp tục thúc giục được.

Con hung thú này, rốt cuộc đã lĩnh ngộ cái gì?

“Các ngươi cứ tiếp tục tham ngộ đi, ta có việc đi trước.”

Phong Vân thấy mình tạo ra động tĩnh quá lớn, lưu lại sẽ có nguy cơ bại lộ.

Hơn nữa, ở đây, hấn đã lĩnh ngộ kha khá rồi, có lĩnh ngộ tiếp cũng phải mất rất nhiều thời gian, lại không có hiệu quả quá lớn.

Còn không bằng sớm rời đi.

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1 chương nhé các đh

Chương 182: Biến mất

Chương 182: Biến mất

Từ đáy vực rời đi, Phong Vân không tạo ra bất cứ chấn động nào, không một con hung thú nào ở đây nhìn ra năng lực biến thân của hắn, mặc dù hắn vừa gây ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng những con hung thú này đều cho rằng hắn đã lĩnh ngộ được thú kỹ gì đó trong tấm bia đá.

Dù như vậy, Phong Vân cũng không dám chờ lâu, tuy những con hung thú này không nhìn ra, nhưng nếu có hung thú cường đại hơn đến, hoặc là hung thú có năng lực đặc thù đến, vậy sẽ không tốt.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Nếu như nhìn ra chân thân hắn, đoán chừng hắn sẽ không thể ra khỏi đây.

Hơn nữa, tin tức Thiên Thương Dục Lang tử vong, đoán chừng cũng không giấu được, sẽ nhanh chóng truyền về, đến lúc đó, nếu như hắn còn ở đây, cũng sẽ không ổn.

“Tấm bia đá kia thật sự là bảo bối ở giới hung thú, mình không lĩnh ngộ được bất kỳ môn võ kỹ nhân loại nào ở trên đó...”

Phong Vân vừa bay, trong lòng vừa nghĩ đến chuyện này.

Điều này khiến hắn hiểu ra một chuyện, không chỉ nhân loại mới tồn tại di tích bí cảnh, trong giới hung thú, cũng có tài nguyên tương tự, trợ giúp

bọn họ trở nên cường đại hơn.

“Mặc dù không thể lĩnh ngộ võ kỹ, nhưng thuộc tính kim huyền bí đã tương thông.”

Thật ra không có võ kỹ cũng không sao, Phong Vân cũng không mong chờ lắm, chuyến này khiến kim chi ý cảnh của hắn đột phá cực hạn, đạt đến tầng ngụy áo nghĩa, mới là thu hoạch lớn nhất.

Điều này còn trân quý hơn võ kỹ nhiều.

Còn võ kỹ gì đó, sau này quét hình chiếu bạo ra rồi dung hợp là được, không cần mình phải học từ đầu, còn thoải mái hơn lĩnh ngộ trên bia đá nhiều.

Sau đó, mất một ngày, Phong Vân mới trở lại bên ngoài cứ địa Tinh Diệu.

Đương nhiên, hắn không đến quá gần, hắn dừng lại ở một nơi rất xa bên ngoài thành, nếu không sẽ dẫn đến rung chuyển.

Phong Vân thu hồi năng lực biến thân, khôi phục chân thân, đứng trên tán cây.

“Ra ngoài cũng đủ lâu rồi, nên trở về cứ địa Giang Hải thôi.”

Mặc dù, bây giờ hắn đã đạt đến cảnh giới tông sư, trên lý thuyết là đã tốt nghiệp, có trở về hay không cũng không sao, nhưng bên trong Võ Đạo Điện vẫn còn nhiều đồ hấp dẫn hắn.

Ví dụ như di tích cổ, ví dụ như bốn vị điện chủ, hay là người đứng đầu trong ba đại quái vật Lâm Nhất Trần...

“Không biết thực lực bây giờ của mình so với bốn đại điện chủ thì thế nào?”

Phong Vân chưa từng hình chiếu bất kỳ ai trong bốn vị điện chủ, bởi vậy hắn không biết thực lực và chiến lực cụ thể của bọn họ thế nào.

Nhưng lần này trở về, có thể nhìn một cái.

Sau đó, hắn lấy truyền tống trận cỡ nhỏ ra, rót nguyên lực vào đó để kích hoạt.

Nhẹ nhàng bước vào trong trận, ánh sáng lóe lên, biến mất ở chỗ cũ, yên lặng không một tiếng động.

...

Cùng lúc đó, dưới đáy vực.

Bỗng nhiên có một con hung thú mang tin tức mới nhất về, nói là Thiên Thương Dực Lang tiến đánh cứ điểm của nhân loại, lại bị một tông sư nhân loại tiêu diệt.

Tin tức này vừa ra, tự nhiên là khiến dưới vực sâu xuất hiện sóng to gió lớn.

“Không thể nào! Vừa rồi ta còn chứng kiến Thiên Thương Dực Lang lĩnh hội trước tấm bia đá mà!”

Hắc Điều liềm mạng lắc đầu.

Thương Thanh Ma Ngưu cũng có vẻ mặt như vậy, không thể tin được.

“Nếu như, kia không phải Thiên Thương Dực Lang thì sao?”

Bạo Kim Viên ở một bên bỗng nhiên mở miệng nói.

Lúc trước nó đã cảm thấy con Thiên Thương Dục Lang này không thích hợp, quá trâu bò, khác hoàn toàn với con mà nó biết.

Sau đó, đám hung thú này đi khắp nơi dưới vực tìm con Thiên Thương Dục Lang do Phong Vân biến thân ra kia, đáng tiếc, ngay cọng lông cũng không tìm được.

...

Bên này, lúc Phong Vân từ trận pháp đi ra, phát hiện mình đã đến bên ngoài cứ địa Giang Hải.

Hắn lấy y phục của hoàng Điện trong không gian giới chỉ ra, mặc vào, rồi đi vào cứ địa, bước về phía Võ Đạo Điện.

Một phút sau, Phong Vân đã đi đến nơi.

Hắn trở về không dẫn đến gọn sóng gì, phần lớn võ giả trong Võ Đạo Điện đều ở bên ngoài, trừ tu hành và đến di tích bên ngoài, thì cơ bản đều đi làm nhiệm vụ.

Trở lại cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu ở Hoàng Điện, chỉ có một mình Chu Linh ở đây, ba người khác đều ra ngoài.

“Học đệ, ngươi đã làm nhiệm vụ trở về rồi sao? Nhiệm vụ có thuận lợi không?”

Chu Linh nhìn thấy Phong Vân, lập tức đi đến.

Nhìn dáng vẻ của cô ta, hẳn là chưa biết Phong Vân đã đạt đến cảnh giới tông sư.

Đây cũng là chuyện rất bình thường, khoảng cách từ cứ địa Tinh Diệu đến nơi này rất xa, không có truyền tống trận, muốn truyền tin tức đến, nhanh nhất cũng phải vài ngày.

“Ừ, coi như cũng được.”

Phong Vân gật đầu, cũng không giải thích thêm, hắn nhìn xung quanh rồi hỏi.

“Những người khác đâu?”

“Bọn họ đều ra ngoài làm nhiệm vụ rồi, gần đây không đủ điểm tích lũy dùng.”

Chu Linh le lưỡi.

“Đúng rồi, Phong học đệ, người trở về rất đúng lúc, mấy ngày nữa, Lâm Nhất Trần đứng đầu ba đại quái vật sẽ trở về Võ Đạo Điện, nghe nói hắn ta từ cứ địa nhất đẳng về!”

A?

Phong Vân nghe thấy tin tức này, ánh mắt khẽ động, cuối cùng cũng trở về sao?

Trong ba đại quái vật, chỉ có Lâm Nhất Trần là hắn chưa hình chiếu, đối phương có thiên phú đao đạo đỉnh cấp và thiên phú hệ hỏa đỉnh cấp, khiến hắn cảm thấy rất hứng thú.

Chỉ cần bạo ra rồi dung hợp, Phong Vân thoág cái sẽ có hai thiên phú đỉnh cấp.

“Trong hình chiếu còn có thiên phú hệ mộc đỉnh cấp nữa, sớm muộn cũng bạo ra.”

Hắn rất chờ mong ngày đó.

Chu Linh bên cạnh thấy Phong Vân trầm mặc không nói, cho rằng hắn cảm thấy áp lực, lập tức khích lên nói.

“Phong Vân học đệ, không sao, bây giờ ngươi còn nhỏ, tương lai nhất định sẽ mạnh hơn hẳn ta, học tử vĩnh viễn đứng về phía ngươi.”

Nói xong, cô ta còn vỗ vai hắn, vẻ mặt giống như ‘Ta tự hào và kiêu ngạo vì ngươi.’

Phong Vân nghe vậy giật mình, sau đó nhẹ nhàng cười, nói:

“Vậy cảm ơn học tử.”

Lúc sau, Chu Linh làm một bữa cơm cho Phong Vân, hai người cười nói ăn xong.

Đến xế chiều.

Phong Vân đi ra Hoàng Điện, chuẩn bị đến di tích cổ, muốn xông vào di tích loại khảo nghiệm kia lần nữa.

Lần trước dừng lại ở cửa khảo nghiệm thứ năm, lần này hắn muốn thử xem mình có thể đi được bao xa, thậm chí xem có thể qua hết các cửa hay không.

“Không biết loại di tích khảo nghiệm này có bao nhiêu cửa?”

Trong lòng Phong Vân rất tò mò, nghe nói cho đến nay vẫn chưa có ai có thể thông qua, cho dù là bốn vị điện chủ của Võ Đạo Điện cũng không đi đến cuối cùng được, kẹt lại ở cửa thứ tám.

Cho đến nay, không ai biết trong di tích khảo nghiệm này có bao nhiêu cửa.

...

Trước cửa di tích cổ.

Lúc Phong Vân đến nơi, các võ giả ở đây đều nhận ra hấn, rồi nhao nhao nhường đường, trong mắt mang theo kính ý rõ ràng.

Hiện giờ, hấn đã được liệt vào hàng ngũ yêu nghiệt thiên tài giống như Lâm Nhất Trần, Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết rồi, được gọi là ‘Vị quái vật thứ tư.’

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1 chương nhé các đh

Chương 183: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ!

Chương 183: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ!

Ở ngoài di tích cổ, Phong Vân không để ý đến ánh mắt các học viên xung quanh, sau khi hấn thanh toán điểm tích lũy, liền đi vào trong đại điện.

Quang huy lóe lên, ý thức của hấn liền đến một không gian ảo.

Bên tai truyền đến những âm thanh quen thuộc.

“Kiểm tra lần trước ngài dừng bước tại cửa khảo nghiệm thứ năm, có tiếp tục không?”

“Tiếp tục.”

Phong Vân nói trong lòng.

Ong... Ong!

Sau một khắc, cảnh tượng quen thuộc được tái hiện, vẫn là cây cầu bình thường kia, tràn ngập sương mù.

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, trực tiếp đi lên trên.

Nhất thời, ảo cảnh sương mù bao trùm hấn. Nhưng mà, ảo trận lúc trước khiến hấn không có biện pháp, lúc này lại không hề có tác dụng, vì lực

lượng trí huyễn của hắn, còn cường đại hơn cái này, làm sao có thể mê hoặc hắn?

Phốc!

Trong mắt lóe lên u quang, trong nháy mắt, sương mù bao phủ cây cầu đá tán loạn.

Đình!

“Thông quả của khảo nghiệm thứ năm.”

“Mời lựa chọn ban thưởng: Một, 9w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn võ kỹ, công pháp... Có giá trị tương đương.”

“Điểm tích lũy.”

Phong Vân trước sau như một, lựa chọn điểm tích lũy.

“Có tiến hành khảo nghiệm thứ sáu không?”

“Có.”

Ong!

Cảnh tượng trước mắt thay đổi, Phong Vân chăm chú nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa có một thiết bị đo lực, nhưng còn phức tạp và tinh vi hơn bên ngoài rất nhiều.

“Cửa khảo nghiệm thứ sáu, khí lực đạt đến trăm vạn cân.”

Khí lực khảo nghiệm sao?

Lông mày Phong Vân cau lại, khí lực đạt đến một trăm vạn cân, điều kiện này thoáng cái đã loại bỏ chín phần đệ tử trong Võ Đạo Điện rồi.

Bởi vì, ngay cả Trương Hằng luyện thể mạnh nhất, cũng mới có chín mươi vạn cân khí lực mà thôi.

“Di tích khảo nghiệm này, đoán chừng các cửa trước mới thích hợp với đệ tử, còn những cửa phía sau này, nội dung khó đến biến thái.

Cũng vì vậy, hắn mới cảm thấy hứng thú với việc thông qua di tích khảo nghiệm này, muốn là người đầu tiên thông qua.

Sau đó.

Phong Vân chậm rãi đi đến trước thiết bị đo lực, giơ nắm tay phải lên, không nhẹ không nặng đánh một cái.

Đinh đinh đinh...

Những tiếng vang liên tiếp truyền ra, vô số con số hiện lên thiết bị đo lực, cuối cùng, dừng lại ở trăm vạn cân.

“Chúc mừng thông qua cửa khảo nghiệm thứ sáu.”

“Mời lựa chọn ban thưởng: Một, 11w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn công pháp võ kỹ... Có giá trị tương đương.”

“Điểm tích lũy.”

Phong Vân suy nghĩ, cuối cùng vẫn chọn điểm tích lũy, công pháp hay võ kỹ gì đó, hắn có hình chiếu, không thiếu những cái này.

Lúc sau, hắn tiếp tục khiêu chiến cửa khảo nghiệm thứ bảy.

Cửa khảo nghiệm thứ bảy càng đơn giản hơn, chỉ cần kiểm tra thiên phú là được.

Mà yêu cầu thông qua, chính là phải có ít nhất một thiên phú đỉnh cấp.

Phong Vân nghe xong yêu cầu khảo nghiệm, thâm nghĩ quả nhiên càng lúc càng khó khăn, cửa ải này, chỉ có ba đại quái vật trong số các đệ tử có thể thông qua, hơn nữa, trong số các vị lão sư, đoán chừng cũng không ai có thể thông qua.

Bởi vì Phong Vân chưa nghe nói có vị lão sư nào có thiên phú đỉnh cấp.

Cũng tức là, toàn bộ Võ Đạo Điện, có thể thông qua cửa khảo nghiệm này, chỉ có ba đại quái vật và tứ đại điện chủ mà thôi.

Đương nhiên, bây giờ có thêm Phong Vân.

Ong!

Sau đó, một đạo hào quang từ trên trời rơi xuống, chiếu trên người Phong Vân, giống như đang quét hình dáng của hắn.

Một lát sau.

Đỉnh!

“Kiểm tra ngài có thiên phú hệ kim đỉnh cấp, thiên phú hệ phong đỉnh cấp, thiên phú thể chất đỉnh cấp và thiên phú kiếm đạo đỉnh cấp, thông qua khảo nghiệm.”

“Mời lựa chọn ban thưởng: Một, 13w điểm tích lũy. Hai, lựa chọn võ kỹ, công pháp... Có giá trị tương đương.”

“Điểm tích lũy.”

Phong Vân trước sau như một.

Đinh!

“Có bắt đầu cửa khảo nghiệm thứ tám không?”

Đến rồi!

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, đây là cửa ải đã ngăn cản tứ đại điện chủ, khiến hẳn cảm thấy hứng thú.

“Có.”

Sau khi hẳn lựa chọn, nhất thời, trên không trung có một đạo hào quang minh mông cuộn cuộn hạ xuống, bao phủ hẳn.

Cùng lúc đó, thanh âm trong di tích lại vang lên bên tai.

“Tầng thứ tám khảo nghiệm: Trước hai mươi tuổi đạt đến tông sư.”

“Hả?”

Nghe thấy yêu cầu khảo nghiệm này, ánh mắt Phong Vân lóe lên, trong lòng lập tức hiểu rõ.

Khó trách tứ đại điện chủ cường đại như vậy cũng không thể thông qua, trước hai mươi tuổi đạt đến tông sư, điều kiện này bọn họ không thể đạt được.

Đừng nói là bọn họ, cho dù toàn bộ cứ địa Giang Hải, không có một ai phù hợp với yêu cầu này.

Đương nhiên, trừ Phong Vân ra.

“Đinh!”

“Kiểm tra xương cốt của ngài, mười lăm tuổi, cảnh giới tông sư sơ giai, phù hợp yêu cầu, thông qua khảo nghiệm.”

“Ban thưởng: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> (Trước tam trọng)”

Một giây sau, lúc Phong Vân còn chưa phản ứng lại, một vệt lưu quang óng ánh từ trên cao lao xuống, trực tiếp xông vào đầu Phong Vân.

Oanh!

Sau đó, một loại tin tức nổ tung trong đầu hắn, hóa thành vô số ký hiệu phức tạp, trong đó, ký hiệu lớn nhất tạo thành một cái tên.

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ!

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ: Tư thể thông qua đồ sỹ ghi lại, hoàn thành lễ tế nhật nguyệt, sau đó thông qua việc hấp thu lực lượng tinh hoa của nhật nguyệt để luyện thân thể, luyện đến thành viên mãn, thân thể có thể đạt đến cảnh giới bát tử bất diệt!

Bát tử bất diệt!

Lúc Phong Vân nhìn thấy bốn chữ này, hô hấp trở nên dồn dập. Như vậy chẳng phải nói, chỉ cần linh hồn bất diệt, thân thể vĩnh viễn sẽ không chết sao?

Nhưng sau đó hắn đã tỉnh táo lại, hắn nghĩ, khoảng cách đến tầng viên mãn không biết còn bao nhiêu.

Hơn nữa, hắn đạt được Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ này, cũng chỉ có trước ba trọng mà thôi.

Đinh!

“Có tiến hành cửa khảo nghiệm thứ chín không?”

Lúc này, âm thanh trí năng trong di tích vang lên lần nữa.

Sắc mặt Phong Vân khẽ nhúc nhích, nếu hắn đoán không sai, ban thường khi thông qua cửa khảo nghiệm thứ chín này, sợ là nội cung tiếp theo của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ.

“Thì ra, đây mới là chỗ tinh túy chân chính của di tích khảo nghiệm.”

Những cửa phía trước chỉ là món khai vị mà thôi, đồ tốt chân chính, là từ cửa thứ tám trở nên.

Mặc dù Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ không giải thích phẩm giai, nhưng dựa vào nội dung trước tam trọng này, Phong Vân cảm thấy, công pháp luyện thể thất giai chắc cũng như thế này.

Trước tam trọng đã có thể so sánh với công pháp luyện thể thất giai, nếu như có phía sau nữa, Phong Vân không thể tưởng tượng được, cửu giai cũng chưa chắc là hạn mức cao nhất.

Còn cửu giai trở lên, Phong Vân không biết trên thế giới có tồn tại công pháp như vậy hay không, có lẽ có, nhưng tuyệt đối không có nhiều.

Sau đó, Phong Vân tiếp nhận cửa khảo nghiệm thứ chín.

Nhưng nội dung khảo nghiệm khiến hắn bất đắc dĩ thở dài.

“Cửa khảo nghiệm thứ chín. Phải có thiên phú linh hồn đỉnh cấp.”

“Bắt đầu khảo nghiệm.”

Thiên phú linh hồn đỉnh cấp, điều kiện này quá hà khắc.

Toàn bộ cứ địa Giang Hải căn bản không có ai đạt yêu cầu, vì yêu cầu này rất khó khăn, thiên phú linh hồn vốn đã hiếm có, lại còn là đỉnh cấp, ở nhất đẳng cứ địa, người có tư chất bậc này, tuyệt đối cũng đến trên đầu ngón tay.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Phong Vân bị loại bỏ, dừng lại ở tầng chín.

Chương 184: Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực!

Chương 184: Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực!

Khi Phong Vân mở mắt ra liền phát hiện mình đã trở lại trong đại điện.

"Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, toàn bộ cứ địa Giang Hải cũng không có người có được thiên phú như vậy."

Phong Vân lắc đầu. Theo hắn được biết, trong cứ địa Giang Hải, người có Linh Hồn thiên phú cao nhất cũng chỉ là cao cấp mà thôi.

Mà bản thân hắn, cũng mới chỉ có được Linh Hồn thiên phú trung cấp.

"Xem ra chỉ có thể đợi sau này đạt được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp mới có thể lại tới đây."

Phong Vân thì thào lẩm bẩm. Hắn cũng không sợ cửa ải này bị người khác thông qua trước. Dù gì người có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, đoán chừng cũng chỉ có ở cứ địa cấp một hoặc cứ địa siêu cấp. Mà bọn họ sợ rằng căn bản cũng không tới cứ địa cấp hai này.

Từ trong đại điện đi ra, Phong Vân ngoài ý muốn đụng phải một "người quen" .

Chính là người xếp thứ hai trong tam đại quái vật, Hứa Huyền Chi.

Hứa Huyền Chi đang bị rất nhiều võ giả vây quanh, tựa như đại minh tinh cùng fan hâm mộ trong kiếp trước vậy.

Phong Vân có chút kinh ngạc. Lúc trước hắn thấy Hứa Huyền Chi tính tình lãnh đạm, còn tưởng rằng hắn là loại người độc lai độc vãng, không nghĩ tới ở trong Võ Đạo Điện lại bất ngờ được các đệ tử hoan nghênh như vậy.

Lúc này, Hứa Huyền Chi cũng nhìn thấy Phong Vân. Ánh mắt hắn khẽ động, trực tiếp đi tới.

"Mau nhìn kia! Chính là Phong Vân học trưởng, hắn đi từ trong di tích ra."

"Phong Vân học trưởng và Hứa Huyền Chi học trưởng đó. Hai đại quái vật trong Võ Đạo Điện vậy mà lại chạm mặt ở đây."

"A a a, Phong Vân học trưởng rất đẹp trai! Ta muốn sinh con cho học trưởng!"

Lời này nếu như do một nữ học viên nói ra thì rất bình thường, dù sao Phong Vân cũng cực kỳ tuấn mỹ, các học viên Võ Đạo Điện thậm chí bí mật gọi Phong Vân là đệ nhất soái ca Võ Đạo Điện, nhưng mà nếu như là do nam học viên nói, vậy thì thật sự quá đáng sợ.

Nhất thời, các học viên lập tức đồng loạt tránh xa võ giả vừa mở miệng kia, dùng một loại ánh mắt quý dị nhìn hắn.

Bên này.

Hứa Huyền Chi đi đến trước mặt Phong Vân, chậm rãi nói: "Không nghĩ tới người chính là Phong Vân học đệ kia. Khó trách lần trước ở trong công hội trận pháp, có thể dùng kiếm ý phá vỡ lực lượng trí huyễn của ta."

Lời này vừa ra, những võ giả ở xung quanh đều thấp giọng ồ lên kinh ngạc.

Không nghĩ tới Phong Vân học trưởng và Hứa Huyền Chi học trưởng đã từng giao đấu với nhau trong công hội trận pháp.

Phong Vân nhẹ nhàng đáp: "Ta cũng có chút ngoài ý muốn về thân phận của ngươi."

Đây tự nhiên là lời khách sáo. Lúc trước hắn vừa lấy được hình chiếu liền biết rõ thân phận đối phương.

"Ngày mai tên Lâm Nhất Trần kia sẽ về tới nơi. Hình như hắn muốn tổ chức một buổi tụ hội nho nhỏ trong Võ Đạo Điện, chỉ mời mấy người. Ta nghĩ không bao lâu nữa thiệp mời sẽ đưa đến tay ngươi thôi. Đến lúc đó nhớ tới đây nhé, học đệ."

Hứa Huyền Chi cười nói với Phong Vân. Đúng lúc này di tích cũng mở ra, hắn không kịp nghe Phong Vân đáp lại đã trực tiếp nhảy vào, biến mất.

Ngày mai sao...

Phong Vân thâm ghi nhớ, cất bước rời đi.

Trở lại điểm tập trung của cứ địa Tinh Thần, sau khi ăn tối cùng Chu Linh, Phong Vân liền chui thẳng vào phòng tu hành. Sau khi khiêu chiến xong hình chiếu, phát hiện không có vật gì tốt rơi xuống, hắn liền dự định tu hành 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》 đạt được trong di tích khảo nghiệm.

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ rất đơn giản. Tầng thứ nhất chỉ có chín bức tranh mà thôi, cũng chính là chín tư thế, chỉ cần giải mã toàn bộ, liền coi như đã hoàn thành.

Đương nhiên, vẹn vẹn giải mã tư thế là không đủ, còn cần cảm ứng được hai ngôi sao 'Thái Dương' và 'Nguyệt Lượng', từ đó hấp thu hạt năng lượng mà hai ngôi sao này tán phát ra, cũng chính là Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực.

Đây là cửa thứ nhất, cũng là cửa quan trọng nhất.

Chỉ cần vượt qua cửa ải này, ba tầng đầu tiên trên cơ bản không có chướng ngại.

Sau đó, Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực được hấp thu sẽ không ngừng rèn luyện thân thể, cho đến đạt khi tới một loại cực hạn. Đây không phải là loại cực hạn của cơ thể con người, mà là cực hạn của sinh mệnh.

Đột phá được công cùm xiềng xích này, không chỉ tuổi thọ sẽ tăng lên vô cùng nhiều, mà thậm chí chân gãy tay rời mọc lại cũng đều là chuyện nhỏ.

Có điều những thứ kia đều là cảnh giới của mấy tầng phía sau, cách hiện tại vẫn còn xa xôi lắm, tạm thời không cần thiết phải lo lắng.

"Phù. . ."

Lật xem xong xuôi, Phong Vân thở nhẹ một hơi, nội tâm đã hiểu rõ ràng.

Lập tức, hấn nhắm hai mắt lại, làm theo từng tư thế động tác trong hình, tiêu chuẩn không sai, rất dễ dàng giải mã cả chín cái tư thế.

Thậm chí, khi Phong Vân giải mã xong chín tư thế này, mơ hồ còn mang theo một loại thần vận thần bí cổ lão.

Kỳ thật, nhìn công pháp này cũng không phải động tác quá mức tiêu chuẩn, mà quyết định ở chỗ cường độ linh hồn của bản thân người tu hành như thế nào. Chỉ có người có được linh hồn cường đại, phối hợp với chín tư thế kia mới có thể đột phá mọi trở ngại, hấp thu được năng lượng mặt trời cùng mặt trăng.

Cho nên khảo nghiệm của tầng thứ chín kia mới có thể yêu cầu phải là võ giả có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp.

Linh Hồn thiên phú của Phong Vân là trung đẳng, cường độ linh hồn mạnh gấp ba lần võ giả bình thường. Hắn tu hành ba tầng đầu tiên của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ này đương nhiên không chút trở ngại.

Dần dần, thời gian chậm rãi trôi qua.

Phong Vân cảm giác được ý thức của chính mình phảng phất như đã xuyên qua trùng trùng điệp điệp trở ngại, không ngừng tiến lên phía trước. .

Bất chợt, ở trước mắt hắn bỗng nhiên xuất hiện hai ngôi sao vô cùng khổng lồ.

Một ngôi ở mặt ngoài có vô số ngọn lửa hùng hực đang thiêu đốt, bập bùng hùng hực, chiếu sáng cả vũ trụ.

Một ngôi ngưng tụ lại đại lượng Nguyệt hoa chi lực, mang tới cảm giác âm hàn vô cùng.

Không hề nghi ngờ, đây là Thái Dương cùng Nguyệt Lượng.

Đương nhiên, cũng không phải ý thức của Phong Vân thật sự đã đi vào trong vũ trụ, chỉ là một loại hình chiếu mà thôi.

Trong phòng tu hành.

Chẳng biết từ lúc nào, chỉ thấy có vô số hào quang kim sắc cùng ngân sắc bao phủ cả người hắn, không ngừng hội tụ lại. Đó là Thái Dương chi lực nóng bỏng cùng Nguyệt Lượng chi lực dịu mát.

Dần dần, phía sau lưng Phong Vân cũng mở hồ ngưng tụ ra Thái Dương cùng Nguyệt Lượng, treo lơ lửng trên cao, rải xuống vô tận hào quang.

Thân thể hắn không ngừng hấp thu hội tụ Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực, dung nhập vào mỗi một tế bào trong cơ thể, tiến hành cường hóa, cải tạo.

"Râm râm. . ."

Bên ngoài thân thể Phong Vân xuất hiện một cảnh tượng kỳ dị, một nửa tràn ngập khí tức nóng rực, một nửa lại xuất hiện một tầng băng sương giá lạnh.

Quá trình này kéo dài ròng rã một đêm.

Đến hừng đông ngày hôm sau, Phong Vân chợt mở to mắt, mà hư ảnh Thái Dương cùng Nguyệt Lượng sau lưng hắn cũng biến mất. Ánh hào quang vốn đang bao phủ hắn cũng theo đó mà biến mất.

Hết thấy đều khôi phục lại vẻ bình thường.

"Khí lực đã tăng đến hai trăm vạn cân."

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ chỉ là đơn thuần công pháp luyện thể, cũng không phải dùng để tăng cường khí lực. Nhưng dù vậy cũng giúp cho khí lực của Phong Vân tăng lên những hai mươi vạn cân, đạt tới hạn mức cao nhất.

Thậm chí hấn còn hoài nghi, nếu như không phải là do khí lực đã đạt tới hạn mức cao nhất, hấn khả năng còn có thể tiếp tục tăng lên thêm hai mươi vạn cân khí lực nữa.

Thay đổi lớn nhất tự nhiên là thân thể của chính hấn lại thăng hoa một lần, từ tế bào đến máu thịt xương cốt, đều được đề thăng toàn diện.

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1 chương nhé các đh

Chương 185: Buổi tụ hội của thiên tài cấp quái vật!

Chương 185: Buổi tụ hội của thiên tài cấp quái vật!

Bên trong phòng tu hành, Phong Vân thấy được thân thể mình được đề thăng một cách toàn diện, không khỏi cảm thán sự thần kỳ của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ.

Hắn vốn còn cho rằng thân thể mình đã đạt tới cực hạn. Nhưng hiện tại xem ra chỉ mới đạt tới cực hạn cục bộ mà thôi. Hắn còn cách trạng thái cực hạn viên mãn chân chính một khoảng cực xa nữa kia.

"Tu hành xong ba tầng đầu tiên không biết có thể đạt tới trạng thái cực hạn viên mãn hay không, thậm chí đánh vỡ. . ."

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ này từng nói đến, nếu muốn đột phá tầng thứ sinh mệnh, ít nhất yêu cầu phải đánh vỡ trạng thái cực hạn viên mãn tám lần trở lên. Hơn nữa một lần so một lần lại càng cần phải có được càng nhiều năng lượng hơn.

Cho nên Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ này mới có thể yêu cầu Linh Hồn thiên phú cao như vậy. Linh Hồn thiên phú càng cao sẽ có thể giải mã càng nhiều tư thế phía sau, như vậy tự nhiên cũng có thể hấp thu càng nhiều Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực, tăng nhanh tốc độ tu hành.

"Linh Hồn thiên phú Trung đẳng đủ cho ta tu luyện đến tầng thứ ba rồi."

Phong Vân tạm thời cũng không vội, có thể vừa chậm rãi tu hành, vừa tìm kiếm hình chiếu có được Linh Hồn thiên phú, tốt nhất là có thể gặp được người có Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp.

Chỉ có điều xác suất này cơ bản bằng không, trừ phi đi đến cứ địa cấp một.

"Không nghĩ tới lại tu hành cả một đêm. . ."

Nhìn trời đã sáng trưng ngoài cửa sổ, Phong Vân nhẹ nhàng cảm thán một câu. Rõ ràng trong cảm quan cũng chỉ mới qua trong chốc lát mà thôi. Xem ra là hấn quá nhập tâm rồi.

Nhưng chuyện này cũng rất bình thường, dù sao thì Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực cũng ở xa địa cầu, bình thường căn bản không thể nào hấp thu được.

Lần đầu tiên, khó tránh khỏi quá nhập tâm. Lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói của Chu Linh.

"Phong Vân học đệ, Lâm Nhất Trần học trưởng trở về rồi. Hấn còn phát thiệp mời cho ngươi, muốn mời ngươi đến tòa nhà trung tâm Võ Đạo Điện tham gia tụ hội nữa này!"

Tới rồi sao...

Phong Vân lúc này mới chậm rãi đứng dậy, từ trong phòng tu hành đi ra ngoài đại điện.

Tại đó, Chu Linh đang cầm một tấm thiệp mời màu tím, vừa thấy Phong Vân đi ra, liền đưa thiệp mời trong tay tới, "Này, cho ngươi."

Phong Vân nhẹ nhàng đón lấy, mở ra xem. Bên trong không có bất cứ dòng chữ nào, chỉ vẽ một chuỗi đao.

Xoẹt!

Trong nháy mắt, một luồng Phong Vân vô hình thực chất từ trên bức họa tỏa ra, cả đại điện phảng phất như bước vào mùa đông rét lạnh, nhiệt độ trong chớp mắt đã hạ xuống rất nhiều.

"Úi da!" Chu Linh đứng bên cạnh vì tò mò mà liếc mắt nhìn qua, nhất thời sợ hãi hô lên một tiếng, cảm giác hai mắt của chính mình đã bị đâm đến đau nhức.

Phong Vân thấy vậy bèn vươn tay, trực tiếp tóm lấy đao ý đó trong tay. Rắc một tiếng, trong chớp mắt đã bóp nát.

Đại điện lập tức khôi phục lại vẻ bình thường.

"Vừa rồi, là đao ý sao?"

Chu Linh mở to mắt, có chút nghi mà sợ.

"Ừm."

Phong Vân gật gật đầu, ánh mắt sâu thẳm, "Xem ra buổi tụ hội này cũng không đơn giản chút nào."

Sau khi nói xong, hắn nhẹ nhàng cất bước, đi ra khỏi đại điện.

Chu Linh ồ lên một câu sau đó cũng nhanh chóng đi theo.

Cùng lúc đó.

Trong một phân điện Thiên Điện, một nam tử thanh niên ngời xấp bằng, thân hình cao lớn, hai hàng lông mày dày dặn, hai mắt giống như hồ sâu, dung mạo không thể nói anh tuấn, nhưng cũng có một loại hào khí tất lộ.

Trên hai đầu gối của hắn có để một thanh đao hàn quang lẫm liệt, phía trên mơ hồ có ánh lửa lưu chuyển.

Bỗng nhiên, thanh niên này tựa như vừa cảm ứng được cái gì, con mắt vụt mở ra, bên trong lướt qua một vệt sáng, "Phong Vân ư, thú vị đấy."

Nam tử này, rõ ràng chính là người đứng đầu của tam đại quái vật Võ Đạo Điện, Lâm Nhất Trần.

Lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói bậm bỏa của một đệ tử, "Lâm học trưởng, Hứa học trưởng cùng Đạm Đài học tử đã đến."

Lâm Nhất Trần nghe vậy, chậm rãi đứng dậy, ngắm nhìn thanh đao trong tay, miệng nhẹ lẩm bẩm: "Hi vọng các người có thể cho ta chút áp lực. Bằng không lần này ta trở về sẽ không có chút ý nghĩa nào."

Lập tức, hắn nhẹ nhàng cất bước đi ra ngoài đại điện.

...

"Đi mau! Lâm học trưởng vừa về đến liền muốn mời Hứa Huyền Chi học trưởng, Đạm Đài Khiết học tử cùng Phong Vân học trưởng đến tụ hội. Trong này khẳng định có cái gì đó mờ ám."

"Mặc kệ nó, có thể thấy được tứ đại quái vật đứng cùng nhau cũng đáng!"

"Nói đúng đấy. Lần trước nhìn thấy bọn họ đã là chuyện rất lâu trước kia rồi. Không biết cảnh giới cùng chiến lực của bọn họ đã đề thăng được bao

nhiều rồi.”

"Loại thiên tài cấp bậc quái vật này, căn bản không thể dùng lẽ thường để so sánh. Dù sao thì vẫn y như trước thôi, nháy mắt giết chết cả đám chúng ta."

". . ."

Tin tức về buổi tụ hội rất nhanh đã lan khắp Võ Đạo Điện. Không riêng gì các học viên cảm thấy hứng thú, mà ngay cả các vị sư phụ cũng cơ bản đều tới đây.

Bên này.

Khi Phong Vân đi đến khu vực trung tâm, nơi này trên cơ bản đã vây kín người. Thậm chí có thể nói so với tân sinh khảo hạch lúc trước còn nhiều hơn nhiều, ngay cả một con muỗi cũng không bay vào được.

Nhưng khi những người này thấy được Phong Vân liền lập tức tránh ra thành một con đường cho hắn đi vào.

Phong Vân cũng không khách khí. Hắn nhắc chân lên, trong chớp mắt đã lướt qua cả một đoạn khoảng cách, đi đến chỗ trung tâm nhất.

Ở chỗ này, hắn nhìn thấy ba bóng người. Hai người đứng trước hắn nhận ra được, chính là Hứa Huyền Chi cùng Đạm Đài Khiết. Mà người thứ ba, chính là một thanh niên rất có hào khí, hắn đoán người đó chính là Lâm Nhất Trần kia rồi.

Nghĩ vậy, Phong Vân bước nhanh tới, không ngừng lại gần.

1000 mét. . . 900 mét. . . 600 mét. . . 300 mét

. . .

Khi khoảng cách rút ngắn đến 100 mét, ánh mắt Phong Vân dừng lại trên người Lâm Nhất Trần mấy giây, sau đó trong đầu liền truyền đến âm thanh nhắc nhở, cho biết hắn đã thành công lấy được hình chiếu.

【 Hình chiếu người 】 : Lâm Nhất Trần

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi

【 Cảnh giới 】 : bán tông sư

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Lục giai 《 Xích Viêm Cửu Dao 》 , công pháp Lục giai 《 Thương Viêm Bách Biến Công 》 , Dao Đạo thiên phú Đỉnh cấp, Hỏa Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Dao ý (tám thành), Hỏa chi ý cảnh (bảy thành). . .

OK! Xong!

Phong Vân hơi nhếch khóe miệng. Đến lúc này, cả tam đại quái vật đều bị hắn lấy được hình chiếu. Còn lại, cũng chỉ có tứ đại điện chủ kia nữa mà thôi.

Nhưng khi hắn quét mắt quan sát bốn phía, cũng không nhìn thấy tứ đại điện chủ. Điều này làm cho trong lòng hắn có chút tiếc nuối nho nhỏ.

Đúng lúc này, Lâm Nhất Trần nhìn về phía Phong Vân, ánh nắng lộ ra lực áp bách cường đại, đó là đao ý.

Đao ý đạt tới tám thành, đã có thể sơ sơ quấy nhiễu hiện thực, không cần nhờ vào bất kỳ đồ vật gì cũng có thể phát huy ra uy lực của nó.

Phong Vân không có động tác gì. Lâm Nhất Trần này tuy rất lợi hại, có được tám thành đao ý, nhưng tối đa cũng chỉ tương đương với kiếm ý của

hắn. Dù cho Lâm Nhất Trần dồn toàn lực đánh ra hắn đều có thể xem nhẹ, không nói gì đến việc này chỉ là chỉ là một ánh mắt hờ hững.

Thấy Phong Vân không có động tác gì, Lâm Nhất Trần cũng không ngoài ý muốn. Hắn chỉ muốn kiểm tra một chút mà thôi.

Lúc này, Lâm Nhất Trần đưa mắt nhìn về phía Hứa Huyền Chi cùng Đạm Đài Khiết, thản nhiên nói: "Hôm nay tụ hội, chỉ vì đánh một trận. Hai người các người, cùng lên đi."

Àm!

Xung quanh nhất thời sôi trào. Toàn bộ các đệ tử cùng lão sư đứng vây xem đều lộ ra vẻ khiếp sợ, hoài nghi chính mình nghe lầm.

P/s: Mỗi đề cử sẽ bạo thêm 1 chương nhé các đh

Chương 186: Không, ta sợ sẽ làm người bị thương!

Chương 186: Không, ta sợ sẽ làm người bị thương!

Khu vực trung tâm Võ Đạo Điện.

Người đứng đầu Lâm Nhất Trần muốn đồng thời khiêu chiến Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết, tin tức này rung động đến mức khiến bọn họ hai mắt nhìn nhau, không nói lên lời.

Một chữ khái quát, cuồng!

Phải biết, Hứa huyền Chi và Đạm Đài Khiết không phải là tiểu bối vô danh, cũng giống hần ta, là quái vật yêu nghiệt có thiên phú đỉnh cấp, đối phó với một người còn có thể thắng, nếu đồng thời quyết đấu với hai người, ngay cả Lâm Nhất Trần, cũng chưa chắc là đối thủ của họ.

Lời này vừa ra, trên mặt Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết lộ vẻ tức giận, bọn họ đều là thiên tài quái vật, là trăng sáng đến đâu đều có sao vây quanh, nhận hết chú ý, chưa từng bị khinh thường như vậy.

“Lâm Nhất Trần, người cho rằng vẫn còn như trước sao, một năm trôi qua, không chỉ có người mạnh hơn.”

Giọng nói của Hứa Huyền Chi lạnh lùng vang lên, hai mắt hần ta tràn ngập u quang, một cỗ lực lượng trí huyễn bạo phát, phóng về phía Lâm Nhất Trần.

Nhưng mà Lâm Nhất Trần vẫn bất động như cũ, chắp một tay sau lưng, chỉ nhẹ nhàng nâng mắt, cỗ lực lượng trí huyệt kia trong nháy mắt bị tiêu diệt, khó có thể làm hắn ta bị thương.

“Người chỉ mạnh lên một chút này thôi sao?”

Giọng nói của Lâm Nhất Trần chưa dứt, đao đã phát ra, thay đổi liên tục, mênh mông như khói, bá khí vô song, đao khí mênh mông, không biết phương hướng, khó truy tung tích.

Một đao ra, giống như linh dương mọc sừng, không có dấu vết mà tìm kiếm.

Trong chớp mắt, đao quang đã bao phủ Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết, không bao phủ Phong Vân, hiển nhiên cho rằng chiến lực của hắn kém xa bọn họ, không thể tham dự cuộc tỷ thí này.

Bởi vì Phong Vân chưa bao giờ hiển lộ thực lực ở Võ Đạo Điện, hơn nữa, những ngày này hắn đều đột phá ở bên ngoài, cho nên không ai biết tu vi và chiến lực chân chính của hắn.

“Hừ!”

Đạm Đài Khiết hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bộc phát sáu thành kiếm ý, phóng thẳng lên trời, khuấy động hư không.

Ngâm!

Chiến kiếm sau lưng cô ta ra khỏi vỏ, lẳng không chém ra một kiếm, có sáu thành kiếm ý bám trên đó, tiêu diệt hết những đao quang kia.

Bên kia.

Hứa Huyền Chi lấy ra Trận Pháp Thạch, tinh thần khê động, lập tức kích hoạt trận pháp khắc họa trên đó, một giây sau, nguyên lực xung quanh hắn ta ngưng tụ thành mũi tên, vô cùng sắc bén, hàn quang lẫm liệt.

Ánh mắt Phong Vân khê động, đây là trận pháp sao?

Trước đây, trận pháp sư cấp cao bố trí trận pháp đều không làm thuận phát, bởi vì lúc trước đã khắc sâu trận pháp trên Trận Pháp Thạch, lúc chiến đấu trực tiếp kích hoạt, cũng có thể làm được thuận phát.

Hiển nhiên, Hứa Huyền Chi cũng làm như vậy.

Nhưng Phong Vân cảm thấy quá khó khăn, nên không quá để tâm vào cái này.

Đối với hắn mà nói, chỉ có trận pháp cấp cao trở lên mới khiến hắn hứng thú.

Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết liên hợp công kích, gần như trong nháy mắt đã đánh nát đao quang, trực tiếp bao phủ Lâm Nhất Trần.

Lâm Nhất Trần lại đột nhiên thu đao, cứ thẳng tắp đứng ở nơi đó, tùy ý để hai người kia công kích lên người.

Hả?

Sắc mặt Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết khê động, muốn thu hồi đã không kịp.

Mọi người ở đây cũng biến sắc, không biết làm sao, đột nhiên, Lâm Nhất Trần đứng đó lại phát ra tiếng thét dài, trong nháy mắt, khí thể toàn thân tăng lên, sau đó giống như đột phá trở ngại nào đó.

Bầu trời bỗng nhiên sáng sủa, xua tan mây mù, không khí quang đãng, mặt đất rung động không thôi.

Đó là hào quang tản ra từ sau lưng Lâm Nhất Trần, một vùng màu đỏ, vô cùng rực rỡ, chói mắt.

Nhiều đệ tử và lão sư mở to hai mắt, hoảng sợ nói: Nguyên lực hiển hóa, tông sư!

“Trời ạ, Lâm Nhất Trần đạt đến tông sư rồi!”

“Tông sư hai mươi lăm tuổi, điều này đã đánh vỡ kỷ lục cao nhất của cứ địa Giang Hải!”

“Khó trách hắn ta lại muốn lấy một địch hai, thì ra muốn lợi dụng Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết mang đến áp lực cường đại, bức bách mình đột phá!”

“Đúng vậy, bây giờ Lâm Nhất Trần, chính là vô địch!”

Giống như xác mình lời nói này, Lâm Nhất Trần duỗi tay ra, chuôi chiến đao màu đỏ này xuất hiện trên tay hắn ta, đồng thời, nguyên lực hệ hỏa óng ánh sau lưng hắn ta nhanh chóng chảy vào trong đao, còn có tám thành đao ý nữa.

Một luồng đao quang dẫn động, sau đó bất ngờ thay đổi, nháy mắt chém ra ngoài.

Phốc! Phốc!

Trong khoảnh khắc, công kích của Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết tan thành mây khói, mà hai người bọn họ cũng lui về sau hơn mười thước, khóe miệng tràn ra máu tươi, hơi thở hỗn loạn.

Bọn họ, bại!

Mây mù tan đi, Lâm Nhất Trần từ trong đó đi ra, quanh thân không nhiễm bụi trần, rất hăng hái.

Hắn ta cầm đao đứng đây, tư thế giống như quan sát nhìn về phía Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết.

“Các ngươi cứ ở lại cứ địa Giang Hải, giống như ếch ngồi đáy, dĩ nhiên hạn chế các ngươi phát triển.”

“Thế giới bên ngoài rất rộng lớn, ở chỗ này, các ngươi được gọi là thiên tài quái vật, nhưng ở nơi có đẳng cấp cao hơn, có rất nhiều người giống như các ngươi, không đáng nhắc đến.”

Nói xong, Lâm Nhất Trần nhìn về phía Phong Vân, thản nhiên nói.

“Thiên phú của ngươi không tồi, tuổi còn nhỏ, độ dẻo dai mạnh hơn bọn họ, trước khi ta đi sẽ chỉ dẫn ngươi, ra chiêu đi.”

“Ngươi xác định!”

Ánh mắt Phong Vân lộ ra vẻ kì quái, chỉ đột phá tông sư mà thôi, hưng phấn như vậy sao?

“Yên tâm, ta xuất thủ sẽ có chừng mực, sẽ không đả thương ngươi.”

Lâm Nhất Trần tưởng rằng Phong Vân sợ hắn ta ra tay nặng, nên giải thích.

“Không.”

Phong Vân lắc đầu, sắc mặt hân lạnh nhạt, kiếm chỉ nhẹ nhàng điềm ra.

Trong giây lát, một cỗ phong mang kinh khủng tràn ngập thiên địa.

Giống như có một thanh thần kiếm tuyệt thế ra khỏi vỏ, đâm xuyên qua thiên địa, bao la mờ mịt, nhật nguyệt vô quang.

Chỉ thấy một vết kiếm quang kim sắc hiện lên, tốc độ nhanh đến không ngờ, chém về phía Lâm Nhất Trần.

Trong nháy mắt, gương mặt lãnh đạm của hắn ta bỗng nhiên kịch biến, hắn ta cảm thấy một cỗ áp lực long trời lở đất khiến hắn ta ngạt thở phóng đến.

Đồng thời, còn kèm theo phong mang vô cùng đáng sợ, khiến cả người hắn ta muốn nứt ra.

Một kích này chém xuống, hắn ta sẽ chết!

Trong lòng Lâm Nhất Trần xuất hiện suy nghĩ này, giờ khắc này, hắn ta có thể khẳng định như vậy.

Nhưng sau một khắc, cỗ kiếm quang này bỗng nhiên lệch khỏi quỹ đạo, lóe lên bên cạnh hắn ta.

Ngâm!

Một tiếng kiếm ngâm vang lên, sau đó, đám võ giả và lão sư vây xem đều kinh hãi phát hiện, vài tòa đại điện phía sau đã bị phân thành hai!

Lúc này, nửa câu nói phía sau của Phong Vân truyền đến rõ ràng.

“Ta sợ sẽ làm người bị thương.”

Phốc!

Hắn vừa dứt lời, bỗng nhiên có huyết hoa bắn tung tóe, trên mặt Lâm Nhất Trần, xuất hiện một vết thương mảnh dài, chính là vì kiếm quang lướt qua, bị kiếm khí đã thương.

Toàn trường yên tĩnh!

Lâm Nhất Trần, Hứa Huyền Chi và Đạm Đài Khiết và tất cả mọi người, lúc này đều ngây ra như gà gổ, lâm vào trạng thái như ảo mộng.

Nhất là Lâm Nhất Trần, hắn ta căn bản không thể tiếp nhận được, mình vừa đột phá đến tông sư, lại bị Phong Vân một kiếm đánh bại.

Không, nói đúng hơn, ngay cả một kiếm của đối phương, hắn ta cũng không tiếp được!

Chương 187: Nhất định là đời trước cứ địa Tinh Diệu đã cứu vớt hệ ngân hà!

Chương 187: Nhất định là đời trước cứ địa Tinh Diệu đã cứu vớt hệ ngân hà!

Ở quảng trường trung tâm Võ Đạo Điện, tụ tập ít nhất mấy nghìn người, nhưng lúc này, lại im lặng đến mức một cây châm rơi trên mặt đất cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

Tất cả mọi người ngơ ngác đứng đó, trên mặt đều là biểu tình trợn mắt há mồm.

Bọn họ đều bị một kiếm của Phong Vân chém đến mòng!

Chiến lược thật đáng sợ!

“Cấp tông sư... Cấp tông sư!”

Lúc này, ở phía xa, bốn vị điện chủ đang âm thầm quan sát, trong đó, điện chủ Hoàng Điện bỗng nhiên run rẩy, lẩm bẩm nói.

“Mười lăm tuổi tông sư, mười lăm tuổi tông sư...”

Ông ta giống như phát điên, không ngừng lẩm bẩm mấy chữ này.

Ba vị điện chủ bên cạnh cũng không cười ông ta, bởi vì lúc này, vẻ mặt bọn họ cũng không khá hơn chút nào.

Mười lăm tuổi tông sư, bọn họ sống nhiều năm như vậy, cũng chưa từng nhìn thấy, chỉ nghe nói trong căn cứ siêu hạng có xuất hiện, nhưng chưa bao giờ được chân chính kiến thức.

Hôm nay, bọn họ rõ ràng nhìn thấy, hơn nữa, người này, còn là đệ tử của bọn họ!

“Không được.”

Lúc này, điện chủ Hoàng Điện bỗng nhiên gầm lên một tiếng, khiến ba vị điện chủ còn lại giật mình, nhưng ông ta lại không phát hiện, ánh mắt vẫn nhìn Phong Vân chăm chăm.

“Ai cũng không được giành với ta, hấn nhất định sẽ là điện chủ Hoàng Điện tiếp theo, ai cũng không được đoạt của ta!”

“Người nói cái gì vậy! Yêu nghiệt thiên tài như vậy, người lại để hấn làm điện chủ, đầu óc người nghĩ thế nào vậy, sau này, hấn nhất định sẽ trở thành đại tông sư, thậm chí còn cao hơn, đây là một con Tiềm Long, chỉ có biển rộng mới có thể dung nạp hấn, cứ địa Giang Hải chúng ta nhiều nhất cũng là một con sông lớn thôi.”

Điện chủ Thiên Điện trợn trừng mắt.

Vừa nói như vậy, ba vị điện chủ đều trầm mặc, mặc dù bọn họ rất muốn Phong Vân ở lại, nhưng nghĩ kỹ, điều này căn bản không thể nào.

Thiên phú của Phong Vân, có đến cứ địa nhất đẳng, tất nhiên cũng sẽ được bồi dưỡng trọng điểm.

Mười lăm tuổi tông sư, thiên phú tư chất này quá yêu nghiệt, Lâm Nhất Trần hai mươi lăm tuổi tông sư đã lợi hại, nhưng so sánh với Phong Vân, quả thật là cận bã.

Hơn nữa, có thể thấy được, chiến lực tông sư của Phong Vân cũng mạnh đến đáng sợ, bởi vì cùng là tông sư sơ giai, Lâm Nhất Trần lại không tiếp được một chiêu của Phong Vân, hiển nhiên chênh lệch rất lớn.

“Cũng không biết tiêu gia hỏa này che giấu bao nhiêu, ta cảm thấy, thiên phú của hắn khẳng định không chỉ có đỉnh cấp.”

Điện chủ Thiên Điện cảm khái nói.

Đối với thiên phú của Phong Vân, bọn họ vẫn nửa đoán nửa mò, ban đầu cảm thấy mình đoán đúng, nhưng hiện tại xem ra, thiên phú mà Phong Vân biểu hiện ra bên ngoài, chỉ là bộ phận mà thôi.

“Đại ca, ý của ngươi là, Phong Vân có thiên phú cấp thuế phàm sao?”

Sắc mặt điện chủ Huyền Điện chấn động, hoảng sợ nói.

Điện chủ Địa Điện bên cạnh điện chủ Huyền Điện cũng run lên, thiên phú cấp thuế phàm, mấy trăm triệu nhân khẩu ở cứ địa Giang Hải bọn họ cũng không có một người.

Ở cứ địa nhất đẳng, cũng tuyệt đối là thiên tài, được cả cứ địa đối đãi như bảo bối.

“Chỉ là cứ địa tam đẳng đứng cuối, lại sinh ra thiên phú cấp thuế phàm, đời trước cứ địa Tinh Diệu đã cứu vớt hệ ngân hà sao?”

Điện chủ Hoàng Điện lẩm bẩm nói.

“Ta cảm thấy không phải cứu vớt hệ ngân hà thì cũng không kém bao nhiêu đâu.”

Điện chủ Địa Điện khẽ nói.

...

Ở bên này.

Sau khi Phong Vân đánh bại Lâm Nhất Trần, trực tiếp rời đi, dù sao, hấn đến đây chỉ muốn lấy hình chiếu Lâm Nhất Trần mà thôi, bây giờ đã hoàn thành, không cần ở đây nữa.

Điện hình cho việc trang bức xong liền chạy.

Sau khi Phong Vân rời đi một lúc lâu, đông đảo võ giả và lão sư ở đây mới hồi phục tinh thần.

Sau đó, sôi nổi nghị luận, trong nháy mắt trở nên khí thế ngất trời.

Ánh mắt Hứa Huyền chi và Đạm Đài Khiết phức tạp, nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, chỉ cảm thấy, giờ khắc này, hình tượng hấn trở nên thần bí khó lường.

Thiếu niên kém bọn họ mười tuổi này, thì ra bất tri bất giác đã đạt đến cảnh giới tông sư.

Nếu không phải Lâm Nhất Trần chủ động để Phong Vân xuất thủ, rất có thể bọn họ sẽ không biết.

“Ta còn muốn luận bàn với hấn kia mà...”

Hứa Huyền Chi yên lặng cười khổ, may mà hấn ta không hành động, nếu không sẽ tự rước lấy nhục.

Nhìn Lâm Tuấn Trần vừa đạt đến tông sư liền biết, cũng là tông sư sơ giai, lại bị giết ngay lập tức.

“Núi cao còn có núi cao hơn, Lâm Nhất Trần xem chúng ta là đá kê chân, đây là nhân quả tuần hoàn, phải chịu báo ứng.”

Đạm Đài Khiết thương cảm liếc mắt nhìn Lâm Nhất Trần đang thất hồn lạc phách, nhẹ nhàng lắc đầu, trực tiếp cất bước rời đi.

Bên này.

Sau khi Phong Vân trở lại cứ điêm, cũng không lâu lắm, Chu Linh đã điên cuồng chạy về, hơi thở của cô ta có chút tán loạn, hiển nhiên là muốn đuổi kịp bước chân Phong Vân.

“Phong, Phong Vân học đệ, người, người đạt đến tông sư rồi?”

Trên mặt Chu Linh tràn đầy vẻ không thể tin, lắp bắp nói. Tin tức này quá rung động, khiến đầu óc cô ta đến bây giờ vẫn là một mảnh hỗn độn, vội vàng trở về chứng thực.

“Ừ.” Phong Vân gật đầu.

“Lúc, lúc nào thì đột phá?”

“Một tháng trước, luyện một chút đã đột phá.”

Luyện một chút đã đột phá...

Chu Linh nghe thấy lời này, da mặt điên cuồng co rút, nghe đi, đây là người nói chuyện sao?

“Quá tốt, quá tốt rồi, cứ địa Tinh Diệu chúng ta, rốt cuộc cũng xuất hiện một vị tông sư thuộc về chính mình.”

Chu Linh lập tức trở nên cực kỳ hưng phấn, lại chạy đi.

“Ta phải nhanh chóng truyền tin tức này về.”

Phong Vân lắc đầu, cũng không giải thích, hấn đi vào phòng tu hành, chuẩn bị quét hình chiếu hôm nay.

Lúc Phong Vân quét hình chiếu, tin tức hấn mười lăm tuổi đạt đến tông sư cũng nhanh chóng lan truyền ra ngoài, không bao lâu đã truyền khắp cứ địa Giang Hải.

Tất cả những người lần đầu tiên nghe thấy tin tức này đều không tin, mười lăm tuổi đạt đến cảnh giới tông sư, đây không phải là khoác lác sao?

Nhưng tin tức này được Võ Đạo Điện truyền ra, hơn nữa, còn là bốn đại điện chủ tự mình thừa nhận, tuyệt đối sẽ không giả.

Lần này, bọn họ không thể không tin, nhưng chuyện này thật quá kinh hãi!

Có vài người mười lăm tuổi mới đạt đến võ giả mà thôi, võ giả và tông sư, đây quả thật là sâu kiến và Thần Long!

Ngay cả tổng quản lý cứ địa Giang Hải đều kinh hãi, tạm gác lại công việc trên tay, nhanh chóng chạy đến Võ Đạo Điện, tự mình xác nhận với bốn vị điện chủ.

Khi biết Phong Vân đến từ cứ địa tam đẳng Tinh Diệu, sắc mặt vị tổng quản lý này rất đặc sắc.

Trong đầu chỉ có một suy nghĩ: Mẹ nó, cứ địa Tinh Diệu đã làm chuyện tốt bao nhiêu năm, mới đổi được một tên thiên tài khủng bố như vậy.

Chương 188: Thiên phú đạo đạo đỉnh cấp!

Chương 188: Thiên phú đạo đạo đỉnh cấp!

Trên bầu trời, có hai bóng dáng đứng trên đỉnh mây.

Một người là một cô gái trẻ tuổi, thoát nhìn khoảng hai mươi tuổi, tràn ngập khí tức thanh xuân, một người khác, chính là một lão nhân, rất cung kính đứng sau lưng cô gái.

Lúc này, cô gái đang quan sát Võ Đạo Điện, nói đúng hơn, là nhìn Phong Vân đang tu hành trong Hoàng Điện.

“Vốn cho rằng ở cứ địa Giang Hải xuất hiện một tên Lâm Nhất Trần đã rất tốt rồi, không ngờ, còn có kinh hỉ lớn hơn.”

Cô gái trẻ tuổi khẽ nói.

“Mười lăm tuổi tông sư, còn sớm hơn ta năm đó một năm.”

“Lúc đó, tiểu thư vì lĩnh hội thủy chi ý cảnh mới chậm trễ một năm, nếu không thì, sẽ nhanh hơn thiếu niên này.”

Lão nhân bên cạnh cúi đầu nói.

“Không sao, Lâm lão, ta không để ý những cái này.”

Cô gái lắc đầu.

“Hạt giống tốt như vậy, đáng tiếc lại gia nhập Võ Đạo Điện, đám người Võ vực kia, đã nhặt được thiên tài rồi.”

Võ vực là một trong những thế lực lớn ở cứ địa nhất đẳng Thanh Huyền, cứ địa Giang Hải trực thuộc nó, cho nên, tất cả các võ giả thiên tài ở cứ địa Giang Hải, sẽ quy thành của Võ vực.

“Tiểu thư, có muốn gặp hấn một chút, làm hấn gia nhập Lâm gia ta không?”

Lão nhân đề nghị.

Cô gái có chút động tâm, nhưng vẫn lắc đầu.

“Điều này không hợp quy củ, Lâm Nhất Trần là người của Lâm gia ta, hấn ta gia nhập Lâm gia không có gì đáng trách, nhưng Phong Vân thì không được, hơn nữa, tư chất của hấn nghịch thiên như vậy, những người ở Võ Đạo Điện kia cũng sẽ không đồng ý.”

“Đi thôi, không bao lâu nữa có thể thấy hấn ở Võ vực rồi.”

Sau khi nói xong, trước mắt hai người họ xuất hiện một cái truyền tống trận cỡ lớn, ngân quang lóe lên, biến mất giữa không trung, không thấy gì nữa.

...

Trong phòng tu hành.

Sau khi Phong Vân khiêu chiến hình chiếu xong, nhìn trong ba lô, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

[Thiên phú đao đạo đỉnh cấp] : Đến từ hình chiếu Lâm Nhất Trần

“Không ngờ lần đầu tiên quét liền rơi xuống cái này, không tôi không tôi.”

Hiện giờ, thiên phú đao đạo của hắn đã kém thiên phú kiếm đạo, bây giờ rơi xuống một cái thiên phú đỉnh cấp, chính là thời điểm tốt.

“Hiện hóa.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

[Hiện hóa thiên phú đao đạo đỉnh cấp... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Một tiếng đao minh vang lên, một vệt đao quang từ trong gương bay ra, nhanh chóng dung nhập với thân thể Phong Vân, đề thăng thiên phú đao đạo của hắn.

Vô số cảm ngộ xông vào trong đầu hắn.

Một giây sau, ‘Ba’ một tiếng, thiên phú đao đạo giống như đánh vỡ một giới hạn nào đó, từ cấp cao thành công tấn thăng đến đỉnh cấp.

Trong chớp mắt, một cỗ dao động vô hình tản ra, bao trùm toàn bộ Hoàng Điện, rất nhiều võ giả dùng đao đều biến sắc, bởi vì giờ khắc này, tất cả chiến đao đều phát ra thanh âm, giống như muốn thoát khỏi bọn họ mà đi.

Nhưng hiện tượng này chỉ xảy ra một lát đã dừng lại, giống như chỉ là ảo giác, khiến đám võ giả nghi ngờ không thôi.

“Cảnh tượng này, không phải có chiến đao thượng phẩm xuất thế, thì có người đang thúc giục thiên phú đao đạo, hơn nữa, còn là thiên phú đao đạo đỉnh cấp.”

Có người kiến thức uyên bác giải thích.

“Nhìn phương hướng, hình như là đến từ cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu.”

Lời này vừa ra, trên mặt rất nhiều võ giả lập tức hiện vẻ hiểu rõ.

Thiên phú đao đạo đỉnh cấp, toàn bộ Hoàng Điện, chỉ có một mình Phong Vân có mà thôi.

Kết quả đã vô cùng sống động, tất nhiên là Phong Vân đang thúc giục thiên phú đao đạo, mới có thể tạo ra cảnh tượng như vậy.

“Phong Vân học trưởng quá mãnh mẽ, hiện tại đã hoàn toàn xứng đáng là người đứng đầu Võ Đạo Điện, lực áp ba đại quái vật, cao cao tại thượng, quan sát tất cả thể hệ trẻ.”

“Đúng vậy, Hoàng Điện chúng ta cũng được thom lây, ngày trước đi đến đâu cũng bị dán lên nhãn hiệu ‘Yếu nhất’, bây giờ đi đến đâu đều là tiêu điểm.”

“Phong Vân học trưởng quá trâu bò!”

“...”

Trong phòng tu hành.

Phong Vân thu lại cỗ đao động vô hình kia.

Sau đó, trong lòng hắn vừa động, nhất thời, hai hàng chiến đao và chiến kiếm trên giá binh khí bay ra ngoài, năm thanh chiến đao và năm thanh chiến kiếm, phân biệt xếp xung quanh hắn, mũi kiếm và lưỡi đao đan chéo, sắc bén và lẫm liệt, khiến người ta không rét mà run.

“Có thể đồng thời điều khiển nhiều chiến đao chiến kiếm như vậy, quả thật rất phong cách, đáng tiếc thực chiến lại không lớn.”

Rất đơn giản, tuy hẳn có thể điều khiển nhiều đao kiếm, nhưng chỉ có thể điều khiển đơn giản, không thể sử dụng như cánh tay được, đơn giản như đâm, chém,,. Lúc quyết đấu, chỉ cần kẻ địch không ngốc, nhất định có thể tránh được.

“Vẫn phải có thiên phú linh hồn cấp cao.”

Chỉ có như vậy, hẳn mới có thể dùng ý nghĩ điều khiển đao kiếm, chân chính sử dụng chúng như cánh tay, bất kỳ động tác có độ khó cao thế nào, cũng không cần tốn nhiều sức.

Hơn nữa, còn có thể cấu thành kiếm trận, đao trận... Đương nhiên, những cái này yêu cầu phải trở thành trận pháp sư cấp cao mới có thể làm được.

“Dựa vào chiến lược và thiên phú mình biểu hiện ra ngoài, hẳn là có thể nhìn thấy vị trận pháp sư cấp cao kia rồi.”

Phong Vân tự nói trong lòng, sau đó hẳn chậm rãi đứng lên, đi ra phía ngoài.

“Đến tìm bốn vị điện chủ trước.”

Trên thực tế, Phong Vân không cần đi tìm, dọc đường đi, có đệ tử đến, nói rằng bốn vị điện chủ muốn gặp hẳn.

Phong Vân đi theo vị đệ tử này đến một tòa chủ điện sâu nhất trong Võ Đạo Điện.

...

Khi hắn bước vào, liền nhìn thấy bốn bóng dáng cao lớn đứng trong đại điện.

“Xoát!”

Ngay sau đó, bốn đôi mắt đồng loạt nhìn về phía hắn, giống như nhìn thấy trân bảo, trong mắt mang theo hiếu kỳ, ước ao và chờ mong.

Ở đôi điện, ánh mắt Phong Vân quét qua bốn vị điện chủ, vẻ mặt không có biểu hiện gì, bình tĩnh đối mặt, thật ra trong lòng đã bắt đầu lấy hình chiếu của bốn vị điện chủ.

[Người hình chiếu] : Hoàng Văn Vi (Điện chủ Thiên Điện)

[Tuổi] : 59 tuổi.

[Cảnh giới] : Tông sư cao giai

[Roi xuống] : ... Thiên phú hệ thủy đỉnh cấp... Thiên phú quyền pháp cấp cao... Thủy chi ngự áo nghĩa (sáu thành)... Quyền ý (tám thành)

[Người hình chiếu] : Hư Cô Tài

[Tuổi] : 58 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư cao giai

[Roi xuống] : ... Thiên phú hệ mộc đỉnh cấp... Thiên phú thương đạo cấp cao... Mộc chi ngự áo nghĩa (năm thành)... Thương ý (bảy thành)

Phong Vân quét hình chiếu của bốn vị điện chủ, phát hiện bọn họ đều có thiên phú đỉnh cấp, điều này cũng rất bình thường, bằng không thì không có cách nào thông qua cửa khảo nghiệm thứ bảy của di tích.

“Thiên phú hệ mộc đỉnh cấp, thiên phú hệ thủy đỉnh cấp, thiên phú hệ kim đỉnh cấp, thiên phú hệ hỏa đỉnh cấp, còn các loại ngụy áo nghĩa thuộc tính nữa.”

Hắn không khỏi nở nụ cười nhẹ, thương nhớ lâu như vậy, rốt cuộc hắn cũng thành công lấy hình chiếu bốn vị điện chủ.

Mỗi đề cử sẽ post thêm 1 c nhé các đh, truyện mới của team Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể

Chương 189: -

Chương 189: Lấy hình chiếu của trận pháp sư cao cấp!

Bên trong chủ điện.

Phong Vân thoáng đã lấy được hình chiếu của bốn loại thiên phú đỉnh cấp cùng với bốn loại ngục áo nghĩa, chợt cảm thấy vô cùng vui vẻ. Trải qua thời gian dài nhớ thương như vậy, rốt cuộc hắn cũng thành công rồi.

Lúc này, điện chủ Thiên Điện mở miệng, "Phong Vân, lần này chúng ta gọi ngươi tới đây là muốn nói cho ngươi biết, ngươi đã tốt nghiệp ra từ Võ Đạo Điện chúng ta rồi. Mấy ngày nữa sẽ có người chuyên môn tới đây đón ngươi tới cứ địa Thanh Huyền."

Cứ địa Thanh Huyền?

Phong Vân nghe vậy, thần sắc hơi đổi. Cứ địa Thanh Huyền chính là cứ địa cấp một quản lý cứ địa Giang Hải. Nghe nói quy mô của nó lớn gấp mười lần cứ địa Giang Hải, bên trong chỉ tính riêng nhân khẩu đã có mấy tỷ.

Nếu còn ở trái đất của kiếp trước thì cũng ngang với một quốc gia lớn mạnh.

Nhưng ở trong thế giới song song mà Phong Vân đang sống này, do địa cầu lớn hơn trong nhận thức kiếp trước của hắn rất nhiều, nhân khẩu cũng như vậy.

"Người đến cứ địa Thanh Huyền rồi, người đón người sẽ trực tiếp dẫn người đi tới Võ vực. Đến lúc đó người chỉ cần lấy ra thẻ thân phận của người là được. Ta đã gửi thông tin của người lên trên rồi. Cứ yên tâm, ở đó người tuyệt đối sẽ được bồi dưỡng như một hạt giống hạch tâm."

Điện chủ Thiên Điện nói.

"Võ vực?" Phong Vân có chút ngoài ý muốn.

"Đúng vậy, Võ vực."

Điện chủ Địa Điện nói: "Cứ địa Thanh Huyền tổng cộng có ba thế lực cùng hai gia tộc lớn. Ba thế lực lớn theo thứ tự là Võ vực, Đạo tông, và Kiếm môn. Hai đại gia tộc chính là Lâm gia cùng Mục gia. Những thế lực này cấu thành tầng lớp cao tầng của cứ địa Thanh Huyền."

"Dưới năm thế lực này đều có cứ địa cấp hai. Cứ địa Giang Hải chúng ta chính là một trong số các thế lực thuộc Võ vực. Nếu như người nào tốt nghiệp ra từ Võ Đạo Điện, lại thông qua khảo thí của Võ vực thì có thể ở lại đó tiếp tục tu hành."

"Đương nhiên, với tu vi cảnh giới của người thì không cần khảo thí."

Nói nhảm. Mười lăm tuổi đã đạt tới Tông sư, còn khảo cái lông à!

Hóa ra là như vậy sao.

Sau khi được mấy vị điện chủ phổ cập giáo dục, Phong Vân cuối cùng cũng có chút hiểu biết đại khái đối với cứ địa Thanh Huyền.

Điều này cũng làm cho hắn rất động tâm. Không cần nói nhiều, trong cứ địa cấp một khẳng định có võ giả có được thiên phú cấp Siêu phàm. Đến lúc đó nhất định phải tìm cơ hội lấy toàn bộ hình chiếu của bọn họ.

Còn có cả Đạo tông cùng Kiếm môn gì đó nữa, hẳn cũng cảm thấy rất hứng thú. Nơi này vừa nghe tên đã biết chính là tông môn.

Nói thật, đi đến thế giới này lâu như vậy, Phong Vân còn không biết tông môn là cái dạng gì đâu.

"Được rồi, chúng ta chỉ muốn nói vậy thôi. Người còn có gì không hiểu không? Cứ việc hỏi đi." Điện chủ Hoàng Điện nhìn Phong Vân, trong mắt tràn ngập lưu luyến cùng đau lòng.

Một thiên tài tuyệt đỉnh như này, lại cứ như vậy mà đưa ra ngoài, có thể không đau lòng sao?

Phong Vân ngẫm lại, lắc đầu nói: "Không có, nhưng ta lại muốn nhờ cậy các vị điện chủ một chuyện."

"Chuyện gì, nói nghe nào?"

"Ta tương đối cảm thấy hứng thú đối với trận pháp. Nghe nói cứ địa Giang Hải chúng ta có một vị trận pháp sư cao cấp, ta rất kính nể, muốn tới gặp gỡ, mở mang kiến thức một phen."

Phong Vân nói thẳng.

"Người vậy mà còn có chút hứng thú đối với trận pháp nữa à?" Bốn vị điện chủ đều rất kinh ngạc. Trận pháp cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể học, nhất định phải có Linh Hồn thiên phú mới được.

"Không có, chỉ nhìn qua thôi, thuận tiện nhờ vị này trận pháp sư cao cấp này giúp ta luyện mấy cái trận pháp phòng thân." Phong Vân giải thích.

"Ừm, hóa ra là như thế."

Bốn vị điện chủ gật đầu, "Người hỏi cũng đúng lúc lắm, Cơ đại sư đúng lúc đang ở trong Võ Đạo Điện chúng ta tu bổ trận pháp. Hiện tại chúng ta dẫn người gặp luôn vậy. Đúng rồi, hấn ngoại trừ là một vị trận pháp sư, còn là một vị niệm lực sư nữa, ở trong cứ địa Giang Hải chúng ta chính là một trong ba cao thủ đứng đầu.

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì thêm. Trận pháp sư cao cấp có được Linh Hồn thiên phú cao cấp, trở thành niệm lực sư cũng là chuyện rất bình thường.

Sau đó bốn vị điện chủ liền dẫn theo Phong Vân đi đến một tòa Thiên Điện.

Ở phía trước, Phong Vân nhìn thấy một trung niên nam tử, mái tóc đen xõa ra, sắc mặt như đao gọt, hai con ngươi thâm thúy, bên trong phảng phất như hai lỗ đen, cho người khác cảm giác thâm bất khả trắc.

Hắn biết, đây là một loại thị giác cảm thụ do linh hồn lực quá mạnh mẽ gây ra.

Linh Hồn thiên phú cao cấp, đương nhiên có thể ảnh hưởng phần nào tới hiện thực.

Không hề nghi ngờ, vị này chính là võ giả duy nhất trong cứ địa Giang Hải có được Linh Hồn thiên phú cao cấp.

"Cơ đại sư."

Bốn vị điện chủ nhanh chóng nghênh đón, thái độ khá cung kính. Bọn họ chỉ chỉ Phong Vân, nói, "Người này chính là Phong Vân. Hấn nói muốn cầu ngài mấy cái trận pháp phòng thân, cho nên chúng ta liền dẫn hấn tới."

Trong khi bọn hấn nói chuyện, Phong Vân đã chậm rãi đi tới.

Trung niên nam tử nghe vậy, đưa mắt nhìn về phía Phong Vân, trên gương mặt lạnh lùng bất chợt lộ ra nụ cười nhè nhẹ, "Mười lăm tuổi đã thành Tông sư, không tệ. Cho dù là ta của năm đó cũng không bằng được ngươi, trong tương lai có hy vọng đạt tới Đại tông sư đấy. . ."

Phong Vân chấp tay chào, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Mà trong bóng tối, hắc sớm đã thành công lấy được hình chiếu đối phương.

【 Hình chiếu người 】 : Cơ Vân Trần

【 Tuổi tác 】 : 40 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Tông Sư đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : trận pháp Cao cấp 《 Đại Tụ Nguyên Trận 》 , trận pháp Cao cấp 《 Phong Bạo Chi Linh 》 , trận pháp Cao cấp 《 Thanh Liên Kiếm Trận 》 , trận pháp Cao cấp 《 Xích Viêm Lưu Tinh Trận 》 , một túi kinh nghiệm trận pháp sư Cao cấp, Linh Hồn thiên phú Cao cấp, Kiếm Đạo thiên phú Cao cấp, Hỏa Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Kiếm ý (sáu thành), Hỏa chi ý cảnh (chín thành rưỡi). . .

Không thể không nói, Cơ Vân Trần này không chỉ có được Linh Hồn thiên phú cao cấp, các thiên phú khác cũng không chút thua kém. Ví dụ như Hỏa Hệ thiên phú đỉnh cấp.

Cho nên khi hắc 40 tuổi đã đạt đến Tông Sư đại viên mãn.

Xác suất có thể bước vào Đại tông sư có ít nhất sáu thành trở lên.

"Linh Hồn thiên phú Cao cấp, rốt cuộc cũng đã tới tay."

Phong Vân cảm thấy mỹ mãn mà thu hồi ánh mắt. Cứ địa Giang Hải này thật sự đã không còn thứ gì có thể làm hấn lưu luyến nữa. Mọi thứ cần lấy hình chiếu, tất cả đều đã lấy được.

Nếu nói tiếc nuối duy nhất, tự nhiên chính là khảo nghiệm di tích kia, hấn còn chưa thông qua.

Nhưng điều kiện kia quá hà khắc, tiếp tục lưu lại cứ địa Giang Hải cũng không có cơ hội thực hiện, còn không bằng đi ra ngoài một chuyến, đợi đến khi có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp lại trở về.

Lúc này, Cơ Vân Trần lấy từ trong nhẫn không gian ra mấy khối Trận Pháp Thạch, đưa cho Phong Vân.

"Những thứ này là Trận Pháp Thạch mà ta luyện chế. Trong mỗi một khối đều khắc vào một trận pháp. Chỗ này tổng cộng có ba loại, theo thứ tự là 《 Thanh Liên Kiếm Trận 》 am hiểu công kích, 《 Phong Bạo Chi Linh 》 tăng thêm tốc độ, còn có 《 Thủy Chi Hộ Thuần 》 gia tăng phòng ngự, đều là trận pháp cao cấp."

Những thứ này đều là thứ mà Cơ Vân Trần cất giấu. Lúc này lại đưa cả cho Phong Vân, có thể thấy hấn rất xem trọng Phong Vân.

Tứ đại điện chủ đứng cạnh đó nhìn đến mức muốn rơi nước miếng. Những cái này đều là thứ tốt đó, ở bên ngoài dù có tiền cũng không mua được đây, cho dù là bọn họ cũng không có mà dùng đây này.

"Cảm ơn đại sư."

Phong Vân mặc dù là tới lấy hình chiếu, nhưng nếu có lợi ngu sao không cầm. Trận pháp cao cấp rất hữu dụng với hấn, nên giữ lại.

Mỗi đề cử sẽ post thêm 1c nhé các đh, truyện mới của team Ta Là Vạn
Cổ Chúa Tể

Chương 190: Kiểm hồn!

Chương 190: Kiểm hồn!

Bên trong Thiên Điện.

Phong Vân nhận lấy Trận Pháp Thạch mà Cơ Vân Trần đưa qua, thu vào trong nhẫn không gian.

Sau đó, bởi vì Cơ Vân Trần còn muốn tu bổ trận pháp, không thể phân tâm, vì vậy Phong Vân liền cùng bốn vị điện chủ rời khỏi nơi này.

Sau khi trở về, hắn không thể chờ đợi mà vội vàng tiến vào phòng tu hành, bắt đầu khiêu chiến hình chiếu.

Khiêu chiến đầu tiên, tự nhiên là hình chiếu của tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần vừa mới lấy được. Hắn nghĩ chắc có lẽ sẽ đánh rơi ra thứ tốt, thậm chí rơi ra cả Linh Hồn thiên phú cao cấp kia nữa.

Nhưng mà, đó chỉ là suy nghĩ mà thôi.

Vừa mở ra túi đựng, vật phẩm rơi xuống lần giết đầu hoàn toàn không khiến Phong Vân cảm thấy hào hứng. Thậm chí còn có một vài thứ đồ hiếm thấy bên trong còn làm hắn cạn lời. Ví dụ như cái này:

【Một phần tập hợp chân dung nữ võ giả cực phẩm】 : Đến từ hình chiếu Hoàng Văn Vi (điện chủ Thiên Điện).

Lão già này nhìn mặt ngoài có vẻ là người rất nghiêm túc, không nghĩ tới lại là một điện chủ Thiên Điện như vậy đây.

Phong Vân bó tay, chỉ có thể tiếp tục đánh với hình chiếu khác.

Có lẽ là do lần đầu quá thảm, nên lần này cũng rơi ra cho hắn đồ tốt.

【 Sáu thành kiếm ý 】 : Đến từ hình chiếu Đạm Đài Khiết.

"Rớt cuộc cũng rơi ra kiếm ý rồi."

Phong Vân nhưng đến hoa cũng sắp tàn rồi, rớt cuộc cũng thành công đánh rơi ra kiếm ý.

"Ta vốn đã có tám thành kiếm ý, không biết sau khi dung hợp thêm lên sáu thành kiếm ý của Đạm Đài Khiết nữa sẽ đạt tới tầng thứ nào đây? Nhất giai kiếm hồn, hay là nhị giai kiếm hồn?"

Hắn đã đọc qua qua thư tịch, biết rõ sau kiếm ý chính là kiếm hồn.

Cái gọi là kiếm hồn, chính là kiếm ý sau khi đạt tới mười thành sẽ ngưng tụ ra thật thể trong trí óc.

Đây là biểu hiện sau khi tiến giai của kiếm ý.

"Hiện hóa." Phong Vân mong chờ ngày kiếm ý của mình biến đổi đã quá lâu rồi, lập tức không hề chần chừ mà nói.

【 Hiện hóa sáu thành kiếm ý. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

Vút!

Chỉ nghe thấy một tiếng kiếm rít vang lên, tràn đầy kiếm ý từ trong gương bắn ra, tỏa ra xung quanh rồi nhanh chóng dung nhập vào trong kiếm ý của Phong Vân.

Kiểm ý của hấn nhanh chóng tăng lên.

Tám thành. . . Tám thành rưỡi. . . Chín thành. . . Chín thành rưỡi. . .
Chín thành chín. . .

Mười thành!

Khi kiểm ý vừa đạt tới mười thành, giữa mi tâm Phong Vân bỗng nhiên hiện lên một cái lỗ xoáy, dường như có mây gió ngưng tụ, phong mang khiếp người.

Sau đó, toàn bộ kiểm ý đều bị hút vào bên trong lỗ xoáy, ở sâu trong trí óc hình thành một thanh trường kiếm mơ hồ.

Đương nhiên, Phong Vân không nhìn thấy, mà chỉ là tinh thần lực của hấn mơ hồ cảm ứng được.

Linh Hồn thiên phú của hấn chưa đạt tới cao cấp, còn chưa sáng lập ra Hồn Hải, chỉ có thể dùng tinh thần lực cảm ứng.

Phong Vân nhìn giao diện của chính mình, phát hiện dòng kiểm ý kia chẳng biết từ lúc nào đã biến thành kiếm hồn, phía sau kèm theo hai chữ "nhất giai".

Điều này chứng tỏ hấn đã đạt tới nhất giai kiếm hồn.

"Nhất giai kiếm hồn, không biết uy lực như thế nào."

Ánh mắt Phong Vân khóa chặt vào một bồn cây cảnh cao cỡ nửa người bên trong phòng tu hành, mi tâm khẽ nhô lên, lực lượng kiếm hồn vô hình nhưng thực chất lập tức tràn ra, nhẹ nhàng lướt qua bồn cây cảnh.

"Phụt phụt!

Cây cảnh to lớn đang bùng bùng sinh cơ kia dùng tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy được trở nên héo rũ, cuối cùng hoàn toàn mất hết sinh cơ, một làn gió thổi qua trực tiếp tan biến, hóa thành bụi bặm bay đi.

Một luồng lực lượng kiếm hồn, vậy mà trực tiếp chém giết hoàn toàn sinh cơ của một bồn cây cảnh.

Không chỉ vậy, Phong Vân còn phát hiện nguyên lực cùng các loại thành phần dinh dưỡng trong đất bùn cũng bị nó chém giết sạch sẽ.

Lúc trước kiếm ý của hắn đã từng chém giết đốm sáng năng lượng, nhưng đó là nhờ vào không khí bốn phía mới làm được. Thế nhưng bây giờ hắn lại trực tiếp chém chết sinh cơ của gốc linh thực này, thậm chí ngay cả nguyên lực cùng thành phần dinh dưỡng trong đất cũng đều bị diệt sạch. Cường đại đâu chỉ gấp mười lần!

"Đây là lực lượng kiếm hồn ư..."

Nghe nói lực lượng kiếm hồn đạt tới trình độ thâm sâu, có thể mạnh mẽ cải biến hiện thực. Đến lúc đó, chỉ bằng vào kiếm hồn lực cũng có thể bỏ ra một ngọn núi, khủng bố vô biên.

"Tạm thời ta còn chưa đạt tới tầng thứ kia, thế nhưng dung nhập vào trong sát chiêu của ta, uy lực ít nhất cũng mạnh hơn gấp mười!"

Phong Vân rất muốn thử xem, nhưng lại nhớ tới phòng tu hành nơi này đoán chừng cũng không chịu nổi một kiếm này của hắn, hắn cảm thấy vẫn nên bỏ qua thì hơn.

"Quả thực nên rời đi thôi. Điều kiện ở nơi này đều quá yếu, đến mức ta cũng không dám thử chiêu, sợ phá hủy hết mọi thứ."

Hắn bắt đắ dĩ lắ đầ. Lần trước khi hắ ra tay với Lâm Nhất Trần cũng vậy, một kiếm chỉ ra mà thôi, đã trực tiếp đánh vỡ vài tòa đại điện.

Mấy ngày sau, Phong Vân chỉ một mực đờ ở chỗ này, thể ngộ đủ loại huyền bí của kiếm hồn, thuận tiện khiêu chiến hình chiếu, hy vọng có thể đánh ra thứ tốt. Đáng tiếc, chả rơi ra đượ thứ gì.

Cứ như vậy, thời gian nhoáng một cái đã trôi qua.

Một ngày này, trời trong nắng ầm, mây xanh gió nhẹ.

Trước truyền tống trận Võ Đạo Điện, tứ đại điện chủ và Lâm Nhất Trần đứng sẵn ở nơi đó, giống như đang chờ người nào.

"Phong Vân không tới sao?" Điện chủ Thiên Điện nhìn một vòng, nghi ngờ hỏi: "Các người đã thông báo cho hắ chưa vậy? Hôm nay là ngày rời đi đó."

"Đã sớm thông báo rồi. Nhưng hình như hắ đang tu hành, có lẽ là sắp tới rồi."

Điện chủ Hoang Điện đáp.

"Ừ, vậy là tốt rồi."

Ong..ong!

Vừa lúc đó, truyền tống trận bỗng nhiên bị kích hoạt, từng vệt hào quang tán phát ra, tựa như ảo mộng.

Động tĩnh này lập tức khiến bốn vị điện chủ chú ý, đều nghiêm mặt lại.

Một lát sau.

Khi hào quang tản đi, trong trận pháp có một bóng người bước ra.

Nhìn kỹ lại, đây là một hán tử mày rậm mắt to, thân hình cao to, hai chân đứng thẳng bất động như núi, tựa như đang hấp thu đại địa chi lực.

Bốn vị điện chủ đồng thời nhìn qua, cả kinh, "Phó vực trưởng, sao ngài lại tới đây?"

Hán tử khôi ngô trước mắt này rõ ràng là một trong các phó vực trưởng Võ vực, chính là người luyện thể đứng đầu Võ vực. Có tin đồn hẳn có được Thể Chất thiên phú siêu phàm, thân thể là Linh Tinh chi thể, đó là thể chất cao hơn một tầng thứ so với Thủy Tinh chi thể.

"Ha ha, không phải là nghe nói nơi này của các người có một tiểu yêu nghiệt mười lăm tuổi đã đạt đến tông sư sao, ta đặc biệt tới đây nhìn hẳn đấy. Chính là người này sao?"

Nói đến đây vị phó vực trưởng kia liền nhìn về phía Lâm Nhất Trần. Lâm Nhất Trần nhất thời nhin không được run lên, có cảm giác như bị hồng hoang mãnh thú tiếp cận, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

"Không phải đâu, thưa ngài phó vực trưởng."

Điện chủ Thiên Điện lắc đầu, đang muốn nói Phong Vân còn chưa tới, bỗng nhiên liếc thấy bóng dáng hẳn xuất hiện, lập tức lấy tay chỉ chỉ, nói "Ở bên kia."

Hán tử khôi ngô lập tức đánh mắt qua, rơi xuống trên người Phong Vân, có chứa cảm giác áp bách mãnh liệt.

Thế nhưng khi vừa đến gần Phong Vân, bỗng nhiên đồng thời biến mất, như thể bị thứ gì đó trực tiếp chém vỡ, không hề nhắc lên bất kỳ gợn sóng nào.

Ồ?

Ánh mắt hán tử khôi ngô sáng ngời, nhếch miệng cười ha hả, "Quả nhiên là Tông sư, khí chất đầy mình."

Chương 191: Người còn là võ giả luyện thể?

Chương 191: Người còn là võ giả luyện thể?

Phong Vân nhìn người đàn ông khôi ngô đang cười to ở phía xa, ánh mắt khẽ động, từ trên người đối phương, hắn cảm nhận được một cỗ khí cơ quen thuộc, không thể nghi ngờ, đó là khí lực, hơn nữa, còn cao hơn khí lực của hắn nhiều.

“Thiên phú thể chất khẳng định không chỉ đỉnh cấp!”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, người đàn ông trước mắt này nhất định đến từ cứ địa nhất đẳng Thanh Huyền.

Hắn không nhịn được, nhẹ nhàng đi lên phía trước, đi đến phạm vi một trăm mét, ánh mắt hắn không để lại dấu vết quét qua đối phương, sau đó vang lên tiếng nhắc nhở, đại biểu đã thành công lấy hình chiếu.

[Người hình chiếu] : Dương Tượng Chân

[Tuổi] : 48 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư đại viên mãn

[Roi xuống] : Võ kỹ thất giai Thiên Băng Địa Liệt Quyền>... Võ kỹ thất giai Bạo Liệt ba Động Quyền>... Võ kỹ bát giai Do Quang Độc Long Thôi>.... Công pháp luyện thể bát giai Cửu Huyền Lô Thân Công>... Thiên phú thể chất cấp thuế phạm... Thiên phú quyền đạo đỉnh cấp... Thiên

phú hệ lôi trung cấp... Quyền hồn (năm tahnhf)... Lôi chi ý cảnh (năm thành)...

Quả nhiên không hổ là người đến từ Võ vực, nhìn mục rơi xuống này, Phong Vân không ngừng líu lười.

Ai da, thiên phú thể chất cấp thuế phạm, thiên phú quyền đạo đỉnh cấp, công pháp luyện thể bát giai, thậm chí ngay cả thiên phú hệ lôi rất thưa thớt cũng có.

Bất kể loại nào, cũng khiến Phong Vân vô cùng động tâm.

Hắn đã từng đi một vòng ở cứ địa Giang Hải, trên cơ bản đã lấy hết hình chiếu của các võ giả ở đây, nhưng không có hình chiếu nào có được thiên phú hiếm có, như hệ lôi, hệ băng, hệ không gian...

Không ngờ đi mòn gót giày không tìm thấy, đến khi đạt được lại chẳng tốn công.

Lại tự mình đưa đến cửa!

...

Bên này.

Phó vực trưởng Dương Tượng Chân càng nhìn Phong Vân càng hài lòng, nhất là khi ông ta cảm ứng được khí cơ quen thuộc trên người Phong Vân, đó là sự cộng hưởng của võ giả luyện thể, khí lực đặc thù.

“Phong Vân, không ngờ ngươi cũng là võ giả luyện thể.” Dương Tượng Chân chớp mắt nói.

Ách?

Lời này vừa ra, bốn vị điện chủ và Lâm Nhất Trần đều sửng sốt, bọn họ nghi ngờ tai mình có vấn đề, Phong Vân còn là võ giả luyện thể nữa?

Đại ca, người đang nói đùa à?

Nhưng thân phận người trước mắt rất được tôn sùng, bốn vị điện chủ và Lâm Nhất Trần chỉ dám nghĩ trong lòng chứ không dám nói ra.

Bên này, về mặt Phong Vân rất bình tĩnh, Dương Tượng Chân có thể nhìn ra khí lực của hắn, hắn cảm thấy rất bình thường, bọn họ đều là võ giả luyện thể, một khi đến gần, có thể cảm ứng lẫn nhau.

Lúc trước hắn gặp Đạm Đài Khiết, cũng có thiên phú kiếm đạo cộng hưởng như vậy.

Lúc này, Dương Tượng Chân nói với Phong Vân: “Khí lực của người đạt đến bao nhiêu vạn cân?”

“Hai trăm vạn cân.”

Phốc!

Bốn vị điện chủ và Lâm Nhất Trần bên cạnh suýt phun ra một búng máu, ánh mắt đồng thời chấn động nhìn Phong Vân, hai trăm vạn cân, cái này, cái này sao có thể?

Trong ấn tượng của bọn họ, Phong Vân chính là cao thủ kiếm đạo, đao đạo, kiếm ý và đao ý của hắn đều đạt đến cảnh giới rất cao.

Nhưng bây giờ, có người nói với bọn họ, Phong Vân còn là võ thể luyện giả nữa, mà không phải bình thường, hắn là võ giả luyện thể hạng nhất có hai trăm vạn cân khí lực.

Hai trăm vạn cân khí lực, không phải là thiên phú thể chất của Phong Vân đã đạt đến đỉnh cấp sao?

Vậy mà hắn còn che giấu một thiên phú đỉnh cấp nữa!

Bốn vị điện chủ nhìn nhau, đều thấy được rung động trong mắt đối phương.

Điện chủ Thiên Điện dè xuống kinh hãi trong lòng, cười khổ một tiếng, tiểu gia hỏa này, quả nhiên thâm tàng bất lộ.

Dương Tượng Chân nghe thấy Phong Vân nói, ý cười trên mặt sâu thêm một phần.

“Cũng tương đương với suy đoán của ta, thiên phú thể chất của người hắn là đạt đến đỉnh cấp, nhưng cái này không đến mức khiến người mười lăm tuổi đạt đến cảnh giới tông sư.”

“Mặc dù ra rất muốn biết các thiên phú khác của người, nhưng điều này là việc riêng của người, không nói cũng không sao.”

Phong Vân gật đầu, đương nhiên hắn sẽ không chủ động nói ra, vẫn là như cũ, để người khác nhìn mình đoán đi, đoán đúng thì coi như hắn thua.

Sau đó, bọn họ trò chuyện một lát, xem như quen biết sơ bộ.

Phong Vân cũng biết Dương Tượng Chân trước mắt chính là một trong những phó vực trưởng của Võ vực, khó trách mục rơi xuống lại hoa lệ như vậy, đây coi như là nhân vật có tiếng tăm ở cứ địa Thanh Huyền rồi.

Lúc này, Dương Tượng Chân nhìn sắc trời, rồi mở miệng nói: “Thời gian không còn sớm nữa, chúng ta phải xuất phát thôi, người còn có nghi hoặc gì, đến đó ta sẽ nói với người.”

“Được.”

Phong Vân gật đầu, trong mắt tỏa ra ánh sáng, hẳn rất chờ mong cú địa Thanh Huyền kia, giống như nhìn thấy nhiều hình chiếu chất lượng tốt đang vẫy tay với hắn.

Ong... ong!

Một lát sau, truyền tống trận được kích hoạt thành công, Dương Tượng Chân, Phong Vân và Lâm Nhất Trần bước vào trong đó, ngân quang lóe lên, biến mất tại chỗ.

Bốn vị điện chủ đứng ở chỗ cũ, nhìn truyền tống trận trống rỗng, rất lâu không nói gì.

Đột nhiên, điện chủ Thiên Điện cảm thán.

“Lần này đi, quả nhiên là rỗng nhập biển rộng, lần sau gặp lại, chỉ sợ Tiềm Long đã trưởng thành, thành Chân Long rồi.”

Ba vị điện chủ còn lại đều im lặng, giống như đồng ý.

Lúc này, tại cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu ở Hoàng Điện,

Đám người Chu Linh và Tuyên Phong đứng đó, ánh mắt nhìn về hướng truyền tống trận, lẩm bẫm nói.

“Phong học đệ, thuận buồm xuôi gió, chúc ngươi có thể rục rở hào quang ở cứ địa Thanh Huyền.”

Hiển nhiên, đám người Tuyên Phong đã biết chiến lược chân chính của Phong Vân.

...

Cứ địa Thanh Huyền, đứng hàng nhất đẳng, dưới trướng có đến vài chục cứ địa nhị đẳng, kích thước to lớn, có thể so sánh với một quốc gia lớn.

Hơn nữa, tư chất người dân bên trong đều rất tốt, có ít nhất 90% người trở thành võ giả.

Đây là khái niệm gì, có nghĩa là gần một tỷ người có thể tu hành thành võ giả, còn lại chưa đến 10% người có tư chất trở thành võ giả.

Toàn dân đều là giai binh.

Lúc này, ở Võ vực, một trong năm đại thế lực ở đây.

Trên quảng trường trận pháp, mấy võ giả trẻ tuổi đang trực chán muốn chết.

“Nghe nói Dương phó vực trưởng đến cứ địa nhị đẳng Giang Hải rồi.”

“Biết rồi, hình như là đi đón một vị thiên tài yêu nghiệt.”

“Yêu nghiệt như vậy sao? Có thể khiến Dương phó vực trưởng tự mình đi đón.”

“Ta cũng không biết, đây là chuyện bí mật.”

Ngay lúc bọn họ đang nói chuyện phiếm, bỗng nhiên ánh sáng trên trận pháp đại thịnh, sau đó, xuất hiện ba thân ảnh, cất bước đi ra ngoài.

“Chào Dương phó vực trưởng.”

Vài võ giả trẻ tuổi cả kinh, sau khi nhìn thấy rõ người trong đó, sắc mặt lập tức nghiêm chỉnh, nhanh cúi đầu hành lễ.

“Ừ.”

Dương Tượng Chân gật đầu, sau đó nhìn về phía Lâm Nhất Trần.

“Ngươi là đệ tử Lâm gia, ngươi đi tìm bản bộ Lâm gia đi, chắc hẳn ngươi cũng biết vị trí, ta không giữ ngươi lại nữa, đi thôi.”

“Vâng.”

Lâm Nhất Trần xoay người, cúi đầu, sau đó rời đi.

“Đi thôi, ta dẫn ngươi đi làm quen với hoàn cảnh nơi đây.”

Dương Tượng Chân nói với Phong Vân.

Phong Vân gật đầu, đồng thời ánh mắt cũng quét qua mấy võ giả trẻ tuổi cách đó không xa, thành công lấy hình chiếu của bọn họ.

Mỗi đề cử sẽ post thêm 1c nhé các đh, truyện mới của team Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể

Chương 192: Quá phiền phức, các người cùng lên đi!

Chương 192: Quá phiền phức, các người cùng lên đi!

Trong Võ vực.

Phó vực trưởng Dương Tượng Chân dẫn Phong Vân đi dạo một vòng, giới thiệu sơ qua về Võ vực cho hắn nghe.

Phong Vân cũng cảm nhận được phong thái riêng biệt của cứ địa nhất đẳng, riêng quy mô của Võ vực này, cũng có thể so sánh với toàn bộ cứ địa Giang Hải.

Còn so với cứ địa Tinh Diệu, thì không cần nói, chỉ tính diện tích, thì mấy cứ địa Tinh Diệu cũng không bằng.

Hơn nữa, nơi đây không chỉ rộng lớn, tài nguyên tu hành và các phương diện khác cũng được cải thiện hơn.

Bí cảnh thì không cần nói, cứ địa Giang Hải có, nơi này cũng có, cứ địa Giang Hải không có, ví dụ như lôi chi bí cảnh, băng chi bí cảnh, thổ chi bí cảnh, thì ở nơi này cũng có.

Còn có các loại di tích, cũng cao cấp hơn cứ địa Giang Hải rất nhiều, bên trong cũng có rất nhiều công pháp và võ kỹ thất giai, bát giai.

Sau khi đi một vòng, Dương Tượng Chân nói với Phong vân: “Võ vực chúng ta đều là tự chủ tùy ý, không giống với Võ Đạo Điện, không cần lão

sư gì, trên thực tế, có thể đi đến đây, đều là thiên kiêu nhất đẳng, bọn họ rất rõ ràng về bản thân, không cần phải dạy cái gì.”

“Đương nhiên, nếu người tu hành có gặp khó khăn gì, có thể đến tìm mấy vị phó vực trưởng, còn vực trưởng là người bận rộn, cả năm không nhìn thấy cũng là chuyện bình thường.”

Phong Vân nghe vậy gật đầu, thật ra hẳn cũng không có hoang mang gì trong việc tu hành, nếu có gì hoang mang, trực tiếp quét hình chiếu lấy kinh nghiệm phong phú rồi dung hợp là được.

Đương nhiên, hẳn sẽ không đi theo con đường của người khác, nhưng hẳn có thể quan sát, rồi rút kinh nghiệm, tạo ra con đường chỉ thuộc về mình.

“Ban đầu nhập Võ vực của chúng ta đều phải trải qua khảo nghiệm và kiểm tra nghiêm khắc, nhưng mà chiến lược của người như vậy, những khảo nghiệm kia cũng không có ý nghĩa gì, người trực tiếp gia nhập Võ vực.”

Dương Tượng Chân nói: “Nhưng mà dựa theo tư chất và chiến lược của người, khẳng định không thích hợp với đái ngộ của những đệ tử bình thường trong Võ vực, yên tâm, danh ngạch đệ tử được bồi dưỡng trọng điểm, chắc chắn sẽ có người.”

“Ta nghe nói, trên đệ tử trọng điểm, còn có một đệ tử hạch tâm nữa?”

Lúc này, Phong Vân bỗng mở miệng hỏi, trước khi đến đây, bốn vị điện chủ đã nói cho hẳn biết.

Dương Tượng Chân giật mình, sau đó nói: “Quả thật như vậy, danh ngạch đệ tử bồi dưỡng trọng điểm không chỉ có một, nhưng danh ngạch đệ tử hạch tâm lại chỉ có một mà thôi, nhưng trước mắt, ở Võ vực cũng không

có bất kỳ đệ tử nào đạt đến yêu cầu, còn yêu cầu gì, mấy tháng nữa là đến cuộc khảo hạch đệ tử hạch tâm, lúc đó ngươi sẽ biết.”

Phong Vân gật đầu, không hỏi lại, trong lòng lại rất chờ mong cuộc khảo hạch này.

“Ban đầu, ta còn muốn dẫn ngươi đi gặp mấy vị phó vực trưởng khác, nhưng gần đây họ đang bế quan, không có thời gian, chỉ có thể bỏ qua.”

Dương Trọng Chân bắt đắ dĩ nói: “Thời gian không còn sớm nữa, hôm nay đến đây thôi, ta bảo một vị đệ tử dẫn ngươi đi đến chỗ ở, ngươi còn cái gì muốn biết có thể hỏi hắn ta.”

Nói xong, ông ta gọi một đệ tử thanh niên cao gầy đến.

“Minh Không, vị này chính là Phong Vân, là đệ nhất thiên tài đến từ cứ địa Giang Hải, ngươi dẫn hắn đi đến Đằng Vân Các ở phía đông nhé.”

Nghe thấy Dương Trọng Chân giới thiệu, võ giả thanh niên tên là Minh Không này không nhịn được nhìn Phong Vân thêm mấy lần, trong lòng thầm nghĩ: Đây là yêu nghiệt của cứ địa Giang Hải mà lúc trước mọi người bàn tán sôi nổi sao? Nhìn cũng không khiếp người lắm, lại rất bình thản.

Trong lòng hắn ta nghĩ như vậy, nhưng trên mặt vẫn rất cung kính, nhìn Phong Vân, làm động tác mời: “Phong đồng học, mời đi bên này.”

Phong Vân gật đầu, theo vị Minh Không này rời đi. Dương Trọng Chân đứng ở chỗ cũ nhìn một lát, rồi nhẹ nhàng cười.

“Không biết Phong Vân đến Đằng Vân Các, sẽ tạo ra tia lửa thế nào với mấy tên gia hỏa kia?”

...

Bên này, Minh Không dẫn Phong Vân không ngừng xuyên qua mấy địa phương trong Võ vực, đi về phía đông.

“Đồng học, Đẳng Vân Các là nơi mà các học viên trong Võ vực chúng ta mơ ước nhất, bởi vì chỉ có đệ tử trọng điểm mới được ở đó, bây giờ đã có tám vị rồi, ngươi là người thứ chín.”

Trong giọng nói Minh Không không hề che giấu sự hâm mộ.

Ở trong Đẳng Vân Các không phải chỉ là một loại hưởng thụ, còn là một loại vinh dự, đại biểu ngươi đứng trên tất cả các đệ tử ở Võ vực.

Phong Vân là đệ tử từ bên ngoài đến, không cần khảo hạch, cũng không cần làm nhiệm vụ đã có thể trở thành đệ tử trọng điểm thứ chín, sợ là sẽ khiến nhiều đệ tử khác không phục.

Tâm tính của Minh Không rất tốt, nhưng hẳn ta có thể tưởng tượng được cảnh tượng bạo động ngày mai ở Võ vực.

Phong Vân rất bình tĩnh, tâm tình không có chút dao động nào.

Thậm chí, hẳn còn lấy hình chiếu của Minh Không.

Nhưng tư chất của Minh Không thường thường, chỉ có hai thiên phú cấp cao mà thôi, không có thiên phú đỉnh cấp gì, khiến Phong Vân không có hứng thú quá lớn.

...

Một phút sau.

Minh Không và Phong Vân đi đến trước một biệt thự rất rộng lớn: “Đây là Đẳng Vân các, ngươi chờ một chút, ta đi gõ cửa thay ngươi.”

Nói xong, hắn ta đi lên phía trước, ấn chuông cửa.

“Đến đây.”

Sau một hồi chuông, trong biệt thự có một vị tiểu tử chạy ra, khoảng mười bảy mười tám tuổi, đang trong giai đoạn trưởng thành.

“Là Minh Không à? Có chuyện gì không?” Tiểu tử nhìn về phía Minh Không, nghi ngờ hỏi,

“Bạch Vân Tịch học tử, có Phong Vân đồng học mới đến, Dương phó vụ trưởng bảo ta dẫn hắn đến đây, sắp xếp chỗ ở cho hắn.”

Sắc mặt Minh Không có chút cung kính nói.

A?

Trong sân, ánh mắt tiểu tử được gọi là Bạch Vân Tịch sáng ngời, nhìn về phía Phong Vân: “Ngươi chính là đệ tử thiên tài đến từ cứ địa Giang Hải, mười lăm tuổi tông sư sao?”

“Là ta.” Phong Vân gật đầu.

“Cảm giác cũng chỉ như vậy thôi, trừ việc đẹp trai, hình như cũng không có gì đặc biệt.” Bạch Vân Tịch nói.

Sau đó, cô ta nhìn về phía sau, hô to một tiếng: “Đều ra đi, tông sư mười lăm tuổi của cứ địa Giang Hải đến rồi.”

Vừa dứt lời, nhất thời, trong biệt thự truyền ra mấy cỗ khí cơ cường đại.

Phù phù phù...

Mấy tiếng xé gió cực hạn vang lên, mấy giây sau, trong sân đã có thêm bảy người nữa, tính cả Bạch Vân Tịch, tổng cộng có tám người.

Liếc mắt nhìn qua, có cao thấp mập gầy, có nam có nữ, mỗi người đều khác nhau, nhưng tương đồng chính là, toàn thân bọn họ tràn đầy khí cơ, không thể khinh thường.

Tám người đồng thời đến gần Phong Vân, khí cơ dung hợp, Minh Không đứng bên cạnh, cảm giác mình sắp ngạt thở, hai chân không ngừng run lên.

Tám người trước mắt là tám vị đệ tử mạnh nhất ở Võ vực, đến ánh mắt hấn ta cũng không chịu được.

“Phong Vân phải không? Nơi đây của chúng ta có quy định, phải tiếp nhận khiêu chiến của từng người trong chúng ta, mới có thể vào ở.”

Một thanh niên anh tuấn đứng giữa thản nhiên nói.

Phong Vân lắc đầu, nói ra một câu long trời lở đất.

“Quá phiền phức, tám người các ngươi cùng lên đi.”

Chương 193: Vừa tới đã trở thành người đứng đầu!

Chương 193: Vừa tới đã trở thành người đứng đầu!

Vừa dứt lời giống như một viên đá tạo nên ngàn cơn sóng.

Một bên Minh Không trong chớp mắt há to miệng, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Phong Vân, hoài nghi lỗi tai mình đã nghe lầm.

Một mình hấn, lại muốn duy nhất một mình đại chiến với tám người! Hoặc là tám học viên mạnh nhất của Võ vực!

Trời ạ, điên rồi sao!

Minh Không không thể nào lý giải được cách làm của Phong Vân, hấn sẽ không thật cho mình vô địch chứ, đây cũng không phải là cứ địa Giang Hải, mà đây là cứ địa Thanh Huyền cứ địa cấp một!

Trong viện.

Tám học viên kia nghe thấy những lời của Phong Vân, đầu tiên là ngỡ ngàng, sau đó đã phản ứng lại, từng người đều bật cười.

"Tiểu học đệ, ngươi vẫn còn là vị thành niên, đừng nên trở thành người cuồng vọng tự đại như vậy, học tử không thích loại người như ngươi đâu."

Một nữ tử thoạt nhìn hơn hai mươi tuổi che miệng cười nói, trong giọng nói tràn ngập sự chế nhạo.

"Ha ha, thật sự dám nói đơn độc khiêu chiến với tám người chúng ta, thật sự coi đây là cứ địa Giang Hải sao." Một thanh niên cao cao cười lạnh nói.

"Không biết tự lượng sức mình."

"Đây là thiếu niên Tông Sư mười lăm tuổi đó sao, thoát nhìn cũng chỉ như vậy."

"..."

Tám người không thèm để ý đến lời nói của Phong Vân, chỉ cười trừ, coi như thoải mái nghe chút chuyện cười mà thôi.

Minh Không ở bên cạnh lắc đầu, hiển nhiên cũng cho rằng Phong Vân đang nói khoác mà thôi.

Đối diện.

Vẻ mặt của Phong Vân bình tĩnh, bỗng nhiên hào quang lóe lên, trong tay hắn xuất hiện Linh Kim Kiếm, tay phải hắn nhẹ nhàng cầm chặt thanh kiếm.

"Các ngươi đã không ra tay, vậy thì để ta lên trước đi."

Một câu nói kia, giọng điệu ngày càng cao, chữ đi kia giống như chuông vàng đại lũ, vang vọng vào tai của tất cả mọi người.

Mà khí thế của hắn cũng dựa vào đó mà thay đổi, giống một thanh Thần Kiếm cái thế được rút ra khỏi vỏ, kinh diễm trong thiên địa.

A!

Cùng với tiếng kiếm reo, một ánh kiếm kim sắc đột nhiên lao tới.

Tốc độ cực kỳ nhanh!

Trong sân, tư duy của tám vị học viên trọng điểm đã không theo kịp sự thay đổi, sau khi nghe thấy giọng nói này, nhìn thấy ánh kiếm này, trong mắt chỉ còn lại một vùng ánh vàng rực rỡ.

Giống như một mặt trời rớt xuống, óng ánh đến mức không thể nào nói rõ được.

Tiếp theo đó, một cỗ áp lực khủng bố vô biên trút xuống bọn họ, đè ép toàn thân bọn họ đến mức muốn nứt ra.

Cái gì!

Vào lúc này, vẻ mặt vô cùng lạnh nhạt của tám người vào lúc trước đã không còn tồn tại nữa, bây giờ chỉ còn lại vẻ kinh hãi nồng đậm và không dám tin.

Đây là sức chiến đấu gì vậy!?

Thế nhưng không để cho bọn họ kịp suy nghĩ, đôi mắt kiếm áp ở khắp nơi, bọn họ không hề có chút do dự bạo phát toàn bộ sức chiến đấu.

Kiếm ý, đao ý, thương ý, thuộc tính ý cảnh, ngụy áo nghĩa v...v, tất cả đều phóng lên trời.

Thế nhưng không có thứ gì có tác dụng.

Lúc ánh kiếm kim sắc kia rơi xuống, dễ dàng phá hủy, những ý cảnh, áo nghĩa, công kích gì đó, tất cả đều như mây tan biến như mây khói, yếu ớt giống như giấy mỏng, không thể nào ngăn cản được.

Da mặt của tám người trong viện run mạnh, ngay lúc bọn họ cho là mình sẽ chết chắc, ánh kiếm kim sắc giáng xuống người bọn họ đã đột nhiên biến

mắt, áp lực khủng bố cũng rút lui hết.

Chỉ là phong áp kia vẫn rơi xuống, nghiền ép người bọn họ, tám người đồng loạt bay ngược ra ngoài.

Tút tut tut...

Tám người đập mạnh xuống đất đều chấn động, đồng thời còn có sự chấn động khác đến từ Minh Không ở bên cạnh, hấn há to miệng, thế nhưng cũng không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, đại não hoảng hốt, hấn cảm giác mình giống như đang nằm mơ.

Tám học viên mạnh nhất trong võ vực, lại bị một thiếu niên đến từ cứ địa cấp hai một kiếm đánh bại!

Đây không phải sự thật!

Xa xa.

Tám bị học viên cực kỳ chấn động nhìn Phong Vân, khuôn mặt tràn đầy vẻ không dám tin, bọn họ có thể cảm nhận được thứ cực kỳ kinh khủng ở trong ánh kiếm kim sắc.

"Sức mạnh Kiếm hồn, ngự Kim chi áo nghĩa, còn có nguyên lực hóa tinh, đây, đây..."

Sức mạnh Kiếm hồn, ngự Kim chi áo nghĩa, nguyên lực hóa tinh, những thứ này đều là những thứ bọn họ chưa từng nắm giữ, hoặc là nói, chỉ nắm giữ một thứ trong số đó.

Nhưng mà Phong Vân ở trước mắt, lại hội tụ hết vào người!

Mẹ nó đây không phải là lừa gạt người chứ!

Nhưng sự thật đã bày ra trước mắt, bọn họ không thể không tin.

Phong Vân thu kiếm đứng đó, lạnh nhạt liếc mắt nhìn tám người trên mặt đất, không hề nói điều gì, trực tiếp lướt qua người bọn họ, đi về phía biệt thự.

Sắc mặt của tám người rất xấu hổ, lúc này bọn họ còn cho rằng Phong Vân không biết lượng sức mình, nhưng bây giờ xem ra, không biết lượng sức mình chính là bọn họ.

Phong Vân chỉ đánh ra một kiếm, bọn họ đã thất bại, hơn nữa còn thất bại hoàn toàn.

"Mã Đức, đây thật sự chỉ là thiếu niên đến từ cứ địa cấp hai sao? Vì sao lại mạnh như vậy?"

"Sức mạnh Kiếm hồn, ngự Kim chi áo nghĩa, Kiếm Đạo thiên phú và thiên phú thuộc tính Kim của hắn đã đạt tới cấp Thuế Phàm!"

"Đệch, song cấp Thuế Phàm, sao có thể mạnh như vậy, đây không phải là cũng giống như mấy yêu nghiệt biến thái trong Lâm gia, Kiếm môn và Đạo tông sao?"

"Chẳng trách vực chủ Dương Phó lại vội vã đi tiếp đón như vậy, cuối cùng Võ vực của chúng ta cũng nghênh đón ra một yêu nghiệt sao?"

"Tại sao tôi lại có cảm giác, vị Phong Vân càng biến thái hơn chứ, năm nay hắn mới mười lăm tuổi mà thôi."

Tám người cùng nhau trầm mặc, bọn họ rất có ấn tượng quay đầu lại, nhìn bóng lưng của Phong Vân dần dần biến mất, thật vất vả mới đè xuống sự chấn động đang tăng lên.

Võ vực của bọn họ đã tìm ra một vị biến thái nào vậy!

...

"Người nói, một kiếm của Phong Vân đã đánh bại tám người Bạch Vân Tịch?"

Bên trong một gian phòng làm việc, Dương Tượng Chân nghe Minh Không báo cáo, không khỏi trừng to mắt, ngụm trà đang uống trực tiếp phun ra ngoài.

"Đúng vậy, ta tận mắt nhìn thấy, một kiếm kia thật sự rất đáng sợ, ta cảm thấy như mặt trời đang rớt xuống, cực kỳ khủng khiếp."

Bây giờ Minh Không nghĩ tới một kiếm của Phong Vân vẫn còn run lay bầy, quá thật mẹ nó rất dọa người!

"Tiểu tử này còn đáng sợ hơn trong tưởng tượng của ta rất nhiều."

Dương Tượng Chân tưởng tượng ra một vạn khả năng, thế nhưng không thể nào nghĩ ra, Phong Vân lại một kiếm đánh bại tám người kia.

Phải biết rằng, tám người kia chính là trải qua rất nhiều kinh nghiệm trong Võ vực, phải nói là tám người xuất sắc nhất cũng không quá, tương lai chắc chắn sẽ bất phàm, thuộc về những người ở thượng tầng.

Nhưng tất cả đều thua ở trong tay Phong Vân, một võ giả ở một cứ địa cấp hai nho nhỏ.

"Mã Đức, nhật được bảo vật rồi!!"

Sau khi kinh ngạc, trên mặt Dương Tượng Chân lập tức lộ ra vẻ mừng như điên, hai tay không ngừng xoa xoa, thế hệ trẻ tuổi của Võ vực vẫn luôn bị mấy thế lực khác đè ép, đã nhiều năm không ngóc đầu lên được.

Bây giờ, cuối cùng bọn họ cũng có thể nghênh đón được một yêu nghiệt!

"Học viên hạch tâm duy nhất được nhìn ra chính là hắn."

Bây giờ Dương Tượng Chân đã không còn nghi ngờ gì nữa, trong Võ vực này, nếu như Phong Vân không có tư cách, vậy thì không có ai có được tư cách này.

Chương 194: Niệm lực sư!

Chương 194: Niệm lực sư!

Tầng chín Đẳng Vân Các, cũng là tầng cao nhất.

Nơi này vốn là chỗ của Triển Phi, người có thực lực mạnh nhất trong tám người kia. Nhưng từ sau khi Phong Vân dùng một kiếm đánh bại bọn họ, nơi này cũng tự nhiên trở thành của hắn.

Biệt thự ở nơi này cũng không giống với những biệt thự thông thường khác. Chỉ tính riêng quy mô đã lớn hơn căn biệt thự kia của Phong Vân gấp cả trăm lần rồi.

Bọn họ mỗi người một tầng, mỗi một tầng đều rộng hơn năm mươi ngàn mét vuông. Bên trong ngoài nơi ở còn có đủ các loại cơ sở hạ tầng, ví dụ như những thứ cơ bản nhất như phòng tu hành, tụ nguyên trận cỡ lớn, mật thất trọng lực, phòng mô phỏng chiến đấu vân vân. Mọi thứ đều đầy đủ, hoàn mỹ.

Thậm chí còn có cả truyền tông trận, có thể truyền tông đến lối vào của từng di tích, bí cảnh, cực kì thuận tiện, mau lẹ.

Nên biết, Võ vực vô cùng rộng lớn, lớn đến mức đi tới nơi nào đó có thể còn cần dùng đến truyền tông trận cỡ nhỏ.

Điều này cũng làm cho Phong Vân cảm nhận được sự giàu có sung túc của cứ địa cấp một. Chỉ đi lại trong phạm vi cứ địa mà thôi, đã phải dùng đến truyền tông trận.

Ở cứ địa Giang Hải, chuyện này quả thật là không dám tưởng tượng.

Hơn nữa tụ nguyên trận cỡ lớn ở cứ địa Giang Hải được coi như trân bảo, đến nơi này lại chỉ là thứ bình thường.

Lúc này.

Bên trong một phòng tu hành rộng rãi.

Phong Vân ngồi xếp bằng một chỗ, ý thức đã tiến vào không gian tấm gương.

Hắn đang xem xét hình chiếu của tám người lúc trước.

【 Tình chiếu người 】 : Triển Phi

【 tuổi tác 】 : 23 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Tông Sư trung giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Thất giai 《 Hắc Bạch Huyền Kiếm 》 , võ kỹ Thất giai 《 Phi Phong Kiếm Pháp 》 , Phong Hệ công pháp Thất giai 《 Thiên Diệp Tường Long Công 》 , Hỏa Hệ công pháp Lục giai 《 Âm Diễm Công 》 , Phong Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Hỏa Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Kiếm Đạo thiên phú Đỉnh cấp, Phong chi áo nghĩa (một thành), Hỏa chi ý cảnh (tám thành), Kiếm ý (tám thành). . .

【 Hình chiếu người 】 : Bạch Vân Tịch

【 Tuổi tác 】 : 18 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Tông Sư sơ giai

【 Roi xuống 】 : võ kỹ Thất giai 《 Bạch Vân Thương Mang Quyền 》 , võ kỹ Thất giai 《 Vạn Diệp Phi Hoa Lưu 》 , Mộc Hệ công pháp Thất giai 《 Sinh Sinh Tạo Hóa Công 》 , Phong Hệ công pháp Lục giai 《 Huyền Phong Bát Cực Công 》 , Mộc Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Phong Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Chưởng Pháp thiên phú Đỉnh cấp, Ngụy Mộc chi áo nghĩa (một thành), Phong chi ý cảnh (bảy thành rưỡi), Chưởng pháp ý cảnh (bảy thành rưỡi). . .

...

Phong Vân nhìn hết một lượt, phát hiện trong đó Triển Phi và Bạch Vân Tịch có thiên phú cao nhất. Cả hai người đều lĩnh ngộ ra ngụy áo nghĩa, mà sáu người khác về tương đối mà nói thì kém một chút, nhưng cũng đã bước vào biên giới lĩnh ngộ.

Đáng nhắc tới chính là, tám người này, mỗi một người đều có được ít nhất hai loại thiên phú đỉnh cấp. Hơn nữa, do từ nhỏ đã được sinh ra trong cứ địa cấp một, nhận được các loại tài nguyên bồi dưỡng vô cùng nhiều, đều là thuộc dạng có chất lượng tốt nhất.

Các thiên tài võ giả của cứ địa cấp hai tự nhiên không thể nào sánh bằng bọn họ.

Cho nên khi Phong Vân dùng một kiếm đánh bại ba người Bạch Vân Tịch mới có thể dẫn tới trận kinh ngạc lớn như thế.

"Nhưng đúng là Võ vực đã xuống dốc rồi. Ngay cả một võ giả có được thiên phú cấp bậc siêu phàm cũng không có nữa."

Phong Vân lẩm bẫm. Nhưng nếu như vậy, hẳn cũng sẽ không dễ dàng trèo lên đỉnh như vậy, cũng sẽ không hưởng thụ được đãi ngộ tốt thế này.

"Danh ngạch đệ tử hạch tâm định vào mấy tháng sau ta nhất định phải cầm được tới tay."

Nếu nơi này có nhiều tài nguyên đỉnh cấp như vậy, hẳn đương nhiên sẽ không khách khí. Đi tới đây, chính là vì muốn lợi dụng tài nguyên của nơi này trợ giúp chính mình ngày càng lớn mạnh.

Chân Lý hội cũng được, Võ vực cũng thế, đều là nơi mà hắn dùng để gia tăng thực lực của chính mình. Trong mắt hắn căn bản không có khác biệt gì.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu khiêu chiến hình chiếu. Lần này lại có tám hình chiếu chất lượng tốt, hẳn đương nhiên muốn miệt mài cày cuốc một trận.

Cứ như vậy, hơn nửa canh giờ sau, hắn dừng lại động tác, nhìn vào trong túi đựng đồ.

Vật phẩm trong túi không nhiều, thậm chí có thể nói là rất ít, chỉ có hai loại đồ vật. Nhưng nó lại khiến Phong Vân vô cùng mừng rỡ, trên mặt trong chớp mắt đã tràn ngập tươi cười.

【 Bí pháp Táng Kiếm Thuật 】 : Đến từ hình chiếu Hứa Mặc.

【Linh Hồn thiên phú cao cấp】 : Đến từ Cơ Vân Trần.

Vậy mà không chỉ rơi ra Linh Hồn thiên phú cao cấp mà hắn vẫn hàng mong, còn tặng kèm thêm cả một cuốn bí pháp. Lần khiêu chiến này, quả thật là may mắn bộc phát!

"Trời cao không phụ người có tâm."

Phong Vân cảm khái một câu.

Hắn lựa chọn hiển hóa Linh Hồn thiên phú cao cấp trước. Cái này hắn đã chờ mong từ rất lâu, đến tận bây giờ mới rơi ra, đương nhiên không thể chờ đợi thêm được nữa.

【 Hiển hóa Linh Hồn thiên phú cao cấp. . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa hoàn tất! 】

Rầm!

Một giây sau, một tiếng vang thật lớn vang lên, tựa như chông trời đập đất mà âm vang trong đầu Phong Vân.

Giống như tiếng sấm rền vang âm ã. Trong lúc mơ hồ, Phong Vân phảng phất thấy được cảnh tượng ban đầu khi trời đất mới phân tách, hạt giống ẩn nấp trong mơ hồ, cuối cùng âm âm bùng nổ, sinh ra một vùng thức hải.

Chỉ có điều bên trong không phải là hải dương thật sự, mà là tràn ngập sương mù mờ mịt. Màn sương mù này không phải thứ gì khác, mà chính là linh hồn lực của hắn.

Lúc này, sương mù này đang trong quá trình đề thăng, hơn nữa tốc độ còn rất kinh người.

Dần dần, sương mù này tựa hồ đạt tới nồng độ cực hạn, chợt bắt đầu ngưng tụ, hóa thành từng giọt như giọt nước.

Một giọt, hai giọt, ba giọt. . .

Không biết đã qua bao nhiêu lâu.

Cuối cùng, luồng chấn động cường đại dừng lại, chứng tỏ Phong Vân đã thành công dung hợp xong.

Lúc này, trong thức hải của hấn, bên cạnh từng mảng sương mù dày đặc, còn có rất nhiều giọt nước lơ lửng, đan xen vây quanh lẫn nhau, biến cả thức hải của hấn thành trạng thái hỗn hợp cả sương mù và giọt dung dịch..

Linh Hồn thiên phú cao cấp, thành!

Mà sau đó, Phong Vân lập tức có thể cảm giác được giữa mi tâm của chính mình nhanh chóng sinh ra từng sợi tinh thần lực. Linh hồn lực sinh ra đều tụ tập trong tổ khiếu nơi mi tâm. Đó chính là nơi tinh thần lực sinh sống.

Một lát sau, mí mắt hấn hơi động một chút, hai mắt chậm rãi mở ra.

"Đây là biến hóa mà Linh Hồn thiên phú cao cấp mang đến sao."

Phong Vân có thể cảm nhận được càng thêm rõ ràng nhưng chỗ rất nhỏ của thế giới. Thật giống như trước đây còn bị ngăn cách với thiên địa bởi một tầng màng mỏng, mà hiện giờ tầng màng này đã thành công bị xé rách.

Lúc này, hấn quay đầu nhìn ra bốn phía.

Vút vút vút...

Nhất thời, trong tầm mắt hấn, hết thảy vật phẩm đều tự động bay lên, sau đó chuyển động với tốc độ siêu cao. Bất kể là binh khí, hay đồ gỗ, thậm chí những thứ đồ nhỏ nhất linh tinh khác cũng vậy, đều lơ lửng cả lên.

Như là có từng bàn tay vô hình đang âm thầm điều khiển bọn nó.

Có thể làm được những chuyện này, tự nhiên chỉ có niệm lực!

"Lại thử phi đao xem sao."

Phong Vân lấy từ trong nhẫn không gian ra không ít đồ vật, trong đó có rất nhiều phi đao.

Lúc này khi hắn khẽ động niệm lực, chỉ thấy hơn mười thanh phi đao nhanh chóng cắt qua không trung, sau đó, dưới sự điều khiển của hắn, vậy mà bắt đầu xoay tròn quanh hắn với tốc độ kinh người!

Chương 195: Đều tại người quá biến thái!

Chương 195: Đều tại người quá biến thái!

Huu! Huu! Huu!

Hơn mười chuỗi phi đao dưới niệm lực điều khiển của Phong Vân vây quanh hắn điên cuồng xoay tròn, tốc độ không ngừng tăng lên, cuối cùng thậm chí còn đạt tới trình độ gấp mười lần tốc độ âm thanh.

Giống như tốc độ lúc hắn toàn lực thúc giục thiên phú Hệ Phong.

Tốc độ kia nhanh đến không có giới hạn, mắt thường đều không thể nắm bắt được một chút tàn ảnh nào.

Thậm chí lúc người nghe được âm thanh thì phi đao đã xuyên tới rồi!

Rầm rầm rầm...

Cuối cùng Phong Vân nhìn về phía vách tường, lập tức hơn mười chuỗi phi đao đồng loạt phóng tới vách tường, dưới lực xung kích cường đại vỡ tan tành.

Mà trên vách tường chỉ để lại mấy vệt trắng mà thôi.

"Vách tường thật cứng rắn, không biết làm bằng vật liệu gì, ngay cả phi đao hạ phẩm cũng không thể phá được."

Phong Vân có chút kinh ngạc nhưng mà như vậy cũng tốt, ít nhất không cần phải lo lắng về sau lúc thí chiêu phải cẩn thận từng li từng tí.

"Xem ra cần phải đặc biệt chế tạo phi đao và phi kiếm thượng phẩm."

Phi đao phi kiếm thượng phẩm dưới niệm lực điều khiển của hắn lại dung nhập vào lực lượng ý cảnh, tuyệt đối cường đại đến nổ tung, ở khoảng cách ngàn dặm lấy đầu người thì có hơi khoa trương nhưng mà trong vòng năm ngàn mét vẫn có thể làm được.

Vượt qua năm ngàn mét, tuy rằng cũng có thể làm được, nhưng mà khổng chế sẽ không được chuẩn như vậy.

"Đây chính là ngự kiếm và ngự đao trong truyền thuyết."

Cái này còn trôi chảy hơn so với lúc trước điều khiển kim khí rất nhiều, hơn nữa tốc độ cũng không biết đã tăng lên gấp bao nhiêu lần, lúc trước chỉ có thể coi như giải trí mà thôi.

Nhưng bây giờ sao, đã trở thành một thủ đoạn công kích vô cùng mạnh mẽ.

Thử hỏi, phi đao phi kiếm với tốc độ gấp mười lần tốc độ âm thanh, lực công kích của nó sẽ đạt tới một cấp độ như thế nào, ngay cả là đại tông sư, nếu như bị đánh trúng sợ là cũng phải mất một lớp da.

Về phần tông sư, chỉ có con đường chết.

"Ta đã vô địch trong Tông Sư cảnh..."

Phong Vân lẳng lặng đứng lên, bình thần phun ra những lời này.

Cho dù đôi phương lĩnh ngộ được áo nghĩa chân chính cũng không thể, dưới tốc độ gấp mười lần tốc độ âm thanh, có cho người phát động áo nghĩa

cũng không có đủ thời gian.

Đây chính là chỗ đáng sợ của niệm lực sư, vô địch cùng cấp không phải chỉ nói suông mà thôi.

Hơn nữa bản thân Phong Vân có lực lượng ý cảnh và nguyên lực siêu cường sẽ làm cho uy năng tăng lên, không riêng gì vô địch cùng cấp mà ngay cả vô địch cùng cảnh cũng có thể làm được.

Sau đó, hắn nhìn về phía hạng vật phẩm thứ hai trong hành trang, trong lòng mặc niệm, lựa chọn hiển hóa.

[Hiển hóa bí pháp Táng Kiếm Thuật... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

Ong...ong

Một giây sau, tin tức kinh người nổ ra ở trong đầu Phong Vân, đó đều là những nội dung liên quan đến Táng Kiếm Thuật và tất cả những ký ức của võ giả về bí thuật này.

Không cần cái quá trình luyện tập gì, khi hắn dung hợp xong xuôi thì thân thể đã nắm giữ được môn bí pháp này một cách tự nhiên.

Trong nháy mắt lực lượng tinh thần cường đại trải rộng toàn thân, khống chế được một cách tinh tế tần số hô hấp, tần số nhịp tim, dòng chảy huyết dịch, dòng chảy nguyên lực, vân vân...

Trong khoảnh khắc đó, toàn bộ khí lực trên người phong Vân giống như đều biến mất, biến thành một người bình thường vô hại.

Nếu như có võ giả tinh thông lực lượng tinh thần ở đây sẽ phát hiện toàn thân Phong Vân tinh khí thần và bản thân chiến kiếm đã hòa làm một, đạt

tới một loại trạng thái —— Nhân Kiếm Hợp Nhất.

"Giết!"

Phong Vân lấy khí lực toàn thân áp chế đến một loại cực hạn, sau đó trong miệng bỗng nhiên phun ra một chữ.

Sau khi chữ này phun ra, tất cả sức mạnh của hán đều dung nhập vào trong Linh Kim Kiếm, tiếp đó đâm ra một kiếm!

Huu!

Kiếm quang phá không!

Một kiếm này đâm ra trong nháy mắt mũi kiếm hướng về đâu thì toàn bộ chỗ đó đều bị phá hủy hầu như không còn gì.

Trên vách tường vô cùng cứng rắn kia lưu lại một vết kiếm sâu chừng hơn nửa thước.

"Uy năng không tồi."

Phong Vân nhìn vết kiếm, hài lòng gật đầu, đây mới chỉ là một phần uy năng, hán còn chưa dung nhập kiếm ý và ngự áo nghĩa vào, nếu không còn tăng lên mấy cái cấp bậc nữa.

"Lại một sát chiêu nữa."

Bây giờ hán đã mạnh hơn lúc trước rất nhiều.

...

Cùng lúc đó, đám võ giả ở Võ vực biết được Đằng Vân Các có thêm một vị học viên trọng điểm mới gia nhập vào, hơn nữa còn là một thiếu niên

tông sư 15 tuổi đến từ căn cứ nhĩ đẳng.

Chuyện này lập tức làm cho bọn họ bùng nổ một trận, phần lớn đều rất không cam lòng.

"Dựa vào cái gì! Vị trí học viên trọng điểm kia đều phải trải qua rất nhiều khiêu chiến và khảo nghiệm mới có được, tên Phong Vân này chẳng qua mới vừa vào Võ vực thôi mà!"

"Đúng vậy, chiến lực của hắn nhất định không ra gì."

"Nhất định là tên Phong Vân này đi cửa sau!"

"Không được, chúng ta phải đi Đằng Vân Các tìm cái tên Phong Vân kia!"

"..."

Đám võ giả học viên này cảm thấy rất không phục đối với việc Phong Vân vừa mới vào đã vượt lên bọn họ, đồng thời trong lòng cũng thấy không công bằng, rồi rít ồ ào lên, bắt đầu đi thẳng đến Đằng Vân Các.

Nhưng mà lúc này đây, đột nhiên từ trên bầu trời Võ vực xuất hiện một màn sáng, phía trên phát lên một vài bức ảnh.

Cái này lập tức dẫn tới có rất nhiều học viên ngẩng đầu lên nhìn.

"Mau nhìn, đây chẳng phải là tám vị học trưởng của Đằng Vân Các sao!"

"Đối diện bọn họ là ai, thiếu niên đó thật trẻ tuổi."

"Không biết nữa."

"Mẹ nó! Ta đang nhìn thấy cái gì, vị thiếu niên tuấn mỹ này lại một kiếm đánh thắng tám vị học trưởng, đừng có lừa người chứ!"

"Đây, chuyện này, chuyện này xảy ra khi nào?"

"Thiếu niên này là ai? Trong Võ vực của chúng ta từ khi nào lại có người kinh khủng như vậy!"

Chúng võ giả nhìn những bức ảnh này, nhất là khi thấy Phong Vân dùng một kiếm đánh bại tám vị học trưởng đều nhao nhao khiếp sợ đến tột đỉnh.

Bọn họ đều đang suy đoán vị thiếu niên tuấn mỹ này là ai.

Lúc này, Minh Không đứng ra, yếu ớt nói: "Vị thiếu niên này chính là người tới từ căn cứ nhị đẳng Phong Vân."

Cái gì!

Lời này vừa nói ra, những võ giả học viên kia đều kinh ngạc đến ngây người, rồi rít nhìn chằm chằm Minh Không, vẻ mặt như nhìn thấy quỷ "Người nói là sự thật?"

"Sự thật, ngày hôm qua ta tự mình dẫn hắn đi." Minh Không vô cùng khẳng định nói.

Sau khi nghe xong các học viên đều trầm mặc, sau đó vậy mà lại đồng loạt quay đầu lại, quay lại đường đi, hơn nữa cũng không đề cập đến những cái đãi ngộ không công bằng gì đó nữa.

Nói nhảm, một kiếm đã đánh bại tám vị học trưởng, bọn họ còn đi nghi ngờ cái lông, mấy phút đã bị giết chết!

...

Bên kia.

Dương Trọng Chân nhẹ nhàng phát tay, thu hồi hình chiếu trang bị tự động, hẳn làm như vậy dĩ nhiên là vì không hy vọng những học viên kia đi quấy rầy Phong Vân.

Đương nhiên, nguyên nhân lớn nhất cũng là muốn bảo vệ những học viên này.

Bằng không, nếu thật sự chọc Phong Vân phải ra tay, tự mình đối mặt với chiến lực cường đại đến mức làm cho người ta hít thở không thông, sợ là sẽ lưu lại bóng ma nghiêm trọng trong lòng bọn họ, đến lúc đó phế đi thì không tốt.

Dù sao đứng ngoài quan sát và bản thân mình tự thể nghiệm đó là hai chuyện khác nhau.

"Hy vọng tám tiểu tử kia không lưu lại cái thương tích tâm lý gì, đều tại ta thất sách, cũng do Phong Vân tên tiểu tử này quá biến thái..." Dương Trọng Chân cười khỏ một tiếng nói.

P/s: Mỗi đề cử sẽ post thêm 1c nhé các đh, Ta Là Chúa Tể Vạn Cổ rất hay nhé.

Chương 196: Rất nhiều Thuế Phàm cấp thiên phú!

Chương 196: Rất nhiều Thuế Phàm cấp thiên phú!

Đặng Vân Các, tầng thứ chín.

Phong Vân đang tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ hai, tầng thứ hai có thêm chín cái tư thể so với tầng thứ nhất, độ khó thoáng cái đã tăng lên chín lần.

Nếu là lúc trước, hắn mới bắt đầu tu hành không bắt được trọng điểm, dĩ nhiên tiến bộ chậm chạp.

Nhưng mà bây giờ.

Dưới lực lượng linh hồn cao cấp, tầng thứ hai của hắn chỉ tốn thời gian một ngày đã tu hành xong.

Tiếp đó, Phong Vân thấy mình còn dư lực lại đi tu hành tầng thứ ba, tầng thứ ba có tổng cộng hai mươi bảy cái tư thể, nhiều hơn chín cái so với tầng thứ hai.

Lần này có hơi không lưu loát, hắn tốn ba ngày mới tu luyện xong.

Một khắc hoàn thành này, Phong Vân cảm giác thân thể của mình đạt tới một loại cực hạn, không phải là loại cực hạn giả như trước kia mà là trạng thái cực hạn chân chân chính chính.

Loại trạng thái cực hạn này là chỉ tế bào, huyết dịch, máu thịt mạch máu, xương cốt, vân.vân...

Dựa theo cách nói của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ thì hẳn đây là đã đạt tới cực hạn nhân thể.

"Đáng tiếc phần sau của công pháp này vẫn còn nằm trong cái khảo nghiệm của di tích ở căn cứ Giang Hải."

Hai mắt Phong Vân chớp động, ở trong căn cứ Thanh Huyền này nhất định có võ giả nắm giữ thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp, đến lúc đó nhất định phải hình chiếu xuống.

Oanh!

Lúc hẳn chuẩn bị cất bước rời đi, trong cơ thể truyền đến âm thanh còn kinh khủng hơn tiếng biển động lao nhanh, hẳn cảm giác giác thiên phú Thể Chất đỉnh cấp của mình đều đang rục rịch, giống như muốn khám phá vách tường, thẳng cấp lên một cấp độ mới.

Nhưng mà cuối cùng vẫn bình phục xuống, sóng yên biển lặng.

"Xem ra phải phá cực hạn mới có thể làm cho thiên phú Thể Chất lột xác được."

Thiên phú Thể Chất chẳng qua là một loại thiên phú cho thấy khí lực mà thân thể có thể chịu được, cũng không đại biểu cho tất cả phương diện về thân thể con người.

Cho nên nói, võ giả có được thiên phú Thể Chất cấp Thuế Phàm, không nhất định sẽ đánh vỡ được cực hạn thân thể, bọn họ chẳng qua chỉ có mức giới hạn khí lực cao nhất mà thôi.

Đương nhiên, tiên hoa không phải chỉ có một mà là có tính liên hệ, thiên phú Thể Chất cao, ngoại trừ khí lực ra những bộ phận khác trong cơ thể tự nhiên cũng thuận tiện cường hóa theo, chỉ là không phải tất cả đều như thế mà thôi.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu tìm hiểu ở căn cứ Thanh Huyền trừ tình hình các thể lực khác ở bên ngoài Võ vực, chính xác mà nói là hẳn muốn nhìn một chút xem mấy cái thể lực lớn ở bên trong có thiên tài yêu nghiệt đặc biệt xuất sắc gì không, có thể để ngày khác sẽ đi hình chiếu.

Mở ra diễn đàn nội bộ của căn cứ Thanh Huyền, bên trong lập tức hiện ra từng cái tin tức, hẳn đều không để ý đến mà trực tiếp nhìn về phía một hàng chữ nhỏ ở trên nhất.

[Võ giả mới gia nhập căn cứ Thanh Huyền điểm ở đây, người muốn biết, nơi này đều có!]

Ấn mở, tiếp đó bên trong hiện ra từng khối bản, có bản giới thiệu võ kỹ, có bản giới thiệu công pháp, có bản phân bố thể lực, có bản tin tức thiên tài yêu nghiệt, vân vân...

Phong Vân trực tiếp mở ra bản tin tức thiên tài yêu nghiệt, lập tức hiện ra từng tờ hình ảnh một, còn có chữ viết giải thích rõ ở bên cạnh.

"Đúng vậy, giải thích rõ ràng như vậy, liếc qua thấy ngay..." Hẳn hài lòng gật đầu một cái.

Ánh mắt quét xuống, lập tức tin tức của từng tên thiên tài yêu nghiệt đều được hẳn ghi tạc vào trong đầu.

Trong đó, thiên tài yêu nghiệt đặc biệt hợp ý hẳn, tổng cộng có bốn người.

Theo thứ tự là Kiếm môn Kiếm Vô Trần, Dao tông Dao Kinh Thiên, Mộc gia Mộc Trường Xuyên, Lâm gia Lâm Hi, theo tin tức hiện tại trong căn cứ thì bốn người đều có thiên phú cấp Thuế Phàm, hơn nữa còn không chỉ có một cái.

Ví dụ như Kiếm Vô Trần này, trừ thiên phú Kiếm Dao cấp Thuế Phàm ra còn có thiên phú Hệ Hỏa cấp Thuế Phàm.

Lại ví dụ như Lâm gia Lâm Hi ngoại trừ có thiên phú Hệ Thủy cấp Thuế Phàm ra còn có được thiên phú Hệ Mộc cấp Thuế Phàm.

Hai người còn lại càng không cần phải nói, cũng là nghịch thiên giống nhau.

Bốn vị yêu nghiệt này giống như bốn ngôi sao treo thật cao ở trên đỉnh trời mây, sừng sững ở trên đỉnh đầu của thế hệ trẻ ở căn cứ Thanh Huyền, chiếu phá vạn đóa Sơn Trà, vô cùng sáng chói, làm cho vô số võ giả trẻ tuổi phải ngửa mặt nhìn lên.

"Rất tốt, những thứ thiên phú cấp Thuế Phàm này ta đều muốn."

Phong Vân cảm giác mình muốn phát ra, hơn nữa những thiên tài yêu nghiệt này ngoại trừ có thiên phú cấp Thuế Phàm nhất định còn có công pháp võ kỹ cường đại cùng với đủ loại ngụy áo nghĩa, vân vân.... Những thứ này nếu tuôn ra được, công hiệu phát huy ra tuyệt đối là nổ tung.

Thiên phú quyết định con đường tư chất, nhưng mà những thứ công phu võ kỹ ngụy áo nghĩa này nhưng là có thể trực tiếp tăng thêm chiến lực.

Hai loại phương hướng bất đồng nhưng đều quan trọng như nhau, thiếu một thứ cũng không được.

"Nhìn bản khối cường giả thêm chút nữa."

Sau khi Phong Vân xem hết trang thiên tài yêu nghiệt cũng có mở ra trang giới thiệu cường giả căn cứ Thanh Huyền.

Xếp hạng thứ nhất làm cho vẻ mặt hấn hơi chấn động.

[Chấp chương sử Tiền Tâm Phong, người đứng thứ nhất bên ngoài căn cứ Thanh Huyền, có được thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp, thiên phú Hệ Mộc cấp Thuế Phàm cũng là niệm lực sư, trận pháp đại sư!]

Thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp!

Phong Vân thấy cái giới thiệu này ánh mắt sáng lên, nơi này quả nhiên có người sở hữu thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp.

Trong lòng hấn quyết định, nhất định phải hình chiếu xuống, nhưng mà chấp chương sư này không phải dễ dàng nhìn thấy như vậy, huống chi còn là đệ nhất cường giả bên ngoài căn cứ, lấy thân phận và địa vị hiện nay của hấn muốn gặp được rất khó.

Nhưng mà Phong Vân cũng không nóng nảy, ngược lại đã xác định mục tiêu chỉ cần hấn không ngừng cường đại lên, đến lúc đó còn sợ đối phương không nhìn thấy hấn sao?

Hấn nhìn tiếp xuống phía dưới, xếp thứ hai và thứ ba cũng làm hấn rất để ý.

Vậy mà lại nắm giữ Hệ Băng và Hệ lôi hiếm thấy mà còn đều là ở đỉnh cấp.

Mặc dù là đỉnh cấp nhưng bởi vì tính đặc thù của hai loại thuộc tính này, nếu nói là có thể so với cấp Thuế Phàm cũng không quá.

"Quả nhiên là cứ địa nhất đẳng, ngay cả thiên phú có thuộc tính hiểm có như vậy cũng đều có."

Mà còn không ngừng ở đó.

Ở phía trên, thậm chí Phong Vân còn nhìn thấy có người sở hữu cả thiên phú Không Gian, nhưng mà chỉ có trung cấp, dù là như vậy, hắn cũng có thể nổi danh trên bảng, điều này đã nói lên tất cả.

Những cường giả này cũng không có đánh dấu cảnh giới rõ ràng, nhưng mà Phong Vân suy đoán bọn họ khẳng định đã sớm đạt tới tông sư, thậm chí còn cao hơn.

Mà những cường giả này cũng có thân phận vô cùng tôn quý, bình thường cơ bản không thể gặp được, khả năng chỉ có những nơi trọng đại mới có thể thấy được bóng dáng bọn họ.

Nhưng mà Phong Vân quét một vòng cũng không nhìn thấy người nào sở hữu hai loại thiên phú Quang Minh và Hắc Ám.

Hắn suy đoán có thể là bởi vì hoàn cảnh khác nhau, nguyên lực ở nơi này ngoại trừ nguyên lực Hệ Thổ vô cùng thừa thớt ra thì nguyên lực Hệ Quang Minh cũng thế, cũng chỉ có Hệ Hắc Ám là nhiều hơn một chút nhưng cũng nhiều hơn không được bao nhiêu.

Quang Minh và Hắc Ám ít còn có thể lý giải được dù sao vốn cũng phải thuộc tính cơ sở nhưng nguyên lực Hệ Thổ cũng nằm trong Ngũ Hành, một trong những thuộc tính cơ sở xây dựng thế giới mà cũng ít ỏi như vậy, rõ ràng là có cái gì đó rất không đúng ở đây.

Nhưng Phong Vân tra xét khắp sách ở đây cũng không cho ra được giải thích hợp lý.

"Xem ra phải chính mình đi điều tra..." Trong này nhất định có thứ gì đó, hẳn cảm thấy sau này mình trở nên cường đại, lại đi điều tra thật tốt chuyện này.

Chương 197: Nhiệm vụ di tích, Tinh Linh tộc!

Chương 197: Nhiệm vụ di tích, Tinh Linh tộc!

Phong Vân xem xong diễn đàn của căn cứ Thanh Huyền lại vào diễn đàn Võ vực, lúc đang chuẩn bị rời khỏi.

Bỗng nhiên một bài viết nhảy ra, hấp dẫn sự chú ý của hắn.

[Di tích tuyên bố nhiệm vụ: thu thập Vân Tinh Thạch ở xung quanh Tinh Linh Thần Điện!]

Phía dưới lập tức có rất nhiều võ giả Võ vực hồi đáp, đại ý đều là cảm thấy rất hứng thú và tìm người hợp thành tổ đội.

Phong Vân liếc qua, con mắt lóe lên.

Trước đó hắn có biết chỗ di tích cổ này ngoại trừ loại thăm dò và loại khảo nghiệm ra còn có một loại là làm nhiệm vụ.

Chính là giống như trong cái bài viết này nói đến vậy, cái di tích này định kỳ sẽ tuyên bố nhiệm vụ, các võ giả đi hoàn thành sẽ có thể từ trong di tích trí năng này đổi được đủ loại thứ tốt, đại đa số đều là công pháp võ kỹ gì đó.

Những thứ này Phong Vân cũng không cảm thấy hứng thú lắm, công phu võ kỹ gì đó nếu hắn muốn hình chiếu ra là được.

Nhưng mà cái Tinh Linh Thần Điện này lại hấp dẫn đến hẳn.

Trước đó hẳn có đọc qua tư liệu liên quan đến từng cái di tích trong Võ vực, biết được bên trong cái Tinh Linh Thần Điện này có một loại đồ vật gọi là "Sinh Mệnh Chi Thủy".

Sinh Mệnh Chi Thủy, nghĩa như tên, chính là thánh dược trị liệu tuyệt đối, bị đứt rời tay sống lại, tái tạo lại hình thể cũng có thể làm được một cách đơn giản. Đương nhiên đó là trong trường hợp số lượng nhiều, nếu ít quá thì cũng bất lực.

Hơn nữa nó còn là linh dược hồi phục cao cấp, một giọt nhỏ xuống, trong nháy mắt làm người ta khôi phục lại trạng thái đỉnh cao nhất.

Thứ đồ tốt như vậy dĩ nhiên Phong Vân rất khao khát, làm một chút mang theo đề phòng bất cứ tình huống nào.

"Tinh Linh, chắc hẳn chính là cái chủng tộc mà ta biết kia."

Phong Vân đóng bài viết lại, tròn lòng yên lặng nói.

Mặc dù không biết cái tộc Tinh Linh này tại sao lại xuất hiện ở trong di tích cổ ở địa cầu, nhưng mà chuyện kỳ hơn hơn cũng đã xảy ra, điều này cũng chẳng có gì lạ.

Không chừng vào rất lâu trước đây, trên địa cầu này đúng là có tộc Tinh Linh ở đây.

Đương nhiên cũng có thể là từ bên ngoài đến.

Phong Vân rất nhanh lại lắc đầu, đề cái suy đoán này xuống đáy lòng, những chuyện này không phải là chuyện mà hiện tại hẳn nên suy nghĩ, hay là hãy cứ làm nhiệm vụ trước đi.

Sau đó, hắn kích hoạt truyền tống trận đi thông bí cảnh, hào quang lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

...

Lúc sau Phong Vân mở mắt ra, cảnh tượng trước mắt đã thay đổi.

Ở phía trước có một tòa cung điện khổng lồ cao vút đứng đó, độ cao gần trăm mét, mặc dù mặt ngoài vô cùng sặc sỡ thậm chí còn không có một vết nứt nhưng vẫn tản ra một loại hơi thở tang thương làm cho người ở trước mặt phát ra một loại kính sợ và nhỏ bé dâng lên từ trong nội tâm.

"Cái di tích cổ này hoàn toàn khác với lần trước ta nhìn thấy." Phong Vân từ từ thở ra một hơi, đi vào trong Thần Điện.

Không gian bên trong không lớn ước chừng chỉ khoảng hơn một ngàn mét, mà ở chính giữa Địa Phủ có một chùm ánh sáng lớn.

Mỗi một vị võ giả bước vào bên trong cột sáng, trong thời gian vài giây đồng hồ sẽ bị bao phủ trong một không gian ba chiều, bị dịch chuyển ra khỏi đó, biến mất không thấy tung tích.

Lúc này trong đây đã đứng đầy võ giả đều là các học viên Võ vực.

Khi bọn họ thấy Phong Vân đi vào thì hô hấp của tất cả mọi người không khỏi cứng lại, tất cả đều dùng ánh mắt chấn động nhìn hắn.

Trong đầu tự nhiên lại hiện lên cảnh tượng hắn một kiếm đánh bại tám vị học viên mạnh nhất, không nhìn được lui về phía sau nửa bước.

Mà trong đám người, tám người Bạch Vân Tịch cũng đều ở đây.

Lúc này nhìn thấy Phong Vân, vẻ mặt rất phức tạp.

"Người này cũng tới."

"Ta cảm thấy hắn không phải tới vì nhiệm vụ này."

"Người muốn nói đến Sinh Mệnh Chi Thủy?"

"Người cảm thấy thế nào, chuyện này cũng không phải là bí mật gì, hắn lên mạng tra cái là biết."

"..."

Đám người Bạch Vân Tịch nhìn nhau, nhiệm vụ của nhóm bọn họ đương nhiên cũng là cái Sinh mệnh Chi Thủy kia.

Bọn họ đều tự cầu nguyện trong lòng là không cần dịch chuyển đến cùng một chỗ với Phong Vân, nếu không cái Sinh Mệnh Chi thủy kia phỏng chừng sẽ không có phần của bọn họ.

Phong Vân không để ý đến ánh mắt của mọi người xung quanh, cái màn hình nhắc nhở nhiệm vụ ở đại sảnh hắn nhìn cũng không nhìn lấy một cái đi thẳng vào trong cột sáng bị dịch chuyển đi vào.

Sau mấy tiếng đồng hồ từ lúc hắn rời đi đều không có một võ giả nào bước vào cột sáng.

Hiển nhiên tâm tư của mọi người đều giống nhau, đều không muốn bị dịch chuyển đến cùng một chỗ với Phong Vân để tránh xảy ra xung đột.

Nếu không, vừa nghĩ đến phải đối mặt với siêu cấp cường giả như vậy, tâm tình ai cũng sẽ sụp đổ.

...

Trong một vùng núi hoang sơn dã tính.

Lúc Phong Vân lấy lại được tinh thần lập tức phát hiện mình đến nơi này.

"Trước tìm Tinh Linh Thần Điện."

Nhiệm vụ lần này chính là thu thập Vân Tinh Thạch, loại vật này ở xung quanh bộ lạc Tinh Linh có rất nhiều, nhưng đây không phải là mục đích của Phong Vân, hắn chỉ cần cái Sinh Mệnh Chi Thủy kia mà thôi.

Trong lòng hắn chỉ nghĩ tới hành tẩu ở trong mảnh hoang sơ dã tính này.

Thời gian, lẳng lặng trôi qua.

Rất nhanh, Phong Vân đã ở bên trong khu rừng rậm này được nửa ngày, trải qua năm canh giờ, trong lúc này, trừ có một chút dã thú ra thì lại không có bất kỳ một manh mối nào, giống như nơi hắn đặt chân chỉ là một khu rừng rậm hoang vu nguyên thủy.

"Nếu muốn chấp hành nhiệm vụ nhất định là phải dịch chuyển đến bên cạnh, nếu không thì nhiệm vụ này không có bất kỳ ý nghĩa gì."

Tinh thần Phong Vân khẽ nhúc nhích.

Nhưng mà, ngay tại lúc hắn đang tính chuyển động thì ở dưới chân hắn có đám cây mây bỗng nhiên chuyển động.

giống như có sinh mệnh vậy, quán thật chặt vào tay chân của hắn.

Cùng lúc đó, ở sâu trong chỗ rừng rậm kia có một đạo hàn quang bắn ra, xuyên thủng không khí ngang nhiên bắn về phía cổ họng hắn.

Tất cả mọi chuyện xảy ra trong đó với tốc độ ánh sáng.

Tất cả đều phát sinh trong chớp mắt!

Làm cho người ta không kịp có bất kỳ phản ứng nào.

Nhưng mà đứng trước sức mạnh tinh thần cường đại của Phong Vân, căn bản không có tác dụng gì.

Hắn bất động không di chuyển, cứ lặng lặng đứng ở đó như vậy, khi mũi tên và cây mây đến gần chợt bị ép dừng lại, một cỗ sức mạnh vô hình rất cường đại bao phủ bọn chúng làm chúng bị cố định lại ở giữa không trung.

Dựa vào lực lượng tinh thần cường đại của Phong Vân trong nháy mắt khóa chặt lại một bóng người đang ẩn nấp trong rừng rậm, người sau giống như ánh sáng, bắn mũi tên xong lập tức rời khỏi vị trí.

Đồng thời trong lúc di chuyển cũng kéo dây của cây cung trong tay, lại bắn ra ba mũi tên nữa.

Huu! Huu! Huu!

Ba đạo hàn quang mang theo tiếng gió ép mãnh liệt phá không trung bay tới.

Ba mũi tên này có góc độ vô cùng xảo quyết phong tỏa hoàn toàn không gian để Phong Vân né tránh, bất luận hắn né tránh đến phương hướng nào cũng sẽ bị mũi tên bắn trúng.

Đối mặt với sự công kích này ngay cả tông sư sơ cấp bình thường cũng không có bất kỳ một cơ hội sống nào.

Chỉ tiếc...

Đây đối với Phong Vân mà nói không có một chút khác biệt nào.

Hắn vẫn như cũ không nhúc nhích chút nào, ba mũi tên kia vẫn vững vàng ngừng ở giữa không trung như cũ, giống như phía trước chính là lồi

tri, dù là một bước cũng không thể vượt qua được.

"Đến mà không chào, vô lễ như vậy, trả lại cho người!"

Chương 198: Tinh Linh Thần Điện!

Chương 198: Tinh Linh Thần Điện!

Huu! Huu! Huu! Huu!

Bốn mũi tên dưới niệm lực điều khiển của Phong Vân lấy tốc độ gấp mười lần tốc độ âm thanh trong nháy mắt bay ngược trở về.

Tốc độ cực nhanh, vượt xa tốc độ của mũi tên mà lúc trước người kia bắn tới.

Dọc đường đi một ít cây mây rồi rít nhảy loạn muốn ngăn cản nhưng căn bản không kịp, hàn quang lóe lên ngay cả tàn ảnh cũng không có.

Sâu bên trong rừng rậm khi bóng người kia nhìn thấy hàn quang thì mũi tên kia đã bay đến gần.

Phốc phốc phốc phốc!

Một mũi tên xuyên qua mi tâm, một mũi tên xuyên qua trái tim, còn hai mũi tên còn lại xuyên qua tay chân, làm bóng người kia bị cố định lại ở trên cây.

Những cây mây nhảy loạn kia cũng giống như bị rút cạn sức sống, mềm nhũn rớt xuống không có một chút động tĩnh nào.

Phong Vân bước một bước ra, đi tới trước mặt bóng người kia, thấy rõ bộ mặt thật của hắn.

Là một loại sinh vật có bộ dạng rất giống người, chỉ là hai lỗ tai rất thon dài, bộ dạng này cũng không khác lắm với Linh Tinh trong nhận thức của hắn.

Chỉ là trên người Linh Tinh này lại có rất nhiều đường vân màu đen, bên trong cặp mắt đang trợn to cũng có màu đỏ tươi, giống như bị cái tà khí gì đó nhập vào cơ thể vậy.

Hơn nữa Phong Vân phát hiện ra, cái Tinh Linh này sớm đã không có sức sống, thuộc về một bộ khôi lỗi.

"Lại là cơ thể sống khôi lỗi sao." Hắn nhỏ giọng lầm bầm, cái này cũng gần giống với tình cảnh trong di tích cổ trong căn cứ Giang Hải.

Ánh mắt Phong Vân dừng lại trên người Tinh Linh, trong không gian tám gương không có một chút phản ứng nào lại càng chứng thực suy đoán của hắn.

Hắn còn tưởng rằng có thể gặp được Tinh Linh sống, hiện tại xem ra, trong Tinh Linh Thần Điện này sợ rằng đều là loại khôi lỗi Tinh Linh này.

Sau đó.

Phong Vân dựa theo đường mà người khôi lỗi Tinh Linh này đi tới, đi ngược lại.

Hắn suy đoán phần cuối của con đường này chắc là vị trí của Tinh Linh Thần Điện.

Theo Phong Vân càng ngày càng đi sâu vào, hần dần dần cảm nhận được trong không khí tràn ngập một loại tà khí, loại tà khí này sẽ ăn mòn thân thể và tâm trí, từ từ biến Tinh Linh thành cơ thể sống khô lồi.

Nhưng mà Phong Vân có sáng ý và đao ý trong người, vạn tà bất xâm, một ít tà khí này không thể ảnh hưởng đến hần dù chỉ một chút.

Tiếp tục đi tới, lực lượng tinh thần của hần bức xạ ra ngoài, rất nhanh ở phía trước trong một cây cỏ thụ phát hiện một bộ lạc nhỏ, nhà ở được dựng trên cây cỏ thụ, là loại nhà ở trên cây, chỉ có tốp năm tốp ba.

Ở cây bên cạnh, có không ít Tinh Linh đi lại, nhưng mà hai mắt bọn chúng không có tức giận, giống như một cái xác còn sống biết đi.

"Tổng cộng có hai mươi Tinh Linh, xem ra tìm đúng rồi."

Phong Vân phát động năng lực thuộc tính Hắc Âm, ẩn nấp ở trong không khí, yên lặng nhìn tất cả mọi thứ.

Trên đường đi thông đến Tinh Linh Thần Điện nhất định sẽ có những bộ lạc nhỏ này bảo vệ.

Sau khi nhìn một lát, Phong Vân vừa niệm trong lòng, 20 chuỗi phi đao phi kiếm từ trong không gian giới chỉ xuất hiện, trôi lơ lửng ở xung quanh người hần.

Huu huu huu...

Trong lúc im hơi lặng tiếng hàn quang bắn ra, hai mươi khô lồi Tinh Linh trực tiếp bị xuyên qua mà chết, ngay cả thời gian phản ứng cũng không có.

Phong Vân vượt qua bọn chúng tiếp tục đi tiếp.

Đọc theo con đường này, hấn đã gặp phải tổng cộng mười bộ lạc cỡ nhỏ, trong mỗi bộ lạc đều có hai đến ba mươi Tinh Linh, thực lực từ tông sư đến tông sư trung cấp đều có.

Những Tinh Linh này mặc dù biến thành khôi lỗi nhưng chiến lực vẫn còn, mỗi một Tinh Linh đều là đại sư tiền thuật, hơn nữa tốc độ cũng rất nhanh. Nếu như là những võ giả khác gặp được thì quả thực là rất khó giải quyết.

Nhưng ở trước mặt Phong Vân, tất cả đều không đủ lọt vào mắt hấn, giải quyết giống như chém dưa thái rau, một đường nghiền ép đi qua.

Cứ như vậy, đi qua ba ngày.

Ngày thứ tư.

Phong Vân thành công đi đến phần cuối của rừng rậm, ở chỗ đó, hấn nhìn thấy Thần Điện Tinh Linh tộc—— Một tòa cung điện hoa mỹ duy nhất được chế tạo từ tảng đá.

Đến đây, số lượng khôi lỗi Tinh Linh rõ ràng đã tăng lên, nhìn sơ qua, rậm rạp chằng chịt cả một vùng, ít nhất cũng có hơn một ngàn Tinh Linh.

Mỗi một vị đều có thực lực tông sư, nói cách khác nơi này có khoảng hơn một ngàn tông sư.

Còn chưa loại trừ tộc trưởng Tinh Linh tộc bên trong thần điện có khả năng còn cường đại hơn.

Số lượng nhiều như vậy, đôi lại là bất kỳ một võ giả nào cũng sẽ sinh lòng rút lui, hoặc là đi liên kết với người khác.

Nhưng mà Phong Vân lại trực tiếp đi tới trong Thần Điện.

Khi vừa hấn đến gần, những khôi lỗi Tinh Linh kia trong nháy mắt đã cảm nhận được, từng cái nhìn lại, vốn ánh mắt không có một chút tức giận nào bỗng nhiên trở thành một mảng đỏ tươi, bên trong tất cả đều là sát ý hung ác.

Sau đó, đồng thời kéo dây cung trong chớp mắt vạn tên cùng bắn ra.

Đối mặt với những công kích này, vẻ mặt Phong Vân không thay đổi, mi tâm tỏa ra chói lóa, trong chớp mắt bắn ra tinh quang sắc bén bao phủ toàn bộ không gian trong phương viên.

Vạn mũi tên giống như bị Định Thân Chú vậy, treo ở giữa không trung vẫn không nhúc nhích. Một giây sau, hai mắt Phong Vân bỗng nhiên nghiêm lại.

Vị vị vị...

Trong nháy mắt vạn mũi tên quay ngược trở lại, bắn ngược trở về với tốc độ còn kinh khủng hơn, trong nháy mắt xuyên qua chỗ hiểm của tất cả Tinh Linh, làm bọn họ đang sống sờ sờ bị đóng đinh lại.

Tất cả mọi chuyện đều xảy ra trong nháy mắt.

Lực lượng tinh thần của Phong Vân đều được bộc lộ ra hết, sắc mặt trắng bệch, một lần điều khiển được nhiều mũi tên như vậy cho dù là hấn có thiên phú Linh Hồn cao cấp cũng không chịu đựng nổi.

Mà lúc này, ánh mắt của hấn híp lại nhìn về phía bên ngoài thần điện.

Ở chỗ đó, chẳng biết từ lúc nào xuất hiện một bóng dáng thon dài, ngũ quan thanh thuần, vóc dáng thướt tha, nếu như không phải có hai mắt đỏ tươi dữ tợn kia trái lại cũng là một đại mỹ nữ.

Từ trên người nữ Tinh Linh này, Phong Vân cảm nhận được một loại áp lực cường đại, không còn nghi ngờ gì nữa đây chính là tộc trưởng nhất tộc Tinh linh.

"Boss cuối cùng sao."

Hắn lâm bảm một tiếng, tay phải lóe lên hào quang, Linh Kim Kiếm xuất hiện, khí thế cả người hắn lập tức thay đổi.

Bên kia.

Tám người Bạch Vân Tịch và Triển Phi cũng đến rừng rậm nguyên thủy, bởi vì tốc độ của bọn họ quá chậm so với Phong Vân, cho nên bây giờ mới đi đến.

"Mau nhìn, phía trước chính là bộ lạc Tinh Linh."

Bọn họ đi đường rất lâu, cuối cùng cũng đi đến bộ lạc Tinh Linh thứ nhất, trên mặt đầy vẻ thận trọng, lặng lẽ đến gần.

Nhưng sau khi bọn họ đến gần thì nhìn thấy trên đất nằm đầy thi thể Tinh Linh.

Điều này làm đám người bọn họ biến sắc, "Có người đã tới trước chúng ta! Đi, nhanh đuổi theo!"

Cho nên dọc theo đường đi bọn họ đã nhìn thấy mấy trăm cỗ thi thể khô lồi Tinh Linh, từng con đều là một kích giết chết, không có chút nào dồng dãi, cho thấy người ra tay rất quả quyết cường đại.

Đám người Bạch Vân Tịch càng xem càng kinh hãi.

Không lâu sau, bọn họ cũng chạy tới phần cuối rừng rậm.

Vừa lúc đó, tám người người Bạch Vân Tịch bỗng nhiên cảm giác được một vệt kim quang sáng chói nổ tung ở trước mặt bọn họ, uy lực kinh khủng của nó làm bọn họ cùng lúc biến sắc, bạo phát ra nguyên lực điên cuồng né tránh.

Kiểm quang kim sắc vượt qua người bọn họ chém về phía rừng rậm ở phía sau.

Ầm ầm ——!!

Một giây sau, lại thấy một mảng lớn cỏ thụ bị chặt ngang đứt rời, theo tiếng nổ ầm ầm ngã xuống.

Rừng rậm lớn như vậy, dưới đạo kiếm quang kim sắc này đang tốt lành bị san bằng thành bình địa.

Chương 199: Sinh Mệnh Chi Thủy tới tay!

Chương 199: Sinh Mệnh Chi Thủy tới tay!

Ừng ục!

Tám người Bạch Vân Tịch và Triển Phi nhìn phía sau lưng trước đó vẫn là khu rừng rậm rạp, hiện giờ đã biến thành một mảnh đất bằng phẳng, không khỏi cùng nhau nuốt nước miếng một cái, sắc mặt trắng bệch.

Đồng thời bọn họ cũng biết, người đang ở trong Thần Điện chém ra một đạo kiếm quang kim sắc này là ai.

Ngoại trừ tên siêu cấp đại biến thái Phong Vân ra, trong Võ vực không có học viên thứ hai có thể làm được đến một bước này.

"Ngàn đời vạn đời, vẫn là bị truyền đến cùng một chỗ với tên biến thái này..."

Bạch Vân Tịch cười khỏ một tiếng, khó trách trên đường bọn hắn đi tới đây, những Tinh Linh kia tất cả đều bị một kích giết chết, ngay cả một chút cơ hội phản kháng cũng không có.

"Xem ra chuyến này chúng ta đi bằng không."

Bảy người còn lại than thở.

Có Phong Vân ở đây, cái Sinh Mệnh Chi Thủy này làm gì còn đến phiên bọn họ.

"Nhưng mà, có thể làm Phong Vân chém ra một kiếm này, xem ra tộc trưởng của Tinh Linh tộc này cũng rất mạnh."

Triển Phi mở miệng nói.

Đám người Bạch Vân Tịch gật đầu một cái, rất tàn thành.

Bọn họ biết rõ một kiếm kia của Phong Vân đáng sợ đến mức nào, ban đầu tám người bọn họ dùng hết toàn lực cũng không thể tiếp được, bây giờ nghĩ lại vẫn thấy hoảng sợ.

Một kiếm vừa rời may mà chém lệch nếu không bọn họ không thể tránh thoát được.

"Àm ầm!"

Vào lúc này, bỗng nhiên có hai bóng dáng từ trong Thần Điện lao ra, đánh lên trên trời.

Đám người Bạch Vân Tịch lập tức ngưng mắt nhìn lên.

Ở trên bầu trời kia, hai bóng người đang kịch liệt giao chiến, trong đó một người chính là Phong Vân, mà người còn lại chính là một nữ Tinh Linh.

Tốc độ của hai người quá nhanh!

Ở trong mắt bọn họ không khác gì chớp nhoáng, võng mạc của bọn họ ngay cả một tàn ảnh cũng không bắt được.

Điều này làm cho bọn họ kinh ngạc, tộc trưởng Tinh Linh tộc này còn mạnh hơn rất nhiều so với tướng tượng của bọn hắn.

...

Trên bầu trời.

Cả người Phong Vân được bao quanh bởi nguyên lực chói lọi, như một thần linh giáng thế, lực lượng phong mang nghịch phá cứu tiên.

Mà tộc trưởng Tinh Linh tộc ở đối diện cũng khí thế hùng vĩ như vậy, tay phải cầm cung, tay trái cầm kiếm, mỗi kích đều nhanh hơn cả tia chớp, sát cơ bên trong, trong nháy mắt bùng nổ uy năng, ngay cả Phong Vân cũng phải ghé mắt nhìn.

Không còn nghi ngờ gì nữa, đây chính là một cường giả Tông sư đại viên mãn, hơn nữa lĩnh ngộ phong ngự áo nghĩa, nếu không phải là Phong Vân có lực lượng tinh thần vô cùng cường đại, lúc này bao chùm bốn phía thì thật sự không thể chặn được công kích của đối phương.

"Ở đây nguyên lực thừa thớt, tà khí tràn đầy, cứ tiếp tục như vậy sẽ bất lợi đối với ta."

Hai tròng mắt Phong Vân thấy rõ, quyết định tốc chiến tốc thắng.

Nghĩ tới đây, hắn không chút do dự thi triển Huyết Ma Giải Thể Đại Phát.

Ầm ầm ——! !

Sau một lúc yên lặng ngắn ngủi, một khắc tiếp theo chính là một loại huyết khí nguyên lực bùng nổ như núi lửa, xuyên qua trời đất, giống như Thần Uy mệnh mông cuộn cuộn.

Tóc, lông mày của Phong Vân bị nhuộm thành màu đỏ như màu máu, để lộ ra một cổ đao ý lãnh khốc bá đạo.

Bạch Vân Tịch và Bình Yên (vị học viên nữ thứ hai trong tám người) sắc mặt đỏ lên, trong lòng giống như có con nai đang chạy loạn.

"Đây là bí pháp, Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp!" Về mặt Triển Phi cả kinh nói.

Mấy người còn lại ánh mắt cũng nhìn chăm chú.

Nhưng mà trên không trung, sau khi Phong Vân thúc dục Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp cũng không lập tức tấn công mà là trong nháy mắt dừng ở giữa không trung.

Sau đó trong thời gian không đến 0.0001 giây, bỗng nhiên hấn xuất hiện ở trước mặt nữ tộc trưởng Tinh Linh tộc.

Bí pháp. Táng Kiếm Thuật!

Linh Kim Kiếm đột nhiên đâm ra, một cỗ kiếm quang giống như có thể xuyên thủng không gian, chốc lát đã ám sát tới.

Một kiếm này căn bản không thấy được một chút dấu vết hay tàn ảnh nào.

Thậm chí ở trong mắt tám người Bạch Vân Tịch còn không nhìn thấy Phong Vân ra tay.

Nhưng một giây tiếp theo.

Thân thể nữ tộc trưởng bỗng nhiên ngưng kết lại, một cái đầu phóng lên cao, thi thể từ giữa không trung ngã xuống đập vào trên mặt đất.

Ầm ầm!

Mà lúc này đây ở cách đó không xa có một ngọn núi đơn độc bỗng nhiên nứt ra thành hai nửa, cũng là bị một kiếm này của Phong Vân trực tiếp chém thành hai nửa!

Cho tới giờ phút này, tám người Bạch Vân Tịch mới phản ứng lại, mới vừa rồi là Phong Vân xuất kiếm!

Bọn họ nhìn nhau, sau đó đồng loạt hít một ngụm khí lạnh.

Một kiếm này sợ là có thể giết chết bọn họ vô số lần.

"Bây giờ ta rất chắc chắn, hẳn có đủ khả năng để tranh đấu với yêu nghiệt tứ đại thế lực, thậm chí còn có chỗ vượt qua họ!"

"Không nhất định, nếu như là yêu nghiệt tứ đại thế lực trước đây đương nhiên Phong Vân sẽ địch lại được nhưng mỗi người bọn họ đều đã bế quan một năm, xuất quan ra chỉ sợ thực lực sẽ đạt tới một cấp độ vô cùng khủng bố, Phong Vân nếu so sánh với bọn họ vẫn còn hơi trẻ tuổi..."

Triển Phi lắc đầu nói.

Loại yêu nghiệt tứ đại thế lực này đều như nhau, mỗi lần xuất quan, thực lực có thể nói khác nhau một trời một vực so với lúc trước, đây chính là sự khác biệt giữa yêu nghiệt và thiên tài bình thường, tiến cảnh cực nhanh, vượt xa khỏi tưởng tượng.

Trên không trung.

Phong Vân giải trừ Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp, ánh mắt hắn quét một vòng xa xa, trước đó khi lực lượng tinh thần bao trùm bốn phía đã phát hiện ra đám người Bạch Vân Tịch và Triển Phi.

Hắn cũng không để ý, bay về phía trong Thần Điện.

So với ở bên ngoài thì bên trong Tinh Linh Thần Điện bộc lộ ra thánh khiết hơn rất nhiều, mặc dù nhiều chỗ có dấu vết bị hư hại nhưng nhìn còn khá hoàn chỉnh.

Bên trong cũng không lớn, Phong Vân quét một vòng đã xem xong, cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

Lông mày hắn chau lại, lập tức có một lực lượng tinh thần khổng lồ phát, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Thần Điện.

Ừ?

Một giây sau, vẻ mặt phong Vân khẽ động, trong nháy mắt đi tới trước mặt tượng thần ở chính giữa nhất, một quyền đánh nổ.

Một vệt hào quang óng ánh phát ra, trong mảnh vụn của tượng thần, hắn nhìn thấy một cái bình ngọc trong suốt, bên trong đựng ngọc dịch màu xanh.

Cho dù cách bình ngọc, Phong Vân cũng có thể cảm nhận được một loại sức sống với sức mạnh cường đại.

Không còn nghi ngờ gì nữa đây chính là Sinh Mệnh Chi Thủy tiếng tăm lừng lẫy.

Thứ này nếu như lấy ra đi bán, giá cả của nó còn đắt hơn rất nhiều so với Long Huyết kia, Không có hắn, chỗ phân lượng Sinh Mệnh Chi Thủy này đủ để kéo dài tuổi thọ.

Đối với những võ giả thọ mệnh sắp tới mà nói đây quả thực là bảo vật trân quý nhất trên thế giới.

Đương nhiên, Phong Vân sẽ không cầm đi bán, thứ này cũng không có nguồn cung cấp, đợi đến lần tiếp theo di tích tuyên bố nhiệm vụ Tinh Linh, không biết phải đợi đến khi nào.

"Đáng tiếc, chỉ có một ít như vậy."

Hắn bĩu môi nói.

Đây nếu như để cho đám người Bạch Vân Tịch bọn họ thấy được tất nhiên sẽ nói Phong Vân không biết đủ, đây chính là Sinh Mệnh Chi Thủy, một giọt đã có giá trị liên thành, chỗ này của hắn có đến hơn mấy chục giọt cũng đủ để mua mấy cái tòa căn cứ tam đẳng rồi.

Sau đó, Phong Vân đã ra khỏi thần điện, trong lòng mặc niệm một tiếng trở về, lập tức có một đạo gợn sóng vô hình bao phủ lấy hắn biến mất tại chỗ.

Sau khi hắn rời đi, tám người Bạch Vân Tịch mới dám đi vào.

Mặc dù Sinh Mệnh Chi Thủy không có phần bọn họ nhưng trong Thần Điện này còn có những thứ tốt khác, ví dụ như linh quả linh dược hay bảo khí gì đó.

Chương 200: Ngưng tụ, đao phách!

Chương 200: Ngưng tụ, đao phách!

Từ khi Phong Vân xuất hiện trong di tích đến nay đã qua bốn ngày.

Ban đầu nhiệm vụ di tích có kỳ hạn bảy ngày, nhưng với hấn mà nói, nhiệm vụ này căn bản không khiến hấn cảm thấy hứng thú. Sinh Mệnh Chi Thủy mới là vương đạo.

Cho nên hấn vừa cầm được tới tay liền trực tiếp truyền tống rời đi.

Sau khi hấn rời đi không lâu, mấy người Bạch Vân Tịch cũng đều đi ra. Mặc dù không đạt được Sinh Mệnh Chi Thủy, nhưng những thứ khác trong Thần Điện vẫn khá làm bọn họ động tâm.

Lại nói, lần này nếu như không có Phong Vân, chỉ bằng tám người bọn họ, thật sự không phải là đối thủ của nữ tộc trưởng Tinh Linh tộc kia.

Cho nên nói, tám người Bạch Vân Tịch tuy rằng có tiếc nuối, nhưng cuối cùng vẫn còn có thể chấp nhận.

Hơn nữa, nếu bọn họ không chấp nhận thì còn biết làm gì chứ. Cho bọn hấn một trăm lá gan, bọn họ cũng không dám đòi đồ của Phong Vân đâu!

Bên này.

Phong Vân trực tiếp trở lại Đàng Vân Các, dự định khiêu chiến hình chiếu một lượt.

Ở trong di tích vài ngày, hắn cũng không đánh đấm được gì, toàn bộ thời gian đều dành để đi tìm Sinh Mệnh Chi Thủy.

Hiện giờ Sinh Mệnh Chi Thủy đã tới tay, tự nhiên phải chăm chỉ đánh hình chiếu.

Không gian tấm gương, chiến trường rừng rậm.

Keng keng keng! . . .

Phong Vân nhìn về phía hình chiếu điện chủ Thiên Điện đang xông tới trước mặt hắn, lạnh lùng thúc dục tinh thần lực. Nhất thời mười thanh phi đao phá ngang không trung lướt qua, xuyên qua hình chiếu đó, trực tiếp đánh cho nó nổ tung.

Hiện giờ điện chủ Thiên Điện thật sự đã không còn là đối thủ của hắn, hoàn toàn bị hắn nghiền ép. Mặc dù điện chủ Thiên Điện có được sáu thành Thủy chi áo nghĩa, nhưng đáng tiếc tốc độ không nhanh, còn chưa kịp thúc dục ra đã bị phi đao của Phong Vân xuyên qua.

Đây là hình chiếu cuối cùng.

Phong Vân đánh xong một lượt lập tức nhìn vào trong túi đồ. Đồ rơi xuống không nhiều, nhưng lại đều tốt ngoài ý muốn.

Trong đó có ba thứ khiến hắn thoả mãn nhất.

【Hỏa Hệ thiên phú đỉnh cấp】 : Đến từ hình chiếu Triển Phi.

【Tám thành đao ý】 : Đến từ hình chiếu Lâm Nhất Trần.

【bốn thành ngự Kim chi áo nghĩa】 : Đến từ hình chiếu điện chủ Huyền Điện.

"Quả nhiên! Nhiều hình chiếu chất lượng tốt, xác suất rơi ra thứ tốt cũng sẽ tăng cao hơn rất nhiều."

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng. Trước hết lựa chọn hiển hóa Hỏa Hệ thiên phú đỉnh cấp.

【 Hiển hóa Hỏa Hệ thiên phú đỉnh cấp. . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa hoàn tất! 】

Ong!

Một vệt sáng đỏ rực lóe ra, trong chớp mắt bao phủ toàn thân hắn, không ngừng dung hợp với thân thể hắn, trực tiếp tăng cường Hỏa Hệ thiên phú trung cấp vốn có của hắn lên tới đỉnh cấp.

Bay vọt như vậy quả thực vô cùng kinh người!

Phong Vân thoáng cái đã cảm giác chính mình đang đắm chìm trong biển nguyên lực thuộc tính hỏa, khắp nơi đều là một màu đỏ thẫm, nhưng lại may may không cảm giác được đau nhức kịch liệt, chỉ có cảm giác ấm áp nhàn nhạt tràn ra khắp người.

Có được Hỏa Hệ thiên phú đỉnh cấp, cũng đồng nghĩa với việc dù hắn có rơi xuống dòng dung nham nóng bỏng cũng sẽ không bị tổn thương. Loại thiên phú này đã giúp hắn có được khả năng miễn dịch tuyệt đối mọi tổn thương do bỏng lửa.

Hơn nữa, còn có được năng lực khống chế lửa!

Tách!

Phong Vân nhẹ nhàng búng tay một cái, nhất thời trên ngón tay của hắn đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa nhỏ, lập lòe ánh lửa đỏ hồng. Đây là do

nguyên lực trong cơ thể hẳn tự nhiên hiển hóa ra. Đạt đến thiên phú đỉnh cấp, hẳn đã có năng lực này.

Nhưng nếu muốn phát huy đầy đủ uy lực của hỏa diễm, hiện tại hẳn còn chưa thể làm được. Bởi vì hẳn không hề lĩnh ngộ được chút nào Hỏa chi ý cảnh, và cả hỏa chi ngụ ý áo nghĩa tầng thứ cao hơn.

Thậm chí, ngay cả Hỏa Hệ công pháp tốt hẳn cũng không tu hành.

"Công pháp võ kỹ gì đó trước hết không cần vội vã, chờ đánh rơi ra là được."

Dù sao trong số các hình chiếu người của hẳn, có được Hỏa Hệ công pháp lục giai, thậm chí thất giai cũng có đến mấy người. Võ kỹ cũng thế. Về phần Hỏa chi ý cảnh cùng hỏa chi ngụ ý áo nghĩa cũng không cần nói, trong số tám người Bạch Vân Tịch mà hẳn đã lấy hình chiếu, có hẳn hai người am hiểu loại này.

Đến lúc đó cứ đánh rơi ra rồi dung hợp, so với chính mình tu hành lĩnh hội còn nhanh hơn nhiều.

"Hiện hóa tám thành đao ý."

Sau đó, Phong Vân hiện hóa cái thứ hai.

【 Hiện hóa tám thành đao ý. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Một luồng đao ý tinh khiết không lồ bỗng nhiên xuất hiện. Sáu thành đao ý vốn có trong cơ thể Phong Vân không chịu không chế mà lao tới. Cả hai dung hợp vào nhau.

Đao ý của hẳn không ngừng tăng lên.

Sáu thành rưỡi. . . Bảy thành. . . Bảy thành rưỡi. . . Tám thành. . . Tám thành rưỡi. . .

Một mực nhắc nhỏ đến mười thành, sau đó trong chớp mắt phá tan gông cùm xiềng xích.

Sau đó trong thức hải Phong Vân, nhất thời tuôn ra một lực hút cường đại, trực tiếp hút toàn bộ mười thành đao ý sau lưng hắn vào trong. Khu vực trung gian hình thành một thanh trường đao mờ ảo, lơ lửng bên cạnh kiếm hồn.

Đây là, đao phách!

Nhưng, đề thăng còn chưa xong. Vẫn còn một lượng lớn đao ý tinh khiết trực tiếp nhảy vào trong thức hải, cùng với đao phách kia dung hợp lại, hóa thành lực lượng đao phách.

Nhất giai đao phách. . . Nhất giai nửa đao phách. . .

Một mực tăng lên tới nhị giai đao phách, luồng đao ý tinh khiết kia mới bị triệt để tiêu hao hết.

Hao phí nhiều đao ý như vậy mới đề thăng tới nhất giai đao phách.

Nhưng ngẫm lại cũng thấy rất bình thường. Lực lượng của đao phách không phải là thứ mà đao ý có thể so sánh. Chỉ thăng lên tới nhất giai là chuyện rất bình thường.

Đến tận lúc này, sau kiếm hồn, Phong Vân cuối cùng cũng tạo ra được đao phách.

Tuy rằng Kiếm Đạo thiên phú cùng Đao Đạo thiên phú của hắn cũng không đạt tới cấp bậc siêu phàm, nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng

đến việc hấn dung hợp tiến giai. Hơn nữa còn nhanh hơn nhiều, dung hợp một lần có thể so với người khác lĩnh ngộ cả vài năm, mười mấy năm, thậm chí vài chục năm.

Tư chất thiên phú đối với Phong Vân mà nói, không hề quan trọng như những võ giả khác.

Đương nhiên, cần đề thăng vẫn muốn đề thăng. Dù sao tu luyện cảnh giới, vẫn phải do chính mình đi đột phá, chuyện này không thể nào đánh hình chiếu được.

Cuối cùng, ánh mắt của hấn nhắm trúng vật thứ ba rơi xuống, trong lòng mặc niệm hiển hóa.

Tinh!

Một hồi nhắc nhở vang lên. Cả trí óc Phong Vân bị một mảng kim quang che kín, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể.

Một lát sau, hấn phát hiện một thành Kim chi áo nghĩa của mình đã thành công tăng lên tới năm thành.

Nhẹ nhàng đứng dậy. Phong Vân cảm nhận được chính mình lại vừa có một sự biến hóa nghiêng trời lệch đất. Dao phách, Hỏa Hệ thiên phú, ngục Kim chi áo nghĩa, tổng hợp lại những thứ này, không thể nghi ngờ lại đẩy chiến lực của hấn lên một tầm cao mới.

"Xem ra cũng đến lúc nên thử đem ngục Kim chi áo nghĩa dung nhập vào trong đao phách rồi. . ."

Dao phách hiện giờ đã cường đại hơn cả kiếm hồn rồi, đương nhiên cũng muốn khai phá ra một sát chiêu mới, đủ để phát huy ra uy lực của đao phách và ngục Kim chi áo nghĩa.

"Có thể thử thay đổi 《 Phong Cự Hạn Sát Dao 》 một chút."

Phong Vân nói thêm.

Hắn đã sớm lĩnh hội Phong Cự Hạn Sát Dao đến tầng thứ viên mãn, đã hoàn toàn hiểu biết thấu triệt. Hiện giờ chỉ cần thay thế Phong chi ý cảnh bên trong thành ngũ Kim chi áo nghĩa là được.

Đến lúc đó, chiêu thức sẽ không thay đổi, nhưng uy lực ít nhất cũng phải đề thăng mạnh lên gấp mười mấy lần.

Kỳ thật, tu hành đến tình trạng này, võ kỹ công pháp gì đó, cũng chỉ là để phục vụ việc lĩnh ngộ ngũ áo nghĩa hoặc áo nghĩa. Chiêu thức như thế nào, cũng không quá quan trọng, hạch tâm cơ bản là ngũ áo nghĩa hoặc áo nghĩa kia.

Phong Vân có được tấm gương hình chiếu, dĩ nhiên có thể nhảy qua một bước này, trực tiếp lấy đồ vật quan trọng nhất ra dung hợp.

Chương 201: Ngụy kim chi áo nghĩa dung hợp với đao phách!

Chương 201: Ngụy kim chi áo nghĩa dung hợp với đao phách!

Bởi vì lúc trước đã có kinh nghiệm dung hợp phong chi ý cảnh và kiếm ý, cho nên lần này dung hợp ngụy kim chi áo nghĩa và đao phách có chút tâm đắc.

Nhưng ý cảnh và kiếm ý dung hợp với nhau còn đơn giản hơn áo nghĩa và đao phách nhiều.

Cho nên Phong Vân tốn hơn nửa tháng, mới dung nhập sơ bộ hai lực lượng này.

Trong nháy mắt dung hợp thành công, hần nhìn thấy trên Tu La Chiến Đao, lực lượng đao phách và kim chi áo nghĩa dung hòa lẫn nhau, sinh ra một cỗ khí thế sắc bén, bá đạo.

Coong!

Phong Vân nhẹ nhàng vung đao lên, nhất thời, một vệt sáng chói lao ra, lưu lại một vết đao ngân vô cùng sâu trên vách tường phòng tu hành.

Bên trên đao ngân còn tỏa ra khí tức sắc bén và hung lệ, khiến người ta không rét mà run.

“Chỉ là dung hợp sơ bộ đã có uy năng bực này rồi.”

Phong Vân có chút thỏa mãn, bởi vì, đao pháp của hắn đã đuổi kịp kiếm pháp, thậm chí còn vượt qua.

Bởi vì lực lượng kiếm hồn của hắn mới nhất giai, mà lực lượng đao pháp đã đạt đến nhị giai.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không sử dụng bí pháp kiếm thuật.

Lúc này.

Đing đing đing...

Một hồi chuông êm tai truyền đến.

Có người ấn chuông cửa.

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, mở cửa phòng tu hành ra, nhìn thấy bóng dáng Bạch Vân Tịch và Triển Phi xuất hiện ở cửa.

“Có việc gì?”

Hắn nói với hai người kia.

“Hai vị phó vực chủ xuất quan, bọn họ muốn gặp ngài.”

Bạch Vân Tịch giòn giã nói, ánh mắt không ngừng đảo xung quanh Phong Vân, chính là không dám nhìn hắn, hình như có chút thẹn thùng.

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt sáng lên, hai vị phó vực chủ cuối cùng đã xuất quan sao?

Từ khi đến Võ vực, hắn có hình chiếu của tám người Bạch Vân Tịch, liền không gặp được võ giả để hắn lấy hình chiếu nữa.

Bây giờ thì tốt rồi, hai vị phó vục chủ xuất quan, còn muốn gặp hấn, nhất định sắp có hình chiếu chất lượng tốt rồi.

Có thể trở thành phó vục chủ, khẳng định là có rất nhiều đồ vật.

Phong Vân lập tức gật đầu.

“Vậy đi thôi, đúng lúc ta cũng vừa tu hành xong.”

“Bên này.” Bạch Vân Tĩnh đứng bên cạnh Phong Vân dẫn đường, đi ra phòng tu hành.

Triển Phi đi cuối cùng, hấn ta quét mắt nhìn xung quanh phòng tu hành, sau khi nhìn thấy một dấu vết rất sâu trên vách tường, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Phòng tu hành này được chế tạo từ một loại kim loại cứng rắn hơn hợp kim gấp mười lần, hấn ta đã từng thử qua, toàn lực công kích cũng chỉ có thể lưu lại một vết trắng phía trên mà thôi.

Mà bây giờ, hấn ta nhìn thấy cái gì?

Phía trên tường có một dấu vết vô cùng sâu, biểu thị công kích của Phong Vân quá đáng sợ.

...

Phong Vân và Bạch Vân Tĩnh, Triển Phi cùng đi ra Đằng Vân Các, không lâu lắm đã đến trung tâm Võ vục.

Nơi này có một tòa cung điện vàng son, lộng lẫy, tản ra cảm giác rất râm rộ, giống như có cự thú ẩn núp, nội liễm uy nghiêm.

Ngoài cung điện, có một quảng trường khổng lồ, diện tích khoảng hơn mười vạn mét vuông, hai bên trồng nhiều loại cây trân quý.

Những tảng đá trên mặt đất cũng trải qua xử lý đặc thù, hòa quang tỏa ra không phải màu trắng, mà là đủ loại màu sắc, đến tối, sẽ trở nên rực rỡ nhất.

Lần đầu tiên Phong Vân đến nơi này, có chút líu lười, so với nơi xa hoa nhất ở cứ địa Giang Hải, thì nơi này còn xa hoa hơn nhiều.

Nhưng hắn cũng không có cảm giác đặc biệt gì đối với mấy thứ này, sau khi kinh ngạc cũng không có gì nữa.

Lúc này, bỗng nhiên Phong Vân có cảm giác, trong cung điện có hai đạo ánh mắt như đao đang nhìn hắn, hắn dùng lực tinh thần cảm ứng, hai đạo ánh mắt này giống như vệt sáng trong bóng tối, vô cùng lấp lánh.

Không thể nghi ngờ, đây chính là hai vị phó vực chủ.

“Ha ha, đây chính là đệ nhất thiên tài của Võ vực chúng ta sao?”

Một giọng nói trong trẻo truyền đến, một giây sau, bên trên quảng trường xuất hiện một người đàn ông khoảng hơn bốn mươi tuổi, toàn thân tản mát khí thế hùng hậu, khiến hư không cũng vặn vẹo.

Phong Vân một kiếm đánh bại tám người Bạch Vân Tịch, đương nhiên đã trở thành đệ tử mạnh nhất ở Võ vực, việc này không cần tranh luận.

“Nghe danh không bằng gặp mặt, quả nhiên phong thần như ngọc.”

Lại một giọng nói truyền đến, từ trong chủ điện có một người đàn ông tuổi tác tương tự đi ra, mày rậm mắt to, ánh mắt sắc bén.

Hai người này, chính là phó vực chủ Võ vực.

“Đã nói với các người rồi, đây chính là ngọc thô chưa mài.”

Dương Trọng Chân cũng đi ra, đứng bên cạnh hai vị phó vục chủ, sau đó nhìn về phía Phong Vân nói.

“Phong Vân, giới thiệu với người, hai vị này chính là phó vục chủ Võ vục, một người tên là Quan Thanh, một người tên Đăng Văn Hải.”

Phong Vân lập tức tiến lên, nhìn như chào hỏi, thật ra đang lấy hình chiếu của bọn họ.

Đến phạm vi một trăm mét, ánh mắt hần nhẹ nhàng lướt qua, nhất thời, trong gương đã xuất hiện hai hình chiếu.

[Người hình chiếu] : Quan Thanh

[Tuổi] : 49 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ thất giai Phong Vân Thủ>... Võ kỹ bát giai Lăng Vân Thập Tam Thương>... Công pháp hệ phong thất giai Phong Diệu Vô Cực Công>... Thiên phú thương đạo cấp thuế phạm... Thiên phú hệ phong đỉnh cấp... Thương hồn (ngũ giai)... Ngụy phong chi áo nghĩ (năm thành)

...

[Người hình chiếu] : Đăng Văn Hải

[Tuổi] : 48 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư đại viên mãn

[Roi xuống] :... Võ kỹ thất giai Hỏa Ly Diêu Nhật>... Võ kỹ bát gia Thương Thiên Bá Quyền>... Công pháp hệ hỏa thất giai Cửu Cực Thôn Viêm Thiên>... Thiên phú quyền đạo cấp thuế phạm... Thiên phú hệ Hỏa đỉnh cấp... Quyền phách (ngũ giai)... Ngụy hỏa chi áo nghĩa (năm thành)... Một túi kinh nghiệm luyện khí tông sư...

Có thể thấy được, mặc dù hai người đều có thiên phú cấp thuế phạm, nhưng thiên phú chiến lược gia tăng trên thương, quyền, hay thiên phú thuộc tính tu hành chỉ có đỉnh cấp.

Điều này cũng giải thích rõ, vì sao bọn họ hơn bốn mươi lăm tuổi, còn chưa đột phá cảnh giới tông sư.

“Không ngờ vị Đẳng phó vực chủ này còn là một luyện khí tông sư...”

Phong Vân nhìn trong mục roi xuống còn có một túi kinh nghiệm luyện khí tông sư, có chút kinh ngạc, nhưng sau đó lại rất vui vẻ.

Luyện khí tông sư, có nghĩa là có thể luyện chế bảo khí cực phẩm.

Đẳng Văn Hải và Quan Thanh càng nhìn Phong Vân càng hài lòng, Phong Vân là một khối ngọc thô kinh thể chưa được mài dũa, một khi đánh bóng thành công, sẽ phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt, thậm chí còn có khả năng che lấp bốn vị yêu nghiệt sáng như sao kia.

Dù sao, Phong Vân còn rất trẻ tuổi, tương lai còn rất dài.

Chương 202: Hỏa chi bí cảnh!

Chương 202: Hỏa chi bí cảnh!

Trong mắt ba vị phó vực chủ, Phong Vân là một khối ngọc chưa được mài dũa, một khi đã đánh bóng, nhất định sẽ phát ra tia sáng chói mắt.

Nhưng bọn họ không biết, chiến lược của Phong Vân sớm có thể sánh vai với tứ đại yêu nghiệt rồi.

Nếu bọn họ biết chân tướng, sợ là sẽ rơi mất cằm.

Sau đó, ba vị phó vực chủ dẫn Phong Vân vào trong cung điện.

Bọn họ gọi Phong Vân đến, đương nhiên không đơn giản chỉ muốn nhìn thấy hắn, chủ yếu là muốn nói cho hắn biết một chuyện.

“Phong Vân, chúng ta gọi ngươi đến, là muốn nói cho ngươi biết, hai tháng sau sẽ bắt đầu cuộc khảo hạch đệ tử hạch tâm, đến lúc đó, ngươi nhất định phải đến.”

Dương Tượng Chân dặn dò, sắc mặt chân thành nói.

“Chỉ đến khi ngươi trở thành đệ tử hạch tâm, mới có thể chính thức hưởng thụ tài nguyên quan trọng nhất của vực ta.”

Phong Vân nghe thấy giọng điệu trịnh trọng của ông ta, trong lòng cũng rất hứng thú với tài nguyên quan trọng nhất này, nhẹ nhàng gật đầu.

“Được.”

Sau khi nói chuyện một lát, ba vị phó vực chủ phải đi xử lý công việc, vội vàng rời đi.

Phong Vân cùng Bạch Vân Tịch và Triển Phi rời đại điện.

Trên đường, Bạch Vân Tịch nói với Phong Vân.

“Học đệ, có phải ngươi rất tò mò với tài nguyên quan trọng nhất kia không? Nói thật, chúng ta cũng rất tò mò, nhưng mà đáng tiếc, tám người chúng ta không có ai thông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm, nên không có tư cách hưởng dụng tài nguyên hạch tâm này.”

Triển Phi bên cạnh gật đầu, trên mặt lộ vẻ nghi mà sợ.

“Cuộc khảo hạch đó rất khó khăn, chúng ta không có cách nào thông qua.”

Sau đó, hắn ta lại nhìn Phong Vân, nói: “Trong Võ vực chúng ta, chỉ sợ chỉ có một mình Phong Vân ngươi mới có năng lực thông qua.”

“Khảo hạch gì vậy?”

Phong Vân có chút tò mò.

“Khó mà nói, mỗi người chúng ta đều không giống nhau, ta thì leo bậc thang lên núi, tổng cộng chín trăm chín mươi chín bậc, mỗi một bậc, áp lực sẽ tăng lên gấp đôi, ta chỉ đi được một nửa.” Triển Phi cười khổ nói.

“Ta phải đánh bại năm nghìn con rôi có cánh giới tương đương với ta trong vòng một phút, cái này quá ác, ta căn bản không làm được.” Bạch Vân Tịch cay đắng nói.

Còn mấy người khác, phải xông qua trận pháp gì đó, trong vòng một giờ lĩnh hội một môn võ kỹ... Đều là những khảo hạch mà bọn họ cảm thấy rất

khó khăn.

Phong Vân nghe xong, cũng cảm thán những khảo hạch này có độ khó cao, khó trách cho đến nay không có một ai ở Võ vực thông qua.

Nói thật, hắn cũng không hoàn toàn nắm chắc.

Nhưng mà, hắn cũng rất muốn thử một phen.

...

Sau khi trở về Đẳng Vân Các, Phong Vân quyết định đề thăng tu vi của mình, trùng kích tông sư trung giai.

Cảnh giới tông sư, mỗi lần đề thăng một tầng, thật ra chính là mở rộng vòng xoáy nguyên lực, điều này yêu cầu phải có chất lượng và số lượng nguyên lực lớn.

Dựa vào cấp bậc nguyên lực hóa tinh bây giờ của Phong Vân, đột phá công cùm xiềng xích quả thật dễ như trở bàn tay.

Thậm chí, nếu hắn muốn, trong thời gian ngắn trùng kích tông sư đại viên mãn cũng không có vấn đề.

Nhưng Phong Vân không muốn làm như vậy, một mặt là vì như vậy rất dễ tổn thương căn cơ, cái được không đủ bù đắp cái mất, mặt khác chính ta cấp bậc cao hay thấp của tông sư, cũng không thể nói lên cái gì, cảnh giới cao chỉ đại biểu nguyên lực nhiều mà thôi.

Chân chính quyết định chiến lược, chính là lực lượng ý cảnh, ngụy áo nghĩa... Nguyên lực chỉ là một phương diện mà thôi.

Nói cách khác, một tông sư cao giai, chỉ có một thành ngụy áo nghĩa, nhưng một tông sư sơ giai, lại có được năm thành ngụy áo nghĩa, thì trên

thực tế, chiến lực của tên tông sư sơ giai còn mạnh hơn nhiều tên tông sư cao giai kia.

Đây là hiện thực.

Cho nên nói, cảnh giới cao hay thấp cũng không nói lên cái gì.

Thậm chí, nếu một tông sư lĩnh ngộ áo nghĩa, mà một đại tông sư chỉ lĩnh ngộ ý cảnh, thậm chí là ngộ áo nghĩa, thì tên tông sư này cũng mạnh hơn tên đại tông sư kia rất nhiều.

Đương nhiên, đây chỉ là ví dụ, có thể đạt đến cảnh giới đại tông sư, phương diện thiên phú chắc chắn sẽ không thấp, vượt xa người bên ngoài.

Sau khi Phong Vân quyết định xong, liền đi vào truyền tông trận, đến bí cảnh chi địa.

Hắn chuẩn bị giải quyết cả việc đột phá cảnh giới và áp súc nguyên lực hệ hỏa, như vậy đỡ tốn thời gian công sức.

Ngày trước, Phong Vân không lựa chọn áp súc, đương nhiên là vì thiên phú hệ hỏa của hắn quá thấp, hiệu suất hấp thu nguyên lực hệ hỏa cũng rất thấp.

Hiện giờ, thiên phú hệ hỏa của hắn đã đạt đến đỉnh cấp, cho dù là tốc độ hay hiệu suất hấp thu nguyên lực hệ hỏa đều được đề thăng rất nhiều, tiến hành mười lần áp súc cũng dễ dàng hơn.

Hào quang lóe lên, sau khi Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã đứng trước một cánh cửa to lớn,

Cao hơn mười thước, toàn thân màu đỏ thẫm, tản ra nhiệt độ nóng rực, trên cửa có khắc một chữ ‘Hỏa’ thật to.

“Nơi này chính là hỏa chi bí cảnh sao?”

Điểm khác nhau với cứ địa Giang Hải chính là, nơi này không cần thanh toán điểm tích lũy, mỗi đệ tử của Võ vực đều có thể đi vào, cũng không hạn chế thời gian, người muốn ở bên trong bao lâu cũng được.

Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, lướt qua cánh cửa.

Vừa vào cửa, giống như là hai thế giới khác nhau.

Phía sau cánh cửa, hỏa chi bí cảnh còn lớn hơn tưởng tượng của hắn, không nhìn thấy điểm cuối, ở bên trong, có trang bị giống như thuyền cứu sinh.

Xuyên qua cửa khoang trong suốt, có thể nhìn thấy rõ ràng, bên trong mỗi khoang thuyền đều có một vị võ giả đang ngồi xếp bằng, bọn họ đang ngồi tu hành.

Mà ở nơi này, nguyên lực hệ hỏa dày đặc, vượt xa cứ địa Giang Hải.

“Địa phương tốt.”

Phong Vân thầm khen một tiếng, trực tiếp đi về chỗ sâu.

Mà càng vào sâu, khoang thuyền tu hành cũng càng thưa thớt.

Phong Vân đi đến cuối cùng, nguyên lực hệ hỏa đã dày đặc như một vùng ao hồ.

Nguyên lực thành dịch thì rất thường thấy, nhưng nguyên lực hóa hồ như lúc này thì rất ít ỏi. Phía trên cái hồ này, chỉ có một chiếc thuyền tu hành lơ lửng.

Phong Vân thấy thế, nhẹ nhàng cười một tiếng, một bước phóng ra, trong chớp mắt đã xuất hiện bên cạnh thuyền, hắn đưa thẻ thân phận của mình vào, chỉ nghe thấy một tiếng ‘tích’, cửa khoang đã mở ra.

Hắn vừa đi vào, bên trong liền truyền đến giọng nói.

“Tin tức thân phận xác minh chính xác, đệ tử trọng điểm của Võ vực, Phong Vân, có mở Tụ Nguyên Trận hệ hỏa, phụ trợ tu hành không?”

Còn có Tụ Nguyên Trận hệ hỏa sao?

Lông mày Phong Vân nhấc lên, rồi rật đầu.

“Mở ra đi.”

“Mời lựa chọn quy mô trận pháp: Cỡ nhỏ, cỡ vừa, cỡ lớn.”

“Cỡ lớn.”

“Thiết lập xong xuôi, sau khi cửa khoang đóng lại, Tụ Nguyên Trận hệ hỏa sẽ được khởi động.”

Ầm ầm!

Cửa khoang đóng lại, trong nháy mắt, Phong Vân cảm giác có vô số nguyên lực hệ hỏa điên cuồng bao bọc hắn, thông qua ba trăm sáu mươi lăm huyết khiếu tràn vào cơ thể hắn.

Cũng may thân thể hắn đã đạt đến cực hạn, nếu không thì sẽ không chịu được loại xung kích này.

Tương đương với mười con sông lớn đang trùng kích trong người hắn.

Nếu là những võ giả khác, sợ là mấy phút đồng hồ đã bị bạo nổ.

Chương 203: Tông sư trung giai!

Chương 203: Tông sư trung giai!

Một chỗ sâu trong hỏa chi bí cảnh.

Nếu có đệ tử đến đây, nhất định sẽ nhìn thấy một màn khiến hấn ta kinh hãi đến gần chết.

Chỉ thấy trên khoang thuyền tu hành duy nhất ở đây, xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, đang điên cuồng hấp thu nguyên lực hệ hỏa dưới hồ, trong thời gian ngắn ngủi, cái hồ này đã thấy đáy!

Cái này, mẹ nó, không phải hút, mà là nuốt.

Bên trong khoang thuyền tu hành.

Nguyên lực hệ hỏa trong cơ thể Phong Vân đã bành trướng đến mức đáng sợ, nhưng dưới sự điều khiển cường đại của lực tinh thần, nguyên lực hệ hỏa ngạo kiết bất tuân đã trở nên ngoan ngoan, dịu hiền như một con cừu nhỏ.

Tất cả đều được tiến hành rành mạch, phân minh.

Theo kinh nghiệm hấn đã có, nguyên lực hệ hỏa nhanh chóng được áp súc.

Năm phút sau, hoàn thành một lần áp súc.

Nửa tiếng sau, hoàn thành năm lần áp súc.

Một tiếng sau, hoàn thành tám lần áp súc.

Lại một tiếng nữa, hoàn thành mười lần áp súc!

Oanh!

Trong nháy mắt thành công đó, nguyên lực hệ hỏa hùng hậu trong cơ thể Phong Vân biến mất, thay vào đó là từng khối tinh thạch màu đỏ, rất nhỏ bé, lơ lửng bên trong lỗ xoáy hệ hỏa, óng ánh long lanh.

Nguyên lực hệ hỏa hóa tinh, hoàn thành!

“Bắt đầu trùng kích.”

Phong Vân không dừng lại, tiếp tục thông qua Tụ Nguyên Trận cỡ lớn hấp thụ nguyên lực hệ hỏa bên ngoài.

Lần này, lực tinh thần của hắn trực tiếp thao túng nguyên lực hệ hỏa tràn vào trong lỗ xoáy, điên cuồng trùng kích bốn vách tường trong lỗ xoáy.

“Đông! Đông! Đông...”

Giống như tiếng biển động, mặc dù vách tường trong lỗ xoáy có chắc chắn hơn, dưới trùng kích khủng bố như vậy, cũng không kiên trì được bao lâu.

Âm thanh vụn vỡ vang lên, sau đó nối tiếp nhau, cuối cùng, sau một tiếng nổ mạnh, lỗ xoáy nguyên lực hệ hỏa của Phong Vân phát triển gấp đôi.

Mà cảnh giới của hắn, cũng đạt đến tông sư trung giai!

Lỗ xoáy nguyên lực hệ hỏa lớn gấp đôi, có nghĩa là nguyên lực hệ hỏa mà hắn có thể hấp thụ cũng tăng lên gấp đôi, nguyên lực hệ hỏa dự trữ được

cũng tăng lên gấp đôi.

“Còn kim chi lộc xoáy và kim chi lộc xoáy nữa.”

Phong Vân đi ra khoang thuyền tu hành, cũng thuận tiện đến kim chi bí cảnh và phong chi bí cảnh một chuyến, thành công mở rộng kim chi ý cảnh và phong chi ý cảnh lớn gấp đôi.

Bởi vậy, nguyên lực của hắn nhiều gấp ba lần lúc trước, mặc dù chiến lực không tăng thêm, nhưng sức chiến đấu của hắn kéo dài hơn, coi như cũng đề thăng chiến lực.

“Quả nhiên, cảnh giới có đề thăng thì kiếm hồn và đao phách cũng không đề thăng, hoặc là phải dùng ngụy áo nghĩa thuộc tính...”

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Nhưng xét theo góc độ lâu dài, đề thăng cảnh giới có thể đề tăng tuổi thọ, xét đến phương diện này, cũng rất quan trọng.

Rốt cuộc, còn sống mới là vương đạo.

Sau khi tu hành xong, Phong Vân không trở về Đàng Vân Các, hắn dự định đến Thử bộ của hội Chân Lý xem một chút, lần trước vẫn chưa đi hết tháp, khiến trong lòng hắn rất nhớ thương.

Lúc ấy hắn mới có bảy thành kiếm ý, hiện giờ, hắn đã ngưng tụ được kiếm hồn, muốn đi thử lần nữa, xem có thể qua cửa không.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền tìm một nơi vắng vẻ trong bí cảnh, thay đổi y phục của Thử bộ, lấy truyền tống trận ra, sau khi kích hoạt, lực lượng không gian vô hình bao phủ hắn, nháy mắt đã biến mất.

...

Thủ bộ.

Trung tâm truyền tổng trận, giờ khắc này đột nhiên phát ra tia sáng rực rỡ, khiến tên thành viên của Thủ bộ trực ở đây, đang ngủ gật cũng giật nảy mình.

Hắn ta nhanh chóng ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy một thân ảnh đeo mặt nạ màu vàng bước ra từ truyền tổng trận.

“Kim, Kim Thủ đại nhân, người, người trở về rồi?”

Tên này là Hắc Thủ, biệt hiệu số hai mươi sáu, lấp bắp nói, hai mắt tràn đầy sùng kính.

“Ừ.”

Phong Vân gật đầu, sau khi vẫy tay với Hắc Thủ số hai mươi sáu xong, liền trực tiếp đi vào Sinh Tồn Tháp.

Hắc Thủ số hai mươi sáu đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, kích động không thôi, sau đó nhớ đến cái gì đó, nhanh chóng chạy đến phòng bộ trưởng.

Sinh Tồn Tháp, thật ra nên gọi là Kiếm Tháp.

Phong Vân lại lần nữa đi vào trong, quang ảnh đảo ngược, bên tai hắn truyền đến âm thanh trí năng.

“Kiểm tra lần trước ngài dừng lại ở tầng thứ tám, có tiếp tục không?”

“Tiếp tục.”

Hắn nói trong lòng, ngay lập tức, một tiếng kiếm ngân vang lên, mang theo tám thành kiếm ý, trong chớp mắt đâm về phía hắn.

Mà bây giờ, Phong Vân đã không phải Ngô Hạ A Mông, chia tay ba ngày đã hoàn toàn thay đổi cách đối đãi, huống hồ, bây giờ đã qua mấy tháng.”

Ngón tay khê búng, hấn cũng không thèm nhìn, đã trực tiếp phá vớ kiếm quang gồm tám thành kiếm ý kia.

“Tầng thứ tám thông qua, ban thưởng một kiếm bản và một môn võ kỹ lục giai Thương Lãng Kiếm Pháp>”

Trong hư không xuất hiện quang mang, rơi xuống hai chùm sáng, lơ lửng trước mặt Phong Vân.

“Tiếp theo, đến tầng thứ chín, có đồng ý không?”

“Đồng ý.”

Phong Vân phát tay thu hồi phần thưởng, sau đó nói trong lòng.

Tầng thứ chín, cũng giống lúc trước, có một đạo kiếm quang bỗng dung chém đến, nhưng chỉ khác là từ tám thành tăng lên chín thành.

Phong Vân đương nhiên thoải mái vượt qua kiểm tra. Sau đó, tầng thứ mười cũng giống như thế, Phong Vân chỉ phí thêm một chút khí lực đã vượt qua.

Đến tầng mười một.

Mặc dù vẫn là hình thức như vậy, nhưng Phong Vân phát hiện, kiếm ý đã tăng thành kiếm hồn nhất giai, uy năng được tăng lên trên phạm vi lớn, cho dù là hấn, cũng không thể thoải mái ứng phó nữa.

May mà Phong Vân có thể vận dụng nguyên lực, sau một trận ác chiến, mới có thể triệt tiêu kiếm quang và lực lượng kiếm hồn trên đó.

Đinh!

“Thông qua tầng mười một, ban thưởng một kiếm bản và một thanh chiến kiếm thượng phẩm.”

Ong!

Trong hư không, như thường lệ có hai chùm sáng rơi xuống, dừng trước mặt Phong Vân.

“Kiếm bản này...”

Khi Phong Vân nhìn thấy kiếm bản, nhạy bén cảm giác bên trên không phải kiếm ý, mà là lực lượng kiếm hồn.

“Quả nhiên, ban thưởng thăng cấp.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói, lập tức phát tay thu kiếm bản và chiến kiếm thượng phẩm vào không gian giới chỉ.

Lúc này, âm thanh trí năng lại vang lên lần nữa.

“Có đến tầng mười hai không?”

“Có.”

Đã đi đến đây rồi, Phong Vân thế nào cũng muốn đến tầng mười hai nhìn xem.

Ong!

Một giây sau, một cỗ dao động vô hình bao phủ hẳn, truyền tống hẳn đến tầng mười hai. Nhưng mà, công kích trong dự đoán của Phong Vân lại không có, hẳn ngưng mắt nhìn lại.

Tầng mười hai này nhỏ hơn các tầng khác, ở trung tâm chỉ có một cái bàn, mà trên mặt bàn, là một thanh kiếm ngọc nhỏ.

Lúc ánh mắt Phong Vân rơi trên thanh kiếm ngọc nhỏ kia, nhất thời cảm thấy một cỗ phong mang khủng bố không cách nào hình dung được.

Phong mang quá lớn, cho dù là hắn, đôi mắt cũng vô thức co rụt lại.

Chương 204: Kiếm tháp nhận chủ, Vương cấp thần binh!

Chương 204: Kiếm tháp nhận chủ, Vương cấp thần binh!

Tầng mười hai Kiếm tháp.

Phong Vân nhìn một lát, cuối cùng vẫn đi qua, nhẹ nhàng vươn tay, chuẩn bị cầm lấy thanh kiếm ngọc nhỏ nhỏ này.

Nhưng lúc tay hắn vừa chạm tới, thanh kiếm ngọc chợt bộc phát ra một dòng lực lượng khủng bố sắc bén. Lúc trước ẩn giấu bên trong, bây giờ lại phóng thẳng ra ngoài.

Rẹt rẹt rẹt rẹt. . .

Có tia lửa bắn ra. Đó là kết quả xảy ra khi lực lượng sắc bén kia va chạm với bàn tay Phong Vân.

May mắn thân thể hắn đã được rèn luyện qua. Nếu không, đôi lại là một võ giả khác gặp phải tình huống này, sợ rằng chỉ qua mấy phút đồng hồ đã bị xuyên thủng, căn bản không có cách nào để cầm thanh kiếm ngọc này lên.

Mấy giây sau.

Phong Vân không quan tâm kiếm khí khủng bố kia, thẳng tay chạm vào thanh kiếm ngọc nhỏ.

Ong!

Trong nháy mắt hắn chạm được vào thanh kiếm ngọc nhỏ, nhất thời một dòng tin tức theo cánh tay tràn vào trong đại não hắn.

Đại ý chính là kiếm ngọc tương tự như thế này còn có tám thanh nữa, phân tán ở nhiều góc ngách khác nhau của địa cầu. Chỉ cần toàn bộ chúng nó đều xuất thế, sẽ có thể mở ra một bảo tàng kiếm, bên trong có chứa cơ duyên trở thành Thần.

Cơ duyên trở thành Thần?

Phong Vân thấy được tin tức này, sắc mặt cũng hơi chấn động. Xung hô “Thần” này cũng không phải có thể tùy tiện gọi bừa. Thần đại biểu cho bất hủ, đại biểu cho chí cao vô thượng. Thời gian đối với bọn họ mà nói, đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Hiện tại hắn chỉ xông qua một cái tháp, đạt được một thanh kiếm ngọc nhỏ mà thôi, vậy mà lại nói với hắn cơ duyên có thể trở thành Thần gì đó.

Xác định không phải là đang đùa giỡn với hắn chứ?

"Không cần quan tâm nhiều quá làm gì, cứ lấy trước đi, sau này lại nói sau."

Phong Vân lắc đầu. Chín thanh kiếm ngọc, thất lạc ở các nơi trong địa cầu. Quỷ mới biết phải tìm tới khi nào.

Hơn nữa, bỏ qua những thứ khác không nói, thanh kiếm ngọc này ẩn chứa một dòng lực lượng kiếm hồn thuần khiết. Với hắn mà nói, cũng đã đủ tốt rồi.

Khi Phong Vân hoàn toàn cầm lên thanh kiếm ngọc kia, âm thanh trí năng kia bỗng nhiên vang lên.

"Kiểm tra ra ngài đã hoàn toàn thông qua tầng mười hai Kiếm tháp, cũng có được tư chất tu kiếm. Phù hợp yêu cầu."

"Từ giờ trở đi, Kiếm tháp nhận ngài làm chủ!"

Hả? Thế mà đã nhận chủ rồi á?

Phong Vân hơi kinh ngạc. Hắn cho rằng còn phải trải qua một loạt khảo nghiệm nữa chứ.

Ong ——! !

Bỗng nhiên, từ trên đỉnh tháp chiếu xuống một vệt ánh sáng kim sắc. Khi Phong Vân còn chưa kịp phản ứng lại nó đã khắc sâu vào trong mi tâm của hắn, hình thành một dấu ấn hình kiếm kim sắc, lộ ra một loại cảm giác thần thánh, uy nghi.

Nhưng loại cảm giác này chỉ thoáng rồi biến mất, sau một khắc liền ấn vào vô hình, giống như chưa từng xuất hiện qua.

Nhưng Phong Vân lại rõ ràng cảm ứng được, chính mình trong đã mơ hồ hình thành một mối liên hệ với tòa tháp này. Chỉ cần hắn nguyện ý, mấy phút đồng hồ cũng có thể mang tòa tháp này đi.

Mà hắn cũng biết, tòa tháp này chính là Vương cấp thần binh.

Cái gọi là Vương cấp thần binh, chính là binh khí ở tầng thứ phía trên chiến binh cực phẩm mà chỉ có luyện khí sư Vương cấp mới có thể luyện chế ra.

Bởi vì quá mức hiểm thấy, cho nên cũng được ngợi xưng là Thần Khí. Nhưng nó cũng chỉ là Thần Khí cấp bậc thấp nhất.

Kiểm tháp thuộc về nhóm Thần Khí này. Nó thậm chí có thể ngăn cản công kích của đại tông sư.

Nhưng Phong Vân tạm thời không có ý nghĩ mang nó đi. Thứ nhất, hắn tùy thời có thể triệu hoán tòa tháp này. Thứ hai, những thiên tài kiếm đạo khác của Thử bộ còn phải mượn kiếm tháp này để rèn luyện chính mình.

Hắn đương nhiên không thể chỉ vì chính mình mà chặn mất con đường kiếm đạo của người khác.

Cho nên, nghĩ tới nghĩ lui, cái tháp này cứ ở lại đây vẫn là tốt nhất.

Dù sao cũng chạy không được. Đợi đến khi hắn cần dùng, lại trực tiếp triệu hoán là được.

Sau đó, Phong Vân hơi động ý nghĩ, không cần truyền tống thông minh, bản thân hắn đã trực tiếp rời khỏi tháp.

Khi hắn ra ngoài, phát hiện bộ trưởng Thử bộ và phó bộ trưởng Đoan Mộc Húc đang chờ bên ngoài.

Thấy được Phong Vân, hai người lập tức sáng ngời hai mắt, lập tức đi lên nghênh đón. Đoan Mộc Húc nói thẳng: "Người trở về cũng không báo trước một chút, để chúng ta chuẩn bị nghi thức hoan nghênh long trọng cho người chứ."

"Cũng không phải là lần đầu tới, không cần đâu." Phong Vân lắc đầu.

Bộ trưởng Thử bộ lúc này mới mở miệng, "Kim Thử, người xông bao nhiêu tầng?"

Đoan Mộc Húc cũng đầy mặt hiếu kỳ.

"Qua cửa." Phong Vân không giấu diếm, nói thẳng ra.

"Ồ, qua cửa à, không có việc gì, lần sau tiếp. . . Cái gì, người qua cửa rồi! ?"

Ban đầu Đoan Mộc Húc cho rằng Phong Vân thất bại, thuận miệng an ủi một hai câu. Kết quả không nghĩ tới lại nghe được một tin tức kinh người như thế.

Bên cạnh, bộ trưởng Thử bộ cũng là đầy mặt kinh ngạc. Bởi vì hắn nghĩ đến một chuyện càng thêm đáng sợ.

"Kim, Kim Thử,... Kiếm ý của người, đột phá đến kiếm hồn rồi?"

Hắn đã từng xông qua, biết rõ đến phía sau chỉ có kiếm ý là hoàn toàn không đủ, yêu cầu phải có ý cảnh lực lượng tầng thứ cao hơn mới được.

Hiện giờ Phong Vân qua cửa, như vậy cũng chứng tỏ việc hắn đã có được lực lượng kiếm hồn.

Phong Vân gật gật đầu, coi như thừa nhận.

Ôi cha mẹ ơi. . .

Bộ trưởng Thử bộ cùng Đoan Mộc Húc đồng thời phát ra tiếng hít khí lạnh, gương mặt dưới mặt nạ đã kinh hãi gần chết. Này mẹ nó mới qua bao lâu chứ, Phong Vân vậy mà đã trực tiếp đột phá công cùm xiềng xích kiếm ý, ngưng tụ ra lực lượng kiếm hồn!

Nói là khó khăn không gì sánh được kia mà!

"Kiếm Đạo thiên phú Đỉnh cấp tuyệt đối không làm được chuyện này!"

Bộ trưởng Thử bộ kinh hãi thâm nói trong lòng. Giang Đào có được Kiếm Đạo thiên phú đỉnh cấp, hiện giờ vẫn còn đang đau khổ vùng vẫy trong tầng thứ kiếm ý, không nắm được trọng điểm. Theo dự đoán của hắn, ít nhất Giang Đào cũng phải cần thêm mấy năm rèn giũa nữa mới có thể thành công.

Nhưng hiện tại, Phong Vân lại chỉ tốn thời gian mấy tháng đã vượt qua công cùm xiềng xích này rồi. Sao không làm hắn rung động chứ!

Điều này cũng làm cho bộ trưởng Thử bộ nghiêm trọng hoài nghi Kiếm Đạo thiên phú của Phong Vân tuyệt đối không chỉ là tầng thứ đỉnh cấp.

Sợ rằng, chỉ có Kiếm Đạo thiên phú cấp siêu phạm kia mới có thể trong thời gian ngắn như vậy làm được điều này.

Bộ trưởng Thử bộ tầm mắt có hạn. Kỳ thật cho dù là Kiếm Đạo thiên phú cấp bậc siêu phạm cũng không có cách nào để kiếm ý tăng lên tới tầng thứ này trong vòng mấy tháng.

"Kim, Kim Thử, người qua cửa rồi. Vậy, tòa tháp này có phải đã nhận người làm chủ nhân rồi hay không! ?" Đoan Mộc Húc lúc này mới lắp bắp mở miệng hỏi.

"Ừ."

Phong Vân nhẹ nhàng búng tay một cái. Kiếm tháp sau lưng nhất thời phát ra một tiếng ngân khê, phảng phất thoáng cái đã từ một tòa tháp biến thành một thanh tuyệt thế thần kiếm chĩa thẳng lên thương khung, mang theo một loại sắc bén như muốn phá vỡ thiên địa.

Chỉ là một tòa tháp, lại cho người ta cảm giác như đang đối mặt với một thanh bội kiếm của một vị kiếm khách tuyệt thế. Thật làm cho người ta kinh hồn bạt vía!

Dưới khí thế sắc bén này, bộ trưởng Thử bộ cùng Đoàn Mộc Húc chỉ cảm thấy làn da trên người như muốn nứt ra.

Lúc này, Phong Vân lại búng tay một cái nữa. Tòa tháp lập tức khôi phục lại nguyên dạng, lại biến trở về là tòa tháp cao lớn thường thường không có gì kỳ lạ kia.

Thấy thế, bộ trưởng Thử bộ và Đoàn Mộc rất cục mới xác định, Thử bộ Thần Khí này của bọn họ quả thật đã nhận Phong Vân làm chủ.

Điều này làm cho nội tâm bọn họ kinh sợ vô cùng. Tòa tháp này đã ở đây mười mấy năm, từ đầu đến cuối cũng không có một vị kiếm tu nào thành công.

Phong Vân mới tới không được một năm, lại hoàn thành chuyện vĩ đại nhường này. Quả thực là kiếm khách tuyệt thế trời sinh!

Chương 205: Phi đao và phi kiếm!

Chương 205: Phi đao và phi kiếm!

Tin tức Phong Vân trở thành chủ nhân kiếm tháp cuối cùng vẫn không truyền ra khắp Thử bộ, bởi vì thật sự là quá kinh người.

Bộ trưởng Thử bộ cùng Đoan Mộc Húc sợ đã kích lòng tin của những thiên tài kiếm đao khác, may mắn ngay lúc đó đã tạm thời giấu xuống.

Khi đi về, đầu óc bộ trưởng Thử bộ cùng Đoan Mộc Húc vẫn còn ngây ngất choáng váng, vừa rung động vừa phức tạp. Nhiều năm như vậy trôi qua, kiếm tháp rốt cuộc cũng đã nhận chủ rồi.

Điều này cũng chứng tỏ, Thử bộ bọn họ rốt cuộc cũng sinh ra một vị kiếm khách tuyệt thế!

Ngẫm nghĩ như vậy, đúng thật là có chút kích động nữa này!

"Kiếm tháp nhận chủ, ta coi như đã giải quyết xong một chuyện đau đầu. Về sau đi gặp hội trưởng, rốt cuộc cũng có thể đứng thẳng mà nói, Thử bộ chúng ta cũng có thiên tài yêu nghiệt rồi!"

Bộ trưởng Thử bộ lộ ra nụ cười thoải mái.

"Phải đấy, ta thấy mấy bộ khác còn dám nói Thử bộ chúng ta không có người. Đến lúc đó gọi Phong Vân ra, hù chết bọn họ!"

Đoan Mộc Húc cũng rất vui vẻ, hẳn quá ưa thích việc làm người khác bị bẽ mặt này đấy.

". . . ." Hai người phảng phất cùng nghĩ đến một chuyện, nhìn nhau, lộ ra nụ cười giảo hoạt như hồ ly.

Bên này.

Phong Vân trở lại chỗ ở, lấy ra kiếm bản cùng thanh kiếm ngọc nhỏ, lập tức bắt đầu lĩnh hội.

Lực lượng kiếm hồn và kiếm ý khác biệt lớn nhất là ở chỗ kiếm hồn càng thêm tinh khiết, uy năng cũng lớn hơn. Hắn muốn lĩnh hội hay thôn phệ, so với kiếm ý mà nói thì cũng có độ khó nhất định.

Lần này, hắn tốn hết thời gian ba ngày mới khó khăn lĩnh hội hết hoàn toàn lực lượng kiếm hồn trong kiếm bản cùng thanh kiếm ngọc nhỏ.

Tuy rằng tốn thời gian khá lâu, nhưng hoàn toàn xứng đáng.

Kiểm hồn của Phong Vân vậy mà đã từ nhất giai tăng lên tới tam giai, đề thăng liên tục hai bậc.

Trong phòng.

Khi hắn khi mở mắt ra, một vệt kiếm hồn vô hình nhưng có chất bất ngờ bắn ra, không để tâm tới vách tường bốn phía mà trực tiếp chém lên mấy gốc đại thụ trong sân.

Trong chớp mắt, mấy gốc đại thụ vốn xanh tươi lại nhanh chóng tàn lụi, cả tán lá xanh trở nên khô héo, từ trên cành rơi xuống, mất hết sinh cơ.

"Tam giai kiếm hồn, quả nhiên uy lực lại tăng cao."

Phong Vân thoả mãn gật đầu, thu hồi lực lượng kiếm hồn.

Sau đó, hắn nhìn vào trong túi đựng. Bên trong có chứa toàn bộ đồ vật rơi xuống khi hắn khiêu chiến hình chiếu trong ba ngày này.

Rất nhiều vật phẩm linh tinh, đại đa số đều là những thứ không có tác dụng gì, nhưng cũng có một vài thứ khiến Phong Vân rất hài lòng.

Nếu như không phải lúc trước đang lĩnh hội kiếm hồn tới thời khắc máu chốt, hắn còn muốn hiển hóa dung hợp ngay tại chỗ.

【 Một túi kinh nghiệm luyện khí tông sư 】 : Đến từ hình chiếu Đằng Văn Hải.

【 Ngụy Phong chi áo nghĩa (năm thành) 】 : Đến từ hình chiếu Quan Thanh.

Hai thứ đồ tốt này phân biệt đến từ hai vị phó vực chủ, khiến Phong Vân không khỏi cảm thán chính mình quả thực quá may mắn, lần đầu đánh đã rơi ra thứ tốt.

"Trước hiển hóa ngụy Phong chi áo nghĩa đi."

Phong Vân tương đối để ý cái này. Cho tới bây giờ, hắn chỉ có lĩnh hội Kim thuộc tính đến tầng thứ ngụy áo nghĩa.

Hiện giờ, rốt cuộc đến phiên Phong thuộc tính rồi.

【 Hiển hóa ngụy Phong chi áo nghĩa (năm thành) . . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa hoàn tất! 】

Ong... ong!

Một vệt hào quang màu xanh đột ngột xuất hiện, mang theo vô tận cảm ngộ liên quan tới gió, trong chớp mắt tràn ngập khắp người Phong Vân.

Khi hấn đắm chìm trong những điều huyền diệu kỳ dị này, bản thân Phong chi ý cảnh cũng nhanh chóng tăng lên. Từ năm thành Phong chi ý cảnh, thoáng cái đã đạt đến mười thành phong chi ý cảnh.

Sau đó, một tiếng âm vang trực tiếp phá tan trời buộc, tấn thẳng đến ngục áo nghĩa.

Hết thủy cũng không hề đình chỉ.

Sau đó, từ một thành ngục Phong chi áo nghĩa, trực tiếp tăng lên tới bốn thành ngục Phong chi áo nghĩa.

Lúc này, mới chậm rãi dừng lại.

"Còn có một thành áo nghĩa dùng để đề thăng ý cảnh lực lượng sao."

Phong Vân cảm thụ được chính mình có được bốn thành ngục Phong chi áo nghĩa, nhẹ nhàng lắm bầm.

Bởi vì lúc trước hấn có được Phong chi ý cảnh, không thể trực tiếp dung hợp Phong chi áo nghĩa. Bởi vậy khi dung hợp, đặc biệt phân ra một thành ngục áo nghĩa, để Phong chi ý cảnh của hấn tăng lên tới tầng thứ ngục áo nghĩa.

"Đúng là phục vụ rất thông minh."

Phong Vân khẽ cười một tiếng. Tấm gương này phục vụ thật đúng là rất chu đáo.

Đến lúc này, hấn ngoại trừ ngục kim chi áo nghĩa, lại lĩnh hội thêm ngục phong chi áo nghĩa, chiến lực không thể nghi ngờ lại đề thăng lên nhiều gấp bội.

Sau đó, Phong Vân hiển hóa túi kinh nghiệm luyện khí tông sư.

【 Hiện hóa túi kinh nghiệm luyện khí tông sư. . . Đang hiện hóa. . .
Hiện hóa hoàn tất! 】

Ầm ầm!

Cảm giác quen thuộc cảm giác kéo tới, tất cả ký ức của Đẳng Văn Hải liên quan đến luyện khí đều xuất hiện trong đầu Phong Vân, giống như một bộ phim điện ảnh đang chiếu, từng màn, từng cảnh lướt qua.

Phong Vân giống như đi vào một hành lang ký ức, xem một lượt từ đầu đến cuối, luyện hóa toàn bộ ký ức luyện khí sư ở bên trong, hóa thành thứ của chính mình.

Trong quá trình này, hắn cũng rất tự nhiên mà trở thành luyện khí tông sư.

Muôn trở thành luyện khí tông sư là chuyện cực kỳ khó khăn. Vốn dĩ với tư chất của Đẳng Văn Hải, không có Linh Hồn thiên phú, thì không thể nào đột phá. Nhưng hắn bởi vì gặp được cơ duyên, may mắn ăn được một quả hồn quả khiến linh hồn lực tăng vọt. Lúc đó mới đột phá đến luyện khí tông sư.

Nhưng Phong Vân có được Linh Hồn thiên phú cao cấp, một ít giới hạn cao cấp đối với hắn mà nói tự nhiên cũng không tồn tại. Đừng nói luyện khí tông sư, mà ngay cả luyện khí đại tông sư, hắn nếu có thể đạt được túi kinh nghiệm, cũng có thể tấn chức trong mấy phút đồng hồ.

"Luyện khí tông sư, dùng Thần luyện ra."

Đạt tới tầng thứ này, đã không cần phải dùng chùy chế tạo cái gì, hết thảy đều dùng tinh thần lực để rèn luyện đồ vật. Đây là một tiêu chí trọng yếu để đạt tới luyện khí tông sư——— Thần luyện!

"Đáng tiếc không có tài liệu tốt, nếu không đã có thể luyện chế ra chiến binh cực phẩm."

Phong Vân lắc lắc đầu.

Hắn chỉ có mỗi kinh nghiệm luyện khí tông sư, lại không có tài liệu tương ứng.

Nếu muốn luyện chế chiến binh cực phẩm, tài liệu cần có nhất định rất kinh người, nói thế nào cũng phải ngang ngửa với Long Huyết kia.

Mà cấp bậc này, bên trong Chân Lý hội Thủ bộ không thể nào có.

Chỉ sợ chỉ có tại cứ địa Thanh Huyền mới có thể gặp được.

"Có điều, chiến binh thượng phẩm tạm thời cũng đủ cho ta dùng, trước hết cứ chậm rãi tìm tài liệu vậy."

Trừ phi hắn tấn thăng đến đại tông sư, hoặc lĩnh ngộ ra áo nghĩa, bằng không chỉ cần chiến binh thượng phẩm đã đủ cho hắn dùng.

Bằng không, hắn cũng không có cách nào phát huy một cách hoàn mỹ ra uy lực của chiến binh cực phẩm.

Lúc sau.

Phong Vân đi tới nhà kho Thủ bộ, lấy Phong khoáng thạch tủy và Kim khoáng thạch tủy, dự định luyện chế Phong thuộc tính phi đao và Kim thuộc tính phi kiếm, Cũng không lớn, là loại chỉ dài chừng hai ngón tay người trưởng thành.

Đây là vũ khí để hắn dùng tinh thần niệm lực điều khiển, có thể coi như một sát chiêu lớn.

Phong Vân rèn đúc mỗi loại một trăm chuỗi. Dù sao nhẫn không gian của hắn có thể chứa được hết. Đến lúc sử dụng, chỉ cần vừa động tâm niệm là xong, thuận tiện lại mau lẹ.

Miệng núi lửa.

Phong Vân đứng ở đó, xung quanh hắn, hai trăm thanh phi đao cùng phi kiếm xoay tròn quanh hắn.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, căn bản không thấy rõ dáng vẻ của phi đao cùng phi kiếm. Từ xa nhìn lại, phẳng phất như một vòng bảo hộ to lớn, một mực bảo vệ hắn ở bên trong.

Như vậy gọi là, có thể tấn công, cũng có thể phòng bị.

Chương 206: Người như sao trời sáng chói bát phương!

Chương 206: Người như sao trời sáng chói bát phương!

Chỗ cường đại của niệmlực sư chính là đây, bọn họ có thể điều khiển vật phẩm mà không có cực hạn.

Bọn họ có thể điều khiển đồ vật tiến công, đương nhiên cũng có thể điều khiển đồ vật phòng ngự, đây chính là sự bảo vệ bất bại của bọn họ.

Có lẽ, điểm yếu duy nhất của niệmlực sư, chính là cận chiến.

Nhưng cái này chỉ là nhằm vào các niệmlực sư khác, còn đối với Phong Vân, hẳn không ngại cận chiến.

Niệmlực sư chỉ là một trong những át chủ bài của hắn mà thôi, cũng không phải toàn bộ. Sau mấy phút thí nghiệm, Phong Vân liền thu hồi phi đao phi kiếm, hẳn sợ đám võ giả Thử bộ thấy được, sẽ bị hù sợ.

Đến lúc này, hắn đã thể hiện rất nhiều mặt biến thái rồi, nếu như cái này cũng biểu hiện ra ngoài, hẳn sợ những võ giả thiên tài khác sẽ không chịu được.

“Ồ đây cũng khá lâu rồi.”

Phong Vân gần như đã sử dụng hết tài nguyên của Thử bộ rồi, có tiếp tục ở lại cũng không còn gì lợi dụng nữa, không bằng quay về Võ vực.

Sau đó, hấn đến phòng bộ trưởng, cáo biệt bộ trưởng Thử bộ và Đoan Mộc Húc.

Còn Giang Đào, hấn ta còn đang bế quan, thề phải vượt qua Phong Vân, ngưng tụ kiếm hồn mới trở ra.

Đáng tiếc, hấn ta không biết, Phong Vân đã sớm ngưng tụ kiếm hồn rồi, bỏ xa hấn ta phía sau.

“Nhanh như vậy đã phải đi sao?”

Bộ trưởng Thử bộ nhìn Phong Vân nói.

Phong Vân gật đầu: “Ồ Võ vực còn có một số việc cần xử lý.”

“Võ vực? Chính là cứ địa Thanh Huyền sao? Không ngờ ngươi đã đến cứ địa nhất đẳng rồi.”

Đoan Mộc Húc ở bên cạnh cảm khái nói.

Nhưng điều này cũng nằm trong dự đoán, dựa vào tiềm lực của Phong Vân, cứ địa Giang Hải quá nhỏ.

“Đầu xuân sang năm nhớ về một chuyến, ta dẫn ngươi đến tổng bộ hội Chân Lý, tham gia đại hội mỗi năm một lần của mười hai bộ.”

Bộ trưởng Thử bộ khẽ nói.

“Đầu xuân sang năm sao? Được, ta biết rồi.”

Phong Vân gật đầu nhận lời, tổng bộ hội Chân Lý, hấn cũng cảm thấy rất hứng thú, đến lúc đó, hấn sẽ nhìn thấy thiên tài hoặc cường giả của mười một bộ khác, nghĩ đến đã thấy vui vẻ.

Nói chuyện một lát, Phong Vân lập tức kích hoạt truyền tống trận, nhẹ nhàng lóe lên một cái, Phong Vân đã rời đi.

Nhìn chỗ Phong Vân biến mất, Đoan Mộc Húc nhẹ nhàng nói.

“Bộ trưởng, nhanh như vậy đã muốn dẫn Phong Vân đến tổng bộ sao? Hắn mới gia nhập Thủ bộ chưa đến một năm.”

Bộ trưởng Thủ bộ cũng cảm thán.

“Đối với hắn, Thủ bộ chúng ta quá nhỏ bé, giữ lại hắn sẽ chỉ chậm trễ hắn thôi, đến tổng bộ mới có thể phát huy thiên phú và tư chất siêu cường của hắn, không nhìn thấy cứ địa Giang Hải đã đưa Phong Vân đến cứ địa nhất đẳng sao?”

Đoan Mộc Húc trầm mặc không nói, nghĩ lại, đến Kiếm Tháp cũng nhận Phong Vân làm chủ rồi, nơi này quả thật đã không còn tài nguyên gì nữa.

Nhớ đến thiếu niên thiên tài ở cứ địa tam đẳng ngày đó, bây giờ chưa đến một năm, đã trưởng thành như vậy, vượt qua tất cả mọi người, khiến hắn ta không thể không cảm khái.

Một nơi ở biên cương, lại xuất hiện ngôi sao như vậy, hào quang của hắn, sợ rằng cuối cùng sẽ chiếu sáng toàn bộ địa cầu.

...

Trong kim chi bí cảnh.

Bóng dáng Phong Vân yên lặng xuất hiện, lúc trước, hắn từ nơi này rời đi, lúc trở về, đương nhiên cũng là ở đây.

Từ trong bí cảnh ra, hắn không gây ra bất kỳ chú ý gì.

Võ giả ở đây tu hành mười ngày nửa tháng mới ra, là chuyện hết sức bình thường.

Không ai biết Phong Vân đã đi một vòng bên ngoài rồi, không chỉ chiến lực đã tăng lên rất nhiều, còn có một kiện thần binh vương cấp nữa, lại trở thành luyện khí tông sư.

Nếu như bọn họ biết, sợ sẽ bị hù chết.

“Đã có hình chiếu của hai vị phó vực chủ trong Võ vực rồi, chỉ còn Vực chủ mà thôi, nhưng ông ta quanh năm không ở Võ vực, đoán chừng trong thời gian ngắn cũng không thể lấy hình chiếu được.”

...

Bên này, sau khi Phong Vân ra ngoài bí cảnh, trong đầu bắt đầu suy nghĩ.

Cuối cùng, hắn có ý định ra ngoài Võ vực, đến chỗ mấy thế lực khác, nhìn xem có gặp hình chiếu chất lượng tốt không.

Trong cứ địa Thanh Huyền, Võ vực đứng cuối trong năm đại thế lực, bốn đại thế lực khác đều mạnh hơn Võ vực một chút, nên sẽ có nhiều thiên tài hơn.

“Đến Kiếm tông trước.”

Phong Vân nghĩ một lát, quyết định đến Kiếm tông trước.

Trong Kiếm tông có vị thiên tài kiếm đạo Kiếm Vô Trần, hắn cảm thấy rất hứng thú, nếu như có thể lấy hình chiếu của đối phương, tuyệt đối sẽ rất thoải mái.

Nhưng Kiếm tông không cho phép người ngoài đi vào, cũng giống Võ vực, chỉ cho người của mình ra vào, nếu người ngoài muốn đi vào, là vô cùng khó khăn, trừ khi được tông chủ Kiếm tông đồng ý.

Điều này đối với Phong Vân, là không có khả năng.

Hắn do dự một lát, bỗng nhiên sắc mặt khẽ động: “Có rồi, mình có thể biến thành một đệ tử Kiếm tông, lặng lẽ ẩn vào trong đó.”

Năng lực biến thân của hắn là đỉnh cấp, lần trước trà trộn vào đám hung thú cũng không bị phát hiện, chắc biến thành người cũng không thành vấn đề.

Không thể không nói, mặc dù thiên phú biến thân này rất vô bổ, nhưng ở một phương diện nào đó, cũng rất bug, nhưng phải xem mình dùng thế nào.

Giống như tên sát thủ liên minh Huyết Thứ lúc trước, hiển nhiên hắn ta dùng rất thấp, nhưng cũng không có biện pháp, ai bảo trừ năng lực biến thân này ra, hắn ta cũng không có cái gì.

Nghĩ đến liền làm.

Phong Vân nhanh chóng đi ra Võ vực, đi về hướng Kiếm tông.

...

Kiếm tông, ở khu vực phía đông của cứ địa Thanh Huyền.

Xa xa, có thể nhìn thấy một thanh cự kiếm xuyên thẳng đại địa, nhìn kỹ, đó không phải một thanh kiếm, mà là một ngọn núi, được khắc thành cự kiếm.

Chỗ đó, chính là tông bộ của Kiếm tông.

Không phải đệ tử Kiếm tông, không có mệnh lệnh, thì không được đến gần, nếu không, sẽ bị coi là kẻ địch xâm lấn Kiếm tông, giết ngay tại chỗ.

Phong Vân không tùy tiện đến gần, mà lén lút đến vùng lân cận, hẳn đang đợi một tên đệ tử Kiếm tông ra ngoài hoặc trở về.

Tốt nhất là tìm người không có tiếng tăm, không bị người khác chú ý.

Như vậy, lúc hắn biến thân thành người kia, mới không khiến bất cứ ai chú ý.

Ở bên ngoài quan sát vài ngày, Phong Vân đã xác định được mục tiêu của mình.

Đó là một tên đệ tử ngoại môn của Kiếm tông, rất chác phác, tên là Tàn Việt, hơn hai mươi tuổi, tướng mạo rất phổ thông, tu vi võ đạo cũng rất bình thường, chỉ là võ giả tiên thiên.

Hắn ta còn không thích nói chuyện, trầm mặc ít nói, gần như không có bạn bè gì trong Kiếm tông.

Tất cả điều này, đều phù hợp với điều kiện của Phong Vân. Vì vậy, trong một đêm mây đen gió lớn, thích hợp để làm chuyện xấu, sau khi Tàn Việt hoàn thành nhiệm vụ trở về, Phong Vân không do dự xuất thủ.

“Ngươi, ngươi là ai? Muốn làm gì?”

Nhìn người áo đen trước mắt, sắc mặt Tàn Việt có chút bối rối, hắn ta lại không hề phát giác.

Đáp lại hắn, chính là một đôi mắt sắc bén, Phong Vân phát động gió lốc tinh thần, đánh ngất Tàn Diệp.

“Chỉ mượn thân phận ngươi sử dụng mà thôi.”

Phong Vân nhìn Tần Việt ngất trên đất, nhẹ nhàng nói.

Chương 207: Lén vào Kiếm tông, hình chiếu thiên tài mạnh nhất!

Chương 207: Lén vào Kiếm tông, hình chiếu thiên tài mạnh nhất!

Trong khu rừng nhỏ bên ngoài Kiếm tông mấy ngàn mét.

Phong Vân mang Tần Việt đã hôn mê đến đây để giấu, sau đó hắn nhanh chóng biến thành bộ dạng của Tần Việt, ngay cả khí tức cũng hoàn toàn giống nhau.

Sau khi lấy được thẻ bài thân phận đệ tử Kiếm tông của Tần Việt, Phong Vân nghênh ngang đi vào trong bản bộ Kiếm tông.

Một phút sau.

Hắn đã đi tới bản bộ Kiếm tông, phía trước có một cánh cửa to lớn đã tọa lạc ở đó.

Mỗi một đệ tử khi tiến vào Kiếm tông đều phải tiến hành xác minh thân phận ở đó, để bảo đảm rằng sẽ không bị võ giả ở bên ngoài lén vào.

Đương nhiên Phong Vân không hề có chút trở ngại thông qua đó, hắn đã thay đổi năng lực, không phải là dụng cụ này có thể kiểm tra ra được.

Sau khi đi qua cánh cửa, Phong Vân chính thức tiến vào Kiếm tông.

Mục đích có thể đạt được, mỗi một vị đệ tử khi tới đây đều phụ trách chiến kiếm, hoặc trường kiếm, hoặc đoản kiếm, hoặc khoan kiếm, hoặc

nhuyễn kiếm...

Mặc dù có rất nhiều loại kiếm khác nhau, thế nhưng toàn thân bọn họ đều toát ra khí chất rất giống nhau, mạnh mẽ, sắc bén, đó là khí chất thuộc về kiếm khách.

Ánh mắt của Phong Vân đảo qua từng người một, hình chiếu tất cả bọn họ.

Vừa mở ra hình chiếu ra nhìn, phát hiện những đệ tử ở nơi này đều nắm giữ Kiếm Đạo thiên phú, cho dù là đệ tử ngoại môn có địa vị thấp nhất, cũng nắm giữ Kiếm Đạo thiên phú trung cấp.

Kiếm tông cũng giống như những tông phái kia, phân chia thành đệ tử ngoại môn, đệ tử nội môn, đệ tử chân truyền và đệ tử truyền thừa.

Trong đó số lượng đệ tử ngoại môn là lớn nhất, khoảng hơn một ngàn vạn, đệ tử nội môn thì có mấy trăm vạn, còn đệ tử chân truyền thì có gần mười vạn.

Còn về đệ tử truyền thừa, trước mắt mà nói chỉ có một người, đó chính là Kiếm Vô Trần.

Số lượng này thật sự đáng sợ, mạnh như Phong Vân cũng muốn lú lỏi.

Chỉ sợ một Kiếm tông này có thể tiêu diệt rất nhiều cứ địa Giang Hải.

Nếu so các võ vực với nhau, quả thật là không chỉ yếu đi một bậc.

"Tần Việt này chính là một người không hề tầm thường trong ngàn vạn đệ tử ngoại môn, nghĩ đến Kiếm Vô Trần gần như là một ngôi sao lấp lánh, đó chính là khó càng thêm khó."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Chỉ có điều cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội, hằng năm Kiểm tông đều sẽ cử hành thí luyện đệ tử, đến lúc đó, bất luận là đệ tử ngoại môn nội môn chân truyền, hay truyền thừa đều sẽ tham gia.

Mà ngày mai, chính là đại hội thí luyện mỗi năm một lần.

Những điều này, lúc trước Phong Vân đã điều tra qua, cho nên rất hiểu rõ.

Hắn nhập Kiểm tông, cũng không phải là không có chút chuẩn bị mà tới.

Sau đó, Phong Vân tùy tiện tìm một mật thất, chuẩn bị qua đêm ngay tại đó.

Hắn chỉ biến thành bộ dạng của Tần Việt, lúc này không lấy ký ức của hắn, đương nhiên không biết chỗ ở lúc đầu của hắn ta, không khỏi bại lộ thân phận, vì vậy dứt khoát qua đêm trong mật thất này.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua rất nhanh, một đêm đã đi qua.

Ngày hôm sau.

Lúc Phong Vân đi ra khỏi mật thất, đã nhìn thấy rất nhiều đệ tử Kiểm tông đang chạy tới một phương hướng.

Trong lòng hắn biết đại hội thí luyện đã bắt đầu, vì vậy lập tức đuổi theo.

Rất nhanh, hắn đã đi đến trước một truyền tổng trận rất lớn, rất nhiều nhóm đệ tử Kiểm tông lần lượt tiến vào đó, được truyền tổng đưa đến một nơi nào đó.

Phong Vân biết được, mỗi lần thí luyện đệ tử Kiểm tông đều sẽ được tiến hành trong di tích cổ, một mặt là vì thí luyện, mặt khác là vì khai phá

thăm dò di tích cổ.

Không hề do dự, Phong Vân lập tức đi theo những đệ tử kia bước vào trong truyền tống trận, một hào quang lóe lên, hắn bị truyền tống đưa đi.

Sau khi lấy lại tinh thần, Phong Vân phát hiện mình đang ở trong một sơn cốc, bốn phía chim hót hoa nở, cỏ mọc thành rừng, cảnh sắc hợp lòng người.

Thế nhưng hắn không có hứng thú thưởng thức cảnh đẹp, lập tức phóng lên trời, đứng trên bầu trời, sức mạnh tinh thần bao trùm bốn phía, tìm kiếm tung tích của Kiếm Vô Trần.

Mặc dù di tích cổ này rất lớn, thế nhưng đệ tử đi vào đây cũng rất đông, hơn nữa Kiếm Vô Trần lại quá nổi tiếng trong Kiếm tông, một khi hắn xuất hiện ở nơi nào đó, tuyệt đối sẽ dẫn tới sự chú ý của tất cả đệ tử Kiếm tông.

Đến lúc đó, đương nhiên Phong Vân cũng có thể nhận được tin tức này.

Cho nên, hắn cũng không vội.

Hắn từ từ đi dạo trong di tích cổ, đồng thời cũng vơ vét một số bảo dược linh vật gì đó, vì sao lại không làm chứ.

Cứ như vậy, Phong Vân ở trong di tích bình tĩnh chậm rãi đi dạo qua ba ngày.

Lúc này, hắn cũng nhận được rất nhiều bảo vật, mặc dù không thể xưng là trân phẩm hiếm thấy, thế nhưng giá trị cũng không hề nhỏ.

Đến ngày thứ tư, cuối cùng sức mạnh tinh thần của hắn cũng bắt đầu có chút động tĩnh.

"Nhanh tới trung tâm di tích, nghe nói có trân bảo tuyệt thế nào đó đang xuất thế, Kiếm Vô Trần sư huynh cũng chạy qua đó rồi."

"Thật sao? Đi mau!"

"..."

"Hả?"

Phong Vân nghe thấy những lời này, ánh mắt sáng ngời, cuối cùng cũng tới rồi sao.

Sau một khắc, hắn quay ngược lại, đi thẳng về phía trung tâm di tích.

Ở trung tâm di tích, lúc Phong Vân đi tới đây, xung quanh sớm đã vây kín người, ba vòng trong ngoài gần như nước cũng chảy lốt.

Mà sâu ở bên trong, hắn nhìn thấy một bóng dáng giống như vì sao vây quanh mặt trăng, đó là một thanh niên lạnh lùng, mày kiếm nhếch lên, thẳng tắp giống như một thanh Thần Kiếm đứng sừng sững, cho dù đứng giữa ngàn vạn võ giả, thế nhưng phong thái của hắn cũng có thể áp đảo tất cả mọi người.

Đây là một kiếm giả trời sinh, không hề nghi ngờ gì nữa, người này chính là Kiếm Vô Trần.

Cho dù là Phong Vân, cũng không thể không khen ngợi khí chất của đối phương, đây chính là kiếm khách mạnh nhất mà hắn gặp qua từ trước đến nay.

Chỉ có điều càng như vậy, thì càng giải thích rõ chuyện này hắn tới là đúng, thiên tài ưu tú như vậy, hình chiếu người này sau đó bạo bạo bạo mới là vương đạo.

Phong Vân không do dự, hấn tiến vào trong đám người, không ngừng thoáng hiện, mượn hoàn cảnh âm ỉ ở xung quanh, nhanh chóng hướng đi về phía Kiếm Vô Trần.

1000 mét... 800 mét... 500 mét... 300 mét...

100 mét!

Lúc tiến vào phạm vi hình chiếu, ánh mắt Phong Vân hơi quét qua, cũng không lâu lắm, trong đầu lập tức truyền đến tiếng nhắc nhở.

Vẻ mặt hấn vui vẻ, hình chiếu hoàn thành.

Ý thức tiến vào không gian tấm gương, nhanh chóng nhìn lại.

【Người hình chiếu】 : Kiếm Vô Trần

【Độ tuổi】 : 22

【Cảnh giới】 : Tông Sư đại viên mãn

【Roi xuống】 :... Thất giai võ kỹ 《 Vân Vụ Bách Biến Thiên Huyền Kiếm 》 ... Thất giai võ kỹ 《 Hòa Diệu Quỷ Sát Kiếm 》 ... Thất giai võ kỹ 《 Thần Hỏa Âm Diệt Trảm 》 ... Bí pháp - Thương Long Nhiên Huyết Thuật... Thất giai Hỏa Hệ công pháp 《 Lưu Hỏa Lực Biến Công 》 ... Kiếm Đạo thiên phú cấp Thuế Phàm... Hỏa Hệ thiên phú cấp Thuế Phàm... Kiếm hồn (nhị giai)... Ngụy Hỏa chi áo nghĩa (năm thành)...

Nhìn thấy hình chiếu Kiếm Vô Trần ở trong gương, Phong Vân không khỏi cảm thán, không hổ là Hỏa Hệ thiên phú cấp Thuế Phàm, mới 22 tuổi đã lĩnh hội hỏa bên trong áo nghĩa đến năm thành, còn cao hơn thành tựu đã đạt được cả đời của một số võ giả.

"Chỉ có điều bây giờ những thứ này đều là của ta."

Trong lòng Phong Vân vui vẻ, cuối cùng cũng đạt được ước muốn.

Mà lúc này đây, trong trung tâm di tích cổ, bỗng nhiên truyền ra một tiếng kiếm kiếm reo, tiếp sau đó, một luồng sáng bảy màu phóng lên trời, nổi lên thiên địa.

Rõ ràng có thể nhìn thấy, ở trong trung tâm cột sang có một chuỗi tiểu ngọc kiếm đang treo lơ lửng!

Chương 208: Dòng kiếm vô tận!

Chương 208: Dòng kiếm vô tận!

Hả?

Phong Vân định rời đi, thế nhưng ánh mắt lướt qua đó, khi nhìn thấy tiểu ngọc kiếm đang lơ lửng trong cột sáng, trong lòng không khỏi chấn động.

"Nơi này vậy mà biết có tiểu ngọc kiếm!"

Chỉ có điều bây giờ nghĩ lại cũng rất bình thường, nơi này là Kiếm tông, lúc trước Kiếm tông lựa chọn thiết lập ở chỗ này, khẳng định cũng có liên quan đến bí cảnh trong di tích này.

Kiếm tông có thể mạnh hơn Thử bộ rất nhiều, ở chỗ kiếm tháp đó cũng có thể khai quật tiểu ngọc kiếm, nơi này xuất thế một thanh cũng rất hợp tình hợp lý.

Chỉ có điều nếu nói là như vậy, Phong Vân cũng không thể rời đi.

Người khác không biết huyền bí của tiểu ngọc kiếm, thế nhưng hẳn lại hiểu rất rõ, liên quan đến một kho tàng tiến tới thành Thần, mặc dù không biết có phải là thật hay không, thế nhưng chung quy cũng là một cơ duyên không tệ, tóm lại lấy được nó cũng rất tốt.

Lúc này, chúng đệ tử cũng phát hiện tiểu ngọc kiếm trong cột sáng bảy màu, bọn họ không biết đây là vật gì, nhưng dị tượng kinh người như vậy,

dùng đầu ngón tay cũng biết đây không phải là vật bình thường.

Chỉ có điều không ai dám động, có Kiếm Vô Trần ở đây, bọn họ ai dám đoạt chứ?

Hơn chục triệu đệ tử Kiếm tông, thế nhưng không thể đấu với một mình Kiếm Vô Trần, hắn giống như Đế Hoàng cao cao tại thượng, quan sát đệ tử Kiếm tông, từ trên xuống dưới tông, không ai không phục, ai dám chạm trán với hắn.

Bên này.

Mặc dù nhìn bên ngoài Kiếm Vô Trần có vẻ rất bình tĩnh, nhưng thật ra ở sâu trong nội tâm hắn vẫn rất thoả mãn với địa vị thống trị trong hàng đệ tử Kiếm tông của bản thân.

Hắn từng bước đi tới thiên không, đi đến phía trước cột sáng bảy màu, nhẹ nhàng vươn tay về phía tiểu ngọc kiếm.

Động tác của hắn không nhanh không chậm, đứng trước bảo vật lại không hề vội vã.

Gấp cái gì, ở đây hắn có thực lực cao nhất, nơi đây lại là di tích cổ của Kiếm, ai dám cướp của hắn chứ?

Thế nhưng mọi chuyện lại phát triển vượt qua sự suy đoán của hắn.

Một bàn tay bỗng nhiên xuất hiện, tốc độ cực kỳ nhanh, ngay lúc Kiếm Vô Trần vẫn chưa phản ứng kịp, đã cướp đi tiểu ngọc kiếm.

Yên tĩnh!

Yên tĩnh giống như trong cõi chết!

Không chỉ có Kiếm Vô Trần ngậy người, mà ngay cả ngàn vạn đệ tử Kiếm tông ở bên dưới cũng ngậy người.

Thật sự có người dám nhổ răng cạo!?

Đây chính là suy nghĩ duy nhất ở trong đầu ngàn vạn đệ tử Kiếm tông vào lúc này.

Keng!

Bỗng nhiên, vang lên một tiếng kiếm reo kinh thiên động địa, sắc mặt Kiếm Vô Trần băng lãnh như sắt, lấy chỉ làm kiếm, trực tiếp chém vào hư không phía trước.

Rất hiển nhiên, hắn đã phản nộ.

Các đệ tử Kiếm tông đã quen với tính cách của Kiếm Vô Trần, trong lòng thầm mặc niệm cho người đã cướp bảo vật, rốt cuộc người này đã ăn bao nhiêu có gan hùm mới dám có một dũng khí như vậy, dám cướp bảo vật ở trong tay Kiếm Vô Trần?

Một ánh kiếm quét ngang tám hướng, bao quát mọi thứ ở xung quanh, làm cho người khác không thể né tránh được, tất cả đều quay phá.

Thế nhưng bàn tay trắng nõn kia trông rất bình thản, nhẹ nhàng phát một cái, trực tiếp nghiền nát ánh kiếm.

Vào lúc này, bóng dáng người đã cướp bảo vật đã hoàn toàn lộ ra, chính là một người mặc một bộ đồ màu đen.

Đây đương nhiên là Phong Vân rồi.

Kiếm Vô Trần thấy thế, ánh mắt lạnh lẽo quét tới, "Dấu đầu lộ đuôi, nói đi, ngươi làm thế nào mà lẩn vào Kiếm tông của ta."

"Người đoán ra."

Trên miệng Phong Vân nói như vậy, thế nhưng nội tâm đã bắt đầu nghĩ tới việc chạy trốn, dù sao nơi này cũng là Kiếm tông, nếu gây ra động tĩnh lớn, đến lúc đó thu hút tông chủ Kiếm tông xuất thủ, vậy thì không ổn rồi.

Kiểm Vô Trần không lên tiếng nữa, thế nhưng vẻ lạnh lẽo ở trên mặt đã hóa thành thực chất, hấn rút ra chiến kiếm của mình, trong chớp mắt, thiên địa giống như rơi vào trong một lò lửa, nhiệt độ trong không khí tăng lên kịch liệt.

Phía dưới, ngàn vạn đệ tử Kiếm tông giống như tránh rắn rết, nhao nhao cách xa nơi này.

"Chạy mau! Kiếm Sư huynh muốn mở đại chiêu!"

"Đã bao lâu rồi, từ sau khi bế quan một năm về trước, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Kiếm Sư huynh triển khai toàn bộ sức chiến đấu."

"Người cướp bảo vật chết chắc rồi, chỉ có điều có thể khiến Kiếm Sư huynh xuất ra toàn lực, cũng coi như đủ để tự hào rồi."

"..."

Trong nội tâm đệ tử Kiếm tông, Kiếm Vô Trần chính là người đứng đầu sức chiến đấu mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi, cho dù là tam đại yêu nghiệt khác, cũng chỉ là tương đương với hắn mà thôi.

"Hỏa Diệu Quỷ Sát Kiếm!"

Giọng nói lạnh như băng vang vọng khắp nơi, một giây sau, chiếm kiếm màu đỏ trong tay Kiếm Vô Trần bộc phát ra hào quang óng ánh, kiếm hồn

cấp hai và năm thành Hỏa chi áo nghĩa đều dung nhập, hóa thành một chiêu kiếm kinh thiên, chém về phía Phong Vân đang đứng đối diện.

Đối mặt với một kiếm này, ánh sáng trong mắt Phong Vân đại thịnh, ban đầu hẳn nghĩ muốn lấy phi đao phi kiếm của chính mình, thế nhưng sau khi nhìn thấy được bên dưới có gần ngàn vạn đệ tử Kiếm tông, khoe miệng hẳn nhếch lên, dốc toàn bộ sức mạnh tinh thần vô hình khổng lồ.

Keng keng keng...

Sau một khắc, các đệ tử Kiếm tông bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện, bội kiếm của mình hoàn toàn không nghe theo sự sai bảo của chính mình.

Tiếp theo đó, vô số chiến kiếm phóng lên trời, hội tụ cùng một chỗ, hình thành một dòng lũ kiếm binh, dưới sự điều khiển của sức mạnh tinh thần và Kim hệ thiên phú đỉnh cấp của Phong Vân, giống như biển rộng phóng tới Kiếm Vô Trần.

Mênh mông cuộn cuộn, khắp thiên địa, cảnh tượng này quả thật đã làm cho người khác phải sợ hãi.

Cho dù là Kiếm Vô Trần, đồng tử cũng co rút nhanh, "Người là niệm lực sư!?"

Có thể một lần điều khiển nhiều số lượng chiến kiếm như vậy, trừ niệm lực sư ra, không người nào có thể làm được.

Phía dưới các đệ tử Kiếm tông vô cùng kinh hãi, người lên vào di tích cổ lại là một vị niệm lực sư!

Cứ địa Thanh Huyền, chỉ có một niệm lực sư, đó chính là tổng quản lý sử, ngoại trừ người đó ra, căn bản không còn nghe nói còn có vị niệm lực sư nào khác.

Người trước mắt có thân phận như thế nào?

Phong Vân không trả lời hắn, đứng trên dòng lũ ngàn vạn kiếm binh, quan sát Kiếm Vô Trần, lập tức chỉ một ngón tay ra, trước mắt Vô Tận Kiếm Hải giống như biển gầm, bao phủ tới đây.

Va vào ánh kiếm màu đỏ thẫm.

Ầm ầm!!

Sau một khắc, truyền ra một tiếng vang kinh thiên động địa, giống như Thiên Lô đụng địa hỏa, cây kim so với cọng râu.

Trong thoáng chốc, vô số chiến kiếm rơi vãi trên bầu trời, giống như kiếm vũ, rậm rạp chằng chịt, cắm trên mặt đất hình thành một rừng kiếm.

Các đệ tử Kiếm tông nhao nhao tránh né. Lúc này, trong bụi sương mù vô tận, một bóng dáng bỗng nhiên lão đảo rút lui ra, tóc tai bù xù, quần áo rách nát, một chút hình tượng cũng không có.

Các đệ tử Kiếm tông ngưng mắt nhìn lại, không khỏi chấn động, vậy mà người đó lại là đại sư huynh Kiếm Vô Trần của bọn họ.

Kiếm Vô Trần hoàn toàn không để ý đến hình tượng của chính mình, nhìn chằm chằm Phong Vân ở trên không, lạnh lùng nói: "Nơi này là Kiếm tông, người không thể chạy trốn được."

"Vậy thì chưa chắc."

Phong Vân khẽ cười, một giây sau, hắn trực tiếp lẩn trốn trong hư không, cứ như vậy công khai biến mất trước mí mắt của mọi người.

"Hắc Âm Hệ thiên phú giả!"

Kiểm Vô Trần nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vẻ mặt khẽ biến, người thần bí này ngoại trừ là một vị niệm lực sư, lại còn nắm giữ Hắc Ám thiên phú!

"Lập tức ra ngoài tìm tông chủ, nói trong Kiếm tông chúng ta có một võ giả đến từ bên ngoài lên vào, có được niệm lực và năng lực lẫn trốn!"

Kiểm Vô Trần quát to.

Chương 209: Nguyên lực chi hoa!

Chương 209: Nguyên lực chi hoa!

Đại hội thí luyện lần này của các đệ tử Kiếm tông bị ép dừng lại giữa chừng. Các đệ tử đều bị truyền tống từ cổ di chỉ trở về. Trên dưới toàn tông lập tức tiến vào trạng thái phòng bị cấp một.

Thậm chí ngay cả một vài trưởng lão đang bế quan cũng bị kinh động.

Niệm lực sư, Hắc Âm thiên phú, những thứ này tổng hợp lại, không thể không khiến bọn họ đánh lên một hồi chuông cảnh báo.

Bởi vì những thứ này đều là thuộc dạng những loại năng lực cực kì thừa thớt. Nhất là Hắc Âm thiên phú. Nghe nói, chỉ có một vài tổ chức ngầm mới có.

Tổ chức ngầm chân chính, liên minh Huyết Thứ chỉ là một trong số đó mà thôi. Trên cao còn tồn tại những thế lực so với hẳn càng thêm khổng lồ khác nữa.

Hắc Âm thiên phú, chính là bởi vậy mà truyền lưu ra ngoài.

Cho nên, ngay khi Kiếm tông biết được trong cổ di tích có tồn tại như vậy tới xâm lấn mới có thể thận trọng đến như thế.

Thậm chí, đến cuối cùng, ngay cả tông chủ Kiếm tông đều đều bị kinh động.

Nhưng, lại cũng không thể tìm thấy người kia nữa. Đôi phương giống như đã bốc hơi khỏi nhân gian vậy. Mặc cho bọn họ thăm dò tìm kiếm như thế nào, canh giữ nghiêm cẩn truyền tống trận, đều không tìm thấy được mảy may dấu vết nào của hắn.

Mà giờ này khắc này, Phong Vân đã sớm biến thành dáng vẻ của người khác, rời khỏi Kiếm tông, đi ra ngoài sơn môn.

Hắn không chỉ có riêng năng lực ẩn nấp, mà còn có cả năng lực thuần di cộng thêm biến thân nữa. Kiếm tông đối với hắn mà nói, không nói là ra vào tự nhiên, nhưng cũng không khác mấy.

Cho dù là sử dụng dụng cụ tốt nhất, cũng đừng hòng tra ra thân phận của hắn.

Vút!

Lúc này, một tiếng kiếm rít lên vang vọng khắp trời mây, phong mang khủng bố lao lên. Phía trên chủ điện Kiếm tông, một hư ảnh hình kiếm to lớn bất ngờ xuất hiện. Mà bên trong hư ảnh đó, loáng thoáng ngưng tụ ra một đóa hoa, một đóa hoa hồng lồ không gì sánh được!

"Đây là, nguyên lực chi hoa!"

Phong Vân thấy một màn như vậy, tâm thần khẽ rung động. Nguyên lực chi hoa, chính là tiêu chí của đại tông sư, đại biểu cho nguyên lực mệnh môn như biển, ngưng thành vật thật.

Nguyên lực chi hoa màu lam đậm vừa xuất hiện, trong chớp mắt đã trấn áp toàn bộ nguyên lực trong phạm vi xung quanh.

Không hề nghi ngờ, đây là tông chủ Kiếm tông trong lúc kinh sợ đã đem thực lực đại tông sư ra uy hiếp một phương, cảnh cáo hạng người to gan lớn

mặt tới xâm phạm.

Đáng tiếc. Làm gì có người xâm nhập nào đâu chứ. Hết thấy đều do chính bọn họ nã bổ ra mà thôi. Phong Vân cũng chỉ là tới đây lấy cái hình chiếu, thuận tiện lấy đi một thanh kiếm ngọc nhỏ mà thôi.

Từ phương diện này liền phản ánh Hắc Âm thiên phú không được hoan nghênh đến mức nào. Nó thuộc dạng người gặp người đánh đấy.

"Đại tông sư à, sắp rồi."

Phong Vân sâu kín nhìn lại một cái, sau cũng lập tức không dừng lại thêm mà nhanh chóng rời xa nơi này, đi về phía Võ vực.

Kỳ thật, kế hoạch ban đầu của hắn chính là sau khi lấy xong hình chiếu của Kiếm tông, lại tương tự đi đến ba thế lực khác. Nhưng do biến hóa bất ngờ, thanh kiếm ngọc nhỏ xuất thế, đã làm xáo trộn hết kế hoạch của hắn.

Hiện tại toàn bộ cứ địa sợ rằng đều đã biết chuyện Kiếm tông có người lên vào. Các thế lực khác đoán chừng cũng đã bước vào trạng thái phòng bị.

Phong Vân ngẫm lại, quyết định vẫn nên bỏ qua, đợi sau này có cơ hội rồi nói sau.

Nhưng, ngay khi hắn chuẩn bị trở về, chợt nghe thấy xung quanh có võ giả đang hung phấn thảo luận chuyện gì đó.

"Nghe nói đại tiểu thư Lâm gia Lâm Hi bao toàn bộ khách sạn Thanh Huyền, mở tiệc chiêu đãi thiên tài đệ nhất công hội luyện đan Vương Thanh Phong."

"Thật à? Vậy thì phải nhanh chóng đi xem một chút thôi! Hai người kia đều là nhân vật lớn đó. Một người là thiên tài tu luyện, một người là thiên

tài luyện đan."

"Đi thôi. Dẫn ta theo với."

". . ."

Lâm Hi và thiên tài luyện đan sao.

Phong Vân nghe xong mấy người này nói chuyện, quyết đoán chuyên tầm nhìn, đi theo những võ giả kia về phía khách sạn Thanh Huyền.

Khách sạn Thanh Huyền chính là khách sạn tốt nhất cứ địa Thanh Huyền. Có tin đồn rằng chủ nhân sau lưng khách sạn này chính là cường giả đệ nhất cứ địa Tiên Tâm Phong.

Cho nên khách sạn kinh doanh nhiều năm như vậy nhưng vẫn như trước sừng sững không ngã, ngời vừng vàng trên vị trí đầu tiên.

Khi Phong Vân đi đến nơi liền nhìn thấy một khách sạn tráng lệ. Thay vì nói là khách sạn, chi bằng nói là một tòa lâu đài cổ hết sức xa hoa. Thậm chí có thể thấy được trên tường được điểm xuyết bằng các loại khoáng thạch nguyên lực.

Cũng vì vậy mà nó phản xạ ra hào quang của đủ loại nhan sắc, rực rỡ không gì sánh được.

Mà nguyên liệu nấu ăn ở nơi này nghe nói cũng đều là từ thịt của hung thú cấp bảy trở lên, thậm chí còn có thịt của hung thú cấp Lĩnh Chủ.

Trước kia nơi này đương nhiên vô cùng đông đúc, nhưng bây giờ bởi vì đã được Lâm Hi bao trọn nên cả khách sạn đều lộ ra vẻ vô cùng im lặng.

Phong Vân cùng một đám võ giả đứng ở phía dưới, trong lòng hẳn đang tự hỏi nên làm như thế nào mới có thể tiếp cận vị thiên chi kiều nữ Lâm gia

này, lấy được hình chiếu của nàng.

Ăn thân? Thuần di? Biến thân?

Nơi này ở ngay trước mặt mọi người. Mà hắn hiện tại lại đã khôi phục lại diện mạo của bản thân mình, những chuyện này tự nhiên sẽ không thể tiến hành ngay tại chỗ.

Ngay khi hắn chuẩn bị lập lại chiêu cũ, bỗng nhiên một vị hộ vệ Lâm gia đi tới, dừng lại bên cạnh Phong Vân, cung kính nói: "Xin hỏi ngài là Phong Vân sao?"

"Là ta." Phong Vân hơi nghi ngờ nhưng vẫn gật đầu.

"Mời đi theo ta. Tiểu thư nhà ta mời ngài tới dự tiệc." Hộ vệ làm tư thế mời.

Phong Vân càng tỏ ra kinh ngạc. Hắn tin chắc chính mình chưa bao giờ đi qua cứ địa Thanh Huyền, đối phương hắn là không biết hắn mới đúng chứ.

Bất chợt, hắn nghĩ đến Lâm Nhất Trần.

Lâm Nhất Trần hình như là người của một nhánh Lâm gia. Nếu như là hắn nói, vậy tiểu thư Lâm gia này có quen biết mình ngược lại cũng không quá lạ.

Những ý nghĩ này nhanh chóng lướt qua trong đầu Phong Vân. Sau đó, hắn gật gật đầu, đi theo hộ vệ kia vào trong khách sạn.

Bất kể nói thế nào, chỉ cần có thể tiếp cận Lâm Hi là được, Những cái khác hết thảy đều là không quan trọng bằng.

Đám võ giả xung quanh thấy một màn như vậy đều rất ngạc nhiên, nhao nhao suy đoán xem vị thiếu niên này là ai, sao có thể được Lâm Hi mời vào.

"Nhìn quần áo và trang sức trên người hắn, hình như là của Võ vực."

"Võ vực? Võ vực mạnh nhất là người tên Triển Phi kia, nhưng so với vị thiên chi kiêu nữ Lâm gia này, thật giống như đũa mốc với mâm son, không thể nào sánh nổi. Vị này lại là ai chứ?"

"Chuyện này khó hiểu quá."

Võ vực vẫn luôn giấu diếm sự tồn tại của Phong Vân, gần như không hề lộ ra mảy may chút tin tức nào. Bởi vậy cho nên trừ võ giả Võ vực, những võ giả khác của cứ địa Thanh Huyền đều không biết sự tồn tại của Phong Vân."

Lại càng không biết, cái danh người đứng đầu Võ vực, đã sớm đổi chủ.

Bên này.

Phong Vân đi theo hộ vệ đi lên phòng riêng trên tầng cao nhất của khách sạn.

Khi hắn vừa tiến vào bên trong liền cảm thấy có hai đôi mắt như mang theo thực chất rơi xuống trên người hắn.

Trong đó, một người chính là một thiếu nữ tuyệt mỹ. Người còn lại, chính là một thanh niên cao gầy.

Rõ ràng, thiếu nữ kia chính là người đứng đầu Lâm gia Lâm Hi, mà thanh niên kia, chính là thiên tài luyện đan đệ nhất của công hội luyện đan, Vương Thanh Phong.

Ngoài hai người đó, Phong Vân còn nhìn thấy Lâm Nhất Trần. Người đã từng là bá chủ của cả thế hệ trẻ của cứ địa Giang Hải này, lúc này đang cung kính đứng sau lưng Lâm Hi. Sau khi nhìn thấy Phong Vân, hắn khẽ gật đầu, xem như chào hỏi.

Chương 210: Siêu phàm!

Chương 210: Siêu phàm!

Trong phòng riêng, Lâm Hi nhìn thấy Phong Vân, chủ động nói: "Phong Vân, thiên tài đệ nhất cứ địa Giang Hải, mười lăm tuổi đạt tới tông sư, thiên phú cao đến mức ngay cả ta cũng thấy xấu hổ."

Bên cạnh, Vương Thanh Phong nghe nàng nói như thế, nhất thời hai mắt mang theo chấn động nhìn về phía thiếu niên tuần mỹ trước mắt.

Mười lăm tuổi đạt tới Tông sư! ?

Vậy chẳng phải là thời gian hấn trở thành tông sư cũng tương đương với tứ đại yêu nghiệt năm đó hay sao? Cũng chứng tỏ thiếu niên tuần mỹ trước mặt này cũng có được thiên phú cấp siêu phàm!

Vừa nghĩ như vậy, Vương Thanh Phong vốn còn gìn giữ thân phận lại lập tức đứng lên, muốn mời Phong Vân ngồi xuống.

Nếu như là thiên tài vình thường, hấn đương nhiên sẽ không thèm liếc mắt nhìn. Nhưng nếu là thiên tài đã có được thiên phú cấp siêu phàm, ngày sau chỉ cần không chết, nhất định sẽ trở thành người đứng đầu cả một phương, hấn đương nhiên muốn kết giao sớm một chút.

Phong Vân không quá để ý, chỉ nhẹ nhàng một câu "Khách khí!"

Sau khi ngồi xuống, ánh mắt hấn khẽ quét qua nhìn Lâm Hi cùng Vương Thanh Phong, bề ngoài biểu hiện ra là đang quan sát, kỳ thật trong thâm

tâm chính là vì lấy hình chiếu.

【 Hình chiếu người 】 : Lâm Hi

【 Tuổi tác 】 : 22 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Tông Sư đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ thất giai 《 Thủy Bạo Cửu Tiên 》 , võ kỹ Thất giai 《 Thanh Long Khí Động 》 , võ kỹ Thất giai 《 Yên Ba Hạo Miểu Bộ 》 , Thủy Hệ công pháp Thất giai 《 Thương Lãng Tử Hóa Thiên 》 , Mộc Hệ công pháp Thất giai 《 Vô Biên Lạc Mộc Công 》 , Bí pháp • Đồ Đằng Phần Tâm Thuật, Thủy Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Mộc Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Mộc chi ngụy áo nghĩa (năm thành, Thủy ngụy áo nghĩa (năm thành). . .

【 Hình chiếu người 】 : Vương Thanh Phong

【 Tuổi tác 】 : 30 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Tông Sư cao giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Lục giai 《 Liệt Diễm Chước Nhật Quyền 》 , võ kỹ Thất giai 《 Lạc Diệp Hư Ảnh Quyền 》 , Hỏa Hệ công pháp Thất giai 《 Liệt Diễm Tâm Pháp 》 , Mộc Hệ công pháp Thất giai 《 Ất Mộc Diệu Linh Công 》 , Hỏa chi áo nghĩa (một thành), Mộc chi áo nghĩa (một thành), Mộc Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Hỏa Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Linh Hồn thiên phú Trung đẳng, một túi kinh nghiệm luyện đan sư Thất phẩm. . .

Phong Vân quét mắt nhìn hai hình chiếu mới hình thành trong gương, bày ra vẻ mừng thầm. Lại có thêm hai thiên phú cấp siêu phàm tới tay, hơn nữa còn có nhiều ngụy áo nghĩa như vậy nữa chứ.

Đánh rơi ra rồi dung hợp, lại chẳng thoải mái quá đi à!

Ban đầu hẳn chỉ nghĩ lấy hình chiếu của Lâm Hi, không nghĩ tới bây giờ còn tặng kèm thêm một cái.

Tuy rằng Vương Thanh Phong so sánh Lâm Hi thì kém khá xa, nhưng hẳn dù gì cũng là một luyện đan sư thất phẩm, vẫn đáng để lấy hình chiếu.

"Phong huynh gia nhập Võ vực rồi sao?"

Lâm Hi cũng không cao ngạo như Kiếm Vô Trần mà tỏ ra rất bình dị gần gũi, thanh âm ôn hoà không gì sánh được.

Đương nhiên, đây chỉ là lúc đối mặt với Phong Vân mà thôi, bởi vì nàng hẳn như là người có đẳng cấp ngang nhau với mình.

Nếu như là những võ giả khác, nàng khả năng cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn.

"Ừm, vừa mới gia nhập." Phong Vân gật đầu nói.

Lâm Hi lộ ra vẻ hiểu rõ, nàng che miệng cười khẽ.

"Với tư chất thiên phú của Phong huynh, chắc hẳn vị trí đệ tử hạch tâm của Võ vực chỉ có người mới có thể đảm nhiệm."

Võ vực tuy rằng là một trong năm thế lực lớn, nhưng thế hệ tuổi trẻ thật sự không có nhân vật nào đáng nhắc đến. Tám người kia tuy rằng lợi hại, nhưng chỉ là ở trong mắt những thiên tài bình thường mà thôi.

Ở trong mắt những thiên chi kiêu tử như Lâm Hi bọn họ, chỉ là dạng bình thường không đáng nhắc đến.

Đệ tử hạch tâm!

Bên cạnh, Vương Thanh Phong nghe thấy lời này, trong mắt lóe lên một tia sáng kì lạ. Võ vực mặc dù xếp cuối trong năm thế lực lớn, nhưng để có thể trở thành một trong năm thế lực này, đương nhiên cũng phải có chỗ đặc biệt, nội tình thâm hậu vô cùng.

Tin đồn, chỉ khi nào trở thành đệ tử hạch tâm mới có thể chân chính được Võ vực toàn lực bồi dưỡng theo đúng nghĩa.

Cũng chính là, nếu như Phong Vân trở thành đệ tử hạch tâm, vực chủ Võ vực đời kế tiếp chính là hẳn không lệch đi đâu được!

Nghĩ như vậy, thái độ của Vương Thanh Phong càng thêm nhiệt tình. Tuy rằng hẳn là thiên tài đệ nhất của công hội luyện đan, nhưng luận địa vị, vẫn không thể nào sánh được với vực chủ Võ vực.

Trừ khi hẳn trở thành luyện đan sư cửu phẩm. Nhưng với tư chất của hẳn, đoán chừng cũng không có khả năng.

Yên hội kéo dài đến chạng vạng tối.

Cuối cùng, Phong Vân nhìn sắc trời đã tối, liền từ chối lời mời ở lại của Lâm Hi, rời khỏi khách sạn Thanh Huyền, đi về phía Võ vực.

Nhìn theo bóng lưng Phong Vân dần dần biến mất, Lâm Hi dùng âm thanh chỉ mình mới có thể nghe được mà lầm bầm: "So với lần trước gặp mặt, khí tức của hẳn đã ẩn giấu càng thêm sâu hơn rồi. Đúng thật là một người thú vị."

Phong Vân trở lại Võ vực, phát hiện Võ vực cũng phòng bị nghiêm ngặt hơn trước đây rất nhiều.

Hẳn biết rõ trong lòng, sợ là bởi vì chính mình lên vào Kiếm tông, cho nên mới khiến Võ vực cũng nổi lên cảnh giác.

"Ta chỉ là đi lấy cái hình chiếu mà thôi, các người phản ứng cũng quá lớn rồi đây."

Phong Vân thâm cười khỏ.

Kỳ thật cũng bình thường. Kiếm tông phòng ngự chặt chẽ ra sao, bên trong cao thủ nhiều đến mức nào, nhưng lại dưới chính là sự bảo vệ như vậy còn để cho người thần bí kia ra vào tự nhiên. Chuyện này tự nhiên làm cho cả Kiếm tông hoảng sợ một phen.

Kiếm tông hoảng sợ, bốn thế lực còn lại đương nhiên cũng phải toàn lực chú ý.

Các học viên Võ vực đều bị bầu không khí nghiêm trọng này lây nhiễm, mỗi người đều xuất hành rất cẩn thận.

Chỉ có một mình Phong Vân bình tĩnh không gì sánh được, cần ăn thì ăn, cần uống thì uống, cần tu hành thì tu hành, không hề chịu bất cứ ảnh hưởng nào.

Điều này làm cho một vài đệ tử nhìn thấy đều sinh lòng kính nể đối với Phong Vân. Quả không hổ là đệ tử đứng đầu Võ vực! Tâm tính như vậy, để cho bọn họ xấu hổ không thôi.

Nếu như Phong Vân biết được ý nghĩ của bọn họ, nhất định sẽ trợn mắt nhìn thẳng.

Tầng chín Đẳng Vân Các, bên trong phòng tu hành.

Phong Vân khoan chân ngồi, ý thức đang ở trong không gian tấm gương khiêu chiến hai hình chiếu mới lấy được ngày hôm nay.

Hắn cố ý để lại hình chiếu của Lâm Hi và Kiếm Vô Trần đến cuối cùng mới khiêu chiến.

Nửa giờ sau.

Bên trong chiến trường hỏa diễm.

Phong Vân thao túng hai trăm thanh phi đao, phi kiếm, trực tiếp đánh từ từ đến chết hình chiếu của Kiếm Vô Trần đang xông tới.

"Xong. Nhìn xem thu hoạch được gì đây."

Hắn đánh xong hình chiếu Kiếm Vô Trần cuối cùng, lập tức đưa ánh mắt vào trong túi đồ nhìn xem.

【Kiếm Đao thiên phú cấp siêu phàm】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Vô Trần.

Chỉ có một cái này.

Nhưng Phong Vân vẫn tương đối thoả mãn, vậy cũng là rơi ra thứ tốt trên người Kiếm Vô Trần.

Lập tức, hắn lựa chọn hiển hóa.

【Hiển hóa Kiếm Đao thiên phú cấp siêu phàm. . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công!】

Vút!

Một vệt kiếm quang ngang nhiên xuất hiện, sau đó lập tức bùng nổ, hóa thành vô số thanh kiếm nhỏ dung nhập vào cơ thể Phong Vân.

Chỉ một thoáng, Kiếm Đạo thiên phú đỉnh cấp của hắn trong nháy mắt đã phá tan gông cùm xiềng xích. “Rầm” một tiếng. Phong Vân cảm giác chính mình đi đến một vùng biển kiếm. Nơi này phảng phất như là một thế giới kiếm. Trừ kiếm ra không còn gì khác.

Từng cọng cây ngọn cỏ đều là kiếm, một bông hoa một gốc cây cũng là kiếm. Thiên địa vạn vật là kiếm, nhật nguyệt tinh thần cũng là kiếm.

Tầm mắt quét tới đâu, hết thấy đều trở thành kiếm!

Đâu chính là siêu thoát, đây chính là siêu phàm!

Chương 211: Mẹ nó, bức vương!

Chương 211: Mẹ nó, bức vương!

Không biết qua bao lâu, lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, sắc trời bên ngoài đã sáng rõ.

Hắn đã sớm dung hợp xong, nhưng vẫn đắm chìm trong thế giới kiếm một buổi tối, không thể kiềm chế được.

Hắn cảm thấy mình như hóa thành một chuỗi kiếm, trăm thiên diệt địa, phong mang chín tầng mây, vô cùng huyền diệu, người bên ngoài có nói sao cũng không đủ.

“Đây là thiên phú kiếm đạo cấp thuế phạm sao? Quả nhiên đã có sự thay đổi về chất.”

Ngày trước, lúc thiên phú kiếm đạo tiến giai, hắn hoàn toàn không có cảm giác này.

Hiển nhiên, đây là sự tăng vọt về chất, là sự lột xác, không có ý nghĩa như bình thường nữa, đã tấn thăng đến cảnh giới hoàn toàn khác.

“Thế ngộ hoàn toàn mới.”

Phong Vân nỉ non nói.

Hơn nữa, đây còn là thiên phú thuế phạm đầu tiên của hắn, hắn trầm mê cũng rất bình thường.

Sau đó, Phong Vân lấy thanh kiếm ngọc nhỏ lấy từ kiếm tông ra, thúc giục thiên phú kiếm đạo, bắt đầu dung hợp lực lượng kiếm hồn phía trên.

Lần này lĩnh ngộ, trôi chảy chưa từng có.

Hắn cho là thời gian lĩnh ngộ có nhiều trắc trở, cần tốn thời gian chải vuốt.

Nhưng lần này lại không như vậy, hoàn toàn không có cảm giác đó, từ đầu đến cuối đều liền một mạch, nước chảy mây trôi, giống như một học sinh tài cao làm đề tiểu học, vô cùng đơn giản.

Lần này, hắn chỉ mất một giờ đã hoàn toàn lĩnh hội, dung hợp.

Hơn nữa, hiệu suất cũng rất cao, Phong Vân trực tiếp nhảy tự nhị giai kiếm hồn đến tam giai kiếm hồn.

Lúc trước hắn lĩnh hội dung hợp thanh kiếm ngọc nhỏ còn lãng phí một lúc, nhưng lần này, lại không có chút lãng phí nào.

Đây là thiên phú tiến giai, dẫn đến thay đổi to lớn.

“Tam giai kiếm hồn, chỉ đơn thuần là chiến lược kiếm đạo, thì Kiếm Vô Trần cũng không phải là đối thủ của mình.”

Luận kiếm hồn, Phong Vân đạt đến tam giai, mà Kiếm Vô Trần chỉ có nhị giai, luận ngự áo nghĩa, Phong Vân đã lĩnh ngộ hai loại, còn Kiếm Vô Trần chỉ lĩnh ngộ một loại, hắn ta lại quyết đấu đầu tiên với Phong Vân.

“Trong tứ đại yêu nghiệt, còn hai người chưa có hình chiếu, một người là Mục Trường Xuyên của Mục gia, một người là Dao Kinh Thiên của đao tông.”

Hai người này đều có thiên phú cấp thuế phàm, trên người còn có nhiều loại ngự áo nghĩa và bí thuật, nếu như mình có hình chiếu, thì thật tốt.

Nhưng bây giờ, mỗi thế lực đều tiến vào trạng thái phòng bị, cũng không dễ dàng lên vào nữa, Phong Vân chỉ có thể tìm cơ hội khác.

Vì vậy, thời gian tiếp theo, hắn đều ru rú trong phòng, mỗi ngày, ngoại trừ tu hành thì chính là cấp tốc quét hình chiếu, hoặc lĩnh ngộ sát chiêu mới, có thể nói là rất vui vẻ.

Cứ như vậy, hai tháng trôi qua.

...

Một ngày này, trong phòng tu hành.

Phong Vân chậm rãi thở ra một hơi, tay phải hắn cầm chặt Linh Kim Kiếm, tay trái hắn cầm Phong Linh Kiếm, âm thầm thúc dục nguyên lực hệ kim và nguyên lực hệ phong rót vào hai thanh kiếm trong tay.

Nhất thời, kiếm quang kim sắc và thanh sắc tràn ngập tầm mắt, óng ánh vô cùng.

Hắn đưa hai thanh kiếm giao nhau, hai loại kiếm quang lập tức dung hợp với nhau, không chỉ dung hợp nguyên lực, mà ngự phong chi áo nghĩa và ngự kim chi áo nghĩa ẩn chứa bên trong cũng dung hợp với nhau.

Phốc!

Hai tay Phong Vân nhẹ nhàng vung lên, kiếm quang lóe lên, vách tường đối diện vô thanh vô tức xuất hiện một cái lỗ lớn, bên cạnh bức tường giống như đang bốc hơi, hư không tiêu thất, toàn bộ biệt thự đều chấn động.

“Sức công kích thật mạnh.”

Bản thân hắn cũng bị uy lực dung hợp này làm cho sợ hãi, hai loại nguy áo nghĩa dung hợp với nhau, mang đến sức mạnh không đơn giản như một cái.

“Đây là sát chiêu mới được khai phá trên cơ sở Kim Diệu Thuần Sát Kiếm, thuộc loại dung hợp kiếm chiêu, vậy gọi là Kim Chi Phong Ba đi.”

Một chiêu này, đã có sắc bén của kim, cũng có phiêu dật của gió, có nhiều loại đặc tính, kim phong hoàn toàn phù hợp.

“Sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói của đám người Bạch Vân Tịch.

Vì Phong Vân không đóng cửa, nên bọn họ vừa đến đã nhìn thấy cái lỗ lớn trên vách tường kia, đồng thời hít một hơi lãnh khí, nhìn Phong Vân giống như gặp quỷ vậy.

Phong Vân nhún vai: “Thử chiêu mới mà thôi, ta đã rất nhẹ nhàng rồi.”

Mẹ nó, bức vương!

Trong lòng đám người Bạch Vân Tịch đều không nhịn được mà nói.

Vách tường này được đặc chế, một nghìn tông sư cũng không thể đánh nát, cho dù là bọn họ, có dùng toàn lực cũng chỉ lưu lại một vết trắng mà thôi.

Thế mà Phong Vân trực tiếp đánh nổ!

Hắn còn nói, đã rất nhẹ nhàng rồi?

Chắc không phải hiểu nhầm hai chữ ‘Nhẹ nhàng’ này chứ?

Trong lòng đám người Bạch Vân Tịch nghĩ rất nhiều, nhưng không dám nói ra, chỉ vụng trộm trợn mắt một cái.

“Tám người các người đều đến đây, chắc hẳn không phải vì chuyện này, có chuyện gì sao?”

Lúc này, giọng nói bình thản của Phong Vân truyền đến.

Sắc mặt tám người nghiêm chỉnh, Triển Phi nói: “Khảo hạch đệ tử hạch tâm sắp bắt đầu, ba vị phó vực chủ bảo chúng ta đến báo với người.”

Bắt đầu rồi sao?

Phong Vân nhẹ nhàng gạt đầu, thu hai thanh kiếm vào vỏ, rồi lập tức đi ra ngoài.

Tám người Bạch Vân Tịch theo sát phía sau.

...

Mười phút sau.

Phong Vân đã đến nơi mà tám người Bạch Vân Tịch còn chưa đến.

Tốc độ của hắn quá nhanh, tám người Bạch Vân Tịch hoàn toàn không theo kịp.

Lúc này, Phong Vân đang đứng trên quảng trường chủ điện.

Khảo hạch hạch tâm đệ tử sẽ bắt đầu ở đây, ở đây có truyền tống trận, bước vào trong đó, sẽ được truyền tống đến một di tích khảo hạch, chỉ cần hoàn thành khảo hạch bên trong, sẽ tính thông qua.

Bởi vì khảo hạch là tùy cơ, nên không ai biết sẽ khảo hạch cái gì.

Phong Vân đến đó, ba vị phó vục chủ đã sớm đến rồi.

Xung quanh quảng trường, cũng có rất nhiều đệ tử Võ vục vây xem. Hôm nay là một trận lễ lớn, quyết định Võ vục có xuất hiện một vị đệ tử hạch tâm hay không. Bọn họ đã đợi quá lâu rồi.

“Phong Vân, ngươi chuẩn bị tốt chưa?”

Trên quảng trường, Dương Tượng Chân nhìn Phong Vân, trầm giọng nói.

Phong Vân gật đầu: “Mọi thời khắc đều chuẩn bị.”

“Được, vậy thì đi đi.”

Phong Vân nhẹ nhàng nhảy lên, trực tiếp rơi vào truyền tống trận.

Ngân quang lóe lên, một giây sau, hắn đã truyền tống trận rời đi. Sau khi Phong Vân rời đi nửa giờ, đám người Bạch Vân Tịch mới chạy đến.

“Mẹ nó, chậm một bước rồi.”

Bạch Vân Tịch vô cùng ảo não, không kịp cổ vũ Phong Vân cổ lên.

“Tốc độ của hắn quá nhanh, chúng ta còn không nhìn thấy bóng lưng hắn.”

Đám người Triển Phi cười khò một tiếng.

Bọn họ phát hiện một sự thật đáng sợ, dường như Phong Vân hoàn toàn không có nhược điểm, cho dù là công kích, tốc độ, hay phòng ngự... Tất cả đều vượt qua tưởng tượng của bọn họ, cũng vượt xa bọn họ.

“Có lẽ, chỉ có nhân vật như vậy, mới có thể trở thành đệ tử hạch tâm.”

Chương 212: Sáu tầng đại trận, một phút qua!

Chương 212: Sáu tầng đại trận, một phút qua!

Sau khi Phong Vân tiến vào di tích khảo hạch, bên trên quảng trường điện chủ, ba vị phó vực chủ nhẹ nhàng phát tay, khởi động hình chiếu, nhất thời, hình ảnh Phong Vân tiếp nhận khảo hạch được chiếu lên không trung.

Mọi người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy phía trước Phong Vân, có sáu tầng trận pháp, trên mỗi một trận pháp đều có đường vân vô cùng rườm rà, hơn nữa, còn phức tạp và to lớn hơn tầng thứ nhất.

“Đây là...”

Đám người Bạch Vân Tịch nhìn lại, không biết Phong Vân đã tiếp nhận khảo hạch gì.

Tám người bọn họ chưa từng trải qua khảo hạch như vậy.

Nhưng ba vị phó vực chủ nhìn nhau, trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

“Không ngờ lại là khảo hạch này.”

“Đúng vậy, sáu tầng trận pháp, có thể nói là khảo hạch khó khăn nhất, năm đó vực chủ khảo hạch, cũng gặp được hạng mục này.”

“Đúng vậy, mạnh như vực chủ đại nhận, được xưng là một đời vực chủ mạnh nhất trong lịch sử, cũng mất trọn mười ngày mười đêm mới qua cửa.”

Tám người Bạch Vân Tịch nghe thấy ba vị phó vực chủ đối thoại, trên mặt không khỏi lộ vẻ ngạc nhiên.

Bọn họ cũng biết vực chủ bây giờ, được xưng là vực chủ mạnh nhất trong lịch sử Võ vực, chiến lược cao nhất, luôn được ca ngợi là thần thoại.

Thần thoại như vậy còn tồn mười ngày mới qua cửa, có thể nghĩ là độ khó cao thế nào.

Phong Vân có thể thông qua sao?

Phải biết, thời gian khảo hạch chỉ có mười ngày mười đêm, một khi vượt qua thời gian này, coi như là thất bại.

“Haiz, không ngờ lại trúng khảo hạch này, vận khí quá kém.”

Dương Tượng Chân lắc đầu giận dữ.

Quan Thanh và Đằng Văn Hải bên cạnh cũng bất đắc dĩ, trong lòng cầu nguyện Phong Vân có thể vượt qua.

“Thật sự không được thì chỉ có thể đợi đến sang năm.”

Mà lúc này, tám người Bạch Vân Tịch cũng tra được tin tức liên quan đến sáu tầng đại trận trên diễn đàn Võ vực.

Sáu tầng đại trận, chính là khảo nghiệm tâm huyền đạo, ở mỗi tầng đều tràn ngập các loại ảo cảnh, mỹ danh viết khảo nghiệm tâm tính của người, thật ra là đề tâm tính người xuống đất mà cọ sát.

Đám võ giả trải qua sáu tầng đại trận, sau khi trở ra thậm chí có thể điên hoặc ngốc, bởi vì tâm võ đạo bị vỡ nát.

Cho đến bây giờ, người qua cửa cũng chỉ có vực chủ ở thế hệ này mà thôi, những người khác, đều thất bại.

Nhìn thấy đoạn ghi chép đáng sợ này, sắc mặt tám người Bạch Vân Tịch kinh hãi, cái này, mẹ nó xác định là khảo hạch sao?

Lúc này, trong lòng bọn họ cảm thấy may mắn, may mà lúc trước mình không đánh trúng khảo hạch này, nếu không, chưa chắc bây giờ đã yên ổn đứng ở đây.

Nhưng sau đó bọn họ bắt đầu lo lắng, sáu tầng đại trận biến thái như vậy, Phong Vân thật sự có thể thông qua sao?

Mặc dù thiên phú của Phong Vân rất cao, tư chất cũng rất mạnh, nhưng vẫn còn trẻ, sợ là chưa trải qua chuyện gì, khảo nghiệm ảo cảnh này dường như sẽ là nhược điểm trí mạng của hắn.

Bọn họ có thể nghĩ đến đây, ba người Dương Tượng Chân đương nhiên cũng nghĩ đến.

Lúc này, ba người Dương Tượng Chân chỉ hi vọng Phong Vân sẽ không bị ảo cảnh ảnh hưởng, phá vỡ tâm võ đạo, nếu không thì, coi như đã phế.

Sáu tầng đại trận, một tầng khảo nghiệm dũng cảm, một tầng khảo nghiệm gan dạ, một tầng khảo nghiệm tình cảm, một tầng khảo nghiệm dục vọng, một tầng khảo nghiệm suy nghĩ và một tầng khảo nghiệm đạo đức.

Có thể nói mỗi tầng so với nhau đều khó khăn, đều sâu sắc.

Các đệ tử trên quảng trường cũng khẩn trương quan sát, Phong Vân bước vào tầng thứ nhất.

...

Trong trận pháp.

Lúc Phong Vân đi vào, cảnh tượng đột nhiên thay đổi, hiện ra trước mắt hắn, là một đáy vực sâu không thấy đáy, giống như miệng một cự thú, đen sì như mực, thôn phệ tất cả.

Mà bên tai hắn không ngừng có giọng nói truyền đến, bảo hắn không nên nhảy, hắn cảm giác, tất cả nguyên lực, tu vi của mình đều biến mất.

Giờ khắc này, hắn giống như đã trở thành người bình thường.

“Khảo nghiệm ảo cảnh sao?”

Phong Vân cười, hắn có thiên phú linh hồn cấp cao, có thiên phú huyền đạo cấp cao, có thiên phú không gian, không sợ nhất chính là khảo nghiệm ảo cảnh.

Mặt dù cảnh tượng này vô cùng chân thật, cho dù là ngũ giác hay các giác quan khác đều rất chân thật, khiến người ta không biết đây là hư ảo hay hiện thực.

Nhưng trước mặt hắn, những cái này đều hư ảo.

Lực tinh thần của hắn có thể bao trùm toàn bộ trận pháp trong chớp mắt, lực lượng huyền đạo có thể nhìn thấu tất cả sương mù, và năng lực không gian có thể cảm giác rõ ràng chỗ sinh ra không gian dao động để bố trí trận pháp.

Cho nên, ảo cảnh rất chân thật này, ở trước mắt hắn, giống như thùng rỗng kêu to.

Thiên phú linh hồn, thiên phú huyền đạo, thiên phú không gian, là ba loại thiên phú vô cùng thừa thớt, trong hàng tỉ người mới có một người, mà

người có đồng thời ba thiên phú này, sợ là tìm khắp địa cầu cũng không đủ một bàn tay.

Mà Phong Vân, chính là sự tồn tại như vậy.

Hắn đứng trước vực sâu vô tận, sắc mặt bất động, mặc dù trên người không có chút nguyên lực dao động nào, giống như một người bình thường, nhưng khi hắn đưa một ngón tay ra, hư không trước mắt bỗng nhiên vỡ nát.

Giống như một cái gương, vết nứt từ ngón tay hắn không ngừng tràn ra ngoài, trong khoảnh khắc đã tràn đầy hư không.

Oanh!

Một tiếng âm vang, trong chớp mắt, toàn bộ thế giới ảo đã vỡ nát, Phong Vân trực tiếp đi ra ngoài.

Hắn không hoàn toàn phá vỡ trận pháp này, nếu không sẽ khiến người ta quá mức chú ý.

Trên thực tế, mặc dù Phong Vân không phá hỏng trận pháp, nhưng giờ khắc này, cũng đủ làm người ta chú ý rồi.

Bởi vì hắn thông qua tầng thứ nhất trận pháp, chỉ mất mười giây.

“Mẹ nó, thật hay giả vậy, mới mười giây đồng hồ?”

Triển Phi kinh ngạc đến ngây người, tròn mắt sắp rơi ra ngoài.

Bên cạnh, Bạch Vân Tịch nhìn máy tính giờ, phía trên hiện ra đúng mười giây.

Sau đó, còn chưa xong.

Tầng thứ hai, Phong Vân thông qua tốn mười giây.

Tầng thứ ba, Phong Vân thông qua tốn mười giây.

Tầng thứ tư...

Tầng thứ năm...

“Mười giây! Tất cả đều là mười giây!”

Bạch Vân Tịch nhìn máy tính giờ trong tay, lúc này, cả bàn tay cô ta đều lay động, là do kinh ngạc cực độ dẫn đến cơ bắp co rút.

Mà đám đệ tử khác, đã sớm há to miệng, ngơ ngác đứng đó, không nói lên lời.

Lúc này, ba vị phó vực chủ Dương Trọng Chân, Quan Thanh và Đặng Văn Hải đã không thể duy trì bình tĩnh nữa, mỗi người đều trợn to mắt, giống như sắp rơi ra ngoài.

Ánh mắt kia, giống như không phải bọn họ đang nhìn một người, mà là nhìn một con quái vật khoác da người!

Cuối cùng, Phong Vân cũng chỉ tốn mười giây để thông qua tầng thứ sáu khảo nghiệm.

Toàn bộ chủ điện, mấy chục vạn người, không một ai nói chuyện, toàn trường yên tĩnh giống như chết!

Chương 213: Sáng tạo một đoạn truyền kỳ!

Chương 213: Sáng tạo một đoạn truyền kỳ!

Lúc Phong Vân thông qua sáu tầng đại trận, trên máy tính giờ hiện lên mới một phút đồng hồ mà thôi.

Một phút vượt qua đại trận mà lúc trước vực chủ phải tốn mười ngày mười đêm mới vượt qua!

Nếu không phải ở đây có nhiều người tận mắt nhìn thấy, căn bản sẽ không tin tưởng chuyện này đã xảy ra.

Toàn trường yên tĩnh, tiếng gió dường như cũng dừng lại, tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy.

“Trong triệu dặm mới có một, không trong tỷ dặm mới có một thiên tài như vậy!”

Dương Tượng Chân vô cùng kích động, nếu không phải muốn duy trì hình tượng, ông ta đã sớm nhảy dựng lên rồi.

“Chỉ sợ cái tên vực chủ mạnh nhất trong lịch sử sẽ đổi chủ rồi.”

Quan Thanh đờ xuống rung động dưới đáy lòng, lẩm bầm nói.

“Không chỉ như vậy, Phong Vân cũng sáng tạo kỷ lục thông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm nhanh nhất trong lịch sử, hơn nữa, kỷ lục này, sợ là

vĩnh viễn cũng không thể đánh vỡ.”

Đặng Văn Hải nói nhỏ.

Một phút thông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm, cái này nhất định sẽ trở thành một đoạn truyền kỳ ở Võ vực, trong tương lai, sợ là sẽ không xuất hiện người như vậy nữa.

Lúc này, truyền tông traten sáng lên, một bóng dáng thon dài xuất hiện trong đó, chậm rãi cất bước ra ngoài.

Ba vị phó vực chủ Dương Tượng Chân, Quan Thanh và Đặng Văn Hải nhìn Phong Vân đi về phía bọn họ, ánh mắt vừa rung động lại vừa hưng phấn, nhìn đi, đây chính là hi vọng mạnh nhất của Võ vực bọn họ

“Đáng tiếc vực chủ đại nhân không ở đây, nếu không, cũng nên nói cho ông ta biết, Võ vực chúng ta đã xuất hiện người mạnh nhất trong tương lai rồi.”

“Đúng vậy, đến lúc đó, ta muốn nhìn xem, ai dám nói Võ vực chúng ta không đủ tư cách đứng trong năm đại thế lực”

“Đúng thế, để ta điên cuồng và mặt bọn họ!”

Ba người càng nói càng hưng phấn, hoàn toàn không để ý Phong Vân đã đi đến trước mặt bọn họ rồi.

Phong Vân nghe thấy ba người nói như thế, khóe miệng giật giật, không ngờ mấy vị phó vực chủ lại không đứng đắn như vậy.

“Khụ khụ...”

Lúc này, ba người Dương Tượng Chân mới phát hiện Phong Vân, nhất thời ho nhẹ một tiếng, ngừng tưởng tượng và khoác lác, nghiêm mặt nhìn

Phong Vân.

“Hiện tại, ta tuyên bố, Phong Vân chính thức trở thành đệ tử hạch tâm, cũng là vị đệ tử hạch tâm duy nhất của Võ vực chúng ta.”

Giọng nói ông ta truyền khắp nơi, cũng thức tỉnh đám đệ tử khác.

Nhất thời, bọn họ sôi trào lên, từng người đều hô to giống như đã tập luyện trước: “Phong Vân học trưởng”. Khí thế hào hùng như dờn núi lấp biển.

Thời khắc này, toàn bộ Võ vực đều quanh quẩn những lời này.

Một ngày này, nhất định được ghi vào sử sách.

Rất nhiều năm sau, một nhà sử học ghi chép về cuộc đời Thần Cứu Thế vĩ đại có viết:

Lúc ấy, Thần Cứu Thế chỉ tồn một phút đồng hồ đã thông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm được xưng là khó nhất trong lịch sử Võ vực, oanh động toàn bộ Võ vực, khi đó, hắn chỉ có mười lăm tuổi, mà từ đây, cũng bắt đầu viết lên truyền kỳ!

...

Chỗ sâu nhất trong Võ vực.

Phong Vân vừa trở thành đệ tử hạch tâm, ba vị phó vực chủ Dương Tượng Chân, Quan Thanh và Đằng Văn Hải đã đưa hắn đến đây.

Nói là muốn dẫn hắn đến khu vực quan trọng nhất của Võ vực.

Cứ như vậy, bọn họ đã đi thẳng đến đây, ngòi không ít lần truyền tống trận, nửa giờ sau, rốt cuộc đã đến nơi.

Ở phía trước, có đặt một cái truyền tống trận rất lớn.

Đến đây, ba người Dương Tượng Chân dừng lại, nói với Phong Vân: “Chính người đi vào đi, khu vực quan trọng nhất của Võ vực ở bên trong, trừ vực chủ và đệ tử hạch tâm, bất kể ai trong Võ vực cũng không thể vào.”

Thần bí như vậy.

Phong Vân có chút bất ngờ, ngay cả phó vực chủ cũng không thể vào sao?

Cái này chẳng phải nói, thân phận đệ tử hạch tâm của hắn còn cao hơn ba vị phó vực chủ!

Sau đó, Phong Vân đi vào truyền tống trận, hào quang lóe lên, biến mất ở chỗ cũ.

“Không biết lần này đi, hắn có thể đạt được bao nhiêu chỗ tốt?” Dương Tượng Chân hiếu kỳ nói.

“Yêu nghiệt như vậy, chúng ta làm sao có thể dự đoán được, dù sao khẳng định cũng nhiều hơn chúng ta nghĩ.”

“Ta cũng cảm thấy vậy, đến lúc đó cũng đừng hỏi, nếu không sẽ gây ra bạo kích, đừng nói những đề tử khác, ngay cả ta cũng muốn tự bế.”

...

Bên này.

Phong Vân từ truyền tống trận đi ra, giương mắt nhìn ra, trong tầm mắt xuất hiện một biển mây mênh mông.

Có nhiều ngọn núi san sát nhau, mây trắng lơ lửng bên trên, sương mù tụ tập, biến ảo không ngừng.

Trong hào quang chiếu xuống, nó trở nên mênh mông bát ngát, rộng lớn mạnh mẽ, âm âm dậy sóng.

Đột nhiên, một luồng gió thổi qua, biển mây dần dần tản mạn, một đạo ánh sáng vàng xuất hiện, sau đó là trăm đạo sáng cùng lên, huyễn lệ rực rỡ.

Phong Vân nhìn thấy, giữa khói xanh mờ mịt, từng đạo ánh sáng phủ lên mỗi ngọn núi, trên mỗi ngọn núi lại có một tấm bia cổ to lớn hơn trăm thước đứng sừng sững.

Mỗi tấm bia cổ đều cho hẳn cảm giác khác nhau.

Hoặc sắc bén như kiếm, hoặc bá đạo như đao, hoặc bén nhọn như thương, hoặc nặng nề như quyền....

Mà ở chỗ trung tâm, có một tấm bia đá càng sừng sững to lớn hơn, so với các tấm bia đá khác còn cao hơn hai trăm mét.

Tấm bia đá này cũng không có khí thế nổi bật như những tấm bia đá khác, ngược lại, bên trên lộ ra vẻ u tĩnh, vô cùng thâm thúy, có một cỗ lực lượng lưu động khiến Phong Vân cảm thấy rất quen thuộc.

Đó là, lực lượng linh hồn!

“Tấm bia đá này...”

Đồng tử Phong Vân hơi co lại, tuy rằng mỗi người đều có lực linh hồn, nhưng mà tinh khiết và biểu lộ ra ngoài như vậy, vẫn là rất ít, thuộc loại hiếm có.

“Đây là nội tình cuối cùng của Võ vực.”

Hắn hít sâu một hơi, bình ổn tâm trạng rung động của mình.

Sau đó, ánh mắt Phong Vân lần nữa quét qua những tấm bia đá sừng sững trên mỗi ngọn núi kia, cuối cùng chọn tấm bia đá tản ra phong mang của kiếm đạo, hắn muốn thử tấm bia đá này trước.

Bước chân ra, cả người hắn giống như một vệt thanh hồng lướt qua chân trời, nháy mắt đã biến mất trong rừng rậm mênh mông.

...

Cổ thụ bao la mờ mịt, nước chảy róc rách, khói sóng mênh mông như ẩn như hiện.

Phong Vân đi đến dưới ngọn núi, khi hắn cất bước đi lên, một cỗ uy áp khủng bố tự nhiên sinh ra, từ đỉnh núi tràn xuống, long trời lở đất.

“Còn có yêu cầu lĩnh hội sao?”

Phong Vân thì thào.

Nhưng loại kiếm áp này hoàn toàn không có tác dụng với hắn, hắn không có chút cảm giác nào, như giẫm trên mặt đất bằng phẳng, nhẹ nhàng nhảy lên, trực tiếp leo đến chỗ cao nhất.

Thân ở đỉnh núi, Phong Vân sinh ra ảo giác bầu trời gần trong gang tấc, có thể hái được sao trời.

Hắn đưa mắt nhìn, bên ngoài trăm mét, có một tấm bia cao ngất, đứng sừng sững như bàn thạch.

Chương 214: Sát Lược, Hủy Diệt!

Chương 214: Sát Lược, Hủy Diệt!

Trên tấm bia đá tản ra phong mang kiếm đạo, thật ra, đây là lần đầu tiên Phong Vân nhìn thấy tấm bia đá kiếm đạo, không biết bên trong ẩn chứa cái gì.

Kiểm pháp? Kiếm hồn? Hay là cái khác?

Phong Vân rất tò mò, cho nên hắn nhanh chóng bước ra, thân tốc đi đến trước tấm bia đá.

Ánh mắt yếu ớt, hắn phát lực tinh thần của mình ra, dừng mãnh lao tới tấm bia đá.

“Giết!”

Đúng lúc này, một chữ ‘Giết’ vang lên, trong lúc mơ hồ, Phong Vân dường như nhìn thấy một đạo quang ảnh từ tấm bia đá đi ra.

Quang ảnh này vừa xuất hiện, sát khí khủng bố cũng xuất hiện, không gian giống như không thừa nhận được sát khí của hắn ta, âm âm vỡ nát.

Thiên địa giống như biến thành thế giới sát phạt, khắp nơi đều là sát cơ, khắp nơi đều là sát khí, làm cho lòng người lạnh lẽo.

“Đây là, Sát Lược kiếm ý?”

Phong Vân bị sát khí khủng bố này bao bọc, tâm thần rung động nói.

Sát Lục kiểm ý, nghiêm chỉnh mà nói, xem như là hỗn hợp ý cảnh, chính là dung hợp sát lục và kiểm ý.

Kiểm ý đơn thuần không có thuộc tính, nhưng có thể thông qua việc dung hợp lực lượng khác mà có thuộc tính.

Thường thấy nhất, chính là mấy thuộc tính kim, hỏa, thủy... Dung hợp với kiểm ý này, sẽ sinh ra kim chi ý cảnh, hỏa chi ý cảnh, thủy chi ý cảnh...

Nhưng mà có một loại dung hợp cực kỳ hiếm thấy, ví dụ như Sát Lục kiểm ý.

Sát Lục chi lực hư vô mờ mịt, điều kiện sinh ra vô cùng kì lạ, ai cũng không nói trước được, cho nên, nó đã trở thành lực lượng vô cùng thừa thớt.

“Võ vực đúng là có vài thứ, đến cái này cũng có, không biết ở Kiếm tông có tấm bia đá Sát Lục kiểm ý này không?”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Nhưng, cho dù ở kiếm tông có, hắn cũng không có cách nào.

Nơi này chính là khu vực quan trọng nhất ở Võ vực, chỉ có vực chủ và đệ tử hạch tâm mới được đi vào, ngay cả phó vực chủ cũng không có tư cách vào.

Không nói đến kiếm tông, người ngoài như hắn, khẳng định là không vào được.

Sau đó,

Phong Vân bắt đầu thúc dục trường kiếm sâu trong ý thức, lực lượng kiếm hồn cứng rắn vô cùng sôi trào lên, bao phủ cả tấm bia đá.

Ầm ầm!

Quang ảnh giống như bị kích hoạt, tức giận hừ một tiếng, Sát Lục kiểm ý vô hình sôi trào lên, khiến hư không bốn phía đều tràn ngập sát khí.

Ánh mắt Phong Vân nhìn thẳng, sống lưng thẳng tắp, kiểm hồn của bản thân và Sát Lục kiểm ý của quang ảnh trùng kích với nhau.

Phốc!

Đáng tiếc, quang ảnh chỉ có Sát Lục kiểm ý mà không phải Sát Lục kiểm hồn. đương nhiên không phải đối thủ của Phong Vân, kiểm hồn cô đọng của Phong Vân chặt đứt kiểm ý của đối phương.

Ong!

Quang ảnh tán loạn, Sát Lục kiểm ý trở nên không có kết cấu, tự động tản ra, bị Phong Vân hấp thu hoàn toàn.

Hắn cứ như vậy ngồi một ngày một đêm dưới tấm bia đá.

Một khắc này.

Trên người Phong Vân đột nhiên sinh ra từng tia sát khí nhẹ nhẹ, theo thời gian trôi qua, những tia sát khí này không ngừng tăng lên, cuối cùng, hình thành thủy triều sát khí, tầng tầng lớp lớp, bao phủ cả ngọn núi, nhìn mà rợn cả người.

Nhưng không lâu lắm, những sát khí này đã bị thu hồi, một lần nữa bị Phong Vân hút vào trong cơ thể, tất cả khôi phục như lúc ban đầu, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Hắn mở mắt ra, trong đôi mắt lóe lên hào quang kỳ lạ, ánh mắt rơi vào chỗ nào, không khí chỗ đó đều bị vỡ nát, giống như bị sát khí như có như

không ảnh hưởng đến mọi vật xung quanh.

Thấy thế, lông mày Phong Vân nhíu lại, hắc ám nguyên lực lộ ra, bao phủ dị quang hai mắt, nhất thời, khí cơ trên đó đã biến mất.

“Sát Lục chi lực, nắm giữ.”

Tồn một ngày một đêm, hấn thành công dung hợp Sát Lục chi lực, coi như đã lĩnh ngộ thành công.

Nếu đổi lại là người khác, muốn lĩnh hội thành công, sợ là sẽ tốn rất nhiều thời gian, mấy tháng, thậm chí có thể cả một năm

Lĩnh hội Sát Lục chi lực cũng không phải chuyện dễ dàng.

Nhưng Phong Vân là trường hợp ngoại lệ, kiếm hồn và thuộc tính thôn phệ của hấn, trực tiếp nuốt Sát Lục kiếm ý, khi hấn thừa cơ tách Sát Lục chi lực ra, đã có một hạt giống chôn xuống đầu hấn, nên lúc lĩnh hội sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Cái này xem như là một thủ đoạn ăn gian của Phong Vân, hơn nữa, đây còn là thủ đoạn ăn gian không thể phục chế. Bởi vì, thuộc tính thôn phệ kiếm hồn của hấn, đến từ không gian tấm gương.

“Đơn độc bóc ra Sát Lục chi lực, sau này cũng có thể dung nhập trong đao phách.”

Phong Vân không chỉ có kiếm hồn, còn có đao phách, đương nhiên phải dùng Sát Lục chi lực cho cả hai loại.

Sát Lục chi lực tương đương với cấp độ lực lượng áo nghĩa thuộc tính, có thể tưởng tượng nó mạnh thế nào...

Nếu không phải Sát Lục chi lực ở đây chỉ dung hợp với kiếm ý, dựa vào kiếm hồn của hấn, thật sự không phải đối thủ của nó.

Nhưng bây giờ, đã thuộc về hấn.

Tạch tạch tạch..

Lúc này, Phong Vân nhìn tấm bia đá phía trước bỗng nhiên nứt ra, sau đó, một trận gió thổi qua, tấm bia đá hóa thành bột mịn, rồi biến mất, không để lại chút tung tích nào.

“Sát Lục kiếm ý trên đó bị mình cắn nuốt xong đã tiêu tán sao?”

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Kiếm ý mà hấn thôn phệ, đoán chừng cũng chỉ có một phần duy nhất, chủ nhân của tấm bia đá này hấn là muốn bồi dưỡng một vài võ giả có thể lĩnh ngộ Sát Lục kiếm ý.

Nhưng không ngờ, lại gặp Phong Vân đầu tiên, sau đó, không có sau đó nữa.

Phong Vân đã lấy đi tất cả.

Tiếp theo, Phong Vân nhìn về một ngọn núi khác, ở chỗ đó, có một tấm bia đá cao chót vót tản ra khí tức bá đạo.

“Không biết bên trong tấm bia đá này ẩn chứa đao ý thế nào?”

Hấn tự hỏi, trong lòng rất tò mò.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhảy lên, lẳng không mà bay, phóng tới ngọn núi phía xa xa.

Lúc hấn vừa đến gần, đã có một cỗ áp lực cường đại lao ra, vọt về phía hấn.

Phong Vân không thềm nhìn, thẳng tắp đến trước tấm bia đá.

Hấn chờ mong làm theo lúc trước, lấy lực tinh thần thăm dò vào tấm bia đá này.

Ầm ầm!

Quang ảnh tái hiện, từng bước đi ra, không có khí tức khủng bố khiếp người, cũng không có dao động, chỉ có một loại bình tĩnh.

Hình như có âm thanh chiến đao ra khỏi vỏ, sau một khắc, quang ảnh kia chém một đao về phía Phong Vân.

Chỉ là tùy ý vung lên, nhất thời, cả thiên địa giống như âm đạm xuống, không còn tồn tại, tất cả trở về hỗn độn.

“Diệt!”

Bên trong tối tăm, chỉ có một chữ này vang vọng bên tai Phong Vân.

“Hủy Diệt đao ý!”

Sắc mặt Phong Vân rung động, lại là một loại dung hợp đao ý cực kỳ thừa thốt!

Hủy Diệt chi lực tương đương với Sát Lục chi lực, đều cực kỳ hiếm thấy.

Phong Vân không khỏi cảm thán, khu vực hạch tâm này của Võ vực, so sánh với khu vực bên ngoài, quả thật là một trời một vực.

Chương 215: Linh hồn đồ đảng!

Chương 215: Linh hồn đồ đảng!

Chỗ sâu nhất trong Võ vực, thung lung giữa dãy núi.

Bỗng nhiên lao ra một luồng khí thể kinh thiên, trong đó tràn ngập ý chí lực lượng hủy diệt hết thảy, phảng phất như muốn biến cả trời đất quay về thời hỗn độn.

"Hủy diệt!"

Trong lúc mơ hồ, tựa như có hai chữ này quanh quẩn vang vọng.

Phía trên đỉnh núi.

Phong Vân lẳng lặng đứng nghiêm. Hủy Diệt chi lực từ trong cơ thể hắn bùng bùng lao ra. Tấm bia đá to lớn trước mắt hắn, lại tan ra theo gió bay đi, triệt để biến mất khỏi thiên địa.

Hồi lâu sau, hắn thu liễm Hủy Diệt chi lực, trở về bình tĩnh.

"Hủy diệt, sát lục. Hai loại lực lượng hi hữu này, không nghĩ tới sẽ đạt được trong Võ vực này."

Phong Vân cảm thán.

Nhưng cũng chỉ có hắn, mới có thể nhanh chóng đạt được hai loại lực lượng này như vậy. Nếu đổi lại là những người khác, cho dù là Kiếm Vô Trần, cũng không thể làm được chuyện này.

Dù sao, vừa có được kiếm hồn, lại vừa có đao phách, chỉ có một mình hấn mà thôi.

Có thể nói, dù là hai tồn tại lúc trước lưu lại tấm bia đá này cũng không nghĩ đến, kiếm khách cùng đao khách mà bọn họ muốn bồi dưỡng, lại có thể là một người.

Sau đó, Phong Vân nhìn qua những tấm bia đá khác xung quanh, buông tha ý nghĩ đi tiếp trong đầu.

Những bia đá đó chỉ có võ giả có được các loại thiên phú như Quyền Pháp thiên phú, Thương Đao thiên phú, Chưởng Pháp thiên phú mới có thể lĩnh hội. Hấn không có những thiên phú này, cưỡng ép lĩnh hội cũng không ngộ ra cái gì.

Từ trước tới nay, Phong Vân đều chỉ chú trọng phát triển Kiếm Đao thiên phú và Đao Đao thiên phú. Đối với các loại thiên phú khác, giống như quyền, thương gì đó cũng không quá để ý.

Một mặt là do không gặp được hình chiếu tốt, một mặt khác cũng là bởi vì hấn đã có hai thiên phú Kiếm Đao cùng Đao Đao. Nếu lại phân tâm đi luyện cái khác thì thật sự không gánh nổi.

Mặc dù hấn có được tấm gương hình chiếu, có thể dễ dàng dung hợp mà đoạt được, nhưng lại hỗn tạp quá nhiều thứ, thật sự không hợp với ý muốn của hấn.

Mà nhìn lại, đao kiếm lại có thể hỗ trợ lẫn nhau, cũng không phải là hoàn toàn phân biệt rạch ròi. Hơn nữa giữa hai loại còn có tác dụng xúc tiến nhất định, cũng càng thêm thuần túy.

Đây cũng là nguyên nhân ban đầu Phong Vân chọn lựa dung hợp Kiếm Đao thiên phú cùng Đao Đao thiên phú.

"Còn lại, chỉ có một tấm bia đá có thể lĩnh hội rồi. . ."

Phong Vân cuối cùng đưa ánh mắt liếc về phía nơi trung tâm nhất của dãy núi. Tại chỗ đó, một tấm bia đá màu đen cao hai trăm mét đứng sừng sững.

Yên lặng như biển, đen sì như mực.

Nhìn có vẻ bình tĩnh, nhưng lại có một cỗ ma lực làm cho người ta mê muội, có thể thôn phệ trọn vẹn cả tâm thần của người ta vào trong.

"Bia đá Linh hồn lực."

Phong Vân thì thầm một câu, trong mắt tràn ngập vẻ hiếu kỳ.

Hắn thả người bay lên. Khi hắn đến gần tấm bia đá này, bỗng nhiên có một luồng khí thể áp bách cả thân thể mãnh liệt vọt tới!

Giống như là một bàn tay tạo gió phát mưa, che khuất mặt trời, áp thẳng tới trước mặt hắn.

Phong Vân bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng tinh thần lực chống lại mới miễn cưỡng rơi xuống trước tấm bia đá.

"Tinh thần lực được sinh ra từ Linh Hồn thiên phú cao cấp của ta đều phải cố hết sức chống lại. Có thể nghĩ những võ giả khác muốn trèo lên đỉnh tấm bia này gần như không có khả năng "

Hắn càng cảm thán sự thần kỳ của khu vực hạch tâm Võ vực.

Hiện tại xem ra không phải Võ vực quá yếu, mà là Võ vực khuyết thiếu thiên tài hơn người. Bằng không, nếu đem những thứ này đều kế thừa, thế hệ tuổi trẻ tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng trở thành Vương giả.

Nhưng cũng may mắn là nơi này không có. Bằng không, cũng không có gì cho Phong Vân nữa rồi.

"Trước hết cứ lĩnh hội thử xem sao. Ta có dự cảm, tấm bia đá này tuyệt đối không đơn giản."

Bia đá có thể ẩn chứa lực lượng linh hồn này khiến Phong Vân cực kỳ chờ mong, so với lúc lĩnh hội sát lực và hủy diệt chi lực còn càng thêm chờ mong.

Lúc này.

Phong Vân xếp bằng phía trước tấm bia đá.

Ngay khi hắn vừa ngồi xuống, nhất thời cảm giác mình tựa như một bức tượng đá đã trải qua tang thương, vẫn không nhúc nhích, phảng phất trong thiên địa đã không còn bất kỳ vật gì có thể hấp dẫn sự chú ý của hắn nữa rồi.

Linh Hồn thiên phú cao cấp vô ý thức bị thúc dục, Phong Vân tâm lặng như nước, phảng phất tiến vào trạng thái tinh thần vật ngã lưỡng vong, thiên nhân hợp nhất. Một cảm giác kỳ diệu không cách nào nói rõ nhất thời chảy xuôi trong chỗ sâu trong linh hồn hắn.

Loại cảm giác này rất kỳ quái. Hắn cảm thấy chính mình tựa như đã triệt để hòa làm một thể với tấm bia đá sừng sững mà to lớn trước mắt này.

"Rầm!"

Bất chợt, một tiếng vang thật lớn bùng nổ trong đầu hắn, sau đó, một dòng lực lượng thần bí vô tận xông vào trong đầu hắn.

Chỗ sâu nhất trong ý thức, mông lung hiện ra một cảnh tượng khó lòng tưởng tượng.

Một con khi to lớn không gì sánh được, thô bạo hung ác gầm lên một tiếng, nhảy vọt ra!

Con khi to lớn kia toàn thân phủ kín vảy đen, dáng vẻ hung mãnh thô bạo, răng nhe ra, cao đến trăm trượng.

Đứng ở nơi đó giống như là một trụ chống trời chia cắt trời và đất, che khuất mặt trời, không gì sánh kịp áp lực ập xuống, phá trời phá đất.

Ầm ầm ——! !

Giống như hồng thủy vỡ đê, dòng lực lượng linh hồn mãnh liệt đáng sợ kia trong chớp mắt bao phủ toàn bộ trí óc Phong Vân.

Không biết qua bao nhiêu lâu.

Sáng sớm, khi tia sáng đầu tiên chiếu lên đỉnh núi, đại biểu cho một ngày mới lại bắt đầu.

Tám bia đá to lớn ánh lên màu đen như mực vẫn như trước sừng sững đứng độc lập. Trên mặt tám bia đen kịt mờ hồ có tia u quang lượn lờ, càng thần bí khó lường.

Mà Phong Vân tựa như bàn thạch ngồi yên ở đó, hai con mắt đóng chặt, không hề nhúc nhích.

Một chớp mắt.

Phong Vân mãnh liệt mở to hai mắt, trong mắt là một vùng tăm tối, một gợn sóng vô hình lao ra ngoài, trong chớp mắt bao phủ phạm vi vạn mét

xung quanh, toàn bộ hư không đều chịu đựng luồng áp lực khổng lồ này mà run rẩy, chấn động.

Như là có một thanh thần binh sắc bén đến cực điểm, trong lúc bất chợt chém ra uy năng khủng khiếp. Những nơi nó đi qua, dễ như trở bàn tay phá huỷ hết thảy trở ngại!

Tinh thần lực vậy mà đã quấy nhiễu đến hiện thực!

Một lát sau, Phong Vân thu liễm chấn động khủng bố này, hết thảy khôi phục lại nguyên dạng.

Hắn chậm rãi thở ra một hơi, trên mặt không giấu nổi vẻ vui mừng, "Quả nhiên là tăng cường linh hồn lực."

Hiện tại có thể nhìn thấy rõ ràng, trong thức hải của Phong Vân, sương mù mất đi một nửa, mà giọt dịch linh hồn lại nhiều thêm rất nhiều.

Điều này đại biểu linh hồn lực của hắn đã tăng trưởng rất nhiều.

Thậm chí đạt tới một cái điểm giới hạn, chỉ cần thêm một bước nữa liền có thể trực tiếp đột phá công cùm xiềng xích, tấn thăng đến Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp.

"Tám bia đá màu đen này hẳn có chất chứa linh hồn đồ đằng trong truyền thuyết."

Phong Vân nhẹ nhàng lâm bảm, mặt lộ vẻ thán phục. Linh hồn đồ đằng, chỉ cần vượt qua được ý chí trùng kích của đồ đằng sẽ có thể đạt được lực lượng linh hồn ở trong đó.

Hiển nhiên, con khỉ khổng lồ lúc trước chính là đồ đằng của tám bia này.

Cũng may rằng Linh Hồn thiên phú của Phong Vân là cao cấp. Nếu đổi lại là những võ giả khác, mấy phút đồng hồ là bị đánh vỡ ý chí, biến thành kẻ đần ngu ngốc.

Một lát sau.

Phong Vân từ trên ngọn núi đi xuống, lại nhìn qua một lượt nơi này, liền bước lên truyền tống trận, rời đi.

Khu vực hạch tâm này, thứ hấn cần lĩnh hội đều đã lĩnh hội xong, lúc này là lúc nên rời đi rồi.

Hơn nữa nơi này hoàn toàn mở ra với hấn, lần sau lại đến cũng giống như vậy.

Chương 216: Bản chất của nhân loại chính là...

Chương 216: Bản chất của nhân loại chính là...

Sau khi Phong Vân ra khỏi truyền tống trận, lập tức quay về đẳng vân các.

Tại khu vực trung tâm vẫn luôn lĩnh hội tu hành, trầm mê ở nơi này, làm cho hắn gần như quên mất việc xoát hình chiếu, bây giờ trở về đương nhiên muốn trở về bình thường.

Chỉ có điều khi hắn chuẩn bị xoát hình chiếu, chợt nghe thấy trên máy tính bên cạnh truyền đến từng dòng tin tức nhắc nhở.

Hả?

Vẻ mặt của Phong Vân hơi bất ngờ, hắn vô ý thức đảo qua, ngay lập tức ánh mắt khẽ động.

Hóa ra là các võ giả đang liên cuồng lên tiếng trên diễn đàn Võ vực, mà nội dung ở bên trong đại khái đều giống nhau.

Đó chính là, vực chủ Võ vực đã trở về rồi!!

"Đệch! Vực chủ trở về trước mấy tháng! Vì sao vậy!"

"Còn có thể vì sao, Võ vực chúng ta nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng ra một vị đệ tử hạch tâm, hơn nữa còn lập nên kỷ lục mạnh nhất, người cảm

thấy vực chủ có thể ngồi không được không?"

"Phong Vân học trường lợi hại nhất!"

"Phong Vân học trường lợi hại nhất!"

Sau đó trên đó bỗng nhiên bắt đầu nghiêng lệch, sau đó tất cả mọi người đều thống nhất hồi âm là "Phong Vân học trường'.

Nhìn thấy dòng chữ như vậy, khóe miệng Phong Vân hơi cong lên, quả nhiên, bản chất nhân loại chính là một cái máy học lại.

"Vực chủ đã trở về rồi sao?"

Phong Vân nghe thấy tin tức như vậy, đương nhiên rất vui vẻ, bởi vì điều này có nghĩa là hẳn có thể hình chiếu một người có chất lượng siêu tốt.

"Vực chủ võ vực, khẳng định cũng là cảnh giới Đại Tông Sư, hình chiếu đại tông sư, đây vẫn là lần đầu tiên."

Hắn không khỏi có chút kích động nhỏ.

Không biết vực chủ Võ vực là nhân vật như thế nào.

Mang theo cảm giác chờ mong này, Phong Vân đi ra khỏi Đàng Vân Các, đi về phía chủ điện.

Bên trong chủ điện.

Một người đàn ông trung niên anh tuấn đang ngồi ngay ngắn ở trên địa vị cao, khí chất liên tục thay đổi, lúc thì bá đạo, lúc thì nội liễm, lúc thì sắc bén.

Chính là vực chủ của Võ vực, Hạ Càn Đạo.

Mà ở hai bên phía dưới hẳn, lần lượt là ba vị phó vực chủ Dương Tượng Chân, Quan Thanh và Đằng Văn Hải.

"Ba người các người rất có tính nhẫn nại, qua lâu như vậy mới nói cho ta biết trong Võ vực có một yêu nghiệt tới, rất tốt, chỉ một mình ta là mơ màng không hay biết gì."

Ánh mắt của Hạ Càn Đạo lạnh nhạt quét qua ba người phía dưới.

Ba người lập tức cười khan.

Dương Tượng Chân kiên trì giải thích: "Vực chủ, chúng ta cũng là vì cẩn thận một chút, chỉ sợ chúng ta sẽ nhìn lầm, lần này thì không, Phong Vân đã vượt qua cuộc khảo hạch đệ tử hạch tâm, chúng ta lập tức thông báo cho ngài."

"Vâng, vực chủ, chúng ta chính là bảo đảm tuyệt đối không sai, lại nói vực chủ người một ngày kiếm tỷ bạc, chúng ta nào dám quấy rối." Quan Thanh và Đằng Văn Hải lập tức điên cuồng gật đầu.

Hạ Càn Đạo hừ lạnh, không nói gì nữa.

Mà sau đó, hẳn nhớ tới điều gì đó, dò hỏi: "Phong Vân này, thật sự trong một phút đồng hồ đã vượt qua cửa lực trọng đại trận?"

"Vâng, vực chủ, lúc đó chúng ta có hình chiếu, mời ngài xem qua."

Dương Tượng Chân gật đầu nói.

Ngay lập tức hẳn nhẹ nhàng vung tay lên, trong nháy mắt trong đại điện xuất hiện một màn hình chiếu, bên trong hiện lên đủ loại hình ảnh, rõ ràng là quay lại cảnh tượng lúc đó không hề sai lệch.

Trong hình chiếu, có thể nhìn thấy roc, một vị thiếu niên tuấn mỹ, lấy tư chất tùy ý thông dong, liên tiếp thông qua lục trọng đại trận, mỗi một trọng đều chỉ mất mười giây, không nhiều không ít, giống như đã tính toán rất tốt.

Mà những đại trận được xưng là "Ác mộng" kia, ở trước mặt hẳn giống như thùng rỗng kêu to, nhàn nhã đi dạo.

Sau khi xem xong, mặc dù mạnh mẽ giống như vực chủ Võ vực cũng trầm mặc, trong mắt không thể kiềm nén dâng lên một tia chấn động.

Năm đó hẳn tự mình vượt qua lục trọng đại trận, chính bởi vì như vậy, hẳn mới biết được muốn thông qua lục trọng đại trận này khó khăn như thế nào.

Ngay cả là vực chủ võ vực tài hoa cũng phải mất mười ngày mười đêm, mới khổ sở thông qua.

Mà bây giờ Phong Vân lại chỉ tốn một phút đồng hồ đã thông qua, hơn nữa nhìn thái độ sắc mặt của hắn, căn bản không giống như người tới khảo hạch, mà giống như đang tản bộ du ngoạn.

So sánh quá rõ ràng!

"Hô..."

Vực chủ Võ vực hít sâu một hơi, hắn cảm khái nói: "Không thể nào tưởng tượng được, đây là một thiếu niên mười lăm tuổi."

Nếu ở độ tuổi tương đồng, Phong Vân không biết đã miểu sát hắn bao nhiêu lần rồi.

Mà lúc này đây, bên ngoài truyền đến tiếng đê tử, nói là Phong Vân tới.

Ánh mắt của Hạ Càn Đạo sáng ngời, lần này thật đúng là vừa nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đã tới.

Ban nãy bọn họ vẫn đang bàn luận về Phong Vân, không nghĩ tới người sau đã tới rồi.

"Vào đi." Nội tâm của Hạ Càn Đạo tràn đầy hiếu kỳ với thiên tài mạnh nhất trong lịch sử Võ vực, lúc này mở miệng nói.

Một lát sau, có tiếng bước chân vang lên.

Phong Vân tự đại từ bên ngoài điện bước vào, đi đến chính giữa điện, chấp tay về phía mấy người Hạ Càn Đạo và Dương Tượng Chân.

Sau khi trở thành đệ tử hạch tâm, hắn cũng tự động trở thành cao tầng của Võ vực, mặc dù nhìn thấy vực chủ cũng không cần hành lễ.

Vực chủ võ vực Hạ Càn Đạo đi xuống khỏi chỗ ngồi, đi đến trước mặt Phong Vân, nghĩ muốn tỉ mỉ dò xét đối phương, thế nhưng lại phát hiện đối phương khí tức quanh người đối phương không hiện lên, bình bình đạm đạm đứng ở đó, không hề có chút cảm giác nổi bật.

"Có chút thần bí đó."

Mạnh như hắn cũng không nhìn thấu, điều này đủ để giải thích rõ vị Phong Vân ở trước mắt, rất không tầm thường.

Chỉ có điều Võ vực bao hàm toàn diện, cũng không phải không có những điều này, có ai mà không có một chút bí mật chứ!

"Phong Vân, vị này chính là vực chủ của Võ vực chúng ta, Hạ Càn Đạo."

Lúc này, Dương Tượng Chân đứng lên, giới thiệu với Phong Vân.

Người sau gật gật đầu, trong lúc lơ đãng đi lên phía trước một đoạn, đồng thời ánh mắt quét tới, biểu hiện ra là đang đến gần hảo chào hỏi, nhưng thật ra là muốn hình chiếu.

Đình!

Một tiếng nhắc nhở vang lên, đại biểu hình chiếu đã hoàn thành.

【Người hình chiếu】 : Hạ Càn Đạo

【Độ tuổi】 : 44

【Cảnh giới】 : Đại tông sư cấp cao

【Rơi xuống】 :... Võ kỹ cấp tám 《 Bách Biến Thăng Long Quyền 》 ... võ kỹ cấp tám 《 Kim Diệu Quán Sát Thủ 》 ... võ kỹ cấp tám 《 Thiểm Xích Thiên Nhai 》 ... Kim Hệ công pháp cấp tám 《 Canh Kim Vạn Hóa Pháp 》 ... Quyền Pháp thiên phú cấp Thuế Phàm... Kim Hệ thiên phú cấp Thuế Phàm... Quyền hồn cấp tám... Kim chi áo nghĩa ba thành...

Lúc Phong Vân nhìn thấy giao diện rơi xuống của Hạ Càn Đạo, không khỏi tắc lưỡi, không hổ là đại tông sư, võ kỹ và công pháp đều ở cấp tám.

Hơn nữa còn nắm giữ hai loại thiên phú cấp Thuế Phàm, chẳng trách lúc trước được vinh dự là thiên tài đứng đầu Võ vực, so với Kiếm Vô Trần bây giờ thì không hề thua kém nhau.

"Hơn nữa còn lĩnh hội đến Kim chi áo nghĩa..."

Phong Vân hơi kinh ngạc, chỉ có điều mặc dù hơi bất ngờ, thế nhưng cũng hợp tình hợp lý.

Hạ Càn Đạo nắm giữ thiên phú cấp Thuế Phàm, thiên phú vốn cũng không chênh lệch, thậm chí là rất tốt, còn có những năm này khắc khổ tu

hành, đạt tới Kim chi áo nghĩa cũng có thể lý giải.

Nếu mấy người Kiếm Vô Trần đến cái tuổi này, có lẽ cũng sẽ đạt tới cấp độ này.

"Kim Hệ thiên phú cấp Thuế Phàm, Kim chi áo nghĩa v.v, những thứ này đều là thứ ta muốn, không nghĩ tới một con môi béo bở."

Chương 217: Chiến lược nghịch phạt đại tông sư!

Chương 217: Chiến lược nghịch phạt đại tông sư!

Trong đại diện.

Phong Vân thành công lấy hình chiếu của Vực chủ Hạ Càn Đạo, đây là hình chiếu đại tông sư đầu tiên của hắn, còn là cao giai nữa, quả nhiên không giống người bình thường, khiến trong lòng hắn vô cùng sáng khoái.

Lúc này, Hạ Càn Đạo mở miệng.

“Trong khu vực hạch tâm, người lĩnh hội như thế nào rồi?”

“Lĩnh hội không sai biệt lắm.” Phong Vân trả lời.

Nghe hắn nói như thế, Hạ Càn Đạo giật mình, ông ta chỉ tùy ý hỏi một chút thôi, không ngờ Phong Vân lại trả lời như vậy, còn nói lĩnh hội không sai biệt lắm.

Trên miệng ông ta không nói gì, nhưng trong lòng nghĩ thầm, rốt cuộc vẫn là một thiếu niên chưa trưởng thành, khu vực hạch tâm được lưu truyền từ khi thành lập Võ vực đến nay, bên trong vô cùng huyền diệu tinh thâm.

Lúc trước ông ta lĩnh hội, tốn mấy tháng mới có một chút thu hoạch.

Mặc dù thiên phú của Phong Vân cường đại, nhưng ngắn ngủi mấy ngày đã lĩnh hội không sai biệt lắm thì ông ta không tin, bởi vì điều này không

thể xảy ra được, ông ta nghĩ Phong Vân còn chưa tiếp xúc với sự huyền diệu chân chính kia.

Nhưng ông ta lại không biết, cái gọi là huyền diệu tinh thâm đó, tất cả đã bị Phong Vân cắn nuốt hết rồi.

...

“Lần này trở về, ngoài trừ gặp mặt Phong Vân, còn có một việc nữa.”

Lúc này, Hạ Càn Đạo nghĩ đến một chuyện, mở miệng nói.

“Chính là chuyện liên quan đến đại hội Thanh Huyền sao?” Dương Tượng Chân bỗng nhiên nói.

“Đúng, chính là chuyện này.”

Hạ Càn Đạo gật đầu, sau đó, ông ta sợ Phong Vân chưa rõ ràng, bắt đầu giải thích: “Đại hội Thanh Huyền chính là một cuộc hội họp lớn do cứ địa Thanh Huyền tổ chức, toàn bộ thế lực ở cứ địa đều tham gia, từng thế lực sẽ cử chín đệ tử tham gia đại hội, cuối cùng, dựa vào xếp hạng mà phân phối tài nguyên...”

Đại hội Thanh Huyền sao?

Lúc trước, Phong Vân nói chuyện với đám người Bạch Vân Tịch, cũng nghe thấy bọn họ nhắc đến chuyện này vài lần rồi.

Mỗi năm sẽ tổ chức một lần. mà Võ vực, đã vài chục năm liên tục xếp thứ năm rồi, hơn nữa, mỗi lần, thành tích đều chênh lệch khá xa với bốn đại thế lực còn lại.

Đây cũng là lý do vì sao trong cứ địa thường xuyên có Võ giả nói, Võ vực ngang hàng với bốn đại thế lực khác là hữu danh vô thực.

Cũng bởi vậy, hàng năm, tài nguyên mà Võ vực đạt được, ít hơn bốn đại thế lực kia rất nhiều. Điều này cũng tạo ra cục diện, tổng thể thực lực của Võ vực bây giờ, yếu hơn bốn đại thế lực khác.

Tất cả cái này, Hạ Càn Đạo đều nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, nhưng không có biện pháp nào.

Thiên tài dễ có, nhưng yêu nghiệt khó cầu.

Nhưng hiện nay, Phong Vân xuất hiện, khiến ông ta thấy được hi vọng, cho nên mới trở về sớm như vậy.

“Lần này, ta muốn nhìn xem, ai còn dám nói Võ vực ta không có người tài nữa.”

Hạ Càn Đạo nhìn Phong Vân, trong lòng yên lặng nói.

Ông ta không trông cậy Phong Vân có thể lấy được vị trí thứ nhất, nhưng chỉ cần kéo gần khoảng cách chênh lệch với bốn đại thế lực đã đủ rồi.

Dù sao Phong Vân còn trẻ, tiềm lực to lớn, tương lai nhất định sẽ vượt qua tứ đại yêu nghiệt.

Từ từ, không vội.

...

Phong Vân từ chủ điện đi ra, đã là chạng vạng tối.

Bốn người Hạ Càn Đạo nói rất nhiều chuyện với hắn, chủ yếu là giới thiệu những chuyện liên quan đến đại hội Thanh Huyền, cũng nói với hắn, bây giờ tứ đại yêu nghiệt đã trải qua một năm tu hành, nhất định sẽ mạnh hơn, bảo hắn không cần liều mạng.

Phong Vân nghe xong không biết nói cái gì, lẽ nào lại nói với đám người Hạ Càn Đạo, Kiếm Vô Trần trong tứ đại yêu nghiệt, trước đó không lâu còn bại trong tay hắn đấy.

Nhưng chuyện này nhất định không thể nói ra được, nếu không bọn họ sẽ biết, người lên vào Kiếm tông chính là hắn.

Loại chuyện tự bại lộ như thế này, hắn đương nhiên sẽ không làm.

“Quên đi, đại hội lần này mình sẽ tham gia, còn có thể quang minh chính đại lấy hình chiếu của hai đại yêu nghiệt khác.”

Phong Vân lẩm bẩm trong lòng, Dao Kinh Thiên của Dao tông, Mục Trường Xuyên của Mục gia, trong tứ đại yêu nghiệt chỉ còn hai người này không có hình chiếu mà thôi.

Đúng lúc có thể nhân đại hội Thanh Huyền này mà hoàn thành hình chiếu.

Hơn nữa, không biết chừng còn nhìn thấy những cường giả chân chính ở cứ địa Thanh Huyền nữa, đến lúc đó, tùy tiện hình chiếu một, hai người là kiếm lời rồi.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền rất chờ mong với đại hội này.

...

Trong không gian tấm gương, ở chiến trường rừng rậm.

Ngâm!

Một cỗ kiếm quang Sát Lục chi lực xuất hiện, mang theo kiếm hồn và ngục áo nghĩa, bộc phát lực lượng không thể tưởng tượng được, trong chớp mắt đã đánh nổ hình chiếu Hạ Càn Đạo.

Nhìn hình chiếu Hạ Càn Đạo nổ tung, Phong Vân thu kiếm đứng đó, trên mặt là vẻ hài lòng.

“Tông sư đại viên mãn Hạ Càn Đạo cũng bị mình giết chết, Sát Lục chi lực quả nhiên đáng sợ.”

Hắn không khỏi cảm thán, không hổ là lực lượng có thể so sánh với áo nghĩa, vô cùng cường đại.

“Tiếp theo, thử cảnh giới đại tông sư xem.”

Phong Vân sớm đã vô địch trong cảnh giới tông sư, hắn muốn kiểm tra xem, hiện giờ, trong trường hợp mình bộc phát toàn bộ lực lượng, có thể so sánh với chiến lực của đại tông sư không?

Vì vậy, hắn chinh cảnh giới của Hạ Càn Đạo đến đại tông sư sơ giai.

Oanh!

Sau khi hắn chinh cảnh giới xong, hình chiếu Hạ Càn Đạo đối diện liền bộc phát khí cơ rất khủng bố, ở trên đỉnh đầu ông ta, có một đóa hoa nguyên lực ngưng tụ thành, che đầy bầu trời, áp lực như biển vọt đến.

Phong Vân không lùi mà tiến đến, sau lưng hắn xuất hiện hai cỗ lực lượng mênh mêng, đó là Sát Lục chi lực và Hủy Diệt chi lực, đồng thời, hai trăm chuỗi phi đao và phi kiếm cũng vây quanh thân thể hắn.

Sau đó, dưới sóng khí đầy trời, hai thân ảnh nhanh chóng chiến đấu.

...

Một giờ sau.

Sắc mặt Phong Vân trắng bệch, há miệng thở dốc, mà đối diện với hấn, hình chiếu Hạ Càn Đạo chậm rãi tiêu tán, hóa thành điểm sáng.

“Dốc toàn lực, thì chiến lực của mình đại khái tương đương với đại tông sư sơ giai.”

Lấy cảnh giới tông sư nghịch phạt đại tông sư, nếu chiến lực bực này truyền đi, sợ là sẽ rung chuyển toàn bộ cứ địa Thanh Huyền.

Cảnh giới đại tông sư đã thuộc về một tầng sinh mệnh khác, nguyên lực chi hoa vừa ra, mặc dù đại tông sư có đứng bất động, nhưng uy áp cũng có thể khiến tông sư nằm rạp xuống, chênh lệch quá lớn.

Phong Vân có thể nghịch phạt như vậy, trong đó có trợ giúp rất lớn của Hủy Diệt chi lực và Sát Lực chi lực.

Nếu như không lĩnh ngộ hai loại lực lượng tương đương với áo nghĩa này, ngay cả hấn, cũng rất khó vượt giới mà chiến.

“Xem thu hoạch.”

Vừa rồi chính là trận khiêu chiến hình chiếu cuối cùng trong ngày hôm nay, bây giờ chính là lúc kiểm nghiệm thành quả.

Phong Vân lập tức mở ba lô ra, đưa mắt nhìn qua, sau đó ánh mắt sáng lên.

Bởi vì, hấn nhìn thấy một vật rơi xuống.

[Một túi kinh nghiệm luyện đan sư thất phẩm] : Đến từ hình chiếu của Vương Thanh Phong.

Trừ cái này ra, thì không có đồ vật tốt nào rơi xuống nữa, đa số đều bình thường.

Chương 218: Người còn là luyện đan sư thất phẩm?

Chương 218: Người còn là luyện đan sư thất phẩm?

[Hiện hóa một túi kinh nghiệm luyện đan sư thất phẩm... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

Ầm ầm!

Một lượng tin tức khổng lồ tràn vào đầu Phong Vân, vô số thủ pháp và kinh nghiệm liên quan đến luyện đan không ngừng bày ra trước mặt hắn, rồi khắc sâu vào trí nhớ hắn.

Những cái này đều là kinh nghiệm luyện đan từ khi Vương Thanh Phong bắt đầu trở thành luyện đan sư cho đến bây giờ.

Tồn một phút đồng hồ, Phong Vân đã thành công dung hợp, hắn cũng tự nhiên tấn thăng đến cấp bậc luyện đan sư thất phẩm.

“Luyện đan sư thất phẩm... Cứ như vậy mà thành.”

Hắn có chút cảm thán.

Trong trí nhớ của Vương Thanh Phong, hắn ta có thể trở thành luyện đan sư thất phẩm, đã tiêu tốn không biết bao nhiêu tinh lực và tâm huyết.

Muôn trở thành luyện đan sư, điều kiện quan trọng nhất là phải có thiên phú linh hồn.

Vương Thanh Phong có được thiên phú linh hồn, xem như đã thỏa mãn điều kiện ban đầu, nhưng thiên phú linh hồn của hắn ta là trung đẳng, vì thế phải tốn mấy năm trời mới thành công, như vậy, cũng coi như nhanh rồi.

Nếu có thiên phú linh hồn cấp thấp, đoán chừng phải tốn vài chục năm, còn không có thiên phú linh hồn, chắc rằng cả đời cũng không thể đột phá, chỉ dừng lại ở đây.

Đương nhiên, nếu có duyên cơ nghịch thiên, vậy thì sẽ khác.

Phong Vân có thiên phú linh hồn cấp cao, lại có kinh nghiệm luyện đan của Vương Thanh Phong, cho nên mới tấn chức trong một phút đồng hồ, có thể là luyện đan sư tấn chức nhanh nhất trong lịch sử.

“Đạt đến luyện đan sư thất phẩm, có thể thử luyện chế Sinh Sinh Tạo Hóa đan rồi.”

Sinh Sinh Tạo Hóa là đan dược thất phẩm, lấy Sinh Mệnh Chi Thủy làm nguyên liệu chính, lại thêm vài nguyên liệu trân quý khác luyện chế mà thành, có công năng khôi phục rất mạnh.

Cho dù thân thể hay nguyên lực, một viên Sinh Sinh Tạo Hóa có thể khôi phục trạng thái hoàn mỹ nhất trong một cái chớp mắt.

“Nếu cứ như vậy uống Sinh Mệnh Chi Thủy thì quá lãng phí, luyện chế thành Sinh Sinh Tạo Hóa mới là vương đạo.”

Trước kia không có cách nào luyện chế Sinh Sinh Tạo Hóa, nhưng bây giờ hắn đã trở thành luyện đan sư thất phẩm, đương nhiên muốn dùng cho đúng tác dụng.

“Luyện chế Sinh Sinh Tạo Hóa, vật liệu cần thiết mình đều có, chỉ cần hoàn cảnh luyện đan thôi.”

Luyện chế đan dược thất phẩm không thể tùy tiện như luyện chế đan dược lúc trước, cần đan lô chuyên nghiệp, hỏa diễm chuyên nghiệp và công cụ luyện chế chuyên nghiệp...

“Đến công hội luyện đan một chuyến vậy.”

Phong Vân tin tưởng, dựa vào nội tình của công hội luyện đan ở cứ địa Thanh Huyền, khẳng định đều có đủ những vật này.

Sau đó, hấn rời Võ vực, đi về phía công hội luyện đan.

....

Công hội luyện đan nằm ở phía tây bắc của cứ địa Thanh Huyền, diện tích lớn, kiến trúc to lớn hùng vĩ, chính là một trong những nơi nổi tiếng giàu có nhất cứ địa Thanh Huyền.

Bởi vì, nghề luyện đan sư này, rất được ưa chuộng.

Thực lực của tên Vương Thanh Phong kia không ra gì, nhưng bởi vì hấn ta là luyện đan sư thất phẩm, cho nên thiên kiêu chi nữ đứng đầu Lâm gia Lâm Hi, cũng xem hấn ta là khách quý, có thể biết là địa vị cao thế nào.

Lúc Phong Vân đến đây, đã nhìn thấy rất nhiều luyện đan sư mặc y phục đặc chế của công hội luyện đan đi qua đi lại, phần lớn đều là tứ phẩm hoặc ngũ phẩm.

Theo Phong Vân biết, công hội luyện đan này, mạnh nhất chính là luyện đan sư bát phẩm, lại chỉ có một vị, đó là hội trưởng. Luyện đan sư thất phẩm có năm vị, còn lại đều từ lục phẩm trở xuống. Bởi vì, muốn đột phá lục phẩm là một cửa ải rất khó khăn, ngăn cản 99% luyện đan sư.

Phong Vân trực tiếp đi lên, tìm tiêu tử tử ở đại sảnh, muốn thuê một phòng luyện đan đắt tiền nhất, xa hoa nhất.

Một giờ một trăm vạn.

May mà sau khi Phong Vân trở thành đệ tử hạch tâm, mỗi tháng Võ vực sẽ cho hắn một trăm triệu, cho nên hắn cũng không thiếu tiền.

Có thể thấy, đại cứ địa này giàu có thế nào, đối với bọn họ mà nói, tiền cũng chỉ là con số mà thôi.

...

“Khách nhân, đây là phòng luyện đan cao nhất, ngài trả hai trăm vạn, được quyền sử dụng trong hai giờ, chúc ngài luyện đan thuận lợi.”

Tiểu tử tử ở đại sảnh dẫn Phong Vân đến phòng luyện đan, sau khi nói xong liền lắc eo nhỏ rời đi, trước khi đi còn không quên ném cái mị nhãn cho Phong Vân.

Bởi vì, đàn ông tuần mỹ lại nhiều tiền, mặc cho ai nhìn thấy cũng động tâm.

Phong Vân không để ý đến những cái này, hắn đi vào phòng luyện đan cao nhất, phát hiện quả nhiên đáng giá, quá xa hoa.

Nếu không phải bảng hiệu dán ở cửa, hắn còn cho là mình đi nhầm, đến một tầm cung quý tộc nào đó.

Lọt vào tầm mắt hắn là rường cột được chạm trổ tráng lệ, vô cùng xa hoa.

Lại nhìn vào bên trong, một cái đan lô lấp lánh đặt giữ bệ đá, tản ra quang huy nồng đậm, đây chính là bảo khí bán cực phẩm.

Ở bên cạnh đan lô, có một ngọn lửa màu xanh, tản ra nhiệt độ vô cùng cao, lại tinh xảo không gì sánh được, giống như là một tác phẩm nghệ thuật.

“Đây chính là dị hỏa tự nhiên.”

Phong Vân nhớ đến trên sách có nhắc đến một loại hỏa diễm khác bình thường, sinh ra trong thiên nhiên rộng lớn, có lực lượng thần kỳ.

Nghĩ đến dị hỏa, hắn không khỏi nhớ đến dị hỏa trong truyền thuyết, cách làm khác nhau nhưng lại có kết quả giống nhau đến kì diệu.

Sau đó.

Phong Vân lấy các vật liệu trân quý ra, bao gồm Sinh Mệnh Chi Thủy.

Sau khi chuẩn bị hết tất cả, hắn nhẹ nhàng vẫy tay, ngọn lửa màu xanh bị hắn triệu hoán đến, bao bọc bàn tay hắn, nhiệt độ cao khủng bố không ảnh hưởng chút nào đến hắn.

Hắn có thiên phú hệ hỏa đỉnh cấp, trời sinh không bị hỏa diễm tổn thương, tự nhiên không sợ ngọn lửa màu xanh này.

Sau khi để các vật liệu và Sinh Mệnh Chi Thủy vào đan lô, Phong Vân bắt đầu thúc dục ngọn lửa màu xanh, chậm rãi luyện chế.

Động tác của hắn vô cùng thuần thục, nắm chắc các bước đến hoàn mỹ, giống như hắn đã thí nghiệm trăm ngàn lần rồi, nước chảy mây trôi.

Nửa giờ sau, Phong Vân thành công luyện chế một lò Sinh Sinh Tạo Hóa Đan, tổng cộng mười viên.

Nhìn thời gian còn thừa, hắn quyết định luyện chế thêm ba lò nữa, cộng thêm một lò lúc trước, tổng cộng có bốn mươi viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan.

“Tạm thời đủ rồi, Sinh Mệnh Chi Thủy còn thừa cứ giữ lại trước...”

Phong Vân không định sử dụng hết Sinh Mệnh Chi Thủy, biết đâu lúc nào sẽ sử dụng đến nó.

Mà lúc này, âm thanh nhắc nhở vang lên, nói cho hắn biết thời gian sử dụng đã hết.

Hết rồi sao?

Phong Vân không dừng lại, nhanh chóng thu thập rồi đi ra phòng luyện đan.

Lúc hắn đi đến cửa, lại gặp ‘Người quen’.

“Phong Vân? Sao ngươi lại ở đây?”

Vương Thanh Phong nhìn thấy Phong Vân ở cửa, sắc mặt có chút kinh ngạc.

“Thử luyện đan thôi.”

Phong Vân thuận miệng trả lời, sau đó khoát tay nói.

“Ta còn có việc đi trước, hẹn gặp lại.”

Hắn nói xong liền rời đi.

Nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, đôi mắt Vương Thanh Phong khẽ động, hắn ta lập tức đi vào phòng luyện đan, kiểm tra cạn dược liệu trong lò luyện đan.

Sau đó, sắc mặt hắn ta vô cùng chấn động.

“Đây là, đan dược thất phẩm, Sinh Sinh Tạo Hóa Đan?”

Đại nã Vương Thanh Phong nổ vang hoảng hốt, giống như rơi vào mộng cảnh, không thể tin được.

Phong Vân, còn là một vị luyện đan sư thất phẩm!

Chương 219: Chỉ có một tên yêu nghiệt!

Chương 219: Chỉ có một tên yêu nghiệt!

Vương Thanh Phong cảm giác suy nghĩ của mình có chút không xoay kịp, trong đầu hiện tại chỉ có tiếng vang âm thanh một vùng, hết như động đất.

Thật sự là tin tức này quá mức rung động!

Phong Vân, lại còn là một luyện đan sư thất phẩm!

Ban đầu, chuyện hắn mười lăm tuổi đạt tới tông sư đã đủ kinh người, được ngợi xưng là thiên tài tu hành.

Nhưng hiện tại, đủ loại tin tức nói cho Vương Thanh Phong biết, Phong Vân kỳ thật còn là một vị luyện đan sư thất phẩm. Hơn nữa, đối phương năm nay mới mười lăm tuổi! Thiên phú luyện đan như vậy, chẳng phải là còn mạnh hơn cả hắn ư! ?

Trời ơi, đây là quái vật gì thế!

Vương Thanh Phong nhanh chóng chạy ra ngoài, nghĩ muốn giữ Phong Vân ở lại. Nhưng hắn chạy ra đến ngoài đường lại phát hiện sớm đã mất đi tung tích của đối phương.

Lúc này, sắc mặt hắn có chút thất hồn lạc phách.

Trước kia hắn vẫn luôn cho rằng mình mới là thiên tài luyện đan đệ nhất cứ địa Thanh Huyền, cũng một mực vì thế mà đắc chí. Nhưng bây giờ hắn lại phát hiện còn có một Phong Vân so với hắn còn càng thêm trâu bò. Loại cảm giác đó, phảng phất như mới phát hiện ra mình chính là ếch ngồi đáy giếng vậy.

Không biết thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!

Bên này.

Phong Vân tự nhiên không biết bởi vì hắn luyện chế ra Sinh Sinh Tạo Hóa Đan, đã khiến Vương Thanh Phong biết hắn là luyện đan sư thất phẩm, đồng thời chịu đả kích sâu sắc.

Hắn lúc này đã trở lại Võ vực, không có ý định chạy khắp nơi nữa bởi ngày mai đã là lúc đại hội Thanh Huyền bắt đầu.

Trở lại Đẳng Vân Các, Bạch Vân Tịch cùng mấy người Triển Phi bọn họ đều đang tu hành. Bọn họ đã tu hành như vậy rất lâu rồi.

Không cần phải nói, nhất định là vì chuẩn bị cho đại hội Thanh Huyền.

Thấy được Phong Vân đi vào, mấy người Bạch Vân Tịch dừng tu hành, đồng thời đi tới chào hỏi.

Phong Vân đáp lại từng người, cũng không có vẻ kiêu ngạo.

Hàn huyền xong, hắn đi vào trong biệt thự. Mà lúc này, sau lưng truyền đến tiếng cổ vũ của đám người Bạch Vân Tịch.

"Ngày mai cứ cố gắng lên nha, đừng đặt ra cho mình áp lực quá lớn."

Phong Vân bất chợt giật mình. Hắn ngược lại là không biết đám người Bạch Vân Tịch làm sao thấy được hắn có áp lực.

Nhưng Phong Vân tự nhiên sẽ không làm phụ ý tốt của người khác. Hấn gật gật đầu, xoay người rời đi.

Nhìn theo bóng lưng Phong Vân, mấy người Bạch Vân Tịch đều nhẹ nhàng thở dài, "Lại cho Phong Vân thêm mấy năm thời gian, nhất định có thể vượt qua tứ đại yêu nghiệt kia. Năm nay, vẫn là quá miễn cưỡng."

"Đúng vậy đấy. Dù sao hấn còn rất trẻ mà."

"."

Phong Vân lúc này đứng trước cửa tầng chín, tinh thần lực nghe thấy đối thoại của tám người Bạch Vân Tịch. Hấn cười khẽ, ngược mắt nhìn lên mây trời phía xa.

Tứ đại yêu nghiệt ư...

Sau ngày mai, sẽ chỉ còn một người.

Hôm sau, sáng sớm.

Ánh mặt trời chói lóa vung vẩy khắp đất trời.

Khi Phong Vân từ trong biệt thự đi ra, tám người Bạch Vân Tịch bọn họ đã đợi sẵn.

"Đi thôi."

Phong Vân đi ở đằng trước, dẫn theo tám người Bạch Vân Tịch bọn họ đi tới chủ điện.

Trên quảng trường phía trước Chủ điện, vực chủ Hạ Càn Đạo cùng ba vị phó vực chủ khác đang lẳng lặng đứng chờ.

"Đều đã đến đông đủ, lên đường đi thôi."

Hạ Càn Đạo ra lệnh một tiếng, mấy người Phong Vân dưới sự đưa tiễn của vô số đệ tử Võ vực, chậm rãi rời khỏi.

...

Cách thức tổ chức đại hội Thanh Huyền hàng năm đều không giống nhau. Năm nay chính là ở trong một di tích cổ.

Khi mấy người Phong Vân từ trong truyền tông trận đi ra liền thấy được ở cách đó không xa có một ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên cao vút, xuyên qua cả tầng mây trên cao, xung quanh có mây mù lượn lờ, hào quang chói lóa, dị tượng lộ ra, như mộng như ảo.

Mà nơi đây, sớm đã có không ít người tới.

Cứ địa Thanh Huyền có năm thế lực lớn, nhưng cũng không đại biểu rằng nơi này không còn thế lực khác. Những thế lực này tuy rằng quy mô nhỏ, nhưng nói chung lại vẫn là có, cũng có tư cách tham gia đại hội.

Nhưng bọn hắn nhất định chỉ đến làm nền, chỉ là lá xanh để tô điểm cho vẻ rực rỡ của hoa tươi mà thôi.

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, phát hiện Kiếm tông cùng Lâm gia đã đến, bởi vì hắn thấy được Kiếm Vô Trần cùng Lâm Hi.

Về phần Đạo tông cùng Mục gia, vẫn còn chưa đến.

Khi mấy người Phong Vân bọn họ đến nơi cũng dẫn tới sự chú ý của người khác.

"Nhìn kia, chính là Võ vực."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, năm nay đoán chừng đám bọn hán vẫn sẽ xếp thứ năm thôi."

"Đến nhiều thêm mấy lần, ta cảm giác Võ vực muốn rớt xuống khỏi cái ngôi thế lực lớn này mất."

". . ."

Vô số giọng nói bàn tán từ xung quanh truyền đến, trên cơ bản đều là không xem trong Võ vực.

Mấy người Hạ Càn Đạo cùng Dương Tượng Chân mặt không biểu tình, hiển nhiên đã sớm quen.

Mà lúc này, truyền tống trận bên kia cũng sáng lên, từ bên trong bay ra một nhóm người, xông thẳng ra, đáp xuống một chỗ phía xa.

"Người của Đạo tông đó!"

"Bé quan một năm, cảm giác Đạo Kinh Thiên càng thêm đáng sợ rồi."

Tất cả mọi người đều cảm giác được, đôi mắt sắc bén không gì sánh được quét qua vừa rồi, phảng phất có thể xuyên thấu vào tận xương cốt mỗi người. Đây tuyệt đối là thiên tài đệ nhất Đạo tông, Đạo Kinh Thiên!

Ong!

Lại một chỗ truyền tống trận phát ra hào quang rực rỡ. Một đám người mặc quần áo đẹp đẽ quý giá xuất hiện, lẳng không bay tới, trên áo bào thêu một chữ "Mục" màu vàng kim. Hiển nhiên là Mục gia tới.

Đến lúc này, cả năm thế lực lớn đều đã đến đông đủ.

Phong Vân quét mắt nhìn Đao tông, lại nhìn Mục gia, nghĩ thầm đợi chút nữa muốn tìm cơ hội lấy hết hình chiếu của đám võ giả trẻ tuổi bên đó.

Có thể tới tham gia đại hội, hiển nhiên không phải hạng võ giả tầm thường, không thể bỏ qua được.

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là hình chiếu của Đao Kinh Thiên cùng Mục Trường Xuyên.

"Vù. . ."

Lúc này, có tiếng tù và hiệu lệnh vang lên, đình tai nhưc óc.

Tầng mây trên cao cũng bị chấn tan. Một chiếc chiến thuyền to lớn màu hoàng kim bay tới, lớn chừng mấy ngàn mét, kim quang óng ánh, rực rỡ chói mắt.

Trên boong thuyền có một vài người đứng sẵn.

"Tổng quản lý cùng cường giả trên bảng xếp hạng tới!"

Một đám võ giả thấp giọng hô lên, trong mắt tràn ngập kính nể cùng ao ước.

Ồ?

Phong Vân nghe nói như thế, lập tức ngưng mắt nhìn lên. Chỉ thấy khoảng hư không nơi đó đều vụn vẹo mơ hồ, căn bản không thấy rõ khuôn mặt của bất cứ kẻ nào. Nhưng hẳn có thể cảm ứng được khí thế hùng hậu, mệnh mông như vực sâu biển lớn đang tỏa ra khắp chốn.

Hiển nhiên, bọn chúng đều là cường giả cấp đại tông sư.

Nhất là một luồng khí thể trong số đó, tựa như lỗ đen vậy, thôn phệ hết thấy ánh sáng khắp bốn phía, thâm bất khả trắc.

"Người có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp Tiên Tâm Phong sao..."

Phong Vân hơi suy nghĩ một lát liền biết chủ nhân của luồng khí thể này chính là Tiên Tâm Phong. Đó là cảm ứng giữa những người có được Linh Hồn thiên phú.

Chỉ là hắn đã dùng hắc ám nguyên lực che đậy linh hồn của chính mình, cho nên Tiên Tâm Phong không cảm ứng được hắn.

Lúc này, từ trên chiến thuyền màu vàng kim truyền tới một giọng nói mênh mêng cuộn cuộn, vang vọng bốn phương:

"Lần này, hình thức thi đấu của đại hội chính là người của thể lực các nơi leo lên đỉnh ngọn núi trước mắt các ngươi này."

"Quy tắc rất đơn giản, lấy xuống lá cờ trên đỉnh núi, sẽ trở thành quán quân của đại hội lần này."

"Hiện tại, bắt đầu! !"

Ngay khi chữ cuối cùng nói ra, đám võ giả đã sớm rục rịch, tất cả đều nghe lệnh mà lập tức hành động, từng người một đều giống như mũi tên rời cung, phóng tới ngọn núi kia.

Nhưng chỉ vừa mới đến gần, liền có một luồng áp lực mênh mêng không cách nào tưởng tượng từ trên đỉnh núi đè ép xuống. Một vài võ giả thực lực yếu kém, còn chưa đi ra nửa bước đã quỳ sụp xuống.

Chương 220: Ta đã ở chỗ này đợi các ngươi đến mức hoa sắp tàn rồi!

Chương 220: Ta đã ở chỗ này đợi các ngươi đến mức hoa sắp tàn rồi!

Phía trên ngọn núi, áp lực không lồ trút xuống, hơn nữa còn mang theo trọng lực cường đại, đại khái cũng gấp hai mươi lần trọng lực của địa cầu trở lên.

Dưới hoàn cảnh khắc nghiệt này, đừng nói là bay, mà ngay cả đi đường cũng trở thành vấn đề.

Có thể tưởng tượng, đối với đại bộ phận võ giả mà nói, đây chính là khảo nghiệm cực hạn nhất rồi.

Nhưng người có thể đi tới đây, đều là thiên tài trong miệng người khác, tự nhiên không có khả năng dễ dàng buông tha như vậy, từng cái một cắn răng đi lên.

Một nhóm người trùng trùng điệp điệp, đại khái có hơn bốn nghìn.

Mặc dù hoàn cảnh khó khăn như vậy, nhưng đây chỉ là đối với phần lớn võ giả mà thôi. Đối với những võ giả đứng đầu mà nói, cũng không tính là quá khó khăn.

"Đạo Kinh Thiên, Lâm Hi, Kiếm Vô Trần cùng Mục Trường Xuyên, bọn họ ngay từ đầu đã lao ra rồi, cảm giác áp lực cùng trọng lực kia không hề gây ra trở ngại gì cho bọn hắn vậy."

"Quả nhiên, lại là bọn họ xông lên trước."

"Hãy, không thể so, cũng không dám so đâu. Thế giới của yêu nghiệt chúng ta không hiểu được!"

Bọn họ đã quen với những ngày tháng bị tứ đại yêu nghiệt vượt lên trên đầu. Nhân vật mạnh như vậy, bọn họ cuối cùng cả đời cũng khó mà có thể bắt kịp, dù chỉ là bóng lưng.

"Có vẻ như không thấy người Võ vực nhỉ, bọn họ không đến mức kém như vậy chứ."

"Khả năng đang bảo tồn thực lực đấy."

"Nghĩ thì hay lắm. Đáng tiếc người mạnh nhất là Triển Phi kia so với tứ đại yêu nghiệt còn thua kém không phải là ít, căn bản không thể so sánh được."

"Các ngươi có chú ý tới không, Võ vực lần này có nhiều thêm một vị thiếu niên."

"Ngươi cũng nói rồi đó. Chỉ là một thiếu niên mà thôi. Đoán chừng là tạm thời đưa vào cho đủ quân số thôi. Võ vực lần nào mà không phải như vậy chứ. Bình thường thôi!"

Không có ai xem trọng Võ vực.

"Phong Vân học đệ, ngươi, ngươi đang làm gì đó?"

Bên này, mấy người Bạch Vân Tịch bọn họ đứng ở khoảng phía trước đội ngũ. Trước mặt đại khái có một ngàn người, phía sau đại khái có ba ngàn người.

Mà giờ khắc này, Bạch Vân Tịch bọn họ đang quái dị nhìn Phong Vân ở bên cạnh. Đối phương vậy mà đang không ngừng xuyên qua xuyên lại giữa đám võ giả, chốc lát tới gần nơi người này, trong chốc lát lại tiếp cận người kia.

Chuyện này thấy thế nào cũng giống như là đang vui đùa đó!

Nhưng Phong Vân cũng không phải đang đùa. Hắn chỉ là đang lựa chọn mục tiêu, đồng thời đi đến lấy hình chiếu mà thôi.

Cuối cùng, hắn đại khái thu hoạch hơn chín trăm hình chiếu không tặc, có thể nói là một bữa tiệc hình chiếu lớn.

Sau đó, Phong Vân liếc mắt nhìn về phía hai trong số bốn bóng người phía trước nhất, "Chỉ còn lại hai người bọn họ."

Nghĩ tới đây, hắn nhìn sang phía mấy người Bạch Vân Tịch bên cạnh, mở miệng nói: "Tự các người nỗ lực lên nhé, ta muốn gia tốc rồi."

"Ừm! Người đi đi."

Mấy người Bạch Vân Tịch thầm thả lỏng một hơi. Vị Phong Vân học đệ này rốt cuộc cũng chơi chán rồi.

Lời này nếu để cho Phong Vân biết, chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu, mẹ nó chứ chơi chán cái quái gì.

Vèo!

Bàn chân phát lực, cả người Phong Vân giống như ảo ảnh, mạnh mẽ lướt đi, trong chớp mắt đã vượt qua mấy trăm người.

Khiến người ta cảm thấy khung bố chính là, hắn đã chạy qua đi thật lâu sau mới có âm thanh truyền đến.

"Đây là tốc độ gì vậy hả! ?"

Đám võ giả bị vượt qua đều tỏ ra kinh ngạc.

Nên biết, đây cũng không phải là trên địa cầu, mà còn phải thừa nhận áp lực lớn như vậy, còn muốn chống đối với trọng lực mạnh tương đương với hai mươi lần trọng lực của địa cầu.

Như thế mà cũng có thể đi nhanh như vậy, vậy nếu như ở hoàn cảnh bình thường ở địa cầu, chẳng phải là nhanh đến không cách nào tưởng tượng hay sao!

Mười phút sau, Phong Vân đi đến phía trước nhất. Mà ở phía trước hẳn, chỉ có tứ đại yêu nghiệt.

"Tên này là thần thánh phương nào vậy! ?"

"Chính là thiếu niên của Võ vực kia đấy, người mới năm nay!"

"Ngồi mới đều thuộc dạng quái vật thế này đấy à?"

Đám võ giả đi trước đều kinh ngạc đến ngây người. Phong Vân hệt như một trận gió, lướt qua nhanh đến mức bọn họ cũng không thể bắt được bóng dáng, thoáng một cái đã đi mất.

Lúc này.

Bên trên chiến thuyền màu hoàng kim.

Hạ Càn Đạo đứng trên boong thuyền, ánh mắt rơi xuống trên người Phong Vân, trầm nghĩ trong lòng: Rốt cuộc muốn phát lực rồi sao.

Tuy rằng hẳn không cho rằng Phong Vân hiện tại có thể sánh vai với tứ đại yêu nghiệt, nhưng muốn vượt qua đám võ giả khác ở đây vẫn là chuyện

đễ như trở bàn tay.

Biểu hiện của Phong Vân, tự nhiên cũng dẫn tới sự chú ý của những người khác trên chiến thuyền.

"Ồ? Nhóc con này là người của Võ vực ư? Hạ vực chủ, xem ra năm nay ngươi còn che giấu một tấm vương bài đó."

Đây là giọng nói của quản lý Tiên Tâm Phong.

"May mắn mà thôi." Hạ Càn Đạo vờ bày ra vẻ cao thâm nho nhỏ.

Bên cạnh, quản lý của tứ đại thế lực đều hơi nhíu lông mày, nhưng lập tức lại thả ra. Tên nhóc này xác thực thiên phú xuất chúng, nhưng tuổi tác lại còn rất trẻ, căn bản không tạo thành uy hiếp, căn bản không đáng để hoảng hốt.

Bên này.

Kiểm Vô Trần, Dao Kinh Thiên, Lâm Hi cùng Mục Trường Xuyên bốn người chẳng phân biệt được trước sau, đi trên núi lại giống như đang giẫm trên đất bằng, một bước đã vượt qua trăm mét, vượt xa những võ giả khác, căn bản không phải một tầng thứ với bọn họ.

"Một năm rồi lại một năm, xem ra năm nay lại là bốn người chúng ta tranh đấu với nhau thôi." Kiểm Vô Trần thản nhiên nói.

"Đây không phải là chuyện bình thường sao. Cứ địa Thanh Huyền tuy lớn, nhưng có thể cùng chúng ta sánh vai, có thể nói là không có ai."

Sắc mặt Dao Kinh Thiên cực kỳ tự phụ.

Bên cạnh, Mục Trường Xuyên nhẹ nhàng cười cười, không nói gì thêm.

Lâm Hi lại đột nhiên nói: "Ta biết một người, cũng không quá chênh lệch so với chúng ta. Chỉ là hắn năm nay mới mười lăm tuổi, khả năng cần có thời gian để trưởng thành."

"Vậy thì chờ hắn trưởng thành lên rồi nói sau."

Kiểm Vô Trần cũng không thêm đề ý, ánh mắt của hắn nhìn lên phía trên, "Sắp đến đỉnh núi rồi, chúng ta so chút đi, xem ai trèo lên đỉnh trước nhất."

"Có thể."

"Đúng lúc hợp ý ta."

"Bắt đầu đi."

Vút vút vút vút. . .

Bốn người trong nháy mắt gia tốc, chớp mắt đã đề thăng gấp mấy lần, tốc độ nhanh đến không cách nào tưởng tượng.

Bọn họ giống như lôi điện vậy, ầm một tiếng, lực bạo phát cường đại giẫm phá cả thân núi.

"Bốn tên yêu nghiệt này rốt cuộc đã biến thái đến tình trạng gì rồi?"

Phía sau vạn mét, đám võ giả kia thấy một màn như vậy, trờnghẹn họng nhìn trầnt trời, bọn họ đã không cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt tâm tình lúc này.

Tứ đại yêu nghiệt hùng dũng đi đầu, khoảng cách giữa đám võ giả phía sau và bọn họ càng ngày càng xa.

Bởi vậy cho nên càng về sau, đám võ giả kia vẫn còn ở dưới sườn núi giãy dụa, mà tứ đại yêu nghiệt đã sắp leo tới đỉnh núi.

Chênh lệch quá xa!

Rất nhanh, khoảng cách điềm kết thúc chỉ còn mấy ngàn mét.

"Ta gia tốc, các vị hện gặp lại sau." Lúc này, Kiếm Vô Trần lại một lần nữa tăng tốc độ lên hơn hai lần, bỏ lại ba người khác ở sau lưng.

Nhưng chỉ sau một khắc, ba người kia lại đuổi theo.

"Vị trí đứng đầu, trừ ta ra không thể là của ai khác nữa."

Đao Kinh Thiên lạnh lùng nói.

"Vậy thì chưa chắc." Mục Trường Xuyên đuổi sát mà lên.

"Thực lực của ta, cũng không chỉ như thế này đâu." Lâm Hi tóc đen tung bay, hai mắt vốn híp lại, lúc này đã mở ra, nàng cũng đuổi lên.

Bốn người sánh vai, tốc độ không phân cao thấp, ai cũng không làm gì được ai.

Khi mọi người đều cho rằng kết thúc bằng kết quả hoà nhau, bỗng nhiên một giọng nói từ trên đỉnh núi truyền xuống.

"Này, các người còn chưa lên tới nữa sao? Ta ở chỗ này đã đợi đến mức hoa cũng sắp tàn rồi."

Chương 221: Từ trước đến nay chưa từng thấy người nào cuồng vọng như vậy!

Chương 221: Từ trước đến nay chưa từng thấy người nào cuồng vọng như vậy!

Một giọng nói đột ngột vang lên, từ trên đỉnh núi truyền xuống, không có điềm báo nào, không chỉ khiến đông đảo võ giả bên dưới ngây người, ngay cả tứ đại yêu nghiệt cũng ngẩn ngơ, dường như không kịp phản ứng.

Sau đó, bốn người Kiếm Vô Trần mãnh liệt ngẩng đầu, chỉ thấy trên đỉnh núi, chẳng biết từ lúc nào đã có một người đứng đó, đón hào quang, đối mặt với bọn họ, khí chất bình thản, lại giống như từ trên cao nhìn xuống.

Lúc nào vậy?

Giờ khắc này, dù mạnh như đám người Kiếm Vô Trần, con người cũng co chặt vào, lúc trước, bọn họ đã nhìn qua đỉnh núi, chỗ đó vẫn không có một bóng người.

Nhưng bây giờ, đột nhiên lại xuất hiện một người?

Rõ ràng bọn họ không cảm nhận được bất kỳ khí tức dao động nào, thậm chí, ngay cả cái bóng cũng không nhìn thấy!

Chẳng lẽ gặp quỷ?

Mà Lâm Hi, đã há to miệng, không thể tin nhìn thân ảnh trên đỉnh núi, hoảng sợ nói: “Phong, Phong Vân?”

Cô ta không dám tin vào mắt mình, người kia lại là Phong Vân?

Vừa rồi cô ta còn nhìn thấy Phong Vân ở bên dưới, cách bốn người bọn họ rất xa, nhưng nháy mắt, sao lại leo lên đỉnh rồi?

Trên thực tế, không chỉ bốn người Kiếm Vô Trần kinh ngạc, ngay cả đám cường giả đại tông sư trên chiến thuyền cũng có chút kinh động.

“Thiếu niên kia, tốc độ thật nhanh!”

Mấy người Kiếm Vô Trần không thấy rõ, nhưng đám cường giả đại tông sư này đương nhiên cảm giác được.

Ngay khi bốn người Kiếm Vô Trần lần đầu tiên tăng tốc, thì Phong Vân đã vô thanh vô tức vượt qua bọn họ, chớp mắt trèo lên đỉnh núi.

Mấy người Kiếm Vô Trần lại không phát giác được.

“Tốc độ này, vượt xa đám người Kiếm Vô Trần.”

“Ta đoán, nhất định hẳn đã linh hội nguy phong chi áo nghĩa, hơn nữa, còn từ năm thành trở lên.”

“Thiên phú này, so với đám thiếu niên thời đại Kiếm Vô Trần, còn đáng sợ hơn nhiều.”

“Đúng vậy, lão Hạ, ngươi tìm thấy yêu nghiệt này ở đâu thế?”

Nghe thấy lời nói của đám đại tông sư, sắc mắt đang ngẩn ngơ của Hạ Càn Đạo đã hồi phục lại, ông ta ho nhẹ một tiếng, dáng vẻ bình tĩnh nói: “Cũng may, cũng may.”

Thật ra trong lòng ông ta cũng rất kinh động, không ngờ phương diện tốc độ của Phong Vân lại đạt thành tựu cao như vậy, bỏ xa mấy người Kiếm Vô Trần.

“Hừ! Tinh tướng!”

Tông chủ kiếm tông bên cạnh hừ một tiếng.

“Thiếu niên này thật lợi hại, tương lai chắc chắn sẽ không ở dưới mấy người Hi Nhi.”

Gia chủ Lâm gia là một thiếu phụ mỹ mạo, bà ta là mẹ Lâm Hi, lúc còn trẻ cũng là thiên tài tuyệt đỉnh.

Thông thường mà nói, đời sau của thiên tài cũng là thiên tài, thậm chí còn xuất sắc hơn.

Không thể nghi ngờ, thiên phú của Lâm Hi còn cao hơn mẹ cô ta.

“Thiên phú không tồi, đáng tiếc, đại hội này không đơn thuần chỉ so tốc độ.”

Tông chủ đao tông thân nhiên nói.

“Đúng là như vậy.”

Gia chủ Mộc gia nhẹ nhàng cười, cũng không thêm đề ý.

Hạ Càn Đạo nghe mấy người này nói, bình phục tâm trạng hưng phấn của mình, ông ta nhìn tứ đại yêu nghiệt như du sơn ngoạn thủy trên đỉnh núi, trong lòng khẽ thở dài.

Thật sự đúng như bọn họ nói, đây không phải là trận đấu đơn thuần về tốc độ.

...

Trên đỉnh núi.

Mấy người Kiếm Vô Trần đã thành công trèo lên đỉnh núi, lúc này, ở khu vực trung tâm có một cây cờ ngũ sắc dần dần bay lên, vô cùng rực rỡ, tạo ra một vòng phòng hộ xung quanh, ngăn cản người khác đến gần.

Hiển nhiên, là muốn phân thắng bại ở đây.

“Võ vực?”

Đôi mắt Kiếm Vô Trần chăm chú nhìn Phong Vân đứng đó, nhưng sau khi thấy quần áo và trang bị của Phong Vân, sắc mặt khẽ động.

“Võ vực vô thanh vô tức xuất hiện một vị thiên tài, thật sự không ngờ.”

Đao Kinh Thiên nhìn Phong Vân có chút kiêng kị, tốc độ vừa rồi quá mạnh mẽ, nhưng nhìn thấy đối phương còn trẻ như vậy, sự kiêng kị trong lòng đã buông xuống một nửa.

Lâm Hi vẫy tay chào hỏi Phong Vân.

Phong Vân lại không thèm để ý bọn họ, lúc này, lực chú ý của hắn đã đặt vào hình chiếu trong gương.

Lúc trước hắn vượt qua bốn người họ, thuận tiện hình chiếu Đao Kinh Thiên và Mục Trường Xuyên.

[Người hình chiếu] : Mục Trường Xuyên

[Tuổi] : 23 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ thất giai Bá Vương Càn Khôn Thương>... Võ kỹ thất giai Kim Cương Thương Phá>... Võ kỹ thất giai Liễu Như Kinh Yên Bộ>... Công pháp hệ kim thất giai Kim Linh Bí Điện>... Bí pháp Thất Sát Cẩm Pháp>... Thiên phú thương đạo cấp thuế phàm... Thiên phú hệ kim cấp thuế phàm.... Thương hồn (tam giai)... Ngụy kim chi áo nghĩa (bốn thành)

...

[Người hình chiếu] : Đao Kinh Thiên

[Tuổi: 23 tuổi

[Cảnh giới] : Tông sư đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ thất giai Phá Lãng Thần Trảm>... Võ kỹ thất giai Bạo Vũ Đao Pháp>... Võ kỹ thất giai Thiên Lãng Nhất Kích>... Công pháp hệ thủy thất giai Quỷ Thủy Linh U Quyển>... Thiên phú đạo đạo cấp thuế phàm.... Thiên phú hệ thủy cấp thuế phàm.... Đao phách (tam giai).... Ngụy thủy chi áo nghĩa (bốn thành)...

Xong!

Nhìn hình chiếu đã hoàn thành trong không gian tám gương, tâm tình Phong Vân không tệ, cuối cùng cũng lấy hết hình chiếu của tứ đại yêu nghiệt, đây cũng là hoàn thành một loại thành tựu.

“Tiếp theo, nên làm chính sự thôi.”

Ánh mắt của hắn rơi trên người Kiếm Vô Trần, Đao Kinh Thiên và Mục Trường Xuyên, nhẹ nhàng nói.

“Không cần lãng phí thời gian, ba người cùng lên đi.”

Lời nói nhẹ nhàng, lại mang đến hiệu quả giống như động đất cấp mười.

Tất cả võ giả nghe thấy lời này, đều kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ cảm thấy, nhất định tai mình có vấn đề rồi, hoặc là Phong Vân đã tu hành đến tâu hỏa nhập ma.

Đây chính là những yêu nghiệt trên đỉnh một đời tuổi trẻ ở cứ địa Thanh Huyền, một người đã giống như nắng ban trưa, khiến tất cả võ giả trẻ tuổi đều không thở nổi.

Vậy mà Phong Vân lại muốn một lần khiêu chiến cả ba người?

Quá điên cuồng!

Bình khí trên tay mấy người Bạch Vân Tịch đều rơi xuống mặt đất, nhưng bọn họ lại không hề phát hiện, ngơ ngác nhìn trên đỉnh núi, không thể tin vào lời mình vừa nghe thấy.

Trên đỉnh núi, Kiếm Vô Trần giận quá hóa cười.

“Tiểu tử, ngươi cho là tốc độ của mình nhanh là đã vô địch sao?”

Sắc mặt Dao Kinh Thiên và Mục Trường Xuyên cũng lạnh băng, bọn họ tâm cao khí ngạo, địa vị được tôn sùng, từ khi tu hành đến này, chưa từng bị khinh thường như vậy.

Lâm Hi bên cạnh đã há to miệng, bị những lời này của Phong Vân khiến cho không nói ra lời.

Trên chiến thuyền Hoàng Kim, đám đại tông sư nghe thấy lời nói của Phong Vân, lông mày nhăn lại, cảm thấy thiếu niên này quá cuồng vọng.

Còn Hạ Càn Đạo, lúc này, trong lòng ông ta lo lắng như lửa đốt, nhưng lại không có cách nào, ông ta không thể quấy rối đại hội được.

Ông ta chỉ có thể cầu nguyện đám người Kiếm Vô Trần hạ thủ lưu tình.

“Ta đến đánh bại ngươi trước!”

Trong lòng Kiếm Vô Trần muốn giáo huấn Phong Vân một trận, hắn ta là người đầu tiên xuất thủ, lực lượng kiếm hồn mạnh mẽ tỏa ra, phong mang nứt cả trời xanh.

Một kiếm ra, xích quang cuộn cuộn, chấn động đến bao la mờ mịt.

Đối mặt với một kiếm này, gương mặt Phong Vân lại không có biểu cảm, lúc trước hắn có thể thoải mái đánh bại Kiếm Vô Trần, lần này đương nhiên cũng thế, thậm chí còn dễ dàng hơn.

Hắn giơ Linh Kim Kiếm trong tay lên, nhẹ nhàng chém ra một kiếm.

Một giây sau, một cỗ lực lượng kiếm hồn còn khủng bố hơn Kiếm Vô Trần mười mấy lần phóng lên trời!

Chương 222: Từ nay trở đi, chỉ có một yêu nghiệt!

Chương 222: Từ nay trở đi, chỉ có một yêu nghiệt!

Ngâm!

Sát khí khủng bố hung bạo phóng lên, vô hình có chất, tất cả võ giả đều cảm thấy cỗ lực lượng này, toàn thân đều run rẩy, sắc mặt trắng bệch, không thể kiềm chế được.

Trên chiến thuyền Hoàng Kim.

Đám đại tông sư mở to hai mắt, sắc mặt vốn lạnh nhạt lần đầu tiên thay đổi, tràn ngập chấn động.

“Sát Lục chi lực?”

Cho dù quản lý cứ địa Tiền Tâm Phong cũng phải ghé mắt, rất bất ngờ.

“Vậy mà đã lĩnh ngộ Sát Lục chi lực.”

Về phần Hạ Càn Đạo, ông ta ngân ngẩn cả người, người khác không biết, nhưng thân là vực chủ Võ vực, ông ta biết rõ ràng, Sát Lục chi lực này là từ khu vực hạch tâm của Võ vực.

Mà khiến ông ta kinh ngạc chính là, Phong Vân đã lĩnh ngộ thành công, hơn nữa, nhìn thanh thể này, rõ ràng đã lĩnh ngộ đến một cảnh giới vô cùng sâu rồi.

Làm sao có thể?

...

Sát Lục chi lực dung hợp với kiếm hồn, uy năng từ từ dâng lên, vừa đối mặt, lực lượng kiếm hồn của Kiếm Vô Trần đã bị ma diệt, căn bản không thể chống cự được.

Phốc!

Một giây sau, Kiếm Vô Trần bị đánh bay, từ đỉnh núi ngã thẳng xuống.

Trên chiến thuyền, tông chủ kiếm tông biến sắc, lập tức ngẩng đầu đánh ra một đạo kiếm quang, tiếp được Kiếm Vô Trần, khiến hắn ta văng vàng rơi xuống đất, không ngã chết.

Bên ngoài, nhìn có vẻ Kiếm Vô Trần không chịu bất cứ thương tổn gì, nhưng sắc mặt hắn ta lại trắng bệch, cánh tay cầm kiếm còn run nhẹ, trong mắt tràn đầy kinh sợ, còn có một tia sợ hãi.

“Sát Lục kiếm hồn...”

...

Bên trên đỉnh núi.

Đao Kinh Thiên và Mực Trường Xuyên kinh ngạc nhìn Phong Vân, đối phương chỉ ra một kiếm, vậy mà đánh bại Kiếm Vô Trần?

Lâm Hi đã há miệng thành chữ ‘O’ rồi, dáng vẻ ngốc manh, rất đáng yêu, nhưng cô ta che mặt, không ai có thể nhìn thấy được.

“Được rồi, đến lượt các người, cùng lên đi, đừng lãng phí thời gian.”

Quanh người Phong Vân có Sát Lục kiếm hồn lượn quanh, giống như một vị Sát Thần đến thế gian, những nơi có sát khí đi qua, không khí đều ngưng kết lại, rồi rơi xuống từng mảnh bạch tinh.

Đó là biểu hiện cho sát khí thực chất hóa!

“Đây chính là người yêu cầu, gặp chuyện không may cũng đừng trách chúng ta!”

Mục Trường Xuyên quát lên một tiếng, không chút do dự phát động bí pháp, trong chớp mắt, khí thể đã tăng vọt mấy lần, hắn ta đưa lực lượng thương hồn và kim chi áo nghĩa vào trong đao, kim quang lóe lên.

Hàn mang hiện ra, thương ra như rồng, đâm về phía Phong Vân, uy năng vô song, ép cả ngọn núi đều rung lên.

Bên kia, Đao Kinh Thiên cũng xuất thủ theo, đao phách tam giai và bốn thành ngụy thủy chi áo nghĩa hiện ra, sắc bén và bá đạo tràn ngập thập phương, áp đảo tất cả thanh âm, thanh thế to lớn, thậm chí khiến mọi người như thấy được sóng biển rít gào.

Hai đại kiêu ngạo dốc sức đánh ra một kích, quả thật đáng sợ, giống như cái gì cũng có thể đánh nát, không gì có thể ngăn cản được.

“Sát Lục kiếm hồn của người có lợi hại, cũng chỉ vung ra được một kiếm, lấy cái gì ngăn cản chúng ta hợp kích? Người quá tự đại, cũng quá xem thường chúng ta!”

Đao Kinh Thiên gầm nhẹ nói.

“Ai nói với người, ta chỉ có Sát Lục kiếm hồn?”

Phong Vân nâng mắt, bình tĩnh nói.

Coong!

Một tiếng đao ngâm rung động đột nhiên vang lên, trên tay trái Phong Vân, xuất hiện một thanh chiến đao huyết sắc, một cỗ khí cơ khủng bố cũng theo đó bốc lên, đao phách nhị giai xuất hiện, loạn thiên động địa.

“Đao phách? Vậy mà ngươi đã ngưng tụ được đao phách?”

Toàn thân Đao Kinh Thiên chấn động, trong mắt toát ra kinh sợ, nhưng sau đó, hắn ta cưỡng ép đè xuống tâm trạng dao động của mình, quát to.

“Đao phách thì thế nào, chỉ là nhị giai, không ngăn được ta!”

“Phải không?”

Chỉ hai chữ truyền ra, không có bất kỳ gợn sóng nào.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, bên trên chiến đao lại xuất hiện một cỗ dao động khủng bố nữa, ngay lập tức, trong mắt mọi người, thiên địa rờn rợn tối tăm, giống như xuất hiện hỗn độn, khiến tất cả đều bị hủy diệt.

Hủy Diệt chi lực, ra!

Trên chiến thuyền Hoàng Kim, đám đại tông sư đồng thời đứng lên, ánh mắt gắt gao nhìn xuống phía dưới, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Hủy Diệt chi lực!”

Lúc này, ngay cả đệ nhất cường giả ở cứ địa Thanh Huyền Tiên Tâm Phong cũng vô cùng chấn động.

“Sát Lục kiếm hồn, Hủy Diệt đao phách, hai lực lượng hiểm thấy này, vậy mà lại xuất hiện trên một người.”

Hơn nữa, người này còn là một thiếu niên!

Hạ Càn Đạo nhìn thấy một màn này, suýt chút nữa đã cắn đứt đầu lưỡi mình.

Ông ta nhớ, lúc trước Phong Vân nói mình ở khu vực hạch tâm lĩnh ngộ không sai biệt lắm, vốn cho rằng đối phương nói đùa, bây giờ xem ra, Phong Vân thật sự đã lĩnh hội xong.

“Chỉ tốn bảy, tám ngày mà thôi...”

Mà còn lĩnh ngộ thành công Sát Lục chi lực và Hủy Diệt chi lực khó nhất trong đó, trong lòng Hạ Càn Đạo rung động, âm thầm nói, Phong Vân còn đáng sợ hơn tưởng tượng của ông ta nhiều.

...

Trên đỉnh núi.

Sát Lục kiếm hồn và Hủy Diệt đao phách vừa ra, trận chiến đã không cần lo lắng chút nào, Đao Kinh Thiên và Mực Trường Xuyên không thể ngăn cản được, tất cả công kích bị nghiền nát dễ như trở bàn tay, mà bọn họ, cũng lần lượt bay ngược ra ngoài.

Thực lực lần này của Phong Vân, không khiến bọn họ rơi xuống núi.

“Hủy, Hủy Diệt chi lực!”

Đao Kinh Thiên nhớ đến ảo giác như thiên địa lâm vào hỗn độn vừa rồi, cái kia không thể nghi ngờ chính là Hủy Diệt chi lực.

Điều này khiến hắn ta vô cùng kinh hãi, trừ Sát Lục chi lực, Phong Vân còn lĩnh ngộ Hủy Diệt chi lực nữa.

Biểu tình của Mục Trường Xuyên cũng như vậy.

Còn Lâm Hi, cô ta đã rơi vào trạng thái thất thần.

Đối với Phong Vân, trong ấn tượng của cô ta vẫn chỉ là một thiếu niên thiên tài, mặc dù hắn có tiềm năng cường đại, nhưng Lâm Hi không cho rằng bây giờ Phong Vân có thể chống lại bọn họ.

Nhưng sự thật là, Phong Vân một mình đánh bại ba người Kiếm Vô Trần, Dao Kinh Thiên và Mục Trường Xuyên, hơn nữa còn là nghiền ép.

Sự chênh lệch này khiến Lâm Hi nhất thời không thể tiếp nhận, lượng tin tức này quá mạnh mẽ.

Phía dưới.

Mấy nghìn võ giả đồng thời im lặng, ngay cả đám người Bạch Vân Tịch cũng vậy, bọn họ há to miệng đến mức có thể nhét vào một quả bóng.

Sắc mặt Phong Vân bình thản như nước, giống như chiến thắng ba người Kiếm Vô Trần không hề khiến tâm trạng hắn dao động, chỉ là một chuyện bình thường mà thôi.

Hắn đi đến khu vực trung tâm, vòng bảo vệ kia đã tự động biến mất.

Phong Vân nhẹ nhàng vươn tay rút cây cờ ngũ sắc lên, biểu thị đại hội Thanh Huyền lần này, hắn đã trở thành thủ lĩnh.

“Từ hôm nay trở đi, cứ địa Thanh Huyền chỉ có một yêu nghiệt.”

Trên chiến thuyền Hoàng Kim, quản lý cứ địa Tiên Tâm Phong bỗng cảm khái một câu.

Nghe thấy lời này, tông chủ Kiếm tông, tông chủ Dao tông, gia chủ Mục gia đều không nói gì.

Mặc dù bọn họ không nguyện ý, nhưng mà Phong Vân đã lĩnh ngộ Hủy Diệt chi lực và Sát Lực chi lực, đương nhiên đã vượt xa mấy người Kiếm Vô Trần.

Chương 223: Có tiềm lực tấn thăng Vương cấp!

Chương 223: Có tiềm lực tấn thăng Vương cấp!

Tin tức bùng nổ này giống như gió bão nhanh chóng truyền khắp cứ địa Thanh Huyền, khiến vô số võ giả rung động.

Trong đại hội Thanh Huyền, tuyệt thế thiên tài của Võ vực Phong Vân hoành không xuất thế, một mình cầm kiếm đánh bại ba đại yêu nghiệt Kiếm Vô Trần, Đao Kinh Thiên và Mực Trường Xuyên, đã lĩnh ngộ được Sát Lục chi lực và Hủy Diệt chi lực trong truyền thuyết.

Hơn nữa, bây giờ hắn mới mười lăm tuổi mà thôi!

“Trời ạ! Đây là thật sao?”

“Thật 100%, ta cũng tham gia đại hội Thanh Huyền, tận mắt nhìn thấy, từ đầu đến cuối Phong Vân chỉ ra ba chiêu, đã đánh bại ba người Kiếm Vô Trần.”

“Tê... Thời đại của tứ đại yêu nghiệt đã qua, từ nay về sau, cứ địa Thanh Huyền chỉ có một vị yêu nghiệt mà thôi.”

“Lá vương bài này của Võ vực thật giỏi, thoáng cái đã từ hạng chót biến thành thế lực đứng đầu, tương lai, chỉ sợ Võ vực sẽ trở thành thế lực mạnh nhất ở cứ địa Thanh Huyền.”

“Đúng vậy, chỉ cần vị Phong Vân này không vãn lạc.”

...

Mà lúc này.

Trong Võ vực.

Những học viên khác cũng bị tin tức này khiến cho rung động tột đỉnh, thẳng đến khi vực chủ Hạ Càn Đạo tự mình xuất hiện xác nhận, bọn họ mới tin tưởng.

“Mặc dù ta vẫn biết Phong Vân học trưởng rất mạnh, nhưng không ngờ hẳn mạnh như vậy, quá trâu bò!”

“Đúng vậy, như nằm mơ vậy, quả thật không thể tin được, trước đây ta ra ngoài, người của tứ đại thế lực kia đều đối xử lạnh lẽo, hờ hững với ta, bây giờ bọn họ lại rất nhiệt tình, rất chân thật.”

“Ha ha, ta cũng thế.”

...

Bên trong chủ điện.

Ba người Dương Tượng Chân, Quan Thanh và Đặng Văn Hải còn có chút hoảng hốt.

“Võ vực chúng ta đã thắng, trở thành thế lực đứng đầu trong năm nay rồi?”

Tất cả đến quá dễ dàng, khiến bọn họ sinh ra cảm giác như nằm mơ.

Bên trên chỗ ngồi.

Hạ Càn Đạo cảm thán nói.

“Đúng vậy, chúng ta đã thắng, trở thành thế lực đứng đầu, tất cả điều này đều nhờ Phong Vân, tương lai, danh hiệu đệ nhất cường giả của cứ địa Thanh Huyền không phải hắn thì không còn ai, hắn có tiềm lực tấn thăng Vương cấp”

Vương cấp!

Mặc dù ba người Dương Tượng Chân kinh ngạc với lời nói của Hạ Càn Đạo, nhưng cũng không phản bác, bởi vì, dựa vào biểu hiện của Phong Vân, đã đủ chứng minh, yêu nghiệt cũng không đủ hình dung hắn.

...

Đằng Vân Các, tầng thứ chín.

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng ở đây, hắn không quan tâm đến sự ồn ào, hỗn loạn bên ngoài, lúc này, hắn đang chuyên tâm quét hơn chín trăm hình chiếu mà hắn thu được trong đại hội Thanh Huyền, vô cùng vui vẻ.

Mười lăm phút sau.

Hắn đã chém nổ hình chiếu cuối cùng, chấm dứt hoạt động quét hình chiếu ngày hôm nay.

“Hơn chín trăm hình chiếu, lần đầu quét sẽ rơi xuống hơn chín trăm vật phẩm, không đến mức đều vô dụng đi.”

Phong Vân chờ mong mở ba lô ra, ánh mắt quét xuống, sau khi nhìn hết một lượt, sắc mặt khẽ động, không nhìn được mà nở nụ cười.

[Thiên phú hệ kim cấp thuế thàm] : Đến từ hình chiếu của Mục Trường Xuyên.

“Lần đầu đã rơi xuống, thần may mắn đến rồi.”

Quả nhiên tham gia đại hội Thanh Huyền lần này là đúng đắn, nếu không thì, làm sao dễ dàng có hình chiếu của Đao Kinh Thiên và Mục Trường Xuyên được.

“Đáng tiếc, không có hình chiếu của đám đại tông sư kia, bọn họ chạy quá nhanh.”

Phong Vân không cam lòng bĩu môi.

Lúc đại hội vừa kết thúc, hắn còn định lên chiến thuyền Hoàng Kim một lát.

Kết quả, những người kia còn chạy nhanh hơn thỏ, sau khi tuyên bố xong đã không thấy đâu nữa, khiến hắn rất bất đắc dĩ.

Thật ra Phong Vân không biết, đám đại tông sư này là bị hắn đả kích, mười lăm tuổi đã lĩnh hội Sát Lục chi lực và Hủy Diệt chi lực, quả thật khiến bọn họ xấu hổ.

Thậm chí, có một vài đại tông sư còn ngửi thấy khí tức nguy hiểm trong công kích của Phong Vân, điều này nói rõ, công kích của Phong Vân có thể làm bọn họ bị thương.

Thật sự không có mặt mũi tiếp tục ở đó nữa.

“Hiển hóa.”

Sau đó, trong lòng Phong Vân thầm nói một câu, lựa chọn hiển hóa.

[Hiển hóa thiên phú hệ kim cấp thuế phạm... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

Oanh!

Một đạo kim sắc óng ánh bao phủ hẳn, giống như hẳn đã đến một biển kim sắc, ở chỗ này, vô số cảm ngộ liên quan đến ‘Kim’ như thủy triều xông lên đầu hẳn, bên trong tối tăm, hẳn như đánh vỡ một tầng ngăn cách.

Thoáng cái như đến một thế giới mới, cảm ngộ về thuộc tính kim tăng lên.

Không chỉ nhận thức tăng lên, cả phương diện không chế cũng tăng lên rất lớn.

Không biết qua bao lâu, Phong Vân mới từ cảm giác này thoát ra ngoài, hẳn kinh ngạc phát hiện, ngộ kim chi áo nghĩa của mình cũng tăng lên một thành, đạt đến sáu thành.

“Xem ra cảm ngộ lúc trước vẫn có ích.”

Trong biển kim, một lượng lớn cảm ngộ liên quan đến ‘Kim’ chảy về phía hẳn, đều bị hẳn hấp thu, hóa thành ngộ kim chi áo nghĩa.

“Thiên phú cấp thuế phàm thứ hai.”

Phong Vân vui vẻ, bây giờ mới bắt đầu mà thôi, về sau sẽ có cái thứ ba, cái thứ tư, thậm chí là nhiều hơn nữa.

Nghĩ đến đây, hẳn lại nhìn về phía danh sách thiên phú của mình, nhất là hai cái sau cùng, thiên phú không gian cấp thấp, thiên phú hắc ám cấp thấp.

“Trước tiên không nói đến thiên phú hắc ám, thiên phú không gian thật sự là thiên phú có tiềm lực lớn, chính là lúc cần đề thăng.”

Từng có câu “Không gian làm Vương, thời gian xưng Tôn”, bởi vì thời gian và không gian hợp lại là lực lượng thời không.

Từ xưa đến nay, thời không là vĩnh tồn, bất tử bất diệt, cho nên mới có tên tuổi như vậy.

Cái này có chút xa xôi, nhưng nếu đề thăng thiên phú không gian, Phong Vân sẽ có năng lực không gian.

Theo hắn biết, thiên phú không gian trung cấp, sẽ có năng lực Không Gian Chi Nhận, còn thiên phú không gian cấp cao, lại có năng lực Không Gian Cầm Cố.

Còn đỉnh cấp, có năng lực Không Gian Yên Diệt.

Có thể nói, càng lên cao càng mạnh hơn, biến thái hơn.

Đương nhiên Phong Vân rất muốn đạt được những năng lực này, tuyệt đối có thể khiến chiến lực của hắn mạnh đến nổ tung.

“Không nhìn thấy thiên phú này trên người võ giả.”

Cứ địa Thanh Huyền căn bản không có võ giả có thiên phú không gian cấp cao, thậm chí trung cấp cũng không có, hắn muốn lấy hình chiếu cũng không có ai.

“Xem ra chỉ có ra tay với hung thú thôi.”

Hình chiếu hung thú so với hình chiếu con người, thật ra, ở một phương diện nào đó còn dễ dàng hơn nhiều, bởi vì bọn chúng không đoàn kết, nên những hung thú có thiên phú đặc thù, căn bản sẽ không ần núp hay được bảo vệ, nên thế nào thì vẫn thế ấy.

Khác con người hoàn toàn.

“Đi tra nhật ký hung thú, xem có hung thú nào có hệ không gian nổi danh không...”

Lúc này Phong Vân vào diễn đàn nội bộ của Võ vực, tìm nhật ký hung thú được đổi mới mỗi ngày trên đó, rồi bắt đầu tìm.

Nhật ký hung thú ghi lại hung thú ở từng khu vực, bất kể là vừa thăng cấp, hay là nổi tiếng từ xưa, đều được ghi chép ở trên đó.

Lượng công việc này rất khổng lồ, đương nhiên không chỉ một mình cứ địa Thanh Huyền tham dự, còn có mấy cứ địa nhất đẳng tham gia nữa.

Phong Vân nhìn từng mục một, tìm hơn nửa ngày, cũng không tìm thấy hung thú có hệ không gian cấp cao nào, chỉ có mấy hung thú có hệ không gian trung cấp mà thôi.

“Thật sự không được thì chỉ có thể tìm mấy con hung thú có hệ không gian trung cấp...”

Hắn nhẹ nhàng lẩm bẩm.

Nhưng đúng vào lúc này, bỗng nhiên có một nhật ký mới nhất nhảy ra, lập tức hấp dẫn sự chú ý của hắn.

[Ở gần Thiên Trì, phát hiện hung thú Bạch Văn Ma Lang vừa tấn thăng cấp Lĩnh Chủ, có thiên phú không gian cấp cao!]

Chương 224: Hung thú hệ không gian!

Chương 224: Hung thú hệ không gian!

"Thiên Trì?"

Phong Vân nhìn thấy tờ nhật ký mới này, hơi nhú lông mày. Nếu như hấn nhớ không lầm, Thiên Trì này kỳ thật là một ngọn núi lửa đang ngủ đông.

Trước khi trận đại tai biến xảy ra, nơi này còn là khu bảo hộ tự nhiên cấp quốc gia.

Nhưng sau đại tai biến, diện tích địa cầu tăng lên, liền trở thành thiên đường của đám hung thú. Võ giả dưới đại tông sư, bước vào đây nhất định phải chết, trở thành khu vực cấm.

"Nhất định phải đi một chuyến."

Không Gian thiên phú trung cấp hấn còn có thể nhìn, nhưng Không Gian thiên phú cao cấp này, hấn không ngồi yên được.

Nếu như dây dưa lâu, đến lúc đó Bạch Văn Ma Lang này chuồn mất. Đến lúc đó lại muốn tìm được nó, cũng không biết phải tốn bao nhiêu lâu.

Thiên Trì cách cứ địa Thanh Huyền ít nhất mấy trăm vạn km. Nơi này đã vượt xa phạm vi trực thuộc cứ địa Thanh Huyền. Chính giữa còn có thể

phải đi qua mấy khu vực tập trung hung thú cỡ lớn, có thể nói là nguy hiểm trùng trùng.

Cho dù là đại tông sư, một thân một mình cũng tuyệt đối không dám trực tiếp đi qua khoảng cách xa như vậy, mà phải kết thành đội ngũ mới dám đi.

Phong Vân tuy rằng có thể biến thân thành hung thú, không sợ những thú này, nhưng hai cứ địa này dù sao cũng cách nhau quá xa, hấn sợ đến lúc đi qua đó, Bạch Văn Ma Lang đã chuồn mất.

"Trên bản đồ nói, phụ cận Thiên Trì còn có một cứ địa cấp một là cứ địa Ma Huyền. Ta trước tiên có thể ngồi truyền tống trận đi tới nơi này, sau đó lại đi tới Thiên Trì."

Giữa hai cứ địa cấp một tuy rằng cách xa trăm sông ngàn núi, nhưng thiết lập một cái truyền tống trận vẫn là có thể làm được, chỉ là giá để khởi động có chút lớn mà thôi.

Cho nên bình thường nếu không có chuyện gì, cũng không thường mở ra.

Uy vọng của Phong Vân hiện giờ tại Võ vực thậm chí đã vượt qua cả vực chủ, nghĩ muốn mở ra một cái truyền tống trận, tự nhiên là không khó khăn gì.

Hấn rất nhanh tìm đến trận pháp bộ phận của Võ vực chuyên môn phụ trách truyền tống trận. Người của trận pháp bộ nhìn thấy Phong Vân đều cảm thấy được sủng ái mà lo sợ, kích động vô cùng.

Vô thượng yêu nghiệt trong truyền thuyết sừng sừng đứng ngay trước mặt mình, có thể không kích động sao!

"Ta có chút việc muốn đi tới cứ địa Ma Huyền xử lý, cần dùng đến truyền tống trận, người mở đi." Phong Vân nói với người phụ trách trận pháp.

"Vâng, không thành vấn đề, mời ngài chờ cho một lát."

Tuy rằng không biết Phong Vân muốn đi tới cứ địa Ma Huyền xử lý chuyện gì, nhưng mà đây là chuyện của các đại nhân vật, một người phụ trách trận pháp bộ nho nhỏ như hắn tự nhiên sẽ không dám hỏi kỹ.

Người phụ trách trận pháp bộ lập tức gọi những người khác trong trận pháp bộ đến. Sau một loạt thao tác rườm rà phức tạp, truyền tống trận cỡ lớn đã phủ đầy bụi từ lâu liền được mở ra.

"Trận pháp đã kích hoạt xong xuôi, ngài tùy thời có thể xuất phát."

Nửa giờ sau, bộ trưởng trận pháp bộ cung kính nói với Phong Vân.

"Được, vất vả rồi."

Phong Vân gật gù đầu, nhẹ nhàng cất bước, trực tiếp đi vào trong truyền tống trận.

Một trận hào quang mãnh liệt lập loè tỏa ra. Một giây sau, hắn đã biến mất khỏi đại trận.

"Truyền tống trận này phải một mực mở ra đến tận khi đại nhân trở về mới thôi, biết không?"

Sau khi Phong Vân rời đi, bộ trưởng trận pháp bộ nói với bọn thuộc hạ.

"Vâng."

Cứ địa Ma Huyền.

Nằm cách Thiên Trì chừng ngàn dặm, bởi vì quanh năm phải chống lại đám hung thú trong Thiên Trì công kích. Lâu dần, võ giả nơi này trên cơ bản cũng giống như chiến sĩ hơn là võ giả.

Phong Vân đi trên đường cái, tùy ý có thể thấy trên người mỗi một võ giả đều mang theo một loại khí thể thiết huyết. Đó là thứ mà hắn chưa từng gặp qua trên người võ giả ở cứ địa Thanh Huyền.

Nếu như là so đấu bình thường, võ giả cứ địa Thanh Huyền đánh cùng võ giả nơi này có lẽ là có thắng có bại. Nhưng nếu là cuộc chiến sinh tử, võ giả cứ địa Thanh Huyền vẫn chịu thua nhiều hơn.

Điều này dính đến vấn đề kinh nghiệm chém giết.

Võ giả nơi này quanh năm liêu mạng với hung thú, sớm đã quen với loại sinh hoạt đao kiếm dính máu kia.

Cũng bởi vậy, tính khí đám võ giả nơi này cũng không quá tốt, động một chút liền vung tay đánh người.

Như vậy cũng là một loại phát tiết, người phía cao tầng cũng ngầm đồng ý hành vi này.

Bằng không, chịu áp lực trong thời gian dài sẽ khiến cho tinh thần của một người tan vỡ, võ giả mạnh đến mấy cũng sẽ có cực hạn.

Phong Vân đi qua trên đường cũng đã nhìn thấy không ít võ giả đang quyết đấu. Đương nhiên, nơi này có sân quyết đấu riêng, không có khả năng giống như cứ địa Hắc Giác, chặn giết ngay trên đường như vậy.

"Nơi này hẳn là có địa đồ của Thiên Trì . ."

Bạch Văn Ma Lang được nhắc đến trong nhật ký hung thú, căn bản cũng không ghi lại vị trí cụ thể của nó.

Toàn bộ Thiên Trì lại rất rộng lớn, cho nên Phong Vân cần một tấm địa đồ liên quan đến phân bố khu vực đại khái trong Thiên Trì.

Lập tức, hấn mở mạng, liên kết với mạng của nơi này, tìm kiếm cửa hàng cỡ lớn gần đây. . .

Mấy phút đồng hồ sau.

Phong Vân thành công đi đến nơi cần tìm, mua địa đồ Thiên Trì từ chỗ cô gái phục vụ.

Thứ này ở trong cứ địa Ma Huyền rất thường thấy, cho nên cũng không quá khan hiếm, rất dễ dàng mua được.

"Thiên Trì tổng cộng có sáu khu vực lớn, tương ứng có sáu đàn hung thú lớn là Ma Lang tộc, Hỏa Sư tộc, Song Đầu Liệp Báo tộc, Đại Địa Chi Hùng tộc, Liệt Phong Mã tộc, Trường Mao Tượng tộc."

Hấn nhìn qua bản đồ phân chia khu vực trên tay.

Bạch Văn Ma Lang này thuộc tộc Ma Lang, hấn là hung thú biến dị.

Một vài loại hung thú sẽ có tỷ lệ phát sinh biến dị nhất định, thức tỉnh ra thiên phú hi hữu.

Tộc Ma Lang là hung thú cao cấp, mà sau khi Bạch Văn Ma Lang biến dị liền biến thành hung thú đỉnh cấp.

Lại dựa vào Không Gian thiên phú cao cấp của nó, tuy rằng nó chỉ là một hung thú Linh Chủ cấp sơ giai, nhưng tung hoành trong cấp bậc Linh Chủ cũng gần như vô địch rồi.

Đây là chỗ đáng sợ của Không Gian thiên phú.

"Hiện tại chỉ cần lên vào Ma Lang tộc là được."

Ma Lang tộc ở sâu bên trong Thiên Trì, hệ số nguy hiểm cấp max, đại tông sư cũng không dám xông vào. Nhưng đối với Phong Vân mà nói, hoàn toàn không thành vấn đề.

Hắn chỉ cần biến thành hung thú rồi lẩn vào bên trong là xong.

Sau đó, hắn liền ra khỏi cứ địa Ma Huyền, tìm một chỗ yên tĩnh, trực tiếp biến thân thành một con ma lang bình thường, sau đó lập tức chui vào phạm vi Thiên Trì.

Khu vực bên ngoài Thiên Trì thường xuyên còn có võ giả hoạt động, Phong Vân tránh khỏi bọn họ mà đi.

Đến lúc sau, gần như đã không nhìn thấy bóng người nữa, khắp nơi đều là hung thú, có thể nói là một bước một con hung thú.

Thậm chí, còn có vài hung thú ra tay với ma lang do Phong Vân biến thành.

Trong thế giới hung thú không có ý thức đoàn kết. Hung thú cùng một đàn có đôi khi cũng sẽ chém giết lẫn nhau, không nói đến ngoại tộc.

Cho nên những năm gần đây, số lượng hung thú tuy rằng nhiều gấp mười nhân loại, nhưng lại rất ít đến xâm chiếm lãnh thổ của nhân loại. Một nguyên nhân rất lớn chính là trong đàn hung thú thường xuyên bạo phát chiến đấu, hao tổn rất nghiêm trọng.

Đây là thiên tính của bọn nó, ngay cả là hung thú đã tiến hóa ra trí tuệ cũng không thoát khỏi định luật này.

Cứ như vậy, một đường gập ghềnh, Phong Vân cuối cùng dùng hết thời gian một ngày một đêm, rốt cuộc cũng có thể tiếp cận lãnh địa của Ma Lang tộc.

Chương 225: Hình chiếu, Không Gian thiên phú cao cấp!

Chương 225: Hình chiếu, Không Gian thiên phú cao cấp!

Lãnh địa của Ma Lang tộc nằm ở một vùng khe núi hẹp, hai bên kéo dài liên miên, một mực kéo dài đến phần cuối đường chân trời, tựa như không có giới hạn.

Như vậy cũng có thể thấy được Thiên Trì so với trước đây đã mở rộng hơn gấp bao nhiêu lần. Chỉ là lãnh địa của một Ma Lang tộc mà thôi, đã có quy mô lớn nhường này.

Trong khe núi, nơi nào cũng có thể nhìn thấy ma lang, từ cấp ba đến cấp chín.

Lang, vốn chính là một loại động vật quần cư. Cho dù là sau khi đã tiến hóa cũng vẫn là như thế.

Lúc này có thể nhìn thấy, trong khe núi có ít nhất mười vạn con ma lang phân bố ở các nơi. Cho dù là đại tông sư tới đây, đoán chừng cũng phải chịu chết.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, ma lang càng nhiều càng tốt.

Như vậy, là hắn càng có thể lên vào dễ dàng.

Hắn lúc này đang biến thân thành một con ma lang cấp bảy. Đẳng cấp không cao không thấp, vừa vặn phù hợp.

Trà trộn trong đám ma lang, Phong Vân rất nhanh liền nghe được bọn nó nói chuyện, biết Bạch Văn Ma Lang ở ngay trong chỗ sâu bên trong khe núi.

Vì vậy, hắn lập tức vụng trộm lên đi.

Khe núi này rất dài, Phong Vân trộn vụng hao phí hai giờ mới đi đến phần cuối.

Đương nhiên, hắn không hề sử dụng bất kỳ năng lực nào, chỉ dùng tốc độ của một con ma lang cấp bảy bình thường đi vào, không hề khiến bất cứ ai chú ý.

Rất nhanh, Phong Vân ở ngay cuối khe núi nhìn thấy một con cự lang lông trắng khổng lồ cao chừng vài trăm mét. Mặc dù nó nằm im ở chỗ đó, cũng cao ngang với một tòa nhà cao tầng.

Trên người cự lang lông trắng có từng vết hoa văn tự nhiên trời sinh.

Không hề nghi ngờ, đây chính Bạch Văn Ma Lang kia.

Lúc này, Bạch Văn Ma Lang đang thành thoi nằm im tại chỗ đó, hai con mắt đóng chặt, giống như đang nghỉ ngơi.

Nơi này trừ Bạch Văn Ma Lang này, không còn bất cứ thành viên nào khác của Ma Lang tộc.

Hung thú cấp Lĩnh Chủ mặc dù không phóng thích ra uy áp, nhưng đẳng cấp áp chế tự nhiên kia vẫn khiến đám ma lang khác không dám đến gần.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói cũng không đáng để vào mắt. Hơn nữa, hắn còn có Long uy, một khi thúc dục, luận đẳng cấp áp chế cũng là hắn áp chế con Bạch Văn Ma Lang này.

Sau đó, hắn phát động năng lực hắc ám, thân thể ẩn nấp trong hư không, lặng lẽ đến gần Bạch Văn Ma Lang.

Lấy tốc độ của Phong Vân, khoảng cách ngàn mét chớp mắt đã tới gần.

Khi đã đến gần một trăm mét, một âm thanh nhắc nhở cũng nhanh chóng vang lên, hắn lập tức nhìn vào trong gương.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Bạch Văn Ma Lang

【 Phẩm giai 】 : hung thú cấp Lĩnh Chủ (sơ giai)

【 Rơi xuống 】 : da lông Bạch Văn Ma Lang, máu thịt Bạch Văn Ma Lang, tứ chi Bạch Văn Ma Lang, hai mắt Bạch Văn Ma Lang, Không Gian thiên phú cao cấp.

Tới tay!

Thấy được hình chiếu trong gương, trong mắt Phong Vân lướt qua một vệt vui mừng nồng đậm. Tồn không ít tâm tư, ngày hôm nay rốt cuộc cũng đạt được ước muốn, lấy được hình chiếu có Không Gian thiên phú Cao cấp rồi.

Tiếp theo, chính là lúc phải nỗ lực đánh rơi ra rồi dung hợp thôi.

"Nên đi thôi."

Phong Vân thành công lấy được hình chiếu liền không có ý định dừng lại ở chỗ này, chuẩn bị rời đi.

Nhưng đúng lúc đó, bỗng nhiên phía trên khe núi có một luồng uy áp khổng lồ đè xuống, trong chớp mắt đã bao trùm toàn bộ nơi này.

Hả?

Phong Vân hơi đổi sắc mặt. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy phía trên bầu trời có một hung thú to lớn đang đứng, giống như tuần mã, nhưng lại mọc ra hai cánh. Ở bên cạnh nó có Phong Hệ nguyên lực nồng đậm đang lơ lửng.

Dị tượng này không thường nhìn thấy trên thân hung thú bình thường, chỉ xuất hiện trên người hung thú có được Phong Hệ thiên phú mà thôi.

Phong Vân phán đoán, hung thú giống như tuần mã này, Phong Hệ thiên phú khẳng định đạt tới cấp bậc siêu phàm.

"Hắn là hung thú cấp Lĩnh Chủ thuộc Liệt Phong Mã tộc của Thiên Trì, hơn nữa còn là Lĩnh Chủ cấp đại viên mãn."

Trong lòng hắn thầm nghĩ. Điều này cũng có nghĩa Liệt Phong Mã cấp Lĩnh Chủ có được chiến lực có thể so với đại tông sư.

Cường đại uy áp bao trùm toàn bộ khe núi, tự nhiên cũng kinh động Bạch Văn Ma Lang đang ngủ say.

Chỉ thấy nó mở ra hai con mắt lớn, nhìn lên trên trời, "Liệt Phong, ngọn gió nào thổi người tới đây thế?"

"Ta tới là để nhắc nhở ngươi. Qua mấy ngày nữa chính là lúc trái cây kia chín, ngươi đừng quên đấy."

Giọng nói của lĩnh chủ Liệt Phong Mã truyền đến.

"Yên tâm. Ta tuy tham ngủ, nhưng chuyện này làm sao có thể quên được chứ. Bảo bối có thể đề thăng thiên phú đấy! Quên gì thì quên chứ chuyện này không thể quên được."

Bạch Văn Ma Lang đáp.

"Vậy là tốt rồi. Đến lúc đó có thể sẽ có đại tông sư của nhân loại tới đây, còn phải dựa vào không gian năng lực của ngươi để kiểm chế bọn họ đấy."

"Ừ, ta biết."

Phong Vân ở một bên nghe đối thoại giữa Bạch Văn Ma Lang cùng lĩnh chủ Liệt Phong Mã, rất nhanh đã lấy được tin tức then chốt.

"Trái cây có thể đề thăng thiên phú!"

Chỉ một điều này cũng đủ để khiến hắn động tâm.

Đây chính là vật báu vô giá, so với Sinh Mệnh Chi Thủy còn trân quý hơn gấp bội.

Loại đồ vật như rái cây có thể đề thăng thiên phú này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết. Phong Vân một lần cũng chưa từng gặp qua. Mà không nói hắn chưa thấy qua, ngay cả trong thương hội lớn nhất cứ địa Thanh Huyền cũng chưa từng xuất hiện linh vật nào như vậy.

Hiện giờ, không nghĩ tới lại nghe nói được trong địa bàn của hung thú.

"Nhất định phải lấy được!"

Không gặp được thì thôi nhưng hiện giờ đã gặp được, vậy không có khả năng bỏ qua.

Hơn nữa, lui một vạn bước mà nói, như thế nào cũng không thể để đám hung thú đạt được linh vật này, nhất là Bạch Văn Ma Lang. Một khi để nó đạt được trái cây này, tăng Không Gian thiên phú lên tới đỉnh cấp, vậy đối với nhân loại mà nói, nhất định là một trận tai nạn.

Đã từng có hung thú có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp xuất hiện. Lúc đó nhân loại đã phải trả một cái giá cực đắt đánh chết được nó. Có thể

nói là cực kì thảm thiết!

Hiện giờ nếu như lại xuất hiện một con nữa, vậy hậu quả cũng có thể nghĩ.

Lúc sau, lĩnh chủ Liệt Phong Mã tộc bàn bạc thêm một ít chuyện xong liền rời đi.

Thấy thế, Phong Vân cũng rút đi theo, chuẩn bị ba ngày sau lại tới đây.

Hắn tuy rằng rất muốn lấy hình chiếu của hung thú cấp Lĩnh Chủ của Liệt Phong Mã tộc kia, nhưng hiện tại rõ ràng không thích hợp.

Lúc sau, Phong Vân đi ra khỏi khe núi ma lang cũng không rời khỏi Thiên Trì. Hắn tìm một cái chỗ vắng vẻ, chuẩn bị ở đây đợi ba ngày rồi lại tính tiếp.

Trong ba ngày này, hắn cũng không nhàn rỗi, liên tục điên cuồng đánh hình chiếu.

Tiếc là không quá may mắn, rơi xuống đều là vật phẩm bỏ đi.

Đến đêm ngày thứ ba, 0 giờ vừa qua, Phong Vân lập tức bắt đầu đánh hình chiếu.

"Hy vọng có thể rơi ra chút đồ, không rơi cái tốt thì rơi cái khá tốt cũng được mà."

Hắn thậm chí cầu mong, hi vọng như thế.

Dùng nửa giờ, hắn thành công đánh xong toàn bộ hình chiếu.

Phong Vân lập tức không thể chờ đợi mà mở túi ra. Bởi vì gần đây không có lấy được thêm nhiều hình chiếu, nên gần như không có vật phẩm

roi ra sau lần chém giết đầu, lại cộng thêm tỉ lệ roi đồ thấp, cho nên vật phẩm roi xuống trong túi đồ lác đác không có mấy.

Nhưng lúc này hắn lại nhếch môi cười, tâm tình sung sướng khoái trá vô cùng.

Bởi vì, bên trong túi đồ, rõ ràng đã rơi ra một thứ tốt mà hắn vẫn luôn tha thiết ước mơ.

【Không Gian thiên phú cao cấp】 : Đến từ hình chiếu Bạch Văn Ma Lang.

Chương 226: Ta, Âu Hoàng, thu tiên!

Chương 226: Ta, Âu Hoàng, thu tiên!

“Vận khí này, sẽ không có ai bì kịp.”

Phong Vân cảm thấy, nếu bây giờ mình đi chơi trò chơi rút thẻ ở kiếp trước, thẻ cam, thẻ ssr hay là thẻ năm sao gì đó, đều có thể rút được!

Đúng vậy, hẳn có tự tin như vậy.

Ta, Âu hoàng, thu tiên!

“Hiện hóa.”

Tự kỷ một lát, sau đó Phong Vân đã trở lại hiện thực, trong lòng thầm nói.

[Hiện hóa thiên phú không gian cấp cao... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành]

Ong!

Một vệt sáng màu bạc giống như sao băng tràn vào đầu Phong Vân, trong chớp mắt đã bùng nổ, hóa thành vô số điểm sáng màu bạc, trong đó tràn ngập cảm ngộ và lý giải về không gian.

Trong quá trình dung hợp này, thiên phú không gian của hắn tăng vọt, từ cấp thấp rồi đột phá công cùm xiềng xích, đạt đến trung cấp, sau đó, thành công đạt đến cấp cao!

Thiên phú không gian cấp cao một thành, bên trong tối tăm, Phong Vân tự động nắm giữ hai loại năng lực.

Một loại là Không Gian Chi Nhận, một loại khác là Không Gian Cầm Cố.

Hắn muốn thử hai loại năng lực này, nên đã tìm một con hung thú cấp Lĩnh Chủ để thí nghiệm.

Đây là một con hung thú cấp Lĩnh Chủ cao giai, thuộc tộc Hỏa Sư, trời sinh có thiên phú thuộc tính hỏa, chiến lực đè ép nhân loại cảnh giới tông sư đại viên mãn.

Phong Vân đứng trên không trung quan sát con Hỏa Sư cấp Lĩnh Chủ này, sau đó phóng thích khí cơ của mình.

Ngay lập tức, con Hỏa Sư này phát hiện Phong Vân, nó lập tức lộ ra sát ý dữ tợn hung ác, nhất là sau khi nhìn thấy Phong Vân còn trẻ tuổi, trong mắt càng lộ ra vẻ tàn nhẫn, thô bạo.

Sau một khắc, Hỏa Sư nhào về phía trước, muốn cắn nuốt Phong Vân.

Nhưng mà, lúc này.

Hỏa Sư cảm giác không gian xung quanh nó bất động, động tác của nó ngừng giữ không trung, trừ việc có thể suy nghĩ ra, thân thể nó lại không nghe theo nó điều khiển, giống như là một bức tượng.

“Đây là, năng lực Không Gian Cầm Cố!”

Tâm thần con Hỏa Sư cấp Lãnh Chủ này hoảng hốt, nó không ngờ, thiếu niên nhân loại đối diện, lại là người có thiên phú không gian cấp cao.

Sau đó, nó nhìn thấy Phong Vân đối diện nhẹ nhàng búng tay một cái, không gian xung quanh trở nên vặn vẹo, nháy mắt hình thành một thanh trường đao sắc bén, tản ra khí tức khủng bố.

“Không Gian Chi Nhận!”

Hỏa Sư cấp Lãnh Chủ cảm nhận được nguy cơ tử vong, nó muốn điên cuồng giãy dụa, nhưng trong Không Gian Cầm Cố, nó không làm được gì.

Phốc!

Không Gian Chi Nhận chợt lóe lên, nhanh hơn bất cứ công kích nào, bởi vì nó là thuận di, trực tiếp chém con Hỏa Sư cấp Lãnh Chủ này thành hai phần.

“Năng lực không gian, quả nhiên trâu bò.”

Phong Vân thí nghiệm xong, không khỏi cảm thán năng lực đáng sợ của không gian, thuận di chỉ là năng lực ban đầu mà thôi.

Sau đó mới thật sự là sát chiêu.

“Tổ hợp hai năng lực này, đoán chừng ngay cả đại tông sư cũng bị đánh chết.”

Năng lực này rất khó giải quyết, chỉ có thể dùng năng lượng lớn hơn năng lượng không gian mấy chục lần mới có thể tránh thoát, nếu không thì, chỉ có thể chờ chết.

Hai loại năng lực này đã biến thái như vậy, không biết Không Gian Yên Diệt sau đó còn biến thái như thế nào nữa.

Bây giờ Phong Vân có thiên phú không gian cấp cao, càng kiên định không thể để con Bạch Văn Ma Lang kia đạt được trái cây đề thăng thiên phú, hơn nữa, nếu có thể, tốt nhất đánh chết nó ở đó, tránh để nó trưởng thành.

Nếu không thì, đợi đến khi nó trở thành hung thú cấp Đại Lãnh Chủ, sẽ không phải một tai họa nhỏ nữa.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhìn sắc trời, đã đến lúc rồi.

Hắn lập tức phát động năng lực ẩn nấp, biến mất ở chỗ cũ, lén đi vào hẻm núi lớn, giám thị Bạch Văn Ma Lang.

Hắn nghĩ, bây giờ liền giải quyết con Bạch Văn Ma Lang này, nhưng sợ dẫn đến động tĩnh lớn, cái được không bù đắp được cái mất, quyết định cứ vụng trộm đi theo nó trước, tùy thời ra tay.

Nửa giờ sau, một cỗ uy áp quen thuộc từ trên trời rơi xuống, Liệt Phong Mã cấp Lãnh Chủ đại viên mãn đến. Bạch Văn Ma Lang cũng bay lên không trung, cùng đối phương đi về phía trung tâm địa vực Thiên Trì.

Phong Vân thấy thế, cũng vụng trộm đi phía sau, không gần cũng không xa, khoảng cách vừa vặn.

Bạch Văn Ma Lang và Liệt Phong Mã phi hành mười mấy phút đã đến một cái hồ to lớn.

Trước khi đại biến, nơi này chính là Thiên Trì.

Hiện nay, nhìn bên ngoài không có thay đổi gì, nhưng Phong Vân lại cảm nhận được nguyên lực nồng đậm từ bên trong.

Hồ nước này, không phải hồ nước bình thường!

“Khó trách hung thú ở đây lại mạnh như vậy, xem ra là có liên quan đến nước Thiên Trì biến dị này.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Hồ nước này, bây giờ đã trở thành ‘Linh thủy’ trong truyền thuyết rồi.

Bạch Văn Ma Lang và Liệt Phong Mã đến đây, cũng không lâu lắm, lại có mấy đạo khí tức mạnh mẽ từ xa đi đến.

Tổng cộng có bốn con hung thú, hai con đạt đến cấp Lĩnh Chủ đại viên mãn, hai con khác, rõ ràng đã đạt đến cấp Đại Lĩnh Chủ.

Không thể nghi ngờ, đây là tộc trưởng của bốn tộc hung thú kia, tộc Hỏa Sư, tộc Song Đầu Liệp Báo, tộc Đại Địa Chi Năng và tộc Trường Mao Tượng.

Trong đó, đạt đến cấp Đại Lĩnh Chủ chính là hai tộc Song Đầu Liệp báo và Đại Địa Chi Năng.

Chiến lực của sáu con hung thú này có thể so sánh với đại tông sư của nhân loại, Phong Vân lẳng lặng nấp ở một bên, tâm tình không chút dao động, giống như người ngoài cuộc, thờ ơ lạnh nhạt.

Hiện giờ, hẳn đã có thiên phú không gian cấp cao, cho dù bị phát hiện, nếu muốn đi, cũng không ai cản được.

Ngay cả hung thú cấp Đại Lĩnh Chủ cũng không cản được.

Sáu đại hung thú tụ tập đông đủ, sau đó, bọn chúng đồng thời bay lên không trung, giống như đang chờ đợi cái gì đó.

Cũng không lâu lắm, dưới hồ Thiên Trì bỗng nhiên bắt đầu rung chuyển, sóng nước dâng lên.

Ong!

Một đạo kim mang chói mắt từ hồ nước bỗng nhiên thoát ra, chói mắt như mặt trời, khí tức rực rỡ bắt đầu lan ra. Trong chớp mắt, toàn bộ phạm vi xung quang đều tràn ngập một mùi thơm, không khí vãn vẹo, dần dần xuất hiện những vết nứt rậm rạp.

Mùi giây sau, cảnh tượng mới dần trở nên rõ ràng.

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, liền thấy một gốc linh thực cao mười mấy mét lơ lửng trên mặt hồ, giữa đám cành lá, ngưng kết sáu quả như đúc bằng vàng ròng, óng ánh như lưu ly.

Một cỗ khí tức khiến người ta kinh tâm động phách phát ra, trên sáu quả vàng óng kia, còn có những vàng sáng kỳ dị yếu ớt quần quanh.

“Đến rồi!”

Trong mắt sáu con hung thú phát ra tia nóng bỏng không gì sánh được.

Ánh mắt Phong Vân cũng hừng hực lửa nóng, nhưng hắn không hề có ý xuất thủ, đè xuống kích động trong lòng, vẫn lẳng lặng ẩn núp như trước.

Chờ đợi thời khắc mấu chốt, sẽ xuất thủ như lôi đình.

Mà lúc này, đột nhiên có mấy cỗ khí cơ bàng bạc từ trên bầu trời truyền đến, thiên địa giống như thoáng cái đã trở nên âm u, hình thành mây đen dày đặc.

Ánh mắt uy nghiêm và đáng sợ của con hung thú Đại Địa Chi Năng cấp Đại Lãnh Chủ nhìn lên không trung, âm lãnh nói.

“Đại tông sư nhân loại, quả nhiên đến rồi.”

Chương 227: Một kích lôi đình!

Chương 227: Một kích lôi đình!

Trên bầu trời, có năm bóng dáng đứng ngạo nghễ, mỗi người đều là cấp đại tông sư, hai vị cấp thấp, hai vị trung cấp và một vị cấp cao, chia bầu trời thành năm hướng, nhìn sáu con hung thú phía dưới.

Hiển nhiên, đã giao thủ không chỉ một lần rồi.

Lúc này, quả nhiên là cừu nhân gặp mặt rất đỏ mắt.

“Các người còn dám đến gần, sẽ không có vận khí tốt mà chạy được như lần trước đâu.”

Đại Địa Chi Năng cười lạnh nói.

Lúc trước không có Bạch Văn Ma Lang, năm con hung thú này có thể đánh một trận với năm đại tông sư của cứ địa Ma Huyền, vẫn luôn giằng co, không ai làm gì được ai.

Nhưng từ khi Bạch Văn Ma Lang hoành không xuất thế, sự cân đối này đã bị đánh vỡ.

Mặc dù Bạch Văn Ma Lang chỉ là Lĩnh Chủ sơ giai, nhưng lại có thiên phú không gian cấp cao, ảnh hưởng rất lớn đối với năm vị đại tông sư.

Lúc trước có đánh một trận, năm vị đại tông sư bị năng lực không gian đánh cho trở tay không kịp, nếu không phải bọn họ cưỡng ép sử dụng cấm thuật, rất có thể đã vẫn lạc.

“Quả đê thăng thiên phú, thế nào cũng không đê cho các người đạt đưọc.”

Hiên nhiên, năm vị đại tông sư liêu mạng đên đây, đê ngăn chặn con Bạch Văn Ma Lang lấy đưọc quả hoàng kim kia, nếu không, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng đưọc.

“Hừ! Không biết tự lượng sức mình.”

Con hung thú Song Đầu Liệp Báo cấp Đại Lĩnh Chủ lạnh lùng nói.

Sáu con hung thú thần tốc xông lên không trung, không muốn nhiều lời, hai bên đã lao vào trận chiến sinh tử.

Phong Vân ở một bên quan sát.

Hắn phát hiện, mạnh nhất là hai con Đại Địa Chi Năng và Song Đầu Liệp Báo, hai con hung thú này đã đạt đên cấp Đại Lĩnh Chủ, chiến lực tương đưong với đại tông sư đại viên mãn của nhân loại, còn Bạch Văn Ma Lang kia, năm vị đại tông sư này căn bản không ngăn đưọc, bại vong chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Mặc dù bọn họ đều sử dụng cấm thuật, cũng chỉ là nỗ lực chống cự.

Phong Vân vẫn luôn kiềm chế bất độn, hắn đang chờ cơ hội tốt nhất.

..

Trên bầu trời.

Bạch Văn Ma Lang thấy đại cục đã địn, liền nhìn về phía mấy quả linh thực.

Nó càng nhìn càng thềm nhỏ dãi, cuối cùng không nhìn được, thuận di đến trung tâm Thiên Trì, nhẹ nhàng hái một quả xuống.

Mà lúc này, Phong Vân vẫn luôn chờ đợi, ánh mắt sáng ngời.

Cơ hội hãn vẫn chờ, cuối cùng đã đến rồi.

Hủy Diệt chi lực, kích hoạt!

Sát Lục chi lực, kích hoạt!

Kiểm hồn, kích hoạt!

Đao phách, kích hoạt!

Ngụy kim chi áo nghĩa, kích hoạt!

Ngụy phong chi áo nghĩa, kích hoạt!

Vì bảo đảm tuyệt đối, Phong Vân sử dụng tấn công mạnh nhất của hãn, còn Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp, hãn vẫn không thi triển, bởi vì hãn không thể không chế cỗ lực lượng kia, rất dễ tiết lộ khí tức.

Linh Kim Kiếm và Tu La Đao, tập hợp lực lượng mạnh nhất của hãn.

Bên bày, ngay lúc Bạch Văn Ma Lang chuẩn bị nuốt quả hoàng kim, mắt Phong Vân tối sầm lại, lập tức ra tay

Hãn không do dự phát động công kích mạnh nhất của mình, đao kiếm xác nhập, kiếm quang và đao quang dung hợp với nhau, tạo thành một cỗ ánh sáng tấn công khủng bố, vô biên, nhanh chóng phóng về phía Bạch Văn Ma Lang.

Thời khắc này, toàn thân Bạch Văn Ma Lang bỗng nhiên muốn nổ tung, bởi vì một cỗ khí cơ tử vong khủng bố trong chớp mắt đã bao phủ nó.

Nó vừa ngẩng đầu nhìn lên, trước mắt lại là một vùng óng ánh, trong tầm mắt không còn gì khác.

Sắc mặt nó hoảng hốt, Bạch Văn Ma Lang không chút do dự điên cuồng thúc dục thiên phú không gian, chuẩn bị thuận di rời đi, nhưng đúng lúc này, có một cỗ lực lượng không gian vô hình bao phủ nó, tiêu diệt lực lượng không gian của nó.

“Làm sao có thể?”

Đôi mắt Bạch Văn Ma Lang trợn lên, từ khi nó thức tỉnh thiên phú không gian cấp cao đến nay, đây là lần đầu tiên nó gặp phải tình huống này.

Nó không kịp nghĩ cái gì nữa, bởi vì công kích kia đã đến người nó.

Lực lượng không gian của Bạch Văn Ma Lang bí triệt tiêu, cũng làm nó tạm thời mất đi năng lực không gian, chỉ có thể trơ mắt nhìn hào quang óng ánh kia xuyên qua nó.

Phốc!

Thân thể to lớn của Bạch Văn Ma Lang phóng lên trời, mùi máu thơm ngon phun ra như suối, mất đi sinh cơ, thân thể rơi vào trong Thiên Trì.

Tất cả chỉ xảy ra trong chớp mắt, các cường giả giao thủ ở trên bầu trời còn chưa kịp phản ứng.

Nhân cơ hội này!

Phong Vân thuận di, tiếp được quả hoàng kim trong tay Bạch Văn Ma Lang, thu vào không gian giới chỉ, sau đó, hấn lại thuận di đến trung tâm

Thiên Trì, thu hết năm quả con lại vào trong không gian giới chỉ.

Vừa lúc đó, một đạo công kích khủng bố từ trên bầu trời bay thẳng về phía hắn, uy áp mênh mông cuộn cuộn.

Con Song Đầu Liệp Báo phản ứng lại đầu tiên, phun ra một quả cầu năng lượng to lớn, muốn giết chết Phong Vân.

Nhưng mà, quả cầu năng lượng to lớn kia còn chưa đến gần, bỗng nhiên có một cỗ lực lượng vô hình, giam giữ cỗ năng lượng kia ở chỗ cũ.

Nhân cơ hội này, ngân quang lóe lên.

Bóng dáng Phong Vân trực tiếp thuận ra bên ngoài vạn mét, là khoảng cách cực hạn mà người có thiên phú không gian có thể thuận đi.

Sau đó, hắn lại thi triển năng lực ẩn nấp, phối hợp với năng lực thuận đi, bình yên rời đi ngay dưới mí mắt mấy đại tông sư và mấy đại lĩnh chủ.

Không chỉ thành công giết chết Bạch Văn Ma Lang, mà còn cướp đi sáu quả đề thăng thiên phú.

Giờ khắc này, không chỉ mấy con hung thú, ngay cả năm vị đại tông sư cũng ngẩn ngơ.

Nếu bọn họ không nhìn nhầm, vừa rồi hình như là một thiếu niên?

Bọn họ ở đây đại chiến lâu như vậy, lại không phát hiện bên cạnh có một người đang ẩn nấp!

Quả là không thể tin được!

Lập tức, năm vị đại tông sư phản ứng lại, không quay đầu chạy, một giây cũng không ngừng lại.

Bọn họ đến đây để ngăn cản Bạch Văn Ma Lang đạt được quả đề thăng thực lực, nhưng bây giờ nó đã chết, quả kia cũng không còn, tiếp tục ở lại đây để mấy con hung thú này đánh đập đầu không phải là ý kiến sáng suốt.

Vẫn là chuồn đi trước thì hơn.

...

Phía trên Thiên Trì.

Năm con hung thú nhìn thi thể v\ Bạch Văn Ma Lang trong hồ, hai mắt tràn đầy lửa giận, đồng thời còn có cảm giác ghen khuất.

“Đáng chết! Nhân loại thật sự gian trá xảo hoạt, bên cạnh lại có người vẫn ản núp!”

Da lông toàn thân Đại Địa Chi Năng đều cứng lên, khí tức khủng bố khiến người ta cảm thấy ngạt thở.

“Thiếu niên nhân loại này rất không tầm thường, hấn và Bạch Văn Ma Lang giống nhau, đều có thiên phú không gian cấp cao, quả cầu năng lượng vừa rồi của ta bị hấn giam giữ.”

Sắc mặt Song Đầu Liệp Báo ngưng trọng nói.

Lời này vừa ra, sắc mặt mấy con hung thú lập tức thay đổi, bọn chúng hiểu rất rõ người có thiên phú không gian cấp cao đáng sợ thế nào, Bạch Văn Ma Lang có thiên phú này, chiến lực đã ngang bằng đại tông sư.

“Xem ra thiếu niên này cũng là tuyệt thế nhân tài trong nhân loại, đáng chết! Mấy quả đề thăng thiên phú kia bị hấn lấy hết rồi, như vậy, thiên phú không gian của hấn sẽ tăng đến đỉnh cấp!”

Giờ khắc này, cường đại giống như Đại Địa Chi Năng và Song Đầu Liệp Báo cũng biến sắc, nếu thật như vậy, lần sau gặp mặt, cho dù là bọn họ, cũng không thể toàn thân thoát ra được.

“Yên tâm, chúng ta cứ ở trong Thiên Trì không ra ngoài, hấn cũng không làm gì được.” Liệt Mã Phong bình tĩnh nói.

Mặc dù năng lực không gian đỉnh cấp biến thái, nhưng không phải khó giải.

“Chỉ có thể như vậy, tên gia hỏa đáng chết!”

Mấy đại hung thú chịu thiệt thòi lớn, mất cả chì lẫn chài, nhưng không có biện pháp, chỉ có thể cắn răng nuốt trong bụng mà thôi.

Thật sự là thiên phú không gian của Phong Vân đã uy hiếp bọn chúng.

Chương 228: Thức tỉnh năng lực, Không Gian Yên Diệt!

Chương 228: Thức tỉnh năng lực, Không Gian Yên Diệt!

Năm vị đại tông sư trở lại cứ địa Ma Huyền.

Bây giờ bọn họ vẫn chưa thể phục hồi tinh thần từ chuyện vừa rồi.

“Thiếu niên lúc này, nếu như ta không nhìn nhầm, hẳn cũng có thiên phú không gian cấp cao.”

Một vị đại tông sư mở miệng nói, sắc mặt tràn ngập kinh ngạc.

“Đúng vậy, quả cầu năng lượng của Song Đầu Liệp Báo vừa rồi có thể đánh trúng hẳn, nhưng đột nhiên lại dừng ở giữa không trung, cái kia hẳn là năng lực Không Gian Cầm Cố.”

Một vị đại tông sư khác gật đầu nói.

“Đây là yêu nghiệt từ đâu vậy, cứ địa Ma Huyền chúng ta tuyệt đối không có thiếu niên yêu nghiệt như vậy, chẳng lẽ là thiên tài tuyệt thế từ một cứ địa siêu hạng nào đó sao?”

Mấy vị đại tông sư còn lại khó có thể bình tĩnh được.

Thiên phú không gian cấp cao đáng sợ như thế nào, bọn họ đã lĩnh giáo.

“Cho dù thế nào, chỉ cần là con người thì được rồi, còn thiết thòi hấn giết chết con Bạch Văn Ma Lang cho chúng ta, trừ bỏ một tai họa lớn cho nhân loại.”

“Đúng vậy, con Bạch Văn Ma Lang khó giết nhất, mỗi lần gặp nguy hiểm đều thuận di, không ngờ lần này lại bỏ mạng, ha ha, kẻ mạnh thì có kẻ mạnh khác trị, vẫn là thiên phú không gian mới có thể đối phó thiên phú không gian.”

“Không biết các ngươi có chú ý không, thiếu niên kia chỉ dùng một kích đã giết chết Bạch Văn Ma Lang, ngoài thiên phú không gian, có vẻ như chiến lược của hấn cũng rất biến thái.”

“Ngươi không nói thì ta còn không chú ý, cũng sở hữu thiên phú không gian như nhau, nhưng Bạch Văn Ma Lang lại không có lực phản kháng chút nào.”

“Tất nhiên rồi, thiên tài tuyệt thế đến từ cứ địa siêu hạng, cũng không phải nói chơi đâu.”

...

Lúc này, năm vị đại tông sư không biết là, thiếu niên thiên tài mà bọn họ đang bàn tán, đang ở ngay cứ địa Ma Huyền mà bọn họ quản lý.

Trong một gian phòng ở một khách sạn năm sao.

Phong Vân ngồi trên ghế, trên chiếc bàn trước mặt hấn có để sáu quả hoàng kim, nhìn giống như quả táo, nhưng lại không giống hoàn toàn.

“Hành động lần này cũng không sai biết lắm với dự đoán của mình.”

Chỉ không ngờ là thực lực của mấy con hung thú kia lại mạnh như vậy, hắn còn định lấy hình chiếu của bọn chúng, nhưng cuối cùng chỉ có thể bỏ qua, đoạt mấy quả này xong liền chuồn mất.

“Nhưng mà giết được con Bạch Văn Ma Lang và cướp mấy quả này đi, coi như đã kiếm lời rồi.”

Phong Vân rất thỏa mãn, chuyện quan trọng nhất đã hoàn thành, chỉ có khuyết điểm nhỏ mà thôi.

Sau đó, ánh mắt hắn rơi vào sáu quả hoàng kim trước mặt, trong lòng bắt đầu suy nghĩ.

Nếu đề thăng thiên phú gì đáng giá nhất, thì đương nhiên là thiên phú không gian.

Chỉ cần thiên phú không gian của hắn đạt đến đỉnh cấp, thì có thể thức tỉnh một năng lực không gian nữa, đến lúc đó, chiến lực của hắn có thể chống lại đại tông sư đại viên mãn, còn là đại tông sư đã lĩnh ngộ áo nghĩa đến tầng sâu.

Điều này tức là, phía dưới Vương cấp, mặc hắn rong ruổi!

Như vậy, thực lực có thể tăng vọt, đối với những võ giả khác, đây là chuyện đến nghĩ cũng không dám, nhưng đối với Phong Vân, bây giờ đã dễ như trở bàn tay.

Ở cứ địa siêu hạng, cũng rất hiếm thấy thiên phú không gian đỉnh cấp. Nghĩ đến đây, Phong Vân không do dự nữa, cầm một quả vàng kim lên cắn nuốt.

Giống như một vật trơn mảnh không tiếng động, không có năng lượng hùng hậu gì, cũng không có cảm giác nóng rực, chỉ có cảm giác nhẹ nhàng

ấm áp đến không thể miêu tả được.

Nhưng Phong Vân lập tức phát hiện, năng lượng của quả hoàng kim này không khiến thiên phú không gian của hắn thuế biến, mà chỉ tăng trưởng một đoạn mà thôi, còn một khoảng cách nữa mới đến đột phá.

Điều này làm hắn khẽ giật mình.

“Một quả không đủ?”

Dựa theo cảm ứng hiện tại của hắn, phải dùng hai quả hoàng kim kia nữa đủ năng lượng để hắn đột phá.

Điều này khiến Phong Vân rất kinh ngạc, hắn cho rằng chỉ cần dùng một quả là đủ rồi.

Hiện tại xem ra, sợ là mấy đại hung thú kia cũng không biết rõ năng lượng của quả hoàng kim này.

“May mà mình cướp hết về.”

Phong Vân vui mừng nói.

Nếu hắn chỉ đoạt về một quả, sau đó phát hiện không đủ năng lượng để thiên phú của mình thuế biến, như vậy sẽ trở thành một trò cười.

Tiếp theo, Phong Vân cầm hai quả hoàng kim lên, rồi cắn nuốt xuống.

Lần này, cuối cùng đã đủ năng lượng đột phá rồi.

Ba!

Một tiếng giòn tan vang lên, giống như bướm phá kén, Phong Vân lập tức cảm thấy có vô số cảm ngộ không gian hướng về phía hắn, giống như đi

đến một thế giới không gian, trong mắt tràn ngập màu bạc, không cách nào phân biệt, cũng khó mà phân biệt được.

Không biết qua bao lâu, hấn mới thoát ra khỏi cảm giác này.

Sau đó liền cảm giác thiên phú không gian của mình đã thành công đề thăng từ cấp cao đến đỉnh cấp.

“Thiên phú không gian đỉnh cấp.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói một câu, sau đó, hấn nhìn ra ngoài cửa sổ, tay phải thò ra, ngắm chuẩn chỗ đó, nhẹ nhàng nắm chặt.

Vô thanh vô tức, không gian ngoài cửa sổ đã biến mất, ở chỗ cũ xuất hiện một hắc động lớn, đường kính khoảng mười mét, bên trong có tiếng không gian loạn lưu khủng bố truyền ra.

Nhưng một khắc sau, năng lực tự chữa trị của không gian đã khôi phục nó như cũ, hắc động được bổ sung, nhìn bên ngoài không có chút thay đổi nào.

“Đây là năng lực Không Gian Yên Diệt sao?”

Phong Vân líu lười, đến không gian cũng tan biến, trong vùng không gian này, bất cứ sinh vật nào cũng không có đường sống.

Trừ khi chạy trốn trước khi hấn phát động năng lực này, hoặc bản thân có năng lực ngạnh kháng không gian loạn lưu, nếu không, chắc chắn phải chết.

Bây giờ, cuối cùng hấn cũng biết vì sao năm vị đại tông sư kia liều mạng cũng muốn ngăn cản Bạch Văn Ma Lang có được quả đề thăng thiên phú này rồi, Không Gian Yên Diệt này quả thật rất biến thái.

Chống lại đại tông sư, nếu đánh bất ngờ, đoán chừng cũng có thể giết chết.

“Bây giờ, mình đã vượt qua phần lớn đại tông sư ở cứ địa Thanh Huyền rồi.” Phong Vân thầm nói.

Thậm chí, cho dù vực chủ Võ vực Hạ Càn Đạo cũng không phải đối thủ của hắn.

Đoán chừng chỉ có quản lý cứ địa Tiền Tâm Phong kia là mạnh hơn hắn thôi.

Nhưng vượt qua đối phương, cũng chỉ là chuyên sớm muộn mà thôi. Bởi vì, hắn không chỉ có một năng lực không gian.

Mặc dù năng lực không gian biến thái, nhưng không phải vạn năng, cần phải phát triển những phương diện khác nữa.

Sau đó, Phong Vân nhìn ba quả hoàng kim còn lại, hắn quyết định dùng để đề thăng thiên phú thuộc tính hắc ám.

Các thiên phú khác có thể thông qua quét hình chiếu, quét ra rồi dung hợp đề thăng, nhưng thiên phú hắc ám và thiên phú không gian thì rất thưa thớt, muốn tìm hình chiếu thật sự rất khó.

Thiên phú thuộc tính hắc ám cũng có thể thức tỉnh năng lực, bất kể nói theo phương diện nào, đề thăng thiên phú này cũng có giá trị cao nhất.

Đừng quên, mỗi lần hắn đều có thể ung dung rút lui, là do năng lực ẩn nấp của thiên phú hắc ám trợ giúp hắn rất lớn.

Chương 229: Hắc Ám thiên phú biến đổi!

Chương 229: Hắc Ám thiên phú biến đổi!

Trong khách sạn.

Phong Vân không do dự quá lâu, cầm lên ba trái cây màu vàng liền nuốt vào, đồng thời thúc dục Hắc Ám thiên phú trong cơ thể.

Giây tiếp theo, ba dòng nước ấm màu vàng kim bao bọc cả người hắn, dưới sự cảm ứng của tinh thần lực dần dần dung hợp cùng Hắc Ám thuộc tính thiên phú.

Ngắn ngủi dừng lại một chốc, Phong Vân cũng cảm giác được Hắc Ám thiên phú của chính mình đã được đề thăng.

Một đường từ cấp thấp nhanh chóng phá tan trời buộc, đạt tới trung cấp. Nhưng cũng chưa dừng lại. Dòng năng lượng này vẫn như trước vô cùng dồi dào, tiếp tục tăng lên.

Thăng đến ——

Một tiếng vang nhẹ nhàng phảng phất như không tồn tại vang lên. Tầng màng chắn kiên cố kia âm âm bị phá nát.

Phong Vân thoáng cái giống như đi vào một thế giới hắc ám, cả thiên địa dường như mất đi ánh sáng, rơi vào bóng đêm tăm tối. Nhưng hắn lại không hề cảm thấy không được tự nhiên.

Ngược lại, hắn còn cảm thấy rất thoải mái, phảng phất như trở về trong bụng mẹ.

Sau một hồi.

Phong Vân mở hai mắt ra. Hắn kinh ngạc phát hiện, bên trong gian phòng của mình dĩ nhiên đã bị một màn sương đen bao phủ. Hắn ngồi ngay ngắn trong sương mù, giống như hóa thân của Hắc Ám Chi Thần, vô thanh vô tức, nhưng lại chân thật tồn tại.

"Hắc Ám thiên phú cao cấp. . ."

Giống như hắn sở liệu, năng lượng của ba trái cây màu vàng kia đủ để tăng Hắc Ám thiên phú của hắn lên tới cao cấp. Mà hắn cũng đúng như mong muốn đạt được hai loại năng lực hắc ám.

Thứ nhất chính là Hắc Ám Chi Mộ này. Một khi phát động nó, phạm vi xung quanh sẽ đều rơi vào trong sương mù tăm tối.

Hơn nữa, màn sương đen này còn có chứa tính ăn mòn cùng với thẩm thấu nhất định, có thể gặm nhấm, ăn mòn thân thể cùng nguyên lực.

Thứ hai chính là có thể phân ra một hóa thân Hắc Ám, có được một nửa thực lực của bản thể. Tuy nhiên do nó được duy trì bởi Hắc Ám nguyên lực trong cơ thể hắn, cho nên không thể nào một mực tồn tại.

"Hắc Ám Hóa Thân."

Nó thức tỉnh khi Hắc Ám thiên phú đạt tới cao cấp, cũng là một loại năng lực mà Phong Vân cảm thấy rất hứng thú, bởi vì nghe tên có vẻ rất ngẫu.

Nghĩ tới đây, hắn lặng lẽ phát động năng lực này.

Vút vút! !

Một giây sau, Hắc Âm nguyên lực trong cơ thể hắn thân tốc phun ra ngoài cơ thể hắn, dần dần ngưng tụ thành một bóng đen hình người.

Toàn thân bóng đen đó đen xì như mực, rất giống cái bóng của con người, nhưng càng thêm rõ ràng hơn một chút, toàn thân tràn ngập Hắc Âm nguyên lực.

Phong Vân phát hiện mình hoàn toàn có thể dùng ý thức điều khiển Hắc Âm Hóa Thân này. Hắn còn có thể cùng nó thực hiện thị giác cộng hưởng, cũng có thể ra lệnh cho nó một vài mệnh lệnh đơn giản, ví dụ như tiến công, lui lại...

Mà Hắc Âm Hóa Thân này, chỉ cần hắn muốn thậm chí có thể truyền cả các loại lực lượng như kiếm hồn, đao phách, cùng với ngụy áo nghĩa gì đó sang. Nhưng tiếc là chỉ có thể truyền đi một nửa.

"Quả là một năng lực cường đại mà quý dị."

Hắn không thể không cảm thán. Chỗ đáng sợ của loại thiên phú hi hữu này, dù là không gian, hay là hắc ám, mỗi lần đề thăng thiên phú đều có thể đạt được một loại năng lực mới. Khó trách có thể vượt xa võ giả cùng cấp bậc.

"Nhưng bây giờ, tất cả đều thuộc về ta rồi."

Phong Vân đã lập chí phải đạt được tất cả các loại thiên phú. Hắc ám cũng tốt, không gian cũng được, cũng chỉ là một loại trong số đó mà thôi.

Đối với người khác mà nói là có thể mong nhưng không thể có, nhưng đối với hắn mà nói, chỉ là chuyện một cái hình chiếu mà thôi.

Sau đó.

Phong Vân thu lại Hắc Âm Chi Mộ cùng Hắc Âm Hóa Thân. Trong phòng lập tức trở về trạng thái bình thường, thoát nhìn không khác gì lúc trước.

"Cần rời đi rồi."

Hắn tới nơi này đã làm xong việc, hơn nữa còn là vượt mức hoàn thành, chính là thời điểm nên trở về rồi.

Có điều Phong Vân không có ý định lập tức quay về cứ địa Thanh Huyền, mà là chuẩn bị đi tới cứ địa Tinh Diệu một chuyến trước, thăm hỏi mấy người Tiểu Lan tử cùng viện trưởng.

Tuy rằng hắn hiện tại dù là ở cứ địa Giang Hải, hay là ở cứ địa Thanh Huyền đều có thanh danh cực lớn, nhưng trong lòng hắn, ngôi biệt thự trong cứ địa Tinh Diệu nơi có Tiểu Lan tử cùng viện trưởng các nàng kia mới thật sự là nhà của hắn.

Rời nhà lâu như vậy, tự nhiên vô cùng nhung nhớ.

Vì vậy hắn trực tiếp lấy ra truyền tống trận bàn, kích hoạt ngay tại chỗ, cũng định vị cứ địa Tinh Diệu. Sau ánh ngân quang lóe lên liền bước vào bên trong, nhanh chóng biến mất.

Không lâu sau, phảng phất chỉ là một lần chớp mắt.

Khi Phong Vân một lần nữa mở mắt ra, trước mắt lại là địa phương quen thuộc kia.

Nhìn quen cứ địa cấp một như cứ địa Thanh Huyền, cứ địa Ma Huyền như vậy, lại nhìn cứ địa Tinh Diệu hiện giờ, liền giống như là từ một tòa

biệt thự lớn, bỗng nhiên biến thành nhà một tầng vậy.

Nhưng so với trước đây, hiện giờ cứ địa Tinh Diệu đã phát triển hơn rất nhiều.

Điều này hết thảy đều phải quy công cho Phong Vân.

Bởi vì biểu hiện kinh diễm của hắn, khiến cứ địa Giang Hải cùng cứ địa Thanh Huyền chuyển ánh mắt tới nơi này. Bởi vậy nơi này liền được chiếu cố trọng diễm.

Không nói cái khác, chính là sinh ra một yêu nghiệt như Phong Vân vậy, cứ địa này cũng không giống bình thường rồi. . .

Cho nên, hiện giờ cứ địa Tinh Diệu coi như là tiến vào một giai đoạn phát triển cực kì nhanh chóng.

Có thể nói là mỗi ngày đều thay đổi mới.

Phong Vân tự nhiên cũng biết đến hết thảy những chuyện này, hắn cũng rất đồng ý. Dù sao nơi này cũng là quê hương của hắn, Tiểu Lan tỷ cùng viện trưởng còn ở chỗ này, đương nhiên hắn hi vọng nó càng ngày càng lớn mạnh.

Đi đến biệt thự trên không.

Phong Vân liếc mắt liền thấy Phong Tiểu Lan đang ngồi trong sân tu hành, mà khiến hắn cảm thấy ngoài ý muốn chính là, nhóc Bạch Hồ kia vậy mà cũng ở đây.

Gần nửa năm không gặp, nhóc con này trước sau như một dễ thương như cũ, đang lười biếng nằm sấp bên người Phong Tiểu Lan, dáng vẻ tằm nắng đầy hưởng thụ.

Tuy rằng ngoại hình của nhóc Bạch Hồ vẫn dễ thương như trước, nhưng Phong Vân vẫn thông qua tinh thần lực cảm ứng được nó đã biến hóa. Khí thế hùng hậu vô cùng được nội liễm lại kia, dĩ nhiên đã đạt tới cấp bậc tông sư, cũng chính là cấp Lĩnh Chủ.

Mấy tháng không gặp, thực lực của nhóc Bạch Hồ đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nhưng hắn cũng chỉ hơi kinh ngạc một chút, cũng chẳng suy nghĩ gì thêm.

Nói như thế nào nó cũng là hung thú siêu cấp, trong số các loại hung thú thuộc nhóm có được tư chất mạnh nhất, thực lực đề thăng khẳng định cũng rất nhanh.

Trong lúc tò mò, Phong Vân dùng tấm gương lấy hình chiếu của nhóc Bạch Hồ, quả nhiên phát hiện thuộc tính thiên phú của nó đã biến đổi, từ đỉnh cấp biến thành cấp bậc siêu phàm. Tiếc là huyết mạch thiên phú chỉ biểu hiện ở trạng thái nửa thức tỉnh.

"Chắc chắn, trạng thái nửa thức tỉnh đã giúp thuộc tính thiên phú đề thăng một cấp bậc. Đây quả thực là tự bản thân kèm theo trái cây cường hóa thiên phú mà."

Phong Vân không khỏi tặc lưỡi. Không hổ là hung thú siêu cấp! Huyết mạch như này, giên như này, khó trách Bạch Hồ tộc có thể trở thành lão đại trong số các hung thú. Đúng là chuyện gì cũng phải có lý do của nó mà!

Nhưng chuyện này với hắn mà nói cũng là chuyện tốt, đến lúc đó chỉ cần đợi huyết mạch của Bạch Hồ hoàn toàn thức tỉnh là hắn có thể thu hoạch được thiên phú cao cấp hơn rồi.

Sau đó hắn từ không trung rơi xuống, đi vào trong sân.

Phong Tiểu Lan đang ngồi tu luyện bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, lập tức mở to mắt, sau đó trong nháy mắt liền kích động đứng dậy, nhào tới ôm chặt Phong Vân.

Phong Vân trở tay ôm lấy Phong Tiểu Lan, hai người một câu cũng không nói, nhưng hết thảy đều đã được bày tỏ trong thâm lặng.

Thời gian, phẳng phất đã dừng lại tại thời khắc này.

Chương 230: Múa rìu qua mắt thợ!

Chương 230: Múa rìu qua mắt thợ!

Phong Vân ở trong biệt thự cùng Phong Tiểu Lan, viện trưởng và bọn nhỏ vô cùng vui vẻ trải qua một đêm.

Hắn thậm chí còn lấy một ít đồ ăn trong nhẫn không gian ra ngoài chia cho mọi người.

Những đồ ăn này cũng không phải là đồ bình thường, mà đều là đồ ăn đặc chế mà Võ vực đặc biệt làm cho hắn, bên trong ẩn chứa một lượng lớn tinh hoa của các loại linh vật, hỗn hợp cả một chút thịt hung thú, hiệu quả cực cao, có thể so với đan dược lục phẩm.

Hơn nữa so với đan dược lục phẩm, không thể nghi ngờ lại càng thêm ôn hòa, hiệu quả cũng dần dần tăng cao hơn.

Vì vậy đêm đó, những đứa nhóc nghịch ngợm lỡ ăn quá nhiều đồ liền gào ầm lên mà chạy vòng quanh biệt thự, đáng vẻ dư thừa tinh thần lực.

Phong Vân nhìn mà lắc đầu ngao ngán.

Nhưng dù vậy cũng không có chỗ xấu, ít nhất khi chạy nhanh, năng lượng dư thừa tàng trữ trong cơ thể cũng thuận tiện rèn luyện thân thể bọn nó.

Ngày hôm sau.

Phong Vân mang theo Phong Tiểu Lan cùng đi tới cao ốc trung ương cứ địa Tinh Diệu. Hắn gặp Nghiêm Xuân Thu, nhóm cao tầng cứ địa, cũng gặp được cả Hồng Thiên Thu.

Hiện giờ Phong Vân đối với bọn họ mà nói đã là tồn tại giống như trong truyền thuyết vậy.

Bởi vì từ những tin tức mà cứ địa Giang Hải truyền đến, nói Phong Vân đã đi tới cứ địa cấp một Thanh Huyền.

Cứ địa cấp một, đối với người trong cứ địa Tinh Diệu mà nói, giống hệt như cự long cao cao tại thượng. Cường giả trong đó, mỗi một người đều có thể dễ dàng tiêu diệt cả cứ địa của bọn họ.

Phong Vân hiện giờ đã đi tới đó, trong mắt bọn hắn cũng ngang với tồn tại cao không thể chạm tới.

Bởi vậy, khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân đều rất câu nệ, rất cung kính, mỗi một câu nói đều cẩn thận từng li từng tí, sợ mình nói sai.

Điều này làm cho Phong Vân cảm thấy rất bất đắc dĩ. Đồng thời, hắn cũng cảm thán, theo thực lực cùng thân phận địa vị của hắn tăng lên, một vài người quen đồng bọn cứ cũng dần dần rời xa hắn rồi.

Những chuyện này hắn sớm đã dự liệu được, ngược lại cũng không quá để ý, chỉ là cảm khái vài câu mà thôi. Dù sao chỉ cần Tiểu Lan tử cùng viện trưởng các nàng trước sau như một là được.

...

Hàn huyền một hồi, Phong Vân liền dẫn theo Phong Tiểu Lan rời khỏi cao ốc trung ương, ra ngoài đi dạo quanh cứ địa.

Tính toán thời gian, lần trước hẳn cùng Phong Tiểu Lan đi đập phở như vậy đã là chuyện thật lâu trước kia rồi.

Lúc trước hẳn trở về mấy lần, cũng chỉ là cùng mấy người Phong Tiểu Lan cùng viện trưởng các nàng ăn vài bữa cơm mà thôi, ăn xong lại đi ngay.

Bởi vì mấy lần đó hẳn đều có chuyện cần phải xử lý, không thể dừng lại quá lâu.

Hiện giờ, Phong Vân rút cuộc cũng coi như được rảnh rỗi, lúc này mới có thời gian rảnh cùng Phong Tiểu Lan đi loanh quanh.

Lúc đi dạo, hẳn cũng nhìn thấy pho tượng cao trăm trượng của chính mình được dựng nên ở chính giữa quảng trường. Pho tượng được làm rất tinh tế, người mang đao kiếm, cao ngất đứng thẳng.

Trên pho tượng này loáng thoáng có thể cảm nhận được một luồng khí tức sắc bén cùng bá đạo, thật đúng là rất có vài phần khí khái của hẳn.

Phong Tiểu Lan đứng bên cạnh mở miệng nói: "Pho tượng kia đã làm xong từ lần trước khi ngươi rời đi. Lúc ấy bọn họ còn muốn mời ngươi đến tự mình cắt băng khánh thành nữa. Đáng tiếc ngươi sớm đã rời đi rồi."

"Ngươi bây giờ đã là truyền kỳ của cả cứ địa Tinh Diệu rồi đấy. Tiểu sử của ngươi đều đã được ghi vào sách, không biết bao nhiêu thế hệ người tuổi trẻ đã coi ngươi trở thành thần tượng nữa."

Phong Vân nghe vậy, không khỏi bất đắc dĩ cười một tiếng. Không nghĩ tới hẳn vậy mà cũng có một ngày trở thành thần tượng của người khác, tuy rằng thần tượng này không phải thần tượng ở thế giới cũ kia.

"Đi thôi."

Hắn không đứng ở nơi này quá lâu, nếu không sợ đợi thêm chút nữa bị người khác nhận ra, nơi này sợ là phải biến thành cả biển người mất.

Phong Tiểu Lan giống như nhìn ra vẻ bất đắc dĩ của Phong Vân, che miệng cười khẽ.

Hai người cứ như vậy đi dạo quanh cứ địa Tinh Diệu cả một ngày. Giữa chừng hắn đã từng bị người khác nhận ra, nhưng trước khi dàn "Fans hâm mộ" kéo tới bao vây, hắn đã nhanh chóng dẫn theo Phong Tiểu Lan rời đi.

...

Cứ như vậy, thoáng một cái đã đến chạng vạng tối.

"Đã không còn sớm, chúng ta trở về đi, đừng để mọi người chờ sốt ruột."

Phong Vân nhìn ráng chiều nơi cuối chân trời, nói với Phong Tiểu Lan.

Phong Tiểu Lan gật nhẹ đầu.

Hai người liền cùng nhau đi về hướng biệt thự.

Nhưng, khi đi ngang qua một đoạn đường tắt, bỗng nhiên sắc trời ảm đạm xuống, xung quanh bất ngờ đen kịt lại, đưa tay không thấy được năm ngón.

"Sao trời thoáng cái đã tối đen rồi?"

Phong Tiểu Lan có chút ngoài ý muốn, vừa rồi rõ ràng vẫn đang tràn ngập ráng chiều mơ màng.

"Không phải trời tối, chỉ là nơi này tối lại mà thôi."

Giọng nói của Phong Vân truyền đến, không cao không thấp, phảng phất sớm đã dự đoán được.

Nơi này tối rồi?

Phong Tiểu Lan không hiểu ra sao, không biết những lời này có ý gì.

Nhưng đúng lúc đó, nàng bỗng nhiên run rẩy cả người, toàn thân nổi da gà. Bởi vì nàng cảm nhận được một luồng sát ý mãnh liệt bao phủ lấy nàng, giống như nội tâm bị phủ kín bởi một tầng bóng ma vậy, trầm trọng vô cùng.

Điều này làm cho nàng vô ý thức cầm chặt tay Phong Vân, đồng thời ánh mắt rơi xuống trên cổ tay trái mình. Nơi đó nhìn có vẻ chỉ đeo một chiếc đồng hồ rất bình thường, nhưng, căn bản không phản ứng chút nào.

Ngay khi nàng còn đang lo lắng, bỗng nhiên một vết hào quanh tằm tối u ám hiện ra, dùng tốc độ nhanh không cách nào tưởng tượng đâm về phía chỗ hiểm của Phong Vân.

"Cẩn thận! !"

Dưới tình thế cấp bách, Phong Tiểu Lan hô to một tiếng, đang muốn dùng thân thể mình để ngăn cản lại. Nhưng khi nàng vừa mới cất bước, đã nhìn thấy một cảnh tượng khiến nàng cực kỳ kinh ngạc.

Chỉ thấy Phong Vân mặt không biểu tình vươn ra một tay, đưa thẳng về phía trước, sau đó, nhẹ nhàng nắm chặt.

Phụt!

Sau một tiếng vang nhỏ, phảng phất toàn bộ thế giới đều an tĩnh lại.

Màn sương đen dày trời lặng yên tiêu tán, ráng chiều một lần nữa chiếu xuống, phẳng phất như trước đó không hề phát sinh bất cứ chuyện gì.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không nhìn tới một cái lỗ đen cực kỳ lớn cách đó không xa. Trong lỗ đen truyền ra một cơn chấn động khiến Phong Tiểu Lan run rẩy cả người. Nó tựa như miệng của một vùng thâm uyên khổng lồ, làm cho người khác không rét mà run.

Nhưng cũng may, lỗ đen khổng lồ kia không duy trì quá lâu. Chỉ sau mấy giây nó đã hoàn toàn biến mất, hết thấy khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

"Đi nào. Chỉ là một con chuột nhỏ mà thôi."

Phong Vân giống như vừa làm một chuyện nhỏ không đáng nhắc tới, nắm tay Phong Tiểu Lan, đi về phía biệt thự. Phong Tiểu Lan lại vẫn còn rơi vào trong trạng thái thất thần.

Nàng căn bản không biết vừa rồi đã xảy ra cái gì. Mọi thứ bắt đầu quá nhanh, chấm dứt cũng quá nhanh, toàn bộ quá trình cũng không đến năm giây.

Trên đường.

Phong Vân không để ý Phong Tiểu Lan còn đang thất thần. Hắn mãi miết nghĩ thầm; không ngờ liên minh Huyết Thứ lại góc đầu trở lại.

Lần này, sát thủ bọn chúng phái tới rõ ràng là Tông Sư. Mặc dù chỉ là sơ giai nhưng lại có được Hắc Ám thiên phú trung cấp, màn sương đen vừa rồi đúng là Hắc Ám Chi Mộ mà hắn thả ra.

Hắc Ám thiên phú, phối hợp với kỹ thuật giết người, quả thực là không gì không thể, có thể nói là lưỡi hái Tử Thần.

Đáng tiếc, hẳn ta lại gặp phải Phong Vân. Cái gọi là Hắc Âm Chi Mộ ở trong mắt Phong Vân chỉ là thùng rỗng kêu to, không hề tạo thành bất cứ uy hiếp nào.

"Xem ra đã đến lúc tiêu diệt liên minh Huyết Thứ rồi. . ."

Ánh mắt Phong Vân dần dần lạnh đi. Đối phương nói không chừng đã nhắm trúng mấy người Phong Tiêu Lan rồi. Để loại bỏ tai họa ngầm, hẳn muốn ra tay trước.

Loại tổ chức sát thủ này tồn tại sẽ chỉ là khối u ác tính của nhân loại, lưu lại cũng là tai họa.

Chương 231: Là hấn quá mạnh mẽ!

Chương 231: Là hấn quá mạnh mẽ!

Muôn tiêu diệt Huyết Thứ liên minh, đương nhiên Phong Vân không phải chỉ nói suông.

Lúc trước, sức chiến đấu của hấn đã đuổi sát Đại Tông Sư đại viên mãn, hiện giờ Hắc Ám thiên phú lại đạt tới cấp cao, thức tỉnh hai năng lực hắc ám.

Có thể nói như vậy, nếu như hấn muốn ám sát, ngay cả Đại Tông Sư đại viên mãn cũng không trốn khỏi lòng bàn tay hấn.

Ở phương diện ám sát, nắm giữ Hắc Ám thiên phú thật sự là ưu thế trời cho, chẳng trách làm cho người nghe sợ đến mất mật.

Cho nên, bây giờ Phong Vân, mặc dù đối mặt với Vương cấp, tuy không thể địch lại, nhưng vẫn có thể dễ dàng rút lui, đỉnh cấp năng lực không gian cộng thêm năng lực hắc ám, để làm được điều này không hề khó.

Lại nói, Huyết Thứ liên minh chỉ là một tổ chức sát thủ tam lưu mà thôi, nếu lấy ra đặt cược cũng chỉ tương đương với thực lực trong cứ địa cấp một đến cứ địa cấp hai mà thôi.

Với sức chiến đấu hiện nay của Phong Vân, căn bản không cần phải sợ.

"Chỉ có điều trước tiên phải biết rõ đại bản doanh của Huyết Thứ liên minh nằm ở đâu..."

Liên quan về điểm này, hắn có thể đi tới bộ môn tin tức trong cứ địa Thanh Huyền tra một chút, có lẽ có thể có được một chút manh mối.

Mà trong lúc đầu hắn chuyển những ý niệm này, bất tri bất giác đã về đến nhà.

Sau đó, Phong Vân nhớ tới ngày hôm nay vẫn chưa xoát hình chiếu, vì vậy chào hỏi với Phong Tiểu Lan và viện trưởng một tiếng rồi nhanh như chớp chui vào phòng tu hành ở tầng năm.

Ngay lúc hắn rời đi, trong đầu Phong Tiểu Lan bỗng nhiên vang lên một giọng nữ, "Tiểu tình nhân này của ngươi không tệ đó, vậy mà nắm giữ Không Gian thiên phú, ít nhất cũng là đỉnh cấp."

"Bây giờ ngươi xuất hiện rồi, lúc này tại sao ta gọi ngươi không có phản ứng gì vậy?" Phong Tiểu Lan mở to mắt, mở miệng nói.

"Phản ứng cái gì, nếu sự tồn tại của đẳng cấp kia thật ra tay giết ngươi, bảo đảm ngươi không hề có thời gian để hô hoán, ta có phản ứng nhanh hơn nữa cũng vô dụng."

Giọng nữ lại vang lên lần nữa.

"Cấp bậc gì?" Phong Tiểu Lan vô cùng hiếu kỳ.

"Cấp Tông Sư, hơn nữa còn nắm giữ Hắc Âm thiên phú cấp Tông Sư, nếu sự tồn tại này muốn giết Hồng Thiên Ba trong cứ địa các ngươi, sẽ đơn giản giống như thái thịt, không cần tốn nhiều sức lực."

Mạnh như vậy!

Phong Tiểu Lan kinh ngạc, "Thế nhưng mà ban nãy không phải tên gia hỏa kia bị Tiểu Vân nhẹ nhàng giết chết sao?"

Mặc dù nàng không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng cũng mơ hồ biết được Phong Vân đã giết chết đối phương, bởi vì nguyên nhân quá nhanh, cho nên nàng mới không phản ứng kịp.

"Đó là vì tiểu tình nhân của ngươi quá mạnh mẽ, cho nên mới cho ngươi một cảm giác đối thủ quá yếu."

Giọng nữ lại tiếp tục truyền đến, "Chỉ sợ bây giờ ngươi cũng không biết hấn mạnh bao nhiêu, vậy thì nói cho ngươi biết, với thực lực hấn đã bộc lộ ngày hôm nay, tiêu diệt mười cứ địa của các ngươi cũng không thành vấn đề."

Phong Tiểu Lan nghe nói như thế thì kinh ngạc đến ngây người, mắt tròn to, mặc dù nàng vẫn luôn biết Phong Vân rất mạnh, thế nhưng không nghĩ tới lại mạnh đến như vậy.

Bởi vì Phong Vân vẫn luôn biểu hiện rất bình tĩnh khi đứng trước mặt nàng, cho nên nàng không nhận thức được phương diện này.

Vẫn cảm thấy đối phương chỉ mạnh hơn Hồng Thiên Ba một chút mà thôi.

"Chỉ là một cứ địa cấp ba, vậy mà sinh ra một thiên tài như vậy, nói thực ra, nếu không phải do ràng buộc linh hồn với ngươi, ta cũng muốn lựa chọn tiểu tình nhân của ngươi làm người thừa kế."

"Lúc này khi ta đến gần hấn, rõ ràng cảm nhận được trên người hấn có mấy gợn sóng thuộc tính, hơn nữa còn không thấp, điều này đủ để giải thích rõ hấn có nhiều thuộc tính thiên phú, mặc dù ta không biết cấp bậc cụ thể, thế nhưng tuyệt đối không thua kém đỉnh cấp."

Giọng nữ càng nói càng thán phục, nàng không cách nào tưởng tượng được, yêu nghiệt như vậy, vậy mà xuất thân từ một cứ địa cấp ba nho nhỏ, thật sự không hợp với lẽ thường.

Phong Tiểu Lan nghe đến những lời này, không chỉ không để ý, mà ngược lại còn rất vui vẻ, còn vui vẻ hơn việc khen chính mình.

"Nếu hấn lợi hại như vậy, vậy về sau ngươi cũng giúp đỡ Tiểu Vân đi, chỉ đạo cho hấn." Phong Tiểu Lan nói.

"Quên đi, những yêu nghiệt này hiểu rất rõ con đường mình đi như thế nào, người bên ngoài không thể nào can thiệp được, hơn nữa, ta cũng không có gì để dạy hấn, vẫn nên dạy người ngu ngốc như ngươi, sẽ có cảm giác thành công hơn."

Giọng nữ không chút do dự cự tuyệt, với thiên phú biến thái của Phong Vân, nàng căn bản không thể chỉ đạo được phương, hơn nữa rất có thể bị đối phương đả kích đến thương tích đầy mình.

Nàng cảm thấy, chính mình vẫn không nên đi tìm tai vạ.

Phong Tiểu Lan nghe vậy bĩu môi, không nói gì nữa.

Trong phòng tu hành, trong không gian tám gương.

Phong Vân thành công xoát hình chiếu cuối cùng, nhìn ba lô, đáng tiếc, không có vật gì tốt, đều là mặt hàng lung tung.

Có thể là mấy lần trước quá xui xẻo, đã dẫn đến gần đây hấn có chút không thoát ra khỏi vận xui.

Chỉ có điều hấn cũng không chán nản nhiều, dù sao thì lúc này cũng thăng cấp lên hai đại thiên phú hi hữu, sức chiến đấu tăng mạnh, vẫn còn rất

vui vẻ, cho nên không để ý đến chuyện này.

Sau đó, hắn đi ra khỏi phòng tu hành, đi xuống dưới lầu, cùng ăn tối với Phong Tiểu Lan và viện trưởng.

Lần này những hài tử kia đã có kinh nghiệm, mỗi người đều ăn rất ít, chuyện lần trước nửa đêm chạy như điên đã để cho ký ức còn chưa phai nhòa.

Cứ như vậy, Phong Vân ở chỗ này đợi khoảng một tuần, sau đó lên đường rời đi.

Vốn dĩ hắn muốn đợi thêm một ít thời gian, nhưng vì chuyện của Huyết Thứ liên minh, cho nên hắn quyết định trở về cứ địa Thanh Huyền một chuyến trước.

Lúc chia tay, đương nhiên Phong Tiểu Lan không hề mong muốn, nước mắt đảo quanh hốc mắt, bởi vì không biết đến khi nào mới có thể nhìn thấy Phong Vân, "Yên tâm, lễ mừng năm mới ta chắc chắn sẽ trở về, sẽ ở bên các nàng."

Phong Vân vuốt mái tóc của Phong Tiểu Lan, cuối cùng vẫy tay với viện trưởng, phóng một bước, trực tiếp biến mất ở chỗ cũ, không còn bóng dáng.

"Tiểu tình nhân này của ngươi có ý định giết người, chỉ sợ lần này đi chính là muốn đi giết người." Lúc này giọng nữ bỗng vang lên.

Vẻ mặt Phong Tiểu Lan khẽ động, "Là vì người tối hôm qua sao?"

"Đúng vậy, tối hôm qua tên tiểu tử kia có lẽ là đến từ Huyết Thứ liên minh, ta đoán tiểu tình nhân này của ngươi muốn một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, chỉ sợ là muốn đi tiêu diệt Huyết Thứ liên minh này."

"Hả!?"

Phong Tiểu Lan nghe xong, trên khuôn mặt xinh đẹp trong nháy mắt tràn đầy lo lắng: "Tiểu Vân có thể gặp nguy hiểm hay không?"

"Nguy hiểm? Người quá coi thường tiểu tình nhân của người rồi, bên nguy hiểm chính là Huyết Thứ liên minh kia mới đúng."

Giọng nữ mở miệng nói, trước đó không lâu nàng đã cảm nhận được một cỗ khí tức khủng bố nồng đậm từ trên người Phong Vân, hiển nhiên sức chiến đấu của người vô cùng đáng sợ, làm cho tim nàng phải đập nhanh.

Phong Tiểu Lan chớp chớp mắt, lúc này mới yên lòng lại.

Mặc dù giọng nữ nói rất đơn giản thô bạo, thế nhưng không phải không có mục đích, nàng vẫn tương đối tin tưởng.

...

Bên này.

Phong Vân cười truyền tống trận trở lại trong võ vực của cứ địa Thanh Huyền.

Hắn vừa về đến, lập tức liên hệ với bộ phận tin tức trong cứ địa, bảo đối phương mang tất cả tin tức của Huyết Thứ liên minh đến cho hắn.

Bộ trưởng bộ phận tin tức đương nhiên biết vị Phong Vân vị này yêu nghiệt mạnh mẽ đến cỡ nào, không dám chậm trễ, nhanh chóng đóng gói tư liệu gửi cho Phong Vân.

Chương 232: Tàn sát hết Huyết Thứ liên minh!

Chương 232: Tàn sát hết Huyết Thứ liên minh!

Võ vực, bên trong tầng thứ chín của Đẳng Vân Các.

Phong Vân đang tìm đọc tin tức có liên quan đến Huyết Thứ liên minh mà bộ trưởng bộ phận tin tức đã gửi cho hắn.

Điều làm cho hắn kinh ngạc chính là, hóa ra cứ địa Thanh Huyền đã sớm nắm giữ vị trí cụ thể của Huyết Thứ, chỉ là trở ngại người ở trong bóng tối chống lưng cho Hắc Ám liên minh, đã lâu rồi vẫn chưa xuất thủ.

Đối với cứ địa Thanh Huyền mà nói, Huyết Thứ liên minh cũng không coi vào đâu, bọn họ liên thủ là có thể tiêu diệt một cách nhanh gọn, thế nhưng bọn họ lại không thể không cố kỵ tổ chức liên minh đứng sau Huyết Thứ liên minh.

Kỳ thế vô cùng không lồ, có thể sánh ngang với cứ địa siêu hạng.

Đây chính là thứ mà bọn họ không thể chống lại.

Cũng giống như cứ địa cấp một có thể dễ dàng tiêu diệt mười mấy cứ địa cấp hai bình thường, vậy thì cứ địa siêu hạng cũng có thể đối xử như vậy với cứ địa cấp một.

Chỉ có điều một chút ít này không coi vào đâu với Phong Vân, hắn hoàn toàn có thể nguy trang thành người khác, thần không biết quỷ không hay,

tiêu diệt Huyết Thứ liên minh này.

Mặc dù Huyết Thứ liên minh đối với hắn bây giờ mà nói không đáng vào đâu, thế nhưng trong thâm tâm luôn có một vật nhớ thương giống như Lão Thứ, hắn rất khó chịu, huống hồ còn uy hiếp đến an toàn của Tiểu Lan tử và viện trưởng.

Phải giết!

Sau đó, Phong Vân lên đường rời đi.

Lần này hắn không ngồi trong truyền tống trận, mà hóa thân thành một võ giả rất bình thường, trực tiếp rời đi trong chớp mắt.

Sau khi tới lĩnh vực của hung thú, hắn lại biến thành một hung thú bình thường, thoải mái vượt qua.

Cứ như vậy, nửa tháng sau, hắn đã tới nơi.

Với tốc độ đi nửa tháng của hắn, có thể tưởng tượng được, Huyết Thứ liên minh ẩn trốn rất xa và sâu, gần như muốn tới vùng cực bắc.

Nghe nói chỗ đó lạnh lẽo đến thấu xương, đóng băng ngàn dặm, tuyết thổi vạn dặm, từ Tông Sư trở xuống, nếu đi vào vùng này cũng sẽ bị chôn sống chết cồng, chính là một trong những vùng cấm của nhân loại, đương nhiên hung thú cũng giống như vậy.

Chỉ có điều, ngược lại Phong Vân cảm thấy rất hứng thú đối với nơi này, nếu có thể ở bên trong đựng phải một hai con sinh linh sống, sẽ có xác suất nắm giữ Băng Hệ thiên phú rất lớn, đến lúc đó hắn hình chiếu chẳng phải là rất vui vẻ sao.

Trong cứ địa Thanh Huyền có Đại Tông Sư nắm giữ Băng Hệ thiên phú, nhưng quanh năm không ở trong cứ địa, làm cho hấn muốn hình chiếu cũng không biết ở nơi nào, bây giờ có thể tới gần vùng cực bắc này, đương nhiên là muốn tìm kiếm một phen rồi.

Chỉ có điều vẫn nên làm xong chuyện chính sự trước đã rồi mới nói tiếp.

...

Một thành thị hoàn toàn biến thành phế tích, pha màu năm tháng, dấu vết sâu sắc.

Từ quy mô nơi này còn sót lại có thể nhìn ra, lúc trước đây chắc chắn là một tòa đô thị phồn hoa, chỉ là bây giờ đã bị chôn vùi trong lịch sử.

Trên con phố tĩnh mịch, có một người đàn ông trông rất bình thường đang đi tới, lặng lẽ, ánh mặt trời chiếu trên người hấn, hình như bị tước đoạt đi ánh sáng.

Nếu như không phải con mắt hấn không nhìn thấy, căn bản không biết chỗ nào còn có người đi tới.

Nam tử này đương nhiên chính là bộ dạng của Phong Vân sau khi nguy trang.

Chính là hấn ở ven đường nhìn thấy một thi thể, sau đó thuận tiện mượn khuôn mặt của đối phương.

"Không nghĩ tới Huyết Thứ liên minh này trốn rất sâu, trốn dưới thành phế tích này."

Phong Vân thầm nói. Chuột chính là chuột, chỉ biết trốn dưới mặt đất tối tăm ngọt ngào.

Sau đó hắn núp một bên, lấy sức mạnh tinh thần vô thượng bao trùm cả thành phế tích, đương nhiên cũng bao gồm dưới mặt đất, hắn cần tìm lối vào của Huyết Thứ liên minh, sau đó phái ra Hắc Âm Hóa Thân trấn giữ, không để cho bất luận kẻ nào chạy đi.

Sau khi làm xong tất cả những thứ này, Phong Vân liền nhẹ nhàng di chuyển trong nháy mắt, không nhìn trần pháp và vòng phòng hộ, bước xuống dưới mặt đất.

Trần pháp và vòng phòng hộ của Huyết Thứ liên minh chỉ quấy nhiễu rất nhỏ đến không gian chi lực mà thôi, đối với người có Không Gian thiên phú cấp thấp hoặc trung cấp có thể có chút tác dụng, thế nhưng đối với hắn mà nói, hoàn toàn chỉ là đồ chơi cho con nít.

Có lẽ Huyết Thứ liên minh cũng không nghĩ ra, sẽ có một ngày bọn họ đắc tội với một người nắm giữ Không Gian thiên phú đỉnh cấp.

Thật sự bọn họ căn bản không nghĩ ra được, chỉ là một cứ địa cấp ba, làm sao xuất hiện một tên biến thái như Phong Vân chứ.

"Âm!"

Một mình Phong Vân tiến xuống dưới mặt đất, hiển hóa ra thân hình, một luồng khí thể khủng bố không hề che dấu bộc phát ra.

"Là ai!?"

Có giọng nói lạnh lùng trách mắng. Đồng thời bốn phía đồng thời có sát khí đáng sợ đang kéo tới, rất nhiều sát thủ ra tay không một tiếng động.

"Là người giết các ngươi!"

Phong Vân quang minh chính đại xuất thủ, giơ tay chém một kiếm.

"Xoạt!!"

Ngay lập tức có huyết quang bắn tung tóe, một kiếm của hắn đã chém chết một vùng sát thủ, kết liễu cuộc đời đầy tội ác của bọn họ.

"Địch tập kích!!"

Tiếng thét chói tai vang lên, một sát thủ Kim Bài lập tức phát ra cảnh báo, thế nhưng cũng chỉ phí công mà thôi.

Bàn tay của Phong Vân nhẹ nhàng nắm chặt về hướng này.

Xoạt!

Một giây sau, sát thủ Kim Bài này đã trực tiếp biến mất trong không gian, chỗ cũ chỉ còn một đại động màu đen.

Mà sát thủ Kim Bài kia sớm đã chết không có chỗ chôn.

Cuộc giết chóc vẫn tiếp tục, mặc dù sát thủ của Huyết Thứ liên minh rất đông, có tới mấy ngàn người thế nhưng đứng trước mặt Phong Vân không khác gì tờ giấy trắng.

Không gian năng lực của hắn vừa ra, không ai có thể ngăn cản được.

Ngay cả khi sát thủ nắm giữ Hắc Âm thiên phú cũng chẳng thấm vào đâu, ở trước mặt hắn ẩn thân không khác múa rìu qua mắt thợ, chỉ có thể chết nhanh hơn.

Bởi vì hắn ra tay quá nhanh, dẫn đến những sát thủ không có thời gian để cầu xin tha thứ, kêu la thảm thiết, tất cả đều là giết trong một nháy.

Mà những tên sát thủ thấy thế muốn chạy trốn, thì ở lõi ra cũng gặp phải Hắc Âm Hóa Thân của Phong Vân, bị giết chết tại đây.

Không biết qua bao lâu.

Phong Vân ngừng ra tay, mà ở dưới chân hắn, đầy xác chết, máu nhuộm thành sông, nhìn sơ qua có ít nhất mấy ngàn xác chết.

Những xác chết này, trên cơ bản đều là tinh nhuệ của Huyết Thứ liên minh, bây giờ đều bị một mình Phong Vân tàn sát hết.

Ngày xưa, Huyết Thứ liên minh hoành hành cứ địa cấp hai và cấp ba, sát thủ vừa xuất hiện, tất cả đều ngơ ngác, gây đau khổ cho nhân loại, làm cho người nghe sợ đến mất mật.

Bây giờ, bản thân bọn họ cũng đến thời khắc nguy vong giữa sinh tử, chịu phải sự đả kích mang tính hủy diệt, căn cơ của bọn họ sụp đổ, bị một mình Phong Vân quét ngang.

Ánh mắt Phong Vân rất lạnh, cảm xúc không hề dao động, nhìn mặt đất đầy xác chết này mà lòng mày không hề nhả lại.

Vì ngăn chặn hậu họa của chính mình, cũng vì rút đi khối u ác tính cho nhân loại, hắn không hề có chút cảm giác bứt rứt nào.

Chân hắn khễ bước, đi nghênh ngang, chạy tới nơi cuối cùng của Huyết Thứ liên minh.

Ở đây, chính là nơi ở của thủ lĩnh và ba vị phó thủ lĩnh của tổ chức Huyết Thứ liên minh.

...

Mà lúc này, thủ lĩnh và ba vị phó thủ lĩnh của Huyết Thứ liên minh đang bế quan tu hành, rơi vào trạng thái nhập định mức độ sâu, cũng không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng dần dần, bọn họ cảm giác được điều gì đó không đúng.

Ngày trước vào lúc này, sẽ có sát thủ đi vào hậu hạ, thế nhưng bây giờ, lại vô cùng im ắng, trong không khí hiện khí cơ quỷ dị.

Bọn họ thân là sát thủ đầu lĩnh, nhạy bén với cảm giác này nhất, lúc này biến sắc, "Xảy ra chuyện rồi!"

Thế nhưng lúc bốn người bọn họ vừa chuẩn bị đứng dậy, đột nhiên cảm nhận được một cỗ sức mạnh vô hình đang giáng xuống.

Trong chớp mắt, tất cả đều bất động, dường như vạn vật như một bức tranh, không hề nhúc nhích.

Không Gian Cầm Cố!

Ánh mắt của bốn vị sát thủ đầu lĩnh kinh ngạc, bị cầm cố tại chỗ, không thể nào động dậy được.

Chương 233: -

Chương 233: Đừng hỏi, hỏi chính là quét ngang!

Chỉ võ giả có thiên phú không gian cấp cao mới có năng lực Không Gian Cầm Cố.

Điều này, đương nhiên bốn đại thủ lĩnh sát thủ đều biết, nhưng bọn họ tìm khắp trí nhớ, cũng không biết khi nào thì mình đắc tội người như vậy.

Mặc dù liên minh Huyết Thứ hoành hành ngang ngược, nhưng chỉ ở cứ địa tam đẳng và cứ địa nhị đẳng mà thôi, đối với các cường giả khác, bọn họ sẽ không trêu chọc.

Cho nên, những năm gần đây, mặc dù bọn họ làm rất nhiều chuyện xấu, nhưng có liên minh Hắc Ám dưới mặt đất bảo vệ, vẫn bình an vô sự.

Nhưng bây giờ, lại vô cớ gặp được võ giả có thiên phú không gian cấp cao.

Bọn họ tự cho là mình gây khó dễ cũng có chừng mực. Nhưng đáng tiếc, bọn họ có nghĩ thế nào cũng không ngờ, trong một cứ địa tam đẳng sẽ xuất hiện Phong Vân, một ý nghĩ sai lầm lúc trước, đã tạo thành cục diện như bây giờ.

Thật ra nguyên nhân vẫn là do Phong Vân trưởng thành quá nhanh, căn bản không cho liên minh Huyết Thứ có thời gian phản ứng.

..

Cộc cộc cộc...

Tiếng bước chân vang lên, Phong Vân biến thành một thanh niên đi vào phòng tu hành, gương mặt không biểu tình nhìn ba vị phó thủ lĩnh và tên thủ lĩnh sát thủ kia.

Lúc này, bốn người họ mới kinh hãi phát hiện, không gian xung quanh bọn họ đã sụp đổ, đang bị chôn vùi.

Chỉ có một lời giải thích cho hiện tượng này, đó chính là, người này có thiên phú không gian đỉnh cấp trong truyền thuyết, sở hữu năng lực Không Gian Yên Diệt!

Người thanh niên trước mắt, không phải có thiên phú không gian cấp cao, mà là người sở hữu thiên phú không gian đỉnh cấp!

Thực lực của tên thủ lĩnh là đại tông sư trung giai, ba người còn lại là đại tông sư sơ giai, ở bên ngoài đủ để tọa trấn một phương, trở thành đại tướng nơi biên cương, nhưng lúc này, ở trước mặt Phong Vân, lại không có chút phản kháng nào.

Mệnh như cỏ rác,

Đây chính là thực lực bây giờ của hắn, sau khi đề thăng thiên phú không gian đến đỉnh cấp, chiến lực của hắn đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Cái này còn mạnh hơn việc đề thăng thiên phú thuộc tính, hơn nữa, còn là thăng tấp tăng lên.

Chẳng trách lại là một trong những thiên phú hiếm hoi, còn cường đại hơn thiên phú linh hồn.

Lúc này, bước chân Phong Vân đã ngừng lại, ánh mắt quét qua bốn người đang bị giam cầm, âm thầm lấy hình chiếu của bọn họ.

[Người hình chiếu] : Âm Ảnh

[Tuổi] : 90 tuổi

[Cảnh giới] : Đại tông sư trung giai

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai <Ám Mộ Thiên Pháp>... Võ kỹ bát giai Như Ảnh Tùy Hình>... Võ kỹ bát giai Vô Thanh Tuyệt Sát Thuật>... Công pháp hệ hắc ám bát giai Hắc Ám Huyền Kinh>... Thiên phú hắc ám cấp cao... Hắc ám áo nghĩa (ba thành)

...

[Người hình chiếu] : Âm Tinh

[Tuổi] : 83 tuổi

[Cảnh giới] : Đại tông sư sơ giai

[Roi xuống] : ... Võ kỹ thất giai <Ám Ảnh Loa Toàn Thôi>... Võ kỹ thất giai <Ảnh>... Võ kỹ thất giai Tuyệt Địa Sát Nhân Thuật>... Công pháp hệ hắc ám thất giai Hắc Ám Linh Kim>.... Thiên phú hắc ám trung cấp.... Ngụy áo nghĩa hắc ám (mười thành)...

Phong Vân lấy hình chiếu xong, phát hiện bốn người này đều có thiên phú hắc ám, nhưng chỉ có thủ lĩnh mới có thiên phú hắc ám cấp cao, ba người khác chỉ có trung cấp mà thôi.

Thiên phú hắc ám của bốn người cũng không quá cao, lớn tuổi như vậy mới đạt đến đại tông sư sơ giai và trung giai.

Điều này cũng rất bình thường, mặc dù thiên phú hắc ám có thể diễn sinh, nhưng phương diện tu hành lại giống với các thiên phú thuộc tính khác.

Ví dụ, so sánh thiên phú hắc ám cấp thấp và thiên phú hệ hỏa cấp cao, không nói cái khác, đơn giản chỉ nói về tốc độ tu hành, thì thiên phú hệ hỏa sẽ nhanh hơn thiên phú hắc ám rất nhiều.

Thiên phú không gian cũng thế.

Sau đó, Phong Vân hoàn thành hình chiếu, nhìn ánh mắt điên cuồng cầu xin của bốn tên thủ lĩnh sát thủ đối diện, sắc mặt không thay đổi, nhẹ nhàng búng tay.

Sau một khắc, lực lượng Không Gian Yên Diệt bao trùm.

Phốc phốc phốc...

Bốn tên thủ lĩnh sát thủ không hề có năng lực phản kháng bị giết chết, tan biến với không gian bị chôn vùi kia.

Cho dù bọn họ có năng lực hắc ám, nhưng đáng tiếc, trong năng lực không gian của Phong Vân, lại không có cơ hội ra tay.

Đương nhiên, nếu thiên phú hắc ám của bọn họ là đỉnh cấp, sẽ không chết sớm như vậy.

Sau khi giải quyết xong bốn tên thủ lĩnh, từ đây, liên minh Huyết Thứ sẽ bị xóa sổ trên địa cầu, mặc dù còn một vài sát thủ làm việc bên ngoài chưa trở về, nhưng cũng không tạo nên sóng gió gì.

Phong Vân không ở lại đây lâu, trực tiếp thu hồi hóa thân hắc ám, thuận di ra ngoài, thân tốc rời khỏi nơi này, biến mất không thấy đâu.

...

Sau khi hấn rời đi không lâu, bỗng nhiên có một cỗ khí cơ khủng bố rơi xuống chỗ này, trong mấy tầng mây, xuất hiện một thân ảnh, toàn thân đều có hắc ám lượn lờ, giống như Ma Thần trên trời.

Thân ảnh này đứng trên bầu trời, quan sát phía dưới: “Liên minh Huyết Thứ, thời gian nộp cung phụng đã đến.”

Nhưng mà, hấn ta đợi rất lâu, lại không có chút động tĩnh nào.

Trong không khí, chẳng biết lúc nào đã có mùi máu tươi.

Hả?

Thân ảnh này nhăn mày, lập tức hóa thành một đoàn hắc vụ, tiến vào phía dưới.

Sau đó, hấn ta nhìn thấy trong liên minh Huyết Thứ lớn như vậy, đều là thi thể, máu chảy thành sông.

Điều này khiến sắc mặt hấn thay đổi, nhanh chóng đi về nơi sâu nhất dưới mặt đất, nhưng không thấy bóng dáng bốn tên thủ lĩnh sát thủ đầu, hoặc là mất tích, hoặc đã hóa thành tro bụi.

Theo tình cảnh này, hiển nhiên là phán đoán sau lớn hơn.

“Rốt cuộc là ai, dám diệt liên minh Huyết Thứ?”

Người mặc hắc y kinh ngạc, sau đó là phần nộ, không phải vì những người chết này, mà do hành động này, đã gây hấn với tổ chức Hắc Ám dưới mặt đất bọn họ, khiến bọn họ bẽ mặt. Điều này khiến người mặc hắc y không thể chịu được.

“Đi báo cáo trước, sau đó điều tra sau.”

Người mặc hắc y thu thập hiện trường đã bị phá nát này một chút, sau đó rời đi.

...

Bên này.

Phong Vân mất nửa tháng mới trở lại Võ vực, lúc này hắn không dùng bất kỳ truyền tông trận nào, hơn nữa, dọc đường đi cũng không lưu lại dấu vết gì, thần không biết quỷ không hay.

Lúc hắn trở về, không ai biết chuyện này hắn ra ngoài tiêu diệt liên minh Huyết Thứ tiếng xấu vang dội kia.

Cứ địa Thanh Huyền giống như không có tin tức gì, vẫn bình thường như trước. Chuyện này, Phong Vân đoán là tổ chức Hắc Âm dưới mặt đất đã dấu diếm rồi.

Hắn cũng không để ý, đối với hắn mà nói, tiêu diệt liên minh Huyết Thứ giống như nghiền chết một con chuột mà thôi, không có gì đáng tán thưởng cả.

Lúc sau.

Phong Vân có ý định đến bí cảnh tu hành, đề thăng tu vi của mình đến tông sư đại viên mãn, hắn đã áp chế đủ lâu rồi, đây chính là lúc đột phá.

Chương 234: Tông Sư đại viên mãn!

Chương 234: Tông Sư đại viên mãn!

Đi vào trong bí cảnh, lần này hắn đến không bình lặng giống như lần trước. Rất nhiều đệ tử Võ vực nhìn thấy hắn đều tỏ ra rất kích động, muốn tiến lên lại sợ làm phiền đến hắn.

Hiện giờ hắn đã là truyền kỳ của cả thế hệ tuổi trẻ, không riêng chỉ ở Võ vực mà bao gồm toàn bộ cả cứ địa Thanh Huyền.

Cuối cùng, một cô gái trẻ trung xinh đẹp, dáng người thướt tha nhẹn không được mà chạy tới, "Phong Vân học trưởng, người, người có thể ký tên cho ta không?"

Phong Vân khẽ giật mình, nội tâm nhẹn không được cười khổ, thật đúng là có người tìm hắn xin chữ ký nữa này.

Nhưng nhìn vào ánh mắt vô cùng chờ mong của đối phương, Phong Vân chỉ đành gật đầu, vẫn là không cự tuyệt đối phương. Hắn vừa động ý niệm, Kim chi nguyên lực trong thiên địa đã hội tụ về phía hắn, cuối cùng tạo thành hai chữ "Phong Vân" trên giấy.

Không dùng tay, chỉ một ý niệm trong đầu, một chữ ký liền hoàn thành, mà còn lóng lánh kim quang, cực kỳ đẹp mắt.

Đây là phương pháp khắc tên trong truyền thuyết.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngậy người, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy cách ký tên như vậy đấy. Mẹ nó, cảm giác ngầu không để đâu cho hết!!! Quả không hổ danh là yêu nghiệt mạnh nhất.

Nếu như có thể lấy được một tờ, quả thật có thể lấy ra đi chém gió cả đời đấy!

Cái gì? Người ký tên vẫn dùng bút ký đấy à? Kém sang vậy!

Cho người nhìn ta đây này, Kim Hệ nguyên lực trong thiên địa tự động khắc thành chữ ký luôn đấy! Thế nào, có phục không!

Nhưng, trước khi bọn hấn chen chúc tới đây, Phong Vân đã sớm chuẩn mất. Hấn cũng không muốn biến thành một cỗ máy ký tên không có cảm tình.

...

Kim chi bí cảnh.

Phong Vân đi tới chỗ sâu nhất, lựa chọn khoang tu hành nồng độ cao nhất, sau đó đứng ngay chỗ đó mở ra tụ nguyên trận cỡ lớn.

Nhất thời, từ xa có thể nhìn thấy một lốc xoáy to lớn màu vàng kim được sinh ra, tung hoành ngang dọc trên dưới. Phía dưới lốc xoáy chính là Phong Vân đang ngồi xếp bằng trong khoang tu hành.

Cảnh tượng này quá tráng lệ, khiến vô số võ giả đang tu hành trong Kim chi bí cảnh bị đánh thức. Bọn họ nhao nhao đi ra khỏi khoang tu hành, vừa nhìn thấy một màn như vậy đều kinh ngạc đến ngậy người.

"Đậu má, là ai đang ở trong khoang tu hành đó vậy? Hấp thu Kim Hệ nguyên lực như vậy cũng quá khoa trương rồi đấy!"

"Người đoán xem? Trừ vị kia, Võ vực, không, phải nói là toàn bộ cứ địa Thanh Huyền còn có ai có thể làm được chuyện này nữa chứ."

"Ông trời ơi, quá mạnh!"

"Ta quỳ..."

". . ."

Sau đó, bọn họ liền nhìn thấy một màn càng thêm kinh khủng.

Chỉ thấy Phong Vân há miệng hút một cái, xuyên thấu qua khoang tu hành, trực tiếp hút cả lốc xoáy màu vàng kim to lớn kia vào trong cơ thể.

Một màn này khiến vô số đệ tử ghen hờn nhìn trần trời, nội tâm không ngừng hò hét: Mẹ ơi, con muốn về nhà, nơi này có quái vật!

Mà bên này.

Phong Vân hấp thu hết một dòng năng lượng hệ Kim hùng hậu, chỉ yên lặng trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, bỗng nhiên toàn thân hắn bộc phát ra khí thế khủng bố, hơn nữa còn liên tục tăng vọt.

Cảnh giới của hắn cũng từ Tông Sư trung giai vọt tới Tông Sư cao giai, sau đó tiếp tục đề thăng, cuối cùng phá tan trói buộc, tấn thăng đến Tông Sư đại viên mãn.

Những thay đổi này đều phát sinh trong nháy mắt, tốc độ tấn cấp này khiến đám võ giả xung quanh nhìn đến trợn mắt.

Một phút đồng hồ, liền nhảy hai giai, tiến thẳng lên Tông Sư đại viên mãn, còn có thể dọa người thêm một chút nữa không hả!

Bên trong khoang tu hành.

Phong Vân từ bên trong đi ra ngoài, cảm thụ sơ qua chiến lược của chính mình, cũng không tăng lên quá rõ ràng.

Điều này cũng rất bình thường. Dù sao đột phá cảnh giới Tông Sư, chỉ là tăng thêm nguyên lực mà thôi, cũng tức là mang đến tính lâu dài bền bỉ, mà không phải là trực tiếp gia tăng chiến lực.

Nhưng cũng coi như đã gián tiếp tăng cường thực lực.

Khi hấn từ trong chỗ sâu đi trở ra lại bắt gặp vô số võ giả đệ tử ở trong Kim chi bí cảnh, không khỏi giật mình.

Sau đó nghĩ đến động tĩnh tạo thành khi chính mình đột phá, hấn không khỏi bất đắc dĩ cười khổ. Hấn cũng không muốn như vậy, nhưng lúc hấn đột phá nhất định phải tiêu hao nguyên lực nhiều gấp mười mấy lần người khác, thậm chí là nhiều gấp mấy chục lần.

Tạo thành động tĩnh như vậy cũng là bình thường thôi.

"Cũng may chỉ có lúc đột phá mới như vậy."

Hiện tại Phong Vân hoàn thành xong việc đột phá cảnh giới. Tiếp theo, hấn sẽ đi tới bí cảnh khác rút ra nguyên lực cũng sẽ không lại gây ra động tĩnh lớn như vậy nữa.

Như vậy cũng khiến hấn thoải mái hơn một chút, thả lỏng tinh thần.

Hấn cũng không muốn trong vòng một ngày bạo liền mấy cái bí cảnh.

Sau đó, Phong Vân đi tới Phong chi bí cảnh, Hỏa chi bí cảnh, Thủy chi bí cảnh cùng Mộc chi bí cảnh. Hấn cũng lần lượt hoàn thành xong việc tăng cường lốc xoáy nguyên lực.

Chỉ là Thủy Hệ thiên phú cùng Mộc Hệ thiên phú của hắn cũng không cao, cho nên càng tốn thời gian nhiều hơn một chút. . .

Cũng may có sự trợ giúp của tinh thần lực, ngược lại cũng tăng được khá khá tốc độ.

Mười ngày sau, hắn thành công hoàn thành việc tăng cường mở rộng các loại lốc xoáy nguyên lực trong cơ thể. Đương nhiên, trừ lốc xoáy Hắc Âm thuộc tính và lốc xoáy không gian.

Chuyện này cũng không còn cách nào khác. Cứ địa Thanh Huyền cũng không có bí cảnh nào như vậy, chỉ có thể để tự hắn chậm rãi hấp thu Hắc Âm nguyên lực cùng Không Gian nguyên lực trong trời đất rồi tự đột phá mà thôi.

Trước kia là chuyện rất khó khăn, nhưng bây giờ hắn đã có được Hắc Âm thiên phú cao cấp cùng Không Gian thiên phú đỉnh cấp, tốc độ hấp thu không thể nghi ngờ đã tăng lên rất nhiều, tỷ lệ đột phá cũng cao hơn.

"Hiện tại thuộc tính thiên phú đã có sáu loại (không tính không gian), còn bốn loại Băng, Thổ, Lôi, Quang nữa."

Phong Vân có tham vọng gom đủ mười loại thuộc tính, trở thành người duy nhất trên địa cầu có được toàn bộ thuộc tính viên mãn.

Đây không thể nghi ngờ là một ý nghĩ hảo huyền, nhưng hắn có chuyên gia hack đồ tám gương hình chiếu này, liền có thể biến chuyện không thể thành có thể.

Ban đầu muốn đi tới cực bắc chi địa xem xem có lấy được hình chiếu có Băng Hệ thiên phú hay không, nhưng tính toán thời gian, đã sắp tới ngày hẹn đi đến tổng bộ Chân Lý hội rồi. . .

Hắn từng đã đáp ứng với bộ trưởng Thủ bộ, đi cùng với hắn tới tổng bộ Chân Lý hội, không thể lỡ hẹn.

Bởi vậy, kế hoạch đi cực bắc chi địa đành phải kéo dài đến sau này vậy.

Dù sao hình chiếu Băng Hệ thiên phú cũng không phải một sớm một chiều có thể lấy được, còn cần tốn thời gian chuẩn bị khá lâu nữa.

"Về phần hai loại thuộc tính thiên phú Lôi, Quang, xem ra cũng chỉ có thể nghĩ cách lấy từ trên người đám hung thú thôi."

Muốn tìm được võ giả có được những thuộc tính này là chuyện rất khó khăn. Bởi vì người sở hữu những thiên phú này một khi bị nhân loại phát hiện, khẳng định sẽ được bảo vệ kín kẽ, nhất định sẽ phải đợi người đó trưởng thành xong mới có thể cho phép bọn họ xuất hiện trước mặt người khác.

Cho nên tỷ lệ gặp được quá nhỏ, còn không bằng đi ra ngoài dã ngoại lấy hình chiếu của những hung thú kia, càng dễ dàng hơn một chút.

Cuối cùng là Thổ thuộc tính. Phong Vân từng hỏi thăm bộ trưởng tin tức bộ, hắn nói cho Phong Vân biết một tin tức chính là, hàng năm Thổ Hệ nguyên lực trong phạm vi khu vực này đều sẽ không có lý do mà biến mất, đã diễn ra từ rất lâu rồi.

Dần dần, võ giả có được Thổ thuộc tính thiên phú liền gần như không có.

Mà điều này cũng khiến Thổ thuộc tính thiên phú càng ngày càng trở nên khan hiếm.

Chương 235: Tin cái đầu người ấy!

Chương 235: Tin cái đầu người ấy!

Liên quan tới việc nguyên lực thuộc tính Thổ biến mất một cách bí ẩn, Phong Vân trước mắt tuy rằng rất tò mò, nhưng cũng không quản được.

Cứ địa Thanh Huyền bọn họ nhiều năm như vậy cũng không thể điều tra rõ ràng, hẳn cũng không cho là bản thân hẳn bây giờ có năng lực giải quyết được.

Lại nói, Thiên phú thuộc tính Thổ với hắn mà nói cũng không quan trọng đến như vậy, về sau lại lấy hình chiếu cũng không muộn, không vội ngay lúc này.

"Thời gian cũng không còn nhiều lắm, nên đi Thử bộ thôi."

Phong Vân mới trở về không quá một tháng, lại muốn đi xa.

Nhưng với tư cách là một võ giả, trên cơ bản đều là quanh năm ở bên ngoài, trừ thời gian tu hành, phần lớn đều trải qua ở bên ngoài.

Cho nên Phong Vân cứ vài ba ngày lại chạy ra ngoài như vậy, ở trong mắt mọi người cũng là chuyện rất bình thường.

Sau đó.

Hắn lấy ra truyền tống trận, kích hoạt xong, đeo lên mặt nạ Kim Thủ, trực tiếp đi vào, được truyền tống rời đi.

Cùng lúc đó.

Trong hội nghị ngầm của liên minh Hắc Âm, chín bóng người mờ lung đang bình thản ngồi, màn sương mù đen tối lượn lờ, không nhìn rõ khuôn mặt.

Chỉ có một đôi mắt lộ ra, bên trong sâu thẳm giống như thâm uyên, phảng phất có ánh hào quang đen nhánh lấp lóe.

Lúc này, trước mặt chín người này đang phát một cái hình chiếu.

Trong hình chiếu chính là cảnh tượng Phong Vân hóa thành nam tử thanh niên chém giết ngang ngược khắp trong liên minh Huyết Thứ.

Toàn bộ đoạn phim rất ngắn ngủi, không quá năm phút đồng hồ.

"Trải qua hơn nửa tháng thời gian, rốt cuộc cũng đã phục hồi lại được cảnh tượng lúc ấy. Thế nhưng ta không nghĩ tới, tiêu diệt liên minh Huyết Thứ, vậy mà chỉ là một người."

Thanh âm lạnh như băng quanh quẩn trong phòng họp, "Còn là một có Không Gian thiên phú đỉnh cấp."

"Người có Không Gian thiên phú đỉnh cấp còn trẻ như vậy, chắc chắn là người đến từ cứ địa siêu hạng. Đám người của liên minh Huyết Thứ kia là do đầu óc bị heo ăn rồi hay gì? Dám đi trêu chọc thiên tài của cứ địa siêu hạng!"

"Những năm qua, bọn họ mặc dù rất hung hăng ngang ngược, nhưng ta cảm thấy, hẳn là còn chưa tới mức nào tàn như thế này. Huống hồ, vị có Không Gian thiên phú đỉnh cấp này, ta chưa từng gặp trong bất kỳ một cứ địa siêu hạng nào. Thật giống như từ dưới đất chui lên vậy." Lại một giọng nói vang lên.

"Ý người nói là, có người giả mạo ư?"

"Rất có thể."

"Xem ra diệt liên minh Huyết Thứ là giả, âm thầm khiêu khích chúng ta mới là thật. Đám người của cứ địa siêu hạng kia giấu đầu hở đuôi như này là muốn cảnh báo chúng ta sao?"

"Những năm gần đây, cứ địa siêu hạng cũng sinh ra không ít thiên tài tuyệt thế, khó tránh được sẽ rục rịch hành động. Đáng tiếc, bọn họ căn bản không biết họ đang đối mặt với tồn tại mạnh nhường nào."

"Việc này trước cứ để như vậy đi, đợi bẩm báo lại với nội tộc xong xuôi rồi định đoạt sau."

"Được."

"Tán thành."

"."

Cứ như vậy, cả phòng họp lớn như vậy liền yên lặng xuống, lâm vào một vùng hắc ám.

Bên này, phân bộ Chân Lý hội, Thử bộ.

Bộ trưởng Thử bộ cùng Đoan Mộc Húc, Giang Đào đang đứng trước truyền tống trận.

"Vừa rồi Phong Vân truyền tới tin tức nói hấn sắp đến rồi."

Bộ trưởng Thử bộ nói.

"Lần trước tách ra mới qua hai tháng, không biết Phong Vân giờ đã đạt tới tầng thứ nào rồi nhỉ?" Đoan Mộc Húc trong lòng rất tò mò.

"Mặc kệ hắn đạt tới tầng thứ nào, dù sao đều mạnh hơn so với ta."

Bên cạnh, Giang Đào cười khỏ.

Qua hơn nửa năm bế quan, hắn rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới Tông Sư sau đó xuất quan. Thế nhưng khi hắn khí thế hùng hực muốn tới xông kiếm tháp, lại được thông báo Phong Vân đã sớm qua cửa.

Một khắc đó, hắn như thể từ thiên đường rớt xuống địa ngục, cảm giác hưng phấn do vừa đột phá trong chớp mắt đã bị dập tắt.

Tim hắn lạnh quá!

Hắn tự bế thêm ròng rã nửa tháng mới thoát ra khỏi bóng ma của Phong Vân. Hắn như vậy đã coi như nhanh, kịp thời điều chỉnh tốt tâm tính của chính mình.

Bằng không, khẳng định sẽ nổ tung tại chỗ, đời này coi như xong.

Đoan Mộc Húc nghe Giang Đào nói vậy, đang muốn nói lời an ủi, bỗng nhiên thấy trận pháp phát ra ánh sáng rực rỡ, sau đó, từ bên trong đi ra một bóng dáng thon dài, chính là Phong Vân.

"Các vị, từ sau khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Phong Vân vừa đi ra liền nhìn thấy ba người, bèn cất lời chào hỏi.

"Coi như cũng được, vẫn như cũ cả thôi."

Bộ trưởng Thủ bộ khẽ cười đáp.

Tư chất này của hắn cứ như vậy, một hai tháng căn bản không có đề thăng rõ ràng gì.

"Kim Thử, hai tháng này, ngươi tu luyện như thế nào rồi?" Đao Mộc Húc hiếu kỳ hỏi.

"Coi như cũng được, đề thăng thêm một chút." Phong Vân khiêm tốn đáp.

Đao Mộc Húc nghe vậy lập tức bĩu môi, ‘ta tin ngươi mới lạ đó, ngươi cái thằng nhóc xấu xa này’.

Hắn thế nhưng đã biết rõ sự biến thái của Phong Vân rồi. Đối với cái gọi là 'Đề thăng một chút' trong miệng Phong Vân kia hắn chỉ cảm thấy vô cùng hoài nghi.

Giang Đào ngậm miệng không nói. Hắn sợ chính mình sẽ bị đả kích, hắn vừa mới rất vất vả để thoát ra khỏi bóng ma kia đó.

"Lúc nào đi tổng bộ?" Phong Vân nhìn về phía bộ trưởng Thử bộ.

"Hiện tại đi ngay thôi."

"Được."

Phong Vân gật gật đầu.

Sau đó, một nhóm người bọn họ chuẩn bị xuất phát.

"Bởi vì tổng bộ Chân Lý hội ở khu vực trung bộ, cách Thử bộ chúng ta chừng hơn chục triệu km, lại có vị trí địa lý đặc thù, cho nên không thể ngồi truyền tống trận, phải thay bằng không gian trùng động. . ."

Bộ trưởng Thử bộ vừa nói với Phong Vân, vừa bắt đầu khởi động.

Ong..ong. . .

Một giây sau, một không gian thông đạo to lớn xuất hiện, không nhanh không chậm tản ra hào quang màu bạc óng ánh, nối tiếp lấy tới một địa vực không biết tên.

Không gian trùng động ư. . .

Phong Vân chớp chớp mắt. Di chuyển cự ly xa như vậy, sẽ chọn dùng loại kỹ thuật không gian trùng động này. Dù sao nếu khoảng cách quá xa, cảm ứng của truyền tống trận không mạnh đến như vậy, rất dễ dàng truyền tống sai.

Cho nên kỹ thuật không gian trùng động cũng theo đó mà sinh.

Hắn ngược lại cũng không nghĩ tới, tổng bộ Chân Lý hội lại cách Thử bộ xa như vậy. Nhưng ngẫm lại, nó tổng cộng có mười hai phân bộ, cũng hiểu được.

. . .

Sau đó, bộ trưởng Thử bộ lấy ra một chiếc thuyền lớn, toàn thân ánh lên ngân quang, có chút huyền dị.

"Đây là thuyền không gian được chế tạo từ khoáng thạch thuộc tính không gian. Có thứ này, chúng ta chỉ cần mấy ngày thời gian là có thể tới tổng bộ."

Bộ trưởng Thử bộ giải thích.

Nghe nói là khoáng thạch không gian, Phong Vân không khỏi nhìn thêm một lát.

Sau đó, mấy người bọn họ lên thuyền, chỉ nghe "vút" một tiếng, thuyền không gian đã lập tức hóa thành một vệt ngân mang, lao thẳng vào trong hắc ám hư vô.

Trên boong thuyền.

Giang Đào vẫn là lần đầu tiên ngồi thuyền không gian đi qua không gian trùng động, nhìn lên vách tường không gian ngân sắc bốn phía, không khỏi có chút lo sợ bất an.

Đoan Mộc Húc nhìn ra vẻ bất an cùng khẩn trương của hắn, không khỏi vỗ vỗ bờ vai hắn an ủi: "Yên tâm đi, ta ngồi rất nhiều lần rồi, an toàn lắm. Không gian trùng động này cũng rất ổn định, không có khả năng gặp chuyện không may đâu."

Giang Đào nghe vậy, trong lòng cũng thả lỏng không ít, đúng lúc hắn định nói gì đó.

Rầm!

Bỗng nhiên, cách đó không xa phía trước bất ngờ truyền đến một tiếng nổ lớn. Sau đó, vách tường không gian hai bên trực tiếp bị vỡ nát, tràn vào hai trận lốc xoáy khủng bố màu bạc.

Đó là, lốc xoáy không gian!

Đậu má, cái quái gì thế này! ! ! !

Đây là ý nghĩ duy nhất trong đầu Giang Đào lúc này.

Chương 236: Phong Vân, một chàng trai thật đáng sợ!

Chương 236: Phong Vân, một chàng trai thật đáng sợ!

“Không gian phong bạo...”

Nhìn bão lốc màu bạc tàn phá trong thông đạo kia, ngay cả bộ trưởng Thử bộ, sắc mặt cũng trở nên tái xanh.

Trong không gian trùng động, gặp phải không gian phong bạo, xác suất thấp giống như ngồi máy bay gặp rủi ro, chỉ là một phần một trăm vạn mà thôi.

Nhưng xác suất thấp như vậy, bọn họ lại gặp phải.

Nghĩ đến đây, bộ trưởng Thử bộ cũng trừng mắt nhìn Đoan Mộc Húc, thâm nghĩ: Người cứ nói loạn đi, bây giờ thì hay rồi, gặp chuyện không may.

Đoan Mộc Húc khóc không ra nước mắt, hắn ta chỉ thuận miệng nói thôi, ai biết lại thật sự ứng nghiệm, hắn ta cũng rất tuyệt vọng.

Không gian phong bạo được coi là một trong những tai nạn kinh khủng nhất, nếu bị cuốn vào trong đó, cho dù là đại tông sư cũng khó chạy trốn, mấy người cảnh giới tông sư như bọn họ càng không phải nói, một phút sẽ mất mạng.

“Bây giờ, bây giờ phải làm sao?” Đoan Mộc Húc run rẩy nói.

“Chỉ có thể lao ra, đợi ở đây cũng chỉ có một con đường chết.”

Bộ trưởng Thử bộ đề sợ hãi trong lòng xuống, nói.

Đây là đường sống duy nhất.

Nhưng lúc này, Phong Vân bỗng nhiên mở miệng nói: “Ta đến đi.”

Nói xong, hắn đi lên boong thuyền, nhẹ nhàng hút không gian phong bạo một cái.

Ầm ầm!

Nhất thời, trong ánh mắt kinh hãi gần chết của ba người bộ trưởng Thử bộ, Phong Vân một ngụm nuốt không gian bạo phong vào trong bụng, tùy ý giống như uống một ngụm nước.

“Đi thôi.”

Phong Vân bình tĩnh nói.

“Đây, cái này, cái này...”

Bộ trưởng Thử bộ, Đoan Mộc Húc và Giang Đào nhìn Phong Vân không làm sao, trông mắt như muốn nổ tung.

Một ngụm nuốt không gian phong bạo, đây là hành động quái vật gì vậy! Tên gia hỏa này, thật sự là người sao?

“Kim, Kim Thử, ngươi là người phải không?” Giang Đào ma xui quỷ khiến hỏi một câu.

Phong Vân không còn lời nào để nói: “Nếu không thì sao?”

“Kim Thử, người hẳn là có thiên phú không gian đi, hơn nữa còn không kém.”

Lúc này, bộ trưởng Thử bộ bỗng nhiên mở miệng nói.

Ông ta kiến thức rộng rãi, sau khi rung động ngăn ngủi, rất nhanh đã nhìn ra vấn đề.

“Đúng.”

Phong Vân không phủ nhận gậy đầu.

Đối với Đoan Mộc Húc và Giang Đào, lời này không khác gì động đất cấp mười, rung động đến mức trong đầu bọn họ là một mảnh âm vang.

Phong Vân còn là người có thiên phú không gian, hơn nữa, cấp bậc còn không thấp.

Tên gia hỏa này, che giấu cũng thật sâu.

Ba người Đoan Mộc Húc cho rằng, nếu như không xảy ra không gian phong bạo này, có thể bọn họ sẽ không biết Phong Vân còn có thiên phú không gian cấp bậc không thấp.

Quá dọa người!

Phong Vân, thật sự là một chàng trai đáng sợ!

...

Sau đó, bọn họ tiếp tục lên đường, sau lần này thì không có sóng gió gì lớn, cũng không gặp không gian phong bạo nữa. Nhưng mà, cho dù có gặp không gian phong bạo đi nữa, bọn họ cũng không sợ, có Phong Vân không gian đại lão ở đây, không gian phong bạo gì đó đều là nhỏ bé.

Cứ sóng yên biển lặng như vậy trôi qua bốn ngày.

Đến ngày thứ năm, phía trước không gian trùng động bỗng nhiên xuất hiện một lối ra màu bạc.

Tinh thần bộ trưởng Thử bộ chấn động.

“Đến rồi.”

Doan Mộc Húc và Giang Đào lập tức hoàn hồn, nhìn ra đầu tiên. Đáng tiếc, dựa vào thị giác của bọn họ, cái gì cũng không nhìn thấy.

Mà Phong Vân đã phát động lực tinh thần, trong chớp mắt đã lan ra bên ngoài.

Hình ảnh phản hồi trong đầu hắn, là một khu kiến trúc rộng lớn, bên ngoài có mười hai không gian trùng động kết nối với nhau, hiển nhiên, đây chính là mười hai phân bộ.

Còn vòng trong, là từng dãy kiến trúc cao lớn, không giống như mới được xây dựng, mà đã có lịch sử mấy trăm năm rồi.

“Di tích sao?”

Phong Vân nhớ bộ trưởng Thử bộ từng nói với hắn, tổng bộ hội Chân Lý được xây dựng trên một vùng di chỉ, những năm này vẫn luôn khai phá.

Lần này muốn mời mười hai phân bộ đến đây, chắc hẳn là việc khai phá di tích mới có tiến triển.

Trong đầu hắn vừa hiện lên suy nghĩ này, thì thuyền không gian đã thành công chở bọn họ ra ngoài lối ra.

Sau khi rơi xuống đất, lập tức có người phụ trách đến chào hỏi.

“Các vị Thử bộ, mời đi bên này, mười một phân bộ khác đã đến đông đủ rồi.

Người phụ trách cười chào hỏi.

“Được, làm phiền rồi.”

Bộ trưởng Thử bộ nghe nói mười một phân bộ khác đã đến rồi, cũng không suy nghĩ gì nữa, lúc trước bọn họ gặp phải không gian phong bạo, đến sau cũng rất bình thường.

Sau đó, bọn họ đi theo người hầu tiến vào vòng trong.

Trong quá trình này, Phong Vân dùng lực tinh thần tìm kiếm bốn phía, hẳn không để lực tinh thần bao trùm tổng bộ hội Chân Lý ngay lập tức, như vậy có thể kích thích phản ứng gì đó.

Hơn nữa, hẳn đến đây không phải để gây sự.

“Lần này tập trung với mười một phân bộ khác, khẳng định phân bộ nào cũng dẫn theo thiên tài bảo bối nhà mình đến.”

Đoan Mộc Húc nhỏ giọng nói.

“Sợ cái gì? Chúng ta có Kim Thử ở đây, trấn áp tất cả những ai không phục, cái gì thiên kiều thiên tài, đều là gà đất chó sành mà thôi.”

Giang Đào bị Phong Vân đả kích đã đủ thảm rồi, bây giờ rất muốn nhìn những thiên tài ở các phân bộ khác bị kích thích đến tự bể. Mẹ nó, không thể để một mình hắn ta nhận kích thích được!

Mấy phút sau.

Bọn họ đi đến trung tâm một vườn hoa.

Nơi này tổng cộng có mười ba cái đình, tổng bộ một cái, còn lại là chuẩn bị riêng cho các phân bộ.

Lúc này, trừ đình của Thủ bộ, những cái đình khác đã có người hết rồi.

Bởi vậy, khi nhóm người Thủ bộ của Phong Vân đi vào, ánh mắt của tất cả mọi người ở đây đều tụ tập về phía bọn họ.

Không biết cố ý hay vô tình, những ánh mắt này đều chứa lực uy áp nhất định, chủ yếu tập trung lên người Giang Đào và Phong Vân.

Giang Đào bị nhiều ánh mắt như vậy quét đến, thân thể run run, có chút không chịu nổi.

Nhưng lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng gảy một ngón tay, vô thanh vô tức, tất cả ánh mắt đều tan vỡ, không thể đến gần bọn họ một chút nào.

Các cường giả trong đình cảm nhận được động tĩnh này, sắc mặt khẽ động, trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

“Thành viên trẻ tuổi của Thủ bộ lần này, cũng không tệ.”

“A, chỉ là không tệ mà thôi.”

“Đừng như vậy, phân bộ của bọn họ ở vùng biên cương, nơi hoang vắng như vậy, khó mà có thiên tài được.”

“Người trẻ tuổi này không tệ, nếu lúc trước thì rất có mặt mũi, nhưng mà đáng tiếc, tiêu chuẩn mỗi lần lại cao hơn lần trước, lần này, sẽ càng cao hơn.”

“...”

Bên tai không ngừng truyền đến rất nhiều lời nói, sắc mặt bộ trưởng Thử bộ và Đao Mộc Húc không hề thay đổi, giống như không hề nghe thấy. Giang Đào bĩu môi, nhìn Phong Vân bình tĩnh đi bên cạnh, thầm nghĩ: “Một lát nữa các ngươi sẽ phải khóc.”

Chương 237: Thiên tài ngồi trước mặt hẳn đều là gà cay!

Chương 237: Thiên tài ngồi trước mặt hẳn đều là gà cay!

Trong vườn hoa.

Tổng hội trưởng hội Chân Lý tiếp đãi bốn người bộ trưởng Thử bộ và Phong Vân ngồi xuống.

Lúc này, mười hai phân bộ đã đến đông đủ.

Hội Chân Lý phân chia phân bộ theo mười hai con giáp, trong đó Long bộ là mạnh nhất, Thử bộ yếu nhất. Đương nhiên, đây là sự phân chia trong mười hai phân bộ mà thôi.

Nếu tính cả tổng bộ, vậy không thể nghi ngờ, tổng bộ là mạnh nhất, nếu không làm sao có thể thống lĩnh các phân bộ được.

Nhưng Phong Vân không hề quan tâm những thứ này, hẳn chỉ để ý những cường giả trong đình, muốn lấy hình chiếu của tất cả bọn họ.

Vừa rồi đi ngang qua, hẳn chỉ thành công lấy hình chiếu của Hổ bộ, Dương bộ và Kê bộ, còn các phân bộ khác, thậm chí là tổng bộ, cách hẳn hơi xa, khó mà lấy được.

Lúc này.

Hắn đang xem những hình chiếu mới trong không gian tám gương, lại bất ngờ phát hiện một ‘Người quen.’

Trong những hình chiếu này, hắn nhìn thấy Dao Kinh Thiên, mặc dù có thể là tên trùng nhau, nhưng những vật rơi xuống lại không thể giả được, giống hệt hình chiếu lúc trước.

“Tên gia hỏa này, vậy mà cũng gia nhập hội Chân Lý, còn là thành viên của Hồ bộ...”

Phong Vân cau mày, có chút ngoài ý muốn.

Dao Kinh Thiên đeo mặt nạ con hổ màu tím, toàn thân mặc tử y, khác một trời một vực so với hình tượng lúc trước, nếu không có hình chiếu, Phong Vân quả thật không nhận ra.

“Thú vị.” Khóe miệng Phong Vân cong lên.

Mà một bên khác.

Trong đình Hồ bộ.

Dao Kinh Thiên ngồi bên cạnh một người đeo mặt nạ hổ màu đỏ, mở miệng nói.

“Lần này Thủ bộ dẫn theo tên võ giả trẻ tuổi đeo mặt nạ chuột màu vàng không tề đâu, có thể gọi là thiên tài.”

Dao Kinh Thiên nghe vậy, thản nhiên nói: “Giống nhau mà thôi.”

“Đương nhiên, không thể so sánh với yêu nghiệt như ngươi được.” Người trẻ tuổi đeo mặt nạ hổ màu đỏ nói.

Nói đến hai chữ ‘Yêu nghiệt’, Dao Kinh Thiên cười khỏ, nói: “Đừng, ta không đảm đương nổi danh xưng ‘Yêu nghiệt’ này đâu.”

“Đừng đùa, nếu ngươi không đảm đương nổi, chỉ sợ ở đây cũng không ai làm được, ngươi sao vậy, đi ra ngoài một chuyến, sau khi trở về cảm giác như đã trở thành một người khác, lúc trước ngươi là người kiệt ngạo bất tuân đấy.”

Dao Kinh Thiên nhẹ nhàng lắc đầu, thở dài một hơi rồi nói: “Lúc trước ta cũng cho rằng như vậy, nhưng mãi đến khi gặp được người kia...”

“Người kia nào? Rất mạnh sao?”

“Rất mạnh, mạnh đến nỗi tung, ta chỉ có thể nói như vậy với ngươi, những thiên tài trong các phân bộ ở đây, ở trước mặt hắn, đoán chừng một kích cũng không đỡ nổi, không phải ta thôi phồng đầu, bởi vì ta cũng bại như vậy.”

Lời này nói ra, Xích Hồ bên cạnh kinh ngạc đến ngây người, cảm thấy không thể tin được.

Bộ trưởng Hồ bộ hiển nhiên biết lai lịch của Dao Kinh Thiên, đương nhiên cũng biết yêu nghiệt tuyệt thế mới của cứ địa Thanh Huyền, biết hắn ta nói đến ai, trong lòng cũng nhẹ nhàng thở dài.

Yêu nghiệt tuyệt thế như vậy, quả thật sẽ áp đảo tất cả các thiên tài ở đây.

Nhưng mà, bọn họ cũng không biết, yêu nghiệt tuyệt thế mà bọn họ đang nhắc đến, lúc này, đang ngồi đối diện bọn họ, bình chân như vại quét hình chiếu.

...

Lúc này, tổng hội trưởng nhìn một vòng rồi mở miệng: “Chư vị, lần này mời các người đến đây, là vì phong ấn trong di tích đã cởi bỏ, chúng ta có thể đi vào vài chỗ.”

Bộ trưởng các phân bộ xung quang nghe vậy, ánh mắt đều sáng lên, bọn họ đồng ý gia nhập hội Chân Lý, nguyên nhân rất lớn là vì tổng bộ có một di tích chưa được khai phá hết. Vẫn bị phong ấn, những năm nay vẫn luôn được thăm dò, hiện giờ, rốt cuộc có thể khai phá một bộ phận rồi.

“Quá tốt rồi, cuối cùng di tích này cũng mở ra, đây là di tích cỡ lớn, chỉ có cứ địa siêu hạng mới có, chúng ta may mắn được tham dự lần đầu tiên khai phá, quả thật kiếm lời rồi.”

Đoan Mộc Húc hưng phấn nói.

Bộ trưởng Thử bộ dặn dò: “Đừng quá vui mừng, mặc dù di tích cỡ lớn nhiều duyên cớ, nhưng cũng có rất nhiều nguy hiểm, hơn nữa, di tích cỡ lớn này là loại hình gì còn chưa rõ ràng, cẩn thận một chút thì tốt hơn.”

Di tích cỡ lớn sao?

Phong Vân cảm thấy rất hứng thú.

“Các vị, bên này.”

Lúc này, bên cạnh tổng hội trưởng xuất hiện một bóng dáng cao lớn, đeo mặt nạ có khắc mười hai con giáp, nghe giọng nói của hắn ta, hiển nhiên còn rất trẻ.

Điều này khiến các phân bộ ghé mắt, có thể đi bên cạnh hội trưởng, lại còn trẻ như vậy, thân phận đã rõ.

Hiển nhiên là tổng hội trưởng hội Chân Lý tiếp theo.

Giống như phát hiện ánh mắt của các phân bộ, tổng hội trưởng chỉ vào bóng dáng cao lớn kia, nói.

“Ra mặt một chút, đây là đệ tử ta mới thu, biệt hiệu Chân Lý.”

Biệt hiệu này vừa ra, trong lòng các phân bộ cũng rõ ràng, coi như là chính danh. Tổng hội trưởng hội Chân Lý tiếp theo, không phải người này thì là ai.

Sau đó, nhóm người bọn họ đi theo tổng hội trưởng và người trẻ tuổi biệt hiệu ‘Chân Lý’ kia đến trước một cánh cửa to lớn.

Cánh cửa này cao khoảng mười mấy mét, không ngừng lóe ra hòa quang, mà ở bên cạnh, có rất nhiều nhân viên công tác đang cầm dụng cụ đo đạc, còn không ngừng ghi chép.

Lúc nhìn thấy tổng hội trưởng đến, những nhân viên này lập tức dừng động tác trong tay, cung kính vãn an.

“Thế nào rồi? Có thể ổn định bao lâu?”

Tổng hội trưởng mở miệng nói.

“Khoảng mười ngày.” Một nhà khoa học nghiên cứu tóc hoa râm đáp.

“Mười ngày sao? Đủ rồi.”

Tổng hội trưởng gật đầu, nhìn các phân bộ phía sau.

“Trình độ khai phá trước mắt, chỉ có thể duy trì chúng ta ở bên trong mười ngày, nhớ kỹ, đến lúc đó sẽ tập trung trước cửa.”

“Yên tâm.”

“Được, không có vấn đề.”

“Hiểu rồi.”

“ ... ”

Các bộ trưởng phân bộ gặt đầu, biểu thị bọn họ đã biết.

Lập tức, một nhóm người theo tổng hội trưởng đi vào trong di tích.

...

Vừa đi vào, đột nhiên không khí trở nên tươi mát hơn.

Giống như là từ trong vũng bùn, đột nhiên nhô lên mặt nước.

Sau đó, có nguyên lực thiên địa tinh thuần chảy vào trong cơ thể, lỗ chân lông toàn thân trở nên thư giãn, tham lam hấp thụ cỗ lực lượng này.

Đây là suy nghĩ của mỗi võ giả khi bước vào trong di tích.

Lúc bọn họ nhìn lại, một thành thị mỹ lệ màu trắng bạc, to lớn cao ngạo hiện lên trước mắt bọn họ.

Đây là một thành thị siêu hiện đại mà trắng bạc, tất cả kiến trúc đều không giống nhau, không giống như kiến trúc thời đại trước có hình dáng của những khối lập phương vô cùng cứng nhắc.

Nơi này được xây dựng theo hình kim tự tháp ngược, hoặc là thang lầu hình tròn, hoặc là hình trụ màu bạc...

Tất cả kiến trúc đều là màu trắng bạc, vô cùng sạch sẽ, không biết được xây dựng bằng chất liệu nào.

Trên đường phố, cũng rất rộng rãi sạch sẽ, không có một chút bụi bặm.

Chương 238: Cái này, mẹ nói thật sự không phải đang nằm mơ?

Chương 238: Cái này, mẹ nói thật sự không phải đang nằm mơ?

Ánh mắt mọi người đầy thán phục, không ngờ trong di tích lại có kiến trúc siêu hiện đại như vậy.

Một vị tông sư mạnh mẽ đạp lên mặt đất, nhưng không lưu lại bất cứ dấu vết gì, điều này khiến hấn ta rất chấn động.

Mặc dù hấn ta không phải là võ giả luyện thể chuyên nghiệp, nhưng cũng từng tu luyện một vài bí tịch khí lực, có mười mấy vạn cân lực lượng.

Cho dù bây giờ đi lên vật được làm từ kim loại tiên tiến nhất, hấn ta cũng có thể lưu lại dấu vết.

Nhưng hôm nay, lại không hề có tác dụng ở đây.

Đương nhiên mọi người cũng nhìn thấy một màn này, líu lười không thôi, không hổ là di tích cỡ lớn, đồ vật bên trong vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

Ầm ầm !

Đúng lúc này, bỗng nhiên có nhiều quang ảnh từ phía xa nhanh chóng chạy đến, đối diện bọn họ.

Ngưng mà nhìn lại, đó là vô số người máy, toàn thân màu bạc, trong đôi mắt điện tử lóe lên ánh sáng đỏ, nhìn đám người đối diện, âm thanh lạnh như băng vang lên.

“Phát hiện võ giả tông sư vượt quá số lượng, coi như xâm lấn, khởi động mệnh lệnh, gạt bỏ!”

Vừa nói xong, hơn một trăm người máy màu bạc đối diện đồng loạt xông về phía đám người.

Tất cả mọi người ngẩn ngơ, tổng hội trưởng cũng vậy.

Ông ta nhớ rõ, lần đầu tiên mình đi vào không có những người máy này!

Nhưng tình huống bây giờ khiến ông ta không kịp suy nghĩ nữa.

Một giây sau.

Hai bên đại chiến.

Lúc giao thủ, các cường giả của hội Chân Lý mới biết những người máy màu bạc này mạnh cỡ nào, mỗi người máy không chỉ có chiến lực tông sư, hơn nữa, thân thể còn cứng rắn đáng sợ.

Địa hình xung quanh lại di động thay đổi, chỉ chốc lát, các võ giả của hội Chân Lý đã bị phân tán, mỗi người tự chiến.

May mà Phong Vân và mấy người bộ trưởng Thử bộ đi gần nhau, nên không bị phân tán.

Nhưng cũng vì vậy, mà bọn họ bị nhiều người máy công kích nhất.

Nhìn qua, có hơn mười người, mắt điện tử đỏ tươi lập lòe, mỗi kích đều có thể lớn lực nặng, khiến bộ trưởng Thử bộ, Giang Đào và Đoan Mộc Húc

chịu áp lực vô cùng trầm trọng.

Mà lúc này, từ phía xa lại có khoảng một trăm người máy màu bạc nữa, bay về phía bọn họ.

Khí cơ khủng bố ép xuống, giống như đội quân chém giết, khiến người ta không thể thở ra một hơi.

Bộ trưởng Thử bộ, Đoan Mộc Húc và Giang Đào gần như không đứng vững dưới cỗ khí cơ này, sắc mặt trắng bệch.

Nhưng đột nhiên, một cỗ dao động vô hình tản ra, toàn bộ thiên địa giống như bất động, những người máy màu bạc kia bị giam cầm giữa không trung, giống như bức tượng, không thể động đậy.

Sau đó, ba người bộ trưởng Thử bộ nhìn thấy một màn khiến bọn họ vô cùng kinh ngạc, bọn họ nhìn thấy Phong Vân đưa tay phải về phía những người máy màu bạc trên không trung, rồi nhẹ nhàng nắm chặt.

Phốc!

Trên không trung, không gian vô thanh vô tức tan biến, chỗ đó lưu lại một hắc động vô cùng to lớn, lộ ra ánh sáng đen quý dị và thâm thúy.

Mà những người máy kia, đã tan biến thành tro bụi.

Tê...

Ba người bộ trưởng Thử bộ hít một ngụm khí lạnh, vẻ mặt kinh hãi nhìn Phong Vân.

Bọn họ rất tốn sức mới giết được một người máy màu bạc này, nhưng trong tay Phong Vân, đừng nói một cái, một trăm cái cũng bị tiêu diệt trong chớp mắt.

Cái này, mẹ nó không phải đang nằm mơ chứ?

“Không, Không Gian Yên Diệt?” Bộ trưởng Thử bộ nuốt nước miếng, lẩm bẩm nói.

Ông ta đã từng nhìn thấy năng lực này ở trên mạng, không ngờ sẽ có một ngày được tận mắt nhìn thấy!

“Các người đi xung quanh nơi này đi, hẳn sẽ có thứ tốt, ta vào trong nhìn xem.”

Phong Vân nói với mấy người bộ trưởng Thử bộ, sau đó trực tiếp thuận đi rời đi, thần tốc biến mất ở chỗ này.

Một lúc lâu sau.

Đoan Mộc Húc và Giang Đào mới hồi phục tinh thần, cường chế rung động trong lòng.

“Thiên phú không gian đỉnh cấp...”

Chút kiến thức này bọn họ vẫn biết, có thể thi triển Không Gian Yên Diệt, chỉ có thể là người có thiên phú không gian đỉnh cấp trở lên mà thôi.

Còn Phong Vân là đỉnh cấp, hay cao hơn, bọn họ không muốn suy đoán, như vậy đã đủ đả kích rồi, không muốn tìm tai vạ nữa!

“Đi thôi, chúng ta đi xung quanh nơi này tìm một chút, an toàn vẫn là hàng đầu.”

Bộ trưởng Thử bộ mở miệng nói.

Đoan Mộc Húc và Giang Đào gật đầu, quả nhiên di tích cỡ lớn này còn nguy hiểm hơn di tích bình thường rất nhiều, cẩn thận thì tốt hơn.

Bọn họ cũng không phải tên biến thái Phong Vân kia.

...

Bên này.

Mục tiêu của Phong Vân là chỗ trung tâm, nơi đó có một tòa cung điện khổng lồ, hắc đoán, thứ tốt chân chính chắc chắn đang ở bên trong.

Bởi vì những người máu màu bạc này đều là từ bên trong bay ra ngoài, rõ ràng là đang bảo vệ thứ gì đó.

“Đáng tiếc vẫn chưa lấy hết hình chiếu của tất cả những người trong hội Chân Lý.”

Ý định ban đầu của Phong Vân là vào trong di tích lấy hình chiếu của tất cả mọi người, kết quả lại xảy ra việc này, nên đã trì hoãn.

Nhưng bây giờ, hắc cảm thấy, lấy được đồ vật trong cung điện xong rồi lại nói, chuyện lấy hình chiếu cứ từ từ.

Cái gì nhẹ cái gì nặng, đã rất rõ ràng.

Trong một tòa nhà, Phong Vân đứng ở đây, phát hiện di tích cỡ lớn này quả nhiên rất lớn, tương đương với Võ vực.

Khoảng cách giữa hắc và cung điện vốn có ít nhất hơn vạn cây, nhưng hắc thuận đi một lát, không lâu lắm đã đến nơi.

Khi hắc đến trước cung điện, phát hiện bên ngoài có hơn một nghìn người máy màu bạc trông coi, cái này còn chưa tính bên trong.

Phong Vân quyết đoán lựa chọn năng lực ẩn nấp của thiên phú hắc ám, biến mất giữa không trung, vô thanh vô tức lén vào.

Vào trong cung điện, bên trong vô cùng rộng rãi, một vùng màu trắng thuần.

Ở phía trên, có một chiếc bảo tọa, trên đó có một người máy màu hoàng kim đang ngồi ngay ngắn.

Khác với những người máy khác chính là, làn da toàn thân và trên mặt nó giống như con người, nếu không phải lộ ra xương cốt máy móc hung bạo ở ngoài, thì hẳn sẽ tưởng là con người.

Nhưng lúc này, người máy hoàng kim đang ở trạng thái ngủ say.

Trước nó, có một bình đài bằng kim loại to lớn, phía trên chỉ có một chùm sáng, không có gì khác nữa.

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy bên trong chùm sáng, có một lượng lớn số liệu ký hiệu, đang chậm rãi chìm nổi, rất huyền diệu.

Theo bản năng, hắn cảm thấy đây là đồ vật trân quý nhất trong di tích cỡ lớn này.

Không chần chờ chút nào, Phong Vân phát huy năng lực hắc ám và năng lực không gian đến tận cùng, vô thanh vô tức đi đến trước bình đài kim loại kia.

Sau đó, một tay đưa ra , trực tiếp bắt lấy.

Ong ong...

Một giây sau, lượng lớn số liệu ký hiệu trong chùm sáng kia thần tốc tràn vào mi tâm hắn.

Cuối cùng, trong ý thức hắn, hình thành một quyển sách, bên trên viết rõ ràng.

Linh Hồn Bí Điện>!

Chương 239: Tồn tại chói mắt nhất!

Chương 239: Tồn tại chói mắt nhất!

"Linh Hồn Bí Điển?"

Phong Vân cũng không ngờ tới những số liệu và ký hiệu này tổ hợp lại với nhau lại trở thành một quyển bí tịch, hơn nữa còn là bí điển rèn luyện linh hồn lực.

Loại vật này cực kỳ trân quý, giá trị liên thành, nghe nói chỉ có tại cứ địa siêu hạng mới có thể có.

Dưới cứ địa siêu hạng, nó cực kỳ cực kỳ cực kì thừa thốt!

Bởi vì loại bí điển tương tự như Linh Hồn Bí Điển này, đều là không thể nào lưu truyền xuống đời sau. Mỗi một loại bí điển chỉ có thể truyền cho một người, người kế tiếp sẽ không thể tu hành.

Thuộc dạng như tuyệt bản vậy. Bởi thế cho nên nó mới cực kỳ trân quý, lại rất ít lưu truyền ra ngoài.

Trên thực tế, trong cứ địa siêu hạng cũng không có bao nhiêu vật tương tự như Linh Hồn Bí Điển này, thuộc dạng khan hiếm.

Khi Phong Vân đang muốn đọc cuốn Linh Hồn Bí Điển này, đôi mắt của người máy trên chiếc ngai vàng vốn đang âm thầm bỗng nhiên lóe lên, có khí thế hung hăng đột nhiên bạo phát ra.

Sau đó, một luồng sát ý mãnh liệt trong chớp mắt khóa chặt cả người Phong Vân, vậy mà phát hiện hắn đang ẩn nấp ở trong hư không.

Điều này làm cho Phong Vân cảm thấy rất chấn động, năng lực hắc ám ẩn nấp của hắn vẫn là lần đầu tiên bị phát hiện. Hơn nữa đối phương còn không phải người, chỉ là một cỗ máy móc sinh mệnh mà thôi.

"Người xâm nhập, chết! !"

Giọng nói lạnh như băng tràn ngập thô bạo, hơi thở tiếp theo, người máy màu vàng trực tiếp đứng vọt dậy lao thẳng về phía Phong Vân.

Thấy thế, hắn cũng không tiếp tục che dấu chính mình, cũng ngang nhiên đỡ đòn, chỉ thuần túy dùng thân thể đối chiến.

Đừng quên, hắn cũng là võ giả luyện thể có được khí lực hai trăm vạn cân.

Rất lâu không thử vật lộn như này, khiến Phong Vân thấy hơi nổi hứng, tạm thời có ý này.

Ầm ầm! !

Tiếng va chạm kịch liệt vang lên, tòa cung điện khổng lồ này trong khoảnh khắc đã bị nứt vỡ ra, hóa thành vô số mảnh vỡ phóng ra khắp nơi. Chấn động khủng bố lao ra bốn phía, trong chớp mắt kinh động những võ giả Chân Lý hội khác đang tới gần.

Trong đó, tổng hội trưởng và đệ tử 'Chân lý' của hắn cách gần nhất.

"Chấn động này đến từ khu vực trung ương, ai đã dẫn đầu tới đó rồi?" Tổng hội trưởng giật mình không thôi. Vẫn còn có người còn nhanh hơn cả hắn.

Bên cạnh, "Chân lý" bỗng nhiên chỉ lên không trung.

"Trên đó!"

Tổng hội trưởng lập tức đưa mắt nhìn theo, sau đó hấn liền co rụt đồng tử, "Vậy mà lại là hấn!"

Chỉ thấy ở giữa không trung, hai bóng dáng đang quấn lấy nhau, không ngừng giằng co. Một trong số đó chính là một người đeo mặt nạ chuột màu vàng dáng người thon dài.

Đối với võ giả trẻ tuổi này của Thử bộ, tổng hội trưởng vẫn còn có chút ấn tượng.

Nhưng hiện tại, đối phương vậy mà đến cung điện trung ương trước cả hấn, còn cùng một người máy màu vàng kim thoát nhìn rõ ràng vô cùng cường đại chiến đấu với nhau.

Lúc này, bộ trưởng các phân bộ khác cùng đám thiên tài cũng đều chạy tới, sau đó bọn họ cũng thấy một màn như vậy.

"Đây là võ giả thiên tài trẻ tuổi của Thử bộ kia?!"

"Hấn đến lúc nào vậy, so với chúng ta còn nhanh hơn!"

"Không ngờ nha! Xem ra hấn vẫn dấu diêm thực lực."

"Thú vị."

"Đi, chúng ta mau đi xem nào."

Ầm ầm ——!!

Vào thời khắc này, bỗng nhiên đại địa chấn động, mặt đất mạnh mẽ nứt ra. Sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của nhiều võ giả, từ trong đó bay ra vô vàn người máy màu hoàng kim.

Mỗi một người máy màu hoàng kim đều tản ra khí thể đại tông sư. Nhìn sơ qua, có ít nhất trên trăm cái. Trên trăm vị đại tông sư, đội hình bực này, cho dù là tổng hội trưởng cũng phải biến sắc.

Bởi vì, hắn chỉ là Đại Tông Sư trung giai mà thôi.

Tuy rằng người máy màu hoàng kim chỉ có chiến lực tương đương với Đại Tông Sư sơ giai, nhưng cũng không chịu nổi số lượng nhiều như vậy chứ, cái này ai đánh lấy được hả???

"Nhanh, chạy mau! !"

Lúc này, bao gồm cả tổng hội trưởng, toàn bộ võ giả Chân Lý hội đều điên cuồng chạy quay lại. Mỗi một người đều liều mạng mà chạy trốn, không dám chậm trễ dù chỉ trong chốc lát.

Bằng không, chờ đợi bọn họ chỉ có tử vong.

Giờ khắc này, cái gì cơ duyên, cái gì bảo tàng, đối với bọn hắn mà nói đều không còn quan trọng nữa. Cái mạng nhỏ là quan trọng nhất rồi.

Nhưng đúng lúc này, một âm thanh nhẹ nhàng, phảng phất như vang vọng vào tận chỗ sâu trong linh hồn mỗi người đột nhiên vang lên. Rõ ràng vô cùng, giống như tiếng chuông thần ngân vang.

"Không Gian Yên Diệt."

Vụt vụt vụt vụt vụt...

Một giây sau, nhiều võ giả Chân Lý hội đang chạy trốn kinh hãi phát hiện, không gian bốn phía quanh bọn họ vậy mà đang không ngừng sụp xuống, đổ vỡ tan nát.

Những tòa kiến trúc màu trắng bạc lúc trước trong mắt bọn hắn là vô cùng chắc chắn kia lúc này lại yếu ớt như tờ giấy mỏng, dưới sức mạnh của không gian chi lực này không có bất kỳ năng lực phòng ngự nào, yên lặng mà hóa thành tro tàn, ngay cả căn bã cũng không còn thừa lại.

Ngẩn ngui trong nháy mắt, cả tòa bí cảnh cỡ lớn này, trừ mặt đất ra, cái gì cũng đều không còn. . .

Kiến trúc gì, người máy bạch kim gì, người máy hoàng kim gì đó, tất cả đều biến mất sạch sẽ.

Giữa không trung, chỉ còn lại duy nhất một bóng người độc lập, bình đạm, không gió không mưa, nhưng giờ khắc này, trong mắt đám võ giả Chân Lý hội, lại óng ánh chói mắt giống như vàng thái dương, khiến cho bọn họ không dám nhìn thẳng.

"Không Gian Yên Diệt, người sở hữu Không Gian thiên phú đỉnh cấp! !" Tổng hội trưởng Chân Lý hội cảm giác trái tim của mình cũng muốn ngừng đập.

Hắn không nghĩ tới, bên trong tổ chức của mình, lại có được một tồn tại khủng bố như vậy.

Về phần bộ trưởng các phân bộ khác cùng đám võ giả thiên tài, lúc này đều đồng loạt há to miệng, ngơ ngác nhìn Phong Vân trên bầu trời, đã không nói ra được nửa lời.

"Mạnh như vậy! !"

Đao Kinh Thiên ánh mắt chấn động, vốn còn tưởng rằng Chân Lý hội này đã không có yêu nghiệt nào sánh được với Phong Vân. Nhưng hiện tại xem ra, Kim Thử đến từ Thử bộ này, sợ là so với Phong Vân còn càng thêm biến thái.

Dù sao, người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp, đây chính là truyền kỳ chỉ tồn tại trong cứ địa siêu hạng.

"Không nhất định! Phong Vân có được Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực, xét trên một trình độ nào đó mà nói, cũng không chênh lệch so với năng lực không gian này."

Đao Kinh Thiên ở trong lòng lặng lẽ so sánh Phong Vân cùng Kim Thử này xem ai mạnh ai yếu.

Nhưng hắn lại không biết, hai người này kỳ thật chỉ là một. Nếu hắn biết được, sợ rằng cũng bị đả kích đến thương tích đầy mình.

Hơn nữa lại muốn đi tự bế, cái loại không chữa nổi ấy.

"Trời đất, Kim Thử so với trong tưởng tượng của ta còn biến thái hơn nữa! Ta vốn cho là hắn đã áp đảo hết đám võ giả thiên tài nơi đây rồi. Nhưng hiện tại xem ra, hắn nào có áp đảo thiên tài, hắn rõ ràng là nghiền ép tất cả mọi người của Chân Lý hội! !"

Giang Đào ở phía xa thấy một màn như vậy, vừa kinh hãi vừa hưng phấn.

Bộ trưởng Thử bộ cũng có biểu tình giống như thế. Đồng thời, khi khước mắt hắn liếc qua thấy được biểu tình rung động trên mặt bộ trưởng các phân bộ khác cùng đám thiên tài võ giả dưới trướng bọn họ, nội tâm sáng khoái muốn chết.

Ahihi, cho các người xem thường Thử bộ này! Giờ sao, bị tát sấp mặt rồi đó!

Giờ khắc này.

Không hề nghi ngờ, Phong Vân trở thành tồn tại chói mắt nhất. Hắn đã siêu thoát khỏi phạm trù thiên tài, đã trở thành cường giả đệ nhất ở đây.

Ngay cả tổng hội trưởng cũng bị hắn đè xuống!

Chương 240: Nam nhân san cả di tích thành bình địa!

Chương 240: Nam nhân san cả di tích thành bình địa!

Phong Vân sử dụng toàn bộ Không Gian nguyên lực tích trữ suốt mấy ngày nay trong lúc xoáy nguyên lực trong cơ thể, thi triển ra Không Gian Yên Diệt, có thể nói là đã phóng thích toàn bộ công suất.

Trong nháy mắt bao trùm toàn bộ thành Bạch Ngân, tiêu diệt toàn bộ công trình kiến trúc, người máy bạch ngân, người máy hoàng kim của nơi này.

Lúc này, lúc xoáy Không Gian nguyên lực trong cơ thể hắn đã trống không, không có một sợi nguyên lực Không Gian.

Nhưng với Không Gian thiên phú đỉnh cấp của hắn, có thể tùy thời tùy chỗ rút ra Không Gian Hệ nguyên lực từ thiên địa chung quanh, cũng không sợ tiêu hao như vậy.

"Vẫn là lần đầu tiên toàn lực thi triển Không Gian Yên Diệt này, uy năng quả thực rất đáng sợ."

Nói thực ra, ngay bản thân Phong Vân hắn đều giật mình. Cũng may đến lúc máu chốt cuối cùng hắn ngừng lại, bằng không thì cả đám võ giả Chân Lý hội cũng sẽ chết ở chỗ này, cùng không gian này đồng loạt tan biến.

Tổng hội trưởng mạnh nhất nơi này cũng mới chỉ là Đại Tông Sư trung giai mà thôi. Lúc bị Không Gian Yên Diệt của hắn bao trùm lên, tuyệt đối cũng phải chết không thể nghi ngờ, may mắn chút năng lực phản kháng cũng không có.

"Có được Linh Hồn Bí Điển, lần này thu hoạch coi như cũng được. À đúng, còn hình chiếu nữa."

Tuy rằng hiện giờ thực lực của hắn đã có thể nghiền ép toàn bộ mọi người, nhưng mà cần lấy hình chiếu thì vẫn phải lấy. Dù sao có rất nhiều thiên tài, một vài thiên phú khác hắn còn rất muốn lấy được hình chiếu đấy.

Nghĩ tới đây, Phong Vân từ trên cao đi xuống, đi đến trước mặt mọi người.

Lúc này, các vị cường giả Chân Lý hội đã tụ tập lại.

Mọi người thấy Phong Vân đi về phía bọn họ, nội tâm không khỏi khẩn trương.

Dù gì một màn vừa rồi quả thật quá kinh khủng, đến nay còn rõ ràng như ở ngay trước mắt. Lúc này nhìn Phong Vân, giống như xem lão đại vậy.

Cuối cùng, Phong Vân đứng ở nơi cách bọn họ 100 mét, ánh mắt dưới mặt nạ chuốt màu kim sắc lướt qua từng người.

Mặc dù chỉ là nhẹ nhàng hát lên, nhưng vẫn khiến cho bọn họ theo bản năng không dám đối mặt lên nhìn, nội tâm chỉ còn vẻ kính nể.

Đối mặt cường giả, chung quy cũng không có cách nào tỏ ra tùy ý thông dong.

Nhất là những bộ trưởng các phân bộ cùng các thiên tài võ giả lúc trước còn xem thường Thủ bộ, lúc này càng thấy hoang mang rối loạn bất an, sợ Phong Vân trút lửa giận.

Đám võ giả Chân Lý hội cho rằng Phong Vân đang nhìn bọn họ, kỳ thật hẳn chỉ là đang âm thầm lấy hình chiếu mà thôi, căn bản không nghĩ nhiều như vậy.

"Mộc Hệ thiên phú Đỉnh cấp à, cũng tạm. Hỏa Hệ thiên phú cao cấp hả, bình thường thế! Kim Hệ thiên phú trung cấp nữa, quá thấp rồi đấy. . ."

Phong Vân đưa ý thức vào trong không gian tám gương tra xét từng cái hình chiếu vừa hình thành. Đáng tiếc, thứ khiến hắn thoả mãn cũng không nhiều, phần lớn đều thuộc dạng rất bình thường.

Ngay cả tổng hội trưởng cũng như thế. Hẳn thiên phú thường thường, hoàn toàn dựa vào tuổi tác cùng tài nguyên chồng chất để tăng tu vi.

Mà nổi bật nhất, lại chính là hội trưởng nhiệm kỳ tiếp 'Chân Lý' kia. Hẳn giống Đào Kinh Thiên, có được hai thiên phú cấp siêu phàm. Một cái là Thủy Hệ thiên phú cấp siêu phàm, một cái là Quyền Đạo thiên phú cấp siêu phàm.

Cũng chẳng trách tổng hội trưởng chọn hắn làm người thừa kế đời sau. Thiên phú như vậy đặt trong cứ địa cấp một đều thuộc dạng yêu nghiệt rồi.

Ở đây, cũng chỉ có Đào Kinh Thiên có thể so sánh cùng hắn.

Đáng tiếc, bọn họ đều gặp phải Phong Vân. Nhất là Đào Kinh Thiên, thật vất vả có cơ hội có thể thể hiện giữa cả một lớp võ giả trẻ tuổi, kết quả lại gặp phải Phong Vân.

Hắn nửa đường xuất hiện, đừng nói võ giả trẻ tuổi tham chiến, mà cả bộ trưởng từng cái phân bộ cùng tổng hội trưởng Chân Lý hội ở trước mặt hắn đều âm thầm thất sắc.

...

"Đa, đa tạ ân cứu mạng."

Một lát sau.

Tổng hội trưởng nhẹ nhàng tiến lên, chấp tay thi lễ với Phong Vân, cảm tạ ân cứu mạng. Vừa rồi nếu như Phong Vân không xuất thủ, bọn họ rất có thể đã bị những người máy hoàng kim kia bao vây, tiêu diệt.

Bộ trưởng các phân bộ cùng đám thiên tài khác cũng đi tới, hành lễ với Phong Vân.

Mặc kệ bọn hắn trong lòng tâm tình phức tạp hay rung động như thế nào, cần tạ ơn thì vẫn phải tạ ơn.

Đồng thời bọn họ trong lòng cũng vô cùng ghen ghét đố kỵ. Thứ bộ thậm chí có một người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp! Đồi trước rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện tốt, mới có thể đổi lại may mắn như vậy chứ.

Người có Không Gian thiên phú đỉnh cấp vừa xuất hiện, toàn bộ các bộ, bao gồm cả tổng bộ Chân Lý hội, đều nhất định bị hào quang của đôi phương che lấp.

Thứ bộ, hiện giờ dĩ nhiên trở thành bộ mạnh nhất trong Chân Lý hội.

Đây là hiện tượng lần đầu tiên xuất hiện từ khi Chân Lý hội sáng lập đến nay, một cái phân bộ lại nghiền ép cả tổng bộ, đánh một dấu mốc lịch sử

mới, nhất định sẽ được ghi vào sử sách.

"Ừm."

Phong Vân gật gật đầu, không nói thêm gì. Hắn nhìn Dao Kinh Thiên ở bên cạnh sắc mặt còn mang theo rung động, trong lòng cười thầm. Đoán chừng tên này còn chưa biết thân phận của mình, lại bị dọa thêm một lần.

Thật sự là đứa bé đáng thương!

Dao Kinh Thiên, một nam nhân quá thê thảm!!!

"Đi thôi."

Linh Hồn Bí Điện đã tới tay, di tích nơi này cũng đã tổn hại gần hết, ở lại nữa cũng không có ý nghĩa gì, chính là lúc nên rời đi thôi.

Mọi người cung kính đáp, "Vâng" .

Sau đó, cả đám người liền đi về phía lối ra.

Trong lúc này, không có người nào chủ động nhắc tới việc Phong Vân đạt được cái gì trong cung điện.

Dù là đạt được hay không đạt được, đều không có chút xíu quan hệ nào với bọn họ.

Thời điểm này mà dám đi tới chỗ vấn Phong Vân, trừ phi là đầu óc bả đậu, bằng không nhất định sẽ không ai dám làm thao tác ‘cấp Thần’ như vậy được.

...

Hơn mười phút lúc sau.

Cả nhóm người thành công ra khỏi cửa di tích, trở lại bên ngoài.

Những nhân viên kia đều thấy có chút kỳ quái. Đứng ở phía trước nhất, dĩ nhiên là một võ giả Thử bộ, hơn nữa những phân bộ khác, thậm chí cả tổng hội trưởng đều đi theo phía sau hẳn, vậy mà không có một người không phục.

Điều này làm cho đám nhân viên công tác không khỏi nhìn Phong Vân thêm một chút. Bọn họ cảm thấy, khẳng định ở bên trong đã xảy ra chuyện gì đó kinh khủng lắm.

Lúc này, tổng hội trưởng nói với nhân viên công tác: "Di tích này có thể đóng lại rồi, bắt đầu công phá cái kế tiếp đi."

Di tích cỡ lớn là do rất nhiều di tích nhỏ cấu thành, đây chỉ là một cái trong đó mà thôi.

"Đóng, đóng lại?" Nhân viên công tác có chút choáng.

"Đáng tiếc lắm, giờ mới chỉ mở ra không đến một ngày mà."

"Đóng đi, bên trong đã không còn thứ gì nữa rồi."

Sắc mặt tổng hội trưởng cũng rất bất đắc dĩ. Đây đoán chừng là lần hẳn thăm dò di tích nhanh nhất từ trước đến nay, ở bên trong không đến một ngày đã ra.

Đám võ giả phân bộ khác len lén liếc mắt nhìn Phong Vân một cái, trong đầu lại không khỏi hiện lên cảnh tượng khủng bố lúc trước. Hết thấy vật hữu hình đều tan biến trong chớp mắt, giống như tận thế vậy.

Bọn họ hiểu rõ trong lòng, nếu như Phong Vân nguyện ý, bọn họ có lẽ cũng sẽ giống với những kiến trúc kia, tan biến vĩnh viễn.

Cho nên trong nội tâm càng cảm thấy kính nể Phong Vân.

Bộ trưởng Thủ bộ cùng Đoàn Mộc Húc, Giang Đào bọn họ bởi vì đã sớm biết Phong Vân biến thái, cho nên ngược lại là người bình tĩnh nhất. Bọn họ thực ra đã chết lặng rồi.

Chương 241: Kim chi áo nghĩa, đạt thành!

Chương 241: Kim chi áo nghĩa, đạt thành!

Trong một căn phòng xa hoa của hội tổng bộ Chân Lý.

Phong Vân đang ngồi xếp bằng, hai mắt hơi khép lại, ý thức đang quan sát trong một quyển 《Linh Hồn Bí Điển》 trong đầu.

Linh Hồn Bí Điển, ý nghĩa cũng như tên, dùng để rèn luyện thủ pháp linh hồn lực.

Sức mạnh linh hồn, như trăng sáng trong mây, mê hoa trong sương, không thể đoán trước, rất khó phỏng đoán, người thường nghĩ muốn tu hành cũng cực kỳ khó.

Cho dù võ giả nắm giữ Linh Hồn thiên phú, cũng không có cách nào rèn luyện linh hồn lực, bọn họ chỉ có thể đơn thuần lợi dụng thiên phú thúc giục linh hồn lực mà thôi.

Giống như một quy trình, người ngoài chỉ biết sử dụng như thế nào, chứ không biết cải tiến ưu hóa, loại bỏ tạp chất.

Linh hồn lực cũng giống như vậy.

Lúc trước Phong Vân cũng giống như "người ngoài", chỉ biết sử dụng thi triển.

Nhưng mà bây giờ có được 《 Linh Hồn Bí Điển 》 , lại có được năng lực "Cải tiến ưu hóa".

Linh Hồn Bí Điển, tổng cộng có ba tầng.

Tầng thứ nhất là lấy tinh thần lực là chùy, trong đầu óc rèn luyện linh hồn lực, tiến hành bảy bảy bốn mươi chín bước rèn, đây là bước rèn luyện ban đầu.

Tầng thứ hai, chính là tiến hành ba trăm sáu mươi lăm bước rèn, hoàn thành rèn luyện.

Tầng thứ ba, là lấy tinh thần lực hóa thành đỉnh lô và hỏa diễm, rèn luyện linh hồn lực, tiến hành thăng hoa.

Muốn hoàn thành ba tầng tu hành này, đoán chừng Phong Vân cần phải có Linh Hồn thiên phú rất cao mới được, ít nhất là phải được Linh Hồn thiên phú cấp Thuế Phàm.

Với hãn Linh Hồn thiên phú cao cấp như hiện nay, đoán chừng chỉ có thể tiến hành tu hành tầng thứ nhất.

"Tầng thứ nhất cũng không tệ, hơn nữa còn có nguyên bộ linh hồn bí kỹ."

Phong Vân nhìn tất cả nội dung phần giới thiệu tầng thứ nhất, bất ngờ phát hiện phía sau còn có một thức linh hồn bí kỹ.

Gọi là linh áp.

Nghĩa là ngưng tụ linh hồn lực thành một diễm, có thể tập trung trên thân người trước mặt, hình thành một áp bách trên linh hồn, đó chính là linh áp.

Trên đời này, bất kể sinh vật gì, người cũng được, hung thú cũng được, đều có được linh hồn lực, vấn đề chỉ là nhiều hay ít mà thôi.

Mà linh áp, chính là trực tiếp áp bách linh hồn đối phương, khiến hấn giống như đối mặt thiên uy huy hoàng, tâm thần bị cướp đoạt, không thể kiềm chế được.

Bí kỹ này thắng một cách lặng lẽ như vậy, căn bản không thể nào phòng ngự, quả thực là trang bị một vũ khí lợi hại.

Một lát sau.

Phong Vân đọc xong một lượt, bắt đầu tu hành tầng thứ nhất của Linh Hồn Bí Điển.

Dựa theo phương pháp chỉ đường đã được nói ở trên đó, hấn chậm rãi rút tinh thần lực từ điểm máu chốt trong mi tâm ra ngoài, quay ngược trở lại vào đầu.

Hơn nữa căn cứ vào bí quyết ở trong đó, ngưng tụ tinh thần lực thành hình dáng thiết chùy.

Có thể nhìn thấy rõ, trong đầu hấn xuất hiện một thanh tinh thần lực ngưng tụ thành Đại Thiết Chùy, linh hồn lực của hấn đang hung hăng đập xuống.

Rất hình tượng, rất sinh động.

"Xoảng!!"

Giống như có tiếng kim loại va vào nhau, một tiếng động như sấm làm cho Phong Vân toàn thân chấn động, sóng âm vô hình giống như mang theo

một nhịp điệu kỳ dị, làm cho hắn cảm thấy linh hồn lực của chính mình đã trở nên thuần túy hơn.

Hiệu quả không tệ.

Đôi mắt hắn hơi sáng lên, lập tức điều khiển tinh thần thiết chùy tiếp tục tiến hành rèn luyện.

Một chùy! 2 chùy! 3 chùy...

Vẫn luôn tiến hành đến hai mươi chùy, Phong Vân cảm thấy tinh thần lực của mình đã tiêu xài cạn kiệt, lập tức dừng lại.

Mà trong đầu của hắn, quy mô của linh hồn lực vẫn như vậy, nhưng mà mỗi một tia linh hồn lực càng trở nên thuần túy hơn rất nhiều so với lúc trước.

Quả thật mà nói, chính là số lượng chưa biến, chất lượng đã tăng lên.

Mà phản hồi trên người hắn, chính là cảm giác tâm tư thông thoáng, ngày trước sẽ cảm thấy có chút thứ gì đó khó hiểu, trong thoáng chốc đã hiểu rõ, giống như thông suốt.

Hiệu quả này quả thật đã thể hiện rõ ngộ tính của hắn đã tăng lên.

Điều này đủ để chứng minh, linh hồn lực càng tăng nhiều, trở nên thuần túy cũng sẽ làm cho ngộ tính tăng lên.

"Tiếp tục tu hành linh hồn bí kỹ này."

Phong Vân tiếp tục bắt đầu nghiên cứu linh áp bí kỹ.

Có linh hồn lực làm cơ sở, đương nhiên tu hành bí kỹ này sẽ rất nhanh.

Chỉ tồn một ngày, hấn đã nắm giữ gần hết.

Chỉ có điều không có nơi để biểu hiện ra, thật sự làm cho hấn có chút luyến tiếc.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu theo thông lệ tiến hành xoát hình chiếu mỗi ngày, lần này mặc dù hình chiếu tốt xấu lẫn lộn, thế nhưng cuối cùng vẫn có thể nhập vào hấn mắt, xoát một lượt.

"Đến đây đi, khảo nghiệm hôm nay chính là Âu Hoàng hay là phi tù."

Ý thức hấn tiến vào trong gương, ngay lập tức mở ra xoát.

Khoảng nửa giờ sau.

Phong Vân đánh nổ hình chiếu tổng hội trưởng cuối cùng, chấm dứt hoạt động ngày hôm nay.

Không thể chờ đợi được nữa, hấn vừa nhìn ba lô, lít nha lít nhít các thứ, có rất nhiều đồ vật của các hình chiếu mới rơi xuống, chỉ có điều phần lớn đều là những mặt hàng giống nhau.

Những cái này hấn đều nhanh nhanh chóng lướt qua, mãi đến khi hấn nhìn thấy bộ phận chính giữa.

【 Ba thành Kim chi áo nghĩa】 : Đến từ hình chiếu Hạ Càn Đạo.

Áo nghĩa! Không phải ngự áo nghĩa! Hơn nữa còn là Kim Hệ!

Lúc Phong Vân nhìn thấy 'Vật phẩm' rơi xuống này, suýt chút nữa cho rằng mình đã nhìn lầm.

"Sau khi hấn tỉ mỉ xem qua mấy lần, cuối cùng mới xác nhận là không sai."

"Thành chủ là người tốt , đã để cho ta lấy được hủy diệt và Sát Lục chi lực trong Võ vực, bây giờ lại để cho ta tuôn ra Kim chi áo nghĩa của ngươi."

Trên mặt hấn cười hì hì, bên trong cũng cười hì hì, cho Hạ Càn Đạo một khuôn mặt "người tốt".

Nếu như người kia biết được, đoán chừng sẽ muốn thổ huyết, đây là đang trang bức thỏa đáng!

"Hiện hóa." Ngay lập tức, trong lòng Phong Vân thầm nói một câu.

【 Hiện hóa ba thành Kim chi áo nghĩa... Đang hiện hóa. . . Hoàn thành hiện hóa!】

Oanh!

Kim quang óng ánh đột nhiên phóng ra, kéo suy nghĩ của Phong Vân tới một thế giới tràn đầy màu vàng.

Lại là kim sắc trên biển, chỉ có điều hình như lần này không giống với lần trước, có vô số bọt khí lao ra.

Trong từng bọt khí đều ẩn chứa kim chi huyền diệu không thể nào diễn tả.

Một giây sau, những bọt khí này phóng tới cơ thể của Phong Vân, dung nhập vào trong đó.

Ngoại giới.

Kim chi áo nghĩa của Phong Vân bỗng dung tách ra khỏi cơ thể, hơn nữa đang không ngừng tăng lên.

... Sáu thành... Bảy thành... Tám thành... Chín thành...

Chỉ trong chốc lát đã trực tiếp tăng vọt đến mười thành ngũ áo nghĩa, nhưng vẫn chưa xong.

Sau một lần hô hấp, gông cùm xiềng xích bị phá tan, giống như căn bản không hề tồn tại, không có sức mạnh nào ngăn cản được.

Kim chi áo nghĩa, tấn chức!

Hơn nữa không phải một thành Kim chi áo nghĩa, mà là hai thành.

"Đây chính là sức mạnh Kim chi áo nghĩa sao."

Phong Vân từ từ mở to mắt, một tay nắm chặt, nguyên lực trong cơ thể hội tụ lại, trong tay hấn hình thành một chiến kiếm màu vàng óng, ngưng tụ như thực thể, giống như sự tồn tại chân thật.

Phía trên có Kim chi nguyên lực đang lưu chuyển.

Đây chính là thể hiện của Kim chi áo nghĩa, có thể trạng thái hóa nguyên lực, không chỉ riêng chiến kiếm có thể mô phỏng vạn vật, có thể tăng cường sức chiến đấu, ước chừng gấp mười lần so với ngũ áo nghĩa.

Cũng chính là, sức chiến đấu của hấn đã tăng hơn mười mấy lần so với lúc trước.

Chương 242: Đến cực bắc chi địa tìm thiên phú hệ băng!

Chương 242: Đến cực bắc chi địa tìm thiên phú hệ băng!

“Không biết lực công kích bây giờ của mình có thể đánh vỡ trời buộc không gian không?”

Trong lòng Phong Vân bỗng nhiên có ý tưởng này.

Mà sau khi có ý nghĩ này, hắn không thể kìm nén được.

“Thử xem.”

Cuối cùng, hắn hạ quyết tâm thử một phen.

Lúc này, Phong Vân thúc dục thiên phú không gian, sử dụng năng lực Không Gian Cầm Cố ở xung quanh, không khí bốn phía đều đình chỉ lưu động, trở nên bất động.

Hưu!

Hắn dùng tay ngưng tụ kim chi áo nghĩa và nguyên lực hệ kim thành một chiến kiếm, đồng thời phát động lực lượng kiếm hồn và Sát Lực chi lực, một tiếng coong vang lên, giống như Thần Linh xuất hiện.

Oanh!

Trong không gian kiếm quang, lập tức truyền ra âm thanh va chạm mạnh mẽ, nhưng lại không đánh vỡ được lực lượng của Không Gian Cầm Cố.

“Xem ra, chỉ có lực công kích của Vương cấp mới có thể đánh vỡ...”

Hiện giờ, Phong Vân đơn thuần công kích, có thể so với đại tông sư cao giai.

Lực công kích như vậy rơi vào Không Gian Cầm Cố, lại không có bất kỳ gợn sóng nào, khiến lòng hấn đã nắm chắc.

Hấn không thể không cảm thán chỗ đáng sợ của năng lực không gian.

Còn chưa lĩnh ngộ không gian áo nghĩa đã có uy năng đáng sợ như vậy, nếu lĩnh ngộ, không biết còn đáng sợ đến mức nào.

Thuận tiện nói thêm, thiên phú không gian, thời gian đặc thù như vậy, không có lực lượng ý cảnh và ngục áo nghĩa, nếu lĩnh ngộ sẽ là áo nghĩa.

Cho nên, lĩnh ngộ không gian áo nghĩa quả thật vô cùng khó khăn.

Cho dù bây giờ thiên phú không gian của hấn đã đạt đến đỉnh cấp, nhưng muốn lĩnh ngộ không gian áo nghĩa, cũng không phải chuyện một sớm một chiều, yêu cầu cần tốn một thời gian dài. Đương nhiên, hấn sẽ không để bản thân thành thật lĩnh ngộ.

Hoặc là đi tìm người có thiên phú không gian để lấy hình chiếu, hoặc là tiếp tục đề cao thiên phú không gian của mình, rút ngắn thời gian lĩnh ngộ.

Nhưng trước mắt, hai con đường này đều rất khó thực hiện.

Nguyên nhân vẫn là do người có thiên phú không gian quá ít, cho dù con người hay hung thú đều như vậy.

Nhưng hấn cũng không vội, từ từ đi, thực lực của hấn càng lên cao, càng gặp được nhiều cường giả, lúc đó nhất định có thể gặp được.

...

Mà lúc này, trên thiết bị truyền tin của Phong Vân có tin tức, hấn tập trung nhìn lại, chính là tin tức do bộ trưởng Thủ bộ gửi đến, hỏi hấn đã tu hành xong chưa, cần xuất phát trở về rồi.

Lúc này, hấn cũng trả lời bọn họ, bảo mấy người bọn họ về trước.

Chuyện lần này đã giải quyết, Phong Vân tạm thời cũng không muốn về Thủ bộ hay cứ địa Thanh Huyền ngay, hấn có ý định đến cực bắc chi địa xem một chút.

Lúc trước hấn đã xem qua vị trí của tổng bộ, cách cực bắc chi địa cũng không xa lắm, chỉ có hơn vạn dặm, không cần truyền tống trận cũng nhanh chóng đến nơi.

Vì vậy, hấn chuẩn bị tiếp tục kế hoạch lúc trước, đến cực bắc chi địa tìm kiếm hung thú có thiên phú hệ băng, rồi lấy hình chiếu.

Nghĩ đến đây, Phong Vân không thể chờ đợi được nữa, hấn lập tức ra khỏi phòng tu hành, đi về phía phòng hội trưởng, định hỏi địa đồ của cực bắc chi địa.

Khoảng cách từ nơi này đến cực bắc chi địa không xa lắm, chắc hấn tổng bộ hội Chân Lý sẽ có.

Bên này.

Mấy người bộ trưởng Thủ bộ nhận được tin tức, cũng không chờ hấn nữa, ba người lập tức lên thuyền lúc trước, theo không gian trùng động trở

về.

Còn Phong Vân hành động như thế nào, ba người bọn họ sẽ không đi hỏi.

Mặc dù hẳn chỉ là một thành viên của Thử bộ, không có bất kỳ chức vị gì, nhưng luận thực lực, lại áp đảo toàn bộ hội Chân Lý, trấn áp tất cả những ai không phục.

Trong tình huống này, ai dám quản Phong Vân?

Đừng nói bộ trưởng Thử bộ, ngay cả tổng hội trưởng, cũng không dám.

Cho nên, lúc Phong Vân đến hỏi tổng hội trưởng địa đồ của cực bắc chi địa, mặc dù trong lòng ông ta có chút nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi trước mặt hắn, trước tiên sai người cầm địa đồ lên cho Phong Vân, sợ chậm trễ hắn.

“Cảm ơn.”

Sau khi có địa đồ cực bắc chi địa, Phong Vân nói một tiếng cảm ơn, sau đó đi ra đại sảnh, rời nơi này, một đường đi về phía cực bắc chi địa.

Nhìn bóng lưng dần biến mất của Phong Vân, trong lòng tổng hội trưởng thở dài, nói thật, ông ta rất muốn để Phong Vân ngồi lên vị trí tổng hội trưởng này, nếu như Phong Vân ngồi lên vị trí này, nhất định có thể khiến hội Chân Lý trở nên cường thịnh.

Nhưng ông ta cũng chỉ nghĩ như vậy mà thôi, dựa vào thiên phú và tư chất của Phong Vân, hội Chân Lý quá nhỏ so với hắn, sợ là đối phương sẽ không có hứng thú.

“Tại sao phải để ta nhìn thấy yêu nghiệt thiên tài như vậy chứ...”

Tổng hội trưởng than thở, có đôi khi, nhìn thấy người quá kinh diễm, cũng không phải chuyện tốt.

...

Cực bắc chi địa.

Băng thiên tuyết địa, đưa mắt nhìn lại, tất cả đều là màu bạc. Hùng sơn liên miên, tuyết trắng mênh mông.

Hình dạng nơi này và trong trí nhớ của Phong Vân hoàn toàn khác nhau, trong trí nhớ kiếp trước của hắn, cực bắc chi địa này là một bình nguyên hoang vu.

Nhưng bây giờ nhìn lại, dường như đều là núi lớn. Có khoảng vạn ngọn núi, chập trùng không đều, có ngọn núi cao đến sáu, bảy nghìn mét, hùng vĩ bao la, đám trắng lên trời xanh.

Có ngọn núi thấp, cũng khoảng một, hai nghìn mét đan xen nhau, uốn lượn kết nối.

Mỗi ngọn núi đều được màu bạc bao bọc, mỗi vùng sơn mạch đều là tuyết trắng, có loại yên tĩnh đẹp đẽ không gì sánh được.

Lúc này, Phong Vân đứng trên một ngọn núi.

“Xem ra sau khi xảy ra địa thế, nơi này cũng thay đổi lớn.”

Hắn cũng không suy nghĩ gì nữa.

Hơn nữa, sự thay đổi ở nơi này không chỉ có mình địa thế, còn có các vật khác càng nguy hiểm hơn.

Ví dụ như hiện tại.

Trước mắt Phong Vân xuất hiện một con gấu Bắc Cực vô cùng to lớn, so sánh với gấu Bắc Cực trong trí nhớ của hắn, thì lớn hơn mười mấy lần.

Một đôi mắt thô bạo nhìn chăm chăm Phong Vân, toàn thân tỏa ra khí thế cường đại.

Ánh mắt Phong Vân bình tĩnh, nhàn nhạt quét mắt một vòng.

[Hung thú hình chiếu] : Bắc Cực Hùng

[Cấp bậc] : Hung thú cấp Lãnh Chủ (cao giai)

[Roi xuống] : ... Huyết nhục Bắc Cực Hùng... Da lông Bắc Cực Hùng... Hai tay Bắc Cực Hùng...

“Không có thiên phú hệ băng sao?”

Phong Vân lắc đầu.

Xem ra hung thú sống ở bắc cực chi địa, cũng không dễ dàng có thiên phú hệ băng.

Ngay khi hắn chuẩn bị dùng năng lực không gian biến mất trước mặt con hung thú này, bỗng nhiên sắc mặt khẽ động.

Lúc này, từ trên cao, có một mũi tên màu bạc xuất hiện, tốc độ phá mây bắn đến nơi này.

Trong nháy mắt đã xuyên qua Bắc Cực Hùng, làm nó mất mạng.

Sau đó, một giọng nói rất êm tai từ trên cao truyền xuống: “Hiếm khi lại gặp một vị bằng hữu cùng lứa tuổi ở cực bắc chi địa này, bằng hữu, có muốn lên ngôi một chút không?”

Phong Vân nhìn theo giọng nói, chỉ thấy trong mây mù trên cao, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một chiến thuyền màu tím to lớn, kích thước còn lớn hơn chiếc chiến thuyền hoàng kim của Tiên Tâm Phong nhiều.

Chương 243: Cô gái có thiên phú cấp Thụ Quang!

Chương 243: Cô gái có thiên phú cấp Thụ Quang!

Ở cực bắc chi địa vẫn có con người đến đây.

Sắc mặt Phong Vân có chút kinh ngạc, nơi đất cần sỏi đá này, ngoại trừ hung thú, cũng không có vật gì khác, thế mà còn có người nguyện ý đến đây.

Hơn nữa, nhìn khí thế và quy mô của chiến thuyền này, hiển nhiên không phải người bình thường.

Trong mũi tên vừa rồi, hắn cảm nhận được lực lượng tiền hồn, tuyệt đối không phải võ giả bình thường.

Lại nói, võ giả bình thường cũng không dám đến đây.

“Vậy quấy rầy rồi.”

Phong Vân gật đầu, dùng lực tinh thần dò xét xung quanh, hắn cảm ứng được trên thuyền có một cỗ khí cơ mạnh mẽ, hiển nhiên bên trên có cường giả, hắn cũng muốn đi lên lấy hình chiếu.

Sau đó, chân hắn điểm nhẹ một cái, phá không mà đi, chớp mắt đã đến trên chiến thuyền.

Lúc này, trên boong thuyền có không ít người, bọn họ nhìn thấy tốc độ của Phong Vân, trong mắt hiện lên dị sắc.

Giữa những người này, là một thiếu nữ tuyệt mỹ, đang ngồi trên một chiếc ghế tinh xảo, tư thế hiên ngang, thanh lệ động lòng người.

Mà trên tay phải của thiếu nữ này, chính là một chiếc cung tên màu tím. Hiển nhiên, mũi tên vừa rồi là do cô ta bắn ra.

“Tốc độ thật nhanh, khó trách bằng hữu dám một mình đến cực bắc này.”

Thiếu nữ tuyệt mỹ ấn tượng với tốc độ của Phong Vân, không nhịn được cười khẽ nói: “Ta tên là Tuyết Diệc Hi, không biết tên bằng hữu là gì?”

“Phong Vân.”

Phong Vân nói ra tên thật của mình, cũng không có gì đáng che giấu.

“Phong Vân sao? Mời ngồi.”

Mặc dù Tuyết Diệc Hi là con gái, nhưng lời nói và hành động khí khái, hào hùng bức người, rất có phong cách quý phái, vừa nhìn đã biết thân phận nhất định phú quý.

Cô ta sai người lấy ra một cái bàn và một cái ghế, muốn mời Phong Vân ngồi xuống.

Phong Vân đang lo không có cơ hội đến gần đối phương, thấy thế cũng không cự tuyệt.

Lập tức tiến lên ngồi xuống, đối diện với thiếu nữ tuyệt mỹ Tuyết Diệc Hi.

Sau đó, ánh mắt Phong Vân không để lại dấu vết nhìn thiếu nữ đối diện, âm thầm lấy hình chiếu.

[Người hình chiếu] : Tuyết Diệc Hi

[Tuổi] : 18 tuổi

[Cảnh giới] : Đại tông sư cao giai

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Tinh Thần Cửu Tiễn>... Võ kỹ bát giai Băng Tiễn Cửu Trọng Thiên>... Võ kỹ bát giai Băng Chi Phong Bạo>... Võ kỹ bát giai Băng Huyền Nhị Trọng Thân>... Võ kỹ bát giai Tuyết Đối Không Độ... Công pháp hệ băng bát giai Huyền Băng Áo Diệu Quyết>... Bí thuật Băng Táng... Thiên phú hệ băng cấp Thụ Quang... Thiên phú tiên đạo cấp Thụ Quang... Băng chi áo nghĩa (ba thành)... Tiễn hồn (bát giai)...

Lúc Phong Vân mở hình chiếu nhìn thấy mục rơi xuống, cho dù là hấn, trong lòng cũng dâng lên những cơn sóng trùng điệp.

Thiên phú cấp Thụ Quang! Hơn nữa, còn là hệ băng mà hấn mong chờ đã lâu!

Thiên phú cấp Thụ Quang, đây là cảnh giới trên thiên phú Thuế Phàm, từ khi Phong Vân bắt đầu tu luyện đến nay, đây là lần đầu tiên hấn gặp.

Nghe nói, thiên phú bực này chỉ xuất hiện ở cứ địa siêu hạng.

Có thể nói, một khi có được thiên phú thuộc tính cấp Thụ Quang, xác suất tấn thăng Vương cấp là 100%.

Thiếu nữ tuyệt mỹ trước mặt, vậy mà có được thiên phú thuộc tính cấp Thụ Quang, còn là hệ băng hiếm có.

Thân phận đối phương đã rõ ràng, hiển nhiên là đến từ cứ địa siêu hạng!

Mặc dù bây giờ địa cầu lớn hơn trước đây gấp mười lần, nhưng cũng chỉ có ba mươi cứ địa siêu hạng mà thôi. Giống như quái vật khổng lồ, quân lâm địa cầu, quan sát chúng sinh.

Võ giả bình thường muốn đi vào cứ địa siêu hạng, căn bản không có khả năng, phải tuyển chọn, sàng lọc nghiêm khắc.

Quả thật là, chỉ lấy thiên tài, cự tuyệt bình thường.

Nghe nói là vì muốn bảo vệ gen tốt của cứ địa siêu hạng.

Mà theo truyền thống như vậy, ở cứ địa siêu hạng, đời sau còn mạnh hơn đời trước, càng ngày càng hưng thịnh.

Phong Vân không ngờ mình đến cực bắc một chuyến, không tìm được hung thú hệ băng, lại gặp được Tuyệt Diệt Hi có thiên phú hệ băng, hơn nữa còn là cấp Thụ Quang.

Kinh hỉ quả thật đến quá nhanh, không có chút phòng bị nào.

“Không biết Phong Vân đến cực bắc chi địa này làm gì?”

Tuyệt Diệt Hi ở đối diện dò hỏi.

“Nghe nói hung thú ở đây rất hung mãnh, cho nên đặc biệt đến xem.”

Đương nhiên Phong Vân không thể nói là mình đến đây vì hình chiếu, nên thuận miệng bịa một lý do.

“Thì ra là thế, đã vậy thì, chúng ta cùng đường rồi, ta đến đây, cũng vì săn giết hung thú.”

Tuyệt Diệt Hi nhẹ nhàng nói: “Không biết Phong Vân đã nghe qua Băng Vũ Vương Thú chưa?”

Băng Vũ Vương thú!

Phong Vân nghe thấy bốn chữ này, sắc mặt hơi động, hẳn nhớ đến mình từng xem trên phổ đồ hung thú.

Băng Vũ Vương Thú, tên cũng như nghĩa, là một hung thú Vương cấp, sinh ra trong hoàn cảnh băng hàn, số lượng thưa thớt.

“Nghe qua rồi, nghe nói là hung thú Vương cấp, Tuyệt tiểu thư muốn đến săn giết Băng Vũ Vương Thú sao?” Phong Vân nói.

“Hung thú Vương cấp rất khó giết, cho dù là cường giả nhân loại cảnh giới Vương cấp cũng rất khó giết chết một con hung thú Vương cấp, chỉ có cường giả Vương cấp Phong Đế Phong Hoàng mới có thể làm được.”

Tuyệt Diệc Hi lắc đầu nói.

Cường giả Vương cấp Phong Đế Phong Hoàng.

Phong Vân nghe thấy lời này, ánh mắt lập lòe, nói thật, đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy tin tức này.

Ở cứ địa Thanh Huyền không có phương diện như vậy, xem ra, ở cứ địa siêu hạng mới có thể lưu truyền tin tức này.

Điều này cũng rất bình thường, bởi vì, cường giả Vương cấp căn bản đều ở cứ địa siêu hạng, Phong Vân cũng chưa từng gặp.

“Lần này ta muốn săn giết, chính là một con ấu sinh thể Băng Vũ Vương Thú, còn lâu mới đạt đến thời kỳ toàn thể, bởi vì vài nguyên nhân đặc thù, ta cần tinh huyết và linh hồn hạch tâm của nó.”

Tuyệt Diệc Hi nói xong, nhìn về phía Phong Vân.

“Phong Vân, thế nào, có hứng thú tham gia không?”

Ấu sinh thể Băng Vũ Vương Thú!

Phong Vân không ngờ, bọn họ có thể biết được tin tức này, quả nhiên không hổ là cứ địa siêu hạng, phương diện kỹ thuật tin tức, đã vượt xa cứ địa nhất đẳng.

Hắn lập tức gật đầu, nói: “Đương nhiên là muốn tham gia, ta cũng rất hứng thú với ấu sinh thể Băng Vũ Vương Thú này.”

“Được, nếu lúc đó thành công, phân cho ngươi một nửa huyết nhục.”
Tuyết Diệc Hi nháy mắt nói.

Phong Vân cười cười, không nói gì, đến lúc đó hắn lấy hình chiếu, thì toàn bộ ấu sinh thể Băng Vũ Vương Thú đều thuộc về hắn, hắn căn bản không để ý thù lao gì.

Sau đó.

Nhóm người bọn họ đi về hướng sâu nhất ở bắc cực chi địa.

Trong lúc này, Tuyết Diệc Hi không ngừng lấy ra các dụng cụ dò xét, nhìn khắp nơi.

Quá trình đi đương nhiên cũng gặp rất nhiều hung thú, nhưng còn chưa đến gần, lại bị các loại vũ khí, năng lượng trên chiến thuyền xuyên qua, một kích giết chết.

Giống như ngồi trên một thành lũy, cỗ máy chiến tranh bằng cương thiết, lực lượng sát thương kinh người. Phong Vân thấy vậy cảm thán không thôi, lúc nào có thời gian, hắn cũng muốn làm một chiến thuyền như vậy.

Chương 244: Bãng chi lĩnh vực!

Chương 244: Bãng chi lĩnh vực!

Cực bắc chi địa, Phong Vân cùng nhóm người Tuyết Diệc Hi đã ở nơi này chừng một tuần lễ, xâm nhập vào sâu bên trong ít nhất cũng có mấy ngàn dặm.

Thâm nhập càng sâu, hưng thú gặp phải cũng càng mạnh, số lượng cũng càng ngày càng nhiều.

Trên chiến thuyền, cũng dính không ít máu tươi của hưng thú, càng tăng thêm cảm giác máu me hung tàn.

Phong Vân đứng trên boong thuyền, yên lặng nhìn hết thấy, nội tâm không khỏi cảm thấy chấn động vì thủ đoạn của cứ địa siêu hạng. Những kỹ thuật cùng thủ đoạn này, rõ ràng đều là chỉ riêng mình bọn họ có được, chưa từng truyền ra bên ngoài.

Rất hiển nhiên, cứ địa siêu hạng bao gồm cả những trụ sở khác cấp cao hơn, khi thống lĩnh cả nhân loại, ngoài việc dựa vào cường giả, những kỹ thuật thủ đoạn này cũng rất quan trọng.

Đã vượt lên trước ngoại giới vài chục năm rồi.

"Cứ địa siêu hạng, có cơ hội nhất định phải đi nhìn một cái, nhất định có thể thu hoạch được rất nhiều hình chiếu chất lượng tốt. . ."

Phong Vân dâng lên một ý nghĩ như vậy trong đầu, hơn nữa còn không thể xua tan.

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên tinh thần lực của hắn cảm giác được có một sinh linh cường đại nào đó đang nhìn hắn. Trong chớp mắt hắn giương mắt lên, nhìn về phía xa xôi.

Đó là, trên bầu trời.

Nói cho đúng, chính là biển mây băng sương trên không trung.

Khác với biển mây bình thường trên bầu trời ở chỗ, tầng mây cuộn cuộn trên bầu trời cực bắc chi địa đều là mây tuyết, phảng phất như cả một vùng biển lớn bị đóng băng đông cứng, mênh mông, to lớn, che đậy toàn bộ không gian, yên tĩnh mà huy hoàng mỹ lệ.

Nhưng vào lúc này, nơi trung tâm cả biển mây tuyết bàng bạc đó lại bất ngờ xuất hiện một đôi mắt.

Đó là một đôi mắt to xanh thẳm, lạnh lẽo mà thâm thúy.

Tựa như hai vàng trắng lạnh, xuất hiện ngay giữa trung tâm tầng mây tuyết, vô cùng thần bí, lóe ra hào quang màu trắng bạc, óng ánh chói mắt.

Đây là mắt của hung thú gì?

Tại sao lại xuất hiện trong biển mây vô tận này?

Phong Vân hơi đổi sắc mặt, ánh mắt nhin không được mà quét qua.

"Đây chính là mục tiêu của chúng ta lần này, Băng Vũ Vương Thú."

Lúc này, Tuyết Diệc Hi xuất hiện bên cạnh Phong Vân, cũng nhìn về phía phương xa mà nói.

Phong Vân chăm chú nhìn. Hắn chỉ mới nghe nói qua Băng Vũ Vương Thú mà chưa từng gặp qua diện mạo chân thật của nó. Trong cuốn “hung thú đồ phổ” chỉ có một tấm hình mơ hồ, căn bản không nhìn rõ.

Lúc này, biển mây vô tận kia tiêu tán bớt một chút, lộ ra thân thể khổng lồ của Băng Vũ Vương Thú ở bên trong. Toàn thân nó óng ánh long lanh, tựa như ngọc thạch, mà ở trên lưng nó thấp thoáng có thể nhìn thấy cánh chim màu xanh ánh tuyết lạnh lẽo.

Nếu như tỉ mỉ quan sát lại, có thể thấy được xung quanh cánh chim kia, vẫn còn không ngừng diễn sinh ra tầng tầng mây tuyết, bao phủ khắp bốn phía.

Phảng phất như đám mây cực hàn này vì nó mà sinh, đầy trời biển mây này cũng vì nó mà tồn tại.

"Băng Vũ Vương Thú, một trong số các hung thú siêu cấp biến dị, bởi vậy số lượng cực thưa thớt, nơi ở của nó, rất khó để sinh ra con thứ hai."

Giọng nói của Tuyết Diệc Hi truyền đến.

Phong Vân có chút ngoài ý muốn. Đây là lần đầu tiên hắn được biết Băng Vũ Vương Thú là hung thú siêu cấp biến dị, trong hung thú đồ phổ cũng không viết cái này đâu.

Hung thú siêu cấp biến dị, thông thường mà nói, số lượng đều rất ít ỏi.

Bởi vì biến dị vốn đã tràn ngập tính không xác định, có khả năng biến dị trở nên rất mạnh, nhưng cũng có khả năng biến dị trở nên càng yếu. Căn cứ theo tình huống chung mà nói, đại bộ phận hung thú biến dị đều không quá mạnh.

Băng Vũ Vương Thú, dĩ nhiên thuộc loại hung thú biến dị rất mạnh kia. Nó được xếp vào tầng thứ hung thú siêu cấp, cùng một loại với Bạch Hồ.

Nhưng nhìn cảnh tượng trước mắt, lại nhớ tới Bạch Hồ biến thành sủng vật ở trong nhà, Phong Vân chỉ biết lắc đầu ngán ngẩm. Đồng dạng đều là hung thú siêu cấp, đồng dạng đều là trạng thái ấu thú, ra mà xem khí tràng nhà người ta như thế nào đây này!!!

Bạch Hồ nhóc con người rời khỏi bồng đi, không xứng với thân phận hung thú siêu cấp này của người tí nào hết.

Lúc này, lại thấy Tuyết Diệc Hi lấy ra một chiếc chiến cung màu tím vàng, toàn thân quần đầy hào quang rực rỡ, phía trên khắc đầy ký hiệu chằng chịt, một loại khí thể mênh mông hùng vĩ rò rỉ tản ra.

Vương cấp thần binh!

Phong Vân hiểu rất rõ loại khí thể này, giống với kiếm tháp của hắn.

Hắn không khỏi cảm thán, vốn cho rằng mình có một cái Vương cấp thần binh chính là một chuyện rất ngẫu rất trâu bò rồi, Dù sao nhìn khắp cứ địa Thanh Huyền, những đại tông sư kia cũng chỉ dùng bảo khí thượng phẩm, cực phẩm mà thôi.

Nhưng bây giờ nhìn thấy Tuyết Diệc Hi tùy tiện vung tay đã lấy ra một kiện Vương cấp thần binh, khiến Phong Vân cảm thấy chính mình đạt được Vương cấp thần binh cũng không có gì to tát cho lắm.

Chỉ thấy Tuyết Diệc Hi chậm rãi kéo căng dây cung, nhất thời vô số Băng Hệ nguyên lực trong thiên địa hội tụ lại, trong chớp mắt liền hình thành một mũi tên băng băng.

Vút!

Một tiếng xoẹt vang lên, mũi tên băng phóng vọt ra, mềm mại như dải lụa bắn ra theo đường cong cầu vồng, khoảng cách vạn mét đã lao qua, trong chớp mắt đi đến bên cạnh Băng Vũ Vương Thú nhỏ.

Rầm——!!

Tiếng va chạm khủng khiếp truyền ra, tầng mây tuyết trầm trọng kia trực tiếp bị phá nát, để lộ hoàn toàn Băng Vũ Vương Thú còn nhỏ ra bên ngoài.

"Toàn bộ người trên thuyền nghe lệnh, giết!"

Tuyết Diệc Hi dẫn đầu xông lên trước, ngay sau đó, những hộ vệ, bảo tiêu trên chiến thuyền cũng đều lao ra theo.

Phong Vân cũng ở trong số đó. Hắn nhanh chóng đến gần Băng Vũ Vương Thú kia, nghĩ muốn thừa cơ lấy hình chiếu của nó.

Hung thú siêu cấp biến dị, ngấm lại cũng biết tuyệt đối bất phàm, sao có thể buông tha.

Hắn tuy rằng xuất phát sau, nhưng tốc độ rõ ràng nhanh hơn những người khác rất nhiều, rất nhanh đã lao đến ngang hàng với Tuyết Diệc Hi, không ngừng rút ngắn khoảng cách với Băng Vũ Vương Thú.

500 mét. . . 400 mét. . . 300 mét. . . 200 mét. . .

Khi tới gần 200 mét, Băng Vũ Vương Thú còn nhỏ gào lên một tiếng rống giận. Trong chớp mắt, nhiệt độ trong toàn bộ thiên địa phảng phất như đã cấp tốc hạ thấp.

Vèo vèo vèo. . . .

Một giây sau, chỉ thấy vô số băng tinh từ sau lưng Băng Vũ Vương Thú bắn ra, chằng chịt đông đúc chiếm trọn cả một vùng, tựa như trời mưa vậy,

mang theo chân động mãnh liệt.

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, khởi động không gian chi lực, trong chớp mắt đã biến mất khỏi chỗ cũ, sau khi xuất hiện lại, đã đi đến gần hơn.

Mà lúc này, khoảng cách giữa hắn cùng với Băng Vũ Vương Thú còn nhỏ, đã không đến 100 mét.

Hình chiếu!

【 Hình chiếu hung thú 】 : Băng Vũ Vương Thú (trạng thái ấu thú)

【 Phẩm giai 】 : cấp bậc đại Linh Chủ (cao cấp)

【 Roi xuống 】 : máu thịt Băng Vũ Vương Thú, linh hồn hạch tâm Băng Vũ Vương Thú, trái tim Băng Vũ Vương Thú, Băng Hệ thiên phú cấp thụ quang, Băng chi áo nghĩa (năm thành), Thiên phú năng lực • Băng chi lĩnh vực. . .

Được rồi!

Phong Vân liếc mắt nhìn hình chiếu trong gương, khóe miệng không nhịn được khẽ nhếch lên, lại một cái Băng Hệ thiên phú cấp thụ quang tới tay!

"Còn có cả thiên phú năng lực Băng chi lĩnh vực nữa, không biết nếu như là đánh rơi ra được, ta có thể dung hợp sử dụng hay không."

Trong lòng hắn lẩm bầm nói. Thiên phú năng lực này nghe tên đã thấy rất ngẫu, nếu như hắn có thể dung hợp sử dụng thì tuyệt đối là một sát chiêu cực lớn.

Có điều hết thấy những chuyện này đều còn chưa rõ ràng, còn phải chờ hắn đánh rơi ra sau đó mới có thể biết được.

Bên kia, Tuyết Diệc Hi đã dẫn theo toàn bộ người trên thuyền chiến đấu cùng Băng Vũ Vương Thú còn nhỏ. Hai bên ngay từ đầu đã bước vào trạng thái gay cấn.

Nhưng cũng có thể thấy được, rõ ràng Tuyết Diệc Hi bọn họ chiếm ưu thế, đánh cho Băng Vũ Vương Thú không ngừng lui lại.

Vương cấp thần binh không phải nói chơi, dù cho Tuyết Diệc Hi không thể phát huy toàn bộ lực lượng của nó, nhưng cũng tuyệt đối là vô cùng đáng sợ.

"Gào ——! !"

Ngay sau khi Băng Vũ Vương Thú không ngừng bị thương, nó bỗng nhiên gào lên một hơi, sóng âm vô hình nhất thời tản ra bốn phương tám hướng.

Sau một khắc.

Chỉ thấy mấy luồng khí tức mạnh mẽ từ phương xa truyền đến, phảng phất có tồn tại đáng sợ nào đó vừa từ trong giấc ngủ say thức tỉnh!

Chương 245: Một mình cản mười thú!

Chương 245: Một mình cản mười thú!

"Không tốt! Nó đang triệu hoán hung thú cấp đại Lãnh Chủ khác ở đây!"

Tuyết Diệc Hi cảm nhận được mấy luồng khí thể mạnh mẽ này, khuôn mặt hắn lập tức biến đổi, vội vã quát lên: "Toàn lực xuất thủ, tốc chiến tốc thắng."

Nhưng, đương nhiên không kịp.

Tốc độ của hung thú cấp Đại Lãnh Chủ cực nhanh, hơn nữa Băng Vũ Vương Thú cũng không dễ giết như vậy. Bởi thế, mười giây sau, từ bầu trời phương xa có thể nhìn thấy rõ ràng mấy bóng dáng to lớn.

Có Băng Lang, có Băng Hùng, có Băng Viên, có Băng Ngưu. . .

Nhìn sơ qua, có ít nhất mười mấy con. Bọn chúng đều là cấp đại Lãnh Chủ, hơn nữa còn không thấp, ít nhất cũng từ trung giai trở lên. Có hai con, thậm chí tản ra khí thể của đại lĩnh chủ đại viên mãn.

Trận thế như vậy, cho dù là Tuyết Diệc Hi cũng phải biến sắc. Nàng không nghĩ tới, Băng Vũ Vương Thú này lại có thể gọi một lần đến nhiều hung thú cấp đại Lãnh Chủ như vậy.

"Tính sai rồi! Mẹ nó!"

Nàng nhìn không được chửi thề một tiếng. Thật vất vả mới tra được tung tích của Băng Vũ Vương Thú, liền cứ như vậy buông tha, thật sự khiến nàng rất không cam lòng.

Mà vào lúc này, chỉ thấy mười mấy con hung thú cấp đại Lĩnh Chủ đã đồng thời phun ra một quả cầu năng lượng to lớn, nghiền ép về phía bên này. Khí thế khủng bố bao trùm toàn bộ đất trời, che lấp toàn bộ xung quanh.

Mấy người Tuyết Diệc Hi âm trầm cả mặt, cái này căn bản không có chỗ mà trốn.

Ngay khi bọn họ chuẩn bị dùng toàn lực bạo phát ra để đối chiến, lại chợt phát hiện, những quả cầu năng lượng to lớn kia lại bất ngờ bất động giữa không trung, như là biến thành tranh vẽ vậy, treo ngay chỗ đó, không hề nhúc nhích.

"Đây là, Không Gian Cầm Cố! ?"

Tuyết Diệc Hi cảm ứng được không gian chi lực cuộn trào, đồng tử hơi co lại.

Khi nàng theo dòng lưu động của không gian chi lực tìm kiếm tới ngọn nguồn của nó, liền nhìn thấy Phong Vân đang đứng gần đó, nhất thời sửng sờ.

Sau đó, nàng phản ứng kịp, kinh ngạc nói: "Phong Vân, người vậy mà lại là một người có được Không Gian thiên phú."

Bên cạnh, những hộ vệ kia cũng đều bày ra vẻ mặt kinh hãi nhìn Phong Vân. Có thể cầm cố không gian, ít nhất cũng phải có được Không Gian thiên phú cao cấp.

"Ừ."

Phong Vân gật gật đầu, mở miệng nói: "Mười mấy con hung thú cấp đại Lĩnh Chủ kia giao cho ta, các ngươi tiếp tục săn giết Băng Vũ Vương Thú đi."

Sau khi nói xong, hắn liền trực tiếp thuận di rời đi, chủ động phóng lên phía trước.

Hành động này của hắn tự nhiên vì có thể tới gần để lấy hình chiếu của mười mấy con hung thú cấp đại Lĩnh Chủ kia. Dù sao Băng Vũ Vương Thú hắn đã lấy được hình chiếu rồi, đối với hắn mà nói, nó đã không còn gây ra hứng thú quá lớn.

"Được! Phong Vân, ngươi chỉ cần kiên trì mười phút là được."

Nhìn Phong Vân chủ động lao ra, Tuyết Diệc Hi cắn răng, không chút do dự phát động bí thuật Băng Táng, Băng Hệ nguyên lực trong cơ thể bị áp súc đến một cực hạn liền bất ngờ nổ tung ra.

Rầm!

Khí thể ngút trời bùng nổ, Tuyết Diệc Hi dồn tất cả sức mạnh vào tử kim chiến cung trong tay, trong chớp mắt hình thành chín mũi tên băng sương.

Băng chi áo nghĩa, Băng Tiên Cửu Trọng Thiên!

Chín tên liên tiếp, giống như chín vàng mặt trời, mang theo uy lực của Vương cấp thần binh, phóng tới Băng Vũ Vương Thú phía đối diện.

Băng Vũ Vương Thú cũng cảm nhận được nguy cơ, đồng dạng bạo phát toàn bộ sức mạnh, đồng thời điên cuồng truyền tín hiệu cầu cứu ra phía ngoài.

...

Bên này.

Mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ tới cứu viện lại không thể kịp thời tới đây. Bởi vì bọn chúng còn đang phải kịch liệt chiến đấu với Phong Vân.

"Gào —! !"

Mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ cuồng bạo, nhất thời Băng Hệ nguyên lực trong thiên địa bạo động, hóa thành công kích khủng bố, cuốn thẳng về phía Phong Vân, trùng trùng điệp điệp, áp đảo chèn ép.

Nhưng toàn bộ công kích còn chưa kịp đến gần Phong Vân, đã trực tiếp bị giam cầm ở một chỗ, căn bản không thể nào đánh vỡ.

Lúc trước Phong Vân đã từng thí nghiệm, hẳn cường độ không gian hiện giờ của hắn, chỉ có Vương cấp công kích mới có thể đánh vỡ.

Mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ này rõ ràng chưa đủ mạnh, ngay cả hai con mạnh nhất cũng chỉ là đại viên mãn, vẫn kém một chút nữa.

Tách!

Phong Vân nhẹ nhàng búng tay một cái, nhất thời không gian trước mắt trực tiếp bị phá nát, những công kích kia cũng hóa thành tro bụi, hoàn toàn biến mất.

Không Gian Yên Diệt!

Xa xa, đám hộ vệ thấy một màn như vậy, sắc mặt chấn động. Có thể thi triển ra năng lực Không Gian Yên Diệt, đại biểu cho thiếu niên tuấn mỹ này, Không Gian thiên phú của hắn nhất định là đỉnh cấp hoặc cao hơn.

"Không Gian thiên phú đỉnh cấp sao..."

Tuyết Diệc Hi cũng nhin không được mà ghé mắt. Thiên phú như vậy, khó trách hẳn dám đi ngăn cản mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ.

"Không biết đến từ cứ địa siêu hạng nào. . ."

Trong lòng nàng khẽ lằm bằm. Phong Vân, có vẻ như chưa từng nghe qua có gia tộc lợi hại nào có họ này mà. Đương nhiên cũng có thể là vương bài đệ tử của tông phái siêu cấp của cứ địa siêu hạng nào đó che giấu.

Người có Không Gian thiên phú đỉnh cấp cực kỳ thưa thớt, tối thiểu ở cứ địa siêu hạng của nàng là không có người như vậy, nhiều nhất cũng chỉ có Không Gian thiên phú cao cấp.

Trên bầu trời.

Phong Vân một thân một mình đứng nơi đó, một mình ngăn trở mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ, khiến chúng nó không cách nào tiến lên nửa bước.

Mặc dù mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ này đã thi triển ra tất cả vốn liếng, thậm chí là cuồng bạo, nhưng đứng trước không gian năng lực của hắn, đều là thùng rỗng kêu to, cũng không có tác dụng.

Mà mượn cơ hội này, Phong Vân cũng đều lấy được hình chiếu của mười mấy hung thú cấp đại Lãnh Chủ trước mắt.

【 Hình chiếu hung thú 】 : Băng Sương Cự Hùng

【 Phẩm giai 】 : Đại Lãnh Chủ cấp đại viên mãn

【 Roi xuống 】 : tay gấu của Băng Sương Cự Hùng, da lông Băng Sương Cự Hùng, máu thịt Băng Sương Cự Hùng, Băng Hệ thiên phú Trung

cấp, Thủy Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Thủy chi áo nghĩa (ba thành), Ngụy Băng chi áo nghĩa (ba thành). . .

【 Hình chiếu hung thú 】 : Băng Lam Ma Lang

【 Phẩm giai 】 : Đại Lĩnh Chủ cấp đại viên mãn

【 Roi xuống 】 : máu thịt Băng Lam Ma Lang, da lông Băng Lam Ma Lang, tứ chi Băng Lam Ma Lang, Băng Hệ thiên phú Trung cấp, Thủy Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Thủy chi áo nghĩa (ba thành rươi), Ngụy Băng chi áo nghĩa (ba thành). . .

Liên tiếp lấy được hình chiếu, Phong Vân phát hiện mười mấy hung thú cấp đại Lĩnh Chủ này đều có thiên phú bình thường. Hấn đoán, những hung thú này có thể đạt tới đại Lĩnh Chủ cấp, hoặc là gặp được cơ duyên nào đó, hoặc là dần dần tích lũy mà thành.

Tầng thứ ngang nhau, tuổi thọ của hung thú lại cao hơn nhân loại gấp bội. Ví dụ như nhân loại đại tông sư có 200 năm tuổi thọ, mà hung thú cấp đại Lĩnh Chủ liền có 500 năm tuổi thọ trở lên.

Hoàn toàn có thể dựa vào thời gian chậm rãi tăng lên.

Phong Vân lắc đầu. Mười mấy hung thú cấp đại lĩnh chủ này cộng lại còn xa xa không bằng Băng Vũ Vương Thú.

"Tiễn các người lên đường."

Hấn nhàn nhạt phun ra lời này. Sau một khắc, không gian chỉ lực hung hăng lấy hấn làm trung tâm tản ra, trong chớp mắt đã bao trùm mười mấy hung thú cấp đại Lĩnh Chủ trước mặt.

Chương 246: Sao người không lên trời luôn đi!

Chương 246: Sao người không lên trời luôn đi!

Vù vù!

Trong chớp mắt lực lượng không gian dồi dào bao phủ phía trước, mười mấy con đại hung thú cấp Lĩnh Chủ bị giam cầm ngay tại chỗ, mặc cho bọn chúng thúc dục bạo phát như thế nào cũng không thể nhúc nhích được.

Sau đó, không gian phía sau Phong Vân vặn vẹo biến hình, biến thành một lưỡi dao sắc bén hình trăng khuyết màu bạc vô cùng to lớn.

Nhẹ nhàng lóe lên, im hơi lặng tiếng.

Không gian chi lực!

Phốc phốc phốc phốc...

Lóe lên một cái rồi biến mất, tiếp đó mười mấy cái đầu phóng lên cao, máu tươi giống như trút ra, mười mấy con đại hung thú cấp Lĩnh Chủ bị chém chết tại chỗ.

Đến lúc này, nguyên lực không gian trong cơ thể Phong Vân lại bị sử dụng hết sạch.

Mười mấy con đại hung thú cấp Lĩnh Chủ này còn lợi hại hơn so với sinh mệnh cơ giới Hoàng Kim ở trong di tích Chân Lý, cho nên giết mười

mấy con này đã hao hết tất cả lực lượng không gian của hắn.

"Nếu như lĩnh ngộ được Không Gian chi lực, hoặc là tiến hành mười lần áp súc lực lượng Không Gian, chắc chắn sẽ tăng uy lực và lực bền bỉ lên rất nhiều."

Mặc dù Lực lượng Không Gian rất huyền bí khó lường nhưng thật ra cũng có thể coi như một loại nguyên lực, chỉ là có nhiều chỗ không giống với nguyên lực bình thường mà thôi.

Vì vậy, đương nhiên lực lượng Không Gian có thể tiến hành mười lần áp súc.

Nhưng cái này rất khó khăn.

Trước mắt mới chỉ được như vậy, Phong Vân chưa từng thấy có loại bí cảnh tu hành Không Gian, đừng nói là Không Gian, cả căn cứ Thanh Huyền ngay cả bí cảnh Băng cũng không có.

Mà dựa vào bản thân hắn mà nói, muốn tích đủ nguyên lực không gian cho mười lần áp súc ít nhất cũng phải tốn thời gian mấy năm, điều này đối với hắn mà nói là quá dài.

Đây nếu như để cho các võ giả khác nghe được, nhất định sẽ chữa ầm lên.

Phải biết rằng 99% võ giả tu hành, trong thời gian mấy năm mà có thể tiến bộ cũng đủ làm cho bọn họ cười nở hoa rồi, rất nhiều võ giả về sau, vài chục năm cũng không thể nào tiến thêm được chỉ ở trạng thái bình thường.

Phong Vân chỉ dùng thời gian hơn một năm đã đi hết con đường mà rất nhiều người cả đời cũng không đi được, hắn lại còn ngại chậm.

Nghe mà xem, đây là lời mà người nên nói sao!

...

Mà lúc này, ở bên kia.

Tuyết Diệc Hi dưới sự trợ giúp của rất nhiều hộ vệ và bảo tiêu cũng tiêu diệt được Băng Vũ Vương Thú ấu thể.

Nói thực ra, mặc dù con Băng Vũ Vương Thú ấu thể này chỉ là đại Tông Sư cao cấp nhưng luận về chiến lực còn mạnh hơn nhiều so với mười con hung thú cấp Lĩnh Chủ, dù sao con trước chính là thiên phú cấp Thụ Quang, mà đám con phía sau mạnh nhất cũng chỉ là đỉnh cấp mà thôi

Nếu lấy thể giới loại người làm minh họa thì chính là thiên tài yêu nghiệt như mặt trời ban trưa và một đám người tuổi xế chiều tiềm lực đã hao hết, ai mạnh ai yếu đã quá rõ ràng rồi.

Đây cũng chính là nguyên nhân mà Phong Vân có thể tiêu diệt được bọn chúng tại chỗ một cách dễ dàng.

Sau khi tiêu diệt Băng Vũ Vương Thú Tuyết Diệc Hi liền mệnh lệnh cho bọn hộ vệ mang cái chiến thuyền kia về.

Sau đó nàng đi tới trước mặt Phong Vân, một đôi mắt to sáng ngời có thần nhìn hấn, "Lần này cảm ơn người Phong Vân, quả nhiên ta không có nhìn lầm người, người rất mạnh."

Khi lần đầu tiên gặp được Phong Vân, Tuyết Diệc Hi đã cảm thấy thiếu niên tuấn mỹ tuổi xấp xỉ nàng này rất mạnh. Nói nhảm, dám một mình đến vùng Cực Bắc này nhất định phải có một chút đồ vật.

Sự thật chứng minh, Phong Vân không chỉ có một chút đồ vật mà là có rất nhiều đồ vật, một người có thể ngăn được mười mấy con đại hung thú Lĩnh Chủ, còn tiêu diệt được bọn chúng, phân thực lực này cũng đủ làm người ta phải ghé mắt nhìn.

Quan trọng nhất là Tuyết Diệc Hi biết Phong Vân trước mắt còn nhỏ hơn nàng hai tuổi.

"Quả nhiên phụ thân nói không sai, địa cầu rất lớn, cho dù bản thân ở trong căn cứ siêu đẳng cũng không thể tự cao tự đại..."

Tuyết Diệc Hi cảm khái trong lòng nói.

Sau đó.

Đám người bọn họ lập tức điều khiển thuyền rời đi, nơi này không thích hợp ở lâu, vạn nhất kinh động đến hung thú Vương cấp đang ngủ say bên trong vầy bọn họ đều trở thành dục hoàn.

Mấy ngày sau, bọn họ trở lại khu vực viên giới vùng Cực bắc.

...

Băng trên mặt đất.

Tuyết Diệc Hi đưa cho Phong Vân một cái nhẫn không gian, cười hì hì nói: "Trong này chính là thù lao cho lần này, người cầm lấy đi, ta còn có việc gấp phải xử lý, đi về trước."

"Nhớ tới tìm ta chơi nha, Phong Vân."

Nói xong nàng nháy mắt một cái với Phong Vân xong mới chui lên chiến thuyền, sau đó quang huy lóe lên, chiến thuyền trong chớp mắt biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh như mũi tên.

Phong Vân cười nhẹ, Tuyết Diệc Hi này tuy rằng đến từ căn cứ siêu đẳng nhưng lại không có loại cảm giác vênh váo hung hăng kia, hiển nhiên là được giáo dục vô cùng tốt.

Đương nhiên cũng có thể là bởi vì Phong Vân rất có thiên phú, nếu như đổi lại là võ giả bình thường khác rất có thể kết quả sẽ hoàn toàn khác.

Sau đó.

Phong Vân hơi cúi đầu xuống nhìn nhẫn không gian ở trong tay, đây là một cái vô chủ, cho nên hắn rất dễ dàng đóng dấu của mình lên đó.

Khi hắn đưa ý thức thăm dò vào trong đó phát hiện không gian bên trong vô cùng lớn, phải hơn một nghìn mét vuông.

Mà ngoài một nửa xác của Băng Vũ Vương Thú ra vẫn còn một cái mạch khoáng nguyên lực cỡ lớn.

Đúng vậy hắn không nhìn lầm thật sự là một cái mạch khoáng nguyên lực cỡ lớn.

Uốn lượn như rồng cứ như vậy để ở đó, rất nhiều Nguyên Lực Thạch khảm ở bên trên tản ra hào quang, nhìn sơ qua ít nhất cũng có hơn vạn khối.

Mà ở bên trong còn lưu lại một đoạn tin tức của Tuyết Diệc Hi, nội dung trên đó đại khái là nói lần này nếu như không Phong Vân, bọn họ không thể thành công được cho nên ngoại trừ một nửa xác của Băng Vũ Vương Thú ra còn dâng lên một chút tâm lòng nhỏ.

Phong Vân nhìn đến đây, khóe mắt không nhịn được co rút, một cái mạch khoáng Nguyên Lực Thạch tự nhiên chỉ là một chút tâm lòng nhỏ?

Cmn, tiểu phú bà!

Mà trong nhẵn không gian trừ những thứ này ra còn có một tờ giấy thông hành, chỉ thấy trên đó viết bốn chữ lớn "Căn cứ Thần Tinh".

Hiên nhiên Tuyết Diệc Hi đến từ căn cứ siêu đẳng tên là căn cứ Thần Tinh.

"Căn cứ Thần Tinh sao."

Phong Vân nhỏ giọng thì thào, có cơ hội dĩ nhiên hắn sẽ đi qua, đã sớm muốn lĩnh ngộ phong thái của căn cứ siêu đẳng.

Lúc sau.

Hắn cũng không lập tức rời khỏi địa phương cơ bản này mà tìm một chỗ vắng vẻ tạm thời dàn xếp lại, đi về phía trước, hắn dự định trước quét một lượt hình chiếu.

Lần này ở vùng Cực bắc có thể nói là thu hoạch rất lớn, không chỉ đạt được ước muốn có được thiên phú Hệ Băng mà thậm chí còn vượt mức hoàn thành, lấy được hai cái thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang.

Cho đến tận bây giờ đây là thiên phú tối cao nhất mà hắn gặp được.

"Hy vọng có thể tuôn ra một cái."

Phong Vân yên lặng cầu nguyện trong lòng.

Sau đó ý thức của hắn tiếp vào trong không gian gương, bắt đầu cấp tốc quét khiêu chiến.

Cứ như vậy, hơn nửa canh giờ sau.

Phốc!

Không gian gương, theo chiến trường rừng rậm.

Phong Vân vẻ mặt lãnh đạm phát động năng lực Không Gian Yên Diệt giết chết hình chiếu Băng Vũ Vương Thú ấu thể cuối cùng, quét xong số lượng hôm nay.

Mà khi hắn nhìn về phía vật phẩm rơi xuống trong túi đeo lưng, trên khuôn mặt lãnh đạm ngay lập tức lộ ra nụ cười, còn mang theo một tia hung phấn.

Bởi vì trong đó, ở ô thứ nhất bất ngờ hiện lên ——

[Thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang] : Đến từ hình chiếu Tuyệt Diệt Hi.

Chương 247: Đây mới thực sự là lão đại!

Chương 247: Đây mới thực sự là lão đại!

"Hiển hóa!"

Phong Vân hưng phấn một lát, sau đó lập tức mặc niệm một câu ở trong lòng.

[Hiển hóa thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang... Hiển hóa bên trong...
Hiển hóa hoàn thành!]

Ong!

Một vệt ánh sáng chói mắt màu trắng lóe lên, trong nháy mắt tràn ngập ánh mắt của hắn.

Một mảng trắng xóa, không giới hạn, đây là một thế giới chỉ có băng tuyết.

Trước đó cảm giác chưa từng có xông lên đầu, giờ khắc này Phong Vân cảm thấy ý thức của chính mình bị chia làm rất nhiều sợi, mỗi một sợi đều biến thành bông tuyết, bông bành ở trong trời đất.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là trong nháy mắt hoặc là vĩnh hằng.

Mà trong lúc này, Phong Vân không tự chủ được hiểu được rất nhiều bí mật và huyền bí liên quan đến "Mê hoặc", tựa như trời sinh mà đến không

cần tận lực tất cả đều thuận theo tự nhiên, thông hiểu đạo lí.

Nhìn như là dài đằng đặc thật ra dung hợp chỉ trong nháy mắt.

Sau khi Phong Vân mở to mắt lấy lại tinh thần, mới chỉ qua mấy phút mà thôi.

Mặc dù trong cảm nhận của hắn giống như đã trải qua biến đổi to lớn trong cuộc đời, nhưng thật ra những thứ kia đều chỉ là kinh nghiệm và trí nhớ của nguyên lực Băng trong trời đất truyền cho hắn, cũng không phải là hắn thật sự biến thành nguyên lực Băng.

Mà bây giờ, Phong Vân đã dung hợp được thành công hoàn mỹ, có được thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang.

Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng đưa tay ra, lập tức trong phạm vi xung quanh nguyên lực Hệ Băng giống như được triệu hoán, vòng quanh cả người hắn, tinh thần có thể đạt đến chỗ nào thì hắn đạt đến chỗ đó.

Hắn lại còn phát hiện tự dung mình lại nắm giữ chín thành ý cảnh Băng, chỉ cách ngự áo nghĩa Băng một bước ngắn nữa mà thôi.

Điều này làm cho Phong Vân phải lú lù, không hổ là thiên phú cấp Thụ Quang, ngay từ đầu đã lĩnh ngộ được chín thành ý cảnh Băng, cái khởi đầu này quá cao, quả thật làm cho người ta chấn động.

Thảo nào Tuyết Diệc Hi mới 18 tuổi đã lĩnh ngộ áo nghĩa Băng.

"Không nghĩ tới thiên phú cấp Thụ Quang thứ nhất của ta lại là Hệ Băng một trong những thiên phú đặc thù nhất."

Phong Vân than thở, vốn là hắn tới vùng Cực Bắc này chỉ cần hình chiếu xuống được một cái thiên phú Hệ Băng đỉnh cấp là đã lời rồi.

Kết quả bây giờ trực tiếp nhảy ra cấp Thự Quang, phải nói là điều này đúng là quá đã!

Mà sau đó, hắn thấy ngay trong đan điền của mình mới mở ra một lỗ xoáy Băng, mặc dù không có công pháp Hệ Băng nhưng cái thiên phú cấp Thự Quang này quá mạnh mẽ, nguyên lực Hệ Băng tự động hội tụ lại giúp hắn mở ra vòng xoáy nguyên lực.

Nhưng mà chẳng qua mới chỉ bắt đầu mở ra vòng xoáy mà thôi.

"Xem ra trước khi đạt được ngụy áo nghĩa Băng ta phải tìm một môn công pháp Hệ Băng luyện trước."

Phong Vân lẩm bẫm.

Bất kể là công pháp hay võ kỹ, bất kể là thuộc tính gì, đẳng cấp gì thật ra đều là để phục vụ cho lĩnh ngộ ngụy áo nghĩa và áo nghĩa.

Nói cách khác chỉ cần hắn có những thứ này công pháp võ kỹ gì đó cũng không quá quan trọng như vậy.

Nhưng mà người bình thường không thể làm được những điều này, bọn họ đều cần thông qua công pháp và võ kỹ tu hành để lĩnh ngộ ngụy áo nghĩa và áo nghĩa, cho nên công pháp và võ kỹ vô cùng quan trọng đối với bọn họ.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, thông qua gương hình chiếu hắn cũng có thể trực tiếp nhảy qua quá trình lấy ra luôn được kết quả sau cùng của từng cái ngụy áo nghĩa hoặc áo nghĩa, cái này gọi là lấy ra tinh hoa của hắn.

Mà đến bây giờ người làm được như vậy cũng chỉ có một mình hắn.

"Nhưng mà nếu như gặp được võ kỹ lợi hại vẫn phải hình chiếu một cái."

Công pháp gì đó còn có thể không thêm đề ý nhưng nếu là gặp được nhóm võ kỹ trâu, đương nhiên Phong Vân sẽ không bỏ qua.

Nhưng thật ra trong lòng hắn càng muốn sáng tạo ra võ kỹ hơn, bởi vì cái đó càng phù hợp với chính mình hơn, nó thuộc loại "Lượng thân mà làm" (làm theo yêu cầu phù hợp với bản thân). Nhưng cái đó rất khó khăn, ít nhất hắn phải lĩnh ngộ ngộ áo nghĩa đến một cấp độ cực sâu.

Đến khi đó, hắn có thể sáng tạo ra chiêu thức hoàn mỹ chỉ thuộc về một mình mình.

Cũng giống như trước đó kiếm hồn, đao phách, dung hợp hai loại ngộ áo nghĩa Phong, Kim, chỉ có thể coi là sáng tạo chiêu thức da long, ngay cả cửa vào cũng không tính.

Hắn muốn hoàn thiện được còn phải đi một đoạn đường rất dài nữa.

Nhưng mà Phong Vân cũng không gấp gáp, năm nay hắn mới 15 tuổi mà thôi, qua mấy tháng nữa cũng mới 16 tuổi, còn rất nhiều thời gian.

"Nên rời đi thôi."

Sau đó, Phong Vân rời khỏi vùng Cực Bắc, hắn không trở lại tổng hội Chân Lý mà tìm một căn cứ nhất đẳng ở gần đây dự định ngồi trong động không gian của bọn họ đi thẳng đến căn cứ Thanh Huyền.

Trong những căn cứ nhất đẳng về cơ bản đều có thông đạo liên lạc, đây là để bảo đảm lúc hung thú đánh tới có thể đến tiếp viện nhanh nhất.

Nhưng mà bình thường không thể liên lạc, dù sao thường xuyên mở ra tiêu hao rất lớn, cho dù là căn cứ nhất đẳng cũng không chịu nổi.

Cho nên càng về sau, nếu như muốn mở ra tư dụng thì người mở ra phải tự mình thanh toán chi phí.

Sau đó.

Phong Vân đến một căn cứ nhất đẳng có tên là "Thiên Càn", sau khi thanh toán một trăm vạn phí mở ra hắc đã ngồi vào lỗ sâu không gian đi về phía căn cứ Thanh Huyền.

...

Cứ như vậy, thời gian trôi qua, một tuần lễ đi qua.

Một ngày nọ.

Trong căn cứ Thanh Huyền, bên cạnh lỗ sâu không gian bỗng nhiên nổi lên một trận chấn động nặng nề, giống như mặt hồ đang tĩnh lặng bị ném vào một tảng đá, không ngừng chấn động.

Động tĩnh này lập tức kinh động đến hai võ giả bảo vệ lỗ sâu không gian.

Bọn họ vẻ mặt kinh sợ, "Thời gian đã qua hơn một năm rồi, lỗ sâu không gian vậy mà lại mở ra, lần trước là căn cứ ở dãy núi đến đây giao dịch đồ vật, không biết lần này lại là ai đây?"

"Bất kể là ai, có thể mở ra lỗ sâu không gian đều là nhân vật lớn, không phải người mà chúng ta có thể chọc nổi."

Nhìn chấn động càng ngày càng mạnh, hai người lập tức mở lỗ sâu không gian ra, lập tức ở giữa không trung hình thành một cái cửa ra lớn

màu bạc.

Xích!

Sau mười mấy giây, một đạo ánh sáng màu bạc bỗng nhiên hiện ra từ trong động, rơi trên mặt đất lộ ra một bóng người thon dài.

Hai võ giả ngưng mắt nhìn, sau đó vẻ mặt chấn động mạnh, "Phong, Phong Vân tiên sinh!"

Từ khi Phong Vân áp đảo được ba yêu nghiệt trong đại hội ở Thanh Huyền, hắn đã trở thành nhân vật phong vân trong căn cứ Thanh Huyền, giống như ánh sáng mặt trời chói lóa lấn át hết tất cả thế hệ trẻ.

Chỉ cần ở căn cứ Thanh Huyền thì không có ai không biết Phong Vân.

Vì vậy hai người này ngay lập tức đã nhận ra hắn.

"Ừ, các người khỏe."

Sau khi phong Vân hạ xuống, nghe được có người gọi hắn thì biết mình đã trở lại căn cứ Thanh Huyền thành công, hắn chào hỏi hai người bảo vệ xong trực tiếp rời khỏi nơi này.

Hai võ giả đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, trong mắt tràn đầy kính ngưỡng, "Phong Vân tiên sinh thật là phong thái để người noi theo, thực lực mạnh như vậy, dáng dấp đẹp trai như vậy, tính cách lại hiền lành như vậy."

"Đúng vậy, đây mới thực sự là phong thái của lão đại."

Chương 248: Ngụy áo nghĩa Băng

Chương 248: Ngụy áo nghĩa Băng

Phong Vân đi trên đường căn cứ Thanh Huyền, ven đường phàm là võ giả nhìn thấy hấn tất cả đều kích động một cách khó hiểu, nhất là các võ giả nữ trẻ tuổi ánh mắt nhìn Phong Vân đặc biệt nóng bỏng.

Điều này làm cho cả người hấn không được tự nhiên, nhanh chóng chuồn đi, chạy về Võ vực với tốc độ nhanh nhất.

Sau khi trở lại Võ vực, Phong Vân trực tiếp đi thư viện cất chứa công pháp tu hành.

Hấn phải tìm một môn công pháp Hệ Băng luyện trước rồi nói sau, cũng không thể lãng phí một cách vô ích thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang này.

Mặc dù là công pháp quá độ nhưng hấn cũng không phải đẳng cấp gì cũng luyện, ít nhất cũng phải là phẩm cấp cao.

"Võ vực được xưng là nội tình phong phú, hy vọng sẽ có công pháp Hệ Băng cao cấp."

Phong Vân lẩm bẫm trong lòng.

Trong thư viện.

Sau khi hấn quét thẻ căn cước xong đi thẳng lên tầng cao nhất, cũng chính là tầng thứ chín.

Ở nơi này có đặt rất nhiều công pháp võ kỹ, phân loại ra, võ kỹ công pháp các loại thuộc tính đều có, trong đó năm loại Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Phong là nhiều nhất, chiếm hơn nửa không gian.

Phong Vân quét mắt nhìn một vòng, rốt cuộc ở trong góc nhìn thấy có một chữ "Băng".

So với năm hệ khác tràn đầy mấy kệ sách lớn thì kệ sách của Hệ Băng chỉ có lác đác mấy quyển.

Điều này cũng làm cho hắn phải cảm thán, xem ra võ giả thiên phú Hệ Băng quả nhiên là rất ít.

Nhẹ nhàng đi đến, ánh mắt Phong Vân nhìn về phía mấy quyển bí tịch trên giá sách.

《 Hàn Băng Quyết 》 : Công pháp cấp bốn

《 Huyền Băng Đồ 》 : Công pháp cấp năm

《 Băng Linh Vạn Hóa Thiên 》 : Công pháp cấp sáu

《 Thiên Tinh Băng Ảnh Công 》 : Công pháp cấp bảy

Chỉ có lác đác bốn quyển này, trừ cái này ra không có cái gì nữa, ngay cả võ kỹ Hệ Băng cũng không có, Phong Vân cũng say luôn.

Đây cũng quá ít ỏi rồi.

Nhưng mà cũng còn may hắn chỉ tìm cái công pháp quá độ mà thôi, về phần võ kỹ Hệ Băng hắn còn có hình chiếu Tuyệt Diệt Hi, trên người đối phương có đến mấy cánh cửa võ kỹ Hệ Băng cấp tám tốt, đến lúc đó tuôn ra dung hợp vào là được.

Sau đó.

Phong Vân chọn 《 Bãng Linh Vạn Hóa Thiên 》 và 《 Thiên Linh Bãng Ảnh Công 》 , một môn cấp sáu một môn cấp bảy.

Sau khi tu hành được hai môn công pháp này chắc hẳn có thể làm cho Bãng ý cảnh của hắn thăng cấp lên cấp độ nguy áo nghĩa Bãng.

Lúc đầu thật ra hắn có thể không cần làm như thế, đợi từ hình chiếu Tuyết Diệc Hi hoặc là từ trên người Bãng Vũ Vương Thú tuôn ra áo nghĩa Bãng dung hợp là được.

Nhưng mà trời mới biết lúc nào mới bạo ra được.

Hơn nữa Phong Vân lại không muốn lãng phí thiên phú Hệ Bãng cấp Thụ Quang thứ nhất của mình, cho nên trước hết cứ làm ra Bãng áo nghĩa thừa xem.

Dù sao cũng không tốn thời gian gì.

...

Sau khi chọn xong, hắn cầm hai quyển công pháp tu hành này trở lại Đẳng Vân Các, bắt đầu tiến vào trong phòng tu hành để tu hành.

Trước tiên tu hành công pháp cấp sáu 《 Bãng Linh Vạn Hóa Thiên 》 , hắn chỉ tốn một buổi tối đã tu hành môn công pháp này đến cấp độ viên mãn.

Mà Bãng ý cảnh của hắn cũng theo đó thăng cấp đến cấp độ viên mãn.

Tiếp đó, hắn lại tốn ba đêm tu luyện công pháp cấp bảy 《 Thiên Linh Bãng Ảnh Công 》 đến cấp độ tiểu thành.

Mà Băng ý cảnh của hắn cũng lột xác thành công đạt tới cấp độ Băng ngục áo nghĩa.

Trong phòng tu hành.

Sau khi Phong Vân lĩnh ngộ đến Băng ngục áo nghĩa ngay lập tức mặt đất bốn vách tường thậm chí còn là trần nhà lấy hắn làm trung tâm đều chỉ trong một khoảnh khắc đóng băng lại, trở thành một vùng trắng xóa.

"Thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang quả nhiên rất lợi hại..."

Hắn mở to mắt nhìn một màn trước mắt không khỏi cảm thán, hắn chỉ tốn thời gian bốn đêm đã thành công thông qua công pháp mang Băng ý cảnh thăng cấp lên cấp bậc ngục áo nghĩa.

Chuyện này nếu như truyền ra ngoài sợ là cả căn cứ Thanh Huyền sẽ bùng nổ.

Phải biết rằng, nơi này chưa còn bao giờ xuất hiện thiên phú cấp Thụ Quang chứ đừng nói đến còn là Hệ Băng.

Ngay cả đại tông sư nắm giữ Hệ Băng trong căn cứ Thanh Huyền, thiên phú Hệ Băng của hắn cũng mới chỉ là đỉnh cấp mà thôi, so với Phong Vân còn kém hai cấp bậc.

Sau đó, Phong Vân thông qua truyền tống trận đi đến Băng bí cảnh dự định làm cho vòng xoáy nguyên lực Băng trong cơ thể mở rộng ra.

Băng bí cảnh trong Võ vực, nói là bí cảnh thật ra chỉ là một phòng tu hành cỡ lớn mà thôi, nếu so với những cái Hỏa bí cảnh, Kim bí cảnh khác thì căn bản không thể so sánh.

Nguyên nhân cuối cùng dĩ nhiên là do Hệ Băng quá khó cầu.

Nghiêm túc mà nói Hệ Băng thuộc về thiên phú Hệ Thủy biến dị, thoát thai từ thiên phú Hệ Thủy, nhưng bàn về lực tàn phá và lực sát thương rõ ràng mạnh hơn thiên phú Hệ Thủy không chỉ một cấp.

Đây chính là trò giỏi hơn thầy.

...

Sau khi đi đến 'Băng bí cảnh' Phong Vân ngồi xếp bằng xuống, hấn sợ nguyên lực Hệ Băng trong phòng tu hành này không đủ cho hấn dùng, vì vậy hấn lại lấy ra cái mạch khoáng cỡ lớn mà Tuyết Diệc Hi đã tặng hấn.

Sau khi có cái này đảm bảo, hấn mới bắt đầu thúc dục thiên phú Hệ Băng cấp Thụ Quang và ngự áo nghĩa Băng.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ nguyên lực Hệ Băng trong phòng tu hành đều điên cuồng vọt về phía hấn, trong nháy mắt bao bọc hấn lại.

Mà Phong Vân cái gì đến cũng không cự tuyệt hút tất cả các loại nguyên lực Hệ Băng vào trong cơ thể.

Đồng thời cũng lấy nguyên lực trong mạch khoáng cỡ lớn kia luyện hóa, dung nhập vào cơ thể chuyển hóa thành nguyên lực Hệ Băng.

Dưới ba thao tác tiến hành song song hấn điên cuồng áp súc nguyên lực Hệ Băng, rốt cuộc trước khi hao hết một tia nguyên lực Hệ Băng cuối cùng khó khăn lắm mới hoàn thành mười lần áp súc.

Điều này làm cho hấn thở phào nhẹ nhõm, vẫn còn tốt, không bị lâm vào cục diện khó xử không thấp không cao.

Điều này cũng nhờ có cái mạch khoáng cỡ lớn kia còn có thiên phú cấp Thụ Quang này, hẳn cũng hút được không ít nguyên lực Hệ Băng từ bên ngoài trời đất.

Nhìn bề ngoài là tiến hành song song nhưng thật ra là ba thứ kết hợp.

Như vậy mới tạo ra được mười lần áp súc.

"Đột phá những giới hạn!"

...

Sau mười lần áp súc, Phong Vân bắt đầu điều khiển nguyên lực Hệ Băng và nguyên lực Hệ Thủy đánh vào vòng xoáy ở vách tường.

Hẳn sợ nguyên lực Hệ Băng và những nguyên lực Hệ khác sẽ xảy ra phản ứng không tốt, nhưng thuộc tính của nguyên lực Hệ Thủy và nguyên lực Hệ Băng là hợp nhất, trái lại không bị vấn đề ở phương diện này.

Vì vậy, sau một phút.

Trong cơ thể Phong Vân vòng xoáy Băng bị mở rộng đến cấp độ viên mãn đại tông sư.

Đến tận đây hẳn cảm thấy cảnh giới của chính mình đã không thể đè ép được nữa, bất kỳ lúc nào cũng có khả năng tiến vào mức độ đại tông sư.

"Vậy thì đột phá đi."

Phong Vân nói nhẹ trong lòng.

Mà ngay tại lúc này.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Từ bốn phương tám hướng của căn cứ Thanh Huyền truyền đến tiếng đánh nguyên lực mênh mông cuộn cuộn khác nhau, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ căn cứ Thanh Huyền, bốn cỗ khí thể khổng lồ cũng cũng theo đó xông lên trời.

Vô số võ giả bị kinh động, bọn họ chia ra nhìn về bốn phương tám hướng, ánh mắt trùng lớn "Có người đang đột phá, đây là dấu hiệu sắp tiến vào đại tông sư!"

"Bốn phương tám hướng này, chẳng lẽ là bốn người Kiếm Vô Trần và Kinh Thiên bọn họ!"

"Đáng sợ, bọn họ đây là muốn cùng lúc đánh vào đại tông sư sao."

"Bốn người lên cấp đại tông sư trong cùng một ngày, có thể lưu truyền thành một giai thoại."

"Không biết nguyên lực chi hoa của ai sẽ khổng lồ mênh mông nhất đây."

"..."

Chương 249: Nguyên lực chi hoa, ai dám tranh phong!

Chương 249: Nguyên lực chi hoa, ai dám tranh phong!

Đám võ giả cứ địa Thanh Huyền rơi vào trong sự kích động.

Bốn người Kiếm Vô Trần, Đào Kinh Thiên, Mục Trường Xuyên cùng Lâm Hi cùng lúc tiến vào cảnh giới đại Tông Sư. Đây không thể nghi ngờ chính là một việc vô cùng trọng đại.

Đừng nói đám võ giả, ngay cả nhóm đại tông sư nổi danh trên bảng trong cứ địa đều bị kinh động.

Bọn họ đồng thời đi ra, nhìn khắp bốn phương tám hướng, không khỏi cảm thán, "Cuối cùng cũng muốn đột phá rồi ư?"

"Bọn họ đa đợi ở cảnh giới này rất nhiều năm, chính là lúc đột phá rồi."

"Không biết nguyên lực chi hoa của ai càng hùng hậu mệnh mệnh hơn."

"Ta cũng rất muốn biết."

Nguyên lực chi hoa, chính là tiêu chí của đại tông sư, đại biểu cho chất lượng cũng như số lượng nguyên lực trong cơ thể người đó.

Nguyên lực chi hoa lớn hay nhỏ sẽ có mấy tầng cực hạn. Ví dụ như chín mét chín là một cái cực hạn, năm mươi chín mét lại là một cái cực hạn, chín mươi chín mét cũng là một cái cực hạn.

Thông thường mà nói, đại tông sư bình thường, cực hạn là chín mét. Người có thiên phú rất cao sẽ đạt tới năm mươi chín mét, cao hơn sẽ là chín mươi chín mét.

Về phần sau chín mươi chín mét, đám võ giả cứ địa Thanh Huyền chưa từng gặp qua, ít nhất bên trong cứ địa cấp một là không nhìn thấy.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm!

Sau bốn luồng khí thể ngút trời lao lên, lại có bốn dòng nguyên lực hùng hậu bay lên theo, ở trên bầu trời ngưng tụ thành bốn đóa nguyên lực chi hoa.

Màu sắc khác nhau, phân biệt đại biểu cho các loại thuộc tính nguyên lực khác nhau.

Bốn đóa nguyên lực chi hoa vừa mới ngưng tụ thành đã nhanh chóng biến lớn, từ một mét trực tiếp vọt tới chín mét chín, hơi hơi dừng lại một lát sau, lập tức phá tan trời buộc, lớn lên dần tới mười mét.

Rất nhanh, liền nhảy lên tới năm mươi chín mét, đến lúc này, bốn đóa nguyên lực chi hoa mới rốt cục đình chỉ tiếp tục lớn lên.

Những đại tông sư trong cứ địa nhìn một màn này, trong mắt tỏa ra hào quang sáng rực.

"Vậy mà đều đạt tới cực hạn năm mươi chín mét. Điều này so với chúng ta năm đó còn mạnh hơn nhiều."

"Không tệ, không tệ." Tổng quản lý Tiên Tâm Phong chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện, ngóng nhìn trời cao, lấy tay vuốt râu, rất là thoả mãn.

Đúng lúc đó.

Đóa nguyên lực chi hoa của Đạo Kinh Thiên, bỗng nhiên lại lần nữa tăng vọt, vậy mà đột phá cực hạn năm mươi chín mét, một đường tăng vọt đến cực hạn chín mươi chín mét.

Trong nháy mắt, áp đảo ba đóa nguyên lực chi hoa khác, rất có khí thế độc tôn.

Hả?

Lần này liền lập tức khiến tất cả mọi người chú ý.

Đám võ giả cứ địa Thanh Huyền xôn xao, lộ ra vẻ chấn động.

"Đạo Kinh Thiên vậy mà đột phá cực hạn năm mươi chín mét!"

"Xem ra số lượng cùng chất lượng nguyên lực của hắn vượt xa Kiếm Vô Trần, Lâm Hi cùng Mục Trường Xuyên!"

"Đáng sợ, hắn sao có thể làm được chứ?"

Một vị đại tông sư tỏ ra cực độ kinh ngạc: "Nguyên lực của Đạo Kinh Thiên sợ là đã áp súc đến mười lần, bằng không nhất định sẽ không đạt tới cực hạn chín mươi chín mét."

Người khác không rõ ràng, nhưng bọn họ thân là đại tông sư, tự nhiên vô cùng rõ ràng. Đạt tới cực hạn chín mươi chín mét, phải đem nguyên lực tiến hành áp súc mười lần mới được.

Mà chuyện này, cũng không phải có thiên phú là có thể làm được, còn cần hao phí một khoảng thời gian cực lâu.

Phong Vân có thể đơn giản làm được như vậy, tự nhiên là bởi vì hắn lấy công pháp luyện thể, luyện khiêu mà người khác đã dùng mấy chục năm

mới có thể luyện tới viên mãn dung hợp xong trong vòng một ngày. Bởi vậy trên người hắn không nhìn thấy chút khó khăn nào.

Nhưng trên người người khác lại chính là ngàn vạn khó khăn, trừ phi đạt được cơ duyên cường đại mới có thể thực hiện được thành tựu này.

"Khá đấy." Tiên Tâm Phong gật gật đầu.

Lúc này.

Tông địa Đạo tông.

Đạo Kinh Thiên ngẩng đầu nhìn đóa nguyên lực chi hoa lớn chín mươi chín mét trên đỉnh đầu mình, trên mặt lộ ra nụ cười thoải mái, "Các người căn bản không biết ta đã phải trải qua những gì!"

Sau khi liên tiếp chịu đựng đả kích từ Phong Vân cùng tên yêu nghiệt của Chân Lý hội mà hắn công nhận kia, Đạo Kinh Thiên trong lúc thất hồn lạc phách, cũng lấy được một quả Chu Quả trăm năm tuổi trong di tích.

Phục dụng xong, trải qua mấy ngày luyện hóa, hắn đã thành công cường hóa tổ chất thân thể tăng lên mấy cái cấp bậc. Nhờ đó, đến cuối cùng hắn mới có thể thừa nhận áp lực khổng lồ mà mười lần áp súc nguyên lực mang lại, thành công khiến nguyên lực chi hoa đột phá gông cùm xiềng xích, đạt tới chín mươi chín mét!

"Ta mới là mạnh nhất! Nhất định sẽ lưu danh sử sách!"

Đạo Kinh Thiên nhịn không được vươn tay ra, nắm chặt hư không, phảng phất như bắt lấy vận mệnh của chính mình vậy.

Giờ khắc này, trong mắt hắn, bản thân phảng phất đã sắp trở thành nhân trung chi long, sừng sững tuyệt đỉnh.

Không thể không nói, hấn kiêu ngạo rồi!

Ầm ầm! !

Đột nhiên, một dòng nguyên lực minh mông hùng hậu đến không cách nào tưởng tượng phóng lên trời. Khí thế quá lớn, uy áp quá mạnh, tách rời cả tầng mây nặng nề bao la mờ mịt phía trên cao.

Một đóa nguyên lực chi hoa mới từ hướng Võ vực bay lên, nhanh chóng tăng vọt, một đường phá tan cực hạn chín mét chín!

Đám võ giả cứ địa Thanh Huyền đồng thời nhìn qua.

"Khí thế này, chẳng lẽ là Phong Vân?"

"Hấn, hấn cũng muốn đột phá đến đại tông sư?"

"Không thể nào, hấn mới bao nhiêu tuổi chứ? Lúc này đã đột phá rồi ư?"

"."

Ồ?

Ánh mắt những đại tông sư kia đều mang theo rung động, Phong Vân vậy mà cũng muốn đột phá rồi!

Dưới sự chú ý của tất cả mọi người, nguyên lực chi hoa của Phong Vân rất nhanh đã lao đến cực hạn năm chín mét. Sau đó, không có bất kỳ trở ngại, trực tiếp phá tan, tăng vọt tới chín mươi chín mét.

Mọi người kinh hô, "Nguyên lực chi hoa của Phong Vân vậy mà cũng đạt tới chín mươi chín mét!"

Mấy vị đại tông sư cũng kinh ngạc không gì sánh được, "Tuổi còn nhỏ, vậy mà cũng hoàn thành mười lần áp súc nguyên lực ư?"

"Đáng chết!"

Đạo Kinh Thiên thấy một màn như vậy, sắc mặt khó coi. Hắn mới vừa mới hùng hồn tuyên bố một câu, kết quả Phong Vân lại lập tức xông ra, giống hắn đạt tới cực hạn chín mươi chín mét.

"Cũng may, giống với ta, cũng nói rõ ta dưới một mức độ nào đó, đã ngang bằng với hắn rồi."

Hắn tự an ủi mình như vậy.

Rầm!

Nhưng sau một khắc, một tiếng nổ to lớn truyền đến, triệt để đánh nát ảo tưởng của Đạo Kinh Thiên.

Chỉ thấy nguyên lực chi hoa của Phong Vân trong chớp mắt phá vỡ cực hạn chín mươi chín mét, hơn nữa vẫn liên tiếp tăng vọt.

100 mét. . . 150 mét. . . 200 mét. . . 250 mét. . . 300 mét. . . 400 mét. . .

500 mét!

Nguyên lực chi hoa rờn rã 500 mét!

Cứ như vậy vắt ngang trên bầu trời, che đầy toàn bộ thương khung, giống như đóa hoa thần thánh, đứng ngạo nghễ trên đỉnh thương khung, quan sát chúng sinh.

Nguyên lực chi hoa của mấy người Đạo Kinh Thiên đứng trước nguyên lực chi hoa của Phong Vân liền giống như gà con nhỏ bé, run lẩy bẩy, bị

hào quang của nó che đậy, núp dưới bóng râm của nó.

Cái gì! !

Giờ khắc này, không riêng võ giả của toàn bộ cứ địa kinh hãi, mà ngay cả những vị đại tông sư kia cũng đều rung động không gì sánh được.

Biểu tình trên mặt Tiền Tâm Phong không có biến hóa quá lớn, nhưng tay hắn lại vô ý thức nắm chặt chòm râu của chính mình. Hiển nhiên, nội tâm hắn không bình tĩnh như mặt ngoài, đã nhắc lên sóng to gió lớn.

Chương 250: Xong, lại điên một cái!

Chương 250: Xong, lại điên một cái!

Một đóa nguyên lực chi hoa lớn chừng 500 mét vắt ngang trên không trung cứ địa Thanh Huyền, che đậy ánh sáng của trời xanh, lấp lánh vô biên.

Giờ khắc này, phảng phất trong thiên địa chỉ còn lại một đóa nguyên lực chi hoa này, độc nhất phía trên đỉnh mây bay, lấp lánh phong thái vô thượng.

Một màn này, khắc sâu vào trong trí óc toàn bộ võ giả của cứ địa Thanh Huyền. Dù là rất nhiều năm về sau, bọn họ cũng không cách nào quên được, khó có thể tàn phai.

"Năm, năm trăm mét, ta, ta không nhìn lầm chứ!"

Đây là lời của một vị đại tông sư. Tâm tính mạnh mẽ như hấn đều bị rung động đến mức nói lắp, ngay cả một câu hoàn chỉnh cũng nói không rõ. Những vị đại tông sư khác cũng không khá hơn là bao, từng người đều lâm vào nỗi kinh sợ bàng hoàng, nhìn lên đóa nguyên lực chi hoa to lớn kia, thật lâu không nói gì.

Từ khi bọn hấn bắt đầu tu hành đến nay chưa từng gặp được đóa nguyên lực chi hoa nào lớn như vậy. Chuyện này đã hoàn toàn vượt qua lẽ thường!

"Đây, chuyện này làm sao làm được? Nguyên lực chi hoa có thể lớn đến mức độ này sao? Chín mươi chín mét không phải là cực hạn rồi sao?"

Một vị đại tông sư khác kinh ngạc không dám chắc mà nói. Rất hiển nhiên, hắn đã bị Phong Vân khiến phải hoài nghi nhân sinh.

Các đại tông sư khác biểu tình cũng như thế.

Tiền Tâm Phong lúc này mới nói: "Cực hạn chín mươi chín mét là chỉ có một loại thiên phú mà thôi. Nếu như nói, hắn có được hai loại thuộc tính thiên phú trở lên, lại đều tiến hành mười lần áp súc nguyên lực tất cả thuộc tính nguyên lực khác nữa, là có khả năng làm được điều này."

Cái này. . .

Những đại tông sư kia nghe xong đều kinh ngạc đến ngây người, "Đây, đây là chuyện mà một thiếu niên mười lăm tuổi có thể làm được sao?"

Muốn tiến hành một lần áp súc nguyên lực đã rất khó khăn, hai lần trở lên, vậy rõ ràng không cách nào tưởng tượng được. Thân thể căn bản không thể nào chịu đựng nổi trọng áp kia, trừ phi là võ giả luyện thể chuyên tu cái này.

Nhưng còn cần phải tốn thời gian cực lâu, mười mấy năm đều coi là ít!

Phong Vân năm nay mới 15 tuổi, hắn dù là từ trong bụng mẹ đã bắt đầu tu hành, cũng không làm được điều này.

"Không phải có nghịch thiên cơ duyên, chính là có tư chất kinh người. .
."

Tiền Tâm Phong nhẹ nhàng nói. Mà hắn, càng có xu hướng nghiêng về khả năng phía sau.

Các đại tông sư khác cũng không có mở miệng. Bọn họ nhìn đóa nguyên lực chi hoa lớn chừng 500 mét kia, nội tâm nghĩ thầm, chỉ sợ không bao lâu nữa, danh xưng thiên tài đệ nhất cử địa này cũng muốn đổi chủ rồi.

"Đây, chuyện này sao có thể chứ, sao có thể xảy ra được chứ!" Dao tông, Dao Kinh Thiên xụi lơ trên mặt đất. Ánh mắt hắn trống rỗng nhìn lên đóa nguyên lực chi hoa to lớn không gì sánh được, phảng phất như đã bị rút sạch toàn bộ sức lực.

"Haizz. . ."

Bỗng nhiên, một tiếng thở dài truyền đến. Tông chủ Dao tông xuất hiện. Hắn nhìn Dao Kinh Thiên vừa tự bế lại thêm tâm tính đã nguội lạnh, nhẹ nhàng phát tay, Dao Kinh Thiên nhất thời đảo mắt một cái, ngất đi.

"Tông chủ, đại sư huynh hử. . ."

Mấy vị sư đệ sư muội đi tới đây, nhìn Dao Kinh Thiên đã ngất đi, mặt mũi tràn đầy lo lắng.

"Đưa hắn đi xuống đi, che đậy toàn bộ ký ức trong đầu hắn có liên quan tới Phong Vân. Trừ phi hắn về sau rèn luyện tâm tính càng mạnh, bằng không không được gỡ bỏ phong ấn này của hắn."

Tông chủ Dao tông phân phó.

Mấy vị sư đệ sư muội gật đầu. Bọn họ vô ý thức ngẩng đầu nhìn lên đóa nguyên lực chi hoa to lớn ngang ngược trên đỉnh thương khung kia, sắc mặt tràn đầy rung động.

Thậm chí, ngay cả võ đạo tâm đều mơ hồ có dấu hiệu tan vỡ, dọa bọn họ nhanh chóng thu hồi ánh mắt, không dám nhìn thêm.

Tông chủ Đạo tông than nhẹ một tiếng, "Người đệ nhất trong tương lai đã được sinh ra rồi."

Mấy nam nữ đệ tử nghe vậy đều chấn động toàn thân, bọn họ tự nhiên biết hẳn đang nói tới ai.

Nguyên lực chi hoa đạt tới mức độ 500 mét, quả thật đã phá vỡ kỷ lục trong lịch sử cứ địa Thanh Huyền, trước kia không có, tương lai chắc hẳn cũng rất khó xuất hiện lại.

Người đệ nhất chân chính!

"Biển! Thái!"

Kiểm Vô Trần cùng Mục Trường Xuyên nhìn đóa nguyên lực chi hoa áp đảo bọn họ kia, chỉ có thể phun ra hai chữ này.

Khác với Đạo Kinh Thiên một mực tự phụ cường thế, bọn họ đã sớm tu rèn tâm tính kiên định, lúc này mặc dù có rung động kinh hãi, nhưng sớm đã mất đi lòng háo thắng tranh giành.

Cùng biển thái tranh đoạt không phải là tự tìm tai vạ sao!

"Phong Vân, hóa ra người vẫn một mực giấu sâu như vậy. . ."

Lâm Hi hít sâu một hơi, nắm chặt tay nhìn lên bầu trời.

Xa xa, Lâm Nhất Trần cười cay đắng. Lúc trước hẳn cùng Phong Vân đã có chênh lệch, hiện giờ theo thời gian trôi qua, chênh lệch này không chỉ không có thu nhỏ lại, ngược lại càng lớn, khác nhau một trời một vực.

Trong Võ vực.

Những học viên kia đều kinh ngạc đến ngây người, đại não hoảng hốt một hồi, nhũn ra giống như bột nhào vậy, cảm giác mình đang nằm mơ.

Hạ Càn Đạo cùng Dương Tượng Chân nhìn đóa nguyên lực chi hoa to lớn, đồng thời nuốt nuốt nước bọt, đôi mắt nhìn nhau, đều thấy được vẻ kinh hãi trong mắt đối phương.

"Ta đã chiêu gọi về một tên đại biến thái gì thế này."

Dương Tượng Chân hồi tưởng lại lần đầu hắn nhìn thấy Phong Vân, lúc đó hắn mới chỉ là một tông sư mà thôi.

Hiện giờ còn không chưa qua một năm, hắn đã trở thành đại tông sư.

Hơn nữa còn là đại tông sư có nguyên lực chi hoa đạt tới 500 mét làm cho người ta sợ hãi!

"Ta lúc trước đột phá, nguyên lực chi hoa cũng mới năm mươi chín mét mà thôi. . ."

Hạ Càn Đạo đầy mặt chịu đả kích mà nói, giống như mấy người Kiếm Vô Trần hiện tại vậy.

"Vực chủ, chớ so sánh cùng đám biến thái yêu nghiệt này, bằng không người sẽ tức đến nổ tung đấy."

Dương Tượng Chân cùng Quan Thanh vỗ vỗ bả vai Hạ Càn Đạo mà nói.

Hạ Càn Đạo trợn trắng mắt, chẳng muốn để ý tới mấy người này.

Lúc này.

Nguyên lực chi hoa đầy trời chậm rãi thu lại, cuối cùng hóa thành một cột sáng nguyên lực, óng ánh chói mắt, tựa như cột chống trời.

Một lát sau.

Cửa phòng tu hành tầng chín Đẳng Vân Các mở ra, Phong Vân bước ra một bước, trực tiếp xuất hiện ở trên bầu trời.

Sau đó chỉ thấy hấn há miệng khẽ hút một cái, trực tiếp nuốt trọn cột sáng nguyên lực to lớn không gì sánh được kia vào trong cơ thể.

Cùng lúc đó.

Sau lưng hấn, một luồng khí thể khủng bố mà mênh mông bay lên, che lấp thập phương, chèn ép toàn bộ võ giả xung quanh đó không thở nổi.

"Đại Tông Sư trung giai! !"

Hạ Càn Đạo cảm nhận được cảnh giới của Phong Vân, mí mắt giật liên tục. Phong Vân lần đầu tiên đột phá, vậy mà trực tiếp nhảy qua sơ giai, tấn thăng đến Đại Tông Sư trung giai, so với hấn chỉ thấp hơn một tầng thứ.

Mà lúc này, hai mắt Phong Vân cứ như vậy nhìn qua, tựa như hai vầng thái dương, hùng hực không gì sánh được.

Cho dù là Hạ Càn Đạo cũng không tự chủ chuyển tầm mắt. Tâm thần hấn bất ngờ giật mình, nháy mắt vừa rồi kia, trong lòng hấn dâng lên một cảm giác nguy hiểm, như thể vừa bị thứ gì cực kì khủng bố khóa chặt lấy.

Hấn có cảm giác, hiện tại Phong Vân thậm chí đã mạnh hơn cả hấn.

Trên thực tế, từ lúc rất lâu trước kia, Phong Vân đã vượt qua Hạ Càn Đạo. Hiện giờ, càng là bỏ xa hấn ở sau lưng.

"Đại Tông Sư trung giai, không tệ."

Trên không trung, Phong Vân thu hồi ánh mắt, bình phục lại nguyên lực so với Hãn Hải còn tràn đầy hơn trong cơ thể. Cảm thụ được cảnh giới hiện giờ, hãn rất là thoả mãn.

Nguyên lực trong cơ thể hãn vốn là rất nhiều loại, hiện giờ còn có một cái Băng Hệ, nhất thời tràn đầy đến muốn nổ tung, do đó mới thúc đẩy hãn tấn thăng đến cảnh giới đại Tông Sư.

Chương 251: Đại tông sư trẻ tuổi nhất!

Chương 251: Đại tông sư trẻ tuổi nhất!

Sáu loại nguyên lực thuộc tính kim, mộc, thủy, hỏa, phong, băng trong cơ thể Phong Vân đều đạt đến mười lần áp súc, luận số lượng hay chất lượng nguyên lực, đương nhiên đã vượt qua đám người Kiếm Vô Trần.

Nói đúng hơn là, bọn họ không thể so sánh được.

Đạt đến cảnh giới đại tông sư, giới hạn lốc xoáy nguyên lực trong cơ thể hắn đã tăng lên rất nhiều, có thể dung nạp nguyên lực càng nhiều càng mạnh hơn.

Lúc này, theo vận chuyển của hắn, đám võ giả xung quanh cũng có thể nghe thấy âm thanh như sông lớn chảy mạnh trong cơ thể hắn.

“Ừ ừ...”

Các nguyên lực thuộc tính đang lưu động, phát ra âm thanh to lớn như tiếng biển rít gào.

Đám võ giả nghe thấy đều kinh ngạc, nguyên lực trong cơ thể một người lại có thể mênh mông đến trình độ này sao?

Ngay cả Hạ Càn Đạo vừa đi đến cũng bị kinh sợ.

Dương Tượng Chân hít một ngụm khí lạnh, nói: “Khó trách có thể ngưng tụ năm trăm mét nguyên lực chi hoa, nguyên lực này, mẹ nó quá dọa người!”

“Thật khó mà tưởng tượng, trong thân thể nhỏ nhỏ kia, làm sao lại dung nạp được nhiều nguyên lực như vậy.” Quan Thanh và Đằng Văn Hải cũng vô cùng rung động.

“Điều này giải thích rõ, thân thể hắn có tổ chất kinh người, hơn nữa, rõ ràng có hai hệ thiên phú thuộc tính trở lên.”

Dù gì Hạ Càn Đạo cũng là đạt ông sư, chút kiến thức này vẫn có, sau khi tỉnh táo lại, đã tìm ra nguyên nhân.

Có hai hệ thiên phú thuộc tính trở nên...

Đám người Dương Tượng Chân bị đả kích đến không nói lên lời.

..

Lúc này.

Phong Vân đành chỉ việc xem xét cảnh giới tu vi của mình, từ bầu trời đi xuống, đến trước mặt đám người Hạ Càn Đạo gật đầu chào hỏi.

“Phong Vân, chúc mừng, mười lăm tuổi đại tông sư, ta nghĩ, trừ trụ sở ở cứ địa siêu đẳng ra, không thể tìm ai cùng lứa tuổi có thể sánh ngang với ngươi.”

Trên mặt Hạ Càn Đạo tràn đầy ý cười, giống như còn vui vẻ hơn chính mình đột phá vậy.

Ông ta có thể không vui sao, Phong Vân là người của Võ vực bọn họ, tương lai nếu không vẫn lạc, khẳng định có thể trở thành người đứng đầu cứ

địa Thanh Huyền.

Đến lúc đó, tự nhiên Võ vực sẽ trở thành thế lực mạnh nhất ở cứ địa Thanh Huyền.

Ba người Dương Tượng Chân cũng nhanh chóng chúc mừng hắn, đồng thời trong lòng cũng rất phức tạp, không nói rõ được tư vị gì.

Bởi vì, Phong Vân đã gia nhập hàng ngũ đại tông sư mà bọn họ vừa mới bước vào, hơn nữa, hắn mới mười lăm tuổi, so với hắn, bọn họ quả thật đã trở thành cận bã, có cảm giác không xứng sống trên đời.

Ưu điểm khác thì bọn họ không có, nhưng tâm tính thì rất tốt, cũng không ảnh hưởng quá lớn.

Phong Vân nhẹ nhàng cười, không nói gì thêm.

Hắn đã sớm kiến thức sự lợi hại của thiên tài cứ địa siêu hạng rồi, giống như Tuyết Diệt Hi, mới mười tám tuổi đã đạt đến tông sư cao giai, nếu đặt ở cứ địa Thanh Huyền, đoán chừng cũng có thể lên trời.

Cho nên, hắn cũng không có gì tự mãn, biểu cảm rất bình thản.

Sự bình tĩnh này rơi vào trong mắt Hạ Càn Đạo, ông ta không khỏi cảm thán, đổi vị trí, nếu như là bọn họ, tuyệt đối sẽ không bình tĩnh được như vậy, khẳng định sẽ sung sướng lâng lâng.

Mặc dù tuổi Phong Vân còn nhỏ, nhưng lại cho người ta có cảm giác bình tĩnh, trầm ổn hơn người trưởng thành.

Có lẽ, đây là phong thái của thiên tài...

Trong lòng Hạ Càn Đạo âm thầm nói.

Lúc này, giọng nói của Phong Vân truyền đến: “Không biết vực chủ tìm ta có chuyện gì?”

Hắn tin tưởng Hạ Càn Đạo đến đây tuyệt đối không đơn giản chỉ vì chúc mừng hắn.

Hạ Càn Đạo nghe vậy, ho nhẹ một tiếng rồi nói: “Người không nói ta cũng quên mất, Phong Vân, bây giờ ngươi đã là đại tông sư, có một số việc cũng nên nói với người.

“Người có biết, những đại tông sư ở cứ địa Thanh Huyền chúng ta vì sao lại không thường xuyên ở trong cứ địa không?”

“Đi làm nhiệm vụ.” Phong Vân đáp.

“Cũng gần như thế.”

Hạ Càn Đạo nói tiếp: “Dưới trướng cứ địa Thanh Huyền còn hơn trăm cứ địa nhị đẳng, thỉnh thoảng sẽ gặp các loại hung thú, bọn họ không thể ứng phó được sẽ cầu cứu chúng ta, cho nên các đại tông sư trong cứ địa mới thường xuyên ra ngoài.”

Phong Vân gật đầu, hắn cũng từng nghe nói chuyện này rồi.

Ở cứ địa Thanh Huyền, các đại tông sư có địa vị rất cao, cũng có nhiều quyền lợi, là do thực lực của bọn họ, cũng là do bọn họ thường xuyên ra ngoài tiêu diệt hung thú.

“Cho nên, lần này ta đến tìm người, chính là vì chuyện này, đúng lúc gần đây có một cứ địa nhị đẳng cầu cứu Võ vực chúng ta, nhưng ta lại có chuyện khác cần xử lý, chuyện này giao cho người có được không?”

Hạ Càn Đạo mở thiết bị thông tin của mình ra, chuyển cho Phong Vân một cái bưu kiện.

Phong Vân ấn mở ra, trên đó viết là cứ địa nhị đẳng Lâm Giang bị không ít hung thú tập kích, trong đó có hung thú cấp Lãnh Chủ, thậm chí còn có cấp Đại Lãnh Chủ, bọn họ không ứng phó được, đặc biệt cầu cứu Võ vực.

“Thế nào?” Hạ Càn Đạo nói.

“Được, giao cho ta.”

Trước khi Phong Vân trở thành đại tông sư đã có thể giết chết hung thú cấp Đại Lãnh Chủ bình thường, không nói đến bây giờ, đến bao nhiêu giết bấy nhiêu, căn bản không phải vấn đề gì lớn.

“Được, nếu có nguy hiểm, nhớ cầu cứu.”

Hạ Càn Đạo không biết chiến tích khủng bố của Phong Vân, chỉ sợ hấn gặp nguy hiểm, nên đặc biệt dặn dò.

Sau đó, Hạ càn Đạo nhận được tin tức, vội vã rời đi.

“Ta cũng lên đường thôi.”

Phong Vân cũng không chậm trễ, thu thập một chút rồi lên đường ngay.

Hắn đến bộ phận truyền tống trận, khởi động truyền tống trận đến cứ địa Lâm Giang, ngân quang lóe lên, truyền tống hắn rời đi.

...

Cứ địa Lâm Giang, tên cũng như nghĩa, cứ địa này ở gần cánh rừng.

Bên ngoài cứ địa, có một con sông lớn.

Trước tai biến, chỗ đó chỉ là một dòng suối nhỏ mà thôi, sau đó địa cầu phóng to lên, dòng suối nhỏ này đã trở thành sông lớn, các sinh vật bên trong cũng biến dị theo.

Những năm này, đã tiến hóa thành hung thú dữ tợn. Dần dần, ở đây thường xuyên xảy ra tai họa thú, quấy nhiễu cứ địa Lâm Giang.

Sau đó có mấy vị đại tông sư từ cứ địa Thanh Huyền đến, chém giết hung thú cường đại trong sông. Từ đó, đã trở nên yên tĩnh hơn.

Nhưng không ngờ, hiện nay tai họa thú này lại ngóc đầu trở lại.

Cho nên, cứ địa Lâm Giang không có cách nào, chỉ có thể cầu viện lần nữa.

Lúc này.

Trước truyền tống trận ở cứ địa Lâm Giang.

Tổng quản lý cứ địa Chu Thiên và con trai con gái ông ta lẳng lặng đứng ở đây, giống như đang chờ cái gì đó.

“Cha, người nói đại tông sư mà lần này cứ địa Thanh Huyền phái đến là ai?”

Một cô gái khoảng hai mươi tuổi bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Đại tông sư ở cứ địa Thanh Huyền quanh năm đều đi lại bên ngoài, tên tuổi của bọn họ tự nhiên cũng lưu truyền khắp các cứ địa nhị đẳng, khiến người ta vô cùng hiếu kỳ.

Chu Thiên đang muốn nói gì đó, đột nhiên đại trận trước mắt lại phát ra một cỗ ánh sáng óng ánh.

Sắc mặt ông ta chấn động.

“Đến rồi!”

Sắc mặt cô gái kia và thanh niên còn lại thay đổi, đứng thẳng tắp, đồng thời, đôi mắt chăm chú nhìn đại trận, trong đó còn có vẻ hiếu kỳ.

Nhưng mà, lúc hào quang tan hết, bọn họ nhìn thấy một bóng dáng từ truyền tống trận đi ra, không hẹn mà cùng há to miệng.

Chương 252: Điềm một chút đã diệt thú triều!

Chương 252: Điềm một chút đã diệt thú triều!

“Cái này...”

Chu Thiên và một trai một gái nhìn thiếu niên tuấn mỹ từ truyền tông trận đi ra, suýt nữa đã cho là mắt mình nhìn lầm.

Bọn họ nhìn kỹ lại, trong truyền tông trận, ngoại trừ vị thiếu niên này, cũng không còn ai khác.

“Xin hỏi, ngươi là...”

Chu Thiên không nhìn được tiến lên hỏi.

“Ta chính là người nhận nhiệm vụ cứu cứu của các ngươi.”

Phong Vân nâng mắt, thân nhiên nói.

Cái gì?

Lời này vừa ra, ba người, bao gồm cả Chu Thiên đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ nhìn thiếu niên chưa đến mười tám tuổi trước mặt, trong lòng không thể tin được.

Đôi phương đã nhận nhiệm vụ, vậy rõ ràng hẳn đã đạt đến cảnh giới đại tông sư!

Tuổi còn nhỏ như vậy đã đạt đến cảnh giới đại tông sư, xác định không nói đùa chứ?

Mặc dù trong lòng ba người họ rất hoàn nghi, nhưng dù sao đối phương cũng đến từ cứ địa Thành Huyền, mặc dù có nghi ngờ, nhưng không thể hỏi thẳng mặt được.

Phong Vân không để ý vẻ mặt của bọn họ, liếc mắt nhìn Chu Thiên, thản nhiên nói: “Tình huống thế nào?”

Bị ánh mắt hấn quét qua, theo bản năng, da đầu Chu Thiên run lên, vô thức nói: “Chẳng biết vì sao hung thú ở khu vực sông Lam tăng lên gấp bội, thực lực rất cường hãn, ba ngày trước chúng ta đã đánh lui một trận, nhưng phải trả đại giới quá đắt, trận tiếp theo có thể đến bất cứ lúc nào.”

Sông Lam, chính là tên con sông lớn gần cứ địa bọn họ.

Như vậy sao...

Phong Vân nghe xong, lông mày nhíu lại, căn cứ theo lời Chu Thiên nói, có thể suy đoán, vấn đề chính là ở dòng sông Lam này.

Keng! Keng! Keng!

Vừa lúc đó, bỗng nhiên có tiếng chuông to vang lên, rất vội vàng, trong chớp mắt đã truyền khắp cứ địa.

“Không tốt! Hung thú tập kích thành!”

Cô gái và thanh niên bên cạnh nghe thấy tiếng chuông này, sắc mặt lập tức thay đổi.

Ngay cả Chu Thiên, vẻ mặt cũng kinh biến.

“Ầm ầm...”

Thậm chí, có thể nghe rõ âm thanh vạn thú lao nhanh ở ngoài trụ sở, giống như giã lên trái tim, khiến đám võ giả ở cứ địa Lâm Giang cảm thấy không thể hô hấp được.

Đường chân trời bên ngoài cứ địa, vạn thú như thủy triều, trùng trùng điệp điệp mà đến, giống như có thể lật đổ, nghiền ép tất cả.

“Các võ giả bên trong cứ địa, nghe hiệu lệnh của ta, ra ngoài giết!” Chu Thiên giận dữ hét lên.

Các biện pháp phòng ngự bên trong cứ địa Lâm Giang đã hao hết rồi, bây giờ có thể làm, cũng chỉ có thể hợp lực chém giết mà thôi.

Cô gái và thanh niên kia lập tức lấy ra chiến binh, muốn theo Chu Thiên liều chết xông ra ngoài.

Nhưng đúng lúc này, lại thấy Phong Vân vẫn đứng ở đó, bỗng nhiên vươn tay ra, nhẹ nhàng điếm một cái về phía ngoài cứ địa.

Sau một khắc, nguyên lực hệ kim trong thiên địa nhất thời bạo động, nhanh chóng hội tụ trên không, hóa thành một đạo kiếm khí kim sắc, rậm rạp một vùng, lóe lên ánh sáng cực hạn.

Kim chi áo nghĩa, ra!

Phốc phốc phốc...

Kiếm khí kim sắc vô tận xuyên phá thiên địa, mang theo phong mang và sắc bén mênh mêng, giống như có thể chém rơi tất cả.

Sau đó, trong ánh mắt kinh hãi của tất cả võ giả trong cứ địa Lâm Giang, kiếm khí kim sắc bao trùm tất cả, không gì có thể ngăn cản.

Cái gì hung thú, cái gì thú triều, cái gì khí thế, trong khoảnh khắc đã biến thành tro tàn, một chút cũng không còn.

Yên tĩnh!

Tiếng gió ngừng lại, tiếng chầm rơi cũng có thể nghe thấy.

Toàn bộ võ giả ở cứ địa Lâm Giang đều ngây người, giống như pho tượng, không hề nhúc nhích, dường như đã mất đi năng lực suy nghĩ.

Bên trong cứ địa.

Chu Thiên và một trai một gái của ông ta há to miệng, vẻ mặt kinh hãi nhìn Phong Vân.

Một màn vừa rồi bọn họ nhìn thấy rõ ràng.

Phong Vân đứng đó không hề nhúc nhích, chỉ nhẹ nhàng điềm ra một cái, đã tiêu diệt toàn bộ thú triều.

Đây không phải thú triều bình thường, bên trong còn có mấy con hung thú cấp Lĩnh Chủ.

Nhưng cho dù như vậy, dưới kiếm khí kim sắc này, giống như không có năng lực phản kháng nào, bị chém thành huyết vụ.

Có được sức mạnh to lớn này, trong ấn tượng của bọn họ, chỉ có đại tông sư mới làm được!

Cho nên, vị thiếu niên tuấn mỹ trước mặt này, thật sự là đại tông sư!

Vừa nghĩ đến đây, Chu Thiên và một trai một gái của ông ta đều tràn ngập rung động, đây là quái vật gì vậy?

Còn trẻ như vậy đã là đại tông sư, đừng nói nhìn thấy, đến nghe bọn họ cũng chưa từng nghe qua.

“Được rồi, nguy cơ tạm trừ, chuẩn bị cho ta một gian phòng.”

Trong lúc bọn họ vô cùng rung động, giọng nói lạnh nhạt của Phong Vân truyền đến, thoáng cái đã thức tỉnh tâm trạng hốt hoảng của bọn họ.

Chu Thiên nghe vậy, lập tức cung kính gật đầu: “Được, được, mời ngài đi bên này.”

Sau đó, ông ta đi phía trước dẫn đường, dẫn Phong Vân đi sâu vào trong cứ địa.

Cô gái và thanh niên bên cạnh lập tức leo lên tường thành, khi bọn họ nhìn thấy vết kiếm ngân to lớn trên vùng đất bên ngoài, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, tình cảnh khủng bố này, là do Phong Vân nhẹ nhàng điếm một cái mà thôi.

Vậy thực lực chân chính của hắn, sẽ khủng bố thế nào đây?

Không phải hai người họ chưa nhìn thấy đại tông sư xuất thủ, nhưng nhìn thấy đại tông sư diệt thú triều đơn giản như vậy, thì vẫn là lần đầu tiên, hơn nữa, đối phương còn trẻ như vậy.

“Quá, quá mạnh mẽ!” Người thanh niên tên là Chu Cường, hắn ta nhìn cảnh tượng trước mắt, trong mắt tràn ngập kích động và kính nể.

Đại quân thú triều khiến cả cứ địa Lâm Giang rơi vào tuyệt vọng, trong tay Phong Vân, liền giống như một đám côn trùng, tùy ý nghiền chết.

“Đúng vậy, đây là thực lực của cứ địa nhất đẳng sao?”

Cô gái lắm bả nói, năm nay cô ta hai mươi tuổi, đã đạt đến tông sư đại viên mãn, vốn dĩ cô ta còn cho rằng mình có thể sánh ngang với thiên tài ở cứ địa nhất đẳng. Nhưng bây giờ nhìn thấy Phong Vân, khiến cô ta rõ ràng, cái gì mới thật sự là thiên tài.

Tư chất mình vẫn kiêu ngạo, đứng trước mặt thiếu niên kia, cũng chỉ là cặn bã.

...

“Đại nhân, chính là ở đây, người nghỉ ngơi đi, ta chuẩn bị yến tiệc thiết đãi người từ phương xa đến, lập tức xong ngay.”

Trong một gian phòng xa hoa, Chu Thiên đưa Phong Vân đến đây, thái độ và hành động đều vô cùng cung kính, thậm chí còn mang theo một vệt kính nể.

Không có biện pháp, một màn vừa rồi khiến người ta quá kinh hãi.

Chu Thiên chỉ là tông sư đại viên mãn mà thôi, đối mặt với Phong Vân có cảnh giới đại tông sư, ông ta không tự chủ hiện ra vẻ kính sợ.

“Được.”

Phong Vân gật đầu, sau đó đi vào phòng, rồi nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Chu Thiên đứng bên ngoài một lát rồi xoay người rời đi, mà lúc này, trên mặt ông ta tràn đầy hưng phấn.

“Quá tốt rồi, đại tông sư cường đại như vậy, cứ địa Lâm Giang được cứu rồi.”

...

Lúc này.

Ở bên ngoài cứ địa Lâm Giang vạn mét, có hai người mặc hắc y, đội mũ màu đen, ngồi xếp bằng.

Bỗng nhiên, một người trong đó mở mắt ra, nói: “Cứ địa Thanh Huyền phái đại tông sư đến cứ địa Lâm Giang rồi.”

“Rốt cuộc cũng đến rồi, đúng lúc cần hẳn để chúng ta thí nghiệm.”

Giọng nói lãnh đạm của một người khác truyền đến.

Chương 253: Kiểm hồn lục giai!

Chương 253: Kiểm hồn lục giai!

Ban đêm, trong cứ địa Lâm Giang.

Yến hội long trọng được tiến hành, mục đích của yến hội, là tẩy trần cho Phong Vân từ xa đến, ngoài ra, cũng là ủng hộ sĩ khí.

Nhất là thực lực hôm nay Phong Vân biểu hiện, trực tiếp tiêu diệt thú triều, càng khiến nhân tâm phấn chấn.

Trong đại sảnh.

Đám cao tầng của cứ địa Lâm Giang nhìn thiếu niên tuấn mỹ ngồi trên chủ vị, ánh mắt kính nể, mặc dù khí cơ của đối phương rất bình thản, không có lực uy hiếp giống những đại tông sư khác, nhưng lại có cảm giác thâm tàng bất lộ.

Còn có một màn xảy ra lúc ban ngày, không người nào dám trêu chọc thiếu niên trẻ tuổi này.

Mà đám võ giả nữ nhìn Phong Vân, sắc mặt đỏ ửng, trong mắt chứa ý xuân.

Phong Vân tuấn mỹ và cường đại như vậy, đương nhiên là tràn ngập lực hấp dẫn đối với bọn họ.

Trong đó cũng bao gồm Chu Điềm, con gái Chu Thiên, là thiên chi kiêu nữ của cứ địa Lâm Giang.

“Đại nhân, chúng ta mời ngài một ly, cảm ơn ngài đã xuất thủ.”

Lúc này, quản lý cứ địa Chu Thiên hô hào mọi người đứng lên, kính Phong Vân một ly.

“Khách khí rồi, tiện tay mà thôi.”

Thái độ của Phong Vân không hề kiêu ngạo, bình thản khiêm tốn, mặc dù là đại tông sư, nhưng lại làm người ta có cảm giác như tắm gió xuân.

“Mấy ngày nữa ta sẽ tự mình đến sông Lam xem xét, triệt để giải quyết tai họa ngầm này.” Hấn chậm rãi nói.

Chu Thiên ôm quyền nói: “Có Phong đại nhân tự mình xuất thủ, nhất định sẽ dễ như trở bàn tay.”

Ban ngày đã kiến thức một phần thực lực của Phong Vân, trong lòng ông ta đã sớm bị thuyết phục, không có bất kỳ hoài nghi nào.

Đám cao tầng cũng lập tức lên tiếng, biểu đạt sự biết ơn từ tận đáy lòng, trên mặt không giấu được sự vui mừng, thậm chí còn rơi lệ ngay tại chỗ.

Bọn họ đánh lâu như vậy, đã sắp tuyệt vọng, bây giờ lại có hi vọng, đương nhiên vui đến phát khóc.

Sau đó, Chu Thiên lấy một chiếc túi đựng đồ ra, đưa cho Phong Vân: “Đại nhân, đây là một chút tâm ý đối với người, thể hiện kính ý.”

Phong Vân dùng lực tinh thần tìm tòi, phát hiện bên trong có hơn một vạn khối nguyên lực thạch, không khối kinh ngạc, xem ra cứ địa Lâm Giang này rất giàu.

Hấn nhớ đến đoạn giới thiệu về cứ địa Lâm Giang lúc trước, nói nơi này của bọn họ từng phát hiện mỏ nguyên lực.

Liên tưởng đến hiện tại, trong lòng hắn liền có suy nghĩ như vậy.

Sau đó, Phong Vân nhẹ nhàng gạt đầu, không hề cự tuyệt, nhận lấy, đây là luật lệ mặc định, cứ địa Thanh Huyền cũng không để ý chuyện này.

Yến hội tiếp tục đến nửa đêm, sau đó mọi người rời đi.

Phong Vân trở về phòng mình, đúng lúc 0 giờ, hình chiếu đã đổi mới.

Vì vậy, ý thức hắn tiến vào không gian tám gương, bắt đầu quét hình chiếu.

Nửa tiếng sau.

Hắn từ chiến trường mô phỏng trở về, thành công chấm dứt hoạt động quét hình chiếu hôm nay.

Ánh mắt hắn nhìn về phía ba lô, lần này, có không ít vật rơi xuống.

Phong Vân nhìn xem, phát hiện phần lớn đều là mặt hàng rác rưởi, mặc dù không tệ, nhưng cũng quá bình thường, không thể khiến hai mắt hắn tỏa sáng.

Nhưng khi thấy ô vuông cuối cùng, ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

[Kiếm hồn (tam giai)] : Đến từ hình chiếu Kiếm Vô Trần.

“Xem ra, hôm nay may mắn của mình vẫn nhiều hơn vận đen.” Phong Vân nở nụ cười, lựa chọn hiển hóa.

[Hiển hóa kiếm hồn (tam giai)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

Ngâm!

Tiếng kiếm ngân vang lên, một vệt hư ảnh hình kiếm xuất hiện, lóe lên rồi biến mất, dung nhập trong kiếm hồn của Phong Vân.

Ong.. Ong...

Kiểm hồn không ngừng vang lên, lực lượng kiếm hồn tinh khiết liên tục lộ ra, tiến hành cải tạo rèn luyện. Vài phút sau, lại thấy kiếm hồn mãnh liệt tăng trưởng nhiều gấp đôi, phía trên tỏa ra phong mang càng lớn, khiến người ta không rét mà run.

“Kiếm hồn lục giai.”

Phong Vân cảm nhận được cường độ kiếm hồn trong biến thức, không khỏi hít sâu một hơi, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Ở giai đoạn trước, kiếm hồn đề thăng một giai, thì lực công kích đã tăng gấp đôi, hiện giờ hẳn tăng đến tam giai, lực công kích của hẳn đã tăng lên sáu lần.

“Có thể so sánh với đại tông sư viên mãn bình thường...”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, đợi đến khi kiếm hồn của hẳn đại thành, lúc đó, công kích có thể sánh ngang với Vương cấp.

Lại phối hợp với năng lực không gian của hẳn, thậm chí có thể uy hiếp Vương cấp.

“Rất mong chờ đến ngày đó.”

Phong Vân khép hai mắt, cảm nhận sự thay đổi bên trong cơ thể do kiếm hồn bạo tăng mang đến, đã triệt để nắm giữ.

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên có một cỗ uy áp vô hình buông xuống, giống như thác nước, chớp mắt đã bao phủ non nửa cứ địa, áp bách mà đến.

Nhất thời, toàn bộ đám cao tăng ở cứ địa Lâm Giang, bao gồm cả Chu Thiên đều có cảm giác toàn thân chấn động mạnh, giống như có một ngọn núi đè lên bọn họ, khiến bọn họ có cảm giác sợ hãi không nói rõ được.

“Hung thú cấp đại, đại lĩnh chủ!”

Chu Thiên kinh hãi nói.

Ông ta vẫn luôn suy đoán, nhưng lại không ngờ, nơi này thật sự có hung thú cấp đại lĩnh chủ!

Cỗ cơ khí này, ông ta sẽ không cảm ứng sai.

Hả?

Phong Vân đang ngồi xếp bằng ở giữa phòng, sau khi cảm ứng được cỗ cơ khí này, hấn mở hai mắt ra, xuyên qua cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

Sau một khắc.

Toàn bộ võ giả ở cứ địa Lâm Giang đều ngạc nhiên phát hiện chiến binh của mình không nghe theo điều khiển của mình nữa, không ngừng vang lên tiếng coong coong.

Sau đó, tất cả chiến binh đều xông lên trời, tập trung một chỗ, chẳng chịt cả một vùng, hình thành một dòng trường hà binh khí.

Một giây sau, trường hà binh khí bỗng nhiên bộc phát quang huy óng ánh, chiếu sáng trên trời dưới đất, cũng chiếu rọi con hung thú cấp đại lĩnh chủ trên không trung.

Nhìn kỹ lại, đó là một con Hoa Hồ Điệp to lớn, dáng vẻ dữ tợn, trong mắt không có lý trí, chỉ có vẻ điên cuồng khát máu.

Bất luận kẻ nào nhìn vào mắt nó, đều giống như bị dội một chậu nước lạnh từ đầu đến chân.

Rống...

Sau khi con hung thú cấp đại lĩnh chủ Hoa Hồ Điệp cảm nhận được khí thế mà trường hà binh khí tản ra, chẳng những không lui lại, còn liều mạng xông lên.

Bốn cánh võ, phóng thích nguyên lực khủng bố, quấy nhiễu mây gió, có cảm giác như muốn lật tung cứ địa Lâm Giang.

“Hừ!”

Một tiếng hừ lạnh truyền ra, uy năng của trường hà binh khí kia tăng vọt, giống như hình thành một thanh cự kiếm thông thiên, phong mang vô cùng khủng bố tách ra, sắc bén tuyệt thế, chặt đứt tất cả.

Phốc!

Một vệt hào quang vô cùng óng ánh hiện lên, sau một khắc, mọi người kinh ngạc phát hiện, con hung thú cấp đại lĩnh chủ kia đã bị trường hà binh khí chém thành hai nửa, từ trên cao rơi xuống, rơi vào trong cứ địa, bụi bắn tung tóe.

Một kích, giết chết hung thú cấp đại lĩnh chủ!

Chương 254: Màn độc thủ phía sau

Chương 254: Màn độc thủ phía sau

Bên trong cứ địa.

Chu Thiên dẫn theo con trai là Chu Cường và con gái Chu Diêm, cùng với những cao tầng khác của cứ địa đi tới trước hai cái hố sâu lớn. Chỉ thấy nằm bên trong là hai đoạn thi thể của con hung thú Hồ Điệp cấp Đại Lĩnh Chủ.

Cho dù con hung thú này đã chết, nhưng uy áp còn sót lại cũng khiến cho bọn họ cảm thấy toàn thân vô cùng trầm trọng, mỗi một bước đi đều rất khó khăn.

Điều này khiến cho bọn họ cảm nhận một cách đầy đủ được chỗ khủng bố của hung thú cấp Đại Lĩnh Chủ, sợ rằng không biết có thể miêu sát bọn họ bao nhiêu lần. Nhưng mà tồn tại như vậy lại bị một kích chém chết !

Lúc này, trên bầu trời bay tán loạn các loại binh khí của các Võ Giả, tất cả đều giống như mưa sao băng rơi đầy đất.

“Đây là của ta”

“Đây là của ta”

“Của ta ở bên kia.”

“ ... ”

Đám Võ Giả bên trong cứ địa tiến lên, từng người tự nhặt lấy binh khí của mình, trong đó có cả Chu Thiên, Chu Cường và Chu Điềm.

“Có thể điều khiển hàng vạn loại binh khí sử dụng như cánh tay của mình, xem ra vị Phong đại nhân này của chúng ta không phải là đỉnh cấp thiên phú hệ Kim thì cũng là một vị Niệm lực sư...”

Chu Thiên hít sâu một hơi, trấn định nội tâm rung động nói.

Hắn tuy tu vi không cao, nhưng cũng đã sống mấy chục năm, kinh nghiệm và kiến thức vẫn có một ít, có thể đại khái suy đoán được một chút.

“Ta cảm thấy, có thể là Niệm lực sư.”

Chu Điềm mở miệng, trong mắt nàng lóe lên sự kinh sợ và dị sắc, “Chỉ có Niệm lực sư mới có thể làm được theo trật tự như vậy một cách dễ dàng.”

Niệm lực Sư là bất khả chiến bại đây là sự thật được công nhận.

“Có lẽ vậy”

Chu Thiên thật sự không dám phỏng đoán thêm, vì dù là ai, ông ta cũng không thể với tới.

Nghĩ tới thực lực to lớn và khủng bố được ẩn giấu dưới dáng vẻ bình thản lãnh đạm của Phong Vân, hắn liền cảm thấy da đầu tê dại, không dám nghĩ sâu xa. Lúc này, một tên Võ Giả bỗng nhiên đến báo, “Không tốt, Cháp chương Sử, truyền tống trận của cứ địa chúng ta bị hủy.”

Cái gì !

Vừa nghe xong, Chu Thiên liền biến sắc, lập tức nghĩ tới việc Đại Hung Thú đột nhiên đột kích, với kinh nghiệm nhiều năm khiến hắn nhảy bèn

ngủi ra một tia không tầm thường.

Dường như có một đôi bàn tay vô hình thao túng hết thảy mọi chuyện đang xảy ra.

Truyền tống trận bị hủy, rõ ràng là muốn biến nơi này thành một địa phương bị cô lập, khiến cho bọn họ không có cách nào phát tín hiệu cầu cứu.

Thế nhưng tại sao trước đây không phá hủy, hết lần này đến lần khác lại đợi sau khi Phong Vân đến mới lựa chọn hủy diệt.

Nghĩ tới đây, trong đầu Chu Thiên mơ hồ hiện ra một suy đoán đáng sợ, mục tiêu chân chính của đối phương thật ra chính là Phong Vân đại nhân !?

Ý nghĩ một khi đã xuất hiện liền giống như cỏ dại, điên cuồng sinh sôi khiến hấn càng nghĩ càng thấy quả nhiên là như thế.

Ngay lúc này.

Cửa gian phòng mở ra, Phong Vân bước ra, trực tiếp đi tới, hấn nhìn ra xa, thản nhiên nói, “Xem ra không cần quá mấy ngày.”

Nói xong, hấn đi ra ngoài.

Chu Thiên thấy thế, nhanh chóng đuổi theo, giọng có chút khẩn trương: “Phong đại nhân, sự kiện hung thú lần này ta cảm thấy không tầm thường, rất có thể có độc thủ phía sau, hơn nữa có thể mục tiêu chính là ngài.”

Tuy không biết đối phương vì sao lại nhắm vào Phong Vân, nhưng dựa trên các loại phân tích, xem ra thật là như vậy.

Bước chân Phong Vân cũng không dừng lại, âm thanh bình tĩnh truyền đến, chỉ có ba chữ.

“Ta đã biết.” Nói xong, người đã không thấy.

Dường như biến mất trong không khí, không có bất cứ điềm báo gì, khiến cho Chu Thiên hết sức kinh ngạc.

Hắn nhanh chóng phản ứng và ngay lập tức gọi tất cả các Võ Giả cường đại trong cứ địa, dẫn theo Chu Cường và Chu Điềm nhanh chóng chạy về hướng Lam Giang.

Rõ ràng, ngọn nguồn của mọi chuyện đều là Lam Giang.

....Dưới đáy Lam Giang

Lúc này một trong hai người đàn ông mặc đồ đen đứng dậy, giọng nói hẳn ta có chút ngoài ý muốn, “Hung thú cấp Đại Lĩnh Chủ Hồ Điệp cuồng bạo bị giết chết, xem ra lần này tới rất nhiều Đại Tông sư a.”

“Gà đất chó sành mà thôi, với thực lực của hai chúng ta, cũng không sợ cái tên Tiên Tâm Chí Cháp chương Sư của Thanh Huyền cứ địa, huống chi hẳn ta còn chưa tấn đến Đại tông Sư, dễ như trở bàn tay.

Một người áo đen khác thản nhiên nói.

Nhìn cách bọn hắn thuận miệng liền gọi tên của Tiên Tâm Chí, rõ ràng đối với Thanh Huyền cứ địa hiểu biết rất rõ.

Nếu như là một Đại tông Sư khác, thật sự không phải là đối thủ của bọn hắn, nhưng thật đáng bọn hắn lại gặp phải Phong Vân.

Cùng lúc này, hai người áo đen ngồi xếp bằng dưới đáy nước bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức sắc bén đang vọt về phía bọn hắn, ngẩng đầu mãnh liệt nhìn lại, chỉ thấy một vệt kiếm quang sắc bén bay thẳng đến chém xuống, kiếm quang đã lộ, bất khả chiến bại.

Hả ? Ánh mắt hai người áo đen trở nên u tối, sau một khắc, một bình chướng màu đen lập tức hiện ra chắn trước mặt bọn hắn, ngăn trở kiếm quang kim sắc kia.

Oanh !

Một con sóng lớn ập đến từ bốn phía, đáy sông nhất thời cuộn cuộn sóng, khiến một lượng lớn hung thú có phản ứng, âm thanh kêu gào không dứt.

...

Trên mặt sông.

Phong Vân đứng trên hư không, kim quang trên đầu ngón tay chậm rãi biến mất, vẻ mặt không biểu tình nhìn xuống đáy sông, thản nhiên nói:

“Hai vị đã muốn dẫn dụ ta tới đây, ta đã đúng hẹn mà tới, các người cũng không cần ẩn giấu nữa.”

Vừa nói xong.

Nhất thời mặt sông tách ra, sau đó, từ bên trong xuất hiện hai người áo đen không thấy rõ khuôn mặt, nhưng ánh mắt hiển lộ một màu đen quỷ dị.

Hắc Âm nguyên lực ba động.

Phong Vân sở hữu chính là thiên phú Hắc Âm, tất nhiên đối với Hắc Âm nguyên lực ba động này hết sức quen thuộc.

Tổ chức Hắc Âm ngằm sao ...

Trong lòng của hắn lâm bảm.

Đôi diện, hai người áo đen sau khi nhìn rõ dung mạo của Phong Vân, không khỏi cả kinh, bởi vì đối phương còn rất trẻ, nhìn qua tuyệt đối không thể vượt quá 18 tuổi.

Đại tông Sư chưa đến 18 tuổi, chẳng lẽ lại đến từ cứ địa nhất đẳng?

Ở cứ địa siêu hạng, những thiên tài kia cùng lắm cũng chỉ như vậy.

“A a, chỉ muốn tùy tiện kiếm tới một tên Đại tông Sư, không ngờ lại dẫn tới một vị tuyệt thế kinh tài, đây thật sự là một khoản lợi nhuận lớn.”

Một người áo đen trong đó nhìn Phong Vân phát ra thanh âm lạnh lẽo.

Một người khác lạnh lùng, nói “Ngươi lúc này nếu lựa chọn chạy trốn, có lẽ sẽ còn có một con đường sống, đáng tiếc, ngươi lại lựa chọn điều tệ nhất.”

Phong Vân không nói gì, bởi vì lúc này hắn đã âm thầm chiếu hình của hai người, bên trong không gian tâm gương hình thành hai hình chiếu người.

[Hình chiếu người] : Âm Trần

[Tuổi tác] : 40

[Cảnh giới] : Đại tông sư đại viên mãn

[Kỹ năng] : võ kỹ cấp tám “Hắc Âm Ba Động Cầu”; võ kỹ cấp 8 “Ám Chi Ma Tiên”; võ kỹ cấp tám “Mị Ảnh Bộ”; Công pháp cấp 8 hệ Hắc Âm “Hắc Âm Huyền Kinh”; Thiên phú Hắc Âm cấp Thuật Phàm (biến hình); Thiên phú Nan Đạo (roi) đỉnh cấp; Hắc Âm Áo nghĩa (50%); Nan hồn (roi linh hồn) (30%)...

[Hình chiếu người] : Dạ Thiên Hà

[Tuổi tác] : 40

[Cảnh giới] : Đại tông sư đại viên mãn

[Kỹ năng] : Võ kỹ cấp tám “Ma Vân Thủ”; võ kỹ cấp 8 “Ám Khí Sĩ Cường Chỉ”; võ kỹ cấp tám “Ảnh Chi Vũ”; Công pháp cấp 8 hệ Hắc Ám “Hắc Ám Huyền Kinh”; Thiên phú Hắc Ám cấp Thuế Phàm (biến hình); Hắc Ám Áo nghĩa (50%); ...

Chương 255: Tự cho mình rất là lợi hại

Chương 255: Tự cho mình rất là lợi hại

Sau khi xem xong hình chiếu của hai người mặc áo đen, Phong Vân không khỏi nhú mày, hai tên này địa vị hẳn là cũng không kém trong tổ chức Hắc Âm ngầm, vậy mà có được thiên phú Hắc Âm cấp Thuế Phàm.

Hơn nữa cảnh giới đã đạt tới Đại Tông sư viên mãn.

Khó trách vì sao lại không sợ hãi.

“Hung thú nơi này là kiệt tác của các ngươi ? Có mục đích gì ?”

Phong Vân nhìn hai người đang nói nhảm ở đối diện, lãnh đạm phun ra một câu.

Tổ chức Hắc Âm ngầm vẫn luôn hành sự quỷ dị, mục đích không thuần túy, thủ đoạn lại nham hiểm kì lạ, có thể xem là khối u ác tính nhất của liên minh Huyết Thứ, cho dù dùng ăn mày gặp đại gia cũng không thể so sánh.

Nói cho cùng liên minh Huyết Thứ cũng chỉ được xem như là đàn em của tổ chức Hắc Âm ngầm mà thôi.

“A a, đợi người chết xong rồi xuống đó hỏi Diêm Vương đi.”

Người áo đen gọi Âm Trần cười nhạt nói, “Đương nhiên, nếu như quả thực có Diêm Vương.”

Người áo đen khác là Dạ Thiên Hà lại đăm đăm, “Đừng nói nhảm, ra tay đi.”

Nói xong, toàn thân hấn chấn động, khí tức của Đại Tông sư đại viên mãn lập tức phóng lên phá vỡ mấy tầng mây, trong chớp mắt bao phủ nơi này.

“Đại Tông sư đại viên mãn !”

Đám Chu Thiên vừa đúng lúc chạy tới, đúng lúc bị cỗ khí tức này bao phủ, khiến cho thể xác và tinh thần đều run rẩy, suýt nữa ngã xuống đất.

Ánh mắt bọn hắn thật sự kinh hoàng, Đại Tông sư đại viên mãn, cấp độ này đối với bọn hắn tuyệt đối là là một tồn tại trong mộng.

Cho dù như thế nào cũng không thể tin được, độc thủ phía sau màn ở Lam Giang dĩ nhiên lại là Đại Tông sư đại viên mãn!

“Ngươi vẫn luôn nóng vội như thế”

Người áo đen còn lại âm thầm lắc đầu nhẹ, nhưng vẫn phóng xuất ra khí tức của bản thân.

Lại một luồng uy áp của Đại Tông sư đại viên mãn chập chờn hiện lên, bao trùm toàn bộ hiện trường.

Lần này, bọn Chu Thiên đã không thể chịu được, bị hai cỗ uy áp của Đại Tông sư đại viên mãn trấn áp, nhao nhao té ngã trên mặt đất, toàn thân mềm nhũn.

Đây là sự khác biệt to lớn được tạo thành giữa các cảnh giới.

“Hai vị Đại Tông sư đại viên mãn ! Xong đời!”

Sắc mặt đăm Chu Thiên lộ ra tuyệt vọng, kết cục hẳn sẽ phải chết ở đây, mặc dù trong lòng hẳn cũng có mấy phần kính nể Phong Vân, nhưng cũng không tin đối phương có thể địch nổi hai cái Đại Tông sư đại viên mãn.

Cho dù là người mạnh nhất cứ địa Thanh Huyền là Tiên Tâm Phong cũng không nhất định sẽ làm được.

“Đáng tiếc, tuyệt thế thiên tài.”

Hai người áo đen từ đầu đến giờ vẫn giữ dáng vẻ cao cao tại thượng, không thèm quan tâm, tư thái giống như thợ săn đang đùa giỡn với con mồi.

Bọn hắn phát động võ kỹ, trong nháy mắt phóng tới Phong Vân, muốn nhanh chóng chấm dứt sinh mệnh của hắn.

Nhưng vừa ngay lúc đó, bọn hắn bỗng nhiên phát hiện không gian bốn phía đang ngưng kết lại, không khí và gió đều đình bất động.

“Không Gian Cầm Cố!”

Trong đầu Âm Trần và Dạ Thiên Hà nhanh chóng xuất hiện ý nghĩ này.

Trong lòng bọn họ vô cùng kinh ngạc, không nghĩ Phong Vân còn là người có thiên phú Không Gian cao cấp. “Không Gian Cầm Cố thì như thế nào !”

Sau một khắc.

Toàn thân hai người bộc phát vô số Hắc Âm nguyên lực xen lẫn Hắc Âm áo nghĩa, sức mạnh được đẩy lên đến tận cùng.

Bọn hắn có thể thoát khỏi xiềng xích của Không gian Cầm Cố một chút, và di chuyển nhanh ra khoảng không gian khác.

Sau đó, không chút do dự phát động năng lực hắc ám, biến mất trong hư không, trực tiếp ẩn nấp.

Bọn họ âm thầm buông lỏng một hơi.

Nhưng cùng lúc đó, âm thanh lạnh như băng của Phong Vân truyền tới, “Vô dụng, chỉ là giấy dựa mà thôi.”

Oa oa oa...

Theo lời của hắn buông xuống, Âm Trần và Dạ Thiên Hà kinh hãi phát hiện, không gian bốn phía xung quanh bọn hắn đang trực tiếp bắt đầu sụp đổ, tan biến, một cỗ lực lượng khủng bố đang đè ép xuống trên người bọn hắn.

Năng lực Không Gian Yên Diệt!

Đối phương cơ bản không phải là người có thiên phú Không Gian cao cấp mà là thiên phú Không Gian đỉnh cấp !

“Không....”

Tử vong ập đến, dáng vẻ cao cao tại thượng của hai người áo đen giờ đây đã biến thành sợ hãi, ngay từ lúc bắt đầu họ đã sai, Phong Vân cơ bản không phải là cá nằm trên thớt mà là một hồng hoang mãnh thú !

Nhưng bọn hắn đã tỉnh ngộ quá muộn, hoặc nói là, kết cục của hai người bọn hắn ngay từ lúc gặp Phong Vân đã được quyết định.

Phốc !

Một cái lỗ đen to lớn xuất hiện phía trên Lam Giang, đen tối yên tĩnh, giống như một cái lỗ đen vũ trụ, có thể nuốt chửng hết thảy.

Trong Không Gian Yên Diệt hai người áo đen nhanh chóng tan biến.

Đứng trước sức mạnh của không gian, ngay cả Hắc Âm áo nghĩa cũng không chống đỡ được.

“Ba”

Phong Vân búng tay một cái, lực không gian lập tức tan biến, đám người Chu Thiên cũng cảm thấy lực lượng của bản thân đã khôi phục lại.

Bọn hắn nhìn lên Phong Vân trên bầu trời vẫn với dáng vẻ phong phạm vân khinh, cảm giác chính mình đang không phải nhìn một con người mà tựa như đang nhìn một mảnh biển rộng mênh mông không lường.

Đôi phương chỉ phát tay đã tiêu diệt hai vị Đại tông sư đại viên mãn, phảng phất chỉ giống như diệt hai con côn trùng nhỏ.

“Đại nhân Tiền Tâm Phong xếp hạng thứ nhất của cứ địa Thanh huyền cũng không thể làm được đến mức này, vị Phong Vân đại nhân này lại có thực lực như vậy, vì sao trước đây một chút tin tức cũng không có a.”

Trong lòng Chu Thiên nổi lên nghi hoặc, một cường giả tuyệt thế như vậy mà không hề nổi tiếng tại bất cứ nơi nào, đây thật sự là không khoa học.

Nhưng hắn cũng không dám trực tiếp đến hỏi, chỉ có thể cho rằng vị đại nhân này chỉ là đang khiêm tốn, không làm được gì.

Ánh mắt đám Chu Diêm và Chu Cường nhìn về phía Phong Vân đã biến thành kính ngưỡng vô hạn, trong lòng đã đem hắn trở thành thần tượng mà tôn sùng.

Lúc này, trên bầu trời.

Thanh âm Phong Vân truyền đến, “Các người về trước đợi ta, ta xuống đáy nước xem xét một chút, thuận tiện giải quyết rắc rối hung thú ở nơi này.”

“Tuân mệnh.”

Đám người Chu Ngọc lúc này vì thực lực của Phong Vân mà hết sức phục tùng, hần nói gì nghe nấy, vì vậy không nghi ngờ gì quay đầu rời đi, nhanh chóng biến mất khỏi nơi này.

Sau khi bọn hần rời đi, Phong Vân trước tiên thanh lý đám hung thú trung cấp Lãnh Chủ ở trên sông đem bọn chúng giết hết toàn bộ.

Về phần cấp Đại Lãnh Chủ lại không nhìn thấy, có thể chỉ có một con tập kích cứ địa mà thôi. Hần lập tức thuận di xuống đáy sông, đến nơi mà hai người áo đen kia chờ đợi, muốn tìm xem có chút manh mối nào không.

Năng lực Không Gian Yên Diệt quá biến thái, một khi phát động, tất cả mọi vật hữu hình đều sẽ bị ma diệt, ngay cả nhẫn không gian cũng không ngoại lệ.

Hiện giờ Phong Vân cũng chưa có cách điều khiển tinh chuẩn lực lượng này, cho nên cũng không giữ lại được nhẫn không gian của hai người kia.

Tinh thần lực không lồ tản ra bốn phía, hần muốn lực xoát chỗ này thật kỹ, không muốn bỏ qua bất cứ địa phương nào.

Bỗng nhiên, thần sắc hần khẽ động, tinh thần lực vừa rồi phát hiện được một tia năng lượng kỳ dị dao động.

Phong Vân lập tức thuận di đi qua, vạch ra lớp bùn đất, nhất thời từ bên trong bay ra một viên châu tỏa ra ánh sáng màu đỏ.

Khi viên châu vừa xuất hiện, hắn liền cảm giác tấm gương trong đầu mình sinh ra dao động !

Chương 256: Bàn tay vàng tiến hóa

Chương 256: Bàn tay vàng tiến hóa

Dưới nước, Phong Vân hết sức ngạc nhiên khi nhìn thấy hạt châu màu đỏ đang nổi lên.

Lần đầu tiên tấm gương lại đối với vật bên ngoài sinh ra ba động.

Hắn nói nhẹ.

Từ trong tấm gương, hắn cảm nhận được một cỗ khát vọng trước đây chưa bao giờ có.

Phong Vân ngay lập tức nhẹ tay cầm lấy viên châu màu đỏ kia.

Ngay lúc hắn vừa chạm phải, viên châu lập tức hóa thành một đạo xích quang (ánh sáng đỏ) từ bàn tay chui vào trong cơ thể hắn, sau đó trực tiếp bị tấm gương bên trong hải não hấp thu.

Oanh !

Sau một khắc.

Phong Vân liền nhìn thấy ánh sáng chói mắt phát ra tấm gương ở sâu trong thức hải của chính mình, giống như ánh hào quang của Cửu Thiên Thần Nhật, vô lượng vô biên, thiên uy vô hạn, có thể định càn khôn vạn cổ.

Hắn cảm thấy tâm thần, linh hồn và ý thức của chính mình đều bị cỗ quang huy này hấp dẫn, cái gì cũng không nhìn thấy, trước mắt chỉ là một

vùng trắng xóa. Giống như đã qua rất lâu, nhưng lại vừa như chỉ trải qua một giây. Đến lúc Phong Vân có thể lấy lại tinh thần, phát hiện hào quang đã biến mất, mọi thứ đều giống như trước đây, giống như vừa rồi chỉ là ảo giác mà thôi.

Thế nhưng khi tin tức đầu tiên mà tấm gương truyền đến đã khiến cho hắn biết được tất cả những điều vừa rồi không phải ảo giác mà thật sự đã phát sinh.

“Phạm vi chiếu hình gia tăng, từ 100 mét tăng đến 1000 mét. Số lần khiêu chiến hình chiếu cũng gia tăng, mỗi loại hình chiếu từ 5 lần mỗi ngày đã tăng lên 10 lần...”

Phong Vân đọc xong tin tức này, ánh mắt không khỏi sáng lên.

Không gian tấm gương vì nuốt viên châu màu đỏ kia mà thăng cấp sao ?

Như vậy, về sau hắn muốn có được hình chiếu sẽ thuận tiện hơn nhiều, hơn nữa, xác suất mỗi lần hắn xoát hình chiếu đạt được các thứ tốt cũng gia tăng, ngẫm lại càng thêm phần vui vẻ.

“Nhưng mà viên châu màu đỏ kia là vật gì ? Lại có thể khiến cho tấm gương thăng cấp.”

Trong lòng Phong Vân hiểu kì không gì sánh được, nhưng mà hai người áo đen lại chết đến xương cũng không còn, hắn muốn biết cũng không thể hỏi được, đành phải đem nghi vấn dần xuống đáy lòng, về sau lại tìm cơ hội để điều tra.

Sau đó, hắn vọt lên khỏi mặt nước, đi về hướng cứ địa Lâm Giang.

Cùng lúc đó.

Tại một nơi rất xa không biết tên.

Một tòa công đức khổng lồ, bên trong tối đen như mực, ánh sáng phảng phất giống như cũng bị nuốt chửng.

Lúc này, bên trong hắc ám vô biên bỗng nhiên mở ra một đôi mắt.

“Một quả Xích Nguyên Châu ở vùng Tây Bắc đã mất đi cảm ứng...”

“Sao? Chẳng lẽ bị người phát hiện? Ở vùng Tây Bắc đó, ta nhớ là địa hạt của Phong Thần tộc, chẳng lẽ Phong Thần tộc phát hiện kế hoạch?”

“Không thể nào, nếu như bọn họ phát hiện, lúc này đã tới đây hung sư vấn tội.”

“Ừ, người nói có đạo lý, nhưng vẫn nên phái người đi tìm về viên Xích Nguyên Châu này, nhớ kỹ, không được bại lộ thân phận, bằng không chọc cho đám người Phong Thần tộc kia xuất thủ thì thật sự phiền toái.”

“Yên tâm.”

Nhất thời, trong điện bay ra một đạo hắc quang, rơi vào trong tay một người mặc áo đen, người này cung kính hành lễ, sau đó hắc quang lóe lên, biến mất ở chỗ cũ.

“Bên trên lệnh cho chúng ta tăng cường xuất thủ, nếu tiếp tục như vậy, sợ là sớm muộn gì cũng sẽ bại lộ.”

“Không có biện pháp, có thể là vị nào chờ không được, nghe nói, đại nạn của hắc sắp tới.”

“Xuyt! Chớ có lên tiếng, vị nào cũng không phải là người mà chúng ta có thể nghị luận, cẩn thận họa từ miệng mà ra.”

“Biết.”

Bên này.

Trong chớp mắt Phong Vân đã quay về đến cứ địa Lâm Giang.

Chu Thiên cùng nhóm cao tăng của cứ địa đã sớm đứng chờ ở đó.

Sau khi thấy được Phong Vân, lập tức tiến lên cung kính hành lễ, “Đa tạ ân cứu mạng của Phong đại nhân.”

Lần này nếu như không có Phong Vân, cứ địa Lâm Giang của bọn họ có khả năng ngay cả xương cốt cũng không còn.

Đối mặt với Đại tông Sư đại viên mãn, bọn họ không khác gì con kiến.

“Đứng lên đi.”

Phong Vân nhẹ nhàng nâng tay, tinh thần lực tự nhiên lộ ra, khiến cho mọi người đều đứng lên.

Lần đầu tiên bọn họ cảm nhận được tinh thần lực của Phong Vân ở khoảng cách gần như vậy, cảm giác như vực sâu biển lớn, còn bản thân lại nhỏ bé như hạt bụi.

“Tinh thần lực bậc này, tất nhiên là Niệm Lực sư, hơn nữa còn là người có thiên phú Không Gian đỉnh cấp, Kiếm Khí Xung Thiên trước đó, ta còn cảm nhận được kiếm hồn ba động...”

Trong lòng Chu Thiên càng nghĩ càng rung động, hấn nhìn gương mặt trẻ tuổi của Phong Vân, cảm giác như thấy được Vương giả tương lai, những thứ này nếu mỗi thứ xuất hiện trên một người đã có thể gọi là thiên tài không thể nghi ngờ.

Nhưng lúc này đều hội tụ trên cùng một người, đó chính là một loại quái vật mà hẳn vô pháp lí giải được.

“Ta muốn nghỉ ngơi trước một đêm, ngày mai sẽ trở về cứ địa Thanh Huyền để báo cáo những chuyện phát sinh ở nơi này.”

Phong Vân nói với Chu Thiên.

Người sau tất nhiên không có điều gì dị nghị, “Ta sẽ nhanh sai người sửa truyền tống trận, sẽ nhanh chóng hoàn thành trong đêm.”

“Được”

Phong Vân gật đầu, sau đó trở về phòng.

Chu Diêm muốn cùng thần tượng trong lòng mình nói mấy câu, nhưng không dám quấy rối, chỉ có thể từ xa ngắm nhìn.

Trong phòng.

Phong Vân không ngừng hấp thu không gian chi lực trong thiên địa, nhanh chóng bổ sung nguyên lực cho Vòng Xoáy Không Gian đã cạn kiệt.

Lần này đối phó với hai người áo đen kia, hẳn đã dốc toàn bộ Không Gian Cầm Cố, mặc dù chỉ trong nháy mắt, nhưng cũng hiểu rõ thêm một vài vấn đề.

Tuy rằng cường độ không gian của hẳn rất chắc chắn, chỉ có công phạt của Vương cấp mới có thể đánh vỡ.

Nhưng mà người khác muốn đối phó hẳn không nhất định phải đánh vỡ không gian.

“Tạo thành vấn đề này, thứ nhất là do Không Gian nguyên lực không đủ dồi dào, thứ hai chính là chưa lĩnh ngộ được Không Gian áo nghĩa....”

Phong Vân biết rõ năng lực Không Gian của mình còn chưa đạt đến tình trạng hoàn mỹ, nhưng đây cũng là lẽ thường.

Năng lực không gian là cái Bug cỡ nào, có thể mang tới uy năng như vậy, hẳn muốn đề cao tất nhiên độ khó không phải bình thường, có thể xem là ngàn vạn khó khăn.

“Chỉ có thể đợi sau này đi đến cứ địa nhất đẳng nhìn một chút.”

Dựa vào tu luyện của bản thân để thăng cấp thì thật sự quá chậm, không có vài chục năm thì khó có thành tựu.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu tiến hành tu luyện linh hồn.

Mấy ngày nay hắn vẫn luôn rèn luyện, hiện giờ có thể đột phá vượt qua 49 chùy.

Trong thức hải.

Hắn dùng tinh thần lực ngưng tụ thành thiết chùy, bắt đầu rèn luyện lực lượng linh hồn.

“Loảng xoảng!”

“Loảng xoảng!”

“Loảng xoảng!”

...

Tiếng kim loại va chạm liên tiếp vang lên, rất nhanh đã vượt qua 20 chùy, nhưng vẫn không có ngừng lại, mà một đường tăng vọt đến chùy thứ 45.

Đây là mức cao nhất mà hắn có thể đạt được ở những lần rèn luyện trước.

Hiện giờ hắn muốn thử hoàn thành 49 chùy.

Đừng nhìn chỉ còn lại 4 chùy, thế những sau mỗi chùy thì tinh thần lực cần phải hao phí lại rất lớn.

“Trải qua mấy ngày nay, tinh thần lực của ta cũng cô đọng rất nhiều”

Tinh thần lực được sinh ra từ linh hồn lực, cái sau càng thuần túy thì cái trước tự nhiên cũng trở nên mạnh mẽ.

Đây là một quá trình cải thiện lẫn nhau để phát triển.

Chương 257: Linh Hồn Bí Điển tầng thứ nhất đại viên mãn!

Chương 257: Linh Hồn Bí Điển tầng thứ nhất đại viên mãn!

Râm!

Chùy thứ bốn mươi bảy!

Râm!

Chùy thứ bốn mươi tám!

Đến một bước này, Phong Vân cảm giác bản thân đã có chút choáng váng. Đây là biểu hiện của việc cạn kiệt tinh thần lực. Nhưng nếu đã đi đến đây, Linh Hồn Bí Điển tầng thứ nhất viên mãn đang ở ngay trước mắt, nói gì cũng phải kiên trì.

Hắn cắn chặt răng, nhanh chóng vận chuyển linh hồn lực chuyển hóa làm tinh thần lực.

Hiện giờ linh hồn lực đang trong quá trình rèn luyện, muốn chuyển hóa nó so với lúc bình thường không biết còn khó hơn bao nhiêu lần.

Áp lực trên người hắn cực kỳ to lớn.

Cái gọi là linh hồn áp bách, khi đạt tới một trình độ nhất định, cũng sẽ ảnh hưởng tới thân thể.

May mắn, tổ chất thân thể Phong Vân không nói có một không hai cả tầng thứ đại tông sư này, nhưng cũng tuyệt đối có thể xếp vào hàng đầu, chỉ chênh lệch một chút so với đại tông sư chuyên luyện thể mà thôi.

Lực áp bách mức độ này, cũng không quá ảnh hưởng đến hắn.

Khi luồng tinh thần lực cuối cùng chuyển hóa hoàn thành, Phong Vân lại bắt đầu khống chế nó, nặng nề đập xuống.

Rầm! !

Một tiếng rầm vang chấn động kịch liệt, lực va đập mạnh mẽ vô hình bắn ra khiến thân thể hắn run lên.

Mà khi chùy thứ bốn mươi chín hạ xuống, Phong Vân cảm giác được linh hồn lực trong thức hải chính mình cũng phát sinh loại chuyển biến nào đó, trở nên càng thêm lấp lánh. Từ hình thái dịch giọt lúc trước, hiện tại đã thay đổi thành từng viên như thủy tinh trong suốt lấp lánh, giống như từng ngôi sao sáng lấp lóe tô điểm trên trời cao, cực kỳ xinh đẹp.

Cùng lúc đó, hắn cảm giác nơi mi tâm cũng có thay đổi, tinh thần lực vốn đã tiêu hao sạch sẽ đến lúc này trong chớp mắt đã được bổ sung đầy đủ.

Tốc độ chuyển hóa có thể nói là liền một mạch, so với trước đây còn nhanh hơn gấp bội. Đồng thời, chất lượng tinh thần lực cũng được nâng cao rất nhiều.

Lấy ví dụ như, ngày trước tinh thần lực muốn di chuyển vật thể to lớn cần phải dùng đến năm sợi tinh thần lực. Nhưng hiện giờ, chỉ cần một sợi đã có thể làm được.

"Cả người đều thoải mái, thư thái hơn rất nhiều! Quả nhiên, đây chính là thứ gọi là 'sáng khoái tinh thần' phiên bản nâng cấp."

Linh hồn là thứ căn bản của một người, nó trở nên cường đại, tự nhiên cũng mang đến sự đề thăng một cách toàn diện. Có lẽ sự tăng cường chiến lực này không trực quan bằng những thuộc tính áo nghĩa, kiếm hồn kia.

Nhưng ảnh hưởng của nó lại không thể nghi ngờ là cực kỳ sâu xa.

"Xem ra hình chiếu Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp vẫn cấp bách hơn."

Phong Vân lúc trước thực lực không đủ, không có cách nào gặp được Tiền Tâm Phong. Thế nhưng hiện giờ hắn đã đạt tới đại tông sư. Hơn nữa so về chiến lực, hắn sớm đã vượt qua đối phương, muốn gặp được đối phương đã không còn khó như trước nữa.

Nếu như hắn dung hợp xong Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, không chỉ có thể đạt được phần phía sau của 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》, mà cả tầng thứ hai Linh Hồn Bí Điển này, hắn cũng có thể tu hành.

"Tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, hắn là có thể đánh vỡ gông cùm xiềng xích vốn có của ta, đề thăng Thể Chất thiên phú."

Trong lòng, hắn nói thầm.

Khí lực của hắn đã đạt tới cực hạn từ lâu, chính là thời điểm có thể đột phá gông cùm xiềng xích.

Đã xa xa lạc hậu hơn những đại tông sư chuyên môn luyện thể, luyện khí lực kia rồi.

Từ phương diện này, Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tuyệt đối là một môn công pháp vô cùng sịn sò, có thể đề thăng thiên phú, truyền ra ngoài tuyệt đối sẽ nhắc lên một trận tranh giành kịch liệt.

Nhưng đáng tiếc, thứ này không còn nữa. Kể từ sau khi Phong Vân đạt được nó, chỗ kia cũng không còn bán thưởng thứ này nữa.

Trước mắt điều duy nhất, cũng chỉ có cửa ải cuối cùng kia thôi. Nhưng lại yêu cầu phải có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp. Điều kiện quá hà khắc, hơn nữa lại là trong cứ địa cấp hai, cho nên vô cùng khó khăn đạt được.

Nhưng để tránh khỏi đêm dài lắm mộng, Phong Vân vẫn quyết định sau khi trở về sẽ đi tìm Tiền Tâm Phong, lấy hình chiếu của ông ta về.

Từ trong phòng ra ngoài đã là ngày hôm sau.

Bất tri bất giác, hắn đã tu hành cả một đêm, có thể nghĩ bốn chùy cuối cùng đã hao phí của hắn bao nhiêu thời gian.

Tuy cả một đêm không ngủ, nhưng Phong Vân vẫn rất có tinh thần, hiện tại dù cho hắn đi chiến đấu cả ngày cũng không thành vấn đề.

Lúc này, Chu Thiên tự mình tới đây, nói: "Đại nhân, truyền tống trận đã sửa chữa xong xuôi."

"Ừ, ta bây giờ sẽ quay về luôn."

Trong lòng hắn vẫn luôn mong nhớ Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp của Tiền Tâm Phong, bởi vậy không muốn chậm trễ quá nhiều thời gian.

"Nhanh như vậy ư? Chúng ta còn chuẩn bị cho ngài một bữa tiệc đưa tiễn nữa đó." Chu Thiên kinh ngạc nói.

"Không cần, lần sau lại nói tiếp. Cứ như vậy nhé, ta đi đây."

Phong Vân vẫy vẫy tay, sau một khắc đã thuận di mà đi, biến mất khỏi chỗ cũ.

Đến khi xuất hiện lại đã đi đến truyền tông trận.

Sau đó, hào quang lóe lên, truyền tông đưa hấn rời đi.

"Phụ thân, Phong Vân đại nhân đâu?"

Lúc này, giọng nói của Chu Diêm truyền tới.

Chu Thiên chỉ chỉ truyền tông trận, "Đại nhân đã trở về rồi."

"hả?" Sắc mặt tươi tắn của Chu Diêm nhất thời sụp xuống, nàng còn đang hi vọng có thể ở cùng Phong Vân trong chốc lát nữa đó.

Kết quả, đối phương cứ thế mà lặng lẽ rời đi rồi.

"Chăm chỉ tu hành đi, bằng không đến tương lai ngươi ngay cả bóng lưng của hấn đều không nhìn đến được đâu."

Chu Thiên vỗ vỗ bờ vai nữ nhi nhà mình, nhẹ nhàng nói.

Chu Diêm nặng nề gật gật đầu.

Bên này.

Khi Phong Vân từ trong truyền tông trận trở về, lập tức liền ra khỏi Võ vực, đi về phía cao ốc trung tâm.

Võ giả bảo an cao ốc nhìn thấy Phong Vân, không chỉ không ngăn cản, ngược lại còn cung kính hành lễ.

Một khi trở thành đại tông sư, liền có thể hưởng thụ quyền lợi chí cao vô thượng trong cứ địa Thanh Huyền. Dù nói là chân chân chính chính đứng trên trăm triệu người cũng không quá.

"Tiền chấp sự có ở đây không?"

Phong Vân hỏi một võ giả bảo an ngoài cửa.

"Thưa, có." Võ giả bảo an đáp.

Vậy là tốt rồi.

Phong Vân gật gật đầu, trực tiếp đi vào cao ốc, đi thang máy đến tầng cao nhất, ở đó chỉ có một gian văn phòng.

Khi hắn đi đến gần, cánh cửa cũng mở ra, bên trong truyền ra giọng nói của Tiền Tâm Phong, "Vào đi."

Đối với chuyện đối phương biết hắn tới đây, Phong Vân cũng không thấy ngạc nhiên. Bởi vì vừa rồi hắn cảm ứng được một cỗ tinh thần lực quét qua hắn, hiển nhiên, chính là Tiền Tâm Phong.

"Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp quả nhiên không tầm thường, tinh thần lực so với ta còn tràn đầy hơn nhiều, Có điều, về vấn đề chất lượng thì lại không bằng ta. . ."

Hắn trầm nghĩ trong lòng. Hiển nhiên Tiền Tâm Phong cũng không tu hành Linh Hồn Bí Điển.

Có điều cũng rất bình thường. Thứ này tại cứ địa siêu hạng đều thuộc dạng hàng thừa thớt. Phong Vân có thể đạt được cũng là nhờ may mắn Chân Lý hội đúng lúc có một cái di tích cỡ lớn mà thôi.

Cái này ở trong cứ địa Thanh Huyền cũng không có.

Đi vào văn phòng.

Tiền Tâm Phong thấy được Phong Vân lập tức đứng lên, trên mặt mang ý cười, “Yêu nghiệt đệ nhất cứ địa chúng ta à, có chuyện gì không?”

Phong Vân đầu tiên là liếc mắt nhìn Tiền Tâm Phong, sau đó mới chậm rãi nói: "Đúng là có chuyện. Lần này đi tới cứ địa Lâm Giang, ta phát hiện hai người của tổ chức ngầm hắc ám. Có vẻ như bọn họ có được thủ đoạn có thể giúp hung thú tiến hóa."

Lời này vừa ra, ý cười trên mặt Tiền Tâm Phong liền biến mất, "Người cũng gặp ư?"

Phong Vân nhíu lông mày. Nghe giọng điệu này, hiển nhiên đã không phải là lần đầu tiên.

Lúc này, tấm gương trong đầu hắn cũng truyền đến âm thanh nhắc nhở, biểu hiện hình chiếu đã hoàn thành.

Phong Vân vui vẻ trong lòng, rốt cuộc cũng lấy được tới tay rồi.

Chương 258: Mua 1 tặng 3!

Chương 258: Mua 1 tặng 3!

【 Hình chiếu người 】 : Tiên Tâm Phong

【 Tuổi tác 】 : 70 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Đại Tông Sư đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Bạo Toàn Bộ 》 , võ kỹ Bát giai 《 Thủy Đạo Sát Quyền 》 , Thủy Hệ công pháp Bát giai 《 Thương Lãng Vạn Trọng Pháp 》 , Hồn kỹ • Tinh Chi Liên Tế, Hồn kỹ • Phong Bạo, 《 Linh Hồn Giản Thiên 》 , Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, Thủy Hệ thiên phú Đỉnh cấp, Thủy chi áo nghĩa (hai thành) . . .

Đồ rơi xuống của Tiên Tâm Phong rất ít, so với những người khác thì có chênh lệch rất nhiều, nhưng lại đủ để vượt xa đại bộ phận tông sư. Không cần cái khác, chỉ bằng Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp kia là đủ.

Người có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, tuy rằng không bằng người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp, nhưng cũng thắng được phần lớn đại tông sư.

Mặt khác, hần năm nay đã 70 tuổi, khẳng định nghiên cứu đối với linh hồn lực đã vượt xa mức bình thường, so với đại tông sư trong cứ địa Thanh Huyền chỉ mạnh chứ không yếu, cho nên đến nay vẫn luôn xếp ở vị trí thứ nhất trên bảng xếp hạng.

Có điều, muốn chống lại hai Đại Tông Sư đại viên mãn của Lam Giang lúc trước, đoán chừng cũng chưa đủ.

Dù gì, Hắc Âm áo nghĩa và Hắc Âm năng lực đều rất quý dị. Nếu không phải không gian năng lực quá bug, Phong Vân muốn giết chết bọn họ cũng không phải chuyện dễ dàng.

Lúc này, giọng nói của Tiên Tâm Phong truyền đến, "Phong Vân, người có thể không biết. Hơn một năm trước đây, ba người Thương Viêm, Ngô Tịch cùng Trần Tử Thanh cũng gặp phải loại tình huống tương tự như vậy, tiếc là khi bọn hắn đi đến đó mọi chuyện cũng đã kết thúc rồi."

"Về sau chúng ta cũng tới thăm dò hiện trường rất lâu nhưng đều không có dấu vết nào. Do đó cũng không có tiến triển gì thêm. Không nghĩ tới một năm sau, lại xuất hiện loại tình huống này."

"Hóa ra không phải là lần đầu tiên. . ."

Phong Vân trầm nghĩ.

Khó trách những người kia đều biểu hiện ra vẻ rất quen thuộc cứ địa Thanh Huyền. Đáng tiếc, bọn họ chỉ biết cứ địa Thanh Huyền có một Tiên Tâm Phong, lại không biết còn có một Phong Vân càng mạnh hơn, dẫn đến khinh địch.

Điều này cũng không trách bọn họ, dù sao ngay cả võ giả của cứ địa Thanh Huyền chính mình cũng không biết.

Hiện tại, trong nhận thức của tất cả mọi người đều biết Phong Vân chính là thiên tài đệ nhất cứ địa, nhất định sẽ trở thành người đứng đầu bảng xếp hạng, nhưng đó là chuyện về sau, không phải hiện tại.

Nhưng bọn họ cũng không biết, Phong Vân sớm đã vượt xa nhận thức của bọn họ.

"Đúng lúc ba người Thương Viêm, Ngô Tịch cùng Trần Tử Thanh bọn họ cũng đang ở trong cứ địa, ta gọi bọn họ đến, nói cho người nghe một chút."

Tiền Tâm Phong tiếp tục nói.

Phong Vân nghe vậy, trong lòng vô cùng vui vẻ. Đây không phải là miễn phí tặng hình chiếu tới đây sao, hẳn biết rõ, ba người này đều là cường giả trên bảng xếp hạng Đại Tông Sư đấy nhé.

Đối với chuyện tốt kiêu này, hẳn tự nhiên sẽ không từ chối.

"Được." Hắn gật đầu nói.

Thế nên Tiền Tâm Phong mở ra máy liên lạc, truyền tin cho ba người Thương Viêm.

Cũng không lâu lắm, cửa phòng làm việc lại mở ra, lần lượt đi vào ba người. Hai nam một nữ, nam theo thứ tự là Thương Viêm cùng Trần Tử Thanh, nữ chính là Ngô Tịch. Phong Vân vừa nhìn thấy bọn họ, liền lập tức lấy hình chiếu của bọn họ.

【 Hình chiếu người 】 : Thương Viêm

【 Tuổi tác 】 : 45 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Đại Tông Sư cao giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Hỏa Vân Chưởng 》 , võ kỹ Bát giai 《 Viêm Pháp Chân Thân 》 , võ kỹ Bát giai 《 Bạo Viêm Cứu Ảnh 》 , Hỏa

Hệ công pháp Bát giai 《Viêm Hỏa Áo Công》, Hỏa Diễm thiên phú cấp siêu phàm, Hỏa chi áo nghĩa (ba thành). . .

【Hình chiếu người】 : Trần Tử Thanh

【Tuổi tác】 : 44 tuổi

【Cảnh giới】 : Đại Tông Sư cao giai

【Rơi xuống】 : võ kỹ Bát giai 《Phong Chi Thuần》, võ kỹ Bát giai 《Bách Biến Thiên Huyền Quyền》, võ kỹ Bát giai 《Phong Bạo Thần Chương》, Phong Hệ công pháp Bát giai 《Phong Diệu Thiểm Linh Thiên》, Phong Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Chương Đạo thiên phú Đỉnh cấp, Phong chi áo nghĩa (ba thành), Quyền hồn (nhất giai). . .

【Hình chiếu người】 : Ngô Tịch

【Tuổi tác】 : 34 tuổi

【Cảnh giới】 : Đại Tông Sư trung giai

【Rơi xuống】 : võ kỹ Bát giai 《Đại Đằng Mạn Pháp》, võ kỹ Bát giai 《Kinh Quan Thập Cửu Tiết》, võ kỹ Bát giai 《Sâm La Vạn Tượng》, Mộc Hệ công pháp Bát giai 《Vạn Mộc Linh Hóa Kinh》, Mộc Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Tiễn Đạo thiên phú Đỉnh cấp, Mộc chi áo nghĩa (hai thành), Tiễn hồn (tam giai). . .

Xem hết hình chiếu của ba người này, Phong Vân cảm thấy chuyến này tới cao ốc trung tâm tuyệt đối là kiếm lời!

Không chỉ thu hoạch được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, còn có được nhiều thiên phú cấp siêu phàm như vậy và cả hai loại áo nghĩa, ngẫm lại đã thấy thoải mái.

"Đây coi như là mua 1 tặng 3 à..."

Phong Vân thâm cười nói trong lòng.

Lúc này, ba người Thương Viêm bọn họ đều quay qua chào hỏi Phong Vân, dùng lễ ngang hàng mà đối đãi.

Tuy rằng Phong Vân so với bọn hắn nhỏ tuổi hơn nhiều, nhưng tất cả mọi người đều là đại tông sư, dĩ nhiên cũng chẳng phân biệt cao thấp gì đó.

Hơn nữa, yêu nghiệt quái tài Phong Vân này vừa vào đại tông sư đã đạt đến trung giai, bọn họ cũng không dám ý bày cái vẻ hơn người trước mặt hắn.

Phong Vân đáp lễ, ánh mắt yên tĩnh, cũng không mang theo ý kiêu ngạo tự mãn.

Ba vị đại tông sư thâm cảm thán, khoảng cách gần như vậy nhìn vị yêu nghiệt đệ nhất này mới có thể cảm nhận được cảm giác sóng lớn không sợ biển mênh mông. Khó trách có thể hơn xa mấy người Kiếm Vô Trần bọn họ! Chênh lệch đúng là quá rõ ràng.

Tiền Tâm Phong nhìn người đều đã đến bèn mở miệng nói: "Phong Vân lần này đi tới cứ địa Lâm Giang cũng gặp phải loại tình huống giống các ngươi lần trước. Các ngươi lại nói lại một cách chi tiết xem sao."

Ba người Thương Viêm nghe nói như thế đều tỏ vẻ cả kinh.

Lập tức, bọn họ một năm một mười kể lại tình huống mà chính mình gặp phải, chủ yếu là nói cho Phong Vân nghe.

Phong Vân nghe xong, phát hiện cũng không quá khác với những gì mà hắn gặp phải trong cứ địa Lâm Giang. Điểm duy nhất khác biệt chính là,

người phía sau màn kia tựa hồ không có ý ra tay đối với bọn họ. Bằng không, ba người này nhất định là không về được.

Đương nhiên, cũng có khả năng người phía sau màn này không mạnh như người mà hắn gặp phải, sớm đã chuồn mất cũng không chừng.

Một lát sau, Phong Vân gật gật đầu, "Không khác mấy so với lúc ta gặp phải."

Mấy người Tiên Tâm Phong đổi sắc mặt, "Tổ chức hắc ám ngầm không biết lại đang tính toán âm mưu gì nữa, không thể không đề phòng. Xem ra kể từ hôm nay, phải tăng cường phòng ngự quanh cứ địa rồi. . ."

Lúc sau, bọn họ lại bàn bạc rất lâu, cuối cùng quyết định trước không lộ tin tức ra ngoài, tránh tạo thành khủng hoảng không cần thiết.

Khi Phong Vân từ cao ốc trung tâm đi ra đã là ban đêm.

Hắn trở lại Võ vực, hơi tu hành một lát đã bắt đầu không thể chờ đợi được mà khiêu chiến hình chiếu.

Mỗi ngày, một hình chiếu có thêm năm cơ hội khiêu chiến. Chuyện này không thể nghi ngờ cũng đã gia tăng tỉ lệ rơi đồ rất nhiều. Hắn hiện tại đã rất chờ mong đồng vật phẩm rơi xuống sau khi đánh xong.

Nhưng số lần nhiều, cũng có nghĩa thời gian hắn đánh với hình chiếu cũng tăng lên.

Trước đây chỉ cần hơn nửa canh giờ, hiện tại lại cần đến hơn một giờ.

Đương nhiên, chỉ cần có thể rơi ra thứ tốt, những cái này cũng không phải chuyện đáng nhắc tới.

Cứ như vậy, hơn một giờ sau.

Phong Vân đánh xong hoàn toàn số hình chiếu chất lượng tốt. Hấn lập tức quét mắt về phía túi đồ, liếc mắt đã thấy hai vật rơi xuống lập loè hào quang.

【 Phong chi áo nghĩa (ba thành) 】 : Đến từ hình chiếu Trần Tử Thanh.

【 Băng chi áo nghĩa (ba thành) 】 : Đến từ hình chiếu Tuyết Diệc Hi.

Chương 259: Tam đại áo nghĩa, khai phá sát chiêu!

Chương 259: Tam đại áo nghĩa, khai phá sát chiêu!

“Thế mà lại có thêm cột đồ tốt, hơn nữa, còn tỏa ra ánh sáng...”

Phong Vân không khỏi cảm thán tấm gương được thiết kế nhân tính hóa, sau khi thăng cấp càng trở nên kinh động hơn rất nhiều.

Như vậy nhìn một cái có thể thấy được, không cần tìm kiếm trong một đồng đồ rác rưởi nữa.

“Sự thật chứng minh, càng quét nhiều lần, thì xác suất bạo ra thứ tốt càng tăng lên.”

Hai loại áo nghĩa bạo ra cùng lúc, chuyện tốt này chưa từng xảy ra, đây là lần đầu tiên.

“Trước tiên hiển hóa băng chi áo nghĩa.”

Phong Vân đợi cái này đã rất lâu rồi, hẳn có được thiên phú hệ băng cấp thượng quang, có thể phát huy uy năng của băng chi áo nghĩa cực cao.

Thiên phú thuộc tính càng cao, không chỉ tốc độ tu hành càng nhanh, mà đối với áo nghĩa ý cảnh, cũng có thể phát huy uy năng cường đại.

Bởi vì thiên phú càng cao, lý giải thuộc tính cũng càng sâu càng mạnh.

Ví dụ như, người có thiên phú hệ hỏa đỉnh cấp lĩnh ngộ được ba thành hỏa chi áo nghĩa, với người có thiên phú hệ hỏa cấp thuật phạm, lĩnh ngộ ba thành hỏa chi áo nghĩa, thì uy năng của người đầu tiên phát ra, sẽ yếu hơn người thứ hai.

[Hiện hóa băng chi áo nghĩa (ba thành)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Một vệt sáng hiện ra, trong chớp mắt dung nhập vào cơ thể Phong Vân, trong chớp mắt ngưng băng chi áo nghĩa của hắn bạo phát, hơn nữa một đường tăng vọt.

Từ một thành thoáng cái đã nhảy lên mười thành, sau đó, ‘ba’ một tiếng, phá tan trời buộc, tiến vào cảnh giới hoàn toàn mới.

Đó là... Áo nghĩa!

Cuối cùng, băng chi áo nghĩa dừng lại ở hai thành, không lên cao nữa.

Giờ khắc này, Phong Vân bị bao phủ trong vô số ‘Băng’ huyền bí, so với lần trước còn huyền diệu hơn, cảm ngộ cũng sâu sắc hơn.

Hơn nữa, những cảm ngộ huyền bí này đều khắc sâu trong đầu hắn, không hề có một chương ngại lý giải nào, đều rõ ràng giống như gương sáng, lý giải càng thêm thấu triệt.

Một lát sau.

Phong Vân dung hợp xong, hắn vô thức phát tay, nhất thời, trong gian phòng đều tràn ngập băng sương, nhiệt độ thoáng cái đã hạ xuống.

“Thử dung hợp băng chi áo nghĩa vào kiếm hồn xem...”

Thủ đoạn công kích mạnh nhất của hắn là kiếm hồn, đương nhiên hắn muốn nghĩ hết biện pháp để đề thăng nó, ngoài ra, đao phách cũng không thể bỏ qua, nhưng sau này hãy nói.

Hắn ngồi xếp bằng, lực lượng kiếm hồn và băng chi áo nghĩa cùng xuất hiện sau lưng, dưới sự điều khiển của lực tinh thần khổng lồ, chậm rãi dung hợp với nhau.

Loại dung hợp này, phải có lực tinh thần hùng hậu, nếu không rất khó thành công.

Cho dù là Phong Van, bây giờ vẫn còn kém một chút, nhưng lực tinh thần của hắn lại rất thuần túy, cho nên phải tốn thời gian hơn một chút.

Nhưng ngay cả như vậy, hắn cũng mất một tuần lễ, mới có thể dung hợp sơ bộ.

Ong!

Lúc hai lực lượng dung hợp với nhau, đôi mắt đang đóng chặt của Phong Vân mở ra, trên tay hắn lóe lên quang huy, một thanh kiếm kiếm bình thường xuất hiện.

Ngâm!

Một kiếm chém ra, bên trong phòng tu hành lập tức xuất hiện một vùng hoa tuyết, nhưng đây chỉ là một phần của cảnh tượng.

Bởi vì giờ khắc này, trên bầu trời của Đàng Vân Các, đều có những mảnh băng tinh hoa tuyết rơi xuống, vô cùng ảo mộng.

Vốn là mặt trời chói chang, nhưng bây giờ, ở đây lại có hoa tuyết bay tán loạn. Cảnh tượng quý dị này lập tức kinh động đám người Triển Phi

trong Đẳng Vân Các.

Tám người bọn họ đang ở trong phòng tu hành, đột nhiên nhìn thấy một màn như vậy, nhất thời đều bị kinh sợ.

“Hoa tuyết thật đẹp.”

Bạch Vân Tịch muốn đưa tay đón, lập tức bị Triển Phi ngăn cản.

Sau khi một vùng hoa tuyết rơi xuống đất, nhất thời, một cỗ kiếm khí khủng bố bạo phát, trực tiếp chém đại địa thành nhiều vết kiếm sâu.

Phốc phốc..

Trong khoảng khắc, trên mặt đất xung quanh Đẳng Vân Các, lưu lại một đạo kiếm ngân vô cùng sâu, nhìn mà giật mình, bên trên kiếm ngân còn tản ra phong mang là lực lượng băng chi khủng bố.

“Tê...”

Đám người Triển Phi nhìn thấy một màn này, đồng thời hít một hơi lãnh khí, sắc mặt Bạch Vân Tịch càng sơ hãi, may mà vừa rồi không dùng tay đón, nếu không, cánh tay này của cô ta sẽ không còn nữa.

Lúc này, cửa phòng tu hành trên tầng chín mở ra, bóng dáng Phong Vân xuất hiện, nhảy từ trên đó xuống, nhìn tám người không bị tổn thương, sắc mặt khẽ buông lỏng.

Vừa rồi hẳn lần đầu tiên thí nghiệm kiếm kiếm chiêu sau khi dung hợp kiếm hồn và băng chi áo nghĩa, nhất thời không để ý, sợ tổn thương tám người Triển Phi.

“Phong Vân, vừa rồi, chính là kiệt tác của ngươi sao?”

Triệt Phi giật mình nhìn về phía Phong Vân hỏi.

Phong Vân gật đầu: “Ừ, thí nghiệm kiếm chiêu nhỏ mà thôi, các người không việc gì là tốt rồi, ta đến chỗ khác thử xem.”

Nói xong hắn liền rời đi, trong lòng hạ quyết tâm, lần sau hắn phải đến phòng tu hành chuyên môn, không thể thi triển ở nơi này được.

Mà sau khi Phong Vân rời đi, chỉ thấy trên mặt đất, uy năng trên kiếm ngân hoàn toàn bộc phát, sau đó lấy tốc độ mà mắt thường cũng nhìn thấy được, đóng băng trong phạm vi năm trăm mét.

Cây đại thụ, tảng đá, phòng ở, dụng cụ... Tất cả đều bị đông cứng!

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong đầu đám người Triển Phi xuất hiện một suy nghĩ.

Mẹ nó, cái này chính là kiếm chiêu nhỏ sao?

“Băng, băng chi áo nghĩa?”

Trong lòng đám người Triển Phi kinh hãi gần chết, không ngờ Phong Vân lại có thiên phú hệ băng, hơn nữa, đã lĩnh ngộ đến áo nghĩa rồi, rõ ràng không phải đẳng cấp mà bọn họ có thể so sánh.

...

Phong Vân đến phòng tu hành cá nhân lớn nhất của Võ vực, nơi này không có võ giả khác đến gần, cách các khu khác cũng rất xa, không cần lo lắng đến vấn đề ngộ thương.

“Một chiêu vừa rồi, gọi là Băng Chi Nhất Kiếm đi.”

Có băng chi áo nghĩa, hiệu quả đóng băng rất nổi bật, còn có lực công phạt của kiếm hồn nữa, tuyệt đối là một đại sát chiêu.

Phong Vân rất hài lòng, mặc dù thời gian dung hợp hơi lâu, nhưng sau khi thành công cũng không đáng nhắc đến.

Sau đó.

Hắn tiếp tục hiển hóa phong chi áo nghĩa trong ba lô.

[Hiện hóa phong chi áo nghĩa (Ba thành)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

Ong!

Bão lốc thanh sắc xuất hiện, trong nháy mắt đã dung nhập vào đầu hắn, nhanh chóng đề thăng phong chi áo nghĩa.

Phong chi ngự áo nghĩa của hắn vốn chỉ có năm thành, sau khi bão lốc thanh sắc gia nhập, trong vài phút đã đạt đến cảnh giới phong chi áo nghĩa, khoảng chừng hai thành.

“Kim chi áo nghĩa, phong chi áo nghĩa, băng chi áo nghĩa.”

Hiện tại, Phong Vân đã có tam đại áo nghĩa, hơn nữa, trong đó còn có hệ băng hiếm có nữa, nếu như truyền đi, chắc chắn sẽ tạo ra một làn sóng kinh hãi.

“Thử dung hợp phong chi áo nghĩa và kim chi áo nghĩa...”

Ở một phương diện nào đó, kim chi áo nghĩa và phong chi áo nghĩa đều am hiểu tấn công, nếu như dung hợp, còn có kiếm hồn, tất nhiên sẽ khiến lực công phạt của hắn đề thăng mấy tầng, đạt đến chiến lực của bán Vương cấp cũng thành vấn đề.

Chương 260: Bảng Chuẩn Vương Cấp!

Chương 260: Bảng Chuẩn Vương Cấp!

Dung hợp áo nghĩa không phải là chuyện đơn giản, nhưng phía trước Phong Vân đã có chút kinh nghiệm rồi, hơn nữa, lực linh hồn của hắn bây giờ còn thuần túy, trong sạch hơn trước đây rất nhiều, cho nên, mặc dù khó khăn, nhưng cũng không khó như vậy.

Hơn nửa tháng sau, rốt cuộc hắn đã có tiến triển, hoàn thành dung hợp lần đầu.

Đây còn là nhanh, đổi lại những võ giả khác, sợ là phải hơn nửa năm, thậm chí là một năm cũng rất khó làm được.

Ngâm!

Trong phòng tu hành, tay Phong Vân cầm chiến kiếm, phong chi áo nghĩa và kim chi áo nghĩa thần tốc dung hợp trong đó, theo động tác vung kiếm của hắn, nhanh chóng chém ra ngoài.

Một màn đáng sợ xuất hiện.

Chỉ thấy có một vệt kiếm quang hiện lên, tốc độ nhanh đến không ngờ, còn không nhìn thấy quỹ đạo của kiếm, thì ở trên mặt đất phía xa đã xuất hiện một đạo kiếm ngân khủng bố.

“Kim chi áo nghĩa, không gì không phá, phong chi áo nghĩa, nhanh nhạy sắc bén.”

Phong Vân thu kiếm, hít sâu một hơi.

Sát chiêu sau khi dung hợp hai loại áo nghĩa này rất đáng sợ, lực công kích có sự cứng rắn của kim chi áo nghĩa, dung hợp với sự sắc bén của phong chi áo nghĩa, hơn nữa, tốc độ của phong chi áo nghĩa rất nhanh.

Trong nháy mắt xuất thủ, đã là lúc kết thúc.

“Vậy gọi là Kim Chi Tấn Tật đi.”

Phong Vân không am hiểu chuyện đặt tên, dù sao nghe thuận miệng là được.

Kim Chi Tấn Tật, có đặc tính kim, cũng có đặc tính phong, coi như rất chuẩn xác.

“Lại thêm một sát chiêu nữa.”

Phong Vân gia tăng lực lượng kiếm hồn lực giai vào chiêu Kim Chi Tấn Tật này, lực công kích đã đạt đến cảnh giới bán Vương cấp.

“Chiến binh thượng phẩm đã không thích hợp nữa, cần một kiện chiến binh cực phẩm...”

Uy năng của áo nghĩa, ít nhất còn mạnh hơn ngụy áo nghĩa mười lần, lần một lần hai coi như cũng được, nhưng thi triển nhiều lần, thì chất liệu làm chiến binh thượng phẩm không thể thừa nhận được.

Hắn có thần binh vương cấp, nhưng đó là đồ của Thủ bộ, tuy rằng đã nhận hắn làm chủ, nhưng võ giả ở đó vẫn cần nhập kiếm tháp, cho nên không thể trực tiếp lấy đi được, thỉnh thoảng lấy dùng thì có thể.

“Đáng tiếc ở đây không có luyện khí sơ phẩm, càng không có luyện khí sơ vương cấp, nên không thể có hình chiếu.” Phong Vân nói thầm.

Nhưng cho dù hẳn trở thành luyện khí sơ phẩm hoặc luyện khí sơ vương cấp, muốn luyện chế cũng không phải dễ dàng, bởi vì cần chất liệu rất quý hiếm.

“Chiến binh sơ phẩm trong cứ địa Thanh Huyền cũng rất ít...”

Luyện khí sơ phẩm hay luyện khí sơ vương cấp chỉ có ở cứ địa siêu hạng, cho nên chiến binh sơ phẩm của cứ địa Thanh Huyền đều là từ cứ địa siêu hạng đến, hơn nữa, số lượng rất ít.

Mỗi lần xuất hiện đều được bán với giá trên trời.

Một thanh chiến binh sơ phẩm ban đầu đã có giá vài tỷ, sau đó được đẩy lên vài chục tỷ, khiến người ta chùn bước.

Hơn nữa, tiền cũng không phải vấn đề lớn nhất, có tiền mà không mua được mới là vấn đề cuối cùng.

“Đến lúc cân nhắc đến cứ địa siêu hạng rồi.”

Phong Vân lẩm bẩm, nhưng không phải bây giờ, mấy hình chiếu có giá trị ở cứ địa Thanh Huyền hẳn còn chưa thu đến tay đâu, tối thiểu phải lấy hình chiếu của các đại tông sư trên bảng xếp hạng rồi lại nói.

“Còn mười lăm người nữa.”

Trên bảng xếp hạng có tổng cộng hai mươi đại tông sư, hôm nay hẳn đã lấy hình chiếu bốn người, còn hình chiếu của Hạ Càn Đạo nữa, hiện giờ, bên trong cứ địa còn mười lăm vị đại tông sư hẳn chưa có hình chiếu.

Đây đều là hình chiếu chất lượng, cứ lãng phí như vậy thật đáng tiếc.

“Hiện tại, đa số đều ở bên ngoài làm nhiệm vụ rồi, phải đợi một chút.”

Phong Vân cũng không nóng nảy, đến lúc đó lại nói.

Mà lúc này, bỗng nhiên có võ giả vào bấm báo, là Lâm Hi đến tìm hắn.

“Được, ta biết rồi.”

Phong Vân gật đầu, hắn thu thập một chút rồi đi ra phòng tu hành cỡ lớn, đến đại sảnh tiếp khách.

Trong đó, Lâm Hi đang ngồi trên ghế, im lặng chờ đợi.

Phong Vân đi đến, khẽ cười nói: “Ngọn gió nào thổi người đến nơi này của ta vậy?”

“Nói thế nào ta cũng là bạn cũ của người, đến thăm không được sao?”

Lâm Hi cười hì hì nói.

Đương nhiên Phong Vân không tin đối phung đến đây là để thăm hắn, nhún vai nói.

“Ta còn không hiểu người sao? Nói đi, có chuyện gì vậy?”

“Hừ, không thú vị.”

Lâm Hi liếc Phong Vân một cái, cảm thấy tâm tư mình bị hắn đoán đúng rồi.

Cô ta lấy một vật từ không gian giới chỉ ra, đưa cho Phong Vân: “Đến đưa cho người cái này.”

Phong Vân nhẹ nhàng tiếp nhận, đó là một tấm thẻ, bên trên có viết bốn chữ lớn ‘Cứ địa Thiên Khải’.

“Đây là...”

“Cứ địa Thiên Khải, chính là cứ địa siêu hạng thống lĩnh cứ địa Thanh Huyền chúng ta, đây là giấy thông hành.”

Lâm Hi giải thích: “Lần này cứ địa Thiên Khải truyền tin tức xuống các cứ địa nhất đẳng, nói là muốn tuyển chọn thiên tài, mỗi cứ địa nhất đẳng đều có năm danh ngạch, sau khi thông qua khảo hạch, có thể ở lại cứ địa Thiên Khải vĩnh viễn, ngày trước không có cơ hội như vậy, đây là lần đầu tiên.”

A?

Phong Vân nghe xong, sắc mặt khẽ động, cứ địa Thiên Khải muốn tuyển một lượng lớn thiên tài, hành động lần này là lần đầu tiên, khiến hắn rất hiếu kỳ.

“Lúc nào?” Hắn hỏi.

“Năm sau.” Lâm Hi trả lời.

Còn gần hai tháng sao?

Phong Vân gật đầu, coi như cũng được, thời gian không phải rất vội.

“Đúng rồi, lúc đó người nhớ chú ý một người tên là ‘Ngụy Nguyên Võ’, nghe nói trước đó không lâu, hắn ta hoành không xuất thế, có được chiến lực của bảng Chuẩn Vương cấp, gần như là được cứ địa Thiên Khải định rồi.”

Lần này, sắc mặt Lâm Hi nghiêm túc nói.

“Bảng Chuẩn Vương cấp là gì?”

Phong Vân không thèm để ý Ngụy Nguyên Võ gì đó, ngược lại, còn cảm thấy hứng thú với bảng Chuẩn Vương cấp hơn.

“Tấn thăng Vương cấp rất khó, tốn thời gian cũng lâu, cho nên đã sinh ra bảng Chuẩn Vương cấp này, bên trên có ba mươi vị trí, người trên bảng gần như có cơ hội tấn thăng Vương cấp, hơn nữa, người trên đó, phần lớn đều đến từ ba mươi cứ địa siêu hạng, tuổi dưới năm mươi.”

Bảng danh sách do thiên tài dưới năm mươi tuổi của ba mươi cứ địa siêu hạng tạo thành, có thể nghĩ là biến thái cỡ nào.

Chiến lược của Ngụy Nguyên Võ có thể tương đương với những người trên bảng này, có thể nói là rất khủng bố, khó trách đã được định rồi.

“Không sao đâu, Ngụy Nguyên Võ kia đã hơn ba mươi tuổi rồi, so với người còn lớn gấp đôi, đợi đến khi người bằng tuổi hẳn ta, tuyệt đối sẽ không kém hơn hẳn ta.”

Lâm Hi sợ đã kích thích Phong Vân, lập tức an ủi nói.

Phong Vân cười, ban đầu hẳn cảm thấy ngoài cứ địa siêu hạng, hẳn đã không tìm được đối thủ ở cứ địa nhất đẳng nữa, bây giờ xuất hiện Ngụy Nguyên Võ, ngược lại rất thú vị.

Nếu hẳn đoán không sai, Ngụy Nguyên Võ này không có được duyên cơ nghịch thiên thì có thiên phú cấp thượng quang.

Sau đó, Phong Vân và Lâm Hi nói chuyện thêm một lát.

Đến xế chiều, Lâm Hi liền rời Võ vực, cô ta cũng phải nỗ lực tu hành, cô ta có thiên phú thuộc tính cấp thuế phạm, thật ra, phương diện tu hành

còn mạnh hơn ba người kia. Nhưng cô ta ham chơi, không dành quá nhiều thời gian cho tu hành.

Sau khi cô ta rời đi, trong ba lô tấm gương, có một vật phát sáng xuất hiện trong tầm mắt Phong Vân.

[Thiên phú linh hồn đỉnh cấp] : Đến từ hình chiếu Tiên Tâm Phong.

A, rốt cuộc cũng bạo ra rồi!

Chương 261: Hồn kỹ Vạn Kiếm Ẩn!

Chương 261: Hồn kỹ Vạn Kiếm Ẩn!

Thiên phú linh hồn đỉnh cấp, xem như là một trong những vật phẩm trân quý nhất trong các hình chiếu bây giờ hắn có, nếu là vật phẩm trân quý nhất, tỉ lệ rơi xuống có thể biết là khó khăn cỡ nào.

Nửa tháng nay, mỗi ngày trừ việc nghĩ cách để dung hợp áo nghĩa, hắn còn điên cuồng quét hình chiếu.

Đáng tiếc, thiên phú linh hồn này rất cao lãnh, vẫn không có động tĩnh gì. Nhưng cuối cùng vẫn phải quỳ gối dưới sự điên cuồng quét hình chiếu của Phong Vân.

“Hiện hóa.”

Hắn không thể chờ được, lập tức nói ra lời này.

[Hiện hóa thiên phú linh hồn đỉnh cấp... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Linh hồn vô hình tản ra ngoài, rồi thân tộc dung nhập vào trong biển ý thức của Phong Vân, có thể nhìn thấy rõ ràng, trong biển ý thức của hắn, lực linh hồn tăng trưởng với tốc độ mà mắt thường cũng nhìn thấy được.

Rất nhiều giọt linh hồn tụ tập, rậm rạp một vùng, tràn ngập hơn nửa biển ý thức.

Cái này chính là thiên phú linh hồn đỉnh cấp thuế biến, hiệu quả rõ ràng.

Trong nháy mắt, Phong Vân cảm giác, trong biển ý thức của mình gió thổi mây phun, xảy ra chấn động.

“Ầm ầm...”

Giống như động đất, khiến đầu óc hắn rung động đến mơ màng, một vùng mê mông lung.

Một lát sau.

Phong Vân bình tĩnh lại, xem biển ý thức của mình, phát hiện đã lớn gấp đôi trước đây, mà lực linh hồn đã trở thành một dòng sông lớn, biển ý thức trùng trùng điệp điệp, không ngừng lao nhanh.

Trong đó, có một phần nhỏ tỏa ra màu sắc óng ánh, giống như sao trời, đó là lực linh hồn đã rèn luyện lúc trước.

“Thiên phú linh hồn đỉnh cấp, quá cường đại...”

Phong Vân vốn cho là lực linh hồn của hắn sẽ tăng trưởng gấp bốn, năm lần, nhưng bây giờ, hắn cảm ứng, tối thiểu phải tăng trưởng mười bốn, mười lăm lần.

Đây quả thật là một cách đề thăng thiên phú hiệu quả thăng thiên.

Nhưng nghĩ lại, thực lực của Tiên Tâm Phong còn mạnh hơn nhiều so với biểu hiện bên ngoài của ông ta.

“Có thể trở thành quản lý cứ địa, tất nhiên sẽ không đơn giản bộc lộ toàn bộ thực lực như vậy.”

Trên mạng lưu truyền một kênh liên quan đến chiến lược của Tiền Tâm Phong, hiển nhiên, đó không phải toàn bộ chiến lược của ông ta.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, chỉ là một việc nhỏ xen ngang mà thôi, át chủ bài lớn nhất của Tiền Tâm Phong, hẳn đã thành công hình chiếu và dung hợp rồi.

“Có thể bắt đầu tu hành Linh Hồn Bí Điển tầng thứ hai.”

Hắn không chần chờ, lập tức tu hành Linh Hồn Bí Điển tầng thứ hai.

Cũng giống như lúc trước, chỉ là rèn luyện từ bốn mươi chín chùy, tăng lên ba trăm sáu mươi lăm chùy, hình thành một đại tuần hoàn.

Bang! Bang! Bang...

Cũng không lâu lắm, trong biến ý thức của Phong Vân lại vang lên tiếng chùy đập, một lần rồi một lần.

Bởi vì lực linh hồn tăng vọt, nên lực tinh thần của hắn giống như nước lên thì thuyền lên, cường đại hơn ngày trước mười mấy lần.

Cho nên số lần rèn luyện đương nhiên cũng nhiều hơn, trong chớp mắt đã đạt đến một trăm chùy.

Nhưng đây cũng là cực hạn bây giờ của hắn, lúc này đã không cách nào tiếp tục nữa, Phong Vân cũng thuận thế dừng lại, bắt đầu nghiên cứu tầng thứ hai của bí kỹ linh hồn, tên gọi là Hồn Kỹ Vạn Kiếm Ấn.

Khi hắn nhìn thấy bí kỹ linh hồn này, ánh mắt sáng ngời, hiển nhiên, đây là một môn bí kỹ công pháp công kích linh hồn rất cường đại.

Công kích linh hồn quý dị ở chỗ, vô thanh vô tức, chỗ nào cũng có, trực tiếp ảnh hưởng đến linh hồn, khiến người ta khó lòng phòng bị, có thể nói là nhất tuyệt.

“Thủ đoạn quý dị này, chỉ có năng lực không gian mới có thể áp chế.”

Sau đó, Phong Vân bắt đầu nghiên cứu môn hồn kỹ Vạn Kiếm Ấn này.

Tổng cộng chia thành bốn tầng, chính là nhập môn, tiểu thành, đại thành và viên mãn. Nhập môn chỉ cần ngưng tụ ra một thanh hồn kiếm là được.

Cái này rất dễ làm được, Phong Vân chỉ phí một buổi tối đã giải quyết.

Lúc này.

Trong biển ý thức, trong lòng hấn vừa động, lập tức có lực linh hồn trong đó bay ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh kiếm nhỏ, như ảnh mà không phải ảnh, giống thật mà không phải thật, thật giả đan xen.

Đây là hồn kiếm.

Hồn kiếm và kiếm hồn, nhìn như tương tự, nhưng thật ra là hai lực lượng hoàn toàn khác nhau.

Hồn kiếm chính là lực lượng linh hồn, còn kiếm hồn chỉ là lực lượng ý cảnh tiến giai thăng hoa, nói cho đúng, chính là lực lượng hiển hóa trước kiếm chi pháp tắc.

Mặc dù sống nhờ biển ý thức, nhưng phân biệt rõ ràng, không có bất kỳ liên hệ nào.

“Tiếp tục tu hành, dựa vào lực linh hồn của mình, có thể đạt đến tiểu thành.”

Nếu muốn tu hành Vạn Kiếm Ẩn đến cấp viên mãn, cần rèn luyện ba trăm sáu mươi lăm chùy mới được, bây giờ hấn đã hoàn thành một trăm chùy, tu đến tiểu thành không có vấn đề.

Vạn Kiếm Ẩn tiểu thành, có thể ngưng tụ ra một trăm thanh hồn kiếm.

Quá trình này, Phong Vân tốn một tuần mới làm được.

Trong khoảnh khắc thành công, thậm chí có thể loáng thoáng cảm nhận được hư ảnh kiếm quang lấp lánh trong mắt Phong Vân lóe lên rồi biến mất, vô thanh vô tức, rất huyền dị.

“Ra bên ngoài thử nghiệm với hung thú xem.”

Hấn có chút chờ mong, muốn thí nghiệm hiệu quả của chiêu Vạn Kiếm Ẩn này, vì vậy đã đến một nơi rất xa cứ địa Thanh Huyền, lựa chọn một chỗ có thú nguy hiểm nhất.

Đây là một con hung thú cấp lĩnh chủ cao giai Bạo Phong Hào Trư, thân hình to lớn, có thể cao bằng tòa nhà một, hai tầng.

Phong Vân không hề che giấu khí cơ của bản thân, cho nên lúc hấn xuất hiện, con Bạo Phong Hào Trư này đã cảm ứng được.

Trong nháy mắt, nó bộc lộ khí tức thô bạo, giống như nhìn thấy đồ ăn ngon, không chút do dự xông lên.

Phong Vân không hề nhúc nhích, trong hai tròng mắt có ẩn chế bắn ra, không phải giả cũng không giống thật bất chợt lóe lên.

Một giây sau, con Bạo Phong Hào Trư đang chạy đến bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, sau đó ngã xuống đất, trực tiếp tử vong.

Bên ngoài không có bất kỳ vết thương nào, nhưng nhìn kỹ hai mắt nó, lại ảm đạm vô quang, đã mất hình dạng và tinh thần.

Hiên nhiên, linh hồn bên trong nó đã bị Phong Vân chém chết.

“Một kiếm đã chết, nếu như trăm kiếm cùng lúc phát ra, sợ là hung thú cấp đại lĩnh chủ đại viên mãn cũng không chống đỡ được.”

Sau khi thí nghiệm, Phong Vân đã thành công hiểu uy năng của Vạn Kiếm Ấn đạt đến tiểu thành.

Đây chính là một môn bí kỹ linh hồn cực kỳ sắc bén, chỉ sợ ở cứ địa siêu đẳng cũng rất thưa thớt.

“Tiếp theo, nên đến cứ địa Giang Hải rồi.”

Hắn không quên phần sau của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, đây chính là đồ có thể khiến hắn đánh vỡ cực hạn cơ thể.

Linh hồn là căn bản, còn thân thể là vật chứa cái căn bản này, Phong Vân đương nhiên không thể bỏ mặc.

Đến bây giờ, hắn tìm kiếm thiên phú linh hồn đỉnh cấp cũng chính là vì cái này.

Sau đó, Phong Vân trở lại Võ vực, tìm đến khu vực trận pháp, khởi động rồi đến cứ địa Giang Hải.

Ngân quang lóe lên, hắn đã biến mất trong trận pháp.

Chương 262: Cuối cùng đã có bản Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ hoàn chỉnh!

Chương 262: Cuối cùng đã có bản Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ hoàn chỉnh!

Truyền tống trận ở Võ Đạo Điện, cứ địa Giang Hải.

Đây là đại trận truyền tống duy nhất của cứ địa Giang Hải, chuyên môn dùng để đến cứ địa Thanh Huyền.

Cơ bản rất ít khi khởi động, cho nên mỗi ngày sẽ có võ giả đến đây kiểm tra theo thông lệ, làm tốt công tác bảo vệ.

Ngày hôm nay cũng như thường ngày, một vị đệ tử của Võ Đạo Điện đến đây tiến hành kiểm tra.

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên truyền tống trận lại phát ra ánh sáng rực rỡ, khiến hắn ta giật mình, vội vàng lui là ngoài vài mét.

Sau đó, hắn ta nhìn thấy trong đại trận có một thiếu niên đi ra, dáng vẻ rất tuấn mỹ, thân hình thon dài, khí tức quanh người bình bình đạm đạm, nhìn giống như người bình thường.

Mà lúc này, bên ngoài cũng có đệ tử đi qua, vừa nhìn thấy một màn như vậy, lập tức chạy đến.

“Tiểu Lý, xảy ra chuyện gì vậy?” Tên đệ tử này mở miệng hỏi.

Tiểu Lý chính là đệ tử kiểm tra truyền tông trận hàng ngày.

“Học trưởng, ta vừa rồi đang kiểm tra truyền tông trận, bỗng nhiên phát ra ánh sáng rực rỡ, sau đó, bên trong xuất hiện vị thiếu niên này, không biết là ai.” Võ giả gọi là ‘Tiểu Lý’ kia chỉ vào Phong Vân nói.

Tên đệ tử kia nhìn theo tay hắn ta, sau khi nhìn thấy gương mặt Phong Vân, toàn thân lập tức chấn động, vẻ mặt vốn bình thản trở nên vô cùng tôn kính.

Hắn ta chắp hai tay, hành lễ với Phong Vân: “Phong, Phong Vân học trưởng, người, người trở về rồi!”

“Ừ.”

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, sau đó trực tiếp đi ra ngoài, rất nhanh đã biến mất trong tầm mắt hai người họ.

“Học trưởng, thiếu niên này là ai mà lại khiến người đối đãi như vậy?”

Tiểu Lý đứng ở một bên nhìn thấy học trưởng mình tôn kính lại cung kính với một thiếu niên như vậy, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

“Đây chính là siêu cấp thiên tài.”

Trong mắt vị học trưởng kia vẫn còn tràn ngập kính ngưỡng, lúc trước, phong thái Phong Vân một kiếm đánh bại Lâm Nhất Trần, đến nay vẫn còn khắc sâu trong đầu hắn ta, khó mà ma diệt được.

“Siêu cấp thiên tài? Có lợi hại như người mới Vương Tiểu Hạ không?”

Vương Tiêu Hạ chính là một thiếu niên thiên tài, thanh danh vang xa năm nay của Võ Đạo Điện.

“Đừng đùa, một trăm Vương Tiêu Hạ cũng không sánh bằng một học trưởng Phong Vân đâu, đây là người mười lăm tuổi đạt đến cảnh giới tông sư đấy, hiểu không?”

Tê...

Người tên Tiêu Lý này hiển nhiên mới đến không bao lâu, lần đầu tiên nghe đến sự tích của Phong Vân, lập tức bị dọa chết khiếp.

Mười lăm tuổi đạt đến cảnh giới tông sư, đây mẹ nó là quái vật gì?

Nếu như hẳn ta biết, hiện giờ Phong Vân mười sáu tuổi, đã đạt đến cảnh giới đại tông sư, không biết có ngất tại chỗ hay không.

...

Bên này.

Tin tức Phong Vân trở về giống như đại bàng chấp cánh, nhanh chóng truyền khắp Võ Đạo Điện.

Vô số học đệ học muội đang từ chỗ bế quan tu hành lao ra, phóng về phía Hoàng Điện, muốn nhìn thấy vị học trưởng truyền kỳ này.

“Phong Vân học trưởng trở về rồi!”

“Không biết bây giờ hẳn đã đạt đến cảnh giới gì rồi? Mặc kệ, dù sao nhất định là vô cùng mạnh.”

“Phong Vân học trưởng thật trâu bò!”

“ ... ”

Hoàng Điện vốn vắng ngắt, giờ phút này lại bị các đệ tử chen lấn đến chật ních, khắp nơi đều là người, chỉ vì muốn nhìn thấy Phong Vân.

Với tư cách là thiên tài mạnh nhất của Võ Đạo Điện trước nay chưa từng có, mặc dù hắn đã rời đi hơn nửa năm, nhưng vẫn được những học viên này ghi nhớ.

..

Lúc này.

Trong cứ điểm của cứ địa Tinh Diệu.

Sắc mặt Phong Vân bất đắc dĩ đứng trong đại sảnh.

Mấy người Chu Linh, Tuyên Phong đứng bên cạnh hắn, khẽ cười nói.

“Bây giờ người là truyền kỳ đứng đầu của cứ địa, Phong Vân học trưởng.”

Bọn họ học giọng điệu của những người bên ngoài, cười hi hi nói.

Phong Vân không có lời nào nhìn bọn họ.

“Đừng đùa.”

Sau đó, hắn đi ra đại sảnh, đến bên ngoài đại điện, da đầu không khỏi run lên, hắn tình nguyện chiến đấu với hung thú mười ngày mười đêm, cũng không muốn đối mặt với các học muội học đệ cuồng nhiệt như vậy.

Cái này so với fan hâm mộ truy tinh lúc trước còn cuồng nhiệt hơn.

“Khụ khụ... Xin chào mọi người.”

Nhưng không có cách nào, Phong Vân chỉ có thể kiên trì đi lên chào hỏi, sau đó, một loạt tiếng hô còn lớn hơn tiếng núi lở vang lên.

“Cái kia, ta trở về xử lý một số chuyện, lập tức sẽ đi ngay, như vậy đi, ta đi trước, các người cũng giải tán đi.”

Sau khi nói xong, bóng dáng Phong Vân liền lóe lên, biến mất ở chỗ cũ.

Mặc dù trong lòng các học đệ học muội này không nở, nhưng không có biện pháp, chỉ có thể giải tán.

Nhưng cũng may, bọn họ đều chụp được ảnh và quay lại rồi, coi như chuyện này đi cũng không tệ.

...

Bên ngoài di tích khảo nghiệm.

Bóng dáng Phong Vân xuất hiện ở đây, trong lòng hắn cười khở một tiếng, xem ra, sau này trở về phải khiêm tốn một chút, như vừa rồi cũng quá dọa người.

Ở cứ địa Thanh Huyền cũng không khoa trương như vậy.

Thật ra cứ địa Thanh Huyền cũng có, nhưng có điều nơi đó nhiều quy củ hơn ở đây, hơn nữa, Phong Vân cũng không thường xuyên xuất hiện, cho nên không tạo ra tình cảnh lớn như vậy.

Nhưng những người sùng bái hắn, tuyệt đối không ít hơn nơi này.

Sau đó.

Phong Vân lên tiếng chào hỏi nhân viên công tác, bảo hẳn ta mở di tích, rồi nhẹ nhàng cất bước đi vào.

Vừa vào di tích, nhất thời, một màn sáng đã bao phủ hẳn.

Đình!

“Kiểm tra lần trước ngài dừng lại ở cửa thứ chín, có tiếp tục không?”

Âm thanh trí năng truyền đến.

Trong lòng Phong Vân trả lời.

“Có.”

Ong!

Nhất thời, trước mắt hẳn giống như vật đổi sao dời, lập tức tiến vào một vùng không gian hư vô.

Đình!

“Khảo nghiệm tầng thứ chín bắt đầu.”

Một màn sáng giống như thác nước từ trên trời đổ xuống, thần tốc bao phủ Phong Vân, giống như đang quét cái gì đi\ó.

Sau khi màn sáng này quét đến biểu ý thức của Phong Vân, lập tức truyền ra âm thanh.

“Phù hợp điều kiện: Có thiên phú linh hồn đình cấp.”

Đình!

“Chúc mừng ngài thông qua tầng thứ chín.”

“Ban thưởng: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ (lục trọng sau).”

Ong ... Ong...

Một giây sau, một chùm sáng bàng bạc xuất hiện, nhanh chóng dung nhập trong đầu Phong Vân, sau đó hóa thành những ký tự, những bức tranh, hiện ra toàn phương diện trong đầu hắn.

Một phút sau.

Phong Vân thích ứng sự thay đổi trong đầu, nhẹ nhàng mở mắt, chậm rãi thở ra một hơi, trên mặt hiện lên vui mừng.

“Cuối cùng đã đến tay, có được hoàn chỉnh rồi.”

Có lục trọng sau này, tố chất và khí lực thân thể của hắn sẽ tăng lên rất nhiều.

Đến lúc đó ngay cả võ giả luyện thể chuyên môn, sợ là cũng không bằng hắn.

Đến lúc này, Phong Vân đã qua cửa di tích khảo hạch rồi, hắn cũng là người duy nhất qua cửa, các võ giả sau này, mặc dù có qua cửa, cũng không được ban thưởng Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ nữa, bởi đây là một phần duy nhất.

Sau khi ý thức của hắn trở về, từ trong đại điện di tích đi ra, lại phát hiện đại điện di tích loại thăm dò bên cạnh, chợt có hắc quang ngập trời bộc phát ra ngoài!

Chương 263: Một kiếm chém hắc ám

Chương 263: Một kiếm chém hắc ám!

Oanh!

Một cỗ hắc quang phóng lên trời, trong chớp mắt đã che phủ toàn bộ đại điện di tích loại thăm dò, còn ẩn chứa tính ăn mòn mãnh liệt, ăn mòn cả không khí, hóa thành từng sợi khói xanh.

Nguyên lực hắc ám?

Phong Vân có thiên phú hắc ám cấp cao, rất nhạy bén với cái này, cho nên mới phát hiện ngay lập tức.

“Nơi này làm sao có thể xuất hiện nguyên lực hắc ám được.”

Trong lòng hắn nghi ngờ nói, chẳng lẽ người của tổ chức Hắc Ám dưới mặt đất lên vào sao?

Theo thời gian trôi qua, nguyên lực hắc ám này càng có xu thế mở rộng.

Phong Vân thấy vậy, nhẹ nhàng vươn tay ra, nắm chuẩn mảng lớn nguyên lực hắc ám phía trước.

Trong lòng vừa động, nhất thời, nguyên lực hắc ám kia điên cuồng vọt về phía hắn, thông qua tay hắn tiến vào trong cơ thể, rồi chảy về phía lốc xoáy nguyên lực hắc ám, sau đó đã bị luyện hóa.

Nơi này nhanh chóng khôi phục ánh sáng, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì, tất cả đều là ảo giác.

Nhưng Phong Vân vẫn có thể cảm ứng được khí tức hắc ám sâu trong đại điện, hiển nhiên còn chưa kết thúc.

“Từ trong di tích sao?”

Lực tinh thần khổng lồ của hắn chậm rãi tản ra ngoài, thoáng cái đã nhìn ra nguyên lực hắc ám này từ bên trong di tích chảy ra.

Không hề chần chừ, Phong Vân bước vào truyền tống trận ở đại điện, rồi truyền tống vào trong di tích.

Ong!

Khi hắn khôi phục tinh thần, phát hiện mình đã đến một thế giới tràn ngập hắc ám, khắp nơi đều là sương mù hắc ám.

Mà ở phía trước, có duy nhất một thứ không bị hắc ám ăn mòn, chính là cung điện Thanh Đồng, trong thế giới hắc ám còn một tia ánh sáng, nhưng cũng đang tràn ngập nguy cơ, tùy thời sẽ tan biến.

Phong Vân vừa bước vào hắc ám, lập tức cảm giác có thứ gì đó thức tỉnh trong sương mù hắc ám, trong nháy mắt đã khóa chặt Phong Vân.

Hả?

Sắc mặt hắn khẽ động, lực tinh thần tản ra, bao trùm bốn phía.

Lúc này, hắn nhìn thấy bên trong sương mù hắc ám có rất nhiều quái vật bóng đen, khí tức biến hóa vô cùng lỳ lạ.

“Nơi này không phải là cung điện Thanh Đồng có ngộ đạo bia sao?”

Phong Vân lập tức nhớ lại, lúc trước nơi này từng bạo phát sương mù, bên trong cũng có những sinh vật hắc ám này.

Hắn tưởng rằng đã giải quyết xong, nhưng hiện tại xem ra, càng ngày càng nghiêm trọng.

Mà lúc này, sinh vật hắc ám bên trong sương mù đều xông về phía Phong Vân.

Nhưng một khắc sau, Không Gian Chi Nhận xuất hiện, trực tiếp chém những sinh vật hắc ám kia, không có bất kỳ trở ngại gì.

“Bên trong cung điện Thanh Đồng có khí cơ quen thuộc.”

Lúc lực tinh thần của Phong Vân bao trùm đến đó, phát hiện trong cung điện có khí cơ quen thuộc.

Ngân quang dưới chân hắn lóe lên, trực tiếp thuận di đi vào.

Sau khi hắn tiến vào, liếc mắt nhìn thấy chính giữa đại điện có tứ đại điện chủ và trận pháp sư cấp cao Cơ Vân Trần đang ngồi xếp bằng, lúc này, trạng thái của bọn họ không tốt, quanh thân bị hắc khí bao phủ, hiển nhiên là bị nguyên lực hắc ám ăn mòn.

Một khi nguyên lực hắc ám nhiễm lên người, giống như đâm vào xương cốt, ăn mòn thân thể, rất khó tiêu trừ sạch, cần tốn thời gian rất dài.

Phong Vân nhìn thấy một màn như vậy, nhẹ nhàng nâng tay, nhất thời, một cỗ hấp lực lộ ra, trực tiếp hút nguyên lực hắc ám trên người tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần về phía mình, rồi tiến vào cơ thể luyện hóa.

Đối với người khác mà nói, đây chính là độc dược, nhưng đối với Phong Vân, đây chỉ là một loại nguyên lực mà thôi.

Nguyên lực hắc ám bị hút hết, tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần đang khó khăn chèo chống cũng dần hồi phục tinh thần.

Khi bọn họ mở mắt nhìn thấy Phong Vân cách đó không xa, vô cùng kinh ngạc.

“Phong, Phong Vân? Sao ngươi lại đến đây?”

“Có việc cần quay về Võ Đạo Điện một chuyến, lúc đi qua di tích, bỗng nhiên nhìn thấy nguyên lực hắc ám bạo phát, vì vậy vào đây nhìn xem.” Phong Vân đáp.

Tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần nghe vậy cười khở một tiếng.

“Xem ra phong ấn nứt ra đã ảnh hưởng đến bên ngoài, như vậy xong đời rồi.”

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Phong Vân nghi ngờ hỏi.

“Không phải đã gia cố phong ấn rồi sao?”

Cơ Vân Trần lắc đầu: “Vốn là đã gia cố rồi, nhưng có một ngày đột nhiên bạo phát, trực tiếp đánh sập trận pháp phong ấn, nguyên lực hắc ám bên trong phóng xuất ra, năm người chúng ta vốn muốn vào cứu giúp, nhưng cuối cùng lại bị nhốt ở đây.”

“Khe nứt phong ấn ở đâu?” Phong Vân lại mở miệng hỏi.

“Bên trái cung điện Thanh Động, đó là chỗ khe nứt, chỉ cần ta có thể đi đến chỗ đó, thì có thể gia cố lần nữa, nhưng năm người chúng ta hợp lại cũng không đi qua được, còn bị nguyên lực hắc ám dính vào.”

Cơ Vân Trần bất đắc dĩ nói.

“Như vậy sao? Vậy thì đến bên trái đó đi.”

Phong Vân nghe vậy, nhẹ nhàng nói.

“Không được, hiện tại bên ngoài đều là nguyên lực hắc ám và các sinh vật hắc ám không rõ, chúng ta vừa đi ra ngoài sẽ bị chúng tấn công và ăn mòn.”

Tứ đại điện chủ lắc đầu nói.

Sau đó bọn họ nhớ đến cái gì đó, nhìn về phía Phong Vân: “Đúng rồi, Phong Vân, ngươi vào đây như thế nào?”

“Thì là...”

Ngâm!

Một tiếng kiếm minh bỗng nhiên vang lên, trong chớp mắt tràn ngập đại điện. trong tầm mắt tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần, giờ khắc này, Phong Vân như biến thành một thanh bảo kiếm sắc bén tuyệt thế.

Phong mang khủng bố cực hạn bao trùm xung quanh, sau đó, một vệt kiếm quang kim sắc vô cùng óng ánh chém ra ngoài, giống như xuyên trời phá đất.

Phốc phốc phốc...

Cung điện Thanh Đồng trực tiếp bị kiếm quang kim sắc phân thành hai, yếu ớt như một tờ giấy mỏng, nhưng điều này vẫn chỉ là khúc nhạc dạo mà thôi.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, kiếm quang kim sắc này trực tiếp chém cả hắc ám, sáng lập một con đường ánh sáng bên trong sương mù hắc ám, xông thẳng về phía bên trái.

Trên con đường này ẩn chứa dao động và phong mang vô cùng khủng bố, khiến nguyên lực hắc ám và những sinh vật hắc ám kia không thể đến gần.

“...Đi vào như vậy.” Lúc này, nửa câu sau của Phong Vân mới truyền đến.

Cái này... Cái này...

Tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần nhìn một màn trước mắt, miệng há đến cực hạn, tròng mắt sắp rơi cả ra ngoài.

Trời ạ, bọn họ nhìn thấy cái gì vậy? Phong Vân, một kiếm chém hắc ám, cũng trực tiếp sáng lập một con đường.

Mẹ nó! Thật sự quá mẹ nó!

“Phong, Phong Vân, người, cảnh giới bây giờ của người là gì?” Lúc này, điện chủ Hoàng Điện lấp bắp hỏi, ánh mắt mòng chờ nhìn hắn.

“Đại tông sư.”

Giọng nói của Phong Vân truyền đến, khiến hô hấp của năm người họ trở nên dồn dập, quả nhiên, giống suy đoán trong lòng bọn họ.

Có được sức mạnh to lớn như vậy, lực lượng của tông sư không thể nào làm được, chỉ có đại tông sư mới có hành động vĩ đại này thôi.

“Đi thôi.”

Sau đó, Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, xung phong đi đằng trước.

Tứ đại điện chủ và Cơ Vân Trần lập tức theo sau.

Bọn họ cẩn thận đi trên con đường do kiếm quang kim sắc sáng lập, cảm thụ dao động và phong mang kinh người mà trên đó truyền đến, toàn thân đều run rẩy.

Một kiếm khủng bố như vậy, khó trách một trời hắc ám cũng bị chém ra một con đường!

Chương 264: Mắt đen

Chương 264: Mắt đen

Trong thế giới Hắc Âm nặng nề, có một con đường kim sắc (màu vàng) xuyên qua, ánh sáng chói mắt, rực rỡ như những vì sao. Phong Vân cùng bốn đại điện chủ đang đi bên trên, và luôn đi về phía bên trái.

Trong lúc này, không ngừng có sinh vật Hắc Âm muốn trùng kích con đường kim sắc này, nhưng còn chưa đến gần đã lập tức bị kiếm khí của con đường đánh nát, nhìn thấy như vậy, mí mắt của bốn đại điện chủ và Cơ Vân Trần nhảy lên, nội tâm kinh động không dứt.

Phong mang này cũng quá mạnh mẽ, mặc dù chỉ là một luồng, nhưng đoán rằng nếu bọn họ mắc phải cũng đều không thể chịu được, ngay lập tức sẽ bị xỏ xuyên.

Trong lòng không khỏi cảm khái Phong Vân biến thái, lúc này chỉ mới hơn nửa năm mà thôi, đối phương đã trở thành Đại tông sư, quả thực không phải người mà!

Nghĩ tới đối phương còn chưa trưởng thành, nhìn lại chính mình, bốn đại điện chủ cùng Cơ Vân Trần bỗng sinh ra cảm giác sinh ra trên đời thật là uổng phí.

Lúc này truyền tới thanh âm của Phong Vân, “Đến”

Bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần thần sắc lập tức chấn động, nhanh chóng tập trung nhìn lại, nhưng Hắc Âm mê vụ lại bao phủ, khiến bọn họ

cơ bản đều không nhìn thấy gì.

Mặc dù Phong Vân có được tinh thần lực cũng khó nhìn thấy được hình ảnh cụ thể, Hắc Âm nguyên lực ở nơi này thật sự quá nồng đậm.

Phong Vân nhẹ nhàng đưa một ngón tay ra, đầu ngón tay nhất thời có một vệt kim mang tách ra, giống như mang theo ánh sáng mặt trời, trong nháy mắt chiếu sáng phương viên xung quanh.

Tình cảnh bên trong cũng hiện ra trước mắt bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần.

Giữa không trung bố trí một cái trận pháp rất lớn, tạo hình cổ xưa, bên trên khắc chần chịt những kí hiệu, rườm rà không gì sánh được, khiến cho người ta cảm thấy hoa mắt khi liếc nhìn.

Trong lúc này, tại trung tâm trận pháp, xuất hiện một khe nứt dài hẹp, kết nối liên tiếp những không gian không xác định, bên trong một mảng hắc ám yếu ớt, giống như một cái lỗ đen.

Rất nhiều Hắc Âm chi khí và sinh vật Hắc Âm chính là từ cái khe nứt này đi đến bên trong di tích.

“Quả nhiên bị tổn hại.”

Cơ Vân Trần nhìn thấy như vậy, sắc mặt lập tức biến hóa, hẩn từ không gian giới chỉ (nhấn) lấy ra một quyển trục, sau đó mở ra, đột nhiên tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, bên trên có rất nhiều đường vân phức tạp.

Phong Vân nhận ra, những cái này là trận văn, chuyên môn dùng để tu bổ trận pháp.

Cơ Vân Trần ngồi xếp bằng xuống, không ngừng dùng tinh thần lực nhập vào bên trong quyền trục.

Theo sự thúc dục của hấn, trận văn trên quyền trục giống như sóng lại, nhanh chóng lướt đi, như từng tấm lụa, bay tới quán quanh khe nứt ở trung tâm trận pháp.

Có thể nhìn thấy rõ, khe nứt đang từng chút được chữa trị, Hắc Âm nguyên lực và sinh vật Hắc Âm ở bên trong cũng bắt đầu ra .

Nhìn một màn như vậy, bốn vị điện chủ lộ ra nụ cười, “Có vẻ đã ổn rồi.”

Nhưng mà vừa lúc đó.

Bỗng nhiên theo khe nứt dài hẹp kia, xuất hiện một con mắt to.

Là một con mắt đen to thâm thúy.

Phảng phất như một mặt trời màu đen, xuất hiện trong khe nứt, to lớn, lạnh lẽo, ánh sáng hắc ám khủng bố lưu chuyển, giống như mắt của ác ma đang nhìn ra thế giới.

Ngay khi con mắt đen (hắc sắc) kia xuất hiện, Cơ Vân Trần cảm thấy mình như bị một cỗ khủng bố bao phủ, phảng phất sẽ chết đi ngay lập tức, khiến cho hấn run lẩy bẩy, tinh thần lực cũng không thể tập trung.

Cơ Vân Trần trở nên lo lắng, nhưng cũng không có bất cứ biện pháp nào, tinh thần lực tán loạn, trong một thời gian ngắn khó có thể tập trung lại.

Nhưng trong chốc lát, có một cỗ tinh thần lực càng thêm mãnh mẽ tràn vào mi tâm khiến hấn tập trung, tiếp tục thúc giục trận văn.

“Đây là ...”

Sắc mặt Cơ Vân Trần cả kinh, hấn lập tức cảm ứng được, là tinh thần lực của Phong Vân ở phía sau truyền tới cho hấn.

Trong lòng hấn nhất thời ngập tràn sóng gió, Phong Vân vậy mà có thể có được tinh thần lực mênh mông bang bạc như vậy, so với hấn còn mạnh hơn gấp mười mấy lần.

“Chỉ có thể là thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp trong truyền thuyết mới có thể sinh ra nhiều tinh thần lực như vậy !”

Cơ Vân Trần khó có thể tưởng tượng được, Phong Vân còn là một người sở hữu thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp, nhưng bây giờ không phải là lúc dao động, hấn nhờ vào tinh thần lực của Phong Vân, lập tức thúc dục càng nhiều trận văn, hướng tới bên trong khe nứt quấn vào.

Khi hấn chuẩn bị nhìn về phía con mắt to đen ở bên trong khe nứt, âm thanh Phong Vân lập tức truyền đến, “Đừng nhìn nó!”

Dọa cho Cơ Vân Trần lập tức dời mắt, không dám nhìn nữa.

Con mắt này chưa đựng sức mạnh quá nhiều linh hồn mãnh liệt, cho dù là Phong Vân, cũng không dám nhìn quá lâu, bằng không sẽ bị làm cho hoảng loạn.

Cái này không rõ là con mắt của loại sinh vật gì, chịu sự hạn chế của trận pháp, khiến cho nó không thể hàng lâm đến đây, thậm chí ngay cả tinh thần lực và linh hồn lực cũng đã yếu đi rất nhiều.

Bằng không mà nói, ở bên trong này, cho dù là hấn cũng không thể chống đỡ được nó.

Phong Vân thử dùng lực lượng hình chiếu bao trùm lên, nhưng cái gì cũng không chiếu được, rất hiển nhiên, con mắt kia nhìn có vẻ như rất gần

nhưng theo hần, khoảng cách giữa bọn hần không dưới 1000 mét.

Chỉ vì con mắt quá lớn cho nên mới tạo cho người thấy cảm giác rất gần, gần trong gang tấc.

Có tinh thần lực của Phong Vân tương trợ, công tác tu bổ trận pháp của Cơ Vân Trần tiến hành rất nhanh, khe nứt kia càng ngày càng nhỏ, sắp sửa kết thúc.

Bỗng nhiên từng hồi âm âm vang lên.

Tất cả Hắc Âm nguyên lực bên trong di tích trở nên bạo động, các sinh vật Hắc Âm cũng nhao nhao dung nhập vào bên trong Hắc Âm nguyên lực.

Thấy vậy, ánh mắt của bốn vị điện chủ trở nên kinh hãi, vô số Hắc Âm nguyên lực lại hình thành một cánh tay đen to lớn, khe khuất mặt trời, bao phủ khắp phía, mang theo một cỗ uy áp không cách nào tưởng tượng được.

Phảng phất như Thượng Thương Chi Thủ (bàn tay của thượng đế), những người ở đây trước mặt nó cũng chỉ nhỏ bé như loại kiến hôi.

Bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần đều lộ vẻ tuyệt vọng, không thể nào ngăn cản được một kích.

Nhưng Phong Vân ở một bên lại đưa ra một bàn tay, đối chường với bàn tay đen to ở trên bầu trời.

Sau một giây, ngay khi hần nắm chặt bàn tay, nguyên lực của Không Gian Lốc Xoáy bên trong cơ thể trong chớp mắt đã tiêu hao sạch sẽ.

Mà ở bên ngoài.

Không gian xung quanh bàn tay đen trong chớp mắt bị băng diệt, bị một cái lỗ đen lớn bao bọc, bên trong truyền ra lực lượng hủy diệt khủng bố, cho

dù là bàn tay đen to lớn cũng không thể ngăn cản, nhanh chóng bị phá hủy.

Thiên không khôi phục lại bình thường, chỉ còn cái lỗ đen lớn vẫn treo ở chỗ đó, thâm thúy vô cùng khủng bố.

“Không Gian thiên phú...”

Khe nứt trên trận pháp khép lại trong nháy mắt, từ bên trong truyền ra một câu nói âm trầm, làm cho người khác không rét mà run.

Hiển nhiên, tồn tại ở bên trong đã nhớ kỹ Phong Vân.

Hô...

Sau khi khe nứt hoàn toàn khép lại, bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần lập tức buông lỏng một hơi, sau đó nhanh chóng nhớ tới cái gì đó, nhìn về phía Phong Vân lấp bắp nói.

“Phong, Phong Vân, vừa rồi là người xuất thủ sao?”

“Ừm”

Phong Vân gật đầu, sắc mặt có chút tái nhợt, chiêu thức vừa rồi tiêu hao quá nhiều sức lực.

Chương 265: Chuyện này thật không phải là nằm mơ sao!

Chương 265: Chuyện này thật không phải là nằm mơ sao!

Lúc này, bốn vị điện chủ và Cơ Vân Trần nhìn Phong Vân đứng trước mắt chỉ thấy cực kỳ chấn động.

Một kích vừa rồi trực tiếp đánh tan bàn tay hắc ám khổng lồ trên không trung. Lại liên tưởng đến âm thanh từ khe nứt truyền ra, bọn họ lập tức nghĩ ra.

Phong Vân, chính là một người có được không gian thiên phú! Hơn nữa, rõ ràng còn không thấp! Một kích kia, cực giống năng lực Không Gian Yên Diệt trong truyền thuyết!

Đó là năng lực mà chỉ người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp mới có được!

Vừa nghĩ đến đây, năm người bọn họ chỉ còn thấy choáng váng, trong đầu có cảm giác như có thứ gì đó vừa sụp đổ, rầm một tiếng vỡ tan. Nhất là Cơ Vân Trần. Lúc trước hắn còn nhìn ra Phong Vân có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp.

Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp! Không Gian thiên phú đỉnh cấp! Còn là một đại tông sư!

Ba thứ này gộp lại trên người một người, bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần thậm chí còn có cảm giác không thể hô hấp. Mẹ nó, quá biến thái!

Đây vẫn là thiếu niên nho nhỏ mà trước đây bọn hắn chọn từ cứ địa cấp ba tới sao!

Kỳ thật tỉ mỉ ngẫm lại, bọn họ cũng chưa từng nhìn thấu được Phong Vân. Thiếu niên này tuy rằng đến từ cứ địa cấp ba, nhưng đến cùng hắn có được thiên phú gì, đều là do người khác phán đoán ra, bản thân hắn trước giờ chưa từng nói ra ngoài.

Che dấu quá sâu, sâu đến mức đáng sợ!

Bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần biết, nếu như không phải lần ngoài ý muốn này, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không thể biết Phong Vân có được thiên phú hi hữu nhường này.

"Đi thôi."

Sau đó, Phong Vân khôi phục tinh thần lực cùng Không Gian nguyên lực xong liền dẫn bốn vị điện chủ cùng Cơ Vân Trần ra khỏi di tích.

Lúc này, bên ngoài đã có không ít người vây xem. Bọn họ đều bị dị tượng lúc trước hấp dẫn mà tìm tới đây.

"Không có việc gì đâu. Chỉ là một lần phong ấn buông lỏng nho nhỏ mà thôi, đã giải quyết xong xuôi cả rồi, mọi người giải tán cả đi."

Điện chủ Thiên Điện phát phát tay, nhắc với mọi người không cần phải lo lắng.

Điện chủ Thiên Điện đã mở lời cam đoan, tất cả mọi người cũng đều thấy được thả lỏng, chậm rãi rời đi.

"Đúng rồi, Phong Vân, ngươi lần này dự định ở lại bao lâu?"

Điện chủ Hoàng Điện lúc này nhìn về phía Phong Vân mà hỏi.

"Chắc tầm nửa tháng. Sau đó ta liền cùng mấy người Chu Linh học tử bọn họ cùng quay về cứ địa Tinh Diệu. Cuối năm sắp tới rồi, nên trở về ăn Tết."

Một hai tháng nữa là đã hết năm, Phong Vân từng đồng ý với Phong Tiểu Lan cùng viện trưởng về ăn Tết.

"Ừm, đúng là nên trở về xem một chút. Ngươi bây giờ đã là đại tông sư, cứ địa Tinh Diệu chính là cứ địa quê hương của ngươi, đã không thích hợp là cứ địa cấp ba nữa rồi. Dựa theo quy định, một khi bên trong một cứ địa nào đó xuất hiện đại tông sư sẽ được tự động tăng lên một cấp."

Điện chủ Hoàng Điện nói.

Dựa theo ý của hắn, cứ địa Tinh Diệu hiện tại đã tự động tấn thăng thành cứ địa cấp hai.

"Đương nhiên, từ cứ địa cấp ba tấn thăng đến cứ địa cấp hai không phải chuyện đơn giản như vậy, trong đó còn dính đến các phương diện như nhân khẩu hay địa vực. Có điều mấy thứ nhỏ nhặt này đều không quá quan trọng. Ta nghĩ, cứ địa Thanh Huyền đã phái người đi tới cứ địa Tinh Diệu làm những chuyện này rồi."

Phong Vân gật gật đầu. Lúc trước Hạ Càn Đạo đã từng nói với hắn việc này, hắn tự nhiên rất ủng hộ.

Nói thế nào thì cũng là cứ địa đầu tiên kể từ khi hắn đến thế giới này, trong khoảng thời gian này cũng đã từng trợ giúp hắn, tự nhiên hắn rất mong mỗi nơi đây sẽ càng thêm cường đại.

Hơn nữa, cứ địa Tinh Diệu trở nên mạnh mẽ, mấy người Tiểu Lan tỷ cùng viện trưởng cũng càng an toàn hơn.

Chuyện vẹn toàn đôi bên như vậy có sao mà không làm.

Sau đó, Phong Vân liền tạm biệt bốn vị điện chủ cùng mấy người Cơ Vân Trân, tìm phòng tu hành cho một người trong Võ Đạo Điện.

Hắn dự định bắt đầu tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ tư.

Khách quan mà nói, tầng thứ tư so với ba tầng trước lại có thêm rất nhiều tư thế, động tác. Hơn nữa độ khó cũng tăng dần lên.

Làm động tác như vậy, không chỉ có yêu cầu rất cao đối với tố chất thân thể, hơn nữa còn yêu cầu độ khống chế thân thể cực cao.

Làm được điều phía trước cũng không tính khó khăn. Đại đa số võ giả luyện thể đều có thể làm được. Chỉ có yêu cầu sau thì cần phải có được linh hồn lực mạnh mẽ mới được, cũng chính là Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp.

Hai điểm này kết hợp lại, nhất thời đã làm khó chín thành chín người.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, hoàn toàn không thành vấn đề.

Hắn dễ dàng hoàn thành từng động tác tư thế trong tầng thứ tư, độ hoàn thành gần như đạt 100%. Khi hắn làm xong, trên người thậm chí mơ hồ mang theo một loại khí thể thần thánh. Điều này chứng tỏ độ phù hợp rất cao.

Phong Vân nhắm mắt lại.

Thể xác và tinh thần giống như hòa quyện cùng thiên địa, cảm thụ được vàng mặt trời, cảm thụ được mặt trăng tròn.

Hắn mơ hồ, mơ màng cảm nhận được mặt trăng và mặt trời trong vũ trụ, so với ngày trước càng thêm rõ ràng sâu sắc, chân thật vô cùng, phẳng phất như đang ở ngay trước mắt, đưa tay ra là có thể chạm vào.

Dần dần. . .

Từng sợi ánh sáng bắt đầu chậm rãi tụ lại quanh người Phong Vân đang ngồi khoanh chân, trước sau hóa thành hai màu bạc, vàng. Đó là hạt năng lượng mặt trăng và mặt trời, cũng chính là thái dương chi lực cùng nguyệt lượng chi lực.

Lúc này, tất cả đều thẩm thấu vào trong cơ thể Phong Vân, so với ngày trước càng nhiều hơn rất nhiều, chậm chạp mà kiên định cải tạo toàn bộ thân thể, tế bào, cốt cách, huyết dịch, mạch máu của Phong Vân, cải tạo toàn diện.

Cùng lúc đó, cứ địa Tinh Diệu.

Mấy luồng khí tức mạnh mẽ bỗng nhiên giáng xuống, kinh động người trong tầng lớp cao tầng cứ địa Tinh Diệu.

Hồng Thiên Thu lập tức dẫn theo người khác trong cao tầng ra ngoài quan sát, sau đó liền nhìn thấy trên không trung có mười mấy bóng người đứng sẵn.

"Mười, mười lăm vị tông sư!"

Hồng Thiên Thu run rẩy cả người. Bởi, họ còn không giống hắn là tông sư sơ giai, tối thiểu cũng từ cao giai trở lên.

Những người khác trong cao tầng cũng đều thấy chấn động không gì sánh được.

Lúc này, Tông Sư đại viên mãn cầm đầu mở miệng nói: "Chúng ta đến từ cứ địa Thanh Huyền, đặc biệt nhận lệnh của Phong Vân đại tông sư, tới đây toàn lực trợ giúp cứ địa Tinh Diệu tăng cấp trở thành cứ địa cấp hai."

Cái gì! ?

Lời này vừa ra, toàn bộ cao tầng cứ địa Tinh Diệu, gồm cả Hồng Thiên Thu, sắc mặt bỗng nhiên ngây dại. Bọn họ cái gì cũng không nghe thấy, chỉ nghe được năm chữ 'Phong Vân đại tông sư' này.

Hồng Thiên Thu lắp bắp nói: "Người, người nói, ... Phong, Phong Vân đại tông sư? Lẽ nào, Phong Vân hấn, hấn đã trở thành đại tông sư rồi! ?"

"Đúng vậy."

Vị tông sư cầm đầu gật đầu xác nhận.

Đồng thời ánh mắt hấn cũng không khỏi quét về phía từng vị cao tầng cứ địa Tinh Diệu, nội tâm thâm lắng đầu, tư chất quá kém, Hồng Thiên Thu mạnh nhất cũng mới chỉ là Tông Sư sơ giai, người khác còn không cần phải nói, thật sự khó có thể nhìn kiểu gì cho vừa mắt.

Nhưng ở trong hoàn cảnh thế này lại có thể sinh ra một vị tuyệt thế yêu nghiệt như Phong Vân vậy, hấn không thể không cảm thán trong lòng, có lẽ đây chính là Chân Long, sẽ không bởi vì hoàn cảnh ra đời mà che lấp sự bất phàm của hấn.

Trời ơi. . .

Hồng Thiên Thu cùng người trong cao tầng nghe vậy đều trực tiếp hít khí lạnh. Phong Vân vậy mà đã trở thành đại tông sư rồi! Hấn mới rời đi không đến hai năm thôi, vậy mà lúc này đã trở thành đại tông sư!

Mẹ nó, đây thật không phải là đang nằm mơ đấy chứ!

Bọn họ trong lòng đều không thể tin được, trong đầu càng là một mảng choáng váng hoảng hốt, cảm giác chính mình vừa rơi vào trong cơn mơ.

Nhưng sự thật chính là như vậy, không cho phép bọn họ không tin!

Chương 266: Lần đầu phá vỡ cực hạn cơ thể người

Chương 266: Lần đầu phá vỡ cực hạn cơ thể người

Cứ địa Tinh Diệu, Hồng Thiên Ba cùng với nhóm cao tầng sau một thời gian dài, cuối cùng cũng đã chấp nhận sự thật rằng Phong Vân đã đạt tới Đại Tông sư, ngay sau đó bọn họ lại vô cùng hưng phấn.

Có thể không hưng phấn sao ! Cứ địa Tinh Diệu từ tam đẳng thăng lên nhị đẳng, đây quả thực là một kinh hỉ to lớn không gì sánh được.

Ước nguyện ban đầu của bọn họ chỉ là muốn xây dựng một Tông sư thuộc về cứ địa của mình mà thôi, chưa bao giờ nghĩ đến việc có thể tấn thăng làm nhị đẳng cứ địa, bởi vì việc này rất khó khăn.

Nhưng hiện tại Phong Vân lại có thể làm được một cách dễ dàng.

Làm cho bọn hắn cảm giác giống như được nhận một giải thưởng kékch xù mặc dù bản thân chưa hề làm được gì.

“Các vị, mời vào bên trong, chúng ta cần phải thương lượng thật tốt một chút công việc sau này...”

Hồng Thiên Thu và nhóm cao tầng lập tức mời mười mấy vị Tông sư vào tòa nhà trung tâm, muốn bắt đầu quy hoạch lại cứ địa Tinh Diệu.

Một nơi khác.

Trong một căn phòng tu luyện thuộc Võ Đạo Điện, Phong Vân ngồi xếp bàn, quanh hẳn ngưng tụ hai loại ánh sáng vàng và bạc rất nồng đậm.

“Ba (tượng thanh)!”

Trong khoảnh khắc, hẳn cảm thấy mỗi một tế bào bên trong cơ thể đều bùng nổ, sau đó dưới sự thúc dục của Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực, bắt đầu ngưng tụ ra những tế bào mới, loại bỏ các gen lạc hậu, tiến hóa đến mức độ hoàn mỹ hơn.

Dùng cách nói có chút huyền huyền đó chính là thoát thai tiến hóa !

Ầm ầm !

Không biết qua bao lâu.

Sau khi Phong Vân đem tổ chất cơ thể tăng lên tới mức cực hạn, một tiếng ầm vang, Thái Dương chi lực và Nguyệt Lượng chi lực dường như đã hoàn toàn biến mất, chỉ lộ ra cơ thể ban đầu của hẳn.

Toàn bộ cơ thể hẳn, bao gồm cả tóc và mắt đều hiện ra một thứ ánh sáng vàng, không phải màu vàng nhàn nhạt mà là loại ánh sáng thôi lương thâm thúy (vừa sáng vừa sâu sắc)

Từ xa nhìn lại giống như một tượng phật hoàng kim, siêu thoát thân thánh, vô lượng minh mông.

Nếu có cường giả Luyện Thể ở đây, nhất định sẽ kinh hô, đây là “Hoàng Kim Thể”, chỉ có người có thiên phú Thể Chất cấp Thuế Phàm mới có được.

So với “Linh Tinh Thể” do thiên phú Thể Chất đỉnh cấp sinh ra còn mạnh mẽ hơn mười mấy lần.

Một khi thúc dục, sẽ giống như bạo long hoành hành, gặp núi núi vỡ, gặp đá đá tan, không thể ngăn cản.

Một lát sau, ánh sáng màu vàng chậm rãi tan biến, Phong Vân khôi phục lại vẻ bình thường.

Hắn nhẹ mở mắt, không dự định xuất thủ mà chỉ muốn cảm nhận một chút, phát hiện khí lực của mình đã đạt đến bốn trăm vạn cân, nhiều hơn so với trước đây hai trăm vạn cân.

Giới hạn Thiên phú Thể Chất cấp Thuế Phàm là bốn trăm vạn cân, nếu không khí lực của hắn ước chừng còn có thể tăng lên.

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ sau khi đạt tới tầng 4, đã phát triển được toàn bộ mọi phương diện, không những khiến cho thiên phú Thể Chất của hắn đề thăng, cũng khiến cho khí lực tăng lên một mức lớn, không giống như trước đây chỉ là tạm bợ.

“Hơn nữa, lần đầu tiên phá vỡ cực hạn về thân thể của con người...”

Phong Vân dùng tinh thần lực kiểm tra lại thân thể, phát hiện từ mạch máu đến xương cốt, kể cả lục ngũ tạng cũng đều tản ra một loại sáng bóng, có thể là vì gen và các tế bào đã đánh vỡ gông cùm xiềng xích cực hạn, khiến cho các cơ quan phát triển, mới có dị tượng này.

Dựa theo những gì viết trên Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, tiêu chí phá vỡ cực hạn về thân thể của con người chính là như vậy.

Mà hắn có được năng lực chính là tự chữa lành vết thương, chỉ cần không phải là đứt tay, đứt chân thì đều có thể khôi phục trong nháy mắt. Lần thứ hai phá vỡ cực hạn thì ngay cả tay có đứt lìa cũng không còn là vấn đề. Càng về sau, mỗi lần phá vỡ cực hạn thân thể thì sức mạnh sinh mệnh lại nâng cao thêm một tầng.

Đến một mức nào đó, cái gì là huyết nhục trọng sinh, khí quan tái tạo... đều chỉ là việc nhỏ.

Bất tử bất diệt mới chính là thứ mà Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ theo đuổi.

“Tiếp theo chỉ có thể nhìn được đến nội dung tầng 5 của công pháp, muốn nhìn thêm liền cảm thấy mơ hồ, chắc hẳn là yêu cầu thiên phú Linh Hồn cấp cao hơn.”

Phong Vân nhìn Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ ở trong đầu, lúc này chỉ có thể nhìn được những hình ảnh động tác của tầng 5, phần sau đều mờ lung, hỗn độn.”

“Tu luyện đã một tháng.”

Ban đầu hẳn muốn tiếp tục tu luyện tiếp tầng 5, nhưng thấy tờ lịch treo trên tường, thì ra là đã gần đến cuối năm, cho thấy hẳn đã bất tri bất giác tu luyện được chừng một tháng.

“Quên đi, vẫn là nên quay trở về cứ địa Tinh Diệu để tu luyện thôi.”

Dù sao tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ chính là hấp thu Thái Dương và Nguyệt Lượng chi lực, ở đâu cũng đều có thể nhận lấy.

Sau đó, Phong Vân rời khỏi phòng tu luyện, trước tiên hẳn đi một chuyến tới cứ địa Tinh Diệu, phát hiện bọn Chu Linh đã đi về trước, bọn họ có lưu lại cho Phong Vân một tờ giấy nhỏ.

“Ta cũng nên đi.”

Hắn không nói với bất cứ ai, một bước phóng ra, trực tiếp thuận di rời đi.

Với tốc độ bây giờ của hắn, chỉ cần nửa ngày đã có thể trở lại cứ địa Tinh Diệu.

Khi Phong Vân về tới cứ địa, liền phát hiện bên trong cứ địa đang bắt đầu lấp đặt truyền tông trận, rất nhiều pháp sư đang bận rộn xây dựng một cái truyền tông trận cỡ lớn.

Hắn chỉ cần liếc mắt liền nhận ra, đây là truyền tông trận đi đến cứ địa Thanh Huyền.

Điều này có nghĩa là, hiện tại cứ địa Tinh Diệu đã là nhị đẳng, ít nhất về ngoài là như vậy.

“Í!”

“Động tác thật rất nhanh, không tệ.”

Phong Vân cười nhẹ, dưới tình huống bình thường, một cứ địa tam đẳng muốn thăng lên nhị đẳng phải mất ít nhất vài chục năm thời gian.

Nhưng bây giờ, với sự trợ giúp của cứ địa Thanh Huyền thì chỉ cần thời gian nhiều nhất là bốn đến năm năm là đã có thể hoàn thành.

Sau đó.

Khi Phong Vân đi đến trung tâm quảng trường, các bậc Tông sư và Trận pháp sư kia đều nhìn thấy hắn, lập tức bỏ công việc trên tay, nhanh chóng đi về phía hắn, hành lễ với thái độ cung kính.

“Ra mắt Phong Vân Đại Tông sư”

Địa vị của Đại Tông sư ở cứ địa Thanh Huyền rất được tôn sùng, có thể nói là sùng sùng phía trên hàng tì Võ Giả.

Hồng Thiên Ba cùng nhóm cao tăng của cứ địa thấy một màn như vậy, mới hoàn toàn tin tưởng Phong Vân mà họ quen biết chính là một Đại Tông sư chứ không phải là trùng tên trùng họ.

“Đứng lên đi, không cần đa lễ”

Phong Vân dùng tinh thần lực ngăn cản đám người hành lễ, hấn nhẹ nhàng nói: “Các người cứ tiếp tục, ta còn có việc, đi trước.”

Sau khi nói xong, hấn nhìn về hướng của Hồng Thiên Ba và Nghiêm Xuân Thu, vẫy vẫy tay, trực tiếp rời đi, hướng về phía biệt thự.

Nhìn thấy Phong Vân rời khỏi.

Hồng Thiên Ba và Nghiêm Xuân Thu cảm khái trong lòng, nhìn về bên ngoài, Phong Vân so với trước đây cũng không có gì thay đổi, nhưng không thể ngờ, bây giờ hấn đã là một vị Đại Tông sư.

Lại nói đến bên này.

Phong Vân sau khi trở lại biệt thự, viện trưởng và đám nhóc con đều có mặt ở đây, nhưng lại không thấy bóng dáng của Phong Tiểu Lan.

Lúc hỏi đến, viện trưởng lắc đầu, nói: “Đứa nhỏ này gần đây rất thần bí, nói chung là đi sớm về trễ, hỏi gì cô bé cũng không nói.”

Chương 267: Sinh mạng trí năng

Chương 267: Sinh mạng trí năng

“Hả ?”

Phong Vân nghe được lời của viện trưởng, chân mày nhíu lại, nghĩ xem Tiểu Lan tử có bí mật gì.

Nhĩ tới đây, hắn sau khi nói với hiệu trưởng một tiếng, trực tiếp ra khỏi cứ địa Tinh Diệu.

Đứng trên không trung, tự nhủ: “Tiểu Lan tử mỗi tối đều quay trở về, như vậy có thể thấy nơi tử ấy đi cũng không xa, khẳng định đang ở gần đây, dùng tinh thần lực tìm kiếm thử.”

Từ sau khi có được thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp, cùng với sự rèn luyện linh hồn lực, phạm vi tinh thần lực của hắn đã trực tiếp đạt tới mười vạn mét.

Có nghĩa là, chỉ cần hắn muốn, trong phạm vi mười vạn mét không có việc gì có thể che dấu được hắn, tất nhiên, điều kiện tiên quyết là tinh thần lực của hắn phải tản ra.

Ong!!

Không chần chờ, một ánh sáng phát ra tại mi tâm Phong Vân, tinh thần lực lấy hắn làm trung tâm, trong chớp mắt tỏa ra khắp nơi.

Trong nháy mắt, bao phủ lên toàn bộ cứ địa Tinh Diệu, thậm chí còn bắt đầu lan ra bên ngoài.

Bởi vì tinh thần lực vô hình vô ảnh, cộng thêm hấn không gia tăng thêm sức mạnh ý chí cho nên cũng không có uy lực gì, người bên trong cứ địa Tinh Diệu cũng không phát hiện được.

Thế nhưng có vài Trận pháp Sư đến từ cứ địa Thanh Huyền lại có được tinh thần lực cho nên trong nháy mắt họ liền phát hiện được.

Một loại áp lực mênh mông khủng bố đến từ trên không.

“Đây là...”

Thần sắc của bọn họ vô cùng ngạc nhiên, nhất là khi nhìn thấy bóng dáng từ xa của Phong Vân thì không khỏi thêm phần kinh ngạc.

Không chỉ là Đại tông Sư, Phong Vân còn là người có thiên phú Linh Hồn!

Hơn nữa dựa trên cường độ này, rõ ràng còn là cao cấp!

Nội tâm của bọn họ không thể nào bình tĩnh được, nhắc lên một hồi sóng to gió lớn.

Trong tin đồn, Phong Vân nổi tiếng nhờ vào đao kiếm, nhưng mà nhìn hiện tại, rõ ràng hấn còn là một người có thiên phú Linh Hồn!

Phong Vân không để ý tới thần sắc của những Trận pháp Sư ở phía dưới, lúc này thông qua hai con người, trong đầu hấn không ngừng thoáng hiện đủ loại cảnh tượng xung quanh phương viên, tìm kiếm bóng dáng của Phong Tiểu Lan.

Lúc này bên ngoài cứ địa Tinh Diệu, bên trong Dạ Tuyết Sâm Lâm.

Phong Tiểu Lan ngồi xếp bằng trong một hốc cây, hai mắt đóng chặt, nguyên lực xung quanh không ngừng tiến vào cơ thể cô.

Qua một thời gian ngắn, cô bỗng nhiên mở hai mắt, ngay sau đó, một cỗ khí thể lao ra khỏi cơ thể, bay ra bên ngoài hốc cây, khiến cho cây cối bốn phía đều sàng sàng run rẩy.

“Cuối cùng cũng đạt tới Tiên Thiên Võ Giả.”

Phong Tiểu Lan hít sâu một hơi, ánh mắt không giấu được hưng phấn.

Lúc này, đồng hồ trên tay cô phát ra giọng nữ, “Tiểu nha đầu, chỉ mới là Tiên Thiên Võ Giả thôi, đã khiến người cao hứng như vậy, muốn đuổi kịp cái tên tình nhân nhỏ kia của người thì còn rất sớm, đừng quên, hấn là Đại tông Sư đó.”

“Bất quá, người cứ yên tâm, chỉ cần người không ngừng cố gắng, đạt tới điều kiện mở ra truyền thừa, ta cam đoan người sẽ phát lên trong vòng một phút.”

Phong Tiểu Lan nghe vậy, nhẹ gật đầu.

Ngay lúc giọng nữ bên trong đồng hồ chuẩn bị nói tiếp gì đó, bỗng nhiên kêu lên sợ hãi: “Có người sở hữu thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp, đang dùng tinh thần lực quét qua toàn bộ cứ địa Tinh Diệu!”

Sao ?

Phong Tiểu Lan nghe nói như thế, gương mặt xinh đẹp biến sắc, hiện giờ cô không còn lại một tiểu bạch trong tu luyện, đối với chuyện sở hữu thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp tự nhiên cũng hiểu, biết đó là một loại võ giả, một Niệm lực Sư, vô cùng mạnh mẽ.

“Gần đây, Võ Giả của cứ địa Thiên Huyền không ngừng tới nơi này, ta nghe nói Chấp Chương Sử của họ là một người có thiên phú Linh Hồn đỉnh cấp.”

Phong Tiểu Lan nhanh chóng nói ra phân tích của mình.

“Có khả năng...Không tốt! Người quét tinh thần lực kia đang đến, là đang đi về phía của ngươi.”

Đi về phía ta ?

Phong Tiểu Lan có chút mơ hồ, cô vẫn luôn một mình tu luyện, cơ bản không có người biết tới, chớ đừng nói chi tới việc có giao tình với một cường giả như vậy.

“Tới !”

Ngay lúc giọng nữ trong đồng hồ nói xong, một bóng dáng trực tiếp từ trên trời hạ xuống.

Trong tiềm thức Phong Tiểu Lan muốn chạy trốn, nhưng khi cô nhìn thấy gương mặt của người tới, bỗng nhiên kêu lên kinh ngạc: “Tiểu Vân, là ngươi!”

“Nếu không, Tiểu Lan tỷ cho rằng còn có thể là ai ?”

Âm thanh bất đắc dĩ của Phong Vân truyền đến, “Ta con tưởng rằng ngươi gặp phải nguy hiểm gì, thì ra là ở trong Dạ Tuyết Sâm Lâm”

Nói xong, ánh mắt hẩn quét về phía đồng hồ của Phong Tiểu Lan, rất thờ ơ.

Phong Tiểu Lan gãi gãi đầu, cười ngu ngơ một tiếng, “Gần đây ta đang gia tăng tu luyện, tranh thủ sớm ngày có thể đuổi kịp ngươi.”

Vừa nói cô vừa hươ hươ nắm tay nhỏ, rất dễ thương. Phong Vân nghe vậy, bước lên xoa xoa đầu của cô, “Biết là Tiểu Lan tử rất lợi hại rồi, sắc trời cũng không còn sớm, mau trở về thôi.”

Bất tri bất giác, hấn đã cao hơn cô một cái đầu.

“Được.”

Phong Tiểu Lan gật đầu, cô kéo cánh tay của Phong Vân, chuẩn bị cất bước, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, cô đột nhiên phát hiện trước mắt xuất hiện một tia sáng bạc, khi phục hồi lại tinh thần đã thấy mình đã đứng trước cửa nhà.

“Cái này...”

Cô mãnh liệt tròn tròn mắt, dáng vẻ không thể tin được.

Khoảng cách giữa cô với biệt thự ít nhất cũng vạn mét, vậy mà chưa tới một giây đồng hồ đã trở lại, tốc độ này cũng quá khủng bố rồi!

“Được rồi, đừng phát ngốc nữa, nhanh đi ăn cơm thôi.”

Phong Vân kẹp tay Phong Tiểu Lan đi vào biệt thự.

Ban đêm.

Phong Tiểu Lan ở phòng ngủ của mình, cô đang ôn luyện lại những gì đã học, bỗng nhiên đồng hồ phát ra ánh sáng nhàn nhạt.

“Cái tên tình nhân nhỏ kia của ngươi không vừa đâu, có được cả thiên phú Linh Hồn lẫn thiên phú Không Gian, ta vậy mà nhìn nhầm.”

Vừa lên tiếng đã nói tới cái này, có thể thấy trong suy nghĩ của Bạch Thiên có bao nhiêu kinh ngạc đối với Phong Vân.

“Thiên phú Không Gian ? Chính là cái trước đó Tiểu Vân sử dụng để đưa ta trở về biệt thự trong chớp mắt sao ?”

“Không sai, chính là Không Gian di chuyển, không phải người loáng thoáng thấy được một vệt ánh sáng bạc sao ? Đó chính là Không Gian chỉ lực, thật sự là một người đáng sợ, có thể che dấu sâu như vậy, khó có thể tương tượng hẳn chỉ mới 16 tuổi.”

Giọng nữ bên trong đồng hồ mang theo một tia kinh sợ, “Với cấp bậc thiên phú Linh Hồn này của hẳn, có thể hẳn đã phát hiện ra ta, chỉ là chưa nói mà thôi.”

“Tiểu Vân có biết không...”

Phong Tiểu Lan bĩu môi, cô vốn muốn đợi đến khi mình trở nên mạnh mẽ sẽ tặng cho Phong Vân một kính hi đó, kết quả bây giờ người ta đã sớm biết.

Trên thực tế, Phong Vân đã biết thật, nhưng hẳn không phải đã sớm biết mà là vừa mới biết.

“Khó trách tu vi của Tiểu Lan tử có thể tăng nhanh như vậy, thì ra là có một sinh mạng trí năng sống trong đồng hồ”

Phong Vân nhẹ nhàng lâm bảm.

Sinh mạng trí năng là một loại sinh mệnh khác, không giống như nhân loại, chính là trí năng tiến hóa thành sinh mệnh, theo lẽ thường mà nói, chỉ có truyền thừa mới có loại vật này.

Cũng có nghĩa là, Tiểu Lan tử đã đạt được truyền thừa nào đó.

“Thú vị.”

Hắn cười cười, cũng không có ý ngăn cản, thậm chí cũng sẽ không can thiệp.

Đây đối với Tiểu Lan tử cũng là một chuyện tốt, có một sinh mạng trí năng chỉ đạo cô ấy, sẽ bớt đi rất nhiều đường vòng, có thể tiến xa hơn.

Tiếp theo.

Phong Vân chuẩn bị bắt đầu tu luyện tầng 5 của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đò.

Chương 268: Vạn Kiếm Ấn đại thành !

Chương 268: Vạn Kiếm Ấn đại thành !

Tầng 5 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồi có yêu cầu rất cao đối với tư chất tu luyện, cho dù là thiên phú Linh Hồn cùng với tố chất thân thể vô cùng cao của Phong Vân cũng khó có thể hoàn thành toàn bộ.

Cũng khó trách vì sao phần sau của đồ phổ cũng không hiện ra rõ ràng, tất nhiên là vì càng thêm khó.

Dựa theo những động tác bên trên đồ phổ, Phong Vân bắt đầu luyện tập từng động tác một, phải mất hơn mười giờ liên tục, hãn mới khó khăn hoàn thành.

Nhưng cũng chỉ là mô phỏng mà thôi, nếu muốn làm được giống hoàn toàn, thậm chí là phù hợp 100% thì còn cần một khoảng thời gian nữa.

Nhẹ nhàng khoan chân ngòi xuống, ý thức của hãn thành công kết nối được một đường thông với Thái Dương và Nguyệt Lượng trong vũ trụ, mượn điều này, tiếp dẫn và thả ra toàn bộ Thái Dương chi lực và Nguyệt Lượng chi lực, bảo phủ khắp phòng tu luyện.

Trong một sát na, bên trong tầng năm, phòng tu luyện của Phong Vân đều ngập trong hai loại ánh sáng vàng và bạc.

“Đây là, cái gì ?”

Phong Tiểu Lan đang tu hành ở tầng thứ tư, chợt thấy quanh mình xuất hiện một vài điểm ánh sáng, có vàng, có bạc, vô cùng rực rỡ và đẹp mắt.

Cô nhin không được, dùng tay hứng lấy, vẻ mặt tràn ngập hiếu kì.

“Đây là Thái Dương chi lực và Nguyệt Lượng chi lực, là một loại năng lượng tuyệt hảo dùng để rèn luyện thân thể, ông trời của ta, tên tình nhân kia của người còn có cái gì mà hắn không có không ? Mẹ nó, cứ địa tam đẳng vì sao lại có loại biến thái như vậy chứ!”

Sinh mạng Trí năng cảm thấy đầu óc của mình giống như không đủ dùng, nếu không phải nàng (tức là cái sinh mạng trí năng đó, vì nó là giọng nữ nên mình để nàng, phân biệt với Phong Tiểu Lan.) biết rõ ràng Phong Vân chính là nhân loại, thì có lẽ sẽ cho rằng đối phương là một con quái vật đội lốt người.”

“Đó là đương nhiên, Tiểu Vân của ta sau này nhất định sẽ trở thành người đệ nhất.”

Phong Tiểu Lan vô cùng tin tưởng với suy nghĩ này.

Sinh mạng Trí Năng hiếm khi không lên tiếng hản bác, bởi vì nàng cũng có chút tin tưởng, dựa theo mức độ biến thái này của Phong Vân, sau này thực sự có khả năng sừng sừng ở đỉnh cao thế giới.

Bên trong phòng tu luyện.

Phong Vân sau khi luyện hóa xong những năng lượng này, cũng tốn mất vài ngày thời gian.

“Thiên phú Thể Chất tăng lên một chút, “Hoàng Kim Thể” cũng càng thêm vững chắc. đáng tiếc không đột phá được giới hạn khí lực...”

Hắn quan sát kỹ bản thân, kết quả so với dữ liệu của hắn cũng không sai biệt lắm.

Hắn cuối cùng vẫn chưa đủ tiêu chuẩn đối với tầng 5, Thái Dương chi lực và Nguyệt Lượng chi lực mà hắn dẫn xuống còn chưa đủ để cho hắn hoàn toàn thuế biến.

Về phần vì sao khi tu luyện các động tác ở tầng 4 hắn không cần tiếp dẫn Thái Dương chi lực và Nguyệt Lượng chi lực, rất đơn giản, nguyên nhân là vì mỗi một tầng thì Thái Dương chi lực cùng Nguyệt Lượng chi lực đều cực kì khác nhau.

Mỗi tầng đều cao hơn một tầng.

Mặc dù đều đến từ mặt trời và mặt trăng, nhưng cấp bậc năng lượng là khác nhau.

Có thể xem như là năng lượng tầng thứ nhất, năng lượng tầng thứ hai, tầng thứ 3...cứ vậy mà suy ra.

Số năng lượng mới vừa rời dùng trên thân thể, có hiệu quả cực kì nhỏ, điểm này, Phong Vân đã tự thử qua.

“Thân thể hiện tại của ta chỉ vừa thuế biến một chút, đợi sau khi thích ứng, làm tiếp những động tác của tầng 5, có thể sẽ đến gần tiêu chuẩn, càng thêm phù hợp, đến lúc đó, cũng có thể tiếp dẫn thêm nhiều năng lượng...”

Phong Vân nói thầm trong lòng. Đây là một việc tốt, cứ tiếp tục như vậy, hoàn thành tầng 5 chỉ là vấn đề thời gian.

Sau đó.

Hắn ra khỏi phòng tu luyện, liên tiếp tu luyện lâu như vậy, cũng nên kết hợp với vận động nhẹ nhàng.

“Hoàn cảnh nơi đây yên tĩnh, thoải mái, điều không tốt duy nhất là không có nguồn chiếu.”

Võ Giả ở cứ địa Tinh Diệu cũng không tạo ra hình chiếu có giá trị đối với hắn, hiện tại đoán chừng chỉ có Võ Giả cấp Đại tông Sư trở lên mới có hình chiếu mà hắn muốn.

“Không còn cách nào, đành phải đợi hết năm lại tính.”

Qua hết năm, hắn muốn tới cứ địa Thiên Khai, đến lúc đó, yêu nghiệt từ năm châu bốn biển sẽ hội tụ lại, tất nhiên sẽ để cho hắn thu hoạch càng nhiều hình chiếu có chất lượng tốt, nhất là cái tên Ngụy Nguyên Võ kia, nghĩ tới liền mong đợi không thôi.

Thời gian còn lại, Phong Vân mỗi ngày chỉ xem lại hình chiếu, tu luyện, thuận tiện thì ghé vào căn cứ xem một chút, có vẻ rất an nhàn.

Mà trong lúc đó, Phong Tiểu Lan vẫn cứ như trước đi sớm về trễ, đối với chuyện của Sinh mạng Trí Năng, cô cũng một năm một mười nói rõ với Phong Vân.

Kể rõ chuyện cô không cẩn thận ngộ nhập một cái di tích ở bên ngoài, sau khi thông qua khảo nghiệm, liền đạt được Sinh mạng Trí Năng này, còn có một chiếc không gian gói chỉ.

Bên trong có không ít tài nguyên, đều thích hợp cho Phong Tiểu Lan tu luyện, nhưng bắt buộc thực lực của cô phải đạt tới giai đoạn nhất định mới có thể mở ra một tầng tài nguyên.

Cái này rõ ràng là đang bồi dưỡng người kế thừa.

Phong Vân đối với việc này không có dị nghị gì, như vậy mới thích hợp cho Phong Tiểu Lan trưởng thành.

Hơn nữa, hấn đã lưu lại linh hồn ấn kí trên người Phong Tiểu Lan, nếu Sinh mạng Trí Năng kia có hành động làm nguy hiểm tới tính mạng của Phong Tiểu Lan, hấn sẽ nhanh kích hoạt linh hồn ấn kí, cách không tiêu diệt đối phương.

“Đã lựa chọn con đường này, tất cả đều phải tự dựa vào chính mình, chị Tiểu Lan.”

Phong Vân mặc dù sẽ xuất thủ, nhưng nếu chưa đến mức cực kì nguy hiểm, hấn sẽ không ra tay, đây là một cách ma luyện đối với Phong Tiểu Lan.

Con đường tiến bộ của Võ Giả chính là không dễ đi như vậy.

Thời gian cứ như vậy trôi qua từng chút, nháy mắt đã đến cuối năm.

Từng nhà ở cứ địa Tinh Diệu cũng bắt đầu giăng đèn kết hoa, pháo mừng không dứt, khắp nơi đều là vui mừng hoan hỉ.

Tuy rất có rất nhiều truyền thống đã biến mất trong lịch sử vì đại nạn, nhưng mà tập tục mừng năm mới vẫn luôn được duy trì, bởi vì nó đại biểu cho đầu năm, cho hi vọng mới.

Lúc này, trong biệt thự.

Chiến trường đại địa (trái đất) bên trong không gian của tấm gương.

Phong Vân đứng lặng lẽ, đối diện với hấn chính là hình chiếu của Tiên Tâm Phong.

Oanh !

Đầu bên kia, trên mi tâm của hình chiếu Tiên Tâm Phong phát ra một tia hào quang, tinh thần lực khổng lồ, hung bạo như gió, bay thẳng về phía Phong Vân.

Thấy thế, Phong Vân bất động, ngược mắt lên một chút, nhất thời từ trong hai mắt, bắn ra chằng chịt vô số các thanh kiếm nhỏ màu vàng kim, vừa thật vừa ảo xen lẫn vào nhau.

Nhìn sơ qua cũng phải có hơn một ngàn chuỗi!

Xuy xuy xuy...

Những nơi bị các thanh kiếm nhỏ màu vàng kim này đi qua liền bị cơn bão lốc tinh thần này chia làm hai, bị cắt rời.

Thế đi không giảm, trực tiếp bay thẳng đến mi tâm của hình chiếu Tiên Tâm Phong, xông vào thức hải của hắn.

Phốc !

Một tiếng phá diệt vang lên, báo hiệu linh hồn của hình chiếu Tiên Tâm Phong bị một kiếm chém chết.

Sau khi linh hồn lụi tắt, thân thể cũng trực tiếp nổ tung, triệt để biến mất.

“Tốn một thời gian dài, cuối cùng cũng đem Vạn Kiếm Ấn tu luyện đại thành.”

Phong Vân nói khẽ, Vạn Kiếm Ấn đại thành yêu cầu ngưng tụ ra được 1000 chuỗi hồn kiếm, ngay sau khi hắn nâng linh hồn lực lên đến cấp 200 thì mới đạt đến yêu cầu này.

Có thể nhận thấy, uy năng của Vạn Kiếm Ấn sau khi đại thành là mạnh mẽ bao nhiêu, cho dù là hình chiếu của Tiên Tâm Phong cũng không chịu

được một kích này.

Đương nhiên, hình chiếu và người thật khắg định có sự khác nhau về thực lực, nói thẳng ra là, hình chiếu không biết dùng chiến thuật, chỉ biết tấn công.

Thế nhưng thực lực của cả hai cũng không kém bao nhiêu, điều này cho thấy, Tiên Tâm Phong trong thực tế cũng không thể hơn được hẳn lúc này.

Chương 269: Không thềm ở cạnh tên biến thái đến mức tận cùng như người!

Chương 269: Không thềm ở cạnh tên biến thái đến mức tận cùng như người!

Sau đó.

Phong Vân đưa mắt nhìn vào trong túi, liếc mắt liền thấy một vật phẩm bên trong đang tỏa ra tia sáng lấp lánh, hắn không khỏi tỏ ra vui vẻ.

Không thể nghi ngờ, đây nhất định là thứ tốt.

【Phong Hệ thiên phú cấp siêu phàm】 : Đến từ hình chiếu Trần Tử Thanh.

"Phong Hệ thiên phú cấp siêu phàm, rốt cuộc cũng rơi ra rồi."

Phong Vân nhìn vật bên trong túi đồ, ánh mắt khẽ lóe lên. Lúc trước, hắn đem Kim chi áo nghĩa cùng phong chi áo nghĩa dung hợp vào Kim Chi Tấn Tật, kỳ thật hai loại cũng không phải quá thích hợp.

Bởi vì Kim Hệ thiên phú của hắn là cấp siêu phàm, nhưng Phong Hệ thiên phú lại mới chỉ là đỉnh cấp. Bởi vậy, hai loại áo nghĩa này tuy rằng gần tương đương, nhưng uy lực phát huy ra lại có rõ ràng chênh lệch.

Dù sao thì giữa thiên phú cấp siêu phàm cùng thiên phú đỉnh cấp cũng có chênh lệch rất lớn.

Mà hiện giờ, nếu như Phong Hệ thiên phú của hắn cũng đạt tới cấp siêu phàm, tự nhiên sẽ bù đắp lại chênh lệch này, chắc chắn sẽ giúp đề thăng một cách rõ ràng sát chiêu của hắn, tăng lên một cấp bậc.

"Hiện hóa." Phong Vân lập tức lựa chọn hiện hóa.

【 Hiện hóa Phong Hệ thiên phú cấp siêu phàm. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

Râm!

Một đốm sáng màu xanh từ trong gương bay vọt ra, trực tiếp chiếu thẳng vào trong cơ thể Phong Vân, trong chớp mắt kéo ý thức của hắn vào một thế giới chỉ có gió.

Tại đó, hắn có được cảm ngộ giống với những lần trước khi đề thăng những thuộc tính thiên phú khác, cảm thấy chính mình biến thành một ngọn gió mát bay lượn khắp đất trời, lĩnh hội ra rất nhiều điều huyền bí của gió một cách vô cùng tự nhiên.

Mấy phút đồng hồ sau.

Phong Vân thoát ra khỏi trạng thái kia, mặc dù không còn cảm giác hóa thân thành "gió", nhưng hắn vẫn rõ ràng phát hiện ra bản thân mình cùng Phong chi nguyên lực ở xung quanh đã càng thêm hòa hợp.

Hắn vốn muốn thử uy lực của Kim Chi Tấn Tật nhưng nghĩ tới đây là cứ địa Tinh Diệu, hắn chém ra một kiếm này sợ rằng sẽ san phẳng cả nơi này mất, ngẫm lại cũng chỉ đành thôi.

Mà lúc này, tiếng gọi của Phong Tiểu Lan cũng truyền đến, gọi hắn đi xuống ăn cơm tất niên. "Tới ngay đây."

Phong Vân hô lên một tiếng, từ trong phòng tu hành đi ra, đi xuống dưới tầng dưới biệt thự.

Đúng lúc này, từ phía xa truyền đến tiếng chuông ngân vang vọng.

"Coong——! !"

Chúng tỏ không giờ đã qua, năm mới cũng đã bắt đầu.

Phong Vân, cũng đã 16 tuổi.

"Năm mới vui vẻ! !"

Trong biệt thự, khi Phong Vân đi xuống, mấy người Phong Tiểu Lan cùng viện trưởng đều nói với hắn.

"Năm mới vui vẻ."

Phong Vân cũng đáp lời.

Tính ra, đây còn là lần đầu tiên hắn chính thức đón năm mới kể từ khi đi đến thế giới này. Trong trí nhớ của thân thể này, năm mới trước kia đều chỉ vội vàng mà trôi qua.

Dù sao lúc đó còn chưa có căn biệt thự lớn này, tất cả mọi người đều ở trong viện phúc lợi.

Ngắn ngủi hơn một năm, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất như thế này, trong lòng Phong Vân cũng có chút cảm khái.

Một đêm này, khắp biệt thự đều tràn ngập tiếng cười nói vui vẻ. Các gia đình trong cứ địa Tinh Diệu cũng như thế. Mọi người không còn phải vì hung thú mà lo lắng hãi hùng, đều thoải mái hưởng thụ niềm vui sướng hân hoan lúc này.

...

Đầu năm còn chưa qua mấy ngày, Phong Vân đã chuẩn bị rời đi. Bởi vì cứ địa Thanh Huyền truyền tin tức đến nói khảo nghiệm tại cứ địa Thiên Khải sắp bắt đầu rồi.

Trong sân.

Phong Vân nhìn Phong Tiểu Lan lưu luyến bịn rịn, nhẹ nhàng ôm nàng một cái, "Nếu như không nở xa ta, thì hãy nỗ lực trở nên càng thêm mạnh mẽ đi, đuổi kịp theo bước chân của ta."

Nói rồi, hấn túm lấy Tiểu Bạch ở bên cạnh, đưa cho Phong Tiểu Lan, "Lần sau nếu lại đi ra ngoài, nhớ rõ mang theo nó."

Tuy rằng huyết mạch của Tiểu Bạch còn chưa hoàn toàn thức tỉnh nhưng dù gì nó cũng là hung thú siêu cấp Bạch Hồ, hung thú vương cấp trong tương lai. Có nó đi theo bên người Phong Tiểu Lan, cũng có thể bảo vệ nàng tốt hơn.

Sau khi nói xong, hấn liền đi về phía trung tâm cứ địa.

Truyền tống trận nơi đó đã lắp đặt xong xuôi, hấn trực tiếp đi qua là có thể tới thẳng cứ địa Thanh Huyền. Không thể không nói, đúng là thuận tiện hơn nhiều.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, Phong Tiểu Lan tuy rằng trong lòng tràn đầy lưu luyến không nở, nhưng nàng cũng không phải nữ tử bình

thường. Nàng biết rõ thời đại hiện giờ thực lực mới là căn bản.

Phong Vân tìm mọi cách để trở nên mạnh mẽ, nàng cũng phải như vậy.

Thu hồi lại vẻ lưu luyến trong lòng, Phong Tiểu Lan nói với đồng hồ trên tay: "Chúng ta hôm nay đi tới nơi xa hơn rèn luyện đi. Lần này, ta dự định đi một chuyến xa nhà."

"Có thể. Chỉ cần người muốn, ta đương nhiên sẽ đi cùng."

Từ trên đồng hồ truyền ra một giọng nữ, "Đúng rồi, người nhớ mang theo con mèo trắng nhỏ kia nữa đây."

"Vì sao? Không phải chỉ là một con mèo trắng bình thường thôi sao?" Phong Tiểu Lan nhắc Tiểu Bạch lên cao, nhìn trái nhìn phải, đều chỉ nhìn ra vẻ cung dễ sợ.

"Nếu như ta nhìn không sai, đây chính là một trong số hung thú siêu cấp trong truyền thuyết, hung thú Bạch Hổ. Khi nó trưởng thành nhất định trở thành hung thú Vương cấp."

Hung thú Vương cấp?

Phong Tiểu Lan bị dọa hét to một tiếng. Vương cấp, đây chính là tồn tại cao cao tại thượng, trong toàn bộ thế giới loài người thuộc vào nhân vật cấp truyền kỳ, con thú cung bên người nàng này, về sau sẽ trở thành tồn tại như vậy ư! ?

Lừa người thôi đúng không!

"Hắn là thật. Không thấy tiểu tình nhân kia của người cũng nhắc người mang theo con Tiểu Bạch Hổ này sao. Đây là sủng vật của hắn, hắn tự nhiên hiểu rất rõ."

Giọng nữ trong đồng hồ lại truyền ra.

Phong Tiểu Lan gật gật đầu, ôm Tiểu Bạch Hồ vào trong ngực.

Tuy rằng vẫn rất khó để tin, nhưng nếu là Phong Vân nói, nàng nhất định sẽ tin tưởng vô điều kiện.

Trong cứ địa.

Phong Vân dưới ánh mắt cung kính của đông đảo trận pháp sư cùng tông sư, bước vào trong truyền tống trận, được một vùng ngân quang truyền tống rời đi.

Cứ địa Thanh Huyền.

Khi hấn đi ra khỏi truyền tống trận, phát hiện Hạ Càn Đạo đã chờ sẵn.

Vừa thấy được Phong Vân, Hạ Càn Đạo sáng cả mắt, đi tới, "Ngươi rốt cuộc cũng trở về rồi. Ta còn tưởng phải đi tới cứ địa Tinh Diệu tìm ngươi, còn nghĩ rằng ngươi quên cả rồi nữa chứ?"

"Tu hành, chậm trễ trong chốc lát."

Phong Vân giải thích một câu, sau đó lại nói: "Kiếm Vô Trần bọn họ đều chuẩn bị tốt rồi sao?"

"Bọn họ đều đi từ sớm rồi, hiện tại cũng chỉ còn lại mình ngươi thôi."

"Hả?"

Phong Vân có chút ngoài ý muốn, "Không phải nói ngày hôm nay mới đến thời gian sao? Sao bọn họ đi sớm vậy làm chi."

Nhìn Phong Vân bày ra vẻ mặt ngoài ý muốn, Hạ Càn Đạo nhin không được mà trợn trắng mắt. Vì sao đi sớm ấy hả, người ở trong lòng không biết tự tính toán sao? Nhất định là do không muốn đi cùng người cái tên biến biến thái này chứ sao!

Dù sao nghe nói ngay cả Đạo tông Đạo Kinh Thiên đều bị Phong Vân đả kích đến mất trí nhớ, quả thực là một đám số phận hẩm hiu. Đường đường một đấng thiên tài, nói mất trí nhớ liền mất trí nhớ.

"Đây là địa đồ đi thông tới cứ địa Thiên Khải, tự người đi đi."

Cuối cùng, Hạ Càn Đạo đưa cho Phong Vân một tấm bản đồ, để hẳn tự mình đi.

Thông qua tìm hiểu lúc trước, Phong Vân biết được cứ địa siêu hạng như cứ địa Thiên Khải này, cũng không nằm trên mặt đất bình thường. Nói cho đúng, là nằm trong không gian gấp.

Cái gọi là không gian gấp, kỳ thật chính là gấp lại không gian vốn có trên địa cầu bao gồm cả đất đai, nhìn bên ngoài rất nhỏ, nhưng kỳ thật một khi bước vào trong liền phát hiện có một mảnh thế giới khác, bên trong rộng lớn vô hạn.

Chương 270: Diên cuồng lấy hình chiếu, phát tài!

Chương 270: Diên cuồng lấy hình chiếu, phát tài!

Cuối cùng, Phong Vân đi lên truyền tống trận đi đến cứ địa Thiên Khải, nhưng cũng không phải đi thẳng tới đó.

Cứ địa siêu hạng bình thường cực kỳ phong bế đối với bên ngoài. Trừ cứ địa đẳng cấp ngang nhau mới có truyền tống trận, cứ địa dưới trưởng nó căn bản không thể có truyền tống trận thẳng vào trong nội thành.

Cho nên, truyền tống trận của cứ địa Thanh Huyền chỉ có thể truyền tống đến bên cạnh cửa vào gấp không gian cứ địa Thiên Khải.

Khi Phong Vân từ trong truyền tống trận đi ra liền thấy được còn cso vô số truyền tống trận khác cũng giống với truyền tống trận này của cứ địa Thanh Huyền. Hiển nhiên, đây là lối đi thông tới các cứ địa cấp một khác.

Lúc này, có thể thấy được có từng người trẻ tuổi từ trong từng truyền tống trận đi ra ngoài. Mỗi một người trong số bọn họ đều mang khí chất đặc biệt. Có người khí vũ hiên ngang, có người tướng mạo phong nhã, có người ngọc thụ lâm phong, có người diễm lệ vô song, không ai không phải thiên tài, ở trong cứ địa của từng người đều là nhân vật đứng hàng đầu.

Không hề nghi ngờ, những người này đều là võ giả thiên tài mạnh nhất trong cứ địa cấp một.

Đương nhiên, nếu đã đi đến cứ địa Thiên Khải, dù là rỗng cũng phải cuộn mình, dù là hồ cũng phải nằm xuống.

Ai cũng biết, cứ địa siêu hạng không phải nơi mà chỗ khác có thể so sánh bằng. Nơi này mới thật sự là nơi ngọa hổ tàng long, hội tụ tất cả những nhân vật kinh diễm nổi bật nhất thế giới loài người, nào ai dám kiêu ngạo.

"Cứ địa Thiên Khải, lần đầu tiên tới, hy vọng có thể thi triển ra tài năng của mình, nổi bật giữa mọi người."

"Đúng. Nếu như có thể được ở lại đây, tương lai nhất định không tầm thường."

". . ."

Những thiên tài này còn chưa tới cứ địa Thiên Khải đã bắt đầu đối đầu tranh phong.

Phong Vân lúc này lại không làm người khác chú ý. Hắn len lỏi trong đám thiên tài yêu nghiệt này, đã không bắt chuyện, cũng chẳng mở miệng, chỉ là ánh mắt nhìn quét khắp nơi, khiến rất nhiều người đều thấy ngạc nhiên, không biết thiếu niên này đang chơi đùa trò gì.

Nhưng kỳ thật Phong Vân đã sớm lấy hết toàn bộ hình chiếu của bọn họ về tay.

"Hơn ba mươi loại thiên phú cấp siêu phàm! Lần này phát tài to rồi!!!"

Những thiên tài này đều là nhóm người mạnh nhất trong các cứ địa cấp một đó! Tư chất gì đó đương nhiên đều là tốt nhất, đạt tới cấp siêu phàm cũng không kỳ quái.

Hơn nữa Phong Vân phát hiện, đại bộ phận đều mạnh hơn mấy người Kiếm Vô Trần. Điều này nói rõ cứ địa Thanh Huyền đặt giữa những cứ địa cấp một này cũng không phải là qua nổi bật, chỉ có thể xếp vào hạng trung.

Cứ địa cấp một lợi hại hơn so với cứ địa Thanh Huyền ước chừng có hơn mười cái.

Một lát sau, Phong Vân đã lấy xong hình chiếu nơi này, tiếp tục đi đường, rất nhanh đã đi vào sâu đến hơn vạn mét.

Đúng lúc này, có vài giọng nói truyền tới.

"Ngụy Nguyên Võ của cứ địa Tây Giang tới rồi sao? Nghe nói khảo nghiệm lần này của chúng ta, kỳ thật vị trí thứ nhất định sẵn chính là của hắn đó."

"Hừ! Định sẵn ư, mạnh miệng gớm!"

"Người đừng không phục. Kẻ tên Ngụy Nguyên Võ đó từ lúc trước đã được một vị đại nhân vật nào đó của cứ địa Thiên Khải thu làm đồ đệ. Nghe nói, hắn thế còn có được thiên phú cấp thượng quang nữa đó."

Thiên phú cấp thượng quang vừa ra, võ giả vốn còn không phục kia lập tức ngậm miệng. Hắn mặc dù tự phụ, cũng không có khả năng cho rằng mình có thể hơn được người có thiên phú cấp thượng quang.

Quả nhiên là có thiên phú cấp thượng quang...

Phong Vân nghe được đối thoại của bọn họ, khóe miệng hơi nhếch lên. Như vậy vừa vặn đúng lúc, hắn lại có thể có thêm một cái thiên phú cấp thượng quang. Chỉ là không biết là cái gì, thuộc tính thiên phú hay không phải thuộc tính thiên phú đây?

Sau đó, hấn thuận tay lấy hình chiếu của mấy thiên tài võ giả này, sau đó tiếp tục lên đường. Rất nhanh, hấn đã tới gần thành thị chính của cứ địa Thiên Khải.

Thành thị chính của cứ địa Thiên Khải nằm ở vị trí trung tâm gấp không gian, diện tích to lớn khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Phong Vân lúc này đứng cách hơn mười dặm bên ngoài, chỉ thấy là một đường viền màu đen không biết kéo dài bao nhiêu, những thứ đó chính là tường thành bao quanh cứ địa Thiên Khải.

Mà bên trong tường thành, hình dáng các loại kiến trúc như ẩn như hiện, chiều rộng không biết rộng bao nhiêu, chiều dài không biết dài bao nhiêu.

Chậm rãi đến gần, có một loại khí tức cổ lão oai nghiêm phả lên mặt, làm cho người ta có chút ngạt thở.

Nhớ rõ lúc trước khi tiến vào cứ địa Thanh Huyền, Phong Vân đã từng bị nó làm cho chấn động. Thế nhưng hiện giờ đem cứ địa Thanh Huyền ra so sánh cùng cứ địa Thiên Khải, liền giống như túp lều nhỏ cùng với cả khu biệt thự xa hoa vậy.

Quy mô, hình dáng cùng khí thế các thứ đều không phải cùng một cái cấp bậc. Rất khó tưởng tượng, một cứ địa như vậy đã phải tốn tinh lực cùng tâm huyết như thế nào mới có thể xây dựng nên.

Đến càng gần, Phong Vân càng thấy được rõ ràng ở ngay cửa cứ địa có một tấm bia đá to lớn dựng thẳng, trên đó viết hai chữ "Thiên Khải".

Tựa như lôi đình vô song, bá khí vô tận, cho người ta một cảm giác an tâm như bảo vệ cả thiên hạ.

"Một cứ địa Thiên Khải khí khái lắm."

Dưới cửa thành, Phong Vân nói khẽ.

Lấy ra giấy thông hành do cứ địa Thiên Khải cấp cho, hắn cũng dần tiến vào trong cứ địa siêu hạng này.

Cảm giác rất kỳ quái, giống như hiện đại năng động cùng cô lão tang thương cùng nhau tồn tại vậy.

Các loại kiến trúc san sát nối tiếp nhau, cả khu phố rộng lớn giống như quảng trường, đoàn người đông đúc lui tới tấp nập. Những người ở đây không giống những cứ địa khác mỗi ngày đề phải vì cuộc sống mà bôn ba.

Trên mặt bọn họ luôn dào dạt một nụ cười, phát ra từ nội tâm.

Sau đó, Phong Vân dựa theo địa chỉ trên giấy thông hành, tìm đến một khách sạn, tên là khách sạn Phong Vũ.

Sau khi đi vào, hắn phát hiện nơi này gần như đều là võ giả trẻ tuổi đến từ những cứ địa khác, nội tâm cũng hiểu rõ, xem ra cứ địa Thiên Khải là sắp xếp cho bọn họ ở cùng một chỗ.

Phong Vân còn nhìn thấy bốn người Kiếm Vô Trần, Đao Kinh Thiên, Mực Trường Xuyên cùng Lâm Hi đang ngồi ở một bên. Hắn cũng không đi qua đó mà tự mình tìm một góc hẻo lánh ngồi xuống.

Lúc này.

Trong đại sảnh khách sạn, có mấy tên võ giả thiên tài đang bàn luận viên vông, ngôn ngữ không hề e dè.

"Lần khảo hạch này của cứ địa Thiên Khải, vị trí thứ nhất sớm đã là vật trong bàn tay cứ địa Tây Giang chúng ta rồi."

"Đừng nói thứ nhất, top ba cũng dễ như trở bàn tay thôi."

"Với thực lực của chúng ta, tùy tiện cũng có thể càn quét tất cả những cứ địa khác, xưng vương xưng bá không thành vấn đề."

Tiếng bàn tán của bọn họ dần dần lớn hơn, nhưng lại không thêm đề ý chút nào, vẫn làm theo ý mình như trước.

Đao Kinh Thiên cách bọn họ gần nhất nhìn không nổi nữa. Hắn từ sau khi bị che đậy mất mọi ký ức có liên quan tới Phong Vân lại biến thành kẻ tự phụ, không ai bì nổi trước kia. Hắn hừ lạnh: "Mạnh miệng nói lời ngông cuồng! Chỉ dựa vào mấy kẻ như các ngươi mà cũng dám ngông cuồng phê bình những cứ địa khác ư!"

Nghe vậy, một người trong số mấy người kia lạnh mắt quét qua, không cho là đúng nói: "Ngươi là?"

"Đao Kinh Thiên cứ địa Thanh Huyền."

"Ha ha ha."

Nghe nói là cứ địa Thanh Huyền, mấy người kia đều cất tiếng cười to, "Cứ địa Thanh Huyền các ngươi thực lực chỉ ở hạng trung, so với cứ địa Tây Giang chúng ta không chỉ kém chút ít thôi đâu đấy. Ngươi tốt nhất đừng nên bước ra tự bêu xấu mình mà làm gì."

Mấy người họ căn bản không nể mặt Đao Kinh Thiên.

"Lĩnh giáo cao chiêu!"

Đao Kinh Thiên đâu chịu nổi bị làm nhục như vậy, cả mặt xanh mét, sau một khắc liền xuất thủ.

Đao phách nhập vào trong chiến đao hóa thành một vệt đao quang sắc bén bá đao chém về phía đối phương.

"Vỡ!"

Thanh niên vừa mở miệng ngay cả vũ khí cũng không rút ra, tay phải cách không vươn ra túm một cái, một bàn tay nguyên lực to lớn xuất hiện, trực tiếp nghiền nát đao quang.

Bịch bịch bịch. . .

Đao Kinh Thiên dưới công kích của bàn tay nguyên lực này nhanh chóng lui lại, không hề có sức đánh trả.

"Không chịu nổi một kích." Thanh niên ra tay bữu môi nói.

"Bên cạnh còn có ba tên khác cũng đến từ cứ địa Thanh Huyền nữa kia, giải quyết hết một lượt đi."

Mấy người đồng bạn của thanh niên kia nhìn thấy mấy người Kiếm Vô Trần, Lâm Hi cùng Mục Trường Xuyên, có tâm nghĩ muốn lập uy, đồng thời ra tay, xông tới.

Đột nhiên một đạo một vệt hào quang óng ánh vọt tới, trực tiếp ngăn chặn lại đường đi của mấy người, sáng loá chói mắt.

Phong Vân hát trà trong chén ra ngoài, vậy mà giống như dải ngân hà vắt ngang trời vậy, chói mắt không gì sánh được, có một loại cảm giác như mênh mêng vô tận.

Chương 271: Các người có thể đến gần ta, coi như các người thắng!

Chương 271: Các người có thể đến gần ta, coi như các người thắng!

Cái gì?

Đột nhiên xuất hiện dao động khiến đám võ giả trong đại sảnh cả kinh.

“Ai?”

Sắc mặt mấy người xuất thủ kia đồng thời hoảng hốt, nhìn về phía Phong Vân.

Trên ghế ngồi.

Phong Vân lại rót cho mình một chén trà, hần thản nhiên nói: “Các người nói cứ địa Thanh Huyền không có ai, ta ngồi ở đây, các người có thể đến gần ta, coi như các người thắng.”

Cuồng vọng!

Đám võ giả trẻ tuổi trong khách sạn nghe nói như thế, trong lòng đều kinh động.

Vốn cho là mấy người đến từ cứ địa Tây Giang đã đủ cuồng vọng rồi, lại không ngờ, thiếu niên này, nói ra lời càng cuồng vọng hơn.

Mấy thiên tài trẻ tuổi ở cứ địa Tây Giang nghe vậy, da mặt run lên, ánh mắt nhìn Phong Vân tràn đầy phẫn nộ.

Mấy người bọn họ chỉ nhận thực lực của mình ở dưới Ngụy Nguyên Vũ, cho nên không đặt các thiên tài ở cứ địa khác vào mắt, bây giờ lại bị trào phúng, đương nhiên là rất giận dữ.

“Chỉ bằng ngươi?”

Mấy người đồng thời xuất thủ, trong chớp mắt chiến lực đề thăng, so với vừa rồi, chắc chắn đã nghiêm túc, cường đại hơn rất nhiều, khiến vô số người biến sắc!

Nhưng đúng vào lúc này, bỗng nhiên có kiếm quang chói mắt hiện lên trong đại sảnh, Phong Vân lại lần nữa văng nước trà chóng chén ra, bên trong thậm chí còn vang lên tiếng kiếm ngân coong coong.

Một giây sau.

Toàn bộ đại sảnh chấn động, kiếm quang ẩn chứa phong mang cực hạn, khiến tất cả những người có mặt không thể mở mắt, linh hồn cũng giống như đang run rẩy.

Mà mấy người đang hợp sức tấn công càng không chịu nổi, giống như trước mắt xuất hiện một thanh cự kiếm thông thiên, xuyên qua trời xanh, đâm xuống địa ngục, lòng tin và khí thế của bọn họ trong nháy mắt đã sụp đổ.

Phốc!

Mấy người phun máu tươi, đụng lên tường khách sạn.

“Mẹ nó, một chiêu đánh bại tứ kiệt cứ địa Tây Giang, không đúng, hẳn còn chưa xuất thủ, chỉ vậy một chén trà mà thôi!”

Trong đại sảnh, những thiên tài trẻ tuổi ở các cứ địa khác hít một hơi lãnh khí.

Tứ kiệt Tây Giang được xưng chỉ ở dưới Ngụy Nguyên Vũ, phía trước đã đánh bại không ít võ giả thiên tài ở các cứ địa khác, bởi vậy rất nổi tiếng.

Nhưng hiện tại, tứ kiệt Tây Giang này lại bị Phong Vân một chiêu đánh bại, thiếu niên này là ai?

Uy lực một chén trà kia thật đáng sợ, mặc dù không nhằm vào mọi người, nhưng bọn họ đều sinh ra sợ hãi giống như có người dùng kiếm chỉ vào mi tâm mình.

Thiếu niên này, thật sự là người của cứ địa Thanh Huyền sao?

Nếu nói là thiên tài ở cứ địa siêu đẳng, mọi người còn tin tưởng, nhưng đến từ cứ địa Thanh Huyền trung đẳng, thật sự khiến bọn họ vô cùng kinh hãi.

Ánh mắt mọi người nhìn Phong Vân ngồi ở đó, giống như nhìn một thanh kiếm tuyệt thế chưa ra khỏi vỏ.

Lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng đứng dậy, gạt đầu với mấy người Kiếm Vô Trần, sau đó trực tiếp đi lên lầu.

Ánh mắt đám người Kiếm Vô Trần, Mục Trường Xuyên vừa phức tạp, vừa rung động nhìn Phong Vân, thiếu niên này ở cùng một cứ địa với bọn họ, nhưng càng ngày càng khiến người khác nhìn không thấu, thâm tàng bất lộ.

Trong ánh mắt Lâm Hi có một vết sùng bái, bất tri bất giác, vị trí của Phong Vân ở trong lòng cô ta đã trở lên vô cùng cao lớn, dường như còn to lớn, cao ngạo hơn ba cô ta.

Đao Kinh Thiên cảm thấy có chút đau đầu, giống như có chuyện gì đó không tốt. Sự việc nhỏ nhỏ này rất nhanh đã qua đi, cũng không ảnh hưởng nhiều đến sự nhiệt tình của các võ giả, bọn họ vẫn hăng hái thảo luận như trước, nhưng lần này lại có thêm một đối tượng nữa, chính là Phong Vân.

Trong phòng khách sạn.

Phong Vân lẳng lẳng ngồi, ý thức tiến vào không gian tấm gương, hẳn đang kiểm kê thu hoạch của mình.

Phía trước một đường lấy hình chiếu, còn vừa rồi ở đại sảnh khách sạn, hẳn cũng âm thầm lấy hình chiếu của các võ giả thiên tài, như vậy, tổng cộng chuyến này hẳn đã có hơn trăm hình chiếu chất lượng tốt, trong đó thiên phú cấp thuế phạm, ít nhất cũng có hơn tám mươi người.

Nghĩ đã thấy vô cùng vui vẻ. Thử nghĩ xem, nếu hơn tám mươi cái thiên phú cấp thuế phạm này dung hợp vào người hẳn, thì tư chất, thiên phú của hẳn tuyệt đối sẽ bùng nổ, đạt đến cấp thực quang cũng không phải điểm dừng cuối cùng.

“Trước tiên quét một lượt đã.”

Phong Vân có chút vội vàng, bắt đầu ngồi tại chỗ quét hình chiếu.

Dù sao khảo nghiệm của cứ địa Thiên Khải ngày mai mới bắt đầu, không vội.

Vì vậy, hẳn vùi đầu vào việc quét hình chiếu.

Cứ như vậy, hơn một giờ trôi qua.

Sau khi Phong Vân đánh bại hình chiếu cuối cùng, lập tức dời mắt nhìn về phía ba lô.

Nhưng kết quả khiến hắn thất vọng, các vật rơi xuống trong ba lô không ít, nhưng không có một cái nào tỏa ra ánh sáng, điều này nói rõ không có một đồ tốt nào.

“Xem ra hôm nay mình bị vận đen quán thân rồi.”

Phong Vân bất đắc dĩ, chỉ có thể rời khỏi tấm gương, ngày hôm nay không nên quét hình chiếu nữa.

“Thời gian vẫn còn sớm, dứt khoát tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đi.”

Mấy ngày luyện tập, hắn cơ bản đã nắm giữ các động tác tầng ngũ trọng, không có gì bất ngờ xảy ra, hôm nay hắn có thể đạt đến trình độ hoàn mỹ.

“Không biết có thể thuê biến hay không?”

Trong lòng Phong Vân cũng không biết, cần bao nhiêu năng lượng mặt trời và năng lượng mặt trăng mới khiến ngũ trọng hoàn mỹ.

Sau đó.

Hắn đi ra khách sạn, đi tìm một nơi chuyên môn cung cấp phòng tu hành cá nhân.

“Xin chào, tiên sinh, xin hỏi ngài muốn phòng tu hành cá nhân hay là không gian

tu hành cá nhân?”

Tiểu tử tử nở nụ cười thương nghiệp hóa với Phong Vân hỏi.

“Hai cái này có gì khác nhau? “ Lần đầu tiên Phong Vân nghe thấy không gian tu hành cá nhân.

“Xin chào, phòng tu hành cá nhân giống như phòng tu hành, còn không gian tu hành cá nhân chính là một không gian được sáng lập độc lập, ngài có thể ở trong đó tùy ý tu hành.”

Nghe tiểu tử tử nói xong, Phong Vân không khỏi tắc lưỡi, không hổ là cứ địa siêu hạng, có thể sáng lập một không gian riêng, cung cấp cho người tu hành.

Điều này tối thiểu phải có thiên phú không gian cấp thuế phàm, thậm chí còn cao hơn.

“Ở cứ địa Thiên Khải còn có người như vậy sao?”

Phong Vân biết được tin tức này, đầu tiên là kinh hỉ, tồn tại người có thiên phú không gian bậc này, có nghĩa là hẳn sẽ có cơ hội lấy hình chiếu.

“Cho ta một không gian tu hành cá nhân đi .” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

“Được, không gian tu hành cá nhân, một giờ mười tỷ, xin hỏi ngài muốn thời gian bao lâu?”

Một giờ mười tỷ, giá tiền này thật cao.

Phong Vân không khỏi cảm thán trình độ tiêu phí này quá cao, quá nhiên vượt xa rất nhiều cứ địa.

Đương nhiên, hẳn chỉ thuần túy cảm thán mà thôi, không phải hẳn thiếu tiền.

Không nói đến thân phận luyện đan sư và luyện khí sư của hắn, chỉ là đại tông sư, mỗi tháng hắn đã có mười tỷ rồi, đây là chỗ tốt do thực lực cường đại mang đến.

Danh, lợi, quyền, tất cả đều dễ như trở bàn tay.

Chỉ là hắn chưa từng để ý.

Phong Vân thanh toán một trăm tỷ, trực tiếp đặt mười giờ, điều này khiến tiêu tử tử ở đại sảnh phải ghé mắt.

Phong Vân còn nhỏ như vậy, có thể một lần lấy ra nhiều tiền như vậy, khiến cô ta cảm thấy rất kinh sợ.

Chương 272: Tử kim thể!

Chương 272: Tử kim thể!

Trong không gian tu hành cá nhân.

Lúc Phong Vân đi vào, cảm giác bên trong tràn đầy nguyên lực thiên địa, còn nồng đậm hơn bên ngoài mấy chục lần.

“Khó trách sẽ có giá cả như vậy, xem ra không gian này không phải không gian bình thường...”

Nguyên lực thiên địa rải rác trong hư không, tự nhiên không chỉ ở mặt ngoài, mà còn xâm nhập bên trong không gian.

Nhưng xưa nay không gian bất ổn, tính lưu động rất lớn, cho nên có nơi nguyên lực rất nồng đậm, có nơi nguyên lực lại rất mỏng manh.

Không gian tu hành cá nhân này rõ ràng là nơi có nguyên lực nồng đậm, nhất định phải tốn rất nhiều khí lực mới có thể sáng lập ra.

Đương nhiên, Phong Vân lựa chọn không gian cá nhân này, không phải vì nguyên lực thiên địa, mà chỉ muốn có nơi bí mật hơn mà thôi.

Bởi vì hãn tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, nếu bị người ta phát hiện, khó đảm bảo sẽ không nảy lòng tham, ở nơi khác hãn sẽ không để ý, nhưng đây là cứ địa siêu hạng, đương nhiên phải cẩn thận một chút.

Bên trong không gian.

Phong Vân nín thở ngưng thân, điều chỉnh trạng thái của bản thân đến tầng tốt nhất.

Sau đó mất đầu tu hành tầng thứ năm của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, động tác này hắn đã làm rất nhiều lần, nên đã sớm nhớ kỹ.

Lần này hắn làm rất nhanh, hơn nữa mỗi động tác không chỉ giống nhau, mà còn giống hệt.

Một phút sau, Phong Vân làm xong hai mươi động tác cuối cùng, trở về trạng thái ngồi xếp bằng.

Nhất thời, bên trong tối tăm, có một cỗ năng lượng mặt trời và năng lượng mặt trăng bàng bạc như biển trút xuống, trực tiếp tràn ngập không gian cá nhân, khắp nơi đều là hai màu kim ngân.

May mắn không gian này vô cùng chắc chắn, nên lúc này mới không bị nứt rách.

Phong Vân được những năng lượng này vây quanh, thân thể giống như bọt biển, điên cuồng hấp thu.

...

Cùng lúc đó.

Trong một phòng của một khách sạn, trước cửa sổ sát đất to lớn, có một bóng dáng cao lớn đang đứng, hắn ta mặc một thân thanh y, ngũ quan sâu thẳm như đao khắc.

Sau lưng hắn ta, có bốn người đang cung kính đứng thẳng, chính là tứ kiệt Tây Giang.

“Đã sớm nói với các người rồi, thiên ngoại hữu thiên, núi cao còn có núi cao hơn, không được xem thường thiên tài ở cứ địa nhất đẳng nào khác, giờ thì tốt rồi, đã bị giáo huấn.”

Bóng dáng cao lớn kia chúng là Ngụy Nguyên Vũ có chiến lực ngang với bảng Chuẩn Vương cấp trong lời đồn.

“Vũ ca, chúng ta biết sai rồi.”

Mấy người bọn họ ở bên ngoài rất kiêu ngạo, nhưng đối với Ngụy Nguyên Vũ, tự nhiên là vô cùng bội phục, không dám chống đối.

“Ừ, biết sai là tốt rồi, lần sau đừng tái phạm.”

Ngụy Nguyên Vũ gật đầu, sau đó thân nhiên nói: “Còn người tên Phong Vân kia, đến lúc đó ta sẽ đích thân xuất thủ.”

Nghe hẳn ta nói như thế, trên mặt tứ kiệt đều nở nụ cười, quá tốt rồi, có Vũ ca xuất thủ, tất nhiên có thể giáo huấn tên Phong Vân kia!

Bọn họ không thể chờ được muốn nhìn thấy khảo nghiệm ngày mai!

...

Ở cứ địa Thiên Khải, trong một phòng họp ở một tòa cao ốc trung tâm, mười mấy người đang ngồi bên trong, giống như đang mở hội nghị.

“Các võ giả thiên tài của một trăm cứ địa nhất đẳng đã đến rồi, khảo nghiệm ngày mai có thể bắt đầu.” Lúc này, có một người trong đó báo cáo.

“Trừ Ngụy Nguyên Vũ, còn có võ giả nào đáng chú ý không?”

Một vị cao tăng của cứ địa hỏi.

“Có một người, tên là Phong Vân, đến từ cứ địa Thanh Huyền, năm nay mười sáu tuổi, đạt đến cảnh giới đại tông sư, mấy giờ trước, từng dùng một chén trà đáng bại tứ kiệt Tây Giang, không cần tốn sức.”

A?

Lời này vừa ra, đám người cao tầng ở đây đều kinh ngạc: “Mười sáu tuổi đại tông sư, có chút bản lĩnh.”

“Đáng tiếc, nếu không có Ngụy Nguyên Vũ, người đứng đầu lần này chính là hắn.”

“Hắn mới mười sáu tuổi, có nhiều tiềm lực, cố gắng vài năm nữa có thể đạt đến trình độ của Ngụy Nguyên Vũ.”

“Đúng vậy, hắn có thể có tư chất tấn thăng Vương cấp.”

...

Bên này.

Trong không gian tu hành vốn dĩ tràn ngập hai màu kim ngân, lúc này đã biến mất, nhập vào trong cơ thể Phong Vân đang ngồi ở khu vực trung tâm.

Lúc này, có thể nhìn thấy rõ ràng, thân thể hắn dần dần nhiễm một màu tử kim, lông mi, lông mày... Tôn quý lấp lánh, từ xa nhìn lại, có cảm giác mênh mông vô lượng.

Đây chính là thiên phú thể chất cấp thụ quang thức tinh năng lượng Tử Kim Thể!

Cho dù là độ cứng, tính bền dẻo đã vượt xa ‘Hoàng Kim Thể’ trước đây.

Một khi thúc dục có thể chống đỡ công kích của Vương giả.

Hơn nữa, khí lực của hắn cũng đạt đến tám trăm vạn cân, nếu trực tiếp đánh ra, có thể đánh nổ một ngọn núi lớn, phía trước hắn chỉ có thể đánh nổ một ngọn núi nhỏ mà thôi.

Đương nhiên, cái này cũng không phải quan trọng nhất.

Khiến Phong Vân vui vẻ chính là, hắn đã thành công đánh vỡ cực hạn thân thể lần thứ hai, có năng lực mọc lại cánh tay bị cụt.

“Cảnh giới sinh mệnh lại tấn chức...”

Hiện giờ, ở một trình độ nào đó, Phong Vân đã đạt đến cảnh giới sinh mệnh cao hơn.

Có lẽ bản thân hắn cũng không ý thức được cảnh giới sinh mệnh biến hóa, đến cuối cùng, sẽ được gọi là Thần!

Vừa lúc đó, trong không gian tu hành cá nhân vang lên âm thanh nhắc nhở, biểu thị thời gian của hắn đã hết.

“Đã qua mười giờ rồi sao?”

Phong Vân nghĩ mình tu hành chỉ trong nháy mắt mà thôi, không ngờ đã mười giờ trôi qua rồi.

Hắn lập tức đi ra không gian tu hành, không trở về khách sạn, mà trực tiếp đi về phía quảng trường trung tâm của cứ địa Thiên Khải.

Lúc này, đã là sáng ngày hôm sau, hắn đặc biệt thiết lập thời gian, để có thể đến khảo nghiệm đúng giờ.

Đọc đường đi, tùy ý có thể nhìn thấy thiên tài của từng cứ địa, bọn họ rất hăng hái, có lòng tin nhất định sẽ thông qua khảo nghiệm, cả đời lưu lại cứ địa Thiên Khải.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, vô thức nhường đường.

Không có biện pháp, hôm qua Phong Vân thể hiện quá mạnh, một chén trà đã đánh bại kẻ địch, chênh lệch đó, khiến bọn họ chỉ có thể nhìn lên.

Lúc này, trong đám người có tiếng huyên náo.

“Mau nhìn đi, chính là Ngụy Nguyên Vũ!”

“Có tin đồn hẳn ta được võ giả Vương cấp ở cứ địa Thiên Khải thu làm đồ đệ, không biết có phải thật không?”

“Ta nói cho ngươi biết, đó là sự thật, vị Vương cấp kia còn xếp hạng trên bảng Vương Cấp nữa.”

“Đáng sợ, vì sao ta lại không có kỳ ngộ như vậy?”

“Ha ha, điều kiện tiên quyết là ngươi phải có tư chất và thiên phú như người ta.”

“...”

Bên tai truyền đến tiếng nghị luận, Phong Vân cũng không thêm để ý, lúc này, trong mắt hắn đã sớm nhìn thấy một bóng dáng cao lớn đang đi đến.

Hình chiếu thành công!

Chương 273: Chiến trường giả thuyết!

Chương 273: Chiến trường giả thuyết!

[Người hình chiếu] : Ngụy Nguyên Vũ

[Tuổi] : 32 tuổi

[Cảnh giới] : Bán Vương cấp

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Kim Cương Thương Phá Long>... Võ kỹ bát giai Thương Khung Bá Thương Thức>... Võ kỹ bát giai Phân Ảnh Bộ>... Công pháp hệ kim bát giai Kim Điều Vạn Hóa Thiên>... Thiên phú hệ kim cấp thụ quang... Kim chi áo nghĩa (sáu thành chín)...

Phong Vân nhìn hình chiếu trong không gian tám gương, trên mặt lộ ra vẻ hiểu rõ, giống suy đoán của hắn, tên Ngụy Nguyên Vũ này quả nhiên có thiên phú cấp thụ quang.

Mà khiến hắn kinh hỉ chính là, thiên phú cấp thụ quang của Ngụy Nguyên Vũ chính là thiên phú thuộc tính kim.

“Thiên phú hệ kim, cộng thêm sáu thành chín kim chi áo nghĩa nữa, quả thật giống như được làm cho mình.”

Trên mặt Phong Vân không có biểu cảm gì, nhưng trong lòng đang cười như nở hoa.

Dường như Ngụy Nguyên Vũ phát giác ánh mắt Phong Vân, lập tức quét đến, trông mắt kim quang rạng rỡ, có chứa tính xâm lược, những võ giả bình thường bị trừng, vô thức khiếp sợ.

Nhưng đối với Phong Vân, đương nhiên sẽ không có lực uy hiếp, không hề ảnh hưởng một chút nào.

“Vũ ca, chính là hắn.”

Tứ kiệt Tây Giang nhìn thấy Phong Vân nói.

Ngụy Nguyên Vũ lẩm bẩm: “Phong Vân sao? Quả thật có chút bản lĩnh.”

Nói xong, hắn ta dẫn tứ kiệt Tây Giang đi về phía trước, thu hoạch sự sùng bái và kính nể của mọi người.

Bên này.

Kiểm Vô Trần, Mục Trường Xuyên, Dao Kinh Thiên và Lâm Hi đi đến bên người Phong Vân.

Kiểm Vô Trần nhìn bóng lưng Ngụy Nguyên Vũ rời đi, sắc mặt ngưng trọng nói với Phong Vân.

“Ngụy Nguyên Vũ kia, lần này, chính là đối thủ lớn nhất của người.”

Thực lực Phong Vân biểu hiện mạnh hơn nhiều các võ giả thiên tài ở đây, đối chủ của hắn, cũng chỉ có Ngụy Nguyên Vũ, nhưng phần lớn người ở đây đều không coi trọng hắn.

Bởi vì, nhìn hắn còn rất trẻ, mặc dù có thiên phú, nhưng so với Ngụy Nguyên Vũ đã trưởng thành, thì vẫn có chênh lệch.

“Nghe nói thực lực của hần ta đã đạt đến cảnh giới đại tông sư đại viên mãn rồi, có thể so sánh với quản lý cứ địa Tiên đại nhân của chúng ta, gặp hần ta nhớ cẩn thận một chút, không đánh được thì bỏ chạy.” Lâm Hi ở bên cạnh nhỏ giọng nói.

“Không, hần ta không phải đại tông sư đại viên mãn.” Phong Vân lắc đầu nói.

“Hà?” Đám người Kiếm Vô Trần và Lâm Hi nghe vậy giật mình, lúc bọn họ muốn nói tiếp, bỗng nhiên có một giọng nói từ phía xa truyền đến.

“Khảo nghiệm của cứ địa Thiên Khải, tất cả mọi người sẽ tiến vào chiến trường giả thuyết, ở cuối chiến trường giả thuyết này sẽ thiết lập điểm kết thúc, chỉ cần có thể ra khỏi đó trong thời gian quy định, có thể tính là thông qua khảo nghiệm.”

Giọng nói này không hề vang dội, nhưng truyền đến tai mỗi vị thiên tài ở đây rất rõ ràng.

Những võ giả thiên tài nghe thấy phương thức khảo nghiệm dễ như vậy, đều có chút xôn xao, nhưng mọi người cũng không phải người ngu dốt, biết hình thức càng đơn giản, có nghĩa càng khó.

Không thể nghi ngờ, chắc chắn trên đường đến điểm cuối này, sẽ khó khăn nặng nề như thế nào.

“Chiến trường giả thuyết sao?”

Đôi mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích.

Mặc dù mỗi cứ địa ít nhiều đều có kỹ thuật giả thuyết, nhưng cũng không thành thực, giống như cứ địa Thanh Huyền, nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến một người giả thuyết đối chiến mà thôi.

Nhưng không ngờ, ở cứ địa Thiên Khải, kỹ thuật giả thuyết lại hiện đại như thế, có thể khiến nhiều người đồng thời tiến vào một cảnh tượng.

Không thể không nói, trong căn cứ siêu hạng, trình độ kỹ thuật dẫn trước bên ngoài vài chục năm.

“Xin tất cả mọi người chú ý, mời theo những nhân viên chỉ dẫn của chúng ta vào các gian phòng tương ứng, chỗ đó sẽ có trang bị vào chiến trường giả thuyết.”

Lúc này, giọng nói kia lại vang lên lần nữa.

Phong Vân và đám người Lâm Hi bị tách ra, mỗi người đi theo một nhân viên chỉ dẫn đi vào một gian phòng.

Ở đó, Phong Vân nhìn thấy một cái mũ giáp.

“Mời ngài đeo mũ giáp.”

Nhân viên chỉ dẫn ở bên cạnh khẽ nói, Phong Vân gật đầu, đi lên trước ngồi xuống, đưa tay nhẹ nhàng đeo mũ giáp.

Xoát!

Ngay sau đó, hần cảm thấy hoa mắt, trở nên mờ hồ, một giây sau, trước mắt trở nên rõ ràng.

Lọt vào tầm mắt hần là một phòng khách bình thường, hần đang đứng trong một phòng khách, bên cạnh có phòng ngủ và phòng vệ sinh.

Bố cục này rất giống phòng ốc ở kiếp trước.

Mà lúc này, trước mắt hần xuất hiện một cái màn hình, trên đó chằng chịt chữ viết.

[Người tham chiến] : Phong Vân (Cứ địa Thanh Huyền)

[Thể giới giả tưởng] : Một thành thị hiện đại trước khi đại biến

[Thời gian kỳ hạn] : 240 giờ

[Thời gian còn lại] : 239 giờ 59 phút 58 giây

“Thì ra là thế giới trước khi đại biến, khó trách mình lại có cảm giác vô cùng quen thuộc.”

Phong Vân hít sâu một hơi, lập tức cúi đầu nhìn mình, không có bất kỳ khác biệt nào với bên ngoài.

Hắn muốn điều động lực lượng áo nghĩa, lực linh hồn, lực tinh thần... trong cơ thể mình, đều không có một chút trở ngại nào, thậm chí, đến không gian giới chỉ cũng giống bên ngoài như đúc.

“Độ chân thật cao đến 100%.”

Phong Vân không suy nghĩ gì nữa, có thể tạo ra thế giới giả tưởng, đối với bọn họ mà nói, độ chân thật chỉ là vấn đề nhỏ.

Khác biệt duy nhất ở nơi này với bên ngoài, chính là lúc chết đi không phải chết thật, chỉ là bị cưỡng chế rời khỏi mà thôi.

Sau đó.

Phong Vân đi ra khỏi phòng, đến ban công.

Xuyên qua sân thượng nhìn ra bên ngoài, từng tòa cao ốc chọc trời, mặc dù nhìn rất phồn hoa, nhưng lại không có nhân khí.

“Thật sự hoài niệm thành thị hiện đại quá.” Trong lòng Phong Vân âm thầm nói.

Oanh!

Đúng lúc này, bỗng nhiên phía xa xa truyền đến một tiếng vang thật lớn, một tầng thủy tinh bên trong một tòa cao ốc chọc trời bỗng nhiên nổ tung, hai thân ảnh từ trong đó xuyên qua, chém giết giữa không trung.

Mặc dù lần khảo hạch này không có ghi rõ, nhưng tất cả mọi người đều là thiên tài, đến cùng một chỗ, vô thức muốn cạnh tranh, hơn nữa nơi này cũng không phải chết thật, cho nên xảy ra bạo chiến cũng rất bình thường.

Hai người họ chiến đấu rất kịch liệt, nhưng sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân trên ban công, không nói hai lời, nhanh chóng ngưng chiến, ôm quyền về phía Phong Vân rồi rời đi.

Mặc dù bọn họ tự nhận là thiên tài, nhưng cũng phải xem là so sánh với ai đã.

So với Phong Vân, đó chính là cặn bã, sợ là đối phương không ra một chiêu, bọn họ đã chết rồi.

Oanh! Oanh! Oanh...

Lúc này, ở khắp nơi trong thành thị xuất hiện những tiếng âm vang.

Không phải là đám thiên tài đang quyết đấu, mà là các hung thú cường đại đã xuất hiện trong thành thị, dữ tợn hung ác, vô cùng thô bạo, đồng thời phóng về phía các võ giả.

Khảo nghiệm, chính thức bắt đầu!

Chương 274: Không phải cùng một loại cảnh tượng!

Chương 274: Không phải cùng một loại cảnh tượng!

Giữa một vùng thành thị hiện đại, vô duyên vô cớ xuất hiện rất nhiều hung thú, cấp Lãnh Chủ, cấp đại Lãnh Chủ, thậm chí còn có thú triều, không ngừng tấn công từng người tham chiến.

Những thiên tài đến từ cứ địa cấp một kia biết rõ khảo nghiệm quả nhiên không phải đơn giản như vậy. Nếu muốn đi tới điểm kết thúc, chỉ có thể thành công rời khỏi trận vây công của những hung thú này.

Còn nếu muốn mở ra một con đường máu, không tồn tại, căn bản không làm được.

Lãnh Chủ cấp còn có thể nhưng những hung thú cấp đại Lãnh Chủ, cùng với thú triều kia, bọn họ căn bản không thể chống lại. Miễn cưỡng đi qua, chỉ còn đường chết.

Trong một tòa nhà.

Một gian phòng bình thường trong đó, mấy người trẻ tuổi tụ tập cùng nhau, bọn họ là võ giả thiên tài đến từ cứ địa cấp một Cự Hải.

Lúc này, bọn họ đều kinh hoàng nhìn ra bên ngoài. Ngoài đó, có mấy con hung thú to lớn. Cảm thụ khí thế của bọn nó, rõ ràng đều là hung thú cấp đại Lãnh Chủ.

"Kim Viêm Cuồng Sư, Kiếm Xỉ Bạo Hổ, Băng Sương Cự Lang, Dạ Nhận Báo, Nguyệt Hùng!"

Bọn chúng đều là hung thú cấp đại Lĩnh Chủ, so với đại tông sư nhân loại còn mạnh hơn nhiều. Bọn họ muốn cùng nó liều mạng chắc chắn sẽ chịu thua, hoàn toàn không phải là đối thủ.

Trong số mấy người bọn họ, cảnh giới cao nhất cũng mới chỉ là Đại Tông Sư sơ giai mà thôi, còn lại đều là Tông Sư đại viên mãn.

Thực lực như bọn hắn ở trong cứ địa của mình đều thuộc dạng thiên tài, nhưng đi đến nơi này, hoàn toàn chỉ có thể đóng vai quần chúng bình thường như vậy, không hề nổi bật.

"Chúng ta chỉ có thể tránh đi trước thôi, cứng đối cứng không tốt chút nào đâu."

Võ giả đại tông sư cầm đầu nhìn đồng bọn của mình mà nói.

Mấy người kia cũng gật đầu đồng ý.

Đúng lúc này, một người trong số đám người kia dường như nhìn thấy cái gì, lập tức dùng tay chỉ ra phía ngoài hô lên: "Nhìn kia, có người đi qua kia!"

Hả?

Lời này vừa ra, bao gồm cả vị đại tông sư cầm đầu kia, mấy người đồng loạt xoay người nhìn lại.

Sau đó chỉ thấy một thiếu niên thân nhiên từ cuối khu phố đi tới, hắn không hề có bất kỳ ý nghĩ che dấu chính mình gì cả, cứ thanh thản nhàn nhã mà dạo chơi, như hề đang đi dạo trong vườn hoa sau nhà mình vậy.

Hành động này tự nhiên khiến một lượng lớn hung thú tới vây công hấn, trong đó có cả vài hung thú cấp đại Lĩnh Chủ như Kim Viêm Cuồng Sư, Kiếm Xi Bạo Hồ,... kia nữa.

Nhưng những hung thú này vừa mới đến gần hấn, liền trực tiếp ngắt đi, không hề có chút điềm báo trước nào, yên lặng như không.

"Đây là . . ."

Xuyên qua cửa sổ nhìn thấy một màn như vậy, đám võ giả đều kinh ngạc đến ngây người.

"Đây là lực lượng trí huyễn!" Chỉ có đại tông sư cầm đầu nhìn ra manh khóe. Thiếu niên kia là thiên tài có được Huyễn Thuật thiên phú.

Đội thiếu niên kia đi đến gần, mấy người chăm chú đưa mắt nhìn qua, sau đó đồng thời chấn động.

"Là hấn! Thiếu niên đến từ cứ địa Thanh Huyền ngày hôm qua ở khách sạn dùng một ly trà đánh bại tứ kiệt Tây Giang!"

Lúc ấy bọn họ cũng có mặt ngay tại hiện trường, tận mắt nhìn thấy chiến lực khó lường của đối phương, tinh thần vô cùng rung động.

"Không nghĩ tới hấn còn am hiểu cả Huyễn Đạo. . ."

Đại tông sư cầm đầu hơi đổi sắc mặt mà nói. Ngày hôm qua, trong ly trà kia ẩn chứa Kiếm Đạo phong mang cực hạn, bởi vậy hấn đoán chừng Phong Vân hấn là thiên tài kiếm đạo. Nhưng hiện giờ lại nhìn thấy, lại đánh vỡ cách nhìn của hấn.

Huyễn Đạo thiên phú cũng thuộc dạng thiên phú hi hữu. Huyễn Thuật đại sư có thể so sánh với niệmlực sư, đối với phần lớn võ giả mà nói, cũng

thuộc dạng nhân vật tuyệt đối khó chơi.

Phong Vân đã đủ mạnh, không nghĩ tới còn là một người có được thiên phú cấp hi hữu.

Nếu như bọn họ biết Huyền Đạo thiên phú chỉ là loại thiên phú cấp hi hữu bình thường nhất trong số các thiên phú của Phong Vân, đoán chừng cũng thăng thiên tại chỗ luôn mất.

Trên đường lớn.

Phong Vân thông thả bước từng bước chân, sắc mặt cực kỳ bình tĩnh, so với những võ giả khác rõ ràng là hai loại cảnh tượng khác nhau, hoàn toàn không có vẻ khẩn trương cùng áp bách như đang ở trong khảo nghiệm.

Nếu khảo nghiệm đối với các thiên tài võ giả khác mà nói chính là nguy hiểm không gì sánh được, hơi không chú ý sẽ bị loại bỏ, toàn bộ hành trình nhất thiết phải cẩn thận từng li từng tí.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, thật sự là không có áp lực.

Những hung thú kia còn không thể tới gần hắn nữa là.

Hắn một đường đi thẳng theo hướng tới điểm kết thúc, càng ngày càng nhiều hung thú lao về phía hắn, thậm chí ngay cả thú triều cũng tới, nhưng lại không có bất kỳ tác dụng gì, không thể ngăn cản hắn dù chỉ là một bước chân.

Rất nhiều võ giả đều thấy một màn như vậy, đều bị chấn động nói không nên lời.

Vốn đang có rất nhiều thiên tài võ giả không biết đến Phong Vân, nhưng hiện tại, gần như đều đã biết hắn.

Muôn không biết cũng khó, dù sao cũng ngênh ngang như vậy mà. Kẻ hung hăng có can đảm trực diện với hung thú này, đủ để khiến người khác có ấn tượng sâu sắc.

...

Quảng trường trung tâm.

Mấy vị cao tầng cứ địa đang quan sát "màn hình ảo" giữa không trung, bên trong đang kết nối với hình ảnh trong chiến trường giả thuyết, chiếu lên tình huống của từng thiên tài võ giả khi đại chiến với hung thú.

Nhưng lúc này, ánh mắt mấy người bọn họ đều bị một người hấp dẫn.

"Phong Vân này, so với tướng tượng của chúng ta còn mạnh hơn nhiều đấy nhỉ."

"Đúng vậy. Che dấu khá sâu, không nghĩ tới còn là người có được Huyền Đạo thiên phú, lại còn không thấp, có vẻ như là cao cấp đấy."

"Thiên tài mà, có át chủ bài là chuyện rất bình thường. Nếu là thiên tài không có át chủ bài, sớm muộn rồi cũng sẽ bị loại bỏ thôi."

"Ngụy Nguyên Võ ở bên kia, hẳn một đường đánh thẳng, sắp tới gần điểm kết thúc rồi."

"Dựa theo tình huống này, hai người bọn họ rất nhanh sẽ gặp nhau đấy."

"Với tính tình của Ngụy Nguyên Võ, đoán chừng sẽ ra tay với Phong Vân đây."

"Dù sao chỉ là chiến trường giả thuyết, không sao cả."

Người trong cao tầng cũng không ngăn cản, ngược lại còn rất vui vẻ khi thấy được loại chuyện này phát sinh, thuộc dạng cạnh tranh lành mạnh.

Một canh giờ sau, thành thị gần điếm kết thúc.

Phong Vân bình tĩnh đi trên đường phố, không nhiễm bụi trần. Hắn đi thẳng một đường mà đến, không cần tốn nhiều sức đã giải quyết hết thầy hung thú. Trí huyễn lực lượng cộng thêm tinh thần lực của hắn, không có một hung thú nào có thể ngăn cản, ngay cả hung thú cấp đại Lĩnh Chủ cũng như vậy.

"Chỗ đó chính là điếm kết thúc rồi à. . ."

Phong Vân ngược mắt nhìn về phía xa. Ở nơi đó, một cột ánh sáng nối liền trời đất dựng thẳng đứng, cực kỳ hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Hắn nhẹ nhàng cất bước, tiếp tục đi về phía trước.

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên sắc mặt hắn khẽ đổi, nhìn về phía trên đỉnh tòa cao ốc nào đó.

Năm bóng người đã đứng sẵn tại đó, từ trên cao nhìn xuống hắn.

Cầm đầu, chính là Ngụy Nguyên Võ.

"Phong Vân phải không? Cảm giác rất nhạy bén, ta vừa mới đến đã bị ngươi phát hiện ra."

Ánh mắt Ngụy Nguyên Võ giống như mũi nhọn, mang theo đặc tính đâm xuyên của Kim thuộc tính, làm cho người ta không dám đối mắt nhìn lại.

"Mười sáu tuổi đại tông sư, xác thực rất gì và này nọ, áp đảo toàn bộ thiên tài nơi này. Nhưng thật đáng tiếc, ngươi lại gặp phải ta."

Hắn vừa nói, vừa từ trên đỉnh cao ốc đi xuống, khí thế sắc bén vô biên, ép xuống khiến tòa cao ốc gần đó trực tiếp sụp đổ, tan thành bụi bặm, cường thế gây ra một vùng đồ nát.

Hiển nhiên, hắn muốn ra tay rồi.

Phong Vân không có động tĩnh, vẫn như trước lẳng lặng nhìn hắn, khí thế bình đạm, không có chút nổi bật nào. Thế nhưng khí thế hung hăng của Ngụy Nguyên Võ vừa lấn đến quanh người hắn lại bất ngờ âm thầm xuống, trở thành một vùng sóng yên biển lặng, như thể đã bị thứ gì đó mạnh mẽ trấn trụ.

Chương 275: Phong Vân phải thua?

Chương 275: Phong Vân phải thua?

Trận khảo nghiệm này đối với Ngụy Nguyên Võ mà nói chỉ là một chuyến đi ngang qua sân khấu mà thôi. Với sự cường đại của hắn, tới tham gia loại khảo nghiệm này, giống hệt như một sinh viên tới tham gia đại hội thể dục thể thao của học sinh trung học ấy, không nghiền ép mới là lạ.

Có điều là vì muốn thể hiện cứ địa Thiên Khải đối xử bình đẳng với tất cả mọi người, hắn mới miễn cưỡng tới tham gia.

Cho nên đối với những thiên tài võ giả trong sân khấu hạch này, Ngụy Nguyên Võ sớm đã không thèm để ở trong lòng, ai hắn cũng không nhìn, ánh mắt của hắn sớm đã đặt trên chuẩn Vương Cấp bảng đơn rồi.

Cho dù là đối mặt với Phong Vân, hắn cũng chỉ là có một chút hứng thú mà thôi.

Trên cao ốc.

Tây Giang tứ kiệt tựa như vì đặc biệt muốn lan truyền cảnh tượng Phong Vân bị làm nhục nên đã mở phát sóng trực tiếp ngay tại chỗ, truyền hết hình ảnh lên mạng.

Nhất thời, những thiên tài võ giả đang tham gia khảo nghiệm đều nhận được thông báo phát sóng trực tiếp.

Bọn họ ấn mở ra, lại bất ngờ phát hiện trong màn hình chính là Ngụy Nguyên Võ cùng Phong Vân, không khỏi cực kỳ hoảng sợ.

"Chính là Phong Vân và Ngụy Nguyên Võ!"

"Bọn họ cuối cùng cũng muốn đối đầu rồi sao!"

"Hai người vậy mà đều đã đến ngay trước điểm kết thúc rồi! Khảo nghiệm mới bắt đầu được một giờ thôi mà."

"Người cảm thấy, khảo nghiệm này đối với bọn họ mà nói rất khó hay sao?"

"Ngụy Nguyên Võ, có tin đồn hắc đã là Đại Tông Sư đại viên mãn rồi!"

"Phong Vân không biết có thực lực thế nào nhỉ? Chỉ nhìn biểu hiện của hắn trên đoạn đường này, tuyệt đối cũng thuộc nhóm mạnh đấy."

"Long tranh hổ đấu đây mà."

". . ."

Trong một gian nhà hàng.

Kiểm Vô Trần, Đao Kinh Thiên, Mục Trường Xuyên cùng Lâm Hi bốn người ngồi lại cùng nhau, bọn họ kết đội mà đi.

Lúc này, bọn họ yên lặng nhìn kênh phát sóng trực tiếp.

Bên ngoài.

Mấy vị cao tầng cứ địa cũng đều đưa ánh mắt nhìn Phong Vân cùng Ngụy Nguyên Võ.

Trên đường phố.

Ngụy Nguyên Võ đứng giữa không trung, điểm ra một ngón tay về phía Phong Vân. Trong chớp mắt, từ đầu ngón tay hắt bay ra một thanh trường thương do nguyên lực ngưng tụ thành, sáng lạn màu hoàng kim phóng về phía Phong Vân tựa như du long.

Nhưng còn chưa đến gần Phong Vân lại đã có một chuỗi phi đao đột ngột xuất hiện, trực tiếp xuyên qua trường thương nguyên lực, tách nó thành hai nửa.

Bốn phía quanh Phong Vân chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện vô số chuỗi phi đao, xoay tròn quanh hắn.

"Niệm lực sư?"

Ngụy Nguyên Võ thấy một màn như vậy, khẽ cau lông mày, có chút ngoài ý muốn.

Những võ giả khác đang xem phát sóng trực tiếp lại đều kinh hãi hô lên. Không nghĩ tới Phong Vân lại còn là một vị niệm lực sư!

Niệm lực, đây chính là một trong số vài loại thiên phú cường đại nhất.

Mấy người Kiếm Vô Trần cùng Lâm Hi bọn họ là trực tiếp kinh ngạc đến ngây người. Bọn họ đã sớm quen biết Phong Vân, kết quả hiện tại mới biết được, hắn còn là một niệm lực sư! ? Đùa nhau à!

Nhưng nhìn số phi đao lơ lửng quanh người Phong Vân trong màn hình kia, bọn hắn không thể không tin.

"Cả niệm lực sư và Huyền Thuật đại sư cùng tụ lại trên người, Phong Vân này thú vị rồi đây."

Bên ngoài, mấy vị cao tăng cũng bị làm cho kinh ngạc.

"Xem ra đây chính át chủ bài của hắn rồi. Trận đối chiến này trở nên càng ngày càng thú vị rồi."

"Như vậy mới hay chứ."

Trên đường.

Phong Vân không chế chùng trăm chuỗi phi đao, dùng tốc độ nhanh gấp đôi vận tốc âm thanh phóng về phía Ngụy Nguyên Võ. Tốc độ kia đã vượt qua lẽ thường, nhanh đến tình trạng không thể tưởng tượng nổi, khiến những thiên tài võ giả khác đều phải biến sắc.

Góc nhìn trên mạng khiến bọn họ rất khó bắt kịp động tác, đừng nói ngăn cản, sợ rằng muốn trốn cũng không có cách nào để trốn.

Ngụy Nguyên Võ cảm nhận được tốc độ này, mặc dù cường đại như hắn, cũng rất khó tránh thoát được. Tốc độ quá nhanh!

Gấp hai mươi lần vận tốc âm thanh là khái niệm gì? Chính là một giây đồng hồ đã lướt qua hơn sáu ngàn mét, có thể so với không gian thuần di! Ai có thể chống đỡ lại!

Trước mắt, chùng trăm chuỗi phi đao muốn đâm trúng Ngụy Nguyên Võ, hắn bỗng nhiên quát lên một tiếng chói tai.

Phù!

Đột ngột...

Từ trên người hắn bộc phát ra khí tức khủng bố hung hãn. Phía sau lưng hắn xuất hiện một hình ảnh kỳ dị, thậm chí có cả một mảnh hải dương hiển

hóa ra ngoài. Tuy rằng là ảo ảnh, nhưng lại giống hệt như biển thật, có sóng biển cuộn cuộn mãnh liệt gào thét lẫn tới.

Một luồng khí chất vương giả như có như không tản ra ngoài.

"Bán Vương cấp! !"

Bên ngoài.

Mấy vị cao tầng đối mắt nhìn nhau, đều thấy được kinh hãi trong mắt đối phương.

"Vậy mà đã đạt tới bán Vương cấp!"

"Không hổ là đệ tử của người đó. Nhanh như vậy đã mở ra biển nguyên lực, bước vào bán Vương cấp!"

"Đáng sợ, đáng sợ thật! Không còn gì để lo lắng nữa, Phong Vân nhất định sẽ thua."

Lần này không có ai phản bác. Bán Vương cấp, mặc dù chỉ bước vào nửa bước, thế nhưng cũng là bước vào, đương nhiên vượt xa đại Tông sư, hai bên không ở cùng một tầng thứ, cách biệt quá lớn.

Mặc dù Phong Vân là niệmlực sư, cũng không thay đổi được chênh lệch rộng lớn nhường này.

Các thiên tài võ giả trong chiến trường giả thuyết cũng đều huyênháo bàn tán, từng người đều tỏ ra kinh ngạc, không nghĩ tới Ngụy Nguyên Võ còn đáng sợ hơn cả trong truyền thuyết, sớm đã tiến vào bán Vương cấp.

"Chiến lực của hắn đã không phải chỉ là gần đạt tới Chuẩn Vương Cấp Bảng, mà dĩ nhiên là đã đạt tới rồi!"

"Xem ra, cuối cùng vẫn là Phong Vân yếu hơn một bậc."

Phụt phụt phụt ——! !

Giữa không trung, nguyên lực chi hải sau lưng Ngụy Nguyên Võ nhẹ nhàng chấn động, lập tức nghiền nát chừng trăm chuỗi phi đao của Phong Vân, dễ như trở bàn tay.

Sau đó, hắn đưa con mắt lãnh đạm nhìn Phong Vân nói, "Người cũng coi như là người đầu tiên được lĩnh hội trạng thái mạnh nhất của ta. Không biết người là may mắn, hay là bất hạnh nữa đây."

"Phải vậy không?"

Phong Vân sắc mặt như trước không hề thay đổi, phảng phất đã sớm biết trước.

Trên thực tế, hắn xác thực đã sớm biết. Lúc còn bên ngoài lấy hình chiếu, hắn đã biết đối phương có cảnh giới gì, thậm chí đối phương có át chủ bài là gì hắn cũng đều biết rõ ràng.

Ngụy Nguyên Võ cho rằng không ai có thể nhìn thấu hắn, lại không biết, trong hình chiếu của Phong Vân, tất cả mọi thứ đều không có chỗ che giấu.

Nhìn Phong Vân vẫn mang dáng vẻ bình thản thông dong, Ngụy Nguyên Võ nhăn mày lại, "Cố làm ra vẻ huyền bí."

Hắn không cho rằng đối phương có thể đạt tới bán Vương cấp, rất có thể chỉ là cố làm ra vẻ mà thôi.

"Một chiêu giải quyết người."

Ngụy Nguyên Võ lạnh lùng phun ra những lời này, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường thương, nguyên lực chi hải sau lưng bất ngờ

dung nhập vào mũi thương, cùng với đó còn có cả Kim chi áo nghĩa.

Vèo!

Một vệt kim quang bắn ra, không gian phẳng phát đã mất đi ý nghĩa, thời gian dường như cũng trở nên chậm lại.

Kim Cương Thương Phá!

Mũi thương vàng kim nhoáng lên một cái, vậy mà chỉ còn cách Phong Vân không đến một mét.

"Phong Vân muốn làm gì?"

Trong lòng mọi người đang xem phát sóng trực tiếp bỗng nhiên kêu to.

Dưới góc nhìn của họ, Phong Vân vươn ra tay phải, vậy mà muốn túm lấy mũi thương sắc bén đang đâm tới của Ngụy Nguyên Võ.

"Tự tìm chết!"

Ngụy Nguyên Võ cười lạnh.

Keng keng!

Nhưng, một vệt hào quang vàng đậm bất chợt lóe lên. Một giây sau, mũi thương của Ngụy Nguyên Võ trực tiếp dừng ngay trước mi tâm Phong Vân chỉ cách một tấc, không thể nào tiến thêm.

Một bàn tay màu vàng đậm, dễ dàng cầm chặt trường thương!

Cái gì! !

Ngụy Nguyên Võ thấy một màn như vậy, sắc mặt vẫn một mực lạnh lùng rớt cuộc cũng đột ngột biến đổi.

Đúng lúc này, tay trái Phong Vân nắm lại, hào quang màu vàng đậm đại thịnh, trực tiếp đâm ra một quyền.

Phụt!

Một luồng cự lực không cách nào tưởng tượng truyền đến, Ngụy Nguyên Võ không có bất kì cơ hội phản kháng nào, trực tiếp bị đánh nổ tung, hóa thành một màn mưa bụi, tiêu tán ngay tại chỗ.

Chương 276: Bị xấu mặt

Chương 276: Bị xấu mặt

Im lặng ! Triệt để im lặng !

Thông qua kênh phát sóng trực tiếp, tất cả những Võ Giả được gọi là thiên tài đều rung động đến ngu người, không thể tin được vào việc đang xảy ra.

Không ai nghi tới kết quả sẽ là như vậy.

Một Ngụy Nguyên Võ vô cùng cường đại, vậy mà vừa đôi mắt lập tức bị Phong Vân đánh nổ, không có sức phản kháng !

“Tử Kim Thể ! Thiên phú Thể Chất cấp Thụ Quang!

Bên ngoài.

Mấy vị cao tăng của cứ địa Thiên Khải bị kinh sợ, từ chỗ ngồi nhao nhao đứng dậy, mặt mũi đầy vẻ thất thố, tất cả đều không ngờ sẽ xảy ra loại tình huống này, ngơ ngác nhìn nhau, không biết phải nói gì.

Trong đó có một vị cao tăng mấy lần há miệng rồi ngậm miệng, cuối cùng lại thở dài, nói: “ Haizz, đúng là già rồi, mắt mờ, cho nên ngay cả trình độ của một tiểu thiếu niên nông sâu ra sao cũng nhìn không ra.”

Một cao tăng khác, cười khở: “Không phải do mắt chúng ta mờ, mà là do tên Phong Vân này quá yêu nghiệt, ần sâu như núi thăm, sông dài, không ai biết được hần sâu cạn như thế nào.”

Bọn họ chỉ là giạt mình mà thôi, thế những những Võ Giả thiên tài trên chiến trường giả tưởng lại là kinh hãi.

Vốn cho rằng Niệm lực Sư đã là lá bài tẩy cuối cùng của Phong Vân, thật không ngờ, át chủ bài chân chính của hắn lại là thiên phú Thể Chất cấp Thụ Quang, một Luyện Thể Võ Giả vô cùng cường hãn.

Thiên phú Thể Chất cấp Thụ Quang, có được năng lực Tử Kim Thể, lực lượng của một quyền có thể so sánh với công kích của Vương cấp, Ngụy Nguyên Võ bị đánh trúng ở khoảng cách gần như vậy, cơ bản không có cách nào chống đỡ được.

Đương nhiên, Tử Kim Thể cũng có hạn chế về thời gian, nếu không thì Luyện Thể Võ Giả cũng quá là đáng sợ rồi.

“Thiên phú Thể Chất cấp Thụ Quang...”

Sắc mặt ba người Kiếm Vô Trần, Mục Trường Xuyên cùng Lâm Hi vô cùng kinh sợ, đã không biết nói gì cho phải, đầu óc của bọn họ cũng choáng váng một hồi, giờ phút này, bọn họ cảm thấy Phong Vân đã cách bọn họ một khoảng rất xa không thể so sánh được.

Giống như, Phong Vân đứng ở trên mây, còn bọn họ, chỉ là trong bùn đất.

“Đây là cực hạn yêu nghiệt sao ?”

Kiếm Vô Trần lẩm bẩm, cực hạn yêu nghiệt, cho dù ở nơi nào cũng đều có thể hào quang vô hạn, cho dù là ở căn cứ siêu việt cũng đều rất nổi bật.

Những thiên tài khác không những không thể lần át đi ánh hào quang, mà có thể là càng thêm tôn vinh sự bất phàm của hắn.

Ngụy Nguyên Võ tuy rằng cũng thuộc loại siêu cấp đại yêu nghiệt, nhưng khi cùng so sánh với Phong Vân vẫn rơi vào thế yếu, cuối cùng chỉ có thể trở thành đá kê chân, tác thành cho uy danh vô thượng của Phong Vân.

...

Trong phòng tối.

Ngụy Nguyên Võ bị cưỡng chế rời khỏi chiến trường, hấn gỡ xuống mũ bảo hộ ở trên đầu, da mặt co rúm, rất lâu chưa lấy lại được bình tĩnh.

Hấn chưa bao giờ nghĩ tới, Phong Vân lại là một người có thiên phú Thể Chất cấp Thụ Quang.

“Đây là lá bài tẩy cuối cùng của ngươi sao ?”

Nguyên Nguyên Võ hít sâu một hơi, bình phục tâm tình, tuy hấn bị một quyền đánh bại, nhưng cũng không có thoái ý.

“Là ta chủ quan mà thôi.”

Nếu như hấn sớm biết Phong Vân là một Luyện Thể Võ Giả, hấn sẽ không chọn cận chiến, chỉ trách tên kia che dấu quá sâu, khiến hấn chỉ cho rằng Phong Vân là Niệm lực Sư mà thôi.

“Chỉ là thiên phú Thể Chất cấp Thụ Quang mà thôi, còn kém rất xa so với ta về thăng cấp cảnh giới.”

Ngụy Nguyên Võ có được thiên phú Hệ Kim cấp Thụ Quang, ở phương diện tu luyện luôn có ưu thế áp đảo.”

“Chờ xem, không bao lâu nữa ta sẽ đạt đến chuẩn Vương cấp, sau đó mạnh mẽ tấn lên Vương cấp chân chính.”

Hắn tin tưởng, cho đến lúc đó, Phong Vân tuyệt đối vẫn còn giãy dụa ở đẳng cấp Đại tông Sư, việc mình vượt qua đối phương là chuyện dễ như trở bàn tay

Đáng tiếc, Ngụy Nguyên Võ không biết là chính mình đã trêu chọc phải dạng tồn tại gì, hắn đối với việc vượt tường không biết gì cả.

Bên trong chiến trường giả tưởng.

Sau khi một quyền oanh diệt Ngụy Nguyên Võ, Phong Vân cực kì bình tĩnh, hoặc là nói, biểu tình của hắn ngay từ đầu đều không thay đổi gì.

Ngụy Nguyên Võ sau khi bị chiếu hình, ở trước mắt hắn không có bất kì bí mật nào có thể che giấu.

Hắn cũng không nhìn tứ kiệt đang thất hồn lạc phách bên cạnh, trực tiếp đi về phía xa.

Tốc độ rất nhanh, chỉ sau mười mấy giây, Phong Vân đã đi tới điểm cuối.

Lúc này âm thanh của trí năng giả tưởng truyền đến.

“Đinh! Chúc mừng ngài thông qua khảo nghiệm, xét thấy ngài là người đầu tiên thông qua khảo nghiệm, sẽ đạt được ban thưởng.”

“Xin mời lựa chọn ban thưởng gồm: Công pháp (cấp 8), võ kỹ (cấp 8), vũ khí (cực phẩm), trang bị (cực phẩm)”

Còn ấn dấu ban thưởng ?

Phong Vân có chút bất ngờ, bất quá có lợi ngu gì không lấy, hắn tất nhiên sẽ không khách khí, lúc này nói: “Vậy chọn một chuỗi kiếm đi, loại cực phẩm hệ Kim.”

“Đã tiếp nhận yêu cầu, ba ngày sau sẽ đưa đến cho ngài, đến lúc đó xin chú ý kiểm tra và nhận.”

Lời nói vừa dứt, Phong Vân cảm giác trước mắt lóe lên một tia sáng, lúc lấy lại tinh thần, hắn đã thoát ra khỏi thế giới giả tưởng.

Lấy mũ bảo hộ xuống, hắn đi ra khỏi phòng tối, đi đến trên quảng trường.

Ngoại trừ mấy cao tầng và Võ Giả thủ vệ ở bên ngoài, ở nơi này hiện chỉ có một Võ Giả là Phong Vân.

Nhớ đến những người thất bại đều bị trục xuất.

Về phần Ngụy Nguyên Võ, Phong Vân cảm thấy hắn chắc chắn sẽ không bị loại, loại khảo nghiệm này trước đây đối với hắn có cũng được, không có cũng không sao, có thể hắn chỉ muốn vào để khoe mẽ mà thôi, kết quả lại gặp phải Phong Vân, bị làm cho mất mặt.

Lúc này.

Vài cao tầng đi về hướng Phong Vân, nhiệt tình trên mặt không cách nào dấu được.

“Hà ?”

Thần sắc Phong Vân thay đổi, tự mình đưa tới cửa? Cái này không chiếu hình thì thật xin lỗi chính mình.

Trước đó hắn cũng muốn chiếu hình, nhưng mà có thủ vệ cản trở, nếu hắn ngang nhiên xông tới thì có vẻ rất đột ngột, rốt cuộc quảng trường cũng rất rộng, cho nên hắn cũng chậm chạp không có hành động gì.

Nhưng hiện tại mấy người cao tầng này lại tự mình đưa tới, quả thực là “người tốt” mà!

Chiếu hình ! Lập tức chiếu hình!

Phong Vân tận dụng chuẩn xác mọi cơ hội, ánh mắt liếc qua từng người.

Từng âm thanh nhắc nhở vang lên, đại biểu cho Phong Vân thành công thu hoạch hình chiếu.

[Hình chiếu người] : Kỳ Xuyên Hoa

[Tuổi] : 70 tuổi

[Cảnh giới] : Bán Vương Giả

[Kỹ năng] : Võ kỹ cấp 8 Thúy Đào Cửu Thức>... Võ kỹ cấp 8 Hải Khiếu Thiên Quyền>... Võ kỹ cấp 8 Thủy Chi Liên Tế>... Công pháp cấp 8 Hệ Thủy Vũ Mạc Cửu Trọng Đồ>... Thiên phú Hệ Thủy cấp Thuế Phàm... Thiên phú Quyền Đạo cấp Thuế Phàm ... Thủy chi áo nghĩa (80%)... Quyền hồn (cấp 8)...

[Hình chiếu người] : Nam Xuân

[Tuổi] : 69 tuổi

[Cảnh giới] : Bán Vương Giả

[Kỹ năng] : Võ kỹ cấp 8 Phong Ba Nhu Chương>... Võ kỹ cấp 8 Phong Bạo Chi Nhãn>... Công pháp cấp 8 Hệ Phong Phong Diệu Điệp Linh Công>... Thiên phú Hệ Phong cấp Thuế Phàm... Phong chi áo nghĩa (80%)...

Phong Vân tiếp tục nhìn xuống dưới, mấy người cao tầng này đều là nửa bước Vương Giả, thiên phú đều là cấp Thuế Phàm, gần như không có thiên phú cấp Thụ Quang.

Điều này khiến cho hắn hiểu được, xem ra bên trong siêu việt cứ địa, cũng không phải người nào cũng có thiên phú cấp Thụ Quang. Thế nhưng hắn cũng không cho rằng mấy người cao tầng này là đại biểu cho chiến lực cấp cao của cứ địa Thiên Khải.

Cường giả chân chính, chắc chắn sẽ không ra mặt quản lý những việc vặt, bọn họ mới là trụ cột của cứ địa Thiên Khải.

Chương 277: Lĩnh vực !

Chương 277: Lĩnh vực !

“Hoan nghênh đến với cứ địa Thiên Khải, Phong Vân!”

Bên trên quảng trường, mây cao tầng nhìn Phong Vân cười tủm tỉm, giống như đang nhìn một khối bảo ngọc.

Lần này bọn họ tuyển chọn thiên tài từ cứ địa nhất đẳng, tâm tình vốn cũng chỉ muốn thử xem một chút.

Rốt cuộc xuất hiện một Ngụy Nguyên Võ đã là một chuyện rất khó được, là chuyện hiếm thấy trong mấy chục năm qua.

Nhưng không nghĩ tới lại xuất hiện thêm một tên càng biến thái hơn là Phong Vân, có thể đem Ngụy Nguyên Võ treo ngược cành cây mà đánh.

“Phong Vân, trước khi đến đây ngươi có hiểu biết gì về cứ địa Thiên Khải không?” một vị cao tầng mở miệng.

Phong Vân gật gật đầu, lúc trước Hạ Càn Đạo đã cho hắn một sơ đồ giới thiệu có liên quan đến cứ địa Thiên Khải.

Những cứ địa siêu hạng như cứ địa Thiên Khải đều tương tự nhau, cấu trúc thế lực của chủ thành chủ yếu chia làm hai bộ phận lớn.

Một là thế lực bản thổ do mỗi gia tộc Vương cấp cấu tạo thành.

Võ Giả sau khi đạt tới Vương cấp, tuổi thọ sẽ lên đến 500 năm, theo đó huyết mạch cũng sản sinh biến dị, có thể di truyền cho đời sau thông qua truyền thừa.

Dưới tình huống như vậy, một Vương cấp có thể sống được lâu, tất nhiên sẽ hình thành một gia tộc có thế lực.

Thứ hai chính là Công hội Võ Giả, không sai, đúng là Công hội Võ Giả, công hội này nhìn như là một tổ chức phục vụ cho phần lớn các Võ Giả, nhưng kỳ thật lực lượng phía sau lại sâu không lường được.

Ở mỗi cứ địa siêu đẳng đều có phân bộ, thì có thể hiểu nó lớn mạnh cỡ nào.

“Như vậy, người chuẩn bị lựa chọn đứng về phía thế lực nào?” một cao tầng dò hỏi.

Phong Vân không cần suy nghĩ, liền nói: “Công hội Võ Giả.”

Mấy cao tầng nghe vậy, trên mặt đều là biểu tình quả là như thế.

Khách quan mà nói, với tính chất trói buộc tại các gia tộc Vương giả, Công hội Võ Giả còn rất là thoải mái, mỗi tháng chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ chỉ định là được.

Phong Vân tự nhiên biết rõ chính mình, nếu hắn gia nhập gia tộc Vương giả, không khác nào tự lộ bản thân.

Công hội Võ Giả sẽ không quan tâm tới thiên phú và tư chất của Võ Giả khi gia nhập, rất tự do, tất nhiên là sự lựa chọn phù hợp với Phong Vân.

Trước khi tới đây hắn đã nghĩ kỹ.

Sau đó, Phong Vân liền rời đi.

Nhìn Phong Vân rời đi, cao tăng lúc trước mở miệng, nói với giọng cảm khái: “Ai có thể nghĩ đến một thiếu niên nhỏ nhỏ khiếm tốn lại có được thực lực đáng sợ như vậy, trường giang sóng sau đè sóng trước, hôm nay thật sự là cho ta một bài học tuyệt hảo.”

“Các ngươi cảm thấy hẳn có thể đạt đến Phong Đế Hoàng cấp không?”

Một cao tăng khác nói: “Vương cấp không có vấn đề, nhưng mà Phong Đế Hoàng cấp thì rất khó nói.”

Nghiêm chỉnh mà nói. Phong Đế Hoàng cấp cũng thuộc về Vương cấp, nhưng so sánh với nhau lại giống như trời với đất.

Mỗi tồn tại Phong Đế Hoàng cấp đều đã lĩnh ngộ được bí ẩn của áo nghĩa, lĩnh vực!

Như thế nào là lĩnh vực, chính là tự hình thành thiên địa.

Bên trong lĩnh vực, ta tức là trời, ta là tất cả.

Lời này nghe có vẻ khoa trương, nhưng thể hiện rõ sự đáng sợ của lĩnh vực.

“Đúng vậy, từ khi cứ địa của chúng ta hình thành cho đến nay, Vương cấp đã có đến vài chục vị, nhưng Phong Đế Hoàng cấp cho đến bây giờ cũng chỉ mới 3 người mà thôi.”

Có thể thấy muốn trở thành Phong Đế Hoàng cấp thật khó khăn đến cỡ nào.

“Phương diện này hung thú so với chúng ta cao hơn, với những hung thú siêu cấp và hung thú biến dị siêu cấp luôn kèm theo thiên phú Lĩnh vực

năng lực, mặc dù so với uy năng của lĩnh vực chân chính còn kém một chút, nhưng mà so với đa số Vương cấp của chúng ta đều mạnh hơn.”

“Đây là chuyện không có biện pháp, ai khiến chúng có huyết mạch phi phạm chứ, nhưng cũng may mắn là số lượng của hung thú siêu cấp và hung thú biến dị siêu cấp vô cùng thưa thớt, bằng không thì chúng ta đã sớm diệt vong.”

“Một ngày nào đó, chắc chắn bọn chúng sẽ bị đuổi về bên trọng vực sâu vô tận.”

Ở bên này.

Phong Vân rời khỏi quảng trường trung tâm, liền trực tiếp đi tới Công hội Võ Giả.

“Xin chào, xin hỏi có thể giúp gì cho ngài ?”

Tỷ tỷ ở đại sảnh mỉm cười chuyên nghiệp hỏi.

“Gia nhập Công hội Võ Giả” Phong Vân nói thẳng.

“Mời giao chứng nhận thân phận của ngài cho ta.”

Phong Vân đưa tới.

Tỷ tỷ tiếp nhận, cắm vào bên trong một thiết bị.

Nhất thời, phía trên hiện lên tin tức của Phong Vân.

[Tính danh] : Phong Vân

[Cấp bậc] : Hội viên ba sao.

Tỷ tỷ tiếp đón có chút ngạc nhiên, “Vị tiên sinh này, ngài đã là thành viên của công hội chúng tôi, còn là hội viên ba sao.”

Hội viên ba sao ?

Thần sắc Phong Vân có chút dao động, trước khi đến hắn đã tìm hiểu qua Công hội Võ Giả ở nơi này, biết được Võ Giả khi gia nhập công hội sẽ chia thành các cấp bậc hội viên từ một đến chín sao.

Thấp nhất là một sao, cao nhất là chín sao.

Mà những cấp bậc hội viên này sẽ được hưởng những ưu đãi khác nhau của công hội, ví dụ như Phong Vân chính là hội viên ba sao, vậy thì khi hắn mua đồ tại công hội sẽ được giảm giá 30%.

Ngược lại, nếu như hắn hoàn thành nhiệm vụ, thù lao nhận được cũng tăng lên 30%.

Xem ra là do mấy cao tầng kia đã sớm giúp ta.

Phong Vân nhanh chóng đoán được, nhưng hắn cũng không phản đối, tuy rằng lấy thực lực hiện giờ của hắn, trở thành hội viên cấp sao là chuyện dễ như trở bàn tay, nhưng mà có thể bỏ qua trình tự này, tự nhiên lại càng tốt.

Hắn lập tức thu lại thẻ chứng minh thân phận của mình.

“Trước tiên tìm một chỗ ở.”

Hắn không có ý định quay về khách sạn Phong Vũ, nếu đã gia nhập Công hội Võ Giả thì vẫn nên trú tại gần đây vẫn thuận tiện hơn.

Ngay lập tức hắn tìm thấy một khách sạn xa hoa gần Công hội Võ Giả và ở lại đó trước.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa, Phong Vân trầm ngâm trong lòng: “Tu vi áp chế cũng đã lâu, có thể đột phá...”

Thật ra lúc trước ở cứ địa Thiên Huyền, hắn đã đạt tới giới hạn, nhưng bởi vì nơi đó không đủ nguyên lực, cho nên hắn vẫn luôn áp chế, không tiến hành đột phá.

Nhưng lúc này đã ở cứ địa Thiên Khải, nguồn nguyên lực dồi dào nơi đây đủ cho hắn đột phá.

Nghĩ vậy, Phong Vân lập tức tới khu tu luyện thuộc Công hội Võ Giả, nơi này là địa phương tu luyện mà Công hội Võ Giả cung cấp, về phương diện tài nguyên thì cũng không chênh lệch với bên ngoài, thậm chí càng tốt hơn.

Hắn tùy ý tuyển chọn một căn mật thất tu luyện.

Khi hắn bước vào, liền nhìn thấy trên không trung lơ lửng một trận pháp lớn, thần sắc không khỏi rung động.

“Vương cấp Tụ Nguyên trận.” Vương cấp Tụ Nguyên trận, nghe tên liền biết đây chính là trận pháp chỉ có Luyện khí Sư Vương cấp mới chế tạo ra được.

“Quả nhiên không hổ là cứ địa siêu hạng, thật sự là đại thủ bút mà.”

Muốn bố trí được Vương cấp Tụ Nguyên trận, yêu cầu không chỉ cần có Luyện khí Sư Vương cấp, mà chủ yếu nhất chính là một lượng lớn tài liệu.

Một cái giá lớn như vậy, cứ địa Thiên Huyền thật không đủ sức, nhưng ở nơi này lại chính là số lượng lớn.

“Khó trách lại có nhiều Võ Giả như vậy hướng tới cứ địa siêu hạng.”

Phong Vân có chút cảm thán, lập tức đem thẻ thân phận nhét vào khe cắm.

Đình!

Âm thanh của trí năng giả tưởng vang lên.

“Xin hỏi ngài muốn đăng kí sử dụng bao nhiêu giờ?”

“Mười giờ đi.” Phong Vân ngẫm lại.

“Một giờ 100 triệu, mười giờ 1 tỷ, kiểm tra thấy ngài đã là hội viên ba sao, ưu đãi 30%, tổng cộng cần thanh toán 700 triệu.”

Sặc, thật đắt tiền.

Phong Vân lắc đầu, may mắn là hân cũng có không ít tiền gửi ngân hàng.

Chương 278: Đại tông Sư Đại viên mãn

Chương 278: Đại tông Sư Đại viên mãn

Bên trong mật thất tu luyện, sau khi Phong Vân đem 700 triệu thanh toán xong, Tụ Nguyên Trận Vương cấp liền được kích hoạt.

Có thể nhìn thấy rõ ràng vô số nguyên lực trong thiên địa đều được hội tụ tại đây, giống như một cái máy hút khí to lớn, chỉ trong nháy mắt, toàn bộ mật thất tu luyện đã biến thành một đại dương nguyên lực.

Đừng thấy nơi này chỉ là một căn mật thất tu luyện, thật ra bên trong lại rất lớn, có thể sánh bằng diện tích của một trăm cái sân bóng, lúc này bên trong đã tràn đầy sóng nguyên lực.

Trùng trùng điệp điệp, không ngừng chuyển động, khiến cho người nhìn thấy phải trợn mắt há mồm.

Uy năng của Vương cấp Tụ Nguyên Trận thật sự quá kinh khủng.

Đương nhiên, tuy có hiệu quả lớn như vậy, nhưng các Võ Giả cũng không nhất định có thể sử dụng hết, bọn họ nhiều nhất chỉ cần 20 phút, hoặc là nửa giờ, nhiều nhất cũng tối đa từ 2 đến 3 giờ sử dụng mà thôi.

Bởi vì, họ cũng chỉ có thể sử dụng vừa đủ, nếu quá nhiều kinh mạch bên trong cơ thể sẽ không chịu đựng được.

Nhưng Phong Vân lại mở liên tiếp 10 giờ.

10 giờ, tụ trận Vương cấp vận chuyển không ngừng nghỉ, số nguyên lực mà nó hội tụ về đây tuyệt đối là kinh rợn cả người, toàn bộ mật thất tu luyện đều bị bao phủ.

Tại thời điểm này, nếu có ai mở cửa mật thất tu luyện, tuyệt đối sẽ bị làn sóng nguyên lực vô tận giết chết.

Nhưng Phong Vân đang ngồi xếp bàn ở trung tâm căn mật thất lại không hề dao động, thậm chí hắn còn mở rộng thân thể hoàn toàn, thỏa thích hấp thu nguyên lực xung quanh để luyện hóa.

Đối với những Võ Giả khác, lực lượng nguyên lực được coi là bạo tác thì đối với Phong Vân chỉ là vừa đủ mà thôi.

Bất tri bất giác mười giờ đã trôi qua.

Lúc này âm thanh của trí năng giả tưởng cũng vang lên.

Đỉnh !

“Thời gian của ngài đã hết, hoan nghênh thời gian đã sử dụng.”

Sau một giây, quang huy của Tụ Nguyên Trận Vương cấp cũng ngừng chuyển động, lượng lớn nguyên lực kia cũng dừng lại.

Phong Vân khẽ nâng mí mắt, một cỗ khí tức so với trước kia càng thêm phần mênh mông khổng lồ phóng lên trời.

Ong!!!

Toàn bộ mật thất rung chuyển, không khí trực tiếp hóa thành bột mịn, khiến cho người ta kinh hồn bạt vía.

“Hô...”

Phong Vân hít nhẹ một hơi, khí tức lượn lờ quanh thân, tản mát ra một loại khí tức tan cảm.

“Đại tông Sư Đại viên mãn !”

Nét mặt hấn đầy kinh hãi nói.

Không nghĩ tới áp chế lâu như vậy, sau khi hút hết nguyên lực liền có thể đột phá hai cửa, trực tiếp từ Đại tông Sư trung cấp thăng đến cảnh giới Đại viên mãn.

Thế nhưng, việc tấn chức lúc này của hấn chỉ mới là hoàn thành ở kim chi lộc xoáy.

Tuy Tụ Nguyên Trận Vương cấp tập trung tới đây một lượng lớn nguyên lực nhưng cũng không thể chỉ trong vòng 10 giờ trợ giúp cho vòng xoáy nguyên lực bên trong cơ thể của Phong Vân thăng cấp.

Cho nên, Phong Vân đều tập trung toàn bộ nguyên lực vào kim chi lộc xoáy để hoàn thành thăng cấp.

Trong trường hợp như vậy, việc thăng cấp nguyên lực thuận tiện hơn rất nhiều và cũng rất tiết kiệm thời gian. Đây cũng là một kinh nghiệm cho các lần sau.

Lúc này, hấn dùng tinh thần lực quét qua đan điền, có thể nhìn thấy kim chi lộc xoáy đã mở rộng rất nhiều, dường như đã hình thành nên một hải vực độc chiếm một phương.

Không nghi ngờ gì nữa, đây là hình thái ban đầu của biển nguyên lực mà Phong Vân đã đạt tới được.

“Còn có những thuộc tính khác của lốc xoáy nguyên lực...” Phong Vân thầm nghĩ trong lòng, cũng không rời khỏi mật thất tu luyện. Chỉ mới hoàn thành thăng cấp của Kim chi lốc xoáy, cũng chưa thể chấm dứt, vẫn còn mấy thuộc tính lốc xoáy khác cần thăng cấp. Vì vậy, hắn lại nhanh chóng thanh toán thêm 10 giờ sử dụng, Tụ Nguyên Trận Vương cấp đang yên tĩnh lại lần nữa vận hành.

Ầm ầm ---!!!

Một lượng lớn nguyên lực lại xuất hiện, tiếp tục bị Phong Vân điên cuồng hấp thu.

Đã có kinh nghiệm thăng cấp từ kim chi lốc xoáy, tốc độ của việc thăng cấp cho các lốc xoáy nguyên lực khác đã tăng lên rất nhiều.

Mời giờ sau, hắn đã lần lượt hoàn thành việc thăng cấp cho Phong chi lốc xoáy và Băng chi lốc xoáy.

Đến lúc này, Phong Vân liền dừng lại, tuy rằng thể thân phận của hắn vẫn còn không ít tiền, nhưng hắn vẫn quyết định nên tiêu hóa hết đã rồi lại nói.

Rốt cục một lần thăng cấp lại sử dụng nhiều nguyên lực như vậy, hắn đúng là có chút chịu không nổi.

Uy lực của việc trùng kích kia vẫn là rất lớn.

Nếu không phải hắn đã đột phá cực hạn thân thể lần thứ hai, chắc chắn sẽ không chịu được đến lúc này, kinh mạch sớm đã bị bạo huyết mà tan vỡ.

Sau khi rời khỏi mật thất, Phong Vân kiểm tra số tiền trong tài khoản của mình, còn không đến 5 tỷ, đây là tích lũy còn lại của hắn.

Lúc trước hắn cảm thấy không cần dùng đến tiền nên không có thấy thiếu.

Nhưng đi đến cái cứ địa Thiên Khải đốt tiền như giấy này, Phong Vân cảm thấy nếu cứ sử dụng không tiết kiệm, như vậy 5 tỷ sẽ nhanh chóng xài hết.

“Cần phải luyện chế một chút đan dược để bán thôi.”

Dù gì hắn cũng là một Luyện đan sư thất phẩm, coi như thiếu tiền thì chỉ cần luyện chế một chút đan dược thất phẩm, sau một thời gian ngắn đã có thể kiếm được lời trở về.

Một viên đan dược thất phẩm tuyệt hảo có thể bán được mấy chục triệu, thậm chí 100 triệu.

Còn về tài liệu cần dùng, mấy ngày vừa rồi, hắn xoát nhiều hình chiếu như vậy, rơi ra không biết bao nhiêu tài liệu trân quý, một chút hắn cũng chưa dùng đến.

Thông qua phương thức này, Phong Vân luyện chế đan dược cơ bản không cần vốn, bởi vì tài liệu cần thiết đều từ bên trong hình chiếu rút ra, tương đương với việc hắn chỉ đưa tay ra nhận tiền, 100% đều là lợi nhuận là điều không gì phải nghi ngờ.

Lúc này, hắn nhận được một bưu kiện.

Sau khi mở ra, nội dung bên trên đại khái nói rằng cực phẩm chiến kiếm thuộc tính Kim mà lúc trước hắn yêu cầu đã được chuẩn bị tốt, đề nghị hắn ghi rõ địa chỉ, sau đó sẽ được gửi trực tiếp tới đây.

Phong Vân liền ghi rõ địa chỉ của mình vào một phong thư rồi gửi lại.

Sau đó, hắn quay về khách sạn.

Cũng không bao lâu, giống như cảm nhận được điều gì, Phong Vân mở toang cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

Chỉ nhìn thấy một luồng ánh sáng trắng diễm lệ từ trên không nổ bắn qua, luồng sáng như một dải mây không màu, mang theo một chút sóng âm nhàn nhạt, tốc độ rất nhanh.

Đó là một chuỗi phi kiếm!

Giống như không có thực thể, như quang như ảnh lướt qua, bay thẳng đến cửa sổ, âm thanh vù vù.

“Bành!”

Sau đó, phi kiếm đột nhiên bạo liệt nhẹ một tiếng kèm theo một thanh dài rơi trên mặt đất.

Phong Vân nhìn thấy tình cảnh này, có chút ngạc nhiên, trong đầu hiện ra một ý niệm, đây là, phi kiếm chuyên phát ?!

Ánh mắt hắn kinh ngạc mang theo chút cổ quái, dùng phi kiếm chuyên phát, chuyện xa xỉ như vậy đoán chừng cũng chỉ có cứ địa siêu hạng mới có thể làm ra.

Lập tức.

Phong Vân tháo gỡ thanh dài trên mặt đất, nhanh chóng lộ ra một chuỗi chiến kiếm vàng óng, tạo hình tinh xảo, các đường nét xen kẽ, kim nguyên lực ở trong không khí tự giác tập trung lại, mơ hồ uốn lượn xung quanh vô kiếm, nhìn có chút rục rờ.

“Cầm!”

Khi Phong Vân rút kiếm ra một nửa, từng đạo kiếm khí vô hình nhẹ nhàng tản mát ra, cho dù là hấn cũng cảm nhận được một loại hàn ý, rõ ràng sát thương của chuỗi chiến kiếm cực phẩm này tuyệt đối đáng sợ.

“Kiếm tốt!”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, có nó, hấn có thể thỏa thích thi triển công kích mà không cần lo lắng chuyện vũ khí thừa nhận không nổi mà bị hủy.

Chương 279: Luyện khí sư Vương cấp!

Chương 279: Luyện khí sư Vương cấp!

"Vân Hề Kiếm ư, cũng vẫn về đây chứ."

Trong quán rượu, Phong Vân nhìn hai chữ "Vân Hề" khắc trên vỏ kiếm, không khỏi khẽ nhướng tràng mày. Đây chắc hẳn là tên của thanh chiến kiếm này rồi.

Thấy được thanh chiến kiếm cực phẩm này, hẳn không khỏi nhớ tới đẳng cấp luyện khí của chính mình.

Hắn hiện giờ mới là luyện khí sư cấp tông sư. Cấp bậc này nếu là ở cứ địa cấp một tự nhiên là khó có được, nhưng ở trong cứ địa siêu cấp như cứ địa Thiên Khải này liền trở nên rất bình thường.

"Xem ra phải lấy được hình chiếu của luyện khí sư cao cấp hơn thôi."

Chỉ có như vậy hắn mới có thể tự mình luyện chế chiến binh cực phẩm.

Một thanh Vân Hề kiếm hiển nhiên không đủ cho hắn dùng.

"Cứ địa Thiên Khải không có công hội luyện khí, một vài luyện khí sư lợi hại đều tự lập môn hộ. . ."

Phong Vân không khỏi nhớ tới tin tức lúc trước chính mình tra được. Nơi này, luyện khí sư lợi hại đều tự gây dựng danh tiếng riêng cho chính

mình.

Nếu có võ giả muốn tìm bọn hắc luyện khí, chỉ cần đem tài liệu giao cho đối phương là được.

"Có thể mặt đối mặt giao tài liệu à."

Khi Phong Vân thấy được tin này, ánh mắt lập tức tràn ngập vui vẻ, bởi vì hắc biết, cơ hội của hắc tới rồi.

Hắc hoàn toàn có thể đi tìm một vị luyện khí sư giúp hắc luyện khí, sau đó đợi đến khi giao tài liệu sẽ tiện thể lấy luôn hình chiếu của đối phương.

"Được đấy, cách này quá hoàn hảo!"

Phong Vân lập tức lên mạng, mở diễn đàn nơi này, tìm bài đăng chuyên cầu luyện khí.

Theo như những gì hắc tìm hiểu được, trong tình huống này bình thường đều là đăng bài viết lên mạng hẹn trước.

Ấn vào chuyên mục luyện khí, in sâu vào tầm mắt Phong Vân chính là hàng loạt bài đăng liên quan tới luyện khí.

Trong đó có một bài đăng nổi bật dị thường, đã chông chát đến mấy ngàn bình luận rồi.

Phong Vân sáng mắt, nội dung bài đăng rơi vào trong tầm mắt.

【Luyện khí sư Vương cấp Lý đại sư tuyên bố danh ngạch luyện khí tháng này! Hoan nghênh các vị đến bình luận! Đến lúc đó sẽ chọn yêu cầu của một người trong số các vị để luyện khí】 !

Ồ? Luyện khí sư Vương cấp ư?

Phong Vân hai mắt sáng ngời, không nghĩ tới hần vừa vào tới đã gặp được luyện khí sư Vương cấp! Đây chính là luyện khí sư còn cao cấp hơn cả luyện khí đại tông sư nữa đấy!

Nghe tên liền biết, luyện khí sư Vương cấp chính là luyện khí sư có thể luyện chế Vương cấp thần binh.

Đương nhiên, Vương cấp thần binh quý hiếm ở chỗ tài liệu luyện ra nó cực kỳ khó kiếm. Rất nhiều tồn tại Vương cấp cũng không có một kiện Vương cấp thần binh, vậy cũng có thể tưởng tượng được độ khó của việc này rồi.

Luyện chế là một mặt, phần nhiều nguyên nhân vẫn rất khó tìm được tài liệu có thể luyện chế Vương cấp thần binh.

“May mắn quá, vừa vào đã đụng phải hoạt động của luyện khí sư Vương cấp.”

Phong Vân không nói hai lời, lập tức để lại tên mình dưới bài đăng, hơn nữa còn viết cả thù lao chính mình sẽ trả là trái tim ấu thú Băng Vũ Vương Thú.

Hần tin tưởng, vị Lý đại sư điên cuồng ưa thích luyện khí này nhất định sẽ cảm thấy hứng thú đối với thù lao mình đưa ra.

Dù gì đây cũng chính là trái tim của Băng Vũ Vương Thú, thuộc dạng vật phẩm quý hiếm, lúc trước Tuyết Diệc Hi không ngại đường xa ngàn vạn dặm đi đến tận cực bắc chi địa, không phải chính là vì trái tim này đấy sao.

Còn trái tim Phong Vân có được này, đương nhiên là đánh rơi ra được từ hình chiếu của ấu thú Băng Vũ Vương Thú rồi.

Sau khi để lại tên, hần rời khỏi chuyên mục luyện khí, trở lại trang chủ.

Lúc hấn muốn thoát ra ngoài, bỗng nhiên ánh mắt vừa quét một cái, liếc thấy hai bảng danh sách lớn ngay trang đầu.

Một cái là bảng xếp hạng Chuẩn Vương, một cái là bảng xếp hạng Vương cấp.

Tò mò, Phong Vân chuẩn bị ấn vào xem.

Đầu tiên ấn mở Chuẩn Vương Cấp bảng.

【 No.1 】 : Thôi Vân Dương, cứ địa Càn Khôn.

【 No.2 】 : Mặc Vũ, cứ địa Sí Vĩ.

【 No.3 】 : Mặc Hạo Tường, cứ địa Hi Hòa.

...

...

Ba mươi vị trí, Phong Vân quét mắt một lượt là xong. Hấn phát hiện cứ địa Thiên Khải chỉ có một người có tên trên bảng xếp hạng này. Hơn nữa, thứ tự của người đó còn sát phía sau, đại khái nằm ở vị trí ngoài top hai mươi.

Điều này làm cho hấn lập tức ý thức được, chỉ sợ trong tầng lớp thiên tài này, cứ địa Thiên Khải ở trong đông đảo cứ địa siêu hạng cũng chỉ xếp vào hạng thấp.

"Cũng khó trách cứ địa Thiên Khải sẽ chiêu mộ nhiều thiên tài từ các cứ địa phụ thuộc như vậy. . ."

Lập tức.

Phong Vân lại ấn mở bảng xếp hạng Vương cấp.

【 No.1 】 : Lôi Đế, cứ địa Càn Khôn.

【 No.2 】 : Đào Hoàng, cứ địa Sí Vũ.

【 No.3 】 : Kim Hoàng, cứ địa Vân Đỉnh.

...

"Xem ra đây này chính là bảng danh sách cấp Phong Đế, Phong Hoàng Hoàng."

Nói là Vương cấp, nhưng Vương cấp bình thường sợ là căn bản không có tư cách lên bảng.

Nhưng nhìn từ bảng danh sách này, trong số những người Phong Đế Phong Hoàng đó cũng có phân chia cao thấp.

"Lợi hại."

Ánh mắt Phong Vân cũng không thay đổi mấy. Hắn không thấy sợ, cũng không thấy hâm mộ. Bởi vì hắn biết, trên này sớm muộn gì cũng sẽ có tên tuổi của chính mình.

"Trước xác định mục tiêu nhỏ đi, thôi thì vị trí đầu trên bảng Chuẩn Vương Cấp được rồi."

Vương cấp bảng cứ để một bên, lấy Chuẩn Vương cấp bảng khai đao trước vậy.

Lúc sau.

Phong Vân đã bắt đầu đánh với hình chiếu. Đây là hoạt động hàng ngày của hắn, tự nhiên không thể quên được.

Cùng lúc đó, bên kia.

Trong một gian đại điện tôn quý xa hoa, một vị lão nhân tóc hoa râm ngồi ngay ngắn trên ghế, dáng vẻ quắc thước, thân mang khí tràng mạnh mẽ, đôi mắt sáng tràn ra tinh quang. Chính là vị luyện khí sư Vương cấp Lý đại sư kia.

"Sư phụ, đã đủ một vạn bình luận, ngài có thể lựa chọn rồi."

Lúc này, đồ đệ đứng bên cạnh liền mở diễn đàn, ấn vào bình luận trên bài đăng.

Nghe vậy, Lý đại sư quét mắt tới. Một vạn bình luận đối với người bình thường mà nói tự nhiên không thể xem hết trong thời gian ngắn, nhưng đối với tồn tại Vương cấp mà nói, cũng chỉ là chuyện của một giây đồng hồ mà thôi.

Tốc độ vận hành đại não của bọn họ sớm đã vượt qua người bình thường không biết bao nhiêu lần.

Ồ?

Nhìn một lát, một bình luận bất chợt lọt vào trong tầm mắt Lý đại sư, khiến hắn đổi sắc mặt, "Băng Vũ Vương Thú trạng thái ấu thú, vậy mà còn có thứ tốt như vậy nữa à."

Hắn nhìn về phía tên người bình luận, "Phong Vân?"

Hắn mơ hồ cảm thấy cái tên này có chút quen tai, nhưng nhất thời lại nhớ không ra.

"Phong Vân? Chẳng lẽ là thiếu niên đại tông sư mười sáu tuổi, dùng một quyền đánh nổ tung xác đệ tử Ngụy Nguyên Võ của Bạo Phong Vương đại nhân kia ư?"

Bên cạnh, người kia đồ đệ mở miệng nói.

Sau khảo nghiệm lần trước, tên tuổi Phong Vân coi như đã dần dần truyền ra ngoài. Chuyện này còn phải cảm ơn Ngụy Nguyên Võ, hoàn toàn trở thành đá kê chân cho Phong Vân.

"Hắn là hắn rồi." Lý đại sư vươn tay vuốt râu, lập tức nói với đồ đệ: "Cứ chọn Phong Vân này đi. Người đi liên hệ với hắn."

"Vâng."

Người đồ đệ kia lập tức gửi tin nhắn riêng cho Phong Vân.

Bên này.

Phong Vân đánh xong hình chiếu cuối cùng, không thể chờ đợi mà nhìn về phía túi đeo.

Lần này cuối cùng cũng không làm hắn thất vọng, bên trong có một đồ vật tản ra hào quang rực rỡ, ở giữa một đám đồ vật bình thường dị thường khiến người khác chú ý.

【 Băng chi lĩnh vực 】 : Đến từ hình chiếu ấu thú Băng Vũ Vương Thú.

Hả?

Nhìn thứ này, Phong Vân cực kì vui mừng. Vậy mà lại đánh rơi ra được năng lực thiên phú của Băng Vũ Vương Thú.

Nhưng lập tức hẳn lại có chút lo lắng, không biết mình có thể dùng hay không. Dù gì đây cũng là năng lực thiên phú của hung thú.

Chương 280: Lực lượng mới, năng lực thiên phú!

Chương 280: Lực lượng mới, năng lực thiên phú!

"Trước cứ hiển hóa thử xem, nếu như có thể dung hợp thì chúng tớ có thể sử dụng."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng. Băng chi lĩnh vực này hẳn rất có hứng thú đấy.

Lĩnh vực lực lượng thứ này hẳn cũng từng nghe nói qua, tựa hồ là trên áo nghĩa mới có thể lĩnh ngộ.

Nhưng Băng chi lĩnh vực này chính là thiên phú năng lực của Băng Vũ Vương Thú. Hẳn đoán chừng, hẳn không phải là loại Băng chi lĩnh vực chính thống kia.

"Hiển hóa."

Lập tức, Phong Vân trầm mặc niệm trong lòng.

【 Hiển hóa Băng chi lĩnh vực. . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công!)

Một giây sau, một vệt hào quang thuần trắng đột nhiên lao ra, hóa thành vô số đốm sáng dung nhập vào trong đại não Phong Vân.

Khác với trước đây chính là, lần này không có cảm ngộ gì kéo tới, chỉ có là một loại bản năng, phảng phất như phương diện nào đó của hấn thoáng cái đã được khai thông, vô cùng tự nhiên mà nắm giữ thêm một vài kỹ năng.

Gần như có tâm linh tương thông, Phong Vân thầm nói một câu trong lòng: Băng chi lĩnh vực.

Vù vù vù. . .

Ngay khi ý nghĩ này hiện lên, hấn liền có thể nhìn thấy rõ ràng, lấy hấn làm trung tâm, một vòng hào quang màu trắng thuần khiết trong chớp mắt phóng ra ngoài.

Những nơi nó đi qua, bất cứ vật gì cũng đều bị đóng băng. Bàn, ghế, mặt đất, vách tường, thậm chí là không khí, bất kể là hữu hình hay vô hình, giờ này khắc này toàn bộ đều bị đóng băng.

Không, nghiêm chỉnh mà nói, là đã bị đồng hóa, trở thành một bộ phận của hàn băng lạnh lẽo.

Đứng chính giữa hàn băng, Phong Vân cảm giác ý chí của chính mình bị chia ra thành vô số sợi nhỏ, bao trùm lên từng khu vực của không gian này.

Trong không gian này, ý cảnh, ngục áo nghĩa hay thậm chí cả áo nghĩa, đều bị hấn áp chế. Ý chí của hấn áp đảo tất cả, cao hơn tất cả mọi thứ.

Phảng phất như vào thời khắc này, hấn đã hóa thân thành Băng Thần.

"Đây là lĩnh vực ư."

Phong Vân nhẹ nhàng tự hỏi, cảm nhận sâu sắc sự đáng sợ của loại lực lượng này, so với áo nghĩa không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Đứng trong Băng chi lĩnh vực, hắn có thể tự do điều khiển Băng Hệ nguyên lực, hơn nữa hết thảy công kích có liên quan tới băng hệ cũng có thể được đề thăng trong nháy mắt. Hắn đại khái cảm ứng sơ qua, mức đề thăng này đại khái là gấp chùng 15 lần.

Hơn nữa không chỉ có như vậy, Băng chi lĩnh vực của hắn, đối với tất cả các võ giả hữu từ bên ngoài đến, đều có thể hình thành áp chế tuyệt đối.

Chỉ cần Phong Vân muốn, hắn có thể khiến trong Băng chi lĩnh vực chỉ có Băng Hệ nguyên lực, loại bỏ toàn bộ nguyên lực khác ra bên ngoài.

Đơn giản mà nói, chính là nâng cao chính mình, suy yếu người khác. Đây là bản chất của lực lượng lĩnh vực.

"Nhưng có vẻ cái này của ta không phải là Băng chi lĩnh vực chính thống."

Phong Vân nhìn thông tin hiển thị thuộc tính của chính mình, phát hiện Băng chi áo nghĩa của mình vẫn còn nguyên, không hề bị biến đổi thành Băng chi lĩnh vực. Mà hắn lại có nhiều thêm một dòng thiên phú năng lực, phía trên viết rõ ràng bốn chữ 'Băng chi lĩnh vực'.

"Xem ra từ sau khi tắm gương tiến hóa, năng lực cũng trở nên mạnh mẽ hơn rồi."

Hắn nhớ rõ ngày trước, chính hắn không thể dung hợp năng lực của giống loài khác trừ nhân loại, nhưng đến bây giờ lại có thể dễ dàng làm được.

Điều này chứng tỏ sau khi tắm gương tiến hóa, công năng cũng trở nên càng hoàn thiện.

"Vốn cho là chỉ là gia tăng cự li lấy hình chiếu và số lần khiêu chiến hình chiếu, không nghĩ tới ở phương diện này cũng được tăng cường."

Phong Vân vẫn rất thoả mãn. Như vậy, hấn về sau gặp được hung thú lợi hại, cường đại nào đó cũng có thể lấy thiên phú năng lực của nó cho chính mình dùng.

Ngẫm lại còn có chút kích động nho nhỏ nữa.

Sau đó, hấn thu hồi 'Băng chi lĩnh vực', trong phòng nhất thời lại khôi phục bình thường.

"Không biết Băng chi lĩnh vực này của ta so với Băng chi lĩnh vực chính thống thì như thế nào."

Phong Vân nghĩ thầm trong lòng. Nhưng tiếc là hấn cũng chưa từng thấy qua lĩnh vực, không dễ so sánh, chỉ có thể âm thầm lưu tâm, về sau gặp được lại nói sau.

Vừa lúc đó, máy truyền thông tin của hấn có âm thanh nhắc nhở, có người gửi tin nhắn cho hấn, hiện thị người gửi chính là Lý đại sư.

"Chọn ta rồi sao."

Phong Vân cũng không cảm thấy lạ. Hấn cung cấp thù lao độc nhất vô nhị như vậy, tuyệt đối khả năng thu hút sự chú ý của đối phương.

Sau đó, hấn nhẹ nhàng ấn mở. Nhất thời, một cái giao diện giả thuyết nháy ra, trên đó viết một hàng chữ nhỏ, nội dung nói rằng Lý đại sư chọn hấn để luyện khí, nhắc hấn chuẩn bị tài liệu luyện khí cần thiết, muốn gửi qua đó hay là trực tiếp đưa tận tay.

"Đương nhiên là trực tiếp đưa tận tay rồi."

Hắn làm nhiều chuyện như vậy, chính là vì có thể gặp tận mặt vị luyện khí sư Vương cấp này, sau đó lấy hình chiếu. Nếu đem đồ gửi qua vậy thì cũng quá thiệt rồi.

"Hiện tại đi luôn."

Phong Vân lập tức rời khỏi khách sạn, nghe ngóng vị trí của vị Lý đại sư này xong liền đi thẳng đến đó.

...

Mười phút sau.

Hắn thành công đi đến trước một cung điện tráng lệ, sau khi giải thích rõ tình huống với vệ binh phụ trách thủ vệ, hắn tiến vào trong đại điện.

Đại điện rất rộng rãi, hai bên là giá để trang bị, trên giá đã bày sẵn từng món vũ khí trang bị, mỗi một thứ đem ra ngoài đều tuyệt đối là tinh phẩm trong số các tinh phẩm, có thể bán được mức giá trên trời.

Đem vũ khí trang bị trân quý như thế ra triển lãm, có thể tưởng tượng, vị luyện khí sư Vương cấp này nhất định cực kỳ giàu có.

Sau khi Phong Vân đi vào, liếc mắt liền thấy lão nhân ngồi ngay ngắn trên ghế.

Kỳ thật nói là lão nhân, nhưng chỉ có đầu tóc màu hoa râm mà thôi, khuôn mặt lại không già dặn đến vậy, chỉ giống như một người trung niên bình thường, chỉ là đôi mắt lộ ra vẻ rất tang thương.

Không hề nghi ngờ, đây là vị luyện khí sư Vương cấp Lý đại sư kia.

"Người chính là Phong Vân sao?"

Lúc này, ánh mắt Lý đại sư ngồi trên ghế cũng nhìn tới đây, nhìn Phong Vân. Vô hình, toàn bộ đại diện tự nhiên sinh ra một luồng lực lượng áp chế, đệ tử đứng bên cạnh cũng cảm thấy toàn thân trầm xuống, hô hấp không tự chủ mà nặng nề hơn rất nhiều.

Đây là sự áp chế tuyệt đối của sinh mệnh lực. Vương cấp đã là một cấp bậc cao hơn cả sinh mệnh.

Nhưng Phong Vân tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, đánh vỡ hai lần cực hạn thân thể, nếu chỉ nói cấp bậc sinh mệnh này, hẳn tuyệt không kém hơn Vương cấp, thậm chí còn có xu thế vượt qua. Bởi vậy cho nên hẳn hoàn toàn không có cảm giác áp chế gì.

Một màn này rơi vào trong mắt Lý đại sư, khiến hắn tỏ ra kinh ngạc, "Trăm nghe không bằng một thấy, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên."

"Quá khen."

Phong Vân khẽ chấp tay bày tỏ lễ nghi, đồng thời ánh mắt của hắn cũng quét qua Lý đại sư ngồi trên ghế.

Khoảng cách giữa bọn họ sớm đã ít hơn ngàn mét, lấy hình chiếu chỉ là chuyện trong chớp mắt.

Đình!

Một tiếng nhắc nhở vang lên, biểu thị hình chiếu đã hình thành.

【 Hình chiếu người 】 : Lý Ân Trạch

【 Tuổi tác 】 : 119 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp sơ giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Hỏa Lực Thức 》 , võ kỹ Bát giai 《 Liệt Diễm Chi Thủ 》 , võ kỹ Bát giai 《 Diễm Lãng Phệ Thân Bộ 》 , Hỏa Hệ công pháp Bát giai 《 Cực Đạo Vô Tận Công 》 , Hỏa Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Linh Hồn thiên phú Cao cấp, Hỏa chi áo nghĩa (chín thành), một túi kinh nghiệm luyện khí sư Vương cấp, đồ phổ Vương cấp thần binh • Thương Lan Kiếm, đồ phổ Vương cấp thần binh • Huyền Ảnh Ngoa...

Ok, giải quyết!

Phong Vân liếc mắt nhìn qua hình chiếu, bề ngoài biểu hiện ra bình tĩnh ôn trọng, nhưng trong nội tâm đã vui sướng đến mức muốn nhảy nhót ăn mừng.

Chương 281: Phong Vân, ta cũng không bằng hấn!

Chương 281: Phong Vân, ta cũng không bằng hấn!

Trong đại diện.

Trong lòng Phong Vân vui sướng, mình phải trả đại giới mới thành công lấy được hình chiếu của luyện khí sư Vương cấp, đạt được ước muốn.

Hơn nữa, đây cũng là hình chiếu Vương cấp đầu tiên mà hấn có.

Nhìn vào tấm gương, vị đại sư Lý Ân Trạch này, ngoại trừ thân phận là luyện khí sư Vương cấp ra, thì các thuộc tính khác rất bình thường, đoán chừng, ông ta tấn thăng đến Vương cấp không phải có duyên cơ gì đó, thì chính là vận khí không tệ.

Chỉ mạnh hơn đám cao tầng Phong Vân hình chiếu lúc trước một chút mà thôi.

Đương nhiên, đây là nhìn từ hình chiếu, nếu chân chính chiến đấu, vị Lý Ân Trạch này chắc chắn sẽ áp lực đám cao tầng kia.

Không nói cái khác, chỉ riêng phương diện nguyên lực, hai bên đã không phải cùng một cấp bậc.

Một người nguyên lực giả thuyết như biển, một người nguyên lực chân chính là biển, thật giả trong đó, chênh lệch vô cùng lớn.

...

Lúc này.

Lý Ân Trạch ngồi trên ghế mở miệng: “Phong Vân, không biết ngươi muốn luyện chế vũ khí gì?”

“Phi kiếm và phi đao cực phẩm, mỗi loại năm mươi cái.” Phong Vân ngẫm lại, rồi mở miệng nói.

Sau khi hắn có được Linh Hồn Bí Điển, lực linh hồn càng cường đại hơn trước đây, không phải số lượng, mà là chất lượng, điều này cũng dẫn theo lực tinh thần của hắn cường đại hơn.

Lần trước quyết đấu với Ngụy Nguyên Vũ, hắn dùng niệm lực điều khiển phi đao đạt đến tốc độ gấp hai mươi lần vận tốc âm thanh.

Ngụy Nguyên Vũ căn bản không kịp phản ứng, nếu không phải chất liệu phi đao của hắn không tốt, hắn ta sẽ bị nghiền nát, có lẽ cuối cùng sẽ không cần thúc dục ‘Tử Kim Thể.’

Lý Ân Trạch nghe vậy, lông mày chau lại: “Phi đao và phi kiếm niệm lực sư chuyên dùng sao?”

Ông ta đã nghe nói chuyện của Phong Vân rồi, đương nhiên biết thiếu niên này ngoài là võ giả luyện thể, còn là một vị niệm lực sư.

“Được, ba ngày sau ta sẽ gửi vũ khí đến cho ngươi.”

Lý Ân Trạch mở miệng nói.

Phong Vân gật đầu, lập tức đưa một chiếc không gian giới chỉ cho ông ta.

Bên trong chính là vật liệu để luyện chế và thù lao trái tim Băng Vũ Vương Thú.

Sau đó hắn rời đi.

Lý Ân Trạch nhìn theo bóng lưng Phong Vân, nhẹ nhàng mở miệng: “Ngụy Nguyên Vũ thua hắn không oan, thiếu niên này, chỉ sợ ngay cả ta cũng không phải đối thủ của hắn.”

Tên đồ đệ bên cạnh có chút chấn động: “Sư phụ, người là Vương cấp...”

“Vương cấp thì tính là gì? Ta chỉ là Vương cấp đã hao hết tiềm lực mà thôi, đoán chừng cả đời sẽ dừng bước ở sơ giai, hơn nữa, người đừng quên, “Tử Kim Thể” của hắn có đủ lực công kích Vương cấp, tuy rằng ngắn ngủi, nhưng thật sự là Vương cấp.”

Tên đồ đệ nghe vậy, miệng hơi mở, muốn nói cái gì đó phản bác, nhưng lại không nói ra lời.

Bởi vì nghĩ lại, hắn ta phát hiện sư phụ nhà mình nói rất chính xác.

Phong Vân, tên thiếu niên này, quả thật rất mạnh!

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân trở về, chuẩn bị luyện chế thất phẩm đan dược.

Hắn đặc biệt chọn hai loại thất phẩm đan dược để luyện chế, một loại là “Thăng Cảnh Đan”, một loại là “Đoán Nguyên Đan”.

Sỡ dĩ lựa chọn hai loại đan dược này, bởi vì nó rất trân quý đối với võ giả.

Thăng Cảnh Đan, võ giả dưới Vương cấp sử dụng, sẽ lập tức đề thăng một cảnh giới nhỏ.

Mà Đoán Nguyên Đan, sau khi sử dụng, nguyên lực trong cơ thể sẽ được chất lọc, chất lượng tăng lên rất nhiều.

Đối với các võ giả, cảnh giới và nguyên lực chính là thứ căn bản nhất, tất nhiên giá tiền bỏ ra cũng rất lớn, nhu cầu thị trường rất cao.

Hơn nữa, trong ba lô của hắn đều có dược liệu của hai loại đan dược này, còn có không ít, quả thực là lựa chọn hoàn mỹ nhất.

Lập tức, Phong Vân tìm đến công hội luyện đan, thuê một phòng luyện đan rồi bắt đầu luyện chế.

...

Bên trong một biệt thự to lớn.

Một vị trung niên mặc thanh y đứng đó, thân hình cao ráo, nhẹ nhàng phiêu dật.

Mà sau lưng ông ta, là một thanh niên lưng đeo trường thương, chính là Ngụy Nguyên Vũ.

“Lần này ngươi thua tên Phong Vân kia cũng là chuyện tốt, những năm nay ngươi quá thuận buồm xuôi gió, lần này thất bại đúng lúc sẽ ma luyện ngươi, ta hỏi ngươi, mấy ngày nay ngươi có ngộ đến cái gì chưa?”

Ngụy Nguyên Vũ nói: “Đồ đệ đã thành công chạm đến tường ngăn cách Vương cấp rồi, lần này bế quan ba tháng, nhất định sẽ đạt đến Vương cấp.”

“Rất tốt, không hổ là đệ tử mà Bạo Phong Vương ta nhìn trúng.”

“Vâng, sư phụ.”

Ngụy Nguyên Vũ chấp tay, trong lòng hấn ta thầm nghĩ: Phong Vân, còn phải cảm ơn ngươi, nếu không ta cũng không đạt đến Vương cấp nhanh như vậy. Ngươi chờ đi, ba tháng sau, ngày ta xuất quan, chính là lúc ta đánh bại ngươi.

Phong Vân không biết ba tháng sau Ngụy Nguyên Vũ muốn tìm hấn rửa sạch hồ thẹn lúc trước, lúc này hấn đang trong phòng luyện đan, tiến hành bước cuối cùng.

Mà ở trên bệ đá bên cạnh hấn, đã có rất nhiều bình ngọc xếp kín một vùng, có thể nhìn thấy, trong từng bình ngọc đều có một viên đan dược óng ánh, phát sáng rực rỡ, vừa nhìn đã biết là vật phi phàm.

Đan dược đạt đến thất phẩm, ở một trình độ nào đó, đã trở thành một vật siêu phàm, nói là linh vật cũng không quá.

Một lát sau.

Lò luyện đan cuối cùng đã hoàn thành, Phong Vân dùng lực tinh thần để đan dược theo thứ tự vào trong bình ngọc.

Đến lúc này, hấn đã luyện chế năm mươi viên “Thăng Cảnh Đan” và năm mươi viên “Đoán Nguyên Đan”, tổng cộng là một trăm viên.

“Trực tiếp đấu giá trên mạng đi.”

Nếu cảm đến thương hội gửi bán, còn phải chia phần trăm cho thương hội nữa, thật sự không có lợi nhất, còn không bằng bản thân tự mở một quầy hàng bán trên mạng, vừa đơn giản vừa nhanh chóng.

Lúc này, Phong Vân lên mạng, trên một quầy hàng ảo, công khai ghi giá năm mươi viên Thăng Cảnh Đan và năm mươi viên Đoán Nguyên Đan.

Đương nhiên, đây chỉ là đan dược ảo, sau khi đối phương chốt đơn, Phong Vân mới có thể giao hàng.

“Dựa theo giá cả thị trường, một viên Thăng cảnh Đan là mười hai tỷ, một viên Đoán Nguyên Đan là mười lăm tỷ.”

Phong Vân nhìn một lượt, xác nhận không sai mới thoát ra ngoài.

“Mới có hình chiếu của Lý Ân Trạch, còn chưa quét.”

Lúc này, hẳn nhớ mình còn chưa quét hình chiếu của Lý Ân Trạch, hình chiếu hôm nay đã quét xong, hình chiếu của Lý Ân Trạch lại mới đạt được, ngày hôm nay còn mười lần quét nữa, không thể lãng phí.

Sau đó, ý thức của Phong Vân tiến vào không gian tám gương, bắt đầu quét hình chiếu.

...

Cùng lúc đó.

Sau khi năm mươi viên Thăng Cảnh Đan và năm mươi viên Đoán Nguyên Đan của Phong Vân đư a lên mạng, lập tức khiến đám võ giả điên cuồng tranh đoạt.

Hai loại đan dược này bán rất được, không có võ giả nào không cần.

Bởi vậy, chỉ cần xuất hiện trên mạng, trong thời gian rất ngắn, nhất định sẽ bị tranh đoạt mua. Một trăm viên đan dược của Phong Vân, trong vòng năm phút đã bán hết, quả thật khiến người ta ghen hòng nhìn trần trời.

Chương 282: Khai hoang di tích cỡ lớn!

Chương 282: Khai hoang di tích cỡ lớn!

[Vương cấp thần binh – Đồ phổ Thương Lan Kiếm] : Đến từ hình chiếu Lý Ân Trạch (Bởi vì lần đầu đánh chết nhất định sẽ có vật phẩm rơi xuống).

Trong không gian tấm gương, Phong Vân nhìn trong ba lô có duy nhất vật này rơi xuống, nhẹ nhàng lắc đầu, trông cây mười lần kia rơi xuống túi kinh nghiệm luyện khí sư Vương cấp đúng là không hiện thực.

“Nhưng mà rơi xuống đồ phổ thần binh, cũng coi như không thiệt.”

Đồ phổ thần binh cũng không như phương pháp luyện đan, là đồ vật cá nhân, mỗi luyện khí sư đều có vật quý mình cất giấu. Hiển nhiên, đồ phổ Thương Lan Kiếm này chính là đồ vật Lý Ân Trạch cất giấu, trên thị trường không có hoặc có rất ít.

Vật quý hiếm như vậy, giá cả đương nhiên không thấp.

Sau đó.

Ý thức Phong Vân rời khỏi không gian tấm gương, trở về chủ thể.

Mà sau khi hắn khôi phục ý thức, bỗng nhiên phát hiện, mình nhận được mười mấy bưu kiện.

Hắn ấn mở, phát hiện, đó đều là thông báo chốt đơn thành công.

“Năm phút đã bán hết, cái này...”

Phong Vân có chút kinh ngạc, hẳn nghĩ thế nào cũng phải mất mấy giờ, kết quả năm phút đồng hồ đã bán hết.

“Xem ra, mình còn xem nhẹ tầm quan trọng của hai loại đan dược này đối với võ giả.”

Hắn có chút líu lười, thần phục không dứt.

Sau đó, hắn dựa theo đơn đặt hàng, gửi Thăng Cảnh Đan và Đoán Nguyên Đan cho những võ giả này.

Một giờ sau, những võ giả này nhận được hàng hóa, Phong Vân cũng nghe thấy tiếng nhắc nhở tiền đã chuyển vào tài khoản.

“Trong tài khoản có một nghìn ba trăm năm mươi tỷ.”

Hắn nhìn số dư trong tài khoản trực tiếp nhảy lên hơn một nghìn tỷ, không khỏi nở nụ cười.

Tiền đến dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, hắn lại không mất chi phí gì, các luyện đan sư khác, mặc dù cũng như hắn, nhưng lại không thể kiếm lời nhiều như vậy, bởi vì bọn họ phải mua dược liệu luyện chế đan dược, đây là một số tiền không nhỏ.

Nhưng Phong Vân hoàn toàn không cần làm như vậy, dược liệu là hắn quét ra, không cần mua bán, hoàn toàn kiếm lời.

“Có tiền rồi, số tiền này đủ cho mình dùng một thời gian dài.”

Phong Vân kiếm được một nghìn ba trăm năm mươi tỷ, cộng với số dư trong tài khoản của hắn, đã gần hai nghìn tỷ rồi. Với số tiền này, cho dù tu

hành hay mua đồ, hẳn hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề tiền bạc.

Lúc này, đình một tiếng, trên dụng cụ truyền tin của hắn có tin tức đến.

“Hả?”

Phong Vân đưa mắt nhìn qua, là tin tức của công hội võ giả gửi qua.

Hắn ấn mở, một cái thiệp bắn ra.

[Nhiệm vụ khai hoang di tích mộ tập võ giả! Hoan nghênh các võ giả của công hội võ giả đến báo danh!]

“Nhiệm vụ khai hoang?”

Phong Vân có chút bất ngờ, hẳn thật sự chưa tìm hiểu về nhiệm vụ này.

Lúc này, hắn lên diễn đàn tìm kiếm, mất mấy phút đã hiểu về nhiệm vụ khai hoang này.

Nhiệm vụ khai hoang di tích, tên cũng như nghĩa, lúc một phân khu của di tích cỡ lớn được mở ra, sẽ để một bộ phận võ giả vào trước để thăm dò.

Chuyện khai hoang này có lợi có hại, lợi dĩ nhiên là có thể đoạt được các tài nguyên tốt đầu tiên, còn hại chính là, cũng vì lần đầu tiên khai hoang nên rất dễ gặp nguy hiểm, hơn nữa, đều là không biết trước, có thể mất mạng.

Cho nên võ giả thuộc công hội võ giả tham gia nhiệm vụ khai hoang này sẽ hoạt động theo tiêu đội, như vậy có thể giảm bớt nguy hiểm, cũng có thể thu hoạch được nhiều bảo vật hơn.

Bởi vì hợp tác đoàn đội, so với một mình đơn độc còn tốt hơn nhiều.

“Khai hoang di tích cỡ lớn sao? Có chút thú vị.”

Phong Vân rất có hứng thú đối với di tích cỡ lớn, lần trước, trong di tích cỡ lớn của hội Chân Lý, hắn đã thu hoạch được Linh Hồn Bí Điển.

Lần này đi khai hoang di tích cỡ lớn, hắn đương nhiên muốn đi.

Vì vậy, Phong Vân đã đến công hội võ giả.

...

Trong đại sảnh.

Hắn đi đến trước mặt một tiểu tử, nói: “Xin chào, tôi muốn báo danh làm nhiệm vụ khai hoang di tích cỡ lớn.”

“Xin chào ngài, xin hỏi tiêu đội của ngài là gì?” Tiểu tử cười nói.

“Ta không có tiêu đội, chỉ có một mình ta.”

Phong Vân lắc đầu, dựa vào thực lực bây giờ của hắn, sớm có thể so với Vương cấp rồi, hắn còn băng chi lĩnh vực nữa, hoàn toàn có thể rong ruổi trong Vương cấp, chỉ dưới cấp Phong Đế Phong Hoàng thôi.

Đối với hắn mà nói, hoàn toàn không cần tiêu đội.

“Hả?”

Tiểu tử ở đại sảnh có chút sửng sốt, lần đầu tiên cô ta nhìn thấy trong nhiệm vụ khai hoang, có một võ giả hành động một mình, hơn nữa, còn là một thiếu niên trẻ tuổi như vậy.

Lời nói của Phong Vân, đương nhiên cũng kinh động những võ giả khác trong công hội.

“Tiêu tử này là ai? Vậy mà muốn một mình tham gia nhiệm vụ khai hoang? Ta không nghe lầm chứ?”

“Chắc là một cậu ấm không biết thế giới tàn khốc thế nào.”

“...”

Nhiều tiếng nghị luận vang lên, những tiếng thì thầm nối tiếp nhau.

Xa xa, Kiếm Vô Trần yên lặng nhìn bóng lưng Phong Vân, sau khi thảm bại trên tay người này, mỗi lần nhìn thấy đối phương, trong lòng hắn ta lại có cảm giác kính nể không sao hiểu được.

Lúc này, một đội viên đứng bên cạnh hắn ta nhìn Phong Vân nói: “Nghe mới sinh không sợ cọp, xem ra lại là một tên không sợ chết.”

Kiếm Vô Trần nghe vậy, quét mắt nhìn đội viên này một cái, nói.

“Ngươi có biết hắn là ai không?”

“Là ai?”

“Phong Vân.” Sau khi phun ra hai chữ này, Kiếm Vô Trần liền xoay người rời đi.

“Phong Vân? Là hắn!”

Tên đội viên này nghe nói như thế, đầu tiên là giật mình, sau đó phản ứng lại, đồng tử lập tức co chặt vào, trên mặt hiện lên vẻ chấn động.

Mấy ngày nay, khắp cứ địa Thiên Khải đều lưu truyền cái tên Phong Vân, nói hắn mười sáu tuổi đã đạt đến cảnh giới đại tông sư, có được thiên phú thể chất cấp thượng quang, trong thời gian ngắn, chiến lực có thể so với Vương cấp!

“Võ giả luyện thể siêu cường trong lời đồn, lại là một thiếu niên thon dài bình tĩnh như vậy sao?”

Tên đội viên này hoàn toàn ngôn ngang, cảm thấy nhận thức của mình bị đánh vỡ.

Trước quỳ.

Phong Vân không để ý những lời bàn tán xung quang, thành công hoàn thành báo danh.

“Xin chào, ba ngày sau chính là lúc di tích cỡ lớn mở ra, hi vọng ngài đến đúng giờ.”

Tiểu tử tử ở đại sảnh nói với Phong Vân.

Phong Vân gật đầu, xoay người đi ra ngoài đại sảnh.

Lúc này, Phong Vân lại bất ngờ nhìn thấy Lâm Hi, cô ta đứng trong một đội toàn là nữ tử, tính cả cô ta, tổng cộng có năm người.

Phong Vân gật đầu chào hỏi Lâm Hi, sau đó trực tiếp rời đi.

Lâm Hi đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, trên mặt lộ ra dị sắc, trong lòng cảm thấy người này lại trở nên thần bí hơn một chút.

Phong Vân từ đại sảnh công hội đi ra, cũng không trở về khách sạn, mà đến phòng tu hành.

Hắn chuẩn bị tấn thăng hỏa chi lốc xoáy, mộc chi lốc xoáy và thủy chi lốc xoáy đến tầng viên mãn.

Chương 283: Phía trên thụ quang, là tinh mang!

Chương 283: Phía trên thụ quang, là tinh mang!

Trong phòng tu hành, Tụ Nguyên Trận vương cấp cỡ lớn lơ lửng trên không trung, tỏa ra ánh sáng lấp lánh, mỗi lần vận chuyển, đều có nguyên lực thiên địa mệnh mông lưu chuyển xuống.

Những nguyên lực này đều không có thuộc tính, nhưng có thể chuyển hóa thành thuộc tính mình mong muốn.

Phía dưới trận pháp, Phong Vân ngồi xếp bằng, hẩn nhẹ nhàng há miệng, trực tiếp hút nguyên lực đang tràn ngập phòng tu hành này vào cơ thể.

Ầm ầm!

Một âm thanh kịch liệt vang lên, từ trong cơ thể hẩn truyền ra ngoài, giống như có gì đó vị nứt vỡ.

Một lát sau.

Quanh người Phong Vân có sáu màu sắc do nguyên lực hiển hóa ra ngoài là vàng, xanh, lam, đỏ, trắng, lục, phân biệt đại biểu cho sáu loại thuộc tính kim, phong, thủy hỏa, băng, mộc.

Lúc này, bên trong cơ thể hẩn, sáu lỗc xoáy nguyên lực này đều đạt đến tầng viên mãn, các lỗc xoáy chậm rãi áp sát nguyên lực chi hải.

Nếu nguyên lực sáu loại thuộc tính này của hấn thêm vào, nguyên lực chi hải của hấn tuyệt đối còn lớn hơn nguyên lực chi hải của Vương cấp, thậm chí, có thể so sánh với Vương cấp trung giai.

Một đại tông sư đại viên mãn, lượng nguyên lực lại có thể so sánh với Vương cấp trung gia, nói ra cũng không ai tin, sẽ cho rằng khoác lác.

Nguyên lực lốc xoáy so với nguyên lực chi hải, giống như một dòng suối nhỏ so với một cái biển lớn, chênh lệch đó, căn bản không thể vượt qua được.

Nhưng ai bảo Phong Vân lại là võ giả có nhiều hệ nguyên lực như vậy, không tính nguyên lực hắc ám và không gian, hấn đã có sáu loại nguyên lực thuộc tính, sợ là trên toàn bộ địa cầu, cũng không tìm ra võ giả thứ hai như thế.

Độc nhất vô nhị, duy nhất trên đời!

“Đợi đến khi những lốc xoáy này đều đạt đến tầng nguyên lực chi hải, thì trong Vương cấp, so về nguyên lực, không ai sẽ là đối thủ của mình.”

Trong lòng Phong Vân lẩm bầm nói.

Nhưng trước mắt, hấn muốn sáu nguyên lực lốc xoáy này thuật biến thành nguyên lực chi hải, thì cho dù là Tụ Nguyên Trận Vương cấp cũng không đủ. Đoán chừng, hấn phải hút khô toàn bộ nguyên lực của cứ địa Thiên Khải mới đủ.

Đây nhất định là điều không thực tế.

“Xem ra , lần khai hoang này phải chú ý đến mỏ nguyên lực...”

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, nguyên lực của hắn có thể nghiền ép võ giả cùng giai, mỗi lần tu hành đột phá, cũng phiền toái hơn những người khác rất nhiều.

Có lợi có hại, nhưng tổng thể mà nói, lợi ích vẫn lớn hơn khuyết điểm rất nhiều.

Đình!

[Thời gian tu hành lần này của ngài đã hết, hoan nghênh lần sau lại đến]

Lúc này, âm thanh trí năng nhắc nhở vang lên, Phong Vân không tiếp tục ở đây nữa, trực tiếp lấy thẻ thân phận ra, rời rời khỏi phòng tu hành.

Hiện giờ đã là tối ngày thứ ba, ngày mai sẽ là lúc khai hoang, đương nhiên hắn sẽ không vui mình trong phòng tu hành, hơn nữa, bây giờ hắn cũng không có gì đề thăng.

Trở lại khách sạn, Phong Vân đứng trước cửa sổ, nhìn thành thị bên ngoài.

Nơi này còn phồn hoa hơn bên ngoài rất nhiều, trình độ khoa học kỹ thuật cũng vượt trội, thậm chí các công trình kiến trúc cũng được xây dựng rất chắc chắn, so sánh với kiếp trước, giống như là siêu thành thị tuyến đầu với nông thôn bình thường.

“Không biết bao giờ thì cứ địa Tinh Diệu mới đạt đến quy mô như vậy?”

Trong lòng Phong Vân âm thầm nói, hắn cảm thấy hi vọng này rất mù mịt, thậm chí là không có khả năng, không nói cái khác, chỉ nói đến di tích cỡ lớn, đã không thể có được, cứ địa nhất đẳng Thanh Huyền cũng thế.

Không trở thành cú địa siêu hạng được, nhưng vẫn có cơ hội trở thành cú địa nhất đẳng, chỉ cần Phong Vân không ngừng cường đại, dựa theo quy định, cú địa mà hắn sinh ra cũng đạt được rất nhiều tài nguyên.

Đây gọi là “Một người đắc đạo, gà chó cũng lên trời.”

“Hả?”

Lúc này, Phong Vân bỗng nhiên nhìn ra ngoài cửa sổ, lực tinh thần cảm ứng được một thanh phi kiếm lấy tốc độ xuyên phá mấy tầng mây bay vọt về phía hắn.

“Buu kiện đến sao? Xem ra đã luyện chế xong chiến binh rồi.”

Hắn nhớ hôm nay chính là kỳ hạn ba ngày, binh khí Lý Ân Trạch luyện chế cho hắn cũng nên đến rồi.

Ong!

Vài giây sau, phi kiếm dừng trước cửa sổ, một tiếng kiếm minh vang lên, hóa thành một trăm thanh binh khí tinh xảo, năm mươi thanh phi đao và năm mươi thanh phi kiếm.

Mỗi một thanh đều được tạo hình rất tinh xảo, hiện lên màu tím, hình giọt nước, kết hợp hoàn mỹ cả kỹ thuật hiện đại và thủ pháp luyện khí thời xưa.

Trong lòng Phong Vân vừa động, nhất thời, một trăm thanh binh khí này lơ lửng trên không trung, vây quanh hắn xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Đến cuối cùng, chỉ có thể nhìn thấy từng đạo quang ảnh màu tím quanh người hắn, mông lung chói lọi, khiến người ta cảm thấy hoa mắt.

Phốc phốc phốc...

Vô thanh vô tức, tử quang lóe lên, nháy mắt đã biến mất ở chỗ cũ, rồi xuất hiện ở phương xa, có thể so sánh với tốc độ thuận di.

“Phi kiếm phi đao cực phẩm, nếu gặp lại Ngụy Nguyên Vũ, chỉ dựa vào cái này cũng có thể đánh bại hắn ta.”

Mặc dù nguyên lực chi hải vô cùng bàng bạc, nhưng muốn nghiền nát chiến binh cực phẩm, hiển nhiên không có khả năng, không nói đến Ngụy Nguyên Vũ chỉ có nguyên lực chi hải ảo.

Một tên niệm lực sư, phối hợp với chiến binh niệm lực sắc bén, mọi việc đều có thể thuận lợi, chiến lực được đề thăng rất nhiều.

Sau khi thu hồi phi kiếm phi đao, Phong Vân nhìn sắc trời, đã là ban đêm rồi.

Lúc này hắn lại quét hình chiếu, nhưng không bạo ra thứ gì tốt, chỉ là một chút vật liệu, tạm thời còn không cần đến, cứ để lại rồi nói sau.

Sau đó, Phong Vân lại ngồi xếp bằng tu hành. Cứ như vậy, thời gian từng chút trôi qua, nhóang cái đã đến sáng.

...

Khi tia sáng đầu tiên chiếu vào trong phòng, Phong Vân liền tỉnh dậy, hắn vươn người đứng dậy, đi ra khách sạn, đến công hội võ giả.

Lúc hắn đến nơi, đã có một nửa người đến rồi.

Phong Vân tìm góc tường dựa vào, nhìn như nhắm mắt dưỡng thần, thật ra hắn đã bắt đầu lấy hình chiếu đám võ giả trong đại sảnh.

Phạm vi lấy hình chiếu là một nghìn mét, khoảng cách của đám võ giả trong đại sảnh đều phù hợp, bởi vậy hẳn không cần đi qua đi lại, chỉ cần thỉnh thoảng quét mắt một vòng là được.

Thông qua hình chiếu, Phong Vân phát hiện chất lượng đám võ giả ở đây đều rất cao, trên cơ bản đều là đại tông sư cao giai trở lên, thậm chí, còn có không ít bán Vương cấp, nhưng đa số không còn trẻ nữa, gần như đều từ năm mươi tuổi trở lên.

“Đáng tiếc không có ai có thiên phú cấp thực quang.”

Phong Vân lắc đầu.

Đoán chừng thiên phú cấp thực quang chỉ có những người nổi danh trên bảng cường giả mới có.

Thậm chí, hẳn còn nghe nói những cường giả Phong Đế Phong Hoàng kia, có thiên phú trên cấp thực quang.

Mấy ngày nay Phong Vân cũng tra xét tư liệu, biết được trên cấp thực quang, chính là cấp tinh mang.

Nhưng những người có thiên phú cấp tinh mang rất được tôn sùng, muốn gặp bọn họ cũng không dễ dàng.

Hơn nữa, bọn họ lại thường xuyên bế quan hoặc ra ngoài, rất ít khi lộ diện ở cứ địa.

“Không vội, chung quy sẽ nhìn thấy.”

Chỉ cần Phong Vân càng ngang càng mạnh, có chiến lực thuộc tầng trên cứ địa, danh tiếng vang xa hơn, đương nhiên có thể nhìn thấy bọn họ.

Chương 284: Thần Thương Vương, Xích Viêm Vương!

Chương 284: Thần Thương Vương, Xích Viêm Vương!

Trong đại sảnh, thời gian dần trôi qua, càng ngày càng nhiều võ giả chạy tới nơi này.

Nhìn sơ qua, ít nhất cũng có bốn năm trăm người. Trong này yếu nhất cũng là Đại Tông Sư sơ giai, mà mạnh nhất, gần như đã chạm đến ngưỡng cửa Vương cấp, chỉ còn cách một bước ngắn.

Những người này đặt ở bên ngoài cũng có thể thống lĩnh một phương lãnh thổ. Nhưng ở nơi này, chỉ thuộc đẳng cấp chiến lực hạng trung mà thôi.

Cũng khó trách cứ địa siêu hạng áp đảo phía trên đông đảo các cứ địa khác. Chỉ lựa chọn những kẻ tài giỏi hơn người, chỉ một tiêu chuẩn này, tùy tiện phái ra một đội ngũ võ giả ra ngoài cũng đều có thể tiêu diệt toàn bộ những căn cứ khác, không cần lo lắng gì.

Đúng lúc này, có hai luồng khí tức hùng hậu bỗng nhiên hạ xuống. Mọi người quay đầu nhìn ra bên ngoài, chỉ thấy có hai người từ trên cao bước ra một bước, trong chớp mắt đã đi vào trong đại sảnh.

Cường giả Vương cấp!

Phong Vân cảm ứng được hai luồng khí thể này, sắc mặt hơi đổi, sau đó tầm mắt hần đảo qua, nhìn về phía hai vị cường giả Vương cấp này.

Đó là hai người một già một trẻ, ít nhất nhìn mặt ngoài chính là như thế. Khí tức cũng vô cùng trái ngược, một người sắc bén vô song, một người hùng hực như lửa.

"Là Thần Thương Vương và Xích Viêm Vương!"

"Hai đại khách khanh của công hội võ giả! Không nghĩ tới người dẫn đội lần này lại chính là bọn họ."

"Cử ra những hai vị Vương giả, xem ra khu di tích lần này rất lớn đây."

". . ."

Đám võ giả đưa ánh mắt mang theo sùng kính mà nhìn hai người kia. Cường giả Vương cấp cao cao tại thượng, bình thường rất khó nhìn thấy được, chỉ có trong những hoạt động lớn như vậy mới có thể thấy được.

Nhân lúc mọi người mải mê nghị luận, Phong Vân đã thành công lấy được hình chiếu của hai vị Vương giả này.

【 Hình chiếu người 】 : Mạnh Cao Dật (Xích Viêm Vương)

【 Tuổi tác 】 : 36 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp trung giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Viêm Hỏa Kim Thân 》 , võ kỹ Bát giai 《 Đại Xích Phiên Thiên Quyền 》 , võ kỹ Bát giai 《 Thiên Hỏa Bộ 》 , Hỏa Hệ công pháp Bát giai 《 Cửu Trọng Linh Diễm Công 》 , Hỏa Hệ thiên phú cấp thực quang, Hỏa chi áo nghĩa (tám thành tám). . .

【 Hình chiếu người 】 : Thu Tuyết Phong (Thần Thương Vương)

【 Tuổi tác 】 : 99 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp trung giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Thương Mang Lưu Tinh Thuật 》 , võ kỹ Bát giai 《 Phong Chi Diệu • Thương Sát 》 , võ kỹ Bát giai 《 Phong Hành Thuật 》 , Phong Hệ công pháp Bát giai 《 Phong Quyền Vạn Linh Đồ 》 , Phong Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Thương Đạo thiên phú cấp thụ quang, Phong chi áo nghĩa (sáu thành), Thương hồn (bát giai) . . .

"Hỏa Hệ thiên phú cấp thụ quang à, ỏn đấy." Phong Vân nhìn qua giao diện, thoả mãn gật gật đầu.

Rất rõ ràng, Xích Viêm Vương này hẳn cũng là nhân vật thiên tài của thế hệ trước, có được Hỏa Hệ thiên phú cấp thụ quang, cho nên mới đạt đến Vương cấp trung giai khi mới 35 tuổi.

So sánh với vị Thần Thương Vương này, sẽ phát hiện Thần Thương Vương hẳn là tích lũy rèn luyện từ từ , lại thêm một chút cơ duyên cùng may mắn nên mới đạt tới Vương cấp, cũng tương tự với Lý Ân Trạch kia.

Hai người đều là Vương cấp trung giai, nhưng một người như mặt trời ban trưa, một người lại khó có thể tiến thêm.

Có điều, tuy rằng Thần Thương Vương không có thiên phú tu hành mạnh bằng Xích Viêm Vương, nhưng nếu luận chiến lực, hẳn so với Xích Viêm Vương lại lợi hại hơn rất nhiều. Dù gì hẳn còn có một Thương Đạo thiên phú cấp thụ quang.

Chỉ có thể nói, Thần Thương Vương chính là thiên tài chiến đấu.

Lúc này.

Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương nhìn xung quanh một lượt, nói: "Lần này hai người chúng ta sẽ dẫn mọi người đi đến di tích cũ

lớn khai hoang. Các vị chuẩn bị một chút, mười phút sau chúng ta sẽ xuất phát."

Lúc này, các võ giả trên cơ bản đều đã đến đông đủ.

Toàn bộ các võ giả đều là đã kết thành tiểu đội. Trong đó, Lâm Hi, Kiếm Vô Trần, Đao Kinh Thiên cùng Mục Trường Xuyên cũng đã tới, nhưng bọn hắn đều đứng trong tiểu đội của mình.

Nơi đây chỉ có Phong Vân là một thân một mình, bởi vậy hắn rất dễ khiến người khác chú ý.

Ngay cả Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương cũng đều chú ý tới hắn.

Xích Viêm Vương ấn mở danh sách báo danh, nhất thời mấy trăm ảnh chụp và tên tuổi hiện ra. Hắn đối chiếu một chút liền phát hiện thông tin của Phong Vân.

Vừa nhìn qua đã khiến hắn kinh ngạc, "Phong Vân? Hóa ra là hắn."

Bên cạnh Thần Thương Vương cũng thấy được, đồng dạng kinh ngạc không gì sánh được: "Đây là người có được Thể Chất thiên phú cấp thượng quang đó ư? Thoạt nhìn nhỏ gầy bình thường như vậy mà? Hoàn toàn khác với Thiên Bá Vương đấy! Khó có thể tưởng tượng cả hai người đều có được Thể Chất thiên phú cấp thượng quang..."

Thiên Bá Vương, Vương giả luyện thể, cũng có được Thể Chất thiên phú cấp thượng quang. Mặc dù là Vương giả sơ giai, nhưng đã thúc dục ra được Tử Kim Thể, có được cao giai chiến lược, không thể khinh thường.

Không thể không nói, võ giả luyện thể tuy rằng rất khó đột phá, tu hành so với võ giả bình thường cũng càng thêm gian nan, nhưng so với người

cùng giai thì mạnh hơn rất nhiều.

"Nhưng mà sự thật chính là thế mà. Phong Vân trong trận đấu khảo nghiệm, đã thi triển ra Tử Kim Thể, một quyền đánh nổ tung đệ tử của Bạo Phong Vương. . ."

So sánh với thân thể giống như tiểu cự nhân của Thiên Bá Vương, Phong Vân lộ ra vẻ quá mức bé nhỏ, rất khó để khiến người ta liên tưởng hẳn và người có được Thể Chất thiên phú cấp thụ quang là một.

Kỳ thật chỉ có thể nói, cả hai đi trên con đường không giống nhau.

Phong Vân luyện thể chỉ là vì đánh vỡ cực hạn nhân thể, đề thăng cấp bậc sinh mệnh, thuận theo đó mà tăng cường khí lực. Không giống với Thiên Bá Vương, đề thăng khí lực, tăng cường chiến lực như vậy.

Rất nhanh, mười phút trôi qua.

Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương liền dẫn đám võ giả đi vào chỗ sâu bên trong công hội võ giả.

Tại chỗ đó, một cánh cổng ánh sáng to lớn đang sừng sững đứng thẳng, tản ra hào quang óng ánh chói mắt.

"Các vị, đi thôi."

Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương dẫn đầu đi trước, tiến vào trong cánh cổng ánh sáng, biến mất không thấy đâu.

Sau đó, đám đám võ giả cũng đều theo thứ tự tiến vào. Phong Vân đi cuối cùng, khi hẳn đi qua cánh cổng ánh sáng, cảnh tượng trước mắt hẳn đã thay đổi cực lớn.

Vừa rồi vẫn là đô thị hiện đại hoá với nhà cao tầng san sát, hiện tại nháy mắt đã biến thành rừng sâu hoang dã.

"Chư vị, nhiệm vụ khai hoang chính thức bắt đầu. Một tháng sau chúng ta tập hợp tại đây. Nhớ kỹ, không nên quên giờ hẹn, bằng không các người chỉ có thể đợi đến ba tháng sau, khi di tích một lần nữa mở ra, mới có thể đi ra ngoài."

Thần Thương Vương dặn dò.

Mọi người gật đầu đồng ý. Tất cả mọi người đều rất lão luyện, tự nhiên sẽ không mắc phải sai lầm cấp thấp như vậy.

Sau đó, Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương phóng lên trời, cùng nhau đi về phía chỗ sâu trong di tích.

Bọn họ tới nơi này, tự nhiên cũng là vì thăm dò di tích, không phải tới vui chơi du sơn ngoạn thủy.

Dù gì một vài đồ vật bên trong di tích cỡ lớn, cường giả Vương giả cũng sẽ động tâm.

Hai vị Vương giả đã đi, đám võ giả còn lại cũng đều kết bạn với nhau thành tiểu đội rời đi. Rất nhanh, tại chỗ chỉ còn lại một mình Phong Vân.

Trong khoảng thời gian này, kỳ thật cũng có tiểu đội mời hấn gia nhập, nhưng đều bị hấn từ chối. Gia nhập những tiểu đội này, nói thật, sẽ chỉ kéo chân sau của hấn mà thôi, không có ý nghĩa.

Hơn nữa, hấn có một vài chiêu thức át chủ bài, cũng không muốn để cho người khác thấy được.

"Đồ vật bên ngoài khó vừa mắt ta, đi vào bên trong thôi."

Phong Vân không muốn lãng phí thời gian ở vòng ngoài di tích, hắn trực tiếp bay qua, không ngừng thuận di, đi vào sâu trong di tích."

Chương 285: Bán Thú Nhân!

Chương 285: Bán Thú Nhân!

Trong di tích cỡ lớn.

Khắp nơi đều là cây rừng lâu năm cao ngất, thô to như cột chống trời, chừng mấy chục người nối tay nhau mới có thể miễn cưỡng ôm trọn.

Nhưng không có chút khí tức của sinh cơ, chỉ lộ ra không khí quỷ dị mà tang thương.

Phong Vân đi cả một đường, sững sốt vì không nhìn thấy vật sống.

Mặc dù không có nguy hiểm, nhưng trong không khí vẫn tràn ngập một loại biến hoá kỳ lạ. Loại cảm giác này làm cho người ta cảm thấy rất áp lực.

Phong Vân cũng vậy. Nhưng lúc này hắn phát hiện Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực trong cơ thể lại tự mình vận chuyển. Nhất thời, loại cảm giác này liền không cánh mà bay.

"Ồ?"

Hắn có chút ngoài ý muốn. Hai loại lực lượng này lần đầu tiên tự mình vận chuyển đó! Xem ra hoàn cảnh nơi này không bình thường.

Lúc này, tinh thần lực mà hắn phóng ra bên ngoài bỗng nhiên cảm nhận được cách xa chừng vạn mét có động tĩnh, truyền về một cảnh tượng.

"Đây là . . ."

Trong hình ảnh kia, hiện ra rõ ràng là một sinh vật cực kì to lớn. Sinh vật này rất kỳ quái, mọc ra thân thể như người, nhưng lại có phần đầu của lợn rừng.

"Bán Thú Nhân?"

Trong nháy mắt nhìn thấy sinh vật này, trong đầu Phong Vân liền không tự chủ mà nảy ra ý nghĩ này.

"Đi qua xem sao."

Phong Vân lập tức thuấn di đi qua đó, hạ người lên trên tán cây, từ trên cao nhìn xuống dưới.

Lợn rừng Bán Thú Nhân kia cao chừng mười mấy mét, tay cầm lang nha bổng, mỗi bước chân đi đều khiến mặt đất rầm rầm chấn động.

Thế nhưng khi Phong Vân muốn lấy hình chiếu của nó lại phát hiện không thể lấy được.

"Khôi lỗi ư. . ."

Hắn chú ý tới hai mắt con lợn rừng Bán Thú Nhân này tràn ngập sát ý, trong thân thể sớm đã không còn sinh cơ, không phải vật sống, cho nên mới không thể lấy được hình chiếu.

"Đại khái thực lực chừng Đại Tông Sư sơ giai."

Phong Vân dùng tinh thần lực quét qua con lợn rừng Bán Thú Nhân này, phân tích ra thực lực đối phương. Khi tinh thần lực của hắn quét đến trong đại não của nó, lại ngoài ý muốn phát hiện ra một loại lực lượng màu xám thẫm.

Loại lực lượng này hẳn có chút quen thuộc, nhưng cũng cảm thấy có chút lạ lẫm.

Lúc này, Hủy Diệt chi lực cùng Sát Lục chi lực trong cơ thể hẳn lại lần nữa có phản ứng, hơn nữa so với lúc trước càng thêm kịch liệt.

"Chẳng lẽ. . ."

Phong Vân nghĩ đến một loại khả năng. Hẳn khế động ý niệm, một chuôi phi kiếm xuất hiện, lóe lên tử quang, lộn rùng Bán Thú Nhân kia lập tức bị xuyên thủng đại não, âm âm ngã xuống đất.

Phá hỏng trung khu hạch tâm trong đại não, ngay cả là khôi lỗi cũng nhất định phải chết.

Khi đại não bị xuyên thủng, luồng lực lượng xám thẫm kia lập tức tuôn ra, Phong Vân túm nó vào trong tay.

Nhất thời, dòng lực lượng màu xám thẫm này liền tách thành hai, một có màu xám nhạt, một có màu đỏ nhạt, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể hẳn, bị Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực hấp thu.

Thấy thế, ánh mắt Phong Vân lóe lên. Quả nhiên hẳn đoán không sai, lực lượng màu xám thẫm này chính là kết quả sau khi Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực dung hợp lẫn tạo thành.

"Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực vậy mà có thể dung hợp lại."

Phong Vân lần đầu tiên phát hiện tổ hợp như vậy, giống như vừa được mở ra cánh cửa thế giới mới vậy.

"Có điều hình như không dung hợp đơn giản như vậy."

Hắn từ trong hai loại sức mạnh này cảm nhận được một loại cảm giác ăn ý phù hợp. Hiển nhiên không phải một sớm một chiều là có thể dung hợp thành công.

"Tiếp tục nhìn xem sạp. Có lẽ có thể tìm ra quy luật dung hợp." Phong Vân cũng không dám lỗ mãng thử sức. Hai loại lực lượng này đều thuộc dạng lực lượng cực đoan, một khi sai lầm, sợ rằng cả người hắn cũng tiêu tan.

Nhưng cho dù dung hợp không thành công, hắn cũng có thể mượn cái này để tăng cường Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực.

Nơi này rõ ràng không chỉ có một khối lõi Bán Thú Nhân.

Vì vậy, mục tiêu của Phong Vân liền nhiều thêm một cái, chính là săn giết khối lõi Bán Thú Nhân, thu hoạch Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực trong đầu bọn nó.

Sau đó, hắn tiếp tục xâm nhập vào sâu hơn.

Phong Vân càng đi vào trong, khối lõi Bán Thú Nhân mà hắn gặp được cũng càng ngày càng mạnh, từ Đại Tông Sư trung giai, một đường tăng vọt đến bán Vương cấp.

Nhưng đều bị hắn giải quyết nhanh gọn dễ dàng.

Hủy Diệt chi lực cùng Sát Lục chi lực trong cơ thể Phong Vân so với trước đó cũng đã tăng lên ba bốn thành.

Tiếc rằng hắn vẫn chưa tìm ra quy luật dung hợp.

Lúc này, có thể nghe thấy rõ ràng, phương hướng bên ngoài cũng truyền đến tiếng chém giết.

Hiên nhiên, chính là đám võ giả khai hoang đã gặp phải Bán Thú Nhân.

"Rầm!"

Lúc này, mặt đất bỗng nhiên run lên một cái, từ vạn mét bên ngoài truyền đến, làm chấn động cả khu rừng rậm.

Phong Vân hơi đổi sắc mặt. Hắn ngóng nhìn về phương xa, tại đó, hắn nhìn thấy một bóng dáng màu hoàng kim. Đó là một con sư tử Bán Thú Nhân.

Cao lớn uy mãnh, thân mặc thú bào, cả đầu bao trùm bởi bộ lông màu hoàng kim, dưới ánh hào quang lại càng thêm óng ánh chói lòa.

Khí thế trên người nó tản ra cực kì hung hăng, mạnh mẽ, cuộn cuộn áp bức khiến con người khó có thể hô hấp.

Đó là, khí thế Vương giả!

Hơn nữa, không chỉ có một!

Tiếp sau đó, Phong Vân liền cảm ứng được có ít nhất mười mấy luồng khí thế Vương giả xuất hiện, đánh tới bên này.

"Nhiều vậy..."

Ánh mắt hắn lạnh đi. Di tích cỡ lớn này biến thái quá rồi đó, còn có nhiều Vương cấp như vậy nữa chứ.

"Nhưng cũng được, vừa vạn dùng để tăng cường Sát Lục chi lực và Hủy Diệt chi lực của ta."

Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực do một khối lõi Bán Thú Nhân Vương cấp cung cấp, tuyệt đối nhiều hơn cả những con lúc trước cộng lại.

Huông chi nơi này còn có nhiều khôi lỗi Vương cấp như vậy, nghĩ thôi đã thấy vui rồi.

"Của ta, đều là của ta!"

Hai mắt Phong Vân lóe ngân quang, một lần thuấn di liền đi tới trăm mét trước mặt sư tử Bán Thú Nhân kia. Hắn từ trên cao nhìn xuống nó.

Trong thức hải, linh hồn lực chập chờn tuôn ra, trùng trùng điệp điệp, lao nhanh không dứt, ngưng tụ ra một ngàn thanh kiếm nhỏ màu vàng kim, sương mù rục rỡ, hào quang tràn ngập đủ sắc màu.

Hồn kỹ • Vạn Kiếm Ấn!

Xoạt xoạt xoạt. . .

Một giây sau, ngàn chuỗi kiếm nhỏ màu vàng kim từ trong hai mắt hắn bắn ra, kim quang lập loè, ngưng đọng thực chất, một cái chớp mắt liền đi tới trước mặt sư tử Bán Thú Nhân, thông qua mi tâm xuyên thẳng vào trong đầu nó.

Công kích linh hồn ở mọi nơi, khó lòng phòng bị, phòng ngự vật lý bình thường căn bản không thể ngăn được, dù người có được thân thể cường đại đến thế nào cũng không được.

Phụt!

Ngàn thanh kiếm nhỏ màu vàng kim nối đuôi lao qua, giống như dòng sông dài màu vàng kim, vừa lướt qua đã trực tiếp đâm nát tàn hồn của sư tử Bán Thú Nhân.

Mất đi tàn hồn, sư tử Bán Thú Nhân nhất thời ngừng lại mọi động tác, sát ý thô bạo trong hai mắt cũng theo đó mà âm đạm xuống, cuối cùng âm

âm ngã xuống đất.

Thông qua lần giao thủ lúc trước Phong Vân đã biết, linh hồn phòng ngự của những khôi lỗi Bán Thú Nhân này gần như bằng không, chỉ cần vận dụng Linh hồn công kích, dễ dàng có thể chém giết.

Ngay cả là khôi lỗi Bán Thú Nhân Vương cấp cũng như vậy. Đối mặt với hồn kỹ của hắn, thậm chí còn không thể phản kháng.

Sau đó, Phong Vân lấy ra lực lượng sát lục hủy diệt trong đầu sư tử Bán Thú Nhân này. Nó lớn chừng một quả bóng rổ, đã không chỉ là màu xám thẫm, mà là có chứa cả một vệt màu đỏ. Phong Vân nhìn mà hai mắt tỏa sáng.

Chương 286: Quét ngang Vương cấp

Chương 286: Quét ngang Vương cấp

“Lớn như vậy, muốn dung hợp thời gian yêu cầu không chừng sẽ rất dài, trước tích trữ đã.”

Phong Vân liền đem quả cầu do sát lục và hủy diệt dung hợp lại ném vào không gian giới chỉ, hắn chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Đứng giữa không trung, từng làn sóng tinh thần lực liên tục tỏa ra, trong chớp mắt đã bao phủ khắp nơi, hắn nhanh chóng chụp lấy những hình ảnh liên tục truyền đến.

“Bên này.” Sau một giây, ngân quang lóe lên, hắn đã biến mất ở chỗ cũ.

...

Cổ Lâm Nhất Minh

Kiểm Vô Trần cùng đội viên của mình đang liệt sát một con thú Bán cấp Vương giả nửa người nửa hổ, mất chín trâu hai hổ mới thành công đắc thủ.

Nhưng mà, không đợi bọn họ cao hứng, một cỗ khí tức mênh mêng áp bách hướng về hướng bọn hắn.

“Rống...”

Một tiếng thú rống chấn vỡ không khí xung quanh, tiếp đó, xuất hiện một con bán thú Nhân Mã, áp lực như bài sơn đảo hải trút xuống vô cùng mãnh liệt.

“Vương, Vương cấp!”

Thần sắc của Kiếm Vô Trần cùng đồng đội vô cùng kinh hãi, dưới cỗ áp lực này, bọn hắn liền giống chiếc lá bị cuốn trong cơn lốc dữ, mọi lúc đều sẽ bị xe tan, đừng nói là phản kháng, ngay cả chạy trốn cũng không thể làm được.

Tiểu đội trưởng của bọn hắn mặc dù là Bán Vương cấp, thế nhưng sự chênh lệch giữa Bán Vương cấp và Vương cấp không phải chỉ là nhỏ có thể hình dung.

“Xong đời!”

Sắc mặt cả đội tái nhợt, bọn hắn không ngờ chỉ là một nhiệm vụ khai hoang, vậy mà lại có Vương cấp tồn tại, cái di tích này mức độ nguy hiểm đã muốn đạt đến cấp 5 rồi.

Đều là di tích cỡ lớn, có cái cấp A đã rất lợi hại, cấp S, đó là nơi chỉ có Vương cấp mới có thể đi vào, nếu dưới Vương cấp muốn tiến vào, nhất định là cử tử nhất sinh.

Lúc này, từ bầu trời đột nhiên xuất hiện một chuỗi trường kiếm kim sắc, vừa thật vừa ảo, mang theo một quang mang vô cùng rực rỡ.

Phốc !

Chỉ thấy kim quang lóe lên, tiếng kêu của con bán thú Nhân Mã to lớn kia lập tức im bật, hai con người đỏ tươi trở nên ảm đạm, áp lực mênh mông toàn thân cũng bắt đầu tiêu tán hết.

Sau đó, trong ánh mắt rung động của đoàn đội Kiếm Vô Trần, một bóng dáng thon dài đáp xuống, siêu nhiên phiêu dật, phong thái như ngọc.

“Phong, Phong Vân !”

“?”

Bọn họ lập tức nhận ra người đến là ai, lắp bắp kêu lên, hoàn toàn không thể tin được con mắt của chính mình.

Con bán thú Vương cấp này lại bị Phong Vân một kích miểu sát ?

Đang lừa người sao ?!

Phong Vân không để ý tới ánh mắt của bọn hắn, trực tiếp đánh nát mi tâm của con bán thú, lấy ra một quả cầu đỏ xám từ bên trong.

Sau đó, hắn nhìn Kiếm Vô Trần nói: “Không nên đi vào bên trong, chỉ tìm kiếm bên ngoài là được.”

Nói xong, hắn cũng không quay người rời đi mà biến mất tại chỗ.

Kiếm Vô Trần cùng toàn đội còn đang đắm chìm trong cực độ sợ hãi, nghe vậy chỉ vô thức mà gật gật đầu, ánh mắt hoảng hốt, cảm giác như mình đang trong một giấc mơ.

Một bán thú Vương cấp đẩy bọn hắn vào trong tuyệt cảnh, vậy mà ở trước mặt Phong Vân lại như một đứa trẻ yếu ớt, một kích cũng không thể chịu nổi.

Đâm rỗng hang hồ!

Nhưng thi thể của con bán thú to lớn vẫn ngay tại trước mắt, cũng không thể không khiến bọn hắn phải tin tưởng.

Tranh thủ thời gian, Phong Vân giống như một tia chớp, chạy như bay bên trong di tích, nhưng nơi hắn đi qua, những khối bán thú Vương cấp đều bị hắn tàn sát như đang giết chó.

Kim sắc hồn kiếm, vừa ra, đánh đâu thắng đó, linh hồn còn sót lại của những con bán thú Vương cấp kia cơ bản không thể ngăn cản, đều bị giết chết trong vòng vài phút.

“Đô!!”

Trước một sơn cốc, một con Hắc Báo cao khoảng mấy tầng lầu âm âm ngã xuống, thân thể khổng lồ của nó tạo nên một cái hố sâu trên mặt đất.

Phong Vân bình ổn hơi thở, linh hồn lực đang sôi trào cũng khôi phục lại bình tĩnh.

Lại thêm một con bán thú Vương cấp phải đền tội.

“Đây, việc này... Ta không phải đang nằm mơ chứ!?”

“Tuyệt, thật mạnh!”

“Hí...”

Xa xa, vài nữ Võ Giả nhìn thấy cảnh này, nhất thời hít sâu một hơi lãnh khí, biểu tình giống như gặp quý.

Trong đó, Lâm Hi là ấn tượng nhất.

Cô nhìn về bóng lưng quen thuộc phía trước, tâm thần không ngừng run rẩy.

Ngay lúc con Hắc Báo này xuất hiện, dùng khí tức của Vương cấp áp bách hết tất cả, Lâm Hi cùng tiểu đội của mình không có sức chống lại.

Nhưng ngay lúc đó, Phong Vân đột nhiên từ trên trời giáng xuống, không cần tốn quá nhiều sức liền tiêu diệt con bán thú Vương cấp này, biểu hiện quả thật quá mạnh mẽ khiến cho cả đội trở nên rối tung rối mù, dọa cô và cả nhóm đến hôn mê.

“Đa, đa tạ cứu mạng.”

...

Khi tiểu đội trưởng kịp thời phản ứng, đang muốn cùng Phong Vân cảm tạ ơn cứu mạng, nhưng ngẩng đầu lên thì phát hiện người đã sớm rời đi, mà trên mi tâm của con bán thú Vương cấp lại xuất hiện thêm một cái lỗ lớn.

“Lâm Hi, người tên Phong Vân này thật sự là đồng hương với ngươi sao ? Ngươi có biết hắn đã đạt tới cảnh giới gì không ? Thật sự quá hung ác.”

Lúc này, một nữ Võ Giả trong tiểu đội sau một hồi rung động, nhin không được mở miệng nói.

Lâm Hi cười khở một tiếng, “Ta cũng rất muốn biết.”

Bên này.

Phong Vân chỉ dùng một tiếng đồng hồ, giết sạch hết những hung thú Vương cấp mà hắn gặp được.

“Tổng cộng giết được mười con hung thú Vương cấp, thu hoạch được mười khối sát diệt chi quang.”

Sát diệt chi quang, là cái tên hắn đặt cho loại khối cầu này, đại biểu cho lực lượng được dung hợp bởi sát lục và hủy diệt.

“Tạm thời chắc là không có bán thú nữa, tiếp tục đi sâu vào xem, còn cần phải đi tìm mỏ nguyên lực nữa.”

Phong Vân cũng không quên nhiệm vụ quan trọng của mình khi đến nơi này, chính là tìm vị trí của mạch khoáng nguyên lực, chuẩn bị thật tốt cho việc đột phá Vương cấp của mình sau này.

Sau đó.

Hắn tiếp tục xâm nhập, không ngừng thuận di đến từng chỗ, dùng tinh thần lực quét xuống dưới mặt đất, chỗ nào cũng có tinh thần lực, những thứ dưới mặt đất tất nhiên sẽ không trốn thoát khỏi pháp nhãn của hắn.

Thuần gian di động kết hợp cùng tinh thần lực, dưới hiệu quả của hai thao tác này, thật sự khiến cho Phong Vân tìm kiếm được vài cái khoáng mạch cỡ lớn, thu hoạch hơn mấy vạn khối Nguyên lực Thạch.

Đây là một khoản tiền lớn đối với những Võ Giả khác, thế nhưng đối với Phong Vân lại như muối bỏ biển.

Phong Vân tiếp tục đi tới, theo sự tiến nhập càng ngày càng sâu của Phong Vân, trong khoảnh khắc, tinh thần lực bỗng nhiên quét thấy dưới mặt đất có một vùng lớn mang ánh sáng trắng, óng ánh chói mắt, rực rỡ không gì sánh được.

Hắn tỉ mỉ “nhìn” thử, chỉ thấy trong phạm vi mười vạn mét bên dưới mặt đất tất cả đều là Nguyên Lực Thạch quy !

Hơn nữa còn là loại có độ tinh khiết cao, gần như đạt tới 100%, cũng chính là cực phẩm Nguyên Lực Thạch trong truyền thuyết!

Phân chia cấp bậc cho Nguyên Lực Thạch là do các căn cứ siêu hạng quy định, ở bên ngoài cơ bản không có việc này, bởi vì bên ngoài cơ bản không có xuất hiện cực phẩm Nguyên Lực Thạch, nói gì đến phân chia cao thấp.

“Mười vạn mét Nguyên Lực Thạch, lại là cực phẩm, thật sự phát tài rồi!”

Ánh mắt Phong Vân sáng rực, nếu đem tất cả những thứ này đi hết, tuyệt đối đủ cho hắn đột phá đến Vương cấp.

Oanh!!

Đột nhiên, ngay lúc này, từ sâu trong di tích truyền đến một hồi tiếng thú kêu gào chấn động.

“...”

Sóng âm vô hình như thanh âm thiên địa, những nơi sóng âm này đi qua, vạn thú đều tụ lại, Phong Vân thất sắc!

Chương 287: Sinh vật thần bí

Chương 287: Sinh vật thần bí (1)

Hả ?

Phong Vân cảm nhận được uy áp ẩn chứa trong tiếng thú gào này, thần sắc trở nên nghiêm nghị, đây không phải là Vương thú sơ giai bình thường, chỉ sợ là đã đạt tới Vương cấp cao giai.

Đông đông đông...

Tiếp theo, mặt đất rung động dữ dội, so với chấn động trước đó còn đáng sợ hơn, từ phương xa một thân ảnh mơ hồ đang đi tới.

Một cỗ uy áp vô hình phát tán ra bốn phía, mọi thứ trở nên yên tĩnh như chết lặng, cho dù là Bán Nhân Thú hay là Võ Giả đều không dám phát ra một chút âm thanh nào.

Gần, đây là một sinh vật có hình người, nhưng khác với Bán Nhân Thú, loại sinh vật này không chỉ có cái đầu khiến con người kinh hãi, toàn thân cũng được bao phủ chần chịt bởi các lân phiến, phát ra một loại ánh sáng màu xanh vô cùng rực rỡ.

Đôi mắt to với đồng tử lớn mà huyền dị, mỗi khi khép mở giống như có tia chớp màu xanh đảo qua ở giữa, sắc bén kinh người, nhưng nếu quan sát tỉ mỉ, phía sau ánh sáng màu xanh đó lại cất giấu một đạo sát ý vô cùng thô bạo.

Dĩ nhiên đây cũng là một cơ thể khô lồi sống.

Thế nhưng có một điểm khác, đó là khi Phong Vân dùng tinh thần lực cảm ứng, từ trên người của sinh vật kỳ quái này hẳn cảm nhận được luồng nguyên lực và linh hồn lực rất cường đại, cũng chính là con khô lồi này không phải là một cơ thể sống chỉ có tàn hồn mà rất có thể nó có được một linh hồn hoàn chỉnh.

Cũng có nghĩa là, con dị thú này khi còn sống đã bị luyện chế thành khô lồi.

“Xem ra hồn kỹ của ta không có hiệu quả đối với nó.”

Lực lượng linh hồn của Vương cấp cao giai mặc dù không có thiên phú Linh Hồn nhưng cũng khó bị chấn nhiếp.

Có thể đạt tới Vương cấp, người nào cũng sẽ có được tâm tính kiên định hơn rất nhiều, vững như bàn thạch, không gì phá nổi.

Trừ khi là thiên phú Linh Hồn của Phong Vân đạt tới cấp Thụ Quang thì có thể thử một lần.

Huu ! Huu !

Lúc này, đột nhiên từ bên kia bắn đến hai đạo ánh sáng, dừng ở không trung, hóa thành hai bóng người, chính là Thần Thương Vương và Xích Viêm Vương.

Sắc mặt bọn họ nghiêm trọng đang nhìn bóng dáng to lớn đằng kia.

“Không ngờ lần này tới đây khai hoang lại gặp được một Vương cấp cao giai, di tích này đã đạt đến mức nguy hiểm cấp độ SS.”

Cấp S, đại biểu cho Vương cấp sơ giai đến trung giai, cấp SS là đại biểu cho Vương cấp cao giai đến đại viên mãn, mà cấp độ SSS cho dù là di tích, thì bên trong cũng có thể được so sánh với tồn tại phong Đế Hoàng cấp.

“Cùng chiến thôi!”

Quanh người Xích Viêm Vương lộ ra hỏa diễm, toàn bộ cơ thể hắn trong chớp mắt bị ngọn lửa bao phủ, phía sau lưng hình thành một thân ảnh to lớn mờ ảo, với hắn có tám chín phần tương tự, nhưng uy nghiêm hơn rất nhiều, có một loại khí tức như Thần linh.

Viêm Hỏa Kim Thân!

“Tất cả những Võ Giả, nghe lệnh của ta, lập tức chạy lui về phía cửa.”

Lúc này, thanh âm của Thần Thương Vương truyền khắp di tích, truyền đến trong tai từng Võ Giả.

Nhất thời, thức tỉnh bọn họ, từng người nhìn lên thân ảnh to lớn như núi của loại sinh vật kia, sự kinh hãi ở đáy mắt không thể che dấu được.

Đối mặt với tồn tại như vậy, bọn hắn chỉ giống như một đám kiến hôi, cơ bản không có khả năng chiến thắng.

Ngay lập tức, từng người điên cuồng chạy đến hướng cửa ra.

Thế nhưng, bởi vì thời gian chưa tới, cho nên bọn hắn chỉ có thể ngừng lại ở cửa, không có cách nào ra ngoài.

“Lần này khai hoang vậy mà lại xuất hiện tồn tại Vương cấp cao giai, đây cũng là lần đầu tiên trong mười năm qua!”

“Hi vọng Thần Thương Vương và Xích Viêm Vương có thể đánh bại tồn tại cao giai này, bằng không thì chúng ta liền xong đời toàn bộ.”

“Yên tâm, chắc chắn sẽ như vậy, không cần lo lắng, chúng ta chỉ cần ở một bên hô 666 là được rồi.”

“ ... ”

Lâm Hi cùng với đội ngũ của mình cũng ở trong nhóm người này, nàng nhìn trái nhìn phải cũng không thấy được bóng dáng của Phong Vân, trong lòng vô cùng khẩn trương và lo lắng, nhưng nghĩ đến thực lực mãnh mẽ của người kia, tự bảo vệ mình chắc hẳn không phải là vấn đề.

Lúc này, phía trên hư không, Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương đã xuất thủ trước.

Hỏa diễm cùng thương mang đan chéo nhau khắp bầu trời, Hỏa chi áo nghĩa, lực lượng thương hồn phát ra, uy năng giống như có thể khiến cho trời đất sụp đổ, bao trùm lên hết thảy.

Không thể thừa nhận, hai vị Vương giả này phối hợp quả thật quá ăn ý, khẳng định không phải là lần đầu liên hợp tác chiến.

“ ... ”

Dị thú to lớn kia lại lần nữa phát ra tiếng kêu chấn động, tiếp đó, toàn thân nó sáng bừng lên ánh sáng màu xanh, vô cùng bá đạo, toàn bộ không gian đều bị khí thế của nó áp bách đến nổi nhăn nứt ra.

Oanh!

Một quyền vừa ra, mang theo một loại lực phá hoại nghiêng trời nghiêng đất, đem công kích liên hợp bởi Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương đánh nát.

“Xem ra nó muốn di chuyển.”

Xích Viêm Vương nhếch miệng cười một tiếng, Viêm Hỏa Kim Thân phía sau đột nhiên phóng ra, cùng hấn dung hợp, ngay lập tức khí thế của hấn được nâng cao thêm tầng tầng, hỏa diễm chi lực giống như có thể đốt cháy bầu trời, nấu sôi được biển.

Thần Thương Vương bên cạnh cũng nhanh chóng ngưng tụ ra vô tận Phong chi nguyên lực, tập trung tại mũi thương, tạo nên một thanh mang chói mắt, nhìn có vẻ nhỏ bé nhưng có thể cảm nhận được uy năng kinh thế ẩn dấu trong đó.

Phong Chi Diệu - Thương Sát !

Hai đại tôn tại Vương cấp lấy ra sát chiêu, đem lại cảm giác rung động vô cùng to lớn cho đám Võ Giả, đây là tôn tại Vương cấp, mọi cử động đều hành hưởng vô cùng nghiêm trọng đến thế giới bên ngoài, cho dù là nguyên lực hay là linh ngộ đối với áo nghĩa đều không phải là thứ mà bọn họ có thể với tới.

“Quá, quá mạnh mẽ rồi!”

“Đây là tôn tại Vương cấp. Quá tuyệt.!”

Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương dùng tới sát chiêu, liên kích đánh xuống, tạo ra một loại cảm giác khó có gì có thể kháng cự, có thể nói là đánh đâu thắng đó.

Thế nhưng, ngay lúc đó.

Đáy mắt dị thú kia bùng bùng sát lực và ý chí thô bạo, uy áp Vương cấp cao giai ban đầu thoáng cái tăng vọt, trong nháy mắt phá vỡ giới hạn, đạt tới Vương cấp đại viên mãn.

Ầm ầm---!!!

Lại đánh ra một quyền, thế nhưng uy năng so với trước đây đã tăng gấp mười lần, che khuất mặt trời, áp lực khủng bố không gì sánh được, như sóng thiên hà sôi trào, gào thét mà đến.

“Phốc ! Phốc!”

Sát chiêu của Thần Thương Vương và Xích Viêm Vương trước một quyền này liền tán loạn, bọn họ đều thổ huyết bay ngược ra phía sau, vậy mà không thể ngang tay đối địch.

Đám Võ Giả ở cửa nhìn thấy một màn như vậy không thể không phát ra những tiếng xôn xao.

Vương cấp cao giai, cao cao tại thượng trong mắt bọn họ vậy mà lại chiến bại!

“Lại không phải là cao giai mà là Vương cấp đại viên mãn!” khóe miệng Thần Thương Vương tràn máu, trong chốc lát không thể cầm được.

“Khụ khụ....còn không phải là Vương cấp đại viên mãn phổ thông, thân thể nó mạnh mẽ, cho dù là Luyện thể Vương giả Thiên Bá Vương cũng không bằng.”

Xích Viêm Vương ho ra máu, trong mắt hiện lên tia dứt khoát: “Nếu thật sự không ổn, chỉ có thể sử dụng chiêu kia.”

Nhưng trong lúc họ không để ý, có vô số bông tuyết từ trên không trung bay xuống, nhiệt độ hạ xuống kịch liệt.

Hỏa diễm quanh thân Xích Viêm Vương đều bị đóng băng, một loại hàn khí kinh người liền xuất hiện.

“Ahhh, sao vậy nè, tại sao đột nhiên lại lạnh như vậy!” một Võ Giả nhin không được run lên.

“Đúng vậy đó, ta cũng cảm thấy lạnh quá.”

“Ta không tin, làm sao có thể, ta vậy mà lại biết lạnh.”

Đạt tới cấp bậc như bọn họ, sớm đã không bị khí hậu bên ngoài ảnh hưởng, bốn mùa thu đông đều như nhau.

“Đây, đây là ...Lĩnh vực!” Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương nhanh chóng phát hiện ra sự huyền diệu của lực lượng đang bao trùm lên bọn họ, không khỏi cả kinh nói.

Sau đó, bọn họ liền nhìn thấy bên trong băng tuyết, một bóng dáng như con người, vô thanh vô tức.

“Là hấn ! Làm sao có thể?!”

Toàn thân Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương chấn động, giống như nhìn thấy chuyện không thể nhìn thấy nhất ở trên đời vậy.

Chương 288: Huyền đấng Vương cấp thần binh!

Chương 288: Huyền đấng Vương cấp thần binh!

Bốn phía bên trong di tích, băng tuyết rơi đầy trời, nhiệt độ trong không khí kịch liệt hạ xuống.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi thứ ở nơi này đều biến thành thế giới băng tuyết, những cây cỏ thụ, dây leo, đất, núi...đều bị đóng băng, trở thành những tác phẩm điêu khắc sừng sững.

Ngàn dặm băng phong, vạn dặm tuyết thổi!

Đám Võ Giả đang ở cửa lúc này đều run lẩy bẩy, đều cảm nhận được một loại rét buốt sâu đến tận xương tủy.

Xa xa.

Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương đang gắt gao nhìn chăm chăm Phong Vân giữa không trung, bọn họ không thể tin những gì mà mình tận mắt nhìn thấy.

Phong Vân, vậy mà nắm giữ được lực lượng lĩnh vực!?

Lĩnh vực, chỉ có Vương giả mới có thể lĩnh ngộ, từ xưa đến nay đều như vậy, chưa từng có ai đánh vỡ được quy định này.

Nhưng mà hiện tại, bọn họ lại thấy được một cảnh tượng đánh vỡ hết thảy mọi cấm kỵ, chỉ một tên Đại tông Sư lại có thể nắm giữ được lĩnh vực, lại là Băng chi Lĩnh vực, một loại lĩnh vực hiếm thấy.

Việc này nếu nói ra sẽ tạo ra một ảnh hưởng nghiêng trời lệch đất, ngay cả tồn tại Đế phong Hoàng cấp cũng khó thể bình tĩnh được.

“Việc này...hắn...Làm sao có thể?” Xích Viêm Vương gần như thất thần, ngay cả nói cũng không thuận.

“Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?” Thường Thương Vương cười khỏ một tiếng, thiếu niên này quả thật không phải người.

Ong!!!

Băng chi Lĩnh vực xuất hiện lập tức khiến cho nguyên lực quanh thân của dị thú to lớn màu xanh kia bị áp chế, uy áp ngập trời nhanh chóng hạ xuống.

Trên thực tế không phải chỉ riêng sinh vật này, tất cả những Võ Giả ở đây, ngay cả Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương đều cảm thấy nguyên lực bên trong cơ thể mình đang bị hung hăng áp chế, muốn lưu chuyển cũng hết sức khó khăn.

Đây là chỗ đáng sợ của lực lượng lĩnh vực, bên trong Băng chi Lĩnh vực, tất cả đều chịu sự khống chế của bàn tay Phong Vân.

“Thật sự là lực lượng lĩnh vực!”

Xích Viêm Vương và Thần Thương Vương đều cảm nhận được sự áp chế tuyệt đối, nội tâm đã không còn hoài nghi gì nữa.

“Grào....”

Dị thú to lớn phát ra tiếng gào thét, tia sáng xanh trong mắt đã hoàn toàn bị thay thế bởi một mảng đỏ tươi.

Thấy vậy, bạch quang trong hai mắt Phong Vân đại thịnh.

Oa oa oa oa...

Vô số băng nguyên chi khí phóng ra, hóa thành từng chuỗi chuỗi Băng Lăng, giống như hàng trăm ngôi sao băng, đồng thời phóng về phía dị thú.

Thế nhưng, cho dù Băng Lăng vô cùng lợi hại, vẫn không thể xuyên qua được cơ thể to lớn của dị thú, sức phòng ngự của nó quả thật rất cường hãn.

“Đông ! Đông! Đông!”

Tuy rắc nguyên lực của con khôi lỗi này bị áp chế, nhưng thể chất của nó lại mạnh mẽ vô cùng, không xem công kích ra gì, ngay bên trong Băng chi Lĩnh vực lại có thể chạy như điên phóng về hướng của Phong Vân.

“Không được rồi, sự cường đại chân chính của con cự thú này chính là sức mạnh về thân thể, Băng chi Lĩnh vực cũng khó có thể áp chế được nó.”

Thần Thương Vương trầm giọng nói.

Loại tồn tại dựa vào thể chất thân thể, có thể nói là chịu ảnh hưởng của lĩnh vực thấp nhất, bởi vì loại này không có nhu cầu quá lớn về nguyên lực, cho dù đang ở bên trong lĩnh vực cũng có thể bộc phát ra sức mạnh khủng bố.

“Chết tiệt!” Sắc mặt Xích Viêm Vương tái nhợt, lực lượng lĩnh vực cũng không thể áp chế còn quái vật này sao!

Con Khôi lỗi màu xanh chạy như điên bên trong Băng chi Lĩnh vực, vô số băng tuyết bị nó nghiền nát, dường như không thể nào ngăn cản.”

“Thê chât quá bién thái, đáng tiéc chỉ là một khôỉ lổỉ, nếu không tuyệť đỏi là một hình chiếủ tốt.”

Nguy hiểủ gầủ trong gang tắủ, nhưng Phong Vậủ vẫn có tâm tư cảm kháỉ, câu này nếu để cho Xích Viểủ Vườủ cùng Thậủ Thươủ Vườủ nghe thấủ đượủ, sợ rằng sẽ nổi điềủ một trậủ.

Nhìn con khôỉ lổỉ đằủ chạy như điềủ đến đằủ, sắc mặt Phong Vậủ thong đong, chỉ nghe hắủ nhẹ thì thậủ, “Đến đằủ đi!”

Nhữủng lời này vượủ qua không gian.

...

Cùng lúc đóủ.

Bên trong Thử bộ củủ Chậủ Lý hợủ, Bộ trưởủng Thử bộ đằủ cùng Đoạn Mặủ Húc ở đạỉ sắủnh thươủng lượủng công việủ, bỗủng nhiên một loặủ chấủ độnủ truyền đến, khắủp phòủng đầủ rung chuyểủ.

“Chuyểủ gì xảy ra ?”

Chuyểủ bất ngờ xảy ra, Bộ trưởủng Thử bộ suýt nửủa tẻủ ngẫủ.

“Bộ trưởủng, không tốt!”

Một nhậủ viểủ chạy vậủo, nửa đườủng bởi vì chấủ độnủ cả người cũủng lung lay.

“Kiểủm thắủp ở khu vựủ trung tâm, nó , nó đằủng rời khỏỉ bay lên...”

Cáỉ gì !!!

Bộ trưởng cùng Đoàn Mộc Húc nhanh chóng lao tới, sau đó liền nhìn thấy ở khu vực trung tâm, một tòa kiếm tháp to lớn đang mãnh liệt tỏa sáng.

Sự sắc bén và ánh sáng của nó khiến bọn hắn theo phản xạ nhắm mắt lại. Đợi đến lúc thích ứng được thì một đạo ánh sáng từ dưới mặt đất đột ngột phóng lên, mang theo sự sắc bén đáng sợ, xông vào không gian, sau đó mất dạng.

“Bộ trưởng, việc này...” Đoàn Mộc tử nhìn thấy ở khu vực trung tâm không còn vật gì, giọng có chút lắp bắp.

“Hắn là Phong Vân.”

Bộ trưởng Thử bộ nhớ tới Phong Vân đã từng nói qua, kiếm tháp này đã nhận hắn làm chủ, bởi vậy, người có thể thúc dục kiếm tháp, ngoại trừ Phong Vân thì trên đời này không còn người thứ hai.

“Phong Vân.”

Đoàn Mộc tử nghe vậy liền bình tĩnh.

Mà còn có rất nhiều Võ Giả ở khu vực trung tâm, lúc trước đều đang ở bên trong tháp vượt ải, lúc này đều bị truyền tống ra ngoài, nhiều khuôn mặt ngơ ngác, hoàn toàn không biết đã có chuyện gì xảy ra.

Bên trong di tích.

Phong Vân cảm nhận được khí tức ba động, khóe miệng giương lên, chỉ thấy hắn khẽ đưa tay phải ra, giống như nắm lấy thứ gì đó.

Hành động này bị Xích Viêm Vương cùng Thần Thương Vương nhìn thấy được, bọn họ hai mặt nhìn nhau, không biết Phong Vân đang làm gì,

nguy cơ đang ở trước mặt, hấn lại mà bất động không làm gì, không có chút phản ứng nào.

Ngay lúc Xích Viêm Vương chuẩn bị lên tiếng.

Bỗng nhiên một cỗ khí tức sắc bén bao phủ toàn bộ không gian, không báo trước mà xuất hiện.

Ngay sau đó, một vệt hào quang vàng óng từ hư không lao xuống, bị Phong Vân nắm giữ trong tay.

Chỉ thấy được đó là một chuỗi Thần kiếm với dáng vẻ cổ xưa, phẳng phát như toàn bộ khí tức sắc bén của thiên hạ đều tập trung lên nó, cho dù là ai, chỉ cần nhìn một cái đã cảm thấy khiếp sợ, không dám nhìn thẳng.

“Đây là Thần binh Vương cấp ?!”

Đồng tử Xích Viêm Vương co rút, không nhìn được mà kinh hô thành tiếng.

“Còn không giống Thần binh Vương cấp bình thường, nhìn động tĩnh này, ít nhất cũng là Huyền đẳng Thần binh Vương cấp.”

Vẻ mặt Thần Thương Vương đầy hâm mộ.

Thần binh Vương cấp dựa trên Thiên, Địa, Huyền, Hoàng mà phân chia thành bốn đẳng cấp, trong đó kém nhất là Hoàng đẳng, mà mạnh nhất tất nhiên là Thiên đẳng.

Trên không trung.

Tay Phong Vân cầm kiếm tháp đã biến thành thần binh, trên mi tâm hiện ra một chuỗi ấn kí kim sắc, đưa tới một loại cảm giác tâm tâm dung hòa.

Tâm niệm hần vừa động, nhất thời Băng nguyên chi lực bên trong Băng chi lĩnh vực liền tuôn trào, xuyên vào bên trong Thần Kiếm.

Oanh!

Một loại uy năng như sức mạnh của thiên địa,hoành hành dữ dội, vạn vật giống như đều ngừng lại, ngay cả con dị thú màu xanh kia cũng giống như đứng lại,

Trong mắt mọi người, chỉ còn duy nhất một bóng dáng thon dài cao ngất.

Tay cầm Thần Kiếm, nhẹ chém một cái, uy áp thương sinh.

A!

Một tiếng kiếm minh động cứu tiêu, trong nháy mắt vang vọng khắp không gian.

Chương 289: Trăm vạn Nguyên Lực Thạch!

Chương 289: Trăm vạn Nguyên Lực Thạch!

Phốc!

Kiểm quang lóe lên, thiên địa cũng phảng phất như muốn âm đạm mất màu. Khôi lồ cự thú màu xanh đang chạy lại kia lập tức khựng lại.

Lúc này, ngọn núi cao sau lưng nó bỗng nhiên rầm một tiếng, vậy mà đã bị chém ngang chừng núi, một nửa rơi xuống, đập xuống mặt đất tạo thành một cái hố sâu khổng lồ.

Đá vụn vỡ ra lăn xuống, bụi bay đầy trời.

Cùng ngọn núi bị chém đứt còn có cả con cự thú màu xanh kia, trực tiếp bị chém thành hai nửa, âm âm ngã xuống.

Ngay sau đó, lại một vệt kiểm quang sáng lên, đầu lâu cự thú to lớn cũng bị chém xuống, rơi vào trong tay Phong Vân, bị hấp thu vào trong nhãn không gian.

Lúc này, đám võ giả thủ vệ mới nhìn rõ mặt mũi Phong Vân.

Bởi vì lúc trước thật sự cách quá xa, lại có cự thú tàn sát bừa bãi, cho nên bọn họ căn bản không nhìn rõ.

"Phong, Phong Vân! ? Chuyện này, làm sao có thể! !"

Sau khi thấy rõ, bọn họ liền triệt để sụp nỏ tam quan!

Một tiếng lại một tiếng thét kinh hãi nối nhau vang lên, tràn ngập kinh ngạc cùng khó tin.

"Vậy mà lại là Phong Vân!" Lâm Hi cùng Kiếm Vô Trần bọn họ cũng đều kinh ngạc đến ngây người, phảng phất như lần đầu tiên quen biết Phong Vân vậy.

Khôi lỗi cự thú mà ngay cả Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương cũng không thể giải quyết, lại bị Phong Vân dễ dàng chém làm đôi!

"Hắn còn là một người có được Băng Hệ thiên phú!" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi ngây ngốc, không biết nên nói cái gì cho phải. Hắn đã bị một màn này làm cho choáng váng rồi.

Nhưng mọi người tuy rằng chấn động vì Phong Vân quá đáng sợ, nhưng cũng không có ai liên hệ Băng Hệ năng lực mà hắn triệu hồi ra trước đó với lực lượng lĩnh vực.

Một mặt là bọn họ chưa từng thấy được lĩnh vực chân chính, không nhận ra. Một phương diện khác cũng là bởi vì bọn họ căn bản không hề nghĩ theo hướng này, dù gì sức mạnh lĩnh vực chỉ có Vương cấp mới có thể sử dụng.

Cho nên ở đây chỉ có Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương nhìn ra được.

"Thật sự đã xử lí xong rồi. . ."

Xích Viêm Vương nhìn thi thể cự thú trên mặt đất, líu lưỡi mà nói. Ánh mắt nhìn về phía Phong Vân đã tràn ngập kinh sợ cùng chấn động. Hắn tự

hỏi chính bản thân hắn cũng là một thiên tài cấp yêu nghiệt, mới 35 tuổi đã đạt đến Vương giả trung giai.

Nhưng so sánh với Phong Vân, quả thật ngay cả tư cách xách giày cho đối phương còn không có.

Mười mấy tuổi đã đánh vỡ quy tắc, lĩnh hội được Băng chi lĩnh vực. Lời này nói ra chắc cũng sẽ bị người khác coi là kẻ điên...

"Hắn hẳn là chỉ vừa mới chạm đến ngưỡng cửa lĩnh vực mà thôi, uy lực phát huy ra vẫn có hạn." Thần Thương Vương sống lâu như vậy, tự nhiên đã gặp qua lĩnh vực chân chính.

Băng chi lĩnh vực của Phong Vân, so với thứ hắn đã gặp qua còn yếu hơn một chút.

"Người ta mới mười mấy tuổi thôi, đã rất dọa người rồi người có hiểu không?" Xích Viêm Vương nhin không được trợn trừng mắt.

Lúc này, Phong Vân từ trên cao đi xuống, đi đến trước mặt hai vị Vương giả, nói khẽ: "Hai vị, vết thương sao rồi?"

"Không có gì đáng ngại, tinh dưỡng chốc lát là tốt rồi."

Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương nhanh chóng đứng lên ôm quyền đáp, như thể đối đãi với cường giả Vương cấp khác vậy, không hề có tư thái hơn người.

Phong Vân mặc dù mới chỉ là đại tông sư, nhưng luận chiến lực, so với hai người bọn hắn còn cường hoành hung hãn hơn nhiều. Hai người tự nhiên không dám vô lễ.

"Ừm, vậy là tốt rồi."

Phong Vân gật gật đầu.

Nói vài câu sau, hắn liền rời đi. Vì hắn còn nhớ chính mình còn có cả một mảng lớn đá nguyên lực chưa kịp đào, không thể lãng phí được.

Vèo!

Phong Vân trực tiếp thuận di tới quặng mỏ dưới mặt đất. Hắn đứng ở bên trong, tuôn ra tinh thần lực. Nhất thời, năm mươi thanh phi kiếm cùng năm mươi thanh phi đao đồng loạt bay ra, hóa thành một vô số vết sáng, dưới sự điều khiển của hắn xuyên qua tường đá khắp bốn phía.

Xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt. . .

Chiến binh niệm lực cực phẩm cắt đá tự nhiên dễ như cắt đậu hủ, đào ra từng tảng đá nguyên lực.

Hiệu suất cao ngoài dự đoán. Cũng không lâu lắm, Phong Vân phát hiện trong nhẵn không gian của mình đã chong chát ít nhất ba vạn khối đá nguyên lực.

"Một mỏ nguyên lực cỡ lớn đại khái sản xuất ra chừng hai vạn viên. Quy mô nơi này, đại khái tương đương với mười mạch khoáng cỡ lớn. . ."

Cũng chính là, Phong Vân có thể đạt được ít nhất hai mươi vạn nguyên thạch.

Hai mươi vạn viên đá nguyên lực! Còn là cực phẩm!

Một viên đá nguyên lực cực phẩm, đại khái tương đương với năm viên đá nguyên lực bình thường.

Tính như vậy, hắn liền có một trăm vạn đá nguyên lực bình thường!

"Ôi mẹ, không tính không biết, tính ra lại khủng bố như vậy cơ à."

Phong Vân nhất thời hùng hực nhiệt tình, bắt đầu điên cuồng đào mỏ.

Cứ như vậy, ngoạn một cái đã hơn nửa tháng trôi qua.

Trong thời gian này, Phong Vân cái gì cũng không làm, mỗi ngày trừ đánh hình chiếu theo thông lệ, chỉ điên cuồng đào mỏ, có thể nói là đào đến không biết ngày đêm.

Dưới sự nỗ lực như vậy, rốt cuộc đến ngày thứ hai mươi, hấn thành công đào xong viên đá nguyên lực cực phẩm cuối cùng.

Nhìn nhẵn không gian đã chật chội của chính mình, Phong Vân cảm thấy, cái này còn vui vẻ hơn cả việc so với kiếm lời mấy vạn ức nữa.

Tiền dù dễ kiếm, nhưng những nguyên thạch cực phẩm này, cho người tiền đều không nhất định có chỗ mua đâu.

"Hai mươi vạn đá nguyên lực cực phẩm! Không biết có thể đủ để mấy cái lóc xoáy thuộc tính của ta lột xác thành nguyên lực chi hải đây. . .?"

Trong lòng Phong Vân cũng không quá nắm chắc. Nếu đổi lại là những võ giả khác, mấy ngàn viên này đoán chừng đã đủ, thậm chí còn có dư ra.

Nhưng nguyên lực của hấn dù là chất lượng hay là số lượng đều vượt xa những võ giả khác. Đến lúc đó muốn sáng lập ra nguyên lực chi hải rất cuộc phải tiêu hao bao nhiêu, hấn chỉ có thể tính toán đại khái, mà không cách nào hoàn toàn xác định con số chính xác.

"Có điều, ít nhất cũng đủ để ta đạt tới Vương cấp."

Cũng cố toàn bộ lóc xoáy thuộc tính biến đổi hiển nhiên là không thực tế, nhưng thúc đẩy một cái vẫn là có thể.

Chỉ cần một trong số các lỗc xoáy lộn xác thành nguyên lực chi hải, hẳn tự nhiên sẽ tấn thẳng đến Vương cấp.

"Còn có mười ngày nữa liền muốn rời khỏi di tích, lại tìm tiếp thôi."

Từ dưới đất chui ra, Phong Vân quyết định tiếp tục tìm kiếm.

Thật vất vả mới tới di tích cỡ lớn khai hoang một lần, tự nhiên phải kiểm soát cho đủ.

Nhiệm vụ khai hoang lần tới, quý mới biết là lúc nào.

Mở khóa từng di tích cỡ lớn, đều cần tốn thời gian rất lâu mới phá giải xong.

Cứ như vậy, mười ngày trôi qua rất nhanh.

Bên trong không gian tấm gương, chiến trường nham tương.

Phong Vân hai tay khoanh trước người, nhìn hình chiếu ngoài Ngụy Nguyên Võ cách chừng một trượng đang lao về phía mình, mặt không biểu tình.

Từng vệt tử quang từ sau lưng hắn lao ra, xuyên qua trời đất, dùng tốc độ cực kỳ khủng bố công kích thẳng tới phía đối diện.

Hình chiếu Ngụy Nguyên Võ căn bản không kịp phản ứng, trong chớp mắt đã bị vô số vệt tử quang xuyên qua, hóa thành từng đốm sáng nhỏ tan đi.

Tử quang dừng lại giữa không trung, hóa thành phi đao phi kiếm, một lần nữa bay trở về.

Đến lúc này, hắn đã chém tan hình chiếu Ngụy Nguyên Võ mười lần, không cần tốn quá nhiều sức.

"Đánh xong, nhìn xem rơi ra được cái gì nào."

Phong Vân đánh xong phần hình chiếu hôm nay, lập tức nhìn vào trong túi.

Đồ vật rơi xuống rất nhiều, nhưng hắn vẫn chỉ cần liếc mắt đã thấy thứ lấp lánh nằm bên trong.

【Kim Hệ thiên phú cấp thụ quang】 : Đến từ hình chiếu Ngụy Nguyên Võ.

"Rốt cuộc cũng đánh rơi ra rồi."

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời, thiên phú cấp thụ quang thứ hai, rốt cuộc cũng rơi ra rồi.

Chương 290: Dung hợp sát lục cùng Hủy Diệt chi lực!

Chương 290: Dung hợp sát lục cùng Hủy Diệt chi lực!

"Hiện hóa." Phong Vân mặc niệm trong lòng.

【 Hiện hóa Kim Hệ thiên phú cấp thụ quang... Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

Một vệt kim quang lóe ra, nhảy vào trong đầu Phong Vân, sau đó nhanh chóng dung nhập toàn thân hắn.

Rầm!

Tiếp theo, toàn thân hắn chấn động, cảm giác ý thức rời khỏi cơ thể lại một lần nữa kéo tới. Trong cơn mơ màng, Phong Vân cảm giác chính mình lại đến trong cả một vùng biển vô tận kim sắc.

Hóa thành một sợi Kim Hệ nguyên lực, nước chảy bèo trôi, cảm ngộ thiên địa.

Không biết đã qua bao lâu, mí mắt Phong Vân khẽ run, từ trong cảm giác này thoát ra.

Hắn cảm giác chính mình đã thêm một bước gần gũi chặt chẽ hơn với Kim Hệ nguyên lực trong thiên địa, cảm ngộ đối với Kim Hệ nguyên lực cùng Kim chi áo nghĩa cũng được nâng cao hơn một tầng thứ.

"Như vậy trùng kích tới Vương cấp sẽ càng đơn giản hơn một chút."

Thiên phú đề thăng một cấp bậc, đại biểu trong phương diện vận dụng Kim Hệ nguyên lực hẳn đã lợi hại hơn trước. Đến khi trùng kích nguyên lực chi hải, tự nhiên sẽ càng dễ dàng thoải mái.

"Ngày thứ mười đến rồi, cần rời đi thôi."

Đã ở trong di tích này một tháng, dựa theo kỳ hạn, hôm nay chính là lúc ra ngoài.

Sau đó.

Phong Vân từ dưới đất thuần di ra ngoài, đi ra bên ngoài về hướng lối ra.

Tại đó, Thần Thương Vương, Xích Viêm Vương cùng một đám võ giả đã sớm chờ sẵn.

"Người cuối cùng cũng ra rồi. Suýt chút nữa chúng ta còn nghĩ đi vào tìm người đó." Xích Viêm Vương cười nói.

"Lúc trước từ sau khi người rời đi liền không có tung tích, hai người chúng ta đi tìm mà cũng không gặp được người, người đi đâu vậy?"

Thần Thương Vương hiếu kỳ hỏi.

Phong Vân thâm nghĩ: Ta ở trong lòng đất, có thể bị các người tìm được mới là lạ.

Nhưng bên ngoài hẳn chỉ nhẹ nhàng đáp: "Ta có một chút cảm ngộ, đang ở một chỗ tu hành, không cần thận mê mẩn, cho nên mới quên mất thời gian."

Giải thích như vậy rất hợp lý, Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương không hề nghi ngờ, cũng không muốn hỏi nhiều.

"Phong, Phong Vân, lần này cảm ơn người."

Lúc này, một võ giả tiến lên, sắc mặt kính nể, sâu sắc bày tỏ cảm ơn ân cứu mạng của Phong Vân.

Những võ giả khác cũng đều vây lên, chấp tay hành lễ, thậm chí cúi đầu.

Dù gì lần này nếu không có Phong Vân, bọn họ đoán chừng đã sớm nằm mộ xanh cỏ.

Tồn tại Vương cấp đại viên mãn, tùy tiện hất hơi một cái bọn họ đã chết toi. Mấy người Lâm Hi, Kiếm Vô Trần bọn họ cũng ở trong số đó. Nhìn đồng bạn ngày xưa hiện giờ đã trở nên cường đại như thế, nội tâm chỉ còn lại sùng bái cùng kính nể.

Phong Vân đáp lại từng người một, cũng không tỏ ra kiêu căng, cả người thoải mái mà ôn hoà.

Điều này làm cho đám võ giả ban đầu rất khẩn trương cũng đều dần dần bình tĩnh lại.

Lúc này, thấy cánh cửa vốn đang đóng kín bỗng nhiên có ánh sáng lập loè, hình thành một cánh cổng ánh sáng.

"Cửa mở rồi."

Các võ giả lập tức đi ra. Đến khi một lần nữa trở lại ngoài, trong lòng bọn họ đều đồng thời thả lỏng một hơi.

Lần này nhiệm vụ khai hoang thật đúng là biến đổi bất ngờ, nếu không có Phong Vân, bọn họ suýt nữa đã phải chết trong đó.

"Ta còn có việc, đi trước."

Ra ngoài, Phong Vân lên tiếng chào hỏi mọi người xong xuôi liền một mình rời đi.

Thần Thương Vương cùng Xích Viêm Vương đưa mắt nhìn theo Phong Vân rời đi, không khỏi nói khẽ, "Qua nửa tháng nữa chính là lúc Chuẩn Vương Cấp Bảng một lần nữa xếp hạng, lần này vị trí thứ nhất ta đoán chắc hẳn đã là vật trong bàn tay hắn rồi."

"Đúng vậy, hai mươi chín tên còn lại trên Chuẩn Vương Cấp Bảng cùng tiến lên đoán chừng cũng không phải đối thủ của hắn ấy chứ."

Phong Vân tuy rằng tu vi không đến bán Vương cấp, nhưng chiến lực của hắn lại rất đáng sợ. Bảng chỉ lĩnh vực vừa ra, đủ để quét ngang hết thảy.

Mặc dù Chuẩn Vương Cấp Bảng có mấy tên yêu nghiệt siêu cấp, chiến lực có thể so với Vương giả, nhưng cũng chỉ là có thể so với Vương cấp mà thôi. Chiến lực của Phong Vân hiện giờ đã nghiền ép cả Vương cấp bình thường rồi kia, ai có thể là đối thủ của hắn chứ?

"Ta cảm thấy, bên trong tất cả cửu địa siêu hạng chỉ sợ sắp nổi lên một phen chấn động rồi." Thần Thương Vương cảm khái.

Xích Viêm Vương đồng tình sâu sắc, phảng phất đã đoán trước tương lai khi Phong Vân trèo lên đỉnh bảng xếp hạng Chuẩn Vương cấp rồi.

Bên này.

Sau khi Phong Vân trở về liền trực tiếp chui vào trong không gian tu hành cá nhân.

Hắn mở nhãn không gian, lấy Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực từ trong đầu Bán Thú Nhân trong di tích ra ngoài.

Tổng cộng có mười lăm đoàn nhỏ, cộng thêm một đoàn siêu lớn.

Mười lăm đoàn này đến từ những Bán Thú Nhân Vương cấp kia, mà đoàn siêu lớn này chính là của cự thú màu xanh kia.

"Dung hợp những thứ này, hắn có thể nâng cao Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực của ta lên một tầng thứ. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói. Hơn nữa hắn cũng đã quan sát được quy luật dung hợp hai loại lực lượng này, có thể thử một phen.

Sau đó.

Hắn há miệng hút khế, trực tiếp hút những đoàn quang này vào trong cơ thể.

"Ầm ầm —! !"

Quang cầu vừa vào trong cơ thể, liền dung hợp với Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực bên trong cơ thể hắn.

Trong lúc này, Phong Vân cảm nhận được trong lòng mình không ngừng có ý niệm sát lục cùng hủy diệt vọt tới, giống như thủy triều, mênh mông cuộn cuộn trào dâng xô tới, mang theo khí thế che trời lấp đất, có cảm giác như muốn ăn mòn hắn.

Hắn lập tức thúc dục kiếm hồn cùng đao phách, chém giết ý niệm sát lục cùng hủy diệt này, trong lòng nhất thời khôi phục lại bình tĩnh.

Nhưng theo hắn không ngừng dung hợp, loại ý niệm này trong đầu vẫn tiếp tục lộ ra, thậm chí còn muốn chui vào trong đầu hắn.

Nhưng chỗ đó có thức hải tọa trấn, cũng có thể dễ dàng nghiền nát ý niệm sát lục cùng hủy diệt này.

Đến cuối cùng, chỉ thấy quanh người Phong Vân hoàn toàn bị màu xám và màu đỏ tươi bao trùm. Đó là Hủy Diệt chi lực cùng Sát Lục chi lực hiển hóa thành thực chất, từ trong thân thể hắn tản ra, vây quanh hắn.

Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực tuy rằng có lực sát thương to lớn, nhưng lại ẩn chứa tính phản phệ mãnh liệt. Nếu như người sở hữu nó không có lực lượng kiếm hồn đao phách mạnh mẽ, linh hồn lực cứng rắn cùng với thân thể cường đại, căn bản không cách nào trấn trụ hai loại lực lượng này.

Cho nên từ trước đến nay, người có được một loại đã là cực hạn, giống như Phong Vân có được cả hai loại, còn điên cuồng đề thăng thể này, có thể nói là hoàn toàn không có.

Người khác cho dù có được, đoán chừng hiện tại cũng đã xanh mộ rồi.

Dù sao muốn đạt được mức như vậy, điều kiện thật sự quá khó khăn. Cho dù là Phong Vân hiện giờ, cũng có cảm giác chính mình đã chạm tới một loại cực hạn nào đó, mơ hồ có dấu hiệu không trấn áp được.

Nhưng may mắn, hắn cuối cùng vẫn có thể kiên trì tiếp.

"Rầm!"

Khi một luồng Sát Lục cùng Hủy Diệt chi lực cuối cùng dung hợp xong xuôi, trong thức hải vô biên bỗng nhiên sản sinh ra một lực hút kinh khủng.

"Rầm... rầm ——! !"

Đại lượng Sát Lục chi lực cùng Hủy Diệt chi lực phảng phất như bị hút vào trong lỗ đen, điên cuồng quay quanh tụ tập, ngưng tụ về một điểm ngay

hạch tâm.

Râm!

Thức hải bất ngờ chấn động một hồi.

Một lát sau, khi hết thấy đều bình tĩnh trở lại, chỉ thấy phía trên thức hải, xuất hiện hai đốm sáng.

Một cái màu đỏ tươi, một cái màu xám thẫm, phân biệt đại biểu cho Sát Lục hạch tâm và Hủy Diệt hạch tâm!

Chương 291: Sát lục hóa thân, hủy diệt hóa thân!

Chương 291: Sát lục hóa thân, hủy diệt hóa thân!

Vô tận sát lục chi lực và hủy diệt chi lực biến thành hai điểm sáng, mặc dù chỉ nhỏ bé như hạt bụi, nhưng một khi phóng xuất, tuyệt đối là đáng sợ.

Không hề nói quá, sát lục chi lực và hủy diệt chi lực này đủ để san bằng một cứ địa nhị đẳng trong chớp mắt.

“Đây là cực hạn mà hiện giờ mình có thể thừa nhận...”

Lần đề thăng tiếp theo, dựa vào năng lực hiện giờ của Phong Vân, thì không cách nào trấn áp được, một khi không khống chế được lực lượng sát lục và hủy diệt, đến lúc đó, hấn sợ sẽ biến thành một tên quái vật mất hết lý trí chém giết.

Mặc dù trong tất cả sức mạnh, sát lục chi lực và hủy diệt chi lực là hai lực lượng mạnh nhất, uy năng to lớn, nhưng tác dụng phụ cũng rất rõ ràng, trong lịch sử tu hành, đã có người đạt được hai lực lượng này, nhưng bọn họ cũng không dám đề thăng. Nếu cưỡng ép đề thăng, kết cục sẽ rất bi thảm.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, thật ra cũng không đáng sợ như vậy, bởi vì hấn có lực lượng kiếm hồn và đao phách, tố chất lực linh hồn và thể chất mạnh mẽ, còn có thể không ngừng đề thăng, những cái này càng cường đại, tất nhiên có thể ngăn chặn tác dụng phụ của sát lục chi lực và hủy diệt chi lực.

“Vốn muốn thử dung hợp, bây giờ nghĩ lại, vẫn là thôi đi.”

Lực lượng sát lục và hủy diệt đã vượt qua sự tưởng tượng của hắn, cuối cùng, lượng cự thủ thanh sắc trong đầu quá nhiều, sẽ khiến các phương diện thừa nhận của hắn đều đạt đến cực hạn.

Nếu bây giờ dung hợp, vạn nhất gặp chuyện không may, hắn sợ sẽ bị nổ tung, đợi sau này mạnh hơn hãy nói.

“Nhưng bây giờ, lực lượng sát lục và hủy diệt cũng đủ rồi.”

Trong lòng Phong Vân vừa động, nhất thời nòng cốt sát lục và hủy diệt trong biển ý thức của hắn sáng rõ như hoàng hôn, lộ ra lực lượng sát lục và hủy diệt.

Dần dần, bên ngoài cơ thể hắn, hình thành một thân ảnh màu đỏ tươi và một thân ảnh màu xám thẫm, một cái sát khí ngút trời, một cái mang khí tức hủy diệt.

Hắn tu luyện hai loại lực lượng này đến giai đoạn hiện giờ, tiến hóa thêm một năng lực, có thể xem là sát lục hóa thân và hủy diệt hóa thân.

Nếu phân cấp lực lượng sát lục và hủy diệt, thì hiện giờ, Phong Vân đã đạt đến tiểu thành. Tiếp theo sẽ là đại thành và viên mãn.

Sát lục hóa thân và hủy diệt hóa thân có tính chất tương đồng với hắc ám hóa thân, có thể quy thành một loại.

“Không thể bại lộ hắc ám hóa thân trước mặt mọi người, nhưng hai cái này thì có thể.”

Bởi vậy, coi như hắn nhiều hơn hai ‘Trợ thủ’. Mà lúc này, trên thiết bị thông tin của Phong Vân bỗng nhiên vang lên một tiếng.

Hắn vô thức nhìn lại, thì ra là công hội võ giả phát tin tức đến.

Hắn ấn vào xem, một cái thiệp mời mới xuất hiện đầu tiên.

[Tin chấn động! Bảng Chuẩn Vương cấp được tổ chức ba năm một lần sắp bắt đầu, ban thưởng lần này là...]

Phong Vân nhìn đến đây, nhất thời không còn gì để nói, công hội võ giả mà cũng dùng tiêu đề.

Hắn xem một chút rồi thoát ra ngoài.

“Bảng Chuẩn Vương cấp sao?”

Hắn cảm thấy rất hứng thú, không nói đến những cái khác, nghe nói mười người đứng đầu bảng có thể đạt được ban thưởng phong phú, nhất là người đầu tiên, sẽ nhiều hơn người khác gấp mấy lần.

Bảng xếp hạng này do ba mươi người lãnh đạo cao nhất của ba mươi cứ địa siêu hạng cấu thành, được gọi là ‘Hội nghị tối cao’, có quyền uy chính thức, đương nhiên là thiên chân vạn xác, không phải dọa người.

“Minh sắp đạt đến Vương cấp, phải có vật liệu luyện chế Vương cấp thần binh, đồ này rất khó tìm, đúng lúc bọn họ có.”

Trong lòng Phong Vân tự nói, Vương cấp thần binh còn quý hiếm hơn cường giả Vương cấp, tự bản thân hắn đi tìm, đoán chừng không biết đến ngày tháng năm nào, cho nên trực tiếp đi hỏi mấy người lãnh đạo là lựa chọn tốt nhất.

“Vị trí đầu tiên này, mình sẽ không khách khí nhận lấy.”

Hắn tự nhận, dựa vào thực lực bây giờ của mình, lấy được vị trí đứng đầu này không có áp lực gì.

“Ba ngày sau sao?”

Lúc trước Phong Vân đã nghe nói chuyện này, nhưng lúc đó cách thời gian bắt đầu còn một tháng, nhưng bây giờ, chỉ còn ba ngày mà thôi.

Cũng chính là, hắn đã bế quan gần một tháng rồi.

“Đã lâu như vậy sao? Kiếm tháp này cũng nên trả về chỗ cũ.”

Lúc trước Phong Vân vội vàng đào mộ, sau khi trở về lại vội vàng tu hành, dần quên mất việc này, hiện tại mới nhớ đến.

Hắn lập tức lấy kiếm tháp trong không gian giới chỉ ra, sau đó cảm ứng, phá vỡ không gian, nhẹ nhàng đẩy kiếm tháp đi.

Hưu!

Nhất thời, kiếm tháp đã hóa thành một vệt sáng óng ánh, xuyên qua hư không mà đi.

Vương cấp thần binh bình thường không làm được như vậy, nhưng kiếm tháp này vốn có liên hệ với bản bộ của Thủ bộ, hơn nữa, còn có không gian chi lực của Phong Vân chi dẫn, cho dù đến đây hay trở về, đều là chuyện trong nháy mắt mà thôi.

Bên kia, bản bộ Thủ bộ.

Bỗng nhiên có một vệt sáng óng ánh xuất hiện, bao phủ thập phương, một chuỗi thần kiếm phá vỡ hư không đi đến, mang theo khí cơ khủng bố, khiến linh hồn đám võ giả Thủ bộ run rẩy, suýt chút nữa quỳ xuống.

Sau đó, trong ánh mắt kinh sợ của bọn họ, thần kiếm thần tốc biến lớn, cuối cùng hóa thành kiếm tháp, cắm vào mặt đất, đâm thẳng lên trời, trở nên bình tĩnh, tất cả lại khôi phục như bình thường.

“Kiếm tháp trở về!”

“Xem ra thật sự đã nhận Kim Thử đại nhân làm chủ!”

“Kim Thử đại nhân quá mạnh mẽ!”

“Nói nhảm, đó chính là người mà bản bộ hội Chân Lý cũng không dám đắc tội.”

Trong mắt đám võ giả ở đây tràn ngập kính ngưỡng và nóng bỏng, đây là cường giả tối cao của Thử bộ bọn họ, là tồn tại áp đảo bản bộ!

Bộ trưởng Thử bộ đứng trước cửa nhìn kiếm tháp ở trung tâm, nhẹ nhàng nói: “Xem ra, nguy cơ lần này Kim Thử gặp phải không nhỏ, phải sử dụng Vương cấp thần binh, hơn nữa, đã hơn một tháng rồi.”

Đoan Mộc Húc gật đầu, có chút lo lắng: “Hi vọng hấn không sao.”

Phong Vân là trụ cột của bọn họ, là “Chân to”, đương nhiên bọn họ không hy vọng hấn gặp chuyện không may.

“Hấn là không có vấn đề gì, kiếm tháp đã trở về, khẳng định nguy cơ đã được giải trừ.” Bộ trưởng Thử bộ nói.

...

[Một túi kinh nghiệm luyện khí sư Vương cấp] : Đến từ hình chiếu Lý Ân Trạch

Trong không gian tấm gương, Phong Vân nhìn vật rơi xuống trong ba lô, không khỏi vui mừng.

Một tháng này hấn tu hành, không có thời gian quét hình chiếu, không ngờ mới quét một lần, liền bạo ra thứ tốt như vậy.

“Hiện hóa.”

Phong Vân lập tức nói trong lòng.

[Hiện hóa túi kinh nghiệm luyện khí sư Vương cấp... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Oanh!

Một cảm giác như thiên hà sụp đổ kéo đến, một lượng lớn ký ức tràn vào đầu hắn, còn không lồ hơn trước đây rất nhiều.

Bởi vì là luyện khí sư Vương cấp, trong đó ẩn chứa thủ pháp, kinh nghiệm, tài liệu... Cũng không phải người bình thường có thể so sánh.

Những ký ức này vọt đến, đổi lại là những người khác, sớm đã bị trùng kích thành kẻ đần rôi.

Nhưng lực linh hồn của Phong Vân rất dồi dào vững chắc, đối với hắn, những thứ này chỉ là mưa bụi mà thôi.

Chương 292: Chiến đấu xếp hạng bắt đầu!

Chương 292: Chiến đấu xếp hạng bắt đầu!

Mấy phút sau, Phong Vân hoàn thành dung hợp, hần nhẹ nhàng mở mắt, trong đầu không ngừng hiện lên các loại quá trình Lý Ân Trạch luyện khí.

Bây giờ, đã hoàn toàn dung hợp thông suốt với trí nhớ của hần.

Thông thường mà nói, nếu muốn trở thành luyện khí sư Vương cấp, ngoài thiên phú ra, còn phải có thời gian tích lũy rất dài.

Cho nên tuổi tác của mỗi luyện khí sư Vương cấp đều rất lớn.

Chỉ có Phong Vân là ngoại lệ, hần chỉ cần dung hợp túi kinh nghiệm, có thể vài phút sẽ đạt được kết quả mà người ta phấn đấu mấy chục năm, thậm chí là trăm năm mới có được.

Không sai, hần chính là bug như vậy.

“Thành công trở thành luyện khí sư Vương cấp rồi, tiếp theo sẽ chờ vật liệu thôi.”

Phong Vân nhẹ nhàng thì thầm.

Hần nhìn thời gian, bây giờ đã là một giờ đêm, đến sáng, sẽ là lúc cuộc chiến xếp hạng trên bảng Chuẩn Vương cấp bắt đầu.

Hắn lập tức nhắm mắt, tiến vào trạng thái tu hành.

Cùng lúc đó.

Tại rất nhiều cứ địa siêu đẳng, những siêu cấp thiên tài cũng đều không ngủ, người thì tu hành, người thì học hỏi kinh nghiệm, hoàn thành tốt chuẩn bị cho chiến đấu sáng mai.

...

Đây là thế giới hỏa diễm, bên trong lơ lửng từng ngọn Hỏa Diễm Sơn.

Lúc này.

Một người trẻ tuổi đầu tóc đỏ thẫm, cả người chìm đắm trong hỏa diễm, dường như mỗi sợi tóc đều được hỏa diễm bao bọc, khí tức của hắn có thể so sánh với Hỏa Diễm Vương, nhưng tu vi của hắn chỉ là bán Vương cấp.

“Minh vốn có thể đột phá Vương cấp mà không có chút trở ngại nào, nhưng vẫn áp chế ba năm, chính là vì vị trí thứ nhất và phần ban thưởng kia.”

Người này chính là người đứng thứ hai trên bảng Chuẩn Vương cấp, Mặc Vũ.

Ba năm trước, hắn ta đứng thứ hai, có thể đột phá Vương cấp, nhưng hắn ta vẫn lựa chọn áp chế, ngoài việc muốn tranh đoạt vị trí thứ nhất, còn vì phần thưởng phong phú kia nữa.

Một khi tấn thăng Vương cấp, phần thưởng kia sẽ vô duyên với hắn ta, vì thế, hắn ta biết chọn lựa như thế nào.

Trên thực tế, người làm như hắn ta cũng không ít, gần như tất cả những người trên bảng Chuẩn Vương cấp đều áp chế tu vi của mình, trừ những

người không nắm chắc đột phá.

Nhưng cũng chỉ có thể áp chế ba năm, cho nên, bảng Chuẩn Vương cấp lần này, có thể tưởng tượng, nhất định là vô cùng kịch liệt.

...

Ở cứ địa Càn Khôn, trong một phòng tu hành.

Một người thanh niên cao lớn khôi ngô, trên người mặc áo giáp màu đen, trên trán cũng có đường vân màu đen đứng đó, không gian xung quanh có chút dập dờn, tạo lên từng gợn sóng.

Xung quanh hắn ta có khoảng một trăm người, tu vi đều là bán Vương cấp.

“Tấn công đến đây đi.” Hắn ta lãnh đạm ra lệnh.

Oanh!

Một trăm bán Vương cấp vây quanh người thanh niên đồng thời động thủ, hoặc dùng tinh thần công kích, hoặc dùng binh khí công kích, hoặc thuần túy dùng thân thể công kích...

Xoát!

Lúc này, một đạo ánh sáng tím xuất hiện, sau đó vang lên tiếng nổ nhỏ, giống như lôi điện phóng vào hư không!

Thân hình người thanh niên trở nên mơ hồ, quanh người xuất hiện từng sợi lôi điện.

Phốc phốc phốc...

Máu tươi bắn tung tóe, một trăm người đồng thời bay ngược ra ngoài, trong miệng phun máu.

Trong chớp mắt, tất cả đều tan tác!

“Rất tốt.”

Lúc này, có một người đàn ông ở bên cạnh đi ra, khí cơ rộng lớn mênh mông, ông ta đứng đó, giống như trung tâm của trời đất.

Nếu có người ở đây, nhất định có thể nhận ra, đây là người đứng đầu trong bảng Vương cấp, Lôi Đế! Mà người thanh niên mặc áo giáp màu đen, chính là người đứng đầu trên bảng Chuẩn Vương cấp, Thôi Vân Dương!

“Người đã tiến bộ hơn trước, trong những thiên tài ở ba mươi cứ địa siêu đẳng, người là người mạnh nhất mà ta từng thấy, chỉ kém đám thiên tài ở Thần tộc mà thôi.”

Người thanh niên mặc áo giáp đen Thôi Vân Dương mở miệng nói: “Su phụ, thiên tài Thần tộc, thật sự mạnh như vậy sao?”

“Rất mạnh, mặc dù bọn họ cũng là con người, nhưng trong cơ thể có huyết mạch của Thần, khởi điểm cao hơn con người quá nhiều, nhưng người không cần nhụt chí, cường giả chân chính, sẽ không để ý những thứ này.”

Lôi Đế nói.

Thôi Vân Dương gật đầu, trong mắt bùng lên chiến ý, ánh mắt của hắn ta đã không dừng lại ở siêu cứ địa nữa, mà đã phóng đến những đệ tử trong Thần tộc rồi.

Lôi Đế nhìn thấy như vậy, bên ngoài không nói gì, nhưng trong lòng lại than nhẹ một tiếng, có được huyết tộc của Thần, sao có thể đơn giản được, tùy tiện đưa một người đến thế giới nhân tộc, tuyệt đối sẽ là yêu nghiệt.

Ông ta nói như vậy, chỉ là không muốn đả kích ái đồ của mình thôi.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng chút, thoáng cái đã đến sáng.

Giờ khắc này, các thiên tài ở ba mươi cứ địa siêu đẳng đều lần lượt ra khỏi phòng tu hành, có người nổi tiếng từ xưa, có người mới tấn cấp, bọn họ đều kích động xoa tay.

Cái gọi là văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, càng là cường giả thiên tài, thì càng là người không khuất phục.

Đám võ giả ở cứ địa siêu đẳng đều chú ý đến cuộc khảo hạch trên bảng Chuẩn Vương cấp này, đây chính là chuyện trọng đại được tổ chức ba năm một lần.

Thậm chí, có những cường giả Vương cấp cũng ngừng bế quan, đi ra quan sát cuộc tỷ thí này.

...

Bên trong phòng tu hành.

Phong Vân nhìn thiết bị truyền tin của mình, vừa rồi công hội võ giả đã phát nội dung khảo hạch bảng Chuẩn Vương cấp cho hắn.

“Mỗi người có một không gian giả thuyết thí luyện, trong không gian thí luyện này có tổng cộng chín tòa tháp thí luyện, mỗi tòa tháp có chín tầng!”

“Xông qua một tầng có một trăm điểm tích lũy, thời gian kỳ hạn là một tháng, cuối cùng, điểm tích lũy trong không gian thí luyện phải đạt đến

bảng xếp hạng.”

Hình thức khảo hạch cũng không phức tạp, hấn quét mắt qua đã hiểu.

Sau đó, Phong Vân vươn người đứng dậy, đi ra phòng tu hành, ra ngoài công hội võ giả, đến khu vực truyền tống trận.

Mặc dù mỗi người sẽ có một không gian thí luyện giả thuyết, nhưng lúc bắt đầu phải truyền tống đến cùng một nơi, đến đó mới tiến vào thế giới giả tưởng, đề phòng có người ăn gian.

“Cũng tốt, như vậy mình có thể lấy hình chiếu của những tên yêu nghiệt thiên tài kia.”

Phong Vân càng nghĩ càng vui vẻ, bởi vì hấn sẽ thu hoạch được rất nhiều hình chiếu có chất lượng tốt, không biết chừng còn có mấy thiên phú cấp thụ quang nữa.

Mấy phút sau, hấn đến gần khu vực truyền tống trận, ở đó đã có mấy người đang chờ.

Đều là người trẻ tuổi, thoát nhìn chỉ khoảng ba mươi tuổi, đương nhiên khẳng định không phải như thế, nhưng cũng dưới năm mươi tuổi mà thôi.

Bởi vì quá năm mươi tuổi, không thể xem là một đời trẻ tuổi nữa rồi.

Sau này, tuổi thọ của võ giả sẽ tăng lên, giới hạn của tuổi trẻ cũng lên cao, không thể lấy thời đại trước làm tiêu chuẩn được.

Tổng cộng có năm người, đều là bán Vương cấp, trong đó có một vị tràn đầy khí cơ, Phong Vân xem chừng, đây chính là vị thiên tài duy nhất của cử địa Thiên Khải có mặt trên bảng Chuẩn Vương cấp. Người xếp thứ hai mươi hai, Tô Nhiên.

Lúc đến phạm vi một nghìn mét, trong chớp mắt, Phong Vân đã có hình chiếu của năm người này.

[Người hình chiếu] : Tô Nhiên

[Tuổi] : 33 tuổi

[Cảnh giới] : Bán tông sư

[Roi xuống] :... Võ kỹ bát giai Thủy Thấp Ba Đồng Quyền>... Võ kỹ bát giai <Đạp Lãng Vô Ngân Bộ >... Võ kỹ bát giai Thủy Chi Pháp Thể>... Công pháp hệ thủy bát giai Huyền Âm Trọng Thủy Công>... Thiên phú hệ thủy cấp thuế phạm.... Thiên phú quyền đạo cấp thụ quang.... Thủy chi áo nghĩa (bảy thành) ...Quyền hồn (bát giai)...

Chương 293: Hình chiếu toàn trường!

Chương 293: Hình chiếu toàn trường!

Phong Vân quét mắt nhìn năm hình chiếu trong gương, trừ Tô Nhiên có một thiên phú cấp thượng quang ra, những người khác cũng tương tự nhau, thậm chí còn không bằng Ngụy Nguyên Vũ.

Điều này cũng khó trách Ngụy Nguyên Vũ lại có dáng vẻ “Ta là vô địch”, thật sự là ở cứ địa Thiên Khải không hề có thiên tài gì, Tô Nhiên là người mạnh nhất trong một đời tuổi trẻ, nhưng thiên phú tu hành của hắn ta cũng chẳng ra gì.

Có thể thấy, chỉ có một thiên phú quyền đạo cấp thượng quang mà thôi.

Thiên phú hệ thủy của Tô Nhiên mới là cấp thuật phạm, thủy chi áo nghĩa đạt đến bảy thành, điều này chỉ có một khả năng, hắn ta có cơ duyên nào đó, vì vậy phương diện áo nghĩa mới được đề thăng lớn.

Bên kia.

Năm người bọn họ cũng nhìn thấy Phong Vân, mỗi người đều chào hỏi hắn.

Bây giờ, Phong Vân có danh tiếng rất lớn, một quyền bạo Ngụy Nguyên Vũ, khiến rất nhiều người kinh diễm.

Xuất phát từ đủ loại nguyên nhân, nên biểu hiện của hắn trong nhiệm vụ khai hoang không được lưu truyền ra ngoài, nên ở cứ địa Thiên Khải có rất ít người biết chiến lược khủng bố của hắn.

“Phong Vân, người cũng tham gia thì tốt quá, rốt cuộc không chỉ mình ta phải chịu đựng áp lực rồi.”

Tô Nhiên nhìn thấy Phong Vân, biểu hiện vô cùng nhiệt tình.

Với tư cách là người duy nhất có mặt trên bảng Chuẩn Vương cấp, hắn ta phải chịu áp lực rất lớn.

Nếu lần này không biểu hiện tốt, rớt bảng, đoán chừng hắn ta sẽ bị đám võ giả trong cứ địa phun máu.

Cho nên mấy ngày nay Tô Nhiên đã chịu đựng rất nhiều, lo được lo mất.

Hiện giờ, nhìn thấy Phong Vân cũng tham gia, hắn ta mới nặng nề thở ra một hơi.

Hắn ta biết thực lực của Phong Vân, thiên phú thể cấp cấp thụ quang, ngắn ngủi có chiến lực Vương cấp, cũng không sai biệt với hắn ta bao nhiêu.

Bởi vậy, không cần một mình hắn ta phải chịu áp lực nữa.

Đương nhiên Phong Vân không hiểu thế giới nội tâm Tô Nhiên, không biết vì sao hắn ta nhìn thấy mình lại nhiệt tình như vậy, nhưng xuất phát từ lễ phép, vẫn gật đầu đáp lại.

Bốn người còn lại đoán chừng chỉ góp cho đủ quân số thôi, đối mặt với Phong Vân và Tô Nhiên có chút câu nệ, không dám quá gần gũi.

Mà lúc này, truyền tống trận bỗng nhiên lập lòe, tỏa ra ánh sáng.

Tô Nhiên nhìn thấy vậy, ánh mắt sáng ngời.

“Truyền tổng trận bên kia đã kích hoạt rồi, chúng ta đi thôi.”

Sau đó, bọn họ đi vào truyền tổng trận, hào quang lóe lên, chớp mắt đã được truyền tổng đi.

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, trước mắt hắn là một cung điện vô cùng to lớn, đứng sừng trong cả một vùng đất, rộng lớn và hùng vĩ.

Trên mỗi cung điện đều thiết lập một truyền tổng trận tạm thời, lúc này, nơi đó đã có không ít người tụ tập.

“Một giờ nữa sẽ bắt đầu khảo hạch, chúng ta đến trước cung điện chuẩn bị đi.”

Không phải lần đầu tiên Tô Nhiên đến đây, rất có kinh nghiệm nói với mấy người họ,

Bốn người họ đến cho đủ số mà thôi, đương nhiên không có ý kiến.

Lúc này, Phong Vân lại mở miệng nói: “Các người vào trước đi, ta đi xung quanh một chút.” Sau khi nói xong, hắn liền đi ra ngoài.

Tô Nhiên khẽ giật mình, sau đó mới kịp phản ứng.

“Đi dò xét quân địch sao?”

Phong Vân đi về phía những thiên tài của cứ địa khác, vì thế, hắn ta tự nhiên nghĩ rằng Phong Vân muốn đi dò xét tình hình quân địch.

Nhưng thân ảnh của Phong Vân đã biến mất.

“Vậy chúng ta vào trước đi.”

Tô Nhiên dẫn bốn người kia vào cung điện trước.

...

Bên này.

Phong Vân định lấy lý do đi dạo bốn phía, thuận tiện đi qua những cung điện ở các cứ địa siêu đẳng khác.

Trừ cứ địa Thiên Khải ra, còn có hai mươi chín cứ địa, mỗi cứ địa có bốn, năm thiên tài, đại khái cũng có một trăm ba mươi tư thiên tài.

Trạm đầu tiên hấn đi đến là cứ địa Càn Khôn, nghe nói đây là cứ địa mạnh nhất trong ba mươi cứ địa siêu hạng, bất kể là bảng Vương cấp hay bảng Chuẩn Vương cấp, người đứng đầu đều là người của cứ địa này.

Đương nhiên Phong Vân cảm thấy rất hứng thú.

Lúc này, ở cứ địa Càn Khôn có bốn thiên tài, Phong Vân tùy ý đi qua nơi này, giả vờ quét mắt một vòng, sau đó tiếp tục đi qua.

Khoảng cách một nghìn mét, nói ngắn cũng không ngắn, nói dài cũng không dài, bởi vậy cũng không dẫn đến bất kỳ chú ý gì, hấn đã lấy được hình chiếu một cách rất đơn giản.

[Người hình chiếu] : Viên Thủ Hoàn

[Tuổi] : 33 tuổi

[Cảnh giới] : Bán Vương cấp

[Roi xuống] : ... võ kỹ bát giai Bách Biến Thiên HUYỄN KIẾM>... Võ kỹ bát giai Kim Vũ Thiên Vương KIẾM>.... Võ kỹ bát giai Kim Chi Liên Tích>... Công pháp hệ kim bát giai Kim HUYỄN SÍ KHÍ CÔNG>... Thiên phú

hệ kim cấp thụ quang.... Thiên phú kiếm đạo cấp thuế phàm... Kim chi áo nghĩa (bảy thành rưỡi)... Kiếm hồn (Lục giai)...

...

[Người hình chiếu] : Vân Thiên Tuyết

[Tuổi] : 32 tuổi

[Cảnh giới] : Bán Vương cấp

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Hỏa Diễm Thần Chưởng>... Võ kỹ bát giai Diễm Chi Kim Thân>... Công pháp hệ hỏa bát giai Diễm Linh Cửu Chuyển Công>.... Thiên phú hệ hỏa cấp thụ quang.... Thiên phú quyền đạo cấp thuế phàm... Hỏa chi áo nghĩa (bảy thành bốn)... Chưởng phách (ngũ giai)...

Phong Vân quét bốn hình chiếu này, trong đó có hai người có thiên phú cấp thụ quang, còn hai người bình thường.

“Đáng tiếc không thấy người đứng đầu Thôi Vân Dương, nghe nói hẳn ta có thiên phú trên cấp thụ quang, không biết có thật hay không.”

Hắn có chút đáng tiếc, có thể đối phương còn chưa đến, hoặc đã vào trong cung điện rồi.

“Chỉ có thể đợi đến sau khi thi đấu thôi.”

Phong Vân cũng không dừng lại lâu, tiếp tục đi về phía cung điện cứ địa khác.

Hơn mười phút sau, hắn trở lại trước cung điện của cứ địa Thiên Khải.

Bên trong không gian tấm gương của hắn, đã có hơn một trăm hình chiếu.

“Đáng tiếc, đa số người đến để góp cho đủ quân số, những người có thiên phú chân chính cao chỉ có mấy người mà thôi.” Phong Vân kiểm tra lại các hình chiếu mình vừa lấy được, bĩu môi nói thầm.

Mặc dù mọi người đều là thiên tài, nhưng đứng chung một chỗ, cao thấp thế nào lập tức phân ra ngay.

Mặc dù một số thiên tài không chịu thừa nhận, nhưng đây là sự thật, bọn họ đến tham gia trận thi đấu này, chỉ là người đi ngang qua sân khấu mà thôi.

“Trừ ba người đứng đầu bảng Chuẩn Vương cấp không có hình chiếu, những người khác đều đến tay.”

Ba người này không xuất hiện ở cung điện, Phong Vân cũng không có biện pháp, chỉ có thể đợi sau khi thi đấu xong rồi nghĩ cách.

Đúng lúc này.

Một âm thanh vang dội truyền đến, trong chớp mắt đã bao phủ khắp cung điện.

“Mời các vị đi vào trong cung điện, theo sau người máy mô phỏng của riêng mình, cuộc thi sắp bắt đầu rồi.”

Sắp bắt đầu rồi sao?

Phong Vân lập tức xoay người đi vào cung điện, bên trong có sáu gian thiên điện, hắn chọn một gian không người đi vào, rồi đeo máy mô phỏng lên.

“Bắt đầu đếm ngược, năm, bốn, ba, hai, một.”

“Cuộc thi xếp hạng trên bảng Chuẩn Vương cấp, bắt đầu!”

Oanh!

Một cỗ lực lượng bùng xuống, Phong Vân cảm giác ý thức của mình lập tức tiến vào một thế giới hoàn toàn mới.

Chương 294: Phong Vân này là ai?

Chương 294: Phong Vân này là ai?

Đây là một tảng đá hình chữ nhật trôi nổi ở giữa không trung dài chừng gần trăm km.

Xoạt!

Bóng dáng Phong Vân xuất hiện trên tảng đá. Hắn nhìn ra bốn phía, xa xa quanh đây cũng có không ít những tảng đá khác giống với tảng đá trước mắt hắn. Trên mỗi một tảng đá lớn này, bao gồm cả tảng đá dưới chân hắn, đều được dựng lên một tòa tháp thí luyện.

Tổng cộng có chính tòa. Mỗi một tòa tháp thí luyện, đều cao như một ngọn núi lớn, cao đến mười mấy km, trải dài đến mấy cây số.

Mà lúc này, hắn phát hiện trên cổ tay hắn lại có thêm một cái đồng hồ, trên màn hình nhỏ hiện ra một vài tin tức.

【 Người tham gia 】 : Phong Vân

【 Điểm tích lũy 】 : 0

【 Sở thuộc cứ địa 】 : cứ địa Thiên Khải

"Tháp thí luyện thứ nhất, mỗi tầng có thể nhận được 100 điểm tích lũy, thành công vượt qua cả chín tầng, nhiều nhất có thể đạt được 900 điểm tích lũy."

"Tháp thí luyện thứ hai, mỗi tầng có thể nhận được 500 điểm tích lũy, thành công vượt qua cả chín tầng, nhiều nhất có thể đạt được 4500 điểm tích lũy."

"Tháp thí luyện thứ ba, mỗi tầng nhận được 1000 điểm tích lũy, thành công vượt qua cả chín tầng, nhiều nhất có thể đạt được 9000 điểm tích lũy."

...

...

"Tháp thí luyện thứ năm, mỗi tầng nhận được 10000 điểm tích lũy, thành công vượt qua cả chín tầng, nhiều nhất có thể đạt được 90000 điểm tích lũy."

...

"Tháp thí luyện thứ chín, mỗi tầng nhận được 1000000 điểm tích lũy, thành công vượt qua cả chín tầng, nhiều nhất có thể đạt được 9000000 điểm tích lũy."

"Chú giải: Một khi tử vong, thí luyện chấm dứt."

Phong Vân nhìn cách tính điểm tích lũy trên màn hình, lúc này mới phát hiện ra thứ lúc trước hắn nhìn thấy là quy tắc tính điểm tích lũy của tầng thứ nhất, điểm tích lũy của các tháp thí luyện phía sau sẽ tăng lên tương ứng với mỗi tầng.

"Ta nhớ trong lịch sử, người mạnh nhất cũng mới qua đến tòa tháp thứ bảy."

Hắn ngược lại cũng cảm thấy rất hứng thú đối với mấy cái tháp thí luyện này, muốn biết mình có thể đi đến đâu, có thể vượt qua toàn bộ số tháp thí

luyện này hay không.

Nhìn quy luật tăng điểm tích lũy này, hiển nhiên tháp thí luyện thứ nhất là dễ dàng nhất, càng về sau càng khó!

Rầm!

Không quá nhiều do dự, Phong Vân hóa thành một vệt lưu quang, bay về phía tháp thí luyện thứ nhất.

Cột trước cửa vào tháp thí luyện cao chừng mười mấy km viết thật to một chữ "Một", chính là tháp thí luyện thứ nhất.

Hắn nhẹ nhàng lách người lao lên, tiến vào trong tháp.

Mới vừa vào trong, trong mắt Phong Vân liền xuất hiện một màn sáng, phía trên có xuất hiện từng dòng văn tự:

“Tầng thứ nhất, tòa tháp thứ nhất, hung thú cấp đầu lĩnh chủ 'Ngân Mao Hung Lang', giết hết toàn bộ mới có thể bước vào tầng tiếp theo.

Từ khi hắn bước vào tháp thí luyện, màn hình trên cổ tay bắt đầu xuất hiện thời gian đếm ngược, thời hạn một tháng.

"Gào ——! !" Một giây sau, trong tầng thứ nhất xuất hiện vô số Ngân Mao Hung Lang. Chúng đồng thời tru lên rồi phóng thẳng về phía Phong Vân.

"Vậy thì làm một trận lớn đi."

Phong Vân nhếch khóe miệng mỉm cười. Một giây sau, lấy hắn làm trung tâm, vô tận băng chi hàn khí tản ra ngoài. Những nơi nó đi qua, toàn bộ mọi thứ đều bị đóng băng.

"Băng chi lĩnh vực, mở!"

Xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt. . .

Đám Ngân Thủ Hung Lang đang xông lại trực tiếp bị đóng băng, thân thể vẫn bảo trì tư thế tiến công, phảng phất đã hóa thành từng tượng băng được điêu khắc ra, lóe ra ánh sáng lấp lánh rực rỡ.

Một giây đồng hồ, giết xong!

Đình!

Điểm tích lũy trên đồng hồ của hắn lập tức từ '0' nhảy đến '100'.

Lúc này, giữa không trung xuất hiện một cánh cửa to lớn. Không hề nghi ngờ, đó là lối đi thông đến tầng thứ hai.

Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, trực tiếp bước đi vào.

Một không gian thí luyện khác.

Thanh niên mặc áo giáp đen Thôi Vân Dương thân hóa thành lôi điện, nơi hắn chạm tới đều có thể xuyên qua, dễ như trở bàn tay, không có gì có thể ngăn cản.

Rầm rầm rầm. . .

Có thể thấy được, từng hung thú nối tiếp nhau ngã xuống, không phải đối thủ của hắn.

"Lần này, ta muốn vượt qua cả chín tháp thí luyện!" Trong mắt Thôi Vân Dương có vô tận chiến ý, mục tiêu của hắn sớm đã không phải đám võ giả đang vượt tháp này. Thứ hắn muốn là vượt qua chính mình của quá khứ mà thôi.

Trong mắt hắn, những kẻ được coi là thiên tài trong các cứ địa siêu đẳng này, cũng khó mà khiến hắn để mắt.

Xoạt!

Hắn hóa thành một vệt lôi điện, nhảy vào cánh cửa giữa không trung, biến mất không thấy.

Trên không trung mỗi một cứ địa siêu đẳng lớn đều có một "màn hình ảo" to lớn lơ lửng, trên đó là một bảng xếp hạng to lớn, chỉ có điều bây giờ phía trên vẫn còn trống rỗng.

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên truyền ra một tiếng "đình đoong".

Thanh thúy vô cùng, lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

"Ra rồi! Xếp hạng ra rồi!"

Đám võ giả của các cứ địa đại siêu đẳng đều ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bảng xếp hạng giữa không trung dần dần xuất hiện hai cái tên.

【 No.1 】 : Phong Vân, điểm tích lũy : 100

【 Sở thuộc cứ địa 】 : cứ địa Thiên Khải

【 No.2 】 : Thôi Vân Dương, điểm tích lũy : 100

【 Sở thuộc cứ địa 】 : cứ địa Càn Khôn

"Thôi Vân Dương vậy mà lại chỉ xếp thứ hai, tên Phong Vân xếp thứ nhất này là ai?"

"Cứ địa Thiên Khải ư? Đây không phải là cứ địa chỉ xếp hạng trung hạ lưu sao? Vậy mà lại có một thiên tài siêu cấp! Có thể tranh giành với Thôi

Vân Dương ư? !”

"Hừ! Giờ mới bắt đầu mà thôi, nghĩ muốn đấu với Thôi Vân Dương, đợi thêm tám kiếp nữa đi. . .”

"Đúng vậy, điểm tích lũy rất nhanh sẽ bị kéo dẫn ra thôi, các người hãy chờ mà xem."

Một vài người ủng hộ Thôi Vân Dương lập tức trắng trợn hạ thấp Phong Vân, biểu đạt vẻ khinh thường.

Nhưng khi bọn họ vừa mới nói xong những lời này, liền thấy được điểm tích lũy của Phong Vân lấy một loại tốc độ kinh người mà tăng cao nhanh chóng.

9 giây, chỉ phí 9 giây, liền đạt đến 900 điểm tích lũy!

Mà lúc này, Thôi Vân Dương mới có được 500 điểm tích lũy mà thôi.

Xếp hạng của những người khác lúc này cũng lần lượt đi ra. Xếp thứ ba là Mạc Vũ, lúc này có 200 điểm tích lũy.

Phía sau lại càng giảm dần, càng ngày càng ít.

"Tên Phong Vân này, hung hăng đấy."

"Đậu mad, tốc độ này nghịch thiên rồi! Chín giây đoạt 900 điểm tích lũy, chứng tỏ hắn vượt một tầng chỉ dùng một giây đồng hồ ư? Lừa nhau à!

"Ta cũng không thể nào tin nổi. . ."

Cùng lúc đó.

Trong một phòng hội nghị giả thuyết rộng rãi, ba mươi vị tồn tại oai nghiêm tùy ý ngồi khắp nơi.

Bọn họ đều là đại diện đối ngoại của từng cứ địa siêu đẳng.

Lúc này, trên bàn hội nghị của bọn hắn đang để sẵn danh sách bảng xếp hạng.

"Người tên Phong Vân này, vậy mà so với Thôi Vân Dương còn nhanh, rất gì và này nọ đấy nhỉ."

"Đến từ cứ địa Thiên Khải à? Lão Dương, là vương bài mà cứ địa các ngươi chuẩn bị sao?"

Trong phòng họp tất cả mọi người đều nhìn về phía trung niên nhân ngồi phía góc trái bàn, hiếu kỳ hỏi.

Lão Dương này, chính là tổng quản lý cứ địa Thiên Khải.

Hắn nghe vậy lại chỉ nhẹ nhàng cười cười, dáng vẻ thần bí. Nhưng kỳ thật, trong lòng hắn cũng là sóng to gió lớn cuộn cuộn, trong đầu chỉ có một ý nghĩ duy nhất quanh quẩn, tên Phong Vân này mãnh liệt đến thế cơ à! ?

Tên tuổi của Phong Vân hắn tự nhiên cũng đã nghe nói qua, lúc trước trong khảo nghiệm người mới, mấy tên cao tầng cũng đã nhắc qua với hắn rồi.

Thế nhưng mấy tên cao tầng đó cũng không nói rằng thiếu niên này mạnh nổi trời như vậy!

Chương 295: Cái này, mẹ nó là quái vật gì hả?

Chương 295: Cái này, mẹ nó là quái vật gì hả?

Bên trong tầng không gian thí luyện, các thiên tài đều đang nỗ lực chém giết xông tháp để đạt được thành tích tốt.

Bọn họ tự nhiên không thể nhìn thấy thành tích của mình, chỉ có thể nhìn thấy điểm tích lũy do chính mình thu hoạch được mà thôi.

Lúc này, trong tháp thí luyện thứ hai, tầng thứ chín.

Rầm!

Một cột lôi điện cắt qua không trung, chiếu sáng toàn bộ khoảng không âm u, cuối cùng hóa thành một bóng dáng thon dài, hai con ngươi sắc bén như điện, chính là Thôi Vân Dương.

"5400 điểm tích lũy mà chỉ dùng một ngày thời gian, so với thành tích trước đây của ta còn nhanh hơn gấp đôi. . ."

Hắn chỉ tốn thời gian một ngày đã vượt qua cả hai tòa tháp, thành công loại bỏ thành tích ba năm trước đây của chính mình.

"Quả nhiên, có thể phá được thành tích cũ của ta cũng chỉ có chính ta mà thôi."

Biểu tình trên mặt Thôi Vân Dương vĩnh viễn đều tự tin mà thông dong như vậy. Hẳn không cần nhìn xếp hạng cũng có thể biết được, giờ này khắc này, người xếp thứ nhất nhất định là chính mình. Hơn nữa còn bỏ xa kẻ xếp thứ hai nữa kia.

Nhưng hẳn lại không biết, tình huống thực tế bên ngoài, so với dự liệu của hẳn lại khác một trời một vực.

Tuy nhiên, có một điểm hẳn nói rất đúng, người xếp thứ nhất và người xếp thứ hai chênh lệch xác thực rất lớn, chỉ có điều, nhân vật hẳn nói lại phải đảo ngược lại, hẳn mới là kẻ xếp thứ hai kia.

Bên ngoài.

"Đây, chuyện này. . ."

"Không thể nào! Không thể nào!"

"Là hai mắt ta có vấn đề à?"

"Ta! Đâu má!"

". . ."

Giờ này, đám võ giả của ba mươi cứ địa siêu đẳng, phàm là người nhìn thấy bảng xếp hạng trên bầu trời đều há to mồm, giống như gặp quỷ vậy, hoàn toàn không thể tin nổi.

Chỉ thấy người xếp thứ nhất như cũ là Phong Vân, hơn nữa điểm tích lũy của hẳn đang dùng một loại tốc độ vô cùng khủng bố mà tăng cao.

. . . 5400. . . 9000. . . 14400. . . 34400. . . 109400. . .

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, đã đạt tới mười mấy vạn, quả thực vô cùng kinh khủng.

Thôi Vân Dương xếp thứ hai, lúc này mới vền vện năm sáu ngàn điểm mà thôi. Chênh lệch này, quả thực là như trời với đất!

Số lẻ điểm tích lũy của Phong Vân đều nhiều hơn so với hắn!

"Làm sao có thể! Đây nhất định là do hệ thống có bug, người bình thường làm sao có thể có điểm tích lũy tăng lên cao nhanh như vậy được!"

"Đúng vậy, lúc trước một giây đồng hồ thông qua một tầng còn hiệu được, nhưng đến phía sau rồi vẫn là một giây một tầng ư? Căn bản không có khả năng!"

"Chuẩn đấy! Nhất định là tính toán sai lầm, hoặc là chính là hắn ăn gian!"

". . ."

Những tiếng phản đối này đều đến từ cứ địa Càn Khôn. Bọn họ căn bản không cách nào tiếp nhận vị Vương trong lòng mình bị nghiền ép như vậy, chỉ đành dốc sức liều mạng tìm lý do.

Ngược lại, cứ địa Thiên Khải, bọn họ lúc này đã vui đến điên người!

Lúc này, thấy Phong Vân đại biểu cho cứ địa nhà mình cao cao đứng đầu bảng, hơn nữa còn hung hăng đè kẻ xếp thứ nhất năm đó Thôi Vân Dương ở phía dưới, bọn họ không khỏi cảm thấy kích động cùng hưng phấn.

Đây chỉ sợ chính là lần xếp hạng chiến huy hoàng nhất từ trước tới nay của cứ địa Thiên Khải! Áp đảo toàn bộ hai mươi chín cứ địa còn lại! Áp

đảo vô số thiên tài!

Thời khắc huy hoàng này, nhất định được ghi vào sử sách!

Lúc này.

Cứ địa Huyền Phạm.

Đông đảo võ giả nhìn lên bảng xếp hạng trên bầu trời, nhao nhao kinh ngạc với biểu hiện biến thái của người xếp thứ nhất Phong Vân, để cho bọn họ hít đầy khí lạnh, không biết hắn là thần thánh phương nào.

Tuyệt Diệc Hi cũng đứng xen lẫn trong đám người. Nàng nhìn lên hai chữ Phong Vân to lớn trên đầu bảng xếp hạng, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra vẻ khó tin, "Phong Vân, là hắn sao?"

Nhưng rất nhanh nàng liền bác bỏ ý nghĩ này của mình, Phong Vân mà nàng từng gặp, tuy rằng có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp, nhưng cũng tuyệt đối không biến thái như vậy.

Thực lực nhiều nhất cũng không chênh lệch nhiều so với nàng.

"Đoán chừng là người nào đó trùng tên trùng họ với Phong Vân thôi. . ."
Trong nội tâm nàng nghĩ như vậy.

. . .

Phòng hội nghị giả thuyết.

Ba mươi vị siêu cấp đại lão vốn còn chuyện trò vui vẻ, lúc này đều an tĩnh ngồi một chỗ, bọn họ ánh mắt đều đồng thời nhìn về một nơi.

Bảng xếp hạng thứ nhất, Phong Vân!

Lúc này, điểm tích lũy của hấn dùng một tốc độ có thể nói là khủng bố mà nhanh chóng dâng lên.

... 149400... 349400... 599400... 999400... 13994100...

Cả phòng họp lặng ngắt như tờ, không ai nói chuyện, bầu không khí tràn ngập cảm giác quý dị. Giờ khắc này, ngay cả tổng quản lý cứ địa Thiên Khải đều chỉ biết ngơ ngác mà nhìn.

Thành thật mà nói, hấn bị tốc độ lên cao khủng bố của điểm tích lũy kia hù dọa đến ngây ra.

Tâm tình của các vị chấp chương sử các cứ địa siêu đẳng khác cũng không khác hấn là bao.

Lần xếp hạng chiến này do ba mươi cứ địa siêu đẳng liên hợp tổ chức, bởi vậy không tồn tại chuyện ăn gian hoặc hệ thống mắc lỗi.

Cũng chính là, thành tích khủng bố của Phong Vân này, hoàn toàn chân thật!

Ba mươi người đang ngồi đây đều rất hiểu rõ điểm này, cho nên lúc này bọn họ mới có thể trầm tĩnh như vậy, nói không nên lời. Nhìn dòng điểm tích lũy điên cuồng tăng cao, trù mí mắt điên cuồng giật giật, bọn họ đã không thể làm được bất kỳ biểu tình gì khác.

Đúng lúc này, bỗng nhiên điểm tích lũy của Phong Vân lại một lần nữa nhảy lên trên phạm vi lớn, trực tiếp đạt tới 1499400.

Trong phòng họp, ba mươi vị đại lão chấn động toàn thân. Nhìn nhau, điểm tích lũy này đại biểu cho cái gì bọn họ hiểu rất rõ. Phong Vân đã vượt qua tháp thí luyện thứ bảy!

Cũng chính là, lần trước, cũng là kỷ lục cao nhất từ trước đến nay, đã bị phá vỡ!

Đây là kỷ lục cao nhất mà lúc trước Thôi Vân Dương hao phí một tháng thời gian mới có thể tạo nên. Nhưng hiện giờ, lại bị Phong Vân dùng một ngày thời gian phá vỡ! Hơn nữa còn phá vỡ cực kỳ dễ dàng, không chút trở ngại!

Ba mươi vị đại lão giờ khắc này hai mặt nhìn nhau, ngay cả tổng quản lý cứ địa Thiên Khải đều ngây ngốc, nụ cười tím tím đầy vẻ cao thâm mạc trắc trên mặt cũng không thể duy trì.

Tên Phong Vân này, rốt cuộc là quái vật gì hả?

Bên kia.

Bên trong không gian thí luyện.

Phong Vân thành công đi đến tháp thí luyện thứ tám, một ngày thời gian vượt qua liên tiếp bảy tòa tháp thí luyện, với hấn mà nói không hề có chút áp lực nào, thậm chí còn không cần thở gấp.

Nói thực ra, lấy thực lực hiện giờ của hấn tới tham gia thứ hạng chiến này, rất có cảm giác sinh viên bắt nạt học sinh tiểu học, tuy rằng trong lần thứ hạng chiến này, kỳ thật hấn nhỏ tuổi nhất.

Từ tòa thứ bảy bắt đầu, độ khó sẽ tăng lên vô số lần.

Mặc dù là với thực lực hiện tại, Phong Vân cũng cảm nhận được một chút áp lực. Như vậy cũng có thể nghĩ tới độ khó của nó. Chẳng trách trong quá khứ, không một thiên tài nào có thể vượt qua.

Nhưng ngược lại hẳn lại rất có hứng thú. Khó khăn, mới thú vị chứ, bằng không cũng quá nhàm rồi.

Tháp thí luyện thứ tám.

Rầm!

Phong Vân đi vào tầng thứ nhất. Trước mắt hẳn trong chớp mắt xuất hiện một màn sáng, trên đó viết rõ nội dung khảo nghiệm và điều kiện để vượt qua.

【 Tầng thứ nhất 】 : đại quân trùng tộc

Đại quân trùng tộc đến từ sào huyết trùng mẹ, nó có được linh hồn lực cường đại, có thể khổng chế và sinh sản ra vô số trùng tộc đời sau.

Đề nghị: Tìm đến và hủy diệt sào huyết trùng mẹ. Để thời gian trôi qua càng lâu, trùng tộc mới được sinh ra trong mẫu sào sẽ càng nhiều, cũng sẽ càng mạnh!

Chương 296: Vượt qua thí nghiệm, tuyệt vời!

Chương 296: Vượt qua thí nghiệm, tuyệt vời!

Đại quân Trùng tộc, mẫu sào * Trùng tộc?

*Ong chúa

Phong Vân đối với hai từ này có hơi lạ lẫm, trên địa cầu cũng không có loại hung thú này xuất hiện, bất kể là trên sổ sách hay là trong văn hiến đều không thấy ghi lại.

Nói cách khác đây là đặc biệt chỉ có trong không gian ảo.

"Là chế tạo ra sao?"

Phong Vân có hơi hiếu kỳ, không đợi hẳn kịp suy nghĩ nhiều, một giây kế tiếp không gian biến ảo, trở thành một vùng sa mạc lớn mênh mông.

Ở trung tâm sa mạc có một quả cầu to lớn, đường kính khoảng chừng một trăm thước, tản ra ánh sáng yếu ớt, có hơi lờ lẫm, chảy xuôi một loại lực lượng kỳ dị.

Cái sóng lực lượng kia Phong Vân rất quen thuộc, chính là lực lượng linh hồn.

"Đây chính là mẫu sào Trùng tộc sao."

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, tràn ngập từng tia hứng thú.

Mà lúc này, chỉ thấy bên trong quả cầu to lớn có một đồng côn trùng bay ra, hình dạng không giống nhau, hoặc là vô cùng lớn, hoặc là dữ tợn khủng bố, hoặc là tốc độ như bay, hoặc là vô cùng cứng rắn...

Không còn nghi ngờ gì nữa, những thứ này đều chiến sĩ Trùng tộc do Mẫu Hoàng Trùng tộc tạo ra.

Trong khoảng thời gian ngắn, đã ùn ùn kéo đến, ít nhất có triệu con, mỗi một con đều có tu vi cấp đại Lĩnh Chủ, quả thật là che khuất mặt trời, rậm rạp chằng chịt cả một vùng, có thể nói là tai họa tận thế.

Dưới số lượng bao vây nhiều như vậy, bán Vương giả làm sao có thể chống lại, được đừng nói là bán Vương giả ngay cả Vương giả sợ là cũng sẽ bị chôn vùi.

Phong Vân đứng tại chỗ, ánh mắt của hắn xuyên qua đại quân Trùng tộc nhìn về phía bên trong mẫu sào.

Chỉ thấy bên trong có một sinh vật cao chừng mười mấy mét, toàn thân trong suốt bề mặt phát sáng, giống như một loại sinh vật được chế tạo từ thủy tinh, đó chính là 'Mẫu Hoàng'.

Không giống với những con côn trùng xấu xí khác, Mẫu Hoàng xinh đẹp mỹ lệ hơn rất nhiều, giống như một con bướm, phía sau còn có cánh chim lớn lên rực rỡ, trên người có sương mù lượn lờ, tản ra một cỗ sóng linh hồn, điều khiển trăm vạn đại quân Trùng tộc.

"Xem ra thiên phú Linh Hồn của nó rất cao, có thể điều khiển nhiều trùng tộc như vậy.

Phong Vân suy nghĩ kỹ, gặp phải Mẫu Hoàng Trùng tộc chân chính như vậy nhất định có thể hình chiếu thiên phú Linh Hồn của đối phương, tuyệt đối vượt qua đỉnh cấp.

Đáng tiếc, cái này chẳng qua chỉ là hình chiếu cũng không phải là chân thật.

"Quét!"

Phong Vân không đi đối kháng với cái đại quân Trùng tộc kia, trước mặt léo lên ánh bạc, trực tiếp dịch chuyển đến trước mặt Mẫu Hoàng.

Người sau cặp mắt bỗng nhiên bộc phát ra từng vòng Liên Y, tiếp theo, một cỗ lực lượng linh hồn sắc bén đâm thẳng vào trong thức hải Phong Vân.

"Ầm."

Trong thức hải của hắn lập tức ào ào như vũ bão, một giây sau kinh động đến Kiếm Hồn, đao phách, Sát Lục hạch tâm và Hủy Diệt hạch tâm bị kinh động rồi rít bộc phát ra ánh sáng óng ánh chói mắt, trong nháy mắt đánh vào lực lượng linh hồn, trực tiếp đánh tan nó.

"Quả nhiên là lực lượng linh hồn rất mạnh."

Nếu không phải trong thức hải của hắn có rất nhiều con át chủ bài đổi lại là Tiên Tâm Phong tới đây thì sợ là căn bản không ngăn được.

Lực lượng linh hồn của Mẫu Hoàng bị tách ra, tự bản thân nó cũng chịu một ảnh hưởng nhất định, động tác trở nên chậm chạp hơn, trong khoảng thời gian ngắn không thể phát động công kích linh hồn nữa.

Thấy vậy, Phong Vân đưa một ngón tay ra, đầu ngón tay bắn ra một vệt ánh đao, 'Phốc' một tiếng chém ngang cơ thể Mẫu Hoàng.

Mẫu Hoàng Trùng tộc mạnh nhất là lực lượng linh hồn, ngoại trừ lực lượng linh hồn ra bản thân nó thật ra rất yếu ớt, một công kích đơn giản cũng có thể giết chết nó.

Mà mất đi không chế của Mẫu Hoàng, trăm vạn đại quân Trùng tộc giống như con ruồi mất đầu, bị Phong Vân tùy ý nghiền giết.

...

Sau khi giết chết tầng thứ nhất Trùng tộc Mẫu Hoàng và đại quân Trùng tộc, Phong Vân đi đến tầng thứ hai.

Kết quả hẳn phát hiện, tầng thứ hai vẫn là tiêu diệt mẫu sào Trùng tộc, chỉ là thực lực của Mẫu Hoàng và đại quân Trùng tộc đã tăng lên rất nhiều, sắp đến bán Vương cấp.

"Tầng thứ hai cũng sắp đến bán Vương cấp, như vậy tầng thứ ba, tầng thứ tư sẽ đạt tới tầng thứ gì? Bán Vương cấp, phía sau còn có tầng thứ năm, tầng thứ sáu, tầng thứ bảy..."

Phong Vân líu lưỡi, cái thí luyện này, rất khó.

Ngay cả hẳn cũng cảm nhận được áp lực nhất định.

"Nhưng mà còn chưa buộc ta phải xuất toàn lực."

Phong Vân nhẹ nhàng nói, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ.

Lời này nếu để cho người bên ngoài nghe được chắc chắn sẽ không ngừng kêu đại biến thái, đến tòa thứ tám tháp thí luyện mà còn chưa xuất toàn lực, quá mẹ nó dọa người.

Vì vậy tiếp đó Phong Vân bắt đầu ở trong khắp tòa thứ tám tháp thử luyện điên cuồng khiêu chiến Trùng tộc mẫu sào.

Có được thiên phú Linh Hồn và thiên phú Không Gian, có thể nói hẳn chính là khắc tinh của Mẫu Hoàng, muốn giết chết đối phương hoàn toàn khôn có áp lực, mấy phút đã giải quyết xong.

Cũng vì vậy điểm tích lũy của hắn lại một lần nữa tăng lên với một tốc độ giống như bùng nổ.

...

Bên ngoài.

Trên bảng xếp hạng to lớn, xếp hạng thứ nhất Phong Vân, lúc này điểm số của hắn đã đột phá 300 vạn đại quan đạt tới con số làm cho người ta sợ hãi 400 vạn!

Tất cả võ giả đều đồng loạt mất thanh, nhìn con số điểm tích lũy liên tiếp tăng lên, trong mắt vừa là kinh hãi vừa là mờ mịt.

Hạng thi đấu từ khi bắt đầu tới nay tổng cộng đã trải qua mấy giới, trong đó điểm tích lũy nhiều nhất là lần trước Thôi Vân Dương, đạt tới hơn một trăm vạn, vào lúc ấy có thể nói là kinh động đến tất cả căn cứ siêu đẳng, được vinh dự một đoạn giai thoại.

Nhưng mà bây giờ, đứng trước Phong Vân với 400 vạn điểm tích lũy khủng bố, quả thật chỉ được coi như đệ đệ.

Hơn nữa, đáng sợ nhất chính là lúc trước Thôi Vân Dương phải tốn một tháng mới đạt được số điểm tích lũy đó, nhưng mà hiện tại chỉ mới qua một ngày rưỡi thôi mà Phong Vân đã đạt đến một bước này.

Lúc này hạng nhì Thôi Vân Dương mới được mấy vạn mà thôi, dẫn trước hạng ba rất nhiều nhưng so sánh với hạng nhất Phong Vân thì không biết bị đã quãng xa bao nhiêu con phố.

Trong mắt võ giả của ba mươi căn cứ siêu đẳng, trên bảng xếp hạng chỉ có một mình Phong Vân hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của bọn họ.

Đinh!

Qua mấy phút, điểm tích lũy của Phong Vân lại tăng vọt thêm 50w, có thể nói một người cười ngửa tuyệt trần.

"Trời ạ!"

"Một lần 50w điểm tích lũy, vị Phong Vân này chỉ sợ đã xông qua tòa thứ tám tháp thí luyện!"

"Thật sự là quá điên cuồng rồi!"

"Bây giờ hạng nhì Thôi Vân Dương đến tòa thứ năm tháp thí luyện, đây đã tốt hơn rất nhiều so với thành tích trước đây của hắn, nhưng mà so với người đã đạt đến tòa thứ tám tháp thí luyện là Phong Vân thì hoàn toàn bị dìm xuống đất!"

"Điểm tích lũy của Phong Vân đã không thể vượt qua được."

Quá mạnh mẽ.

Nhìn số điểm tích lũy trên bảng xếp hạng, trong lòng tất cả võ giả đều sinh ra một loại tâm tình ngưỡng vọng.

Nếu như nói những thiên tài cường giả khác đều nằm trong phạm vi có thể tiếp nhận được vậy thì Phong Vân hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của đám võ giả ở đây.

Phong Vân, mạnh đến mức làm cho người ta tuyệt vọng!

...

Trong phòng họp giả tưởng.

Lúc này ba mươi đại lão đã hơi hơi bình tĩnh lại, dù gì cũng là người có nhiều va chạm trong xã hội không thể bị chần động trong thời gian quá dài, hoặc là nói thật ra bọn họ đã chết lặng rồi.

Chương 297: Chính mình giả bộ làm ra vẻ, khóc cũng phải giả xong!

Chương 297: Chính mình giả bộ làm ra vẻ, khóc cũng phải giả xong!

"Lão Dương, người thật sự không muốn nói một chút với chúng ta về vị Phong Vân này sao?" Một vị chấp chương sử đến từ căn cứ Sí Vũ nhìn chấp chương sử căn cứ Thiên Khải, nhẹ nhàng nói.

Lời này vừa nói ra, các chấp chương sử còn lại cũng đều nhìn sang, mặc dù không mở miệng nhưng mà ý ở trong mắt không cần nói cũng biết.

Bọn họ đều cảm thấy rất hứng thú đối với vị Phong Vân này.

Bị nhiều con mắt nhìn chằm chằm như vậy, vị chấp chương sử căn cứ Thiên Khải cả người nổi cáu, nội tâm của hắn đang reo hò: Ta biết cái cọng lông.

Nhưng mà trước đó hắn đã làm ra vẻ như vậy, bây giờ chỉ có thể tiếp tục kiên trì diễn đến cùng.

Không có cách nào, chính mình làm ra vẻ, ngậm nước mắt cũng phải trang xong.

Bất kể nội tâm của hắn sóng trào mãnh liệt như thế nào, mặt ngoài công phu vẫn phải thể hiện đúng chỗ, không chút gợn sóng.

Cười nhạt một cái nói: "Không sai, Phong Vân chính là là con át chủ bài mà căn cứ Thiên Khải chúng ta đã chuẩn bị cho lần này, về phần tư chất

thiên phú như thế nào, cái này liên quan đến việc riêng tư cá nhân, thứ cho ta khó mà nói ra được, ta chỉ có thể nói cho các người biết, mạnh hơn so với Thôi Vân Dương kia."

Đừng nói, phối hợp với giọng nói kia của hắn giống như thật sự có chuyện như vậy, làm những chấp chương sử kia bị dọa đến sững người.

Chủ yếu là những chấp chương sử này có quan niệm bảo thủ, đều cho rằng Phong Vân là vương bài vũ khí của căn cứ Thiên Khải cho nên mới tùy tiện tin vào lời nói của chấp chương sử căn cứ Thiên Khải.

Ở đây nhiều chấp chương sử ngẫm đi ngẫm lại những lời này, trong lòng bỗng nhiên chấn động, thiên phú cao hơn so với Thôi Vân Dương, đây chẳng phải là nói tên Phong Vân này rất có thể nắm giữ thiên phú " cấp Nguyệt Huy" trong truyền thuyết sao.

Vừa nghĩ tới đây, trong lòng bọn họ liền hít một hơi khí lạnh, thiên phú cấp Nguyệt Huy, nếu như về phương diện thuộc tính mà nói trong tương lai cái này có thể có năm phần nắm chắc thành tựu 'cấp Vô Thượng Thánh'.

Đừng xem thường năm phần nắm chắc này, bọn họ ở đây, ngay cả một phần nắm chắc cũng không có, không chỉ là bọn họ mà ba mươi căn cứ siêu đẳng gần như không có một người nào có được năm phần nắm chắc này.

Thiên phú mạnh nhất của Thôi Vân Dương trong tương lai cũng chỉ có hai phần nắm chắc mà thôi.

Cho nên Phong Vân có được năm phần nắm chắc, dĩ nhiên tỷ lệ là rất lớn.

Dù sao Thánh cấp trước mắt chính là cảnh giới cao nhất có thể đạt đến, đã vượt ra khỏi cấp độ sống của con người, vượt ra khỏi lĩnh vực, tiếp xúc với quy luật bản nguyên.

Mạnh bao nhiêu với khó khăn như thế nào là có thể tưởng tượng được.

Nhìn những chấp chương sử kia từng người đều chấn động đến mức tột đỉnh, chấp chương sử căn cứ Thiên Khải cười thầm trong lòng, tùy các người đoán, đoán được coi như ta thua.

"Các người nói, Phong Vân có thể hoàn toàn qua cửa không?"

Vào lúc này, một vị chấp chương sử bỗng nhiên mở miệng nói.

"Không thể, tòa thứ chín lúc trước thiết lập ra không phải chuẩn bị cho bán Vương cấp, thậm chí Vương cấp đi vào cũng sẽ thất bại, cho dù Phong Vân này nghi ngờ là có thiên phú "cấp Nguyệt Huy" nhưng mà dù sao vẫn còn trẻ, ta mới vừa tra xét một chút, hắn còn chưa đến 18 tuổi.

"Đúng vậy, ta cũng cảm thấy không thể, đúng là nằm mơ giữa ban ngày, trừ khi là xuất hiện kỳ tích."

"Không sai, ta cũng cho là như thế."

"..."

Nhìn rất nhiều chấp chương sử đều không coi trọng việc Phong Vân có thể hoàn toàn qua cửa, chấp chương sử căn cứ Thiên Khải không có mở miệng, bởi vì hắn cũng hiểu được Phong Vân gần như không có khả năng xông qua được, độ khó kia quá đáng sợ ngay cả hắn cũng không làm được.

Hắn chưa đạt tới cấp phong Đế phong Hoàng nhưng ở trong Vương giả cũng thuộc vào loại rất mạnh.

"Nhưng mà như vậy cũng đủ rồi, đều lập nên cái kỷ lục đáng sợ như vậy."

...

Thời gian từng chút một trôi qua, thoáng một cái đã qua mấy ngày.

Mà thi đấu hạng tiến hành đến bây giờ đã bắt đầu xuất hiện võ giả thiên tài bị loại bỏ.

Quét quét quét quét quét quét...

Từng võ giả thiên tài tỉnh lại từ trong cung điện, sau đó bọn họ không kịp đợi đi ra bên ngoài cung điện nhìn lên bảng xếp hạng lơ lửng trên không trung.

Mà không có chút nào ngoài ý muốn, bọn họ nhìn thấy xếp hạng thứ nhất trên bảng là Phong Vân cộng với ở phía sau là liên tiếp những con số điểm tích lũy làm bọn họ quáng mắt.

"Một, mười, trăm, ngàn, vạn, mười vạn, trăm vạn." Một võ giả thiên tài nữ thậm chí còn ở tại chỗ đếm, mà mỗi lần đếm đến một số, những thiên tài ở đây đều run lên một cái.

Đây cũng không phải là do bọn họ cảm thấy quá cường đại mà chân động, đơn giản là làm bọn họ vô cùng sợ hãi, cái này, đây còn là con người sao!

Vị Phong Vân này, rốt cuộc là ai! Căn cứ Thiên Khải có tên tiểu tử đáng sợ như vậy sao, ngay cả Thôi Vân Dương cũng bị trấn áp."

"Không biết, chẳng lộ ra ngoài chút nào, giống như cứ thế xuất hiện vậy."

"Không được, ta muốn tìm hiểu rõ xem tên này là thần linh phương nào."

"..."

Mà theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều võ giả thiên tài bị loại bỏ, bọn họ chắc chắn là lại bị cái điếm tích lũy rồi tinh rồi mù kia của Phong Vân dọa cho chết khiếp.

Bọn họ rất muốn nhìn xem Phong Vân làm thế nào làm được cái thành tích biến thái như vậy, nhưng bên trong khảo nghiệm không cho phép công khai nội dung, cho nên bọn họ chỉ có thể ở trong lòng bỏ não vô hạn.

...

Lúc này.

Không gian thí luyện.

Tòa thứ tám thập thí luyện.

Phong Vân đối mặt với số lượng ngàn vạn đại quân Trùng tộc, hơn nữa thực lực đều là Vương giả sơ cấp.

Số lượng và chất lượng này đổi lại là những võ giả khác đi vào ngay cả là Vương cấp đoán chừng trong một phút cũng biến thành cặn bã.

Quét!

Phong Vân vẫn làm y như trước đó, căn bản không chống cự trực tiếp với ngàn vạn đại quân Trùng tộc kia mà dịch chuyển thẳng vào bên trong mẫu sào, giết Mẫu Hoàng.

Tòa thứ chín lực lượng linh hồn của Mẫu Hoàng chắc chắn sẽ mạnh hơn so với trước kia rất nhiều, mạnh như Phong Vân cũng chỉ có thể khó khăn ngăn cản mà thôi.

Nhưng mà cuối cùng vẫn chặn lại được, tiếp theo một kiếm giết chết đôi phương.

Không có Mẫu Hoàng, còn dư lại đại quân Trùng tộc cũng không đủ gây trở ngại, lực lượng linh hồn hóa kiếm trong chớp mắt làm bọn chúng biến mất.

Đến đây điểm tích lũy của Phong Vân đã đạt đến 599 9400 điểm.

Thiếu một chút nữa thì đến 600 vạn.

Đây là thành tích tột đỉnh làm người ta phải ngửa mặt lên nhìn.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, hấn chẳng qua là đang giải phóng phần lớn chiến lực mà thôi, vẫn chưa làm hấn phải hoàn toàn bạo phát, vẫn còn thừa lực.

"Tiếp tục tòa thứ chín tháp thí luyện thôi."

Sau đó, hấn nhẹ nhàng nhảy ra khỏi tòa thứ tám tháp thí luyện, hóa thành một đạo ánh sáng xông về tòa thứ chín tháp thí luyện, lóe lên một cái rồi biến mất.

...

Trong tòa thứ chín tháp thí luyện, khi Phong Vân đi vào lập tức xuất hiện một cái màn sáng quen thuộc: [Đánh chết người mô phỏng]

Gần như tại lúc màn sáng xuất hiện thì hoàn cảnh tầng thứ nhất cũng biến hóa trở thành một Đại Hoang.

"Àm!" "Àm!" "Àm!"...

Phút chốc, từ trên đường chân trời truyền đến 5 cỗ khí thể khủng bố, theo thứ tự là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ năm chùm tia sáng nguyên lực với màu sắc khác nhau nối liền trời đất.

Mà bên trong cột ánh sáng của năm đạo nguyên lực có nam bóng người vô cùng cường đại đáng sợ đang đứng đó.

"Đây chính là người mô phỏng sao."

Sắc mặt Phong Vân hơi động, năm cái người mô phỏng này cảnh giới đã đạt tới Vương cấp đại viên mãn."

Chương 298: Ngàn vạn điểm tích lũy lần đầu tiên!

Chương 298: Ngàn vạn điểm tích lũy lần đầu tiên!

Tòa thứ chín tháp thí luyện trong tầng thứ nhất, năm cái Vương Cấp đại viên mãn đại biểu cho năm thuộc tính "Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ" đứng ở đối diện, khí thể trong nháy mắt phong tỏa Phong Vân.

Chỉ là chiến đấu hạng bán Vương cấp, vậy mà lại xuất hiện đối thủ Vương cấp đại viên mãn, đây cũng quá biến thái rồi.

Trong nội tâm Phong Vân nhỏ nước bọt, cái thiết kế không gian ảo người này không phải là cố ý gây khó dễ.

Cái không gian ảo này mặc dù nói với bên ngoài là do con người tự thiết kế nhưng là thật ra lấy được từ trong di tích.

Tuy rằng căn cứ siêu đẳng nắm giữ khoa học kỹ thuật dẫn trước bên ngoài mấy chục năm, nhưng cũng không thể thoáng cái đã tạo ra không gian ảo lớn như vậy được, chỉ có thể nói, một phần là do chính mình đánh chiếm được còn một phần là kèm theo trong di tích.

Ví dụ như cái tháp thí luyện này, lúc trước khi có được không gian ảo này thật ra chỉ có hai tòa là tòa thứ tám và tòa thứ chín, bảy tòa phía trước đều là sau này bọn họ thêm vào.

Cho nên khi Phong Vân đến tòa thứ tám tháp thí luyện mới cảm giác độ khó tăng lên theo đường xoắn ốc, nguyên nhân đều là do đó.

"Àm!"

Trong đó người mô phỏng đại biểu cho Hệ Kim là người đầu tiên xuất thủ, ác nghiệt mà bén nhọn, đặc tính biểu lộ ra không sót lại chút nào, công kích ẩn chứa áo nghĩa vắt ngang Thiên Vũ, trực tiếp đánh đến.

Thấy vậy, trong mắt Phong Vân lóe lên thần quang, "Áo nghĩa sao, xem ra không có lĩnh ngộ lĩnh vực."

Nếu như vậy, cũng làm trong lòng hắn hơi buông lỏng, nếu như những Vương cấp đại viên mãn này đều lĩnh ngộ vậy hắn có thể trở về tắm rửa đi ngủ được rồi.

Tương đương với năm cái phong Đệ phong Hoàng, vậy còn đánh cái lông.

Àm! Âm! Âm! Âm!

Sau khi người mô phỏng thứ nhất đại biểu cho Hệ Kim xuất thủ, bốn người mô phỏng đằng sau cũng theo sát tấn công ra chiêu thức cường hãn, tay giết Tử Môn.

Nhưng mà bọn hắn mới vừa đến gần thì có một luồng hơi lạnh bao trùm bọn họ, đóng băng bọn họ tại chỗ, khó mà tiến lên được.

Băng chi lĩnh vực, mở!

Tầng thứ nhất chớp mắt biến thành thế giới băng tuyết, ý chí Phong Vân bao trùm toàn bộ chỗ này, hắn làm cho nơi này chỉ có nguyên lực Hệ Băng, tất cả những nguyên lực khác đều bị loại bỏ.

Nguyên lực xung quang năm người mô phỏng đại biểu năm hệ đang yên lành bị áp chế lại, chiến lực bị suy yếu vô cùng.

Tiêu!

Một giây sau, Phong Vân chém ra một kiếm, trong trời đất băng sương đại thịnh, bốn phía bay xuống băng hoa tuyết, nhưng thật ra bên trong ẩn chứa lực lượng lĩnh vực khủng bố và lực lượng kiếm hồn.

Phốc phốc phốc phốc phốc!

Năm người mô phỏng trong nháy mắt bị xuyên qua chết oan uổng.

Lĩnh vực phía trước, ngay cả Vương cấp đại viên mãn cũng nhìn không đủ, quá biến thái!

Tất cả mọi chuyện xảy ra chỉ trong nháy mắt.

Kèn kẹt kết...

Trên không trung, cửa đi thông lên tầng thứ hai mở ra, Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, tiến vào trong đó.

Đi đến tầng thứ hai, trên màn sáng điều kiện vượt qua kiểm tra vẫn là đánh chết người mô phỏng.

Nhưng lần này không chỉ là năm cái, có thêm một cái hơn nữa còn là Hệ Phong cũng là Vương giả đại viên mãn.

Điều này làm trong lòng Phong Vân sáng tỏ, "Xem ra là mỗi một tầng sẽ có thêm một người mô phỏng thuộc tính." Tổng cộng có chín tầng, hẳn đoán chừng một số thuộc tính hiếm hoi sợ là cũng sẽ xuất hiện.

"Có thể thấy được thuộc tính trong truyền thuyết..."

Phong Vân nhủ thầm trong lòng, sau một khắc, hấn chủ động tấn công qua, định tốc chiến tốc thắng.

Hấn cũng không muốn ở trong thực lực không gian đợi một tháng, sớm chấm dứt, hấn còn phải trở về quét hình chiếu nữa.

...

Mà ở bên ngoài.

Điểm tích lũy của hấn trực tiếp tăng lớn 100w đạt tới sáu trăm chín mươi vạn gần bảy trăm vạn.

Những võ giả chú ý đến thấy cảnh này ánh mắt dò dãn, từ điểm tích lũy nhiều hay ít ở nơi này, bọn họ có thể suy đoán ra lúc này Phong Vân qua cửa tòa thứ chín tầng thứ nhất, vậy mà chỉ tốn một phút đồng hồ.

Trời ạ, đây chính là tòa thứ chín đây, được xưng là một tòa khó khăn nhất trong tháp thí luyện, nghe nói Vương cấp tiến vào cũng chắc chắn sẽ thua, hiện giờ, Phong Vân ở đây chỉ đủ ngăn trở hấn một phút đồng hồ.

Đi.

Chính là vượt xa yêu nghiệt cái thể Thôi Vân Dương!

Quá...

"Ông trời, lúc này mới ngày thứ ba mà thôi hấn đã xông đến tòa thứ chín tháp thí luyện, thứ hai Thôi Vân Dương vẫn còn đang nỗ lực chiến đấu ở trong tòa thứ năm tháp thí luyện."

"Thật sự muốn phá ngàn vạn điểm tích lũy sao?"

Mà giống như để xác minh những lời này của hắn, chỉ thấy mấy phút sau, điểm tích lũy của Phong Vân đã tăng lên với một tốc độ ổn định mà khủng bố.

...799 9400... 999 400... 9 999 400...!

Mặc dù trong lòng bọn họ đã có dự liệu nhưng mà thật sự nhìn thấy một màn như vậy vẫn làm cho tâm can bọn họ run rẩy.

Ngàn vạn điểm tích lũy, đây quả thực là một chuyện làm cho người ta kinh hãi muốn chết.

Triều đại cao nhất cũng chỉ là hơn ba trăm vạn điểm tích lũy mà thôi, Phong Vân ngàn vạn điểm tích lũy nhiều gấp gần mười lần so với điểm cao nhất, đây cũng không phải là vấn đề chênh lệch nữa mà hoàn toàn chính là nghiền ép.

"Tên Phong Vân này thật đáng sợ, trên đời có thiên tài khủng bố như vậy sao?"

Tuyết Diệc Hi cũng bị ngàn vạn điểm tích lũy dọa không nhẹ, trong nội tâm rất muốn gặp vị 'Phong Vân' người có được chiến lược và thiên phú kinh khủng này, nàng rất hiếu kỳ không biết bộ dạng ra sao.

Nếu như nàng biết 'Phong Vân' này chính là 'Phong Vân' mà nàng biết kia sợ là muốn cất cánh ngay tại chỗ.

...

Phòng họp giả tưởng.

"Mạnh nhất trong lịch sử ra đời, hơn nữa tương tai mười năm tới, không thậm chí là trăm năm cũng khó mà có người vượt qua được."

Một vị chấp chương sử nhìn ngàn vạn điểm tích lũy kia của Phong Vân, trầm mặc hồi lâu sau đó mới nói ra một câu này.

Ở đây cũng không có ai phản bác, tất cả đều im lặng không nói gì.

Tâm tình của bọn hắn rất phức tạp, trước đó bọn họ từng nói Phong Vân sẽ bị đào thải ở tòa thứ chín tháp thí luyện nhưng mà Phong Vân lại dùng hành động thực tế đánh thật mạnh vào mặt họ.

Không chỉ là không bị đào thải hơn nữa còn tăng lên với một loại tốc độ làm cho bọn hắn phải trở mắt ghen hờn.

Thông qua cái điểm tích lũy không ngừng tăng vọt kia, bọn họ giống như thấy được Phong Vân thông dong không chút áp lực, trận chiến đấu hạng này với hắn mà nói cũng chỉ như chơi đùa.

Bọn họ rất muốn nhìn trong tháp thí luyện để xem chiến lược của Phong Vân nhưng mà tất cả hình ảnh trong không gian tháp thí luyện đều bị che giấu, làm như vậy để bảo vệ sự riêng tư cho thiên tài.

Dù sao kẻ thù của con người cũng không phải chỉ có hung thú, những cái tổ chức hắc ám đều đứng ở mặt đối lập với con người, nếu như truyền ra ngoài bọn chúng sẽ biết được đặc tính của những thiên tài này, rất có thể sẽ tiến hành ám sát.

Như vậy thì mất nhiều hơn được.

Đây là quyết định mà căn cứ siêu đẳng đã liên minh nhất trí thông qua, cho dù là chấp chương sử của căn cứ cũng không thể vi phạm.

Cho nên, trong lòng bọn họ mặc dù có ngàn vạn cái muốn biết nhưng cũng chỉ có thể nhìn cái điểm tích lũy khủng bố kia mà thôi.

Chương 299: Lãnh vực của ta, ta làm chủ!

Chương 299: Lãnh vực của ta, ta làm chủ!

Tòa tháp thí luyện số 9, tầng thứ 7.

Phong Vân dựa vào Băng chi Lãnh vực một đường tram tướng vượt ải, những hình nhân mô phỏng từng thuộc tính ở trước mặt hắn không hề có lực phản kháng.

Lãnh vực vừa ra, cũng cũng cúi đầu!

Ngay cả Vương cấp Đại viên mãn cũng nhìn không đủ.

Cho nên nói, nếu Vương cấp mà không lĩnh hội được Lãnh vực thì cũng chỉ giống như con kiến hôi trước mặt Vương cấp sở hữu lĩnh vực, không có một chút lực phản kháng nào.

Lúc này.

Sau khi điều kiện vượt ải hện ra, cảnh tượng liền biến đổi.

Từ phía đường chân trời xuất hiện mười thân ảnh

Ngoài các hệ Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong như những tầng trước, còn có thêm hình nhân mô phỏng hệ Lôi, hệ Hắc Âm, Niệm lực sư, Trận pháp sư.

Những khối lồi này đều được tăng thêm so với những tầng trước, đều là Vương cấp Đại viên mãn.

“Đông!”

Lúc này, sau lưng mười hình nhân mô phỏng, lại hiện ra một bóng dáng, toàn thân bị bao phủ bởi băng tuyết, hàn khí tràn ra bốn phía.

“Đây mới chính là hình nhân mô phỏng hệ Băng của tầng này sao?”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, cũng không suy nghĩ gì thêm, trong lòng hắn đã sớm dự liệu.

“Oanh!”

Sau một giây, hắn chủ động xuất thủ, Băng chi Lĩnh vực thốt nhiên tản ra, một mảnh thiên địa nhất thời hòa vào bên trong băng tuyết, bên trong mỗi bông tuyết đều ẩn chứa sát cơ.

Mười hình nhân mô phỏng đều bị băng phong hung hăng áp chế.

Thế nhưng hình nhân mô phỏng hệ Băng lại không bị ảnh hưởng gì, vẫn hoành hành bên trong Băng chi Lĩnh vực, mang theo Băng tuyết áo nghĩa, hướng thẳng về Phong Vân.

Thần sắc của Phong Vân vẫn lạnh nhạt vô cùng bình tĩnh, không có chút thay đổi nào.

Bên trong ánh mắt của hắn lóe lên một tia bạch quang, một chiêu công kích của Băng tuyết áo nghĩa đang bay tới đột nhiên tán loạn, tan biến hoàn toàn.

“Ồ bên trong Băng chi Lĩnh vực của ta, cho dù là Võ Giả hệ Băng cũng không thoát được.”

Tất cả Băng chi nguyên lực ở nơi này, mỗi một luồng đều ẩn chứa ý chí của Phong Vân, nghe hẳn điều động, ngay cả Võ Giả hệ Băng cũng không thể nào hấp thu được, tuyệt đối bị hẳn áp chế.”

Phốc!

Nhẹ nhàng nhanh chóng, sau một giây, một vệt quang mang bùng bùng, vô tận kiếm khí xuyên về phía hình nhân mô phỏng, bao gồm cả tên Võ Giả hệ Băng kia.

Lại tăng thêm 100w.

Điểm tích lũy hiện giờ của hẳn đã đạt tới con số khiến người ta sợ hãi.

Đã lên tới 1200 vạn, nhiều đến mức người nhìn thấy cũng muốn ngất.

Bây giờ còn chưa hết 5 ngày đâu.

...

Tòa tháp thí luyện số 6, tầng số 9

Lôi điện hoành không, tựa như Thiên phạt, không ngừng xuyên qua xuyên lại trên người một con hung thú vô cùng to lớn, trong một khoảng thời gian ngắn, toàn bộ bên trong không gian đã chất đầy thi thể của hung thú xếp thành một ngọn núi nhỏ.

Một lát sau, lôi điện biến mất, bóng dáng Thôi Vân Dương lại xuất hiện.

Hắn nhìn điểm tích lũy trên đồng hồ, 599.400

“Ồ ngày thứ năm đạt được gần 6 vạn điểm tích lũy, chắc bảng xếp hạng bên ngoài đã xếp tên ta đã vượt rất xa so với người xếp thứ hai.”

Hắn cảm thấy trạng thái của mình đặc biệt tốt, so với ba năm trước đã mạnh hơn rất nhiều.

“Thiên tài ở siêu đẳng cứ địa cũng chỉ có như vậy, ta cần một vùng trời lớn hơn.”

Thôi Vân Dương chấp tay rời khỏi tòa thí luyện số 6, đi về phía tòa thứ 7, giờ phút này toàn thân hắn tản mát ra một loại khí chất gọi là “Vô địch luôn vô cùng cô đơn và lạnh lẽo.”

Nhưng tình huống thật sự là những Võ Giả bên ngoài rất đồng tình với Thôi Vân Dương, bởi vì nếu so sánh hắn với Phong Vân thì chỉ cần số lẻ điểm tích lũy của Phong Vân đã đủ chèn chết hắn.

“Quá thảm, ta thật không nhẫn tâm mà nhìn.”

“Đúng vậy đó, may mắn là Thôi Vân Dương chưa nhìn tới bảng xếp hạng, bằng không khẳng định hắn sẽ nổi điên.”

“Đâu chỉ hắn, những Võ Giả đang ở trong tháp thí luyện kia cũng nên vui mừng vì mình chưa nhìn tới bảng xếp hạng, nếu không bọn họ sẽ không chịu nổi đả kích.”

“Một tên Phong Vân, nghiền ép tất cả những thiên tài ở cứ địa siêu hạng, biết bao kinh diễm.”

Tòa tháp thí luyện số 9, tầng thứ 8

Không gian biến đổi, xuất hiện phía trước Phong Vân là mười hai hình nhân mô phỏng, tên hình nhân mô phỏng cuối cùng lại khiến hắn ngừng mắt, trên người của tên này tản mát ra một cỗ ba động mà hắn vô cùng quen thuộc.

Đó là, Không gian chi lực.

Không nghi ngờ gì nữa, hình nhân mô phỏng của tầng này chính là thuộc tính Không Gian.

Ong!

Lúc này Phong Vân cảm thấy một cỗ uy áp của sức mạnh Không Gian Cầm Cố bao phủ, làm tất cả đều ngưng trệ, thế nhưng sau đó người hắn lóe lên ánh sáng bạc, đồng thời cũng phát ra một cỗ sức mạnh cầm cố, đem lực lượng giam cầm ở bốn phía tách ra.

Nhưng chỉ tách ra được một phần, một phần khác vẫn mãnh liệt phóng tới.

Lực lượng Không Gian Cầm Cố của Phong Vân lại không thể địch lại đối phương, điều này chứng tỏ Không gian chi lực của hắn còn không bằng hình nhân mô phỏng nơi này.

Chất lượng của hai bên thì không quá sai biệt, thế nhưng khác biệt chính là hình nhân mô phỏng này đã lĩnh ngộ được Không gian áo nghĩa, mà Phong Vân thì không, cho nên cùng một cấp nhưng Phong Vân không thể đấu lại.

“Oanh!”

Lực lượng Cầm Cố vừa vãn ập đến, ngay sau đó, chính là sức mạnh của Không Gian Yên Diệt, nhắm thẳng vào Phong Vân, không cho hắn cơ hội phản ứng.

Thế nhưng, chỉ sau một giây, một luồng uy áp băng hàn bùng lên, Băng chi Lĩnh vực xuất hiện, đem Không Gian Cầm Cố và Không Gian Yên Diệt đều đóng băng.

Không gian chi lực cũng thuộc về nguyên lực, tuy rằng vô hình, nhưng lại có chất, bên trong lĩnh vực thật khó tránh khỏi một kiếp.

Bất quá, muốn đóng băng được không gian chi lực thì phải hao tổn rấy nhiều lực lượng.

Cuối cùng, Phong Vân gần như hao tổn hết lực lượng của mình, mới khó khăn giết chết được hình nhân mô phỏng thuộc tính Không gian này, người vừa chết, những tên khác tất nhiên sẽ không còn tạo được uy hiếp gì, thuận tay tiêu diệt gọn.

“Không hổ được xưng là: Vua của thuộc tính Không gian, so với những hình nhân mô phỏng ở các tầng trước đã mạnh hơn rất nhiều...”

Một trận này đánh cực kỳ vất vả, mạnh mẽ như Phong Vân, cũng rất chật vật, tổn mất vài ngày mới có thể chiến thắng một cách gian nan.

Mà lực lượng bên trong cơ thể hắn đã tiêu hao sạch sẽ.

Bất đắc dĩ, Phong Vân chỉ có thể lấy ra Sinh sinh Tạo hóa đan do mình luyện chế, sử dụng một lần ba hạt, trong chớp mắt đã đạt tới trạng thái sung mãn, không có chút không thoải mái nào.

“Không hổ là đan dược được luyện chế bằng sinh mệnh chi thủy, hiệu quả thật rất thần kì.”

Hắn hạ quyết tâm, về sau cần kiếm thêm chút Sinh mệnh chi thủy, đề phòng cho bất cứ tình huống nào, loại này tuy khan hiếm vô cùng ở cứ địa nhất đẳng, thế nhưng ở cứ địa siêu đẳng cũng không quá mức như vậy đâu.

“Còn một tầng cuối cùng.”

Nhìn cánh cửa xuất hiện trên không trung, Phong Vân vươn người đứng dậy, nhe nhàng lắm bầm một câu, trực tiếp bước vào trong đó.

Bên trong phòng hội nghị giả tưởng, ba mươi Chấp Chương Sử đang nhìn điếm tích lũy của Phong Vân.

“Cuối... tầng cuối cùng!”

Chấp Chương Sử đến từ cứ địa Huyền Tinh nói, ngữ khí có chút rung động.

“Có thể, ...có thể vượt ải không?”

Không có người trả lời, ba mươi chấp chương sử không một ai lên tiếng, bởi vì chính họ cũng không thể biết được.

Phong Vân đi đến một bước này, thực lực dĩ nhiên đã vượt qua bọn họ, cũng không tới phiên họ đánh giá.

Chương 300: Thời gian chi lực

Chương 300: Thời gian chi lực

Tòa tháp thí luyện số 9, tầng thứ 9.

Lúc này Phong Vân đang đứng giữa không trung, dưới chân hắn là một vùng rung rậm.

Từ một hướng rất xa, xuất hiện từng đạo thân ảnh.

Trong đó, khiến Phong Vân chú ý nhất là hình nhân mô phỏng đi cùng, chỉ thấy tên này tên này toàn thân tản ra một loại khí tức khó rõ, nhưng có thể cảm nhận được loại thời gian dao động.

Lúc nhanh, lúc chậm rất khó dùng lời để diễn tả.

“Lực lượng thời gian.”

Phong Vân mặc dù chưa từng gặp thời gian chi lực, tuy nhiên với kinh nghiệm của hắn cũng có thể phán đoán được đại khái.

Tên hình nhân mô phỏng này trên người có khí tức của thời gian, ngoại trừ thời gian chi lực thì còn có loại lực lượng nào có thể ảnh hưởng đến Thời gian nữa.

Không gian xung vương, Thời gian vi tôn.

Không gian chi lực mặc dù cực kì khó gặp nhưng ở mỗi cứ địa đều có thể thấy được.

Nhưng Thời gian chi lực so với Không gian càng thêm hiểm thấy hơn.

Ít nhất đối với Phong Vân đã kinh lịch qua nhiều cứ địa như vậy, lại chưa từng thấy được Võ Giả có lực Thời gian, đừng nói là thiên phú đẳng cấp cao, ngay cả một người có đẳng cấp thấp nhất cũng không có.

Lực lượng này quá mức nghịch thiên, thiên phú thời gian cho dù ở cấp thấp nhất cũng có thể so sánh được với các thiên phú đẳng cấp cao khác, có thể thấy nó biến thái đến bao nhiêu.

Thời gian vẫn luôn là lĩnh vực cấm kỵ, có lẽ là do ông trời ghen ghét, cho nên cho dù Phong Vân đã chiếu hình qua không biết bao nhiêu Võ Giả cũng không có bất cứ ai có thiên phú Thời Gian.

“Không ngờ, lần đầu tiên được nhìn thấy Thời gian chi lực lại ở trong thế giới giả tưởng.”

Phong Vân lú lờ, cảm thấy rất tiếc, thế giới giả tưởng không thể chisư hình, bằng không hẳn có thể đạt được loại lực lượng thời gian này.

“Bên trong nhân loại không có, không biết ở hung thú có hay không ?”

Số lượng hung thú vượt xa nhân loại, lại có rất nhiều các loại thiên phú và năng lực vô cùng kỳ quặc, nói không chừng sẽ có.

Tuy nhật kí hung thú không có ghi lại, nhưng nó cũng không phải là vạn năng, không có khả năng mỗi loại hung thú đều được ghi vào trong sách.

“Tìm một cơ hội đi đến lĩnh vực của hung thú...”

Phong Vân có được thiên phú Biến thân đỉnh cấp, đến thế giới hung thú nếu không gặp phải cường đại siêu cấp thì gần như không ai có thể nhìn ra thân phận của hắn.

Những ý niệm này chợt lóe lên trong đầu của hắn.

Ngay lúc này, những hình nhân mô phỏng trừ tên sức mạnh thời gian kia, đồng loạt đều giết tới.

“Oanh---!!!”

Từ sự kiêng kị đối với hình nhân mô phỏng thời gian, Phong Vân không chút do dự phát động Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp.

Trong chớp mắt, vô tận huyết sắc nghịch hướng mà lên, đem long tóc của hắn đều nhuộm đỏ hoàn toàn, chiến lực toàn thân trong thoáng chốc tăng phúc lên vài lần!

Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp dựa vào sức mạnh khí huyết của người sử dụng, khí huyết càng mạnh, lực lượng được chuyển hóa càng nhiều.

Phong Vân đã đánh vỡ hai lần cực hạn của thân thể, khí huyết sớm đã vượt qua người thường, cho nên chiến lực cũng đạt được đề tăng như tên bắn.

Chiến lực tăng lên mười mấy lần, trong nháy mắt hắn mở ra Băng chi Lĩnh vực, có thể nhìn thấy vì Huyết Ma Giải Thê Đại Pháp được tăng phúc cho nên bên trong Băng chi Lĩnh vực của hắn cũng xuất hiện những sợi huyết sắc nhè nhẹ.

Hai màu đỏ trắng dung hợp cùng một chỗ, hiện ra một sự yêu dị khó thể miêu tả được.

“Đến đây đi!”

Ánh mắt Phong Vân cúi xuống, tự cảm thấy hắn đã đạt tới trạng thái đỉnh phong nất từ trước tới giờ, lóe lên và biến mất, trực tiếp bắn về phía

hình nhân mô phỏng thời gian.

Hắn đối với tên này kiêng kị nhất, tất nhiên phải ưu tiên giải quyết. Nhưng ngay lúc này, hình nhân mô phỏng thời gian liếc nhìn một cái.

Ong!!!

Một khí tức huyền bí nhất thời bao phủ tới, không cần nghi ngờ, đó là Thời gian chi lực.

Thấy thế, Phong Vân lập tức vận dụng khả năng của lĩnh vực, nhưng khiến hắn chấn kinh chính là Băng chi Lĩnh vực không thể nào đóng băng được Thời gian chi lực.

Thời gian chi lực không đếm xỉa tới uy năng của lĩnh vực, đem hắn hoàn toàn bao phủ lại.

Sau một giây, Phong Vân cảm thấy động tác thật chí là tư duy đều trở nên chậm chạp, phẳng phất giống như thời gian quanh hắn trở nên chậm đi rất nhiều.

Tiếp đó, hình nhân mô phỏng kia lập tức triển khai sát chiêu hướng về phía hắn đánh tới.

Thời khắc sinh tử!

Thời khắc này, Phong Vân cảm thấy được tử vong đang ập đến, bị Thời gian chi lực bao phủ, hắn cơ bản không có cách đối phó với sát chiêu thần tốc của hình nhân mô phỏng thời gian.

Loại quyết đấu này, chỉ cần chậm một giây đã đủ quyết được sống chết, thắng bại.

Nhìn từng sát chiêu sắp đánh lên người, đồng tử của Phong Vân co rút lại, bên trong thức hải của hắn điên cuồng chuyển động, giống như cố gắng đạt tới một giới hạn nào đó, một tiếng ầm vang, giống như trời rung đất lở.

Phá vỡ vách ngăn, tấn thăng đến một đẳng cấp khác !

Trong nháy mắt, vô tận kim sắc hồn kiếm hồn ngưng tụ, từ trong hai mắt của Phong Vân lao ra, nhưng hàng tỉ kiếm vũ, kích xạ khắp bốn phương tám hướng.

“Diệp Diệp Diệp Diệp Diệp Diệp Diệp Diệp Diệp!!!!”

Hình nhân mô phỏng đag vây công hawsns trong chớp mắt bị vô số kim sắc hồn kiếm xuyên qua, tan thành mây khói.

Trước công kích linh hồn khủng lồ, bọn nó không có bất kỳ sức chống cự nào.

Mà lúc này, hình nhân mô phỏng thời gian đang không ngừng dùng Thời gian chi lực quấy nhiễu hồn kiếm, nhưng số lượng hồn kiếm thật sự quá lớn, nó chỉ có thể chống đỡ mấy ngàn chuỗi, sau một giây, liền bị vô số hồn kiếm xuyên qua.

Phốc !!

Thời điểm chém giết toàn bộ ba mươi hình nhân mô phỏng, những sát chiêu công kích kia cũng tán loạn mà tan biến.

Phong Vân một lần nữa khôi phục bình thường.

“Không ngờ dưới áp bách của loại áp lực này, khiến cho chất lượng linh hồn lực của ta lại có thể tăng cấp, Vạn Kiếm Á đã đạt tới đại viên mãn.”

Hắn nhẹ nhàng cảm khái, sắc mặt có chút tái nhợt, rốt cục trong một thoáng lại phóng thích nhiều lực lượng linh hồn như vậy cũng không phải chuyện có thể dễ dàng chịu đựng được.

Cùng với sự đáng sợ của lực lượng Thời gian, có thể thấy hình nhân mô phỏng kia cũng chỉ vừa mới lĩnh ngộ được một chút da lông về thời gian chi lực mà thôi, nhưng chỉ cần vậy cũng suýt đem hắn đào thải.

Nếu như không phải ngay ở lúc cuối cùng dựa vào sự đột phá của linh hồn lực, thật sự hắn phải thua ở nơi này.

“Không dễ dàng mà, cái thí luyện này thật sự thiết kế quá biến thái.”

Phong Vân lắc đầu, nhưng mà thật may mắn, đã để cho hắn vượt qua.

Hơn nữa còn giúp hắn đột phá được một ải quan trọng, sớm giúp cho linh hồn lực thuế biến, từ đó giúp cho Vạn Kiếm Ấn đạt đến đại viên mãn, có thể đánh tan linh hồn của Vương giả Đại viên mãn.

Linh hồn lực ở đâu cũng có, quý dị khó lường, nếu như không có được Thần khí chuyên môn phòng ngự công kích linh hồn thì rất khó chống cự.

Thời gian chi lực tuy rằng cường đại, nhưng hình nhân mô phỏng này chỉ mới đạt được ột chút da lông mà thôi, cho nên mới khó có thể ngăn được linh hồn công kích.

Bên này.

Phòng hội nghị giả tưởng

Nhóm chấp chương sử nhìn điểm tích lũy đang chậm chậm không biến đổi của Phong Vân, dường như đang dừng lại ở tầng thứ 9.

Điều này làm cho trong lòng họ cảm khái nhưng cũng đồng thời buông lỏng, rốt cuộc cũng chịu thất bại rồi.

Từ khi Phong Vân tham gia cuộc chiến xếp hạng cho đến nay, đều là một đường như bão táp, dường như không có chút áp lực nào, giống như không thể ngăn cản, không gì không làm được.

Bây giờ, rốt cuộc chịu ngã xuống!

Chấp chương sử của cứ địa Thiên Khải có chút không cam lòng, còn thiếu một bước cuối cùng, không được sao?

Đinh!

Nhưng vừa lúc đó, một âm thanh thanh thúy vang lên, tiếp theo, điểm tích lũy của Phong Vân cũng theo đó tăng lên.

Đó là, điểm tích lũy có khả năng đã đạt tới điểm tối cao!!

Chương 301: Người đầu tiên qua cửa trong sử sách!

Chương 301: Người đầu tiên qua cửa trong sử sách!

Trong phòng hội nghị.

Đám quản lý cứ địa nhìn thấy điểm tích lũy của Phong Vân tăng vọt, trên mặt đầu tiên là giật mình, sau đó phản ứng lại, kinh sợ từ trên ghế đứng dậy, vẻ mặt rung động tột đỉnh.

Điểm tích lũy tối đa, đây là điểm tích lũy cao nhất có thể đạt được trên lý thuyết, bây giờ Phong Vân đã đạt được điểm số này, cũng chính là, hắn đã qua cửa!

Hoàn toàn xông qua chín tòa tháp thí luyện!

“Qua cửa, qua cửa...”

Quản lý cứ địa Thiên Khải giống như nằm mơ, không ngừng lầm bầm.

Trước đó, ông ta còn cầu nguyện Phong Vân nhất định thành công qua cửa, nhưng bây giờ, Phong Vân thực sự đã làm được, ông ta lại có chút khó tin, giống như đang nằm mơ vậy.

“Thật sự qua cửa rồi!”

Nhiều quản lý cứ địa hít một ngụm khí lạnh, Phong Vân này, quá dọa người, rốt cuộc hắn ta đã làm thế nào!

Bọn họ nghĩ võ đầu cũng không nghĩ ra, Phong Vân có lực lượng lĩnh vực.

...

Cùng lúc đó.

Các cứ địa siêu đẳng đều sôi trào.

Bọn họ nhìn điểm tích lũy trên bảng của Phong Vân, thông qua tính toán, rất dễ dàng đoán được, Phong Vân đã thành công qua cửa, hoàn toàn thông qua chín tòa tháp thí luyện!

Thiên tài đầu tiên qua cửa trong sử sách đã xuất hiện!

“Mẹ nó, ta không thể dùng từ ngữ nào mới có thể hình dung được, chỉ có mẹ nó, mới có thể biểu đạt tâm trạng lúc này của ta.”

“Hơn mười ngày, đã có thể làm ra hành động vĩ đại như thế!”

“Phong Vân, quá, quá mạnh!”

“...”

Cứ địa Tinh Huyền.

Tuyết Diệc Hi cũng trở nên rất kích động, đây là thiên tài đầu tiên hoàn toàn thông qua chín tòa tháp thí luyện trong lịch sử, nhất định sẽ được lưu danh sử sách, thậm chí sẽ xuất hiện trong sách giáo khoa.

Trong những cứ địa này, hưng phấn nhất, đương nhiên là cứ địa Thiên Khải.

Bọn họ nhìn tin tức này mà sung sướng muốn ngất, địa vị của cứ địa Thiên Khải thuộc loại không kém, nhưng cũng không mạnh, thiên tài võ giả cũng như vậy.

Mà bây giờ, xuất hiện một Phong Vân, là người đầu tiên có hành động vĩ đại qua cửa trong lịch sử, khiến bọn họ cảm thấy không thể tin được, sợ mình đang nằm mơ.

Lúc này, Thần Thương Vương và Xích Viêm Vương đang ở trong công hội võ giả, bọn họ ngẩng đầu lên bầu trời nhìn hai chữ ‘Phong Vân’ chói mắt kia, không khỏi cảm thán.

“Lúc trước ta đã có dự cảm, Phong Vân sẽ nổi tiếng ở mỗi cứ địa, nhưng không ngờ, hắn còn đáng sợ hơn ta tưởng nhiều.”

“Đúng vậy, thông qua chín tòa tháp thí luyện, đại biểu thực lực của hắn đã đạt đến cấp Phong Đế Phong Hoàng rồi.”

“Thật sự là một người đáng sợ, người nói có phải hắn có thiên phú cấp ‘Nguyệt Huy’ trong truyền thuyết không?”

“Rất có thể, chỉ có võ giả có thiên phú cấp ‘Nguyệt Huy’ mới có thể lĩnh hội lĩnh vực ở cảnh giới đại tông sư!”

...

Cùng lúc đó, ở cứ địa Càn Khôn.

Người đứng đầu bang Vương cấp Lôi Đế đang nhập định tu hành, lúc này, lại có một võ giả trung niên từ bên ngoài chạy vào, trên mặt hiện lên vẻ rung động và không thể tin.

“Chuyện gì?” Bị quấy rầy tu hành, sắc mặt Lôi Đế có chút không vui.

“Xếp, xếp hạng....” Võ giả trung niên giống như bị cái gì đó dọa sợ, nói chuyện cũng lắp bắp.

“Thi đấu xếp hạng mới tiến hành chưa đến nửa tháng, còn lâu mới kết thúc, nhưng ta đoán rằng, lần này Vân Dương đã đứng thứ nhất, hơn nữa, chênh lệch với người đứng thứ hai rất nhiều.”

Lôi Đế thản nhiên nói.

“Không, không phải.” Võ giả trung niên lắc đầu nói: “Thứ, thứ nhất không phải đồ đệ của ngài, mà là, mà là một người tên là Phong Vân, hơn nữa, hắn đã qua cửa.”

Cái gì?

Lôi Đế nghe nói vậy, phản ứng đầu tiên là không tin.

Nhưng khi ông ta ra khỏi nơi tu hành, thấy được hình chiếu xếp hạng to lớn trên bầu trời, hai chữ ‘Phong Vân’ đứng đầu, sau đó là con số.

Giờ khắc này, cho dù là tâm tính ông ta, cũng bị kinh sợ đến da mặt run lên, hai mắt tràn đầy kinh ngạc.

Không thể nào!

Tên Phong Vân này xuất hiện từ đâu vậy?

Vượt qua đồ đệ Thôi Vân Dương của ông ta không tính, còn điểm tích lũy kia là cái quý gì vậy?

Chín tòa tháp thí luyện đó, lúc trước ông ta đã từng khảo nghiệm rồi, bán Vương cấp không thể nào thông qua được.

Lôi Đế hiểu rất rõ độ khó của tòa tháp thứ tám và thứ chín, đó là khảo nghiệm để chọn lựa tinh anh trong Vương cấp.

Cũng chính là, chỉ có cấp Phong Đế Phong Hoàng mới có thể hoàn toàn qua cửa.

Bây giờ, tên Phong Vân kia đã qua cửa, chẳng phải nói hắn đã có thực lực của Phong Đế Phong Hoàng rồi sao?

Nói đùa à?

“Điều tra, điều tra cho ta, trong vòng mười phút, ta muốn có toàn bộ tư liệu của tên Phong Vân này!”

Lôi Đế không thể bình tĩnh được, mệnh lệnh cho thuộc hạ.

“Tuân lệnh!” Võ giả trung niên lập tức lĩnh mệnh đi xuống.

Lôi Đế nhìn cái tên Thôi Vân Dương bên dưới Phong Vân, lúc này, hắn ta đã có hơn một trăm vạn điểm tích lũy, vượt qua tiêu chuẩn ba năm trước đây của hắn ta rồi.

Không đến nửa thánh đã vượt qua thành tích một tháng phấn đấu trước đây, đã có thể nói là rất ưu tú.

Nhưng dưới hào quang to lớn của Phong Vân, quả thật không có chút thu hút nào, thậm chí còn rất nhỏ bé.

Lôi Đế thở dài một tiếng, ông ta biết tính cách đồ đệ mình, hắn ta kiêu ngạo như vậy, nếu nhìn thấy bảng xếp hạng này, e rằng tâm tính sẽ hỏng mất.

...

Sau khi Phong Vân qua cửa, cảm giác không gian trước mắt đã thay đổi, khi hắn mở mắt ra, phát hiện ý thức của mình đã quay về.

Hắn gỡ thiết bị giả tưởng xuống, đi ra Thiên Điện.

Bốn người đồng hành và Tô Nhiên còn chưa tỉnh lại, đang đau khổ vùng vẫy trong không gian thí luyện giả thuyết.

Phong Vân cũng không quan tâm bọn họ nữa, trực tiếp đi ra ngoài.

Vừa ra đến cửa, không biết là ai hô một câu “Phong Vân”.

Nhất thời, trên quảng trường ngoài cung điện vốn âm ỉ lập tức yên tĩnh lại.

Sau đó, những thiên tài bị đào thải ở các thứ địa khác đồng thời nhìn về phía Phong Vân.

“Phong Vân!”

“Thật trẻ tuổi!”

“Là hắn!”

“Võ giả thiên tài mạnh nhất trong lịch sử, trực tiếp đánh xuyên qua chín tòa tháp thí luyện, là người siêu cấp mạnh!”

Sau khi yên lặng ngẩn ngui, từng tiếng nghị luận trên quảng trường vang lên.

Bất kể thiên tài ở cứ địa nào, lúc này, trong ánh mắt nhìn Phong Vân đều tràn ngập rung động và không thể tin được.

Phong Vân, không thể nghi ngờ, là tuyệt thế thiên tài từ khi bắt đầu tỷ thí xếp hạng đến nay!

Đối mặt với ánh mắt của nhiều võ giả như vậy, sắc mặt Phong Vân vẫn thong dong, hắn quét mắt một vòng, lại không nhìn thấy ba võ giả đứng đầu bảng xếp hạng, hiển nhiên, bọn họ vẫn ở trong không gian thí luyện.

“Không có biện pháp, vậy chờ một chút.”

Hai người kia hẳn có thể không để ý, nhưng theo lời đồn, Thôi Vân Dương còn có thiên phú hệ lôi cấp tinh mang, hẳn không thể bỏ qua được.

Chương 302: Kiếm chi lĩnh vực!

Chương 302: Kiếm chi lĩnh vực!

Vì vậy, Phong Vân đợi ngay trong cung điện, hấn ngồi xếp bằng, ngoài trừ tu hành, hấn còn cấp tốc quét hình chiếu.

Mặc dù đám thiên tài bị đào thải rất tò mò đối với Phong Vân, nhưng xuất phát từ bản năng kính nể, bọn họ cũng không dám đến gần hấn.

Không nói cái khác, chỉ riêng hơn một nghìn bốn trăm vạn điểm tích lũy kia đã khiến bọn họ run sợ rồi.

Hai chữ ‘Phong Vân’ này giống như hai tòa thần sơn viển cổ, áp đảo trên đầu bọn họ, che khuất mặt trời, khiến bọn họ khó thở.

Mẹ nó, quá kinh khủng!

...

Lúc này.

Trong không gian tám gương.

[Kiếm hồn (ngũ giai)] : Đến từ hình chiếu của Đồ Xuyên Phi.

Phong Vân nhìn thấy vật rơi xuống trong ba lô, không khỏi vui vẻ, quét lâu như vậy, rốt cuộc cũng bạo ra kiếm hồn, lại còn là ngũ giai.

Tên Đỗ Xuyên Phi này, chính là một thiên tài ở cứ địa siêu đẳng nào đó trong cuộc tỷ thí lần này, đứng thứ năm, có thiên phú kiếm đạo cấp thượng quang.

“Cho nên, những dịp khiến thiên tài khắp nơi tụ tập lại như thế này, chính là thiên đường của mình.”

Bình thường, những võ giả thiên tài này ở trời nam biển bắc, không phải bé quan tu hành, thì là ra ngoài rèn luyện, muốn bọn họ tụ tập lại một chỗ, trừ khi là cuộc tỷ thí lớn như bây giờ, nếu không, thật sự không có khả năng.

Vì thế Phong Vân đến đây, một mặt là vì ban thưởng, mặt khác, đương nhiên là vì những hình chiếu khó gặp này.

Bình thường biết đi đâu mới gặp được nhiều thiên tài như vậy.

“Hiện hóa.”

Trong lòng hắn lập tức nói.

[Hiện hóa kiếm hồn (ngũ giai)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa hoàn thành!]

Ong!

Một tiếng ngâm nhẹ, một quang ảnh hình kiếm vô cùng thuần túy từ trong gương lao ra, dung nhập vào trong kiếm hồn của Phong Vân.

Trong chớp mắt, chỉ thấy kiếm hồn phát ra ánh sáng, chậm rãi lớn hơn, sau đó chậm rãi trở lên rõ ràng, có xu hướng trong suốt.

Cùng lúc đó, Phong Vân cảm giác lực lượng kiếm hồn của mình không ngừng tăng lên với tốc độ khiến người ta ghen hờn trên trời...

Lục giai rưỡi... Thất giai... Bát giai... Bát giai rưỡi... Cửu giai... Cửu giai rưỡi!

Sau khi đến cửu giai rưỡi, hơi dừng lại một chút, sau đó mãnh liệt xông qua, chỉ nghe thấy “Ba” một tiếng, giống như có vật gì đó bị phá vỡ.

Phong Vân cảm thấy trong đầu truyền đến một tiếng âm vang.

Ngay sau đó, bên trong tối tăm, hắn cảm thấy mình giống như tiến vào một trạng thái huyền diệu khó giải thích, cũng không thể miêu tả được.

Trong mắt, trong đầu, tất cả đều là những thanh kiếm.

Trong lòng Phong Vân vừa động, kiếm hồn trong suốt trong biên ý thức của hắn mãnh liệt phát ra một trận rung động, lấy hắn làm trung tâm, khuếch tán ra ngoài, truyền đi bốn phía.

Sau đó, toàn bộ thiên điện, bất kể vật gì bị cỗ dao động này bao phủ, giờ khắc này, chậm rãi nảy sinh biến hóa.

Sàn nhà, bệ đá, bàn, ghế, bức tranh... Trong nháy mắt, giống như bị kích hoạt, đồng thời trở nên sắc bén, lộ ra phong mang kiếm khí nhàn nhạt.

Giống như, mỗi thứ đều là một thanh kiếm!

“Đây là, kiếm vực, kiếm chi lĩnh vực!”

Phong Vân phục hồi tinh thần, nhìn mỗi vật biến hóa trong thiên điện, lẩm bẫm nói.

Kiếm chi lĩnh vực, mỗi nơi mà nó bao phủ, đến từng ngọn cây cọng cỏ cũng có thể làm kiếm, một bông hoa chiếc lá, cũng có thể trở thành kiếm.

Chỉ cần trong phạm vi kiếm vực bao phủ, đều có thể làm kiếm!

“Phía trên kiếm hồn, chính là kiếm vực sao?”

Lúc trước, Phong Vân là kiếm hồn lục giai, lúc này mới chớp mắt một cái, đã đột phá công cùm xiềng xích, trực tiếp thăng đến kiếm chi lĩnh vực.

Hơn nữa, đây không giống băng chi lĩnh vực, là năng lực của thiên phú, mà chính là kiếm vực được tiến hóa chính thống.

Phong Vân nhìn giao diện thuộc tính của mình, phát hiện vạch kiếm hồn kia quả nhiên đã thay đổi, trước đây là kiếm hồn (lục giai), bây giờ đã thành kiếm chi lĩnh vực (nhất trọng).

“Kiếm chi lĩnh vực nhất trọng sao?”

Đối với phương diện lĩnh vực, hẳn ít nhiều đã tìm hiểu một chút, biết được lĩnh vực cũng chia mạnh yếu, có từ nhất trọng đến cửu trọng.

Cũng bởi vậy, cấp bậc Phong Đế Phong Hoàng cũng tồn tại sự chênh lệch to lớn.

Ví dụ như Phong Đế Phong Hoàng trong cứ địa Thiên Khải, lĩnh vực của bọn họ cũng chỉ có hai đến ba trọng mà thôi, còn Lôi Đế đứng đầu, nghe nói lôi chi lĩnh vực của ông ta đã đạt đến thất trọng.

Phong Vân nhìn bảng xếp hạng Vương cấp, hẳn phát hiện Phong Đế Phong Hoàng lĩnh ngộ lĩnh vực, đa số đều là lĩnh vực thuộc tính, những cái như ‘Kiếm chi lĩnh vực’, ‘Đao chi lĩnh vực’, ‘Thương chi lĩnh vực’... Cũng rất ít.

Mỗi loại chỉ có một người, không giống thuộc tính kim, liền có hai người ‘Kim Hoàng’ và ‘Kim Đế’.

Nguyên nhân tạo thành cái này, có thể là do có thiên phú kiếm đạo rất cao, nhưng tư chất tu hành lại không tốt lắm, không thể chiếu cố đồng thời được, nếu không có cơ duyên gì, rất khó đề thăng.

Dù sao, tinh lực con người có hạn.

Cho nên mới nói, những người có mặt trên bảng Vương cấp này, đều có một lĩnh vực, còn song lĩnh vực, chỉ tồn tại trong truyền thuyết mà thôi.

Nhưng đối với Phong Vân, song lĩnh vực thì tính là gì, hấn nghĩ, hấn có thể sẽ là người đàn ông có lĩnh vực toàn hệ!

Hấn lập tức thu liễm khí cơ của mình, không để nó lan ra ngoài thiên điện, nếu không sẽ quấy nhiễu đến mấy người kia.

Thời gian tiếp theo, hấn đều tận tâm lĩnh ngộ huyền diệu của kim chi lĩnh vực, có thể tùy tâm thu phát, tự nhiên không chế.

Cứ như vậy, một tuần nhanh chóng trôi qua.

Trong lúc này, mấy người Tô Nhiên bên ngoài thiên điện đã thức tỉnh, khi bọn họ nhìn thấy bảng xếp hạng bên ngoài, nhất là hơn một nghìn bốn trăm vạn điểm tích lũy của Phong Vân, suýt chút nữa đã ngất tại chỗ.

Đây quả thật không phải thành tựu của con người mà!

Bây giờ Tô Nhiên vẫn chưa tỉnh táo, vừa kích động lại vừa hưng phấn, mặc dù thành tích lần này của hấn ta bình thường, chỉ vừa vạn xếp cuối mà thôi.

Còn bốn người kia không cần phải nói, chỉ đi cho đủ quân số, mặc dù thời gian ở trong không gian rất dài, nhưng căn bản không dùng được cái gì.

Vốn cho rằng lần này cứ địa Thiên Khải sẽ rơi xuống, nhưng không ngờ, Phong Vân lại bu hãn xông đến vị trí thứ nhất, còn trực tiếp qua cửa nữa!

Trời ạ, may mắn tên biến thái này lại ở cứ địa của chúng ta!

Tô Nhiên nhìn về phía thiên điện của Phong Vân, trong lòng không chỉ một lần nghĩ như vậy.

Mà lúc này, bên ngoài truyền đến một trận rung chuyển, bởi vì Thôi Vân Dương từng xếp thứ nhất, đã ra rồi!

“Thôi Vân Dương ra rồi sao?”

Giờ khắc này, đáy lòng Tô Nhiên có chút đồng tình với hắn ta, lần này, Thôi Vân Dương còn phát huy kinh diễm hơn ba năm trước đây, đạt được hơn ba trăm vạn diễm tích lũy.

Nhưng mà, đáng tiếc lại gặp Phong Vân, diễm tích lũy của hắn, đến số lẻ cũng có thể nghiền ép Thôi Vân Dương.

Bỗng nhiên, hắn ta nhìn thấy Phong Vân từ thiên điện đi ra, trực tiếp đi ra ngoài đại điện.

Chương 303: Thiên phú hệ lô, đến tay!

Chương 303: Thiên phú hệ lô, đến tay!

Tô Nhiên nhìn thấy Phong Vân đi thẳng ra ngoài điện, không khỏi giật mình, sau đó, hắn ta lập tức đi theo, không có chút do dự nào.

Bây giờ, nghiêm nhiên hắn đã xem Phong Vân như Thiên Lô, chỉ đâu đánh đó.

Không có biện pháp, Phong Vân biến thái như vậy, hắn ta còn không dám nhìn ngang hàng, thế giới này, chính là cường giả vi tôn.

...

Bên ngoài quảng trường.

Thôi Vân Dương vốn hăng hái, dáng vẻ ‘Vô địch rất cô đơn lạnh lẽo’, giờ khắc này, hai mắt trống rỗng, giống như nhà có tang, ngồi co quắp dưới đất, trong miệng không ngừng lẩm bẩm, ‘Không thể nào’, ‘Lừa người’, ‘Ta mới là người đứng đầu.’

Tất cả mọi người đứng xung quanh nhìn hắn ta, không có ai trào phúng hắn ta, không ai nói cái gì, bởi vì tất cả mọi người đều bị Phong Vân đã kích thật sâu.

Nhưng Thôi Vân Dương từ lúc tu hành đến nay chưa từng bị áp chế, thuộc loại thiên chi kiêu tử, cho đến nay đều đứng đầu.

Bây giờ, thoáng cái đã bị nghiền ép, còn do một người đột nhiên xuất hiện nghiền ép, khiến tâm tính hấn ta vỡ nát, mới có một màn như vậy.

“Haiz, ta có thể hiểu, sau khi vất vả nỗ lực vượt qua cực hạn, lại phát hiện, người khác có thể nghiền ép người một cách đơn giản, cảm giác thất bại này rất chân thật.”

Một võ giả thiên tài xếp hạng phía sau cảm khái một tiếng.

“Người thấy đúng không, huynh đệ.”

Hấn ta vô thức quay đầu, nói với người bên cạnh, nhưng một khắc sau, hấn ta trợn to mắt, hoảng sợ nói: “Phong Vân?”

Phong Vân!

Hai chữ này giống như ma chú, tất cả võ giả thiên tài trên quảng trường đều chấn động mạnh, sau đó nhìn theo giọng nói, quả nhiên nhìn thấy Phong Vân bình tĩnh đứng ở nơi đó.

“Hấn, hấn đi ra rồi!”

“Là đến xem Thôi Vân Dương bị chê cười sao?”

“Có vẻ như không phải, người nhìn vẻ mặt hấn bình tĩnh như vậy, không giống đến trào phúng Thôi Vân Dương.”

“...”

Thôi Vân Dương cũng nhìn qua, khi hấn nhìn thấy người đã nghiền ép mình, chỉ là một thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi, trên mặt càng thêm thất hồn lạc phách.

Hoàn toàn không tin được, mình lại thua một thiếu niên nhỏ hơn mình nhiều như vậy.

Bên này.

Phong Vân chỉ nhìn Thôi Vân Dương một cái, sau đó xoay người rời đi, từ đầu đến cuối không nói một câu.

Điều này khiến mọi người khó hiểu, Phong Vân đến đây làm gì? Chỉ đơn thuần đến xem thôi sao?

Mặc dù bọn họ nghi hoặc, nhưng không ai dám đi hỏi, bao gồm cả Tô Nhiên, trong lòng chỉ biết cảm thán, tâm tư biến thái không giống người bình thường.

Bọn họ làm sao biết được, Phong Vân đến đây chỉ lấy một hình chiếu mà thôi.

Còn trào phúng, chuyện ấu trĩ như vậy, dựa vào tuổi tâm lý của hắn, hắn thật sự không làm được.

Lúc này, trong tấm gương của hắn, đã thành công có hình chiếu Thôi Vân Dương.

[Người hình chiếu] : Thôi Vân Dương

[Tuổi] : 25 tuổi

[Cảnh giới] : Bán Vương cấp

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Bôn Lô Cửu Thức>... Võ kỹ bát giai Chương Tâm Lô>... Võ kỹ bát giai Lô Bạo Bộ>... Võ kỹ bát giai <Điện Ảnh>... Công pháp hệ lô bát giai Lô Đạo Cửu Trọng Thiên>... Thiên phú hệ lô cấp tinh mang... Lô chi áo nghĩa (chín thành)...

“Quả nhiên là thiên phú hệ lôi cấp tinh mang!”

Phong Vân nhìn thiên phú hệ lôi cấp tinh mang trong mục rơi xuống, ánh mắt sáng lên. Không chỉ có thiên phú hệ lôi, mà còn là cấp tinh mang nữa.

Thiên phú hệ lôi thuộc loại hiếm có, uy năng của nó không cần phải nói, cũng giống như hệ băng, nói là trăm triệu dặm có một cũng không quá.

Còn là cấp tinh mang nữa, trong ba mươi cứ địa siêu đẳng, chỉ có một mình Thôi Vân Dương có mà thôi.

“Không đúng, còn Lôi Đế nữa...”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, ánh mắt lóe sáng, một ngày nào đó, hẳn sẽ lấy được hình chiếu của Lôi Đế. Khi ấy, mục rơi xuống của ông ta, tuyệt đối sẽ nổ tung.

Dù sao cũng là người đứng đầu tất cả các cứ địa siêu đẳng, truyền kỳ mười năm liền đứng đầu bảng Vương cấp.

“Cần rời đi rồi.”

Phong Vân ở đây lâu như vậy, chính là vì hình chiếu Thôi Vân Dương, còn hai người kia, vài ngày trước hẳn đã lấy hình chiếu rồi, có hai thiên phú cấp thực quang, một là thiên phú hệ hỏa cấp thực quang, một là thiên phú đao đạo cấp thực quang.

Sau đó.

Hắn và đám người Tô Nhiên đi vào truyền tống trấn, trở về cứ địa Thiên Khải.

Mà cuộc khảo hạch bằng Chuẩn Vương cấp cũng kết thúc tại đây, trừ Phong Vân qua cửa ra, tất cả mọi người đều bị đào thải, Thôi Vân Dương dừng bước tại tòa luyện thí thứ tám.

Hắn ta cũng không có thực lực và năng lực biến thái kia của Phong Vân, đương nhiên không thể xông qua được.

...

Trên quảng trường cứ địa Thiên Khải.

Lúc Phong Vân trở về, nhìn thấy xung quanh quảng trường đen ngòm, chật ních người.

Một tấm hoành phi to lớn lơ lửng trên bầu trời, trên đó có viết mấy chữ bắt mắt:

Hoan nghênh đệ nhất thiên tài Phong Vân trở về!

“Phong Vân!”

“Phong Vân!”

“Phong Vân!”

...

Đám võ giả ở cứ địa Thiên Khải sôi trào, thậm chí là điên cuồng.

Bọn họ đã yên lặng quá lâu rồi, thiên tài đứt gãy khiến bọn họ cảm thấy không ngóc đầu lên được trước những cứ địa khác.

Hiện giờ, Phong Vân hoành không xuất thế, không chỉ lên bảng, thậm chí còn trực tiếp xông lên vị trí đầu tiên, nghiền ép Thôi Vân Dương và tất

cả thiên tài trên bảng xuống.

Biểu hiện này hoàn toàn khiến đám võ giả ở cứ địa Thiên Khải trở nên nhiệt tình.

Trời ạ, cứ địa bọn họ vốn chỉ muốn có một thiên tài lọt vào nhóm siêu cấp thiên tài là được, nhưng không ngờ Phong Vân lại mang đến cho bọn kinh hỉ lớn như vậy!

Điên rồi!

Toàn bộ cứ địa Thiên Khải đều điên rồi!

“Thứ nhất!”

“Không chỉ xếp thứ nhất trên bảng Chuẩn Vương cấp, tương lai, nhất định Phong Vân cũng xếp thứ nhất trên bảng Vương cấp.”

“Đúng vậy!”

Đám võ giả ở cứ địa Thiên Khải đều trở nên nhiệt huyết sôi trào, đặc biệt là đám võ giả trẻ tuổi, hoàn toàn sùng bái Phong Vân một cách mù quáng.

Giờ khắc này, Phong Vân đã là thần tượng của toàn dân trong cứ địa Thiên Khải.

Trên khán đài, đám cao tầng cũng vô cùng hưng phấn, kích động.

“Sự thật chứng minh, lần này chúng ta tuyển chọn thiên tài từ cứ địa nhất đẳng là hành động sáng suốt cỡ nào, nếu không, chúng ta đã bỏ qua tuyệt thế yêu nghiệt này rồi.”

“Đúng vậy, may mà chúng ta xuất thủ sớm, nếu không bị cứ địa khác mang đi, chúng ta muốn khóc cũng không có chỗ khóc.”

“Mẹ nó, thật sự muốn nhìn vẻ mặt của những cứ địa siêu đẳng kia, nhất định sẽ rất đặc sắc, rất đã ghiền.”

“Ha ha, quản lý đại nhân đã xem qua, ông ta nói, mẹ nó rất phấn khích.”

“Phong Vân đã hoàn toàn nổi tiếng rồi, ba mươi cứ địa siêu đẳng, sợ là sẽ không có ai không biết hẳn.”

Cùng lúc đó, xếp hạng trên bảng Chuẩn Vương cấp đã được đổi mới, Phong Vân xếp thứ nhất.

Mà vị trí thứ nhất này của hắn, còn mạnh hơn các võ giả thiên tài trên bảng không biết bao nhiêu lần, thuộc loại mạnh nhất trong lịch sử qua cửa khảo nghiệm!

Chương 304: Tiến giai, Vương cấp!

Chương 304: Tiến giai, Vương cấp!

Phòng tu hành cá nhân siêu lớn.

Phong Vân khoanh chân ngồi bên trong. Trên đỉnh đầu hắn, tụ nguyên trận Vương cấp đang tại diên cuồng vận chuyển, không ngừng rút ra nguyên lực trong thiên địa, chiết xuất chuyển hóa, cung cấp cho hắn hấp thu.

Lượng nguyên lực này đối với bán Vương cấp bình thường, thậm chí là Vương cấp cũng đã đầy đủ, nhưng đối với hắn mà nói, lại không đủ nhét kẽ răng.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Đừng nói mấy nguyên lực chi hải hư hóa trong cơ thể, mà chỉ tính một cái trong số đó cũng không thể lấp đầy.

Chất lượng nguyên lực của Phong Vân quá cao, tụ nguyên trận Vương cấp này cũng không đủ.

Lập tức, hắn lấy từ trong nhẫn không gian ra cả trăm vạn đá nguyên lực cực phẩm. Trong nháy mắt, toàn bộ phòng tu hành đều bị chen đến chật kín, khắp nơi đều là ánh sáng hào quang chói lóa.

Toàn thân ba trăm sáu mươi lăm huyết khiếu của Phong Vân đều mở ra, diên cuồng hấp thu. Hắn lo quá chậm, trực tiếp hút lấy từng ngum từng

ngụm.

Cùng lúc đó, biển nguyên lực hệ kim hư hóa trong cơ thể hấn cũng lộ ra phía sau lưng hấn. Theo đại lượng nguyên lực không ngừng tràn vào, biển nguyên lực vốn còn hư hóa lại từng chút từng chút trở nên ngưng thực.

"Râm râm. . ."

Trong mơ hồ, còn có thể truyền đến tiếng dòng nước chảy cuộn cuộn, càng ngày càng rõ, cũng càng ngày càng lớn.

Từ vừa mới bắt đầu là tiếng suối róc rách, đến lúc sau, hoàn toàn trở thành tiếng sóng biển rít gào, lao nhanh không ngừng, mênh mông cuộn cuộn, đình tai nhức óc.

Nếu có người đứng bên ngoài phòng tu hành, nhất định cho rằng bên trong là một vùng biển lớn, mà không phải là một phòng tu hành bình thường.

Khi cuộn sóng mênh mông cuộn cuộn lao tới một điểm giới hạn, đột nhiên một tiếng nổ mạnh vang lên.

Ngay sau đó, có thể nhìn thấy phía sau lưng Phong Vân, vùng biển nguyên lực hiển hóa ra, giống như chân thật, ánh lên hào quang kim sắc, trùng trùng điệp điệp, để lộ ra cảm giác thần thánh huy hoàng.

Mặc dù là biển nguyên lực, nhưng tràn ngập một cảm giác sắc bén làm cho người ta không dám nhìn thẳng, đó là đặc tính của Kim chi nguyên lực.

Bên trong cơ thể Phong Vân cũng là cảnh tượng như vậy, chẳng qua là hình chiếu ra mà thôi.

Biển nguyên lực hệ kim, ngưng tụ thành công!

Điều này đại biểu Phong Vân chính thức bước vào Vương cấp!

Hắn không trải qua tầng thứ bán Vương cấp, trực tiếp nhảy lên đến Vương cấp!

Bán Vương cấp chính là khi biến nguyên lực sắp ngưng tụ thành công, xen giữa biến nguyên lực hư ảo và biến nguyên lực thực chất.

Phong Vân hoàn toàn không cần giai đoạn này, một bước nhảy qua.

"Rốt cuộc cũng tới Vương cấp. . ."

Phong Vân khẽ mở mắt. Một dòng lực áp bách mạnh mẽ tự nhiên sinh ra, trong cơ thể hắn, chỉ một biến nguyên lực hệ kim đã vượt qua tồn tại Vương cấp bình thường.

Có thể nghĩ nó hùng hậu đến mức nào! Sinh ra lực áp bách như vậy cũng chẳng có gì lạ.

"Chỉ là tiến giai một biến nguyên lực hệ kim, liền hao hết trăm vạn đá nguyên lực cực phẩm, thật sự là. . ."

Phong Vân vô cùng bất đắc dĩ, hắn căn bản chính là một cái lỗ đen khổng lồ mà, cảm giác vĩnh viễn đều lấp không đầy vậy.

"Sợ là tài nguyên của cứ địa siêu đẳng cũng không đủ cho một mình ta ăn."

Trăm vạn đá nguyên lực cực phẩm ở trong cứ địa siêu đẳng cũng là một khoản tài phú không nhỏ, đầy đủ mua cả mười mấy tòa biệt thự xa hoa.

Công hội võ giả tuy rằng rất khổng lồ, nhưng cũng không thể thoáng cái lấy ra trăm vạn đá nguyên lực cực phẩm cho Phong Vân. Dù gì tổ chức này

cũng không phải chỉ có một mình Phong Vân, còn muốn bồi dưỡng nhiều người khác nữa.

Đương nhiên, nếu như Phong Vân hoàn toàn gia nhập vào, tự nhiên sẽ đạt được tài nguyên bồi dưỡng. Nhưng như vậy sẽ có hạn chế, không phải thứ Phong Vân mong muốn.

Tựa như hiện giờ vậy, làm một võ giả tán tu đã rất không tệ.

"Dù sao ta có tiền mà. Nếu thật sự không được, cứ đi quanh các cứ địa siêu đẳng khác một vòng, còn sợ không lấy đủ tài nguyên tu hành chắc."

Một cứ địa Thiên Khải không được, vậy liền kéo lên hai chín cứ địa siêu đẳng khác, tuyệt đối đủ.

Phong Vân nghĩ như vậy.

Mà lúc này, máy liên lạc thông tin của hắn vang lên, cúi đầu nhìn, hóa ra là công hội võ giả liên lạc với hắn, hỏi thăm Phong Vân muốn ban thưởng cái gì.

"Tới rồi à..."

Phong Vân sắc mặt vui vẻ, nhanh chóng đưa vào mấy chữ ' tài liệu luyện chế Vương cấp thần binh', sau đó gửi đi qua.

Tuy rằng tài nguyên tu hành không đủ, nhưng vẫn còn có thể dùng tiền mua. Còn tài liệu luyện chế Vương cấp thần binh cũng không phải là thứ mà có tiền là có thể mua được.

Cái nào trân quý hơn, kẻ đàn cũng biết nên chọn như thế nào.

Sau khi Phong Vân gửi qua, phía công hội võ giả cũng đưa yêu cầu của hắn phản hồi lên cấp trên.

Trong sơn cốc của một thế giới giả tưởng.

Nơi này chim hót hoa nở, phong cảnh hợp lòng người, hoàn toàn không nhìn ra chỉ là một thế giới giả tưởng, vô cùng chân thật.

Lúc này, bên trong đang có ba bốn mươi bóng người. Những người này đều là chúa tể chân chính của cứ địa siêu đẳng. Các vị chấp chương sử đứng trước mặt bọn họ, đều nhu thuận như trẻ nhỏ vậy, không dám lỗ mãng.

Không hề nghi ngờ, những người này đều có tên trên bảng xếp hạng Vương cấp, tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng.

"Khuê Mộc Đế, cứ địa Thiên Khải các người người tên Phong Vân kia cũng ghê gớm đó. Vậy mà vượt qua cả chín tòa tháp thí luyện. Thực lực này, sợ là có thể so với một vài tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng một tầng lĩnh vực rồi. ."

Một người trung niên mặc áo trắng nói với một lão nhân đang thưởng thức hoa cỏ, giọng nói tràn ngập hâm mộ.

Các tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng khác nghe vậy cũng đều mở miệng.

"Đúng vậy. Ta vừa mới tra một chút, hấn vậy mà mới 16 tuổi thôi. Tuyệt đối là có được thiên phú cấp nguyệt huy!"

"Khẳng định rồi, không thấy Thôi Vân Dương có được Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang đều bị nghiền ép sao!"

"Ồ? Lôi Đế đâu này?"

"Hấn, đoán chừng đi an ủi đồ đệ bảo bối của hấn rồi, sợ người ta bị đả kích đến có bóng ma trong lòng, không gượng dậy nổi."

"Có đôi khi, quá thuận buồm xuôi gió cũng không tốt. Không thể rèn luyện tâm tính, mặc dù tư chất nghịch thiên cũng khó có thành tựu lớn."

"Khuê Mộc Đế, nói một chút Phong Vân kia, có phải là vương bài người vùng trộm bồi dưỡng hay không?"

Khuê Mộc Đế đang thưởng thức hoa cỏ nghe vậy cười khỏ một tiếng, "Phong Vân thực lực đều sắp sánh ngang ta rồi, người cảm thấy ta có năng lực dạy dỗ ra được đồ đệ như vậy sao?"

Mọi người sắc mặt trì trệ, nội tâm cũng cảm thấy vậy. Khuê Mộc Đế rõ ràng không am hiểu dạy dỗ đồ đệ, càng không thể dạy ra đồ đệ biến thái như Phong Vân được.

Nghĩ như vậy, Phong Vân này trong mắt bọn hắn liền lộ ra vẻ thần bí không gì sánh được.

Lúc này, một tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng nhận được một bức bưu kiện, hắn mở ra xem xong, có chút ngạc nhiên.

"Phong Vân này, ban thưởng thứ nhất bảng xếp hạng, dĩ nhiên là muốn một vài tài liệu luyện chế Vương cấp thần binh, cư nhiên không phải công pháp võ kỹ gì đó."

"Hắn đoán chừng là muốn tấn thăng tới Vương cấp, cho nên yêu cầu một vài tài liệu luyện chế Vương cấp thần binh, để luyện chế Vương cấp thần binh thuộc về mình đi."

Một tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng tướng mạo anh tuấn phỏng đoán.

"Vương cấp mười sáu mười bảy tuổi, từ khi cứ địa sáng lập đến nay cũng không có thiên tài nào mạnh như vậy, quá biến thái!"

"Đúng vậy, so một vài thiên tài Thần tộc còn cường đại hơn."

"Các người nói, Phong Vân này, có phải là Thần tộc hay không?"

"Không thể nào! Thần tộc luôn luôn xem trọng huyết mạch, tự nhận là tài trí hơn người. Từ trước đến nay chỉ có các Thần tộc thông hôn với nhau, chẳng thềm ngó tới chúng ta ,à."

"Ta cũng hiểu được."

"Được rồi, đừng đoán nữa, chuẩn bị tài liệu Vương cấp thần binh, đưa cho vị đệ nhất thiên tài kia đi."

Các vị Phong Đế Phong Hoàng lập tức đình chỉ thảo luận, ngược lại đi làm chuyện khác.

Chương 305: Linh Thương Thần Đao!

Bên trên hành động rất nhanh. Mệnh lệnh vừa mới truyền ra không lâu, Phong Vân đã nhận được một chiếc nhẫn không gian.

Sau khi ấn xuống ấn ký, ý thức của hắn thăm dò vào bên trong, thấy được từng món tài liệu tuyệt thế trân quý.

Mỗi một loại đều óng ánh chói mắt không gì sánh được, thậm chí còn lộ ra từng sợi huyền diệu, thần văn tự nhiên. Vừa nhìn đã biết tuyệt không phải vật phàm. Đưa ra bên ngoài, cũng có thể đổi lấy mấy cái cứ địa cấp một.

Không sai đâu, đúng là trân quý như vậy đấy!

Nói là giá trị liên thành cũng còn là sỉ nhục những tài liệu này.

"Trước luyện chế một thanh Thần Đao đi."

Vương cấp Thần Kiếm hắn có rồi, chính là tòa tháp của Thủ bộ kia, hơn nữa còn là huyền đấng. Vậy hắn cũng không cần tốn thời gian đi luyện chế thêm một chuỗi Thần Kiếm Vương cấp nữa, quá lãng phí tài liệu.

Vương cấp thần binh có một chỗ tốt, đó chính là tính kiên dung. Mặc kệ là thuộc tính gì, đều có thể thông qua Vương cấp thần binh phóng xuất ra một cách hoàn mỹ.

Cũng chính là, Phong Vân không cần luyện chế các binh khí có thuộc tính khác nhau, mỗi dạng chỉ cần một chiếc là được.

Có lẽ đây chính là duyên cớ mà Vương cấp binh khí được gọi là 'Thần binh' đi.

Cùng một món thần binh, nằm trong tay các võ giả có thuộc tính khác nhau cũng không có gì khác biệt. Khác biệt duy nhất, chỉ là thực lực của người sử dụng mạnh hay yếu mà thôi.

"Như vậy cũng rất tốt."

Phong Vân thật sự không muốn sau này mỗi khi xuất hành lại vác theo cả mười mấy loại Thần Kiếm. Như vậy thật sự là quá mất độ ngẫu rồi.

Hơn nữa, việc dung hợp sát chiêu cũng rất khó thực hiện.

"Bắt đầu luyện chế thôi."

Phong Vân nhận được tài liệu liền không thể chờ đợi thêm nữa. Hắn lập tức thuê một không gian luyện khí siêu lớn.

Bên trong có mấy loại hỏa diễm dị chủng có thể thoải mái lựa chọn.

Có hỏa diễm có hình dạng như hoa sen, có hỏa diễm hiện ra bảy màu như cầu vồng, có hỏa diễm óng ánh như mặt trời, có hỏa diễm trong treo lạnh lùng như ánh trăng. . .

"Không hổ là không gian luyện khí cung cấp cho luyện khí sư Vương cấp sử dụng, phối trí cũng quá xa hoa rồi đây."

Phong Vân líu lười than thở. Nhưng nơi này giá cả cũng đắt kinh người. Một giờ tốn cả trăm tỷ, đủ để cho phần lớn người thấy mà chùn bước.

Ngay cả là Phong Vân, cũng có chút đau lòng.

Nhưng hắn bây giờ đã là luyện khí sư Vương cấp, tùy tiện luyện chế ra một vài món chiến binh cực phẩm đem bán, rất nhanh là có thể hồi vốn, mà còn có thể kiếm một khoản lớn.

Nghĩ như vậy, trong chớp mắt hắn lại cảm thấy trăm tỷ này cũng không có gì to tát lắm.

"Ta nhớ trong đầu Lý Ân Trạch có đồ phổ của Linh Thương Thần Dao, có vẻ không tệ, là Vương cấp thần binh Huyền đẳng, liền luyện chế nó đi."

Đồ phổ Linh Thương Thần Dao này do chính Lý Ân Trạch lấy được trong một di tích cỡ lớn, là hãn hiệu triệu mấy vị Vương cấp, cùng với một vị cấp Phong Đế Phong Hoàng tới, đoạt từ trong một cỗ mộ trong di tích cỡ lớn.

Lý Ân Trạch đã từng luyện chế nó, mà còn thành công, là luyện chế cho vị Phong Đế Phong Hoàng kia.

Trong đầu Phong Vân có mọi ký ức liên quan tới chuyện này, vì vậy liền quyết định luyện chế Linh Thương Thần Dao này.

Sau đó.

Hắn ngồi xếp bằng xuống, thúc dục Hỏa Hệ thiên phú của chính mình. Nhất thời, vài loại hỏa diễm dị chủng kia liền bay tới, xoay tròn quanh hắn.

Ý niệm vừa động, từng loại tài liệu trân quý cũng bay ra ngoài, dưới sự bao vây của hỏa diễm dị chủng, nhanh chóng bị hòa tan, hóa thành từng mảnh dung dịch.

Phong Vân thả ra tinh thần lực, dùng niệm lực điều khiển, đồng thời lấy Hỏa Hệ thiên phú phụ trợ, hai bút cùng vẽ, hết thảy đều vô cùng thông thuận như nước chảy mây trôi, cực kì bình tĩnh, từ tốn.

Mặc dù đây là lần đầu tiên hắn luyện chế Vương cấp thần binh, nhưng động tác lại cực kỳ thuần thục, thậm chí một vài chi tiết so với Lý Ân Trạch làm còn tốt hơn.

Dù gì trên phương diện Linh Hồn thiên phú này, Lý Ân Trạch vẫn còn kém hơn Phong Vân một chút. Một vài phương pháp lý luận hắn không đạt được yêu cầu, nhưng Phong Vân lại có thể làm được.

Dần dần, dưới thao tác cấp thần của Phong Vân, một thanh Thần Dao dần dần thành hình.

Trong nháy mắt Thần Dao thành hình, một luồng hào quang chói sáng đột nhiên từ trên đó ngưng tụ mà ra, xông thẳng lên cao, thậm chí xuyên thấu qua không gian luyện khí, ảnh hưởng ra cả bên ngoài.

Giờ khắc này, trong phương viên vạn mét, toàn bộ các võ giả đeo chiến đao, đều có cảm giác chiến đao của chính mình đang rung lên, rít gào âm ỉ, truyền ra ý niệm thần phục, giống như đang nghênh tiếp đồ vật tôn quý nào đó vậy.

"Chuyện gì xảy ra thế này? Chiến đao của ta làm sao vậy?"

"Ôi mẹ kiếp, đao của ta! Thanh đao dài đến bốn mươi mét này của ta đã không nghe ta sai sử nữa rồi!"

"Rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì vậy hả?"

Đám võ giả đều vô cùng khủng hoảng.

Bên kia.

Lý Ân Trạch đang tu hành, bỗng nhiên hắn cảm ứng được luồng chấn động này, con mắt mãnh liệt mở ra, không nói hai lời chạy ra ngoài cửa, ngẩng đầu nhìn lên vầng hào quang óng ánh kia, sắc mặt biến đổi không ngừng.

"Có người đang luyện chế Vương cấp thần binh!"

Điều này làm cho hắn có chút không dám tin tưởng. Toàn bộ cứ địa Thiên Khải chỉ có mình hắn là luyện khí sư Vương cấp. Trừ hắn ra, đã không còn người thứ hai có thể luyện chế ra Vương cấp thần binh.

Vị luyện khí sư Vương cấp này là ai?

"Chẳng lẽ là từ cứ địa siêu đẳng khác tới?"

Mang theo hiếu kỳ, Lý Ân Trạch nhanh chóng đuổi qua xem.

Tiếc rằng khi hắn tới nơi, bên trong không gian tu hành sớm đã không còn một bóng người. Hỏi thăm nhân viên công tác, cũng đều không rõ ràng lắm, chỉ nói là do một người mặc áo đen đội mũ kín thuê.

Phong Vân không muốn để lộ chính mình, cho nên đã ngụy trang một phen.

Dù gì hắn cũng mới vừa làm cho tất cả mọi người chấn động một hồi. Nếu giờ lại tuôn ra hắn còn là một vị luyện khí sư Vương cấp nữa, vậy đoán chừng cũng bị nhiều võ giả không coi là người nữa.

Sau khi trở về.

Phong Vân không để ý nhiệt độ nóng đến khủng khiếp kia, trực tiếp cầm Linh Thương Thần Dao vào trong tay. Cảm thụ được lực lượng kinh khủng

ẩn chứa trong đó, hắn không khỏi nhẹ nhàng cười ra một tiếng.

Vương cấp Thần Kiếm, Vương cấp Thần Dao, hắn đều đã có. Chuyện này đối với chiến lực mà nói không thể nghi ngờ lại là một loại tăng cường cực lớn.

Đặc biệt, hắn còn có được Kiếm chi lĩnh vực và Băng chi lĩnh vực. Hai loại lĩnh vực vừa ra, thậm chí có thể so với lĩnh ngộ một loại lĩnh vực đến tầng thứ ba.

Cũng chính là, về thực lực, hắn hiện tại đã ngang hàng với ba vị cấp Phong Đế Phong Hoàng kia của cứ địa Thiên Khải rồi.

"Hóa ra, bất tri bất giác ta đã mạnh tới như vậy rồi."

Phong Vân cảm khái nói. Trước đây khi hắn vừa tới cứ địa siêu đẳng, tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng với hắn mà nói, cũng là người mà hắn cần phải kính trọng, giống như trăng sao huy hoàng, xa không chạm tới.

Nhưng hiện tại mới qua mấy tháng, hắn đã đứng trên tầng thứ này.

Đắng cay mặn ngọt trong này, mặc dù với tâm tính của hắn, cũng có cảm giác ảo mộng.

"Xem ra là do lực lượng đề thăng quá nhanh, dẫn đến tâm cảnh có chút lơ lửng chưa kịp thích nghi."

Phong Vân kịp thời tỉnh táo lại, dùng uy lực của vô thượng kiếm vực chém giết loại lung lay rõ ràng này.

Hắn quyết định đoạn thời gian này tạm thời thả chậm tốc độ, ra ngoài tu luyện rèn giũa, để tâm cảnh trở nên càng thêm kiên định vững chắc, có thể hoàn mỹ điều khiển thực lực mới vừa tăng vọt này.

"Vậy hãy tới khu vực hung thú đi, cũng thuận tiện đi tìm xem có thiên phú gì đặc biệt, hoặc là thiên phú năng lực cũng được."

Phong Vân trầm nhủ trong lòng.

Chương 306: xâm nhập thế giới hung thú

Chương 306: xâm nhập thế giới hung thú

Cách xa lãnh thổ của các cứ địa nhân loại.

Nơi này là khu vực của hung thú, vô số hung thú nghỉ ngơi ở đây, từ cấp 1 đến cấp 9, chỗ nào cũng có.

Bởi vì số lượng quá nhiều, thỉnh thoảng những con hung thú này cũng tự chém giết lẫn nhau, máu chảy thành sông.

“Oanh!”

Vừa lúc đó, từ trên không truyền đến một cỗ uy áp mênh mêng, bảo phủ toàn bộ, khiến những con hung thú đang cắn xé nhau lập tức ngừng lại, run lẩy bẩy, hai mắt mang theo vẻ kính nể nhìn lên bầu trời.

Một con chim bay nhanh qua, che kín bầu trời, tạo ra một cái bóng đen lớn, uy áp mênh mêng cuồn cuộn kìa đều do nó thả ra.

Đợi khi con chim to lớn bay qua, uy áp dày đặc kia mới tiêu tán, nhiều hung thú mới chậm rãi đứng dậy, thế nhưng sự kính nể trong mắt vẫn chưa tản đi.

Tại thế giới hung thú, đẳng cấp phân chia rõ ràng và vô cùng lãnh khốc.

“Biển thành một con Thanh Kim Bằng này cũng không tệ, ở cấp độ Lĩnh chủ viên mãn, không cao không thấp, rất thích hợp với ta.”

Phong Vân vừa bay trên bầu trời vừa nghĩ.

Nếu quá thấp, ở thế giới hung thú cơ bản không phổ biến, quá cao lại gây ra sự chú ý, vẫn là loại không cao không thấp này là phù hợp nhất.

“Nghe nói thế giới hung thú chia làm sáu khu vực lớn, nơi gần nhất mà ta sắp đến, có vẻ như gọi là Vân Mộng Trạch”

Hung thú sau khi tiến hóa, trí tuệ đã không thua gì con người, hình thành vương quốc hung thú là chuyện rất bình thường.

Vân Mộng Trạch, vừa nghe liền biết là một quốc gia do một tồn tại có thể so với Phong Đế Hoàng cấp hình thành, bên trong có không dưới vài tỷ đầu hung thú ở trong sáu khu vực cũng chỉ xem như là quy mô nhỏ.

Những điều này đều được ghi lại trong nhật kí hung thú, nhưng cũng không cụ thể, chỉ nói qua vài câu.

Đây cũng rất bình thường, rốt cục là lãnh địa của hung thú, không phải ai cũng có thiên phú Biển Thân để lên vào, một khi bị phát hiện, cái giá phải trả tuyệt đối là rất lớn.

“Ta cũng cần cẩn thận một chút, không thể cho tồn tại Phong Đế Hoàng cấp phát hiện.”

Phong Vân nghĩ thầm, dùng Hắc Ám nguyên lực bao phủ toàn thân, không để lộ khí tức.

Tuy rằng bây giờ thực lực của hắn cũng đã đạt đến tầng thứ kia, nhưng nơi này dù sao vẫn là thế giới hung thú, một nhân loại như hắn nếu như quá

nổi danh rất dễ dàng bị lật thuyền trong mương.

Cuối cùng, bên trong thú loại có bao nhiêu cường giả, việc này ở mỗi cứ địa lớn đều không rõ, cho nên vẫn nên giấu mình là thượng sách.

Phong Vân lập tức tăng thêm tốc độ, tiến về Vân Mộng Trạch.

Vân Mộng Trạch, tên như nghĩa, quanh năm bao phủ ở trong sương mù, từ ngoài nhìn vào, trời quang mây tạnh, sương mù lượn quanh, muôn hình vạn trạng.

Diện tích nơi này chừng mấy trăm vạn km vuông, nếu ở trước khi đại tai biến, có thể so sánh với một nước có diện tích lớn, có thể thấy được nó rộng lớn đến cỡ nào.

Mà nơi đây chỉ là một khu vực nhỏ thuộc một trong sáu đại lục mà thôi,

Phong Vân mất nửa ngày để tới được nơi này.

Dừng bên trên hư không, hấn gương mặt nhìn lên, thần sắc không khỏi nghiêm nghị, hung thú có vẻ như cũng đã bắt đầu phát triển văn minh của chính mình.

Đây không phải là một tín hiệu tốt.

Điều này cho thấy hung thú đang muốn thống lĩnh địa cầu, trở thành chúa tể.

“Hai bên tương lai tất có một phen tử chiến.”

Phong Vân trầm nghĩ.

Thằng thẳng mà nói, cũng không có gì là không thể, chỉ là lập trường khác nhau, chủng tộc khác nhau mà thôi. Cái gọi là không cùng một tộc,

tâm nhất định sẽ khác, khi hai đại tộc bá chủ gặp nhau, tất nhiên có một bên phải tan tác. Phong Vân thuộc về nhân tộc, hẳn tất nhiên đứng về phía nhân tộc.

Sau đó.

Phong Vân bay vào bên trong Vân Mộng Trạch, hắn thu liễm khí tức của mình, cũng thu nhỏ cơ thể hung thú hiện tại của mình lại, trở thành kích thước bình thường.

Đây là một trạng thái bình thường của hung thú, gọi là “Hình thức ngủ đông”

Ở trạng thái này, các cơ năng bên trong cơ thể hung thú đều vận hành với một tốc độ chậm, như vậy có thể giảm bớt nhu cầu ăn ngủ đồng thời cũng kéo dài tuổi thọ.

Đây là kỹ năng chỉ có thể nắm giữ khi đạt tới cấp Đại Lãnh chủ.

Phong Vân hóa thành hung thú cấp Đại Lãnh chủ, tất nhiên có thể nắm giữ được.

Sau khi tiến vào Vân Mộng Trạch, tùy lúc đều có thể thấy được hung thú cấp Lãnh chủ, Đại Lãnh chủ, yêu cầu thấp nhất để có thể tiến vào nơi đây chính là hung thú cấp Lãnh chủ.

Phong Vân chạy giữa đám hung thú, thấy được hung thú lợi hại liền thực hiện chiếu hình, nghĩ muốn kiếm một chút ít thiên phú đặc thù.

Thế nhưng, chiếu hình gần 500 con, đều chỉ là những thiên phú bình thường, một thiên phú năng lực cũng không có, tất nhiên, nhóm hung thú này chất lượng cũng không ra gì.

“Xem ra hung thú cấp Lĩnh chủ và Đại Lĩnh chủ có thể có được thiên phú tốt hoặc là năng lực thiên phú quá ít.”

Phong Vân nói một cách tiếc nuối ở trong lòng.

Ngay lúc này, vài con hung thú nói chuyện với nhau đã thu hút sự chú ý của hắn.

“Nghe nói bí cảnh Vân Mộng Trạch sắp mở!”

“Đúng vậy, hàng năm sẽ mở ra một lần, mấy ngày nữa là đã đến kỳ hạn.”

“Tốt quá, ta nghe được tin này liền lập tức chạy đến.”

“Ai da, chạy tới cũng vô dụng, bí cảnh mỗi lần chỉ có thể tiến vào một trăm danh ngạch, những lĩnh chủ như chúng ta cơ bản không có phần.”

“Sao ? Bí cảnh ?”

Thần sắc Phong Vân khẽ động, lập tức có hứng thú, bí cảnh, nghe có vẻ giống với di tích bên trong cứ địa.

Di tích nhân loại hắn đã đi qua không ít, nhưng bí cảnh hung thú còn chưa đi bao giờ.

“Không biết có vật gì tốt”

Phong Vân có chút chờ mong.

“Oanh!” “Oanh!”

Đột nhiên, từ trên trời xuất hiện hai khí tức mạnh mẽ, đánh tan toàn bộ sương mù bao quanh Vân Mộng Trạch, rất nhiều hung thú đều chấn động,

vẻ mặt vô cùng khiếp sợ.

Phía đông trên bầu trời, một hung thú to lớn, hình dạng giống như một con chó vắt ngang, toàn thân màu vàng đất, mang theo một cảm giác vô cùng nặng nề không gì sánh được.

Mà ở phía bắc, lại chập chờn một bông hoa to lớn, che khuất mặt trời, màu sắc yêu dị vô cùng rực rỡ.

“Địa Liệt Vương và Hoa Yêu Vương!”

“Không ngờ bọn họ cũng tới!”

“Xem ra lần này mở ra bí cảnh Vân Mộng Trạch đưa đến động tĩnh không nhỏ, ngay cả nhóm Vương cấp cũng góp phần.”

“Đúng thế, mỗi lần bí cảnh mở ra đều có kết quả không giống nhau, một lần so với một lần càng thêm phong phú, hấp dẫn Vương cấp cũng rất bình thường.”

Địa Liệt Vương cùng Hoa Yêu Vương sao ?

Thần sắc Phong Vân hơi đổi, lập tức đến gần nơi hai vị hung thú Vương Cấp đáp xuống.

Hai đầu hung thú này cho hẳn cảm giác rất đặc biệt, có lẽ không giống với Vương thú bình thường, không chiếu hình một cái thì thật sự đáng tiếc.

Hao hết chín trâu hai hổ, hẳn cuối cùng cũng chen vào được bên trong quần thú, giả dạng như những hung thú này vì chiêm ngưỡng hai hung thú Vương cấp Vô Thượng Vương Tư mà đến.

Mà trong đầu Phong Vân đã thành công chiếu được hình

[Hình chiếu hung thú] : Địa Liệt Vương (Đại Địa Man Hùng)

[Đẳng cấp] : Vương cấp Đại viên mãn

[Rơi xuống] : huyết nhục Đại Địa Man Hùng, Da tay Đại Địa Man Hùng, hai mắt Đại Địa Man Hùng, Thiên phú hệ Thổ cấp Thự Quang, năng lực thiên phú • lực không gian trọng lực. . .

【 hình chiếu hung thú 】 : Hoa Yêu Vương (Thải Hồng Hoa Vương)

【 Đẳng cấp 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : Thải Hồng Hoa Vương căn, Thải Hồng Hoa Vương chủng, Thải Hồng Hoa Vương hoa, thiên phú hệ Mộc cấp Thự Quang, thiên phú năng lực • ánh sáng trị liệu. . .

Chương 307: Thiên phú Không huyết cấp Thuế phàm

Chương 307: Thiên phú Không huyết cấp Thuế phàm

“Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, hai tên hung thú Vương cấp này không tầm thường, đều có được năng lực thiên phú.” Phong Vân nhìn hình trên bên trong tấm gương, trên mặt lộ vẻ vui thích. “Không gian trọng lực, Ánh sáng trị liệu.”

Hai thiên phú này nghe xong liền biết tuyệt đối hữu dụng.

Theo Phong Vân biết, Không gian Trọng lực chính là một loại năng lực điều khiển lực hút, sức đẩy, ở bên trong không gian này, tất cả mọi sự biến hóa đều phụ thuộc vào ý niệm của người khống chế.

Nghĩ lại liền hăng hái.

Còn Ánh sáng trị liệu, ý nghĩa như tên, dĩ nhiên là có quan hệ với phương diện chữa trị, có thể chữa trị vết thương trong chớp mắt, thậm chí có thể khôi phục lại nguyên lực, đương nhiên chỉ có thể là nguyên lực hệ Mộc.

Dù vậy năng lực thiên phú này cũng rất mạnh mẽ.

“Không tệ, không tệ, quả nhiên tới đây là đúng đắn.”

Phong Vân liên tiếp thu được hai thiên phú cấp Thụ Quang, năng lực của hai thiên phú này khiến cho hắn cảm thấy chuyến đi này không hề uổng

công.

Thời gian tiếp theo, lần lượt xuất hiện không ít hung thú Vương cấp, Phong Vân đều âm thầm chiếu hình tất cả bọn chúng, thế nhưng lại có được rất ít năng lực thiên phú.

Hết cách, loại năng lực thiên phú này, thứ nhất nhìn huyết mạch, thứ hai xem vận khí, không phải bất cứ hung thú Vương cấp nào cũng có thể có được.

Ba ngày sau.

“Ong...ong!!”

Bầu trời bên trên Vân Mộng Trạch bỗng nhiên chấn động, nhanh chóng hấp dẫn sự chú ý của hung thú.

Tiếp theo, ngay chỗ đó xuất hiện một vết nứt lớn, kéo dài mấy chục mét, giống như một con mắt dài hẹp, bên trong tản mát ra khí tức Man Hoang tang thương, khiến cho lòng người phải hốt hoảng.

Bí cảnh đã mở!

Hiện tại tất cả trong đầu của đám hung thú ở chỗ này đều xuất hiện ý niệm này, ánh mắt trở nên nóng bỏng vô cùng, kể cả những con hung thú Vương cấp kia cũng vậy.

“Lần này có 100 danh ngạch tiến vào bí cảnh, các ngươi tự quyết định.”

Lúc này, từ sâu bên trong Vân Mộng Trạch truyền ra một âm thanh rất lớn, truyền khắp toàn trường, vang lên đến tận trong tai mỗi hung thú.

“Đây chắc hẳn là âm thanh của chủ nhân Vân Mộng Trạch”

Phong Vân nghĩ thầm.

Hắn rất muốn có hình chiếu của đôi phương, nhưng đó cũng chỉ là ảo tưởng.

Tồn tại hung thú như vậy, rất khó gặp được.

Hơn nữa nếu thật sự nhìn thấy, khả năng bại lộ của hắn cũng rất cao.

Thiên phú Biến thân tuy rằng nghịch thiên, hung hãn rất cực cũng chỉ là đỉnh cấp, trước mặt một số tồn tại chân chính, rất khó giấu diếm được.

“Oanh!!”

Sau khi âm thanh của chủ nhân Vân Mộng Trạch truyền ra, những hung thú Vương cấp kia cũng bắt đầu hành động.

Ở đây có tổng cộng 50 con hung thú Vương cấp, tời khắc này bọn chúng đều đồng loạt phóng lên trời, đi thẳng về hướng khe nứt.

Đám hung thú on lại, không một tên nào dám hó hé, nói nhảm, ai dám ngăn cản chứ, ngại mạng mình quá dài sao.

Thân phận hiện tại của Phong Vân là một con Kim Thanh Bằng cấp Đại Lĩnh chủ, tự nhiên hắn sẽ không chạy ra ngăn chặn.

Hung thú Vương cấp chỉ có 50 con, còn lại 50 danh ngạch, không vội,

Sau một phút, 50 con hung thú Vương cấp đã tiến vào khe nứt, vì vậy, đám hung thú cấp Lĩnh chủ cũng không chần chừ nữa, nhao nhao phóng lên, bay thẳng về phía khe nứt.

Hung thú cấp Lĩnh chủ có tổng cộng hơn một ngàn con, nhưng chỉ có 50 cái danh ngạch, tranh đấu kịch liệt cỡ nào thì có thể đoán được.

Oanh!

Một con dơi màu tím phóng lên trời, phàm là vật nào gần nó, huyết dịch trong cơ thể cũng sẽ không tự giác mà sôi trào, không chịu sự khống chế của mình, thậm chí trực tiếp bạo thể mà chết.

Phong Vân nhìn thấy như vậy, thần sắc khê động, âm thầm xông qua, thừa dịp một giây cuối cùng trước khi đối phương đi vào khe nứt mà thực hiện chiếu hình.

【 hình chiếu hung thú 】 : Huyết Bức Biến Dịch

【 phẩm giai 】 : Đại Lãnh Chủ đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : huyết nhục Huyết Bức Biến Dịch, da tay Huyết Bức Biến Dịch, hai cánh Huyết Bức Biến Dịch, thiên phú Khống Huyết cấp Thuế phàm . . .

Quả nhiên.

Phong Vân nhìn thấy kỹ năng ghi rõ thiên phú Khống Huyết, tâm thần khê động, quả nhiên cảm giác kia không sai, đúng thật là thiên phú Khống Huyết.

Bởi vì bản thân hắn cũng đã từng nắm giữ loại thiên phú này, đó là ở trong động quật tại cứ địa Tinh Diệu chiếu hình Huyết Bức có được, chẳng qua năng lực chỉ là trung cấp.

Bây giờ là cấp Thuế phàm.

Uy năng của hai cái này không thể so sánh được, một cái chỉ có thể điều khiển huyết dịch của chính mình, mootjcasi lại có thể khống chế máu tươi trong cơ thể người khác.

“Thiên phú không tệ.”

Lúc này, đã có 49 tên Hung thú cấp Lĩnh chủ tiến vào bên trong khe nứt, chỉ còn lại một danh ngạch cuối cùng.

Mà giữa không trung, còn có mấy trăm Hung thú cấp Lĩnh chủ.

Thấy thế, hai mắt Phong Vân rung động chập chờn, một cỗ huyễn lực phát ra, lấy hấn làm trung tâm, trong chớp mắt bao phủ toàn bộ Hung thú cấp Lĩnh chủ trên bầu trời,

Phốc phốc phốc phốc phốc...

Một giây sau, những con Hung thú cấp Lĩnh chủ trực tiếp từ không trung ngac quy xuống, bất tỉnh nhân sự, lâm vào bên trong ảo cảnh, không thể nào thoát ra được.

Từ xa nhìn lại đều giống như viên sỏi cỏ, mấy trăm tên Hung thú cấp Lĩnh chủ đồng thời rơi xuống, cảnh tượng này quá mức tráng lệ,

Hung thú cấp Lĩnh chủ bên dưới đều kinh ngạc đến ngây người.

“Ta xxx, đây cũng quá mãnh mẽ rồi!”

“Đây là thủ đoạn gì ?”

“Năng lực thiên phú sao ?”

“Không biết, chưa thấy qua bao giờ.”

“Ta biết, đây là sức mạnh ảo giác, có vẻ như chỉ có người có thiên phú Huyễn Đạo mới có thể nắm giữ được.”

“Thiên phú Huyễn Đạo ? dường như đã từng nghe.”

Phong Vân không để ý tới thảo luận phía dưới, hẳn vì không muốn để lộ khí tức của mình, ên chỉ dùng lực lượng trí huyễn, vô hình vô chất, gần như không thể bị phát hiện.

Lúc này trên bầu trời chỉ còn lại một cấp Lĩnh chủ là hắn.

Nhẹ nhàng vỗ cánh, Phong Vân biến thành Thanh Kim Bằng, hóa thành một đạo ánh sáng, bay vào bên trong khe nứt.

Khe nứt to lớn chậm rãi đóng lại, phải đợi thời gian nửa tháng sau mới lại mở ra.

...

Bên trong khe.

Thời điểm Phong Vân đi vào, phát hiện bên trong có một động thiên khác.

“So với di tích cỡ lớn còn tốt hơn...”

Hắn cảm thụ số lượng và chất lượng nguyên lực bên trong không khí của bí cảnh, phát hiện còn tốt hơn rất nhiều so với di tích cỡ lớn ở cứ địa Thiên Khải.

“May mắn là một năm chỉ mở ra một lần, hạn chế đẳng cấp và số lượng, nếu không những con hung thú này đều sẽ muốn tạo phản.” Phong Vân thầm nghĩ trong lòng, tuy rằng bí cảnh này tốt hơn so với di tích cỡ lớn, nhưng lại hạn chế và số lượng tiến vào.

Di tích lại không như vậy, mọi lúc đều có thể tiến vào và không có hạn chế số lượng người.

Ở một mức nào đó, có thể nói vẫn là di tích cỡ lớn tốt hơn một chút.

“Bất quá, đã tới, liền hung hăng vơ vét một trận.”

Phong Vân cười cười, nơi này ngăn cách với bên ngoài, hẳn muốn chơi thể nào thì chơi thể đó, căn bản không cần cố kỵ cái gì.

“TRước tìm đồ tốt, cái gì cũng lấy.”

Dù sao sau lần này sẽ không đến nữa, trực tiếp đem nơi này quét sạch, đào sâu ba thước đem toàn bộ thứ tốt mang đi, không để lại cho hung thú một chút cặn nào.

Chương 308: Sự khinh miệt của Vương

Chương 308: Sự khinh miệt của Vương

Cứ như vậy.

Phong Vân bắt đầu ở bên trong bí cảnh muốn làm gì thì làm, hề gặp phải bảo bối, bất kể là cái gì, chỉ cần có giá trị, tất cả đều bị hất bỏ vào trong túi.

Nào là linh thảo, linh thủy, ngọc thạch, cây cối... thậm chí cả xương cốt cũng không tha.

Thật sự là muốn lật tung toàn bộ bí địa từ đầu đến cuối!

Bởi vì hắn có tinh thần lực cho nên việc tâm bảo nhanh hơn không biết bao nhiêu lần so với những hung thú khác, nhưng cũng chính vì vậy hắn đã bị một vài tên hung thú cấp Đại Lãnh chủ để mắt, muốn cướp đoạt thu hoạch của hắn.

Đối với những tên hung thú muốn tìm chết, Phong Vân tự nhiên sẽ không khách khí, ban đầu hắn không có ý định buông tha cho chúng, bây giờ lại tự đưa đến cửa, ngược lại giảm bớt không ít chuyện.

Tiện tay giải quyết mười mấy tên hung thú cấp Đại Lãnh chủ, từ trên người chúng lấy được mấy viên đá không gian.

Đá không gian là đồ vật lưu hành ở thế giới hung thú, giống như không gian giới chỉ của con người, là loại đồ vật rực rỡ dùng để trang trí của hung

thú.

“Đúng là còn nhiều thứ tốt.”

Thân là tồn tại cấp Đại Lĩnh chủ, những con hung thú này tất nhiên tích lũy cũng không ít, hiện giờ đều tiện nghi cho Phong Vân.

Sau đó.

Hắn tiếp tục vơ vét bí cảnh, cuối cùng ở bên trong một hang động tìm thấy món trân bảo hiếm thấy.

Đó là một hồ nước tự nhiên rất lớn, bên trong chảy ra ngọc dịch óng ánh, hương thơm mê say thấm vào ruột gan, chỉ vừa uống một ngụm đã làm cho nguyên lực bên trong cơ thể Phong Vân trở nên dồi dào.

Phía trên hồ nước có một ngọc trụ, lúc này đang có không ít ngọc dịch từ đó nhỏ xuống, rơi vào trong hồ.

Hiển nhiên, cái hồ nước này bởi vậy mà hình thành.

“Đây là Bách Niên Ngọc Tủy Dịch!” Phong Vân nhớ tới những thứ được ghi trong Trân bảo giám, trong đó có một thứ gọi là Ngọc Tủy dịch.

Cái gọi là Ngọc tủy dịch chính là một loại chất lỏng do một sinh vật huyền dị phát sinh dị biến sản sinh ra, giống như rượu, thời gian càng lâu càng thơm thuần.

Ngọc tủy dịch ở đây cũng giống như vậy, thời gian càng lâu, hiệu quả càng cao.

Ước chừng một năm mới có thể tạo ra khoảng một bát nhỏ.

Ở trước mặt Phong Vân lúc này đã hình thành một hồ nước lớn như vậy, tuyệt đối có thời gian hình thành phải trăm năm.

“Phát tài ! Phát tài!”

Phong Vân với hình dáng Thanh Kim Bằng đã há miệng hô lớn, biểu hiện trên mặt lại phong phú vô cùng, bây giờ hẳn là một khuôn mặt chim, cũng thật là làm khó hẳn khi phải làm ra vẻ mặt cao hứng của con người.

“Có cái hồ Ngọc Tủy dịch, thêm cái trụ Ngọc Tủy này, ta còn sợ không đủ nguyên lực à!”

Những ngọc tủy dịch này tuyệt đối đủ cho tất cả lóc xoáy nguyên lực bên trong cơ thể hẳn thăng đến đẳng cấp nguyên lực chi hải, nghĩ tới liền thấy vô cùng phấn khích.

Nhưng mà ngay thời điểm Phong Vân chuẩn bị thu hồi những ngọc tủy dịch, bỗng nhiên xuất hiện hai đạo khí tức cường đại, hiển nhiên đây là hai tên hung thú Vương cấp giống như đang tìm kiếm bảo vật.

Mà cũng không ngoài ý muốn, hai tên hung thú Vương cấp này cũng phát hiện ra cái hồ ngọc tủy dịch này.

Sau đó, bọn nó liền đỏ mắt.

“Hả ? Đây là Bách Niên Ngọc Tủy Dịch ?”

“Vận khí bạo hồng rồi, không nghĩ tới có thể gặp được linh vật như vậy.” hai tên hung thú Vương cấp này có một tên Sưu Thúu toàn thân đen kịt, tên còn lại là một Đại Tượng toàn thân vàng óng, ước chừng là Vương cấp trung giai.

Lúc này trên mặt bọn hắn đều tràn ngập kinh hỉ và hưng phấn.

Tên Đại Tượng Vương cấp lập tức miệt thị nhìn Phong Vân bên cạnh, “Người còn ở nơi này làm gì, giao đá không gian trên người ra, sau đó tự cắt.”

Nói xong, nó còn phóng xuất uy áp Vương giả của mình về phía Phong Vân.

Tại thế giới hung thú, hành vi như vậy là rất bình thường, phép tắc của bọn chúng càng thêm tàn khốc, bảo vật chỉ cần là kẻ mạnh là có được!

Nhưng lại khiến cho con Đại Tượng Vương cấp ngoài ý muốn chính là uy áp của hắn xuất ra lại không có chút phản ứng nào, như đá chìm đáy biển, không một chút động tĩnh.

Phong Vân lạnh mắt quét tới, không mang theo một chút tình cảm nào, khiến cho Đại Tượng Vương cấp vô thức rung mình.

“Người...”

Nó vừa muốn nói, chợt phát hiện trong mắt của Phong Vân phát ra từng chuỗi kiếm nhỏ màu vàng kim, chớp mắt liền đâm tới. Tiếp lấy, Đại Tượng liền cảm thấy thức hải của mình như sắp vỡ, sau đó liền chìm vào bóng tối vô tận. Linh hồn tan biến, tử vong!

“Công kích linh hồn?”

Con Sưu Thú Vương cấp ở bên nhìn thấy một màn như vậy, ánh mắt thẳng hốt, “Thanh Kim Bằng không có khả năng có được linh hồn công kích, người là ai?”

Không hề là hung thú Vương cấp linh trí siêu quần, thoáng cái đã nhìn ra nguy trạng của Phong Vân.

Đồng thời nó nhanh chóng chạy về phía cửa động, không chút do dự.

Đôi thủ có được linh hồn công kích mạnh mẽ như vậy nó không thể đánh lại, chỉ có chạy trốn mới là vương đạo.

Nhưng sau một giây, vô số thanh kiếm nhỏ màu vàng đã đuổi theo tên Sưu Thứ, đem nó hoàn toàn bao phủ, xuyên qua linh hồn của nó!

Phốc!

Hai con người bỗng nhiên âm đạm, Sưu Thứ mềm oặt ngã xuống trên mặt đất, biến thành một cỗ thi thể.

“Có linh hồn công kích mọi việc đều thuận lợi.”

Phong Vân không cần động một ngón tay đã nhanh chóng tiêu diệt hai tên hung thú Vương cấp.

Cái này nhờ vào việc hắn tu luyện Linh Hồn Bí Điển>, nếu không thì hắn không có khả năng lay chuyển được linh hồn của tồn tại Vương cấp.

Rốt cuộc thì thiên phú Linh Hồn của hắn cũng chỉ mới đỉnh cấp mà thôi, nếu như không có Linh Hồn Bí Điển> thì cũng giống như tiền ở trước gió.

Nhưng khi tu luyện Linh Hồn Bí Điển>, trực tiếp đề cao linh hồn của hắn lên mười mấy lần, cộng thêm bí pháp công kích linh hồn vô song kia, mới tạo nên lực công kích linh hồn như hiện tại của hắn.

“Gần đây chỉ lo nâng cao cảnh giới, cần phải chú ý đề cao thiên phú Linh Hồn.”

Phong Vân trầm nghĩ.

Nếu như thiên phú Linh Hồn của hắn tăng thêm, có thể tiếp tục tu luyện phần sau của Linh Hồn Bí Điền và Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ.

Hơn nữa, uy lực của Vạn Kiếm Ấn viên mãn hắn đã biết, thật sự mong chờ phần sau của bí pháp linh hồn, không thể nghi ngờ gì việc càng về sau sẽ càng mạnh mẽ.

Về phần Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, càng không cần phải nói, mang đến là sự chuyển tiếp của cực hạn sinh mệnh, tầm quan trọng không cần nói cũng biết.

Sau đó.

Phong Vân đem cả cái hồ Ngọc tủy dịch và trụ ngọc tủy thu vào bên trong không gian giới chỉ, cũng thuận tay lấy đá không gian của hai tên hung thú, lại tiếp tục lướt nhanh như sóng.

“Năm cái không gian giới chỉ mang theo đều đã sắp đầy...”

Đây đều là những thứ vơ vét từ bí cảnh, bày thành bảo vật ở nơi này đều rơi vào túi của hắn, quá thật quá sức sáng khoái.

Có chút bảo vật tuy rằng hắn không cần dùng, nhưng có thể lấy về để đổi thành tiền, chưa nói đây là bí cảnh hung thú, hắn tất nhiên không có khả năng để lại cho hung thú bất cứ thứ tốt gì.

“Tiếp tục vơ vét thôi.”

Sau khi Phong Vân rời khỏi hang động, liền muốn tiếp tục hành động.

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên mặt đất chấn động, truyền ra âm thanh vô cùng kịch liệt .

Ầm ầm --!!!” tiếng động càng lúc càng lớn, muốn điếc cả tai, núi đá nổ tung, giống như có vật gì muốn chui ra từ lòng đất!

Chương 309: Trái cây đề thăng áo nghĩa

Chương 309: Trái cây đề thăng áo nghĩa

"Ầm ầm —! !"

Mặt đất chấn động, đá vụn rơi khắp trời, bụi mù nổi lên bốn phía.

Sau đó, ở khu vực trung tâm bí địa, mặt đất bỗng nhiên nứt ra, một gốc đại thụ vô cùng to lớn màu vàng kim nhanh chóng vươn cao, đường kính gốc cây lớn chừng mấy chục thước, chiều cao trăm mét, to như cột chống trời.

Tán cây tựa như nắp che trời, che lại toàn bộ thương khung, chặn hết bát phương, làm cho mọi người phải ngược nhìn.

Lá cây màu vàng kim rực rỡ tô điểm trên tán cây, tỏa ra hào quang lấp lánh, như thể từng vàng mặt trời nhỏ, óng ánh chói mắt, sáng chói một vùng.

Mà ở chính giữa những lá cây vàng kim xum xuê kia, là từng trái cây màu bạch kim, trên quả có in dấu từng đường vân mờ ảo, lộ ra khí tức huyền diệu.

"Đây là. . ."

Ánh mắt Phong Vân chấn động, chăm chú nhìn những trái cây màu bạch sắc kia. Hắn không biết những trái cây này là gì, nhưng từ bề ngoài, hắn

cảm nhận được những áo nghĩa trong cơ thể mình đang chấn động.

Hiển nhiên, những trái cây này có khả năng có tác dụng đề thăng áo nghĩa.

"Thú tốt! !"

Trái cây có thể trực tiếp đề thăng áo nghĩa, nghĩ qua cũng biết trân quý đến mức nào. Nếu như mang đến thế giới loài người, tuyệt đối sẽ gây ra một hồi sóng to gió lớn.

"Nhất định phải lấy được!"

Phong Vân quyết tâm phải có được số trái cây này. Hơn nữa, hắn không muốn lấy một quả, mà hắn muốn lấy tất cả!

Dù sao chỉ để lại một quả cho hung thú, cũng sẽ có thể dưỡng ra được một tồn tại lợi hại. Hắn tự nhiên không cho phép có chuyện như vậy xảy ra.

Hắn đếm sơ qua số trái cây này, đại khái có hai mươi quả.

"Đều là của ta cả!"

Phong Vân trước tiên lao tới khu vực trung tâm. Đã đến lúc này, hắn cũng không để ý chuyện che dấu thân phận gì nữa, dù sao nơi này cũng là không gian khép kín.

Lại nói, Vương cấp hung thú ở đây cũng không phải đối thủ của hắn, tự nhiên không cần cố kỵ bất cứ điều gì.

Thân thể hắn lóe ra ngân quang, một giây sau, hắn biến mất ở chỗ cũ, thuận di rời đi.

Khu vực trung tâm.

Phía dưới gốc đại thụ màu vàng kim.

Lúc này đã có không ít Vương cấp hung thú chạy tới, bọn chúng đều đang ở gần đây, thấy được động tĩnh nên vội vã tới đây trước tiên.

"Hai mươi trái cây, xem ra phải tranh đoạt một phen rồi."

Một con Bạch Hồ Vương toàn thân tuyết trắng lượn qua một vòng, thản nhiên nói.

Nó nằm trong nhóm có thực lực mạnh nhất ở đây, tự nhiên có tư cách nói như vậy.

"Trái cây kia, ta muốn một quả, không ai có ý kiến chứ."

Lúc này, một giọng nói thô kệch truyền đến. Toàn bộ mặt đất rung động, một bóng dáng cao lớn xuất hiện, kiêu ngạo nhìn xung quanh.

"Địa Liệt Vương!"

Đám Vương cấp hung thú có mặt đều run rẩy cả người, không dám đối mặt.

"Đương nhiên." Bạch Hồ Vương gật đầu, tỏ vẻ cung kính.

"Vậy, ta cũng muốn một quả."

Một đóa hoa màu che cả hư không, thả xuống một bóng đen to lớn. Yêu Hoa Vương cũng chạy đến, khí tức ngang hàng với Địa Liệt Vương.

Yêu Hoa Vương bởi vì thiên phú năng lực, so với Địa Liệt Vương còn khó dây dưa hơn nhiều, khiến đám Vương cấp hung thú càng thêm kiêng kỵ cùng kính nể.

Hai mươi trái cây màu bạch kim, Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương đã khẳng định lấy hai quả, còn lại mười tám quả nữa.

Một đám Vương cấp hung thú đối mặt, mơ hồ có hoa lửa tung tóe, trong không khí tràn ngập sát ý vô hình.

Kỳ thật, Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương không phải là không muốn lấy đi toàn bộ, chỉ là bọn họ cũng không dám làm cho quá nhiều người tức giận.

Bằng không, nếu chọc giận cả đám Vương cấp hung thú quần công, mặc dù với thực lực của bọn họ cũng không đỡ nổi.

Sau đó.

Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương bay tới không trung, đang muốn vươn tay hái trái cây, đột nhiên, những phiến lá màu vàng kim kia tựa như mới sống lại, trở nên vô cùng sắc bén.

Phảng phất trở thành từng thanh kiếm sắc, bắn ra từng vệt kiếm quang kim sắc trực tiếp chém tới.

Phụt! Phụt!

Bởi vì khoảng cách quá gần, cộng thêm kiếm quang lại quá nhanh, Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bị chém xuyên qua.

Nhưng bọn họ dù gì cũng đã là tồn tại tiếp cận Phong Đế Phong Hoàng, bị trong nháy mắt bị chém xuyên qua đã lập tức bạo phát nguyên lực, lùi lại.

Hung thú có sinh mệnh lực cực kỳ cường đại, trừ phi chỗ hiểm bị chém giết hoàn toàn, bằng không dù cho trái tim bị đâm xuyên qua cũng vẫn có

thể chữa trị.

Phía dưới, đám Vương cấp hung thú thấy một màn như vậy đều kinh hồn bạt vía, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Bởi vì kiếm quang quá nhanh, cho nên bọn họ cũng không nhìn thấy rõ ràng.

Trên bầu trời.

Yêu Hoa Vương chấp chờn chao đảo. Nó bị thương nặng nhất, toàn bộ thân hoa đều bị đâm rách ra thành một cái lỗ lớn, nhưng may mà nó có ánh sáng trị liệu, trong nháy mắt liền có thể chữa trị.

"Đại thụ này, có ý thức?"

Bên cạnh, Địa Liệt Vương thân thể phòng ngự cực mạnh, tuy rằng cũng bị đâm xuyên qua, nhưng cũng không phải vết thương trí mạng.

"Không, không phải năng lực của đại thụ này, là có lực lượng khác bám vào đó." Yêu Hoa Vương có được Mộc Hệ thiên phú cấp thụ quang, nó rõ ràng cảm ứng được lực lượng vừa rồi thực sự không phải đến từ đại thụ màu vàng kim này.

"Vậy là lực lượng gì?" Địa Liệt Vương nghi ngờ nói.

Yêu Hoa Vương đang muốn mở miệng đáp, bỗng nhiên một giọng nói lạnh nhạt từ trên tán cây truyền đến, không có chút điềm báo nào, cứ như vậy đột ngột vang lên. . .

"Đề ta nói cho ngươi biết, đó là lực lượng của kiếm."

Cái gì! ?

Giọng nói đột nhiên xuất hiện làm cho toàn bộ Vương cấp hung thú ở đây đều bị dọa sợ, cũng bao gồm cả Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương.

Bọn họ theo phương hướng âm thanh nhìn lại, chỉ thấy một con chim đại bàng thanh kim sắc đứng bên trên tán cây, từ cao nhìn xuống đám hung thú.

"Thanh Kim Đại Bàng?" Bạch Hồ Vương vô ý thức nói.

"Không, đây không phải Thanh Kim Đại Bàng."

Yêu Hoa Vương để lộ ra hai con mắt, nhìn chằm chằm Phong Vân, lãnh đạm hỏi: "Người là ai?"

Nó tuy rằng có thể đoán được kẻ trước mắt không phải Thanh Kim Đại Bàng, nhưng lại không biết rốt cuộc hắn có lai lịch ra sao. Đối phương giống như một vũng biển sâu, không thể phỏng đoán, sâu sa khó dò.

"Đợi chút nữa người liền biết."

Phong Vân nói bằng thú ngữ, không phải ngôn ngữ của nhân loại, lại có Hắc Ám nguyên lực che đậy bản thân, đám Vương cấp hung thú này tự nhiên nhìn không ra.

"Giả thần giả quỷ!"

Địa Liệt Vương vừa rồi bất ngờ bị đả thương, lúc này lửa giận sớm đã đè nén không được, hắn gầm lên một tiếng, thúc dục thiên phú năng lực của chính mình.

Trong nháy mắt, một quang sáng to lớn từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, thần tốc mở rộng, trong chớp mắt đã bao phủ Phong Vân.

"Ha ha, người chết chắc rồi! Đây là thiên phú năng lực của ta, trọng lực không gian. Một khi bị không gian của ta bao trùm lên, hết thủy lực hút, sức

đây nơi này đều do một ý niệm của ta không chế!"

Địa Liệt Vương lộ ra nụ cười đắc ý đầy dữ tợn.

Nhiều Vương cấp hung thú đều lộ ra vẻ kính nể. Vương cấp có được thiên phú năng lực và Vương cấp không có thiên phú năng lực, khác biệt chính là một trời một vực.

"Mau tới đây cho ta!"

Địa Liệt Vương điều khiển lực hút, ngắm chuẩn Phong Vân, muốn hút hẳn tới đây.

Nhưng, một giây trôi qua, hai giây trôi qua. . .

Phong Vân vẫn đứng ở nơi đó, không hề nhúc nhích, không chịu chút ảnh hưởng nào, biểu tình lạnh lùng nhìn nó.

Mồ hôi lạnh trên trán Địa Liệt Vương thoáng cái đã chảy xuống, từ khi nó thức tỉnh thiên phú năng lực đến nay, vẫn là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này.

"Làm sao có thể, làm sao có thể không có hiệu quả chứ?" Nó không thể tin nói.

"Thân ở bên trong lĩnh vực của ta, còn dám dùng thiên phú năng lực đối phó ta ư?"

Giọng nói lạnh lùng truyền đến. Một giây sau, Phong Vân nhẹ nhàng búng tay một cái, trong chớp mắt, trong phạm vi vạn mét, vạn vật đều bị kích hoạt, được trao cho phong mang khủng khiếp, xuyên qua chân trời!

Kiểm chi lĩnh vực, mở!

Chương 310: Diệt hết hung thú bên trong bí địa!

Chương 310: Diệt hết hung thú bên trong bí địa!

Khu vực trung tâm bí địa, toàn bộ sự vật, nhánh cây, lá cây, cỏ xanh, tảng đá, thậm chí cả mặt đất, đến thời khắc này cũng phảng phất trở thành từng chuỗi Thần kiếm tuyệt thế sắc bén, phát ra vô thượng phong mang xuyên thấu cả trời cao.

Thậm chí, không chỉ là những thứ này, một vài Vương cấp hung thú còn phát hiện bộ lông trên người lúc này cũng có biến đổi, để lộ ra khí tức sắc bén vô cùng, khiến chúng nó cực kì khiếp sợ.

"Lĩnh vực! ? Đây là Kiếm chi lĩnh vực! Ngươi là nhân loại!"

Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương phản ứng lại trước tiên, bọn họ nhìn chăm chăm Phong Vân trên tán cây, quát âm lên.

Đám Vương cấp hung thú khác nghe được câu này, toàn thân chấn động, không thể tin mà nhìn về phía Phong Vân. Một nhân loại, vậy mà lẫn vào khu vực hung thú của bọn họ, mà còn vào tận bí địa!

Điều này sao có thể!

"Nhân lực không tề, đáng tiếc, cũng không có tác dụng quái gì đâu."

Phong Vân lãnh đạm nói.

Một giây sau, hấn đôi ý nghĩ.

Xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt. . .

Toàn bộ Kiếm chi lĩnh vực, mọi sự vật đều mang theo vô thượng phong mang, chém về phía vô số Vương cấp hung thú trong sân, tự nhiên cũng bao gồm cả Địa Liệt Vương cùng Yêu Hoa Vương kia.

Phụt phụt phụt phụt phụt. . .

Những Vương cấp hung thú kia căn bản không có sức chống cự, ngay trong chớp mắt đó đã bị cắt xuyên qua, hoặc bị chém ngang lưng, hoặc bị chặt mất đầu, hoặc bị xoắn nát vụn trái tim...

Mặc dù Vương cấp hung thú có sinh mệnh lực ương ngạnh, nhưng dưới vô tận phong mang này, làm gì có thể sống sót nổi.

"Gào ——! !"

Địa Liệt Vương hai mắt đỏ rực, hốc mắt đều nứt ra, nó bạo phát toàn bộ tiềm năng, thúc dục trọng lực không gian của mình, hóa lực hút thành sức đẩy, cưỡng ép gạt ra những phong mang kia.

Nhưng chỉ sau một khắc, chuyện khiến nó càng thêm sợ hãi đã xảy ra.

Chỉ thấy lực hút và sức đẩy bên trong trọng lực không gian của nó vậ mà cũng bị đồng hóa thành "kiếm", bộc phát ra phong mang cực hạn, quay lại, trực tiếp xỏ xuyên qua toàn bộ thân thể nó.

"Chuyện gì vậy, sao có thể như vậy! ?"

Địa Liệt Vương không thể tin, thiên phú năng lực của chính mình cũng bị đồng hóa!

"Trong lĩnh vực của ta, hết thảy mọi thứ đều do ta sai sử, tự nhiên cũng bao gồm thiên phú năng lực của người."

Trên tán cây truyền xuống một giọng nói lạnh nhạt, Địa Liệt Vương chỉ nhìn Phong Vân một cái, một giây sau, nó đã bị vô số phong mang khủng bố xuyên qua, ngay cả căn bả đều không còn lại chút gì.

"A —————! !"

Bên kia, Yêu Hoa Vương dùng hết toàn lực phóng ra bên ngoài. Ánh sáng trị liệu khiến sinh mệnh lực của nó tăng vọt lên, dù cho phải đối mặt với nhiều kiếm khí sắc bén như vậy, nó vẫn có thể kiên trì.

"Xoạt!"

Nó bạo phát toàn bộ thực lực, điên cuồng phóng ra ngoài, muốn đem tin tức này về Vân Mộng Trạch.

Nhưng đúng lúc này, nó chợt phát hiện giữa đất trời có vô số hoa tuyết bay xuống, nhiệt độ khắp bốn phía dùng một tốc độ kinh người cấp tốc hạ thấp.

"Đây là, Băng chi lĩnh vực! ?"

Yêu Hoa Vương cực kỳ hoảng hốt, nó có chút ngây ngốc. Nhân loại này rốt cuộc là ai, vậy mà có được cả hai loại lĩnh vực!

Nó không có thời gian suy nghĩ nhiều, càng thêm gắng sức muốn chạy trốn ra phía ngoài.

Nhưng dĩ nhiên không kịp.

Băng chi lĩnh vực có tốc độ bao trùm vượt xa tốc độ chạy trốn của Yêu Hoa Vương. Trong khoảnh khắc, Băng chi lĩnh vực đã đuổi kịp Yêu Hoa

Vương, hàn khí nhập vào cơ thể, trực tiếp đóng băng Yêu Hoa Vương.

"A!"

Cũng trong nháy mắt nó bị đóng băng, phong mang vô tận cũng nổi đuôi mà đến, từ bốn phương tám hướng lao ra, trong chớp mắt quấy nát thân thể Yêu Hoa Vương, thậm chí có cả linh hồn của nó.

Mặc dù Yêu Hoa Vương có được ánh sáng trị liệu cũng chẳng thấm vào đâu.

Đến lúc này, toàn bộ hung thú đi vào trong bí địa, đều chết trong tay Phong Vân, không có bất cứ con nào còn sống sót.

"Vương cấp hung thú có được thiên phú năng lực quả thực rất khó chơi, Yêu Hoa Vương này suýt nữa đã để nó chạy thoát."

Phong Vân đứng trên tán cây, nhẹ nhàng tự nói.

Vương cấp hung thú dù là sinh mệnh lực hay tiềm năng, đều mạnh hơn so với nhân loại rất nhiều, có nghĩa là rất khó giết.

Nếu như là tồn tại nhân loại đồng cấp, Phong Vân đã sớm chém giết cả trăm ngàn lần.

Nào có giống như bây giờ, phải sử dụng cả hai cái lĩnh vực, mới có thể giải quyết xong.

"Có thể là bởi vì ta lĩnh hội lĩnh vực quá nông cạn, thiên cận thôi."

Nếu như Kiếm chi lĩnh vực của hắn đạt từ tầng ba trở lên, cũng có thể trong nháy mắt giết chết nó.

Trải qua trận đấu lần này, hắn cũng coi như có một cái nhận thức rõ ràng đối với uy lực của Kiếm chi lĩnh vực của chính mình. Xét về uy lực, nó mạnh hơn so với Băng chi lĩnh vực, nhưng về tốc độ khuếch tán lại chậm hơn so với Băng chi lĩnh vực.

Có thể là do Kiếm chi lĩnh vực nhất định phải từ tự bản thân khuếch tán, mà Băng chi lĩnh vực, là có thể kết nối với Băng Hệ nguyên lực trong thiên địa.

Cũng chính là, tốc độ của thuộc tính lĩnh vực nhất định so với tốc độ của các lĩnh vực đặc thù như kiếm, đao các thứ như vậy còn nhanh hơn rất nhiều, đây là ưu thế Tiên Thiên.

Sau đó.

Phong Vân lập tức ngắt hết hai mươi trái cây màu bạch kim trên đại thụ màu vàng kim. Thậm chí, hắn còn không thoả mãn với cái này, trực tiếp nhổ tận gốc cả gốc đại thụ này, chuyển rời nó vào trong nhẫn không gian của chính mình.

Thứ tốt như vậy, làm sao có thể lưu lại cho hung thú.

"Có cơ hội đi một chuyến tới Thiên Trì, cũng lấy luôn gốc cây nhỏ ở chỗ đó mang về luôn."

Hắn nhớ rõ gốc cây nhỏ kia còn là loại có thể đề thăng thiên phú nữa đó. Lúc trước vì trở ngại thực lực, không có cách nào mang đi. Nhưng hiện giờ hắn đã trở thành Vương giả, những chuyện này dĩ nhiên là không phải việc gì khó.

"Có điều lúc đầu khi ta lên mạng tìm kiếm một chút, mới biết trái cây đề thăng thiên phú kia sau khi ăn sáu quả sẽ không còn hiệu quả nữa, ngược lại

còn sản sinh kháng tính. Không biết trái cây màu bạch kim này có phải cũng là như thế hay không. . .”

Nghĩ tới đây, Phong Vân dự định sau khi trở về sẽ lên mạng điều tra thêm.

"Bí địa còn mở ra thêm mấy ngày nữa, thời gian còn thừa chán, lại đi vơ vét chút nữa đi."

Tính toán thời gian, còn thêm ba ngày nữa. Vì vậy, Phong Vân tiếp tục chạy khắp bí địa.

Bí địa này lớn như vậy, nghiêm nhiên đã trở thành hậu hoa viên của hắn, ta cần ta cứ lấy.

Bởi vì trừ hắn bên ngoài, không còn vật sống thứ hai.

. . .

Cứ như vậy, ba ngày sau.

Thời điểm bí địa mở ra đã đến, Phong Vân thúc dục Hắc Âm thiên phú của mình, trực tiếp ẩn nấp trong hư không, ngay khi khe nứt một lần nữa xuất hiện, hắn nhẹ nhàng lách người đi ra, sau đó đi xa Vân Mộng Trạch.

Trong cả quá trình này, không có bất cứ hung thú nào phát hiện dị thường, mặc dù là chủ nhân của Vân Mộng Trạch cũng thế.

Mà nhiều hung thú cũng còn đang giương mắt chờ mong đám hung thú từ trong khe nứt đi ra ngoài. Thế nhưng, đợi chờ hồi lâu mà ngay cả một cái bóng cũng không thấy.

Ngay từ đầu, nhiều hung thú còn có thể bình tĩnh, nhưng đến khi một ngày đã trôi qua, khe nứt kia còn không còn động tĩnh gì nữa, mặc cho ai

cũng biết, chỉ sợ là đã gặp chuyện không may!

Tại một chỗ sâu trong Vân Mộng Trạch, một hung thú to lớn đang khoanh tròn lại nằm xuống. Thân thể nó như trâu, lại mọc ra một sừng, làn da toàn thân có màu vàng xanh nhạt, phía trên chảy từng đường vân thần bí. Những đường vân kia mơ hồ giao cảm với thiên địa xung quanh, huyền bí không gì sánh được.

Lúc này, nó mở ra hai con mắt lạnh lẽo như băng, bên trong tràn ngập vẻ kinh ngạc, "Chuyện gì đây, vì sao ta không cảm giác được chút sinh cơ nào, lẽ nào bọn chúng đều đã bỏ mình?"

Hung thú này, không hề nghi ngờ, chính là chủ nhân Vân Mộng Trạch! .

Chương 311: Đại lão, Rbq, Rbq!

Chương 311: Đại lão, Rbq, Rbq!

“Xảy ra chuyện gì vậy? Rốt cuộc bên trong đã xảy ra chuyện gì?”

Vân Mộng Trạch chỉ chủ nhay bén phát hiện bên trong đã xảy ra chuyện, nhưng nó lại không thể khổng chế bí địa này, nó chỉ nắm giữ quy luật đóng mở mà thôi.

Cho nên, nó chỉ có thể suy đoán, lại vĩnh viễn không biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Nếu nó biết bên trong có một nhân loại lẫn vào, hơn nữa, còn vơ vét hết bảo vật trong bí địa, e rằng Vân Mộng Trạch sẽ bùng nổ ngay tại chỗ.

Nhưng nó vĩnh viễn không biết chuyện xảy ra bên trong.

Mà bên này.

Phong Vân dựa vào năng lực ẩn nấp và biến thân, thành công thoát khỏi khu vực hung thú, trở về lãnh thổ nhân loại.

Vừa về đến lãnh thổ của nhân loại, hắn đã khôi phục nguyên dạng.

Hắn lập tức đi vào cứ địa lớn gần mình nhất, chuẩn bị dùng không gian trùng động của đôi phương trở về cứ địa Thiên Khải.

Lúc trước Phong Vân cũng đến như vậy, bởi vậy hắn rất quen thuộc.

Cách gần hần nhất là cứ địa nhất đẳng tên là Vân Côn, là lãnh thổ của nhân loại, có chức trách trấn thủ biên cương, vì thế, cho dù đây là cứ địa nhất đẳng, nhưng tổng thể thực lực còn ở phía trên cứ địa Thanh huyện.

Phong Vân đã từng kiểm tra, người mạnh nhất ở cứ địa này, có cảnh giới là bán Vương cấp, mà số lượng các đại tông sư, cũng lớn hơn cứ địa Thanh Huyện rất nhiều.

Hơn mười phút sau.

Phong Vân thành công đến cứ địa Vân Côn, khi hần muốn dùng không gian trùng động, lại phải hiện không thể sử dụng.

Hồng sao?

Hần có chút ngoài ý, âm thầm nói.

“Rõ ràng hơn một tháng trước vẫn còn tốt mà.”

Giống như nghe thấy nghi hoặc của hần, một vị quần chúng vây xem giải thích.

“Chắc là tiểu huynh đệ mới đến cứ địa Vân Côn, cứ địa chúng ta phải trấn thủ biên cương, rất cần sử dụng không gian trùng động, cho nên cứ nửa năm sẽ bảo hành sửa chữa một lần, nếu không, trong quá trình truyền tón gặp chuyện ngoài ý muốn, sẽ không thể thoát thân được.”

Thì ra là sửa chữa bảo hành.

Phong Vân gật đầu, hỏi: “Không biết cần sửa bao lâu?”

“Khoảng một tháng.”

Lâu như vậy sao? Sắc mặt Phong Vân hơi động, lập tức cất bước đi lên phía trước, không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh, đi lên đài cao.

Ở đó, đang có hai võ giả có thiên phú không gian trung cấp đang sửa chữa bảo hành không gian trùng động.

Giống như phát hiện có người đến gần, hai người kia nhìn lại, khi nhìn thấy khuôn mặt trẻ tuổi của Phong Vân, lông mày nhíu chặt.

“Ai bảo ngươi lên đây, nơi này là khu vực quan trọng, ngươi không có phận sự không được đi vào, đi sang một bên chơi...”

Nhưng mà bọn họ còn chưa nói hết, bỗng nhiên kinh hãi phát hiện không gian bốn phía ngưng kết về phía bọn họ, lực lượng cầm cố xuất hiện bao phủ, trừ suy nghĩ ra, bọn họ không thể động đậy được.

“Không, Không Gian Cầm Cố?”

Hai người kia phản ứng lại, nhìn Phong Vân đi về phía bọn họ, vẻ mặt sợ hãi. Lúc này, bọn họ có chậm chạp đến đâu cũng biết, thiếu niên trước mắt này, ít nhất cũng là một người có thiên phú không gian cấp cao.

Ong!

Một giây sau, lực lượng Không Gian Cầm Cố tan hết, bốn phía khôi phục bình thường, hai người kia cũng được thả ra.

“Ra, ra mắt tiên sinh.”

Thái độ hai người thay đổi, vô cùng cung kính. Mặc dù thoạt nhìn Phong Vân còn nhỏ hơn bọn họ mười mấy tuổi, nhưng thực lực tuyệt đối ở phía trên bọn họ, vì vậy, tuổi tác cũng không tính là gì.

Mọi người dưới đài cũng kinh ngạc đến ngây người, không ngờ vị thiếu niên thoát nhìn không có gì đặc biệt này lại là một người có thiên phú không gian cấp cao.

“Các người lui ra đi, để ta.”

Phong Vân thản nhiên nói.

Hai người kia đương nhiên không dám phản đối, đi sang bên cạnh đứng thẳng tắp, đồng thời, khóe mắt vẫn liếc Phong Vân, trong lòng suy đoán lai lịch của đối phương.

Theo bọn họ biết, cứ địa Vân Côn căn bản không có ai có thiên phú không gian cấp cao, nếu không sẽ không đến lượt hai người họ đến bảo hành sửa chữa không gian trùng động.

Oanh!

Trong đầu bọn họ đang suy nghĩ, bỗng nhiên cảm thấy một cỗ lực lượng không gian khủng bố tuôn động, mênh mông như biển rộng, không thể đo lường được, đang mãnh liệt sôi sục.

Đương nhiên, cảm giác này chỉ có người có thiên phú không gian mới có thể cảm nhận được, những võ giả khác sẽ không bị ảnh hưởng.

“Đây là...”

Sắc mặt hai tên có thiên phú không gian trung cấp rung động, so sánh với không gian chi lực bậc này, thì không gian chi lực của bọn họ chỉ là một chén nước mà thôi.

Một chén nước làm sao có thể so sánh với một hải dương rộng lớn được?

Mấy ngày nay, Phong Vân không có việc gì nên đã hấp thu không gian chi lực trong thiên địa, cộng thêm phòng tu hành chuyên môn trong cứ địa siêu hạng nữa. Vì thế, không gian chi lực của hắn cũng thành công hoàn thành mười lần áp súc, luận chất lượng, những người cùng giai không thể so sánh được, không nói đến hai người chỉ có thiên phú không gian trung cấp kia, chênh lệch giống như một cái trên trời, một cái dưới bùn.

“Đáng tiếc ở cứ địa Thiên Khải không có thiên phú không gian đỉnh cấp, càng không nói đến cấp cao hơn.”

Chỉ có một người có thiên phú không gian cấp cao, điều này khiến Phong Vân muốn đề thăng thiên phú không gian của mình cũng không có ai lấy hình chiếu.

Cho nên, bây giờ hắn vẫn là thiên phú không gian đỉnh cấp.

Nhưng cái này cũng rất bình thường, không gian, thời gian là hai thiên phú được thiên địa yêu thích nhất, muốn tìm được đỉnh cấp trở lên, thật sự khó khăn.

“Không vội, sau này sẽ xuất hiện thôi.”

Dù sao bây giờ hắn vẫn còn trẻ, có thể chậm rãi tìm kiếm, nếu thật sự không có, thì đành dùng lượng biến chất, hình chiếu mười mấy người có thiên phú không gian trung cấp là được.

Sau khi dung hợp, cũng có thể đề thăng thiên phú.

“Đáng tiếc, trước mắt chỉ có một loại trái cây đề thăng thiên phú kia, nếu không sẽ có lựa chọn khác...”

Trái cây màu vàng kia chính là ngoại vật duy nhất có thể đề thăng thiên phú, những cái khác không thấy ghi lại.

Sau đó.

Phong Vân điều khiển không gian chi lực hùng hậu này tràn vào không gian trùng động, thanh trừ sạch sẽ không gian phong bạo trong thông đạo, đồng thời tu bổ gia cố bức tường ngăn cách ở bốn phía trong thông đạo.

“Được rồi, đã sửa chữa xong, ta đi trước.”

Sau khi nói xong, hắn phóng ra một bước, trực tiếp đi vào không gian trùng động, đạp lên không gian chi lực, thần tốc rời đi.

Toàn bộ quá trình diễn ra chưa đầy một phút đồng hồ.

Hai người có thiên phú không gian trung cấp kia lập tức tiến lên, phát hiện không gian trùng động không những đã sửa xong, còn chắc chắn hơn trước đây rất nhiều.

“Không biết vị cao nhân này đến từ cứ địa nào?”

“Nhìn tọa độ này, dường như là cứ địa Thiên Khải.”

“Cứ địa Thiên Khải? Cứ địa siêu hạng? Khó trách lại biến thái như vậy.”

Hai người nhìn nhau, chấn động không dứt, thì là là đại lão đến từ cứ địa siêu hạng, rbq, rbq.

...

Cứ địa Thiên Khải.

Phong Vân mất nửa ngày mới trở về đây, sau khi hắn trở về, lập tức lên mạng, rồi đăng ảnh chụp trái cây bạch kim này lên, lợi dụng chức năng của mạng thông tin, xem bảo vật này là cái gì.

Chương 312: Không gian áo nghĩa, đại thành!

Chương 312: Không gian áo nghĩa, đại thành!

Mạng phát triển, cộng thêm quyền hạn của Phong Vân cao, cho nên không đến vài giây đã xuất hiện đáp án.

[Trái cây áo nghĩa] : Bởi vì có thể khiến người ăn nó lĩnh ngộ áo nghĩa hoặc đề thăng áo nghĩa, lúc đầu được phát hiện ở một sơn cốc gần khu vực hung thú, do nhà thám hiểm Sofia phát hiện, cũng được bà ta đặt tên.

Sau đó, Sofia đã kiểm nghiệm, sau khi một người dùng hai mươi quả này, sẽ xuất hiện kháng thể, mất hiệu quả.

“Quả nhiên sẽ sinh ra tính kháng thể.”

Sau khi Phong Vân nhìn thấy câu cuối, sắc mặt hiểu rõ, cũng tương tự như hấn đoán, trái cây này sẽ sản sinh tính kháng thể.

“Hai mươi quả, vừa vặn.”

Hấn rất vui vì mình đã hái tất cả, một lần dùng hết, hoàn mỹ.

Lúc này.

Phong Vân đã trở lại chỗ của mình, lấy hai mươi quả trái cây bạch kim ra.

Nhìn trái cây áo nghĩa tỏa ra ánh sáng bạch kim, sắc mặt hấn do dự, trong đầu nghĩ, nên đề thăng áo nghĩa gì thì tốt hơn.

“Trên mạng nói, trái cây áo nghĩa không chỉ có thể đề thăng áo nghĩa, còn có thể lĩnh hội áo nghĩa ...”

Nghĩ đến đây, ánh mắt Phong Vân sáng ngời, trong lòng quyết định.

“Tạm thời không có thiên phú không gian, nhưng mà có thể lĩnh ngộ không gian áo nghĩa.”

Sở dĩ bây giờ hấn rất ít khi dùng đến năng lực của thiên phú không gian, bởi vì lúc đối phó Vương cấp, năng lực không gian của hấn có hạn.

Mà muốn đề thăng uy năng của không gian, trừ đề thăng thiên phú, còn có con đường khác là lĩnh ngộ không gian áo nghĩa.

Chỉ có như vậy, năng lực không gian của hấn mới có thể tăng cường, cũng có thể đối phó với Vương cấp.

“Cứ làm như vậy đi.”

Các áo nghĩa thuộc tính khác có thể thông qua dung hợp hình chiếu mà đạt được, nhưng không gian áo nghĩa thì gần như không gặp được hình chiếu, thép tốt phải dùng làm lưỡi dao, chính là ý này đây.

Lập tức, Phong Vân không chần chừ cầm một quả lên nuốt vào, sau đó thúc dục thiên phú không gian.

Ong.. Ong!

Một tiếng âm vang lên, trái cây áo nghĩa bùng nổ.

Bên trong tối tăm, trong tâm mắt hấn, thế giới dường như đã thay đổi, lúc trước hấn nhìn không gian chi lực, chỉ đơn thuần là không gian chi lực mà thôi.

Còn bây giờ, lại phát hiện trong không gian chi lực ẩn chứa một quỹ tích nào đó, dao động ở bốn phía, vô cùng huyền diệu, diễn dịch trong trái tim hấn.

Hấn vô thanh vô tức ngộ ra cái gì, rồi chìm đắm trong đó.

Mà ở bên ngoài, quanh người Phong Vân có một cỗ dao động vô hình lan ra, rung chuyển không gian xung quanh.

Nếu như có võ giả sở hữu thiên phú không gian đến đây, nhất định sẽ kinh hô, đây là không gian áo nghĩa!

Không gian huyền diệu khác các thuộc tính khác, không có ý cảnh, cũng không có ngụ ý áo nghĩa, ngay từ đầu đã là áo nghĩa, cho nên nói khó lĩnh ngộ như vậy.

Không biết đã bao lâu.

Phong Vân từ trong đó tỉnh lại, lập tức nhìn giao diện của mình, phát hiện áo nghĩa của mình lại nhiều thêm một hạng: Không gian áo nghĩa (nửa thành)

“Quả nhiên lĩnh ngộ thành công...”

Ánh mắt hấn lộ ra vui mừng, loại trái cây này thật thần kỳ, có thể giúp hấn lĩnh ngộ không gian áo nghĩa nhanh như vậy, mặc dù chỉ là nửa thành, nhưng cũng là tiến bộ rất lớn.

Phải biết rằng, lúc nhập môn mới là khó nhất.

Không thể nhập môn, tương đương với việc có cố gắng thế nào cũng không được, có lực cũng không thể dùng.

“Tiếp tục đi.”

Phong Vân tiếp tục cầm số trái cây áo nghĩa trên mặt bàn, một quả lĩnh hội trong một giờ, cứ như vậy lặp đi lặp lại.

Sau hai mươi giờ, hắn đã luyện hóa hai mươi trái cây áo nghĩa vào cơ thể.

Mà không gian áo nghĩa của hắn, cũng từ nửa thành tăng lên đến bảy thành.

Càng về sau, hiệu quả của trái cây áo nghĩa này càng thấp, mặc dù là hai mươi quả, nhưng cuối cùng chỉ đề thăng không gian áo nghĩa của hắn lên bảy thành.

“Bảy thành không gian áo nghĩa dung nhập với năng lực không gian, lực lượng đã vượt qua một số lĩnh vực cấp thấp.”

Không gian chi lực độc nhất vô nhị, ngay cả áo nghĩa cũng tuyệt đối mạnh hơn các lĩnh vực cấp thấp.

Sau đó, vì làm thí nghiệm, Phong Vân đặc biệt thúc dục kiểm chi lĩnh vực và băng chi lĩnh vực của mình, kết quả không ngoài dự đoán, không gian áo nghĩa kết hợp với năng lực không gian, lập tức trấn trụ hai lĩnh vực này, không thể phát huy một chút uy năng nào.

“Quả nhiên, không gian mới là một trong những lực lượng đáng sợ nhất.”

Hắn không khỏi cảm thán, mới bảy thành không gian áo nghĩa mà thôi, đã ngăn chặn được hai lĩnh vực cấp thấp, không hổ là lực lượng trong truyền thuyết.

“Hiện tại, công kích mạnh nhất của mình, lại là năng lực không gian...”

Phong Vân không khỏi tặc lưỡi, chuyện này đến thế giới hung thú không thể nghi ngờ đã kiếm lời lớn.

Lực công kích của hắn được đề thăng rất nhiều, bây giờ, gọi hắn là người đứng đầu cứ địa Thiên Khải cũng không quá.

Theo hắn biết, ba vị Phong Đế Phong Hoàng kia chỉ lĩnh ngộ lĩnh vực đến tam trọng mà thôi, lại không phải là loại am hiểu chiến đấu, nếu đánh nhau, sẽ không phải là đối thủ của hắn.

“Đáng tiếc đến bây giờ cũng chỉ phát hiện một loại trái cây áo nghĩa này, không có loại khác.”

Như vậy, Phong Vân muốn đề thăng không gian áo nghĩa sẽ rất khó khăn, nhất là sau bảy thành, sẽ càng khó khăn hơn.

Chỉ dựa vào thiên phú không gian đỉnh cấp, mà muốn tăng lên đến tầng viên mãn, đoán chừng cũng phải mấy chục năm.

Còn không gian lĩnh vực, nếu muốn đạt đến, có lẽ cũng phải trăm năm, hơn nữa, chưa chắc đã thành công.

“Năng lực không gian cường đại nghịch thiên, vượt xa các năng lực thuộc tính khác, có lẽ vì nguyên nhân này, nên đề thăng mới khó khăn như vậy.”

Phong Vân lắc đầu, chuyện này hẳn cũng không có cách nào, chỉ có thể đi một bước tính một bước mà thôi.

Sau đó.

Hắn bắt đầu quét hình chiếu hôm nay.

Cùng lúc đó.

Trong một phòng tu hành của Bạo Phong Vương.

Nơi này có nguyên lực dồi dào, rò rỉ cả ra ngoài, đương nhiên không thể so sánh với nguyên lực Phong Vân tiêu hao trong lúc tu hành được, chỉ bằng một phần mười mà thôi.

Bên trong, có một bóng dáng cao lớn ngồi xếp bằng, đôi mắt đóng chặt, khí tức mạnh mẽ, giống như đang nhập định tu hành.

Mặc dù khuôn mặt hắn ta bị sương mù che khuất, nhưng nhìn hình dáng, loáng thoáng có thể nhận ra, người này chính là Ngụy Nguyên Vũ.

Lúc này, khí cơ quanh thân Ngụy Nguyên Vũ bỗng nhiên co rút lại, sau ba hơi thở, lại bạo phát ra như núi lửa phun trào.

Oanh!

Sau lưng hắn ra, hình thành một nguyên lực chi hải to lớn, hiện ra kim sắc, vô cùng chói mắt, lộ ra vẻ ‘Không gì không phá, sắc bén vô song.’

Hiển nhiên, đây là nguyên lực chi hải hệ kim mà hắn ta ngưng tụ ra, nhưng nếu so sánh với Phong Vân, vẫn nhỏ hơn rất nhiều.

Khí cơ Vương cấp tản ra, trong khoảnh khắc đã bao phủ toàn bộ phòng tu hành.

Hai mắt Ngụy Nguyên Vũ mở ra, trên trong có kim quang rực rỡ, giống như mặt trời.

“Cuối cùng đã đạt đến Vương cấp.”

“Phong Vân, ta đến đây!”

Chương 313: Lại thất bại lần nữa!

Chương 313: Lại thất bại lần nữa!

Ngụy Nguyên Vũ chuyên tâm bế quan ba tháng, cuối cùng đã đột phá Vương cấp sơ giai, điều này khiến hắn ta có lòng tin, trong lòng tự nhiên sinh ra cảm giác ‘Không chế tất cả.’

Hắn ta bây giờ, ít nhất mạnh hơn lúc trước gấp mười lần.

Cho nên, Ngụy Nguyên Vũ nghĩ đến Phong Vân đầu tiên, chính là thiếu niên đã sỉ nhục hắn ta, nhất định phải trả lại gấp bội.

Oanh!

Hắn ta trực tiếp từ nơi tu hành phóng lên trời, không che giấu khí cơ của bản thân, trong chớp mắt đã kinh động đến toàn bộ cứ địa Thiên Khải.

Vô số võ giả ngẩng đầu nhìn lên trời, sắc mặt kinh ngạc.

“Đây là, Ngụy Nguyên Vũ?”

“Khí cơ này, hắn ta đã đạt đến Vương cấp rồi?”

“Thật nhanh, mới ba tháng mà thôi.”

“Hắn ta muốn làm gì vậy?”

“...”

Nhiều võ giả nhìn Ngụy Nguyên Vũ đứng trên không trung, không khỏi kinh ngạc.

Đám cao tầng của cứ địa Thiên Khải cũng bị cỗ khí cơ này kinh động, đồng thời chạy đến quan sát.

“Nhìn khí thế sắc bén này, xem ra hắn ta đến không có ý tốt, chẳng lẽ là muốn xuất thủ với Phong Vân?” Một vị cao tầng suy đoán.

“Cái này...”

Đám cao tầng còn lại nghe vậy, hai mặt nhìn nhau, bây giờ Phong Vân mạnh thế nào, cũng không ai biết rõ, nhưng mà có thể khẳng định, chắc chắn còn siêu việt hơn Vương cấp.

Trước đây Ngụy Nguyên Vũ vẫn luôn bế quan, căn bản không biết chiến lược chân chính của Phong Vân.

“Muốn ngăn cản không?”

“Đã không kịp rồi.”

Lúc ông ta nói ra lời này, Ngụy Nguyên Vũ trên không trung chợt quát lên một tiếng.

“Phong Vân, ra đánh một trận!”

“Phong Vân, ra đánh một trận!”

“Phong Vân, ra đánh một trận!”

Giọng nói to lớn vang dội, mang theo uy áp của Vương giả, lấy hắn ta làm trung tâm, trong chớp mắt truyền đi bốn phương tám hướng, khiến rất nhiều võ giả cảm thấy áp lực, đỉnh tai như óc, lỗ tai ong lên.

...

Bên này.

Trong phòng.

Phong Vân đang quét hình chiếu, nhìn về phía ba lô của mình, có một vật rơi xuống tỏa ra ánh sáng lập lòe đập vào mắt hắn.

[Năng lực thiên phú – Ánh sáng trị liệu] : Đến từ hình chiếu hung thú Vương cấp Yêu Hoa Vương.

“Vận khí không tệ, có một cái năng lực thiên phú.”

Phong Vân vui vẻ ra mặt, năng lực thiên phú này xem như kỹ năng thêm vào, không cần tốn nhiều nguyên lực và khí huyết, chỉ cần dùng lực linh hồn mà thôi.

Bởi vậy, năng lực thiên phú mạnh yếu, có liên quan rất lớn đối với mức độ lực linh hồn của người sử dụng.

Cho nên, năng lực thiên phú này rơi vào tay Phong Vân, so với những người khác, sẽ phát huy uy năng lớn hơn nhiều.

Ví dụ như băng chi lĩnh vực, trên người ấu thể Băng Vũ Vương Thú, sẽ chỉ phát huy được một chút uy năng, bởi vì linh hồn của nó vẫn còn đang sinh trưởng, đợi đến khi nó trưởng thành, có thể so với uy lực hiện giờ Phong Vân thi triển.

Ngay khi Phong Vân chuẩn bị hiển hóa, bỗng nhiên có một tiếng hét truyền đến.

“Phong Vân, ra đánh một trận!”

“Phong Vân, ra đánh một trận!”

“Hả?”

Phong Vân nghe vậy, sắc mặt khẽ động, hấn ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài, ánh mắt giống như xuyên thấu tất cả trở ngại, nhìn về phía thân ảnh đang đứng trên không trung phía xa xa.

“Ngụy Nguyên Vũ sao?”

Nói thật, nếu không phải đối phương ồn ào như vậy, hấn thật sự đã quên mất người này rồi.

Lúc trước hấn một quyền đánh bại Ngụy Nguyên Vũ, đối với hấn mà nói, đối phương chỉ là người qua đường mà thôi, không đáng chú ý.

Nếu Ngụy Nguyên Vũ biết Phong Vân mà hấn ta vẫn luôn canh cánh trong lòng chỉ xem hấn ta là người qua đường, e rằng sẽ phát điên.

“Phong Vân, ra đánh một trận!”

Giọng nói dần mở rộng, cuối cùng đã truyền khắp cứ địa Thiên Khải, khiến vô số võ giả chạy đến quan sát.

“Ngụy Nguyên Vũ muốn khiêu chiến Phong Vân?”

“Chắc là lúc trước bị Phong Vân một quyền đánh bại, không thể tiêu tan được, nên sau khi đột phá Vương cấp, chuyện đầu tiên là đến tìm Phong Vân rửa sạch hồ thẹn lúc trước.”

“Chậc chậc...”

Rất nhiều võ giả đều đang nghị luận.

Giọng nói của Ngụy Nguyên Vũ vẫn quanh quẩn, nhưng thật lâu vẫn không được đáp lại, mọi người đều cho rằng Phong Vân không ở trong cứ địa, nhưng bỗng nhiên, một giọng nói bình tĩnh truyền đến.

“Không cần đi ra, người có thể tiếp được một chiêu của ta rồi hãy nói.”

Ầm ầm!

Sau một khắc, bầu trời cứ địa Thiên Khải bất ngờ thay đổi, nguyên lực thiên địa hội tụ một chỗ, hóa thành một thanh trường kiếm màu vàng như bình thường, vô thanh vô tức chém về phía Ngụy Nguyên Vũ.

“Chỉ cái này sao?”

Ngụy Nguyên Vũ cười lạnh một tiếng, đứng ở nơi đó, sau lưng hắn ta xuất hiện nguyên lực chi hải kim sắc, hóa thành một trường thương vô cùng to lớn màu vàng, nghênh đón.

“Để người biết, cái gì mới là công kích của Vương giả!”

Ầm ầm!

Công kích một lớn một nhỏ gặp nhau giữ không trung, thanh kiếm nhỏ màu vàng của Phong Vân so với thanh thế to lớn trường thương của Ngụy Nguyên Vũ thì bình thản hơn rất nhiều.

Nhưng trong khoảnh khắc va chạm, trường thương to lớn màu vàng run lên, trực tiếp tán loạn, hóa thành vô số điểm sáng, tản đi bốn phương tám hướng.

Không thể địch lại!

Khiến nhỏ màu vàng không chút trở ngại, vẫn bình thản như cũ chém về phía Ngụy Nguyên Vũ.

Lúc này, trong mắt Ngụy Nguyên Vũ, thanh kiếm nhỏ màu vàng này đã được phóng đại vô tận, trong chớp mắt đã tràn ngập toàn bộ tầm mắt hắn ta, giống như trong thiên địa chỉ có thanh kiếm này, không có vật gì nữa.

Một cảm giác nhỏ bé sinh ra dưới đáy lòng hắn ta, hắn ta không có cách nào chống lại sự sợ hãi.

“Không!”

Thanh kiếm nhỏ màu vàng vẫn chém xuống, tâm thần Ngụy Nguyên Vũ cuối cùng cũng tan vỡ, sợ hãi hô to.

Phốc!

Theo một tiếng này của hắn ta, một kiếm này không chém xuống, mà hơi nghiêng đi, chém lên mặt đất.

Vô thanh vô tức, mặt đất được làm từ chất liệu đặc thù trực tiếp bị phân thành hai nửa, giống như cát đậu hũ, không có chút trở ngại nào.

“Hô...”

Mồ hôi lạnh trên trán Ngụy Nguyên Vũ chảy ròng, há miệng lớn thở hổn hển, trong mắt tràn đầy sợ hãi, lúc một kiếm kia chém xuống, hắn ta cảm thấy mình chắc chắn phải chết, không hề có lực chống cự nào.

“Làm sao có thể mạnh như vậy?”

Hắn ta không ngừng thì thào, làm sao còn đáng vẻ bề ngoài như lúc trước, thân thể còn đang run rẩy.

Rất nhiều võ giả kinh ngạc, mặc dù sớm biết chiến lược của Phong Vân thâm tàng bất lộ, nhưng không ngờ, còn chưa hiện thân, cách không ra một chiêu đã đánh bại Ngụy Nguyên Vũ, vẫn là nghiền ép.

“Quả nhiên, chiến lược qua cửa chín tòa tháp thí luyện không cho phép nghi ngờ.”

“Đúng vậy, đã sớm nghĩ đến, nhưng khi tận mắt nhìn thấy, mới cảm giác lực xung kích thật sự to lớn.”

“Trước khi bế quan, Ngụy Nguyên Vũ bị đánh bại trong một chiêu, sau khi bế quan, hắn ta đã mạnh hơn gấp mười, vẫn bị một chiêu của Phong Vân đánh bại...”

“Chỉ có thể nói hắn ta sinh không gặp thời, cùng một thời đại với Phong Vân, mạnh như Thôi Vân Dương còn bị nghiền ép, không nói đến hắn ta.”

Cứ địa Thiên Khải lại một lần nữa sôi trào vì Phong Vân, bọn họ không tận mắt nhìn thấy Phong Vân qua cửa chín tòa tháp thí luyện, nhưng lực công kích vừa rồi, bọn họ đã được kiến thức.

Chương 314: Ta cũng không dám chọc hấn!

Chương 314: Ta cũng không dám chọc hấn!

Ngụy Nguyên Võ hai mươi ba tuổi tuổi đạt tới Vương giả. Chuyện này cho dù là trong lịch sử cứ địa Thiên Khải, cũng có thể xếp vào hàng thượng đẳng.

Cũng thuộc danh sách thiên chi kiêu tử.

Nhưng đáng tiếc, lại xuất hiện một kẻ càng thêm biến thái là Phong Vân, chưa đầy 18 tuổi đã vượt qua cả chín tòa tháp thí luyện, đánh bại Vương cấp, làm ra đủ loại chuyện không thể tin nổi.

Mấy vị cao tầng đều bị rung động đến mức đầu óc mơ màng, nhất là chấp chương sử, tận mắt thấy Phong Vân ra tay, hấn cuối cùng cũng biết đối phương vì sao có thể vượt qua cả chín tòa tháp thí luyện.

"Các người nói xem, thực lực của Phong Vân đã đạt tới tầng thứ nào rồi?" Một vị cao tầng nhin không được mà hỏi.

"Nhìn không ra." Một vị cao tầng khác lắc đầu, "Nhưng ta có thể tin một điểm, đó là hấn có thể nháy mắt giết cả đám chúng ta."

Bọn họ còn không bằng Ngụy Nguyên Võ, mà Ngụy Nguyên Võ còn đã bị nghiền ép rồi, bọn họ tự nhiên cũng không mạnh được đến đâu.

"Có thể so với... Phong Đế Phong Hoàng."

Lúc này, chấp chương sử mở miệng, hấn nói.

Đây là đáp án mà khi hấn hỏi thăm ba vị Phong Đế Phong Hoàng trong cứ địa mới biết được. Ngay từ đầu hấn vốn còn không tin, nhưng đến hôm nay thấy được Ngụy Nguyên Võ bị một chiêu đánh bại, hấn mới thật sự tin tưởng.

Lời này nói rất nhẹ, nhưng mà rơi vào tai mấy vị trong cao tầng, không khác gì sấm dậy đất bằng, "ầm" một tiếng, khiến bọn họ chấn động cả người, trong đầu hốt hoảng chênh vênh.

Cấp bậc Phong Đế Phong Hoàng đó!

Mẹ kiếp!

Đây còn là người nữa sao!

Giờ khắc này, không còn bất cứ vị cao tầng nào còn có thể bình tĩnh. "Đây, chuyện này,... 16 tuổi đã đạt tới cấp độ Phong Đế Phong Hoàng, kỷ lục cao nhất trong lịch sử là bao nhiêu vậy?"

"Chính là Lôi Đế của cứ địa Càn Khôn, 50 tuổi tấn chức Phong Đế Phong Hoàng."

"50 tuổi, 16 tuổi, chênh lệch này đúng thực là. . ."

Mấy vị cao tầng ngạc nhiên, nếu tính như vậy, nếu đợi đến khi Phong Vân 50 tuổi, vậy đoán chừng đã mạnh đến không có biên giới nữa rồi.

"Chúng ta rốt cuộc đã chiêu mộ một tên quái vật siêu cấp này ở đâu về vậy."

Đây là tiếng lòng của bọn hấn lúc này. Có điều tuy rằng bọn họ nghĩ như vậy, nhưng vẻ vui mừng, hưng phấn trên mặt lại không che dấu nổi.

Tồn tại như vậy, ở ngay trong cứ địa bọn hắn, đã định sẵn có nghĩa là cứ địa bọn họ muốn cất cánh bay cao rồi!

Cứ địa Càn Khôn trước khi Lôi Đế xuất hiện cũng giống như vậy, nhưng từ khi Lôi Đế bất ngờ xuất hiện, liền kéo theo toàn bộ cứ địa Càn Khôn phát triển theo. Chỉ qua vài chục năm ngắn ngủi, cả cứ địa đã nhảy lên trở thành cứ địa siêu đẳng đệ nhất.

Đây là chỗ tốt khi có được tồn tại cường đại.

Có thể tưởng tượng, trong tương lai Phong Vân nhất định sẽ còn mạnh hơn cả Lôi Đế, cứ địa Thiên Khải dưới sự dẫn dắt của hắn, nhất định sẽ phát triển cao hơn!

"Không thể, không thể nào, tại sao hắn lại mạnh như vậy. . ."

Ngụy Nguyên Võ từ khi thua Phong Vân liền một mực rơi vào trạng thái thất thần, không khác Thôi Vân Dương là bao, chịu đả kích mạnh mẽ.

"Haixx. . ."

Một tiếng thở dài truyền đến, Bạo Phong Vương xuất hiện. Hắn nhìn trạng thái của đồ đệ nhà mình, không khỏi cười khổ một tiếng. Cũng vì chính hắn lúc trước đang bế quan, nếu không dù nói cái gì hắn cũng sẽ không để Ngụy Nguyên Võ tới đây khiêu chiến Phong Vân.

"Đây chính là tồn tại mà ngay cả ta đều không phải là đối thủ. Là ai cho ngươi lá gan này chứ." Hắn bắt đầu dĩ lắc đầu, Phong Vân mạnh mẽ vượt quá tưởng tượng của hắn.

Lúc trước hắn từng đứng từ xa nhìn qua Phong Vân. Đoán chừng lúc đó Phong Vân vừa mới tu hành xong, khí thế tản ra lúc đó, suýt nữa đã khiến hắn ngạt thở.

Lúc đó, Bạo Phong Vương liền biết, vị Phong Vân này, mạnh đến đáng sợ, không thể trêu chọc!

"Lão sư. . ." Ngụy Nguyên Võ nghe hắn nói như thế, sắc mặt đại chấn, có chút không dám tin tưởng.

"Đi thôi. Trong ba tháng người bệ quan này đã phát sinh rất nhiều chuyện. Tóm lại, người không đạt tới cấp bậc Phong Đế Phong Hoàng thì cũng đừng nghĩ tới việc tìm Phong Vân khiêu chiến."

Lời này của hắn mang theo tác dụng khích lệ kích thích.

Quả nhiên, hai mắt Ngụy Nguyên Võ dần dần có thần, như là có mục tiêu mới vậy, "Được, ta nhất định phải đạt đến Phong Đế Phong Hoàng!"

"Đây mới là đồ đệ của ta chứ."

Bạo Phong Vương ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại bất đắc dĩ thở dài. Chờ đồ đệ này của mình đạt tới Phong Đế Phong Hoàng, Phong Vân không biết cũng đã mạnh đến tận đâu rồi.

Nhưng chuyện này hắn tự nhiên sẽ không nói ra đả kích Ngụy Nguyên Võ.

Trong quán rượu.

Phong Vân tùy ý dùng một kích đánh bại Ngụy Nguyên Võ liền không chú ý việc này nữa.

Đối với hắn mà nói, đây chỉ là một việc nhỏ mà thôi, tuy rằng việc nhỏ này của hắn đã khiến toàn bộ cứ địa Thiên Khải phải sôi trào.

"Hiện hóa."

Hắn thầm mặc niệm trong lòng, ánh sáng trị liệu đánh rơi ra trước đó còn chưa kịp dung hợp nữa kia.

【 Hiện hóa thiên phú năng lực ánh sáng trị liệu. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

Ong..ong. . . .

Nhất thời, một luồng hào quang màu xanh biếc thoáng chốc hiện lên, dung nhập quang vào sâu trong linh hồn Phong Vân. Một loại biến hóa kỳ diệu đang nhanh chóng diễn ra. .

Bản năng, hắn cảm giác được chính mình dường như đã nắm giữ được một chút gì đó.

Vô ý thức, Phong Vân khẽ động ý nghĩ, nhất thời từ trong linh hồn của hắn lóe ra một vòng hào quang màu xanh biếc, thần tốc lan tràn ra khắp toàn thân hắn.

Tiếp đó, một cảm giác vô cùng ấm áp cũng nhanh chóng kéo tới. Trên người hắn, từ làn da đến chỗ sâu bên trong cốt tủy, thậm chí cả mỗi tế bào, gien, đều bị luồng hào quang màu xanh biếc này bao bọc.

Từ bên ngoài đến xem, lúc này toàn thân hắn đều ánh ra hào quang màu xanh, tựa như một khối ngọc bích vậy, lấp lánh rạng rỡ.

Phong Vân cảm giác cả người vô cùng thoải mái, như là được trở về trong bụng mẹ vậy.

Một lát sau.

Hắn thu hồi thiên phú năng lực, loại cảm giác này mới chậm rãi biến mất.

"Ánh sáng trị liệu, quả nhiên cực ngẫu."

Phong Vân cuối cùng cũng biết được tại sao Yêu Hoa Vương kia lại khó giết như vậy. Có được ánh sáng trị liệu này, trừ khi tan biến trong nháy mắt, bằng không muốn chết cũng khó khăn.

Mà bây giờ linh hồn lực của hắn đã vượt xa Yêu Hoa Vương kia, dùng ánh sáng trị liệu này, tự nhiên sẽ có hiệu quả càng mạnh.

"Ánh sáng trị liệu này hẳn là năng lực phát triển ra từ Mộc Hệ thiên phú. . ."

Yêu Hoa Vương có được Mộc Hệ thiên phú cấp thụ quang, ánh sáng trị liệu này đoán chừng là thiên phú năng lực sinh ra sau khi Mộc Hệ thiên phú và gien của nó dung hợp lại tạo thành.

Thông thường, Phong Vân sẽ không có cách nào để đạt được loại năng lực này, phải nói, là nhân loại đều không được.

Nhưng không gian tấm gương lại cải tạo loại thiên phú năng lực này, đổi thành thứ có thể áp dụng trên người Phong Vân.

Bằng không, hẳn thật sự là không có cách nào sử dụng.

"Còn có cả trọng lực không gian kia nữa."

Trọng lực không gian thiên phú này vẫn rất lợi hại, tùy ý thay đổi lực hút và sức đẩy, thậm chí là tăng cường hoặc suy yếu.

Đáng tiếc Địa Liệt Vương kia quá yếu, không thể phát huy một cách hoàn mỹ uy lực của nó, cho nên trọng lực không gian mới lộ ra vẻ rất yếu kém.

"Những thiên phú năng lực này đều có tính trưởng thành, chỉ cần linh hồn lực của ta một mực mạnh lên, bọn chúng tự nhiên cũng nước lên thì thuyền lên, cũng trở nên mạnh mẽ hơn."

Cho nên nói, linh hồn là vô cùng quan trọng! Nó chính là thứ căn bản để gắn kết hết thảy mọi thứ.

"Đón lấy đi xuống, liền lần nữa cường hóa linh hồn, đề thăng Linh Hồn thiên phú đi."

Phong Vân nội tâm bên trong nghĩ như vậy lấy.

Chương 315: Huyền Tinh cứ địa!

Chương 315: Huyền Tinh cứ địa!

Đề thăng Linh Hồn thiên phú, hấn gân như đã đề thăng một cách toàn diện.

Ngoại trừ linh hồn của bản thân, dù là Linh Hồn Bí Điển hay Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, còn có cả thiên phú năng lực cũng đều mang đến sự tăng cường mạnh mẽ, tự nhiên phải coi trọng.

Về phân loại chuyện như đột phá cảnh giới này, ngược lại còn đơn giản hơn nhiều so với những thứ này. Hấn tùy thời đều có thể tăng cấp, hiện tại cũng chẳng cần phải gấp gáp vội vã làm chi.

"Linh Hồn thiên phú của ta hiện tại đã là đỉnh cấp, cần phải có được Linh Hồn thiên phú cấp siêu phàm, thậm chí là cấp thực quang."

Có điều hai loại này trong cứ địa Thiên Khải cũng không có.

"Tìm trên bảng xếp hạng Vương cấp xem sao, xem có vị cao thủ nào am hiểu về phương diện linh hồn này hay không."

Trên bảng xếp hạng Vương cấp đều là cường giả mạnh nhất trên bề nổi của ba mươi cứ địa siêu đẳng, là tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng trong Vương giả. Nếu có cao thủ am hiểu phương diện linh hồn, vậy thì Linh Hồn thiên phú nhất định không thấp.

Phong Vân vội vã lên mạng, mở ra bảng xếp hạng Vương cấp, nhìn từng người một.

Khi hẳn thấy được vị trí thứ mười, con mắt không khỏi sáng ngời.

【No.15】 : Hồn Đế

Cái tên này rõ ràng không giống với các tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng khác. Phong Vân quét mắt qua một cái liền nhận ra.

"Hồn Đế, dám lấy danh xưng này, chắc hẳn Linh Hồn thiên phú cũng không thấp."

Phong Vân suy đoán, vị Hồn Đế này Linh Hồn thiên phú hoặc là cấp thực quang, hoặc chính là cấp siêu phàm. Chỉ có điều, dựa theo thứ tự của người này, hẳn cảm thấy, khả năng cao hơn là Linh Hồn thiên phú cấp siêu phàm.

Nếu như là cấp thực quang, cũng sẽ không chỉ xếp thứ 15 .

"Bất kể là cái nào, đều là thứ ta cần."

Hắn quyết định đi lấy hình chiếu vị Hồn Đế này.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức lên mạng tìm thông tin về vị Hồn Đế này.

Thông tin trên mạng rất ít, chỉ có một vài giới thiệu cơ bản nhất, ví dụ như tuổi tác, nơi ở các thứ. Về phần thiên phú đẳng cấp gì, năng lực gì, lại không có giới thiệu cụ thể.

Những vấn đề này đều thuộc tư liệu riêng của cá nhân, trên mạng xã hội công khai tự nhiên sẽ không có.

"Cứ địa Huyền Tinh sao."

Phong Vân quét mắt qua một vòng, khi hắn thấy được vị Hồn Đế này chính là tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng của cứ địa Huyền Tinh, không khỏi hơi đổi sắc mặt.

Lập tức, hắn dường như nhớ ra chuyện gì đó, hơi động ý niệm, một tấm thẻ óng ánh xuất hiện trong tay hắn, trên đó viết bốn chữ lớn "cứ địa Huyền Tinh".

Chính là thẻ giấy thông lúc trước khi tới cực bắc chi địa Tuyết Diệt Hi đã đưa cho hắn.

"Đúng lúc đi tìm nàng luôn."

Với tư cách là người của cứ địa Huyền Tinh, Tuyết Diệt Hi khẳng định sẽ quen thuộc với Hồn Đế hơn so với hắn. Đi hỏi nàng, tất nhiên có thể tìm được một vài tin tức có ích.

Nghĩ vậy liền làm. Phong Vân không do dự, hơi thu thập một chút xong liền ra khỏi khách sạn, đi về phía quảng trường trung tâm, chuẩn bị đi vào không gian trùng động đi đến cứ địa Huyền Tinh.

Các cứ địa siêu đẳng đều cách xa nhau đến trăm sông ngàn núi, còn xa hơn khoảng cách giữa các quốc gia trước khi đại tai biến xảy ra.

Dù sao địa cầu lúc đó còn không lớn như hiện tại.

Mấy trăm vạn km cũng tính là gần.

Khoảng cách xa như vậy, truyền tống trận hiển nhiên không dùng được, chỉ có thể đi bằng không gian trùng động.

"Đi cứ địa Huyền Tinh."

Quảng trường trung tâm, Phong Vân nói với nhân viên công tác tại không gian trùng động.

"Vâng."

Hai nhân viên công tác tự nhiên nhận ra Phong Vân, sắc mặt vừa kích động lại vừa hưng phấn. Tiếp xúc gần với đại lão, loại cảm giác đó, không cách nào nói rõ được.

Ong..ong ——! !

Một lát sau, không gian trùng động được khởi động, một cái lốc xoáy chậm rãi hiện lên, ngân quang tràn ra bốn phía, sáng loá.

"Cảm ơn."

Phong Vân gật gật đầu, bước ra một bước, trực tiếp đi vào trong không gian trùng động, biến mất không thấy.

Hai nhân viên công tác vẫn còn ngây ngốc tại chỗ, "Vừa rồi, Phong Vân đại lão nói “cảm ơn” với chúng ta!"

"Ta cũng nghe được đấy! Cảm giác có thể đi chém gió một năm, không, là chém cả đời luôn!"

...

Cứ địa Huyền Tinh nằm ở phía bắc, cách cực bắc chi địa cũng chỉ mười mấy vạn dặm. Cứ địa này chính là cứ địa gần cực bắc chi địa nhất trong số hai mươi cứ địa siêu đẳng.

Bởi vì cứ địa này tinh thạch vô cùng dồi dào, cho nên được gọi là "Huyền Tinh".

Khi Phong Vân vượt qua không gian trùng động đi tới đây, phát hiện quy mô của nó so với cứ địa Thiên Khải, lớn hơn không chỉ một chút.

"Cứ địa Huyền Tinh xếp hạng trong số các cứ địa siêu đẳng khá cao, có quy mô lớn như vậy cũng rất bình thường."

Đứng trên đường phố, phóng tầm mắt nhìn ra xa, kiến trúc nơi này gần như đều dùng tinh thạch xây dựng nên.

Đây là thứ mà nơi này dư thừa, sau khi trải qua gia công hợp thành, nghe nói độ cứng có thể so với hợp kim đặc thù, có thể chống lại công kích của Vương giả.

Hơn nữa, trừ độ cứng ra, độ mỹ quan của nó cũng vô cùng đẹp mắt.

Những công trình kiến trúc bằng tinh thạch này dưới chiết xạ của ánh sáng mặt trời, tỏa ra hào quang bảy màu. Nếu đứng từ xa nhìn lại, cả thành phố đều vô cùng ảo mộng rực rỡ, nhiều màu nhiều sắc.

"Không hổ là cứ địa Huyền Tinh."

Phong Vân mặc dù không quá để ý cảnh đẹp, nhưng cũng không thể không cảm thán, cứ địa Huyền Tinh này giống như một vùng đất ảo mộng, làm cho người ta không thể dời mắt.

Sau đó.

Hắn dùng thẻ thông hành kết nối vào mạng khu vực này, download địa đồ cứ địa, chuẩn bị nhìn qua trước, tìm hiểu bố cục nơi đây.

"Cứ địa Huyền Tinh là do thế lực gia tộc và công hội võ giả cùng nhau quản lý ư."

Vừa download, Phong Vân lại bỏ thêm thời gian tìm kiếm trên internet trong chốc lát, cũng biết sơ sơ phân bố thế lực nơi này.

Nơi này tổng cộng có năm gia tộc lớn, theo thứ tự là Tuyệt gia, Chu gia, Tôn gia, Trịnh gia và Quách gia.

Trừ công hội võ giả, cứ địa Huyền Tinh chính là do bọn họ cùng nhau quản lý. Mỗi một kỳ chấp chương sử đều chọn ra từ năm gia tộc này.

Mà công hội võ giả nơi này cũng giống với cứ địa Thiên Khải, thuộc dạng tổ chức khá mở rộng, nằm ngoài năm gia tộc lớn, là một tổ chức siêu nhiên.

"Không nghĩ tới Tuyệt gia lại là một trong số năm đại gia tộc. . ." Phong Vân có chút kinh ngạc.

Lúc trước Tuyệt Diệc Hi đã nói qua, nàng đến từ Tuyệt phủ của cứ địa Huyền Tinh. Nhưng nàng cũng không nói với hắn thế lực Tuyệt phủ như thế nào, cho nên Phong Vân vẫn là lần đầu tiên biết được.

Nhưng ngẫm lại cũng bình thường, Tuyệt Diệc Hi là người có được Băng Hệ thiên phú cấp thượng quang đấy! Đây thật sự là không phải thiên phú có thể xuất hiện trong gia tộc bình thường.

"Trước hết đi tìm Tuyệt Diệc Hi đã."

Nơi này Phong Vân lần đầu tiên tới, lạ nước lạ cái, vẫn nên đi tìm Tuyệt Diệc Hi hỏi thăm tình huống trước lại nói.

Vì vậy.

Phong Vân ngay khi vừa download xong địa đồ cứ địa Huyền Tinh liền tìm kiếm vị trí cứ địa, sau đó đi tới.

Tuyết gia với tư cách là một trong năm đại gia tộc, đương nhiên nằm ở một vị trí vô cùng rộng lớn, cung điện chập chùng, chỉ riêng một cái cửa lớn đã cao chừng trăm trượng, vô cùng bề thế khí khái.

Phong Vân dùng mười phút đi tới nơi. Nhìn đại môn trước mắt cùng công trình kiến trúc vô cùng huy hoàng này, trong lòng hắn biết rõ, với quy mô này Tuyết phủ so với những đại gia tộc trong cứ địa Thiên Khải còn lớn mạnh hơn nhiều.

"Hơn nữa, cao thủ cũng rất nhiều."

Hắn dùng tinh thần lực cảm nhận sơ qua một cái, liền phát hiện có ít nhất mười vị Vương cấp trở lên.

Chương 316: Thế nào là một người bạn tốt

Chương 316: Thế nào là một người bạn tốt

“Xin hỏi người là?”

Khi Phong Vân tới trước cửa Tuyết phủ, tên Võ Giả thủ vệ liền dò hỏi.

Thái độ không cao ngạo, cũng không vì Phong Vân trẻ tuổi mà khinh thường, thái độ vô cùng đúng mực.

“Ta tìm Tuyết Diệc Hi.”

Nói xong, hắn đưa giấy thông hành mà Tuyết Diệc Hi cho mình.

Võ Giả thủ vệ thấy giấy thông hành, trên mặt lập tức trở nên cung kính, “Thì ra là khách quý của Thiếu chủ, mời bên này.”

Thấy biểu hiện của Võ Giả, Phong Vân liền biết giấy thông hành này chỉ có Tuyết Diệc Hi mới có.

Lập tức.

Hắn đi theo Võ Giả này vào Tuyết phủ, được đưa vào bên trong một cung điện.

“Mời nghỉ ngơi một chút, ta lập tức đi thông báo cho thiếu chủ.”

Thủ vệ nói với Phong Vân một câu xong liền vội vã rời đi.

Cung điện này rất rộng, đầy đủ phương tiện lại xa hoa, rầm rộ, so với khách sạn năm sao còn cao cấp hơn.

Phong Vân tìm một chỗ ngồi xuống, lập tức có người mang trà bánh lên, phục vụ vô cùng chu đáo.

Đối với thực lực hiện giờ của hắn, có thể hưởng thụ những điều này rất đơn giản, nhưng đối với hắn những điều này có cũng được, không có cũng không sao, không cần quá để ý như vậy.

Không bao lâu, bên truyền truyền tới tiếng bước chân.

“Phong huynh, người cuối cùng cũng đến thăm ta.”

Một bóng trắng uyển chuyển kèm theo thanh âm thanh thúy xuất hiện, chính là Tuyết Diệc Hi.

Phong Vân nhìn lại, mấy tháng không gặp, cảnh giới của Tuyết Diệc Hi đã đạt tới Đại tông Sư Đại viên mãn, thậm chí chỉ còn cách Bán Vương cấp một bước ngắn.

Luận tư chất, Tuyết Diệc Hi còn cao hơn Ngụy Nguyên Võ, Ngụy Nguyên Võ chỉ là thiên phú hệ Kim cấp Thụ Quang, nhưng Tuyết Diệc Hi chính là Hệ Băng cấp Thụ Quang.

Hệ Băng là thiên phú đặc thù, tất nhiên sẽ áp đảo thiên phú thuộc tính Kim.

Chỉ là Tuyết Diệc Hi năm nay mới 18 tuổi, tuổi nhỏ cho nên mới yếu hơn so với Ngụy Nguyên Võ. “Có chút việc quán thân, chậm trễ.” Phong Vân đứng dậy, nói khẽ.

“Không có việc gì, người có thể tới ta đã rất vui, đúng rồi, Phong huynh, người có thể không biết, trên bảng xếp hạng chuẩn Vương cấp, cái vị trí thứ nhất lại có tên giống y như người.”

Tuyết Diệc Hi giống như phát hiện được một chuyện vô cùng thú vị.

Phong Vân nghe vậy, có chút giật mình, lúc này hắn mới nhớ tới vì bảo vệ tính riêng tư, tin tức và hình ảnh của hắn cũng không truyền ra ngoài, cho nên bên ngoài chỉ biết tới hai chữ “Phong Vân”, những thông tin khác liền không biết gì.

Không khác gì lúc trước hắn tìm lấy tin tức về “Hồn Đé”.

Tuyết Diệc Hi cho dù nhận biết Phong Vân, nhưng trước đó thực lực Phong Vân biểu hiện ra bên ngoài chỉ là Đại tông Sư, nàng cũng không thể biết được chỉ vài tháng ngắn ngủi đối phương có thể có được thực lực khủng bố như vậy.

Cho nên, với đủ loại nguyên nhân, nàng không thể đem Phong Vân trước mắt này với “Phong Vân” trên bảng xếp hạng liên hệ vào một chỗ.

Trên thực tế, Tuyết Diệc Hi đối với (treo vách tường) hoàn toàn không biết gì cả.

“Vậy sao ?”

Phong Vân cũng lười nói ra, nếu không giải thích cũng rất phiền toái, nghĩ lại liền bỏ qua, “Lần này người tới, cũng không nên vội đi nhé, ta muốn chiêu đãi người thật tốt.”

Lúc này Tuyết Diệc Hi lệnh cho các đầu bếp trong tộc chuẩn bị một yến hội phong phú, chuyên dùng để chiêu đãi Phong Vân.

Thịnh tình như vậy, Phong Vân tất nhiên khó có thể cự tuyệt, ý định ban đầu của hắn cũng là muốn hỏi Tuyết Diệc Hi về việc liên quan đến Hồn Đế, cho nên liền lưu lại.

“Phong huynh, bên này, mời.”

Tuyết Diệc Hi tự mình dẫn đường, đưa Phong Vân đi sâu vào bên trong.

Lúc này, thần sắc pc khẽ thay đổi, hắn cảm nhận được phía trước có một cỗ khí tức, tuy rằng đã thu liễm rất kỹ nhưng vẫn hùng hồn vô cùng, dĩ nhiên là sắp tiếp cận đến Vương giả Đại viên mãn.

Quả nhiên, vài giây sau, phía trước một lão nhân thân hình gầy yếu đang đi tới, bình bình đạm đạm, giống như một người già bình thường, nhưng đôi mắt rất có Thần hơn rất nhiều so với những người trẻ tuổi.

Thấy được người này, Tuyết Diệc Hi lập tức đứng lại, có chút cung kính: “Lý thúc!”

Sau đó giống như nhớ tới cái gì, chỉ Phong Vân bên cạnh: “Lý thúc, vị này là Phong Vân.”

Lão nhân nghe vậy không khỏi nhìn qua, vừa vặn đối diện với ánh mắt của Phong Vân, nhất thời hắn phang phát như nhìn thấy hai cái lỗ đen vũ trụ, muốn hút tâm thần của mình vào trong đó.

Cảm giác này cũng chỉ duy trì trong chốc lát, sau một giây liền biến mất, giống như chưa từng xuất hiện.

Nhưng lão nhân lại nhớ rõ ràng cảm giác đó, thần sắc hắn không khỏi chấn động, nhìn thiếu niên tuấn mỹ trước mặt, trực giác nói cho hắn biết đối phương rất không tầm thường.

“Lý thúc, chúng ta còn có việc, đi trước.”

Tuyết Diệc Hi nói xong, kéo tay Phong Vân nhanh chóng rời đi.

Đưa mắt nhìn Phong Vân và Tuyết Diệc Hi rời khỏi, lão nhân hít sâu một hơi, trong lòng lẩm bẩm: “Không biết thiếu chủ từ đâu quen biết được nhân vật như vậy, khiến ta cảm giác thật đặc thù...”

Nghĩ tới đây, lão nhân nhanh chóng đi về phía chủ điện, muốn đi bẩm báo với lão chủ nhân.

“Phong Vân, vị Lý thúc kia, đừng nhìn hắn không có gì đặc biệt, thế nhưng hắn đã là Vương giả đó.”

Đọc trên đường, Tuyết Diệc Hi nói với Phong Vân.

Phong Vân nhẹ nhàng cười

“Nhìn không ra, quả thật không tầm thường.”

Vừa nói, hắn vừa nhìn vào không gian bên trong tấm gương, xem xét hình chiếu của vị kia.

【 hình chiếu người 】 : Lý Thiên

【 tuổi tác 】 : 68 tuổi,

【 cảnh giới 】 : Vương cấp cao giai

【 rơi xuống 】 : . . . Nhân giai võ kỹ 《 Hám Thiên Bá Quyền 》 . . . võ kỹ cấp 8 《 Thần Hình Cửu Thức 》 . . . võ kỹ cấp 8 《 Đạp Tuyết Vô Ngân 》 . . . Công pháp hệ Thủy cấp 8 《 Nộ Đào Thiên Trọng Động 》 . . . thiên phú hệ Thủy cấp Thuế phạm . . Thủy chi áo nghĩa (65%). . .

Thần tốc quét một vòng, không ngoài dự liệu của Phong Vân, vị Lý thúc này thiên phú thường thường, chỉ có một thiên phú hệ Thủy cấp Thuế phàm.

Có thể trở thành Vương giả cao giai, đoán chừng là nhờ đạt được một chút cơ duyên, thêm vào thời gian cố gắng mới có được thành tựu.

“Thế nhưng lại có được 65% thủy chi áo nghĩa, coi như không tệ.”

Hình chiếu của lão nhân Lý Thiên này có thể miễn cưỡng xếp vào loại chất lượng tốt.

Sau đó.

Tuyết Diệc Hi đưa Phong Vân đến một chỗ trong đại điện, bên trong trưng bày đủ loại Quỳnh Tương Ngọc Dịch, linh hoa linh quả...cần gì có đó.

Có thể nói hết sức xa hoa.

“Tới, Phong huynh, tới này chúng ta không say không về.”

Tuyết Diệc Hi dáng vẻ hào khí, phối hợp với nét khí khái hào hùng giữa hai đầu lông mày, thật sự có khí phách của nữ hiệp.

Trong lòng Phong Vân không khỏi hiện ra một câu: Luận có một cái hào khí bằng hữu chính là như thế nào thể nghiệm.

Cùng lúc đó.

Bên kia.

Lão nhân Lý Thiên đang cùng gia chủ Tuyết phủ nói rõ một năm một mùi cảm giác của hắn khi gặp phải Phong Vân ở đại sảnh.

Người sau thần sắc do dự, “Có thể khiến lão Lý ngươi có cảm giác như vậy, xem ra thiếu niên này thật sự có chút năng lực, không biết là tuấn kiệt là siêu đẳng cứ địa nào, Hi nhi có thể giao hảo coi như là có thêm một bằng hữu.”

Chương 317: Suy đoán của Phong Vân.

Chương 317: Suy đoán của Phong Vân.

“Lão gia nhìn xa trông rộng.” Lý Thiên gật đầu nói.

“Đúng rồi, gần đây nơi Hi nhi rèn luyện có chút không yên ổn, người tự mình đến đó nhìn xem một chút.”

Gia chủ Tuyết phủ nhớ tới gì đó liền dặn dò.

Lý Thiên có chút kinh ngạc, “Lão gia, chỗ đó là nơi có Hồn Đế đại nhân tọa trấn, còn có gì không yên ổn?”

“Cận thận thì thuyền có thể sử dụng vạn năm, để ngừa vạn nhất thôi, gần đây tim của ta đập rất nhiều.”

“Vâng, thuộc hạ đã biết.”

Lý Thiên gật đầu, dáng vẻ đã hiểu.

Trong đại điện.

“Người muốn mở mang kiến thức một chút về phong thái của Hồn Đế?”

Tuyết Diệc Hi sau khi nghe Phong Vân nói, trên mặt nở nụ cười xinh đẹp: “Cái này đơn giản, ngày mai ta muốn đi rèn luyện ở Thiên Hi Sơn

Mạch, chỗ đó lại đúng là nơi Hồn Đé đại nhân tọa trấn, đến lúc đó ta mang người đến.”

“Tọa trấn ?” Phong Vân có chút ngoài ý muốn, còn có loại thao tác này sao ?

“Trước kia không có cái này, nhưng không hiểu vì sao gần đây ở vài chỗ trong cứ địa của chúng ta xuất hiện một vài hung thú nổi điên, chỉ biết giết chóc, Thiên Hi Sơn Mạch cũng được xem như một trong những ngọn nguồn, cho nên Hồn Đé đại nhân mới phải đi tọa trấn.”

Tại sao nghe lại có chút quen thuộc.

Phong Vân trầm nghĩ, linh quang trong đầu lập tức lóe lên, dấu hiệu như vậy giống như hắn đã gặp qua ở cứ địa Lâm Giang.

“Chẳng lẽ ...”

Trong lòng nhất thời có vài ba suy đoán, nhưng vẫn không xác định, phải tận mắt thấy mới có thể kết luận.

“Vậy liền làm phiền rồi.”

Những việc này Phong Vân không hề quan tâm, đối với hắn mà nói, hình chiếu của Hồn Đé mới là quan trọng nhất.

“Giữa chúng ta không cần phải khách khí,tới, uống!”

Nhìn Tuyết Diệc Hi nâng bát lớn, Phong Vân cười khở một tiếng, cô nương này rõ ràng là một cái bình rượu, tu lượng rất lớn đây.

Bữa tiệc này kéo dài co đến đêm khuya mới kết thúc.

Dưới sự hướng dẫn của người hầu, Phong Vân đến một chỗ ở rất xa hoa.

“Ngày mai có thể nhìn thấy Hồn Đé..”

Hắn thầm nói trong lòng, may mắn là hắn quen biết Tuyết Diệc Hi, bằng không thì muốn gặp vị Hồn Đé kia, độ khó không phải nhỏ.

Lập tức, Phong Vân nhìn thời giờ, phát hiện đã qua 12h, liền bắt đầu xoát hình chiếu.

Kết quả, một thứ tốt cũng không có, toàn bộ đều là gân gà.

“Chờ mong ngày mai vậy.”

Hắn lắc đầu, bắt đầu nhập định nghỉ ngơi.

Một đêm không có chuyện gì, ngày hôm sau.

Khi Phong Vân ra khỏi chỗ ở đã thấy Tuyết Diệc Hi đứng chờ bên ngoài.

Nàng giống như lúc Phong Vân gặp gỡ, mang theo một đội hộ vệ, bắt quá lúc này có nhiều thêm một người, chính là vị lão nhân Lý Thiên hôm qua đã gặp.

“Đi thôi.”

Nhìn thấy Phong Vân, Tuyết Diệc Hi nói một tiếng.

Lão nhân Lý Thiên lại nhìn Phong Vân thật kỹ, không nói thêm gì.
“Vâng”

Phong Vân đi tới, gia nhập vào đoàn người.

Sau đó.

Nhóm bọn họ xuất phát đi về hướng Thiên Hi Sơn Mạch.

Thiên Hi Sơn Mạch, chính là một trong ba khu trực thuộc cứ địa Huyền Tinh, cách cứ địa khoảng vạn dặm.

Còn hai khu trực thuộc còn lại, theo thứ tự là Vực sâu Hồng Liên và Động Mãng Sơn.

Đây là nơi rèn luyện của các Võ Giả dưới Vương cấp của cứ địa Huyền Tinh, bên trong thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một số bảo vật, linh thực, có thể so với một vài di tích cỡ lớn.

Cho nên là nơi các Võ Giả dưới Vương cấp hoạt động rất mạnh.

Bởi vì gần đây có chuyện phát sinh cho nên Võ Giả lui tới giảm đi rất nhiều.

Nhóm người Phong Vân cười bảo khí phi hành, khoảng nửa giờ đã đến Thiên Hi Sơn Mạch.

Ngày lúc họ vừa đến, bỗng nhiên truyền đến một tiếng nổ vang, mọi người vô thức nhìn lại, chỉ thấy từ phương xa trùng trùng điệp điệp vô số các bóng đen đang nhanh chóng tới gần, đó là ba đội ngũ khổng lồ.

Tất cả đều cười đủ loại hung thú, hoặc cao lớn hung mãnh, hoặc có hai cánh, tốc độ cực nhanh.

Nháy mắt đã đi tới phụ cận.

“Ha ha, đây không phải là tiểu công chúa Tuyết gia Tuyết Diệt Hi sao ? Tại sao trong nhà lại cam lòng đưa bông hoa trong nhà ấm như người ra ngoài ?”

Một tiếng cười chói tai vang lên, tiếp theo đội ngũ khổng lồ cũng dừng lại.

Người cầm đầu đội ngũ này là một thiếu niên anh tuấn, đang cười một con hung thú toàn thân phủ đầy lân giáp kì dị, khi nhìn Tuyết Diệc Hi, trong mắt có một tia trêu tức.

“Liên quan gì ngươi, Trịnh Phương.”

Tuyết Diệc Hi không chút khách khí trả lời.

“Ngươi...”

Vẻ mặt cuat thiếu niên anh tuấn hiện lên một chút nộ khí, ngay lúc hấn nhin không được muốn xuất thủ, bỗng nhiên nhìn thấy Lý Thiên bên cạnh, nhất thời lạng lẽ rút cờ.

Thực lực của Lý Thiên, hấn tự nhiên biết rõ.

Bất quá, không thể động thù nhưng miệng cũng không thể nhận thua.

Lúc này hấn liền giễu cợt, “Ngay cả quản gia cũng mang theo, sợ chết như vậy, ha ha...”

Nói xong, tên Trịnh Phương này liền đem theo đội ngũ rời đi, không cho Tuyết Diệc Hi có cơ hội mở miệng.

“Người này...”

Tuyết Diệc Hi nghiến chặt răng, bàn tay cũng tạo thành nắm đấm, hiển nhiên là bị tức không nhẹ.

Phong Vân thờ ơ lạnh nhạt đứng một bên, tình huống này hấn nhìn ra là đấu tranh giữa đám trẻ, hấn tất nhiên không có hứng thú.

Bất quá, hấn lại vừa vắn đem tên Trịnh Phương này chiếu hình, thoát nhìn cũng là đệ tử của một đại gia tộc, hình chiếu rớt xuống tất nhiên sẽ không kém.

【 hình chiếu người 】 : Trịnh Phương

【 tuổi tác 】 : 19 tuổi,

【 cảnh giới 】 : Đại Tông Sư đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : . . . Nhân giai võ kỹ 《 Hòa Huyền Tam Biến 》 . . . võ kỹ cấp 8 《 Vạn Áng Sí Liệt Chương 》 . . . võ kỹ cấp 8 《 Thiên Viêm Bộ 》 . . . Công pháp hệ Hỏa cấp 8 《 hư Hư Vô Viêm Quang Công 》 . . . Thiên phú hệ Hỏa cấp Thụ Quang. . . Hỏa chi áo nghĩa (50%). . .

“Thiên phú hệ Hỏa cấp Thụ Quang, Hỏa chi áo nghĩa, cũng không tệ lắm.”

Phong Vân quét mắt một vòng, coi như thoa mãn, là một hình chiếu chất lượng tốt.

Đây chỉ là một việc nhỏ xen vào, sau đó, nhóm người bọn họ tiếp tục đi tới, hướng về bên trong sâu của Thiên Hi Sơn Mạch.

Bên này.

Trịnh Phương mang theo đội ngũ, nhanh chóng tiến lên, một dduowgf chem. Giết hung thú như vào chỗ không người.

Phốc!

Một đao chem. Chết một con hung thú cấp Lĩnh chủ, trong lòng Trịnh Phương cười lạnh: “Đây mới là rèn luyện, à kia cơ bản chỉ là tới đây du lịch, người chờ đó, sớm muộn gì cũng có một ngày ta nghiền ép người.”

Tuy rằng hắn cũng là thiên phú thụ cấp, nhưng so sánh với thiên phú hệ Băng của Tuyết Diệc Hi liền có sự chênh lệch, điều này khiến cho hắn không phục.

“Đi, tiếp tục xâm nhập.”

Trịnh Phương giờ chiến đao, có chút hăng hái.

Nhưng vừa lúc đó, bỗng nhiên hắn nhìn thấy từ bụi cỏ phía trước bay ra mười mấy cái bóng đen.

Điệp điệp điệp điệp điệp...

Tiếp theo, hắn liền ngạc nhiên phát hiện tất cả hộ vệ mà mình mang theo đều bị những bóng đen kia chém. Giết trong nháy mắt, máu tươi bay tứ tung, cảnh tượng vô cùng thê thảm.

“Chạy trốn!”

Thấy một màn kinh hãi như vậy, không chút do dự nào, Trịnh Phương điên cuồng bỏ chạy.

“Ta, hộ vệ của ta vậy mà bị chém giết trong nháy mắt, những bóng đen này là người phương nào?”

Tim mật Trịnh Phương đều rét, trong mắt bị sợ hãi bao phủ, người đầu tiên hắn nghĩ đến là Lý Thiên, “Đúng, chỉ cần đi đến chỗ hắn, nhất định sẽ được cứu.”

Chương 318: Một đao miểu sát mười lăm Hắc Ám vương giả

Chương 318: Một đao miểu sát mười lăm Hắc Ám vương giả

“Chạy trốn!”

“Nhanh!”

Trên mặt Trịnh Phương đầy vẻ hoảng sợ, đem cực hạn của bản thân bạo phát tới cực điểm, điên cuồng tìm đường chạy trốn.

“Đám bóng đen này rốt cuộc là ai ? Tại sao lại xuất hiện bên trong Thiên Hi Sơn Mạch ? Hộ vệ của ta đó, đều là những người được ta tỉ mỉ bồi dưỡng.”

Trịnh Phương vừa cấp tốc phi hành vừa thống khổ trong lòng, những hộ vệ kia đều do hắn tỉ mỉ lựa chọn và bồi dưỡng, tương lai có thể là thế lực lớn nhất của hắn, kết quả lại xong như vậy.

Mà bản thân hắn cũng đang lâm nguy.

Những bóng đen kia trong nháy mắt có thể chém giết hộ vệ của hắn, đoán chừng cũng không khó khăn mà giết hắn bất cứ lúc nào.

“Hưu hưu hưu...”

Lúc này tiếng xé gió truyền đến.

Trịnh Phương nhìn lại, từ xa các bóng đen nhanh chóng phóng tới, khiến cho hắn càng thêm kinh hãi.

Hắn không dám chậm trễ, điên cuồng gia tốc, gắt gao nhìn về phía trước.

Một phút sau, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một đội ngũ mười người, chính là đội ngũ của Tuyết Diệc Hi.

Điều này khiến cho lòng hắn xuất hiện ánh sáng của một tia hy vọng, khan giọng kêu to: “Tuyết Diệc Hi, cứu mạng với!”

Tuyết Diệc Hi bởi vì mang theo Phong Vân cho nên cũng không vội vã rèn luyện, mà vừa rèn luyện vừa giới thiệu cho Phong Vân.

“Phong Vân, khi ngươi thấy Hồn Đế đại nhân ngươi không thể đi quấy rỗi, chỉ được đứng xa liếc nhìn.”

Tuyết Diệc Hi dặn dò.

Phong Vân muốn gạt đầu bỗng nhiên ánh mắt hắn khẽ động, nhìn về phía trước.

“Sao vậy?” Tuyết Diệc Hi nhìn thấy động tác của hắn, hiếu kì hỏi.

“Có người tới.”

Hả ?

Tuyết Diệc Hi nhìn về phía trước, cái gì cũng không thấy.

Lão nhân Lý Thiên đứng bên cạnh cũng không cảm ứng được gì, lúc hắn đang muốn mở miệng hỏi thăm, bỗng nhiên phát giác một cỗ khí tức đang nhanh chóng tiếp cận đến đây.

“Chú ý, phía trước có người!” hắn lập tức lên tiếng cảnh giác, ánh mắt nhanh chóng liếc về Phong Vân, hắn không ngờ thiếu niên này lại có lực cảm giác thật mạnh!

“Tuyệt Diệc Hi, cứu mạng với!”

Tiếng gầm ầm chứa nguyên lực truyền tới từ xa, khiến cho Tuyệt Diệc Hi giật mình, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy từ xa đang bay tới một đạo tàn ảnh.

“Là Trịnh Phương!”

Lý Thiên liếc cái đã nhận ra, tiếp đó, toàn thân hắn chấn động, trên ặt lộ ra vẻ sợ hãi, nhìn phía sau lưng Trịnh Phương, ở đó có mười mấy cái bóng đen đang đuổi theo.

“Hắc Âm vương giả!”

Khí tức này hắn hết sức quen thuộc bởi vì đã từng nhìn thấy, nhưng lúc đó hắn chỉ gặp một vị mà thôi, lần này ít nhất có tới mười mấy vị Hắc Âm vương giả.

“Cứu mạng!”

Trịnh Phương điên cuồng bay tới, nhưng ngay lúc đó, mười mấy bóng đen sau lưng hắn lóe lên một cái, trong chớp mắt xuất hiện trên đỉnh đầu của hắn.

“Oanh!”

Một cỗ khí tức mãnh liệt áp xuống, trực tiếp đánh lên trên người Trịnh Phương.

Phốc!

Người sau bị đánh nện trực tiếp xuống mặt đất, xương cốt toàn thân vỡ vụn, kể cả ngũ quan cũng không toàn vẹn.

“Ta, ta...” ánh mắt hấn trừng lớn, lập tức ngọ đầu, không còn sinh khí.

“Chạy, chạy mau! Thiếu chủ!”

Tất cả đều phát sinh trong nháy mắt, ngay lúc này, lão nhân Lý Thiên đột nhiên rống vang một tiếng, truyền khắp phía.

Tất nhiên là không kịp.

Chỉ thấy mười lăm cái bóng đen chia làm mười hướng, bao vây nhóm người của Tuyết Diệc Hi.

Mười lăm luồng khí tức Vương giả được phóng ra, khiến cho phong vân thất sắc, khắp nơi trở nên mờ mịt, rơi vào trong mắt nhóm người Tuyết Diệc Hi không khác gì là tận thế.

“Xong!”

Mặt của Lý Thiên trở nên tuyệt vọng, Hắc Ám vương giả nổi danh khó đối phó, nguyên lực Hắc Ám của hắn trời sinh có tính ăn mòn, đối với những Võ Giả khác mà nói không thua gì độc dược.

Nếu chỉ có 1,2 tên hấn còn có thể toàn lực đối phó, nhưng nơi này có tới mười lăm vị, hấn cầm cái mạng để liều thôi!

Những hộ vệ kia càng lộ vẻ sợ hãi.

Tuyết Diệc Hi mặc dù không đến nỗi sợ hãi như vậy, nhưng khuôn mặt xinh đẹp cũng trở nên xám trắng.

“Hắc Âm vương giả, giống với những gì ta đã gặp.”

Phong Vân đứng bên cạnh, trong lòng thâm nghĩ: “Đám người kia đã duỗi tay vào cứ địa siêu đẳng.”

Hắn khẽ lắc đầu.

Ngay sau đó, bước ra một bước.

“Xuống xe!”

Sau một khắc, mười lăm tên Hắc Âm vương giả đang lạnh lùng nhìn đám người Tuyết Diệt Hi lại bỗng nhiên phát hiện mình không thể cử động, một cô khí tức giam cầm mạnh mẽ đã bao phủ tới.

Tiếp đó, trong ánh mắt bọn hắn xuất hiện vẻ kinh hãi, phía trước mười lăm người bọn hắn đều cùng lúc xuất hiện bóng dáng của một thiếu niên!

Mười lăm cái thân ảnh, mười lăm cái Phong Vân.

Ánh mắt của mỗi thân ảnh đều lãnh đạm, sâu thẳm vô biên, nhìn thẳng vào mười lăm Hắc Âm vương giả.

Đao quang đồng thời lóe lên, mười lăm đao quang đều rực rỡ như nhau, chói mắt, mãnh liệt, ẩn chứa một loại ba động đáng sợ.

Tuyết Diệt Hi cùng hộ vệ bên cạnh đều không tự chủ mà chịu ảnh hưởng của đao quang này, ý thức đều bị hấp dẫn vào.

Điệp điệp điệp điệp....

Mười lăm đao quang lóe lên rồi biến mất, nhanh đến không ngờ, không nhìn ra xuất thủ như thế nào, cũng không nhìn thấy thu lại như thế nào.

Mười lăm Phong Vân hóa thành một, đứng ở nơi đó, nhẹ nhàng đem trường đao trở về vỏ, phong đạm vân khinh. Mà bốn phía, mười lăm tên Hắc Âm vương giả vẫn giữ nguyên tư thế đang đứng, không hề nhúc nhích.

Một lát sau.

Khi Tuyết Diệc Hi cùng đám hộ vệ phục hồi lại tinh thần, bọn họ có chút hoảng hốt, nhất thời không kịp phản ứng.

“Lý thúc! Lý thúc!” Tuyết Diệc Hi vô thức kêu lên.

Nhưng lão nhân Lý Thiên cơ bản không để ý tới nàng, lúc này thân thể hắn đang phát run, ánh mắt rung động nhìn Phong Vân cách đó không xa, nói: “Chết, đều chết!”

Mười lăm Hắc Âm vương giả, trong nháy mắt bị Phong Vân tuyệt sát!

Đây chính là Hắc Âm vương giả đó, trong đó có mấy vị có khí tức còn cao hơn hắn, chỉ sợ là đã đạt đến đại viên mã, nhưng tồn tại như vậy lại không chịu nổi một đao trong tay của thiếu niên này!!

Nhưng mà hắn nào biết, trong tích tắc động thủ kia, mười lăm tên Hắc Âm vương giả đã bị không gian chi lực của Phong Vân cầm cố, không cách nào di chuyển.

Không gian ảo nghĩa của Phong Vân đại thành, lực khống chế không gian của hắn tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, chỉ cần là người không bị hắn phát động, đều rất khó nhận ra được sự biến hóa của không gian.

Lúc này, mọi người cũng đã phục hồi lại tinh thần.

Mỗi người đều nhìn Phong Vân với vẻ không thể tin được, biểu tình thật giống như là gặp quỷ.

Nếu lúc này bọn họ không nhìn lầm mà nói thì chính vị thiếu niên này trong nháy mắt đã giết mười lăm vị Hắc Ám vương giả.

“Đây, chuyện này, người...”

Tuyết Diệc Hi cũng đến gần, nàng không thể tin nhìn Phong Vân, có chút lắp bắp nói.

Hắc Ám vương giả mạnh bao nhiêu nàng biết rất rõ, tùy tiện một người cũng có thể miểu sát nàng đến vài lần, thế nhưng khi Phong Vân xuất thủ, mười lăm tên Hắc Ám vương giả kia còn chưa kịp đánh trả đã chết.

Chuyện này, đây là thực lực đáng sợ đến bực nào !

Chương 319: Hắc ám tổ chức lại xuất hiện!

Chương 319: Hắc ám tổ chức lại xuất hiện!

Trên mảnh đất trống giữa rừng, Phong Vân không để ý biểu tình chân động của mấy người Tuyết Diệc Hi, hấn yên lặng đứng đó, âm thầm lấy hình chiếu của cả mười lăm vị Vương giả hắc ám.

【 Hình chiếu người 】 : Âm Mặc

【 Tuổi tác 】 : 50 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Âm Ảnh Cửu Thức 》 , võ kỹ Bát giai 《 Hắc Ám Chi Thủ 》 , võ kỹ Bát giai 《 Ma Mị Bộ 》 , Hắc Ám Hệ công pháp Bát giai 《 Hắc Ám Huyền Kinh 》 , Hắc Ám Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Hắc Ám áo nghĩa (bảy thành) . . .

【 Hình chiếu người 】 : Âm Lan

【 Tuổi tác 】 : 49 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Bát giai 《 Ảnh Tử Sát Nhân Thuật 》 , võ kỹ Bát giai 《 Tê Liệt Chi Thảo 》 , võ kỹ Bát giai 《 Quỷ Mị Ảnh 》 , Hắc Ám

Hệ công pháp Bát giai 《 Hắc Âm Huyền Kinh 》 , Hắc Âm Hệ thiên phú cấp siêu phàm, Hắc Âm áo nghĩa (sáu thành rưỡi) . . .

Hắn quét mắt một vòng, trừ hai vị Vương giả đại viên mãn, còn lại đều là Vương giả trung giai cùng cao giai. Hơn nữa, không có một người nào tham ngộ đến lĩnh vực, đều chỉ là Vương giả bình thường.

"Không có một tên có được thiên phú cấp thụ quang nữa."

Phong Vân thầm nói trong lòng. Những Vương giả Hắc Âm này đoán chừng đều là những người đã hao hết tiềm lực, mặc dù ở trong mắt người khác vẫn rất cường đại, nhưng ở trong mắt Phong Vân, chỉ là dạng lom dom bình thường mà thôi.

"Những Vương giả Hắc Âm này đều đã đuối tay tới tận đây, xem ra trong Thiên Hi Sơn Mạch này đã có biến cố gì đó rồi. . ."

Hắn không khỏi nhìn về phía chỗ sâu bên trong sơn mạch. Lực lượng linh hồn tụ lại trong hai mắt, nhất thời hắn liền 'nhìn' thấy nơi đó đang bốc lên khí tức hắc ám, tuy rằng không quá lộ, nhưng lại rất thuần túy.

Điều này để hắn biết được, có vẻ chỗ sâu bên trong Thiên Hi Sơn Mạch lại càng không yên bình, chỉ sợ sớm đã bị những người hắc ám này chiếm cứ rồi.

"Hi vọng Hồn Đế vẫn còn ở đây."

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, lập tức xoay người nói với Tuyết Diệc Hi: "Người đi về trước đi, nơi này không nên ở lâu."

"Vậy, vậy còn ngươi?" Tuyết Diệc Hi nói.

"Ta đi vào trong xem thử."

Sau khi nói xong, hắn cũng không đợi Tuyết Diệc Hi mở miệng đáp lại, chỉ nhẹ nhàng lóe lên, biến mất khỏi chỗ cũ.

"Này!"

Tuyết Diệc Hi vừa muốn mở miệng, liền phát hiện Phong Vân đã không có bóng dáng.

"Yên tâm đi, thiếu chủ. Vị này chính là cường giả siêu cấp chân chính đó! Thực lực của hắn còn vượt xa ta, thật sự vô cùng khủng bố. Hắn nhìn có vẻ còn trẻ như vậy mà đã có được chiến lực khủng bố đến thế rồi."

Lão nhân Lý Thiên đến bây giờ vẫn còn rung động không thôi, "Nói cũng kỳ lạ! Cường giả siêu cấp thiên tài giống như hắn, vậy mà lại không có tiếng tăm gì ư? Thiếu chủ, vị thiếu niên này tên là gì vậy?"

"Phong Vân." Tuyết Diệc Hi nghe thấy câu hỏi, vô ý thức đáp lại.

"Phong, Phong Vân! ?"

Lão nhân Lý Thiên nghe được hai chữ này, ban đầu còn không có phản ứng gì, nhưng hắn bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì, sắc mặt đại chấn, "Chắc, chắc không phải là vị thiên tài mạnh nhất lịch sử Phong Vân đã vượt qua cả chín tòa tháp thí luyện kia đấy chứ! ?"

"Lý thúc, ngài nói gì vậy? Phong Vân kia không phải người này đâu. . ."

Tuyết Hi theo bản năng muốn phản bác, nhưng khi nàng nói được một nửa bỗng nhiên phản ứng kịp. Trước đây nàng không tin, là vì biết Phong Vân mà mình nhận thức không có chiến lực mạnh như vậy.

Nhưng hiện giờ, chiến lực mà Phong Vân biểu hiện ra đã phá vỡ nhận thức của nàng. Liên tục chém giết cả năm vị Vương giả Hắc Ám. Biến thái

như vậy, cường đại như vậy, thật ra, không khác gì Phong Vân trên bảng xếp hạng kia! !

"Phong Vân mà ta biết, đoán chừng chính là Phong Vân đứng thứ nhất trên bảng xếp hạng kia!"

Tuyết Diệc Hi càng nghĩ càng cảm thấy rất có khả năng. So sánh với thực lực khủng bố vừa rồi của Phong Vân, nàng cảm thấy suy đoán của chính mình đoán chừng đã đúng đến tám chín phần mười.

"Mới ngắn ngủi mấy tháng, hắn đã mạnh đến mức này, thật sự là. . ."

Biết được chân tướng, nàng còn cảm thấy chấn động hơn cả lúc trước nhiều.

Thiên Hi Sơn Mạch.

Phong Vân đi thẳng một đường vào sâu bên trong. Đi vào càng sâu, khí tức hắc ám mà hắn cảm ứng được cũng càng ngày càng mạnh.

Khí tức hắc ám này nếu là võ giả không có được Hắc Ám thiên phú sẽ không thể cảm nhận được, chỉ có võ giả cùng hệ mới có thể có cảm ứng.

"Tổ chức hắc ám ngầm này thật đúng là khổng lồ, ngay cả cứ địa siêu đẳng cũng dám thâm nhập vào. . ."

Phong Vân rất tò mò không biết người đứng sau lưng tổ chức hắc ám này rốt cuộc là ai, trong số các thành viên trong tổ chức này, chỉ là người hơi chút lợi hại, đều sở hữu Hắc Ám hệ thiên phú.

Cũng không biết bọn họ tìm ra từ nơi nào nhiều võ giả có được Hắc Ám thiên phú như vậy.

"Còn có hai hạt châu tròn thần kỳ kia nữa. . ."

Phong Vân không quên được hạt châu tròn thần kỳ kia đã giúp không gian tấm gương của hắn thăng cấp. Hơn nữa còn tăng thêm nhiều công năng mới. Một trong số đó liền là cho phép hắn có thể sử dụng thiên phú năng lực của hung thú.

"Không biết còn có thể gặp lại nó nữa hay không."

Thứ kia hắn đã từng đi tìm, nhưng căn bản không có bất kỳ tin tức gì liên quan. Có vẻ như đó là lần đầu tiên nó xuất hiện, trước đó chưa từng có tiền lệ.

Vừa miên man suy nghĩ, Phong Vân vừa nhanh nhẹn lướt vào chỗ sâu nhất trong Thiên Hi Sơn Mạch.

Ở nơi này, hắn lại 'nhìn' thấy một cái "lồng bảo hộ" to lớn màu đen. Nó do Hắc Ám nguyên lực ngưng tụ mà thành, bao trùm lên mọi cảnh tượng trong này, khá giống với tác dụng của "kết giới".

"Hóa ra là như vậy. Khó trách từ bên ngoài không cảm giác được tình huống nơi này."

Phong Vân hiểu ra. Xem ra là có người cố ý làm như vậy, che đậy mọi sự vật nơi này, không cho người ngoài phát hiện.

Còn phải hơn mười vị Vương giả Hắc Ám phong tỏa Thiên Hi Sơn Mạch, ai tới liền giết người đó.

Hành vi như vậy, chỉ sợ là có hành động lớn không thể cho ai biết.

"Vào xem sao."

Phong Vân có không gian năng lực, tự xưng là thiên hạ đâu đâu cũng có thể đi, cũng không quá e ngại.

Hơn nữa, hấn vượt ngàn dặm xa xôi đi tới nơi này, chính là vì lấy hình chiếu của Hồn Đế. Hiện tại vị Hồn Đế kia có khả năng đang ở bên trong, hấn làm sao có thể buông tha.

Ong. . .

Vận dụng lực lượng hắc ám, một giây sau, Phong Vân phóng ra một bước, trực tiếp dung nhập vào trong tấm màn bảo hộ hắc ám, không hề gây ra bất cứ chấn động gì.

. . .

Khu vực hạch tâm Thiên Hi Sâm Lâm.

"Hồn Đế, mau từ bỏ đi. Xung quanh nơi này sớm đã được thiết lập vòng bảo hộ hắc ám. Cho dù chúng ta chiến đấu ra sao, đều sẽ không tiết lộ ra ngoài mảy may. Hơn nữa bên ngoài còn có mười lăm tên Vương giả Hắc Ám do ta phái đi, chuyên môn phục kích tiêu diệt bất cứ võ giả nào tiến vào Thiên Hi Sâm Lâm, không có người tới giúp người đâu. . ."

Người nói chuyện chính là một bóng người toàn thân được bao phủ trong màn sương đen. Bên cạnh hấn, còn đứng hai bóng người khác, cũng được bao phủ trong màn sương đen.

Ở phía đối diện với bọn họ, chính là một vị nam tử tuổi tác chừng 40- 50 tuổi, thân mặc chiến giáp, dáng người cao ngất.

Không hề nghi ngờ, chính là Hồn Đế.

Chỉ là lúc này trạng thái của hấn không hề ổn, sắc mặt rất kém, dáng vẻ tiêu hao quá độ.

"Tổ chức hắc ám lại dám ra tay với cứ địa Huyền Tinh ta, không sợ chọc giận khiến các cứ địa siêu đẳng liên thủ lại sao." Hồn Đế trầm giọng nói.

"Cứ địa siêu đẳng thì tính là cái thá gì, chỉ cần chúng ta muốn, mấy phút đồng hồ cũng có thể diệt hết các ngươi."

Một bóng đen trong số đó cười nhạt nói.

Chương 320: Hắc Âm lĩnh vực!

Chương 320: Hắc Âm lĩnh vực!

"Được rồi, đừng lãng phí thời gian, chúng ta còn phải đi tới cứ địa siêu đẳng khác nữa đó. . . ."

Một bóng đen khác ở bên cạnh không nhin được mà nói.

"Vậy hãy kết thúc luôn đi thôi. Cái gọi là Hồn Đế, cũng chỉ đến thế thôi."

Ba bóng đen được bao phủ bên trong màn sương đen. Sau một khắc, bọn họ ẩn nấp vào hư không, biến mất không thấy.

Phía đối diện, Hồn Đế thấy một màn như vậy, sắc mặt sầm xuống. Người có được Hắc Âm thiên phú quá quý dị. Mặc dù hắn am hiểu linh hồn lực, nhưng ba người trong tổ chức hắc ám kia cũng hoàn toàn không yếu hơn hắn.

Đôi phó một người còn có thể miễn cưỡng cố gắng, nhưng nếu là đồng thời quyết đấu với cả ba người, vậy thực sự là có lòng mà không đủ sức.

Dù sao thì hắn có linh hồn công kích, nhưng cũng không chịu nổi nhân gia có lực lượng lĩnh vực mà, căn bản không phải đối thủ.

Nhưng đúng lúc đó, bỗng nhiên trong thiên địa lại rơi xuống vô vàn hoa tuyết. Không hề có điềm báo trước, nhưng tuyết lại rơi xuống càng nhiều, nhiệt độ xung quanh đang giảm xuống với một tốc độ kinh người.

"Rắc rắc rắc. . ."

Có thể nhìn thấy rõ ràng, trong phạm vi tuyết phủ, trừ Hòn Đé, hết thảy sự vật đều đã bị đóng băng.

"Băng chi lĩnh vực! ?"

Giữa không trung truyền ra một tiếng bồi rối, bóng dáng ba người của tổ chức hắc ám lại một lần nữa xuất hiện, nhìn mọi chuyện đang xảy ra.

"Băng Đé tới ư! ?"

Băng Đé, cũng là một tồn tại cấp Phong Đé Phong Hoàng. Hơn nữa, hắn còn là lão tổ Tuyết gia, tồn tại đứng thứ mười trên bảng xếp hạng Vương cấp, thực lực còn mạnh hơn cả Hòn Đé.

Cũng bởi vậy, ba người của tổ chức hắc ám có chút kiêng kỵ.

Trên mặt Hòn Đé cũng lộ ra vẻ vui mừng, rốt cuộc cũng tới rồi sao.

...

Lúc này, có tiếng bước chân vang lên. Ba người của tổ chức hắc ám và Hòn Đé đồng thời nhìn lại, một giây sau, biểu tình trên mặt bọn họ đồng thời lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Bởi vì người tới căn bản không phải Băng Đé, mà là một thiếu niên thoạt nhìn mới chỉ mười sáu mười bảy tuổi.

Ba người của tổ chức hắc ám thậm thả lỏng một hơi, không phải Băng Đé là tốt rồi.

Tiếp theo, bọn họ dùng một ánh mắt chấn động mà nhìn về phía Phong Vân. Thiếu niên trước mắt này thoạt nhìn mới mười sáu mười bảy tuổi, vậy

mà đã lĩnh hội được Băng chi lĩnh vực?

Tư chất như vậy, cho dù là người mắt cao hơn đầu như bọn họ, cũng vô cùng khiếp sợ.

"Hồn Đế, không nghĩ tới cứ địa Huyền Tinh này của các người còn có một vị tuyệt thế thiên tài như vậy. Còn trẻ như vậy đã lĩnh ngộ ra Băng chi lĩnh vực, thật để người ta đổ mắt ghen tị mà. Nhưng thật đáng tiếc, hôm nay hắn cũng sẽ cùng người chết ở nơi này rồi."

Một kẻ áo đen cười lạnh nói.

Sắc mặt Hồn Đế vừa lo lắng vừa nghi hoặc. Lo lắng chính là bởi vì thiếu niên này xông tới đây nhất định là lành ít dữ nhiều. Mà nghi hoặc chính là hắn chưa bao giờ gặp qua thiếu niên này, không biết hắn từ chỗ nào xuất hiện.

Nhưng bây giờ những chuyện này đã không còn quan trọng nữa.

Hồn Đế quát lên với Phong Vân: "Đi mau, quay về cứ địa cầu cứu đi!"

"Muốn đi ư? Người nghĩ rằng chúng ta chỉ để làm cảnh thôi sao?"

Giọng nói của ba người trong tổ chức hắc ám truyền đến, mang theo lạnh lùng vô tận, "Chỉ là nửa tầng Băng chi lĩnh vực, có thể làm gì được chúng ta chứ?"

Một giây sau, một đoàn hào quang hắc ám từ trên người một bóng đen lao ra, lấy làm trung tâm mà tản ra khắp bốn phương tám hướng.

Trong chớp mắt, trong phạm vi xung quanh nơi này đều rơi vào một mảnh hắc ám, phẳng phất như ngũ giác đã bị tước đoạt, cái gì cũng không cảm giác được.

Băng chi lĩnh vực của Phong Vân liền cứ như vậy mà bị bao phủ.

Băng chi lĩnh vực của hắn dù sao cũng chỉ là thiên phú năng lực. Khi chống lại lực lượng lĩnh vực chân chính vẫn kém hơn một chút. Trừ khi linh hồn lực của hắn biến đổi, Băng chi lĩnh vực cũng sẽ tăng cường theo.

"Hắc Âm lĩnh vực..."

Hồn Đế thấy một màn như vậy, không khỏi nhắm mắt lại. Lúc trước hắn chính là thua bởi Hắc Âm lĩnh vực này. Linh hồn lực của chính mình bị áp chế đến tận cùng, rất khó có thể phát huy ra uy lực chân chính.

Băng không, hắn cũng sẽ không thua đến thế thảm như vậy.

"Xong rồi. Thật tiếc cho vị thiếu niên siêu cấp thiên tài kia."

Sắc mặt Hồn Đế âm đạm xuống. Hắn không khỏi nghĩ đến Phong Vân, tư chất yêu nghiệt như vậy, tương lai nhất định trở thành cường giả vô thượng của nhân loại.

Cứ như vậy mà chết ở chỗ này, thật sự quá đáng tiếc, quả thực là một tiếc nuối lớn của cả nhân tộc.

Keng ——!!

Bỗng nhiên, bên tai Hồn Đế dường như truyền đến một tiếng kiếm ngâm, trong trẻo vô ngần, thanh thúy dễ nghe.

Một giây sau, hắn liền kinh sợ phát hiện, bên trong một mảnh không gian vốn tràn ngập hắc ám này vậy mà lại xuất hiện vô số kiếm quang, hùng hực vô tận, sáng loáng chói mắt.

Phảng phất như có vô số thanh thần kiếm tuyệt thế vừa được rút ra khỏi vỏ, hóa thành vô tận kiếm khí phóng thẳng lên trời, trực tiếp chém vỡ cảm

một vùng hắc ám âm u dày đặc.

Nhất thời, cả trời đất lại khôi phục lại ánh sáng!

"Hắc Ám lĩnh vực, cũng chỉ như vậy mà thôi."

Một giọng nói bình thản vang lên. Bóng dáng Phong Vân một lần nữa xuất hiện. Hắc từng bước một đi tới, những nơi hắc đặt chân tới, vạn vật đều phẳng phát cũng hóa thành kiếm, phong mang chói khắp thế gian, đều do hắc sai khiến.

"Kiếm, Kiếm chi lĩnh vực! ?"

Ba người trong tổ chức hắc ám hiện ra bóng dáng, ánh mắt cực độ chấn động mà nhìn chằm chằm Phong Vân, phẳng phát như vừa thấy được chuyện gì đó không thể tin nổi.

Tuổi còn nhỏ như vậy, nắm giữ Băng chi lĩnh vực đã đủ khiến bọn họ giật mình, nhưng vậy mà còn nắm giữ cả Kiếm chi lĩnh vực! ? Lừa nhau vậy thôi phải không?

Xa xa, Hồn Đế cũng bị dọa đến choáng váng, ngơ ngác đứng tại chỗ cũ, nói không nên lời.

"Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai! ?" Ba người trong tổ chức hắc ám lần đầu tiên nhìn thấy thiếu niên khủng bố như vậy, không khỏi dò hỏi, sắc mặt ngưng lại.

Phong Vân không nói gì, đôi mắt lạnh lùng, chỉ thấy hắc nhẹ nhàng nâng tay.

Nhất thời, vô số Băng Hệ nguyên lực trong thiên địa hội tụ lại, dung hợp cùng vô tận phong mang sắc bén kia, hóa thành vô số thanh kiếm băng, trực

tiếp chém tới.

"Hai loại lĩnh vực thì sao chứ, liều thôi!"

Ba người trong tổ chức hắc ám điên cuồng thúc dục Hắc Âm nguyên lực cùng Hắc Âm áo nghĩa, tập trung rót vào trong thân thể một người.

Nhất thời một vết u quang càng thêm hùng hậu óng ánh lan ra, hóa thành Hắc Âm lĩnh vực càng dày đặc hơn so với lúc trước, phẳng phất như cả một vùng sơn mạch, nghiền ép lao đến.

"Ầm ầm —! !"

Hai bên xảy ra va chạm kịch liệt.

Khí tức phá hoại vô tận khủng bố bắn ra, cuốn bay hết thảy mọi thứ xung quanh.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, Băng chi lĩnh vực và Kiếm chi lĩnh vực của Phong Vân đang ở thế hạ phong, không địch lại Hắc Âm lĩnh vực của đối phương.

Rất rõ ràng, ba người của tổ chức hắc ám kia đã thi triển bí pháp nào đó, cưỡng ép dung hợp lực lượng của ba người lại, khiến uy lực của Hắc Âm lĩnh vực đề thăng lên gấp hai lần.

"Song trọng lĩnh vực thì sao nào, hãy chịu chết đi! !"

Khấp không gian vang vọng mộ giọng nói âm lãnh mà đặc ý, Hắc Âm lĩnh vực giống như thái sơn đè xuống, trực tiếp bao trùm hết thảy.

"Không tốt!" Xa xa, Hồn Đế thấy một màn như vậy, lập tức chuẩn bị thiêu đốt linh hồn lực của chính mình đổi lấy sức đánh một trận, tới trợ giúp Phong Vân.

Nhưng ngay lúc này.

Ong —! !

Bỗng nhiên, một lực lượng vô hình lại bất ngờ lao ra.

Hòn Đé kinh ngạc phát hiện, vô số tảng đá, nhánh cây, sóng khí các thứ vốn đều đang bị cuốn bay lộn xộn khắp bốn phía, tất cả đều trong nháy mắt bất động, bị đóng đinh ngay tại chỗ.

Phía xa, ba người trong tổ chức hắc ám vốn đang hung hãn xuất thủ cũng đều khựng lại.

Vạn vật phẳng phát hóa thành một bộ bức hoạ, không hề nhúc nhích.

Chương 321: Các thao tác huyền học!

Chương 321: Không sai, ta chính là Phong Vân kia!

Thiên địa bất động, giống như một bức tranh, các vật bên trong, bao gồm cả con người cũng bất động ở chỗ cũ, không thể động đậy được.

Ầm ầm!

Sau đó, trên bầu trời xuất hiện một thanh thần kiếm to lớn do phong mang tụ hợp mà thành, giống như thiên kiếm ra khỏi vỏ.

Keng!

Cự kiếm hoành không, chém xuống giống như trăm thiên diệt địa, trong chớp mắt đã tràn ngập không gian, phong mang tới cứu thiên.

Phốc! Phốc! Phốc!

Trong ánh mắt sợ hãi của ba người có địa vị Vương giả trong tổ chức Hắc Âm kia, bọn họ bị chém thành hai nửa, giống như ba tờ giấy mỏng.

Sau đó, trong ánh mắt không thể tin của Hồn Đế, ba người trong tổ chức Hắc Âm biến thành tro bụi, linh hồn cũng hóa thành bụi bặm!

Chết đến mức không thể chết nữa!

“Đây, cái này...”

Trông mắt Hồn Đế sắp rơi ra ngoài, ông ta ngo ngác nhìn một màn trước mắt.

Giờ khắc này, mặc dù tâm cảnh của ông ta được xây dựng bằng lực linh hồn cường đại, cũng nhắc lên gợn sóng lớn, giống như gió thổi mây phun, sóng to gió lớn.

“Không gian chi lực!”

Mặc dù lúc Phong Vân thi triển rất bí ẩn, nhưng Hồn Đế là một vị đại sư linh hồn, đương nhiên có thể phát hiện không gian bốn phía biến hóa.

“Còn có không gian ảo nghĩa, hơn nữa, ít nhất cũng đạt đến bảy thành!”

Nếu không sẽ không dễ dàng tiêu diệt ba người của tổ chức Hắc Ám kia.

“Băng chi lĩnh vực, kiếm chi lĩnh vực, năng lực không gian, cái này...”

Hồn Đế nhìn Phong Vân đang đi về phía ông ta, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết ông ta cũng không tin trên đời lại có một thiếu niên biến thái như vậy!

Cái này, mẹ nó vẫn là người sao?

Xa xa, Phong Vân đi về phía Hồn Đế, ý thức lại đang xem xét không gian tấm gương.

Trước khi đại chiến, hắn đã thừa cơ lấy hình chiếu của ba người trong tổ chức Hắc Ám, lúc này đã thành công.

[Người hình chiếu] : Âm Long

[Tuổi] : 45 tuổi

[Cảnh giới] : Vương giả đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Yên Diệt Thủ>... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Hóa Thân>... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Đao Pháp>... Công pháp hệ hắc ám cửu giai Hắc Ám Bí Điện>... Thiên phú hắc ám cấp thượng quang... Hắc ám lĩnh vực (nhất trọng)...

...

[Người hình chiếu] : Ám Hồ

[Tuổi] : 37 tuổi

[Cảnh giới] : Vương giả đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Yên Diệt Thủ>... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Hóa Thân>... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Kiếm Pháp>... Công pháp hệ hắc ám cửu giai Hắc Ám Bí Điện>... Thiên phú hắc ám cấp thượng quang... Hắc ám lĩnh vực (nửa trọng)...

...

[Người hình chiếu] : Ám Song

[Tuổi] : 55 tuổi

[Cảnh giới] : Vương giả đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Ma Động Ba>... Võ kỹ bát giai <Ám Ảnh Bộ>... Công pháp hệ hắc ám bát giai Hắc Ám Huyền Kinh>... Thiên phú hệ hắc ám cấp thượng phạm... Hắc ám áo nghĩa (chín thành)...

Phong Vân mét mắt nhìn giao diện ba người trong tổ chức Hắc Ám, phát hiện chỉ có hai người có hắc ám lĩnh vực, một người nhất trọng, một người

nửa trọng.

Hơn nữa, ngoại trừ lĩnh vực, bọn họ đều tu hành công pháp và võ kỹ cứu giai rồi.

Phong Vân không suy nghĩ nữa, đạt đến lĩnh vực, đương nhiên có tư cách tu hành công pháp và võ kỹ cứu giai, chỉ là công pháp và võ kỹ cứu giai này rất hiếm thấy, chỉ có các thế lực lớn ở cứ địa siêu đẳng mới có.

“Đáng tiếc không có viên châu...”

Lúc trước Phong Vân đã dùng lực tinh thần quét qua toàn trường, nhưng không phát hiện bất kỳ chỗ nào kỳ lạ, thậm chí ngay cả dưới mặt đất hắc cũng không tha, nhưng lại không có dấu vết nào.

Điều này khiến hắn có chút tiếc nuối, cũng có chút bất đắc dĩ.

Hắn chỉ có thể trở nên mạnh hơn, sau đó tự mình đến tổ chức Hắc Âm dưới mặt đất một chuyến.

Đồ tốt có thể đề thăng không gian tấm gương, đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua, công năng của không gian tấm gương càng nhiều, hắn càng trở nên cường đại hơn.

Cả hai cùng mạnh, mới là vương đạo.

...

Sau đó.

Phong Vân đi đến trước mặt Hồn Đế, trong quá trình này, không thể nghi ngờ, hắn đã lấy hình chiếu của đối phương.

[Người hình chiếu] : Hư Dực (Hồn Đế)

[Tuổi] : 55 tuổi

[Cảnh giới] : Vương cấp cao giai

[Roi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Thương Lan Cửu Dao>.... Võ kỹ bát giai Thương Lan Bộ>... Công pháp hệ thủy bát giai Thương Lan Vạn Đò Thiên>... Hồn kỹ Linh Bảo... Hồn kỹ Cảm Giác... Hồn kỹ Địa Băng... Linh Hồn Cơ Sở Thiên>... Thiên phú linh hồn cấp thụ quang... Thiên phú hệ thủy cấp thuế phạm... Thủy chi áo nghĩa (sáu thành)...

“Thế mà lại là thiên phú linh hồn cấp thụ quang!”

Lúc Phong Vân nhìn thấy đẳng cấp thiên phú linh hồn trong mục rơi xuống, trong lòng vô cùng vui sướng.

Bận rộn lâu như vậy, từ cứ địa Thiên Khải chạy đến cứ địa Huyền Tinh, cuối cùng hắn đã đạt được mong muốn.

“Không tệ, không tệ, chuyên này đi không uổng công.”

Mặc dù trong đầu hắn đã phỏng đoán vô số lần, nhưng đến khi chân chính đạt được, cảm giác hưng phấn đó vẫn rất chân thật mới mẻ.

Có thiên phú linh hồn cấp thụ quang, có nghĩa là hắn có thể tu hành Linh Hồn Bí Điển tầng thứ ba.

Hơn nữa, Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ cũng có thể tiếp tục tu hành lục trọng sau rồi.

Lúc này, linh hồn và thân thể của hắn sẽ tiếp tục tăng cường, hỗ trợ lẫn nhau, sẽ tiến hóa đến tầng cao hơn.

Mặc dù linh hồn và thân thể tăng cường, không có nghĩa là áo nghĩa hay lĩnh vực thuộc tính sẽ tăng lên, nhưng nó có thể quyết định con đường

tương lai của võ giả có thể đi được rất xa.

Tức là, linh hồn và thân thể quyết định đường đi dài ngắn của một người, còn lĩnh vực áo nghĩa của thuộc tính chính là thứ bảo đảm sáng lập con đường này, chúng kết hợp với nhau mới tạo ra hiệu quả cao nhất, hoàn mỹ nhất.

Phong Vân biết đạo lý đó, cho nên hắn mới coi trọng phương diện này như vậy.

“Đa tạ ân cứu mạng, không biết tính danh của tiểu huynh đệ là gì?”

Lúc này, Hồn Đế chấp tay, thi lễ nói với Phong Vân.

“Gọi ta là Phong Vân là được rồi.”

Phong Vân thu liễm suy nghĩ trong lòng, nhẹ nhàng nói.

Phong Vân?

Mặc dù Hồn Đế không đi ra ngoài, được gọi là trạch nam số một của cứ địa Huyền Tinh, nhưng cũng biết cuộc tử thí trên bảng Chuẩn Vương cấp lúc trước.

Lúc này, ông ta nghe thấy tên Phong Vân, đã nhớ ngay đến thiên tài yêu nghiệt đánh xuyên qua cửu tháp luyện thí, sáng lập kỷ lục cao nhất.

Vị đó, cũng tên là Phong Vân!

“Ngươi, ngươi là Phong Vân của cứ địa Thiên Khải?”

“Đúng.”

Phong Vân gật đầu, xem như thừa nhận.

Mẹ nó, thật sự là Phong Vân kia!

Trong lòng Hồn Đế hiện lên một vạn câu ‘Mẹ nó’.

Nhưng nghĩ lại cũng rất bình thường, chỉ có thực lực bực này, mới có thể đánh xuyên qua cửa tòa tháp thí luyện, hoàn thành một hành động vĩ đại.

Chương 322: Các thao tác huyền học!

Chương 322: Các thao tác huyền học!

Chỗ sâu bên trong Thiên Hi Sâm Lâm.

Hồn Đế nhìn thiếu niên trước mắt, lúu lúoi không dứt, yêu nghiệt thiên tài Phong Vân trong lời đồn đang đứng trước mặt ông ta.

Ông ta phát hiện, Phong Vân còn đáng sợ hơn lời đồn rất nhiều.

Băng chi lĩnh vực, kiếm chi lĩnh vực, không gian áo nghĩa...

Mỗi thứ chỉ xuất hiện trên một người là cùng, nhưng bây giờ, lại đều tập trung trên người Phong Vân, quả thật muốn hù chết người ta.

“Có chiến lực như vậy, khó trách có thể đánh xuyên qua chín tòa tháp thí luyện.”

Thậm chí Hồn Đế cảm cảm thấy, trong không gian thí luyện lúc trước, Phong Vân còn chưa dùng thực lực chân chính của mình.

Nếu không, dựa vào thực lực bây giờ của hắn, có thể đánh xuyên qua trong năm phút đồng hồ.

Nhưng ông ta không biết, chiến lực lúc trước của Phong Vân chính là như vậy, bây giờ, trong mấy tháng ngắn ngủi đã tăng lên.

Cũng may Hồn Đế không biết, nếu không sẽ phải gào khóc.

“Chúng ta trở về thôi, mặc dù mấy năm may tổ chức Hắc Âm có dấu hiệu hoạt động, nhưng đây là lần đầu tiên xuất thủ với cứ địa siêu đẳng, xem ra sắp có động tác lớn, nhất định phải báo lên cấp trên.”

Lúc này, Hồn Đế mở miệng nói.

Phong Vân gật đầu, hắn đến đây để lấy hình chiếu Hồn Đế, bây giờ đã đạt được ước muốn, đương nhiên cũng không có ý định ở đây lâu.

Sau đó.

Hai người họ liền rời Thiên Hi Sâm Lâm, trở về cứ địa Huyền Tinh.

Sau khi vào cứ địa, Hồn Đế vội vã rời đi, muốn bẩm báo chuyện xảy ra ở Thiên Hi Sâm Lâm lên trên.

Mà Phong Vân, nghĩ một chút, chuẩn bị đến Tuyết phủ, cáo từ với Tuyết Diệc Hi.

Thiên phú linh hồn đã đến tay, hắn đã không còn gì lưu luyến với nơi này nữa.

Nếu lấy các hình chiếu khác, thật sự quá tốn thời gian, chỉ lấy hình chiếu của Hồn Đế, hắn đã tốn nhiều thời gian như vậy, những hình chiếu khác thì không cần phải nói.

Hơn nữa, đối với các cường giả khác, Phong Vân cũng không có nhu cầu cao như vậy, thuộc loại có cũng được, mà không có cũng chẳng sao.

Sau đó, Phong Vân đến Tuyết phủ.

Lúc hắn đi vào tìm Tuyết Diệc Hi, phát hiện gia chủ Tuyết Phủ và lão nhân Lý Thiên cũng ở đó.

Hai người bọn họ nhìn thấy Phong Vân, vô cùng nhiệt tình, giống như tìm thấy thân nhân đã thất lạc nhiều năm.

Phong Vân thấy tình cảnh này, đoán bọn họ đã biết lai lịch của mình rồi.

Hắn cũng không bất ngờ, chuyện này cũng không phải bí ẩn gì, hơi nghĩ một chút cũng có thể đoán ra.

Bên trong Tuyết phủ.

Gia chủ Tuyết gia cười tươi, nói với Phong Vân.

“Lần này nhờ có Phong Vân tiên sinh, nếu không Hi Nhi của ta đã gặp nguy hiểm rồi, đại ân này không lời nào có thể cảm tạ hết được, không biết tiên sinh thích gì, chỉ cần tiên sinh mở miệng, Tuyết phủ ta nhất định sẽ thỏa mãn.”

Ông ta hào phóng, giàu nứt đổ đổ vách nói.

Tuyết phủ là một trong năm đại gia tộc của cứ địa Huyền Tinh, thật sự có vốn liếng này.

Phong Vân bình tĩnh đáp: “Khách khí rồi, chỉ tiện tay mà thôi, không cần phải cảm ơn.”

Sau đó, hắn ôm quyền nói tiếp: “Lần này ta đến để cáo biệt, ở đây quấy rầy đã lâu, cũng nên rời đi rồi.”

Sau khi nói xong, hắn cự tuyệt gia chủ Tuyết gia và Tuyết Diệc Hi giữ lại, xoay người rời đi.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, gia chủ Tuyết gia nhẹ nhàng nói.

“Từ khi tu hành đến nay, lần đầu tiên ta gặp một thiếu niên yêu nghiệt đến vậy, đến Thôi Vân Dương cũng bị nghiền ép, lúc trước, có người hoài nghi hẳn có thiên phú ‘cấp Nguyệt Huy’ nữa...”

Thiên phú cấp Nguyệt Huy!

Tuyết Diệt Hi và lão nhân Lý Thiên bên cạnh nghe vậy, toàn thân chấn động, trong mắt hiện lên vẻ khiếp sợ,

Bọn họ đều biết thiên phú cấp Nguyệt Huy đại biểu cho cái gì, có nghĩa là tương lai, Phong Vân năm chắc năm thành có thể tấn thăng đến Thánh cấp!

Năm thành, đây là xác suất rất cao!

Hơn nữa, mặc dù tấn thăng Thánh cấp có thất bại, thì hẳn cũng trở thành Bá Vương trong Vương cấp, còn mạnh hơn Lôi Đế đứng đầu bảng xếp hạng bây giờ.

“Phong Vân, thì ra người vẫn giấu kín như vậy...”

Trong lòng Tuyết Diệt Hi yên lặng nói, trước đây cô ta còn tưởng rằng Phong Vân là loại người giống mình, nhưng hiện tại xem ra, đối phương nhất định là người khiến mình phải nhìn lên.

...

Cùng lúc đó.

Trong cứ địa Huyền Tinh.

Hồn Đế đang liên hệ với quản lý cứ địa và các Phong Đế Phong Hoàng thông qua không gian ảo.

Sau đó, ông ta kể rõ ràng chuyện đã xảy ra trong Thiên Hi Sâm Lâm, bao gồm cả chuyện Phong Vân xuất thủ.

Đám cao tầng nghe Hồn Đế kể từng nội dung.

“Vậy mà Phong Vân đã đến cứ địa Huyền Tinh chúng ta!”

“Băng chi lĩnh vực, kiếm chi lĩnh vực, không gian áo nghĩa, Hồn Đế, người xác định không nhìn lầm chứ?”

Hồn Đế vô cùng khẳng định nói: “Hoàn toàn chính xác, nếu không thì, người cho rằng làm sao ba người của tổ chức Hắc Ám kia lại chết.”

“Tê...”

“Quá mạnh, không hổ là thiên tài đã nghiền ép Thôi Vân Dương, không đến mười lăm nữa, nhân loại chúng ta chắc chắn sẽ có thêm một vị hơn người nữa.”

“May mà hắn đứng ở ở bên này của chúng ta, thật may mắn.”

“Đúng rồi, bây giờ hắn đang ở đâu? Không bằng gọi đến, chúng ta cũng muốn nhìn thấy phong thái của tuyệt thế thiên tài.”

Hồn Đế buông tay xuống, bất đắc dĩ nói.

“Ta đã mời hắn rồi, nhưng hắn nói còn có chuyện quan trọng, lập tức phải về cứ địa Thiên Khải, lần sau đi, dù sao các người cũng không ở trong cứ địa, chờ các người trở về rồi nói.”

Hòn Đế cũng không biết, sở dĩ Phong Vân không đến, vì không biết sự tồn tại của các Phong Đế Phong Hoàng trong cứ địa Huyền Tinh, nếu không, hẳn đã đồng ý rồi.

...

Bên này.

Lúc Phong Vân rời Tuyết phủ, không trở về ngay, mà tìm một chỗ tu hành, chuẩn bị quét hình chiếu.

Hắn không muốn quét hình chiếu trong Tuyết phủ, bởi vì bọn họ quá nhiệt tình, hẳn sợ nếu mình đồng ý, e rằng không đến mười ngày thì không thể rời đi.

“Rõ ràng có thiên phú hệ băng, nhưng lại nhiệt tình như vậy, thật là...”

Phong Vân lắc đầu, trong ngoài thật sự không hợp.

Sau đó, ý thức của hắn tiến vào không gian tám gương, mắt đầu hoạt động quét hình chiếu hôm nay.

“Hy vọng có khởi đầu thuận lợi.”

Phong Vân yên lặng cầu nguyện, thuận tiện còn đi rửa tay một cái, hi vọng sẽ rửa sạch vận đen trên người mình, hóa thân thành thần may mắn.

Sau khi làm xong các thao tác huyền học này, hắn lập tức quét hình chiếu.

Hơn nửa tiếng sau, Phong Vân đánh nổ hình chiếu cuối cùng, sau đó mở ba lô ra, ánh mắt nhanh chóng quét đến.

Một loạt vật rơi xuống, trong đó có một cái lóe lên tia sáng.

Hắn lập tức ngưng mắt nhìn lại.

[Thiên phú linh hồn cấp thụ quang] : Đến từ hình chiếu của Hư Dực (Hồn Đế).

Ra! Cuối cùng cũng bạo ra rồi!

Mấy chữ kia khắc sâu vào mắt Phong Vân, trên mặt hắn tràn đầy ý cười, không uổng công hắn cầu nguyện và làm các thao tác huyền học, cuối cùng cũng bạo ra!

Chương 323: Aws!!

Chương 323: Aws!!

“Hiện hóa.”

Phong Vân thân tốc thu liễm cảm xúc, trong lòng âm thầm nói.

[Hiện hóa thiên phú linh hồn cấp thụ quang... Hiện hóa bên trong...
Hiện hóa hoàn thành!]

Ong!

Lực lượng vô hình bùng lên, trong nháy mắt xuất hiện trong biển ý thức của Phong Vân.

Trong chớp mắt, biển ý thức của hắn như sóng to gió lớn, phát ra âm thanh như biển động, sau đó, xuất hiện quang huy vô tận, óng ánh một vùng.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, biển ý thức của Phong Vân khuếch đại với tốc độ cực nhanh.

Ở bên ngoài, mi tâm hắn giống như có một vòng mặt trời, vô cùng chói mắt, hơn nữa còn ẩn chứa uy áp trời sinh, giống như Thần Uy, khiến người ta không dám đối mặt.

Không biết qua bao lâu.

Phong Vân hồi phục tinh thần, cảm giác đầu tiên của hắn giống như là mình thăng hoa, lúc nhìn thế giới này, thật giống như càng trở nên rõ ràng hơn.

Đồng thời, có vô số cảm ngộ xông đến, nếu lúc trước, các vấn đề tu hành hắn không cảm ngộ được, hiện giờ đã trở nên thông suốt, không còn chút gông cùm xiềng xích nào.

“Đây là cảm giác linh hồn thuế biến sao?”

Lúc trước, hắn có thiên phú cấp linh hồn đỉnh cấp, thì bây giờ đã nhảy lên hai cấp, trực tiếp từ đỉnh cấp tấn thăng đến cấp thụ quang, thoáng cái đã đề thăng hai cấp bậc, đương nhiên thay đổi rất lớn.

Phong Vân xem xét biến ý thức của mình, so với trước đây còn rộng gấp đôi, lực linh hồn bên trong như biển, trùng trùng điệp điệp, kích thích gợn sóng vạn trượng.

“Thiên phú linh hồn cấp thụ quang.”

Hắn có dự cảm, nếu mình lại thi triển Vạn Kiếm Hồn Ấn, uy năng chắc chắn sẽ tăng đến cảnh giới rất khủng bố, cho dù đối mặt với Phong Đế Phong Hoàng, hắn cũng dám đánh một trận.

Thậm chí, còn mạnh hơn Hồn Đế.

Bởi vì Hồn Đế tu hành các hồn kỹ bình thường, chỉ là Linh Hồn Cơ Sở Thiên> mà thôi.

Đường đường là Hồn Đế, lại tu hành thứ đồ chơi đó, bởi vậy có thể thấy, bí tịch tu hành về linh hồn rất trân quý ít ỏi.

Có thể nghĩ, lúc trước Phong Vân đạt được Linh Hồn Bí Điển> kia, là cơ duyên nghịch thiên cỡ nào.

Một lát sau.

Hắn thu hồi ý thức, vươn người đứng dậy, đến trước cửa sổ, ngắm nhìn đô thị tinh thể hóa bên ngoài.

Mặc dù hắn không sử dụng lực tinh thần, nhưng vẫn có thể nhìn thấy sự vật ngoài ngàn mét, mặc dù không phải rành mạch, nhưng cũng nhìn thấy đường nét bình thường.

Lực linh hồn là căn bản, sau khi đề thăng, mặc dù không trực tiếp khiến chiến lực tăng lên, nhưng lại có lợi cho rất nhiều phương diện khác.

Mà những cái này, cũng quan trọng như chuyện đề thăng chiến lực.

“Nên trở về thôi.”

Mặc dù đạt được thiên phú linh hồn cấp thượng quang, nhưng Phong Vân không có ý định ở lại đây tu hành, vẫn nên quay về cứ địa Thiên Khải thì tốt hơn.

Bởi vì ở chỗ đó, hắn tương đối quen thuộc hơn.

Hơn nữa, hắn cũng muốn trở về làm nhiệm vụ của công hội võ giả, đề thăng quyền hạn hội viên của mình.

Một lát sau.

Phong Vân rời khỏi phòng tu hành, bước lên không gian trùng động, trở về cứ địa Thiên Khải.

Ong!

Ngân quang lập lòe, trong ánh mắt kinh động của nhân viên công tác, hấn bỏ qua thiết bị ngồi không gian, một bước đi vào, đập trên không gian chi lực rồi biến mất.

...

Trong không gian hắc ám, sương mù dày đặc lượng lờ, sóng mây biến hóa kỳ lạ.

Bỗng nhiên, trong đó có một cỗ uy áp khủng bố quét sạch mà lên, bao trùm cả bầu trời, khiến đám võ giả gần đó tòa thân chấn động, không nhìn được lộ ra vẻ kính sợ, nhao nhao nhìn về phía hắc ám chi tháp ở trung tâm.

Không biết vị Hắc Ám Đế Hoàng kia làm sao?

Trên tầng chín mươi chín của hắc ám chi tháp, chính là tầng cao nhất.

Mấy bóng dáng đứng sừng sững trong hắc vụ, khí cơ trên người tỏa ra còn cường thịnh hơn ba người của tổ chức Hắc Ám kia không biết bao nhiêu lần.

“Vừa có tin tức truyền đến, tiểu đội của Âm Long bị diệt, không còn một ai.”

Một người trong đó trầm thấp nói.

“Phong Đế Phong Hoàng của cứ địa Huyền Tinh đang ở bên ngoài làm nhiệm vụ, chỉ có Hồn Đế tọa trấn, lại bị diệt toàn đội, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Lại một người nữa mở miệng nói.

“Cơ sở ngầm ở cứ địa Huyền tinh cho biết, dường như là do một thiếu niên xuất thủ, tên là Phong Vân.”

“Phong Vân? Người đánh xuyên qua chín tòa tháp thí luyện, được vinh dự gọi là đệ nhất thiên tài trong sử sách, Phong Vân?”

“Đúng, chính là hắn!”

Mặc dù chuyện Phong Vân đánh xuyên qua chín tòa tháp thí luyện không được truyền ra, nhưng các thế lực ở cứ địa siêu đẳng đều biết.”

Cho nên, các cơ sở ngầm của tổ chức Hắc Ám tại các cứ địa siêu đẳng này biết được cũng không phải là chuyện khó khăn.

Bởi vậy, đương nhiên bọn họ cũng biết chuyện của Phong Vân.

“Rất tốt, ban đầu cũng muốn qua một thời gian ngắn giết vị thiên tài mạnh nhất này, hiện giờ hắn đã dám đối đầu với chúng ta, vậy đừng đợi nữa.”

“Đúng vậy, chiến lực của vị thiên tài mạnh nhất này còn vượt qua tưởng tượng của chúng ta, vậy mà diệt toàn bộ tiểu đội Ám Long, tránh đêm dài lắm mộng, nhanh chóng tiêu diệt đi.”

“Đồng ý.”

“Đồng ý.”

...

Cứ như vậy, tổ chức Hắc Ám đã bắt đầu kế hoạch giết Phong Vân.

Trên thực tế, cũng không phải là lần đầu tiên tổ chức Hắc Ám làm loại chuyện này.

Chỉ cần là thiên tài mà bọn họ thấy tương lai có thể uy hiếp bọn họ, sẽ bóp chết từ trong trứng nước.

Vì thế, trong nhân loại đã có rất nhiều tuyệt thế thiên tài vẫn lạc như vậy.

Mặc dù ba mươi cứ địa siêu đẳng rất phần nộ, nhưng lại không có biện pháp gì, thế giới Hắc Ám quá bí mật, rất khó bị phát hiện, ngay cả Lôi Đế xuất thủ, cũng trắng tay mà về.

Hiện giờ, thế giới Hắc Ám để mắt đến Phong Vân, muốn gạt bỏ hắn từ giai đoạn mới bắt đầu.

...

Cứ địa Thiên Khải, không gian trùng động.

Một đạo ngân quang lập lòe, bóng dáng Phong Vân chậm rãi xuất hiện, cuối cùng rơi trên quảng trường.

“Phong Vân đại nhân!”

Nhân viên công tác là một cô gái tướng mạo thanh tú, cô ta nhìn thấy Phong Vân, lập tức cúi người chín mươi độ, vô cùng cung kính.

“Ừ, vất vả rồi.”

Phong Vân dừng một chút, chào hỏi rồi rời đi.

Lưu lại cô gái trên mặt đầy hưng phấn đứng đó, Phong Vân đại nhân, vậy mà nói chuyện với cô ta.

...

Một lát sau.

Phong Vân trở lại công hội võ giả, sau đó đắm đầu vào tu hành,

Bên trong không gian tu hành cá nhân.

Hắn đang ngồi xếp bằng, tâm cảnh yên ổn, không có gợn sóng.

“Trước tiên tu hành Linh hồn Bí Điện tam trọng đi.”

Hắn rất muốn biết bí kỹ của Linh Hồn Bí Điện tầng thứ ba là gì, bởi vậy mới lựa chọn tu hành Linh Hồn Bí Điện trước.

Ong!

Theo động tác vận chuyển lực linh hồn không lồ của Phong Vân, chỗ sâu bên trong biên ý thức, nội dung của Linh Hồn Bí Điện tầng thứ ba vốn bị che đậy, dần cởi bỏ nghiêm phong.

Một loại tin tức giống như thủy triều tràn ra, trong chớp mắt đã dung hợp trong biên ý thức của Phong Vân, hóa thành vô số ký hiệu, rậm rạp chằng chịt cả một vùng.

Tin tức như vậy, nếu là lúc trước, đương nhiên sẽ khiến biên ý thức của hắn nổ tung, nhưng bây giờ, hắn có thiên phú linh hồn cấp thụ quang, nên rất thành thạo.

Rất nhanh, Phong Vân đã tiêu hóa hết.

Mà nội dung liên quan đến bí kỹ linh hồn trong đó, cũng nhanh chóng khiến hắn hứng thú.

Chương 324: Bí kỹ linh hồn – Hư Thần chi tháp!

Chương 324: Bí kỹ linh hồn – Hư Thần chi tháp!

Linh Hồn Bí Điển tầng thứ ba đã cởi bỏ niêm phong, trong đó, Phong Vân chú ý đến nội dung một quyển tên là Hư Thần Chi Tháp>.

Không thể nghi ngờ, đây là bí kỹ linh hồn kèm theo của Linh Hồn Bí Điển tầng thứ ba.

Bí kỹ linh hồn là thứ còn cao hơn hồn kỹ, bình thường sẽ không xuất hiện một mình, chỉ xuất hiện với nguyên bộ điển tịch linh hồn mà thôi.

Cho nên, Hồn Đế chỉ tu hồn kỹ, mà không phải bí kỹ linh hồn.

Lực chú ý của Phong Vân nhanh chóng tập trung trên Hư Thần Chi Tháp>, tỉ mỉ phân tích từng ký hiệu.

Một phút sau.

Trong đầu hắn tràn ngập nội dung của Hư Thần Chi Tháp>, hắn đã nhanh chóng hiểu rõ tác dụng của nó.

Hư Thần Chi Tháp, tên cũng như nghĩa, trong biến ý thức, lấy lực linh hồn xây dựng một tòa tháp cao, tổng cộng có chín mươi chín tầng.

Xây dựng tòa tháp này có thể phòng ngự biến ý thức của mình không bị người khác dùng lực linh hồn công kích, cũng có thể làm công kích, có thể

nói là vừa công vừa thủ.

“Còn có khả năng phòng ngự sao? Không tệ.”

Công kích linh hồn vô hình vô chất, Phong Vân am hiểu cái này, đương nhiên biết chỗ quý dị và đáng sợ của công kích linh hồn.

Hắn vẫn muốn làm đồ phòng ngự cho linh hồn của mình, nhưng vật liệu chế tạo thứ này quá quý hiếm, cần một vật liệu tên là “Lam Ngân Bí Kim”.

Lúc trước Phong Vân đã điều tra, lần cuối cùng xuất hiện “Lam Ngân Bí Kim” là mười năm trước, cũng chính là, đã mười năm không xuất hiện vật liệu này rồi.

Mặc dù hắc có thủ pháp kỹ thuật rèn luyện, nhưng không có vật quý như vậy, quả đúng là không bột đổ gột nên hồ.

Nhưng bây giờ, đồ phòng ngự không có, hắn lại có một bí kỹ phòng ngự linh hồn, cũng coi như bổ sung khiếm khuyết này của hắn.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu tu hành Hư Thần Chi Tháp>.

Dựa theo nội dung, hắn vận chuyển hồn lực trong biển ý thức theo một quy luật đặc biệt.

Rất nhanh, trong biển ý thức xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, giống như lỗ đen, hút lực linh hồn ở xung quanh vào.

Lúc hút được một phần mười lực linh hồn, bỗng nhiên lốc xoáy bộc phát quang huy óng ánh, rực rỡ giống như cầu vồng, quang huy vạn trượng.

Sau đó, vang lên những tiếng âm âm, giống như sóng to gió lớn, đình tai nhức óc, sóng biển ngút trời.

Giống như có thiên quân vạn mã lao nhanh, lúc này, dường như không phải trong biên ý thức của hắn nữa, mà trong một đại dương mênh mêng, đối mặt với biển động phập phồng.

Phong Vân yên tĩnh bất động, ngồi xếp bằng ở đó, trên mi tâm tỏa ra ánh sáng, vô cùng chói mắt.

Không biết đã bao lâu.

Lúc hắn vận hành theo bí kỹ xong xuôi, nhìn vào biên ý thức, sắc mặt lộ ra vẻ chấn động.

Sâu trong biên ý thức, có hào quang tuôn động, một tòa cổ tháp đứng sững trong đó, tổng cộng có ba tầng, ánh sáng lượn lờ.

Trên thân tháp có rất nhiều đồ án cổ xưa, có lục, có kiếm, có hoa cỏ, có dị thú. Nhiều vô số, giống như sao đầy trời.

“Đây là Hư Thần Chi Tháp sao?”

Ý thức của Phong Vân quan sát tháp này, cảm thấy tâm thần mình giống như bị hút vào trong, tràn ngập cảm giác mênh mêng không lường được.

Hắn thử thúc dục Hư Thần Chi Tháp này, nhất thời, ngũ sắc bên ngoài tháp cổ tỏa ra, trong chớp mắt đã bao phủ toàn bộ biên ý thức, đại khí và rộng lớn.

Phong Vân cảm giác biên ý thức của mình được một cỗ lực lượng huyền dị bao vây, giống như một vòng bảo vệ, bảo vệ linh hồn hắn, cũng bảo vệ biên ý thức của hắn.

“Đây là khả năng phòng ngự sao?”

Hắn có thể cảm nhận được, Hư Thần Chi Hải này đã gắn kết với biên ý thức của hắn, chẳng khác nào chuyển hóa lực lượng linh hồn thành một lực lượng huyền dị khác, để bảo vệ nòng cốt linh hồn.

Còn công kích của Hư Thần chi Tháp, chính là kích hoạt những hoa văn trên thân tháp kia, hình thành công kích, tiến vào biên ý thức của người khác.

“Ban đầu chỉ ngưng tụ ba tầng, những tầng sau mình phải tự chế tạo.”

Phong Vân ngẫm lại, tạm thời dừng tu hành, rèn luyện lực linh hồn trước rồi lại nói.

Khi đó, chế tạo Hư Thần Chi Tháp sẽ mạnh hơn nhiều.

Nghĩ đến liền làm.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu điều khiển lực tinh thần khổng lồ chất chứa trong mi tâm, rót vào biên ý thức, hình thành một lò luyện màu đen vô cùng to lớn, tràn đầy biên ý thức.

Một giây sau.

Nắp lò luyện kia mở ra, lò luyện úp ngược xuống, một cỗ lực hấp dẫn xuất hiện, giống như túi trữ vật, trực tiếp hút lực linh hồn trong biên ý thức vào đó.

Bên trong lò luyện màu đen, lực linh hồn mênh mêng cuộn cuộn, đánh thẳng vào vách lò, truyền ra từng đợt âm vang, giống như bên trong chứa đựng một hải dương mênh mêng thâm thúy.

Vừa lúc đó, bốn phía lò luyện xuất hiện từng ngọn lửa, là do lực tinh thần biến thành.

Giống như luyện đan, từng ngọn lửa tinh thần giống như thiêu đốt lực lượng linh hồn bên trong.

Lực lượng linh hồn theo sự tẩy rửa này, tạp chất dần ít đi, trở nên tinh khiết hơn trước, hóa thành từng giọt linh hồn, vô cùng óng ánh, sáng long lanh như thủy tinh thuần túy.

Loại thuật biến này rất lâu, không phải công sức nhất thời.

Phong Vân quan sát một lát, xác định không có sai sót, ý thức mới lui ra ngoài, tùy ý để nó tự thuật biến.

“Phải mất khoảng mười ngày.”

Hắn lập tức đi ra không gian tu hành, chuẩn bị đến công hội võ giả nhận nhiệm vụ.

Về phần tu hành phần tiếp theo của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, hắn tính toán chờ sau khi linh hồn hoàn toàn thuật biến rồi nói, bởi vì cần năng lượng mặt trời và mặt trăng càng lúc càng nhiều, chất lượng cũng càng cao.

Trở lại phòng mình, Phong Vân mở thông tin của mình, rồi lên trang của công hội võ giả, trực tiếp mở nhiệm vụ.

Trong nháy mắt màn hình hiện ra, bên trên chằng chịt tin tức liên quan đến các loại nhiệm vụ.

Nhiệm vụ của công hội võ giả chia thành các cấp.

[Cấp đơn giản] [Cấp hơi khó] [Cấp khó khăn] [Cấp gian nan] [Cấp địa ngục]

Chênh lệch giữa mỗi cấp là mười lần.

Ví dụ thù lao của nhiệm vụ cấp hơi khó gấp mười lần cấp đơn giản, nhiệm vụ cấp khó khăn lại gấp mười cấp hơi khó, cứ như vậy suy ra.

Như vậy thì, thù lao của cấp địa ngục gấp cấp đơn giản trăm nghìn lần.

Mặc dù nghe rất hấp dẫn, nhưng nhiệm vụ cấp địa ngục, cho dù là Vương cấp cũng không dám nhận một mình, cần một tiểu đội để xử.

Hơn nữa, nhiệm vụ cấp địa ngục cũng rất thừa thớt.

Ví dụ như bây giờ, Phong Vân chỉ nhìn thấy một nhiệm vụ cấp địa ngục.

[Nhiệm vụ cấp địa ngục] : Âm sát Vân Mộng Trạch chi chủ của đất nước hung thú

[Thù lao nhiệm vụ] : 100w điểm tích lũy.

Chương 325: Nhiệm vụ cấp địa ngục!

Chương 325: Nhiệm vụ cấp địa ngục!

“Nhiệm vụ này...”

Phong Vân nhìn thấy nội dung nhiệm vụ cấp địa ngục, sắc mặt khẽ động, lại là ám sát Vân Mộng Trạch chi chủ, độ khó khá cao, chẳng trách được xếp vào cấp địa ngục.

Vân Mộng Trạch ở sâu bên trong đất nước hung thú, không nói đến chuyện trên đường phải vượt qua vô số hung thú, chỉ riêng Vân Mộng Trạch, bên trong đã có hơn trăm triệu hung thú rồi.

Trừ khi tinh thông năng lực biến thân như Phong Vân, nếu không sẽ không làm được.

Hơn nữa, cho dù biến thân, cũng chỉ tiếp cận được mà thôi, bản thân Vân Mộng Trạch có thể so với Phong Đế Phong Hoàng của nhân loại, rất khó giết chết.

Có thể nói, nhiệm vụ này có độ khó trên trời!

Phong Vân lập tức nhìn về phía thù lao của nhiệm vụ, 100w điểm tích lũy.

Điểm tích lũy này chính là tiền tệ thông dụng ở công hội võ giả, không chỉ có thể trao đổi các đồ vật ở phân hội, thậm chí còn có thể trao đổi đồ vật

với tổng bộ, đương nhiên, cũng có thể đề thăng hội viên của mình.

“Tổng bộ sao?”

Trong lòng Phong Vân do dự, có chút hiếu kỳ.

Trước mắt, công hội võ giả là thế lực khổng lồ nhất trên địa cầu, bởi vì nó trải rộng toàn cầu, trong mỗi cứ địa đều có, cho dù là cứ địa tam đẳng hay cứ địa siêu đẳng, đều có phân bộ của nó. Vì thế, có thể nghĩ quy mô của nó to lớn như thế nào.

Nhưng tổng bộ của nó ở đâu, cũng là một bí mật, trừ nhân viên hạch tâm chân chính, không ai biết tổng bộ công hội võ giả ở đâu.

“Nghe nói nhiệm vụ cấp địa ngục này là do tổng bộ tự tuyên bố.”

Phong Vân yên lặng nói.

Những nhiệm vụ khác, các phân bộ công hội có thể tự tuyên bố, nhưng chỉ có nhiệm vụ cấp địa ngục là do tổng bộ tuyên bố, cho nên, mỗi cứ địa siêu đẳng cũng sẽ có.

“Ám sát Vân Mộng Trạch chi chủ, đối với những võ giả khác, đây quả thật là nhiệm vụ cấp địa ngục.”

Nhưng đối với Phong Vân, còn chưa đến mức địa ngục.

Hắn có năng lực biến thân, có thể thần không biết quỷ không hay lên vào Vân Mộng Trạch, giống như lần trước.

Hơn nữa, mặc dù hắn chưa chính diện gặp Vân Mộng Trạch chi chủ, nhưng lần trước nó phóng thích khí cơ, hắn cũng cảm ứng được, thật ra thực lực của nó vẫn ở trong phạm vi hắn có thể tiếp nhận được, có thể thử.

Hơn nữa, thực lực bây giờ của hắn mạnh hơn lần trước rất nhiều.

Sau khi tổng hợp tất cả lý do, hoàn toàn có thể thử một lần.

“Liên chọn nó đi.”

Phong Vân không chần chừ, rất nhanh đã nhận nhiệm vụ cấp địa ngục lần này.

Hơn nữa, lần này đi Vân Mộng Trạch phải tốn hơn nửa tháng, coi như là thời gian giảm xóc, để thiên phú linh hồn của hắn thuế biến hoàn toàn, như vậy, càng thêm nắm chắc.

Tích! Tích!

Lúc hắn lựa chọn nhiệm vụ cấp địa ngục, nhất trời trong thiết bị truyền đến âm thanh trí năng.

“Phong Vân, trình trọng nhắc nhở người, tỷ lệ tử vong của nhiệm vụ cấp địa ngục là 90%, kiểm tra người chưa bao giờ làm nhiệm vụ, đề nghị người làm nhiệm vụ cấp đơn giản trước.”

Thanh âm quanh quẩn.

Nhưng Phong Vân không có chút dao động, vẫn lựa chọn như trước. Đối với hắn mà nói, bây giờ trừ cấp địa ngục ra, những nhiệm vụ khác đều rất dễ.

Ví dụ như nhiệm vụ cấp khó khăn, chỉ là đánh chết một con hung thú vương cấp.

Không biết hắn đã giết bao nhiêu hung thú Vương cấp rồi, cho nên nhiệm vụ này không có tính khiêu chiến với hắn.

Nhưng vì muốn lấy điểm tích lũy, cho nên Phong Vân cũng không để ý, vẫn là xác nhận.

Chuyến này, hắn đã nhận năm nhiệm vụ, trong đó có một nhiệm vụ cấp địa ngục và bốn nhiệm vụ cấp khó khăn.

Theo quy định, mỗi võ giả chỉ được nhận năm nhiệm vụ một lần, cho nên hắn chỉ có thể nhận năm nhiệm vụ này thôi.

“Bốn nhiệm vụ cấp khó khăn, mỗi nhiệm vụ 10w điểm tích lũy, một nhiệm vụ cấp địa ngục 100w điểm tích lũy, tổng cộng có 140w điểm tích lũy.”

140w điểm tích lũy là một khoản tiền lớn, dư dả để tăng đến hội viên bát tinh.

Căn cứ theo giá cả đề thăng hội viên mà Phong Vân nhìn thấy lúc trước. Từ hội viên tam tinh đến hội viên tứ tinh cần 5000 điểm tích lũy, từ tứ tinh đến ngũ tinh cần 10000 điểm tích lũy, từ ngũ tinh đến lục tinh cần 50000 điểm tích lũy.

Hắn có 140w điểm tích lũy, đương nhiên dư dả.

Còn hội viên cửu tinh, không thể dùng điểm tích lũy để mua được, cần phải tiếp nhận khảo hạch chuyên môn mới có thể tấn thăng.

“Còn cần khảo hạch chuyên môn sao? Thú vị.”

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, trở thành hội viên cửu tinh, có nghĩa là có nhiều danh sách trao đổi được mở ra, thậm chí những đồ ở tổng bộ cũng có thể trao đổi được.

Nhưng hội viên cửu tinh rất ít, công hội võ giả phát triển đến bây giờ cũng chỉ có một vạn người mà thôi.

Phong Vân rất có hứng thú với những đồ vật ở tổng bộ.

Hắn nhất định phải tấn thăng đến hội viên cửu tinh.

Nhưng trước đó phải làm xong năm nhiệm vụ này, tấn thăng đến hội viên bát tinh lại nói.

Sau đó, hắn kiểm tra lại tin tức, rồi đi ra công hội võ giả, trực tiếp đi ra cứ địa, hướng về phía khu vực hung thú.

Phong Vân mới trở về, bây giờ lại muốn đi ra ngoài. Cho nên mới nói, những Vương giả khác cũng thường xuyên không ở trong cứ địa, là do nguyên nhân này.

...

Mà sau khi Phong Vân nhận nhiệm vụ cấp địa ngục, mỗi công hội võ giả ở các cứ địa siêu đẳng, bao gồm cả cứ địa Thiên Khải đều nhận được trạng thái xác nhận, rất nhiều Vương giả đều nhận được nhắc nhở.

“Có người nhận nhiệm vụ cấp địa ngục?”

“Ta xem một chút, là cứ địa Thiên Khải?”

“Cứ địa Thiên Khải? Vương giả ở cứ địa kia hình như chỉ có ba vị Phong Đế Phong Hoàng có thể xuất thủ, những người khác, thật sự không làm được.”

“Lại bị nhanh chân đến trước, haiz, ta còn muốn thử xem.”

“Gấp cái gì? Chỉ dựa vào cứ địa kia, khẳng định sẽ thất bại, lúc đó sẽ đến lượt chúng ta thôi.”

“ ... ”

Ở hai mươi chín cứ địa còn lại, đều có người đang nghị luận, mặc dù nội dung khác nhau, nhưng ý tứ lại giống nhau, đều xem thường cứ địa Thiên Khải.

Đám Vương giả của cứ địa Thiên Khải cũng mộng bức, trong số bọn họ không có ai nhận nhiệm vụ cấp địa ngục mà.

Do quy định của công hội võ giả, nên bọn họ không có quyền xem xét, chỉ có những thành viên trung tâm của công hội võ giả mới có tư cách này.

...

Trong một cung điện rộng lớn.

Một bóng dáng đang ngồi xếp bằng, giống như hòa cùng một thể với thiên địa, nếu dùng mắt thường mà nhìn, sẽ không biết nơi đây có một người.

Đình!

Lúc này, có một tiếng nhắc nhở vang lên, không có điềm báo nào.

Hả?

Thân ảnh kia mở to mắt, bên trong giống như chứa đựng hư không vô tận, thâm thúy long lanh, lúc mở ra, lại phóng thích lực lượng khiến người ta kinh tâm động phách.

“Có người nhận nhiệm vụ cấp địa ngục, Phong Vân? Là vị thiên tài mạnh nhất trong lịch sử các cứ địa siêu đẳng sao? Thú vị.”

Chương 326: Thực sự là bị nhìn đến chết

Chương 326: Thực sự là bị nhìn đến chết

Nửa tháng yên lặng trôi qua.

Tại lĩnh vực hung thú, trên bầu trời có một con chim nhỏ thoạt nhìn như chim Linh Lung bay vọt qua, hai mắt nó lộ ra linh tính bức người, vừa nhìn đã biết là vật phi phạm.

Con này dĩ nhiên chính là Phong Vân.

Lúc trước hắn đều biến thành những đại gia hỏa để xuất hành, bây giờ hắn muốn thử biến thành giống loại nhỏ xinh đẹp dễ, coi như là một phen thể nghiệm khác.

Hả ?

Phong Vân đang bay lên bỗng nhiên thân sắc thay đổi, hắn cảm ứng được thức hải của mình có biến hóa, sức mạnh linh hồn sắp hoàn thành thuế biến.

“Đã được nửa tháng sao ?”

Hắn lâm bẫm nhỏ một câu sau đó trực tiếp bay xuống dưới.

Phía dưới là một phế tích của một vùng đô thị Cương Thiết, hắn tìm ột gốc cây liễu, nhẹ nhàng đáp lên, hai con ngươi mở rộng, ý thức tiến vào

trong thức hải.

Bên trong, hỏa diễm ở trong lò luyện đã tắt.

Tâm niệm Phong Vân khẽ động, lò luyện lập tức nứt vỡ. “Âm âm--!!”

Sau một giây phảng phát giống như ngân hà rơi khỏi cửu thiên, một vùng quang dịch óng ánh rơi vào trong thức hải, như những con sóng kinh thiên, trong chớp mắt đã lấp đầy thức hải.

Có thể nhìn thấy sức mạnh linh hồn bên trong thức hải so với trước đây càng thêm óng ánh, càng thêm thuần túy.

Phong Vân có thể cảm nhận được sức mạnh linh hồn của hắn đã được tăng thêm gấp mười lần.

Đây là một sự gia tăng đáng sợ, đồng nghĩa với việc sức mạnh công kích linh hồn của hắn cũng đã tăng gấp mười lần.

Hienj tại, chỉ cần dựa vào linh hồn lực, hắn đã có thể đánh bại một tồn tại Phong Đế Hoàng cấp bình thường, còn các đẳng cấp phía dưới thì đoán chừng không thể đỡ nổi một ánh mắt của hắn.

Không sai, linh hồn lực chính là đáng sợ như vậy.

Bằng không thì vị Hồn Đế kia cũng không chỉ dựa vào một thiên phú Linh hồn cấp THự quang để mà xưng đế, đáng tiếc là hắn vẫn chưa được bí kỹ tốt để tu luyện linh hồn, bằng không, chiến lực tuyệt đối không ngừng lại ở mức như hiện tại.

“Linh hồn lực đã dung luyện xong, tiếp theo tốc độ tu luyện của Hư Thần Chi Tháp cũng sắp hoàn thành.”

Một ý niệm hiện lên trong đầu Phong Vân, linh hồn lực bên trong thức hải lập tức tuôn động, nhanh chóng dung nhập vào chỗ sâu nhất của Hư Thần Chi Tháp.

Bằng mắt thường có thể nhìn thấy số tầng của tháp đang gia gia tăng.

Tầng bốn...tầng năm...tầng sáu...tầng bảy!

Mãi cho đến tầng thứ bảy, Hư Thần Chi Tháp mới chậm rãi giảm lại, thế nhưng vẫn không đình chỉ, vẫn còn tiếp tục gia tăng lên.

Phong Vân đoán có thể gia tăng thêm khoảng ba tầng nữa.

“Thiên phú linh hồn cấp Thụ Quang cũng chỉ mới xây được tới tầng mười của Hư Thần Chi Tháp, rất khó tưởng tượng được linh hồn lực phải hùng hậu như thế nào mới có thể xây được 99 tầng Hư Thần Chi Tháp.”

Phong Vân rất hoài nghi, cái Hư Thần Chi Tháp này muốn đạt tới viên mãn thật sự giống như là một nhiệm vụ không thể nào hoàn thành.

“Nhưng mà với mười tầng Hư Thần Chi Tháp, cũng không yếu, có thể ngăn cản được công kích linh hồn của hai tôn tại Hồn Đế.” Trong lòng hắn tính toán, đại khái đã đoán được hiệu quả.

Đáng thương cho Hồn Đế, đường đường là một tôn tại Phong Đế Hoàng cấp lại trở thành một đơn vị đo lường.

“Tê hí...” lúc này, ở bên ngoài, một con măng xà cấp Lĩnh chủ đang trườn tới, nhìn “Phong Vân” trên cây liễu, trong mắt huát hiện hung quang.

Sinh vật sống quanh đây đều đã bị nó ăn hết, đây là con vật sống đầu tiên trong mấy ngày hôm nay mà nó gặp được.

Không chút do dự, con mãng xà cấp Lĩnh chủ này liền xông đến, há to miệng máu nhả ra một bóng đen lớn.

Ngay lúc này, Phong Vân bỗng mở mắt ra, liếc nhìn con mãng xà.

Mãng xà nhất thời đứng cứng tại chỗ, không hề nhúc nhích, sau đó mềm oặt ngã xuống, không có bất kì một vết thương nào, nhưng hạch tâm linh hồn của nó đã bị chấn vỡ.

Một cái liếc liền chết!

Lấy sức mạnh linh hồn hiện giờ của Phong Vân, cơ bản không cần vận dụng bất cứ công kích gì, chỉ cần quét nhẹ linh hồn lực, cũng có thể giải quyết được một hung thú cấp Lĩnh chủ, không tốn một chút sức nào.

“Tiếp tục lên đường, sắp đến.”

Phong Vân phóng lên, xuyên thẳng qua đám mây, tốc độ như sấm sét, chớp mắt đã không thấy đâu nữa.

...

Ước chừng tốn khoảng nửa ngày, hấn thành công tới đích – Vân Mộng Trạch.

“Chỉ sau mấy tháng, không ngờ đã tới”

Đứng trong tầng mây, Phong Vân ngắm nhìn vương quốc hung thú Vân Mộng Trạch ở phương xa, không khỏi nói khẽ.

Lần trước khi hấn đến, đã diệt sát toàn bộ hung thú bên trong bí cảnh, bao gồm cả hung thú Vương cấp, về sau lại lén lút rời khỏi, nên sau đó phát sinh chuyện gì hấn cũng không biết rõ.

Thế nhưng nhìn Vân Mộng Trạch ở bên dưới vẫn bình thường, liền có thể biết chuyện lần trước không gây ra ảnh hưởng gì.

Thật ra, Phong Vân tiêu diệt hung thú Vương cấp nhìn có vẻ nhiều, nhưng khi xem xét ở trong phạm vi của một vương quốc hung thú thì đó cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Cho dù là chủ nhân của Vân Mộng Trạch cũng chú ý trong thời gian ngắn, sau đó liền ném ra sau đầu, không còn để trong lòng.

“Khôn tạo ra sóng gió gì cũng tốt, càng lợi cho ta hành động.”

Phong Vân thật sự không muốn nhìn thấy cảnh toàn thành Vân Mộng Trạch xuất hiện lệnh giới nghiêm.

Lúc sau, hấn lén đi vào.

Cũng không hóa thành dáng vẻ của hung thú, mà hấn thúc dục thiên phú Hắc Âm, trực tiếp ẩn nấp trong hư không, tiêu thất mất dạng.

Lần này tới là để ám sát chủ nhân của Vân Mộng Trạch, không phải vì cái khác cho nên không cần nguy trang thành hung thú.

Mà loại chuyện ám sát này tất nhiên sử dụng thiên phú Hắc Âm là thích hợp nhất.

Hư không lóe lên, Phong Vân tiến vào quốc gia Vân Mộng Trạch, trực tiếp đi sâu vào.

Quốc gia của hung thú không giống như cứ địa của con người, nơi này gần như không có bất cứ xây dựng gì, phần lớn là khe nứt và vực sâu, bên trong là nơi nghỉ ngơi của đủ loại hung thú.

Đặc điểm này lúc trước đi vào Phong Vân đã biết cho nên cũng không có gì kì quái.

Hắn căn cứ vào cảm ứng lúc trước mà xác định phương hướng của chủ nhân Vân Mộng Trạch, thoát ẩn thoát hiện, nhanh chóng đến gần.

Trong quá trình này cũng không gây chú ý đối với bất cứ hung thú nào.

Một lát sau, Phong Vân đã thành công đến trước một vùng thâm uyên to lớn.

Đứng trên vực sâu, không cần dùng tinh thần lực, hắn đã có thể như có như không cảm nhận được ba động mệnh mông đang tuôn ra của nguyên lực phía dưới đáy vực.

Toàn bộ Vân Mộng Trạch, có được nguyên lực ba động mệnh mông như vậy, ngoài trừ chủ nhân của Vân Mộng Trạch thì không còn kẻ thứ hai.

Linh hồn lực ngưng tụ ở hai mắt, Phong Vân nhìn xuyên qua thâm uyên, nhìn về dưới đáy.

Nhất thời, trong tầm mắt xuất hiện một con hung thú lớn khoảng ba tấc, con hung thú này có một bộ lân giáp màu ám kim, tỏa ra ánh sáng lạnh của kim loại, có đuôi của Giao Long, đầu giống Man Ngưu, lại có thêm vài mét râu rồng.

Cỗ khí tức mệnh mông, uy áp nội liễm tràn ngập bốn phía, khiến vạn thú không dám đến gần.

“...Đây là, Long uy?”

Tự thân Phong Vân cũng cảm nhận được loại uy áp này, cho dù rất nội liễm, nhưng vẫn thoáng chốc cảm ứng được. “Không ngờ chủ nhân của Vân

Mộng Trạch lại lại một hung thú Long hệ.”

Chương 327: Lại thêm một thiên phú cấp Tinh Mang

Chương 327: Lại thêm một thiên phú cấp Tinh Mang

Hung thú Long hệ, là một trong những hung thú thuộc đỉnh cấp, một khi kích hoạt huyết mạch bên trong cơ thể, tuyệt đối sẽ tiến vào giai đoạn tăng vọt về thực lực.

Phong Vân không ngờ chủ nhân của Vân Mộng Trạch lại là một hung thú Long hệ.

“Trước cứ chiếu hình xong lại nói.”

Nơi này cách đáy vực đúng lúc là 1000 mét, ánh mắt hần quét qua, liền thành công có được hình chiếu tới tay.

【 hình chiếu hung thú 】 : Mãng Ngưu Linh Xà Thú

【 phẩm giai 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : huyết nhục Ngưu Linh Xà Thú, da lông Mãng Ngưu Linh Xà Thú, cốt cách Mãng Ngưu Linh Xà Thú, thiên phú hệ Kim cấp Tinh Mang, 《 Tê Thiên Nhất Trảo 》 , 《 Thần Long Bãi Vĩ 》 , Năng lực thiên phú , Năng lực thiên phú < Không Gian Tuyệt Đối > . . .

Chủ nhân Vân Mộng Trạch này có thật nhiều thứ nha !

Tên này không biết đã bị chiếu hình, hình chiếu của hắn khiến Phong Vân hết sức chấn động, sau đó phần chấn động này lại biến thành kinh hãi.

“Dĩ nhiên là thiên phú cấp Tinh Mang, lại là hệ kim, quả thật là một võ hời không cần nghi ngờ.”

Rất may là hắn đã tiếp nhận nhiệm vụ cấp này, nếu không thì đã lỡ mất dịp tốt chiếu hình chủ nhân của Vân Mộng Trạch này rồi, cũng bỏ lỡ thiên phú hệ Kim cấp Tinh Mang.

Bây giờ hắn không chỉ đạt được thiên phú cấp Tinh Mang còn nhận được hai năng lực thiên phú, có thể nói là song hỉ lâm môn.

“Long uy thì ta hiểu, nhưng không biết cái gọi là Không gian tuyệt đối là năng lực gì, lẽ nào có quan hệ với không gian?”

Phong Vân nhìn hai cái năng lực thiên phú, âm thầm suy đoán trong lòng.

Sau khi quan sát một lúc, để tránh đêm dài lắm mộng, hắn quyết định xuất thủ.

Nhẹ nhàng lóe lên, Phong Vân vô thanh vô tức đi đến đáy thâm uyên.

Nhìn thấy con Mãng Ngưu Linh Xà Thú đang bò xồm dưới đất, hắn không có chút do dự nào, trực tiếp phát động năng lực không gian.

Sức mạnh không gian vô hình cùng với không gian ảo nghĩa đại thành, nhất thời từ bên trong cơ thể của hắn tản ra, biến thành một sức mạnh cảm cố, trực tiếp bao trùm toàn bộ đáy thâm uyên.

Cùng bị giam cầm còn có chủ nhân của Vân Mộng Trạch đang ở phía dưới.

Ừm?

Chủ nhân Vân Mộng Trạch nhanh chóng phát hiện khác thường, nhưng sau một giây, nó ngạc nhiên phát hiện mình không thể cử động được, mất đi sức khống chế đối với cơ thể của mình.

Trừ tư duy có thể vận chuyển, mọi thứ khác đều bị giam giữ.

Thậm chí ngay cả khí huyết và nguyên lực bàng bạc bên trong cơ thể của nó cũng ngưng lưu động, đứng yên tại chỗ.

“Đây là, sức mạnh Không gian cầm cố!”

Chủ nhân Vân Mộng Trạch khá thông minh, không kém gì con người, thậm chí còn nói là vượt qua, tất nhiên sẽ biết đến cỡ sức mạnh này.

Tiếp theo, nó thấy trước mắt mình xuất hiện một thân ảnh, toàn thân bị bao phủ bởi sương mù, mơ mơ hồ hồ, chỉ có đôi mắt nhìn xuyên qua sương mù, băng lãnh lãnh đạm, không một tia tình cảm.

Nhân loại ?!

Chủ nhân Vân Mộng Trạch khiếp sợ, tại lĩnh vực bên trong vương quốc hung thú của mình lại có nhân loại lén vào, kinh khủng hơn đó là nó một chút động tĩnh cũng không phát hiện.

Lúc những suy nghĩ này đang chuyển động trong đầu của nó thì cũng đồng thời nhìn thấy đôi mắt ở đối diện bỗng nhiên phát ra ánh sáng rực rỡ, vô số kiếm nhỏ màu vàng kim từ đó bay ra.

Bao phủ một vùng, vô cùng vô tận, sau đó ngưng tụ thành một chuỗi kim sắc cự kiếm giữa không trung, mũi kiếm xe gió lao đến, một cỡ khủng bố lập bao phủ lấy toàn thân nó.

“Không được, tiếp tục như vậy ta sẽ chết.”

Chủ nhân Vân Mộng Trạch không thể nói chuyện, chỉ có thể gào thét ở trong lòng, hai mắt hấn bắt tri bắt giác mà đỏ bừng.

“Liều mạng! Long chi huyết mạch, thiếu đốt cho ta!”

Sâu bên trong huyết mạch của nó, có một tia huyết dịch màu vàng, tia huyết dịch này mang theo một cỗ uy nghiêm tang thương cố kính.

Theo tiếng rít gào của nó, những huyết dịch này bắt đầu thiêu đốt lên.

“Oanh!”

Sau một khắc, một cỗ sức mạnh kinh khủng thoát ra từ bên trong cơ thể của nó, thoát ra trong chớp mắt.

Oa... chủ nhân Vân Mộng Trạch lại có thể thoát ra khỏi được sức mạnh của Không gian cầm cố.

Lúc này, thanh kim sắc cự kiếm lập tức bắn về phía nó.

“Không gian tuyệt đối!”

Nó lập tức rống to lên, không chút do dự thi triển năng lực thiên phú của mình.

Trong phút chốc, lấy nó làm trung tâm, một gợn sóng màu vàng tràn tới, một không gian dày đặc ánh sáng màu vàng kim được hình thành, lộ ra một cỗ khí tức chí cương chí dương, vô kiên bất tồi.

Hiển nhiên đây chính là năng lực Không gian tuyệt đối của chủ nhân Vân Mộng Trạch, thật ra chính là một không gian tràn ngập lực lượng hệ

kim, có thể phòng ngự cũng có thể tấn công, xem như là một dạng khác của lĩnh vực.

Nhưng lúc này điều có thể khiến cho nó cảm thấy sợ hãi, chính là kim sắc cự kiếm lại trực tiếp biến mất, sau một giây lại đột nhiên xuất hiện trong đầu nó.

Phốc!

Kim quang lóe lên, trực tiếp xuyên vỡ hạch tâm linh hồn của chủ nhân Vân Mộng Trạch.

“Sao... làm sao có thể?”

Chủ nhân Vân Mộng Trạch trừng to mắt, thanh kim sắc cự kiếm này lại có thể ngang nhiên xuất hiện ở trong đầu nó chứ ?!

Cận kề cái chết, trong đầu nó lướt qua rất nhiều ý niệm, lập tức hết thấy đều phá toái mà ra, ý thức biến mất. Theo cái chết của nó, không gian tuyệt đối kia cũng âm âm sụp đổ, mọi thứ khôi phục về nguyên dạng.

Trên không trung.

Phong Vân yên lặng nhìn tất cả mọi chuyện, trong lòng có chút cảm khái, tên chủ nhân của Vân Mộng Trạch này quả nhiên mạnh mẽ, có thể tránh thoát được Không gian cầm cố.

Cũng may sức mạnh linh hồn của hắn đã hoàn thành thuật biến, công kích linh hồn và không gian chỉ lực mới có thể thuận lợi tiêu diệt được đối phương.

Bằng không nếu chạm trán nhau, tuy rằng hắn vô hình nhưng nhất định sẽ gây ra động tĩnh lớn.

Nơi đây chính là lĩnh vực của hung thú, đến lúc đó lại đưa tới một chủ nhân của quốc gia hung thú khác, thậm chí tồn tại ở cấp cao hơn, thì hẳn có cánh cũng khó thể bay khỏi được.

Tuy rằng hẳn có được năng lực thuần di, nhưng không thể dùng một lần thuần di là có thể đến được thế giới của nhân loại, cho nên nếu có thể không cần bại lộ là tốt nhất.

“Năng lực thiên phú của chủ nhân Vân Mộng Trạch là không gian tuyệt đối, thì ra chính là không gian được hình thành từ nguyên lực hệ Kim...”

Cái này có chút giống với lĩnh vực, có thể là một loại phân nhánh.

“Nói sao cũng đã hoàn thành nhiệm vụ.”

Phong Vân lập tức đem thi thể của chủ nhân Vân Mộng Trạch vào không gian giới chỉ, trong quá trình này, hẳn phát hiện thân thể của con hung thú này rắn chắc vô cùng, đoán chừng nếu sử dụng vũ khí Vương cấp bình thường thì không thể xuyên qua được, chỉ có thể vũ khí Vương cấp mới có thể làm nó bị thương.

Từ đây có thể thấy, chủ nhân Vân Mộng Trạch mạnh mẽ nhất chính là lực lượng của nhục thân.

Nhưng đáng tiếc là nó gặp phải Phong Vân, người am hiểu sức mạnh linh hồn và sức mạnh không gian, trực tiếp xuyên thấu thân thể mà phá vỡ linh hồn nó. Cho dù hẳn có thân thể vô kiên bất tồi cũng không thấm vào đâu.

“Thân thể này tuyệt đối là tài liệu tuyệt hảo để chế tạo vũ khí Vương cấp.”

Phong Vân không thể kiềm chế mà lộ ra nụ cười.

Chương 328: Công kích vật lý và công kích Linh Hồn

Chương 328: Công kích vật lý và công kích Linh Hồn

Thân thể của chủ nhân Vân Mộng Trạch mạnh đến khó tin, Phong Vân đoán chừng nếu sử dụng năng lực Không Gian Yên Diệt của hắn thì cũng chỉ có thể khiến cho đối phương bị thương chứ không có khả năng trở thành công kích có tính hủy diệt.

Bất quá, có câu "Xích có sở đoản thốn có sở trường", con chủ nhân Vân Mộng Trạch này thân thể mạnh như vậy nhưng phương diện Linh Hồn của nó lại rất bạc nhược, cơ bản không thể ngăn được công kích Linh Hồn của Phong Vân, trực tiếp bị diệt sát, đi đời nhà ma.

Điều này chính là nguyên nhân mà Phong Vân ra sức để phát triển toàn bộ các phương diện, khiến cho cả Linh Hồn và thân thể không có nhược điểm, đây mới chính là hình thái hoàn mỹ nhất.

Trên thế giới phương pháp công kích nhiều vô số, không dưới hàng tỉ cách, khiến cho người ta hoa mắt, nhưng chung quy vẫn chỉ chia làm hai loại, một là đả kích vật lý và một là công kích Linh Hồn.

Cho nên chỉ cần hai phương diện này đạt đến mức hoàn thiện thì có thể khiến cho bản thân không có nhược điểm. Đương nhiên, giảng dạy đã kích khác tính

"Nên quay trở về thôi."

Phong Vân thu thập xong thi thể của chủ nhân Vân Mộng Trạch liền chuẩn bị quay về.

Chuyến đi này tất nhiên là một chuyến bội thu, không chỉ đạt được thiên phú hệ Kim cấp Tinh Mang, hai loại năng lực thiên phú còn bổ sung thêm một tài liệu luyện khí trân quý.

“Đáng tiếc là thiên phú hệ Lôi cấp Tinh mang của Thôi Vân Dương còn không có lấy được, thật sự bất hạnh mà.”

Hắn la hét ở trong lòng, có chút không biết phải làm sao.

Có lẽ nào bởi vì hắn nghiên ép Thôi Vân Dương ngoài hiện thực khiến cho hình chiếu của hắn ta có oán khí, cho dù chết cũng không bạo ra thứ tốt?”

Nhưng Phong Vân cũng ngẫm lại, loại đồ vật huyền học này, không ai có thể hiểu rõ được.

Lại nói, thiên tài bị hắn nghiên ép còn ít sao ?

Trăm lần không được thì xoát ngàn lần, ngàn lần không được thì vạn lần, ta không tin là bạo không ra”

Phong Vân rất có nghị lực, dù sao hắn vẫn còn trẻ, còn có rất nhiều thời gian để vui vẻ.

Sau đó.

Hắn lại thi triển năng lực Hắc Ám, biến mất trong hư không, thần không biets quỷ không hay rời khỏi nơi này, không gây ra dị động gì.

Khoảng mười ngày sau khi Phong Vân rời khỏi.

Bên trên Vân Mộng Trạch bỗng nhiên truyền đến một cỗ uy áp trầm trọng, bên trên bầu trời xuất hiện một đôi mắt lớn, bên trong tuôn động ánh sáng mênh mông, che phủ mặt trời.

Khiến cho toàn bộ hưng thú ở Vân Mộng Trạch đều nằm rạp xuống, run lấy bầy, trong mắt ngập tràn sợ hãi.

Cùng lúc đó, một thanh âm vang vọng: “Chủ nhân Vân Mộng Trạch, đã đến ngày tiến công ba năm một lần, ngươi đã chuẩn bị tốt chưa?”

Thanh âm truyền khắp Vân Mộng Trạch nhưng không hề có hồi đáp.

Hả ?

Thứ tồn tại ở trên tầng mây cảm thấy nghi hoặc trong lòng, dùng cảm giác siêu cường quét qua Vân Mộng Trạch, sau một khắc giống như nó cảm ứng được cái gì, bóng dáng lập tức biến mất.

Lúc xuất hiện lại đã đứng dưới đáy thâm uyên.

Lúc này vị tồn tại không rõ kia đã thu nhỏ hình dáng, hóa về kích thước bình thường, thể nhưng quanh thân hẳn vẫn bao phủ hào quang hùng hực, nhìn không rõ là hình dạng gì.

Khí tức nơi này thật lộn xộn, có Long huyết chi mạch, có mùi vị của nguyên lực hệ kim, còn có Không Gian chi lực, sức mạnh Linh Hồn...

Vị tồn tại này cảm giác rất nhạy bén, chuẩn xác đoán được cái loại khí tức lưu lại ở trong không khí.

“Xem ra đã có sinh vật lên vào nơi này, cùng chủ nhân của Vân Mộng Trạch phát sinh đại chiến.”

“Cần quay về để thông báo sự việc chủ nhân của Vân Mộng Trạch đã bị ngộ hại.”

Vị tồn tại này thu lại khí tức của Không Gian chi lực và sức mạnh Linh Hồn, lập tức bay lên trời, tiêu thất trong hư không.

Bên này.

Trải qua gần nửa tháng, Phong Vân thành công trở lại cứ địa Thiên Khải.

Trong thời gian này hắn cũng thuận tiện hoàn thành bốn nhiệm vụ khó khăn.

Sơ với nhiệm vụ khó cấp Địa ngục, bốn cái nhiệm vụ này thực giống như đồ chơi con nít, chỉ cần vài phút đồng hồ đã giải quyết được.

Một nhiệm vụ trong đó là tìm “Bách Linh Thảo”, nhiệm vụ tìm linh vật này hao phí của hắn một chút thời gian, thế nhưng vì sử dụng tinh thần lực cho nên rất nhanh đã tìm được.

Đến tận đây, hắn mới đem năm nhiệm vụ đã nhận đều giải quyết.

Lập tức hắn mở thiết bị thông tin, gửi một phần thư cho Công hội võ giả Quan Phương, nói mình đã hoàn thành nhiệm vụ, để bọn họ phái người tới nghiệm thu.

Một phút sau, hai người mặc chế phục của Công hội võ giả đã xuất hiện ở trước mặt Phong Vân.

Là một nam một nữ, nam tầm bốn mươi năm mươi tuổi, nữ tương đối trẻ, đoán chừng khoảng hai mươi bốn, hai mươi lăm tuổi mà thôi.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, lập tức cung kính chấp tay: “Phong Vân các hạ, chúng ta là nhân viên kiểm tra của Công hội võ giả, không biết ngài muốn xác nhận là nhiệm vụ gì?”

Đối với Phong Vân, võ giả ở cứ địa Thiên Khải không một ai không biết, cho dù là trong hiện thực hay là trên mạng lưới thông tin của cứ địa thì Phong Vân vẫn luôn là chủ đề nóng.

Nam võ giả thì đàm luận về chiến lược và thiên phú của hắn, mà nữ võ giả thì đơn giản hơn rất nhiều, 99% đều thưởng thức phong thái của hắn.

“Các người tự nhìn.” Phong Vân lựa chọn chia sẻ nhiệm vụ của mình.

Hai nhân viên công tác sau khi mở thiết bị thông tin, nhìn thấy nội dung bên trong tin tức mà Phong Vân chia sẻ, đều không hẹn mà mở to mắt vô cùng chấn động.

“Bốn, bốn cái nhiệm vụ cấp Khó khăn ! Còn có một cái...nhiệm vụ cấp Địa ngục!”

Sắc mặt bọn họ kinh ngạc, khiếp sợ nhất là nhiệm vụ cấp Địa ngục dĩ nhiên là do Phong Vân tiếp nhận, tiếp theo đó chính là chỉ với thời gian một tháng Phong Vân đã hoàn thành nhiệm vụ cấp Địa ngục ?!

“Ừm, đây là vật phẩm nhiệm vụ, các người kiểm tra đi.”

Phong Vân ném Không Gian giới chỉ đã được chuẩn bị sẵn qua.

Hai nhân viên vội vàng tiếp nhận, khi ý thức của bọn họ thăm dò vào bên trong, thấy được thi thể khổng lồ của chủ nhân Vân Mộng Trạch, lập tức cảm thấy Linh Hồn của mình đang run rẩy.

Tuy rằng chủ nhân Vân Mộng Trạch đã chết, nhưng dư uy vẫn còn, loại uy áp mệnh mông kia đủ khiến cho bọn họ suýt nữa không thể hô hấp.

Quá...quá đáng sợ!

Nhưng tồn tại khủng bố như vậy lại bị vị thiếu niên thoát nhìn có vẻ phong phạm vẫn khinh trước mắt tiêu diệt!

Ừc ừc...

Hai nhân viên điên cuồng nuốt nước miếng, vô cùng kính sợ, qua thời gian thật lâu mới bình phục lại được tâm tình.

Nam nhân viên nói với Phong Vân: “Phong Vân các hạ, chúng ta kiểm tra thấy bốn nhiệm vụ cấp khó khăn đã hoàn thành với mức độ 100%, nhưng mà nhiệm vụ cấp Địa ngục đã vượt qua khả năng của chúng ta, cần mang về công hội mời người chuyên môn thực hiện kiểm tra, có thể sẽ tốn ít thời gian.”

“Ừm, không sao.”

Phong Vân cũng không ngại, gật đầu.

Hai nhân viên công tác cúi chào Phong Vân rồi lập tức rời khỏi.

Nhìn bọn họ rời đi, Phong Vân lập tức quay lại nơi ở, bắt đầu xoát hình chiếu.

Chương 329: Lôi lực lượng!

Chương 329: Lôi lực lượng!

Công hội võ giả, bên trong một đại điện.

Khi hai nhân viên công tác lúc trước đến chỗ Phong Vân lấy từ trong nhẫn không gian ra thi thể khổng lồ của chủ nhân Vân Mộng Trạch, mấy vị phân hội trưởng cùng phó hội trưởng của công hội võ giả đều kinh ngạc đến há hốc mồm, trên mặt lộ ra vẻ chấn động vô cùng.

"Đây, cái này. . ."

Bọn họ bị kinh ngạc đến tột đỉnh.

Chủ nhân Vân Mộng Trạch khó giết như thế nào bọn hắn so với bất kỳ ai khác đều rõ ràng hơn hết. Đối phương không chỉ thực lực cường hãn, quan trọng nhất chính là Vân Mộng Trạch nằm ở chỗ sâu bên trong khu vực của hung thú, nhân loại muốn lặng lẽ tiếp cận tới đó là chuyện rất khó khăn.

Hơn nữa cho dù có thể tiếp cận vào đó, thân không biết quỷ không hay mà giết chết chủ nhân Vân Mộng Trạch mới là chuyện khó càng thêm khó.

Cho nên, nhiệm vụ này mới được đặt làm nhiệm vụ cấp Địa Ngục.

Nhưng hiện tại, nhiệm vụ này lại được Phong Vân hoàn thành rồi!

Một vị phó hội trưởng đi đến trước thi thể to lớn kia, tỉ mỉ kiểm tra trong chốc lát, bất chợt kinh hãi hô lên: "Toàn thân không hề có tổn thương, nó chết như thế nào vậy?"

"Nhìn hai mắt nó đi. Mắt hiện ra trạng thái khuếch trương cấp tốc, hẳn là bị công kích linh hồn đâm xuyên qua hạch tâm linh hồn mà chết."

Phân hội trưởng mắt sáng như đuốc, tỉ mỉ quan sát một hồi liền nhìn ra mảnh khóc.

Linh hồn công kích?

Mấy vị phó hội trưởng khẽ giật mình. Bọn họ ngược lại cũng không nghĩ tới, Phong Vân vậy mà còn am hiểu cả linh hồn công kích?

"Khó trách có thể dễ dàng giết chết chủ nhân Vân Mộng Trạch như vậy, hóa ra là dùng linh hồn công kích."

"Tuy nói là như vậy, nhưng để có thể đâm xuyên qua linh hồn hạch tâm của chủ nhân Vân Mộng Trạch, linh hồn công kích của Phong Vân nhất định phải cực mạnh, đạt tới tầng thứ như Hồn Đế mới được. . ."

Nói đến đây âm thanh liền lập tức im bật, tất cả mọi người ở đây đều chấn động toàn thân.

Chuyện này không nghĩ thì thôi, chứ vừa nghĩ kỹ một chút, linh hồn công kích của Phong Vân vậy mà có thể sánh được với tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng!

Nghĩ mà hãi!

Chuyện này, cũng quá khủng khiếp rồi đó!

"Ít nhất cũng là Linh Hồn thiên phú cấp thực quang. . ." Phân hội trưởng cảm khái nói.

Nhưng bọn họ cũng không biết, cho dù là Hồn Đế, một mình đối mặt với chủ nhân Vân Mộng Trạch kia, đoán chừng cũng không phải là đối thủ

của nó.

Linh hồn công kích tuy rằng chỗ nào cũng có thể tấn công, nhưng cũng không phải vạn năng. Nếu như gặp phải lực lượng của lĩnh vực tương đồng, vẫn sẽ bị ảnh hưởng.

Hồn Đế từ đầu đến chân, thứ có thể lấy ra cũng chỉ có linh hồn lực lượng. Một khi bị ngăn trở, hắn sẽ trở nên vô cùng yếu ớt giống như thịt cá trên thớt, mặc người chém giết.

Mà Phong Vân thì khác. Linh hồn của hắn trải qua biến đổi, công kích so với Hồn Đế còn mạnh hơn rất nhiều. Hơn nữa hắn còn có không gian chi lực, mới có thể lạng lã giải quyết chủ nhân Vân Mộng Trạch.

Sau đó.

Phân hội trưởng kết nối với thiết bị giả thuyết, tiến vào trong không gian ảo.

Hắn vừa động ý niệm, thoát cái đã biến mất khỏi chỗ cũ. Đến khi xuất hiện lại, hắn đã đi vào trong một tòa đại điện.

Nơi này, chính là tổng bộ của công hội võ giả trong thế giới giả tưởng.

Nhìn bóng dáng trên trên bảo tọa bằng vàng kia, phân hội trưởng tỏ ra cung kính mà báo cáo: "Bẩm báo hội trưởng, Phong Vân đã hoàn thành nhiệm vụ cấp Địa Ngục, đây là hình ảnh thi thể của chủ nhân Vân Mộng Trạch, mời ngài xem qua."

Nói rồi, hắn đưa tay điểm ra một ngón, nhất thời từng hình ảnh lộ ra, trong đó toàn bộ là chủ nhân của Vân Mộng Trạch.

Bóng dáng trên bảo tọa chính là một nam tử trung niên, thoạt nhìn vô cùng nho nhã ôn nhuận, nhưng khi ánh mắt hắn nhìn lướt qua, cảm giác phảng phất như thiên băng địa liệt kéo tới, khiến vị phân hội trưởng kia không dám nhìn thẳng, trong lòng tràn đầy kính nể.

"Ồ? Linh hồn công kích ư? Một kích hoàn thành nhiệm vụ cấp Địa Ngục? Quả không hổ là thiên tài mạnh nhất trong lịch sử của cứ địa siêu đẳng, mới ngắn ngủi một tháng đã hoàn thành nhiệm vụ rồi. Rất tốt, rất tốt!"

Hắn không hề tiếc rẻ bày tỏ sự tán thưởng của mình dành cho Phong Vân, hiển nhiên rất xem trọng đối phương.

Phân hội trưởng vẫn là lần đầu tiên thấy được hội trưởng kích lệ một người trẻ tuổi như vậy. Phải biết, cho dù là Lôi Đế lúc trước hắn cũng chỉ nói một câu "cũng tạm" mà thôi.

Hội trưởng công hội võ giả chính là tồn tại từ khi đại tai biến mới bắt đầu, có thể nói là một lão ngoan đồng, trải qua mấy trăm năm, không biết đã gặp qua bao nhiêu thiên tài, có thể được hắn khen một tiếng "không tệ" cũng chỉ lác đác vài người.

Nhưng phân hội trưởng nhớ tới chiến tích khủng bố làm người ta sợ hãi kia của Phong Vân, thoáng cái cũng hiểu được.

"Chúng thực thông qua rồi, người đem điểm tích lũy phát cho Phong Vân đi. Về phần thi thể kia, người sau đó phái người đưa đến tổng bộ."

Lúc này, hội trưởng trên bảo tọa mở miệng nói.

"Vâng." Phân hội trưởng gật đầu, sau đó đi ra khỏi đại điện, thoát khỏi thế giới giả tưởng.

Trong đại diện, chỉ còn lại vị hội trưởng công hội võ giả kia.

Chỉ thấy hắn ngấm nhìn hình ảnh thi thể chủ nhân Vân Mộng Trạch, ánh mắt lộ ra một vết hứng thú, "Khó lắm mới gặp được một người trẻ tuổi có linh hồn lực không tệ. . ."

...

【Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang】 : Đến từ hình chiếu Thôi Vân Dương.

Bên này, Phong Vân tốn gần một giờ mới đánh xong toàn bộ hình chiếu.

Khi hắn nhìn thấy vật duy nhất rơi xuống trong túi đeo, ngốc ra vài giây, sau đó mãnh liệt phản ứng lại.

"Ồi giờ, cuối cùng cũng chịu rơi ra rồi sao!"

Lúc trước hắn mới vừa mở miệng lập 'lời thề', vậy mà Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang này liền rơi ra. Có cần phải tà đến thế không hả.

"Thôi kệ đi, bất kể nói thế nào, rơi ra đã là chuyện tốt."

Hiện hóa!

Phong Vân lập tức mặc niệm trong lòng.

【Hiện hóa Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công!】

"Ầm ầm!"

Trong không gian tám gương bỗng nhiên bắn ra một cột lôi điện thô to, trực tiếp xuyên qua đầu hắn, hóa thành vô tận lôi đình, trong chớp mắt đã

bao bọc cả người hắn, dung nhập vào trong thân thể, huyết dịch, thậm chí là từng tế bào, sợi gien.

Trong quá trình này, Phong Vân lại một lần nữa cảm nhận được loại cảm giác lúc trước. Hắn lại đi đến một vùng hải dương, có điều lần này mặt biển lộ ra sắc tím huyền ảo.

Nhìn kỹ, nơi đây cũng lóe ra ngân quang nhàn nhạt. Hai màu tím bạc đan xen, chính là Lôi Hệ nguyên lực.

Nơi này là thế giới của Lôi Hệ nguyên lực.

Cùng lúc đó, một vài cảm ngộ liên quan tới lôi cũng xông lên đầu hắn.

Lôi, chí cương chí dương, nhanh như tia điện, có một loại khí thế ngạo nghễ to lớn uy nghiêm, đồng thời cũng lộ ra một loại khí khái bá đạo.

Trong số các đại thuộc tính, lực phá hoại của thuộc tính lôi có thể sánh với thuộc tính kim, phong. Hơn nữa, nó còn có chứa đặc tính "tê liệt", không thể nghi ngờ là còn mạnh hơn một bậc.

Cho nên Lôi Hệ thuộc dạng hi hữu, được đặt song song với Băng Hệ.

Còn là cấp tinh mang, vậy càng là trăm ngàn dặm mới tìm được một.

Cũng chẳng trách Thôi Vân Dương vẫn luôn mắt cao hơn đầu. Có được thiên phú như vậy, khởi điểm của hắn vốn dĩ đã vượt xa đám bạn cùng trang lứa.

Mấy phút đồng hồ sau.

Phong Vân mở hai mắt ra. Hắn khẽ mở bàn tay, lôi nguyên lực trong thiên địa hội tụ lại, trong khoảnh khắc liền biến thành một quả cầu lập loè điện quang.

"Không hổ là thiên phú cấp tinh mang! Dung hợp trong nháy mắt, Lôi chi ý cảnh của ta liền trực tiếp đại thành. . ."

Hắn cảm thán vô cùng. Tuy rằng trong này có một phần do Linh Hồn thiên phú của bản thân hắn rất cao, nhưng cũng chứng tỏ được sự khủng bố của Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang này.

Chương 330: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tằm thứ sáu!

Chương 330: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tằm thứ sáu!

"Lôi điện lực lượng không giống bình thường, có thể phát triển thêm một tầng."

Mọi người không thấy, vị Lôi Đế kia chính là dựa vào một thân lôi lực lượng, đã trở thành tồn tại đứng thứ nhất bảng xếp hạng Vương giả.

Thôi Vân Dương vốn dĩ cũng không kém cõi, thậm chí còn có khả năng xuất sắc hơn cả Lôi Đế. Nhưng đáng tiếc, hắn lại gặp phải “tên bug” Phong Vân này, trực tiếp bị đả kích đến mức tự bế, đến nay vẫn không có tin tức gì.

Phong Vân cảm thấy chỉ lấy hình chiếu của Thôi Vân Dương còn chưa đủ, phải lấy được hình chiếu của Lôi Đế về mới thật sự là hoàn mỹ.

Nghĩ qua cũng biết, Lôi Đế khẳng định có Lôi chi lĩnh vực, còn có võ kỹ bí pháp gì đó liên quan tới lôi. Nếu có thể dung hợp được, mấy phút đồng hồ sau liền có thể trở nên mạnh mẽ cường đại, căn bản không cần tự mình tu hành.

"Đáng tiếc, tên kia đoán chừng cũng thường xuyên không ở trong cứ địa."

Phong Vân lắc đầu.

Hơn nữa hắn hiện tại đi tới cứ địa Càn Khôn, sợ là không quá thích hợp.

Dù sao lúc trước hắn mới cho thiên tài đệ nhất Thôi Vân Dương của cứ địa Càn Khôn ăn hành, hiện tại đoán chừng đã trở thành kẻ địch của toàn bộ cứ địa Càn Khôn rồi.

Ngẫm lại tốt nhất là không nên đi tới đó. Đợi sau này chung quy sẽ có cơ hội lấy được hình chiếu của vị Lôi Đế kia thôi, không cần vội vã nhất thời.

Mà lúc này, một tiếng "Đình" vang lên lại khiến hắn chú ý.

Cúi đầu nhìn lại, hóa ra là điểm tích lũy ban thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ mới được chuyển đến.

Trong hàng điểm tích lũy vốn trống không, lúc này rõ ràng viết 1400000.

"Điểm tích lũy chuyển đến rồi sao, vậy thì bắt đầu đề thăng đẳng cấp hội viên đi."

Phong Vân khẽ cười một tiếng. Hắn lập tức ấn mở trang web công khai của công hội võ giả, đăng nhập vào tài khoản của mình, bắt đầu tăng cấp hội viên.

"Tít!"

"Ngài đồng ý dùng 5000 điểm tích lũy nâng đẳng cấp thành viên tới bốn sao?"

Đồng ý.

Phong Vân trực tiếp ấn vào nút "đồng ý", sau đó tiếp tục thăng cấp.

"Tít!"

"Ngài đồng ý dùng 10000 điểm tích lũy nâng đẳng cấp thành viên tới năm sao?"

"Ngài đồng ý dùng 1000000 điểm tích lũy nâng đẳng cấp thành viên tới bảy sao?"

"Ngài đồng ý dùng 5000000 điểm tích lũy nâng đẳng cấp thành viên tới tám sao?"

Phong Vân trực tiếp ấn liền một mạch, một hơi tiêu phí hơn 6000000 điểm tích lũy, trực tiếp trở thành hội viên cấp tám sao.

Người trong vòng năm phút tăng từ hội viên ba sao lên thành tám sao như hấn, đoán chừng cũng chỉ có một mình hấn.

"Còn chưa xong nữa."

Phong Vân là hướng tới hội viên chín sao đó. Lúc này lại tiếp tục ấn nút thăng cấp.

Lúc này, trong trang web công khai truyền ra thanh âm phục vụ thông minh.

"Khách hàng Phong Vân, ngài muốn xin trở thành hội viên cấp chín sao, nhất định phải tiếp nhận khảo hạch của tổng bộ. Sau khi thông qua khảo hạch, ngài mới có thể trở thành hội viên cấp chín sao."

"Lựa chọn tiếp nhận hay không?"

"Tiếp nhận."

Phong Vân đã sớm biết điều kiện này, cũng chẳng suy nghĩ gì thêm, trực tiếp lựa chọn “tiếp nhận”.

"Ngài đã tiếp nhận khảo hạch đến từ tổng bộ. Tổng bộ đã nhận được yêu cầu của ngài. Một tuần sau tổng bộ sẽ phái nhân viên khảo hạch tới phân bộ công hội võ giả tại cứ địa Thiên Khải. Đến lúc đó, khảo hạch chính thức bắt đầu. Chúc ngài may mắn."

Sau khi nói xong, thanh âm phục vụ thông minh liền biến mất.

Một tuần nữa ư.

Phong Vân hiểu rõ. Hắn cảm thấy rất hứng thú với tổng bộ công hội võ giả, mà khảo hạch của tổng bộ này hắn cũng rất để ý.

Vẫn còn thời gian một tuần lễ nữa, ngược lại cũng không vội.

"Nên đi tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ thôi."

Từ khi đạt được Linh Hồn thiên phú cấp thụ quang, Phong Vân vẫn một mực tu hành Linh Hồn Bí Điển.

Hiện giờ Linh Hồn Bí Điển tầng thứ ba đã đạt đến cảnh giới viên mãn, Hư Thần Chi Tháp cũng gần đạt tới cực hạn, cũng không có gì để tu thêm.

Phong Vân liền chuyển lực chú ý đến Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ.

"Linh Hồn thiên phú cấp thụ quang, đủ để tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ sáu rồi."

Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ càng luyện các tầng sau, yêu cầu đối với linh hồn cũng càng cao.

Ví dụ như trước kia Phong Vân có được Linh Hồn thiên phú đỉnh cấp, liền có thể tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ tư và thứ năm.

Nhưng hiện tại, hẳn dự cảm chính mình chỉ có thể tu đến tầng thứ sáu, điều kiện đạt tới tầng thứ bảy còn kém một chút.

"Xem ra nếu muốn tu luyện đến tầng thứ bảy, nhất định phải đạt tới Linh Hồn thiên phú cấp tinh mang."

Phong Vân lắc đầu. Điều kiện này cũng quá hà khắc rồi. Đây vẫn chỉ là tầng thứ bảy, phía sau còn có tầng thứ tám, tầng thứ chín nữa. Hẳn phải tu hành khó khăn đến thế nào cũng có thể tưởng tượng ra trước.

"Trước mắt trong các cứ địa siêu đẳng, Linh Hồn thiên phú mạnh nhất cũng chính là Hồn Đế, các tồn tại khác Linh Hồn thiên phú cũng không cao bằng hẳn. . ."

Trong lòng hẳn tự nhủ. Như vậy xem ra, nếu muốn tìm kiếm trong cứ địa siêu đẳng Linh Hồn thiên phú cao hơn cấp thụ quang, đoán chừng cũng không quá ổn.

"Thật sự không được, đến lúc đó chỉ có thể đi tới hung thú lĩnh vực tìm xem sao."

Trong cứ địa của nhân loại không có, liền đi vào lĩnh vực của hung thú tìm, căn bản không có gì làm khó được hẳn.

Nhưng tạm thời cũng không cần vội, mấy chuyện này đều là chuyện về sau.

Sau đó.

Phong Vân ra khỏi nhà, đặt một không gian tu hành cá nhân.

Bên trong không gian.

Hắn tĩnh tâm đứng thẳng bên trong. Trong đầu, nội dung của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ sáu cũng dần dần mở khóa, từng động tác cổ lão được chiếu ra ngoài.

Phong Vân quan sát trong chốc lát, sau khi đã ghi nhớ toàn bộ, liền bắt đầu học theo từng động tác một.

Với lực cường không thân thể hiện giờ của hắn, tự nhiên là không hề khó.

Rất nhanh, lần lượt từng động tác hoàn mỹ được thể hiện ra, thậm chí còn mơ hồ mang theo một loại vận luật, ẩn chứa một loại thiên số nào đó.

Một lát sau, Phong Vân đã làm xong toàn bộ.

Khi hắn khoan chân ngồi xuống, ý thức nhất thời âm vang một hồi, phảng phất như đã xuyên qua không gian, đi đến trên đỉnh cao nhất của vũ trụ, phía trước mặt hắn chính là mặt trời và mặt trăng.

Phong Vân dần dần cũng phát hiện ra, mỗi khi hắn mở khóa một tầng, liền cảm giác ý thức của mình cách mặt trời và mặt trăng càng gần hơn một bước.

"Âm âm ——! !"

Sau khi ý thức lại một lần nữa kết nối với mặt trời và mặt trăng, nhất thời dẫn xuống hai dòng năng lượng mệnh môn bàng bạc, xuyên qua vô vàn tầng không gian, trong chớp mắt đã lao tới không gian tu hành của Phong Vân, bao phủ toàn bộ nơi này.

Tỉ mỉ ngưng mắt nhìn kỹ, hạt năng lượng lần này so với lần trước lại càng thêm thâm thúy, cấp bậc càng cao.

Phong Vân giống như một miếng bọt biển vậy, điên cuồng hút vào.

...

Bên kia.

Tin tức nhiệm vụ cấp Địa Ngục đã được hoàn thành, cũng gửi đến từng trang mạng công hội võ giả của các cứ địa siêu đẳng.

Những cường giả kia liền nhìn thấy trước tiên.

"Ồi cha mẹ ơi, nhiệm vụ này vậy mà là do Phong Vân tiếp nhận? Mà còn hoàn thành luôn rồi! Thật hay giả thế?"

"Hả? Phong Vân là ai?"

"Ngươi không biết Phong Vân á? Tìm hiểu đi! Thiên tài cái thể vượt qua chính tòa tháp thí luyện đó."

"Mẹ kiếp, mạnh như vậy á!"

"Một tháng liền hoàn thành nhiệm vụ cấp Địa Ngục, nhanh quá vậy!"

"Hắn làm kiểu gì được vậy, ta bên này căn bản không thấy được bất kỳ động tĩnh hung thú bạo loạn nào mà."

"..."

Tổng bộ công hội võ giả.

Trong đại điện, một giọng nói uy nghiêm vang lên.

"Cổ Tô, Phong Vân yêu cầu muốn tấn chức thành hội viên cấp chín sao. Người đi tới Thiên Khải một chuyến, phụ trách tiến hành khảo hạch hẳn."

"Ta hiểu rõ thừa hội trưởng."

Lời vừa nói xong, một vị nam tử thân mặc áo giáp cũng phóng lên trời, nhanh chóng biến mất.

Chương 331: Tinh Thần Thê!

Chương 331: Tinh Thần Thê!

Trong không gian tu hành.

Năng lượng mặt trời và mặt trăng mênh mông như đại dương bị Phong Vân hấp thụ với tốc độ rất khủng bố, giống như trâu hút.

Nhưng dù là tốc độ như vậy, Phong Vân cũng tốn bảy ngày bảy đêm mới hấp thụ sạch sẽ.

Lúc hấp thụ xong một hạt năng lượng cuối cùng, toàn thân trên dưới, từ ngoài da đến xương cốt, từ huyết nhục đến từng tế bào, thậm chí là gen, cũng đều hoạt động mạnh.

Đây là năng lượng mặt trời và mặt trăng dung nhập luyện hóa, khiến tổ chất thân thể hấp không ngừng được đề thăng, từ vi mô đến vĩ mô, cuối cùng đạt đến trạng thái cực hạn.

Sau khi chấn động không biết bao nhiêu lần, vào thời khắc này, cuối cùng đã đánh vỡ trạng thái cực hạn.

Ầm ầm!

Giống như sóng biển cuộn cuộn lao nhanh, thoáng cái đã bùng nổ.

Toàn thân Phong Vân chấn động mạnh, sau đó cả người buông lỏng, giống như một con cá từ dòng suối nhỏ hòa nhập vào biển rộng, có cảm giác thế giới trở nên rất rộng lớn.

Loại cảm giác đó không thể nói rõ được, khác với linh hồn thăng hoa, chính là một loại trạng thái tiến hóa khác, không ngôn ngữ và văn chương nào có thể miêu tả được.

Lúc này Phong Vân mới phát hiện huyết dịch trong cơ thể mình đã thay đổi, dòng máu đỏ tươi, đã trở thành hỗn hợp kim sắc.

Huyết dịch của người bình thường đều là màu đỏ, điều này đến trẻ con ba tuổi cũng biết, nhưng lúc này, trong máu Phong Vân lại xuất hiện màu vàng nhạt.

Tuy rằng rất nhạt, nhưng rất thuần túy, óng ánh lấp lánh, lộ ra dị cảm không thể nói rõ được.

Nhưng Phong Vân phát hiện, bây giờ mình không thể điều khiển huyết dịch màu vàng nhạt này.

Không biết có phải ảo giác của hấn hay không, hấn cảm giác huyết dịch này lộ ra vẻ ‘Cao ngạo’, giống như ghét bỏ lực tinh thần của hấn không đủ khổng lồ, không có tư cách khống chế bọn chúng.

“Kỳ quái.”

Phong Vân lắc đầu, tại sao mình lại có cảm giác này chứ?

Hấn lập tức ném vấn đề này ra sau đầu, có được huyết dịch màu vàng nhạt chỉ là ngoài ý muốn, Phong Vân chân chính để ý là phương diện khác.

“Lần thứ ba phá vỡ cực hạn...”

Đây là chuyện vui vẻ nhất, tức là tổ chất thân thể hấn đã được đề thăng rất nhiều, hấn cũng phát hiện thiên phú thể chất của mình đã tấn chức.

Phí trước là cấp thực quang, bây giờ đã là cấp tinh mang!

Thiên phú thể chất cấp tinh mang, hạn mức khí lực cao nhất là ba nghìn vạn cân, so với tám trăm vạn cân lúc trước, đã tăng lên rất nhiều. Mà ‘Tử Kim Thể’ cũng tiến hóa thành cảnh giới cao hơn, Tinh Thần Thể!

“Thử nhìn hiệu quả xem.”

Trong lòng Phong Vân vừa động, nhất thời, thân thể trở nên óng ánh, từng vòng hào quang bao phủ hẳn, mang theo màu bạc, không phải màu bạc nhàn nhạt như lực lượng không gian, mà là một màu bạc thâm thúy.

Từ xa nhìn lại, giống như một ngôi sao trời phát ra quang huy vô tận, chiếu rọi thập phương, hào quang vạn trượng.

Đây là Tinh Thần Thể!

Phong Vân thúc dục Tinh Thần Thể, trong chớp mắt đã cảm giác khí lực của toàn thân đã đạt đến ba nghìn vạn cân cao nhất. Hẳn cảm giác nếu mình đánh một quyền này xuống, cái gì cũng có thể nổ tung.

Đương nhiên, cuối cùng hẳn vẫn không đánh xuống, nếu không, không gian tu hành này sẽ bị đánh nổ, không thể chơi lớn như thế được.

Một lát sau, hẳn thu liễm khí cơ, cả người khôi phục như bình thường.

Nhưng mà khí chất của hẳn đã thay đổi, trở nên menh mông mù mịt, tư thế oai hùng, nếu như đi trong đám người, sẽ giống như sao trời trong đêm tối, vô cùng nổi bật.

Phong Vân phát hiện biến hóa này, thúc dục nguyên lực hắc ám, che giấu khí chất này, biến thành khí chất bình tĩnh, vân đạm vân khinh như trước kia.

“Không biết cường độ thân thể mình bây giờ thế nào rồi.”

Hắn lấy thần đao Linh Thương ra, vạch lên da mình một cái, vậy mà không có chút thay đổi nào, đến vết trắng cũng không có.

“Có thể so với cường độ của thần binh Vương cấp huyền đẳng sao?”

Phong Vân không khỏi cảm thán chỗ tốt khi đánh vỡ nhân thể cực hạn quá nhiều, dựa vào cường độ thân thể bây giờ của hắn, có thể đánh một trận với Vân Mộng Trạch chi chủ, hơn nữa, còn là ngang tài ngang sức.

Phải biết, Vân Mộng Trạch chi chủ là hung thú hệ long, tổ chất thân thể rất nổi tiếng, võ giả nhân loại, không ai dám tiếp mũi nhọn của nó!

Phong Vân có được cường độ thân thể này, tuyệt đối có thể nghiền ép những võ giả luyện thể khác.

“Không biết có thể đánh vỡ lĩnh vực không?”

Hắn rất muốn thử xem.

Võ giả có được lĩnh vực trời sinh có thể áp chế võ giả không có lĩnh vực, nhưng đối với võ giả luyện thể, ảnh hưởng của lĩnh vực lại nhỏ nhất.

Phong Vân rất muốn thí nghiệm, dựa vào tổ chất và khí lực hiện giờ của mình, có thể đánh vỡ áp chế lĩnh vực hay không.

Ngay khi hắn chuẩn bị thí nghiệm tại chỗ, đột nhiên thiết bị truyền tin vang lên một tiếng, nhắc nhở có bưu kiện đến.

Hả?

Hắn nhẹ nhàng ấn mở, phát hiện chính là công hội võ giả, nói là nhân viên khảo hạch ở tổng bộ đã đến, mời hắn đến đó.

“Đã qua một tuần rồi sao?”

Hắn tu hành không biết thời gian, không ngờ đã qua một tuần rồi.

“Trở về rồi thử sau.”

Phong Vân lập tức đi ra không gian tu hành, đi về phía công hội võ giả.

Mười phút sau, Phong Vân đã đến nơi, dưới sự dẫn dắt của nhân viên công tác, đi đến diễn võ trường.

Ở đó, đã có mấy bóng dáng đang đứng thẳng tắp.

Trong đó có một người khiến Phong Vân chú ý, đó là một người đàn ông mặc áo giáp màu đen, mặt như đao khắc, một đầu tóc dài, đôi mắt sáng ngời nhìn xung quanh, chỉ đứng đó là khiến người khác chú ý.

Hiển nhiên, người này chính là nhân viên khảo hạch mà tổng bộ phái đến.

Còn mấy người khác, mặc dù Phong Vân chưa từng nhìn thấy, nhưng nhìn cách ăn mặc của bọn họ cũng đoán ra, đây là hội trưởng và mấy phó hội trưởng phân hội.

Sau đó, ánh mắt hắn quét qua từng người, mặc kệ, lấy hình chiếu rồi lại nói.

[Người hình chiếu] : Cỗ Tô

[Tuổi] : 35 tuổi

[Cảnh giới] :Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai Phong Chi Tuyệt Nhận>... Võ kỹ cửu giai Phong Bạo Chi Vũ>... Võ kỹ cửu giai Phong Quỹ Tuyệt Sát Tiễn>...

Công pháp hệ phong cứu giai Cự Phong Thần Huyền Đồ>... Thiên phú hệ phong cấp tinh mang... Phong chi lĩnh vực (nhất trọng đại viên mãn)

...

[Người hình chiếu] : Bao Hạc Hiên (Phân hội trưởng)

[Tuổi] : 55 tuổi

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : Võ kỹ cứu giai Thiên Kiếm Cứu Pháp>... Võ kỹ cứu giai Vạn Kiếm Quy Tông>... Võ kỹ bát giai Hỏa Kiếm Vạn Trọng Thiên>... Võ kỹ hệ hỏa bát giai Thần Hỏa Khảm Quyết>... Thiên phú kiếm đạo cấp thụ quang... Thiên phú hệ hỏa cấp thuế phàm... Kiếm chi lĩnh vực (nửa trọng)... Hỏa chi áo nghĩa (Sáu thành rưỡi)...

Phong Vân quét mắt một vòng, toàn trường cũng chỉ có hai hình chiếu khiến hắn phải ghé mắt, không thể nghi ngờ, chắc chắn là người tổng bộ phái xuống và phân hội trưởng.

Chương 332: Một quyền đánh xuyên qua lĩnh vực!

Chương 332: Một quyền đánh xuyên qua lĩnh vực!

“Tổng bộ phái vị quan khảo hạch này xuống, lại là cấp Phong Đế Phong Hoàng.”

Phong Vân không khỏi cảm thán, quả nhiên công hội võ giả không giống bình thường, thế lực ở tổng bộ, thậm chí còn áp đảo cả cứ địa siêu đẳng.

Nhưng không biết vì sao, thế lực khổng lồ như vậy, lại siêu nhiên ngoại vật, không có lòng tranh bá chúa tể, cũng không can thiệp vào bất kỳ bên nào.

Chuyện này không ai biết, có lẽ chỉ có vị hội trưởng công hội thần bí kia mới biết thôi.

Lúc này, mấy người trên diễn võ trường phát hiện Phong Vân đến gần, đều nhìn sang.

Ánh mắt của phân hội trưởng và mấy vị phó hội trưởng sáng ngời, đi nhanh lên, nói.

“Phong Vân, ngươi đến rồi.”

“Đến đây, giới thiệu với ngươi, vị này chính là sứ giả khảo hạch mà tổng bộ phái đến, Cổ Tổ đại nhân.”

Phong Vân ôm quyền thi lễ với người đàn ông mặc áo giáp kia.

“Đây là người trong lời đồn, được xưng là thiên tài mạnh nhất của cứ địa siêu đẳng trong lịch sử sao?”

Cổ Tố nhìn Phong Vân, ánh mắt mang theo thăm dò, năm nay hắn ta ba mươi lăm tuổi, theo định luật tuổi năm mươi, hắn ta cũng thuộc một đời trẻ tuổi,

Hơn nữa, hắn ta có thiên phú hệ phong cấp tinh mang, đương nhiên có thể trấn áp rất nhiều thiên tài yêu nghiệt.

Nhưng hắn ta không thuộc về bất kỳ cứ địa siêu đẳng nào, cho nên không ở trong bảng xếp hạng Vương cấp.

Thật ra, trong đáy lòng hắn ta rất chướng mắt đám thiên tài ở cứ địa siêu đẳng, chỉ có Thôi Vân Dương mới có thể lọt vào mắt hắn ta, đương nhiên, bây giờ có thêm Phong Vân nữa.

Nhưng mặc dù Cổ Tố biết Phong Vân đánh xuyên qua chín tòa tháp thí luyện, thậm chí hoàn thành nhiệm vụ cấp địa ngục, nhưng bây giờ nhìn khuôn mặt và khí tức bình tĩnh của Phong Vân, sâu trong lòng vẫn có chút hoài nghi.

Sau đó, hắn ta nói với Phong Vân: “Phong Vân, căn cứ theo yêu cầu của người, tổng bộ đặc biệt phái ta đến đây để khảo hạch ngươi.”

“Nội dung khảo hạch rất đơn giản, chính là, đánh một trận với ta.”

“Ta sẽ dựa theo biểu hiện chiến đấu của ngươi mà quyết định ngươi có thông qua khảo hạch hay không.”

“Chính là như vậy.”

Phong Vân gật đầu, biểu thị đã biết.

“Vậy không chậm trễ nữa, bắt đầu đi.” Cổ Tổ nói.

“Được.”

Vị hội trưởng và mấy vị phó hội trưởng phân hội nghe vậy, lập tức bay ra xa, lẳng lẳng xem cuộc chiến, lưu lại võ diễn trường cho Phong Vân và Cổ Tổ.

“Các ngươi nói, ai sẽ thắng?”

Một phó hội trưởng thấp giọng nói.

“Khó mà nói, cái này phải hỏi phân hội trưởng, Cổ Tổ kia, chúng ta chỉ nghe thấy, chứ không hiểu rõ.”

Mấy vị phó hội trưởng chưa từng đến tổng bộ công hội, ở đây chỉ có phân hội trưởng mới có tư cách đến đó.

Phân hội trưởng khẽ nói.

“Khó mà nói, ta biết Cổ Tổ, nghe nói hắn ta có thiên phú cấp tinh mang, hơn nữa, năm nay hắn ta đã ba mươi lăm tuổi, mặc dù thiên phú của Phong Vân có siêu tuyệt, nhưng vẫn còn trẻ.”

“Nếu muốn phân thắng bại, e rằng phải đánh mấy ngày mấy đêm.”

Ông ta thấy, hai người kia đều tương đương nhau, cho nên trong thời gian ngắn sẽ không phân được thắng bại. Đây cũng không phải là cuộc chiến sinh tử, sẽ không dùng đến sát chiêu.

...

Bên trên diễn võ trường.

Cổ Tô nói với Phong Vân: “Ta biết ngươi rất mạnh, nhưng mà, ta cũng không yếu.”

Theo những lời này của hắn ta, Phong Vân phát hiện nguyên lực hệ phong trong thiên địa đang điên cuồng tuôn động, sau đó, hắn nhìn thấy một đạo liên y màu xanh xuất hiện trên người Cổ Tô.

Sau đó, những nơi nó đi qua, đều bài xích tất cả nguyên lực lọt vào, duy chỉ có một nguyên lực hệ phong hoạt động rất mạnh mẽ.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ diễn võ trường đã trở thành thế giới màu xanh, khắp nơi đều là nguyên lực hệ phong.

Một cảm giác áp chế bao phủ Phong Vân, khiến các nguyên lực khác vận chuyển trong cơ thể hắn cũng chịu ảnh hưởng.

Không thể nghi ngờ, đây là phong chi lĩnh vực!

“Nhất trọng lĩnh vực đại viên mãn!”

Xa xa, mấy phó hội trưởng cảm nhận được cường độ của phong chi lĩnh vực, thấp giọng hô lên.

Trong mắt phân hội trưởng cũng lóe lên ánh sáng, hơn nữa còn không phải nhất trọng lĩnh vực đại viên mãn thông thường, mà sắp tiến vào nhị trọng.

Uy năng của lĩnh vực, mỗi lần tăng một trọng, uy năng đều tăng gấp bội, nhất trọng phía trước không thể so sánh được.

Trên diễn võ trường, Cổ Tô đứng đó, tóc bay trong gió, toàn thân có ánh sáng màu xanh lượn lờ, cả người như được hóa thân thành gió, nhẹ nhàng

cao quý.

Theo mỗi lần vận chuyển của phong chi lĩnh vực, Phong Vân lại cảm giác áp chế tăng lên một phần.

Càng về sau, hắn giống như bị hãm sâu vào trong vũng bùn, bị uy năng nguyên lực hệ phong của Cổ Tổ áp bách.

“Nhất trọng lĩnh vực đại viên mãn, đúng lúc, thử xem uy lực nhục thân của mình thế nào.”

Phong Vân đứng yên bất động, quyết định không thi triển bất kỳ lĩnh vực gì, cũng không vận dụng lực linh hồn và lực lượng không gian, chỉ dùng thân thể đối địch.

Đối diện.

Cổ Tổ mở ra phong chi lĩnh vực, rất nhiều cảm ngộ huyền diệu gia thân, khiến hắn ta sinh ra cảm giác ngạo thị thiên hạ, không khỏi nói với Phong Vân.

“Người xuất thủ trước đi, cho ta nhìn chiến lực của người.”

“Được.”

Phong Vân gật đầu, sau đó bước ra một bước.

Oanh!

Trong hơi thở tiếp theo, trên người Phong Vân bộc phát hào quang vạn trượng, hắn giống như một ngôi sao, óng ánh chói mắt, chiếu rọi khắp nơi.

Khí tức vốn bình thản của hắn đã biến đổi, giờ khắc này, giống như một vị thần cao cao tại thượng, đôi mắt lộ ra ánh sáng kia khiến người ta chấn

động toàn thân, giống như bị nhìn thẳng vào sâu trong linh hồn.

Không có động tác nào khác, cũng không có chiêu thức huyền diệu, chỉ có, một quyền mà thôi!

Trong nháy mắt Phong Vân đánh ra một quyền, toàn bộ võ diễn trường đều chấn động kịch liệt, giống như phải thừa nhận một sức mạnh to lớn.

Một nắm tay màu bạc thâm thúy quán quanh, bức bách xung quanh, độc nhất vô nhị, phách tuyệt thiên địa, đợi đến khi lực lượng kinh khủng kia được phóng thích, phong chi lĩnh vực cũng không thể áp chế, bị đánh xuyên qua.

Ầm!

Quang huy thanh sắc đầy trời bỗng nhiên tiêu tán, giống như gặp phải cái gì đó không thể đối kháng, cuối cùng cũng tan vỡ.

Giờ khắc này, Phong Vân giống như một vị đại bá chủ, cứng rắn phá vỡ ánh chế của lĩnh vực, đi đến gần Cổ Tố, đôi mắt bình thản nhìn đối phương.

Trong sắc mặt kinh ngạc gần chết của Cổ Tố, Phong Vân nhẹ nhàng nói.

“Còn muốn tiếp tục không?”

“Đây, cái này, ngươi, ngươi...”

Mạnh giống như Cổ Tố, lúc này cũng không thể giữ vững tâm tính lạnh nhạt, trong đầu hẳn ta âm vang giống như động đất cấp mười, kinh ngạc nhìn Phong Vân trước mặt.

Hẳn ta không thể tin, phong chi lĩnh vực sắp đạt đến nhị trọng của mình, lại bị một quyền của Phong Vân đánh vỡ!

Trên mặt mấy phó hội trưởng cũng tràn đầy ngây ngốc.

Đôi mắt phó hội trưởng rung động, gằn từng chữ: “Tinh Thần Thê! Thiên phú thể chất cấp tinh mạnh!”

Mỗi chữ nói ra, giống như ông ta phải tốn rất nhiều sức lực.

Chương 333: Gặp mạnh là cường!

Chương 333: Gặp mạnh là cường!

Tinh Thần Thể, thiên phú cấp tinh mang!

Câu nói kia giống sự mang theo sức lực của vạn quân, đánh vào lòng Cổ Tổ.

Vẻ mặt hắn ta khó tin nhìn Phong Vân.

Lúc trước, thông qua chút tìm hiểu, hắn ta biết Phong Vân am hiểu công kích linh hồn, bởi vì Vân Mộng Trạch chỉ chủ chết trong công kích linh hồn.

Cho nên Cổ Tổ đã sớm chuẩn bị, ngay từ đầu đã mở ra phong chi lĩnh vực, đề phòng công kích linh hồn của Phong Vân.

Nhưng mà, sau khi chân chính chiến đấu.

Hắn ta không nhìn thấy công kích linh hồn gì, mà là một nắm tay lấp lánh như sao thần, đánh xuyên qua lĩnh vực của hắn ta, khiến hắn ta trở về nguyên hình.

Nhìn đôi mắt sâu thẳm như biển trước mắt, Cổ Tổ không nhịn được mà giật mình, hắn ta cười khổ một tiếng, rồi lắc đầu nói: “Không, không cần.”

Đương nhiên là không cần, Phong Vân đã cho hắn ta mặt mũi, nếu không, một quyền kia rơi xuống, hắn ta tuyệt đối sẽ bay ngược ra ngoài.

Cường giả luyện thể trong trạng thái Tinh Thần Thể, ngay cả nhị trọng lĩnh vực cũng không áp chế được, không nói đến hấn ta chỉ là nhất trọng đại viên mãn.

Cổ Tô hiểu rõ, chênh lệch giữa mình và Phong Vân rất lớn, đối phương, không chỉ có thiên phú thể chất mà thôi.

Xa xa, mấy phó hội trưởng đang nhỏ giọng thì thầm.

“Ta nhớ rồi, lúc trước thi đấu thí luyện, Phong Vân cũng dùng một quyền đánh bại Ngụy Nguyên Vũ, lúc đó thiên phú thể chất của hấn là cấp thự quang.”

“Người ngốc à? Nhất định là hấn che giấu thiên phú của mình.”

Nếu là thiên phú thể chất cấp tinh mang, sẽ thức tỉnh năng lực thể chất, đương nhiên không chỉ có Tinh Thần Thể, mà còn những năng lực bên dưới.

Cũng tức là, người có thiên phú thể chất cấp tinh mang, sẽ có Tinh Thần Thể, Tử Kim Thể và Thủy Tinh Thể, không riêng gì Tinh Thần thể.

“Quá mạnh, hấn còn tinh thông lực lượng linh hồn nữa.”

“Bây giờ, công kích thân thể và công kích linh hồn của hấn đều mạnh đến đáng sợ, cảm giác không hề thiếu hụt.”

“Chỉ như vậy, mới có thể xưng là thiên tài toàn năng.”

Lúc này, phân hội trưởng đang rất khiếp sợ, đồng thời cũng rất hưng phấn, phân bộ công hội võ giả này của ông ta, xuất hiện một yêu nghiệt như vậy, tương lai chỉ cần Phong Vân đồng ý, hoàn toàn có thể trở thành võ giả cao tầng ở tổng bộ.

Đến lúc đó, ông ta có thể đi theo rồi.

Bên này.

Cổ Tô đứng trước mặt Phong Vân, tuyên bố hấn đã thông qua khảo hạch lần này, sau đó lấy một cái huy chương được công hội võ giả đánh dấu từ trong không gian giới chỉ ra, trên đó có khắc chữ ‘Võ’ và năm ngôi sao.

Đại biểu cho hội viên cửu tinh.

Thứ này lúc trước Phong Vân đã có rồi, chính là hội viên tam tinh, nhưng hấn không muốn đeo.

“Chúc mừng ngài, Phong Vân tiên sinh, bây giờ ngài đã là hội viên cửu tinh.”

Cổ Tô dùng kính ngữ, trong lòng kính nể Phong Vân, khi biết một người mạnh hơn người rất nhiều, người sẽ không có lòng cạnh tranh, chỉ có kính ngưỡng.

“Cảm ơn.”

Phong Vân nhẹ nhàng tiếp nhận.

Lúc này, một bưu kiện cũng được gửi đến thiết bị truyền tin của hấn.

Sau khi ấn mở, đó chính là thông tin về đủ loại phúc lợi khi trở thành hội viên cửu tinh.

Đơn giản mà nói, sau khi trở thành hội viên cửu tinh, có nghĩa là đã chính thức ở trong vòng tròn hạch tâm của công hội võ giả, có thể trao đổi những thứ tốt của công hội võ giả.

Thậm chí, còn có tư cách đi vào tổng bộ, cho dù là hiện thực, hay là trong thế giới giả tưởng.

Trong hơn một vạn hội viên, thì số lượng hội viên cử tinh rất ít ỏi, bởi vì một trong những điều kiện tiên quyết để trở thành hội viên cử tinh, là có chiến lược cấp Phong Đế Phong Hoàng.

Chỉ có cấp Phong Đế Phong Hoàng mới có thể đi vào vòng tròn này, có thể nghĩ là thần bí thế nào.

Nhưng Phong Vân không chú ý đến mấy thứ này, hẳn để ý là những thứ tốt có thể trao đổi kia.

Đây mới là nguyên nhân hẳn muốn trở thành hội viên cử tinh.

Sau đó.

Cổ Tố liền rời đi, hẳn ta muốn về phục mệnh, không thể ở đây quá lâu, đương nhiên, cũng liên quan đến chuyện vừa rồi hẳn ta bị Phong Vân ngược.

Phân hội trưởng đưa mắt nhìn Cổ Tố rời đi, sau đó nói với Phong Vân.

“Công hội võ giả bao phủ toàn cầu, mặc dù bên trong không có nhiều thiên tài, nhưng mỗi người đều là loại đi tở dậm mới có thể tìm được một người, có không ít người có thể so sánh với Thôi Vân Dương, ví dụ như Cổ Tố, đương nhiên, mạnh hơn Thôi Vân Dương cũng có.”

“Nhưng những thiên tài này không phải do công hội võ giả bồi dưỡng, lai lịch rất thần bí, ta cũng không rõ lắm.”

Hả?

Phong Vân nghe đến đó, sắc mặt khẽ động, ý vị này là, trên địa cầu không chỉ có cứ địa siêu đẳng, còn có các thể lực bí ẩn khác.

Thậm chí, thực lực của những thể lực bí ẩn này, còn ở trên cứ địa siêu đẳng.

“Thú vị, xem ra, thực lực càng lên cao, kiến thức về thế giới cũng rộng lớn hơn.”

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Trước đây, hấn cho là cứ địa siêu đẳng là mạnh nhất, nhưng khi đi sâu vào trong, hấn phát hiện không phải như vậy, công hội võ giả rất khổng lồ, thậm chí bây giờ, các thể lực bí ẩn đã xuất hiện.

“Thiên tài, cường giả càng nhiều càng tốt, như vậy mình có thể mạnh hơn nữa.”

Phong Vân rất chờ mong gặp được nhiều thiên tài và cường giả mạnh hơn, như vậy, hấn có thể lấy được những hình chiếu cực phẩm.

Dùng một câu nói chính là, gặp mạnh là cường!

...

Sau đó, Phong Vân trò chuyện với mấy người hội trưởng và phó hội trưởng phân bộ xong, liền quay về phòng mình.

Hấn lập tức mở trang web ra, đăng nhập tài khoản công hội võ giả của mình, nhất thời, bên trong bắn ra một đạo ánh sáng, trên đó có tin tức cơ bản về hấn.

[Tính danh] : Phong Vân

[Hội viên] : Hội viên cứu tinh (cao nhất)

Ở phía dưới là lời giải thích về các quyền hạn, nào là thông tin mới nhất, nào là quyền hạn được xem, nào là tin tức điều tra...

Phong Vân quét mắt một vòng, có hai cái đầu tiên khiến hắn chú ý, một cái là “Giải thích toàn bộ danh sách trao đổi”, một cái là “Giải thích về tổng bộ giả thuyết.”

“Quyền hạn của hai cái này khá được.”

Danh sách trao đổi không cần phải nhiều lời, chính là mục đích lần này của hắn, còn giải thích về tổng bộ giả thuyết, có nghĩa là, bây giờ hắn có thể tùy lúc tiến vào thế giới giả tưởng của công hội võ giả.

Còn thế giới hiện thực, đương nhiên hắn cũng có thể đi vào, nhưng phải yêu cầu, có chút phiền phức.

“Xem trong danh sách trao đổi có cái gì.”

Phong Vân lập tức ấn mở công năng phía trên danh sách trao đổi ra.

Tích!

Nhất thời, trên màn hình xuất hiện sáu hạng mục.

[Loại bí pháp] [Loại binh khí] [Loại thiên tài địa bảo] [Loại công pháp]
[Loại võ kỹ] [Loại đặc thù khác]

Phong Vân tùy tiện ấn mở loại bí pháp.

Tích!

Trong chớp mắt, một lượng tin tức lớn xuất hiện, chữ viết chằng chịt

Chương 334: Thuộc tính bí pháp!

Chương 334: Thuộc tính bí pháp!

【 Kim Chi Bạo Tẩu 】 : bí pháp bạo phát Kim thuộc tính, 100000 điểm tích lũy một cuốn.

【 Thủy Chi Khải Giáp 】 : bí pháp phòng ngự Thủy thuộc tính, 110000 điểm tích lũy một cuốn.

【 Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp 】 : bí pháp bạo phát không thuộc tính (áp dụng cho bất cứ vật chất nào), 100000 điểm tích lũy một cuốn.

【 Táng Kiếm Thuật 】 : bí pháp Kiếm đạo, 90000 điểm tích lũy một cuốn.

...

Phong Vân quét mắt một lượt liền nhìn thấy không ít bí pháp. Thậm chí trong đó còn có cả Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp cùng Táng Kiếm Thuật của thuộc tính của hắn, ở đây vậy mà đều có thể mua được.

"Còn có cả thuộc tính bí pháp nữa à, thứ này ta còn chưa cả nghe nói qua nữa kìa. . ."

Hắn không khỏi tặc lưỡi than thở. Bí pháp còn phân thuộc tính, hắn thật là lần đầu tiên nhìn thấy, nghe thấy.

Lúc trước hắn vẫn cho là chỉ có thuộc tính võ kỹ mà thôi, không nghĩ tới còn có cả thuộc tính bí pháp.

Nhưng chuyện này cũng rất bình thường. Luận giá trị, mỗi một môn thuộc tính bí pháp đều là vật báu vô giá, bán với giá trên trời cũng không quá đáng

Bởi vì thuộc tính bí pháp không giống thuộc tính võ kỹ, có điều kiện tu hành nghiêm khắc như vậy. Bất kỳ một môn thuộc tính bí pháp nào chỉ cần có được thuộc tính đó thì đều có thể tu hành, không hề có hạn chế.

Khác biệt chỉ là uy lực lớn hay nhỏ mà thôi.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là thuộc tính bí pháp số lượng rất ít ỏi, bình thường rất khó gặp được.

Xem hết các loại bí pháp Phong Vân lại ấn xem thiên tài địa bảo.

Ở bên trong, hẳn thậm chí thấy được siêu cấp linh vật như trái cây áo nghĩa, trái cây thiên phú các thứ.

Có điều số lượng cũng không nhiều, có vẻ như chỉ có ba bốn quả, trên đó viết giá 10000000 điểm tích lũy một quả.

"Má ơi, đắt như vậy sao!"

Con mắt Phong Vân không khỏi trợn trừng. Giá tiền này đắt hù chết người đó! Khó trách cứ để vậy đến tận bây giờ cũng không có người mua, cái này mẹ nó ai mà mua được chứ hả!

Phải biết, làm nhiệm vụ cấp Địa Ngục cũng mới được 1000000 điểm tích lũy mà thôi.

Hơn nữa, nhiệm vụ cấp Địa Ngục cũng không hay có.

"Cũng may, ta lúc trước đã ăn rồi."

Phong Vân sớm đã ăn hai loại trái cây này, đã đạt tới mức bão hòa, ăn nữa cũng sẽ không đề thăng được chút gì nữa. Hắn chỉ là cảm thán giá cả sương sương vậy thôi, không thèm chút nào đâu.

Lập tức, hắn lại ấn mở cột "Bình khí".

【 Tử Tuyết Thần Thương 】 : Vương cấp thần binh Thiên đẳng, giá bán 100000000 điểm tích lũy

【 Hoàng Kim Chiến Y 】 : Vương cấp thần binh Thiên đẳng, giá bán 100000000 điểm tích lũy

【 Thái Huyền Linh Kiếm 】 : Vương cấp thần binh Địa đẳng, giá bán 80000000 điểm tích lũy

...

【 Linh Thương Dao 】 : Vương cấp thần binh Huyền đẳng, giá bán 50000000 điểm tích lũy

【 Vô Ảnh Huyền Nan 】 : Vương cấp thần binh Hoàng đẳng, giá bán 30000000 điểm tích lũy

...

"Thiên đẳng thần binh cũng bán nữa à."

Phong Vân lú lười.

Hơn nữa giá tiền này cũng dọa người không kém. Ngay cả đẳng cấp thấp nhất Hoàng đẳng cấp thần binh cũng có giá 30000000 điểm tích lũy.

"Đốt điểm tích lũy à."

Hắn thấy rất vui mừng vì chính mình là luyện khí sư Vương cấp, không cần để dành tích lũy đi mua những Vương cấp thần binh này.

Sau đó, Phong Vân tiếp tục xem, đem từng loại đồ vật đều nhìn qua một lần, tìm ra thứ mình cần.

"Thuộc tính bí pháp, trước lấy một cái Kim Hệ bí pháp thử nhìn một chút xem sao."

"Sinh Mệnh Chi Thủy? Giá bán 10000 điểm tích lũy à, mua mười cuốn."

"Nhẫn không gian loại siêu lớn? Mới 1000 điểm tích lũy thôi á, lấy luôn."

"Vân Văn Thần Thiết? Tài liệu luyện chế Vương cấp thần binh, 100000 điểm tích lũy một cái, mua!"

". . . ."

Phong Vân vừa xem vừa mua, rất nhanh đã dùng hết hơn bảy mươi vạn điểm tích lũy trong tài khoản của mình.

Khi nhắc nhở thông minh thông báo tài khoản của hắn đã trống không, hắn mới không cam lòng đóng lại danh sách mua.

"Điểm tích lũy này cứ trôi như nước chảy vậ trời."

Hắn chỉ tùy tiện mua mấy thứ mà thôi, hơn bảy mươi vạn điểm tích lũy nói không còn liền không còn, cũng quá nhanh rồi đấy.

"Xem ra sau này phải kiếm nhiều điểm tích lũy hơn mới được."

Phong Vân bất đắc dĩ, công hội võ giả áp dụng chế độ điểm tích lũy, điều này cũng đồng nghĩa với việc điểm tích lũy còn muốn trân quý hơn cả

tiền.

Nhưng hắn cũng không có cách nào khác, ai bảo những thứ tốt này đều hàng độc của nhà này chứ, tới chỗ khác cũng không có mà mua đâu.

Mà điều này cũng làm cho Phong Vân hiếu kỳ vô cùng, công hội võ giả rốt cuộc đã lấy từ đâu ra số vật phẩm này. Trong số này có vài thứ hắn căn bản chưa từng nghe qua, ví dụ như thuộc tính bí pháp kia.

"Công hội võ giả quả nhiên là một nùi thần bí."

Hắn nghĩ thầm.

Nhưng những thứ này là chuyện nhà người ta, Phong Vân cũng không muốn tham gia quá nhiều. Có thời gian đó còn không bằng đi tu luyện còn hơn.

Lập tức.

Hắn vươn người đứng dậy, rời khỏi đây, chuẩn bị đi thuê một không gian tu hành để bế quan.

"Thời gian cũng xem xem rồi, nên đột phá cảnh giới thôi. . ."

Đoạn thời gian trước hắn một hơi từ đại tông sư leo lên tới Vương giả sơ giai khiến tâm cảnh có chút bất ổn. Hiện giờ đã qua hơn mấy tháng, cũng đã củng cố khá vững vàng, chính là thời điểm nên tiếp tục đột phá.

Bên trong không gian tu hành cá nhân.

"Oanh!"

Phong Vân mở ra tụ nguyên trận Vương cấp, đồng thời lấy ra cả Bách Niên Ngọc Tủy Dịch lấy từ Vân Mộng Trạch. Nhất thời, vô cùng vô tận

nguyên lực thâm nhập vào trong thân thể hần.

"Rầm!" "Rầm!" "Rầm!". . .

Chỉ một thoáng, trong cơ thể hần trừ biến nguyên lực hệ Kim, các lốc xoáy nguyên lực khác cũng lần lượt biến đổi, chính thức tiến giai thành biển nguyên lực.

"Rầm rầm. . ."

Có thể loáng thoáng thấy được sau lưng Phong Vân xuất hiện đến mấy biển nguyên lực. Có cái màu xanh, có cái màu đỏ, có cái màu xám, có cái màu lục, lại có cái màu bạc. . .

Hoà lẫn với nhau, mênh mông cuộn cuộn giống như ngàn vạn con sông cùng đổ về một biển, đình tai nhưc óc.

Nhưng vẫn chưa xong, hần tiếp tục điên cuồng hấp thu nguyên lực từ có cái màu, một chút cũng không có dấu hiệu dừng lại.

Trong nháy mắt, toàn bộ không gian tu hành lại lần nữa bị vô biên vô hạn nguyên lực bao vây.

Bên kia.

Tổng bộ công hội võ giả, trong đại điện.

Cổ Tổ đứng phía dưới thấp, cung kính nói với bóng người trên bảo tọa màu vàng kim: "Bẩm hội trưởng, Phong Vân tiên sinh đã thành công thông qua khảo hạch hội viên cấp chín sao."

"Ừm, không ngoài dự đoán của ta."

Giọng nói của hội trưởng truyền tới, "Phải rồi, người đã gặp qua Phong Vân, cảm thấy thực lực của hắn thế nào?"

Cô Tố trầm mặc hồi lâu mới phun ra hai chữ, "Rất mạnh."

Sau khi nói xong, hắn liền vội vã cáo từ rời đi.

Nhìn dáng vẻ Cô Tố, hiển nhiên không muốn ở lại lâu thêm.

Điều này làm cho hội trưởng có chút ngoài ý muốn. Xem ra lần khảo hạch này có vẻ như đã phát sinh một chút chuyện thú vị.

Lúc này, máy truyền tin của hắn khẽ rung, hiển thị vừa nhận được tin nhắn mới, chính là tin tức mà phó hội trưởng công hội võ giả của cứ địa Thiên Khải gửi tới.

Ấn mở ra, một đoạn video ngắn nhất thời hiện ra.

Một phút đồng hồ sau, hội trưởng tắt video.

Ánh mắt lóe sáng lên, "Tinh Thần Thẻ ư, rõ ràng còn che dấu một mặt như vậy! Mới 16 tuổi đã đi đến một bước này, không biết so sánh với đám tuyệt thế thiên tài của Thần tộc kia thì thế nào đây. Thật sự rất đáng chờ mong đây."

Chương 335: Bảy biển nguyên lực!

Chương 335: Bảy biển nguyên lực!

Bên trong không gian tu hành cá nhân.

Một bóng người lẳng lẳng ngồi xếp bằng như bàn thạch, lẳng yên bất động, giống như đã tiến vào tầng thứ nhập định sâu nhất.

Mà ở chung quanh hắn, có thể rõ ràng trông thấy có biển nguyên lực hệ Kim, biển nguyên lực hệ Mộc, biển nguyên lực hệ Thủy, biển nguyên lực hệ Hỏa, biển nguyên lực hệ Hắc Ám, biển nguyên lực hệ Không Gian, biển nguyên lực hệ Băng.

Cả thấy bảy loại biển nguyên lực!

Lẫn nhau vờn quanh, mênh mông không thể đo đạc!

Nếu có võ giả khác nhìn thấy cảnh này, đoán chừng cũng trực tiếp bị dọa chết ngất.

Bảy biển nguyên lực, bọn họ ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua chớ nói chi là gặp qua! Đây quả thực là nghe mà rợn cả người!

Sợ là vị hội trưởng thân bí của công hội võ giả gặp được cũng bị dọa chấn kinh.

Bảy biển nguyên lực đồng thời tụ hợp vào bóng người đang ngồi ở trung tâm.

Lập tức.

Ầm ầm! !

Một trận tiếng gầm vang kịch liệt vang lên. Tiếp theo, một luồng khí thể như sóng thần phóng vọt lên trời, tràn ngập bát phương, làm cả 12 không gian tu hành đều chập chờn lắc lư, phát ra tiếng gào thét âm ỉ.

Có điều dòng khí thể này vừa phóng đã thu, cũng không duy trì quá lâu. Bằng không, không gian tu hành cũng sụp đổ mất.

"Vương cấp cao giai."

Phong Vân mở to mắt, cảm thụ được cảnh giới hiện tại của mình, nhẹ nhàng lâm bảm.

Loại cảnh giới này đột phá, nói khó cũng không khó, nói đơn giản, lại cũng không đơn giản như vậy.

Không phải chỉ cần có tâm cảnh cao siêu, mà còn cần có cả tố chất thân thể cực mạnh, càng cần có tài nguyên dồi dào. Những này dù thiếu một thứ cũng không được. Bằng không, nhất định không thể thành công.

Chỉ có thể mày mò từng bước một mà tu luyện dần.

Nhưng những này đều không phải là điều khó khăn nhất, bởi vì còn có thể từ từ rèn giũa để đạt được. Nhưng lĩnh hội lĩnh vực, đạt tới tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng lại gần như không thể thông qua từ từ rèn giũa để đạt được.

Hoặc là lập tức thành công, hoặc là vĩnh viễn không thể thành công. Trừ nó ra, không có con đường thứ hai. Đương nhiên, nghịch thiên cơ duyên lại là một câu chuyện khác.

"Nguyên lực tăng mạnh cũng không quá tăng cường cho chiến lực, nhưng trên phương diện sức chịu đựng lại được tăng lên rất nhiều. . ."

Nguyên lực của hắn nhiều hơn người cùng giai mười mấy lần, thậm chí là mấy chục lần. Trong chiến đấu với người khác, cho dù là chiến lực giống nhau, hắn dựa vào sức chịu đựng cũng có thể mài đối phương đến chết.

Không sai, chính là bắt nạt thanh máu của người ít đó!

Sau đó.

Phong Vân dự định tu hành bí pháp Kim thuộc tính 《 Kim Chi Bạo Tẩu 》 mua được lúc trước.

【 Kim Chi Bạo Tẩu 】 : Sau khi tu luyện thành, có thể luyện hóa Kim Hệ nguyên lực trong cơ thể, hình thành đạn nguyên lực. Uy lực cụ thể dựa vào sức mạnh của Kim Hệ nguyên lực trong cơ thể người thi triển.

"Bí pháp này cũng hay phết đấy."

Lúc trước hắn cũng là nhìn thấy dòng này nên mới mua một cuốn thử xem sao.

Đạn nguyên lực này cực kỳ mới lạ, muốn tìm hiểu một phen.

Lập tức, Phong Vân liền bắt đầu xem bí pháp 《 Kim Chi Bạo Tẩu 》 , cũng căn cứ vào nội dung của nó mà tiến hành tu hành.

. . .

Cùng lúc đó.

Vạn dặm ngoài cứ địa Càn Khôn.

Lôi Đế đang cùng mấy vị Phong Đế Phong Hoàng khác đứng trên bầu trời, nhìn xem không gian không ngừng lóe ra các loại hào quang dưới chân, sắc mặt chấn động.

"Nhìn mức độ hào quang này, chỉ sợ là di tích siêu lớn trước này chưa từng có!"

"Chỉ dựa vào lực lượng của mấy người chúng ta không thể nào mở ra được. Xem ra cần kêu gọi thêm cường giả của các cứ địa siêu hạng còn lại đến thôi."

"Ừm, chỉ có thể làm như vậy."

"Được, đi liên hệ ngay thôi."

Lúc này, mấy người Lôi Đế bọn họ rời khỏi đây, tự mình đi liên hệ, gọi cường giả của các cứ địa siêu hạng khác đến đây.

Thế là, tin tức về di tích siêu lớn liền lan truyền nhanh chóng.

Bên trong các cứ địa siêu hạng, tin tức này hết như một cơn bão lốc, dùng một loại tốc độ làm cho người ghen hống nhìn trần trời mà quét qua, cuốn lên vô số gợn sóng.

Di tích siêu lớn, đây chính là di tích còn huyền bí hơn cả di tích cỡ lớn đó. Cho đến tận trước hôm nay vẫn luôn chỉ tồn tại trong tưởng tượng. Đây là lần đầu tiên nó xuất hiện trước mắt mọi người.

Không hề nghi ngờ, tựa như một viên đá làm dấy lên ngàn cơn sóng, vừa mới xuất hiện, nó đã chiếm sóng trên mọi mặt trận.

Dù là trong hiện thực hay ở trên mạng, gần như đâu đâu cũng đang thảo luận chuyện này.

Có điều thảo luận là thảo luận, nhưng phần lớn các võ giả đều biết, trừ Vương giả, những người còn lại là không có tư cách đi, ít nhất là nhiệm vụ khai hoang lần này không tới phiên bọn họ.

Có lẽ về sau khi đã hoàn toàn khai hoang xong, mới có thể đến lượt bọn họ đi.

...

Cứ địa Thiên Khải.

Trong một gian phòng bí ẩn.

Một bóng người ẩn nấp trong bóng đêm. Trước mặt hắn là một màn sáng. Lúc này, bên trong đang có âm thanh truyền ra, "Tình huống như thế nào?"

Người ẩn tàng trong bóng tối đáp: "Bẩm đại nhân, nhân vật mục tiêu một mực bế quan tu hành, căn bản không ra khỏi cứ địa."

"Yên tâm, lần này di tích siêu lớn mở ra, cứ địa Càn Khôn kêu gọi từng Vương cấp cường giả của các cứ địa siêu hạng hội tụ đi tới đó. Hắn cũng sẽ không ngoại lệ đâu. Đến lúc đó chúng ta sẽ mai phục sẵn ngoài khu vực hoang dã, người nhớ phát tín hiệu."

"Đã rõ."

"Được rồi, cứ như vậy đi."

Trong không gian hắc ám phía xa, trên đỉnh tầng thứ chín mươi chín của Hắc Ám tháp, một nhân vật cường hoành đứng thẳng ở một chỗ. Hắn tiện tay tắt máy truyền tin, sau đó nhìn ra phía ngoài.

"Lần này, chắc chắn phải giết chết người từ lúc mới phát triển."

...

Bên trong không gian tu hành.

Phong Vân tốn mấy ngày cũng tu hành thành công bí pháp thuộc tính 《Kim Chi Bạo Tẩu》. Bí pháp này không khó tu luyện như vậy, chỉ cần Kim Hệ thiên phú không thấp hơn cao cấp đều có thể nhanh chóng luyện thành.

Hắn có được thiên phú cấp thượng quang, tự nhiên là càng dễ dàng hơn.

Lúc này.

Trong cơ thể Phong Vân, phía trên biển nguyên lực hệ Kim đang lơ lửng một viên quang cầu màu vàng kim lấp lánh như kim cương, nhìn cực kỳ óng ánh chói mắt, nhưng bên trong lại ẩn chứa lực lượng của cả biển nguyên lực hệ Kim của Phong Vân.

Một khi bị dẫn nổ, uy lực đó hẳn không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, biển nguyên lực của hắn còn lớn gấp mấy lần người cùng giai, khối lượng và số lượng nguyên lực càng nhiều gấp mấy chục lần, nói là có thể so với hải dương cũng không quá.

Nguyên lực như vậy ngưng tụ ra đạn nguyên lực hệ Kim, uy lực nghĩ cũng biết sẽ lớn nhường nào.

Phong Vân cũng không dám thí nghiệm ở nơi này, nhờ đâu nổ tung mất cả nửa cái cứ địa Thiên Khải thì biết làm sao. Ngẫm lại vẫn là thôi vậy.

"Có thể coi như là một sát chiêu đặc biệt vào phút chót."

Hắn trầm nghĩ trong lòng.

Ngay khi hắn chuẩn bị làm thêm mấy cái nữa, máy truyền tin lại vang lên.

Phong Vân cúi đầu nhìn lại, là một tin tức gửi hàng loạt.

Hắn ấn mở, nội dung bên trong lập tức hiện ra.

"Cứ địa Càn Khôn phát hiện di tích siêu lớn, hiện tại kêu gọi các Vương cấp cường giả của các cứ địa siêu hạng tới đó. Xin mời các vị Vương cấp cường giả có ý lập tức đi tới quảng trường tập hợp!"

"Cứ địa Càn Khôn phát hiện di tích siêu lớn. . ."

"Cứ địa Càn Khôn. . ."

Chuyện quan trọng phải nói ba lần.

"Di tích siêu lớn à." Phong Vân sáng cả mắt. Cái này nhất định phải đi một đợt, lần đầu tiên trong lịch sử, sao có thể bỏ qua chứ.

Chương 336: Người ẩn trong bóng tối ở cứ địa Thiên Khải

Chương 336: Người ẩn trong bóng tối ở cứ địa Thiên Khải

Phong Vân lập tức từ ra khỏi không gian thí luyện, đi về phía trung tâm quảng trường.

Khi hấn đến, trên quảng trường cũng chỉ có hai người.

Một là người đã biết trong khi thực hiện nhiệm vụ khai hoang: Thần Thương Vương, người còn lại không nhận ra, nhưng nhìn khí tức của người này, cũng là một vị vương giả, đại khái là vương cấp trung giai, người này mặc áo lam, trên mặt lúc nào cũng treo ý cười, bộ dáng ta là người vô hại.

Thời điểm bọn họ nhìn thấy Phong Vân đến, đều đi nhanh tới, có chút khom người, bộ dạng tràn đầy kính ý, "Phong Vân các hạ."

"Ừm, những người khác đâu?" Phong Vân gật đầu, nhẹ nhàng nói.

"Mấy người bọn hấn đã dẫn đầu từng nhóm rời đi, ba người chúng ta là một nhóm cuối cùng."

Thông qua nói chuyện với nhau biết được, hoá ra những vương giả kia đã sớm xuất phát, Phong Vân một mực bế quan, cho nên không có ai quấy rầy hấn, thế nhưng đã đến kỳ hạn chót, vẫn nhận được một phen bưu kiện

Vừa lúc Phong Vân kết thúc bế quan, mới kịp thời nhìn thấy.

"Cũng may thời gian bế quan không bao lâu, bằng không thì sợ là muốn bỏ lỡ rồi."

Phong Vân trong lòng lẩm bẫm.

Lúc này, Thần Thương Vương mở miệng nói: "Phong Vân các hạ, Viêm Linh Vương, chúng ta mau xuất phát đi, bằng không thì không kịp mất."

Viêm Linh Vương, chính là xung hào của vị vương giả còn lại.

"Không phải ngồi không gian trùng động à, còn sợ không kịp?" Phong Vân hỏi.

Thần Thương Vương nghe vậy cười khở một tiếng, "Không gian trùng động không biết nguyên nhân gì lại hư tổn, ngay cả tọa độ của cứ địa Huyền Tinh cũng không có, có thể là bên kia có chuyện gì đó phát sinh a."

Không có Tọa độ?

Lông mày Phong Vân lông mày hơi nhíu lại, tình huống tọa độ biến mất như thế này, xác thực có thể là cứ địa Huyền Tinh xảy ra chuyện.

"Ừm, việc này không nên chậm trễ, mau chóng lên đường đi."

Viêm Linh Vương bên cạnh bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta đã chuẩn bị kỹ càng Vân Mẫu, hai vị mời đi theo ta."

"Vân Chu? phi thiên bảo khí với Danh xưng tốc độ nhanh nhất ?, Viêm Linh Vương người thật là tài đại khí thô đấy, ngay cả loại bảo vật này đều có thể đem tới tay."

Thần Thương Vương lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Cơ duyên nhỏ nhỏ mà thôi, bêu xấu trước mặt hai vị rồi ~'." Viêm Linh Vương liên tục khoát tay, khiêm tốn nói.

Phong Vân cũng có chút kinh ngạc, Vân Mãn, chính là trận pháp di chuyển sau khi gia nhập Phong Chi Vương mới được cấp, nhanh nhất có thể gia tốc gấp hai mươi lần tốc độ âm thanh, nhanh đến rối tinh rối mù.

Giá thị trường ít nhất cũng phải mấy chục triệu, không ngờ cái tên Viêm Linh Vương này chỉ là vương giả trung giai, vậy mà có thể mua được.

Nghĩ tới đây, Phong Vân nhìn đối phương một chút, đem hình chiếu xuống.

【 hình chiếu người 】 : Âm Bí (Viêm Linh Vương)

【 tuổi tác 】 : 75 tuổi,

【 cảnh giới 】 : Vương cấp trung giai

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ Nhân giai 《 Viêm Chi Thủ 》 . . . võ kỹ cấp 8 《 viêm hỏa lực thức 》 . . . võ kỹ cấp 8 《 tối diệt ma linh trảm 》 võ kỹ cấp 8 《 Âm Diệt Ba Động Cầu 》 . . . công pháp hệ Hỏa cấp 8 《 Thương Viêm Linh Đồ 》 . . . công pháp cấp 8 hệ Hắc Âm Hắc ám huyền kinh 》 . . . Thiên phú hệ Hỏa cấp Thuế phàm. . . thiên phú Hắc ám cấp thuế phàm. . . Hỏa chi áo nghĩa (60%). . . Hắc Âm áo nghĩa (60%) . .

Hả?

Phong Vân vốn chỉ là vô ý quét mắt một vòng mà thôi, nhưng khi hắn nhìn thấy hình chiếu trên bảng, trong lòng không khỏi chấn động. Tên thật của Viêm Linh Vương lại là Âm Bí, hơn nữa còn là người mang thiên phú hệ Hắc Âm.

"Âm Bí, còn tu luyện 《 Hắc Âm Huyền Kinh 》 . . .

Đã từng qua lại với tổ chức Hắc Âm, Phong Vân liền đoán ra được, vị Viêm Linh Vương trước mắt này, tất nhiên là gian tế do tổ chức hắc ám xếp vào cứ địa Thiên Khải

"Có ý tứ, vậy mà để lọt vào gian tế, còn vừa vặn cùng ta một chỗ."

Phong Vân nhạy cảm phát giác được điều không thích hợp, bất quá hắn cũng không thèm để ý, bây giờ hắn sở hữu Băng chi lĩnh vực cùng Kiếm chi lĩnh vực hai đại lĩnh vực, lại có thêm linh hồn bàng thân.

Cho dù không địch lại, muốn chạy vẫn là không có vấn đề.

Ban đầu hắn dự định sử dụng không gian thuận di đi, tốc độ của hắn so với Vân Chu vẫn là nhanh hơn nhiều, nhưng bây giờ, hắn cũng muốn nhìn xem tên Viêm Linh Vương này muốn chơi hoa dạng gì.

"Tốt, vậy làm phiền." Phong Vân nhẹ nhàng nói ra, nhìn kỹ Viêm Linh Vương thêm một chút.

Tên này tự nhiên không biết Phong Vân đã sớm nhìn thấu ngụy trang của hắn, vẫn cực kỳ khiêm tốn nói: "Nào có, Phong Vân các hạ là đệ nhất thiên tài, ngồi Vân Chu này là vinh hạnh của ta."

"Viêm Linh Vương, một thời gian không thấy, ngươi chừng nào thì biến thành chó?" Thần Thương Vương cười nói.

"Nào có, ta đây là nói lời thật lòng, tuyệt không phải nói ngoa." Viêm Linh Vương vẻ mặt thành thật.

Phong Vân bên cạnh cười không nói, thầm nghĩ: Ta liền lẳng lặng nhìn xem ngươi biểu diễn.

Sau đó.

Viêm Linh Vương lấy ra Vân Mẫu, quang huy lóe lên, nhanh chóng biến lớn, lơ lửng ở giữa không trung.

Phong Vân ba người lập tức nhảy tới.

Trận pháp Phong Chi Vương cấp khởi động, lập tức Vân Mẫu hóa thành một đạo cực quang, biến mất không thấy gì nữa.

...

Trên biển mây.

Phong Vân, Thần Thương Vương cùng Viêm Linh Vương ba người đứng trên boong thuyền, quan sát vạt dậm non sông, phẩm mây cuốn mây bay, một đường xuyên qua như ánh sáng.

"Viêm Linh Vương, cái Vân Chu này của ngươi coi như không tệ."

Trên đường đi, Thần Thương Vương đều khen không dứt miệng, thứ này hẳn một mực muốn có một cái, bất quá giá quá đắt, căn bản mua không nổi.

"Nếu như Thần Thương Vương ưa thích, cũng có thể cho ngươi mượn lái một chút." Viêm Linh Vương khẽ cười nói.

"Thật? Vậy thì cảm ơn, yên tâm, ta nhất định cẩn thận từng li từng tí." Thần Thương Vương mặt lộ vẻ vui mừng nói. Viêm Linh Vương mặt cười không nói, nội tâm lại nghĩ, chờ ngươi xuống địa ngục, đi tìm Diêm Vương Gia mà mượn.

Hiển nhiên, trong mắt hắn, Thần Thương Vương đã là người chết.

Nhưng hắn kỳ thật không biết, trong mắt Phong Vân, hắn cũng là người chết. Vân Chu chạy một ngày, sau đó bất tri bất giác bắt đầu chệch hướng, bay về một hướng khác. Bất quá chỉ là sự thay đổi rất nhỏ, cho nên chỉ có không gian nhạy cảm của Phong Vân mới phát giác được, Thần Thương Vương cũng không có cảm giác.

"Bắt đầu rồi, quả nhiên là nhằm vào ta."

Phong Vân tâm sáng như gương, cảm nhận được sát ý của Linh Vương đối với hắn, nhưng hắn vẫn thờ ơ lạnh nhạt, không sót ruột.

Bảy ngày sau.

Vân Mẫu đến một mảnh vùng núi hoang vu.

Thần Thương Vương đứng trên boong thuyền, nhìn cảnh tượng bốn phía, không khỏi nghi ngờ nói: "Viêm Linh Vương, người đi nhằm à, cứ địa Huyền Tinh không giống như ở chỗ này.

Nhưng mà khi hắn quay đầu nhìn lại, phát hiện Viêm Linh Vương nhìn hắn cười rất quý dị, đột ngột hóa thành một trận hắc vụ, biến mất tại chỗ.

Hả?

Giờ khắc này trong lòng Thần Thương Vương vang lên cảnh báo lớn, "Hắc Âm nguyên lực! ?"

"Âm âm ——! !"

Ngay khi hắn vừa kịp phản ứng, bỗng nhiên bốn phía có vô tận hắc vụ bốc lên, phóng lên tận trời, hóa thành một cái phòng hộ to lớn, đem trọn chiếc Vân Chu bao trùm ở bên trong.

Cùng lúc đó, một âm thanh tràn ngập sát ý vang lên quanh quần giữa thiên địa.

"Phong Vân, tử kỳ của ngươi đã đến!"

Chương 337: Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại trận

Chương 337: Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại trận

Thanh âm âm lãnh quanh quần trong trời đất, mang theo sát ý nồng đậm, trong nháy mắt đem thực vật bốn phía đều tàn lụi, sinh cơ bị sát khí kia đoạt mất.

Những thực vật bị héo tàn kia đồng thời bị hắc vụ mang theo tính ăn mòn mãnh liệt quần quanh, bị hòa tan trong nháy mắt, triệt để tiêu tán, không chút dấu vết giống như trước đó chưa từng tồn tại.

Trong tích tắc, đám hắc vụ kia biến nơi này thành một phiến tuyệt địa, không một sinh linh nào còn tồn tại, trần trụi giữa trời đất.

Bên trên Vân Chu

Thần Thương Vương thấy cảnh này, con ngươi co rút lại, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, "Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại Trận!"

"À? Biết Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại Trận, một Vương giả nho nho như ngươi, coi như cũng có chút nhãn lực, đáng tiếc, ngươi lập tức sẽ chết

Thanh âm âm lãnh lại vang lên, lần này không còn từ bốn phương tám hướng truyền đến, mà là từ phía trên truyền xuống.

Thần Thương Vương lập tức theo âm thanh nhìn lại, chỉ thấy phía trên đứng khoảng hai mươi người, tất cả đều mặc đồ đen, che kín thân thể, nhìn

không rõ ngũ quan, chỉ có một đôi mắt tinh mịch, quý dị xuyên thấu qua mặt nạ nhìn xuống, phát ra vô tận Hắc Ám.

"Mùi Hắc Ám Vương cấp cao giai, mùi Hắc Ám Vương cấp Đại viên mãn! !"

Hắn cảm ứng được những khí tức kinh khủng này, toàn thân run rẩy dữ dội, suýt nữa tê liệt ngã xuống trên mặt đất, không phải phóng đại đối phương, mà là phía trên truyền đến khí tức mệnh mông giống như đại dương, cho hắn cảm giác như đứng trước một tòa thái cổ Thần sơn.

"Tổ chức Hắc Ám xuất động nhiều cường giả như vậy, hẳn là để giết chết Phong Vân."

Thấy nhiều Hắc Ám cường giả xuất hiện như vậy

Thần Thương Vương tuyệt vọng vô cùng.

Hơn hai mươi cường giả Hắc Ám mai phục nơi này để giết bằng được Phong Vân, có thể thấy được Tổ chức Hắc Ám không hy vọng Phong Vân trưởng thành đến cỡ nào.

"Xong đời!"

Thần Thương Vương phát hiện thư tín cũng gửi đi không được, tín hiệu đã hoàn toàn bị phong tỏa, bây giờ cũng chỉ có hắn cùng Phong Vân đối mặt hai mươi cường giả Hắc Ám Vương cấp mà không có viện binh.

Nhìn như thế nào đều là kết cục hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Mặc dù Phong Vân sâu không lường được, nhưng Thần Thương Vương cũng không cho là hắn có thể là đối thủ của những Hắc Ám vương giả này,

nhất là mùi tên Vương cấp Đại viên mãn kia, Thần Thương Vương cảm giác được khí tức lĩnh vực từ trên người bọn họ.

Không hề nghi ngờ, mùi người kia nhất định là tồn tại phong Đế Hoàng cấp!

Đội hình quy mô cỡ này, thậm chí có thể tiêu diệt Cứ địa Thiên Khai.

Thần Thương Vương hẳn bắt quá chỉ là vương giả trung giai mà thôi, trước mặt địch nhân cường đại thế này, ngay cả tư cách chạy trốn đều không có.

"Viêm Linh Vương, không nghĩ tới ngươi lại là gian tế!"

Hắn trừng lớn mắt nhìn phía Viêm Linh Vương, tràn ngập hận ý.

Viêm Linh Vương biểu lộ lạnh lẽo, hoàn toàn không còn bộ dáng khiêm tốn trước đó, "Chỉ trách chính ngươi quá ngu, chết cũng xứng đáng. Đúng, ta là nội gián, tên thật là Âm Bí."

"Đáng chết!"

Thần Thương Vương giận dữ mắng một tiếng, vô thức nhìn về phía Phong Vân, vừa nhìn thấy thần thái Phong Vân, hắn khẽ giật mình.

Bởi vì hắn phát hiện sắc mặt Phong Vân rất bình tĩnh, hoàn toàn không có một chút kinh hoàng nào như hắn tưởng tượng, thậm chí không có bất kỳ dao động cảm xúc gì, như mây trôi nước chảy, ung dung không vội.

Phần tâm cảnh này, đã đạt tới trạng thái "Không lấy vật làm vui, không lấy mình mà buồn".

"Phong Vân, ngươi. . ."

Thần Thương Vương vừa muốn mở miệng nói chuyện, đã thấy Phong Vân bước ra một bước, đi thẳng tới giữa không trung, một người nhìn về phía hai mươi vị Hắc Âm vương giả kia.

Tiếp theo, thanh âm nhàn nhạt vang lên, “chỉ những người này thôi à.”

Lời này vừa ra, tròng mắt Thần Thương Vương suýt rớt ra ngoài, không thể tin nhìn Phong Vân, từ trong lời nói đối phương, hẳn cảm nhận được một loại cảm giác giải thoát.

Phong Vân, vậy mà ngạo hai mươi Hắc Âm vương giả là ít! .

Đối diện.

Hai mươi vị Hắc Âm vương giả nghe thấy vậy cũng lộ ra tức giận.

Nhất là mười vị cường giả phong Đế Hoàng cấp kia, địa vị của bọn họ tôn quý bậc nào, đều là tồn tại cao cao tại thượng trong thế giới Hắc Âm, hưởng thụ kính ngưỡng, có thể xưng bá một phương.

Chưa từng bị một người nói lời ngạo mạn ngay trước mặt như vậy!

"Hừ, lại là một cái thiên tài coi trời bằng vung."

"Sắp chết đến nơi còn không tự biết."

"Miệng lưỡi bén nhọn, đợi chút nữa đem răng của ngươi nhổ sạch hết coi làm sao có thể nói tiếp."

". . . ."

Những Hắc Âm các cường giả cười lạnh, nhìn về Phong Vân như là nhìn một người chết .

Sau một khắc, bọn họ cùng nhau phát động Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại Trận!

Mặc dù bọn họ ngoài miệng đều là trào phúng Phong Vân, nhưng trong lòng biết, đệ nhất thiên tài trong lịch sử một cứ địa có rất nhiều át chủ bài cùng bảo bối, bởi vậy khi ra tay toàn là sát chiêu, không cho Phong Vân có chút may mắn cơ hội nào.

Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại Trận vừa khởi động, phương viên bên trong vô số Hắc Âm nguyên lực phun trào, hình thành một cỗ áp lực kinh khủng không cách nào nói rõ, từ từ trút xuống, như một phương thiên địa sụp đổ.

Thần Thương Vương lúc này phun ra ba ngụm máu tươi, bị ép sát ở trên mặt đất không cách nào động đậy.

Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại Trận, Vương cấp trận pháp, một khi phát động, sẽ tập trung Hắc Âm nguyên lực, hình thành một chủng loại giống như áp suất không khí, nhưng uy lực này khủng bố hơn gấp mấy trăm lần.

Cường giả Vương cấp cũng sẽ bị ép thành bánh thịt.

"Xong, ta muốn lạnh!"

Thần Thương Vương nội tâm thâm trầm nghĩ đến.

Nhưng mà ngay lúc này đây, một bóng người vọt ra, Phong Vân toàn thân bộc phát quang huy vạn trọng, loá mắt như mặt trời, một quyền đánh vào đại trận, lực lượng kinh khủng được phát ra, không gì có thể ngăn cản nổi.

"Cái này. . ."

Thần Thương Vương lập tức cảm thấy áp lực toàn thân tiêu tán hết, hấn trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, khắc sâu vào trong tâm khảm, nhiều năm về sau cũng e cũng khó mà quên được.

Bên trên bầu trời.

Phong Vân một quyền bạo tạc Hắc Âm Tuyệt Thiên Đại Trận, xâm nhập vào hư không, độc đấu hai mươi vị Hắc Âm vương giả.

Hấn từng bước một tới gần, như là bá chủ cái thế, từng sợi tóc, lông mày, đôi mắt, đều ánh lên tinh huy, huy hoàng, lẫm liệt giống như thiên uy.

Một loại khí thế phô thiên cái địa vọt tới, đôi diện, hai mươi vị Hắc Âm các vương giả kia liền biến sắc, cho dù là mười vị tồn tại phong Đế Hoàng cấp kia cũng không ngoại lệ

Bên ngoài.

"Tinh Thần Thể, thiên phú Thể Chất cấp Tinh Mang!"

Hắc Âm các vương giả từng điều tra kỹ càng về Phong Vân, biết được hấn từng phát động Tử Kim Thể, chính là thiên phú Thể chất cấp Thụ Quang

Nhưng tình huống bây giờ cho thấy, Phong Vân lại là một người có thiên phú Thể Chất cấp Tinh Mang.

" Thiên phú Thể Chất cấp Tinh Mang thì sao ?! Vẫn phải chết!"

"Giết cho ta!"

"Cho dù có là thiên tài đi nữa người đều phải vẫn lạc tại nơi này!"

Các Hắc Âm vương giả trong nháy mắt sát ý bạo động, cùng nhau đánh ra sát chiêu của mỗi người, như dòng lũ phóng tới Phong Vân, khí thế không thể ngăn cản nổi.

Hiển nhiên, là bọn họ sẽ không có bất kỳ khinh thường nào, những sát chiêu mạnh nhất trong khoảnh khắc liền đánh ra.

Thần Thương Vương chuẩn bị xông lên giúp Phong Vân một chút, nhưng hần vừa mới cử động, lại chợt phát hiện mình không thể động đậy, tiếp theo, phương thiên địa này đều đứng im.

Không khí, gió, bụi đất các loại, đều đứng im ở nơi đó, không nhúc nhích.

"Đây là, Không Gian Cầm Cố! !" nội tâm Thần Thương Vương cực kỳ chấn động.

Lúc này, thanh âm Phong Vân lạnh lùng như băng, quanh quẩn mênh mênh ở giữa trời đất, "Xem ra Tổ chức Hắc Âm cũng không có gì hơn, chỉ phái ra đám hàng này cũng muốn giết ta?"

Chương 338: Xin hỏi người là người sao ?

Chương 338: Xin hỏi người là người sao ?

Thiên địa đứng im, Không Gian Cầm Cố.

Vô luận là chết hay sống, phạm là sinh linh thân ở trong phiên không gian này, đều không thể động đậy, giống như bị thi triển định thân chú.

Nơi xa, gian tế Tổ chức Hắc Ám xếp vào tại Cự địa Thiên Khải Viêm Linh Vương, cũng bị giam cầm ở nơi đó, duy trì bộ dáng chạy trốn, lúc này hai mắt hấn tràn đầy hoảng sợ, phảng phất đã nghĩ đến kết cục của chính mình.

Hấn không bao giờ nghĩ tới, Phong Vân lại còn có được không gian chỉ lực, với lại, ngay cả tồn tại phong Đế Hoàng cấp đều có thể giam cầm.

Điều này đại biểu Phong Vân có được thiên phú không gian đáng sợ, thậm chí đem Không Gian áo nghĩa lĩnh hội đến cấp độ đại thành, bằng không thì không thể có uy năng như thế!

"Chưa hề ở căn cứ hiển lộ qua, ẩn tàng sâu như thế!"

Viêm Linh Vương kinh hãi tuyệt vọng, hấn tự hỏi tại căn cứ thời thời khắc khắc hấn đều quan sát Phong Vân, vậy mà từ đầu đến cuối đều không có lộ ra dấu vết gì, cái này đã không chỉ là cẩn thận, mà là tâm trí đáng sợ nhường nào.

Ngẫm lại xem, Phong Vân năm nay mới mười mấy tuổi mà thôi!

Nhưng mà tình huống thực tế lại là, Phong Vân cơ bản không muốn ẩn tàng, chỉ là trong căn cứ không có người cùng thế hệ đáng giá để hấn vận dụng không gian chi lực để luận bàn mà thôi.

Ngay cả Ngụy Nguyên Võ - danh xưng mạnh nhất cùng thế hệ, một chiêu của hấn cũng đều không tiếp nổi, vậy thì còn đánh cái đấm cái gì.

Hai mươi vị Hắc Âm Vương cấp bị giam cầm ở tại chỗ, ngay cả công kích bọn họ đánh về phía Phong Vân cũng cùng nhau bị giam cầm, sinh sinh đình trệ ở nơi đó

Trong lòng bọn họ lúc này đều vô cùng hoảng sợ, cho dù bọn họ nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra, Phong Vân còn là một vị có không gian thiên phú kinh người!

"Mẹ nó, tên ngu Âm Bí này có mắt không trông, sự tình trọng yếu như vậy mà một chút cũng không biết! Hại chết lão tử!"

Đây là suy nghĩ duy nhất trong lòng các Hắc Âm Vương cấp bây giờ.

"Râm râm râm ——! !" Một giây sau, trên thân những Hắc Âm Vương cấp toát ra ngọn lửa màu đen, trong nháy mắt, khí tức khủng bố từ bên trên thân thể bọn họ bạo phát ra.

Nhất là mười vị phong Đế Hoàng cấp kia, bọn họ lúc đầu còn chưa kịp mở ra lĩnh vực, tại thời khắc này được ngọn lửa màu đen gia trì, bỗng nhiên mở ra lĩnh vực!

Mười cái Hắc Âm lĩnh vực triển khai, bao trùm các Hắc Âm Vương cấp, đem sức mạnh của Không Gian Cầm Cố trên người bọn triệt tiêu.

Lập tức, bọn họ cảm giác hành động của mình được khôi phục.

"Giết! !"

Hai mươi vị Hắc Âm Vương cấp toàn thân bao phủ hỏa diễm thiêu đốt phóng tới Phong Vân.

Nhất là kia mười vị phong Đế Hoàng cấp, càng ra sức thôi động Hắc Âm lĩnh vực đến cực hạn, mặc dù đều là nhất trọng, nhưng bộ phận lực lượng cộng hưởng, uy năng sinh ra có thể xưng là kinh thiên động địa!

Bọn họ thoát khỏi giam cầm của không gian chi lực, điên cuồng thẳng hướng Phong Vân, muốn trước tiên giải quyết đối phương.

Phong Vân đứng ở nơi đó, thần sắc không dao động chút nào, nhìn thấy hai mươi vị Hắc Âm Vương cấp đang xông về phía mình, thản nhiên nói: "Phí công tìm xấu mà thôi."

Trong thức hải của hắn, vô tận linh hồn lực lập tức sôi trào, tạo ra ánh sáng chói lọi, thậm chí xuyên thấu qua thân thể lan tràn ra bên ngoài.

Trong chốc lát, tràn ngập tại mỗi một tấc không gian. tầm mắt Hai mươi vị Hắc Âm Vương cấp hoàn toàn mờ mịt, cái gì cũng đều không nhìn thấy, chỉ có một đôi con ngươi màu vàng óng lạnh lùng xuất hiện ở trước mắt cả bọn.

"Oanh!"

Khi đôi mắt bọn hắn đối đầu với đôi mắt có con ngươi màu vàng óng kia, thức hải lập tức bị tập kích một trận oanh minh, giống như là bị đồ vật kinh khủng nào đó cưỡng ép tiến vào sâu trong linh hồn đem tư duy bọn hắn đảo loạn, tất cả chỉ còn lại một mảnh hỗn độn.

Không biết qua bao lâu.

Thời điểm khi bọn hắn lấy lại tinh thần, bên tai liền truyền đến một thanh âm nhẹ nhàng.

"Không Gian Yên Diệt!"

Thanh âm trầm thấp, bình tĩnh vô cùng, nhưng tới khi bọn họ nghe được lại giống như tử thần lâm bảm.

Một giây sau, bọn họ liền kinh dị phát hiện bốn phía không gian đang không ngừng chôn vùi, đồng thời lấy một tốc độ cực kỳ nhanh chóng hướng về phía bọn họ.

Lực lượng kia thật đáng sợ, ngay cả Hắc Âm lĩnh vực đều không thể chống lại, bị chôn sống !

"Không ——! !"

Thanh âm hoảng sợ vang lên, nhưng tiếp theo liền im bật, hơi thở cũng dừng lại, bởi vì hai mươi vị Hắc Âm Vương cấp theo không gian kia cùng nhau bị vùi lấp, ngay cả thi thể đều không thể lưu lại.

Tại trước mặt năng lực Không Gian Yên Diệt, phong Hắc Âm Vương giả Phong Đế Hoàng cấp cùng Hắc Âm Vương cấp bình thường cũng không khác biệt gì, đều là trong nháy mắt bị miểu sát.

"Hô. . ."

Giữa không trung, Phong Vân thở nhẹ một ngụm trọc khí, giờ phút này, ở trong cơ thể hắn, Không Gian nguyên lực trong thức hải gần như đã bị rút khô.

Từ khi hắn đem Không Gian áo nghĩa lĩnh hội đến bảy thành, về sau cũng rất ít sử dụng Không Gian Yên Diệt, bởi vì cái năng lực này đã dung nhập không gian áo nghĩa, cần tiêu hao không gian nguyên lực rất lớn, đạt tới một trình độ kinh khủng.

Tới bây giờ, không gian nguyên lực trong cơ thể hắn cũng không thể chống nổi dạng tiêu hao này, nhưng mà nếu không gia nhập Không Gian áo nghĩa thì uy lực của Không Gian Yên Diệt lại nhỏ hơn rất nhiều, cho nên hắn mới rất lâu không dùng.

Nhưng trước đó hắn đã thành công đem vòng xoáy không gian nguyên lực mở rộng thành không gian nguyên lực chi hải, lúc này mới có thể đủ để chèo chống loại tiêu hao này, nhưng dù vậy cũng chỉ có thể thi triển một lần mà thôi.

Mà uy năng này cũng đã rõ, ngay cả mười tên Hắc Âm lĩnh vực nhất trọng cũng đỡ không nổi, vài phút là bị chôn vùi .

"Chiêu Không Gian Yên Diệt này có thể xem như đại chiêu , chỉ có thể sử dụng một lần."

Phong Vân lắc đầu, cuối cùng vẫn là đối với không gian nguyên lực yêu cầu quá cao.

Nếu như chất lượng và số lượng không gian nguyên lực của hắn đều hao hết, thì những người gọi là thiên tài không gian thiên phú khác liền lại càng không cần phải nói.

Hắn đoán chừng, cho dù có người giống như hắn có không gian thiên phú, sợ là cũng không thể thi triển ra được chiêu Không Gian Yên Diệt như thế này, nhiều nhất chỉ có thể là bao vây chứ không thể nào chôn vùi.

"Sức mạnh của chiêu Không Gian Yên Diệt này chỉ sợ có thể so được với lĩnh vực tứ ngũ trọng. . ."

Phong Vân nói trong lòng, lại một lần nữa cảm thán sự đáng sợ của lực lượng không gian, áp đảo đông đảo lực lượng khác, chỉ có ở dưới lực lượng thời gian.

Một lát sau, trên bầu trời khoảng không gian bị chôn vùi bắt đầu tự chữa trị.

Hắn nhìn không gian trước mắt dần dần khôi phục, nhẹ giọng nói: "May mắn trước đó đã đem tất cả bọn họ chiếu hình, bằng không thì thật đúng là mất máu."

Hai mươi tên Hắc Âm Vương cấp, nhất là mười tên tồn tại có được Hắc Âm lĩnh vực phong Đế Hoàng cấp, ngấm lại liền thấy nhân sinh đặc ý.

Sau đó, hắn nhìn về hướng Viêm Linh Vương đang bị giam cầm, đại não Viêm Linh Vương phảng phất như bị thiên lôi trùng kích, trong nháy mắt sụp đổ, linh hồn tán loạn, trực tiếp từ giữa không trung ngã xuống, chết oan chết uổng.

Làm xong đây hết thấy, Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, đi vào phía trên Vân Chu.

Nơi đó, Thần Thương Vương như một pho tượng, ngơ ngác đứng đấy, không nhúc nhích, giống như hóa đá.

Phong Vân thấy thế, xuất ra một tia linh hồn, trong nháy mắt cứng rắn đem Thần Thương Vương ở trạng thái này bưng tỉnh.

Thần Thương Vương hung hăng giật mình một cái, lấy lại tinh thần, sau đó nhìn về Phong Vân với ánh mắt như nhìn quái vật, nhìn không được dò

hỏi:

"Xin hỏi, ngươi là người sao?"

Chương 339: Bóng ma của cả thế hệ tuổi trẻ

Chương 339: Bóng ma của cả thế hệ tuổi trẻ!

Đôi mắt với vấn đề này, Phong Vân nhìn không được trọn trắng mắt, "Cho người một ánh mắt tự mình suy nghĩ đi."

Thần Thương Vương nói xong câu đó mới kịp phản ứng lại, hấn ngược ngùng cười một tiếng, "Sơ ý, sơ ý."

Sau đó hấn dùng một loại ngữ khí không thể tưởng tượng mà nói, "Nhưng Phong Vân này, người thật sự là quá mẹ nó mạnh đi. Hai mươi tên Vương cấp hắc ám đó, trong đó còn có mười tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng nữa! Thế mà chỉ trong nháy mắt đã bị người chém sạch!"

"Tính như thế, ối chà, người hiện tại chẳng phải là còn đáng sợ hơn cả những tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng trong cứ địa chúng ta nữa ư? Nói cách khác, người hiện tại đã đủ chiến lực để áp đảo tất cả võ giả của cứ địa Thiên Khải rồi ư! ?"

Thần Thương Vương hơi tính toán một hồi liền phát hiện một sự thật kinh hoàng.

Phong Vân, vậy mà bất tri bất giác đã đứng trên đỉnh cao nhất của cứ địa Thiên Khải, kiêu ngạo đứng trên tất cả võ giả, bao gồm cả ba tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng kia.

"Xem là vậy đi." Phong Vân gật gật đầu, tùy ý đáp. Hắn lúc này đang hấp thu không gian chi lực từ bốn phía, bổ sung cho chính bản thân.

"Cái gì gọi là xem như chứ, chao ôi, cái phản ứng này của ngươi cũng quá bình thản rồi."

Thần Thương Vương đành tự hỏi lòng, nếu như chính hắn có được chiến lực như Phong Vân lúc này, sợ là đã vui vẻ đến nhảy tung tung lên rồi, sao có thể còn bình tĩnh được như vậy chứ.

Chuyện này khiến hắn vô cùng cảm thán, chính mình tuổi đã cao, tâm tính còn không bằng một thiếu niên mười mấy tuổi. Haizz, thật sự là càng sống càng tụt lùi đi mà.

Có điều thiếu niên mười mấy tuổi này, hiển nhiên không thể dùng lễ thường mà đối đãi.

Lúc này, không gian nguyên lực của Phong Vân đã khôi phục kha khá.

Hắn nói: "Nên xuất phát thôi, bằng không sẽ thật sự đến trễ mất."

Thần Thương Vương gật đầu, hắn đang muốn đi khỏi động Vân Chu đã thấy Phong Vân trực tiếp khoác tay lên trên bả vai hắn.

Một giây sau, hào quang màu bạc bao phủ lấy hắn, nhẹ nhàng lóe lên, trong nháy mắt đã truyền tống rời đi. "Chờ, chờ một chút, Vân Chu của ta kìa. . ."

Thanh âm vẫn còn vang vọng, nhưng người đã sớm biến mất.

Lúc này trong lòng Thần Thương Vương chỉ có một câu: Mẹ kiếp!

Lúc đầu hắn cho là mình đã kiếm hời rồi, dù sao cũng có được một chiếc Vân Chu (mà Phong Vân không cần)! Nhưng bây giờ, thịt đưa đến miệng

còn rơi mắt!

Hắn rõ ràng chỉ đành lệ rơi đầy mặt.

Cứ địa Càn Khôn, vạn dặm bên ngoài.

Nơi phát hiện ra di tích siêu lớn lúc này đã có không ít người vây quanh, đều không giống người thường, đứng ở đó tựa như ngôi sao sáng chói rực rỡ, chiếu rọi bát phương.

Người ở đây, phần lớn đều là Vương cấp cường giả, đặt vào giữa nhân loại, đương nhiên chính là tồn tại vô thượng, một lời có thể phán quyết sống còn của ngàn vạn sinh linh.

Không hề nghi ngờ, bọn họ đều đến từ các cứ địa siêu hạng.

Mà những người không phải Vương cấp, trên cơ bản đều là đệ tử, hậu đại của những tồn tại Vương cấp kia, cũng đi theo tới để trải đời.

Bên này.

Lôi Đế ngồi xếp bằng ở chính giữa, hai mắt thâm thúy hơi híp lại giống như đang tịnh tâm tu hành. Bên cạnh hắn, một bóng người thon dài đứng thẳng tắp, nhìn kỹ lại, chính là Thôi Vân Dương.

Mấy tháng không gặp, trên mặt hắn đã không còn vẻ ngạo mạn như trước. Tu vi của hắn từ lâu đã thăng cấp vào Vương cấp, hơn nữa còn không phải sơ giai, mà là cao giai.

Ở tuổi của hắn đã đạt tới cảnh giới cỡ này, không thể nghi ngờ là rất hiếm thấy trên đời. Nhưng hắn lại không hề cảm thấy vui vẻ.

Hết thảy, đều là bởi vì người đó!

Lúc này, Thôi Vân Dương đang không ngừng nhìn quanh bốn phía, nhất là liên tục nhìn về phía cứ địa Thiên Khải, giống như đang tìm kiếm gì đó.

Bỗng nhiên, giọng nói của Lôi Đế truyền đến, "Vân Dương, ta dạy ngươi thế nào, không vì sự tốt hay đẹp của vật bên ngoài mà khiến mình vui hoặc buồn theo. Đây mới là tâm cảnh của một cường giả. Thắng bại lúc nhất thời không tính là gì cả, đi tốt trên con đường của chính mình mới là mấu chốt nhất."

Thôi Vân Dương tỏ ra xấu hổ, "Vâng, sư phụ, Vân Dương đã biết."

Đúng lúc này, bỗng nhiên chân trời truyền đến hai vệt hào quang màu đỏ, tách đôi mây mù, trong nháy mắt đi đến trước mắt mọi người.

Sau khi lộ ra thân hình, là một vị lão nhân cùng một thiếu niên.

"Phong Vân! !"

Thôi Vân Dương nhìn về phía thiếu niên lạnh lùng đứng giữa không trung kia, ánh mắt trong chốc lát đã tập trung lại. Trong tầm mắt hắn, trên thế giới đã không còn tồn tại bất cứ thứ gì, trong mắt chỉ có duy nhất một bóng dáng kia.

Bao nhiêu ngày đêm, hắn đều từ trong giấc mộng bừng tỉnh dậy.

Ngày khảo hạch Chuẩn Vương Cấp Bảng đó với hắn mà nói chính là giấc mộng ma trong lòng, không cách nào đẩy lui.

Mãi cho đến khi hắn đột phá đến Vương cấp, chuỗi ngày tháng mơ về cơn ác mộng kia mới coi như kết thúc.

Nhưng dù vậy, Thôi Vân Dương cũng không thể quên được Phong Vân. Mỗi thời mỗi khắc hắn đều nghĩ xem phải làm như thế nào để đánh bại đối

phương, đoạt lại vinh quang thuộc về mình.

"Phong Vân, người chờ đó! Thôi Vân Dương ta nhất định sẽ đánh bại người, trở lại là người đứng thứ nhất!"

Hắn thâm hạ quyết tâm, sắc mặt vô cùng kiên quyết.

Bên cạnh, Lôi Đế thấy cảnh này, nội tâm chỉ đành than nhẹ một hơi. Đồ đệ này của hắn, gặp phải Phong Vân vừa là bất hạnh nhưng cũng vừa là may mắn của hắn.

Nếu như Thôi Vân Dương có thể từ trong bóng ma của Phong Vân bước ra, không hề nghi ngờ, hắn sẽ hóa kén thành bướm, vươn tới một cấp độ càng cao hơn. Nếu không thể, hắn có thể sẽ mãi mãi không gượng dậy nổi, cứ mãi mãi trầm luân như vậy.

Giữa không trung.

Phong Vân đứng ở đó, hắn tự nhiên cảm nhận được ánh mắt của Thôi Vân Dương. Nhưng hắn cũng không thèm để ý, lúc trước hắn đã không coi đối phương như đối thủ, hiện tại cũng càng không.

"Phong Vân, bên này."

Lúc này, từ bên phía cứ địa Thiên Khải truyền đến tiếng gọi âm ỉ.

Một tiếng "Phong Vân" này vừa hô lên, liền giống như một viên đá ném vào mặt hồ bình tĩnh, lập tức kích thích nổi lên ngàn tầng gợn sóng.

Ở đây tất cả mọi người cùng nhau nhìn lại, vô số ánh mắt tụ lại trên người Phong Vân, mang theo ý dò xét tò mò.

Đối với thiên tài đệ nhất, ở đây không có ai không hiếu kỳ.

Đánh qua cả chín tòa tháp thí luyện. Hành động vĩ đại như vậy cho dù là một vài vị Vương cấp ở đây cũng không thể nào làm được.

Lúc này, bọn họ nhìn thấy khuôn mặt Phong Vân, phản ứng đầu tiên chính là “thật trẻ tuổi”.

Mặc dù sớm đã nghe nói, tuổi thật sự của Phong Vân còn chưa đủ mười tám, nhưng đến khi chân chính trông thấy, lực trùng kích mang tới cho bọn hắn vẫn là vô cùng to lớn.

"Đây chính là Phong Vân mà chúng ta tuyệt đối không thể chiến thắng đó sao?"

Một vài đệ tử cùng hậu đại của các vị Vương cấp nhìn chăm chăm Phong Vân, thâm lâm bảm.

Đối với bọn hắn mà nói, Phong Vân giống hệt như là một ngọn núi lớn, một mực ngăn ở phía trước, bóng ma to lớn bao phủ bọn họ, bao phủ cả thế hệ của bọn họ!

Bị nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm như vậy, Thần Thương Vương nhin không được mà rút cổ lại, hắn lập tức đi ra xa, thâm nghĩ về sau nhất định không thể tới gần Phong Vân quá. Phong Vân quá khiến người khác chú ý, cũng quá dễ lôi kéo cừu hận.

Lần này tổ chức hắc ám tập sát cũng là như thế, suýt chút nữa hắn đã đóng vai con tốt chết thay mất toi cái mạng nhỏ này rồi.

Mặc dù cực kỳ cảm kích ân cứu mạng của Phong Vân, nhưng Thần Thương Vương cũng không muốn tiếp tục trải nghiệm cảm giác tử vong như thế nữa. Quá kích thích, lão nhân gia ông chịu không nổi!

Mà Phong Vân lại không để ý ánh mắt xung quanh, đi vào Vương cấp căn cứ của cứ địa Thiên Khải, bắt chuyện với từng người một.

Chương 340: Lấy hình chiếu của gần ngàn Vương cấp!

Chương 340: Lấy hình chiếu của gần ngàn Vương cấp!

Phong Vân đi vào điểm tập trung của cứ địa Thiên Khải, nhìn thấy rất nhiều vị Vương cấp, sơ qua cũng có chừng hai ba mươi người. Đây đều là nội tình của cứ địa Thiên Khải, vậy mà lần này lại kinh động toàn bộ.

Hắn còn nhìn thấy ba bóng người đứng phía trước nhất. Một vị nhìn thấy nhìn rất từ ái, một vị trung niên sắc mặt lãnh khốc, cùng một vị thiếu phụ xinh đẹp.

Từ trên thân ba người đó, hắn cảm ứng được chân động của linh vực.

Không hề nghi ngờ, ba người này là tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng của cứ địa Thiên Khải, theo thứ tự là Khuê Mộc Đế, Hư Hoàng, cùng Yên Thủy Đế.

Phong Vân quét mắt qua, trong nháy mắt đã lấy được hình chiếu của bọn họ.

【 Hình chiếu người 】 : Vạn Chính Thanh (Khuê Mộc Đế)

【 Tuổi tác 】 :78 tuổi.

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Mộc Chi Biến 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Siêu • Sâm La Vạn Tượng 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Vạn Vật Mộc Hóa 》 , Mộc Hệ công pháp Cửu giai 《 Khuê Mộc Tâm Pháp 》 , Mộc Hệ thiên phú cấp thụ quang, Mộc chi lĩnh vực (tam trọng). . .

【 Hình chiếu người 】 : Hư Thương (Hư Hoàng)

【 Tuổi tác 】 : 77 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Bàn Phủ Cửu Thức 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Vân Phong Hóa Long Bộ 》 , Phong Hệ công pháp Cửu giai 《 Phong Linh Huyền Thiên 》 , Phong Hệ thiên phú cấp thụ quang, Phủ Đạo thiên phú cấp thụ quang, Phong chi lĩnh vực (tầng thứ nhất đại viên mãn), Phủ chi lĩnh vực (tầng thứ nhất đại viên mãn). . .

【 Hình chiếu người 】 : Yên Uyển Bạch (Yên Thủy Đế)

【 Tuổi tác 】 : 66 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Thủy Khảm Thuật 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Thủy Long Ngâm 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Thủy Thuần 》 , Thủy Hệ công pháp Cửu giai 《 Thủy Linh Bí Điển 》 , Thủy Hệ thiên phú cấp thụ quang, Thủy chi lĩnh vực (tầng thứ nhất đại viên mãn). . .

Từ bảng thuộc tính, trong ba vị Phong Đế Phong Hoàng của cứ địa Thiên Khải, Khuê Mộc Đế mạnh nhất, Hư Hoàng xếp thứ hai, Yên Thủy Đế yếu nhất.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đều là hình chiếu tốt, bởi vì dù là Thủy chi lĩnh vực hay là Phong chi lĩnh vực, Mộc chi lĩnh vực với hấn mà nó đều cực kỳ cần thiết.

Dường như phát giác ra ánh mắt của Phong Vân, Khuê Mộc Đế, Hư Hoàng cùng Yên Thủy Đế ba người đều nhìn qua, gật gật đầu với Phong Vân. Cho dù là Hư Hoàng nổi danh lãnh khốc lúc này cũng lộ ra vẻ tươi cười.

Đối với vị đệ nhất thiên tài này, bọn họ tự nhiên là vô cùng hài lòng. Trước kia cứ địa Thiên Khải chỉ xếp vào hạng trung hạ đẳng. Ba người bọn hấn cũng chỉ thuộc dạng thực lực tầm trung trong số đông đảo tồn tại Phong Đế Phong Hoàng.

Bây giờ xuất hiện một vị Phong Vân, như nắng gắt giữa trời trưa, che đậy tất cả thiên tài của mọi cứ địa siêu hạng, đã khiến ba người bọn họ rất vẻ vang, cũng nở mày mở mặt.

Bây giờ trong số các tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng, chín thành chín người đều đang hâm mộ bọn họ, có thể có được một vị tuyệt thế yêu nghiệt như vậy, tương lai chỉ cần không chết đi, nhất định có thể trở thành người đứng đầu cứ địa!

Lôi Đế tuy mạnh, nhưng hấn thời còn bằng tuổi này của Phong Vân cũng không biến thái đến như vậy.

Bên cạnh, Thần Thương Vương vừa định bắt chuyện phát sinh trước đó với ba vị Phong Đế Phong Hoàng, nhưng hấn vừa mới chuẩn bị mở miệng, bỗng nhiên Lôi Đế đứng ở phía trung tâm lại mở lời nói chuyện.

"Các vị, người cũng đã đến khá đông đủ rồi, chúng ta cùng nhau phát lực, mở ra di tích siêu lớn này thôi."

Đệ nhất cường giả là hắn đã mở miệng, đông đảo Vương cấp ở đây lập tức cùng nhau đứng dậy, trên thân đều tràn ra năng lượng hùng hậu.

Đi tới đây, cả thầy có tám chín trăm vị Vương cấp. Trong đó Phong Đế Phong Hoàng cấp có một trăm vị, chiếm một phần tám, nhưng không thể nghi ngờ, bọn họ mới là lực lượng chủ lực mạnh nhất.

"Àm ầm ——! !"

Tám chín trăm vị Vương cấp cùng nhau đánh ra năng lượng công kích tới phía trước, chỉ thấy không gian lóe ra bảy màu sáng rực phía dưới bất ngờ chấn động run rẩy, không thể chịu đựng luồng lực lượng kinh khủng này, bị phá vỡ ra thành một cái lỗ hồng dài đến mười mấy mét, vắt ngang ở đó, kết nối tới một nơi còn chưa biết tên.

"Mở rồi!"

"Đi nào!"

Nhìn thấy không gian bảy màu được thành công mở ra, lập tức những vị Vương cấp kia cũng không nhìn được, tự mình mang theo hậu đại hoặc đệ tử cùng nhau xông vào trong lỗ hồng đó.

"Chúng ta cũng đi thôi."

Các vị Vương cấp cứ địa Thiên Khải cũng đều tự mình khởi hành.

Nhưng bọn họ lại không phát hiện, Phong Vân sớm đã đến nơi cách lỗ hồng ngoài ngàn mét, nhưng lại cứ đứng như vậy ở nơi đó, ánh mắt đảo qua hết vị Vương cấp này đến vị Vương cấp khác đi vào, không có dự định vào trong.

Tâm tư của tất cả mọi người đều rơi vào di tích siêu lớn, tự nhiên không ai chú ý tới Phong Vân. Đương nhiên, trừ Thôi Vân Dương.

Tên này vừa không có chuyện làm liền chú ý tới động tĩnh của Phong Vân. Lúc này hắn thấy Phong Vân bình tĩnh đứng ở nơi đó, dáng vẻ nhàn nhã thông dong, trong lòng hắn vô cùng tò mò.

"Phong Vân đang làm gì vậy?"

Nhưng ý nghĩ này vừa mới hiện lên trong đầu hắn, hắn đã bị Lôi Đế kéo vào trong không gian bảy màu, biến mất không thấy đâu.

Phong Vân đặc biệt chạy tới nơi cách cửa vào một ngàn mét, tự nhiên không phải là ăn no hết chuyện làm.

Hắn muốn chuyên tâm lấy hình chiếu.

Thật vất vả mới gặp được một cái di tích siêu lớn, trừ những người đang làm nhiệm vụ hoặc bề quan, gần như tất cả Vương cấp của các cứ địa đều đến.

Đây chính là cơ hội ngàn năm có một, bỏ lỡ lần này, lần tụ tập nhiều Vương cấp như vậy tiếp theo có trời mới biết là lúc nào.

Cho nên, Phong Vân mới nhân cơ hội này nhanh chóng lao tới đây, chuyên môn lấy hình chiếu của các Vương cấp tiến vào không gian bảy màu, một người đều không bỏ qua!

Trong quá trình này, tám gương trong đầu hắn không ngừng vang lên âm thanh nhắc nhở hình chiếu ngưng tụ thành công.

Lần lượt vô số hình chiếu chất lượng tốt vào tay, quả thực là ngày thu hoạch siêu cấp lớn.

Đối với Phong Vân mà nói, di tích siêu lớn cũng không tính là cái gì. Máy trăm vị Vương cấp này mới là mục đích cuối cùng mà hấn tới đây.

Nên biết, lúc trước hấn muốn lấy được hình chiếu của Hồn Đế, đã phải chạy tới chạy lui, lãng phí rất nhiều thời gian. Nhưng bây giờ, đừng nói một vị Hồn Đế, ngay cả hình chiếu của Lôi Đế đều đã là vật trong bàn tay hấn rồi.

Ngắn ngủi vài phút, trong không gian tám gương của Phong Vân đã có thêm tám chín trăm hình chiếu chất lượng tốt.

Mẹ ôi, rõ ràng là sáng khoái điên người mà!

Hình chiếu quá nhiều, hấn nhất thời còn không có thời gian xem xét kỹ.

Mà lúc này, lỗ hồng hẹp dài kia đã có xu thế đóng lại, đông đảo Vương cấp cũng đều đã đi vào. Phong Vân thấy thế cũng không trì hoãn thêm nữa, nhẹ nhàng lách người, biến mất ở bên trong.

Không gian chuyển đổi, tràng cảnh cũng thế.

Khi Phong Vân lấy lại tinh thần, ánh mắt nhìn tới đâu cũng đều là một không gian mênh mông, liên miên không nhìn thấy tận cùng.

Trong không khí lại không hề tràn ngập hào quang bảy màu, mà là một dòng khí màu xám, bao trùm thương khung, tạo nên cả một vùng mờ mịt mênh mang.

Phong Vân phát hiện, dòng khí màu xám này quấy nhiễu cảm giác của hấn. Trước kia tinh thần lực của hấn có thể thăm dò trong phạm vi mười vạn mét, thị lực thậm chí có thể thấy rõ ràng mọi thứ trong phạm vi ngàn mét.

Nhưng bây giờ, phạm vi cảm ứng của tinh thần lực lại không đến ngàn mét, con mắt cũng chỉ có thể nhìn thấy đồ vật trong vòng năm mét xung quanh.

"Một nơi quý dị. . ."

Phong Vân tự nói thầm trong lòng.

Chương 341: Không ngờ Lôi Đế ngươi lại như thế này!

Chương 341: Không ngờ Lôi Đế ngươi lại như thế này!

Phong Vân hành tẩu một thời gian trong không gian mông lung, hắn cảm giác mình bị áp chế rất chặt, căn bản không phát giác được động tĩnh gì.

Đừng nói người, ngay cả các vật sống cũng không cảm giác được.

Hắn nghĩ, xem ra mọi người đã bị truyền tống đến những nơi khác nhau.

Mà trong lúc này, hắn có chút nhàn rỗi, nên thuận tiện kiểm tra hình chiếu trong không gian tấm gương của mình.

Bên trong gần như đã có chín phần Vương cấp của ba mươi cứ địa siêu đẳng, tất cả có chín trăm mười hai hình chiếu Vương cấp, trong đó, có một trăm linh ba hình chiếu Phong Đế Phong Hoàng.

Mà trân quý nhất, chính là một trăm linh ba hình chiếu Phong Đế Phong Hoàng này.

Nào là thiên phú kiếm đạo cấp tinh mang, thiên phú đao đạo cấp tinh mang, thiên phú hệ hỏa cấp tinh mang, thiên phú hệ mộc cấp tinh mang...

Nào là kiếm chi lĩnh vực, đao chi lĩnh vực, hỏa chi lĩnh vực, thương chi lĩnh vực...

Trong những hình chiếu này đều có, có thể nói là bao gồm toàn diện, khiến người ta hưng phấn. Phong Vân xem đến cuối cùng, khoe miệng không khỏi nở nụ cười.

Có thể tưởng tượng, trong tương lai, hẳn không lấy hình chiếu, thì vẫn có đủ cho hẳn sử dụng trong một thời gian dài.

Đương nhiên, nếu gặp được hình chiếu tốt, hẳn cũng không bỏ qua, bởi vì, hẳn không ghét bỏ hình chiếu nhiều, giống như sẽ không ai chê tiền nhiều.

Mà trong những hình chiếu này, trân quý nhất, đương nhiên là hình chiếu của Lôi Đế.

Ông ta đã đứng đầu bảng mấy chục năm, hoàn toàn xứng đáng là người đứng đầu trong ba mươi cử địa siêu hạng, Phong Vân đã muốn hình chiếu rất lâu rồi, bây giờ cuối cùng đã hoàn thành tâm nguyện.

Lúc này, ý thức của Phong Vân quét về phía các hình chiếu, tìm lấy hình chiếu của Lôi Đế.

[Người hình chiếu] : Ngô Thương (Lôi Đế)

[Tuổi] : 58 tuổi

[Cảnh giới] : ... Võ kỹ cửu giai Lôi Điện Phí Đột Thủ>... Võ kỹ cửu giai Lôi trọng Tam Huyền Thân>... Võ kỹ cửu giai <Điện Quang Nhất Thiểm>... Bí pháp hệ lôi - Lôi Thần Chi Mâu... Bí pháp hệ lôi – Lôi Thần Chi Thuần... Thiên phú hệ lôi cấp tinh mang... Lôi chi lĩnh vực (thất trọng)...

Lúc Phong Vân nhìn thấy bảng rơi xuống của Lôi Đế, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, sắc mặt nghiêm nghị.

Hắn nhìn thấy nhiều hình chiếu Vương cấp như vậy, nhưng Lôi Đế đã vượt lên trên tất cả.

Không nói đến cái khác, chỉ là thất trọng lôi chi lĩnh vực kia cũng đã khiến Phong Vân phải ghé mắt, cho đến tận bây giờ, trong số những hình chiếu Vương cấp, chỉ có Lôi Đế là cao nhất, hơn nữa còn vượt xa những người còn lại.

Uy năng của lĩnh vực, tầng sau cao hơn tầng trước, nhất là khi đạt đến lục trọng trở lên, thuộc về giai đoạn lĩnh vực đại thành.

Lĩnh vực đại thành, đối đầu với các lĩnh vực chưa đại thành, có thể nói là nghiền ép, số lượng nhiều cũng vô dụng, lĩnh vực là vật riêng tư, không thể lấy lượng biến chất được.

Nói cách khác, chỉ cần Lôi Đế nguyện ý, ông ta có thể đánh bại liên hợp của tất cả Vương cấp trong ba mươi cứ địa.

“Khó trách mấy chục năm nay ông ta luôn là bá chủ trên bảng Vương cấp, chiến lực kinh khủng bậc này...” Phong Vân líu lười, thấp giọng cảm thán.

Đương nhiên, hắn đang thềm nhỏ dãi thất trọng lôi chi lĩnh vực của Lôi Đế, mặc dù hiện tại hắn chỉ có thiên phú hệ lôi cấp tinh mang, ngay cả lôi chi nguyên lực hải cũng không có, nhưng cũng không hề ảnh hưởng đến mong chờ thu hoạch lôi chi lĩnh vực đại thành của hắn.

Nhưng chuyện này không phải hắn muốn là được, bây giờ, thất trọng lôi chi lĩnh vực thuộc vào loại cực kỳ trân quý, tỷ lệ bạo ra đầu tiên thấp đến mức chỉ có khoảng 0,0001%.

Phong Vân không biết mình phải quét bao lâu mới bạo ra.

“Cũng chưa chắc, nếu mình có thiên mệnh chiếu cố, một lần sẽ bạo ra.”

Hắn có loại tự tin đến u mê. Thế là, hắn liền ngồi tại chỗ quét hình chiếu của Lôi Đế.

Kết quả...

[Một bản giới hạn chân dung của một trăm vị nữ võ giả đẹp nhất toàn cầu: Đến từ hình chiếu của Ngô Thương (Lôi Đế). (bởi vì lần đầu tiên quét nhất định sẽ có vật phẩm rơi xuống)

Mẹ nó! Cái gì đây?

Lúc Phong Vân nhìn thấy vật rơi xuống trong ba lô, hắn kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó, khoe miệng có chút run rẩy, nhìn bên ngoài, Lôi Đế có vẻ không giận mà uy, cao lớn uy mãnh, nhưng sau lưng lại cất giữ vật này.

Không ngờ Lôi Đế lại là người thế này!

Phong Vân cảm thấy, nếu mình đem vật này đặt trước mặt Lôi Đế, khẳng định sắc mặt ông ta sẽ rất đặc sắc.

“Lần đầu tiên không bạo ra được, xem ra, muốn tuôn ra thất trọng lôi chi lĩnh vực cũng không phải là chuyện dễ dàng.”

Sự thật chứng minh, tự tin của hắn, đúng là u mê, không đáng tin cậy chút nào.

Sau đó, ngay khi Phong Vân chuẩn bị quét hình chiếu khác, bỗng nhiên lực tinh thần cảm giác được bên ngoài nghìn mét xuất hiện một tấm bia đá vô cùng to lớn.

Không biết trong không gian có tồn tại những vật gì, cho nên, Phong Vân vẫn thờ khắc phóng lực tinh thần ra bên ngoài, dù sao hẳn cũng có rất nhiều lực tinh thần, không quan tâm loại tiêu hao này.

“Cuối cùng cũng có phát hiện.”

Dưới chân Phong Vân lập tức lóe lên ánh bạc, thuận di ra ngoài.

Bia đá đứng trên mặt đất, cao khoảng trăm mét, phía trên chằng chịt văn tự, mặc dù không xem hiểu, nhưng lại có thể tùy tiện lĩnh ngộ.

Nội dung đại khái trên tấm bia đá là: Trong không gian nơi này sẽ sinh ra một sinh vật kỳ lạ, tên là “Linh thú”, thực lực mạnh yếu đều có, yếu có thể so với Vương cấp sơ giai, mà mạnh, thì có thể mạnh hơn Lôi Đế, có thể so với lĩnh vực đại viên mãn.

Đánh giết những linh thú này, linh hồn hạch tâm của bọn chúng sẽ dung hợp với dòng khí màu xám xung quanh, hình thành một loại ‘Điểm sáng hạch tâm’, tức là hồn túy.

Chỉ cần luyện hóa hồn túy, sẽ bị linh hồn người luyện hóa trực tiếp hấp thu.

Mà khi hấp thu những hồn túy này, thiên phú linh hồn sẽ được đề thăng, từ đó có thể tiến giai.

“Đây chính là bản chất của di tích khổng lồ này...”

Không thể không nói, Phong Vân đã động tâm, hơn nữa, còn là hoàn toàn động tâm.

Săn giết linh thú, luyện hóa hồn túy, có thể đề thăng thiên phú linh hồn, đây quả thật là cơ duyên lớn.

Phải biết, từ khi có lịch sử tu hành lực linh hồn đến nay, nó đã là tồn tại huyền bí, không giống nguyên lực có thể tăng lên thông qua tu hành, tất cả là do tiên thiên sinh ra.

Nhiều là nhiều, ít là ít, đã được quyết định từ trước, không thể sửa đổi.

Đương nhiên, không tính cơ duyên nghịch thiên và Phong Vân có không gian tâm gương.

Hơn nữa, không chỉ vậy, hành động lần này cũng có thể khiến những người không có thiên phú linh hồn sẽ sinh ra thiên phú linh hồn.

Có thể nói, nơi này là một bảo địa.

“Không thể chậm trễ, nhanh đi săn giết linh thú thử một chút.”

Trong lòng Phong Vân vừa động, cả người được ngân quang bao phủ, nhẹ nhàng lóe lên, đã xuất hiện mấy vạn mét bên ngoài, không ngừng lấp lóe, đi theo con đường mà trên bìa đá chỉ định.

Chương 342: Săn giết linh thú!

Chương 342: Săn giết linh thú!

Trong không gian mông lung, bị hạn chế cảm giác, khiến võ giả không thể cảm ứng được nơi quá xa.

Trên mặt đất bao la có cỏ khô tồ điểm, hoang thạch dày đặc, thỉnh thoảng còn có gió nổi lên, thổi bay cát nhỏ.

Phong Vân đi lại bình ổn trong đó, hai mắt sáng rực, thỉnh thoảng ngừng chân, cảm ứng bốn phía.

Lúc này.

“Rít...”

Có tiếng động từ phía trước truyền đến.

Hắn lập tức điểm nhẹ chân, thuận di đến đó.

Chỉ thấy trong đám cỏ khô cách đó không xa, có một bóng xám đang đi đến.

Nhìn kỹ, đây là một sinh vật có ba cái đầu giống như sói, vô cùng to lớn, khoảng bằng tòa nhà hai tầng, trên thân tản mát khí cơ có thể so với Vương cấp trung giai.

Hiển nhiên, đây chính là linh thú.

Lúc trước, trên bia đá có nói, linh thú yếu nhất có thể so sánh với Vương cấp sơ giai, mà mạnh nhất, có thể so với thập trọng lĩnh vực đại viên mãn, như vậy, linh thú này còn mạnh hơn Lôi Đế.

“Là người đi.”

Phong Vân thật vất vả mới gặp một con linh thú, đương nhiên sẽ không buông tha.

Mà lúc này, con linh thú đầu sói ở phía xa cũng cảm ứng được cái gì đó, ba cái đầu cùng nhìn về phía Phong Vân, trong nháy mắt, ba đôi mắt bộc phát sát ý ngang ngược.

Đuôi sói to lớn đong đưa, tốc độ của con linh thú cao bằng tòa nhà hai tầng này nhanh đến không ngờ, hóa thành một đạo tàn ảnh xông đến, miệng mở to như chậu máu, trực tiếp cắn về phía Phong Vân.

Trong đôi mắt Phong Vân hiện lên một vòng sáng màu vàng óng.

Ầm ầm!

Vô số thanh kiếm nhỏ màu vàng kim từ hai mắt hấn bay ra, trực tiếp bắn vào trong biển ý thức của con linh thú hệ sói kia, tiêu diệt ý thức của nó.

Phốc!

Động tác của con linh thú này đột nhiên ngừng lại, sau đó ầm ầm ngã xuống.

Sau khi nó ngã xuống, khí xám bốn phía nhanh chóng tụ hợp, bao phủ thi thể nó.

Sau đó, thi thể của con linh thú hệ sói này dần biến mất với tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy được, cuối cùng chỉ còn lại một điểm sáng màu xám,

lơ lửng trên không trung.

“Hồn túy!”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, lực tinh thần khê động, hồn túy kia tự bay về phía hắn, rồi hòa vào mi tâm hắn.

Trong biên ý thức.

Lực linh hồn biến thành hải dương bình tĩnh không lay động, mười tầng Hư Thần Chi Tháp đứng sừng ở trung tâm, vô cùng thần thánh.

Lúc này, có một điểm sáng màu xám từ bên ngoài bay vào, lơ lửng trên biên ý thức.

Ong!

Sau một khắc, điểm sáng màu xám kia nổ tung, hóa thành từng sợi tơ nhỏ bé, rơi vào biên ý thức, khiến biên ý thức đang trầm tĩnh xảy ra chút gợn sóng.

...

Bên ngoài.

Phong Vân cẩn thận quan sát, lúc điểm sáng biến thành sợi tơ dung nhập vào biên ý thức, hắn cảm thấy lực linh hồn của mình tăng lên một chút, không quá rõ ràng, khoảng chừng một, hai phần.

“Quả nhiên mạnh lên...”

Mặc dù rất nhỏ bé, nhưng thật sự tăng lên.

Điều này chứng minh nội dung trên tấm bia đá là đúng.

“Đồ tốt, vậy mà thật sự có thể khiến lực linh hồn thuế biến, không hổ là di tích khổng lồ.”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, hấn không có chút do dự, lập tức đứng dậy, đi về hướng khác.

Hấn phải giết càng nhiều linh thú, để lực linh hồn của mình thuế biến.

Phong Vân đã không hài lòng với thiên phú linh hồn cấp thụ quang nữa.

Thế là, hấn bắt đầu săn giết linh thú.

Hấn có năng lực thuần di của không gian, tốc độ nhanh hơn người khác không biết bao nhiêu lần, dù là Lôi Đế, e rằng cũng không bằng hấn.

Hơn nữa, hấn còn có công kích linh hồn, vô hình vô chất, nhanh như thiểm điện, chỉ cần cách không nhìn linh thú, nó đã phải chết.

Cả hai điều này khiến tốc độ giết linh thú của hấn nhanh hơn người khác rất nhiều.

Ngày đầu tiên, Phong Vân săn giết được mười con linh thú.

Ngày thứ hai, Phong Vân săn giết được năm mươi con linh thú.

Đến ngày thứ ba, hấn đã săn giết được hơn một trăm con linh thú.

Cho dù linh thú có khó tìm thế nào, dựa vào năng lực không gian và công kích linh hồn của Phong Vân, cũng săn giết được nhiều linh thú như vậy.

Mà lúc này, Lôi Đế mạnh nhất mới chỉ giết được hơn năm mươi con mà thôi.

Mặc dù chiến lược của Lôi Đế mạnh, nhưng ở nơi mà lực cảm giác bị áp chế nghiêm trọng thế này, ông ta không có thiên phú linh hồn, có thể giết được hơn năm mươi con linh thú, đã cực kỳ nhiều rồi.

Nhưng đáng tiếc, vẫn không thể so sánh với Phong Vân.

Sau đó là Hồn Đế, mặc dù chiến lược của ông ta không nằm trong nhóm cao nhất, nhưng ông ta có thiên phú linh hồn cao, lúc này, ưu thế đã hiện ra.

Ngày thứ ba đã săn giết được hơn bốn mươi con linh thú.

Sau đó, căn cứ vào thực lực mà được sắp xếp theo thứ tự.

Trong đó, cứ địa Thiên Khải có ba vị Phong Đế Phong Hoàng, cộng lại cũng mới hơn hai mươi con mà thôi, có thể nói là rất thảm.

...

Trong một thạch động ở một ngọn núi thấp.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, hai mắt thâm thúy.

Trong biển ý thức của hắn, có một điểm sáng màu xám nổi tung, hóa thành một lượng sợi tơ lớn, rơi vào trong biển ý thức, khiến nước bắn lên một chút.

Lần này, có thể nhìn thấy rõ ràng, trong biển ý thức của hắn, lực linh hồn đã tăng trưởng rất nhiều, nhưng vẫn còn một khoảng lớn mới thuế biến.

“Không được, săn giết linh thú Vương cấp bình thường đã không còn tác dụng.”

Phong Vân mở to mắt, nhẹ nhàng lẩm bầm.

Mấy ngày nay, hấn săn giết hơn một trăm con linh thú Vương cấp, luyện hóa hơn một trăm hồn túy, nhưng hiệu quả ngày càng ít.

Đến hôm nay, sau khi hấn luyện hóa một viên hồn túy, chỉ có một chút biến hóa nhỏ mà thôi.

Hấn hiểu được, linh thú Vương cấp bình thường đã không còn tác dụng với hấn nữa.

“Nên đi tìm linh thú có thể so với cấp Phong Đế Phong Hoàng...”

Chỉ có linh thú như với mới ngưng thành hồn túy có tác dụng với Phong Vân.

Một giây sau, quanh người hấn lóe lên ánh bạc, biến mất tại chỗ,

...

Trong một không gian thần bí, vô cùng rộng lớn, bên trong đều là nguyên lực hệ kim, vô cùng dồi dào, thậm chí khắp mặt đất đều có thể nhìn thấy nguyên lực hệ kim ngưng tụ thành sông ngòi biển hồ.

Trên đại địa, có những tòa kiến trúc được xây dựng theo kiểu hiện đại kết hợp với cổ phong, san sát nối tiếp nhau.

Ở trung tâm nơi này, có một Thần Điện sừng sững to lớn, toàn thân vàng óng, phát ra khí thế thần thánh uy nghiêm, như thiên cung uy nga.

Từ đó truyền ra một giọng nói giống như thần tiên.

“Kim Anh, khu vực trực thuộc Tây Nam gần đây có dấu hiệu Hắc Ám thần tộc hoạt động, người dẫn một đội chấp pháp đến xem, nếu gặp Hắc Ám thần tộc, lập tức tru sát!”

“Vâng, tuân mệnh!”

Một nữ tử mặc áo giáp màu vàng, trên mi tâm có đường vân màu vàng, tràn ngập ánh khí từ trong thiên điện bay ra, thi lễ về phía Thần Điện xa xa.

Sau đó, bà ta nhìn về phương xa, trong lòng cảm khái: “Khu vực trực thuộc Tây Nam, đường tắt đi qua cứ địa Tinh Diệu, không biết bây giờ Phong Vân như thế nào, nó cũng mười sáu, mười bảy tuổi rồi, không biết có tu hành không?”

Chương 343: Thân thể của Phong Vân!

Chương 343: Thân thể của Phong Vân!

“Lần này vất vả lắm mới ra ngoài chấp hành nhiệm vụ một lần, liền đến thăm Phong Vân đi, không biết những năm này nó có khỏe mạnh không, nếu vẫn còn yếu, nên trợ giúp một chút.”

Trong lòng Kim Anh lầm bầm nói.

Đối với Phong Vân, trong lòng bà ta rất áy náy.

Trên chiến trường lúc trước, cha mẹ Phong Vân, cũng chính là chị gái và anh rể bà ta bị cường giả Hắc Âm thần tộc đánh chết, để lại một mình Phong Vân, khi đó mới được mấy tháng.

Là em gái bọn họ, đương nhiên Kim Anh phải gánh vác trách nhiệm nuôi dưỡng Phong Vân.

Nhưng sau đó kiểm tra cơ thể Phong Vân, lại không thừa kế huyết mạch của Kim Thần tộc, cũng không có thiên phú tu hành gì, theo quy định, bị lưu vong ra bên ngoài.

Lúc ấy, Kim Anh chỉ là một tiểu đội trưởng trong đông đảo đội chấp pháp mà thôi, không thể chống lại tộc quy.

Thế là bà ta đã an bài Phong Vân tại một cứ địa nho nhỏ ngoài Kim Thần tộc, chính là cứ địa Tinh Diệu.

Lúc đầu, bà ta dự định có thời gian sẽ đến thăm Phong Vân, nhưng mười mấy năm qua, Kim Thần tộc lại phong bế như một thế giới nhỏ, không liên hệ với ngoại giới, người của Kim Thần tộc đều không được ra ngoài.

Cũng bởi vậy, mười mấy năm nay Kim Anh đều không thể ra ngoài.

Bây giờ, lệnh cấm này đã được giải trừ, bà ta lại có nhiệm vụ, nên mới có thể đi ra.

Cho nên, bà ta nghĩ đến Phong Vân đầu tiên.

Sau đó.

Bà ta hóa thành một đạo kim quang, bay vào một ngôi nhà hiện đại hóa.

Trong căn phòng lớn, đã có năm người đang ở đó.

Dựa vào cửa sổ là hai người trẻ tuổi, nhìn qua hơn hai mươi tuổi, một nam một nữ, trên mi tâm bọn họ cũng có kim văn nhân nhật, để lộ khí tức đường hoàng yếu ớt.

Ba người khác đang ngồi trên ghế sofa, một lão nhân tóc hoa râm, và hai người đàn ông trung niên.

Lúc nhìn thấy Kim Anh đi vào, năm người họ đồng thời tiến lên.

Hai người trẻ tuổi đồng thanh hô lên: “Mẹ.”

Mà ba người khác lại nói: “Đội trưởng.”

“Phía trên có nhiệm vụ, tiểu đội chúng ta đến khu vực trực thuộc Tây Nam xem một chút, gần đây có dấu hiệu Hắc Ám thần tộc hoạt động, để chúng ta đến điều tra.”

Kim Anh nói với năm người họ.

“Cuối cùng cũng có nhiệm vụ rồi.”

Năm người trong phòng nghe thấy tin tức này, đều rất vui vẻ.

Bọn họ đã ở đây mười mấy năm rồi, sớm đã vô cùng nhàm chán.

Nhất là hai người trẻ tuổi kia, cơ bản là chưa từng ra ngoài, bây giờ có thể đi ra, đương nhiên vô cùng hưng phấn và kích động.

“Đúng rồi, trước khi chúng ta đến nơi đó, cần phải đến cứ địa Tinh Diệu một chuyến, ta muốn đi thăm một người.” Kim Anh nhẹ nhàng nói.

Đôi nam nữ trẻ tuổi nghe vậy, lông mày cau lại, người thanh niên nói: “Muốn đi thăm tên phế vật không có huyết mạch kia sao?”

“Tiểu Khải?” Kim Anh quát lạnh một tiếng: “Đó là biểu huynh của ngươi.”

“Hừ! Phế vật không có huyết mạch, có tư cách gì làm biểu huynh của ta.”

Người thanh niên khinh thường nói.

Mặc dù cô gái trẻ tuổi kia không nói gì, nhưng sắc mặt đã nói rõ tất cả, cũng cực kỳ khinh thường.

“Ngươi...”

Kim Anh tức giận, nhưng không thể làm gì, trên thực tế, không riêng hai người bọn họ, mà tất cả Thần tộc đều như vậy, căn bản sẽ không thừa nhận tộc nhân không có huyết mạch.

Những nhân tộc bình thường bên ngoài, không có tư cách đánh đồng với Thần tộc.

Bởi vì Thần tộc là huyết mạch chí cao.

Huyết mạch càng cao, địa vị cũng càng cao, ngược lại, huyết mạch càng thấp, thì địa vị cũng càng thấp.

Còn không có huyết mạch, ngay cả tư cách ở lại trong tộc cũng không có.

“Ta là đội trưởng, nghe ta.”

Kim Anh lạnh lùng hạ lệnh, sau đó trực tiếp đi ra ngoài.

Ba người khác lập tức theo sau.

Đôi nam nữ trẻ tuổi kia không còn cách nào, chỉ có thể ngoan ngoãn đuổi theo, nếu không, bọn họ đừng nghĩ làm nhiệm vụ lần này.

...

Bên này.

Phong Vân không biết ‘Thân nhân’ trên danh nghĩa sắp đến thăm mình.

Lúc này hắn đang chém giết với một con linh thú có cấp bậc tương đương với Phong Đế Phong Hoàng nhất trọng lĩnh vực.

Nói là chém giết, nhưng chính là treo đối phương lên đánh.

Oanh!

Một nắm đấm như đổ bê tông xuất hiện, giống như trời sập xuống đại địa, trong nháy mắt đã đến trước mặt con linh thú vượn kia.

Bành!

Một tiếng nổ mạnh, theo tiếng kêu thảm thiết, con linh thú vượn trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Toàn bộ đầu đều bị đập nát, còn chưa rơi xuống đất đã bỏ mình.

Ong!

Dòng khí xám xung quang lập tức vọt đến, thi thể biến mất, thay vào đó, là một điểm sáng màu xám vô cùng trong suốt sáng chói.

Mặc dù kích thước không thay đổi, nhưng Phong Vân có thể cảm nhận được hồn lực ẩn chứa trong đó, ít nhất còn cường thịnh hơn mười lần trước.

Hắn lập tức dùng lực tinh thần hút điểm sáng màu xám này vào trong biên ý thức.

Điểm sáng nổ tung giống như mưa phùn rơi xuống, thần tốc dung nhập vào biên linh hồn.

Lập tức, toàn bộ biên ý thức nhấc lên dao động không nhỏ.

“Lại mười lần như vậy nữa, linh hồn sẽ thuế biến.”

Phong Vân cảm nhận được thay đổi trong biên ý thức, trên mặt lộ ra vui mừng.

Sau đó, hắn không có chút do dự, lại lần nữa thuận di rời đi, cố gắng săn giết càng nhiều linh thú tương đương với cấp Phong Đế Phong Hoàng càng tốt.

...

Một chỗ nào đó.

Thôi Vân Dương phí hết tâm tư đánh chết một con linh thú có thể so sánh với Vương cấp đại viên mãn.

Con linh thú này đã sắp chạm đến cấp Phong Đế Phong Hoàng, chiến lực không tầm thường, cho dù là Thôi Vân Dương, cũng phải tốn rất nhiều công sức và đại giới mới thành công.

Hắn ta lập tức hấp thu hồn túy của con linh thú này.

Một lúc sau.

Thôi Vân Dương mở mắt ra, mi tâm lấp lóe ánh sáng, chiếu rọi bát phương, trên mặt hắn ta lộ ra vẻ vui mừng.

“Thiên phú linh hồn của mình đã đạt đến cấp cao.”

Vốn dĩ hắn ta không có thiên phú linh hồn, nhưng sau khi hấp thu hồn túy ở đây, một đường tiến hóa, bây giờ đã đạt đến cấp cao.

Lực linh hồn tăng trưởng, đối với người không có thiên phú linh hồn như hắn ta, tự nhiên là thay đổi nghiêng trời lệch đất, lực lĩnh ngộ và lực cảm giác cũng tăng lên rất nhiều.

Có cảm giác như phá vỡ sương mù, nhìn thấy chân lý.

“Tiếp tục như vậy, rất có thể mình sẽ lĩnh hội đến lĩnh vực! Phong Vân, người chờ đây!”

Giờ khắc này, Thôi Vân Dương rất có lòng tin.

Nhưng ngay lúc này.

Oanh!

Trên bầu trời, bỗng nhiên truyền đến một cỗ uy áp mênh mông kinh khủng, trong nháy mắt đã áp bách khắp nơi.

Cỗ uy áp này lan đến Thôi Vân Dương, lập tức khiến hắn ta chấn động toàn thân, cảm giác lực linh hồn của mình gặp cỗ uy áp này, giống như đứa bé gặp người lớn, run lẩy bẩy, không hề có lực chống cự.

“Xảy ra chuyện gì?”

Sắc mặt hắn ta kinh hãi, cố nén lực linh hồn đang run lẩy bẩy, nhìn lên không trung.

Sau khi nhìn thấy, con ngươi hắn ta co rụt lại, giống như nhìn thấy cái gì đó không thể tưởng tượng được.

Chương 344: Linh hồn thúế biến!

Chương 344: Linh hồn thúế biến!

Trên không trung, một vóng dáng như Thần đứng ngạo nghễ, hai mắt lóe ra hào quang rực rỡ, uy áp sâu sa tựa như biển.

Có thể trông thấy rõ ràng, từ trong ánh mắt khép hờ kia, vô số thanh kiếm nhỏ màu vàng kim bay ra, ở giữa không trung tổ hợp thành một thanh cự kiếm thông thiên, phát ra khí thế cực mạnh.

Phía đối diện chính là một con mãng xà lớn hai đầu, dài chừng tám chín trăm mét, sau lưng mọc ra hai cánh, che khuất bầu trời, quanh thân có một tầng khói mờ bao phủ, đôi mắt rắn hệt như hai mảnh trăng máu đỏ ngòm.

Nhìn khí thế, tuyệt đối có thể so với tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng lĩnh vực tầng thứ nhất đại viên mãn.

Nhưng khi thanh cự kiếm thông kiếm kia rơi xuống, nó trực tiếp xuyên qua thân thể cứng rắn của mãng xà hai đầu, chui vào trong thức hải chém nát linh hồn của nó.

Mãng xà hai đầu vốn còn khí thế ngập trời lập tức từ trên cao rớt xuống, cứ như vậy mà chết.

"Chỉ dùng linh hồn lực, một kích liền tiêu diệt mãng xà hai đầu! ?"

Phía dưới, Thôi Vân Dương nhìn chằm chằm bóng người trên không trung, hoàn toàn không thể tin những gì chính mình vừa nhìn thấy.

Phong Vân, vậy mà có được linh hồn lực mệnh mông đến thế!

Có thể đánh ra một kích giết chết linh thú có thể so với lĩnh vực tầng thứ nhất đại viên mãn, chứng tỏ công kích linh hồn của Phong Vân chẳng phải là còn mạnh hơn cả Hồn Đế sao!

"Sao, sao có thể!?"

Thôi Vân Dương chấn động tới cực điểm, hẳn vốn cho là Linh Hồn thiên phú của mình đạt tới cao cấp, liền có thể đối đầu với Phong Vân, thậm chí là vượt qua hẳn.

Nhưng ai có thể ngờ, đối phương sớm đã đạt tới cấp độ mà hẳn không cách nào tưởng tượng nổi!

Trên không trung.

Phong Vân thả ra tinh thần lực, đem một hạt hồn túy trong suốt màu xám kia bỏ vào trong túi, ánh mắt quét một vòng nhìn Thôi Vân Dương, không nói lời nào, quay người rời đi.

"Phù. . ."

Đợi Phong Vân rời đi, Thôi Vân Dương lập tức thở ra một hơi dài, trên trán dầy đặc mồ hôi lạnh. Cái liếc mắt vừa rời của Phong Vân kia khiến hẳn có cảm giác như có thiên băng địa liệt kinh khủng ập tới, hẳn cảm giác như muốn ngạt thở.

Thật đáng sợ!

Đây là lần đầu tiên hai người bọn họ gặp mặt trong trường hợp chiến đấu chính thức.

Trước kia Thôi Vân Dương mặc dù biết Phong Vân rất mạnh, nhưng dù sao cũng không tự mình gặp qua, thực lực của Phong Vân khi đánh xuyên qua chín tòa tháp thử luyện hắn cũng chưa từng gặp.

Nhưng bây giờ, tận mắt thấy Phong Vân chiến đấu, cùng ánh mắt tùy ý liếc tới kia, mang cho Thôi Vân Dương lực trùng kích cực kỳ to lớn.

Mà hắn biết, đây chỉ sợ chỉ là một phần thực lực của Phong Vân mà thôi.

"Ngay cả một ánh mắt của hắn ta cũng không đỡ nổi ư. . ."

Thôi Vân Dương chỉ cảm thấy cõi lòng đắng chát. Chênh lệch này, lớn đến mức khiến hắn tuyệt vọng.

"Ta không tin, ta chắc chắn sẽ vượt qua Phong Vân. Bảy ngày không được, ta sẽ dùng một năm. Một năm không được, ta sẽ dùng mười năm, trăm năm, thậm chí là ngàn năm! Một ngày nào đó, ta nhất định sẽ vượt qua hắn!"

Thôi Vân Dương cực kỳ không cam lòng.

Thôi Vân Dương từ khi ra đời đến nay, nhân sinh chưa hề nếm trải mùi vị thất bại. Không nghĩ tới mùi vị của lần thất bại đầu tiên đã trở thành ngăn trở lớn nhất đời này của hắn!

Đương nhiên, hắn hiện tại còn chưa biết.

Một địa phương yên tĩnh.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, trong thức hải của hắn, mười viên hồn túy như mười vàng mặt trời, lơ lửng trên cao, phát ra chấn động linh hồn mênh mêng.

Một giây sau.

Dưới sự điều khiển của Phong Vân, cả mười viên lập tức nổ tung, như là một trận mưa sao băng, xẹt qua thức hải, rơi xuống dưới.

"Ầm ầm ——! !"

Vừa chạm tới thức hải, lập tức khiến toàn bộ thức hải đều sôi trào lên tựa như sinh ra phản ứng hoá học, linh hồn lực sôi trào mãnh liệt.

Lập tức, toàn bộ thức hải dâng lên sương mù dày đặc, có thể lờ mờ nhìn thấy đường giới hạn mờ mịt phía xa đang không ngừng mở rộng ra.

Qua chốc lát, thức hải đã lớn gấp đôi.

"Rắc!"

Bất chợt, giống như mới đột phá một loại giới hạn nào đó, cương vực vừa được mở rộng lập tức tràn vào càng nhiều linh hồn lực, bổ sung đến tràn đầy.

Một thức hải so với trước đó phải lớn hơn gấp đôi cứ như vậy mà hình thành.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc Linh Hồn thiên phú của Phong Vân đã từ cấp thực quang đạt tới cấp tinh mang!

Đây là thiên phú cấp tinh mang thứ hai của hắn!

Không phải thuộc tính thiên phú, cũng không phải Kiếm Đạo hay Đạo Đạo thiên phú, mà là Linh Hồn thiên phú.

"Ầm ầm! !"

Khấp thức hải tựa như sóng lớn vỗ bờ, sóng biển cuốn lên trời, liên miên không dứt, cảnh tượng kinh người.

"Ông ——!"

Lúc này, Hư Thần Chi Tháp tọa trấn ngay trung tâm bỗng phát ra chấn động kỳ dị, lập tức làm cơn sóng lớn này bình ổn lại. Trong thức hải nhanh chóng khôi phục về yên tĩnh như trước.

Bên ngoài.

Phong Vân mở to mắt, linh hồn chi quang hóa thành thực chất, vô cùng khiếp người. Nếu hiện tại Thôi Vân Dương lại đối mặt với Phong Vân, vậy chắc chắn sẽ không đơn giản như đổ mồ hôi lạnh nữa, sợ là sẽ trực tiếp bị ép đến quỳ xuống.

Một lát sau, linh hồn chi quang trong hai mắt hắn biến mất, hết thấy khôi phục về bình tĩnh.

"Rốt cục cũng biến đổi, đạt tới cấp tinh mang rồi."

Trên mặt Phong Vân không giấu nổi vui mừng.

Điều này chứng tỏ Thể Chất thiên phú của hắn có lẽ lại tăng lên, đồng thời bí kỹ phòng ngự linh hồn Hư Thần Chi Tháp cũng sẽ tăng lên một cấp độ.

"Thể Chất thiên phú lại được đề thăng, chính là cấp nguyệt huy. . ."

Thiên phú cấp nguyệt huy, thuộc về thiên phú trong truyền thuyết!

Trong cuộc sống hiện thực, Phong Vân căn bản chưa từng gặp.

Với lại, lần này hắn lấy hình chiếu của nhiều Vương cấp như vậy, còn bao gồm cả vị Lôi Đế đứng thứ nhất, thế nhưng cao nhất cũng chỉ là thiên phú cấp tinh mang. Về phần thiên phú cấp nguyệt huy, hắn một cái cũng không thấy.

Trước đó Phong Vân tìm kiếm trong tư liệu, phát hiện thiên phú cấp nguyệt huy cũng không phải là từ trong cứ địa siêu hạng truyền ra, mà là bắt nguồn từ hai địa phương.

Một là dòng sông mà vài tư liệu trong các di tích có nhắc tới. Một cái khác thì xuất phát từ một đám người tự xưng là Thần tộc.

Đối với Thần tộc, Phong Vân đương nhiên rất hiếu kỳ, nhưng trong tư liệu ghi chép về nó rất ít, hắn cũng không có cách nào tra được, chỉ có thể chôn sâu trong đáy lòng, tiếc nuối bỏ qua.

"Có lẽ ta sắp trở thành người thứ nhất trong lịch sử cứ địa siêu hạng có được thiên phú cấp nguyệt huy."

Hắn nhẹ nhàng cười cười.

Mà lúc này.

Phương xa bỗng nhiên vang lên một tiếng gầm thét kinh thiên động địa. Sau đó, dòng khí màu xám vốn bao phủ toàn bộ không gian mênh mêng kia lại bị tách ra.

Lộ ra một cảnh tượng kinh khủng.

Chỉ thấy ngay phía trên đường chân trời, một cự thú cực kỳ khổng lồ nằm phủ phục, toàn thân trên dưới đều được bao bọc trong lớp lân giáp màu nâu xám, chỉ lộ ra một đôi mắt băng lãnh tàn khốc.

Khi nó đứng lên, ngọn núi xung quanh vậy mà cũng có vẻ đã hạ thấp xuống!

Khí thế của nó che trời lấp đất, đi tới chỗ nào, tất cả linh thú ở đó đều cúi thấp đầu, thần phục cúi đầu, như thể nhìn thấy Vương cấp.

"Linh thú có thể so với lĩnh vực tầng thứ mười đại viên mãn! !"

Phong Vân thấy cảnh này, sắc mặt chấn động. Đây tuyệt đối là linh thú mạnh nhất toàn bộ không gian này. Dù là Lôi Đế đứng hàng đệ nhất, ở trước mặt nó cũng là "nhóc con".

Ngay lúc này, một luồng chấn động kỳ dị bao trùm lấy Phong Vân.

Hả?

Phong Vân khẽ động lông mày, "Một tháng rồi, muốn truyền tống rời đi à."

Thời gian hoạt động của mỗi một di tích đều là một tháng. Đây gần như đã trở thành định luật, cho nên hẳn cũng chẳng suy nghĩ gì thêm.

Chương 345: Bất tri bất giác đã trở thành đệ nhất!

Chương 345: Bất tri bất giác đã trở thành đệ nhất!

Khi Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã đi ra ngoài. Cũng không chỉ có một mình hắn, các vị Vương cấp khác cùng với đệ tử, con cháu hậu đại của bọn họ cũng đều bị truyền tống ra.

Các vị Vương cấp rất vui vẻ, sắc mặt mỗi người đều tràn đầy vẻ tươi tắn sáng lạng, cho dù là người lạnh lùng nhất, lúc này trên mặt cũng lộ ra vẻ mỉm cười.

Không có gì khác, chỉ là di tích siêu lớn có thể tăng lên Linh Hồn thiên phú, đây tuyệt đối là bảo tàng xưa nay chưa từng có.

Người không có Linh Hồn thiên phú nhờ đó mà sinh ra Linh Hồn thiên phú, trên phương diện lĩnh ngộ và cảm giác đều được cường hóa cực lớn.

Mà người có được Linh Hồn thiên phú, không thể nghi ngờ sẽ càng cố gắng tiến lên một bước.

Đây nghĩ thế nào cũng đều là chuyện trăm lợi không hại.

Hiện trường rất nhanh đã âm ỉm nghị luận, trừ những con cháu hậu đại cùng các đệ tử của các Vương cấp không có thu hoạch gì, ở đây mỗi một vị Vương cấp đều hoặc nhiều hoặc ít nếm được chút ngon ngọt.

Dù sao linh thú trong này, chiến lực thấp nhất cũng có thể so với Vương cấp, những hậu đại cùng các đệ tử của các vị Vương cấp kia, còn chưa đạt tới cảnh giới này, bọn họ đi vào mà không chết cũng đã tốt rồi, nói gì tới thu hoạch nữa.

"Ha ha, hoá ra có được Linh Hồn thiên phú là chuyện thoải mái như thế à. Ta hiện tại cảm giác cả thế giới này đều trở nên rõ ràng hơn rồi."

"Ai nói không phải chứ. Ta hiện tại cảm giác lực lĩnh ngộ cũng đã tăng lên không ít, một vài vương mặc về võ kỹ cùng công pháp, hiện tại chỉ trong nháy mắt đã thông suốt."

"Ta đề nghị, nơi này hẳn nên được tăng cường bảo vệ, thiết lập trận pháp phòng ngự. Nếu không sợ rằng sẽ bị hung thú cùng tổ chức hắc ám dòm ngó."

"Không sai, ta cũng nghĩ như thế."

"Tán thành."

"+1."

...

Đông đảo Vương cấp khó có lúc đều thống nhất ý kiến.

Thật sự là di tích siêu lớn này đối với bọn hắn mà nói, không, đối với cả nhân loại mà nói, đều quá mức quý giá.

Linh hồn là căn bản của một người. Nếu như linh hồn tăng lên, các phương diện tố chất cũng đều được đề cao tương ứng. Bởi vậy nó quan trọng cỡ nào, không cần nói cũng biết.

Lúc này Lôi Đế mở miệng nói: "Nếu mọi người đã thống nhất ý kiến, vậy thì cứ làm như vậy đi. Về sau mỗi một cứ địa siêu hạng tự điều động cường giả tới đây thay phiên canh giữ. Trong thời gian mỗi cứ địa siêu hạng canh giữ này, có thể tùy thời phái võ giả của cứ địa đó đi vào săn giết linh thú. Chỉ có điều cần phải lượng sức mà đi, chiến lực không tới Vương cấp, không cho phép đi vào."

Dù sao vừa tiến vào trong sẽ bị truyền tống đến từng địa phương khác nhau. Bởi vậy, ý muốn tổ đội sẽ rất khó thực hiện, chỉ có thể một mình săn giết.

Người không có thực lực Vương cấp mà đi vào, không khác gì chịu chết.

"Tốt, cứ làm như vậy."

"Có thể."

"Đồng ý "

...

Lập tức, các vị Vương cấp sau khi thương lượng, liền quyết định dựa theo thứ tự thực lực của các cứ địa tiến hành thay phiên trông coi.

Đứng thứ nhất, dĩ nhiên chính là cứ địa Càn Khôn.

Cứ như vậy, một lát sau, hiện trường ngoài Vương cấp của cứ địa Càn Khôn, Vương cấp của các cứ địa khác đều tự mình rời đi. Phong Vân cũng cùng các Vương cấp của cứ địa Thiên Khải cùng nhau theo không gian trùng động trở lại cứ địa.

Bởi vậy có thể thấy được, trước đó nói không gian trùng động bị hỏng, hoặc là Viêm Linh Vương cố ý làm ra, hoặc là do chính hắn thi triển huyền thuật mê hoặc Thần Thương Vương, sai sử hắn nói ra những lời này.

Vô luận là loại nào, kỳ thật hiện tại cũng đã không còn quan trọng nữa, dù sao người cũng đã chết rồi.

Quan trọng là, không gian trùng động không hỏng là được.

Cứ địa Thiên Khải.

Phong Vân cùng các vị Vương cấp từ trong không gian trùng động đi ra.

Lần này bọn họ đều thu hoạch rất nhiều, hoặc nhiều hoặc ít đều sẵn giết được linh thú, giúp cho linh hồn mình được tăng lên một chút.

Đương nhiên, bọn họ toàn bộ cộng lại cũng không nhiều bằng thu hoạch của một mình Phong Vân.

Sau đó.

Phong Vân chào hỏi các vị Vương cấp khác xong liền xoay người rời đi. Hắn đã không kịp chờ đợi muốn đi tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ bảy rồi.

Muốn xem một chút Thể Chất thiên phú của chính mình có thể tăng cường hay không, từ cấp tinh mang tấn thăng đến cấp nguyệt huy.

Đưa mắt nhìn theo Phong Vân rời đi, các vị Vương cấp đều cảm thán, quả nhiên là kẻ cuồng tu hành mà. Chỉ vừa mới trở lại, lập tức lại cắm đầu vào trong tu hành.

Khi một người so với người càng có thiên phú, lại so với người càng cố gắng gấp bội, không thể nghi ngờ là một chuyện cực kỳ đáng sợ.

Ở trong mắt các vị Vương cấp, Phong Vân chính là một nhân vật như vậy.

Lúc này, Thần Thương Vương đứng bên cạnh mới sực nhớ ra gì đó, tranh thủ thời gian báo cáo với các vị Vương cấp khác về chuyện xảy ra trước đó trên đường, kể lại quá trình cùng Phong Vân đại sát tứ phương kinh khủng như thế nào.

Sau khi nghe xong, các vị Vương cấp ở đây đều thất kinh. Bọn họ vừa chấn kinh vì hắc ám tổ chức to gan lớn mật, cũng chấn kinh vì thực lực của Phong Vân.

Khuê Mộc Đế, Hư Hoàng cùng Yên Thủy Đế cũng vậy.

Dựa theo lời kể này, chiến lực của Phong Vân chẳng phải đã áp đảo trên toàn bộ Vương cấp của tất cả các cứ địa rồi ư?

"Lần này quá mức hung hiểm, nếu không phải thực lực của bản thân Phong Vân quá cứng, rất có thể đã bị hãm hại rồi. Xem ra là do chúng ta gần đây quá thả lỏng, cho nên mới khiến tổ chức hắc ám có cơ hội lợi dụng!"

Khuê Mộc Đế sau khi hết khiếp sợ, lạnh lùng nói.

"Triệt để điều tra mỗi một người trong cứ địa, thà rằng giết nhầm cũng không được bỏ qua!"

"Đã rõ."

Các vị Vương cấp kịp phản ứng lại cũng cảm thấy nghĩ mà sợ. Nếu như Phong Vân bởi chuyện này mà chết, vậy bọn hắn thật sự là chết ngàn lần cũng khó lòng chuộc tội.

Bởi vì bọn hắn sơ sẩy, lại khiến một trong số các tuyệt thế thiên tài trong tương lai rất có thể trở thành trụ cột của nhân loại chết đi như vậy, tội danh này cực kỳ lớn đó!

Thế là, cứ địa Thiên Khải lập tức tiến vào giai đoạn nghiêm khắc điều tra, tiến hành kiểm tra kỹ càng mỗi một người trong cứ địa.

Bối cảnh không sạch sẽ, hết thấy đều loại bỏ, không hề lưu tình.

Phong Vân tự nhiên không biết cứ địa Thiên Khải vì hắn mà bắt đầu điều tra thanh lý võ giả toàn cứ địa.

Hắn lúc này đang ở trong không gian tu hành, toàn thân tâm đều đầu nhập vào tu luyện.

Nội dung Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ bảy từ khi Linh Hồn thiên phú của hắn đạt tới cấp tinh mang liền đã tự động mở khóa.

Hắn vừa động ý niệm, nội dung tầng thứ bảy tự động hiện lên. Lần này không chỉ là từng động tác vô cùng gian nan, mà còn kèm theo một vài dòng văn tự tối nghĩa khó hiểu.

"Đây là cái quái gì?"

Phong Vân nhìn đi nghìn lại cũng không nhìn ra manh mối gì, hoàn toàn không hiểu. Nó không giống bất cứ một loại ngôn ngữ nào đã được biết đến trên Địa Cầu.

Nhưng khi hắn đem linh hồn lực thăm dò vào trong đó, những văn tự tối nghĩa khó hiểu này lập tức chuyển hóa thành chữ Hán mà hắn hiểu.

"Đồ cùng loại với chú ngữ ư."

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích. Phía trên này nói, một đoạn văn tự này là để phối hợp với tư thế động tác của hấn, vừa làm vừa nói ra.

"Thử một chút xem sao."

Hấn lập tức bắt đầu tu hành, dùng tinh thần lực khống chế thân thể, làm từng động tác vượt qua lý giải của nhân loại, đồng thời trong miệng hấn cũng mô phỏng đoạn văn tự kia, chậm rãi đọc lên.

Lập tức một dòng vận luật tang thương mà mệnh mông nhộn nhạo cuộn lên, cao thâm khó lường, như vĩnh cửu xa xôi như cổ xưa cũ kỹ.

Chương 346: Cảnh tượng kì dị

Chương 346: Cảnh tượng kì dị

Bên trong không gian tu luyện.

Sau khi Phong Vân phối hợp với động tác trên đoạn văn tự cổ , lập tức phát tán ra một quy luật kì dị.

Phảng phất xuyên qua không gian, đến bên ngoài Thái Dương và Nguyệt Lượng, đem lực lượng phía trên dẫn xuống dưới.

Lúc trước, Phong Vân hấp thu đều là lực lượng bên ngoài Thái Dương và Nguyệt Lượng cũng không có chạm tới mặt ngoài Nguyệt Lượng.

Bây giờ bằng vào phương pháp tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ để thất trọng, hẳn rốt cục có thể hấp thu được loại lực lượng này

"Oanh ——! !"

Sau khi Phong Vân làm những động tác này cùng niệm xong kia đoạn văn tự kia, lập tức hai cỗ năng lượng mênh mênh như biển trút xuống xuống, đem hẳn hoàn toàn bao phủ vào bên trong, điên cuồng dưng mãnh lao vào bên trong cơ thể hẳn.

Cỗ năng lượng cải tạo bên trong thân thể Phong Vân, để tổ chất thân thể của hẳn không ngừng tới gần cực hạn.

Ở trong quá trình này, Phong Vân rõ ràng cảm nhận được thiên phú Thể Chất của mình từng giờ từng phút tăng lên.

"Lần này tiếp dẫn năng lượng của cả Thái Dương và Nguyệt Lượng, chất lượng phá lệ cao hơn mọi lần. . .

Hắn phát giác được điểm này, bởi vì những lần trước đó chất lượng của các hạt năng lượng này đều có sự gia tăng, nhưng tuyệt đối không giống lần này tăng lên nhiều như vậy.

"Thiên phú Thể Chất từ Tinh Mang cấp tiến giai đến Nguyệt Huy cấp xem ra là tăng trưởng một bước dài."

Hấp thu hạt năng lượng hạt lượng cao nhiều như vậy, nhưng Phong Vân cảm giác thiên phú Tinh cấp của mình còn chưa đạt tới bão hòa, nói cách khác, còn cách đột phá một đoạn.

"Đem hạt năng lượng Thái Dương cùng Nguyệt Lượng trong không gian tu luyện hấp thu sạch sẽ, hẳn là còn kém không nhiều."

Phong Vân trầm nghĩ.

Lập tức, hắn tập trung toàn bộ tinh thần, điên cuồng hấp thu, như một cái động không đáy, ai đến cũng không có cự tuyệt.

Một bên khác.

Bên trong tổ chức Hắc Âm.

Sau khi cao tầng biết các Hắc Âm Vương cấp phái đi tập sát Phong Vân, bao gồm cả gian tế xếp vào cứ địa Thiên Khải kia, tất cả đều vẫn lạc, không khỏi vừa giận lại vừa sợ

Kinh sợ là xuất động nhiều Hắc Âm Vương cấp như vậy, còn không có diệt trừ được mục tiêu.

Giận là sau trận này Hắc Âm Vương cấp toàn quân bị diệt, chuyện này đối với bọn hắn tới nói quả thực là vô cùng nhục nhã.

Tổ chức Hắc Âm hoành hành thiên hạ, những nơi đi qua, đều làm cho người nghe tin đã sợ mất mật.

Lúc bọn họ toàn thịnh, không biết đã ám sát bao nhiêu Vương cấp.

Bây giờ, vậy mà lại gãy kích trong tay một thiếu niên, thực sự quá mất mặt !

"Xác định là tiêu tử kia ra tay sao?"

"Không rõ ràng, không ai trốn được, cơ bản không có cách nào biết được tình huống thật sự"

"Đáng chết, mười tồn tại phong Đế Hoàng cấp sở hữu lĩnh vực nhất trọng, lại thêm mười Vương cấp, lại còn bắt không được một tên Phong Vân!"

Thời điểm đông đảo cao tầng lần đầu biết được tin tức này, đơn giản là không thể tin được, hao tổn nhiều cường giả như vậy, nhưng vẫn không thể diệt được Phong Vân.

"Làm sao bây giờ? Còn muốn phái cao thủ đi sao? Cái cục tức này thực sự là nuốt không trôi."

"Nuốt không trôi cũng phải nuốt, gần đây động tác quá lớn, đã làm cho Thần tộc chú ý, nghe nói Kim Thần tộc đã phái ra tiêu đội chấp pháp."

"Kim Thần tộc? Bọn họ không phải đã bẻ tộc sao?"

"Năm đó bọn họ bẻ tộc, chỉ là vì bồi dưỡng đệ nhất thiên tài trong lịch sử của tộc là Thần Tử, bây giờ mười mấy năm trôi qua, đoán chừng Thần tử

kia cũng đã trưởng thành."

"Gần đây tốt nhất đừng đi ra ngoài, nếu để cứ điem Vạn Vân bại lộ, bên trên trách tội, chúng ta cũng không đảm đương nổi."

Nghĩ tới trước đó làm trái với quy củ, cho dù mấy vị cường giả tuyệt thế ở đây cũng không nhận được đánh rùng mình.

Trước yên tĩnh một đợt rồi nói sau.

...

Bên này.

Quá trình điều tra xét hỏi vẫn tiếp tục ở Cự địa Thiên Khải, hết cách rồi, toàn bộ cứ địa quá nhiều người, có thể so với nhân khẩu của một nước lớn, chừng hơn một tỉ người

Công việc này không thể nghi ngờ là vô cùng kỳ công, tốn thời gian và hao tổn sức lực.

Nhưng các cao tầng lại hoàn toàn không có chút ý tứ dừng lại.

Sự tình Phong Vân cho bọn hắn một cái cảnh giác to lớn, ở nơi khác bọn họ không có năng lực quản, nhưng tại bên trong cứ địa của mình, quyết không cho phép loại gian tế này tồn tại.

Một ngày này.

Đông đảo võ giả làm nhiệm vụ trở về liền bị triệu tập đến quảng trường, để tiến hành sàng lọc

Bọn họ xếp hàng theo thứ tự, không có một ai biểu lộ ra vẻ bất mãn, rất phối hợp.

Dù sao trong cú địa chấn vào gian tế của tổ chức hắc ám, loại chuyện này bọn họ cũng không thể chịu đựng được, nhất định phải tra rõ.

"Oanh!"

Lúc này, thiên địa bỗng nhiên ảm đạm xuống.

Vốn là ban ngày, nhưng bây giờ màn đêm đột nhiên giáng lâm.

Cú địa Thiên Khải lập tức sinh ra rung chuyển, bọn hắn còn tưởng rằng bị tổ chức hắc ám xâm lấn quy mô lớn.

Tiếp theo, một hình tượng cực kỳ huyền dị xuất hiện.

Phía trên cú địa, một vầng Minh Nguyệt trong sáng từ từ bay lên, treo ở nơi đó, tỏa ra ánh sáng thánh khiết, bao phủ tất cả người vào bên trong.

Cảnh tượng xảy ra bất ngờ, mỗi cá nhân trong cú địa kinh ngạc đến ngây người, từ võ giả mới học, tới nhóm Vương cấp, tất cả đều có vẻ mặt như nằm mộng và chấn kinh, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Đang yên đang lành, vì sao ở giữa ban ngày Nguyệt Lọng lại xuất hiện?

Loại cảnh tượng này duy trì trong thời gian rất ngắn, mấy giây sau liền biến mất, thiên địa khôi phục thanh minh, phẳng phất như trước đó tất cả đều là ảo giác, không thể coi là thật.

Tầng cao nhất của tòa nhà trung tâm

Khuê Mộc Đế mộ địa bóp nát chén trà cổ trong tay, nhưng hắn vẫn không phát giác gì, biểu tình vô cùng rung động.

Hồi lâu sau, hấn mới thần sắc vẫn còn rung động, khẽ run phun ra một câu " Thiên phú cấp Nguyệt Huy!"

"Viu!"

"Viu!"

Lúc này, hai đạo ánh sáng lóe lên, Hư Hoàng cùng Yên Thủy Đế xuất hiện, bọn họ vừa nhìn thấy Khuê Mộc Đế, nhin không được mở miệng nói: "Khuê Mộc, chuyện vừa rồi không phải là. . ."

Khue Mộc Đế phảng phất biết hai người bọn họ muốn nói gì, giống như hấn nghĩ, gật gật đầu.

Thấy thế, Hư Hoàng cùng Yên Thủy Đế toàn thân chấn động, lập tức, bọn họ nhìn về phía phương hướng vị trí Phong Vân bế quan, lẩm bẩm nói: "Xem ra quả nhiên như chúng ta suy đoán, Phong Vân hấn có được Thiên phú cấp Nguyệt Huy."

Giọng nói bọn họ tràn ngập kích động và hưng phấn, nếu như nói trước kia nhận Phong Vân vì bọn họ nghĩ tương lai Phong Vân có khả năng trở thành trụ cột của nhân loại, như vậy hiện tại có thể khẳng định là trăm phần trăm.

Phong Vân có được Thiên phú cấp Nguyệt Huy, tương lai tất nhiên sẽ trưởng thành so với tồn tại vô thượng Lôi Đế còn cường đại hơn!

Bên trong không gian Tu luyện.

Phong Vân đứng ở nơi đó, toàn thân trên dưới tản ra ánh sáng như một mặt trăng, điều này đại biểu thiên phú Thể Chất của hấn đã đạt tới Nguyệt Huy cấp, và lại thức tỉnh một loại năng lực là "Thái Khốc Thể '.

Tác dụng của nó cùng với Thủy Tinh Thể, Tử Kim Thể hay Tinh Thân Thể cũng không khác biệt gì.

Chỉ là hiệu quả và uy năng khủng bố hơn quá nhiều.

Chương 347: Bạo tăng khí lực!

Chương 347: Bạo tăng khí lực!

Thái Khốc Thể, là một loại năng lực được thức tỉnh ở thiên phú Thể Chất cấp Nguyệt Huy, nói cách khác, nó là bản thăng cấp của "Tinh Thần Thể".

Một khi thôi động năng lực này, khí lực của Phong Vân có thể trong nháy mắt tăng đến hai triệu cân, so với trước đó trọn vẹn tăng gấp bảy lần.

Hắn hiện tại cảm giác một quyền của mình khi xuất ra, sợ là phương viên bên trong đại địa đều muốn lồm.

Đơn giản là mạnh đến bạo tạc.

Với lại, cho dù là hắn dưới trạng thái bình thường, khí lực cũng đã đạt tới một trăm triệu cân.

Luyện Thể Vương cấp ở trước mặt hắn đều muốn quỳ.

"Mà trọng yếu nhất là, hắn đã lần thứ tư đánh vỡ cực hạn cơ thể. . ."

Phong Vân lấy tinh thần lực quét hình bản thân, phát hiện sâu trong huyết dịch, dòng máu màu vàng kia lại tăng nhiều thêm một ít, đã chiếm tới một phần tám lượng huyết dịch trong cơ thể hắn.

Nhưng vẫn như trước, hắn không cách nào thôi động được dòng máu vàng này.

Những cái dòng máu vàng kia cực kỳ cao ngạo, căn bản không để ý tới tinh thần lực của hắn.

Liên quan tới cái này, Phong Vân tra tư liệu cũng không có tin tức hữu dụng gì, dù sao cũng chỉ có một mình hắn tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, những võ giả khác hắn chưa từng gặp qua người nào tu luyện cái này.

Cho nên loại hiện tượng chỉ xuất hiện trên người một mình hắn như này, xưa nay chưa từng có người tương tự, tự nhiên là sẽ không có bất kỳ cái tư liệu ghi chép nào.

"Bỏ đi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, khi nào thích hợp thì sẽ biết thôi."

Phong Vân cũng đành chịu, chỉ có thể tự an ủi mình.

Sau đó.

Hắn từ bên trong không gian tu luyện đi ra, bởi vì không không chế tốt lực lượng tăng mạnh, khi hắn một cước bước đến, lúc bàn chân nhẹ nhàng rơi vào bên trên sàn nhà.

"Đông!"

Lập tức, kim loại chế tác sàn nhà trực tiếp lõm vào, sau đó vỡ vụn ra.

Tiếp theo, lấy tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy, từng vết rách kinh khủng lấy vị trí bàn chân chạm vào, bắt đầu cấp tốc khuếch tán ra, giống như là mạng nhện, lít nha lít nhít, giao thoa lẫn nhau.

"Xong đời."

Phong Vân nhìn thấy chính mình một cước tạo thành 'Thảm tượng', bỗng cảm thấy đau đầu, sự tình hắn lo lắng nhất vẫn phát sinh.

Bỗng nhiên tăng một trăm triệu bảy ngàn cân lực lượng, cho dù là hắn, trong lúc nhất thời cũng không thể hoàn toàn thích ứng, e rằng hắn chỉ cần động nhẹ một chút cũng sẽ tạo ra chấn động mạnh.

Tại thời điểm tinh thần lực tản ra cảm ứng được nhân viên công tác tới kiểm tra, Phong Vân lập tức đưa ra mấy thứ có giá trị để bồi thường, sau đó nhanh chóng thuận di rời đi.

Ngay sau đó, lúc nhân viên công tác chạy tới nơi, chỉ thấy trên mặt đất có một cái hố sâu to lớn, tất cả hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không biết đến cùng đã phát sinh cái gì.

"Hô. . ."

Một góc trong cứ địa, thân ảnh Phong Vân xuất hiện, hắn thở nhẹ ra một ngụm trọc khí.

Hiện tại, hắn toàn thân đều bị không gian chi lực bao vây, nên cũng không dám chạm vào bất kỳ vật phẩm nào, bằng không thì chỉ cần hắn nhẹ nhàng chạm thử, một giây sau, khả năng vật phẩm kia liền không còn nguyên vẹn nữa rồi.

"Trước thích ứng với lực lượng mới đã"

Phong Vân bắt đắ dĩ, lập tức thuận di đến bên ngoài cứ địa, bắt đầu luyện tập, hắn cũng không dám ở bên trong căn cứ thử nghiệm nữa.

Hiện tại cho dù là sân huấn luyện tốt nhất trong cứ địa, cũng đều chịu không được va chạm của hắn.

. . . Ba ngày sau.

Trên một con đường nhỏ vắng, một thân ảnh thon dài đi tới, hắn tiện tay ngắt xuống hoa dại ven đường, nhẹ nhàng cảm thán nói: "Có thể tùy ý đụng vào vật thể, cảm giác thực tốt.

Người này dĩ nhiên là Phong Vân.

Hắn tại đã ở bên ngoài ba ngày, rốt cục hoàn toàn nắm giữ lực lượng của bản thân, có thể để cho lực lượng bản thân trong nháy mắt bạo phát ra và khôi phục trạng thái bình thường.

Những cái này đều nhờ vào linh hồn lực cường đại của hắn, nếu như đổi lại những người khác, đoán chừng không có một năm, nửa năm thích ứng là không được.

"Tích!"

Lúc này, máy truyền tin của Phong Vân bỗng nhiên vang lên, hắn lập tức cúi đầu nhìn lại, phát hiện là Tiểu Lan tự phát cho hắn một phong thư.

"Tiểu Lan tự cũng học dùng máy truyền tin à."

Hắn cười cười, sớm đã đem tài khoản máy truyền tin của mình cho Phong Tiểu Lan, nhưng người này một mực không có liên hệ với hắn.

Bây giờ, rốt cục gửi tin đến.

Phong Vân nhẹ nhàng ấn mở, bất quá sau khi hắn xem xong, lông mày nhíu chặt lại.

Bởi vì, không phải là một bức thư tình tràn ngập tâm sự thiếu nữ ngọt ngào như hắn nghĩ.

"Phía trên này nói, trong nhà đến năm người thân bí, nói là thân nhân của ta, chỉ tên muốn gặp ta?"

Phong Vân thân sắc hơi động, thân thể này của hắn tiền thân là một đứa trẻ bị vứt bỏ, chuyện này hắn đã sớm biết.

Về sau thông qua lời nói củaviện trưởng, hắn suy đoán,đứa trẻ bị vứt bỏ này thân phận sợ là không tầm thường.

Bất quá loại chuyện này, hắn xưa nay chưa từng để ý qua, dù sao hắn là xuyên không mà tới, huyết mạch thân thể này cùng hắn, nửa xu quan hệ cũng không có.

Vì vậy nên tới nay, Phong Vân đều không có dự định tìm kiếm.

Nhưng bây giờ, đôi phương vậy mà đã tìm tới cửa.

"Cũng được, trở về xem một chút đi, chuyện nên làm vẫn phải làm."

Phong Vân khẽ nói, dù sao cũng là hắn chiếm cứ cỗ thân thể này, một chút nhân quả nên kết vẫn phải kết.

Lập tức.

Hắn trở lại trong cứ địa, ngồi truyền tống trận, thiết lập tọa độ cứ địa Tinh Diệu.

...

Cứ địa Tinh Diệu.

Lần rời đi này của Phong Vân đã trôi qua mấy tháng. Trong khoảng thời gian này, nơi đây đã biến hóa, có thể dùng từ nghiêng trời lệch đất để hình dung.

Chỉ riêng diện tích lãnh thổ đã mở rộng hơn hai lần trước đó, các loại cao ốc mọc lên như nấm sau mưa, đều là áp dụng kỹ thuật mới nhất để kiến

tạo, độ bền bỉ đương nhiên không cần phải bàn cãi.

Với lại từng cái công trình cũng cực kỳ hoàn mỹ, phổ cập tới toàn dân.

Thậm chí, còn có rất nhiều cường giả từ cứ địa bị điều tới, định ở lại đây, gia tăng thực lực tổng hợp của cứ địa.

Đồng thời còn cử Trần Pháp Sư bố trí xuống các loại trận pháp, bao quanh toàn bộ cứ địa Tinh Diệu.

Thời điểm Phong Vân rời khỏi truyền tống trận, đập vào mắt chính là cảnh quang này.

"Mấy tháng không trở lại đã biến hóa triệt để như thế, hiện tại đã có bộ dáng của cứ địa nhị đẳng. . .

Hắn tự nói nhỏ.

Sau đó trong ánh mắt kích động hung phấn đến tột đỉnh của nhân viên công tác, Phong Vân cất bước rời đi, nhìn như bình thản, nhưng một bước của hắn liền phóng ra phạm vi ngoài ngàn mét.

Đây cũng không phải là không gian thuần di, mà là tốc độ nhục thể của bản thân hắn.

Đánh vỡ bốn lần cực hạn cơ thể, hắn đã sớm siêu phàm thoát tục.

Vài giây đồng hồ sau.

Phong Vân tự mình đứng trước một biệt thự.

Hắn không cần đi vào liền cảm giác được, bên trong trừ Phong Tiểu Lan cùng các viện trưởng còn nhiều ra năm cỗ khí tức.

"Ba tồn tại phong Đế Hoàng cấp, một người có thể so với lĩnh vực ngũ trọng, hai người có thể so với lĩnh vực tam trọng, còn lại hai người Bán Vương cấp "

.....

...

Lấy năng lực cảm giác của Phong Vân bây giờ, chỉ cần hắn không muốn, cho dù Lôi Đế cường giả đều không thể phát giác được hắn, không cần nói đến năm người này.

Thiên phú Linh hồn cấp Tinh Mang cũng không phải nói một chút như vậy.

Hắn nhẹ nhàng cười cười, chậm rãi cất bước đi vào. . .

Chương 348: Năng lực huyết mạch

Chương 348: Năng lực huyết mạch

Bên trong đại sảnh của Biệt thự xa hoa.

Kim Anh, một thanh niên, một thiếu nữ cùng hai người nữ khác đang ngồi trên ghế dành cho khách, đối diện, là các viện trưởng cùng Phong Tiểu Lan lúc này đang ngồi ở ghế chủ.

Con trai cùng con gái Kim Anh hiển nhiên đã không kiên nhẫn, bọn họ chạy tới chỉ là đi cùng Kim Anh mà thôi, kỳ thật bọn hắn căn bản không có ý định đến, từ trong đáy lòng không muốn tới nơi như thế này.

Theo bọn hắn nghĩ, một tên không có huyết mạch, không có thiên phú, cũng chỉ là một phế vật mà thôi, không có cái gì đáng để ý.

Nếu như không phải Kim Anh yêu cầu, bọn họ đã sớm rời xa hạ cứ địa cấp thấp này.

Mặc dù cứ địa Tinh Diệu bây giờ từ tam đẳng đạt tới nhị đẳng, nhưng vẫn như cũ khó lọt vào mắt bọn họ, chỉ có siêu hạng cứ địa, mới có tư cách để bọn hắn ngừng chân.

Lúc này.

Phong Tiểu Lan mở miệng nói: "Tiểu Vân đã trả lời thư của ta, cũng sẽ trở về nhanh thôi."

Bây giờ đã có truyền tông trận, trở về cũng chỉ là sự tình trong nháy mắt.

Đối diện, Kim Anh nhẹ nhàng gật đầu, mang trên mặt vẻ mong đợi cùng áy náy.

Phong Tiểu Lan thấy cảnh này, trong lòng thầm nhủ nói: "Mấy người này cũng chỉ có cô gái này nhìn thuận mắt, những người khác, đều cảm giác con mắt cao hơn đỉnh đầu."

"Mấy người này tới, đầu cũng không phải bình thường, người nhìn kỹ mi tâm của bọn họ, có phải nhìn thấy một đường vân màu vàng nhạt hay không ?."

Trong đầu nàng, một giọng nữ vang lên.

Phong Tiểu Lan nghe vậy lập tức nhìn lại, quả nhiên phát hiện ở mi tâm mấy người này đều có một vết màu vàng nhạt, bởi vì quá mờ nhạt, nên ngay từ đầu nàng cũng không có chú ý đến.

Hiện tại tập trung tinh thần, lập tức phát hiện ra.

Mà từ bên trong những đường vân màu vàng nhạt kia, nàng cảm nhận được một loại khí tức đường hoàng mà uy nghiêm, mặc dù cực kỳ yếu ớt, nhưng lại vô cùng thuần túy.

"Nếu như ta không nhìn lầm, loại đường vân, màu vàng nhạt này hẳn là Thần Văn, mà trước mặt người mấy người này, hẳn là đến từ Thần tộc, bất quá cụ thể là Thần tộc nào, ta cũng không rõ ràng, không dám cảm giác."

Thần Văn? Thần tộc?

Phong Tiểu Lan nghe vậy, thần sắc chấn động.

"Hai chữ này, vô luận ở thời đại nào, đều là chí cao vô thượng, đại biểu cho một loại uy nghiêm, cao cao tại thượng, quan sát muôn nghìn chúng sinh.

thân nhân củaTiểu Vân, lại là Thần tộc?

Phong Tiểu Lan không cách nào tin, bất quá nàng nghĩ đến thiên phú kinh khủngcùng thực lực kia của Phong Vân, trong lòng cũng cảm thấy rất có thể.

Chỉ có đến từ Thần tộc, mới có thể vượt qua lễ thường như vậy.

Nhưng mà nàng lại không biết, Phong Vân có thể trở nên mạnh mẽ như vậy, cùng Thần tộc không có nửa điểm quan hệ.

Mà đối diện, thời điểm những thanh niên và thiếu nữ kia không còn đủ kiên nhẫn, bên ngoài đại sảnh truyền đến thanh âm vui mừng.

"Phong Vân các hạ trở về!"

"Tham kiến Phong Vân các hạ."

Hộ vệ cùng người hầu nhao nhao kinh hô, mang theo vô cùng kích động cùng hưng phấn .

Trong đại sảnh.

Sau khi Kim Anh nghe được thanh âm này, bỗng nhiên đứng người lên, hô hấp rõ ràng trở nên nhanh rất nhiều, vẻ áy náy trong mắt càng đậm, ánh mắt mong chờ nhìn ra bên ngoài.

Nàng lần này đến, chính là muốn đền bù thật tốt cho vị này chất tử này, nếu như có thể, nàng nhất định sẽ đích thân dạy bảo đôi phương tu luyện.

Bây giờ là loạn thế, nếu không có thực lực nhất định, cho dù an phận ở một góc, cũng không phải là tuyệt đối an toàn.

Phong Vân chậm rãi đi vào trong đại sảnh, nhìn thấy đầu tiên, chính là nữ tử ngồi ở bên phải kia, nhìn qua rất trẻ trung, đại khái khoảng hai bốn hai lăm tuổi.

Nhìn diện mạo năm người này, vậy mà cùng Phong Vân có mấy phần tương tự.

Gật đầu chào Tiểu Lan tử cùng các viện trưởng xong, hấn mới quay mặt nhìn tới mấy người này.

Trong nháy mắt, hấn liền chiếu hình sáu người.

【hình chiếu người】 : Kim Anh

【tuổi tác】 : 41 tuổi,

【cảnh giới】 : Vương cấp đại viên mãn

【rơi xuống】 : . . . Võ kỹ cấp 9 《Thần Kim Bình Pháp》 . . . Võ kỹ cấp 9 《Kim Cực Diệu Quang》 . . . võ kỹ cấp 9 《Kim Thuần Thần Pháp》 . . . Công pháp hệ Kim cấp 9 《Kim Thần Bí Điển》 . . . Thiên phú hệ Kim cấp Tinh Mang. . . Kim chi lĩnh vực (ngũ trọng đại viên mãn). . . Năng lực huyết mạch • Thần Chi Thủ. . .

【hình chiếu người】 : Kim Hoa Nguyệt

【tuổi tác】 : 19 tuổi

【cảnh giới】 : Bán Vương cấp

【 rơi xuống 】 : . . . Võ kỹ Nhân giai 《 Huyền Kim Bình Pháp 》 . . . Võ kỹ Nhân giai 《 Huyền Kim Bộ Pháp 》 . . . Võ kỹ cấp 8 《 Kim Chi Thuần 》 . . . Công pháp hệ Kim cấp 8 《 Kim Thần Bảo Điện 》 . . . Thiên phú hệ Kim cấp Tinh Mang. . . Kim chi áo nghĩa (tám thành). . . Năng lực huyết mạch • Thần Chi Nhãn. . .

【 hình chiếu người 】 : Kim Khải

【 tuổi tác 】 : 19 tuổi,

【 cảnh giới 】 : Bán Vương cấp

【 rơi xuống 】 : . . . Võ kỹ Nhân giai 《 Huyền Kim Bình Pháp 》 . . . Võ kỹ Nhân giai 《 Diệu Kim Huyền Thân 》 . . . Võ kỹ cấp 8 《 Kim Chi Cực • Thuần Sát 》 . . . Công pháp hệ Kim cấp 8 《 Kim Thần Bảo Điện 》 . . . Thiên phú hệ Kim cấp Tinh Mang. . . Thiên phú Linh hồn cấp Thụ Quang . . . Kim chi áo nghĩa (tám thành). . . Năng lực huyết mạch • Thần Chi Cường Hóa. . .

Phong Vân sáu cái hình chiếu hình thành trong gương, vậy mà tất cả đều là thiên phú cấp Tinh Mang, khiến cho hắn phải ghé mắt nhất là, sáu người này đều có một loại ‘Năng lực huyết mạch’.

"Thần Chi Thủ, Thần Chi Nhãn, Thần Chi Cường Hóa. . ."

Những tên này nghe xong tuyệt đối không phải phàm tục, tràn ngập cảm giác cao cao tại thượng.

Với lại loại năng lực huyết mạch này, hắn là lần đầu tiên nhìn thấy, trong lòng cũng rất là hiếu kỳ.

"Ta gọi Kim Anh, hài tử. . . Mười mấy năm trôi qua, ngươi đã lớn như vậy rồi, cùng mẫu thân của ngươi, tỷ tỷ của ta rất giống."

Lúc này, Kim Anh chạy bộ đến trước mặt Phong Vân, ngẩng nhìn gương mặt kia, phảng phất nhìn thấy hình bóng năm đó của tỷ tỷ.

Giống, rất giống.

"Năm đó bởi vì quan hệ trong tộc, ta bắt đắ dĩ mới đưa người đến công viện mồ côi, tặng thêm những năm này bế tộc, cho nên ta mới chậm chạp không có tới tìm người, bây giờ nhìn thấy bộ dáng người bình yên vô sự, thật sự là quá tốt. . ."

Trong giọng nói của Kim Anh tràn ngập áy náy.

Thông qua Kim Anh miêu tả, Phong Vân mới biết được, thì ra là nàng đem mình đưa đến viện mồ côi, lại bởi vì nguyên nhân bế tộc gì đó, cho nên mới vài chục năm không tìm đến hẳn.

"Bế tộc? Không biết là tộc gì?"

Phong Vân dò hỏi.

"Là Thần tộc cao cao tại thượng trong mắt người phàm các người, đáng tiếc, người mặc dù xuất thân từ Kim Thần tộc, nhưng chỉ là người có huyết mạch cấp thấp mà thôi, cho nên mới đưa người đến bên ngoài, bởi vì người căn bản không có tư cách lưu tại trong tộc, hiểu không?"

Kim Anh còn chưa mở miệng, người trẻ tuổi tên Kim Khải bên cạnh, cũng chính là biểu ca trên danh nghĩa của thân thể này, nhin không được trực tiếp mở miệng nói.

"Tiểu Khải!"

Kim Anh lập tức hét lên phẫn nộ.

Kim Khải bĩu môi, không lên tiếng nữa, bất quá hấn nhìn Phong Vân liền giận không chỗ phát tiết.

Lập tức, đôi mắt ngưng tụ, một cỗ tinh thần vô hình ba động tản mát ra ngoài, muốn chấn nhiếp một chút cái huyết mạch cấp thấp trong mắt hấn.

Nhưng ngay lúc này, hai mắt Phong Vân bỗng nhiên nhìn qua, một cỗ niệm lực bàng bạc như biển tự phát phun trào.

"Phốc!"

tinh thần niệm lực của Kim Khải liền giống như là một giọt nước, yếu ớt vô cùng, trong nháy mắt bị nghiền nát.

"A ——! !"

Một tiếng hét thảm lập tức từ trong miệng hấn truyền ra.

--

Chương 349: Huyết dịch màu vàng có dị động!

Chương 349: Huyết dịch màu vàng có dị động!

Theo một tiếng kêu thảm thiết, thân thể Kim Khải lập tức từ trên ghế rơi xuống.

Động tĩnh bất ngờ xảy ra khiến tất cả mọi người ở đây trừ Phong Vân đều thất kinh, không rõ Kim Khải đang bình thường, làm sao đột nhiên trở nên như vậy.

"Người lại giở trò gì! Dùng thủ đoạn hèn hạ làm tổn thương đệ đệ ta!"

Bên cạnh, Kim Hoa Nguyệt vẫn một mực chú ý Phong Vân cùng Kim Khải, vừa rồi nàng rõ ràng nhìn thấy sau khi Phong Vân liếc mắt qua, Kim Khải đệ đệ mình liền thảm thiết mà hét lên một tiếng.

Nàng vừa nói dứt lời, thân mình đã lóe lên, dùng tốc độ cực nhanh phóng về phía Phong Vân, một tay giơ thành vuốt, trực tiếp chụp lên bả vai Phong Vân.

Lần này, muốn trực tiếp ép Phong Vân xuống mặt đất.

"Dừng tay!"

Kim Anh Cơ quát âm lên một tiếng, đồng thời bước chân ra, xông lại với tốc độ càng nhanh, muốn ngăn cản Kim Hoa Nguyệt.

Nhưng tốc độ của Phong Vân so với nàng còn nhanh hơn.

Chỉ thấy hần bước ra một bước, giống như thuận di mà đi thẳng tới trước mặt Kim Hoa Nguyệt.

Kim Hoa Nguyệt giật nảy mình, vô ý thức vung ra một trào, Kim Hệ nguyên lực hung hăng phun trào, thuận túy tới cực điểm.

Sức chiến đấu ẩn trong một trào này bất ngờ còn cường đại hơn so với một vài vị Vương cấp trung giai, đã dung hợp hoàn mỹ Kim chi áo nghĩa, hoàn toàn phát huy ra đặc tính chí cương chí dương của thuộc tính hệ kim.

Nhưng ngay lúc này, tay nàng bỗng nhiên khựng lại giữa không trung.

Bởi vì, một bàn tay tựa hồ đã sớm đang chờ nàng, nhẹ nhàng bắt lấy cánh tay Kim Hoa Nguyệt.

"Quá yếu. . ."

Phong Vân cứ bình tĩnh mà đứng ở đó, một cái tay khác vỗ nhẹ lên khuôn mặt xinh đẹp đang đỏ lên vì phẫn nộ của Kim Hoa Nguyệt, lạnh nhạt lắc đầu.

"Nguoi! !"

Lập tức, huyết mạch chi lực toàn thân Kim Hoa Nguyệt điên cuồng sôi trào. Phía sau lưng nàng, bất ngờ hình thành một con mắt to lớn màu vàng óng, mang theo hào quang rực rỡ lạnh lẽo vô tình, giống như một vị Thần cao cao tại thượng đang quan sát vạn vật chúng sinh.

Trong nháy mắt, trong lòng mọi người ở trong sân và mấy người Phong Tiểu Lan không tự chủ mà dâng lên cảm giác nhỏ bé, như thể kẻ dưới nhìn thấy bề trên.

"Là năng lực của Thần chi huyết mạch! !"

Trong đầu Phong Tiểu Lan, sinh mệnh trí năng kia điên cuồng hét lớn.

Hả?

Phong Vân cảm nhận được một loại áp bách về tinh thần. Chuyện này khiến hắn biết được, xem ra năng lực huyết mạch Thần Chi Nhãn này của Kim Hoa Nguyệt là một loại năng lực cùng loại với công kích tinh thần.

Loại năng lực này đối với những người khác mà nói có mang theo tính áp chế tiên thiên. Nhưng ở trước mặt hắn, không khác gì múa rìu qua mắt thợ.

Chỉ tính riêng tinh thần lực, hắn không biết đã vượt qua Kim Hoa Nguyệt này bao nhiêu lần.

Ngay khi Phong Vân chuẩn bị trực tiếp chấn vỡ Thần Chi Nhãn này, bỗng nhiên, dòng máu sâu trong cơ thể hắn, dòng máu màu vàng một mực không có phản ứng gì, vào lúc này giống như mới bị thứ gì đó khiêu khích.

Vậy mà lại thả ra một vòng hào quang kim sắc.

Sau đó, nó xuyên thấu qua thân thể Phong Vân, phát tán ra ngoài.

"Phụt!"

Thần Chi Nhãn sau lưng Kim Hoa Nguyệt lập tức rung động, phảng phất như đã gặp phải vật gì đó cực kỳ đáng sợ. Một giây sau, nó trực tiếp tán loạn biến mất.

Làm sao có thể!

Kim Hoa Nguyệt thấy cảnh này, hai mắt tràn ngập hoảng hốt. Ngay vừa rồi, nàng từ trên thân Phong Vân cảm nhận được một cảm giác uy nghiêm không cách nào tưởng tượng, giống như đang đối mặt với một vị Thần Linh chân chính!

Hả?

Phong Vân có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới huyết dịch màu vàng kim trong cơ thể mình vậy mà tự chủ phản kích. Đây là lần đầu tiên hắn gặp được.

Chuyện này khiến hắn có chút kinh ngạc, chẳng lẽ huyết dịch màu vàng kim này, cùng Thần chi huyết mạch có quan hệ gì ư?

"Người, người, làm sao có thể! ?"

Lúc này, Kim Hoa Nguyệt cất lời mang theo tràn ngập kinh hãi, kéo Phong Vân về với hiện thực.

"Không có gì là không có khả năng cả. Bởi vậy nói, đây chính là thực lực của Kim Thần tộc các người đấy à, cũng không gì hơn người cả."

Phong Vân dậm mực nói.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng duỗi ra một ngón tay, điểm lên mi tâm Kim Hoa Nguyệt.

"Rầm! !"

Lập tức, cả người Kim Hoa Nguyệt như bị sét đánh, lại giống như bị một chiếc xe đâm thẳng vào, ầm một tiếng bay vọt ra ngoài, không có lực phản kháng.

Bên cạnh, ba vị đội viên vẫn đang ngồi thấy cảnh này, lập tức bộc phát ra khí tức toàn thân, trở nên vô cùng lăng lệ sắc bén.

Phong Vân đứng chính giữa đường như nhận ra điều gì, hấn giương mắt nhìn qua.

"Các người cũng muốn ra tay?"

Rõ ràng hấn không sử dụng bất cứ lực lượng gì, nhưng ba người này lại không tự chủ được mà có một cảm giác kinh dị, trái tim như thể bị tảng đá lớn đè lên, có một loại cảm giác ngạt thở.

Chuyện này khiến trong lòng bọn họ cực kỳ kinh hãi. Điều này cho thấy thiếu niên đứng đối diện kia có thực lực mạnh hơn bọn họ rất nhiều. Chỉ có như vậy mới chỉ cần một ánh mắt đã khiến bọn họ sinh ra loại cảm giác này.

Trước đó Linh Hồn thiên phú biến đổi, lại thêm Thẻ Chất thiên phú đạt tới cấp nguyệt huy đã giúp chiến lực của Phong Vân tăng lên rất nhiều lần.

Bây giờ, thực lực của hấn đã không kém nhiều so với Kim Anh Cơ, cũng chính là lĩnh vực tầng thứ năm đại viên mãn!

"Chuyện này. . ."

Kim Anh Cơ ở một bên đã kinh ngạc đến ngây người, cho dù là với tâm cảnh của nàng, lúc này cũng cảm thấy vô cùng hỗn loạn, trong lòng đã là một vùng sóng to gió lớn.

Nàng không cách nào tưởng tượng, người không có huyết mạch như Phong Vân, vậy mà chỉ dùng một chỉ tay đã đánh bại được Kim Hoa Nguyệt, không cần tốn nhiều công sức.

"Còn có cả loại cảm giác vừa rồi nữa."

Khí tức phát ra từ trên người Phong Vân vừa rồi, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng vẫn bị nàng cảm ứng được.

Một khắc này, Kim Anh Cơ có cảm giác như đang đối mặt với tộc trưởng của gia tộc, huyết mạch của bản thân đều phảng phất như muốn ngừng chảy.

Điều này khiến trong lòng nàng cực kỳ kinh hãi. Thiếu niên trước mắt này, toàn thân đều lộ ra cảm giác thần bí.

Trước đó, do nàng tâm tình kích động, cho nên không có chú ý nhiều như vậy. Nhưng bây giờ cẩn thận quan sát lại, nàng phát hiện mình vậy mà không cách nào nhìn ra cảnh giới của Phong Vân.

Đối phương đứng đó, vân đạm phong khinh, phiêu dật tự nhiên, tựa như mây trôi trên núi, nhìn sao cũng không thấu.

"Mẹ kiếp, một thời gian không gặp, tiểu tình nhân này của ngươi lại biến thái thêm nữa rồi!"

Trong đầu Phong Tiểu Lan, sinh mệnh trí năng kia điên cuồng hò hét, trong giọng nói tràn ngập rung động.

Phong Tiểu Lan cũng có chút choáng. Nhưng cấp bậc của nàng và Phong Vân chênh lệch quá lớn, ngược lại cũng không có cảm giác gì lạ, chẳng qua là cảm thấy Phong Vân rất mạnh mẽ mà thôi.

"Nhóc con, không nghĩ tới ngươi đã trở nên mạnh mẽ như vậy, ta nghĩ phụ mẫu ngươi ở dưới cửu tuyền cũng có thể nhắm mắt rồi."

Kim Anh Cơ nhìn thấy Phong Vân đã trở nên mạnh mẽ như vậy, từ đáy lòng cảm thấy cao hứng. Như vậy, sống trong thời kỳ loạn lạc này, cũng có thể có một phần sức tự vệ.

"Cha mẹ ta chết như thế nào?"

Phong Vân lấy từ trong những lời này rút ra tin tức then chốt, mở miệng hỏi.

"Cùng chết với cường giả của Hắc Ám Thần tộc." Kim Anh Cơ bi thương đáp.

Hắc Ám Thần tộc?

Phong Vân hơi đổi sắc mặt, kinh ngạc nói: "Có quan hệ gì với tổ chức hắc ám không?"

"Tổ chức hắc ám chỉ là một cái nanh vuốt của nó mà thôi, chủ nhân sau màn chân chính thật ra chính là Hắc Ám Thần tộc."

Kim Anh Cơ nghiêm túc nói.

Chương 350: Thập đại Thần tộc!

Chương 350: Thập đại Thần tộc!

Phong Vân một mực coi tổ chức hắc ám là thế lực phản nhân loại mạnh nhất. Hắn không ngờ, nó vền vẹn chỉ là một cái nanh vuốt mà thôi.

Kẻ đứng phía sau màn chân chính lại là Hắc Ám Thần tộc gì đó.

"Kim Thần tộc, Hắc Ám Thần tộc. . ."

Phong Vân lẩm bẫm trong lòng, sau đó nhìn về phía Kim Anh Cơ, tiếp tục hỏi: "Trừ Kim Thần tộc cùng Hắc Ám Thần tộc các ngươi, còn có Thần tộc khác không?"

Liên quan tới những Thần tộc này, trong lòng hắn có một vài suy đoán, nhưng không biết có đúng hay không, bởi vậy mới cần Kim Anh Cơ chứng thực.

"Đương nhiên là có. Trừ Kim Thần tộc chúng ta và Hắc Ám Thần tộc, còn có Phong Thần tộc, Thủy Thần tộc, Mộc Thần tộc, Hỏa Thần tộc, Thổ Thần tộc, Băng Thần tộc, Lôi Thần tộc cùng Quang Minh Thần tộc."

Có lẽ là bởi vì thực lực của Phong Vân rất mạnh, Kim Anh Cơ cũng không giấu hắn những chuyện này, một năm một mười kể ra.

Những tin tức này đối với người bên ngoài chính là bí mật tối cao, cơ hồ không ai biết đến. Nhưng đối với người trong Thần tộc mà nói, lại không phải là bí mật bất truyền gì.

Quả là thế.

Phong Vân sau khi nghe xong, trong lòng cũng hiểu rõ, cũng không quá khác so với suy đoán của hắn.

Những Thần tộc này đối ứng với thập đại thuộc tính hiện đang được tu hành. Nói cách khác, bao gồm cả Hắc Ám Thần tộc, hết thảy có mười Thần tộc lớn.

"Có vẻ như không có Không Gian Thần tộc cùng Thời Gian Thần tộc. .
."

Phong Vân thâm nhủ trong lòng một câu, có chút thất vọng nho nhỏ.

Nếu quả thật có hai Thần tộc này, hắn khẳng định không nói hai lời, dồn hết tâm tư cũng muốn tiến vào hai Thần tộc này, điên cuồng lấy hình chiếu.

"Có điều, mặc dù không có Không Gian cùng Thời Gian Thần tộc, nhưng thuộc tính của thập đại Thần tộc này cũng rất tốt, chắc hẳn trong tộc sẽ có thiên phú cao cấp hơn, nói không chừng còn cao hơn cả cấp nguyệt huy."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng.

Phía trên cấp nguyệt huy, nghe nói chính là cấp nhật diệu.

Nghe đồn rằng người có được thuộc tính thiên phú cấp nhật diệu, trăm phần trăm có thể thành Thánh.

Về phần sau khi thành Thánh sẽ có năng lực hoặc tiêu chí gì, Phong Vân cũng không biết. Bởi vì trong tư liệu mà hắn đọc được vốn cũng không có ghi chép về chuyện này.

Dù sao đối với một cứ địa siêu hạng, cường giả Thánh cấp chỉ là tồn tại trong truyền thuyết, bọn họ đều chưa từng thấy qua.

Lúc này.

Kim Anh Cơ lần nữa nói, trên mặt mang theo vẻ chờ mong: "Phong Vân, người bây giờ trở nên mạnh như vậy, nếu như báo cáo về trong tộc, khẳng định sẽ để cho người một lần nữa trở về trong tộc. Người thấy sao, cùng ta trở về nhé."

Kim Thần tộc có một quy định, đó là tộc nhân bị đưa ra ngoài một khi đạt tới Phong Đế Phong Hoàng sẽ có tư cách trở về trong tộc.

Phong Vân nghe nói như vậy, mặc dù hẳn rất muốn đi tới Kim Thần tộc, nhưng ngẫm lại, vẫn lựa chọn từ chối.

Rất đơn giản. Hẳn tới Kim Thần tộc, thuần túy cũng chỉ là vì muốn lấy hình chiếu mà thôi. Về phần gia nhập Kim Thần tộc, hẳn không có chút hứng thú nào.

Thứ nhất là bởi vì đó là gia tộc của nguyên thân trước kia, không có quan hệ gì với người "xuyên việt" là hẳn cả. Thứ hai hẳn cũng không muốn bản thân mình bị trói buộc trong một gia tộc, đến lúc đó khẳng định không tránh khỏi việc bị kiểm tra thiên phú, đây cũng không phải là chuyện hẳn muốn nhìn thấy.

Kim Anh Cơ còn muốn thuyết phục thêm, nhưng thái độ của Phong Vân cực kỳ kiên quyết, không hề dao động.

Thấy thế, nàng chỉ có thể mang theo mắt mát mát mà rời đi.

Dù sao nàng tới đây chỉ là đi qua mà thôi, trên người còn có nhiệm vụ quan trọng chưa hoàn thành. Trước mắt đã chậm trễ một chút thời gian,

hiện tại cũng nên rời đi rồi.

Sau đó.

Kim Anh Cơ liền mang theo con trai, con gái cùng với ba đội viên của mình rời khỏi nơi này.

Trong quá trình này, Kim Khải cùng Kim Hoa Nguyệt không kêu một tiếng. Mặc dù bọn họ tràn đầy không cam lòng, nhưng thật sự muốn bọn họ lại tới đối mặt với Phong Vân một lần nữa, bọn họ cũng không dám.

Tư thái giống như một vị Thần kia của Phong Vân đã khắc sâu vào trí nhớ bọn họ.

Hiện tại mỗi lần nhớ tới, thân thể cũng nhịn không được mà kinh hãi.

Quá dọa người!

Trên tầng mây.

Kim Anh Cơ nhìn sắc mặt của con trai con gái, thở dài nói một câu, "Ai bảo các ngươi lúc nào cũng mắt cao hơn đầu, ai cũng xem thường. Lần này chừa rồi nhé."

Sau đó nàng nhìn về phía ba đội viên sau lưng, "Các ngươi cũng vậy, nhớ cho kỹ lần giáo huấn này đây."

Ba tên đội viên liên tục gật đầu, nhưng bọn họ ở trong lòng vẫn không nhịn được mà nói thầm: Nào ai biết tên Phong Vân này lại biến thái như vậy chứ. Tên nhóc này, thật sự là phế vật bị gia tộc đuổi đi ư?

Bọn họ có cảm giác, thực lực của Phong Vân sợ là cũng không kém gì so với đệ nhất thiên tài Thần tử trong tộc bọn họ đâu đấy!

Ánh mắt vừa rời kia, thế nhưng đã dọa bọn hắn không nhẹ đâu.

Kỳ thật trong lòng Kim Anh Cơ cũng hơi mơ màng, đứa cháu này của mình đúng là có chút biến thái quá mức! Đây quả thực đã vượt qua lẽ thường rồi! Năm đó khi kiểm tra huyết mạch, nàng cũng đứng ngay bên cạnh, tuyệt đối sẽ không có sai sót.

"Chẳng lẽ trước đó huyết mạch một mực ần núp? Hoặc là đã xảy ra biến dị?"

Kim Anh thâm suy đoán. Nàng quyết định trở về trong gia tộc thám thính tình hình, như vậy mới có thể làm rõ chuyện này.

"Đáng tiếc Tiêu Vân không đồng ý cùng ta trở về tộc. . ."

Trong nội tâm nàng thở dài một tiếng, nhưng dưới cái nhìn của nàng chuyện này cũng rất bình thường. Dù sao Phong Vân cũng sinh hoạt ở bên ngoài mà lớn lên, đối với Kim Thần tộc cũng không có cảm giác thân thuộc gì.

Lập tức.

Một nhóm sáu người bọn họ hóa thành từng vệt kim quang, biến mất ở chân trời.

. . .

Bên ngoài biệt thự.

Phong Vân ngóng nhìn lên bầu trời, đưa mắt nhìn theo bóng dáng sáu người Kim Anh Cơ rời đi. Hắn cười nhẹ một tiếng, một sợi linh hồn lực cuộn trào nơi mi tâm, có thể cảm ứng rõ được vị trí của sáu người Kim Anh Cơ.

Nói cho đúng, là cảm ứng được vị trí của Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải.

Trước đó, hắn đã âm thầm lưu lại linh hồn ẩn ký trên người hai người này, cực kỳ yếu ớt, trừ phi là có tồn tại trên phương diện linh hồn này mạnh hơn hắn, nếu không sẽ không có khả năng bị phát hiện.

"Như vậy, ta sẽ có thể biết được vị trí của Kim Thần tộc. . ."

Bởi vì Phong Vân không đáp ứng gia nhập Kim Thần tộc, cho nên Kim Anh Cơ không nói cho hắn vị trí của Kim Thần tộc. Dù sao đây cũng là quy định trong tộc, nàng không dám vi phạm.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đây hoàn toàn không phải chuyện to tát.

"Mặc dù ta không gia nhập, nhưng Kim Thần tộc thì ta vẫn muốn đi một chuyến."

Vừa nghĩ tới trong đó có vô số Kim hệ thiên phú chất lượng cao, hắn liền vô cùng mơ ước.

"Còn có chín đại Thần tộc khác nữa."

Không cần nghĩ cũng biết, trong những thần tộc này khẳng định đều là các loại thuộc tính thiên phú chất lượng cao.

Nếu như có thể dung hợp toàn bộ, đến lúc đó đừng nói thiên phú cấp nhất diệu, sợ là cấp bậc cao hơn, cũng có thể tích tụ ra được.

Có điều, đối với giai đoạn này mà nói, cũng chỉ có thể để đó mà tưởng tượng thôi.

"Trước hết cứ tăng thực lực lên đã. Thực lực cao, tất cả đều dễ nói."

Phong Vân thu hồi ánh mắt, lập tức quay người trở lại biệt thự.

Đoàn tụ cùng viện trưởng và mấy người Tiểu Lan tử trong chốc lát xong, hắn liền đi vào phòng luyện võ trên tầng năm biệt thự, khoan chân ngồi xuống, hơi khép hai mắt, chuẩn bị bắt đầu đánh hình chiếu.

"Hy vọng có thể đánh ra thứ tốt."

Ở trong không gian bảy màu kia một tháng, hắn đều không đánh rơi ra được vật gì tốt, thực sự khiến hắn ngao ngán vô cùng.

Chương 351: -

Chương 351: Tinh hạch thần bí hệ kim!

[Thiên phú hệ kim cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Kim Khải.

[Đao chi lĩnh vực (tam trọng)] : Đến từ hình chiếu Thần Đao Đệ.

[Hắc Âm Huyền Kinh] : Đến từ hình chiếu Âm Hồn.

Bên trong không gian tấm gương.

Lúc Phong Vân nhìn thấy vật rơi xuống trong ba lô, ánh mắt sáng lên, trên mặt hiện lên ý cười.

“Nghẹn một tháng, cuối cùng cũng tuôn ra đồ tốt.”

Hơn nữa còn là một lần ba cái.

Một từ hình dung tâm tâm tình lúc này là, thoải mái!

“Theo trình tự hiển hóa thôi.”

Phong Vân khẽ nói, lập tức hiển hóa thiên phú hệ kim cấp tinh mang trước.

[Hiển hóa thiên phú hệ kim cấp tinh mang... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

Ầm!

Ánh sáng màu vàng óng xuất hiện, giống như một vòng mặt trời nổ tung trong đầu hắn, lập tức ý thức của hắn đã tiến vào nguyên lực chi hải hệ kim.

Nhiều lần dung hợp thiên phú thuộc tính như vậy, Phong Vân cũng dần phát hiện một vài chuyện.

Ví dụ như, mỗi lần thiên phú thuộc tính của hắn tăng lên, ý thức đều sẽ tiến vào nguyên lực chi hải thuộc tính này.

Thiên phú thuộc tính kim tăng lên, ý thức sẽ đi vào nguyên lực chi hải hệ kim, mà thiên phú thuộc tính lôi tăng lên, ý thức sẽ đi vào nguyên lực chi hải hệ lôi...

Cứ thế suy ra, sợ là mỗi thuộc tính sẽ có một nguyên lực chi hải như vậy.

Hơn nữa, thiên phú thuộc tính tăng lên, ý thức sẽ đi vào nguyên lực chi hải càng sâu.

Ví dụ như thuộc tính kim, lúc trước hắn là cấp thực quang, chỉ có thể di chuyển bên ngoài nguyên lực chi hải, không thể xâm nhập vào trong.

Lần này, đã có thể tiến vào nguyên lực chi hải một nghìn mét rồi,

Mà lúc ý thức của Phong Vân tiến vào nguyên lực chi hải, lập tức, nguyên lực chi hải và thân thể hắn giống như đã hình thành một lối đi.

Oanh!

Nguyên lực hệ kim trong nguyên lực chi hải như sóng triều, điên cuồng đi qua thông đạo này chảy vào cơ thể, dung nhập với nguyên lực chi hải hệ kim trong cơ thể hắn.

“Chất lượng của nguyên lực hệ kim này, còn thuần túy hơn nguyên lực mà mình đã áp súc mười lần...”

Phong Vân cảm ứng nguyên lực hệ kim trong nguyên lực chi hải này, sắc mặt không khỏi kinh sợ.

Sau khi nguyên lực hệ kim đạt đến mười lần áp súc, thì không thể áp súc nữa, giống như đã đạt đến cực hạn.

Phong Vân nghĩ đây là nguyên lực thuần túy nhất, nhưng hiện tại xem ra, rõ ràng còn có cấp bậc cao hơn.

Ầm ầm!

Trong thông đạo kia, càng ngày càng có nhiều nguyên lực hệ kim mãnh liệt chảy đến, trong nháy mắt đã đồng hóa nguyên lực hệ kim lúc đầu trong cơ thể Phong Vân, tràn ngập nguyên lực chi hải.

Cuối cùng, chỉ nghe thấy những tiếng âm vang, giống như thiên lôi cuộn cuộn, Phong Vân cảm thấy ý thức của mình chấn động.

Sau đó, ý thức của hắn rời khỏi không gian thần bí kia, trở lại thân thể.

Sau khi trở về, hắn lập tức dùng niệm lực quét về phía nguyên lực chi hải hệ kim trong cơ thể mình.

Lúc này, nơi đó không giống như trước, đã thay đổi một chút.

“Đây là...” Phong Vân nhìn thấy một cảnh tượng kỳ dị.

Trên nguyên lực chi hải hệ kim, có một viên tinh hạch hiện ra kim quang, vô cùng huyền bí.

Hắn hấp thu một cỗ nguyên lực hệ kim từ bên ngoài tiến vào cơ thể, nhưng cỗ nguyên lực hệ kim này không nhập vào nguyên lực chi hải hệ kim trong cơ thể hắn, mà trực tiếp bị viên tinh hạch kim sắc kia hấp thu.

Một lát sau, từ trong tinh hạch kim sắc có một sợi nguyên lực hệ kim bay ra.

Mặc dù đã nhỏ hơn trước rất nhiều, nhưng Phong Vân rõ ràng cảm ứng được, sợi nguyên lực hệ kim vừa sinh ra kia, độ tinh khiết đã vượt qua mười lần áp súc.

“Vậy mà có thể chuyển hóa...”

Sắc mặt Phong Vân hơi rung động.

Rõ ràng lúc ý thức của hắn đưa nguyên lực hệ kim vào một mảnh nguyên lực chi hải thần bí, mới hình thành tinh hạch kim sắc này.

“Thiên phú thuộc tính cấp tinh mang còn có năng lực như vậy sao?”

Trong đầu Phong Vân nghĩ, hơi trầm ngâm.

“Không đúng, lần trước dung hợp thiên phú hệ lôi cấp tinh mang cũng không xuất hiện tinh hạch này.”

Đừng nói tinh hạch, đến thông đạo cũng không hình thành.

Phong Vân nghĩ lại, khác nhau duy nhất giữa lần trước và lần này, là thiên phú linh hồn của hắn mạnh lên.

“Chẳng lẽ có liên quan đến cường độ linh hồn sao?”

Hắn suy đoán.

Lúc trước dung nhập thiên phú hệ lõi cấp tinh mang, cường độ linh hồn chưa đạt chuẩn, cho nên không hình thành ‘Thông đạo’ và ‘Tinh hạch’.

Còn lần này đã đạt tiêu chuẩn.

“Quả nhiên, linh hồn mới là căn bản.”

Phong Vân lắc đầu, cũng may là còn không gian thất thải kia để thiên phú linh hồn của hắn tuế biến, nếu không, chỉ sợ hắn phải bỏ lỡ.

“Nhưng bây giờ vẫn chưa quá muộn.”

Hắn nhẹ nhàng nói.

...

Sau đó.

Phong Vân lại hiển hóa đao chi lĩnh vực (tam trọng), thành công dung nhập.

Lúc này, trong biên ý thức của hắn, đao phách lúc trước đã tiến giai, trở thành một thanh trường đao, sắc bén bá đạo hơn lúc trước mười lần.

Điều này đại biểu, hắn đã thành công đưa đao phách vào đao chi lĩnh vực, hơn nữa còn là tam trọng, cao hơn kiếm chi lĩnh vực một chút.

“Đao kiếm lĩnh vực đều có rồi.”

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, coi như đạt thành một thành tựu.

“Còn cái cuối cùng, Hắc Âm Huyền Kinh...”

Nói thật, mặc dù gặp được không ít thành viên của tổ chức Hắc Ám, cũng có nhiều hình chiếu có Hắc Ám Huyền Kinh, Hắc Ám Linh Kinh gì đó, nhưng chưa từng bạo ra. Đây là lần đầu tiên.

“Không biết có gì huyền diệu không?”

Phong Vân tò mò, lựa chọn hiển hóa.

Oanh!

Sau khi hấn dung hợp, lập tức, trong đầu bạo phát một đạo u quang, sau đó, ý thức của hắn trở lên mơ hồ.

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện mình đang ở trong một đại điện u ám lạnh lẽo.

Mà trên bảo tọa cao cao, có một lão nhân đầu đội mũ hắc ám, trên người khoác huyền bào màu đen.

Ánh mắt ông ta ẩn chứa hắc ám vô tận, khiến người ta không có suy nghĩ phản kháng.

“Ám Hồn, chúc mừng ngươi trở thành Hắc Ám Vương cấp, đây là Hắc Ám Huyền Kinh, ngươi cầm lấy tu hành.”

Một giọng nói rộng lớn vang lên.

Một giây sau, lão nhân vung tay lên, một bản bí tịch tản ra u quang bay ra ngoài, rơi xuống trước mặt Phong Vân.

Đến đây, tất cả bỗng nhiên biến mất.

Phong Vân lấy lại tinh thần, trong lòng biết đó là ký ức của Ám Hồn liên quan đến Hắc Ám Huyền Kinh.

Nhưng khiến hắn để ý là, lúc hắn ở sâu trong đại điện, giống như nhìn thấy một viên châu màu đỏ.

“Nếu mình không nhìn lầm, cái kia chính là thần vật có thể làm tấm gương thuế biến, giống viên châu mà mình đã thu hoạch được ở cứ địa Lâm Giang lúc trước.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, trong mắt không che giấu được kinh hi.

Chương 352: Hư Thần Chi Tháp thuế biến!

Chương 352: Hư Thần Chi Tháp thuế biến!

“Đáng tiếc không có vị trí cụ thể...”

Phong Vân lắc đầu, dù sao cái này cũng không phải là toàn bộ ký ức của Âm Hồn, chỉ là một phần ký ức liên quan đến tu hành Hắc Âm Huyền Kinh thôi, đương nhiên không có khả năng để lộ vị trí của tổ chức Hắc Âm.

“Không vội, mạnh lên rồi nói.”

Thông qua ký ức của Âm Hồn, hắn cảm ứng được thực lực của lão nhân trên bảo tọa, e rằng còn mạnh hơn Lôi Đế, có lĩnh vực bát, cửu trọng.

Người như vậy, cho dù bây giờ Phong Vân biết vị trí cụ thể, cũng không làm nên chuyện gì.

Dù sao muốn cướp viên châu màu đỏ trong tay người kia, bây giờ, không có khả năng, nếu làm không tốt, còn phải đền mạng.

“Mình vừa dung nhập tam trọng đao chi lĩnh vực, tổng chiến lực của mình bây giờ, cũng tương đương với lực trọng lĩnh vực mà thôi, còn kém một đoạn mới bằng lão nhân này.”

Hơn nữa, đó là nội bộ của tổ chức Hắc Âm, trừ lão nhân kia ra, khẳng định còn cường giả tuyệt thế khác.

Cho nên, trước hết phải tăng thực lực của mình mới là vương đạo.

Sau đó.

Phong Vân nhắm mắt, ý thức tiến vào biển ý thức, chuẩn bị tu hành Linh Hồn Bí Điển tầng thứ ba.

Lúc trước, thiên phú linh hồn từ cấp thực quang tấn thăng đến tinh mang, bộ phận lực linh hồn mới tăng lên kia còn chưa được tinh luyện.

Sau khi tinh luyện bộ phận lực linh hồn này, cường độ linh hồn của hắn sẽ tiến lên một cấp độ cao hơn.

Ong!

Theo ý thức hắn vừa động, một lò luyện to lớn được làm từ lực tinh thần xuất hiện, miệng lò hướng xuống, trong nháy mắt đã hút lực linh hồn mới tăng trong biển ý thức vào đó.

Tiếp theo, hỏa diễm xuất hiện, sôi trào, bao phủ lò luyện, bắt đầu tinh luyện.

Bây giờ Phong Vân có lực tinh thần khổng lồ, quá trình tinh luyện đương nhiên sẽ nhanh hơn trước đây rất nhiều.

Chỉ cần nửa ngày, tinh luyện sẽ hoàn thành.

Nhìn lực linh hồn mới tăng trong biển ý thức trở nên trong suốt sáng long lanh, vô cùng tinh khiết, Phong Vân mới nở nụ cười hài lòng.

Lập tức, hắn không ché lực linh hồn này tràn vào Hư Thần Chi Tháp đứng sững ở trung tâm.

Lực linh hồn bay vọt vào trong đó, chuyển hóa thành một loại năng lượng khác.

Cùng lúc đó, Hư Thần chi Tháp cao lên với tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy được.

Mười một tầng... Mười lăm tầng... Hai mươi tầng... Ba mươi tầng...

Mãi đến khi tăng đến tầng bốn mươi mới dừng lại.

“Một hơi tăng ba mươi tầng.”

Lúc trước, Hư Thân Chi Tháp chỉ có mười tầng, bây giờ đã đạt đến bốn mươi tầng.

“Lực phòng ngự và lực công kích cũng tăng lên bốn lần.”

Phong Vân lâm bầm nói.

Dựa theo tính toán như vậy, chiến lực của hắn lại tăng lên bốn lần.

“Bây giờ, mình sắp có thể so với Lôi Đế rồi...”

Lúc trước, chiến lực của Phong Vân có thể so với lực trọng lĩnh vực, bây giờ tăng lên bốn lần, đã sắp chạm đến thất trọng lĩnh vực rồi.

“Thử công kích hiện giờ của Hư Thần Chi Tháp một chút.”

Sau đó, hắn dự định thử công kích của Hư Thần Chi Tháp.

Trong biến ý thức.

Hư Thần Chi Tháp cao đến bốn mươi tầng đứng sừng sững ở trung tâm, trên thân tháp mỗi tầng đều có khắc những đồ án cổ xưa, sinh động như

thật.

Theo tâm niệm của Phong Vân, những hình vẽ như thật kia lập tức giống như được giao phó sinh mệnh, tất cả đều sống lại.

Hoặc là đao, hoặc là kiếm, hoặc là thương, hoặc là đinh, hoặc là quyền...

“Đi!”

Trong hai mắt Phong Vân lóe lên quang huy, những binh khí kia lập tức bay ra ngoài, không phải là cá thể đơn độc, mà giữa chúng, còn có những tia liên hệ.

Đứng giữa không trung, hình thành một trận thế kỳ dị.

Mà những tin tức liên quan đến trận pháp này, cũng tự động xuất hiện trong đầu Phong Vân.

“Trận pháp tổ hợp binh pháp, có thể nháy mắt tập hợp các loại binh khí, hình thành đao, kiếm, thương...”

Nói đơn giản, các loại binh khí này có thể tổ hợp lại với nhau, hình thành một kiện binh khí, có thể là đao, kiếm, búa... Không có giới hạn.

“Thử hình thái kiếm xem.”

Phong Vân nhẹ nhàng mặc niệm, các binh khí giữa không trung nhanh chóng tổ hợp lại với nhau, hình thành một thanh kiếm sắc bén.

A!

Nhẹ nhàng vang lên một tiếng, lực linh hồn công kích khủng bố nhọn nhọn, giống như có thể đâm xuyên qua tất cả.

“Không sai, công kích còn mạnh hơn Vạn Kiếm Ấn nhiều.”

Phong Vân so sánh uy năng của hai loại, rồi kết luận.

Cái này cũng không có cách nào, Vạn Kiếm Ấn của hắn đã đạt đến đại viên mãn, trên lý thuyết đã tu hành đến cực hạn, nhiều nhất cũng chỉ có thể gia tăng số lượng mà thôi, trên phương diện công kích đã không thể tăng quá nhiều.

Hơn nữa, hắn lại không có phương pháp công kích linh hồn tốt gì, vì vậy mới có thể sử dụng Vạn Kiếm Ấn.

Nhưng hiện nay đã có trận pháp công kích tổ hợp binh khí của Hư Thần Chi Tháp, đã giải quyết thiếu sót này.

“Nếu toàn lực thôi động trận pháp công kích tổ hợp binh khí này, sợ là Lôi Đế cũng không đỡ nổi...”

Lúc trước hắn chỉ đánh giá chiến lực của mình sắp bằng Lôi Đế, nhưng sau khi thí nghiệm uy năng của trận pháp công kích tổ hợp binh khí này, hắn lại cảm thấy, cho dù là Lôi Đế cũng không ngăn được.

Đương nhiên, đây chỉ là trên lý thuyết.

Thực tế, Lôi Đế sẽ không đứng bất động một chỗ để hắn đánh, mà năng lực không gian của Phong Vân, còn không thể cầm cố Lôi Đế.

Lôi Đế đáng thương, đã trở thành cọc tiêu để Phong Vân đo đạc chiến lực của mình.

Không có cách nào, ai bảo ông ta là người đứng đầu bảng Vương cấp.

“Tiếp theo, nên cân nhắc đến vấn đề tài nguyên tu hành.”

Từ khi Phong Vân đột phá đến Vương cấp cao giai, tài nguyên tu hành đã không đủ nữa.

Cho dù là ngọc tủy dịch kia cũng không đủ.

Lần trước hắn chỉ đột phá bảy đại nguyên lực chi hải, đã hao phí một nửa ngọc tủy dịch, vượt xa dự đoán của hắn.

Có thể tưởng tượng, sau này đến Vương cấp đại viên mãn, chỉ sợ còn cần nhiều hơn lúc đó.

Quét sạch nửa ngọc tủy dịch còn lại cũng không đủ.

“Tài nguyên ở cứ địa siêu hạng đã không đủ cho mình dùng nữa, không có cách nào, chỉ có thể trao đổi ở tổng bộ công hội võ giả thôi.”

Phong Vân bất đắc dĩ, thân thể không đầy này của hắn, cho dù là cứ địa siêu hạng, cũng không thể nuôi nổi.

Đương nhiên, nếu dùng toàn lực của một cứ địa siêu hạng thì miễn cưỡng đủ, nhưng điều này hiển nhiên không thực tế, những người khác cũng cần tài nguyên tu hành.

Cho nên Phong Vân nghĩ, chỉ có thể trao đổi tài nguyên mình cần ở tổng bộ.

Tổng bộ công hội võ giả thân bí khó lường, các đồ vật trao đổi bao hàm toàn diện, cần gì có đó, có thể nói là vô tận, cho nên có thể duy trì Phong Vân tu hành.

Những đồ trao đổi những tài nguyên kia, cần rất nhiều điểm tích lũy.

“Nhận nhiệm vụ thu hoạch điểm tích lũy quá chậm, nghe nói ở tổng bộ công hội võ giả còn có cách khác để thu hoạch điểm tích lũy...”

Phong Vân lâm bảm nói.

Hắn không muốn lãng phí quá nhiều thời gian để làm nhiệm vụ, như thế hiển nhiên không có lời, nếu có phương pháp càng nhanh càng hữu hiệu thì tốt nhất.

Chương 353: Hư Thiên Cảnh!

Chương 353: Hư Thiên Cảnh!

“Đến tổng bộ giả tướng.”

Cuối cùng Phong Vân quyết định đến tổng bộ giả tướng của công hội võ giả.

Bởi vì tổng hộ hiện thực cần phải gửi yêu cầu lên trên, nhanh nhất cũng phải mất nửa tháng, đối với hắn mà nói, có chút phiền phức.

Dù sao điểm tích lũy trong giả tướng và ở hiện thực cũng không có gì khác nhau.

Sau đó.

Phong Vân chào hỏi với đám người viện trưởng và Tiểu Lan tử, chuẩn bị rời nơi này, trở lại cứ địa Thiên Khải.

Dù sao bây giờ ở cứ địa Tinh Diệu cũng có truyền tống trận, hoàn toàn có thể thông qua truyền tống trận đến cứ địa Thiên Khải, chỉ mất mấy phút mà thôi.

Cho dù là Phong Vân trở về, hay là mấy người Phong Tiểu Lan đến đó, đều vô cùng thuận tiện.

Bởi vậy bọn họ cũng không giống mấy lần từ biệt trước, vô cùng lưu luyến không nỡ.

“Tiểu Lan tử, đây là thẻ thân phận của ta, lúc đó người cầm đến đưa cho võ giả thủ vệ ở cứ địa Thiên Khải là được.”

Phong Vân sao chép thẻ bài thân phận của mình đưa cho Phong Tiểu Lan, phía trên có ấn ký chuyên môn của hắn, người khác không thể mô phỏng được.

“Được.”

Phong Tiểu Lan nhẹ nhàng tiếp nhận rồi gật đầu.

“Ừ, vậy ta đi đây, có chuyện gì thì dùng bưu kiện liên hệ, tạm biệt.”

Sau khi nói xong, Phong Vân trực tiếp bay ra biệt thự, đến truyền tống trận ở trung tâm quảng trường.

Bên ngoài biệt thự.

Phong Tiểu Lan đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, sóng mắt lưu chuyển, tràn ngập tình ý.

“Tiểu Lan, tiểu tình nhân này của ngươi thật có bản lĩnh, cứ địa Thiên Khải là cứ địa siêu đẳng, bọn họ chỉ mở ra với thiên tài tuyệt thế và Vương giả mà thôi, võ giả nghĩ cũng đừng nghĩ, thế mà bây giờ hắn có thể để ngươi tùy tiện xuất nhập, xem ra, vị trí của hắn ở cứ địa Thiên Khải không thấp.”

Giọng nói của trí năng sinh mệnh vang lên trong đầu Phong Tiểu Lan.

“Tiểu Vân của ta, ngươi cho là bình thường sao?” Phong Tiểu Lan kiêu ngạo nói.

“Ta nhắc nhở ngươi một câu, tiểu tình nhân của ngươi càng lúc càng biến thái như vậy, có tin ngươi sẽ mãi mãi không nhìn thấy bóng hắn

không?”

“Cái này...”

Gương mặt xinh đẹp của Phong Tiểu Lan thay đổi, có chút sợ hãi.

“Vậy phải làm sao bây giờ, Tiểu Vân là Kim Thần tộc gì đó, ta là một cô gái bình thường, lấy cái gì mà đuổi theo hấn?”

“Yên tâm, ta là sinh mệnh trí năng do nữ thần Tự Nhiên vĩ đại sáng tạo, toàn cầu chỉ có một, bây giờ chỉ cần ngươi chăm chỉ tu hành, đạt đến yêu cầu truyền thừa, ta sẽ dẫn ngươi đến các bảo khố tiếp nhận truyền thừa, lúc đó ngươi sẽ một bước lên trời.”

Giọng nói của sinh mệnh trí năng truyền đến.

“Những lời này ngươi đã nói không chỉ một lần rồi, ta luôn cảm thấy ngươi đang lừa ta.” Phong Tiểu Lan học dáng vẻ ghét bỏ của Phong Vân nói.

“Ngươi... Hừ! Phàm nhân ngu xuẩn, lừa cùng ngươi tốn miệng lưỡi.”

Sinh mệnh trí năng ngạo kiều lên tiếng, lập tức ảm nấp, không lên tiếng nữa.

...

Bên này.

Phong Vân trở lại cứ địa Thiên Khải, lập tức lấy thiết bị giả tưởng ra, sau đó nhanh chóng đưa vào tài khoản của công hội võ giả.

Sau khi hấn đeo lên, bên tai triềng đến tiếng nhắc nhở hấn tiến vào thế giới giả tưởng.

Các phân bộ của công hội võ giả được nối trực tiếp với tổng bộ.

Bởi vậy, Phong Vân dễ dàng thông qua phân bộ công hội võ giả ở cứ địa Thiên Khải, liên thông đến tổng bộ giả tưởng của công hội võ giả.

Mặc dù trên thực tế, phân bộ và tổng bộ của công hội võ giả cách xa nhau, nhưng trong thế giới giả tưởng, đi từ phân bộ đến tổng bộ cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tổng bộ giả thuyết với người được đả thông.

“Đến tổng bộ.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, sau đó “Xoát” một tiếng, hắn đã biến mất tại chỗ.

Vài giây sau, hắn đã xuất hiện trước một cái cánh cổng ánh sáng to lớn.

Bên trên cánh cổng này có đề sáu chữ lớn rồng bay phượng múa: Tổng bộ công hội võ giả.

“Xem ra đã đến rồi.”

Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, đi vào trong cổng ánh sáng.

Một trận hào quang lóe lên, trước mắt hắn xuất hiện một thế giới rất lộng lẫy.

Nơi này có cung điện cổ đại, cũng có kiến trúc tràn ngập khí tức kỳ dị, tọa lạc một mình, hoặc tinh xảo, hoặc rộng lớn.

Có thể nhìn thấy một vài người mặc quần áo nhân loại lui tới, khí tức của mỗi người đều rất mạnh, trừ nhân viên công tác, thấp nhất cũng là

Phong Đé Phong Hoàng nhất trọng lĩnh vực.

“Xin chào, xin ngài lấy ra tin tức tài khoản.”

Lúc này, một giọng nói truyền đến, một tiểu tử từ bên cạnh đi đến, nở nụ cười chuyên nghiệp.

Phong Vân gửi tin tức tài khoản của mình cho đối phương.

“Kiểm tra ngài là hội viên cử tinh, đồng thời là lần đầu tiên đến tổng bộ giả tưởng, theo quy định, đặc biệt tặng ngài một bộ bách khoa toàn thư tin tức cơ bản, có vấn đề gì có thể tra cách giải quyết ở trên đó, nếu như không hiểu, có thể đến hỏi ta.”

“Như vậy, cuối cùng chúc ngài thuận lợi.”

Sau khi nói xong, tiểu tử thanh tú liền rời đi, lưu lại một mình Phong Vân đứng đó.

“Bách khoa toàn thư tin tức cơ bản.”

Phong Vân lập tức kết nối với thiết bị thông tin, tìm bộ bách khoa toàn thư này, gõ mấy từ quan trọng vào: Phương pháp thu hoạch điểm tích lũy.

Lập tức có tin tức hiện ra.

[Phương pháp thu hoạch điểm tích lũy] :

Một, thu hoạch thông qua làm nhiệm vụ.

Hai, xông Hư Thiên Cảnh.

Chỉ có hai tin tức này.

“Hư Thiên Cảnh?”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, lập tức ấn mở tin thứ hai, hiện lên nội dung chi tiết hơn.

[Hư Thiên Cảnh] : Tất cả có hai mươi tầng, xông qua mỗi tầng sẽ đạt được điểm tích lũy tương ứng.

Xông qua tầng thứ nhất: Ban thưởng 1w điểm tích lũy.

Xông qua tầng thứ hai: Ban thưởng 5w điểm tích lũy.

...

Xông qua tầng thứ năm: Ban thưởng 100w điểm tích lũy.

Xông qua tầng thứ bảy: Ban thưởng 1000w điểm tích lũy.

...

“Tầng thứ năm có 100w điểm tích lũy.”

Phong Vân nhìn thấy tin tức này, ánh mắt chấn động, thông qua Hư Thiên Cảnh còn được nhiều điểm tích lũy hơn làm nhiệm vụ cấp địa ngục.

“Đi thử xem.”

Hắn lập tức đi theo lộ tuyến trên bản đồ, trong lòng vừa động, đã được truyền tống đi.

...

Ở một không gian ảo.

Bên trong không gian này là bình nguyên mênh mông, cỏ xanh như tấm đệm, gió thổi nhẹ nhẹ, tất cả đều rất chân thật.

Ngay trên bình nguyên này, có một con đường thông thiên, vô cùng vô tận, giống như kéo dài đến cuối thiên địa.

Đồng thời, bốn phía còn ẩn chứa sương mù, tựa như ảo mộng.

Thân ảnh Phong Vân đột nhiên xuất hiện ở đây.

“Nơi này chính là Hư Thiên Cảnh.” Hắc tử nhủ.

“Không, chính xác mà nói, nơi này là bên ngoài Hư Thiên Cảnh.”

Một giọng nói bỗng nhiên truyền đến.

Phong Vân nhìn theo giọng nói, nhìn thấy một người đàn ông mặc áo đen đột nhiên xuất hiện, thi lễ với hắn: “Trí năng thủ hộ Thiên Hư Cảnh Mặc Tháp, bái kiến hội viên đại nhân.”

Chương 354: Có thể so với Thần tử?

Chương 354: Có thể so với Thần tử?

"Xin chào."

Phong Vân nhìn nam tử áo đen, cất tiếng chào hỏi.

"Nhìn đại nhân có vẻ lạ mặt, chắc hẳn là lần đầu tiên tới Hư Thiên cảnh đúng không?"

Nam tử áo đen kia nhẹ giọng hỏi thăm.

"Ừm." Phong Vân không phủ nhận, "Nghe nói nơi này có thể kiếm điểm tích lũy, vậy nên ta đến đây."

Nam tử áo đen mỉm cười đáp: "Gần như mỗi một người đến Hư Thiên cảnh đều là vì điểm tích lũy. Ta nghĩ đại nhân trước khi đến đây có lẽ đã tìm hiểu qua về Hư Thiên cảnh rồi. Ta cũng không giới thiệu thêm nữa."

"Đại nhân chỉ cần một mực bay thẳng theo đại lộ này về phía trước, tự nhiên sẽ tiến vào Hư Thiên cảnh. Chúc ngày may mắn."

Phong Vân gật gù đầu, sau đó thân thể lóe lên hóa thành một vệt tàn ảnh, trực tiếp bay về phía cuối đường.

Không biết đã bay được bao lâu, bất chợt, cảnh tượng trước mắt hắn xảy ra biến hóa, đại lộ xung quanh bỗng biến thành một vùng không gian xa lạ.

Tiếp theo, một giọng nói lạnh lùng từ bốn phương tám hướng truyền tới.

"Lựa chọn đối thủ của ngươi đi. Ngươi có thể lựa chọn võ giả có thập đại thuộc tính (Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Băng, Quang Minh, Hắc Ám), niệm hồn sư, huyền thuật sư, võ giả luyện thể, tùy ý lựa chọn một đối thủ. Sau khi chiến thắng đối phương, ngươi liền có thể thông qua Hư Thiên cảnh tầng thứ nhất."

Dựa theo những gì Phong Vân tra được, nhất định phải đánh bại đối thủ trong mỗi một tầng, mới có thể tiến vào tầng tiếp theo của Hư Thiên cảnh.

"Ta chọn, niệm hồn sư." Phong Vân thản nhiên nói.

Niệm hồn sư, kỳ thật chính là kết hợp giữa niệm lực sư và linh hồn sư. Đến một cấp độ nhất định, mỗi một người am hiểu về linh hồn, trên cơ bản tạo nghệ trên phương diện niệm lực cũng sẽ không kém.

Cho nên càng về sau, hai loại này sẽ dung hợp lại làm một.

Phong Vân có ý muốn thử một chút công kích linh hồn của chính mình, cho nên lựa chọn cái này.

Ong!

Một trận hào quang lóng lánh tỏa ra, ngưng tụ thành hình ở giữa không trung, hóa thành một nam tử mặc trang phục chiến đấu, ánh mắt lạnh lùng, nhìn chằm chằm Phong Vân nói: "Bắt đầu chiến đấu."

...

Bên ngoài.

Nam nhân áo đen một tay chống cằm, mang theo hứng thú tràn đầy mà nhìn vào hình ảnh trước mắt.

Bên trong đang chiếu lại cảnh Phong Vân ở trong Hư Thiên cảnh.

"Không biết vị đại nhân này có thể xông đến tầng thứ mấy. Nhìn dáng vẻ của hắn, cũng không ở trong bất cứ tộc nào thuộc thập đại Thần tộc. Nhưng người còn trẻ như vậy đã trở thành hội viên cấp chín sao, hiển nhiên không phải kẻ bình thường. Đoán chừng cũng có thể xông đến tầng thứ tư thứ năm đó."

Hắn thâm nghĩ trong lòng.

Mà lúc này, khi nhìn thấy Phong Vân lựa chọn niệm hồn sư, sắc mặt hắn có chút kinh ngạc, "Lại còn là một vị niệm hồn sư nữa ư, rất hiếm gặp đó."

So sánh với thuộc tính võ giả, niệm hồn sư cùng huyền thuật sư đều cực kỳ hiếm thấy, mà người lợi hại lại càng là đếm trên đầu ngón tay.

"Giết!"

Bên trong không gian mộng lung.

Nam tử mặc trang phục chiến đấu gầm lên một tiếng, hai con ngươi bắn ra tia sáng rực rỡ, một cỗ linh hồn phong bạo hung hãn lao đến, xông vào trong thức hải của Phong Vân.

Mà lúc này, Hư Thần Chi Tháp trong thức hải hơi động một chút, hình thành một lồng ánh sáng kỳ dị, bao phủ trọn cả thức hải.

Trận linh hồn phong bạo kia vừa mới tới gần đã trực tiếp bị đánh tan.

"Có thể so với công kích linh hồn của lĩnh vực tầng thứ nhất. . ."

Phong Vân cảm ứng được cường độ của công kích linh hồn này, tự nói một câu.

Mà lúc này, đối phương đã thả ra dòng linh hồn phong bạo thứ hai.

"Chỉ biết cái này thôi ư, vậy thì kết thúc luôn đi."

Phong Vân cũng không đụng tới bí kỹ linh hồn, chỉ nhìn đối phương một cái, dùng linh hồn lực mệnh mông đè ép lại.

Phụt!

Linh hồn của nam tử mặc trang phục chiến đấu trong nháy mắt vỡ nát, đôi mắt tối lại, từ trên trời rơi thẳng xuống.

Chiến đấu, thắng lợi!

"10000 điểm tích lũy vào tài khoản."

Phong Vân cười nhẹ một tiếng, không gian nhất thời trước mắt đã biến mất.

Hắn tiếp tục cất bước, hào quang lóe lên, tiến vào trong Hư Thiên cảnh tầng thứ hai.

Âm thanh nhắc nhở kia lại lần nữa vang lên, Phong Vân vẫn như cũ lựa chọn nhiệm hồn sư.

...

"Ngay cả bí kỹ linh hồn cũng không cần dùng mà đã chiến thắng đối thủ."

Bên ngoài, nam tử áo đen nhìn Phong Vân trong màn hình chỉ liếc mắt đã giải quyết đối thủ trong Hư Thiên cảnh tầng thứ hai, sắc mặt hơi đổi. Vị đại nhân trẻ tuổi này linh hồn lực có chút mạnh đấy.

Từng cảnh tượng phát sinh kế tiếp càng khiến hắn trực tiếp há to mồm, vô cùng kinh ngạc, không thể tin được những gì mình nhìn thấy.

Tầng thứ hai, Phong Vân vẫn như cũ chỉ nhìn qua một cái, giết chết đối thủ.

Tầng thứ ba, đồng dạng là liếc qua một ánh mắt, đánh nát linh hồn đối thủ.

Tầng thứ tư, lần này không phải một cái liếc mắt, nhưng Phong Vân chỉ dùng một chiêu đã xử lý xong đối thủ.

Tầng thứ năm, lần này Phong Vân không chỉ ra một chiêu, mà ra đến năm chiêu mới đánh bại đối thủ.

Tầng thứ sáu, mười chiêu đánh bại đối thủ.

"Mới mười phút đồng hồ đã vượt qua sáu tầng Hư Thiên cảnh, cái này, chuyện này. . ."

Nam tử áo đen nói chuyện cũng khẽ run rẩy. Hắn ở đây làm nhiệm vụ canh giữ lâu như vậy rồi, nhưng mười phút đồng hồ liên tiếp vượt qua sáu tầng Hư Thiên cảnh là chuyện mà chỉ có những Thần tử mạnh nhất trong một thế hệ Thần tộc mới có thể làm được.

Nhân vật như vậy, tương lai nhất định sẽ đạt tới Thánh cấp, đứng vững trên đỉnh cao của chúng sinh, độc hưởng vạn năm tuổi thọ, giấc ngủ vạn cổ thanh thiên.

Nhưng bây giờ, không phải Thần tộc, mà là một thiên tài thiếu niên đến từ thế giới loài người, vậy mà cũng có tư chất thành Thánh này!

"Còn là niệ̣m hồn sư cực kỳ hiếm thấy!"

"Không biết có thể xông qua tầng thứ bảy hay không."

Nam tử áo đen một mực chú ý.

Trong thế hệ tuổi trẻ, cho đến trước mắt, thành tích Hư Thiên cảnh tốt nhất chính là thông qua tầng thứ bảy.

Trong không gian mông lung, Hư Thiên cảnh tầng thứ bảy.

Phong Vân đứng đó. Phía đối diện hắn vẫn như cũ là nam nhân mặc trang phục chiến đấu kia.

Nhưng nhìn vào khí thế cùng chấn động mà hắn gây ra, đã cường thịnh hơn so với trước đó rất nhiều.

Nhìn sắc mặt và khí tức của hai người, hiển nhiên đã quyết đấu qua nhiều lần.

"Chết đi! !"

Lúc này, nam nhân mặc trang phục chiến đấu quát lên một tiếng chói tai, sau lưng hắn dâng lên hư ảnh của một cự thú khổng lồ màu vàng kim, gào thét vang vọng khắp thiên địa.

Nó vươn ra một cái móng vuốt to lớn màu vàng kim, mạnh mẽ vồ tới mang theo tư thái xé nát tất cả, uy áp khôn cùng.

Theo tầng thứ ngày càng cao, bí kỹ linh hồn mà đối thủ Hư Thiên cảnh biết được cũng càng trở nên lợi hại.

Một móng vuốt này vồ tới, cho dù là Phong Vân, cũng cảm nhận được một cỗ áp lực không nhỏ.

"Xem ra nhất định phải nghiêm túc rồi."

Ánh mắt Phong Vân run lên. Trong thức hải, Hư Thần Chi Tháp cao ngất bỗng nhiên bắn ra vô tận hào quang, đồ án bên trên trong nháy mắt sống dậy.

Sau đó cùng nhau lao ra, tổ hợp thành một thanh binh khí hình kiếm.

Keng!

Tiếng kiếm ngân vang vọng tựa như một thanh Thần Kiếm tuyệt thế ra khỏi vỏ, có thể chém trời, cũng có thể xẻ đất, mang theo lực công kích mạnh mẽ như muốn phá hoại hết thảy, trong nháy mắt xông tới.

Phụt!

Móng vuốt kinh người kia còn chưa kịp tới gần đã trực tiếp bị một kiếm này chém xuyên qua. Kiếm khí không giảm, vẫn tiếp tục lao tới chém xuyên qua nam tử kia cùng với hư ảnh cự thú màu vàng kim sau lưng hắn.

Tầng thứ bảy, chiến thắng!

Chương 355: -

Chương 355: Niệm hồn binh khí, hồn thiên binh!

"Qua! Thật sự đã vượt qua!"

Bên ngoài Hư Thiên cảnh, nam tử áo đen nhìn thấy Phong Vân dùng linh hồn chi kiếm xuyên qua đối thủ, thành công qua cửa.

Sắc mặt hắn vô cùng rung động, hai mắt tràn ngập vẻ không dám tin. Cho đến tận lúc này, thiên tài nhân loại đến xông Hư Thiên cảnh không phải là không có, nhưng không có một ai có thể vượt qua tầng thứ bảy. Người có thành tích tốt cũng chỉ quanh quanh tầng thứ ba thứ tư mà thôi.

Chuyện này cũng đúng thôi, dù sao thiên tài nhân loại so với những vị Thần tử trong Thần tộc thì chênh lệch vô cùng lớn.

Đừng nói thiên tài nhân loại, dù là Lôi Đế được xưng là đệ nhất cao thủ nhân loại hiện tại kia nếu đứng trước mặt những vị Thần tử này cũng kém cạnh hơn nhiều.

Đó chính là tồn tại kinh diễm cả một thế hệ đó.

Nhưng bây giờ, lại có một thiếu niên nhân loại dùng chiến lực vô thượng đánh tới tầng thứ bảy, mở ra một trang mới trong lịch sử, làm ra một kỳ tích có một không hai trước nay chưa từng có!

"Chuyện lớn! Chuyện lớn ngập trời!"

Tâm tình nam tử áo đen lúc này giống như mặt biển cuộn cuộn sóng lớn, không cách nào bình tĩnh.

Giờ phút này.

Hư Thiên cảnh tầng thứ tám.

Phong Vân đứng đó. Đối diện với hắn vẫn như cũ là niêm hồn sư mặc trang phục chiến đấu, có khác là phía sau lưng hắn có thêm một thanh trường côn màu vàng đậm.

Nhưng chấn động linh hồn mà đối phương tản ra, cho dù là Phong Vân cũng thấy đỏ mắt.

Người này so với hắn còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Chiến đấu đến lúc này, Phong Vân cũng đã có hiểu biết đại khái.

Hư Thiên cảnh tầng thứ nhất đại biểu cho người có thực lực lĩnh vực tầng thứ nhất, tầng thứ hai chính là lĩnh vực tầng thứ hai. Cứ thế suy ra, tầng thứ tám, chính là người có thực lực lĩnh vực tầng thứ tám.

Linh hồn lực của Phong Vân, lúc đầu chỉ đạt tới tầng thứ sáu. Nhưng từ sau khi hắn tu luyện Linh Hồn Bí Điển, linh hồn lực đã có thể so với tầng thứ bảy.

Lại thêm Hư Thần Chi Tháp bí mật kia, hắn mới có thể vượt qua Hư Thiên cảnh tầng thứ bảy.

Tới tầng thứ tám, hắn liền cảm nhận được chênh lệch.

"Ta chỉ biết một chiêu, tiếp được nó ngươi liền thắng."

Lúc này, người mặc trang phục chiến đấu phía đối diện nhìn nhận nói một câu.

Một giây sau, từ phía sau lưng hắn, thanh trường côn màu vàng đậm kia bỗng nhiên bắn ra ba lưỡi đao cực kỳ sắc bén, toàn thân ánh lên màu vàng đậm.

Ba lưỡi đao trong nháy mắt đã đâm tới, tạo ra cảm giác ba đao hợp nhất. Đồng thời, một loại chấn động kỳ dị ở trên đó cũng cấp tốc xoay chuyển, bắn ra tia sáng chói mắt, vọt thẳng tới.

Phong Vân không dám chậm trễ, lập tức điều khiển đồ án trên Hư Thần Chi Tháp tổ hợp thành một bình khí hình kiếm.

Vút!

Bình khí hình kiếm mang theo sự sắc bén và hung hăng mạnh mẽ lao ra, sáng chói vô cùng, tựa như tia chớp, trong nháy mắt đã đâm tới.

"Rầm!"

Cả hai va chạm, nhưng sau một khắc, Phong Vân liền thấy bình khí hình kiếm của mình tán loạn. Tiếp theo, một vết hào quang xông tới, xuyên qua người hắn.

...

Khi ý thức tỉnh táo trở lại, Phong Vân đã trở về trên đoạn đường lớn thông thiên kia. Không gian thần bí và người khiêu chiến đều đã biến mất không còn tăm tích.

"Niệm hồn sư tầng thứ tám, vậy mà đã dung hợp cả tinh thần niệm lực và linh hồn lực lại với nhau. . ."

Niệm hồn sư tầng thứ tám vừa rồi, trường côn màu vàng phía sau lưng hắn, Phong Vân ban đầu vốn tưởng rằng là binh khí niệm lực. Nhưng về sau hắn lại phát hiện, nó không chỉ là binh khí niệm lực mà còn là linh hồn binh khí, có thể tổ hợp cả hai loại lực lượng.

Tinh thần lực thoát thai từ linh hồn lực, Phong Vân lần đầu tiên nhìn thấy hai loại lực lượng này được sử dụng như thế.

"Là ta đi nhầm hướng rồi. Tinh thần lực thoát thai từ linh hồn lực, vốn là cùng một nguồn cội, sao không thể dung hợp chứ."

Phong Vân nói thầm trong lòng. Nhưng niệm hồn sư tầng thứ tám kia, thanh trường côn màu vàng kim sau lưng hắn kia mới là mấu chốt. Công kích thi triển ra nhìn có vẻ bình thản, nhưng lại ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ không thể tưởng tượng nổi.

"Ta không có vũ khí đúng là quá thiệt thòi mà."

Hắn lắc đầu nói.

Sau đó, Phong Vân nhìn xem tài khoản của mình.

"Hơn 16 triệu à."

Hắn tìm lòng không được lộ ra nụ cười. Quả nhiên, đến tổng bộ là quyết định cực kì chính xác.

Nếu để cho hắn đi làm nhiệm vụ, trời mới biết phải tốn bao nhiêu thời gian mới có thể có được hơn 16 triệu điểm tích lũy. Hiện tại đến xông một cái Hư Thiên cảnh, vài phút đã có rồi.

Quá sáng khoái!

Nhưng mà, càng về sau, điểm tích lũy thu hoạch được sẽ càng nhiều.

Tỉ như xông qua Hư Thiên cảnh tầng thứ tám là có thể thu hoạch được 50000000 điểm tích lũy, nghĩ tới đã khiến lòng người kích động.

"Xoat!"

Bóng dáng Phong Vân lập tức lóe lên, từ trên đường lớn đi ra, trở lại điểm xuất phát.

Ở nơi đó, nam tử áo đen làm nhiệm vụ canh giữ vẫn như cũ đứng đấy.

Nhìn thấy Phong Vân trở về, trên mặt hắn lập tức chất đầy tươi cười, cực kỳ cung kính nói: "Đại nhân thực lực kinh người, một hơi thông qua bảy tầng Hư Thiên cảnh, làm cho người khác sợ hãi thán phục."

"Đáng tiếc lại dừng bước ở tầng thứ tám." Phong Vân lắc lắc đầu nói.

Nam tử áo đen trong lòng co giật một trận. Hắn vừa mới nhìn qua tư liệu về Phong Vân, mới 16 tuổi mà thôi.

Cái tuổi này đã vượt qua Hư Thiên cảnh tầng thứ bảy, có thể nói là thiên nhân rồi. Thậm chí so với những Thần tử trong Thần tộc kia cũng không hề kém hơn chút nào.

Nhưng bây giờ nhìn sắc mặt Phong Vân, vậy mà còn không hài lòng.

Mẹ kiếp, nghe đi, xem có phải là tiếng người không?

Hắn cười làm lành: "Đại nhân à, thành tích hiện tại của ngài đã vượt xa so với thiên tài nhân loại khác, chạm đến mức của vị Thần tử mạnh nhất rồi, có thể xưng là kinh thế hãi tục."

"Thần tử?"

Phong Vân lần đầu tiên nghe được xưng hô này, không khỏi hiếu kỳ nói: "Cùng Thần tộc có quan hệ gì sao?"

"Bầm đại nhân, Thần tử, chính là tồn tại mạnh nhất trong thế hệ tuổi trẻ Thần tộc. Bọn họ không chỉ có tu vi xuất chúng, chiến lực xuất chúng, mà huyết mạch cũng là có một không hai, bởi vậy mà được xưng làm Thần tử. Điều này đại biểu cho vinh quang chí cao vô thượng."

Nam tử áo đen giải thích.

"Nói như thế, thập đại Thần tộc, cũng đại biểu rằng có mười vị Thần tử đúng không?"

Biểu tình trên mặt Phong Vân bỗng nhiên trở nên rất vui vẻ.

"Đúng vậy." Nam tử áo đen gật đầu. Hắn cảm thấy có chút kỳ quái, vị đại nhân trước mắt này vì sao nghe thấy có nhiều Thần tử như vậy lại vui vẻ đến thế. Hắn không phải hắn nên cảm thấy áp lực như núi sao.

Nhưng, hắn lại không biết, đối với Phong Vân mà nói, thiên tài biến thái càng nhiều càng tốt.

Bởi vì như vậy, hắn lấy hình chiếu mới càng vui vẻ, mới càng đã nghiên!

"Đúng rồi, hỏi người chuyện này nhé. Thanh trường cơn màu vàng mà đối thủ đeo sau lưng đó là cái gì?"

Phong Vân nghĩ tới một chuyện, dò hỏi.

Nam tử áo đen đáp: "Bầm đại nhân, cái đó gọi là Hồn thiên binh, chính là binh khí do niệm lực cùng linh hồn lực dung hợp mà thành, là binh khí chỉ có riêng tại công hội võ giả, thích hợp cho niệm hồn sư sử dụng."

Hồn thiên binh à.

Phong Vân gật gật đầu. Hắn lập tức chào tạm biệt nam tử áo đen, trực tiếp truyền rời đi.

Điềm tích lũy đã tới tay, tiếp theo chính là lúc trắng trợn mua đồ thôi.

Mà nam tử áo đen thì lập tức tuyên bố tin tức Phong Vân xông qua bảy tầng Hư Thiên cảnh ra ngoài.

Một trong các chức trách của hắn chính là khai quật ra các loại thiên tài tuyệt thế. Lúc trước, khi những vị Thần tử kia đến đây, hắn cũng đã làm như vậy.

Chương 356: Thần tử Thần tộc

Chương 356: Thần tử Thần tộc

Sau khi tin tức Phong Vân xông qua Hư Thiên cảnh thất trọng được truyền ra ngoài.

Lập tức, ngay tại tổng bộ công hội võ giả nhắc lên một trận sóng to gió lớn, nhất là khi bọn hắn nhận ra rằng, Phong Vân chỉ là thiên tử cứ địa nhân loại mà thôi, tiếng nghị luận lại càng kịch liệt.

"Ta không tin, thật hay giả? Một thiếu niên thiên tài đến từ cứ địa siêu hạng, vậy mà xông qua Hư Thiên cảnh thất trọng, có thể so với Thần Tử Thần tộc? Nói đùa sao!"

"Quá tốt rồi, cứ địa nhân loại ta, rốt cục đã có một vị tuyệt thế thiên tài, có thể so sánh với Thần Tử Thần tộc!"

"Là một sự kiện kinh thiên động địa!"

"Phong Vân? Cái tên nghe rất quen thuộc! Đây không phải đệ nhất thiên tài có một không hai của ba mươi cái cứ địa siêu hạng hay sao!"

Tổng bộ công hội võ giả, không kể là hiện thực, hay là giả tưởng, tất cả đều sôi nổi bàn tán.

Mỗi một người đều sốt ruột thảo luận, nơi này đại bộ phận đều là nhân loại, những người khác đều là Đệ tử Thần tộc.

Nhưng mà, thiên tài nhân loại vượt qua Hư Thiên cảnh đệ thất trọng, lại một người cũng không có.

Chẳng qua là hiện nay, rốt cục đã xuất hiện một người, cho nên nhân loại ở đây đều cùng có chung cảm giác vinh dự, cả đám đều kích động hưng phấn không thôi, vì bên trong nhân loại ra một cái tuyệt thể thiên tài sao mà không kiêu ngạo được!

Bên trong đại điện tổng bộ.

Hội trưởng công hội võ giả biết được tin tức này, trên mặt lộ ra dị sắc, "Là tiêu gia hỏa kia à? Có ý tứ, vậy mà tiến bộ nhanh như vậy."

Một thế giới trắng xoá, nơi này khắp nơi đều là băng tuyết.

Không riêng gì thực vật, ngay cả kiến trúc đều là dùng băng tuyết làm nên, hoàn toàn là thế giới băng giá.

Một chỗ bên trong Băng Điện, một người thanh niên trẻ tuổi đang tại nhập định, bỗng nhiên một thanh âm truyền đến.

'Tích'

Hả?

Thanh niên kia mở hai mắt ra, lộ ra đôi mắt với hai con ngươi màu trắng, hần ần mở thư tín mới, nội dung lập tức hiện ra.

"Tuyệt thể thiên tài Phong Vân đến từ cứ địa nhân loại, lấy độ tuổi 16 vượt qua Hư Thiên cảnh thất trọng!"

Còn trẻ như vậy!

Lúc này trong mắt hắn cũng lộ ra một vẻ kinh ngạc, chỉ là thiên tài đến từ thế giới loài người, lại có thể cùng Thần tử so sánh?

"Có ý tứ, bất quá đáng tiếc, ta sớm đã có thực lực xông qua Hư Thiên cảnh đệ bát trọng, chờ ta xuất quan, sẽ cho các ngươi một cái bất ngờ to lớn, nhân loại chung quy vẫn là cấp thấp. . .

Thanh âm dần dần biến mất, đại điện lập tức chìm vào trong yên lặng, giống như trước đó.

Mà cùng lúc đó, ở một nơi khác các Thần tử cũng thu được tin tức Phong Vân xuyên qua Hư Thiên cảnh đệ thất trọng.

Đương nhiên, phần lớn phản ứng cũng như người trước đó Băng Chi Thần tử.

Bọn họ đều không quá đề ở trong lòng, nói đúng hơn là hơi kinh dị một chút, dù sao bọn họ xông qua đệ thất trọng, đã là chuyện của mấy năm về trước.

Bây giờ, mấy năm qua đi, bọn họ sớm đã xưa đâu bằng nay.

Đối với thiên tài bình thường mà nói, thời gian mấy năm khả năng không có tiến bộ gì, hoặc là có tiến bộ rất nhỏ, nhưng đối Thần Tử Thần tộc dạng thiên tài này lại khác, thời gian mấy năm, đủ để thực lực phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Một bên khác.

Phong Vân cũng không biết mình vượt qua Hư Thiên cảnh đệ thất trọng đã dẫn phát mọi người chú ý, sau khi hắn đi ra Hư Thiên cảnh, liền rời khỏi tổng bộ giả lập, trở lại thế giới thực.

"Hơn 16 triệu điểm tích lũy, hẳn là đã đủ cho ta tiêu xài."

Trong lòng hắn thầm nói, lập tức ấn mở danh sách trao đổi của tổng bộ công hội võ giả.

Nhìn qua trước mắt 【 binh khí loại 】 【 công pháp loại 】 【 võ kỹ loại 】 【 các phân loại khác 】 , Phong Vân do dự một chút, lập tức ấn mở 【 các phân loại khác】 .

"Hồn thiên binh hẳn là ở bên trong cái phân loại này."

Hồn thiên binh trên lý luận mặc dù thuộc về 【 binh khí loại 】 , nhưng bởi vì nguyên nhân thực sự là có quá ít người sử dụng, cho nên xếp vào bên trong 【 các phân loại khác】 .

Dù sao, niệm hồn sư vốn đã ít, lại không nói đến lợi hại.

Ấn mở 【 các phân loại khác】 , Phong Vân lập tức liền tìm được hồn thiên binh ở bên trong.

【hồn thiên binh】 :Một loại niệm hồn binh, ở trong chứa 2000 lưỡi dao, hết thảy có bảy cấp độ.

Độ nhất trọng có thể điều khiển 3 lưỡi dao, độ nhị trọng có thể điều khiển 9 lưỡi dao, độ tam trọng có thể điều khiển 27 lưỡi dao. . .

Đến độ thất trọng, thì có thể điều khiển 2000 lưỡi dao.

Chú ý: Binh khí này đối với thiên phú Linh Hồn yêu cầu cực cao, không có thiên phú Linh Hồn Thụ Quang cấp chớ có luyện thử.

【giá bán】 : 500w điểm tích lũy.

"Dễ dàng như vậy?"

Phong Vân có chút ngoài ý muốn, hấn thấy cái hồn thiên binh này, so với năm thần binh đẳng cấp cao còn muốn lợi hại hơn nhiều.

Mà năm thần binh đẳng cấp cao cấp kia, rẻ nhất cũng phải là mấy ngàn vạn.

Cùng so sánh, hồn thiên binh lập tức lộ ưu điểm hơn nhiều.

Bất quá, hấn nhận ra cái hồn thiên binh đoán chừng không có mấy người có thể sử dụng được, thiên phú Linh Hồn Thụ Quang cấp mới có tư cách sử dụng, tất nhiên đại bộ phận võ giả không thể nào dùng.

Dù sao người có được thiên phú Linh Hồn Thụ Quang cấp ít hơn nhiều so với thiên phú Thể Chất Thụ Quang cấp.

Dù cho là những tộc nhân Thần tộc kia, đoán chừng cũng không nhiều người sinh ra thiên phú Linh Hồn.

"Vừa vặn ta lại đang thiếu dạng binh khí này, giá cả còn có thể chấp nhận được, mua thôi."

Phong Vân không quá do dự, liền quyết định mua sắm cái 'Hồn thiên binh' này! .

Dù sao đạt được Hồn thiên binh, công kích linh hồn của hấn đã tăng lên rất nhiều.

Tương ứng, chiến lực của hấn cũng sẽ tăng theo.

"Mua."

Phong Vân lúc này lựa chọn mua sắm.

Sau đó, hấn lại một hơi mua sắm rất nhiều loại tài nguyên tu luyện, có năm trăm cái lập phương Bách Niên Ngọc Tủy Dịch, hơn chục triệu khối cực phẩm Nguyên Lực Thạch, cùng một bình Vạn Linh Tinh Hoa Dịch.

Trong đó Vạn Linh Tinh Hoa Dịch là trân quý nhất, một bình có giá cao tới 300w điểm tích lũy.

Bất quá nhìn phần giới thiệu phía trên là:“áp dụng các loại linh vật rèn luyện ra tinh hoa, một giọt có thể so với một triệu khối cực phẩm Nguyên Lực Thạch”.

Nếu không phải là giới hạn mỗi người mua một bình, Phong Vân thật nghĩ là sẽ mua thêm mấy bình.

"Xài hết hơn 16 triệu điểm tích lũy."

Phong Vân nhìn lại số điểm tích lũy của mình, không khỏi bất đắc dĩ cười một tiếng, lúc này điểm tích lũy vừa mới tới tay, còn chưa cầm nóng tay, liền xài cho hết.

Bất quá hấn cũng không hối hận, đây đều là vì để tăng thực lực lên, mang tính tất yếu.

"Tích! Phong Vân tiên sinh, vật phẩm ngài mua sắm trong thời gian ba ngày sẽ đưa đến địa chỉ ngài điền bên trên, mời kiên nhẫn chờ đợi."

Sau khi hấn đưa ra vật phẩm, thanh âm trí năng nhắc nhở cũng vang lên theo.

"Ba ngày à."

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, những vật này đoán chừng muốn từ tổng bộ công hội võ giả đưa tới, hao phí nhiều thời gian như vậy

cũng rất bình thường.

"Nên xoát hình chiếu, hôm nay phần hoạt động này còn chưa có tiến hành."

Sau đó, ý thức hấn tiến vào bên trong không gian tấm gương, bắt đầu hôm nay xoát xoát xoát.

Chương 357: Kim chi Lĩnh vực

Chương 357: Kim chi Lĩnh vực

【 Kim chi lĩnh vực (ngũ trọng đại viên mãn) 】 : Đến từ hình chiếu Kim Anh.

【 Thần Kim Binh Pháp (Võ kỹ cấp 9) 】 : Đến từ hình chiếu Kim Anh.

Rồi?

Bên trong không gian tấm gương, Phong Vân nhìn thấy ba vật rơi xuống, suýt nữa cho là mình nhìn lầm.

"Vậy mà lại rơi đến hai thứ tốt!"

Hắn không khỏi hưng phấn lên, hơn nữa còn là từ cùng một cái hình chiếu tuôn ra, cái này tỉ lệ lại càng thấp.

"Tỉ lệ lại thấp, cũng ngăn không được ta Âu khí bạo rạp."

Phong Vân nhin không được hưng phấn một hồi.

"Lúc đầu dự định về sau sẽ tăng lên thành tựu tại phương diện Kim Hệ, không nghĩ tới cái này lại tuôn ra, rất tốt, rất không tệ."

Có lẽ là bởi vì thân thể này, xuất thân từ Kim Thần tộc, mặc dù hắn không có kế thừa huyết mạch của Kim Thần tộc, nhưng ở phương diện thuộc tính Kim Hệ, cảm giác có một loại bản năng thân cận.

Lại nói Kim thuộc tính chí cương chí dương, không gì không phá, không có nhiều đồ vật tương tự như vậy, trên phương diện lực công kích, tự nhiên là đứng đầu trong các hệ thuộc tính.

Chỉ bằng điểm này, Phong Vân đã muốn tăng lên thành tựu trên phương diện Kim Hệ trên phạm vi lớn.

Đương nhiên, phương diện khác hẳn cũng sẽ không lãng quên, có tấm gương này, loại chuyện phân tâm lãng phí thời gian ở trên người hẳn căn bản sẽ không phát sinh

Cũng giống như hiện tại, hẳn liền sắp thu hoạch được ngũ trọng đại viên mãn Kim chi lĩnh vực, cùng một môn công pháp Kim Hệ cấp 9.

Hai thứ đồ này, thiên tài đi nữa đều cần tốn hao rất nhiều thời gian để lĩnh ngộ và tu luyện được.

Nhưng đối Phong Vân mà nói, chỉ cần sau mấy phút, hẳn liền hoàn toàn nắm giữ, đồng thời không có chút gông cùm xiềng xích nào, như mình đích thân lĩnh ngộ được.

"Hiện hóa."

Phong Vân dẫn đầu hiện hóa Kim chi lĩnh vực.

【hiện hóa Kim chi lĩnh vực (ngũ trọng đại viên mãn). . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

Ông!

Một đoàn ánh sáng hùng hực màu vàng óng từ trong gương bắn ra, trong nháy mắt chui vào trong thân thể Phong Vân.

Lập tức, hắn liền cảm giác được trong nội tâm của mình, liên quan tới cảm ngộ 'Kim' hệ tầng tầng tăng cao, lấy thể hồ quán đỉnh, vô số huyền ảo tâm đặc giống như thủy triều vọt tới.

Bốn phía xung quanh Phong Vân bây giờ hoàn toàn chỉ còn lại Kim Hệ nguyên lực.

Hắn đứng ở nơi đó, xung quanh kim hệ nguyên lực lấy hắn làm trung tâm, quán lấy hắn, như là chúa tể.

Đây cũng là, Kim chi lĩnh vực!

Với lại không phải nhất trọng hay nhị trọng, mà là ngũ trọng đại viên mãn.

Tại thời khắc này, trong lòng Phong Vân, đối với kim lĩnh vực ngộ đạt tới một cái cấp độ trước nay chưa từng có.

Chờ sau khi hắn hấp thụ và dung hợp hoàn tất, Kim chi lĩnh vực này đã bị hắn hoàn toàn nắm giữ.

Một ý niệm, liền có thể phát động Kim chi lĩnh vực, bao trùm phương viên xung quanh.

Mà Phong Vân cũng dần dần phát hiện ra, cái gọi là lĩnh vực, kỳ thật chỉ là một loại cảm ngộ đối với nó thực chất hóa mà thôi, thuộc về giai đoạn quá độ.

Đây hết thảy, cũng chỉ là vì lĩnh hội đồ vật ở tầng thứ cao hơn.

Về phần là cái gì, Phong Vân trước mắt còn chưa rõ ràng lắm, có lẽ chờ thời điểm một cái lĩnh vực nào đó của hắn đạt đến thập trọng đại viên mãn liền có thể cảm giác được.

Tiếp xuống.

Phong Vân lại hiển hóa dung hợp võ kỹ cấp 9 《Thần Kim Binh Pháp》.

Môn võ kỹ cấp 9 này có điểm rất đặc thù, chính là để người tu hành lựa chọn một loại binh khí, sau đó lấy Kim Hệ nguyên lực của bản thân ngưng tụ thành một viên binh chủng, sau đó mỗi ngày rót vào Kim Hệ nguyên lực, không ngừng ôn dưỡng, không ngừng ngưng tụ, cuối cùng thành hình.

Mà sau khi thành hình, gặp phải thời khắc nguy hiểm, tế ra kiện binh khí này, tất cả năng lượng nó tích trữ một lần bạo phát đi ra, làm ra một kích kinh thiên động địa!

Về sau kiện binh khí này một lần nữa thoái hóa về lại hình thái binh chủng, do người tu luyện lại lần nữa rót vào Kim Hệ nguyên lực, tiếp tục ôn dưỡng ngưng tụ, lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại.

"Nhưng thật ra lại là võ kỹ vô cùng có ý tứ. . ."

Phong Vân có chút nhướng mi, cũng nói là võ kỹ, lại không nói là bí thuật, có phần vì tương đồng, tỉ như Táng Kiếm Thuật kia, có dị khúc đồng công chi miêu. (?)

Bất quá môn Thần Kim Binh Pháp này, độ khó tu luyện cùng yêu cầu bên trên rõ ràng cao hơn, cho nên quy thành phương diện võ kỹ.

Bởi vì có hình chiếu Kim Anh hiện ra ký ức cùng kinh nghiệm, Phong Vân sớm đã hoàn toàn nắm giữ, không gặp trở ngại chút nào.

"Kim đặc tính là kiên cố, sắc bén, phối hợp kiếm tốt nhất, liền ngưng tụ thành kiếm a."

Phong Vân nghĩ một lát, quyết định vẫn là ngưng tụ thành: Kiếm' binh chủng'.

Không khác, kiếm cùng kim thuộc tính đặc tính có rất nhiều điểm tương đồng, phối hợp lẫn nhau, tất nhiên có thể phát huy uy năng càng lớn.

Thậm chí, Phong Vân còn có một cái ý nghĩ lớn mật.

Hắn muốn thông qua quy tắc võ kỹ này, nhìn xem có thể hay không đem Kim chi lĩnh vực cùng Kiếm chi lĩnh vực dung hợp lại với nhau.

Lịch sử tu luyện từ trước tới nay, dung hợp hai lĩnh vực là chuyện chưa từng xảy ra, bởi vì có rất ít người có thể có hai cái lĩnh vực, chí ít là Phong Vân chưa thấy qua, trên cơ bản đều là một cái lĩnh vực.

Trên thực tế, tu luyện một cái lĩnh vực đã đủ ăn, nếu là đến cái thứ hai, ai có đủ thời gian cùng tinh lực kia chứ.

Trừ phi là thiên tài đặc biệt nghịch thiên.

Nhưng Phong Vân không giống, lĩnh vực của hắn đến rất dễ dàng, chỉ cần tuôn ra rồi dung hợp là được, nhiều nhất là mất thời gian dài hơn một chút mà thôi.

Trừ cái đó ra, không có chút phí phạm thời gian nào.

Cho nên hắn mới có một bó lớn thời gian đến để nghiên cứu những cái này.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu tu luyện 《Thần Kim Binh Pháp》.

Bên trong biển Kim Hệ nguyên lực ngưng tụ ra một viên hạt giống hình kiếm.

Sau khi ngưng tụ ra, trong cõi u minh, hạt giống hình kiếm kia cùng biển Kim Hệ nguyên lực của hắn sinh ra một loại liên hệ kỳ diệu.

Sau đó, có thể trông thấy, Kim Hệ nguyên lực đang không ngừng hướng về viên hạt giống hình kiếm, dững mãi lao tới, quán chú vào trong đó, giống như là trồng vào một gốc mầm non, chờ đợi một ngày nó trưởng thành.

Phong Vân lấy tinh thần lực cẩn thận cảm giác, muốn từ đó nhìn trộm mối liên hệ giữa kiếm cùng Kim hệ Nguyên lực.

Nhưng đáng tiếc, hắn kinh ngạc phát hiện ra là nhìn ba ngày, ngay cả cọng lông đều nhìn không ra, không có đầu mối.

"Quả nhiên, dung hợp lĩnh vực không phải dễ dàng như vậy. . ."

Phong Vân lắc đầu, loại chuyện này chỉ có thể dựa vào chính hắn, người khác không cách nào trợ giúp hắn được.

"Phân ra một sợi ý thức ở chỗ này đi."

Cuối cùng, hắn phân ra một sợi ý thức nhỏ tiếp tục chú ý loại biến hóa này, ý thức của hắn thì lùì ra ngoài.

Linh hồn hắn có cường độ vô cùng cường đại, ý thức tự nhiên cũng không kém bao nhiêu, phân ra một sợi tới làm việc khác, hoàn toàn không có ảnh hưởng.

Tích!

Ngay lúc này, công hội võ giả phát tới thư tín.

Phong Vân cúi đầu nhìn lại, thần sắc khẽ động, "Đồ vật đến rồi."

Hắn lập tức đi ra ngoài, đi vào phân bộ công hội võ giả ở cứ địa Thiên Khai, ở nơi đó, sớm có nhân viên của tổng bộ đang chờ, là một vị nam tử trung niên mặc quần áo đặc thù của tổng bộ.

Chương 358: Cách sử dụng chính xác của Hồn Thiên Binh

Chương 358: Cách sử dụng chính xác của Hồn Thiên Binh

"Vâng, cảm ơn."

Phong Vân tiếp nhận một cái không gian giới chỉ loại cực lớn, ý thức thăm dò vào bên trong, sau khi xem xét xác nhận không sai, hắn mới đưa đồ vật dòi đến không gian giới chỉ của mình.

"Khách khí, khách khí."

Nhân viên đưa hàng của tổng bộ liên tục khoát tay, mắt hắn chăm chú nhìn về phía Phong Vân, ngữ khí tràn ngập kính nể.

"Phong Vân các hạ một lần hành động thông qua Hư Thiên cảnh thất trọng, tại tổng bộ gây nên nghị luận sôi nổi, trước đó những Thần tộc đệ tử này ở trước mặt chúng ta cực kỳ cao ngạo, bây giờ không nghĩ tới bên trong nhân loại chúng ta cũng ra một vị thiên tài cái thế!"

"Thần tộc đệ tử?" Phong Vân có chút ngoài ý muốn, bọn họ vậy mà cũng có ở tổng bộ công hội võ giả.

"Vâng, tổng bộ công hội võ giả chúng ta trừ nhân loại bình thường ra, còn lại là tộc nhân mười Đại Thần tộc, bất quá chân thân bọn hắn đều rất ít khi tới, phần lớn đều là xuất hiện bên trong thế giới giả lập."

Trung niên nam nhân kia giải thích.

Cái này khiến Phong Vân có chút cảm thán, công hội võ giả đúng thật là thần thông quảng đại, ngay cả Thần tộc mà cũng có liên hệ.

Hắn xem chừng, trên cả trái đất này, không có chuyện mà công hội võ giả này không biết, không, phải nói là không có chuyện gì mà người võ giả kia - hội trưởng thần bí của công hội không biết. (?)

Sau đó.

Sau khi Phong Vân tạm biệt trung niên nam nhân kia liền trở lại chỗ ở.

Vừa về đến, hắn đã không thể chờ đợi được nữa, lấy ra "Hồn thiên binh".

Giống cái hắn nhìn được ở Hư Cảnh như đúc, toàn thân hiện lên ánh sáng màu vàng, như một cây gậy dài, phía trên khắc chần chịt các đường vân, vô cùng huyền dị.

Phong Vân lập tức thôi động linh hồn của mình, lưu lại bên trên hồn thiên binh ấn kí linh hồn của mình, lập tức, một cảm giác huyết mạch tương liên quán tới.

Điều này đại biểu cho việc hắn đã triệt để luyện hóa cái Hồn thiên binh này.

"Bằng vào linh hồn lực cùng tinh thần lực của ta bây giờ, không biết có thể thi triển trọng thứ mấy."

Phong Vân lập tức đem linh hồn lực cùng tinh thần lực của mình rót vào trong đó, chỉ thấy Hồn thiên binh bay ra một chuỗi ánh sáng màu vàng, đó là 3 lưỡi dao.

Ba lưỡi dao tự nhiên phân tán, đồng thời trên thân bọn chúng đường vân cũng hơi sáng lên một chút, đan xen ở giữa, tựa như hình thành một mối liên hệ nào đó.

Mà ở trong quá trình này, Phong Vân cảm nhận được một loại tiêu hao linh hồn lực cùng với tinh thần lực, rõ ràng, cái Hồn thiên binh này yêu cầu rất cao về cường độ linh hồn của người sử dụng.

Hiển nhiên, người không thiên phú Linh Hồn, tư cách sử dụng đều không có.

"! !"

Đôi mắt Phong Vân lóe lên quang mang, lập tức ba thanh lưỡi dao hóa thành một chỉnh thể, kim quang sáng chói, hóa thành một đạo Kim Hồng, phá không mà đi.

Hắn cảm nhận được cái lưỡi dao này biến thành Kim Hồng, có thể coi như niệm binh công kích niệm lực, cũng có thể coi như hồn binh trực tiếp công kích linh hồn.

Nói cách khác, đây là niệm binh cùng hồn binh kết hợp.

"Khó trách gọi niệm hồn binh."

Phong Vân cảm thấy sợ hãi thán phục, cái hồn thiên binh này có được đặc tính như thế, trừ chất liệu đặc thù của nó, cùng với tinh thần lực và linh hồn lực mà hắn đã rót vào có quan hệ.

"Không tệ không tệ, lại nhiều thêm một con át chủ bài."

Hắn có cái hồn thiên binh này, tất nhiên thi triển ra lực công kích so với trước đó mạnh hơn, lại thêm phương diện tính linh hoạt, cũng so với trước

đó càng mạnh

Dù sao vừa điều khiển bốn mươi tầng đồ án của Hu Thần Chi Tháp, còn phải cam đoan tính linh hoạt, thực sự có chút khó.

"Không biết đem những này đồ án dung nhập bên trong hồn thiên binh hiệu quả sẽ như thế nào. . ."

Phong Vân ý tưởng đột phát, dù sao tất cả đều là công kích linh hồn, cũng coi như thuộc về cùng một trường phái, trên lý luận hẳn là có thể dung hợp được.

Hắn nghĩ là làm, lập tức tâm thần khê động, bốn mươi đồ án bên trên Thần Chi Tháp bay ra ngoài, cùng với lưỡi dao ở giữa không trung va chạm.

"Vị!"

Sau mỗi lần va chạm, Phong Vân chăm chú chú ý, tiếp theo, hẳn liền kinh hỉ phát hiện ra, vậy mà lại có dấu hiệu dung hợp được.

"Có thể làm!"

Trên mặt Phong Vân lộ ra vẻ mừng rỡ, càng thêm ra sức thao túng cả hai va chạm vào nhau.

Hắn cũng không có biện pháp khác nữa, chỉ có thể để bọn chúng đụng như thế mà thôi.

Vài ngày sau.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, trước mặt hiện ra một lưỡi dao lơ lửng tỏa ra ánh sáng màu vàng, trong mắt không nhìn được toát ra hưng phấn.

"Rốt cục, thành công."

Tồn mấy ngày thời gian, cuối cùng hắn cũng đem hai loại này dung hợp thành công.

Sau khi để cho bốn mươi loại đồ án dung hợp vào ba lưỡi dao, hình thành nên một lưỡi dao mới, uy lực tăng gấp 2 lần so với trước đó.

"Tại sao ta lại có cảm giác, lúc này mới đúng là phương pháp nguyên bản để sử dụng hồn thiên binh. . ."

Phong Vân ngấm nhìn lưỡi dao màu vàng trước mắt, trong ý thức toát ra ý nghĩ này.

Lập tức lắc đầu, đem ý nghĩ này đè xuống, bất kể nói thế nào, bây giờ hắn thi triển hồn thiên binh này tạo ra uy năng so một người cùng cấp bậc với hắn sử dụng mạnh hơn gần hai lần, đây không phải là tăng lên nho nhỏ.

"Tiếp theo nên tăng tu vi lên thôi."

Phong Vân vươn người đứng dậy, chuẩn bị đi không gian tu luyện cá nhân một chuyến.

Mà lúc này đây, hắn mới chợt phát hiện ra là lạc ấn linh hồn mà hắn lưu tại trên thân hai tỷ đệ Kim Khải cùng Kim Hoa Nguyệt yếu ớt đi rất nhiều, giống như là bị cái gì đó quấy nhiễu nghiêm trọng.

Cái này khiến ánh mắt hắn sáng lên, "Xem ra đám người bọn họ đã trở lại Kim Thần tộc."

Cẩn thận cảm ứng một lát, Phong Vân phát hiện linh hồn cảm ứng là ở hướng tây nam, cách nơi này tối thiểu mấy triệu km.

"Trước không vội, sau khi đột phá các loại rồi mới đi cũng không muộn."

Dù sao hắn đã biết được phương vị cụ thể, địa phương Kim Thần tộc ở kia cũng không thể chạy đi mất, hắn có rất nhiều thời gian, không cần phải gấp gáp.

Hiện tại đột phá đến Vương cấp đại viên mãn trước đã rồi tính.

Phong Vân lập tức đi khu tu luyện Vương cấp, sau khi mở ra Tụ Nguyên Trận, đồng thời lấy ra ngọc tủy dịch, cực phẩm Nguyên Lực Thạch, bắt đầu tiến hành luyện hóa.

Cùng lúc đó.

Tại Kim Thần tộc.

Kim Anh mang theo Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải trở về thành công.

"Ta đi báo cho các trưởng lão cùng tộc trưởng, các người đi về trước đi."

Kim Anh để lại câu nói này cho mấy người kia rồi rời đi.

Sau đó, Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải cũng tách ra khỏi nhóm, đi về cùng một phương hướng.

Trên đường về nhà, Kim Khải nhớ tới lúc bị Phong Vân nghiền ép, càng nghĩ càng không cam tâm, nói với Kim Hoa Nguyệt: "Lão tử, cái cục tức này ta thật sự là nuốt không trôi, chúng ta tìm cường giả trẻ tuổi trong tộc giúp chúng ta trút giận!"

Kim Hoa Nguyệt có chút chần chừ, nàng nhớ tới trận đánh lúc trước cùng với Phong Vân, thật sự là quá đáng sợ, hiện tại vẫn còn lưu lại bóng ma tâm lý nghiêm trọng.

"Tên Phong Vân kia có chút quý dị, ta sợ. . ."

"Tỷ, người sợ cái gì, Phong Vân kia lợi hại hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể so sánh được Thần Tử Thần tộc của chúng ta hay sao?"

Vẻ mặt Khải khinh thường nói.

Mà lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến tiếng ồn ào.

"Có tin tức lớn đây! Mới vừa từ tổng bộ công hội võ giả truyền đến, nói bên trong thế giới loài người xuất hiện một thiếu niên thiên tài một hơi xông qua Hư Thiên cảnh thất trọng!"

"Cái gì? Đây không phải là có thể so với Thần tử đại nhân sao!"

"Thế giới loài người vậy mà ra một thiên tài biến thái như vậy, hẳn tên gọi là gì?"

"Hình như gọi là, Phong Vân."

Chương 359: Vương cấp đại viên mãn!

Chương 359: Vương cấp đại viên mãn!

Trong phòng tu hành Vương cấp.

Một bóng người thon dài ngồi xếp bằng ở đây, không hề nhúc nhích, tựa như đã đắm chìm sâu trong vạn cổ tang thương.

"Rầm ——! !"

Bất chợt, một cơn chấn động như sóng lớn phóng lên tận trời, sau đó tiếng âm vang quanh quần. Bốn phía quanh bóng người kia xuất hiện hình chiếu của tám biển nguyên lực.

Phân biệt mang các màu sắc lóng lánh vàng, xang, đỏ, trắng, lục, xám, lam, và màu tím cuối cùng, tổng cộng tám màu, rực rỡ chói mắt, long lanh như ngọc.

Trong đó, màu tím tự nhiên đại biểu cho Lôi thuộc tính.

Trước đó Phong Vân không có đủ tài nguyên, cho nên không mở rộng lôi chi lốc xoáy thành biển nguyên lực.

Bây giờ hẳn đổi về nhiều tài nguyên trong tổng bộ như vậy, tự nhiên là có thể tăng cường lôi chi lốc xoáy.

Chỉ thấy trong biển Lô chi nguyên lực, Lô Hệ nguyên lực màu tím cuộn cuộn sôi trào, thỉnh thoảng xông vọt mà lên, hóa thành từng cột lô điện thô to cắt qua tầng không, cảnh tượng cực kỳ dọa người.

So về quy mô, biển Lô chi nguyên lực đã có thể sánh ngang với các biển nguyên lực thuộc tính khác.

Đương nhiên, so sánh giữa các biển nguyên lực trong cơ thể Phong Vân, về quy mô đều không khác mấy, nhưng nếu so về chất lượng, trước mắt mà nói, vẫn là biển nguyên lực hệ kim lớn hơn một chút.

Dù sao viên Kim Hệ tinh hạch lấy từ không gian thần bí kia cũng có thể chuyển hóa thành nguyên lực, so với các biển nguyên lực khác tự nhiên sẽ lớn hơn một chút.

"Không vội, đợi đến khi các thuộc tính thiên phú khác cũng đạt tới cấp tinh mang hoặc cao hơn, cũng sẽ có được tinh hạch thuộc tính tương tự để chuyển hóa thôi. . ."

Phong Vân cũng không lo lắng chuyện này. Về phần thuộc tính thiên phú tốt, trong thập đại Thần tộc vẫn còn rất nhiều nữa kia.

Ngược lại là Không Gian thiên phú lại khiến hắn có chút bất đắc dĩ.

Không có gì khác, chỉ là người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp trở lên quá hiếm thấy.

Trước đó Phong Vân ở trong ba mươi cứ địa siêu hạng cũng không tìm được bất kỳ tin tức gì về phương diện này. Lần này gia nhập vào tổng bộ công hội võ giả, lợi dụng quyền hạn hội viên chín sao của mình, hắn cũng không tìm được vị nào có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp.

"Qua điều tra trước đó, trong ba mươi cứ địa siêu hạng ngoại trừ ta ra, chỉ có một người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp, mà tổng bộ công hội võ giả, cũng chỉ có một vị có Không Gian thiên phú đỉnh cấp. . ."

Về phân cấp bậc cao hơn thì hoàn toàn không có.

"Người của cứ địa siêu hạng kia ta đã âm thầm đi lấy hình chiếu rồi. Còn người trong tổng bộ công hội võ giả, nghe nói hẳn đã đi tới khu vực hung thú, cũng không biết lúc nào trở về."

Phong Vân rất bất đắc dĩ, với lại hẳn muốn đi tới tổng bộ công hội võ giả trong hiện thực cũng cực kỳ phiền phức, cần xin phép không biết bao nhiêu tầng.

"Cả địa cầu to như vậy mà cũng không tìm ra người có Không Gian thiên phú tầng thứ cao hơn, thật sự là. . ."

Phong Vân lắc đầu, quả nhiên không hổ danh là thiên phú cực kỳ hiếm có, xác suất sinh ra này cũng quá thấp rồi.

Hơn nữa còn hiếm có hơn cả Không Gian thiên phú, chính là Thời Gian thiên phú ấy, cho đến tận lúc này mà hẳn còn chưa cả gặp qua, ngay cả cấp thấp cũng không có nữa kia.

Nhưng ngẫm lại thì đây cũng là chuyện bình thường. Không gian còn tốt, chứ thời gian chính là lĩnh vực cấm kỵ, một khi tu luyện đến chuyên sâu, có thể điều khiển được cả thời gian.

Hơn nữa, nếu như kết hợp thêm với không gian, hình thành nên thời không chi lực, đến lúc đó, thậm chí có thể nghịch chuyển thời không, rong chơi khắp dòng sông thời không đặng đặng.

Đây quả thực là chuyện vi phạm quy tắc vũ trụ thiên địa, khiến trời đất ghen ghét.

Thời Gian thiên phú Phong Vân cũng không thêm muốn, rất hư vô mờ mịt, nhưng không gian thì vẫn có thể suy nghĩ một chút.

"Trước hết cứ chờ người có Không Gian thiên phú của tổng bộ kia trở về rồi nói sau."

Phong Vân nhẹ nhàng lâm bầm.

Lúc này, tám biển nguyên lực chung quanh hắn cũng dần dần bình tĩnh, khôi phục lại dáng vẻ bình thường. Điều này chứng tỏ hắn đã chính thức bước vào Vương cấp đại viên mãn, hơn nữa còn là đồng thời đột phá cả tám biển nguyên lực (không tính không gian).

"Tu đến cấp độ này, về phương diện nguyên lực tạm thời không cần lo lắng nữa."

Cảnh giới đạt tới Vương cấp đại viên mãn, sau đó, cần phải chú trọng tăng cường đẳng cấp lĩnh vực. Đợi đến khi lĩnh vực đạt tới tầng thứ mười đại viên mãn, lúc đó mới có thể cân nhắc chuyện đột phá đến Thánh cấp.

Nhưng một bước này, không biết đã ngáng chân của bao nhiêu thiên tài tuyệt thế.

Nhìn chung trong lịch sử, nhân loại bên trong cứ địa còn chưa có bất kỳ ai đi đến một bước này.

Nhìn thời đại lúc này, người mạnh nhất là Lôi Đế, cũng mới chỉ đạt đến lĩnh vực tầng thứ bảy mà thôi, còn cách tầng thứ mười một khoảng xa nữa.

“Tin tức về cảnh giới Thánh cấp này, một bộ phận đến từ các di tích, một bộ phận đến từ Thần tộc. Nói như vậy, trong Thần tộc, khẳng định có tồn tại Thánh cấp. . .” Phong Vân âm thầm suy đoán.

"Cũng không biết đám Thần tộc này chui ra từ chỗ nào nữa."

Hắn tra đủ loại tư liệu, nhưng trong đó đều không có bất cứ ghi chép kỹ càng gì, chỉ nói là một ngày nào đó đột nhiên xuất hiện. Nhưng xem biểu hiện của bọn hắn, tựa như đã sinh hoạt không ít thời gian trên địa cầu.

"Thôi kệ đi, cứ ở chỗ này nghĩ mãi cũng vô dụng, vẫn là tự mình đi Thần tộc một chuyến, chẳng phải cái gì cũng rõ ràng sao."

Phong Vân nhếch miệng cười một tiếng. Hiện tại hắn đã thành công đột phá, là thời điểm đi tới Kim Thần tộc kia lượn một vòng rồi.

"Tộc nhân Kim Thần tộc à, còn có cả vị Thần tử thần bí khó dò kia nữa! Ta, đến, đây!"

Vừa nghĩ tới đông đảo tộc nhân Thần tộc, cùng với vị Thần tử có danh xưng là người mạnh nhất thế hệ tuổi trẻ Kim Thần tộc kia nữa, Phong Vân liền không thể nhịn nổi. Những người đó trong mắt hắn căn bản không phải là vật sống, mà toàn là túi kinh nghiệm biết đi cả!

"Đi thôi."

Việc này không nên chậm trễ, hắn lập tức ra khỏi phòng tu hành, rời khỏi cứ địa Thiên Khải, một đường thẳng tiến về hướng tây nam xa xôi.

Nơi cảm ứng được lúc trước cách nơi này tối thiểu cũng đến mấy ngàn vạn cây số.

Khoảng cách này đối với người khác mà nói tự nhiên là xa không thể tới, nhưng đối Phong Vân mà nói, cũng không phải chuyện to tát.

Tốc độ vốn có của hắn cộng thêm không gian thuận di, không lâu sau đã đến nơi cần tìm.

...

Trên một ngọn núi lẻ.

Phong Vân xuất hiện trên đỉnh núi. Hắn ngóng nhìn về phía trước, là một vùng hoang nguyên mênh mông. Nhìn mặt ngoài không hề có chút đặc biệt nào, không có gì khác với các hoang nguyên bình thường.

Nhưng khi hắn tụ tập linh hồn lực vào hai mắt, vùng hoang nguyên trước mắt này liền biến thành một trận pháp vô thượng, bao quanh bốn phía, che đậy hết thảy.

"Trận pháp này. . ."

Phong Vân cẩn thận quan sát, trận pháp này cho hắn một loại cảm giác cực kỳ cổ lão. Hắn đứng trước mặt trận pháp lại cảm thấy mình giống như một giọt nước trong biển cả

Chuyện này không khỏi làm hắn vô cùng chấn động. Tồn tại bố trí trận pháp này trước kia, sợ rằng đã đạt tới tu vi cấp độ cực cao.

"Xem ra không thể cưỡng ép xông vào được rồi. Chỉ có thể chờ ở bên ngoài một tộc nhân của Kim Thần tộc thôi."

Phong Vân muốn chui vào Kim Thần tộc, chỉ có thể vận dụng nghề cũ trước kia.

Chính là lợi dụng Biến Thân thiên phú, biến thành một tộc nhân Kim Thần tộc, âm thầm len vào trong.

"Nhưng lúc này không giống ngày xưa. Trong Kim Thần tộc nhất định là cao thủ nhiều như mây, ta phải cẩn thận ẩn nấp, nếu không sẽ rất dễ bị lật tẩy."

Biến Thân thiên phú của hắn mới đạt tới đỉnh cấp, nếu như biểu hiện quá ác, rất dễ bị nhìn thấu. Bởi vậy cho nên có thể cẩn thận thì vẫn nên cẩn thận che dấu.

Dù sao Phong Vân đi vào đây cũng chỉ là vì hình chiếu mà thôi.

Chương 360: Lén vào Kim Thần tộc!

Chương 360: Lén vào Kim Thần tộc!

Phong Vân một mực mai phục gần đại trận Kim Thần tộc, không ngừng quan sát và lấy hình chiếu của các tộc nhân ra vào Kim Thần tộc, lựa chọn mục tiêu mình cần biến thân.

Cứ như vậy, thời gian nhanh chóng trôi qua.

Trong lúc này, hẳn cả thầy lấy hình chiếu của ba tộc nhân Kim Thần tộc. Một người là 40 tuổi Phong Đế Phong Hoàng hai tầng lĩnh vực, một người là tuổi Phong Đế Phong Hoàng một tầng lĩnh vực. Người cuối cùng, là một bán Vương giả mới 25 tuổi.

"Phong Đế Phong Hoàng cấp ở trong Kim Thần tộc khẳng định có địa vị nhất định, không thể biến thân, tỷ lệ bị bại lộ rất lớn."

Phong Vân lập tức đã phủ định hai người phía trước, cuối cùng, hẳn lựa chọn người thứ ba.

"Người trẻ tuổi thứ ba tên là Kim Chiến. Qua mấy ngày thăm dò này có thể biết hẳn hẳn là thành viên của một đội hộ vệ nào đó. Khu vực này của mình hẳn là do hẳn phụ trách, cách mỗi mười ngày thay phiên một lần, hôm nay vừa đúng lúc là ngày thứ mười. . ."

Đại não Phong Vân như một máy tính tinh vi nhất, đang điên cuồng tính toán, cố gắng không để xảy ra chút sai lầm nào.

Bằng không, kế hoạch lấy hình chiếu của hắn coi như đi tong.

Ngẫm lại, bên trong đều là Thần tộc được xưng là có thể áp đảo toàn bộ nhân loại, sao có thể không làm người khác động tâm chứ.

Ngay khi Phong Vân còn mãi miết suy nghĩ, bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến một trận dị động.

Hắn theo âm thanh nhìn lại, lập tức nhìn thấy một người trẻ tuổi dáng dấp phổ thông từ trong đại trận bay ra ngoài.

"Đến rồi!"

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, lập tức vụng trộm nhích tới gần.

Kỳ thật đến một cảnh giới nhất định, năng lực ẩn nấp của hắc ám thiên phú mặc dù có thể ẩn thân, nhưng lại không cách nào thay đổi chấn động không gian xung quanh, bởi vậy chỉ cần lại gần, cường giả vẫn có thể nhanh chóng cảm ứng được.

Nhưng Phong Vân trừ năng lực ẩn thân, hắn còn tinh thông cả không gian năng lực. Dùng không gian năng lực của hắn hoàn toàn có thể che giấu chấn động trong không gian xung quanh. Cả hai kết hợp lại, mới là thuật ẩn thân hoàn mỹ nhất.

Bởi vậy, người trẻ tuổi tên Kim Chiến này căn bản không phát giác ra điều gì.

"Hôm nay gió cũng rất là lớn đấy."

Kim Chiến căn bản không phát giác được Phong Vân đã tới gần. Hắn duỗi người một cái, ngửa mặt nói một câu với bầu trời. Một giây sau, khi hắn quay người lại, một đôi tròng mắt màu vàng óng thâm trầm khắc sâu vào trong tầm mắt hắn.

Tiếp theo, đại não hắn chợt choáng váng ngất đi, không biết gì nữa.

Nhìn Kim Chiến đã ngất đi, hình dáng tướng mạo Phong Vân nhanh chóng xảy ra biến hóa.

Sau đó, hắn lấy quần áo, thân phận lệnh bài, nhẫn không gian các thứ của Kim Chiến, tất cả đều đeo lên người mình.

Trong chốc lát, hắn đã biến giống hệt với Kim Chiến, không khác nhau một chút nào.

"Hoàn mỹ."

Phong Vân lại lần nữa kiểm tra một lượt bản thân, xác nhận không còn gì sai sót, hắn liền trực tiếp bay về phía đại trận kia.

Lấy ra thân phận lệnh bài, nhẹ nhàng chạm vào đại trận kia.

"Ong ——!"

Lập tức, một gợn sóng nhỏ lao xao tách ra, hình thành một lỗ hồng đủ cho một người đi qua.

Phong Vân nhẹ nhàng lách người tiến vào bên trong.

Sau khi tiến vào, hắn liền cảm giác được một đoàn kim quang bao phủ cả người hắn, giống như đang kiểm tra.

Phong Vân lập tức bế khí ngưng thần, che giấu hết thủy chân động, trong lòng cũng có chút khẩn trương.

Một phút đồng hồ sau, vệt kim quang kia tán đi, cũng không phát sinh bất cứ chuyện gì.

Phong Vân thở ra một hơi. Xem ra kim quang này chỉ kiểm tra bề ngoài, không kiểm tra bên trong.

Chuyện này cũng rất bình thường, kiểm tra bên trong thuộc vào phạm đời tư cá nhân, đoán chừng các tộc nhân Kim Thần tộc cũng sẽ không tiếp nhận.

Đương nhiên, đây chỉ là vòng ngoài. Nếu như là ở trong khu vực hạch tâm bên trong, có khả năng sẽ càng thêm nghiêm ngặt.

Nhưng bất kể như thế nào, Phong Vân cuối cùng cũng đã trà trộn vào được.

Hắn đứng tại chỗ, ánh mắt nhìn vào bên trong. Chỉ thấy nơi này hoàn toàn chính là thế giới của kim hệ. Dãy núi, thảm thực vật, phòng ốc các loại, tất cả đều ẩn chứa nồng đậm Kim hệ nguyên lực.

"Hoàn toàn chính là thế giới kim hệ thu nhỏ."

Phong Vân thầm cảm thán một tiếng. Sinh tồn dưới hoàn cảnh này, khó trách cường giả trong Kim Thần tộc nhiều không đếm hết.

Giây tiếp theo, trong mắt hắn liền được thay thế bởi niềm vui sướng mãnh liệt.

Bởi vì, nơi ánh mắt hắn lướt qua, tối thiểu cũng có mấy vạn tộc nhân Kim Thần tộc đang sinh sống trong địa phận tộc mình.

"Các hình chiếu thân yêu, ta đến rồi đây."

Phong Vân lập tức không nhận được mà tới gần, làm bộ như đang đi dạo khắp nơi, nhưng trong âm thầm, đã sớm lấy hình chiếu của các tộc nhân Kim Thần tộc kia về.

Sau một tiếng, bên trong không gian tấm gương của hắn, 1000 hình chiếu đã bão hòa.

"Một trăm cái Kim Hệ thiên phú cấp tinh mang, năm trăm cái Kim Hệ thiên phú cấp thụ quang. Còn lại, toàn bộ đều là cấp siêu phàm."

Kiểm tra xong 1000 hình chiếu Kim Thần tộc bên trong không gian tấm gương, hắn không khỏi tắc lưỡi cảm thán.

Không hổ là Thần tộc, thiên phú thấp nhất cũng là cấp siêu phàm. Điểm xuất phát này quả thực cao hơn quá nhiều so với nhân loại.

Nhưng chuyện gì cũng có trời định sẵn, Thần tộc tư chất nghịch thiên, tương ứng, số lượng lại ít hơn nhiều so với nhân loại.

Cả một tộc người mới có mấy vạn dân mà thôi. So với nhân loại bên ngoài sơ sơ đã mấy tỉ người quả thực là quá ít.

"Hôm nay trước cứ lấy hình chiếu như vậy đã, ngày mai tiếp tục."

Phong Vân lập tức rời khỏi tộc địa, đi ra ngoài.

Dù sao Kim Chiến mà hắn đang biến thân này còn phải chấp hành nhiệm vụ tuần tra, cần thời gian mười ngày.

Cứ như vậy kỳ thật cũng tốt, Phong Vân chỉ biến thân thành Kim Chiến, nhưng không có ký ức của đối phương, không nên ở lại lâu trong tộc địa.

Bằng không, nếu gặp phải người quen, vậy chắc cũng toang.

...

Qua một đêm, ngày thứ hai.

Phong Vân lại tiếp tục trở lại, đi tới một khu vực khác trong tộc địa, âm thầm không ngừng lấy hình chiếu.

"Một ngày lấy 1000 hình chiếu, một tháng sau cũng gần như lấy xong toàn bộ hình chiếu."

Như hần quan sát, tộc nhân Kim Thần tộc đại khái có chừng ba vạn, một ngày 1000 người, một tháng sau là vừa hết.

"Thủ vệ tuần tra mười ngày thay phiên một lần, nhưng ta vừa mới xin làm một tháng, cho nên không cần lo lắng chuyện này."

Phong Vân đã sắp xếp mọi chuyện vô cùng thỏa đáng, sẽ không có sai sót gì.

Dù sao cũng là việc có liên quan tới hình chiếu, tự nhiên không thể qua loa.

"Rầm!"

Đúng lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng chấn động, một cỗ khí thế cường đại bất chợt phóng thẳng lên trời, trong nháy mắt đã quét sạch bát phương, khiến rất nhiều tộc nhân Kim Thần tộc nhìn lại.

"Là thiên tài đứng thứ hai trong tộc Kim Vân Thiên, Kim chi lĩnh vực của hắn đạt tới tầng thứ năm rồi!"

"Đáng sợ thế! Giờ mới qua thời gian ba năm mà hắn đã đạt tới lĩnh vực tầng thứ năm, lại phối hợp với Không Gian thiên phú đỉnh cấp của hắn nữa, nói không chừng có thể khiêu chiến Thần tử đấy!"

"Áy đúng thật là có khả năng này."

Hả?

Phong Vân nghe đám người thảo luận, sắc mặt hơi đổi, sau đó, ánh mắt nhìn về phía Kim Vân Thiên liền tràn ngập vui vẻ bất ngờ.

Thế mà lại có người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp?

"Ôi mẹ ơi, lời to rồi!"

Phong Vân cực kỳ kích động. Đây quả thực là chuyện tốt, bánh từ trên trời rớt xuống mà.

Không nghĩ tới vào trong Kim Thần tộc lại có thể gặp được một người có được Không Gian thiên phú đỉnh cấp, quá tốt rồi!

Chương 361: Thiên phú biến thân cấp thụ quang!

Chương 361: Thiên phú biến thân cấp thụ quang!

Phong Vân không chút do dự, lập tức đi về phía Kim Vân Thiên.

Lúc này có không ít tộc nhân đều dừng mãnh lao đến, bởi vậy hành động của hắn cũng không khiến bất cứ ai chú ý.

Ầm ầm..

Theo tiếng động nhìn lại, đại môn phòng tu hành mở ra, có một người thanh niên khoảng hai mươi tuổi đi ra, mái tóc vàng óng, dưới ánh mặt trời càng thêm lấp lánh kim quang, sáng rực rỡ, có khí chất siêu quần.

Nhìn vẻ ngoài đã biết rất tốt.

“Nhìn đi, là Kim Vân Thiên! Hắn ta đi ra rồi!”

“Quả nhiên, hắn ta đã đạt đến kim chi lĩnh vực ngũ trọng, không biết năng lực không gian của hắn ta thế nào rồi.”

“Ta cảm thấy chắc là không tiến bộ, mặc dù thiên phú không gian vô cùng cường đại, nhưng lĩnh hội rất khó khăn, cho dù trải qua nhiều năm cũng vậy, Kim Vân Thiên mới lĩnh ngộ được bảy thành không gian áo nghĩa, hơn nữa, là do hắn ta dùng trái cây áo nghĩa, nếu không sợ là một thành cũng không lĩnh hội được.”

Nghe người Kim Thần tộc xung quanh bàn luận, trong lòng Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, bảy thành không gian áo nghĩa của hắn cũng là do dùng trái cây áo nghĩa tăng lên.

Mặc dù trái cây áo nghĩa vô cùng trân quý, nhưng Kim Thần tộc là Thần tộc, đương nhiên có biện pháp lấy được.

Kim Vân Thiên có bảy thành không gian áo nghĩa là điều rất bình thường.

Phong Vân còn ước gì Kim Vân Thiên có không gian áo nghĩa càng cao càng tốt, bởi vì như vậy, hắn lấy hình chiếu mới càng thoải mái.

Theo một đám tộc nhân đi lên, khoảng cách giữa Phong Vân và Kim Vân Thiên không ngừng rút ngắn.

Ba nghìn mét... Hai nghìn năm trăm mét... Hai nghìn mét... Một nghìn năm trăm mét... Một nghìn mét!

Khoảng cách đã đủ, hình chiếu!

Trong mắt Phong Vân lóe lên ánh sáng, thoáng chốc, trong đầu hắn đã vang lên tiếng nhắc nhở, đại biểu hình chiếu đã hoàn thành.

[Người hình chiếu] : Kim Vân Thiên

[Tuổi] : 21 tuổi

[Cảnh giới] : Vương giả đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai Thần Kim Bình Pháp>... Võ kỹ cửu giai Kim Thông Vạn Lý Bộ>... Võ kỹ bát giai Không Gian Chi Trảo>... Công pháp hệ không gian bát giai Tu Di Đại Thành Thiên>... Công pháp hệ kim cửu giai Kim Thần Bí Điện>... Thiên phú không gian đỉnh cấp...

Thiên phú hệ kim cấp nguyệt huy... Không gian áo nghĩa (bảy thành)...
Kim chi lĩnh vực (ngũ trọng)...

“Kiểm lời, mẹ nó, kiểm lời rồi!”

Phong Vân nhìn hình chiếu Kim Vân Thiên trong không gian tấm gương, nhất là khi nhìn thấy thiên phú không gian đỉnh cấp, thiên phú hệ kim cấp nguyệt huy và bảy thành không gian áo nghĩa, trong lòng rất vui vẻ.

Thiên phú hệ kim cấp nguyệt huy cũng được, hẳn có nhiều hình chiếu thiên phú hệ kim như vậy, hợp thành cũng có thể đạt được.

Nhưng thiên phú không gian đỉnh cấp và không gian áo nghĩa thì trên đời hiếm có.

Đối với Phong Vân, đây mới là thu hoạch quan trọng nhất.

Đương nhiên, nhưng cái khác cũng rất tốt.

Kim Vân Thiên nhìn Kim Thần tộc bốn phía sùng bái hẳn ta, ngoài mặt lạnh lùng, nhưng trong lòng lại đắc ý.

Hắn ta thầm nghĩ: “Thực lực Thần tử bất lộ thâm tàng, mấy năm trước đã thông quan Hư Thiên Cảnh tầng thứ bảy, bây giờ không biết đã đạt đến cấp độ gì rồi, không thể tùy tiện khiêu chiến, nhưng tên Phong Vân nhân tộc gì đó, có duyên gặp được, nhất định phải hành hạ một phen, gương cao uy danh của mình.”

Kim Vân Thiên có thiên phú không gian đỉnh cấp và ngũ trọng kim chi lĩnh vực, chiến lực siêu quần, đánh bại Phong Vân cùng cấp độ không có vấn đề gì.

Nhưng hắn ta không biết, Phong Vân mà mình muốn khiêu chiêu, đang lẫn trong đám người nhìn hắn ta.

Bên này.

Sau khi Phong Vân hình chiếu Kim Vân Thiên xong, cố nén xúc động quét hình chiếu tại chỗ, tiếp tục đi lấy hình chiếu Kim Thần tộc khác.

Rất nhanh, hắn đã có ba nghìn hình chiếu.

Sau đó, Phong Vân lập tức đi ra tộc địa, trở ra bên ngoài trận pháp, tiếp tục công việc tuần tra của hắn.

Ở bên ngoài đại trận, không có người của Kim Thần tộc nào khác, hắn nhàm chán liền đưa một bộ phận ý thức vào không gian tám gương, bắt đầu quét hình chiếu.

Lúc trước quét hình chiếu, hơn một giờ đã quét xong.

Nhưng sau khi vào Kim Thần tộc, hắn thu hoạch được rất nhiều hình chiếu chất lượng tốt.

Phải quét ba, bốn tiếng mới xong tất cả các hình chiếu.

Sau khi quét xong, Phong Vân không kịp chờ đợi nhìn về phía ba lô, nhưng hắn lập tức trợn tròn mắt, vậy mà không bạo ra một đồ tốt nào.

“Mẹ nó, cái quỷ gì vậy, thật sự không bạo ra một cái?”

Hai nghìn hình chiếu chất lượng tốt của Kim Thần tộc, cộng với lần đầu tiên quét nhất định sẽ có vật phẩm rơi xuống, vậy mà không rơi ra một đồ tốt nào.

Cái này mẹ nó phải xui xẻo đến mức nào mới xuất hiện tình trạng này.

“Mẹ nó, tử lệ rơi đồ này, vận khí này...”

Phong Vân bắt đắc dĩ, chỉ có thể ngửa đầu nhìn trời, nửa ngày không nói được một câu.

Những ngày tháng tiếp theo, hắn vừa tiếp tục công việc tuần tra, vừa đi lại trong tộc địa lấy hình chiếu, mỗi lần lấy hình chiếu đều không vượt quá một tiếng.

Nếu có gặp người quen, hắn lập tức lấy lý do công việc chuồn mất, miễn cho nói nhiều sai nhiều, gây nghi ngờ.

Cứ như vậy, nhóang cái đã hơn hai mươi ngày trôi qua.

Một ngày này.

Phong Vân như thường lệ lấy hình chiếu trong tộc địa, nhưng khi hắn hình chiếu một người trung niên vô cùng bình thường, sắc mặt lập tức biến đổi.

[Người hình chiếu] : Âm Song

[Tuổi] : 65 tuổi

[Cảnh giới] : Vương giả đại viên mãn

[Rơi xuống] : ... Võ kỹ bát giai Âm Diệt Ba Động Cầu>... Võ kỹ bát giai Hắc Âm Thiên Mộ>... Võ kỹ bát giai Hắc Âm Thuần Huyền Thân>... Công pháp hệ hắc ám bát giai Hắc Âm Linh Kinh>... Thiên phú biến thân cấp thực quang... Thiên phú hắc ám cấp thuế phạm...

“Không ngờ lại gặp người của tổ chức Hắc Âm ở đây.”

Phong Vân nhìn bóng dáng đối phương đã đi xa, híp mắt nói.

Tên này có thiên phú biến thân cấp Thụ Quang, khó trách ngay cả hắn cũng không nhìn ra.

Nếu không thuận tay lấy hình chiếu đối phương, hắn sẽ không biết người này là người của tổ chức Hắc Âm ngụy trang.

“Nhìn dáng vẻ của người này, chắc hắn đã ở đây rất lâu rồi, thú vị, xem ông ta định làm gì.”

Khóe miệng Phong Vân hơi nhếch lên, lập tức xoay người rời đi.

Hắn không tận lực chú ý đối phương, như vậy sẽ khiến mọi người nghi ngờ, chỉ là thỉnh thoảng nhìn một cái, xác nhận vị trí là được.

...

Ban đêm ở bên ngoài đại trận.

Trên bầu trời đầy sao, Phong Vân ngồi xếp bằng trên không trung, hai mắt nhắm lại, nhìn như nhập định, thật ra ý thức hắn đã hoàn toàn đi vào không gian tâm gương.

Chương 362: Không gian lĩnh vực!

Chương 362: Không gian lĩnh vực!

“Quả nhiên, mình biết mà, đồ tốt còn ở phía sau.”

Hơn hai mươi ngày trước, tâm tình Phong Vân hồng hét vì không bạo ra một đồ tốt.

Nhưng bây giờ, hắn đã cười hì hì.

Nhìn bảy thành không gian áo nghĩa này, Phong Vân lập tức cảm thấy chuyện lúc trước không tính là gì.

“Hiện hóa.”

Lúc này, hắn thầm nói trong lòng, không muốn trì hoãn thêm một phút nào nữa.

[Hiện hóa không gian áo nghĩa (bảy thành)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Một trận ngân quang bùng lên, thần tốc xông vào cơ thể Phong Vân.

Trong nháy mắt, rất nhiều không gian áo nghĩa giống như đại dương tràn vào đầu hắn.

Phong Vân cảm giác giống như mình đang đối mặt với một không gian đã xuất hiện ngàn vạn năm, vô số cảm ngộ về không gian không ngừng tăng lên, như hiểu ra, cũng như linh quang lóe lên.

Áo nghĩa lưu chuyển ở trái tim, tất cả đều im ắng, tự nhiên, như mộng cũng như thật.

Mấy phút sau, cảm giác này biến mất, ý thức của Phong Vân trở về.

Sau đó hẳn cảm nhận không gian áo nghĩa đã hoàn thành tiến hóa, từ không gian áo nghĩa tấn thăng đến không gian lĩnh vực.

“Nhất trọng không gian lĩnh vực...”

Trong lòng Phong Vân vừa động, lập tức có một vòng ngân sắc bay ra, lấy hẳn làm trung tâm tản ra ngoài, đi đến chỗ nào, thì không gian chỗ đó do hẳn không chế.

Trong không gian này, hẳn có thể xuất hiện ở bất kỳ chỗ nào, đồng thời, hẳn có thể thuấn di thành mấy trăm không gian huyền thân.

Cái gọi là không gian huyền thân, chính là chân thân của hẳn có thể xuất hiện bất cứ chỗ nào trong không gian này.

Nói cách khác, chỉ cần Phong Vân muốn, trong nháy mắt, hẳn có thể xuất hiện ở bất kỳ tọa độ nào trong không gian huyền thân, căn bản không có cách phòng ngự.

“Thiên phú không gian, quả nhiên đáng sợ.”

Phong Vân không khỏi cảm thán, uy năng này, đơn giản có thể treo thuộc tính lĩnh vực lên mà đánh.

Nhưng thiên phú không gian rất khó tấn thăng, có được uy năng như vậy cũng là bình thường.

Dù sao hấn dung hợp bảy thành không gian áo nghĩa, mới đạt được không gian lĩnh vực tầng thứ nhất.

Phong Vân xem chừng, không gian lĩnh vực tầng thứ nhất này có thể so với thuộc tính lĩnh vực đại thành, có thể nói là vô cùng nghịch thiên.

“Đến đây một chuyển thật đúng, thiên phú không gian không tăng lên, nhưng không gian áo nghĩa lại tiến giai.”

Nếu bình thường lĩnh ngộ, ít nhất hấn phải lĩnh ngộ mấy chục năm, còn chưa chắc đã lĩnh ngộ không gian áo nghĩa đến viên mãn.

Dù sao thiên phú không gian của hấn mới là đỉnh cấp.

Bây giờ, vài phút đã đạt đến viên mãn, thậm chí còn tiến giai thành không gian lĩnh vực, thật sáng khoái.

“Cùng là người có thiên phú không gian đỉnh cấp, nhưng người ở cứ địa siêu hạng kia không lĩnh ngộ được không gian áo nghĩa, xem ra hấn ta không sử dụng trái cây áo nghĩa...”

Phong Vân không khỏi nhớ đến người có thiên phú không gian đỉnh cấp ở cứ địa siêu hạng mà mình đã lấy hình chiếu, so sánh với Kim Vân Thiên, hấn ta thật quá thảm.

Nhưng trái cây áo nghĩa là thứ rất hiếm thấy, mua ở tổng bộ công hội võ giả cũng phải mất một trăm triệu điểm tích lũy, đây là con số thiên văn, không mấy người có thể mua được, Phong Vân cũng không ngoại lệ.

Cho nên người có thiên phú không gian đỉnh cấp ở cứ địa siêu đẳng kia cực kỳ khổ sở.

“Nếu mình không có kỳ ngộ, bây giờ mình cũng không tốt hơn hẳn ta bao nhiêu.”

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu, nội tình của cứ địa nhân loại quá nhỏ bé, không thể so sánh với Thần tộc và tổng bộ của công hội võ giả được.

Hả?

Lúc này, Phong Vân phát hiện linh hồn ẩn ký mà mình lưu trên người của tổ chức Hắc Ám kia bắt đầu di chuyển, đây là mấy ngày trước Phong Vân lên in dấu lên.

Người của tổ chức Hắc Ám này không có lĩnh vực, nên không thể phát hiện Phong Vân.

“Đêm hôm khuya khoắt, ông ta đi tản bộ à?”

Phong Vân nhạy bén phát hiện không đúng, hắn lập tức phát động năng lực hắc ám, phối hợp với năng lực không gian, ẩn nấp trong hư không, trở lại tộc địa, đi theo người của tổ chức Hắc Ám kia.

Lúc này, người nọ cũng thi triển năng lực ẩn nấp, biến mất giữa không trung, nhưng Phong Vân dựa theo linh hồn ẩn ký, có thể cảm ứng được vị trí của đối phương, bình chân như vại theo sau.

Cứ như vậy, người nọ không biết phía sau còn có Phong Vân đi theo, ông ta ẩn thân, nhanh chóng chạy về phía sâu nhất trong Kim Thần tộc.

Nơi này là hạch tâm chi địa của Kim Thần tộc, tộc nhân bình thường không có giấy phép thì không thể đi vào, một khi phát hiện, sẽ bị xử phạt

ngghiêm trọng.

Nhưng đối với người của tổ chức Hắc Âm kia và Phong Vân, đương nhiên không có chút uy hiếp nào, bọn họ không phải tộc nhân của Kim Thần tộc, không cần quan tâm.

“Tên gia hỏa này đến hạch tâm chi địa này làm gì?”

Trong lòng Phong Vân hiếu kỳ, quyết định tiếp tục nhìn xem.

Bên này.

Sau khi người nọ tiến vào hạch tâm chi địa, lấy ra máy truyền tin, không ngừng chụp, đồng thời còn tô tô vẽ vẽ, giống như đang ghi chép cái gì đó.

Thấy cảnh này, Phong Vân lập tức hiểu ra.

“Xem ra đến làm gian tế.”

Những hành động này, hiển nhiên là đang miêu tả địa đồ trong Kim Thần tộc, sau đó gửi cho tổ chức Hắc Âm hoặc Hắc Âm thần tộc.

Nửa giờ sau, người này đã làm xong tất cả, sau đó ông ta vụng trộm đi vào một thạch thất.

Nơi này có mấy giá sách, trên mỗi giá sách đều có rất nhiều thư tịch kim sắc.

Phong Vân nhìn lại, trong tầm mắt lập tức xuất hiện từng cái tên sách.

Thần Kim Binh Pháp>, Lưu Ly Kim Thân>, Kim Chi Cực Tuyệt Sát>, Kim Hóa Vạn Cổ Thập>, Vạn Kim Chi Sát Thuật>...

“Công pháp, võ kỹ và bí thuật Kim Thần tộc cất giữ.”

Trong lòng Phong Vân trầm nghĩ.

Lúc này, người nọ đã bỏ tất cả công pháp, võ kỹ, bí thuật này vào trong túi.

Mí mắt Phong Vân hơi nháy lên, tên gia hỏa này, ra tay như sói, một bản cũng không lưu lại.

Nửa giờ sau, người nọ đi ra thạch thất, ông ta không có ý đi vào sâu, muốn quay người rời đi.

Phong Vân ẩn thân thấy vậy, không thờ ơ lạnh nhạt nữa, mà nhẹ nhàng lóe lên, lực linh hồn trong hai mắt bùng lên, trong nháy mắt đã xông vào đầu người nọ.

Phốc!

Người nọ đang chìm trong hưng phấn, lại cảm thấy một cỗ uy áp kinh khủng đánh đến, một giây sau, ông ta còn chưa kịp phản ứng, linh hồn đã bị vỡ nát, ánh mắt âm đạm, mềm oặt ngã xuống.

Phong Vân từ hư không đi ra, vung tay lên, thu thi thể người nọ vào không gian giới chỉ.

“Tiếp tục đi vào sâu nhìn xem, nói không chừng còn thu hoạch được đồ tốt khác.”

Sau khi làm xong tất cả, hắn nhìn thạch thất phía trước, hình như còn có đường.

Lập tức, Phong Vân lại ẩn nấp vào hư không, đi sâu vào bên trong.

Sau thạch thất là một hành lang rất dài.

Hắn cảm ứng được rất nhiều khí cơ dao động ở bốn phía hành lang, hiển nhiên giấu giếm rất nhiều cơ quan, một kích tất sát.

Nhưng Phong Vân có không gian thuận di, những cơ quan này không cảm ứng được hắn, hắn có thể tùy tiện xông qua.

Chương 363: Thanh kiếm ngọc nhỏ thứ ba!

Chương 363: Thanh kiếm ngọc nhỏ thứ ba!

Phong Vân cảm ứng thấy phía trước có người, hấn lạng lẽ nấp đi.

Cuối hành lang sáng sủa, là một gian phòng rộng rãi, nhưng không phải gian phòng bình thường.

“Đây là...”

Phong Vân chăm chú nhìn phía trước, nhìn thấy bốn phía trong gian phòng kia trong suốt, như màng mỏng, mà bên ngoài màng mỏng, là không gian loạn lưu.

Không gian loạn lưu màu bạc, lúc thì bạo phát, lúc lại bình tĩnh, lúc như biến động, lúc lại êm đềm, uy năng đáng sợ kia, cho dù ai nhìn thấy cũng biến sắc.

Mà phía trên gian phòng này, có một trận pháp không gian đang lưu chuyển, có những sợi không gian chi lực từ bên trên hạ xuống, dung nhập vào một bóng người ngồi xếp bằng bên dưới.

“Thế mà lại mở ra một vị diện cỡ nhỏ, cung cấp cho người tu hành, thủ bút này...”

Phong Vân líu lưỡi, kinh thần không thôi.

Vị diện tu hành là bản không gian tu hành đã được tiến giai, nếu như không gian tu hành là do cường giả cấp Phong Đế Phong Hoàng mở ra, thì vị diện tu hành này là do Thánh cấp mở ra.

“Xem ra trong Kim Thần tộc quả nhiên có Thánh cấp.”

Trong lòng hắn thầm nói.

“Cùng là người có thiên phú không gian, mà tên Kim Vân Thiên này lại có đài ngộ tốt nhất, trái cây áo nghĩa, vị diện tu hành cỡ nhỏ, chặc chặc.”

Phong Vân nhìn Kim Vân Thiên ngồi xếp bằng dưới trận pháp không gian, chặc chặc nói.

Vị diện tu hành chuyên môn được mở ra, cộng với trận pháp không gian, tốc độ tiếp dẫn không gian chi lực nhất định sẽ tăng lên rất nhiều, chắc chắn hắn ta đã sớm áp súc không gian chi lực bảy lần rồi.

Nhưng đáng tiếc, cho dù làm nhiều như vậy, Kim Vân Thiên vẫn không thể lĩnh ngộ không gian áo nghĩa đến viên mãn, tấn thăng lên lĩnh vực.

Phong Vân xem chừng, thiên phú không gian đỉnh cấp của Kim Vân Thiên cũng giống như hắn, là do dùng trái cây thiên phú, tăng từ cấp cao lên.

Nếu không thì, với vị trí của đối phương ở Kim thần tộc, Kim Vân Thiên không cần dùng trái cây thiên phú để đề thăng thiên phú không gian.

Trái cây áo nghĩa cũng có, thì trái cây thiên phú trân quý thế nào, với nội tình thâm hậu của Kim Thần tộc, cũng không phải vấn đề lớn.

Phong Vân nhìn Kim Vân Thiên một chút rồi không quan tâm nữa, hắn quét mắt nhìn bốn phía, lúc chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên khóa mắt nhìn thấy

một vật, khiến hắn lập tức mở to hai mắt.

Trên một cái bàn trong góc, có một thanh kiếm ngọc nhỏ.

“Là thanh kiếm ngọc nhỏ giống như hai thanh mình đã có.”

Điều này khiến Phong Vân vừa định rời đi lập tức chấn động.

Hắn không quên, tập hợp đủ chín thanh sẽ thu được bí truyền thành thần, mặc dù không biết thật giả, nhưng thanh kiếm ngọc nhỏ kia cũng càng lúc càng thần bí trong mắt hắn.

Ít nhất, cho đến bây giờ, đó là thứ cứng nhất mà hắn đã từng gặp, còn cứng rắn hơn cả thần binh Vương cấp.

Chỉ bằng điểm này, cũng đủ chứng minh, thanh kiếm ngọc nhỏ này tuyệt không đơn giản.

“Bảo vật phía trước, không cầm thì thật có lỗi với mình.”

Phong Vân nhìn thanh kiếm ngọc nhỏ này, để ở đây thật phung phí của giới, không bằng mình lấy đi.

Nghĩ đến đây, hắn nhẹ nhàng lóe lên, vòng qua Kim Vân Thiên, đi vào nơi hẻo lánh kia, bàn tay nhẹ nhàng vươn ra, thần không biết quỷ không hay bỏ thanh kiếm ngọc nhỏ này vào trong túi.

Lúc này Kim Vân Thiên đang nhập định tu hành, tâm thần đang ở trong cơ thể, không chú ý đến bên ngoài.

Hắn ta nghĩ, mình đang ở hạch tâm chi địa của Kim Thần tộc, ai dám đến gần.

Mà bây giờ, người dám đến gần không chỉ có một.

Sau khi Phong Vân lấy thanh kiếm ngọc nhỏ này xong, không định lưu lại nơi này nữa, nhưng lúc hấn vừa lui ra ngoài, chợt phát hiện, chẳng biết từ lúc nào, đã có một cỗ dao động kim sắc vờn quanh, bao phủ bát phương, trong nháy mắt tràn ngập vị diện tu hành.

“Bằng hữu, đã đến đây rồi, thì không nên vội vàng rời đi.”

Một giọng nói trong trẻo truyền đến, sau đó, trong gọn sóng kim sắc này, có một thân ảnh trẻ tuổi đi ra, tóc vàng như thác nước, đứng ở nơi đó giống như Thần Mặt Trời, chiếu sáng bốn phương.

Một đôi mắt màu vàng óng chăm chú nhìn Phong Vân, bên trong có lực lượng lưu động khiến người ta sợ hãi.

Lúc này, Phong Vân vừa lấy được thanh kiếm ngọc nhỏ, nên không ẩn thân.

“Bị phát hiện sao?”

Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, hấn vừa cảm ứng được căn phòng cách vách có người, hấn cũng biết, nếu mình lấy thanh kiếm ngọc nhỏ này đi, rất có thể sẽ bại lộ.

Cho nên sau khi hấn đắc thủ, lập tức rút lui, không ngờ vẫn chậm một bước.

Động tĩnh trong vị diện lập tức kinh động Kim Vân Thiên đang nhập định.

Hấn ta mở to mắt, thấy một màn trước mắt, không khỏi kinh sợ: “Thần tử, ngài...”

Mặc dù lúc này Phong Vân không ẩn thân, nhưng vẫn có dáng vẻ của Kim Chiến, cho nên nhất thời Kim Vân Thiên không kịp phản ứng.

“Người quá nhập tâm, vị diện tu hành có kẻ địch chui vào cũng không biết!”

Người trẻ tuổi như Thần Mặt Trời kia nói.

Cái gì?

Kim Vân Thiên nghe vậy, sắc mặt chấn động, lúc này mới phản ứng lại, chăm chú nhìn Phong Vân, mắng: “Người là ai? Dám giả mạo người của Kim Thần tộc ta!”

Phong Vân không để ý đến Kim Vân Thiên, lúc này trong lòng hắn rất kinh hãi.

Bởi vì hắn vừa mới hình chiếu người trẻ tuổi như Thần Mặt Trời, đây là hình chiếu mạnh nhất từ trước đến nay của hắn.

[Người hình chiếu] : Kim Húc

[Tuổi] : 25 tuổi

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cứu giai Thần Kim Bình Pháp>... Võ kỹ cứu giai Huyền Kim Thiên Sách>... Võ kỹ cứu giai Ma Kim Ba>... Công pháp hệ kim cứu giai Kim Thần Bí Điện>... Năng lực huyết mạch Thần Chi Tướng... Thiên phú hệ kim cấp Nhật Diệu... Kim chi lĩnh vực (bát đại viên mãn)....

“Lại là thiên phú hệ kim cấp Nhật Diệu!”

Mạnh như Phong Vân, lúc này trong lòng cũng xảy ra dao động lớn, thiên phú cấp Nhật Diệu, điều này biểu thị, tương lai, người này trăm phần trăm sẽ đạt đến Thánh cấp.

Chỉ cần không vãn lạc, không phung phí thời gian, tất nhiên sẽ đạt đến Thánh cấp!

“Không ngờ lại gặp được thiên phú bực này, Thần tử một tộc, quả nhiên không tầm thường.”

Phong Vân cảm thấy mình kinh động đến đối phương là chuyện đã định trước, nếu không hẳn đã bỏ lỡ thiên phú cấp ‘Nhật Diệu’ này rồi.

Mặc dù hẳn có hơn hai mươi nghìn hình chiếu Kim Thần tộc, những thiên phú đó chồng lên nhau cũng có thể tích tụ ra cấp Nhật Diệu, nhưng phải tốn thời gian nhất định, không thoải mái bằng hẳn có hình chiếu thiên phú hệ kim cấp Nhật Diệu ngay.

Hơn nữa, ai sẽ ngại có nhiều đồ tốt chứ.

Mà lúc này.

Kim Vân Thiên nhìn thấy Phong Vân không để ý đến hẳn ta, trong mắt lóe lên tức giận, sau đó, hẳn ta trực tiếp phát động năng lực Không Gian Yên Diệt với Phong Vân.

Nhưng mà, khiến hẳn ta chấn kinh là, Phong Vân vẫn thẳng tắp đứng đó, mặc cho Không Gian Yên Diệt gia thân, cũng không dung chuyển một chút nào, vững như bàn thạch vạn cổ.

Chương 364: Quyết đấu Thần tử!

Chương 364: Quyết đấu Thần tử!

"Sao có thể!"

Kim Vân Thiên nhìn Phong Vân vẫn bình yên vô sự đứng đối diện, trông mắt tròn đến sắp rơi ra.

Từ khi Không Gian thiên phú của hắn đạt đến đỉnh cấp đến nay, mỗi lần thi triển năng lực Không Gian Yên Diệt này tuy nói không phải lần nào cũng tiêu diệt đối phương trong nháy mắt, nhưng cho dù là đối mặt với cường giả, cũng có thể ảnh hưởng tới đối phương.

Nhưng chưa bao giờ giống như lúc này, không hề ảnh hưởng chút nào.

Thần tử Kim Thần tộc Kim Húc nhìn thấy cảnh này, sắc mặt hơi chấn động. Cho dù là hắn, mặc dù không sợ uy lực của Không Gian Yên Diệt của Kim Vân Thiên, nhưng cũng sẽ không thể hiện ra như vậy, đây quả thực là không thềm để vào mắt.

Coi Không Gian Yên Diệt chi lực kia như nước chảy bình thường vậy, thật khiến cho người khác nổi giận.

"Chỉ có một lời giải thích."

Kim Húc trầm giọng nói: "Hắn cũng là người có được Không Gian thiên phú, hơn nữa tạo nghệ so với người chỉ cao hơn chứ không kém."

Kim Vân Thiên kỳ thật cũng có ý nghĩ này. Nhưng hắn lại không muốn thừa nhận. Không Gian thiên phú đỉnh cấp là thủ đoạn thành danh của hắn, càng giúp hắn trở thành thiên tài đứng thứ hai trong tộc.

Nhưng bây giờ một kẻ nào đó tùy tiện chạy ra, vậy mà cũng là người có được Không Gian thiên phú, hơn nữa có vẻ như còn lợi hại hơn cả hắn.

Chuyện này làm sao có thể hắn chấp nhận được.

"Ta không tin! !"

Kim Vân Thiên quát âm lên một tiếng, trong nháy mắt rút không gian chi lực trong cơ thể mình, đồng thời cộng thêm bảy thành Không Gian áo nghĩa, đánh ra một kích có thể xưng là kinh diễm.

Móng vuốt màu bạc sắc bén to lớn cắt qua hư không, nhẹ nhàng lóe lên một cái, đột ngột xuất hiện ngay trước mặt Phong Vân, mang theo khí thế như muốn xé rách không gian, âm âm lao xuống.

Chính là võ kỹ hệ không gian, Không Gian Chi Trảo! !

Võ kỹ hệ không gian cực kì thừa thốt, đặc biệt là võ kỹ cao giai, càng là đếm trên đầu ngón tay.

Môn võ kỹ hệ không gian bát giai Không Gian Chi Trảo này, Phong Vân từng thấy trong danh sách trao đổi của tổng bộ công hội võ giả, giá trị cao tới 70000000 điểm tích lũy, có thể nói là đắt cắt cổ.

Đắt thì đắt, nhưng uy lực của nó đương nhiên là không có gì để chê bai, có kèm theo năng lực giam cầm cùng chôn vùi, đồng thời còn có năng lực tê liệt không gian, có thể nói là một loại võ kỹ dung hợp, mặc dù cực kỳ yếu ớt, nhưng cũng đủ đáng sợ.

So với đại bộ phận võ kỹ Cửu giai đều mạnh hơn, không phải mạnh hơn một chút mà là mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, Không Gian Chi Trảo này tuy lợi hại, nhưng cũng phải nhìn xem là ai sử dụng. Nếu như là người cùng giai với hắn, có lẽ hắn còn có thể kiêng kị.

Nhưng nếu là Kim Vân Thiên, vậy liền hoàn toàn không đáng ngại.

Phụt!

Không Gian Chi Trảo không lồ hoàn toàn rơi xuống người Phong Vân, xuyên qua cả người hắn.

Nhưng Kim Vân Thiên cùng Kim Húc lại không hề tỏ ra lộ ra nụ cười vui vẻ, ngược lại còn có chút nghiêm nghị. Bởi vì, đối phương sau khi bị đánh xuyên qua, lại vẫn không hề chịu ảnh hưởng, vẫn như cũ đứng ở nơi đó.

"Đây không phải chân thân."

Thần tử Kim Húc phát hiện ra máu chốt, trầm giọng nói.

"Trốn trốn tránh tránh thì có gì hay, có giỏi thì đi ra đi!" Một bên Kim Vân Thiên trực tiếp quát âm lên.

"Được, như người mong muốn."

Một giọng nói lạnh lùng từ bốn phương tám hướng truyền tới.

Sau một khắc, chỉ trong toàn bộ vị diện tu hành, hết Kim Chiến này đến Kim Chiến khác xuất hiện, lít nha lít nhít chen chúc với nhau, có chừng mấy trăm người, vây quanh Kim Vân Thiên và Kim Húc.

"Cái này, đây là, Không Gian Huyền Thân! Lĩnh vực! Ngươi vậy mà đã lĩnh hội Không Gian lĩnh vực! ! Sao có thể!"

Kim Vân Thiên không thể tin mà hét âm lên. Trong hai mắt hấn tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi, giống như vừa gặp quý.

Hấn một mực cho rằng Phong Vân chỉ có Không Gian áo nghĩa cao hơn hẳn, có lẽ đạt tới tám hay chín thành gì đó.

Nhưng dù thế nào hấn cũng không nghĩ ra, đối phương lại đã lĩnh hội ra Không Gian lĩnh vực!

"Hóa ra là Không Gian lĩnh vực, khó trách ngay cả Kim chi lĩnh vực tầng tám đại viên mãn của ta cũng không thể hoàn toàn áp chế."

So sánh với Kim Vân Thiên còn đang thất thố, Kim Húc lại tỏ ra bình tĩnh hơn nhiều.

Mặc dù Không Gian lĩnh vực xác thực vô cùng biến thái, nhưng cái này cũng mới chỉ là tầng thứ nhất mà thôi. Kim Húc tự hào là vô địch, cũng không hề kinh hoảng, nhiều nhất là có chút kinh ngạc mà thôi.

"Không Gian Huyền Thân thì thế nào, ở trong lĩnh vực của ta, hết thấy đều bị áp chế!"

Thần tử Kim Húc lộ ra thực lực tuyệt thế, đó là chiến lực còn đáng sợ hơn cả Lôi Đế. Một luồng khí thế áp chế không cách nào tưởng tượng nhanh chóng tản ra, trong nháy mắt đã ép lùi Không Gian lĩnh vực đang bao quanh.

Không Gian lĩnh vực mặc dù uy năng cường hoành, nhưng cuối cùng cũng chỉ mới đạt tới tầng thứ nhất, tự nhiên không cách nào so được với Kim chi lĩnh vực tầng thứ tám đại viên mãn của Kim Húc.

"Đây chính là thực lực của Thần tử!"

Kim Vân Thiên nhìn thấy Không Gian lĩnh vực mạnh như vậy cũng bị Kim Húc áp chế, trong lòng cực kì kinh hãi. Cũng may lúc trước hắn không muốn khiêu chiến đối phương, bằng không tuyệt đối sẽ bị đánh cho tụt bệ.

Kim chi lĩnh vực tầng thứ tám đại viên mãn triển khai, một cỗ khí thế chí cương chí dương, không gì không phá tràn ngập toàn bộ không gian. Những ảo ảnh Không Gian Huyền Thân của Phong Vân đều bắt đầu bắt ổn, như muốn nối nhau tiêu tan.

Nhưng ngay lúc này, mấy trăm Không Gian Huyền Thân kia lại bất ngờ cùng nhau hành động, từ bốn phương tám hướng xông lại, lao thẳng về phía Kim Húc ở trung tâm.

Đối mặt với một màn này, Kim Húc không hề sợ hãi. Ngược lại hắn còn tươi cười, lạnh lùng nói: "Người không biết Kim Hệ chúng ta không sợ nhất chính là cận chiến sao?"

Đặc tính của Kim chính là xuyên qua hết thảy, đâm nát thành gỗ vụn, tự nhiên cũng khiến võ giả có được thuộc tính này sở hữu lực công kích cường đại, nhất là trong phương diện cận chiến có thể xưng là vô địch.

"Phải không."

Mấy trăm Không Gian Huyền Thân cùng nhau hét lên, giọng nói bình thản không hề gợn sóng, không hề chấn động chút nào.

"Chết đi cho ta!"

Thần tử Kim Húc tụ tập lực lượng của Kim chi lĩnh vực vào nắm tay, trong chốc lát, nơi đó tỏa ra chói mắt kim quang, tựa như vàng mặt trời trên chín tầng trời vừa mới rơi xuống đây.

Hắn trực tiếp đâm ra một đâm, lực lượng kinh khủng phát ra, lập tức đánh nát mấy trăm Không Gian Huyền Thân, chỉ lưu lại một cái chân thân cuối cùng.

Nhưng đúng lúc này.

Chỉ thấy chân thân kia chợt bộc phát ra vô vàn quang huy, giống như trăng sáng giáng trần, thanh lãnh khôn cùng.

Một nắm đấm màu bạc như đúc bằng ánh trăng xuất hiện, không hề có điềm báo, cắt ngang qua bầu trời.

"Rầm rầm!"

Hai nắm đấm một vàng một bạc va chạm giữa không trung. Trong nháy mắt, chấn động kinh khủng phát ra, quét sạch hết thấy.

Toàn bộ không gian vị diện đều run rẩy, nếu không phải có trận pháp thủ hộ cả không gian này đã sớm tan thành mây khói.

Kim Vân Thiên khó lòng chống lại, trôn vào trong trận pháp không gian. Bằng không hẳn sợ chính mình không chết cũng phải trọng thương.

Lực lượng chấn động này thật đáng sợ!

"Rầm! !"

Lúc này, chỉ thấy từ trong quầng sáng chói mắt kia có một bóng người chật vật lui ra, luống cuống đứng thẳng, trên nắm tay hắn, một dòng máu màu vàng nhạt tí tách nhỏ xuống, nhìn mà giật mình.

"Thần tử!"

Lúc Kim Vân Thiên thấy rõ bóng người lui ra ngoài kia, không khỏi hoảng sợ mà hét lên, khắp khuôn mặt tràn ngập vẻ chấn kinh.

Cận chiến, vậy mà Thần tử lại thua ư?

"Kim Thần tộc Thần tử, cũng chỉ có thế mà thôi."

Từ trong vầng hào quang truyền ra một giọng nói lạnh nhạt, một đôi mắt lạnh lùng quét xuống, hết như Thần chỉ vô thượng.

Kim Húc nhìn hẩn chăm chăm, gằn từng chữ: "Thái Hạo thể, Thể Chất thiên phú cấp nguyệt huy!"

Chương 365: Cường đại Thần Chi Nhân!

Chương 365: Cường đại Thần Chi Nhân!

Cái gì! Thái Hạo thể!

Kim Vân Thiên đứng một bên nghe thấy hắn nói như vậy, con ngươi co lại. Hắn kinh hãi nhìn Phong Vân. Đối phương có được Không Gian lĩnh vực thì cũng thôi đi, lại còn có được cả Thể Chất thiên phú cấp nguyệt huy!

Mọi người đều biết, Thể Chất thiên phú cấp độ cao mặc dù không thể giúp đỡ cho việc tu hành như thuộc tính thiên phú, nhưng lại có thể tăng lên sức chiến đấu với mức độ cực lớn.

Dù sao Thể Chất thiên phú đạt đến cấp độ đó, sẽ thức tỉnh ra các loại thể chất khác nhau, giống như từng năng lực thiên phú vậy.

Kim Húc mặc dù có được Kim Hệ thiên phú cấp nhật diệu, so với Thể Chất thiên phú cấp nguyệt huy còn cao hơn một bậc. Nhưng phải biết, Kim Húc có thuộc tính thiên phú, mặc dù nhờ đặc thù của Kim loại mà có thể vô địch khi cận chiến.

Nhưng cũng phải nhìn là đấu với ai.

So với người có Thể Chất thiên phú cũng sở trường về cận chiến, hiển nhiên không chỉ yếu hơn một bậc.

Nếu như Thể Chất thiên phú của Phong Vân cũng là cấp nhật diệu, lại so cật chiến với Kim Húc, vậy không chỉ đơn giản là tay đổ máu nữa đâu.

Lúc này, đã thấy Phong Vân đang đứng giữa không trung, quanh thân lóe lên ánh bạc, biến mất tại chỗ cũ, không thấy tung tích.

Kim Vân Thiên thấy thế liền muốn đuổi theo, lại bị Kim Húc ngăn lại.

"Đôi phương đã lĩnh hội được Không Gian lĩnh vực, người đuổi không kịp đâu. Nhanh đi thông báo với các trưởng lão, phong tỏa đại trận, đừng để hấn chạy thoát."

"Rõ."

Kim Vân Thiên lập tức thuận di rời đi.

Bên trong vị diện tu hành chỉ còn lại có một mình Kim Húc.

Hắn nhìn năm đấm đã bị thương của chính mình, sắc mặt âm trầm, "Tên nhóc từ đâu xuất hiện, vậy mà đồng thời có được cả Không Gian thiên phú cùng Thể Chất thiên phú."

Nhưng hấn cũng không biết, đây chỉ là một vài thiên phú Phong Vân để lộ ra mà thôi.

Bên ngoài.

Tiếng cảnh báo chói tai truyền khắp Kim Thần tộc, khiến rất nhiều tộc nhân Kim Thần tộc bừng tỉnh.

Bọn họ hoặc vừa từ trong mơ tỉnh lại, hoặc từ trong nhập định hoàn hồn, đều cùng nhau đi tới, hội tụ trên quảng trường.

"Đã xảy ra chuyện gì? Tiếng cảnh báo sao lại vang lên!"

"Cảnh báo này vang lên chứng tỏ có người ngoài xâm lấn!"

"Cái gì? Ai ăn gan hùm mật gấu mà to gan như vậy, ngay cả tộc ta cũng dám xâm phạm?"

Các tộc nhân Kim Thần tộc đều kinh ngạc đến ngây người. Đã bao nhiêu năm bọn họ là Thần tộc cao quý, một mực cao cao tại thượng, quan sát thế gian thay đổi

Bây giờ lại bị xâm lấn, bọn họ đều cho rằng đây là trò cười!

"Tất cả tộc nhân, kiểm tra người bên cạnh mình cho ta, nhìn xem có ai mất tích!"

Lúc này, một giọng nói hùng hồn đồng đạc vang lên, quanh quẩn bên tai mỗi người.

"Là giọng nói của cửu trưởng lão!"

"Ngay cả cửu trưởng lão cũng bị kinh động, xem ra là thật rồi!"

"Trời ạ. . ."

Ngay khi Kim Thần tộc giới nghiêm toàn tộc, Phong Vân sớm đã thành công thoát ra bên ngoài.

Tốc độ của hắn so với dự liệu của Kim Húc còn nhanh hơn nhiều, lại có thêm năng lực ẩn thân, không đến một phút đồng hồ đã thành công đi ra ngoài.

Nhìn lại đại trận phía sau, Phong Vân nhẹ giọng nói: "Còn thiếu hơn hai, ba ngàn tộc nhân Kim Thần tộc chưa kịp lấy hình chiếu."

Lúc đầu theo kế hoạch, hắn vốn định lấy xong toàn bộ hình chiếu, sau đó mới vụng trộm rời đi, không người phát hiện.

Nhưng bất ngờ có biến, hắn cũng không thể lưu lại nữa, bằng không nhất định sẽ bại lộ.

Mặc dù kế hoạch thay đổi, nhưng Phong Vân cũng không hối hận. Làm sao có thể hối hận chứ, không chỉ có lấy được một thanh kiếm ngọc nhỏ, còn lấy được hình chiếu của một thiên phú cấp nhật diệu, hắn cao hứng còn không kịp đây.

"Nên đi thôi, nơi này không nên ở lâu."

Phong Vân không chút do dự quay người, muốn rời khỏi.

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên một tiếng rầm đình tai nhức óc vang lên. Phía trên đại trận, hào quang rực rỡ lóe ra ngưng tụ thành một con mắt vô cùng to lớn màu vàng óng, bên trong lại lộ ra ánh mắt lạnh lùng, giống như là xuyên qua thời gian, chiếu rọi phá nát núi sông.

"Hà?"

Phong Vân đổi sắc mặt. Khi hắn nhìn thấy con này mắt màu vàng óng này, cảm giác được một loại cảm giác uy nghiêm to lớn.

Lập tức, hắn không chút do dự sử dụng tất cả không gian chi lực trong cơ thể, phát động không gian thuần di, nhân lúc con mắt màu vàng óng kia còn chưa nhìn qua, trực tiếp thuần di rời đi.

Sau khi hắn biến mất, con mắt màu vàng óng kia mới liếc tới.

Sau khi không phát hiện bất cứ thứ gì nó mới chậm rãi biến mất.

Bên trong Thần điện màu vàng óng.

Một bóng dáng cao lớn uy nghiêm đứng đó, hần nhìn xuống các cao tầng Kim Thần tộc phía dưới, cất giọng uy nghiêm, "Không có bất cứ phát hiện nào. Tuy nhiên ta đã cảm nhận được chấn động không gian, đối phương đã thuận di rời đi rồi, đã vượt qua phạm vi cảm giác của ta."

Lời này vừa ra, những cao tầng đứng phía dưới lập tức sa sầm mặt. Thậm chí ngay cả tộc trưởng cao cao tại thượng cũng không thể cảm giác được địch nhân.

"Người có Không Gian thiên phú đã lĩnh hội ra Không Gian lĩnh vực không ngờ lại biến thái đến thế."

"Thiên phú nghịch thiên được mệnh danh chỉ xếp sau thời gian thiên phú, quả nhiên đáng sợ!"

"Không biết là ai đây? Trong các Thần tộc khác căn bản cũng không có người nào có được Không Gian thiên phú mà lợi hại đến vậy, nhiều nhất cũng chỉ bằng Vân Thiên thôi."

"Đúng vậy. Thật là kỳ quái, tựa như đột nhiên mọc ra vậy. Chẳng lẽ là Hắc Ám Thần tộc?"

"Rất có thể!"

Cứ như vậy, Hắc Ám Thần tộc thay Phong Vân công một nỗi oan siêu lớn.

Dù sao bọn họ cũng có người chui vào Kim Thần tộc, nỗi oan này nhường cho bọn họ cũng rất bình thường.

Thế là, trong sự kiện lần này, sợ rằng Phong Vân đã thành người hưởng lợi lớn nhất.

"Con mắt màu vàng óng vừa rồi kia, hẳn là năng lực của huyết mạch Kim Thần tộc, Thần Chi Nhãn."

Trong một mảnh rừng cây nhỏ, bóng dáng Phong Vân xuất hiện. Hắn hồi tưởng lại những gì vừa mới nhìn thấy, khẽ nói.

Thần Chi Nhãn... Hắn đã từng thấy trên người Kim Hoa Nguyệt. Nhưng Thần Chi Nhãn của Kim Hoa Nguyệt so với cái này liền như là con kiến so với người khổng lồ vậy, chênh lệch lớn đến mức căn bản không thể so sánh.

"Thần Chi Nhãn đạt đến trình độ này, nhất định là cao tầng Kim Thần tộc, không phải tồn tại đạt tới lĩnh vực đại viên mãn thì cũng là tồn tại đã bước vào Thánh cấp."

Phong Vân suy đoán.

Cảm giác kia quá uy nghiêm, có thể cho hắn có cảm giác này, chắc chắn phải là cường giả tầng thứ đó.

"Thần tộc không thể khinh thường. Xem ra lần sau nếu muốn lên vào các Thần tộc khác cần phải càng thêm cẩn thận rồi."

Phong Vân thầm nói trong lòng.

Nhưng lập tức hắn nghĩ tới lần này còn thu hoạch được một cái Biến Thân thiên phú cấp thượng quang. Nếu như dung hợp thành công, biến thân tất sẽ càng hoàn mỹ không tì vết, dù cho là cường giả siêu cấp cũng sẽ không phát hiện ra hắn đang ngụy trang.

"Trước hết cứ trở về một chuyến đã. Lần này cần chăm chỉ khiêu chiến rồi đây."

Trong tấm gương của Phong Vân hiện tại có hơn 20000 hình chiếu Kim Thần tộc. Nghĩ thôi đã thấy cả người rạo rục rồi.

...

Cùng lúc đó.

Tại Hắc Ám quốc độ.

Đông đảo các cao tầng hắc ám cũng nhận được tin tức Kim Thần tộc có người lạ lên vào.

"Xem ra Âm Song đã thất bại rồi."

"Hắn có được Biến Thân thiên phú cấp thượng quang, dù cho là chúng ta cũng nhìn không thấu, sao có thể thất bại chứ?"

"Không rõ. Hiện tại hắn cũng đã chết rồi, chúng ta không thể nào biết được rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì."

"Lần này thật sự là tổn thất to lớn. Người có được Biến Thân thiên phú cấp thượng quang khó tìm đến thế vậy mà cứ như vậy chết đi."

Chương 366: Bạo! Bạo !

【Thiên phú Hệ Kim cấp Tinh Mang】 : Đến từ hình chiếu Kim Phiến

【Thiên phú Hệ Kim cấp Thụ Quang】 : Đến từ hình chiếu Kim Cao Dương

【Thiên phú Hệ Kim cấp Thụ Quang】 : Đến từ hình chiếu Kim Câu

【Thiên phú Hệ Kim cấp Thụ Quang】 : Đến từ hình chiếu Kim Thiên Hạp

【 Kim chi lĩnh vực (nhị trọng)】 : Đến từ hình chiếu Kim Tiên Bảo

【 Kim chi lĩnh vực (nhị trọng)】 : Đến từ hình chiếu Kim Cổ Lực

Bên ngoài, trong một thạch động.

Phong Vân nhìn xem vật chiếu lấp lánh rơi vào bên trong cái túi đeo lưng kia, không khỏi chép miệng, mặt mũi tràn đầy vui vẻ.

"Quả nhiên, hơn 20000 cái hình chiếu Kim Thần tộc không phải chuyện đùa, đây quả thực là bặt hack mà!"

Nhiều hình chiếu chất lượng tốt như vậy, hẳn cũng không cần Âu Hoàng phụ thể, chỉ cần có một chút may mắn, lập tức sẽ có lượng lớn đồ tốt tuôn ra, giống như hiện tại vậy.

Không khác là mấy, bởi vì thật sự là quá nhiều đồ tốt.

Hơn 20000 cái hình chiếu này tất cả đều là chất lượng tốt, thiên phú tu luyện thấp nhất cũng là Thuế Phàm cấp, có chừng bốn năm ngàn cái.

Còn lại, có 60% là thiên phú Thự Quang cấp, 40% là thiên phú Tinh Mang cấp.

Về phần Nguyệt Huy cấp, chỉ đếm được trên đầu ngón tay, vô cùng ít ỏi.

"Đáng tiếc không có hình chiếu của những tộc nhân Kim Thần tộc ở trong thần điện, nghe nói ở đó mới là vị trí hạch tâm của Kim Thần tộc"

Phong Vân tự lẩm bầm.

Xuất thân từ Kim Thần điện, hơn nữa chỉ là một đội trưởng bình thường mà thôi, đã có thực lực có thể so sánh với hắn.

Thực lực của những cường giả bên trong Kim Thần điện có thể thấy được lốm đốm.

Những Trưởng lão và Tộc trưởng, tất nhiên đều ở bên trong.

Bất quá, mặc dù nghĩ như vậy, nếu cho cơ hội, hắn cũng sẽ không tiến vào Kim Thần điện, bởi vì trăm phần trăm sẽ bị bại lộ.

Trước đó Phong Vân cũng đã thấy rõ được uy lực Thần Chi Nhãn rồi, nếu ở khoảng cách gần, khả năng ngay cả thời gian chạy trốn cũng không có.

"Có hình chiếu của những Thần tộc Thần tử kia, cũng coi như là niềm vui ngoài ý muốn."

Phong Vân cười nhạt.

Sau đó, hắn đem những đèn đồ tốt vừa mới tuôn ra này tất cả đều hiển hóa.

【hiển hóa thiên phú Hệ Kim cấp Tinh Mang. . . đang Hiển hóa. . . Hiển hóa thành công!】

【hiển hóa thiên phú HỆKim cấp Thụ Quang. . . đang Hiển hóa. . . Hiển hóa thành công!】

"Ông ——! !"

Trong nháy mắt, hơn xa so với những lần hiển hóa trước đây, quang mang hùng hực cuốn tới, nhanh chóng nhét đầy thân thể Phong Vân.

Hắn cảm giác mình hoàn toàn bị kim thuộc tính bao phủ, bất kể là thân thể, ý thức hay cảm ngộ, giờ khắc này cảm giác không cách nào nói rõ, phảng phất như thăng hoa.

Mà bên ngoài thạch động, lúc này đang giữa ban ngày, mặt trời bỗng nhiên trở nên ảm đạm, màn đêm buông xuống, bao phủ đại địa.

Trên không trung, một mặt trăng từ từ bay lên, tỏa ra vô tận ánh trắng, tạo thành cảnh tượng kỳ dị.

Cái này khiến võ giả đang đi săn ở phương xa nhìn thấy, không khỏi giật mình kinh sợ, không biết đã phát sinh cái gì, đang yên đang lành giữa ban ngày ban mặt làm sao lại biến thành đêm tối, với lại vàng trắng kia là cái quỷ gì?

Thời điểm trong lòng bọn họ hoang mang rối loạn, tràng cảnh kỳ dị kia đột nhiên biến mất, giống như là chưa từng xuất hiện.

"Vừa mới, phát sinh cái gì?"

"Không biết, có vẻ như trời tối?"

"Đâu chỉ như vậy, trên trời còn nhiều ra một vàng trắng?"

"Mẹ ơi, không phải trùng tà chứ!"

". . ."

Những võ giả này chưa từng được chứng kiến tràng cảnh thiên phú cấp Nguyệt Huy thức tỉnh, cả đám đều bị dọa cho hồn phi phách tán, nhanh chóng rời khỏi nơi đây, đánh chết cũng không dám lại tới gần lần nữa.

. . .

Trong thạch động, Phong Vân toàn thân bị ánh sáng màu vàng bao quanh, căn bản thấy không rõ thân ảnh của hắn.

Trong cõi u minh.

Phong Vân cảm giác ý thức của mình lại đi tới hải vực Kim chi nguyên lực thần bí trước đó, so với lần trước, lần này đi sâu thêm 1000 mét.

Cùng lúc đó, ở trong thân thể của hắn, biển Kim chi nguyên lực lần nữa cùng với không gian bí ẩn này liên thông đến cùng một chỗ.

"Ầm ầm ——!!!"

Cũng giống như đúc lần trước, tràng cảnh này lần nữa phát sinh, Kim Hệ nguyên lực bàng bạc giống như đại dương thông qua lối đi kia tuôn qua, chỉ là lần này Kim Hệ nguyên lực so với trước đó còn thuần túy hơn, chất lượng cao hơn.

Hoảng hốt không bao lâu.

Một lát sau, ý thức Phong Vân trở về, dần dần trở nên thanh tỉnh.

Hắn lập tức xem kỹ tự thân, không khỏi lộ ra thần sắc vui vẻ.

"Thiên phú Hệ Kim cấp Nguyệt Huy, Kim chi lĩnh vực thất trọng. . ."

Ba cái thiên phú Kim Hệ Thụ Quang cấp có thể so với một cái Tinh Mang cấp, lại thêm một cái Tinh Mang cấp, dung hợp vào đến, lập tức liền đem thiên phú Kim Hệ Tinh Mang cấp của Phong Vân tăng lên tới Nguyệt Huy cấp.

Mà Kim chi lĩnh vực càng về sau càng khó tăng lên, cho nên Kim chi lĩnh vực chỉ tăng lên hai trọng, đưa Kim chi lĩnh vực của Phong Vân từ ngũ trọng đại viên mãn trước đó tăng lên tới thất trọng.

Sau đó, Phong Vân như nhớ tới cái gì, liền nhìn về Kim chi nguyên lực hải của mình.

Quả nhiên, hắn phát hiện bên trong Kim chi nguyên lực hải viên tinh hạch màu vàng kia so với trước đó càng trở nên tinh khiết.

Cực kỳ hiển nhiên, trước đó Kim Hệ nguyên lực chất lượng cao tràn vào đem viên tinh hạch cải tạo thêm lần nữa, khiến cho Kim Hệ nguyên lực luyện hóa ra có chất lượng cao hơn, độ tinh khiết cũng lớn hơn.

"Độ tinh khiết cùng độ cứng của Kim Hệ nguyên lực so với trước đó tăng lên hơn gấp hai lần."

Phong Vân hơi cảm ứng một lát, trong lòng lâm bẫm.

Dạng này không thể nghi ngờ là khiến lực công phạt của Kim Hệ trở nên càng mạnh.

Hắn không khỏi nhớ tới lần giao chiến thứ hai với Thần tử Kim Húc, độ tinh khiết cùng độ cứng Kim Hệ nguyên lực của đối phương đạt tới cấp độ rất cao, không kể là lực xuyên thấu, hay là độ kiên cố, đều khiến hắn phải ghé mắt nhìn.

Nếu không phải hắn là thiên phú Thể Chất Nguyệt Huy cấp, chưa chắc có thể thể áp chế được đối phương.

"Người kia chính là thiên phú Hệ Kim cấp Nhật Diệu, vốn đã có Kim Hệ nguyên lực rất mạnh rồi."

Phong Vân đang mong đợi, hắn sớm muộn cũng sẽ có một ngày đạt tới cấp bậc kia, hơn nữa không chỉ là Hệ Kim, mà các thuộc tính khác cũng như thế.

"Tích! “ Lúc này, máy truyền tin của hắn bỗng nhiên vang lên, nhắc nhở có thư mới.

Hắn lập tức ấn mở.

Phong Vân các hạ, yêu cầu của ngài tổng bộ công hội võ giả đã thông qua, đây là địa đồ của tổng bộ công hội võ giả, trong vòng một tháng ngài có thể tới bất kỳ lúc nào, sau thời gian một tháng ngài vẫn chưa tới, cần xin thêm một tấm khác.

"Thông qua rồi."

Phong Vân nhìn thấy nội dung thư tín này, ánh mắt sáng lên.

"Đúng lúc, ta cũng muốn đi tổng bộ một chuyến."

Hắn nghe nói người mang thiên phú Không Gian đình cấp trở về, vừa vặn đi tổng bộ chiếu hình một đợt.

Với lại tổng bộ công hội võ giả hiện tại khẳng định có rất nhiều cao thủ trú đóng ở đó, hẳn đi, tất nhiên cũng có thể thu hoạch một đống lớn hình chiếu chất lượng tốt.

"Vừa mới thu hoạch hơn 20000 cái hình chiếu của Kim Thần tộc, hiện tại lại có tổng bộ công hội võ giả chờ ta đi lấy hình chiếu, không cần thoải mái quá có được hay không?"

Phong Vân đặc ý nói.

Chương 367: Van cầu người làm người a!

Chương 366

Tổng bộ công hội võ giả , tọa lạc tại một địa phương thần bí, vị trí cụ thể ở nơi nào, ngay cả những cao tầng trong công đều không rõ ràng, chỉ có hội trưởng mới có thể biết được mà thôi.

Mà Phong Vân dựa theo phương hướng trên bản đồ, cuối cùng cũng tìm tới nơi, nhưng không phải vị trí của tổng bộ, mà là một cái truyền tống trận lâu năm.

Nhìn hoa văn cùng trận cơ, có vẻ như đã tồn tại rất lâu,

"Để cho ta dùng cái truyền tống trận này sao."

Phong Vân đôi mắt khẽ nhúc nhích, lập tức đi lên.

Sau đó, truyền tống trận trong nháy mắt sáng lên, một chùm quang huy đem hấn bao phủ lại, một giây sau, truyền tống rời đi.

...

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã đi tới một địa phương hoàn toàn xa lạ.

Đứng ở trong trận, khắp nơi đều là nguyên lực, đủ mọi màu sắc, hoặc vàng, hoặc trắng, hoặc tím, hoặc đỏ. . .

Trên bầu trời, có mười quả cầu ánh sáng, giống như là mười ngày huyền không, quang mang vạn trượng, sáng chói nhân gian.

Nhưng Phong Vân cẩn thận chăm chú nhìn lại, phát hiện những nguyên lực đủ mọi màu sắc này đều được phát ra từ những quả cầu ánh sáng kia, nói cách khác, những quang cầu này là suối nguồn nguyên lực.

Với lại còn không chỉ chừng này.

Hắn đi tới phía trước, nhìn thấy cây là linh thực, nhìn thấy nước là linh thủy, nhìn thấy vật là linh vật, nhìn thấy tảng đá là linh thạch. . .

"Quả thực là đại thủ bút a, Thần tộc cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi."

Phong Vân kinh thán không thôi, hắn đã đi qua Kim Thần tộc, so sánh với nơi đây, hắn phát hiện Kim Thần tộc còn không bằng tổng bộ công hội võ giả.

Đương nhiên, hắn đi chỉ là bên ng Kim Thần tộc, chân chính còn chưa tới gần, không thể đưa ra phán xét.

Với lại tổng bộ công hội võ giả mặc dù có được thủ bút lớn như vậy, nhưng diện tích cũng không quá lớn, khoảng 100 000 mét vuông, cùng cương vực mệnh môn bên ngoài kia so sánh, tự nhiên là nhỏ hơn nhiều.

Bất quá mặc dù như thế, cũng đã rất hùng vĩ.

Lúc này, có thể nhìn thấy ở giữa các kiến trúc có không ít võ giả lui tới, đại bộ phận là nhân loại, cũng có một số nhỏ là thần tộc khác.

Mỗi người đều rất mạnh, khí tức phát ra, thấp nhất cũng là lĩnh vực nhất trọng, đều là cường giả phong Đế Hoàng cấp.

Nhìn thấy cảnh này ánh mắt Phong Vân sáng lên, mới ra khỏi ổ vàng, lại tiến vào ổ bạc, không nên dễ dàng như thế có được hay không.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài là người gần nhất xin nhập tổng bộ Phong Vân các hạ sao?"

Lúc này, một cái nhân viên công tác đi tới, mang theo ngũ khí cung kính hỏi.

"Đúng, là ta." Phong Vân nhẹ khẽ gật đầu một cái.

"Thật là người!" Nhân viên kia lập tức đứng lên, nhìn về phía Phong Vân với ánh mắt tràn ngập sùng bái.

Thanh âm này tự nhiên cũng truyền đi, thời điểm mọi người xung quanh nghe được hai chữ Phong Vân này, lập tức cũng đưa ánh mắt tập trung tới

"Phong Vân? Phong Vân đến tổng bộ! ?"

"Ở đâu? Ở đâu?"

Lúc mọi người thấy khuôn mặt Phong Vân trẻ tuổi như vậy, không khỏi kinh hô.

"Ta mẹ nó, thật sự còn trẻ như vậy sao!"

"Tin tức đã nói hần năm nay mới 16 tuổi, ta còn không tin."

"Thế giới Nhân loại chúng ta vậy mà sinh ra một vị tuyệt thế thiên tài dạng này, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đơn giản khó có thể tin, có thể cùng các Thần tộc Thần tử tranh phong!"

"Sai, là cùng Thần tử của mấy năm trước tranh phong, đừng quên, Hư Thiên cảnh đệ thất trọng, những Thần tử kia mấy năm trước đã đạt tới,

nhiều năm như vậy, người cho là bọn họ sẽ không tiến bước sao?"

"Thì tính sao, những cái kia Thần tử đều qua 20 tuổi, Phong Vân năm nay mới 16 tuổi, nếu tính như vậy, cũng không thua kém gì các Thần tử đâu."

"Quang Minh Thần tử cùng Phong chi Thần tử nghe nói cũng muốn đến tổng bộ, tựa như là vì lĩnh hội thuộc tính bìa đá."

Những lời khác Phong Vân đều nghe một chút là được, cũng không quá để ý, nhưng một câu nói sau cùng này, lại làm hắn chú ý.

Quang Minh Thần tử cùng Phong chi Thần tử cũng muốn đến tổng bộ?

Cái này khiến ánh mắt Phong Vân sáng lên, trước đó hình chiếu Kim chi Thần tử Kim Húc đã giúp hắn được lợi lớn, thiên phú Nhật Diệu cấp, cho đến tận lúc này là hình chiếu thiên phú cao cấp nhất.

Mà hai người Quang Minh Thần tử cùng Phong chi Thần tử, hắn đoán chừng cũng là Nhật Diệu cấp thiên phú.

"Không tệ, không tệ, liền chờ bọn họ đến."

Phong Vân khắp khởi mừng thầm, theo nhân viên công tác rời đi, mà người kia thì lại không ngừng giới thiệu với hắn một chút tình huống cùng điểm đặc thù trong tổng bộ.

Không bao lâu, hai người đã di chuyển xong một vòng, Phong Vân cũng đại khái lý giải được tình huống của tổng bộ.

Mà có ba địa phương để hắn chú ý đến.

Thứ nhất chính là bìa đá thuộc tính kia, nghe nói là hội trưởng công hội võ giả tự mình mang về, ai cũng không biết từ nơi nào làm ra, tất cả có chín

khối, phân biệt đối ứng chín đại thuộc tính (không có hắc ám).

Mà nếu có thể lĩnh hội, liền có thể tăng lên thuộc tính lĩnh vực của bản thân.

Thứ hai là 'Tàng Thư Các', nghe nói bên trong có ba mươi ngàn bí tàng, thậm chí còn có lý giải Vương cấp cảnh giới kỹ càng và khoa học, chỉ là không thể đi vào, chỉ có thể ở trên internet đặt mua mà thôi.

Địa phương cuối cùng, chính là một nơi được mệnh danh là 'Thần Đạo', nơi đó bị xem là cấm địa, chỉ có hội trưởng công hội võ giả mới có thể tới, những người còn lại không thể tới gần.

“Ba địa phương này, cái sau so với cái trước càng thần bí, nhất là 'Thần Đạo' kia . . .

Phong Vân trong lòng nói nhỏ, bất quá hắn cũng không có ý tứ tìm tòi nghiên cứu, cho dù có, cũng không phải là hiện tại.

Việc cấp bách lúc này, tự nhiên là tăng lên chiến lực của mình.

Trước đó Thần Chi Nhân đã cho hắn áp lực rất lớn, để Phong Vân nhận thức được mình bây giờ còn kém chiến lực đỉnh phong một mảng rất lớn, không thể lười biếng.

Nếu cái này để người khác nghe thấy, sợ là sẽ khiến người khác khóc không ra nước mắt.

Mẹ nó người mới 16 tuổi đó, van cầu người làm người đi!

Sau đó.

Phong Vân lựa chọn một chỗ ở, tạm thời ở lại.

Hắn bắt đầu hỏi thăm tung tích của người nắm thiên phú Không Gian đỉnh cấp kia.

Trong này hơn mười vạn người, người nắm giữ thiên phú không gian đỉnh cấp đã ít lại càng ít, tự nhiên là đối tượng được mọi người chú ý nhất.

Cho nên rất nhanh, Phong Vân tra được vị trí của người này.

Mấy phút đồng hồ sau.

Hắn thành công đi vào một căn nhà cấp bốn.

Đứng ở bên ngoài, tinh thần lực của Phong Vân hướng bên trong quét qua, lập tức cảm ứng được một người đang ngồi xếp bằng trong nhà, giống như đang tu luyện.

"Quanh thân tràn ngập không gian chi lực, xem ra quả thật là người này."

Phong Vân vô thanh vô tức tới gần, thuận di tiến đến, quét mắt một vòng người đang ngồi xếp bằng ở kia, mấy giây sau, đem người này thành công chiếu hình.

【hình chiếu người】 : Ngô Thiên

【tuổi tác】 :27 tuổi,

【cảnh giới】 : Vương cấp sơ giai

Chương 368: Thánh cấp huyền bí!

Từ cái bảng này mà tính toán, cùng sở hữu thiên phú Không Gian, nhưng Ngô Thiên này lẫn lộn so với Kim Vân Thiên còn muốn thắm hơn, thậm chí còn không bằng Phong Vân trước đó.

Không Gian áo nghĩa mới lĩnh hội đến bốn thành, ngay cả cảnh giới cũng chỉ vừa mới đạt Vương cấp sơ giai.

Bất quá ngẫm lại cũng rất bình thường, Ngô Thiên này trừ có được thiên phú Không Gian, ngoài ra lại không có gì nổi bật cả.

Kim Vân Thiên dù sao cũng là tộc nhân Kim Thần tộc, còn có thiên phú Kim Hệ Thanh Huy cấp, chỉ một điểm này, cũng đủ để treo Ngô Thiên lên đánh.

Chứ chưa nói tới, còn có nội tình Kim Thần tộc ở sau lưng ủng hộ.

Đương nhiên, đây chỉ là cùng Kim Vân Thiên so sánh, nếu là đem Ngô Thiên tới bên trong cứ địa nhân loại, đương nhiên là không tầm thường, có thể là tồn tại trấn áp một vực.

Dù sao, lẫn lộn thắm nhất không phải Ngô Thiên, mà là cứ địa nhân loại kia.

Bất quá bây giờ, bọn họ đều sắp thành liền Phong Vân.

"Ta đã có ba cái hình chiếu thiên phú Không Gian đỉnh cấp, chỉ cần có thêm hai cái nữa, dung hợp lại, thiên phú Không Gian của ta liền có thể đạt

tới cấp Thuế Phàm."

Thiên phú thuộc tính cấp Thuế Phàm đương nhiên không tính là gì, nhưng thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm lại không giống.

Nếu như vậy, Phong Vân lại nắm giữ thêm một năng lực không gian.

Không Gian Phong Tỏa!

Cái gọi là Không Gian Phong Tỏa, hiệu quả như tên của nó, một khi phát động, có thể trong nháy mắt phong tỏa một phạm vi không gian nhất định.

Ở bên trong không gian bị phong tỏa, bất luận đồ vật hoặc là sinh linh, đều không thể tiến hành không gian truyền tống, thuần di các loại.

Năng lực này thuộc về năng lực phụ trợ, cùng Không Gian Cầm Cố phối hợp sử dụng, hiệu quả tuyệt đối đạt tới cấp độ nghịch thiên, cho dù là truyền tống trận cũng bị mất đi hiệu lực.

"Không Gian Thuần Di, Không Gian Cầm Cố, Không Gian Yên Diệt, Không Gian Phong Tỏa. . ."

Phong Vân đếm những năng lực không gian mình nắm giữ, mỗi một loại xuất ra đều tuyệt đối là mạnh đến bạo tạc, miêu sát cùng cấp không giải thích, thậm chí vượt cấp chiến đấu cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Không nói cái khác, thử hỏi có cái thiên phú nào sẽ thức tỉnh dạng năng lực biến thái này, so với một chút năng lực thiên phú đặc thù đều mạnh hơn nhiều.

Giống như gặp được những người nắm giữ năng lực không gian, cơ hồ là rất khó giải quyết, hoặc là lấy sức mạnh xông phá, hoặc là so với đối

phương, tạo nghệ trên thiên phú Không Gian còn cao hơn.

Trừ cái đó ra, không còn cách nào khác.

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi nơi này, không một tiếng động, không có gậy nên bất cứ điều gì đáng chú ý, ngay cả Ngô Thiên kia cũng không phát hiện.

Dù sao Ngô Thiên kia nắm giữ thiên phú không gian, so với Phong Vân mà nói, kém không chỉ là một chút.

Nếu Phong Vân không muốn để cho Ngô Thiên nhìn thấy, như vậy hắn sẽ không có khả năng nhìn thấy rồi.

...

Trở lại chỗ ở tạm thời.

Phong Vân liền bắt đầu hoạt động xoát hình chiếu hôm nay.

Bởi vì nhiều hơn 20000 cái hình chiếu, thời gian hắn xoát hình chiếu cũng tăng lên, khó khăn lắm qua bốn, năm tiếng mới xoát xong.

Nhưng thời điểm mà hắn vào xem xét, tâm tình liền lạnh đi.

Bởi vì bên trong không có một cái tốt nào, đều rơi xuống những thứ kỳ quái.

Cái gì ván trượt đặc chế, cái gì mà tâm đặc nấu nướng, cái gì mà bí kíp chế biến kẹo cao su các loại, nhìn rồi tinh rồi mù cả lên.

"Xem ra là trước đó rơi đồ tốt quá nhiều, dẫn đến Âu khí của ta bị hao hết."

Phong Vân an ủi bản thân một câu.

Về sau.

Sau khi hẳn hoàn thành phần tu luyện mỗi ngày, liền đi tới mạng lưới của tổng bộ công hội võ giả, tiến vào 'Tàng Thư Các'.

Lập tức, một cái giao diện giả lập bắn ra.

Phong Vân lúc này ở bên trong gõ vào mấy chữ "Giải thích cảnh giới bên trên Vương cấp '.

Trước đó hẳn từng nghe nhân viên kia giới thiệu, nói trong Tàng Thư Các có thể tìm đọc hết thấy tin tức, giải thích cận kề từng cảnh giới, thậm chí ngay cả bên trên Vương cấp đều có.

Phong Vân mặc dù biết được phía trên Vương cấp là Thánh cấp, nhưng nói thực ra, Thánh cấp có chỗ đặc thù nào, hẳn cũng không rõ ràng.

Ở bên trong cứ địa siêu hạng, hẳn cũng chỉ tra được tiến vào Thánh cấp, có thể được hưởng tuổi thọ vạn năm, các cứ phía trên bầu trời, quan sát thương hải tang điền, độc thể duy tôn!

Trừ cái đó ra, Thánh cấp có tiêu chí gì hẳn hoàn toàn không biết.

Bây giờ đi vào tổng bộ công hội võ giả, nơi này hội tụ sự tinh thiên hạ, tất nhiên có thể có được đáp án hẳn muốn.

"Keng!"

Chỉ nghe một tiếng leng keng, lại một cái giao diện bắn ra, phía trên đều là văn tự lít nha lít nhít, liền quan tới giải thích cảnh giới.

Phong Vân lập tức nhìn chăm chú, đọc nhanh như gió, rất nhanh liền hiểu rõ thế nào là Thánh cấp.

Đơn giản mà nói, cái gọi là Thánh cấp, là sau khi đem lĩnh vực lĩnh ngộ đến thập trọng đại viên mãn, thăng hoa cực điểm.

Lúc này, lĩnh vực chi lực sẽ lột xác thành nguy lực lượng pháp tắc.

Một thành pháp tắc lực lượng so với mười thành lĩnh vực chi lực không biết cường đại hơn bao nhiêu lần, bởi vì lực lượng pháp tắc đã dính đến bản chất của lực lượng.

Để đạt tới Thánh cấp tồn tại tiêu chí chính là lĩnh ngộ nguy lực lượng pháp tắc.

Mà đợi đến khi tiến vào Thánh cấp đại viên mãn, cũng chính là sau khi nguy lực lượng pháp tắc đạt tới mười thành, cuối cùng sẽ siêu thoát, rời khỏi phạm tục, đạt tới cảnh giới chí cao vô thượng là "Thần"!

Xem đến đây, Phong Vân đột nhiên phát hiện tư liệu đã không còn nữa, bên trên cơ bản không nói tới phân chia cùng tiêu chí của cảnh giới 'Thần'.

"Khi tới chỗ máu chốt liền dừng lại, thật sự là!"

Phong Vân không khỏi thâm mắng một câu.

Nhưng hắn cũng không thể trách được, đến nơi đây không có, nói rõ hoặc là quyền hạn của hắn không đủ, hoặc là thật sự không có.

Mà bất luận loại nào, hắn đều không có cách, chỉ có thể tiếp nhận.

Bất quá tốt xấu gì hắn cũng giải được mê hoặc trong lòng, biết được đủ loại huyền bí sau khi đạt tới Thánh cấp.

Cứ như vậy, trong mắt của Phong Vân Thánh cấp đã không còn thần bí nữa.

Sau đó Phong Vân rời khỏi mạng lưới.

Đoạn thời gian tiếp theo, Phong Vân một bên tu luyện thường ngày, một bên xoát lấy hình chiếu, chờ lấy được hình chiếu Quang Minh Thần tử cùng Phong chi Thần tử.

Cứ như vậy, thời gian nửa tháng nhoáng một cái mà qua.

Một ngày, trời quang mây tạnh, bên trong chỗ ở tạm thời Phong Vân đang ngồi xếp bằng, hai mắt thâm thúy, cùng lúc làm hai việc, vừa nhập định tu hành, vừa ở bên trong không gian tám gương xoát hình chiếu.

Mà lúc này, xoát hình chiếu đã kết thúc.

Ý thức của Phong Vân đã không kịp chờ đợi, vội nhìn lại.

Có trời mới biết tại sao, nửa tháng này, hấn xoát ngay cả cọng lông cũng không có tuôn ra, chính hấn cũng bắt đầu hoài nghi mấy chục ngàn hình chiếu chất lượng tốt trong cái gương kia là giả.

“Quá chân thực !”

Bên trong túi đeo lưng, ánh mắt Phong Vân quét qua, lập tức một đạo ánh sáng lập lòe rơi xuống, khắc sâu vào mắt của hấn.

Hấn định thần nhìn lại, trên mặt cuối cùng lộ vui vẻ.

【 Lôi chi lĩnh vực (thất trọng) 】 : Đến từ hình chiếu Lôi Ngô Thương (Lôi Đế).

"Trời không phụ người có lòng, dưới tinh thần kiên nhẫn của ta, cuối cùng rất cục chịu tuôn ra đồ tốt!"

Phong Vân rất hài lòng, Lôi chi lĩnh vực thất trọng vậy mà tỉ lệ rơi ra là 0.001%.

Bây giờ có thể tuôn ra khiến hấn mừng rỡ, cái này hơn nửa tháng không nổ, một khi nổ là nổ đến bạo tạc luôn!

Chương 369: Lôi chi lĩnh vực tầng bảy!

Chương 369: Lôi chi lĩnh vực tầng bảy!

"Hiện hóa."

Phong Vân lập tức mặc niệm trong lòng.

"Ong! !"

Một vầng hào quang màu tím bùng lên, trong nháy mắt đã tràn ngập thân thể hắn.

Phong Vân cảm giác đại não mình rầm vang một tiếng, sau đó, vô vàn cảm ngộ về “Lôi” trào dâng lên trong lòng hắn, vô cùng vô tận.

Trong nháy mắt, hắn giống như đã trải qua mấy chục tháng năm đằng đẵng.

Trên thực tế, những cảm ngộ về “lôi” này chính là những gì mà Lôi Đế hao phí mấy chục năm thời gian để tìm hiểu ra. Bây giờ, toàn bộ đều được ghi lại trong hình chiếu này, toàn bộ thuộc về Phong Vân.

Một lát sau.

Phong Vân lấy lại tinh thần. Hắn vừa động tâm niệm, lập tức một đoàn hào quang màu tím hừng hực từ quanh thân hắn tràn ra, đi tới đâu, hết thấy

mọi thứ đều biến mất, chỉ có lôi điện không ngừng lóe lên tận trời, cảnh tượng vô cùng dọa người.

Hắn đứng ở đó, ngay cả sợi tóc quần áo đều bị nhiễm lôi điện, một loại khí thể bá đạo thoát tục thân nhiên phát tán ra, để cho người khác không dám nhìn thẳng.

"Lôi chi lĩnh vực tầng bảy, cảm giác cũng không tệ lắm."

Lôi Hệ thiên phú của Phong Vân là cấp tinh mang, bởi vậy có thể dễ dàng khống chế Lôi chi lĩnh vực tầng bảy này mà không dễ phát sinh tình huống bất ổn.

"Tiếp theo nên học chút Lôi hệ võ kỹ lợi hại rồi."

Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang, cộng thêm Lôi chi lĩnh vực tầng bảy. Điều kiện tốt như vậy tự nhiên không thể lãng phí.

Về phần công pháp, thì không quá cần thiết.

Tu tập công pháp chính là vì muốn nhờ vào đó để lĩnh hội Lôi chi lĩnh vực. Phong Vân hoàn toàn không cần vẽ vời thêm chuyện, trực tiếp đánh rơi ra rồi dung hợp là được, cũng giống như vừa rồi vậy.

Nhưng Lôi Hệ võ kỹ vẫn cần học một chút. Thứ này đến lúc đối địch cũng có thể dùng đến.

"Lôi Hệ võ kỹ bình thường khẳng định vô dụng, chỉ có võ kỹ cửu giai mới có thể phát huy ra uy lực của Lôi Hệ lĩnh vực tầng bảy."

Mà Lôi Hệ võ kỹ cửu giai trong bảng trao đổi của công hội võ giả, giá cả thấp nhất cũng chừng mười triệu, cao hơn thậm chí muốn tốn cả trăm triệu điểm tích lũy.

"Thôi vậy, ta vẫn nên đi khiêu chiến các loại hình chiếu đợi nó rơi ra đi."

Phong Vân cuối cùng vẫn từ bỏ chuyện đi mua võ kỹ trong bảng danh sách trao đổi. Hắn có điểm tích lũy mua cái gì chả được, nhưng đi mua Lôi Hệ võ kỹ cửu giai này, nhờ đâu hắn chân trước vừa mua, chân sau liền đánh ra được, vậy chắc hắn khóc chết mất.

Vói lại, Lôi Hệ võ kỹ cửu giai rơi ra, chỉ cần một giây đã max cấp!

Nếu như tự mình tu hành, sợ là phải hao phí thời gian rất dài. Tính toán như thế, quả quyết đợi đánh rơi ra vậy.

"Tít! Tít!"

Ngay khi Phong Vân chuẩn bị ra ngoài đi dạo, bỗng nhiên hai tấm bưu kiện mới gửi đến máy truyền tin của hắn.

Hử?

Phong Vân hơi bất ngờ, nhẹ nhàng ấn mở, phát hiện là hai bưu kiện thông báo gửi theo nhóm.

Nội dung nói rằng Quang Minh Thần tử và Phong chi Thần tử vừa mới lần lượt xông qua Hư Thiên cảnh tầng tám, hiện tại đang ở trong Hư Thiên cảnh tầng chín.

"Bọn họ đến tổng bộ ư?"

Phong Vân hai mắt sáng rực, tinh thần lực vô hình lầy hắn làm trung tâm bắt đầu tản ra bốn phía, nghe ngóng âm thanh khắp nơi.

"Ôi mẹ ơi, thật mạnh! Hai vị Thần tử mới vừa tới, ý thức đã tiến vào Hư Thiên cảnh rồi."

"Ta đoán bọn họ là nghe nói Phong Vân cũng ở tổng bộ cho nên mới lâm thời muốn xông qua thôi."

"Các Thần tử cả đời không kém ai, chỉ vì một tên nhân loại, tự nhiên không có tư cách được đặt ngang hàng với bọn hắn."

"Ta đoán chừng, các Thần tử khác cũng muốn đi xông Hư Thiên cảnh đấy."

"."

Bên tai truyền đến đủ các loại âm thanh, Phong Vân cũng không quan tâm thứ khác, hắn chỉ để ý một việc.

"Xem ra hai người này đều đến tổng bộ trong hiện thực của công hội võ giả rồi."

Hắn nhẹ nhàng tự nhủ.

Tiếp theo, sẽ là chờ hai vị Thần tử này rút ý thức ra khỏi Hư Thiên cảnh thôi.

Dù sao hiện tại chân thân của bọn hắn khẳng định vẫn được bảo hộ ở trong mật thất, Phong Vân muốn tới gần để lấy hình chiếu vẫn là rất khó.

Cũng không lâu lắm, ước chừng qua thời gian nửa ngày.

Liền có tin tức mới truyền đến, nói rằng Quang Minh Thần tử và Phong chi Thần tử đã xông qua Hư Thiên cảnh tầng chín, dừng bước tại Hư Thiên cảnh tầng mười.

Tin tức này vừa truyền ra, lập tức khiến cả tổng bộ xôn xao.

Các cường giả kia đều vô cùng chấn kinh, xông qua Hư Thiên cảnh tầng chín đã nói lên hai vị Thần tử này đã đạt tới lĩnh vực tầng chín rồi!

Tuổi còn trẻ mà đã đạt tới tầng thứ này, nghe mà rợn cả người!

Phong Vân nghe thấy những điều này cũng không lấy làm lạ. Hắn từng đối chiến với vị Kim chi Thần tử kia, biết rõ cảnh giới và chiến lực của đối phương cực kỳ cường hãn.

Chỉ nhìn một mà biết toàn bộ, thông qua Kim chi Thần tử, tự nhiên có thể suy đoán ra các Thần tử khác, sợ là cũng không kém bao nhiêu.

"Những này đều không quan trọng, hiện tại bọn hắn đã xông qua rồi, hắn là muốn đi ra."

Phong Vân yên lặng nói, tinh thần lực thời khắc chú ý.

Khi hắn "nhìn thấy" hai bóng người như chúng tinh phủng nguyệt xuất trên quảng trường tổng bộ, hắn biết, mục tiêu mà chính mình một mực chờ đợi đã đến rồi.

Lập tức.

Phong Vân mở cửa phòng, nhẹ nhàng đi ra ngoài.

...

Trên quảng trường tổng bộ.

Hai người trẻ tuổi bị vô số cường giả vây xem, như hạc giữa bầy gà, siêu phàm thoát tục.

Một người mặc áo trắng, anh tuấn bất phàm, giống như một vầng mặt trời chiếu rọi trên không trung.

Một người khác tư thế oai hùng hiên ngang bùng bùng phấn chấn, trên thân mặc chiến giáp màu xanh, khí chất liên tục thay đổi, khi thì phiêu dật, khi thì sắc bén, khiến cho người khác nhìn không thấu.

Không hề nghi ngờ, hai người này chính là Quang Minh Thần tử cùng Phong chi Thần tử,

"Hai vị Thần tử, nhiều năm không gặp, phong thái vẫn như xưa, thật khiến người khác kính phục."

"Thật khiến cho chúng ta cảm thấy xấu hổ."

"Đúng vậy đó. Chỉ có các Thần tử mới có thể tranh phong lẫn nhau. Tên tuyệt thế thiên tài Phong Vân của nhân loại kia tuy danh tiếng đang thịnh nhưng căn bản vốn không đủ để vào mắt."

". . ."

Những lời này phần lớn là đến từ các tử đệ của từng Thần tộc. Từ sau khi Phong Vân đến tổng bộ, những ngày qua, đám cường giả nhân loại kia đều đang bàn tán về Phong Vân, tự nhiên làm cho bọn họ vô cùng bất mãn.

Phải biết, từ trong xương cốt, đám tử đệ Thần tộc này đều vô cùng chướng mắt nhân loại, cảm thấy đó là hạng người hạ đẳng rẻ rúng.

Nhưng từ khi Phong Vân bất ngờ xuất hiện, quật khởi mạnh mẽ, dùng thân thể tầm thường của nhân loại mà vượt đến Hư Thiên cảnh tầng bảy, hung hăng tát thẳng vào mặt bọn hắn.

Bây giờ, rốt cục cũng có cơ hội chèn ép đối phương, bọn hắn tự nhiên sẽ tận hết sức lực.

Mà lúc này, không biết là ai hô một câu "Phong Vân đến", lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Nơi xa.

Một bóng người thon dài từng bước đi đến. Tuy không có khí thế khiếp người, cũng không có chấn động cường hoành gì, nhưng chỉ cần tầm mắt hắt nhìn lướt qua, lại khiến người khác không dám đối mặt.

Ánh mắt cũng không hề sắc bén, lại phẳng phất giống như ẩn chứa toàn bộ vũ trụ, khiến người ta cảm thấy cả một vùng mênh mông mà thâm thúy.

Hiện tại không cần hô hào gào thét, bất cứ ai cũng đều biết là Phong Vân đang đến.

Mà đám tử đệ Thần tộc mới vừa rồi còn đang trắng trợn nghị luận, thậm chí khinh thị công kích Phong Vân, giờ phút này nhìn thấy người thật lại không có kẻ nào dám nói thêm một câu.

Chẳng biết tại sao, đối mặt với ánh mắt kia, bọn họ giống như hoàn toàn bị xem thấu, cả người cứng ngắc.

Quang Minh Thần tử cùng Phong chi Thần tử nhìn qua, trong mắt lộ ra thần quang kinh người.

"Phong Vân."

Chương 370: Hạo Nguyệt sao có thể tranh sáng với Thần Nhật!

Chương 370: Hạo Nguyệt sao có thể tranh sáng với Thần Nhật!

Đôi với Phong Vân, Thần tử của các đại Thần tộc cũng không phải quá chú ý. Những năm qua bọn họ đã gặp quá nhiều cái gọi là tuyệt thế thiên tài của nhân loại. Có lẽ ngay từ đầu đúng thực là cảm thấy cực kỳ kinh diễm, nhưng cuối cùng lại đều không đủ tiềm lực, bị bọn họ bỏ lại mãi sau lưng.

Phong Vân trong mắt bọn hắn cũng là như thế.

Nhưng có điều, lúc này khi Quang Minh Thần tử và Phong chi Thần tử nhìn về phía Phong Vân, lại cảm thấy có chút kinh ngạc. Đôi phương đứng ở nơi đó, thật giống như một vùng biển lớn, cho bọn hắn một cảm giác mênh mông không giới hạn.

Mà lúc này, ánh mắt Phong Vân cũng quét về phía bọn họ.

Lập tức, ánh mắt ba người gặp nhau giữa không trung. Trong nháy mắt, phẳng phất như một trận giao phong trong vô hình, khiến cho không khí xung quanh trực tiếp vỡ nát.

Cuộn cuộn áp lực tản ra khiến cho các cường giả bốn phía toàn thân đại chấn, nhin không được mà vội vã tránh lui, những tên tử đệ Thần tộc kia cũng không ngoại lệ.

"Chỉ là mắt đôi mắt mà đã sinh ra chấn động bắt chúng ta phải dốc sức chống cự. Cái này, cái này. . ."

Trong lòng mọi người cực kỳ hoảng sợ. Bọn họ cho tới nay mặc dù biết các vị Thần tử rất mạnh, nhưng trong lòng đều không có bao nhiêu cảm xúc, bởi vì chưa từng tự mình thử qua.

Nhưng bây giờ, chân thực đối mặt với uy áp kia, thế mới biết chênh lệch giữa bọn họ và các vị Thần tử to lớn đến nhường nào!

"Phong Vân cũng thật mạnh, đối mặt với uy áp của hai vị Thần tử mà vẫn có thể bình thản không ngã."

Mọi người thấy thiếu niên kia vẫn sừng sững bất động, trong lòng kinh thán không thôi.

Trên quảng trường.

Quang Minh Thần tử thấy Phong Vân ngăn lại ánh mắt uy áp của bọn họ, không khỏi nhẹ nhàng cười một tiếng, "Nhu vậy mới thú vị chứ! Thật vất vả mới xuất hiện một vị tuyệt thế thiên tài của nhân loại. Nhất định phải cố gắng đó, bằng không cũng quá nhạt nhẽo rồi."

Phong chi Thần tử lại không nói gì, chỉ dùng ánh mắt như đang nhìn con mèo mà nhìn Phong Vân một lát.

Lập tức, hai người quay người rời đi.

Phong Vân đưa mắt nhìn theo bọn họ rời đi, cũng quay người đi ra khỏi quảng trường.

Toàn bộ hành trình hắn không hề nói một câu, khiến người khác có cảm giác rất cao lãnh, nhưng kỳ thật là do giờ phút này phần lớn ý thức của hắn

đã tiến vào trong gương, đang xem xét hai hình chiếu mới thu hoạch được.

【 Hình chiếu người 】 : Minh Quang Huy

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Quang Minh Chi Quyển 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Thần Thánh Chi Mâu 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Thánh Đường Tài Pháp Kiếm 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Quang Chi Dực 》 , Quang Minh Hệ công pháp Cửu giai 《 Quang Minh Thần Kinh 》 , Bí thuật Quang Minh Khôi Phục Thuật, Quang Minh Hệ thiên phú cấp nhật diệu, Quang Minh lĩnh vực (tầng chín), Huyết mạch năng lực Thần Chi Thuần. . .

【 Hình chiếu người 】 : Phong Ngân

【 Tuổi tác 】 : 27 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Phong Quyển Thiên Địa 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Phong Chi Thánh Ngân 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Thứ Nguyên Phong Nhận 》 , Phong Hệ công pháp Cửu giai 《 Phong Thần Chân Kinh 》 , Phong Hệ thiên phú cấp nhật diệu, Phong chi lĩnh vực (tầng chín), Huyết mạch năng lực Thần Chi Nhận. . .

"Cuối cùng cũng đến tay!"

Phong Vân nhìn xem hình chiếu của hai vị Thần tử trong không gian tấm gương, vui mừng trên mặt cũng lộ ra bên ngoài. Quả không uổng phí hấn ở nơi này chờ đợi bao nhiêu ngày tháng rốt cục cũng nhận được hồi báo, còn là hồi báo lớn đến như thế.

Hình chiếu của hai Thần tử quả nhiên không làm hấn thất vọng.

Hai cái thuộc tính thiên phú cấp nhật diệu tự nhiên là không cần phải nói, còn có các loại thuộc tính võ kỹ cửu giai kia, cả hai cái thuộc tính lĩnh vực đã đạt tới tầng chín nữa. Những vật này tùy tiện lấy ra đều là đồ tốt tuyệt thế.

Bây giờ, toàn bộ đều đã thuộc về Phong Vân!

Đương nhiên, những vật này vô cùng trân quý, xác suất rơi ra đoán chừng cũng thấp đến đáng thương.

Nhưng Phong Vân cũng không thềm để ý, thấp hơn nữa thì có sao đâu, như Lôi chi lĩnh vực kia còn không phải cũng bị hấn đánh đến rơi ra đó à.

Cho ta một cái hình chiếu, ta có thể đánh đến thiên hoang địa lão, có tin không!

"Về trước khiêu chiến xem sao."

Nhìn hai cái hình chiếu chất lượng siêu tốt, Phong Vân có chút không kịp chờ đợi, lập tức trở lại trong phòng, bắt đầu đại nghiệp khiêu chiến hình chiếu.

...

Trong lúc Phong Vân hết sức chuyên chú khiêu chiến hình chiếu, bên ngoài cũng đã sôi trào.

Bảy vị Thần tử khác đều xuất quan, tất cả đều tiến vào Hư Thiên cảnh, cơ hồ trong cùng một lúc đều đánh xuyên qua tầng tám và tầng chín, dừng bước tại tầng thứ mười.

Thời gian trôi qua mấy năm, chín vị Thần tử một mực yên lặng, lúc này vừa xuất thế liền đánh vỡ gong cùm xiềng xích, liên tục vượt qua hai tầng, khiến vô số cường giả đều cảm thấy choáng váng chấn động..

"Quá, quá kinh khủng!"

"Thật mẹ nó đáng sợ! Chín đại Thần tử đồng loạt xuất thế, đây quả thực có thể xưng là một hồi thịnh sự!"

"Thần tộc quả đúng là Thần tộc, không phải là thể lực mà nhân loại chúng ta có thể chống lại. Dù là nội tình hay tư chất, chúng ta đều kém quá xa."

"Phong Vân tuy mạnh, nhưng hắn cũng không có khả năng đồng thời đối đầu với cả chín vị Thần tử. Hắn giống như một vầng trăng tròn, mà chín vị Thần tử lại chính là chín vầng thái dương cao cao tại thượng. Trăng tròn mặc dù sáng, nhưng sao có thể tranh sáng với chín vầng thái dương kia chứ!"

Lần này, ngay cả những cường giả nhân loại kia cũng không dám khẳng định trăm phần trăm rằng Phong Vân có thể chống lại các vị Thần tử.

Chuyện này khiến bọn họ vô cùng chán nản. Không phải Phong Vân không mạnh, mà là các vị Thần tử quá mạnh.

Một hai vị Thần tử xông đến Hư Thiên cảnh tầng mười thì cũng thôi. Nhưng hiện tại cả chín người cùng nhau đột phá, cho dù là Phong Vân, cũng không có sức chống lại.

Tổng bộ công hội võ giả bởi vì chín vị Thần tử mà rơi vào trạng thái sôi trào hừng hực trước nay chưa từng có. Tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt lên người bọn họ. Vào thời khắc này, chín vị Thần tử cao cao tại thượng, che đậy hào quang của toàn bộ thế hệ tuổi trẻ, chiếu sáng vô lượng.

...

Bên ngoài huyên náo sôi trào đến đâu cũng không ảnh hưởng tới Phong Vân.

Lúc này, ý thức của hắn đang ở bên trong không gian tấm gương.

【Võ kỹ Cửu giai 《Lôi Điện Quán Đột Thủ》】 : Đến từ hình chiếu Lôi Ngô Thương (Lôi Đế).

【Không Gian thiên phú đỉnh cấp】 : Đến từ hình chiếu Kim Vân Thiên.

"Ồ ồ, đây là làm sao vậy, liên tiếp rơi ra đồ tốt vậy!"

Phong Vân nhìn thấy đồ rơi xuống trong túi đeo đều kinh ngạc đến ngây người, cảm giác như đang nằm mơ vậy.

Lúc trước rơi ra Lôi chi lĩnh vực tầng bảy, hắn đều đã cảm thấy kinh hỉ ngoài ý muốn, không nghĩ tới bây giờ lại rơi ra được đồ tốt.

"Xem ra ở chỗ này nhân phẩm bạo phát, va trúng thần may mắn rồi."

Phong Vân yên lặng nói thầm. Huyền học chi đạo, quả nhiên huyền diệu khó giải thích, không cách nào nắm bắt được.

"Trước tiên hóa Lôi Hệ võ kỹ cửu giai đi."

Lúc trước hắn vừa mới nói muốn chờ Lôi Hệ võ kỹ rơi ra, không nghĩ tới chân trước nói, chân sau đã rơi ra rồi.

"Hiện hóa!"

【 Hiện hóa Lôi Hệ võ kỹ cửu giai 《 Lôi Điện Quán Đột Thủ 》 . . .
Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn tất! 】

Ong!

Một dòng tin tức mênh mông mãnh liệt lao đến, trong khoảnh khắc chiếm cứ toàn bộ đại não Phong Vân, vô số ký ức hình tượng theo đó mà tuôn ra.

Ý thức Phong Vân chợt choáng váng. Hắn trong thoáng chốc giống như đã biến thành Lôi Đế, ở trong phòng tu hành, ở ngoài dã ngoại, trong lúc thực chiến, một lần lại một lần thi triển ra “Lôi Điện Quán Đột Thủ”.

Từ lúc nhập môn cho đến khi tu thành, lại đến đại thành, cuối cùng đạt đến viên mãn!

Trong quãng thời gian đó hết trải qua mười năm dài đằng đẵng!

Mười năm này ở Phong Vân trong đầu, cũng chỉ trôi qua trong mấy phút mà thôi.

Một lát sau, Phong Vân đã tiêu hóa xong toàn bộ thông tin. Hắn lẳng lặng mà đứng, bất chợt, toàn thân bỗng nhiên lấp lóe ánh lôi điện. Một ngón tay đột ngột nhấc lên, nhẹ nhàng điểm ra một cái.

"Rầm!"

Trong không khí lập tức có tiếng nổ đùng đoàng vang lên, hư không đều lung lay chấn động, vậy mà lại sinh ra từng sợi vết rạn nứt.

Chương 371: Xông Hư Thiên Cảnh!

Chương 371: Xông Hư Thiên Cảnh!

“Không hổ được xưng là hệ lôi có lực bộc phát mạnh nhất, võ kỹ cửu giai quả nhiên không tầm thường.”

Phong Vân nhìn vết rách trong hư không, có chút lú lười.

Có thể tưởng tượng được, nếu cái này đánh vào thân thể, sợ là sẽ trực tiếp tạo thành một lỗ thủng.

Mà điều này, hẳn vẫn không thôi động năng lực của lĩnh vực.

Nếu tăng thêm thất trọng lôi chi lĩnh vực, có thể trực tiếp xuyên qua hư không.

Mặc dù lực lượng thuộc tính lôi và lực lượng thuộc tính kim đều có tính xuyên qua, tính phá diệt, nhưng một cái chú trọng bộc phát trong nháy mắt, một cái không gì không phá, liên tục không ngừng, có tính bền bỉ.

Không thể nói cái nào mạnh cái nào yếu, nhưng có thể khẳng định, một kích có cả hệ lôi và hệ kim, uy năng tất nhiên rất trâu bò!

Võ giả đồng thời có cả hệ lôi và hệ kim rất hiếm thấy, không nói đến cấp độ cao.

Cho nên kết quả như thế nào, không ai biết được, nhưng mà bây giờ Phong Vân lại có được điều này.

“Hệ lôi cộng thêm hệ kim, có thể thử một lần.”

Uy lực thuộc tính lôi bộc phát, tăng thêm tính bền bỉ của thuộc tính kim, hiệu quả đó, nghĩ đã thấy rất mạnh rồi.

“Nhưng muốn dung hợp hai lĩnh vực thuộc tính khác nhau thật sự rất khó.”

Phương diện này Phong Vân đã sớm làm thử, kiếm chi lĩnh vực và đao chi lĩnh vực, còn có băng chi lĩnh vực và kim chi lĩnh vực.

Nhưng không ngoài dự đoán, tất cả đều thất bại.

Hắn cảm thấy là do lực linh hồn của mình không đủ mạnh, vì mỗi lần sắp dung hợp, sâu trong linh hồn sẽ truyền đến cảm giác bất lực, sau đó thất bại.

Nghĩ đến lực linh hồn, Phong Vân không khỏi nhớ đến không gian thần bí thất thái ở cứ địa Càn Khôn kia.

“Tính toán thời gian, cũng sắp đến lượt cứ địa Thiên Khải phòng thủ rồi, nên vào trong đi săn giết linh thú, tăng cường thiên phú linh hồn...”

Hắn nhẹ nhàng lắm bầm.

Sau đó, phong Vân lựa hiển hóa “Thiên phú không gian đỉnh cấp.”

Ong!

Lập tức, ánh sáng màu bạc mênh mông bao phủ hắn, sau đó, một lượng lớn cảm ngộ và huyền bí liên quan đến ‘Không gian’ tự động xuất hiện, bị

hắn hấp thu không ngừng.

Năm phút sau.

Phong Vân mở to mắt, mặc dù thiên phú không gian của hắn vẫn là đỉnh cấp, nhưng đã đạt đến trung đoạn, nếu lại dung hợp một cái đỉnh cấp nữa, có thể thuế biến, đạt đến cấp thuế phạm.

“Thiên phú không gian đạt đến cấp thuế phạm, không biết có phải là duy nhất trên địa cầu không?”

Hắn nhẹ nhàng cười nói, rất mong đợi đến ngày đó.

Mà lúc này, Phong Vân bất ngờ phát hiện máy truyền tin của mình có chín bưu kiện mới.

Hả?

Hắn hơi nhíu mày, ấn mở theo thứ tự.

Nội dung chính là chín đại Thần tử liên tục xông qua tầng thứ tám và thứ chín Hư Thiên Cảnh.

“Chân thân của bảy đại Thần tử khác đều không đến tổng bộ hiện thực.”

Phong Vân dùng lực tinh thần bao phủ xung quanh, bắt được từng lời nói của các cường giả, phát hiện trừ Quang Minh Thần tử và Phong chi Thần tử ra thì các thần tử khác đều không đến tổng bộ hiện thực.

Điều này khiến nguyện vọng lấy hình chiếu của tất cả bọn họ trong một lần của hắn thất bại.

“Đều ở Hư Thiên Cảnh sao? Đúng lúc điểm tích lũy của mình cũng không đủ dùng, đến góp náo nhiệt một chút.”

Phong Vân cũng đang tò mò không biết chiến lực bây giờ của mình đã đạt đến cấp độ nào. Đúng lúc có thể dùng Hư Thiên Cảnh kiểm tra.

Nghĩ đến đây, hắn lấy thiết bị giả lập ra, nhẹ nhàng đeo lên.

Tích!

Sau một tiếng nhắc nhở, ý thức của hắn thần công đi đến tổng bộ giả tưởng của công hội võ giả.

Trong lòng hắn thầm nói một tiếng, lập tức thuận di rời đi, chuyển đến bên ngoài Hư Thiên Cảnh.

Người đàn ông trí năng thủ hộ Hư Thiên Cảnh nhìn thấy Phong Vân, lập tức nghênh đón: “Phong Vân các hạ, ngài cũng muốn xông Hư Thiên Cảnh sao?”

“Đúng.” Phong Vân gật đầu.

Trong lòng người đàn ông áo đen thầm nhủ: Chưa đến mấy tháng, vị Phong Vân này lại muốn xông Hư Thiên Cảnh, xem ra là bị chín đại Thần tử kích thích rồi.

Ông ta thấy, Phong Vân bị chín đại Thần tử kích thích nên mới đến, không kịp chờ đợi muốn xông vào. Mà có loại tâm tình này, chắc chắn sẽ thất bại.

Sau khi Phong Vân nói xong liền trực tiếp bay đi, trong ánh sáng mờ lung, nháy mắt đã bao phủ thân ảnh hắn.

...

Trong không gian thần bí, Hư Thiên Cảnh tầng thứ tám.

Giọng nói lạnh như băng từ trên cao truyền xuống.

“Lựa chọn đối thủ của ngươi, ngươi có thể lựa chọn võ giả thuộc tính (mười hệ), niệm hồn sư, huyền thuật sư, võ giả luyện thể, tùy ý lựa chọn một đối thủ, chiến thắng đối phương thì có thể xông qua.”

“Ta lựa chọn...”

Phong Vân đứng trong không trung, ánh mắt bình tĩnh: “Võ giả thuộc tính, kim!”

Lần trước hắn lựa chọn niệm hồn sư, lần này hắn không muốn lựa chọn giống lúc trước nữa.

Dù sao hắn sở học của hắn, không chỉ có một linh hồn.

Ong!

Quang mang chợt hiện, giữa không trung ngưng tụ một võ giả mặc trang phục chiến đấu màu vàng thần bí, vác một chiến đao màu vàng, cao khoảng hai mét, cả người tản mát khí tức có thể xuyên qua tất cả, lạnh lùng nhìn Phong Vân.

Hả?

Bên ngoài, người đàn ông mặc áo đen kính sợ nhìn một màn này qua video: “Vậy mà lựa chọn võ giả hệ kim.”

Ông ta nhớ rõ Phong Vân am hiểu công kích linh hồn.

“Muốn lấy công kích linh hồn đối chiến với võ giả hệ kim, thật sự dễ hơn một chút so với khiêu chiến niệm hồn sư cùng giai.”

Người đàn ông mặc áo đen lẩm bẩm.

Ngay lúc ông ta cho rằng Phong Vân sẽ làm thế, lại nhìn thấy hấn vọt thẳng qua, muốn cận chiến với võ giả hệ kim.

“A?”

Người đàn ông mặc áo đen thấy vậy, sắc mặt kinh ngạc, thầm nghĩ vị Phong Vân các hạ này điên rồi, dùng lực công kích linh hồn không dùng, lại đi cận chiến với võ giả hệ kim.

...

“Hừ!”

Hư Thiên Cảnh tầng thứ tám, vị võ giả hệ kim kia nhìn thấy Phong Vân xông về phía mình, hừ lạnh một tiếng, quanh thân lập tức bộc phát quang mang kim sắc sáng chói, trong nháy mắt áp chế tứ phương.

Đó là, bát trọng kim chi lĩnh vực!

Thấy thế, quanh thân Phong Vân cũng bạo phát kim quang óng ánh, hình thành một vòng gợn sóng, dập dờn xung quanh hấn, cũng là kim chi lĩnh vực.

“Mới có thất trọng kim chi lĩnh vực, ngươi cũng dám đến Hư Thiên Cảnh tầng thứ tám sao?”

Võ giả hệ kim bát trọng lĩnh vực lạnh lùng nhìn Phong Vân nói.

“Phải không?”

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, tốc độ của hấn không giảm, tiếp tục phóng về phía võ giả hệ kim, trong thân thể của hấn lại lần nữa bộc phát quang mang, không phải màu vàng, mà là màu tím!

Thất trọng lôi chi lĩnh vực, ra!

Ầm ầm!

Hai lĩnh vực đại thành cùng xuất hiện, mặc dù không dung hợp, nhưng uy năng bộc phát ra trực tiếp phản áp chế võ giả hệ kim bát trọng kim chi lĩnh vực kia.

“Bây giờ, đủ rồi.”

Giọng nói của Phong Vân nhàn nhạt vang lên.

“Ngươi...”

Vẻ mặt võ giả hệ Kim chấn kinh nhìn một màn này, hẳn ta định nói gì đó, chợt thấy trước mặt xuất hiện một vòng ánh sáng khiến người ta kinh hãi.

Hắn ta không kịp làm ra bất cứ hành động phản kháng nào, đã bị xuyên qua, sau đó, ý thức tối sầm lại, cái gì cũng không biết.

Chương 372: Hoảng sợ người bảo vệ Thiên Hư Cảnh!

Chương 372: Hoảng sợ người bảo vệ Thiên Hư Cảnh!

“Thật trọng lôi chi lĩnh vực, thật trọng kim chi lĩnh vực?”

Bên ngoài Hư Thiên Cảnh, người đàn ông mặc áo đen ngơ ngác nhìn Phong Vân được hai đại lĩnh vực quấn quanh, một kích đánh bại đối thủ, sắc mặt ông ta vô cùng chấn động, miệng há to, dáng vẻ như gặp quỷ.

Ông ta không ngờ, ngoại trừ am hiểu công kích linh hồn, Phong Vân còn có được song thuộc tính kim lôi. Hơn nữa, đã đạt đến lĩnh vực đại thành.

“Tuổi này đã lĩnh ngộ hai lĩnh vực thuộc tính đến đại thành, như vậy tối thiểu cũng phải có thiên phú cấp Nhật Diệu!”

Người đàn ông áo đen âm thầm phỏng đoán, kết quả này càng khiến ông ta rung động, thậm chí là hoảng sợ.

Hai thiên phú cấp Nhật Diệu, cái này mẹ nó không phải còn kinh khủng hơn đám Thần tử kia sao?

Dù sao mỗi Thần tử kia chỉ có một thiên phú thuộc tính.

Song thiên phú thuộc tính vốn ít, hơn nữa song thiên phú thuộc tính có đẳng cấp cao như vậy, thời đại này, không tìm ra người thứ hai.

Nhưng nếu để người đàn ông áo đen biết Phong Vân không chỉ có song thuộc tính, mà có tám đại thuộc tính, e rằng ông ta sẽ ngất tại chỗ.

“Song lĩnh vực thuộc tính đại thành, chiến lược này, không biết có thể xông đến tầng thứ bao nhiêu của Hư Thiên Cảnh.”

Người đàn ông mặc áo đen vô cùng chờ mong nhìn video.

...

Hư Thiên cảnh tầng thứ chín.

Phong Vân vẫn chọn võ giả hệ kim như cũ.

Ong!

Một đoàn quang mang hùng hực xuất hiện, nhanh chóng ngưng tụ thành một bóng người, dáng vẻ không khác võ giả hệ kim trước đó chút nào, chỉ có thực lực cường đại hơn, đã đạt đến lĩnh vực cửu trọng.

Hắn ta lạnh lùng nhìn chăm chăm Phong Vân nói: “Xuất vũ khí của ngươi ra.”

Phong Vân lắc đầu: “Không cần.”

“Hừ! Muốn chết!”

Quanh thân võ giả hệ kim bộc phát ánh sáng vàng óng như mặt trời sáng chói, áp lực giống như thủy triều cuốn đến.

Hắn ta gỡ chiến đao phía sau xuống, theo áp lực tràn trề này, một đao mang khí thể chém giết trời xanh, chém vỡ sông núi, vô cùng bá đạo sắc bén bổ về phía Phong Vân!

Trong hỗn hợp đao quang còn có cửu trọng kim chi lĩnh vực, đây có thể nói là lực lượng kinh thiên động địa, có thể phá hủy mọi thứ!

Nhưng một giây sau, võ giả hệ kim kia liền kinh động phát hiện, lực lượng kim chi lĩnh vực của mình lại bị áp chế trở lại.

Phía trước, có một thân ảnh thon dài, quanh người có hai loại quang huy óng ánh, vô cùng chói mắt.

“Hai lĩnh vực kim lôi đại thành?”

Trong lòng võ giả hệ kim chấn động, bật thốt lên.

Ngay sau đó, hắn ta cắn răng phát huy toàn bộ lực lượng cửu trọng kim chi lĩnh vực vào trong một đao kia, nhất thời uy thế vang chín tầng mây, lực lượng khủng bố hơn chém về phía Phong Vân.

“Hai lĩnh vực kim lôi đại thành thì thế nào, phá cho ta!”

Ong!

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một cỗ đao động xuất hiện, định đao quang của võ giả hệ kim ở ngay tại chỗ.

Giọng nói của Phong Vân xuyên qua tia sáng truyền đến.

“Đao của ngươi, còn không được.”

Vừa dứt lời, chiến đao trong tay võ giả hệ kim kia bay lên, sau đó xoay chuyển. một đao đao quang hình vòng cung động lòng người chém về phía hắn ta.

“A! Không!”

Đôi mắt võ giả hệ kim trừng lớn, sau đó yết hầu hắn ta bị xuyên qua, ý thức biến mất.

“Tầng thứ mười.”

Sương mù trước mặt Phong Vân biến mất, hắn nhẹ nhàng mỉm cười, bước chân phóng ra, đi về phía sâu hơn.

“Vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy?”

Bên ngoài, người đàn ông mặc áo đen có chút hoang mang, vừa rồi Phong Vân và võ giả hệ kim kia giao thủ quá nhanh, ông ta chưa nhìn rõ thì cuộc chiến đã kết thúc rồi.

“Dao động kỳ dị kia...”

Ông ta cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng nhất thời lại không nghĩ ra được.

“Mặc kệ, bây giờ Phong Vân các hạ đã đến tầng thứ mười rồi, không biết hắn có thể xông qua không...”

Người đàn ông mặc áo đen chăm chú nhìn, hai lĩnh vực thuộc tính đại thành, còn am hiểu chiến đấu hai lĩnh vực kim lôi, rốt cuộc chiến lược của Phong Vân cao đến đâu, trong lòng ông ta cũng không biết.

Thiên Hư Cảnh, tầng thứ mười.

“Ta lựa chọn...”

Phong Vân đứng giữa không trung, nhẹ nhàng nói: “Võ giả hệ lôi!”

Thử xong hệ kim, đương nhiên phải thử hệ lôi nữa.

Ong!

Cũng như lúc trước, quang mang hiện lên, nhanh chóng ngưng tụ ra một bóng người, nhưng lần này không phải người mặc chiến giáp màu vàng, mà là màu tím, quanh thân có lôi đình quán quanh, giống như Lôi Thần hạ phàm, uy nghiêm như biển.

Một đôi mắt tràn ngập lôi điện màu tím nhìn về phía Phong Vân, đăm đăm nói: “Tuổi còn nhỏ đã xông đến Hư Thiên Cảnh tầng thứ mười, thật sự có chút bản lĩnh, đáng tiếc, ngươi phải dừng bước ở đây.”

“Vậy cũng chưa chắc.”

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, ung dung không vội.

“Hừ! Đừng nghĩ có thể thông qua chín tầng mà có thể tùy tiện xông qua tầng thứ mười!”

Võ giả thập trọng lĩnh vực hệ lôi đứng giữa không trung, cười nhạt nói: “Tầng thứ mười này khó hơn tầng thứ chín rất nhiều!”

Theo lời nói này, lôi điện mênh mông từ trong cơ thể hắn ta xông ra, hòa với lôi vực một phương, trấn áp tất cả.

Phong Vân thờ ơ, dưới chân triển khai hai lĩnh vực kim lôi, chống cự thập trọng lôi chi lĩnh vực đang bao phủ đến.

“Hả? Thất trọng kim chi lĩnh vực và lôi chi lĩnh vực.”

Sắc mặt võ giả hệ lôi có chút kinh sợ, hắn ta không chần chờ nữa, chiến đao màu tím bay ta, lực lượng của thập trọng lôi chi lĩnh vực tràn vào trong đó, uy thế đại thịnh.

Oanh!

Một đao chém ra, trên bầu trời dày đặc lôi điện, giống như không phải đao chém đến, mà là từng đạo lôi đình.

Lần đầu tiên Phong Vân cảm thấy áp lực.

Hiển nhiên, đạt đến thập trọng lĩnh vực, uy năng sẽ tăng vọt, cho dù là hai lĩnh vực thuộc tính đại thành, cũng rất khó ngăn trở.

Phong Vân lấy Linh Thương Thần Đao ra, đưa lực lượng kim chi lĩnh vực và lôi chi lĩnh vực vào trong đó, hai loại lực lượng tràn vào trong đao, bá đạo và sắc bén cùng xông về phía trước.

Oanh!

Hai loại đao quang đụng vào nhau giữa hư không, nhưng không duy trì được bao lâu, đao quang của Phong Vân đã trực tiếp vỡ nát, không địch lại một đao của đối phương.

“Ha ha, tuy người có hai loại lĩnh vực, nhưng đáng tiếc đều là thất trọng, không dung hợp lực lượng, sao có thể là đối thủ của thập trọng lôi chi lĩnh vực được!”

Mặc dù Phong Vân có hai loại lĩnh vực, nhưng vẫn hoàn toàn tách biệt, trước đó còn có thể lấy lực giành thắng lợi.

Bây giờ gặp được lôi chi lĩnh vực thuần túy, lại được cô đọng đến tầng thứ mười, khuyết điểm lập tức lộ ra.

“Chết đi!”

Mái tóc dài của võ giả hệ lôi bay tán loạn, từng đạo lôi đình lượn lờ, hẳn ta giờ cao chiến đao, trên bầu trời có lôi điện cuộn cuộn.

Một đao vung ra, lôi đình hóa thành cự đao, giống như thiên kiếp đổ xuống, chém giết muôn dân!

“Haiz, phải thua sao?”

Bên ngoài, người đàn ông mặc áo đen thấy cảnh này than nhẹ một tiếng, cuối cùng vẫn là chưa có đủ lực.

Chương 373: Liên tiếp phá ba cửa!

Chương 373: Liên tiếp phá ba cửa!

Một đao như thiên kiếp chém xuống, giống như dễ dàng có thể phá diệt tất cả, Phong Vân ở trong đó, giống như một chiếc thuyền nhỏ bấp bênh, tùy thời sẽ bị tiêu diệt.

Bên ngoài, người đàn ông thủ hộ mặc áo đen thấy cảnh này, trong lòng thở dài, xem ra Phong Vân phải dừng bước ở đây.

Nhưng mà, ngay lúc ông ta chuẩn bị tắt video, bỗng nhiên xảy ra một màn khiến ông ta cảm thấy kinh dị.

Trong video, bỗng nhiên xuất hiện một trăm Phong Vân, mỗi người đều rất chân thật, không nhìn ra bất kỳ khác biệt nào.

Lúc một đao tuyệt thế kia chém xuống, trực tiếp xuyên qua mấy trăm Phong Vân này, như xuyên qua không khí, không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

“Cái này, đây là, không gian huyền thân?”

Người đàn ông áo đen thất thanh nói, thậm chí còn xoa mắt, cho rằng mình hoa mắt nhìn lầm.

Nhưng mặc cho ông ta có xoa thế nào, hình ảnh trong video vẫn như cũ, không xảy ra biến hóa, nói rõ đây là sự thật.

“Người hư ảo, chỉ có lĩnh hội không gian lĩnh vực mới có thể thúc dục ra...”

Người đàn ông mặc áo đen lẩm bẩm nói, cảm thấy mình đã mất năng lực suy nghĩ.

...

Trong Hư Thiên cảnh tầng thứ mười.

Mấy trăm Phong Vân đứng đó, ánh mắt bình thản nhìn võ giả hệ lôi ở trung tâm, mỗi một người đều chân thật, ngay cả khí tức mạnh yếu cũng giống nhau như đúc, căn bản không có cách nào phân biệt.

“Lại là không gian huyền thân...”

Sắc mặt võ giả hệ lôi chấn động, hắn ta cầm chặt chiến đao trong tay, trong nháy mắt, lực lượng lôi đình cuồng bạo hiện ra, đưa lôi đình tràn ngập vào thế giới này.

Nhưng mà, mặc cho hắn ta cuồng bạo như thế nào, thúc dục thế nào, cũng không ảnh hưởng đến không gian huyền thân kia.

Một lúc sau, một mũi đao có hai màu vàng tím lượn lờ vô thanh vô tức xuất hiện phía sau võ giả hệ lôi, lúc hắn ta còn chưa kịp phản ứng, hai loại linh vực thuộc tính bùng nổ, hòa với lực lượng Không Gian Yên Diệt, trực tiếp xuyên qua hắn ta.

Phốc!

Thân thể võ giả hệ lôi trở nên cứng ngắc, sau đó sụp đổ, hóa thành một đoàn tử quang.

Tầng thứ mười, thông qua!

Chân thân Phong Vân từ trong hư không đi ra, nhẹ nhàng thở ra một ngụm, võ giả thập trọng linh vực này thật sự khó giết, trừ lực linh hồn và

lĩnh vực đao kiếm ra, dường như hắn đã vận dụng tất cả át chủ bài rồi.

Sức chiến đấu của hắn so với lúc quyết đấu với Kim Thần tử lúc trước đã mạnh hơn rất nhiều.

Khi đó, hắn không muốn bại lộ thân phận, cho nên chỉ vận dùng năng lực không gian và thiên phú thể chất mà thôi, không sử dụng lực lượng thuộc tính, nếu không, Kim Thần tử không chỉ đơn giản chảy máu tay như vậy.

“Thử tầng thứ mười một xem sao.”

Phong Vân nhìn về sương mù phía trước, do dự một chút, cuối cùng vẫn lựa chọn bước vào.

Hắn muốn thử xem thực lực đối thủ ở tầng thứ mười một có phải giống như suy đoán của hắn không.

Sau khi Phong Vân đi vào trong sương mù, trước mắt hắn lập tức xuất hiện một không gian không rõ như trước, giữa không trung truyền đến giọng nói quen thuộc, bảo hắn lựa chọn đối thủ.

“Vẫn là võ giả hệ lôi.”

Hắn mở miệng nói.

Ong!

Quang mang mãnh liệt tuôn ra, ngưng tụ võ giả hệ lôi có hình dáng tướng mạo giống hệt như tầng trước, nhưng Phong Vân nhìn thấy, trước mặt mình giống như không phải một người, mà là từng đạo lôi đình.

“Thiếu niên, ngươi có thể đi đến một bước này, quả thật lợi hại, khiến người ta bội phục.”

Ánh mắt võ giả hệ lôi rơi trên người Phong Vân, lực lượng kinh tâm động phách quanh quẩn trong hai mắt.

Theo bước chân của hắn ta, một cỗ khí tức không thể tưởng tượng được tràn ra, đó là lực lượng đã vượt qua lĩnh vực, chính là lực lượng pháp tắc trong truyền thuyết!

“Người còn phải tu luyện thêm.” Võ giả hệ lôi nhẹ giọng nói.

Oanh!

Một khắc sau, sau lưng hắn bắn ra vô số lôi điện, khiến thiên địa đều thất sắc, sương mù ở xung quanh đã biến mất không thấy nữa, chỉ có vô số lôi điện mà thôi.

Một loại lực lượng gần như bản chất đang cuộn trào, trong nháy mắt đã bao phủ Phong Vân, mặc cho hắn thôi động lĩnh vực không gian hay huyền thân cũng vô dụng, cách biệt quá lớn.

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã ở bên ngoài đường lớn.

“Quả nhiên không ngoài dự đoán của mình, tầng thứ mười một là lực lượng pháp tắc hệ lôi.”

Hắn nhẹ nhàng nói, lực lượng pháp tắc đã gần như nhắm thẳng vào nguồn gốc, mặc dù không phải nguồn gốc, nhưng không phải lĩnh vực có thể với đến, có thể nói, đó là lực lượng ở một tầng khác.

“Tầng thứ mười một là một thành lôi hệ pháp tắc, nếu tính như thế, Hư Thiên Cảnh có hai mươi tầng, chẳng phải là, chỉ có Thần cấp mới có thể vượt qua tầng hai mươi sao?”

Trong lòng Phong Vân có chút rung động, hội trưởng công hội võ giả này có lai lịch gì, vậy mà có thể tạo ra Hư Thiên Cảnh đáng sợ như vậy.

“Khó trách ngay cả Thần tộc cao cao tại thượng cũng phải nhu thuận, không dám gây sự...”

Hắn kinh thán không thôi, thì ra mạnh nhất không phải đám Thần tộc kia, mà là công hội võ giả bên trong các cứ địa lớn nhỏ.

“Quả nhiên là giấu trong các thành thị.”

Cảm thán thêm một câu, Phong Vân nhẹ nhàng vọt lên, bay về điểm xuất phát.

Ở nơi đó, người thủ hộ mặc áo đen đã sớm trông mong hắn.

Sau khi nhìn thấy Phong Vân, gương mặt lập tức nhiệt tình đi lên tiếp đón: “Phong Vân các hạ, thật sự khiến người ta rung động, lần trước người xông Hư Thiên Ảnh chưa được mấy tháng, không ngờ hôm nay lại góc đầu trở lại, thậm chí phá liên tiếp ba cửa ải, có thể hù chết người.”

“May mắn mà thôi.” Phong Vân nhẹ nhàng cười.

Nghe nói như thế, trong lòng người đàn ông mặc áo đen không nhịn được trợn mắt một cái, chửi bậy: Nói bừa cũng không tìm lý do tốt một chút, nếu người mà may mắn, thì người khác sẽ thế nào!

Nhưng ông ta cũng không dám nói trước mặt Phong Vân, thậm chí còn cười làm lành.

Dù sao, biểu hiện bây giờ của Phong Vân còn biến thái hơn những Thần tử kia, tuyệt đối là người đứng đầu thế hệ trẻ tuổi.

Sau đó, nói chuyện phiếm một lúc, Phong Vân liền rời đi, hẳn không kịp chờ đợi muốn xem điểm tích lũy mà hẳn thu hoạch được.

Người đàn ông áo đen nhìn bóng dáng Phong Vân biến mất, lúc này mới nhớ mình chưa chuyển bưu kiện thông báo, biểu hiện vừa rồi của Phong Vân quá biến thái, khiến ông ta quên mất.

Lập tức biên tập nội dung gửi đi, sau đó ông ta cảm thán một câu: “Bầu trời này, sắp thay đổi rồi.”

Người đàn ông mặc áo đen có thể tưởng tượng, sau khi bưu kiện này được gửi ra ngoài, sẽ gây nên dao động kinh thiên như thế nào ở tổng bộ.

...

Khu vực thuộc tính bia đá.

Quang Minh Thần tử mặc một thân áo trắng, đi song song với Phong chi Thần tử, bọn họ muốn lựa chọn lĩnh hội thuộc tính bia đá tương xứng với mình.

Tích! Tích!

Lúc này, có hai tiếng nhắc nhở đồng thời vang lên, bọn họ cúi đầu nhìn, sau khi mở ra, lập tức ngây người tại chỗ, trên mặt tràn ngập vẻ không thể tin.

Chỉ thấy bên trong viết là: Thiên tài nhân loại Phong Vân, liên tiếp phá ba cửa, đá thông ba tầng tám, chín, mười của Hư Thiên Cảnh, dừng bước ở tầng mười một!

Chương 374: Ngự trên cả Thần tử!

Chương 374: Ngự trên cả Thần tử!

"Cái này, cái này. . ."

Quang Minh Thần tử và Phong chi Thần tử trợn trừng mắt, bên trong tràn đầy kinh ngạc. Bọn họ cố sức nhìn chăm chăm, hi vọng rằng mình đã nhìn lầm.

Nhưng một phút trôi qua, dòng tin tức phía trên kia không có bất kỳ biến hóa nào!

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!"

Hai vị Thần tử ngày thường cao cao tại thượng, tâm tính siêu nhiên, coi thường chúng sinh, nhưng giờ khắc này, lại cùng nhau thất thố, trong lòng như nổi lên một hồi sóng to gió lớn.

Có thể không thất thố sao?

Phong Vân lúc này mới cách mấy tháng, vậy mà liên tiếp vượt qua ba cửa ải, hơn nữa, còn vượt qua bọn họ, đi đến tầng thứ mười một!

Cho tới nay, bọn họ đều coi Phong Vân như thể một thứ "đồ chơi" mà thôi, cũng không để trong lòng.

Trong tiềm thức, bọn họ cho rằng Phong Vân không phải là uy hiếp, còn cần một khoảng thời gian trưởng thành cực dài nữa.

Dù sao bọn họ đã từng tiếp xúc với rất nhiều nhân loại, biết được với tư chất của nhân loại, là không thể nào chống lại Thần tộc bọn hắn được. Bởi vậy trong đầu bọn hắn đã hình thành một dòng tư duy cố định.

Nhân loại, vĩnh viễn thua xa Thần tộc, lại càng không nói đến bọn họ chính là những người có tư chất mạnh nhất trong Thần tộc nữa.

Cho nên, một tên Phong Vân nửa chừng chen ngang cũng chỉ khiến bọn hắn có thêm chút hứng thú mà thôi. Cả chín vị Thần tử không có một ai coi trọng Phong Vân, nhiều nhất chỉ xem như con mồi.

Mà bây giờ, hiện thực lại hung hăng cho bọn hắn một cái bạt tai bồng rất.

Phong Vân không những không phải con mồi, mà còn lặng yên không một tiếng động vượt xa bọn họ!

Chuyện này giống như khi người đi ngang qua ven đường, gặp được một bé mèo dịu dàng ngoan ngoãn, kết quả trong nháy mắt bé mèo này liền hóa thành một con dị thú, mang đến lực trùng kích quá mức không lồ.

Mạnh mẽ khiến bọn hắn khó lòng tin tưởng.

Cùng lúc đó.

Bảy vị Thần tử còn lại cũng đều nhận được một thông báo như vậy. Biểu tình của bọn họ cũng không khác với hai vị Thần tử này, thậm chí càng thêm thất thố.

Trong tộc địa Kim Thần tộc, một gian mật thất.

"Rầm!"

Kim Thần tử một tay bóp vụn chén kim nguyên mà chính mình yêu mến nhất, mặc cho ngọc dịch trong suốt chảy xuống tay mà hấn không hề phát hiện ra. Biểu tình trên mặt tràn đầy vẻ chán kinh cùng khó tin.

"Tại sao lại như vậy! Chỉ là một tên nhân loại ti tiện, vậy mà dám áp đảo trên đầu Thần tử chúng ta!"

Hấn rất muốn đi xem hình ảnh Phong Vân trong Hư Thiên cảnh, nhìn xem rốt cuộc đã phát sinh cái gì!

Nhưng loại quyền hạn này thuộc về tầng thứ tối cao, chỉ có hội trưởng công hội võ giả mới có tư cách quan sát, còn lại dù là các cao tầng trong công hội võ giả cũng không thể xem.

Mà hội trưởng công hội võ giả, đó là tồn tại mà ngay cả tộc trưởng của các Thần tộc cũng không dám trêu chọc, một Thần tử như hấn lại càng không dám đi trêu chọc

"Phong! Vân!"

Kim Thần tử nghiên răng nghiên lợi gần từng chữ. Đây là lần đầu tiên hấn cảm nhận được mùi vị bị tát thẳng vào mặt từ một tên nhân loại thấp hèn.

Nhưng hấn lại không biết, hấn đã bị Phong Vân đánh mặt đến hai lần rồi.

...

Một bên khác.

Võ giả công hội dù là tổng bộ hiện thực hay là tổng bộ giả lập, không thể nghi ngờ đều đang hùng hực sôi sục.

Tất cả tồn tại, bao gồm cả cường giả nhân loại, sau khi nhận được tin tức phản ứng đầu tiên chính là không tin.

Nhưng chiến tích Hư Thiên cảnh là không thể làm giả, trăm phần trăm chuẩn xác!

Bởi vậy bọn họ mặc dù có chấn động ngàn phần, kinh hãi vạn phần, nhưng đều biết, đây chỉ sợ chính là sự thật!

"Ta, ta mẹ kiếp! Hư Thiên cảnh, tầng thứ mười một! ? Cái này, cái này còn là người sao!"

"Không phải người, tuyệt đối không phải là người! Mẹ nó, đây rõ ràng là quái vật siêu cấp mà!"

"Chỉ là một thiếu niên đến từ cứ địa của nhân loại, vậy mà có thể vượt qua chín vị Thần tử!"

"Ta không tin, đây không phải sự thật, trong tim ta Thần tử mới là vô địch!"

"Chúng ta đều nhìn nhầm rồi. Phong Vân không lên tiếng thì thôi, một khi lên tiếng đều khiến người khác chấn kinh! E rằng hắn chính là thiên tài mạnh nhất thời đại này, không có một trong!"

...

Vô số cường giả đều cảm thấy chấn động, kinh hãi. Ngay tại thời khắc này, không có ai lại cho rằng Phong Vân là trắng tròn nữa. Hắn chính là vàng thái dương còn óng ánh chói mắt hơn cả chín vị Thần tử!

"Hào quang của một mình hắn đã che lấp hào quang của chín vị Thần tử. Không! Phải nói rằng, đã che lấp hào quang của toàn bộ thế hệ tuổi trẻ thời

đại này!”

...

Đại diện sâu trong tổng bộ công hội võ giả.

hội trưởng công hội võ giả quan sát xong video trước mắt, trong mắt lướt qua một vệt kỳ quang,

"Tuổi nhỏ như vậy đã lĩnh hội Kim Lôi lĩnh vực đến đại thành, tối thiểu cũng là cấp nhật diệu. Còn tinh thông Không Gian lĩnh vực, nhất định cũng cũng là cấp tinh mang. Chỉ là nền văn minh cấp thấp mà lại sinh ra một thiên tài như vậy ư? Chà, còn cần quan sát thêm, còn cần rèn luyện thêm nhiều."

"Ồ, đã xong qua Hư Thiên cảnh tầng mười một rồi ư, đổi quyền hạn cho hắn thăng cấp đi."

Bên này.

Sau khi Phong Vân rời khỏi thế giới giả tưởng, hắn phát hiện hộp thư của mình đã nổ tung, mỗi phút đồng hồ đều nhận được mấy chục tin nhắn,

Nội dung hầu như đều là biểu đạt lòng kính trọng sùng bái với hắn.

Hắn tùy tiện trả lời vài người rồi cũng không để ý nữa. Thực sự quá nhiều, trả lời không hết!

Lập tức, Phong Vân bắt đầu ấn mở tài khoản của mình. Khi nhìn thấy con số sáu trăm năm mươi triệu điểm tích lũy, hắn không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn liên tiếp vượt qua ba tầng Hư Thiên cảnh, tầng thứ tám thưởng cho hắn năm mươi triệu điểm tích lũy, tầng thứ chín thưởng cho hắn một trăm

triệu điểm tích lũy, mà tầng thứ mười, thường năm trăm triệu điểm tích lũy.

Tổng cộng lại, liền có sáu trăm năm mươi triệu điểm tích lũy.

"Lần đầu tiên thu được nhiều điểm tích lũy như vậy!"

Trước giờ hẳn tôi đã cũng chỉ nhận được hơn mười triệu điểm tích lũy mà thôi. Thế nhưng bây giờ, một cái số lẻ cũng nhiều hơn trước kia, có thể nói là một đêm hóa đại gia mà!

Điểm tích lũy này so với tiền còn trân quý hơn nhiều.

Tôi thiếu ở trong công hội võ giả, điểm tích lũy có thể đổi lấy tiền, nhưng tiền lại không thể đổi lấy điểm tích lũy, thuộc dạng trao đổi một chiều.

Cứ như vậy, điểm tích lũy tự nhiên sẽ trân quý hơn.

"Xem danh sách trao đổi chút nào!"

Phong Vân không kịp chờ đợi mà mở ra danh sách trao đổi, nhưng đúng lúc này lại có âm thanh trí năng vang lên.

"Xin chào, chúc mừng quyền hạn trao đổi của ngài đã thăng cấp!"

Hả?

Phong Vân nghe thấy như vậy, sắc mặt hơi ngây ra. Quyền hạn trao đổi còn có thể thăng cấp nữa à, hẳn cũng không có xin mà.

"Là do ta đã vượt đến Hư Thiên cảnh tầng mười một nên mới cho ta thăng cấp à."

Hắn mang theo hiếu kỳ, ấn mở danh sách trao đổi.

Lập tức hắn phát hiện giao diện hoàn toàn không giống với trước kia.

Ví dụ như khu vực binh khí này, vật trao đổi cao nhất trước đây chỉ là Vương cấp thần binh Thiên đẳng.

Mà bây giờ đã biến thành Thánh Binh cấp siêu phàm.

"Thánh Binh! Binh khí mà tồn tại Thánh cấp sử dụng!"

Ánh mắt Phong Vân sáng rỡ, tràn ra từng tia mơ ước nóng bỏng. Có điều sau khi hắn xem đến phần giá cả, trái tim nhiệt huyết bùng bùng lập tức buốt giá, như thể vừa bị dội một thùng nước lạnh từ đầu đến chân.

Giá bán: năm trăm tỷ điểm tích lũy!

"Mẹ kiếp, sao đắt quá vậy!"

Phong Vân sắp trợn đến rớt cả mắt, hắn vừa mới thu hoạch được hơn sáu trăm triệu điểm tích lũy, còn cảm thấy mình phát nhanh, nhưng bây giờ nhìn thấy giá cả của Thánh binh này, hắn cảm thấy mình muốn tự bế rồi.

Muốn mua Thánh binh này, hắn ít nhất phải vượt qua Hư Thiên cảnh tầng mười sáu mới được.

Chương 375: Bí mật địa cầu!

Chương 375: Bí mật địa cầu!

Muôn xông qua Hư Thiên cảnh tầng thứ mười sáu, nhất định phải có thực lực Thánh cấp, hơn nữa còn không phải là mới vào Thánh cấp, mà chí ít cũng phải lĩnh hội ngụy pháp tắc đến sáu tầng!

Đây đối với giai đoạn hiện tại của Phong Vân mà nói, không khác gì chuyện nằm mơ.

"Lúc đầu còn tưởng mới phát nhanh, hiện tại xem ra, haixx, gánh nặng đường xa quá mà."

Không nhắc tới Thánh binh này, chỉ tính riêng những thứ khác mới có, hẳn một cái cũng không mua nổi.

Tỉ như cái này ————— Thánh cấp Kim Hệ công pháp 《Kim Nguyên Cự Linh Thánh Quyển》, giá bán sáu trăm tỷ điểm tích lũy.

So với "Thánh Binh cấp siêu phạm" kia còn đắt hơn!

Mà một môn võ kỹ thuộc tính Thánh cấp, rẻ nhất cũng tốn một trăm tỷ điểm tích lũy.

"Thôi đẹp, vẫn nên đi xem cái khác thôi, những thứ này cũng không mua nổi."

Phong Vân bắt đầu dĩ dời ánh mắt. Kỳ thật, cho dù hẳn có nhiều điểm tích lũy như vậy, hẳn cũng không quá muốn mua những thứ này.

Nếu để hấn gặp được một vị Thánh cấp, cũng lấy được hình chiếu thì những thứ này đều sẽ có thôi. Thậm chí, ngay cả lực lượng ngục pháp tắc cũng có thể có được.

Cho nên, không cần tốn nhiều điểm tích lũy như vậy đi mua những thứ mà sau này có thể lấy được miễn phí này.

"Vẫn nên ưu tiên mua các loại tài nguyên tu hành thôi."

Mặc dù Phong Vân hiện tại đã đạt tới Vương cấp đại viên mãn, tạm thời không cần dùng đến tài nguyên tu hành, nhưng ánh mắt hấn không chỉ giới hạn ở đây.

Tương lai hấn nhất định có thể đạt tới Thánh cấp. Đến lúc đó, tài nguyên tu hành tiêu hao mất chỉ có thể càng nhiều. Bởi vậy cho nên hấn muốn mua trước để tích góp dần.

Bằng không đến lúc đó lại phải vì tài nguyên tu hành mà lo lắng đến sút đầu mẻ trán, đó cũng không phải là cảnh mà hấn muốn nhìn thấy.

Sau đó.

Phong Vân liền mở ra danh sách trao đổi tài nguyên/ Bên trong này, hấn cũng phát hiện rất nhiều loại tài nguyên mới ra. Không chỉ có tài nguyên tu hành mà còn có các loại tài nguyên khác.

Tỉ như Vạn Niên Ngọc Tùy Dịch này, một khối có giá một trăm triệu điểm tích lũy.

Mạch khoáng nguyên lực cực phẩm, ba mạch có giá năm mươi triệu điểm tích lũy, bên trong có hàng trăm triệu viên đá nguyên lực cực phẩm.

Vạn Niên Tương Quả, tăng cường Thể Chất thiên phú, nhưng chỉ có tác dụng đối với người có Thể Chất thiên phú thấp hơn cấp nguyệt huy.

Siêu Cấp Linh Đăng, có thể kết xuất ra bảy cái hồ lô, sau khi dùng, tuổi thọ sẽ tăng mạnh, một cái hồ lô đại biểu cho 500 năm tuổi thọ, bảy cái có thể tăng thêm 3500 năm tuổi thọ.

Phong Vân nhìn qua từng cái, có vài loại tài nguyên linh vật, hẳn còn chưa từng nghe nói qua, chớ nói chi là gặp qua.

Hơn nữa giá cả kia cũng là đắt cắt cổ, động một tí đã hơn chục triệu, thậm chí hơn trăm triệu điểm tích lũy.

"Vạn năm linh vật cũng có nữa. Lại nói lịch sử tu hành của nhân loại căn bản không đến vạn năm mà."

Phong Vân thâm nhủ trong lòng. Thiên địa nguyên lực đại bạo phát chỉ có vào thời kì đại tai biến, cách hiện tại cũng chỉ đến ngàn năm, lấy đâu ra linh vật vạn năm chứ.

Còn có những Thần tộc đột nhiên xuất hiện kia nữa.

Lần trước ở trong Kim Thần tộc, Phong Vân cũng không thể tra được cái gọi là lịch sử Thần tộc.

"Xem ra địa cầu này cũng không đơn giản như vậy, mặt ngoài trước khi đại tai biến xảy ra nhìn có vẻ không khác gì lắm so với kiếp trước của ta, nhưng ta đoán chừng, bên trong chắc hẳn phải có khác biệt rất lớn."

Trong lòng hẳn rất ngạc nhiên, nhưng cũng biết rõ những chuyện này không phải thứ mà hiện tại hẳn có thể tìm hiểu sâu.

Tối thiểu, cũng phải đợi tới lúc đạt tới Thánh cấp.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu thả ga mua sắm các loại tài nguyên tu hành trên mạng. Vạn Niên Ngọc Tủy Dịch, mạch khoáng nguyên lực cực phẩm, vạn linh dịch các thứ không sót.

Một hơi tiêu hết sáu trăm triệu điểm tích lũy.

“Còn thừa lại năm mươi triệu điểm tích lũy, tạm thời cứ để đó đã.”

Với tầm mắt bây giờ của hắn, vật trao đổi trên này, rẻ thì hắn chường mắt, đắt hắn lại mua không nổi, cho nên cái này năm mươi triệu này vẫn giữ lại.

Do mua sắm trong tổng bộ công hội võ giả, mười phút sau khi Phong Vân chốt đơn, vật phẩm liền đưa tới.

"Xin chào ngài, đây là vật phẩm ngài đã mua, mời kiểm tra và nhận hàng." Một nhân viên công tác cung kính nói.

Phong Vân nhận lấy nhẫn không gian, cẩn thận tra xét xong xuôi, gật đầu nói: "Ừm, không sai."

Lập tức, hắn chuyển những vật phẩm này vào trong nhẫn không gian của chính mình.

"Tạm biệt, hoan nghênh lần sau lại đến."

Nhân viên công tác thi lễ xong liền rời đi.

"Thật sự là tu hành đốt điểm tích lũy."

Mỗi lần Phong Vân tu hành, tài nguyên cần tiêu hao đều nhiều hơn người khác mấy chục lần trở lên. Giai đoạn trước còn có thể chấp nhận,

nhưng càng đi về sau, tài nguyên càng trân quý, hẳn phải trả giá lại càng lớn.

Còn nếu muốn dựa vào hình chiếu mà đánh ra, xác suất lại quá thấp.

Dù sao tuyệt đại bộ phận cường giả lấy được tài nguyên tu hành, trên cơ bản đều sẽ dùng xong, và lại ít khi mang theo bên người.

Cho nên Phong Vân từ trước đến nay đều là tự mình tìm tài nguyên tu hành.

"Cũng coi là một loại rèn luyện đi."

Hẳn nhiều nhất chỉ hơi than phiền một chút, cũng không quá chán chường. Dù sao đổi một góc độ khác mà nghĩ, hẳn tiêu hao tài nguyên nhiều, cũng có nghĩa chiến lược của hẳn tăng lên cũng càng nhiều hơn người khác.

"Tít!"

Lúc này, một tin nhắn gửi đến từ tài khoản chính thức của cứ địa Thiên Khải làm hẳn chú ý.

Ồ?

Phong Vân nhẹ nhàng ấn mở, phát hiện rằng phía cứ địa Thiên Khải thông báo tới các cường giả Vương cấp, từ tháng này bắt đầu chính là thời gian bọn họ canh giữ không gian bảy màu kia. Chuyện này có nghĩa là các Vương giả của cứ địa Thiên Khải có thể tiến vào bên trong săn linh thú.

"Thời gian đến rồi."

Phong Vân sáng mắt lên. Lần trước hẳn vào đó săn linh thú đã qua hơn mấy tháng rồi.

Lúc ấy hắn chỉ có lĩnh vực tầng bốn tầng năm, chỉ đi quanh vòng ngoài và vòng trong của không gian bảy màu đỏ, mà không cách nào tiến vào vòng tròn hạch tâm.

Mà bây giờ, hắn đã gần như vô địch trong cảnh giới Vương giả, tự nhiên không cần lo lắng.

"Lần trước, linh thú ta nhìn thấy lúc rời đi chính là linh thú lĩnh vực tầng mười. . ."

Lĩnh vực tầng mười đó! Nếu như hấp thu hồn túy của nó, tuyệt đối có thể giúp Linh Hồn thiên phú của hắn tăng lên một khoảng lớn.

Nghĩ tới đây, Phong Vân cũng có chút kích động.

"Nhưng trước lúc rời đi, đánh vài lượt hình chiếu đã."

Hôm nay vẫn còn chưa khiêu chiến hình chiếu, không thể lãng phí được.

Lúc này, Phong Vân lặng lẽ thả ý thức tiến vào không gian tấm gương, bắt đầu điên cuồng khiêu chiến.

Sau bốn tiếng.

【Biến Thân thiên phú cấp thực quang】 : Đến từ hình chiếu Âm Bí.

【Kiếm chi lĩnh vực (tầng năm)】 : Đến từ hình chiếu Tinh Lưu Vân.

Nhìn hai đồ vật sáng lấp lánh trong túi đồ rơi xuống, Phong Vân vẫn tương đối hài lòng.

Biến Thân thiên phú cấp thực quang không cần nói, đủ để năng lực biến thân của hắn tăng lên mấy cấp độ, dù cho phải đối mặt với những cường giả tuyệt thế kia, hắn cũng không sợ bị đối phương xem thấu.

Mà Kiếm chi lĩnh vực, hình chiếu này là của một cường giả nào đó của tổng bộ công hội võ giả, trước đó cũng chưa từng đánh, coi như là khởi đầu tốt đẹp cho lần giết đầu đi.

"Hiện hóa!"

Phong Vân lập tức lựa chọn hiện hóa dung hợp hai thứ mới rơi xuống này.

Trong nháy mắt, Biến Thân thiên phú của hắn từ đỉnh cấp tiến giai đến cấp thụ quang, nhảy lên hai cấp độ.

Mà Kiếm chi lĩnh vực, cũng từ tầng thứ nhất đạt tới tầng thứ sáu!

Yên lặng thể ngộ một lát, đợi tiêu hóa xong xuôi, Phong Vân liền từ trong nhà đi ra.

"Nên rời đi thôi. . ."

Chương 376: Lôi Đế rung động

Chương 376: Lôi Đế rung động

Ngoài cứ địa Càn Khôn vạn dặm.

Sau khi Phong Vân rời khỏi tổng bộ công hội võ giả, liền nhanh chóng chạy tới nơi này.

Khi hấn đến, từ xa đã nhìn thấy các vương giả của cứ địa Thiên Khải.

Dẫn đầu tất nhiên là Khuê Mộc Đế, Hư Hoàng cùng Yên Thủy Đế.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, lập tức đều chạy tới nghênh đón, vẻ mặt tươi cười, một bộ dáng lấy Phong Vân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Dù sao hiện tại cứ địa Thiên Khải mặc dù bên ngoài vẫn là Khuê Mộc Đế lãnh đạo, nhưng kỳ thật trong lòng bọn họ đều biết rõ, Phong Vân mới là cường giả đệ nhất của cứ địa.

"Phong Vân, từ lần trước ngươi bế quan, chúng ta không có gặp ngươi, lần này thật thối không gian mở ra, chúng ta cũng không có quấy rầy ngươi, chỉ tới đưa một phong thư tín cho ngươi, còn nghĩ là ngươi không đến đây nữa chứ?"

Yên Thủy Đế nhẹ giọng nói.

"Đúng vậy, ngươi quá khắc khổ, cái cường độ tu luyện của ngươi ta cũng tự thẹn không bằng." đến cả Hư Hoàng luôn lạnh lùng trên mặt cũng

là tràn ngập bội phục.

Những Vương giả còn lại cũng đều là một vẻ mặt kính nể, từ khi bọn họ nhận biết Phong Vân đến nay, đối phương cơ hồ 99% thời gian đều dùng vào việc tu luyện.

Đã có Thiên phú tốt hơn người thường, còn cố gắng, khắc khổ hơn so với người khác, cái này cực kỳ đáng sợ.

Sợ là cả đời cũng đuổi không kịp, mãi mãi nhìn bóng lưng người ta.

"Cũng được, vừa mới kết thúc tu luyện, biết các người đưa thư tới, nên mới đến đây." Phong Vân nhẹ nhàng nói, tiến lại chào hỏi đám Vương giả.

Ngụy Nguyên Võ bây giờ cũng nằm bên trong đội hình vương giả, bất quá bây giờ hẳn đối Phong Vân đã tâm phục khẩu phục, triệt phục tùng.

Là người đã từng có chút mâu thuẫn với Phong vân, nhưng bây giờ đối phương đã bỏ hẳn quá xa, trong người hẳn bây giờ chỉ còn lại kính nể, không sinh ra nổi một ý nghĩ tranh phong nào cùng với người kia.

Đây là trạng thái bây giờ của Ngụy Nguyên Võ.

"Tu luyện như thế nào?" Khuê Mộc Đế mỉm cười nói.

"Cũng được, ngẫu nhiên có được kỳ ngộ, thực lực tăng lên."

Phong Vân nhìn bộ dáng chúng vương giả, có vẻ như không biết chuyện phát sinh ở tổng bộ công hội võ giả, nên hẳn cũng không có nói rõ, tùy tiện trả lời một câu.

"Không vội, người vẫn còn rất trẻ, không cần hấp tấp, trong vòng mười năm, vượt qua Lôi Đế trở thành đệ nhất cường giả của cử địa nhân loại chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Hur Hoàng, Yên Thủy Đế cùng các vương giả nhìn Phong Vân không muốn nói nhiều, còn nghĩ là hẳn là tu luyện gặp phải chướng ngại, lúc này mới nhẹ giọng an ủi.

Khuê Mộc Đế, Hur Hoàng cùng Yên Thủy Đế ba người bọn họ mấy tháng gần đây một mực bế quan, tiêu hóa thu hoạch linh hồn lực lần trước, nên cũng không có chú ý chuyện phát sinh ở tổng bộ công hội võ giả.

Cũng vì vậy, bọn họ không biết tin tức Phong Vân trước đó xông qua Hur Thiên cảnh đệ thất trọng, cũng không biết hẳn hiện tại đã đạt tới Hur Thiên cảnh đệ thập nhất trọng, luận chiến lực, sớm đã bỏ Lôi Đế mấy con phố.

Về phần những vương giả khác, bọn họ không phải phong Đế Hoàng cấp, không có tư cách tiến vào tổng bộ công hội võ giả, nên càng không biết được chuyện phát sinh bên trong.

Hớ. . .

Phong Vân há hốc mồm, vừa mới chuẩn bị giải thích một chút, nhưng lúc này không gian phía dưới bỗng nhiên nở rộ ánh sáng bảy màu, một lỗ hồng hẹp, dài nhanh chóng hình thành.

"Không gian mở ra! Đi!"

Ánh mắt sáng lên, ba đế cùng các vị vương giả lập tức nhao nhao xông vào.

Chỉ còn một mình Phong Vân đứng ở đó.

Hắn lắc đầu, cũng không nói thêm cái gì. . .

Lập tức.

Hắn nhẹ nhàng lóe lên, cũng tiến vào trong thất thải không gian.

Bên này.

Bên trong cứ địa Càn Khôn.

Lôi Đế xếp bằng tu luyện bên trong phòng, nhìn bộ dáng của hắn, giống như là đã tu luyện thật lâu.

Một lúc sau, hắn nhẹ nhàng mở mắt ra, bên trong có Lôi Đình vờn quanh, "Tồn mấy tháng thời gian, rốt cục đạt tới lĩnh vực thất trọng đại viên mãn, khoảng cách đến bát trọng cũng chỉ thiếu một chút nữa mà thôi, qua một năm hắn còn kém không nhiều."

Hắn sau khi từ thất thái không gian trở về vẫn bế quan, cho đến hôm nay mới xuất quan.

"Nên đi tổng bộ công hội võ giả một chuyến, hiện tại ta, hắn là đã có thể xông qua Hư Thiên cảnh đệ thất trọng, một khi xông qua, ta sẽ trở thành người đầu tiên của cứ địa nhân loại xông qua Hư Thiên cảnh đệ thất trọng. .

Phần này vinh dự đặc biệt này không thể nghi ngờ là đã đi vào lịch sử, đến lúc đó tên của Lôi Đế hắn, cũng sẽ được ghi vào sử sách, để cho hậu nhân kính ngưỡng

Nghĩ tới đây, cho dù là tâm cảnh Lôi Đế, khuôn mặt cũng không khỏi lộ ra vui vẻ.

Lập tức, hắn không chần chừ nữa, đeo thiết bị giả lập lên, ý thức khẽ động, lập tức được truyền tống đến tổng bộ công hội võ giả.

Nhưng mà, lúc hắn vừa mới đặt chân, bên tai nghe được rất nhiều loại nghị luận.

Tất cả võ giả đang thảo luận cùng một cái tên là "Phong Vân" vô thượng thiên tài, nào là thế hệ này là người mạnh nhất, vô địch cùng thế hệ, nào là Hư Thiên cảnh xông đến đệ thập nhất trọng, ngay cả nhóm Thần tử cao cao tại thượng đều bị nghiền ép, có thể xưng trước đó không người làm được, sau này không kẻ học theo!

Dù sao lúc này, Phong Vân xông Hư Thiên cảnh cũng mới đi qua nửa ngày mà thôi, tiếng nghị luận không có biến mất đi, ngược lại càng ngày càng sôi nổi.

Phong Vân! ?

Thời điểm Lôi Đế nghe được cái tên này liền biến sắc, hắn đã từng nhận biết một người tên là Phong Vân, là thiên tài đến từ cứ địa Thiên Khải, mặc dù năm chỉ mười mấy tuổi, nhưng lại để lại cho hắn ấn tượng cực kỳ sâu.

"Hắn không phải là hắn đâu, tên Phong Vân đến từ cứ địa Thiên Khải kia tuy mạnh, nhưng cũng chỉ mười mấy tuổi mà thôi, còn chưa tới hai mươi, mặc dù là vương giả, nhưng không có khả năng xông đến Hư Thiên cảnh đệ thập nhất trọng, có thể tới đệ tam trọng cũng đã là không tệ rồi."

Lôi Đế lắc đầu, trong lòng cảm thấy không thể nào là vị Phong Vân hắn đã nhận biết kia.

Bất quá hắn vẫn rất hiếu kỳ bèn hỏi một tên võ giả đi ngang qua:

"Vị bằng hữu này, xin hỏi, vị Phong Vân này lai lịch ra sao "

"Phong Vân mà ngươi cũng không biết, xem ra lão huynh đã thật lâu không có tới tổng bộ a, ta đến nói cho ngươi, vị Phong Vân này là nhân vật truyền kỳ, nghe nói hắn là đến từ cứ địa Thiên Khải, mới 16 tuổi thôi. . ."

Lời nói đằng sau Lôi Đế đã không còn nghe được nữa, bởi vì lúc này trong đại não của hắn liền như là có vô số đạo lôi điện đang điên cuồng nổ, đem tư tưởng, cảm xúc các loại của hắn đều vỡ nát.

Trong đầu đang vang vọng một ý niệm duy nhất, Phong Vân, đến từ cứ địa Thiên Khải! !

"Cái này, cái này, cái này. . ."

Tròng mắt Lôi Đế thiếu chút nữa rớt ra, nửa ngày nói không nên lời, hắn hoàn toàn bị câu nói này làm cho khiếp sợ!

. . .

Bên này.

Phong Vân cũng không biết Lôi Đế tại tổng bộ sau khi nghe được sự tình của hắn, khiếp sợ tới mức nói không nên lời.

Hắn lúc này hắn đang không ngừng di chuyển hướng tới hạch tâm thất thái không gian, đồng thời tinh thần lực mở ra, không ngừng bắt tung tích linh thú ven đường.

Chỉ cần là linh thú có thể so với lĩnh vực nhất trọng trở lên, hắn sẽ không bỏ qua, tất cả đều bắt lại.

Về phần linh thú nhất dưới lĩnh vực nhất trọng, hắn hấp thu cũng không có tác dụng gì, tự nhiên không cần lãng phí thời gian.

Rất nhanh, hắn liền đến đến chỗ sâu nhất.

"Dọc theo con đường này, hắn tổng cộng săn giết năm đầu linh thú, ba đầu có thể so với lĩnh vực nhị trọng, hai đầu có thể so với phong Đế Hoàng

cấp, nhưng đáng tiếc, hấp thu bọn chúng, chỉ làm cho linh hồn hải của hấn phát sinh một chút xíu biến hóa. . .

Phong Vân bất đắc dĩ, xem ra muốn để linh hồn hấn phát sinh thuật biến, cũng không phải là một chuyện dễ dàng."

Chương 377: Gặp lại linh thú Đại viên mãn lĩnh vực thập trọng

Chương 377: Gặp lại linh thú Đại viên mãn lĩnh vực thập trọng

Phong Vân lần này tới, là muốn để thiên phú Linh Hồn tấn thăng lên một cấp nữa.

Mà thời gian ngắn ngủi một tháng, muốn đem Linh Hồn thiên phú từ cấp Tinh Mang tiến giai đến cấp Nguyệt Huy, nếu chỉ dựa vào linh thú lĩnh vực tam trọng tứ trọng vẫn là còn thiếu rất nhiều.

"Cần săn giết linh thú lĩnh vực thất trọng trở lên. . ."

Trong lòng của hắn lẩm bẫm.

Chỉ có dạng này, có lẽ hắn mới có thể trong một tháng thời gian, hoàn thành linh hồn thuế biến.

Bằng không mà nói, hắn liền phải đợi mấy tháng sau.

"Đi xung quanh hạch tâm tìm xem."

Phong Vân lập tức thôi động tinh thần niệm lực của mình, vờn quanh bốn phía, đồng thời thuận di hướng vào bên trong.

Một đường xâm nhập mấy ngàn thước, cuối cùng niệm lực bắt được khí tức ba động hùng hực giống như đại dương ở phạm vi ngoài trăm thước.

Bên trong tinh thần cảm ứng của Phong Vân, như là ba ngọn đèn sáng, làm người khác chú ý.

"Có thể so với lĩnh vực thất trọng, liền chọn người đi!"

Thần sắc của hắn vui mừng, đây thật là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến , hắn vừa mới nói cần săn giết linh thú lĩnh vực thất trọng trở lên, cái này liền xuất hiện một đầu.

Xoát!

Lúc này, Phong Vân thuận di đi qua.

Cách bụi số không, hắn thấy rõ bộ dáng đầu linh thú này.

Chính là là một đầu linh thú giống như heo rừng, cao mấy trăm mét, đứng ở nơi đó, như một ngọn núi hùng hồn, phát ra khí tức phô thiên cái địa.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, một ít khí tức này cũng không tính là gì.

"Đối phó linh thú, liền dùng công kích linh hồn."

Những linh thú này nhục thân quá cường đại, nhưng phòng ngự linh hồn lực rất thấp, điểm này hắn đã phát hiện ra từ lần trước đến đây săn giết.

"Vừa vặn thử một chú tuy năng của hồn thiên binh."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Từ sau khi thu được cái này niệm hồn binh này tại tổng bộ công hội võ giả, hắn còn chưa một lần dùng cái này đối phó người khác.

Lúc này, vừa vặn dùng thử.

Nghĩ đến đây.

Tâm thần Phong Vân khê động, lập tức một cây gậy toàn thân màu vàng xuất hiện ở phía sau hắn.

"Rống! !"

Mà lúc này, đầu linh thú to lớn kia cũng nhìn thấy Phong Vân, lập tức gào thét, xông lại phía Phong Vân.

Phong Vân thần sắc vẫn như thường, đem tinh thần lực cùng linh hồn lực rót vào bên trong hồn thiên binh, trong nháy mắt hồn thiên binh trở nên rạng rỡ, linh động.

"Đi."

"Huu! Huu! Huu!"

Ba đạo kim quang bắn ra, hóa thành ba lưỡi dao, trên hư không nhẹ nhàng lóe lên, trong nháy mắt đâm vào đầu của con linh thú to lớn kia.

Xuyên qua.

Vô thanh vô tức, không có gây nên bất cứ ba động gì.

Nhưng sau đó đầu linh thú to lớn này thân thể cứng ngắc, tiếp theo liền ngã xuống, nhanh chóng bị đám khí lưu tăm tối mờ mịt hòa tan, tại chỗ chỉ để lại một viên hồn túy trong suốt.

So những cái đã gặp qua trước đó còn lớn hơn nhiều.

Ánh mắt sáng lên, Phong Vân khê ngoắc một cái, đem viên hồn túy hấp thu vào thức hải.

"Ông ——! !"

Sau khi viên hồn túy rơi vào trong thức hải, lập tức ở trong đó nhắc lên một chút gợn sóng.

Phong Vân đem luyện hóa hoàn tất, có chút cảm ứng, liền phát hiện linh hồn lực của mình tăng trưởng ước chừng 1%.

"Còn được, hồn túy thu thập được so với săn giết linh thú trước đó quả nhiên hiệu quả hơn."

Hắn khẽ gật đầu, nếu cứ tính toán như thế, hẳn lại đi săn một trăm đầu linh thú dạng này, không sai biệt lắm liền có thể để linh hồn lực thuế biến.

"Cố lên nha."

Phong Vân quyết định một cái phương hướng, tản ra tinh thần niệm lực, tiếp tục thâm nhập vào sâu.

Hơn nửa tháng sau.

Tại một tòa thạch đá lởm chởm trên núi.

"Rống ——! !"

Một đầu linh thú khom người, chiều cao ba mét, bên trong con mắt màu đỏ tràn ngập điên cuồng cùng giết chóc, hai tay bén nhọn vô cùng, lấp lóe hàn quang, nhìn qua so với lưỡi dao còn muốn sắc bén hơn.

Toàn thân nó tản mát ra khí tức có thể so với cường giả lĩnh vực phong Đế Hoàng cấp tồn tại!

"Hừ! !"

Đầu này linh thú trong cổ họng phát ra thanh âm điên cuồng, đồng thời phóng tới phía đối diện.

Ông!

Ngay lúc này, một đạo ánh sáng vô cùng mỹ lệ bỗng nhiên lóe lên.

Mỹ lệ làm say lòng người!

Vạn vật tại thời khắc này phảng phất đều ảm đạm phai mờ, một vòng kim quang vô cùng thâm thúy, lập tức nổ rộ ra.

"Phốc!"

Kim quang không có chút trở ngại nào đi vào mi tâm của linh thú, rồi cứ thế biến mất.

Mà con linh thú này hai mắt bỗng nhiên ảm đạm đi, động tác cũng đình chỉ lại, bất lực ngã xuống, hóa thành một viên hồn túy lóng lánh

Phong Vân lấy niệm lực dẫn dắt tới, đưa vào thức hải, đem

luyện hóa.

Có thể thấy, bây giờ thức hải của hắn so với nửa tháng trước đã mở rộng hơn một chút.

"Còn kém một nửa linh hồn lực. . ."

Sau khi Phong Vân luyện hóa hoàn tất, trong lòng nhẹ giọng nói.

Sắc mặt hắn có chút bất đắc dĩ, hơn nửa tháng này, hắn mỗi giờ mỗi khắc đều không ngừng tìm kiếm linh thú đẳng cấp cao, nhưng tới giờ chỉ mới tìm được hơn bốn mươi đầu.

Nếu không phải có vài đầu đạt tới lĩnh vực bát trọng, hẳn có lẽ đã không thể đủ một nửa linh hồn lực.

Kết quả này, một mặt là bởi vì nơi này linh thú đẳng cấp cao rất thưa thớt.

Mặt khác cũng là bởi vì nơi này ảnh hưởng của không gian đối với cảm giác lực quá lớn, dẫn đến phạm vi cảm giác của Phong Vân rút ngắn đi nhiều.

Lúc này mới dẫn đến hơn nửa tháng qua đi, hẳn chỉ đi săn được hơn bốn mươi đầu linh thú cao cấp.

"Thời gian chỉ còn lại có mười ba ngày, phải gấp rút!"

Sau khi khôi phục lại Phong Vân liền lập tức hành động, đem Không Gian Thuần Di thôi động đến cực hạn, nếu có người có thể nhìn xuyên qua mê vụ, liền có thể phát hiện không gian xung quanh, khắp nơi đều là thân ảnh của Phong Vân.

Vì tìm linh thú, hẳn ngay cả không gian huyền thân cũng dùng tới.

...

Cứ như vậy, lại qua mười một ngày.

Phong Vân xếp bằng một chỗ ở trong một thạch động, quanh người hẳn phát ra ánh sáng, mi tâm phồng lên, giống như là muốn phá thể mà ra.

Một lát sau.

Hết thấy ánh sáng biến mất, trong thạch động khôi phục yên tĩnh như ban đầu.

Phong Vân nhẹ nhàng mở mắt, trong nháy mắt, khiến hư không sinh ra điện, sáng như ban ngày.

"Còn thiếu 20%. . ."

Ngữ khí hần tràn ngập bất đắc dĩ, mười một ngày này hần cố gắng tới cực điểm, nhưng làm sao linh thú cao cấp không ra nổi.

Tất cả mới săn được 35 đầu, hơn nữa đều là thất trọng lĩnh vực, thật sự để hần phiền muộn muốn thổ huyết.

"Không được, chỉ có hai ngày thời gian, đoán chừng cũng không đủ."

Phong Vân khẽ thở dài.

Hần đã từng tìm kiếm qua, lần trước nhìn thấy một đầu linh thú có thể so với lĩnh vực thập trọng, nhưng mặc cho hần tìm kiếm như thế nào, cũng không mấy may tìm được tung tích, giống như là trực tiếp bốc hơi.

"Rống ——! !"

Còn lại hai ngày cuối cùng đang chuẩn bị tùy tiện dạo chơi một chút, bỗng nhiên từ phương hướng xa truyền lại một tiếng thú rống kịch liệt.

Tiếp theo, bỗng nhiên xuất hiện một trận cuồng phong, đem sương mù xám bên trên đại địa thổi tan, lộ ra một đường chân trời.

Sau đó, một đầu Cự Thú ngập trời xuất hiện, cao hơn cả núi lớn, toàn thân bị lân giáp màu nâu xám bao phủ, chỉ có một đôi mắt băng lãnh lộ ra, như vương giả cao cao tại thượng.

"Là đầu linh thú lĩnh vực thập trọng đại viên mãn kia!"

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, lộ ra kinh hãi nói.

Mà lúc này hấn cũng minh bạch, đầu linh thú này đạt lĩnh vực thập trọng đại viên mãn, gần một tháng mới có thể xuất hiện một lần, mà trước đó, không cách nào tìm kiếm được.

Chương 378: Thuế biến, linh hồn quang huy

Chương 378: Thuế biến, linh hồn quang huy

"Rông ——! !"

Phía xa, một đầu linh thú to lớn, lân giáp màu nâu xám đi tới, nó thân cao hơn cả núi lớn, một đôi lạnh lùng, con người mang theo vẻ lạnh lùng nhìn lại.

Tại thời khắc này, dòng khí màu xám bị thổi tan, tất cả vương giả cứ địa Thiên Khải ở bên trong không gian thần bí, đều thấy cảnh này

Tâm thần bọn họ kinh hãi, cho dù lần trước đã gặp đầu linh thú khổng lồ này, nhưng gặp lại lần nữa, vẫn là bị cỗ khí tức kinh khủng kia chấn nhiếp, nội tâm run rẩy, toàn thân run run.

Không ai có thể giữ vững được bình tĩnh, cho dù là Khuê Mộc Đế cũng thế.

Đây chính là linh thú có thể so với lĩnh vực thập trọng đại viên mãn, chúng vương giả ở nơi này đoán chừng đều không đủ để nhét kẽ răng của đối phương.

Đừng nói là bọn họ, coi như tất cả vương giả ba mươi cứ địa siêu hạng cùng tiến lên, sợ là cũng không đáng chú ý, dù Lôi Đế ở tại trước mặt linh thú này cũng chỉ là đệ đệ, về phần bọn hắn, chắc là 'Đệ của đệ' .

"Chạy mau!"

Khuê Mộc Đế cùng các vương giả căn bản vốn không dám chạy vào phía trong, đều chạy ra hướng bên ngoài, chờ mong kẻ đến bị truyền tống ra ngoài.

"Phong Vân đâu?"

Chúng vương giả cơ bản đều tụ hợp lại, nhưng phát hiện lại thiếu mất Phong Vân, cái này khiến bọn họ lập tức kinh hô.

"Ở nơi đó!"

Lúc này, một vị vương giả bỗng nhiên mở miệng nói, chỉ vào nơi xa, ngữ khí mang theo kinh hãi.

Khuê Mộc Đế bọn họ nhìn theo phương hướng đối phương chỉ nhìn lại, nhất thời giật nảy cả mình.

Phong Vân lúc này đang ở trên cao, lại hướng tới đầu linh thú lĩnh vực thập trọng đại viên mãn kia bay tới.

"Phong Vân, đừng, không nên vọng động! !"

Khuê Mộc Đế bọn họ thấy cảnh này, quát lớn.

Mà ở thời điểm bọn họ hô lên, Phong Vân đã sớm vọt tới phụ cận.

"Rống ——! !"

Đầu linh thú cao hơn cả núi lớn kia nhìn thấy Phong Vân, phát ra tiếng rống kinh thiên động địa, con mắt băng lãnh lập tức tràn ngập sát ý.

Nó trực tiếp nhô ra một cái móng vuốt lớn, tựa như một tòa núi nhỏ đè xuống, hướng tới Phong Vân, thân thể Phong Vân tại thời khắc này trông vô cùng nhỏ bé.

Sắc mặt của Khuê Mộc Đế cùng các vương giả tái nhợt, tựa hồ nhìn thấy cảnh tượng Phong Vân sau đó sẽ bị một trảo đập nát, bọn họ không đành lòng nhìn lại.

Nhưng mà, ngay lúc này, Phong Vân bỗng nhiên toàn thân phát ra ánh sáng vạn trượng.

Giống như là một vòng Thần Nhật từ từ bay lên, phổ chiếu chúng sinh, giống như quán thông cổ kim, huy hoàng như thiên uy.

Nhìn kỹ lại, đó là kim tử song sắc, vừa sắc bén, vừa bá đạo vô cùng, mang theo vô thượng chi uy trên mình, xông lên phía trước, vậy mà trực tiếp chặt đứt móng vuốt của Cự Thú.

"Rống! !"

Cự Thú phát ra một tiếng rống, con mắt liền tràn ngập sát ý, lúc này lửa giận cùng sát ý ngập trời, nó gầm thét phóng tới Phong Vân, như là vài chục tòa núi lớn chính diện đánh tới, với tốc độ cực nhanh.

Loại tràng cảnh kia ở trong mắt Khuê Mộc Đế và các vương giả, không khác là để bọn hắn ngạt thở, linh thú bậc này, chỉ một động tác nhỏ tùy ý của nó bọn họ đoán chừng đều sẽ không chịu nổi, sẽ bị ép thành cặn bã.

Đây là thực lực chênh lệch tuyệt đối.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đầu Cự Thú này còn không bằng Hư Thiên cảnh đệ thập trọng, chỉ có nhục thân cường đại, linh hồn lực phòng ngự lại quá thấp.

Đương nhiên, đây là đối với hắn mà thôi, bởi vì hắn tinh thông công kích linh hồn, nhưng đối người khác mà nói, chắc chắn là ác mộng.

"Tiễn ngươi lên đường."

Phong Vân đứng lẳng lẳng ở nơi đó, ánh mắt băng lãnh, sau một khắc, cây hồn thiên binh sau lưng của hắn tạo ra ánh sáng màu vàng óng ánh, sau đó bay ra 9 lưỡi dao.

Đồng thời ở trong mi tâm hắn, bay ra lượng lớn đồ văn, hoặc kiếm, hoặc đao, hoặc thương các loại, cùng kia 9 lưỡi dao trong nháy mắt dung hợp lại, vô cùng hoàn mỹ.

Trong tích tắc, một lưỡi dao tỏa ra ánh sáng rực rỡ lơ lửng ở phía sau Phong Vân.

Hồn thiên binh, đệ nhị trọng!

"Sru!"

Một giây sau, trong nháy mắt kim quang lóe lên, lưỡi dao rực rỡ lập tức phá không mà đi, không hề sắc bén, cũng không hề có khí tức cường đại, nhưng lúc lướt qua lân giáp của Cự Thú, không có chút trở ngại nào, tùy tiện xuyên thấu vào.

Phốc!

Kim sắc lưỡi dao xuyên qua, Cự Thú kia nhìn như không sao, nhưng linh hồn sớm đã bị diệt, ngay cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra, trực tiếp ngã xuống, hóa thành một cỗ thi thể.

"Oanh!"

Cảm giác chấn động như Thái Sơn sụp đổ truyền ra, toàn bộ không gian đều chấn động theo.

Nội tâm lúc này của Khuê Mộc Đế và các vương giả cũng điên cuồng chấn động, bọn họ ngơ ngác nhìn xem một màn này, trong đầu càng là ong ong một mảnh, cảm giác mình như đang nằm mơ.

Phong Vân, vậy mà tùy tiện liền giết chết Cự Thú có thể so với lĩnh vực thập trọng đại viên mãn! ?

Cái này, cái này, sao lại có thể như vậy được!

Bao gồm Khuê Mộc Đế, lúc này tất cả vương giả cũng cảm giác mình đang nằm mơ, thậm chí nghĩ rằng mình đang ở bên trong Huyền Thuật.

Bọn họ mặc dù biết Phong Vân rất mạnh, nhưng không nghĩ là có mạnh đến như thế, không hợp thói thường như thế đâu!

Đây chính là Cự Thú lĩnh vực thập trọng đại viên mãn, không phải rau cải trắng ở chợ, cứ như vậy liền bị xử lý?

Đầm rỗng hang hồ cũng không gì hơn cái này đi!

Nơi xa.

Phong Vân không có để ý thần sắc rung động Khuê Mộc Đế cùng các vương giả, lực chú ý của hắn lúc này đã hoàn toàn ở trên viên kia hôn túy phía dưới.

Viên này hôn túy cùng trước đó nhìn thấy hoàn toàn không giống nhau.

Đã không phải là màu xanh biếc, mà là một màu lam nhàn nhạt, nhìn qua chói lọi vô cùng, sáng long lanh óng ánh.

· >>>

Viên này phóng xuất ra linh hồn ba động hơn rất nhiều lần so với các hồn túy đã thấy trước đó.

"Một viên này, đầy đủ bổ sung 20% cuối cùng!"

Phong Vân không thể chờ đợi nữa, đem đến tay, trực tiếp ngồi xuống trên không, bắt đầu luyện hóa.

Viên hồn túy kia rơi vào trong thức hải, lập tức tạo ra những gợn sóng.

Nhanh chóng bị luyện hóa, đem 20% còn lại kia hoàn toàn bổ đầy.

"Ầm ầm —! !"

Tại khoảnh khắc hoàn thành kia, linh hồn hải của Phong Vân lập tức tỏa ra ánh sáng chói mắt, như là đột phá một loại công cụ xiềng xích nào đó, nương theo mấy tiếng oanh minh, có thể rõ ràng trông thấy, quy mô thức hải lại một lần nữa mở rộng.

Ngoại giới.

Ánh mắt Phong Vân mang vẻ thâm thúy đứng dậy, mi tâm phồng lên, quang huy bùng bùng phấn chấn, lần này khác biệt trước đó chỉ là lưu lại ở mặt ngoài, vậy mà bây giờ vọt thẳng đi ra.

Ông!

Giờ khắc này, toàn bộ không gian đều âm đạm phai mờ, phẳng phát hóa thành đen trắng, chỉ có chỗ của Phong Vân mới có màu sắc.

Một cỗ linh hồn vô hình phóng lên tận trời, để cho người ta cảm thấy kinh dị là, linh hồn này mặc dù không thể nhìn thấy bằng mắt thường, chỉ

có thể cảm ứng được, nhưng linh hồn đi tới chỗ nào, vậy mà sẽ sinh ra quang huy tại nơi nó đi qua.

Đây là, linh hồn quang huy!

"Linh, linh hồn quang huy, thiên phú Linh Hồn cấp Nguyệt, Nguyệt Huy?"

Khuê Mộc Đế và tất cả vương giả lúc này toàn thân chấn động, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ vừa tỉnh dậy sau khi kính sợ chứng kiến Phong Vân miêu sát cự thú kia, lập tức lại bị cảnh tượng trước mắt này làm cho hóa đá!

Chương 379: Cứ luyện như vậy rồi mạnh lên thôi!

Chương 379: Cứ luyện như vậy rồi mạnh lên thôi!

"Rốt cục cũng đột phá vào đúng ngày cuối cùng."

Giữa không trung, Phong Vân khẽ mở mắt ra, cảm nhận dòng linh hồn lực mênh mông trong thức hải lúc này, trên mặt lộ ra nụ cười mỉm.

Bận bịu một tháng, cuối cùng hắn cũng có thể đuổi kịp.

Cũng may có linh thú lĩnh vực tầng mười đại viên mãn cuối cùng kia xuất hiện, bằng không, hắn thật sự không có cách nào hoàn thành.

Giờ này khắc này, có thể rõ ràng trông thấy, thức hải của hắn đã rộng hơn trước đó gấp đôi, hồn lực bên trong bành trướng, cuộn cuộn như thủy triều, so với lúc trước càng mãnh liệt.

Linh Hồn thiên phú tăng lên, không chỉ chứng tỏ hạn mức cao nhất của linh hồn lực của hắn được đề cao, công kích linh hồn lực tăng cường, mà cũng có nghĩa Phong Vân có đủ tư cách tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ tám.

"Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ tám sẽ giúp ta đánh vỡ cực hạn nhân thể lần thứ năm. Ngoài ra, quan trọng nhất chính là Thể Chất thiên phú của ta sẽ thăng cấp đến cấp nhật diệu!"

Thê Chất thiên phú cấp nhật diệu, đoán chừng tìm khắp toàn bộ địa cầu, sợ là cũng không tìm ra một người.

Chí ít, trong tổng bộ công hội võ giả này Phong Vân chưa từng nghe nói qua võ giả luyện thể nào đặc biệt lợi hại. Người mạnh nhất ở đây cũng vèn vèn dừng tại cấp nguyệt huy.

Mà tổng bộ công hội võ giả hội tụ gần như chín thành cường giả trên địa cầu ngoại trừ Thần tộc. Nơi đây còn không có, còn trông cậy vào nơi khác sẽ có được sao!

Đương nhiên, trong tương lai thì không nhất định. Nhưng đó lại là câu chuyện của một thời đại khác.

Ít nhất, ở thời đại này, chỉ có duy nhất một mình Phong Vân một người mà thôi.

Sau đó.

Phong Vân thu lại hào quang linh hồn đang phóng ra ngoài, từ trên cao bước xuống một bước, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt mấy người Khuê Mộc Đế.

Nhìn bọn họ vẫn ngây ngốc kinh ngạc, hấn nhẹ nhàng phát tay, rót vào một sợi linh hồn chi lực, đánh thức bọn họ.

Chúng vương giả vừa lấy lại tinh thần, lập tức kinh ngạc nhìn Phong Vân.

"Phong, Phong Vân, ngươi, ngươi từ khi nào đã trở nên mạnh đến vậy!"

Lạnh lùng như Hư Hoàng, trên mặt lúc này cũng đều tràn đầy hoảng sợ.

"Chắc trong khoảng mấy tháng này đây mà, cứ luyện luyện một chút liền mạnh lên thôi." Phong Vân tự nhiên không thể bại lộ chuyện liên quan tới không gian tâm gương, thuận miệng nói một câu.

Cái này. . .

Chúng vương giả hai mặt nhìn nhau, trong mắt toàn là mờ mịt. Thời gian mấy tháng, liền từ lĩnh vực tầng thứ tư lập tức đạt tới sức chiến đấu cường hãn như bây giờ.

Mẹ nó, căn thuốc cũng không mạnh được như vậy đâu!

Mọi người đều biết, càng đến lĩnh vực hậu kỳ, việc tăng lên lại càng thêm khó khăn.

Không thấy ngay cả Lôi Đế cũng bị vây ở tầng thứ bảy lĩnh vực nhiều năm rồi đây sao!

Nếu không phải có được không gian thần bí giúp tăng cường Linh Hồn thiên phú, khiến lực lĩnh ngộ của Lôi Đế cũng được tăng theo, hẳn cũng không thể nào nhanh đạt tới lĩnh vực tầng thứ bảy đại viên mãn như vậy được.

Nhưng bây giờ, định luật này đặt trên người Phong Vân giống như đã hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Chỉ dùng thời gian mấy tháng đã đi đến cấp bậc này, mẹ nó, tiết tấu bình quân một tháng đột phá một tầng đây à!

Đến cùng phải là quái vật gì mới có thể có tiến độ tu hành kinh khủng như vậy hả!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Khuê Mộc Đế nhìn về phía Phong Vân liền trở nên kỳ quái.

Phảng phất như không phải đang nhìn một người, mà là một quái vật tiền sử đội lột người!

Phong Vân bị nhìn đến cạn lời. Bởi vậy mới nói, hấn thềm vào giải thích!

Có đôi khi tiến bộ quá nhanh, cũng là một phiền toái.

Về sau, mấy người Khuê Mộc Đế cũng tiếp tục đi săn giết linh thú.

Mặc dù chỉ còn lại một ngày thời gian, nhưng bọn hấn cũng không muốn để lãng phí, vẫn tiếp tục tìm kiếm khắp nơi.

Mà Phong Vân cũng tiện tay trợ giúp bọn họ một chút, giúp bọn họ định vị vị trí linh thú. Với tinh thần lực của hấn bây giờ, so với trước đó đã mạnh hơn mấy lần, thuận tiện hơn rất nhiều.

Cứ phối hợp như vậy, sau một ngày thời gian, thật đúng là đã giúp mấy người Khuê Mộc Đế bọn họ thu hoạch không ít.

Ong —! !

Cứ như vậy, một ngày sau.

Bỗng chốc, một trận chấn động kỳ dị bao phủ Phong Vân cùng mấy người Khuê Mộc Đế.

Một giây sau, tất cả bọn họ đều bị truyền tống ra ngoài.

Vạn dặm bên ngoài cứ địa Càn Khôn, bên cạnh không gian thần bí.

Lôi Đế đứng tại nơi xa yên lặng mà nhìn. Hắn đoán ra hôm nay là ngày kỳ hạn một tháng kết thúc, cho nên sớm tới nhìn xem.

Dù rằng đã qua một tháng, nhưng hắn vẫn không cách nào quên được hết thấy những gì đã nhìn thấy, nghe thấy trong tổng bộ công hội võ giả.

Một thiếu niên mới 16 tuổi xuất từ cứ địa nhân loại, vậy mà đã đạt tới lĩnh vực tầng mười. Loại chuyện này với hắn mà nói chẳng khác nào trò đùa.

Cho nên hắn muốn đích thân tới tận nơi nghiệm chứng, bằng không, hắn thực sự khó mà tin được.

Lúc này, không gian bảy màu thần bí có chút dập dờn.

Lôi Đế khẽ lên tinh thần. Ra rồi!

Ong! !

Một cơn chấn động đột nhiên hiện ra, lập tức giữa không trung lộ ra một đoàn người.

Lôi Đế vừa nhìn qua liền nhìn thấy Phong Vân đang đứng trong đám người. Hắn nhìn chăm chăm Phong Vân, mang theo cả linh hồn lực, muốn triệt để nhìn thấu đối phương.

Hả?

Ánh mắt không che giấu chút nào như vậy, Phong Vân tự nhiên có thể nhanh chóng phát giác. Hắn hơi nghiêng đầu nhìn qua.

"Oanh! !"

Sau một khắc, Lôi Đế liền cảm nhận được có một luồng linh hồn lực không cách nào tưởng tượng bất ngờ tràn tới như núi lửa phun trào. Quy mô của nó quá mức hùng hậu mênh mông.

Linh hồn lực của hắn đối mặt với luồng linh hồn lực giống hệt như một giọt nước gặp phải cả một vùng biển lớn, đừng nói chống cự, mà ngay cả tư cách tới gần cũng không có, trong nháy mắt đã bị ép đến tán loạn.

Linh hồn lực bị đánh tan, đại não Lôi Đế trực tiếp choáng váng, tựa như vừa bị người khác cầm búa đánh vào đầu. Cảm giác hôn mê trong nháy mắt đã bao trùm lấy hắn.

Một hồi lâu sau, hắn mới hồi phục lại tinh thần.

Lập tức, hắn vô cùng hoảng sợ nhìn về phía Phong Vân ở nơi xa.

"Cái này, đây là linh hồn lực của hắn ư!"

Lôi Đế tựa như gặp quỷ mà nhìn Phong Vân, so sánh với cỗ linh hồn lực vừa rồi kia, linh hồn lực của hắn chỉ như kiến với voi, chỉ có ngưỡng vọng, không thể so sánh nổi.

Hắn dám khẳng định, linh hồn lực khổng lồ như vậy cho dù là trên người cường giả chuyên tu luyện linh hồn trong tổng bộ công hội võ giả hắn cũng chưa từng gặp!

"Đây chính là nguyên do khiến người mạnh như vậy sao?"

Lôi Đế lẩm bẩm nói.

Hắn vốn dự định muốn cùng Phong Vân tỷ thí một trận, muốn tự mình mở mang kiến thức về chiến lực của đối phương, có phải thật sự cường đại như trong truyền thuyết hay không.

Nhưng bây giờ, ý định này của hắn đã triệt để tan vỡ.

Không đề cập tới cái khác, chỉ riêng chênh lệch về linh hồn lực này, hắn khi đối mặt với Phong Vân cũng đã không hề có sức hoàn thủ.

Võ giả am hiểu công kích linh hồn là tuyệt đối đáng sợ, đoán chừng chỉ cần tùy ý đánh ra một kích, hắn đã không sống nổi.

"Phong Vân, người mạnh nhất trong lịch sử cứ địa nhân loại!"

Lôi Đế thâm cảm khái. Một nhân vật như vậy, sợ là ngàn năm cũng khó gặp!

Hắn không khỏi nhớ tới tên đồ đệ bảo bối của mình kia vẫn luôn một mực coi Phong Vân là kẻ địch giả tưởng. Hắn thở dài trong lòng: “Đồ đệ của ta à, ngươi có biết hay không, đừng nói là ngươi, hiện tại ngay cả ta đều không phải đối thủ của Phong Vân này đâu!”

Chương 380: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tằm thứ tám!

Chương 380: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tằm thứ tám!

“Lôi Đế ư...”

Nhìn theo bóng người đã đi xa, Phong Vân khẽ chớp mắt. Vừa rồi linh hồn lực trong thức hải của hắn cảm ứng được có linh hồn lực lạ tới gần, tự động vận hành.

Nếu không phải đến cuối cùng hắn kịp thời thu tay lại, sợ là cả người Lôi Đế cũng đã bị chèn ép thành một tên đàn ròi.

Linh hồn giao phong, chính là thảm liệt như vậy. Nhất là loại cách biệt cực lớn này, càng nguy hiểm như vậy.

"Nhìn dáng vẻ của hắn, hắn đã biết chuyện phát sinh trong tổng bộ công hội võ giả rồi. . ."

Phong Vân lẩm bẫm trong lòng.

Hắn cũng chẳng suy nghĩ gì thêm. Loại chuyện này chỉ cần đi vào tổng bộ công hội giả lập là có thể biết được, cũng không có gì đáng để che giấu.

Về phần hắn tại sao không tự mình nói, chỉ là đơn thuần cảm thấy giải thích cực kỳ phiền phức mà thôi.

Sau đó, Phong Vân cũng quên sạch việc này, không để trong lòng.

Bây giờ, tầm mắt hần sớm đã không còn giới hạn trong cứ địa của nhân loại nữa, thậm chí đã không còn giới hạn trong tầng lớp Vương giả. Hần đã đặt tâm tư mình ở một nơi càng cao hơn, càng xa hơn, tỉ như, tồn tại Thánh cấp.

"Không biết chờ đến khi ta tu hành xong Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng thứ tám, Thể Chất thiên phú đạt tới cấp nhật diệu, liệu có thể chống lại tồn tại Thánh cấp hay không đây. . ." Phong Vân nói thầm.

Thể Chất thiên phú đạt tới cấp nhật diệu, rất có thể thể sẽ tiến giai thành đại nhật thể, khí lực cũng sẽ tăng vọt đến hai tỷ cân, so với trước đó còn mạnh hơn gấp mười lần!

Hai tỷ cân khí lực, tuyệt đối vô cùng kinh khủng!

Điều này có nghĩa Phong Vân chỉ cần đánh xuống một quyền, toàn bộ cứ địa Thiên Khải đoán chừng cũng không đỡ nổi, trong khoảnh khắc sụp đổ.

Trận pháp phòng ngự, cấm chế phòng ngự gì đó, đứng trước sức mạnh tuyệt đối, đều sẽ tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Mà những tồn tại cấp Phong Đế Phong Hoàng lĩnh vực tầng mười kia thì càng không cần nói, một quyền xử gọn một tên.

Nhưng dù kinh khủng như vậy, trong lòng Phong Vân vẫn như cũ không nắm chắc, không biết có thể chống lại tồn tại Thánh cấp hay không.

Dù sao tồn tại Thánh cấp đã nắm giữ lực lượng ở tầng thứ cao hơn, đó là lực lượng ngự pháp tắc.

Thứ này Phong Vân chỉ mới nghe nói qua, cũng chưa từng gặp qua, cho nên không có cách nào để so sánh.

"Đến lúc đó sẽ biết. Việc cấp bách lúc này là cản trở về bề quan tu hành trước."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Lập tức, hần chào từ biệt mấy người Khuê Mộc Đế, trực tiếp thuận di rời đi.

Mấy người Khuê Mộc Đế đưa mắt nhìn theo Phong Vân rời đi, trong lòng cảm khái vô cùng. Phong Vân tiến bộ quá kinh khủng, hết như là người tu hành bẩm sinh.

Việc tu hành khô khan này với hần mà nói, phảng phất như thể không tồn tại vậy.

Nhưng sau khi bọn hần cảm khái như vậy, chính là vẻ hưng phấn nồng đậm.

Phong Vân đạt tới độ cao như thế đã vượt qua Lôi Đế, trở thành người mạnh nhất cứ địa nhân loại!

Mà điều này cũng đồng nghĩa với việc cứ địa Thiên Khải bọn họ cũng muốn đi theo, nước lên thì thuyền lên!

Ngẫm nghĩ lại quả thật cũng có một chút kích động nho nhỏ!

...

Bên này.

Phong Vân trở lại cứ địa Thiên Khải liền chui vào không gian tu hành.

Hần khoanh chân ngồi ở khu vực trung tâm, bế khí ngưng thần, nhanh chóng tiến vào trạng thái nhập định.

Sau đó, khi hấn thả linh hồn lực thăm dò vào chỗ sâu trong trí óc, chỉ thấy nội dung tầng tám của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đã tự động lộ ra.

Cũng không quá khác so với tầng bảy, có một bộ chú ngữ và động tác, chỉ là so với tầng bảy thì càng thêm phức tạp hơn nhiều.

Nhưng với linh hồn cùng cường độ thân thể sau khi tăng cấp của Phong Vân bây giờ, làm ra những động tác này cũng không phải đặc biệt khó khăn, chỉ có lẽ sẽ cần tốn thời gian lâu một chút.

Sau đó.

Phong Vân lập tức căn cứ theo nội dung của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ tầng tám bắt đầu tu luyện.

Lần này động tác rất nhiều, hết thảy có 1001 loại, vả lại mỗi một loại đều cực kỳ thách thức cường độ và lực không chế thân thể.

Cho dù là Phong Vân, cũng tốn đến thời gian nửa tháng mới làm xong toàn bộ.

Trong lúc làm những động tác này, mỗi khi hoàn thành một động tác, hấn đều sẽ đọc ra một âm tiết, cổ lão mà tang thương.

Khi hấn hoàn thành xong một động tác cuối cùng, lại đọc ra âm tiết cuối cùng.

Lập tức, một dòng vận luật kỳ dị được sinh ra, trong nháy mắt đã xuyên qua trùng điệp trở ngại, thuận theo một con đường đặc thù lao đến mặt trời và mặt trăng phía xa xôi trong vũ trụ.

Lần này, không chỉ có tiếp xúc đến bề ngoài mặt trời và mặt trăng, thậm chí còn xâm nhập vào sâu chùng trăm mét.

Nơi này hạt năng lượng không thể nghi ngờ là có chất lượng cao hơn, cũng càng thêm thuần túy.

"Ầm ầm ——! !"

Một giây sau, cảm giác như nước biển ập tới đã lao đến, hai dòng hạt năng lượng với hai màu vàng, bạc cuộn cuộn lao xuống như dòng lũ, trong nháy mắt bao phủ Phong Vân.

Vô số hạt năng lượng chui vào trong cơ thể hắn, không ngừng cải thiện thân thể hắn. Máu thịt, xương cốt, tổ chức, tế bào, gen các thứ...

Trong khi biến đổi kịch liệt đang tiến hành.

Một bên khác.

Trong một thế giới tối tăm.

Trên đỉnh một tòa tháp hắc ám phía sâu thẳm.

Bỗng nhiên, một giọng nói như Thiên Ma vang lên, "Ám Tuyệt, thời kỳ Thần tộc tăng cường cảnh giới đã qua, trong thời gian ngắn sẽ không xuất hiện lại nữa. Nhân dịp này, ngươi đi tới cứ địa Thiên Khải, trực tiếp xóa sổ cứ địa này cùng với kẻ tên Phong Vân kia đi! Tuyệt đối không cho phép có người khiêu khích uy nghiêm của Hắc Ám giới!"

"Rõ! Tuân mệnh!"

Sau một câu trả lời đầy cung kính, từ trong Hắc Ám Chi Tháp, một người khoác chiến giáp màu xám đen bay ra, trên mặt cũng đeo một chiếc mặt nạ màu đen, chỉ lộ ra ngoài một đôi mắt băng lãnh đậm mạc.

Nhìn khí thế của hắn, vậy mà đã đạt tới lĩnh vực tầng mười!

Với thực lực như vậy, chớ nói quét ngang cứ địa Thiên Khải, cho dù là bất kỳ một cứ địa nào trong số ba mươi cứ địa siêu hạng, đều có thể tùy ý xóa sổ.

Sau khi bóng người kia rời đi, bên trong Hắc Âm Chi Tháp lại truyền ra một giọng nói, "Cũng chỉ là một tên thiên tài của nhân loại mà thôi, đáng để vận dụng cường giả lĩnh vực tầng mười sao?"

"Đây là để giết gà dọa khỉ. Thần tộc thì thôi đi, nhưng chỉ vên vên là một cứ địa nhân loại cũng dám cản đường của Hắc Âm giới chúng ta ư? Lúc này phải dùng lực lượng mạnh nhất xóa sổ bọn hắn, cho bọn họ biết được cái gì gọi là sợ hãi!"

"Thì ra là thế. Có điều sau khi tiêu diệt xong xuôi, Hắc Âm giới chúng ta cũng cần phong bế một đoạn thời gian. Phía trên truyền lời xuống, để chúng ta trở về một chuyến."

"Ừm, ta đã sớm biết."

...

Bên trong phòng tu hành.

Hạt năng lượng mặt trăng và mặt trời trút xuống như dòng lũ sớm đã biến mất, chỉ còn lại một bóng người giống như tảng đá không hề lay động vẫn yên tĩnh ngồi xếp bằng, như đã trải qua ngàn vạn năm, trên thân phẳng phát đã nhiễm đầy khí tức vạn cổ tang thương.

Chính là Phong Vân.

Lúc này, hắn đang ngồi nhắm mắt, từng sợi ánh sáng màu vàng óng chẳng biết từ lúc nào đã leo lên người hắn, có điều tiến trình rất chậm, giống như đang tiến hành một quá trình tăng cấp cùng thăng hoa nào đó.

Ánh sáng màu vàng óng mỗi tiến lên một chút, khí thể quanh thân Phong Vân cũng càng tràn đầy thêm một chút. Đây chỉ đơn thuần là khí thể của lực lượng thân thể, không trộn lẫn bất cứ thứ gì khác.

Quá mức cường thịnh, ngay cả hư không xung quanh đều không chịu nổi, bắt đầu sinh ra từng vết rách, nhìn thấy mà giật mình.

Nếu để cho những võ giả khác nhìn thấy chuyện này, họ nhất định sẽ thấy vô cùng kinh dị.

Chỉ riêng lực lượng thân thể đã khiến không gian gần như không chịu nổi, quả thực quá dọa người!

Mà cùng lúc đó.

Trên không trung vạn mét trên đỉnh cứ địa Thiên Khải, một bóng người mặc áo đen đột ngột xuất hiện. Phía dưới mặt nạ màu đen là một đôi mắt lạnh lẽo không có cảm tình. Ánh mắt khẽ lướt qua mảnh đất phía dưới, chẳng khác nào đang nhìn một đàn kiến hôi.

Chương 381: Lực công phạt có thể so với Thánh cấp!

Chương 381: Lực công phạt có thể so với Thánh cấp!

“Hủy diệt!”

Trên không trung, bóng người hắc ám nhìn về cứ địa Thiên Khải phía dưới, sau một khắc, quanh người hắn ta tràn ra hắc vụ vô tận.

Trong nháy mắt đã bao phủ cả một phương trời.

Võ kỹ hắc ám, Hắc Ám Thiên Mạc!

Bây giờ, chính là ban ngày, nhưng đột nhiên, toàn bộ võ giả của cứ địa Thiên Khải phát hiện mặt trời trên cao đã biến mất, thay vào đó là một bầu trời đen kịt.

Hoàn toàn không giống lần trước.

Lần này, trừ mặt trời đã biến mất, còn có cảm giác trên bầu trời bị hắc ám quỷ quyết bao trùm, khiến bọn họ hít thở không thoải mái, nguyên lực toàn thân có dấu hiệu tan rã.

“Cái này, đây là hắc ám chi lực!”

Không biết ai hô lên câu này, lập tức khiến cả cứ địa Thiên Khải loạn lên, trên mặt vô số võ giả toát ra vẻ sợ hãi.

Đôi với các võ giả, hắc ám chi lực giống như độc dược, một khi nhiễm phải, giống như đinh đóng vào trong xương, rất khó thoát khỏi.

Nhất là hắc ám chi lực có quy mô bực này, nếu rơi vào cứ địa, sẽ không thể tưởng tượng được, đến lúc đó, tất nhiên nơi này sẽ biến thành một nơi quỷ quái.

Một bên khác, Khuê Mộc Đế và các vị vương giả phát hiện đầu tiên, lập tức từ nơi tu hành đi ra.

Bọn họ nhìn Hắc Ám Thiên Mạc trên không trung, trong mắt tràn ngập kinh hãi: “Quy mô hắc ám trên bầu trời này, chỉ có Vương giả hắc ám có từ bát trọng lĩnh vực trở lên mới có thể thi triển được.”

“Người của giới Hắc Ám lại phái cường giả như vậy đến đối phó cứ địa Thiên Khải ta!”

“Nhanh! Nhanh đi mời Phong Vân!”

Bọn họ căn bản không thể chống lại Vương giả Hắc Ám có bát trọng lĩnh vực trở lên, e rằng vừa đối mặt đã bị tiêu diệt.

Mà trong cứ địa, chỉ có Phong Vân mới có năng lực này, có thể đánh nghiêng một tòa cao ốc!

Nhưng mà, lúc bọn họ vừa chuẩn bị hành động, trên bầu trời lại xuất hiện mặt trời, rực rỡ vàng óng, vô cùng chói mắt.

Trong nháy mắt, đã phá được Hắc Ám Thiên Mạc, khiến hắc vụ hóa thành từng sợi khói xanh, rồi tan theo gió.

“Cái này...”

Đám người Khuê Mộc Đê ngơ ngác nhìn một màn này, nhất thời không phải ứng kịp.

Hả?

Trên đỉnh mây phía trên bầu trời, bóng người màu đen của giới Hắc Âm, Âm Tuyệt nhìn thấy cảnh tượng này, hơi giật mình.

Lúc này, bỗng nhiên có một giọng nói bình thản từ sau lưng hắn ta truyền đến.

“Giới Hắc Âm chỉ phái một mình ngươi đến à?”

Cái gì

Âm Tuyệt đột nhiên nghe thấy câu hỏi này, nhìn về phía sau, sau đó, đôi mắt hắn ta co lại.

Cách hắn ta không xa, có một thân ảnh thon dài đứng ngạo nghễ, ngũ quan tuấn mỹ, thần tư như ngọc, khí chất ngạo mạn.

“Ngươi...”

Hắn ta có chút chấn kinh, đối phương đứng đó từ lúc nào, vậy mà hắn ta lại không cảm giác được.

“Ta đang hỏi ngươi, giới Hắc Âm chỉ phái một mình ngươi đến à?” Giọng nói của Phong Vân lại truyền đến lần nữa.

“A, chờ ngươi chết, ta hóa vàng mã sẽ nói cho ngươi biết!”

Âm Tuyệt không cảm giác được khí cơ cường thịnh trên người Phong Vân, trong lòng thoáng yên tâm, có lẽ đối phương có bảo vật gì đó mới có

thể vụng trộm đến gần hắn ta, lúc này, hắn ta nhẹ răng cười một tiếng, rồi xông về phía Phong Vân.

Mà trong quá trình này, vô số u quang từ trong thân thể hắn ta tuôn ra ngoài, lập tức bao phủ nơi này.

Thập trọng hắc ám lĩnh vực, mở!

“Chết đi!”

Ánh mắt Âm Tuyết tàn nhẫn nhìn chằm chằm Phong Vân, giống như nhìn thấy đối phương sẽ lập tức bị hắc ám lĩnh vực áp bách.

Nhưng mà, hắn ta lại nhìn thấy dáng vẻ thờ ơ của Phong Vân, đôi mắt đậm mạc nhìn hắn ta, nhẹ nhàng nói: “Đúng lúc dùng người để thử năng lực mới của ta.”

Xoát!

Lời nói vừa dứt, trên người Phong Vân tản ra quang huy vô lượng, trong nháy mắt cả người đã nhiễm một màu hoàng kim, mỗi một tác da thịt đều giống như ẩn chứa một mặt trời chói lóa, vô cùng chói mắt, giống như hào quang của Thần Thánh.

Xung quanh hư không truyền ra những tiếng “Tách Tách”, do không chịu nổi gánh nặng, mà bị nứt vỡ!

“Cái này, đây là Đại Nhật Thể, thiên phú thể chất cấp Nhật Diệu?”

Sắc mặt Âm Tuyết đại biến, lộ ra vẻ không thể tin được.

Thiên phú thể chất cấp Nhật Diệu, đây chỉ là truyền thuyết, cho đến bây giờ, căn bản chưa có ai đạt đến, cũng chưa từng xuất thế.

Nếu không phải Âm Tuyết đã từng nhìn thấy trên một bản cổ tịch, cũng không có khả năng nhận ra nhanh như vậy.

Nhưng vì hắn ta biết, cho nên mới lộ ra vẻ chấn động, thậm chí là kinh hãi như vậy.

Nghe đồn người có thiên phú thể chất cấp Nhật Diệu, sau khi thức tỉnh Đại Nhật Thể, trong nháy mắt có thể bạo phát thực lực có thể so với Thánh cấp!

Mặc dù rất ngắn, nhưng là lực công phạt của Thánh cấp hàng thật giá thật!

“Chạy!”

Ý niệm này lập tức xuất hiện trong đầu Âm Tuyết, hắn ta không chút do dự quay đầu, chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng mà, lúc hắn ta mới xoay người, trong tầm mắt lại xuất hiện một nắm đấm lóa mắt như mặt trời.

“Làm sao có thể?”

Trên mặt Âm Tuyết hiện lên vẻ hoảng sợ và ngạc nhiên, không phải Phong Vân đứng ở bên kia sao?

Nhưng hắn ta không kịp hiểu rõ điều này, thì một quyền kia đã rơi xuống, trực tiếp đánh thập trọng hắc ám lĩnh vực của hắn ta thành tro bụi.

Bởi vì lực quyền của Phong Vân quá mạnh mẽ, đã trực tiếp tiêu diệt Âm Tuyết, không để lại chút vết tích nào.

“Uy lực quá lớn!”

Phong Vân nhìn thấy vậy cũng giật mình, lực công phạt này còn mãnh liệt hơn công kích linh hồn của hắn.

Hắn có cảm giác, cường giả thập trọng lĩnh vực có đến bao nhiêu người, hắn có thể tiêu diệt bấy nhiêu người, không cần dựa vào cái khác, chỉ cần dựa vào Đại Nhật Thể và thiên phú thể chất cấp Nhật Diệu này thôi.

“Không biết so với Thánh cấp thì thế nào?”

Phong Vân rất muốn thử xem.

Bây giờ, cường giả thập trọng lĩnh vực ở trước mặt hắn đều yếu ớt như giấy mỏng, không có tính khiêu chiến.

Hắn cần đối thủ mạnh hơn!

“Đến giới Hắc Ám một chuyến, đúng lúc mình cũng muốn đến đó tìm viên châu thần bí...”

Phong Vân lập tức nghĩ đến giới Hắc Ám.

Nơi đó, tất nhiên sẽ tồn tại Thánh cấp, hơn nữa, lúc trước hắn đã định đến giới Hắc Ám tìm kiếm viên châu thần bí để tăng công năng của tấm gương, bây giờ đã đến lúc.

Sau đó.

Dưới chân Phong Vân lóe lên ánh bạc, thuận di rời đi.

Mà lúc này, ở cứ địa Thiên Khải phía dưới.

Đám người Khuê Mộc Đế có chút ngẩn ngơ, sau khi vòng mặt trời kia xua tan Hắc Ám Thiên Mạc, ngay sau đó, trên bầu trời lại xuất hiện kim quang sáng chói.

Sau đó tất cả đã bình tĩnh lại, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Các Vương giả ở cứ địa Thiên Khải ngậy ngấn, kinh ngạc nói.

Vì Phong Vân ra tay quá nhanh, khoảng cách lại xa, cho nên đám người Khuê Mộc Đế không cảm ứng được cái gì, cho nên cũng không biết trên đỉnh mây xảy ra chuyện gì.

Chương 382: Hành trình đến giới Hắc Ám!

Chương 382: Hành trình đến giới Hắc Ám!

“Xem ra, có vẻ chúng ta đã an toàn rồi.”

Ở cứ địa Thiên Khải, Khuê Mộc Đế nhìn bầu trời đã khôi phục lại bình tĩnh, nhẹ nhàng nói.

Mặc dù các Vương giả bên cạnh vẫn còn ngẩn ra, không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng có thể cảm giác hắc ám đáng sợ trên bầu trời lúc trước đã biến mất.

Mà lúc này, vị vương giả được phái đi mời Phong Vân gấp gáp trở về, bầm báo: “Đã đến phòng tu hành rồi, nhưng không nhìn thấy Phong Vân, hình như hắn vừa đi không lâu.”

“Vừa đi không lâu, chẳng lẽ...”

Đám người Khuê Mộc Đế nghe vậy, lại liên tưởng đến kim quang vô lượng trên bầu trời lúc trước, lập tức phản ứng lại, ngửa mặt lên bầu trời, trong lòng đều hiểu.

Tên Vương giả hắc ám kia, chắc đã bị Phong Vân âm thầm giải quyết rồi.

“Ta nghĩ, trụ cột của nhân loại đã xuất hiện.”

Yên Đé lảm bảm nói.

Một bên khác.

Phong Vân dựa theo hình ảnh trong kí ức của Âm Hồn, tiến về giới Hắc Âm.

Giới Hắc Âm không ở chỗ nào trên mặt địa cầu, mà ở dưới mặt đất khoảng sáu nghìn mét.

Trước tai biến, bán kính bình quân của địa cầu khoảng hơn sáu nghìn ba trăm mét, nhưng sau khi tai biến, địa cầu cũng thay đổi theo, rộng hơn lúc trước không chỉ mười lần.

Bởi vậy, sáu nghìn mét dưới mặt đất, so với bán kính khổng lồ của địa cầu bây giờ, chỉ có thể xem là mặt ngoài mà thôi.

“Tuy nói là dưới lòng đất sáu nghìn mét, nhưng vị trí cụ thể là ở đỉnh cực đông.”

Phong Vân đứng trên không trung, nhìn về phía đông.

Đỉnh cực đông cách cứ địa Thiên Khải ít nhất cũng mấy trăm vạn cây số, nơi đó là lĩnh vực của hung thú, xem như là cấm khu của võ giả nhân loại.

Nói cách khác, căn bản không có bất kỳ truyền tông trận hay không gian trùng động nào có thể đến nơi đó.

“Giới Hắc Âm lại giấu ở lĩnh vực hung thú.”

Phong Vân có chút ngoài ý muốn, nhưng ngẫm lại cũng cảm thấy bình thường, không như vậy, bọn họ đã bị Thần tộc tìm được rồi.

“Bây giờ nghĩ lại, nội tình của đám hung thú này cũng không cạn, có thể chống lại Thần tộc.”

Xem ra, tin tức điều tra được về hung thú, rất có thể chỉ là một sợi lông trong chín con trâu của giới hung thú mà thôi, nội tình chân chính của nó, sợ là không thể chạm đến được.

Dù sao cường giả của nhân loại có hạn, không thể xâm nhập quá nhiều.

“Chắc là có hung thú Thánh cấp, hơn nữa, còn không chỉ một con.” Hắc đoán vậy.

Nếu không thì không thể tạo thành thế chân vạc với các đại Thần tộc được.

“Nếu có thể lấy hình chiếu của những hung thú Thánh cấp này, sẽ là chuyện mỹ diệu thế nào đây.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói, nghĩ đến đây, trong mắt hắc tràn ngập hưng phấn, rất chờ mong đến ngày đó.

Sau đó.

Hắc thôi động thiên phú biến thân cấp thụ quang, hóa thành một hung thú chim bình thường, mở hai cánh, phóng tận lên trời, bay về phía cực đông chi địa, rất nhanh đã biến mất.

...

Cứ như vậy, một tháng sau.

Phong Vân thành công đến đỉnh cực đông.

Thật ra hắn có thể đến đây nhanh hơn, nhưng trên đường hắn còn thuận tiện rèn luyện lực linh hồn mới tăng lên của mình, đồng thời cũng gia tăng Hư Thần Chi Tháp đến tầng sáu mươi sáu.

Lúc đầu hắn nghĩ có thể xây đến tầng tám mươi, nhưng đến tầng năm mươi, độ khó rõ ràng tăng lên rất nhiều, cuối cùng dừng bước tại tầng sáu mươi sáu.

Mặc dù không tăng đến tầng mong muốn, nhưng uy năng lại vượt qua suy đoán của hắn, tăng lên mười lần so với trước kia, bất kể là công kích, hay là phòng ngự.

“Hồn thiên binh cũng có thể thi triển đến tầng thứ ba, dung hợp cả hai, tuyệt đối có thể miêu sát thập trọng lĩnh vực.” Phong Vân có lòng tin như thế.

Bây giờ, công kích linh hồn và công kích vật chất của hắn đều đạt đến cấp độ rất cao, đã vượt qua Vương giả cấp Phong Đế Phong Hoàng thập trọng lĩnh vực, không biết có thể so sánh với Thánh cấp không?

“Không vội, lập tức có thể thí nghiệm rồi.” Hắn nhẹ nhàng nói.

Sau đó, Phong Vân biến thành con hung thú chim vỗ cánh, từ không trung hạ xuống, rơi vào một ngọn núi đá ở đỉnh cực đông.

Hắn phóng mắt nhìn ra, nơi này đều là hung thú, trong đó không thiếu cấp lĩnh chủ và đại lĩnh chủ.

Hắn không cảm nhận được khí chất thiên phú năng lực trên người những con hung thú này, nên không lấy hình chiếu.

“Vị trí này không sai biệt lắm.”

Phong Vân dựa theo hình ảnh trong trí nhớ, đánh giá sáu nghìn mét dưới vị trí này, chính là cửa vào giới Hắc Ám.

Xoát!

Không cần chờ, quanh người hắn lóe lên ánh bạc, nhanh chóng chui xuống đất, tầng bùn đất và nham thạch phía dưới không hề trở ngại hắn, giống như không khí.

Đây chính là chỗ đáng sợ của không gian thuần di, chỉ cần có không gian thuần di, thế giới lớn như vậy, chỗ nào cũng có thể đi đến.

Rất nhanh, Phong Vân đã đến vị trí sáu nghìn mét dưới lòng đất, bốn phía nơi này cũng không hề khác biệt, tràn ngập nham thạch và bùn đất.

Nhưng dựa vào lực linh hồn bám vào hai mắt, hắn lập tức phát hiện tràng cảnh trước mắt đã thay đổi.

Phía trước, có một cánh cửa lớn màu đen đứng đó, xung quanh là khu vực chân không, trừ nguyên lực hắc ám, thì không có nguyên lực khác.

Bốn phía tầng tầng huyễn trận, để che đậy giác quan.

Đáng tiếc, đối với Phong Vân am hiểu lực linh hồn, thì như một trò vặt.

“Giới Hắc Ám không giống Kim Thần tộc, nơi này chỉ là đại bản doanh của tổ chức hắc ám, nếu như Hắc Ám Thần tộc ở đây, sẽ không dễ dàng phát hiện và xâm nhập như vậy.”

Phong Vân trầm nghĩ, đại trận thế của Kim Thần tộc trước đó cho hắn ấn tượng rất sâu đậm, trận pháp đó là do Thánh cấp trận pháp sư bố trí, tuyệt đối vô cùng kinh khủng.

Hắn lập tức thôi động năng lực ẩn thân và thuận di, nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại chỗ, trực tiếp thuận di đi vào.

Trận pháp nơi này cũng không phong cấm không gian như Kim Thần tộc, cho nên không ngăn được Phong Vân, tùy tiện đã đi vào rồi.

Người bố trí trận pháp này có lẽ không ngờ, có một ngày sẽ có võ giả am hiểu năng lực hắc ám và năng lực không gian chui vào đây.

Sau khi Phong Vân đi vào, nhìn thấy tất cả khu vực đều là màu đen, núi màu đen, cây cối màu đen, các kiến trúc màu đen, khắp nơi đều là màu đen, rất giống với tộc địa của Kim Thần tộc, nhưng quy mô nhỏ hơn rất nhiều.

Hơn nữa, nồng độ nguyên lực ở đây cũng kém hơn không ít.

Phong Vân xem chừng, bóng tối này hẳn là phỏng chế thế giới hắc ám mà kiến tạo ra, xem như chỉ là hàng nhái.

“Đi tìm viên châu thần bí kia trước!”

Chương 383: Trộm viên châu thần bí!

Chương 383: Trộm viên châu thần bí!

Phong Vân lần theo ký ức của Âm Hồn, rất nhanh đã tìm thấy đại điện hắc ám kia.

Nó ở tầng cao nhất của Hắc Ám Chi Tháp, nghe nói chính là vị trí của hai vị thủ lĩnh tổ chức Hắc Ám.

“Xem ra, lão nhân mặc áo đen trong ký ức kia chính là một trong hai vị thủ lĩnh của tổ chức Hắc Ám.”

Nhưng thông qua ký ức này, Phong Vân không thể nào biết được cảnh giới cụ thể của lão nhân kia, không biết đã đạt đến Thánh cấp chưa?

“Vào trước đã.”

Phong Vân vụng trộm đến gần, không khiến bất kỳ ai chú ý, dựa vào năng lực không gian bây giờ của hắn, cộng thêm năng lực ẩn thân, nên dọc đường đi, không có một người nào phát hiện sự tồn tại của hắn.

Rất nhanh, hắn đã đến trung tâm của giới Hắc Ám, đó là một tòa Hắc Ám Chi Tháp.

Đến chỗ này, hắn rõ ràng cảm thấy phù văn cấm bay trên thân tháp, ý nghĩa của cái này là, hắn không thể dùng Không Gian Thuấn Di ở đây.

“Xem ra tòa Hắc Âm Chi Tháp này là vật phi phạm.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hắn cảm nhận được một loại khí cơ tang thương cổ lão từ trên đó, hiển nhiên đã tồn tại trong khoảng thời gian không ngắn.

Mặc dù năng lực không gian bị hạn chế, nhưng đối với Phong Vân cũng không phải việc khó gì.

Hắn lập tức phát động năng lực biến thân cấp thụ quang, biến thành tên vương giả hắc ám mà hắn đã từng lấy hình chiếu, một người có năm trọng hắc ám lĩnh vực, tên là Âm Khôn.

Dựa vào thân phận đối phương, đi vào Hắc Âm Chi Tháp sẽ không có phiền toái gì.

Sau khi Phong Vân biến thành Âm Khôn rồi đi vào Hắc Âm Chi Tháp, những thị vệ ở cửa lập tức cung kính nói: “Âm Khôn đại nhân, lại đến Hắc Âm Chi Tháp tu hành sao?”

Đối với người của giới Hắc Âm, thì Hắc Âm Chi Tháp tương đương với thánh địa tu hành, mỗi một sinh linh hắc ám, đều khát vọng đi vào bên trong.

“Ừ.”

Phong Vân không nhiều lời, chỉ lạnh nhạt gật đầu.

Sau đó đi qua cửa, trực tiếp đi vào.

Hai tên thị vệ cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao, dựa vào thực lực của bọn họ cũng không nhìn thấu năng lực biến thân của Phong Vân.

Bên trong Hắc Âm Chi Tháp.

Sau khi Phong Vân đi vào, trong lòng trầm ngâm.

Dựa theo ký ức hẳn đã nhìn thấy, có vẻ như tòa tháp này có tổng cộng chín mươi chín tầng, mỗi một tầng đều khác nhau, hoặc là tầng công pháp võ kỹ, hoặc là tầng tu hành, hoặc là tầng mô phỏng chiến đấu, hoặc là tầng bí cảnh di tích...

Công trình rất hoàn thiện, thậm chí còn ở trên cứ địa siêu hạng.

Điều này khiến Phong Vân có chút cảm thán, giới Hắc Âm chỉ là một phần thể lực của Hắc Âm Thần tộc, thế mà lại mạnh hơn cứ địa siêu hạng nhiều.

Có thể tưởng tượng bản thân Hắc Âm Thần tộc cường đại cỡ nào.

Cũng khó tránh chín đại Thần tộc muốn liên hợp để chống lại.

Sau đó, Phong Vân một đường đi lên trên, đối với những tầng tháp khác coi như không thấy, trực tiếp chạy đến tầng chín mươi chín.

Hắc Âm Chi Tháp không có hạn chế phải là vương giả đạt đến cấp Phong Đế Phong Hoàng trở lên mới được vào.

Cho nên Phong Vân một đường thuận lợi, rất nhanh đã đến tầng thứ chín mươi chín của Hắc Âm Chi Tháp.

Sau khi hẳn đi qua cầu thang, hiện ra trước mắt hẳn là tòa đại điện hắc ám trong trí nhớ.

“Chính là chỗ này.”

Sắc mặt Phong Vân vui mừng, lập tức đi vào bên trong.

Nơi này không có người thủ hộ, có lẽ bởi vì đây là chỗ của thủ lĩnh cao nhất giới Hắc Ám, không cần thiết phải thủ hộ.

Lúc Phong Vân đi vào, phát hiện bảo tọa phía sâu trong đại điện không có một ai.

Lão nhân trong ký ức cũng không ở đây.

Hắc cũng không suy nghĩ nữa, dựa theo tin tức hắc có, Hắc Ám Chi Tháp có hai vị thủ lĩnh, bình thường sẽ tu hành trong đại trận hắc ám, nếu không có chuyện quan trọng, sẽ không ở trong đại điện.

Dù sao trong này cũng không có cái gì, chỉ là nơi nghị sự mà thôi.

Rất nhanh, ánh mắt Phong Vân đã bị một vật hấp dẫn.

Đó là một viên châu màu đỏ, toàn thân trong suốt, không nở rộ ra quang huy sáng chói vô lượng, thậm chí lần đầu tiên nhìn qua không khác ngọc châu bình thường.

Nhưng Phong Vân biết, vật có vẻ ngoài xấu xí này, có thể khiến tấm gương hình chiếu của hắc tiến hóa.

“Chính là này!”

Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, trong nháy mắt đã vượt qua khoảng cách trùng điện, bay về phía viên châu màu đỏ.

Khi hắc đến gần, tấm gương hình chiếu trong linh hồn hắc lập tức truyền đến từng tia rung động và khát vọng.

Lúc đến một trăm mét, hắc lập tức dừng lại.

Bởi vì khi hấn quan sát cẩn thận, phát hiện xung quanh viên châu màu đỏ che kín các loại cấm chế, có trận pháp, có công phạt, có báo động, có bảo vệ... Dù loại cấm chế kỳ lạ.

“Phá giải từng cái rất tốn thời gian, hơn nữa cũng có khả năng bị phát hiện.”

Phong Vân thầm nói: “Nếu mình dùng lực phá trận, hoàn toàn có thể phá diệt tất cả trận pháp này trong nháy mắt, đến lúc đó, khẳng định sẽ bị phát hiện, nhưng trước khi hai người kia đuổi đến, mình đã đắc thủ rồi.”

Hai phương án lựa chọn. Phong Vân không do dự, lập tức chọn phương án thứ hai. Loại đầu tiên tốn sức tốn thời gian, nếu chẳng may đang phá giải mà hai vị thủ lĩnh hắc ám kia trở về, sẽ không dễ làm, không thể xác định được.

Còn không bằng đơn giản dứt khoát dùng lực phá.

Về phần bại lộ, hấn vốn không sợ.

Viên châu màu đỏ đã đến tay, mục tiêu đầu tiên của hấn đã đạt được, cho dù buông thả không cố kị, bại lộ thì thế nào.

Những suy nghĩ này hiện lên trong đầu Phong Vân.

Một giây sau, hấn thôi động thiên phú thể chất cấp nhật diệu, tụ tập tất cả lực lượng vào tay phải.

Trong nháy mắt, tay phải hấn giống như có mặt trời bùng nổ, sáng chói đến cực điểm, tràn ngập toàn bộ đại điện.

“Phá!”

Khi lực lượng tích súc đến cực điểm, Phong Vân đâm ra một quyền.

Lực lượng kinh khủng giống như sóng lớn nghiền ép mà ra, các trận pháp xung quanh viên châu bị phá vỡ dễ dàng, không có bất kỳ lực ngăn cản nào.

Ngay khi Phong Vân phá vỡ trận pháp, hai vị thủ lĩnh hắc ám ngồi xếp bằng trong đại trận lập tức thức tỉnh.

Bọn họ mở hai mắt, bên trong có hắc quang dọa người, giống như ẩn chứa hắc ám vô tận.

“Mười nghìn trận pháp thiết lập gần ‘Xích Châu’ bị phá diệt!”

“Có người lên vào tầng thứ chín mươi chín của Hắc Ám Chi Tháp trộm Xích Châu!”

Trong nháy mắt, hai vị thủ lĩnh hắc ám từ trung tâm đại trận bay ra, hóa thành hai đạo lưu quang, phóng đến tầng cao nhất của Hắc Ám Chi Tháp.

Lúc bọn họ rơi xuống đại điện, đúng lúc nhìn thấy Phong Vân chuẩn bị đưa Xích Châu vào trong không gian giới chỉ, lập tức hét lớn.

“Ngươi dám!”

Phong Vân thờ ơ, trực tiếp phát tay bỏ viên châu vào túi, rồi chậm rãi xoay người nhìn hai vị thủ lĩnh hắc ám, nhẹ nhàng cười nói.

“Các ngươi đến chậm hơn tượng tượng của ta rất nhiều.”

Chương 384: Bán Thánh cấp!

Chương 384: Bán Thánh cấp!

"Người là ai? Dám trộm bảo vật của tộc chúng ta!"

Hai tên thủ lĩnh hắc ám, một người chính là lão nhân Phong Vân trước đó đã nhìn thấy trong ký ức, người còn lại là người mặc áo đen cao chừng hai mét. Lúc này bọn họ đều đang nhìn chăm chăm Phong Vân.

Sát ý vô hình mà thuần túy tản ra, tràn ngập toàn bộ đại điện, khiến nhiệt độ cấp tốc hạ xuống.

Vương giả cũng phải run lấy bầy.

Nhưng Phong Vân lại làm như thể không phát giác gì, hẩn nhìn hai vị thủ lĩnh, nhếch miệng cười nói:

"Các người không phải vẫn luôn một mực phái Vương giả hắc ám đi tới cứ địa Thiên Khải chặn giết ta hay sao? Làm sao, hiện tại ta đứng ở trước mặt các người mà lại nói không quen nhau à."

Lời này vừa ra, hai vị thủ lĩnh đều khẽ đổi sắc mặt.

"Người là Phong Vân! ?"

"Vậy mà thân không biết quỷ không hay lên vào Hắc Ám Giới chúng ta rồi. . ."

Hai vị thủ lĩnh mặc dù biết Phong Vân tồn tại, thậm chí đã từng phái người đi giết hắn, nhưng kỳ thật bọn họ cũng chưa thực sự được gặp Phong Vân, thậm chí ngay cả mặt mũi của hắn thế nào cũng không biết.

Dù sao theo những gì bọn hắn nghĩ, Phong Vân chỉ là một nhân vật nho nhỏ mà thôi, không đáng quá mức để ý.

Dù có thiên phú, nhưng vẫn chưa trưởng thành, cũng không lọt vào mắt bọn họ.

Hắc Ám Giới có mâu thuẫn, cũng không có người của hắc ám tại tổng bộ công hội võ giả, hai vị thủ lĩnh tự nhiên không biết đến chiến tích áp đảo cả chín vị Thần tử của Phong Vân.

Nếu như bọn họ biết được sợ là sẽ không chỉ phái ra Vương giả hắc ám lĩnh vực tầng mười kia, mà đoán chừng sẽ đích thân xuất thủ, thậm chí báo lại cho nội tộc.

Cho dù là hiện tại, hai vị thủ lĩnh cũng chỉ coi Phong Vân như một thiên tài trong cứ địa nhân loại mà thôi.

"Sâu kiến nho nhỏ, thật sự là thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa người lại đâm đầu vào. Nếu như người đã không biết sống chết đi vào Hắc Ám Giới, vậy hãy chịu chết ở chỗ này đi."

Vị thủ lĩnh áo đen lạnh lùng nói.

Lão nhân bên cạnh thì lắc đầu nói: "Hắn cũng coi như là một tên thiên tài không tệ, hãy sử dụng linh hồn nô dịch đi, bắt hắn làm nô bộc cho Hắc Ám giới, cả đời phục vụ cho Hắc Ám giới chúng ta. Thậm chí, có thể phái hắn đi hủy diệt những cứ địa nhân loại kia nữa, nhất định rất thú vị."

Linh hồn nô dịch, chính để làm cho người này hoàn toàn bị điều khiển, từ tư tưởng đến hành động, tất cả đều hoàn toàn quy thuận, nói cách khác chính là hoàn toàn mất đi chính bản thân mình.

Loại cảm giác này, còn khó chịu hơn cả cái chết.

Phong Vân không nói gì, bởi vì lực chú ý của hắn lúc này đại bộ phận đều ở trong tâm gương không gian.

Vừa rồi khi nhìn thấy hai tên thủ lĩnh này, hắn cũng thuận thế mà lấy hình chiếu của đối phương.

Giờ khắc này, hình chiếu đã hình thành.

【 Hình chiếu 】 : Âm Chi Uyên

【 Tuổi tác 】 : 202 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Bán Thánh cấp

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Âm Hôi Yên Ba 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Âm Hồn Thiết Thảo 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Hắc Âm Tinh Quỷ Sát 》 , Hắc Âm Hệ công pháp Thánh cấp 《 Hắc Âm Thánh Kinh 》 , Hắc Âm Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Hắc Âm lực lượng pháp tắc (nửa tầng) . . .

【 Hình chiếu người 】 : Âm Hồn

【 Tuổi tác 】 : 211 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Bán Thánh cấp

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Hắc Âm Thiên Mạc 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Lưu Tinh Âm Tiên 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Ma Động Thuần Sát Kiếm 》 , Hắc Âm Hệ công pháp Thánh cấp 《 Hắc Âm Thánh Kinh 》 , Bí

thuật Linh Hồn Đoạt Xá Pháp, Bí thuật Linh Hồn Nô Dịch Ấn, Linh Hồn thiên phú cấp thụ quang, Hắc Âm Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Hắc Âm lực lượng pháp tắc (nửa tầng). . .

"Vậy mà không phải Thánh cấp, mới chỉ là bán Thánh cấp thôi à."

Phong Vân khẽ nhíu mày. Chuyện này khiến hắn có chút ngoài ý muốn. Hắn vẫn luôn cho rằng hai tên thủ lĩnh của tổ chức Hắc Âm nhất định là tồn tại Thánh cấp, kết quả không nghĩ tới lại chỉ là bán Thánh cấp.

Cái gọi là bán Thánh cấp, chính là đang đứng vào giai đoạn lĩnh vực quá độ lên ngục pháp tắc.

Cũng chính là cái được gọi là nửa tầng ngục pháp tắc chi lực.

Nhưng mặc dù là bán Thánh cấp, nhưng cũng đã áp đảo trên cả Vương giả lĩnh vực tầng mười đại viên mãn rồi.

Nửa tầng lực lượng ngục pháp tắc thì cũng vẫn là ngục lực lượng pháp tắc, không phải là thứ mà lĩnh vực có thể chống lại.

"Bán Thánh cấp thì bán Thánh cấp đi. Tóm lại vẫn lợi hại hơn lĩnh vực tầng mười nhiều. Cứ tạm dùng để kiểm tra chiến lực bây giờ của ta một chút cũng được rồi."

Phong Vân nói thầm.

Lúc này, hai vị thủ lĩnh đứng đối diện cũng đã đạt thành nhất trí, muốn bắt Phong Vân làm linh hồn nô dịch, bồi dưỡng thành nô bộc hắc ám trung thành nhất.

Tên thủ lĩnh áo đen lạnh lùng kia trong nháy mắt ra tay, vô tận hắc ám nguyên lực mãnh liệt tràn ra, hóa thành một bàn tay to lớn, chụp lên người

Phong Vân, hoàn toàn bao trùm hẳn ở bên trong.

Đồng thời còn phóng thích ra một luồng uy áp kinh khủng, muốn giam giữ Phong Vân tại chỗ, khiến hẳn không cách nào động đậy.

Nhưng, khi bàn tay màu đen rơi xuống, vậy mà lại trực tiếp xuyên qua Phong Vân!

Hả?

Tên áo đen thấy cảnh này, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Xoạt!" " Xoạt!" " Xoạt!" . . .

Giây tiếp theo, chỉ thấy toàn bộ đại diện đầu đầu cũng xuất hiện bóng dáng Phong Vân, hết như người thực, đếm sơ qua cũng có chừng mấy trăm người.

"Đây là, Không Gian lĩnh vực, không gian huyền thân?"

Lão nhân kia trong mắt lộ ra vẻ chấn động. Hẳn không nghĩ tới, tên Phong Vân này lại còn có được Không Gian thiên phú, hơn nữa mới chỉ cần này tuổi đã lĩnh hội đến Không Gian lĩnh vực. Không Gian thiên phú của hẳn sợ là đã đạt tới cấp thụ quang, thậm chí cao hơn.

Vừa nghĩ đến đây, trên mặt lão nhân liền lộ ra vẻ sợ hãi xen lẫn chút vui mừng. Một tên thiên tài tuyệt thế như vậy, nếu như linh hồn nô dịch hẳn, tương lai tất sẽ trở thành một cường giả vô thượng, mặc cho bọn họ thúc sai sử!

Tên thủ lĩnh áo đen kia hiển nhiên cũng nghĩ như vậy, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân đã không giống như trước, mà đã mang theo một niềm mong ước nóng bỏng.

"Thiên phú như vậy, nhất định phải làm việc cho Hắc Ám Thần tộc chúng ta!"

"Phải không? Người tự tin nhất định có thể nô dịch ta như vậy cơ à?"

Mấy trăm Phong Vân đồng thời mở miệng, căn bản không biết là cái nào là thật, cái nào là giả, hoặc là nói, đều là thật, cũng đều là giả.

Thủ lĩnh áo đen một tay chấp sau lưng, bầy ra dáng vẻ rảnh rang thư thái mà nhìn Phong Vân, "Chênh lệch quá lớn, mặc dù người có được Không Gian thiên phú cũng không thể thoát nổi đâu. Người hoàn toàn không biết gì về nguy lực lượng pháp tắc."

Lời nói vừa dứt, chỉ thấy hắn vươn ra tay phải, toàn bộ bàn tay tựa như được điêu khắc từ tinh thạch, nhẹ nhàng vung lên phía trước.

"Ong ——! !"

Một luồng lực lượng không cách nào nói rõ, kinh khủng khôn cùng lập tức nhận nhạo trào dâng. Đó là một màn u quang màu đen, nhìn có vẻ bình thản, nhưng trong cảm giác của Phong Vân, phảng phất như cảm giác khi đối mặt với cả vùng hắc ám vô tận.

Không hề nghi ngờ, đó chính là nguy lực lượng pháp tắc!

Dù cho là nửa tầng, cũng nghiền ép hết thảy mọi lĩnh vực!

Không Gian lĩnh vực cùng mấy trăm không gian huyền thân của Phong Vân trong nháy mắt sụp đổ, hiện ra chân thân. Dù cho hắn có được không gian năng lực nghịch thiên, nhưng chênh lệch lẫn nhau thực sự quá lớn.

Một bên còn đang dừng lại tại mặt ngoài của năng lực, mà một bên đã chạm đến lực lượng bản nguyên nhất. Ai mạnh ai yếu, lập tức rõ ràng.

"Ha ha, cho dù người có được thiên tư kinh thế, kinh tài tuyệt diệu thì sao? Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, đều phải thần phục!"

Thủ lĩnh áo đen cùng lão nhân nhìn Phong Vân bị ngục Hắc Âm lực lượng pháp tắc bao phủ, trên mặt đều lộ ra nụ cười lạnh.

Nhưng mà, chỉ sau đó một khắc!

Một dòng khí thế cực đoan mệnh mông đột nhiên bạo phát ra. Vô lượng quang huy tỏa ra, theo sau đó là một nắm đấm màu vàng kim xuyên phá đất trời, phảng phất như lao ra từ trong địa ngục sâu thẳm, nghịch phá càn khôn!

Chương 385: Linh Hồn Đoạt Xá Pháp!

Chương 385: Linh Hồn Đoạt Xá Pháp!

"Râm!"

Ánh sáng màu vàng óng giống như vàng thái dương nổ tung, chói sáng khôn cùng. Bên trong đó, một nắm đấm cương mãnh vô cùng, phảng phất như mang theo lực lượng đủ để đánh nát trời cao, âm âm lao tới.

Quá mức mênh mông kinh khủng, ngay cả ngục Hắc Âm lực lượng pháp tắc kia cũng không thể chống lại, chỉ ngăn trở một lát liền trực tiếp bị đánh tan.

Cái gì! ?

Hắc y nhân cùng lão nhân nhìn thấy cảnh này đều trợn tròn mắt, không thể tin nổi.

Bọn họ vừa nhìn thấy cái gì?

Ngục Hắc Âm lực lượng pháp tắc, lại bị một quyền đánh nát!

Đây chính là ngục lực lượng pháp tắc, là hình thái thể hiện lực lượng hắc ám bản nguyên nhất, có thể xưng là một trong số các lực lượng vĩ đại nhất thế gian này.

Bây giờ, bị một quyền mạnh mẽ đánh nát! Trời đất, cái này cần phải có lực lượng đáng sợ đến bậc nào!

"Đây chính là ngụy Hắc Âm lực lượng pháp tắc mà ngươi vẫn lấy làm kiêu ngạo đấy ư? Cũng chỉ như vậy mà thôi."

Một giọng nói bình thản vang lên, bóng dáng Phong Vân thân từ trong vùng hư không còn đang chấn động bước ra. Giờ phút này, toàn thân hắn tỏa ra hào quang vàng óng, có thể sánh ngang với mặt trời trên cao, hết như Thần linh giáng thế.

Nơi hắn dừng chân, không gian nứt vỡ thành từng khúc, không thể chịu nổi.

"Nhật, thiên phú cấp nhật diệu! Đại Nhật Thể!"

Hai vị thủ lĩnh nhìn thấy Phong Vân trong tư thái như thế, lập tức kinh hãi mà hét lên.

Bọn họ cả người chấn động mãnh liệt, dù như thế nào cũng không nghĩ tới, Phong Vân ngoại trừ có được Không Gian thiên phú, lại còn có được cả Thể Chất thiên phú cấp nhật diệu.

Tuy nói Thể Chất thiên phú thuộc về thiên phú phổ thông, nhưng bất kỳ thứ gì đạt tới cực hạn, đều sẽ trở nên thần kỳ. Thể Chất thiên phú cũng thế.

Đạt tới cấp độ cấp nhật diệu, một khi thôi động Đại Nhật Thể, tuyệt đối sẽ thể hiện ra chiến lực đáng sợ nhất. Đó là, có thể chống lại công kích của Thánh cấp!

"Đành dùng các ngươi đi thử chiến lực của ta một chút vậy."

Phong Vân nhẹ nhàng đi tới. Nhưng mỗi một bước hạ xuống, không gian đều nứt ra từng vết rách, nhanh chóng lan ra ngoài. Trong khoảnh khắc, không gian trong toàn bộ đại điện đều xuất hiện vô số vết nứt không gian, nhìn vô cùng dọa người.

Chỉ dùng riêng khí lực đã có thể làm đến mức này, đủ để nói Thể Chất thiên phú cấp nhật diệu đáng sợ ra sao.

Lực áp bách kinh khủng ập tới, cường đại như hai vị thủ lĩnh của tổ chức Hắc Ám cũng cảm thấy hô hấp nghẹn lại, gạt ra nguy Hắc Ám lực lượng pháp tắc, dùng thân thể bằng xương bằng thịt của hai người bọn họ chống đỡ, sợ là còn không đỡ được một quyền của đối phương!

"Đại Nhật Thể thì sao nào! Người chỉ có thời gian mười phút. Sau 10 phút nữa, người cũng sẽ bị đánh về nguyên hình."

Thủ lĩnh áo đen cường ép đè xuống chân động trong lòng, lạnh lùng quát.

"Phải không?"

Vền vền hai chữ phun ra. Một giây sau, bóng dáng Phong Vân biến mất tại chỗ, vừa xuất hiện lại đã đi tới trước mặt thủ lĩnh áo đen, không có bất cứ động tác hoa mỹ nào.

Chỉ đơn giản đâm ra một quyền!

Cảm giác như thái sơn đè xuống, thủ lĩnh áo đen tê cả da đầu, không chút do dự thiêu đốt khí huyết và Hắc Ám nguyên lực trong cơ thể, trong nháy mắt nhận được lực lượng cường đại.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn như cũ không dám cứng rắn chống lại một quyền này của Phong Vân, mà chỉ điên cuồng muốn rời xa nơi này.

Nhưng hắn chỉ mới rút lui đến chừng ngàn mét, bên tai đã truyền đến giọng nói của Phong Vân, cực kì quý mỉ, "Đứng trước mặt người sở hữu Không Gian thiên phú, người có tư cách chạy trốn ư?"

Lời nói vừa dứt, một quyền kinh khủng kia lại lần nữa giáng xuống. Không quan tâm tới không gian, không quan tâm tới khoảng cách, chớp mắt đã ập tới.

Bên ngoài Hắc Âm Chi Tháp có trận pháp cấm phi hành, nhưng bên trong tháp lại không có, bởi vậy có thể tùy tiện thuận di.

Đối mặt với năm đám đột nhiên xuất hiện, thủ lĩnh áo đen căn bản không có cách tránh né. Lúc này hắn mới giận dữ gầm lên một tiếng, mặt mũi vụn vụn tràn đầy dữ tợn, không chút do dự thiêu đốt ngay Hắc Âm lực lượng pháp tắc trong cơ thể.

"Rầm!"

Tựa như mười vạn ngọn núi lửa cùng lúc bạo phát, thủ lĩnh áo đen cả người đều phồng lên, tựa như muốn nổ tung.

"Chết đi cho ta! !"

Hắn hét lớn một tiếng, đấm ra một quyền. Vô tận hắc âm chi lực thông qua một quyền này phóng ra ngoài, va chạm với một kích kia của Phong Vân.

Nhưng, cũng không có tác dụng gì.

Chỉ như lấy trứng chọi đá, vừa tiếp xúc, toàn bộ cánh tay của thủ lĩnh áo đen trong nháy mắt vỡ vụn, nát thành thối vụn. Đồng thời, năm đám màu vàng kim kia cũng thuận thế mà đến, trong ánh mắt hoảng sợ của người phía sau, xuyên qua cả người hắn.

Phụt!

Máu tươi bắn tung toé, trong nháy mắt nhuộm đỏ toàn bộ đại điện.

Thân thể thủ lĩnh áo đen dưới lực trùng kích to lớn này cũng chia năm xẻ bảy, chết tới mức không thể lại chết thêm được nữa.

Hết thấy đều phát sinh trong một khoảng thời gian rất ngắn, nhanh đến mức lão nhân kia còn không phản ứng kịp.

Khi hắn thấy rõ ràng mọi chuyện, thủ lĩnh áo đen kia đã chết!

"Giờ đến phiên ngươi!"

Phong Vân ngẩng đầu, nhẹ nhàng cười nói.

Mặc dù là đang cười, nhưng hai mắt hắn vô cùng lạnh lẽo, nhìn lão nhân như thể đang nhìn một người chết.

Thông qua trận quyết đấu vừa rồi, Phong Vân rõ ràng có thể nhận ra, chính hắn khi thôi động Thái Dương Thể lực công kích tuyệt đối vượt qua bán Thánh cấp.

Ngay cả ngục Hắc Âm pháp tắc cũng có thể trực tiếp đánh nát. Mặc dù chỉ là nửa tầng, nhưng cũng đủ để áp đảo bán Thánh cấp!

"Ngươi, ngươi. . ."

Lão nhân thủ lĩnh bị dọa đến mức mặt mày tái nhợt, bình thường hắn luôn bày ra tư thái cao cao tại thượng, coi thường chúng sinh, đến thời khắc này tất cả đều sụp đổ.

Hắn điên cuồng chạy trốn ra bên ngoài, trong lòng hiểu rõ, chỉ cần chạy trốn tới bên ngoài Hắc Âm Chi Tháp, khởi động trận pháp cấm phi hành

trên thân tháp, phong tỏa không gian, Phong Vân sẽ không thể thuận di.

Đến lúc đó, hắn liền có thể chiến đấu với Phong Vân, thậm chí phản kích.

Nhưng, lý tưởng luôn tươi đẹp, mà hiện thực lại cực kỳ tàn khốc.

Hắn mới vừa chạy tới cửa đại điện, một bàn chân đã từ trên trời đập xuống, dùng lực lượng áp đảo giẫm lên lồng ngực hắn.

Phụt!

Đây là một cảnh tượng máu me tàn khốc, Phong Vân giẫm đạp lão nhân thủ lĩnh rơi xuống, một cước đạp vỡ lồng ngực hắn, trực tiếp đâm xuyên qua, đập xuống mặt đất.

Uy lực kinh khủng phóng thích ra ngoài, nếu không phải đại điện này được vật liệu cùng trận văn đặc biệt bảo vệ thì nó đã sớm vỡ vụn.

"A! ! Đây là người ép ta! !"

Lão nhân thủ lĩnh hét lên một tiếng vô cùng thảm thiết. Sau một khắc, thân thể hắn hoàn toàn sụp đổ, hóa thành một mảnh quang hoa.

Một mảnh hào quang hùng hực hiện ra, từ dưới chân Phong Vân bay ra, phóng về phía mi tâm hắn.

Toàn bộ đại điện đều rầm vang một tiếng, các loại đường vân đặc thù lộ ra, áp bách khắp nơi, đồng thời cũng thúc đẩy mảnh hào quang kia càng thêm hùng hực, tăng thêm tốc độ, xông vào mi tâm Phong Vân.

"Ta thành công rồi, Linh Hồn Đoạt Xá Pháp!"

Mảnh hào quang hừng hực kia chính là linh hồn lực của lão nhân thủ lĩnh. Lúc trước hắn đúng là đã thi triển bí thuật Linh Hồn Đoạt Xá Pháp này.

Môn bí thuật này tên như ý nghĩa, sau khi luyện thành có thể cướp đoạt thân thể người khác, chiếm làm của riêng.

Nhưng thực sự gây nên tổn thương thiên hòa, tỉ lệ thành công rất thấp, nếu không bị ép đến bước đường cùng như này, hắn căn bản không dám thi triển, bởi vì một khi thất bại, hắn sẽ hoàn toàn chết đi.

Nhưng bây giờ, hắn thành công rồi!

"Thân thể có được tuyệt thế tư chất này đã là của ta rồi! Ta sẽ biến đổi, trùng sinh, tương lai Thánh cấp không phải là tầng thứ cuối cùng, thậm chí có thể trùng kích tới Thần Linh chi cảnh chí cao vô thượng!"

Lão nhân thủ lĩnh cười to, trong lòng hết sức tàn nhẫn và cả hưng phấn.

Thế nhưng, khi linh hồn lực của hắn vừa chui vào thức hải của Phong Vân, hắn liền nhìn thấy một cảnh tượng khiến hắn hoàn toàn chấn kinh đến ngây ra!

“Trời ơi! Đây, đây...”

Chương 386: Nghe nói người muốn đoạt xá ta ?

Chương 386: Nghe nói người muốn đoạt xá ta ?

Một mảnh mênh mông ở bên trong thức hải, linh hồn lực như sóng lớn mãnh liệt, mà ở chỗ trung tâm nhất, một tòa tháp màu lam khổng lồ đứng sừng sững, giống như trụ chống trời.

Sau khi lão nhân phóng ý thức linh hồn xuyên qua mi tâm của Phong Vân, nhìn thấy cảnh tượng này, hồn hấn cũng lìa khỏi xác, không thấy bóng dáng nữa.

"Cái này, cái này. . .

Hấn phóng xuất linh hồn lực ra, nhưng ở trước mảnh thức hải trước mặt, liền như là giọt nước mưa, không có bất kỳ khả năng so sánh nào, chỉ như là một giọt nước hòa vào trong biển cả mà thôi.

"Cái này là thiên phú Linh Hồn cấp bậc gì mới có thể sinh ra linh hồn hải kinh khủng như vậy, Nguyệt Huy cấp cũng không đủ, chẳng lẽ là, Nhật Diệu cấp! ?"

Nghĩ tới đây, trong ý thức của lão nhân thủ lĩnh liền tràn ngập hoảng sợ.

Hấn đường đường là một Bán Thánh, có được 5000 năm tuổi thọ, hoàn toàn có thể so với những đất nước văn minh cổ trước đó, cao cao tại thượng, ngồi xem thế gian thay đổi, như một truyền kỳ sống.

Nhưng giờ phút này, lại bị một thiếu niên mười mấy tuổi hù đến hoảng sợ.

Cái này nếu như truyền đi, sợ là sẽ dọa một đám người sợ chết!

Nhưng mà thật sự là thiên phú của Phong Vân quá biến thái, vượt xa khỏi tưởng tượng của lão nhân thủ lĩnh.

Có được thiên phú Thể Chất cấp Nhật Diệu coi như còn chấp nhận được, bây giờ còn có được cả thiên phú Linh Hồn cấp Nhật Diệu, đây quả thực so với vị Hắc Âm Thần tử danh xưng mạnh còn phải đáng sợ hơn!

Tôi thiếu các Thần tộc Thần tử khác đều không có cùng lúc hai cái Nhật Diệu cấp thiên phú!

"Àm ầm ——! !"

Lúc này, trong thức hải nhấc lên một đợt sóng lớn, một mặt người to lớn từ đó ngưng tụ thành, nhìn kỹ, chính là gương mặt của Phong Vân.

Gương mặt không lộ che trời, vắt ngang trên thức hải, một đôi mắt lạnh lùng quan sát lão nhân thủ lĩnh, như một vị Thần cao cao tại thượng.

"Chỉ bằng cái linh hồn lực nhỏ bé này của ngươi, cũng muốn đoạt xá ta?"

Thanh âm như thiên thần hạ phàm quanh quẩn trong thức hải.

"Ngươi, ngươi. . ."

Lão nhân thủ lĩnh giờ phút này liền như là con sâu cái kiến đang ngược nhìn Thần sơn, đừng nói là chạy trốn, ngay cả động cũng không cách nào cử động, bị linh hồn kinh khủng kia áp trấn tại chỗ, không cách nào may động đậy.

"Phốc !!!!"

Một giây sau, một bàn lớn từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đem ý thức linh hồn của lão nhân thủ lĩnh xóa bỏ.

Tại đó chỉ còn lại có một đoàn năng lượng linh hồn tinh thuần.

Ý thức linh hồn của Phong Vân khẽ hấp, lập tức thu hút linh hồn hải, trực tiếp nuốt hết.

Đến đây, hai vị thủ lĩnh Bán Thánh cấp của tổ chức Hắc Ám cứ như vậy chết đi.

Mà theo bọn họ chết đi, tổ chức Hắc Ám to như vậy, cũng là chỉ còn lại trên danh nghĩa.

Bất quá Phong Vân cũng không quá vui vẻ, bởi vì hắn biết tổ chức Hắc Ám không tính là gì, ở phía trên nó Hắc Ám Thần tộc mới là đáng sợ nhất.

Ngay cả chín đại Thần tộc cũng có thể chống lại!

Bên trong đại điện Hắc ám.

Phong Vân mở hai mắt ra, nhìn quanh bốn phía, không khỏi cảm thán, toà Hắc Ám Chi Tháp này xác thực phi phàm.

Lấy chiến lực của hắn bây giờ, vậy mà cũng không cách nào phá hủy nửa phần nơi này.

Đại chiến lâu như vậy, cũng không tổn thương chút nào.

"Loại cứng rắn này, tuyệt đối là Thánh Binh, hơn nữa đẳng cấp còn không thấp."

Phong Vân nói thêm.

Trước đó tại tổng bộ công hội võ giả, hắn từng thấy qua binh khí cấp Thánh Binh, từ thấp đến cao phân ra là phổ thông, tinh phẩm, siêu phẩm.

Theo hắn đoán chừng, toà Hắc Âm Chi Tháp này chỉ sợ nếu không phải tinh phẩm, hắn là siêu phẩm.

Chỉ có hai loại cấp bậc Thánh Binh này, mới có thể để cho ba người bọn họ đại chiến mà không tổn hao gì. :

"Đáng tiếc, không cầm đi được."

Loại Thánh Binh này dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng biết chắc là của cao tầng Hắc Âm Thần tộc, hắn động vào, nhất định sẽ khiến những tồn tại kia chú ý tới.

Bây giờ hắn vẫn còn muốn ẩn mình một thời gian.

"Bất quá Hắc Âm Chi Tháp mang đi không được, nhưng bảo khổ nơi này lại có thể."

Ánh mắt Phong Vân sáng lên.

Lúc hắn đi tới tầng thứ chín mươi tám của Hắc Âm Chi Tháp, chính là bảo khổ của toàn bộ tổ chức Hắc Âm.

Bất quá bởi vì trước đó hắn đã để ý viên châu màu đỏ, cho nên không quan tâm cái bảo khổ này.

Bây giờ hết thảy đều đã được giải quyết, hắn tự nhiên nhớ tới việc này.

...

Lập tức, Phong Vân phát động thuận di, trong nháy mắt đi vào tầng thứ chín mươi tám.

Đi ra cầu thang, có thể trông thấy rõ ràng, phía trước có một căn phòng lớn, bên trên đề hai chữ "Bảo khố".

Bên phía bảo khố thiết lập đầy rẫy các loại trận văn cấm chế, bất quá không có viên châu màu đỏ kia.

Phong Vân cũng không cần chậm rãi phá giải, mà là một quyền phá diệt hết.

Mặc dù có động tĩnh cũng bị không gian chi lực nơi này bao bọc, căn bản không truyền ra được, lại thêm hai vị thủ lĩnh đã chết ở trên tay hắn.

Càng không cần lo lắng sẽ có người đến.

"Oanh!"

Một quyền đánh tan trận pháp cấm chế, Phong Vân trực tiếp thuận di đi vào.

Bất quá kết quả để hắn có chút thất vọng, bên trong bảo khố mặc dù lớn, nhưng lại không có bao nhiêu thứ.

Mà những vật kia cũng không lọt được vào mắt của Phong Vân.

Bất quá có một thứ lại ngoại lệ.

Đó là ở trong góc bảo khố, trưng bày một thanh tiểu ngọc kiếm, nhìn trong suốt sáng long lanh, mặc dù bộ dáng chói lọi, nhưng cũng chỉ là chói lọi mà thôi, cũng không có nào chỗ đặc biệt.

Có lẽ là bởi vì như vậy, mới bị mai một ở chỗ này.

Nhưng sau khi Phong Vân nhìn thấy, thân sắc rung động.

"Chuôi tiểu ngọc kiếm thứ tư."

Lập tức hấn lóe lên đi tới gần, lập tức cầm lấy chuôi tiểu ngọc kiếm này.

"Không tệ, không tệ, mặc dù trong bảo khố không có đồ tốt gì, nhưng có thể có được một thanh tiểu ngọc kiếm này liền đáng giá."

Phong Vân âm thầm gật đầu, có phần hài lòng.

"Nên rời đi, ở lâu sợ có nguy hiểm."

Sau khi đem tiểu ngọc kiếm thu hồi, hấn liền dự định rời đi.

Lần này hấn tới đây đã đạt được mục đích, còn thuận tiện xử lý hai vị Bán Thánh cấp, đã được rồi, không cần ở lại nữa.

Tới lúc nên rời đi.

"Đi."

Phong Vân lập tức biến về bộ dáng Âm Khôn trước đó, không có chút gợn sóng nào đi ra khỏi Hắc Âm Chi Tháp, sau đó trực tiếp thuận di, từ từ biến mất khỏi tầm mắt.

Mà bên trong tổ chức Hắc Âm đông đảo cao tầng còn chưa biết là thủ lĩnh của mình đã chết rồi.

Bằng không mà nói, chắc chắn sẽ phát sinh bạo loạn.

Mà lúc hai vị thủ lĩnh tổ chức Hắc Âm kia vẫn lạc, ở một nơi xa xôi, một con hung thú lĩnh vực được mang ra từ bên trong thế giới Hắc Âm.

Nơi này rộng lớn vô cùng, so với tộc giới của Kim Thần tộc còn to lớn hơn, so với vị trí không gian của tổ chức Hắc Ám cũng phải lớn hơn mấy chục lần.

Vô số kiến trúc hắc ám san sát nhau.

Mà tại chỗ trung ương nhất, một tòa thần điện rộng lớn bằng bạc màu đen đứng ngạo nghễ, giống như một con cự thú.

Một lúc sau, từ đó truyền ra thanh âm khiến thiên địa đều run rẩy.

"Ám Chi Uyên cùng Ám Hồn bài đã vỡ, Ám Nguyệt, người đi tổ chức Hắc Ám một chuyến, nhìn xem đến cùng đã phát sinh chuyện gì!"

"Tuân mệnh!"

Nương theo đó là một giọng nữ lạnh lạnh, một giây sau, ám quang xông ra khỏi đại điện, hướng nơi xa bay đi, một lát liền biến mất không thấy gì nữa.

Chương 387: Tấm gương tiến hóa lần thứ hai

Chương 387: Tấm gương tiến hóa lần thứ hai

Bên này.

Sau khi Phong Vân ra khỏi Hắc Âm Giới của tổ chức Hắc Âm, liền một đường trở lại nhân loại cương vực.

Đến nhân loại cương vực, hắn tìm một hang đá, đem không gian bên trong xử lý một lượt, tu hú chiếm tổ chim khách, đem nơi này xem như chỗ tu hành tạm thời vậy.

Sau đó, hắn từ trong không gian giới chỉ lấy ra một viên châu màu đỏ.

Khi nó vừa xuất hiện, Phong Vân liền cảm giác sâu trong linh hồn hình chiếu kính bỗng nhiên run rẩy, truyền ra cảm giác khát vọng.

"Cũng không biết cái viên châu màu đỏ này là cái quái gì, vậy mà có thể làm cho tấm gương của ta tiến hóa. . ."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Hắn đã từng ở hệ thống công hội võ giả điều tra, nhưng không có bất kỳ tin tức gì, nói rõ chưa từng xuất hiện trước mặt người đời.

"Hắc Âm Thần tộc lại trong tay nắm giữ loại vật thần dị này, với lại còn không chỉ một viên."

Chỉ là tổ chức Hắc Ám đã có hai cái, có thể tưởng tượng, ở bên trong Hắc Ám Thần tộc, khẳng định sẽ có càng nhiều hơn.

Bất quá mặc dù Phong Vân thềm nhỏ dải, nhưng cũng biết, hiện tại chính mình, muốn chui vào Hắc Ám Thần tộc còn có chút gượng ép, tối thiểu cũng phải chờ hấn đạt tới Thánh cấp rồi mới nói tiếp được.

Đương nhiên, những thần tộc khác vẫn là có thể đi tản bộ một vòng.

"Ông ——! !"

Lúc này, sâu trong linh hồn hấn tấm gương dường như có chút vội vã, không ngừng lại truyền ra cảm giác khát vọng.

"Đừng vội, cái này cho ngươi." Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, há miệng hút vào, đem cái viên châu màu đỏ kia nuốt vào.

Mà viên châu màu đỏ sau khi vào trong cơ thể lại không có vào bụng, mà là trực tiếp bị tấm gương hút qua, không có vào trong mặt gương.

Sau đó, trong đầu Phong Vân truyền đến tin tức.

"Cần ba ngày thời gian để tiến hóa."

Thần sắc Phong Vân hơi động.

Trong lúc này, hết thấy công năng của tấm gương tạm thời đình chỉ, bao quát chiếu hình cùng xoát hình chiếu.

"Được rồi, vậy thì chờ ba ngày."

Phong Vân vạn phần chờ mong, không biết tấm gương hình chiếu có tiến hóa phát triển công năng mới hay không.

"Vây liền ở chỗ này tu hành ba ngày đi."

Ba ngày thời gian, đối với hắn mà nói, cũng chính là một lần bế quan nhỏ, ngồi xuống, liền đi vào nhập định.

Phong Vân tĩnh tâm ngồi xếp bằng ở chỗ kia, toàn thân khí tức tiếp cận với không khí, phảng phất như Thiên Nhân Hợp Nhất, huyền diệu không thể tả được.

Cùng lúc đó.

Tại Hắc Âm Giới.

Ám Nguyệt đến từ Hắc Âm Thần tộc ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa Hắc Âm Chi Điện, quan sát phía dưới các cao tầng tổ chức Hắc Âm đang run lẩy bẩy, lạnh như băng nói:

"Chuyện hai vị thủ lĩnh vẫn lạc trọng đại như vậy, các ngươi thế mà không ai biết được! Xem ra thật sự là lười biếng, xem ra phải để cho các ngươi đi hắc ám chi uyên mài dũa một lần."

"Đại, đại nhân tha mạng."

Vừa nghe đến bốn chữ hắc ám chi uyên này, ánh mắt của các cao tầng kia lộ ra vẻ hoảng sợ cực hạn, phảng phất nhớ tới chuyện gì đó cực kỳ khủng bố.

"Hừ! Một đám phế vật! Cút xuống cho ta!"

Ám Nguyệt bàn tay như ngọc trắng vung lên, đem các cao tầng vồ bay ra ngoài, trực tiếp lăn xuống Hắc Âm Chi Tháp.

Sau đó, nàng nhìn khắp bốn phía.

"Chiến đấu hẳn là tiến hành ngay bên trong Hắc Âm Chi Điện, nơi này lưu lại Âm Chi Uyên cùng Âm Hồn khí tức, còn có một cỗ khí tức khác, quá mức yếu ớt, bằng vào thực lực ta căn bản là không có cách phát giác thuộc tính năng lượng ẩn chứa trong đó. . .

Âm Nguyệt khẽ ngoắc một cái, đem một sợi khí tức yếu ớt bên trong đại điện thu vào trong tay.

"Chỉ có mang về để tộc trưởng nhìn."

Nàng nhẹ nhàng tự nói, nhanh chóng ra khỏi Hắc Âm Chi Điện, hóa thành một đạo hắc quang biến mất không thấy gì nữa.

Thời gian vội vàng trôi qua, ba ngày thời gian đã đến.

Lúctia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu xạ vào động phủ.

"Ông ——!"

Một lúc sau, sâu trong linh hồn Phong Vân, tấm gương bỗng nhiên truyền ra một trận ngâm khẽ, đem hẳn từ bên trong trạng thái nhập định bừng tỉnh lại.

"Ba ngày đã đến rồi."

Hắn chậm rãi mở mắt ra, sau khi hoàn hồn lại, lập tức đem lực chú ý dồn vào hình chiếu trong gương.

Mà lúc này, tin tức nhanh chóng truyền đến trong đầu của hắn, chính là liên quan tới đủ loại biến hóa của tấm gương.

Tin tức này nói cho Phong Vân, hình chiếu kính về sau có thể gia tăng số lượng hình chiếu, từ 1000 cái tăng đến 2000 cái.

Với lại khoảng cách cũng từ 1000 mét tăng đến 2000 mét.

Trừ cái đó ra, còn nhiều thêm một chức năng mới, gọi là 'Dò xét chi nhãn'.

Sử dụng này công năng, ở trong phạm vi 2000 mét, Phong Vân có thể xem xét bảng thuộc tính của bất cứ sinh vật nào, bao quát người, hung thú các loại.

"Không tệ không tệ, cứ như vậy, về sau ta liền có thể chọn hình chiếu."

Phong Vân trên mặt tràn ngập vui vẻ.

Trước đó hình chiếu không có cách nào xem xét, hình chiếu có được hay không toàn bộ nhờ hấn tự mình phán đoán, thực sự không tiện lắm.

Bây giờ có chức năng này, liền khả năng lựa chọn người để chiếu hình, không đến mức mỗi lần đều là mù quáng chiếu hình.

"Tìm hung thú thử một chút."

Phong Vân muốn thử xem hiệu quả của dò xét chi nhãn này, thế là thuận đi ra ngoài hang đá.

Không lâu sau đó, hấn đứng trên một ngọn núi nhìn thấy một con hung thú cấp đại lãnh chúa.

Lúc này dừng lại, âm thầm vận chuyển 'Dò xét chi nhãn'.

"Ông ——! !"

Trong hai mắt lập tức tràn vào một sợi lực lượng huyền bí.

Một giây sau, ánh mắt Phong Vân tụ tập ở trên thân hình con hung thú kia, lập tức một cái giao diện thuộc tính rơi xuống, hiện ra rõ ràng ở trước mặt hắn.

【đôi tượng dò xét】 : Hắc Báo Vương Thú

【phẩm giai】 : Cấp Đại lãnh chúa

【rơi xuống】 : Da Hắc Báo Vương Thú, huyết nhục Hắc Báo Vương Thú, thiên phú Thể Chất cao cấp, thiên phú Phong Hệ cấp Thuế Phàm. . .

"Ha ha, không sai, coi như không tệ."

Phong Vân rất hài lòng, có cái dò xét chi nhãn này, về sau hắn thu hoạch được hình chiếu chất lượng càng tốt hơn, thậm chí là hình chiếu chất lượng siêu tốt.

"Vì chúc mừng, ta liền tại chỗ xoát hình chiếu luôn."

Thời khắc thế này, liền là thể hiện hắn đang lúc tràn đầy Âu khí.

Sau đó, ý thức Phong Vân tiến vào trong gương hình chiếu, bắt đầu xoát hình chiếu lần thứ nhất sau tiến hóa.

. . .

Hơn bốn giờ sau.

Phong Vân đem toàn bộ hình chiếu đều xoát xong, lập tức nhìn về phía trong hành trang, đầu tiên dẫn vào tầm mắt, là kia một dòng chữ tỏa sáng:

【Không Gian thiên phú đỉnh cấp】 : Đến từ hình chiếu Ngô Thiên.

"Ân?"

Ánh mắt Phong Vân bỗng nhiên sáng lên, đây coi như là khởi đầu tốt đẹp a.

"Xem ra hôm nay lại là một ngày tràn ngập Âu khí."

Hắn nhếch miệng cười một tiếng.

Sau đó, trong lòng của hắn mặc niệm "Hiện hóa !

【hiển hóa thiên phú Không Gian đỉnh cấp. . . Hiện hóa bên trong. . .
Hiện hóa hoàn thành! 】

Ông —! !

Chỉ một thoáng, một cỗ ánh sáng màu bạc tuôn ra, giống như dòng lũ, trong khoảnh khắc tụ hợp vào thân thể Phong Vân.

Chương 388: Năng lực không gian mới, Không Gian Phong Tỏa

Chương 388: Năng lực không gian mới, Không Gian Phong Tỏa

Trong thạch động.

Lúc Phong Vân tỉnh dậy, liền cảm giác được mình cùng không gian có mối liên hệ với nhau, phảng phất thăng hoa.

Chưa từng có một khắc nào, hắn giống như bây giờ, đối không gian cảm giác được sự thân thiết, phảng phất như mình đã thành một phần của không gian.

Thật giống như, hắn biến thành con trai cưng của không gian.

Thiên phú Không Gian đạt đến cấp Thuế Phàm, là một lần thay đổi cực lớn cùng thăng hoa, vượt qua tất cả cấp bậc phía dưới cộng lại.

Có thể nói, Phong Vân không chỉ có tư duy đối không gian "Cảm ngộ, tăng lên rất nhiều rất nhiều, thậm chí ngay cả thân thể hắn, cũng cùng không gian xung quanh có độ phù hợp cực cao.

Lúc này, hắn có thể tùy tiện dung nhập hoàn mỹ vào bên trong không gian, thuận di đến bên ngoài mười vạn dặm, hơn nữa còn không để lại một chút dấu vết nào.

Ngay tại lúc này năng lực không gian của Phong Vân đã đạt tới trình trạng đáng sợ như vậy.

"Nhìn xem thiên phú Không Gian mới sinh ra."

Phong Vân trong mắt chờ mong, trong truyền thuyết, hẳn lại cảm thấy rất hứng thú.

"Ông —! !"

Khi hẳn thôi động năng lực Phong Tỏa Không Gian mới thu hoạch được này, lập tức, lấy hẳn làm trung tâm, bán kính vạn mét không gian xung quanh trong nháy mắt bị bao phủ.

Mặc dù mặt ngoài nhìn qua không có gì thay đổi, nhưng kỳ thật nơi này không gian đã bị phong tỏa.

Người khác một khi tiến vào, liền cùng ngoại giới không còn liên hệ, cho dù là truyền tống trận, hay không gian trùng động, đều mất đi hiệu dụng.

" Năng lực do Thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm sinh ra, quả nhiên đáng sợ."

Phong Vân sợ hãi than.

Bất quá sau đó hẳn liền nghĩ đến một vấn đề.

Đó chính là thiên phú Không Gian của hẳn đến cấp độ này, đã rất khó có thể tăng lên.

Bởi vì trước mắt mà nói, bên trong nhân loại, chỉ có một mình Phong Vân có được thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm, người khác, cao nhất cũng chỉ là đỉnh cấp

Người duy nhất nắm giữ thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm, cái này mặc dù là một loại vinh hạnh đặc biệt, nhưng cũng mang ý nghĩa, hẳn sẽ

một mực dừng lại tại cấp độ này

"Ồ trong nhân loại đã không có người cùng ta tương đương."

Phong Vân yên lặng nói.

Còn nếu muốn tăng lên nữa, con đường duy nhất chính là khu vực hung thú xa xôi kia.

"Tạm thời trước không vội, chờ ta đủ cường đại lại nói tiếp."

Khu vực hung thú tuyệt không phải đơn giản như trong tưởng tượng vậy, rất có thể là do thế lực to lớn của Hắc Ám Thần tộc tạo thành, bằng không mà nói, sớm đã bị năm đại Thần tộc tiêu diệt.

Cũng sẽ không tồn tại đến bây giờ.

"Đi ra đủ lâu rồi, nên trở về thôi."

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi hang đá, hướng về cứ địa Thiên Khải thuận di mà đi.

...

Tộc giới Hắc Ám Thần tộc.

Ở nơi trung tâm nhất, ngòi trên bảo tọa là một người toàn thân bị Hắc Mang bao phủ, xung quanh Hắc Ám nguyên lực phảng phất lấy hắn làm chủ.

Ám Nguyệt lúc này cung kính đứng ở phía dưới, nói: "Tộc trưởng, đây là ở bên trong Hắc Ám Chi Điện sưu tập được trừ Ám Chi Uyên cùng Hắc

ám Nguyên lực, loại khí tức thứ ba, ta nghĩ là hung thủ để lại, nhưng đáng tiếc thực lực của ta không đủ, không cách nào phân biệt được."

"Không trách người được, cái sợi khí này là do một vị Thánh cấp để lại."

Thân ảnh cao cao tại thượng kia mở miệng nói.

Tồn tại Thánh cấp?

Ám Nguyệt thần sắc chấn động, "Tồn tại Thánh cấp cùng chúng ta đối địch, chỉ có chín đại Thần tộc, không phải là bọn họ?"

"Hẳn là như vậy, bất quá kỳ quái là, cái này sợi khí tức này bên trong không có ẩn chứa bất luận thuộc tính gì của chín đại Thần tộc, mà là ẩn chứa thuộc tính không gian."

Hắc Ám Thần tộc tộc trưởng nói.

"Thuộc tính không gian?"

Ám Nguyệt có chút cả kinh nói: "Hẳn là bên trong chín đại Thần tộc xuất hiện một vị Thánh cấp có thiên phú Không Gian Hệ?"

Thanh âm nàng có chút run rẩy, Thánh cấp Không Gian Hệ, đây chính là tồn tại vô địch tuyệt đối bên trong thánh cấp.

Mặc dù cho đến tận hôm nay nàng cũng chưa bao giờ gặp qua Thánh cấp Không Gian Hệ, nhưng thiên phú Không Gian vì áp đảo đồng đẳng thiên phú khác, chỉ chịu thua thiên phú Thời Gian, tiềm năng kinh khủng của nó đã không cần tranh cãi.

Thành tựu này, tuyệt đối là xưng bá bên trong đồng cấp.

Tộc trưởng Hắc Âm Thần tộc lắc đầu nói: "Cũng không phải là Thánh cấp Không Gian Hệ, ta ở trong đó không cảm nhận được Không Gian pháp tắc chi lực, thuộc tính tu đến Thánh cấp khác, ta cũng không cảm ứng được, chắc là bị xóa đi, không muốn để lộ ra ngoài."

"Thì ra là thế."

Ám Nguyệt thở ra một hơi, nếu thật là chín đại Thần tộc xuất hiện tồn tại Thánh cấp Không Gian Hệ, đối với kế hoạch tương lai tất nhiên sẽ sinh ra ảnh hưởng to lớn.

"Mặc dù không phải Thánh cấp Không Gian Hệ, nhưng cũng không thể phớt lờ, gấp rút thực hiện kế hoạch đi, lão tổ không còn nhiều thời gian."

Tộc trưởng Hắc Âm Thần tộc nói.

Ám Nguyệt tâm thần run lên, trịnh trọng gật đầu, "Đã hiểu rõ, ta sẽ tự mình đi tọa trấn tổ chức Hắc Âm."

Sau khi nói xong, nàng liền ôm quyền rời đi.

Bên trong đại điện to như vậy, chỉ còn lại một mình tộc trưởng Hắc Âm Thần tộc.

Hắn nhìn một sợi khí tức trong tay, lẩm bẩm nói: "Thánh cấp Trên địa cầu này ta cơ bản đã biết hết, nhưng khí tức này lại cực kỳ lạ lẫm, rốt cuộc là người nào?"

Hắn trầm tư suy nghĩ, nghĩ thế nào cũng không ra.

Nhưng mà hắn căn bản không biết, chủ nhân sợi khí tức này, vẫn chỉ là Vương cấp mà thôi.

Bên này.

Phong Vân chỉ phí mấy ngày thời gian liền trở lại thiên cơ, nhanh đến rói tinh rói mù.

Cái này đều phải tính công cho năng lực Không Gian tăng lên, Thuận Di so dĩ vãng nhanh đâu chỉ gấp đôi.

Mà hắn lúc trở về, liền phát hiện cứ địa Thiên Khải từng nhà đều bắt đầu giăng đèn kết hoa.

Cái này khiến Phong Vân ngạc nhiên, lúc này nhớ ra, nhẹ nhàng cảm khái nói: "Bất tri bất giác, một năm lại qua đi rồi."

Mà hắn, cũng sẽ phải bước vào 17 tuổi.

Hồi tưởng lúc trước, hắn 14 tuổi bước vào con đường tu luyện, cho tới bây giờ mặc dù mới vền vện trôi qua hai năm, nhưng lại để hắn cảm giác phảng phất đã qua những năm tháng dài đằng đằng.

Đây hết thấy đều là bởi vì trong hai năm qua, cơ hồ mỗi một ngày hắn đều tu luyện, qua thời gian lặp đi lặp lại, mới sinh ra cảm giác này.

"Hai năm trước, ta vẫn chỉ là một thiếu niên bình thường nhất tu luyện ở cứ địa tam đẳng, ngay cả võ giả cũng không phải, nhưng bây giờ, phóng tầm mắt ra cả cứ địa nhân loại, đã tìm không quá ba người là đối thủ của ta.

..

Phong Vân tại trong lòng lúc này vô cùng tự hào, chỉ hai năm tu luyện đã đạt được đến tình trạng này, vô địch bên trong cứ địa nhân loại.

Mà cái này, cũng chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Mục tiêu của hắn, không chỉ đơn giản là vô địch bên trong cứ địa nhân loại, mà là toàn bộ Địa Cầu, thậm chí, còn cả tinh thần đại hải kia!

Muôn thực hiện điều này rất khó, thậm chí chết ở giữa chừng cũng có thể.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, được sống lại một cuộc đời khác, lại có hình chiếu tấm gương trợ giúp, lấy việc đứng ở đỉnh phong của thế giới làm mục tiêu, mới không uổng công sống hai đời.

"Không xem qua bản đồ mặc dù rất lớn nhưng ngay sau đó đường vẫn là muốn từng bước một đi tốt."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Chương 389: Tiêu Đề Nương đã chết!

Chương 389: Tiêu Đề Nương đã chết!

Phong Vân trở lại cứ địa Thiên Khải không bao lâu, Khuê Mộc Đế, Hư Hoàng cùng Yên Thủy Đế, ba vị Phong Đế Phong Hoàng đã tìm đến.

Bọn họ vừa thấy mặt hấn đã vội hỏi: "Phong Vân, hơn một tháng trước, tên Vương giả hắc ám đến cứ địa Thiên Khải chúng ta kia, là do người giải quyết sao?"

"Ừ." Phong Vân khẽ gật đầu một cái. Việc này cũng không cần phải giấu diếm.

Dù sao lúc ở trong không gian bảy màu thần bí kia, mấy người Khuê Mộc Đế cũng đã chứng kiến chiến lực của hấn.

Mặc dù trong lòng mấy người Khuê Mộc Đế sớm đã có suy đoán này nhưng nghe thấy Phong Vân chính miệng thừa nhận, bọn hấn vẫn cảm thấy chấn động không nhỏ.

Nhìn dáng vẻ choáng váng của bọn họ, Phong Vân cười thầm trong lòng. Nếu để cho các người biết ta còn xử lí cả hai tên Thánh cấp thủ lĩnh của tổ chức Hắc Ám nữa, đoán chừng các người cũng bị dọa chết.

Có điều việc này quá mức kinh thế hãi tục, hơn nữa cũng chưa bị Hắc Ám Thần tộc để mắt tới, vẫn nên giữ bí mật thì hơn.

Tôi thiếu trước mắt mà nói, trời biết, đất biết, chính hấn biết là được rồi, không cần thiết để cho quá nhiều người khác biết.

Đợi đến khi hấn trưởng thành tới mức không cần sợ hãi Hắc Âm Thần tộc nữa, lúc đó, tự nhiên sẽ không cần phải kiêng kỵ.

Phong Vân tin tưởng, ngày đó sẽ không còn xa.

Sau đó, mấy người Lý Mộc Đế hàn huyên cùng Phong Vân một lát liền rời đi.

Không biết tại sao, bọn họ cảm giác mỗi lần ở bên cạnh Phong Vân, luôn cảm thấy có cảm giác bị kiểm chế không tên, phảng phất như mỗi một lần hô hấp đều cực kỳ gian nan vậy.

Loại cảm giác này khiến ba người Khuê Mộc Đế rất khó chịu, cho nên không dám ở lâu bên cạnh Phong Vân, vội vàng cáo từ rời đi.

Bọn họ nào biết, Không Gian thiên phú của Phong Vân đã thăng hoa một lần, khiến mức độ phù hợp giữa thân thể hấn và không gian xung quanh cũng được tăng lên rất nhiều, mỗi giây mỗi phút đều kết nối với không gian, tự nhiên hình thành nên một loại cảm giác áp bách trong không gian.

Đương nhiên, cái này có một phần là do Phong Vân vừa mới đột phá, còn chưa hoàn toàn nắm giữ.

Chờ thêm một đoạn thời gian nữa, hấn triệt để quen thuộc với loại biến hóa này, tự nhiên sẽ biến trở về trạng thái bình thường.

...

Trong phòng.

Phong Vân xem kỹ tình huống của bản thân, nội tâm tự nhủ:

"Không Gian thiên phú và Linh Hồn thiên phú trong thời gian ngắn không thể tăng lên nữa. Nếu muốn tăng cường sức chiến đấu, chỉ có thể bắt tay vào từ phương diện khác."

Phương diện Kim hệ tự nhiên không cần quá lo lắng. Hắn lấy hình chiếu của hơn 20000 tộc nhân Kim Thần tộc, chồng kiêu gì cũng có thể leo lên lĩnh vực tầng mười, thậm chí lượng biến gây nên chất biến, sinh ra cả nguy Kim chi pháp tắc cũng không chùng.

Vấn đề chỉ là thời gian mà thôi.

Dù sao tỷ lên rơi đồ này, dù có nhiều đến 99%, nhưng một khi vận rủi quán thân, cũng có thể bắt người đánh đến mức hoài nghi cả cuộc đời.

Phong Vân không có khả năng lúc nào cũng đều là thần may mắn, tự nhiên cần thời gian để tích lũy.

"Nên cân nhắc thuộc tính thiên phú của các Thần tộc khác. . ."

Ánh mắt của hắn vô cùng thâm thúy, ngóng nhìn tới đỉnh cao cực xa.

Ban đầu lúc ở tổng bộ công hội võ giả, trừ cường giả nhân loại, ở trong đó cũng có thành viên của chín Thần tộc. Hắn đặc biệt chọn lấy một vài người có thực lực mạnh mẽ, lưu lại linh hồn ấn ký trên người bọn hắn.

Không nói ai khác, liền giống như mấy người Kim Hoa Nguyệt lúc trước.

"Từ những gì mà các linh hồn ấn ký trước mắt cảm ứng được, đã biết rõ vị trí của ba Thần tộc."

Phong Vân thầm nói.

Ba Thần tộc này theo thứ tự là Băng Thần tộc, Phong Thần tộc cùng Lôi Thần tộc.

Mà ba Thần tộc này, cũng đứng hàng đầu trong số chín Thần tộc.

Thông qua những thông tin tìm hiểu trong khoảng thời gian này, Phong Vân cũng biết, thực lực của chín Thần tộc cũng không ngang hàng. Kim Thần tộc, Băng Thần tộc, Lôi Thần tộc, Phong Thần tộc, Hỏa Thần tộc năm Thần tộc này mạnh hơn các tộc khác nhiều.

Còn lại Quang Minh Thần tộc, Mộc Thần tộc, Thủy Thần tộc và Thổ Thần tộc thì yếu hơn một bậc.

Trong đó, Quang Minh Thần tộc là thực lực tổng thể yếu, bởi vì số lượng tộc nhân của bọn hắn so với các Thần tộc khác thì ít hơn nhiều, chỉ có mấy ngàn người, nhưng thực lực cá nhân lại rất mạnh.

Dù sao Quang Minh thuộc tính cũng thuộc vào các thiên phú cực hi hữu. Cho dù là tộc nhân của Quang Minh Thần tộc, cũng không phải mỗi một người đều có được Quang Minh Hệ thiên phú.

Mà ba Thần tộc còn lại, thì thuần túy là do bọn họ không phải loại hình am hiểu chiến đấu, hoặc là nói, trong phương diện chiến đấu này, bọn họ không có sở trường bằng năm Thần tộc kia.

"Năm sau lại đi vậy. Hiện tại nên trở về đón tết trước."

Phong Vân đứng bên cạnh cửa sổ, nhìn cứ địa Thiên Khải bên ngoài đã trở nên vô cùng nhộn nhịp, thấp giọng lầm bầm.

Hắn đã hơn mấy tháng không trở về thăm viện trưởng và Tiểu Lan tỷ các nàng, trong lòng vô cùng nhung nhớ.

"Cũng không biết Tiểu Lan tỷ đang làm gì, ta gửi đi mấy tin nhắn mà tỷ ấy đều không trả lời ta. . ."

Phong Vân lắc đầu. Nếu không phải hắn vẫn cảm ứng được linh hồn ẩn ký lúc trước khắc lên người Phong Tiểu Lan vẫn còn ổn, hắn đã nhanh chân trở về tìm Phong Tiểu Lan rồi.

Mặc dù hắn cố vũ Phong Tiểu Lan tự mình trưởng thành, nhưng cũng không có nghĩa hắn sẽ nhìn nàng gặp nguy hiểm mà mặc kệ.

"Thôi đi, trở về nhìn sẽ biết thôi."

Phong Vân lập tức rời khỏi phòng, ngồi truyền tống trận tiến về cứ địa Tinh Diệu. Ánh bạc lóe lên, đưa hắn rời đi.

Kim Thần tộc.

Bên trong thần điện vàng óng rộng lớn huy hoàng, một bóng người cao lớn uy nghiêm ngồi ngay ngắn trên cao, hai mắt tựa như ẩn chứa cả một thế giới Kim loại, có vô tận kim mang đang lưu chuyển.

Lúc này, hắn nhẹ nhàng mở miệng nói: "Nghe nói hai vị thủ lĩnh Bán Thánh cấp của tổ chức Hắc Ám đã chết, đến nay không biết là ai ra tay."

Một lão nhân thuộc cao tầng cung kính nói: "Đúng vậy thưa tộc trưởng. Hắc Ám Thần tộc còn vì thế mà đặc biệt phái Hắc Ám Thần vệ đi điều tra, kết quả lại không điều tra ra được bất cứ điều gì, nhưng có điều có vẻ là do một vị Thánh cấp ra tay."

"Ai? Không biết là vị Thánh cấp nào?"

"Cái này, chúng ta cũng không biết. Vị Thánh cấp đã ra tay đó ẩn giấu quá tốt, căn bản không hề lưu lại bất cứ dấu vết gì." Lão nhân kia lắc đầu

nói.

"Bất kể là ai, chỉ cần ra tay với Hắc Âm Thần tộc, thì chính là bằng hữu của chúng ta."

Tộc trưởng Kim Thần tộc nói.

Lúc này, hắn giống như vừa chợt nhớ ra cái gì, tiếp tục nói: "Nghe nói tổng bộ công hội võ giả mới xuất hiện một thiên tài tuyệt thế, 16 tuổi đã vượt đến Hư Thiên cảnh tầng thứ mười một?"

Lão nhân thủ lĩnh gật đầu đáp: "Vâng, người kia tên là Phong Vân, xuất thân là thiên tài của cứ địa Thiên Khải."

"Cứ địa Thiên Khải? Ta nhớ rồi, đó không phải là một trong số các cứ địa siêu hạng mà chúng ta quản lý sao."

"Vâng thưa tộc trưởng."

"Chậc, yêu nghiệt thiên tài nghịch thiên như thế lại bị Kim Thần tộc chúng ta bỏ lỡ, gia nhập tổng bộ công hội võ giả."

Trên mặt tộc trưởng Kim Thần tộc lộ ra vẻ cực kỳ đáng tiếc.

Thần tộc mặc dù bài ngoại, nhưng đối với tuyệt thế thiên tài lại cực kỳ hoan nghênh, thậm chí có thể liên hôn.

Bởi vì đời sau của thiên tài tuyệt thế, coi như không kế thừa huyết mạch Thần tộc, vậy cũng có tỷ lệ khá lớn cũng là một tên thiên tài siêu cấp.

Đương nhiên, cũng có người giống Phong Vân vậy, vừa không có thiên phú tu hành, lại vừa không có kế thừa huyết mạch, đều sẽ bị đưa ra ngoài, không thể kế thừa tên tuổi Thần tộc.

Tộc trưởng Kim Thần tộc thở dài vì đã bỏ lỡ yêu nghiệt nghịch thiên như Phong Vân vậy. Nếu như hắn biết Phong Vân kỳ thật còn có một nửa huyết thống là Kim Thần tộc, đoán chừng sẽ hối hận muốn chết.

Chương 390: Lục Diệp Linh Liên!

Chương 390: Lục Diệp Linh Liên!

Truyền tông trận cứ địa Tinh Diệu.

Khi Phong Vân từ đó bước ra, cực kỳ đương nhiên, khiến toàn bộ cứ địa sôi trào.

Dù là cao tầng hay tầng lớp bình dân, cơ hồ đều biết tên tuổi Phong Vân.

Dù sao cứ địa Tinh Diệu có thể có được quy mô như ngày hôm nay, toàn bộ đều nhờ vào một mình Phong Vân mang đến.

Mặc dù nói như vậy cũng không đúng lắm, nhưng thật sự là một người làm quan cả họ được nhờ.

Thậm chí, hiện tại khi thanh danh của Phong Vân truyền ra khắp các cứ địa siêu hạng khác, cứ địa Tinh Diệu cũng nhận được sự giúp đỡ từ các cứ địa siêu hạng khác.

Lần này, cứ địa Tinh Diệu lại càng quật khởi, trừ nội tình còn kém một chút, các phương diện khác đều sắp vượt qua các cứ địa cấp một.

Đây đối với các cao tầng cứ địa Tinh Diệu mà nói, tuyệt đối là may mắn từ trên trời rớt xuống.

Bọn họ hiện tại gần như mỗi ngày đều cười toét miệng, vui tươi hơn hở.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ đến, đời này sẽ thấy được cứ địa Tinh Diệu tấn thăng thành cứ địa cấp một. Đây quả thực là chuyện mà bọn họ suốt đời cũng không dám mơ tưởng.

Bây giờ, lại có thể dễ dàng làm được.

Mà hết thấy mọi thứ này, đều là bởi vì có Phong Vân.

"Nhìn kia, đó chính là Phong Vân đại nhân! Vị thần thủ hộ cứ địa chúng ta đó!"

"Oa, thật là đẹp trai!"

"Đừng có mê giai như thế chứ, thực lực của Phong Vân đại nhân mới là mạnh nhất."

"Ta phải cố gắng, không cầu đuổi kịp Phong Vân đại nhân, chỉ cầu có thể đi theo bên cạnh hắn!"

Toàn bộ võ giả trong cứ địa Tinh Diệu gần như đều cực kỳ tôn kính và sùng bái Phong Vân, nhất là thế hệ trẻ mới ra đời, càng coi hắn như vị cường giả mạnh nhất trong lòng.

Đối mặt với sự nhiệt tình của đám người, Phong Vân cũng tươi cười đáp lại. Đến cuối cùng, người nghe tin mà đến thật sự là quá nhiều, vây quanh nơi này chật như nêm cối.

Hắn bắt đắ dĩ, chỉ có thể thuận di rời đi.

Bên ngoài biệt thự, lóe lên ánh bạc, bóng dáng Phong Vân xuất hiện.

"Mỗi lần trở về đều nhiệt tình như vậy, thực sự không quá quen thuộc."

Khẽ cười khỏ một tiếng, hấn quả thực không chịu nổi cảm giác bị mấy chục vạn người vây xem. Cảnh tượng như vậy, giống như là đang nhìn động vật quý hiếm vậy, hấn cực kỳ không quen.

Sau đó.

Phong Vân cất bước đi vào trong sân.

"Ta trở về rồi."Hấn lớn giọng hô về phía trong biệt thự.

Lập tức, viện trưởng cùng mấy đứa nhỏ liền từ trong phòng đi ra.

Khi nhìn thấy Phong Vân, ánh mắt mọi người đều sáng lên, mang theo vẻ vui sướng, bước nhanh về phía trước.

"Tiểu Vân, ngươi trở về rồi! Chúng ta đã chờ ngươi rất lâu rồi đó."

"Trở về, trở về rồi mà."

Mấy đứa nhỏ đều chạy tới, vây quanh Phong Vân xoay vòng, sắc mặt rất là vui vẻ.

"Này, đây là lễ vật tặng cho các ngươi đó."

Phong Vân lấy ra một chút linh quả và đồ chơi trong nhẫn không gian, đưa cho mấy đứa nhỏ.

Bọn nó vừa nhận lấy, trên mặt càng thêm vui vẻ, lập tức vui sướng chạy đi.

Viện trưởng đứng bên cạnh tươi cười nhìn. Đối với nàng mà nói, có được sinh hoạt bình tĩnh an ổn như vậy là đủ rồi.

"Đúng rồi, Tiểu Lan tở đâu rồi?"

Lúc này, Phong Vân dò hỏi.

Hắn vừa rồi đã dùng tinh thần lực nhìn khắp toàn bộ cứ địa Tinh Diệu, đều không phát hiện tung tích của Tiểu Lan.

Nhắc lên Phong Tiểu Lan, trên mặt viện trưởng cũng có chút lo lắng, "Tiểu Lan không lâu sau khi người rời đi lần trước cũng rời đi. Nàng chỉ để lại một tờ giấy cho ta, ngay cả chào hỏi cũng không có nói. Cho đến nay, đã hơn mấy tháng rồi."

"Quả nhiên là thế. . ."

Phong Vân nghe nói như thế, thâm nghĩ trong lòng.

Xem ra đúng như dự đoán của hắn, Phong Tiểu Lan từ lâu đã ra ngoài lịch luyện tu hành, vẫn chưa từng trở về.

"Không có việc gì. Ta sẽ đi tìm nàng, đưa nàng về ăn tết."

Phong Vân cũng không muốn đến cuối năm mà Phong Tiểu Lan vẫn còn ở bên ngoài tu hành. Bọn họ một năm cũng không gặp mặt được mấy lần, không thể cứ lãng phí như vậy.

Nghe hắn nói như thế, viện trưởng lúc này mới yên lòng.

Mặc dù nàng không biết Phong Vân bây giờ đã đạt tới cảnh giới nào, nhưng lại biết toàn bộ người dân trong cứ địa Tinh Diệu đều sùng bái kính nể hắn, kính như Thần Linh.

Thử hỏi, tồn tại như thế, còn có chuyện gì là không thể làm được sao?

Tầng cao nhất biệt thự, trong phòng tu hành.

Phong Vân ngòì xếp bằng, bẻ khí ngưng thần, ý thức tựa như chìm vào trong linh hồn, hấn đang cẩn thận cảm ứng vị trí của Phong Tiểu Lan.

Bất chợt, trong đầu hấn có linh quang lóe lên. "Tìm được rồi!"

Lời nói vừa dứt, Phong Vân liền thuận di rời đi, không gây ra bất cứ gợn sóng nào, lặng yên không tiếng động.

...

Trăm vạn dặm ngoài cứ địa Tinh Diệu, trong một dãy núi gần biên giới khu vực hung thú.

Một bóng dáng mặc chiến giáp sát người ở trong đó không ngừng ẩn hiện di chuyển, tốc độ nhanh đến cực hạn, tựa như một cơn gió.

"Này, còn chưa tới sao?"

Phong Tiểu Lan một bên thúc giục nguyên lực trong cơ thể, một bên la lên trong ý thức.

"Địa đồ biểu hiện là ở ngay phía trước, chính ngươi tự mình tìm xem. Đã nhiều năm như vậy, địa hình khẳng định có biến đổi rồi."

Một giọng nữ trí năng vang lên đáp lại.

"Thật không đáng tin cậy." Phong Tiểu Lan nói thẳm một tiếng.

Nhưng phàn nàn thì phàn nàn, nàng cũng không có ý định dừng lại, ngược lại còn tăng thêm tốc độ.

Sau một tiếng.

Phong Tiểu Lan đi vào một sơn cốc, lập tức phát hiện nguyên lực trong nơi này dồi dào đến bất thường.

"Sơn cốc này hoàn toàn không giống chỗ khác. Nồng độ nguyên lực như thế này, hiển nhiên là không bình thường."

Nghĩ như vậy, Phong Tiểu Lan liền lập tức bay vào bên trong, ngừng lại giữa không trung, đôi mắt đẹp hơi nheo lại.

Lập tức, tại mi tâm của nàng, xuất hiện một vết ấn ký màu xanh lá như ẩn như hiện, làm nổi bật vẻ ôn nhuận yên tĩnh của nàng.

"Ong ——! !"

Khi ấn ký màu xanh lá kia xuất hiện, lập tức giống như vừa đánh thức thứ gì đó trong cõi u minh. Cả sơn cốc bỗng nhiên tỏa ra hào quang chói lóa, thổ địa lún xuống, có một dòng nước trong xanh từ dưới đất tuôn ra.

Trong khoảnh khắc dòng nước đã tràn đầy toàn bộ sơn cốc, biến nơi này thành một hồ nước.

Phía trung tâm hồ nước, một khối đá chẳng biết từ lúc nào xuất hiện, trên đó mọc lên một gốc Lục Diệp Linh Liên, dáng dấp yếu điệu, chói lọi lấp lánh.

Một mùi thơm thấm vào ruột gan nhanh chóng tỏa ra.

"Oa! Tiểu nha đầu, vẫn là người thông minh, chốc lát đã tìm được rồi!"

Trong đầu, giọng nữ trí năng kia vui vẻ hét lớn: "Lục Diệp Linh Liên, kỳ trân cực phẩm thiên địa! Có vật này, Linh Hồn thiên phú của người tất sẽ tăng đến cao cấp!"

"Cao cấp à."

Phong Tiểu Lan cũng thầm vui vẻ. Nếu như vậy, khoảng cách giữa nàng và Tiểu Vân càng gần thêm một chút rồi.

Cùng lúc đó.

Trong khu vực hung thú, hai bóng người đang phi hành trên không trung.

Hai bóng người này toàn thân trên dưới tản mát ra khí thế Vương giả. Nhưng để cho người ta kinh ngạc chính là, một người là nhân loại, một người khác lại là hung thú.

Ai cũng biết, nhân loại cùng hung thú định sẵn là đối thủ một mất một còn. Tình cảnh giống như vậy căn bản không có khả năng xuất hiện.

Nhưng nếu cẩn thận nhìn chăm chú, có thể phát hiện nơi mi tâm nhân loại kia có một đường vân màu đen.

Ồ?

Bất chợt, tên nhân loại này giống như mới cảm ứng được cái gì, ánh mắt sáng rỡ, nhìn về nơi xa.

"Làm sao vậy?"

Hung thú bên cạnh chính là một hung thú họ rắn, có điều trên người nó lại mọc ra hai cánh, nhìn có phần huyền bí.

"Có bảo vật xuất thế, hơn nữa còn cách chúng ta không xa!"

"Ồ?" Hung thú họ rắn có hai cánh kia lộ ra nét mừng, "Đi ra ngoài một chuyến liền gặp được bảo vật, xem ra là cơ duyên của chúng ta đến rồi."

"Đi, đi xem một chút."

Lập tức hai người hứng thú bưng bưng bay về hướng đó.

Mà bọn chúng không biết rằng, ngay trên đỉnh đầu bọn họ, một đôi mắt đăm đăm đang lẳng lặng nhìn chăm chú hết thảy mọi chuyện.

Chương 391: Thần thú bí điển!

Chương 391: Thần thú bí điển!

Trên trời cao thay đổi bất ngờ.

Một thân ảnh thon dài xuất hiện ở đây, đứng chấp tay, quan sát vạn vật.

Đây chính là ấn ký truy tìm của Phong Vân.

Lúc này, hắn đang nhìn Vương giả nhân loại và Vương cấp hung thú kia đang tiến về phía Phong Tiểu Lan, ánh mắt đậm đặc và có chút kinh ngạc.

“Tộc nhân Hắc Ám và hung thú lại ở cùng nhau.”

Phong Vân có chút hiếu kỳ, người khác không nhìn ra, nhưng hắn nhìn một cái là có thể nhận ra, đường vân trên ấn đường tên nhân loại kia là tộc văn của Hắc Ám Thần tộc, giống như tộc văn của Kim Thần tộc.

Mà có tộc văn này, đại biểu có năng lực huyết mạch.

Năng lực huyết mạch sinh ra không phải tuyệt đối, cũng không phải mỗi tộc nhân Thần tộc đều có, hoàn toàn do vận khí.

Nhưng có thể khẳng định một việc, nồng độ huyết thống thấp, thì lệ sinh ra năng lực huyết mạch cũng thấp, và ngược lại.

Phong Vân nhìn tộc nhân và hung thú hình con rắn có hai cánh trên bầu trời, dựa vào thực lực bây giờ của hắn, chỉ cần hắn không muốn, thì một người một thú kia sẽ không phát hiện ra hắn.

Lập tức, hắn dùng dò xét chi nhãn đối với một người một thú này.

[Đối tượng dò xét] : Âm Tinh Phong

[Tuổi] : 40 tuổi

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai <Ám Diệt Ba>... Võ kỹ cửu giai <Ám Nguyên Trảm>... Võ kỹ cửu giai <Ám Ảnh Cường Quyết>... Công pháp hệ hắc ám cửu giai Hắc Ám Huyền Kinh>... Thiên phú hắc ám cấp nguyệt huy... Hắc ám lĩnh vực (thất trọng).... Năng lực huyết mạch Hắc Ám Chi Trao...

[Đối tượng dò xét] : Song Dực Hoàng Xà

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : Gan Song Dực Hoàng Xà, da Song Dực Hoàng Xà, huyết nhục Song Dực Hoàng Xà, thiên phú hệ phong cấp nguyệt huy, phong chi lĩnh vực (lục trọng), thiên phú hệ thổ cấp nguyệt huy, thiên phú năng lực Thạch Hóa Quang Tuyến, thiên phú năng lực Thú Nguyên Phong Nhận, thú kỹ cửu giai Lưu Tinh Nhất Tiên>, thú pháp cửu giai Thú Thần Bí Điện>.

...

Trên không trung.

Phong Vân nhìn hai cái bảng này, đối với tên tộc nhân hắc ám kia, hắn cũng không suy nghĩ nữa, nhìn đối phương có tộc văn, liền biết hắn ta nhất định có năng lực huyết mạch rồi.

Bảng hung thú thứ hai còn khiến hắn có chút kinh ngạc.

“Là hai thiên phú thuộc tính, hơn nữa còn sinh ra hai thiên phú năng lực...”

Hơn nữa, khiến Phong Vân phải ghé mắt là, con hung thú này còn tu hành thú kỹ cứu giai, vá thú pháp cứu giai.

“Hắn đã gặp thú kỹ rồi, nhưng thú pháp, đúng là lần đầu tiên gặp được.”

Thần Thú Bí Điện, nghe cái tên này đã biết không phải phạm vật, công pháp dám có chữ “Thần”, trước mắt mà nói, Phong Vân chỉ gặp ở các đại thần tộc.

Chỉ có công pháp ở các đại Thần tộc mới được thêm chữ “Thần”, nghe nói bởi vì thủy tổ của bọn họ là Thần Linh, những công pháp này do thủy tổ sáng tạo.”

Phong Vân yên lặng nói: “Nếu phỏng đoán theo dạng này, Thần Thú Bí Điện chẳng lẽ cũng do Thú Thần sáng tạo sao?”

Nếu như vậy, nói rõ trong hung thú cũng từng có Thần Linh.

“Hung thú xuất hiện sau tai biến, mới nghìn năm ngắn ngủi, có thể sinh ra Thần Linh sao?”

Phong Vân rất nghi ngờ điều này, không phải dễ dàng đạt đến Thần Linh như vậy.

Nếu không thì, dựa vào nội tình đã lâu của Thần tộc, bây giờ cũng phải sinh ra một vị Thần Linh mới đúng.

Hiện nay, hắn không thể giải đáp những nghi vấn này, chỉ có thể đợi đến sau này hắn tự mình đi tìm lời giải thích mà thôi.

Lúc trong đầu Phong Vân xuất hiện những suy nghĩ này, thì một người một thú đã đi vào sơn cốc.

Bọn họ nhìn gốc Lục Diệp Linh Liên đang đung đưa trong sơn cốc, trên mặt lộ vẻ nóng bỏng.

“Lục Diệp Linh Liên! Không ngờ ở đây lại gặp được linh vật bọc này!”

“Ha ha, duyên cơ đến, muốn ngăn cũng không ngăn được.” Một người một thú vô cùng hưng phấn, về phần Phong Tiểu Lan bên dưới, bọn họ không thèm để ý.

“Xong rồi! Xong rồi! Là hai vị cấp Phong Đế Phong Hoàng!”

Trong sơn cốc, giọng nữ trí năng sợ hãi kêu to.

Gương mặt xinh đẹp của Phong Tiểu Lan tái nhợt, cảm nhận được sự chênh lệch giữa trời và đất, cô ta cắn chặt răng, trong lòng thầm nói: “Thi triển Huyết Động Bí Pháp!”

“A? Huyết Động Bí Pháp? Tiểu nha đầu, dựa vào thực lực bây giờ của ngươi, thi triển Huyết Động Bí Pháp sẽ rơi xuống cảnh giới tông sư đó!”

“Mạng không còn, còn để ý tông sư cái gì nữa!”

Bề ngoài Phong Tiểu Lan nhìn như người ôn nhu nhã nhặn, nhưng thực chất bên trong cũng là người quả quyết, biết lúc nào nên lấy nên bỏ.

“Được, ba giây sau sẽ thi triển Huyết Động Bí Pháp, ngươi chuẩn bị đi...” Giọng nữ trí năng nói.

Nhưng mà, ngay lúc này, một cỗ dao động vô hình từ trên trời hạ xuống, thiên địa đều vì đó mà tối đi.

Sau đó, giọng nữ trí năng chấn kinh phát hiện, thanh phong quét qua sơn cốc, khiến vô số lá cây lung lay, các loại bụi đất thổi lên, giờ phút này đều đình chỉ dao động, giống như đứng nguyên tại chỗ.

Trên bầu trời, một người một thú kia cũng đứng im.

“Cái này, cái này là...” Giọng nữ trí năng run rẩy mãnh liệt và hoảng sợ.

“Làm sao? Xảy ra chuyện gì vậy?”

Phong Tiểu Lan không bị ảnh hưởng, cô ta giống như sinh vật duy nhất trong thiên địa này có thể hoạt động.

“Có người có thiên phú không gian ra tay, đây là lực lượng Không Gian Cầm Cố và Không Gian Phong Tỏa, người này ít nhất cũng có thiên phú không gian cấp thuế phàm!”

Giọng nữ trí năng nơm nớp lo sợ nói.

Người có thiên phú không gian cấp thuế phàm?

Phong Tiểu Lan nghe thấy vậy, con ngươi co rút nhanh, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, bực này tồn tại, ở trong mắt cô ta giống như thần linh trên cao không thể chạm đến.

Ầm ầm!

Lúc này, chỉ nghe thấy tiếng nổ vang, trên bầu trời xuất hiện một bàn tay to lớn do nguyên lực thiên địa tụ tập thành, che đầy tinh nguyệt.

Bàn tay to này bỗng nhiên đập xuống, giống như nghiền ép một mảnh thiên địa.

Phốc! Phốc!

Trong ánh mắt hoảng sợ của một người một thú, nháy mắt, hai vị Vương cấp đại viên mãn này đã bị đập thành huyết vụ.

Nhục thân hóa thành hư vô, linh hồn cũng bị chôn vùi theo, chết đến mức không thể chết hơn!

“Chết rồi! Vương cấp đại viên mãn, có thể là nhân vật vô địch tung hoành một phương, cứ như vậy mà chết, đây chính là chỗ đáng sợ của người có thiên phú không gian cấp thuật phạm, có thể giết chết bọn họ như gà chó.”

Giọng nữ trí năng thấy cảnh này, cực kỳ chấn động.

Phong Tiểu Lan cũng vô cùng kinh hãi, cô ta không còn giống như trước, cái gì cũng không biết, trải qua thời gian dài ma luyện, cô ta đã biết được chỗ đáng sợ của người có thiên phú không gian, nhất là cấp thuật phạm, tuyệt đối là nghịch thiên.

Lúc cô ta đang lo sợ bất an, bỗng nhiên có một giọng nói quen thuộc vang lên.

“Tiểu Lan tử, còn chờ gì nữa, nhanh hái linh vật đi, hái xong trở về ăn tết.”

Chương 392: Rung động trí năng sinh mạng thể!

Chương 392: Rung động trí năng sinh mạng thể!

Đột nhiên xuất hiện giọng nói này khiến Phong Tiểu Lan chấn động, cô ta đương nhiên rất quen thuộc với giọng nói của Phong Vân, nên đã nghe ra ngay.

Bỗng nhiên cô ta ngẩng đầu, sau đó nhìn thấy thân ảnh mình tưởng niệm ngày đêm từ trên cao đi xuống, trong nháy mắt đã đi đến trước mặt cô ta.

“Tiểu, Tiểu Vân, thật là người sao? Không phải ta nằm mơ chứ!”

Trên gương mặt tinh xảo của Phong Tiểu Lan có chút ngẩn ngơ, trong lúc nhất thời cảm giác như mình đang nằm mơ, giống như giấc mộng.

“Trừ ta ra, còn có thể là ai nữa?”

Phong Vân nhẹ nhàng cười nói.

Mà lúc này, đồng hồ trên tay Phong Tiểu Lan bỗng nhiên phát sáng, hình ảnh một cô gái giả lập xuất hiện.

Lúc này, trên mặt cô gái giả lập tràn đầy vẻ không thể tin, cô ta nhìn Phong Vân, giọng nói kinh hãi: “Người có thiên phú không gian cấp thuật phàm vừa ra tay, là người?”

Phong Vân rất hứng thú nhìn cô gái giả lập trước mặt, mặc dù sớm biết sự tồn tại của đối phương, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy chính diện.

Nghe cô gái giả lập nói, hắn không trả lời, chỉ nhẹ nhàng búng tay một cái.

Ong!

Lập tức, loại lực lượng vô hình trước đó lại xuất hiện, giam cầm tứ phương, phong tỏa bốn phía, thiên địa vì thế mà đứng im.

Nhưng một giây sau, cỗ lực lượng này đã tiêu tán, giống như chưa từng xuất hiện.

“Thật, là thật...”

Cô gái giả lập lẩm bẩm nói, cô ta không ngờ, Phong Vân lại là người có thiên phú không gian cấp thuế phàm.

“Tương lai nhất định sẽ thành Thánh!” Trên mặt cô ta tràn đầy sợ hãi và rung động.

Sau đó, cô ta nhìn về phía Phong Vân.

“Thiên phú không gian cấp thuế phàm, trừ thế giới hung thú ra, thì cả thế giới nhân loại, cũng chỉ có một mình ngươi.”

Phong Vân nghe vậy, sắc mặt bên ngoài không hề thay đổi, nhưng trong lòng lại nổi lên gợn sóng, hắn nhìn cô ta: “Ngươi biết thế giới hung thú có thiên phú không gian cấp thuế phàm?”

“Đó là đương nhiên, ta là siêu trí năng sinh mạng thể vĩ đại, độc nhất vô nhị.”

Cô gái giả lập kiêu ngạo nói.

“Phi! Lại bắt đầu chém.” Phong Tiểu Lan ‘Phi’ một tiếng, không hề nề tình.

“Nói một chút đi.” Phong Vân không thêm đề ý, dò hỏi.

“Theo ta biết, chỗ sâu nhất trong thế giới hung thú có hai con hung thú có được thiên phú không gian cấp thuế phạm.”

Cô gái giả lập nghĩ lại rồi nói.

“Sau đó thì sao?” Phong Vân tiếp tục hỏi.

“Sau đó, ta cũng không biết.” Đối mặt với truy vấn của Phong Vân, cô gái giả lập lập tức phát hỏa nói: “Trong trí nhớ của ta chỉ có những tin tức này, cụ thể là cái gì cũng không rõ ràng.”

Phong Vân nghe vậy, không khỏi nhìn trí năng sinh mệnh nhiều hơn một chút, từ lời nói của đối phương, có thể nghe ra, nó rất không đơn giản.

Ngay cả chuyện bí ẩn như vậy của thế giới hung thú cũng biết.

Nhưng bây giờ xem ra, trí năng sinh mệnh này đã bị tổn thương, mất một bộ phận dữ liệu, cũng chính là ký ức.

“Cho dù có thật hay không, sớm muộn mình cũng đến thế giới hung thú một chuyến.”

Trong lòng Phong Vân lẩm bẩm nói, khẳng định trong thế giới loài người không có, lựa chọn duy nhất, cũng chỉ có ở thế giới hung thú thôi.

Sau đó.

Phong Tiểu Lan cẩn thận từng li từng tí hái Lục Diệp Linh Liên xuống.

“Nên trở về thôi, nếu không sẽ bỏ lỡ bữa cơm tất niên.”

Sau đó, Phong Vân ôm chặt phong Tiểu Lan, trực tiếp thuận di biến mất tại chỗ.

...

Ở một chỗ sâu trong thế giới hung thú, nơi này có một thành trì màu xanh có độ cao mấy nghìn mét, bộ phận lộ ra ngoài vô cùng sắc bén, có năng lượng kinh khủng dao động, giống như một cỗ máy giết chóc.

Trong thành trì, có một bóng dáng to lớn mở choàng mắt, bên trong giống như có hình ảnh vạn vật bị hủy diệt, vô cùng kinh khủng.

“Hậu duệ của ta, đã vẫn lạc!”

Bóng dáng to lớn này có hình hung thú Song Dực Hoàng Xà, nhưng so với con hung thú Vương cấp trước đó, thì thân thể nó lớn gấp mấy chục lần, khí tức cũng kinh khủng hơn nhiều.

Đây chính là Thánh cấp!

“Đáng chết!”

Nó không khỏi rít lên một tiếng, thanh thế động thiên, lập tức khiến tất cả các hung thú gần đó chú ý, bọn chúng run lẩy bẩy, đều nằm sấp trên mặt đất.

Một khắc sau, nó đang muốn xông ra thành trì.

Nhưng lúc này, có một cỗ uy áp khủng bố khôn cùng giáng lâm, áp chế nó trong pháo đài, không thể ra ngoài được.

“Thú Thần vĩ đại, hậu duệ của ta vẫn lạc ở bên ngoài, ta muốn đi báo thù cho nó, nhìn xem ai dám động đến hậu duệ của ta!” Con hung thú Thánh cấp quát âm lên.

Lúc này, có một giọng nói uy nghiêm truyền đến: “Ta đã nói, trăm năm sau mới được ra ngoài, hơn nữa, hậu duệ kia của ngươi chỉ là một trong đông đảo hậu duệ của ngươi mà thôi, ta ban cho ngươi một giọt thần lực, xem như đền bù.”

Vừa dứt lời, một giọt dịch màu xanh trong suốt sáng long lanh đột nhiên xuất hiện.

Ong!

Lập tức có một cỗ dao động vô hình tràn ra, áp bách hư không, tràn ngập khí tức huyền diệu, không thể nói rõ được.

Trên mặt con Song Dực Hoàng Xà lập tức lộ ra vẻ mừng như điên.

“Đa tạ Thú Thần vĩ đại!”

Nó lập tức cẩn thận nhận lấy giọt thần lực màu xanh này, giống như tuyệt thế trân bảo gì đó.

Sau đó, con Song Dực Hoàng Xà Thánh cấp này vừa lòng thỏa ý trở lại thành trì của mình.

Còn chuyện muốn ra ngoài báo thù cho hậu duệ của mình vừa rồi, đã bị nó ném lên chín tầng mây.

Hậu duệ của nó có một đồng lớn, con chết kia cũng chỉ là một con có thiên phú tốt mà thôi, không thể so sánh với thần lực trước mặt này.

...

Cùng lúc đó, trong một không gian độc lập sâu hơn.

Nơi này có sương mù màu xanh che đi tất cả, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Nhưng thông qua sương mù màu xanh này, lò mò có thể nhìn thấy một thân ảnh cao ngất, trên người nó tỏa ra khí tức khủng bố khiến nhật nguyệt trầm luân.

“Qua trăm năm nữa, Thần Cách sẽ hoàn toàn luyện hóa, đến lúc đó, chín đại Thần tộc gì đó, nhân loại gì đó, đều tan thành mây khói.”

...

Bên này.

Chẳng mấy chốc Phong Vân đã dẫn Phong Tiểu Lan thuận di về cứ địa Tinh Diệu .

Điều này khiến cô ta không khỏi cảm thán, người có thiên phú không gian cấp thuế phàm thật đáng sợ, đối với bất cứ sinh vật nào, năng lực thuận di này cũng đều đáng sợ. Không cần nói đến những năng lực không gian khác, có thể xưng là cấp bug!

“Thời gian vi tôn, không gian xưng vương, chính là như vậy.” Giọng nữ trí năng vang lên trong đầu Phong Tiểu Lan.

“Đúng rồi, Tiểu Bạch đâu? Sao lại không nhìn thấy nó.”

Lúc này, giọng nói của Phong Vân truyền đến, hẳn rất lâu không gặp Tiểu Bạch Hồ rồi.

“Nó đang ở trong khoang thuyền sinh vật.”

Phong Tiểu Lan nói: “Trước đó, toàn thân nó đột nhiên phát sáng, sau đó liền ngã xuống, ta còn nghĩ nó xảy ra chuyện gì, nhưng trí năng sinh mệnh nói với ta, Tiểu Bạch sắp tuế biến, nên ta để nó vào trong khoang thuyền sinh vật.”

Chương 393: Thiên phú năng lực của Bạch Hồ!

Chương 393: Thiên phú năng lực của Bạch Hồ!

Nói xong, Phong Tiểu Lan vung tay, quang mang lóe lên, một cái khoang thuyền sinh vật to lớn xuất hiện trong sân.

Thông qua thủy tinh trong suốt, có thể nhìn thấy rõ ràng, bên trong có một con hồ màu trắng đang ngủ say, mà trên lưng con hồ này, có đôi cánh màu vàng ẩn hiện, vô cùng chói lọi.

“Dò xét chi nhãn!”

Phong Vân nhìn thấy tình huống này, liền dùng dò xét chi nhãn nhìn Bạch Hồ.

Ong!

Lập tức có một cái bảng nhanh chóng hình thành trước mặt hắn.

[Đối tượng dò xét] : Bạch Hồ

[Cảnh giới] : Vương cấp sơ giai

[Roi xuống] : Da lông Bạch Hồ, hung thú Bạch Hồ, Bạch Hồ chi tâm, thiên phú hệ phong cấp tinh mang, thiên phú hệ kim cấp tinh mang, thiên phú năng lực Bạch Hồ Gào Thét, thiên phú năng lực Liệt Thiên Nhất Trảo...

“Thiên phú đều tiến hóa đến cấp tinh mang rồi.”

Phong Vân nhìn thấy mực rơi xuống trong tấm bảng, không khỏi lú lẫm.

Hắn nhớ lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Bạch hồ, đối phương chỉ có thiên phú thuộc tính đỉnh cấp mà thôi, bây giờ mới qua hai năm, đã tiến hóa đến cấp tinh mang, còn có thiên phú năng lực, hơn nữa không chỉ một cái.

“Không hồ là siêu cấp hung thú, thực lực bây giờ của Tiểu Bạch, có thể so với Vương cấp đại viên mãn của nhân loại rồi.”

Hắn nói thầm.

Nhưng là Vương cấp đại viên mãn không lĩnh hội lĩnh vực tầng sâu, nó không phải là đối thủ của Vương cấp lĩnh hội lĩnh vực tầng ba, bốn.

Dù sao Bạch Hồ mới là Vương cấp sơ giai, dựa vào hai thiên phú năng lực kia, có thể so sánh với Phong Đế Phong Hoàng, đã rất mạnh rồi.

Phải biết, lúc này mới qua hai năm mà thôi.

Thời gian ngắn như vậy đã trưởng thành đến bước này, đã đủ chứng minh Bạch Hồ có tiềm năng rất đáng sợ.

Đương nhiên, không thể so sánh với đại bug Phong Vân được.

Sau đó, Phong Vân thuận tay lấy hình chiếu của Bạch Hồ.

Mặc dù thiên phú hệ kim của hắn đã đạt đến cấp nguyệt huy, nhưng thiên phú hệ phong vẫn là cấp thuật phạm, hơn nữa, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú với hai thiên phú năng lực của Bạch Hồ.

Trong đó, hấn từng đọc qua thiên phú năng lực Bạch Hổ Gào Thét rồi, thuộc về công kích linh hồn, nếu như Bạch Hổ rống một tiếng, vương giả bình thường sẽ không chịu được.

Còn năng lực Nhiệt Thiên Nhất Trảo thì càng không phải nói, nghe nói ẩn chứa hai thuộc tính kim phong, thuộc về dung hợp thuộc tính.

Dung hợp hai thuộc tính khác nhau vô cùng khó khăn, cho dù cường đại như Phong Vân, đến nay vẫn chưa thành công.

Nhiều nhất, hấn chỉ dung hợp được nguyên lực của hai loại thuộc tính, còn muốn dung hợp lĩnh vực của hai thuộc tính, thì rất khó khăn.

Nhưng như vậy còn tốt hơn là hai thuộc tính riêng biệt đặt cùng một chỗ, để bọn chúng dung hợp, còn là dung hợp hoàn mỹ không tí vết, thì không thể dùng bạo lực cưỡng ép dung hợp được.

Bởi vì như vậy, nhất định không duy trì được bao lâu đã tán loạn.

Bây giờ, thiên phú năng lực của Bạch Hổ lại có thể tùy tiện làm được điều này, khiến Phong Vân không thể không cảm thán, thiên phú của hung thú còn vượt xa nhân loại.

“Nhưng bây giờ, mình cũng có.”

Hấn nhẹ nhàng cười một tiếng, trong mắt có chờ mong, nếu bạo ra Bạch Hổ Liệt Thiên Nhất Trảo, sau đó dung hợp, hấn có thể nhân cơ hội này để nghiên cứu cách dung hợp hai thuộc tính kim phong.

Đến lúc đó có thể áp dụng trên lĩnh vực kim phong, tuyệt đối sẽ lấy được thành tựu.

Hiển nhiên không phải Phong Vân coi trọng uy lực của Liệt Thiên Nhất Trảo, dựa vào tố chất thân thể hiện nay của hắn, đứng ở nơi đó, thì nhất trảo này cũng không phá được phòng ngự của hắn.

Với hắn mà nói, dung hợp thuộc tính kim phong trong Liệt Thiên Nhất Trảo mới là điều hắn cần.

“Ừ.”

“Tiểu Bạch sắp hoàn thành thuật biến rồi, đến lúc đó ngươi cứ dẫn theo nó, gặp cường giả lợi hại hơn, không đánh được có thể chạy trốn.”

Phong Vân nói với Phong Tiểu Lan.

Tiểu Bạch ngoài am hiểu công kích thì phương diện chạy trốn cũng là nhất đẳng, dù sao có thiên phú thuộc tính phong, tốc độ đứng đầu trong các đại thuộc tính.

Trừ thuộc tính phong ra, thì thuộc tính quang cũng am hiểu tốc độ.

Đương nhiên, trước mặt không gian thuận di, những cái này đều là “Đệ đệ”.

“Ừ.” Phong Tiểu Lan cũng rất chờ mong, từ khi dẫn Tiểu Bạch Hồ cùng tu hành, thật sự cô ta cũng thấy thuận tiện hơn rất nhiều.

Bây giờ Tiểu Bạch Hồ lại thuật biến, đối với cô ta mà nói, đương nhiên là chuyện tốt.

“Các ngươi còn đứng trong sân làm gì? Mau vào rửa tay ăn cơm thôi.”

Lúc này, giọng nói của viện trưởng từ trong biệt thự truyền đến.

Phong Vân và Phong Tiểu Lan nhìn nhau cười, nắm tay nhau đi vào biệt thự.

Cũng vào lúc này, toàn bộ cứ địa Tinh Diệu bỗng nhiên xuất hiện vạn đạo quang mang, nở rộ trên bầu trời đêm, hình thành vạn đóa hoa rực rỡ, chiếu sáng khắp bầu trời.

Cái này ngụ ý, năm mới đã đến!

Phong Vân cũng chính thức bước vào tuổi mười bảy!

Mười bảy tuổi đã đạt đến cảnh giới này, trong lịch sử nhân loại, tuyệt đối là người đầu tiên, không tìm ra người thứ hai!

Các cường giả ở cứ địa siêu hạng đương nhiên cũng biết tin tức này, vì thế bọn họ rất rung động, cũng rất hưng phấn.

Bởi vì như vậy, lấy thiên phú của Phong Vân, tương lai nhất định sẽ tấn thăng Thánh cấp.

Mà cứ địa nhân loại của bọn họ, cũng sẽ xuất hiện một vị Thánh cấp vô thượng trong lịch sử.

Tuổi thọ của Thánh cấp là một vạn năm, nói cách khác, chỉ cần Phong Vân đạt đến Thánh cấp, có thể bảo toàn nhân loại hưng thịnh vạn năm!

Cũng có thể khiến các cứ địa nhân loại có quyền nói chuyện với các thế lực lớn trên địa cầu.

Bây giờ trên địa cầu, có chín đại Thần tộc, có thế giới hưng thú, có công hội võ giả, cũng có Hắc Ám Thần tộc.

Mỗi một cái đều mạnh hơn cứ địa nhân loại rất nhiều.

Cứ địa nhân loại muốn sinh tồn được, chỉ có thể lựa chọn phụ thuộc Thần tộc.

Không có cách nào, không có Thánh cấp tọa trấn, bọn họ muốn sinh tồn, chỉ có thể luân làm phụ thuộc.

Cho nên trong lòng tất cả các cứ địa nhân loại đều vô cùng khát vọng có một Thánh cấp thuộc về mình.

Bây giờ, cuối cùng cũng nhìn thấy hi vọng!

Một khi Phong Vân thành tựu Thánh cấp, tất nhiên địa vị của các cứ địa nhân loại sẽ tăng lên, tối thiểu, mấy thế lực lớn kia sẽ phải nhìn đến bọn họ.

Nhưng bọn họ không biết, bây giờ, sức chiến đấu của Phong Vân, đã có thể so với Thánh cấp!

...

Cứ địa Tinh Diệu, tầng thứ năm của một biệt thự.

Phong Vân và mọi người trong viện phúc lợi cùng nhau ăn bữa cơm tất niên, kê đầu gối nói chuyện xong, thì hần đến đây, quét hình chiếu ngày hôm nay.

[Thiên phú hệ kim cấp thụ quang] : Đến từ hình chiếu của Kim Vân Lai.

[Thiên phú hệ kim cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu của Kim Giáo.

[Kim chi lĩnh vực (tam trọng)] : Đến từ hình chiếu của Kim Bái.

[Võ kỹ cửu giai Kim Thiêm Thuần Sát Trảm>] : Đến từ hình chiếu của Kim Khiết.

[Thú pháp cứu giai Thú Thần Bí Điền> : Đến từ hình chiếu của Song Dực Hoàng Xà.

Ánh mắt Phong Vân sáng lên nhìn những vật rơi xuống sáng lấp lánh trong ba lô.

“Chẳng lẽ là tết đến, nên một lần rơi xuống mấy đồ tốt.”

Chương 394: Đọc cả vạn pháp!

Chương 394: Đọc cả vạn pháp!

"Trước hết hiển hóa môn Cửu giai thú pháp này xem sao."

Bên trong phòng tu hành, Phong Vân đưa ý thức nhìn xuống vô số đồ vật bên trong túi đeo, quyết định trước hiển hóa môn thú pháp này xem sao.

Bởi vì trong lòng hắn thực sự rất hiếu kỳ, không biết công pháp do Hung Thú Chi Thần sáng tạo ra là cái dạng gì?

Hắn cũng không lo lắng rằng mình không có cách nào dung hợp, bởi vì đều đã rơi ra rồi.

Nếu quả thật không thể tu hành, vậy hắn cũng sẽ không đánh rơi ra được.

"Tâm gương hình chiếu tiến hóa lần thứ hai, năng lực cũng tăng lên rất nhiều. Nếu như là trước đó, đoán chừng cũng không thể đánh rơi ra đâu. . ."

Phong Vân thầm đoán được.

Lập tức, hắn mặc niệm một tiếng trong lòng "Hiển hóa".

【 Hiển hóa thú pháp Cửu giai 《 Thú Thần Bí Điển 》 . . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa hoàn tất! 】

Ong!

Một đoàn hào quang đột ngột xuất hiện trong đầu Phong Vân, sau đó âm một tiếng nổ tung.

"Gào ——! !"

Một tiếng thú gào phảng phất như từ viễn cổ truyền đến, mang theo cảm giác mãng hoang hùng hậu.

Một giây sau, trong đầu Phong Vân, hào quang đó hình thành một hung thú vô cùng to lớn.

Có thể rõ ràng nhìn thấy, toàn thân cự thú này được bao trùm bằng lớp vảy màu xanh, phía sau mọc ra một đôi cánh khổng lồ, khí tức thâm thúy kinh khủng như vô tận vũ trụ. Chỉ nhìn qua một cái, liền khiến người khác không thể chịu đựng nổi.

Nhưng chỉ một lát sau, cự thú này lại tán loạn ra, hóa thành một đoạn văn tự màu xanh. Những văn tự này Phong Vân biết, nó chỉ có trong hung thú giới.

Mấy phút đồng hồ sau.

Phong Vân dung hợp hoàn tất môn Thú Thần Bí Điển này. Hắn nhẹ nhàng thở ra một ngụm khí, trong mắt có sự hãi thán phục. Môn Thú Thần Bí Điển này xác thực không phải dạng thường, hoàn toàn không giống các công pháp tu hành khác mà hắn gặp qua.

Tu hành Thú Thần Bí Điển này, không cần ngồi tĩnh tọa, cũng không cần nhập định, chỉ có một phương thức, đó chính là —— thôn phệ.

Bất cứ một thứ gì đều có thể thôn phệ, sau đó chuyển hóa thành năng lượng mà chính mình cần!

Đây chính là phương pháp tu hành Thú Thần Bí Điển, đơn giản mà trực tiếp!

"Hóa ra đây chính là Thú Thần Bí Điển."

Phong Vân thấy rõ sự huyền bí bên trong, mặc dù nhìn có vẻ đơn giản, nhưng suy nghĩ tỉ mỉ lại liền thấy cực kỳ đáng sợ.

Có thể thôn phệ hết thảy sự vật để bản thân sử dụng, này giống như là chuyên Thôn Phệ năng lực thiên phú hóa thành công pháp mà tu hành vậy.

Mà Thôn Phệ năng lực thiên phú khó cầu đến thế nào chứ? Không phải ai cũng có thể có được đâu.

Cho dù là Phong Vân, đã lấy hình chiếu của nhiều hung thú như vậy, cũng chưa từng gặp qua, chỉ tồn tại bên trong truyền thuyết.

Nhưng bây giờ, bản Thú Thần Bí Điển này, lại có thể dựa vào công pháp tu hành để làm được mọi năng lực mà Thôn Phệ thiên phú có.

"Có được công pháp tu hành như vậy, chỉ sợ khu vực hạch tâm của hung thú giới, khắp nơi đều có hung thú cường đại. . ."

Phong Vân tự nói trong lòng.

Môn công pháp này trong thời gian ngắn là có thể tạo ra được một lượng lớn hung thú cường đại.

Nhưng hẳn cũng nhìn ra tai hại. Thứ gì cũng nuốt như vậy, năng lực trong cơ thể nhất định sẽ rất hỗn tạp. Vừa mới bắt đầu có lẽ sẽ tăng lên rất nhanh, nhưng đến cuối cùng, nhất là khi muốn đột phá đến Thánh cấp, tất sẽ gặp phải muôn vàn khó khăn.

"Mặc dù có tai hại này, nhưng Thú Thần Bí Điển vẫn cực kỳ đáng sợ."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

"Đáng tiếc, Thú Thần Bí Điển này lại vô dụng với ta."

Linh hồn lực của hắn cường đại, lại thêm bản thân có được tám loại thuộc tính (ngoại trừ không gian), so về tốc độ hấp thụ năng lượng, hẳn so với Thú Thần Bí Điển này còn nhanh hơn nhiều, cũng càng thuần túy hơn.

Tự nhiên không có lý do gì mà đặc biệt đi tu hành môn công pháp này.

"Nhưng ngược lại là có thể đem ra tham khảo một chút."

Phong Vân đặt tâm nhìn về lâu về dài, lập chí sáng tạo ra công pháp và võ kỹ thuộc về mình. Bởi vậy đọc cả ngàn vạn công pháp là chuyện bắt buộc tất yếu.

Dù sao không có căn cơ và lịch duyệt như vậy, là rất khó sáng tạo ra công pháp cùng võ kỹ.

Sau đó.

Phong Vân lại phân biệt hiển hóa 【 Kim chi lĩnh vực 】 và 【 Kim Hệ thiên phú 】 .

Ba tầng Kim chi lĩnh vực hòa vào thân thể, tăng cường bảy tầng Kim chi lĩnh vực của hắn lên tới tầng thứ tám. Lĩnh vực càng đến hậu kỳ càng khó tăng lên, cái này cũng là chuyện bình thường.

Mà Kim Hệ thiên phú của hắn do đã đạt tới cấp nguyệt huy, khi dung hợp cấp thực quang và cấp tinh mang, cũng chỉ hơi tăng lên một chút mà thôi, khoảng cách tăng đến mức bão hòa vẫn còn cực kỳ xa xôi.

Nhưng nếu là có thêm mấy chục lần nữa, lượng biến kéo theo chất biến ngược lại là cũng có thể.

Không thể không nói, thật sự là có khả năng thực hiện được.

Không có cách nào, ai bảo hấn có hơn 20000 hình chiếu Kim Thần tộc đâu. Thấp nhất cũng là cấp thuế phàm.

"Đây mới gọi là thoải mái."

Phong Vân ném được ngon ngọt ở chỗ hình chiếu Kim Thần tộc. Bởi vậy, hấn có chút đứng ngồi không yên, quyết định lập tức ra tay đối với Lôi Thần tộc, Băng Thần tộc và Phong Thần tộc.

Dù sao, vị trí tọa độ của ba tộc này hấn sớm đã biết rõ.

"Đầu tiên đi đến Thần tộc nào đây?"

Thuộc tính thiên phú của ba tộc này về tương đối mà nói đều rất mạnh, cũng là thứ mà Phong Vân cần, có thể tăng cường chiến lực một cách trực quan. . .

Nghĩ tới nghĩ lui, Phong Vân cuối cùng vẫn lựa chọn Lôi Thần tộc.

Không vì gì khác, mà là vì hấn hiện tại đã có được Lôi chi lĩnh vực tầng bảy, nếu như lấy hình chiếu của Lôi Thần tộc trước, chỉ cần không phải quá rủi thì hấn nhất định có thể đánh ra Lôi chi lĩnh vực.

Đến lúc đó dung hợp với bản thân, tất có thể tăng cường chiến lực trên diện rộng.

Như vậy, lại đi tới hai tộc khác, cũng càng nắm chắc hơn một chút.

"Liên đi Lôi Thần tộc."

Phong Vân quyết định xong liền sẽ không lại đổi.

Lúc này nói với Phong Tiểu Lan, viện trưởng các nàng vài câu liền trực tiếp xuất phát.

Trong sân.

Phong Tiểu Lan nhìn theo hướng Phong Vân biến mất, gương mặt xinh đẹp tràn đầy kiên định, "Tiểu Vân mạnh như vậy mà vẫn khắc khổ cố gắng như thế, ta còn có lý do gì mà lười biếng đây!"

"Nói không sai, tiểu tình nhân này của ngươi tương lai nhất định sẽ đạt tới Thánh cấp. Một khi hấn thành Thánh, tuổi thọ vạn năm, đến lúc đó, nếu như ngươi chưa thành Thánh, hấn chỉ có thể chậm rãi mà nhìn ngươi già nua rồi chết đi."

"Ngươi, muốn nhìn thấy cảnh này xảy ra sao?"

Giọng nữ trí năng kia vang lên.

Phong Tiểu Lan toàn thân run lên. Cảnh tượng kia nàng chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy không thể chấp nhận, "Không, không muốn, ta tuyệt đối không muốn!"

"Vậy hãy cố gắng tu hành. Tiếp theo, phải tiến hành giai đoạn rèn luyện địa ngục sinh tử rồi."

"Tới đi, ai sợ ai."

...

Kim Thần tộc nằm ở hướng tây nam, mà Lôi Thần tộc, thì ở phía đối diện, hướng đông bắc.

Về phần khoảng cách, thì càng xa hơn, tối thiểu cũng phải đến mấy ngàn vạn cây số.

Cho dù là Phong Vân tinh thông Không Gian Thuần Di cự ly xa, vậy cũng phải tốn một đoạn thời gian không ngắn.

Cứ như vậy, hơn nửa tháng sau, hấn rốt cục thành công đi đến đích.

...

Đứng phía trên tầng mây mù, Phong Vân quan sát bên dưới, nơi ánh mắt hấn nhìn qua, tất cả đều là rừng xanh rậm rạp, xanh ngắt tươi tốt, nồng đậm sinh cơ.

Khác với mảnh hoang nguyên bên ngoài Kim Thần tộc, bên ngoài Lôi Thần tộc là một khu rừng rậm sinh cơ bồng bồng.

Nhưng ở trong mắt Phong Vân, cũng không có gì khác biệt, bởi vì đây đều là giả.

Lúc này, dưới Linh Hồn Nhãn, Phong Vân có thể nhìn thấy rõ ràng, phía dưới là một trận pháp cực lớn, không kém gì so với Kim Thần tộc, mệnh mông mà khủng bố vô cùng.

Chương 395: Linh hồn điều khiển!

Chương 395: Linh hồn điều khiển!

Trận pháp to lớn bao trùm cả một vùng rộng lớn, phía trên khắc rõ từng trận văn phức tạp mà thâm ảo, lít nha lít nhít, phẳng phất như trời sinh đã có.

Có trận pháp như vậy tồn tại, đừng nói một con ruồi, mà ngay cả một vật sống đều không thể nào vào được.

"Trận pháp của Thần tộc đều khủng bố như vậy à."

Phong Vân bất đắc dĩ, Kim Thần tộc đã vậy, Lôi Thần tộc cũng là như thế.

Chẳng lẽ lại chỉ có thể dùng chiêu cũ?

"Ta bây giờ có được Biến Thân thiên phú cấp thượng quang, lại thêm Không Gian thiên phú cấp thượng phạm, dù cho là Thánh cấp, cũng không có cách nào nhìn thấu ta, ngược lại cũng không cần cẩn thận giống như lúc tới Kim Thần tộc."

Phong Vân lầm bầm.

Cho nên lần này hẳn không có ý định chờ đợi bên cạnh lâu như vậy nữa, quyết định chỉ cần có một tộc nhân của Lôi Thần đi đến, trực tiếp biến thành một hạt bụi bám lên người đối phương, trà trộn vào trước rồi lại nói.

Lập tức, hắn ngồi xếp bằng trên không trung, ẩn nấp ở trong không gian, lẳng lẳng nhập định.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, nhoáng một cái đã qua ba ngày.

Sáng sớm.

Một vệt hào quang màu tím từ phương xa bay tới, tốc độ rất nhanh, hệt như lôi điện, trong nháy mắt đã đi tới gần.

Hào quang màu tím biến mất, lộ ra một thanh niên với mái tóc màu tím, hai con ngươi ẩn ẩn lấp lóe lôi điện, chỉ là mi tâm của hắn không có Thần Văn.

Cực kỳ hiển nhiên.

Đây là một tộc nhân Lôi Thần tộc không có năng lực huyết mạch.

Trên không trung, Phong Vân chột mở hai mắt, quan sát tên tộc nhân Lôi Thần tộc phía dưới, lộ ra nụ cười vui vẻ.

Đến rồi.

"Thám Tra Chi Nhãn!"

Hắn lập tức sử dụng Thám Tra Chi Nhãn, bắt đầu xem xét thanh niên Lôi Thần tộc phía dưới, trước cứ tìm hiểu rõ ràng tin tức cơ bản của đối phương.

【Đối tượng dò xét】 : Lôi Mông

【 Tuổi tác 】 :30 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Lôi Thần Biến 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Lôi Thần Bộ 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Điện Quang Hỏa Thạch Quyền 》 , Lôi Hệ công pháp Cửu giai 《 Lôi Thần Huyền Kinh 》 , Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang, Lôi chi lĩnh vực (ba tầng). . .

"Nhìn thế này, xem ra là tộc nhân bình thường của Lôi Thần tộc."

Ánh mắt Phong Vân khẽ động.

Thần tộc mặc dù chí cao vô thượng, nhưng kỳ thật cũng chia ra thành tộc nhân bình thường và tinh anh. Người giống như Lôi Mông này, ở trong Thần tộc thuộc về dạng tộc nhân bình thường.

Đương nhiên, trong mắt bọn họ là bình thường, nhưng đặt trong cứ địa nhân loại, lại thuộc về tầng lớp siêu cấp thiên tài hàng đầu, có thể so với Thôi Vân Dương.

Đây chính là chênh lệch cực lớn.

Lúc này, nhìn thấy Lôi Mông đã không ngừng tới gần trận pháp Lôi Thần tộc, Phong Vân lập tức sử dụng Biến Thân thiên phú.

"Biến!"

Trong lòng hấn thẳm thì, cả người trong nháy mắt thu nhỏ lại, hóa thành một hạt bụi nhỏ không thể nhận ra, theo gió bay đi, thần không biết quỷ không hay rơi vào trên bờ vai Lôi Mông.

Lôi Mông vền vẹn chỉ có tu vi lĩnh vực tầng ba, tự nhiên không có khả năng phát hiện ra hấn.

Thanh niên Lôi Thần tộc Lôi Mông nhanh chóng đi vào trận pháp, lấy ra thân phận lệnh bài của mình, nhẹ nhàng điếm một cái lên hư không trước

mắt. Lập tức, một vòng gợn sóng hiện lên, sau đó tạo thành một lỗ hồng.

"Xoạt!"

Lập tức, bóng dáng Lôi Mông lóe lên, đi vào đại trận.

Ong!

Lúc này, trên không trung bắn ra một vệt hào quang màu tím, bao phủ Lôi Mông, từ trên xuống dưới quét hình một lần.

Khi quét hình đến trên bờ vai, Phong Vân bế khí ngưng thần, vận chuyển Biến Thân thiên phú cấp thụ quang và Không Gian thiên phú.

Mặc dù lần trước ở Kim Thần tộc, Phong Vân may mắn qua cửa, nhưng căn thận vẫn là trên hết, vận nhất lật thuyền trong mương, vậy thì không ổn.

May mắn, Phong Vân lo lắng chỉ là dư thừa.

Vệt hào quang màu tím kia khi quét đến hạt bụi nhỏ mà hấn biến thành, không hề có phản ứng gì, hết thấy cực kì bình thường.

"Đúng là! Mỗi lần trở về đều phải quét hình một lần, trên địa cầu này căn bản không có ai có khả năng chui vào Lôi Thần tộc chúng ta đâu, hiểu không hả?"

Lôi Mông có chút bất mãn nói thầm một tiếng.

Sau đó hấn phóng lên trời, bay về phía chỗ ở của chính mình trong tộc địa.

Nhưng hấn căn bản không biết, hiện tại trên bờ vai hấn, đang có một nhân loại biến thành hạt bụi nhỏ, đi theo hấn chui vào Lôi Thần tộc.

...

Kim Thần tộc khắp nơi đều là Kim, trong thế giới của Lôi Thần tộc, tự nhiên cũng đều là đồ vật có quan hệ tới “lôi”.

Phong Vân dùng thị giác của một hạt bụi nhỏ quan sát thế giới của Lôi Thần tộc. Hắn nhìn thấy nhà cửa, thực vật, tảng đá, đám mây, nguyên lực các loại, trên cơ bản đều do Lôi thuộc tính cấu thành. Có thể nói là vạn vật đều có thể hóa lôi.

Thậm chí trên bầu trời, còn thỉnh thoảng có lôi điện chớp giạt.

"Thế giới của Thần tộc đều thuần túy mà rộng lớn như vậy, cũng không biết là tồn tại mạnh cỡ nào mới có thể mở ra thế giới như vậy."

Phong Vân cảm khái.

Theo hắn biết, Thánh cấp mặc dù có thể mở ra tiểu thế giới, nhưng tuyệt đối không mở ra được tiểu thế giới nào lớn như thế.

Có lẽ, chỉ có Thần linh chí cao vô thượng trong truyền thuyết mới có thể làm được mà thôi.

...

Một phút sau.

Lôi Mông bay trở về nhà của mình. Hắn vừa về đến nơi liền chui vào phòng tu hành, bắt đầu nhập định tu hành.

"Lần này từ tổng bộ công hội võ giả trở về, lĩnh hội Lôi Hệ bia đá kia rất có cảm ngộ. Ta có dự cảm, qua một tháng nữa sẽ có thể đột phá đến lĩnh vực tầng bốn. . ."

Trong mắt Lôi Mông có hào quang chói lọi. Hắn lập tức nhẹ ngẩng đầu, nhìn Thần Điện to lớn trong thế giới, "Chờ đi, Lôi Mông ta nhất định sẽ tiến vào Thần Điện, trở thành thiên tài hạch tâm của tộc!"

"Mục tiêu không tệ."

Ngay lúc này, bỗng nhiên một giọng nói truyền đến.

Cái gì!

Lôi Mông cả người chấn động, vô ý thức quay đầu nhìn lại.

Sau đó. . .

Một đôi tròng mắt màu vàng óng trong nháy mắt chiếm trọn ánh mắt hắn. Sau đó, hắn choáng váng, trực tiếp hôn mê.

Phong Vân chợt xuất hiện bên trong phòng tu hành.

Hắn nhìn Lôi Mông ngã trên mặt đất, trong hai mắt bay ra từng sợi linh hồn lực, hình thành một cái đồ án phức tạp giữa không trung.

"Đi!"

Theo hắn tâm niệm vừa động, bức đồ án kia nhẹ nhàng lóe lên, bay vào trong mi tâm Lôi Mông, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Một lát sau.

Khi Lôi Mông tỉnh lại, từ dưới đất bò dậy, nhìn thấy Phong Vân liền lập tức cung kính thi lễ, "Tham kiến chủ nhân."

Phong Vân khẽ gật đầu, trong lòng lại thầm nghĩ: "Linh hồn lực ẩn này của ta chỉ có thể khống chế Lôi Mông này trong thời gian một tháng, nhưng

cũng đủ rồi."

Phương pháp này có cách làm khác với linh hồn nô dịch kia nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Chỉ là một cái có tính tạm thời, mà một cái khác, thì có tính vĩnh cửu, hơn nữa sống chết cũng không không chế được. Một ngày chủ nhân chết, người bị linh hồn nô dịch cũng sẽ chết.

Có họa cùng chịu.

So sánh với nhau, linh hồn lạc ấn của Phong Vân càng tốt hơn nhiều.

Cái này là do chính hấn nghiên cứu ra, chỉ thích hợp dùng cho người có Linh Hồn thiên phú thấp hơn nhiều so với hấn.

Lôi Mông này căn bản không có Linh Hồn thiên phú, đối mặt với một chiêu này, tự nhiên không cách nào chống cự.

"Về sau ta sẽ điều khiển Lôi Mông này ra ngoài, mà ta thì biến thân thành hạt bụi nhỏ bám lên trên người hấn, như vậy rất hoàn mỹ."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Chương 396: Lôi Thần Tử

Chương 396: Lôi Thần Tử

Tộc địa Lôi Thần tộc.

"A, Lôi Mông ngươi đã trở về."

"A? Lôi Mông ngươi trở lại nhanh như vậy à?"

"Tổng bộ công hội võ giả thế nào, có Lôi Thần tộc chúng ta không?"

". . ."

Lôi Mông đi vào bên trong Lôi Thần tộc, không ngừng mỉm cười cùng từng tộc nhân Lôi Thần tộc chào hỏi, thành thạo điêu luyện.

Mà ở trên bả vai của hắn, Phong Vân hóa thành một hạt bụi nhỏ bám vào phía trên.

Giờ phút này, Phong Vân đang sử dụng dò xét chi nhãn đối với tộc nhân Lôi Thần tộc, từ đó lựa chọn hình chiếu chất lượng tốt.

Trong lòng của hắn cũng không ngừng cảm thán, vẫn là phương pháp này tốt, nếu hắn biến thân thành bộ dáng Lôi Mông, thì không dám ở trong tộc đàn chờ quá lâu.

Dù sao hắn không có ký ức của đối phương, rất dễ dàng lộ tẩy.

Về phần lấy linh hồn lực quét hình ký ức, lấy cường độ linh hồn của Phong Vân bây giờ, đã có thể làm được, chỉ là hấn không cách nào cam đoan Lôi Mông an toàn mà thôi.

Vạn nhất chết đi, làm cho Lôi Thần tộc chú ý thì không tốt rồi.

Cho nên, hấn quyết định phương pháp này vẫn là đáng tin nhất, an toàn nhất nhất.

Cứ như vậy, Phong Vân không chế Lôi Mông không ngừng đi lại bên trong Lôi Thần tộc, một ngày 2000 cái hình chiếu chất lượng tốt, căn bản không phải là nói chơi, dễ dàng hoàn thành được.

Rất nhanh, mười ngày đi qua.

Mà bây giờ hình chiếu bên trong tấm gương của Phong Vân, cũng đã nhiều hai vạn cái, tất cả đều là của Lôi Thần tộc, hơn nữa còn đã trải qua quá trình hấn tinh tế chọn lựa, tuyệt đối là chất lượng tốt.

Số lượng tộc nhân Lôi Thần tộc cùng Kim Thần tộc không chênh lệch nhiều lắm, cũng khoảng hai ba vạn người.

Phong Vân mười ngày này trên cơ bản đã chiếu hình xong.

Mà ánh mắt của hấn bây giờ đã phóng tới bên trong thần điện ở trung tâm của Lôi Giới, cực kỳ hiển nhiên, hấn đối với nơi đó đã động tâm.

Có thể không động tâm sao?

Nơi đó là hạch tâm của toàn bộ Lôi Thần tộc, giống như là Kim Thần tộc, bên trong cũng có Thánh cấp tồn tại.

Nếu như được một cái hình chiếu, tất nhiên sẽ rất vui vẻ.

Một cái hình chiếu Thánh cấp, giá trị có thể vượt qua hai vạn cái hình chiếu này của hắn.

"Đáng tiếc Lôi Mông không có tư cách tiến vào Lôi Thần Điện kia '.

Phong Vân lắc đầu, hắn thầm nghĩ trong lòng: Thực sự không được, ta liền tự mình lên vào trong.

Hành động lần này cực kì mạo hiểm, dù sao đó cũng là Thần Điện.

Thiên phú Biến Thân của Phong Vân mặc dù không sợ Thánh cấp, nhưng ở trước mặt thần điện kia, trong lòng của hắn thực sự không chắc chắn.

Dù sao nghe nói Thần Điện đó là do Thần Linh Thủy Tổ đời thứ nhất chế tạo.

Lực lượng của Thần, ai có thể nắm chắc được!

"Chờ một chút đi, lúc nào không có biện pháp khác lại nói tiếp."

Phong Vân cũng không sốt ruột lắm, lúc này cũng mới qua mười ngày mà thôi.

Cứ như vậy, lại qua mười ngày nữa.

Phong Vân vẫn không tìm được biện pháp gì tốt, có một lần hắn thậm chí kìm nén không được vụng trộm đi qua Lôi Thần Điện, nhưng còn chưa tới được gần, hắn đã có cảm giác không duy trì được biến thân.

Cái này khiến hắn lập tức chạy ra xa.

Đồng thời Phong Vân cũng hiểu, năng lực biến thân của mình không thể tới gần Thần Điện, một khi tiếp cận nơi đó, sẽ bị bức ra chân thân.

"Xem ra cấp bậc thiên phú Biền Thân của ta vẫn là hơi thấp. . ."

Phong Vân bất đắc dĩ, lần này không phải nói đùa, hẳn ngay cả cơ hội liều một phát cũng không có.

"Chỉ có thể thành thành thật thật ở ngoài Thần điện" Phong Vân lắc đầu nói.

Nhưng mà, ngay lúc này.

Bỗng nhiên thanh âm uy nghiêm từ bên trong Lôi Thần Điện truyền ra, quanh quần toàn bộ thế giới Lôi Thần.

"Di tích bí cảnh mới mở ra, tất cả tộc nhân tu vi đạt tới Vương cấp đều có thể đi vào, thời gian kỳ hạn là một tháng."

"Hả?"

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt sáng lên, "Di tích bí cảnh mới mở ra!"

Lấy nội tình Lôi Thần tộc, quy mô di tích bí cảnh này tất nhiên là loại cực lớn trở lên, bằng không thì có lỗi với cái danh hào Thần tộc này lắm.

"Lại nói là tất cả tộc nhân đạt tới Vương cấp đều có thể đi vào bên trong, có định ra cảnh giới thấp nhất, nhưng không có nhắc tới cảnh giới cao nhất, điều này nói rõ rất có thể, sẽ có Thánh cấp cũng đi vào bên trong!"

Phong Vân càng nghĩ càng thấy có khả năng, dù sao cũng là di tích bí cảnh mới, Thánh cấp đoán chừng cũng muốn đi vào thăm dò một lần.

"Không tệ không tệ, di tích bí cảnh này mở ra chính là cơ hội của ta."

Phong Vân cười hắc hắc.

Hắn lúc đầu đã muốn chuẩn bị từ bỏ, ở bên ngoài chờ đợi.

Không nghĩ tới bây giờ cơ hội lại tới.

"Đi! Đi tham gia di tích bí cảnh mới!"

Phong Vân không chút do dự nào, lập tức lấy linh hồn điều khiển Lôi Mông đi ra khỏi phòng, đi tới một quảng trường.

Mà hắn cũng hoàn toàn giống như trước đây, hóa thành một hạt bụi nhỏ, bám vào trên bờ vai.

Lúc Phong Vân thao túng Lôi Mông đi vào quảng trường, nơi đó đã tụ tập rất nhiều tộc nhân Lôi Thần tộc.

Đều là một ít tộc nhân bên ngoài.

Về phần thành viên hạch tâm bên trong thần điện, thì còn chưa tới.

Những người này Phong Vân đã sớm chiếu hình qua, bởi vậy hắn để Lôi Mông đợi trong góc, không chút nào thu hút.

Thời gian dần dần đi qua.

Một lúc sau, bỗng nhiên trên quảng trường truyền thanh âm sôi sục.

"Mau nhìn! Là Thần tử đại nhân!"

"Thần tử đại nhân ra ngoài!"

"Từ lần trước tổng bộ công hội võ giả truyền đến tin tức, nói Phong Vân kia xông đến Hư Thiên cảnh đệ thập nhất trọng, Thần tử đại nhân vẫn bế quan không đi ra."

"Xuyt! ở trước mặt Thần tử đại nhân không cần nhắc tới nhân loại kia."

". . . ."

Lôi chi Thần tử?

Phong Vân lập tức nhìn lại, nhìn thấy một đạo thân ảnh cao lớn từ phương xa bay tới, đứng vững như tháp sắt, toàn thân trên dưới cơ bắp tràn đầy.

Nhưng cũng không phải là quá to lớn, mà là cực kỳ cân xứng.

Cả người đứng ở đó, đôi mắt như đao, bá khí thẳng tới trời cao.

Có thể thấy được, tuổi của hắn cũng không lớn, cùng với Băng Chi Thần tử không chênh lệch nhiều lắm.

"Tới gần!"

Phong Vân để cho Lôi Mông tới gần Lôi chi Thần tử hơn.

Nơi xa.

Lôi chi Thần tử nghe các tộc nhân nghị luận, nhất là nhắc tới Phong Vân, trong lòng của hắn hừ lạnh một tiếng, "Phong Vân, chỉ là một nhân loại cấp thấp, đoán chừng chỉ gặp may mắn trùng hợp đạt được bảo vật, mới làm cho chiến lực tăng nhanh, tiềm năng của hắn tất nhiên cũng đã hao hết, sau này khó lòng tiến bộ nữa."

"Mà ta, là người có thiên phú mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Lôi Thần tộc, tiến vào Thánh cấp chỉ là vấn đề thời gian! Chờ đi Phong Vân, nhìn ta đạt tới Thánh cấp sẽ nghiền ép ngươi!"

Tâm hấn nhắc tới Phong Vân, nhưng lại không biết đối phương cách hấn không đến 2000 mét, lúc này đang lại đang chiếu hình hấn.

"Chiếu hình!"

Phong Vân trong lòng nói nhỏ.

Đối với Lôi chi Thần tử, tự nhiên là không cần dò xét, thiên phú đối phương tất nhiên mạnh đến bạo tạc.

【 hình chiếu người 】 : Lôi Vũ Đạo

【 tuổi tác 】 : 27 tuổi,

【 cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ cấp 9 《 Thiểm Điện Kinh Lôi Thân 》 . . . võ kỹ cấp 9 《 Lôi Dao Cứu Trọng Thiên 》 . . . võ kỹ cấp 9 《 Hám Thiên Kinh Lôi 》 . . . công pháp Lôi Hệt cấp 9 《 Lôi Thần Huyền Kinh 》 . . . bí pháp phi hành Lôi Hệt • Thương Lôi Chi Dực. . . bí pháp phòng ngự Lôi Hệt • Lôi Chi Thuần. . . bí pháp công kích Lôi Hệt • Lôi Thần Chi Mâu. . . thiên phú Lôi Hệt cấp Nhật Diệu. . . Lôi chi lĩnh vực (cứu trọng). . . Huyết mạch năng lực • Lôi Thần Chi Nộ. . .

Chương 397: Hình chiếu Thánh cấp!

Chương 397: Hình chiếu Thánh cấp!

"Tới tay!"

Phong Vân nhìn bảng thuộc tính Lôi chi Thần tử một chút, quả nhiên đúng như dự liệu của hắn, rất mạnh, vượt xa các tộc nhân Lôi Thần tộc khác.

Dạng này đoán chừng chỉ có Thánh cấp Lôi Thần tộc mới năng lực nghiền ép đối phương.

"Hiện tại ta đã có hình chiếu của Lôi chi Thần tử, ở trong Lôi Thần tộc cơ bản đã không có gì tiếc nuối. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Nếu quả thật có tiếc nuối, đó chính là hắn còn không có hình chiếu nào là Thánh cấp Lôi Thần tộc, cho dù là một cái cũng được.

Bất quá loại chuyện này chỉ có thể nhìn vào vận khí, dù sao Thánh cấp đều tọa trấn trong thần điện Thần tộc, chỗ kia hắn cũng không có cách vụng trộm tới gần.

"Hiện tại nhìn xem cái di tích bí cảnh này có Thánh cấp đến hay không."

Phong Vân trong lòng nói thầm.

Hắn trong lòng cũng không chắc chắn, trước đó dù sao cũng chỉ là suy đoán.

"Không đến thì không lỗi, đến chính là kiếm lời lớn." Phong Vân cũng không sốt ruột, hết thấy thuận theo tự nhiên, trong lòng yên tĩnh như mặt nước.

Sau đó các tộc nhân Lôi Thần tộc đạt đến Vương cấp đã đến gần hết, ước chừng chiếm khoảng một phần hai số lượng tộc nhân.

Là vì bên trong Thần tộc, cho dù là tộc nhân phổ thông nhất, dựa vào sự cố gắng của bản thân, cũng có thể đạt tới Vương cấp, kém nhất cũng là Vương cấp phổ thông.

Phần này thiên phú cùng tiềm năng này không thể nghi ngờ là đáng sợ, giống như trong tộc trên cơ bản đều có tư chất để đạt được thành tựu Vương cấp.

Bất quá mọi chuyện đều do trời định, thế giới là công bằng, Thần tộc tư chất viễn siêu nhân loại, mà ở số lượng kém nhân loại xa tít tắp.

"May mắn mấy Đại Thần tộc số lượng tộc nhân đều rất ít, bằng không thế lực đã sớm trải rộng Địa Cầu."

Phong Vân tự nói trong lòng.

...

"Ông ——! !"

Lúc này, đã thấy trên quảng trường quang mang ngưng tụ, từ bốn phương tám hướng mà đến, hình thành một cánh cổng ánh sáng, cao tới

mười mét, chiều rộng năm mét, người đứng ở đó, đều được chiếu sáng rạng rỡ.

Thông qua cánh cổng ánh sáng trong suốt kia, lò mờ trông thấy phía sau cửa kia là một thế giới kỳ quái, nhiều màu nhiều sắc, đẹp không sao tả xiết.

Cực kỳ hiển nhiên —————

Di tích bí cảnh mở ra!

"Mở ra rồi, tồn tại Thánh cấp vẫn là không có tới." Phong Vân lẩm bẩm, xem ra lần này không thể kiếm lời được rồi.

"Oanh! !"

Nhưng mà, ngay lúc này, hai cỗ uy áp mênh mông kinh khủng bỗng nhiên giáng lâm.

Ở trên bầu trời, chẳng biết lúc nào xuất hiện hai bóng người, người nào cũng vĩ ngạn thần thánh, quan sát xuống dưới trong đôi mắt giống như là ẩn chứa một vũ trụ, ảo diệu thâm thúy, mênh mông không hiện.

"Là Lôi Bạo Thánh giả cùng Lôi Quang Thánh giả! !"

"Oa, thật có Thánh cấp đến!"

"Đây chính là Thánh cấp sao? Thực lực thật sự là làm cho người ta kính sợ."

"Nghe đồn Lôi Bạo Thánh giả cùng Lôi Quang Thánh giả đã sống trên ngàn năm trở lên, tư lịch cực lâu!"

"Một ngày nào đó, ta cũng sẽ đạt tới cảnh giới này."

". . ."

Thật đến!

Phía trên quảng trường.

Phong Vân mừng rỡ, trên mặt nhin không được lộ ra nét mừng, còn may là không có từ bỏ, rốt cục đợi được!

Lập tức, hấn không chút nào do dự đem mắt nhìn lên, trước khi hai vị Thánh lướt vào cánh cổng ánh sáng, đã đem bọn hấn chiếu hình thành công.

"Hô, may mà tốc độ ta nhanh."

Phong Vân thở nhẹ ra một ngụm khí, nếu là chậm một giây nữa, hai tôn tại Thánh cấp kia đã đi xa rồi.

Nếu như vậy, hấn cũng chỉ có thể tới bên trong di tích bí cảnh để chiếu hình thôi, như vậy độ khó không thể nghi ngờ là tăng lên rất nhiều.

May mắn, hiện tại đã giải quyết xong!

Keng! !

Lúc này, thanh âm hình chiếu hình thành vang lên.

Ý thức Phong Vân lập tức không thể chờ đợi nổi nữa tiến vào trong gương xem xét hình chiếu.

【 hình chiếu người 】 : Lôi Bạo

【 tuổi tác 】 : 1000 tuổi

【 cảnh giới 】 : Thánh cấp sơ giai

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ Thánh cấp 《 Lôi Long Bào Hạo 》 . . . võ kỹ Thánh cấp 《 Lôi Thục Hàng Thế 》 . . . võ kỹ Thánh cấp 《 Lôi Chi Hóa Thân 》 . . . công pháp Lôi Hệ Thánh cấp 《 Lôi Thần Huyền Diệu 》 . . . bí pháp công kích Lôi Hệ • Lôi Đình Phong Bạo. . . bí pháp tốc độ Lôi Hệ • Lôi Chi Thiểm Thước. . . thiên phú Lôi Hệ cấp Nguyệt Huy. . . Lôi chi pháp tắc (hai tầng). . . Huyết mạch năng lực • Lôi Đình Chi Nhãn. . . Kinh Tịch Thánh Dao (phổ thông cấp Thánh Bình). . . Tử Phách Huyền Lan Giáp (phổ thông cấp Thánh Bình). . .

【 hình chiếu người 】 : Lôi Quang

【 tuổi tác 】 : 2011 tuổi

【 cảnh giới 】 : Thánh cấp sơ giai

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ Thánh cấp 《 Lôi Thương Đột Kích 》 . . . võ kỹ Thánh cấp 《 Liên Tòa Thiểm Điện Sát 》 . . . võ kỹ Thánh cấp 《 Điện Ảnh Bộ 》 . . . công pháp Lôi Hệ Thánh cấp 《 Lôi Thần Huyền Diệu 》 . . . bí pháp công kích Lôi Hệ • Ngũ Lôi Oanh Đỉnh. . . bí pháp phòng ngự Lôi Hệ • Lôi Thần Khải Giáp. . . thiên phú Lôi Hệ cấp Nguyệt Huy. . . Lôi chi pháp tắc (ba tầng rưỡi). . . Huyết mạch năng lực • Lôi Thần Chùy. . . Cửu Tiêu Thánh Thương (tinh phẩm cấp Thánh Bình). . . Lưu Vân Thương Minh Giáp (phổ thông cấp Thánh Bình). . .

"Phát, phát, kiếm lời lớn, kiếm lời lớn! !"

Phong Vân chỉ nhìn một chút, lập tức liền không thể chuyển dời ánh mắt.

Hai cái bảng thuộc tính Thánh cấp này cũng quá giàu.

Thánh cấp võ kỹ, công pháp cùng lôi chi ngự pháp tắc không cần phải nói, đây là phù hợp với Thánh cấp.

Mà làm cho Phong Vân đề ý nhất là, hai cái Thánh cấp Lôi Thần tộc này đều có được Thánh Binh, với lại không chỉ một kiện.

Một kiện vũ khí, một kiện thánh y, trong đó còn có một cái vũ khí cấp tinh phẩm, đây quả thực là đĩa bánh to lớn, không cần tiền mua.

Trước đó, bên trong danh sách trao đổi của công hội võ giả Phong Vân đã nhìn thấy rất rõ, Thánh Binh rẻ nhất, một kiện cũng là hơn trăm tỷ điểm tích lũy.

Cái này đối với hắn mà nói, đơn giản là giá trên trời, chỉ nhìn mà thôi, căn bản mua không nổi.

Nhưng bây giờ, hắn thu hoạch miễn phí được bốn kiện, không cần tốn bất kỳ một khoản tiền gì cùng điểm tích lũy, chỉ là cần một chút thời gian xoát là có mà thôi.

Thánh Binh trân quý cỡ nào, bốn kiện Thánh Binh này tất nhiên là do hai vị Thánh cấp kia tốn hao thời gian dài dằng dặc mới có thể có được.

Nhìn tuổi bọn họ liền biết.

Một người 1000 tuổi, người còn lại càng đạt tới 2000 tuổi, ở đại tai biến trước đó hắn đã sống một ngàn năm, nghĩ thôi cũng thấy đáng sợ.

Bất quá bây giờ, Thánh Binh của bọn họ tất cả đều bị Phong Vân cho chiếu hình, bị miễn phí xoát ra!

Ngẫm lại liền đắc ý!

Sau đó.

Phong Vân nhìn thấy trên quảng trường của Lôi Thần tộc người đều đã đi vào không sai biệt lắm, hắn lập tức lấy ý thức linh hồn mệnh lệnh Lôi

Mông tiến vào bên trong cánh cổng ánh sáng.

Mặc dù Thánh cấp cũng đã hình chiếu rồi, tâm nguyện đã hoàn thành.

Nhưng di tích bí cảnh này đã đến rồi, tự nhiên cũng muốn đi vào một chút.

Di tích bí cảnh của Thần tộc, ngẫm lại liền biết, bên trong khẳng định có rất đồ vật tốt, tuy không đến mức trắng trợn vơ vét, nhưng cũng có thể lấy ra một chút mà đồ tốt cũng được mà.

Dù sao, bản thân hắn là người hao tổn nhiều của cải và tài nguyên, Thánh cấp đoán chừng cũng không có hao phí nhiều tài nguyên như hắn.

"Ông —! !"

Lập tức, quang mang lóe lên, lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, liền phát hiện đã đi vào một cái thế giới khác.

Chỉ thấy nơi này rộng lớn vô cùng, phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là nguyên thủy chi địa, hoặc hoang vu, hoặc rừng rậm, hoặc dòng sông. . .

Chương 398: Di tích nguyên thủy

Chương 398: Di tích nguyên thủy

Bên trong Bí cảnh di tích, cổ thụ chọc trời, dây leo như rồng cuộn, sông lớn uốn lượn bao la hùng vĩ, sơn nhạc nguy nga, một dáng vẻ nguyên thủy cổ kính.

Lúc đầu hơn vạn tộc nhân Lôi Thần tộc, sau khi tràn vào cái bí cảnh di tích này, lập tức một người cũng không tìm được.

Cái nơi này thật sự là quá lớn, cương vực mênh mông, phẳng phất không phải không gian lúc trước, mà là đi vào một cái thế giới mới được sinh ra.

Hơn vạn tộc nhân Lôi Thần tộc như là một dòng suối tràn vào biển lớn, mỗi người cũng như là giọt nước trong biển cả, tự nhiên "Khó mà nhìn thấy" nhau.

"Đây chính là bí cảnh Thần tộc sao, thật là lớn."

Phong Vân có phần cảm khái, tộc nhân Thần tộc tư chất tốt, thiên phú mạnh, ngay cả phương diện tài nguyên đều hơn xa cứ địa nhân loại, làm sao có thể không mạnh được!

"Ta đã tiến đến, vậy thì không thể tay không mà về."

Phong Vân nhìn bốn bề vắng lặng, để cho Lôi Mông ngồi tại chỗ chờ đợi, đồng thời để lại trên người hắn một cái linh hồn lạc ấn .

Mà hắn thì biến thành bộ dáng của Lôi Mông, lướt vào trong thế giới nguyên thủy trước mắt.

Dù sao mang theo Lôi Mông thực sự là quá bất tiện, thực lực người này chỉ là sơ giai lĩnh vực, sẽ làm vương vãi Phong Vân nếu gặp tình huống cần đánh nhau, vẫn là để lại nơi này là tốt nhất.

Từ rừng cổ địa, nguyên thủy mà mãng hoang.

Phong Vân không ngừng lướt đi trong đó, hắn phát hiện ở chỗ này tinh thần niệm lực cùng linh hồn cảm giác của mình đều nhận áp chế cực lớn, so với thất thải không gian thần bí thậm chí còn bị áp chế nhiều hơn.

Chỉ có thể cảm ứng được phạm vi trăm mét xung quanh.

Phạm vi cảm ứng này tương đương với phạm vi cảm ứng của một võ giả ở ngoại giới.

"Bất quá không gian năng lực tại nơi này lại không bị hạn chế. . ."

Phong Vân thử một chút, nhận ra mình vẫn có thể phát động các loại năng lực không gian, cũng không bị ảnh hưởng, nói rõ nơi này cũng không có cấm không lĩnh vực.

"Đội Không Gian áo nghĩa của ta lĩnh ngộ được cấp độ pháp tắc, cho dù là có cấm không lĩnh vực, cũng không thể áp chế năng lực không gian của ta."

Phong Vân lặng yên nói.

Nếu hắn lĩnh hội Không Gian đến cấp độ pháp tắc, thì lúc đó, hắn chính là không gian, không gian chính là hắn.

Chỉ cần hấn sống yên ổn, không gian tuyệt đối do hấn khống chế, cho dù là cấm không lĩnh vực, cũng không thể ảnh hưởng đến hấn, bởi vì hấn đã tự thành không gian.

Bất quá muốn đạt tới cấp bậc kia hiển nhiên còn phải đi một đoạn đường rất dài.

Tôi thiểu nhất tạm thời không cần cân nhắc, trở thành Thánh cấp Không Gian Hệ, đây tuyệt đối là muôn vàn khó khăn, Phong Vân đến nay cũng không biết có ai thành công qua chưa.

Lấy thiên phú Không Gian của Phong Vân bây giờ, đoán chừng lĩnh hội một vạn năm vẫn là có khả năng tấn thăng đến Thánh cấp.

Chỉ là có khả năng mà thôi.

Không gian danh xưng chỉ ở phía dưới thuộc tính thời gian nghịch thiên, nếu là dễ dàng thành thánh như vậy, cũng sẽ không để đến bây giờ, một Thánh cấp không gian hệ cũng không có.

"Đi lộ tuyến thông thường khẳng định là không được, trừ phi ta có hình chiếu Không Gian áo nghĩa vượt qua thất trọng, thì mới có thể tính tiếp."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng, việc này tạm thời còn rất khó khăn, không cần cân nhắc.

Tôi thiểu nhất, hấn bây giờ ở Kim Hệ, Lôi Hệ hai phương diện này đạt thành tựu Thánh cấp dễ dàng hơn nhiều.

Mặc dù không bằng Không Gian Hệ, nhưng dầu gì cũng là hai hệ, lực chiến so với đồng cấp tuyệt đối mạnh hơn rất nhiều.

"Việc cấp bách trước mắt là tấn thăng Thánh cấp, về phần các thuộc tính khác, về sau sẽ từ từ tăng lên. . .

Phong Vân âm thầm nói.

Những ý niệm này chỉ là chợt lóe lên trong đầu hắn, mà bản thân hắn thì bôn tẩu trong rừng, chờ mong có thể tìm được thiên tài địa bảo, kỳ trân dị bảo gì đó.

"Vèo! !"

Nhưng mà, ngay lúc này, lúc Phong Vân đi ngang qua một gốc cây nhỏ xanh biếc, lập tức từ phía trên bay ra một đạo thiểm điện màu xanh.

Nhìn kỹ, đó là một con rắn nhỏ màu xanh lá, to không bằng ngón cái, ánh mắt vô cùng u lãnh, tựa như là máy móc.

Nhưng mà, còn không có tới gần, một bàn tay thon dài đột nhiên xuất hiện, trực tiếp một tay nắm chặt con rắn, nhẹ nhàng bóp.

Theo tiếng vỡ vụn, con rắn nhỏ màu xanh lá đã bị bóp chết.

"Hả?"

Phong Vân có chút ngạc nhiên, hắn mở bàn tay ra, phát hiện con rắn nhỏ màu xanh lá chỉ có cái đầu bị bóp nát mà thôi, thân thể không có tổn thương.

"Thân thể thật cứng rắn, bằng vào tổ chất thân thể và khí lực của ta bây giờ, vậy mà chỉ bóp nát một cái đầu."

Hắn không khỏi tắc lưỡi, cái con rắn màu xanh lá này thân thể không ngờ đáng sợ như thế, lực công kích của nó tất nhiên cũng cực kì sắc bén, nếu

không có bảo giáp hộ thân dù có là Vương cấp, đoán chừng trong nháy mắt sẽ bị xuyên thủng, chết oan chết uổng.

"Rùng rậm nhìn như yên tĩnh âm u, đoán chừng bên trong đều là trùng điệp sát cơ. . ."

Mới vừa vịn tiến đến liền gặp phải công phạt như thế, khó có thể tưởng tượng bên trong sẽ có nguy cơ cỡ nào.

"Bí cảnh di tích Thần tộc mặc dù quy mô to lớn, nhưng nguy hiểm cũng rất nhiều."

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, còn không đến mức để hắn phải lui bước.

Không nói cái khác, năng lực không gian của hắn ở trong môi trường này đã có thể để hắn ở thế bất bại rồi, nếu hắn muốn đi, ai có thể đuổi kịp hắn được!

Tiếp theo, Phong Vân muốn chiếu hình con rắn trong tay một chút, hắn muốn biết đối phương là chủng loại gì, thân thể nhỏ như vậy, lại có được lực công kích cao như thế.

Nhưng kết quả lại làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, vậy mà thất bại.

"Xem ra lại là cơ thể sống khô lồi."

Phong Vân lắc đầu, loại chuyện này tại mỗi cái di tích bí cảnh đều là giống nhau, ngay cả ở thất thái không gian thần bí, những sinh vật kia nhìn như có sinh mệnh, nhưng kỳ thật chỉ là cơ thể sống khô lồi mà thôi.

Chỉ có bản năng, lại không có linh hồn.

"Tiếp tục đi tới."

Phong Vân điệ̉m chân một cái, ngân quang lóe lên, thuận di biến mất, hướng chỗ sâu nhất trong di tích tiến tới.

Có thể tưởng tượng, dọc theo con đường này hẳn gặp được bao nhiêu nguy cơ.

Nào là hoa ăn thịt người, nào là kịch độc, nào là đậ̀m lầy. . .

Thậm chí, hẳn còn gặp được không chỉ một cơ thể sống khội lồi có thể so với tồn tại Thánh cấp, mặc dù những cơ thể sống khội lồi này không hiểu được nguy lực lượng pháp tắc, nhưng nhục thân bọn hẳn đã có thể so với Thánh cấp.

Cho dù là Phong Vân, cùng những cơ thể sống khội lồi này cứng đối cứng cũng phải khó khăn lắm mới không rơi xuống hạ phong, mà đây là ở dưới tình huống hẳn thôi động "Đại Nhật Thể".

Bất quá, những nguy hiểm này đều đã bị hẳn đánh tới, thu hoạch, tự nhiên cũng phong phú vô cùng.

. . .

Hạch tâm khu vực biên giới nguyên thủy di tích, trong một hốc cây.

Phong Vân hóa thành Lôi Mông ngồi xếp bằng ở đây, mặt ngoài nhìn như tu luyện, kỳ thật ý thức hẳn đang ở trong không gian giới chỉ kiểm kê thu hoạch mấy ngày nay.

Mà càng kiểm kê, hẳn càng vui vẻ, kìm lòng không được cười ra tiếng.

"Nguyên Lực Linh Tuyên! Có thể so với một đầu cực phẩm nguyên lực khoáng mạch!"

"Bất Diệt Thái Dương Căn, một gốc linh thực rễ cây hấp thụ thiên thạch, bên trong ẩn chứa tinh hoa mặt trời, thai nghén ngàn năm mà sinh ra, với thiên phú thuộc tính hỏa có tác dụng cực lớn!"

"Lôi Điện Thảo, hấp thụ Thiên Lôi tiến hóa mà thành, ẩn chứa chân ý lôi điện, người tu luyện Lôi Hệ tha thiết ước mơ bảo vật này!"

"Thiên Niên Hàn Giao Cốt. . ."

". . ."

Lúc này, nếu có người có thể tiến vào không gian giới chỉ của Phong Vân, liền có thể nhìn thấy lượng lớn tài nguyên bảo vật bên trong kia, hoặc chất thành núi, hoặc rót thành dòng sông, rất là hùng vĩ.

Chương 399: Siêu Phàm cấp Thánh Binh

Chương 399: Siêu Phàm cấp Thánh Binh!

"Nên đi tới khu vực hạch tâm thôi."

Phong Vân lẩm bẫm.

Hắn đã quanh quẩn khắp khu vực bên ngoài chừng 15 ngày, gần như mỗi một nơi đều vào xem qua, hiện tại đã không còn vật gì tốt nữa, tiếp tục như vậy cũng chỉ lãng phí thời gian.

Là thời điểm nên tiến quân vào khu vực hạch tâm rồi.

"Nghe các tộc nhân Lô Thần tộc kia nói, khu vực hạch tâm ngoài các thiên tài địa bảo, còn có cả binh khí, trang bị xuất thế. . ."

Mấy ngày qua, hắn cũng gặp phải mấy nhóm tộc nhân Lô Thần tộc, nhưng hắn đều không gặp gỡ bọn họ, càng không hề nói chuyện với nhau để tránh lộ tẩy. Hắn thường tránh ở trong không gian, nghe lén bọn họ nói chuyện.

Việc này, biết được từ một lần bọn họ nói chuyện.

Đây cũng là nguyên do khiến Phong Vân có dự định tiến vào khu vực hạch tâm.

"Thiên tài địa bảo cũng đã kiếm được kha khá rồi. Nên đi kiếm vài loại binh khí trang bị thôi, tốt nhất là có Thánh Binh."

Mặc dù hắn đã lấy hình chiếu của hai tôn tại Thánh cấp có được bốn thanh Thánh Binh. Nhưng Thánh Binh làm gì có ai lại chê ít chứ!

Hơn nữa bốn thanh Thánh Binh đó cũng không phải đặc biệt tốt, chỉ có thể nói là tạm tạm.

"Đi xem một chút nào."

Phong Vân lập tức hành động, hóa thành một vệt ngân quang, trong nháy mắt đã biến mất, không ngừng thuận di về phía khu vực hạch tâm.

"Rầm!"

Một góc trong khu vực hạch tâm, từ một sơn cốc nào đó chợt bộc phát ra một luồng hào quang sáng rỡ, một bảo vật có kiểu dáng như sợi roi chui ra khỏi mặt đất, tản ra chấn động dị thường, trong nháy mắt đã khuếch tán ra xung quanh, thu hút sự chú ý của các tộc nhân Lôi Thần tộc ở gần đó.

"Là Vương cấp thần binh Thiên đẳng!"

"Nhanh đi lấy đi, muộn là hết đây!"

"Dừng tay! Đó là thứ ta thấy trước mà!"

". . ."

Không ít tộc nhân Lôi Thần tộc lập tức vì một thanh Vương cấp thần binh Thiên đẳng mà bắt đầu đấu đá tranh đoạt âm ỉ.

Đứng trước bảo vật, dù là huynh đệ ruột thịt cũng có thể trở mặt thành thù. Huống hồ đây chỉ là người trong cùng một dòng tộc, ra tay cướp đoạt

cũng không sai.

Giờ phút này, trên tán cây cách nơi này chừng một dặm, một bóng người thon dài đang đăm đăm nhìn chăm chú hết thảy mọi chuyện đang diễn ra.

"Lại là Vương cấp thần binh à."

Phong Vân lắc đầu, cũng không có hứng thú ra tay.

Từ khi Thể Chất thiên phú tiến hóa, hắn cũng rất ít dùng Vương cấp thần binh. Bởi vì chỉ riêng thân thể hắn đã có thể so được với Vương cấp thần binh cấp cao nhất. Một quyền, một cước, đều là có thể so với một kích của Vương cấp thần binh Thiên đẳng.

Tự nhiên là không cần thiết phải sử dụng đến.

Cho nên đối với Vương cấp thần binh, hắn cũng không quá hứng thú.

Hiện tại chỉ có Thánh Binh mới có thể làm hắn động lòng, có dục vọng muốn ra tay tranh cướp.

"Ông ——! !"

Ngay lúc này, bỗng nhiên, cả một khoảng trời đất phía nơi xa chợt chao đảo, vô số đá vụn xông ngược lên trời cao, một luồng khí thể hung hãn vô tận phóng thẳng lên trời, xoắn nát tầng tầng mây mù, kinh khủng vô cùng!

Ồ?

Phong Vân lập tức có cảm ứng, vô ý thức ngược mắt nhìn lại, lập tức cả khuôn mặt tràn ngập chấn động, "Hung thần chi khí thật mạnh!"

Cỗ hung thần chi khí này hỗn hợp cả sát lục chi khí và hủy diệt chi khí, bản thân hắn cũng có được cả hai loại lực lượng này, cho nên trong nháy

mắt đã có thể cảm ứng ra.

Sau đó, xuyên thấu qua dòng khí thể hung ác vô tận kia, Phong Vân nhìn thấy một thanh trường kiếm màu đỏ ngòm, chìm nổi lửng lơ.

Chấn động hung ác cực kỳ đáng sợ kia, chính là do thanh trường kiếm màu đỏ ngòm này phóng thích ra.

"Chấn động thật mạnh! So với Vương cấp thần binh không biết còn mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần. Đây là, Thánh Binh! !"

Phong Vân chưa từng gặp qua Thánh Binh, nhưng hắn có thể thông qua việc so sánh với khí thể của Vương cấp binh khí mà suy đoán ra thanh trường kiếm màu đỏ ngòm trước mắt này chắc chắn chính là Thánh Binh!

"Rốt cục cũng có Thánh Binh xuất thế rồi, đồ của ta đó!"

Hắn không hề do dự, lập tức thuận di đi tới, lao về phía thanh trường kiếm màu đỏ ngòm kia.

Hung thần chi khí vô cùng vô tận tràn ra, trong khoảnh khắc đã che lấp phạm vi rộng lớn đen vụn dậm, làm cho các tộc nhân Lôi Thần tộc ở nơi này nhao nhao âm ỉ như tránh rắn độc, sắc mặt cực kỳ hoảng sợ.

Hung thần chi khí có quy mô lớn như vậy đối với bọn hắn mà nói thật sự quá mức khổng lồ.

Một khi bị đánh vào, hung thần chi khí chui vào trong cơ thể, nhẹ thì tổn thương căn cơ, nặng thì sẽ biến bọn họ thành quái vật chỉ biết giết chóc! Vô cùng kinh khủng.

"Quả là một thanh hung binh tuyệt thế!"

Lôi Thần chi tử Lôi Vũ Đạo nghe tin mà chạy đến, từ xa xa nhìn thấy thanh trường kiếm màu đỏ ngòm đang chìm nổi trong dòng hung thần chi khí, ánh mắt bắn ra tia sáng chói mắt.

"Đề ta đến hàng phục ngươi đi!"

Hắn hóa thân thành lôi điện, chớp mắt đã lao ra, mang theo khí thế bá đạo sắc bén, chém phá đất trời, cả một đường thế như chẻ tre mà lao tới. Những hung thần chi khí do hủy diệt và sát lục chi khí ngưng kết thành kia vậy mà cũng không ngăn được hắn, bị trực tiếp phá tan.

"Là Thần tử đại nhân!"

"Thật mạnh! Vậy mà có thể chém tan hung thần chi khí!"

"Nhìn kia, Thần tử đại nhân sắp lấy được thanh tuyệt thế hung binh này rồi!"

Nơi xa.

Phong Vân lặng yên không một tiếng động xuất hiện, hắn nhìn hết thấy mọi chuyện đang xảy ra, trên mặt không hề hoảng hốt.

Hắn có thể cảm ứng được thanh trường kiếm màu đỏ ngòm kia có chất chứa mệnh môn hung thần khí. Vỏ bên ngoài này cũng chỉ tương đương với một lượng cực kì ít ỏi mà thôi.

Quả nhiên.

Khi Lôi chi Thần tử Lôi Vũ Đạo tràn đầy vui mừng vọt tới phụ cận, muốn vươn tay ra nắm chặt thanh trường kiếm màu đỏ ngòm kia.

"Oanh ——! !"

Thanh trường kiếm màu đỏ ngòm tựa như biết nổi giận, ngấn ngủ yên lặng chốc lát, sau đó tràn ra một trận bạo động kinh khủng giống như núi lửa phun trào, hung thần chi khí ngợp trời đè ép giống như một mảnh thiên địa sụp đổ xuống.

Vui mừng trên mặt Lôi Vũ Đạo lập tức hóa thành kinh hãi. Dưới luồng hung thần chi khí này, hẳn ngay cả nhúc nhích cũng không làm được, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

"Ầm ầm!"

Bỗng nhiên, từ hai bên truyền đến chấn động to lớn, đâm xuyên qua tầng hung thần chi khí vô cùng vô tận kia tạo thành một lỗ hổng, khiến cho nó ngừng lại trong giây lát.

Nhân sơ hở này, một bàn tay do nguyên lực ngưng tụ thành bất ngờ lao ra, trực tiếp lôi Lôi Vũ Đạo ra khỏi đó.

"Rầm!"

Trong nháy mắt Lôi Vũ Đạo vừa rời đi, nơi đó hoàn toàn bị hung thần chi khí bao phủ, ăn mòn hết thấy.

"Phù. . ."

Lôi Vũ Đạo chưa tỉnh hồn, nuốt một ngụm nước bọt, trên lưng đã ướt đầm mồ hôi lạnh. Suýt chút nữa hẳn đã bị vô tận hung thần chi khí thôn phệ.

"Thần tử, hung binh này đã đạt tới Thánh Binh cấp siêu phàm, không phải thứ mà ngươi có thể khống chế."

Lúc này, từ phía trên bên cạnh truyền đến một giọng nói.

Nơi đó xuất hiện một bóng người thẳng tắp, nhìn không cao, nhưng lại cho người ta một cảm giác cao lớn đỉnh thiên lập địa.

"Không sai. Dù là chúng ta, cũng không dám tự mình lấy tay cầm."

Một bên khác cũng đồng thời xuất hiện một người, khí tức sâu sa cổ lão, phảng phất như đạp lên vạn cổ thanh thiên mà đến.

Hai người này, chính là tồn tại Thánh cấp trước đó đã tiến vào di tích nguyên thủy.

"Bát trưởng lão, cửu trưởng lão, đa tạ ân cứu mạng."

Lôi Vũ Đạo ôm quyền thi lễ. Vừa rồi nếu không có hai người này ra tay, hẳn dù không chết đoán chừng cũng phế.

Bát trưởng lão và cửu trưởng lão khẽ gật đầu.

"Hai vị trưởng lão, không biết thanh hung binh này nên lấy đi bằng cách nào?" Lôi Vũ Đạo hiếu kỳ hỏi.

"Bằng sức mạnh của hai người chúng ta, áp chế luồng hung thần chi lực vô tận này cũng không khó. Khó là ở chỗ đụng vào thân kiếm này. Trên thân kiếm này mới là nơi hung thần chi khí nồng nặc nhất, cho dù là chúng ta cũng không dám đụng vào."

"Không có thân thể và linh hồn lực cường đại thì rất khó không chế!"

Hai vị tồn tại Thánh cấp bất đắc dĩ nói. Bọn họ chỉ là Thánh cấp bình thường nhất, dù là phương diện linh hồn hay cường độ thân thể, đều không có tạo nghệ gì quá cao siêu.

"Chỉ có thể mời những cường giả khác trong tộc tới thử một chút."

Bọn họ chỉ có thể dự tính làm như vậy.

Lôi Vũ Đạo mặc dù cực kỳ thèm muốn Thánh Binh cấp siêu phàm, nhưng cũng biết sức mình căn bản không thể khống chế được, mặc dù không cam lòng, nhưng cũng không còn cách nào.

Nhưng, ngay khi hắn chuẩn bị nhìn lại thanh trường kiếm màu đỏ ngòm kia lần cuối cùng, bỗng chốc tròng to mắt, bên trong tràn đầy chấn kinh.

Chỉ thấy ở bên cạnh thanh trường kiếm màu đỏ ngòm kia, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một bóng người!

Chương 400: Thần phục đi!

Chương 400: Thần phục đi!

Cái này. . .

Lôi Vũ Đạo còn cho rằng mình bị hoa mắt, nhưng hắn rất nhanh đã phản ứng lại. Đạt tới tầng thứ này của hắn, làm sao có thể xuất hiện tình trạng hoa mắt được chứ!

Hắn lập tức hét lớn một tiếng, "Dừng tay!"

Hả?

Một tiếng hét này vừa vang lên, hai tôn tại Thánh cấp bên cạnh nhanh chóng theo tiếng kêu nhìn lại.

Tiếp theo, bọn họ liền lộ ra vẻ kinh ngạc cực độ. Người này, xuất hiện ở đó từ lúc nào? Thậm chí ngay cả bọn họ đều không mấy may phát hiện ra.

Phải biết, bọn họ là tôn tại Thánh cấp, nắm giữ cả một phương hư không, mặc dù ở đây cũng bị áp chế, nhưng cũng không đến mức để một người lớn như vậy tới gần cũng không biết!

Hai người ngưng mắt nhìn lại, phát hiện người đứng ở nơi đó lại là một tộc nhân trẻ tuổi của Lôi Thần tộc bọn họ.

"Không đúng, người này cũng không phải tộc nhân tộc ta! Thế hệ tuổi trẻ của tộc ta ngoại trừ Thần tử, căn bản không có ai đạt tới cấp bậc cao như thế!"

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, ngươi là thần thánh phương nào!"

Hai vị Thánh cấp lập tức thúc dục Thánh uy.

"Rầm!"

Trong nháy mắt, cả đất trời đều tối sầm xuống, Thánh uy mênh mông ngập trời trút xuống, muốn bức Phong Vân hiện ra chân thân.

Nhưng mà, điều khiến hai vị Thánh cấp chấn kinh chính là, mặc cho Thánh uy ép tới gần, người kia lại vẫn không hề chịu ảnh hưởng chút nào, khí tức chấn động các thứ đều không hề biến hóa, không quá khác so với tộc nhân bình thường của Lôi Thần tộc.

"Làm sao có thể!" Cửu trưởng lão Lôi Bạo Thánh giả trầm giọng hô lớn.

"Chỉ có Biến Thân thiên phú trong truyền thuyết mới có thể làm được chuyện này! Hơn nữa còn hoàn mỹ như vậy, chắc chắn phải từ cấp thực quang trở lên!"

Bát trưởng lão Lôi Quang Thánh giả trầm giọng nói. Hắn sống hơn hai ngàn năm, tự nhiên kiến thức rộng rãi, rất nhanh đã phán đoán ra người đối diện đã thi triển năng lực biến thân.

"Biến Thân thiên phú?" Một bên, Lôi Vũ Đạo yên lặng tự nhủ. Hắn vẫn luôn rất tò mò về thiên phú này, không nghĩ tới hôm nay có thể tận mắt nhìn thấy, quả nhiên vô cùng thần dị.

Ngay cả tồn tại Thánh cấp đều không thể nhìn ra.

"Nhưng, hắn đến cùng làm sao có thể đi vào? Thậm chí không hề gây ra bất cứ động tĩnh gì." Lôi Vũ Đạo chăm chú nhìn.

Phong Vân tự nhiên là thuận di đi vào. Với lực không chế không gian của hắn, chỉ cần hắn không muốn để lộ, dù cho là Thánh cấp, cũng không có khả năng phát hiện ra được.

Lúc này, chỉ thấy hắn vươn tay ra, cầm lấy chuôi kiếm của thanh trường kiếm màu đỏ ngòm kia.

Thấy cảnh này, Lôi Vũ Đạo lập tức cười lạnh một tiếng, "Không biết sống chết!"

Đây chính là hung binh cái thế mà ngay cả tồn tại Thánh cấp cũng không dám đụng vào. Một tên Vương giả như ngươi mà cũng dám trực tiếp lấy tay cầm lấy nó ư!

Bên cạnh, bát trưởng lão và cửu trưởng lão cũng đều lộ ra vẻ mặt lạnh lùng, nhìn Phong Vân như nhìn một người chết.

"Rầm!"

Quả nhiên, một giây sau, khi bày tay Phong Vân sắp chạm đến chuôi kiếm kia, trường kiếm màu đỏ ngòm lại một lần nữa bạo phát.

Hung sát chi khí càng mênh mông hơn, kinh khủng hơn như hồng thủy dũng mãnh lao ra, trong nháy mắt bao trùm Phong Vân.

"Ha ha, chết cười ta rồi, tên ngu ngốc này."

Lôi Vũ Đạo nhin không được mà cười ra tiếng. Gặp qua kẻ tự tìm đường chết, nhưng cũng chưa thấy có kẻ nào tìm đường chết bằng cách này.

Bát trưởng lão và cửu trưởng lão lắc đầu. Vốn tưởng rằng là một kẻ rất có tính uy hiếp, xem ra là bọn họ lo ngại dư thừa rồi, cũng chỉ là thằng hề mua vui mà thôi.

Căn bản vốn không cần bọn họ ra tay, chính hắn đã tự mình đi tìm đường chết rồi.

...

Lúc này.

Trung tâm dòng hung thần chi khí vô tận.

Phong Vân đang bị vô số hung thần khí bao trọn. Bọn chúng không ngừng ăn mòn thân thể và linh hồn của hắn, muốn cải tạo hắn thành một con quái vật chỉ biết giết chóc.

Nhưng Phong Vân chỉ lẳng lặng đứng ở đó, tựa như bàn thạch vững chắc không thể rung chuyển, mặc cho những luồng hung thần chi khí kia xâm nhập, hắn đều tỏ ra thờ ơ, trong mắt vẫn trong suốt tinh tảo không có một tia dao động.

Bàn tay hắn trực tiếp xuyên qua hung thần lực vô tận, một mực cầm lấy chuôi kiếm của thanh trường kiếm màu đỏ ngòm.

"Ong ong ——! !"

Trường kiếm màu đỏ ngòm lúc này cũng phát hiện ra Phong Vân khác với những người trước đó, bắt đầu điên cuồng chấn động, muốn lại bạo phát một lần nữa.

Nhưng ánh mắt Phong Vân đã lạnh đi.

"Thánh Binh cấp siêu phàm thì thế nào, hãy thần phục đi!"

Ầm ầm! !

Trong chốc lát, một luồng linh hồn lực vô hình và dòng khí huyết kim sắc âm âm từ trên thân Phong Vân trào ra, hai loại lực lượng cuồng bạo tàn phá bừa bãi hóa thành uy áp khổng lồ, điên cuồng quét ra khắp bốn phương tám hướng!

Lấy hấn làm trung tâm, một cơn phong bạo linh hồn khí huyết cực độ kinh khủng bỗng chốc nổ tung!

Cho dù là hung sát chi khí vô cùng vô tận, giờ khắc này cũng trực tiếp bị nghiền nát, tan thành tro bụi, không thể chống đỡ.

Bên ngoài.

Lôi Vũ Đạo nói với bát trưởng lão cùng cửu trưởng lão: "Tên kia đã dùng sinh mệnh của chính mình để chứng minh sự đáng sợ của hung binh này. Hai vị trưởng lão, chúng ta vẫn nên mau chóng trở về bẩm báo lại với nội tộc thôi."

"Ừm."

Hai vị Thánh cấp trưởng lão gật đầu. Hung thần khí mà thanh hung binh màu đỏ ngòm kia vừa mới bạo phát trong nháy mắt, ngay cả bọn họ cũng phải biến sắc. Tên nhóc am hiểu biến thân năng lực kia khẳng định đã chết đến mức không thể lại chết thêm được nữa.

Rầm! !

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên một cơn phong bạo kinh khủng từ trung tâm luồng hung thần khí kia hung hăng quét qua, một trận sóng chấn động khổng lồ trong suốt vô biên tràn ra, hung hăng đâm lên người hai vị trưởng lão và Lôi Vũ Đạo.

Ào! !

Uy áp của cơn phong bạo điên cuồng thổi qua khiến cả ba người tóc tai tán loạn. Cả người Lôi Vũ Đạo còn bị hất bay ra ngoài, đứng trước mặt uy áp kinh khủng đó, nguyên lực và linh vực của hắn căn bản không kịp thi triển.

Hung sát chi khí vốn đang tràn ngập đầy trời đã biến mất, thay vào đó là một vầng sáng kim sắc, che đậy thương khung.

Bên trong mảng kim quang vô biên đó, một bóng người thẳng tắp như Thần thánh đứng ngạo nghễ. Trong tay hắn đang nắm một thanh trường kiếm đỏ ngòm.

"Không có khả năng!"

Hai vị Thánh cấp trưởng lão thấy cảnh này, ánh mắt chấn động mãnh liệt, phát ra tiếng hét không thể tưởng tượng nổi.

Trường kiếm màu đỏ ngòm kia lại bị kẻ lên vào trước đó thu phục! Chuyện này, sao lại có thể như vậy!

Kia lên vào kia, bọn hắn mặc dù không quá rõ ràng tu vi cảnh giới của hắn, nhưng tuyệt đối không hề đạt tới Thánh cấp.

Một tên nhóc còn chưa đạt tới Thánh cấp, vậy mà có thể thu phục một thanh hung binh bực này, rõ ràng là chuyện cười!

Lúc này, đã thấy Phong Vân giương mắt nhìn tới.

Xuyên thấu qua từng cuộn khí chập trùng, hai vị trưởng lão và Lôi Vũ Đạo vừa mới bay trở về nhìn thấy một đôi mắt bắn ra tia sáng màu vàng óng. Gần như chỉ trong nháy mắt, bọn họ liền chấn động cả người.

Hai vị Thánh cấp còn tốt, chỉ hơi chấn động một cái mà thôi.

Mà Lôi Vũ Đạo lại trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt nhanh chóng tái nhợt, trong đầu đã ong ong choáng váng, như thể đang có người cầm búa đập mạnh lên đầu hắn vậy.

"Cái này, linh hồn uy áp!"

"Linh Hồn thiên phú cấp nguyệt huy! ?"

Hai vị Thánh cấp tồn tại lập tức trợn tròn mắt như gặp quỷ, tròng mắt đều muốn trợn đến nổ tung.

"Không đúng, còn có cả đầy trời kim quang này nữa. Cái này, đây là huyết khí chi quang đại biểu cho Đại Nhật Thể! !"

Bát trưởng lão kinh hãi hô lên.

Chương 401: Thánh binh cấp siêu phạm nhận chủ!

Chương 401: Thánh binh cấp siêu phạm nhận chủ!

“Đại Nhật Thế? Bát trưởng lão, ngươi sẽ không nhìn lầm chứ?”

Cửu trưởng lão bên cạnh nghe thấy vậy, toàn thân chấn động.

“Ta cũng hi vọng ta nhìn lầm...” Bát trưởng lão cười khở một tiếng.

“Rốt cuộc đây là thần thánh phương nào, khí tức sinh mệnh lộ ra tuyệt đối không quá năm mươi tuổi, nhưng lại có thiên phú linh hồn cấp nguyệt huy và thiên phú thể chất cấp nhật diệu!”

Lúc trước hai vị trưởng lão Thánh cấp không cảm nhận được bất kỳ khí tức dao động nào của Phong Vân, nhưng sau khi hắn bạo phát lực linh hồn và Đại Nhật Thế, đương nhiên bọn họ đã cảm giác được khí cơ sinh mệnh.

Lập tức khiến hai vị trưởng lão Thánh cấp này hoảng sợ.

Lúc này Lôi Vũ Đạo đã lấy lại tinh thần, sau đó nghe được câu này, lập tức lộ ra vẻ chấn kinh.

Hắn ta nghe thấy cái gì?

Tên gia hỏa trước mắt có thiên phú linh hồn cấp nguyệt huy và thiên phú thể chất cấp nhật diệu, còn chưa đến năm mươi tuổi!

“Làm sao có thể?”

Lôi Vũ Đạo không thể tin được, hấn ta nhớ lại uy áp vô biên vừa rồi, giống như một tòa núi cổ thần, ép đến mức hấn ta không thở nổi.

Hấn ta chưa kịp triển khai nguyên lực và lôi chi lĩnh vực đã bị đánh bay!

Có được thực lực khủng bố như thế, lại chưa đến năm mươi tuổi!

Dựa theo phân chia bây giờ, dưới năm mươi tuổi đều là thế hệ trẻ tuổi.

Nói cách khác, Lôi Vũ Đạo đã bị người cùng thế hệ nghiền ép!

Điều này khiến hấn ta không thể tiếp thu được.

Trước đó bị Phong Vân nghiền ép, dù sao cũng chỉ bị nghiền ép bởi thành tích của Hư Thiên Cảnh mà thôi, không trực quan như bây giờ.

Hơn nữa Lôi vũ Đạo căn bản chưa gặp Phong Vân, cũng chưa từng giao thủ, đương nhiên không có cảm giác trùng kích như vậy.

Nhưng bây giờ lại không giống, Lôi Vũ Đạo rõ ràng cảm giác được thân ảnh thon dài phía trước có được chiến lực minh mông, ngay cả uy áp cũng hơn hấn ta, không nói đến giao thủ!

“Làm sao có thể...” Lôi Vũ Đạo thất hồn lạc phách, hấn cho rằng thiên phú chiến lực của mình đã đứng đầu thế hệ trẻ tuổi, không hề thua kém những Thần tử khác.

Nhưng bây giờ lại bị hai người của thế hệ trẻ nghiền ép, một người là Phong Vân, còn một người là người lên vào trước mắt này.

Với hấn ta mà nói, đây là một con ác mộng.

Nhưng Lôi Vũ Đạo không biết, thật ra hai người này chỉ là một mà thôi.

Nếu như hần ta biết, đoán chừng sẽ xoắn xuýt mà phi thăng!

...

Lúc này, hung sát chi khí trên bầu trời đã sụp đổ, thay vào đó là quang mang kim sắc sáng chói và uy áp như biển sâu.

Trong đó, có một thân ảnh thon dài đứng ngạo nghễ, tay cầm trường kiếm đỏ ngòm.

Lúc trước trường kiếm đỏ ngòm này vô cùng hung thần, bây giờ lại như một con gà con, bị thân ảnh kia nắm trong tay, không hề phản ứng.

Một màn này khiến các tộc nhân Lôi Thần tộc ở phía xa nhìn thấy chấn động.

“Đó là... Lôi Mông?”

“Thật sự là Lôi Mông! Hần... Hần hàng phục được tuyệt thế hung binh mà ngay cả hai vị trưởng lão Thánh cấp cũng không làm được!”

“Cái này, cái này...”

“...”

Rất nhiều tộc nhân Lôi Thần tộc nhìn thấy Lôi Mông do Phong Viên biến thành, lập tức hoảng sợ nói, ánh mắt tràn ngập vẻ không thể tin.

“Đó không phải Lôi Mông! Đó là người dùng năng lực biến thân lên vào, các ngươi nhanh lui lại!”

Lúc này, hai vị trưởng lão Thánh cấp mở miệng nói, giọng nói quanh quẩn bên tai mỗi tộc nhân Lôi Thần tộc.

“Cái gì? Là người lên vào?”

“Ta nói rồi, tiểu tử Lôi Mông kia làm sao có thể biến thái như vậy!”

“Đi mau, đừng để người lên vào này có thể lẫn vào đám người chúng ta, nếu không hấn sẽ dùng năng lực biến thân chạy mất!”

Đông đảo tộc nhân Lôi Thần tộc nghe vật lập tức giải tán, chỉ dám đứng nhìn yuwf xa, không dám đến gần.

Trên bầu trời.

Phong Vân không để ý xung quanh, lúc này trong tay hấn đang nắm trường kiếm đỏ ngòm, cảm giác rất phù hợp với mình.

Hung sát chi khí do sát lục và hủy diệt ngưng tụ thành kia, đối với người khác là độc dược chí cường, nhưng đối với hấn mà nói lại vô hại, thậm chí hấn có thể luyện hóa nó.

Bởi vì, ngoài linh hồn và nhục thân cường đại, hấn còn có hạch tâm hủy diệt và sát lục, những cái này khiến cho lúc hấn đối mặt với hung thần chi khí, hoàn toàn không cần quan tâm.

Trường kiếm đỏ ngòm cũng cảm nhận được điểm này của Phong Vân, đương nhiên cam tâm tình nguyện nhận chủ.

Thánh binh cấp siêu phàm đã sinh ra linh tính, nếu nó không thừa nhận, tuyệt đối sẽ không nhận chủ.

Nhất là trường kiếm đỏ ngòm này lại là tuyệt thế hung binh, không chỉ không nhận chủ, ngược lại còn bị nó cướp đi tất cả.

Ong!

Lúc này, trường kiếm đỏ ngòm nhẹ nhàng kêu một tiếng, lập tức có tin tức truyền vào trong đầu Phong Vân.

“Phỏng Lục Huyết Kiếm?” Nghe thấy tên này, Phong Vân giật mình.

Phỏng Lục Huyết Kiếm, thánh binh cấp siêu phàm bực này cũng chỉ là hàng nhái.

“Vậy Lục Huyết Kiếm chân chính sẽ đạt đến cấp độ gì đây? Chẳng lẽ là Thần Linh chi binh?” Hấn không khỏi suy đoán.

Chỉ có binh khí Thần Linh sử dụng trong truyền thuyết mới có thể mạnh hơn thanh trường kiếm đỏ ngòm này!

...

Đôi diện, hai vị trưởng lão Thánh cấp nhìn chăm chăm Phong Vân nói: “Lai lịch của ngươi là gì? Lén vào Lôi Thần tộc ta có mục đích gì?”

Phong Vân nghe thấy vậy, thu hồi suy nghĩ trong đầu, nhẹ nhàng cười nói: “Ngươi đoán đi.”

“Cuồng vọng!”

Tính tình của võ giả tu hành thuộc tính lôi vốn không tốt, dù sao thuộc tính lôi vốn cuồng bạo, bá đạo, quanh năm suốt tháng như vậy, đương nhiên cũng ảnh hưởng đến tính cách võ giả tu hành. Cho dù đạt đến Thánh cấp cũng không ngoại lệ.

Lúc này, hai vị trưởng lão Thánh cấp nghe Phong Vân nói vậy, lập tức giận dữ, không nói hai lời, trực tiếp ra tay.

Oanh! Oanh!

Hai cỗ thánh uy tuôn ra khắp mặt đất, bao phủ tất cả, khiến thiên địa thất sắc, thập phương ảm đạm.

Có thể nhìn thấy chút ít Thánh cấp chi uy! Ánh mắt các tộc nhân ở phía xa đều trở nên nóng bỏng, tràn ngập mơ ước và khát vọng.

Đây chính là Thánh cấp, mỗi lời nói hành động đều có thể ảnh hưởng đến bốn phía thiên địa, không thể địch lại.

Nhưng mà, sau đó vang lên một âm thanh.

Một vòng huyết quang nhẹ nhàng lóe lên, chói lọi yêu dị.

Một giây sau, thánh uy đầu trời bị chém vỡ, phân thành hai nửa.

“Tiểu tử, nhận cái chết đi!”

Một tiếng quát quanh quẩn xung quanh, cửu trưởng lão Lôị Bạo đánh ra một quyền, lập tức có vô tận nguyên lực hệ lôị tuôn ra, hóa thành một con Lôị Long giương nanh múa vuốt, gào thét đến cửu thiên, giống như thật, phóng về phía Phong Vân.

Võ kỹ hệ lôị Thánh cấp, Lôị Long Gào Thét!

Nhưng vẫn chưa xong, trưởng lão Lôị Quang cũng đồng thời ra tay.

Một tay điểm nhẹ, phía sau dâng lên một thanh lôị thương do nguyên lực hệ lôị ngưng tụ thành, lấy tư thái có thể xuyên qua tất cả mà đến, không gì không phá!

Võ kỹ hệ lôị Thánh cấp, Lôị Thương Đột Kích!

Đứng trước sự vây công của hai đại Thánh cấp, sắc mặt Phong Vân bình tĩnh, thậm chí còn cười khẽ.

“Liên lấy các người thử kiếm vậy!”

Chương 402: Tiếp ta, một kiếm!

Chương 402: Tiếp ta, một kiếm!

Công phạt của hai trưởng lão đại Thánh cấp có thể nói là kinh thế, giống như mây đen ngập đầu, bầu trời đình trệ.

Nguyên lực hệ lôi giữa thiên địa điên cuồng phun trào, lôi điện mãnh liệt, giống như cảnh tượng đại thế.

Nhưng sau khi Phong Vân giải khai trói buộc của huyết kiếm trong tay, tất cả mọi người đều có cảm giác như thiên địa hủy diệt, nhục thân và linh hồn đều sắp sụp đổ, chuôi kiếm tuyệt thế này quá ‘Hung’.

Khí hung thần vô cùng vô tận nuốt vào nhả ra, trong khoảnh khắc bao phủ nơi này thành màu đỏ sậm, máu nhuộm trời xanh, vô cùng kinh khủng.

Ầm ầm!

Máu tươi xuất hiện, sơn hà thất sắc, sát khí bay thẳng mười vạn mét, công kích của hai đại trưởng lão Thánh cấp không thể ngăn cản được.

Phốc! Phốc!

Cái gì Lôi Long, cái gì lôi thương, trong chớp mắt đều vỡ nát.

“Còn chiêu gì thì xuất hết ra đi.” Phong Vân đứng trên sát khí vô biên, giống như một vị Sát Thần hàng thế, khiến Lôi Vũ Đạo và đông đảo tộc nhân Lôi Thần tộc kinh hãi.

“Vậy mà tên tiểu tử này có thể không chế hoàn mỹ Thánh binh cấp siêu phàm này, làm sao có thể?”

Cửu trưởng lão cũng không thể tin, chỉ là một Vương cấp, vậy mà có thể không chế hoàn mỹ Thánh binh cấp siêu phàm, đây không phải là chuyện đùa sao?

“Kinh khủng nhất là, hắn có thể không chế hoàn mỹ những khí hung thần kia.” Bát trưởng lão cũng chấn động không thôi.

Hai người bọn họ, một người đã sống nghìn năm, một người đã sống hai nghìn năm, nhưng chưa từng gặp chuyện không theo lẽ thường như vậy.

Bọn họ không biết Phong Vân đã nắm giữ hạch tâm sát lục và hủy diệt, linh ngộ được chân ý, cộng thêm nhục thân và linh hồn mạnh mẽ, đương nhiên có thể không chế hoàn mỹ Thánh binh cấp siêu phàm này.

Nhưng không chế hoàn mỹ cũng không đại biểu có thể hoàn toàn phát huy uy năng của hung binh này.

Dù sao sát lục và hủy diệt của Phong Vân còn không chân chính dung hợp, cũng không linh ngộ đến cấp độ vô cùng sâu, nên không thể phát huy toàn bộ lực lượng của huyết kiếm.

Nhiều nhất cũng chỉ sáu mươi phần trăm mà thôi.

Dù vậy cũng đã cực kỳ khủng bố, Thánh binh cấp siêu phàm bạo phát hoàn toàn, có thể so với một vị Thánh cấp cao giai, bây giờ có sáu mươi phần trăm, thì cũng tương đương với Thánh cấp trung giai.

Trên hư không.

Phong Vân và hai trưởng lão Thánh cấp mỗi người đứng một nơi, hình thành tư thế ngang hàng.

Nhưng người sáng suốt có thể thấy được, Thánh uy của hai vị trưởng lão Thánh cấp không thể địch lại hung sát chi khí trên bầu trời, rơi vào thế yếu.

“Tiểu tử, đừng đắc ý, cho người mở mang kiến thức một chút, xem cái gì mới là Thánh cấp!”

Cửu trưởng lão khẽ quát một tiếng, một cỗ lôi quang sáng chói từ trong cơ thể ông ta bộc phát ra ngoài, trong nháy mắt bao phủ khắp nơi.

Trong chốc lát, sông núi, cây cối, bãi cỏ, cự thạch xung quanh đều biến mất, thay vào đó là một thế giới lôi đình, lôi điện bá đạo và sắc bén tràn ngập khắp nơi.

Nguy lôi chi pháp tắc, ra!

Một bên khác.

Bát trưởng lão cũng đồng thời tuôn ra nguy lôi chi pháp tắc của mình, đồng hóa tất cả sự vật trong phạm vi mười vạn mét thành lôi điện chi lực, cường thế vô cùng.

Hai đại thế giới lôi đình đứng đó, uy năng quá dọa người, ngay cả khí hung thần cũng không thể ngăn cản, bị bức lui.

Đây là một màn rất đáng sợ.

Hai đại thế giới lôi đình xuất hiện, giống như ngoài chúng ra, trong thiên địa không còn gì khác.

Hai vị Thánh cấp đặt chân trong đó, giống như lôi phạt chi thần, uy nghiêm như ngục!

“Đây chính là ngục lôi chi pháp tắc!”

Lôi Vũ Đạo đứng ở phía xa, trong mắt tràn đầy khát vọng.

Bây giờ lôi chi lĩnh vực của hắn ta mới đạt đến cứu trọng, nhưng nếu hắn ta muốn lĩnh hội ngục lôi chi pháp tắc, ít nhất cũng phải mất trăm năm, thậm chí là mấy trăm năm.

Ngục pháp tắc đã coi như dính dáng một chút đến lực lượng bản nguyên rồi, làm sao có thể dễ dàng lĩnh ngộ như vậy.

Hai vị trưởng lão Thánh cấp phải bỏ ra ngàn năm, khó khăn lắm mới lĩnh ngộ đến tầng thứ hai, thứ ba mà thôi.

Đến một bước này, không có bất kỳ đường tắt nào, ngoại vật cũng vô dụng, chỉ có thể dựa vào chính mình lĩnh hội, ai cũng không giúp được.

Đương nhiên, đây chỉ là đối với bọn họ, đối với Phong Vân thì không cần thời gian dài đằng dặc như thế.

Trên bầu trời.

Bát trưởng lão và cứu trưởng lão đứng ở hai phía, dùng lực lượng ngục lôi chi pháp tắc ép về phía Phong Vân, bọn họ biết Phong Vân chỉ là Vương cấp, cho nên dùng ‘Ngục pháp tắc’ để đả kích hắn.

“Thật sự có chút giống võ giả hệ lôi ở tầng thứ mười một của Hư Thiên Cảnh.”

Trong lòng Phong Vân lâm bầm nói.

Nhưng lúc này đã không giống lúc trước, chiến lực của hắn bây giờ đã mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần.

“Không sử dụng những lực lượng khác để tránh bại lộ thân phận của mình, vậy thì dùng chuôi kiếm này đi, hẳn là đủ rồi.”

Lúc trước hẳn vì hàng phục chuôi hung binh này, nên phải bại lộ thiên phú thể chất và thiên phú linh hồn, bây giờ không thể bại lộ lực lượng khác được.

Nếu không Thần tộc điều tra một chút, đã có thể xác định thân phận của hẳn.

“Vậy thử xem một chút lực lượng dung hợp của hạch tâm sát lục và hủy diệt đi.”

Phong Vân nói nhỏ một câu, ngay sau đó, hạch tâm sát lục và hủy diệt lơ lửng trên biển ý thức của hẳn bỗng nhiên lao ra, tiến vào trong huyết kiếm.

Oanh!

Giống như thiên lôi đùng vào địa hỏa, cũng giống như thiên thạch đùng vào tinh cầu, trường kiếm màu đỏ ngòm nở rộ vô tận huyết mang, sát khí như sóng biển, mạnh mẽ phá thế giới lôi đình do ngục lôi chi pháp tác hóa thành.

“Tiếp ta, một kiếm!”

Một giọng nói bình thản nhưng lại ẩn chứa sát khí mạnh mẽ vang lên.

Một khắc sau, trước mặt bát trưởng lão và cửu trưởng lão đồng thời xuất hiện thân ảnh của Phong Vân.

Động tác giống nhau như đúc, tay cầm trường kiếm đỏ ngòm, khẽ chém ra một cái, nhìn như vô lực, nhưng lại khinh khủng đến kinh thiên.

Kiểm khí tung hoành, sát khí quét ngang mười vạn dặm!

Lôi Vũ Đạo và đông đảo tộc nhân Lôi Thần tộc tránh ra, ai cũng biến sắc, bọn họ cảm thấy, nếu bản thân rơi vào đó, nhất định sẽ phun máu tươi tại chỗ, hóa thành tro bụi!

“Thế nào?”

“Ai thắng?”

“Còn phải hỏi, khẳng định là hai vị trưởng lão Thánh cấp rồi, bọn họ ra tay, có thể trấn áp tất cả kẻ địch!”

“...”

Rất nhiều tộc nhân của Lôi Thần tộc hiếu kỳ, nhưng không dám đến gần, chỉ có thể nhìn từ xa, trông ngóng kết quả trận chiến.

Bành!

Bành!

Ngày lúc này, bỗng nhiên có hai bóng người từ trung tâm cuộc đại chiến bay ra, lần lượt đập vào đại địa, truyền ra tiếng động to như địa chấn, sương mù và đá vụn bắn tung tóe.

“Cái gì? Là hai vị trưởng lão Thánh cấp!”

“Cái này... Cái này làm sao có thể?”

Các tộc nhân của Lôi Thần tộc nhìn thấy hai thân ảnh bay ra, đều kinh ngạc đến ngây người, cho là mình nhìn lầm.

Trong lòng bọn họ, trưởng lão Thánh cấp giống như thần tiên, bây giờ, lại thất bại!

“Bại! Đến trưởng lão cũng bại!”

Lôi Võ Đạo suýt cắn đứt đầu lưỡi mình, mặt mũi đầy hoảng sợ, người lên vào cùng thể hệ trẻ với hắn ta, có thể đánh bại Thánh cấp, hơn nữa, còn là hai vị!

Chương 403: Một lần quét đủ!

Chương 403: Một lần quét đủ!

Khu vực trung tâm của di tích nguyên thủy.

Nơi này rơi vào yên lặng, mấy vạn tộc nhân của Lôi Thần tộc đều ngo ngác đứng đó, cứng ngắc như tượng, không ai mở miệng, đều bị một màn vừa rồi khiến cho kinh ngạc đến ngây người.

Thánh cấp cao cao tại thượng lại bại bởi một tên vô danh tiểu tốt!

Oanh! Oanh!

Hai tiếng động truyền ra, sau một khắc, hai vị trưởng lão Thánh cấp từ dưới đất xông ra, bay thẳng lên bầu trời.

Lúc này hình tượng của bọn họ rất chặt vật, tóc tai bù xù, sắc mặt tái nhợt, khoe miệng còn có vết máu.

Có thể nhìn thấy, trên chiến giáp của bọn họ có một vết kiếm ngân rất đáng sợ, thậm chí còn chém vỡ chiến giáp vào thân thể, lộ ra xương trắng, nhìn mà giật mình.

“Không hổ là Thánh binh cấp siêu phàm, chiến giáp Thánh cấp của chúng ta giống như tờ giấy trước mặt nó, nếu không thiêu đốt nguyên lực cuối cùng, hậu quả sẽ không tưởng tượng được.”

Hai vị trưởng lão Thánh cấp đã cảm nhận được chỗ đáng sợ của Thánh binh cấp siêu phàm, một khi đến gần, phòng ngự của bọn họ căn bản không

ngăn được.

Đừng nói bọn họ, cho dù là Phong Vân, cũng phải thôi động Đại Nhật Thể mới có thể chống lại, còn trạng thái bình thường thì không thể nào.

Oanh!

Lúc này, ánh sáng đầy trời tiêu tán, lộ ra thân ảnh của Phong Vân, tay hắn cầm huyết kiếm đứng đó, trên người không tổn hao một chút gì, hình thành đối lập rõ ràng với hai vị đại trưởng lão Thánh cấp.

“Tổ chất thân thể của thiên phú thể chất cấp nhật diệu đã có thể so với Thánh binh bình thường nhất, thật sự là thiên phú khiến người ta ghen ghét.”

Bát trưởng lão gắt gao nhìn Phong Vân.

Vừa rồi công kích của hai người bọn họ cũng đánh đến người Phong Vân, nhưng lại bị đối phương mạnh mẽ đánh xuống, căn bản không có chút thương tổn nào.

“Thực lực của các ngươi cũng chỉ thế này mà thôi.”

Đối diện, giọng nói bình thản của Phong Vân truyền đến, khiến sắc mặt hai vị Thánh cấp vô cùng khó coi.

“Ngươi chỉ thắng hai người chúng ta, trong Lôi Thần tộc còn mấy vị Thánh cấp mạnh hơn chúng ta, ngươi không trốn được đâu!”

“Không sai, ngươi không trốn được đâu, còn không mau đưa tay chịu trời, nếu không sẽ khiến ngươi bị trấn áp nghìn năm!”

Hai vị trưởng lão Thánh cấp không lo lắng Phong Vân chạy mất, nơi này là bí cảnh di tích nguyên thủy của Lôi Thần tộc bọn họ, đương nhiên sẽ có

tộc trưởng đến trấn áp.

“Phải không?”

Lúc này, Phong Vân lại quý dị cười một tiếng, sau đó, hấn biến mất ngay tại chỗ.

Trước mắt bao nhiêu người, cứ như vậy mà biến mất.

Cái gì?

Hai vị trưởng lão Thánh cấp kinh hãi, lập tức cảm ứng bốn phía, nhưng nơi này có áp chế, bọn họ không thể cảm ứng được nơi quá xa.

“Vừa rồi là năng lực gì?” Cửu trưởng lão chấn động nói.

“Không biết, không cảm ứng được bất cứ dao động nào, nhưng trong thiên hạ, chỉ có hai loại có năng lực này, một là thiên phú hắc ám, còn loại khác, được xưng chỉ ở dưới thời gian, là thiên phú không gian có thể xưng Vương.”

Bát trưởng lão suy đoán nói.

Nhưng rốt cuộc là loại nào, ông ta lại không biết. Bởi vì không có bất cứ dao động gì, cho nên ông ta không thể phán đoán.

“Sống hơn hai nghìn năm, nhìn thấy thiên tài khắp thế gian, nhưng không ngờ sẽ có một ngày gặp được thiên tài đáng sợ như vậy!” Ông ta vô cùng cảm khái.

“Ngươi còn đứng đây cảm khái cái gì, chúng ta nhanh đi ra ngoài, thông báo cho tộc trưởng, phong tỏa đại trận, không để tên gia hỏa này chạy thoát!” Cửu trưởng lão trừng mắt, bất mãn nói.

Hai người lập tức rời đi, đi ra di tích, tìm tộc trưởng Lô Thần tộc, kể lại chuyện đã xảy ra trong bí cảnh di tích nguyên thủy.

Sau khi tộc trưởng nghe xong, vô cùng giật mình, lập tức hạ lệnh phong tỏa đại trận.

Nhưng đã không kịp.

Làm sao bọn họ có thể tưởng tượng được thiên phú không gian cấp thuế phàm của Phong Vân, không đến một phút sau, hắn đã xuyên qua đại trận rời đi.

Lần này hắn đã biết không thể lưu lại gần đại trận, có thể cách xa bao nhiêu thì cách bấy nhiêu.

Mà sau khi hắn rời đi không lâu, quả nhiên nhìn thấy trên bầu trời phía xa, có một đôi mắt to màu tím ngưng tụ lại, soi chiếu núi sông, khám phá hư ảo.

Nhưng đáng tiếc, cái gì cũng không thấy.

Phong Vân bĩu môi, cách làm của mấy Thần tộc này giống nhau như đúc.

“Tiếp theo, nên quét hình chiếu.” Hắn thầm nói.

Lúc trước ở Lô Thần tộc, vì phòng bại lộ, hắn vẫn luôn chịu đựng không quét hình chiếu, bây giờ đi ra, có thể quét thỏa thích rồi.

“Nhiều hình chiếu chất lượng tốt như vậy, ta đến đây!”

Phong Vân lập tức tìm một nơi yên lặng, lưu lại một tia ý thức quan sát bốn phía, rồi đâm đầu vào không gian tấm gương, điên cuồng quét hình chiếu.

Lần này có thêm mấy vạn hình chiếu, nên thời gian quét xong sẽ tăng lên gấp đôi.

Tồn hơn tám giờ.

“Còn nhiều hình chiếu như vậy nữa, e rằng mình quét một ngày cũng không xong.”

Phong Vân trêu chọc nói.

Nhưng mà chuyện này rất có khả năng xảy ra.

Nghĩ đến Phong Thần tộc và Băng Thần tộc tiếp theo, một tộc sẽ có mấy vạn hình chiếu, mỗi tộc quét bốn giờ, hai tộc quét tám giờ, cộng với lúc trước nữa, tổng cộng phải tồn mười sáu tiếng!

Mà cái này chỉ là ba Thần tộc mà thôi, còn Mộc Thần tộc, Thổ Thần tộc, Thủy Thần tộc, Hỏa Thần tộc, Quang Minh Thần tộc nữa, nghĩ đã thấy đau đầu.

Nhưng đối với Phong Vân, cho dù ngồi mười ngày nửa tháng cũng không sao, không nói đến thời gian còn con này.

Rất nhanh đã qua tám giờ.

Trong không gian tám gương, ý thức của Phong Vân không kịp chờ đợi nhìn về ba lô, quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, từng hàng vật phẩm lập lòe ánh sáng đập vào mắt hắn.

[Thiên phú hệ lôi cấp nguyệt huy] : Đến từ hình chiếu Lôi Bạo (bởi vì lần đầu quét nhất định sẽ có vật phẩm rơi xuống).

[Lôi chi lĩnh vực (tam trọng)] : Đến từ hình chiếu Lôi Tuyết.

[Bí pháp công kích hệ Lôi Lôi Thần Chi Mâu>] : Đến từ hình chiếu Lôi Vũ Đạo.

[Thiên phú hệ lôi cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Lôi Tử Đào.

[Công pháp hệ lôi cửu giai Lôi Thần Huyền Kinh>] : Đến từ hình chiếu Lôi Hàn.

“Cảm giác như nhà giàu mới phát này, quả nhiên thỏa mái ngập trời.”

Phong Vân cảm giác đôi mắt mình được các vật phẩm rơi xuống sáng lấp lánh kia chiếu đến mù mắt.

Quả nhiên, quét hình chiếu cả một tộc mới thoải mái, quét từng người thật sự quá chậm.

“Hiện hóa từng cái một.”

Phong Vân không nghĩ sẽ hiện hóa một lúc tất cả những thứ này, bởi vì như vậy linh hồn hắn sẽ không chịu nổi, nhất là công pháp, võ kỹ, hay lĩnh vực gì đó. Đây là cảm ngộ mà người khác tốn rất nhiều thời gian mới đạt được, thậm chí là cả đời.

Hắn có hình chiếu, đương nhiên cũng có những thứ này.

Nếu trong nháy mắt xâm nhập vào đầu, cho dù là hắn, sợ là cũng không chịu được.

Cho nên phải hiện hóa từng cái một.

Chương 404: Liên quan tới Thần chi huyết mạch phỏng đoán!

Chương 404: Liên quan tới Thần chi huyết mạch phỏng đoán!

Phong Vân hiển hóa hai Lôi Hệ thiên phú trước, một cái là cấp tinh mang, một cái là cấp nguyệt huy.

【 Hiển hóa Lôi Hệ thiên phú cấp nguyệt huy . . . Đang hiển hoá. . . Hiển hóa hoàn thành! 】

【 Hiển hóa Lôi Hệ thiên phú cấp tinh mang. . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa hoàn thành! 】

Ong!

Lập tức, hai luồng hào quang bàng bạc xông vào trong đầu hắn, hóa thành vô số điểm sáng rồi tản ra, hòa tan vào trong thân thể.

"Oanh!"

Trong mơ màng, Phong Vân lập tức cảm giác ý thức của mình ong một tiếng, sau đó cảm giác quen thuộc đánh tới.

Không hề nghi ngờ, hắn lại như lúc trước khi tiến hoá Kim Hệ thiên phú, đi vào trong biển nguyên lực thần bí không biết tên .

Nhưng không giống với lần trước, biển nguyên lực này không phải là màu vàng kim, mà hiện ra màu tím đậm.

"Biển Lôi Hệ nguyên lực."

Phong Vân thả ý thức nhìn biển nguyên lực Lôi Quang màu tím trước mắt, lẩm bẫm nói.

"Rầm!!"

Khi ý thức của hắn xâm nhập tới chừng ngàn mét, lập tức biển Lôi chi nguyên lực trong cơ thể hắn xuất hiện một lối đi.

Lôi Hệ nguyên lực trong biển nguyên lực lập tức thông qua lối đi này tràn vào trong cơ thể, Phong Vân trong nháy mắt tràn ngập, ngưng tụ tại một chỗ, hình thành một viên tinh hạch màu tím!

"Lôi Hệ nguyên lực chiết xuất ra tinh hạch!"

Ý thức của hắn vừa chạm đến viên tinh hạch này, trầm giọng khẽ nói.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, một lần đã thành công ngưng tụ ra Lôi Hệ tinh hạch!

Lần trước khi Lôi Hệ thiên phú của Phong Vân đạt tới cấp tinh mang, mặc dù ý thức đã từng giáng lâm, nhưng không hình thành nên thông đạo, tự nhiên cũng không hình thành tinh hạch .

Trước đó hắn suy đoán là do linh hồn lực.

Bây giờ, Lôi Hệ thiên phú của hắn lại một lần nữa thăng cấp, lại ngưng tụ ra Lôi Hệ tinh hạch.

Biến hóa lớn nhất không ai khác chính là Linh Hồn thiên phú của Phong Vân đã được tiến hoá.

Cho nên hẳn cơ bản xác định, tinh hạch này hình thành, có quan hệ với cường độ linh hồn.

"Có những tinh hạch do thuộc tính nguyên lực chiết xuất ra này, nguyên lực của ta sẽ được tăng lên rất nhiều lần!"

Với lại đây là chỉ có mình hẳn mới có thể có được.

Các thiên tài khác có thuộc tính thiên phú rất cao, như mấy vị Thần tộc Thần tử kia, bọn họ không có cường độ linh hồn lực mạnh như Phong Vân, tự nhiên không thể nào kết nối với vùng biển không biết tên kia, hình thành nên tinh hạch.

Đương nhiên, thiên hạ này lớn như vậy không thiếu cái lạ, bọn họ mặc dù không hình thành nên tinh hạch do nguyên lực chiết xuất mà thành này, nhưng bọn hẳn dù sao cũng xuất từ Thần tộc, nội tình thâm hậu vô cùng, có lẽ cũng có biện pháp khác để tiến hoá nguyên lực trong cơ thể.

Chỉ là khả năng không có tự nhiên được bằng Phong Vân.

Sau đó.

Phong Vân hiển hóa các vật còn lại vừa rơi xuống.

Trong đó, khi ba tầng Lôi chi lĩnh vực kia dung nhập với bản thân hẳn, giúp bảy tầng Lôi chi lĩnh vực của hẳn tăng lên tới tầng tám.

Mà điều làm cho hẳn cảm thấy hứng thú nhất chính là Lôi Hệ công kích bí pháp và Lôi Thần Huyền Kinh kia.

Không hề nghi ngờ, đây đều là bí mật bất truyền của Lôi Thần tộc, ngoại giới căn bản không có.

Đương nhiên, trong võ giả công hội vẫn là có.

Phong Vân đã từng lục soát qua, trừ huyết mạch năng lực, mọi thứ khác mà các Thần tộc có được, danh sách trao đổi của tổng bộ công hội võ giả đều có, chỉ có điều giá cả cũng làm cho người ta chùn bước.

Điều này không khỏi khiến Phong Vân không ngừng cảm thán sự đáng sợ của hội trưởng võ giả công hội. Bí mật bất truyền của chín đại Thần tộc, cứ như vậy bị hắn lấy ra thả ở đó mà bán, thế nhưng cả chín đại Thần tộc hết lần này tới lần khác lại không hề phản đối.

Thậm chí còn để tộc nhân gia nhập vào đó.

"Đây chính là thực lực!"

Khi thực lực của cường đại đến mức làm cho người khác phải ngược mắt nhìn theo cho dù là chín đại Thần tộc, cũng phải thỏa hiệp, không dám lỗ mãng.

"Một ngày nào đó, ta cũng sẽ có được thực lực thế này!" Phong Vân kiên định nói.

...

Mấy phút đồng hồ sau, dung hợp hoàn thành.

Phong Vân triệt để nắm giữ bí thuật cùng công pháp.

Công pháp không có gì để nói nhiều, kỳ thật cũng chỉ nhiều hơn so với Lô Hệ công pháp cửu giai bình thường nhiều thêm các động tác đặc thù mà thôi, đó là thứ để chuẩn bị cho tộc nhân Lô Thần tộc.

Phong Vân lúc đầu cho rằng lúc sử dụng nó không có tác dụng gì, dù sao hắn không có huyết mạch Lô Thần tộc.

Nhưng khi hắn tùy ý vận chuyển, lại chợt phát hiện kim sắc huyết dịch trong cơ thể mình vẫn luôn chưa từng động đậy, vậy mà lại có chút có cảm ứng.

Bất quá cũng chỉ là có một tia cảm ứng mà thôi, sau đó cũng im lặng không còn phản ứng nào khác.

Ồ?

Cái này lập tức làm cho Phong Vân ngạc nhiên. Thân thể này của hắn trước đây xuất thân từ Kim Thần tộc, cho dù có phản ứng, cũng hẳn là có cảm ứng với công pháp của Kim Thần tộc mới đúng.

Nhưng bây giờ, vận chuyển Lô Thần Huyền Kinh này mà kim sắc huyết dịch lại động, đây là cái kiểu gì?

"Chỉ có một lời giải thích. . ."

Phong Vân sáng mắt, "Đó chính là Thần chi huyết mạch trong cơ thể tất cả Thần tộc, kỳ thật đều là đồng tông đồng nguyên."

Hoặc là nói, những huyết mạch này, căn bản không có phân chia thuộc tính! Đều là Thần chi huyết!

"Muốn biết suy đoán này có phải hay không, chờ đến khi dung hợp công pháp tu hành của các Thần tộc khác thử một chút thì biết. . ."

Phong Vân âm thầm nói. Mà mục tiêu tiếp theo của hắn, dĩ nhiên chính là Băng Thần tộc và Phong Thần tộc.

"Việc này không nên chậm trễ, phải nhanh chóng hành động, bằng không đợi đến khi tin tức Lô Thần tộc có người lên vào truyền ra, lúc đó ta mới ra tay thì sẽ trễ mất."

Lúc này, Phong Vân phát động không gian năng lực, thuận di mà đi, vô thanh vô tức, không để lại dấu vết để tìm kiếm.

...

Cùng lúc đó.

Thần Điện Lôi Thần tộc.

Bát trưởng lão và cửu trưởng lão đứng phía dưới, sắc mặt bọn họ bây giờ còn có chút tái nhợt, hiển nhiên còn chưa khôi phục lại.

Bên cạnh bọn họ còn đứng bảy bóng người, từng người đều có khí thế mệnh mông như biển, thâm bất khả trắc, đều là Thánh cấp tồn tại!

Mà ở phía trên, lại có một bóng người cao lớn ngồi ngay thẳng, mặt mũi uy nghiêm, Lôi Hệ Thần Văn trên chân cực kì nổi bật rõ nét, phảng phất bao hàm vô tận hủy diệt chi ý.

Lúc này, bóng dáng uy nghiêm này mở miệng nói: "Đã tìm khắp toàn tộc, đều không phát hiện ra tung tích của người lên vào kia ư?"

"Đúng vậy."

Bát trưởng lão cùng cửu trưởng lão sắc mặt khó coi nói, không nghĩ tới kết quả vẫn là đề tên nhóc kia chạy trốn mất.

"Thần Chi Nhãn cũng không tra được bất cứ chân động gì, xem ra tên lên vào này rất có bản sự, một kẻ còn không đủ 50 tuổi mà lại có được loại thủ đoạn này, chẳng lẽ tương lai lại là một nhân vật ngang với hội trưởng võ giả công hội ư."

Tộc trưởng Lôi Thần tộc than thở nói.

Hắn vừa nói ra lời này, phía dưới cả chín vị trưởng lão đều tỏ ra kinh ngạc. Bọn họ không nghĩ tới, tộc trưởng Lô Thần tộc lại đánh giá cao tên lên vào này như vậy.

Nhưng nghĩ lại cũng thấy cực kì kinh khủng, không đủ 50 tuổi đã có thể đánh bại Thánh cấp, mặc dù có dựa vào sức mạnh của Thánh Binh cấp siêu phàm, nhưng có thể hoàn mỹ khống chế một thanh Thánh Binh cấp siêu phàm, sao lại không phải một loại biểu hiện thực lực chứ!

Dù sao, ngay cả bát trưởng lão và cửu trưởng lão đều không thể làm được chuyện này!

"Đoạn thời gian trước mới chui ra một tên Phong Vân, hiện tại lại xuất hiện người lên vào này, thời đại bây giờ quả nhiên là thay đổi bất ngờ, ngay cả Thần tử của Thần tộc ta cũng không thể vô địch trong thế hệ tuổi trẻ, thậm chí còn bị nghiền ép."

"Đúng vậy, cũng không biết tên lên vào này có lai lịch gì."

"Trên địa cầu này, thế lực mạnh hơn so với Thần tộc chúng ta, cũng chỉ có hung thú quốc độ, Hắc Ám Thần tộc cùng võ giả công hội, đoán chừng hẳn là có xuất thân từ ba thế lực này thôi."

"Ừm, ta cũng cảm thấy như vậy."

". . . ."

Cửu đại trưởng lão suy đoán lai lịch Phong Vân, nhưng căn bản hẳn không biết, gây ra nhiều con biến chuyển xoay trời chuyển đất ấy, từ đầu tới cuối chỉ có một người duy nhất mà thôi.

Chương 405: Chạy rồi chạy rồi!

Chương 405: Chạy rồi chạy rồi!

Bên này.

Phong Vân ra khỏi Lôi Thần tộc liền ngựa không dừng vó đi tới vị trí của Băng Thần tộc.

Nó nằm ở chỗ sâu nhất trong cực bắc chi địa.

Nơi đó toàn bộ đều là núi băng sông băng, trừ thứ đó ra cũng không nhìn thấy bất cứ sinh vật nào, nhiệt độ đã thấp đến một mức đáng sợ, ngay cả Đại tông sư tiến vào đây đều sẽ bị đông cứng mà chết.

Giờ phút này.

Phong Vân đứng trên một ngọn núi băng, quan sát cả một vùng băng tuyết trước mắt, dưới linh hồn chi nhãn của hắn, nhưng lại rõ ràng trông thấy.

Một trận pháp to lớn bao quát toàn bộ nơi đây, tụ tập lại vô tận Băng chi nguyên lực trong trời đất, có thể nói vô cùng đáng sợ!

"Vẫn như cũ là đại trận à."

Phong Vân yên lặng nói.

Liên tục chui vào mấy cái Thần tộc, hắn cũng phát hiện, thủ đoạn phòng hộ đối với bên ngoài của các Thần tộc quá thấp, trừ một cái đại trận ra thì

không có gì khác.

Phong Vân cũng không nghĩ lại một chút, nơi này chính là địa bàn của Thần tộc, bình thường cũng không có ai dám tới gần nơi này, chớ nói chi là chui vào trong.

Một cái đại trận là đủ rồi.

"Vẫn như lúc trước đi điều khiển một tộc nhân của Băng Thần tộc, sau đó hình chiếu thôi."

Phong Vân thử nhiều trò như vậy vẫn là trò này có hiệu suất cao nhất mà cũng an toàn nhất, quả quyết dùng luôn nó.

Tiếp theo, hắn liền ẩn nấp ở bên cạnh, bắt đầu một bên tu hành, một bên yên lặng chờ đợi, đồng thời đánh hình chiếu.

Thời gian dần trôi qua.

Rất nhanh, bốn ngày thời gian đã qua.

Đến ngày thứ năm, Phong Vân rốt cuộc đã đợi được một tên tộc nhân của Băng Thần tộc, tu vi Vương cấp đại viên mãn, nhưng cũng không lĩnh hội được lĩnh vực, tên là Băng Thiên Dật.

Phong Vân quan sát qua một lần liền quả quyết chọn người này.

Sau đó hắn hóa thành một hạt bụi nhỏ, im ắng rơi xuống trên bờ vai đối phương, không hề bị ngăn cản mà tiến vào Băng Thần tộc.

Tộc địa Băng Thần tộc cũng giống với dự đoán của Phong Vân, khắp nơi đều tràn ngập Băng Hệ nguyên lực, mà một vài thực vật kiến trúc gì đó cũng đều ẩn chứa Băng Hệ nguyên lực.

Mà tộc nhân Băng Thần tộc có lẽ là bởi vì lâu dài sinh hoạt ở nơi này, hoặc là do Băng Hệ nguyên lực cơ bản đều mang khuôn mặt lạnh như băng, rất ít khi lộ ra vẻ gì khác, mỗi một người đều là mặt lạnh như sách giáo khoa.

Cái này khiến Phong Vân không khỏi trầm chửi bậ. Sinh hoạt cùng đám người này cũng quá nhàm chán rồi. Khác gì với việc cả ngày đều phải đối mặt với một người máy chứ.

"Trước đó ở trong tổng bộ mô phỏng của võ giả công hội nhìn thấy Băng chi Thần tử hấn còn cảm thấy người ta rất cao lãnh, hiện tại xem ra, cái này cũng không thể trách người ta được. Sinh hoạt trong hoàn cảnh như vậy, không lạnh mặt mới là lạ."

Phong Vân trầm lắng đầu nói.

Sau đó, hấn dùng linh hồn lực âm thầm không chế tên Băng Thiên Dật này, khiến hấn không ngừng ngó xuyên qua cửa nhà từng tộc nhân Băng Thần tộc, chọn lựa tộc nhân Băng Thần tộc để lấy hình chiếu.

Không khác gì so với lúc trước khi ở Lôi Thần tộc.

Cứ như vậy, một ngày liền có được chừng 2000 hình chiếu chất lượng tốt.

Sau năm ngày, hình chiếu đạt tới 10000 cái.

Mười ngày sau, hình chiếu đạt tới 20000 cái.

Đến ngày thứ hai mươi, Phong Vân đã có được hơn 30000 hình chiếu Băng Thần tộc.

Trong một căn phòng băng.

Phong Vân hiện thân, lẳng lặng ngồi xếp bằng ở đó. Ở bên cạnh hắn, tộc nhân Băng Thần tộc tên Băng Thiên Dật kia cung kính đứng thẳng người, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân ần ần mang theo vẻ thần phục.

Bất chợt.

Phong Vân mở to mắt, nhẹ nhàng nói: "Hết thảy hơn 32000 hình chiếu."

Ở trong đó có không ít chất lượng cực tốt.

Nhưng không có Băng chi Thần tử, cũng không có bất kỳ một Thánh cấp nào của Băng Thần tộc.

Lần này hắn hiển nhiên không được may mắn như vậy, không gặp được lúc nguyên thủy di tích bí cảnh của Băng Thần tộc mở ra.

Mà trong Thần tộc khi không có hoạt động lớn nào, những người này cũng cực ít xuất hiện.

Đặc biệt là Thánh cấp trưởng lão, bọn họ cao cao tại thượng, một vài tộc nhân Băng Thần tộc thậm chí cuối cùng cả đời đều không gặp được bọn họ một lần.

"Mặc dù không có lấy được hình chiếu của Băng chi Thần tử và Thánh cấp tồn tại quả thực có chút tiếc nuối, nhưng lại không thể không rời đi. . ."
Phong Vân yên lặng nói.

Trong khoảng thời gian này hắn rõ ràng cảm giác được Băng Thần tộc đề phòng sâu nghiêm hơn rất nhiều, thỉnh thoảng đều sẽ có đội chấp pháp tới đưa các tộc nhân đi, cẩn thận kiểm tra từng người .

Chuyện này khiến Phong Vân biết được, chuyện xảy ra ở Lôi Thần tộc khẳng định đã truyền đến đây.

May mà hấn dùng linh hồn điều khiển pháp, cũng không phải là năng lực biến thân, cho nên cũng không có ai có thể phát giác.

Với tạo nghệ về linh hồn của Phong Vân bây giờ, dù cho đặt trong, thần tộc cường giả như mây này, có thể sánh vai với hấn cũng không có bao nhiêu người, không nói đến đội chấp pháp này, bằng bọn họ tự nhiên cũng không thể nào phát hiện được.

Tuy nói thì nói như thế, nhưng hấn vẫn là không nên ở lâu, nhớ đâu lật thuyền trong mương thì toi.

Lại nói Phong Vân cũng đã lấy được kha khá hình chiếu, còn lại Băng chi Thần tử cùng các trưởng lão Thánh cấp thì hoàn toàn chỉ dựa vào may mắn, chỉ sợ hấn dù có đợi một năm, thậm chí mấy năm đều sẽ không có kết quả.

"Thôi vậy, có hơn 30000 hình chiếu này cũng đủ." Phong Vân không do dự quá lâu, lúc này quyết định rời đi.

Thế là, vào một buổi sáng sớm, hấn dùng linh hồn điều khiển một tên tộc nhân Băng Thần tộc, khiến kẻ đó lấy ra thân phận lệnh bài cho hấn.

Sau đó Phong Vân vụng trộm mở ra trận pháp, sau đó trực tiếp thuận di rời đi.

Hết thảy đều diễn ra trong âm thầm, thần không biết quỷ không hay, không có bất kỳ người nào phát hiện.

Mà Băng Thần tộc vẫn còn tiếp tục tuần tra, nhưng lại không biết, Phong Vân sớm đã tới rồi đã lại đi.

...

Chỗ khác.

Sau khi Phong Vân từ Băng Thần tộc rời đi, suy nghĩ kỹ một chút, quyết định tạm thời không đi tới Phong Thần tộc.

Không thấy ngay cả Băng Thần tộc đều đã bố trí phòng vệ rồi sao?

Hắn hiện tại đi Phong Thần tộc, đoán chừng cũng gặp tình huống tương tự. Chín đại Thần tộc đồng khí liên chi, hắn làm gì trong Lôi Thần tộc khẳng định đã bị truyền khắp chín đại Thần tộc, hắn hiện tại nếu như còn đi Phong Thần tộc, khả năng sẽ bại lộ mất.

"Tạm thời cũng không cần vội, cứ chờ phong ba đi qua, các Thần tộc không còn cảnh giới, lúc đó có thể lại tiếp tục hành động."

Phong Vân nói thầm.

Hơn nữa cũng thừa dịp này, hắn còn có thể lại tìm kiếm vị trí của các Thần tộc khác, đến lúc đó cùng lấy hình chiếu, chẳng phải là thuận tiện hơn sao.

"Chủ yếu lần này có Thánh Binh cấp siêu phàm xuất thế xáo trộn kế hoạch của ta. . ."

Phong Vân lúc đầu dự định chỉ vụng trộm đi lấy hình chiếu, sau đó rời đi, ai biết thanh Thánh Binh cấp siêu phàm này xuất thế, làm hắn kìm nén không được mà ra tay.

Nhưng hắn cũng không hối hận, đây chính là Thánh Binh cấp siêu phàm đó, giá trị vô lượng!

"Trước cứ đánh hình chiếu đi, lần này cũng là thu hoạch lớn."

Lập tức, Phong Vân tìm quanh vòng ngoài cực bắc chỉ địa một chỗ yên tĩnh, phân ra một tia ý thức đề phòng bốn phía sau đó liền lập tức tiến vào trong tấm gương, hình chiếu, bắt đầu đánh gần mười vạn hình chiếu kia. (cộng thêm của hai Thần tộc khác).

Chương 406: Tấn thăng Thánh cấp

Chương 406: Tấn thăng Thánh cấp

【 Kim chi lĩnh vực (bát trọng đại viên mãn) 】 : Đến từ hình chiếu Kim Húc.

【 Kim chi lĩnh vực (tứ trọng) 】 : Đến từ hình chiếu Kim Hành Đạo.

【 Võ kỹ Thánh cấp 《 Lôi Phạt Hàng Thế 》 】 : Đến từ hình chiếu Lôi Bạo.

【 Băng chi lĩnh vực (thất trọng) 】 : Đến từ hình chiếu Băng Ngọc.

【 công pháp Băng Hệ cấp chín 《 Băng Thần Chân Kinh 》 】 : Đến từ hình chiếu Băng Vạn Xuyên.

Bên trong không gian tấm gương.

Lúc ý thức của Phong Vân đảo qua ba lô, liền nhìn thấy những vật lóng lánh lập lòe này rơi xuống, trên mặt lập tức cười tươi.

Nhất là khi hắn nhìn thấy hai cái hình chiếu Kim chi lĩnh vực liên tiếp tuôn ra , nụ cười kia lại càng sâu hơn.

Cái đà này, nếu hắn đem hai cái hình chiếu Kim chi lĩnh vực này dung nhập vào bản thân, rất có thể để cho Kim chi lĩnh vực của mình thuế biến, đạt tới tình trạng ngụy pháp tắc!

Nói cách khác, hắn có lẽ sẽ tấn thăng đến Thánh cấp!

"Trước hiển hóa nhìn xem, cũng không biết có thể thành hay không. . ."

Phong Vân thâm nghĩ.

Kim chi lĩnh vực của hắn muốn tiến giai đến Kim chi pháp tắc, cần dung hợp bao nhiêu tầng Kim chi lĩnh vực, trong lòng của hắn cũng không chắc chắn, dù sao cũng là lần đầu tiên của hắn.

"Hiển hóa." Lập tức, trong lòng Phong Vân hô nhỏ.

【hiển hóa Kim chi lĩnh vực (bát trọng đại viên mãn). . . Hiển hóa bên trong. . . Hiển hóa thành công! 】

【 hiển hóa Kim chi lĩnh vực (tứ trọng). . . Hiển hóa bên trong. . . Hiển hóa thành công! 】

Ông! Ông!

Phong Vân thở ra một ngụm khí đem hai cái Kim chi lĩnh vực này đều hiển hóa ra.

Lập tức, một đạo ánh sáng sáng chói, màu vàng óng từ trong gương xông ra, giống như là hai vòng Kim Dương, một lớn một nhỏ, lơ lửng ở trong đầu hắn.

Sau đó một tiếng âm vang nổ tung.

Hóa thành vô số điểm sáng nhỏ màu vàng, không ngừng dung nhập vào trong thân thể Phong Vân, tăng lên Kim chi lĩnh vực của hắn.

"Oanh!"

Tiếp theo, trong ý thức của hắn, vô số cảm ngộ liên quan tới 'Kim thuộc tính' giống như thủy triều xông vào trong đầu.

Bất tri bất giác, hấn giống như đã ngồi yên ở đó năm tháng dài đằng đẵng, bản thân đã cùng kim thuộc tính hoàn toàn hòa làm một thể.

Phảng phất như hấn chính là 'Kim', 'Kim' chính là hấn.

Loại cảm giác này huyền diệu khó giải thích, huyền bí vô cùng, không lời nào tả hết.

...

...

Không biết qua bao lâu, giống như là vĩnh hằng, lại phảng phất như là trong nháy mắt.

Lúc Phong Vân từ trong trạng thái thất thần tỉnh dậy, liền nhạy cảm phát hiện được bản thân đã biến hóa.

"Loại cảm giác này. . ."

Phong Vân vươn người đứng dậy, nhìn không được tâm niệm vừa động, lập tức lấy hấn làm trung tâm, vô số Kim Hệ nguyên lực giữa thiên địa dễ dàng hội tụ tới.

Vả lại, hấn còn cùng với những kim chi nguyên lực này cảm nhận được một loại cảm giác cực độ thân cận.

Chưa từng trải qua cảm giác này, Phong Vân như là thấu triệt 'Kim thuộc tính' vậy, giống như vốn là một thể, chưa từng tách rời ra.

Mà lúc này, hấn cũng phát hiện bên trong Kim chi nguyên lực hải của mình nhiều ra mười đạo bí văn màu vàng, đều là tản ra một loại khí tức gần với bản nguyên

"Đây chính là Kim chi pháp tắc sao."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Kim chi pháp tắc, vốn là đồ vật hư vô phiêu miểu, nhưng lúc này lại xuất hiện ở bên trong Kim chi nguyên lực hải của hắn, cái này liền đại biểu việc hắn đã lĩnh hội thành công, đã nắm giữ được ngụy pháp tắc kim chi vực.

Ở thời khắc này, những vấn đề cùng nghi nan liên quan tới Kim thuộc tính trong lòng của hắn đều giải quyết dễ dàng, trong lòng rộng rãi sáng sủa, không có chút mê hoặc nào.

Giống như là lập tức đốn ngộ, lại giống như là thể hồ quán đỉnh.

Giờ khắc này, Phong Vân lẳng lẳng đứng ở nơi đó, mặc dù nhìn như không có chút khí tức nào phát ra, nhưng nhất cử nhất động, đều ẩn chứa một loại chân lý, giống như đang dẫn động cái gì đó.

Nếu như Lôi Vũ Đạo ở chỗ này mà nói, nhất định sẽ trừng to mắt, bởi vì khí tức trên thân thể Phong Vân tản mát ra, đã sắp ngang hàng với hai vị trưởng lão Thánh cấp kia.

Đó là biểu hiện việc tiếp cận bản nguyên một loại lực lượng nào đó!

"Ngụy Kim chi pháp tắc đã thành, tiếp đến sẽ là đột phá. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Trở ngại lớn nhất từ Vương cấp đến Thánh cấp chính là lực lượng pháp tắc này, bây giờ hắn đã nắm giữ kim chi ngụy pháp tắc, cái công cụ xiềng xích này đối với hắn mà nói đã không còn tồn tại.

Hắn bất cứ lúc nào cũng có thể bước vào Thánh cấp!

"Hiện tại liền đột phá thôi."

Phong Vân không do dự nữa, lập tức lấy ra lượng lớn tài nguyên tu hành, cực phẩm nguyên thạch, vạn linh dịch, nguyên tử dịch ngàn năm các loại...

Hắn hít sâu một hơi đem tất cả đều hút vào hết, hóa thành năng lượng mệnh môn tụ hợp ở Kim chi nguyên lực hải trong cơ thể hắn.

Mà theo lượng lớn năng lượng xông vào bên trong Kim chi nguyên lực hải, lập tức đem Kim chi nguyên lực hải nhét đầy, khiến cho nó không ngừng rung động, có một loại cảm giác sắp sụp đổ.

Lúc này, hơn mười đạo bí văn màu vàng kia nhanh chóng dung nhập vào trong Kim chi nguyên lực hải.

Khiến cho nó lập tức ổn định trở lại, vả lại nương theo thanh âm oanh minh, chỉ thấy Kim chi nguyên lực hải, vậy mà lại lần nữa khuếch trương ra!

"Ầm ầm—! !"

Trùng trùng điệp điệp, lao nhanh không ngừng.

Kim chi nguyên lực hải lấy tốc độ mắt thường có thể trông thấy nhanh chóng khuếch trương ra, trong chớp mắt, đã gấp đôi lúc trước.

Bên trong Kim Hệ nguyên lực thông qua chiết xuất tinh hạch, trở nên càng thuần túy hơn, càng sáng chói và trong suốt hơn, lộ ra đặc tính kim hệ kinh người!

Một lát sau, loại biến hóa này dần dần chậm lại, cuối cùng hoàn toàn dừng lại.

Ngoại giới.

Phong Vân nhẹ nhàng mở mắt ra, hấn nhìn một chút bảng thuộc tính của mình, cảnh giới kia rốt cuộc đã phát sinh biến hóa.

【 cảnh giới 】 : Thánh cấp sơ giai

Mà trên bảng cũng lặng yên không một tiếng động nhiều ra một cột "Pháp tắc", ở bên cạnh thì viết: Kim chi pháp tắc (tầngmột)

Cái này khiến lông mày Phong Vân không khỏi chau lại.

Hấn dung hợp một Kim chi lĩnh vực bát trọng đại viên mãn cùng một Kim chi lĩnh vực tứ trọng, khó khăn lắm cũng chỉ đạt tới Kim chi pháp tắc tầng một.

"Xem ra vừa đủ."

Phong Vân trầm nghĩ, may mà Kim chi lĩnh vực của hấn trước đó đã lĩnh hội đến bát trọng, bằng không, thật đúng là không cách nào đột phá cái vách ngăn này được.

"Thánh cấp cảnh giới, ta rốt cục cũng đạt tới."

Sau đó, hấn từ trong chỗ tu luyện tạm thời đi ra, đứng trên đỉnh núi, nhìn vạn dặm non sông, trong lòng không tự giác sinh ra một cỗ hào khí.

Từ đó, hấn liền siêu thoát chúng sinh, cấp độ sinh mệnh thuế biến, hưởng vạn năm tuổi thọ, quan sát thương hải tang điền, quan sát sông cạn đá mòn, vạn vật biến hóa, đều là ở trong tâm hấn.

"17 tuổi đạt tới Thánh cấp, xem như từ xưa đến nay cũng là chưa có ai làm được."

Phong Vân nhẹ nhàng nói, vấn đề này nếu như hắn nói ra, chỉ sợ là sẽ chấn động toàn bộ Địa Cầu, không biết bao nhiêu người sẽ kinh ngạc tròn mắt.

Loại chuyện này theo bọn hắn nghĩ, không khác đàm rộng hang hồ!

Bất quá Phong Vân không có ý định tiết lộ ra ngoài, chí ít là không phải hiện tại, bằng không đoán chừng sẽ để cho rất nhiều gia hỏa sinh ra sát cơ, tử như hắc ám Thần tộc, hung thú quốc độ.

Bọn họ ở cứ địa nhân loại cùng với ngũ đại Thần tộc đối đầu nhau, tự nhiên không có khả năng ngồi nhìn một thiên tài quật khởi.

Trên thực tế, chín đại Thần tử đều gặp qua ám sát của Hắc Ám Thần tộc và hung thú quốc độ.

Phong Vân trước đó đã biểu hiện như vậy, đoán chừng cũng đã sớm lên bảng tấ sát của hung thú quốc độ cùng Hắc Ám Thần tộc, chỉ là khả năng vị trí sẽ không cao lắm.

Nhưng nếu như bây giờ hắn bộc lộ ra thực lực Thánh cấp của mình, đến lúc đó sợ là sẽ để hai thế lực lớn này điên dại.

Tất nhiên sẽ không tiếc bất cứ giá nào ám sát hắn!

Chương 407: Thực lực của giới Hung thủ

407: Thực lực của giới Hung thủ

"Ít nhất chờ các thuộc tính Phong, Lôi, Băng của ta đều lĩnh hội đến cấp độ nguy pháp tắc lại nói."

Phong Vân yên lặng nghĩ.

Cho đến lúc đó, hắn liền có được kim chi nguy pháp tắc, phong chi nguy pháp tắc, Lôi chi nguy pháp tắc cùng băng nguy pháp tắc, hợp bốn đại nguy lực lượng pháp tắc, tất nhiên sẽ tung hoành Thánh cấp, có thể sánh vai với cấp độ đỉnh tiêm kia!

Đến lúc đó, Hắc Âm Thần tộc cũng tốt, Hung Thú quốc độ cũng được, ám sát gì cũng không sợ.

"Liền quyết định như vậy, trước để yên lặng một đợt, trưởng thành lại nói tiếp." Phong Vân lầm bầm.

Sau đó, hắn đem ba vật rơi xuống còn lại cũng hiện hóa và dung hợp hết vào bản thân.

Trong đó võ kỹ Thánh cấp kia, ngày trước Phong Vân còn không cách nào phát huy uy năng hoàn mỹ, dù sao hắn còn chưa lĩnh ngộ được Lôi chi pháp tắc.

Mà Băng chi lĩnh vực thất trọng cùng công pháp Băng Hệ cấp chín cũng khá, tăng cường chiến lực Phong Vân rất nhiều.

Lúc trước Băng chi lĩnh vực của hắn chỉ là dung hợp hình chiếu Băng Vũ Vương Thú mà thôi, so với Băng chi lĩnh vực bình thường, uy năng kém không ít.

Chẳng qua hiện nay, đã nắm giữ được Băng chi lĩnh vực cấp độ đại thành, lại có công pháp hạch tâm của Băng Thần tộc.

"Không tệ, không tệ, theo theo tốc độ này, Băng chi lĩnh vực cùng Lôi chi lĩnh vực đoán chừng rất nhanh cũng có thể thăng hoa đến cấp độ nguy lực lượng pháp tắc."

Phong Vân trong mắt lộ ra từng tia vui mừng.

Hình chiếu trong gương của hắn cũng có hình chiếu mấy vạn tộc nhân của Băng Thần tộc cùng Lôi Thần tộc, mỗi ngày xoát một lần, tùy tiện có mấy cái đều đủ hắn cất cánh.

Tựa như hôm nay Kim Thần tộc hình chiếu, bạo hai cái, lập tức để Kim chi lĩnh vực của hắn thăng hoa đến Kim chi pháp tắc.

Sau đó.

Phong Vân nhớ tới một chuyện khác, hắn lập tức vận chuyển công pháp hạch tâm của Băng Thần tộc 《 Băng Thần Chân Kinh 》 , quả nhiên như hắn dự liệu, kim sắc huyết dịch trong cơ thể mình vậy mà cũng sinh ra từng tia ba động.

Mặc dù không lộ ra rõ lắm, nhưng hắn vẫn là cảm ứng được, giống như trước đó hắn vận chuyển công pháp hạch tâm của Lôi Thần tộc.

"Xem ra như ta suy đoán vậy, thiên phú thuộc tính của Thần tộc cùng huyết mạch không có quan hệ gì. ."

Về phần đồ vật cấp độ cao hơn, trước mắt hắn còn không biết được, dù sao dính đến Thần Linh, không phải hắn hiện tại có thể lý giải.

Có lẽ chờ hắn đi đến một bước kia, liền tự nhiên mà biết được vậy.

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi nơi này.

Bất quá hắn không có trở về, mà là lựa chọn đi Hung Thú quốc độ một chuyến.

Dù sao trước đó trí năng sinh mạng thể từng nói cho hắn biết tại Hung Thú quốc độ tồn tại hai hung thú có được thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm.

Thông tin này khiến cho Phong Vân cực kỳ đề tâm đến.

Trước đó tận sức xoát hình chiếu ở Thần tộc, vả lại do thực lực của hắn lúc đó còn chưa đủ để tiếp cận Hung Thú quốc độ, nhưng bây giờ, hình chiếu Thần tộc cũng kém không nhiều, cảnh giới của hắn cũng tấn thăng đến Thánh cấp, chiến lực cũng đã tăng lên trên diện rộng.

Là thời điểm đi Hung Thú quốc độ tìm kiếm!

"Thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm, nếu như là thật, cái này chính là phát tài, không, là đại phát tài đặc biệt phát tài."

Ở thời điểm thiên phú thời gian không xuất hiện ra, thiên phú Không Gian chính là thuộc tính thiên phú duy nhất áp đảo phía trên các thiên phú khác!

Không kể là thuộc tính cơ bản, như Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, hay là thuộc tính đặc thù diễn sinh, Phong Lôi Băng Quang Minh Hắc Ám, những cái này tất cả đều không bằng Không Gian thuộc tính!

Đây chính là, thiên phú thuộc tính chi vương!

Nếu như Phong Vân có thể lĩnh ngộ ra Không Gian pháp tắc chi lực, thành tựu Thánh cấp Không Gian Hệ, tất nhiên sẽ vô địch ở trong cảnh giới Thánh cấp, không một người nào là đối thủ của hắn!

Đây chính là chỗ đáng sợ của thuộc tính Không Gian.

Bất quá muốn làm được điều này có thể rất khó khăn, tối thiểu nhất lấy hắn bây giờ là thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm, muốn đi đến một bước kia, sợ là thời gian một vạn năm cũng không đủ.

Không sai, chính là đáng sợ như vậy.

Mọi thứ đều là có cái giá của nó, năng lực không gian nghịch thiên như vậy, tự nhiên rất khó có được thành tựu, bị trời ghét.

Cho nên muốn có thành tựu không gian, đi đường bình thường chậm rãi từng bước khẳng định đi không nổi.

Cái này mới là lý do để Phong Vân rất hứng thú đối với việc Hung Thú quốc độ có khả năng tồn tại hai cái thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm.

Mặc kệ là thật hay giả, hắn đều là muốn đi xem một chút.

Vạn nhất là thật, tất nhiên là kiếm lời lớn không thể nghi ngờ.

"Vẫn là lên vào đi, không nên bại lộ thân phận."

Phong Vân nhẹ nhàng nhảy lên, trực tiếp biến thân thành một con hung thú Thương Ưng cấp độ Vương cấp, hai cánh mở ra, xuyên vân phá không, rất nhanh biến mất ở chân trời.

...

Lần này đi Hung Thú quốc độ, Phong Vân so với trước đó đi Vân Mộng Trạch còn muốn xâm nhập hơn nhiều, hoàn toàn xem mình như hung thú, dung nhập vào trong đó, đợi một đoạn thời gian rất dài.

Mà hẳn cũng bởi vậy lý giải được Hung Thú quốc độ mênh mông, cương vực của nó hơn xa cứ địa nhân loại, thế lực rất lớn, vượt quá tưởng tượng của con người.

Lúc này, tại phía xa hung thú cương vực, trong một nhà đá.

"Hung thú có sáu đại quốc độ, theo thứ tự là Vân Mộng Trạch, Thiên Vực, Khu vực Cực Quang, Ma Chi Đô, Địa Hỏa Thú Thành, Huyết Luyện Phủ, sáu đại quốc độ, hung thú vô số, phong phú, mà cái này, vển vẹn chỉ là bên ngoài mà thôi."

"Chân chính hạch tâm là Thú Thần Điện ở phía trên lục đại quốc độ, trong đó có mười đại hộ pháp, năm đại thú vệ, ba đại phó điện chủ, mỗi tôn tại đều là Thánh cấp."

"Mà hung thú mạnh nhất, thuộc về Thú Thần vô cùng thần bí kia. . ."

Phong Vân hóa thành Thương Ưng đứng trong phòng, trong đầu hồi tưởng tin tức do mình thăm dò được trong những ngày này.

"Thú Thần, vậy mà tự xưng Thú Thần, chẳng lẽ thật sự thành Thần Linh chi vị?"

Trong lòng hấn nghĩ đến việc này, nhưng rất nhanh liền bác bỏ.

Nếu quả thật thành tựu Thú Thần, đã sớm diệt chín đại Thần tộc cùng nhân loại, không có khả năng đến bây giờ còn thờ ơ.

"Mặc dù không phải Thú Thần, nhưng dám tự xưng như vậy, xem ra hung thú này không phải mạnh bình thường."

Phong Vân từ đáy lòng cảm giác được uy hiếp.

Hung thú cùng nhân loại là đối thủ một mất một còn, hấn là một nhân loại, tự nhiên không hy vọng hung thú thế lớn.

Hấn tin tưởng, hung thú chỉ chủ kia đoán chừng cũng nghĩ như vậy.

Bất quá những việc này đối với trước mắt hấn mà nói đều là việc quá cao xa, chân chính trọng yếu là, hấn rốt cục thăm dò được tin tức liên quan tới tồn tại nắm giữ thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm.

"Căn cứ tin tức tìm được, bên trong mười đại hộ vệ của Thú Thần Điện có danh xưng 'Song Tử Tinh hung thú', là hung thú nắm giữ thiên phú Không Gian, hơn nữa còn nghe nói tuổi thọ của bọn họ cũng không còn nhiều. . .

Phong Vân âm thầm nói.

Tin tức này hấn cũng không biết có đáng tin hay không, dù sao Thú Thần Điện cao cao tại thượng, mười đại hộ vệ đều là những tồn tại ở trong truyền thuyết, rất nhiều hung thú căn bản đều chưa có gặp qua.

Một chút tin tức lưu truyền tới, căn bản không thể phân biệt được thật giả.

"Mặc kệ thật hay giả, cũng nên thử một lần.

Phong Vân trong lòng nhẹ giọng nói.

Mặc dù nói là muốn thử, nhưng hắn cũng không có khả năng hiện tại liền lên vào Thú Thần Điện, nơi đó so sánh với Thần tộc Thần Điện cũng nguy hiểm hơn nhiều.

Mặc dù hắn bây giờ đã thành tựu Thánh cấp, nhưng đối mặt với nhiều Thánh cấp như vậy, vẫn là thực lực chưa đủ.

"Có!"

Bỗng nhiên, trong lòng Phong Vân có một chủ ý tuyệt hảo.

Chương 408: Mưu đồ lộ xác hung thú Không gian hệ

Chương 408: Mưu đồ lộ xác hung thú Không gian hệ

"Căn cứ tin tức kia nói, 'Song Tử Tinh', hai huynh đệ hung thú kia tuổi thọ còn không nhiều lắm."

"Giả thiết là thật, vậy bây giờ bọn chúng tất nhiên sẽ cần gia tăng thọ nguyên gì đó."

Phong Vân trầm nghĩ lấy.

Loại linh vật gia tăng thọ nguyên này sao mà trân quý, ở trong danh sách trao đổi tại tổng bộ công hội võ giả, cũng lác đác không có mấy, với lại từng cái đều là giá trên trời:

Giá trị của nó so với một kiện Thánh Binh Siêu Phàm cấp cũng đắt hơn nhiều.

Điểm tích lũy của Phong Vân căn bản mua không nổi.

Bất quá, hắn cũng không cần loại linh vật trân quý này, hắn chỉ cần chế tạo ra một cảnh tượng loại bảo vật cấp bậc này xuất thế.

Sau đó lại âm thầm đem tin tức truyền ra ngoài, tất nhiên sẽ khiến kia hai tên hung thú "Song Tử Tinh" kia chú ý tới.

Một khi bọn chúng lựa chọn tới xem xét, tất nhiên sẽ lâm vào bớ cục do hấn bố trí xuống trước đó.

Đến lúc đó, Phong Vân tự nhiên là đạt được ước muốn.

"Cứ làm như thế, mặc kệ thật giả, thử trước một chút lại nói."

Phong Vân nói thầm.

Bằng không mà nói, hấn chỉ có thể tạm thời nằm sấp.

Về phần lén vào Thú Thần Điện, lấy năng lực biến thân của hấn, hiển nhiên không đủ, chỉ sợ sẽ bị bức ra chân thân, đến lúc đó coi như xong rồi.

Sau đó.

Phong Vân từ trong không gian giới chỉ lấy ra một viên tinh thể màu xanh biếc, bên trong chảy xuôi khi tức sinh cơ nồng đậm, cho người ta một loại cảm giác khôi phục, đại địa hồi xuân.

"Viên Bách Niên Thực Vật Chi Tâm ngưng kết thành tinh thể này thích hợp chế tạo ra cảnh tượng loại linh vật kia xuất thế."

Viên tinh thể màu xanh biếc này là hấn từ rất nhiều hình chiếu bên trong xoát được, có vẻ như là của tộc nhân Thần tộc nào đó, cụ thể là ai hấn quên cũng quên rồi, dù sao có quá nhiều.

Mà kế hoạch cụ thể của hấn, là để viên tinh thể Thực Vật Chi Tâm này nổ tung lên, phóng thích ra một trận sinh cơ phong bạo, động tĩnh càng lớn càng tốt, sau đó hấn lại âm thầm truyền tin tức ra ngoài.

"Việc này không nên chậm trễ, bây giờ liền bắt đầu."

Phong Vân lúc này từ nhà đá rời đi, bay đến một chỗ trên núi.

Nơi này xem như là địa phương cao nhất bên trong phương viên này.

"Ở chỗ này bạo tạc Thực Vật Chi Tâm tinh thể, tất nhiên người người đều có thể trông thấy."

Phong Vân âm thầm nói.

Lập tức, hắn lấy linh hồn lực kết hợp huyền đạo chi lực bố trí xuống các loại huyền trận tại bốn phía xung quanh, phòng ngừa hung thú khác tiến vào.

Những hung thú này mặc dù trí lực không thua nhân loại, nhưng ở phương diện cường độ linh hồn còn không bằng nhân loại, những huyền trận này đủ để đối phó bọn chúng.

Sau khi làm xong tất cả rồi, Phong Vân đứng ở trong trận, ngón tay nhẹ nhàng bấm.

Lập tức, viên tinh thể Thực Vật Chi Tâm trong tay hắn phóng lên tận trời, mà trong quá trình đang lên cao, viên tinh thể này phát ra quang mang càng ngày càng sáng chói, phóng thích năng lượng ba động cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Từ xa nhìn lại, giống như là mặt trời, quá mức loá mắt!

Sau đó ——

"Oanh! !"

Giống như là một vành mặt trời bạo tạc, quang huy vô cùng lóng lánh phát ra, trong khoảnh khắc quét sạch phương viên, đem vạn dặm mây xanh đều xuyên thủng, lộ ra thanh thiên bạch nhật, bầu trời tươi sáng.

Động tĩnh lần này liền lập tức kinh động một đám hung thú của Hung Thú quốc độ.

Bọn chúng bay lên không trung, sau đó nhìn thấy quang huy nổi lên trời đất, cùng với sinh cơ bùng bùng không chút nào che giấu.

"Ba động thật mạnh!"

"Có linh vật xuất thế?"

"Cái sinh cơ này! Không phải là tuyệt thế sinh cơ bảo vật gì chứ?"

"Sinh cơ bảo vật? Là loại có thể gia tăng tuổi thọ kia sao?"

". . ."

Trong lúc nhất thời, đủ loại nghị luận vang lên, kéo dài không thôi.

Mà sau khi Phong Vân âm thầm ra tay, từng con Hung Thú quốc độ cũng bắt đầu lưu truyền loại tin tức này, thậm chí còn có đá chiếu hình làm chứng, càng nhắc lên ngọn sóng trùng điệp.

Giới hung thú không có khoa học kỹ thuật như nhân loại, thế nên bọn chúng sử dụng là một loại đá chiếu hình, có thể truyền lại tin tức, cũng có thể lưu giữ lại các loại hình ảnh.

Cái đá chiếu hình này tất nhiên là do Phong Vân truyền đi, hử dùng đá chiếu hình ghi chép lại trận đại bạo phát kia, sau đó truyền bá ra ngoài, gia tăng độ tin cậy.

Cứ như vậy, tin tức càng ngày càng nhanh, càng ngày càng rộng, rất nhanh liền truyền đến bên trong Thú Thần Điện cao cao tại thượng.

Thú Thần Điện, một chỗ trong Thiên Điện.

Tuy nói là Thiên Điện, nhưng cũng rất tráng lệ, xa hoa cực điểm.

Giờ phút này, ở trong đại điện, đang có hai bóng người.

Hai bóng người dài gân như giống nhau, đều là toàn thân trái rộng ngân sắc, thân thể dài nhỏ, tứ chi ngắn, trạng thái như một con chuột già.

Bọn chúng nằm ở đó, không gian xung quanh lấy bọn chúng làm chủ, hòa làm một thể.

Mà nhìn kỹ hai mắt bọn chúng, phảng phất có thể từ bên trong nhìn thấy được không gian biến ảo, một trọng tiếp lấy một trọng, vô cùng thâm thúy.

Hai con hung thú ngân sắc này, chính là mười đại hộ pháp của Thú Thần Điện hung thú 'Song Tử Tinh'.

Lúc này, trước mặt bọn chúng có một viên đá chiếu hình, bên trong chính là hình chiếu liên quan tới trận sinh cơ nổ lớn mà trước đó Phong Vân gây ra.

Làm thật giống, Phong Vân chỉ chiếu hình hiện tượng bạo phát, bởi vậy sẽ không có ai nhìn ra được, hình ảnh kia thật ra chỉ là tinh thể Thực Vật Chi Tâm. Sau khi xem xong, ba con trong đó mở miệng nói: "Nhìn hiện tượng sinh cơ bạo phát, rất có thể là bảo vật hệ sinh cơ xuất thế."

"Quá tốt! Nhiều năm như vậy, rốt cục có đã loại bảo vật này xuất thế!" Hung thú bên kia nói, ánh mắt lộ ra hưng phấn nồng đậm.

"Đúng vậy, huynh đệ chúng ta mặc dù có thiên phú Không Gian Hệ chí cao vô thượng, nhưng thành cũng tại không gian, bại cũng tại không gian, bằng vào thiên phú Không Gian cấp Thuế Phạm của hai chúng ta, muốn lĩnh ngộ ra Không Gian pháp tắc, tấn thăng Thánh cấp, thật sự là thật quá khó khăn."

Bằng vào những năm này tu luyện, lại thêm thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm, hai huynh đệ bọn chúng chiến lực so với rất nhiều Thánh cấp khác đều mạnh hơn không ít.

Nhưng chiến lực mạnh là một chuyện, cảnh giới bọn chúng lại chậm chạp không cách nào đột phá được, kẹt lại ở cấp độ Vương cấp đại viên mãn.

Một lần kẹt liền là hơn 900 năm.

Tồn tại Vương cấp tuổi thọ cũng chỉ có 1000 tuổi, cùng Thánh cấp vạn năm tuổi thọ kia căn bản không có thể so sánh.

"Hai huynh đệ chúng ta chiến lực so với một ít Thánh cấp đều mạnh hơn nhiều, nhưng dù sao, chúng ta chỉ là Vương cấp, tuổi thọ chỉ có 1000 tuổi, cùng những Thánh cấp kia có được vạn năm tuổi thọ không cách nào so sánh được!"

"Lần này bảo vật hệ sinh cơ xuất thế chính là cơ hội của chúng ta! Mặc kệ thật hay giả, chúng ta đều mau mau đến xem, không thể bỏ qua bất kỳ một cơ hội nào nữa!"

Ánh mắt hai huynh đệ hung thú 'Song Tử Tinh' vô cùng kiên định, cuối cùng quyết định xuất quan, tiến về Hung Thú quốc độ tìm tòi hư thực.

Đỉnh núi cao, rất nhiều huyệt trận xung quanh.

Phong Vân hóa thành Thương Ưng lẳng lẳng đứng nơi này, ánh mắt của hắn thông qua trùng điệp trở ngại, nhìn về phía bên ngoài huyệt trận.

Nơi đó giờ phút này tụ tập rất nhiều hung thú.

Từ khi tin tức được truyền ra, đã hấp dẫn lượng lớn hung thú tới, số lượng nhiều, đơn giản để cho Phong Vân lú lỏi không thôi.

Hắn đoán chừng, sợ là hung thú ở sáu đại quốc độ đến không sai biệt lắm là một nửa, hàng trăm triệu cũng không đủ để hình dung số lượng này. "May mắn ta đã dự kiến trước, sớm bố trí huyệt trận, bọn họ có đến cũng không vào được. . ."

Chương 409: Hư Không Thú!

Chương 409: Hư Không Thú!

Ở gần núi cao, vốn dĩ nơi này trông trải không có thứ gì, là một mảnh hoang vu.

Nhưng theo tin tức lúc trước, ngày càng có nhiều hung thú tụ tập ở đây.

Trong khoảng thời gian ngắn, ở nơi này, phóng tầm mắt nhìn ra, là một mảnh đen kịt, tất cả đều là hung thú nghe tiếng mà đến.

Nhưng đáng tiếc Phong Vân đã bố trí huyền trận ở đây, đám hung thú này không thể vượt qua lôi trì nửa bước, nếu bước vào núi cao, sẽ bị huyền trận mê hoặc, cuối cùng trở nên mơ hồ tại chỗ.

Cho dù thử bao nhiêu lần cũng vô dụng.

Trời sinh hung thú đã có thể phách cường đại, nhưng cũng có nhược điểm, chính là linh hồn của bọn chúng rất yếu, so với nhân loại cùng cấp độ thì yếu hơn một bậc.

Dùng huyền trận đối phó với bọn chúng là biện pháp tốt nhất.

“Đáng chết, lại là huyền trận!”

“Đây là huyền trận thiên nhiên sao?”

“Trời mới biết, xem ra muôn đạt được bảo vật hệ sinh cơ, cũng không phải chuyện một sớm một chiều.”

“ ... ”

Đông đảo hung thú đều vô cùng phiền muộn, cảm giác đến gần bảo sơn mà không vào được khiến bọn chúng muốn nổi điên, nhưng lại không làm gì được.

Đối với bọn chúng, mặc dù không phải trời sinh khắc tinh với huyền trận, nhưng cũng khiến bọn chúng rất khó chịu.

Giống như một người sắt đá đi làm đồ vật tinh tế như kim khâu, đoán chừng có thể khiến người ta nổi điên, đối với hung thú, huyền trận cũng giống vậy.

Ong!

Ngay lúc này, bỗng nhiên từ trên không trung có áp lực mênh mông truyền xuống, trong nháy mắt đã áp chế toàn trường, khiến tất cả các hung thú toàn thân chấn động.

Một số hung thú nhỏ yếu trực tiếp nằm trên mặt đất, run lẩy bẩy.

“Song Tử Tinh giáng lâm, các ngươi lui ra!”

Giọng nói bàng bạc rộng lớn truyền xuống, vọng bên tai mỗi con hung thú, khiến chúng vô cùng kinh hãi.

“Song Tử Tinh đại nhân giáng lâm!”

“Song Tử Tinh, đứng thứ ba trong mười đại hộ pháp của Thú Thần Điện!”

“Bao nhiêu năm rồi, từ lần trước nhìn thấy hai vị này ra tay, đến bây giờ đã qua trăm năm rồi!”

“Đúng vậy, thực lực lần đó của hai vị đại nhân đã có thể so với Thánh cấp, không biết bây giờ đã đạt đến cấp độ nào!”

“Chắc sẽ mạnh hơn, nhưng nghe nói nguyên thọ của bọn họ sắp hết, chắc hẳn vẫn chưa tấn thăng, vẫn dừng lại ở Vương cấp.”

“Hai vị đại nhân có thiên phú không gian cấp thuế phạm, đi theo con đường thuộc tính không gian, muốn đột phá đến Thánh cấp, quả thật quá gian nan.”

“Hóa ra tin đồn ở bên ngoài đều là thật!”

“...”

Vô số hung thú nhiệt tình bàn luận, nhìn hai thân ảnh thần bí mờ lung trên không trung, trong mắt mang theo sùng bái và cuồng nhiệt.

Quy tắc mạnh yếu ở thế giới hung thú còn rõ ràng hơn loài người rất nhiều.

Đối với đám hung thú mà nói, Thú Thần Điện không khác tín ngưỡng trong lòng chúng, các loại hộ pháp, thú vệ, phó điện chủ... Trong lòng đám hung thú, đều là nhân vật cao cao tại thượng, cả đời ngưỡng vọng.

Mà giờ khắc này, Phong Vân ở trong trận pháp nghe thấy vậy, ánh mắt sáng lên, không nhịn được nhìn theo tiếng động.

Trên biên mây, hai thân ảnh mờ lung đứng thẳng, mặc dù không nhìn thấy rõ khuôn mặt, nhưng Phong Vân có thể cảm giác được không gian bốn phía thần phục.

Cái này chỉ có người lĩnh ngộ không gian vô cùng sâu mới có thể khiến không gian như vậy.

“Xem ra lời đồn là thật, Song Tử Tinh quả thật có thiên phú không gian cấp thuế phàm!”

Phong Vân không nhin được mà nở nụ cười, kế hoạch của hắn thành công, đã dẫn Song Tử Tinh đến. Nói thật, chính hắn cũng đang đánh cược, thật sự không nắm chắc.

Nhưng bây giờ, hắn đã thành công.

“Có vẻ thọ nguyên của Song Tử Tinh thật sự không nhiều, nếu không sẽ không bị dẫn đến dễ dàng như vậy!” Phong Vân thầm nói.

Mặc dù Song Tử Tinh có uy danh rất lớn, chiến lực ngấp trời, nhưng chỉ là Vương cấp mà thôi, có ngàn năm tuổi thọ.

Mà trong ngàn năm, muốn tìm hiểu không gian nguy pháp tắc, tiến vào Thánh cấp, là chuyện muôn vàn khó khăn. Điểm này, Phong Vân cũng biết.

Không phải sao, hơn chín trăm năm qua, bọn chúng không có cách nào vượt qua cấp độ kia, hơn nữa, đại nạn của bọn chúng đã đến.

Lúc này, đối với Song Tử Tinh, bảo vật hệ sinh cơ có thể gia tăng tuổi thọ, là tuyệt thế trân bảo vượt lên trên tất cả.

Chỉ cần có bất kỳ tin tức gì, bọn chúng đều không bỏ qua.

“Mau đến đi, ta đang chờ lấy hình chiếu các ngươi đây.”

Phong Vân trầm thấp nói một câu, mê vụ lập tức biến ảo, thân ảnh hắn biến mất, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Trên bầu trời.

Huynh đệ Song Tử Tinh quan sát phía dưới, bọn chúng nhìn sương mù dày đặc bao phủ trên núi, kinh ngạc nói: “Đây là... Huyền trận?”

Một con khác lơ đãng nói: “Quản nó là cái gì, chúng ta vọt thẳng vào, trước mặt không gian của chúng ta, huyền trận chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi...”

“Ừ, đi xuống đi.”

Hai con hung thú lập tức từ trên không trung đi xuống, rơi vào đỉnh núi cao kia.

Một con trong Song Tử Tinh khẽ quát lên một tiếng, trong mắt lóe lên ánh bạc: “Không Gian Cầm Cố! Không Gian Phong Tỏa!”

Ong! Ong!

Hai cỗ lực lượng vô hình lập tức xuất hiện, trong nháy mắt, toàn bộ đỉnh núi cao đã bị lực lượng giam cầm và phong tỏa bao phủ.

Huyền trận mông lung lập tức ngừng vận chuyển, ngay cả không khí cũng ngừng lưu động, đứng im tại chỗ,

Phong Vân ẩn nấp trong hư không cũng bị lực lượng giam cầm và phong tỏa này bao phủ, nhưng hắn cũng là người có thiên phú không gian cấp thuế phàm, đương nhiên có thể miễn dịch với hai lực lượng này.

Trừ khi có thiên phú không gian cao hơn hắn, nếu không, những năng lực không gian này đối với hắn đều vô hiệu.

Đôi lại, nếu Phong Vân thi triển, Song Tử Tinh cũng sẽ không bị ảnh hưởng như vậy.

“Ha ha, huyền trận cái gì, trước năng lực không gian của chúng ta, chỉ như một bữa ăn sáng mà thôi.”

Hai con hung thú cười ha ha, sau đó bay vào huyền trận, tùy tiện bước vào, trận pháp này không thể cản trở bọn chúng một chút nào.

Nhưng vì đề phòng vạn nhất, hai con hung thú cũng không thuận di, mà không nhanh không chậm xâm nhập.

Lúc này, Phong vân ẩn nấp ở trung tâm trận pháp cảm ứng bọn chúng đến gần.

Một vạn mét.... Tám nghìn mét... Sáu nghìn mét... Bốn nghìn mét... Hai nghìn mét!

Ngay lúc này!

Cảm ứng được khoảng cách đạt đến yêu cầu, ánh mắt Phong Vân hơi đảo, rơi trên người hai con hung thú, sau đó nhanh chóng thu lại, không có dao động gì.

Một lát sau, trong đầu hấn vang lên tiếng “Tích” quen thuộc, biểu thị đã hình chiếu thành công.

[Hung thú hình chiếu] : Hư Không Thú

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Rơi xuống] : Da lông Hư Không Thú, huyết nhục Hư Không Thú, xương cốt Hư Không Thú, thiên phú không gian cấp thuế phạm, không gian lĩnh vực (cửu trọng) ...

[Hung thú hình chiếu] : Hư Không Thú

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : Da lông Hư Không Thú, huyết nhục Hư Không Thú, xương cốt Hư Không Thú, thiên phú không gian cấp thuế phàm, không gian lĩnh vực (bất trọng) ...

Chương 410: Thiên phú hệ băng, tấn thăng!

Chương 410: Thiên phú hệ băng, tấn thăng!

Tới tay rồi!

Lúc ý thức của Phong Vân quét qua hình chiếu trong tấm gương, trên mặt không khỏi nở nụ cười.

Đến đây bận rộn như vậy, nào là lên vào, nào là bày trận, không phải là vì hai hình chiếu này sao?

Bây giờ, cuối cùng hắn cũng có rồi!

“Đi!”

Phong Vân không chút do dự, lập tức quay người rời đi, hắn không sử dụng năng lực không gian, chỉ dùng năng lực ẩn nấp của hắc ám.

Dù sao trước mặt hai cường giả có lĩnh vực không gian bát, cửu trọng, một khi hắn sử dụng năng lực không gian, tất nhiên sẽ bại lộ mình.

Mặc dù với chiến lực bây giờ của hắn cũng không sợ ‘Song Tử Tinh’ này, thậm chí có thể giết chúng, nhưng sẽ bại lộ toàn bộ thực lực của hắn.

Nơi này là đất nước hung thú, một khi bại lộ, tất nhiên sẽ khiến các hung thú Thánh cấp khác chú ý.

Thậm chí, còn đả động đến Thú Thần cao cao tại thượng.

Đến lúc đó, Phong Vân muốn rời đi, cũng không dễ dàng như vậy.

“Dù sao đã có hình chiếu rồi, mục đích đã hoàn thành, lưu lại đây cũng không có ý nghĩa gì.”

Phong Vân đến đây để lấy hình chiếu, không phải đến gây chuyện, hay chém giết hung thú, bây giờ đã thành công, đương nhiên không cần lưu lại nữa.

Ong!

Hắn vận dụng năng lực ẩn thân, cộng thêm lực lượng nhục thân của mình, thần không biết quỷ không hay ra khỏi nơi này, rất nhanh đã biến mất không thấy gì nữa.

Hai con Hư Không Thú kia không cảm giác được chút nào, dù sao Phong Vân cũng không sử dụng lực lượng không gian, cũng không có nguyên lực dao động, nên linh hồn của bọn chúng không cảm giác được, đương nhiên sẽ không phát hiện Phong Vân.

Hai con hung thú còn đang tìm kiếm trong huyễn trận, nhưng mấy ngày cũng không tìm thấy cái gì.

Bọn chúng chỉ có thể thất vọng rời đi.

Hai con hung thú tưởng rằng cơ duyên của mình không đủ, lại không biết, đây là cục diện Phong Vân bày ra.

Giờ khắc này. Phong Vân đã ở bên ngoài thế giới hung thú mấy trăm nghìn dặm, sắp đến biên giới của đất nước hung thú rồi.

“Ở đất nước hung thú đời ba, bốn tháng, cuối cùng mình cũng thành công.”

Trong lòng hấn thầm nói, trên mặt vẫn nở nụ cười.

Có thể không vui sao?

Đây chính là hai con Hư Không Thú có thiên phú không gian cấp thuế phàm, hơn nữa, quan trọng nhất là, một con có cứu trọng không gian lĩnh vực, một con có bát trọng không gian lĩnh vực.

“Một khi tuôn ra rồi dung hợp, mình có thể đột phá công cùm xiềng xích, trở thành Thánh cấp hệ không gian chưa từng có trong lịch sử, chỉ có trong truyền thuyết!”

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền không nén nổi hưng phấn.

Đợi đến lúc đó, Phong Vân hấn chắc chắn sẽ vô địch trong Thánh cấp, trừ Thần Linh ra, hấn sẽ không sợ bất luận cái gì!

Tung hoành cùng giai, ta là vô địch!

“Nhưng tỷ lệ bạo ra trong lần đầu tiên, e rằng sẽ thấp đến đáng thương, còn thấp hơn các lĩnh vực thuộc tính khác nhiều.”

Phong Vân lắc đầu, điều này cũng không có cách nào, càng là vật trân quý, tỷ lệ bạo ra trong lần đầu tiên càng thấp, hấn đã nhìn quen rồi. Nhưng mà, hấn có thời gian, lôi chi lĩnh vực lúc trước không phải cũng bị hấn điên cuồng quét mà bạo ra sao.

Nghĩ đến đây, Phong Vân mới nhớ đến hôm nay mình còn chưa quét hình chiếu, thế là tìm một nơi, bố trí đơn giản xong, ý thức tiến vào tấm gương, bắt đầu quét hình chiếu.

“Hy vọng có thể tuôn ra thứ tốt, để lôi chi lĩnh vực và băng chi lĩnh vực thành công thuế biến.” Phong Vân yên lặng nói.

Lúc trước hấn ở đất nước hung thú, hấn quét vài hình chiếu vụn vặt cũng được một chút đồ tốt, sau khi dung hợp, lôi chi lĩnh vực và băng chi lĩnh vực đã thành công tăng đến thập trọng.

Khoảng cách lĩnh ngộ nguy pháp tắc chỉ còn một bước mà thôi.

Nhưng một bước này, hấn đã quét hình chiếu một tháng, mà đến bây giờ vẫn không rơi ra một đồ tốt nào, toàn là mặt hàng rác rưởi.

Cho nên hấn mới canh cánh trong lòng như thế.

Sau mười mấy tiếng.

Phong Vân thành công đánh bại hình chiếu cuối cùng đến từ Băng Thần tộc, kết thúc hoạt động quét hình chiếu hôm nay.

Sau đó, ánh mắt hấn vội vàng nhìn về phía ba lô.

[Thiên phú hệ băng cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Băng Trần.

[Thiên phú hệ băng cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Băng Huy.

[Thiên phú hệ băng cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Băng Kiêu.

[Lôi chi lĩnh vực (lục trọng)] : Đến từ hình chiếu Lôi Vạn Quân.

[Võ kỹ cửu giai Nhất Kiếm Cách Thế] : Đến từ hình chiếu Kim Khắc Lạp.

[Kiếm chi lĩnh vực (tam trọng)] : Đến từ hình chiếu Đỗ Hương Thần.

“Bạo ra sáu đồ tốt.”

Phong Vân nhìn qua, đập vào mắt hắn là sáu vật rơi xuống phát ra ánh sáng này, khóe miệng hắn nhếch lên, cảm thấy không tệ.

Mặc dù không bạo ra băng chi lĩnh vực, nhưng tốt xấu gì vẫn có lôi chi lĩnh vực và kiếm chi lĩnh vực.

Còn có ba thiên phú hệ lôi cấp tinh mang nữa, một khi dung hợp, thiên phú hệ băng của hắn sẽ tiến giai đến cấp nguyệt huy.

“Hiện hóa.”

Sau đó, Phong Vân bắt đầu hiện hóa ba thiên phú hệ băng cấp tinh mang trước.

Oanh!

Ba cỗ hào quang màu trắng bạc cùng tràn vào đầu hắn, Phong Vân cảm thấy ý thức của mình âm vang một tiếng.

Sau đó, ý thức hắn đi vào một nơi màu trắng bạc không rõ.

Mặc dù không có thủy triều lên xuống, cũng không âm âm dậy sóng. Nhưng Phong Vân biết, nơi này là băng chi nguyên lực hải.

Bởi vì đặc thù của nguyên lực hệ băng, nên khi nó hình thành nguyên lực hải cũng không sinh ra gợn sóng, từ xa nhìn lại, giống như một khối băng tinh lớn.

Oanh!

Một giây sau, Phong Vân cảm thấy toàn thân chấn động, đột nhiên xuất hiện một lối đi, đưa băng chi nguyên lực hải lúc trước của hắn kết hợp với

băng chi nguyên lực hải trước mắt này.

Nguyên lực hệ băng bàng bạc truyền đến, trong nháy mắt tràn ngập băng chi nguyên lực hải trong cơ thể hắn.

Một lát sau, ý thức của Phong Vân trở lại.

Sau đó, hắn nhìn thấy trong băng chi nguyên lực hải của mình có thêm một viên tinh hạch hệ băng, chính là tinh hạch mà nguyên lực chuyển hóa chiết xuất ra.

“Thiên phú băng cũng tăng đến cấp nguyệt huy rồi.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói, đây chính là chỗ tốt khi hình chiếu cả một Băng Thần tộc, trong thời gian ngắn, hắn đã có thu hoạch rất lớn.

Phải biết, lúc trước hệ băng của hắn mới đạt đến cấp thụ quang, thậm chí còn không lĩnh hội được lĩnh vực.

Nhưng bây giờ, thiên phú hệ băng của hắn không chỉ tăng đến cấp nguyệt huy, lĩnh vực cũng đạt đến thập trọng, khoảng cách đến nguy pháp tắc cũng chỉ còn một tầng mà thôi.

Đối với hắn mà nói, đây là tiến bộ rất quan trọng.

“Đáng tiếc không bạo ra băng chi lĩnh vực, nếu không mình có thể tiến vào cấp độ nguy pháp tắc rồi.”

Phong Vân lắc đầu, lập tức hiển hóa dung hợp tam trọng kiếm chi lĩnh vực và võ kỹ cửu giai.

Bởi vậy, kiếm chi lĩnh vực của hắn cũng tăng lên từ lục trọng đến thất trọng, tiến vào cấp độ đại thành!

Còn võ kỹ cứu giai, chính là một môn kiếm chiêu thuận sát có uy lực không tệt, Phong Vân cảm thấy phối hợp thanh trường kiếm đỏ ngòm kia sẽ có uy lực vô cùng.

Cuối cùng, ánh mắt hắn nhìn về phía vật phẩm cuối cùng.

[Lôi chi lĩnh vực (lục trọng)].

Chương 411: Lôi chi Thánh cấp!

Chương 411: Lôi chi Thánh cấp!

“Lục trọng lôi chi lĩnh vực, hắc đã đủ cho mình đưa lôi chi lĩnh vực tiên giai.”

Phong Vân lẩm bẩm nói.

“Hiển hóa.” Trong lòng hắc thầm nói.

Ong!

Một giây sau, ánh sáng màu tím mênh mông từ trong gương bắn ra, rồi tiến vào đầu hắc, hóa thành vô số điểm sáng màu tím nhỏ, nhanh chóng dung hợp.

Vô số lôi chi huyền bí tuôn ra, mênh mông vô cùng vô tận, giải thích sự huyền diệu của thuộc tính ‘Lôi’ và tăng cảm ngộ liên quan đến thuộc tính lôi của hắc lên.

Từng chút một, từng giọt từng giọt, không ngừng tích lũy, liên tục áp súc.

Oanh!

Cuối cùng, thời khắc này, Phong Vân cảm thấy lý giải về thuộc tính ‘Lôi’ của mình đột nhiên thăng hoa, giống như xé tan màn đêm, nhìn thấy ánh sáng, rất tinh túy huyền diệu.

Trong nháy mắt, hắn giống như nhìn thấy thế giới trước mắt hắn hoàn toàn thay đổi.

Bao gồm cả điểm đầu và điểm cuối của lôi điện, lực lượng hủy diệt ẩn chứa trong lôi điện, hay đặc tính bá đạo, trong khoảnh khắc, tất cả đều trở lên rõ ràng.

Hồi lâu sau, Phong Vân mới lấy lại tinh thần.

Ý thức của hắn đảo qua lôi chi nguyên lực hải, quả nhiên phát hiện bên trong có hơn mười đạo bí văn màu tím, tràn ngập khí cơ huyền diệu.

Không thể nghi ngờ, đó chính là lôi chi ngụy pháp tắc.

“Cuối cùng mình đã đạt tới một thành lôi chi ngụy pháp tắc...”

Phong Vân yên lặng nói, trong lòng vừa động, lập tức đám mây đen dày đặc trên đỉnh đầu phát ra tiếng sấm sét vang dội, giống như thanh thiên rơi xuống, bá đạo xen lẫn hủy diệt.

Ba!

Phong Vân nhẹ nhàng búng tay một cái.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, một tia chớp từ trên bầu trời rơi xuống một cây đại thụ, trực tiếp đánh thành than, ánh lửa bốc lên.

Đây chính là vĩ lực của lôi chi ngụy pháp tắc, nắm giữ lực lượng gần với bản nguyên hệ lôi, đã có thể điều khiển nguyên lực hệ lôi trong thiên địa.

“Trong tiểu thuyết kiếp trước, đây chính là nắm giữ lực lượng ‘Thiên kiếp’.”

Phong Vân cảm thán một tiếng, nhưng cái ‘Thiên kiếp’ này có hơi yếu, chỉ có thể hình thành một tia chớp. Điều này có quan hệ với chuyện hắn mới nắm giữ một tầng ‘Lôi chi nguyên lực tắc’, nếu như nắm giữ cấp độ sâu hơn, đương nhiên có thể triệu hoán vô tận lôi điện.

“Mở rộng lôi chi nguyên lực hải một chút.”

Phong Vân lại lần nữa lấy ra lượng lớn tài nguyên tu hành, cũng tương đương với lúc trước, nhưng tên gọi khác nhau.

Lúc mở rộng kim chi nguyên lực hải, hắn đã hao hết một nhóm tài nguyên tu hành.

Àm âm!

Lúc Phong Vân luyện hóa xong những tài nguyên tu hành này, lập tức có năng lượng tràn vào lôi chi nguyên lực hải, thông qua tinh hạch hệ lôi, chuyển hóa thành nguyên lực hệ lôi cao hơn, sau đó không ngừng trùng kích bích chương bốn phía biên nguyên lực.

Biên nguyên lực lập tức run rẩy. Cũng giống như lúc trước, sau khi làm bí văn màu tím của lôi chi nguyên lực áo nghĩa dung nhập vào bích chương, lập tức yên ổn lại, không ngừng mở rộng. Cuối cùng đạt đến quy mô gấp đôi lúc trước.

Đến bây giờ, sau khi hệ kim đạt đến Thánh cấp, thì hệ lôi của hắn cũng đạt đến Thánh cấp.

Hai thuộc tính thành Thánh, đây là chuyện chưa từng có trong lịch sử, nếu truyền đi, sẽ khiến tất cả các sinh vật trên địa cầu rung động.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đây chỉ mới bắt đầu mà thôi.

“Hai thuộc tính thành Thánh, nhưng còn thiếu rất nhiều.”

Phong Vân lẩm bẫm, hấn không vì thế mà đắc ý, hấn biết, mặc dù mình đã đạt đến Thánh cấp, nhưng còn không vô địch trong Thánh cấp.

Không nói đâu xa, chín đại Thần tộc cũng tồn tại Thánh cấp, đoán chừng có không ít người có chiến lực mạnh hơn hấn.

“Hai thuộc tính thành Thánh không đủ, mình cần nhiều thuộc tính đạt đến Thánh cấp hơn nữa.”

Ví dụ như hệ băng, ví dụ như hệ phong, hay hệ hỏa...

Nghĩ đến đây, trong lòng Phong Vân lẩm bẫm: “Tiếp theo, hệ băng chỉ cần quét hình chiếu, bạo ra là được, còn các hệ còn lại, phải đến những Thần tộc kia...”

Từ lần trước hấn đến Băng Thần tộc và Lôi Thần tộc, đến bây giờ đã hơn mấy tháng rồi.

Hấn nghĩ, phong ba lúc trước đã trôi qua, chắc hấn các đại Thần tộc đều khôi phục bình tĩnh.

Bây giờ là lúc hấn tiếp tục ra tay.

Mấy tháng này, hấn thông qua tổng bộ hiện thực của công hội võ giả, lưu lại lạc ấn linh hồn trên người những tộc nhân Thần tộc, bây giờ đã cảm ứng được vị trí mấy Thần tộc rồi.

Theo thứ tự là Hỏa Thần tộc và Thủy Thần tộc.

Cộng với Phong Thần tộc lúc trước, đại biểu Phong Vân có thể hình chiếu ba đại Thần tộc.

Nghĩ như vậy, Phong Vân giống như nhìn thấy có một lượng lớn hình chiếu chất lượng tốt đang vẫy tay với hắn!

Có hình chiếu cả một tộc khiến hắn tiến bộ như vậy, nói là nhanh cũng không đủ hình dung.

Một khi thành công hình chiếu tất cả tộc nhân của ba Thần tộc này, có nghĩa là, trong một thời gian ngắn, Phong Vân có thể khiến hệ hỏa thành Thánh, hệ thủy thành Thánh và hệ phong thành Thánh.

Công thêm hệ kim và hệ lôi nữa, đến lúc đó, hắn sẽ là người độc nhất vô nhị, có năm hệ Thánh cấp!

Nói ra cũng không ai tin, khẳng định sẽ cảm thấy điên rồ. Nhưng đối với Phong Vân, chỉ cần hắn thành công hình chiếu, thì đó chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

“Lần này nhất định không thể bại lộ bản thân được, nếu không lại phải đợi rất lâu...”

Phong Vân thậm nhắc chính mình, thấy tốt thì lấy, không nên quá phóng túng.

Nếu không thì, đứng cạnh bờ sông sao có thể không ướt giày. Một sai lầm, đến lúc đó sẽ có nhiều ảnh hưởng.

“Đến Phong Thần tộc trước...”

Phong Vân tiếp tục hành động lần trước chưa xong, nhẹ nhàng nhảy lên, dưới chân lóe ra ánh sáng màu bạc, bao phủ hắn, trong nháy mắt đã đi vào hư không, biến mất không thấy, vô thanh vô tức, không tạo nên bất cứ gợn sóng nào.

...

Trong hẻm núi cuồng phong, ở vào phía cực đông nam, là biên giới của nhân loại, được xưng là một đại cấm địa.

Bởi vì gió bên trong có tính sát thương rất mạnh, các võ giả bình thường đến gần, chắc chắn phải chết.

Lúc gió kia nhẹ nhàng lướt qua, tính mạng sẽ không còn.

Từ trước đến nay đã có rất nhiều người chết, đến bây giờ, hung danh vang xa, không ai dám đến gần.

“Chính là chỗ này.”

Trên không trung hẻm núi, Phong Vân đứng trong mây mù, ánh mắt quan sát phía dưới trong lòng trầm nghĩ,

Hẻm núi cuồng phong này chính là vị trí của Phong Thần tộc.

Cuồng phong có tính sát thương rất mạnh kia, thật ra là khí cơ đại trận của Phong Thần tộc tiết ra ngoài tạo thành.

“Đại trận của Thần tộc, có trận văn cấm bay, chờ khi không gian của mình đạt đến nguy pháp tắc, mình có thể thuận di đi vào.”

Khi hấn lĩnh ngộ nguy pháp tắc của lực lượng không gian, thì có thể tự hình thành không gian.

Đến lúc đó, trận văn cấm bay cũng vô dụng.

“Bây giờ, chỉ có thể thành thật dùng cách cũ mà thôi.”

Phong Vân khẽ nói, mặc dù là cách cũ, nhưng lần nào cũng hiệu quả.

Chương 412: Tiểu lão đệ, người biết An Lợi không?

Chương 412: Tiểu lão đệ, người biết An Lợi không?

Trong hẻm núi cuồng phong, tiếng gió rít gào, như quỷ khóc sói gào, khiến người ta không rét mà run.

Nơi này được xưng là cấm địa, khiến vô số võ giả nghe đến đã sợ mất mật, trừ cuồng phong giận dữ rít gào, không còn âm thanh gì khác.

Nhưng một thời gian sau, có một bóng người màu xanh từ phương xa bay đến, tốc độ rất nhanh, dường như trong nháy mắt đã đến gần.

Đợi đến khi ánh sáng màu xanh tán đi, có một thanh niên đi ra, dáng người thẳng tắp, ngũ quan anh tuấn, mái tóc màu xanh, trên người lộ ra khí chất phiêu dật.

“Cuối cùng đã hoàn thành lịch luyện, lần này có thể đạt được một đám tài nguyên tu hành...”

Người thanh niên này là một tộc nhân của Phong Thần tộc ra ngoài lịch luyện, tên là Phong Vũ, năm nay bốn mươi tuổi, là thiên tài của Phong Thần tộc có thất trọng lĩnh vực.

Thần tộc bồi dưỡng các thiên tài rất tốt, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ lịch luyện định kỳ, có thể thu hoạch được tài nguyên tu hành.

Phong Vũ cũng ở trong nhóm này.

“Dựa vào tài nguyên tu hành, mình có thể bước vào bát trọng lĩnh vực, đến lúc đó, thiên tài hạch tâm trong tộc đương nhiên sẽ có mình.”

Trong lòng Phong Vũ thầm nói.

Vừa nghĩ đến những chỗ tốt khi trở thành thiên tài hạch tâm, Phong Vũ đã cảm thấy rất hưng phấn, thậm chí còn vội vàng không kịp chờ đợi.

Ngay khi hắn ta chuẩn bị vào Phong Thần tộc, bỗng nhiên có một giọng nói truyền đến, không có dấu hiệu nào.

“Tiêu lão đệ, ngươi có biết An Lợi không?”

Cái gì?

Nghe thấy giọng nói này, sắc mặt Phong Vũ đột nhiên kinh hãi, hắn ta không biết nơi này còn có người khác.

Hắn ta vô thức quay đầu, đập vào mắt hắn ta là một đôi mắt lóe ra kim quang, giống như hai mặt trời kim sắc, vô cùng sáng chói.

“Linh hồn điều khiển?”

Phong vũ nhìn thấy đôi mắt này, trong đầu lập tức hiện ra suy nghĩ này, hắn ta lập tức giãy dụa, muốn chạy thoát khỏi nơi này.

Oanh!

Nhưng mà, một giây tiếp theo, một cỗ linh hồn bàng bạc không thể tưởng tượng được vọt đến, lập tức áp bách Phong Vũ tại chỗ, không thể động đậy.

“Thiên phú linh hồn cấp nguyệt huy? Không...”

Phong Vũ sợ hãi kêu to, nhưng hắn ta không thể chống lại, chỉ có thể tro mắt nhìn linh hồn lạc ấn của Phong Vân rơi thật sâu vào linh hồn hắn ta.

Mấy phút đồng hồ sau.

Sự phản kháng trong mắt Phong Vũ dần trở thành thần phục, hắn ta nhìn Phong Vân, cung kính nói: “Bái kiến chủ nhân.”

“Ừ, ta hỏi ngươi, bây giờ canh gác trong Phong Thần tộc thế nào?” Vì phòng vạn nhất, Phong Vân vẫn muốn biết tình huống bây giờ của Phong Thần tộc.

“Chủ nhân, mặc dù trong tộc vẫn có canh gác, nhưng thật ra đã sớm không có ai chú ý, chỉ là thùng rỗng kêu to thôi.” Phong Vũ đáp.

“Xem ra đúng như mình dự đoán.”

Trên mặt Phong Vân hiện ra vẻ vui mừng, đã lâu như vậy, mấy đại Thần tộc không thu được gì, hắn cũng yên tĩnh lại.

Hắn lập tức hóa thành một hạt bụi bám lên vai Phong Vũ, sau đó điều khiển đối phương tiến vào Phong Thần tộc.

Cảnh tượng bên trong chênh lệch không lớn với tưởng tượng của hắn, khắp nơi đều là vật liên quan đến thuộc tính phong, hỗn tạp đủ thứ, tên cũng như nghĩa.

Phong Vân làm theo mấy lần trước, thao túng Phong Vũ đi khắp nơi, ngẫu nhiên gặp tộc nhân Phong Thần tộc, dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Tất cả là vì hình chiếu.

Thời gian trôi qua như cát chảy qua khe tay, nhoáng một cái đã qua một tháng.

Trong một căn phòng tinh xảo.

Phong Vân ngồi xếp bằng, bên cạnh có Phong Vũ đang cung kính đứng.

Một lúc sau, hắn nhẹ nhàng mở mắt.

“Có tất cả bốn mươi ba nghìn năm trăm tám mươi một hình chiếu của Phong Thần tộc...”

Một tháng qua, hắn không có được sáu nghìn hình chiếu. Điều này cũng rất bình thường, vì Phong Thần tộc không có nhiều người như vậy.

Mới bắt đầu Phong Vân còn có thể hình chiếu hai nghìn người một ngày, nhưng càng về sau, một ngày có hai trăm hình chiếu đã không tề rồi, còn trừ những tộc nhân đang bế quan nữa.

Cho nên một tháng Phong Vân đã hình chiếu hơn bốn mươi nghìn người, đã rất không tề.

“Hình chiếu ở đây đã kha khá rồi, nên rời đi...”

Phong Vân muốn đến các Thần tộc khác, nên không tính ở đây lâu, cũng không muốn thăm dò Phong Thần tộc quá nhiều.

Nếu không sẽ dẫn đến gợn sóng, kế hoạch tiếp theo của hắn phải ngâm nước nóng.

Sau đó,

Phong Vân vươn người đứng dậy, lần nữa hóa thành hạt bụi, rơi trên vai Phong Vũ, đồng thời thao túng đối phương đi ra ngoài tộc địa.

Những người tuần tra nhìn thấy Phong Vũ cũng không ngăn cản, còn cung kính hành lễ.

Phong Thần tộc cực kỳ ưu đãi thiên tài, có thể tùy ý ra vào.

Thế là, Phong Vân rất nhanh đã thông qua Phong Vũ, thành công rời đi Phong Thần tộc, xuyên qua đại trận, trở lại ngoại giới.

Sau đó.

Hắn bỏ linh hồn lạc ấn trong người Phong Vũ đi, cũng xóa hết các trí nhớ liên quan của đôi phương.

Sau khi làm xong, dưới chân Phong Vân lóe lên ánh bạc, biến mất tại chỗ, không để lại dấu vết

Mà sau khi Phong Vân rời đi rất lâu, Phong Vũ mới hồi phục tinh thần.

Hắn ta có chút hốt hoảng lắc đầu, lẩm bẩm nói: “Lạ thật, mình ra ngoài làm gì? Quên đi, đã đi ra, vậy thì ra ngoài học hỏi kinh nghiệm thôi.”

Nói xong, Phong Vũ phóng lên trời, rời đi nơi này.

...

Một bên khác.

Sau khi Phong Vân rời Phong Thần tộc, không vội vàng đến hai Thần tộc khác, mà dự định quét hình chiếu trước.

Lần này hắn không gây lên bất kỳ gợn sóng nào, không cần giành giật từng phút từng giây như trước, trước tiên cứ quét đủ hình chiếu đã, sau đó đi cũng không muộn.

“Hơn bốn mươi nghìn hình chiếu của Phong Thần tộc, ta đến đây.”

Lúc ở Phong Thần tộc, vì an toàn của mình, hắn đã nhìn không quét hình chiếu.

Một tháng này hắn đã nhìn đến sắp hỏng.

Bây giờ đã được giải phóng, hắn sẽ quét thoải mái.

Rất nhanh, Phong Vân đã bắt đầu đại nghiệp quét hình chiếu, chờ khi hắn quét xong toàn bộ, đã hơn hai mươi tiếng sau.

Ánh mắt hắn lập tức nhìn về phía ba lô.

[Phong chi lĩnh vực (lục trọng)]v: Đến từ hình chiếu Phong Vô Khê.

[Thiên phú hệ phong cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Phong Đường.

[Phong chi lĩnh vực (tam trọng)] : Đến từ hình chiếu Phong Vân Đông.

[Thiên phú hệ phong cấp tinh mang] : Đến từ hình chiếu Phong Khôn.

[Thiên phú năng lực Liệt Thiên Nhất Trảo] : Đến từ hình chiếu Bạch Hồ.

“Không ngoài dự đoán.”

Phong Vân nhìn một chút, nhếch miệng nói. Hơn bốn mươi nghìn hình chiếu, không cần vận khí trùng thiên, tùy tiện quét một chút cũng có đồ tốt rơi xuống. Sự thật chứng minh, hắn đoán hoàn toàn chính xác, cũng giống như các Thần tộc khác, đồ vật rơi xuống ngay từ đầu, nhất định sẽ không kém.

“Không ngờ thiên phú năng lực Liệt Thiên Nhất Trảo của Bạch Hồ cũng tuôn ra.”

Lúc Phong Vân nhìn thấy cái cuối cùng, không khỏi nói thầm.

Như vậy, hấn có thể thông qua Liệt Thiên Nhất Trảo này, nghiên cứu cách dung hợp thuộc tính ‘Kim’ và ‘Phong’.

Một khi thành công, lực công phạt của hấn sẽ được nâng cao một bước!

Chương 413: Liệt Thiên Nhất Trảo!

Chương 413: Liệt Thiên Nhất Trảo!

“Hiện hóa.”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, đầu tiên lựa chọn hiện hóa hai cái thiên phú hệ phong cấp tinh mang.

Ong!

Sau khi hai luồng sáng màu xanh bạo phát, cảm giác quen thuộc lại lần nữa đánh đến.

Ý thức của Phong Vân giống như xuyên qua ngàn vạn thế giới, đi vào không gian thần bí.

Lần này là phong chi nguyên lực hải không biết.

Oanh!

Sau khi ý thức của hắn xâm nhập vào biển, một tiếng oanh vang lên, thông đạo lại xuất hiện, đưa phong chi nguyên lực hải không biết này vào phong chi nguyên lực hải trong cơ thể hắn.

Trong chốc lát, phong chi nguyên lực hải trong cơ thể hắn được vô số nguyên lực hệ phong chất lượng cao nhét đầy.

Mấy phút trôi qua, ý thức của Phong Vân trở về bản thể, hắn không cần nhìn cũng biết, bên trong phong chi nguyên lực hải của mình có mấy viên tinh hạch màu xanh, không khác mấy viên màu vàng, màu tím, màu bạc kia chút nào.

“Thiên phú hệ phong thành công đạt đến cấp tinh mang.” Phong Vân lầm bầm nói.

Nhưng thiên phú hệ phong cấp tinh mang này của hắn không giống bình thường, dù sao cũng là do dung hợp hai thiên phú cấp tinh mang với nhau, chỉ cần dung hợp một cái nữa, có thể tiến giai đến cấp nguyệt huy.

Một lát sau.

Phong Vân lại hiển hóa hai cái phong chi lĩnh vực, một cái lục trọng, một cái tam trọng

Lúc hai lĩnh vực này tràn vào người hắn, trong nháy mắt khiến hắn có thất trọng lôi chi lĩnh vực, lập tức đạt đến cấp độ đại thành!

Loại tốc độ này vô cùng khủng bố!

Phải biết, lúc trước ngay cả phong chi lĩnh vực hắn cũng không lĩnh ngộ được, còn dừng ở cấp độ áo nghĩa, thiên phú càng không phải nói, kém rất xa các thuộc tính khác.

Nhưng sau khi có toàn bộ hình chiếu của Phong Thần tộc, cảm ngộ của Phong Vân về ‘Thuộc tính phong’ đã tăng lên với tốc độ rất đáng sợ.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn đã có thiên phú hệ phong cấp tinh mang và phong chi lĩnh vực đại thành, nhanh đến mức không thể tưởng tượng được.

Cũng may Phong Vân tu hành một mình, không có ai biết, nếu có người biết, sợ rằng sẽ bị dọa chết tươi tại chỗ.

Nhìn chung, trong lịch sử dài đằng đẵng, không xuất hiện nhân vật biến thái như bug như vậy!

Sau đó Phong Vân hiển hóa vật có chất lượng tốt rơi xuống cuối cùng, thiên phú năng lực của Bạch Hồ, Liệt Thiên Nhất Trảo.

Oanh!

Sau khi hấn lựa chọn hiển hóa, trong đầu hấn lập tức xuất hiện một hình ảnh.

Giữa thiên địa mênh mông, có một cự trảo vô cùng lớn, tràn ngập hai màu vàng xanh, do hai nguyên lực hệ phong và kim thuần túy tạo thành.

Theo nó rơi xuống, toàn bộ thiên địa giống như bị xé rách, hư không xuất hiện những vết rách đáng sợ!

Hình ảnh đến đây là biến mất không thấy gì nữa.

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, cảm giác mình nắm giữ một loại năng lực trong cõi u minh.

Không cần lý giải, không cần cảm ngộ, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể thi triển năng lực này.

“Thử một chút.”

Phong Vân khẽ nói.

Ong!

Ngay sau đó, hắn đưa tay phải ra, giờ thành trảo, bỗng nhiên trong không trung xuất hiện một trảo!

Xoẹt!

Trên hư không lập tức xuất hiện một cự trảo siêu cấp to lớn, không khác trong trí nhớ của Phong Vân, chỉ là cự trảo này của hắn lớn hơn, khí cơ cũng sâu hơn.

Mà Phong Vân cảm giác, mình đã tìm hiểu ra sự dung hợp của kim chi nguy áo nghĩa và phong chi lĩnh vực trong cự trảo hai màu vàng xanh này.

Khi hai lực lượng này rót vào cự trảo, uy năng của nó càng ngày càng thịnh, càng lúc càng mạnh.

Nhưng mà, vào thời khắc này.

Ầm!

Cự trảo màu vàng xanh lại ầm một tiếng vỡ vụn, hóa thành vô số điểm sáng, tản ra bốn phía.

Hả?

Phong Vân nhú mày, có chút ngoài ý, lần thứ nhất thử thất bại.

Sau đó hắn tiếp tục thử, cơ bản đều thất bại, nhưng cũng để hắn tìm được nguyên nhân.

“Là bởi vì thuộc tính phong của mình vẫn là lực lượng lĩnh vực, còn thuộc tính kim đã đạt đến cấp nguy pháp tắc.”

Phong Vân trầm nghĩ, Liệt Thiên Nhất Trảo có thể dung hợp thuộc tính ‘Kim’ và ‘Phong’, nhưng điều kiện tiên quyết là hai thuộc tính này phải lĩnh

hội cùng cấp độ.

Ví dụ như phong chi áo nghĩa mới có thể xứng đôi với kim chi áo nghĩa, phong chi lĩnh vực và kim chi lĩnh vực, hay phong chi ngục pháp tắc và kim chi ngục pháp tắc.

Không thể một cái là lĩnh vực, một cái có cấp độ ngục pháp tắc được.

“Xem ra phải chờ đến khi phong chi lĩnh vực của mình tấn thăng đến cấp độ ngục pháp tắc, mới có thể sử dụng thiên phú năng lực này.”

Lúc đầu Phong Vân muốn Liệt Thiên Nhất Trảo này, chỉ là muốn biết cách dung hợp hai thuộc tính phong kim mà thôi.

Nhưng bây giờ xem ra, Liệt Thiên Nhất Trảo trong tay hắn sẽ phát ra uy năng ở cấp độ rất cao.

Ít nhất, còn mạnh hơn Bạch Hồ nhiều.

Dù sao khi Bạch Hồ đạt đến hoàn toàn thể, mới là lĩnh vực thập trọng mà thôi, trong tay nó, Liệt Thiên Nhất Trảo chỉ là sự dung hợp của hai lĩnh vực. Làm sao có thể so sánh với sự dung hợp của hai ngục pháp tắc đây!

Cho nên nói, thiên phú năng lực này của Bạch Hồ thật ra rất nghịch thiên, đáng tiếc bản thân của chủng tộc Bạch Hồ hạn chế, không thể phát huy hoàn mỹ thiên phú này ở mức mạnh nhất.

Bây giờ ở trong tay Phong Vân, chắc chắn sẽ có thành tựu xuất sắc.

“Đã quét hình chiếu xong, tiếp theo nên tiếp tục đại nghiệp của mình!”

Sau khi Phong Vân đã dung hợp tất cả các vật rơi xuống, bắt đầu nhắm đến hai mục tiêu còn lại là Thủy Thần tộc và Hỏa Thần tộc.

Mặc dù các phương diện của hai Thần tộc này yếu hơn các Thần tộc còn lại một chút, Hỏa Thần tộc còn tốt hơn, dù sao cũng thuộc về loại hình chiến đấu.

Mà Thủy Thần tộc, bởi vì điều kiện tiên thiên, nên lực công phạt yếu kém hơn.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, chỉ có trẻ con mới lựa chọn, chín đại Thần tộc, hấn đều muốn! Một cái cũng không bỏ qua!

Thậm chí sau này, ngay cả Hắc Âm Thần tộc hấn cũng sẽ đến lấy hình chiếu!

Phong Vân muốn có mười hệ thuộc tính, trở thành tồn tại toàn năng vô thượng!

“Căn cứ theo tin tức định vị lúc trước, Hỏa Thần tộc ở phía nam, chỗ núi lửa sâu trong ngàn vạn ngọn núi lớn, mà Thủy Thần tộc lại ở vùng biển lớn nhất trên địa cầu.”

Phong Vân đứng trên bầu trời, nhìn về hai phương hướng.

Mặc dù năm đại Thần tộc như thể tay chân, nhưng nghe nói hai Thần tộc này đến nay vẫn không hợp nhau.

Tương xứng với câu nói “Xung khắc như nước với lửa”, một khi gặp mặt, sẽ gây ra phản ứng kịch liệt.

“Thủy hỏa khó dung, chỉ khi dung hợp, sẽ sinh ra uy lực kinh thiên động địa.”

Phong Vân rất muốn ném thử, nhưng hấn không cần nghĩ cũng biết, đây nhất định là chuyện vô cùng gian nan.

Từ xưa đến nay chưa có ai thành công, hấn cũng không dám nói mình nhất định sẽ thành công.

Sau đó, Phong Vân dựa vào khoảng cách xa gần, quyết định lựa chọn đến Hỏa Thần tộc gần hơn.

“Chư vị hình chiếu Hỏa Thần tộc, ta đến đây!”

Hấn nhẹ nhàng cười một tiếng, trong mắt có chờ mong.

Hấn lập tức phát động năng lực thuần di, ánh bạc lóe lên, tiến về phía nam.

Chương 414: Luyện khí sư Thánh cấp!

Chương 414: Luyện khí sư Thánh cấp!

Chỗ sâu nhất trong Thập Vạn Đại Sơn, nơi này được mệnh danh là dãy núi lửa lớn nhất trên địa cầu.

Trước khi đại tai biến xảy ra là như thế, sau khi đại tai biến xảy ra cũng vẫn là như thế.

Chỉ có điều diện tích so với trước đó lại mở rộng ra thêm gấp mấy chục lần.

Mà ở trong đó, cũng là vị trí của một trong chín đại Thần tộc, Hỏa Thần tộc.

Giờ khắc này.

Dưới một ngọn núi lửa to lớn đang hùng hùng cuộn trào.

"Linh Hồn thiên phú cấp nguyệt huy! ? Người, người là ai! ? Muốn làm gì?"

Một thanh niên đầu đầy tóc đỏ mặt mũi tràn đầy sợ hãi nhìn một bóng người thon dài cách đó không xa. Đôi mắt của người đó, hắn cảm thấy còn mênh mêng hơn, thâm thúy hơn cả trăng sao trên trời, phảng phất như muốn hút lấy linh hồn của hắn.

"Yên tâm, rất nhanh sẽ kết thúc thôi, không đau chút nào."

Sau một lời đáp nhẹ nhàng, một giây sau, cặp mắt Phong Vân tỏa ra hào quang chói mắt, thanh niên tóc đỏ vốn còn đang giãy giụa khổ sở.

Lập tức cả người run rẩy, mê man ngất đi.

Một lát sau, khi hắn tỉnh lại, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân đã tràn ngập thần phục, "Hỏa Trác tham kiến chủ nhân."

"Ừm, nói qua tình hình cảnh giới trong Hỏa Thần tộc các người một chút đi."

Phong Vân mở miệng nói.

Thanh niên tóc đỏ này là tộc nhân Hỏa Thần tộc duy nhất mà hắn đợi tại đây đến ba ngày mới gặp được, lập tức liền khống chế linh hồn của hắn.

"Bẩm chủ nhân, tộc nhân Hỏa Thần tộc chúng ta do tính cách vẫn luôn luôn không sợ trời không sợ đất, cho nên cảnh giới trong tộc so với các Thần tộc khác cũng không quá chặt chẽ, thậm chí còn có chút lỏng lẻo."

Hỏa Trác đáp.

Phong Vân nghe vậy mắt sáng lên, lỏng lẻo là tốt mà!

Cứ như vậy, hắn có thể vung tay mà hành động thêm một chút trong Hỏa Thần tộc rồi, tỉ như thăm dò cái gì đó chẳng hạn.

Nghĩ tới đây, Phong Vân tiếp tục hỏi: "Bên trong Hỏa Thần tộc có nơi nào kỳ dị hay không?"

"Bên trong tộc ta có di tích nguyên thủy, nhưng gần đây nó vừa mới được mở ra. Đợi mở ra lần nữa, cần chờ đến ba tháng sau. Trừ cái đó ra,

còn có rừng tu hành, Hỏa Cảnh."

"Trong rừng tu hành đều là cảm ngộ do các đời tộc nhân Hỏa Thần tộc lưu lại, cung cấp cho tộc nhân hậu thế lĩnh hội."

"Mà Hỏa Cảnh thì là nơi thần bí nhất trong tộc chúng ta. Từ khi Hỏa Thần tộc có lịch sử đến nay, Hỏa Cảnh đã tồn tại, cũng không biết đã thiêu đốt bao nhiêu năm tháng. Thời gian nó tồn tại rất khó nói rõ, bên trong có cả tầng chín tầng hỏa diễm, một tầng lại càng mạnh hơn so với một tầng."

"Tầng hỏa diễm mạnh nhất, nghe nói ngay cả Thánh cấp đi vào cũng sẽ hóa thành tro tàn trong khoảnh khắc, chết ngay tức khắc."

Hỏa Trác lần lượt kể hết mọi tình huống trong Hỏa Thần tộc cho Phong Vân nghe.

Trong đó, điều làm cho Phong Vân cảm thấy hứng thú nhất, tự nhiên chính là Hỏa Cảnh.

"Ngay cả tồn tại Thánh cấp đi vào cũng sẽ bị thiêu thành tro trong nháy mắt ư? Ngọn lửa này cũng mạnh đấy."

Phong Vân lâm bầm. Hắn ít nhất cũng chưa từng nghe nói có loại hỏa diễm nào mạnh đến như vậy,. Dù là dị hỏa cũng không có uy lực lớn như vậy.

Sau đó hắn lại hỏi một câu, "Hỏa Thần tộc các ngươi gần đây có hoạt động gì không?"

Hắn vốn chỉ là thuận miệng hỏi một chút, nhưng không nghĩ tới Hỏa Trác lại cũng nói ra một hoạt động.

"Gần đây Hỏa Thần tộc chúng ta sẽ có một đại hội luyện khí. Là luyện khí sư Thánh cấp mạnh nhất trong tộc, Hỏa Diệu Thiên đại sư muốn luyện chế Thánh Binh, nhưng chỉ có luyện khí sư trong tộc mới có tư cách đứng gần quan sát. Tộc nhân khác như chúng ta chỉ có thể nhìn từ xa mà thôi."

Người trong Hỏa Thần tộc cơ bản đều có được Hỏa Hệ thiên phú không thấp, cho nên cũng có khả năng rất lớn trở thành luyện khí sư.

Nhưng luyện khí sư càng đi về sau đột phá càng khó, cần Linh Hồn thiên phú rất cao.

Cho nên cho dù là Hỏa Thần tộc có nội tình thâm hậu, cũng chỉ có một vị luyện khí sư Thánh cấp mà thôi.

Đây là bảo bối hàng đầu trong tộc.

Phải biết, một thanh Thánh Binh có giá trị cực lớn đó.

Hỏa Thần tộc có được luyện khí sư Thánh cấp của riêng mình, các Thần tộc còn lại hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ tới mời vị luyện khí sư Thánh cấp này trợ giúp luyện chế Thánh binh. Cứ như vậy, không chỉ có thể thu hoạch được một lượng lớn thù lao, mà còn thu hoạch được không ít ân tình.

"Luyện khí sư Thánh cấp à."

Phong Vân nghe thấy lời ấy, vui vẻ lộ rõ trên mặt.

Luyện khí thuật của hắn từ khi đạt tới Vương cấp về sau vẫn không được tăng cường. Dù sao từ luyện khí sư Vương cấp tiến giai đến Thánh cấp cũng không phải chỉ khó một chút.

Cần tốn cả ngàn năm để lắng đọng.

Đây đối với Phong Vân mà nói, rõ ràng là không thể tưởng tượng.

Mà sau đó, thực lực tiến bộ quá nhanh, Vương cấp thần binh đối với hắn cũng không có gì tác dụng quá lớn.

Cho nên một thân luyện khí thuật của hắn cứ như vậy mà trở nên vô dụng, gác lại ở đó.

Nhưng bây giờ, lại có người nói cho hắn biết trong Hỏa Thần tộc có luyện khí sư Thánh cấp!

"Chỉ cần có thể lấy được hình chiếu của vị luyện khí sư Thánh cấp này rồi dung hợp, chính ta cũng có thể luyện chế, không cần lại tới tổng bộ công hội võ giả mua nữa rồi!"

Phong Vân thầm nói.

Thánh Binh trong công hội võ giả đặt cắt cổ luôn đó.

Nếu như tự hắn có thể luyện chế, không biết sẽ tiết kiệm được bao nhiêu điểm tích lũy.

Số điểm tích lũy tiết kiệm được kia lấy ra mua sắm tài nguyên tu hành, chẳng phải là quá hợp lí hay sao!

Từ khi Phong Vân đạt tới Thánh cấp, tài nguyên tu hành hắn vốn dự trữ đã tiêu hao với một loại tốc độ vô cùng khủng bố.

Cho tới lúc này, Kim Hệ, Lôi Hệ của hắn lần lượt thành Thánh, tài nguyên tu hành dự trữ chỉ còn lại không đến bốn thành so với trước kia.

Chuyện này đối với hắn mà nói là một mức tiêu hao to lớn.

Điều này có nghĩa, tài nguyên tu hành chuẩn bị cho các thuộc tính kế tiếp của hắn đột phá đến Thánh cấp, đã không đủ rồi.

"Đúng là động không đậy!"

Phong Vân nhin không được lắc đầu. Số tài nguyên hần tiêu tốn đều đủ cho mười người đột phá đến Thánh cấp rồi!

"Cho nên, vì tiết kiệm đầy đủ điểm tích lũy để mua tài nguyên tu hành, vị luyện khí sư Thánh cấp này, ta nhất định phải lấy được hình chiếu!"

Phong Vân thâm hạ quyết tâm.

Sau đó.

Phong Vân hoàn toàn như trước đây, tự biến chính mình thành một hạt bụi nhỏ, rơi vào trên bờ vai Hỏa Trác, khống chế đối phương thành công tiến vào Hỏa Thần tộc.

Quả nhiên giống như lời Hỏa Trác nói lúc trước, phòng thủ trong Hỏa Thần tộc gần như bằng không.

Ở trong các Thần tộc khác đâu đâu cũng có thể thấy được đội tuần tra, ở chỗ này lại chỉ lác đác không có mấy.

Nhưng chuyện này cũng thuận tiện cho Phong Vân làm việc, ít nhất hần không có nhiều cố kỵ, có thể khống chế Hỏa Trác ở lại lâu trong Hỏa Thần tộc.

"Nhưng vẫn là phải cẩn thận. Hỏa Thần tộc có được luyện khí sư Thánh cấp. . ." Phong Vân thâm nói trong lòng.

Luyện khí sư Thánh cấp, ngoại trừ có được Hỏa Hệ thiên phú cường đại, trên phương diện Linh Hồn thiên phú nhất định cũng sẽ không kém, ít nhất cũng có Linh Hồn thiên phú cấp tinh mang, thậm chí là Linh Hồn thiên phú cấp nguyệt huy.

Cấp tinh mang còn dễ nói, mà một khi đạt tới cấp nguyệt huy, bằng cấp độ với hấn, đến lúc đó nếu như hấn tiếp cận đối phương, sẽ cực kỳ dễ dàng bị phát hiện.

"Chỉ mong hấn thấp hơn ta."

Phong Vân chỉ có thể hi vọng như thế.

Thời gian tiếp theo.

Phong Vân một bên không chế Hỏa Trác ra ngoài đi dạo, chính mình âm thầm lấy hình chiếu của tộc nhân Hỏa Thần tộc, một bên lại thầm chờ đợi hoạt động luyện khí của luyện khí sư Thánh cấp Hỏa Diệu Thiên kia.

Cứ như vậy, thoáng một cái nửa tháng đã trôi qua.

Một ngày nọ.

Phong Vân lấy xong phần hình chiếu của hôm nay, đang ở trong phòng tu hành của Hỏa Trác.

Bỗng nhiên ——

"Hôm nay Hỏa Diệu Thiên đại sư chuẩn bị công khai luyện chế Thánh Binh. Tất cả luyện khí sư trong tộc có tư cách tiến tới gần quan sát. Các tộc nhân khác, không được đến gần trong phạm vi 5000 mét!"

Thanh âm hùng hậu truyền khắp Hỏa Thần tộc, lập tức dẫn đến một trận nghị luận âm ỉ.

Phong Vân mở to hai mắt, bên trong rạng rỡ hào quang, "Rất cực cũng đến rồi!"

Chương 415: Thành công lấy được hình chiếu!

Chương 415: Thành công lấy được hình chiếu!

Trên quảng trường Hỏa Thần tộc.

Mấy vạn tộc nhân Hỏa Thần tộc đứng ở đây. Hỏa Trác cũng nằm trong số đó. Nhưng lúc này, Hỏa Trác cũng không phải là Hỏa Trác thực sự, mà là Hỏa Trác do Phong Vân biến thân thành.

Hắn lo lắng vị luyện khí sư Thánh cấp của Hỏa Thần tộc kia phát hiện ra hắn dùng linh hồn điều khiển Hỏa Trác, vì để phòng bất trắc, hắn liền thi triển năng lực biến thân, tự mình biến thành dáng vẻ của Hỏa Trác.

Với năng lực biến thân hiện giờ của Phong Vân, chỉ cần không tới gần Thần Điện, trên cơ bản sẽ không lộ tẩy.

Huống chi nơi này nhiều tộc nhân Hỏa Thần tộc như vậy, chỉ cảm ứng không thì chẳng thể nào cảm ứng ra thân phận thực sự của hắn.

"Hỏa Diệu Thiên đại sư thế nhưng là luyện khí sư Thánh cấp duy nhất trong cả chín đại Thần tộc! Không ngờ hôm nay hắn lại muốn công khai luyện khí!"

"Nghe nói hắn là vì muốn tuyển chọn đồ đệ, truyền thừa y bát của chính mình xuống dưới."

"Oa! Còn có nguyên nhân này nữa sao! Ta biết ngay mà, sao Hỏa Diệu Thiên đại sư lại tự dung công khai quá trình luyện khí chứ."

"Ày, đáng tiếc ta không có tiềm chất trở thành luyện khí sư."

"Đúng vậy đó. Muốn đạt tới cấp độ luyện khí sư Thánh cấp như Hỏa Diệu Thiên đại sư vậy, Linh Hồn thiên phú thấp nhất cũng phải đạt tới cấp tinh mang."

"Ta cũng vậy, khó lắm."

Phong Vân đứng xen lẫn trong đám người, nghe các tộc nhân Hỏa Thần tộc thảo luận, ánh mắt lóe sáng. Muốn chọn đồ đệ ư.

Nhưng hắn cũng không quá hứng thú. Hắn chỉ cần lấy được hình chiếu của đối phương là được rồi.

"Nhưng theo những gì ta nghe được trước đó, chỉ có người nào đã có năng lực luyện khí nhất định, mới có thể tới gần vị luyện khí sư Thánh cấp này thôi."

Phong Vân trong lòng tự nhủ. Đây là phương pháp an toàn nhất cũng là mau lẹ nhất để tiếp cận vị luyện khí sư Thánh cấp kia.

"Đợi chút nữa xem xét dưới điều kiện tiên quyết là không bại lộ chính mình thử một chút xem sao." Hắn thầm quyết định.

Rầm —! !

Đúng lúc này, từ trên cao truyền xuống một luồng uy áp linh hồn cường hoành, tựa như có một tòa Thái Nhạc rơi xuống, che lấp toàn bộ nơi đây.

Rất nhiều tộc nhân Hỏa Thần tộc bị đẩy lui ra ngoài.

Lúc này, trên sân chỉ còn thừa lại ước chừng 1000 tộc nhân Hỏa Thần tộc.

Phong Vân thành linh cũng nằm trong số đó.

"Uy áp linh hồn vừa rồi đại khái cũng tương đương với cấp độ thuật phạm. . ."

Phong Vân khẽ xoay chuyển suy nghĩ, "Xem ra chỉ có thông qua khảo nghiệm của vị luyện khí sư Thánh cấp này mới có thể tới gần quan sát quá trình hẩn luyện khí."

Giờ phút này, trên sân chỉ còn thừa lại 1000 tộc nhân Hỏa Thần tộc, cơ bản đều là luyện khí sư.

"Ong ——! !"

Bỗng nhiên, từ trên cao rơi xuống từng mảnh gang bình thường, tách ra rơi xuống trước mặt 1000 tộc nhân Hỏa Thần tộc còn đứng trên quảng trường.

Cùng lúc đó, một giọng nói từ trên cao truyền xuống, "Thời gian một phút, đem khối gang trước mắt rèn luyện nghìn lần. Người đạt tới yêu cầu, có thể đi vào hành cung của ta, quan sát ta luyện khí."

Nghìn lần à...

Phong Vân nhìn mảnh gang trước mắt, ánh mắt khẽ động.

Đây là thủ pháp khảo nghiệm luyện khí cơ bản nhất, chỉ có điều nếu muốn đạt tới mức một nghìn lần, cần có được lực không chế tuyệt đối, cùng với linh hồn lực cực mạnh. Bằng không rất dễ dàng sẽ vì dùng sức quá mạnh mà đập nát mảnh gang này.

Phong Vân thâm đánh giá luyện khí sư có thể đạt tới cấp độ một nghìn lần ở trong sân, ước chừng có đến bốn năm trăm người.

"Bốn năm trăm người, tăng thêm một người là ta vừa vặn cũng không quá nổi bật."

Phong Vân thâm thì thảo trong lòng.

Nếu như là thủ pháp cực kỳ đặc biệt, chỉ có thể có chừng mười người có thể hoàn thành, vậy hẳn đoán chừng còn phải suy nghĩ một chút.

Nhưng bây giờ khảo nghiệm này chỉ là loại cực kỳ cơ bản, Phong Vân tự nhiên sẽ không quá do dự.

Lúc này, hắn thôi động một phần nhỏ linh hồn lực của mình, hóa thành sợi tơ, quấn quanh khối gang kia.

Sau đó, nhóm lửa trong hư không, lại dùng nguyên lực làm chùy, bắt đầu không ngừng rèn luyện.

Vì không muốn chính mình thể hiện quá suất sắc, Phong Vân còn đặc biệt thả chậm tiến độ, chỉ chậm rãi bám theo sau, nhưng lại không phải loại đặc biệt kém.

Rất nhanh, một phút thời gian đã hết.

Phong Vân vừa vặn chạm đúng thời điểm đó, hoàn thành một nghìn lần rèn luyện mảnh gang.

"Thời gian đã hết! Người hoàn thành có cả thầy 512 người, không tệ."

Trên không trung, giọng nói cao cao lúc trước lại lần nữa vang lên, "Các người có tư cách đi vào hành cung, quan sát ta luyện khí."

Ong! !

Vừa nói xong, một luồng Hỏa Hệ nguyên lực minh mông trực tiếp trút xuống, bao trùm 512 người đã thông qua khảo nghiệm trên quảng trường kia, sau đó, mang theo bọn họ bay lên không trung.

Phong Vân cũng nằm trong số đó.

"Hỏa Hệ nguyên lực thuần túy và có cường độ cao như vậy, xem ra vị luyện khí sư Thánh cấp này cũng có Hỏa Hệ thiên phú không thấp, không phải cấp tinh mang thì cũng là cấp nguyệt huy."

Phong Vân cảm nhận được luồng Hỏa Hệ nguyên lực bao bọc lấy thân thể mình, âm thầm suy đoán.

Với Linh Hồn thiên phú của đối phương, tất nhiên sẽ sinh ra thuộc tính tinh hạch trong biển nguyên lực. Thông qua loại chuyển hóa này, chất lượng Hỏa Hệ nguyên lực của hắn khẳng định hơn xa tồn tại đồng cấp khác, chiến lực cũng là như thế.

"Nghe nói vị luyện khí sư Thánh cấp này chỉ mới lên cấp, năm nay còn chưa đủ 1000 tuổi. . ."

Phong Vân hơi động lòng, không biết Hỏa chi nguy pháp tắc của đối phương đã lĩnh ngộ đến cấp độ nào.

Nhưng dù sao cũng là một vị Thánh cấp, chỉ cần lấy được hình chiếu, tuyệt đối lời to.

. . .

Một lát sau.

Phong Vân cùng các tộc nhân Hỏa Thần tộc còn lại được đưa lên một tòa hành cung trên trời cao.

Nói là hành cung, kỳ thật chính là một quảng trường khổng lồ lơ lửng giữa không trung mà thôi.

Lúc này, trên quảng trường này đã có mấy bóng người đứng đợi sẵn.

Một người trong đó đặc biệt làm người khác chú ý.

Đó là một nam tử trung niên có mái tóc rối bời, mặc dù không quá cao lớn, nhưng chỉ cần hắn đứng ở đó, phảng phất chính là thiên địa.

Một đôi tròng mắt thâm thúy sáng chói, bên trong như bao hàm toàn bộ vũ trụ.

Phong Vân không cần cảm ứng cũng biết, người kia tất nhiên chính là vị luyện khí sư Thánh cấp trước đó. Loại khí chất kia quá vượt trội, xâm lược như lửa!

"Gần rồi, gần tới rồi!" Lúc này, Phong Vân và các tộc nhân Hỏa Thần tộc còn lại đang được Hỏa hệ nguyên lực vây lấy, không ngừng bay về phía khoảng sân rộng kia.

Phong Vân nhìn khoảng cách đôi bên không ngừng thu nhỏ lại, trong lòng yên lặng tính toán.

Từ một vạn mét đến 8000 mét, lại đến 5000 mét, 3000 mét. . .

Khi chỉ còn cách chừng 2000 mét, Phong Vân đột nhiên khẽ động lòng, hai mắt lập tức nhìn chằm chằm người trung niên kia một lát, sau đó nhanh chóng chuyển đi, ra vẻ cực kỳ kích động, tựa như các tộc nhân Hỏa Thần tộc khác vậy.

Keng!

Mà lúc này, một tiếng keng truyền ra, biểu thị hình chiếu của vị luyện khí sư Thánh cấp này đã được tạo ra!

Phong Vân lập tức phân ra một tia ý thức tiến vào bên trong xem xét.

【 Hình chiếu người 】 : Hỏa Diệu Thiên

【 Tuổi tác 】 : 912 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp sơ giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Thánh cấp 《 Hỏa Chuy Phá Diệt Thức 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Thập Tự Khoái Trảm 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Lưu Tinh Hỏa Vũ 》 , Hỏa Hệ công pháp Thánh cấp 《 Hỏa Thần Chân Điển 》 , Hồn kỹ Trảm Nguyệt, Hồn kỹ Thiên Băng, Hồn kỹ Lưu Ly Châu, Hỏa Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Linh Hồn thiên phú cấp nguyệt huy, Hỏa chi áo nghĩa (một tầng), một túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp, đồ phổ luyện khí Thánh Binh cấp siêu phạm Thiên Huy Chi Nhận, đồ phổ luyện khí Thánh Binh cấp siêu phạm Linh Lung Chiến Y. . .

Chương 416: Khảo thí Linh hồn thiên phú

Chương 416: Khảo thí Linh hồn thiên phú

"Tới tay!"

Ý thức của Phong Vân nhìn thấy hình chiếu hình thành trong gương, nội tâm có chút kích động, kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp tới tay, tiếp theo liền chờ xoát ra thôi.

"Bất quá trước đó, thiên phú Hỏa Hệ phải đạt tới cấp Nguyệt Huy mới được."

Vì điều kiện tiên quyết để trở thành luyện khí sư Thánh cấp là có được thiên phú Hỏa Hệ cấp Nguyệt Huy, cộng thêm thiên phú Linh Hồn cấp Nguyệt Huy.

Hai loại này thiếu một thứ cũng không được.

Mà sau khi có được tư cách như vậy, lại tiến hành tích lũy mấy trăm năm kinh nghiệm, mới có thể đột phá, trở về luyện khí sư Thánh cấp.

Cho nên mỗi một vị luyện khí sư Thánh cấp, trên cơ bản đều là cần thời gian ngàn năm mới có thể tạo ra được một vị, đều là một bộ Sử Thi còn sống.

Bất quá những việc này đối Phong Vân mà nói chỉ là vấn đề nhỏ.

Chỉ cần hấn dung hợp túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp, vài phút liền có thể trở thành luyện khí sư Thánh cấp, cái này cũng có thể xem như là Bug game vậy.

"Có lẽ ta sẽ trở thành vị luyện khí sư Thánh cấp trẻ tuổi nhất trong lịch sử, trước không người làm được, sau cũng không kẻ nào có thể làm theo."

Nội tâm Phong Vân nhẹ nhàng nói.

17 tuổi luyện khí sư Thánh cấp, đoán chừng cũng chỉ có một mình hấn làm được, nhìn lại vài vạn năm đã qua, lại nhìn ra tương lai vạn vạn năm nữa, đều không tìm ra người giống như hấn.

"Hình chiếu tới tay, ta cũng không nên ở lâu, Hỏa Diệu Thiên này có được thiên phú Linh Hồn cấp Nguyệt Huy giống như ta, ở bên cạnh hấn có thể sẽ có nguy hiểm."

Hình chiếu tới tay, Phong Vân lập tức bắt đầu muốn rút lui.

Hấn thấy, mười Thánh cấp sơ giai đều không có một người nào có thiên phú Linh Hồn đạt tới cấp Nguyệt Huy, Thánh cấp sơ giai phiền phức.

Hấn tu luyện là linh hồn chi đạo, tự nhiên biết rõ sự quý dị huyền bí trong đó, các loại thủ đoạn có thể gọi là không thể tưởng tượng được, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Đoán chừng không biết lúc nào, chính hấn cũng sẽ bại lộ!

Cho nên, vì giảm bớt nguy hiểm không cần thiết, Phong Vân quyết định rút lui. Mà lúc này đây, Phong Vân cùng với hơn năm trăm tộc nhân Hỏa Thần lơ lửng ở giữa không trung trên quảng trường.

Đôi diện bọn họ là luyện khí sư Thánh cấp Hỏa Diệu Vân cùng mấy người khác.

"Chư vị, hoan nghênh đi vào hành cung của ta, các ngươi đều là luyện khí sư ưu tú bên trong tộc ta, tương lai có hi vọng."

Lúc này, trung niên nam tử Hỏa Diệu Thiên kia mở miệng nói.

"Các ngươi đều có tư cách quan sát quá trình ta luyện khí, bất quá trước đó, các ngươi còn cần tiến hành một hạng khảo thí nho nhỏ nữa, thành công sẽ có ban thưởng, thất bại cũng không có gì."

Nói qua, hắn sai người lấy ra một quả cầu thủy tinh, trong suốt sáng long lanh, lấp lóe óng ánh quang huy.

"Mỗi người các ngươi đem linh hồn lực của mình rót vào trong, nếu như thủy tinh cầu nở rộ ra quang huy vô lượng, liền xem như các ngươi thành công, người thành công, ta sẽ đích thân thu hắn làm đồ đệ."

Lời này vừa ra, hơn năm trăm vị tộc nhân Hỏa Thần ở đây lập tức trở nên kinh hãi, từng người đều mang vạ phần chờ mong trên mặt, đương nhiên, ngoại trừ Phong Vân.

"Khảo thí? Rót linh hồn lực vào? Xem ra là khảo thí thiên phú Linh Hồn."

Phong Vân nói thầm trong lòng.

Người khác không rõ nhưng hắn rất rõ ràng, cái thủy tinh cầu này tuyệt đối là khảo thí thiên phú Linh Hồn.

Mà lúc này, người thứ nhất là tộc trưởng Hỏa Thần tộc đã đem một sợi linh hồn lực của mình rót vào trong thủy tinh cầu kia.

Nhưng quả cầu chỉ là hơi phát ra một chút ánh sáng, khoảng cách tới nở rộ quang huy vô lượng, kém không phải là một điêm hay nửa điêm.

"Thiên phú Linh Hồn Cao cấp. . ."

Phong Vân trước đó đã đem tất cả mọi người nơi này hình chiếu qua. Tự nhiên liếc mắt liền nhìn ra cấp bậc thiên phú Linh Hồn của người này.

"Thiên phú Linh Hồn cao cấp mới khiến cho cái thủy tinh cầu này phát ra một chút quang huy, xem ra muốn nở rộ ra quang huy vô lượng, nhất định phải đạt tới cấp Tinh Mang mới được."

Mà thiên phú Linh Hồn cấp Tinh Mang, trong số những tộc nhân Hỏa Thần tộc này, chỉ có một vị.

Đó là một nữ tử dáng dấp thanh tú, tên là Hỏa Nguyệt, cũng là trong toàn trường trừ Phong Vân ra là người có thiên phú Linh Hồn cao nhất.

Những thứ này trước đó Phong Vân đã biết, giờ phút này trong lòng hắn tựa như gương sáng.

"Cùng ta không có quan hệ gì, đợi chút nữa liền chuồn thôi."

Phong Vân đối với cái khảo thí gì, ban thưởng gì cũng không có chút hứng thú nào.

Nếu là hắn khoa trương một chút, bộc lộ ra thiên phú Linh Hồn của mình, sợ là không mất bao lâu sẽ bị phát giác ra.

Cho nên, vẫn là bỏ qua cái sân khấu này thôi.

Nghĩ như vậy, khảo thí rất nhanh đã đến lượt của Phong Vân.

Hắn lấy ra một phần vạn linh hồn lực của mình, đồng thời để nó không ngừng suy yếu, rót vào bên trong viên thủy tinh cầu kia.

Mặc dù đã làm nó suy yếu, nhưng sợi linh hồn lực rót vào trong, vẫn khiến cho quả cầu lấp lánh lên, bất quá chỉ là sáng một nửa, và lại thời gian rất ngắn.

"Ta... con mẹ nó, ta vậy mà quên mất linh hồn lực của mình đã trải qua rèn luyện, so với đồng giai mạnh hơn gấp đôi!"

Phong Vân trong lòng bất đắc dĩ, có lúc mạnh quá cũng không biết phải là sao.

Hắn đều đã suy yếu như thế, vẫn kém chút nữa là hoàn toàn thấp sáng quả cầu thủy tinh này.

Nơi xa.

Hỏa Diệu Thiên vừa mới bị quang mang từ thủy tinh cầu hấp dẫn, ánh mắt quét tới, "Thủy tinh cầu sáng một nửa, thiên phú Linh Hồn hẳn là Thụ Quang cấp, không sai, có chút tiềm lực."

Nhưng mà hắn cũng không biết đây chỉ là linh hồn lực của Phong Vân sau rất nhiều lần suy yếu, bằng không mà nói, thủy tinh cầu kia đoán chừng trong nháy mắt sẽ nổ tung, căn bản tiếp nhận không nổi một sợi linh hồn lực bình thường của Phong Vân.

"Ông ——! !" Sau đó, thủy tinh cầu truyền đến trên tay một nữ tử, bỗng nhiên tạo ra quang huy vạn trượng, chiếu sáng cả quảng trường. Hỏa Diệu Thiên thấy thế sắc mặt vui mừng, trong miệng liên tục quát lên: "Tốt! Tốt!" Có thể làm cho thủy tinh cầu nở rộ quang huy như thế, hiển nhiên thiên phú Linh Hồn đã đạt tới Tinh Mang cấp. "Người, tên gọi là gì?" Hỏa Diệu Thiên nhìn về phía nữ tử kia. "Bẩm báo Thánh giả, ta gọi là Hỏa Nguyệt."

Ở dưới ánh mắt của tồn tại Thánh cấp, nữ tử có chút sợ hãi nói.

"Rất tốt, Hỏa Nguyệt, người có nguyện ý bái ta làm thầy không?"

"Nguyện ý, nguyện ý!" Hỏa Nguyệt mặt mũi tràn đầy kính hỉ, sau đó trực tiếp quỳ xuống đến, tại chỗ hành lễ, "Bái kiến sư phó!"

"Ha ha. . ."

Những tộc nhân Hỏa Thần tộc khác trên quảng trường thấy cảnh này, hâm mộ không thôi.

Chỉ có Phong Vân thờ ơ lạnh nhạt, đối với tất cả những chuyện này hắn đã sớm biết trước.

Hiện tại chuyện hắn cần làm là rời khỏi nơi này như thế nào, hình chiếu tới tay, đợi tiếp nữa đã không còn chút ý nghĩa nào.

Mà lúc này, đã thấy Hỏa Diệu Thiên kia nói với chúng nhân: "Luyện khí buổi chiều sẽ tiến hành, các người về trước chuẩn bị một chút, đem trạng thái của bản thân điều trị đến đỉnh phong, đi thôi."

Nói xong, hắn nhẹ nhàng phát tay, một cỗ Hỏa Hệ nguyên lực bàng bạc xuất hiện, đem Phong Vân cùng tộc nhân Hỏa Thần tộc trước đó bao phủ lại, đưa đến phía dưới.

"Ta còn đang suy nghĩ xem có biện pháp nào thoát thân không, kết quả lại không nghĩ tới, chính hắn đem ta đưa tiễn ra ngoài."

Phong Vân yên lặng, đây thật là chuẩn bị yên cho ngựa chạy mà.

Chương 417: Hỏa cảnh tô thể!

Phong Vân cứ như vậy an toàn lại bình ổn từ bên trong hành cung Hỏa Diệu Thiên ra ngoài, hơn nữa còn là đối phương tự mình đưa tiễn ra, đơn giản không cần nghĩ.

"Đắc ý thật, hình chiếu một Thánh cấp, hơn nữa còn là luyện khí sư Thánh cấp, cái hình chiếu này, xem ra có thể tính là vượt qua tất cả hình chiếu của Hỏa Thần tộc."

Phong Vân có phần vui vẻ, mặc dù hao phí một chút thời gian, nhưng từ thu hoạch xem như cũng đáng giá.

"Nên chuồn rồi." Hấn nói khẽ.

Phong Vân không đợi tiếp nữa, buổi chiều sẽ có luyện khí đại hội, nếu hấn không đi, đoán chừng sẽ phát sinh rất nhiều biến hóa khác.

Ngẫm lại vẫn là tính đường chuồn.

"Bất quá trước khi rời đi, đi xem Hỏa Cảnh kia một chút."

Phong Vân đối với cái này cảm thấy vô cùng hứng thú, muốn nhìn xem là hỏa diễm bực nào, mà ngay cả nhục thân của Thánh cấp cũng có thể thiêu đốt.

"Có thể mượn nhờ nó để rèn luyện thân thể của ta . . ." Trong lòng của hấn đang có suy nghĩ này.

Từ khi thiên phú Thể Chất của hắn đạt tới Nhật Diệu cấp, muốn tiến bước nữa, gặp phải rất nhiều khó khăn.

Trước đó hắn một mực dùng hạt Thái Dương cùng hạt Nguyệt Lượng để đề thăng thể chất.

Nhưng bây giờ theo thiên phú Linh Hồn của hắn đạt tới Nguyệt Huy cấp, còn muốn tiến giai đến Nhật Diệu cấp, thật sự là rất khó khăn.

Lúc trước hắn lại đi một chuyến tới không gian thần bí, muốn săn giết linh thú tăng lên hồn lực, nhưng sau khi hắn giết linh thú lĩnh vực thập trọng, lấy hồn túy dung hợp vào cơ thể, phát hiện đã không còn có tác dụng trợ giúp hắn tăng lên linh hồn lực.

Nói cách khác, Phong Vân muốn đạt tới thiên phú Linh Hồn cấp Nhật Diệu, thông qua không gian thần bí đã không được nữa, cần tìm con đường khác

Thiên phú Linh Hồn đã không cách nào tấn thăng được, không thể tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng.

Cái này cũng mang ý nghĩa, thiên phú Thể Chất của Phong Vân muốn dựa vào Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ để tấn thăng, tạm thời đã không có khả năng.

"Thử qua những phương pháp khác, đều không thể để cho thể chất của ta tăng lên thêm một chút nào nữa. . ."

Phong Vân lâm bầm.

Thiên phú Thể Chất của hắn đạt tới Nhật Diệu cấp, đây đã là cấp độ trong truyền thuyết, lại hướng lên nữa chính là Thiên phú thể chất Thần cấp' chí cao vô thượng.

Mà 'Thiên phú thể chất Thần cấp' còn có một cách nói khác, đó chính là "Thần Thể" !

Cấp độ này trên địa cầu chưa hề xuất hiện qua, chỉ ít trong lịch sử tu hành chưa từng xuất hiện, Phong Vân từ trong kho tin tức của tổng bộ công hội võ giả tra được tin tức này.

Mà tin tức này theo hần thấy, có 90% trở lên là thật.

Bởi vì đại cương Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đã từng nói, sau khi đánh vỡ cực hạn nhân thể tám lần, liền có thể thành tựu Thần Thể vô thượng!

Lúc ấy Phong Vân còn lơ đãng, nhưng về sau theo quá trình hần tu luyện, mỗi một lần đánh vỡ cực hạn nhân thể, thiên phú Thể Chất lần lượt tấn thăng, hần đã rõ ràng hiểu được, đây là thật!

"Ta hiện tại đã đánh vỡ cực hạn nhân thể năm lần, còn thiếu ba lần nữa, là có thể tấn thăng."

Đừng nhìn số lượng ba lần rất ít, nhưng độ khó mỗi một lần đánh vỡ, đoán chừng so với tất cả những lần trước đó cộng lại còn muốn khó hơn.

"Hi vọng Hỏa Cảnh này có trợ giúp đối với ta."

Phong Vân trong lòng có phần mong đợi.

Lập tức, hần phi tốc chạy tới Hỏa Cảnh.

Hỏa Cảnh ở hướng tây bắc Hỏa Thần tộc. Mặc dù trong đó có hỏa diễm vô cùng kinh khủng, nhưng hỏa diễm đối với các tộc nhân Hỏa Thần tộc mà nói vẫn là có tác dụng rất lớn. Bất kể là công pháp tu luyện, hay là lĩnh ngộ hỏa chi lực lượng, Hỏa Cảnh này đều là một lựa chọn tốt. Cho nên, nơi này cũng coi là nơi tu luyện tốt nhất của Hỏa Thần tộc, cũng không phong cấm

lại mà là luôn mở ra. Chỉ là phần lớn tộc nhân đều ở vòng ngoài mà thôi, ít có đi vào bên trong. Lúc Phong Vân đặt chân tới nơi này, liếc mắt liền thấy phía trước một mảnh hỏa vực nhảy lên, nhiệt độ nóng bỏng, nướng chín đại địa.

Phương viên bên trong nó , hoàn toàn cháy khét, đại địa khô nứt, từng vết rách kinh khủng lan tràn ra.

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, không có chút do dự, trực tiếp đi vào.

"Xoát!"

Khi hắn vừa vào bên trong Hỏa Cảnh, hơi nóng đập vào mặt, vô số hỏa diễm hướng về phía hắn tuôn trào tới, nhưng hắn ở trong đó đi lại tự nhiên, hỏa diễm không thể ảnh hưởng mảy may tới hắn .

Theo hắn không ngừng xâm nhập vào, hỏa diễm cũng phát sinh biến hóa, từ màu xích hồng biến thành màu lam nhạt.

Nhiệt độ cũng đạt tới một trình độ kinh khủng, Phong Vân xem chừng, Vương cấp tiến vào sợ cũng phải hóa thành tro tàn.

Mà lúc này đây, hắn bất tri bất giác chạy tới đệ lục trọng.

Mấy tầng phía trước còn có thể nhìn thấy không ít tộc nhân Hỏa Thần tộc ở bên trong tu luyện, nhưng bắt đầu từ nơi này, đã không nhìn thấy tộc nhân Hỏa Thần tộc nữa.

"Không được, còn thiếu rất nhiều, còn kém xa lắm."

Đối với những người khác mà nói là hủy diệt, nhưng đối với Phong Vân mà nói, nhiều nhất cũng chỉ cho hắn hơi nóng một chút mà thôi.

Lại lần nữa đi tới mấy ngàn mét.

Màu sắc hỏa diễm lần nữa phát sinh biến hóa, từ màu lam nhạt hóa thành thuần một màu trắng, giống như là dung dịch đang lưu động, mê mê mang mang, đây là Hỏa Cảnh đệ thất trọng.

Đến nơi đây, Phong Vân cảm giác nhiệt độ cao lên rất nhiều, cho dù là hắc, cũng đã bắt đầu cảm nhận được một tia thiêu đốt.

Nhưng vẫn còn kém một mảng lớn.

"Tiếp tục thâm nhập sâu."

Phong Vân tiếp tục đi tới, ước chừng sau vạn mét, lại một loại hỏa diễm mới xuất hiện, ô quang lấp lóe, giống như là Minh Hỏa, đen như mực, vô thanh vô tức thiêu đốt lên.

Thời điểm hắc vừa mới bước vào trong đó, liền cảm giác được một cỗ đau đớn đánh tới.

Phong Vân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, điều này nói rõ lửa ở nơi này đã bắt đầu hữu hiệu đối với hắc.

"Hỏa diễm này mặc dù có thể gây tổn thương thân thể của ta, nhưng muốn dẫn đến thuế biến còn kém một chút, tiếp tục, đi tới đệ cửu trọng!"

Phong Vân hướng phía đệ cửu trọng tiến lên.

Hỏa Cảnh đệ cửu trọng, tên là Tử Khí Hạo Đãng.

Bởi vì hỏa diễm nơi này đã không phải là Liệt Hỏa, mà là từng mảnh từng mảnh sương mù màu tím đang lưu chuyển, mông lung.

Thời điểm Phong Vân bước vào trong đó , chỉ có một sợi tử khí hương hần vọt tới, nhưng lại để hần cảm giác được toàn thân đều đau nhức kịch liệt.

"Chính là chỗ này!"

Phong Vân nói nhỏ một câu, một lúc sau, hần bay thẳng vào Hỏa Cảnh đệ cửu trọng, chọn nơi có tử khí dày đặc nhất hần ngồi xếp bằng ngồi xuống.

"Ầm ầm!"

Khi hần vừa ngồi xuống, trong nháy mắt lập tức vô số sương mù màu tím hương hần lao tới, cảm giác nóng bỏng vô cùng kinh khủng ập vào.

Thánh cấp bình thường căn bản ngăn không được, sợ là trong nháy mắt liền bị đốt thành tro tàn.

Nhưng đối Phong Vân mà nói

"Không đủ, còn chưa đủ, đều tới đây cho ta!"

Phong Vân trực tiếp há miệng hút vào, lập tức đem trọn tử khí của Hỏa Cảnh đệ cửu trọng hút hết vào trong cơ thể.

Thiên!

Một màn này thật sự quá mức dọa người, nếu có người ở đây, đoán chừng sẽ bị dọa cho sợ chết tại chỗ.

"Rắc rắc rắc—— "

Lúc này, có âm thanh giòn vang truyền đến, có thể rõ ràng trông thấy, trên người Phong Vân sinh ra từng vết rách, giống như là đồ sứ đã mục nát .

Sương mù màu tím với quy mô này, cầm tới ngoại giới không biết sẽ giết chết bao nhiêu Thánh cấp, nhưng bây giờ lại bị Phong Vân một hơi nuốt hết.

Lúc này uy năng kinh khủng kia trong nháy mắt bạo phát, có thể nghĩ được có bao nhiêu đáng sợ.

Cho dù là cường độ nhục thân của Phong Vân, cũng không thể thừa nhận được, không ngừng bị nứt ra.

Bất quá, đây chính là điều hắn muốn.

Chương 418: Đánh vỡ cực hạn nhân thể lần thứ sáu

Hỏa Cảnh đệ cửu trọng.

Nơi này gọi là Tử Khí Hạo Đãng, là một mảnh sương mù.

Nhưng bây giờ, lại không có cái gì, chỉ có một người ở trung tâm ngòi xếp bằng.

"Răng rắc!"

Một lúc sau, đã thấy người kia toàn thân trên dưới bỗng nhiên vỡ ra từng lỗ hồng, giống như là quãng tấm gương xuống đất, vết rạn dày đặc, đứt thành từng khúc.

Máu tươi thuận theo những cái lỗ hồng kia chảy ra, trong nháy mắt lan ra toàn thân, từ xa nhìn lại, giống là một người máu, nhìn thấy mà giật mình

"Nhức trứng, thật đau quá."

Phong Vân nhin không được có chút sờ răng nhếch miệng, trước đó lúc hấp thu hạt Thái Dương cùng hạt Nguyệt Lượng rèn luyện thân thể mặc dù cũng đau, nhưng cũng không có như thế này,

Giống như là có trăm vạn chuôi đao, đang từ từ cắt đứt huyết nhục xương cốt của hắn, cái loại cảm giác này, chỉ tưởng tượng thôi cũng đã thấy vô cùng kinh khủng rồi, không nói đến là tự mình trải nghiệm qua!

Chỉ có thể nói, càng về sau đánh vỡ cực hạn nhân thể, cần phải chịu thống khổ cũng càng ngày càng cao hơn.

Bất quá mặc dù kịch liệt đau nhức, nhưng lấy ý chí của Phong Vân bây giờ, vẫn còn ở trong giới hạn chịu đựng của hắn.

Ý chí của một người mạnh yếu cùng cường độ tâm cảnh, linh hồn có quan hệ.

Cường độ linh hồn của Phong Vân đương nhiên không cần phải nói, toàn bộ Hỏa Thần tộc, hắn nhận thứ hai, đoán chừng không ai dám nhận thứ nhất.

Ngay cả luyện khí sư Thánh cấp duy nhất Hỏa Diệu Thiên kia, đoán chừng tại phương diện cường độ linh hồn, cũng chỉ có thể tương đương cùng với Phong Vân mà thôi.

Mà ở phương diện tâm cảnh, Phong Vân có Kiếm chi lĩnh vực cùng Dao chi lĩnh vực, có thể tùy thời chém giết tâm tình tiêu cực, mặt trái ba động, từ đầu tới cuối duy trì trạng thái tâm cảnh không có một chút rung động nào.

Hai cái này Phong Vân đều hơn xa người bình thường, đau đớn kịch liệt này, hắn tự nhiên có thể chịu đựng hơn hẳn người bình thường.

Cứ như vậy, rèn luyện trọn vẹn một tháng.

Cũng không uổng gọi là Đại Hỏa Cảnh, đệ cửu trọng lại là cấm khu, Thánh cấp khác cũng sẽ không tới, nói chi là tộc nhân Hỏa Thần tộc khác.

Cho nên Phong Vân ở chỗ này tu hành một tháng, ai cũng không phát giác được.

. . . .

Một ngày.

Lúc đầu Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia , bỗng nhiên toàn thân chấn động, tiếp theo, cảm giác đánh vỡ cực hạn quét tới toàn thân, để toàn thân hấn thu thái, lỗ chân lông thư giãn.

Một cỗ năng lượng kỳ dị xuất hiện, chảy khắp toàn thân, tràn về mỗi một tấc máu thịt.

Tại thời khắc này, Phong Vân sinh ra một loại ảo giác. Hấn phảng phất nhìn thấy bên trong trái tim của mình có một vòng màu vàng như mặt trời từ từ bay lên, chiếu sáng trời đất, xua tan mê vụ, giống như là hoàn toàn chân thật.

Bất quá loại cảm giác này chỉ là chớp mắt là qua, một giây sau liền không có nữa.

"Hấn không phải là ảo giác, mà là trái tim của ta thuế biến."

Phong Vân sờ sờ ngực của mình, hấn lấy ý thức nhìn lại, phát hiện trái tim của mình mặc dù mặt ngoài nhìn qua không có thay đổi gì, nhưng huyết dịch thông qua trái tim chảy khắp toàn thân, lại có thời điểm biến thành màu vàng!

"Đánh vỡ sáu lần cực hạn nhân thể, để trái tim của ta phát sinh thuế biến ."

Hấn lẩm bẩm nói.

Hiện tại toàn thân hấn có chừng hai phần ba huyết dịch biến thành màu vàng, lộ ra một loại khí tức thần thánh mênh mêng.

Bất quá những huyết dịch màu vàng này mặc dù di chuyển bình thường, nhưng Phong Vân lại không có cách điều khiển bọn chúng, vẫn như cũ mang theo một loại cao ngạo.

Phảng phất như muốn nói, người một tiểu Phong này cũng muốn điều khiển một người ưu tú như ta à?

Cái này khiến Phong Vân cảm thấy đau đầu không thôi.

"Xem ra phải chờ thiên phú Linh Hồn đạt tới Nhật Diệu cấp mới được. .
."

Mặc dù không cách nào điều khiển những huyết dịch màu vàng này, nhưng chúng nó cũng vận chuyển bình thường trong cơ thể, rèn luyện lục phủ ngũ tạng, toàn thân, đem thể chất của hắn tăng cường một bước lớn.

"Thêm hai lần đánh vỡ cực hạn nhân thể nữa, ta liền có thể đột phá thiên phú Thể Chất cấp Nhật Diệu, tiến giai thành 'Thần Thể' !"

Thần Thể, tên như ý nghĩa, thể chất Thần Linh mới có thể có được.

Phong Vân không có thành thần, nhưng lại có được Thần Thể.

Cho đến lúc đó, cái Thánh cấp gì đến cũng là miếu sát!

"Nên đi."

Phong Vân ở chỗ này chậm trễ thời gian lâu như vậy, những ngày này hắn cũng không có xoát hình chiếu, toàn tâm toàn ý tập trung vào trong việc rèn luyện thân thể.

May mắn, cuối cùng cũng thành công, đánh vỡ cực hạn nhân thể lần thứ sáu, đạt được đột phá không nhỏ.

Sau đó.

Hắn nhẹ nhàng lóe lên, thuận di ra ngoài.

Không có một tộc nhân Hỏa Thần tộc nào phát hiện ra Phong Vân ở Hỏa Cảnh đệ cửu trọng tu luyện một tháng, cũng không có người nào biết được, hiện tại Hỏa cảnh đệ cửu trọng đã trống rỗng.

Nơi đó, thai nghén sương mù hỏa diễm màu tím không biết bao lâu, tất cả đều bị Phong Vân hấp thu, hấp thu sạch sẽ, không có lưu lại một chút nào.

Sau khi ra khỏi Hỏa Cảnh, Phong Vân cũng không lưu lại bên trong Hỏa Thần tộc quá lâu, chuẩn bị rời đi.

Mục đích hắn tới nơi này trên cơ bản đều đạt được, hơn nữa còn vượt mức chỉ tiêu đặt ra.

Không chỉ thu hoạch được kinh nghiệm của luyện khí sư Thánh cấp, còn đánh vỡ nhân thể cực hạn lần thứ sáu, có thể nói là thu hoạch lớn siêu cấp.

Đợi thêm nữa, cũng không tăng lên nhiều lắm.

...

Bên ngoài đại trận Hỏa Thần tộc, thân ảnh Phong Vân dần dần hiện ra.

Hắn nhìn Hỏa Thần tộc một chút, sau đó lập tức phóng lên tận trời, biến mất không thấy gì nữa.

Mà từ đầu đến cuối, không có bất kỳ cái gì hay tộc nhân Hỏa Thần tộc nào phát giác được Phong Vân đã đi qua nơi này.

Phong Vân sau khi rời đi, giống như trước đó, tìm một chỗ yên tĩnh bắt đầu xoát lên hình chiếu, chủ yếu là xoát hình chiếu Hỏa Thần tộc.

Dù sao đều là hình chiếu mới, tỉ lệ rơi ra đồ tốt cũng lớn hơn một chút.

Cứ như vậy, sau khi Phong Vân xoát xong hình chiếu, lại trôi qua hơn hai mươi giờ.

Bên trong không gian tấm gương.

...

Phong Vân trước tiên lấy ý thức của mình nhìn về phía ba lô, không ngoài dự liệu, một mảnh quang mang sáng loáng khắc sâu vào tầm mắt của hắn.

【Thiên phú Hỏa Hệ cấp Thụ Quang】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Thông .

【Thiên phú Hỏa Hệ cấp Tinh Mang】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Nhật Hồng.

【Thiên phú Hỏa Hệ cấp Tinh Mang】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Xích Danh.

【Thiên phú Hỏa Hệ cấp Tinh Mang】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Ly.

【Hỏa chi lĩnh vực (lục trọng)】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Mạn Thiên.

【Hỏa chi lĩnh vực (tam trọng)】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Thương.

【Băng chi lĩnh vực (lục trọng)】 : Đến từ hình chiếu Băng Khôn Huy.

"Không ngoài dự liệu, đồ tốt quả nhiên rất nhiều."

Ánh mắt Phong Vân quét tới từng cái, mỗi một cái hẳn đều cần thiết, nhất là khi hắn nhìn thấy cái cuối cùng Băng chi lĩnh vực lục trọng, nụ cười trên mặt càng tươi hơn.

Bởi vì nếu hắn dung hợp hình chiếu này, Băng chi lĩnh vực bản thân sẽ thuế biến đến cấp độ ngụy Băng chi pháp tắc.

Bất quá lập tức hắn liền nghĩ đến một vấn đề.

"Tài nguyên tu luyện của ta không đủ để Băng chi nguyên lực hải tấn thăng. . ."

Lông mày Phong Vân cau lại, tu luyện đến Thánh cấp cần năng lượng nguyên lực thực sự quá lớn, nằm ngoài dự đoán của hắn.

Lúc trước hắn chuẩn bị nhiều tài nguyên tu luyện như vậy , thời điểm hai lần thuộc tính tấn thăng Thánh cấp liền hao phí gần hết.

Bây giờ mặc dù vẫn còn thừa, nhưng lại không đủ sức cầm cự để Băng Hệ của hắn cũng tấn thăng.

"Xem ra phải xông một lần vào Hư Thiên cảnh, kiếm chút điểm tích lũy đến trao đổi tài nguyên tu luyện thôi."

Phong Vân nói thầm.

Chương 419: Lại xông Hư Thiên cảnh!

Chương 419: Lại xông Hư Thiên cảnh!

Phong Vân quyết định đi tới tổng bộ giả lập công hội võ giả xông Hư Thiên cảnh thêm một lần, thu hoạch chút điểm tích lũy để trao đổi đủ tài nguyên tu hành cần dùng.

Nhưng trước đó, hắn trước hết hiện hóa rất nhiều đồ rơi xuống trong túi đeo.

Trong chốc lát.

Khi những Hỏa Hệ thiên phú và Hỏa chi lĩnh vực dung nhập vào thân thể hắn, Hỏa Hệ thiên phú của Phong Vân liền tăng lên tới cấp nguyệt huy, cũng có được bảy tầng Hỏa Hệ lĩnh vực, đứng vào hàng ngũ tăng cường nhanh chóng.

Có thể không nhanh sao?

Tâm gương của hắn có hình chiếu của chín thành chín tộc nhân Hỏa Thần tộc, trong đó tùy tiện lấy một hình chiếu tới cứ địa nhân loại cũng đều là cường giả siêu cấp.

Nhưng bây giờ đặt trong gương của Phong Vân, hình chiếu giống như vậy có chừng mấy vạn cái.

Một đợt quét xuống, muốn không mạnh cũng khó!

Sau đó.

Phong Vân hiển hóa rồi dung hợp vật rơi xuống cuối cùng, Băng chi lĩnh vực tầng sáu.

"Rầm!"

Khi Băng chi lĩnh vực hóa thành một vệt hào quang màu trắng xông vào trong cơ thể Phong Vân, một trận tiếng vang kịch liệt từ trong đầu hấn truyền ra.

Trong nháy mắt, liền giống như lúc trước khi Lôi Hệ và Kim Hệ tấn thăng vậy, vô số cảm ngộ tuôn trào, giống như là sóng lớn hoàn toàn bao trùm Phong Vân.

Rất nhiều nghi hoặc gông cùm xiềng xích trên phương diện Băng hệ, lúc này đều lập tức được giải đáp, tựa như ở trong mộng mới tỉnh, nhìn rõ hết thảy.

Nắm giữ đến một loại lực lượng gần như bản nguyên!

Mấy phút đồng hồ sau.

Phong Vân từ trong trạng thái này thức tỉnh. Hấn nhìn về phía biển Băng chi nguyên lực của mình, quả nhiên nhìn thấy hơn mười vệt bí văn màu trắng ở bên trong, lộ ra một luồng khí tức “đại đạo cực giản”.

Chính là ngụy Băng chi pháp tắc.

"Thành công tấn thăng, đạt tới một tầng rồi. . ."

Phong Vân vô cùng vui sướng, kế tiếp sau Kim Hệ cùng Lôi Hệ, Băng Hệ của hấn cũng thành công tiến giai.

"Đáng tiếc không có tài nguyên giúp ta đột phá, phải đi một chuyến Hư Thiên cảnh thôi."

Mà đi xông Hư Thiên Cảnh, cũng có nghĩa, thực lực của hắn sắp phải bại lộ rồi.

Lúc đầu Phong Vân vốn tính toán đợi đến khi cả bốn thuộc tính kim, phong, lôi, băng của mình đều tấn thăng tới Thánh cấp mới đi.

Nhưng bây giờ kế hoạch không theo kịp biến hóa.

Hắn tu hành tiêu tốn quá nhiều tài nguyên, chính mình tàng trữ căn bản không thể chèo chống, chỉ có thể đi xông Hư Thiên cảnh.

Dù sao đó là phương pháp nhanh nhất để thu hoạch được điểm tích lũy.

Nếu như dựa vào làm nhiệm vụ, trời mới biết phải kéo dài tới lúc nào.

"Chỉ có thể đi xông, mặc dù không thể đạt tới mức cả bốn hệ đều thành Thánh, nhưng ba hệ cũng đủ mạnh rồi, lại thêm năng lực không gian của ta, dù là Thánh cấp sơ giai bình thường, thậm chí là trung giai cũng không phải là đối thủ của ta."

"Về phần cao giai và đỉnh phong, mặc dù không địch lại, nhưng muốn chạy hắn là không có vấn đề gì. . ."

Phong Vân thâm phân tích.

Thánh cấp cao giai, nhất định đã lĩnh hội nguy pháp tác đến đại thành, đỉnh giai thì lại càng không cần phải nói, đoán chừng đều đạt tới tầng chín trở lên

Hắn tự nhiên không phải là đối thủ.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, tồn tại như thế tất nhiên đều là người đứng trên cao, mỗi một người đều có thể xưng là truyền kỳ sống, một người cũng đã có thể so với lịch sử của cả một nền văn minh cổ quốc.

Tồn tại này, đều là nội tình có thể trấn áp cả một tộc, ở trong các Thần tộc cũng là như thế, sao có thể tùy tiện xuất động.

Cứ như vậy.

Liên tục phân tích một hồi, Phong Vân liền quyết định đi tới Hư Thiên cảnh trong tổng bộ giả lập công hội võ giả một chuyến.

Nhưng muốn đi tổng bộ giả lập công hội võ giả, hẳn cần quay về cương vực nhân loại trước.

Hệ thống tổng bộ giả lập công hội võ giả chỉ bao trùm trong Thần tộc và cương vực nhân loại. Nếu đang ở các địa phương khác thì không thể nào tiến vào, tỉ như hung thú giới.

Về sau.

Phong Vân tốn chừng nửa ngày thời gian để thuận di, thành công đi đến cương vực nhân loại.

Lựa chọn một chỗ ẩn nấp xong, hắn đeo lên thiết bị giả lập, thả ý thức tiến vào bên trong.

"Xoạt!"

Khi hắn lấy lại tinh thần liền phát hiện mình đã đi tới tổng bộ giả lập của công hội võ giả.

Nơi này hoàn toàn giống như trước đây, người tu hành đến từ năm hồ tứ hải đều tụ tập ở đây, hoặc là làm nhiệm vụ, hoặc là giao lưu trao đổi kinh

nghiệm tu hành, hoặc là trò chuyện bát quái.

Tóm lại, loại người gì cũng có.

Phong Vân không chờ lâu, trực tiếp thăm mặc niệm ba chữ “Hư Thiên cảnh”.

Một giây sau, quanh người hắn hào quang lóe lên, được truyền tống đến Hư Thiên cảnh.

Khi hắn đến nơi này, nam tử áo đen làm nhiệm vụ canh gác kia lập tức nhìn qua, sau đó ánh mắt sáng lên, đi nhanh tới, nhẹ nhàng ôm quyền hành lễ.

"Phong Vân các hạ, ngài đến rồi."

"Ừ." Phong Vân gật gật đầu. "Đã lâu không tới nên tới thử một chút, thuận tiện kiểm chút điểm tích lũy tiêu xài."

Nghe Phong Vân nói như vậy, nam tử áo đen hơi ghen lại.

Mặc dù Phong Vân lấy giọng điệu đùa giỡn mà nói câu này, nhưng hắn có thể nghe ra sự đùa giỡn trong khẩu khí đối phương.

Chuyện này khiến nam tử áo đen có chút chấn động.

Phải biết, đối thủ trong Hư Thiên cảnh tầng mười một thế nhưng cũng tương đương với Thánh cấp sơ giai lĩnh ngộ một tầng ngục pháp tắc.

Vị Phong Vân này tự tin như vậy, chẳng lẽ là đã tiến vào Thánh cấp?

Nghĩ tới đây, nam tử áo đen không khỏi quan sát tỉ mỉ Phong Vân, nhưng hắn nhìn kiểu gì cũng nhìn không ra.

Phong Vân dùng linh hồn lực che đậy hơi thở tu vi của mình, người bình thường căn bản nhìn không ra.

Sau đó.

Phong Vân trực tiếp đi về phía cuối con đường lớn, một đường phi nhanh, rất nhanh đã đi tới vị trí tầng mười một.

"Ông ——! !"

Hào quang mờ ảo mông lung lại xuất hiện, tràn ngập khắp bốn phía.

Tiếp theo, một âm thanh quen thuộc lại lần nữa truyền đến:

"Lựa chọn đối thủ của ngươi. Ngươi có thể lựa chọn thập đại thuộc tính võ giả, niệm lực sư, huyền thuật sư, võ giả luyện thể. Tùy ý lựa chọn một đối thủ. Chiến thắng đối phương, coi như thông qua!"

"Lôi Hệ võ giả."

Phong Vân vẫn như cũ lựa chọn giống với lần trước.

"Xoạt!"

Một vệt hào quang trực tiếp từ trên trời giáng xuống, hóa thành một người cao lớn mặc chiến y màu tím, toàn thân lộ ra khí tức bá đạo cuồng dã.

"Là ngươi, thiếu niên thiên tài siêu cấp kia. Hơn nửa năm không gặp, không nghĩ tới ngươi lại tới rồi."

Lôi Hệ võ giả, không, phải nói là Lôi Hệ Thánh cấp võ giả, nhìn Phong Vân khẽ nói.

"Thiếu điếm tích lũy, tự nhiên muốn đến đây." Phong Vân nói.

"Ồ?"

Lôi Hệ Thánh cấp nghe vậy mắt sáng lên, "Xem ra người tiến bộ rất lớn, có lòng tin như vậy, vậy hãy để ta đến thử một chút xem sao."

Rầm!

Dứt lời, quanh người hắn lập tức phát ra vạn cột lôi điện, bắn ra bốn phương tám hướng, gần như trong nháy mắt cả bầu trời xung quanh đều bắt đầu biến hóa, trong khoảng thời gian ngắn, cả một mảnh thế giới hoàn toàn hóa thành thế giới lôi điện, một thế giới chỉ có lôi điện.

Bên ngoài.

Người canh giữ áo đen thông qua video quan sát trực tiếp, thấy cảnh này, nhin không được mà chăm chú nhìn. Hắn muốn nhìn xem vị Phong Vân này có phải thực sự đã đạt tới một bước kia hay không.

Nhưng chỉ sau một khắc, ánh mắt hắn liền trợn to, bên trong tràn đầy chấn kinh, lẩm bẩm nói: "Vậy mà thật sự đã tiến vào cấp bậc kia, cái này, cái này. . ."

Chỉ thấy trong màn hình trực tiếp, bốn phía xung quanh Phong Vân cũng có vô tận lôi điện xuất hiện, hình thành nên một thế giới lôi điện.

Chương 420: Quét ngang qua cửa!

Chương 420: Quét ngang qua cửa!

Hư Thiên cảnh tầng mười một.

Nơi này hoàn toàn biến thành một thế giới lôi điện.

Một phe là Phong Vân, một phe là Lôi Hệ Thánh cấp võ giả.

Sau một khắc, Lôi chi thế giới do Phong Vân ngưng tụ ra trực tiếp đụng vào Lôi chi thế giới do Lôi Hệ Thánh cấp võ giả ngưng tụ ra.

Ầm ầm! !

Hai thế giới giống nhau va chạm, vô số lôi điện đối đầu với nhau, tựa như tận thế giáng lâm.

"Người vậy mà cũng đạt tới Lôi Hệ Thánh cấp, có điều, người chỉ mới vừa tiến vào, luận về mức độ nắm giữ ngụy lực lượng pháp tắc người còn kém một bậc so với ta!"

Lôi Hệ Thánh cấp vươn một ngón tay điểm ra một chỉ, thản nhiên nói: "Đi!"

Vèo!

Trước người hắn ngưng tụ ra một thanh chiến đao có tia chớp vờn quanh, trực tiếp bắn về phía Phong Vân.

Chiến đao nhìn có vẻ bình thường nhưng lại ẩn chứa Lôi chi pháp tắc, một đường đánh đầu thẳng đó, giết tới gần Phong Vân.

"Phải không? Ta chỉ mới vận dụng một phần lực lượng mà thôi. Để người kiến thức một chút Lôi chi thể giới chân chính của ta."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Muôn hình thành Lôi chi thể giới, cần kết hợp Lôi chi pháp tắc và Lôi Hệ nguyên lực trong cơ thể mà thành, Nhưng Phong Vân lúc trước chỉ mới vận dụng một nửa mà thôi.

Sở dĩ chỉ dùng một nửa, chính là vì hắn muốn nhìn một chút, Lôi chi thể giới bình thường là như thế nào.

Sự thật chứng minh, cũng chỉ tương đương với năm thành Lôi Hệ nguyên lực của hắn mà thôi.

"Rầm!"

Một giây sau, một nửa Lôi Hệ nguyên lực còn lại trong biển nguyên lực trong cơ thể Phong Vân cũng mãnh lao ra.

Theo một tiếng rầm vang vọng, toàn bộ Lôi chi thể giới chung quanh hắn bất ngờ đại thịnh, so về quy mô hay chất lượng đều trực tiếp mở rộng gấp hai lần.

Trực tiếp áp bách tới phía trước.

"Phụt!"

Chiến đao lôi điện lao đến như tia chớp kia trong nháy mắt bị phá tan, sau đó Lôi chi thể giới của Phong Vân tiếp tục đề tới.

Lôi chi thế giới do Lôi Hệ Thánh cấp đối diện ngưng tụ ra căn bản không có sức chống cự, cũng bước theo vận mệnh của chiến đao lôi điện, trong chớp mắt đã sụp đổ.

"Người. . ."

Lôi Hệ Thánh cấp vừa muốn mở miệng nói câu gì, nhưng đã không kịp, trực tiếp bị đầy trời lôi điện bao phủ, trực tiếp bị nghiền thành tro bụi.

Những lôi điện này ẩn chứa ý chí của Phong Vân, tự nhiên chỉ nghe mệnh lệnh của một mình hắn, sẽ không bởi vì đối phương là Lôi Hệ Thánh cấp mà thay đổi.

Tầng thứ mười một, thông qua!

"Rất tốt, 1000,000,000 điểm tích lũy vào tài khoản. Tiếp tục đi đến tầng tiếp theo nào."

Phong Vân nhếch khóe miệng lộ ra một nụ mỉm cười, lập tức tiếp tục đi tới tầng thứ mười hai.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài.

Người canh gác áo đen tròn tròn mắt, tròn mắt gần như muốn rơi ra.

"Lại, vậy mà chỉ dùng một chiêu liền tiêu diệt đối thủ tầng thứ mười một!"

Hắn khó có thể tin nổi! Phong Vân đột phá đến Thánh cấp thì thôi, nhưng đây rõ ràng là mạnh hơn nhiều so với Thánh cấp cùng giai mà!

Đây quả thực không thể nào tưởng tượng.

Phải biết, có thể đạt tới Thánh cấp, ai mà không phải thiên tài siêu cấp chứ.

Có thể nói, đạt tới cấp độ này, đều là thuộc về dạng thiên tài vô thượng ngàn vạn dặm mới chọn được một, ai mà không mạnh mẽ hơn người chứ.

Cho nên, tình huống nghiền ép cùng giai này cơ hồ sẽ không xuất hiện.

Nhưng bây giờ, ở trên người Phong Vân lại thể hiện ra cảm giác nghiền ép này, Thánh giả đồng cấp vậy mà không phải đối thủ của hắn!

"Quá mạnh, quá ác!"

Người canh gác áo đen đã không còn lời nào để nói.

Mà lúc này, bên trong màn hình trực tiếp đã biểu hiện Phong Vân vừa chọn xong đối thủ tầng thứ mười hai, vẫn là Lôi Hệ võ giả.

"Để ta xem xem, ngươi có phải còn có thể thắng lợi nữa hay không."

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm video, từng phút từng giây đều không muốn bỏ qua.

...

Hư Thiên cảnh tầng mười hai.

Phong Vân nhìn Lôi Hệ Thánh cấp đối diện cao lớn uy mãnh, mặt không biểu tình.

"Lĩnh ngộ một tầng ngục Lôi chi pháp tắc liền có thể xông đến nơi này, ngươi rất giỏi. Hiện tại trong thế hệ tuổi trẻ địa cầu, chỉ có ngươi đi đến một bước này."

Lôi Hệ Thánh cấp chân đạp lôi điện, ánh mắt nhìn Phong Vân mang theo tán thưởng, "Tiếp chiêu đi."

Rầm!

Một giây sau, vô tận lôi điện mãnh liệt lao ra, hóa thành Lôi chi thế giới, bao phủ cả bốn phương.

Đôi điện, Phong Vân cũng thi triển ra Lôi chi thế giới trước tiên.

"Ầm ầm!"

Hai Lôi chi thế giới va chạm lẫn nhau, lập tức một trận âm vang long trời lở đất truyền ra.

Sau đó lập tức có thể nhìn thấy, Lôi chi thế giới của Lôi Hệ Thánh cấp võ giả trực tiếp sụp đổ, vậy mà cũng không thể chống lại Lôi chi thế giới của Phong Vân!

"Không ổn!" Lôi Hệ Thánh cấp võ giả bất ngờ sầm mặt.

Hắn trực tiếp hóa thành một vệt lôi điện, trong tay xuất hiện một thanh trường thương Lôi Hệ, muốn phóng về phía Phong Vân.

Xoạt!

Ngay khi Lôi Hệ Thánh cấp võ giả vừa mới tới gần, trước mắt hắn vậy mà đột nhiên xuất hiện một vòng lôi quang sáng chói, trực tiếp xuyên qua đầu hắn, ghim chặt giữa trời, hóa thành tro tàn.

Sau khi hắn chết đi, Lôi chi thế giới đang cuộn cuộn kia cũng theo đó mà dập tắt.

Tầng mười hai, thông qua!

Bên ngoài.

"Cái này! Lôi Hệ nguyên lực thuần túy như thế, chất lượng cao như thế hẳn làm thế nào để ngưng tụ ra?"

Người canh gác áo đen kinh ngạc nhìn video, lẩm bẫm nói.

Nhưng lập tức hẳn nghĩ tới Phong Vân trên phương diện linh hồn cũng đạt tới thành tựu rất cao.

"Đúng rồi, hẳn nhất định đã hình thành Lôi Hệ tinh hạch ngay trong cơ thể, chuyển hóa ra Lôi Hệ nguyên lực đương nhiên sẽ có chất lượng cao hơn nhiều so với Thánh cấp bình thường."

Người canh gác áo đen suy đoán.

Hắn mặc dù là sinh mệnh trí năng, nhưng đối với các tri thức trên phương diện tu hành vẫn là cực kỳ uyên bác, so với một vài vị Thánh cấp còn biết được nhiều hơn.

Mà lúc này.

Người canh giữ áo đen phát hiện trong video Phong Vân đã đi vào tầng mười ba, liền vội đề xuống ý nghĩ trong lòng, tỉ mỉ quan sát tiếp.

Hắn ngược lại muốn nhìn xem, Phong Vân liệu còn có thể thông qua tầng thứ mười ba nữa hay không.

Hư Thiên cảnh tầng thứ mười ba.

Phong Vân vẫn như cũ lựa chọn Lôi Hệ võ giả.

"Vút ——! !"

Vô số vệt hào quang từ trên trời rơi xuống, cấp tốc ngưng tụ lại ở giữa không trung. Cũng giống như trước đó, xuất hiện một nam tử tựa như thép sắt, cả người quán đầy lôi điện, khí thế so với hai người lúc trước hung hãn uy mãnh hơn nhiều.

Lôi Hệ Thánh cấp trong tầng này đã lĩnh ngộ được ba tầng ngục Lôi chi pháp tắc.

Chỉ thấy vị Lôi Hệ Thánh cấp võ giả này trầm giọng nói: "Bằng chùng ấy tuổi đã đi đến một bước này, đích thật là vô cùng có tư chất. Nhưng đáng tiếc, ngươi phải dừng bước ở đây thôi."

"Vậy cũng không nhất định." Phong Vân nhẹ giọng nói.

"Rất tự tin." Lôi Hệ võ giả uy áp như biển, "Nhưng chỉ bằng một tầng ngục Lôi chi pháp tắc của ngươi, cũng không thể thay đổi được gì."

Ầm ầm!

Vô tận lôi điện bạo phát, vẫn như cũ là Lôi chi thế giới như trước kia, chỉ có điều dù là quy mô hay cường độ đều mạnh hơn rất nhiều.

Phong Vân cũng cùng lúc đó bạo phát, chỉ là trong nháy mắt đôi bên vừa mới tiếp xúc, Lôi chi thế giới của hắn liền không ngừng rung động, dường như không thể kiên trì nổi.

"Ta đã nói rồi mà, ngươi hiện tại không làm được đâu. Lại trở về luyện thêm mấy trăm năm nữa đi. Diệt!"

Lôi Hệ võ giả đứng trước mặt hét lớn một tiếng, Lôi chi thế giới uy lực đại thịnh, lập tức bao trùm tới, Lôi chi thế giới của Phong Vân lập tức không thể tiếp tục duy trì, bắt đầu không ngừng vỡ vụn.

Bên ngoài.

Người canh giữ áo đen thấy cảnh này, trong lòng thầm thở ra một ngụm khí thả lỏng. Cũng may, Phong Vân không có biến thái đến vậy.

Nhưng chỉ một giây sau, khi hắt liếc mắt nhìn lại vào màn hình, bỗng nhiên giật mình bật thốt lên: "Không thể nào!"

Chương 421: Quái vật vượt qua phạm vi hiểu biết!

Chương 421: Quái vật vượt qua phạm vi hiểu biết!

Tầng thứ mười ba, Hư Thiên Cảnh.

Lôi chi thể giới của Phong Vân bị đối phương không ngừng áp chế, đã đến biên giới sụp đổ.

Sắc mặt hắn không thay đổi, trong lòng thầm nói: “Xem ra Lôi chi thể giới của mình còn kém hơn lôi chi thể giới do lôi chi ngục pháp tắc tầng thứ ba tạo thành.”

Chuyện này cũng không có cách nào, ngục pháp tắc tăng lên mỗi tầng, uy lực còn mạnh hơn nhiều so với lĩnh vực tăng lên mấy trọng.

Trừ khi thiên phú hệ lôi của Phong Vân đạt đến cấp nhật diệu, thậm chí là cao hơn, có thể hình thành tinh hạch độ cao hơn, đến lúc đó, chất lượng nguyên lực của hắn cũng tăng lên. Hình thành lôi chi thể giới cũng mạnh hơn.

“A, đây là chuyện sau này, bây giờ muốn thắng tên võ giả trước mắt này, chỉ dựa vào lôi chi ngục pháp tắc đã không đủ, phải bộc lộ thuộc tính khác nữa...”

Phong Vân lắc đầu, nhẹ nhàng cất bước.

Một khắc sau.

Oanh!

Ánh sáng màu vàng vô cùng vô tận xuất hiện dưới chân hấn, bao phủ cả Thiên Cung, bên cạnh lôi chi thế giới, hình thành một thế giới màu vàng óng.

Bên trong thế giới màu vàng đều là quang mang kim sắc, mỗi một sợi đều như đao như kiếm, có cảm giác sắc bén như ‘Xuyên thủng trời đất’, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

“Cái này, đây là, kim chi ngục pháp tắc?”

Gần như đồng thời, võ giả hệ lôi và người thủ hộ mặc áo đen bên ngoài đều lộ ra vẻ rung động.

Một người có hai đại thuộc tính ngục pháp tắc, đây là điều chưa từng nghe nói!

“Trả lời đúng rồi, ta sẽ ban thưởng cho người kiến thức một chút hai lực lượng thuộc tính ngục pháp tắc.”

Phong Vân cười nhạt một tiếng.

Oanh! Oanh!

Trong nháy mắt, lôi chi thế giới và kim chi thế giới quanh người hấn cùng bị dẫn bạo, trên bầu trời hình thành một đao một kiếm của riêng chúng, một tím một vàng.

Xoẹt! Xoẹt!

Khẽ chém một cái, nhìn như vô lực, nhưng lúc chém xuống, toàn bộ thiên địa giống như đang run rẩy.

Đôi diện, tên võ giả Thánh cấp đạt đến tầng ba lôi chi ngự pháp tắc điên cuồng gầm thét, phát huy chiến lực của mình đến cực hạn, cả người giống như bốc cháy, xông lại.

Nhưng, cũng không có tác dụng gì.

Thêm một kim chi ngự pháp tắc, uy năng tăng gấp đôi, lại còn là loại ngự pháp tắc am hiểu chiến đấu, vô cùng cường hoành.

Vừa đối mặt, lôi chi thể giới của võ giả hệ lôi đã bị động nát, cả người hẳn ta cũng bị hai ngự pháp tắc kim lôi phá diệt, hóa thành tro bụi.

Tầng thứ mười ba, thông ba!

...

“Kim chi ngự pháp tắc, kim chi ngự pháp tắc!”

Người thủ hộ mặc áo đen bên ngoài cảm thấy mình sắp hôn mê, giống như đang nằm mơ.

Không, nằm mơ cũng không khoa trương như vậy.

“Tuổi này đã hiểu ra lôi chi ngự pháp tắc đã đủ kinh khủng rồi, nhưng mà, còn thành công lĩnh hội kim chi ngự pháp tắc nữa, cái này, cái này...”

Ông ta đã không thể nói cái gì để hình dung về Phong Vân, đơn giản so với quái vật còn quái vật hơn.

Tốc độ tiến bộ của Phong Vân nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, hoàn toàn vượt qua phạm vi hiểu biết của ông ta.

“Quá dọa người...”

...

Bên này.

Phong Vân nhìn sương mù phía trước, nơi đó là tầng thứ mười bốn của Hư Thiên Cảnh.

Sau đó hắn quét mắt nhìn điếm tích lũy bây giờ của mình, đã có mười sáu tỷ điếm.

Xông qua tầng thứ mười một có một tỷ điếm, thông qua tầng mười hai có năm tỷ điếm, mà thông qua tầng mười ba có mười tỷ điếm. Cộng cả ba tầng, hắn đã có mười sáu tỷ điếm tích lũy.

“Mười sáu tỷ điếm tích lũy, nếu dùng để mua tài nguyên tu hành, đủ cho mình tu hành một thời gian rất dài rồi...”

Phong Vân nghĩ lại, cuối cùng không lựa chọn đến tầng thứ mười bốn của Hư Thiên Cảnh nữa.

Nếu bây giờ hắn tiếp tục, tất nhiên sẽ phải bộc lộ thêm bằng chi nguy pháp tắc.

Hệ kim và hệ lôi đạt đến nguy pháp tắc đã đủ biến thái rồi, nếu muốn bộc lộ cả hệ băng, Phong Vân cảm thấy, cho dù là Thần tộc, Hắc Ám Thần tộc, giới hung thú, thậm chí ngay cả công hội võ giả cũng sẽ điên cuồng.

Dù sao năm nay hắn mới có mười bảy tuổi mà thôi.

“Vẫn nên khiêm tốn một chút, chờ sau này vô địch trong Thánh cấp lại nỗ tiếp.”

Phong Vân lắc đầu, cuối cùng chậm rãi xoay người, trở về.

Nhưng điều hấn làm vừa rồi cũng không khiêm tốn được.

Mặc dù không phát huy hệ băng, nhưng tuổi này của Phong Vân đã thành công lĩnh hội hai thuộc tính ngự pháp tắc lôi kim đến Thánh cấp, một khi truyền đi, tất nhiên sẽ kinh thiên động địa, đồng thời sẽ khiến mấy thế lực lớn chú ý.

Nhưng vì điềm tích lũy, Phong Vân cũng không có cách nào, chỉ có thể bại lộ một bộ phận thực lực của mình.

...

Lúc Phong Vân trở lại ngoại cảnh, người thủ hộ áo đen lập tức nhìn hấn như nhìn quái vật, không ngừng đánh giá hấn, giống như muốn bắt hấn cắt ra nghiên cứu.

“Phong Vân các hạ, ta có thể hỏi người một chuyện không?”

Nhìn nửa ngày, cuối cùng người thủ hộ áo đen vẫn mở miệng dò hỏi.

“Người nói đi.”

“Chính là, người, làm sao người làm được? Còn trẻ như vậy đã đạt đến Thánh cấp, còn là song thuộc tính?”

Phong Vân nghe vậy, giả bộ như rất nghiêm túc nghĩ.

Người thủ hộ mặc áo đen cũng lập tức nghiêm mặt, không khí bốn phía trở lên ngưng trọng.

Ngay khi ông ta nghĩ Phong Vân sẽ nói ra cái gì đó kinh thiên động địa, thì thấy đối phương đưa tay vuốt cằm: “Có lẽ, đây chính là thiên phú đi.”

Phốc!

Người thủ hộ áo đen nghe vậy, sút nữa đã phun một ngụm máu, ông ta còn tưởng Phong Vân sẽ nói cái gì đó rất quan trọng, kết quả lại là cái này.

Còn lời nào qua loa hơn lời này không?

“Được rồi, cứ như vậy đi, tạm biệt.”

Lúc này, Phong Vân khoát tay, không muốn nhiều lời, trực tiếp truyền tống rời đi.

Người thủ hộ áo đen có muôn vạn chấn kinh và nghi vấn, cũng chỉ có thể chôn sâu xuống đáy lòng, nhìn Phong Vân rời đi.

“Đúng rồi, mau gửi tin tức này cho hội trưởng và đám người kia!”

Người thủ hộ áo đen nhớ đến chuyện này, lập tức biên tập bưu kiện, gửi đến cho hội trưởng và đám người trong tổng bộ.

Sau khi làm xong tất cả, người thủ hộ áo đen than thở, ông ta không cần đi ra cũng biết, lúc tin tức này truyền ra ngoài, nhất định sẽ khiến mọi người kinh hãi, trong đó cũng bao gồm đám Thánh cấp của Thần tộc!

...

Khu cấm địa của tổng bộ hiện thực công hội võ giả.

Trong một cung điện rộng lớn.

Một thân ảnh vĩ ngạn đang ngồi trên bảo tọa màu vàng ở trung tâm trên cao, khí tức cực kỳ bình thường, nhưng trong hai mắt lại có nhật nguyệt luân chuyển, giống như ẩn chứa toàn bộ vũ trụ.

Ông ta, chính là hội trưởng công hội võ giả, một tồn tại vô cùng thần bí.

Tích!

Lúc này, một tiếng nhắc nhở vang lên.

“Hả? Có bưu kiện mới?”

Hội trưởng công hội võ giả nhẹ nhàng ấn mở, lập tức có một tin nhắn bắn ra.

“Bấm báo hội trưởng! Thiên tài nhân loại Phong Vân, một đường xuyên qua tầng thứ mười ba của Hư Thiên Cảnh, hiện tại dừng ở tầng thứ mười bốn! Hơn nữa, hắn đã tìm hiểu hai hệ kim lõi đến ngụy pháp tắc, tấn thăng Thánh cấp!”

Sau khi xem xong tin tức này, cho dù cường đại như hội trưởng công hội võ giả cũng phải đứng dậy từ bảo tọa, trong mắt hiện lên vẻ chấn động.

Chương 422: Cả thế gian chấn động!

Chương 422: Cả thế gian chấn động!

Trong đại điện rộng lớn, lúc này là một mảnh yên lặng.

Cho dù là hội trưởng công hội võ giả, tâm cảnh từ vạn cổ vẫn luôn không đổi, nhưng giờ khắc này cũng nhắc lên ngọn sóng mênh mông.

Ông ta lập tức xem video chiến đấu của Phong Vân trong Hư Thiên Cảnh.

Khi ông ta nhìn thấy quanh người Phong Vân xuất hiện hai nguy pháp tắc kim lôi, liền không có hoài nghi nữa.

“Mười bảy tuổi Thánh cấp, còn là song thuộc tính...”

Sau khi vị hội trưởng công hội võ giả vô cùng thần bí này im lặng một chút, trên mặt lại không kiềm chế được lộ ra vẻ vui mừng.

Theo thời gian, sự vui mừng này không ngừng mở rộng, cuối cùng tràn ngập cả khuôn mặt của ông ta.

“Quá tốt! Quá tốt rồi! Không ngờ mới đến thời đại thứ hai, mà địa cầu đã sinh ra thiên tài bậc này, tương lai nhất định có thể tự chủ thành Thần, có phải mình nên báo cáo không?”

Hội trưởng công hội võ giả lẩm bẩm.

Sau đó lập tức lắc đầu: “Lại quan sát thêm đi, mặc dù mười bảy tuổi Thánh cấp cường đại, nhưng hắn còn chưa thông qua thí luyện cuối cùng, không vội.”

Biểu hiện bây giờ của Phong Vân khiến hội trưởng công hội võ giả cho rằng, tương lai hắn chắc chắn sẽ thông qua cửa thí luyện cuối cùng, nhưng ông ta vẫn muốn quan sát thêm rồi lại nói.

“Theo lý thuyết tu hành, mới trải qua thời đại địa cầu thứ hai, không thể đản sinh ra thiên tài bậc này, nhưng vũ trụ mênh mông, chuyện không thể lý giải còn có rất nhiều, có lẽ đây là một loại biến dị...”

Hội trưởng công hội võ giả lẩm bẩm nói.

Nhưng nói thế nào, Phong Vân càng thiên tài, đối với ông ta càng là chuyện tốt, đương nhiên vô cùng vui mừng.

...

Cùng lúc đó, tin tức Phong Vân thông qua tầng thứ mười ba của Hư Thiên Cảnh và có hai thuộc tính đạt đến nguy pháp tắc đã được truyền đi với tốc độ khiến người ta nghẹn họng trân trối.

Chuyện này có thể xưng là chuyện kỳ tích, tốc độ truyền bá đương nhiên không cần phải nói.

Trong vòng nửa ngày, tổng bộ công hội võ giả, chín đại Thần tộc đều nhận được.

Từ những Thánh cấp cho đến tộc nhân bình thường đều biết tin tức này.

Sau khi biết được tin tức này, những người này đều không ngoại lệ, trên mặt lộ ra rung động thật sâu và không thể tưởng tượng được.

“Phong Vân, tầng thứ mười bốn Hư Thiên Cảnh, song hệ kim lôi nguy pháp tắc, cái này, cái này, sao có thể?”

Trong Lôi Thần tộc, lôi chi thần tử Lôi Vũ Đạo biết được tin tức này, có cảm giác như mình đang nằm mơ!

Lúc trước hắn ta còn khoe khoang khoáng lác, nói Phong Vân là tiềm năng hao hết, không đủ gây sợ, mình nhất định đạt đến Thánh cấp trước Phong Vân.

Nhưng bây giờ mới được bao lâu, Phong Vân đã trực tiếp tiến vào Thánh cấp, hơn nữa còn là song thuộc tính!

Còn Lôi Vũ Đạo hắn, muốn tiến vào Thánh cấp, nhanh nhất cũng phải mấy chục năm nữa, thậm chí là trên trăm năm.

Tốc độ như vậy đã là nhanh nhất trong lịch sử Lôi Thần tộc rồi, từ trước đến nay chưa từng có.

Nhưng bây giờ so sánh với Phong Vân, đơn giản là yếu vô cùng!

Không có khả năng so sánh!

Tình huống như vậy không chỉ có riêng Lôi chi Thần Tử, các Thần tử ở các Thần tộc khác đều thế, thiên phú và tư chất bọn họ kiêu ngạo, ở trước mặt Phong Vân đã trở thành cặn bã.

Bọn họ không thể tin được, vì sao chỉ là một thiên tài xuất thân từ cứ địa nhân loại mà có thể biến thái đến đáng sợ như vậy?

Đúng, đáng sợ, đối với mấy Thần tử này mà nói, Phong Vân đã trở thành một cơn ác mộng.

Lúc trước chân bọn họ còn sức, dự định sẽ đuổi kịp, thậm chí là vượt qua Phong Vân.

Nhưng không ngờ, bọn họ còn chưa đột phá, Phong Vân đã trực tiếp đạt đến Thánh cấp rồi.

Chênh lệch không chỉ không thu nhỏ, ngược lại càng kéo lớn hơn, lớn đến mức khiến bọn họ tuyệt vọng.

Mười bảy tuổi song thuộc tính Thánh cấp, đánh chết bọn họ cũng không thể vượt qua!

...

Ngoại trừ đám Thần tử, tộc nhân và các trưởng lão Thánh cấp ở các đại Thần tộc cũng bị chấn kinh.

Kim Thần tộc.

“Người nói cái gì?” Tộc trưởng Kim Thần tộc ngồi trên bảo tọa cao cao tại thượng, giờ phút này đã đứng dậy, cả khuôn mặt đều là vẻ chấn kinh.

“Phong Vân đã liên tiếp xông qua ba tầng, thành công đến tầng thứ mười bốn của Hư Thiên Cảnh, hơn nữa, hai thuộc tính kim lôi đã thành Thánh.” Một tộc nhân đến từ tổng bộ công hội võ giả cung kính nói.

“Tộc trưởng, đây là sự thật, chuyện này do tổng bộ công hội võ giả truyền ra, người thủ hộ Hư Thiên Cảnh tự mình gửi bưu kiện, chắc chắn không sai, Phong Vân thật sự đã thành Thánh, hơn nữa, còn là song hệ!”

“Mười bảy tuổi Thánh cấp, còn là hai hệ kim lôi, nhìn khắp lịch sử tu hành, không tìm ra người nào mạnh hơn hẳn.”

“Trong lịch sử, người đạt đến Thánh cấp, nhanh nhất cũng phải hơn trăm tuổi, nhưng so sánh với Phong Vân, chỉ là cận bã.”

“Hội trưởng công hội võ giả phát hiện kỳ tài bực này trước chúng ta một bước, đáng tiếc, nếu như gia nhập Thần tộc ta, tương lai tuyệt đối sẽ trở thành tồn tại vô thượng, thậm chí có thể đến cảnh giới Thần Linh!”

...

Giờ khắc này, chín đại Thần tộc đến đám ngực dậm chân, vì sao mình không phát hiện thiên tài bực này, nếu không thì, thế lực trong tộc bọn họ sẽ cường thịnh chưa từng có.

Nhưng bây giờ Phong Vân đã gia nhập công hội võ giả, hội trưởng công hội võ giả tự mình hạ lệnh, không cho phép các thế lực khác lôi kéo người của tổng bộ.

Đối với lời nói của hội trưởng công hội võ giả, chín đại Thần tộc không dám vi phạm.

Bởi vậy bọn họ cảm thấy đáng tiếc, nhưng chỉ có thể đỏ mắt.

Ai bảo mắt bọn họ mắt cao hơn đầu, không thềm ngó ngang đến nhân loại bên ngoài.

Nhưng sau khi đã trải qua chuyện của Phong Vân, các Thần tộc cũng biết tiềm năng của nhân loại bên ngoài kia cũng không nhỏ, nhất định có thể sinh ra siêu cấp thiên tài.

Kết quả là, trong các cứ địa đã xuất hiện các tộc nhân của Thần tộc, không ngừng kiểm tra thiên phú, tư chất của các võ giả trong cứ địa.

Nhưng đáng tiếc, nhân vật biến thái như Phong Vân, không có khả năng tìm ra người thứ hai.

Toàn bộ địa cầu nổi lên sóng to gió lớn vì Phong Vân.

Nhưng đương sự lại không có cảm giác nào, sau khi hấn ra khỏi Hư Thiên Cảnh đã dùng tất cả điểm tích lũy để đặt tài nguyên tu hành trong danh sách trao đổi của tổng bộ, địa chỉ điền là cứ địa Thiên Khải.

Dù sao bây giờ hấn cũng ở bên ngoài, không có nơi cố định, chỉ có thể để công hội võ giả đưa tài nguyên tu hành đến cứ địa Thiên Khải trước.

“Mười hai tỷ điểm tích lũy trao đổi tài nguyên tu hành, chắc đã đủ cho mình tu hành một thời gian dài rồi...”

Trong lòng Phong Vân thâm nghĩ, nhưng hấn cũng không quá chắc chắn, chỉ tính đại khái mà thôi. Mà theo hấn tính toán, chưa lần nào chuẩn.

“Hi vọng đủ.” Phong Vân lắc đầu, trước khi lĩnh hội ngục pháp tắc, nguyên lực hải bị cản trở, đối với các Thánh cấp khác thì không có khả năng xảy ra.

Dù sao lĩnh hội ngục pháp tắc còn khó hơn mở rộng nguyên lực hải rất nhiều.

Chỉ có Phong Vân mới lĩnh ngộ ngục pháp tắc đơn giản như ăn cơm uống nước.

Chương 423: Thần Cách!

Chương 423: Thần Cách!

“Về cứ địa Thiên Khải một chuyến, lấy tài nguyên tu hành trước rồi nói sau.”

Phong Vân rời khỏi thế giới giả tưởng, quyết định về cứ địa Thiên Khải một chuyến, lấy tài nguyên tu hành.

Hắn đã thành công mở rộng nguyên lực hải hệ băng, đồng thời cũng tăng đến Thánh cấp, tiếp theo sẽ đến Thủy Thần tộc lấy hình chiếu.

“Quyết định như vậy đi.”

Phong Vân lập tức phóng lên trời, nhanh chóng thuấn di rời đi, bay về phía cứ địa Thiên Khải,

Dựa vào tốc độ và khoảng cách thuấn di bây giờ của hắn, hoàn toàn không cần không gian trùng động.

Còn truyền tống trận, bây giờ còn chưa xuất hiện truyền tống trận có khoảng cách xa như vậy, chỉ dùng cho khoảng cách ngắn, còn không nhanh bằng hắn thuấn di.

...

Một bên khác, tin tức Phong Vân mười bảy tuổi có hai thuộc tính kim lôi tấn thăng đến Thánh cấp cũng truyền đến Hắc Ám Thần tộc và giới hung thú.

Giới hung thú, trong Thú Thần Điện.

Đại điện to lớn trống rỗng, giống như yên lặng từ vạn cổ, không có cái gì, chỉ có ánh sáng màu xanh phiêu đảng.

Ở trung tâm, có một thân ảnh cao lớn ngồi xếp bằng, như hóa thạch sống, không biết đã bao lâu thân ảnh này chưa động đậy rồi.

“Thú Thần bệ hạ, Thú Thần bệ hạ.”

Lúc này, từ bên ngoài có một giọng nói truyền đến, rất sốt ruột: “Có chuyện quan trọng bẩm báo, có chuyện quan trọng bẩm báo.”

Hả?

Thân ảnh như đã yên lặng vô số năm từ từ mở mắt, bên trong có ánh sáng màu xanh lóe lên một cái rồi biến mất.

Ông ta khẽ ngoắc tay một cái, đại môn ầm một tiếng mở ra, một cái bóng chạy vào.

Đó là một con hung thú như hồ ly, trong mắt lóe lên ánh sáng cơ trí.

“Chuyện gì khiến ngươi hoảng loạn như vậy?” Thanh âm uy nghiêm như thần tiên quanh quẩn, ánh mắt của thân ảnh này nhìn về phía hung thú hồ ly.

Con hung thú hồ ly vô cùng cung kính nói: “Thú Thần bệ hạ, vừa nhận được tin tức, trong nhân loại xuất hiện thiên tài ‘Phong Vân’, mười bảy tuổi đã có song thuộc tính kim lôi đạt đến Thánh cấp!”

“Mười bảy tuổi Thánh cấp, còn là song thuộc tính? Ngươi xác định không điều tra sai?”

Thú Thần nghe nói như thêm lập tức đứng lên, toàn thân không tự giác tản ra một cỗ uy áp, đúng như Thần Linh tại tế, trùng trùng điệp điệp.

Con hung thú hồ ly kia bị cỗ uy áp này áp bách đến mức lập tức ngồi xồm trên mặt đất, run rẩy giống như sâu kiến.

“Vâng, chuyện này hoàn toàn chính xác, từ tổng hộ công hội võ giả truyền ra, không giả chút nào!”

“Tổng bộ công hội võ giả!”

Thú Thần nghe đến tổng bộ công hội võ giả, sắc mặt liền biến đổi, ông ta không dám đi trêu chọc vị hội trưởng ở tổng bộ kia.

Nếu là từ tổng bộ công hội võ giả truyền ra, nhất định sẽ không sai, mười bảy tuổi có song thuộc tính đạt đến Thánh cấp, thiên phú nghịch thiên như vậy, tương lai có khả năng rất lớn sẽ tự chủ thành Thần...

Trong mắt Thú Thần lóe lên sự ghen ghét nồng đậm, ông ta ghen tỵ với thiên phú của Phong Vân, cho dù là ông ta, cũng không có thiên phú như vậy.

Ông ta tốn thời gian rất dài giãy dụa trong Thánh cấp, phí hết tâm tư, cuối cùng mới đạt được một viên Thần Cách, có thể đột phá Thánh cấp, đạt đến cảnh giới Thần Linh.

Nhưng Phong Vân chỉ cần tu hành từng bước, tương lai có khả năng rất lớn sẽ tự chủ thành Thần.

Hai loại đãi ngộ khác nhau như vậy, khiến trong lòng Thú Thần cảm thấy cực kỳ không công bằng.

“Nếu là người của hội trưởng công hội võ giả, ta không thể ra tay, nhưng tên hội trưởng kia đã từng nói, ông ta sẽ không quản chém giết giữa các tộc với nhau...”

Ánh mắt Thú Thần lấp lóe, lập tức mở miệng nói: “Đưa tên Phong Vân này liệt vào hạng nhất trên bảng ám sát, đồng thời là cấp độ ưu tiên SSS.”

Con hung thú hồ ly phía dưới nghe vậy, sắc mặt chấn động, đứng đầu bảng hạng nhất coi như xong, nhưng cấp ưu tiên SSS, không phải còn cao hơn các tộc trưởng của các Thần tộc kia sao?

Phải biết, những tên hội trưởng kia cũng mới là cấp SS mà thôi.

Nhưng nó không dám hỏi lại, cung kính gật đầu: “Vâng.”

Sau đó lập tức lui ra ngoài.

“Tương lai tự chủ thành Thần, nhưng ngươi cũng phải có thời gian thành Thần, chín mươi chín năm nữa, ta có thể hoàn thành luyện hóa Thần Cách, bước vào cảnh giới Thần Linh.”

“Đến lúc đó, hội trưởng công hội võ giả cũng không cản được ta!”

Trong lòng Thú Thần yên lặng nói, ánh mắt băng lãnh đáng sợ.

Ông ta tuyệt đối không cho phép nhân loại sinh ra thiên tài bực này.

...

Cùng lúc đó, tại Hắc Âm Thần tộc.

Trong Hắc Âm thần điện chí cao vô tận.

Tộc trưởng Hắc Ám Thần tộc được vô số hắc ám vây quanh, giống như hóa thân của hắc ám, ngồi ngay chỗ đó.

Trong tay ông ta có một phần tư liệu, phía trên viết các thành tích từ khi bắt đầu tu hành của Phong Vân đến nay.

“Trong nhân loại lại xuất hiện thiên tài đáng sợ như vậy, ngay cả Thần tử của các Thần tộc cũng bị nghiền ép, mười bảy tuổi Thánh cấp, còn là song hệ, thiên phú này thật sự khiến người ta hâm mộ, nếu ta có thiên phú này, cần gì phải khổ cực đi luyện hóa viên Hắc Ám Thần Cách kia, tự chủ thành Thần mới là vương đạo.”

Tộc trưởng Hắc Ám Thần tộc thờ dài nói.

Sau đó, ông ta nhìn các trưởng lão đại Thánh cấp bên dưới.

“Đưa tên Phong Vân này vào mục tiêu ám sát cao nhất, phái tất cả tử sĩ ra, đồng thời vận dụng tất cả các quân cờ đã dàn xếp ở bên ngoài, thời khắc nắm bắt động tĩnh của tên Phong Vân này, vừa có cơ hội, cho dù tất cả đám Thánh cấp các người phải đồng thời ra tay, cũng phải tiêu diệt tên Phong Vân này cho ta!”

“Vâng!”

Mặc dù các đại trưởng lão Thánh cấp đều khiếp sợ vì tộc trưởng lại coi trọng một thiếu niên như vậy, nhưng bọn họ lại không dám chất vấn lời nói của ông ta, mỗi người đều cung kính nói.

“Chờ đi, chờ đến khi ta luyện hóa viên Thần Cách này xong, liên hợp với tên Thú Thần kia, đến lúc đó hội trưởng công hội võ giả cũng nhất định không phải đối thủ của chúng ta, sau đó, tất cả địa cầu này sẽ thuộc về chúng ta.”

Trong mắt tộc trưởng Hắc Âm Thần tộc lóe lên ánh lửa, đại biểu cho dã tâm của ông ta.

...

Cứ địa Thiên Khải.

Lúc Phong Vân trở về, tài nguyên tu hành mà hắn đặt ở tổng bộ công hội võ giả còn chưa đến.

Hắn cũng không ngoài ý, dù sao hắn trở về mới hai, ba ngày. Còn tổng bộ công hội võ giả, nhanh nhất cũng phải một tuần.

Lúc hắn trở về không gây ra bất cứ gợn sóng nào, bởi vì không ai biết hắn đã trở về.

Phong Vân cũng không muốn kêu căng để tất cả mọi người biết được.

Hắn nghĩ tin tức hắn có hai thuộc tính đạt đến Thánh cấp đã truyền đi, giới hung thú và Hắc Âm Thần tộc cũng biết rồi.

Vì phòng ngừa vạn nhất, hắn quyết định không để quá nhiều người biết hành tung của hắn, nếu không sẽ liên lụy đến người khác.

“Minh đã lưu lại linh hồn lạc ấn ở chỗ viện trưởng rồi, nếu có chuyện gì mình sẽ chạy về.”

Phong Vân nghĩ đón đám người viện trưởng đến cứ địa Thiên Khải, nhưng trước mặt cường giả chân chính, cứ địa Tinh Diệu hay cứ địa Thiên Khải cũng không có gì khác biệt.

Ví dụ như Phong Vân, chỉ cần hắn muốn, trong nháy mắt, hắn có thể xóa sổ hai cứ địa này trên địa cầu.

Cho nên, cũng không có gì khác biệt.

Chương 424: Băng chi Thánh cấp, tấn thăng!

Chương 424: Băng chi Thánh cấp, tấn thăng!

Chờ ở cứ địa Thiên Khải không bao lâu thì người của công hội võ giả đã đến.

Người đến là hai nhân viên công tác, mặc đồng phục, một nam một nữ, tuổi cũng không lớn, khoảng hai mươi, ba mươi tuổi mà thôi.

Khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, vô cùng kích động.

Không thể không kích động được, đây chính là siêu cấp thiên tài nổi tiếng trên thế gian, mười bảy tuổi Thánh cấp, không những là người xuất sắc nhất trong thế hệ trẻ, mà nhìn toàn bộ lịch sử, cũng không tìm ra người có thể so sánh.

Thậm chí nghe đồn, vị Phong Vân này, tương lai có thể trở thành Thần Linh.

Thần Linh, đây chính là tồn tại chí cao vô thượng, bất tử bất diệt, khác nhau một trời một vực với những võ giả như bọn họ, nhất định phải ngưỡng vọng cả đời.

Bây giờ có thể tiếp xúc gần với nhân vật truyền kỳ này, làm sao bọn họ lại không kích động, không thất thố được.

“Phong, Phong Vân các hạ, đây là vật phẩm ngài đặt, mời kiểm tra và nhận hàng.”

Hai nhân viên công tác vừa kích động vừa khẩn trương, còn khoa trương hơn kiếp trước fan hâm mộ nhìn thấy minh tinh.

“Ừ, cảm ơn.”

Phong Vân nhận không gian giới chỉ, kiểm tra một lần, sau khi xác nhận không sai, liền nói cảm ơn với nhân viên công tác, rồi khoát tay rời đi.

Còn không gian giới chỉ thì không trả lời, bởi vì đó cũng là một trong những vật phẩm hần mua, thuộc về thế giới giới chỉ.

Dù sao mười sáu tỷ mua sắm tài nguyên tu hành, một cái không gian giới chỉ cỡ lớn cũng chứa không hết, hần cần ‘Thế giới giới chỉ’ tốt hơn.

Bên trong thế giới giới chỉ ẩn chứa quy mô một thế giới nhỏ, đủ cho hần để những tài nguyên tu hành này, thậm chí còn dư thừa nữa.

Bên này, hai nhân viên công tác đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, lập tức cuồn hỉ.

Phong Vân các hạ đại danh đỉnh đỉnh nói lời cảm ơn với bọn họ!

Chuyện này bọn họ có thể chém cả đời!

...

Sau khi trở lại cứ địa.

Phong Vân không do dự, lập tức lấy một bộ phận tài nguyên tu hành ra, bắt đầu luyện hóa.

Có dịch nguyên lực cực phẩm, có Vạn Niên Linh Quả, có năng lực thạch, có Linh Tương...

Đây đều là tài nguyên tu hành nhất đẳng, Thánh cấp bình thường chỉ cần hai, ba loại là được, nhưng Phong Vân cần rất nhiều.

Hắn không ngừng luyện hoá, năng lực mệnh mông lập tức tràn vào trong cơ thể hắn, tất cả tụ hợp vào trong nguyên lực hải.

Àm âm!

Giống như thiên địa lập tức ép xuống, băng chi nguyên lực hải không ngừng khuếch trương ra bốn phía, được hơn mười đạo băng chi ngụy pháp tắc làm trụ cột.

Băng chi nguyên lực hải của hắn rất nhanh đã mở rộng thành công, lớn gấp đôi lúc trước.

Đến bây giờ, sau hệ kim, lôi, Phong Vân đã thành công đưa hệ băng tấn thăng đến Thánh cấp.

“Chiến lực của mình bây giờ có thể so với Thánh cấp cao giai.” Phong Vân yên lặng nói.

Trước đó hắn có song hệ, nhiều nhất chỉ có thể so với Thánh cấp trung giai, bây giờ có ba hệ thành công đạt đến Thánh cấp, khiến chiến lực của hắn đã tăng thêm một cấp bậc.

Phải biết rằng, hệ băng cũng thuộc hệ chiến đấu, hệ băng Thánh cấp thì lực chiến đấu cũng là siêu quần.

“Nếu như không có hình chiếu Thần tộc, mình muốn tấn thăng đến Thánh cấp, cũng không thể nhanh như vậy...”

Phong Vân cảm thán không thôi, cảm thấy quyết định lúc trước của mình vô dùng chính xác.

Quả nhiên giống ý muốn của hắn, sau khi hình chiếu tất cả những Thần tộc này, thì việc lĩnh ngộ ngục pháp tắc sẽ không là vấn đề.

Nghĩ đến đây, Phong Vân có chút vội vàng.

“Còn một Thủy Thần tộc nữa.”

Mặc dù phương diện chiến đấu của Thủy Thần tộc yếu hơn đám Thần tộc kia, nhưng Phong Vân vẫn cảm thấy hứng thú.

Không nói cái khác, hắn rất muốn thử dung hợp hai thuộc tính thủy hỏa.

Mặc dù rất khó làm, nhưng một khi thành công, uy năng sẽ nổ tung.

Sau đó, Phong Vân trực tiếp thuận di ra ngoài, biến mất tại chỗ, không để lại dấu vết.

Mà từ đầu đến cuối, đám võ giả của cứ địa Thiên Khải không hề biết Phong Vân đã trở lại.

...

Ở khu vực đông nam, biên giới giữa nhân loại và giới hung thú.

Nơi này có một cái biển lớn nhất trên địa cầu, cũng là một cái biển duy nhất không bị hung thú chiếm lĩnh.

Về phần tại sao, thì không ai biết, bởi vì nơi đó không chỉ không có hung thú, cũng không có nhân loại, đây là cấm địa sinh mệnh.

Một ngày nài, không khí yên tĩnh ở đây bị đánh phá, một bóng người đột nhiên xuất hiện, đứng trên tầng mây, quan sát biển lớn mênh mông bát ngát bên dưới.

“Mặc dù nói là biển đất liền, nhưng quy mô này quá lớn, nói là hải ngoại cũng có người tin.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Không hổ là nơi ở của Thủy Thần tộc, mạnh mẽ tạo một biển lớn trên đại lục để sinh sống, có thể gọi là kỳ tích.

Ong!

Ngay khi hấn cảm thán, mặt nước bên dưới vốn yên tĩnh lại xuất hiện những gợn sóng trùng điệp.

Sau đó, hai bóng người nổi lên trên mặt nước.

Hả?

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, thân ảnh vô thanh vô thức biến mất, cẩn thận quan sát.

Hấn nhìn thấy một nam một nữ, coi như trẻ tuổi, mái tóc và con ngươi màu xanh lam xuất hiện.

Trên người bọn họ tỏa ra nguyên lực hệ thủy, dựa vào màu tóc và màu mắt để phỏng đoán, Phong Vân nghĩ hai người này chính là Thủy Thần tộc.

“Đến sớm không bằng đến đúng lúc.”

Trong lòng Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, lập tức dùng ‘Dò xét chi nhãn’ với Thủy Thần tộc.

[Đối tượng dò xét] : Thủy Thiên Ca

[Tuổi] : 49 tuổi

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai Thủy Ba Thiên Long Quyển>... Võ kỹ cửu giai Vạn Đào Khí Động>... Võ kỹ cửu giai <Đại Hải Vô Lượng>... Công pháp hệ thủy cửu giai Thủy Thần Bí Điển>... Thiên phú hệ thủy cấp tinh mang.... Thủy chi lĩnh vực (thất trọng)...

[Đối tượng dò xét] : Thủy Ngọc Thanh

[Tuổi] : 44 tuổi

[Cảnh giới] : Vương cấp đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cửu giai Thủy Thủ Chi Hộ Thuần>... Võ kỹ cửu giai Ba Đào Vạn Khoảnh>... Võ kỹ cửu giai Thủy Tiên Tường Long Thức>... Công pháp hệ thủy cửu giai Thủy Thần Bí Điển>... Thiên phú hệ thủy cấp tinh mang... Thủy chi lĩnh vực (thất trọng)...

“Thiên phú hệ thủy cấp tinh mang, coi như không tệ.”

Phong Vân quét mắt một vòng nhìn bảng dò xét, sau đó lập tức lấy hình chiếu của bọn họ.

Mà lúc này, phía dưới lại có lời nói truyền đến.

“Ngọc Thanh, không phải ngươi đang tu hành trong phòng tu hành ở thủy quyền sao? Sao lại đi ra rồi?”

“Đừng nhắc đến nữa, năm nay vật kia bạo phát sớm, thác nước tạm thời không thể bảo vệ được, trong thời gian ngắn không thể tu hành, ngươi dẫn ta ra ngoài chơi cũng được chứ sao.”

“Ta không phải ra ngoài chơi, ta phải đi làm nhiệm vụ.”

“Không phải đều như thế... A? Sao trên trời lại có thêm hai vàng mặt trời vậy?”

Cái gì?

Thủy Thiên Ca nghe thấy lời này, vô thức ngẩng đầu nhìn trời.

Chỉ thấy trên bầu trời, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện thêm hai vàng mặt trời, vô cùng sáng chói, màu vàng rực rỡ.

Nhưng ngay sau đó hấn ta phản ứng lại, gương mặt tràn đầy hoảng sợ:
“Đây, đây không phải mặt trời, là một đôi mắt!”

Một đôi mắt?

Chương 425: Thái Âm Chân Thủy!

Chương 425: Thái Âm Chân Thủy!

“Đi mau!”

Thủy Thiên Ca lôi kéo người kia, không nói hai lời phóng về phí mặt biển, không nghĩ sẽ ra tay đánh lại.

Có thể vô thanh vô tức tiếp cận bọn họ, mà không bị bọn họ phát hiện, đủ để chứng minh chỗ đáng sợ của nó, bọn họ tuyệt đối không thể chống lại.

Cho nên, chạy trốn mới là lựa chọn chính xác nhất.

Nhưng mà, lúc Thủy Thiên Ca vừa lôi kéo người kia, chợt phát hiện đôi mắt lấp lóe kim quang trên bầu trời đã hóa thành hai vầng mặt trời, sau đó phóng đại, đè về phía bọn họ.

Ầm ầm!

Giống như long trời lở đất, hai vầng mặt trời nhanh chóng phóng đại, nặng như núi cao, vô cùng chói mắt, chiếu sáng cả mảnh thiên địa.

Điều này khiến Thủy Thiên Ca vô cùng hoảng sợ.

“Lực linh hồn thật mạnh!”

Một khắc sau, thậm chí còn chưa đến một khắc.

Lúc hai vầng mặt trời kia rơi xuống, Thủy Thiên Ca và Thủy Ngọc Thanh trực tiếp hôn mê, không tiếp nhận được sự uy áp linh hồn này.

Trên không trung.

Phong Vân bước xuống, đi đến trước mặt bọn họ, hai mắt lóe lên, hai đạo linh hồn lạc ấn bay vào biển ý thức của bọn họ.

Một lát sau.

Hai người kia tỉnh lại, nhìn thấy Phong Vân, cung kính ôm quyền hành lễ: “Tham kiến chủ nhân.”

“Này, các người vừa nói vật kia là cái gì?” Phong Vân hỏi.

“Bẩm chủ nhân.” Thủy Ngọc Thanh đáp: “Tầng cao nhất trong tháp nước có Thái Âm Chân Thủy, chính là thánh vật của Thủy Thần tộc chúng ta, do mười vị trưởng lão Thánh cấp đích thân trông giữ, cứ mười năm sẽ bạo động một lần.”

Thái Âm Chân Thủy?

Phong Vân lần đầu tiên nghe nói đến vật này, không khỏi hiếu kỳ.

“Thái Âm Chân Thủy này có tác dụng gì?”

“Chủ nhân, Thái Âm Chân Thủy vô cùng huyền bí, có thể dùng để tôi thể, cũng có thể dùng để tăng khả năng lĩnh hội thuộc tính thủy, thậm chí còn có thể xem như năng lượng cần nuốt.” Thủy Ngọc Thanh nói.

Tôi thể?

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt sáng lên, có thể cái này hữu dụng với hắn.

Nhưng bây giờ Thái Âm Chân Thủy này có mười trường lão Thánh cấp thủ hộ, đoán chừng hẳn không thể đến gần.

“Quên đi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, cứ đi vào lấy hình chiếu trước lại nói.”

Sau đó, Phong Vân hóa thành một hạt bụi nhỏ, bám vào bả vai Thủy Ngọc Thanh, đồng thời thao túng hai người họ đi vào thủy quyền.

Dưới thủy quyền là thế giới của Thủy Thần tộc, không gian đáy biển dưới bức tường kếp giống các Thần tộc khác, là một thế giới riêng biệt.

Lúc Phong Vân đi vào, liếc mắt nhìn thấy ở trung tâm thủy quyền có một cự tháp màu lam cao chót vót.

“Chủ nhân, kia chính là tháp nước, tên đầy đủ là Thủy Thần Tháp, nghe nói là do Thủy Tổ tạo ra, Thái Âm Chân Thủy kia có vẻ cũng như vậy...”

Thủy Ngọc Thanh nhẹ nhàng nói.

Thủy Thần Tháp sao?

Phong Vân không dùng lực linh hồn quét qua nó, chỉ dùng ánh mắt nhìn một cái.

Mặc dù chỉ nhìn một cái, nhưng Phong Vân đã phát hiện tòa tháp này rất bất phàm, nhìn từ khí cơ dao động mà nó tỏa ra, còn cường thịnh hơn Thánh binh siêu phàm của hắn.

“Cái tháp này, sợ là đã vượt qua giới hạn của Thánh binh.” Trong lòng nghiêm túc nói.

Vũ khí trên Thánh binh, chỉ có một cái chí cao vô thượng trong truyền thuyết, Thần khí!

Nghĩ đến cái tháp này là do Thủy Tổ đời đầu tiên chế tạo ra, mà Thủy Tổ đầu tiên của Thủy Thần tộc, không thể nghi ngờ chính là Thần Linh!

Cho nên, Thần Tháp trước mắt này, tám chín phần là Thần khí của Thủy Thần tộc!

“Thần khí nha.”

Đây là lần đầu tiên Phong Vân nhìn thấy Thần khí, trong lòng không khỏi hiếu kỳ. nhưng hắn không dám tiếp cận.

Lúc trước hắn đã lên tiếp cận Thần Điện, suýt nữa đã bị buộc ra chân thân, e rằng Thần khí này càng cường đại hơn, vẫn nên đứng nhìn từ xa thì hơn.

Mà càng nhìn, Phong Vân càng cảm thấy tòa tháp này bất phàm.

Nhìn như bình thường, nhưng lại giống như ngưng tụ tất cả huyền bí của thuộc tính thủy trên thế gian.

Khó trách tu hành trong này lại làm ít công to, có huyền diệu hỗ trợ, muốn không tiến bộ cũng không được.

Mà ở tầng cao nhất, Phong Vân mơ hồ cảm ứng được một cỗ dao động mênh mông giống như đại dương, tỏa ra một loại âm hàn chi khí, giống như có thể đông lạnh linh hồn con người.

“Xem ra đây chính là Thái Âm Chân Thủy.”

Hắn cảm thấy rất hứng thú, nhưng ở tầng cao nhất kia, hắn cũng cảm ứng được mười cỗ uy áp kinh khủng, chắc chắn là mười đại trưởng lão Thánh cấp.

Dưới sự bảo vệ nghiêm mật, cho dù là Phong Vân cũng không có khả năng thần không biết quỷ không hay lấy được nó.

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, thu hồi ánh mắt, tạm thời không cân nhắc đến Thái Âm Chân Thủy này, chuyện bây giờ vẫn là lấy hình chiếu làm chủ. Những cái khác, sau này hãy nói cũng không muộn.

Sau đó Phong Vân âm thầm thao túng Thủy Ngọc Thanh và Thủy Thiên Ca đi lại ở Thủy Thần tộc.

Nào là nơi tập trung, nơi nghe giảng, nơi tu hành, hay các nơi khác. Chỗ nào có nhiều người thì chen vào nơi đó.

Hơn hai mươi ngày ngắn ngủi, Phong Vân đã hình chiếu xong ba, bốn vạn tộc nhân Thủy Thần tộc. Trong đó thậm chí còn có Thủy chi Thần tử.

Đó là một cơ duyên trùng hợp. Đúng lúc Phong Vân gặp Thủy chi Thần tử vừa xuất quan, hình như hắn ta có chút thất hồn lạc phách, bị cái gì đã kích, nên đi tản bộ trong tộc.

Phong Vân thừa cơ hội điều khiển Thủy Thiên Ca và Thủy Ngọc Thanh đến gần, thành công lấy hình chiếu của vị Thần tử này.

Đương nhiên hắn ta cũng có thiên phú hệ thủy cấp nhật diệu.

Lấy được hình chiếu của Thủy chi Thần tử là niềm vui ngoài ý muốn, dù sao một mình hắn ta có thể chống đỡ mấy nghìn hình chiếu chất lượng tốt.

Trong một góc của thủy quyền.

Phong Vân hóa thành Thủy Thiên Ca đứng ở đây, hắn nhìn Thủy Thần Tháp ở phương xa: “Đã hơn hai mươi ngày, mười vị trưởng lão Thánh cấp ở đó chưa từng rời đi nửa bước, xem ra không thể lên vào được...”

Hắn cũng không muốn xông vào, dù sao đây cũng là địa bàn của người ta.

Mặc dù chiến lực bây giờ của Phong Vân có thể so với Thánh cấp cao giai, lại có Thánh binh cấp siêu phạm nữa, có thể thử sức đánh một trận với Thánh cấp đỉnh giai.

Nhưng Thủy Thần tộc tồn tại đã lâu, tất nhiên nội tình thâm hậu, sợ là có rất nhiều Thánh cấp. Nói không chừng, chỉ là Thần Khí kia đã đủ để trấn áp Phong Vân.

Cho nên, sau khi cân nhắc, Phong Vân quyết định không mạo hiểm. Chờ sau này hắn cường đại, lại đến cũng không muộn.

“Nên đi...”

Hình chiếu cũng tương đối rồi, trước mắt lại không vào được Thần Tháp, ở đây cũng chỉ tốn thời gian mà thôi, không bằng rời đi.

Cứ như vậy, Phong Vân cầm thẻ thân phận của Thủy Thiên Ca, nghênh ngang đi ra thủy quyển, nhẹ nhõm tự nhiên rời khỏi nơi này, biến mất không thấy gì nữa.

Mà sau khi hắn rời đi, Thủy Thiên Ca và Thủy Ngọc Thanh cũng tỉnh lại, nhưng ký ức lúc trước của bọn họ đã bị Phong Vân lấy đi, cho rằng mình vừa tu hành xuất quan, cũng không có cảm giác gì.

Biên giới nhân loại, trong một sơn cốc.

“Bắt đầu quét hình chiếu!”

Gương mặt Phong Vân tràn đầy chờ mong, xuất ra một phân ý thức, tiến vào không gian tám gương, bắt đầu đại nghiệp quét hình chiếu.

Chương 426: Không Gian lĩnh vực bạo!

Chương 426: Không Gian lĩnh vực bạo!

【 Thủy chi lĩnh vực (ngũ trọng) 】 : Đến từ hình chiếu Thủy Vũ Sơn.

【 Thiên phú Thủy Hệ cấp Thụ Quang 】 : Đến từ hình chiếu Thủy Vô Thương.

【 Thủy chi lĩnh vực (tứ trọng) 】 : Đến từ hình chiếu Thủy Thiên Hòa.

【 Thiên phú Thủy Hệ cấp Tinh Mang 】 : Đến từ hình chiếu Thủy Mạn .

【 Không Gian lĩnh vực (cửu trọng) 】 : Đến từ hình chiếu Hư Không Thú .

【 Thiên phú Thủy Hệ cấp Nguyệt Huy 】 : Đến từ hình chiếu Thủy Ngân.

...

Trong sơn cốc.

Ý thức Phong Vân quét đến bên trong túi đeo lưng, trên mặt lộ ra vẻ mặt ‘Quả nhiên là thế’.

Mỗi lần chiếu hình xong một Thần tộc, liền sẽ có thu hoạch lớn.

Dù sao đây chính là ba bốn vạn hình chiếu chất lượng siêu tốt , tùy tiện xoát đều có thể xoát ra đồ tốt, chỉ là vấn đề nhiều hay ít thôi.

Bất quá ở trong đông đảo vật rơi xuống, có một cái để Phong Vân phá lệ chú ý.

Dĩ nhiên chính là Không Gian lĩnh vực cứu trọng kia.

"Rốt cục đã ra rồi ."

Phong Vân chờ mấy cái Không Gian lĩnh vực cùng thiên phú Không Gian có thể nói là mỗi mắt chờ mong, nhưng mà mãi vẫn không được.

Tỉ lệ ra mấy thứ đồ này đơn giản là thấp đến tức lộn ruột.

Bất quá hẳn tin tưởng vững chắc là không có vật phẩm xoát không ra, chỉ cần tấm gương còn là của hắn, liền đợi bị xoát ra thôi.

Không phải sao, rốt cục cuối cùng cũng bạo ra cái Không Gian lĩnh vực này.

Mặc dù hao tổn thời gian có chút lâu, nhưng hoàn toàn đáng giá.

Đây chính là Không Gian lĩnh vực, trừ Thời Gian lĩnh vực ra, nghiền ép tất cả những lĩnh vực khác, thậm chí đối đầu với thuộc tính lực lượng pháp tắc khác, cũng là chỉ có thắng không có bại.

Đương nhiên, cũng phải nhìn đối phương lĩnh ngộ pháp tắc đến trình độ như thế nào.

"Trước tiên hóa cái này."

Phong Vân có chút không chờ đợi nổi. Đầu tiên hiển hóa Không Gian lĩnh vực.

【 Hiện hóa Không Gian lĩnh vực (cửu trọng) . . . Hiện hóa bên trong . . .
Hiện hóa hoàn thành! 】

Một trận ngân quang sáng chói xuất hiện, đem Phong Vân bao phủ bên trong, sau đó lại nổ tung lên, hóa thành vô số điểm sáng màu bạc, dung nhập vào trong thân thể hắn.

Trong cõi u minh, Phong Vân phảng phất như hóa thành Hư Không Thú, từ ngày sinh ra, đã nằm bên trong không gian loạn lưu, mười năm như một ngày, trăm năm cũng như một ngày, lĩnh hội không gian huyền bí.

Giờ khắc này, không gian mê chương không còn che đậy hai mắt Phong Vân nữa, rất nhiều công cụ xiềng xích tùy tiện bị xuyên thủng, như là mưa qua sơ tình, xua tan mù mịt, lại như tia sáng mặt trời xua tan bóng tối.

Tóm lại, Phong Vân chưa từng có một khắc nào như bây giờ, lĩnh ngộ đối với không gian sâu như thế, phảng phất như đã qua trăm ngàn năm tháng.

Cái này dĩ nhiên chính là cảm ngộ gần ngàn năm đối không gian của Hư Không Thú kia, bây giờ đều ở trong thân thể hắn, hóa thành thu hoạch cùng kinh lịch của hắn .

Ngàn năm, áp súc tại một khắc!

May mắn cường độ linh hồn của Phong Vân lớn, bằng không sợ là hắn không thể chịu đựng nổi, gần ngàn năm ký ức này thật sự là quá to lớn.

"Hư Không Thú, không hổ là sủng nhi của không gian, sinh ra ở bên trong không gian, vừa ra đời đã có được thiên phú Không Gian cấp Thuế Phàm. . . ||

Phong Vân yên lặng cảm thụ Không Gian lĩnh vực chi lực trong cơ thể bây giờ, một loại cảm giác cường đại trước đó hẳn chưa từng có được.

Mặc dù chỉ là Không Gian lĩnh vực cứu trọng, nhưng hẳn so sánh với nguy lực lượng pháp tắc của bản thân, phát hiện cái Không Gian lĩnh vực này có thể nghiền ép lực lượng pháp tắc tầng một của hẳn.

Tương đương với lực lượng pháp tắc tầng bốn, năm, tức cấp độ Thánh cấp trung giai!

"Không Gian lĩnh vực cứu trọng đã có chiến lực Thánh cấp trung giai, chẳng trách lại có thể xưng là thuộc tính nghịch thiên.

Phong Vân líu lười, cái này khác biệt quá lớn, đơn giản không cách nào tưởng tượng được.

Nếu là dựa theo như thế mà suy tính, nếu đạt tới tầng chín, thậm chí tầng mười Không Gian pháp tắc, có phải có thể cùng Thần Linh chiến một trận hay không!

Bất quá cấp bậc kia bây giờ vẫn cách Phong Vân quá xa, đoán chừng cũng không tưởng tượng nổi.

Không nói cái này, chỉ là Không Gian pháp tắc đạt tới tầng chín, độ khó so với các nguy pháp tắc khác đạt tới tầng chín còn hơn gấp trăm lần, thậm chí gấp nghìn lần.

"Trên Địa Cầu đoán chừng cường giả Không Gian Hệ mạnh nhất cũng chỉ có hai con Hư Không Thú kia mà thôi . . ."

Phong Vân lắc đầu, hai người bọn họ còn không có đạt tới cấp bậc kia, thì cái khác càng đừng hy vọng được.

"Cho dù ta dung hợp hai hình chiếu Không Gian lĩnh vực của Hư Không Thú , tiến vào cấp độ pháp tắc, đoán chừng nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt tới tầng hai, khoảng cách tới tầng chín, thậm chí tầng mười, kém không phải là một điểm hay nửa điểm."

Đạt tới Không Gian pháp tắc tầng hai, đoán chừng đã là cực hạn của Phong Vân, dù sao trên Địa Cầu cũng tìm không được cường giả Không Gian Hệ mạnh hơn nữa.

Còn nếu là để Phong Vân chính mình lĩnh ngộ, đoán chừng thời gian ngàn năm vạn năm cũng không nhất định có thể đạt tới cấp bậc kia.

"Quên đi, đến lúc đó lại nói, cũng không phải chỉ có con đường Không Gian này có thể đi."

Đối với Hư Không Thú mà nói, bọn chúng chỉ có thể đi theo con đường không gian, bởi vì chúng nó không có lựa chọn nào khác.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, không gian chỉ là lựa chọn tốt nhất mà thôi, cũng không phải là nhất định phải đi con đường này.

Dù sao, con đường nào cũng dẫn đến La Mã.

Sau đó.

Phong Vân lại lần lượt hiển hóa thiên phú Thủy Hệ cùng Thủy chi lĩnh vực.

Thành công đem thiên phú Thủy Hệ của mình tăng lên tới Nguyệt Huy cấp, cũng nắm giữ Thủy chi lĩnh vực thất trọng

Đến tận đây, Phong Vân đã đem tất cả Thần tộc trước mắt mình biết được đều cho chiếu hình xong.

Trong đó, các hệ Kim, Lôi, Băng của hắn đã thành công đạt tới cấp độ pháp tắc, đứng ở tầng một, mà Phong, Thủy, Hỏa thì đều đạt tới lĩnh vực thất trọng.

"Hình chiếu Thần tộc đến nơi đây đã tạm thời có một kết thúc."

Còn lại Quang Minh, Thổ, Mộc cùng Hắc Ám Thần tộc, tạm thời còn không biết địa chỉ cụ thể của bọn họ, chỉ có thể chờ đợi một chút thôi.

Chờ sau này tra được, lại đi chiếu hình cũng không muộn.

"Bây giờ thực lực của ta, đã đứng ở tầng thứ cao nhất Thánh cấp!"
Phong Vân lẩm bẫm.

Hắn có ba hệ ngũ pháp tắc, tăng thêm Không Gian lĩnh vực cửu trọng, lại thêm Thánh Binh siêu cấp, cho dù đối mặt với một Thánh cấp đỉnh giai cũng không sợ.

Mà cảnh giới của hắn, cũng chỉ là Thánh cấp sơ giai mà thôi.

Vừa mới tiến vào Thánh cấp, đã có thực lực đỉnh giai, đoán chừng trên Địa Cầu cũng chỉ có một mình hắn làm được mà thôi.

"Leng keng!"

Lúc này, bỗng nhiên một loạt âm thanh nhắc nhở vang lên.

Hả?

Phong Vân cúi đầu nhìn lại, lông mày nhíu lại, "Lôi Đế phát tới thư tín mới? Hẹn ta gặp mặt ở cứ địa Càn Khôn? Có chuyện trọng đại cần thương lượng?"

"Có ý tứ, chuyện trọng đại cần thương lượng. . ."

Phong Vân xem chừng Lôi Đế hẳn phải biết thực lực bây giờ của hắn, còn dám nói là chuyện trọng đại, xem ra vấn đề này thật đúng là không đơn giản.

"Cũng được, vừa vặn nhàn rồi nhàm chán, liền đi nhìn xem."

Dứt lời, dưới chân hắn lóe lên ánh bạc, thuận di biến mất.

...

Tại biên cảnh cương vực nhân loại, bên trong một chỗ không gian kếp.

Trong này lại có một dị độ không gian tạm thời mở ra .

Lúc này đây, đứng bên trong hai mươi thân ảnh, có người, có thú, hình thể cùng hình dạng không giống nhau, nhưng mỗi một người toàn thân đều tản mát ra khi tức khùng bố để thương cung đảo ngược, giống như muốn áp sập càn khôn.

Không hề nghi ngờ, bọn họ đều là Thánh cấp.

Có sơ giai, cũng có trung giai, thậm chí, còn có một người là cao giai!

Đây quả thực không cách nào tưởng tượng được, Thánh cấp là tồn tại cao cao tại thượng, hưởng thọ vạn năm, bình thường căn bản khó gặp.

Bây giờ, lại có hai mươi vị tụ họp một chỗ, sợ là ngàn năm cũng không có chuyện này một lần.

Chương 427: Chỗ đặc thù của cứ địa Thanh Huyền!

Chương 427: Chỗ đặc thù của cứ địa Thanh Huyền!

"Căn cứ Nhân Tuyên truyền đến tin tức, Phong Vân đang đi về hướng cứ địa Càn Khôn, tầm nhìn hẳn là ở nơi đó."

Một vị Thánh cấp sơ giai toàn thân bị bao phủ bởi hắc vụ phát ra thanh âm âm hàn, "Nếu như chúng ta muốn giết hẳn, ở cứ địa Càn Khôn chính là thời điểm tốt nhất."

"Ta thực sự không hiểu nổi, bất quá chỉ là một Thánh cấp sơ giai, lại muốn sử dụng mười đại trưởng lão Hắc Âm Thần Tộc như chúng ta cùng với thập đại hộ pháp của Thú Thần Điện, cũng quá coi trọng tên Phong Vân này."

"Đúng vậy, 17 tuổi có hai thuộc tính tử cấp tất nhiên cực kỳ nghịch thiên, nhưng lại có thể mạnh đến mức nào, đáng giá để đại động can qua như vậy không."

Hai vị Thánh cấp sơ giai nhin không được phàn nàn nói.

"Im miệng, đây chính là Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần quyết định, các ngươi dám vi phạm?"

Lúc này, Thánh cấp cao giai duy nhất kia mở miệng, cuồn cuộn khói đen mờ mịt, mang theo một loại uy áp thượng vị, để những Thánh cấp ở đây

tâm thần nghiêm nghị.

Mặc dù cùng là Thánh cấp, nhưng sơ giai, trung giai cùng cao giai so với nhau, vẫn là có chênh lệch rất lớn.

Sơ giai không kém trung giai nhiều, nhưng đến cao giai, liền kéo dài khoảng cách, mà đỉnh giai, lại là một tầng khác.

Trừ phi là giống như Phong Vân vậy có một kiện Thánh Binh siêu cấp, như thế khoảng cách mới có thể rút ngắn.

Bất quá Thánh Binh Siêu Phàm cấp chỉ có thể ngộ không thể cầu, dù cho là lấy nội tình của cả một Thần tộc, cũng không có khả năng mỗi người một thanh.

"Liền quyết định như vậy, chúng ta ở cứ địa Càn Khôn ám sát tên nhân loại Phong Vân này, đến lúc đó, 'Song Tử Tinh', hai huynh đệ các người đem bốn phía Không Gian Phong Tỏa lại, nghe nói Phong Vân này cũng là người nắm giữ thiên phú Không Gian."

Vị Thánh cấp cao giai kia trầm giọng nói.

"Yên tâm, giao cho chúng ta đi, hấn bất quá chỉ nắm giữ thiên phú Không Gian đỉnh cấp mà thôi, ở trước mặt chúng ta, như trẻ nhỏ yếu đuối bất lực."

Hai con Hư Không Thú cười lạnh nói.

Phong Vân chỉ ở tổng bộ công hội võ giả trong Hư Thiên cảnh mới hiện ra năng lực Không Gian, cho nên Hắc Ám Thần tộc cùng Thú Thần Điện đạt được tin tức liên quan tới thiên phú Không Gian của Phong Vân thì vẫn còn là thiên phú Không Gian đỉnh cấp.

Dù sao tin tức ở tổng bộ công hội võ giả, ngay cả Hắc Âm Chi Thần cùng Thú Thần đều không thể lấy tới, không nói đến là bọn họ.

"Tốt, xuất phát!"

Xoát! Xoát! Xoát. . .

Quang huy lóe lên, hai mươi Thánh cấp biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi.

. . .

Một bên khác.

Cứ địa Càn Khôn .

Lôi Thần suất lĩnh một nhóm lớn vương giả ở bên ngoài chờ lệnh.

Đứng bên cạnh Lôi Thần, chính là Thôi Vân Dương.

Hơn một năm đi qua, tu vi của hắn cũng tăng lên rất nhanh, bây giờ đã đạt tới cấp độ đại viên mãn, càng lĩnh hội được Lôi chi lĩnh vực.

Tốc độ tu hành bực này thả vào bên trong đông đảo cứ địa, tuyệt đối thuộc về tầng thứ siêu nhất lưu, thậm chí là ở trong Thần tộc, cũng có thể xếp hàng trên.

Trước đó Lôi Thần tộc còn chuyên môn tới mời hắn gia nhập tộc đàn.

Tất cả đều là tán thành đối với thiên phú và tư chất của Thôi Vân Dương.

Nhưng hắn không chút nào cao hứng nổi.

Hết thấy đều là bởi vì người đó!

"17 tuổi Thánh cấp. . ."

Thôi Vân Dương mỗi lần nghĩ tới đây, cũng cảm giác thân thể, thậm chí linh hồn đều đang run rẩy.

Tất cả cố gắng của hắn, tất cả thành tựu, ở trước mặt người kia, đều như đom đóm nhỏ bé, căn bản không đáng giá nhắc tới! !

Trong lúc mơ hồ, Thôi Vân Dương phảng phất nhìn thấy chính mình tiến lên trên đường, có một tòa thái cổ Thần sơn nguy nga vắt ngang ở phía trước, mà trên đỉnh núi, một thân ảnh thon dài đứng ngạo nghễ, để hắn chỉ có thể ngưỡng vọng.

Trên thực tế, không riêng gì Thôi Vân Dương, tất cả thế hệ tuổi trẻ trên Địa Cầu, giờ này khắc này, ai mà không phải đang ngược nhìn Phong Vân, sống ở dưới bóng mờ Phong Vân để lại!

Mấy Thần tử cũng không ngoại lệ!

Bây giờ nghe được tin Phong Vân muốn tới, Thôi Vân Dương tự nhiên là khẩn trương và chần động, kìm nén không được tâm tình của mình .

Các vương giả khác, kể cả Lôi Đế cũng thế, tất cả mọi người.

. . .

Cũng không lâu lắm.

Bỗng nhiên!

Một thanh âm vang lên, không có chút dấu hiệu nào, "Lôi Đế, có chuyện trọng đại gì mà tìm ta?"

Đám người lập tức toàn thân chấn động, theo tiếng nói nhìn lại, chỉ thấy trên tầng mây, chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người.

Lẳng lẳng đứng ở đó, tuy không có uy áp, cũng không có khí tức khủng khiếp, nhưng lại để cho người ta nhìn không được sinh ra lòng kính sợ, phảng phất như đối mặt với thiên địa, thâm bất khả trắc.

Đây chính là khác biệt to lớn của cấp độ sinh mệnh, ở những đẳng cấp khác nhau sẽ tự nhiên sản sinh ra những uy áp khác nhau.

Trong lòng Lôi Đế cùng đông đảo vương giả đều nghiêm nghị, đây chính là Thánh cảnh chi uy, chỉ đứng ở nơi đó, đã khiến bọn họ sinh ra một loại cảm giác không thể địch lại.

Lập tức.

Lôi Đế cùng đông đảo vương giả cùng nhau hướng về phía Phong Vân ôm quyền, "Tham kiến Phong Vân Thánh cấp các hạ."

Trong đó, Thôi Vân Dương cũng vậy.

"Khách khí."

Phong Vân phất phất tay, cũng không làm giá, biểu lộ cực kỳ hiền hoà.

Dù sao tất cả mọi người đều là nhân loại, không cần thiết sĩ diện.

Lúc này.

Lôi Đế tiến lên, nhẹ nhàng nói: "Lần này mời Phong Vân Thánh cấp các hạ đến đây, xác thực là có một chuyện trọng đại cần thương lượng."

"Là như thế này, trước đó một vương giả của chúng ta thăm dò ra di tích mới, cứ tưởng rằng đây chỉ là di tích phổ thông cỡ lớn, nhưng theo thăm dò

xâm nhập, lại phát hiện không có đơn giản như vậy, so với di tích cỡ lớn còn muốn phức tạp hơn nhiều, trong đó thậm chí còn có trận pháp Thánh cấp."

"Chúng ta không có cách nào khác, cũng chỉ có thể tìm ngài đến đây tương trợ."

Lôi Đế nói một hơi, cũng để cho Phong Vân rõ ràng chuyện trọng đại trong miệng đối phương là chuyện gì.

"Trận pháp Thánh cấp, không phải là giống với nguyên thủy di tích Lôi Thần tộc trước đó ?"

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Ở phía trên loại di tích cực lớn chính là nguyên thủy di tích.

Đây là đã là di tích cao cấp nhất rồi.

Nhưng nghe nói ở phía trên nguyên thủy di tích còn có một cấp bậc khác, được xưng là 'Thần cấp di tích'.

Bất quá chỉ có trong truyền thuyết, hiện nay có vẻ như chưa từng xuất hiện.

"Ở đâu?" Sau khi suy nghĩ một chút, Phong Vân nhìn về Lôi Đế hỏi.

"Ở ngoài vạn dặm bên dưới cứ địa Thanh Huyền." Lôi Đế đáp.

Thế mà lại ở nơi đó!

Phong Vân hơi kinh ngạc, nguyên thủy di tích vậy mà ở phía dưới cứ địa Thanh Huyền.

Bất quá hẳn ngẫm lại cũng có chút hợp lý, dù sao Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ của hẳn là từ trong di tích của cứ địa Thanh Huyền mà đạt được.

Hiện tại xem ra, căn bản đây không phải là đồ vật mà phổ thông di tích có thể đào được.

Có lẽ cái di tích khảo nghiệm kia là một loại nguyên thủy di tích nào đó, chẳng qua là một lần duy nhất, một người thông qua liền không có.

"Việc này không nên chậm trễ, vậy liền lên đường đi."

Phong Vân đối với nguyên thủy di tích cảm thấy rất hứng thú, lần trước ở bên trong nguyên thủy di tích của Lôi Thần tộc hẳn đã đạt được một Thánh Binh Siêu Phàm cấp, lần này, lại có thể thu hoạch được cái gì đây?

Hẳn hết sức chờ mong.

"Tốt, chúng ta sớm đã chuẩn bị kỹ càng, tùy thời có thể khởi hành." Lôi Đế gật đầu.

Nhưng mà, ngay lúc này

"Oanh!"

Một cỗ uy áp vô cùng kinh khủng từ trên trời truyền xuống, giống như là bị một phiến thiên địa trấn áp, trong chốc lát đem Lôi Đế cùng đông đảo vương giả trực tiếp ép tới sát mặt đất, đầu rạp xuống đất, khó mà động đậy!

Đây là, Thánh uy!

.....

Ta Bị Vây Ở Cùng Một Ngày 1000 năm truyện siêu siêu hot.

Chương 428: Thánh cấp vây quét!

Chương 428: Thánh cấp vây quét!

Cái gì? ?

Lôi Đế cùng đông đảo vương giả bị áp bách trên mặt đất không cách nào động đậy, mặc cho bọn họ thôi động nguyên lực cùng lĩnh vực chi lực như thế nào, cũng không làm nên chuyện gì được, giống như là một tòa núi lớn ép trên người bọn hắn.

"Thánh, Thánh uy!" mặt mũi Lôi Đế tràn đầy sợ hãi nói.

Cái khác vương giả khác sắc mặt cũng đều là kinh hãi.

Không rõ vì sao lại có Thánh cấp giáng lâm ở chỗ này, hơn nữa nhìn hành vi của đối phương, hiển nhiên là lai giả bất thiện!

Phong Vân đứng ở trên không trung, giống như bất động, những Thánh uy kia đối với hắn không hề có tác dụng, như là nước chảy xẹt qua thân thể hắn mà thôi, không có tạo thành một chút ảnh hưởng nào.

Lập tức, hắn nhẹ nhàng phát phát tay.

Lập tức bọn Lôi Đế ở phía dưới liền cảm giác toàn thân nhẹ hắn, áp lực bị tiêu diệt hết.

"Các ngươi trước tiên lui lại đi."

Phong Vân truyền đến lời nói, bọn Lôi Đế không dám trễ nãi, từng người đều hướng nơi xa bay đi, không còn dám đợi ở chỗ này.

Sau đó đã thấy Phong Vân nhẹ nhàng ngẩng đầu, nhìn về phía Thiên Cung, thân nhiên nói: "Đã đến, cũng đừng giấu đầu lộ đuôi nữa, bộ dạng hắc ám ẩn thân kia, ở trước mặt ta không dùng được đâu."

Lời nói chưa hết, bỗng nhiên một tiếng âm âm kịch liệt vang lên.

Tiếp theo, vạn dặm tầng mây không có dấu hiệu nào vỡ nát, hư không càng là vỡ ra.

Ở đó lần lượt đi ra hai mươi đạo thân ảnh.

Mỗi một vị đều hùng vĩ vô biên, toàn thân trên dưới chảy xuôi Thánh uy bàng bạc.

"Đây là, mười vị hắc ám Thánh cấp, mười vị Thánh cấp hung thú! !"

Nơi xa.

Sau khi bọn Lôi Thần nhìn thấy rõ ràng, trong lòng lập tức vô cùng sợ hãi, hoàn toàn bị chấn ngốc.

Đây là đội hình xa hoa cỡ nào, khiến người ta hoảng sợ cỡ nào chứ.

Bình thường một vị Thánh cấp cũng khó mà gặp được, bây giờ lại có tới hai mươi vị tề tụ!

Ngàn năm cũng không có chuyện này phát sinh thêm lần nữa!

Trên không trung.

Hai con người của hai mươi vị Thánh cấp băng lãnh vô tình quan sát Phong Vân, giống như là đang nhìn một người chết.

"Nhân loại Phong Vân, 17 tuổi thành tựu hai thuộc tính Thánh cấp, có thể xưng là thiên tài vạn năm khó gặp, tương lai càng có khả năng thành tựu Thần Linh chi cảnh, có uy hiếp như thế tồn tại, có thể nào để người tiếp tục sống sót!"

"Có thể làm cho hai đại thế lực chúng ta liên hợp, xuất động hai mươi vị Thánh cấp đến ám sát người, người cũng nên tự hào rồi!"

Thanh âm lạnh lùng vang lên quanh quần trong thiên địa, như tuyên án tử hình cho Phong Vân .

Nơi xa.

Bọn Lôi Đế nghe được mấy lời nói này, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, mặc dù đã sớm đoán trước Hắc Âm Thần tộc cùng Hung Thú giới sẽ có động tác.

Nhưng bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, hai thế lực lớn này vậy mà phái ra trọn vẹn hai mươi vị Thánh cấp đến để ám sát Phong Vân!

Hai mươi vị Thánh cấp đó!

Mỗi một Thánh cấp đều có thể trong nháy mắt hủy diệt đông đảo cứ địa nhân loại, nhiều thánh cấp tụ như vậy, s lực lượng sinh ra cũng không thể nào tưởng tượng nổi.

Đây là cục diện làm người tuyệt vọng.

Ở trong mắt bọn người Lôi Đế, mặc dù Phong Vân là thiên tài vạn năm khó có, cũng không thể đỡ nổi hai mươi vị Thánh cấp tồn tại vậy giết được!

"Hiện tại báo cáo Thần tộc tới đã không kịp nữa." Lôi Đế sắc mặt trắng bệch nói.

Phong Vân nếu hôm nay chết đi, vậy hắn sẽ trở thành tội nhân lớn nhất, nếu không phải là hắn mời Phong Vân tới, đối phương cũng sẽ không bại lộ hành tung.

Lúc này, trên không trung Phong Vân mở miệng, thản nhiên nói: "Cũng chỉ có các ngươi thôi à?"

Lời nói tuy nhỏ, nhưng bên trong lại ẩn chứa ngữ khí không thêm để ý mặc cho ai cũng đều có thể nghe được.

Bọn Lôi Đế phát mộng.

Đây chính là hai mươi vị Thánh cấp, nghe lời nói của Phong Vân, vậy mà một chút cũng không thêm để ý, thậm chí còn ngại ít!

Bọn họ nghe nhầm sao?

Trên bầu trời.

Hai mươi vị Thánh cấp kia nghe được ngữ khí không thêm để ý tới bọn họ trong lời nói Phong Vân, thần sắc trong mắt càng băng lãnh.

Bọn họ trở thành Thánh cấp, quan sát thế gian biến ảo, cao ngạo cỡ nào.

Nếu như không phải Hắc Âm Chi Thần cùng Thú Thần mệnh lệnh, bọn hắn căn bản sẽ không liên hợp lại, cái này đối với bọn hắn mà nói, là một loại sỉ nhục.

Bây giờ còn bị Phong Vân ngạo mạn, có thể nào chịu đựng được.

"Người hiện tại cũng chỉ có thể mạnh miệng cho đã nghiệm mà thôi, không gian bốn phía đã sớm bị ta cùng đại ca phong tỏa, ta biết được người có được thiên phú Không Gian, đáng tiếc, người trốn không được rồi."

Một trong hai Song Tử Tinh, Hư Không Thú cười lạnh nhìn về Phong Vân.

"Rất tốt, cứ như vậy, cũng miễn cho ta tự mình phong tỏa không gian."

Phong Vân gật đầu nói.

Sau đó hắn nhẹ nhàng cất bước, trong nháy mắt đã đi tới gần.

Không có động tác hoa lệ nào, chỉ có, hai quyền mà thôi!

Cách hắn gần nhất là một Thánh cấp sơ giai đến từ Hắc Âm Thần tộc, thấy thế nhẹ răng cười một tiếng, vọt thẳng tới.

"Huyết dịch Thánh giả nhân loại, ta đã thật lâu không có hưởng thụ qua!"

Hắn phảng phất như hóa thân thành ma, hắc vụ tràn ngập đầy trời, ở sau lưng ngưng tụ ra một quái vật to lớn màu đen, gai nhọn dày đặc, vô cùng đáng sợ.

Nhìn ra được, vị Thánh cấp sơ giai này ở Hắc Âm Thần tộc trên phương diện Luyện Thể rất có tạo nghệ, cho nên là người thứ nhất cùng Phong Vân cận chiến.

"Chết!"

Hắn đâm ra một quyền, quái vật vô cùng dữ tợn ở phía sau cũng đồng dạng ra tay, cả hai hợp nhất, hắc mang vạn trượng, ép khắp bầu trời, hướng về phía trước trấn sát.

Cùng nắm đấm của Phong Vân đụng vào nhau.

Một lớn một nhỏ, một bình thường không có gì lạ, một quý dị dữ tợn.

Nhưng sau khi vừa mới tiếp xúc, đã thấy hắc ám Thánh cấp kia bỗng nhiên kêu thảm một tiếng.

Một vòng kim quang cực kì không dễ dàng phát giác hiện lên, tạo ra sóng lớn ngập trời, làm nắm đấm dữ tợn kia trực tiếp vỡ vụn, sau đó một đường hướng phía tới phía trước, xuyên thủng thân thể Thánh cấp hắc ám, đánh cho vỡ nát.

"Oanh!"

Tiếp theo, Phong Vân lần nữa vung nắm đấm, đem đầu đánh nổ, huyết vũ bay tán loạn đầy trời, hóa thành vô tận ánh sáng, nhuộm đỏ cả một phiến thiên địa.

Một kích, Thánh cấp sơ giai chết!

Trước đó Phong Vân ở bên trong Hỏa Cảnh lần thứ sáu đánh vỡ cực hạn nhân thể, mặc dù thiên phú Thể Chất cấp Nhật Diệu không có đột phá, nhưng hạn mức thể chất cao nhất lại có đột phá, đạt tới cấp độ trăm ức cân .

Nói cách khác, Phong Vân bây giờ, một quyền đánh xuống dưới, lực lượng ước chừng gần trăm ức cân.

So với trước đó mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Chỉ là Thánh cấp sơ giai, căn bản vô lực chống lại!

Phong Vân lúc trước không có chú ý, về sau khi thí nghiệm chiến lực không cẩn thận thôi động Đại Nhật Thể, lúc này mới giải quyết được khí lực của mình bây giờ .

Trên bầu trời lúc này lâm vào tình cảnh yên tĩnh quý dị.

Những Thánh cấp kia thần sắc chấn động nhìn xem một màn này, căn bản là không thể tin được.

Một vị Thánh cấp sơ giai, lại bị Phong Vân một quyền đâm chết?

Nơi xa, bọn Lôi Đế cũng đều lâm vào trạng thái đờ đẫn, cảm giác mình đang nằm mơ.

Lúc nào, Thánh cấp dễ giết như vậy?

"Người. . ."

Thánh cấp cao giai duy nhất ở giữa, lúc này con người của hắn cũng co rút nhanh lại nhìn về Phong Vân.

Một quyền đâm chết một cái Thánh cấp sơ giai, đây là nhục thân đáng sợ đến mức nào!

Trong tư liệu cũng không có nói Phong Vân tại phương diện luyện thể cũng mạnh như vậy !

Chương 429: Tuyệt đại chiến lược!

Chương 429: Tuyệt đại chiến lược!

Gió lạnh, máu tanh đỏ tươi, thân thể vỡ nát, bầu trời đỏ rực.

Phong Vân đứng một mình giữa sân, khí chất xuất chúng, không nhiễm bụi trần.

Lần này, mấy vị Thánh cấp còn lại không tiếp tục đơn độc ra tay, một kích vừa rồi kia của Phong Vân đã dọa bọn họ sợ hãi.

"Giết!"

"Thân thể mạnh mẽ thì sao chứ, hãn cuối cùng cũng chỉ có một mình!"

Những Thánh cấp này ai không phải thiên tài siêu cấp, tâm tính vững như bàn thạch, rất nhanh đã đè ép nỗi chấn động trong lòng, cùng nhau xông tới.

Trừ một vị Thánh cấp trung giai của Hung Thú giới, vị Thánh cấp cao giai của Hắc Ám Thần tộc, còn có Song Tử Tinh phụ trách phong tỏa hư không, còn lại tất cả đều ra tay!

Hết thấy có 15 vị Thánh cấp, mặc dù đều là sơ giai, nhưng liên hợp lại tuyệt đối cũng có sức chiến đấu kinh khủng phá hủy đất trời.

Một Thánh cấp hung thú xếp thứ tư trong thập đại hộ pháp của Hung Thú giới, được xưng là Thần Sí, dẫn đầu ra tay. Nó không dám cận chiến

với Phong Vân, mà mở rộng ba mươi sáu đôi Thần Sí phía sau lưng, cùng lúc đập cánh.

Lập tức hào quang rực rỡ tỏa ra, ngưng tụ thành một lưỡi dao sắc bén, chém thẳng xuống dưới.

Đây là một kích do ngũ phong chi pháp tặc kết hợp với nguyên lực mà thành, cũng là một kích mạnh nhất của hắn. Khi đối mặt với Phong Vân hắn không chút do dự thi triển ra.

Giữa hào quang chói mắt đầy trời, toàn thân Phong Vân đều bị hào quang kim sắc vờn quanh. Hắn chỉ có một động tác, đó chính là phát tay chém ra một đường.

Lưỡi dao vô thượng bị bẻ gãy trong bàn tay hắn, như khói tan đi, hóa thành một vùng đóm sáng lóa mắt, biến mất giữa không trung.

"Rầm! !"

Sau một khắc.

Trận đại chiến càng thêm đáng sợ đã được mở ra, lần này cả mười bốn vị Thánh cấp sơ giai còn lại đều cùng nhau giết tới!

Ngàn tia vạn sợi ánh sáng cùng một lúc hình thành đan xen với nhau, hóa thành một công kích cực mạnh đè ép xuống.

Đó là thế giới thuộc tính do các thuộc tính lực lượng pháp tặc và nguyên lực ngưng tụ mà thành lúc này bị thôi động đến cực hạn, không thể địch nổi!

Mấy người Lôi Đế bọn họ đứng cách thật xa đều cảm nhận được khí tức hủy thiên diệt địa, đều cảm thấy tê dại cả da đầu, linh hồn lung lay, bất lực

chống lại.

"Thiên tài thì như thế nào, diệt cho ta!"

Giọng nói lạnh lung đến thấu xương vang vọng khắp đất trời, âm âm chấn động, cũng không biết truyền đi bao nhiêu dặm.

Đây là một công kích mạnh mẽ không cách nào tưởng tượng.

Từ ngàn năm nay, đây là lần đầu tiên có nhiều Thánh cấp như vậy cùng nhau liên thủ công phạt.

Uy lực đó đủ để tất cả võ giả cứ địa Càn Khôn phía xa xa đều thần phục, mấy người Lôi Đế cũng không ngoại lệ.

Không trực tiếp chịu công kích, nhưng lại không chịu nổi uy áp trên bầu trời, thế giới phảng phất như đã bị hủy diệt.

Phong Vân đứng ở trung tâm, thời gian đối với hắn mà nói giống như đã ngừng lại. Hắn nhẹ nhàng nâng mắt, bên trong cực kì bình tĩnh.

"Rầm!"

Cả đất trời tựa như đã sụp đổ. Hào quang ba màu vàng, tím, trắng óng ánh bộc phát ra, thần thánh uy nghi, che khắp bầu trời.

Ba loại lực lượng pháp tắc kết hợp với thuộc tính nguyên lực vượt xa cùng giai của Phong Vân, nhanh chóng ngưng tụ thành ba hệ thế giới Kim, Lôi, Băng.

Trong nháy mắt, ba thế giới khổng lồ xuất hiện, chói lọi bùng nổ, phát ra tiếng vang rầm rộ mạnh mẽ đè xuống, không ai có thể ngăn cản!

"Cái gì, còn có cả ngục Băng chi pháp tắc!"

"Cái này, cái này, ba hệ thành Thánh?! Sao có thể!"

15 vị Thánh cấp đều cảm thấy kinh dị, lông tơ đứng đứng, trong lòng dâng lên cảm giác bất lực sâu sắc, bọn họ không chống lại được, bị đè ép đến mức không ngừng rơi xuống

"Không thể nào! Cho là thuộc tính thế giới do ba hệ ngục pháp tác hình thành cũng không thể nào cường đại như vậy được! !"

Một vị Thánh cấp hắc ám không cam lòng mà gầm lên. Thuộc tính thế giới của cả 15 vị Thánh cấp bọn họ, vậy mà cũng không sánh bằng ba hệ thuộc tính thế giới của Phong Vân một người, đây quả thực là chuyện không thể nào xảy ra!

Trên bầu trời.

Kim, Lôi, Băng ba hệ thuộc tính thế giới của Phong Vân không gì cản nổi, ép 15 vị Thánh cấp sơ giai phải hạ mình, gần như sắp quỳ rạp xuống đất.

Liên thủ đối kháng cũng vô dụng, thuộc tính thế giới của bọn họ so với Phong Vân không chỉ kém hơn một chút.

Phải biết, nguyên lực của Phong Vân đã áp súc mười lần, sau đó lại trải qua nhiều lần cường hóa tăng cấp, sau khi kết hợp với ngục pháp tác đã hình thành nên thuộc tính thế giới cường đại chưa từng có, có thể so với thuộc tính thế giới do ba tầng ngục pháp tác hình thành.

Hơn nữa, cả ba hệ mà hắn nắm giữ lại đều rất thích hợp cho chiến đấu, mặc dù còn chưa dung hợp, nhưng dưới sự dẫn dắt của linh hồn lực cường đại của hắn, miễn cưỡng cũng có thể liên hợp lại với nhau.

Mà thuộc tính thể giới của 15 vị Thánh cấp kia nhìn có vẻ mạnh mẽ cường đại, nhưng kỳ thật lại lẻ tẻ yếu ớt, không chịu nổi một kích.

"Cái gì! ?"

"Làm sao có thể!"

Song Tử Tinh, vị Thánh cấp trung giai của Hung Thú giới và vị Thánh cấp cao giai của Hắc Ám Thần tộc thấy cảnh này, căn bản đều không dám tin tưởng. Chuyện này, chuyện này quá đáng sợ.

Tuy rằng Phong Vân có được băng chi ngụy pháp tắc làm bọn hắn vô cùng kinh ngạc, nhưng so với cái này, một màn kinh khủng trước mắt này hiển nhiên càng khiến cho bọn họ kinh hãi."

Lực lượng của một người áp đảo cả 15 vị Thánh cấp sơ giai! Đây là chiến lực mạnh cỡ nào!

Phải biết, bản thân Phong Vân cũng chỉ là một Thánh cấp sơ giai mà thôi!

"A. . ."

Lúc này, cả 15 vị Thánh cấp sơ giai đều đau đớn hét lên, tất cả đều phun ra một ngụm máu lớn, thân thể bị ép cúi thấp xuống, không quỳ xuống thì cũng sắp toi mạng!

Cuối cùng, trừ Song Tử Tinh, hai vị Thánh cấp kia cũng ra tay.

Một Thánh cấp trung giai, một Thánh cấp cao giai, đều rất cường đại, người phía trước lĩnh hội ngụy Thủy chi pháp tắc, đã đạt tới tầng bốn, mà người sau, đã lĩnh hội được bảy tầng Hắc Ám pháp tắc.

Công kích của hai người lao tới, một hóa thành biên cả, một hóa thành hắc ám âm u, mênh mông rộng lớn, hung hãn ngang tàng.

Trong đó, công kích của vị hắc ám Thánh cấp cao giai kia là mạnh nhất, tựa như đã hóa thành hắc ám vĩnh hằng, tay cầm một chiếc rìu Thánh cấp cực lớn bổ tới, phảng phất như đang chém vỡ thiên địa, vô cùng dọa người.

"Rầm! !"

Đối mặt với nó, Phong Vân vừa động ý niệm, lập tức thôi động Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp.

Trong nháy mắt, huyết quang ngập trời, dung nhập vào trong ba hệ thuộc tính thế giới, khiến cho uy lực càng được phóng đại.

Thể Chất thiên phú của hắn vốn đã vô cùng đáng sợ, bây giờ lại thi triển Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp, lực lượng lập tức tăng vọt đến mức không cách nào tưởng tượng.

Va chạm kịch liệt, ba hệ thuộc tính thế giới và công kích của hai vị Thánh cấp kia đụng vào nhau, phát ra hào quang chói mắt, toàn bộ sơn hà đều sụp đổ.

Thời khắc này, dù là Lôi Đế hay đám võ giả cứ địa Càn Khôn phía xa, tất cả đều mất đi thính giác, không nghe được bất cứ thứ gì.

Tiếng va chạm vang vọng làm cho lỗ tai bọn họ chảy máu tươi.

May mắn khoảng cách đủ xa, bằng không chắc chắn bọn họ đều phải chết, hóa thành tro tàn, ngay cả thi thể cũng không lưu lại.

"A. . ."

Hai vị Thánh cấp đến từ Hung Thú giới cùng Hắc Âm giới kêu gào, toàn thân bưng bưng Thánh uy, phần nộ trợn mắt nhưng vẫn không ngăn được Phong Vân trong lúc này, bị hấn trấn áp ở phía dưới.

"Rầm!"

Trên bầu trời, ba hệ thuộc tính thế giới của Phong Vân dâng cao, sau đó lại bỗng nhiên ép xuống. Lần này, cùng lúc đè ép cả 17 vị Thánh cấp.

Bao gồm cả Lôi Đế, tất cả mọi người thấy cảnh này đều kinh ngạc đến ngây người, đây là chiến lực kinh khủng đến mức nào!

Một người áp đảo 17 vị Thánh cấp, còn hoàn toàn chiếm thượng phong!
"Tuyệt đối kinh diễm" cũng không đủ để hình dung!

Chương 430: Đại lão, đại lão!

Chương 430: Đại lão, đại lão!

Thánh cấp sơ giai thì cũng thôi, nhưng trong số 17 vị Thánh cấp này, còn có một vị Thánh cấp trung giai, một vị Thánh cấp cao giai siêu cấp đáng sợ, thế nhưng vẫn không địch lại Phong Vân!

Lôi Đế cùng đông đảo các vị vương giả đã hoàn toàn choáng váng, cảm giác như mình đang nằm mơ.

Chuyện này quá mức khó tin!

"Lên cho ta!"

17 vị Thánh cấp đồng thanh rống lên, âm thanh vang tận mây xanh, chấn động cả vùng thiên địa này, truyền đi xa tới mấy vạn dặm, núi sông mặt đất đều run rẩy, chao đảo.

Chung quy cũng là 17 vị Thánh cấp, bọn họ liên hợp lại với nhau cũng trở nên cực kỳ đáng sợ. Ba hệ thuộc tính thế giới của Phong Vân cũng không ngừng chấn động, tựa như sắp bị xóc lên.

Lúc này, khí tức trên người mỗi một vị Thánh cấp đều vô cùng cuồng bạo, nguyên lực đều đang thiêu đốt, bọn họ thực sự liều mạng, vận dụng lực lượng mạnh nhất.

"A. . ."

Tiếng rống chấn vỡ núi non, giống như là phá tan tuế nguyệt, âm âm vang lên, thiên quân vạn mã cũng không có được khí thế này, “đinh tai nhưc óc” cũng không đủ để hình dung.

Ba hệ thuộc tính thế giới bị đẩy lên cao, không ngừng chấn động, gào như muốn bị lật ra.

17 vị Thánh cấp bạo phát ra lực lượng không gì sánh kịp, phần nộ ngập trời, nguyên lực như núi cao biển lớn cuộn cuộn xuyên qua thân thể mà lao ra.

Đám người Lôi Đế kinh hô, đối mặt với hết thảy sức mạnh này, bọn họ thật sự quá kinh sợ. Nếu như Phong Vân bị đánh bại thì còn có ai có thể ngăn cản?

Phong Vân chính là cường giả duy nhất mà cứ địa nhân loại có thể dựa vào!

Trên bầu trời.

Toàn thân Phong Vân đều có huyết sắc lượn lờ quanh, ngay cả từng sợi tóc, đôi mắt cũng bị nhuộm đỏ, nhìn qua cực kì yêu dị bá đạo.

Giờ khắc này, hắn không hề giữ lại mà thúc dục Đại Nhật Thế.

"Rầm!"

Trong nháy mắt, toàn thân hắn bộc phát ra một vầng hào quang mênh mênh, không phải kim sắc, mà là màu máu đỏ tươi chói mắt.

Hắn từ trên trời giáng xuống, cả người như một vầng mặt trời đỏ rực, đập lên ba hệ thuộc tính thế giới.

Đây là một cảnh tượng vĩnh hằng, nhiều năm về sau tất cả đám người Lôi Đế vẫn không thể nào quên, phong thái vô địch của Phong Vân uy nghi bề ngỗ mà hiện ra trước mắt họ.

Huyết quang vô lượng, Phong Vân đạp trên ba hệ thuộc tính thế giới mà hạ xuống, đè ép cả 17 vị Thánh cấp, khiến bọn họ không ngừng hạ xuống, không thể địch nổi.

"A. . ."

Bọn họ rống to, tất cả đều ho ra máu tươi, toàn thân trên dưới mỗi một đoạn xương đều có vết rách. Bọn họ tuyệt vọng rồi.

Chiến lực của Phong Vân quá đáng sợ. Cho dù bọn họ hợp lực lại cũng không thể rung chuyển, bị giẫm đạp dưới lòng bàn chân, sinh ra từng trận cảm giác bất lực, mất đi dũng khí chiến đấu.

Cho dù là vị Thánh cấp cao giai của Hắc Âm Thần tộc cường đại nhất kia vào giờ khắc này cũng cảm thấy tuyệt vọng.

"Tha, tha mạng!"

Rốt cục, có vị Thánh cấp không nhịn được mà cầu xin tha thứ.

Bọn họ là Thánh cấp, bọn họ cao cao tại thượng, nhưng bọn họ cũng có cảm xúc. Đối mặt với tử vong, bọn họ cũng biết sợ hãi.

Sau khi vị Thánh cấp này mở miệng, càng ngày càng nhiều Thánh cấp khác cũng cầu xin tha thứ.

Bọn họ mặc dù đã sống qua năm tháng dài đằng đẵng, nhưng cũng bởi vậy mà càng thêm trân quý sinh mệnh, không muốn cứ như vậy chết đi.

Nhưng Phong Vân lại không hề thay đổi ý nghĩ, hai con ngươi vô cùng lạnh lùng. Trong tay hắn chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh trường kiếm đỏ ngòm. Hắn vung kiếm chém ra, hủy diệt và giết chóc hạch tâm trong nháy mắt dung nhập vào bên trong.

Một tiếng kiếm rít chấn động cả thương khung, hào quang huyết sắc lóe lên một cái rồi biến mất, nhìn như bình tĩnh, nhưng chỉ trong nháy mắt khi kiếm vung ra, toàn bộ thiên địa đều phẳng phất như ngừng lại.

17 vị Thánh cấp vốn còn đang giãy dựa kêu gào cũng an tĩnh lại trong nháy mắt.

"Ầm ầm ——! !"

Lúc này, tiếng vang kinh thiên động địa truyền đến, mấy người Lôi Đế theo tiếng vang đó mà nhìn lại.

Chỉ thấy ngọn núi cao nơi xa lại bị phân thành hai nửa, giống như vừa bị thứ gì đó chém ra.

Trên mặt đất cũng đột nhiên xuất hiện một vết kiếm cực lớn, một mực tách ra một khoảng rất xa, kinh khủng vô biên.

"17 vị Thánh cấp, chết!"

Lôi Đế nhìn thấy tình cảnh đáng sợ này, lại nhìn 17 vị Thánh cấp đã cứng ngắc tại nguyên chỗ, trong lòng lập tức biết, bọn họ chỉ sợ đều đã chết dưới một kiếm này.

Không hề có một chút lực phản kháng!

"Thắng, thắng rồi!"

Các vị vương giả còn lại hồi lâu sau mới kịp phản ứng, ánh mắt mang theo vẻ cuồng nhiệt nhìn về phía Phong Vân. Dáng vẻ đó, hiển nhiên đã coi Phong Vân như trụ cột tinh thần.

"Sau trận chiến này, cứ địa nhân loại ta cũng coi như đã dấn thân vào hàng ngũ các thế lực lớn rồi. . ."

Lôi Đế khẽ nói.

Mà hết thảy những chuyện này, đều nhờ có Phong Vân.

. . .

Trên bầu trời.

Phong Vân thu liễm mọi chấn động. Hắn nhìn về phương xa, không còn cảm ứng được khí tức của hai con Hư Không Thú kia, "Chạy rồi ư."

Với tạo nghệ trên phương diện không gian của đôi phương, muốn chạy trốn thì quả thực Phong Vân thật sự không ngăn được.

Không Gian lĩnh vực của hắn mặc dù so cao hơn tầng chín một chút, nhưng chênh lệch này cũng không tính là quá lớn Hơn nữa bọn họ có hai người, đối chiến thì hắn không sợ, nhưng nếu như muốn chạy trốn, vậy hắn cũng không có cách nào.

Đây chính là chỗ cường đại của không gian hệ, không chỉ có công kích cường đại, mà lúc chạy trốn cũng xếp hàng đầu.

"Chạy thì cũng thôi vậy, dù sao ta cũng đã lấy được hình chiếu của bọn chúng."

Phong Vân lắc lắc đầu, sau đó hắn nhẹ nhàng phát tay, thu lại nhãn không gian của 17 vị Thánh cấp.

Xem xét từng cái xong xuôi, hẳn không khỏi bĩu môi, đám quý nghèo!

Người giàu có hơn cả, cũng chỉ có vị hắc ám Thánh cấp cao giai kia, những người khác đều không ra sao cả, nhất là hung thú Thánh cấp, càng nghèo đến tột cùng.

"Cũng may thứ trân quý nhất của 17 tên Thánh cấp này là hình chiếu cũng đã được ta thu vào, bằng không thì lỗ to."

Trong lúc chiến đấu, Phong Vân quét một ánh mắt đi qua liền thành công lấy được hình chiếu của những Thánh cấp này.

Bây giờ đều đã nằm trong gương của hắn.

Sau đó.

Phong Vân phóng ra một bước, từ trên không trung đi xuống, đi đến trước mặt mấy người Lôi Đế.

Mấy người Lôi Đế nhìn thấy vị thiếu niên phong khinh vân đậm trước mắt, thực sự không cách nào tưởng tượng ra tư thái bá đạo yêu dị, còn có cả sức chiến đấu hủy thiên diệt địa của đối phương trong trận chiến đấu trước đó.

Chuyện này đã vượt ra xa khỏi phạm vi hiểu biết của bọn họ.

"Mặc dù trì hoãn một chút, nhưng cũng không quá lâu, tiếp tục lên đường thôi." Phong Vân nhìn mấy người Lôi Đế rồi nói.

"Nếu không, hay là nghỉ ngơi một chút. . ." Lôi Đế chần chờ nói, dù sao cũng là 17 vị Thánh cấp, mặc dù Phong Vân dũng mãnh hoàn toàn áp đảo bọn họ, nhưng khăng định cũng tiêu hao rất lớn.

"Không sao, trong quá trình đi tới cứ địa Thanh Huyền, ta liền có thể khôi phục lại như lúc ban đầu rồi."

Phong Vân khoát khoát tay, không thèm để ý mà nói.

Lôi Đế và đông đảo vương giả nghe được lời này, không biết nên nói gì cho phải, trong lòng chỉ có một ý niệm duy nhất.

"Có lẽ, đây mới là đại lão chân chính."

Một bên khác.

Song Tử Tinh Hư Không Thú điên cuồng chạy trốn, khi bọn hắn trở lại Hung Thú giới mới thả lỏng cơ thể, thở ra một ngụm khí.

"Quá kinh khủng! Quá kinh khủng! Tên Phong Vân đó, rõ ràng không phải người!"

"Đúng vậy đó, những tên kia đoán chừng đều chết cả rồi!"

Trong mắt hai Hư Không Thú đều tràn ngập sợ hãi, bọn họ chưa từng nghĩ đến, một thiếu niên nhân loại, sẽ kinh khủng đến mức độ này.

"Trở về bẩm báo Thú Thần đi, Phong Vân này có chiến lực sánh ngang với Thánh cấp đỉnh giai."

Ánh bạc lóe lên, hai Hư Không Thú biến mất tại chỗ, đi về phía Thú Thần Điện.

Chương 431: Hắc Âm Chi Thần sầu lo!

Chương 431: Hắc Âm Chi Thần sầu lo!

Trong Thú Thần điện.

Lúc hai con Hư Không Thú nói chuyện một mình Phong Vân tàn sát mười tám tên cường giả Thánh cấp, bầu không khí trong đại điện lập tức ngưng lại, sau đó, uy áp ngập trời trút xuống.

“Người nói cái gì?”

Theo áp lực mệnh mông, âm thanh của thân ảnh vĩ ngạc từ trên vương tọa trung tâm truyền xuống.

Nhưng bây giờ, giọng nói này không còn giống như Thần Linh cao cao tại thượng nữa, mà tràn ngập chân kinh và phẫn nộ!

Hiển nhiên, Thú Thần cũng bị chiến tích của Phong Vân dọa sợ.

Không thể tin được.

Phía dưới, hai con Hư Không Thú run lấy bầy trước uy áp của Thần Thú, nhưng lại không dám nói một lời.

“Thú, Thú Thần bệ hạ, việc này, việc này hoàn toàn chính xác, chúng tôi còn quay lại, mời, mời ngài xem.”

Lúc này bọn chúng lấy thạch hình chiếu ra, sau đó thôi động, bên trong hiện lên từng tấm ảnh, quay lại cảnh Phong Vân đại sát tứ phương, một người giết mười tám tên Thánh cấp.

Sau khi Thú Thần xem xong, thật lâu không nói gì, nhưng uy áp trong đại điện càng cường thịnh, hai con Hư Không Thú ở trên mặt đất giống như thừa nhận áp lực vạn quân, khổ không thể tả, nhưng bọn chúng lại không dám cử động nhỏ.

Đồ ngọc cũng nhìn ra được, bây giờ Thú Thần đang nổi nóng, nếu lúc này làm trái ý ông ta, một giây sau chắc chắn sẽ bị chôn vùi.

Không biết qua bao lâu, lâu đến mức hai con Hư Không Thú cảm thấy như rất nhiều năm, thì Thú Thần cao cao tại thượng mới mở miệng.

“Rất tốt, nhân loại Phong Vân, ta vẫn đánh giá thấp ngươi rồi, thật sự là thiên phú khiến người ta vô cùng ghen ghét!”

Sau đó, ánh mắt ông ta nhìn về phía hai con Hư Không Thú bên dưới, lạnh lùng nói: “Truyền lệnh xuống, hủy bỏ ám sát Phong Vân.”

Bây giờ, chiến lực của Phong Vân có thể so sánh với Thánh cấp đỉnh giai, vậy không thể ám sát hẳn được nữa.

Dù sao chiến lực kia, toàn bộ giới hung thú, trừ Thú Thần ra thì không người nào có thể giết được hẳn.

Cho nên kế hoạch ám sát này cũng không còn ý nghĩa nữa.

“Vâng, tuân mệnh!” Hai con Hư Không Thú nghe được mệnh lệnh, cung kính nói.

Nhưng, ngay lúc này.

Ong!

Bỗng nhiên có một cỗ áp lực vô hình mênh mông từ hư không rơi xuống, lập tức tràn đầy Thú Thần điện, đè hai con Hư Không Thú vừa đứng lên xuống dưới.

Cùng lúc đó, một giọng nói rộng lớn, uy nghiêm quanh quẩn trên không trung truyền xuống.

“Thú Thần, xảy ra chuyện gì? Mười trưởng lão của tộc ta không một ai trở về, ta cần một lời giải thích!”

“Hừ! Hắc Âm Chi Thần, ngươi muốn giải thích, đây chính là giải thích, tự mình xem đi!”

Thú Thần hừ lạnh một tiếng, chiếu lại trận chiến của Phong Vân lên không trung.

Hồi lâu sau, trên không trung mới truyền đến thanh âm, mang theo nồng đậm kinh ngạc.

“Mười bảy tuổi ba hệ Thánh cấp, còn có thiên phú thể chất cấp nhật diệu, thiên phú linh hồn cấp nguyệt huy, tư chất thật sự hoàn mỹ, hoàn mỹ đến mức ta muốn giết chết, nếu không tương lai hẳn ta thành tựu Thần Linh, ta sẽ ăn ngủ không yên.”

Phong Vân có tư chất và thiên phú nghịch thiên như vậy, khiến người ta không hề hoài nghi, tương lai, hẳn nhất định sẽ đạt đến cảnh giới Thần Linh.

“Nhanh thôi! Hơn chín mươi năm nữa, chờ ta luyện hóa Thần Cách xong, đạt đến cảnh giới Thần Linh, sẽ là lúc hẳn diệt vong.”

Thú Thần lạnh lùng nói: “Trừ khi hấn chỉ dùng chín mươi năm để đột phá từ Thánh cấp sơ giai đến cảnh giới Thần Linh, nếu không, hấn sẽ phải chết!”

“Vậy không có khả năng, dù có tư chất cấp Thần, cũng không thể hơn chín mươi năm đạt đến cảnh giới Thần Linh được.” Âm thanh của Hắc Âm Chi Thần vang lên.

Ông ta biết rõ phải khó khăn thế nào mới đạt đến cảnh giới Thần Linh, nếu không, ông ta sẽ không cần luyện hóa Thần Cách.

Chỉ dựa vào bản thân để đột phá, đoán chừng đến khi hết nguyên thọ cũng không thể đạt đến cấp độ kia.

“Cho nên, Phong Vân nhất định sẽ chết, chúng ta chỉ là để hấn nhảy nhót thêm chín mươi năm nữa mà thôi.” Thú Thần tàn nhẫn nói.

“Được, vậy chờ khi chúng ta hoàn toàn luyện hóa Thần Cách xong, tấn thăng Thần Linh rồi lại nói.”

Cuối cùng, Hắc Âm Chi Thần cũng rời đi, trong Thú Thần điện rộng lớn lại khôi phục bình tĩnh.

Hai con Hư Không Thú không thể nghe thấy đoạn đối thoại của Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần, bọn chúng liên tiếp bị hai cỗ uy áp áp bách trên mặt đất, cảm giác linh hồn và nhục thân đều bị phá diệt.

“Đi xuống đi.”

Thú Thần vung móng vuốt lên, đưa bọn chúng ra Thú Thần Điện.

...

Một bên khác, Phong Vân, Lôi Đế và đông đảo Vương giả đi đến cứ địa Giang Hải.

Đứng trên không trung, ánh mắt Phong Vân nhìn xuống, thu hết cứ địa Giang Hải vào tầm mắt.

Nơi này vẫn giống như trước, không có gì thay đổi, vẫn là tứ đại Võ Đạo Điện san sát nhau, tạo thành cơ sở mạnh nhất.

Nghĩ lại, hắn mới rời đi một, hai năm mà thôi, cũng không thể thay đổi lớn được.

“Phong Vân Thánh giả, di tích thần bí kia ở dưới Võ Đại Điện vạn dặm.” Giọng nói cung kính của Lôi Đế truyền đến.

“Được, đi thôi.” Phong Vân gật đầu.

Sau đó đám người từ trên không trung bước xuống, trong nháy mắt đã xuống quảng trường Võ Đạo Điện.

Ở nơi đó, bốn vị điện chủ Võ Đạo Điện, đám cao tầng và các học viên đã cung kính đứng chờ.

“Bái kiến chư vị Vương giả đại nhân!” Bốn vị điện chủ, đám cao tầng và các học viên lập tức cúi đầu, vô cùng cung kính.

Lúc trước Lôi Đế và các vị Vương giả đã đến đây, bởi vậy đám người ở Võ Đạo Điện tự nhiên hiểu được thân phận và thực lực của đám người Lôi Đế.

Biết bọn họ là đại nhân vật đến từ cứ địa siêu hạng, còn là Vương giả cao cao tại thượng!

“Ừ.” Lôi Đế nhàn nhạt trả lời.

Lúc này, Phong Vân bỗng nhiên đi ra, mỉm cười nhìn bốn vị điện chủ.

“Mấy vị, đã lâu không gặp.”

Nghe thấy giọng nói quen thuộc này, bốn vị điện chủ ngẩng đầu nhìn lên, trước mắt bọn họ xuất hiện một thân ảnh vô cùng quen thuộc.

Phong Vân rời cứ địa Giang Hải mới hai năm mà thôi, bốn vị điện chủ đương nhiên còn nhớ rõ hẳn.

Lập tức nhận ra.

“Phong, Phong Vân? Sao ngươi cũng đến?”

Điện chủ Hoàng Điện vô cùng kinh ngạc nói.

“Đến xem di tích một chút.” Phong Vân nhẹ nhàng cười nói.

Mà lúc này, đám người Lôi Đế đi đến, cung kính ôm quyền nói: “Thánh giả, chúng ta đi xuống thôi, di tích chỉ mở ra một tháng.”

“Ừ, vậy đi thôi.” Phong Vân gật đầu, sau đó vẫy tay với bốn vị điện chủ đã ngốc trệ tại chỗ, rồi dẫn các Vương giả đi xuống dưới mặt đất.

Trên quảng trường, bốn vị điện chủ vẫn còn ngây ngốc, bọn họ vừa nhìn thấy cái gì?

Chư vị Vương giả cao cao tại thượng lại coi Phong Vân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Đây chính là Vương giả nha, mỗi vị Vương giả cũng có thể trấn áp một phương, bây giờ đều nghe theo Phong Vân!

Điều này, làm sao có thể?

Chương 432: Sát liền thương, đụng liền chết!

Chương 432: Sát liền thương, đụng liền chết!

Dưới lòng đất Võ Đạo Điện vạm dậm ở cứ địa Giang Hải.

Một cánh cổng ánh sáng to lớn dựng trong nham thạch, cao mấy ngàn thước, vô cùng long lánh, sáng chói mắt, bốn phía có vô số đường vân xen lẫn nhau, kỳ dị lại mỹ lệ, như long xà nhảy múa.

“Phong Vân Thánh giả, đây chính là di tích thần bí kia.”

Lôi Đế chỉ về cánh cổng ánh sáng phía trước, nói với Phong Vân.

Phong Vân gật đầu, ngược mắt nhìn lên.

Từ ánh sáng kỳ dị và độ cao của cánh cổng này có thể biết, nó đã vượt qua tất cả các di tích bí cảnh mà Phong Vân đã từng vào.

Điều này khiến hắn lập tức cảm thấy di tích này không đơn giản.

Lập tức mở miệng nói: “Đi vào đi.”

“Vâng.”

Lôi Đế gật đầu.

Sau đó đám người lập tức đi vào trong cổng ánh sáng, biến mất ở đây.

Sau một trận ánh sáng mãnh liệt, cảnh tượng trước mắt Phong Vân đã thay đổi, đi vào một nơi rất lạ lẫm.

Hắn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy trước mắt đều tràn ngập sương mù, bao phủ thập phương, che đậy ánh mắt.

Phong Vân vô thức vận dụng lực tinh thần và lực linh hồn, nhưng phát hiện cũng giống như di tích nguyên thủy ở Lôi Thần tộc, đều bị áp chế nghiêm ngặt, hắn chỉ có thể đều tra đến phạm vi một vạn mét.

Về phần đám người Lôi Đế, đoán chừng chỉ có mấy chục đến một trăm mét.

Dù sao bọn họ chỉ có thiên phú linh hồn thông qua không gian thần bí kia, mặc dù còn kém xa Phong Vân, nhưng cũng mạnh hơn người bình thường rồi.

“Thánh giả, bên này.”

Lúc này, giọng nói của Lôi Đế truyền đến.

Lúc trước đám người Lôi Đế đã đến đây điều tra một thời gian, bởi vậy có thể nói là quen thuộc, bọn họ đã phát hiện một con đường.

Phong Vân cũng vui vẻ, đỡ mất thời gian thăm dò, hắn lập tức đi đến.

Rất nhanh, đám người đã đi xuyên qua sương mù, qua bảy lần quặt tám lần rẽ, đi qua vài khu vực, sương mù phía trước đã trở nên mỏng manh hơn.

Mặc dù lực cảm giác vẫn bị áp chế, nhưng tối thiểu tầm nhìn đã thoáng đãng hơn không ít, có thể khiến người ta yên tâm một chút.

“Thánh giả, ngay ở phía trước.”

Lại đi mấy trăm dặm nữa, cuối cùng Lôi Đế dẫn Phong Vân đến trước một tòa cung điện khổng lồ.

Nơi này có hơn trăm cung điện to nhỏ đứng sừng sững, hoặc rộng lớn, hoặc đại khí, hoặc bàng bạc, hình dạng không giống nhau, độ cao cung khác biệt.

Điểm giống nhau duy nhất là tất cả đều tỏa ra khí cơ tang thương.

Hiển nhiên, đã có không ít năm tháng rồi.

Phong Vân đoán chừng, tối thiểu cũng phải mấy nghìn năm trở lên.

Mà bên ngoài khu cung điện này có một vòng sáng to lớn bao phủ hẳn, lúc ẩn lúc hiện.

“Thánh giả, vầng sáng này là trận pháp Thánh cấp. Không ai trong chúng ta có thể thông qua.”

Lôi Đế nhìn vòng sáng lớn kia, sắc mặt nghiêm túc nói. Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, đưa tay chạm vào vầng sáng, một tia lực linh hồn xuất hiện.

Lập tức có vô số trận văn và ký hiệu lao về phía hắn, tổ hợp hai cái, bá cái, tạo thành trận pháp vô cùng phức tạp.

Quá mức rườm rà, cho dù mạnh như Phong Vân cũng không thể lý giải huyền bí trong đó.

Mặc dù lực linh hồn của hắn cường đại, nhưng hắn lại không phải Thánh cấp trận pháp sư, không phân tích được trận pháp Thánh cấp này cũng rất bình thường.

“Thánh giả, có manh mối?”

Một lát sau, Lôi Đế nhìn thấy Phong Vân thu tay về, nhẹ nhàng hỏi thăm.

Các Vương giả còn lại cũng vô cùng chờ mong.

Nhưng Phong Vân lại lắc đầu: “Trận pháp này là Thánh cấp, trận văn ký hiệu phức tạp, vượt ngoài sự tưởng tượng của ta, muốn phân tích thành công, chỉ có Thánh cấp trận pháp sư mới được.”

Đám người Lôi Đế nghe vậy đều thở dài, ngay cả Phong Vân Thánh giả cũng không có cách nào.

Những cung điện này tràn đầy bảo quang, bên trong đương nhiên đều là linh vật có giá trị không nhỏ, một khi đạt được, khẳng định sẽ có lợi ích khổng lồ.

Nhưng bây giờ lại bị trận pháp Thánh cấp ngăn cản.

Cảm giác bảo vật phía trước mà không vào được thật khiến người ta khó chịu.

Nhưng lúc này, Phong Vân lại nói: “Mặc dù ta không thể phân tích được, nhưng muốn phá trận cũng không khó.”

“Ý Thánh giả là...” Lôi Đế nhất thời không kịp phản ứng.

Nhưng một khắc sau, lông tơ toàn thân ông ta dựng thẳng lên, một cỗ sinh tử xuất hiện trong lòng ông ta.

Các Vương giả còn lại cũng có cảm giác như vậy, nhìn thấy Phong Vân đứng phía trước, chẳng biết từ lúc nào trong tay đã có thêm một thanh huyết kiếm chưa ra khỏi vỏ, khí cơ vô cùng kinh khủng, khiến đám người Lôi Đế ngạt thở.

Đám Vương giả lập tức nhận ra thanh kiếm này chính là thanh kiếm lúc trước Phong Vân đã dùng để chém mười bảy Thánh giả!

Sắc mặt bọn họ lập tức trắng bệch, tâm thần kinh hãi, vô cùng hoảng sợ.

Không thể không hoảng sợ được, đây chính là thanh huyết kiếm đã trăm mười bảy vị Thánh cấp, bọn họ sát liền thương, đụng liền chết.

Nhưng cũng may, Phong Vân đã khống chế thanh kiếm này đến trình độ hoàn mỹ, khí thế hủy diệt và sát lục vô biên trong đó cũng không hề lộ ra ngoài một chút nào, bị khống chế trên thân kiếm.

Hắn nhẹ nhàng rút kiếm ra, một vòng huyết quang chợt xuất hiện.

Một giây sau, vòng sáng to lớn lớn kia bị chém thành hai, sau đó ảo ảnh trong đó vỡ vụn.

Vòng sáng tán đi, giống như cấm chế cả cung điện kia đều bị giải khai, đủ loại quang huy tràn ngập ra ngoài, bao phủ nơi này.

Ngũ quang thập sắc, muôn tia nghìn hồng, lộng lẫy xán lạn. Phong Vân thu kiếm vào vỏ, sau đó bỏ huyết kiếm vào không gian giới chỉ.

Sát khí kinh khủng ngập trời lập tức không thấy đâu nữa. Lúc này đám người Lôi Đế mới nặng nề thở ra một hơi, nhưng trong mắt vẫn còn hoảng hốt.

Cảm thụ một kiếm này ở khoảng cách gần, bọn họ đã cảm nhận được cái gì mới là nhỏ bé và yếu ớt, nếu như chính diện đón một kiếm này, chỉ sợ bọn họ chết đến trăm nghìn lần cũng không đủ.

“Trận pháp đã mở, vào đi.”

Bỗng nhiên, giọng nói của Phong Vân truyền đến, bùng tỉnh đám người Lôi Đế từ trạng thái hoảng sợ.

Bọn họ lập tức lấy lại tinh thần, sau đó nhìn thấy dãy cung điện trước mắt, trên mặt không kiềm chế được nở nụ cười hưng phấn.

Lúc này, từng người đi vào, trong lòng chỉ có một suy nghĩ đang vang vọng.

Phát tài rồi! Đại phát tài! Đặc biệt phát tài!

Phong Vân đi cuối cùng, ánh mắt hấn đảo qua từng tòa cung điện, đều không có hứng thú.

Đồ vật trong này tuy tốt, nhưng khó nhập mắt hấn.

Bây giờ chỉ có những tài nguyên tu hành đặc biệt trân quý, hay là các loại Thánh binh, mới có thể khiến hấn hứng thú.

Những thứ còn lại thì không có ý nghĩa lớn.

Hấn chường mắt, nhưng đối với đám người Lôi Đế thì đây chính là bảo vật vô thượng.

Đủ để khiến thực lực bọn họ tăng lên một đoạn rất lớn, khiến bọn họ vô cùng hưng phấn.

Phong Vân đi trong khi cung điện, thăm dò khắp nơi, tìm xem có đồ vật gì hữu dụng với mình không.

Ong ong!

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một cỗ lực hấp dẫn mãnh liệt từ sâu trong cung điện truyền đến, khiến linh hồn hấn rung động.

Chương 433: luyện hóa hồn tơ!

Chương 433: Luyện hóa hồn tơ!

Hả?

Phong Vân cảm nhận được linh hồn dị thường, sắc mặt khẽ động.

“Cảm giác này...”

Giống như có vật gì đó đang kêu gọi linh hồn hắn.

Đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy như vậy, Phong Vân không biết đó là cái gì, nhưng có thể khẳng định, chắc chắn nó hữu ích với linh hồn.

Nghĩ đến đây, Phong Vân cũng không do dự nữa, lập tức quay người, đi đến chỗ đang kêu gọi hắn.

Rất nhanh, hắn đã đi đến một thiên điện không đáng chú ý, nhìn từ bên ngoài, cung điện này rất thấp bé, cổ xưa.

So với các cung điện khác, giống như một căn nhà lá so với các biệt thự, không thể so sánh được.

“Không đúng, đây là linh hồn huyền cảnh!”

Phong Vân dùng lực linh hồn vô thức đảo qua, liền phát hiện sự khác biệt.

Thiên điện trước mắt là ảo ảnh. Ở bên trong cũng là ảo cảnh không có thật.

Nếu thiên phú linh hồn không cao, căn bản sẽ không phát hiện được.

“Linh hồn huyền cảnh đến trình độ này, ít nhất cũng phải là thiên phú linh hồn cấp tinh mang mới làm được...” Trong lòng Phong Vân tự nói.

Sau đó hắn đi vào trong thiên điện.

Khi bước vào có sự thay đổi bất ngờ, vật đổi sao dời, dáng vẻ thiên điện lúc trước đã biến mất, thay vào đó là một đại điện vàng son lộng lẫy, kim quang lấp lánh, vô cùng thần thánh.

So với bất cứ cung điện nào cũng rộng lớn, khổng lồ hơn.

Phong Vân đứng đó, trong lòng sinh ra cảm giác rất nhỏ bé.

“Thật lớn.”

Hắn không nhìn được cảm thán một tiếng, quy mô này còn lớn hơn bất cứ tòa cung điện nào mà hắn đã từng thấy.

Nhưng một khắc sau hắn phát hiện không đúng, vậy mà tòa cung điện này lại không ngừng biến lớn!

Ban đầu có hơn trăm mét, bây giờ nhìn lại, đã lớn đến một nghìn mét, thậm chí còn tăng lên với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được, phóng áp bách về phía Phong Vân.

“Lại là linh hồn huyền cảnh!”

Phong Vân kịp phản ứng lại, biết cái này là nhất trọng linh hồn huyền cảnh.

Huyền cảnh này còn đáng sợ hơn lúc trước rất nhiều, người có thiên phú linh hồn cấp tinh mang sợ là cũng không thể phá được.

“Hồn Thiên Binh, ra!”

Phong Vân thờ ơ, trong lòng thầm nói, hồn binh hấn cất giữ rất lâu rồi lập tức xuất hiện.

Trực tiếp mở đến tầng thứ tư, tám mươi một lưỡi dao hóa thành lưu quang xông ra, đồng thời, trong biến ý thức của hắn, đám đồ án trên Hư Thần Chi Tháp cũng nhanh chóng xuất hiện.

Cả hai kết hợp với nhau tạo ra một trận cường quang, sau đó, xuất hiện một lưỡi đao to lớn thông thiên, quang huy long lánh, vô cùng sắc bén.

“Phá!”

Phong Vân chỉ tay một cái, lưỡi đao thông thiên lập tức phóng lên trời, một vệt sáng xẹt qua chân trời, đâm vào chín tầng mây, sau đó lập tức xuyên qua cung điện không lồ.

Xoẹt!

Một giây sau, giống như cái gì đó bị xé rách, một tiếng ‘Xoẹt’ vang lên, cảnh tượng trước mắt đã biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó, trước mặt Phong Vân xuất hiện hình ảnh khác một trời một vực so với lúc trước.

Đây là một gian thạch thất, cũng không lớn, chỉ có mười mấy mét vuông. Nhưng đồ trong thạch thất này, lại nhanh chóng hấp dẫn lực chú ý của Phong Vân.

Đó là một quả cầu thủy tinh trong suốt, hình quả bóng, trong quả cầu có sương mù nồng đậm, không ngừng bốc lên, như biển mây chập trùng.

“Những cái này là...”

Phong Vân cảm thấy linh hồn trong biển ý thức của mình truyền ra khát vọng, sắc mặt hơi rung động, hẳn chưa bao giờ nhìn thấy thứ này, nhưng có thể cảm nhận được lực lượng linh hồn chí thuần trong đó.

“Lên mạng tra một chút.”

Hắn lập tức chụp ảnh, tìm kiếm trên công cụ của tổng bộ công hội võ giả.

Cũng không lâu lắm, có một tin tức xuất hiện.

[Hồn Tơ] : Do một tia bản nguyên của linh hồn trong sinh linh ngưng tụ mà thành, luyện hóa có thể tăng lực lượng linh hồn, từ đó khiến thiên phú linh hồn thuế biến. Chú ý: Phương pháp này là rút linh hồn trong cơ thể sống, tổn thương đến thiên hòa, là thủ đoạn cấm kỵ, ít dùng thì tốt hơn.

“Hồn tơ, rút một tia bản nguyên linh hồn trong cơ thể sống ngưng tụ mà thành.”

Sau khi Phong Vân xem xong, sắc mặt chấn động, trong quả cầu thủy tinh này lít nha lít nhít hồn tơ, ít nhất phải có hơn vạn sợi, mà mỗi sợi đều do rất nhiều tia bản nguyên linh hồn tạo thành.

Tính như vậy, muốn chế tạo ra quả cầu thủy tinh này, tối thiểu phải giết chết hơn mười tỷ sinh linh mới có được!

“Trên mười tỷ sinh mệnh.”

Cho dù là tâm tính kiên định như Phong Vân, lúc nghĩ đến số lượng này, sắc mặt cũng không khỏi biến hóa.

Tàn sát hơn mười tỷ sinh mạng, chỉ vì luyện chế quả cầu thủy tinh này, ngẫm lại đã cảm thấy đáng sợ.

Mà lúc này, một tia lực linh hồn của Phong Vân không cẩn thận chạm đến quả cầu thủy tinh.

Hắn lập tức sinh ra cảm giác, chỉ cần trong đầu hắn có một ý niệm, liền có thể cướp đoạt những hồn tơ kia.

Phong Vân thử cướp đoạt.

Trong nháy mắt, một lượng lớn hồn tơ trong quả cầu thủy tinh biến mất, hóa thành sương mù màu vàng, xuất hiện trong biên ý thức của hắn.

Phốc! Phốc!

Một lượng lớn sương mù kim sắc theo biên ý thức truyền vào lực linh hồn của Phong Vân.

Khi lượng sương mù màu vàng này đến gần lực linh hồn. Lực linh hồn của Phong Vân tự nhiên hút những sương mù màu vàng này vào, giống như uống nước.

“Quả nhiên...”

Phong Vân sinh ra một cảm giác vô cùng thoải mái, cảm thấy lực linh hồn của mình nhanh chóng trưởng thành.

Rất nhanh, hơn mười tỷ linh hồn bị luyện hóa thành hồn tơ đã bị linh hồn Phong Vân hấp thu hoàn toàn, sạch sẽ.

Ầm ầm!

Giống như sóng lớn vạn trượng, sóng biển chảy ngược.

Trong biển ý thức của Phong Vân, những gợn sóng này không ngừng truyền ra động tĩnh, kinh thiên động địa.

Hiên nhiên, luyện hóa những hồn tơ này khiến linh hồn của hắn tăng lên trên diện rộng.

Mặc dù thiên phú linh hồn không tăng lên, nhưng Phong Vân vẫn rất kinh hãi, thậm chí còn lộ ra nụ cười.

Không có gì khác, trong không gian tám gương của hắn còn có thiên phú linh hồn cấp nguyệt huy, là của Thánh cấp luyện khí sư ở Hỏa Thần tộc mà hắn đã hình chiếu lúc trước.

Lúc đầu Phong Vân còn buồn rầu, chỉ có một thiên phú linh hồn cấp nguyệt huy không đủ cho linh hồn hắn thuê biển.

Nhưng bây giờ, chuyện này không có vấn đề.

Hắn chỉ cần

Đến lúc đó, Phong Vân có thể tu luyện tầng cuối của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, tức là tầng thứ tám.

Nghĩ đã thấy vô cùng kích động.

Đây chính là thể chất ‘Thần Thể’ của Thần cấp trong truyền thuyết, có thể không kích động sao?

“Không tệ, không tệ, đến di tích này là đúng.”

Phong Vân có chút vui vẻ, cũng may hắn chạy đến nhìn một chút, nếu không sẽ bỏ lỡ cái này.

Mà khi bỏ lỡ, có trời mới biết thiên phú linh hồn của hắn lúc nào mới có thể đột phá.

Chương 434: Kim loại sinh mệnh!

Chương 434: Kim loại sinh mệnh!

Phong Vân ra khỏi thạch thất, sau đó lại xuất hiện bên trong cung điện.

Hắn tiếp tục đi dạo quanh đây, chờ mong còn có thể tìm được bảo vật nào đó đủ để mình động tâm, nếu như lại có thể tìm được thủy cầu trước đó thì càng tốt.

Đáng tiếc, Phong Vân tìm cả một vòng, không còn cảm giác linh hồn kêu gọi như trước nữa.

Điều này cũng làm cho hắn biết được, trong cung điện này e rằng đã không còn thủy cầu thứ hai.

Nhưng Phong Vân cũng không quá thất vọng, có viên thứ nhất đã là kiếm lời lớn, viên thứ hai có hay không cũng không quan trọng.

Dù sao chỉ cần hắn đánh rơi ra được Linh Hồn thiên phú cấp nguyệt huy của vị luyện khí sư Thánh cấp Hỏa Thần tộc kia, có được viên thủy cầu thứ hai hay không cũng không sao.

"Lại nói hồn tơ này mặc dù được chiết xuất ra từ linh hồn bản nguyên thể nhưng độ tinh khiết vẫn còn kém hơn linh hồn chi lực nguyên bản của ta một chút.

Phong Vân cẩn thận cảm thụ linh hồn lực mới tăng lên bên trong thức hải, phát hiện so sánh với nguyên bản linh hồn lực của mình, trên phương

diện chất lượng và độ tinh khiết đều kém hơn một chút.

Hắn không thể không cảm thán, 《Linh Hồn Bí Điển》 mà lúc trước hắn thu hoạch được, tuyệt đối có lai lịch không nhỏ.

Ngay cả độ tinh khiết và chất lượng của hồn tơ đều không sánh bằng linh hồn lực của hắn sa khi chiết xuất rèn luyện. Chuyện này nếu truyền ra ngoài, không biết sẽ khiến bao nhiêu người có được Linh Hồn thiên phú đỏ mắt.

Có điều 《Linh Hồn Bí Điển》 này tuy huyền bí, nhưng yêu cầu tu hành cũng rất cao, trên địa cầu có thể hoàn toàn đem tu hành đến viên mãn e rằng cũng ít càng thêm ít.

Nếu như không phải Linh Hồn thiên phú của Phong Vân một mực tăng lên, cũng rất khó tu luyện đến viên mãn.

"Ta còn có cảm giác, 《Linh Hồn Bí Điển》 này đến phía sau cũng vẫn còn nữa."

Phong Vân mỗi lần tu hành đều có loại cảm giác này.

Bởi vì mỗi lần hắn đều sinh ra một loại cảm giác dừng lại giữa chừng, thật giống như xem phim đúng đến lúc gay cấn, bỗng nhiên bị nhấn dừng.

Mà Linh Hồn Bí Điển này, Phong Vân cũng không thấy bán trong tổng bộ công hội võ giả, nói rõ toàn thế giới đoán chừng cũng chỉ có cuốn duy nhất ở chỗ hắn này mà thôi. Phần tiếp sau căn bản không biết nên đi tới nơi nào mà tìm, không có bất cứ đầu mối nào.

Tuy nói như thế, nhưng ba tầng đầu tiên này cũng đủ để hắn tu hành rồi.

"Đi ra ngoài sau đó lại tinh luyện phần linh hồn lực mới tăng này vậy."

Phong Vân có lòng muốn chiết xuất tại chỗ, nhưng nghĩ đến nơi này giống với di tích nguyên thủy của Lôi Thần tộc, chỗ càng sâu hẳn còn chưa kịp thăm dò đây.

Lúc này, hắn đề xuống ý nghĩ này, xuyên qua những cung điện này, đi về phía càng sâu bên trong.

Phong Vân không có gọi theo mấy người Lôi Đế bọn họ. Sau này với thực lực của họ, dù có gặp được nguy hiểm cũng không giúp được hắn. Hắn dứt khoát một mình đi thăm dò, hơn nữa còn không hề cố kỵ.

Cứ như vậy, Phong Vân xâm nhập thẳng vào bên trong.

Màn sương mờ khi thì nồng đậm, khi thì mỏng manh, nhưng lực áp chế cảm giác một mực không thay đổi, thậm chí xâm nhập càng sâu, lại càng có xu thế càng thêm nghiêm trọng.

Lại đi sâu thêm năm ngàn dặm, trước mặt Phong Vân xuất hiện một vật chặn đường giống như bức tường do sương mù dày đặc ngưng tụ thành.

Đi đến nơi này, Phong Vân cảm giác lực cảm giác linh hồn của mình hoàn toàn đã bị áp chế, cho dù là cường đại như hắn, cũng chỉ có thể bao trùm lên phạm vi quanh mình trăm mét, chỗ xa hơn, hoàn toàn ngoài tầm tay với.

"Di tích này, so với di tích nguyên thủy của Lôi Thần tộc còn có cảm giác cường đại hơn."

Phong Vân thầm nói.

Nhưng hắn đã đến, làm sao có thể không đi. Với thực lực của hắn bây giờ, địa cầu rộng lớn này, nơi có thể làm hắn lùi bước, chỉ đếm bằng một bàn tay.

Nghĩ đến đây, Phong Vân khẽ động bước chân, trực tiếp xuyên qua bức tường sương mù này, tiến vào bên trong.

"Ong ong!"

Khi hấn bước một bước vào bên trong liền cảm giác được từng sợi khí tức hắc ám chạm lên mặt.

Thế giới trước mắt cũng hoàn toàn biến đổi, màn sương mù biến thành hắc ám chi khí, tràn ngập đầy trời, cuộn cuộn như biển.

Phía sau bức tường sương mù, lại là một thế giới Hắc Ám!

"Đây. . ."

Sắc mặt Phong Vân thay đổi. Hấn suy đoán như thế nào cũng không thể ngờ nơi này lại là một mảnh đất hắc ám!

"Rầm!"

Lúc này, từ phương xa truyền đến một dòng khí thể mênh mông, giống như mặt trăng lên cao, hung hãn vô lượng.

Sau một khắc, một bóng dáng cao lớn hung mãnh đập lên một đám mây hắc ám mà đến.

Nó cao chừng mấy ngàn thước, che lấp cả bầu trời, tạo ra một mảng lớn bóng tối hắc ám, làm người ta kinh hãi sợ sệt.

"Thánh cấp hung thú! ?"

Phong Vân cảm nhận được luồng Thánh uy trút xuống kia, ánh mắt không khỏi lóe lên mà khẽ nói. Hơn nữa hấn luôn có cảm giác khí tức của hung thú hấn đã từng cảm thụ qua ở đâu đó.

"Nhân loại, ta không phải hung thú, ta chính là kim loại sinh mệnh, người có thể gọi ta là Lạc Tháp."

Lúc này, cự thú hắc ám cao lớn kia chợt mở miệng, âm thanh cuộn cuộn khắp ba vạn mét, tựa như sấm rền.

Kim loại sinh mệnh?

Phong Vân lần đầu tiên nghe nói đến thứ này, sắc mặt cực kì kinh ngạc.

Dường như nhìn ra Phong Vân vẫn còn nghi hoặc, cự thú hắc ám tên Lạc Tháp lại nói tiếp: "Kim loại sinh mệnh cùng với trí năng sinh mệnh, đều là sinh mệnh tiến hóa ra từ hạch tâm của bản thân. Chỉ có điều trí năng sinh mệnh được gọi "trí năng chi tâm", mà kim loại sinh mệnh lại được gọi là "kim loại chi tâm". Một khi có được hạch tâm, liền có thể tự chủ tu hành.

"Còn có cách nói này nữa ư."

Phong Vân cảm thấy khá hứng thú, kim loại sinh mệnh cùng trí năng sinh mệnh còn có quá trình tiến hóa như vậy, ngược lại cũng rất thú vị.

Lúc này, cự thú kim loại sinh mệnh kia lại nói: "Nhân loại, từ lần trước ở trong Không Gian Liệt Phùng nhìn thấy người, mới vền vẹn hai năm trôi qua, người bây giờ vậy mà đã đạt tới Thánh cấp, thật sự là thiên phú khó lường."

Lời này vừa ra, Phong Vân lập tức liền nhớ ra.

Khó trách hẳn cảm thấy cự thú này có khí tức quen thuộc như thế.

Vậy mà lại là chủ nhân của đôi mắt hắc ám hẳn đã nhìn thấy năm đó ở vết nứt trong di tích của cứ địa Giang Hải kia!

"Không ngờ lại là Thánh cấp, khó trách lúc trước cảm giác như Trời vậy."

Phong Vân cảm thán.

"Nhân loại, người có thiên phú như vậy, mà ta cũng cảm nhận được hắc ám khí tức trên thân thể người, nói rõ người có được Hắc Ám Thiên Phú. Chỉ đáng tiếc, người tới chậm rồi. Hắc Ám Thần Cách của nơi này sớm vào năm ngàn năm trước đã bị người khác lấy đi."

Cự thú kia lần nữa cất lời.

"Hắc Ám Thần Cách?" Phong Vân nhạy cảm bắt được điểm máu chốt, nhin không được dò hỏi: "Đó là cái gì?"

"Làm cho sinh linh nào đó khi tu đến Thánh cấp cực hạn, khi nguy pháp tắc chính thức tiến hóa thành pháp tắc, uy lực của vũ trụ ý chí sẽ giáng lâm, thay người đó ngưng tụ ra bản nguyên chi vật thuộc về riêng hắn. Mà cái này, chính là Thần Cách, cũng là tiêu chí để tấn thăng thành Thần Linh. . ."

Cự thú phổ cập kiến thức cho Phong Vân, êm giọng nói.

Cũng làm cho Phong Vân dần dần biết được sự huyền bí của Thần Linh.

"Nhưng lời nói đi cũng phải nói lại, nhân loại người có được thiên phú tư chất nghịch thiên như vậy, cũng không cần Hắc Ám Thần Cách này. Người hoàn toàn có thể tự mình thành thần."

Cự thú này hiển nhiên có lai lịch không tầm thường, biết được rất nhiều điều huyền bí.

Mà điều này cũng làm cho Phong Vân như nhặt được trân bảo, hẳn hiện tại chỗ thiếu sót nhất chính là moi thông tin liên quan tới cảnh giới huyền

bí phía trên Thánh cấp.

Lúc đầu hẳn dự định đi hỏi thăm hội trưởng tổng bộ công hội võ giả, nhưng bây giờ gặp được cự thú này, có thể sớm tìm hiểu một chút.

Chương 435: Túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp!

Chương 435: Túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp!

Bên trong không gian Hắc Ám.

Phong Vân cùng cự thú hắc ám là kim loại sinh mệnh kia trò chuyện rất lâu, nhưng đại bộ phận đều là Phong Vân đặt câu hỏi, hắc ám cự thú trả lời.

Trong thời gian một hỏi một đáp này, cũng làm cho Phong Vân thấy rõ rất nhiều chuyện mà trong dĩ vãng hẳn không hiểu.

Tỉ như sự huyền bí của Thần Linh, tỉ như Thần Cách, tự chủ thành thân các thứ.

Lúc này, Phong Vân lại đưa ra một vấn đề.

"Người vừa mới nói, năm ngàn năm trước Hắc Ám Thần Cách của nơi này bị người khác lấy mất. Không biết là ai ư?"

"Là một kẻ có Hắc Ám thiên phú không tệ, hình như là người đứng đầu trong thời đại kia của hắn, đến từ Hắc Ám Thần tộc, cụ thể tên gọi cái gì ta cũng không biết, nhưng tư chất của hắn so sánh với người thì chênh lệch rất xa, muốn tự chủ thành Thần gần như không có khả năng, cho nên hắn mới đến đây tìm kiếm Hắc Ám Thần Cách."

Hắc ám cự thú nói.

Mà Phong Vân nghe nói như thế liền lập tức biến sắc, đến từ Hắc Ám Thần tộc!

Vậy chẳng phải là nói, bên trong Hắc Ám Thần tộc có một tôn Thần Linh! ?

"Luyện hóa Thần Cách phải tốn bao lâu?" Phong Vân nhin không được hỏi lần nữa.

"Nhìn tư chất, giống như người, đoán chừng cũng chỉ cần trăm năm, mà giống như tên tộc nhân Hắc Ám Thần tộc kia, đoán chừng phải tốn hơn năm nghìn năm." Hắc ám cự thú nói.

Hơn năm nghìn năm!

Phong Vân hơi co rụt con người. Vậy chẳng phải là nói, chỉ quanh quanh vài năm gần đây sao!

Nghĩ tới đây, toàn thân hắn liền bất ngờ dâng lên một cảm giác cấp bách. Hắc Ám Thần tộc sắp sinh ra một tôn Thần Linh, đây quả thực là tai hạ lớn nhất trong lịch sử!

"Cũng không biết chín đại Thần tộc có Thần Linh tọa trấn hay không, nhưng ta cảm thấy hẳn không có. . ."

Bằng không, Phong Vân lén vào chín đại Thần tộc, sớm đã bị phát hiện.

Chín đại Thần tộc không có Thần Linh tọa trấn, nhưng Hắc Ám Thần tộc lại có. Như vậy có thể đoán được, trong tương lai không lâu, vị Thần Linh kia của Hắc Ám Thần tộc chắc chắn sẽ dẫn quân xâm chiếm đại địa, khiến toàn bộ địa cầu rơi vào thời đại hắc ám.

"Không đúng, còn có hội trưởng tổng bộ công hội võ giả, hẳn cũng là nhân vật thần bí."

Phong Vân vẫn luôn suy đoán hội trưởng tổng bộ công hội võ giả có thể áp đảo cả chín đại Thần tộc rất có thể cũng là một tôn Thần Linh.

Nhưng hẳn cũng không đem hi vọng ký thác vào tay người khác, chính mình vận mệnh phải do chính mình nắm giữ!

Lúc này, hắc ám cự thú một lần nữa nói: "Nhìn dáng vẻ của ngươi, là sợ tên tộc nhân Hắc Ám Thần tộc kia luyện hóa Thần Cách thành thần đúng không? Đáng tiếc, lấy tư chất của ngươi, cho ngươi thời gian ngàn năm, chắc chắn có thể tự chủ thành thần. Nhưng bây giờ đoán chừng cũng chỉ cần hơn chín mươi năm thời gian, tên kia đã có thể luyện hóa Thần Cách thành công, đã không kịp nữa rồi."

"Nhưng ta hiện tại cho ngươi một đề nghị, ngươi tốt nhất nên đi tìm các di tích Thần cấp trên địa cầu, bên trong hẳn là sẽ có Thần Cách. Ngươi luyện hóa nó, trong vòng trăm năm đạt tới cảnh giới Thần Linh, như vậy cũng sẽ không kém cạnh gì so với tên tộc nhân Hắc Ám Thần kia."

Hắc ám cự thú đã nói rất rõ ràng, tốc độ tu hành Phong Vân đã không sánh kịp, hiện tại chỉ có cách hẳn cũng tìm được Thần Cách để luyện hóa, mới có thể ngăn cản đối phương.

"Ta cũng luyện hóa Thần Cách?"

Phong Vân nghe vậy hơi đổi sắc mặt, đây cũng là một cách.

Sau đó, hẳn hỏi thăm cự thú hắc ám này, trên địa cầu có di tích Thần cấp nào.

Cự thú hắc ám lắc đầu, "Cái này ta cũng không rõ, có điều cũng không nhiều, chỉ có mấy chỗ mà thôi. Đúng rồi, kiếm ấn trên mi tâm ngươi, hẳn là bằng chứng chỉ về hướng một di tích Thần cấp, ta đoán chừng không lâu sau nó sẽ mở ra, đến lúc đó ngươi chú ý một chút."

Kiểm ấn, nói tiểu ngọc kiếm này ư.

Phong Vân trong lòng đã hiểu. Xem ra tin tức lúc trước tiểu ngọc kiếm truyền đến không giả, sau khi chín chuôi tiểu ngọc kiếm xuất thế sẽ mở ra bảo tàng, bên trong tồn tại thần vật giúp đạt tới thành tựu Thần Linh.

Có thể đạt thành Thần Linh, chẳng lẽ không phải chính là di tích đây sao.

"Hoá ra trong tay ta sớm đã có bằng chứng chỉ hướng tới di tích Thần cấp." Phong Vân thầm nói, nhưng trong tay hắn hiện tại chỉ có bốn chuôi tiểu ngọc kiếm.

Đến lúc đó mở ra, đoán chừng sẽ có cường giả khác góp mặt.

Sau đó.

Phong Vân cáo từ hắc ám cự thú, quay người rời khỏi nơi này. Đương nhiên, hắn cũng hỏi qua cự thú này rằng có muốn cùng hắn cùng đi ra hay không, nhưng nó đã cự tuyệt.

Đưa mắt nhìn theo bóng lưng Phong Vân biến mất, hắc ám cự thú nhẹ giọng nói: "Địa cầu mới tiến vào thời đại thứ hai, liền có được thiên tài nghịch thiên như vậy, thật sự là kỳ quái. Chỉ đáng tiếc, sinh ra quá muộn. Nếu sớm chừng ngàn năm, địa cầu này liền không có bất cứ sinh linh nào là đối thủ của ngươi."

"Hiện tại ấy à, chỉ có thể giành giật từng giây."

Bên này.

Ra khỏi bức tường sương mù, Phong Vân trở lại cung điện, mấy người Lôi Đế còn đang vơ vét tài nguyên, làm không biết mệt.

Phong Vân thấy thế cũng chỉ tới chào hỏi xong rồi rời đi, đồng thời cũng khuyên bảo bọn họ đừng nên đi vào sau mặt tường sương mù kia, có tồn tại khủng bố.

Dù sao đây trời hắc ám chi khí kia, hẳn có thể không để ý, nhưng bọn Lôi Đế lại không thể. Nếu như bọn họ bị che kín, vài phút sẽ đi đời.

Trở lại ngoại giới.

Thời gian mới chỉ qua đi mấy ngày.

Hắn xin phép bọn vị điện chủ lấy một gian mật thất, sau đó liền đi thẳng vào bên trong, đóng cửa không ra.

Trong mật thất.

Phong Vân chuẩn bị bắt đầu tu hành Linh Hồn Bí Điển để rèn luyện linh hồn lực mới tăng.

"Nhưng trước đó, đánh hình chiếu đã."

Hắn lúc này đã thả ý thức tiến vào trong tấm gương hình chiếu, bắt đầu đánh phần hình chiếu hôm nay.

Gần hai mươi tiếng sau, Phong Vân thành công đánh xong.

Ý thức lập tức đảo qua túi đeo, lúc nhìn thấy có quang huy lấp lóe, hẳn liền biết, chắc chắn đã đánh ra được đồ tốt.

【 Phong chi lĩnh vực (bốn tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Phong Vũ.

【 Hỏa chi lĩnh vực (bốn tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Huyền.

【 Một túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp 】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Diệu Thiên.

“Rốt cục cũng đánh được Một túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp.”

Phong Vân cực kì vui mừng, điều này đồng nghĩa với việc hắn sẽ có được năng lực rèn đúc Thánh Binh.

Hắn biết rõ một kiện Thánh Binh cấp siêu phàm giúp tăng cường bao nhiêu chiến lực.

Trước đó khi đại chiến với những Thánh cấp tồn tại kia, nếu như không nhờ vào huyết kiếm, Thánh Binh siêu phàm kia, hắn muốn giết chết những tên Thánh cấp đó cũng không dễ dàng như vậy.

Cho nên tầm quan trọng của một kiện Thánh Binh, thậm chí là Thánh Binh cấp siêu phàm không cần nói cũng biết.

...

Sau đó.

Phong Vân đầu tiên hiển hóa Phong chi lĩnh vực và Hỏa chi lĩnh vực. Hai thứ này dung nhập vào thân thể hắn, giúp Phong chi lĩnh vực cùng Hỏa chi lĩnh vực của hắn tăng lên tới tầng tám.

Nhưng về mặt sức chiến đấu cũng không tăng cường quá lớn, dù sao chưa đạt tới ngụy pháp tắc, với hắn mà nói đều không có ý nghĩa quá to tát.

Dung hợp hoàn tất hai cái này, Phong Vân đưa ánh mắt đặt lên thứ cuối cùng, cũng là thứ rơi xuống có giá trị cao nhất lần này.

"Hiện hóa." Trong lòng hấn thâm mặc niệm một tiếng.

【 Hiện hóa túi kinh nghiệm luyện khí sư Thánh cấp. . . Đang hiện hóa... Hiện hóa thành công! 】

Ong!

Một trận quang mang mãnh liệt bùng nổ trong đầu hấn, hóa thành vô số hạt ký ức tuôn ra bốn phương tám hướng, bị Phong Vân dung hợp toàn bộ.

Một cảm giác trướng căng cũng theo đó mà dâng lên.

Chương 436: Người nói tiếng người có được không không?

Chương 436: Người nói tiếng người có được không không?

Hỏa Diệu Thiên trở thành luyện khí sư chừng bảy tám trăm năm trước, nhiều ký ức kinh nghiệm như vậy trong nháy mắt bạo phát trong đầu Phong Vân, bị hấp dung hợp, cảm giác loại bành trướng kia có thể nghĩ.

Nếu không phải cường độ linh hồn hẳn cao hơn người bình thường, đổi lại người khác tới, linh hồn đã sớm vỡ vụn, chết oan chết uổng.

Cho nên nói, một vài cơ duyên nếu như bản thân thực lực không đủ ngành kháng lại, vậy thì đó chẳng những không phải là cơ duyên, mà là thiên đại tai nạn.

"Tin tức ký ức quá lớn. . ."

Phong Vân thầm nghĩ: tin tức ký ức khổng lồ như vậy, cho dù là ta, sợ là cũng phải mười phút đồng hồ mới có thể dung hợp thành công.

Lời này nếu để cho người khác nghe thấy, đoán chừng muốn phun máu ra ngoài.

Người khác nếu là dung hợp cái tin tức ký ức khổng lồ này, đoán chừng vài phút chết bất đắc kỳ tử, chết đến không thể chết, nhưng với hắn mà nói, vậy mà chỉ cần mười phút đồng hồ liền có thể dung hợp.

Với lại nghe ngữ khí của Phong Vân, lại còn không hài lòng.

Người nói tiếng người có được không?

...

Mười phút trôi qua rất nhanh.

Một tia ký ức cuối cùng cũng đã bị Phong Vân hấp thu luyện hóa, toàn thân hấn chấn động, trong đầu kinh nghiệm tri thức liên quan tới luyện khí hiện lên, vô cùng phong phú.

Từ giờ trở đi, hấn chính là một luyện khí sư Thánh cấp hàng thật giá thật.

"Từ nay sau đó, ta đã có thể tự luyện khí cho mình, không cần phải đi công hội võ giả trao đổi, mua sắm."

Phong Vân trên mặt tràn ngập vui mừng.

Thánh Binh trong danh sách trao đổi của công hội võ giả giá cả quá đắt, căn bản không ai mua nổi.

Cho dù là chín đại Thần tộc, mua một kiện Thánh Binh Siêu Phàm cấp sợ là cũng thương cân động cốt.

Dù sao tổng bộ công hội võ giả chỉ nhận điểm tích lũy, không tiền bạc hay thiên tài địa bảo khác để hoán đổi.

Mặc dù chín đại Thần tộc nội tình thâm hậu, nhưng cũng không bột đố gột nên hồ, điểm tích lũy thu hoạch được cũng không phải dễ dàng như vậy.

"Ta chỉ cần mua sắm một ít vật liệu luyện khí là được. . ."

So với giá cả những thánh binh kia, vật liệu luyện khí tiện nghi hơn quá nhiều.

"Không vội, trước tiên đem linh hồn lực mới tăng rèn luyện chiết xuất lại nói ~."

Ý thức của Phong Vân lập tức tiến vào trong thức hải, vận chuyển 《Linh Hồn Bí Điển》, từ tầng thứ nhất đến tầng thứ ba đều dùng mấy lần, tổn hao mấy giờ, cuối cùng cũng thành công đem cường độ linh hồn lực trước đó mới tăng, tăng lên gấp bội.

Mà Hư Thần Chi Tháp, cũng đạt tới tầng tám mươi tám.

Cảm giác nặng nề mà chân thực, trấn áp toàn bộ thức hải, bất động như núi, nguy nga thẳng tắp.

"Hồn Thiên Binh cũng có thể mở ra đệ ngũ trọng. . ."

Đệ ngũ trọng Hồn Thiên Binh giải phong 243 chuỗi lưỡi dao, so trước đó 81 chuỗi, nhiều hơn gấp ba lần, uy năng càng là không mạnh mẽ hơn trước nhiều!

"Cường độ linh hồn của ta bây giờ, tăng thêm Hồn Thiên Binh cùng Hư Thần Chi Tháp, hẳn là có thể đối mặt với uy hiếp phía dưới Thánh cấp cao giai."

Phong Vân trong lòng đoán chừng nói.

Hắn tiến bộ quá nhanh, dẫn đến phương diện linh hồn công kích không theo kịp những phương diện công kích khác, không cách nào tạo thành uy hiếp đối với Thánh cấp, cho nên hẳn rất ít sử dụng.

Chẳng qua hiện nay đã tiến bộ một mảng lớn, lại là có thể gây ra tổn thương đối với Thánh cấp.

Như vậy, sát chiêu của hắn lại nhiều ra một loại.

Cái này gọi là kỹ nhiều mà không ép thân, đối với người khác mà nói, sở trường mới là vương đạo, bởi vì tinh lực có hạn, không thể nào làm được chu đáo tất cả các phương diện.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, hắn có hình chiếu tám gương trong tay, tập trung vào sở trường thật sự là một loại lãng phí, bao hàm toàn diện mới là con đường đúng đắn!

Nam nhân chân chính cái gì nên biết đều sẽ biết !

"Tiếp xuống liền đi tổng bộ công hội võ giả giả lập ."

Phong Vân cần trao đổi vật liệu luyện khí để luyện chế Thánh Binh, nhưng trước mắt trong tay hắn không có điểm tích lũy, cho nên chuẩn bị đi tổng bộ công hội võ giả giả lập một chuyến, xông Hư Thiên cảnh, kiếm chút điểm tích lũy để tiêu xài một chút.

Dù sao hắn đoán chừng thực lực của mình đã có thể bộc lộ ra ngoài, tiếp tục ẩn dấu cũng không có ý nghĩa gì nữa.

Lại nói chiến lực của hắn bây giờ đã có thể so với Thánh cấp đỉnh giai , tăng thêm năng lực không gian, Địa Cầu bao la rộng lớn, đều có thể đi đến rồi.

Rốt cuộc không còn phải sợ người khác nữa rồi.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền lấy ra thiết bị giả lập, liên thông ý thức, tiến vào bên trong hệ thống giả lập của tổng bộ công hội võ giả.

Cùng lúc đó.

Tổng bộ công hội võ giả cùng các Đại Thần tộc cũng biết được tin tức Phong Vân một mình giết chết 18 Thánh cấp tạo chiến tích kinh khủng.

Không hề nghi ngờ, sau khi bọn hắn nghe xong tin tức này, phản ứng đầu tiên đều là không tin.

Nhưng sau khi bọn hắn nhận ra ở Hung Thú giới và Hắc Âm Thần tộc cũng truyền ra tin tức này, lại để cho bọn họ không thể không tin rồi.

Giờ khắc này, toàn bộ Thần tộc cao cao tại thượng đều đang trầm mặc.

Đều vì tư chất tuyệt thế cùng chiến lực của Phong Vân mà cảm thấy rung động.

Chín đại Thần tộc thật biết rõ ràng, từ giờ khắc này, Phong Vân đã triệt để quật khởi.

"Căn cứ nguyên quán ghi chép, bằng chừng ấy tuổi đã đạt tới Thánh cấp, lại có được chiến lực của Thánh cấp đỉnh giai, trong thời gian ngàn năm tất nhiên sẽ có thành tựu Thần Linh chi cảnh!"

"Thần Linh chi cảnh chí cao vô thượng, chúng ta là hậu duệ Thần tộc đều không có cách nào đạt đến một bước này, lại bị một thiên tài tới từ cứ địa nhân loại làm được. . ."

"Đây là một chuyện tốt, Phong Vân tốt xấu gì cũng là đứng ở trận doanh của chúng ta, nếu như là Hắc Âm Thần tộc hoặc là Thú Thần Điện, vậy thì coi như chờ chết."

"Xem ra phải phái sứ giả mời vị cái thể thiên tài này đến tộc đàn làm khách, sớm lấy lòng."

". . ."

Các Đại Thần tộc đều nhao nhao phái ra sứ giả, chuẩn bị mời Phong Vân đi tộc bọn họ làm khách, nhiệt tình rồi tinh rồi mù.

Phong Vân trước đó, mặc dù cũng cực kỳ ưu tú, nhưng nhiều nhất chỉ là để Thần tộc ghé mắt, muốn để bọn họ cúi người xuống đi giao hảo với đối phương, tự nhiên là không có khả năng.

Nhưng bây giờ đã không giống trước.

Chiến lược cùng tư chất biểu hiện ra bên ngoài của Phong Vân quá kinh khủng, so với Thần Linh Thủy Tổ đời thứ nhất của bọn họ còn đáng sợ hơn nhiều, tương lai nhất định sẽ thành tựu Thần Linh.

Dạng tồn tại này, cho dù là bọn họ, cũng phải ngưỡng mộ.

Lúc này, làm sao có thể còn sĩ diện, tự nhiên từng cái tới lấy lòng.

. . . Tổng bộ công hội võ giả.

Lúc hội trưởng công hội võ giả biết được việc này, hẩn lạng người hồi lâu, sau đó bỗng nhiên cười, "Tiểu tử này, ẩn tàng sâu như vậy, thú vị, để xem ngươi có thể đi đến bước nào, nếu như có thể thông qua thí luyện cuối cùng, coi như nền văn minh cấp thấp lạc hậu này cũng có thể sinh ra một thiên tài. . .

". . ."

Một bên khác.

Lúc ý thức Phong Vân thanh tỉnh lại, thì đã đi tới tổng bộ công hội võ giả giả lập .

Tiếp theo, hẩn vừa động tâm niệm, liền trực tiếp truyền tống đến bên trong Hư Thiên cảnh.

Thủ hộ giả áo đen nghe được động tĩnh, vô thức nhìn qua.

Khi hấn nhìn thấy người tới là Phong Vân, lập tức toàn thân chấn động, liên tưởng tới tin tức trước đó Phong Vân một mình tàn sát 18 vị Thánh cấp tạo ra chiến tích kinh khủng, lập tức nhìn về phía Phong Vân như đang nhìn một con quái vật không cách nào tưởng tượng nổi.

Chương 437: Điên, sắp điên!

Chương 437: Điên, sắp điên!

"Phong, ...Phong Vân các hạ, người, ...người đến."

Thủ hộ giả áo đen lúc đối mặt với Phong Vân sinh ra một loại cảm giác kính sợ theo bản năng, loại cảm giác kính sợ này bắt nguồn từ lúc hắn biết được chỉ cần Phong Vân không chết, tương lai nhất định sẽ trở thành Thần.

Một vị Thần Linh, vạn thọ vô cương, trăm cổ vĩnh tồn, đáng giá với bất luận kính sợ gì!

"À, như cũ, thiếu điểm tích lũy tiêu xài."

Phong Vân gật gật đầu, liền trực tiếp hướng tới con đường cuối cùng, tiếp tục cửa ải chưa khiêu chiến xong ở lần trước, cũng chính là Hư Thiên cảnh đệ thập tứ trọng.

Thủ hộ giả áo đen lần này không có bất kỳ hoài nghi gì.

Còn hoài nghi gì nữa, vị Phong Vân này có thể một người giết chết 18 vị Thánh cấp, nắm giữ chiến lược Thánh cấp đỉnh giai.

Đừng nói Hư Thiên cảnh đệ thập tứ trọng, coi như là đệ thập ngũ trọng, đệ thập lục trọng đoán chừng cũng đỡ không nổi hắn.

Mà sự thật cũng giống như thủ hộ giả áo đen suy nghĩ vậy.

...

Đệ thập tứ trọng.

Phong Vân lựa chọn đối thủ vẫn như cũ là Lôi Hệ Thánh cấp, tu luyện Lôi chi pháp tắc đã đạt tới tầng bốn.

Phong Vân lại cùng đối phương đại chiến mấy chục hiệp, cẩn thận cảm thụ Lôi chi thế giới của đối phương, lúc này mới tuôn ra ba hệ ngục pháp tắc, đem đối thủ đánh bại.

Đệ thập tứ trọng, thông qua!

...

Đệ thập ngũ trọng.

Phong Vân lựa chọn là Băng Hệ Thánh cấp, đối phương lĩnh hội ngục Băng chi pháp tắc đến tầng thứ năm, kết hợp Băng Hệ nguyên lực ngưng tụ ra Băng chi thế giới uy lực vô cùng.

Bất quá đối với Phong Vân sở hữu ba hệ pháp tắc hình thành thế giới mà nói, vẫn như cũ không chịu nổi một kích, trong nháy mắt tan tác.

Đệ thập ngũ trọng, thông qua!

Đệ thập lục trọng.

Đối thủ đổi thành Kim Hệ võ giả, pháp tắc lĩnh hội đến tầng sáu, có thể xưng là cùng giai lực công phạt mạnh nhất.

Nhưng vẫn như cũ vẫn vô dụng, ba hệ ngục pháp tắc hình thành thế giới vừa ra, vài phút liền đem đối thủ trấn áp, nghiền thành bụi.

Đệ thập lục trọng, thông qua!

...

Hur vô ngoại cảnh.

Thủ hộ giả áo đen yên tĩnh im ắng, chăm chú nhìn vào màn hình, trong mắt tràn đầy kinh động.

Mặc dù sớm đã có đoán trước, nhưng sau khi chân chính nhìn thấy tư thái quét ngang hết thảy của Phong Vân, vẫn để hấn khiếp sợ không thôi.

Trước đó dù sao cũng chỉ là nghe nói, không có khắc sâu như vậy, bây giờ trực quan cảm thụ được chiến lược kinh khủng của Phong Vân, đó tuyệt đối là kích thích.

"17 tuổi có được chiến lược dạng này, điên, điên, thật muốn điên rồi."

Thủ hộ giả áo đen lẩm bẩm nói.

Hur Thiên cảnh đệ thập thất trọng.

Phong Vân đứng ở chỗ này, trong lòng của hấn lẩm bẩm: "Trừ Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp ra cùng với Thánh Binh Siêu Phàm cấp ở bên ngoài, chiến lược chân thực của ta đoán chừng cũng chính là đệ thập thất trọng."

Cũng chính là tương đương với nguy pháp tắc lĩnh hội đến tầng thứ bảy chiến lược Thánh cấp cao giai.

Mà bên trong Hur Thiên cảnh không thể vận dụng hết thảy bí thuật cùng binh khí, chỉ có thể là chiến lược chân thật nhất của mình mà thôi.

Sau đó, Phong Vân nhìn thoáng qua tài khoản điểm tích lũy của mình, phát hiện có 6500 ức điểm tích lũy.

Đệ thập tứ trọng có 500 ức điểm tích lũy, đệ thập ngũ trọng có 1000 ức điểm tích lũy, mà đệ thập lục trọng lại có 5000 ức điểm tích lũy

Như thế ngay cả qua ba cửa ải, Phong Vân liền một hơi thu hoạch được 6500 ức điểm tích lũy.

Mà nếu như hắn xông qua đệ thập thất trọng, sẽ thu hoạch được 1 vạn ức điểm tích lũy!

Một khoản điểm tích lũy không lồ như thế , ngấm lại liền vui vẻ.

"16.500 ức điểm tích lũy, đủ cho ta mua sắm vật liệu luyện khí cùng tài nguyên tu luyện."

Phong Vân động tâm không thôi, Hư Thiên cảnh quả nhiên là biện pháp kiếm điểm tích lũy nhanh nhất.

Lúc này, trên không trung truyền xuống thanh âm rộng lớn: "Lựa chọn đối thủ của ngươi, mười hệ võ giả, niệm hồn sư, huyền thuật sư, Luyện Thể võ giả, lựa chọn một, đánh bại hắn, thì có thể thông qua đệ thập thất trọng."

"Kim Hệ ." Phong Vân suy nghĩ một chút, vẫn là lựa chọn hệ quen thuộc với bản thân nhất, cũng có thể nhìn một chút tư thái chiến đấu của đối phương.

Ầm ầm ——! !

Một giây sau, trời cao chấn động, vô số điểm sáng màu vàng óng từ bốn phía bay ra, nhanh chóng tập trung lại ở giữa không trung.

Một khắc sau, liền hóa thành cường giả bí ẩn mặc chiến y màu vàng óng.

Hắn vác một thanh trường kiếm ám kim sắc, nhìn về Phong Vân, "Tuổi còn nhỏ đã đi đến một bước này, thật sự là khó có được, trước mắt trên Địa Cầu còn không có một người nào của thế hệ tuổi trẻ có thể xông qua cửa ải này."

"Vậy ta liền đến phá vỡ cái kỷ lục này ." Phong Vân mỉm cười nói.

"Rất có lòng tin!"

Kim Y nhân hừ lạnh một tiếng, "Ta là Kim Hệ Thánh cấp, danh xưng công phạt mạnh nhất ở đồng giai, ngươi phải cẩn thận."

Vị!

Sau khi nói xong, quanh người hắn xuất hiện ngàn vạn đạo ánh sáng, kim chi ngục pháp tắc tầng bảy không giữ lại chút nào, hoàn toàn thi triển ra, kết hợp với Kim Hệ nguyên lực trong cơ thể hắn, một Kim chi thế giới to lớn nhanh chóng hình thành, hướng phía Phong Vân bao trùm mà đến.

Oanh!

Phong Vân không chút do dự thi triển ra ba hệ ngục pháp tắc, hình thành ba thế giới thuộc tính, quán quanh bốn phía, cùng Kim chi thế giới của đối phương địa vị ngang nhau.

Kim Y nhân thấy cảnh này, con ngươi hơi co lại, "Ba thuộc tính pháp tắc!"

"Không sai, chính là ba thuộc tính ngục pháp tắc, có thể lọt vào mắt của ngươi chưa?" Thanh âm Phong Vân xuyên qua tầng tầng quang mang truyền tới.

"Hừ! Ba thuộc tính pháp tắc thì như thế nào, người bất quá đều lĩnh hội đến trình độ tầng một, làm sao có thể so sánh với Kim chi pháp tắc tầng bảy hình thành thế giới của ta!"

Kim Y người lạnh lùng nói.

"A? Vậy liền thử một chút."

Oanh! Oanh!

Kim chi thế giới cùng Phong Vân ba hệ thế giới lập tức đụng vào nhau.

Một hơi sau đó, sự tình đáng sợ phát sinh.

Kim chi thế giới của Kim Y nhân vậy mà không địch lại ba hệ thế giới kia, trực tiếp sụp đổ.

"Không có khả năng! !"

Kim Y nhân mắt tròn to, bên trong tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Kim chi nguy pháp tắc của hắn đã có được tầng bảy, đối phương mặc dù có được ba hệ, nhưng đều là tầng một, làm sao có thể còn mạnh hơn hắn!

"Xem ra Kim chi thế giới của người không gì hơn cái này."

Phong Vân thanh âm truyền đến, rộng lớn vô cùng, vang lên âm âm.

Sau một khắc, ba hệ thế giới kia cuộn cuộn mà tới, giống như bầu trời rơi xuống, che đầy hết thảy!

Kim Y nhân cảm nhận được nguy cơ, không chút do dự bạo phát át chủ bài, trong lòng quát: "Kim Kiếm Trảm!"

Ong!

Một tiếng kiếm ngân vang, trường kiếm màu vàng óng ra khỏi vỏ, chí cương chí dương, không gì không phá, như là hội tụ phong mang chi lực sắc bén nhất thiên hạ, nhẹ nhàng vút qua, hư không đều như bị xé rách.

Tốc độ nhanh vô cùng, bằng mắt thường nhìn vào chỉ thấy như là một sợi kim sắc mà thôi, căn bản không nhìn thấy kiếm thể.

Ong!

Phong Vân thấy thế, tâm niệm vừa động, Hồn Thiên Binh trong thức hải nở rộ vạn trượng quang huy, đệ ngũ trọng mở ra, 243 chuỗi lưỡi dao cùng lúc bay ra.

Đồng thời bay ra là Hư Thần Chi Tháp tám mươi tám tầng phía trên dày đặc đồ án thần bí.

"Hợp!" Nương theo tiếng quát khê.

Lưỡi dao cùng đồ án trong nháy mắt tụ lại, hóa thành một cây trường thương màu vàng dài chừng hai mét.

Hoa!

Trường thương này so với trường kiếm màu vàng óng kia mà nói, càng thêm linh động, càng thêm huyền dị.

Phong Vân không có thúc đẩy trường thương đi cản thanh kiếm màu vàng óng kia, mà là trực tiếp để trường thương đâm về Kim Y nhân phía đối diện, chính hắn thì trực diện cản thanh kiếm màu vàng óng.

Kim Y nhân thấy cảnh này, cười lạnh nói: "Sát chiêu của ta há lại là dễ dàng cản như vậy . . . Cái gì! ?"

Hắn nửa câu nói phải nuốt lại vào trong miệng, phát ra một tiếng kinh hô không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ thấy Phong Vân toàn thân bạo phát trăm vạn sợi hào quang màu vàng, giống như Thái Dương hạ phàm, trực tiếp đưa ra một cái tay, đem thanh trường kiếm kia một phát bắt được.

Sau đó, sinh sinh bóp nát!

Chương 438: Liếm chó nhất thời thoải mái, càng liếm càng thoải mái!

Chương 438: Liếm chó nhất thời thoải mái, càng liếm càng thoải mái!

"Đại Nhật Thế! ?"

Kim Y nhân nhìn thấy cảnh này, sắc mặt hoảng hốt.

Nhưng hắn đã không kịp nói lời nào nữa.

Bởi vì trường thương của Phong Vân sớm đã đâm tới.

"Hoa!"

Tốc độ vô biên, trong nháy mắt sẽ xuyên qua mi tâm của Kim Y nhân , nhanh đến hắn cũng không có bất kỳ cơ hội trốn tránh nào.

Đây chính là chỗ đáng sợ của niệm hồn binh , được linh hồn lực giao phó uy năng cùng tốc độ đáng sợ, so với binh khí bình thường khủng bố hơn rất nhiều.

Đương nhiên, nếu như Kim Y nhân ở dưới thực lực bình thường, tự nhiên có thể tránh thoát.

Nhưng bây giờ hắn tiêu hao lớn, Kim chi thể giới cùng sát chiêu đều bị Phong Vân phá, đã ở vào trạng thái dầu hết đèn tắt, tự nhiên vô sức chống

lại.

Phốc!

Kim quang chợt lóe lên, thân thể Kim Y nhân trong nháy mắt ngưng kết tại nguyên chỗ, sau đó giống như khối đậu hũ phân giải thành vài trăm mảnh vụn.

Trong nháy mắt thức hải liền bị xuyên thủng, cứ như vậy chết đi.

Hư Thiên cảnh đệ thập thất trọng, thông qua!

"Hô. . ."

Phong Vân đứng ở giữa không trung, tán đi ba đại thế giới, sau đó thờ nhẹ ra một ngụm khí.

Sự thật đúng như hần dự đoán vậy, bỏ qua bí thuật cùng Thánh Binh Siêu Phàm cấp, chiến lược chân thật nhất của hần có thể so với Hư Thiên cảnh đệ thập thất trọng.

"Nếu ta không có linh hồn lực cường đại, tăng thêm nguyên lực chất lượng hơn xa cùng giai, chỉ có ba hệ ngục lực lượng pháp tắc tầng hai, cũng không thể phát huy ra uy năng cường đại như vậy được."

Phong Vân khẽ nói.

Linh hồn lực là căn bản, trừ tính chung cho ba hệ thuộc tính thế giới, để lực lượng bọn chúng có thể phát huy đến sức mạnh lớn nhất, cái này cộng dồn cho cái sau, cho nên mới tạo nên sức chiến đấu cường hoành của Phong Vân.

Đôi lại bất kỳ một người nào khác có được ba hệ thuộc tính thế giới, cũng đều không thể làm được điều tương tự như Phong Vân.

Sau đó, Phong Vân nhìn tài khoản điểm tích lũy của mình, nhìn thấy phía trên hiện ra 16.500 ức điểm tích lũy, hắn lập tức lộ ra nụ cười sảng khoái.

"Thu hoạch lớn rồi."

Hơn một vạn sáu ngàn ức điểm tích lũy, Thánh Binh Siêu Phàm cấp cũng có thể mua tới ba kiện.

Đương nhiên, hắn khẳng định là sẽ không làm như thế, đó quả thật là quá lãng phí.

"Nếu như chỉ dùng để mua vật liệu luyện khí, chỉ cần 5000 ức điểm tích lũy, đã có thể đủ để luyện chế ba kiện Thánh Binh Siêu Phàm cấp."

Cái này một tới hai đi, thế nhưng là trọn vẹn tiết kiệm một ngàn tỷ điểm tích lũy!

Ngẫm lại liền kích động không thôi!

Bởi vậy có thể thấy được, một vị luyện khí sư Thánh cấp là trọng yếu bực nào!

Bất quá luyện khí sư Thánh cấp cũng nổi danh là vô cùng thưa thớt, luyện khí sư Thánh cấp có được trên cả trái đất, đoán chừng có thể đếm không đủ một bàn tay.

Sau đó.

Phong Vân quay người rời đi, không có tiếp tục khiêu chiến Hư Thiên cảnh đệ thập bát trọng.

Lấy chiến lực của hắn bây giờ, sợ là vẫn chưa đủ để vượt qua, lại thêm những điểm tích lũy mà hắn thu hoạch được cũng đủ dùng rồi, vẫn là nên

chờ sau khi thực lực cường đại, hoặc là thiếu điểm tích lũy lại đến.

Trở lại ngoại cảnh vậy.

Thủ hộ giả áo đen nhiệt tình cùng cung kính càng chi tiết hơn, thậm chí nghiêm nhiên đã hóa thành fan trung thành.

Đối mặt với cường giả như vậy, tiềm lực lại thâm bất khả trắc như vậy, không có người nào muốn đắc tội đâu.

Liếm chó nhất thời thoải mái, một mực liếm một mực thoải mái.

Mà Phong Vân bị thái độ nhiệt tình của thủ hộ giả áo đen làm cho có chút không đỡ được, tùy ý hàn huyên vài câu sau đó liền chuồn mất.

Căn bản không dám chờ lâu.

Mà lúc Phong Vân rời khỏi Hư Thiên cảnh, ý thức trở về thân thể hiện thực, bên tai trùng hợp truyền ra một thanh âm nhắc nhở.

"Hả? Có thư tín mới." Lông mày hấn nhíu lại.

Lúc này, có thể phát thư tín cho hấn, đoán chừng cũng chỉ là mấy thế lực kia.

Hấn mở ra xem, quả nhiên không ngoài dự liệu, là chín đại Thần tộc phát tới.

Bất quá không phải chín phong thư mà là một phong, phía trên là dấu hiệu của liên minh ngũ đại Thần tộc.

Sau khi mở ra, một bộ văn tự dày đặc cả phong thư đập vào trong mắt Phong Vân.

Hắn nhẹ nhàng quét qua, vài giây đồng hồ liền xem hết.

Trong thư viết rất nhiều, bất quá đại khái có thể khái quát thành : Cửu đại Thần tộc gần đây muốn cử hành đại hội đồng minh , khảo sát thiên tài trong tộc, mời Phong Vân cùng đến xem lễ.

Loại hoạt động này trước đây đều là ngũ đại Thần tộc cử hành nội bộ , chưa từng mời người bên ngoài đến, có thể nói Phong Vân đã tạo ra tiền lệ.

Bất quá nghiêm chỉnh mà nói, Phong Vân cũng không tính là người ngoài, dù sao hắn có một nửa thân phận là Kim Thần tộc.

"Chín đại Thần tộc đại hội đồng minh à."

Nói thực ra, Phong Vân căn bản không có chút hứng thú nào, nhưng trên này lại nói, các trưởng lão và tộc trưởng cũng đều sẽ đến đây, lại làm cho hắn dâng lên hứng thú nồng đậm.

Thần tộc trưởng lão và tộc trưởng, đây đều là tồn tại Thánh cấp, nhất là các tộc trưởng Đại Thần tộc, đoán chừng đều là cấp độ Thánh cấp đỉnh giai.

Những người này ở trong mắt Phong Vân đều là tuyệt thế hình chiếu, bình thường đi nơi nào để có chiếu hình tốt như vậy chứ!

Phải biết rằng, hắn phí hết tâm tư lên vào các thần tộc để chiếu hình, ngay cả gặp được trưởng lão không cũng đều xem duyên phận, không nói đến tộc trưởng, đoán chừng một trăm lần cũng khó mà gặp được một lần.

Bây giờ, liền cơ hội có tốt đặt ở trước mắt, không chỉ là một cái Thần tộc, mà là năm đại Thần tộc.

Đồ đàn mới cự tuyệt!

"Mẹ nó, đi, bỏ qua lần này, tối thiểu cũng phải chờ tới trăm năm sau! Mà trăm năm về sau, gái trinh cũng thành bà già!"

Phong Vân không chút do dự, lập tức liền quyết định tiến tới.

"Bất quá đại lễ sẽ diễn ra vào ba ngày sau, tạm thời không vội, trước mua sắm vật liệu luyện khí cùng tài nguyên tu luyện lại nói sau."

Hắn lập tức đăng nhập vào danh sách trao đổi tổng bộ công hội võ giả, bắt đầu lựa chọn vật liệu luyện chế Thánh Binh Siêu Phàm cấp.

...

Cùng lúc đó.

Bên trong Kim Thần tộc .

Tộc trưởng Kim Thần tộc cùng các vị trưởng lão tề tụ hết ở trong đại điện, mà phía dưới, là vị cô cô tiện nghi Kim Anh của Phong Vân.

Lúc này, tộc trưởng ngồi ngay ngắn ở trên kim sắc bảo tọa quan sát Kim Anh nói: "Người nói là, Phong Vân vốn là đệ tử tộc ta, lúc trước bởi vì kiểm tra không có huyết mạch thiên phú cùng thiên phú tu luyện, bị cưỡng chế đưa ra khỏi tộc đàn?"

"Đúng vậy, tộc trưởng, trước đó không lâu ta mới gặp qua Tiểu Vân." Kim Anh nói.

Theo thanh danh Phong Vân càng lúc càng lớn, truyền khắp toàn bộ Địa Cầu, Kim Anh cũng biết được thiên phú kinh khủng cùng chiến lực của Phong Vân, bởi vậy đem tin tức Phong Vân vốn thuộc về Kim Thần tộc bẩm báo cho tộc trưởng.

Mới có tình cảnh như vậy.

Trên đại diện.

Những trưởng lão kia nghe nói như thế, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, trong đó một vị trưởng lão nhin không được nói: "Vậy sao ngươi không mời hắn trở về tộc đàn?"

"Có mời, nhưng Tiểu Vân cự tuyệt, với lại không chỉ một lần." Kim Anh hiện ra vẻ bất đắc dĩ nói.

Nghe nói như thế, nét mặt vui mừng kia của những trưởng lão lập tức ngưng lại.

Trên bảo tọa, tộc trưởng Kim Thần tộc thở dài một tiếng, hắn vậy mà lại tự tay đem một thiên tài tương lai có thể trở thành Thần Linh khu trục ra khỏi tộc.

Cái này nếu để cho liệt tổ liệt tông Kim Thần tộc biết, sợ là muốn đem hắn mắng đến chết!

Chương 439: Muốn chết quá!

Chương 439: Muốn chết quá!

Kim Thần tộc từ tộc trưởng đến những trưởng lão kia, trong lòng thậm chí suy nghĩ muốn chết cũng có.

Bọn họ vậy mà lại đuổi yêu nghiệt thiên tài mạnh nhất tộc đi!

Ngẫm lại đã thấy hối hận cực kì!

Nhưng thiên hạ lại không có thuốc hối hận mà ăn, bọn họ chỉ có thể hết sức bồi dưỡng quan hệ với Phong Vân, không cần để hấn một lần nữa quay về tộc thì ít nhất cũng muốn để hấn có quan hệ tốt với tộc đàn bọn họ.

Nghĩ tới đây, tộc trưởng Kim Thần tộc liền nhìn về phía Kim Anh Cơ nói: "Đồng minh đại hội lần này, liền do ngươi đi cùng Phong Vân đi. Ngươi dù sao cũng là thân nhân của hấn, quan hệ giữa Kim Thần tộc chúng ta và Phong Vân liền toàn bộ nhờ vào ngươi."

"Ta sẽ cố gắng hết sức, tộc trưởng." Kim Anh Cơ gật đầu, mặc dù tiếp xúc với Phong Vân không nhiều, nhưng nàng cũng hiểu vị chất tử này của mình tính tình kiên định ra sao. Chuyện mà một khi hấn đã nhận định, cũng không phải ai cũng có thể sửa đổi.

Ít nhất nàng không cho rằng mình có năng lực như thế.

Nhưng nếu là mệnh lệnh trong tộc, nàng cũng không thể vi phạm, chỉ có thể gắng hết sức mà làm.

Lập tức, Kim Anh Cơ từ trong thân điện lui ra, đi về hướng cứ địa nhân loại.

Đưa mắt nhìn theo Kim Anh Cơ rời đi, tộc trưởng Kim Thần tộc lại thở dài một tiếng, bên trong tràn ngập hồi hận.

Các trưởng lão Thánh cấp cũng đều trầm mặc không nói, yên lặng tự trách.

Nếu như năm đó không đuổi Phong Vân đi, hiện tại hẳn đã là vô thượng thiên kiêu trong Kim Thần tộc bọn họ.

Cũng có nghĩa, Kim Thần tộc bọn họ sẽ xuất hiện một tôn Thần Linh, thịnh thế đến mức nào chứ!

Chắc chắn sẽ vươn lên trên bát đại Thần tộc khác, hoàn toàn xứng đáng là Thần tộc đệ nhất!

Nhưng bây giờ, cái gì cũng không có!

Một bên khác.

Phong Vân tốn ba ngày lựa chọn kĩ càng vật liệu luyện khí cùng tu hành tài nguyên từ trong danh sách trao đổi của tổng bộ công hội võ giả.

Tu hành tài nguyên cũng chỉ có những thứ kia, không cần nhiều lời.

Về phần vật liệu luyện khí, có ngàn năm ôn ngọc, có huyền hải băng phách, có trăm trượng tơ tằm, cũng có Tam Tinh Thạch, cũng chính là ngân hà Huyền Tinh thạch, Huyền Tinh thạch ngoài thiên hà, Huyền Tinh thạch ngoài thiên hà. . .

Các loại vật liệu luyện khí trân quý nhiều đến mấy chục loại, giá cả cũng không vừa, trọn vẹn tiêu tốn 500 tỷ điểm tích lũy của Phong Vân.

Mặc dù nhìn rất đắt, nhưng những tài liệu này lại có thể luyện chế ra ba kiện Thánh Binh cấp siêu phàm, nghĩ như vậy, còn cảm thấy không hề đắt đỏ chút nào!

Dù sao ba kiện Thánh Binh cấp siêu phàm nếu đem ra trao đổi trong công hội võ giả, phải tốn cả 1500 tỷ điểm tích lũy!

So sánh như thế, không những không lỗ mà còn kiếm lời lớn nữa!

"Ba ngày thời gian đã qua, nên đi tham gia đồng minh thịnh hội gì đó của chín đại Thần tộc rồi."

Phong Vân vươn người đứng dậy, lẩm bẫm.

Đây với hắn mà nói, thế nhưng là một cơ hội cực tốt, nếu như có thể lấy hình chiếu của toàn bộ Thần tộc Thánh cấp, như vậy tương lai thực lực của hắn tất sẽ tiến bộ với một tốc độ kinh khủng!

Ngẫm lại mà xem, đây chính là nơi được mệnh danh là có chiến lực mạnh nhất từ trước tới nay của địa cầu, nếu như dung hợp toàn bộ thực lực của bọn hắn, Phong Vân cảm thấy, chính mình sẽ đạt tới một cấp độ trước nay chưa từng có!

Nói không chừng, ngay cả Thần cũng có thể chiến một trận!

Nghĩ đến đây, Phong Vân cũng có chút không kịp chờ đợi, phảng phất nhìn thấy những trưởng lão Thánh cấp cùng tộc trưởng các Thần tộc xếp hàng đi tới trước mặt hắn, để hắn lấy hình chiếu.

Cảm giác kia, đẹp đến mức không muốn thoát ra!

"Leng keng!"

Lúc này, bỗng nhiên một âm thanh nhắc nhở có tin nhắn mới truyền đến.

Phong Vân cúi đầu nhìn lại, phát hiện là Kim Anh Cơ gửi cho hắn.

Lần trước sau khi Kim Anh Cơ rời đi, sau đó cũng đã tới thêm mấy lần, một hai lần như vậy, tự nhiên cũng kết bạn trên tài khoản này.

Phong Vân nhẹ nhàng ấn mở, nội dung bên trong hiện ra.

"Đưa ta đi tới đồng minh đại hội của chín đại Thần tộc, còn là phụng lệnh trong tộc."

Phong Vân nhìn đến đây, mắt sáng lên.

Cực kỳ hiển nhiên, Kim Thần tộc đã biết được chuyện hắn vốn là tộc nhân Kim Thần tộc.

Nhưng Phong Vân cũng không quá kinh ngạc, vấn đề này cũng không có cố gắng giấu diếm, sớm muộn đều sẽ biết.

Lại nói biết thì như thế nào, hắn dù sao cũng sẽ không gia nhập Kim Thần tộc, hắn sớm đã không phải Phong Vân kia, mà chỉ là một người xuyên việt tới mà thôi.

Sau đó.

Phong Vân phóng lên trời, dựa theo định vị mà Kim Anh Cơ gửi cho hắn, thuận di mà đi.

Cùng lúc đó, một chỗ giao nhau giữa hung thú lĩnh vực và cương vực nhân loại.

Nơi đó là một vùng bình nguyên.

Cỏ xanh như tấm đệm, sinh cơ bừng bừng, mang đến xuân ý dạt dào mon morn, khiến cho con người tâm thần thanh thản.

Trên bình nguyên, một chiếc chiến thuyền to lớn màu vàng óng đang ngừng lại, thuyền có hình dáng như giọt nước, vừa có cảm giác máy móc hiện đại hoá, vừa có vẻ tinh xảo thời cổ, cả hai hoàn mỹ kết hợp với nhau.

Dưới chiến thuyền màu vàng óng đó là ba bóng người, chính là Kim Anh Cơ, cùng một nam một nữ của nàng, Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải.

Đã lâu không gặp, khí tức trên thân hai người này so với trước đó cũng đã cường thịnh hơn rất nhiều, đều đã lĩnh ngộ lĩnh vực, thành vì Phong Đế Phong Hoàng.

Vừa mới 20 tuổi đã đi đến một bước này, cũng đã được coi là cực kì ưu tú, đáng tiếc, cũng phải nhìn là so với ai.

Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải nghĩ đến đợi chút nữa liền sẽ nhìn thấy vị biểu đệ mang tới cho bọn hắn ám ảnh như ác mộng kia liền không nhận được mà run rẩy toàn thân.

Bọn họ rất muốn trốn đi, nhưng đây là mệnh lệnh trong tộc, bọn họ không dám vi phạm.

"Xoạt!"

Ngay khi trong lòng hai người con đang cực kì hoang mang, hư không bỗng nhiên lóe lên ánh bạc, một bóng người xé rách không gian đi tới.

Chính là Phong Vân!

"Tiểu Vân!"

Nhìn thấy Phong Vân đến, Kim Anh Cơ vỗ tay, trên mặt lộ ra nụ cười tươi tắn.

Phong Vân theo tiếng gọi mà trông lại, sau đó bước ra một bước, chớp mắt đã tới, đi tới gần bọn họ.

"Bái, bái kiến Thánh giả đại nhân!"

Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải lập tức hành lễ, ngũ khí thần thái cung kính vô cùng. Cho bọn hắn một trăm lá gan, cũng không dám gọi Phong Vân là biểu đệ.

Dù sao đứng trước mặt họ sừng sừng là một vị Thánh cấp, đó là tồn tại khiến bọn hắn ngưỡng vọng!

"Ừm."

Phong Vân trước cùng Kim Anh Cơ chào hỏi, sau đó gật gật đầu với hai tỷ đệ Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải.

Hai vị tỷ đệ nhìn thấy Phong Vân đáp lại bọn họ, thần sắc cũng không lạnh lùng, đều vụng trộm thở ra một hơi nhẹ nhõm, tảng đá lớn trong tim cuối cùng cũng hạ xuống.

"Lên đường đi."

Phong Vân không có để ý tâm tư của hai tỷ đệ Kim Hoa Nguyệt cùng Kim Khải, hắn hiện tại chỉ muốn sớm đi đến nơi tổ chức đồng minh đại hội của cửu đại Thần tộc, bởi vậy bắt chuyện xong, liền trực tiếp nói với Kim Anh Cơ. "Tốt, chúng ta ngồi chiếc chiến thuyền này đi."

Kim Anh Cơ gật đầu.

Lập tức, đám người bọn họ leo lên chiến thuyền màu vàng óng, sau một tiếng vang khí thế, phóng lên tận trời, hóa thành một vòng kim quang, xuyên qua hư không mà đi.

Trong khoang thuyền.

Phong Vân dùng linh hồn lực quét hình cả chiếc chiến thuyền, phát hiện bên trong chiến thuyền này bố trí đầy các loại trận pháp, trong đó chủ yếu nhất chính là không gian trận pháp, đan xen lẫn nhau, tinh tế lại rộng lớn, để cho người ta tán thưởng không thôi.

Đồng thời, thân thuyền này cũng do kim loại đặc thù hợp thành, Phong Vân ước chừng, có thể ngăn cản một lần Thánh cấp tồn tại công kích.

Hiển nhiên, chiếc chiến thuyền màu vàng óng này sử dụng trình độ khoa học kỹ thuật đã vượt xa cứ địa nhân loại ở ngoại giới, để bọn hắn chỉ có thể ngược nhìn.

"Có thời gian, ta cũng thử làm một chiếc. . ." Phong Vân trong lòng nhẹ nhàng nói.

Chương 440: Phong thái che lấp toàn trường!

Chương 440: Phong thái che lấp toàn trường!

Một mảnh không gian không biết tên, cũng coi như bao la.

Nơi trung tâm, một tòa to lớn lôi đài sừng sững, rộng chừng mười vạn mét vuông, lại thấy nó được dựng nên bằng chất liệu đặc thù, không phải do các kim loại đã biết trên địa cầu kia đúc thành.

Bốn phía lôi đài, vây lại bởi rất nhiều chỗ ngồi.

Phía trên những chỗ ngồi này, có mười cái bảo tọa to lớn, trang nghiêm, thần thánh.

Không hề nghi ngờ, nơi này chính là nơi chín đại Thần tộc cử hành đại hội.

Giờ khắc này, sớm đã có không ít Thần tộc đến.

"Phong Huyền, rất lâu không có gặp ngươi, mạnh lên rồi nhỉ."

"Hừ hừ, Hỏa Chi, lần trước thua ngươi ta liền quyết chí tự cường, lần này ngươi thua chắc rồi."

"Phải không, vậy ta đây liền rửa mắt mong chờ."

Đối thoại như vậy còn có rất nhiều.

Chín đại Thần tộc bình thường cũng sẽ có giao lưu, dù sao cũng là đồng minh, lẫn nhau có liên hệ là đương nhiên.

"Nghe nói lần này vị kia cũng tới."

Mặc dù không có nói thẳng tên, nhưng tất cả mọi người đều biết rõ.

"Ừm, ta cũng nghe nói như vậy. Thật muốn mở mang kiến thức một chút, yêu nghiệt cái thể trong truyền thuyết, nghiền ép Thần tộc chúng ta, ngay cả Thần tử cũng phải ngưỡng vọng sẽ có phong thái nhường nào!"

"Xuyt, ngươi bị sao đấy hả! Chín đại Thần tử ngồi ngay phía trên kia, ngươi coi bọn hắn bị điếc hay gì?"

"Khụ khụ, nói sai nói sai rồi. . ."

Mặc dù như thế, nhưng lời nói như vậy vẫn có rất nhiều.

Chín đại Thần tử ngồi ngay ngắn trên vị trí của mình nghe được lời bàn tán xung quanh, sắc mặt đều không phải rất dễ nhìn.

Nhưng bọn hắn vừa nghĩ tới Phong Vân, trong lòng liền dâng lên cảm giác bất lực thật sâu.

Thiếu niên kia, rõ ràng còn có biến thái hơn nhiều so với người có tư chất trong Thần tộc bọn hắn, đã vượt xa khỏi sự lý giải của bọn họ.

Cùng yêu nghiệt biến thái như vậy đặt chung một chỗ so sánh, thực sự khiến bọn hắn vừa bất lực lại vừa tuyệt vọng.

"Rầm!" " Rầm!" " Rầm!" . . .

Lúc này, từ trên không trung truyền xuống từng luồng Thánh uy, như vực sâu biển lớn, mênh mông cuộn cuộn, khiến chúng tộc nhân Thần tộc hô

hấp nghẹn lại.

Nhưng bọn hắn không hề thấy khó chịu, ngược lại trên mặt đều lộ ra vẻ kính ngưỡng, thậm chí là cuồng nhiệt.

"Tộc trưởng cùng các trưởng lão đến!"

"Đây chính là nội tình của chín đại Thần tộc chúng ta, có nhiều Thánh cấp như vậy!"

"Thánh cấp, thật sự là một cảnh giới cao không thể chạm, nhưng lại vô hạn khát vọng."

Bên này.

Tộc trưởng cùng trưởng lão Thánh cấp của chín đại Thần tộc ngồi xuống.

Bọn họ còn chưa nói được mấy câu, bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến một thanh âm, "Bẩm tộc trưởng, Phong Vân Thánh giả đến!"

Thanh âm này mặc dù không lớn, nhưng trong nháy mắt nó truyền ra, cả hội trường đều an tĩnh lại.

Dường như cả gió cũng tạm ngưng thổi, tiếng cây kim rơi cũng nghe thấy.

Tiếp theo, sau một tiếng vang, trên không trung đột ngột xuất hiện một chiếc chiến thuyền màu vàng óng, bên trên chiến thuyền có bốn người đứng thẳng.

Mặc dù có bốn người, nhưng mọi người liếc mắt liền thấy thiếu niên đứng hàng trước nhất kia.

Trừ vị trí dễ thấy, khí chất kia cũng làm cho bọn họ phải ghé mắt.

Một người, chỉ đứng ở nơi đó, đã hết như là một ngọn núi lớn bách cổ vĩnh tồn.

Dãy núi chập trùng kia như sống lưng của hắn.

Một đôi mắt, càng là như mặc ngọc, giống như ngôi sao lộng lẫy nhất trên bầu trời đêm, chiếu rọi lòng người.

Còn có một bộ chiến y kia, phảng phất như nét phi bạch nhô cao nhất đầu bút lông của thủy mặc đại sư, di thể độc lập!

Giờ khắc này, coi như là tộc nhân Thần tộc chưa từng gặp qua Phong Vân, trong lòng cũng biết được thân phận của vị thiếu niên này.

Thiếu niên có được thần tư như vậy, trên địa cầu này, trừ Phong Vân bên ngoài, đã không có người thứ hai.

Tộc trưởng cùng đông đảo các trưởng lão của chín đại Thần tộc cũng đứng dậy trước tiên, hướng về phía trước nghênh đón.

"Phong Vân các hạ, hoan nghênh hoan nghênh."

Các tộc trưởng cùng các trưởng lão Thánh cấp của Thần tộc vô cùng nhiệt tình cùng khách khí, trong đó nhất là tộc trưởng cùng các trưởng lão Kim Thần tộc đứng đầu, hành động lần này của bọn họ tự nhiên là muốn cực lực điều tiết quan hệ với Phong Vân.

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, bắt chuyện với từng người bọn hắn, cũng không tỏ vẻ kiêu căng cùng khinh thường, cũng không bị khen ngợi đến tự kiêu tự đại.

Không coi niềm vui của vật mà vui, không coi chuyện buồn của người khác mà buồn.

Nhìn thấy vậy, tộc trưởng cùng các trưởng lão của các thần tộc đều cảm thán vô cùng, tâm tính như vậy, để cho người ta tự thẹn không bằng.

Hiển nhiên, thiếu niên trước mắt có được, không chỉ là thiên phú và tư chất yêu nghiệt đến nghịch thiên kia mà thôi.

Sau đó.

Phong Vân ngồi xuống, chỗ hấn ngồi, chính là bảo tọa thứ mười ngang hàng với tộc trưởng chín đại Thần tộc.

Áp đảo chúng thần tộc phía trên, bình khởi bình tọa với tộc trưởng chín đại Thần tộc!

Khi nhìn thấy cảnh này, đám tử đệ Thần tộc đều thay đổi sắc mặt, nhưng cũng không nói gì.

Lấy chiến lực có thể so với Thánh cấp đỉnh giai kia của Phong Vân, còn có thần tư nghịch thiên khủng bố, ngồi vào chỗ này, cũng là danh đúng với thực.

Với lại, tộc trưởng cùng các trưởng lão Thánh cấp của các Thần tộc đều không có phản đối, nào đến phiên bọn họ.

Một bên khác.

Chín đại Thần tử từ khi Phong Vân đến, vẫn đứng ngồi không yên, phong thái của bọn họ, truyền thuyết của bọn họ, huy hoàng của bọn họ, đặt trước mặt thiếu niên kia, đều lộ ra vẻ âm đạm cùng nhỏ bé vô cùng!

Trên thực tế không riêng gì bọn họ, ngay cả các trưởng lão Thánh cấp kia, đều bị Phong Vân làm lu mờ.

Phong Vân dùng sự thực chứng minh, phong thái của một người, thật sự có thể che lấp phong thái toàn trường!

...

"Phát rồi, phát rồi, phát rồi!"

Bên này.

Phong mặt ngoài nhìn như cùng chi chúng tộc trưởng chuyện trò vui vẻ, thần thái tự nhiên, nhưng nội tâm Phong Vân đã mừng rỡ như điên, như là gió bão cấp mười, nổi lên cuồng phong.

Chỉ vì bên trong tám gương không gian của hắn, hết hình chiếu này đến hình chiếu khác đang hình thành.

Đó cũng không phải là hình chiếu phổ thông, mà đều là Thánh cấp!

Thấp nhất cũng là Thánh cấp sơ giai, mà cao nhất, thành linh đã đạt tới Thánh cấp đỉnh giai!

Khi hình chiếu hình thành, Phong Vân lập tức không kịp chờ đợi mà thả ý thức nhìn sang.

【 Hình chiếu người 】 : Kim Huyền Không

【 Tuổi tác 】 : 5000 tuổi.

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp cao giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Thánh cấp 《 Kim Long Bách Biến Công 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Kim Thân Lưu Ly Quyết 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Vạn Tượng Kim Sát 》 , Kim Hệ công pháp Thánh cấp 《 Kim Thần Chân Kinh 》 ,Huyết mạch năng lực Thần Chi Nhãn, Kim Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Ngụy Kim chi pháp tắc (tầng bảy). . .

【 Hình chiếu người 】 : Phong Vô Bôn

【 Tuổi tác 】 : 1000 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp trung giai

【 Tơi xuống 】 : võ kỹ Thánh cấp 《 Bá Phong Thần Trảm 》 ,võ kỹ Thánh cấp 《 Liệt Phong 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Thái Phong Bộ 》 , Phong Hệ công pháp Thánh cấp 《 Phong Thần Chân Kinh 》 , Phong Hệ thiên phú cấp nhật diệu, Phong chi pháp tắc (năm tầng). . .

...

【 Hình chiếu người 】 : Lôi Thiên Tuyệt

【 Tuổi tác 】 : 4000 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp trung giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Thánh cấp 《 Thiên Lôi Thối 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Chân Không Lôi Bộ 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Vạn Kiếp Thần Lôi 》 , Lôi Hệ công pháp Thánh cấp 《 Lôi Thần Chân Kinh 》 , Lôi Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Ngụy Lôi chi pháp tắc (sáu tầng). . .

Phong Vân nhìn lại, càng xem nội tâm càng thêm vui sướng, nếu không phải chú ý tới tình cảnh này, hiện tại hẳn liền không nhận được mà lộ ra nụ cười.

Chương 441: Sung sướng hình chiếu!

Chương 441: Sung sướng hình chiếu!

Một, hai, ba , bốn...

Ý thức của Phong Vân trong không gian tám gương không nhìn được bắt đầu đếm các hình chiếu Thánh cấp, càng đếm, trong lòng hắn càng hưng phấn.

Một lát sau.

“Chín mươi hình chiếu Thánh cấp, đến chín mươi hình chiếu!” Hắn vô cùng vui mừng nói.

Chín mươi hình chiếu Thánh cấp, nghĩ mà sung sướng.

Cái này còn sáng khoái hơn khi hình chiếu mọi người trong Thần tộc, hơn nữa còn là quang minh chính đại lấy, không cần lén lút!

“Có chín mươi hình chiếu Thánh cấp, bây giờ mình không cần làm gì, mỗi ngày quét hình chiếu cũng có thể khiến mình cường đại hơn.”

Ý thức của Phong Vân không ngừng quét tới quét lui trên chín mươi hình chiếu Thánh cấp này.

Bảng rơi xuống khiến hắn vô cùng đắc ý. Nhất là tộc trưởng của chín đại Thần tộc, càng khiến Phong Vân động tâm không thôi.

Không nói cái khác, chỉ là nguy chi pháp tắc, chín đại tộc trưởng đều vượt xa các trưởng lão Thánh cấp khác, cả đám đều đạt đến tầng thứ chín!

Khoảng cách đến viên mãn chỉ còn một bước mà thôi.

Nhưng một bước này phức tạp đến mức bọn họ không biết sẽ phải mất bao nhiêu năm.

Hơn nữa, nếu không có duyên cơ nghịch thiên, e rằng cả đời bọn họ sẽ dừng bước ở đây, khó mà tiến thêm.

Bích chương đến cảnh giới Thần Linh không phải dễ dàng khám phá được, nếu không, mạnh như người đứng đầu Hắc Âm Thần tộc cũng không lựa chọn luyện hóa Thần Cách để đột phá.

Độ khó trong đó, sợ là còn khó hơn để người bình thường đạt đến Thánh cấp đến ngàn vạn lần.

“Nhưng nếu mình có thể bạo ra nguy pháp tắc từ những Thánh cấp này rồi dung hợp, cho dù mình không luyện hóa Thần Cách cũng có thể đột phá bích chương, tiến vào vào cảnh giới Thần Linh vô thượng!” Phong Vân thầm nói.

Đương nhiên, nếu di tích Thần cấp mở ra, hẳn vẫn sẽ đi.

Dù sao phải chuẩn bị cả hai tay, trứng gà cũng không chỉ đặt trong giỏ xách được.

...

Không lâu lắm, chín đại tộc trưởng tuyên bố thịnh hội đồng minh của Thần tộc chính thức bắt đầu.

Đầu tiên là tộc nhân bình thường của các đại Thần tộc lên đài, bàn luận và quyết đấu với nhau.

Phong Vân ngồi trên bảo tọa cao cao tại thượng quan sát, trong lòng cảm thán, cho dù là tộc nhân bình thường nhất của Thần tộc, ở bên ngoài cũng sẽ là thiên tài hạng nhất.

Còn thiên tài, Thần tử hay là tộc trưởng, hoàn toàn không thể so sánh được.

Đám tuấn kiệt của nhân loại so với các đệ tử Thần tộc, quả thật có chênh lệch quá lớn.

Lúc Phong Vân đang cảm thán thiên tài nhân loại và thiên tài Thần tộc khác xa nhau, thì không biết, người trong Thần tộc cũng đang cảm thán hấn và đám Thần tử cũng có khác biệt to lớn, giống như đom đóm trong màn đêm.

Thần tử ở thế hệ này có thể xưng là mạnh nhất trong lịch sử, có hi vọng thành Thần, nhưng Phong Vân hoành không xuất thế, che đậy tất cả quang huy của bọn họ.

Không ai có cùng đẳng cấp, có thể tranh phong với hấn!

Trên thực tế, đừng nói thế hệ trẻ tuổi, cho dù là thế hệ trước, cũng không tìm thấy người có thể chống lại Phong Vân.

Chỉ có các tộc trưởng Thần tộc mới có năng lực ép Phong Vân xuống một đầu.

Nhưng những tộc trưởng này đã sống tám, chín nghìn năm rồi, là lão quái vật siêu cấp. Còn Phong Vân mới mười bảy tuổi, còn không bằng số lẻ trong tuổi tác của các tộc trưởng.

Lúc Phong Vân đạt đến độ tuổi bây giờ của các tộc trưởng, e rằng thực lực còn gấp bọn họ trăm nghìn lần.

Nghĩ đã thấy đáng sợ.

...

Đại hội đồng minh tiếp tục tiến hành.

Phong Vân vừa quan sát vừa thuận tiện hình chiếu các tộc nhân của Mộc Thần tộc, Thổ Thần tộc, Quang Minh Thần tộc.

Đến bây giờ, Phong Vân gần như đã có tất cả hình chiếu chất lượng tốt của các tộc nhân trong các đại Thần tộc rồi!

“Chín đại Thần tộc, từ tộc trưởng đến tộc nhân, mình đều có hình chiếu, thật sự sung sướng.”

Phong Vân ngồi ngay ngắn tại chỗ, trong lòng lại vui như nở hoa.

Trước kia, chuyện lấy hình chiếu của chín đại Thần tộc chỉ là một dã vọng trong lòng hấn mà thôi, nhưng bây giờ, cuối cùng dã vọng này cũng thành sự thật.

Đúng là trời không phụ lòng người!

Lúc này, trên sân phát ra một trận hoan hô.

Phong Vân dè xuống suy nghĩ trong lòng, giương mắt nhìn xuống.

Thì ra là chín đại Thần tử ra sân.

Chín đại Thần tử đứng ở chín vị trí, phong thần như ngọc, tư chất siêu phàm, có thể nói là nhân trung long phượng.

Đứng ở nơi đó, phong thái vạn tượng, vạn dặm khó tìm.

Nhưng mọi thứ đều sợ so sánh, khi so sánh chín đại Thần tử và Phong Vân ngồi trên bảo tọa, lập tức lộ ra thua kém.

Mặc dù Phong Vân không có khí thế vô lượng như chín đại Thần tử, nhưng hắn ngồi ngay ngắn ở đó, lại giống như đại dương mênh mông sâu thẳm không lường, giống như có thể bao dung tất cả, mà thiên địa lại không thể dung được hắn.

Sau khi so sánh, lập tức cảm thấy chín đại Thần tử giống như miệng cộp gan thỏ.

Đương nhiên, đây là khi so sánh với Phong Vân, còn khi so sánh với các tộc nhân khác, chín đại Thần tử vẫn vô cùng cường đại.

...

Quá trình quyết đấu của chín đại Thần tử, Phong Vân quét mắt hai lần liền không chú ý nữa, với thực lực của hắn bây giờ, cánh giới dưới Thánh cấp đã rất khó khiến hắn hứng thú.

Còn hình chiếu, từ sớm hắn đã hình chiếu xong tất cả rồi.

Cứ như vậy, sau khi mặt trời ngả về tây, trận quyết đấu của chín đại Thần tử cũng đi đến hồi cuối.

Cuối cùng, Lôi chi Thần tử hơn mấy người còn lại một chút, sau đó là Phong chi Thần tử, Kim chi Thần tử, Băng chi Thần tử, Hỏa chi Thần tử. Những người này có thực lực tương đương nhau.

Mộc chi Thần tử, Thủy chi Thần tử, Thổ chi Thần tử và Quang Minh Thần tử thì yếu hơn một bậc.

Đương nhiên, đây chỉ là về phương diện chiến đấu, nếu như so sánh toàn diện, thật ra chín đại Thần tử cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Đến bây giờ, đại hội đồng minh của chín đại Thần tộc đã đến màn kết thúc.

Còn lại là các trưởng lão Thánh cấp luận bàn tu hành với nhau.

Trên bảo tọa, chín tộc trưởng Thần tộc đều tranh nhau nói chuyện với Phong Vân, đối mặt với một vị yêu nghiệt tương lai sẽ trở thành Thần Linh vô thượng, làm sao bọn họ có thể cao lãnh được, tranh thủ thời gian gây ấn tượng tốt mới là vương đạo.

Đám tộc nhân nhìn thấy các tộc trưởng bình thường cao cao tại thượng, bây giờ đều như vậy, khoe miệng co giật, hình tượng cao lớn vĩ ngạn của các tộc trưởng lập tức vỡ nát.

Cái này cũng thể hiện thực lực biến thái của Phong Vân, khiến chín đại tộc trưởng đã bỏ xuống lòng kiêu ngạo.

Đối mặt với sự nhiệt tình của chín đại tộc trưởng, Phong Vân có chút bất đắc dĩ, mặc dù đám Thần tộc cao lãnh, cuồng ngạo, nhưng chung quy vẫn che chở cho cứ địa nhân loại, nếu không nhân loại đã bị giới hung thú và Hắc Ám Thần tộc tiêu diệt rồi.

Nghĩ đến điểm này, Phong Vân cũng không thể hiện thái độ gì với bọn họ.

“Chư vị tộc trưởng yên tâm, có thời gian ta sẽ đến từng tộc bái phỏng, sự che chở của các người đối với cứ địa nhân loại, ta đều nhìn ở trong mắt, ghi ở trong lòng.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Mà nghe hắn nói như thế, chín đại tộc trưởng đều yên tâm, cho dù thế nào, có câu nói này của Phong Vân, tương lai đã có cam đoan rồi.

Chương 442: Bạo, song hệ ngục pháp tắc!

Chương 442: Bạo, song hệ ngục pháp tắc!

Sau đó, Phong Vân từ biệt chín đại tộc trưởng, một mình rời nơi này.

Lần này hắn đến, mặc dù bên ngoài là thể hiện sự giao hữu, nhìn như không thu hoạch, nhưng thực sự hắn đã kiếm được món lời lớn.

Hắn đã có rất nhiều hình chiếu của các trưởng lão Thánh cấp, còn có chín đại tộc trưởng, e rằng năm ngủ cũng cười tỉnh.

Sau khi đi ra không gian thần bí, Phong Vân không trở về, mà đến một nơi hẻo lánh, yên tĩnh.

Hắn không kịp chờ đợi muốn quét hình chiếu!

“Nhìn xem lần đầu tiên quét chín mươi hình chiếu Thánh cấp này có bạo ra vật gì tốt không.”

Mang theo sự chờ mong này, trong nháy mắt, ý thức của Phong Vân đã tiến vào không gian tám gương, bắt đầu quét hình chiếu.

Lần này hắn chỉ quét chín mươi hình chiếu Thánh cấp kia, còn cái khác, chưa đổi mới thời gian, tạm thời không quét.

Hơn mười phút sau, hắn đã quét xong chín mươi hình chiếu Thánh cấp.

Lúc ý thức của Phong Vân quét về phía ba lô, lập tức có quang huy sáng chói đập vào mắt, khiến hắn vô cùng vui mừng.

Bởi vì hắn biết rõ ý nghĩa của điều này.

Bạo ra đồ tốt!

Hắn ngưng mắt nhìn lại, một loạt vật phẩm rơi xuống khắc sâu vào mắt hắn.

[Kim chi ngục pháp tắc (năm tầng)] : Đến từ hình chiếu Kim Thánh Thiên (bởi vì lần đầu tiên quét hình chiếu nhất định sẽ có vật phẩm rơi xuống).

[Phong chi ngục pháp tắc (hai tầng)] : Đến từ hình chiếu Phong Bôn (giống như trên).

[Thiên phú không gian cấp thuật phạm] : Đến từ hình chiếu Hư Không Thú.

[Hỏa chi ngục pháp tắc (hai tầng)] : Đến từ hình chiếu Hỏa Hiện (giống như trên).

“Xuất phẩm của Thánh cấp, quả nhiên tinh phẩm.”

Phong Vân nhìn xem mấy vật rơi xuống này, khoe miệng không nhịn được giương lên.

Mặc dù không nhiều, nhưng mỗi cái đều là cực phẩm, nếu không phải lần đầu tiên nhất định sẽ có vật phẩm rơi xuống, e rằng sẽ rất khó để tuôn ra những thứ này.

Ít nhất không phải quét một lần là tuôn ra được.

“Phong chi ngự pháp tắc, hỏa chi ngự pháp tắc, lĩnh vực hai hệ này của mình chưa tấn thăng đến đại viên mãn, không ngờ lại tuôn ra pháp tắc trước.”

Phong Vân phần khởi nói.

Cứ như vậy, sau khi hẩn hiển hóa và dung hợp, sẽ có hai hệ thuộc tính tấn thăng đến ngự pháp tắc.

Điều này sẽ khiến thực lực và cảnh giới của hẩn có tiến bộ lớn.

“Hiển hóa.”

Phong Vân lập tức hiển hóa bốn vật phẩm rơi xuống có chất lượng tốt này.

Đầu tiên là thiên phú không gian cấp thuế phàm. Đối với Phong Vân, cái này vô cùng quan trọng.

Hẩn có hình chiếu của Hư Không Thú lâu như vậy, nhưng đến tận bây giờ mới bạo ra một cái không gian lĩnh vực cửu trọng, giờ khắc này, cuối cùng cũng bạo ra thiên phú không gian cấp thuế phàm rồi.

Có thể nói, Phong Vân đã trông ngóng mòn con mắt.

Ong!

Một phút sau, ngân quang lấp lóe, dung hợp hoàn thành.

Phong Vân có cảm giác lĩnh ngộ của mình về lĩnh vực không gian lại tăng thêm một bậc, mặc dù thiên phú không gian của hẩn không tấn thăng, nhưng cũng có tăng lên.

“Còn thiếu một thiên phú cấp thuế phàm nữa thì thiên phú không gian của mình có thể thuế biến đến cấp thụ quang.”

Thiên phú không gian đạt đến cấp thụ quang sẽ có thêm một năng lực không gian nữa!

“Hy vọng sớm bạo ra, nếu thật sự không được thì bạo ra bát trọng không gian lĩnh vực còn lại kia cũng được.” Phong Vân thầm nói.

Dung hợp bát trọng không gian lĩnh vực thì không gian lĩnh vực của hắn sẽ tiến vào nguy pháp tắc, đến lúc đó, thiên phú không gian của hắn sẽ thành tựu Thánh cấp.

Tung hoành cùng giai, vô địch trong cảnh giới này!

Không sai, hệ không gian đạt đến Thánh cấp sẽ biến thái như vậy!

Nhưng tỷ lệ bạo ra này quá thấp, Phong Vân cũng không biết lúc nào mới có thể bạo ra, chỉ có thể thành thật tặng thuộc tính khác mà thôi.

Sau đó, Phong Vân dung hợp năm tầng kim chi nguy pháp tắc vào cơ thể, tặng kim chi nguy pháp tắc của mình lên sáu tầng, đạt đến cấp độ trung giai.

“Một lần tặng lên năm tầng, hỏi có ai như vậy không.” Phong Vân cười nói.

Nếu để đám người Thần tộc kia nhìn thấy, e rằng sẽ bất tỉnh tại chỗ.

Một lát sau, Phong Vân lại hiển hóa hỏa chi nguy pháp tắc và phong chi nguy pháp tắc.

[Hiện hóa hỏa chi nguy pháp tắc (hai tầng)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa phong chi ngụy pháp tắc (hai tầng)... Hiện hóa bên trong...
Hiện hóa thành công!]

Ong! Ong!

Hai trận quang mang mãnh liệt bộc phát, sau đó Phong Vân cảm giác đầu óc mình tràn đầy vô số cảm ngộ. Đó là vô số lĩnh ngộ liên quan đến phong và hỏa.

Hỏa, xâm lược như lửa, bạo liệt và nóng rực.

Phong, phiêu dật như gió, vô hình vô chất, cắt chém linh động.

Hai loại cảm ngộ khác nhau vận chuyển trong đầu Phong Vân, bị hấn không ngừng dung hợp và hấp thu.

Đây là cảm ngộ của hai Thánh cấp lâu năm, bây giờ đã hóa thành tinh hoa, thuộc về Phong Vân.

Lần dung hợp này hơi dài một chút, mất mười mấy phút mới hoàn thành.

Sau khi Phong Vân mở mắt, có thể nhìn thấy rõ, mắt trái hấn hiện lên ánh sáng màu xanh, mắt phải hiện lên ánh sáng màu đỏ, khiến người ta có cảm giác linh động, bạo liệt.

Đây là khí cơ còn sót lại khi hai loại ngụy pháp tắc dung hợp sơ bộ.

“Tài nguyên tu hành trong tay mình không đủ để tấn thăng hai thuộc tính này đến Thánh cấp.”

Phong Vân nhìn tài nguyên tu hành còn lại trong không gian giới chỉ, rõ ràng không đủ để hai thuộc tính tấn thăng.

“Vẫn là trở về một chuyến lấy đồ thôi.”

Hắn nghĩ, tài nguyên tu hành và luyện khí hắn mua ở công hội võ giả bây giờ đã được đưa đến cứ địa Thiên Khải rồi, đúng lúc trở về lấy.

Xoẹt!

Phong Vân lập tức vươn người đứng dậy, thuận di đến cứ địa Thiên Khải.

...

Một ngày sau, Phong Vân đã chạy về cứ địa Thiên Khải.

Hắn trực tiếp đến phân bộ của công hội võ giả.

Tất cả hàng hóa mua từ công hội võ giả mà không thể kịp thời kí nhận, đều được đưa đến kho chứa của phân bộ công hội võ giả.

Lúc Phong Vân đi vào phân hội công bộ võ giả, đã khiến nơi này sôi trào.

Bây giờ, sự tích của Phong Vân đã truyền khắp các cứ địa, phàm là người tu hành, không một ai không biết Phong Vân.

Thiên tài vĩ đại, kinh diễm nhất trong lịch sử của địa cầu!

Nhất là các đại cứ địa, bọn họ đã sớm xem Phong Vân là người đứng đầu cứ địa nhân loại, như Thiên Lô sai đâu đánh đấy.

Ngay cả Lô Đế năm đó đứng đầu đám cường giả cũng đích thân lên tiếng, tất cả đều nghe theo chỉ thị của Phong Vân.

Những người khác cũng không ngoại lệ.

Bởi vì sự tồn tại của Phong Vân khiến cho cứ địa nhân loại không còn là thế lực phụ thuộc nữa, có thể bình khởi bình tọa cùng chín đại Thần tộc rồi.

Đây chính là một hành động vĩ đại từ xưa đến nay, không tìm ra người thứ hai có thể so sánh với Phong Vân.

Phong Vân vất vả lắm mới ứng phó được với sự cuồng nhiệt của đám võ giả, sau khi trở về, đã là buổi chiều.

“Phù... Quá dọa người.”

Hắn lau mồ hôi trên trán, thở phào nhẹ nhõm.

Cái này mẹ nó chỉ đến lấy chuyển phát nhanh mà thôi, suýt nữa thì không về được.

Chương 443: Võ kỹ dung hợp mạnh nhất!

Chương 443: Võ kỹ dung hợp mạnh nhất!

Trong phòng, Phong Vân lấy tài nguyên tu hành trong không gian giới chỉ ra, thoáng cái đã chất đầy phòng, tỏa ra ánh sáng lung linh, thấm vào ruột gan, khiến người ta không thể nhìn hết.

Ở bên ngoài, mỗi vật này đủ để đả đốn võ giả bình thường tu luyện đến cảnh giới Vương giả. Nhưng đối với Phong Vân, lại không đủ cho hắn nhét kẽ răng.

“Bắt đầu.”

Trong lòng hắn nói thầm một tiếng, nhẹ nhàng hấp thụ, lực thôn tính giống như trâu.

Một ngụm đã hút trọn tất cả tinh hoa của những tài nguyên tu hành trong phòng vào cơ thể.

Ầm ầm!

Như sóng thần ngập trời, lại như ngân hà chảy ngược, trùng trùng điệp điệp, vô cùng bàng bạc.

Phong Vân lập tức phân nguyên lực tinh thần này làm hai cỗ, một cỗ chảy vào phong chi nguyên lực hải, một cỗ chảy vào hỏa chi nguyên lực hải.

Lúc hai cổ nguyên lực này chảy vào hai nguyên lực hải, lập tức xảy ra biến hóa kịch liệt. Phong chi nguyên pháp tắc và hỏa chi nguyên pháp tắc cùng cổ nguyên lực hải, khiến hai đại nguyên lực hải này không ngừng mở rộng, nhanh chóng đã đạt đến quy mô gấp mấy lần trước đây.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, trong hai nguyên lực hải này có nhiều nguyên lực hơn, âm âm nổ vang, đỉnh tai nhức óc.

Đến lúc này, Phong Vân đã có năm hệ kim, hỏa, phong, băng và lôi đạt đến nguyên pháp tắc, trở thành năm hệ Thánh cấp từ trước đến nay chưa từng có.

Nếu cái này truyền đi, sợ rằng sẽ kinh động vô số cường giả!

Ngay cả tâm thần Thú Thần, Hắc Âm Chi Thần hay hội trưởng công hội võ giả cũng sẽ bị lung lay!

Ba hệ Thánh cấp đã vô cùng đáng sợ, nếu là năm hệ, như vậy sẽ khiến bọn họ xoắn xuýt vô cùng.

Nhưng mục tiêu của Phong Vân không chỉ có năm hệ này, hắn muốn tất cả các thuộc tính đều đạt đến bước này!

“Năm hệ đạt đến Thánh cấp, bây giờ mới chỉ hoàn thành một nửa mục tiêu thôi.”

Phong Vân lầm bầm nói.

Đối với người khác mà nói, mười hệ toàn năng là mục tiêu vĩnh viễn không thể đạt được, nhưng đối với hắn lại không xa vời như vậy, có hi vọng rất lớn sẽ đạt được.

Ít nhất bây giờ hắn đã có năm hệ rồi, còn lại, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Hắn lập tức nghĩ đến một chuyện.

“Kim, phong đều đạt đến cấp độ ngũ pháp tắc rồi, vậy thiên phú năng lực Liệt Thiên Nhất Trảo của Bạch Hổ cũng có thể thi triển.”

Liệt Thiên Nhất Trảo này là võ kỹ dung hợp hai thuộc tính kim phong, không đơn giản là dung hợp nguyên lực, mà là dung hợp lĩnh vực.

Trên lý thuyết, lĩnh vực có thể dung hợp được thì ngũ pháp tắc cũng có thể dung hợp được, chỉ là không biết có thể dung hợp bao nhiêu.

“Thử một chút.” Phong Vân đã sớm nắm giữ Liệt Thiên Nhất Trảo , bây giờ trong lòng vừa động, thiên phú năng lực này bắt đầu vận chuyển.

Ầm ầm!

Theo tay phải hắn nhẹ nhàng giơ lên, nguyên lực hệ kim và nguyên lực hệ phong trong cơ thể lập tức lộ ra, bên ngoài tay phải hắn xuất hiện một cự trảo dài khoảng ba mươi mét, như thật lại như ảo.

Lúc này, kim chi ngũ pháp tắc và phong chi ngũ pháp tắc trong cơ thể Phong Vân thông qua tay phải xông ra ngoài, dung nhập vào trong cự trảo.

Ong!

Một tiếng ngâm khẽ vang lên, sau đó có thể nhìn thấy cự trảo trở nên rõ ràng hơn rất nhiều, phía trên tản ra dao động kinh thiên động địa.

“Kim chi ngũ pháp tắc và phong chi ngũ pháp tắc chỉ dung hợp được năm thành...”

Phong Vân dùng lực linh hồn cẩn thận cảm giác, phát hiện hai ngụ pháp tắc chỉ dung hợp được năm thành.

Kết quả này hoàn toàn không ngoài suy đoán của hắn. Dù sao lĩnh vực và ngụ pháp tắc cũng không giống nhau, ngụ pháp tắc có cấp độ cao hơn. Thiên phú năng lực của Bạch Hổ là do kim chi kính vực và phong chi lĩnh vực tạo thành, còn ngụ pháp tắc thì không thể hoàn toàn dung hợp được.

“Thử uy lực một chút.”

Thân hình Phong Vân lập tức khẽ động, thuận di đi ra cứ địa Thiên Khải, đi vào trong khu rừng ở ngoại thành.

Tay phải hắn đưa ra, nhẹ nhàng vung xuống khu rừng trước mắt.

Oanh!

Cự trảo hai màu vàng xanh do lực lượng ngụ pháp tắc và nguyên lực thuần túy cấu thành, mang theo uy năng không thể tưởng tượng được, trực tiếp khiến khu rừng phía dưới vỡ ra, tạo thành một khe rãnh cực sâu, dài đến mấy vạn mét, còn chiều sâu thì không nhìn thấy đáy.

Một kích, đã mạnh mẽ thay đổi địa hình!

“Võ kỹ dung hợp ngụ pháp tắc thật sự quá cường đại.”

Phong Vân nhìn thấy một màn hùng vĩ này, không khỏi tặc lưỡi, đây chỉ là dung hợp năm thành mà thôi, nếu như dung hợp hoàn mỹ, uy lực sẽ như thế nào đây?

“Chỉ bằng võ kỹ dung hợp này, không cần bí thuật và Thánh binh cấp siêu phàm, chiến lực của bản thân mình đã đạt đến Thánh cấp đỉnh giai.”
Hắn yên lặng nói.

Động tĩnh này đã kinh động tất cả Vương giả của cứ địa Thiên Khai,

Khuê Mộc Đế dẫn các Vương giả khác nhanh chóng chạy đến, khi nhìn thấy cảnh tượng hoang tàn này, không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Đây, đây là xảy ra chuyện gì?

“Là Phong Vân Thánh giả!”

Lúc này, một vị Vương giả nhìn thấy Phong Vân trên bầu trời, hoảng sợ nói.

Đám người Khuê Mộc Đế tự nhiên cũng phát hiện, lập tức bay qua.

Sau khi đến gần, Khuê Mộc Đế không nhịn được hỏi.

“Phong Vân Thánh giả, đây là...”

“Không có chuyện gì lớn, ta đang thí nghiệm sát chiêu mới, động tĩnh hơi lớn một chút thôi, không sao đâu.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

Đám người Khuê Mộc Đế nghe nói như thế, hô hấp cứng lại, sau đó khóe miệng điên cuồng run rẩy.

Ngươi nói cái này là động tĩnh hơi lớn một chút?

Không phải ngươi có hiểu lầm về động tĩnh chứ?”

Nhưng đám người Khuê Mộc Đế có một trăm lá gan cũng không dám nói ra lời này.

Lúc này, Khuê Mộc Đế nhớ đến cái gì đó, mở miệng nói: “Phong Vân Thánh giả, mấy ngày nữa, tổng quản lý của những cứ địa siêu hạng khác sẽ dẫn đám cao thủ của cứ địa bọn họ đến tham kiến ngươi, lúc đó, ngươi có tiếp kiến bọn họ không?”

“Hả?”

Phong Vân nghe nói như thế, có chút ngoài ý muốn.

“Sao phải tham kiến ta?”

“Ngươi là người đầu tiên đạt đến Thánh cấp trong lịch sử cứ địa nhân loại chúng ta, có ý nghĩa rất lớn, cho nên bọn họ vô cùng hi vọng có thể gặp mặt Thánh giả.”

Khuê Mộc Đế giải thích.

“Được rồi, đến lúc đó gọi ta là được.”

Phong Vân cũng không để bụng chuyện này, hấn khoát tay một cái.

Sau khi nói xong liền thuận di rời đi.

Đám người Khuê Mộc Đế cũng không để ý, cả đám đều vô cùng hưng phấn.

“Nhanh! Nhanh phân phó, tranh thủ thời gian bố trí cứ địa, phải làm long trọng một chút, đây chính là chuyện lớn đầu tiên từ khi cứ địa chúng ta thành lập đến nay!”

“Đúng, đúng, càng long trọng càng tốt!”

“Pho tượng của Phong Vân Thánh giả cũng phải nhanh chóng chế tác, đây chính là Thánh giả đầu tiên của nhân loại chúng ta! Có ý nghĩa vô cùng quan trọng!”

“Vâng, hiểu rồi.”

Đám người Khuê Mộc Đế lập tức lên đường, từng mệnh lệnh được tuyên bố xuống, thậm chí còn đích thân đi làm.

Cùng lúc đó, các đại sứ địa cũng nhận được tin tức Phong Vân đồng ý gặp bọn họ, cả đám đều vô cùng hưng phấn, chuẩn bị xuất phát.

Chương 444: Chúng vương giả triều bái!

Chương 444: Chúng vương giả triều bái!

Cứ địa Thiên Khải.

"Chúng vương giả cứ địa Càn Khôn đến!"

"Chúng vương giả cứ địa Huyền Băng đến!"

"Chúng vương giả cứ địa Sí Dương đến!"

"Chúng vương giả cứ địa Đẳng Phi đến!"

Vương giả của các cứ địa siêu hạng tuần tự chạy đến, đều là tiến vào cứ địa Thiên Khải cầu kiến Phong Vân.

Kỳ danh là, triều Thánh!

Theo ghi chép trong sử ký của hậu thế, lần triều Thánh này khởi nguồn cho sự cường thịnh của cứ địa nhân loại, cũng có ý nghĩa quan trọng giúp mở ra thời đại nhân loại căn cứ xuất hiện Thánh cấp.

Đương nhiên, quan trọng hơn cả đó là, chúa cứu thế vĩ đại Phong Vân Đại Thần chân chính bước vào con đường truyền kỳ, từ lần triều Thánh này, liền tiến vào giai đoạn bộc phát cực kì mạnh mẽ mà thế nhân không cách nào tưởng tượng nổi.

Kim Ô hoành không, hào quang như biển.

các vương giả đến từ hai mươi chín cứ địa siêu hạng đã chờ đợi ở chỗ này chừng nửa ngày.

Nhưng không có bất cứ một vị vương giả nào thấy bất mãn, vẫn ở nơi đó lẳng lặng chờ, mỗi người đều tỏ vẻ cực kỳ trang nghiêm túc mục, như là thật sự tới để triều Thánh.

Trên thực tế, một vị Thánh cấp hưởng thụ vạn năm tuổi thọ, đối với võ giả tầm thường mà nói, đã là tồn tại cao không thể chạm tới, sống trong một thế giới khác, một tầng thứ khác của sinh mệnh.

Đối với bọn hắn mà nói, gặp mặt Phong Vân chẳng phải chính là triều Thánh sao.

Đợi đến giữa trưa.

Trên quảng trường rộng lớn bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, cứ như vậy đột nhiên xuất hiện, không có dấu hiệu nào báo trước, cũng không có khí tức rõ ràng.

Nhưng trong nháy mắt người đó xuất hiện, lại bị tất cả các vương giả của các cứ địa khóa chặt.

Khí chất riêng biệt kia, dung mạo tuấn mỹ kia sớm đã khắc thật sâu trong tâm trí bọn họ, tự nhiên bọn họ không thể nào quên được.

Lôi Đế là người thứ nhất cúi người vái chào, trong miệng cao giọng hô: "Bái kiến Thánh giả!"

Các vị Vương cấp còn lại cũng đều bước lên trước chào hỏi, phi thường cung kính, "Bái kiến Thánh giả!"

Tiếng hô rầm rộ như núi đổ biển gào, thanh thế kinh người, tràn ngập toàn bộ cứ địa Thiên Khải.

Thậm chí còn truyền đi rất xa, khiến mây mù trên chín tầng trời đều bị thổi tan.

Phong Vân nhẹ nhàng nâng tay, để chúng vương giả đứng dậy, sau đó hấn đi tới chỗ ngồi ngồi xuống, lại đưa mắt liếc nhìn tứ phương.

Cứ việc hấn không hề thả ra uy áp và khí thế gì, nhưng một đám các vương giả cũng không dám cùng hấn đối mặt.

Cùng một vị Thánh cấp đối mặt, đó là việc làm đại bất kính với người đó, nhất là vị Thánh cấp này còn là Phong Vân, đệ nhất thủ lĩnh của cứ địa bọn họ, liền càng không dám đối mặt.

"Nếu các người tới đây tham kiến ta, vậy ta cũng không để cho các người đến không công. Như vậy đi, tại đây ta cho các người biểu thị về sự huyền bí của Kim, Băng, Lôi ba hệ ngục pháp tắc này, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu liền phải xem chính bản thân các người."

Từng lời của Phong Vân truyền khắp toàn trường.

Bao gồm cả Lôi Đế ở bên trong, rất nhiều Thánh cấp nghe được lời này, trên mặt ai nấy cũng đều lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Phong Vân Thánh giả lại muốn giúp bọn họ diễn dịch sự huyền bí của ba hệ pháp tắc!

Đây quả thực là thiên đại cơ duyên!

Ở đây, nhất là vương giả nào có được một trong ba hệ Kim, Băng, Lôi, bất luận hệ nào, đều suýt chút nữa đã kích động đến mức đập đầu tại chỗ

cảm ơn Phong Vân.

Phong Vân diễn dịch ba hệ ngục pháp tắc này, đối với bọn hán mà nói, là có thể tăng cường một cách trực quan nhất!

Dù sao sự huyền diệu của ngục pháp tắc còn cao xa hơn lĩnh vực, cho dù bọn họ có thể lĩnh hội được một chút xíu từ trong những gì mà Phong Vân diễn dịch ra, họ cũng có thể nhận được vô vàn lợi ích.

Mà các vương giả khác không có ba hệ thuộc tính này, mặc dù không thể trực tiếp tăng cường, nhưng cái gọi là vạn pháp tương thông, huyền diệu của ngục pháp tắc nhìn như khác biệt, nhưng kỳ thật cũng có chỗ giống nhau.

Từ đó tìm tới điểm tương đồng, cũng có thể hiểu ra đôi chút, thu hoạch không ít.

Nhưng cái này hết thảy đều phải nhìn xem tư chất thiên phú của mỗi người.

...

"Nhìn kỹ!"

Trên bảo tọa, Phong Vân uy nghiêm bất động, bỗng nhiên đỉnh đầu hán có ba luồng hào quang mãnh liệt bay thẳng lên, vạch phá trời cao, sáng chói vô lượng.

Một lát sau, chỉ thấy phía trên không trung của cứ địa Thiên Khải, hình thành đủ loại sợi tơ với màu sắc hình dạng khác nhau.

Đại khái phân thành ba loại màu sắc, vàng, tím, trắng.

Ba loại tự tách ra trên hư không, một loại vận luật thần bí không thể nói ra, không thể nghe thấy chậm rãi tản ra.

Trong nháy mắt, các vị vương giả đều đắm chìm vào trong đó, phảng phất tâm thần đều một mực bị hút vào, không cách nào tự kiềm chế.

Theo những gì bọn hắn thấy, những sợi tơ với màu sắc khác nhau kia cũng không phải là sợi tơ, mà là tản ra từng loại vết tích huyền diệu đặc thù.

Đương nhiên, tại trong mắt các vương giả am hiểu thuộc tính khác nhau, huyền diệu mà các sợi tơ màu sắc khác nhau tản ra cũng có khác biệt rất lớn.

Tỉ như Lôi Đế.

Trong cảm giác của hắn, màu tím sợi tơ tản ra chấn động huyền diệu làm hắn khó lòng tự mình kiềm chế, chỉ cảm thấy có vô cùng vô tận cảm ngộ huyền bí xông thẳng lên đầu, mà khi nhìn vào sợi tơ khác màu trắng hay vàng, lại giống như lọt vào trong sương mù, như nhìn hoa trong sương, nhìn trăng trong giếng.

Chuyện này tự nhiên là bởi vì hắn chỉ am hiểu lôi chi thuộc tính, Kim Hệ cùng Băng Hệ hắn cũng không hiểu biết.

Các vương giả khác tình huống cũng như thế.

Cho nên các vương giả không tinh thông cả ba hệ này, chỉ có thể chậm rãi gian nan mà quan sát, chờ mong có thể từ đó phát hiện ra thứ gì.

Phong Vân ngồi ngay ngắn ở phía trên, đưa mắt quan sát các vương giả phía dưới đã rơi vào trạng thái lĩnh hội sâu. Điều hắn có thể làm, cũng chỉ có những thứ này.

Cường giả cứ địa nhân loại, so về tư chất cùng thiên phú còn có chênh lệch cực lớn với Thần tộc, ngay cả người mạnh nhất là Lôi Đế, đặt bên trong Thần tộc, cũng chỉ thuộc dạng bình thường mà thôi, những người khác lại càng không cần phải nói.

Chỉ dựa vào việc tự mình tu hành, trời mới biết muốn tu đến ngày tháng năm nào.

Cho nên Phong Vân mới giúp họ một tay.

Nhưng cái này vốn chỉ có tác dụng chỉ dẫn, chỉ mới chôn xuống hạt giống để mạnh lên, còn về sau phát triển đến thế nào, còn phải xem chính bọn hắn.

Về phần vì sao không bại lộ sự thật chính mình có được năm hệ, Phong Vân cảm thấy, hai hệ khác hiện tại còn chưa tới lúc bại lộ trước mặt mọi người.

Dù sao ba hệ mặc dù hiếm thấy, nhưng không phải không thể tiếp nhận. Nếu như xuất hiện năm hệ Thánh cấp, vậy mới thật sự là quá vượt trội!

Đến lúc đó dẫn tới tên Hắc Âm Chi Thần kia ra tay, coi như hồng bét.

Cẩn thận một chút dù sao cũng không sai.

"Ong ——! !"

Bỗng nhiên, ngay lúc này, Phong Vân cảm nhận được bốn thanh tiêu ngọc kiếm trong nhẫn không gian của chính mình kia truyền ra chấn động kịch liệt, giống như đang bị thứ gì đó triệu hoán, leng keng vang lên, đồng thời tỏa ra hào quang vô lượng.

Mà kiếm ẩn kim sắc trên mi tâm hấn giờ khắc này cũng lộ ra, nhanh chóng nóng lên, cảm nhận được một lời kêu gọi, triệu hoán.

Hả?

Phong Vân thấy thế, sắc mặt lập tức thay đổi, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi xen lẫn vui mừng, "Di tích Thần cấp muốn mở ra?"

Không phải không có lí do mà hấn lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, như lời hắc ám cự thú kia đã nói, trong di tích Thần cấp này sẽ có Thần Cách, mặc dù không biết là Thần Cách gì, cũng không biết là thuộc tính nào.

Nhưng đối Phong Vân mà nói, dù là loại thuộc tính nào, hấn đều có thể luyện hóa.

Bởi vì hấn tinh thông cả mười hệ, cái gì thuộc tính Thần Cách đều có thể khống chế.

Không sai, người hoàn toàn không biết cái gì gọi là bug!

Chương 445: Ba cường giả Kiếm Đạo!

Chương 445: Ba cường giả Kiếm Đạo!

Trên quảng trường, Phong Vân cảm nhận được tiểu ngọc kiếm chân động cùng kiếm ấn trên mi tâm nóng lên, liền biết được di tích Thần cấp kia sắp mở ra rồi.

Hắn lập tức giam cầm toàn bộ diễn dịch về ba loại nguy pháp tắc ở đó, để cho đông đảo vương giả tiếp tục lĩnh hội.

Mà chính hắn lại nhanh chóng rời đi. Quanh thân hắn lóe lên ánh bạc, thuần di rời đi, lao về phía vừa cảm ứng được.

...

Cùng lúc đó.

Kim Thần tộc.

Khu vực trung tâm nhất của tộc địa, trên một đỉnh núi, một lão nhân nhìn có vẻ già nua ốm yếu ngồi xếp bằng đó, thân hình gầy yếu, tựa như cành cây khô.

Nhưng đúng lúc này, đã thấy hắn bỗng nhiên mở to mắt.

Trong chốc lát, trong hai mắt lại có hai vệt kiếm quang xông ra, trực tiếp chém đứt bốn phía dãy núi, mà ngọn núi bị chém ra cũng trực tiếp hóa

thành bụi mù tán loạn, theo gió bay đi mất.

Động tĩnh này kinh động tộc trưởng Kim Thần tộc, hần bay vọt đến, mở miệng nói: "Tiểu thúc, đã xảy ra chuyện gì?"

Lão nhân cất giọng khàn khàn, "Một thanh tiểu ngọc kiếm đạt được trước kia bỗng dưng có dị động, hần là có di tích nào đó mở ra, có lẽ trong đó có thể tìm ra phương pháp giúp ta đột phá."

Tộc trưởng Kim Thần tộc nghe xong, trên mắt lộ ra nét mừng. Vị tiểu thúc trước mắt ông này mặc dù trên phương diện tu hành, tư chất không quá xuất chúng, nhưng tư chất về kiếm đạo lại có thể xưng là kinh tài tuyệt diễm. Nếu như hần có thể đột phá, tất nhiên sẽ đạt tới cảnh giới mạnh nhất kia!

"Vậy liền cung chúc tiểu thúc chuyện này đạt được ước muốn."

"Ừm."

Lão nhân gật gật đầu, bỗng nhiên hần nhớ ra cái gì, nói: "Nghe nói bên ngoài xuất hiện một vị thiên tài có thể xưng là mạnh nhất trong lịch sử, gần 17 tuổi đã đạt tới Thánh cấp, chiến lực thậm chí có thể so sánh với Thánh cấp đỉnh giai."

"Vớ lại hần vốn còn là tộc nhân Kim Thần tộc chúng ta, kết quả lại bởi vì người ban bố mệnh lệnh, đuổi hần ra ngoài?"

"Tiểu thúc đừng nói nữa, ta sắp hối hận muốn chết rồi đây!" Tộc trưởng Kim Thần tộc sắc mặt phát rầu, hận không thể tự tát chính mình hai bàn tay.

"Người đó, chính là quá võ đoán, nào có chuyện tư chất lúc nhỏ cao thấp là đánh giá ra tư chất cao thấp của tộc nhân chứ." Lão nhân nhắc nhở.

Tộc trưởng Kim Thần tộc gật mạnh đầu, từ trong chuyện của Phong Vân đã nhận được giáo huấn nghiêm trọng.

Nhưng mà hai người bọn họ cho rằng Phong Vân là sau khi lớn lên tư chất mới lộ ra, lại không biết Phong Vân trước kia xác thực chính là chẳng có chút tư chất gì.

Có điều bí mật này, nhất định chỉ có một mình Phong Vân biết được.

"Ta đi đây."

Sau đó, lão nhân lao người lên không, thân hóa thành kiếm quang, xuyên qua vô số tầng không, biến mất khỏi nơi này.

...

Một bên khác.

Chỗ sâu nhất trong hung thú cương vực.

Nơi Thú Thần Điện cùng Hắc Ám Thần tộc giao nhau xuất hiện hai bóng người.

Một người mặc áo đen, đeo mặt nạ màu đen, thân mang trường kiếm, nhìn như kiếm khách, nhưng lại hoàn toàn không có khí chất sắc bén của kiếm khách, có chăng cũng chỉ là một vùng hắc ám.

Một bóng dáng khác thì lại là quái vật hình người, toàn thân phủ kín bởi lân giáp, phía sau còn mọc ra hai chiếc gai nhọn nhìn tựa như hai thanh kiếm lớn hư hư thực thực, nhìn qua vừa hung ác vừa kinh khủng.

Mà trên mi tâm của hai người này, đều có một vết kiếm ấn.

"Không nghĩ tới thanh tiểu ngọc kiếm này vậy mà lại có liên quan tới một tòa di tích. Thú vị đó! Huyền bí để thành thần ư, xem ra có khả năng rất lớn là di tích Thần cấp đó!"

"Không sai, còn là di tích Thần cấp có liên quan tới kiếm nữa. Trên cả trái đất này, trên phương diện kiếm đạo có tạo nghệ cực cao, cũng chỉ có hai ta, cộng thêm lão già của Kim Thần tộc kia mà thôi, về phần những người khác, cũng chỉ là một đám phế vật không đáng nhắc tới."

"Khà khà khà. . ."

Từng tiếng cười không giống như nhân loại dồn dập vang lên, truyền đi rất xa, để cho người nào nghe được không rét mà run.

. . .

Nơi mà tiểu ngọc kiếm cùng kiếm ấn cảm ứng được chính là ở một chỗ sâu trong vùng biển vô tận, có lẽ là thuộc về vị trí trung tâm Thái Bình Dương.

Đương nhiên, không phải Thái Bình Dương của trước kia.

Hiện tại địa cầu đã mở rộng, hải vực tự nhiên cũng theo đó mà rộng thêm ra. Thái Bình Dương của hiện tại, kích thước to lớn gấp mấy chục lần lúc trước, có thể coi là một vùng biển vô tận.

Khi Phong Vân đi tới đây, liền thấy xung quanh toàn bộ đều là nước biển xanh lam, trừ cái đó ra, chính là đại lượng hung thú.

Có điều với thực lực bây giờ của hắn, chỉ cần khẽ phóng ra Thánh uy, những hung thú trong hải vực này tự nhiên đều phải run sợ, không dám tới gần.

"Vị trí cảm ứng ra được chính là ở chỗ này, xem ra là do chín chuỗi tiểu ngọc kiếm còn chưa ở cùng một chỗ, cho nên mới không có động tĩnh gì. .
."

Phong Vân thâm suy đoán trong lòng.

Mà lúc này, sắc mặt hấn khẽ đổi, linh hồn lực cảm giác được có ba luồng khí thể cực kỳ hùng hậu đang đến gần.

"Đều là Thánh cấp à."

Phong Vân trầm thấp tự nói. Hơn nữa nhìn khí thể này, khả năng rất lớn là Thánh cấp cao giai! Nghĩ tới đây, trên mặt hấn nhin không được lộ ra nét mừng, lại có ba cái hình chiếu Thánh cấp đưa tới cửa đây!

"Vút!" "Vút!" "Vút!"

Cũng không lâu lắm, ba bóng dáng kia liền đi tới gần.

Mà khi bọn hấn nhìn thấy Phong Vân đứng trên hải vực, tất cả đều lộ ra vẻ giật mình, "Phong Vân! ?"

Thanh danh Phong Vân bây giờ đã truyền khắp toàn cầu, chuyện liên quan tới tướng mạo của hấn cũng là như thế.

Cho nên ba người này lập tức liền nhận ra hấn.

Phong Vân quay người lại, lần lượt nhìn về phía ba người, không dùng dò xét chi nhãn, mà trực tiếp lấy hình chiếu.

Đối mặt với ba vị Thánh cấp, còn dò xét cái quái gì, khẳng định là hình chiếu cực tốt.

Mấy giây sau, ba cái hình chiếu mới đã hình thành trong tấm gương không gian.

Phong Vân thả ý thức quét tới.

【 Hình chiếu người 】 : Kim Đạo Hiên

【 Tuổi tác 】 : 9600 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp cao giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Thánh cấp 《 Vạn Kiếm Quy Tông 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Nhất Kiếm Đoạn Thiên 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Kiếm Bộ, Kính Hoa Thủy Nguyệt 》 , Kim Hệ công pháp Thánh cấp 《 Kim Thần Chân Kinh 》 , Kim Hệ thiên phú cấp tinh mang, Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu, Ngụy Kim chi pháp tắc (bảy tầng), Kiếm chi pháp tắc (chín tầng).

..

【 Hình chiếu 】 : Âm Địch

【 Tuổi tác 】 : 7000 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp cao giai

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Thánh cấp 《 Âm Hắc Ảnh Kiếm 》 , võ kỹ Thánh cấp 《 Tuyệt Kiếm Thức • Cửu Kiếm 》 , Hắc Âm Hệ cộng pháp Thánh cấp 《 Hắc Âm Chân Kinh 》 , Bí pháp Táng Kiếm Thuật, Hắc Âm Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu, Hắc Âm pháp tắc (tầng bảy), Kiếm chi pháp tắc (tầng bảy). . .

【 Hình chiếu hung thú 】 : Kiếm Thú

【 Phẩm giai 】 : Hung thú siêu cấp biến dị

【 Cảnh giới 】 : Thánh cấp cao giai

【 Rơi xuống 】 : trái tim Kiếm Thú, thân thể Kiếm Thú, song kiếm Kiếm Thú, Phong Hệ thiên phú cấp nguyệt huy, Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu, Ngụy Phong chi pháp tắc (tầng bảy). . . Ngụy Kiếm chi pháp tắc (tầng bảy). . .

"Ba Thánh cấp cao giai!"

Phong Vân nhìn thấy hình chiếu hình thành, trong lòng vui mừng, hơn nữa còn là ba vị Thánh cấp cao giai am hiệu kiếm đạo!

Trong đông đảo hình chiếu Thánh cấp của hắn, Thánh cấp tu kiếm lác đác không có mấy, có thành tựu cao càng là vô cùng thưa thớt. Bây giờ liên tiếp gặp được ba vị Thánh cấp trên phương diện kiếm đạo có thành tựu như thế này, thật sự là làm cho Phong Vân vô cùng mừng rỡ!

Chương 446: Hung thú siêu cấp biến dị!

Chương 446: Hung thú siêu cấp biến dị!

"Ba người này hẳn là tam đại cường giả Kiếm Đạo trong truyền thuyết đây."

Phong Vân nhìn vào hình chiếu trong gương, trầm nghĩ trong lòng.

Trên cả trái đất Kiếm Tu Giả không ít, nhưng chân chính có thể xưng Kiếm Đạo Thông Thánh, cũng chỉ có ba vị này mà thôi.

Cảnh giới bọn họ mặc dù là Thánh cấp cao giai, nhưng bàn về sức chiến đấu, lại có thể so với Thánh cấp đỉnh giai.

Đây là đặc thù của tu kiếm, nổi danh là chiến lực cao hơn đồng cảnh giới.

"Phong Vân, không nghĩ tới ngươi cũng ở đây!"

Lúc này, Kiếm Thú đến từ Thú Thần Điện mở miệng, ánh mắt lạnh lạnh nhìn chằm chằm vào Phong Vân nói.

Kiếm Thú, nghe đồn nó vốn là siêu cấp hung thú của thú tộc, bởi vì lúc nó ra đời không cẩn thận rơi vào kiếm hàm trong chiến trường thượng cổ, bị vô số kiếm ý phụ thể, dẫn đến biến dị, trở thành siêu cấp hung thú biến dị độc nhất vô nhị, Kiếm Thú.

Nó đã có thiên thú Phong Hệ, bây giờ lại có thêm thiên phú Kiếm Đạo , kết hợp cả hai lại, từ đó trở thành một cường giả mạnh mẽ, không người nào thu thập nổi.

Nghe nói, nó là thân truyền đệ tử của Thú Thần!

Bên cạnh Kiếm thú, là Âm Địch đến từ Hắc Âm Thần tộc mắt cũng lộ sát ý nhìn về phía Phong Vân.

Trước đây không lâu trong một trận chiến, Phong Vân chém giết 18 vị Thánh cấp Hắc Âm Thần tộc cùng Thú Thần Điện, tạo nên danh tiếng to lớn cho hắn, cũng làm cho hắn bị hai thế lực lớn triệt để ghi hận.

Phong Vân lại không để ý lắm, vốn là không thể giải quyết mâu thuẫn êm đẹp, nhiều thêm một phần cừu hận, hay thiếu một phần cừu hận, căn bản không ảnh hưởng nhiều lắm.

"Phong Vân các hạ, không nghĩ tới có thể ở chỗ này nhìn thấy ngươi, trước đó Thần tộc tụ hội ta đang bế quan, không thể tự mình tiến đến, thật sự là có lỗi."

Một bên khác, là Kim Đạo Hiên đến từ Kim Thần tộc, hết sức nhiệt tình nói.

Phong Vân không chỉ là thiên tài cái thể trong nhân loại, trọng yếu nhất là trong cơ thể hắn còn có huyết thống của Kim Thần tộc, thái độ Kim Đạo Hiên tự nhiên vô cùng ôn hòa.

"Khách khí." Phong Vân gật gật đầu, đáp lại nói.

"A, 17 tuổi đã thành tựu Thánh cấp xác thực có chút hơn người, nhưng ngươi tại phương diện Kiếm Đạo có thể có cái thành tựu gì, cũng dám tới di tích Kiếm Chi Thần cấp này?"

Kiểm Thú nhin không được giấu cợt.

"Người có thể tới thử một chút." Ánh mắt Phong Vân lạnh lùng quét tới, bốn phía không gian đều giống như yên tĩnh lại.

Kiểm Thú trong lòng run lên, hẳn mặc dù sức chiến đấu siêu quần, tự hỏi cũng có thể so với Thánh Cấp đỉnh giai, đối đầu với Phong Vân, cũng không dám nói là nhất định thắng.

Huống chi bên cạnh còn có một Kim Đạo Hiên chiến lực còn đáng sợ hơn, hai người này liên hợp, thật sự là bất lợi cho bọn hắn.

Nghĩ đến đây, Kiểm Thú liền giận, chỉ là hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng không dám lại mở miệng châm chọc Phong Vân.

Mà Phong Vân lúc này đang cân nhắc có nên xử lý Kiểm thú cùng Hắc Âm Thần tộc Âm Địch bây giờ luôn không, bỗng nhiên trong không gian giới chỉ của hắn bốn chuỗi tiểu ngọc kiếm vọt thẳng đi ra.

Cùng lúc đó, tiểu ngọc kiếm trên thân ba người khác cũng đều tự mình xuất hiện.

Trong đó, Phong Vân bốn chuỗi, Kim Đạo Hiên một thanh, Âm Địch hai thanh, Kiểm Thú hai thanh.

Hết thấy chín chuỗi bàng bạc.

Chín chuỗi tiểu ngọc kiếm đứng giữa trời, xen lẫn nhau, khiến phương viên bên trong Hải vực này sôi trào.

Tiếp theo, một cái vòng xoáy khổng lồ xuất hiện.

Mà tại trung tâm vòng xoáy, xuất hiện một cánh cửa, cao lớn và tràn đầy cổ kính.

Tuy là một cánh cửa, nhưng cho người ta cảm giác phảng phất như là một thanh thân kiếm đứng sừng sững giữa thiên địa, tuyệt thế sắc bén.

"Di tích mở ra! Đi!" Kiếm Thú cùng Âm Địch cách gần nhất, vọt vào đầu tiên, nhẹ nhàng lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

"Chúng ta cũng đi thôi, Phong Vân các hạ."

Kim Đạo Hiên tranh thủ thời gian chào hỏi Phong Vân nói.

Phong Vân nhẹ nhàng gạt đầu, không có thi triển thuật di, mà là bay thẳng đi qua.

Thật ra nếu trước đó Phong Vân thuật di, hoàn toàn có thể là người đi vào đầu tiên.

Nhưng di tích này là lần đầu tiên mở ra, bên trong như thế nào? Có nguy hiểm hay không cũng không biết, nên hắn mới cẩn, không có thuật di, để hai người kia dò đường đằng trước.

...

...

"Vị!" Sau khi Phong Vân tiến vào cánh cửa, cảm giác được không gian trước mắt biến ảo, hết thảy đều bắt đầu trở nên mơ hồ.

Bất quá một lát sau, đều bình thường trở lại.

Phong Vân quan sát bốn phía, phát hiện mình ở trong một hành lang lớn, xung quanh cũng không có ai bên cạnh.

Cái hành lang này rộng hơn ba trăm mét, cao hơn ba trăm mét, nhìn như vô tận, phảng phất không phải là hành lang, mà là một đường hầm vô tận.

"Ông!"

Lúc này, từ bốn phía hành lang truyền đến thanh âm máy móc lạnh như băng.

"Cửa khảo nghiệm thứ nhất: thông qua hành lang này."

Sau khi nói xong thanh âm này liền biến mất.

Cái này khiến cho Phong Vân có chút ngạc nhiên, cái nội dung khảo nghiệm này lại đơn giản như vậy.

Bất quá nội dung khảo nghiệm càng đơn giản, cho thấy quá trình càng khó khăn.

Quả nhiên, sau khi Phong Vân tiến lên trăm mét, bỗng nhiên.

"Vị!"

"Vị!"

"Vị"...

Từng khóa kim đậu đột nhiên xuất hiện tại bốn phía, rơi trên mặt đất rồi nhanh chóng hòa tan.

Một giây sau, hóa thành chất lỏng màu vàng óng, mà mỗi một giọt chất lỏng màu vàng óng đều cấp tốc ngưng tụ thành một Kim Y nhân cầm vũ khí! Kim quang lóng lánh, chói mắt vô cùng, từng cái tản ra khí tức Thánh cấp sơ giai. Hết thấy tất cả có tám mươi một cái.

"Chết!"

Tám mươi một Kim Y nhân cùng quát lên, trực tiếp giết tới.

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, tay phải có chút nhô ra, không gian áp súc vô tận, hóa thành không gian chi lực, bám vào trên lòng bàn tay của Phong Vân.

Sau đó dưới chân hần lóe lên ánh bạc, cả người trong nháy mắt biến mất.

Tiếp theo, tám mươi một cái thân ảnh của Phong Vân xuất hiện, mỗi một cái đều đối ứng với một vị Kim Y nhân.

"Phốc phốc phốc phốc. . ."

Một giây sau, những cái thân ảnh kia xông đến, thân thể Kim Y nhân đột nhiên cứng ngắc, không nhúc nhích được.

Tám mươi một cái thân ảnh Phong Vân lại hợp nhất, hóa thành một cái.

Vẻ mặt Phong Vân không chút biểu tình thu hồi không gian chi lực, tiếp tục đi sâu vào bên trong hành lang.

Mà tám mươi một Kim Y nhân bỗng nhiên sụp đổ tại chỗ, hóa thành kim quang vô tận, tiêu tán tại chỗ.

Một đường tiếp tục đi tới.

Mà càng lúc càng thâm nhập vào, đối thủ gặp được cũng càng ngày càng mạnh.

Càng về sau, thậm chí là gặp tám mươi một Thánh cấp cao giai!

Một trận chiến này đánh vô cùng kịch liệt.

Phong Vân đem Không Gian lĩnh vực thôi động đến cực hạn, lần lượt tập sát, chuyên chọn lạc đàn.

Một khi để bọn chúng vây kín lại, hấn liền thi triển thuật di thoát đi, sau đó lại tiếp tục tập sát.

Căn bản không dám cùng chúng nó chính diện đối chiến.

Tám mươi một Thánh cấp cao giai, dù cho là hấn, cũng không có khả năng trực diện đối chiến mà đánh tan bọn chúng!

Chỉ có thể dựa vào đánh lén mà thôi.

Cái này nhất định là một trận đánh lâu dài.

"Phốc!"

Sau khi Phong Vân một kích xuyên qua nơi yếu hại của vị Thánh cấp cao giai cuối cùng, hành lang trước mắt rốt cục cũng đến đoạn cuối.

Mà thanh âm trước đó cũng vang lên lần nữa.

" Khảo nghiệm cửa thứ nhất: thông qua, cửa thứ hai, lĩnh ngộ ra một môn kiếm pháp cấp chín, thời gian không hạn chế."

"Ông!"

Vừa dứt lời, Phong Vân liền cảm giác tràng cảnh trước mắt lại lần nữa biến đổi.

Một giây sau, hấn đã từ trong hành lang đi vào trước một vách đá lớn.

Chương 447: Điên cuồng xoát hình chiếu!

Chương 447: Điên cuồng xoát hình chiếu!

Trên vách đá có rất nhiều Kiếm Ngân, nếu như ngưng mắt nhìn lại một lúc, mỗi một đạo Kiếm Ngân đều không ngừng truyền đến kiếm minh âm

"Bên trong mỗi một đạo Kiếm Ngân đều ẩn chứa có một môn kiếm pháp."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng.

Cái cửa khảo nghiệm thứ hai này là lĩnh ngộ ra một môn kiếm pháp cấp chín, đây không thể nghi ngờ là một yêu cầu tương đối cao đối với thiên phú Kiếm Đạo.

Mà Phong Vân bây giờ thiên phú Kiếm Đạo là Tinh Mang cấp.

Mặc dù ở trong nhân loại đã coi như là cực kì xuất sắc, nhưng cùng tam đại cường giả Kiếm Đạo so sánh, vẫn còn kém rất nhiều.

Cho nên trên phương diện lĩnh ngộ kiếm pháp này, hẳn xa xa không kịp ba vị cường giả Kiếm Đạo kia.

Phong Vân có ưu thế lớn nhất, đoán chừng chính là cửa thứ nhất rồi.

Dù sao nếu bàn về tốc độ, không gian hoàn toàn áp đảo những thuộc tính khác ngoại trừ thời gian ra mà thôi.

"Không được, tiếp tục như vậy sớm muộn cũng sẽ bị vượt qua, thậm chí bị bỏ xa."

Phong Vân lúc này ngồi xếp bằng xuống, hần phân ra hai bộ phận ý thức, một bộ phận dùng để lĩnh hội kiếm pháp trên vách đá, một bộ phận khác thì tiến vào trong gương, bắt đầu xoát hình chiếu thiên phú Kiếm Đạo.

Biện pháp duy nhất trước mắt chỉ có thể là như thế mà thôi.

Chỉ cần có thể tuôn ra thiên phú Kiếm Đạo, sau đó dung hợp, liền có thể đề tốc độ lĩnh ngộ của hần tăng nhanh.

Hình chiếu Kiếm Đạo bên trong tám gương, trừ tam đại Kiếm Đạo, còn có 20 cái, trong đó có 15 cái thiên phú Kiếm Đạo Tinh Mang cấp, còn lại 5 cái là Nguyệt Huy cấp.

Những cái này đoán chừng là những người có tạo nghệ cao nhất trên phương diện Kiếm Đạo ở Địa Cầu.

"Hy vọng có thể tuôn ra một cái. . ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Nhưng mà thiên phú Kiếm Đạo há có thể nói bạo liền bạo.

Ngày đầu tiên, không tuôn ra một cái nào. Phong Vân bất đắc dĩ, chỉ có thể một bên lĩnh hội, một bên chờ đợi ngày thứ hai.

Dù sao nơi này không có hạn chế thời gian.

Tới ngày thứ hai, lại tuôn ra Kiếm chi lĩnh vực nhị trọng, cũng không thể giải quyết được gì.

Mãi cho đến

【Thiên phú Kiếm Đạo Nguyệt Huy cấp】 : Đến từ hình chiếu Liễu Vô Trần.

【Thiên phú Kiếm Đạo Nguyệt Huy cấp】 : Đến từ hình chiếu Mục Quyết.

"Vây mà bạo hai cái cùng lúc!"

Phong Vân nhìn vào vật rơi xuống bên trong túi đeo lưng , ánh mắt lộ ra vui mừng, lần này thiên phú Kiếm Đạo của sẽ liền có tiến bộ lớn rồi.

"Hiển hóa!"

Không có quá nhiều do dự, hấn lập tức mặc niệm trong lòng một tiếng.

"Ngâm!"

"Ngâm!"

Hai đạo kiếm quang chợt hiện ra, dung nhập vào trong cơ thể của Phong Vân, vô số cảm ngộ về kiếm lao vào, nhét đầy vào trong đầu của hấn.

Mấy phút đồng hồ sau, dung hợp hoàn tất.

Mà thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân cũng tăng lên tới Nguyệt Huy cấp, mà còn không phải là Nguyệt Huy cấp bình thường, dù sao cũng dung hợp tới hai cái.

Thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân sau khi tăng lên, lại nhìn vào Kiếm Ngân trên vách đá, lập tức sáng sủa hơn rất nhiều, tốc độ lĩnh hội cũng càng nhanh

Nhưng hấn cũng đã hao phí ba ngày thời gian, ba ngày nay, bọn Kim Đạo Hiên cũng đã đuổi kịp Phong Vân, thậm chí còn có chỗ siêu việt hơn.

Điểm này, Phong Vân trong lòng đoán được, nhưng cũng không có cách nào khác.

Ba người kia thiên phú Kiếm Đạo đều là Nhật Diệu cấp, so với hắn còn hơn một cấp, tốc độ lĩnh hội nhanh hơn hắn cũng rất bình thường.

"Hiện tại chỉ có thể gửi hi vọng vào tấm gương, chỉ cần lại ra thêm một cái thiên phú Kiếm Đạo cấp Nguyệt Huy, thậm chí là cấp Nhật Diệu, ta liền có thể đuổi kịp, thậm chí vượt qua bọn họ. . ."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Đây là so đấu về thiên phú Kiếm Đạo, hắn trừ biện pháp này thật sự không nghĩ ra được biện pháp nào tốt hơn nữa.

Hiện tại liền nhìn hắn may mắn nổi nữa hay không mà thôi!

Ngày thứ tư, Phong Vân không thu được gì.

Ngày thứ năm, hoàn toàn như trước đây.

Ngày thứ sáu, rỗng tuếch.

Ngày thứ bảy, tốt rồi, rơi là rơi, nhưng là một bản tạp chí chân dung mỹ nữ?

Liên tiếp bốn ngày không có, Phong Vân cũng đành chịu.

Mà lúc này đây, hắn cũng tìm hiểu ra một đạo Kiếm Ngân trên vách đá.

Đó là một môn võ kỹ cấp chín gọi là 《Toàn Phong Thập Tam Kiếm》.

Thời điểm hắn vừa mới lĩnh hội đến giai đoạn nhập môn, bên tai liền vang lên âm thanh máy móc băng lãnh lúc trước.

"Thông qua cửa khảo hạch thứ hai , cửa thứ ba mở ra, tìm hiểu ra hết thủy võ kỹ Thánh cấp, thời gian không hạn chế."

Phong Vân nghe được thanh âm này, thâm nghĩ trong lòng quả nhiên cùng hấn suy đoán không chênh lệch nhiều lắm, cửa ải tiếp theo khảo nghiệm quả nhiên là lĩnh hội võ kỹ Thánh cấp.

Mà lúc này đây, tràng cảnh trước mắt hấn lại biến ảo, không còn là bia đá nữa, mà là đi vào một gian phòng bên trong Tầng Thư các, bên trong có từng dãy thư tịch, đều là liên quan tới võ kỹ Thánh cấp.

Bất quá tuy nói là võ kỹ, nhưng kỳ thật gọi là kiếm kỹ thì chính xác hơn.

"Tìm hiểu ra võ kỹ Thánh cấp, thiên phú Kiếm Đạo cấp Nguyệt Huy cũng phải xoát nữa, tiếp tục xoát thôi."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Hấn cho dù đi lĩnh hội, cũng không có nhanh hơn ba người kia.

Đã như vậy, còn không bằng phân ra ý thức đi xoát hình chiếu, nếu là tuôn ra thiên phú Kiếm Đạo cấp độ cao , cái gì cũng có thể bù đắp lại.

"Xoát xoát xoát!"

Phong Vân hóa thân thành một nhân viên gương mẫu, một mực quên đi thời gian, một ngày đến lúc 0 giờ, hấn sẽ không kịp chờ đợi mà đi xoát hình chiếu của cường giả Kiếm Đạo.

Cứ như vậy, một tháng thời gian rất nhanh liền đi qua.

Trong một tháng này, vận khí của hấn cũng khá tốt, xoát ra một cái thiên phú Kiếm Đạo Nguyệt Huy cấp, sau đó dung hợp, cũng làm cho thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân đạt tới Nhật Diệu cấp.

Cuối cùng cùng ba vị Kiếm Đạo Thánh giả kia cân bằng.

Bất quá bởi vì hấn tổn hao mất thời gian một tháng, cho nên trên phương diện tiến độ chậm hơn ba người kia một đoạn khá lớn.

Hấn suy đoán ba người kia lúc này cũng đã thông qua cửa khảo nghiệm thứ ba này rồi.

Nhưng Phong Vân lại không tức giận chút nào, bởi vì hấn biết rõ, cái này còn chưa có kết thúc.

Khảo nghiệm của di tích Thần cấp tuyệt sẽ không đơn giản như thế, hấn vẫn còn thời gian.

Phong Vân hiện tại muốn làm là một bên lĩnh hội, một bên phân ra ý thức đi xoát hình chiếu, hai bút cùng vẽ, hai tay cùng làm.

...

...

Hơn nửa tháng sau.

Phong Vân rốt cục hoàn thành lĩnh hội đối với kiếm kỹ Thánh cấp, đạt tới cấp độ nhập môn.

Mà âm thanh máy móc băng lãnh kia cũng lại đúng giờ vang lên.

"Thông qua cửa khảo nghiệm thứ ba , cửa khảo nghiệm thứ tư, sáng tạo ra một môn kiếm pháp, yêu cầu, phẩm giai đạt tới cấp độ Thánh cấp.

Lại là sáng tạo kiếm pháp!

Dù Phong Vân biết được là khảo nghiệm của cái di tích Thần cấp này không đơn giản, nhưng không nghĩ tới, cửa này lại là yêu cầu sáng tạo ra một môn Thánh cấp kiếm pháp!

Phải biết, sáng tạo ra bất kỳ một môn võ kỹ nào đều không phải là đơn giản có thể hoàn thành, không nói đến là Thánh cấp.

Thật khiến cho người ta chùn bước.

"Độ khó của này so với trước đó tối thiểu phải khó hơn gấp trăm lần. . ."

Phong Vân lâm bầm, cái này đối với hắn mà nói, vẫn là một tin mừng.

Bởi vì như vậy, ba đại Thánh giả Kiếm Đạo kia trong thời gian ngắn tất nhiên không cách nào thông qua được khảo nghiệm, mà như vậy, hắn sẽ có được càng nhiều thời gian để xoát hình chiếu!"

Chương 448: Trên con đường Kiếm Đạo, người còn kém xa lắm!

Chương 448: Trên con đường Kiếm Đạo, người còn kém xa lắm!

Bên trong di tích Thần cấp, bên trong bốn cái không gian.

Kim Đạo Hiên, Kiếm Thú, Âm Địch, Phong Vân bốn người đang ngồi xếp bằng ở chỗ kia, tiến hành cửa khảo nghiệm thứ tư, sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp.

Trong đó tiến độ của ba người Kim Đạo Hiên, Kiếm Thú cùng Âm Địch không hơn kém nhau bao nhiêu, bởi vì thiên phú Kiếm Đạo của bọn hắn không chênh nhau nhiều lắm.

Mà Phong Vân, mặc dù thiên phú Kiếm Đạo của hắn cũng là Nhật Diệu cấp, nhưng bởi vì lúc trước hắn mới xoát ra, cộng thêm việc phân tâm để xoát hình chiếu, dẫn đến tiến độ so với ba người này chậm hơn rất nhiều.

Nhưng hắn không có chút nôn nóng nào.

Dù sao, sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp há lại là dễ dàng như vậy, cho dù là thiên phú Kiếm Đạo Nhật Diệu cấp, đoán chừng cũng phải mất một năm mới có thể hoàn thành.

Cho dù bây giờ Phong Vân hoàn toàn nhập tâm vào việc sáng tạo kiếm kỹ, đoán chừng cũng sẽ không đuổi kịp tiến độ của ba người kia, còn không bằng phân tâm để đi xoát hình chiếu.

Nếu là xoát ra thiên phú Kiếm Đạo cấp độ cao, như là Nhật Diệu cấp, vậy liền có thể phá cục!

Mặc dù tỉ lệ rất thấp, nhưng cũng may Phong Vân có thời gian, hoàn toàn không cần vội.

Cùng lúc đó.

Trong một không gian khác. Kiếm Thú mở hai mắt ra, tâm niệm hần vừa động, lấy ra một viên đan dược. Chỉ thấy viên đan dược này to bằng móng tay, tản ra một loại khí tức quý dị, làm cho người ta có một loại cảm giác đại não bành trướng.

"Cái này là một viên Tiềm Năng Đan, có thể đề cho tốc độ lĩnh hội của ta tăng lên năm thành!"

Tiềm Năng Đan, là đan dược Vô Thượng Thú Thần ban cho hần, vốn thuộc hàng tuyệt phẩm, nhưng bởi vì thời gian quá xa xưa, dẫn đến dược hiệu xói mòn, cho nên phẩm giai thoái hóa, chỉ còn lại là thánh phẩm.

Nhưng dù vậy, dược hiệu vẫn là rất kinh khủng.

Có thể trong nháy mắt tăng năng lĩnh ngộ của một người lên năm thành!

" Thiên phú Kiếm Đạo của Kim Đạo Hiên và Âm Địch cùng ta không kém bao nhiêu, ta phục dụng viên Tiềm Năng Đan này, liền có thể bỏ xa bọn họ, biến số duy nhất, chính là tên Phong Vân kia. . ."

Kiếm Thú lâm bầm nói.

Nhưng nó lập tức cười nhạt một tiếng, nó ở trên người của Phong Vân căn bản không có cảm nhận được khí chất Kiếm Thánh tuyệt thế, nói rõ đối phương căn bản không có thành tựu Kiếm Thánh.

Không phải là Kiếm Thánh, có tư cách gì cùng nó tranh phong?

"Ồ ngoại giới ngươi là cái thể thiên tài xưa nay chưa từng có, nhưng ở nơi này, trên con đường Kiếm Đạo, ngươi còn kém xa! Nhìn ta điên cuồng nghiền ép ngươi đây!"

Sau khi trào phúng cười một tiếng, Kiếm Thú liền nuốt viên Tiềm Năng đan này.

"Oanh!"

Giống như xuất hiện một cái hố đen lớn, Kiếm Thú chỉ cảm thấy đại não như căng ra, hai mắt lập tức trở nên đỏ bừng, lại phủ kín tơ máu.

Giờ khắc này, đại não của nó thật giống như là từ một máy tính bình thường biến thành siêu máy tính, lực lĩnh ngộ đột nhiên tăng mạnh, trong nháy mắt huyền bí vô tận, các loại cảm ngộ ùn ùn kéo đến.

Tổng bộ công hội võ giả, trong cung điện rộng lớn.

Hội trưởng công hội võ giả ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa, ánh mắt sâu thẳm, phảng phất nhìn xuyên muôn sông nghìn núi.

"Di tích Kiếm chi Thần cấp mở ra rồi, chỉ có bốn người tiếp nhận khảo nghiệm, không nghĩ tới Phong Vân cũng đi, hấn vậy mà trên lĩnh vực kiếm đạo cũng có thiên phú không thấp?"

Hội trưởng trầm thấp tự nói, thấy rõ hết thảy.

"Bất quá hấn có vẻ như không lấy con đường Kiếm đạo để thành thánh, khả năng không sánh bằng ba người còn lại."

"Ta nhớ được Thần Cách bên trong di tích này là hạ vị Phong chi Thần Cách, còn có một môn kiếm pháp Thần cấp. . ."

Hội trưởng nhẹ nhàng nói, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm, giống như đang chú ý vô cùng.

Nói cho đúng, hẳn là đang chú ý Phong Vân.

Cứ như vậy, thời gian từng giờ trôi qua.

Rất nhanh, ba tháng thoáng một cái đã qua.

Trong không gian khảo nghiệm .

Thời gian vừa mới tới, Phong Vân lập tức máy móc xoát hình chiếu.

Hành động này của hắn đã lặp đi lặp lại 90 ngày đêm rồi.

Lúc đầu cũng giống như trước đó, lại là không thu được gì.

Nhưng lúc Phong Vân vô ý thức quét về phía ba lô, một trận quang mang lập tức xông vào bên trong ý thức của hắn, vô cùng mãnh liệt.

【Thiên phú Kiếm Đạo Nhật Diệu cấp】 : Đến từ hình chiếu Kim Đạo Hiên.

"Cuối cùng cũng đã ra! Bạo!"

Phong Vân đang máy móc làm việc ý thức lập tức bừng tỉnh, tiếp theo, bị vô tận vui sướng tràn ngập, tản mát ra tâm tình chập chờn mãnh liệt.

"Cmn, xoát hơn 90 lần, rốt cục đã bạo!"

Hắn hưng phấn khó mà che giấu được, chờ mong đã lâu rốt cục đã rơi, cho dù là ai cũng sẽ nhắc lên gợn sóng.

Đây là tâm cảnh của Phong Vân tốt, đối lại những người khác, đoán chừng hiện tại cũng như đang nằm mộng, vẫn còn chưa tỉnh dậy được.

Tâm tình rất nhanh bình ổn lại, Phong Vân khôi phục dáng vẻ không hề bận tâm.

Hắn lập tức mặc niệm ở trong lòng một tiếng.

"Hiện hóa."

【 Hiện hóa thiên phú Kiếm Đạo cấp Nhật Diệu . . . đang hiện hóa . . . Hiện hóa hoàn thành! 】

"Ngâm!"

Tiếng kiếm ngâm quen thuộc vang lên, một vòng kiếm quang chợt hiện, như lưu tinh quán nhật, bay vào trong óc của Phong Vân .

Sau đó nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng, dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Trong chốc lát, Phong Vân liền cảm giác thiên phú Kiếm Đạo của mình tăng lên một mảng lớn, mặc dù vẫn là Nhật Diệu cấp, nhưng vô luận là linh hội, hay là tốc độ linh ngộ đều tăng lên một đoạn dài!

" Thiên phú Kiếm Đạo Nhật Diệu cấp nhị trọng, sáng khoái."

Cứ như vậy, tốc độ linh hội của hắn không thể nghi ngờ là tăng vọt một cấp bậc! Đã siêu việt ba vị Kiếm Đạo Thánh cấp kia!

Bất quá Phong Vân cũng không biết rằng Kiếm Thú đã nuốt Tiềm Năng Đan, có thể tăng lên năm thành tốc độ linh hội.

Nhưng coi như hấn biết được, cũng chỉ là cười rồi bỏ qua, mới tăng lên năm thành mà thôi, hấn thiên phú Kiếm Đạo Nhật Diệu cấp nhị trọng còn tăng hơn gấp hai lần!

Hơn nữa còn là không có chút tác dụng phụ nào.

"Bất quá có được thiên phú Kiếm Đạo Nhật Diệu cấp nhị trọng, tốc độ lĩnh ngộ mặc dù tăng nhanh, nhưng muốn trong thời gian ngắn sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp, vẫn có độ khó rất lớn."

Phong Vân trong lòng âm ngữ.

Hấn cũng không muốn bị nhốt ở chỗ này tám mươi hay một trăm năm, như thế coi như hấn thành công, đến lúc đó đoán chừng cũng lành lạnh. Dù sao đến lúc kia Hắc Âm Chi Thần đã sớm luyện hóa được Thần Cách, coi như hấn đạt được Thần Cách cũng vô dụng.

"Vẫn là tiếp tục xoát hình chiếu thôi, nếu như lại bạo thêm một cái thiên phú Kiếm Đạo cấp Nhật Diệu, ta liền có thể tấn thăng đến thiên phú Kiếm Đạo tầng thứ cao hơn. . ."

Mà thiên phú Kiếm Đạo cấp bậc cao hơn, chính là thiên phú Kiếm Đạo Thần cấp!

Đến cấp bậc kia, sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp, thật sự là công việc quá nhẹ nhàng có được hay không!

Lập tức.

Phong Vân trước khi bắt đầu thao tác, phân ra một sợi ý thức giám thị tấm gương, còn lại thì toàn tâm đầu nhập vào trong việc sáng tạo kiếm kỹ.

"Hi vọng không cần thời gian quá dài."

Trong lòng của hấn thì thạo, nếu quả thật tốn hao quá nhiều thời gian mà nói, vậy hấn chỉ có thể từ bỏ cái di tích Thần cấp này mà thôi.

Dù sao Thần Cách tuy tốt, nhưng hấn cũng phải có thời gian để luyện hóa !

Chương 449: Đều là cái bấy!

Chương 449: Đều là cái bấy!

Năm tháng dằng dặc, thay đổi khôn lường. Thời gian thấm thoát trôi qua.

Lúc đầu chưa phát giác, nhưng khi người bắt chợt quay đầu lại, mọi thứ đã lặng lẽ rời xa.

Trong không gian thần bí, Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây đã trọn vẹn một năm.

Thời gian một năm này, hần mỗi ngày ngoại trừ sáng tạo kiếm kỹ Thánh cấp cũng chỉ còn lại việc đánh hình chiếu, đơn điệu mà buồn tẻ.

Có lẽ là bởi vì lần trước đánh rơi ra Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu đã hao hết số may mắn mà Phong Vân tồn trữ từ lâu, khiến trong một năm tiếp theo, hần đều không còn có đánh ra được thứ gì tốt.

Thật sự là làm người biết đau lòng, người nghe rơi lệ.

Có điều mặc dù Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu không rơi ra, nhưng Phong Vân cũng có thu hoạch ở phương diện khác.

Tỉ như Kim Hệ ngưng pháp tắc của hần đã đạt tới tầng bảy. Phong Hệ, Lô Hệ ngưng pháp tắc đều đạt tới tầng sáu, còn lại Hỏa và Băng hệ cũng đạt tới tầng năm.

Mà thu hoạch lớn nhất chính là Phong Vân đã đánh rơi ra được chín tầng Kiếm chi ngục pháp tắc của Kim Đạo Hiên!

Chín tầng Kiếm chi ngục pháp tắc, cho dù đối với chuyện hấn sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng trên phương diện chiến lược, lại giúp gia tăng cực lớn.

Lần này, Phong Vân đã đứng trên cấp độ Thánh giai đỉnh trần, mà còn là nhóm mạnh nhất kia.

Trong không gian.

Phong Vân nhẹ nhàng mở mắt, bên trong dường như có vô tận kiếm quang lượn quanh, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Hắn nhẹ nhàng lầm bầm: "Một năm trôi qua rồi. . ."

Mặc dù sớm đã đoán trước, nhưng đến khi chuyện chân chính xảy ra, vẫn làm cho Phong Vân cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Chuyện sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp này thật sự vô cùng khó khăn. Lấy tư chất của hắn bây giờ, khó khăn lắm cũng mới chỉ hoàn thành 1% mà thôi

Muôn hoàn toàn hoàn thiện, chỉ ít còn cần trăm năm nữa!

Một trăm năm thời gian, đối với vạn năm tuổi thọ của Thánh cấp mà nói, cũng chỉ như chín trâu mất sợi lông, không đáng nhắc tới.

Nhưng vấn đề là hiện tại, thời gian còn lại dành cho Phong Vân căn bản cũng không nhiều.

Trăm năm sau, Hắc Âm Chi Thần sẽ luyện hóa xong Thần Cách, đến lúc đó nhất định sẽ dẫn quân xâm chiếm địa cầu, nô dịch cứ địa nhân loại. Đây

cũng không phải là chuyện hấn muốn nhìn thấy!

Cho nên hiện tại Phong Vân thiếu nhất chính là thời gian.

"Lại cho ta thêm thời gian một năm. Nếu còn không được ta sẽ đi ra ngoài."

Trải qua mấy ngày suy tính, hấn vì muốn toàn tâm toàn ý sáng tạo kiếm kỹ, trừ đánh với hình chiếu kiếm đạo, các hình chiếu còn lại chỉ là ngẫu nhiên đánh một hai lần, cũng không đánh hết toàn bộ, lãng phí rất nhiều lượt.

Thời gian ngắn còn tạm được, nhưng thời gian dài, cũng làm cho Phong Vân cảm thấy có chút cái được không bù nổi cái mất.

Dù sao Thần Cách này tuy tốt, nhưng những hình chiếu trong gương của Phong Vân, nếu như đều có thể đánh rơi ra đồ tốt dung nhập vào bản thân hấn, hấn cảm thấy cũng không kém hơn so với luyện hóa Thần Cách bao nhiêu.

Không cần thiết một mực chờ đợi ở nơi này, ngược lại còn rơi vào cố chấp tầm thường.

Cho nên, Phong Vân liền đặt ra cho mình một cái kỳ hạn, lại dành ra thêm thời gian một năm, không đánh ra Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu liền chấm dứt thôi.

Thế là, hấn lại bắt đầu trải qua từng ngày tháng đơn điệu mà giản dị này.

Cứ như vậy, thời gian lại bắt đầu chậm chạp trôi qua. Bất tri bất giác, lại thêm một năm qua đi.

Bên ngoài.

Lại là tết xuân mỗi năm một lần.

Cứ địa Tinh Diệu vẫn như những năm qua giăng đèn kết hoa, đèn đuốc sáng trưng, sáng như ban ngày.

Nhất là ở khu vực quảng trường trung tâm dựng thẳng một pho tượng kia, càng là sáng chói như sao, chiếu rọi bát phương.

Khi những người đi đường đi qua đây, đều sẽ dừng lại hành lễ gửi lời chào, lộ ra ánh mắt cực kỳ trang nghiêm kính cẩn.

Bên trong biệt thự Phong gia.

Viện trưởng đứng trong sân, ngẩng nhìn pho tượng phía quảng trường trung tâm kia, nhẹ nhàng lẩm bẩm: "Tiểu Vân đã hai năm không trở về rồi. Tiểu Lan cũng thế, không biết hai người bọn họ ở bên ngoài trải qua thế nào."

Nàng đã từng gửi tin nhắn cho hai người, nhưng tin trả lời rất ít, tựa hồ cũng bề bộn nhiều việc.

Viện trưởng mặc dù cực kỳ hi vọng có thể nhìn thấy Phong Vân cùng Phong Tiểu Lan, nhưng cũng hiểu rằng hai người chắc chắn là có chuyện cực kì quan trọng, bởi vậy cũng không đành quấy rầy nhiều, chỉ ở trong lòng thầm cầu nguyện cho hai người.

Trong một khu rừng rộng lớn, tán cây che trời, cây dây đan xen, hiện ra hết vẻ hoang dã thương cổ, làm cho người ta có cảm giác hư hư thực thực như vừa đi về thời đại nguyên thủy.

Mà ở phía dưới lòng đất vùng rừng rậm này, bên trong một hang đá.

Phong Tiểu Lan đang lẳng lặng ngồi xếp bằng, hấp thu Mộc Hệ nguyên lực vô tận từ bốn phía.

Mà tại mi tâm của nàng, vậy mà dần dần xuất hiện một phù văn kỳ dị màu xanh lá, lộ ra một loại vận luật đặc thù, tản ra khí thể bao dung hết thảy thiên nhiên.

Trí năng sinh mệnh trong người Phong Tiểu Lan thấy cảnh này, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, "Không tệ, độ hoàn thành càng ngày càng cao, cứ tiếp tục như vậy, có khả năng rất lớn có thể kế thừa Thần Cách của Nữ Thần Tự Nhiên, đến lúc đó, liền có thể chiến thắng tên kia, đoạt lại Thần Cách bị cướp đi năm đó."

"Nhưng, cái tên kia là ai vậy nhỉ? Ôi ôi, xem ra là ký ức còn chưa hoàn toàn được chữa trị. . ."

Đúng như Phong Vân suy đoán, trí năng sinh mệnh này rõ ràng đã từng bị hao tổn, mất đi rất nhiều ký ức.

Có điều dạng trí năng sinh mệnh như nó, có được trí năng chi tâm, hoàn toàn có thể tự mình chữa trị, chỉ là cần phải có một khoảng thời gian nhất định.

Trong khoảng thời gian này, ký ức của trí năng sinh mệnh này đã khôi phục một chút, nhưng còn chưa khôi phục hoàn toàn, vẫn như cũ cần thêm thời gian.

"Quên đi, đến lúc đó sẽ biết được thôi. Cũng không biết tình nhân bé nhỏ của cô gái này hiện tại đã đạt tới cảnh giới nào rồi. Với tư chất của hần, đoán chừng cũng không cần luyện hóa Thần Cách gì cả, hoàn toàn có thể tự chủ thành thần."

Trí năng sinh mệnh lâm bảm nói.

Bên này.

Trong không gian thần bí.

Phong Vân hiện tại cũng tỏ ra rất bất đắc dĩ.

"Mẹ kiếp, thật sự là cả một năm không đánh rơi ra được!"

Thời gian một năm này, đừng nói Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu, mà ngay cả ngụy pháp tắc gì đó, cũng không có.

Ngược lại là các thuộc tính thiên phú khác cũng rơi ra một chút.

Tỉ như Hỏa Hệ thiên phú của hắn đã đạt tới cấp nhật diệu, Phong Hệ cũng thế.

Nhưng những thứ này trong hoàn cảnh trước mắt cũng không có chút tác dụng quái gì!

Hắn cần là Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu kia!

"Hôm nay là lần cuối cùng, không được nữa ta sẽ triệt để tạm biệt luôn đây."

Phong Vân cảm giác mình có vẻ như lại lãng phí thêm thời gian một năm, chuyện này khiến hắn cảm thấy cực kì không đáng.

Nếu như còn không được, Thần Cách như thế hắn cũng không cần nữa, ai thích thì người đó lấy đi.

Lập tức.

Hắn phân ra một sợi ý thức tiến vào không gian tám gương, bắt đầu lần đánh hình chiếu cuối cùng.

Một lát sau, đánh hình chiếu kết thúc.

Phong Vân không kịp chờ đợi quét mắt về phía túi đeo, khi hắn nhìn thấy trước mắt không có tia hào quang nào truyền tới, dưới đáy lòng hắn lập tức lạnh đi một nửa.

Nhưng khi hắn trực tiếp kéo đến dòng cuối cùng, bỗng nhiên...

Hai vệt hào quang mãnh liệt vọt thẳng tới, làm cho ý thức của Phong Vân đều co rụt lại.

Khi hắn nhìn thấy rõ ràng, trong nháy mắt hắn chỉ cảm thấy như bị một sự kinh hãi to lớn bắn trúng tim!

【Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu】 : Đến từ hình chiếu Âm Địch.

【Kiếm chi ngự pháp tắc (tầng bảy)】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Thú.

Chương 450: Kiểm chi pháp tắc!

Chương 450: Kiểm chi pháp tắc!

"Ta nói vì sao mà liên tục hai năm đều không có đánh rơi ra vật gì tốt, hóa ra là ở chỗ này đợi ta đây mà!"

Phong Vân ý thức nhìn đến hai đồ vật rơi xuống phía sau, đầy mặt vui vẻ, tất cả không vui trước đó đều đã bị quét sạch sành sanh.

"Quả nhiên, vận may đọng lại trong hai năm chính là phải không tâm thường như thế, một lần liền áp ủ ra hai thứ lớn này!"

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Kiểm Đạo thiên phú cấp nhật diệu cùng bảy tầng kiểm chi ngục pháp tắc. Cái trước có thể giúp cho Kiểm Đạo thiên phú của Phong Vân tấn thăng đến Thần cấp, khảo nghiệm trước mắt rốt cuộc cũng không thành vấn đề nữa rồi.

Mà cái sau, lại giúp Kiểm chi ngục pháp tắc của Phong Vân dẫn đầu đột phá đến pháp tắc!

Pháp tắc, đây chính là lĩnh vực mà Thần Linh mới có thể bước vào!

"Không nghĩ tới các thuộc tính ngục pháp tắc lĩnh vực của ta còn chưa đạt tới cấp độ pháp tắc, lại để cho Kiểm Đạo phương diện này dẫn đầu đột phá." Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Cái này cũng có liên quan tới chuyện hấn trong hơn hai năm qua phần lớn thời gian đều đánh hình chiếu của cường giả Kiếm Đạo, nếu như là đánh với các hình chiếu thuộc tính khác, có lẽ cũng đạt tới.

Có điều bây giờ cũng vẫn được, tốn thời gian hai năm, không có lỗ vốn, thậm chí còn có chút kiếm lời to.

"Hiện hóa."

Lập tức, Phong Vân mặc niệm trong lòng, không muốn lại trì hoãn thêm một giây nào nữa.

Hắn đầu tiên chọn hiện hóa Kiếm Đạo thiên phú cấp nhật diệu.

"Vút!"

Vẫn như cũ là tiếng kiếm rít như trước đó, sau khi nó phi tốc lao ra, dung nhập vào thân thể Phong Vân.

"Ầm ầm—! !"

Phong Vân chỉ cảm giác toàn bộ não bộ bỗng nhiên nổ tung, tiếp theo, hấn cảm giác như chính mình dường như đang thăng hoa.

Hắn cảm thấy mình mơ màng biến thành một thanh kiếm, từ một thanh trường kiếm bình thường, đến bảo kiếm quý báu, lại đến tuyệt thế kiếm binh, cuối cùng lại biến trở về là một thanh trường kiếm bình thường.

Tựa như trải qua một đời của một thanh kiếm, tuần hoàn qua lại, đời đời kiếp kiếp. . .

Một thời khắc, Phong Vân bất chợt bừng tỉnh.

Hắn vô ý thức cầm lấy một thanh trường kiếm bình thường ở bên cạnh, cảm giác được nó cùng mình có một loại cảm giác như huyết nhục tương liên, phảng phất như bản thân mình đã cùng chuôi kiếm này hợp nhất.

"Đây chính là Kiếm Đạo thiên phú Thần cấp ư, tùy ý một thanh kiếm đều có thể đạt đến cấp độ nhân kiếm hợp nhất."

Phong Vân nói thầm.

Hắn lập tức gọi ra bảng thuộc tính của chính mình, trên dòng tư chất kia hắn nhìn thấy Kiếm Đạo thiên phú của chính mình đã biến đổi.

【Kiếm Đạo thiên phú hạ vị Thần cấp】

Ồ?

Phong Vân nhìn thấy hàng chữ này, lông mày nhíu lại, "Kiếm Đạo thiên phú hạ vị Thần cấp? Vậy mà không phải là Thần cấp, phía trước còn có thêm hai chữ 'Hạ vị'."

Cái này đã rất rõ ràng.

Thần cấp tư chất cũng chia cấp độ, có hạ vị, tất nhiên có cấp bậc càng cao hơn!

"Thật sự là mở rộng hiểu biết, không nghĩ tới Thần cấp tư chất cũng chia cấp độ. . ."

Phong Vân lắc đầu. Mà lúc này hắn cũng chợt nghĩ đến, Thần cấp tư chất phân chia thành từng cấp độ, có phải cũng có nghĩa, Thần Linh chi cảnh cũng chia cấp độ, hạ vị, thượng vị gì đó hay không.

"Đoán chừng tám chín phần mười không sai đâu."

Trong lòng hắn thầm nói.

Sau đó.

Phong Vân lại đời ý thức về phía một đồ vật khác rơi xuống. "Kiếm chi pháp tắc, ta rất chờ mong!"

Hắn mang theo cảm giác chờ mong nồng đậm, trong lòng mặc niệm một tiếng "Hiện hóa".

【 Hiện hóa Kiếm chi pháp tắc (chín tầng). . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công!)

"Ong!"

Vô tận quang mang tự nhiên sinh ra, hóa thành từng chuỗi tiểu kiếm, Phong Vân còn không chưa kịp phản ứng, liền cảm giác bản thân mình trong nháy mắt bị vô số cảm ngộ về kiếm nhét đầy, bao trùm toàn bộ đầu óc, một chút không thừa, bị dồn ép đến chật ních.

Giống như là có người cầm cái phễu không ngừng đổ vô số thứ vào trong miệng người vậy, một cảm giác bành trướng đến cực hạn bỗng nhiên đánh tới, phảng phất như muốn nổ tung.

Mà dường như vì nghiệm chứng một câu nói kia, một giây sau, rầm

Phong Vân thật sự có cảm giác đại não mình nổ tung, liền như là vũ trụ sụp đổ, vô tận sao trời hóa thành vô số hạt nhỏ, đếm mãi không hết, mênh mông vô tận.

Không biết đã qua bao lâu, phảng phất như đã trải qua vĩnh hằng, lại dường như chỉ mới trong nháy mắt.

Khi Phong Vân lấy lại tinh thần, hắn phát hiện phía trên thức hải của mình, ấn ký hình kiếm kia đã thay đổi, trước đó lượn lờ quanh nó là lực lượng nguy pháp tắc.

Mà bây giờ, đã thấy ấn ký hình kiếm kia hóa thành thực thể, phía trên khắc rõ từng đường vân thần bí khó lường, chính thể lộ ra một cảm giác sắc bén vô cùng đáng sợ, phảng phất có thể nổi liền trời đất!

"Đây chính là Kiếm chi pháp tắc ư, vậy mà đã dung hợp lại với kiếm hồn rồi."

Phong Vân cảm thụ được đường vân thần bí trên ấn ký hình kiếm trong thức hải kia, tựa như đang diễn giải chân lý về kiếm, không cách nào truyền dạy bằng lời nói, không cách nào thuyết minh, hết thảy đều lặng lẽ diễn ra trong vô hình.

Đến lúc này, Kiếm Đạo thiên phú cùng kiếm chi nguy pháp tắc của Phong Vân đều đã tiến hóa, đạt tới một cấp độ mà thế nhân không cách nào tưởng tượng, cũng xa xa áp đảo ba vị cường giả Thánh cấp Kiếm Đạo kia!

"Nên hoàn thành khảo nghiệm thôi."

Phong Vân khẽ nhắm mắt, bắt đầu sáng tạo ra một môn kiếm kỹ Thánh cấp.

Cái này trong dĩ vãng vốn thuộc dạng công trình cực kỳ gian nan to lớn, bây giờ lại hoàn toàn không có trở ngại.

Thật giống như một người trước đó chỉ là học sinh trung học, nhưng đi bồi dưỡng đến đại học xong, trở lại tiếp tục làm đề này.

Òa, không cần phải quá dễ như vậy được không!

Phong Vân chính là tình huống tương tự.

Hắn hiện tại sáng tạo ra kiếm kỹ Thánh cấp, cảm giác chỉ đơn giản như ăn cơm uống nước, các loại nghi nan hoang mang chỉ sau vài phút là có thể nghĩ thông suốt, không có bất kỳ trở ngại nào.

Cứ như vậy, mười ngày sau.

"Keng!"

Phong Vân vốn ngồi xếp bằng ở đó, trên đỉnh đầu bỗng nhiên xông ra một vệt hào quang, hóa thành một người tí hon tay cầm trường kiếm.

Người tí hon tay cầm trường kiếm, ở nơi đó không ngừng diễn luyện kiếm pháp, mỗi chiêu mỗi thức đều lộ ra một cảm giác tinh xảo hoàn hảo, tưởng nặng mà nhẹ, tưởng nhẹ mà nặng, lẫn nhau giao hòa, hư thực luân phiên.

Đây cũng là môn kiếm kỹ Thánh cấp mà Phong Vân sáng tạo ra —— 《Quỷ Kiếm》.

Ngụ ý quỷ thần khó lường, biến hóa vô tận.

Mà khi hắn diễn luyện xong một chiêu cuối cùng, chỉ thấy trên bầu trời bỗng nhiên truyền xuống một giọng nói máy móc băng lãnh tựa như đã lâu.

"Cửa khảo nghiệm thứ tư thông qua, tiếp theo là một khảo nghiệm cuối cùng, huyễn cảnh khảo thí."

Câu nói này vừa dứt, Phong Vân liền cảm giác tràng cảnh trước mắt lại lần nữa biến đổi, truyền ra từng tiếng đất rung núi chuyển.

Chỉ thấy trước mắt hắn xuất hiện từng tầng từng tầng bậc thang màu đen, kéo dài vô hạn, nơi cuối cùng là một vùng hỗn độn mông lung, không

thấy diện mạo chân thực.

Cùng lúc đó, từ trên cao lần nữa truyền đến một giọng nói, chỉ là lần này lại không phải âm thanh máy móc băng lãnh kia, mà là một giọng nói trong trẻo của một nam tử.

"Đi đến một bước này, nói rõ Kiếm Đạo tư chất của ngươi thấp nhất cũng là cấp nhật diệu, thậm chí là hạ vị Thần cấp. Đáng tiếc ta sớm đã vẫn lạc, không nhìn thấy hết thấy những chuyện này."

"Người thừa kế, cửa ải cuối cùng này của ta tuy nói là huyễn cảnh khảo thí, nhưng cũng đồng thời là một loại truyền thừa khác loại, có thể giúp ngươi lĩnh ngộ được một tia Kiếm chi pháp tắc."

"Nỗ lực lên, dọc theo cầu thang truyền thừa trước mặt ngươi này, từng bước một đi về phía cuối cùng. . ."

Nam tử kia còn chưa hoàn toàn dứt lời, chỉ thấy trong mi tâm Phong Vân đang đứng ở nơi đó bỗng nhiên bắn ra một ấn ký hình kiếm, cấp tốc mở rộng.

Trong nháy mắt đã lớn tới chừng ngàn trượng, đối diện với cầu thang nhìn như vô tận trước mắt, trực tiếp chém xuống một kiếm!

Chương 451: Thần Cách Hạ Vị hệ Phong!

Chương 451: Thần Cách Hạ Vị hệ Phong!

Ong!

Một tiếng kiếm minh vang động trời cao, cự kiếm vắt ngang, mang theo lực lượng kiếm chi pháp tắc giữa trời đất, dọc theo quỹ tích trực tiếp chém xuống. Uy năng của một kiếm này, có thể nói là kinh thiên động địa, khiến quỷ thần tránh xa!

Một giây sau, bậc thang giống như vô tận sụp đổ, không thể tiếp nhận phong mang khủng bố như vậy, hóa thành tro bụi, tán loạn bay đi.

Khi bậc thang bị phá diệt, cảnh tượng cũng sụp đổ, thay vào đó là cảnh tượng khác.

Trước mắt Phong Vân là một cung điện màu xanh, cao khoảng nghìn mét, trên tường được chạm khắc rất tinh xảo, tản ra khí tức hồng hoang.

Cánh cửa lớn màu vàng óng mở ra, có thể lờ mờ nhìn thấy bên trong là một mảnh trống rỗng, không có cái gì.

“Xem ra nơi này chính là điểm cuối cùng.”

Phong Vân nhìn cung điện tràn ngập uy áp như có như không trước mắt, nhẹ nhàng lẩm bẩm.

Không có quá nhiều do dự, hắn lập tức bay vào trong cung điện, dù sao hắn cũng đợi ở đây hai năm rồi.

“Đến rồi.” Rất nhanh Phong Vân đã tiến vào trong.

Chỉ thấy bên trong có một đám sương mù lơ lửng, trên đó có hai vật bị ánh sáng vây quanh, một cái màu xanh, một cái màu xám, Phong Vân cũng không nhìn thấy rõ.

Lúc hắn chuẩn bị dùng lực linh hồn cảm giác, bỗng nhiên trong không trung lại có âm thanh truyền xuống, vẫn là giọng nói của người đàn ông kia.

“Có thể đến đây, một là tiếp nhận tất cả truyền thừa của ta, lĩnh ngộ ra một tia kiếm chi pháp tắc, hai là như ngươi, dựa vào chiến lực cưỡng ép đến đây.”

“Có thể dùng chiến lực cưỡng ép đến nơi này, thấp nhất cũng đã lĩnh ngộ được một tầng kiếm chi pháp tắc, đến cảnh giới Bán Thần! Đã là Bán Thần, sẽ chuẩn bị thành Thần Linh, vậy mà cũng muốn có đồ chơi nhỏ mà ta để lại.”

“Ha ha... Nếu ngươi đã đến, vậy thì ngươi hãy lấy món đồ chơi nhỏ này đi.”

Sau khi nói xong, hai vật trên sương mù bay xuống, rơi xuống trước mặt Phong Vân.

Phong Vân đứng trong đại điện, nhìn hai vật lơ lửng trước mặt, trong lòng cười khẽ.

“Xem ra chủ nhân của di tích Thần cấp này còn lưu lại một chút cảnh giới, phát hiện mình không tiếp nhận truyền thừa vô tận ở bậc thang đã xông lên, đoán mình là cường giả từ bên ngoài đến.”

Nhưng chủ nhân di tích này nói cũng không sai, bây giờ Phong Vân đã lĩnh ngộ kiếm chi pháp tắc, chiến lược sớm đã thăng hoa, toàn diện đều vượt xa Thánh cấp.

Không cần ngưng tụ Thần Cách, lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc, chính là Bán Thần!

Ong! Ong!

Lúc này, hai chùm sáng trực tiếp nổ tung, lộ ra đồ vật bên trong.

Trong chùm sáng màu xanh là một viên tinh thể, to bằng trứng bồ câu, toàn thân lộ ra màu xanh, phía trên có đường vân, vô cùng huyền bí, nhìn như ẩn chứa vô tận ảo diệu.

“Đây là... Phong chi pháp tắc!”

Phong Vân có kinh nghiệm lĩnh ngộ kiếm chi pháp tắc, cho nên liếc mắt một cái đã nhận ra đường vân thần bí trên tinh thể màu xanh chính là phong chi pháp tắc.”

“Có phong chi pháp tắc, xem ra đây chính là Thần Cách, còn là Thần Cách hệ phong.”

Hắn nhìn chăm chú, trong mắt có hứng thú nồng đậm.

Mặc dù kiếm đạo của Phong Vân đã lĩnh ngộ kiếm chi pháp tắc, nhưng không phải pháp tắc thuộc tính, uy năng lý trí của vũ trụ sẽ không hàng lâm ngưng tụ Thần Cách.

Cho nên kiếm đạo, đao đạo không phải thuộc tính pháp tắc, thành tựu cao nhất chỉ là Bán Thần, tức không có Thần Cách, chỉ tồn tại lực lượng pháp tắc mà thôi.

Phong Vân nhìn Thần Cách hệ phong trước mắt, không nhìn được mà dùng lực linh hồn thăm dò.

Khi một sợi linh hồn của hắn chạm đến Thần Cách hệ phong, lập tức có một tin tức phản hồi lại.

“Hả? Thần Cách Hạ Vị hệ phong?”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, quả nhiên giống suy đoán của hắn, Thần Linh cũng phân chia cấp độ, Thần Cách trước mắt này là Thần Cách Hạ Vị hệ phong, đoán chừng là do chủ nhân của di tích này lưu lại sau khi chết.

Sau đó, hắn đưa mắt nhìn về vật thứ hai, đó là một bản giống như ngọc giản, chắc rằng bên trong ghi chép kiếm kỹ kiếm pháp gì đó.

“Đã xong, coi như hai năm nay cũng không tốn công.”

Mặc dù quá trình thu hoạch được Thần Cách và lĩnh ngộ Kiếm chi pháp tắc có chút quanh co, nhưng kết quả cuối cùng rất tốt.

Lúc hắn chuẩn bị bỏ hai món đồ này vào trong túi, thì ở phía xa có ba thân ảnh nhanh chóng lướt đến, trong nháy mắt đã đến gần.

Chính là ba vị kiếm đạo Thánh giả.

Từ lúc Phong Vân một kiếm chém khảo nghiệm huyễn cảnh, những khảo nghiệm khác cũng biến mất, tự nhiên ba vị kiếm đạo Thánh giả cũng đi ra.

Kiểm Thú từ xa đã nhìn thấy viên tinh thể màu xanh trước mặt Phong Vân, một khắc này, ánh mắt hắn ta trở nên đỏ bừng, tràn ngập nóng bỏng.

“Thần Cách Hạ Vị hệ phong!”

Là đệ tử thân truyền của Thú Thần, đương nhiên hẳn ta biết rất nhiều điều huyền bí của Thần Linh, cũng biết các cấp độ phân chai Thần Linh.

Bởi vậy, hẳn ta liếc mắt đã nhận ra lai lịch của viên tinh thể màu xanh kia.

Nhưng khiến con ngươi của Kiếm Thú co chặt lại, là Phong Vân đã đứng ở đó.

Nhìn tình huống này, rõ ràng Phong Vân đã hoàn thành khảo nghiệm, đến đây đầu tiên, điều này khiến hẳn ta rất chấn kinh.

Sắc mặt Âm Địch và Kim Đạo Hiên bên cạnh cũng rất chấn động.

Lúc trước bọn họ còn cảm thấy kỳ quái khi khảo nghiệm kết thúc, bây giờ xem ra, là do Phong Vân đã hoàn thành khảo hạch đầu tiên, cho nên bọn họ mới kết thúc sớm như vậy.

“Âm Địch, lát nữa nghe ám hiệu của ta, chúng ta cùng ra tay, ngươi nhớ thiêu đốt nguyên lực, ta thiêu đốt lực lượng nguy pháp tắc, nhất định phải ra tay với Phong Vân trước khi Kim Đạo Hiên kịp phản ứng, đoạt viên Thần Cách Hạ Vị hệ phong kia, ngươi yên tâm, sau khi thành công, ngươi muốn bao nhiêu thần lực, ta sẽ cho ngươi bấy nhiêu.”

Lúc này, giọng nói của Kiếm Thú vang lên trong đầu Âm Địch, tràn ngập kiên định và quyết tuyệt.

Điều này cũng có thể hiểu được, dù sao trong tam đại kiếm đạo Thánh giả, chỉ có hai người bọn họ có thiên phú hệ phong, vì thế viên Thần Cách này vô cùng phù hợp với bọn họ!

Vì thế, cho dù thế nào bọn họ cũng muốn có được.

“Tốt!”

Ám Địch không không hi vọng viên Thần Cách này rơi vào tay Phong Vân, nếu không, bọn họ sẽ có một kẻ địch vô cùng cường đại!

Đây không phải là chuyện hấn ta muốn.

Kiểm Thú và Ám Địch lập tức giả bộ đứng ở đó, nhưng trong lòng đã xảy ra thay đổi kinh thiên động địa.

Một lúc sau, giọng nói của Kiểm Thú vang lên trong đầu Ám Địch.

“Động thủ!”

Một giây sau.

Oanh! Oanh!

Toàn thân một người một thú bộc phát khí cơ dữ tợn, trong nháy mắt lao về phía Phong Vân!

Tốc độ quá nhanh, đợi đến khi Kim Đạo Hiên phản ứng lại, một người một thú đã đến gần Phong Vân!

“Không tốt!” Sắc mặt Kim Đạo Hiên đại biến.

Ngay khi hấn ta chuẩn bị điên cuồng xông đến, đột nhiên...

Ầm!

Một cỗ phong mang không thể tưởng tượng được từ xa truyền đến, trong nháy mắt khiến hấn ta ngậy người tại chỗ!

Chương 452: Hội trưởng công hội võ giả chân kinh!

Chương 452: Hội trưởng công hội võ giả chân kinh!

Trong đại diện, Phong Vân bình tĩnh đứng đó, không nhiễm một chút khói lửa, nhưng lúc nhìn thấy Kiếm Thú và Âm Địch xông đến, hắn đưa tay ra, lập tức khiến thiên địa chấn động!

Một đạo kiếm quang xuất hiện, giống như Thần Nhật trên cửu thiên vẫn lạc, xẹt qua bầu trời, quang huy chói sáng!

Phong mang vô cùng kinh khủng hiện ra.

Trước mặt kiếm quang này, Kiếm Thú và Âm Địch giống như con kiến nhỏ bé đối mặt với bạo cường.

“Đây là, kiếm, kiếm chi pháp tắc?”

Hai vị đạo kiếm Thánh giả toàn thân chấn động, từ thân thể đến linh hồn không ngừng run rẩy.

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ vô cùng kinh hãi cũng không thể tin được, vậy mà Phong Vân đã lĩnh ngộ được kiếm chi pháp tắc!

Điều này, điều này, làm sao có thể?

Ở nơi xa, Kim Đạo Hiên vừa muốn chạy đến cũng ngốc trệ, không nhúc nhích, giống như một pho tượng, không nói lên lời.

Giờ khắc này, đại não hắn ta giống như một đồng bột nhào, mất đi năng lực suy nghĩ cơ bản nhất.

Thật sự Phong Vân đã biểu hiện quá kinh khủng!

Nếu như Phong Vân chỉ đạt đến cấp độ như bọn họ, có lẽ bọn họ sẽ chấn kinh, nhưng còn có thể tiếp nhận.

Nhưng bây giờ, lại trực tiếp tuôn ra kiếm chi pháp tắc, vô cùng hung tàn!

Kiểm đạo thông Thần!

Kiểm đạo thông Thánh và kiếm đạo thông Thần chỉ khác nhau một chữ, nhưng lại chênh lệch một trời một vực!

Kiểm Thú và Âm Địch bộc phát công kích cực hạn, nhưng trước mặt Phong Vân chỉ là trò cười, trong khoảnh khắc đã sụp đổ, dễ như trở bàn tay.

“Không! Người không thể giết ta, sư phụ ta là Thú Thần đương đại, người giết ta...”

Lời nói đến đây đột nhiên ngừng lại, bởi vì kiếm quang của Phong Vân đã trực tiếp bắn đến, xuyên qua Kiếm Thú và Âm Địch, huyết vụ chảy xuống, nhuộm đỏ đại điện, chết đến mức không thể chết thêm.

Hai đại kiếm đạo Thánh giả vẫn lạc tại chỗ!

Một màn này khiến Kim Đạo Hiên thất hồn lạc phách, đường đường là hai vị kiếm thánh, vậy mà bị một ngón tay của Phong Vân điểm chết, cái này, cái này mẹ nó cũng quá dọa người.

“Bán Thần! Hắn đã đạt đến cảnh giới Bán Thần!”

Trong lòng Kim Đạo Hiên hét lên, cả người rơi vào sự hoài nghi của bản thân.

Hắn ta lớn hơn Phong Vân không biết bao nhiêu tuổi, nhưng đến nay hắn ta vẫn kẹt tại chín tầng kiếm chi ngục pháp tắc, khó mà tiến thêm.

Mà Phong Vân đã khám phá công cùm xiềng xích ở tầng này, bước vào cảnh giới mà hắn ta thiết tha mơ ước!

“Tư chất kiếm đạo Thần cấp, thiên phú kiếm đạo của hắn là Thần cấp, thậm chí không chỉ là Hạ Vị, có thể là Trung Vị, thậm chí là Thượng Vị!”

Kim Đạo Hiên sống gần vạn năm, có thể nói là sống từ thời cổ xưa, như hóa thạch sống, tự nhiên sẽ hiểu rất nhiều chuyện huyền bí.

Biết sự phân chia cảnh giới Thần Linh cũng rất bình thường.

Nhưng mà, chính vì hắn ta rõ ràng, cho nên mới bị Phong Vân dọa ngốc.

Kim Đạo Hiên đã sống vạn năm, chứng kiến không biết bao nhiêu cường giả, bao nhiêu thiên tài, giống như cá diếc sang sông, đếm không xuể.

Thậm chí, hắn ta còn gặp Thủy Tổ Kim Thần tộc, một đời Thần Linh!

Nhưng Kim Đạo Hiên cảm thấy, cho dù Thủy Tổ phục sinh, nhưng so với Phong Vân, tư chất cũng kém xa!

Mười chín tuổi Bán Thần, nói ra sẽ hù chết không biết bao nhiêu người!

...

Giới hung thú, trong Thú Thần điện.

Thú Thần đang trong đại diện luyện hóa Thần Cách, bỗng nhiên mở to hai mắt, trong tay có vô số thanh quang sôi trào, sau đó, một cỗ uy áp không thể tưởng tượng được từ đỉnh đầu ông ta xông ta, che đầy xung quanh, khiến vô số hung thú phủ phục, trong mắt tràn đầy kinh hãi và hoảng sợ.

Không biết Thú Thần đại nhân đã xảy ra chuyện gì.

“Đệ tử của ta, đệ tử ưu tú nhất của ta!”

Giọng nói nổi giận của Thú Thần khiến cả Thú Thần điện run rẩy, giống như một khắc sau sẽ sụp đổ.

“Đi một chuyến đến di tích Thần cấp, vì sao lại vẫn lạc?”

Thú Thần vô cùng giận dữ, ông ta vô cùng xem trọng đệ tử thân truyền này, chỉ cần hắn ta không vẫn lạc, sau này sẽ có khả năng thành Thần rất lớn.

Nhưng bây giờ, lại vẫn lạc trong di tích cấp Thần.

“Dựa vào chiến lực của Kiếm Thú, trên địa cầu có thể giết nó, trừ Thần Khí của Thần tộc ra, thì không có khả năng khác, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Thú Thần rất phẫn nộ và nghi hoặc, ông ta biết rõ thực lực của Kiếm Thú, trừ khi là người cùng cấp độ cảm Thần Khí, mới có thể đánh giết trong chớp mắt, không có chút phản kháng.

Nhưng ông ta căn bản không cảm nhận được dao động Thần Khí thức tỉnh trên địa cầu.

Thú Thần rất muốn ra ngoài tìm tòi thực hư, nhưng bây giờ là thời khắc mấu chốt để ông ta luyện hóa Thần Cách, không thể vận dụng quá nhiều lực lượng của bản thân được.

Hơn nữa, hội trưởng công hội võ giả đang tọa trấn nơi đó, ông ta cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Đáng chết! Chờ ta luyện hóa Thần Cách xong, sẽ huyết tủy địa cầu!”

Ánh mắt Thú Thần vô cùng băng lãnh.

...

Tổng bộ công hội võ giả.

Lúc này hội trưởng công hội võ giả đang ngơ ngác đứng đó, giống như đang thất thần, trên mặt không che giấu được vẻ chấn kinh.

Nếu để những người khác trong công hội võ giả nhìn thấy, sẽ vô cùng kinh ngạc.

Hội trưởng đại nhân vô cùng thần bí, từ trước đến nay vẫn luôn bình tĩnh lạnh nhạt, nhưng bây giờ lại lộ ra vẻ chấn kinh.

Chuyện này đương nhiên là vì ông ta đã nhìn thấy một màn xảy ra trong di tích Thần cấp.

Bị kiểm chi pháp tắc của Phong Vân khiến cho rung động!

Sau một hồi, hội trưởng công hội võ giả mới hồi phục tinh thần, lẩm bẩm nói.

“Mười chín tuổi đã lĩnh hội kiểm chi pháp tắc, thiên phú kiếm đạo của Phong Vân ít nhất cũng phải là Thần cấp trung vị!”

Suy đoán này khiến ông ta có chút khó tin.

Địa cầu này chỉ là một tinh cầu mãng hoang, miễn cưỡng đạt đến trình độ văn minh sơ cấp mà thôi, lại sinh ra một vị thiên tài có thiên phú kiếm đạo Thần cấp trung vị!

Mặc dù người tu hành thiên phú kiếm đạo không thể ngưng tụ Thần Cách, cảnh giới chỉ có thể dừng lại ở cấp độ Bán Thần, nhưng có thiên phú kiếm đạo Thần cấp trung vị, thì cho dù ở cấp độ trung vị, chiến lực tương lai cũng có thể so sánh với Thần cấp trung vị!

Hơn nữa, quan trọng nhất là, Phong Vân không chỉ có thiên phú kiếm đạo xuất sắc, mà thiên phú thuộc tính của hắn cũng vô cùng biến thái.

Thành tựu cả hai loại thiên phú của Phong Vân, khiến hội trưởng công hội võ giả cảm thấy rất kinh ngạc.

“Tư chất như vậy, đặt trong nền văn minh trung cấp cũng có thể tỏa ra hào quang rực rỡ, rất tốt, ở tinh cầu lạc hậu này, muốn đàn sinh ra thiên tài cái thế, vốn dĩ mình nghĩ phải đợi ít nhất một kỷ nguyên nữa, không ngờ mới thời đại thứ hai đã sinh ra rồi!”

Hội trưởng võ giả công hội vô cùng hưng phấn, Phong Vân càng thiên tài, ông ta càng vui vẻ.

Chương 453: Tác dụng phụ khi luyện hóa Thần Cách!

Chương 453: Tác dụng phụ khi luyện hóa Thần Cách!

“Không được, yêu nghiệt thiên tài như vậy, không thể để Thần Cách hủy hoại được!”

Hội trưởng công hội nghĩ đến chuyện gì đó, sắc mặt thay đổi nói.

Một khắc sau, ông ta một bước phóng ra, lập tức rời đi, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, ngắn ngủi vài giây đã vượt qua hơn nửa địa cầu, đi vào hải vực vô tận.

Sau đó ông ta lại lần nữa cất bước, trực tiếp xuyên qua hải vực vô tận, tiến vào di tích Thần cấp.

Giờ phút này.

Phong Vân vừa thu Thần Cách Hạ Vị hệ phong và ngọc giản vào không gian giới chỉ, mà Kim Đạo Hiên phía xa, giống như còn đang ngây ngẩn, chưa hoàn hồn.

Bỗng nhiên.

“Phong Vân.”

Một giọng nói trầm thấp vang lên, truyền vào tai Phong Vân, rất rõ ràng, đồng thời cũng khiến Kim Đạo Hiên đang ngốc trệ bừng tỉnh.

Hả?

Phong Vân theo tiếng gọi nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một thân ảnh hùng tráng, khiến người ta có cảm giác vô cùng thâm thúy, không ai dám nhìn thẳng,

“Hội trưởng công hội võ giả? Ông ta đến đây làm gì?” Trong lòng Phong Vân thầm bói.

Một bên khác, Kim Đạo Hiên nhìn thấy hội trưởng công hội võ giả, lập tức cung kính thi lễ: “Hội trưởng đại nhân.”

“Ừ.”

Hội trưởng công hội võ giả khẽ gật đầu, xem như đáp lại. Sau đó ông ta di chuyển bước chân, rất nhanh đã đi đến gần Phong Vân.

“Phong Vân, chúc mừng ngươi đạt đến Bán Thần, mười chín tuổi đã đi đến một bước này, không thể không nói, ngay cả ta cũng rất rung động.”

Ông ta nhìn Phong Vân cảm khái.

Đôi phương giấu kín như vậy, nếu lần này không phải đến di tích, e rằng ông ta không biết, Phong Vân bất tri bất giác đã đi đến một bước này.

Hội trưởng công hội võ giả không biết, trước khi Phong Vân đến di tích này, thiên phú kiếm đạo của Phong Vân chỉ là cấp tinh mang, cũng chỉ lĩnh ngộ kiếm chi lĩnh vực, ngay cả ngục pháp tắc cũng không đạt được.

Chỉ đến di tích một chuyến thôi, đã khiến hắn thoát thai hoán cốt!

“May mắn, vận khí tốt mà thôi.” Phong Vân cũng không đắc ý, bình tĩnh, không kiêu ngạo không tự ti nói.

Kim Đạo Hiên nghe vậy, suýt nữa phun ra một ngụm máu. Đại ca, nếu người may mắn, vậy chúng ta được tính là gì? Đừng kích thích người khác như vậy được không?

Hội trưởng công hội võ giả nghe vậy trợn trắng mắt, luôn cảm thấy Phong Vân có chút xấu bụng.

Nhưng quả thật bọn họ đã hiểu nhầm Phong Vân rồi, hấn tích lũy vận khí hai năm, hôm nay mới tuôn ra thiên phú kiếm đạo cấp nhật diệu và bảy tầng kiếm chi ngụy pháp tắc, cuối cùng mới đạt đến cấp độ này.

Đương nhiên, vấn đề này Phong Vân sẽ không nói với bọn họ.

“Đúng rồi, ta đến là để nói cho người biết một chuyện quan trọng.”

Hội trưởng công hội võ giả trịnh trọng nói: “Người tuyệt đối đừng luyện hóa Thần Cách Hạ Vị hệ phong kia, một khi luyện hóa, sẽ đoạn tuyệt con đường phía trước, vĩnh viễn không thể tiến bộ, nói cách khác, cả đời người sẽ dừng lại ở cấp Thần Hạ Vị hệ phong.”

Phong Vân nghe thấy lời này, sắc mặt có chút kinh ngạc, nói: “Còn có tác dụng phụ như vậy sao?”

“Đương nhiên, mỗi người khi thành tựu Thần Linh, uy năng ý chí vũ trụ sẽ giáng lâm, vì người này tạo Thần Cách, mà Thần Cách này sẽ phù hợp trăm phần trăm với người đó, nhưng nếu người khác luyện hóa, cho dù tư chất cảnh giới ngang nhau cũng không phù hợp đến mức hoàn mỹ.”

“Bởi vì, linh hồn của mỗi người không giống nhau, uy năng ý chí vũ trụ cũng nhưng tụ ra Thần Cách không giống nhau.”

Nói đến đây, hội trưởng công hội võ giả nhìn Phong Vân nói.

“Thần Cách Hạ Vị hệ phong trong tay ngươi là của chủ nhân di tích này, Cuồng Phong Thần Kiếm, năm đó tự chủ thành Thần mà ngưng tụ ra Thần Cách, phù hợp trăm phần trăm với hấn ta, nhưng nếu ngươi luyện hóa, vậy sẽ không có khả năng phù hợp đến hoàn mỹ, thậm chí còn gây nhiễu cảm ngộ vốn có của ngươi, để ngươi không thể tiến bộ được nữa.”

“Cho nên, ta mới đề nghị ngươi không nên luyện hóa.”

Lúc này, Kim Đạo Hiên cũng nói: “Không sai, ta đang muốn nói với ngươi chuyện này, Phong Vân, dựa vào tư chất của ngươi, luyện hóa Thần Cách để thành Thần thì quá lãng phí, cái được không bù được cái mất.”

Phong Vân nhìn về phía Kim Đạo Hiên, có chút kinh ngạc: “Ngươi biết luyện hóa Thần Cách có tác dụng phụ như vậy, còn muốn xông vào di tích Thần cấp?”

Kim Đạo Hiên cười khò một tiếng: “Tư chất của ta không có khả năng tự chủ thành Thần được, trừ luyện hóa Thần Cách thì không còn con đường nào khác.”

Phong Vân nghe vậy, trong lòng đoán, Hắc Âm Chi Thần chắc cũng như vậy, không nhìn thấy hi vọng tự chủ thành Thần, nên mới luyện hóa Thần Cách.

Nghĩ đến đây, hấn nói với hội trưởng công hội võ giả: “Ta biết rồi, đa tạ hội trưởng đặc biệt đến đây nhắc nhở, Phong Vân vô cùng cảm kích.”

Hấn thật sự cảm kích, nếu hội trưởng không nói chuyện này cho hấn biết, hấn thật sự sẽ luyện hóa viên Thần Cách Hạ Vị hệ phong này.

Đến lúc đó, hệ phong của hấn sẽ bị hủy.

“Không cần, ta phải cảm ơn người mới đúng.” Hội trưởng công hội võ giả nhẹ nhàng nói.

Hả?

Phong Vân hơi nghi hoặc một chút.

“Ha ha... Sau này người sẽ biết.”

Hội trưởng công hội võ giả nhẹ nhàng cười, quay người rời đi, trong giây lát đã biến mất.

Kim Đạo Hiên đưa mắt nhìn hội trưởng công hội võ giả rời đi, trên mặt còn mang theo cung kính, cảm khái nói: “Hội trưởng đại nhân tồn tại từ thời đại trước, thực lực của ông ta thâm tàng bất lộ, lai lịch, thân phận cũng vô cùng thần bí.”

“Nhưng theo lão tổ Thần Linh từ đời đầu tiên lưu lại nói, vị hội trưởng đại nhân này hình như đến từ vũ trụ mệnh mông.”

Đến từ vũ trụ mệnh mông?

Lần này, Phong Vân thật sự kinh ngạc.

Hắn đã đoán được hội trưởng là nhân vật cái thế còn lại từ đời trước, nhưng không ngờ, ông ta lại đến từ vũ trụ mệnh mông.

“Trong vũ trụ mệnh mông có vô số nền văn minh, nhiều như sao trên trời, địa cầu chúng ta chỉ là một nơi không quan trọng, căn bản không được xếp hạng.”

Kim Đạo Hiên lắc đầu thở dài nói: “Vị hội trưởng công hội võ giả này đến từ một nền văn minh cao đẳng, nghe nói nơi đó cao thủ nhiều như mây, Thần Linh như mưa, không biết mạnh hơn địa cầu bao nhiêu lần.”

Vũ trụ mênh mông, văn minh cao đẳng...

Phong Vân ghi những cụm từ này vào lòng, vốn dĩ mục tiêu của hắn là chinh phục tinh thần đại hải.

Những lời này của Kim Đạo Hiên không chỉ không khiến Phong Vân mất mát, ngược lại còn kích thích cảm giác hưng phấn của hắn, hận không thể tiến vào vũ trụ mênh mông ngay lập tức.

“Nhanh thôi, tiếp theo chỉ cần thành tựu Thần hạ vị, trấn áp Hắc Âm Chi Thần và Thú Thần, giải trừ tai họa ngầm cho địa cầu, đến lúc đó, mình có thể yên tâm rời địa cầu rồi...”

Phong Vân yên lặng nói.

Bây giờ trên địa cầu còn một đống chuyện phải xử lý, hắn cũng chưa thành Thần, tạm thời không vội.

Chương 454: Thần Phong Kiếm Điên!

Chương 454: Thần Phong Kiếm Điên!

Sau đó.

Phong Vân chào tạm biệt Kim Đạo Hiên, rời khỏi vô tận hải vực, đi về phía cứ địa nhân loại.

Kim Đạo Hiên nhìn theo bóng lưng Phong Vân dần đi xa, cảm khái vô cùng: "19 tuổi, đã đạt tới cảnh giới mà ta tốn đến gần vạn năm cũng chưa thể đạt tới, trở thành Bán Thần. Lão tổ à, người ở dưới suối vàng có nhìn thấy hay không, Kim thần tộc chúng ta đã xuất hiện một thiên tài vô thượng so với người còn nghịch thiên hơn rồi!"

"Đáng tiếc, vị thiên tài vô thượng nghịch thiên này đã bị chúng ta tự tay đuổi ra khỏi tộc đàn mất rồi. . ."

Kim Đạo Hiên mỗi lần nhớ tới việc này, cảm giác trái tim đều đang rỉ máu. Nếu như không có chuyện kia, với thành tựu của Phong Vân hiện tại, hoàn toàn có thể trở thành tộc trưởng Kim Thần tộc.

Đến lúc đó, chắc chắn hắn sẽ dẫn theo Kim Thần tộc đi tới một tương lai huy hoàng mà ngay cả Thủy Tổ cũng chưa từng đạt tới!

Nhưng đáng tiếc, hết thảy những chuyện này đều gần như không có khả năng phát sinh.

"Hãy, mặc dù không thể khiến Phong Vân một lần nữa nhập tộc, nhưng cũng may mắn cũng không chán ghét Kim Thần tộc chúng ta."

Điểm này, cũng để Kim Đạo Hiên hiểu được Phong Vân rất có khí phách, sẽ không bởi vì chuyện bị trục xuất khỏi tộc mà giận chó đánh mèo lên toàn bộ Kim Thần tộc. Nếu không, Kim Thần tộc chắc sẽ phải đối mặt với tai hoạ ngập đầu.

Dù sao với thực lực của Phong Vân bây giờ, mặc dù Kim Thần tộc có dồn hết lực lượng của toàn tộc, cộng thêm Thần Khí, cũng tuyệt đối không chống lại được, vài phút là có thể tiêu diệt hoàn toàn.

Chiến lược của một vị Bán Thần chính là kinh khủng như vậy!

"Phải nhanh chóng trở về thông báo cho bọn hắn việc này, để cho những kẻ trong Thần tộc kia về sau mỗi khi đối đãi với Phong Vân liệu chừng mà cung kính một chút, đừng đi tìm đường chết."

Kim Đạo Hiên lẩm bẩm nói.

Trong chín đại Thần tộc, cũng không phải mỗi một tộc đều đối đãi với Phong Vân nhiệt tình như vậy, vẫn còn có một nhóm nhỏ, hoặc do đố kỵ, hoặc do các lí do khác, mà không chào đón Phong Vân, đối với hắn cực kì bất mãn.

Những thứ này Kim Đạo Hiên cũng biết, cho nên hắn mới dự định khi trở về sẽ để lộ ra tin tức Phong Vân đã đạt tới Bán Thần, để những tên kia có thể tự mình thu liễm một chút.

Đừng bởi vì chính mình tìm đường chết, mà ảnh hưởng tới mối liên hệ thật vất vả mới tạo dựng lên giữa các Thần tộc và Phong Vân, thậm chí còn vì chuyện đó mà mang đến tai hoạ cho chín đại Thần tộc.

Bây giờ Phong Vân đã trưởng thành, tương lai gần như có thể khẳng định, tất sẽ quân lâm thiên hạ, khống chế toàn bộ địa cầu.

Tồn tại như vậy, nếu như đắc tội hắn, trên địa cầu này còn chỗ cho người dung thân sao?

Nghĩ tới đây, Kim Đạo Hiên liền lập tức tăng nhanh tốc độ, đi về phía Kim Thần tộc.

Một bên khác.

Phong Vân tốn chừng nửa ngày thời gian trở lại cứ địa Thiên Khải. Hắn vừa về đến liền chui vào phòng tu hành, không gây nên bất cứ sự chú ý nào.

Mà các vương giả của những trụ sở khác, cũng đã cơ bản đều cảm ngộ hoàn tất từ một năm trước, tự mình trở về bế quan.

Lần này Phong Vân diễn dịch sự huyền diệu của ba hệ ngục pháp tắc cho bọn họ, mang đến cho bọn họ chỗ tốt cực kì to lớn, ít nhất trong quá trình bọn họ tu hành, sẽ càng thêm thuận lợi.

Có thể dự đoán, trong tương lai cứ địa nhân loại sẽ xuất hiện thêm rất nhiều cường giả, tăng cường nội tình.

Phòng tu hành.

Phong Vân lấy ra một vật khác hắn đoạt được từ trong di tích Thần cấp, thẻ ngọc màu xanh.

Mặc dù hắn không thể luyện hóa Phong Hệ hạ vị Thần Cách, nhưng thẻ ngọc màu xanh này hắn vẫn có thể học tập một chút.

"Không biết bên trong cất giấu thứ gì tốt đây."

Mang theo chờ mong, Phong Vân để linh hồn lực thăm dò vào trong.

Lập tức, một giọng nói của nam tử liền truyền ra, chính là vị chủ nhân của di tích kia.

"Ta luyện kiếm từ nhỏ, sau đó thức tỉnh Phong Hệ thiên phú, gần vạn năm sau thành Thần, từ đó về sau tuổi thọ không giới hạn. Trong những năm tháng dài đằng đẳng đó, ta dần dần lĩnh ngộ ra một bộ kiếm pháp. Đó chính là sự kết hợp giữa Kiếm Đạo và Phong Hệ. Nhưng con đường này gian nan hơn nhiều so với những gì ta tưởng tượng, hao phí cả trăm vạn năm, mới đạt đến bước bước đầu dung hợp."

"Kiếm pháp này tên gọi 《 Thần Phong Kiếm Điện 》, tổng cộng có ba thức."

Phong Vân nghe xong đoạn này, không khỏi tặc lưỡi, hao phí trăm vạn năm thời gian, vậy mà mới sáng chế ra ba thức kiếm pháp, hơn nữa còn mới là bước đầu dung hợp, vậy cũng quá khó rồi đó!

"Trăm vạn năm thời gian, thật không cách nào tưởng tượng."

Hắn từ khi sinh ra đến bây giờ, cũng mới qua mười mấy năm. So sánh với trăm vạn năm, quả thực là chênh lệch giữa vũ trụ bao la cùng hạt bụi nhỏ xíu.

Có điều chuyện này cũng rất bình thường, con đường tu hành càng đi về phía sau sẽ càng gian nan, nhất là sau khi đạt tới Thần Linh chi cảnh này, mỗi lần tiến lên trước một bước, đoán chừng đều cần hao phí cả một khoảng thời gian dài đằng đẳng để tu luyện.

Động một tí cũng là trăm vạn năm, đoán chừng đều là chuyện bình thường.

"Đoán chừng có một ngày ta cũng sẽ như thế." Phong Vân lẩm bẩm.

Sau đó, hắn đè xuống mọi ý niệm trong lòng, đem lực chú ý tập trung vào ba thức kiếm pháp trong tấm thẻ ngọc màu xanh kia.

Thức thứ nhất có tên gọi "Cực Kiếm Bạo Phong", chính là dung hợp sự sắc bén của gió và kiếm lại với nhau, dùng lực lượng mạnh nhất của cả hai bên kết hợp lại, hóa thành đòn đánh mạnh nhất, là một loại công kích đơn thể.

Thức thứ hai có tên là "Cuồng Phong Chi Vũ", ngụ ý về cơn cuồng bạo và kiếm sắc nhọn, tổ hợp với nhau biến thành cuồng kiếm, tên như ý nghĩa, thuộc về đại chiêu sát thương trên diện rộng.

Mà thức thứ ba, có tên "Thiên Biến Vạn Huyền", một thức này có chút tương tự với 'Quý kiếm' mà Phong Vân sáng tạo ra trước đó, thiên biến vạn hóa, thần quý khó lường, chỉ là "Quý kiếm" của Phong Vân không dung nhập Phong Hệ pháp tắc mà thôi.

"Đây chính là kiếm kỹ Thần cấp, đều đi theo con đường dung hợp pháp tắc."

Phong Vân cẩn thận đọc xong, sau đó thầm nói trong lòng.

Xem ra cũng giống với những gì hắn phỏng đoán lúc trước, pháp tắc dung hợp mới là con đường chủ lưu.

Dù sao tách riêng từng loại pháp tắc hay võ kỹ, hi nói về uy lực, so với pháp tắc dung hợp với võ kỹ, đều kém hơn một khoảng lớn.

"Đáng tiếc Phong thuộc tính của ta mới chỉ dừng lại ở cấp độ nguy pháp tắc, cho dù lĩnh ngộ được kiếm điển này, cũng không thể phát huy ra uy lực lớn nhất của nó."

Phong Vân có chút bất đắc dĩ mà nói.

Nhưng ngẫm lại, hắn vẫn có ý định lĩnh hội trước rồi lại nói.

Trong thời gian này, hắn chuẩn bị cũng thuận tiện đánh hình chiếu cả thể, nếu như có thể đánh rơi ra Phong chi pháp tắc hoặc là Phong Hệ thiên phú cấp nhật diệu, cũng có thể rút ngắn tiến trình.

Đúng vậy, chính là biện pháp giống như trước đó khi còn ở trong di tích.

Phong Vân cảm thấy mình đã yêu biện pháp này mất rồi, muốn thử lại lần nữa.

Sau đó.

Phong Vân phong bế cửa vào phòng tu hành, đồng thời cũng tắt máy truyền tin, không chịu bất kỳ sự quấy rầy nào từ bên ngoài, sau đó bắt đầu bước vào một vòng tu hành mới.

Mà cùng lúc đó.

Trong chín đại Thần tộc, tin tức liên quan tới việc Phong Vân đã đạt tới Bán Thần cũng nhanh chóng truyền ra.

Không hề nghi ngờ, một viên đá ném xuống làm dấy lên ngàn cơn sóng dữ!

Cả chín đại Thần tộc, từ tộc trưởng, xuống đến các tộc nhân bình thường, đều bị tin tức này làm cho chấn động!

Phản ứng đầu tiên của bọn họ chính là không tin. Bán Thần 19 tuổi, người kể chuyện cười đấy à!

Nhưng mà, đến khi nghe nói tin tức này là do chính Kiếm Đạo Thánh giả Kim Đạo Hiên của Kim Thần tộc tung ra, bọn họ đều tập thể trầm mặc, nói không ra một chữ.

Trong phòng họp giả lập của chín đại Thần tộc.

Một cái bàn to lớn, chín vị tộc trưởng Thần tộc tự mình ngồi ở một góc.

Lúc này, bọn họ đều tỏ ra cực kỳ uy nghiêm và trịnh trọng, đồng thời trong mắt cũng vẫn còn lưu lại rung động thật sâu.

Chương 455: Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần quyết tuyệt!

Chương 455: Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần quyết tuyệt!

Tộc trưởng Kim Thần tộc nói: "Việc này là do tiểu thúc Kim Đạo Hiên của ta tận mắt nhìn thấy. Chuyện liên quan tới thực lực của tiểu thúc ta, chắc hẳn các ngươi cũng biết rõ, ta cũng không giải thích quá nhiều, lần này mở hội nghị chỉ có một mục đích, đó là hi vọng các vị dạy dỗ tốt những kẻ không có mắt trong tộc mình kia đi, đừng để bọn họ đi tới cứ địa nhân loại quấy rối."

"Nếu làm Phong Vân tức giận, chính bọn họ chết cũng không sao, chớ có liên lụy tới Thần tộc chúng ta!"

"Yên tâm, ta sớm đã hạ lệnh, sau này bất cứ ai muốn đi tới cứ địa nhân loại, đều phải được ta phê chuẩn mới được." tộc trưởng Phong Thần tộc nói.

"Ta cũng vậy."

"Ta vừa rồi cũng đã hạ mệnh lệnh này rồi."

". . ."

Tộc trưởng các Thần tộc còn lại nhao nhao tỏ thái độ, cũng làm ra hành động.

Tốc độ phát triển của Phong Vân làm cho bọn hắn kinh hãi mà hoảng sợ, đồng thời bọn họ cũng cảm thấy may mắn vì không làm ra chuyện gì quá đáng với Phong Vân. Bằng không, khác gì tai hoạ ngập đầu cơ chứ!

"Ừm, vậy thì tốt rồi. Tìm thời gian, chúng ta đi tới cứ địa Thiên Khải một chuyến, thăm hỏi Phong Vân một chút." Tộc trưởng Kim Thần tộc nói.

Lấy thực lực Bán Thần của Phong Vân, nếu nói về cảnh giới cùng chiến lực, đã áp đảo tất cả mọi người của chín đại Thần tộc. Cường giả vi tôn, tự nhiên chín vị tộc trưởng của Thần tộc phải đi bái phỏng hắn.

"Ừ, ta tán thành."

"Vậy liền chọn thời gian đi."

". . ."

Chín vị tộc trưởng thương lượng xong xuôi liền đồng loạt logout.

Trước kia bọn họ coi trọng Phong Vân, là đặt ở vị trí ngang hàng. Nhưng bây giờ, Phong Vân đã đứng trên bọn họ, thái độ của bọn họ tự nhiên cũng sẽ khác trước.

Hung thú lĩnh vực.

Thú Thần Điện.

Thú Thần vừa mới biết tin Phong Vân đạt tới Bán Thần, chuyện này khiến hắn suýt nữa sang chân tâm lí.

"Làm sao có thể! Làm sao có thể như vậy! Lúc này mới hơn hai năm trôi qua, hắn làm sao đã đạt tới Bán Thần được chứ!"

Đây rốt cuộc là tư chất nghịch thiên yêu nghiệt cỡ nào chứ!

Hạ Vị Thần? Trung Vị Thần? Hay là tư chất Thượng Vị Thần trong truyền thuyết! ?

Thú Thần căn bản không dám nghĩ sâu, bởi vì kết quả kia quá dọa người, hấn sợ tâm thần mình sụp đổ mất.

Cho đến lúc đó, việc luyện hóa Thần Cách cũng sẽ vì vậy mà thất bại, nhiều năm cố gắng như vậy cũng sẽ uổng phí mất. "Ông ——! !"

Lúc này, một luồng uy áp đột ngột xuất hiện, bao phủ lại toàn bộ đại điện, cả thiên địa dường như cũng tối sầm xuống.

Một giọng nói âm trầm vang lên, "Thú Thần, ngươi nghe nói gì chưa? Phong Vân đã đạt tới Bán Thần rồi!"

"Ta cũng vừa mới biết được việc này. Người này có tư chất thiên phú vượt xa những gì chúng ta tưởng tượng, ta cảm thấy, chúng ta không thể lại kéo dài thêm nữa."

Thú Thần vô cùng nghiêm túc mà nói. Lần đầu tiên, hấn từ trên thân một nhân loại 19 tuổi, cảm nhận được sự uy hiếp của tử vong.

Nếu vẫn cứ bỏ mặc cho Phong Vân tiếp tục trưởng thành, đến lúc đó bọn họ còn chưa luyện hóa xong Thần Cách, mà Phong Vân hấn rất có thể đã tự chủ thành thần rồi.

Đến lúc đó, muốn làm gì thì cũng đã muộn.

"Ngươi nói là. . ." Hắc Âm Chi Thần phảng phất như đã đoán được cái gì.

"Đúng là thứ ngươi đang nghĩ tới đó. Thiêu đốt tuổi thọ tăng nhanh tiến trình đi, trong vòng mười năm chúng ta phải hoàn thành xong quá trình

luyện hóa!"

"Thế nhưng tuổi thọ của cả ngươi và ta đều không đến trăm năm. Nếu cứ thiêu đốt tuổi thọ như thế, nhờ đâu trong vòng mười năm không luyện hóa thành công, đến lúc đó chúng ta sẽ chết mất."

Hắc Âm Chi Thần có chút chần chừ.

"Thất bại dù sao cũng tốt hơn bị tên Phong Vân đó trấn áp. Hơn nữa, tỉ lệ thành công của chúng ta cao hơn." Thú Thần quyết tuyệt nói.

"Được, ta nghe lời ngươi."

Hắc Âm Chi Thần cuối cùng cũng đồng ý.

Thật sự là do tư chất cùng thiên phú của Phong Vân đã hù đến bọn họ.

Làm cho Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần không thể không đưa ra hạ sách này, thông qua việc thiêu đốt tuổi thọ của chính mình để tăng tốc độ luyện hóa Thần Cách!

Cứ địa Thiên Khải, trong phòng tu hành.

Phong Vân đã ngồi xếp bằng ở đây năm tháng.

Trong năm tháng này, hắn trên cơ bản đều chưa hề nhúc nhích, giống như đã trở thành một pho tượng.

Thân thể không nhúc nhích, nhưng suy nghĩ cùng linh hồn của hắn lại một khắc cũng không ngừng vận chuyển.

Phong Vân một bên lĩnh hội Thần Phong Kiếm Điển thức thứ hai, một bên mô phỏng diễn luyện lại, đồng thời còn phân ra một sợi ý thức để chú ý thời gian, một khi quá 0h liền đi khiêu chiến hình chiếu.

Ba thứ kết hợp như vậy, cũng chỉ có Phong Vân, có được linh hồn lực khổng lồ như vậy, mới có thể làm được.

Đổi lại là những người khác, chỉ cần sau vài phút cũng sẽ vì linh hồn sụp đổ mà chết.

Mà năm tháng này, Phong Vân cũng coi như có thu hoạch khá lớn.

Phong Hệ thiên phú của hắn đã đạt tới cấp song nhật diệu, lại thêm một cái là có thể tiến hóa đến tư chất Phong Hệ Hạ Vị Thần.

Mà ngụy Phong chi pháp tắc của hắn, cũng từ hai tầng đạt tới bảy tầng.

Cứ như vậy, tiến độ Phong Vân lĩnh hội kiếm kỹ Thần cấp này cũng càng nhanh.

Mãi cho đến tháng thứ bảy.

Lúc này, Phong Vân đang ngồi xếp bằng bỗng nhiên mở mắt, hắn tự nhiên vươn ra tay phải.

Lập tức.

Từ trong lòng bàn tay của hắn chọt ngưng tụ ra một thanh trường kiếm màu xanh, nhìn có vẻ bình thường, nhưng trên mũi kiếm lại ẩn chứa chấn động đáng sợ, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Đó là vẻ phong mang của kiếm và sự sắc bén của gió dung hợp lại mà thành!

Chính là Thần Phong Kiếm Điển thức thứ ba —— Cực Kiếm Bạo Phong!

"Chém!"

Phong Vân nhẹ nhàng vung kiếm. Một đường chém ra, vậy mà trực tiếp chém đôi khoảng hư không trước mắt!

Một vết rách hư không dài nhỏ cứ như vậy mà sinh ra, vô số hạt không gian cuộn trào mãnh liệt, phóng ra bốn phương tám hướng, thậm chí muốn xông ra khỏi phòng tu hành.

Có điều Phong Vân vừa động một ý niệm, những hạt không gian đó lập tức bị giam cầm lại một chỗ. Sau đó hấn khẽ ngoắc một cái, nhét lại những hạt không gian này về trong không gian.

Một lát sau, khe hở không gian kia cũng chậm rãi khép lại, như thể chưa từng xảy ra chuyện gì.

"Chỉ là khe khẽ chém một cái, liền có uy lực lớn như vậy, quả không hổ danh là kiếm kỹ Thần cấp!"

Phong Vân líu lưỡi.

Nếu như Phong Hệ của hấn cũng đạt tới cấp độ pháp tắc, phát huy ra uy lực không thể nghi ngờ là sẽ càng mạnh.

"Chỉ là có cảm giác cũng không mạnh bằng Liệt Thiên Chi Trảo."

Phong Vân tự nhủ, nếu như mình đem Phong Hệ cùng Kim Hệ đều luyện tới pháp tắc, lại thi triển Liệt Thiên Chi Trảo này, uy lực tất nhiên sẽ mạnh hơn Cự Kiếm Bạo Phong này nhiều.

"Xem ra dung hợp các loại thuộc tính pháp tắc với nhau, uy lực chắc sẽ mạnh hơn một chút." Hấn suy đoán.

Cụ thể là nguyên nhân gì, Phong Vân cũng không rõ ràng.

Lại nói đây chỉ là cảm giác cùng suy đoán của hắn, cụ thể là như thế nào, còn phải đợi về sau chân chính thử qua mới biết được.

"Thứ thứ nhất tu luyện đến chừng nhập môn rồi, còn lại từ từ sẽ đến thôi."

Phong Vân chuẩn bị đi ra ngoài một chút, con đường tu hành cũng không phải nhất thiết một mực bế quan, xuất hành một cách thích hợp vẫn rất cần thiết.

Sau đó.

Hắn mở ra máy truyền tin đã tắt hơn bảy tháng, lập tức...

Từng tiếng "Leng keng!" "Leng keng!" "Leng keng!" dồn dập vang lên, nhắc nhở có tin nhắn mới gửi đến. Tiếng thông báo trợn vện vang hơn một phút đồng hồ mới dừng lại!

Phong Vân quét mắt tới, phát hiện có 99 tin nhắn còn chưa đọc.

Có tin nhắn do tộc trưởng của chín đại Thần tộc gửi tới, có tin nhắn do cao tăng cứ địa Thiên Khải gửi, có tin nhắn do Lôi Đế và chúng vương giả gửi tới, có tin nhắn do viện trưởng gửi tới, thậm chí, còn có tin nhắn do hội trưởng công hội võ giả gửi tới.

Chương 456: -

Chín đại tộc trưởng Thần tộc bái kiến!

Đôi mắt với nhiều thư tín như vậy, Phong Vân nhìn sang từng phong thư, lại đồng thời tiến hành hồi phục.

Đầu tiên nhìn là thư viện trưởng, trong thư vẫn giống như ngày thường, rất dài dòng.

Bất quá Phong Vân nhìn rất vui vẻ, làm người hai đời hắn đã nhìn thấu hồng trần rồi, trên đời này không có thứ gì nặng hơn so với người nhà và thân nhân của mình.

Bởi vậy, hắn cực kỳ trân quý phần thân tình này.

Mất nửa giờ để xem hết, Phong Vân cũng gửi một phong thư phản hồi cho viện trưởng, đại ý là thời gian tới hắn sẽ trở về.

Sau đó, Phong Vân lại nhìn thư của Lôi Thần và đông đảo các vương giả khác, phần lớn đều là tin cảm tạ, hắn cũng lười trả lời từng cái, thống nhất trả lại cho tất cả một biểu lộ khách khí là được rồi.

Lại nhìn thư tín của chín vị tộc trưởng Thần tộc, nội dung để cho Phong Vân có chút ngoài ý muốn, "Lại muốn tới bái phỏng ta ."

Hắn ngẫm lại cũng hiểu được, bản thân đã đạt tới Bán Thần chi cảnh, đã áp đảo những tộc trưởng này ở bên dưới, dựa theo truyền thống "Cường giả vi tôn", bọn họ tự nhiên muốn tới bái phỏng.

Lập tức, Phong Vân phản hồi cho chín vị tộc trưởng.

Cuối cùng, hắn nhìn về phía thư tín của hội trưởng công hội võ giả.

Chỉ thấy phía trên nói là, nếu như Phong Vân nguyện ý, có thể tùy thời tìm hắn thỉnh giáo vấn đề về phương diện tu luyện.

Cái này khiến Phong Vân có chút kinh ngạc, hội trưởng công hội võ giả mặc dù sáng lập ra công hội võ giả trải rộng toàn cầu, nhưng nghe nói hắn chưa hề chỉ đạo bất kỳ người nào tu luyện, cũng chưa thu bất kỳ người nào làm đệ tử.

Bây giờ, lại muốn đến chỉ đạo tu luyện, có thể nghĩ hắn coi trọng Phong Vân tới cỡ nào.

Bất quá mặc dù Phong Vân kinh ngạc, nhưng hắn cũng không có dự định đi. Con đường tu luyện của hắn cùng người khác hoàn toàn không giống nhau, căn bản vốn là không cần chỉ đạo, hình chiếu mới là vương đạo, cái khác cũng chỉ là phụ trợ tô điểm thêm mà thôi.

Phong Vân rất rõ ràng điểm này, cho nên cũng không chuẩn bị đi tìm hội trưởng công hội võ giả.

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi cứ địa Thiên Khải, hắn dự định về cứ địa Tinh Diệu ở một thời gian ngắn, bồi tiếp viện trưởng, thuận tiện chỉ đạo những tiểu gia hỏa kia tu luyện một chút.

Hắn bây giờ, ở mọi phương diện hầu như đều đã đạt tới bình cảnh, trừ việc tu luyện mỗi ngày, thì chính là xoát hình chiếu.

Những việc này ở nơi nào cũng có thể làm được, cho nên Phong Vân chuẩn bị trở về biệt thự cứ địa Tinh Diệu.

Lóe lên ánh bạc, một giây sau, Phong Vân biến mất tại chỗ.

...

Sau mười phút, hấn đi vào trên không cứ địa Tinh Diệu.

Lấy trình độ lĩnh ngộ không gian của hấn bây giờ, thoáng cái qua trăm vạn dặm đã không còn là chuyện khó, vài phút liền có thể từ cứ địa Thiên Khải trở lại cứ địa Tinh Diệu, nhanh đến rói tinh rói mù.

Đứng trên bầu trời, ánh mắt Phong Vân quan sát toàn bộ cứ địa Tinh Diệu. Nhiều năm không thấy, cứ địa Tinh Diệu sau khi phát triển mạnh mẽ bây giờ đã ổn định trở lại, kích thước của nó thậm chí vượt qua cứ địa nhị đẳng, có thể so với một cứ địa nhất đẳng.

Đây hết thấy tự nhiên là bởi vì có Phong Vân.

Theo Phong Vân càng ngày càng cường đại, đông đảo cường giả cứ địa siêu hạng có khi cũng biết tới nơi này, trợ giúp kiến thiết. Những cường giả này một tới hai đi, liền để cho cứ địa Tinh Diệu càng ngày càng cường thịnh, từ cứ địa nhị đẳng, trực tiếp tấn thăng lên cứ địa nhất đẳng.

Với lại bây giờ cứ địa Tinh Diệu, đã có vương giả tọa trấn, mặc dù không nhiều, chỉ có một vị, nhưng cũng so với cứ địa nhất đẳng khác tốt hơn quá nhiều.

"Rất khá." Phong Vân hài lòng gật gật đầu, cứ địa Tinh Diệu có thể trở nên cường thịnh như vậy, hấn cũng hi vọng nhìn thấy.

Lập tức.

Hắn thuận di vào trong biệt thự, nhìn thấy viện trưởng cùng mấy tiểu tử kia.

Bọn họ tự nhiên là tràn đầy vui sướng, đặc biệt là viện trưởng, cao hứng không thôi, đồng thời cũng thở ra một ngụm khí.

Tận mắt thấy Phong Vân không có việc gì, cũng làm cho nàng bỏ xuống tảng đá lớn trong lòng.

"Cũng không biết Tiểu Lan thế nào, phát thư tín cho nàng mà tới bây giờ cũng chưa thấy trở về nữa. . ."

Sau khi nhìn thấy Phong Vân không có việc gì, viện trưởng lại bắt đầu lo lắng cho Phong Tiểu Lan.

"Tiểu Lan tỷ không có việc gì đâu, ta có thể cảm ứng được khí tức sinh mệnh của nàng cực kỳ ổn định." Phong Vân nhẹ nhàng nói.

"Vậy là tốt rồi." Lo lắng trong lòng viện trưởng thoáng thoáng cái nhẹ hẳn đi.

Sau đó.

Phong Vân ở lại trong biệt thự , mỗi ngày chỉ tu luyện, rồi xoát hình chiếu, thuận tiện chỉ đạo một chút lũ tiểu gia hỏa tu luyện.

Được hắn dạy bảo, lũ tiểu gia hỏa này tiến độ tu luyện đột nhiên tăng mạnh.

Bất quá Phong Vân không có để cho bọn hắn đột phá, mà là không ngừng củng cố nền móng.

Lấy trình độ và hiểu biết về tu luyện của hắn bây giờ, cơ sở so với bất cứ cái gì đều trọng yếu hơn, cảnh giới cao thấp nhất thời, cũng không thể nói

lên cái gì cả.

"Đáng tiếc không có linh vật gì có thể để cho người ta có được thiên phú thuộc tính , bằng không thì để cho mấy tiểu tử này sinh ra thiên phú thuộc tính, tốc độ tu luyện cũng càng thuận lợi hơn nhiều. . ."

Phong Vân từng điều tra danh sách trao đổi ở công hội võ giả, bên trong cũng không có linh vật để cho người ta sinh ra thiên phú thuộc tính.

Bằng không mà nói, hắn đã sớm mua cho viện trưởng cùng mấy tiểu tử này ăn rồi.

Chờ sau khi hắn đạt tới Thần Linh chi cảnh, tuổi thọ vô tận, nhưng viện trưởng cùng lũ tiểu gia hỏa này không được như vậy, hắn cũng không muốn bản thân mình sau vạn năm nữa, quay đầu nhìn lại, chỉ có cô quạnh cùng cô độc làm bạn, những cái khác tất cả đều không còn tồn tại nữa.

Ngẫm lại liền không rét mà run.

"Trên Địa Cầu không có, chỉ có thể chờ đợi về sau đi vào bên trong vũ trụ mệnh mông nhìn xem có không. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Mà cứ như vậy một tháng thoáng cái trôi qua.

Bỗng nhiên có một ngày, bên ngoài biệt thự có người đến.

Chín người này dĩ nhiên chính là chín đại tộc trưởng Thần tộc.

Phong Vân trước đó đã trả lời thư tín của bọn hắn, nói cho bọn họ tới cứ địa Tinh Diệu là được.

"Đây chính là địa phương Phong Vân bắt đầu tu luyện sao, vậy mà chỉ là cứ địa nhất đẳng." tộc trưởng Phong Thần tộc nhìn về phía cứ địa Tinh Diệu, cảm thán nói.

"Không, nghe nói cái cứ địa này trước đó chỉ là tam đẳng cứ địa, thuộc loại bất nhập lưu kia, là bởi vì có Phong Vân, mới tấn thăng thành cứ địa nhất đẳng như bây giờ."

Tộc trưởng Hỏa Thần tộc nói.

Cái này khiến chó các Thần tộc khác cảm khái vô cùng, quả nhiên, trời sinh ra thiên tài yêu nghiệt căn bản vốn không cần để ý tới xuất thân, bởi vì mặc kệ xuất thân tại chỗ nào, cuối cùng đều sẽ là Tiềm Long xuất uyên, hào quang rực rỡ.

Là sinh ra ở đâu không quan trọng, trời sinh quý tộc, căn bản không hề ảnh hưởng.

"Các người đã đến." Bỗng nhiên, một thanh âm truyền đến, không có chút dấu hiệu nào.

Chín vị tộc trưởng Thần tộc vô ý thức nhìn lại, liền nhìn thấy cách đó không xa, Phong Vân chẳng biết xuất hiện từ lúc nào, bình tĩnh nhìn về phía bọn họ.

Mặc dù ánh mắt cũng không uy nghiêm gì, nhưng rơi vào trong mắt chín vị tộc trưởng Thần tộc, liền phảng phất như đối mặt với một phương thiên địa, thâm thúy vô cùng, vô bờ vô bến, để bọn hắn trong lúc vô tình cúi thấp đầu, thần sắc không tự giác trở nên cung kính.

Bọn họ đi nhanh lên tiến lên, ôm quyền nói: "Tham kiến Phong Vân các hạ."

Mặc dù xưng hô không thay đổi, nhưng ngữ khí và thần sắc đã thay đổi.

"Khách khí, tiến đến ngồi đi."

Phong Vân gật gật đầu, lập tức mang theo chín vị tộc trưởng Thần tộc tiến vào biệt thự.

Ở trong quá trình này, chín vị tộc trưởng Thần tộc nhìn thấy viện trưởng, cũng nhìn thấy mấy tên tiêu tử kia.

Cái này khiến bọn họ cảm thán, vị Phong Vân các hạ này thật đúng là nhớ tình bạn cũ, bây giờ đã thành Thần, còn cùng với những người bình thường này ở chung một chỗ.

Cũng bởi vậy, bọn họ biết được Phong Vân làm người, cơ bản là vẫn có thể tin tưởng được.

Chương 457: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cứu trọng!

457: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cứu trọng!

Chín vị tộc trưởng Thần tộc ở nơi này trò chuyện nửa ngày liền rời đi.

Bọn họ đến đây chỉ là để thể hiện rõ thái độ, bây giờ mục đích đã đạt tới, tự nhiên nên rời đi.

Phong Vân đứng trong hoa viên của biệt thự, nhìn bóng lưng chín đại tộc trưởng Thần tộc biến mất, thần sắc bình tĩnh.

Trước đó nói chuyện với nhau, chín vị tộc trưởng Thần tộc trong lời nói, ẩn ẩn lộ ra ý tứ lấy hấn cầm đầu.

Cái này khiến hấn cảm thấy có chút ngoài ý muốn, nhưng lại là hợp tình hợp lí.

Dù sao bây giờ tu vi của hấn đã đạt tới Bán Thần chi cảnh, khoảng cách Thần Linh chi cảnh cũng chỉ có nửa bước mà thôi.

Chín vị tộc trưởng Thần tộc đều là nhân vật sống gần vạn năm, ở dưới tình huống này, tự nhiên sẽ hiểu nên làm như thế nào mới là chính xác nhất.

Bất quá cái này đối với Phong Vân mà nói, cũng không phải là quá quan trọng.

Ánh mắt của hắn sớm đã không còn ở trên Địa Cầu, mà là ở tầng thứ cao hơn chính là bên ngoài vũ trụ mênh mông kia.

Suy nghĩ bây giờ của hắn, là làm sao nhanh chóng đạt tới cảnh giới Hạ Vị Thần, trấn áp Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần, sau đó liền đi truy tìm đại đạo của chính mình mà thôi.

Về phần thống lĩnh toàn bộ Địa Cầu, trở thành một phương Thổ Hoàng Đế, Phong Vân không có chút hứng thú nào.

Sau đó.

Phong Vân trở lại biệt thự, bắt đầu sinh hoạt bình thường hàng ngày.

Ban đêm.

Biệt thự tầng thứ năm bên trong phòng tu luyện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, đôi mắt hơi mờ, ý thức ở bên trong tấm gương xoát hình chiếu.

Cơ bản đã tiến hành đến hồi cuối rồi.

"Phốc!"

Sau khi hình chiếu cuối cùng đã có kết quả, ý thức Phong Vân quét về phía ba lô.

Chỉ có một cái quang mang lấp lóe rơi xuống.

Bất quá sau khi hắn thấy rõ, trong ý thức liền truyền ra ý vị hưng phấn.

【Thiên phú Linh Hồn cấp Nguyệt Huy】 : Đến từ hình chiếu Hỏa Diệu Thiên.

"Rốt cục đã tuôn ra!"

Phong Vân chờ cái Thiên phú Linh Hồn cấp Nguyệt Huy này nhưng mãi vẫn không ra được!

Cũng may ở dưới sự cố gắng kiên nhẫn của hắn, cuối cùng rơi xuống.

"Có cái này, thiên phú Linh Hồn của ta liền có thể trở thành Nhật Diệu cấp. . ."

Như vậy, Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng liền có thể tu luyện rồi!

Mà tu tập Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng, liền mang ý nghĩa thiên phú Thể Chất của hắn sẽ tiến bộ!

"Không biết đệ cửu trọng có thể làm thiên phú Thể Chất của ta thuế biến hay không."

Phong Vân yên lặng nói. Nói thực, trong lòng của hắn cũng không chắc, dù sao hắn còn chưa đạt được Thần Linh chi cảnh, liền muốn đánh vỡ gông cùm xiềng xích, tấn thăng Thần Thể, cái này độ khó không phải là lớn bình thường.

"Cũng nên thử qua lại nói tiếp."

Phong Vân lúc này trong lòng mặc niệm một tiếng 'Hiện hóa.

【 Hiện hóa thiên phú Linh Hồn Nguyệt Huy cấp . . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn thành! 】

"Ông! !"

Linh hồn chi quang giống như thực chất đột ngột xuất hiện, giáng lâm ở trên thức hải, như Lưu Tinh Hỏa Vũ, rơi vào trong linh hồn ở bên dưới.

"Âm âm —! !"

Như là Thiên Lôị đụng Địa Hỏa, ba động đáng sợ một vòng lại một vòng quét ra, thậm chí ảnh hưởng đến cả ngoại giới, để vô số các cường giả ở cứ địa Tinh Diệu cảm nhận được một loại kiềm chế.

Vương giả duy nhất tọa trấn nơi này từ trong trạng thái tu luyện bùng tỉnh lại, ánh mắt hoảng sợ nhìn về vị trí biệt thự của Phong Vân , từ nơi đó, hắn cảm nhận được một loại linh hồn uy áp như là biển lớn, để linh hồn hắn run rẩy dữ dội.

"Linh hồn của Phong Vân đại nhân cũng cường đại như vậy!"

Vị vương giả này thần sắc kính ngưỡng, mang theo nóng bỏng. Từ lần trước sau khi Phong Vân vì chúng vương giả của cứ địa nhân loại diễn dịch huyền diệu của ba hệ ngũ pháp tắc, hắn liền trở thành trụ cột trong lòng những vương giả này.

Vị vương giả này cũng là người được lợi lớn nhất, cho nên hắn mới tự mình đến đây tọa trấn cứ địa Tinh Diệu.

Mà giống như hắn, còn có rất nhiều vương giả khác.

...

...

Bên trong phong tu luyện.

Phong Vân vẫn như cũ lẳng lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, một lúc sau, linh hồn tản mát ở bên ngoài chảy trở về, tất cả một lần nữa trở lại trong thức hải của hắn, hết thảy trở nên gió êm sóng lặng.

Nhưng sau khi hấn mở to mắt ra, bên trong vậy mà bắn ra ngân quang doạ người, trực tiếp đem hư không trước mắt đều vụn vụn, suýt nữa xé rách.

Cái này nếu để cho người bên ngoài nhìn thấy, tất nhiên kinh dị không thôi.

Linh hồn lực cơ hồ có thể xé rách hư không, có thể thấy là mạnh đến cỡ nào đây!

"Thiên phú Linh Hồn cấp Nhật Diệu, chính là loại cảm giác này sao."

Phong Vân tinh tế cảm nhận biến hóa của mình, cảm nhận được một loại cảm giác thanh minh trước đó chưa từng có được.

Hiện tại một ánh mắt của hấn, đoán chừng có thể miêu sát Thánh cấp sơ giai.

"Vẫn chưa xong, chờ ta tu tập xong Linh Hồn Bí Điển, hấn là còn có thể mạnh hơn."

Phong Vân lại lập tức nhắm mắt, vận chuyển 《Linh Hồn Bí Điển》.

Từ tầng thứ nhất bắt đầu, không ngừng rèn luyện linh hồn lực mới dần sinh ra.

Từng chút một tạp chất bị loại bỏ, để linh hồn chi quang càng phát ra ánh sáng trong suốt.

Sau một tiếng.

Phong Vân thành công rèn luyện xong tất cả linh hồn lực mới sinh ra, đồng thời cũng thuận tiện đem Hư Thần Chi Tháp tu đến cuối cùng tầng, tức chín mươi chín tầng.

Hư Thần Chi Tháp đạt tới chín mươi chín tầng, như trụ trời đứng vững vàng ở trong thức hải của hắn, nguy nga mênh mông, nhật cổ xa xưa, tản ra linh áp mãnh liệt.

Nói thực ra, từ khi tu luyện cái Hư Thần Chi Tháp này về sau, công năng phòng ngự của nó Phong Vân cơ hồ rất ít khi dùng đến.

Bởi vì hắn gặp được đối thủ cơ hồ đều không có am hiểu công kích linh hồn.

Cái này khiến hắn luôn có một loại cảm giác như là đang tu luyện "Giả Hư Thần Chi Tháp".

Nhưng cái này cũng không có cách nào khác, thiên phú Linh Hồn vốn đã khó cầu, hưởng chi còn là cấp độ cao.

Không thấy được Phong Vân đến bây giờ mới chiếu hình được một cường giả có được thiên phú Linh Hồn cấp Nguyệt Huy mà thôi.

"Bất quá về sau theo ta càng ngày càng cường đại, đoán chừng sẽ gặp được cường giả am hiểu công kích linh hồn . . ."

Cho đến lúc đó, chính là thời điểm Hư Thần Chi Tháp chân chính có tác dụng.

Sau đó.

Phong Vân dự định tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng, cũng là một tầng cuối cùng.

Bất quá trước đó, hắn lựa chọn thuận di đi ra ngoài, ở một nơi hoang dã bên ngoài tìm một chỗ yên tĩnh, hẻo lánh. Kiến tạo một chỗ tu luyện tạm thời.

"Tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng động tĩnh khả năng sẽ có chút lớn, vẫn là ở bên ngoài mới tốt."

Hắn sợ chính mình dẫn dắt xuống hạt Thái Dương cùng hạt Nguyệt Lượng sẽ đem toàn bộ cứ địa Tinh Diệu bao phủ lại, cho nên vì để không xuất hiện hỗn loạn không cần thiết, vẫn là đi ra bên ngoài tu luyện vẫn là tốt hơn.

Sau khi linh hồn lực quét hết phương viên trong bán kính mười vạn dặm không có một bóng người, Phong Vân yên tâm ngồi xếp bằng xuống.

Trong đầu, nội dung liên quan tới Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng hiển lộ ra.

Cái này cùng với những trọng trước đó không giống nhau, cũng không có những động tác độ khó cao kia, cũng không có chú ngữ dài dòng phức tạp, mà chỉ có hai cái ấn ký, cùng một cử động hai tay nắm lại.

Phong Vân nhìn xem, lập tức dựa theo động tác phía trên này, hai tay nắm lại.

Mà lúc này, hai cái kia ấn ký kia lập tức bay ra ngoài, dung nhập trong lòng bàn tay của hắn.

Dần dần, ở trong tay trái của hắn, ngưng tụ ra một ngôi sao cực nhỏ, phía trên hình như có hoa quế lượn lờ, mà tay phải, thì có một viên sao trờimàu đỏ, hình như có Kim Ô bay múa!

Bực này dị tượng, đừng nói là người khác, ngay cả Phong Vân cũng có chút nhìn tới phát ngốc.

Mà ngắn ngủi yên lặng sau đó, bỗng nhiên từng cái

"Oanh! !"

Vô số Kim Ngân nhị quang xuyên qua trùng điệp trở ngại, rơi vào nơi này của Phong Vân, trực tiếp đem phương viên mười vạn mét hoàn toàn bao phủ bên trong!

Chương 458: Ngàn năm thành thần tính là gì!

458: Ngàn năm thành thần tính là gì!

Cảnh tượng quá mức hùng vĩ!

Bên trong phương viên mười vạn mét, tất cả đều bị loại Kim Ngân nhị quang này tràn ngập, trừ cái đó ra, không còn có gì khác.

May là Phong Vân có dự kiến từ trước, dự cảm trước là cái Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng này sẽ tạo ra động tĩnh đáng sợ, nên đã đi ra bên ngoài tu luyện.

Bằng không thì mà nói, tất nhiên sẽ tác động đến tất cả người trong cứ địa.

Nơi trung tâm nhất của Kim Ngân nhị quang .

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hần như là một cái hắc động, không ngừng hấp thu năng lượng bốn phương tám hướng.

Cái năng lượng này bá đạo vô cùng, lúc nóng lúc lạnh, ở trong cơ thể Phong Vân không ngừng tàn phá bừa bãi.

Huyết nhục xương cốt của hần, tổ chức khí quan, tế bào các loại, đều trong nháy mắt bị xé nát, sau đó lại sẽ trong nháy mắt dung hợp, tiếp theo lại xé rách.

Cứ như vậy tuần hoàn lặp đi lặp lại, để cho Phong Vân phải thừa nhận đau đớn to lớn.

Ở trong quá trình này, tố chất thân thể của hắn cũng tăng lên rất nhanh, mà cơ thể có thể rõ ràng cảm giác được.

Phong Vân đã điên cuồng thôn phệ lấy năng lượng Thái dương cùng Nguyệt Lượng như vậy, nhưng Kim Ngân nhị quang bốn phía, vẫn như cũ không thấy có dấu hiệu giảm bớt.

"Cứ như vậy hấp thu hết, sợ là cần tới hai năm mới có thể triệt để hấp thu xong. . ."

Phong Vân trong lòng lầm bầm: "Hy vọng có thể đột phá công cùm xiềng xích ."

Sau đó, hắn đóng chặt hai con ngươi, toàn thân tâm đầu nhập vào trong việc hấp thụ năng lượng.

Đồng thời Kiếm chi pháp tắc được thôi động, chém giết cảm giác đau đớn, để tâm cảnh của mình từ đầu tới cuối đều duy trì trạng thái bình tĩnh không lay động.

Cùng lúc đó.

Tại tổng bộ công hội võ giả xa xôi.

Hội trưởng công hội võ giả chính mắt nhìn thấy tất cả, hắn suy nghĩ xuất thần, tựa hồ bị chấn nhiếp rồi.

Hồi lâu sau mới phản ứng được, lấy ánh mắt như đang nhìn quái vật nhìn về phía Phong Vân, ngữ khí vô cùng phức tạp, "Vậy mà đem Nhật

Nguyệt Bất Diệt Đồ tu đến đệ cửu trọng, thiên phú Linh Hồn mạnh như thế , thật sự là. . .

Thiên phú Linh Hồn của Phong Vân coi như mạnh, nhưng mấu chốt là những thiên phú khác của hắn đồng dạng cũng yêu nghiệt vô cùng.

Những thứ này tổ hợp lại với nhau, cho dù như là hội trưởng công hội võ giả, cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Đây chỉ là một tinh cầu lạc hậu vừa mới đạt tới sơ cấp văn minh , vì sao có thể sinh ra thiên tài đáng sợ như vậy được!

"Tích!"

Ngay lúc này, máy truyền tin của hội trưởng công hội võ giả bỗng nhiên lóe lên.

Hắn lập tức tỉnh dậy, nhẹ nhàng đốt đi.

Lập tức, một cái video bắn ra, lơ lửng ở giữa không trung.

Trong video là một vị nam tử trung niên trên người khoác áo giáp màu vàng, tóc như cỏ dại tán loạn, nhưng một đôi mắt lại so tinh không còn muốn sâu thẳm hơn.

Nhìn thấy vị nam tử trung niên này, hội trưởng công hội võ giả cung kính ôm quyền, "Tham kiến thống lĩnh."

"Ừm."

Nam tử trung niên khẽ gật đầu, mở miệng nói: "Zagu, vạn năm một lần vũ trụ công hội võ giả tuyển bạt thiên tài không lâu liền bắt đầu, người bên kia nếu có người kế tục, có thể mang tới thử một chút."

Nghe nói như thế, hội trưởng công hội võ giả ánh mắt khẽ động, hần không khỏi nghĩ đến Phong Vân, vội đáp: "Không dối gạt thống lĩnh, ta chỗ này thật là có một người có thể kể tục được."

"A? Zagu ngươi luôn luôn mắt cao hơn đầu, mười vạn năm trước, trên địa cầu chỗ ngươi xuất hiện mấy thiên tài có thể thành thần, ngươi cũng chưa từng để ý, không nghĩ tới là mới đi qua ngàn năm, vậy mà sinh ra thiên tài để ngươi tâm động, ta ngược lại rất là hiếu kỳ đó."

Nam tử trung niên cảm thấy hứng thú nói.

"Cho phép ta được giữ bí mật này, thống lĩnh." Hội trưởng công hội võ giả khẽ cười nói.

Hần cũng không muốn hiện tại liền nói ra Phong Vân, vạn nhất những người khác tới đây cướp người thì sao, hần thật sự không muốn gặp phải tình huống đó.

"Ha ha. . . được, ngươi có quyền giữ bí mật, dù sao sau đó không lâu liền biết được, đến lúc đó ta phải nhìn xem thử,

thiên tài mà ngươi coi trong có bộ dáng gì, ta có thể nói cho ngươi biết, ta bên này có tới mấy người có thể kể tục, trong ngàn năm thành thần cũng có."

"Yên tâm, khẳng định sẽ không để cho ngài thất vọng." Hội trưởng công hội võ giả đáp. "Tốt, vậy liền rửa mắt mà chờ thôi."

Sau khi nói xong, video liền tắt, biến mất ở giữa không trung.

Hội trưởng công hội võ giả ánh mắt nhìn về phía xa xôi bên ngoài, Phong Vân xếp bằng ở trung tâm năng lượng vô tận kia, trên mặt lộ ra cười khẽ, "Thống lĩnh, ta cam đoan, đến lúc đó ngươi sẽ giật nảy cả mình."

Ngàn năm thành thần tính toán cái gì, hẳn nơi này chính là có Phong Vân trăm năm thành thần đây còn chưa có kêu ca đâu!

Dựa theo tiến độ tu luyện Phong Vân bây giờ, trong vòng trăm năm thành thần cơ hồ là chuyện ván đã đóng thuyền, với lại Phong Vân có được thiên phú đa hệ, càng là cường hiệp tăng cường!

"Bất quá dưới mắt còn có cái thí luyện không có hoàn thành. . ."

Hội trưởng công hội võ giả ánh mắt không khỏi quét về phía Thú Thần Điện cùng Hắc Âm Thần tộc, ánh mắt lạnh lẽo, ngẫm lại, cuối cùng vẫn coi như thôi.

"Quên đi, giao cho Phong Vân đi, dù sao cũng là thí luyện do phía trên định ra, ta cũng không thể nhúng tay vào."

Hắn lắc đầu, lập tức thu hồi ánh mắt, chậm rãi yên tĩnh lại.

. . .

Thời gian từng giờ trôi qua, xuân tới thu đi.

Nhoáng một cái, hai năm thời gian đi qua.

Tại một địa phương hoang dã.

Năng lượng vô tận bao phủ mười vạn mét kia, lúc này đã biến mất.

Hiển nhiên, đều bị Phong Vân hấp thu hết tất cả.

Một lúc sau, hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong hai mắt hình như có Nhật Nguyệt chập trùng, dị tượng xuất hiện.

"Không được, còn kém nửa bước cuối cùng!"

Phong Vân lâm bảm nói.

Quả nhiên, như lúc trước hấn phát giác được.

Từ phạm thể đến Thần Thể một bước này là khó khăn bực nào, dù cho là Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ đệ cửu trọng, cũng không thể để hấn hoàn toàn thuê biến, còn thiếu nửa bước cuối cùng.

Mới có thể đánh vỡ cực hạnh thân thể lần thứ tám, tấn thăng 'Thần Thể'!

Với lại trước đó nếu như không phải Phong Vân ở Hỏa Cảnh của Hỏa Thần tộc lợi dụng hỏa diễm tôi luyện qua thân thể, hiện tại hấn không chừng còn kém một mảng lớn nữa.

"Hả?"

"Thủy Thần tộc!"

Phong Vân tự nhiên lại nhớ tới, tại Thủy Thần tộc, không phải có một loại 'Thái Âm Chân Thủy' sao!

"Đúng, liền là cái này, tất nhiên có thể làm cho ta bước ra nửa bước cuối cùng phá vỡ công cùm xiềng xích!"

Phong Vân ánh mắt sáng bóng.

Thái Âm Chân Thủy của Thủy Thần tộc, lúc trước hấn có cảm thụ qua, nó ẩn chứa năng lượng khổng lồ, mặc dù không bằng năng lượng vô tận của Thái Dương hạt cùng Nguyệt Lượng hạt, nhưng lại đầy đủ để hấn đột phá nửa bước cuối cùng này!

"Liền là nó!"

Nghĩ đến liền làm, Phong Vân không do dự nữa, lập tức thuận di rời đi, hướng tới tộc địa Thủy Thần tộc đi đến.

Lần này hắn không có len lén lén vào nữa, mà là dự định trực tiếp chân thân giáng lâm xuống.

Phong Vân tin tưởng, lấy thực lực bây giờ của mình, Thủy Thần tộc tất nhiên sẽ mười phần coi trọng.

"Lại nói, ta cũng không lấy không, có thể cầm đồ vật đến để đổi. . ."

Trong lòng của hắn tự nói.

Rất nhanh, nửa ngày sau.

Phong Vân thuận di đi vào Thủy Thần tộc, mà ngay khi hắn vừa mới tới gần, liền cảm nhận được một loại ba động quen thuộc.

"Sao? Khí tức Hắc Âm?"

Chương 459: Thần Khí!

Chương 459: Thần Khí!

"Nơi này tại sao lại có khí tức Hắc Âm được?"

Phong Vân hơi đổi sắc mặt.

Lập tức, hắn phóng ra linh hồn lực, xuyên qua đại trận của Thủy Thần tộc, thăm dò hình ảnh bên trong.

Kết quả lại làm hắn chấn động.

Bên trong Thủy Thần giới, lại có vô số cường giả Thánh cấp của Hắc Âm Thần tộc và Thú Thần Điện, bọn họ đang cùng nhau vây công Thủy Thần tộc.

Trong Thủy Thần tộc có cả thầy mười vị Thánh cấp, hơn nữa đại bộ phận đều chỉ mới đạt tới sơ giai.

Trái lại Hắc Âm Thần tộc và Thú Thần Điện, số lượng cường giả Thánh cấp bọn họ phải tới đạt tới hai mươi tên, mà còn có hai tên Thánh cấp đỉnh giai!

Đây gần như là thực lực nghiền ép!

Các vị Thánh cấp của Thủy Thần tộc căn bản cũng không phải là đối thủ của bọn họ, không phải trọng thương thì cũng đã hấp hối, chỉ còn lại tộc trưởng Thủy Thần tộc đang khổ cực chèo chống.

"Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt. Mau giao ra Thái Âm Chân Thủy, nếu không hôm nay chúng ta sẽ tiêu diệt toàn bộ Thủy Thần tộc các ngươi!"

Giọng nói của Thánh cấp đỉnh giai Hắc Âm Thần tộc lạnh lẽo như băng, vang vọng quanh quần.

Phong Vân nghe hắn nói vậy, ánh mắt chấn động. Hắc Âm Thần tộc và Thú Thần Điện này, vậy mà cũng tới đây vì Thái Âm Chân Thủy!

Hắn không biết, Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần bị tư chất cùng thiên phú của hắn hù đến, không tiếc thiêu đốt số tuổi thọ còn thừa không còn mấy, cũng muốn nhanh chóng luyện hóa xong Thần Cách.

Mà Thái Âm Chân Thủy có thể giúp bọn họ tạo nên thân thể tốt hơn.

Vốn bọn họ chỉ dự định về sau chậm chậm mưu tính để đoạt lấy nó, nhưng bây giờ đã không kịp, chỉ có thể dốc hết vốn liếng, phải cường giả đến cướp!

"Đáng chết, khinh người quá đáng, ta liều với ngươi! !"

Tộc trưởng Thủy Thần tộc gầm lên. Hắn vung tay, lập tức Thủy Thần Tháp nơi xa bỗng nhiên sáng rực lên hào quang vạn trượng, đột ngột từ mặt đất mọc lên, xé nát vạn dặm tầng mây, Thần Khí chi uy mãnh liệt âm âm vọt tới.

"Đây chính là Thần Khí ư."

Phong Vân nhìn Thần Tháp màu lam xuyên thẳng trời cao kia, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ. Thần tộc trường thịnh không suy, ngoại trừ Thánh cấp, Thần khí này cũng góp một phần tác dụng then chốt, là nội hàm trấn áp cả một tộc!

"Hừ!"

Đôi mắt Thần Khí Thủy Thần Tháp, vậy mà tên Thánh cấp đỉnh giai đến từ Hắc Ám Thần tộc chỉ hừ lạnh một tiếng, vươn ra tay phải, lập tức một mảnh u quang phóng thẳng lên trời, hóa thành một thanh trường mâu màu đen, tràn đầy vẻ hắc ám quỷ quyệt.

"Hắc Ám Thần Khí, Tuyệt Vọng Chi Mâu!" Tộc trưởng Thủy Thần tộc biến sắc.

Nhưng như vậy vẫn chưa xong, một bên khác, một quầng ánh sáng màu xanh chiếu sáng khắp thập phương, đến từ Thánh cấp đỉnh giai của Thú Thần Điện, trên đỉnh đầu hắn cũng xuất hiện một kiện Thần Khí.

Nó có hình dáng lưỡi đao cong cong như vàng trắng khuyết, mang theo vô vàn chấn động thuộc về Phong Hệ pháp tắc!

"Thú Thần Khí, Tật Phong Nhận!"

Trên gương mặt tộc trưởng Thủy Thần tộc lộ ra vẻ tuyệt vọng, đôi mắt với hai kiện Thần Khí, cho dù là hắn, cũng không có khả năng đánh thắng.

"Tiễn ngươi lên đường!"

Hai tên Thánh cấp đỉnh giai lạnh lùng mà nhìn về phía tộc trưởng Thủy Thần tộc.

Một giây sau, hai kiện Thần Khí tỏa ra vô cùng vô tận Thần Uy cùng chấn động của lực lượng pháp tắc đồng loạt lao ra, bao trùm toàn bộ tộc trưởng và tộc nhân Thủy Thần tộc.

Đây là cục diện không thể cứu vãn.

Thủy Thần tộc vốn đã không quá am hiểu phương diện chiến đấu, huống chi bây giờ còn đối mặt với hai kiện Thần Khí, căn bản không hề có chút năng lực chống cự. Ngay khi tộc trưởng Thủy Thần tộc sắp thua, Phong Vân cuối cùng cũng dự định ra tay.

Hắn cũng không muốn Thái Âm Chân Thủy này rơi vào tay Hắc Âm Chi Thần và Thú Thần.

“Keng!”

Phong Vân lấy tay thay kiếm, nhẹ nhàng chém ra một đường.

Lập tức, giữa thiên địa đột nhiên xuất hiện một vết kiếm quang, chói lóa tựa vĩnh hằng.

Những nơi kiếm quang đi qua, bất cứ thứ gì đều không thể ngăn cản, đánh đâu thắng đó, dễ như trở bàn tay, chém tan vạn vật!

"Phụt!" "Phụt!"

Uy áp và pháp tắc do Tuyệt Vọng Chi Mâu cùng Tật Phong Nhận hạ xuống trực tiếp bị vết kiếm quang này mạnh mẽ chém nát!

Cái gì! ?

Một màn này xảy ra bất ngờ, làm cho tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc đến ngây ra.

Thứ gì, vậy mà có thể chặt đứt uy áp và pháp tắc của Thần Khí! ?

"Không tốt! Đó là Kiếm chi pháp tắc, là Phong Vân đến rồi! Mau chạy đi!"

Tên Thánh cấp đỉnh giai của Hắc Âm Thần tộc phản ứng lại đầu tiên, sợ hãi quát âm lên.

Lời này, hết như là sét đánh giữa trời quang.

Lập tức làm cho đám Thánh cấp của Hắc Âm Thần tộc cùng Thú Thần Điện sắc mặt đại biến.

Thanh danh của Phong Vân, bọn họ tự nhiên cũng đã sớm nghe nói.

Lĩnh ngộ Kiếm chi pháp tắc, tấn cấp tới cảnh giới Bán Thần!

Tồn tại cấp độ này, quả thực là cấp độ mà bọn họ phải ngưỡng vọng cả đời!

Lập tức, bọn họ không hề do dự, tất cả đều điên cuồng lao ra bên ngoài chạy trốn.

Trong đó bao gồm cả hai tên Thánh cấp đỉnh giai kia.

Bán Thần kinh khủng như thế, cho dù bọn họ có được Thần Khí, cũng không thể nào địch lại được!

Bọn họ hiểu rất rõ loại chênh lệch này!

"Keng!"

Nhưng mà, bọn họ mới vừa chạy ra, bên tai đã truyền đến tiếng kiếm rít, mặc dù rất trầm nhẹ, nhưng rơi vào trong tai bọn họ lại không khác gì tiếng than của tử thần.

Hai mươi vị Thánh cấp đang chạy trốn, bao gồm cả hai Thánh cấp đỉnh giai kia, thân thể lập tức cứng đờ ra tại chỗ, trên mặt vẫn như cũ đọng lại vẻ hoảng sợ.

"Phụt phụt phụt phụt phụt phụt. . ."

Một giây sau, thân thể bọn họ trực tiếp phân thành hai nửa, máu tươi điên cuồng bắn ra khắp đất trời, nhuộm đỏ cả một vùng.

"Sao, làm sao có thể!"

Hai vị Thánh cấp đỉnh giai kia trước khi chết vẫn còn trừng to mắt, bên trong tràn đầy vẻ không tin, tựa hồ không thể tin nổi, bản thân mình tay nắm Thần Khí, vậy mà cũng bị Phong Vân dùng một kiếm chém chết.

Nhưng bọn họ làm sao biết, Phong Vân sớm đã khống chế toàn bộ mảnh không gian này, thấy rõ hết thảy, hoàn toàn có thể né qua hai kiện Thần Khí kia, trực tiếp công kích vào chỗ yếu hại của hai người.

Hai vị Thánh giai đỉnh cấp kia chết đi, Tuyệt Vọng Chi Mâu cùng Tật Phong Nhận xuyên qua hư không mà đi.

Phong Vân có lòng muốn muốn ngăn cản, nhưng ngẫm lại cũng đành thôi. Đây là Thần Khí của Thú Thần và Hắc Ám Chi Thần, hẳn muốn cưỡng ép chúng ở lại, cũng chỉ là miễn cưỡng.

Một lát sau.

Tộc trưởng Thủy Thần tộc dẫn theo mấy vị trưởng lão Thánh cấp coi như còn ôn đi tới trước mặt Phong Vân, vô cùng cung kính và cảm kích mà nói: "Đa tạ Phong Vân các hạ ra tay cứu giúp!"

"Khách khí rồi, chỉ là tiện tay mà thôi." Phong Vân khoát khoát tay, biểu thị không cần khách sáo.

Tộc trưởng Thủy Thần tộc lắc đầu, "Lần này nếu không có Phong Vân các hạ, Thủy Thần tộc chúng ta chắc hẳn cũng đã bị diệt tộc. Toàn tộc

chúng ta trên dưới đều vô cùng cảm kích ngài."

"Từ nay về sau, chỉ cần ngài cần chúng ta trợ giúp, xin hãy thoải mái yêu cầu!"

Phong Vân có ân cứu mạng Thủy Thần tộc bọn hắn, phần ân tình này không thể không báo đáp.

Phong Vân nghe xong, sắc mặt hơi đổi, nói: "Nói đến yêu cầu, ta còn thực sự có thứ đang cần đến, không biết các ngươi có nguyện ý hay không?"

"Phong Vân đại nhân cứ việc nói. Nếu là thứ chúng ta có, tất sẽ tặng cho ngài!" Một vị trưởng lão Thánh cấp nói.

"Ta cần Thái Âm Chân Thủy của các ngươi." Phong Vân mở miệng nói.

Lời này vừa ra, bao gồm cả tộc trưởng Thủy Thần tộc, cả mấy vị trưởng lão Thánh cấp đều tỏ ra sững sờ.

Bọn họ hiển nhiên không nghĩ tới, Phong Vân sẽ yêu cầu vật này.

Nhưng sau vài giây đồng hồ, tộc trưởng Thủy Thần cắn răng gật đầu nói: "Nếu Phong Vân đại nhân cần vật này, Thần tộc ta đương nhiên sẽ hai tay dâng lên cho ngài."

Chương 460: Hạ Vị Thần Thê!

Chương 460: Hạ Vị Thần Thê!

Thủy Thần tộc, một gian phòng tu hành xa hoa .

Phong Vân ngồi xếp bằng, mà ở trước mặt hắn, đang lơ lửng một phân dung dịch.

Chỉ lớn chừng một quả bóng đá, nhưng lại có chấn động mênh mêng, tựa như một vùng biển mênh mêng đang phập phồng, làm cho người khác sinh phần hiếu kì.

Dung dịch óng ánh lấp lánh, tỏa ra một loại hào quang thần thánh, rọi ra từng sợi hào quang.

Còn có cả hơi nước bốc lên, rục rở uồn lượn, bao phủ nơi đó, cho dù là một người bình thường nhìn thấy, cũng biết rõ đây là dị bảo, giá trị vô lượng.

Đây cũng là bí bảo Thái Âm Chân Thủy của Thủy Thần tộc!

Dưới tình huống bình thường, Thủy Thần tộc sẽ không đưa ra bảo vật này.

Nhưng Phong Vân có ân cứu mạng cả Thủy Thần tộc, lại thêm hắn lại là Bán Thần, đã hứa hẹn đáp ứng Thủy Thần tộc một điều kiện, lúc này mới thu được bảo vật này.

"Có vật này, ta sẽ có thể thành công phá vỡ gông cùm xiềng xích, lần thứ tám đánh vỡ cực hạn nhân thể!"

Phong Vân tự lẩm bầm.

Sau đó, hắn trực tiếp nuốt lấy Thái Âm Chân Thủy.

Chuyện này nếu để cho tộc nhân Thủy Thần tộc nhìn thấy, tất nhiên sẽ ngạc nhiên tới mức cằm rơi đầy đất.

Thứ này bọn họ đều chỉ dám luyện hóa từng giọt một, bởi vì năng lượng của nó quá mức mãnh liệt, nếu như trực tiếp nuốt cả một ngưng, đoán chừng trong nháy mắt sẽ nổ tung, chết đến không thể lại chết thêm được nữa.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, lại là vừa vặn thích hợp." Ầm ầm!"

Thái Âm Chân Thủy vừa vào trong cơ thể, lập tức rầm một tiếng, hào quang lấp lóe tràn ngập khắp nơi, triệt để bao phủ toàn bộ phòng tu hành này.

May mà phòng tu hành này có phạm vi cực lớn, biện pháp phòng ngự cũng là đỉnh cấp, bằng không, vài phút sau đã nổ tung, tan thành mây khói.

Giờ khắc này.

Kim sắc huyết dịch đã biến đổi đến chín thành chín trong cơ thể Phong Vân kia đang cuộn cuộn sôi trào, không ngừng va chạm với Thái Âm Chân Thủy.

Mà mỗi một lần va chạm, đều sẽ dung hợp lại với nó thêm một chút.

Nhưng trong quá trình này, Phong Vân cũng tuyệt không dễ chịu.

Kim sắc huyết dịch và Thái Âm Chân Thủy đều không phải là vật tầm thường, một cái là Thần Linh chi huyết, một cái là dị bảo linh vật, chấn động sinh ra khi chúng va chạm lẫn nhau vô cùng đáng sợ.

Cho dù là Phong Vân, trên thân thể cũng đã xuất hiện từng vết rách.

Bất đắc dĩ hẳn chỉ có thể thôi động Mộc Hệ nguyên lực trong cơ thể để tu bổ bản thân.

Bằng không, sợ rằng hẳn còn chưa dung hợp thành công, thân thể của mình đã sụp đổ trước.

"Rần! !"

Thái Âm Chân Thủy dường như có linh tính, không cam tâm bị luyện hóa, trùng kích càng thêm hung mãnh, Phong Vân cảm giác bản thân mình giống như đang bốc cháy hùng hực.

"Rầm! !"

Từng đợt nối tiếp nhau, thân thể Phong Vân run rẩy dữ dội, giống như một cọng lục bình lênh đênh trong biển rộng, tùy thời đều sẽ bị sóng to gió lớn lật đổ nhào hoặc bị sóng đánh đến dập nát.

"Mẹ kiếp, ta không tin!"

Phong Vân cũng phát cuồng, con mắt đỏ rực, chỉ là một đoàn Thái Âm Chân Thủy, chẳng lẽ lại có thể lật trời được à.

Ta là người đàn ông đã luyện hóa cả lực lượng Thái Dương và lực lượng Nguyệt Lượng đấy nhé!

Hắn phong bế giác quan, cũng khóa lại nhục thân, không để cho bất cứ một sợi năng lượng nào tiết ra ngoài.

Dốc hết toàn lực luyện hóa Thái Âm Chân Thủy.

"Rầm!" "Rầm!" "Rầm!"

Tầng tầng lớp lớp trùng kích ập tới, Phong Vân kịch liệt run rẩy, xương cốt lách cách kêu vang, thân thể lại càng không cần nói, sớm đã phủ đầy vết nứt, từng tia từng sợi kim sắc huyết dịch tràn ra.

Một hương thơm thanh mát thấm vào ruột gan tản ra, làm cho người ngửi thấy lại có một cảm giác sinh cơ bùng bùng.

Đây chính là Thần chi huyết dịch.

Một giọt đủ để đại địa khô cằn cũng được hồi xuân, thật có công hiệu kì diệu không thể tưởng tượng nổi.

Phong Vân gian nan ngăn cản Thái Âm Chân Thủy.

Trước đó khi luyện hóa lực lượng Thái Dương và lực lượng Nguyệt Lượng, mặc dù về phương diện năng lượng, còn cao hơn Thái Âm Chân Thủy này một chút, nhưng bởi có Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, cho nên chúng cực kỳ diệu ngoan, cũng không sinh ra phản ứng gì kịch liệt.

Mà Thái Âm Chân Thủy này lại là hoang dại, lại là Phong Vân cưỡng ép luyện hóa nó.

Không thể so sánh nổi.

Cho nên nói, muốn tấn cấp tới cấp độ Thần Thể, nếu như không có công pháp luyện thể tốt, chỉ một mực sử dụng thiên địa linh vật thì sẽ rất dễ chết bất đắc kỳ tử.

Nhìn độ khó khi luyện hóa Thái Âm Chân Thủy này liền biết.

Cho dù là Phong Vân, đều có chút cổ quá.

Không biết qua bao lâu.

Phong Vân cảm giác ý thức của mình đều có chút mơ hồ.

Thái Âm Chân Thủy trong cơ thể rốt cục cũng hoàn toàn bị hàng phục, không còn tròng kích giãy dựa, bị kim sắc huyết dịch thôn phệ dung hợp toàn bộ.

Sau khi luyện hóa một sợi Thái Âm Chân Thủy cuối cùng.

Bỗng nhiên ——thân thể Phong Vân nóng rực, lại phát ra hào quang lóng lánh, bộc phát ra một cỗ chấn động kinh khủng.

Giờ khắc này, cả phương thiên địa này đều thất sắc.

Bên ngoài.

Trên bầu trời, đám mây ùn ùn kéo đến, kịch liệt bành trướng.

Tựa như theo từng nhịp Phong Vân hô hấp, đại sơn bốn phía Thủy Thần giới rầm rầm vang lên, phảng phất như muốn sụp đổ.

Một cỗ uy áp vô hình giáng xuống, trực tiếp làm cho tộc nhân Thủy Thần tộc trong Thủy Thần giới toàn thân chấn động, một cảm giác thần phục từ sâu trong linh hồn tuôn ra quét sạch toàn thân.

Như là sinh mệnh cấp thấp gặp được sinh mệnh cấp cao.

"Àm! !"

Lúc này, Thủy Thần Tháp tự động thức tỉnh, đồng dạng tràn ra uy áp, đối chọi lại cỗ uy áp này, nhưng rõ ràng không địch lại, bị ép phải không

ngừng rút về.

May mắn, cỗ uy áp vô hình này chỉ xuất hiện một lát, sau đó liền biến mất, phảng phất như chưa từng xuất hiện qua.

"Vừa rồi, đến cùng đã phát sinh cái gì?"

Bao gồm cả tộc trưởng Thủy Thần tộc ở bên trong, một đám cường giả Thánh cấp đều kinh nghi bất định, uy áp kia, ngay cả bọn họ đều cảm thấy ngạt thở, thật đáng sợ!

"Ở nơi này của chúng ta, có thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy, chỉ có một người mà thôi."

Một vị trưởng lão Thánh cấp thấp giọng nói.

Những người khác lập tức hiểu được ý này, không hẹn mà cùng nhìn về phía một gian phòng tu hành xa hoa nào đó.

Chính là nơi Phong Vân đang ở.

"Phong Vân các hạ, thật sự là quá kinh khủng."

Những Thánh cấp này đã tìm không thấy từ ngữ nào để hình dung sự đáng sợ của Phong Vân, vượt xa khỏi tưởng tượng của bọn họ.

...

Phòng tu hành.

Ở trung tâm phảng phất có một vầng Thái Dương, sáng lóa chói mắt.

Mà bên trong vầng thái dương đó bao phủ một bóng người đang ngồi xếp bằng yên lặng.

Lúc này máu trong cơ thể Phong Vân đã hoàn toàn biến thành màu vàng kim, phảng phất như dòng Tinh Hà loá mắt, dạt dào chảy xuôi.

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, thân thể của mình đã thăng hoa, phảng phất như mới được trọng sinh.

"Vạn ức cân khí lực. . ."

Khí lực trực tiếp tăng lên gấp hơn trăm lần so với trước kia, tổ chất thân thể cũng thế!

Phong Vân cảm giác mình chỉ cần đánh một quyền xuống dưới, cả cứ địa nhân loại đều sẽ bị xóa sổ trong nháy mắt.

Đây chỉ đơn thuần là lực lượng thân thể, không có tăng thêm những thứ khác như năng lượng pháp tắc.

Có thể nghĩ hắn đáng sợ tới mức độ nào!

Phong Vân nhìn bảng thuộc tính của mình, quả nhiên nhìn thấy biến hóa trên hàng thể chất kia.

【 Hạ Vị Thần Thể 】

"Hạ Vị Thần Thể, xem ra còn có thể tiếp tục tiến giai đi lên."

Hắn hơi nhướn lông mày, cũng không hề giật mình.

Mà vấn đề bây giờ là, Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ hắn đã tu luyện xong, cao nhất chính là lần thứ tám đánh vỡ cực hạn thân thể, tấn thăng tới Hạ Vị Thần Thể.

Chương 461: Không gian nguy pháp tắc, thành!

Chương 461: Không gian nguy pháp tắc, thành!

“Xem ra Hạ Vị Thần Thể đã là cực hạn trên địa cầu rồi.” Phong Vân lầm bầm nói.

Muốn tấn thăng đến tầng cao hơn Thần Thể, chỉ có thể đến vũ trụ mênh mông.

“Trước không vội, chuyện ở đây vẫn chưa hoàn thành, mình cũng chưa thành Thần.”

Hắn nhẹ nhàng lầm bầm, bây giờ hắn đạt đến Hạ Vị Thần Thể cũng đủ rồi, tạm thời không vội.

Sau đó hắn quét mắt về phía thời gian, không khỏi giật mình: “Vậy mà đã qua hai năm rồi!”

Hắn nghĩ mới một tháng mà thôi, nhưng không ngờ vừa luyện hóa, đã luyện hóa hai năm.

Điều này khiến Phong Vân không thể không cảm thán, tu hành đúng là không có ngày tháng.

Thời gian hai năm giống như cơn gió, nói qua liền qua.

“Xem ra sau này mình phải bình thường hơn với tình huống này.”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói.

Thật ra các võ giả khác đạt đến cảnh giới của hần đã có thói quen như vậy, còn Phong Vân tiến bộ quá nhanh, từ khi tu hành đến bây giờ mới được mấy năm mà thôi, cho nên hần mới có cảm giác này.

Hai năm này, tiếc nuôi duy nhất của Phong Vân là không quét hình chiếu.

Dù sao lúc đánh vỡ cực hạn nhân thể, tấn tăng đến Thần Thể là đại sự hàng đầu, cho dù là Phong Vân cũng không dám phân tán lực chú ý, tập trung toàn bộ ý thức và tinh thần, không dám phân ra một tia.

“Nên rời đi.”

Phong Vân lập tức ra khỏi phòng tu hành.

Hần vừa đi ra ngoài, rất nhanh đã truyền đến giọng nói của tộc trưởng Thủy Thần tộc.

Sau đó ông ta lập tức dẫn một đám Thánh giả chạy đến.

Lúc bọn họ nhìn thấy Phong Vân đứng đó, lập tức cảm thấy bị đè nén, không dám nhìn thẳng, theo bản năng lui lại.

Đây là cấp độ sinh mệnh có khác biệt to lớn dẫn đến thay đổi.

Bây giờ Phong Vân có Hạ Vị Thần Thể, máu trong cơ thể lột xác thành Thần chi huyết, cộng thêm kiếm chi pháp tắc, ngoại trừ việc hần không ngưng tụ ra Thần Cách, trên bản chất, hần đã là một Hạ Vị Thần.

Đương nhiên, vẫn có chênh lệch với Hạ Vị Thần chân chính, nhưng đối với đám người tộc trưởng Thủy Thần tộc, thật ra cũng giống nhau, có thể giết chết bọn họ!

“Phong Vân các hạ lại mạnh lên rồi!”

Trong lòng tộc trưởng Thủy Thần tộc kinh hãi nói, liên tưởng đến chi uy vô hình lúc trước bộc phát ra, bây giờ nói Phong Vân đã thành Thần, ông ta cũng tin tưởng!

Sau đó, Phong Vân chào hỏi tộc trưởng Thủy Thần tộc và đám Thánh giả một tiếng rồi rời đi, không tiếp tục ở lại đây nữa.

Hắn trở lại cứ địa Tinh Diệu, tất cả đều không có gì thay đổi lớn.

Chỉ có Phong Tiểu Lan vẫn chưa trở về như cũ.

Điều này khiến Phong Vân cảm thấy có chút kỳ lạ, gửi bưu kiện cho cô cũng không thấy trả lời.

“Không phải đang ở nơi nào ngăn chặn tín hiệu chứ?”

Trong lòng Phong Vân hơi động.

Mà nơi ngăn cản tín hiệu, chỉ có thể các di tích bí cảnh.

Nghĩ đến đây, Phong Vân dùng lực linh hồn cảm giác, bảo đảm linh hồn của Phong Tiểu Lan vẫn dao động bình thường, mới yên lòng.

“Linh hồn lạc ấn lưu lại trên người Tiểu Lan tử cũng không có dấu hiệu bất thường gì, nói rõ tử ấy không gặp nguy hiểm.” Phong Vân lầm bầm.

Nhưng hắn vẫn thời khắc chú ý, phân ra mấy tia ý thức cảm giác linh hồn Phong Tiểu Lan, một khi có dao động lớn, hắn có thể phát hiện ra đầu tiên.

“Như vậy đề phòng ngừa vạn nhất.” Phong Vân hài lòng gật đầu.

Mặc dù ngoài mặt hắn giả bộ như mặc kệ đề Phong Tiểu Lan tùy ý xông xáo, nhưng hắn vẫn vụng trộm bảo vệ tốt cho cô.

Dù sao, đây chính là vợ tương lai của hắn.

Sau đó, ý thức của Phong Vân tiến vào không gian tám gương, bắt đầu quét hình chiếu.

“Hai năm không quét, hi vọng có thể bạo ra cái tốt.” Hắn yên lặng nói.

Gần một tiếng sau, Phong Vân quét xong tất cả các hình chiếu có chất lượng tốt.

Trước kia hắn quét tất cả các hình chiếu, mất hơn hai mươi tiếng, nhưng bây giờ thực lực của hắn đã tăng lên, căn bản không cần tốn nhiều thời gian như trước.

Các hình chiếu trong gương đều xông lên cũng không phải đối thủ của hắn, không nói đến một chọi một, vì vậy vài phút đã giải quyết xong.

Lúc này, ý thức của hắn quét về phía ba lô.

Một trận cường quang lấp lóe, sáng chói mắt.

[Không gian lĩnh vực (cửu trọng)] : Đến từ hình chiếu Hư Không Thú.

[Phong chi ngụy pháp tắc (sáu tầng)] : Đến từ hình chiếu Phong Tượng Sơ.

“Bạo ra hai cái, không tệ.”

Phong Vân hài lòng gật đầu, hai vật rơi xuống này đúng là hai vật hắn đang cần.

Phong chi nguy pháp tắc thì không cần phải nói.

Cửu trọng không gian lĩnh vực, một khi dung hợp, không gian lĩnh vực của hắn sẽ thành công tấn thăng đến cấp độ nguy pháp tắc.

“Đáng tiếc còn thiếu một cái thiên phú không gian cấp thuật phạm.”

Nếu không, thiên phú không gian của Phong Vân có thể tăng đến cấp tinh mang, sinh ra năng lực mới.

Nhưng hắn tin tưởng, cuối cùng sẽ có một ngày tuôn ra thôi.

“Hiện hóa.”

Trong lòng Phong Vân lập tức nói.

Ong! Ong!

Hai loại quang huy một bạc một xanh nổ tung trong đầu hắn, hóa thành vô số cảm ngộ, dung nhập vào trong ký ức và tâm thần của hắn.

Nếu là lúc trước, Phong Vân không dám hiện hóa cùng lúc hai loại, bởi vì như vậy sẽ sinh ra một lượng tin tức và ký ức quá mức khổng lồ, hắn không thể luyện hóa hoàn toàn được, hơn nữa còn có nguy hiểm.

Nhưng bây giờ lực linh hồn của hắn đã tăng lên, Hư Thần Chi Tháp đã đạt đến viên mãn, căn bản không sợ tin tức và ký ức này trùng kích.

Đừng nói hai loại, cho dù ba, bốn loại, hắn cũng có thể hiện hóa cùng lúc.

Nhưng đây đã là cực hạn rồi, không thể nhiều hơn.

Một lát sau, dung hợp hoàn tất.

Không gian lĩnh vực của Phong Vân tấn thăng đến không gian pháp tắc, còn phong chi ngụy pháp tắc cũng đạt đến tầng thứ bảy.

“Bây giờ, trong các loại thuộc tính, hệ kim và hệ phong đã đạt đến tầng thứ bảy, có hi vọng tấn thăng đến pháp tắc...”

Đây cũng là hi vọng của hắn, vì có võ kỹ dung hợp hệ phong và hệ kim, hơn nữa, hắn cũng tu luyện

“Hy vọng có thể sớm tuôn ra.” Phong Vân thầm nói

...

Cùng lúc đó, ở một nơi xa xôi.

Trong một di tích rộng lớn, một cung điện khổng lồ đứng ở trung tâm, toàn thân màu xanh biếc, có những đường vân thần bí, lộ ra cảm giác sinh cơ thiên nhiên vĩ đại.

Lúc này, Phong Tiểu Lan đang đứng trước cung điện.

Cô nhìn cánh cửa đóng chặt, nhẹ nhàng đưa tay phải ra, đường vân màu xanh lá ở mi tâm hiện lên.

Ong!

Một tiếng động vang lên, lục quang sáng bùng, cánh cửa đóng chặt âm ỉ mở ra.

“Mở! Mở!”

Trong đầu Phong Tiểu Lan truyền ra giọng nói hưng phấn của sinh mệnh trí năng.

Phong Tiểu Lan hít sâu một hơi, chậm rãi đi vào.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, ở chỗ cao trong đại điện, có hai chùm khí lưu lơ lửng, trong đó có một chùm bao vây một viên tinh thể màu xanh lá.

Nếu như Phong Vân ở đây, nhất định có thể nhận ra, đây là Thần Cách!

Chương 462: Tự mình tìm đường chết!

Chương 462: Tự mình tìm đường chết!

“Thấy không, tiểu nha đầu, viên tinh thể màu xanh lá đó chính là Thần Cách, chỉ cần ngươi luyện hóa, thì có thể thành Thần, có sinh mệnh vô tận, nhưng ta đề nghị ngươi không nên luyện hóa.”

Giọng nói của trí năng sinh mệnh truyền đến.

“Vì sao?” Phong Tiểu Lan hiểu kỳ hỏi.

“Một khi ngươi luyện hóa, cả đời ngươi sẽ dừng lại ở cảnh giới Hạ Vị Thần, không thể tiến bộ được, bây giờ tư chất của ngươi đang tiến hóa, có tiềm chất tự chủ thành Thần rồi, ta đề nghị ngươi nên suy tính một chút.”

“Được, ta biết rồi.”

Phong Tiểu Lan gật đầu, bây giờ cô cũng không có ý định luyện hóa viên Thần Cách này.

Cô lập tức vung tay lên, hai chùm khí lưu bay đến, đầu tiên cô ta lấy viên Thần Cách ra.

Lúc cô chạm đến, một tin tức truyền vào trong đầu cô ta: “Thần Cách Hạ Vị hệ mộc.”

Chuyện liên quan đến Thần Cách, trí năng sinh mệnh đã sớm nói với cô, bởi vậy Phong Tiểu Lan đều biết, cũng không quá chấn kinh.

Sau đó, ánh mắt cô nhìn về phía chùm khí lưu khác.

Đó là một viên ngọc giản, giống như đúc ngọc giản mà Phong Vân thu hoạch được, nhưng là màu xanh biếc. Phong Tiểu Lan nhẹ nhàng cầm lên, đưa một tia lực linh hồn vào thăm dò.

Lập tức, có một giọng nói vang vọng trong đầu cô.

“Hệ mỘC đại biểu sinh cơ và tân sinh, ngụ ý sinh mệnh chi đạo, đây là Sinh Mệnh Chi Pháp mà ta sáng tạo, có thể câu thông thiên nhiên, mượn vĩ lực vô thượng, có thể cứu người, cũng có thể ngăn địch.”

Ong!

Giọng nói vừa dứt, Phong Tiểu Lan liền cảm thấy có một lượng lớn tin tức tràn vào đầu cô.

“Sinh Mệnh Chi Thập, võ kỹ cấp Thần hạ vị.”

Cô cẩn thận cảm ứng một lúc, rồi lẩm bẫm nói.

“Bây giờ ngươi đã có Thần Cách hạ vị hệ mỘC và võ kỹ cấp Thần hạ vị, đại biểu tương lai ngươi nhất định sẽ thành Thần Linh, kém nhất cũng là Thần hạ vị, thế nào, ta đã sớm nói với ngươi rồi, đi theo ta, tuyệt đối có thể khiến ngươi thoát thai hoá cốt.”

Giọng nói đặc ý của trí năng sinh mệnh vang lên.

“Đúng đúng đúng, ngươi lợi hại nhất.” Phong Tiểu Lan bất đắc dĩ nói.

Cô lập tức nhớ đến cái gì đó, hỏi: “Ký ức của ngươi khôi phục rồi? Có nhớ ai đã biến ngươi thành như vậy không?”

“Ừ, sớm đã khôi phục rồi.” Nhắc đến chuyện này, cảm xúc của trí năng sinh mệnh trở nên trầm thấp hơn rất nhiều.

“Là ai?”

“Tạm thời ngươi không cần biết, bây giờ ngươi chưa thể với đến người kia, cố gắng tu hành đi, chờ đến một ngày ngươi đạt đến Thánh cấp đỉnh giai, mới có tư cách biết.” Trí năng sinh mệnh nói.

Thánh cấp đỉnh giai?

Bây giờ Phong Tiểu Lan mới là Vương cấp đại viên mãn, khoảng cách đến cấp bậc kia còn rất xa.

Người kia, lại cường đại như vậy?

“Được rồi, nhưng chuyện này không quan trọng, việc cấp bách là nhanh chóng rời khỏi nơi này, ở lâu sẽ bị người ta phát hiện.”

“Hiểu rồi.” Phong Tiểu Lan gật đầu, dè xuống chân kinh trong lòng.

Cô nhanh chóng rời đại điện, từ trong di tích Thần cấp này đi ra.

Nhưng mà, lúc cô mới đi ra, chuẩn bị bay lên không trung rời đi.

Ở bên ngoài bỗng nhiên.

Oanh!

Theo tiếng nổ, trên không trung truyền xuống uy áp bàng bạc, giống như đại dương mênh mông, trực tiếp ép Phong Tiểu Lan xuống mặt đất, không

thể động đậy.

“Thánh cấp!”

Trí năng sinh mệnh hét lên trong đầu Phong Tiểu Lan.

Sắc mặt Phong Tiểu Lan đại biến, vẫn bị phát hiện.

“Ha ha, ta đã phát hiện di tích Thần cấp hệ mộc này từ nhiều năm trước, nhưng ta không có tín vật, không cách nào mở ra được, không nghĩ tiểu cô nương như ngươi lại đắc thủ, vận khí thật khiến người ta hâm mộ.”

Một giọng nói trêu tức vang lên.

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một thân ảnh to lớn, toàn thân đều có lớp vảy màu xanh lục, nhìn như cá sấu, cái đuôi to lớn dài trăm mét, che đầy xung quanh.

“Phó điện chủ của Thú Thần Điện, hung thú biến dị siêu cấp, Mãng Hoang Lục Ngạc!”

Giọng nói của trí năng sinh mệnh lập tức truyền ra: “Nó có thực lực Thánh cấp đỉnh giai!”

Thánh cấp đỉnh giai?

Phong Tiểu Lan nghe thấy bốn chữ này, trong lòng nguội lạnh.

Lúc này, ở phía xa, có hai cỗ khí tức cường đại xông đến.

Đó là một lão nhân và một người trung niên, đều khoác áo bào màu lục, trên tay lão nhân cầm quả trượng màu xanh lá, còn người trung niên thì vác thanh kiếm cũng màu xanh lá.

Mãng Hoang Lục Ngạc nhìn thấy hai người này, sắc mặt trở nên lạnh băng: “Tộc trưởng Mộc Thần tộc và trưởng lão chấp pháp muốn cướp Thần Cách của ta sao?”

“Nực cười, cái gì mà Thần Cách của người, không phải chỉ có một mình người phát hiện di tích Thần cấp hệ mộc này, chúng ta đã sớm phát hiện rồi, nếu không người nghĩ làm sao chúng ta có thể đuổi đến đây nhanh như vậy.”

Người đàn ông trung niên hừ lạnh một tiếng nói.

“Vậy xem đến tay ai trước.”

Mãng Hoang Lục Ngạc phóng đến chỗ Phong Tiểu Lan đầu tiên, trực tiếp mở miệng to như chậu máu, muốn một ngụm nuốt cô vào bụng.

Người trung niên thấy vậy, lập tức xông đến, nhưng lại bị lão nhân kéo lại.

“Tộc trưởng, người ngăn cản ta làm gì, chậm thêm nữa là không kịp đâu.” Người trung niên vội la lên.

“Con Mãng Hoang Lục Ngạc kia tự tìm đường chết, người cũng đừng tham gia vào.” Lão nhân lắc đầu nói.

“Tự tìm đường chết, có ý gì?” Người trung niên kinh ngạc nói.

“Người nhìn kỹ tiểu cô nương kia đi.”

Người trung niên nghe vậy nhìn lại, sau đó toàn thân chấn động, không nhận được hoảng sợ nói: “Cái này, đây không phải là Phong Vân các hạ...”

Phong Vân nổi tiếng khắp thiên hạ, đám người cũng biết rõ người bên cạnh hẳn. Phong Tiểu Lan là vợ tương lai của Phong Vân, đương nhiên

cũng không ngoại lệ, tướng mạo của cô sớm đã truyền khắp chín đại Thần tộc rồi.

Sau khi người trung niên nhận ra Phong Tiểu Lan, liền dùng ánh mắt thương hại nhìn Mãng Hoang Lục Ngạc.

“Ha ha, Thần Cách này là của ta!”

Bên này, Mãng Hoang Lục Ngạc không phát hiện cái gì, nhìn Phong Tiểu Lan gần trong gang tấc, trên khuôn mặt dữ tợn để lộ nụ cười hung phấn.

Nhưng một khắc sau, trên người Phong Tiểu Lan bỗng xuất hiện từng tia ngân quang, lóe lên rồi biến mất không thấy gì nữa.

Hả?

Mãng Hoang Lục Ngạc khẽ giật mình, có chút không phản ứng kịp.

Nhưng mà, ngay lúc này, trên không trung hơn mười dặm, có một gợn sóng to lớn sinh ra, giống như không gian hóa thành mặt nước, nơi đó có một Chân Long muốn vọt ra khỏi mặt nước.

Bầu trời bị gợn sóng vô tận này thôi động, hình thành một tầng khí lưu vô cùng to lớn.

Thiên địa giống như đều trở nên âm đạm.

Ầm ầm!

Sau đó, trong ánh mắt chấn kinh của Mãng Hoang Lục Ngạc, một bàn tay to lớn xuất hiện trên không trung!

Bàn tay kia thon dài, bóng loáng như ngọc, nhưng lại giống như một tòa thần sơn cao vạn trượng, vắt ngang trên bầu trời!

Che đây tinh nguyệt, kinh khủng vô biên!

“Cái này, lực lượng này?”

Mãng Hoang Lục Ngạc cảm nhận được một loại nguy cơ cực hạn, giống như đối mặt với Thú Thần, nó phát ra tiếng kêu thảm thiết, muốn thoát khỏi lực lượng này.

Chương 463: Một chương nghiên chết!

Chương 463: Một chương nghiên chết!

Trên bầu trời, xuất hiện một bàn tay mỹ lệ nhưng lại vô cùng kinh khủng, giống như thần sơn vạn trượng rơi xuống, một lực lượng không thể nào tưởng tượng được bao trùm mây dậm trời cao!

Trong vạn dặm, gió không thổi, mây không bay, dường như ngay cả ánh sáng cũng bị giam cầm giữa không trung.

“Không! Ta là phó điện chủ Thú Thần điện, người không thể giết ta!”

Lúc này, trên mặt Mãng Hoang Lục Ngạc đã tràn đầy hoảng sợ.

Dưới lực lượng này, nó cảm thấy như đang đối mặt với lực lượng thiên địa vậy.

Một khắc sau, nó không chút do dự thiêu đốt chín tầng nguy pháp tặc của mình, toàn thân tuôn ra năng lượng cuồng bạo, nó làm như vậy không phải để phản kích, mà để hình thành một tấm chắn to lớn, che trước người mình.

Đối mặt với lực lượng kinh khủng như vậy, cho dù cuồng ngạo như Mãng Hoang Lục Ngạc cũng biết rõ nó không thể phản kích được.

Chỉ có thể lấy uy vọng vô lượng của Thú Thần, chân nhiếp Phong Vân, nhưng căn bản không thể dùng được.

Bàn tay lớn có thể so với thân sơn vạn trượng kia không có chút trở ngại rơi xuống.

Trong tiếng gầm gừ vô cùng hoảng sợ của Mãng Hoang Lục Ngạc, bàn tay nhẹ nhàng thoải mái ấn một cái.

Một giây sau, sức mạnh vô biên xuất hiện.

Ầm ầm!

Hư không như bức tranh, không ngừng run rẩy, lan tràn từng đạo vết rách, tiếng vang kinh khủng giống như trời sập truyền ra ngoài.

Bành Bành! Bành!

Đồng thời có vô số khí lưu bị đánh nổ, trên bầu trời có vô số đám mây hình nấm dâng lên.

“A!”

Mãng Hoang Lục Ngạc đứng mũi chịu sào phát ra tiếng rú thảm thiết, dưới chưởng này, cho dù nó thiêu đốt tất cả lực lượng ngự pháp tắc của mình, cũng bị nghiền nát giống như bọt biển.

“Thú Thần cứu ta!”

Trước khi chết, nó chỉ kịp hô lên một câu như vậy, sau một hắc, thân thể nó rèn luyện mấy nghìn năm bỗng nhiên sụp đổ, hóa thành vô số huyết vụ, theo gió phiêu tán, không lưu lại chút dấu vết nào.

Mà ở nơi xa, tộc trưởng Mộc Thần tộc và trưởng lão chấp pháp bị thổi đến ngoài nghìn dặm, khó khăn lắm mới dừng lại, bọn họ hoảng sợ, toàn thân vô thức co giật.

“Quá, quá kinh khủng!”

“Đây, đây là lực lượng mạnh đến cỡ nào!”

Lúc trước con kinh phong đến gần, khiến bọn họ suýt nữa ngạt thở, còn bị thổi ra ngoài nghìn dặm.

Loại lực lượng này, nói là Thần Linh bọn họ cũng tin tưởng. Vị Phong Vân các hạ này, rốt cuộc đã đạt đến cấp độ gì rồi?

“Trở về, trở về thôi, viên Thần Cách này không phải thứ chúng ta có thể nhúng chàm!” Tộc trưởng Mộc Thần tộc lắc đầu nói.

Trưởng lão chấp pháp cũng gật đầu, ông ta cảm thấy vô cùng may mắn vì lúc trước mình không ra tay, nếu không, bây giờ người đã lạnh rồi.

Đồng thời trong lòng ông ta cũng rất thương hại và đồng tình với Mãng Hoang Lục Ngạc, ai bảo nguoi gây sự với Phong Vân, một chút nhân lực cũng không có.

...

Ngoài vạn dặm, trong một sơn cốc.

Thân ảnh Phong Tiêu Lan xuất hiện, âm thanh của trí năng sinh mệnh đang âm ỉ vang lên trong đầu cô.

“Mẹ nó! Tiểu tình nhân của nguoi quá mạnh rồi, một chương đề chết Thánh cấp đỉnh giai! Mẹ nó, quá biến thái!”

Thực lực kinh khủng của Phong Vân quả thật đã hù dọa trí năng sinh mệnh, khiến nó liên tục nói tục, có thể biết nó kích động thế nào.

Phong Tiểu Lan có chút choáng váng, cô đã mấy năm không gặp Phong Vân rồi, không biết hắn đã đạt đến cấp độ gì? Thành Thần?

“Tuyệt đối chưa thành Thần, ta không cảm nhận được khí cơ Thần Cách trên người hắn.”

Trí năng sinh mệnh tương thông với suy nghĩ của Phong Tiểu Lan, đương nhiên biết cô nghĩ cái gì.

“Quả thật chưa thành Thần.”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên truyền đến. Trên hư không, thân ảnh Phong Vân xuất hiện.

“Tiểu Vân!”

Phong Tiểu Lan vừa nhìn thấy Phong Vân, liền kích động nhào đến.

Mấy năm không gặp Phong Vân, đối với cô, đây là một loại giày vò, nếu không bận tu hành, cô đã sớm không nhịn được mà về rồi.

Phong Vân trở tay ôm Phong Tiểu Lan, không nói gì thêm.

Dựa theo tình cảm nhiều năm giữa hắn và Phong Tiểu Lan, không cần nói cái gì, một ánh mắt đã nói lên tất cả.

Mà lúc này, trí năng sinh mệnh xông đến, ánh mắt quét qua Phong Vân, khi nó nghe được tiếng máu chảy trong cơ thể Phong Vân giống như trường hà lao nhanh, hiện ra ánh sáng màu vàng chói mắt, không khỏi hét lên kinh ngạc: “Ngươi, ngươi, ngươi tấn thăng hạ vị Thần Thể?”

“Khó trách, khó trách một chương của ngươi đã đè chết Mãng Hoang Lục Ngạc, trước mặt Thần Thể, thân thể nó rèn luyện mấy nghìn năm chỉ như một đồng giấy lộn, yếu ớt không chịu được.”

Cuối cùng trí năng sinh mệnh cũng biết vì sao Phong Vân lại biến thái như vậy, thể chất của hắn đã đạt đến hạ vị Thần Thể!

“Biến thái, thật biến thái, Thần hạ vị mới có thể sinh ra Thần Thể, một Thánh cấp như ngươi mà đã làm được, thật sự là thiên phú thể chất quá kinh khủng.”

Trí năng sinh mệnh đã hoàn toàn bội phục Phong Vân, đây là một tên quái vật đã vượt qua tưởng tượng của nó, không thể đoán được thành tựu trong tương lai.

Phong Tiểu Lan cũng há to miệng, khuôn mặt ngốc manh.

Cô biết Thần Cách, tự nhiên cũng hiểu cái gì là Thần Thể, chính vì biết, cho nên mới rung động như thế.

Tiểu Vân, vậy mà đã tấn thăng đến cấp độ Thần Thể!

Cái này, cái này... Lượng tin tức này quá lớn! Cô căn bản không phản ứng kịp!

Bên này, Phong Vân nghe vậy, có chút hiếu kỳ nhìn đối phương.

“Đến hạ vị Thần Thể cũng biết, xem ra lai lịch của ngươi không tầm thường.”

“Lai lịch ta thế nào cũng không rõ lắm, ta còn đang khôi phục ký ức.”

Trí năng sinh mệnh nói: “Nhưng có một số việc ta rất rõ ràng, hôm nay ngươi giết chết Mãng Hoang Lục Ngạc kia, đến từ Thú Thần Điện, theo ta biết, ở Thú Thần Điện, mạnh nhất là Thú Thần, có một viên Thần Cách hạ vị hệ phong.”

“A?”

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, hần sớm đoán được Thú Thần cũng có một viên Thần Cách, nếu không Hắc Ám Thần tộc sẽ không bình khởi bình tọa với Thú Thần Điện.

Chỉ có thực lực tương đương, mới có thể như vậy.

“Làm sao ngươi biết?” Phong Vân dò hỏi.

“Bởi vì lúc trước ta và ký chủ đời thứ nhất đi lấy viên Thần Cách hệ phong này, nửa đường bị Thú Thần chặn giết.”

Trí năng sinh mệnh trầm giọng nói: “Giống như tình huống lần này, nếu ngươi không ra tay, kết quả của cô gái nhỏ này sẽ giống như trước.”

Phong Tiểu Lan nghe xong, không khỏi hô nhỏ ra tiếng, cô không ngờ, trước mình cũng có người nhận được trí năng sinh mệnh.

“Lần đó ta bị đánh gần như sụp đổ, tổn mấy nghìn năm mới miễn cưỡng khôi phục lại, tình huống sau đó các ngươi đều biết, ta gặp cô gái nhỏ này...”

Lúc này Phong Tiểu Lan mới nói: “Cho nên, kẻ thù mà ngươi nói lúc trước, chính là Thú Thần sao?”

“Đúng.” Trí năng sinh mệnh đáp.

Nó vốn không có ý định nói, bởi vì Phong Tiểu Lan quá yếu, nói ra cũng vô dụng.

Nhưng bây giờ Phong Vân mạnh như vậy, đã sinh ra Thần Thể, nó nói ra cũng không sao.

Phong Vân nghe xong, hần cảm thấy, so với Thú Thần, hần càng hiếu kỳ với lai lịch của trí năng sinh mệnh hơn, nó biết hai di tích Thần cấp, rõ ràng

không phải trí năng sinh mệnh bình thường.

Nhưng bây giờ nó còn chưa khôi phục toàn bộ ký ức, e rằng có hỏi cũng không ra cái gì.

“Ra ngoài đủ lâu rồi, trở về đi.”

Sau đó, Phong Vân dẫn Phong Tiểu Lan thuận di trở về cứ địa Tinh Diệu.

Chương 464: Sinh Mệnh Chi Tâm!

Chương 464: Sinh Mệnh Chi Tâm!

Thú Thần Điện.

Hai mắt Thú Thần vô cùng bạo ngược, hắn vừa mới biết tin Mãng Hoang Lục Ngạc đã tử vong.

"Phong Vân, lại là ngươi!"

Từ khi Phong Vân xuất hiện đến nay, Thú Thần Điện có thể nói là chịu tổn thất vô cùng nặng nề, hung thú Thánh cấp liên tiếp chết đi.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Từ thập đại hộ pháp, đến đồ đệ yêu quý của hắn, lại đến phó điện chủ. Hiện tại Thú Thần Điện chỉ còn lại không đến mười vị Thánh cấp!

Nếu không có Thú Thần hắn tồn tại, không chừng cửu đại Thần tộc sẽ đồng loạt đánh tới.

"Ngươi chờ đó cho ta, Phong Vân! Còn có thời gian sáu năm nữa. Sáu năm sau, ta muốn ngươi và cả nhân loại chôn cùng bọn họ!"

Tiếng rống phẫn nộ mà tàn khốc quanh quẩn khắp đại điện, như quỷ thần khóc than, làm cho người ta sợ hãi.

Trước kia cửu đại Thần tộc là đối thủ một mất một còn của hắn, mà bây giờ, Phong Vân đã trở thành đại địch số một, hắn nhất định phải giết chết

Phong Vân đề trả mỗi thù này.

Cứ địa Tinh Diệu, bên ngoài biệt thự Phong gia.

Phong Vân dẫn theo Phong Tiểu Lan thuận di trở về.

Phong Tiểu Lan nhìn cảnh tượng quen thuộc trước mắt, nàng kinh ngạc đến ngây người.

Một giây trước còn ở ngoài trăm vạn dặm, một giây sau vậy mà đã trực tiếp quay về đến nơi!

"Tạo nghệ không gian của tình nhân bé nhỏ của ngươi này cực cao, ta nghiêm trọng hoài nghi hẳn đã lĩnh ngộ được pháp tắc rồi!"

Giọng nói của sinh mệnh trí năng vang lên.

"Không Gian pháp tắc? Đó không phải là không gian thành Thánh sao."

Phong Tiểu Lan hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân vừa rung động lại vừa tự hào.

Rung động là vì Phong Vân trên phương diện không gian đã có được tạo nghệ cao siêu, mà tự hào là vì không hổ là Tiểu Vân của nàng, có được thành tựu kinh người như vậy.

"Thời gian vi tôn, không gian xung vương. Đáng tiếc, không gian thành Thần so thành Thánh còn khó hơn không chỉ gấp trăm lần. Mặc dù có được không gian Hạ Vị Thần thiên phú cũng không nhất định trăm phần trăm thành công. . ."

Trí năng sinh mệnh cảm khái nói.

"Mặc kệ nó khó khăn cỡ nào, ta tin tưởng Tiểu Vân nhất định có thể làm được."

Phong Tiểu Lan hoàn toàn tin nhiệm Phong Vân, thậm chí đạt tới mức tin tưởng vô điều kiện, nói là Fan hâm mộ số một cũng không quá.

Thấy thế, trí năng sinh mệnh cũng không nói gì, nó không muốn lại bị vả mặt lần nữa.

Mặc dù lý trí nói cho nó biết Phong Vân gần như không có khả năng đạt tới không gian thành Thần, nhưng cho đến tận lúc này, Phong Vân đã sáng tạo ra bao nhiêu kỳ tích, hoàn thành bao nhiêu chuyện mà dưới cái nhìn của nó là gần như không thể làm được.

Có một loại yêu nghiệt, căn bản vốn không thể nhìn theo lẽ thường.

Đôi mắt với tồn tại vượt qua lý giải này, trí năng sinh mệnh cảm thấy, nó vẫn nên ngậm miệng lại thì hơn.

Một bên khác.

Phong Vân trước đó không để ý, bây giờ mới cảm nhận được Phong Tiểu Lan lúc này đã đạt tới cảnh giới Vương cấp, chuyện này khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Thế là, tò mò, hắn sử dụng dò xét chi nhãn với Phong Tiểu Lan.

"Keng".

【Đối tượng dò xét】 : Phong Tiểu Lan

【 Tuổi tác 】 : 25 tuổi

【 Cảnh giới 】 : Vương cấp đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : võ kỹ Cửu giai 《 Mộc Chi Tù Lung 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Mộc Hải Hàng Lâm 》 , võ kỹ Cửu giai 《 Mộc Long Bào Khách 》 , Mộc Hệ công pháp Cửu giai 《 Sinh Mệnh Bí Điển 》 , Bí thuật Dương Cam Vũ Lộ, Bí thuật Vạn Tượng Sâm La, Mộc Hệ Hạ Vị Thần thiên phú, Mộc chi lĩnh vực (cửu trọng).

Khi thấy bảng thuộc tính của Phong Tiểu Lan, Phong Vân hơi co rụt con ngươi, "Ta không nhìn lầm chứ, Tiểu Lan tử vậy mà có được Mộc Hệ Hạ Vị Thần thiên phú! ?"

Cho dù Phong Vân đoán được Phong Tiểu Lan so với trước kia đã có biến hóa gần như thay da đổi thịt.

Nhưng hấn làm sao cũng không nghĩ đến, Phong Tiểu Lan vậy mà có được Mộc Hệ Hạ Vị Thần thiên phú!

Rất khó tin!

Phải biết, Thần cấp thiên phú khó xuất hiện cỡ nào, không thấy cả Mộc Thần tộc lớn như vậy, cũng không có một người nào, cao nhất mới chỉ là cấp nhật diệu mà thôi.

Hấn rất muốn trực tiếp hỏi, nhưng làm vậy sẽ bại lộ việc hấn có thể nhìn ra năng lực thiên phú của người khác, không khỏi mang đến phiền phức cho Phong Tiểu Lan, hấn cảm thấy vẫn dừng nên cho nàng biết thì tốt hơn.

Lại nói còn có cả trí năng sinh mệnh, Phong Vân đối với nó, cũng không hoàn toàn tin tưởng.

Thế là, Phong Vân nói bóng nói gió, tỉ như hỏi vì sao tu vi của Phong Tiểu Lan lại tăng lên nhanh như vậy, thiên phú lúc này đã đạt tới mức nào.

Phong Tiểu Lan tự nhiên sẽ không giấu diếm Phong Vân, rất nhanh liền kể chuyện thiên phú của mình đã đạt tới Hạ Vị Thần. Đồng thời cũng nói cho Phong Vân biết, nàng nhờ ăn được một thứ thần vật trong bảo tàng truyền thừa nên Mộc Hệ thiên phú mới tiến hóa.

"Thần vật gì?" Phong Vân hiếu kỳ hỏi.

"Hình như gọi là Sinh Mệnh Chi Tâm gì đó."

Sinh Mệnh Chi Tâm!

Phong Vân kết nối vào mạng lưới tổng bộ công hội võ giả, gõ từ khóa, bắt đầu tìm kiếm.

Lập tức, bắn ra một hàng chữ.

【 Sinh Mệnh Chi Tâm 】 : Đây là hạch tâm mà Sinh Mệnh Chi Thủy trải qua ngàn vạn năm ngưng tụ mà thành, truyền thuyết chỉ có người có được tâm linh tinh khiết sau khi dùng mới sinh ra thiên phú Thần cấp.

Một câu cực kì đơn giản lại làm cho người ta thấy khó hiểu.

Nhưng Phong Vân lại thấy rõ, rằng thứ này còn có điều kiện sử dụng, người có tâm linh không thuần khiết ăn vào cũng vô dụng.

"Ngàn vạn năm thời gian mới có thể ngưng tụ thành. Đây nhất định không phải đồ vật trên địa cầu. . ." Hắc thầ nói.

Có lẽ là đến từ vũ trụ bao la bên ngoài.

Mà đối với Phong Tiểu Lan có kỳ ngộ như vậy, Phong Vân cũng cảm thấy vui vẻ từ đáy lòng.

Vốn hấn dự định sau này sẽ giúp Phong Tiểu Lan tăng cường thuộc tính thiên phú, nhưng bây giờ chính nàng đã tự mình đi đến một bước này, vậy thật sự là quá tốt.

Ban đêm.

Phong Vân ở trong phòng tu hành đánh hình chiếu như thường ngày.

Bên trong túi đeo.

【Phong Hệ thiên phú cấp nhật diệu】 : Đến từ hình chiếu Phong Linh.

【Kim Hệ thiên phú cấp nhật diệu】 : Đến từ hình chiếu Kim Sơ Kiệt.

"Ồi chà! Vậy mà rơi cả đôi cơ đấy!"

Phong Vân ban đầu nhìn thấy còn có chút không dám tin, liên tục xác nhận lại mấy lần, hấn mới tin tưởng rằng mình không hoa mắt.

Thật sự rơi ra hai cái thiên phú cấp nhật diệu!

Nhất là Phong Hệ thiên phú cấp nhật diệu, hấn vốn đã dung hợp hai cấp nhật diệu, lại dung hợp thêm một cái này, liền đồng nghĩa với việc Phong Hệ thiên phú của Phong Vân sẽ đạt tới Hạ Vị Thần cấp!

"Hiển hóa."

Lập tức, Phong Vân lựa chọn hiển hóa hai thứ này.

"Ong!" "Ong!"

Hai vệt cường quang lần lượt sinh ra, nổ tung ra trong đầu hấn, hóa thành vô số điểm sáng, một vàng một xanh, cấp tốc dung nhập.

Đầu tiên là Kim Hệ thiên phú tiến hóa, bởi vì chỉ dung hợp một cái cấp nhất diệu, cho nên chỉ sau một lát đã hoàn thành. Cảm ngộ liên quan tới Kim thuộc tính cũng rất nhanh bị Phong Vân tiêu hóa hấp thu toàn bộ.

Về phần Phong Hệ thì không nhanh như vậy.

Phong Vân chỉ cảm thấy ý thức của mình tan vào một mảnh hỗn độn, chỉ nghe thấy rầm một tiếng, sau khi hấn tỉnh lại, liền phát hiện mình đã đi vào vùng biển nguyên lực không biết tên.

Mà lần này, ý thức của hắn còn trực tiếp chạm xuống đến đáy biển.

Nhưng mà, phía dưới đáy biển lại là một thế giới khác, một quang cảnh khác, hoàn toàn không giống trong tưởng tượng của hắn.

Nơi này là một không gian mông lung sương mù, trên bầu trời không có bất kỳ tia sáng nào, chỉ có nước biển màu xanh phía dưới tản ra từng tia sáng màu xanh dịu nhẹ, chiếu rọi toàn bộ nơi này.

"Cái này, những thứ này là. . ."

Phong Vân từ trong nước biển màu xanh này cảm nhận được một loại năng lượng so với nguyên lực càng thêm thuần túy, càng có cấp độ cao.

"Chẳng lẽ là, thần lực trong truyền thuyết! ?"

Chương 465: Cảm giác đã đi đến đỉnh nhân sinh!

Chương 465: Cảm giác đã đi đến đỉnh nhân sinh!

"Ầm ầm ——! !"

Cả vùng hải dương màu xanh bành trướng, thủy triều cuộn cuộn, tản ra từng cơn sóng dữ làm người sợ hãi.

Đây là năng lượng còn cao cấp hơn cả nguyên lực!

Chỉ có thần lực trong truyền thuyết, mới có thể có được khí thể thuần túy mà thần thánh như vậy!

"Không nghĩ tới phía dưới biển nguyên lực, lại là biển thần lực. . ."

Phong Vân nhìn xuống vô tận thần lực bên dưới, trong ý thức tràn đầy vẻ kinh ngạc đến ngơ ngác, tâm tình chập chờn không yên.

Thần lực, tên như ý nghĩa, đó là năng lượng mà chỉ khi đạt tới cảnh giới Thần Linh mới có thể ngưng tụ ra.

Là năng lượng càng xa hoa hơn nhiều so với nguyên lực.

Phong Vân không nghĩ tới, tư chất của mình say khi đạt tới Hạ Vị Thần cấp, ý thức lại có thể đi tới biển thần lực nơi này.

Nhưng cái này cũng phải nhờ vào linh hồn cường đại của hắn.

Đôi lại là người khác có cùng tư chất, nhưng không có Linh Hồn thiên phú lớn mạnh như hắn, cũng không thể nào đi tới biển thần lực này.

Cho nên nói, muốn đạt tới thành tựu như vậy, linh hồn, tư chất, thiếu một thứ cũng không được.

Lập tức.

Phong Vân thả ý thức tiến vào trong biển thần lực vô tận này, nhưng hắn lại chỉ có thể tiến lên mười mét, xuống chút nữa sẽ có vô vàn tầng lớp cách trở, không thể chạm đến.

"Rầm! !"

Mà khi ý thức của hắn tiến vào phạm vi mười mét trong biển thần lực, nơi đó có không ít thần lực đột nhiên biến mất.

Một giây sau, vậy mà trực tiếp cuốn dọc theo dòng ý thức, chảy vào trong biển nguyên lực hệ Phong của Phong Vân, nhanh chóng dung hợp.

Trong chốc lát.

Đại não Phong Vân lại lần nữa vang lên một tiếng rầm kinh khủng. Sau khi lấy lại tinh thần, ý thức của hắn đã một lần nữa trở về.

Lúc này, hắn lập tức nhìn vào biển nguyên lực hệ phong của mình.

Chỉ thấy bên trong biển nguyên lực, trừ một nửa là Phong Hệ nguyên lực, một nửa khác lại là Phong Hệ thần lực! Trùng trùng điệp điệp, sáng chói long lanh.

Bên ngoài.

Phong Vân tâm niệm vừa động, lập tức trên lòng bàn tay hiện ra một giọt Phong Hệ thần lực.

Toàn thân trong suốt, ánh ra màu xanh mát mắt, lại tản ra khí tức vô cùng thần thánh tinh khiết.

"Luận về cường độ năng lượng, nó cao gấp chừng trăm lần so với nguyên lực vốn có của ta!"

Gấp trăm lần, đây là chênh lệch lớn nhường nào!

Điều này đại biểu, chỉ một giọt Phong Hệ thần lực trên tay hắn này hoàn toàn có thể so với tất cả nguyên lực trong một biển nguyên lực thuộc tính của Thánh cấp.

Phải biết, nguyên lực của Phong Vân vốn đã tinh khiết hơn và có cường độ cao hơn nhiều so với cường giả bình thường.

Ngay cả nguyên lực của hắn đều kém hơn thần lực này cả trăm lần. Vậy thì mang nó ra so sánh cùng người khác, đoán chừng cũng phải mạnh hơn cả nghìn lần.

Cho nên nói, một giọt Phong Hệ thần lực có thể so với một biển nguyên lực của Thánh cấp, hoàn toàn không quá đáng!

"Nếu như vậy, ta thi triển công kích thuộc tính Phong, uy năng sẽ đạt tới một mức độ cường đại chưa từng có."

Phong Vân nghĩ thầm.

Nhưng, Phong Hệ thần lực hấp thu được có vẻ cũng chỉ có bao nhiêu đây thôi, sử dụng hết sẽ không còn nữa, không thể sử dụng phung phí.

"Lần này không có hình thành tinh hạch chuyên hóa kia nhỉ. . ."

Mấy lần trước khi ý thức của hắn tiến vào không gian thần bí kia, đều sẽ hình thành một tinh hạch chuyển hóa có tác dụng trợ giúp chuyển hóa ra nguyên lực có tầng thứ cao hơn.

Nhưng lần này, lại không hình thành.

Phong Vân đoán chừng, có thể là do thần lực cấp độ cao, nguyên lực muốn chuyển hóa rất khó khăn.

Nhưng bất kể như thế nào, hắn hiện tại cũng là người có thần lực.

"Phong thuộc tính thiên phú đạt tới Hạ Vị Thần, như vậy, ta lĩnh hội Thần Phong Kiếm Pháp sẽ càng nhanh."

Đối với Phong Vân mà nói, thần lực là niềm vui ngoài ý muốn, lĩnh hội Thần cấp kiếm pháp mới là mục đích cuối cùng của hắn.

Hắn hiện tại Kiếm Đạo và Phong hệ thuộc tính đều đạt tới cấp độ Hạ Vị Thần, bắt đầu tìm hiểu kiếm pháp Thần cấp này, tự nhiên sẽ như có Thần trợ, khẳng định phải nhanh hơn nhiều.

"Thử một chút xem sao."

Phong Vân nghĩ vậy liền làm, lúc này lập tức tiếp tục tìm hiểu Thần Phong Kiếm Điển thức thứ nhất: Cực Kiếm Bạo Phong.

Lần trước chỉ mới lĩnh hội đến nhập môn, đến bộ phận tiếp theo hắn chỉ cảm giác như lọt vào trong sương mù, rất khó lý giải.

Nhưng bây giờ.

Hoàn toàn không có cảm giác này.

Lĩnh ngộ cực nhanh, không chỉ không có trạng thái mơ hồ, mà tương phản, hẳn hiện tại cực kỳ hưng phấn, cảm giác như đã đi đến đỉnh nhân sinh.

Rất nhanh, hẳn liền trầm mê vào đó, quên mất thời gian trôi qua.

...

Nhoáng một cái, ba tháng bất tri bất giác đã đi qua.

Trong sân.

Phong Tiểu Lan đang dạy bảo mấy nhóc con kia tu hành, mà ánh mắt nàng thỉnh thoảng lại nhìn về phía phòng tu hành tầng năm.

"Đã ba tháng rồi, Tiểu Vân sao còn chưa đi ra."

"Đạt tới cấp độ đó, bế quan đều tính bằng năm, người về sau sẽ biết thôi."

Trí năng sinh mệnh cất lời.

Phong Tiểu Lan nghe vậy chỉ bĩu môi. Vấn đề này nàng tự nhiên cũng biết, chẳng qua là nàng đã ba tháng không gặp Phong Vân, trong lòng rất nhung nhớ hẳn mà thôi.

Phòng tu hành.

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng, trong đầu có vô cùng vô tận điều huyền bí đang diễn dịch, Kiếm Đạo thiên phú và Phong Hệ thiên phú được hẳn thôi động đến cực hạn.

Bất chợt, hẳn bỗng mở hai mắt, bên trong có từng sợi phong mang cùng sắc bén kinh người quanh quẩn.

Không gian trước mắt trực tiếp lặng yên vỡ vụn, lộ ra từng cơn lốc không gian kinh khủng.

Nhưng dưới sự điều khiển của Phong Vân, những cơn lốc không gian này mới không tàn phá bừa bãi.

Bàn tay hắn nhẹ phẩy một cái, lập tức khôi phục không gian trước mắt về nguyên dạng.

Nhưng trong không gian vẫn còn lưu lại vẻ phong mang cực hạn của Kiếm Đạo và sự sắc bén kinh khủng của Phong hệ thuộc tính.

"Thứ thứ nhất, đạt tới tiểu thành rồi."

Ba tháng liên tu đến tiểu thành, đây tuyệt đối còn trâu bò hơn cả vị chủ nhân của Thần Phong Kiếm Điện kia.

Dù sao, Kiếm Đạo thiên phú của ông ta cũng không đạt tới Hạ Vị Thần cấp.

Chân chính so ra, hắn còn kém xa Phong Vân.

"Uy lực so với trước đó đã mạnh hơn gấp đôi, cũng tạm được."

Lại phối hợp với thần lực, Phong Vân chính mình cũng không biết đã mạnh đến mức nào.

Xem chừng, dù là tất cả Thánh cấp của cửu đại Thần tộc cùng tiến lên, sợ là cũng đỡ không nổi một kích này.

"Hắn là phía trên Bán Thần, nhưng cũng không có đạt tới trình độ Hạ Vị Thần."

Phong Vân thầm nói.

Căn cứ Thần Phong Kiếm Điển, thức thứ nhất muốn tu đến đại thành, mới có được cấp độ Hạ Vị Thần, mà tu luyện đến viên mãn, thì đặt trong cấp độ Hạ Vị Thần cũng có thể xếp vào tầng thứ đỉnh phong.

Đại thành cấp độ, là gấp 10 lần tiểu thành, mà viên mãn, thì gấp 50 lần tiểu thành.

"Muốn tu đến đại thành, tốn thời gian mấy năm hẵn là có thể đạt đến, mà muốn đạt tới viên mãn, đoán chừng cần tốn một đoạn thời gian rất dài."

Như vậy đã tính nhanh, đôi lại là người khác, đoán chừng tu đến chết đều không đi đến một bước này.

Sau đó.

Phong Vân nhìn sắc trời, phát hiện 0 giờ đã qua, lúc này liền thả ý thức tiến vào trong gương, bắt đầu đánh hình chiếu.

Ba tháng qua, hẵn trừ tu hành Thần Phong Kiếm Điển, việc khiêu chiến hình chiếu cũng không có thiếu, chỉ là suốt ba tháng đều không có đánh rơi ra được vật gì tốt.

Sau một tiếng.

Phong Vân thành công đánh xong hình chiếu cuối cùng.

Lúc này ngưng mắt nhìn về phía ba lô, cường quang lấp lóe, một đồ vật mà hãn tha thiết ước mơ đã rơi xuống, lấp lóe chói mắt!

【 Ngụy Phong chi pháp tắc (chín tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Phong Quan (tộc trưởng Phong Thần tộc).

Chương 466: Tấn thẳng, Thần Cách!

Chương 466: Tấn thẳng, Thần Cách!

"Ngụy Phong chi pháp tắc tăng chín, rốt cục bạo! !"

Phong Vân nhìn lại, liên tục xác nhận, vật rơi xuống bên trong túi đeo lưng kia là thật, không phải là hấn đang nằm mơ.

Thật sự là kinh hỉ đến quá đột ngột, một điểm phòng bị đều không có.

Hấn nghĩ ít nhất hai năm mới có thể xoát ra được, kết quả là đã xoát ra được rồi!

"Xem ra là Âu Hoàng ngăn ngui phụ thể."

Phong Vân chỉ có thể giải thích như vậy.

"Bất quá không thể lại ở nơi này hiển hóa dung hợp, tìm một địa phương đã ngoại đã."

Quá trình dung hợp sẽ phát sinh cái gì, chính hấn cũng không rõ ràng, vì cam đoan Tiểu Lan tử cùng võ giả trong cứ địa an toàn, Phong Vân cảm thấy vẫn là cẩn thận một chút, tìm không ra địa phương lại nói tiếp.

Lập tức.

Phong Vân truyền âm cho Phong Tiểu Lan, nói mình ra ngoài có việc, sau đó liền thuận di đi ra ngoài.

Mãi cho đến một hạp cốc cách cứ địa Tinh Diệu mấy trăm vạn dặm, hấn mới dừng lại.

Nơi này quái thạch san sát, sinh cơ không có, hoang vu vắng vẻ, chính là nơi thích hợp để hấn dùng tu luyện.

Tìm một chỗ ngồi xếp bằng xuống.

"Hiện hóa."

Lúc này, Phong Vân trong lòng mặc niệm một tiếng.

【 Hiện hóa ngục Phong chi pháp tắc tầng chín. . . đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Tới đi, để cho ta nhìn xem cái gọi là Hạ Vị Thần là cấp độ như thế nào!"

Phong Vân ánh mắt khuấy động, bên trong còn có nóng bỏng, Thần Linh chi cảnh, hấn đã khát vọng quá lâu rồi!

Đứng ở phía trên chúng sinh, tuổi thọ không giới hạn, bất tử bất diệt, thần thánh vô lượng!

Những thứ này, hấn đã sớm muốn trải nghiệm rồi!

"Àm âm! !"

Ánh sáng màu xanh xâm nhập vào trong óc Phong Vân, như là một cái tinh cầu bạo tạc, hóa thành vô số điểm sáng màu xanh, nát vô cùng, dung nhập Phong chi pháp tắc vào bên trong Phong Vân.

Mà lúc này, những cảm ngộ liên quan tới Phong chi pháp tắc vô cùng vô tận xông lên đầu.

Cái loại cảm giác này vừa mới xuất hiện, Phong Vân liền đắm chìm vào trong đó.

Quên hết tất cả, trở nên bàng quan.

Giờ này khắc này, ở linh hồn cùng bên trong tâm thần hắn, chỉ có vô cùng mênh mông "Phong cảm giác ngộ kia, không còn gì khác, toàn tâm toàn ý cảm nhận Phong chi pháp tắc.

Mà cùng lúc đó, Phong Hệ nguyên lực hải bên trong ngục Phong chi pháp tắc của Phong Vân, cũng bắt tri bắt giác tăng lên nhiều, đồng thời cũng riêng phần mình diễn hóa ra.

Huyền hóa ngàn vạn, biến ảo khó lường.

Rất nhanh, liền đạt tới cực hạn.

Tức là ngục Phong chi pháp tắc tầng thứ bảy đại viên mãn.

Mà đến một bước này, tiếp đó, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, mới là gian nan nhất.

Muốn khám phá bích chương, tấn thăng cấp độ pháp tắc, thành tựu Thần Linh vô thượng, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Đến chết cũng không thể đột phá được cũng là hoàn toàn bình thường.

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần nay là ngoại lệ, nếu bọn họ không có được Thần Cách, đoán chừng hiện tại cũng bị vây ở một bước này, không cách nào tiến thêm.

Đương nhiên, những này đối Phong Vân mà nói, hoàn toàn không phải là chuyện gì to tát.

Hắn dung hợp Phong chi pháp tắc tầng chín, đủ cho hắn đột phá tầng bích chương này.

Chỉ là thời gian cần có thể lâu hơn một chút, không phải một sớm một chiều là có thể thành công.

"Dựa theo tiến độ này, đoán chừng cần thời gian hai, ba năm "

Phong Vân cũng không cảm thấy bất ngờ, nếu như dựa theo đột phá bình thường, mất trăm năm cũng là không có gì lạ.

Hắn hiện tại chỉ cần hai ba năm, cái này đã đủ dọa người rồi.

. . . Thời gian như nước chảy, đang không ngừng trôi qua.

Chín đại Thần tộc sau khi biết Phong Vân trong tay có hai cái Thần Cách, mặc dù đều cực kỳ khát vọng, nhưng không có người nào dám cứng rắn đi đoạt.

Đoạt cái rắm , cho bọn hắn một vạn cái lá gan cũng không dám đi .

Không thấy được nhiều Thánh cấp chết như vậy sao!

Với lại không có tất yếu.

Coi như cho bọn hắn Thần Cách, bọn hắn tự hỏi đoán chừng cũng không có tư cách luyện hóa, chí ít trong thời gian ngắn là không có.

Thần Cách cũng không phải ai cũng có thể luyện hóa.

Trừ phi đem pháp tắc tu đến tầng mười đại viên mãn, sau đó mới có thể đạt tới yêu cầu để luyện hóa Thần Cách .

Nếu không, cho người cũng là uổng công. Chỉ một điểm này, cơ hồ ngăn lại chín thành chín tu luyện giả. Chín đại Thần tộc, ngay cả tộc trưởng mạnh nhất cũng chỉ đạt tới cấp độ pháp tắc tầng chín mà thôi, không nói đến những người khác.

Thế là, chín đại Thần tộc liền không hề đề cập tới việc này nữa.

Bất quá bọn hắn mặc dù không thể nhúng chàm Thần Cách của Phong Vân , nhưng Thần chi di tích trên Địa Cầu, bọn họ vẫn là cực kỳ khát vọng.

Chỉ là bất quá, Thần chi di tích không phải dễ tìm như vậy, bọn họ tìm kiếm cũng không phải là một ngày hai ngày, toàn bộ phải nhờ vào vận khí cùng cơ duyên.

Cứ như vậy, thời gian ba năm thoáng qua mà qua.

Ở bên trong một chỗ hẻm núi rừng đá, cách bên ngoài cứ địa Tinh Diệu mấy triệu dặm

Ngồi xếp bằng ở giữa không trung Phong Vân đang chìm trong tu luyện.

Trong đầu của hắn, vô số phong cảm giác ngộ đều bị phân tích ra, bị hắn tận tình lĩnh ngộ hấp thu.

Mà bên trong Phong Hệ nguyên lực hải của hắn , những cái Phong chi pháp tắc kia không ngừng diễn hóa thành, một lúc sau, bỗng nhiên đánh vỡ một loại cực hạn nào đó.

Phong chi pháp tắc thăng hoa!

"Đột phá!"

Phong Vân đáy lòng tự nhiên có cảm giác lạ, hẳn rõ ràng cảm giác được, chính mình vượt qua một cái giới hạn nào đó .

Đây là Thánh cấp đến giới hạn Thần cảnh giới!

Hắn vô thức mở to mắt, ngẩng đầu nhìn lên trên.

Một giây sau.

Một cỗ mênh mông vô ngần, chấn nhiếp lực lượng linh hồn bỗng nhiên giáng lâm, hoàn toàn bao trùm Phong Vân vào bên trong, đem không gian trong đó, phảng phất cùng toàn bộ thể giới cách biệt, tự thành thiên địa riêng.

"Lực lượng này. . ."

Phong Vân cảm ứng được cỗ lực lượng này, không khỏi nghiêm nghị.

Đây là một loại cực kỳ cổ lão, mênh mông vô biên, cùng loại quy tắc giống nhau, phảng phất như thể toàn bộ vũ trụ đều là do nó thai nghén mà thành, siêu việt hết thảy bản nguyên, thuộc về cấp độ không cách nào tưởng tượng được.

"Đây chính là vũ trụ ý thức kia sao?."

Phong Vân trong lòng lâm bẫm nói.

Tổng bộ công hội võ giả.

Đang ở trong trạng thái tu luyện, hội trưởng công hội võ giả tựa hồ cảm ứng được cái gì đó, bỗng nhiên mở hai mắt ra, hẳn lập tức bay ra ngoài, khi thấy phương hướng phía xa truyền đến ba động, trong mắt của hắn bắn ra tinh quang doạ người .

"Ý thức vũ trụ giáng lâm, cái này, có người thành thần! ?"

Hắn cơ hồ trước tiên liền nghĩ đến Phong Vân, trên toàn bộ Địa Cầu, đương đại bây giờ, có được tư chất thành thần nhất, trừ Phong Vân ra không còn ai khác.

"Không đúng, theo ta suy đoán, Phong Vân nhanh nhất thành thần cũng phải mất trăm năm thời gian, lúc này mới qua thời gian bảy năm mà thôi. . .

Hội trưởng công hội võ giả có chút mơ mộng.

Lúc này hắn hướng về phía đó bay tới, quyết định đi xem một chút.

Bên này.

Cỗ lực lượng ý thức vũ trụ kia trực tiếp tiến vào trong cơ thể Phong Vân, đi vào bên trong Phong chi nguyên lực hải của hắn.

Lập tức, đại lượng Phong chi pháp tắc bị dẫn dắt, bắt đầu ngưng tụ, hướng phía trung tâm hội tụ lại.

Chỉ là trong chốc lát.

Lực lượng ý thức vũ trụ kia liền tiêu tán, phảng phất như chưa hề xuất hiện qua.

Mà lúc này Phong Vân phát hiện ra, ở bên trong Phong chi nguyên lực hải, một viên tinh thể tản ra ánh sáng màu xanh nhạt lơ lửng ở nơi đó, mặt ngoài khắc rõ từng sợi đường vân, lộ ra một cỗ khí tức thần thánh.

Đó chính là, Thần Cách chí cao vô thượng!

Chương 467: Pháp tắc phân chia!

Chương 467: Pháp tắc phân chia!

"Thần Cách!"

Ý thức Phong Vân nhìn chăm chú viên tinh thể lơ lửng này, tinh thể tản ra thanh quang nồng đậm, kim lòng không được cảm xúc trở nên kích động.

Trải qua rất nhiều trở ngại, cuối cùng cũng thành công đi đến một bước này!

"Rốt cục thành thần." Phong Vân trên mặt hiện ra một vòng nụ cười.

Với lại, vẫn là tự chủ thành thần, không phải là loại luyện hóa Thần Cách kia.

Bây giờ, hắn đã siêu việt Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần, là toàn diện siêu việt!

"Ông!"

Lúc này, từ viên Phong Hệ Hạ Vị Thần Cách kia truyền đến một tin tức.

"Để cho linh hồn ấn ký ta đi lên."

Phong Vân ánh mắt bất động, không do dự, lúc này phân ra một sợi linh hồn lực, ở trên Thần Cách để lại ấn ký của mình.

Quá trình này chỉ là ngăn ngui một cái chớp mắt liền hoàn thành.

Còn nếu là luyện hóa Thần Cách, quá trình này ít nhất phải hao phí mất thời gian mấy ngàn năm, như Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần như vậy.

Đây hết thấy đều là bởi vì, viên Thần Cách này của Phong Vân là ý thức vũ trụ chuyên môn vì hấn đo thân mà làm, là cùng với hấn phù hợp phần trăm chi trăm, không tồn tại cái gì ngăn cách, cho nên mới có thể trong nháy mắt liền hoàn thành.

"Ầm ầm! !"

Lúc Phong Vân thành công để lại ấn ký bên trong viên Phong Hệ Hạ Vị Thần Cách này, bỗng nhiên, ý thức hấn chấn động mạnh một cái.

Thông qua Thần Cách, ý thức hấn phảng phát như đi vào một không gian vô cùng mênh mông, xung quanh tất cả đều là màu xanh sóng nước, sóng nước lấp lánh, chập trùng không ngừng.

"Cái này, nơi này sẽ không phải là thần lực hải dương chứ."

Sau khi Phong Vân thấy rõ ràng tràng cảnh xung quanh, không khỏi khẽ giật mình.

Lúc trước tư chất của hấn tấn thăng Thần cấp, ý thức giáng lâm tới một địa phương giống nơi này như đúc.

"Xem ra sau khi thành thần, ý thức cũng tới không gian bí ẩn tràn ngập thần lực này. . ." Phong Vân lẩm bẩm.

Cũng giống như trước đó, ý thức Phong Vân chỉ có thể lặn xuống đến địa phương mười mét.

Chỉ bất quá lần này, tiếp dẫn thần lực để đi nên so với trước đó nhiều hơn.

Nếu như nói trước đó tiếp dẫn Phong Hệ thần lực là kênh rạch, thì lần này tiếp dẫn, tương đương với một con sông rộng lớn!

"Âm âm! !"

Phong Hệ thần lực như là sông lớn đột ngột xuất hiện tại trong cơ thể Phong Vân.

Không chỉ trong nháy mắt đem Phong chi nguyên lực hải còn lại trong cơ thể hắn trực tiếp hóa thành thần lực, đồng thời còn đem nguyên lực hải mở rộng ra gấp mười lần.

Vẫn chưa xong.

Còn lại Phong Hệ thần lực, vậy mà hướng vào toàn thân của Phong Vân, huyết nhục trong tế bào, bắt đầu tăng lên tổ chất thân thể của hắn!

Lúc đầu hắn vừa mới tấn cấp Hạ Vị Thần Thể, lúc này vậy mà đã chậm rãi tăng lên!

"Thần lực lại còn có thể rèn luyện thân thể!"

Phong Vân hơi kinh ngạc.

Kỳ thật, hắn không biết là, mỗi người tự chủ thành thân, ở trong nháy mắt, thần lực được đưa tới bởi lực ấn Thần Cách cũng sẽ rèn luyện thân thể, như là hắn giờ phút này vậy.

Đương nhiên, những thần lực này cũng không đủ để thân thể sắp thành thần tăng lên tới cấp độ Thần Thể, nhiều nhất chỉ là một bộ phận thành Thần Thể mà thôi.

Còn lại những bộ phận khác, cần người thành thân chính mình chậm rãi rèn luyện.

Mà quá trình này, đoán chừng phải hao phí thời gian dài đằng dặc.

Cho nên nói, Phong Vân ở thời điểm còn chưa thành thần đã có được Hạ Vị Thần Thể, thuộc về chuyện hiếm thấy từ cổ chí kim, chỉ có Thiên phú thể chất đạt tới Hạ Vị Thần cấp mới có thể làm được.

Một lát sau. Thần lực rèn luyện xong, Phong Vân phát giác tố chất thân thể của mình tăng lên đại khái một phần ba. "Còn nghĩ là có thể một lần xông phá trời buộc, đạt tới cấp độ Trung Vị Thần Thể."

Hắn thẫm nói.

Đương nhiên, Phong Vân chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, nghĩ đến là làm, một lần hiển nhiên không có khả năng.

Sau đó.

Phong Vân thông qua Thần Cách bắt đầu hấp thu thần lực bên trong thần lực hải dương kia , nhưng mà hắn phát hiện, tốc độ ý thức phủ xuống cùng lúc chậm hơn mấy chục lần.

Lúc này là trong nháy mắt hấp thu đại lượng thần lực, nhưng bây giờ, chỉ có thể tiếp dẫn từng tia từng sợi tới, cả hai khác biệt như là thỏ chạy đua với rùa vậy!

"Xem ra cái thần lực này thuộc về hàng khan hiếm."

Hắn nhẹ giọng nói.

Ở phương diện năng lượng thần lực cao hơn nguyên lực nhiều , cũng có thể cùng pháp tắc dung hợp tốt hơn, phát ra uy năng tự nhiên cũng lớn hơn, nhưng lại rất có hạn, không thể tùy ý tiêu xài.

"Cũng không biết cái tốc độ hấp thu này có thể tăng lên hay không. . ."

Phong Vân nghĩ thâm, hẳn xem chừng, khả năng Phong hệ thiên phú thuộc tính, cùng cường độ linh hồn có quan hệ với nhau.

Bất quá cái này chỉ là hẳn suy đoán, cụ thể như thế nào, còn phải đợi về sau thí nghiệm mới có thể biết được.

Lập tức.

Phong Vân gọi ra bảng thuộc tính của mình, nhìn cột cảnh giới của mình, đã biến thành cấp độ Hạ Vị Thần, mà ở phía sau đi theo một chữ "Phong", ngụ ý là Phong Hệ Hạ Vị Thần.

Mà lúc này, hẳn phát hiện Phong chi pháp tắc của mình cũng thay đổi, nhưng cũng không phải là Phong chi pháp tắc, mà là biến thành "Phong chi huyền ảo".

"Ta nhớ được hội trưởng công hội võ giả nói qua, pháp tắc lúc này cùng trước đó pháp tắc, lĩnh vực hoàn toàn không giống nhau, phân thành 'Huyền ảo' 'Nguyên tố' 'Bản nguyên', Hạ Vị Thần tu chính là: 'Huyền ảo', sau khi hiểu thông liền sẽ tấn cấp đến Trung Vị Thần, lúc này, lĩnh hội chính là 'Nguyên tố' . . ."

Cứ thế mà suy ra, 'Bản nguyên', chính là cấp độ Thượng Vị Thần.

Phong Vân mặc dù không có tự mình đi gặp qua hội trưởng công hội võ giả, nhưng cũng thông qua thư tín trò chuyện với nhau một chút, những kiến thức này, là hẳn từ trong thư biết được.

"Phong chi huyền ảo tăng một ."

Hiện tại cấp độ của hẳn là Phong chi huyền ảo tăng một, đây là thuộc tính pháp tắc mới có, mà Kiếm Đạo, Dao Đạo những thứ này cũng không có phân chia cận kề như vậy.

"Cuối cùng cũng đạt tới cấp độ Hạ Vị Thần, có thể ra tay rồi."

Một lát sau, Phong Vân ánh mắt nhắm lại nói.

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần chỉ là luyện hóa Thần Cách thành thần, chớ nói bọn họ không thành công, cho dù là bọn họ thành công, Phong Vân cũng không sợ.

"Bất quá trước tiên, xoát hình chiếu đã."

Phong Vân không lộ ra chút hoang mang nào, dù sao hai tên gia hỏa kia cũng không chạy được.

Hắn lần này, hai năm rồi không có xoát hình chiếu, trước đó toàn tâm toàn ý đặt vào việc hấp thu luyện hóa Phong chi pháp tắc kia, không để ý tới những thứ này.

"Hai năm vận khí, hi vọng đến sẽ đại bạo ."

Mang tâm tình chờ mong, Phong Vân phân ra bộ phận ý thức tiến vào bên trong tấm gương không gian, bắt đầu xoát hình chiếu.

Mà lúc này đây, một thanh âm đột ngột truyền đến

"Phong Vân."

Phong Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh cao lớn vừa đi đến, nhìn như rất chậm, nhưng một bước phóng ra, liền trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Hội trưởng công hội võ giả."

Hắn nhẹ nhàng phun ra những lời này, ý thức quét qua đôi phương một chút, kết quả vẫn như cũ để hắn thất vọng, tấm gương không có bất kỳ phản

ứng gì, giống như lần trước.

Điều này nói rõ hội trưởng công hội võ giả trước mắt cũng không phải là chân thân, đoán chừng là một hóa thân mà thôi.

Cái này khiến Phong Vân cảm giác cực kỳ đáng tiếc, hấn vẫn luôn rất muốn chiếu hình đối phương!

Trở thành đệ tam cường giả trên Địa Cầu, dùng đầu ngón chân cũng sẽ biết hình chiếu của đối phương tuyệt đối là siêu cấp siêu cấp chất lượng tốt.

Nhưng mà đối phương hai lần đến đều là hóa thân, Phong Vân hoài nghi, chân thân của hội trưởng công hội võ giả sợ là căn bản không trên Địa Cầu.

Hoặc là ở trên địa cầu, nhưng lại một mực bế quan sâu, không màn thế sự.

Chương 468: Đây là thao tác thần tiên!

Chương 468: Đây là thao tác thần tiên!

"Phong Vân, thật là người! Đạt tới Hạ Vị Thần cấp!"

Hội trưởng công hội võ giả nhìn thiếu niên tuấn mỹ trước mắt, nửa ngày sau đó, mới nói ra câu nói này, trong giọng nói tràn ngập kinh ngạc.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, hẳn làm sao cũng không thể tin nổi.

Hắn đoán chừng, Phong Vân trong vòng trăm năm thành thần đã là nhanh nhất, nhưng mà không nghĩ tới, Phong Vân so với trong tưởng tượng của hắn lại càng thêm biến thái, lúc này mới vền vẹn qua thời gian bảy, tám năm liền đi đến một bước này, đơn giản là giống như đang đi dạo!

"May mắn đột phá."

Mà Phong Vân thì khiêm tốn một câu, không kiêu không gấp.

Hội trưởng công hội võ giả nghe vậy, lập tức liếc mắt một cái, lại tới phong thức trang bức! "Là cái thuộc tính gì của người thành thần?" Hắn hỏi.

"Phong thuộc tính."

"Phong thuộc tính, không sai, là loại thuộc tính có lực công phạt rất cao, người dùng cái này thành thần, đã hơn xa Hắc Âm Chi Thần cùng Thú Thần rồi."

Hội trưởng công hội võ giả hài lòng nói.

Hiện tại vô luận là tiềm năng, hay là chiến lực, Phong Vân đều áp đảo Hắc Âm Chi Thần cùng Thú Thần, cho dù bọn họ thành thần cũng thế mà thôi.

"Người có muốn ra tay đối với Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần hay không?" Hội trưởng công hội võ giả nói.

"À, đang có ý này." Phong Vân gật gật đầu.

Mà lúc này đây, hắn phân ra bộ phận ý thức kia, vừa vặn xoát xong hình chiếu, hắn vô ý thức quét mắt một vòng tới ba lô.

Kết quả, hắn liền ngưng.

Chỉ là trong bọc, một vật sáng loáng rơi xuống, loá mắt vô cùng.

【Ngụy Kim chi pháp tắc tầng chín】 : Đến từ hình chiếu Kim Quang Thánh (Kim Thần tộc tộc trưởng) .

"Đậu đen rau muống!"

Phong Vân đơn giản không thể tin được thứ chính mình thấy, lúc trước hắn mặc dù mong đợi, nhưng cũng không có trông cậy vào việc nó thật tuông ra, dù sao tỉ lệ kia thấp tới đang thương.

Nhưng hắn không nghĩ tới, vậy mà lại thật sự tới một cái đại bạo, đem ngụy Kim chi pháp tắc tầng chín tuôn ra!

"Hai năm góp nhặt vận khí phát uy."

Trừ cái đó ra, Phong Vân bây giờ không có giải thích nào khác.

Loại bạo đồ vật, rút thẻ này, thật sự là cực kỳ huyền ảo, không cách nào giải thích được.

Sau khi ngắn ngủi chấn động, còn lại chính là hưng phấn nồng đậm.

Ngụy Kim chi pháp tắc tầng chín, hẳn hiện tại Kim chi pháp tắc đã đạt tới tầng bảy, sau khi dung hợp, liền mang ý nghĩa, hẳn ở phương diện Kim thuộc tính, cũng sẽ thành tựu cấp độ Hạ Vị Thần!

"Song thuộc tính thành thần, đây là cái thao tác thần tiên gì!"

Phong Vân càng nghĩ càng vui vẻ, trên mặt cũng nở ra nụ cười.

Lúc này, thanh âm của hội trưởng công hội võ giả truyền đến, "Ngươi dự định lúc nào đi vô tận Thú Vực giải quyết hai người kia?"

Ý thức Phong Vân trở về, hẳn ngẫm lại, "Chờ một chút đi, ta dự định trước đó củng cố củng cố cảnh giới một chút, đến lúc đó ra tay nắm chắc cũng càng lớn hơn một chút."

Đây là lí do thoái thác, hẳn chân chính muốn làm trước mắt tự nhiên là muốn dung hợp cái kim pháp tắc tầng chín này.

Cái này mới là chuyện trọng yếu nhất, về phần Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần, sớm đã không bị Phong Vân để vào trong mắt.

Hội trưởng công hội võ giả không nghi ngờ gì, gật đầu nói: "Cũng tốt, bất quá ta nhắc nhở ngươi một câu, lại thêm thời gian ba năm, hai người kia sẽ hoàn toàn luyện hóa xong Thần Cách, ngươi tốt nhất sớm giải quyết bọn họ đi."

"Bằng không thì chờ bọn hấn thành công, mặc dù bọn họ luyện hóa Thần Cách, trời sinh không bằng người, nhưng dù sao cũng có hai vị, một chọi một không là đối thủ của người, nhưng nếu là liên hợp, người liền không địch lại rồi."

Sao?

Phong Vân nghe vậy, kinh ngạc nói: "Bọn họ không phải còn có mấy chục năm mới có thể luyện hóa xong hay sao, làm sao lập tức rút ngắn thời gian dài như vậy?"

"Còn không phải bởi vì người sao, tốc độ tiến bộ của người hù bọn họ sợ, cho nên không tiếc thiêu đốt tuổi thọ cũng muốn tăng thêm tốc độ, vì là muốn ở trước thời điểm người thành thần xử lý người, hiện tại xem ra, bọn họ vẫn là đánh giá quá thấp người rồi."

Hội trưởng cảm khái nói.

Trên thực tế, há lại chỉ có Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần đánh giá thấp, chính hấn cũng đánh giá thấp Phong Vân rồi.

"Thì ra là thế."

Bất quá Phong Vân cũng không thêm đề ý, ba năm sau, mình đã là hai thuộc tính thành thần, cho dù Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần kia thành công, cũng không làm nên nổi chuyện gì.

"Yên tâm, trong lòng ta đã nắm chắc."

"Ừm."

Hội trưởng công hội võ giả gật đầu, sau đó hấn cùng Phong Vân trò chuyện một lát liền rời đi, vẫn như cũ là nhẹ nhàng cất bước, chớp mắt liền

biến mất.

Phong Vân đưa mắt nhìn đôi phương rời đi, trong lòng vẫn còn có chút tiếc nuối, không thể hình chiếu vị đệ nhất nhân của Địa Cầu này.

Mặc dù hấn bây giờ đã thành thần, nhưng hấn vẫn như cũ nhìn không thấu vị hội trưởng công hội võ giả này.

Cái này khiến trong lòng Phong Vân suy đoán, vị hội trưởng công hội võ giả này, rất có thể không chỉ là cảnh giới Hạ Vị Thần!

"Quên đi, bất kể hấn là cái cảnh giới gì, trước chuyên chú vào việc trước mắt lại nói sau."

Phong Vân lúc này đề xuống ý niệm trong lòng, mặc niệm một tiếng

"Hiện hóa."

【 Hiện hóa ngục Kim chi pháp tắc tầng chín. . . đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Oanh!"

Một giây sau.

Trong đầu Phong Vân trực tiếp xuất hiện một vành mặt trời, tỏa ra kim mang sáng chói, sau đó âm âm nổ tung.

Cùng trước đó không có chênh lệch nhiều lắm, hóa thành vô số điểm sáng màu vàng óng, tản mát ra ngoài.

Kim cảm ngộ vô cùng vô tận tuôn ra, đem hấn bao phủ lại, lập tức để Phong Vân trầm mê đi vào, không cách nào tự kèm chế nổi.

Hắn lần nữa yên tĩnh lại, giống như trước đó, hóa thành một tôn giống như hoá thạch sống, lại không có bất luận cái động tĩnh gì truyền ra.

Thời gian lại lần nữa vô thanh vô tức trôi qua.

Hội trưởng công hội võ giả thỉnh thoảng nhìn về phía hẻm núi, khi hắn nhìn thấy Phong Vân vẫn như cũ ngồi xếp bằng ở chỗ kia không nhúc nhích, lông mày hơi nhíu lại," đã qua lâu như vậy, vì cái gì hắn vẫn còn cứng cố cảnh giới."

"Tiếp tục như vậy nữa, Hắc Âm Chi Thần cùng Thú Thần sẽ luyện hóa Thần Cách thành công."

Trở thành thủ hộ giả của Địa Cầu, hắn vốn nên đứng ở một phương công bằng công chính, ai cũng không giúp.

Ai chết đối với công việc của hắn mà nói cũng không hề có chút ảnh hưởng nào.

Nhưng Phong Vân thật sự là quá xuất sắc, thiên phú mạnh, để trong lòng của hắn cũng nổi lên lòng yêu quý thiên tài, cho nên mới hoặc nhiều hoặc ít giúp đỡ Phong Vân.

Tỉ như ngăn cản Phong Vân luyện hóa Thần Cách, cho Phong Vân các loại tri thức tu luyện phổ cập khoa học.

Bất quá hội trưởng công hội võ giả cũng chỉ có thể làm cứ như vậy mà thôi, dựa theo quy định, hắn không thể ra tay.

Bởi vậy hiện trong lòng hắn có chút lo lắng.

Lo lắng Phong Vân lại không ra tay chỉ sợ sẽ muộn.

Nhưng mà Phong Vân giờ phút này hoàn toàn đắm chìm bên trong Kim cảm ngộ, làm sao có thể tranh luận chuyện ngoại giới.

...

Thế là, thời gian ba năm cứ như vậy đi qua.

Một ngày này.

Vô tận Thú Vực, Thú Thần Điện.

Lúc đầu Thú Thần ngồi xếp bằng ở chỗ kia, bỗng nhiên mở hai mắt ra, bên trong bắn ra hai đạo ánh sáng màu xanh sáng chói vô cùng chói, trực tiếp đem tầng đỉnh điện đại xuyên thủng, tiếp theo bắn thủng Thiên Vũ, ở trên tầng mây lưu lại hai lỗ thủng to lớn vô cùng.

Một bên khác.

Bầu trời chẳng biết từ lúc nào bị khói đen vô cùng vô tận che phủ, bóng ma giáng lâm, mang đến tai nạn cho nhân loại!

Chương 469: Cuộc chiến Thần cảnh.

Chương 469: Cuộc chiến Thần cảnh.

"Thú Thần ta hôm nay sẽ bước vào Thần cảnh!"

"Hắc Âm Chi Thần ta hôm nay sẽ bước vào Thần cảnh!"

Hai tiếng hét cực lớn, gần như đồng thời vang lên, chấn động toàn bộ địa cầu.

Tại thời khắc này, Thần Uy cuộn cuộn, âm thanh kia rung động linh hồn của vô số sinh mệnh.

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần dám lớn tiếng như vậy là bắt nguồn từ sự tự tin cực lớn, coi chiến lực cường đại làm cơ sở.

Lớn giọng tuyên cáo như vậy, mang ý nghĩa bọn họ sắp trở thành chủ nhân của Địa Cầu.

Nhân loại cứ địa đều chấn động, cửu đại Thần tộc cũng chấn động, hàng tỷ hàng triệu sinh mệnh chấn động!

"Làm sao lại nhanh như vậy!"

"Không phải còn cần thêm chừng trăm năm thời gian nữa hay sao?"

"Không, không thể!"

Cử đại Thần tộc, bao gồm cả các tộc trưởng, lúc này đều thay đổi sắc mặt, không thể tin.

Bọn họ biết Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần đang luyện hóa Thần Cách, nhưng dựa theo kỳ hạn, nhanh nhất cũng tốn gần trăm năm thời gian nữa, tại sao hiện tại đã thành công rồi?

"Xong, xong rồi! Phong Vân các hạ còn chưa thành thần!"

Cử đại Thần tộc cũng không cho là bọn họ có thể chống lại hai tôn Thần Linh.

Tự mình cảm nhận Thần Uy cuộn cuộn kia, bọn họ cảm giác sâu sắc về sự nhỏ bé của chính mình. Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần đạt thành Thần chắc chắn có thể quét ngang cả Địa Cầu.

"Rốt cục vẫn thành Thần. . ."

Đại diện tổng bộ công hội võ giả, hội trưởng đưa mắt nhìn về phía bầu trời vô tận Thú Vực, nơi đó có hai bóng người ngạo nghễ đứng trên đỉnh mây, hần nhẹ nhàng thờ dài.

"Không kịp."

Bây giờ đã bỏ lỡ cơ hội tốt nhất. Lúc này, dù Phong Vân tỉnh dậy, cũng không làm nên chuyện gì.

"Xem ra thí luyện lại thất bại."

Hội trưởng công hội võ giả im lặng nói: "Thực sự không được, chỉ có thể đưa Phong Vân rời khỏi Địa Cầu." Thiên tài siêu tuyệt như thế, hần thực sự không đành lòng để mặc Phong Vân cứ như vậy mà chết đi.

. . .

Vô tận Thú Vực.

Vô số hung thú cùng các tộc nhân Hắc Âm Thần tộc đều đứng trên mặt đất, ánh mắt cuồng nhiệt vô cùng, quỳ bái hai bóng dáng trên trời kia.

Trên không trung.

Thú Thần cả người phủ kín một lớp vảy màu xanh đứng ở nơi đó, trên sống lưng có từng mũi gai nhọn, phía sau còn có một đuôi như là cái đuôi giống như trường tiên, từ xa nhìn lại, giống như là một người có hình dáng hung thú vậy.

Trên thực tế, hắc cũng chính là hung thú hình người.

Bên cạnh hắc, Hắc Âm Chi Thần đứng trong màn sương đen, thấy không rõ thân hình, quý dị vô cùng.

"10 năm công thành, chúng ta thành công rồi, xem ra trời cũng giúp chúng ta!" Thú Thần mở miệng nói.

"Ừ, tiếp đó, là nên tiêu diệt tên Phong Vân kia rồi, có hắc ở đây, uy hiếp vẫn sẽ luôn tồn tại."

Nói rồi, hai đại Hạ Vị Thần, ánh mắt trở nên vô cùng băng lãnh, đồng thời nhìn về phía cứ địa nhân loại.

"Không có cảm nhận được khí tức của hắc, khả năng đã trốn đi rồi."

"Không sao, chờ chúng ta giết sạch nhân loại cứ địa cùng cứu đại Thần tộc, hắc tự nhiên sẽ xuất hiện."

Xoạt! Xoạt!

Hai đại Hạ Vị Thần trong nháy mắt lao ra, một người tiến về nhân loại cứ địa, một người tiến về cửu đại Thần tộc.

Bọn họ nói chuyện không hề che dấu, thậm chí còn truyền khắp Địa Cầu.

Người của nhân loại cứ địa cùng cửu đại Thần tộc sắc mặt kịch biến, cảm nhận được tận thế giáng lâm.

"Ong!" "Ong!" "Ong!" . . .

Giờ khắc này, chín đại Thần tộc không chút do dự tể ra chín thanh Thần Khí.

Chín luồng khí thể khổng lồ bốc lên, hình thành chín cột sáng, bên trong cột sáng các Thần Khí đang chìm nổi.

Đối mặt với tình huống này, Thú Thần vẻn vẹn lạnh lùng cười một tiếng, một cái móng vuốt nhẹ nhàng nhô ra, rầm một tiếng, trên bầu trời xuất hiện một cái móng vuốt thú to lớn, nhẹ nhàng nhấn xuống.

Lập tức.

Cả chín Thần Khí rít lên, bị đánh tới mức hào quang ảm đạm, rút lui trở về.

Lại không phải là đối thủ!

"Thần Khí tuy mạnh, nhưng ở trong tay các ngươi, không khác gì sắt vụn."

Thú Thần lạnh lùng nói.

Chín đại Thần tộc gần như tuyệt vọng, chênh lệch lớn như vậy, bọn họ thậm chí còn không có cơ hội phản kháng.

Một bên khác.

Hắc Âm Chi Thần đi vào nhân loại cứ địa, đầy trời tràn ngập sương đen, những nơi hắn đi qua, sinh cơ không còn, vạn vật đều bị tiêu diệt.

Đám võ giả nhân loại cứ địa sắc mặt trắng bệch, bọn họ trù thâm kêu gọi Phong Vân, cái gì cũng không làm được. Đối mặt với công kích phạm vi lớn này, ngay cả chạy trốn đều làm không được, chỉ có chờ chết.

"Xem ra thủ lĩnh của các ngươi đã vứt bỏ các ngươi rồi, yên tâm, chờ một lát nữa ta liền sẽ tiến hẳn xuống dưới chân cùng các ngươi!"

Hắc Âm Chi Thần ánh mắt lạnh lùng, xem chúng sinh như thể đám kiến hôi.

"Ầm ầm!"

Nhưng mà, ngay lúc này, trên bầu trời, một tiếng ầm vang lên, trăm vạn dặm tầng mây tan biến hết, một bóng người đập trên quang mang mà đến, ngăn lại đường đi của Hắc Âm Chi Thần.

"Là thủ lĩnh đại nhân! !"

Đám võ giả nhân loại cứ địa thấy rõ bóng người trên trời đều lộ ra nụ cười, phát ra tiếng hô hào phấn chấn vô cùng.

Như là tìm tới trụ cột tinh thần vậy.

Hắc Âm Chi Thần nhìn Phong Vân trước mắt tản ra Thần Uy, con ngươi co rút lại, "Ngươi, ngươi thành thần? Tự chủ thành thần?"

"Nếu không thì sao..." Phong Vân ánh mắt nhàn nhạt quét tới.

Hắc Âm Chi Thần trong lòng lật lên sóng to gió lớn, hẳn không cách nào tưởng tượng, ngắn ngủi thời gian mười mấy năm, Phong Vân liền thành Thần, hơn nữa còn là tự chủ thành thân.

Tư chất phải đáng sợ đến mức nào!

Vượt xa khỏi dự đoán của hắn!

"Thành thần lại như thế nào, ta khổ tu vạn năm người sao có thể so sánh được!"

Hắc Âm Chi Thần dẫn đầu ra tay, té ra Hắc Âm Chi Mâu, ngưng tụ Hắc Âm Thần lực, nói liền trời đất chi ý, nhanh chóng giết tới.

Vừa mới ra tay, hắn liền vận dụng sát chiêu.

Phong Vân thờ ơ, trực tiếp vươn ra một bàn tay, thân quang mờ lung, đón đỡ sát chiêu của Hắc Âm Chi Thần.

Chuyện này khiến Hắc Âm Chi Thần cười lạnh, sát chiêu của hắn mà dám dùng nhục thân đón đỡ! Không biết sống chết!

"Ầm ầm! !"

Nhưng mà kết quả lại ngoài dự liệu.

Hắc Âm Chi Mâu lại bị mạnh mẽ đánh bay. Trái lại Phong Vân, không hề bị thương, trên bàn tay thậm chí cả một vết xước trắng đều không có lưu lại.

"Người, Hạ Vị Thần Thế! ? Làm sao có thể!"

Hắc Âm Chi Thần không thể tin được vào mắt của mình, Phong Vân tự chủ thành thần thì thôi đi, nhưng cả nhục thân cũng đạt tới Hạ Vị Thần Thể, đây chính là cấp độ mà ngay cả bọn họ cũng chưa từng đạt tới!

"Không có gì là không có khả năng, là các ngươi quá yếu."

Phong Vân bình thân nói, dưới chân lóe lên ánh bạc, khi xuất hiện lại, đã đi đến trước mặt Hắc Âm Chi Thần.

Không có bất kỳ động tác hoa mỹ gì, chỉ có, đâm ra một quyền!

"Ong!"

Hắc Âm Chi Thần có lòng muốn muốn tránh né, nhưng căn bản không kịp, chỉ có thể miễn cưỡng làm ra động tác phòng ngự, đón đỡ một quyền này của Phong Vân.

Hắn không có thân thể biến thái như Phong Vân, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, một vết máu màu vàng tung tóe bắn ra, nhuộm đỏ thương khung.

Đây là lần đầu tiên hắn đổ máu kể từ khi khai chiến đến nay.

"Tự chủ thành thần quả nhiên đáng sợ, ta hoàn toàn rơi vào hạ phong. .
."

Hắc Âm Chi Thần Thần nghiêm nghị, mặc dù đều là Hạ Vị Thần, nhưng chiến lực của hắn và Phong Vân chênh lệch quá rõ ràng.

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, thương khung chao đảo, một bóng người cao lớn đập phá trời xanh, đi tới chiến trường này.

Chính là Thú Thần.

"Hậu thế sinh ra cái thế anh kiệt như ngươi, thật sự là làm cho người than thở, đáng tiếc, ngươi phải bỏ mạng ở chỗ này."

Thú Thần lắc đầu, thần sắc vô cùng lạnh lùng. Phong Vân không nói gì, lặng lẽ đứng ở đó, di thế mà độc lập.

Chương 470: Phong Vân, phải chết!

Chương 470: Phong Vân, phải chết!

Tổng bộ công hội võ giả, rất nhiều cường giả đều chú ý tới trận chiến Thần cảnh này.

Bọn họ thảo luận âm ỉ.

"Các người nói, ai sẽ thắng?"

"Là người thuộc cứ địa nhân loại, ta tự nhiên hi vọng Phong Vân các hạ giành chiến thắng."

"Ta cũng hi vọng là như thế, nhưng Phong Vân các hạ chỉ có một mình, đối diện lại có hai vị Hạ Vị Thần, rất khó."

". . ."

Chỗ sâu nhất trong đại điện.

Hội trưởng công hội võ giả cũng đang quan sát chiến trường. Quả nhiên giống như hấn sở liệu, Phong Vân đối mặt với bất kì ai giữa Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần, đều tuyệt đối chiếm thượng phong.

Nhưng khi hai người này liên thủ lại, hấn liền không phải là đối thủ, liên tục bại lui.

"Trong nháy mắt người thất bại ta sẽ ra tay, nhưng điều đó cũng có nghĩa người thí luyện thất bại, mất đi tư cách tiến vào vũ trụ công hội võ giả. . ."

Hội trưởng công hội võ giả yên lặng nói.

Đây là nhượng bộ lớn nhất hẳn có thể làm.

Vạn dặm trên không trung.

Phong Vân cùng Thú Thần, Hắc Âm Chi Thần đang quyết đấu.

Nơi này đã thuộc vị trí đỉnh cao nhất của tầng khí quyển, lại đi lên chính là không gian tinh tế.

Võ giả tầm thường ở chỗ này vốn không thể sinh tồn, nhưng đối với ba người Phong Vân đã đạt tới Hạ Vị Thần mà nói, tự nhiên không hề bị ảnh hưởng.

Đừng nói nơi này, bọn họ dù có đột phá tới buộc của thương khung, tiến vào không gian vũ trụ, đều có thể tự do sinh tồn.

Đại chiến đến giai đoạn gay cấn, Phong Vân tay cầm thánh kiếm cấp siêu phẩm hẳn rèn đúc lúc trước, thi triển ra Thần Phong Kiếm Pháp thức thứ nhất 'Cực Kiếm Bạo Phong'.

Chỉ thấy một vòng kiếm quang màu xanh nồng đậm, hỗn hợp cả Phong Hệ thần lực, mang theo uy lực không cách nào tưởng tượng mà chém tới.

Thiên địa đều run lên, như muốn bị chém làm đôi.

"Thần cấp võ kỹ? Người cho rằng chỉ có người biết sao!"

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần quát lạnh, cũng đồng loạt thi triển ra Thần cấp võ kỹ.

Bọn họ đều tiến vào Thần chi di tích, trừ Thần Cách, tự nhiên cũng thu hoạch được nguyên bộ Thần cấp võ kỹ.

Lúc này, tất cả đều thi triển ra.

"Đại Phá Diệt Chiến Mâu!"

Hắc Âm Chi Thần vác lên chiến mâu màu đen, xuyên thủng đất trời, vô tận sát ý, rung chuyển toàn bộ tầng khí quyển, trực tiếp đâm tới, so với trước đó còn cường đại hơn nhiều.

Một bên khác.

Thú Thần khí thể tràn ngập sơn hà, hung uy cái thế, cái đuôi sau lưng hấn trong nháy mắt biến lớn biến dài, như là một cây roi vắt ngang thương khung, trong nháy mắt quất tới.

"Vô Cực Thần Tiên!"

Hai đại Thần cấp võ kỹ tản ra uy năng đáng sợ, hiển nhiên bọn họ đã lĩnh ngộ đến mức độ nhất định.

Mặc dù bọn họ không có thiên phú như Phong Vân nhưng năm tháng dài đằng đẳng tích lũy xuống, cũng không phải dạng thường.

"Ầm ầm!"

Ba loại Thần cấp võ kỹ va chạm trên bầu trời, uy lực kinh khủng trực tiếp xuyên thủng tầng khí quyển.

Trên địa cầu, mọi sinh mệnh chịu chấn động hỗn hợp này đều run rẩy toàn thân, có kẻ tâm tính yếu, thậm chí trực tiếp quỳ rạp trên đất, lạnh run người.

Thánh cấp của chín đại Thần tộc cũng nhin không được mà bay lên cao quan sát.

Một trận chiến này có liên quan đến vận mệnh của bọn họ, thậm chí là toàn bộ địa cầu, tự nhiên họ vô cùng quan tâm. Càng tới gần, bọn họ rất mau liền nhìn thấy Phong Vân, Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần.

Giờ phút này.

Chỉ thấy Phong Vân đứng ở nơi đó, mà thánh kiếm trong tay hắn đã phủ kín vết nứt.

Sau đó.

"Rắc!"

Theo một tiếng nổ vang, thánh kiếm trực tiếp vỡ vụn ra, hóa thành vô số mảnh vỡ rơi xuống.

"Ha ha, chỉ là thánh kiếm, sao địch nổi uy thế Thần Khí của ta!" Hắc Âm Chi Thần lạnh lùng nói.

"Đáng tiếc, dù cho ngươi thiên phú tuyệt thế, Thần Khí không phải một sớm một chiều là có thể đạt được."

Thú Thần thản nhiên nói.

Thần Khí của bọn họ, tự nhiên là tìm được từ các di tích bí cảnh trên địa cầu, cửu đại Thần tộc cũng thế.

Có điều năm tháng dài đằng đẵng trôi qua, Thần Khí trên địa cầu đều bị phân chia tương đối, Phong Vân tự nhiên là không có phần.

Với lại, hiện tại cho dù cho Phong Vân có một kiện Thần Khí, cũng không làm nên chuyện gì.

Bởi vì cần hao phí đại lượng thời gian đi luyện hóa.

Thần Khí của Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần, bọn họ phải luyện hóa mấy ngàn năm, sớm đã dung hợp với bọn hắn, như cánh tay trên người.

"Không có Thần Khí, không cách nào thi triển ra Thần cấp võ kỹ, lấy cái gì đấu với chúng ta!"

"Chết!"

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần dồn hết toàn thân khí thể lên tới đỉnh điểm, cùng thi triển Thần cấp võ kỹ mạnh nhất, dự tính nhanh chóng giải quyết Phong Vân.

Giữ lại một cái thể anh kiệt như thể trên đời, ngấm lại cũng thấy sau lưng phát lạnh.

Phong Vân, phải chết!

"Rầm!" "Rầm!"

Phong Hệ thân lực cùng Hắc Âm Thần lực mãnh liệt cuộn trào, bám vào thú đuôi và chiến mâu, uy năng so với trước đó càng mạnh, bầu trời dưới địa cầu đều bị che đậy, chỉ còn lại một bóng ma cực lớn.

Phảng phất như thời đại hắc ám giáng lâm!

Thánh cấp của chín Thần tộc bị cỡ lực lượng này bức ép đến mức không ngừng lùi lại, khó mà tới gần.

Trong lòng bọn họ đắng chát, Phong Vân các hạ, phải chịu thua rồi!

Phong Vân một khi chiến bại, vận mệnh của bọn họ nhất định sẽ vô cùng thê thảm.

Hoặc bị giết sạch, hoặc bị nô dịch. Dù là loại nào, đều không phải là thứ bọn họ muốn nhìn thấy.

Cứ địa Tinh Diệu.

Phong Tiểu Lan đứng trong biệt thự, nàng thấy cảnh này, thân thể nhúc nhích, muốn xông lên, nhưng lại bị trí năng sinh mệnh gắt gao giữ chặt.

"Người hiện tại đi lên đó chỉ trong nháy mắt sẽ chết ngay, đừng gấp, tiểu tình nhân của người sẽ không cứ như vậy mà thua đâu!"

"Lại nói, còn có hội trưởng công hội võ giả ở đó, hấn tất sẽ không ngời nhìn Phong Vân chết đi!"

Đại diện tổng bộ công hội võ giả.

Hội trưởng công hội võ giả nhìn thấy cảnh này, lập tức từ trên bảo tọa đứng lên, muốn xuất thủ cứu Phong Vân, nhưng lúc này, động tác của hấn bỗng nhiên khựng lại, trên mặt lộ ra vẻ chần chừ!

"Cái này, làm sao có thể!?"

Vạn dặm trên không trung.

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần mang theo sát chiêu tiến đến, bao phủ hoàn toàn Phong Vân, mà hấn tựa hồ đã không còn lực phản kháng.

Thấy thế, Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần lộ ra nụ cười vô cùng lạnh lẽo.

"Hết thảy đều kết thúc."

"Không sai, là nên kết thúc thôi."

Lúc này, giọng nói của Phong Vân bỗng nhiên vượt qua tầng tầng chần động hủy diệt truyền tới, bình tĩnh vô cùng, thoải mái thong dong.

"Ông ——! !"

Một giây sau.

Từ trong vô tận vũ trụ, giáng lâm tới một luồng lực lượng vô hình vô cùng uy nghi, minh mông, hoàn toàn bao trùm toàn bộ nơi này, khiến cho hết thảy mọi thứ đều vận vẹo.

Nơi Phong Vân đứng phảng phất bị độc lập tách ra ngoài, hình thành một thế giới khác, hai đại sát chiêu kia căn bản không có cách tới gần, chỉ ngập ngừng ở trước mặt hắn giống như bị ngăn cách bởi một vách ngăn lớn.

"Cái này, đây là. . ."

Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần từ trong lực lượng vô hình này cảm nhận được một loại uy thế vĩ đại chí cao vô thượng, tự thân đứng trước mặt khí thế ấy chỉ nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Bọn họ hai mắt tròn tròn, cả kinh nói: "Vũ trụ ý thức giáng lâm? !"

Điều này đại biểu cho điều gì bọn họ rất rõ ràng, dị tượng mà chỉ khi tự chủ thành thần mới có thể xuất hiện!

Chương 471: Một trảo vắt ngang thiên địa!

Chương 471: Một trảo vắt ngang thiên địa!

“Cái này, Phong Vân đã thành Thần, vì sao ý thức vũ trụ còn giáng lâm nữa?”

Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần ngậy người.

Tình huống này, chỉ có một khả năng, chính là, Phong Vân lại thành Thần!

“Không có khả năng, không có khả năng! Thời gian ngắn như vậy, một thuộc tính thành Thần đã rất kinh khủng rồi, song thuộc tính thành Thần, cái này, cái này chính là si tâm vọng tưởng!”

Đánh chết Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần cũng không thể tin được.

Bây giờ mới bao nhiêu thời gian, chưa đến trăm năm, Phong Vân có một thuộc tính thành Thần đã khiến bọn họ vô cùng khiếp sợ rồi, bây giờ lại không phải một thuộc tính, mà là song thuộc tính, có năm mơ bọn họ cũng không nghĩ đến điều đáng sợ này!

Nhưng một màn trước mắt, đã nói với bọn họ, Phong Vân, quả thật có song thuộc tính thành Thần.

Ý thức vũ trụ phủ xuống chỉ ngắn ngủi mấy giây.

Sau khi nó biến mất, bốn phía khôi phục bình thường, sát chiêu cực mạnh của Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần vẫn đánh về phía trước.

Nhưng lần này, còn chưa đến gần, đã bị kim quang quanh người Phong Vân nghiền nát.

“Thuộc tính kim thành Thần!”

Cảm giác vô cùng sắc bén xuyên thẳng vào tâm thần, Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần muốn không biết cũng khó khăn.

Điều này khiến bọn họ kinh động, song thuộc tính kim, phong được công nhận là thuộc tính có lực công phạt mạnh nhất, Phong Vân lại có hai hệ này thành thần, vậy sức chiến đấu sẽ đạt đến cấp độ nào?

Đối diện, không đến một giây Phong Vân đã hoàn thành lạc ấn Thần Cách, nguyên lực hải hệ kim cũng mở rộng ra, bên trong không còn là nguyên lực hệ kim mảnh liệt nữa, mà đã đạt đến tầng cao hơn, thần lực hệ kim!

Ánh mắt hấn quét đến, trong đó phát ra ánh sáng, khiến cả mảnh thiên địa đều tối sầm lại.

Luyện hóa ba năm, cuối cùng hệ kim của Phong Vân cũng đạt đến cấp độ Thần hạ vị.

“Cũng đến lúc nên kết thúc rồi.” Phong Vân nhìn Thú Thần và Hắc Âm chi Thần, bình thần phun ra lời này.

“Song thuộc tính thành Thần thì thế nào, chỉ là thêm một viên Thần Cách và một phần thực lực mà thôi!”

Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần đã không còn đường lui, bạo phát toàn bộ thần lực, không chừa lại một chút nào.

Trước mặt Phong Vân, bọn họ không dám giữ lại.

Phong Vân quả thật đã dọa đến bọn họ!

Uy lực mạnh hơn lúc trước cùng nhau xông đến, che đầy trăng sao, trực tiếp chôn vùi cả tầng khí quyển, trong nháy mắt, thiên địa hoàn toàn lâm vào bóng tối.

Bởi vì trong không khí đã không còn ánh sáng mặt trời. Đồng thời, nhiệt độ giữa thiên địa thẳng tắp hạ xuống.

Nhưng tình huống này không duy trì bao lâu.

Tiếp theo, những sinh mệnh trên địa cầu đều nhìn thấy trên không trung vô tận, bỗng nhiên xuất hiện một cự trảo ẩn chứa năng lượng thật lớn, dài đến mấy vạn mét, do màu vàng và màu xanh tạo thành, vắt ngang trên trời cao, chiếu sáng thiên địa.

Trên cự trảo kia có lực lượng bá đạo sắc bén, giống như hủy diệt cả vũ trụ, khiến vô số sinh linh run sợ.

Vô số người từ trên không trung rơi xuống, ngã trên mặt đất, phủ phục ở đó, kinh hãi muốn chết.

Chỉ cỡ uy áp đã khiến bọn họ không thể phản kháng được. Giờ khắc này, Thánh cấp cũng giống như người bình thường, đều nhỏ bé như hạt bụi.

“Kết thúc đi.”

Giọng nói của Phong Vân truyền khắp thiên địa.

Xoẹt!

Tiếp theo, cự trảo mang theo năng lượng khổng lồ kia trực tiếp rơi xuống.

Không gian đầy trời bị xé nát, dễ như trở bàn tay, không gì không phá, không gì cản được!

Công kích của Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần trực tiếp bị chôn vùi, không thể ngăn cản được một lát.

“Đây, đây là cái gì?”

Trên mặt Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần tràn đầy hoảng sợ, bọn họ muốn thoát đi, nhưng lại bị cổ uy áp kia áp bách tại chỗ, căn bản không thể động đậy được, chỉ có thể trơ mắt nhìn cự trảo kia rơi xuống chỗ bọn họ.

“Không!”

Bọn họ điên cuồng giãy dụa, liều mạng gào thét.

Nhưng căn bản không có tác dụng.

“Liệt Thiên Nhất Trảo.” Trong lòng Phong Vân yên lặng nói.

Phốc! Phốc!

Năng lượng từ cự trảo phủ xuống người Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần, Thần Thể bán phẩm của bọn họ không thể ngăn cản được, vừa đối mặt đã trực tiếp vỡ nát.

Bầu trời bị huyết dịch kim sắc vô tận bao phủ, giống như mưa sao băng, vạch phá trời cao, chiếu rọi thiên địa.

Ầm ầm!

Cự trảo năng lượng kia vẫn rơi xuống đại địa phía dưới.

Theo tiếng ầm vang, trong nháy mắt đại địa bị xé nát, cắt sâu vào lòng đất, một mảnh đại lục nguyên bản, vậy mà đã bị cắt ra!

Lục phá hoại kinh khủng đến cỡ nào!

Từ đây về sau, nơi này đã trở thành Thần tích, để vô số người đời sau đến đây triều bái!

Đương nhiên, đây là chuyện sau này.

...

Trên bầu trời.

Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần đối diện với Phong Vân đã biến mất, tan thành mây khói, nhưng Thần Khí và Thần Cách của bọn họ vẫn còn treo lơ lửng ở đó, tản ra quang mang.

Phong Vân khẽ ngoắc tay một cái, Thần Khí và Thần Cách bay đến trước mặt hắn, bị hắn thu vào không gian giới chỉ.

“Không ngờ không gian tám gương cũng hình chiếu được Thần Cách.”

Trước đó Phong Vân đã hình chiếu Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần, trong bảng rơi xuống có hiện hai chữ “Thần Cách”.

Điều này đại biểu, hắn có thể quét hình chiếu, bạo ra Thần Cách.

“Đáng tiếc mình không thể luyện hóa và dung hợp, nhưng có thể giữ lại cho đám người viện trưởng, sau này có thể dùng đến.” Phong Vân yên lặng

nói.

Lúc này, thân lực phun trào, một thân ảnh cao lớn từ hư không đi đến, chính là hội trưởng công hội võ giả.

Ông ta nhìn Phong Vân cách đó không xa, trong mắt vẫn còn rung động, ánh mắt nhìn hắn như nhìn quái vật.

Chưa đến trăm năm, song thuộc tính thành Thần, tư chất này, thật sự là hù chết người.

“Trong nền văn minh cao đẳng mới có thể xuất hiện thiên tài như vậy.”

Trong lòng hội trưởng công hội võ giả thầm nói, bây giờ ông ta vừa rung động vừa vui mừng, ông ta gặp được thiên tài như Phong Vân, là trời xanh chiếu cố ông ta.

“Hội trưởng, người đến rồi.”

Lúc này Phong Vân mới quay người, nhìn hội trưởng công hội võ giả nói, thuận tiện hình chiếu một chút, nhưng lại không có tiếng nhắc nhở nào.

“Thì ra người ngồi đó xếp bằng ba năm, không phải củng cố cảnh giới, mà muốn đột phá thuộc tính kim.” Hội trưởng công hội võ giả nhẹ nhàng nói.

“Vốn định củng cố cảnh giới, nhưng nửa đường có cảm ngộ về thuộc tính kim, không nhịn được thử đột phá một chút, kết quả là chậm trễ ba năm.”

Phong Vân nửa thật nửa giả giải thích.

Hội trưởng công hội võ giả nghe xong cũng không biết nói gì nữa, nửa đường thử đột phá đã thành công. Không hổ là yêu nghiệt, hoàn toàn không

thể dùng lễ thường để hình dung!

Hít sâu một cái, hội trưởng công hội võ giả đè xuống rung động trong lòng, ông ta nhìn Phong Vân, chân thành nói:

“Phong Vân, chúc mừng ngươi hoàn thành khảo hạch, từ giờ trở đi, ngươi chính thức trở thành một thành viên của công hội võ giả vũ trụ!”

Chương 472: Thiên tài chiến, một vạn năm một lần!

Chương 472: Thiên tài chiến, một vạn năm một lần!

“Công hội võ giả vũ trụ?”

Phong Vân nghe thấy lời này của hội trưởng công hội võ giả, sắc mặt khẽ động, hơi nghi hoặc hỏi lại.

“Đúng, địa cầu, không, thậm chí là toàn bộ hệ ngân hà, đều lệ thuộc công hội võ giả vũ trụ.”

Sau đó, hội trưởng công hội võ giả phổ cập kiến thức về địa vị của công hội võ giả vũ trụ trong vũ trụ mênh mông cho Phong Vân nghe.

Đó là một trong những thế lực cao nhất của nhân loại, có mấy vạn cái văn minh cấp cao, văn minh trung cấp và sơ cấp thì không cần phải nói, nhiều như sao trời.

Mà hệ ngân hà, chính là một ngôi sao trong vô số sao trời, chỉ là một cái không đáng chú ý mà thôi.

Còn thí luyện, công hội võ giả vũ trụ cho một khảo nghiệm xuống các tinh cầu sinh mệnh, chỉ cần thông qua, có thể trở thành một thành viên của công hội võ giả vũ trụ.

“Thí luyện gì?” Phong Vân hỏi.

“Thành Thần, đồng thời trở thành người đứng đầu thế hệ.”

Quả nhiên...

Phong Vân âm thầm gật đầu, trước đó trong lòng hắn đã mơ hồ đoán được.

Nhưng hắn không ngờ, cộng hội võ giả lại không phải do vị trước mắt này sáng tạo, mà đến từ một thế lực đỉnh phong trong vũ trụ.

Mặc dù bây giờ Phong Vân không có khái niệm gì về thế lực đỉnh phong này, nhưng nghe nói dưới nó có mấy vạn nền văn minh cấp cao cũng biết, tất nhiên là thực lực thông thiên, nếu không sẽ không thống lĩnh được nhiều tinh hệ như vậy.

Sau đó, Phong Vân hỏi tiếp: “Trước ta, có người nào thành công thông qua thí luyện không?”

“Đương nhiên là có, Thần Tổ Thần Linh đời thứ nhất của chín đại Thần tộc, trong số bọn họ có người luyện hóa Thần Cách, có người tự chủ thành Thần, nhưng không phải cùng một thời đại.”

Hội trưởng công hội võ giả nói.

“Vậy bây giờ bọn họ ở đâu?”

“Đều trong quân đội của công hội võ giả vũ trụ, chỉ khi đạt đến Thần trung vị hoặc tích lũy đủ quân công, bọn họ mới có thể trở về.”

Hội trưởng công hội võ giả giải thích: “Đây là chuyện mà các tinh cầu sinh mệnh dưới công hội võ giả vũ trụ đều phải trải qua, công hội võ giả vũ trụ sẽ trợ giúp tinh cầu sinh mệnh tiến hóa, dẫn sinh ra cường giả, đương nhiên không phải miễn phí, cần phục vụ nó một khoảng thời gian.”

“Đây chỉ là một đường tắt để mạnh lên thôi, dù sao võ trụ minh mông, cơ duyên vô số.”

Phong Vân nghe vậy, im lặng không nói, hẳn đã sớm đoán được địa cầu tiến hóa là phản xạ có điều kiện khi bị bên ngoài kích thích, bây giờ xem ra, chính là do công hội võ giả vũ trụ ra tay.

Lúc này, giọng nói của hội trưởng công hội võ giả lại vang lên lần nữa:

“Phong Vân, bây giờ ngươi có hai lựa chọn.”

“Một là tiến quân vào quân đội, giống những cường giả lúc trước.”

“Hai là tham gia vào cuộc tuyển chọn thiên tài một vạn năm một lần do công hội võ giả vũ trụ tổ chức, chen vào một nghìn người đứng đầu, là có thể trở thành thành viên nội bộ của công hội võ giả vũ trụ, đến lúc đó, cũng được bồi dưỡng.”

“Tuyển chọn thiên tài một vạn năm một lần?” Phong Vân nghe xong, ánh mắt sáng lên.

“Lúc nào?”

“Ba năm sau.”

Ba năm.

Phong Vân gật đầu, nói thật, so với lựa chọn thứ nhất, hẳn càng thích lựa chọn thứ hai hơn.

Như vậy, hẳn có thể lấy hình chiếu của rất nhiều thiên tài cường giả, lúc đó, thực lực và thiên phú của hẳn sẽ giống như quả cầu tuyết, càng ngày càng mạnh.

Chính là đạo lý gặp mạnh là cường.

Còn tiến vào quân đội, chỉ như nước chảy bèo trôi.

“Phong Vân, lựa chọn của ngươi là...” Hội trưởng công hội võ giả mở miệng nói.

“Loại thứ hai.” Phong Vân không có chút do dự nói.

“Được, ta biết ngươi sẽ chọn loại thứ hai, thật ra ta cũng hi vọng ngươi chọn loại thứ hai. Dù sao thiên tài như ngươi mà đến quân đội, thật sự quá lãng phí.”

Hội trưởng công hội võ giả cười nói: “Ba năm này tu hành cho tốt, nếu có cái gì không hiểu có thể hỏi ta, cứ như vậy đi.” Nói xong, ông ta liền biến mất tại chỗ, không thấy tăm hơi.

Phong Vân cũng quay người rời đi, trở lại cứ địa Tinh Diệu.

Lúc Phong Vân trở về, đã nhìn thấy chín tộc trưởng Thần tộc và các tộc nhân, cùng các Vương giả của cứ địa nhân loại tụ tập ở đó.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, lập tức hành lễ: “Bái kiến Thần đại nhân.”

Trong mắt bọn họ tràn ngập sùng bái và nóng bỏng.

Trong đó có Thôi Vân Dương, Lâm Hi, Ngụy Nguyên Vũ và các Thần tử, những người cùng thế hệ thiên tài với Phong Vân.

Lúc này, trong lòng bọn họ đã không cảm thấy áp lực nặng nề mà Phong Vân mang lại nữa, ngược lại cảm thấy tự hào.

Có thể cùng một thời đại với Phong Vân, còn từng tranh phong qua, là vinh hạnh của bọn họ, cũng đủ để bọn họ nói cả một đời!

“Tiểu Vân!”

Lúc này, Phong Tiểu Lan từ đám người đi ra, xông về phía Phong Vân, nhào vào ngực hắn, ôm thật chặt, khóc không thành tiếng: “Quá tốt rồi, người không sao, thật sự là quá tốt...”

Phong Vân không nói gì, chỉ nhè nhẹ vỗ lưng cô, tùy ý để cô khóc thút thít.

Lúc này, không cần giải thích gì thêm, tất cả đều im lặng.

Thời gian tiếp theo, toàn bộ cứ địa đều trong trạng thái vui sướng.

Thú Thần và Hắc Âm Chi Thần vẫn lạc, điều này có nghĩa nguy cơ trên địa cầu đã được giải trừ, giới hung thú và Hắc Âm Thần tộc còn lại đã không đủ uy hiếp.

Không cần Phong Vân ra tay, chín đại Thần tộc đã có thể giải quyết.

Trên địa cầu, Phong Vân đã được mọi người tôn xưng thành “Chúa cứu thế”, tạo dựng pho tượng, lưu danh sử sách.

Hai chữ ‘Phong Vân’ cũng có độ nóng cao nhất trên địa cầu, không người không biết.

Nhưng đối với ngoại giới sôi trào, náo nhiệt, bản thân Phong Vân lại không hề để ý.

Từ sau trận chiến ấy, hắn giống như ẩn cư, không màng thế sự.

Mỗi ngày, trừ tu hành, hắn lại làm bạn với Phong Tiểu Lan và viện trưởng.

Ba năm sau hắn sẽ rời khỏi địa cầu, đến vũ trụ mênh mông, một thời gian rất dài không trở về.

Bởi vậy, hắn muốn thời gian còn lại sẽ ở bên cạnh mấy người họ nhiều hơn.

Trong phòng tu hành.

Phong Vân ngồi xếp bằng nơi đó, hai mắt đóng chặt, ý thức đang quét hình chiếu trong không gian tám gương.

Hơn nửa giờ sau, hắn đã quét xong hình chiếu cuối cùng.

Ý thức đảo qua ba lô, chỉ có một vật rơi xuống.

[Thiên phú hệ kim cấp nhật diệu] : Đến từ hình chiếu Kim Trọng.

“Bạo ra cái này cũng không tồi.”

Phong Vân hài lòng gật đầu, thiên phú hệ kim bây giờ của hắn có được do dung nhập hai thiên phú cấp nhật diệu, thêm cái này nữa, có thể tấn thăng đến thiên phú cấp Thần hạ vị.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn thầm nói một tiếng.

[Hiện hóa thiên phú hệ kim cấp nhật diệu... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Kim quang óng ánh bạo phát, như mặt trời nổ tung, dung nhập vào cơ thể Phong Vân, khiến thiên phú hệ kim cấp nhật diệu của hắn tăng lên.

Sau đó, ý thức của hắn chấn động mạnh một cái, trở lên mơ màng.

Khi hắn phản ứng lại, phát hiện ý thức của mình đã đi vào biển thần lực hệ kim.

Phong Vân đã có kinh nghiệm, cũng không suy nghĩ gì nữa, rất thuận thục đi vào biển thần lực, tiếp dẫn thần lực hệ kim nhập thể.

Một lát sau, ý thức của hắn mới trở về, trong biển thần lực hệ kim của hắn bỗng nhiên tăng lên một phần.

“Thần Thể được rèn luyện một lần, nếu một thuộc tính thành Thần nữa, đưa đến thần lực, đủ để mình đột phá công cùm xiềng xích, tấn thăng Trung Vị Thần Thể...”

Phong Vân yên lặng nói.

Chương 473: Mười hệ thuộc tính tề tụ một thân!

Chương 473: Mười hệ thuộc tính tề tụ một thân!

Nói như vậy, dùng thần lực để rèn luyện Thân Thể là một chuyện cực kỳ xa xỉ, bởi vì tính đặc thù của thần lực, chỉ có thể hấp thu từ trong không gian thần lực mênh mông không biết mới có.

Trừ cái đó ra, không có nơi nào có thể thu hoạch được.

Điều này cũng là nguyên nhân khiến cho thần lực thừa thốt, trừ khi vạn bất đắc dĩ, nếu không có rất ít Thần Linh dùng thần lực để rèn luyện thân thể.

Đại bộ phận đều chọn dùng thiên tài địa bảo, phối hợp với công pháp luyện thể chuyên môn, đây mới là con đường của đại chúng.

Phong Vân không biết những thứ này, nhưng nếu hắn biết, vẫn sẽ dùng thần lực thôi thể như cũ.

Người khác lo lắng thần lực không đủ dùng, nhưng hắn không lo lắng chuyện này.

Tương lai, chỉ cần hắn có nhiều thuộc tính thành Thân, thiên phú tăng lên, số lượng thần lực cũng sẽ tăng lên mấy lần, thậm chí là hơn mười lần, hoàn toàn không cần lo lắng thần lực không đủ dùng.

“Thời gian tiếp theo dùng để lĩnh hội Liệt Thiên Nhất Trảo và Thần Phong Kiếm Điển đi.”

Phong Vân lẩm bầm.

Liệt Thiên Nhất Trảo là thiên phú kỹ năng của tộc Bạch Hồ, nhưng bây giờ đến tay Phong Vân, đã đạt được uy năng trước đó chưa từng có.

Cho dù là đời Thủy Tổ đầu tiên của Bạch Hồ thi triển, cũng không bằng Phong Vân.

Dù sao đây là võ kỹ do kim chi huyền ảo và phong chi huyền ảo dung hợp tạo thành, cho dù là hội trưởng công hội võ giả cũng không nhìn ra, không nói đến Thủy Tổ Bạch Hồ.

“Trình độ dung hợp hai loại huyền ảo trong Liệt thiên Nhất Trảo chỉ có năm phần trăm, cần lĩnh hội thêm một bước nữa...”

Năm phần trăm dung hợp đã có uy năng như vậy, có thể tưởng tượng, tiềm năng dung hợp huyền ảo to lớn thế nào.

Nhưng trước mắt, Phong Vân chỉ có thể dung hợp hai loại kim, phong mà thôi, cái khác, hoàn toàn không có manh mối.

“Khẳng định cũng giống như Thần Phong Kiếm Điển, cũng có võ kỹ dung hợp hai thuộc tính khác nhau nữa.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói: “E rằng trên địa cầu không có võ kỹ này, chỉ trong vũ trụ mệnh mông mới có.”

Đương nhiên, lúc hắn thi triển võ kỹ này mới có thể dung hợp hai loại thuộc tính với nhau, lúc bình thường vẫn phân biệt rõ ràng như cũ, không liên quan đến nhau.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu nhắm mắt lĩnh hội Liệt Thiên Nhất Trảo và Thần Phong Kiếm Điển.

Đương nhiên không phải hẩn hoàn toàn bế quan, cứ cách mấy tháng hẩn sẽ xuất quan một lần, ở bên cạnh Phong Tiểu Lan và viện trưởng mấy ngày.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng chút một.

Rất nhanh, ba năm đã trôi qua.

Một ngày này, Phong Vân từ bế quan thức tỉnh, khi hẩn mở mắt ra, ánh sáng bắn ra mấy vạn mét, không gian cũng run rẩy, giống như một giây sau sẽ vỡ nát.

Thấy thế, hẩn dùng cảm giác vượt lên không gian, lúc này mới không tạo thành cảnh tượng kinh khủng.

“Thức thứ nhất của Thần phong Kiếm Điển đã đại thành, thức thứ hai cũng nhập môn không nhiều...” Phong Vân thấp giọng nói.

“Nhưng tiến độ lĩnh hội Liệt Thiên Nhất Trảo cũng không cao, ba năm, chỉ tăng thêm một phần trăm mà thôi, còn chậm hơn cả ốc sên.”

Điều này cũng làm Phong Vân biết được, không có võ kỹ như Thần Phong Kiếm Điển, thì con đường dung hợp này rất khó khăn.

Đương nhiên, ba năm này Phong Vân cũng không chỉ làm hai chuyện này, hoạt động quét hình chiếu mỗi ngày, chưa ngày nào hẩn không làm.

Bây giờ, mặc dù Phong Vân không có ba hệ thành Thần, nhưng cũng nhanh thôi, lôi chi ngục pháp tắc của hẩn đã đạt đến tầng thứ chín, thiên phú hệ lôi cũng tăng đến cấp độ Thần hạ vị.

Hệ băng đạt đến tầng thứ tám ngũ pháp tắc, hệ hỏa và hệ thủy đều đạt đến ngũ pháp tắc tầng thứ bảy.

Còn lại, hệ mộc, hệ quang minh và hệ hắc ám đều đạt đến tầng thứ sáu ngũ pháp tắc.

Đáng nhắc đến là, Phong Vân cũng có thiên phú thuộc tính hệ thổ, còn là cấp nhật diệu, nhưng cấp độ ngũ pháp tắc không cao, chỉ có bốn tầng.

Đến bây giờ, Phong Vân đã hoàn thành ước muốn lúc mình vẫn còn nhỏ yếu, đưa tất cả các thuộc tính tề tụ tại một thân, còn đều là thiên phú cấp nhật diệu.

Nếu nói cái này ra, đoán chừng sẽ có hiệu quả kinh thiên động địa. Nhìn trong toàn bộ lịch sử đến bây giờ, thậm chí là tương lai, cũng không có người thứ hai như hắn!

“Không biết vũ trụ mệnh mông có người thứ hai có mười hệ thuộc tính như mình không?”

Phong Vân đoán là không có, nhưng vũ trụ bao la, tồn tại rất nhiều thần bí chí cao, ai có thể biết rõ.

Trước khi chưa đạt đến cấp bậc kia, Phong Vân cũng không dám chắc chắn.

“Ba năm trôi qua rồi, nên rời đi.” Phong Vân lập tức vươn người đứng dậy.

Bây giờ là ban đêm, sao trăng đầy trời, thiên địa yên tĩnh.

Hắn không kinh động bất cứ ai, chỉ lưu lại một phong thư, sau đó vô thanh vô tức rời đi. Nhưng Phong Vân không biết, sau khi hắn rời đi, thân

ảnh Phong Tiểu Lan lại xuất hiện ngay trong phòng của hắn.

Nhẹ nhàng cầm phong thư trên mặt bàn lên, Phong Tiểu Lan nghiêm túc đọc, hai hàng nước mắt vô thức chảy xuống.

“Tiểu Vân...”

Thật ra Phong Tiểu Lan đã sớm phát hiện, nhưng cô không nói gì thêm, Phong Vân rời đi là chuyện nhất định, giống như năm đó ở cứ địa Tinh Diệu.

Nhưng lần này Phong Vân tiến đến vũ trụ càng mệnh mông vô tận hơn.

Lúc này, giọng nói của trí năng sinh mệnh vang lên: “Nếu như ta đoán không sai, lần này tiểu tình nhân của người đi gia nhập công hội võ giả vũ trụ, đó là một trong những thế lực đỉnh phong của vũ trụ.”

“Ta đến từ một thế lực đỉnh phong khác, Sinh Mệnh Thần Đình, có hứng thú đi một chuyến không?”

“Được.” Phong Tiểu Lan không chút do dự gật đầu.

Cô làm tất cả điều này, chỉ vì có thể gần gũi Phong Vân hơn, đuổi theo bước chân hắn, chỉ thế thôi.

...

Tổng bộ công hội võ giả.

Thần Chi Cốc.

Nơi này được gọi là cấm khu của toàn bộ tổng bộ công hội võ giả, chỉ có hội trưởng mới có thể đi vào.

Bây giờ, nơi này đang nghênh đón người thứ hai.

Phong Vân thuận di đi đến, khi hắn xuất hiện, liền bị cảnh tượng trước mắt khiến cho kinh ngạc.

Chỉ thấy trên trên mặt đất có một phi thuyền to lớn.

Đường kính khoảng một trăm mét, chĩnh thể hình giọt nước, trên thân thuyền có in sáu chữ lớn “Công hội võ giả vũ trụ”.

Lúc này, hội trưởng công hội võ giả đứng dưới phi thuyền, mỉm cười nhìn Phong Vân.

“Thế nào, rất kinh ngạc đi, đây chính là phi thuyền vũ trụ tam đẳng mà công hội võ giả cấp cho, có thể tiến hành Không Gian Khiêu Dạo, phi hành xuyên qua trong vũ trụ.”

Không Gian Khiêu Dạo?

Phong Vân nghe vậy, không khỏi nhìn thật sâu cái phi thuyền trước mắt, không hổ đến từ thế lực vũ trụ, đến kỹ thuật Không Gian Khiêu Dạo cũng có được.

Vũ trụ vô cùng rộng lớn, các tinh hệ cách nhau gần nhất cũng đến vài chục vạn năm ánh sáng, chỉ dựa vào phi hành, sẽ tốn thời gian dài đằng dặc.

Nhưng có được kỹ thuật Không Gian Khiêu Dạo, thì có thể nhảy ra giới hạn này, chớp mắt mấy cái đã đến nơi!

Chương 474: Ta mang đến yêu nghiệt đó!

Chương 474: Ta mang đến yêu nghiệt đó!

"Đi thôi, đừng để bọn họ đợi lâu."

Hội trưởng công hội võ giả gọi Phong Vân một tiếng.

Bọn họ?

Phong Vân khẽ chớp mắt, mặc dù trong lòng hiếu kỳ, nhưng cũng không nói gì, đi theo hội trưởng công hội võ giả bay vào trong phi thuyền.

"Cạch!"

Cửa khoang thuyền lập tức đóng lại, sau một tiếng rung nhẹ, trực tiếp phóng lên tận trời, xuyên phá tầng không.

Phong Vân không hề cảm nhận được bất cứ chấn động nào, ngôi thuyền này còn thoải mái dễ chịu hơn rất rất nhiều so với xe con xa hoa cao cấp nhất.

"Thoải mái ngồi đi, Phong Vân."

Tiến vào trong phi thuyền, hội trưởng công hội võ giả gọi Phong Vân ngồi xuống.

Không gian trong phi thuyền rộng chừng hơn hai trăm mét vuông, nói là phòng lái phi thuyền, nhưng nói là biệt thự hạng sang cũng không quá.

Trang trí xa hoa mà tinh xảo, các loại đồ ăn đồ uống bày biện phong phú, phần lớn Phong Vân cũng không nhận ra, chắc hẳn đều không phải là đồ vật trên địa cầu.

"Người lần đầu tiên rời khỏi địa cầu, cho người nhìn cảnh tượng bên ngoài nhé."

Lúc này, hội trưởng công hội võ giả mở miệng nói.

"Tách!"

Hắn búng tay một cái, lập tức mặt kim loại bốn phía tức khắc nhạt đi, hóa thành một lớp khí mỏng lung, để lộ ra cảnh tượng phía ngoài.

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy bốn phía xung quanh là mênh mênh vũ trụ, mà ở phía sau hắn, một tinh cầu màu xanh lam to lớn lơ lửng, tản ra hào quang nhàn nhạt.

"Đây chính là địa cầu ư."

Phong Vân có chút cảm thán. Cho dù hắn là người không quá ưa thích thưởng thức phong cảnh, nhưng vào giờ khắc này cũng không nhịn được mà cảm thán tinh cầu màu xanh lam này quá mức xinh đẹp.

Cảm giác chấn động về thị giác này, bút mực khó mà nói hết.

Sau đó, Phong Vân nhìn về phía mặt trăng, mặt trời, cảm giác không quá khác biệt.

Hơn nữa, bởi vì hắn tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, đối với mặt trăng mặt trời có cảm giác gần gũi quen thuộc khác thường.

"Thế nào, phong cảnh không tệ đúng không, ta lần đầu tiên ngồi phi thuyền, biểu tình cũng không khác người là mấy."

Hội trưởng công hội võ giả cất lời.

"Ừm, có cảm giác hơi ảo." Phong Vân đáp.

"Ha ha, nhìn lâu rồi người sẽ thấy chán thôi."

Hội trưởng công hội võ giả nhẹ nhàng cười một tiếng, "Ngồi xuống đi, lập tức tiến hành bước nhảy không gian rồi, mục tiêu của chúng ta là Thanh Linh Tinh cách chúng ta 50 vạn năm ánh sáng."

Phong Vân gật gật đầu, thu hồi ánh mắt, không quan sát thêm nữa.

"Hiện tại bắt đầu. Đếm ngược năm giây, năm giây sau sẽ tiến hành bước nhảy không gian!" Hội trưởng công hội võ giả ra lệnh với phi thuyền.

"5!"

"4!"

"3... 2... 1!"

Giữa vũ trụ mênh mêng, một chiếc phi thuyền hình giọt nước màu đen bỗng nhiên trở nên mơ hồ, không gian bốn phía cũng có chút dập dờn, chênh vênh.

Một giây sau, phi thuyền trực tiếp biến mất!

Cũng không phải là loại biến mất do tốc độ ánh sáng, mắt thường không cách nào nhìn thấy, mà là chân chính biến mất hoàn toàn khỏi vùng không gian này!

Đây chính là, bước nhảy không gian!

"Rầm!"

Phong Vân lúc này mới cảm nhận được phi thuyền chấn động, nhưng mọi thứ đại khái chỉ duy trì trong vài giây đồng hồ, liền trở về dáng vẻ bình thản vốn có.

Thông qua tầng khí trong suốt bốn phía, hắn có thể nhìn thấy một cách rõ ràng không gian chi lực đang nhanh chóng lưu động.

"Phong Vân."

Hội trưởng công hội võ giả nói: "Bước nhảy không gian này kỳ thật liên không quá khác so với không gian thuần di của người, chỉ có điều nó càng cao siêu hơn một chút, mà không gian thuần di của người, khi thực hiện trong vũ trụ sẽ bị rút lại một khoảng cách thật lớn."

Phong Vân gật gật đầu, điểm này hắn tự nhiên cũng hiểu được. Không gian trong vũ trụ so với không gian địa cầu còn kiên cố hơn nhiều.

Hắn có thể thuần di trăm vạn dặm trên địa cầu, nhưng ở trong vũ trụ, đoán chừng không thể nào làm được, nhiều nhất cũng chỉ đạt tới một vạn dặm.

Nhưng như vậy cũng rất lợi hại.

Bước nhảy không gian chỉ tiến hành trong đại khái mười mấy giây.

Mười mấy giây sau.

Phi thuyền lại lần nữa chấn động, tràng cảnh trước mắt cũng đã biến đổi.

Phong Vân lập tức nhìn thấy xung quanh vũ trụ mênh mênh, trong tinh không, một tinh cầu còn to lớn hơn cả địa cầu rất nhiều lần đang lơ lửng, ánh sáng chói lóa, so với mặt trời trong hệ mặt trời còn chói lóa hơn.

"Chúng ta đến nơi rồi, tinh cầu kia chính là Thanh Linh Tinh, cũng là tinh cầu sinh mệnh kế tiếp của vũ trụ công hội võ giả, đã đạt tới cấp độ văn minh trung đẳng, so với địa cầu còn mạnh hơn rất nhiều lần."

Thanh Linh Tinh, văn minh trung đẳng.

Phong Vân nhìn từ quy mô của tinh cầu trước mắt này liền có thể nhìn ra một vài điều.

"Nơi này chính là nơi bắt đầu cuộc chiến thiên tài ư?" Hắc nhện không được dò hỏi.

"Không, cuộc chiến thiên tài của vũ trụ công hội võ giả là nơi tất cả tinh cầu sinh mệnh đều sẽ tham gia, chỉ là một cái Thanh Linh Tinh nho nhỏ làm sao đủ chứ. Chỉ là nơi này có thể liên kết với mạng lưới vũ trụ hư không, tiến vào thế giới giả tưởng, cho nên ta mới dẫn ngươi đến đây."

Hội trưởng công hội võ giả nói.

Địa Cầu thuộc về nền văn minh sơ cấp, còn chưa có tư cách kết nối vào mạng lưới vũ trụ, cho nên hắc mới mang Phong Vân tới đây.

Lúc này, máy truyền tin của hội trưởng công hội võ giả vang lên, hắc nhẹ nhàng nhấn một cái, một video lập tức bắn ra.

Trong video chính là người trung niên trước đó.

Chỉ thấy hắc mở miệng nói: "Zagu, ngươi đến chưa."

"Vừa mới đến thưa thống lĩnh." Hội trưởng công hội võ giả đáp.

"Vậy nhanh đến đây đi, gặp ở chỗ cũ, đúng rồi, người dẫn theo cả tên thiên tài địa cầu kia cùng đến chứ?" Người trung niên dò hỏi.

"Tự nhiên là dẫn đến." Hội trưởng công hội võ giả Zagu gật đầu nói. "Vậy là tốt rồi, mau tới đây đi."

Sau khi nói xong, video liền biến mất.

Hội trưởng công hội võ giả nhìn Phong Vân, thấp giọng nói: "Thông lĩnh à, người có biết người mà ta mang đến cũng không phải chỉ là một thiên tài, mà là một tên yêu nghiệt quái vật đó."

Một lát sau.

Phi thuyền xuyên qua tầng khí quyển Thanh Linh Tinh, tiến vào khu vực chuyên hạ neo.

"Cạch!"

Vài giây đồng hồ sau, phi thuyền thành công đáp xuống mặt đất.

Cửa khoang cũng đồng thời mở ra.

"Nồng độ nguyên lực ở đây ít nhất cũng nhiều gấp mười mấy lần địa cầu."

Phong Vân vừa ra ngoài cửa khoang liền cảm nhận được nồng độ nguyên lực trong không khí, không khỏi cảm thán.

Đây chính là nền văn minh trung cấp, xác thực mạnh hơn quá nhiều so với địa cầu.

Nhưng nếu so về mức độ xinh đẹp của kiến trúc, Phong Vân vẫn càng ưa thích địa cầu, có thể là do thẩm mỹ của nơi này không quá thích hợp với

hắn.

"Đi thôi."

Hội trưởng công hội võ giả lập tức dẫn theo Phong Vân rời khỏi khu vực hạ neo, bay về phía trung tâm tinh cầu.

Ở trong quá trình này, Phong Vân cảm ứng được mức độ kiên cố của không gian, cao gấp mấy lần so với địa cầu, lấy năng lực thuần di của hắn, một lần cũng chỉ thuần di được chừng hơn mười vạn dặm.

Sau mười mấy phút.

Phong Vân liền nhìn thấy nơi xa có một tòa thành thị vô cùng to lớn, giống như một con cự thú nằm phủ phục ở nơi đó, liên miên mấy ngàn dặm, phát ra hào quang hùng hực, lung linh nhiều màu, tỏa ra ánh sáng lấp lánh xinh đẹp, làm cho người ta khôngỡ dời mắt nhìn.

Đồng thời còn lộ ra một khí tức cổ lão, mênh mông, hiển nhiên lịch sử tồn tại đã vượt qua vạn năm, làm cho người ta chấn động.

"Đến rồi, Thanh Linh thành."

Hội trưởng công hội võ giả nói một câu.

Lập tức, hai người hạ xuống dưới.

Chương 475: Các thiên tài siêu cấp của Thanh Linh Tinh.

Chương 475: Các thiên tài siêu cấp của Thanh Linh Tinh.

Cửa thành cực rộng, ước chừng cả ngàn mét.

Người lui tới nối liền không dứt.

Phong Vân cảm ứng được, tất cả mọi sinh mệnh ở nơi này đều cường đại dị thường, tùy tiện một người tới địa cầu, đều là tồn tại đỉnh cấp.

Hơn nữa thoát nhìn rỗng rảnh lẫn lộn, trừ nhân loại giống như Phong Vân, còn có một số loại sinh mệnh khác, tỉ như có kẻ trên đầu mọc ra sừng, hoặc là phía sau lưng có cái đuôi, cũng có kẻ mọc cả cánh.

Nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của Phong Vân, hội trưởng công hội võ giả giải thích: "Nhân loại là một trong số các tộc đàn chí cường trong vũ trụ, trừ nhân loại chúng ta, tự nhiên cũng có một vài tộc đàn phụ thuộc khác, sinh mệnh là một trong số các tộc đàn phụ thuộc đó.

Phong Vân khẽ chớp mắt, xem ra tộc đàn nhân loại còn cường đại hơn cả trong tưởng tượng của hắn.

Sau đó.

Hai người đi vào trong Thanh Linh thành, đi tới một tòa cung điện khổng lồ.

Bắt mắt huy hoàng, đại khí bàng bạc, làm cho người ta nhìn một lần liền khó quên, cực kỳ chấn động.

"Đến rồi, chính là chỗ này, đi vào đi."

Hội trưởng công hội võ giả liền dẫn Phong Vân tiến vào trong cung điện.

Chỉ thấy bên trong rộng lớn vô cùng, trừ một vài công trình cơ bản, cũng không có thứ gì khác, lộ vẻ trống rỗng.

Bốn phía vách tường điêu khắc hoa văn kỳ dị, mặt đất không biết là dùng tài liệu gì lát thành mà tản ra hào quang lấp lánh, cũng không mãnh liệt mà cực kỳ ôn hòa.

"Phong Vân ngươi trước hết cứ đứng đây chờ một chút, ta đi một lát sẽ trở lại."

Hội trưởng công hội võ giả vút xuống câu nói này xong liền rời đi.

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu, cũng không thèm để ý, chọn lấy một cái sofa hình tròn rồi ngồi xuống, hai mắt thâm thúy khép hờ, tựa như đang tu hành.

Hắn tự nhiên không phải đang tu hành, mà là thuận tiện đánh vài hình chiếu.

Nhưng khi hắn đánh đến một nửa hình chiếu, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

Ồ?

Công việc đánh hình chiếu bị cắt đứt giữa chừng, Phong Vân theo âm thanh nhìn lại, chỉ thấy có năm bóng người đang cười cười nói nói đi tới.

Ba nam hai nữ, nhìn rất trẻ, đại khái chỉ chừng hai bốn hai lăm tuổi, nhưng Phong Vân biết, tuổi tác sinh mệnh trong vũ trụ, không thể chỉ nhìn bên ngoài mà mạo muội phán đoán.

"Dò xét chi nhần!"

Phong Vân thâm mặc niệm.

Trước đó khi mới vừa vào thành, hấn cũng dò xét qua không ít đối tượng, cũng thu hoạch một nhóm hình chiếu không tệ.

Mà năm người trước mắt này, nhìn khí thế càng thâm hậu hơn một chút, tự nhiên không thể bỏ qua.

【Đối tượng dò xét】 : Ma Vân

【 Tuổi tác 】 : 900 tuổi.

【 Cảnh giới 】 : Lôi Hệ Hạ Vị Thần

【 Rơi xuống 】 : Hạ Vị Thần võ kỹ 《 Lôi Cực Hồ Quang 》 , Hạ Vị Thần võ kỹ 《 Thiên Huyền Lôi Phá 》 , Hạ Vị Thần võ kỹ vạn lôi sách, Lôi Hệ Hạ Vị Thần thiên phú, Lôi chi huyền ảo (một tầng). . .

【Đối tượng dò xét】 : Vô Tuyệt

【 Tuổi tác 】 : 800 tuổi,

【 Cảnh giới 】 : Đỉnh giai Thánh cấp

【 Rơi xuống 】 : Thánh cấp võ kỹ 《 Liệt Diễm Phần Thiên 》 , Thánh cấp võ kỹ 《 Phần Hỏa Tiệt Sát 》 , Thánh cấp võ kỹ 《 Cực Băng Ngung Sát 》 , Thánh cấp võ kỹ 《 Cực Độ Băng Lãng Phá 》 , Thánh cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Diệt Độ Thần Viêm Công 》 , Thánh cấp Băng Hệ công pháp

《 Bãng Luân Vạn Linh Kinh 》 , Hỏa Hệ thiên phú cấp nhật diệu, Bãng Hệ thiên phú cấp nhật diệu, Ngụy Hỏa chi pháp tắc (chín tầng chín), Ngụy Bãng chi pháp tắc (chín tầng chín). . .

Phong Vân liên tục dò xét xong năm người, phát hiện trong đó có một người đạt tới Lôi Hệ Hạ Vị Thần, một người thậm chí còn có được Hỏa Hệ cùng Bãng Hệ song hệ đỉnh cấp Thánh cấp!

Đây là tồn tại lần đầu tiên hắn nhìn thấy, trừ hắn ra, có được song thuộc tính.

"Vũ trụ quả nhiên mệnh mông, lúc này mới vừa đi ra ngoài đã gặp được thiên tài song thuộc tính. . ."

Về sau rất có thể còn gặp được thiên tài ba hệ, bốn hệ, thậm chí năm hệ trở lên cũng không nhất định.

Mà trừ hai người này, ba người còn lại, đều rất bình thường, cũng ngang ngửa với Thánh cấp đỉnh giai trên địa cầu, cũng là tương đương với tộc trưởng của cử đại Thần tộc.

Đương nhiên, bọn họ chỉ có mấy trăm tuổi, coi là siêu cấp thiên tài.

Năm người này cũng đều nhìn thấy Phong Vân.

"Ồ? Hắn là ai? Tại sao cho tới bây giờ chưa từng gặp qua." Một vị nữ tử trong số đó nhìn Phong Vân, hiếu kỳ nói.

Nàng tên Tinh Sương, thân hình cao gầy, mắt to đen láy, là một mỹ nữ rất có khí chất.

"Nghe nói hôm nay sẽ có một tên thiên tài siêu cấp từ địa cầu gì đó đến đây, đoán chừng chính là hắn." Một cô gái khác nói tiếp, giọng nói của nàng

giống như kim thạch giao nhau, tóc ngắn ngang tai, nhìn dáng vẻ vô cùng anh khí hoạt bát, tên là Hạ Khiết.

"Chính là cái địa cầu lạc hậu kia à, ta còn tưởng rằng là siêu cấp thiên tài gì cơ, hóa ra là tên này à?"

Nói chuyện là một thanh niên có làn da ngăm đen, nghiêng mắt nhìn Phong Vân một chút, trào phúng nói.

Ba người này, chính là ba thiên tài bình thường trong mắt Phong Vân.

Về phần Vô Tuyệt và người mạnh nhất Ma Vân, thì vừa đến gần đã chăm chú nhìn Phong Vân.

Ba người kia không cảm giác được, nhưng hai người hẳn có lực cảm ứng không tầm thường, người trẻ tuổi tuấn mỹ kia ở trong mắt bọn hắn lộ ra một luồng uy áp vô hình, không gian xung quanh đều phẳng phát lầy lầy làm chủ, bên trong vẻ bình thản nội liễm hiển lộ rõ ràng bá khí.

"Siêu cấp thiên tài đến từ địa cầu ư."

Ma Vân không nói gì, sâu kín nhìn về phía Phong Vân, sau đó trực tiếp đi vào bên trong.

Bốn người kia hiển nhiên do hắn cầm đầu, đuổi theo sát sau.

Đi qua một đoạn khoảng cách, thanh niên có làn da ngăm đen nhìn không được nói: "Lão đại, chúng ta áp chế duệ khí hãm một chút hay không? Đám thiên tài của mấy nơi nhỏ này, luôn cho là mình vô địch thiên hạ, chưa từng chịu va chạm của vũ trụ."

"Ngươi làm sao đấy! Người ta là một tôn Hạ Vị Thần, muốn đánh đập cũng là ngươi bị đánh." Bên cạnh, Thiên Tuyệt Xích nói.

Cái gì! ?

Lời này vừa ra, bao gồm cả thanh niên này, cùng hai nữ tử kia đều tỏ ra chấn động.

Người trẻ tuổi nhìn như vô hại kia, lại là một tôn Hạ Vị Thần? Cùng một cảnh giới với lão đại bọn họ ư?

"Địa cầu không phải mới vừa đạt tới văn minh sơ cấp ư, tại sao lại có thể sinh ra Hạ Vị Thần còn trẻ như vậy! ?"

Bọn họ kinh ngạc nói.

Mặc dù bọn họ không biết tuổi tác cụ thể của Phong Vân nhưng từ khí tức sinh mệnh tới xem, tuyệt đối không vượt qua ngàn tuổi.

Chỉ là văn minh sơ cấp, vậy mà sinh ra được thiên tài như vậy ư!?

Cùng lúc đó.

Sâu trong cung điện.

Hội trưởng công hội võ giả đang cùng một người trung niên ngồi với nhau, trước mắt bọn họ có một cái màn hình lớn, bên trong chính là cảnh tượng trước đó khi Phong Vân cùng năm người kia gặp nhau.

"Thế nào, thống lĩnh, thiên tài ta mang đến không tệ chứ."

"Nhìn qua khá tốt, cũng không biết thực tế sau khi tham chiến thì sao." Người trung niên mở miệng nói.

"Yên tâm, đến lúc đó nhất định sẽ để cho thống lĩnh ngài giật nảy mình."

Hội trưởng công hội võ giả trong lòng cười thầm.

Người trung niên không có nghe được ý tại ngôn ngoại trong lời của hội trưởng công hội võ giả, gật đầu nói: "Tốt, vậy ta mới bắt đầu chờ mong."

Chương 476: Chương476: Bạo, chín tầng ngục Lôi chi pháp tắc!

Chương476: Bạo, chín tầng ngục Lôi chi pháp tắc!

Phong Vân không tiếp tục chờ đợi trong cung điện bao lâu, rất nhanh hội trưởng công hội võ giả liền trở lại.

Hắn mang Phong Vân vào một nơi ở Thiên Điện, bên trong xa hoa vô cùng, không gian cũng khoảng mấy vạn mét vuông, các loại công trình cực kỳ hoàn mỹ

"Trụ sở chính của người sau này là chỗ này, ta đã thay người báo tên, ba ngày sau thiên tài chiến sẽ mở ra, trong thời gian này, người nghỉ ngơi thật tốt đi, điều chỉnh trạng thái của mình, đương nhiên, nếu nhầm chán người có thể đi ra ngoài dạo chơi."

Hội trưởng công hội võ giả đối Phong Vân nói mấy câu, sau đó đưa cho hắn một tấm tinh tạp màu đen, "Trong này là 10w Vũ Trụ tệ, tạm thời đủ để người tiêu xài."

"Đã rõ."

Phong Vân tiếp nhận tinh tạp màu đen, nhẹ nhàng gật đầu, biểu thị đã hiểu rõ.

Hội trưởng công hội võ giả không có đợi bao lâu, nói qua cho Phong Vân biết hạng mục của thiên tài chiến sau liền rời đi.

Bất quá trước khi đi, hấn võ võ Phong Vân bả vai, mong đợi nói: "Ứng hộ, phân khu thi đấu đối người hấn là không có vấn đề gì, phát huy ra thực lực bình thường của người là được.

Vũ trụ công hội võ giả cử hành thiên tài chiến phân thành phân khu thi đấu cùng trận chung kết hai bộ phận.

Phân khu thi đấu, tên như ý nghĩa là đấu trường phân khu rồi tiến hành thiên tài chiến.

Phong Vân từ trong miệng hội trưởng công hội võ giả biết được hết thảy có hơn 5w cái phân khu thi đấu, mà mỗi cái thi đấu phân chia 10 đấu trường, mỗi đấu trường đoán chừng có hơn 1w người.

Nếu tính như vậy, lần thiên tài chiến này, khoảng chừng 50 ngày mới sẽ tham gia một lần.

Mà cái này, chỉ là vũ trụ công hội võ giả cử hành thiên tài chiến, là mỗi vạn năm một lần.

Vạn năm thời gian, đối với người bình thường mà nói, tự nhiên là vô cùng dài.

Nhưng đối với Thần Linh, bất quá là giọt nước trong biển cả mà thôi, bọn họ một lần tu luyện, một lần cảm ngộ, khả năng còn dài hơn nữa.

"Hơn nữa còn hạn chế tham gia, tư cách thấp nhất chính là trong vòng ngàn năm thành tựu Thánh cấp đỉnh giai. . ."

Phong Vân yên lặng suy nghĩ.

Điều kiện này, bên trong văn minh sơ cấp đoán chừng đều không có nhiều người có thể hợp cách, chỉ có các thiên tài văn minh trung cấp và cao

cấp mới có thể nhẹ nhàng đạt tới điều kiện này.

Lấy Địa Cầu mà nói, nếu như không có Phong Vân, thì sẽ không có một thiên tài nào có tư cách này.

"Còn có ba ngày thời gian, đi ra ngoài xem một chút, thuận tiện dò xét thoảng qua, kiểm chút hình chiếu chất lượng tốt. . ."

Phong Vân lập tức rời khỏi Thiên Điện, đi vào nội thành Thanh Linh.

Bọn họ hướng tới nơi những cường giả kia tụ tập mà tiến đến, dò xét lần lượt từng người một, gặp được hình chiếu động tâm, không nói hai lời lập tức hình chiếu xuống.

Trong đó, thậm chí có một ít hình chiếu Hạ Vị Thân!

Bất tri bất giác, hắn đã hình chiếu xong 2000 cái hình chiếu mỗi ngày.

"Ngày mai tiếp tục."

Phong Vân khóe miệng ngậm cười, hắn đã thật lâu không có thống khoái chiếu hình như vậy.

Từ sau khi gần như chiếu hình xong tộc nhân chín đại Thần tộc trên địa cầu, hắn đã lâu không gặp được cường giả đáng giá để hắn chiếu hình.

Bây giờ ở bên trên Thanh Linh Tinh này, Phong Vân đã tìm lại được cảm giác hài lòng khi được hình chiếu kia.

Thế là, ba ngày trôi qua.

Phong Vân đều ở trong Thanh Linh Tinh du lịch bốn phía, nhìn như không có việc gì, kì thực ở trong bóng tối tiến hành chiếu hình, đơn giản đến chịu không nổi.

.....

Ban đêm ngày thứ ba.

Bên trong Thiên Điện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, ý thức sớm đã tiến vào trong gương.

Thời gian qua đi mấy năm, bên trong rốt cục mới lại tăng thêm 3000 cái hình chiếu.

Hơn nữa còn là 3000 cái hình chiếu chất lượng cao nhất.

"3000 cái hình chiếu, trong đó Hạ Vị Thần có 1000 cái, còn lại 2000 cái cơ hồ đều là Thánh cấp đỉnh giai. . ."

Đây là kết quả cố gắng ba ngày này của Phong Vân, không chỉ có riêng Thanh Linh thành, thành lớn khác trên viên tinh cầu này, hẳn cũng đều đi qua.

"1000 hình chiếu Hạ Vị Thần, thập đại thuộc tính đều có, xem như cực kỳ cân đối."

Phong Vân yên lặng nói.

Lập tức.

Hắn không kịp chờ đợi bắt đầu xoát.

Hơn một giờ sau, Phong Vân thành công xoát xong.

Ý thức hắn quét về phía ba lô, bởi vì là thủ sát rơi xuống, bên trong có rất nhiều vật phẩm, có tới ngàn cái.

Bất quá đều là mặt hàng gân gà.

Cái gì ướp gia vị rau quả, mỹ vị trái cây, một trăm năm không cần tẩy bất tất các loại...

Cái kỳ hoa gì đều có rơi xuống, khiến Phong Vân rất là im lặng.

Bất quá lúc nhìn thấy cái cuối cùng, một vòng hào quang óng ánh bỗng nhiên chiếu xạ qua.

Phong Vân lập tức nhìn lại.

【Ngụy Lô chi pháp tắc tàng chín】 : Đến từ hình chiếu Yên Thương.
(vật thủ sát rơi xuống)

"Quả nhiên, nhiều hình chiếu là tốt, 3000 cái, luôn có một cái tuôn ra đồ tốt!"

Phong Vân trên mặt tươi cười nói.

Vận khí không tốt thì sao, tỉ lệ bạo rất thấp thì như thế nào, chỉ cần số lượng nhiều, luôn có một cái sẽ mang đến kinh hỉ cho Phong Vân.

Vật rơi xuống dưới mắt chính là tốt nhất.

Bất quá Phong Vân lập tức nghĩ đến một vấn đề, ngày mai hẳn sẽ phải tham gia thiên tài chiến, mà dung hợp cái này làm sao cũng cần thời gian hai ba năm.

Nếu như bây giờ hẳn chọn lựa dung hợp, khả năng không cách nào chuyên tâm tham gia thiên tài chiến.

Dung hợp cái này cần hết sức chăm chú, tập trung tất cả lực chú ý cùng tinh lực, không thể có phân tâm mảy may.

Mà tham gia thiên tài chiến cũng thế.

"Chỉ có thể chờ đợi phân khu thi đấu kết thúc mới có thể dung hợp."

Phong Vân yên lặng lâm bẫm.

Hắn từ bỏ ý nghĩ hiện hóa dung hợp, chờ tới ngày thứ hai đến.

"Thiên tài chiến, thật sự là làm cho người chờ mong ."

Huyết dịch trong cơ thể Phong Vân ần ần sôi trào, hắn đã rất lâu không có loại cảm giác này.

Trước đó lúc cùng Thú Thần, Hắc Âm Chi Thần đại chiến hắn cũng không có loại cảm giác này, bởi vì hắn biết được mình tất thắng.

Nhưng lần thiên tài chiến này lại khác, tập hợp dưới trướng vũ trụ công hội võ giả cơ hồ tất cả các thiên tài của các tinh cầu sinh mệnh, có văn minh trung cấp, cũng có văn minh cao cấp.

Những thiên tài kia một cái so với một cái yêu nghiệt hơn, một cái so với một cái biến thái hơn, mà so với Phong Vân đoán chừng cũng có rất nhiều, trong lòng hắn cũng không chắc chắn.

Bất quá chính là dạng này mới có ý tứ, không biết khiêu chiến là gì, càng hấp dẫn người hơn!

Cùng lúc đó, các tinh cầu sinh mệnh khác cũng bắt đầu tiến vào trạng thái chuẩn bị.

"Thiên tài chiến sắp mở ra, các người là tinh anh thế hệ tuổi trẻ của gia tộc Kevin ta, ta hiện tại tuyên bố, chỉ cần trong các người ai có thể xông vào top 1000 trong thiên tài chiến, Hạ tộc trưởng đời thứ nhất, liền là hắn!"

Một vị lão nhân đứng ở trên đài cao, quan sát mấy người trẻ tuổi phía dưới, tràn ngập mong đợi nói.

...

"Các ngươi, là trụ cột tương lai của đế quốc, là hậu thuẫn của tương lai."

"Ta hi vọng bên trong các ngươi chỉ ít có một người trở hết tài năng, trở thành thành viên trọng yếu của vũ trụ công hội võ giả!"

Thanh âm rộng lớn làm thiên địa run rẩy, quanh quẩn bên trong một vùng không gian.

Mà ở bên trong vùng không gian này, một tên cự nhân khuôn mặt mờ hồ, tản ra Thần Uy bàng bạc.

Ở trước mặt hắn, đứng đầy mấy người trẻ tuổi đều rất cao lớn, mỗi một người đều tản ra Thần Uy nhàn nhạt, tất cả đều là cấp độ Hạ Vị Thần!

"Đi thôi, các con, đừng làm văn minh Thâm Lam chúng ta mất mặt!"

Vô số sinh mệnh đều đang chăm chú xem trận thiên tài chiến này.

Trận này là thịnh hội vạn năm một lần!"

Chương 477: Chương 477: Có chút xấu bụng!

Chương 477: Có chút xấu bụng!

Tham gia lần thiên tài chiến này hơn 5 ức thiên tài, đều là nhất đẳng cái thể thiên kiêu ở tinh cầu sinh mệnh của mình, thành thần đối bọn hắn mà nói căn bản không phải là vấn đề, kém cõi nhất, tương lai đạt tới Hạ Vị Thần cũng không có vấn đề gì cả.

Cũng bởi vậy, có thể đoán được, trận thiên tài chiến này tất nhiên sẽ vô cùng kịch liệt, va chạm nảy lửa trước đó chưa từng có sẽ xảy ra!

Đến tận cùng sẽ có thiên kiêu cỡ nào xuất hiện, vô số cường giả tới đây đều sẽ lấy làm hiếu kỳ!

Bên trong cung điện trung ương Thanh Linh Tinh.

Phong Vân đang đứng ở trong đó, cùng một chỗ kề vai sát cánh với hắn còn có năm người, chắc hẳn là ngũ đại thiên tài kiệt xuất nhất của Thanh Linh Tinh.

Bất quá ngũ đại thiên tài này ở trong mắt Phong Vân, chỉ có Ma Vân kia miễn cưỡng cho là được, người khác, thực sự không chấp nhận được.

Ba ngày nay Phong Vân cũng hiểu được, Thanh Linh Tinh mặc dù là văn minh trung cấp, nhưng là hạng chót bên trong, thuộc về một loại yếu nhất.

Mấy lần thiên tài chiến trước đó, ngay cả phân khu thi đấu cũng không có vượt qua.

Lần này thật vất vả sinh ra một vị Ma Vân siêu cấp thiên kiêu, chưa tới ngàn năm, đã đạt tới cấp độ Hạ Vị Thần.

Phía trên cung điện, hội trưởng công hội võ giả Zagu cùng trung niên thống lĩnh kia ngồi ngay ngắn ở đó, ánh mắt nhìn về Phong Vân cùng ngũ đại thiên tài.

"Hi vọng các người có thể phát huy thật tốt, trước top 1000 ta cũng không nghĩ, cố gắng tiến đến vào trong top 10.000!"

Trung niên thống lĩnh mở miệng nói.

Trên thực tế, top 10.000 trong lòng hắn cũng không chắc chắn.

Những thiên tài văn minh cao cấp kia không cần nói tới, cả đám đều là biến thái đến mức làm người tuyệt vọng, mà một ít thiên tài của văn minh trung cấp cũng rất mạnh, cường đại hơn xa bọn hắn.

"Phải nhìn Ma Vân cùng Phong Vân rồi." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Bất quá trung niên nhân xem trọng Ma Vân hơn, dù sao cũng là một tay hắn dạy nên, lại là Lôi Hệ ở trong mười đại thuộc tính cũng là cực kỳ bá đạo sắc bén, đối với sức chiến đấu tăng thêm cũng rất là đáng kể.

Với lại Ma Vân còn có tu tập mấy môn thần cấp võ kỹ.

Trái lại Phong Vân, mặc dù là thiên phú siêu tuyệt, nhưng cũng chỉ là xuất thân từ văn minh sơ cấp Địa Cầu, không có tài nguyên gì tốt, thời gian thành thần cũng ngắn.

Cuối cùng đi xa một chút.

Hội trưởng công hội võ giả ở một bên thông qua biểu lộ của trung niên nhân, đại khái đoán được trong lòng của hắn không coi trọng Phong Vân, lúc này nhẹ nhàng cười một tiếng, "Chờ xem, thống lĩnh, chờ thiên tài chiến mở ra, ngươi liền biết cái gì mới thật sự là yêu nghiệt!"

Hội trưởng công hội võ giả trước đó vốn có dự định muốn cùng thống lĩnh nói một câu Phong Vân là thiên phú biến thái, nhưng người này rõ ràng không hứng thú lắm, bởi vậy hắn cũng không có nhiều lời.

Hết thấy đều ở bên trong thiên tài chiến, để thống lĩnh tự mình đi nhìn!

Đến lúc đó biểu lộ của hắn, ngấm lại liền rất thú vị !

"Tại sao ta cảm giác ta cũng có một chút xấu bụng. . ."

Hội trưởng công hội võ giả lâm bầm trong lòng.

Đúng, khẳng định là gia hỏa Phong Vân kia truyền cho ta, nhất định là vậy rồi

Sau đó.

Phong Vân cùng năm vị siêu cấp thiên tài đeo lên thiết bị giả lập của riêng mỗi người, ý thức tiến vào thế giới giả tưởng.

"Hô!"

Phong Vân mới vừa lên dây, bên tai liền truyền đến tiếng đình đông, nhắc nhở hắn có thư tín mới đến.

Nhẹ nhàng ấn mở ra, chỉ thấy phía trên biểu hiện là một nhóm tin tức:

【 Người dự thi Phong Vân, người bị phân đến khu đấu trường thứ sáu!
】

"6666 , ngược lại là một con số may mắn.

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mà năm người iMa Vân, cũng nhìn thấy phân khu của bản thân mình.

Đáng nhắc tới, trong năm người, thanh niên gầy da đen kịt, vậy mà phân đến cùng một cái đấu trường với Phong Vân.

Đồng dạng là đấu trường 666 - khu thứ sáu!

Lúc thanh niên kia lật xem danh sách thiên tài tham chiến khu thứ sáu, lúc nhìn thấy tên của Phong Vân, sắc mặt biến hóa, "Ta khinh, ta vậy mà cùng gia hoả kia chung một khu thi đấu!

"Dạng này cũng tốt, ta ngược lại muốn xem xem, hắn có phải là đạt tới Thần Linh chi cảnh thật hay không!"

Hắn không có tận mắt thấy thực lực của Phong Vân, tóm lại có chút không quá tin tưởng.

Văn minh sơ cấp sinh ra thiên tài bậc này, thực sự để cho người ta khó mà tin được.

"Tất cả nhân viên dự thi xin chú ý!"

"Lần phân khu thi đấu này sắp bắt đầu, năm giây sau sẽ tiến hành truyền tống, truyền tống đến chỗ phân phối thi đấu cho riêng từng người một, mời nắm chặt thời gian chuẩn bị, xem xét vũ khí trang bị các loại của các người, một khi khai chiến, liền không thể tiến hành lựa chọn nữa!"

Tất cả thiên tài đều nghe được cái giọng nói trên thư tín này.

Phong Vân không có lựa chọn trang bị gì, chỉ lựa chọn một thanh kiếm cấp Hạ Vị Thần.

Trong thế giới giả lập vũ khí trang bị đều là thống nhất, bởi vậy không tồn tại cái gì luyện hóa hay không luyện hóa, đây cũng là tránh cho bởi vì vũ khí trang bị và các phương diện khác mang đến khác biệt.

Tất cả mọi người đều có hoàn cảnh giống nhau, dưới điều kiện giống nhau.

Ở dưới tình huống như vậy, so đấu chính là chiến lược tự thân, như lực lượng nhục thân, huyền ảo, võ kỹ.

Mà cái này, mới là đồ vật căn bản nhất, cũng là thứ dễ nhìn ra tiềm lực tư chất của một người nhất.

"Với ta mà nói, một thanh kiếm là đã đủ."

Phong Vân có Hạ Vị Thần Thể, trang bị áo giáp với hấn mà nói không có bất yếu, dù sao có thể lựa chọn trang bị cao cấp nhất cũng chính là Hạ Vị Thần cấp, đoán chừng còn không bằng hấn Thần Thể nữa.

Dù sao Thần Thể hấn đã sắp đột phá công cùm xiềng xích, đạt tới cấp Trung Vị Thần Thể.

Rất nhanh, đếm ngược liền vang lên.

"5. . ."

"1."

"Truyền tống!"

Sau năm giây đếm ngược, bên tai tất cả người dự thi liền quanh quẩn lên thanh âm này.

Một giây sau.

Bọn họ đã bị truyền tống rời đi, Phong Vân cũng ở trong đó.

Cùng lúc đó, tình hình thực tế cũng đồng bộ tiến hành.

Bảng danh sách từng khu thi đấu, bài danh cũng đều hiển lộ ra.

Phàm là vũ trụ công hội võ giả, lúc này đều chú ý tới.

Đối bọn hắn mà nói, cái này là thịnh sự, cũng là địa vị trong tương lai.

Nếu hôm con em nhà mình có thể tiến vào nội bộ vũ trụ công hội võ giả, đối với văn minh của bọn hắn mà nói, chính là lợi ích khổng lồ.

Đấu trường thứ 666, khu thi đấu thứ sáu.

Phong Vân vô thanh vô tức xuất hiện ở bên trên một bãi cỏ, xung quanh là Lục Thảo Nhân Nhân, xanh ngắt ướt át

Nơi xa thì là từng tòa từng tòa kiến trúc hiện đại hoá, nhà cao san sát, giống như chân thực.

"Cái độ chân thật này, so thế giới giả tưởng trên Địa Cầu càng thêm chân thực hơn."

Phong Vân cảm thụ một lát, cảm khái nói.

Thế giới giả tưởng ở trên Địa Cầu tiếp nhận có hạn, không thể tiếp nhận lực lượng cấp độ Thần cấp, rõ ràng cùng thế giới giả tưởng vũ trụ kém hơn rất nhiều.

"Hô!"

Lúc này, trên cánh tay Phong Vân chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái bao tay, phía trên có 1 khối màn hình nhỏ.

Hiện ra tin tức cơ bản liên quan tới hắn.

【Người dự thi】 : Phong Vân (đến từ văn minh sơ cấp Địa Cầu)

【Điểm tích lũy】 :0

【 Bài danh】 : Không có.

Vị trí khu thi đấu: đấu trường 666 hào, khu thi đấu thứ sáu.

Trừ cái đó ra, còn bổ sung có một bư kiện.

Phong Vân mở ra sau đó, phát hiện là liên quan tới quy tắc tranh tài.

"Tranh tài áp dụng quy chế điểm tích lũy, giết một người được một điểm, nếu như đối phương có điểm tích lũy, thì có thể đạt được toàn bộ điểm tích lũy của đối phương, mà nếu như bị giết, điểm tích lũy cũng sẽ về không.

"Mỗi khu thi đấu chỉ lấy trước hai tên, chỉ cần điểm tích lũy cuối cùng đạt tới thứ hạng này, liền có thể tiến vào vòng tiếp theo!"

Chương 478: Tàn khốc thiên tài chiến!

Chương 478: Tàn khốc thiên tài chiến!

Phong Vân đứng trên đồng cỏ, đọc xong phần tư liệu quy tắc truyền tới này, thở nhẹ ra một ngụm khí, "Quy tắc tính điểm tích lũy a"

Quy tắc điểm tích lũy này rất rõ ràng, cổ vũ từng thiên tài chém giết.

Muốn đi tiếp? Vậy liền đi giết chóc thôi!

Giết càng nhiều thiên tài, điểm tích lũy thu hoạch được càng cao!

"Quả nhiên là vũ trụ, khu cường giả vi tôn càng trở nên đẫm máu. . ."

Ánh mắt Phong Vân hơi nheo lại, bất quá việc này rất hợp tâm ý của hắn, chỉ có dạng này, mới có thể nuôi dưỡng được cường giả chân chính!

"Phân khu thi đấu sẽ kéo dài hơn một tháng, mà bắt đầu sẽ bởi vì có quá nhiều người, chém giết sẽ dị thường kịch liệt, tới sau này, nhân số sẽ hạ xuống.

"Mà mỗi một thiên tài còn sống, cơ hồ đều sẽ có được điểm tích lũy rất cao."

"Lúc đó, mới là thời cơ ta ra tay. . ."

Phong Vân nghĩ cực kỳ thấu triệt, mà cùng hấn có chung suy nghĩ cũng có không ít thiên tài.

Đây đều là thiên tài đối với thực lực bản thân cực kỳ tự tin.

Đương nhiên, cũng có một ít siêu cấp thiên kiêu ưa thích hiếu chiến, cũng sẽ không làm như thế.

Đấu trường thứ 10.001 - khu thứ mười.

Một vị thanh niên ngân y ở trong chiến trường tùy ý đi lại.

"Giết! !"

Một giây sau.

Từ bốn phương tám hướng lao ra rất nhiều thiên tài cường giả, mỗi một người đều cường đại dị thường, trong đó thậm chí có một số Hạ Vị Thần.

Thô sơ giản lược nhìn lại, khoảng chừng hai ba trăm người!

"Ầm ầm!"

Các loại công kích hướng hấn rơi xuống, hoặc thuộc tính võ giả, hoặc niệm lực binh khí, hoặc công kích linh hồn, hoặc là vũ khí công kích. . .

"Vị!"

Nhưng mà, một vòng ngân quang sáng lên.

Thân hình thanh niên ngân y mơ hồ, xung quanh xuất hiện từng đạo huyền ảnh của hấn.

Nếu cẩn thận mà đếm, liền có thể phát hiện, mỗi một đạo huyền ảnh liền đối ứng với một đối thủ!

"Phốc phốcphốcphốcphốc. . ."

Tiên huyết vậy ra, tất cả những người cùng nhau vây công kia thân thể cứng đờ, giống như là mất đi tất cả sinh cơ.

Trong nháy mắt, tất cả đều tử vong!

"Quá yếu. . ."

Thanh niên Ngân y xuất hiện ở phía trước những thi thể này, tiếp tục hành tẩu về phía trước, thậm chí còn có bộ dáng buồn bực ngán ngẩm.

"Không gian, Hạ Vị Thần! !"

Ở phía xa bên trong một phế tích, thông qua linh hồn cảm giác nhìn thấy tất cả, trên mặt mấy thiên tài lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Mẹ nó, vì sao lần này xuất hiện loại quái vật như không gian Hạ Vị Thần này cơ chứ!"

LÒNG bọn họ tràn đầy đấngchát, không gian Hạ Vị Thần, bàn về sức chiến đấu có thể so với Trung Vị Thần, bọn họ còn đánh cái rắm !

"Các ngươi biết ý nghĩa thời gian rồi chứ."

Một khu thi đấu xa xôi khác.

Một người mặc quần áo màu xám tro, tướng mạo bình thường đang tàn sát một đám thiên tài khác, thản nhiên nói.

Đáng tiếc, căn bản không có người nào để ý đến hắn.

Thanh niên áo xám lắc đầu, "Xem ra các người không biết, vậy tất cả, đều biến mất thôi."

"Ông! !"

Theo câu nói này của hắn, một cỗ lực lượng vô hình từ trên người hắn phát tán ra, trong nháy mắt bao phủ tất cả thiên tài lại.

Sau đó, những thiên tài này hoảng sợ phát hiện, động tác của mình bị sinh sinh giam cầm ở nơi đó.

Không phải Không Gian Cầm Cố, mà so với nó càng thêm đáng sợ khó lường, chính là Thời Gian Cầm Cố!

"Xuy xuy xuy xuy xuy. . ."

Một hơi sau đó, theo thanh niên áo xám đi qua, những thiên tài kia từng người tán loạn ra, như vậy vẫn diệt, một thanh âm nhỏ cũng không có.

Trong cung điện, Thanh Linh Tinh.

Hội trưởng công hội võ giả Zagu cùng trung niên thống lĩnh đang thông qua tình hình thực tế, trực tiếp nhìn xem thiên tài chiến.

Mỗi một khu thi đấu đều có một cái video trực tiếp, tổng cộng có hơn 50 cái video trực tiếp.

Đương nhiên, hai người bọn họ khẳng định chỉ nhìn vị trí khu thi đấu của mấy người Phong Vân.

"Không nghĩ tới gia hỏa Mạc Cam này cùng Phong Vân vậy mà phân vào cùng một thi đấu khu, có ý tứ. . ."

Trung niên thống lĩnh phát hiện ra một chuyện thú vị.

"Hi vọng hẳn đừng sớm gặp được Phong Vân như vậy." Hội trưởng công hội võ giả cười nói.

"Ma Vân phát huy cũng không tệ lắm, chỉ cần không gặp những tên biến thái kia văn minh cao cấp, hẳn là có thể thông qua phân khu thi đấu."

Trung niên thống lĩnh nhìn videotrực tiếp vị trí khu thi đấu của Ma Vân, lẩm bẩm nói.

Mà lúc nàyđây, khi ánh mắt hẳn quét đến video trực tiếp của những người khác, không khỏi lông mày nhăn lại, "Tinh Sương cùng Hạ Khiết thất bại."

Hội trưởng công hội võ giả lắc đầu nói: "Đành chịu, gặp được Hạ Vị Thần, không chỉ một tên, chạy cũng chạy không được."

Trong video.

Tinh Sương cùng Hạ Khiết đều gặp phải nhiều vị Hạ Vị Thần hỗn chiến, liềnchạy trốn cũng không kịp, trực tiếp bị dư ba tiêu diệt, thật sự là vận khí quá kém.

"Ông!" "Ông!"

bên trongThiên Điện, Tinh Sương cùng Hạ Khiết đi ra, đi vào trong chủ điện, một mặt áy náy nhìn về phía trung niên thống lĩnh, "Đại nhân, thật xin lỗi "

"Các ngươi đã tận lực rồi."

Trung niên thống lĩnh khoát khoát tay nói, cũng không trách cứ các nàng.

Không phải các nàng quá yếu, mà là đối thủ quá mạnh.

Có lẽ các nàng ở trong Thanh Linh Tinh là cái thể thiên kiều, nhưng ở bên trong thiên tài chiến, là loại hàng phổ thông nhất, không thể trách các nàng được.

Tinh Sương cùng Hạ Khiết cắn chặt môi, ánh mắt không khỏi rơi vào trong video trực tiếp ở giữa không trung, các nàng muốn nhìn một chút tình huống các đội viên khác, nhất là cái siêu cấp thiên tài đến từ Địa Cầu kia.

Bất quá sau đó các nàng liền ngạc nhiên phát hiện, trong video, Phong Vân một mực ngồi xếp bằng một chỗ, không có chút ý tứ động thủ nào.

Một tháng ở phân khu thi đấu, rất nhanh đã chuẩn bị kết thúc.

Mà ở trong thời gian hơn hai mươi ngày này.

Phong Vân cơ hồ không động, giống như trở thành một pho tượng.

Trong cung điện.

Trung niên thống lĩnh lông mày nhíu lại, "Phân khu thi đấu rất nhanh sẽ kết thúc, vì cái gì Phong Vân còn không ra tay, hắn đang chờ cái gì vậy?"

"Gà gồ ." Hội trưởng công hội võ giả lắc đầu.

Kỳ thật đáy lòng của hắn đại khái đã đoán ra dự định của Phong Vân.

Bên cạnh, trừ Tinh Sương cùng Hạ Khiết, còn Thiên Tuyệt cũng ở đây, hiển nhiên, hắn cũng bị đào thải.

Lúc này, chỉ còn lại có Phong Vân, Trần Kiến cùng Ma Vân ba người mà thôi.

Ma Vân những ngày này vẫn luôn chém giết, mà Trần Kiến, thì vận khí tương đối tốt, cộng thêm hắn am hiểu ẩn nấp đánh lén, cũng là sống đến

cuối cùng.

Trái lại Phong Vân, từ sau khi tiến vào tranh tài liền một mực ngồi xếp bằng ở chỗ kia, không nhúc nhích.

"Gia hỏa này, thật sự là Hạ Vị Thần sao?"

Tinh Sương không nhịn được nói thầm, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hoài nghi.

Trong vùng thi đấu.

Trần Kiến ở xa nhìn về Phong Vân, trong lòng cười lạnh, xem ra thật sự là lão đại bọn họ nhìn lầm rồi, cái mặt hàng này, đoán chừng chỉ là phô trương thanh thế mà thôi.

"Ta đã nói, một cái Địa Cầu nho nhỏ, có thể sinh ra cái siêu cấp thiên tài gì chứ?"

Hắn lắc đầu, đang muốn quay người rời đi.

Mà vừa lúc này, chỉ thấy Phong Vân ở nơi đó, bỗng nhiên động.

Hắn trong mi tâm quang huy đại thịnh, xông ra chùm ánh sáng lộng lẫy, từ phía trên mà lên, không có vào trong tầng mây.

Giờ khắc này.

Trong lòng Trần Kiến phát lạnh, toàn thân có loại cảm giác rùng mình run rẩy, phảng phất mình bị đồ vật kinh khủng gì nhìn vào, tùy thời sẽ bị hủy diệt.

"Hắn, hắn ở chỗ này đã làm cái gì?"

Chương 479: Chính là muốn nhìn thấy biểu tình này của ngươi!

Chương 479: Chính là muốn nhìn thấy biểu tình này của ngươi!

Trần Kiến, cũng chính là thanh niên da ngăm đen kia, lúc này chịu không nổi bức bối trong lòng, rầm một tiếng, dưới chân phát lực, giẫm nát mặt đất, như là mũi tên kích xạ về nơi xa.

Trong nháy mắt, hắn đã chạy ra hơn ngàn mét.

Mắt thấy Phong Vân đã bị bỏ lại phía sau, cách hắn càng ngày càng xa, xung quanh cũng không hề có động tĩnh gì, xem ra đã thoát khỏi phạm vi công kích của đối phương.

Nhưng cảm giác rung mình trong lòng hắn lại càng ngày càng mạnh.

Trên thực tế, không riêng gì hắn, lúc này tất cả thiên tài dự thi tụ tập tại nơi này đều cảm thấy sợ hãi.

Trải qua hơn hai mươi ngày chém giết, vốn hơn một vạn người, bây giờ chỉ còn lại chừng một ngàn, trên cơ bản đều tụ tập lại trong tòa thành này, chuẩn bị tiến hành đợt chém giết cuối cùng.

Trong đó thậm chí còn có mấy Hạ Vị Thần.

Nhưng giờ phút này, bao gồm cả bọn họ, trong lòng đều dâng lên cảm giác sợ hãi đến run rẩy.

"Rầm!"

Lúc này, bỗng nhiên từ trên bầu trời truyền xuống một tiếng nổ vang kịch liệt.

Đám người ngẩng đầu nhìn lại, bầu trời vốn trong sáng không mây bỗng chốc hội tụ ra một mảnh vòng xoáy mây đen.

Mà trong tầng mây đen đó, một cái vuốt thú to lớn thanh kim sắc âm âm rơi xuống.

Móng vuốt kia trong suốt long lanh, dài chừng mấy vạn mét, vượt ngang nửa tòa thành thị, rơi xuống trong nháy mắt, chẳng khác nào cả một mảnh trời sụp xuống.

"Đây, chuyện này....! !"

Những thiên tài cường giả kia bị một màn này làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Mà Trần Kiến càng là trợn mắt hốc mồm, Phong Vân, lại muốn một mình đối phó với tất cả các thiên tài!

Lúc này, chỉ thấy mấy vị Hạ Vị Thần kia rống giận ra tay, đua nhau đánh ra sát chiêu mạnh nhất.

Mấy cột pháp tắc hỗn hợp thần lực kinh khủng phóng lên tận trời, phát sinh va chạm động trời với vuốt thú hung hãn kia.

Một lát sau, công kích của mấy vị Hạ Vị Thần đã hao hết sức mạnh, tiêu tán ở giữa không trung, có điều vuốt thú thanh kim sắc cũng sụp đổ, hóa thành vô số điểm sáng tan đi.

Thấy thế.

Những thiên tài kia thâm thở phào nhẹ nhõm, xem ra đã đỡ được rồi.

"Nghĩ gì vậy hah, dám dùng lực lượng một người khiêu chiến toàn bộ các thiên tài ư!"

Trần Kiến thông qua một kích vừa rồi đã biết được Phong Vân đã đạt tới Hạ Vị Thần, nhưng hắn không nghĩ tới Phong Vân vậy mà có sức một mình đơn đấu với tất cả thiên tài còn lại, vậy cũng quá cuồng vọng rồi!

"Lần này tốt rồi, thần lực hao hết rồi đó." Trần Kiến lắc đầu nói.

Nhưng mà, ngay sau khi hắn dứt lời, liền thấy trên không trung, trong vòng xoáy mây đen to lớn kia, vậy mà lại nhô ra một cái móng vuốt thú thanh kim sắc.

Nhưng, vẫn chưa xong!

Tiếp theo, lại xuất hiện cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư, thậm chí là cái thứ năm!

Trọn vẹn năm cái vuốt thú âm âm rơi xuống, bao phủ lại toàn bộ đấu trường!

Những thiên tài kia căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, bao gồm cả mấy Hạ Vị Thần cũng thế, bởi vì thần lực của bọn hắn sau công kích vừa rồi cũng đã hao tổn gần như không còn!

"Không! !"

Trần Kiến điên cuồng muốn thoát ra ngoài, nhưng lại phát hiện căn bản không có chỗ nào để trốn, toàn bộ đấu trường đều bị che kín, hắn có thể chạy trốn tới đâu đây.

Ầm ầm! !

Chấn động kịch liệt theo đó truyền ra, vô số kiến trúc tan thành mây khói, bụi mù nổi lên bốn phía, như long xà nhảy múa.

Hồi lâu sau, sau khi hết thấy chấn động tan hết.

Đứng ở trên không nhìn xuống, toàn bộ đấu trường đều biến mất hầu như không còn, ở nơi đó, chỉ có từng vệt xước do móng vuốt cào xuống sâu đến mấy vạn mét, nói rõ về trận chiến đấu kinh khủng trước đó!

...

Trần Kiến tỉnh lại trước tiên, hắt hít sâu từng ngụm lớn không khí, trong hai mắt còn lưu lại kinh hãi.

"Quá kinh khủng, quá kinh khủng. . ."

Phong Vân là một vị Hạ Vị Thần đã đủ để hấn chấn kinh, mà bây giờ, chiến lực Phong Vân biểu hiện ra, càng làm cho hấn kinh dị!

Trong cung điện.

Lúc này đã là một mảnh yên tĩnh như chết.

Dù là Tinh Sương, Hạ Thanh bọn họ, vẫn là thống lĩnh trung niên, biểu tình trên mặt đều giống hệt nhau, chấn kinh, không thể tin, kinh ngạc!

Hội trưởng công hội võ giả ở một bên cười thâm: Chính là biểu tình này đó, biểu tình ta chờ mong đã lâu đây rồi!

Để cho các ngươi không coi trọng người mà ta mang đến, đã sớm ám chỉ cho các ngươi thấy, ta mang đến là yêu nghiệt đó!

Một lúc lâu sau.

Thông lĩnh trung niên lấy lại tinh thần, hấn nhìn lại bên cạnh hội trưởng công hội võ giả khoe miệng mỉm cười, oán giận nói: "Giỏi cho tên Zagu người, người có thiên tài biến thái như thế vậy mà không nói cho ta, cố ý nhìn ta xấu mặt đúng không."

"Hắc hắc, trước đó ta đã giải thích qua với ngài rồi, nhưng ngài lại không nghe đây chứ, trách gì ta."

Hội trưởng công hội võ giả bất đắc dĩ xòe tay nói.

Thông lĩnh trung niên chột cạn lời, lúc trước hấn xác thực không quá để ý, lực chú ý đều đặt trên người đệ tử Ma Vân của mình.

Ai biết Phong Vân này sẽ biến thái như vậy!

...

【Người dự thi】 : Phong Vân (đến từ văn minh Địa Cầu)

【Điểm tích lũy】 : 10010.

【Xếp hạng】 : No.1.

【Vị trí khu thi đấu】 : khu thi đấu thứ sáu, đấu trường số 666.

Trên không trung.

Phong Vân nhìn thông tin hiển thị trên đồng hồ của mình, nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Quả nhiên, vẫn là để dành đến cuối cùng mới ra tay vẫn là lựa chọn sáng suốt."

Dùng ít thời gian lại tốn ít sức như vậy, khuyết điểm duy nhất có lẽ là thần lực tiêu hao có chút nhiều.

Nhưng việc này với hắn mà nói, cũng không cần phải để ý.

Thần lực của hắn nhiều gấp mấy lần đồng cấp, với lại có linh hồn và thiên phú cường đại, tốc độ hấp thu thần lực cũng là mấy lần người cùng cảnh giới.

"Rất nhanh, ta sẽ có thuộc tính thứ ba là Lôi Hệ thành thần, đến lúc đó thần lực lại sẽ tăng lên gấp bội. . ."

Phong Vân trong lòng đắc ý nói.

Tiệc nuôi duy nhất đoán chừng là không cách nào hình chiếu nhiều thiên tài như vậy được.

"May mắn, trận chung kết là đến cùng một nơi tập hợp, lúc đó ta hắn là có cơ hội lấy hình chiếu."

Phong Vân yên lặng nói.

Mà trận chung kết tất nhiên là lúc siêu cấp thiên tài chân chính tụ tập, mỗi một thiên tài đều là được chọn ra từ vô vàn tinh cầu sinh mệnh, ngàn dặm mới tìm được một, nếu như đều hình chiếu. . . Chỉ nghĩ thôi đã thấy kích động không thể chờ đợi thêm!

"Chính thức thi đấu còn chưa có thông tri, tạm thời không vội."

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi thế giới giả tưởng, ý thức trở về bản thể.

Thiên Điện.

Phong Vân mở to mắt, lấy xuống thiết bị giả lập, hấn vươn người đứng dậy, đi ra khỏi Thiên Điện, đi vào trong cung điện.

Ở nơi đó, trừ Ma Vân, người khác trên cơ bản đều đến đông đủ.

Khi hấn đi tới, Tinh Sương cùng Hạ Khiết bọn họ trước tiên nhìn qua, nhin không được biến sắc.

Cảnh tượng kinh khủng lúc trước đến bây giờ còn hiện rõ trong lòng bọn họ, không cách nào quên đi, để lại ấn tượng thật sâu.

"Phong Vân, ta thật sự là nhìn nhầm rồi."

Lúc này, giọng nói của thống lĩnh trung niên truyền đến, mang theo vẻ sợ hãi thán phục, "Không nghĩ tới ngươi không chỉ thành thần, còn là song hệ thành thần, văn minh sơ cấp sinh ra được siêu cấp thiên tài như ngươi vậy, ức vạn năm đều chưa từng có."

"Thống lĩnh quá khen." Phong Vân cũng không kiêu ngạo, lộ ra vẻ bình tĩnh, mặc dù hấn sắp đạt tới ba hệ thành thần.

Chương 480: Bị dọa sợ!

Chương 480: Bị dọa sợ!

Phong Vân không ở lại trong cung điện lâu thêm, rất nhanh hắn liền tìm lý do rời đi.

Trong lòng hắn còn đang mãi nhớ mong chín tầng Lô chi pháp tắc kia.

Trước đó vì trở ngại thiên tài chiến, mới không có hiển hóa dung hợp, bây giờ thi đấu phân khu đã kết thúc, tự nhiên là không thể chờ đợi thêm.

Nghĩ tới đây.

Phong Vân thuận di ra khỏi Thanh Linh thành, tiếp theo, hắn một đường phóng thẳng lên bầu trời.

Rất nhanh liền xông phá tầng khí quyển, đi vào trong không gian vũ trụ.

Nhân loại không cách nào sinh tồn trong vũ trụ, nhưng đối với sinh mệnh đã thành thần tới nói, không tồn tại hạn chế này.

"Nơi này là tốt nhất, tiếp cận vũ trụ nhất."

Phong Vân lẩm bẩm.

Lúc này.

Hắn xếp bằng giữa hư không vô tận, trong vũ trụ lạnh lẽo, trong lòng mặc niệm "Hiển hóa".

【 Hiện hóa Lô chi pháp tắc (chín tầng). . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ong!"

Một vòng ánh sáng màu tím bất chợt xuất hiện, sau đó nổ tung, hóa thành vô số lôi điện, dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

Lập tức, vô số cảm ngộ tràn tới bao phủ hần, loại cảm giác đắm chìm đến không cách nào tự kiềm chế kia lại lần nữa đánh tới.

Rất nhanh, hần liền hoàn toàn chìm vào trong đó, mặc kệ hết thảy mọi thứ bên ngoài.

Đương nhiên, trước đó, Phong Vân cũng cho chính mình cài đặt công năng nhắc nhở tin nhắn của thiên tài chiến.

Một khi thời gian diễn ra trận chung kết đến, đến lúc đó nếu như hần còn đang luyện hóa Lô chi pháp tắc, tất sẽ gọi hần tỉnh lại.

Không có cách nào, luyện hóa ngục Lô chi pháp tắc quan trọng, nhưng thiên tài chiến rõ ràng quan trọng hơn.

Cứ như vậy, Phong Vân ngay tại khoảng vũ trụ không tên này rơi vào trạng thái bế quan cấp độ sâu, không người biết được.

Mà không lâu sau khi hần bế quan, thi đấu phân khu liền chính thức kết thúc.

Ma Vân đạt được vị trí thứ hai, cuối cùng cũng như mong ước của thống lĩnh trung niên, thành công trúng tuyển bước vào trận chung kết.

Có điều thống lĩnh trung niên cũng không quá hưng phấn, không có cách, có tên biến thái Phong Vân này ở phía trước, thành tích này của Ma

Vân tự nhiên không gây ra gợn sóng gì quá lớn được.

Cùng lúc đó.

Tại vũ trụ tổng bộ công hội võ giả.

Một mảnh không gian rộng lớn.

Nơi này có từng cái ghé to lớn thần bí.

Phía trên ngòi lần lượt từng bóng người, mỗi một bóng người đều tản ra khí tức như vực sâu biển lớn, mênh mông bàng bạc, huyền bí khó lường.

Những người này, đều là vũ trụ cao tầng công hội võ giả!

Mỗi một người đều là đại nhân vật cao cao tại thượng, đã làm việc không biết bao nhiêu kỷ nguyên, thời gian đối với bọn hắn mà nói, sớm đã không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Giờ phút này, trước mặt bọn hắn đang phát sóng một vài video trong thiên tài chiến.

Đương nhiên, không phải mỗi một video đều phát, mà chỉ chọn lựa một vài người biểu hiện xuất sắc.

Có điều phần lớn đều rất khó nhập pháp nhãn bọn họ.

Những cao tầng này ai nấy đều đã tồn tại không biết bao nhiêu cái kỷ nguyên, gặp qua thiên tài nhiều như sao trời, thiên tài chiến mỗi vạn năm một lần, đối với người bên ngoài tới nói là khoảng thời gian dài đằng đẵng, nhưng đối bọn hắn mà nói, đoán chừng cũng chỉ là một khoảnh khắc nhắm mắt ngủ gật.

Cho nên, siêu cấp thiên tài cực kỳ xuất sắc trong mắt người ngoài khi đặt vào mắt bọn họ chỉ cảm thấy là một kẻ tầm thường mà thôi.

Mãi đến khi, bọn họ nhìn thấy thanh niên áo xám cùng thanh niên áo bạc kia, trên mặt mới lộ ra vẻ hứng thú.

"Ồ? Không gian Hạ Vị Thần, còn có. . . Thời gian Thánh cấp đỉnh giai!"

"Hay đây, thiên tài chiến lần này lại có Không Gian Hệ Thần cảnh cùng một vị Thời Gian Hệ Thánh cấp đỉnh giai xuất hiện."

Những thiên tài khác các vị cao tầng này có thể không thèm để ý, nhưng hai vị này lại làm cho bọn họ không thể không ghé mắt nhìn.

Không gian xưng vương, thời gian xưng tôn.

Lời này không chỉ lưu truyền ở địa cầu, trong toàn vũ trụ cũng giống vậy.

Nhất là thời gian, có thể xưng là lĩnh vực cấm kỵ, tu đến Vương cấp đều vô cùng thừa thớt chớ nói chi là Thánh cấp!

Về phần đi lên Thần cảnh, vũ trụ lớn như vậy, cũng không tìm được mấy người!

Bởi vậy có thể thấy được, Thời Gian thiên phú tốt thế nào, thừa thớt ra sao!

"Không sai, thiên tài chiến lần này quả thực có hai tên thiên tài cực kỳ chói mắt. Những người khác, thực sự bình thường."

"Ta nhìn trong văn minh cao cấp có mấy người đã lĩnh ngộ huyền ảo đến đại thành, sắp đạt tới viên mãn, cũng khá tốt."

"Ừ, mấy người kia đúng là không tệ, thời gian ngàn năm mà có thể tu đến cấp độ đó, có thể bồi dưỡng thêm."

"Cứ như vậy đi, trận chung kết liền chọn tổ chức tại La Thiên đại lục, đủ để chứa hết hơn 50 ngàn người, thời gian định vào ba năm sau."

"Có thể."

"Đồng ý."

". . . ."

Rất nhanh, những huyền ảo Thần vĩ huyền ảo này liền thoát ra, biến mất khỏi chỗ ngồi.

Không gian lại trở nên yên tĩnh.

Những cao tầng này không có một ai coi trọng Phong Vân.

Loại thao tác của Phong Vân trước đó đặt trong mắt thống lĩnh trung niên thuộc dạng chán kinh, nhưng trong mắt bọn hắn, cũng không tính là gì, song hệ thành thần thì như thế nào, trong dòng sinh mệnh dài đằng đẵng của bọn họ, sớm đã gặp qua rất nhiều người như vậy.

Đương nhiên, nếu như Phong Vân là ba hệ, bốn hệ, thậm chí là năm hệ thành thần, có lẽ bọn họ sẽ nhìn với con mắt khác.

Cũng không lâu lắm, tin tức trận chung kết ba năm sau tại 'La Thiên đại lục' cử hành cũng truyền ra khắp các tinh cầu văn minh.

Thời gian ba năm, đối với bọn hắn tới nói tự nhiên là rất ngắn.

Thanh Linh Tinh, cung điện.

Thống lĩnh trung niên cũng biết thời gian cùng địa điểm cử hành trận chung kết.

"Còn có thời gian ba năm nữa, mặc dù ngắn chút, nhưng cố gắng thì vẫn có thể tiến bộ một chút."

Hắn liền gửi tin nhắn gọi Phong Vân cùng Ma Vân đến đây, tỉ mỉ chỉ đạo bọn họ tu hành thêm một chút, để bọn hắn tranh thủ trong thời gian ba năm bên này, còn có chút tịnh tiến.

Có điều, chỉ có Ma Vân đến, Phong Vân không đến, cũng không trả lời tin nhắn của hắn.

Lúc này, hội trưởng công hội võ giả mở miệng nói: "Người vẫn là chuyên tâm chỉ đạo đệ tử người đi, Phong Vân thì người vẫn quên đi thì hơn. Người dạy không được."

"Người có biết, hắn tu đến cảnh giới bây giờ, tốn thời gian bao lâu không?"

Thống lĩnh trung niên nheo mắt, "Mấy trăm năm?"

"Sai."

Hội trưởng công hội võ giả lắc đầu, sau đó nói ra một con số làm cho thống lĩnh trung niên kinh hãi, thậm chí là hoảng sợ, "Không đủ trăm năm, nói cho đúng, là thời gian mười mấy năm."

"Người, người nói đùa sao!"

Thống lĩnh trung niên phản ứng lại, phản ứng đầu tiên chính là không tin, vài chục năm tu đến Thần cấp, hơn nữa còn là song hệ.

Chuyện này nếu là đặt ở văn minh cao cấp, vẫn là loại văn minh cực kì cao cấp kia, hấn còn tin, nhưng chỉ là văn minh sơ cấp, cái này khác nào chuyện đùa chứ!

"Ta biết ngươi không tin, nhưng ta là một đường nhìn hấn trưởng thành. . ."

Hội trưởng công hội võ giả cười khỏ một tiếng, hấn có thể dự liệu được phản ứng của thống lĩnh trung niên, dù sao chuyện này thật sự là quá không thể tưởng tượng.

Văn minh sơ cấp sinh ra thiên tài như vậy, nhìn toàn bộ lịch sử vũ trụ đều chưa từng xảy ra!

Có thể nói, Phong Vân là tiền lệ đầu tiên!

Còn bên cạnh Ma Vân, sớm đã bị tin tức này dọa sợ, đầu óc choáng váng mơ màng, cái gì cũng không thể cảm nhận được.

Chương 481: Lôi chi hạ vị Thần, thành!

Chương 481: Lôi chi hạ vị Thần, thành!

Thời gian trôi qua nhanh, ngày tháng như thoi đưa. Nhoáng một cái đã ba năm trôi qua.

Trong vũ trụ mênh mông như trước, tràn đầy băng lãnh và cô quạnh vĩnh hằng.

Ngoài Thanh Linh Tinh.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, sừng sững bất động, không lộ ra chút khí cơ nào, giống như chết.

Một thời gian sau, hắn bỗng nhiên mở to hai mắt, quanh thân toát ra từng sợi lôi điện, thậm chí còn quanh quẩn qua những sợi tóc của hắn, khiến nó dựng thẳng lên.

Mà trong lôi chi nguyên lực hải, lôi chi pháp tắc đã thành công lột xác thành lôi chi huyền ảo.

Ong!

Cùng lúc đó, trên vũ trụ, một cỗ ý tức rộng lớn vô hình lại giáng lâm, thâm nghiêm chuẩn mực, chí cao vô thượng, đột nhiên xuất hiện trong lôi chi nguyên lực hải của Phong Vân.

Lôi chi huyền ảo nhanh chóng tập hợp lại một chỗ, trong chốc lát đã hình thành một viên tinh thể màu tím đậm sáng long lanh, thần thánh vô lượng.

Phong Vân lập tức thả một sợi linh hồn ra, ghi lục ấn trên viên Thần Cách hạ vị hệ lôi này.

Oanh!

Trong nháy mắt lục ấn thành công, một cảm giác mông lung đánh tới, ý thức của Phong Vân xuyên qua không gian, đi vào trong thần lục hải hệ lôi.

Cũng giống như lúc trước, ý thức của hắn chỉ có thể hạ xuống mười mét, hấp thu thần lục hệ lôi trong phạm vi này.

Một lát sau, ý thức của Phong Vân trở về.

Mà lôi chi nguyên lục hải của hắn cũng thành công mở rộng, lột xác thành lôi chi thần lục hải.

Đến lúc này, Phong Vân mới được tính là thành công đột phá, đạt đến cấp Thần hạ vị.

Tính là kim, phong nữa, hắn đã có ba hệ thuộc tính thành Thần!

“Còn chưa đủ, vẫn thiếu rất nhiều, chỉ dựa vào những thứ này không thể tranh đoạt vị trí đứng đầu trong thiên tài chiến được!” Phong Vân lầm bầm nói.

Nếu thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả nghe thấy lời này, sợ là sẽ ngất tại chỗ.

Cho dù là hội trưởng công hội võ giả, một mực chứng kiến Phong Vân trưởng thành trên địa cầu cũng chỉ cho rằng, nhiều nhất hắn chỉ có thể xông

vào top một nghìn người dẫn đầu đã rất mạnh rồi.

Muôn trở thành người dẫn đầu, quả thật quá khó khăn.

Công hội võ giả vũ trụ là một trong những thế lực đỉnh phong của vũ trụ, các nền văn minh dưới trướng nhiều không kể xiết.

Nhưng mỗi lần thiên tài chiến, trong một nghìn người đứng đầu, đa số đều là đám thiên tài siêu cấp từ nền văn minh cấp cao, còn nền văn minh trung cấp và sơ cấp bên dưới, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Trong tình huống này, hội trưởng công hội võ giả cho rằng Phong Vân có thể trùng kích vào một nghìn vị trí đầu, đã là khẳng định rất lớn với hắn rồi.

Còn người đứng đầu, vẫn nên tầm một cái rồi ngủ đi.

Nhưng mục tiêu của Phong Vân không chỉ như vậy, hoặc là không tham gia, nếu tham gia, tất nhiên muốn là người tốt nhất.

“Ba hệ thuộc tính thành Thần đủ để lọt vào một nghìn người rồi, nhưng khoảng cách đến vị trí đầu tiên thì còn rất xa.” Phong Vân yên lặng noi.

“Tích!”

Đúng lúc này, âm thanh nhắc nhở vang lên, đại biểu có bưu kiện mới gửi đến.

Phong Vân nhẹ nhàng ấn mở, phát hiện là công hội võ giả vũ trụ gửi tin tức cho mình.

Nội dung như sau:

“Chúc mừng Phong Vân đến từ nền văn minh địa cầu trúng tuyển trận chung kết, trận chung kết sẽ được cử hành vào một tháng sau, trong vòng bốn năm, địa điểm cử hành là thế giới giả tưởng ‘La Thiên đại lục’, nhưng trước đó, các vị trúng tuyển phải tập hợp ở nơi chỉ định, nhận thiết bị giả lập chuyên môn.”

“Xin chuẩn bị kỹ càng, đến đúng hạn, quá hạn không đợi.”

Phong Vân xem xong, ánh mắt khẽ động: “Thế giới giả tưởng, La Thiên đại lục.”

Hắn không thèm để ý những cái khác, hắn để ý duy nhất là người trúng tuyển phải đến nơi chỉ định tập hợp.

Điều này nghĩa là, hắn có cơ hội hình chiếu những thiên tài yêu nghiệt kia.

“Gần như là một nửa yêu nghiệt thiên tài của vũ trụ, nghĩ đã thấy kích thích!”

Ánh mắt Phong Vân đỏ lên, vô cùng chờ mong trận chung kết sắp đến.

Trên địa cầu hắn là người đứng đầu, nhưng đến vũ trụ, hắn có căn cơ quá nhỏ bé, tư chất cũng thế, nếu như muốn vượt qua đám yêu nghiệt nghịch thiên này, dựa vào khả năng hiện tại của hắn, thì không có khả năng.

Cho nên, hình chiếu mới là mấu chốt, cũng là trọng điểm quyết định hắn có thể trở hết tài năng lần này hay không.

Lúc này có một bưu kiện gửi đến.

Phong Vân cúi đầu nhìn, là hội trưởng công hội võ giả gửi đến, bảo hắn trở về, nên xuất phát.

“Đi!”

Hắn nhẹ nhàng đứng dậy, thuận di rời khỏi đây, không lâu lắm đã trở lại thành Thanh Linh.

...

Sau khi đến thành Thanh Linh.

Thống lĩnh trung niên, hội trưởng công hội võ giả và Ma Vân đã chờ ở bên ngoài.

Nhìn thấy thân ảnh của Phong Vân, bọn họ mới thở ra một hơi.

Hội trưởng võ giả công hội nói: “Trễ một chút nữa, ta liền muốn đi khắp thế giới tìm ngươi.”

“Tu hành quá nhập tâm, thật có lỗi.”

Phong Vân ôm quyền nói, luyện hóa Thần Cách không thể bị quấy rầy, cho nên hắn chỉ cài đặt nhắc nhở bưu kiện thiên tài chiến, còn những người khác, hắn cơ bản đều không nhìn.

“Ba năm này tu hành có thu hoạch gì không?” Thống lĩnh trung niên đột nhiên hỏi.

“Vẫn được, có chút đột phá nhỏ.”

“Ừ, có đột phá là tốt rồi.” Thống lĩnh trung niên gật đầu, ba năm, có chút đột phá nhỏ đã không tệ rồi.

Nhưng mà ông ta không biết, đột phá nhỏ trong miệng Phong Vân và ông ta lý giải, hoàn toàn khác nhau.

Còn Ma Vân bên cạnh lại không dám nhìn thẳng Phong Vân.

Hắn ta bị lời nói của hội trưởng công hội võ giả ba năm trước dọa sợ, đến bây giờ nhìn thấy Phong Vân, không khỏi nhớ đến đối phương tu hành đến bây giờ mới mười mấy năm.

“Đều đến đông đủ rồi, vậy lên đường đi, địa phương tổng bộ chỉ định có chút xa, cho dù Không Gian Khiêu Dục cũng cần một tháng, không thể quá chậm trễ.”

Thống lĩnh trung niên mở miệng nói.

Ong!

Ông ta khẽ ngoắc tay một cái, quảng trường cung điện phía trước lập tức chấn động, mặt đất dạt ra hai bên, lộ ra một không gian.

Sau đó, bên dưới không gian có một bình đài dâng lên, trên bình đài, có một chiếc phi thuyền màu vàng.

So sánh với phi thuyền của hội trưởng công hội võ giả thì chiếc phi thuyền màu vàng này càng to lớn và tinh xảo hơn.

“Thống lĩnh, không ngờ người có thể lấy được phi thuyền nhị đẳng của công hội, tốn không ít tiền nha.”

Hội trưởng công hội võ giả Trát Cổ nhìn thấy chiếc phi thuyền này, mặt mũi kinh ngạc nói.

“Cũng được, đây chỉ là hai tay thôi, nguyên hình ta cũng không mua nổi.” Thống lĩnh trung niên khoát tay nói.

Phong Vân đứng bên cạnh tò mò nhìn, thâm nghĩ sau này mình cũng muốn làm một chiếc phi thuyền vũ trụ, như vậy xuất hành trong vũ trụ cũng

thuận tiện hơn rất nhiều.

Sau đó, đám người cùng đi lên phi thuyền màu vàng.

Kim quang lóe lên, một giây sau, phi thuyền xông phá tầng khí quyển, rời Thanh Linh Tinh, bay ra vũ trụ mênh mông.

Trong phi thuyền, không gian cũng không lớn hơn phi thuyền của hội trưởng công hội võ giả nhiều lắm, còn chia thành nhiều gian phòng, thậm chí có cả phòng tu hành, phòng chiến đấu giả lập và các công trình khác.

Khiến người ta có cảm giác, đây không phải là một chiếc phi thuyền, mà là một thành lũy di động!

Chương 482: Ngàn vạn năm mới xuất hiện một vị thiên kiêu!

Chương 482: Ngàn vạn năm mới xuất hiện một vị thiên kiêu!

Trong một phòng tu hành trên phi thuyền.

Phong Vân đang ngồi xếp bằng, hai mắt đóng chặt.

Không hề nghi ngờ, hắn đang quét hình chiếu.

Một tháng mới đến nơi, đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua thời gian này, có thể quét một ngày thì quét một ngày.

[Võ kỹ hạ vị Thần Kim Kiếm Thần Điển>] : Đến từ hình chiếu Viên Đan.

[Thiên phú không gian cấp thuế phạm] : Đến từ hình chiếu Hư Không Thú.

[Võ kỹ hạ vị Thần Lôi Cực Hồ Quang>] : Đến từ hình chiếu Trạm Sinh.

Lúc Phong Vân quét xong hình chiếu, ý thức quét về phía ba lô, bên trong có ba vật này tỏa ra ánh sáng chói lọi.

“Đều là đồ tốt!”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, hai cái võ kỹ hạ vị Thần, không ngờ lại tuôn ra.

Mặc dù Thanh Linh Tinh có không ít võ kỹ hạ vị Thần, thậm chí hội trưởng công hội võ giả đã tự mình chọn cho Phong Vân mấy bộ, nhưng trong lòng Phong Vân, tu hành võ kỹ cấp Thần thế nào cũng không nhanh bằng quét hình chiếu bạo ra rồi dung hợp.

Dựa vào tư chất bây giờ của hắn, muốn tu tập một võ kỹ hạ vị Thần đến tầng viên mãn phải đến mấy trăm năm.

Ví dụ như Thần Phong Kiếm Điện kia, hắn tu hành thức thứ nhất viên mãn, đã phải tốn nhiều năm.

Đương nhiên, đây là Phong Vân cảm thấy chậm, nhưng ở trong mắt hội trưởng công hội võ giả, tốc độ này đã rất trâu bò rồi.

“Minh nhớ Viên Đan và Trạ Sinh đều là hạ vị Thần đã tu hành bốn trăm chín mươi bảy năm trên Thanh Linh Tinh, hai môn võ kỹ hạ vị Thần này rất có thể đã tu đến viên mãn.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Lúc trước hắn đã hình chiếu tất cả hạ vị Thần trên Thanh Linh Tinh, hai người này cũng ở trong đó.

“Đáng tiếc không có được hình chiếu của thống lĩnh trung niên...”

Lần đầu tiên Phong Vân nhìn thấy thống lĩnh trung niên đã nhìn ra ông ta tuyệt đối không phải hạ vị Thần, có khả năng đạt đến trung vị Thần, nhưng khi hắn hình chiếu, phát hiện tấm gương không có phản ứng.

Điều này có nghĩa, thống lĩnh trung niên này giống hội trưởng công hội võ giả, chân thân đều không ở đây.

“Mặc dù không hình chiếu được có chút đáng tiếc, nhưng có mấy nghìn hình chiếu hạ vị Thần, vẫn là kiếm lời lớn.”

Phong Vân rất nhanh đã quên mất chuyện này, bắt đầu hiển hóa các vật rơi xuống.

Đầu tiên là hiển hóa hai môn võ kỹ hạ vị Thần.

Oanh! Oanh!

Hai tiếng nổ lần lượt vang lên, sau đó, trong đầu Phong Vân xuất hiện một thanh kiếm và một đoàn lôi quang.

Sau đó nhanh chóng nổ tung, giống như trước kia, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Tin tức phong phú hiện lên, nhét đầy đại não Phong Vân.

Cho dù là cường độ linh hồn của hắn, cũng bị chấn động.

Quá trình dung hợp võ kỹ Thần cấp này còn dài và nhiều hơn quá trình hắn dung hợp công pháp võ kỹ Thánh cấp trên địa cầu nhiều.

Có thể là do lượng tin tức quá lớn.

Nửa giờ sau, hai môn võ kỹ hạ vị Thần mới hoàn toàn dung hợp.

Phong Vân mở mắt, thu lại khí cơ kinh khủng vừa phóng ra, lầm bầm nói: “Quả nhiên đã đạt đến cấp độ viên mãn!”

Trong đó, môn Kim Kiếm Thần Điện> kia chính là võ kỹ dung hợp, dung hợp kiếm chi pháp tắc và kim chi huyền ảo, tất cả có ba thức.

Theo thứ tự là “Kim Kiếm Trảm”, “Thế Giới Kiếm” và “Kiếm Xuất Vô Ngã”.

“Không sai, cũng tương đương với Thần Phong Kiếm Điện.”

Phong Vân rất hài lòng, Thần Phong Kiếm Điện hẳn mới đến cửa vào thứ thứ hai, mà Kim Kiếm Thần Điện này đã lập tức viên mãn.

Cho nên, khi so sánh hai cái, quả thật quét hình chiếu và dung hợp nhanh hơn nhiều.

Còn một môn võ kỹ Thần cấp Lôi Cực Hồ Quang>, là võ kỹ đơn thuộc tính, uy lực yếu hơn Kim Kiếm Thần Điện> một chút.

Đương nhiên cũng là một võ kỹ rất mạnh.

Dù sao cũng là thuộc tính lôi, bá đạo và sắc bén.

Sau đó, Phong Vân lại hiển hóa dung hợp ‘Thiên phú không gian cấp thuê phàm’, thành công tăng thiên phú không gian của bản thân lên cấp tinh mang.

Sau đó, hẳn cũng thu hoạch được một năng lực không gian mới, Không Gian Tù Lung!

Không Gian Tù lung, không gian bốn phái hóa thành lồng giam, phong ấn trấn áp kẻ địch, sụp đổ tại một điểm!

“Đáng tiếc vẫn chỉ có một tầng không gian nguy pháp tắc...”

Phong Vân lắc đầu, những năm này hẳn cũng có tìm hiểu, nhưng hiệu quả lại quá mức nhỏ bé.

Điều này khiến hẳn hiểu được, dựa vào bản thân lĩnh ngộ, tốn nhiều thời gian cũng không lĩnh ngộ được bao nhiêu.

Hình chiếu dung hợp mới là vương đạo!

Nhưng trên Thanh Linh Tinh trước đóa, Phong Vân âm thầm dò xét, căn bản không có thánh giả có thiên phú không gian, nhiều nhất chỉ là vương giả không gian mà thôi.

Điểm này, Thanh Linh Tinh cũng giống như địa cầu, thiên phú không gian thừa thớt, cấp độ cao, càng giống như long phượng sừng lân.

“Cũng không có một người có thiên phú thời gian.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

Hắn đoán hai thiên phú này chỉ có thể nhìn thấy ở tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

“Không biết lần thiên tài chiến này có gặp được hay không...” Phong Vân rất mong đợi.

“Hiện tại mình có ba thuộc tính thành Thần, cộng thêm kỹ năng dung hợp thuộc tính Liệt Thiên Nhất Trảo, hai môn võ kỹ Thần cấp viên mãn, đúng rồi, còn có trung vị Thần Thể nữa.”

Lúc trước thuộc tính lôi của Phong Vân thành Thần, đưa đến thân lực rèn luyện, thành công để hắn đánh vỡ gông cùm xiềng xích, Thần Thể tấn thăng đến trung vị.

Bây giờ, e rằng trung vị Thần Thể đã trở thành át chủ bài mạnh nhất của Phong Vân.

Dù sao có rất nhiều trung vị Thần đều không có được trung vị Thần Thể.

Đương nhiên, chỉ dựa vào một cái trung vị Thần Thể mà muốn đánh xuyên qua thiên tài tụ tập trong thiên tài chiến, không khác gì người si nói mộng.

Cho nên, Phong Vân phải trở nên mạnh hơn.

Mạnh đến mức tất cả những thiên tài khác không theo kịp!

“Hơn một trăm vạn thiên tài, bốn năm, cũng có thể khiến mình trở thành siêu cường!” Phong Vân lầm bầm nói.

Lúc hắn đang suy nghĩ, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến giọng nói của hội trưởng công hội võ giả.

“Chúng ta đến rồi!”

Đến rồi.

Sắc mặt Phong Vân khẽ động.

Phi thuyền của thống lĩnh trung niên này quả thật rất tốt, bình ổn trôi chảy, hắn không có cảm giác gì.

Đi ra phòng tu hành, xuyên qua phòng điều khiển, Phong Vân nhìn thấy phía trước phi thuyền có một tinh cầu sinh mệnh to lớn đến mức không thể tưởng tượng được.

Còn chưa đến gần, đã cảm thấy khí tức hùng vĩ vô cùng, khiến người ta không nhìn được muôn quý báu, có một loại thương cổ, cũng có một loại đại khí.

“Nơi này chính là một tinh cầu dưới trướng công hội võ giả vũ trụ ‘Thần Vương Tinh - U Vũ Tinh!’”

Giọng nói của thống lĩnh trung niên bỗng nhiên truyền đến.

“Thần Vương Tinh?” Phong Vân hơi nghi hoặc.

“ Gọi là ‘Thần Vương Tinh’ bởi vì, trên tinh cầu sinh mệnh này, có một Thần Vương tọa trấn, nên lấy tên như vậy.”

Hội trưởng công hội võ giả giải thích: “Tinh cầu này là U Vũ Tinh, chính là do U Vũ Thần Vương tọa trấn, nghe đồn năm kỷ nguyên trước, ông ta đạt được hạng nhất thiên tài chiến, được xưng là thiên kiêu vô thượng trăm kỷ nguyên mới có một người!”

Trăm kỷ nguyên, thiên kiêu một trăm kỷ nguyên mới có một người!

Phong Vân nghe nói như vậy, ánh mắt khẽ động.

Một kỷ nguyên là một trăm hai mươi chín nghìn sáu trăm năm, một trăm kỷ nguyên, là hơn mười hai triệu năm!

Nói cách khác, vị U Vũ Thần Vương này là thiên kiêu mười hai triệu năm mới có một người!

Phong Vân không khỏi tặc lưỡi, mười hai triệu năm mới xuất hiện một vị, nghĩ đã thấy đáng sợ.

“Được rồi, đừng nghĩ nữa, đó là cấp độ mà cả đời chúng ta cũng không thể đạt đến, đời này có thể đạt đến thượng vị Thần cũng không tệ rồi.”

Hội trưởng công hội võ giả vỗ vai Phong Vân nói.

Cả đời cũng không thể đạt đến...

Phong Vân không nói gì thêm, có một số việc, không cần nói ra miệng, mà nên trực tiếp dùng hành động chứng minh!

Chương 483: Đi con đường tinh phẩm!

Chương 483: Đi con đường tinh phẩm!

Rất nhanh, đám người Phong Vân đã tiến vào U Vũ Tinh.

Nơi này không hổ là tinh cầu có Thần Vương tọa trấn, kích thước to lớn, gấp một trăm lần Thanh Linh Tinh.

Có U Vũ Thần Vương tọa trấn, sẽ không để bất kỳ dị tộc nào vào quấy nhiễu thiên tài chiến.

Lúc này, có thể nhìn thấy rõ, vô số phi thuyền từ ngoài không gian bay về phía U Vũ Tinh.

Đây là những thiên tài đến tham gia thiên tài chiến, hoặc là cường giả đến xem trận chiến, cũng có thể là thành viên của công hội võ giả vũ trụ...

Cảnh tượng rất hùng vĩ.

Phong Vân nhìn một màn này, không khỏi cảm thán, công hội võ giả vũ trụ không hổ là thế lực đỉnh phong, chỉ là một lần thiên tài chiến, đã to lớn như vậy.

“Hành trình hình chiếu của mình, cũng sắp mở ra rồi!”

Nhìn những phi thuyền kia, trong mắt Phong Vân không khỏi lộ ra hưng phấn, bây giờ, trong mắt hắn đều là hình chiếu có chất lượng tốt.

Có thể tưởng tượng, sau khi Phong Vân lấy hình chiếu của những thiên tài này, chiến lược của hắn sẽ tăng vọt đến mức không thể tưởng tượng được!

...

Sau đó, đám người Phong Vân đi ra phi thuyền, đến địa điểm tập hợp chỉ định.

“Mời đi bên này.”

Nhân viên công tác đứng ở một bên mỉm cười nhìn đám người Phong Vân, sau đó dẫn đường.

Một lát sau, Phong Vân nhìn thấy quảng trường rộng lớn, có một đám người tụ tập, lít nha lít nhít, nhiều vô cùng.

Nhìn sơ qua, ít nhất cũng phải mấy trăm nghìn người.

Trong đó có nam có nữ, vẻ ngoài khác nhau, nhưng phần lớn đều có dáng vẻ nhân loại, những người có vẻ ngoài đặc thù có thể đếm được, như thú có sừng, có đuôi...

“Đây đều là thiên tài đến từ các tinh cầu văn minh khác nhau.”

“Mà ở đây chỉ là một khu vực mà thôi, còn có mười nơi giống như vậy nữa.”

Mặc dù đây không phải lần đầu tiên thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả nhìn thấy cảnh tượng này, nhưng trong lòng vẫn sợ hãi thán phục.

Ma Vân nhìn đám thiên tài hùng vĩ như biển trước mắt, phát hiện bên trong có tám thành thiên tài mạnh hơn hắn ta, sắc mặt không khỏi đờ đẫn.

Không ra không biết, vừa ra ngoài đã hiểu mình nhỏ bé như thế nào!

Vũ trụ quá lớn! Thiên tài quá nhiều!

Nhưng lúc Ma Vân vô thức liếc nhìn Phong Vân bên cạnh, không khỏi giật mình.

Bởi vì lúc này Phong Vân lại đang cười.

“Tên gia hỏa này...”

Ma Vân cảm nhận được tâm tính giữa mình và Phong Vân khác nhau to lớn, đối diện với đám thiên tài vũ trụ, hẳn ta đãng chất tuyệt vọng, nhưng Phong Vân lại cười!

Tâm tính này cường đại đến cỡ nào đây.

Nếu Phong Vân biết suy nghĩ của Ma Vân, nhất định sẽ trợn trắng mắt, thật ra hẳn chỉ vui vẻ vì mình sắp thu hoạch được nhiều hình chiếu mà thôi.

Lúc Phong Vân đến gần quảng trường, liền mở dò xét chi nhãn, quét qua từng người. Gần như chín thành đều là hạ vị Thần.

Đây đều là những người đứng đầu trong cuộc thi của mỗi khu, trở hết tài năng trong hơn một vạn thiên tài, trên cơ bản đều là thiên kiêu siêu cấp, đạt đến hạ vị Thần cũng không lạ.

Nhưng giữa hạ vị Thần với nhau cũng có chênh lệch rất lớn.

Lĩnh ngộ huyền ảo một tầng và lĩnh ngộ huyền ảo chín tầng đều là hạ vị Thần, nhưng chênh lệch ở giữa rất lớn, cũng giống như chim yến tước khác với thiên nga.

Số lượng hình chiếu của Phong Vân có hạn, không có khả năng hình chiếu hết, mà phải tuyển chọn tỉ mỉ.

Sau khi hoàn tất dò xét, từ bên trong chọn ra hai nghìn hình chiếu mạnh nhất!

Mặc dù hấn muốn hình chiếu tất cả, nhưng số lượng hình chiếu mỗi ngày chỉ có như vậy, hấn cũng không có cách nào.

“Đáng tiếc viên châu màu đỏ trên địa cầu đã vô hiệu với tấm gương, không thể khiến tấm gương tiếp tục tiến hóa...” Phong Vân bất đắc dĩ nói.

Lúc hấn còn ở địa cầu, đã từng đến tộc địa Hắc Âm Thần tộc tìm mấy viên châu màu đỏ, nhưng tấm gương lại không phản ứng nữa. Điều này khiến Phong Vân biết, viên châu màu đỏ này đã không còn hiệu quả với tấm gương, cần đồ vật cấp bậc cao hơn.

Nhưng đến bây giờ hấn cũng không biết viên châu màu đỏ này là cái gì, căn bản không thể tìm được.

“Số lượng không đủ, chỉ có thể dùng chất lượng bù vào.”

Phong Vân không nghĩ ra biện pháp khác, chỉ có thể chọn ra những thiên tài có chất lượng cao nhất để hình chiếu.

Mà trong đó, thậm chí hấn còn hình chiếu được thiên tài cường giả hạ vị Thần lĩnh ngộ huyền ảo có chút thành tựu rồi.

Cũng không lâu lắm, hai nghìn hình chiếu đã xong.

Ong!

Ngay lúc này, một âm thanh to lớn truyền khắp toàn trường.

“Mười ngày sau thiên tài chiến sẽ mở ra, các vị dự thi nhớ chuẩn bị kỹ càng, trong mười ngày, các công trình gần đây đều được mở miễn phí.”

Sau khi nói xong, thanh âm biến mất, không vang lên nữa.

Các thiên tài ở đây nghe thấy vậy, trong lòng đều rung động, từng người bắt đầu chà tay, giống như không kịp chờ đợi!

Có thể đến đây, đều là thiên tài, thiên kiêu, vô cùng kiêu ngạo, chưa chân chính đánh qua, sẽ không dễ dàng chịu thua!

Sau đó, đám người của Phong Vân được an bài đến một căn phòng lớn xa hoa.

Những thiên tài khác cũng thế.

“Còn mười ngày nữa...”

Trong phòng, Phong Vân thăm nói.

Mười ngày, nhiều nhất hẳn có thể thu hoạch được hai vạn hình chiếu.

“Lại phải đi con đường tinh phẩm rồi.”

Số lượng có hạn, Phong Vân chỉ có thể chọn lựa những hình chiếu có chất lượng cao siêu, nếu không, hẳn phải tạm biệt nơi này.

Thế là, mười ngày tiếp theo, Phong Vân liền đi dạo xung quanh.

Xung quanh đều được mở ra vì đám thiên tài lần này, bởi vậy không có hạn chế, còn những nơi khác thì không được, phải có thể công dân của U Vũ Tinh.

Nhưng chuyện này đối với Phong Vân mà nói, cũng là tin mừng.

Bởi vì phạm vi hoạt động của những thiên tài kia không quá xa, càng hay tập trung, dễ cho hấn hình chiếu.

Đương nhiên, Phong Vân chỉ có thể hình chiếu những thiên tài ra ngoài, còn những người không đi ra, hấn không có biện pháp.

Rất nhanh, thoáng một cái, mười ngày đã trôi qua.

Ngày mai, chính là ngày bắt đầu trận chung kết thiên tài chiến!

Trong gian phòng, Phong Vân nhìn hai vụn hình chiếu lơ lửng trong tấm gương, đây là thành quả cố gắng mười ngày nay của hấn.

“Hy vọng có thể bạo ra đồ tốt!” Hấn thầm nói một câu.

Ý thức lập tức tiến vào không gian tấm gương, điên cuồng quét!

Hai giờ sau, Phong Vân đã quét xong hình chiếu cuối cùng.

Trong ba lô rục rở muôn màu, có khoảng hai vụn vật rơi xuống, đây là những vật rơi xuống trong lần quét đầu tiên.

Ý thức của Phong Vân đảo qua, rất nhanh trong mắt đã tràn ngập quang mang!

[Băng chi huyền ảo (một tầng)] : Đến từ hình chiếu Jess.

[Hỏa chi huyền ảo (một tầng)] : Đến từ hình chiếu Hỏa Luân.

Chương 484: Thiên tài tụ tập!

Chương 484: Thiên tài tụ tập!

"Liên tiếp rơi ra hai cái, vận may này. . ."

Phong Vân có chút kinh ngạc.

Tuy nói là lần giết đầu nhất định sẽ rơi xuống vật phẩm, nhưng liên tiếp rơi ra hai cái, mà còn là dạng có tỉ lệ rơi rất thấp này nữa, quả thực là cực kỳ hiếm thấy.

"Xem ra vẫn là 20000 cái hình chiếu có tác dụng."

Một khi có ưu thế số lượng, cho dù tỉ lệ thấp hơn nữa, cũng có thể dễ dàng rơi ra được!

Có điều ngay sau đó Phong Vân lại phải đối mặt với vấn đề khó giải quyết.

Cho dù bây giờ hấn nhiều lần thành thần, đã có kinh nghiệm, dung hợp khả năng không cần lâu đến ba năm, nhưng cũng cần một đến hai năm thời gian.

Mà vấn đề là ——

"Ngày mai đã là lúc phải tham gia trận chung kết, không có thời gian hiển hóa dung hợp."

Phong Vân tỏ ra bất đắc dĩ.

Hắn cũng không thể yêu cầu vũ trụ công hội võ giả trì hoãn trận chung kết thêm mấy năm.

Người ta đoán chừng sẽ chẳng thêm để ý đến hắn ấy chứ.

"Thực sự không được, chỉ có thể dùng biện pháp này. . ."

Phong Vân lâm bầm, trong mắt lóe ra vẻ kiên định.

Hắn nhất định phải hoàn thành dung hợp, đến lúc đó năm hệ thành thần, hắn còn có thể có tư cách tranh đoạt vị trí người đứng đầu, bằng không tất cả sẽ đi tong hết.

. . .

Hôm sau.

Trời mới vừa tờ mờ sáng.

"Rầm!"

Bỗng nhiên, một luồng uy áp vô hình bao trùm toàn bộ khu vực dự thi, khiến cho tất cả các thiên tài đều bưng tỉnh.

Tiếp theo, trên bầu trời xuất hiện một người không lồ thân mặc chiến giáp, mang theo mũ giáp đứng thẳng, toàn thân cũng không tận lực phát ra khí thế, mà chỉ tự nhiên bộc lộ, nhưng dù vậy, rơi vào trong mắt một đám thiên tài vẫn hết như thiên địa giáng lâm.

Lại còn mang theo một luồng khí thế hung hãn dày đặc huyết tinh, phảng phất như mới từ trong núi thâm biển máu đi ra!

"Ta biết hắn, nghe nói hắn là Chiến Điếu, một trong các đệ tử chân truyền dưới trướng U Vũ Thần Chủ!"

"Hình như hần cũng là thiên tài nằm trong top mười của thiên tài chiến năm đó!"

"Nằm trong mười vị trí đầu? Đó đều là siêu cấp yêu nghiệt!"

Phong Vân đứng bên ngoài cung điện, nhìn lên người khổng lồ đứng trên bầu trời, ánh mắt khẽ động, "Thượng Vị Thần ư."

Thượng Vị Thần, cũng được gọi là tồn tại cấp trấn áp, bởi vì mỗi một vị Thượng Vị Thần, đều có thể trấn áp một vực địa phương, cho nên được xưng là cấp trấn áp.

Hần rất muốn tiến lại gần để lấy hình chiếu, nhưng ngấm lại vẫn đành thôi.

Dù sao cũng ở ngay trước mặt mọi người, không dễ thao tác.

Vói lại, còn không biết Chiến Điều này có phải là chân thân thật hay không nữa.

Lúc này, người kia mở miệng, một đôi mắt quét xuống, cho người ta vô tận áp lực:

"Trận chung kết thiên tài chiến bắt đầu, giống với trước đó, vẫn tính theo chế độ điểm tích lũy, có điều quy tắc hơi sửa lại một chút, tin tức cụ thể các người tự đọc trong tin nhắn."

"Đợi chút nữa sẽ có nhân viên công tác đưa tới thiết bị giả lập chuyên biệt, ý thức của các người trước hết sẽ được truyền tổng đến một quảng trường, đợi đến khi đại lục La Thiên mở ra, tranh tài sẽ chính thức bắt đầu!"

Sau khi nói xong, vị Chiến Điều này lập tức biến mất tại chỗ, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Một lát sau.

Từng nhân viên công tác xuất hiện, đưa cho mỗi một vị thiên tài dự thi một thiết bị giả lập chuyên biệt, tất cả mọi người đều thống nhất một kiểu, bởi vậy không tồn tại bất cứ hiện tượng gian lận nào.

Nói đúng hơn, cũng không ai dám gian lận.

U Vũ Thần Vương đã tọa trấn ở đây, gian lận dưới mí mắt một vị Thần Vương, sợ là không muốn sống nữa rồi!

Phong Vân cũng nhận lấy thiết bị giả lập, về phần hình dáng của nó, hoàn toàn có thể dựa theo ý thích của chính mình.

Hắn lựa chọn biến thành một chiếc nhẫn.

Khi Phong Vân đeo lên, ý thức liền được đưa vào một thế giới giả tưởng rất rộng lớn.

Một giây sau.

Hắn liền xuất hiện trên một quảng trường to lớn vô cùng. Nói là quảng trường, nhưng cho dù có đến cả trăm vạn người cùng đứng trên quảng trường này đều sẽ không cảm thấy chen chúc. Xung quanh quảng trường còn có một số hoa cỏ, cây cối, động vật nhỏ, sinh động như thật.

Đã sớm được chứng kiến tính chân thực của vũ trụ thế giới giả tưởng, Phong Vân cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Trăm vạn người tụ tập trên một cái quảng trường, cảnh tượng đó tuyệt đối là vô cùng hùng vĩ.

Có điều ở đây cơ bản đều là Hạ Vị Thần, liếc mắt là có thể nhìn thấy trăm km bên ngoài, tự nhiên không có ảnh hưởng gì.

"Thật nhiều thiên tài!"

Ma Vân đứng bên cạnh Phong Vân, nhìn thấy một mảnh đen kịt, cái này so với quảng trường chỉ chứa được mười mấy vạn người trước kia còn hùng vĩ hơn nhiều.

"Quả thực rất nhiều."

Phong Vân gật đầu, trong lòng cũng đang trầm cảm thán, nhiều thiên tài như vậy, hẳn lại chỉ lấy được 20000 hình chiếu, ngẫm lại đã cảm thấy thật lãng phí.

"Phong Vân, người nhìn kia."

Ma Vân lúc này chỉ vào một thanh niên anh tuấn mặc quần áo màu đỏ cách đó không xa, thanh niên kia hai mắt đỏ tươi, mi tâm có đường vân kỳ dị, "Hắn tên là Xích Trần, siêu cấp thiên tài đến từ văn minh cao cấp Sĩ Viêm, nghe nói có thực lực để chen vào mười vị trí đầu, ngoại hiệu là Tiểu Hỏa Thần, cực kỳ cực kỳ đáng sợ, gặp được hắn, chúng ta đi vòng qua!"

Phong Vân quét mắt một vòng, từ khí thế đến xem, đôi phương lĩnh ngộ Hỏa chi huyền ảo, đoán chừng từ bảy thành trở lên. . .

"Còn có người kia."

Ma Vân lại chỉ vào một người trẻ tuổi vóc dáng thon gầy nơi xa, "Đó là Liệt Tinh Khắc, nghe đồn hắn là song thuộc tính thành thần, giống như Phong Vân người vậy, chỉ là song thuộc tính huyền ảo của hắn đều đạt tới tiểu thành, nhưng hắn đã tu hành ngàn năm, Phong Vân người mới vài chục năm."

Trong mắt Ma Vân, Phong Vân mặc dù thiên phú tư chất nghịch thiên, nhưng hắn xuất sinh quá không gặp thời, nếu như lấy thiên phú tư chất của

hắn, sinh ra muện chừng ngàn năm nữa, tất sẽ có thể trùng kích hai mươi vị trí đầu, thậm chí là mười vị trí đầu.

Nhưng bây giờ ấy à, trước 1000 đã là cao rồi.

Phong Vân tự nhiên không biết ý nghĩ của Ma Vân. Giờ phút này nhìn từng tên siêu cấp thiên tài trên quảng trường, một vài yêu nghiệt chân chính, lúc trước hắn đều chưa lấy hình chiếu.

Cái này cũng không có cách nào, người ta ở trong cung điện không ra, cũng không thể xông vào mà lấy đúng không.

"Ồ?"

Lúc này, Phong Vân khẽ nhướng mày.

Tĩnh!

Bỗng nhiên, toàn bộ quảng trường đều an tĩnh lại.

Hơn trăm vạn thiên tài đến từ từng nền văn minh, lúc này gần như đều nhìn về một phía.

Chỉ thấy có hai thanh niên từ đâu đi đến, một người mặc áo xám, một người mặc áo bạc, rõ ràng khí tức bình thân không lộ, nhưng lại khiến cho tất cả các thiên tài khác phải co rụt con người.

"Không Gian Hệ Hạ Vị Thần Vân Dịch! Và. . . Thời Gian Hệ Thánh cấp Thì Thiên!"

"Không gian vì vương, thời gian xưng tôn, đây là hai đại thiên phú nghịch thiên được toàn vũ trụ công nhận, cũng là thiên phú thừa thốt nhất, nhất là cấp độ cao cấp, lần trước xuất hiện đã là chuyện của một vạn kỷ nguyên trước!"

"Không nghĩ tới thiên tài chiến lần này sẽ xuất hiện, mà vừa xuất hiện lại là cả hai người!"

"Lần này chắc chắn chính là đệ nhất và thứ hai trên bảng xếp hạng không thể tranh cãi!"

Tất cả các thiên tài ở đây, bao gồm cả Tiểu Hỏa Thần Xích Trần và Liệt Tinh Khắc, lúc này đều cực kỳ kiêng kị mà nhìn hai thanh niên mới đi tới kia.

Phong Vân đứng trong đám người, nhìn hai thanh niên, trong mắt lấp lóe vẻ hưng phấn nồng đậm.

"Không Gian Hệ Hạ Vị Thần, còn có Thời Gian Hệ Thánh cấp đỉnh giai!"

Mong ước của hắn đã trở thành sự thật, thiên tài chiến lần này, vậy mà thật sự có hai người sở hữu hai đại nghịch thiên thuộc tính đẳng cấp cao lộ diện tham gia!"

Chương 485: Dung hợp huyền ảo!

Chương 485: Dung hợp huyền ảo!

Phong Vân hiện tại có chút hưng phấn, có thể không hưng phấn sao!

Không Gian Hệ Hạ Vị Thần, còn có Thời Gian Hệ Thánh cấp, đang ở ngay trước mặt hắn!

Chính hắn mặc dù là Không Gian Hệ Thánh cấp, nhưng muốn trở thành Hạ Vị Thần, nói thực ra, cho hắn thời gian một vạn năm, cũng không thể đạt tới cấp độ Không Gian Hạ Vị Thần!

Muốn thành Không Gian Hạ Vị Thần, Không Gian thiên phú thấp nhất cũng phải đạt tới Hạ Vị Thần!

Vân Dịch này có thể chỉ trong thời gian ngàn năm liền thành đạt tới Hạ Vị Thần cấp độ, Không Gian thiên phú khả năng không chỉ là Hạ Vị Thần, sợ là đã đạt tới Trung Vị Thần, thậm chí là Thượng Vị Thần!

Không Gian Hệ Thượng Vị Thần, đây chính là tồn tại có thể chiến đấu với Thần Vương!

Mà Thì Thiên sở hữu Thời Gian hệ thiên phú kia lại càng kinh khủng.

Không Gian thiên phú mặc dù khó cầu, nhưng vẫn là có thể nhìn thấy, nhưng Thời Gian thiên phú quả thực chính là phượng mao lân giác chân chính.

Không chỉ tính riêng gì tinh cầu, mà là toàn bộ vũ trụ đều là như thế.

Lại nói, người sở hữu Thời Gian thiên phú, hoặc là không xuất hiện, hoặc là vừa xuất hiện tất không phải kẻ yếu!

"Đáng tiếc bây giờ còn đang ở trong vũ trụ thế giới giả lập, không thể lấy hình chiếu."

Phong Vân có chút đáng tiếc mà nói.

Chỉ có thể chờ đợi đến khi thiên tài chiến kết thúc.

Trên quảng trường.

Vân Dịch cùng Thi Thiên đưa mắt đảo qua hơn trăm vạn thiên tài, không dừng lại chút nào, bên trong vẫn bình thản không hề có chấn động, phảng phất như trăm vạn thiên tài này, không có một ai có thể lọt vào mắt bọn họ.

Trên thực tế cũng đúng là như thế.

Ở đây các thiên tài trong lòng cũng biết, Vân Dịch cùng Thi Thiên, là hai đối thủ duy nhất mà bọn họ không có bất kì khả năng nào có thể đánh bại!

Mênh mông không trung, lơ lửng một chiếc phi thuyền vũ trụ to lớn.

Trong phòng lái.

Nơi này tụ tập các cường giả đến từ vũ trụ công hội võ giả, từng người đều đạt tới Thượng Vị Thần.

Lúc này, bọn họ đang nhìn xuyên qua màn hình lớn quan sát quảng trường phía dưới, tùy ý trò chuyện.

"Không nghĩ tới thiên tài chiến lần này, vũ trụ công hội võ giả chúng ta sẽ xuất hiện hai vị cấp độ cao thiên phú không gian cùng thời gian này!"

"Đúng vậy, Không Gian thiên phú của Vân Dịch rất có thể đã đạt tới Thượng Vị Thần, mà người có Thiên Thời Gian thiên phú này, đoán chừng cũng là Trung Vị Thần."

"Đáng sợ, hai người này về sau thấp nhất cũng sẽ đạt tới thành tựu cấp Thần Vương, nói không chừng 100 kỷ nguyên sau, bọn họ còn có thể trở thành Thần Chủ."

"Thần Chủ? Ta cảm thấy rất không có khả năng."

"Muốn trở thành Thần Chủ còn cực kì xa xôi, hai người bọn họ mặc dù có được Không Gian thiên phú và Thời Gian thiên phú không thấp, nhưng hai đại thiên phú này cũng được công nhận là rất khó tu hành, ta đoán chừng hai người bọn họ muốn tu đến Thần Chủ là điều rất khó khăn."

"Đúng vậy, cực kì khó!"

Những tồn tại cường đại này đều lắc đầu, Thần Chủ, đó là tồn tại mà trải qua bao nhiêu vạn kỷ nguyên đều không nhất định có thể xuất hiện, dù cho là người sở hữu không gian cùng thời gian hai đại thiên phú này, muốn đi đến một bước này, cũng cực kỳ xa vời.

"Được rồi, hiện tại thảo luận những thứ này cũng không có ý nghĩa, tranh tài sắp bắt đầu, chuyên tâm xem đi, mặc dù đệ nhất cùng thứ hai đã xác định, nhưng những người không tệ khác vẫn cần chú ý nhiều một chút."

Trên quảng trường.

"Toàn bộ thiên tài dự thi xin hãy chuẩn bị kỹ lưỡng, lập tức sẽ tiến hành truyền tống tập thể, đưa toàn bộ người dự thi truyền tống đến đại lục La Thiên."

Lúc này, một giọng nói lạnh lùng truyền khắp cả quảng trường, quanh quần trong tai trăm vạn thiên tài.

"Bắt đầu rồi."

Phong Vân ánh mắt khẽ động.

Rầm!

Một giây sau.

Một luồng lực lượng vô hình kỳ dị giáng xuống toàn bộ quảng trường, trực tiếp đưa trăm vạn thiên tài nháy mắt truyền tống đi.

Đây là một gian phòng cực kỳ bình thường, có bài trí các loại đồ dùng trong nhà, đơn giản mà mộc mạc.

Sau khi Phong Vân lấy lại tinh thần, liền phát hiện mình đã tới đây.

Hắn hơi ngấm nhìn bốn phía một lát, ánh mắt liền rơi xuống trên đồng hồ của mình.

Phía trên hiển thị thông tin không khác so với thi đấu phân khu trước đó, không có gì mới lạ.

"Tít!"

Lúc này, một âm thanh nhắc nhở truyền ra, có tin nhắn mới gửi tới.

Phong Vân ấn mở ra, phát hiện là giới thiệu về đối đấu trường, cùng một chút quy định khi tranh tài.

"Đại lục La Thiên, mô phỏng hình dạng mặt đất đại lục La Thiên trong hiện thực mà hình thành nên một mảnh đại lục, lệ thuộc vào vũ trụ tổng bộ

công hội võ giả.

"Trên đại lục này, phân chia thành hai mươi thành thị, trong các thành thị đều có sông núi hoang sơ, dòng sông hẻm núi, rừng rậm sa mạc phân bố, nhưng không có hải dương, hoang dã diện tích hoang dã rộng tới 5000 vạn km²!"

"Mọi vật phẩm của nơi đây đều có độ cứng là nhị đẳng đỉnh phong, không có chiến lực Trung Vị Thần không thể phá hỏng!"

"Quy tắc tranh tài có một ít khác với thi đấu phân khu, chính là người giết người sẽ nhận được một nửa điểm tích lũy của đối phương, người tử vong, cũng bị trừ một nửa điểm tích lũy. Điểm tích lũy còn dư, vẫn như cũ có thể xếp hạng."

"Thời gian là bốn năm, bốn năm sau, điểm tích lũy nằm trong top một vạn người, sẽ trúng tuyển vũ trụ công hội võ giả!"

Phong Vân một lát sau đã xem hết, trong lòng hiểu rõ.

Trận chung kết này cũng không có gì khác biệt với thi đấu phân khu trước đó, chẳng qua là chuyển sang nơi khác chém giết mà thôi.

Mà nhân số, cũng từ một trận hơn một vạn người, lên cao đến trăm vạn!

Lúc này.

Trong phạm vi cảm ứng của hắn, có đến mấy nơi đã bắt đầu phát sinh đại chiến, truyền ra các loại tiếng vang.

Phong Vân không đi tham chiến, hắn trực tiếp phát động Thổ Hệ thiên phú, chui xuống đất, sau đó thi triển không gian năng lực cùng hắc ám năng lực che giấu chính mình.

Làm xong hết thấy, hắn trực tiếp nhắm mắt ngồi xếp bằng ở đó.

Cùng lúc đó.

Ngoài thế giới hiện thực.

Chân thân Phong Vân bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Hắn nhìn chung quanh một chút, vững tin ý thức của chính mình đã trở về.

"Chín thành chín ý thức trở về hiện thực, chỉ lưu lại một tia ý thức trong thế giới giả tưởng. . ."

Đây chính là biện pháp Phong Vân nghĩ đến.

Cứ như vậy, hắn đã có thể bảo đảm chính mình không bị đào thải, còn có thể ra bên ngoài dung hợp huyền ảo.

Dù sao trận chung kết có thời gian bốn năm, đủ thời gian cho hắn dung hợp.

Vện toàn đôi bên!

"Bắt đầu thôi."

Phong Vân không kéo dài thời gian, tâm niệm vừa động, yên lặng nói: Hiện hóa.

【 Hiện hóa Băng chi huyền ảo (một tầng). . . Đang hiện hóa . . . Hiện hóa thành công! 】

"Ong ——! !"

Hào quang màu trắng chợt hiện, vô số mảnh vỡ băng tinh lập tức tứ tán ra, dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

Hắn lập tức hoàn toàn đắm chìm trong thế giới Băng, không cách nào tự kiểm chế.

Chỉ có một sợi ý thức còn duy trì trong thế giới giả tưởng, để hắn không đến mức thoát ra.

Loại cách làm kì lạ này, từ khi vũ trụ công hội võ giả cử hành thiên tài chiến đến nay, đoán chừng chỉ có duy nhất một người là Phong Vân mới làm như vậy.

Một bên khác.

Thống lĩnh trung niên cùng hội trưởng công hội võ giả đang ở bên ngoài quan sát trực tiếp trận chung kết.

Có thể nhìn thấy, bên trong đang phát sinh từng trận quyết đấu có thể xưng là đại chiến, kịch liệt vô cùng.

Hạ Vị Thần lĩnh ngộ một tầng huyền ảo, cơ hồ không có tư cách tham chiến.

Chuyện này khiến hai người bọn họ than thở không ngớt, tiêu chuẩn của năm nay so với những năm trước đã cao hơn rất nhiều, Ma Vân cùng Phong Vân đoán chừng không ổn rồi!

Chương 486: Ba năm, năm hệ thành thần!

Thời gian trôi mau, một năm rưỡi trôi qua rất nhanh.

Bên trong đại lục La Thiên, chém giết không có ý đình chỉ lại, mà kéo dài không thôi, thậm chí càng ngày càng nghiêm trọng.

Các thiên tài của vô số văn minh tụ tập cùng một chỗ, va chạm ra kịch liệt với nhau, hấp dẫn rất nhiều cường giả cùng thế lực vây xem.

Trong đó, xuất sắc nhất, tự nhiên là Vân Dịch cùng Thì Thiên.

Thực lực bọn hắn không thể nghi ngờ là hơn đám thiên tài còn lại một mảng lớn, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Chỉ cần có hai người này tham dự chiến đấu, trên cơ bản đều là một đường quét ngang, chênh lệch quá lớn.

Về phần vây công, ở trước mặt hai đại thuộc tính không gian và thời gian, loại chuyện này căn bản không có khả năng phát sinh.

Chỉ cần bọn họ muốn đi, cơ bản là không giữ lại được.

Ngoại giới.

Trong cung điện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, bỗng nhiên mở mắt ra, tiếp theo, thần sắc hấn khê động, quanh thân lóe lên ánh bạc, trực tiếp thuận di đi ra ngoài.

Một giây sau.

Hấn xông phá tầng khí quyển của U Vũ Tinh, đi vào không gian bên ngoài.

Tại thời điểm Phong Vân vừa mới đến trong nháy mắt —————

"Ông! !"

Ý thức rộng lớn mênh mông như vũ trụ kia giáng lâm, trực tiếp đem phụ cận quanh hấn bao phủ lại, không gian vặn vẹo, thời gian hỗn loạn, tự thành một giới riêng.

Ở bên trong Băng chi nguyên lực hải của Phong Vân, ý thức vũ trụ đem Băng chi huyền ảo hội tụ lại, ngưng tụ thành một viên tinh thể màu trắng như tuyết, trong suốt sáng long lanh, phát ra khí tức huyền diệu vô cùng.

Chính là, Băng Chi Thần Cách!

"Ầm ầm —! !"

Phong Vân đem một sợi linh hồn lạc ấn ở trên Băng Chi Thần Cách, cảm giác đã lâu lại lần nữa đánh tới.

Cực kỳ hiển nhiên, ý thức của hấn đi không gian Băng Chi Thần lực.

Một lát sau.

Ý thức Phong Vân trở về.

Mà Băng Hệ nguyên lực hải của hắn, cũng tấn thăng thành Băng Hệ thần lực hải, lại mở rộng hơn trước nhiều lần.

Đến bây giờ, Băng thuộc tính của Phong Vân cũng tấn thăng đến cấp độ Hạ Vị Thần, bốn hệ thuộc tính thành thần!

"Cùng trong dự liệu của ta không sai biệt lắm, chỉ phí thời gian một năm rưỡi mà thôi. . ."

Phong Vân lẩm bẫm.

Trải qua mấy lần trước dung hợp huyền ảo, hắn cũng có một chút kinh nghiệm thành thần, lại thêm linh hồn cũng dần dần thích ứng, cho nên tốc độ mới sẽ tăng nhiều như vậy.

"Theo theo tốc độ này, đem Hỏa chi huyền ảo cũng dung hợp mà nói, không sai biệt lắm cũng cần thời gian một năm rưỡi."

Trước sau cộng lại, cũng liền hao phí thời gian ba năm của ta rồi.

Mà tới lúc đó, khoảng cách trận chung kết kết thúc, còn có thời gian một năm, hoàn toàn có thể tới kịp.

"Liên quyết định như vậy đi, đem Hỏa chi huyền ảo dung hợp lại rồi nói sau."

Đến lúc đó hắn có năm hệ thành thần, tranh tài đối với hắn mà nói, sẽ không còn là khó khăn nữa!

Nghĩ tới đây.

Phong Vân không chần chờ nữa, lập tức hiển hóa 'Hỏa chi huyền ảo tầng một'.

Một khoảnh khắc sau, hỏa chi huyền bí vô cùng vô tận đem hấn bao phủ lại, lần nữa đi vào trầm mê.

Mà Phong Vân lại không biết là, tại thời điểm Băng Hệ của hấn thành thân.

Bên trên U Vũ Tinh, một đôi mắt tựa như con mắt vũ trụ nhìn chăm chăm vào hấn.

Trên đỉnh của tòa tháp Vân Tiêu Thần Tháp, ngồi xếp bằng một người cao lớn, trên người hấn khoác áo giáp, như là Cổ Tôn Giả, khí tức của hấn tỏa ra để không gian xung quanh đều thần phục.

"Thế mà ở thời điểm tranh tài lại đột phá thành thân, thật thú vị."

Vị này, chính là tọa trấn ở U Vũ Tinh "U Vũ Thần Vương" .

Hấn nhìn Phong Vân một chút sau đó liền thu hồi ánh mắt, cũng không có để ở trong lòng.

Là người như U Vũ Thần Vương, bản thân hấn đã là thiên kiêu cái thế, biểu hiện của Phong Vân, ở trong lòng hấn, vền vẹn chỉ là "Thú vị" mà thôi, còn chưa đủ để hấn phải động dung.

Một bên khác.

Trung niên thông lĩnh nhìn lên bầu trời to lớn, lông mày nhíu lại.

"Kỳ quái, đã hơn một năm rồi, vì sao hoàn toàn không thấy Phong Vân trở lại?"

Trong lúc đó hấn tốt xấu gì cũng đã nhìn thấy Ma Vân mấy lần, nhưng Phong Vân, thật giống như là hoàn toàn biến mất, đừng nói là hình tượng chiến đấu, đến cả cái bóng hấn cũng không có nhìn thấy.

Thật giống như, bốc hơi khỏi nhân gia vậy.

"Có thể là hấn muốn đánh ở hậu kỳ, cho nên hiện tại hấn ẩn thân chờ cơ hội."

Hội trưởng võ giả Địa Cầu Zagu suy đoán nói.

"Có khả năng là như vậy."

Trung niên thống lĩnh gật gật đầu, trong lòng của hấn cũng có dạng suy đoán này.

Nhưng mà, để bọn hấn cảm thấy không hiểu là, đã qua một năm rưỡi rồi, bọn họ như cũ vẫn không nhìn thấy bất cứ dấu vết gì của Phong Vân.

"Chuyện gì xảy ra vậy? Đến cùng là trong hồ lô của Phong Vân bán thuốc gì, lại chậm trễ nữa, ở những tên còn lại đều là thiên tài biến thái, hấn muốn đạt được điểm tích lũy, sẽ không có dễ dàng như vậy !"

Trung niên thống lĩnh lo lắng không thôi, nhưng lại không có biện pháp gì.

Hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu lần này không có nói chuyện, bởi vì hấn cũng không biết Phong Vân đang làm gì.

"Phong Vân, cố lên a, đây chính là cơ hội duy nhất củangười rồi!" Trong lòng của hấn lặng yên nói.

Bỏ qua lần này, Phong Vân sẽ mất đi cơ hội gia nhập tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, chỉ có thể từ tầng dưới chót chậm rãi lên mà thôi.

Điều này không thể nghi ngờ là sẽ làm chậm trễ quá nhiều thời gian.

Hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu tự nhiên không muốn thấy cảnh này phát sinh.

Nhưng mà hắn không thể tiến vào bên trong nhắc nhở Phong Vân, chỉ có thể yên lặng cầu nguyện thôi.

Mà cùng lúc đó.

Ở bên ngoài vũ trụ của U Vũ Tinh.

Phong Vân lại ngồi xếp bằng một năm rưỡi nữa, rốt cục hoàn toàn dung hợp Hỏa chi huyền ảo.

". . . Dụ ——! !"

Cảm thụ được ý thức vũ trụ giáng lâm, sau đó đem huyền ảo bên trong Hỏa chi nguyên lực hải của hắn ngưng tụ thành Hỏa Chi Thần Cách, Phong Vân nhin không được nhếch môi, lộ ra nụ cười.

"Ầm ầm ——! !"

Một lát sau.

Hỏa Hệ nguyên lực hải trùng trùng điệp điệp lao nhanh, đem Hỏa Hệ nguyên lực hải củahắn mở rộng ra, cũng chuyển hóa thành Hỏa Hệ thần lực hải.

Phong Vân nhin không được vươn người đứng dậy, cảm thụ được Kim, Phong, Lôi, Băng, Hỏa, năm hệ thần lực vận chuyển trong cơ thể, một cảm giác cường đại tự nhiên sinh ra!

Hắn cảm giác so với lúc mới vào khu thi đấu, chí ít đã mạnh gấp mấy chục lần rồi!

Đây cũng không phải là ảo giác, mà là cảm thụ chân chân thật thật!

"Còn thời gian một năm, tiếp đó, ta nên ra sân rồi!"

Im hơi lặng tiếng ba năm, Phong Vân rốt cục đã được như nguyện, đạt được năm hệ đều thành tựu Hạ Vị Thần!

Lúc này, hắn thuận di quay về U Vũ Tinh, đi vào trong cung điện, đem chín thành chín ý thức của mình đều nhập vào trong thế giới giả lập.

...

Trong thế giới giả tưởng, La Thiên đại lục.

Thời gian ba năm đi qua.

Lúc đầu là trăm vạn thiên tài, bây giờ chỉ còn lại hơn một vạn, chín thành chín đã bị đào thải.

Mà còn dư lại hơn một vạn thiên tài này, đều là thiên tài trong thiên tài, tinh anh trong tinh anh, cơ bản đều đến từ văn minh cao cấp.

Trung cấp văn minh có một ít, về phần văn minh sơ cấp, trừ Phong Vân ra, không còn có người nào nữa.

Sâu trong lòng đất.

Phong Vân một mực ẩn nấp, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, sau ba năm, rốt cục lại mở hai mắt ra lần nữa!

"Các thiên tài, ta đến đây. . ."

Chương 487: Cỗ nào ngoạn tào!

Chương 487: Cỗ nào ngoạn tào!

Phong Vân từ lòng đất đi ra, đi vào trên đường cái.

Ba năm trước đây, khắp nơi phát sinh tranh đấu không ngừng, nhưng bây giờ đã trở nên yên tĩnh hơn rất nhiều.

Dù sao từ nhân số trăm vạn lúc đầu rút xuống hơn một vạn người bây giờ, số lượng đã giảm đi rất nhiều, các màn tranh đấu chém giết cũng tự nhiên ít hơn.

Bất quá nhóm thiên tài còn lại, mỗi một người đều có không ít điểm tích lũy trên người!

Phong Vân nhẹ nhàng nhảy lên, bay thẳng đến thành thị trên không, hẳn không có chút ý tứ che giấu nào, lấy thức hải làm trung tâm, linh hồn lực bắt đầu lan ra bốn phía xung quanh.

Trong nháy mắt bao trùm toàn bộ thành thị.

Một giây sau.

Phong Vân thu hồi linh hồn lực, nói nhỏ: "Trong thành này có gần ngàn tên thiên tài."

Ở trong cảm giác của hắn, ngàn tên thiên tài này đều phân bố ở những nơi khác nhau trong thành thị, rất rắc rối và phức tạp.

"Tim từng người quá phiền phức, quên đi, vẫn là dùng chiêu cũ thôi."

Phong Vân lắc đầu nói.

Mà lúc trước hắn phát ra linh hồn lực cũng bị một vài thiên tài phát giác được.

Bọn họ liếc mắt quá đã thấy Phong Vân đang đứng lơ lửng trên thành thị.

"Ha ha, thật sự là gan lớn, lại dám trực tiếp bạo lộ bản thân ra, thật sự là không biết sống chết."

Trong một gian biệt thự, một thanh niên âm nhu cười lạnh nói. Phải biết, cho dù là xếp hạng trước 1000, cũng không dám làm như thế.

Dù cho là những này đều là cường nhân, nhưng nếu như đối mặt với nhiều thiên tài cùng vây công, cũng không chắc có thể chạy được chứ đừng nói thắng lợi.

Trừ phi là xếp hạng trong một trăm vị trí đầu, những tên biến thái kia, mới có loại thực lực này!

Mà những người xếp hạng trước một trăm, ở trong thời gian ba năm này, đã sớm bị chúng thiên tài biết rõ.

Phong Vân trước mắt này, trời mới biết là hắn nhảy ra từ nơi nào!

Một số ít thiên tài phát giác được cũng đều lắc đầu, thậm chí có một ít còn lộ ra sát ý, chuẩn bị động thủ.

Mà lúc này đây, bọn họ phát hiện Phong Vân ở trên bầu trời vậy mà đưa tay ra, một cỗ thần lực ba động nhàn nhạt phát ra.

Một tên thiên tài cười nhạo nói:

"Loại trình độ thần lực này, hẳn là đang chơi đùa sao. . .

Oanh —!

Bỗng nhiên một tiếng nổ vang, từ giữa bầu trời trên thành thị truyền đến.

Thần lực mênh mông trong nháy mắt nổ tung, những nơi đi qua, đều cảm nhận được dao động giữ dội!

Toàn bộ thiên tài trong lúc này đều cảm nhận được một cỗ khí tức cuồng bạo mà khủng bố va chạm vào trên người của bọn họ.

Mà thiên tài lúc trước mở miệng cười, lúc này chỉ cảm thấy cả người lạnh toát bắt đầu từ bàn chân dâng lên, sau đó thẳng tới đỉnh đầu.

Cảm giác lạnh lẽo này khiến trong lòng hắn run rẩy không thôi.

Đây là cỡ nào ngọa tào ! (giống như câu chửi thề ở VN, mẹ kiếp, khôn kiếp..)

Giống như là cả một đại dương thần lực khuếch tán ra, cảnh tượng hùng vĩ hoành tráng, để cho người ta nhìn mà than thở.

Nhóm thiên tài trong thành thị cũng không khỏi nuốt nước miếng một cái.

Thanh niên âm nhu kia mặt cũng vặn vẹo đi, cái này mẹ nó là thần lực! ? Nhiều thần lực như vậy? Nói đùa sao! !

Tiếp theo, hắn liền nhìn thấy một màn mà có lẽ cả đời hắn cũng khó mà quên được.

Trên bầu trời mênh mông, một cái cự chướng to lớn đến không thể tưởng tượng nổi nhô ra, trực tiếp bao trùm lại toàn bộ thành thị, che khuất

bầu trời, trăng sao mất đi ánh sáng!

Như thiên địa nghiêng mình, nhật nguyệt rơi xuống!

Toàn bộ thiên tài trong thành thị cảm giác như mình cũng sắp ngạt thở rồi!

Sao mà lực lượng kinh khủng tới như vậy được!

Nhưng bọn hắn thân là tinh anh nhất đẳng, tự nhiên không phải là ngôi chò chết.

Lập tức từng người rống giận xông ra, các loại sát chiêu áp đầy hòm đều thi nhau thi triển ra.

Nhưng đáng tiếc, công kích của bọn họ ở trước mặt cự chương to lớn cùng thần lực mênh mông kia, giống như là một giọt nước chảy vào biển rộng, không nổi lên được bất cứ một gợn sóng cùng bọt nước nào.

"A a a ! ! !"

Thét lên tiếng rống giận dữ đâm rách mây xanh, nhưng không có chút kết quả nào.

Lúc bàn tay to lớn kia hoàn toàn rơi xuống, gần ngàn tên thiên tài cùng tòa thành thị này đều tan thành mây khói, cứ thế biến mất.

Sau khi tất cả ba động tán đi, tại chỗ chỉ còn lại một vết cự chương để lại mà thôi!

Phong Vân có được Trung Vị Thần Thể, tăng thêm năm hệ thần lực, cho dù không cần võ kỹ gì, cũng có thể hoàn toàn nghiền ép bọn thiên tài này.

Đây chính là lực lượng tuyệt đối, dễ như trở bàn tay, quét ngang hết thảy!

"Đinh đinh đinh đinh. . ."

Trên bầu trời, đồng hồ của Phong Vân không ngừng có thanh âm nhắc nhở vang lên, đó là điểm tích lũy của hắn, không ngừng nhắc nhở số lượng đang liên tục tăng lên!

Một phút sau, thanh âm rốt cục ngừng lại.

Ánh mắt Phong Vân quét qua, điểm tích lũy: 100.032.

Mà phía sau cũng nhiều một cột: Tên thứ 4008.

"Hơn 10 vạn điểm tích lũy, giết hơn bốn nghìn tên"

Hắn nhẹ nhàng nói.

"Còn chưa đủ, tiếp tục thôi."

Phong Vân thi triển một kích quy mô lớn như thế, nhưng lại không có ảnh hưởng chút nào, thần lực vẫn bành trướng như cũ.

Đây chính là chỗ đáng sợ của năm hệ thuộc tính thành thần, không chỉ có thần lực nhiều hơn người khác mười mấy tới mấy chục lần, tốc độ hấp thu thần lực cũng như thế.

Hoàn toàn không sợ tiêu hao!

Lập tức, hắn nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại tại chỗ, lại là đi tìm đám mục tiêu tiếp theo.

Cùng lúc đó.

Ngoại giới.

Lúc đầu bảng xếp hạng không có chút biến hóa nào, giờ khắc này bỗng nhiên phản ứng.

Một cái tên xuất hiện ở cuối cùng, sau đó lấy tốc độ không thể tưởng tượng nổi một đường tăng vọt, trong nháy mắt đã vọt tới vị trí gần 4000!

Dạng dị thường này, tự nhiên kinh động những cường giả quan chiến kia.

"Phong Vân? Đây là ai? Làm sao lại đột nhiên xuất hiện?"

"Đến từ văn minh sơ cấp? Trận chung kết tiến hành đến hiện tại, lại còn có cấp thấp văn minh ở đây?"

"Vậy mà một ngum khí liền lọt vào nhóm bốn nghìn người đầu tiên! Đến cùng đã phát sinh cái gì vậy?"

Một bên khác.

Trung niên thống lĩnh cùng Hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu cũng nhìn thấy biến hóa trên bảng xếp hạng có tên của Phong Vân, đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó lộ ra vẻ mặt đại hỉ.

"Phong Vân rốt cục xuất hiện!"

"Tiểu tử này ở chỗ nào, hiện tại mới bắt đầu phát lực!"

"Cố lên ."

Hai người đều ở trong lòng yên lặng ủng hộ cho Phong Vân.

La Thiên đại lục, một chỗ trong tầng hầm ngầm.

Ma Vân yên tĩnh trốn ở chỗ này, hắn nhìn đồng hồ của mình, phía trên biểu hiện ra bài danh trước mắt của hắn là: Thứ 10.021.

"Nhanh, nhanh, lại kiểm chút điểm tích lũy nữa, nhất định có thể tiến vào top 10.000."

Ma Vân trong lòng lâm bầm nói.

Lúc này, hắn ngấm bài danh một chút, vốn là vô ý thức, nhưng hắn lại đột nhiên há to mồm, gắt gao nhìn chằm chằm vào bài danh.

Chỉ thấy phía trên hiện ra là: Thứ 9.000.

"Cmn! Phát sinh cái gì vậy! ?"

Ma Vân trợn mắt hốc mồm, một giây thời gian, hắn liền vượt lên hơn một ngàn tên!

Điều này đại biểu lấy cái gì hắn biết rõ.

Nói rõ vừa rồi, trong nháy mắt đã tử vong hơn một ngàn thiên tài dự thi!

"Đây là Mãnh Nhân nào, trong nháy mắt diệt đi nhiều thiên tài như vậy."

Ma Vân cảm khái vô cùng, trong lòng tràn ngập cảm kích, nhờ phúc Mãnh Nhân này, bây giờ, hắn chỉ cần chờ đến tranh tài kết thúc là tốt rồi.

"Cũng không biết Phong Vân thế nào, hi vọng hắn cũng giống như ta có thể chờ đến khi tranh tài kết thúc ."

Hắn lâm bầm nói.

Nhưng mà nếu như hắn biết, "Mãnh Nhân" trong miệng hắn, kỳ thật là Phong Vân, đoán chừng sẽ bất tỉnh tại chỗ rồi!

Chương 488: Trực tiếp giết xuyên!

Chương 488: Trực tiếp giết xuyên!

Phía bắc La Thiên đại lục.

Một chỗ trong rừng rậm.

Hai phe nhân mã đang giăng co ở nơi này, giương cung bạt kiếm nhìn nhau.

Thô sơ giản lược nhìn lại, chí ít có hơn hai ngàn người.

Bọn họ đều là siêu cấp thiên tài đến từ văn minh cao cấp.

Một bên là Thâm Lam văn minh, một bên là Stuart văn minh.

Đều là văn minh cao cấp dưới trướng vũ trụ công hội võ giả.

Giờ phút này, bọn họ hiển nhiên là đã gặp nhau.

Một trận đại chiến hết sức căng thẳng sắp diễn ra.

Ngoại giới.

Một đồng cường giả của văn minh Thâm Lam cùng văn minh Stuart, đang thông qua màn hình lớn theo dõi một màn này.

"Ha ha, rốt cục gặp gỡ rồi!"

"Đánh, đem văn minh Thâm Lam vào chỗ chết cho ta, hung hăng đánh!"

"Người nói người sao đây! Hai nền văn minh chúng ta ai mạnh hơn, trong lòng người còn không nhận ra được sao?"

"Cáp? Muốn đánh nhau phải không sao?"

"Tới thì tới, ai sợ ai!"

Hai cái văn minh này thấy ngửa mặt nhau đã rất lâu rồi.

Mà loại căm thù này tự nhiên cũng lan tràn đến bên trong thiên tài chiến.

Thiên tài hai nhà chỉ cần vừa thấy mặt, chắc chắn sẽ là một trận đại chiến rồi.

Nhưng mà, ngay lúc này.

Ở bên này, ở trên không hai văn minh đang giằng co nhau, thiên tượng xuất hiện dị biến, một bàn tay lớn kinh khủng vô biên đột nhiên xuất hiện, thần lực trong bàn tay như nước thủy triều trút xuống, trong nháy mắt, bao trùm hết thảy.

Thiên tài của hai nền văn minh cả một tiếng động cũng không nghe được, trực tiếp vẫn diệt.

Hơn hai ngàn thiên tài tinh anh, cứ như vậy bị giết sạch sành sanh.

Không riêng gì các cường giả của văn minh Thâm Lam cùng văn minh Stuart kinh sợ, ngay cả các cường giả của văn minh khác thấy cảnh này, cũng đều trừng to mắt.

Cái này mẹ nó, phát sinh cái gì vậy?

"Coong coong coong coong ——! !"

Mà lúc này, nhìn thấy trên bảng xếp hạng, một cái tên là Phong Vân lại lần nữa lấy một loại tốc độ kinh khủng tiến lên cao.

4000 tên!

3012 tên!

2001 tên!

1007 tên!

901 tên!

Cuối cùng, vững vàng dừng lại ở chỗ này!

"Phong Vân! ? Lại là gia hỏa này!"

"Chẳng lẽ nói, bàn tay lớn vừa mới xuất hiện kia là do hấn ra tay!"

"Ta mẹ nó, chỉ là một thiên tài tới từ văn minh sơ cấp, vậy mà trong nháy mắt mật sát hơn hai ngàn tên thiên tài của hai cái văn minh cao cấp? Ta, ta không nhìn lầm chứ!"

Yên lặng ngẩn ngui, một khắc sau nơi này liền bạo phát tiếng nghị luận âm ỉ.

Rất nhiều cường giả đều bị kinh ngạc đến ngây người, cái "Phong Vân" này đến cùng là từ nơi nào xuất hiện.

Vì sao ba năm trước không thấy chút bóng dáng nào của hấn?

" Phong Vân này, xem ra là đối với thực lực của mình cực kỳ tự tin , một mực chờ đến hậu kỳ trận chung kết mới chịu ra tay!"

"Quá kinh khủng, đây là đến từ sơ cấp văn minh sao."

Một bên khác.

Trung niên thông lĩnh cùng hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu thì ở vào một loại trạng thái đờ đẫn.

Tròng mắt Bọn họ trừng lớn hết cỡ, như muốn tuôn ra ngoài.

Mặc dù bọn họ dự đoán Phong Vân có thể tiến vào trước 1000, nhưng này dù sao cũng chỉ là dự đoán, trên thực tế, trong lòng bọn họ cũng không chắc chắn.

Bất quá bây giờ, Phong Vân chỉ phí thời gian gần nửa tháng, liền từ vị trí sau cùng, đi thẳng tới vị trí hơn chín trăm!

Càng khủng bố hơn là, Phong Vân một tay gạt sát rất nhiều thiên tài tinh anh đến từ hai cái văn minh cao cấp.

Nếu không phải cái tên Phong Vân xác thực hiện lên ở nơi đó, đánh chết bọn họ cũng không thể tin được.

Cái này, cái này vẫn là Phong Vân bọn hắn nhận biết hay sao!

Nhưng mà, cái này còn xa xa không có kết thúc.

Trong thời gian mấy tháng tiếp theo.

Các cường giả quan chiến bên ngoài đã kiến thức được, cái gì mới là tốc độ như bay.

Sau khi thứ tự Phong Vân đến vị trí hơn chín trăm, cũng không có ngừng lại, mà là thường cách một đoạn thời gian sẽ lại đột nhiên tăng vọt, một đường thẳng tiến.

Mà mỗi một lần bài danh của hắn tăng vọt, trên màn hình lớn sẽ xuất hiện cảnh tượng một đám thiên tài bị một bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống mặt sát!

Mãi cho tới bây giờ, chúng cường giả đều chưa từng gặp qua diện mạo thật của Phong Vân!

Mỗi lần Phong Vân ra tay đều là nhanh chóng mà kinh khủng, đông đảo thiên tài, căn bản là không ai có thể đỡ nổi một chiêu của hắn!

Dần dần, chúng các cường giả cũng đã nhìn ra được manh mối trong đó.

"Phong Vân này, nhục thân thật mạnh, chỉ sợ đã đạt tới cấp độ Trung Vị Thần Thể!"

"Còn không chỉ có vậy, hắn thân lực cũng dồi dào tới rồi tinh rồi mù, đơn giản là so cùng giai nhiều hơn mấy chục lần!"

"Cái này, cái này là tu luyện thể nào vậy?"

Mọi người đều biết, thân lực là trân quý bậc nào, cũng chỉ có trong nháy mắt thành thần đó, mới có thể đưa tới lượng lớn thân lực, sau đó, chỉ có thể qua năm này tháng nọ hấp thu, tốc độ cực kỳ chậm chạp.

Nhưng ở trên thân Phong Vân này, có vẻ như hoàn toàn không có loại cảm giác này!

Mà tại thời điểm bọn họ nghị luận, trên màn hình lớn, nương theo tiếng vang kinh thiên động địa, Phong Vân lại một lần mặt sát không ít thiên tài tinh anh!

"Đó là nhóm thiên tài tinh anh của văn minh cao cấp Kiền Ngọc chúng ta!"

Một nam tử trung niên cao lớn sắc mặt khó coi nói.

Các cường giả bốn phía nghe vậy, không khỏi hướng nam tử trung niên này ném đi ánh mắt đồng cảm.

Thiên tài tinh anh của văn minh Càn ngọc, vốn có tiềm năng trùng kích một trăm vị trí đầu tiên, nhưng bây giờ lại bị Phong Vân diệt đoàn, một người cũng không trốn được.

Mà điểm tích lũy bọn họ, cũng làm cho thứ tự của Phong Vân trực tiếp vào trước một trăm, thậm chí một đường thẳng tiến.

Cuối cùng, dừng lại ở vị trí thứ năm mươi!

"Top 50! !"

Trung niên thống lĩnh cùng hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu đơn giản không thể tin con mắt của mình được, trái tim cũng cấp tốc nhảy lên, cảm giác như muốn ngạt thở.

Nếu như không phải là ở nơi công cộng, bọn họ đã sớm hét lên rồi.

Cái này, mẹ nó, làm sao có thể chứ!

"Đâm, Zagu, ngươi xác định, cái kia, cái kia là Phong Vân sao? Không phải trùng tên trùng họ đó chứ, những người khác?"

Trung niên thống lĩnh thanh âm cũng run rẩy rồi.

Hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu gắt gao nhìn chăm chăm vào bảng xếp hạng, "Đến từ văn minh sơ cấp, toàn trường trừ Phong Vân ra, không

có người nào khác!"

"Cho nên nói, cái này, đây là thật sao?"

"Mặc dù không thể tin được, nhưng sự thật chính là như thế!"

"Tê. . ."

Hai người đã không lời nào để nói, nhất là hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu, hẳn có thể nói là nhìn hết một đường Phong Vân trưởng thành.

Hắn tự nhận là hiểu rõ Phong Vân, nhưng hiện tại xem ra, hẳn hiểu cái rắm a!

Gia hỏa này, căn bản cũng không phải là người có được không!

"Tên thứ 50."

Bên trên Một tòa cô nhai, Phong Vân đứng ở đó, nhìn bài danh trên đồng hồ đeo tay, lầm bầm nói.

"Sáu tháng sao. . ."

Sáu tháng này trôi qua, hẳn một đường thẳng hướng đến chỗ sâu trongLa Thiên đại lục, gặp phải thiên tài nào, một cái cũng không có buông tha, lúc này mới khiến thứ tự của hắn vọt tới trước năm mươi.

Bất quá cái này đối Phong Vân mà nói, cũng không có gì để ý.

Hắn thấy, trừ hạng nhất ra, hạng thứ hai đến thứ 10.000 cũng không có khác biệt gì.

"Hạng nhất, ta muốn định rồi!"

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Một giây sau, hắn trực tiếp biến mất tại chỗ, thuận di rồi đi.

Chương 489: Con mẹ nó “cũng thường thường không có gì lạ” á!

Chương 489: Con mẹ nó “cũng thường thường không có gì lạ” á!

Chỗ sâu trong đại lục La Thiên.

Phong Vân dùng một tháng thời gian, rốt cục đuổi tới nơi này.

Không phải hẳn không muốn đi nhanh hơn, mà là không gian đại lục La Thiên này cứng rắn dị thường, hẳn thuận di một lần chỉ đi được trăm dặm, lại thêm trên đường gặp được một vài tinh anh thiên tài, chậm trễ thời gian.

Vậy nên mới tốn mất ròng rã một tháng.

Đi trong rừng đá , Phong Vân vẫn giữ sắc mặt bình thản, không hề khẩn trương, không giống như là đang tranh tài, phảng phất như chỉ đang nhàn nhã tản bộ vậy.

Đến chỗ sâu trong đại lục La Thiên, số lượng các thiên tài lấy tốc độ mắt thường có thể trông thấy mà giảm bớt rất nhiều, cảnh tượng hàng trăm hàng ngàn tên tụ tập cùng một chỗ kia gần như không còn nữa.

Đều đã phân tán ra các nơi, lại cách nhau cực xa.

Nếu như muốn giết, cần phải từ từ tìm kiếm.

"Quên đi, từ từ tìm kiếm quá phiền phức, vẫn cứ trực tiếp tìm Vân Lai cùng Thì Thiên là tốt nhất."

Phong Vân lẩm bẩm nói, hẳn đoán chừng điểm tích lũy của hai người này hẳn là cao nhất, chỉ cần tìm được rồi xử lí hai người bọn họ, điểm tích lũy của hẳn tất nhiên sẽ áp đảo đám thiên tài khác.

Ý nghĩ này nếu để người khác biết, tất sẽ bị ý nghĩ điên cuồng này của Phong Vân dọa cho phát sợ.

Đây chính là người sở hữu không gian cùng thời gian hai đại cấp độ cao thiên phú, há lại để người muốn giết liền có thể giết!

Mà cùng lúc đó.

Tại một bên khác của rừng đá.

Tiểu Hỏa Thần Xích Trần ngồi thẳng cùng Liệt Tinh Khắc giấu mình ở chỗ này, đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi.

Xích Trần nhìn thấy bóng dáng Phong Vân hoàn toàn biến mất sau, mạnh mẽ thở ra một hơi dài nhẹ nhõm, "Mẹ kiếp, tên sát tinh này rốt cục cũng đi!"

"Xích Trần, người thay đổi rồi, người hiện tại thế mà lại trở nên như thế, ta khinh bỉ người!"

Bên cạnh, Liệt Tinh Khắc đây vẻ khinh bỉ mà nhìn Xích Trần.

"Người biết cái gì, kẻ vừa rồi kia căn bản không phải là người, ta tận mắt thấy hẳn một chiêu giết chết đệ nhất thiên tài Kiệt Đăng đến từ văn minh Mộng Dục văn minh!"

Tiểu Hỏa Thần Xích Trần quay đầu nói ra.

"Kiệt Đăng, đó không phải là siêu cấp thiên tài tinh anh đứng thứ bảy, còn xếp trên cả chúng ta đấy sao!"

Liệt Tinh Khắc bị Xích Trần nói đến sợ, kinh hãi kêu to, không dám tin hỏi lại: "Chính là người trẻ tuổi nhìn "thường thường không có gì lạ" kia giết?"

"Con mẹ nó cái gì "thường thường không có gì lạ" hả? Lúc ấy tên Kiệt Đằng kia cũng nghi giống như người đấy, kết quả là chết không kịp ngáp!"

Xích Trần nuốt nuốt nước bọt, cực may hấn lúc ấy chạy nhanh, bằng không đoán chừng cũng toang rồi.

"Ta hoài nghi hấn cùng Vân Lai, Thì Thiên là cùng một cấp độ. Tổ sư, loại siêu cấp đại lão cấp thiên tài này vì quái gì mà hiện tại mới lộ đầu ra!"

Xích Trần chửi thề.

"Này còn phải nói, khẳng định là vì đỡ tốn thời gian, đợi tới phần sau tùy tiện giết một thiên tài là có thể thu hoạch được số điểm tích lũy cực kỳ nhiều." Liệt Tinh Khắc suy đoán.

"Nhìn đường hấn đi, là đi về phía tận cùng bên trong nhất, nơi đó là khu vực vị trí của Vân Lai cùng Thì Thiên đó."

"Đoán chừng sẽ có một trận long tranh hổ đấu, đi, đi xem một chút!"

Lúc này, Xích Trần cùng Liệt Tinh Khắc cũng lao về chỗ càng sâu hơn, muốn đi quan sát một chút trận chiến đấu cấp sử thi sắp bùng nổ!

Bên ngoài.

Chúng cường giả nhìn Phong Vân một đường thẳng tiến, trực tiếp giết vào mười vị trí đầu, mí mắt đều điên cuồng giật giật, bên trong tràn đầy rung động.

Nếu Phong Vân đến từ một nền văn minh cao cấp, bọn họ mặc dù chấn kinh, nhưng phản ứng cũng không đến mức lớn như vậy.

Nhưng hẳn lại đến từ một cái văn minh sơ cấp, cái này khiến bọn hắn không thể nào chấp nhận được.

Dù sao văn minh sơ cấp ở trong mắt những cường giả này yếu đuối vô cùng, là đại danh từ chuyên chỉ “kẻ yếu”, bọn họ tùy tiện phái một người đi tới đó đều có thể xưng bá toàn bộ văn minh sơ cấp.

Nhưng bây giờ, thiên tài đến từ một văn minh sơ cấp, lại tóm cả đám siêu cấp thiên tài của văn minh trung cấp bọn hắn, thậm chí là văn minh cao cấp lên mà đánh!

Hình tượng này, ai dám tưởng tượng!

Về phần thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cầu, bọn họ lúc này đứng ở trong đám người, cảm thụ được cơn giận dữ đến từ các phương đại lão, không khỏi co rụt cổ, căn bản không dám thảo luận Phong Vân.

Bằng không, cơn giận của những đại lão này đoán chừng muốn phát tiết trên người bọn hắn, ngẫm nghĩ thôi đã thấy đáng sợ!

Mà lúc này, trên màn hình lớn hào quang lóe lên, xuất hiện hình ảnh Vân Lai cùng Thì Thiên.

Hai người giờ phút này đang đứng giữa không trung trên đỉnh chỗ sâu nhất đại lục La Thiên, giằng co với nhau, bầu không khí càng ngày càng kịch liệt.

"Nhìn kìa! Hai nghịch thiên yêu nghiệt nắm giữ hai đại thiên phú rốt cục cũng chạm mặt rồi!"

"Hai người bọn họ có điểm tích lũy đứng thứ nhất thứ hai toàn trường, sau trận này, đoán chừng muốn phân thắng bại!"

Vân Lai cùng Thì Thiên từ vừa mới bắt đầu đã liên tục đánh giết các thiên tài, có thể nói, một trăm vạn thiên tài, gần như phần lớn đều chết trong tay hai người bọn họ.

Thế nên số điểm tích lũy cuat hai người này bây giờ đã xa xa bỏ lại những thiên tài khác ở đằng sau!

Thứ nhất thứ hai không kém bao nhiêu, nhưng từ vị trí thứ ba về sau, kém đến phải nói là cách xa vạn dặm.

Thế giới giả tưởng.

Vân Lai cùng Thì Thiên cách không quan sát đối phương, khí thế đã gay cấn tới cực điểm.

Nơi xa, một vài tinh anh siêu cấp thiên tài cũng nghe động tĩnh mà đến, có điều bọn hắn không dám tới gần, chỉ dám ở phía xa quan sát.

Tiểu Hỏa Thần Xích Trần cùng Liệt Tinh Khắc cũng ở hàng ngũ này.

"Kỳ quái, quái vật kia đâu rồi?" Xích Trần nhìn quanh bốn phía, không nhìn thấy bóng dáng Phong Vân, nghi ngờ nói.

Lấy tốc độ của Phong Vân, tất nhiên phải tới trước bọn họ, làm sao ngược lại là bọn họ tới trước được chứ.

"Đoán chừng đã ẩn nấp ở nơi nào đó âm thầm quan sát rồi, dù sao cũng là Vân Lai cùng Thì Thiên, dù cho là quái vật kia, cũng không có khả năng trực tiếp ra tay."

Liệt Tinh Khắc chắc chắn nói.

"Nói cũng đúng ha. . ." Xích Trần gật đầu.

Không gian cùng thời gian đều được công nhận là thiên phú nghịch thiên, không có người nào dám coi thường.

Nhưng mà, ngay khi chúng thiên tài đang mong đợi trận đại chiến giữa Vân Lai cùng Thì Thiên, không ai nghĩ tới, một bàn tay kinh khủng đột nhiên từ trên trời giáng xuống, bao trùm cả hai người, đồng thời bị công kích.

"Ầm ầm! !"

Phạm vi bên trong xảy ra động đất, từng vết rách nhanh chóng lan tràn, núi non xung quanh tựa như lục bình giữa cơn sóng dữ, không ngừng lay động, như muốn sụp đổ!

Một màn này làm chúng thiên tài kinh ngạc đến ngây người, cũng làm các cường giả bên ngoài quan chiến kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ không cách nào tưởng tượng, lại có thiên tài dám đồng thời ra tay với Vân Lai cùng Thì Thiên! Người này, quá mức cuồng vọng!

"Hừ!"

Vân Lai hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ra tay, hư không bốn phía trực tiếp sụp đổ, tiếp đó hóa thành một lưỡi dao sắc bén cực lớn màu bạc, đâm xuyên qua thiên địa, lao về phía bàn tay cực lớn trên bầu trời.

"Ầm ầm!"

Ầm thanh va chạm kinh khủng truyền ra, bàn tay thần lực khổng lồ kia bỗng nhiên run rẩy, bùm một tiếng, hóa thành vô số điểm sáng, tản ra bốn phía.

Mà lưới đao không gian cực lớn màu bạc kia, cũng tán loạn tan ra trên bầu trời.

"Ai?" Vân Lai hét lớn một tiếng.

"Phong Vân."

Một giọng nói nhàn nhạt từ vô tận không trung truyền đến, mặc dù rất nhẹ, nhưng lại rõ ràng lọt vào tai, không riêng Vân Lai cùng Thì Thiên nghe được, mà những thiên tài nơi xa kia, cũng đều nghe thấy rõ.

Sau đó, dưới ánh mắt của tất cả mọi người, một bóng người thon dài phá vỡ mây mù, chậm rãi từ trên không trung đi xuống!

Chương 490: Ta cũng cực kỳ tuyệt vọng!

Chương 490: Ta cũng cực kỳ tuyệt vọng!

Một bóng người thon dài đứng trên không trung, dường như trăng sao ở trước mặt hắt đều như phải ảm đạm, phẳng phất như đã không thể chiếu rọi thiên cổ.

Phong Vân hiện ra chân thân, bại lộ ngay trước mắt chúng thiên tài, hắt từ trên không trung từng bước một đi xuống, đứng ở một vùng không gian khác.

"Quái vật này lại dám đồng thời ra tay với Vân Lai cùng Thì Thiên!"

Tiểu Hỏa Thần Xích Trần hít vào một ngụm khí lạnh. Trực diện đối đầu với không gian cùng thời gian hai đại cấp độ nghịch thiên thiên phú, chuyện này phải có bao nhiêu tự tin đối với chiến lực của mình mới dám làm chứ!

"Người cũng nói là quái vật, tự nhiên không phải là thứ mà chúng ta có thể lý giải!" Liệt Tinh Khắc chăm chú nhìn chằm chằm.

Bên ngoài.

Bên trong, các cường giả của các văn minh cao cấp rốt cục nhìn thấy chân thân Phong Vân.

"Thật trẻ tuổi!"

"Chính là hắn, liên tiếp diệt đi rất nhiều tinh anh thiên tài của các văn minh cao cấp."

"Con hắc mã lớn nhất thiên tài chiến lần này, không biết có thể giữ vững phong độ đến cuối cùng hay không?"

"Người suy nghĩ nhiều rồi, đây chính là Không Gian Hạ Vị Thần cùng Thời Gian Thánh cấp đỉnh giai, quét ngang thế hệ cùng tuổi, ai có thể là đối thủ?"

Một chỗ khác.

"Thật sự là Phong Vân! !"

Thông lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cầu thấy rõ ràng trên màn ảnh chiếu ra hình ảnh Phong Vân, không khỏi thâm hò hét trong nội tâm.

Giờ phút này Phong Vân hoàn toàn không giống trong ấn tượng của bọn hắn.

Luồng khí thể quán quýt quanh thân hắn, ngay cả thông lĩnh trung niên cũng không thể nhìn thấu, sâu xa khó lường.

Thế giới giả tưởng, thiên tài chiến.

Vân Lai nhìn Phong Vân đứng trước mặt, ánh mắt lướt qua từng tia kinh ngạc, "Thú vị đấy, vốn có cho rằng thiên tài của nơi này không có gì đáng chú ý, không nghĩ tới lại xuất hiện một người là người."

"Đáng tiếc, chung quy cũng vô dụng thôi."

Vừa nói xong, chỉ thấy không gian bỗng nhiên vặn vẹo biến hóa, hóa thành một cái lồng giam to lớn, trực tiếp giam cầm Phong Vân ở bên trong.

Rõ ràng là một trong các không gian năng lực —— Không Gian Tù Lung!

"Đây chính là chỗ đáng sợ của không gian thiên phú, mỗi một năng lực đều cường đại vô cùng!"

Nơi xa, Tiểu Hỏa Thần Xích Trần đầy mặt hâm mộ nói.

"Vì ở trong Không Gian Tù Lung của ta, mặc cho người võ kỹ thông thiên, cũng đừng hòng đi ra ngoài, bại cục đã định."

Vân Lai lắc lắc đầu nói.

"Phải không."

Một tiếng tự hỏi bình thản vang lên.

Một giây sau ——

"Rầm!"

Phong Vân đứng yên ở đây, khí thế quanh thân uy nghiêm cao cả tựa như thần thánh giáng lâm.

Đám thiên tài ở trong phạm vi xung quanh chỉ cảm thấy có vô cùng vô tận thần lực kiềm chế truyền đến, như núi biển bao la bất chợt cuộn cuộn lao tới, chiếu rọi trong mắt tất cả thiên tài, làm cho bọn hắn chấn kinh hoảng sợ.

"Rắc!"

Không Gian Tù Lung của Vân Lai trực tiếp bị dòng thần lực mênh mông như biển lớn kia xông phá, căn bản là không thể nào ngăn cản.

Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, dù cho là không gian, cũng không thể chịu đựng nổi!

"Thần lực này, sao có thể! ? Chỉ là một tên Hạ Vị Thần!"

Đừng nói là Vân Lai, dù cho là Thì Thiên đứng cạnh đó, con người cũng có chút co rút.

Thần lực có quy mô như vậy, dù là Trung Vị Thần phổ thông cũng không sánh bằng!

Trước mắt tên Phong Vân này nhìn qua chỉ là Hạ Vị Thần, sao có thể làm được!

"Rất đơn giản, đây chính là đáp án."

Phong Vân hơi nhướn mày, trong đôi mắt quang huy sáng đến cực điểm, giây tiếp theo, trên đỉnh đầu hắn, bốn loại thuộc tính quang mang đồng loạt phát ra, chiếu phá núi sông.

Vàng, xanh, đỏ, trắng!

Bốn loại khí tức huyền ảo tản ra, bao phủ khắp nơi, trấn áp hết thảy!

"Cái này, đây là, bốn loại huyền ảo, tứ thuộc tính thành thân! ?"

"Tổ sư! Đây là thật sao?"

"Phong Vân này, đến cùng là thần thánh phương nào?"

Dù là bốn phía thiên tài, hay là cường giả quan chiến ở bên ngoài, tất cả đều xôn xao.

Song thuộc tính thành thân, đã là hiếm thấy.

Tam thuộc tính, càng là hiếm thấy trong hiếm thấy.

Mà tứ thuộc tính thành thần, đã có ngàn vạn năm chưa từng xuất hiện!

Không nghĩ tới, sẽ xuất hiện trong kỷ nguyên này!

"Tứ thuộc tính thành thần! ?"

Thông lĩnh trung niên nhìn thấy cái này, trực tiếp bị dọa sợ.

Hắn nhìn về phía hội trưởng công hội võ giả địa cầu đứng bên cạnh, run run rẩy rẩy nói: "Này, Zagu, ngươi, ngươi không phải nói hắn là song thuộc tính sao? Hiện, hiện tại là chuyện gì xảy ra?"

"Ta cũng không biết, ta cũng cực kỳ tuyệt vọng mà."

Hội trưởng công hội võ giả địa cầu một mặt sợ hãi, đánh chết hắn cũng không nghĩ ra, Phong Vân không phải song thuộc tính thành thần, mà là tứ thuộc tính!

"Tứ thuộc tính thành thần!"

Vân Lai cùng Thì Thiên khựng lại, bọn họ chấn động cả tâm thần.

Mặc dù cường đại như bọn họ, khi đối mặt với tứ thuộc tính huyền ảo, cũng khó có thể bình tĩnh.

"Tới đi."

Phong Vân sắc mặt bình thản.

Theo hai chữ này rơi xuống, cuộn cuộn thần lực như nước sông hung hãn, ngang ngược âm âm phóng về phía bọn họ.

Lại còn là lấy 1 địch 2!

Người quan chiến há to mồm, bá đạo đến mức nào!

Vân Lai mặt nén giận dữ, từ khi hắn bắt đầu tu hành đến nay, cơ bản đều là một đường quét ngang, vô địch cùng giai.

Bây giờ thấy kẻ khác ngạo mạn coi thường mình như vậy, hắn sao có thể dễ dàng tha thứ!

"Muôn chết! Thật sự coi chính mình là vô địch sao!"

Vân Lai ánh mắt lạnh băng, không gian thần lực trong cơ thể sôi trào, suy nghĩ khê động, không gian xung quanh lại lần nữa biến hóa, cuốn thẳng tới trung tâm rồi sụp đổ, tạo thành một hố đen to lớn, chôn vùi hết thảy.

Chính là một trong các không gian năng lực —— Không Gian Yên Diệt!

Hắn thi triển Không Gian Yên Diệt lúc này có uy lực không biết gấp bao nhiêu lần so với trước kia khi Phong Vân thi triển ra.

Không gian lỗ đen chôn vùi thần lực, tiếp theo phóng tới Phong Vân.

Một bên khác.

Thì Thiên ánh mắt khê động, thời gian xung quanh lập tức bị đông cứng, luồng thần lực mãnh liệt mà đến kia trực tiếp bị giam cầm, khó lòng tới gần hắn.

Sau đó, hắn duỗi hai tay, trong tay chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một chiếc cung tên.

Hắn kéo động dây cung, một mũi tên dài trong suốt Theo đó ngưng tụ mà ra, dài chừng một mét, lớn bằng ngón cái, trên thân lưu chuyển khí tức thời gian, làm cho người khác rối loạn.

"Ong!"

Một tiếng rít vang, mũi tên thời gian bỗng nhiên bay vọt ra ngoài, âm thầm lặng lẽ, nhưng trong nháy mắt nó phóng ra kia, liền vọt thẳng tới trước mặt Phong Vân.

Không phải không gian, cũng không phải lực lượng cường đại gây nên, mà là, thời gian gia tốc!

Người sở hữu không gian cùng thời gian hai đại thiên phú nghịch thiên chân chính ra tay, chấn động kinh khủng lan tràn, loại uy lực kia khiến đám thiên tài nhìn mà tim mật đều run rẩy không yên.

Bọn họ tự hỏi dưới công kích cường hãn như vậy, bọn họ đã chết không biết bao nhiêu lần?

Phong Vân, có thể ngăn cản sao?

Đáp lại bọn họ, là ba năm đêm trắng trời, tựa như toàn bộ đại lục La Thiên đều bị một luồng lực lượng mãnh liệt bá chiếm!

Rầm! !

Va chạm lẫn nhau giữa thiên địa. Một mảnh mênh mông khắp nơi đều là ánh sáng chói lóa, người chung quanh cũng bị chấn động đến mức toàn thân kịch liệt đau nhức, không ai dám nhìn thẳng.

Không biết qua bao lâu.

Sau hết thấy chân động tán đi, chỉ thấy Phong Vân vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở nơi đó, trên nắm tay chỉ có nhàn nhạt vài dấu vết màu trắng hiển lộ, trừ cái đó ra, chẳng hề bị thương chút nào.

Vân Lai đưa mắt chăm chú nhìn chằm chằm Phong Vân, gần từng chữ: "Trung Vị Thần Thể!"

Bên cạnh Thì Thiên, cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Lời này vừa ra, lập tức khiến cả đám người kinh hô.

Phong Vân không chỉ là bốn hệ thành thần, mà còn có được Trung Vị Thần Thể!

Chương 491: Một quyền đánh nỗ!

Chương 491: Một quyền đánh nỗ!

Trung vị Thần Thể, cộng thêm thân lực bao la lớn như biển, khiến chiến lực của Phong Vân đã vượt qua cấp bậc hạ vị Thần, đạt đến chiến lực của trung vị Thần.

Cho dù là Vân Dịch * hay Thì Thiên, cũng lộ ra vẻ kiêng dè thật sâu.

Lúc này, giọng nói của Phong Vân bình tĩnh truyền đến: “Ta chỉ xuất kích một lần, các ngươi, tiếp cho tốt.”

Không đợi Vân Dịch và Thì Thiên mở miệng.

Một giây sau, giữa thiên địa bỗng nhiên có cuồng phong tru lên thảm thiết.

Một cột sáng to lớn xuyên qua mấy tầng mây xuất hiện, giống như hình thành một vòng xoáy khổng lồ, vô số đám mây xoay quanh cột sáng giống như nhảy múa.

Vòi rồng bốn phía chập trùng, nối liền trời đất, giống như quần long quần trụ, khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Cảnh tượng kinh khủng như ngày tận thế xuất hiện.

Oanh!

Đám thiên tài quan chiến nơi xa nhanh chóng bị bắn ra ngoài mấy trăm dặm, có thể nhìn thấy vẻ rung động và sợ hãi trên mặt bọn họ.

“Năm, năm hệ thuộc tính, huyền ảo?”

Liệt Tinh Khắc dường như phải dùng toàn bộ khí lực của bản thân mới nói ra câu này, gương mặt hắn ta đỏ mồ hôi lạnh, không hề có phong thái của thiên tài siêu cấp.

Hắn ta đều như vậy, những thiên tài càng không cần phải nói.

Đối mặt với năm hệ huyền ảo, khiến người ta có cảm giác như đối diện với đại cường giả trong truyền thuyết.

Ngoại giới, những cường giả đến quan chiến cũng kinh hãi đến mức từ chỗ ngồi đứng dậy, miệng há to.

“Ta, trời ạ, mắt ta bị hoa sao?”

“Không thể nào, năm thuộc tính huyền ảo, không thể nào!”

“Thiên tài trăm triệu năm mới có một!”

“Thiên tài chiến một vạn năm một lần, vậy mà lại có thiên tài bực này...”

...

Lúc này, trong đầu thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả đã là một mảnh hỗn độn, giống như đầu gỗ, mất hết năng lực suy nghĩ.

Trên bầu trời.

Oanh!

Trong thần lực bốc lên, Phong Vân đậm mặt đứng đó, khí cơ cường đại, tùy tiện ngang ngược.

Giữa bầu trời, trong tiếng gào thét, mạnh mẽ ra một quyền.

Một quyền kia đâm ra, thần lực cuộn cuộn quanh người bành trướng, dưới sự điều khiển của lực linh hồn cường đại, năm loại thuộc tính huyền ảo ngưng tụ lại một chỗ.

Năm hệ thần lực sát nhập, hóa vào trong một quyền kia, giống như một cái cầu vòng to lớn dài nghìn mét, phủ về phía Vân Dịch và Thì Thiên.

Một quyền này, quả thật đã khiến cả mảnh bầu trời đình trệ!

Ầm ầm!

Thiên địa giống như đứng yên.

“A!”

Trong nháy mắt Phong Vân ra tay, trong lòng Vân Dịch và Thì Thiên đều dâng lên tiếng báo động to lớn.

Tự nhiên sinh ra một loại áp lực kinh khủng không thể nói rõ được, bọn họ không dám chậm trễ, trong lòng hét lớn một tiếng, bộc phát toàn bộ chiến lực.

“Không gian huyền ảo!”

“Thời gian nguy pháp tắc!”

Hai loại lực lượng vô hình và cường đại bỗng nhiên xông ra.

Trong phạm vi này, cả thời gian và không gian đều rung chuyển, hình thành sát cơ đáng sợ, cường hoành đến mức khó mà tưởng tượng được.

Ầm ầm!

Công kích vô hình, ẩn chứa lực lượng khủng bố và vô cùng quỷ quyệt.

Vĩ lực không gian và thời gian, giờ khắc này đã hoàn toàn hiển lộ!

Phong Vân thấy vậy, trong mắt lóe lên ánh sáng, đây chính là lực lượng không gian và thời gian, thần vĩ quý dị, không thể nói rõ.

Đáng tiếc, hai người này lĩnh ngộ thời gian và không gian quá thấp, một người lĩnh ngộ một tầng không gian huyền ảo, người còn lại vẫn dừng ở cấp độ nguy pháp tắc.

Nhưng dù vậy, hai người này đã có thể giết trăm vạn thiên tài trong thiên tài chiến, không ai là đối thủ.

Đáng tiếc, lại gặp Phong Vân.

Ầm ầm!

Một quyền của Phong Vân nghiền ép mà đi, trong nháy mắt, công kích của Vân Dịch và Thì Thiên đã vỡ nát!

Sau đó, uy lực không chút suy giảm, nghiền nát tất cả những vật vô hình và hữu hình trong phạm vi này.

Lúc thần lực và một quyền này bao phủ Vân Dịch và Thì Thiên, bọn họ không có cơ hội chạy trốn, năng lực thời gian và không gian mà bọn họ vẫn kiêu ngạo, dưới lực lượng này, cũng bị mạnh mẽ đánh nổ, ngay cả bọn họ, cũng bị oanh bạo giữa trời.

Giống như bông tuyết khi mặt trời lên, tan biến vô hình.

Dur thể không giảm, giống như một thanh kiếm kiếm tuyệt thế sắc bén, xuyên qua mặt ngoài của La Thiên đại lục, tiên tán ở chân trời.

Chỉ thấy ở mặt ngoài đại địa, lưu lại một khe rãnh rộng hơn mười dặm, dài không biết bao nhiêu.

Một quyền, Vân Dịch và Thi Thiên tan biến trong thiên địa, trực tiếp bị đánh bại.

Bá đạo như vậy, cường đại như thế!

Tất cả thiên tài xung quanh đều ngẩn ngơ đứng đó, trong lòng dâng lên hàn ý thật sâu.

“Vậy mà đánh nổ Vân Dịch và Thi Thiên.”

Điều này không chỉ cường đại, mà đã không phải là người!

Bên ngoài.

Yên lặng! Yên lặng giống như chết!

Vô số cường giả đến từ văn minh cấp cao đều cứng ngắc đứng đó, giống như bị hút đi linh hồn, ngây ra như phỗng.

Bọn họ ngơ ngác nhìn Phong Vân đứng giữa tám hình, không nói lên lời!

Cứu mạng, đây là biến thái từ đâu đến vậy?

Đến người có thiên phú thời gian và không gian cũng bị trấn áp!

Còn muốn người ta sống không?

Cũng vào lúc này, thứ tự của Phong Vân cũng vọt lên vị trí đầu tiên trên bảng xếp hạng, trấn áp Vân Dịch và Thì Thiên bên dưới.

Người đứng đầu thiên tài chiến, đã xuất hiện!

Giờ khắc này, trong lòng tất cả các cường giả đều toát ra suy nghĩ này.

Mặc dù còn mấy tháng nữa mới kết thúc, nhưng không có ai hoài nghi.

Còn hoài nghi cái rắm!

Không nhìn thấy Vân Dịch và Thì Thiên mạnh nhất cũng bị đánh nổ rồi sao?

Các thiên tài còn lại, không có ai có thể đánh lại hắn!

Trong thế giới giả tưởng, Thần Kiếm trong tay Phong Vân cắm xuống đất, hắn tìm một tảng đá lớn ngồi xuống, nhìn xếp hạng trên đồng hồ, mỉm cười.

“Vất vả một vòng, cuối cùng cũng đáng giá.”

“Tiếp theo, chờ thiên tài chiến kết thúc, đến hình chiếu những thiên tài kia.”

Hình chiếu Phong Vân muốn nhất, dĩ nhiên là Vân Dịch và thì Thiên, hai người họ có thiên phú không gian và thời gian, hắn nhất định phải có được.

Nhất là Thì Thiên, thiên phú thời gian vô cùng thừa thớt, bây giờ cuối cùng cũng nhìn thấy, không có đạo lý buông tha!

Nơi xa, những thiên tài khác lấy lại tinh thần, điên cuồng nuốt nước bọt, nhìn sắc mặt đăm đăm của Phong Vân, tê cả da đầu, vô cùng kinh sợ.

Tiểu Hỏa Thần Xích Trần và Liệt Tinh Khắc cũng vậy, thậm chí còn kinh sợ hơn.

Bọn họ không nói hai lời, vội vàng quay người, nhanh chóng rời đi.

Sợ Phong Vân ra tay với bọn họ!

Đến lúc đó, bọn họ chắc chắn phải chết.

Đương nhiên Phong Vân cũng chú ý đến các thiên tài xung quanh, nhưng hắn không có ý ra tay, một phần là do đã tiêu hao quá nhiều thần lực, mặt khác là bởi vì điểm tích lũy của hắn đã đủ rồi.

Xử lý Vân Dịch và Thi Thiên xong, điểm tích lũy của hắn đã bỏ xa những thiên tài khác, cho nên hắn lười đi săn giết bọn họ

Chương 492: Hắc mã đi đến cùng!

Chương 492: Hắc mã đi đến cùng!

Ba tháng vô thanh vô tức qua đi.

Thiên tài chiến cũng đi vào giai đoạn kết thúc.

Không thể nghi ngờ, Phong Vân chính là hắc mã lớn nhất trong thiên tài chiến năm nay, còn là hắc mã đi đến cùng.

Đến người có thiên phú thời gian và không gian cũng bị hấn trấn áp!

Chỗ sâu nhất trong U Vũ Tinh, bên trong đại điện thần thánh trang nghiêm.

Chiến Quân đứng bên dưới, đang bầm báo với sư tôn hấn ta, chính là U Vũ Thần Vương thành tích cuối cùng của thiên tài chiến.

“A? Trong thiên tài chiến lần này, hai người có thiên phú thời gian và không gian bị một thiên tài đến từ tinh cầu văn minh sơ cấp trấn áp?”

U Vũ Thần Vương ngồi ngay ngắn trên thần tọa, trong mắt lộ ra chút kinh ngạc.

“Vâng, sư tôn, người kia tên là Phong Vân, hấn có năm thuộc tính, đều lĩnh ngộ đến cấp bậc huyền ảo, cho nên Vân Dịch và Thì Thiên không phải đối thủ của hấn.” Chiến Quân đáp.

Nói thật, lúc biết được tin tức này, hấn ta cũng bị chấn kinh.

Hắn ta vốn cho rằng, người đứng đầu trong thiên tài chiến lần này là một trong hai người Vân Dịch và Thì Thiên, không ngờ nửa đường lại xuất hiện một người như vậy, thô bạo trấn áp tất cả, không ai có thể ngăn cản!

“Năm thuộc tính thành Thần.”

Ánh mắt U Vũ Thần Vương lộ ra ánh sáng, ông ta mở bưu kiện ra, trên đó là tư liệu của Phong Vân, lúc nhìn thấy ảnh chụp, ông ta liền giật mình.

“Thì ra là hắn...”

U Vũ Thần Vương nhớ đến trước đó, trong thời gian thiên tài chiến, ông ta đã nhìn thấy một người trẻ tuổi đột phá thành Thần, không ngờ lại là Phong Vân.

“Khó trách lại yên lặng ba năm.”

Lúc này, Chiến Quân bên dưới mở miệng nói: “Su tôn, tên Phong Vân này có năm thuộc tính thành Thần, lại đạt được vị trí đứng đầu thiên tài chiến, nếu truyền đến tổng bộ, sẽ được rất nhiều Thần Vương thu làm đồ đệ.”

“Bọn họ sẽ không.”

U Vũ Thần Vương lắc đầu nói: “Mặc dù tên Phong Vân này là người đứng đầu thiên tài chiến, nhưng hắn thành cũng do năm thuộc tính, bại cũng do năm thuộc tính, trong mắt các Thần Vương kia, thiên phú của Vân Dịch và Thì Thiên còn vượt xa hắn.”

“Ở giai đoạn trước, năm thuộc tính rất mạnh, nhưng chỉ là chiến lực mà thôi, cuối cùng khó đột phá, luận tiềm lực, làm sao hơn được hai thiên phú thời gian và không gian nghịch thiên được, trình độ ngang nhau, thì thành tựu của không gian và thời gian còn cao hơn nhiều.”

“Hơn nữa, tổng bộ công hội võ giả của chúng ta có Thời Gian Thần Vương và Không Gian Thần Vương, nhưng không có Thần Vương có năm thuộc tính, căn bản không ai có thể chỉ dẫn Phong Vân này...”

Chiến Quân nghe vậy, nhẹ nhàng gật đầu, trong lòng cảm thán thay Phong Vân, e rằng, cuối cùng năm thuộc tính sẽ trở thành công xiềng cả đời Phong Vân.

Nếu Phong Vân nghe thấy lời này cũng không để trong lòng.

Quả thật, đối với người khác mà nói, năm thuộc tính sẽ trở thành công xiềng cả đời, nhưng đối với hắn, thì không phải.

Năm thuộc tính thành Thần cái gì, mục tiêu của tiểu gia ta là tất cả thuộc tính thành Thần!

Bên ngoài.

Thiên tài chiến đã kết thúc, các thiên tài còn sống sót trong thế giới giả lập bị truyền tống ra ngoài, trở về thế giới hiện thực.

Ma Vân cũng ở trong đó, vậy mà hắn ta có thể cầu thả đến khi thiên tài chiến kết thúc!

Thứ tự của hắn ta, cũng tiến vào vị trí hơn tám trăm.

Gia nhập vào một nghìn vị trí đứng đầu, chỉ có thể nói cảm giác này rất trâu bò.

Sau đó, Ma Vân gỡ thiết bị giả lập xuống, đi ra thiên điện.

Lúc này, thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả tươi cười chúc mừng Ma Vân.

Ma Vân cũng vô cùng vui sướng, sau đó hẳn ta nghĩ đến cái gì đó, hỏi hai người bọn họ: “Đúng rồi, Phong Vân đâu? Hẳn đứng thứ bao nhiêu, có tiến vào top một nghìn không?”

Nhắc đến Phong Vân, sắc mặt thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả khẽ đổi, chỉ ra bên ngoài điện, giọng nói run rẩy: “Bảng danh sách ở bên ngoài, người ra xem thì biết.”

“Sao lại thần bí như thế, chẳng lẽ thành tích không tốt sao?”

Trong lòng Ma Vân nghi hoặc, nhưng vẫn đi ra ngoài cung điện.

Sau đó, hẳn ta mới ngẩng đầu, đã nhìn thấy ở hàng đầu tiên trên bảng danh sách, có hai chữ sáng lấp lánh, Phong Vân!

[No.1 Phong Vân]

“Cái này, cái này...”

Ma Vân há to miệng, tròng mắt sắp rơi cả ra ngoài, hẳn ta nhìn chòng chọc vào bảng danh sách, nhìn mãi nhìn mãi...

Không biết hẳn ta đã nhìn bao nhiêu lâu, cuối cùng mới xác định, Phong Vân kia, chính là Phong Vân mà hẳn ta quen biết!

“Đùa gì thế, thứ nhất, thật sự là thứ nhất, không phải hệ thống xuất hiện bug chứ?”

Cho dù đã xác định là Phong Vân, nhưng Ma Vân vẫn không thể tin được.

Phong Vân mà hẳn ta biết, mặc dù rất mạnh, nhưng theo hẳn ta thấy, trong thiên tài chiến, chỉ có thể coi là không tệ mà thôi.

Trong một nghìn người đứng đầu đã là cao rồi.

Nhưng mà bây giờ, Phong Vân đang đỉnh!

“Không phải hệ thống bug, mà quả thật hắn đã xếp thứ nhất, chúng ta chính mắt nhìn thấy hắn tuôn ra năm thuộc tính huyền ảo và trung vị Thần Thể, đánh nổ Vân Dịch và Thi Thiên!”

Thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cầu chẳng biết đã đến bên cạnh hắn ta từ lúc nào, kinh hãi nói.

Đến bây giờ hai người bọn họ vẫn còn kinh hãi, dù thấy Phong Vân đã khiến bọn họ rung động thế nào.

“Năm, năm thuộc tính huyền ảo? Lừa, lừa người à?”

Toàn thân Ma Vân chấn động, cảm thấy linh hồn cũng sắp rời khỏi cơ thể, tin tức này quá kinh khủng!

Thống lĩnh trung niên không nói gì nhìn Ma Vân, trong lòng thầm nghĩ: Đây, lại một người ngốc rồi.

“Các ngươi đang làm gì thế?”

Bỗng nhiên một giọng nói truyền vào tai bọn họ.

Phong Vân từ một thiên điện khác đi ra, vẫn bình đạm không có gợn sóng.

Trong nháy mắt, thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cầu đều không thể liên hệ Phong Vân trước mắt và Phong Vân trong trận đấu với nhau được.

Phong Vân trong trận đấu có tư thái bá đạo, khí thế và ánh mắt đó đã xâm nhập vào tâm hồn bọn họ, khó mà quên được.

“Phong, Phong Vân! Là, là thật sao? Người thật sự đứng đầu? Thật sự lĩnh hội năm thuộc tính huyền ảo?”

Ma Vân đi lên, liên tục hỏi, có thể biết hẳn ta rung động thế nào.

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, phun ra hai chữ: “Là ta.”

Hai chữ đơn giản, nhưng lại đánh trúng vào linh hồn Ma Vân, khiến hẳn ta mất hết năng lực suy nghĩ.

Thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cận bên cạnh không kích động như vậy, bọn họ sớm trải qua rung động ban đầu rồi, bây giờ không đến mức thất thố như Ma Vân.

Lúc này, giọng nói của Chiến Quân lại vang lên, truyền khắp các góc.

“Những thiên tài lọt vào top một nghìn người đứng đầu tập hợp trên quảng trường.”

“Tập hợp rồi.”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, hình chiếu của hẳn sắp đến!

Nghĩ đến đây, hẳn đi đến trước mặt Ma Vân đang thất thần, nhẹ nhàng đập lên bả vai hẳn ta, âm thầm phóng ra một sợi linh hồn, bưng tỉnh Ma Vân.

“Đi, đi tập hợp.”

Dứt lời, hẳn cất bước đi ra ngoài.

Chương 493: Thiên phú cấp thượng vị Thần!

Chương 493: Thiên phú cấp thượng vị Thần!

Trên quảng trường.

Một nghìn thiên tài đứng đó, Phong Vân và Ma Vân cũng ở trong đó.

Lúc này, dường như tất cả ánh mắt đều rơi trên người Phong Vân, mang theo sự rung động, không thể tin và hiếu kỳ.

Kết quả thiên tài chiến lần này vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Không ai có thể ngờ, người đứng vị trí thứ nhất không phải Vân Dịch, cũng không phải Thì Thiên, mà là Phong Vân đến từ văn minh sơ cấp!

Hơn nữa, Phong Vân còn có năm hệ thuộc tính, có thể nói là trăm triệu năm khó gặp.

Giờ phút này, Phong Vân đứng trong đám người, đối mặt với ánh mắt từ mọi phía, sắc mặt vẫn bình thản, mà Ma Vân bên cạnh hắn đã run lẩy bẩy, giống như bị đại lão vây xem.

“Nhiều thiên tài như vậy, bắt đầu hình chiếu thôi.”

Phong Vân liếc nhìn bốn phía, trong lòng vui vẻ nói.

Đầu tiên, ánh mắt hẩn nhìn Vân Dịch và Thì Thiên, lúc hai người này còn chưa nhận ra đã dờ mắt.

“Tích!” “Tích!”

Không bao lâu sau, hai tiếng nhắc nhở vang lên, báo hiệu đã hình chiếu thành công.

[Người hình chiếu] : Vân Dịch

[Tuổi] : 500 tuổi

[Cảnh giới] : Hạ vị Thần

[Rơi xuống] : ... Võ kỹ hạ vị Thần Không Gian Phong Bạo>... Võ kỹ hạ vị Thần Không Gian Huyền Ảnh>... Công pháp hệ không gian hạ vị Thần Không Gian Bí Điện>... Thiên phú không gian cấp thượng vị Thần... Không gian huyền ảo (một tầng)...

[Người hình chiếu] : Thì Thiên

[Tuổi] : 500 tuổi

[Cảnh giới] : Thánh cấp đỉnh giai

[Rơi xuống] : ... Võ kỹ Thánh cấp Thời Gian Chi Tiến>... Võ kỹ Thánh cấp Thời Gian Huyền Thân>... Công pháp hệ thời gian Thánh cấp Thời Gian Bí Điện>... Thiên phú thời gian cấp thượng vị Thần... Thời gian ngục pháp tắc (Chín tầng)...

“Quả nhiên không ngoài dự đoán của mình, hai người này đều có thiên phú thượng vị Thần!”

Phong Vân nhìn bảng rơi xuống, ánh mắt sáng ngời nói.

Trước nghìn tuổi, có thể tu luyện không gian và thời gian đến cấp bậc này, tất nhiên phải là thiên phú thượng vị Thần.

“Sảng khoái quá.”

Sắc mặt Phong Vân hưng phấn nói.

Thiên phú không gian của hắn mới là cấp thuật phạm, thiên phú thời gian còn không có, nhưng thoáng một cái, hắn đã có hai thiên phú cấp thượng vị Thần, vui đến sắp nổ tung.

Sau đó, Phong Vân tiếp tục hình chiếu các siêu cấp thiên tài khác.

Nào là Tiểu Hỏa Thần Xích Trần, Liệt Tinh Khắc...

Hình chiếu những siêu cấp thiên tài này cũng có chất lượng rất tốt, ví dụ như Xích Trần, trừ hỏa chi huyền ảo, hắn ta còn có thiên phú hệ hỏa cấp thượng vị Thần!

Ví dụ như Liệt Tinh Khắc, có hai thuộc tính lôi hỏa, huyền ảo đều đạt đến tầng thứ năm, cũng là thiên phú cấp thượng vị Thần!

Thậm chí, Phong Vân còn hình chiếu được không ít thiên tài có thiên phú linh hồn cao.

Đó là các thiên tài siêu cấp đến từ văn minh Thần Nhãn.

Nghe đồn nền văn minh này nổi tiếng về linh hồn cường đại, trời sinh ra con mắt thứ ba, gọi là Linh Hồn Chi Nhãn, có thể nhìn lên cứu thiên, nhìn xuống thập địa.

Đương nhiên bị Phong Vân không khách khí lấy hình chiếu.

Lúc hắn kiểm tra hình chiếu trong gương, bỗng nhiên trên không trung quảng trường xuất hiện một thân ảnh cao lớn, trấn áp tứ phương, khí cơ lẫm liệt, chính là Chiếu Quân.

Ánh mắt hắn ta quét một vòng qua một nghìn thiên tài bên dưới, mở miệng nói.

“Thiên tài chiến lần này đã kết thúc, tiếp theo sẽ có người chuyên môn liên hệ với các ngươi, đưa các ngươi đến tổng bộ công hội võ giả vũ trụ!”

“Từ nay về sau, con đường các ngươi đi sẽ hoàn toàn khác trước.”

“Công hội võ giả vũ trụ ta sẽ toàn lực phụ giúp các ngươi, các ngươi sẽ trở thành tồn tại vô thượng trong vũ trụ, hay không khác người thường, hoặc là vẫn lạc, đều do các ngươi quyết định.”

“Nhớ kỹ, đường, là tự mình đi.”

Sau khi Chiến Quân nói xong, nhìn Phong Vân một chút, lộ ra vẻ đáng tiếc, sau đó hắn ta biến mất tại chỗ, vô tung vô ảnh.

Thiên tài chiến cứ như vậy kết thúc.

Nhưng đối với một nghìn thiên tài này mà nói, tất cả, chỉ vừa bắt đầu mà thôi.

Phong Vân và Ma Vân trở lại cung điện, trên đường đi, Ma Vân đều lộ ra vẻ hưng phấn, tiến vào công hội võ giả vũ trụ là tâm nguyện suốt đời của hắn ta, cuối cùng cũng thực hiện được, đương nhiên vô cùng cao hứng.

Ánh mắt Phong Vân cũng có chờ mong, không biết ở tổng bộ công hội võ giả, sẽ có thiên tài và cường giả cỡ nào!

Nghĩ đến hẳn sẽ có hình chiếu của những người này, tâm trạng liền cực kỳ kích động!

Phong Vân và Ma Vân trở lại không bao lâu, đã có nhân viên công tác của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đến tìm bọn họ.

Đó là một lão nhân mặc chiến y màu đen, trên lưng đeo chiến đao, toàn thân tản ra khí cơ dao động, rõ ràng đã đạt đến cảnh giới trung vị Thần.

Lần này Phong Vân thử hình chiếu, phát hiện tám gương có phản ứng, hiển nhiên, đây không phải hóa thân, mà là chân thân.

[Người hình chiếu] : Ô Tạp

[Tuổi] : 10032 tuổi

[Cảnh giới] : Trung vị Thần

[Roi xuống] : ... Võ kỹ hạ vị Thần Lôi Đao thức>... Võ kỹ hạ vị Thần Thiên Đao Phách>... Võ kỹ hạ vị Thần Lôi Đao Lục Tuyệt>... Võ kỹ trung vị Thần Thanh Chi Ngục>... Thiên phú hệ lôi cấp trung vị Thần... Thiên phú đao đao cấp hạ vị Thần... Lôi hệ nguyên tố (một tầng)...Đao chi pháp tắc (bảy tầng)...

“Lại là song tu lôi đao!”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, đây là niềm vui ngoài ý muốn.

Mặc dù trong đám thiên tài cũng có người tu đao, nhưng không có ai vượt qua vị trung vị Thần trước mắt này.

Những thiên tài kia, lớn nhất cũng chỉ nghìn tuổi, mà vị trung vị Thần Ô tạp trước mắt này đã hơn vạn tuổi.

Cho dù là kinh nghiệm hay lĩnh ngộ pháp tắc, đều hơn đám thiên tài kia một bậc.

Đương nhiên, ở tuổi của Ô Tạp, những thiên tài kia sẽ mạnh hơn ông ta nhiều.

“Bái kiến Phong Vân các hạ, bái kiến Ma Vân các hạ!”

Ô Tạp hành lễ với Phong Vân và Ma Vân, ông ta rõ ràng vô cùng cung kính với Phong Vân, còn đối với Ma Vân chỉ là hình thức mà thôi.

Điều này cũng rất bình thường, chiến lực của Phong Vân trong thiên tài chiến có thể so với trung vị Thần, thậm chí còn mạnh hơn, ít nhất là mạnh hơn ông ta, tự nhiên ông ta sẽ đối đãi cung kính.

“Hai vị các hạ, phi thuyền đã chuẩn bị kỹ càng, dừng ở bên ngoài, chúng ta lên đường thôi.”

“Nhanh như vậy sao?”

Phong Vân có chút kinh ngạc, Chiến Quân vừa mới nói mà thôi, phi thuyền đã chuẩn bị kỹ càng rồi.

“Công hội võ giả vũ trụ nổi tiếng có hiệu suất đứng đầu.”

Ô Tạp nhẹ nhàng cười nói.

“Vậy thì lên đường thôi.” Phong Vân ước gì nhanh chóng đến tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

Ma Vân bên cạnh đương nhiên không phản đối, trên mặt sớm hiện lên vẻ chờ mong và hưng phấn.

“Mời đi bên này.”

Lúc này, Ô Tạp ở phía trước dẫn đường, đưa Phong Vân và Ma Vân đến một khu đất trống.

Nơi đó, có một chiếc phi thuyền hình chiến đao cổ xưa đang lơ lửng.

Thống lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cầu đang lặng lẽ đứng đó.

Chương 494: Tiến về tổng bộ công hội võ giả vũ trụ!

Chương 494: Tiến về tổng bộ công hội võ giả vũ trụ!

"Thông lĩnh, Zagu tiên sinh, các người cũng đi tổng bộ sao?"

Ma Vân nhìn thấy thông lĩnh trung niên và hội trưởng công hội võ giả địa cầu đứng ở nơi đó, mở miệng hỏi.

"Chúng ta không có tư cách đó."

Thông lĩnh trung niên và hội trưởng lắc đầu, muốn tiến vào tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, yêu cầu thấp nhất cũng phải là Thượng Vị Thần, bọn họ chưa đạt tới điều kiện kia.

Đương nhiên, ngoại trừ các thiên tài đã thông qua thiên tài chiến.

"Chúng ta tới đưa tiễn các người, dù sao lần này từ biệt, lần gặp nhau sau nữa, chỉ có thể đợi đến khi các người đạt tới Thượng Vị Thần."

Thông lĩnh trung niên nói.

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ có cơ chế bảo vệ các thiên tài, nhất trí yêu cầu bọn họ đạt tới Thượng Vị Thần mới có thể tự do một mình đi lại trong vũ trụ.

Dù sao cảnh giới Hạ Vị Thần cùng Trung Vị Thần cũng vẫn là quá thấp.

Mà muốn Phong Vân cùng Ma Vân bọn họ đạt tới Thượng Vị Thần, đoán chừng ít nhất cũng phải đợi đến chừng vài vạn năm về sau, thậm chí còn lâu hơn.

Cho nên thống lĩnh trung niên và hội trưởng mới tới tiễn hai người bọn họ.

"Yên tâm, ta nhất định sẽ cố gắng, tranh thủ sớm ngày đạt tới Thượng Vị Thần!"

Ma Vân thề son sắt.

Phong Vân không nói gì, chỉ là khẽ gật đầu với thống lĩnh trung niên và hội trưởng.

Sau đó.

Phong Vân cùng Ma Vân liền đi theo sự chỉ dẫn của Ô Tạp tiến vào phi thuyền.

Trong phi thuyền không gian rất lớn, phân thành tầng trên và tầng dưới.

Phong Vân cùng Ma Vân lúc này đang ở trong một đại sảnh xa hoa trên tầng trên, dài ba trăm mét, rộng chừng bảy mươi mét.

Nơi này có ghé xô pha tinh xảo thoải mái dễ chịu, rượu thơm nồng, mỹ vị cực kì phong phú, hơn nữa còn có mấy thị nữ xinh đẹp cung kính đứng hầu.

"Hai vị, mời ngồi."

Ô Tạp mỉm cười nói.

Phong Vân cùng Ma Vân tự mình ngồi trên ghế sa lon, cùng đối mặt với Ô Tạp.

"Nơi này không tệ." Ma Vân quan sát xung quanh, mặt mày hớn hở, hiển nhiên là lần đầu tiên ngồi phi thuyền xa hoa như thế.

"Phi thuyền này là phi thuyền hạng trung của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, dùng khoáng thạch vĩnh hằng rèn đúc mà thành, có thể chống cự công kích của Thượng Vị Thần, có thể chống lại công kích của hải tặc vũ trụ.

Ô Tạp mở miệng nói.

Phi thuyền hạng trung.

Phong Vân sớm đã dùng linh hồn lực quét hình chiếc phi thuyền này, xác thực so với phi thuyền của thống lĩnh trung niên thì tốt hơn rất nhiều.

Ma Vân lúc này thấp giọng hô lên: "Hải tặc vũ trụ? Còn có hải tặc vũ trụ dám ra tay với tổng bộ công hội võ giả vũ trụ ư?"

Chuyện này hẳn cảm thấy không thể nào xảy ra được.

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ dù gì cũng là một trong số các thế lực đỉnh phong của nhân loại tộc quần, cao thủ trong đó nhiều như mây, thống lĩnh vô số Tinh Hệ cương vực, có thể xưng là một tồn tại bá đạo.

Một thế lực như vậy mà còn có hải tặc vũ trụ dám ra tay, chẳng phải là thiêu thân thấy lửa còn lao vào, chán sống hay sao?

"Nói như vậy đi, những hải tặc vũ trụ kia khẳng định là không dám, nhưng có một vài hải tặc vũ trụ là do dị tộc nguy trang thành, không thể không phòng.

Ô Tạp giải thích.

Dị tộc, cũng không phải là chỉ một chủng tộc, mà là các tộc đàn cường đại khác ngoại trừ nhân loại tộc đàn.

Vũ trụ mênh mông vô cùng, cương vực rộng lớn tự nhiên không chỉ có duy nhất một cái nhân loại tộc đàn.

Giữa các tộc đàn, bởi vì các loại vấn đề như tài nguyên, phạm vi thế lực, xảy ra chiến đấu là không thể tránh khỏi.

Nhiều đời tiếp tục kéo dài, tự nhiên sẽ trở thành mâu thuẫn không thể giải hòa.

Cái này không phải là thù hận, mà là một loại cạnh tranh khốc liệt.

Cũng giống như trên địa cầu, nhân loại cùng hung thú cũng có cạnh tranh như vậy, trời sinh đã đứng ở hai phía đối lập.

Ma Vân hiển nhiên nghe nói qua chuyện của dị tộc, cũng không hỏi thăm thêm nữa.

Mà Phong Vân ngồi một hồi về sau, liền trực tiếp vào phòng tu hành, hẳn chuẩn bị đi đánh hình chiếu.

Ô Tạp đưa mắt nhìn theo đối phương rời đi, trong lòng cảm thán, đã ở trên phi thuyền mà vẫn không quên tu hành, chăm chỉ như vậy, cũng khó trách sẽ áp đảo hai người sở hữu Thời Gian và Không Gian thiên phú, đoạt được vị trí thứ ba.

Ma Vân bị Phong Vân kích thích, cũng không trầm mê hưởng thụ, cũng chạy tới điên cuồng tu hành.

Phòng tu hành.

【 Tư chất Kim Hệ cấp Thượng Vị Thần 】 : Đến từ hình chiếu Lạp Ngộ.

【 Tư chất Phong Hệ cấp Thượng Vị Thần 】 : Đến từ hình chiếu La Khiết Hi.

【 Kim chi huyền ảo (tầng bảy) 】 : Đến từ hình chiếu Sa Quyết.

"Roi ra ba vật chất lượng tốt, không tệ."

Phong Vân đánh xong hình chiếu, quét mắt một vòng túi đeo, cảm thấy hài lòng.

Không hổ là siêu cấp thiên tài được hấn tuyển chọn tỉ mỉ, số đồ rơi xuống này đúng là không tầm thường, lập tức liền có thiên phú cấp Thượng Vị Thần, mà còn là hai cái.

Điều này cũng làm cho Phong Vân biết được, thiên tài chiến mà hấn mới tham gia này là một quyết định sáng suốt nhường nào.

Phải biết, thiên phú của chính hấn mới chỉ là Hạ Vị Thần mà thôi, nếu như không đến tham gia thiên tài chiến, trời mới biết lúc nào mới có thể tấn thăng tiếp được.

Cho nên nói, đối với Phong Vân, thiên tài chiến lần này thu hoạch lớn nhất không phải là vị trí người đứng đầu, mà là hình chiếu của những thiên tài này!

"Hiện hóa."

Sau đó.

Phong Vân hiện hóa toàn bộ ba thứ rơi xuống, lần lượt tăng cường Kim thuộc tính và Phong thuộc tính thiên phú của chính mình lên tới Thượng Vị Thần. Kim chi huyền ảo cũng đạt tới tầng bảy. Đáng nhắc tới là, ý thức của

hắn cũng lần lượt tiến vào biển Kim Hệ thần lực và biển Phong Hệ thần lực, từ đó cũng dần về được vô số thần lực.

Như vậy, tổng lượng thần lực của hắn lại tăng lên mấy lần.

"Lần này tiếp dẫn thần lực có chút cố sức, xem ra là cường độ linh hồn không đủ dùng. . ."

Phong Vân thăm nói.

Kỳ thật chuyện này cũng có thể lý giải, Linh Hồn thiên phú của hắn lúc này mới chỉ dừng lại tại cấp nhật diệu, mà thuộc tính thiên phú của hắn đã leo tới Thượng Vị Thần, không đủ dùng là rất bình thường.

"Cần tăng cường Linh Hồn thiên phú."

Linh Hồn thiên phú cấp nhật diệu trên địa cầu thuộc dạng độc nhất vô nhị, nhưng ở trong vũ trụ, liền trở thành bình thường không có gì nổi trội, hắn cần Linh Hồn thiên phú càng cao cấp hơn.

"Vớ lại, còn có cả Thể Chất thiên phú."

Thể Chất thiên phú của Phong Vân là Hạ Vị Thần, đạt tới Trung Vị Thần Thể đã là cực hạn, muốn tiến tới đột phá đến Thượng Vị Thần Thể, độ khó không nhỏ chút nào.

Đương nhiên, nếu như dùng thần lực, cũng có thể đạt tới, nhưng làm như vậy hao phí quá nhiều, không đáng.

Vẫn là tăng cường Thể Chất thiên phú trước lại nói.

"Đáng tiếc nhóm thiên tài này, người có được Thể Chất thiên phú cơ bản đều là Hạ Vị Thần."

Phong Vân lẩm bẩm, chỉ có thể đi tới tổng bộ công hội võ giả vũ trụ xem xét một chút, nơi đó chắc hẳn sẽ có thiên tài hoặc cường giả có Thể Chất thiên phú cao.

Sau đó.

Phong Vân nhắm mắt ngồi xếp bằng, bắt đầu theo thông lệ mà tu luyện.

Cũng không lâu sau, bên ngoài truyền đến tiếng gọi của Ô Tạp.

"Hai vị, đã đến tổng bộ công hội võ giả vũ trụ rồi."

Ồ?

Phong Vân mở mắt, ần ần lộ ra thân quang, "Đến rồi à."

Lúc này, hắn đi ra khỏi phòng tu hành.

Ma Vân cũng từ một bên khác đi ra.

"Cái này, đây là. . ."

Ma Vân vừa mới giương mắt, liền bị hết thấy cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy ngay giữa vũ trụ lạnh băng cô quạnh, từng mảng đại lục vắt ngang trời, lít nha lít nhít, nhìn sơ qua, chí ít cũng có hơn vạn cái.

Mà mỗi một đại lục đều vô cùng mệnh mông, rộng lớn.

Cái gì hành tinh, hăng tinh, thiên thạch, đứng trước những đại lục này, cả đám đều nhỏ bé vô cùng, so với những đại lục này, cả đám đều chỉ lớn bằng hạt vừng nhỏ!

Chương 495: Đại Địa Thần Chủ!

Chương 495: Đại Địa Thần Chủ!

"Thật hùng vĩ. . ."

Cho dù là Phong Vân, nhìn cảnh tượng trước mắt, nội tâm cũng không khỏi nhắc lên gợn sóng.

"Nơi này bất kì một đại lục nào đều phải lớn hơn vạn lần so với những tinh cầu mà ta từng gặp."

"Các đại lục ở đây, nhỏ nhất cũng có đường kính trên dưới mười năm ánh sáng, mà lớn nhất, thì phải rộng chừng 100 năm ánh sáng."

Bên cạnh, lão nhân Ô Tạp nhẹ giọng nói.

Lớn như vậy!

Phong Vân khẽ ngừng hô hấp.

Phải biết, một năm ánh sáng, so với chín ngàn tỷ km còn lớn hơn một chút.

Đường kính của địa cầu cũng mới chỉ đến chừng mấy chục vạn km (sau khi đã dị biến)

So sánh như thế, chênh lệch lớn đến mức không cách nào tưởng tượng.

Cũng khó trách hành tinh, hằng tinh gì đó so với các đại lục này chỉ nhỏ như hạt vừng, không hề thu hút.

"Đại lục lớn như vậy là từ nơi nào đến? Vũ trụ hẳn là sẽ không hình thành nên đại lục lớn như vậy chứ."

Bên cạnh Ma Vân nghi ngờ nói.

"Nghe nói là kiệt tác của Đại Địa Thần Chủ."

Lão nhân Ô Tạp đáp.

Đại Địa Thần Chủ!

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt hơi híp lại, hẳn sớm đã không phải là kẻ ngốc không biết gì của trước kia, cũng coi như biết rõ cách phân chia cảnh giới phía trên Thượng Vị Thần.

Biết được Thần Vương phía trên, chính là Thần Chủ.

Nghe đồn Thần Chủ, chính là tồn tại chí cao đã lĩnh ngộ ra quy tắc vũ trụ!

Cái gọi là quy tắc, chính là lực lượng căn bản nhất cấu thành nên vũ trụ, còn ngự trị trên cả pháp tắc!

"Đại Địa Thần Chủ!"

Bên cạnh Ma Vân hoảng sợ nói, trong mắt tràn ngập kính sợ cùng kính ngưỡng, với hắn mà nói, loại cấp độ đó, hẳn cuối cùng cả đời đều không thể đạt đến!

Lập tức hắn nhìn không được nhìn về phía Phong Vân đứng bên cạnh, nội tâm nghĩ ngợi, không biết Phong Vân có thể đạt tới Thần Chủ hay

không.

"Cũng không chắc, Thần Chủ bao nhiêu kỷ nguyên mới xuất hiện một vị, mặc dù Phong Vân tư chất nghịch thiên, nhưng trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ này, người mạnh hơn hắn cũng có rất nhiều. . ."

Ma Vân phủ định ý nghĩ của mình.

Phong Vân cùng Ma Vân ngồi phi thuyền, cuối cùng đáp xuống bên ngoài một đại lục có đường kính mười năm ánh sáng.

Mặc dù đại lục này có diện tích nhỏ nhất trong số các đại lục, nhưng cũng đã lớn hơn nhiều so với phần lớn các tinh cầu trong vũ trụ.

Đứng trong phi thuyền, Phong Vân nhìn đại lục trước mắt, từ bề ngoài nhìn lại lộng lẫy, cảnh sắc động lòng người, nhưng hắn có thể cảm nhận được phía sau những cảnh đẹp tự nhiên này ẩn giấu sát trận đáng sợ.

"Hai vị, đại lục này bốn phía đều có vô số sát trận do Thần Chủ bố trí, hơn nữa các hành tinh thiên thể bốn phía, cũng đều được cải tạo thành vũ khí khoa học kỹ thuật vô cùng đáng sợ, cho nên hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề an toàn."

Ô Tạp giới thiệu.

Ma Vân nghe mà run sợ, ngay cả tinh cầu thiên thể trong vũ trụ đều có thể tùy ý cải tạo, không hổ là công hội võ giả vũ trụ!

Cạch!

Phi thuyền cuối cùng cũng đáp xuống một góc đại lục, trước một ngọn núi lớn.

"Hai vị, các người đến nơi rồi, sau đây sẽ có chuyên gia tới đây, ta cũng không xuống dưới nữa." Lão nhân Ô Tạp mỉm cười nói.

Phong Vân khẽ gật đầu, lập tức cùng Ma Vân đi ra khỏi phi thuyền, ra bên ngoài.

Mà lúc này, cũng có các phi thuyền khác lục tục hạ xuống, từ bên trong đi ra những thiên tài khác.

Cũng không lâu lắm, 10000 tên thiên tài thông qua thiên tài chiến đều đã tới đông đủ.

Sau khi chúng thiên tài đều đến đông đủ, một giọng nói bỗng nhiên vang lên bên tai bọn họ.

"Hoan nghênh các vị đến với tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, ta là Côn Hư, các người gọi ta Côn lão là được."

Các thiên tài theo tiếng nói mà nhìn lại, chỉ thấy phía trước chẳng biết lúc nào đã xuất hiện một trung niên bụng phệ, có đờ rìa mép, nhìn có chút buồn cười.

Nhưng có thể ở trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, tất nhiên là đã đạt tới Thượng Vị Thần!

Các thiên tài ở đây đều không phải người ngu, tự nhiên rất rõ ràng điểm này, cũng không có ai sẽ đi chế giễu hắn.

Phong Vân đứng ở phía trước nhất, khi nhìn đến trung niên bụng phệ này trước tiên liền sử dụng dò xét chi nhãn, kết quả lại không phản ứng chút nào.

"Lại là hóa thân chứ."

Phong Vân lâm bảm.

Hắn phát hiện một điểm, các cường giả bên trong vũ trụ có vẻ như đều cực kỳ ưa thích dùng hóa thân, chân thân tựa hồ cực ít xuất hiện.

"Các vị, ngọn núi trước mắt các ngươi này có tên vì Huyền Cực Sơn, sau này sẽ là nơi ở của các ngươi."

Lúc này, trung niên bụng phệ kia lại lần nữa mở miệng nói: "Vị trí nơi ở thì dựa theo thứ tự của các ngươi trong thiên tài chiến, hạng nhất ở trên đỉnh núi, thứ hai đến hạng mười ở tại sườn núi, còn lại, ở dưới chân núi."

"Đây là quy định, các ngươi nếu không bằng lòng, có thể tự mình rời đi, công hội võ giả vũ trụ sẽ không ép người ở lại."

Lời này vừa ra, một vài người vốn còn có phần không thỏa mãn, cũng đều lập tức im miệng.

Bọn họ tốn bao nhiêu công sức, không phải chính là vì tiến vào tổng bộ công hội võ giả vũ trụ sao, làm sao có thể muốn rời khỏi được!

"Đương nhiên, nếu như các ngươi có thể đánh bại những thiên tài đứng đầu kia, nơi ở của bọn họ cũng sẽ trở thành nơi ở của các ngươi."

"Được rồi, cứ như vậy, tự các ngươi lên đi, có cái gì không hiểu, tự mình đi lên mạng tra, ta còn có việc, gặp lại sau."

Sau khi nói xong, vị trung niên bụng phệ này liền biến mất tại chỗ.

Lưu lại cả đám thiên tài ngây người đứng tại chỗ, người nhìn ta, ta nhìn người, hai mặt đờ đẫn.

Bọn họ ở trong tinh cầu của chính mình đều là thiên tài nhất đẳng siêu tuyệt, đi tới chỗ nào đều là chúng tinh phủng nguyệt.

Nhưng bây giờ đi vào tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, lại cảm giác như bị nuôi thả, không được coi trọng chút nào.

Kỳ thật chuyện này cũng rất bình thường.

Công hội võ giả vũ trụ tồn tại chí ít cũng có trăm tỷ kỷ nguyên, mỗi vạn năm tổ chức một lần thiên tài chiến, trong thời gian đó không biết đã cử hành bao nhiêu lần, tất nhiên thiên tài nhiều như sao trời.

Tự nhiên nhìn quen lắm rồi.

...

Một lát sau.

Phong Vân chào Ma Vân, trong ánh mắt âm mị ghen ghét âm mị ghen ghét, một thân một mình bay đến đỉnh núi Huyền Cực Sơn.

Chỉ thấy nơi này mây mù lượn lờ, hoa thơm chim hót, cảnh tượng xinh đẹp động lòng người.

Phong Vân tăng tốc độ, không bao lâu sau, trước mắt hắn liền xuất hiện một trang viên vô cùng to lớn.

Mà ở phía trước trang viên, vẫn còn có một số người đứng sẵn, nhìn trang phục, hình như là người hầu.

Những người này nhìn thấy Phong Vân, lập tức nghênh tới, cung kính hành lễ, "Tham kiến đại nhân!"

Trong đó một vị trung niên thân hình khôi ngô đi lên phía trước, nửa khom lưng nói: "Phong Vân đại nhân, ta là quản gia kiêm đội trưởng hộ vệ đội của ngài, ngài có thể gọi ta là Khoa Lý."

"Thế mà còn có người nữa cơ."

Phong Vân có chút ngoài ý muốn.

"Đương nhiên, đây là đặc quyền của hạng nhất thiên tài chiến, chỉ có người mới có một tòa trang viên, người hầu cùng hộ vệ đội, những thiên tài khác, mỗi người chỉ có một gian phòng mà thôi."

Trung niên khôi ngô giải thích.

Thì ra là thế.

Phong Vân không khỏi cảm thán cách biệt đãi ngộ này thật đúng là lớn.

Một phòng ở cùng một tòa trang viên, đây chính là khác biệt như trời với đất đó!

Phải biết, tòa trang viên này của Phong Vân, diện tích đã vượt qua mấy trăm vạn km², đều sánh ngang với diện tích của một quốc gia lớn thời kỳ trước đại tai biến rồi!

Chương 496: Đại tài khí thô!

Chương 496: Đại tài khí thô!

Thời gian sau, người trung niên khôi ngô tên là Khoa Lý kia, giới thiệu đại khái tổng bộ công hội võ giả Vũ Trụ cho Phong Vân một chút.

Mà thông qua khoa học phổ cập, Phong Vân cũng biết được, vị trí khối đại lục này của bọn họ gọi là 'Tiềm Long đại lục', ngụ ý là Tiềm Long xuất yên.

Bên trên Tiềm Long đại lục, đều là người đến từ thiên tài chiến, không riêng gì bọn họ, còn có rất nhiều thiên tài tới từ những giới khác nhau.

Tổng cộng mà nói, thiên tài nơi này có tới hàng trăm triệu, thật sự là nhiều như mây.

Đi trên đường tùy tiện đụng phải một người, đoán chừng cũng là thiên tài.

Mà chỗ càng sâu trong Tiềm Long đại lục, chính là nơi ở của những Thượng Vị Thần, cùng Thần Vương, Thần Chủ.

Sau khi thiên tài ở Tiềm Long đại lục đột phá đến Thượng Vị Thần, cũng sẽ rời khỏi nơi này, tiến về chỗ sâu hơn trong đại lục.

"Thật sự là trại tập trung của cường giả cùng thiên tài mà."

Phong Vân cảm thán nói, bất quá cái này với hắn mà nói là chuyện tốt, ngẫm lại mà xem, từ nay về sau, hắn đoán chừng sẽ không thiếu hình chiếu

tốt rồi.

Nếu muốn hình chiếu, chỉ cần tùy tiện đi dạo một vòng trên đại lục này, lập tức sẽ thu hoạch tràn đầy.

Cái này ở ngoại giới, đơn giản đều không cách nào tưởng tượng được.

...

...

Sau đó.

Khoa Lý mang theo Phong Vân bắt đầu tham quan tòa trang viên này, cũng là nhà mới sau này của hắn.

"Đại nhân, tòa trang viên này hết thảy có 2110 người, trong đó có 1000 người hầu, 1110 hộ vệ, đều là Thượng Vị Thần, bất quá là luyện hóa Thần Cách thành Thượng Vị Thần."

Khoa Lý chỉ vào những người kia, sau đó lại chỉ chính mình nói: "Ta cũng là Thượng Vị Thần, bất quá ta là mình tu hành mà được."

Phong Vân nghe xong không khỏi tắc lưỡi, cái này thật đúng là đại thủ bút .

Tôi tớ cùng hộ vệ đều là Thượng Vị Thần, mặc dù là luyện hóa Thần Cách, nhưng so với Trung Vị Thần bình thường cũng mạnh hơn nhiều a.

Những tồn tại này, ở bên trong vũ trụ, miễn cưỡng cũng có thể xem như cao thủ, bây giờ ở chỗ này, lại chỉ có thể làm người hầu cùng hộ vệ.

"Trong trang viên còn có rất nhiều nơi tu luyện, Đồ Thư Các, nhà hàng, khu dân cư, không gian ảo các loại."

Phong Vân theo Khoa Lý đi qua từng nơi, mỗi một địa phương đều là xa hoa mà tinh xảo, cầm tới ngoại giới, sợ là bao nhiêu Vũ Trụ tề cũng không mua được.

Mà ở nơi này, Phong Vân có thể tùy ý sử dụng.

Khu dân cư, biệt thự tầng ba là tầng cao nhất, Phong Vân lúc này đang ngồi dựa trên một chiếc ghế sa lon tinh xảo.

Trải qua một ngày được Khoa Lý giới thiệu, hẳn cũng biết được không ít rồi, đồng thời trên cơ bản cũng thích ứng rất nhanh.

"Đây đều là tin tức cơ bản nhất, những tin tức khác, đều ở trên internet của công hội võ giả vũ trụ, ta đến xem thử."

Phong Vân lúc này kết nối vào mạng lưới tổng bộ công hội võ giả Vũ Trụ, tiến vào mạng lưới bình đài.

Lập tức, từng tin tức nhảy ra, đủ loại giới thiệu, một mảnh lít nha lít nhít.

Phong Vân nhìn sang từng cái, đúng là tiến thêm một bước nhận biết tổng bộ công hội võ giả Vũ Trụ.

Một lát sau, hẳn nhìn thấy 'loại tin tức Tài nguyên bảo vật'.

Tò mò, Phong Vân đi vào.

"Ông!"Càng nhiều tin tức hiện ra, trên màn hình xuất hiện ra "loại binh khí", "loại 'Bí thuật", "loại Thiên tài địa bảo", "loại Đan dược", "loại Trận pháp" vân vân.

Liên tiếp một chuỗi dài, nhìn hoa cả mắt.

"Đây cùng với danh sách trao đổi ở công hội võ giả Địa Cầu không sai biệt lắm."

Thần sắc Phong Vân hơi động.

Bất quá cực kỳ hiển nhiên là hội trưởng công hội võ giả Địa Cầu bắt chước công hội võ giả vũ trụ làm ra.

Với lại, danh sách trao đổi ở Địa Cầu rõ ràng là bản rút gọn, nơi này, phong phú hơn rất nhiều, cơ hồ là cái gì cũng có.

Phong Vân tùy tiện ấn mở 'binh khí loại'.

Lập tức, các loại hình ảnh cùng chữ viết bắn ra.

【 Điều Sương Thần Kiếm 】 : Hạ Vị Thần binh, giá bán tích lũy.

【 Huyền Băng Chiến Dao 】 : Hạ Vị Thần binh, giá bán tích lũy.

【 Liệt Diễm Thần Thương 】 : Trung Vị Thần binh, giá bán 1.000 điểm tích lũy.

【 Huyền Dạ Gia 】 : Thượng Vị Thần binh, giá bán 10.000 điểm tích lũy.

"Hạ Vị Thần binh mới tích lũy."

Phong Vân nhìn thấy giá tiền này, có chút không thể tin được.

Phải biết rằng, trên địa cầu, một kiện Hạ Vị Thần binh, đều có thể coi như là trấn tộc chi bảo, nhưng ở nơi này, thế mà lại bán dễ dàng như vậy, đây quả thực là cải trắng hay sao!

"Phún phún, quả nhiên là tài đại khí thô."

Phong Vân lại tiếp tục xem tiếp, rục rĩ muôn màu, không kịp nhìn hết, mỗi một cái cầm tới ngoài giới đều tuyệt đối là giá trị liên thành.

Thậm chí, hắn còn ở bên trong tìm được thần vật có thể để cho người bình thường cũng có được thiên phú thuộc tính.

【Trái cây Kim thuộc tính】 : Ăn vào có thể để cho người bình thường có được thiên phú Kim thuộc tính cấp thấp, giá bán 10.000 điểm tích lũy.

【Trái cây Mộc thuộc tính】 : Ăn vào có thể để cho người bình thường có được thiên phú Mộc thuộc tính cấp thấp, giá bán 10.000 điểm tích lũy.

Một đường xem tiếp, từng cái thuộc tính đều có, với lại giá bán đều là 10.000 điểm tích lũy.

"Một quả trái cây thuộc tính, so ra vậy mà vượt quá một kiện Thượng Vị Thần binh."

Bất quá cái này cũng có thể lý giải được, dù sao cũng là để cho một người bình thường có được thiên phú thuộc tính, coi như là trân bảo.

Xem suốt cả đêm, Phong Vân mới xem hết những tin tức này.

Sau khi xem xong, hắn chỉ có một cái cảm thụ là.

Mẹ nó quá nhiều!

Đơn giản bao hàm toàn diện, không có chỗ nào không có.

Chỉ có người không tưởng tượng nổi thôi, chứ không có thứ ở đây không tồn tại!

"Võ kỹ công pháp, ta ngược lại thật ra lại không cần, bất quá nhưng cái khác, vẫn rất có tính tất yếu."

Phong Vân lâm bảm.

Võ kỹ công pháp hẳn chỉ cần xoát của người khác là được, nhất là võ kỹ, hẳn không cần bắt đầu luyện lại từ đầu, như thế quá chậm.

Vừa tiết kiệm công sức, lại không tổn điểm tích lũy, hơn nữa uy lực cũng không yếu đi. Quá tiện nghi rồi.

"Nói đến điểm tích lũy, phương pháp thu hoạch điểm tích lũy nơi này cũng không khác biệt trên Địa Cầu lắm."

Phong Vân nhớ tới giới thiệu phương thức thu hoạch điểm tích lũy phía trên này ghi, không khỏi lâm bảm nói.

Một cách là làm nhiệm vụ thu hoạch, một cách khác, chính là xông Hư Thiên cảnh.

Đúng vậy, nơi này cũng có Hư Thiên cảnh.

Bất quá cùng trên Địa Cầu không giống nhau, Hư Thiên cảnh nơi này, ban đầu đã là chiến lược Hạ Vị Thần.

Mà trên Địa Cầu, tầng cuối cùng chiến lược là Thánh cấp đỉnh giai.

"Xem ra Công Hội Võ Giả trên Địa Cầu, hoàn toàn là bản fake của Công Hội Võ Giả vũ trụ ."

Phong Vân yên lặng nói.

"Tích!"

Lúc này, bỗng nhiên một phong thu tín được gửi tới.

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, ấn mở.

"Phong Vân, đầu tiên chúc mừng người thu hoạch được hạng nhất thiên tài chiến lần này, căn cứ cơ chế ban thưởng, người thu hoạch được 10.000 điểm tích lũy, đề nghị người mua sắm vũ kỹ công pháp, tận sức ở phương diện pháp tắc cảm ngộ."

"Thế giới giả tưởng của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ người cũng có thể mở ra, tùy thời có thể lấy tiến vào trong, bên trong cũng có rất nhiều công trình, có thể dùng để đề thăng cảm ngộ của người."

"Cuối cùng, chúc người sớm ngày đạt tới Thượng Vị Thần, trở thành thành viên hạch tâm của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ chúng ta!"

Chương 497: Bạo! Thời Gian thiên phú!

497: Bạo! Thời Gian thiên phú!

Chỗ sâu trong tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, ở trong tòa cung điện trên một đại lục.

Đứng đầy hơn mười người cao lớn.

Tuy không có bất kỳ uy áp mạnh mẽ gì, nhưng đứng ở nơi đó, tản mát ra khí tức thuần túy tự nhiên kia, đã để cho người khác cảm thấy ngưỡng mộ.

Đó là bản năng sinh mệnh thần phục!

Những tồn tại này, tất cả đều là Thần Vương!

"Lần thiên tài chiến này ngược lại đã xuất hiện người kế tục rồi."

Một vị Thần Vương mặc Tử Sắc Chiến Giáp, đầu đội mũ màu tím ở trong đội người mở miệng nói.

"Uy, thiên phú Thời Gian cùng thiên phú Không Gian, ở cái tuổi đó đã đi đến một bước này, đoán chừng thiên phú có thể đạt tới Thượng Vị Thần cấp rồi, tỉ mỉ bồi dưỡng, 100 kỷ nguyên sau, có thể đột phá đến Thần Vương chi cảnh."

Một vị Thần Vương khác vang lên thanh âm sấm nổ, hư không cũng sáng sủa phát run.

"Hả? Thiên phú thời gian cùng thiên phú Không Gian cấp Thượng Vị Thần, xem ra thiên tài chiến lần này, đệ nhất là một trong hai người bọn họ rồi."

Đây là một vị Thần Vương không chú ý tới thiên tài chiến.

Cái này rất bình thường, dù sao Thần Vương luôn là cao cao tại thượng, tuổi thọ không giới hạn, một lần bế quan hoặc là thăm dò bí cảnh, cũng có thể mất thời gian vạn năm, tự nhiên là không có công phu đi chú ý một cái thiên tài chiến nho nhỏ.

"Không, lần tranh tài này đệ nhất không phải là người nào trong hai người bọn họ, là một thiên tài đến từ văn minh sơ cấp, gọi là Phong Vân, là Kim, Phong, Hỏa, Băng, Lôi ngũ đại thuộc tính thành thần."

Thần Vương thứ nhất mở miệng đáp.

"Ngũ thuộc tính thành thần? Đây chính là thiên phú ức vạn năm cũng khó mà gặp được !"

Một vị Thần Vương sợ hãi thán phục, nhưng lập tức lắc đầu nói: "Bất quá lại đáng tiếc, nhiều thiên phú thuộc tính giai đoạn trước mạnh thì có mạnh, nhưng muốn đạt tới Thần Vương thật sự quá khó khăn."

"Là đáng tiếc, bất quá ngược lại là vẫn có thể bồi dưỡng một chút, tương lai trở thành đệ nhất nhân phía dưới Thần Vương cũng không có vấn đề gì."

"Ừm, cái này có thể được, mặc dù Phong Vân này tiềm lực không bằng hai người nắm giữ thiên phú Không Gian cùng Thời Gian kia, nhưng vẫn còn nhìn được."

"Vậy cứ như vậy đi, tiếp theo thảo luận chính sự đi, lần này Vũ Trụ Bí Cảnh mở ra, có tổ đội cùng một chỗ tiến vào hay không?"

"Vũ Trụ Bí Cảnh? Thêm ta một cái ."

"Ta cũng đi."

"Tính ta một người."

Rất nhanh, bọn Thần Vương này liền đem chuyện thiên tài chiến quân sạch sành sanh, đối với bọn hắn nà nói, đây bất quá là việc nhỏ xen giữa mà thôi, cũng không có coi trọng như vậy.

Đây cũng là thái độ bình thường.

Bên trong thiên tài chiến mỗi một giới, đạt tới Thượng Vị Thần có rất nhiều, nhưng đạt tới Thần Vương Cảnh, ít càng thêm ít.

Có một ít giới, một người cũng không có.

Cái này cũng không có cách nào khác, muốn đạt tới Thần Chủ chi cảnh, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Bên trong phòng tu luyện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, đang xoát lấy hình chiếu.

Một lát sau, hắn xoát xong cái hình chiếu cuối cùng, ý thức dời về phía ba lô, nơi đó, chỉ có một cái hình chiếu mà thôi.

【Thiên phú Thời Gian Thượng Vị Thần】 : Đến từ hình chiếu Thì Thiên.

"Ta con mẹ nó, cái này bạo!" Phong Vân tròn mắt trừng lớn một cái, một lúc sau, mới lẩm bẩm nói.

Hắn không nghĩ tới, lúc này mới vừa thu hoạch được hình chiếu của Thi Thiên thì ngay sau đó đã tuôn ra cho hắn rồi.

Cái này vận khí đó, cũng không có cách nào khác!

"Chẳng lẽ là hạng nhất thiên tài chiến nên vận khí được gia trì?" Phong Vân lại bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Bất quá mặc kệ là huyền học cũng được, là khí vận cũng tốt, cái này đã tuôn ra là thật, dù sao cũng là kiếm lời lớn.

"Hiện hóa." Lập tức, Phong Vân không do dự, ở trong lòng mặc niệm nói.

【 Hiện hóa thiên phú Thời Gian Thượng Vị Thân. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ông!"

Một đoàn ba động vô hình có chất bỗng nhiên xuất hiện ở trong đầu của Phong Vân, tiếp theo âm âm nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Trong thoáng chốc, Phong Vân cảm nhận được một loại trải nghiệm trước đó chưa từng có.

Thiên địa trước mắt phẳng phất trở nên không giống nhau, trong không khí vậy mà lơ lửng từng sợi tơ màu xám, huyền diệu kỳ dị, lẫn nhau đan xen, cấu thành một loại thần bí văn, ẩn ẩn lộ ra một loại khí tức vô cùng thâm ảo. . .

Không biết qua bao lâu, dung hợp hoàn thành.

Phong Vân lấy lại tinh thần, hắt thở ra một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói: "Cái này chính là thuộc tính thời gian."

Vừa rồi hắt lò mờ nhìn thấy các loại sợi tơ bí ẩn, hiển nhiên là 'Thời gian chi tuyến tồn tại giữa thiên địa.

Những 'Thời gian chi tuyến' này, vẫn luôn tồn tại, giống như các thuộc tính khác, bất quá, chỉ có người nắm giữ thiên phú thuộc tính thời gian mới có thể nhìn thấy mà thôi.

Phong Vân nhìn thời gian, lông mày nhíu lại, "Vậy mà dung hợp mất một tháng."

Hắn vốn cho rằng chỉ mất mấy ngày thời gian mà thôi, nhưng mà không nghĩ tới, đã qua một tháng rồi.

Dĩ vãng hắt dung hợp thiên phú, nhiều nhất cũng chỉ là nửa ngày, lần này tổn hao thời gian, vượt qua dự đoán của hắn.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút cũng là bình thường, cái này dù sao cũng là thiên phú Thời Gian nghịch thiên, lại thêm hắn là một lần tăng từ con số 0 lên tới cấp độ Thượng Vị Thần, dung hợp lâu như vậy cũng có thể tiếp nhận được.

"Vói lại, ta còn nắm giữ bảy cái năng lực thời gian. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói.

Thiên phú Thời Gian nghịch thiên vô cùng, tự nhiên cũng giống như thiên phú Không Gian, tự mang năng lực.

Phong Vân cảm giác một chút, năng lực thời gian này theo thứ tự là 'Thời Gian Huyền Thân' 'Thời Quang Chi Tuyến' 'Thời Gian Chi Nhận'

'Thời gian gia tốc ' 'Thời Gian Quay Lại ' 'Thời Gian Dừng Lại ' 'Thời Gian Chi Tiến '.

Tất cả đều là năng lực cường đại mà thần kỳ, nhất là thời gian gia tốc cùng Thời Gian Quay Lại, quả thực là cấp bug cấp

"Năng lực này đáng sợ tới cỡ nào, may mắn là Thì Thiên kia không có tu hành tốt, bằng không mà nói, ta thua không thể nghi ngờ."

Phong Vân thầm nói.

Dù vậy, thời điểm đại chiến, hắn cũng cảm nhận được năng lực thời gian cường đại.

Nếu hắn không lấy lực áp địch, khai thác hàng duy đã kích, đoán chừng không thể thắng nổi.

Có thể tưởng tượng, nếu Thì Thiên và hắn ở cùng một cấp độ, bại sẽ là hắn.

"Đó là trước kia mà thôi, bất quá bây giờ đã khác, ta cũng giống như hắn có được thiên phú Thời Gian. . ."

Với lại Phong Vân còn có được có thiên phú Không Gian nữa.

Thiên phú Không Gian cùng Thiên phú Thời Gian đều ở vào một ngòi, cái này nếu là truyền đi, sợ là không riêng gì Thần Vương kích động, liền ngay cả Thần Chủ cũng phải ghé mắt mà nhìn.

Bất quá Phong Vân tự nhiên không có ý định để lộ ra ngoài.

Hắn nắm giữ ngũ thuộc tính đã đủ nghịch thiên rồi, nếu như lại tuôn ra việc hắn còn có được thiên phú Không Gian cùng Thời Gian.

Đến lúc đó, tất nhiên sẽ khiến người khác chú ý.

Mà hấn bắt quá chỉ là Hạ Vị Thần nho nhỏ, mặc người nhào nặn, như vậy sẽ rất nguy hiểm.

Cái này không phải là chứng vọng tưởng, mà là phòng ngừa chu đáo, dù sao chuyện hấn có được tấm gương hình chiếu, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài được.

Coi như muốn bộc lộ ra ngoài, cũng phải chờ hấn đứng vững vàng ở đỉnh phong của vũ trụ, vô địch tại thế gian đã!

Sau đó, Phong Vân dự định tiến vào thế giới giả tưởng nhìn xem một chút, chủ yếu nhất là, hấn muốn thử xông hư vô cảnh kia, nhìn xem có thể kiếm lời chút điểm tích lũy hay không.

Mặc dù hấn có được 10.000 điểm tích lũy, nhưng loại vật này, giống như tiền vậy, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Chương 498: Vũ trụ thế giới giả tưởng!

Chương 498: Vũ trụ thế giới giả tưởng!

"Diễn!"

"Hoan nghênh Phong Vân các hạ đến thế giới giả tưởng của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, kiểm tra ngài là lần đầu tới đây, đặc biệt gửi đi một phong bưu kiện đến máy truyền tin của ngài, bên trong có giới thiệu cơ bản liên quan tới thế giới giả tưởng.

Ý thức Phong Vân vừa mới vừa mới đăng nhập vào thế giới giả tưởng, bên tai liền truyền đến thanh âm êm tai.

Hắn vô ý thức nhìn hòm thư củamình, quả nhiên một phong thư tín chưa đọc mới được gửi tới.

Nhẹ nhàng ấn mở ra.

"Thế giới giả tưởng của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, nơi này cùng ngoại giới tương tự, bất quá so với bên ngoài, có rất nhiều công trình ngoại giới không có, tỉ như không gian huyền ảo, không gian nguyên tố, bản nguyên không gian, lại tỉ như Hư Thiên cảnh, chiến đấu bình đài, còn có các loại công trình khác, cụ thể như thế nào, cần chính ngài đi trải nghiệm."

"Nhắc nhở, người mới đề nghị đi không gian huyền ảo, trước mắt lấy việc tăng lên cảm ngộ huyền ảo của mình làm chủ, đương nhiên, trước đó,

ngài nhất định phải có điểm tích lũy mới được, những công trình này đều không phải mở ra miễn phí."

Nội dung không hề dài, Phong Vân liếc cái đã đọc xong.

"Không gian huyền ảo, không gian nguyên tố, bản nguyên không gian ."

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, nghe cái tên này liền biết, tất nhiên là dùng để cảm ngộ pháp tắc huyền ảo, nguyên tố cùng bản nguyên.

Dạng địa phương này, đối với võ giả mà nói, không thể nghi ngờ chính là bảo địa.

Tăng tốc độ tu luyện của bọn họ lên rất nhiều.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, lại không có trọng yếu như vậy.

Hắn có thể tăng lên cảm ngộ, nhưng không cần phải đi tới đó.

Dù sao, cái kia nhanh, nhưng làm sao có thể bằng hắn dung hợp huyền ảo được.

"Bất quá Hư Thiên cảnh có thể xông vào thử một lần."

Phong Vân nói khẽ.

Lập tức, hắn rời khỏi khu tư nhân, đi vào khu công cộng.

Vừa đến khu công cộng, liền có một loại cảm giác như mới từ nhà mình đi vào đường cái.

Khắp nơi đều có thể nhìn thấy người.

Đều là thiên tài trên Tiềm Long đại lục, tức là nhóm thiên tài tới từ thiên tài chiếnlần này.

Bọn họ tự nhiên cũng nhìn thấy Phong Vân, lập tức từng người thấp giọng nghị luận.

"Phong Vân đến!"

"Hắn bé quan một tháng, chỉ sợ còn không biết Thì Thiên cùng Vân Biến đã được Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương thu làm môn hạ rồi.

"Đúng vậy , đáng tiếc hắn mới là người đứng đầu thiên tài chiến,là tồn tại sáng nhất, lại không có một Thần Vương nào nguyện ý thu hắn làm đệ tử.

"Cái này rất bình thường, hắn là ngũ thuộc tính thành Thần, giai đoạn trước rất mạnh mẽ, nhưng luận tư chất cùng tiềm lực, lại kém xa tít tắp Vân Dịch cùng Thì Thiên, những Thần Vương kia rất rõ ràng điểm này."

"Ai, không biết tâm tính Phong Vân như thế nào, đổi lại là ta, đoán chừng sẽ đóng băng rồi."

Dù sao bất kể nói thế nào, Phong Vân mới là người đứng đầu thiên tài chiến, những Thần Vương kia lại cũng không coi trọng hắn, ngược lại đi lựa chọn bại tướng dưới tay hắn.

Đổi lại những thiên tài này, sợ là nội tâm sẽ cảm thấy rất không công bằng.

Dựa vào cái gì ta thắng, lại đi chọn bại tướng dưới tay để thu làm đệ tử!

Đương nhiên, đây là cách nhìn củabọn họ, Phong Vân nghe thấy được những lời này, thấy rõ điểm này, nhưng hấn lại hoàn toàn không có đề ở trong lòng.

Thần Vương lại như thế nào?

Đừng nói là Thần Vương, cho dù là Thần Chủ, hấn cũng không thêm đề ý.

Hấn không cần người nào dạy bảo, bởi vì như vậy cũng là dư thừa mà thôi.

Với lại vạn nhất bá nhập làm môn hạ của những tồn tại này, hấn có khả năng bại lộ bản thân, xuất hiện phong hiểm không cần thiết.

Cho nên, vẫn là miễn đi, chính mình yên lặng trưởng thành mới là vương đạo.

Không có đề ý tiếng nghị luận bốn phía truyền đến, Phong Vân lúc này mặc niệm ở trong lòng một tiếng 'Hư Thiên cảnh '.

"Ông!"

Một giây sau.

Hấn biến mất tại tại chỗ, xuất hiện tại một chỗ trong một không gian thần bí.

Chắc hấn đây là Hư Thiên cảnh.

Bất quá cái này cái cùng cái Hư Thiên cảnh ở trên Địa Cầu kia hoàn toàn không giống nhau.

Chỉ thấy tràng cảnh nơi này lại là ở bên trong vũ trụ, thiên thể xung quanh chuyển động, tinh cầu vờn quanh, cơ hồ cùng chân thực giống nhau như đúc.

"Phong Vân các hạ, xin chào."

Lúc này, một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

Tiếp theo, có một bóng người từ trong hư không đi ra, người mặc áo bào trắng, nhìn qua rất trẻ trung người, trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa, để cho người ta như tắm nắng xuân.

"Hư Thiên cảnh thủ hộ giả."

Phong Vân nhớ tới nam tử áo đen chỗ Thiên cảnh trên Địa Cầu, không khỏi mở miệng nói.

"Đúng vậy, ngươi có thể gọi ta Kata."

Bạch y nhân mỉm cười nói."Xin chào, Kata."

Phong Vân chào hỏi, "Ta muốn xông Hư Cảnh, quy tắc điểm tích lũy nơi này ngươi nói với ta một chút."

"Đã rõ."

Kata gật đầu, "Xông qua tầng thứ nhất, ban thưởng 100 điểm tích lũy; xông qua tầng thứ hai, ban thưởng 200 điểm tích lũy; xông qua tầng thứ ba, ban thưởng 400 điểm tích lũy. . ."

"Đằng sau theo thứ tự gấp đôi lên, bất quá xét thấy Phong Vân các hạ ngươi là hạng nhất thiên tài chiến lần này, tương lai trong 20 năm, điểm tích lũy ngươi xông qua Hư Thiên cảnh sẽ được khen thưởng gấp 10 lần."

"Nói cách khác, người xông qua Thiên cảnh tầng thứ nhất, thực tế thu hoạch được 1000 điểm tích lũy, tầng thứ hai là 2000, cứ tính như thế."

Phong Vân nghe xong, thần sắc hơi động.

Khen thưởng gấp 10, nghe cũng không tệ lắm.

Bất quá cái Hư Thiên cảnh này điểm tích lũy khen thưởng quá ít, hoàn toàn không có cách nào cùng Địa Cầu so sánh.

"Là cô vũ việc đi làm nhiệm vụ mà."

Phong Vân trong lòng suy đoán nói.

Cái này cũng rất bình thường, dù sao Công Hội Võ Giả vũ trụ bồi dưỡng là một cường giả toàn diện, mà không phải chỉ biết là tu luyện, không có chiến đấu chém giết mà luyện chỉ là cậu ấm trong nhà mà thôi.

"Trước Phong Vân các hạ, Vân Dịch cùng Thì Thiên đã tới qua, bọn họ đều dừng bước ở tầng thứ hai, bất quá lấy thực lực của ngươi, hẳn là có thể xông qua hai tầng."

Kata lúc này lại nói thêm.

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, lập tức cất bước hướng phía trước đi đến, chỉ chốc lát sau liền đi tới bên trên tinh cầu gần nhất.

Đây là một tinh cầu tràn đầy nham thạch, phía trên trù tảng đá ra không còn gì khác, một mảnh hoang vu.

"Lựa chọn đối thủ của ngươi, ngươi có thể lựa chọn hệ võ giả, niệm hồn sư, huyền thuật sư, Luyện Thể võ giả, tùy ý lựa chọn một đối thủ, chiến thắng hẳn, ngươi sẽ thông qua tầng này."

Một thanh âm đột ngột truyền đến.

Mặc dù âm sắc cùng với trên Địa Cầu không giống nhau, nhưng nội dung nói tới cơ bản đều như thế.

Phong Vân sớm đã lường trước, mở miệng nói: "Luyện Thể võ giả."

Hô!

Bên trên tinh cầu vô số tảng đá bay ra, nhanh chóng ở giữa không trung ngưng tụ thành hình, hóa thành một thân ảnh cao lớn hùng tráng, sắc mặt cực kỳ lãnh khốc nhìn chằm chằm vào Phong Vân.

"Chiến đấu, bắt đầu đi!"

Nhưng mà, hắn vừa mới phun ra câu nói kia, bỗng nhiên trước mắt quang mang lóe lên, một nắm đấm xuyên thiên phá địa, trùng trùng điệp điệp, lấy tư thế không thể ngăn cản nổi, đánh về phía hắn.

Thân ảnh cao lớn ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, suy nghĩ vừa mới bắt đầu, đã trực tiếp bị đánh nổ tung, cứ thế biến mất.

"Chiến đấu, đã kết thúc."

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện, đạm mạc nói.

Lấy Trung Vị Thần Thể của hắn, đánh nổ một Hạ Vị Thần thể, đơn giản là không thể nhẹ nhõm hơn.

Chương 499: Liên tiếp vượt ải!

Chương 499: Liên tiếp vượt ải!

Tầng thứ nhất Phong Vân nhẹ nhõm thông qua, 1000 điểm tích lũy vào tay.

Lập tức, hấn bay thẳng đến một tinh cầu khác, cũng là một vùng đất vô cùng hoang vu, liếc nhìn lại, đều là đất đi khô cằn.

"Lựa chọn đối thủ của ngươi. . ."

Âm thanh trước đó lại lần nữa vang lên.

"Ta lựa chọn Kim Hệ võ giả."

Tầng thứ nhất, đối thủ tương đương với Hạ Vị Thần đỉnh phong, Phong Vân lựa chọn Luyện Thể võ giả, đối phương cũng chỉ có Hạ Vị Thần Thể, có thể nhẹ nhàng giải quyết

Mà tầng thứ hai này, đối thủ tương đương với Trung Vị Thần sơ cấp, hấn nếu còn lựa chọn luyện thể võ giả, vậy tất nhiên sẽ tương đương với Trung Vị Thần Thể, đến lúc đó sẽ khá khó đối phó.

Dù sao đặt trong cùng giai, sức chiến đấu của luyện thể võ giả được công nhận là rất mạnh!

Vút!

Bốn phía đất cát cuộn trào, nhanh chóng ngưng tụ ra một người thân bí mặc áo vàng, vác một thanh kim kiếm, hình thể gầy gò, cả người tản ra khí tức sắc bén cực hạn, lạnh lùng nhìn Phong Vân.

"Lấy ra vũ khí của ngươi."

Kim Hệ võ giả lạnh lùng nói.

"Vũ khí? Không cần, cứ như vậy bắt đầu đi."

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu.

"Hừ, muốn chết!"

Kim Hệ võ giả hừ lạnh một tiếng, lóe người vọt lên, mạnh mẽ xông thẳng tới, bên ngoài thân thể lóe ra hào quang màu vàng chói mắt, một loại khí tức còn cao thâm hơn cả huyền ảo nhọn nhọn bùng lên.

Đó chính là, Kim chi nguyên tố!

Hạ Vị Thần lĩnh ngộ 'Huyền ảo', Trung Vị Thần lĩnh ngộ 'Nguyên tố'.

Phong Vân thờ ơ, bước chân ra, nhanh chóng biến mất tại chỗ, sau đó bất ngờ xuất hiện ngay trước mặt Kim Hệ võ giả.

Rầm!

Thần lực trong cơ thể cùng Thần Huyết sôi trào, hợp thành một đường đồng thời bộc phát ra.

"Trung Vị Thần Thể!"

Kim Hệ võ giả co rụt con ngươi, hấn không chút do dự bạo phát ra toàn bộ chiến lực, cả người hóa thành một vàng mặt trời, Thần Kiếm sau lưng ra

khôi vó, phong mang chói mắt.

Phôi hợp thêm Kim chi nguyên tố cùng Kim Hệ thần lực, trực tiếp nâng cao uy lực lên tới một cấp độ đáng sợ.

"Tốt!"

Phong Vân không lùi mà tiến tới, hét lên một tiếng, âm thanh cuộn cuộn vang xa, tạo nên gợn khí mãnh liệt cuộn khắp trời, chấn động đến mức bốn phía mặt đất đều phải mãnh liệt run rẩy, từng tảng đá lớn bị ép thành bụi nhỏ.

Ầm ầm!

Quyền cùng kiếm đôi đầu, tiếng va chạm rầm rầm đinh tai nhức óc, cuồng phong gào thét, thần lực va chạm nổ tung.

Từng vòng từng vòng gợn sóng tản ra, nhắc lên mệnh môn thủy triều, toàn bộ tinh cầu đều đang chấn động, xuất hiện từng vết rách.

Kinh khủng không gì sánh bằng.

Sau khi mọi dư chấn tan đi, trên sân chỉ có một bóng người đứng ngạo nghễ.

Chính là, Phong Vân!

Tầng thứ hai, qua!

"Tầng thứ ba."

Phong Vân nhìn tinh cầu thứ ba phía xa, nhẹ nhàng nhảy lên, bay thẳng tới.

Bên ngoài.

Người trông coi áo trắng nhìn Phong Vân đều là một chiêu diệt gọn đối thủ khiêu chiến trong tầng thứ nhất tầng thứ hai, trong lòng có chút kinh ngạc.

Mặc dù hẳn có thể tính ra rằng một hai tầng này Phong Vân có thể vượt qua, nhưng không nghĩ tới có thể vượt dễ dàng như vậy.

"Tầng thứ ba, đối thủ có thực lực tương đương với Trung Vị Thần tiêu thành, không biết hẳn có thể vượt qua hay không. . ."

Người trông coi áo trắng hiểu kỳ lắm lắm.

Mà lúc này, chỉ thấy trong màn hình, Phong Vân đã chọn lựa xong đối thủ của tầng thứ ba, vẫn như cũ là Kim thuộc tính võ giả.

"Đến rồi đây."

Người trông coi áo trắng lập tức ổn định tinh thần, bắt đầu quan sát tỉ mỉ.

Tinh cầu thứ ba, so với hai tinh cầu hoang vu trước đó thì có thêm một chút sinh khí, lộ ra dáng vẻ không quá hoang vu.

Trên bề mặt tinh cầu, Phong Vân cùng Kim thuộc tính võ giả giằng co mà đứng.

"Đừng cho rằng vượt qua tầng thứ hai thì có thể vượt được tầng thứ ba, người còn kém xa lắm!"

Người mặc áo vàng đứng giữa không trung phía xa, cười nhạo: "Nhận lấy cái chết đi!"

Ngón tay chỉ về phía Phong Vân, lập tức thanh Thần Kiếm màu vàng sau lưng hắn liền bay ra khỏi vỏ, trong nháy mắt biến lớn, hóa thành một thanh kim kiếm không lồ.

Vút!

Hư không bất ngờ bị chém vỡ, thanh cự kiếm màu vàng tựa như chiến thuyền đang rẽ sóng lướt tới, ép về phía Phong Vân.

"Kim chi nguyên tố chí ít lĩnh ngộ đến tầng bốn."

Phong Vân trước tiên đánh giá thực lực của tên này, là Trung Vị Thần tiểu thành!

"Đáng tiếc, còn chưa đủ."

Phong Vân không hề sợ hãi, trực tiếp chính diện xông lên.

Ầm ầm!

Trong điện quang hỏa thạch quay quồng va chạm, hai người liên tiếp giao đấu mấy trăm lần!

Năng lượng cuộn cuộn, khí lưu khuấy động, iếng nổ khinh khủng vang vọng cả một vùng.

Lấy nơi hai người giao chiến làm trung tâm, đại địa ở khắp bốn phương tám hướng đều bị chấn đến vỡ nát, rừng cây đổ ngang, núi đá bay tứ tung.

Chỉ trong vài nhịp thở, toàn bộ đại địa phía dưới nơi hai người giao chiến đã thủng đến trăm ngàn lỗ!

"Đây chính là thực lực của người u, vậy thì, có thể kết thúc rồi!"

Giữa gợn khí mịt mù tro bụi, giọng nói lạnh lùng của người mặc áo vàng bắt chợt truyền ra.

Một giây sau, kim kiếm trong tay hắn phát ra phong mang vô biên, trong tích tắc như có một vầng thái dương trong tay hắn nổ tung ra, sáng chói vô cùng!

Mang theo uy áp kinh khủng, hướng về phía Phong Vân!

"Quả thực là nên kết thúc. . ."

Phong Vân nhàn nhạt đáp lời.

Trong cơ thể hắn năm hệ thần lực cùng năm loại huyền ảo phun trào, nhờ linh hồn lực cường đại của hắn dẫn dắt, bị cưỡng ép kết hợp lại với nhau.

Không có động tác nào dư thừa, trực tiếp đâm ra một quyền!

Ầm ầm!

Năm hệ nguyên lực hỗn hợp lại cùng nhau, bá đạo tới mức khó lòng tưởng tượng!

Lực lượng kinh khủng quét ngang tám hướng, cấp tốc bành trướng, hóa thành vô biên vô hạn cơn sóng lớn cuộn cuộn dâng trào mà đi.

Lập tức, đại địa nơi xa tựa như một bức tranh bị xé nát, vô số vết rách to lớn kinh khủng xuất hiện.

Cả tinh cầu đều chịu ảnh hưởng, thủng ra trăm ngàn lỗ!

Rầm!

Bóng dáng người mặc áo vàng bị đánh lùi lại vài trăm mét, kim kiếm trong tay bị bẻ gãy, hai tay bị bẻ gãy, vụn vụn không theo bất kỳ quy tắc nào.

"Người. . ." Hắn vừa muốn nói gì, một bàn tay lớn bắt chợt từ trên trời giáng xuống, trực tiếp giữ hắn trong lòng bàn tay, khẽ bóp chặt, hắn lập tức hóa thành bột mịn tiêu tán đi. Tầng thứ ba, qua!

"Vậy mà đã qua rồi!"

Bên ngoài, người trông coi áo trắng cực kì bất ngờ, hắn phỏng đoán Phong Vân chỉ có 10% tỉ lệ có thể vượt qua tầng thứ ba, không nghĩ tới kết quả hoàn toàn ra khỏi dự đoán của hắn.

"Hoặc là một tháng qua thực lực của hắn lại tăng tiến, hoặc chính là khi tham gia tranh tài hắn còn ẩn giấu thực lực."

Người trông coi trầm suy đoán.

Dù là loại nào, đều đủ để chứng minh Phong Vân rất cường đại.

"Đáng tiếc, là năm loại thuộc tính."

Người trông coi đầy mặt tiếc hận lắc đầu.

Hư Thiên cảnh.

Phong Vân cuối cùng cũng không lựa chọn đi xông tầng thứ tư.

Tầng thứ tư, thực lực của người khiêu chiến có thể so với Trung Vị Thần đại thành, nguyên tố chí ít cũng lĩnh ngộ từ bảy thành trở lên.

Với toàn bộ thực lực của hắn bây giờ, ngược lại cũng không sợ.

Nhưng nơi này dù sao cũng là Hư Thiên cảnh, để tránh bại lộ, hắn chỉ có thể sử dụng năm hệ thuộc tính lực lượng và Thần Thể, những thứ khác thì không được.

Như vậy, chắc chắn không thể địch lại.

Phong Vân lập tức nhìn điểm tích lũy của mình. Vượt qua tầng ba, cộng thêm khen thưởng top 10, hắn hiện tại đã có 7000 điểm tích lũy.

Mà tính tổng cộng tất cả, đã có 17000 điểm tích lũy.

"Cũng được, hắn là đủ tiêu trong một khoảng thời gian."

Phong Vân nghĩ như vậy, nhẹ nhàng quay người, ra khỏi Hư Thiên cảnh.

Chương 500: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ Thần cấp thiên!

Chương 500: Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ Thần cấp thiên!

Chào hỏi người trông coi xong xuôi, Phong Vân liền rời khỏi Hư Thiên cảnh, cũng lập tức rời mạng, trở lại thế giới hiện thực.

"Muốn tăng lên Thẻ Chất thiên phú, hoặc là tu hành 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》 Thần cấp thiên, hoặc là đánh hình chiếu rồi dung hợp Thẻ Chất thiên phú của những thiên tài khác. . . ."

Phong Vân ngồi trên ghế sa lon, nội tâm trầm nghĩ.

《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》 Thần cấp thiên, là lúc trước khi hắn tìm đọc phát hiện.

Cuốn sách hắn tu hành trên địa cầu chính là 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》 Phàm cấp thiên.

Lại hướng lên trên còn có Thần Vương thiên, có điều giá cả của nó cũng đắt đến dọa người.

" 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》 Thần cấp thiên này bao gồm Hạ Vị Thần Thẻ, Trung Vị Thần Thẻ và Thượng Vị Thần Thẻ, muốn mua nguyên bộ về cần tốn 30000 điểm tích lũy

30000 điểm tích lũy, Phong Vân hiện tại tuyệt đối không có.

Nhưng hấn căn bản vốn không cần phải mua nguyên bộ mà, chỉ cần mua Thượng Vị Thần Thể cấp thiên là được, giá cả chừng 10000 điểm tích lũy, hấn hoàn toàn có thể mua được.

Nhìn rất rẻ, nhưng kỳ thật 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt 》 này đối với tuyệt đại bộ phận võ giả đều không thể tu hành, bởi vì nó yêu cầu rất cao về mặt linh hồn.

Tỉ như muốn tu hành Thượng Vị Thần Thể cấp thiên này, Linh Hồn thiên phú ít nhất cũng phải đạt tới Trung Vị Thần!

Linh Hồn thiên phú Trung Vị Thần, cho dù là trong tộc đàn chuyên tu linh hồn, một đời cũng không có mấy người.

Càng không nói đến các võ giả tầm thường, càng là thừa thớt đến không thể thừa thớt thêm.

"Cho nên muốn tu hành 《 Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ 》 Thượng Vị Thần thiên, nhất định phải lấy thêm nhiều hình chiếu của võ giả có Linh Hồn thiên phú cao, thấp nhất cũng là cấp nhật diệu. . ."

Phong Vân lâm bầm.

Điều này khiến hấn nhớ tới trước đó từng lấy hình chiếu của văn minh Thần Nhãn. Một tộc này nổi tiếng về việc chuyên tu linh hồn lực.

"Trước đó bởi vì số lượng có hạn, chỉ lấy được hình chiếu của mấy thiên tài của văn minh Thần Nhãn."

Mà thiên tài của tộc này, chí ít cũng có mấy trăm, trên cơ bản cũng đều đã vượt qua thiên tài chiến, tiến vào công hội võ giả vũ trụ.

"Việc này không nên chậm trễ, liền đi lấy hình chiếu của bọn họ thôi."

Phong Vân nghĩ tới đây, lập tức đứng dậy rời khỏi trang viên, đi xuống dưới núi.

Cùng lúc đó.

Trong một không gian thần bí của thế giới giả tưởng nào đó.

Thì Thiên đang tu hành, bỗng nhiên máy truyền tin vang lên, hấn vô ý thức cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy là một tin nhắn mới.

Phía trên thành linh viết dòng chữ Phong Vân đã vượt qua Hư Thiên cảnh tầng ba!

"Phong Vân!"

Thì Thiên lập tức lộ ra vẻ phẫn nộ không cam lòng. Hấn vốn dĩ được tôn xưng là người sở hữu Thời Gian thiên phú cực kì kiệt xuất, những năm gần đây cho tới bây giờ chưa từng thất bại một lần.

Nhưng hấn lại chịu thiệt thòi trong tay Phong Vân, việc này làm hấn cực kỳ không phục.

"Ngũ thuộc tính giai đoạn trước đúng là rất cường đại, nhưng trên phương diện tiềm năng cuối cùng cũng không bằng ngươi. Không cần để ý, chỉ cần qua mấy trăm năm nữa, ngươi liền có thể toàn diện vượt qua hấn, vút hấn lại ở đằng sau. Ngươi và hấn, cuối cùng cũng không phải người của cùng một thế giới."

Lúc này, một giọng nói bình thản bỗng nhiên vang lên.

Một người mặc chiến bào màu bạc vô thanh vô tức xuất hiện, chỉ thấy thân hình hấn hơi có vẻ gầy gò, ngũ quan tuấn mỹ. Hấn đứng ở nơi đó, dòng thời gian vốn đang tuần hoàn trôi qua cũng ần ần rối loạn vụn vụn.

Đặc thù nhất là hấn vẫn một mực nhắm mắt lại.

"Su tôn."

Thì Thiên nhìn thấy người tới, lập tức đứng dậy, ngạo khí giữa hai đầu lông mày biến mất không còn tăm hơi, cực kì cung kính.

Hết thảy chỉ vì người mặc áo bào màu bạc trước mắt hấn chính là Thời Gian Thần Vương chí cao vô thượng, Nguyên Hôi Thần Vương!

"Này, Thì Thiên, ngươi nên nhớ, nhất thời thất bại không tính là gì, Phong Vân, chỉ là một việc nhỏ xen giữa con đường đi tới địa vị chí cường của ngươi mà thôi, ở trước mặt ngươi, còn có càng nhiều thiên tài khác so với Phong Vân còn mạnh hơn, lợi hại hơn, bọn họ, mới là người mà ngươi cần để ý."

Thời Gian Thần Vương thân nhiên nói.

"Đồ nhi đã hiểu." Thì Thiên mạnh gật đầu.

Mà ở một bên khác, Không Gian Thần Vương cũng nói với Vân Dịch từng lời tương tự.

Trong mắt hai vị Thần Vương, Phong Vân cả đời này lớn nhất cũng chỉ đạt tới thành tựu phía dưới Thần Vương, kém xa tiềm năng của Vân Dịch cùng Thì Thiên.

Chưa từng để ý.

Đáng tiếc, dù cho là Thần Vương, cũng không hay biết gì tới bug cả.

...

Một bên khác.

Chân núi Huyền Cự Sơn.

Phong Vân một đường đi thẳng tới đây, hần trực tiếp gửi tin cho Ma Vân, bảo hần đi ra gặp mặt.

Cũng không lâu sau, Ma Vân liền từ trong dãy nhà ở đi ra, đi tới trước mặt Phong Vân.

"Lão đại, ngươi tìm ta à."

Từ khi Phong Vân trở thành người đứng đầu thiên tài chiến, Ma Vân liền tự động gọi Phong Vân là lão đại.

"Ừm, ta hỏi ngươi, các thiên tài văn minh Thần Nhãn sống ở nơi nào?"

Phong Vân trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Chân núi có hơn chín nghìn vị thiên tài cư trú, Phong Vân cũng không biết đám thiên tài văn minh Thần Nhãn cụ thể ở góc nào, chính mình tự đi tìm quá phiền phức, trực tiếp hỏi Ma Vân nhanh hơn nhiều.

Dù sao cùng ở chân núi, lẫn nhau khẳng định quen biết.

Quả nhiên, Ma Vân biết được.

Hần chỉ chỉ hướng đông nam, "Lão đại, đám thiên tài văn minh Thần Nhãn cư trú ở phía này, nhưng mà ngươi hỏi cái này để làm gì? Là bọn họ có người đắc tội ngươi ư?"

Ma Vân hiếu kỳ hỏi.

"Không có, tùy tiện hỏi một chút, trước đó nhìn thấy trên đầu bọn hần đều có con mắt thứ ba, tương đối cảm thấy hứng thú."

Phong Vân tùy tiện nói một cái lý do.

"Ha ha, ta trước đó cũng tò mò, nhưng đó là đặc thù độc môn của tộc bọn họ, người bình thường không tu được."

Ma Vân tin là thật, cười ha ha một tiếng.

Tiếp đó.

Cùng Ma Vân hàn huyên xong, Phong Vân liền trực tiếp rời đi, sau đó đi thẳng về phía đông nam.

Cũng không lâu sau, hắn nhìn thấy ba căn phòng, bên trong thỉnh thoảng đi ra vài người trên đầu có con mắt thứ ba.

"Xem ra là nơi này."

Phong Vân thầm vui mừng, hắn không hiện ra thân hình, mà chỉ trốn ở một bên, ẩn nấp đi, vụng trộm tới gần.

Đồng thời mở ra dò xét chi nhãn, quét hình từng người đi qua.

【 Dò xét đối tượng 】 : Đồng Bạch

【 Tuổi tác 】 : 800 tuổi,

【 Cảnh giới 】 : Hạ Vị Thần

【 Rơi xuống 】 : Hạ Vị Thần võ kỹ 《 Thủy Ba Trảm 》 , Hạ Vị Thần võ kỹ 《 Thủy Chi Huyền Thân 》 , Hạ Vị Thần Thủy Hệ công pháp 《 Thủy Chi Bí Điển 》 , Linh hồn bí kỹ Bạo Phá, Linh hồn bí kỹ Thần Diễn, linh hồn bí kỹ Thiên Nguyên Nhất Kích, Thủy Hệ thiên phú cấp Hạ Vị Thần, Linh Hồn thiên phú cấp nhật diệu, Thủy chi huyền ảo (một tầng). . .

【 Dò xét đối tượng 】 : Đồng Viên

【 tuổi tác 】 : 802 tuổi

【 cảnh giới 】 : Hạ Vị Thần

【 rơi xuống 】 : Hạ Vị Thần võ kỹ 《 Hòa Thần Tiên 》 ,Hạ Vị Thần võ kỹ 《 Thương Viêm Kim Thân 》 , Hạ Vị Thần Hỏa Hệ công pháp 《 Viêm Thần Pháp Điện 》 , Linh hồn bí kỹ • Thần Binh, Linh hồn bí kỹ • Thần Thuẫn, Hạ Vị Thần Hỏa Hệ thiên phú, Hạ Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú, Hỏa chi huyền ảo (tầng ba). . .

Phong Vân dò xét từng người một, phát hiện cao nhất là đạt tới Hạ Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú, hết thấy có 50 người, còn lại, đều là cấp nhật diệu.

"50 Hạ Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú, thoải mái quá!"

Phong Vân nội tâm vui sướng, chuyến này, thật đáng giá!

Chương 501: Thiên phú linh hồn tiến giai!

Chương 501: Thiên phú linh hồn tiến giai!

“Hình chiếu! Hình chiếu! Hình chiếu...”

Phong Vân giống như một u linh trong đêm tối, tự nhiên đi lại trong nơi ở của những thiên tài văn minh Thần Nhãn, vô thanh vô tức hình chiếu mấy trăm thiên tài ở đây.

Sau khi hẩn hình chiếu xong liền rời đi, mà đám thiên tài văn minh Thần Nhãn đều không phát giác gì.

Lực linh hồn của bọn họ cường đại, nhưng Phong Vân sử dụng năng lực hắc ám, năng lực thời gian và không gian hành tẩu.

Ba năng lực này, bất luận cái nào cũng khiến lực linh hồn không thể cảm giác được, vì phòng ngừa bại lộ, Phong Vân mới sử dụng năng lực cả ba hệ, đã đủ coi trọng rồi.

Tình huống này, đến Thần Vương cũng chưa chắc đã phát hiện ra hẩn.

Đương nhiên ngoại trừ Thần Vương không gian, thời gian và hắc ám.

Cũng không lâu lắm, Phong Vân đã trở lại trang viên trên đỉnh núi.

Hẩn nhìn đông đảo hình chiếu trong không gian tâm gương, vẻ mặt hài lòng.

“Có tất cả bốn trăm linh ba hình chiếu, trong đó có năm mươi thiên phú linh hồn cấp hạ vị Thần, còn ba trăm năm mươi ba thiên phú cấp nhật diệu.”

Như vậy, nếu tuôn ra dung hợp, đừng nói thiên phú linh hồn cấp trung vị Thần, cho dù là cấp thượng vị Thần, thậm chí là cấp Thần Vương, cũng không có vấn đề!

Đến lúc đó, hẳn có thể tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp Thần Vương.

“Mua quyền Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần trước.”

Phong Vân kiềm chế xúc động muốn quét hình chiếu ngay lập tức, đến ‘Bảo khố’ của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ tìm quyền Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần rồi mua sắm.

“Tích!”

“Người đã tốn mười nghìn điểm tích lũy mua quyền Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần, ba ngày sau nhân viên công tác sẽ giao đến cho người.”

Không để ý đến tiếng nhắc nhở của trí năng, Phong Vân đã tắt giao diện.

Hắn ngồi trên ghế sofa, hai mắt nhắm lại, nhìn như đang dưỡng thân, thật ra ý thức đã sớm tiến vào không gian tám gương, bắt đầu quét hình chiếu.

Sau một tiếng, hẳn đã quét xong toàn bộ hình chiếu.

Ý thức quét về phía ba lô, không ngoài dự đoán, bên trong có mấy vật tỏa ra ánh sáng.

[Thiên phú linh hồn cấp nhật diệu] : Đến từ hình chiếu Đồng Địch.

[Thiên phú linh hồn cấp nhật diệu] : Đến từ hình chiếu Đồng Tả,

[Thiên phú linh hồn cấp hạ vị Thần] : Đến từ hình chiếu Đồng Nam.

[Phong chi huyền ảo (bảy tầng)] : Đến từ hình chiếu Cổ Áo Liệt.

“Hơn bốn trăm hình chiếu, tuôn ra ba thiên phú linh hồn, trong đó có một cái là cấp hạ vị Thần, cũng được.”

Phong Vân cũng không trông cậy một lần có thể tuôn ra tất cả, cho dù thần may mắn tái thế, e rằng cũng không có khả năng.

“Hai thiên phú cấp nhật diệu, một thiên phú cấp hạ vị Thần, sau khi dung hợp, có thể khiến thiên phú linh hồn của mình đạt đến cấp hạ vị Thần.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Như vậy, hắn chỉ cần dung hợp thêm một thiên phú linh hồn cấp hạ vị Thần nữa, thì có thể khiến thiên phú linh hồn của hắn thuế biến đến trung vị Thần.

“Hiện hóa.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói một tiếng, hiện hóa ba cái thiên phú linh hồn này.

[Hiện hóa thiên phú linh hồn cấp nhật diệu... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ba tiếng nhắc nhở đồng thời vang lên.

Ong! Ong! Ong!

Một giây sau, ba cỗ lực lượng vô hình đột nhiên xuất hiện, sau đó bạo phát, hóa thành cơn bão năng lượng, xuất hiện trong biên ý thức của Phong

Vân, trùng điệp chảy vào biển linh hồn.

Trong biển linh hồn xuất hiện từng đợt sóng lớn, từng đợt nối tiếp nhau, khiến bốn phía nhộn nhạo.

Ầm ầm!

Giống như động đất, biển linh hồn không ngừng mở rộng, mãi cho đến khi gấp đôi lúc trước, mới chậm rãi dừng lại.

Ý thức của Phong Vân nhìn vào biển linh hồn biến hóa, cũng cảm nhận được lực linh hồn của mình lớn mạnh.

“Hai cái hạ vị Thần.”

Hắn từ từ mở mắt, ánh mắt thâm thúy và sáng chói, giống như ẩn chứa dải ngân hà mệnh mông, trong lúc vô tình khiến người ta sa vào, không thể tự kiềm chế.

Đây chính là biểu hiện khi lực linh hồn đạt đến Thần cấp phóng ra ngoài.

Lúc này, nếu Phong Vân trở lại địa cầu, một ánh mắt có thể điều khiển chín đại Thần tộc, khiến họ không thể kiềm chế được.

Đây là chỗ kinh khủng khi lực linh hồn cường đại.

“Còn phong chi huyền ảo nữa.”

Phong Vân lập tức hiển hóa phong chi huyền ảo (bảy tầng), thành công tấn tăng phong chi huyền ảo của mình đến bảy thành rưỡi.

“Phương diện huyền ảo phải dung hợp với võ kỹ, mới có thể phát huy uy năng của nó đến trình độ lớn nhất.” Phong Vân tự nói.

Nhưng trong ‘Bảo khố’ của công hội võ giả vũ trụ không có võ kỹ dung hợp năm loại huyền ảo với nhau.

Cho dù là thế lực đỉnh phong như công hội võ giả vũ trụ cũng không có, có thể biết nó khan hiếm thế nào.

Nhưng hai hệ, ba hệ hay bốn hệ thì vẫn cũ.

Nhưng giá cả đó khiến người ta lú lờ, căn bản không phải giá cả bây giờ hẳn có thể mua được.

“Cho dù mua được thì mình cũng không mua, đi tìm hình chiếu là tốt nhất.”

Phong Vân mở ghi chép mua sắm những võ kỹ này, âm thầm nhớ kỹ tên và hình dạng võ giả mua sắm những thứ này.

Như vậy, sau này có cơ hội, hẳn sẽ hình chiếu những người này, ngồi mát ăn bát vàng, nghĩ đã thấy sung sướng.

“Minh quả thật là thiên tài.”

Phong Vân không nhịn được tự luyện một câu.

Sau đó, hẳn vừa quét hình chiếu, vừa tu luyện, cơ bản là không đi nơi nào.

Không đạt đến cảnh giới thượng vị Thần, những thiên tài như bọn họ không thể rời đại lục Tiềm Long, phạm vi hoạt động cũng chỉ có nơi này và thế giới giả tưởng mà thôi.

Thời gian đầu thì không sao, nhưng ở lâu sẽ cảm thấy vô cùng buồn tẻ.

Đây cũng là khảo nghiệm của công hội võ giả vũ trụ đối với những thiên tài này, có thể kiềm chế cô quạnh, mới có tư cách trở thành cường giả đỉnh phong.

Đương nhiên, cũng có thể nhận nhiệm vụ.

Nhưng mỗi nhiệm vụ đều có tỷ lệ tử vong không thấp, thực lực không đạt đến thượng vị Thần, thì không khác đi tìm chết.

So với mất tính mạng thì buồn tẻ cũng không là gì.

Cứ như vậy, lại qua ba tháng.

Lúc này, Phong Vân đã nhận được quyền Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> Thần cấp, nhưng vì thiên phú linh hồn của hắn còn chưa đủ, cho nên không thể tu hành, chỉ có thể đặt sang một bên.

Trong ba tháng này, Vân Dịch và Thì Thiên có hai đại Thần Vương không gian và thời gian dốc sức dạy bảo, thực lực tiến bộ nhanh chóng.

Tiến bộ nhất đương nhiên là Thì Thiên, hắn ta đã thành công khám phá bích chương, tiến vào cấp độ hạ vị Thần.

Hạ vị Thần thời gian, điều này đã có thể so với trung vị Thần bình thường, còn là tầng đại thành nữa.

Vân Dịch tu luyện không gian huyền ảo cũng có chút thành tựu.

Còn Phong Vân vẫn luôn tu luyện trong biệt thự trang viên, không có động tĩnh nào.

Trong lúc nhất thời, nhiều loại nghị luận nổi lên.

Có người bất bình cho Phong Vân, Vân Dịch và Thi Thiên có Thần Vương chuyên môn chỉ đạo, Phong Vân lại một thân một mình tìm tòi tu hành, làm sao có thể so sánh được?

Cũng có người coi Phong Vân là trò cười, ngày trước được hạng nhất, bây giờ lại như vậy, bọn họ đoán rằng tâm tình Phong Vân đã lạnh rồi.

Nhưng người ôm tâm tính xem náo nhiệt thì càng nhiều hơn.

Chương 502: Chí tôn tinh cầu!

Chương 502: Chí tôn tinh cầu!

Trong biệt thự ở trang viên trên đỉnh Huyền Cực Sơn.

Phong Vân không hề để ý đến hỗn loạn bên ngoài, tập trung tinh thần quét hình chiếu.

Hắn lập chí muốn quét ra thiên phú linh hồn cấp hạ vị Thần, hoàn thành dung hợp, như vậy có thể tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần.

Đây chính là cách nhanh nhất có thể khiến hắn tăng chiến lực đến cấp thượng vị Thần nhanh nhất.

Liên quan đến các phương diện thuộc tính thì chậm hơn một chút.

Cuối cùng là bởi vì phần lớn những thiên tài này đều là hạ vị Thần, lĩnh ngộ huyền ảo. Không đạt đến trung vị Thần lĩnh ngộ nguyên tố, còn kém xa bản nguyên của thượng vị Thần.

Bây giờ hắn không thể rời đại lục Tiềm Long, thì không thể lấy hình chiếu của cường giả khác trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ được.

Cho nên hắn mới muốn tăng phương diện luyện thể nhanh hơn một chút.

Dù sao, chỉ cần thiên phú linh hồn của hắn đạt chuẩn, có thể tu luyện Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần.

Tích!

Theo tiếng thanh thúy này, đại biểu Phong Vân lại lần nữa hoàn thành quá trình quét hình chiếu.

[Thiên phú linh hồn cấp hạ vị Thần] : Đến từ hình chiếu Đồng Tâm.

“Cuối cùng cũng bạo ra...”

Phong Vân chờ ba tháng, quét hình chiếu chín mươi lần, rốt cuộc cũng tuôn ra thiên phú này.

Mặc dù chậm một chút, nhưng vẫn trong phạm vi tiếp nhận được.

“Hiện hóa.”

Phong Vân lập tức hiện hóa thiên phú này.

Ong!

Sau một trận quang huy mãnh liệt, cảm giác quen thuộc lại lần nữa đánh đến.

Biển linh hồn của Phong Vân lại bắt đầu mở rộng, nhiều gấp đôi lúc trước!

Âm thanh đình tai nhức óc như tiếng biển động, khiến người ta biến sắc.

Một lát sau, dung hợp hoàn tất, biển linh hồn ba động cũng dần dần bình ổn lại.

Lúc này Phong Vân nhìn bảng của mình, phía trên viết rõ ràng, thiên phú linh hồn của hắn đã đạt đến cấp trung vị Thần.

Thiên phú linh hồn của hắn vốn là do dung hợp hai cái thiên phú hạ vị Thần mà thành, bây giờ dung hợp thêm một cái nữa liền thuế biến!

“Có thể tu hành Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần rồi.”

Ánh mắt Phong Vân lộ ra tia sáng chói mắt, giờ khắc này, hắn đã đợi ba tháng rồi.

Không hề chần chừ, Phong Vân lấy bí tịch mua sắm từ tổng bộ công hội võ giả vũ trụ ra, bắt đầu tu hành.

Nội dung của bí tịch Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ> cấp thượng vị Thần này còn phức tạp hơn cấp bình thường vô số lần.

Trong đó có ngàn vạn thao tác và chú ngữ, cái sau phức tạp, thâm ảo hơn cái trước.

May mắn Phong Vân đã từng trải qua, cho nên rất nhanh chóng quen thuộc.

Thật ra chuyện này cũng không phải rất khó, tốn mười ngày nửa tháng là có thể tìm hiểu được, chân chính khó, là vấn đề thiên phú linh hồn.

Điểm này Phong Vân đã đạt được tiêu chuẩn, cho nên không có vấn đề gì.

Cứ như vậy, mười ngày sau.

Phong Vân đã ghi nhớ tất cả động tác và chú ngữ.

Hắn đi vào phòng tu hành, ngồi xếp bằng, mô phỏng cảnh tượng trong phòng thành một bầu trời đầy sao.

Như vậy có thể khiến hắn nhanh chóng nhập vào trạng thái hơn.

Phong Vân lập tức dựa theo chỉ thị của Nhật Nguyệt Bất Diệt Đồ, bắt đầu những động tác cổ lão và tang thương, phối hợp với những câu chú ngữ thâm ảo.

Một loại lực lượng vô hình từ trên người hắn tản ra ngoài, thông qua thông đạo thần bí, kết nối với hai tinh cầu Thái Dương và Thái Âm chí cao vô thượng.

Cái này không phải là mặt trời và mặt trăng của hệ Thái Dương, mà là tinh cầu chí tôn của toàn bộ vũ trụ, Thái Dương và Thái Âm!

Quang huy của hai tinh cầu chí tôn này, đủ để chiếu rọi toàn bộ vũ trụ.

Đương nhiên, bình thường không thể chiếu rọi được, mà phải ở trạng thái yên lặng.

Mặt trời, mặt trăng và những tinh cầu khác đều là phân thân của hai tinh cầu chí tôn này, hoặc nói là mô phỏng bọn chúng.

Sau hai giờ, Phong Vân đã hoàn thành tất cả động tác và chú ngữ, hắn bình tĩnh ngồi đó, gương mặt không gợn sóng.

Ầm ầm!

Không lâu sau, chỉ qua mấy giây, năng lượng vô tận màu vàng và màu bạc đột nhiên giáng lâm, tràn ngập toàn bộ phòng tu hành, cũng bao phủ cả người Phong Vân.

Loại năng lượng này, vô luận là độ tinh khiết, hay là số lượng đều vượt xa địa cầu.

“Như vậy, liền bắt đầu đi!”

Phong Vân nói nhỏ một câu, phong bế phòng tu hành, đồng thời tắt thiết bị truyền tin, toàn tâm nhập vào tu hành, bắt đầu luyện hóa.

Cường độ thân thể của hắn, cũng đang tiến bộ từng giây từng phút.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngày này nối tiếp ngày khác.

Phong Vân bế quan năm thứ nhất, Tiểu Hỏa Thần Xích Trần thông qua Hư Thiên Cảnh tầng thứ hai.

Ngay sau đó, năm thứ hai, Liệt Tinh Khắc cũng thông qua cửa thứ hai.

Năm thứ ba, năm thứ tư, năm thứ năm, trong nhóm thiên tài, đã có phần lớn người thông qua Hư Thiên Cảnh tầng thứ hai.

Bọn họ đều là nhất đẳng tinh anh, có tài nguyên của công hội võ giả vũ trụ bồi dưỡng, tiến bộ nhanh như vậy cũng rất bình thường.

Mà Ma Vân, cũng thông qua một tầng, tiến bộ phi tốc.

Trong lúc đó, oanh động nhất chính là Vân Dịch và Thì Thiên.

Hai bọn họ cùng thông qua Hư Thiên Cảnh tầng thứ tư, chiến lực đã gần bằng trung vị Thần viên mãn!

Bốn năm, thiên phú không gian và thời gian tiến bộ đến cấp độ này, thật khiến người ta kinh hãi.

Điều này đương nhiên khiến đám thiên tài nhiệt tình bàn luận, lúc bọn họ thảo luận về Vân Dịch và Thì Thiên, tất nhiên cũng nhắc đến một cái tên khác.

Đó chính là người đã áp lực Vân Dịch và thì Thiên trong thiên tài chiến, người đứng đầu, Phong Vân!

Đáng tiếc, bốn năm qua không hề có tin tức của Phong Vân, giống như là bị ngăn cách, không ai từng nhìn thấy hắn, Ma Vân cũng không ngoại lệ.

Trong đại lục Tiềm Long.

Trên không trung, có một người trung niên bụng phệ đứng đó, nhìn về phương xa, giống như đang chờ đợi cái gì đó.

Ầm ầm!

Đột nhiên, trong hư không xuất hiện từng gợn sóng, giống như có một cục đá ném vào mặt nước yên tĩnh.

Một giây sau, một chiếc phi thuyền xanh thẫm hình chiếc đĩa xuất hiện.

Cửa mở ra, một thân ảnh uy nghiêm mặc chiến giáp màu vàng đi xuống.

“Đã lâu không gặp.”

Người trung niên cười chào hỏi.

“Ngươi thật là sướng, chạy đến đây trông coi người mới, không cần ra bên ngoài mạo hiểm.”

Người mặc chiến giáp cất cao giọng nói.

“Trước nghỉ ngơi một chút, qua một kỷ nguyên lại đi.” Người trung niên lắc đầu nói.

Bọn họ đã làm công việc này rất nhiều năm rồi, đối với bọn họ, một kỷ nguyên cũng không quá dài.

“Lần này vì sao ngươi đến đây?” Người trung niên hiếu kỳ hỏi.

“Phụng mệnh Thiên Diển Thần Vương đến xem trong thiên tài chiến lần này có hạt giống tốt không.” Người mặc chiến giáp cười nói.

“Không ngờ Thiên Diển Thần Vương cũng cảm thấy hưng thú với thiên tài chiến lần này, nhưng ngài ấy phải thất vọng rồi, chất lượng lần này kém xa lần trước, chỉ có hai người có thiên phú thời gian và không gian mà thôi, à đúng rồi, còn một người có năm thuộc tính nữa, nhưng không có tin tức gì, có vẻ như đang bế quan.” Người trung niên lắc đầu đáp.

“Phải không? Những đã đến đây rồi, vẫn là đi xem một chút, dù sao cũng không lãng phí thời gian.”

“Tùy người.” Người trung niên nhún vai nói.

Chương 503: Thượng vị Thần Thế!

Chương 503: Thượng vị Thần Thế!

Người trung niên bụng phệ đứng nói chuyện với người mặc áo giáp trên bầu trời Huyền Cực Sơn, quan sát từng thiên tài.

Dựa vào thực lực của bọn họ, đứng đó yên lặng quan sát, mà những thiên tài bên dưới, đương nhiên không thể phát hiện.

Nhìn một lúc lâu, người mặc áo giáp mới lắc đầu nói: “Quả nhiên như người nói, thiên tài lần này có chất lượng quá kém, gần như không người nào có tiềm chất trở thành Thần Vương.”

“Nhưng tên Vân Dịch và Thi Thiên này coi như không tệ, không hổ là người có thiên phú thời gian và không gian, rất cường đại, đáng tiếc bọn họ đã bị Thần Vương Thời Gian và Thần Vương Không Gian nhìn trúng.” Người mặc áo giáp khẽ thở dài.

“Không phải là còn một người có năm thuộc tính, cũng là người đứng đầu thiên tài chiến lần này sao?” Người trung niên chỉ về trang viên trên đỉnh núi, đó là nơi ở của Phong Vân.

“Ngũ thuộc tính cũng được, giai đoạn trước rất mạnh, nhưng sau khi trưởng thành, e rằng cũng chỉ dừng lại ở cấp thượng vị Thần mà thôi.” Người mặc áo giáp nói.

“Xem ra lần này ta đã đến vô ích.”

“Đã nói với người rồi, lần này không được, ngoại trừ Vân Dịch và Thi Thiên, thì tên Phong Vân kia cũng có thể xem, nhưng vẫn còn nửa vời lắm.” Người trung niên khoát tay nói.

“Được rồi, những việc này cứ để một bên trước, đi uống một chén đi, chúng ta đã rất lâu không gặp rồi.”

Sau đó, hai người hóa thành một đạo lưu quang rời khỏi đây, cũng quên chuyện này sạch sành sanh.

Trong phòng tu hành.

Phong Vân lẳng lặng ngồi khoang chân, nhìn rất bình tĩnh, nhưng không ai biết trong cơ thể hắn đang lột xác kinh người.

Loại thuật biến này đã tiến hành bốn năm, bây giờ đã đến hồi cuối.

Thời khắc này, Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, toàn thân chấn động, tản ra cỗ dao động đánh nát không gian bốn phía.

Nếu để người khác nhìn thấy một màn này, đương nhiên sẽ vô cùng chấn kinh.

Phải biết, nơi đây là tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, cường độ không gian không cần phải nói.

Dù là nơi ngoài cùng nhất ở đại lục Tiềm Long, cường độ không gian cũng cao hơn bên ngoài vũ trụ mấy lần.

Nhưng nhục thân tản mát ra khí cơ đã có thể đánh vỡ không gian, quá kinh khủng!

Ba!

Phong Vân vươn người đứng dậy, nhìn thời gian, phát hiện đã bốn năm trôi qua.

“Không khác với dự đoán của mình.”

Hắn lẩm bẩm nói, lập tức quét mắt nhìn bảng thuộc tính, nhìn thấy trên cột thể chất có ghi, thiên phú thể chất đã đạt đến cấp thượng vị Thần.

Điều này có nghĩa, thân thể của Phong Vân, đã đạt đến cấp thượng vị Thần Thể!

Một hạ vị Thần lại có được thượng vị Thần Thể, nghe mà rợn người!

Sau đó, Phong Vân vừa làm quen với lực lượng thượng vị Thần Thể ngay trong phòng tu hành, vừa xem thiết bị kết nối thông tin, nhìn xem bốn năm qua bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

“Tích!” “Tích!” “Tích!”...

Khi hắn vừa mở máy truyền tin ra, những tiếng nhắc nhở liên tiếp vang lên.

Phong Vân quét mắt nhìn một chút, đa số đều là tin tức Ma Vân gửi đến.

Nội dung cơ bản đều là hỏi thăm hắn.

Phong Vân liếc mắt nhìn qua, tiếp tục mở tin khác.

Rất nhanh, hắn đã bắt được tin tức quan trọng.

“Vân Dịch và Thì Thiên đã đến Hư Thiên Cảnh tầng thứ tư.”

Bốn năm trôi qua, bọn họ đi đến bước này cũng không kỳ lạ.

Mặc dù tu hành không gian và thời gian có lực cản lớn, nhưng bọn họ có Thần Vương Không Gian và Thần Vương Thời Gian dạy bảo, tiến bộ nhanh như vậy là bình thường.

Trừ những bư kiện này, cũng có một số ít chất vấn hấn.

Dù sao năm đó thực lực của Phong Vân nghiên ép tất cả các thiên tài, bọn họ không cam lòng, nhưng ngại thực lực của Phong Vân, nên chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Bây giờ đã qua bốn năm, đã không còn như xưa, bọn họ bắt đầu không nhìn được nữa.

“Cũng được, mình cũng nên đến xông Hư Thiên Cảnh, không biết có thể đi đến bước nào.”

Phong Vân nhẹ nhàng lâm bảm.

Hấn lập tức đeo thiết bị giả lập lên, tiến vào thế giới giả tưởng.

...

Trong Hư Thiên Cảnh.

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện.

Người thủ hộ bạch y nhìn thấy hấn, giật mình nói: “Đã bốn năm, tại sao ngươi không đến xông Hư Thiên Cảnh, người cùng thế hệ với ngươi, một năm còn xông mấy lần.”

“Đang tu hành, không muốn phân tâm.” Phong Vân nhẹ nhàng đáp.

“Hả?”

Người thủ hộ bạch y hơi kinh ngạc nhìn Phong Vân, cảm giác người trẻ tuổi trước mặt này đã không giống trước, hẳn ta có cảm giác như nhìn không thấu.

“Đi.”

Phong Vân khoát tay, trực tiếp bay vào, hướng về phái tầng thứ tư Hư thiên Cảnh, tức tinh cầu thứ tư.

“Xem ra có chuyện thú vị sắp xảy ra.”

Người thủ hộ bạch y vô cùng tin tưởng cảm giác của mình, thầm nói.

Tầng thứ tư Hư Thiên Cảnh, tinh cầu thứ tư.

Sinh cơ ở nơi này còn dày đặc hơn mấy tinh cầu trước mấy phần.

“Ta lựa chọn...”

Phong Vân nghe thấy âm thanh bên tai, thản nhiên nói: “Võ giả hệ lô!”

Ong!

Một giây sau, vô tận sương mù tụ tập, nhanh chóng ngưng tụ ra một võ giả mặc áo tím, vai vác chiến đao, chân đi giày chiến, võ trang đầy đủ, tản ra khí cơ trung vị Thần đại thành.

“Tiếp chiêu!”

Võ giả áo tím vừa mới xuất hiện, đã trực tiếp rút chiến đao, chém thẳng về phía Phong Vân!

Lôi đình hoành không, thanh thế to lớn.

Nhưng mà, Phong Vân nhẹ nhàng đánh ra một quyền.

Oanh!

Nhìn như một quyền nhu hòa, nhưng lúc nó đến, không gian trong phạm vi này bị áp bách lớn, âm âm sụp đổ.

Lấy Phong Vân làm trung tâm, chiến trường này như trở thành cấm khu.

Phốc!

Người mặc áo tím đứng mũi chịu sào, không kịp thốt lên một tiếng, đã nổ tung!

“Một quyền! Cái này, thân thể này!”

Bên ngoài.

Da mặt người thủ hộ bạch y co lại, không nhìn được hít một ngụm khí lạnh.

Nhục thân này đạt đến mức độ nào đây, ngay cả thần lực và nguyên tố pháp tắc cũng bị đánh nổ, thật là mạnh mẽ!

“Dễ dàng như vậy đã phá vỡ thành tích của Thì Thiên và Vân Dịch trong bốn năm qua.”

Người thủ hộ bạch y không biết nên nói gì cho phải!

Nhưng mà, hành động sau đó của Phong Vân đã khiến người thủ hộ bạch y phát hiện, hẳn ta đã đánh giá đối phương quá thấp!

Tầng thứ năm, sau ba chiêu, vẫn là một quyền đánh nổ!

Tầng thứ sáu, sau mười chiêu, vẫn là một quyền đánh nỏ!

Tầng thứ bảy, sau trăm chiêu, kết quả giống như trên!

“Điên rồi, điên rồi! Trong vòng một ngày đã thông qua ba tầng!”

Người thủ hộ bạch y đã kinh ngạc đến ngậy người, bốn năm yên lặng, bây giờ bộc phát, lại khiến người ta không thể tin được!

“Đúng rồi, nhanh gửi tin nhắn cho Côn đại nhân!”

Hắn ta nhớ đến cái gì đó, lập tức biên tập bưu kiện, gửi cho người trung niên.

...

Cùng lúc đó.

Trong một cái đình viện nào đó của đại lục Tiềm Long.

Người đàn ông trung niên ngồi cùng người mặc áo giáp, hai người đang uống rượu nói chuyện phiếm, rất vui vẻ.

“Hà?”

Đột nhiên, người trung niên nhíu mày, ho nhẹ một tiếng.

“Sao vậy?” Người mặc áo giáp uống một ngụm rượu, tùy ý hỏi.

“Là người thủ hộ Hư Thiên Cảnh gửi bưu liên cho ra, chắc là Vân Dịch hay Thì Thiên đã phá thành tích của chính mình rồi.”

Ông ta cười mở ra, nhưng mà, lúc ông ta nhìn thấy nội dung trên đó, bỗng nhiên từ trên ghế đứng dậy, trên mặt tràn đầy rung động.

“Làm sao có thể?”

Chương 504: Mẹ nó, còn có muốn cho chúng ta sống hay không

Chương 504: Mẹ nó, còn có muốn cho chúng ta sống hay không

"Phát sinh cái gì? Người kích động như vậy làm gì?"

Bên cạnh, Kim Khải Nhân nhìn người trung niên đột nhiên đứng lên, mặt mũi tràn đầy rung động, hiếu kỳ nói, đồng thời ý thức nhìn qua một chút máy truyền tin của hắn.

Lập tức một hàng chữ nhỏ rơi vào tầm mắt.

"Lần này thiên tài chiến, người đứng đầu Phong Vân, vừa mới vượt qua Hư Thiên cảnh tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu, tầng thứ bảy, hiện tại đang ở Hư Thiên cảnh tầng thứ tám!"

Cái gì? !

Lần này, ngay cả Kim Khải Nhân đều bị kinh hãi, đột ngột từ chỗ ngồi đứng lên, tròn mắt trừng lớn.

"Hiện tại, người biết ta vì sao mà có phản ứng kịch liệt như vậy rồi chứ." Người trung niên nhìn Kim Khải Nhân, cười khở một tiếng nói.

"Cái này, cái này, đây là thật sao?" Hắn có chút cà lăm.

"Là thật là giả, đi xem một chút không phải sẽ biết ngay sao?"

"Tốt, đi!"

Vù!

Hai người nổi bật trong Thượng Vị Thần, ý thức trong nháy mắt tiến vào thế giới giả tưởng công hội võ giả vũ trụ, Hư Thiên cảnh.

Bên ngoài Hư Thiên cảnh.

Bóng dáng người trung niên và Kim Khải Nhân đồng thời xuất hiện.

"Bái kiến hai vị đại nhân."

Người trông coi áo trắng vội vàng cung kính hành lễ.

"Trận chiến đấu tầng thứ tám của Phong Vân bắt đầu rồi ư?" Người trung niên lập tức hỏi.

"Sắp bắt đầu, hấn vừa mới đến tinh cầu tầng thứ tám."

Người trông coi áo trắng vội vàng nói.

Hấn là người trông coi Hư Thiên cảnh, toàn bộ Hư Thiên cảnh, trừ hấn ra, không có người nào quen thuộc hơn.

Cho dù là trung niên này và Kim Khải Nhân, đều không có tư cách quan sát.

Đương nhiên, Thần Vương trở lên thì không tính.

"Nhanh lên, tiếp sóng video." Kim Khải Nhân phân phó nói.

"Vâng!" Người trông coi áo trắng vung tay lên, lập tức hư không trước mắt xuất hiện một màn hình khổng lồ.

Phía trên xuất hiện cảnh tượng một tinh cầu có từng điểm sinh cơ, Phong Vân đang đứng trên tinh cầu, sắc mặt bình tĩnh, không vui không buồn.

"Sắp bắt đầu rồi!" Trung niên nhân hô lên.

"Tầng thứ tám, đối thủ tương đương với Thượng Vị Thần đại thành! Ta ngược lại muốn xem xem hấn sẽ chiến đấu thế nào!"

Con mắt Kim Khải Nhân chăm chú nhìn, không nhúc nhích.

Bên cạnh, người trông coi cũng rất tò mò, không biết Phong Vân có thể lại lần nữa sáng tạo kỉ lục mới hay không!

...

Hư Thiên cảnh tầng thứ tám.

Sinh mệnh tinh cầu.

Phong Vân nói khẽ: "Ta lựa chọn, Phong Hệ võ giả!"

Kim và Lôi hấn đều đấu qua, thay thành Phong Hệ, từ đó tìm linh cảm vậy.

Cũng coi là sớm cùng các Thượng Vị Thần có thuộc tính khác nhau chiến đấu.

"Ong ——! !" Một giây sau.

Vô tận cuồng phong hội tụ, nhanh chóng ngưng tụ thành một người khoác áo giáp màu xanh, mang theo mặt nạ màu xanh, phiêu dật lại sắc bén, không thể coi thường.

Một tầng này, đối thủ là Thượng Vị Thần đại thành, gần lĩnh ngộ Phong chi bản nguyên đến bảy tầng!

Hàng thật giá thật đại cao thủ!

Hai mắt lạnh lùng dưới mặt nạ của người áo xanh tập trung nhìn Phong Vân, “Ngươi là người đầu tiên trong nhóm thiên tài lần này xông đến tầng thứ tám, không thể không nói, ngươi rất lợi hại.”

"Nhưng đáng tiếc là, ngươi phải dừng bước tại tầng này."

Phong Vân mỉm cười, "Mấy tầng trước đối thủ cũng nói với ta như vậy, sau đó, bọn họ liền toi mạng."

"Hừ! Ta cũng không phải người mà bọn họ có thể so sánh!"

Người áo xanh quanh thân lập tức phun ra từng gợn khí màu xanh, một loại khí tức trực chỉ bản chất tản mát ra, đó là, Phong chi bản nguyên!

Lực lượng áp đảo phía trên huyền ảo cùng nguyên tố!

Là hình thức biểu hiện mạnh nhất trong pháp tắc!

Hơn nữa, còn đạt đến đại thành!

"Nhận lấy một kích của ta đi!"

Người áo xanh rút ra Thần Kiếm phía sau, nhẹ nhàng giương lên, lập tức giữa thiên địa đều là kiếm quang màu xanh, vô số kiếm khí phun trào.

Uy lực linh động cùng sắc bén phát huy đến cực điểm, lại kết hợp hoàn mỹ, phảng phất như không phải là kiếm, mà là từng sợi gió!

Trong khoảnh khắc bao phủ Phong Vân!

"Đây chính là đại thành Phong chi bản nguyên! Phong Vân ngăn không được rồi!"

Bên ngoài, Kim Khải Nhân trầm giọng nói.

Trung niên nhân Côn Chính muốn nói gì đó, nhưng trên màn hình, bạo phát một luồng huyết khí cùng thần lực như núi như biển, kinh khủng, trùng trùng điệp điệp, bao trùm trọn vẹn cả sinh mệnh tinh cầu!

Ầm ầm ——!!

Thiên địa chấn động, toàn bộ sinh mệnh tinh cầu rung động phát ra từng tiếng lạch cạch do không chịu nổi gánh nặng.

"Thượng Vị Thần Thể!?"

"Làm sao có thể là Thượng Vị Thần Thể? Hắn mới tu hành bao lâu chứ?"

"Cái này, cái này . . ." Trung niên nhân Côn Chính, Kim Khải Nhân cùng người trông coi áo trắng, giờ khắc này tất cả đều cất tiếng kinh hô, một mặt rung động.

Một Hạ Vị Thần, lại có được Thượng Vị Thần Thể, nhìn khắp các kì thiên tài chiến trước kia, đều rất ít có tồn tại như vậy xuất hiện!

Hơn nữa còn không phải Thượng Vị Thần Thể bình thường. . .

Trung niên nhân cùng Kim Khải Nhân cảm thụ được dòng thần lực cuộn cuộn như biển lớn kia, sắc mặt điên cuồng co rúm, lượng thần lực này, so với bọn hắn còn nhiều hơn!

Bọn họ trước đó một mực cũng không coi trọng năm hệ thuộc tính, nhưng bây giờ, lần đầu tiên họ cảm nhận được, năm hệ thuộc tính đáng sợ

thể nào, không nói cái khác, chỉ tính về số lượng thần lực, rõ ràng là kinh khủng đến rợn cả người.

Tầng thứ tám.

Thân thể Phong Vân rầm rầm run rẩy, huyết khí màu vàng và thần lực trào lên cùng một chỗ, hỗn hợp năm loại huyền ảo, chấn động kinh khủng đè ép, sinh mệnh tinh cầu dưới chân hấn lung lay sắp đổ!

Đối diện, người áo xanh một mặt sợ hãi, hấn kinh dị phát hiện, Phong chi bản nguyên của chính mình vậy mà lại bị đối phương áp chế.

Đây quả thực không cách nào tưởng tượng nổi, thần lực cùng huyết khí của đối phương, đến cùng cường hoành đến tình trạng nào? Ngay cả bản nguyên đều có thể áp chế, còn là đại thành!

"Một kích, phân thắng thua!"

Một câu nói bình tĩnh xuyên qua cơn dư chấn truyền đến, sau đó, một nắm đấm thép mang theo vô lượng Thần Uy, ngang nhiên đập tới!

Phụt!

Không có kịch liệt đối đầu, cũng không có lực lượng ngang nhau tranh chấp.

Khi một quyền kia rơi xuống, mạnh như bảy tầng Phong chi bản nguyên, cũng chỉ kiên trì được trong mấy giây, sau đó liền trực tiếp vỡ vụn.

Cùng vỡ vụn, còn có người áo xanh kia, không còn chút lực phản kháng nào, bị nghiền nát thành tro!

Tầng thứ tám, vượt qua!

"Phù. . ."

Sau khi mọi chân động lắng lại, bóng dáng Phong Vân hiện ra, hấn sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên một kích vừa rồi kia đã hao hết tất cả lực lượng của hấn.

May mà nơi này là thế giới giả tượng, cũng không tổn thương căn cơ.

"Mạnh nhất chiến lược chính là như thế, khoảng cách Thượng Vị Thần viên mãn còn kém một chút. . ."

Phong Vân nói thầm, bên trong lộ ra một tia tiếc nuối.

Câu này nếu để cho trung niên nhân cùng Kim Khải Nhân ở bên ngoài nghe được, sợ là muốn trực tiếp thổ huyết.

Thời gian bốn năm, liền có được chiến lược nằm giữa Thượng Vị Thần đại thành và viên mãn, lại còn không hài lòng!

Mẹ nó , còn muốn để người khác sống hay không!

Bên ngoài Hư Thiên cảnh.

Dù là trung niên nhân, hay là Kim Khải Nhân hoặc là người trông coi, lúc này, đều ở trong trạng thái im lặng.

Bọn họ tựa như đại não chưa kịp xoay chuyển, vẫn như cũ đắm chìm trong cảnh tượng trên màn hình vừa rồi, thật lâu không thể nào hoàn hồn.

Liên phẳng phát như đang nằm mơ vậy!

Căn bản là không thể tin nổi!

Chương 505: Đã nói là cận bã cơ mà!

Chương 505: Đã nói là cận bã cơ mà!

Trong Hư Thiên cảnh.

Phong Vân cuối cùng cũng không đi xông tầng thứ chín. Tầng thứ tám mặc dù giao thủ không bao lâu, nhưng đây đã là sức mạnh cực hạn của hắn.

Tầng thứ chín, đối thủ có thực lực có thể so với Thượng Vị Thần đại viên mãn, hắn trước mắt không thể chống lại.

Ngẫm lại, vẫn nên quên đi.

Lúc này, Phong Vân trực tiếp thoát ra, trở lại thế giới hiện thực.

Cùng lúc đó, bên ngoài Hư Thiên cảnh.

Không biết qua bao lâu, trung niên nhân cùng Kim Khải Nhân lấy lại tinh thần, bọn họ nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy vẻ rung động của mình lưu lại trong mắt đối phương.

Ngắn ngủi thời gian bốn năm, Phong Vân vậy mà đã đi đến một bước này, có được Thượng Vị Thần Thế!

Phải biết, cho dù là bọn họ, cũng không thể đi đến mức độ này, vẫn còn kém một bậc!

"Không thể tưởng tượng nổi, chỉ trong thời gian ngắn như vậy đã tấn cấp đến Thượng Vị Thần Thể, xem ra Phong Vân các hạ này, Thể Chất thiên phú chắc chắn rất cao!"

Kim Khải Nhân bất tri bất giác thay đổi xưng hô với Phong Vân, không còn gọi thẳng tên, mà là thêm hai chữ "các hạ", lấy làm lễ nghi.

Trung niên nhân nuốt nuốt nước bọt, "Là ta nhìn nhầm rồi, không hổ là thiên tài đã đánh bại người sở hữu Thời Gian cùng Không Gian thiên phú, không phải là người mà chúng ta có thể tùy tiện phán xét."

"Ta cũng như vậy." Kim Khải Nhân cười khở một tiếng.

Cảm giác mình bị hung hăng và mặt.

Trước đó hẳn còn không thể nào chú ý Phong Vân, kết quả hiện tại người ta bạo phát ra thực lực chân chính, vậy mà đã gần đuổi kịp hẳn!

Sau đó, Kim Khải Nhân chào tạm biệt trung niên nhân, "Ta phải trở về đem việc này bẩm báo cho Thiên Thần Vương, Phong Vân các hạ này cũng là một thiên tài cực hiếm thấy!"

Có thể ở cảnh giới Hạ Vị Thần mà đạt tới Thượng Vị Thần Thể, đây cũng là chuyện cực kỳ hiếm có trong công hội võ giả vũ trụ, đủ để khiến Thần Vương coi trọng.

"Ừm, ta cũng muốn bẩm báo lên phía trên."

Lập tức, hai người cùng rời khỏi Hư Thiên cảnh.

Chỉ để lại một mình người trông coi áo trắng ở đây. Hắn ngẫm nghĩ một lát, liền gửi một tin nhắn tới từng nhóm thiên tài.

...

Thế giới giả tưởng đại lục Tiềm Long.

Vân Mộng đang ở trong sân tu luyện cá nhân thuộc về hắn tu luyện.

"Ta đã lĩnh ngộ được sáu tầng Không Gian huyền ảo, tiếp qua mấy năm, liền có thể đạt đến đại thành, đến lúc đó sẽ có thể đối đầu với Thượng Vị Thần sơ cấp. . ."

Không Gian thuộc tính xác thực đáng sợ vô cùng, Hạ Vị Thần đại thành liền có thể chống lại Thượng Vị Thần sơ cấp!

"Hiện tại, mục tiêu của ta chỉ có một, đó chính là vượt qua Thì Thiên!"

Vân Dịch trầm nghĩ.

Về phần những người khác, bao gồm cả Phong Vân, đều đã không còn tính uy hiếp.

Bởi vì Vân Dịch hắn đã sớm vượt qua Hư Thiên cảnh tầng thứ tư, vượt qua những người khác, càng vượt xa Phong Vân.

"Tít!"

"Hử?"

Vân Dịch nghi hoặc cúi đầu nhìn về phía máy truyền tin, hai tin nhắn mới xuất hiện.

"Là người trông coi Hư Thiên cảnh gửi tới, chẳng lẽ là Thì Thiên đột phá tầng thứ tư?"

Mang theo nghi vấn này, hắn ấn mở tin nhắn, lập tức nội dung bên trong lộ ra.

"Phong Vân, gần bốn năm sau lần thứ nhất xông Hư Thiên cảnh, vừa mới liên tục xông qua tầng thứ tư, tầng thứ năm, tầng thứ sáu, tầng thứ bảy, tầng thứ tám."

Vân Dịch bỗng nhiên trừng lớn hai mắt.

Không thể nào!

"Tầng, tầng thứ tám? Chiến lực có thể so với Thượng Vị Thần, không có khả năng! !" Vân Dịch hoàn toàn không thể tin được, "Ta là người sở hữu Không Gian thiên phú chí cao vô thượng, lại có Thần Vương dạy bảo, sao có thể. . ."

"Phong Vân, Phong Vân. . ." Trong mắt Vân Dịch tràn đầy vẻ không thể tin cùng chấn kinh.

. . .

Một chỗ khác.

"Tít!"

Thì Thiên vừa mới tu luyện trở về, mở ra tin nhắn, nhìn thấy nội dung bên trong, hấn bỗng nhiên bóp nát chén rượu trong tay, hương thơm thuần túy, rượu thuận theo bàn tay hấn chảy xuống, nhưng hấn không hề phản ứng lại, mà chỉ gắt gao nhìn chằm chằm tin nhắn kia.

"Phong Vân, Hư Thiên cảnh tầng thứ tám! Không có khả năng! !"

Hấn mới vừa thông qua tầng thứ tư, Phong Vân dù nhanh cũng chỉ vượt tới tầng thứ năm, kết quả hiện tại hấn lại đã trực tiếp đột phá đến tầng thứ tám!

Mẹ kiếp! Đây là đang nằm mơ sao!

"Làm sao có thể như vậy, chẳng phải thầy đã nói ngũ thuộc tính căn bản không đủ để lo sợ sao? Vì sao, vì sao Phong Vân vẫn mạnh như vậy!"

Thì Thiên đã hoàn toàn choáng váng!

Mà một nhóm những thiên tài khác cũng đều thu được tin nhắn.

Không hề nghi ngờ, khi bọn hắn nhìn thấy tin nhắn này, phản ứng đầu tiên chính là không tin.

Nhưng đây là do người trông coi gửi tới, tuyệt đối không thể làm giả, bọn họ không thể không tin!

"Không thể!"

"Phong Vân, Phong Vân làm sao tiến bộ nhiều như vậy được chứ!"

"Ngay cả Vân Dịch cùng Thì Thiên cũng chỉ mới qua tầng thứ tư, Phong Vân, Phong Vân làm sao có thể vượt đến tầng thứ tám!"

"Đã nói ngũ thuộc tính là căn bản cơ mà!"

Ma Vân cũng nhận được tin nhắn này, hắn cũng cảm thấy chấn kinh, có điều sau cơn khiếp sợ cũng vui vẻ tụt đáy lòng.

"Lão đại, ta biết ngay mà, người sẽ không thể nào giống người thường!"

Hồi tưởng lại thời gian ở cùng Phong Vân, từ mới quen đến bây giờ, lần nào Phong Vân chẳng sáng tạo kỳ tích.

Một lần này vẫn như cũ!

...

Sâu trong công hội võ giả vũ trụ trong đại lục La Thiên, một tòa thần điện rộng lớn.

"Bẩm báo Thiên Diển Thần Vương, không hề giả dối, Phong Vân thật sự đã một mạch từ tầng thứ tư xông đến tầng thứ chín, chỉ dùng cảnh giới Hạ Vị Thần."

Kim Khải Nhân đứng trong đại điện, cung kính nói với bóng người cao lớn trên bảo tọa màu vàng.

"Hạ Vị Thần mà đã có được Thượng Vị Thần Thể chất, thiên phú thấp nhất cũng là Thượng Vị Thần cấp, thú vị đấy."

Âm thanh phiêu đảng truyền đến, mang theo một cảm giác uy nghiêm.

"Đáng tiếc, là ngũ thuộc tính."

"Được rồi, người lấy danh nghĩa của ta gửi một tin nhắn cho Phong Vân, hỏi hắn nếu như hắn chịu bỏ qua các thuộc tính còn lại, chỉ chuyên tu thuộc tính Phong, ta có thể thu hắn làm đồ đệ."

Kim Khải Nhân nghe vậy, nội tâm giật mình, không nghĩ tới Thiên Thần Vương cũng động tâm.

Cũng đúng thôi, Hạ Vị Thần liền có được Thượng Vị Thần Thể, nếu tận tâm bồi dưỡng, tương lai vẫn là có cơ hội đạt tới Thần Vương!

Thần Vương có được tuổi thọ gần như vô hạn, thu đồ đệ cũng phải tuyển chọn tỉ mỉ, bởi vì người đó ngày sau cũng sẽ trở thành cánh tay trái cánh tay phải đắc lực của hắn.

Nếu như không có tiềm năng đạt tới Thần Vương, bọn họ đều sẽ không để ý.

Hiển nhiên, biểu hiện của Phong Vân lúc này, đã có được tiềm năng như thế, cho nên Thiên Diễm Thần Vương liền động tâm.

"Thuộc hạ đã hiểu."

Kim Khải Nhân gật đầu, lập tức viết tin, gửi cho Phong Vân.

Đỉnh núi Huyền Cực Sơn.

Phong Vân thả ý thức trở về, hẩn nhìn điếm tích lũy mà chính mình thu hoạch được: 248000.

"Hơn 240000 điếm tích lũy, phát rồi." Liên tiếp xông qua năm tầng, lại thêm vị trí đệ nhất tranh tài chiến nhận được ban thưởng gấp 10 lần điếm tích lũy, tổng cộng lại, hẩn liền có hơn 20 vạn điếm tích lũy!

"Nhiều như vậy điếm tích lũy cũng đủ để ta mua thoải mái rồi!"

Phong Vân lộ ra vẻ vui mừng.

Rốt cuộc không cần lo lắng điếm tích lũy không đủ dùng nữa!

"Tít!"

Lúc này, một âm thanh nhắc nhở đánh gãy mạch suy nghĩ của Phong Vân.

"Ồ? Ai gửi tin nhắn đây?"

Phong Vân cúi đầu nhìn lại, lông mày khẽ nhíu, "Thiên Thần Vương?"

Một vị Thần Vương gửi tin nhắn cho hẩn?

Phong Vân tò mò ấn mở, nội dung rất đơn giản, hần một lát liền đọc xong.

"Để cho ta chỉ tu Phong Hệ, vị Thiên Thần Vương này liền đồng ý thu ta làm đồ đệ."

Hần lẩm bẩm nói.

Gần như không cần cân nhắc, Phong Vân liền cự tuyệt.

Bất hần chuyên tu một hệ là không thể nào.

Chương 506: Thần Vương thờ dài!

Chương 506: Thần Vương thờ dài!

Đối với người khác mà nói, chuyên tu một hệ là chính xác, bởi vì bọn hắn không có nhiều thời gian cùng tinh lực để nghiên cứu như vậy.

Nhưng đối Phong Vân mà nói, đây lại là đường tắt của hắn.

Trong vũ trụ thiên tài rất nhiều, cường giả cũng nhiều như sao trời.

Hắn bất quá chỉ là một thiên tài nho nhỏ đến từ sơ cấp văn minh Địa Cầu, nếu như chuyên tu nhất hệ, tối đa cũng chỉ trở thành Thần Vương.

Đương nhiên, đối với nhiều người, trở thành Thần Vương, đã là truy cầu suốt đời của bọn họ. Bất quá ở đáy lòng của Phong Vân, Thần Vương, vèn vẹn chỉ là một cảnh giới mà thôi.

Vũ trụ rất lớn, Thần Vương nhiều không đếm xuể.

Tham vọng của Phong Vân, tự nhiên không phải chỉ là Thần Vương đã có thể thỏa mãn được!

Hắn cần thực lực tầng thứ cao hơn!

Cho nên nói, tu đa hệ mới là con đường duy nhất của hắn.

Hoặc là không tu, đã tu, liền đi con đường xa nhất, tốt nhất!

Đây chính là tín niệm sống của Phong Vân!

Không chần chờ nữa, Phong Vân lập tức để cho Thiên Diễn Thần Vương hồi phục đi qua, uyển chuyển biểu thị cự tuyệt.

Sau đó, hắn liền đem chuyện này quên bống, bắt đầu chuyên chú từ trong bảo khố chọn lựa đồ tốt để mua sắm.

"Linh Hồn Bí Điển nên tu cấp độ cao, tầng ba kia rõ ràng đã không còn đủ dùng."

Phong Vân lẩm bầm.

Từ sau khi thiên phú Linh Hồn của hắn đạt tới Trung Vị Thần cấp, bên trong Linh Hồn Bí Điển cấp độ pháp môn rèn luyện linh hồn đã có chút thấp, rất khó rèn luyện tốt linh hồn lực hắn mới sinh ra.

Loại tình huống này, tự nhiên là muốn đổi Linh Hồn Bí Điển tầng thứ cao hơn!

Nghĩ như vậy, Phong Vân ngay tại trong bảo khố lục soát cột "Linh hồn", lập tức một cái cửa sổ mới xuất hiện.

'Linh hồn điển tịch loại ' 'Linh hồn binh khí loại ' 'Linh hồn linh vật loại ' 'Linh hồn bí kỹ loại' .

Tổng cộng chia thành bốn cái module.

Phong Vân ấn mở cái thứ nhất, lập tức bắn ra từng trang từng trang sách văn tự cùng hình ảnh.

《 Ngụy Sách 》 : Linh Hồn Cơ Sở Thiên, thích hợp người mới tu luyện, giá bán: 10000 điểm tích lũy.

《 Linh Thư 》 : Có thể trợ giúp khai linh trí, công năng phụ trợ, giá bán: 1 1000 điểm tích lũy.

《 Linh Hồn Bí Điển 》 ; được từ S cấp Vũ Trụ Bí Cảnh, có khả năng cường hóa hồn phác, nhưng đối thiên phú Linh Hồn có yêu cầu cực cao, tổng cộng chia thành Cơ Sở Thiên, Tiến Giai Thiên, đại thành thiên cùng viên mãn thiên, trước mắt chỉ lấy ghi chép có trước hai thiên, giá bán: 30000 điểm tích lũy.

...

...

Phong Vân chỉ thấy cái thứ ba, liền phát hiện ra thứ mình cần là Linh Hồn Bí Điển.

"Có được từ Vũ Trụ Bí Cảnh a, !" Vũ Trụ Bí Cảnh hẳn cũng đã nghe thấy, cùng với những bí cảnh không gian trên Địa Cầu giống nhau, trong vũ trụ, thỉnh thoảng cũng xuất hiện một chút bí cảnh gì đó.

Bên trong cũng cùng Địa Cầu giống nhau, cơ duyên vô số.

Khác biệt chính là, những cái kia bí cảnh trên Địa Cầu vật phẩm bên trong đều qua quýt bình bình.

Mà bên trong Vũ Trụ Bí Cảnh, tuyệt đại bộ phận đều là vật phẩm cực kỳ trân quý!

Nếu như nhất định phải so sánh, giống như là công rãnh và đại dương vậy!

"Xuất ra từ Vũ Trụ Bí Cảnh, nhưng chỉ có Cơ Sở Thiên cùng Tiến Giai Thiên. . ."

Phong Vân đọc qua một chút, Cơ Sở Thiên hẳn đã nắm giữ ba tầng kia, cho nên không cần mua sắm.

"Vậy ta chỉ cần mua Tiên Giai Thiên đã được rồi."

Phong Vân nói thêm.

Tiên Giai Thiên cùng Cơ Sở Thiên khác biệt là, chỉ có một tầng.

Với lại đôi thiên phú Linh Hồn yêu cầu cực cao. Nhất định phải đạt tới Trung Vị Thần cấp mới được.

Phong Vân vừa vặn hợp cách.

"Khó trách ta cảm giác Linh Hồn Bí Điển không hiệu quả nữa, nguyên lai là bởi vì thiên phú Linh Hồn của ta vượt quá chỉ tiêu, Tiên Giai Thiên mới có thể thỏa mãn ta "

Phong Vân trong lòng nói.

Sau đó.

Hắn lại xem các module khác.

Vốn Phong Vân còn dự định mua sắm mấy món binh khí linh hồn, dù sao Hồn Thiên Binh đã hoàn toàn theo không kịp tiến độ của hắn.

Nhưng khi hắn vừa nhìn thấy giá cả những cái kia, liền trực tiếp rút lui.

Rẻ nhất, cũng phải là 20w điểm tích lũy trở lên!

"Binh khí Linh hồn thế mà lại mắc như vậy, có thể so với một kiện Thần Vương binh!"

Phong Vân lú lười.

Bất quá cũng rất bình thường, hấn nghe nói tài liệu rèn đúc linh hồn binh cực kỳ khó có được, mỗi một kiện linh hồn binh đều là độc nhất vô nhị, khó có được cái thứ hai.

"Vẫn là về sau lại mua a."

Phong Vân lắc đầu, giao điểm tích lũy qua, sau đó hấn liền rời khỏi giao diện.

Cuối cùng, hấn ngẫm lại, lại mua cho mình một thanh chiến kiếm Thượng Vị Thần cấp, dù sao giá bán là 10000 điểm tích lũy, đối với hấn hiện tại mà nói, không tính quá đắt.

"Thiên? Tên không sai, liền là người đi."

Phong Vân tùy ý chọn một thanh Thượng Vị Thần kiếm mua sắm.

Binh khí Thượng Vị Thần cấp, nói như vậy, chỉ có Thượng Vị Thần mới có thể hoàn toàn phát huy uy năng của nó.

Nhưng thần lực cùng thể chất của Phong Vân đều đã đạt tới cấp độ Thượng Vị Thần, thậm chí sắp tiếp cận đại viên mãn, bởi vậy dùng cái Thượng Vị Thần kiếm này, hoàn toàn không nói chơi.

Khuyết điểm duy nhất có thể là Phong Vân không có lĩnh ngộ được bản nguyên, không thể phát huy trăm phần trăm được, nhưng cũng có 80%!

"80% cũng đủ, dù sao ta có rất nhiều thuộc tính dung hợp thêm kiếm kỹ Thần cấp, có thể đền bù phương diện này không đủ."

Phong Vân bây giờ đã có được 《Thần Phong Kiếm Điện》 cùng 《Kim Kiếm Thần Điện》 hai môn kiếm kỹ Hạ Vị Thần cấp, đều là Kiếm chi

pháp tắc cùng huyền ảo dung hợp, uy năng có thể so với một võ kỹ thuộc tính Trung Vị Thần cấp.

Với lại, 《 Kim Kiếm Thần Điện 》 là hấn xoát ra, đã đạt tới cấp độ viên mãn, càng không thể khinh thường được.

"Trước mắt mà nói hấn là đủ dùng, đợi đến lúc cảnh giới của ta tăng lên, sau đó đổi lại võ kỹ Thần cấp lợi hại hơn a."

Phong Vân lâm bầm nói.

Sau đó.

Hấn nhắm mắt ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu xoát phần hình chiếu hôm nay.

Cùng lúc đó.

Vàng son lộng lẫy trong cung điện.

Kim khai nhân thu được hồi âm của Phong Vân, khi hấn nhìn thấy nội dung phía trên, có chút không dám tin tưởng.

Phong Vân, vậy mà cự tuyệt Thiên Diễn Thần Vương thu làm đồ đệ!

"Làm sao? Có phải là hấn cự tuyệt hay không?" Trên bảo tọa, thanh âm của Thiên Diễn Thần Vương truyền đến.

"Vâng, Thần Vương đại nhân." Kim khai nhân cung kính nói.

"Ta sớm đoán được hấn sẽ cự tuyệt, có thể ở cái tuổi đó đi đến một bước này, nội tâm đều có kiêu ngạo của mình, hấn tu năm hệ, tất nhiên cũng là tuân theo nội tâm kiêu ngạo của mình, không phải người khác nói dăm ba câu đã có thể dao động được."

Thiên Diễm Thần Vương lắc đầu, "Đáng tiếc, loại thiên tài này thành cũng kiêu ngạo, bại cũng kiêu ngạo, tự tin cực đoan, căn bản nghe không nổi ý kiến của người khác."

"Chờ đi, cuối cùng hiện thực tàn khốc sẽ để cho hắn thấy rõ chính mình, lúc đó, nếu như hắn tỉnh ngộ, ta lại thu hắn nhập môn."

"Thuộc hạ sẽ thời khắc chú ý tới động tĩnh của Phong Vân kia, vừa có tình huống mới sẽ báo cáo cho Thần Vương đại nhân ngài."

Kim Khải nhân ôm quyền nói.

"Ân, lui ra đi."

...

【Kiếm chi pháp tắc tầng bảy】 : Đến từ hình chiếu An Tất Thác.

【Không Gian huyền ảo tầng một】 : Đến từ hình chiếu Vân Thiên.

Trong phòng tu luyện.

Phong Vân nhìn hai vật rơi xuống bên trong túi đeo lưng, ngẩn ngủ ngẩn người, sau đó trên mặt liền lộ ra biểu lộ cực kỳ vui vẻ.

Cái gì gọi là kinh hỉ!

Cái này chính là kinh hỉ!

Chương 507: Thế giới nhiệm vụ!

Chương 507: Thế giới nhiệm vụ!

Trong phòng tu luyện.

Phong Vân tâm tình vui sướng thật lâu không cách nào bình tĩnh lại.

Hắn nhìn vật bên trong túi đeo lưng, cái này thật đúng là xảy ra bất ngờ kinh hỉ.

Kiểm chi pháp tắc tầng bảy cũng không cần nói, tuyệt đối đồ tốt.

Mà càng làm cho Phong Vân kinh hỉ hơn, dĩ nhiên chính là Không Gian huyền ảo kia!

Ý vị này là, sau khi hắn hiển hóa dung hợp, liền có thể có được không gian thành thần!

Không gian thành thần, lúc hắn ở địa cầu đã vô cùng khát vọng, nhưng trong lòng cũng biết cái này rất khó đạt được, độ khó quá cao.

Bất quá bây giờ, Phong Vân rốt cục đạt được ước muốn rồi!

"Trước hiển hóa Kiểm chi pháp tắc."

Phong Vân lúc này ở trong lòng mặc niệm một tiếng.

【 hiển hóa Kiểm chi pháp tắc tầng bảy. . . Hiển hóa bên trong. . . Hiển hóa thành công! 】

Nôi!

Hình như có thanh âm kiếm ra khỏi vỏ vang lên, vô hình có chất, phong mang chột lộ.

Một giây sau.

Trong đầu Phong Vân liền có vô số tiếng kiếm reo vang lên, ngay sau đó, cảm ngộ vô cùng vô tận xông lên đầu.

Trong nháy mắt, Phong Vân cảm giác mình phảng phất hóa thân làm kiếm, ở trong thiên địa tung hoành, trăm thiên diệt địa!

Loại cảm giác này cực kỳ chân thực, để cho người ta trầm luân vào trong đó.

Không biết qua bao lâu, dường như một cái chớp mắt, lại giống như là vĩnh hằng.

Phong Vân chậm rãi tỉnh dậy, khi hăn mở to mắt ra, bên trong phòng tu luyện bốn phía đột nhiên có kiếm khí trường ngâm.

"A!"

"A!"

"A!"

Kiếm khí vô ảnh tiết ra ngoài, ẩn chứa Kiếm chi pháp tắc, uy lực vô tận.

May mắn phòng tu luyện này là áp dụng kim loại đặc thù kiên cố chế tạo thành, bằng không mà nói, toàn bộ phòng tu luyện cũng sẽ bị xuyên thủng!

"Đơn thuần Kiếm chi pháp tắc uy lực có thể so với chút thành tựu Trung Vị Thần, lại thêm thuộc tính khác dung hợp vào, hẳn là có thể sánh ngang Trung Vị Thần viên mãn, thậm chí là Thượng Vị Thần sơ cấp. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Kim chi huyền ảo của hắn đã đạt tới tầngbảy, lại thêm Kiếm chi pháp tắc tầngbảy dung hợp vào, uy năng thẳng hướng tới Thượng Vị Thần sơ cấp.

Bởi vì hai loại thuộc tính này, đều là thuộc về loại lực công phạt cực mạnh, dung hợp với nhau, tự nhiên sẽ càng mạnh hơn.

Hơn nữa còn không phải một cộng một bằng hai, mà là cao hơn!

Hoàn tất dung hợp Kiếm chi pháp tắc, Phong Vân liếc về phía vật thứ hai rơi xuống, Không Gian huyền ảo.

"Không thể ở chỗ này hiển hóa dung hợp, bằng không thì động tĩnh thành thân rất lớn nhất định sẽ bị phát hiện."

Phong Vân tạm thời còn không nghĩ sẽ bại lộ sự thậtkhông gian thành thân, Công Hội Võ Giả Vũ Trụ cường giả như mây.

Mà rừng lớn, chim gì cũng có.

Để phòng vạn nhất, vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

"Nhưng ta không có đạt tới Thượng Vị Thần, lại không thể đi ra ngoài a."

Phong Vân yên lặng nói, lập tức ánh mắt hắn sáng lên, "Có, mặc dù không thể đi ra ngoài, nhưng ta có thể xinnhiệm vụ thế giới, đi vào bí cảnh thế giới đột phá a!"

Bên trong bí cảnh thế giới bao hàm toàn diện, rộng rãi lẫn lộn, coi như hấn đột phá thành thần, cũng sẽ không khiến cho ai chú ý cả.

"Liên đi bí cảnh thế giới a."

Phong Vân nghĩ đến là làm, lập tức mở ra giao diện nhiệm vụ, lục soát nhiệm vụ thế giới.

Cái gọi là nhiệm vụ thế giới, căn cứ hiểu biết lúc trước của hấn, là ở Công Hội Võ Giả Vũ Trụ mà hạ bí cảnh thế giới bên trong chấp hành nhiệm vụ.

Mà bí cảnh thế giới này, phần lớn đều đã từng phát sinh qua chiến tranh cùng với Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, sau khi chiến bại mới hình thành nên!

Theo một ý nghĩa nào đó nói, những này bí cảnh thế giới này, kỳ thật cùng thế giới bình thường không có gì khác biệt.

Một lát sau.

Phong Vân lục soát nhiệm vụ thế giới, nhẹ nhàng ấn mở.

Lập tức phía trên xuất hiện một hàng chữ.

' Nhiệm vụ thế giới tổng cộng chia thành năm cấp độ, cấp đơn giản (tỷ lệ tử vong là 0%), cấp phổ thông (tỷ lệ tử vong là 10%), cấp khó khăn, (tỷ lệ tử vong là 30%), cấp nguy hiểm (tỷ lệ tử vong là 60%), cấp Địa Ngục (tỷ lệ tử vong là 90%),

Phong Vân liếc nhìn xuống, sắc mặt khẽ biến thành run sợ, cái nhiệm vụ thế giới này so với trong tưởng tượng của hấn còn tàn khốc hơn nhiều.

Nhiệm vụ cấp Nguy hiểm coi như đã quá đáng, thế mà nhiệm vụ cấp Địa Ngục còn có tử vong tỷ lệ cao tới 90%.

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường, Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bồi dưỡng là cường giả thiết huyết, mà không phải là cậu ấm.

Chỉ có ở trong sinh tử cùng lịch luyện, trưởng thành mới là nhanh nhất!

"Coi như cấp Địa Ngục, tạm thời không thể đi."

Phong Vân trực tiếp lướt qua cấp Địa Ngục, trừ phi hắn có được chiến lực cấp Thần Vương, mới xem xét cái này, nếu không phải vậy thì không phải là khiêu chiến, hoàn toàn là đi tìm đường chết.

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng, Phong Vân lựa chọn cấp nguy hiểm. Cấp nguy hiểm, tử vong tỷ lệ là 60%, ở trong năm cấp bậc xếp thứ hai.

Tỷ lệ tử vong 60%, kỳ thật cũng đã là rất cao.

Phải biết là, nhận những nhiệm vụ này, đều là võ giả của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Có thể đi vào Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, nói thế nào cũng đều là Thượng Vị Thần cấp.

Nhưng dù cho như thế, tử vong tỷ lệ vẫn như cũ đạt tới 60%, có thể nghĩ được nguy hiểm trong đó.

"Ta có chỉ năng lực Không Gian cùng năng lực Thời Gian, mà còn có năng lực Hắc Âm nữa."

"Luận năng lực giữ mạng, xem như là Thần Vương cũng không bằng ta."

Phong Vân nói thầm: "Cấp nguy hiểm với ta mà nói cũng không có nguy hiểm như vậy."

Với lại, cấp nguy hiểm càng nguy hiểm, thì mang ý nghĩa ban thưởng nhiệm vụ sẽ càng phong phú, thậm chí, bên trong những thế giới này còn có không ít cơ duyên nữa.

Có thể nói, nguy hiểm cùng kỳ ngộ luôn tồn tại cùng nhau.

Lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng lựa chọn nhiệm vụ thế giới "Cấp nguy hiểm".

"Hô!"

Trên màn hình lập tức xuất hiện một tiêu chí cảnh cáo.

"Phong Vân các hạ! Kiểm tra được ngài là lần đầu tiên xác nhận nhiệm vụ thế giới, đề nghị lần đầu tiên nên bắt đầu từ cấp đơn giản, chờ tích lũy kinh nghiệm nhất định, sau đó lại thử xác nhận nhiệm vụ cấp nguy hiểm.

"Nếu không dựa theo ghi chép của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ chúng ta năm nay, lần đầu tiên liền xác nhận nhiệm vụ thế giới cấp nguy hiểm, tử vong tỷ lệ sẽ đạt tới 80%, xin ngài hãy thận trọng cân nhắc!"

Lần đầu tiên xác nhận nhiệm vụ cấp nguy hiểm, tỷ lệ tử vong lại đạt tới 80%.

Thần sắc Phong Vân hơi động, bất quá hắn tự cho là mình có năng lực giữ mạng cực cao, phương diện sức chiến đấu, cơ hồ cũng ngang với Thượng Vị Thần đại viên mãn.

Nếu như vậy mà vẫn không tiếp nhận nhiệm vụ cấp nguy hiểm, vậy thì một chút tính khiêu chiến cũng không có.

Quả thật hắn nhận nhiệm vụ là để có thể thần không biết quỷ không hay đột phá Không Gian Hạ Vị Thần, nhưng hắn cũng muốn kiếm nhiều điểm

tích lũy một chút, tự nhiên không thể nhắm mắt mà nhận nhiệm vụ.

Phong Vân không do dự nữa, lựa chọn xác nhận nhiệm vụ cấp nguy hiểm.

"Tích!"

Lập tức, một bảng danh sách nhiệm vụ cấp nguy hiểm bắn ra, phía trên ghi chép các nhiệm vụ thế giới cấp nguy hiểm.

《 Hòa Diệm Sơn 》 (Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bí cảnh cấp B),

《 Thương Lan thế giới 》 (Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bí cảnh cấp A),

《 Hàn Băng Điện 》 (Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bí cảnh cấp B)

《 tự nhiên tinh 》 (Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bí cảnh cấp A),

《 Đồ Đằng thế giới 》 (Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bí cảnh cấp A),

Lít nha lít nhít ký tự, Phong Vân đếm sơ qua một lần, có chừng hơn 100 nhiệm vụ thế giới.

Trong đó nhỏ nhất, cũng là lớn như Địa Cầu vậy, mà lớn nhất, có thể so với một khu tinh hệ!

Chương 508: Đồ Đẳng thế giới!

Chương 508: Đồ Đẳng thế giới!

Hơn 100 nhiệm vụ thế giới này, mỗi một cái đều có giới thiệu sơ lược, lịch sử đã lâu, tồn tại rất nhiều kỷ nguyên rồi.

Điều này cũng làm cho Phong Vân lần nữa cảm nhận được đại thủ bút của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, có được dạng thế giới này, để cho thành viên nội bộ trưởng thành trong lịch luyện, giết chóc.

Không cần nghĩ, cũng có thể khẳng định những nơi này là do các cao tầng của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ chinh chiến nam bắc mà đoạt được!

...

Phong Vân nhìn một vòng, cuối cùng lựa chọn "Đồ Đẳng thế giới.

Thế giới này cách Tiềm Long đại lục là gần nhất, những cái khác, đều cách quá xa, chí ít khoảng cách cũng là hơn ức năm ánh sáng.

"Cách Tiềm Long đại lục chỉ có 10 vạn năm ánh sáng, vẫn còn chấp nhận được, với Không Gian Khiêu Dục, một ngày thời gian ta hẳn có thể tới nơi."

Phong Vân trong lòng xác định nói.

Lập tức, hắn ấn mở Đồ Đẳng thế giới" .

"Đồ Đẳng thế giới, bên trong vũ trụ dựng dựng ra bí cảnh thế giới đặc thù, sinh ra ở 100 kỷ nguyên trước, cực kỳ cổ lão, bọn họ tu luyện một loại gọi là 'Đồ đẳng' lực lượng, cường giả vô số, có chính mình ngôn ngữ, văn hóa cùng văn minh tu luyện riêng."

"Bọn họ cực độ sùng bái lực lượng."

"Ở 50 kỷ nguyên trước, Công Hội Võ Giả Vũ Trụ chúng ta cùng Đồ Đẳng thế giới phát sinh một trận đại chiến hủy thiên diệt địa, cuối cùng hi sinh hết 110 vị Thần Vương, đem Đồ Đẳng thế giới trấn áp phong ấn lại."

Đây đều là giới thiệu liên quan tới Đồ Đẳng thế giới, Phong Vân xem hết những giới thiệu này.

"Hi sinh 10 vị Thần Vương mới có thể chiến thắng thế giới này, đây là chiến tranh quy mô to lớn và thảm thiết cỡ nào."

Phong Vân không khỏi tắc lưỡi.

Thần Vương chí cao vô thượng, đến bọn họ cũng vì chinh chiến mà chết, có thể nghĩ được có bao nhiêu tàn khốc.

"Chú ý."

"Bởi vì trận chiến kia, Đồ Đẳng thế giới đã cực độ bài xích ngoại vật, cho nên nếu muốn lựa chọn thế giới này, nhất định không thể mang theo bất kỳ vũ khí hay trang bị nào, ngay cả quần áo cũng phải đổi, tất cả tuân theo trang phục bản địa của Đồ Đẳng thế giới, ngôn ngữ cũng như thế."

Phong Vân nhìn đến đây, hơi nhíu mày lại, "Còn tốt may là Đồ Đẳng thế giới có ngàn vạn chủng tộc khác nhau, cũng có nhân loại, bằng có lẽ ta phải "Chỉnh dung " rồi."

"Binh khí cùng quần áo? Phía trên này nói sau khixác nhận nhiệm vụ sẽ đưa tới một bộ, không cần lo lắng." "Về phần ngôn ngữ, bằng vào cường độ linh hồn của ta bây giờ, học một môn ngôn ngữ cũng mất khoảng một canh giờ."

Phong Vân tiếp tục nhìn xuống:

【nhiệm vụ thế giới đồ đẳng】 :

1, thu hoạch được một trương đồ đẳng, yêu cầu: Phẩm chất không thêm kém hơn tinh phẩm, thành công có thể đạt được ít nhất là 10w điểm tích lũy (đồ đẳng cấp bậc càng cao, điểm tích lũy cũng càng cao)

2, thu hoạch được 'huy chương Đồ đẳng ', thành công nhận được 50w điểm tích lũy.

【 hai nhiệm vụ này hoàn thành một cái coi như hoàn thành nhiệm vụ thế giới.

"Thu hoạch được đồ đẳng cùng huy chương đồ đẳng a."

Đồ đẳng là đặc sản của Đồ Đẳng thế giới, nơi khác không có, lại phân ra thành thấp kém, phổ thông, giống nhau, lương phẩm, chất lượng tốt, tinh phẩm, huy hoàng, Sử Thi tám đẳng cấp khác nhau.

Mà huy chương đồ đẳng, bình thường chỉ có đồ đẳng Thánh Điện mới có.

"Vẫn được, có thể tiếp nhận, nhận." sau khi Phong Vân xem xong, lựa chọn xác nhận.

"Tích!"

"Phong Vân các hạ xác định xác nhận nhiệm vụ thế giớiĐồ Đẳng!"

"Một lúc nữa sẽ có phi thuyền vũ trụ tới đón người đi Đồ Đẳng thế giới, xin chờ một chút!"

Phong Vân sau khi xem xong liền đóng giao diện, hấn nhắm mắt lại, "Đồ đẳng, huy chương đồ đẳng, có lẽ rất khó, nhưng như thế mới có tính khiêu chiến."

Mà sau khi hấn xác nhận nhiệm vụ không lâu, người hầu phục thị bên ngoài đến bẩm báo, nói tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ đưa một ít đồ vật tới.

Phong Vân cho lấy vào.

Lúc đầu hấn cho rằng tổng bộ đưa tới vũ khí cùng quần áo của Đồ Đẳng thế giới, kết quả phát hiện hóa ra là chiến kiếm Thần cấp, cùng 《Linh Hồn Bí Điển》 Tiến Giai Thiên lúc trước hấn đặt mua ở trên mạng.

"Muốn đi Đồ Đẳng thế giới, chiến kiếm này không thể mang theo, bắt quá 《Linh Hồn Bí Điển》 này lại có thể mang đến."

Phong Vân yên lặng tính toán.

Hấn muốn cải trang thành thổ dân của Đồ Đẳng thế giới càng giống càng tốt, như thế mới có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ hơn, với lại nguy hiểm cũng sẽ giảm bớt.

Nếu có ai dám ở Đồ Đẳng thế giới dùng khoa học kỹ thuật, bị các siêu cấp cường giả của Đồ Đẳng thế giới phát hiện, tất nhiên là sẽ chết không có chỗ chôn.

Bởi vì, Đồ Đẳng thế giới căn bản không có cái gì là khoa học kỹ thuật cả.

"Ầm ầm ——! !"

Cũng không lâu lắm, ngoài trang viên liền vang lên một tiếng oanh minh, một chiếc phi thuyền vũ trụ có hình thái giống như chiến kiếm chậm rãi hạ xuống.

"Đến."

Phong Vân ánh mắt sáng lên, rời khỏi trang viên.

"Cung tiễn đại nhân, chúc đại nhân thuận buồm xuôi gió."

Khoa Lý mang theo một đám người hầu cùng hộ vệ cung kính hành lễ đối Phong Vân nói.

"Ân, gặp lại sau."

Phong Vân vẫy vẫy tay, sau đó tiến vào bên trong chiếc phi thuyền vũ trụ kia, phóng lên tận trời, biến mất không còn thấy gì nữa.

. . . Trong vũ trụ lạnh lẽo, ba chiếc phi thuyền hình kiếm đang lao nhanh.

"Đại nhân, đây là binh khí cùng quần áo đặc thù của Đồ Đẳng thế giới, còn ngôn ngữ của bọn họ, chúng ta dự tính sau 20 giờ sẽ đưa đến, hi vọng ngài có thể chuẩn bị kỹ càng trước đó."

Trong phòng lái, một nữ tử tóc màu tím cung kính nói với Phong Vân.

"Ân." Phong Vân gật gật đầu.

Lập tức hần tiến vào căn phòng xa hoa phía dưới, thay đổi quần áo thông thường của Đồ Đẳng thế giới.

Về phần ngôn ngữ, Phong Vân chỉ cần một giờ để giải quyết.

Thời gian còn lại, hắn ngồi dựa vào trên ghế sa lon, bắt đầu tu tập 《Linh Hồn Bí Điển》 Tiến Giai Thiên.

Cái Tiến Giai Thiên này chỉ có một tầng, giảng hắn dùng tinh thần lực hóa thành "Thập Vạn Đại Sơn", tọa trấn ở bên trong linh hồn hải, thời khắc đều áp bách, dẫn đến tác dụng rèn luyện cùng chiết xuất.

"Phải dùng tinh thần lực ngưng tụ ra Thập Vạn Đại Sơn a."

Độ khó của việc này không phải cao bình thường, đối lại là những người khác, đoán chừng một tòa cũng không ngưng tụ ra được.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, vẫn là không có gì khó khăn cả.

Hắn bắt đầu vận chuyển tinh thần lực tràn vào trong thức hải, từng giờ từng phút hội tụ, chuẩn bị hình thành 'Núi'.

Thời gian tu hành luôn luôn trôi qua rất nhanh.

20 giờ thoáng cái đã qua.

"Đại nhân, chúng ta đến rồi."

Bỗng nhiên một thanh âm êm tai truyền vào trong tai của Phong Vân.

Hắn hơi mở mắt ra, thông qua màn hình, nhìn thấy cảnh tượng ngoại giới.

Chỉ thấy một viên tinh cầu khổng lồ lơ lửng bên trong vũ trụ, xung quanh có vô số thiên thể, hành tinh vờn quanh, trên mỗi một thiên thể hay hành tinh đều có quân đội trú đóng.

Mà ở trên một thành tinh lớn nhất, tọa lạc một tòa cung điện vô cùng rộng lớn, vàng son lộng lẫy, sáng chói mộng ảo.

Lộ ra một loại cảm giác thần thánh.

"Đại nhân, tòa cung điện này là hành cung của Hủy Diệt Thần Chủ, phụ trách trấn thủ cái Đồ Đẳng thế giới này."

Nữ tử tóc màu tím giới thiệu nói: "Nguyên nhân bởi vì có Hủy Diệt Thần Chủ ở đây, nên Đồ Đẳng thế giới này vô số năm qua mới không có cường giả dám đi ra ngoài, chỉ có thể đợi ở bên trong."

Hủy Diệt Thần Chủ, trấn áp Đồ Đẳng thế giới?

Phong Vân nghe vậy, nhẹ hít một ngụm khí lạnh, lực lượng một người trấn áp cả một cái thế giới, là khí phách cỡ nào!

.....

Sư Huynh Ta Thật Là Uy Vũ truyện có view thuộc top 3 QQ có lượt tương tác nhiều nhất trong 12/2019

Chương 509: Người bên ngoài vũ trụ!

Chương 509: Người bên ngoài vũ trụ!

"Phong Vân đại nhân, chúng ta có lập tức tiến vào Đồ Đằng thế giới hay không?"

Trong phi thuyền, cô gái tóc tím nói với Phong Vân.

"Vào chứ." Phong Vân gật đầu nói.

"Vâng."

Cô gái tóc tím quay đầu, nói về phía phòng lái phi thuyền: "Ngụy trang mô phỏng, mô phỏng thành hòn đá bình thường."

"Đã rõ!"

Trí năng âm thanh của phi thuyền truyền đến.

Một giây sau.

Bề ngoài phi thuyền biến hóa, rất nhanh liền biến thành một cục đá nhỏ không đáng chú ý, dùng tốc độ kinh người bay về phía Đồ Đằng thế giới.

Cũng không lâu sau, hòn đá liền xông qua khí quyển, đi vào tầng đối lưu.

Tới nơi này, phi thuyền liền dừng lại.

"Phong Vân đại nhân, từ nơi này chính ngài phải tự mình xuống dưới, phi thuyền xâm nhập vào sâu thẳm nữa rất có thể bị phát hiện, Đồ Đằng thế giới cũng có Thần Vương tồn tại."

Cô gái tóc tím mở miệng nói.

"Ừm."

Phong Vân khẽ gạt đầu, lập tức mở cửa khoang, từ trên không trung nhảy xuống.

Vút! . . .

Hắn như một viên thiên thạch vũ trụ từ tầng đối lưu rơi thẳng xuống. Trong quá trình này, hắn phát động Hắc Ám năng lực và Không Gian năng lực, gần như vô thanh vô tức mà rơi xuống.

"Đồ Đằng thế giới, cường giả như rừng, ngay cả Thần Vương cũng tồn tại, nhất định phải cẩn thận."

Phong Vân thâm lâm bầm.

Kỳ thật lấy thực lực của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, quét ngang toàn bộ Đồ Đằng thế giới hoàn toàn không thành vấn đề.

Sở dĩ giữ lại nó, chắc hẳn cũng là vì muốn cho thành viên của công hội coi nơi này như một phó bản mà rèn luyện.

Thế giới bí cảnh giống như Đồ Đằng thế giới này, dưới trướng tổng bộ còn có rất nhiều.

"Không hổ là thế lực đỉnh phong trong nhân loại tộc quần."

Phong Vân không thể không lần nữa cảm thán.

Một phút sau.

Phong Vân thuận lợi xông phá tầng mây cuối cùng.

Mà trước mắt hắn, cũng rõ rệt hiện ra dáng vẻ của bề mặt Đồ Đằng thế giới.

Đó là một vùng núi, trùng điệp chập chùng, uốn lượn như rồng, ở giữa là rừng cây dày đặc, cổ thụ che trời, các loại hung thú hoành hành khắp chốn.

Mà ở khu vực bên ngoài dãy núi, lờ mờ có thể nhìn thấy một vài công trình kiến trúc, hình như là một tòa thành.

"Vút!"

Phong Vân bước chân ra, trực tiếp đi vào một góc trong ngọn núi.

Đồ Đằng thế giới cổ xưa, nghênh đón một người của thế giới bên ngoài!

...

Trong rừng rậm.

Một bóng người trẻ tuổi đứng ngạo nghễ, ngũ quan tuấn mỹ, người mặc quần áo luyện công màu đen, lưng đeo một thanh chiến kiếm, ánh mắt thâm thúy vô biên.

Chính là Phong Vân.

"Nơi này, hàm lượng nguyên lực trong không khí rất cao, có thể so với nồng độ nguyên lực trên đại lục Tiềm Long, khó trách có thể sinh ra Thần Vương."

Phong Vân lâm bẫm.

Nhưng đáng tiếc, mặc dù ở chỗ này đạt tới thành tựu Thần Vương, cũng không có cách nào tiến vào vũ trụ vô tận, trừ khi nguyện ý gia nhập tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

Đương nhiên, làm một Thần Vương giống như vậy cũng không phải số ít.

"Trước hiển hóa dung hợp Không Gian huyền ảo, cái khác sau này lại nói."

Dù sao nhiệm vụ này không có thời gian hạn chế, hoàn toàn không cần lo lắng.

Phong Vân lập tức lựa chọn một nơi yên tĩnh, thiết lập trận pháp, lưu lại một sợi ý thức đề phòng bốn phía, còn lại đều tràn vào bên trong tấm gương.

【 Hiển hóa Không Gian huyền ảo (một tầng). . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công! 】

"Ong!"

Một luồng ánh sáng màu bạc chợt hiện ra, cấp tốc dung nhập vào trong trí óc Phong Vân.

Tiếp theo, vô số cảm ngộ liên quan tới Không gian cũng ào ạt tới, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ tâm trí hắn.

Phong Vân rất nhanh liền hoàn toàn trầm mê trong đó, không cách nào tự kiềm chế, từng giờ từng phút hấp thu.

...

Cùng lúc đó.

Tại tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

Thiên Thần Vương biết được tin Phong Vân tiến về Đồ Đằng thế giới chấp hành nhiệm vụ thế giới.

"Mới đến năm thứ tư đã dám nhận nhiệm vụ nguy hiểm cấp thế giới, quả thật là tự tin đến cực đoan, hi vọng người không chôn thân trong đó. . ."

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ tổ chức thiên tài chiến đã bao lâu nay, khó được có một người giống như Phong Vân, sở hữu Thể Chất thiên phú cao như thế.

Nếu như chết đi, tất nhiên cực kỳ đáng tiếc.

Nhưng Thiên Thần Vương cũng sẽ không đi quấy nhiễu, đây là điều Phong Vân tự mình lựa chọn, nếu như chết, chỉ có thể nói rõ hẳn không đủ mạnh.

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đối với mọi lựa chọn của các thiên tài, cũng cơ hồ từ trước tới nay không bao giờ can thiệp vào.

Con đường của cường giả, vốn là nên do chính mình tự bước đi.

Cứ như vậy, thời gian thấm thoát trôi qua.

Nhoáng một cái, thời gian một năm đã qua.

Phong Vân vẫn như cũ ngồi xếp bằng, không nhúc nhích, giống hệt như một pho tượng.

Bất chợt ——

"Rầm!"

Vũ trụ ý thức vô hình bất ngờ giáng xuống, bao trùm toàn bộ phạm vi xung quanh, làm vãn vẹn thời gian cùng không gian, uy thế to lớn vô biên.

Biển Không Gian nguyên lực của Phong Vân, Không Gian huyền ảo mới sinh ra dưới uy thế của vũ trụ ý thức nhanh chóng ngưng tụ, rất nhanh liền hình thành một viên Thần Cách óng ánh tỏa ra tia sáng màu bạc nhàn nhạt!

Trong suốt long lanh, thần thánh vô lượng.

Không Gian Hệ Hạ Vị Thần, thành!

Không Gian Thần Cách thành hình trong nháy mắt, Phong Vân liền mở to hai mắt, chỉ thấy hắc khê động suy nghĩ, giây tiếp theo, toàn bộ khu rừng này đều là huyền thân của hắn.

Lít nha lít nhít, vô cùng vô tận!

Mấy giây sau, những huyền thân này lại biến mất, giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua.

"Đây chính là cảm giác khi trở thành Không Gian Hệ Hạ Vị Thần ư."

Phong Vân vươn người đứng dậy, thể ngộ huyền diệu của Không Gian Thần Cách trong biển thần lực, xác thực to lớn vô cùng, mạnh hơn nhiều so với các thuộc tính huyền ảo khác.

"Qua thời gian một năm rồi ư. Cũng không khác trong dự tính là bao."

Phong Vân đuổi người một cái, "Nên đi chấp hành nhiệm vụ thôi, trước tiên cần phải ra khỏi vùng núi này, đi vào trong thành đi."

Vụt!

Phong Vân vô thanh vô tức biến mất, không để lại một chút vết tích.

Mà ở trong khu vực dãy núi.

Lúc này, đang có một tiểu đội đang tiến lên.

"Thiếu chủ, nếu không chúng ta vẫn nên trở về đi thôi, cứ ở khu vực biên giới dãy núi này săn giết Man Thú không phải rất tốt sao, trong này quá nguy hiểm!"

Một vị tráng hán cao lớn trong tiểu đội mười người mở miệng nói, trên thân tản ra khí tức không tầm thường.

Mà đối tượng hắn bắt chuyện, là một người trẻ tuổi nhìn hơn hai mươi tuổi, ăn mặc hoa lệ, da mặt trắng nõn, nhìn qua liền biết là người không hay đi ra ngoài.

"Hứa thúc, có Hạ Vị Thần đại viên mãn đại ca thủ như ngươi ở đây thì sợ gì Man Thú chứ."

Người trẻ tuổi cười hì hì nói, một mặt không thềm để ý.

Hán tử cường tráng nghe hắn nói như thế, mặc dù không nói gì thêm, nhưng biểu hiện trên mặt vẫn tỏ ra rất đặc ý.

Ngay lúc này, bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động, nhìn về phía nơi xa, quát lên: "Ai?"

"Ai, có biến sao?"

Người trẻ tuổi mặc quần áo sắc sỡ mắt sáng lên, lập tức chạy tới.

Nhưng khi hắn rẽ bụi cỏ ra, chỉ trông thấy một người trẻ tuổi tuấn mỹ mặc áo đen, lưng đeo chiến kiếm ngồi dưới tàng cây.

Chính lúc hắn đang thất vọng, chợt thấy một con mãng xà từ trên đại thụ bỗng nhiên rời khỏi nơi ẩn nấp, phóng về phía người trẻ tuổi tuấn mỹ đang ngồi dưới cây.

Mà người trẻ tuổi tuấn mỹ kia tựa như đã bị dọa sợ, không hề nhúc nhích.

"Thế mà còn có người yếu ớt hơn cả ta nữa à."

Người trẻ tuổi mặc quần áo hoa lệ khẽ lắc đầu, không nói hai lời lấy ra cung tiễn, toàn thân ần ần lấp lóe hào quang màu tím, hình thành một loại đường vân đặc thù, vô cùng thần bí.

Vút!

Một mũi tên xuyên phá không khí, ần ần mang theo lôi điện, trực tiếp ghim chặt con mãng xà đang lao xuống lên thân cây.

"Đây chính là đồ đẳng ư."

Phong Vân không động, nhìn về phía đường vân màu tím hiện ra sau lưng người trẻ tuổi mặc đồ hoa lệ, trong lòng nhẹ giọng nói.

Chương 510: Một cái liếc mắt dọa lùi Trung Vị Thần!

Chương 510: Một cái liếc mắt dọa lùi Trung Vị Thần!

Thiếu niên mặc đồ hoa lệ bắn một mũi tên đóng đinh man thú mãng xà kia, lập tức nhanh chóng đi tới trước mặt Phong Vân, bộ dáng như đã quen thuộc, "Huynh đệ, ta nói chứ, Tọa Sơn Lĩnh rất nguy hiểm đây, người lần sau đừng có đến một mình đây."

Thiếu niên mặc đồ hoa lệ lúc này đang có cảm giác thành tựu khi cứu người trong lúc nước sôi lửa bỏng. Dù sao hẳn thấy, nếu không phải hẳn ra tay, người trẻ tuổi áo đen này chỉ sợ sẽ chết mất.

"Ừ, đa tạ." Phong Vân nhìn thiếu niên trước mắt, khẽ gật đầu.

Vừa rồi con mãng xà kia cũng chỉ đạt tới Vương cấp, trong mắt hẳn cũng không khác gì một hạt bụi nhỏ, một ánh mắt cũng đủ để tiêu diệt.

Nhưng không nghĩ tới, vị thiếu niên mặc đồ hoa lệ nhìn có phần đơn thuần này lại ra tay.

Một lát sau.

Phong Vân liền cùng tiểu đội này tiếp tục xuất phát, rời khỏi dãy núi này.

Phong Vân vốn còn cự tuyệt, nhưng không chịu nổi thiếu niên kia lôi kéo, với lại hẳn cũng đúng lúc cần tìm hiểu một chút tin tức về Đồ Đằng thế

giới.

Mặc dù tổng bộ coing hội võ giả vũ trụ cũng cho qua hẳn một chút tin tức liên quan tới Đồ Đằng thế giới, nhưng đó đều là tin tức cơ bản, thuộc dạng khái quát bên ngoài, tin tức kỹ lưỡng hơn thì không có.

Đây cũng là một sự rèn luyện, cần tự mình đi điều tra.

"Đúng rồi, ta còn không biết người tên gì nữa này, ta tên Baru. Huynh đệ người thì sao?" Thiếu niên mặc đồ hoa lệ giống như thể khó gặp được người đồng lứa, lôi kéo Phong Vân không ngừng tán gẫu.

"Gọi ta Phong Vân là được." Phong Vân nói ra.

"Phong Vân? Cái tên thật kỳ quái."

Thiếu niên thì thầm mấy tiếng, có điều Đồ Đằng thế giới rộng lớn bao hàm rất nhiều thứ, tên tuổi thiên kì bách quái gì đó đều cực kỳ phổ biến, hẳn cũng không quá để ý.

"Vậy ta gọi người là Phong huynh đệ nhé."

Thời gian sau đó, Phong Vân cùng hoa phục thiếu niên Baru nói chuyện phiếm, cũng được biết thêm càng nhiều tin tức về Đồ Đằng thế giới.

Tỉ như tòa thành mà bọn họ muốn đi tới là một trong mười thành trì của Đồ Đằng thế giới, tên gọi Ba Quang thành, còn dãy núi bọn họ đang đứng được gọi là Tọa Sơn Lĩnh.

Thế lực thống lĩnh tối cao nhất Đồ Đằng thế giới chính là Đồ Đằng Thánh Điện, có điều Thánh Điện cao cao tại thượng, cơ hồ rất ít nhúng tay vào cuộc tranh đoạt của các thế lực thế tục.

Về phần đồ đằng, Phong Vân cũng từng bí mật quan sát Baru.

Dần dần hiểu được, kỳ thật đồ đằng chính là một loại giống như công pháp cùng võ kỹ kết hợp, cũng chia thuộc tính, là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Có được thuộc tính phù hợp, tự nhiên là có thể nhận được công pháp cùng võ kỹ.

Đương nhiên, trong Đồ Đằng thế giới, bọn chúng có tên gọi khác, gọi là Đồ đằng chi lực và Đồ đằng kỹ.

Đây chính là toàn bộ tin tức Phong Vân tìm hiểu được, còn lại, chỉ có thể đi vào thành rồi từ từ xem xét.

Phong Vân cùng thiếu niên Baru một đường nói chuyện với nhau, cũng bị tráng hán kia cùng đám hộ vệ nhìn ở trong mắt.

Bọn họ tỏ ra có chút bất đắc dĩ.

"Lòng nhiệt tình này của thiếu chủ lúc nào mới có thể thay đổi chút chút, thấy người liền cứu."

"Đúng vậy đấy, thế giới này rất nguy hiểm, loại người gì cũng có, người giống như thiếu chủ vậy, sớm muộn cũng chịu nhiều thua thiệt."

"Ai nói không phải đâu chứ, đều do lão chủ nhân quá sủng ái thiếu chủ."

"Vớ lại người trẻ tuổi gọi là Phong Vân này, nhìn qua chính là một tên đàn độn, ừm, nhưng mà mặt mũi còn coi được."

"Cũng chỉ được cái mã."

". . ."

Những người này nói chuyện rất nhỏ, lại xử lý đặc thù, Baru quả thực không nghe được, có điều làm sao có thể giấu giếm được Phong Vân.

Hắn nhẹ nhàng cười cười, không chút để ý.

"Phong huynh, ngươi cười cái gì?" Bên cạnh, Baru hiếu kỳ nói.

"Không có gì, ta muốn đi rồi, đa tạ ngươi những ngày qua đã chỉ dạy."

Phong Vân đã hiểu biết sơ qua về Đồ Đằng thế giới, hơn nữa vị trí thành trì hắn cũng đại khái biết được, lưu lại nữa cũng không có ý nghĩa, là lúc nên rời đi.

Nói rồi, hắn đưa cho Baru một thanh tiểu kiếm, "Cái đồ chơi này cho ngươi dùng phòng thân vậy, dù sao người tốt giống như ngươi cũng không nhiều."

Nói xong, Phong Vân liền quay người rời đi, rất nhanh liền đi vào trong rừng rậm, biến mất không thấy nữa.

Mặc cho Baru hô lớn thế nào cũng đều thờ ơ.

"Thiếu chủ, đừng để ý tới hắn, nơi này cách thành trì cũng rất gần, không có nguy hiểm gì."

Tráng hán đi lên phía trước, liếc qua hướng Phong Vân rời đi, mở miệng nói.

Hắn rất coi thường đối với loại gà mờ mới lên cấp mà đã dám một thân một mình đến Tọa Sơn Lĩnh như Phong Vân, nếu không phải gặp được bọn họ, sợ là sớm đã chết mục.

"Ừm."

Thiếu niên Baru gật gật đầu, cất kỹ thanh tiểu kiếm Phong Vân đưa cho hắn, sau đó lên đường rời đi.

Phong Vân rời khỏi tiểu đội Baru, một đường thuận di mà đi, rất nhanh đã đi tới vòng ngoài dãy núi.

Khi hắn dự định thuận di ra ngoài, bỗng nhiên sắc mặt khẽ động, nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy trên tầng mây, một chiếc chiến thuyền lái qua, quy mô chừng trăm mét, toàn thân màu đồng cổ, hiện ra ánh kim loại băng lãnh sáng bóng, tựa như cỗ máy chiến đấu.

Trên chiến thuyền, có chừng mười hai bóng người đang đứng.

Tất cả đều mặc chiến giáp giày chiến, lưng đeo các loại binh khí, hoặc cự phủ, hoặc trường thương, hoặc đao bản rộng, toàn thân trên dưới tản ra khí tức như hung thú!

"Một Trung Vị Thần sơ cấp, 11 Hạ Vị Thần đại viên mãn."

Phong Vân quét mắt một vòng liền thấy rõ cảnh giới của mười hai người này.

"Đại ca, phía dưới phát hiện một người trẻ tuổi." Lúc này, một Hạ Vị Thần trong số đó phát hiện Phong Vân, ánh mắt sáng lên nói.

"Hả?"

Tên thủ lĩnh Trung Vị Thần vô ý thức nhìn lại, mà lúc này, Phong Vân cũng giương mắt lên.

Ầm ầm!

Một giây sau.

Tên thủ lĩnh Trung Vị Thần chỉ cảm thấy đầu óc như nứt vỡ, phảng phất có vô số cột lõi đình nổ tung trong trí óc hắn, một luồng uy áp vô cùng đáng sợ giáng xuống.

Ngay khi hắn cảm giác mình không cách nào phản kháng uy áp kia, sắp bị nó giết chết, luồng uy áp đó lại giống như thủy triều mà rút lui.

"Phù... phù. . ."

Tên thủ lĩnh Trung Vị Thần lập tức mềm nhũn hai chân, trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, đồng thời hỗn hển thở từng ngụm lớn không khí, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng.

Một màn này trực tiếp dọa mười một người còn lại choáng váng. "Đại ca, người làm sao vậy?"

"Nhanh, đi mau! Rời xa người trẻ tuổi kia! !"

Tên thủ lĩnh Trung Vị Thần cơ hồ là dùng toàn thân lực khí hô lên câu này.

Mười một người còn lại đưa mắt nhìn nhau, mặc dù không biết vì sao, nhưng vẫn lập tức lái chiến thuyền cấp tốc rời đi.

Trong rừng rậm.

Phong Vân nhìn một chút liền thu hồi ánh mắt, hắn nhìn trong gương mới tăng thêm mười hai cái hình chiếu, hơi cười cười, thuận di rời đi.

. . .

Trên tầng mây.

Tên thủ lĩnh Trung Vị Thần mãi đến khi rút cuộc không nhìn thấy bóng dáng Phong Vân nữa, mới dám thở một hơi nhẹ nhõm.

"Đại ca, vừa rồi rút cuộc là làm sao vậy?"

Một tên Hạ Vị Thần nhịn không được hỏi, mấy người còn lại cũng đều nhìn qua, mang theo nghi hoặc.

Trong mắt tên thủ lĩnh Trung Vị Thần còn lưu lại một tia kinh hãi, "Người trẻ tuổi kia, vô cùng vô cùng mạnh, hắn chỉ mới liếc nhìn ta một cái, linh hồn của ta suýt nữa đã sụp đổ."

Cái gì! ?

Mười một Hạ Vị Thần còn lại lập tức trợn trừng hai mắt, chỉ một ánh mắt thiếu chút nữa đã khiến Trung Vị Thần đại ca linh hồn sụp đổ?

Tiên sư, vậy con mẹ nó phải mạnh đến mức nào!

Chương 511: Một kiếm chém mười hai Thần!

Chương 511: Một kiếm chém mười hai Thần!

[Người hình chiếu] : Gala

[Tuổi] : 30000 tuổi

[Cảnh giới] : Trung vị Thần sơ cấp

[Roi xuống] : ... Võ kỹ trung vị Thần Phong Lam Ấn>... Võ kỹ trung vị Thần Phong Quỹ Sát>... Công pháp hệ phong trung vị Thần Thanh Phong Bí Điện>... Thiên phú hệ phong cấp hạ vị Thần... Phong chi nguyên tố (một tầng)...

Trong rừng rậm, Phong Vân nhìn hình chiếu trong không gian tấm gương, đây chính là mười hai người vừa rồi hẳn đã hình chiếu.

“Tu hành ba vạn năm, mới là trung vị Thần...”

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, tốc độ này thật sự quá chậm.

Xem ra mười hai người này không chỉ không có thiên phú, e rằng tài nguyên cũng rất lộn xộn.

Nhưng mà, mặc dù mười hai người này hơi nghèo một chút, nhưng thịt mỡ cũng là thịt, tốt xấu gì bọn họ cũng là hạ vị Thần và trung vị Thần.

Võ kỹ công pháp thôi cũng được, nhưng huyền ảo và nguyên tố thuộc tính thì không thể bỏ qua.

Sau đó, Phong Vân nhìn phương hướng mười hai người kia rời đi, hình như là đến chỗ đội ngũ của Baru.

“Có chuỗi tiêu kiếm mình cho hẳn ta, đủ rồi.”

Phong Vân không do dự, trực tiếp đi về phía thành Ba Quang.

...

Một bên khác.

Đoàn người của Baru nhanh chóng đi trong rừng, đột nhiên, bọn họ cảm nhận được một cỗ uy áp mạnh mẽ từ trên không trung truyền xuống, toàn bộ không gian rừng rậm đều chấn động, sau đó trực tiếp vỡ nát.

Tráng hán ngẩng đầu nhìn lên, trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt.

“Thập nhị đạo tặc, bọn họ, làm sao bọn họ lại đến đây?”

Gần thành Ba Quang có một ít đạo tặc, trong đó, nổi danh nhất là thập nhị đạo tặc này, nhất là thủ lĩnh, đã đạt đến trung vị Thần!

Đương nhiên, trong mắt đại nhân vật chân chính trong thành Ba Quang, thì thập nhị đạo tặc này không tính là gì.

Đám người thập nhị đạo tặc này cũng biết vậy, xưa nay không trêu chọc những đại nhân vật đó, chỉ ra tay với những gia tộc nhỏ.

Tráng hán nhìn Baru bên cạnh, trong lòng có suy nghĩ xấu.

“Các vị đại nhân, không biết có dặn dò gì?” Tráng hán đè xuống bắt an trong lòng, ôm quyền nói.

Trên chiến thuyền, thập nhị đạo tặc cười lạnh nói: “Trở về nói với lão gia hỏa Ba Giai của các ngươi, bảo ông ta đưa đồ đặng có chất lượng tốt đến, nếu không, ta sẽ khiến ông ta tuyệt hậu...”

Sắc mặt tráng hán khó coi và tái nhợt.

“Chạy mau!”

Phút chốc, sắc mặt tráng hán đột nhiên dữ tợn, truyền âm cho Baru.

Đồng thời, trên người hắn ta tản ra khí cơ, như thiêu thân lao đầu vào lửa mà phóng về chỗ thập nhị đạo tặc, muốn ngăn cản một lát.

“Chỉ là hạ vị Thần đại viên mãn, muốn chết.”

Ánh mắt thập nhị đạo tặc băng lãnh vô tình, trên mặt nở nụ cười tàn nhẫn.

Những hộ vệ khác bị uy áp trấn áp tại chỗ, không thể động đậy được.

“Hứa thúc!”

Đôi mắt Baru đỏ lên, phát ra tiếng gào thét.

Mà lúc này, tiểu kiếm trong ngực hắn ta bỗng nhiên bay ra ngoài.

Ngâm!

Giữa thiên địa, bỗng nhiên vang lên một tiếng kiếm minh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, một thân ảnh thon dài thẳng tắp xuất hiện, tay cầm chiến kiếm, chỉ đứng đó đã khiến nhật nguyệt thất sắc.

Giống như trên trời dưới đất, chỉ có một người một kiếm, ngoài ra, không còn gì khác!

“Phong, Phong huynh!” Baru lấp bắp nói.

Thân ảnh thon dài không trả lời, hấn chỉ nhẹ nhàng vung một kiếm về phía chiến thuyền trên bầu trời.

Xoẹt!

Một vòng kiếm quang bỗng nhiên xuất hiện, mỹ lệ đến mức không từ ngữ nào có thể hình dung được, sáng chói đến cực điểm, hấp dẫn tâm thần tất cả mọi người.

Trên chiến thuyền.

Sắc mặt thập nhị đạo tặc vẫn lạnh lùng lập tức trở nên hoảng sợ, bọn họ liều mạng sử dụng binh khí của mình, nhưng kiếm quang đã nhanh chóng đến trước mặt bọn họ, khiến bọn họ không thể làm được cái gì.

Phốc phốc phốc...

Trong nháy mắt, kiếm quang đã xuyên qua bọn họ, rồi bình thản biến mất, không tạo nên bất cứ ba động gì. Thập nhị đạo tặc đứng trên chiến thuyền, không hề nhúc nhích.

Không biết đã bao lâu, Baru, tráng hán và đám hộ vệ mới từ trong kiếm quang tỉnh lại.

“Kỳ lạ, tại sao thập nhị đạo tặc lại không nhúc nhích.” Một hộ vệ không nhìn được nói.

“Chết rồi! Thập nhị đạo tặc đều chết rồi!”

Sắc mặt trắng hán kinh sợ và giật mình, thân thể không ngừng phát run.

“Một kiếm, một kiếm giết chết một trung vị Thần và mười một hạ vị Thần!”

“Hơn nữa, chân thân còn không ở đây, chỉ là một chiêu kiếm mà thôi!”

“Cao thủ, tuyệt đối là cao thủ, cấp thượng vị Thần!”

Baru bên cạnh ngây người, hoàn toàn không tin được, hắn ta chỉ tùy tiện cứu một người mà thôi, mà lại là thượng vị Thần.

Không đúng, lúc trước Phong Vân không cần hắn ta cứu.

Bây giờ nghĩ lại, biểu hiện lúc đó của Phong Vân có chỗ nào sợ hãi, căn bản là khinh thường.

Một cái thượng vị Thần, làm sao lại sợ con măng xà man thú kia được!

“Phong huynh.”

Baru trịnh trọng thu hồi tiểu kiếm, lần này, nếu không có tiểu kiếm Phong Vân cho hắn ta, gia tộc bọn họ nhất định phải xuất ‘máu’ lớn, thậm chí, hắn ta cũng sẽ chết.

Nơi xa, Phong Vân cảm ứng được gì đó, sắc mặt hơi động.

“Một kiếm thức lưu lại trong tiểu kiếm đã phát động.”

Đó là chiêu thức thứ ba ‘Kiếm Xuất Vô Ngã’ trong Kim Kiếm Thần Trảm>, còn là cấp viên mãn.

Chiêu kiếm dung hợp kiếm chi pháp tắc đại thành và kim chi huyền ảo, uy lực có thể giết thượng vị Thần sơ cấp.

Trong thập nhị đạo tặc, mạnh nhất mới là trung vị Thần sơ cấp, làm sao có thể cản được?

Phong Vân lập tức thu hồi suy nghĩ, đây chỉ là hấn tiện tay làm, với hấn mà nói, chỉ là việc nhỏ, không cần để tâm thêm.

Hấn lại lần nữa thuận di.

Rất nhanh, trước mắt hấn đã xuất hiện một thành trì to lớn.

Kiến trúc cổ lão, hiện ra khí tức tang thương, xem ra đã có lịch sử mấy chục vạn năm rồi.

Tường thành bốn phía cao hơn năm trăm mét, liên miên vô tận, không nhìn thấy cuối cùng.

Cửa thành cũng vậy, cao đến mấy trăm mét.

Trong mắt Phong Vân có thêm một cỗ ý vị, chính là loại vận khí rộng lớn kia.

“Xem ra trong thành Ba Quang có Thần Vương tọa trấn.” Phong Vân yên lặng nói.

Giống như U Vũ Tinh cũng có Thần Vương tọa trấn, rất lâu sau, nơi đó sẽ sinh ra biến hóa, chính là khí vận to lớn kia.

Điều này đại biểu, một người có thể thay đổi một thành, một tinh cầu.

Đi vào thành Ba Quang.

Phong Vân vừa đi vừa dùng dò xét chi nhãn, nhìn xem có hình chiếu tốt không.

Hắn dự định tìm chỗ như ‘Thư viện’ để tìm hiểu cách thu hoạch đồ đảng từ cấp tinh phẩm trở lên.

Đi hơn nửa ngày, Phong Vân mới thu hoạch được một trăm hình chiếu. Trong đó có năm trung vị Thần, còn lại đều là hạ vị Thần.

Đây là hắn tuyển chọn tỉ mỉ, cuối cùng thật sự không chọn được, mới lựa chọn hình chiếu.

“Cường giả quá ít, không có một thượng vị Thần nào.” Phong Vân lắc đầu nói.

Chương 512: Đồ đảng tăng chiến lực!

Chương 512: Đồ đảng tăng chiến lực!

Phía đông nam thành Ba Quang, bên trong có vô số tầng thư, giống như thư viện công cộng ở địa cầu kiếp trước, chỉ cần nộp phí nhất định thì có thể tùy ý xem.

Phong Vân tốn mấy phút mới nghe thấy thông tin này, cũng nhanh chóng đến đó.

“Phải nộp phí nhất định.” Nhìn thấy nhắc nhở ở cửa ra vào, Phong Vân lẩm bẩm nói.

Tiền tệ lưu thông ở thế giới Đồ Đảng hiển nhiên không giống thiên tệ thông dụng ở vũ trụ.

Nhưng Phong Vân cũng không lo lắng, lúc hấn đến đây, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đã cho hấn một khoản tiền của thế giới Đồ Đảng, gọi là ‘Đồ Đảng tệ’.

Nhìn qua cũng không khác gì kim tệ, nhưng trên Đồ Đảng tệ có khắc một cái đầu thú to lớn, nhìn có chút dữ tợn.

Nghe nói, đây là hóa thân Đồ Đảng đời thứ nhất của thế giới Đồ Đảng.

Phong Vân giao nạp một viên Đồ Đảng tệ, rồi tiến vào trong.

Bên trong vô cùng to lớn, đủ loại sách báo muôn màu, chủng loại gì cũng có, có thể coi là thư viện bách khoa toàn thư.

Phong Vân quét mắt một chút, chỉ chọn hai quyển.

Một quyển là , một quyển khác là .

“Hai quyển sách này có lẽ sẽ giải quyết được nghi hoặc của mình.”

Phong Vân tìm chỗ ngồi xuống, đầu tiên đọc qua .

Trong lịch sử thế giới Đồ Đẳng từ lúc xuất hiện, sinh ra đời thứ nhất Đồ Đẳng, gọi là Đồ Đẳng tiên thiên. Các Đồ Đẳng tiên thiên nhỏ tách biệt, sau đó mới dung nhập vào thế giới Đồ Đẳng.

Sau đó, văn minh Đồ Đẳng dần phát triển thành thế giới Đồ Đẳng.

Một trăm kỷ nguyên trước, một đám khách từ bên ngoài đến thế giới Đồ Đẳng, bọn họ rất cường đại và nhiều người, muốn thế giới Đồ Đẳng khuất phục bọn chúng.

Nhưng điều này làm sao có thể!

Thế là một trận đại chiến bạo phát.

Cuối cùng, thế giới Đồ Đẳng phải trả đại giá, các cường giả tử thương vô số, mới miễn cưỡng đánh lui những người này ra ngoài.

Nhưng cũng từ đó, cường giả của thế giới Đồ Đẳng chỉ có thể ở đây, một khi đi ra ngoài, những người ngoại giới đó sẽ lại lần nữa giáng lâm.

“Một trăm kỷ nguyên trước, xem ra là đại chiến của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ và thế giới Đồ Đẳng.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ là một trong những thế lực đỉnh phong của nhân loại, trong đó có vô số cao thủ, thống lĩnh vô số tinh hệ thần quốc. Đương nhiên thế giới Đồ Đằng không thể so sánh được.

E rằng trận đại chiến kia, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ chỉ phái ra một phần nhỏ cường giả.

“Đã xem hết lịch sử phát triển của nó rồi, lại đọc một chút diễn biến đồ đằng.”

Phong Vân cầm cuốn sách thứ hai, bắt đầu nghiêm túc đọc.

Cuốn sách này giới thiệu rất kỹ càng về toàn bộ diễn biến đồ đằng, từng đẳng cấp phát triển.

Mấy phút sau, Phong Vân gấp cuốn sách lại, trầm ngâm nói: “Bây giờ thế giới Đồ Đằng chỉ lưu truyền đồ đằng cấp kém, cấp bình thường và cấp ưu chất, cấp tinh phẩm, cấp huy hoàng và cấp sử thi thì chỉ có ở Thánh Điện Đồ Đằng...”

Nói các khác, Thánh Điện Đồ Đằng thao túng các đồ đằng từ cấp tinh phẩm trở lên.

Chỉ có người có công hiến lớn hoặc gia nhập Thánh Điện Đồ Đằng mới có thể thu hoạch được đồ đằng cấp tinh phẩm trở lên.

“Xem ra muốn thu hoạch đồ đằng cấp tinh phẩm trở lên, nhất định phải biết rõ về Thánh Điện Đồ Đằng.” Phong Vân tự nói.

Hơn nữa, nhiệm vụ thứ hai là huy chương đồ đằng, cũng chỉ có Thánh Điện Đồ Đằng mới ban phát.

Cho nên hai nhiệm vụ này, cái nào cũng liên quan đến Thánh Điện Đồ Đằng.

“Chắc hẳn Thánh Điện Đồ Đằng này là thế lực cao nhất trong thế giới Đồ Đằng.”

Phong Vân nghĩ như vậy, sau đó đứng dậy rời đi.

“Minh nhớ mỗi thành trì đều có phân điện của Thánh Điện Đồ Đằng, đi xem một chút.”

Phân điện của Thánh Điện Đồ Đằng, bình thường dùng để khảo nghiệm thiên phú của các sinh linh trong thế giới Đồ Đằng, nếu như rất cao, sẽ có cơ hội ra gia nhập Thánh Điện Đồ Đằng.

Hơn nữa ở đó cũng có đồ đằng.

Thật ra, không nói cái khác, Phong Vân cũng cảm thấy rất hứng thú với cái đồ đằng này.

Hắn nhìn thấy trên sách nói, không phải tất cả đồ đằng ẩn chứa đồ đằng chi lực và đồ đằng kỹ, còn có một loại đồ đằng có thể tăng chiến lực nữa.

Cái khác Phong Vân có thể không thèm để ý, nhưng loại đồ đằng có thể tăng chiến lực này, hắn cũng rất hứng thú.

Nói thật, từ khi hắn tu hành đến bây giờ, chưa từng dùng bí kỹ để tăng lên chiến lực.

Huyết Ma Giải Thể Đại Pháp có thể tính là một cái, nhưng bây giờ đã không thích hợp nữa. Bởi vì nó không thể thôi động Thần Huyết trong cơ thể Phong Vân được, rõ ràng đẳng cấp không đủ.

Cho nên, bây giờ cũng là lúc hắn cần một bí kỹ tăng chiến lực. Đồ đằng này, có thể thử một chút.

Vừa đi vừa nghĩ, bất giác, Phong Vân đã đến trung tâm thành trì.

Ở đó, có một cung điện đại khí bàng bạc đứng sừng sững, tản ra khí tức quang huy thần thánh.

Phong Vân cất bước đi vào.

Bên trong có mấy người mặc trường bào màu xanh nhạt, trẻ có già có, nam có nữ có, giữa đầu lông mày đều là một cỗ siêu nhiên.

Trong thế giới Đồ Đằng, Thánh Điện Đồ Đằng được tôn sùng, vô số sinh linh kính ngưỡng, nhân viên ở trong đó, đương nhiên cũng trở nên tôn quý.

“Dò xét chi nhãn.”

Phong Vân vừa vào đã phát động dò xét chi nhãn, dò xét tất cả những người bên trong một lần.

“Một thượng vị Thần, ba trung vị Thần, còn lại đều là hạ vị Thần...”
Phong Vân yên lặng nói.

Khiến hắn vui vẻ là, rốt cuộc hắn cũng hình chiếu đến thượng vị Thần.

Không dễ dàng, đi hơn nửa thành trì, cuối cùng mới có một vị thượng vị Thần, còn là thượng vị Thần sơ cấp.

“Phân điện Thánh Điện Đồ Đằng thế này, không biết tổng bộ thì thế nào.”

Cho dù tổng bộ có kém, cũng nhất định có một vị Thần Vương tọa trấn.

Không lâu sau, những người kia cũng nhìn thấy Phong Vân, một cô gái dường như là đại tỷ đi đến, nói với Phong Vân.

“Xin chào, xin hỏi người muốn khảo nghiệm tư chất đồ đằng sao?”

“Đúng.”

Phong Vân gật đầu, hẳn muốn xem tư chất đồ đằng của mình thế nào, nếu như rất cao, vậy hẳn sẽ cân nhắc đồ đằng tăng chiến lực kia.

“Xin giao nộp một trăm viên Đồ Đằng tệ làm lệ phí khảo nghiệm.”

Khảo nghiệm tư chất đồ đằng sẽ tốn một số vật liệu nhất định, nên sẽ thu số tiền cố định.

Phong Vân lấy ra một trăm viên Đồ Đằng tệ trong không gian giới chỉ ra rồi đưa đến.

“Xin chờ một lát.”

Cô gái cầm lệ phí rồi đi đến đại điện.

Sau khi cô ta ấn một nút cơ quan, mặt đất rung nhẹ, sau đó có một bình đài to lớn từ lòng đất dâng lên.

Bốn phía bình đài có mười một quả cầu thủy tinh, trong suốt sáng long lanh, giống như minh châu.

“Mời vào trong.” Giọng nói cô gái truyền đến.

Phong Vân bước vào trong, lúc này, hẳn bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ lực lượng kỳ lạ bao phủ hẳn, khiến mười hệ thuộc tính và lực linh hồn trong cơ thể hẳn tản mát ra ngoài.

Một giây sau...

Cảnh tượng kinh khủng xảy ra.

Chỉ thấy trong đại điện, mười một quả cầu thủy tinh chợt bộc phát hào quang sáng óng ánh, ngũ quang thập sắc, vô cùng chói lóa

Chương 513: Lô đao!

Chương 513: Lô đao!

Trong nháy mắt, ánh sáng chói mắt này tràn ngập đại điện, không chỉ một màu, có màu đỏ, màu xanh, màu trắng, màu đen, màu lục...

Đủ loại màu sắc, vô cùng mỹ lệ!

Cảnh tượng bất ngờ này khiến những người trong đại điện kinh ngạc đến ngây người.

Bọn họ nhìn xem mấy quả cầu thủy tinh tỏa ra ánh sáng như mặt trời, sắc mặt đều ngơ ngác.

Cái này, đây là tình huống gì vậy?

Trong vùng khảo nghiệm.

Phong Vân lập tức thôi động lực linh hồn, cưỡng ép thu hồi khí cơ linh hồn và các thuộc tính tỏa ra bên ngoài lại.

Một khắc sau, mười một quả cầu thủy tinh nhanh chóng ám đạm, tất cả đều khôi phục bình thường, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Phong Vân đang định nói gì đó, thì thấy cô gái lúc trước đi đến, xin lỗi nói: “Thật xin lỗi, có thể máy kiểm tra bị hỏng, ta đổi cái khác.”

Những người khác nghe nói như vậy cũng nhao nhao gật đầu.

“Chắc là hỏng, lâu lắm không dùng rồi.”

“Lần cuối cùng khảo nghiệm là mấy năm trước, bây giờ trực trặc là bình thường.”

“Đúng, ta cũng cảm thấy như vậy.”

Ở đây không có ai tin rằng mười một quả cầu thủy tinh kia sáng lên vì Phong Vân, theo bọn họ nghĩ, chuyện đó căn bản không có khả năng.

Mười một quả cầu thủy tinh, lần lượt đại biểu cho mười một loại đồ đằng kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, quang minh và hắc ám.

Trong lịch sử thế giới Đồ Đằng, căn bản không có sinh linh nào có thể thức tỉnh mười một loại đồ đằng.

Ngay cả Thần Vương vĩ đại cũng chỉ có ba loại thuộc tính mà thôi.

Phong Vân nghe bọn họ bàn luận cũng lười giải thích, dù sao nếu chuyện này truyền đi, khiến Thánh Điện Đồ Đằng chú ý cũng không tốt lắm.

Người khác thì không sao, nếu gặp được Thần Vương ở đây, nhất định sẽ biết hắn là người từ bên ngoài đến.

Cho nên, vẫn nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn.

Một lát sau.

Cô gái kia đã đổi hết các quả cầu thủy tinh, để Phong Vân khảo nghiệm lần nữa.

Lúc này Phong Vân đã thu liễm lại, thôi động lực linh hồn ngăn chặn các thiên phú thuộc tính khác, chỉ thôi động thiên phú thuộc tính thổ thấp

nhất của hắn mà thôi.

Nhưng mà, khi một sợi màu vàng từ trong cơ thể hắn tràn ra, lực lượng vô hình kia cảm giác được. Trong mười một quả cầu thủy tinh, đại biểu cho đại địa thủy tinh cầu, bỗng nhiên tách ra ánh sáng màu vàng của thuộc tính thổ, sáng chói mắt giống như mặt trời.

Bên trong đại điện, cô gái kia và những người khác đều sững sốt.

Một lúc lâu sau, sắc mặt cô gái mới kích động nói: “Đại địa thân hòa độ, siêu, siêu hạng!”

“Lại là siêu hạng! Tương lai nhất định sẽ thành Thần!”

“Đâu chỉ như vậy, trở thành trung vị Thần đều không có vấn đề, thậm chí còn có khả năng trở thành thượng vị Thần”

“Thành Ba Quang của chúng ta lại xuất hiện một tên thiên tài.”

“Nhanh bẩm báo đến tổng bộ”

Mọi người nhìn thấy kết quả khảo nghiệm của Phong Vân đều rất kích động.

Lần này bọn họ không hoài nghi tính chân thực của khảo nghiệm nữa.

Phong Vân đứng ở nơi xa nghe tiếng nghị luận của bọn họ, trong lòng rất bất đắc dĩ, hắn đã xuất ra thiên phú hệ thổ thấp nhất của mình, thế mà vẫn kinh động đám người này.

“Quên đi, nơi đây không nên ở lâu.”

Phong Vân cảm thấy đã đạt được mục đích, ở lại cũng không có ý nghĩa gì, không bằng sớm rời đi.

Nghĩ đến đây, hắn thừa dịp những người này không chú ý, liền thuận di ròi đi, biến mất không thấy đâu nữa.

Một lúc lâu sau, những người này mới thảo luận xong, quay đầu lại, ngạc nhiên phát hiện, không thấy Phong Vân đâu nữa!

Không cần phải nói, lại xảy ra một trận rung chuyển.

Trên đường cái, trong lòng Phong Vân trầm ngâm: “Xem ra thiên phú đồ đằng của mình vẫn rất cao, nhất là ‘Thiên phú đồ đằng đặc thù’ kia.”

Đồ đằng tăng chiến lực cũng là một loại ‘Đồ đằng đặc thù.’

“Thiên phú đồ đằng đặc thù, nói trắng ra, chính là thiên phú linh hồn mà thôi.”

Lúc khảo nghiệm hắn đã phát hiện, một sợi lực linh hồn không bị khống chế tản mát ra ngoài. Mà muốn sử dụng đồ đằng tăng chiến lực, phải có thiên phú linh hồn cao.

“Quả nhiên, linh hồn mới là căn bản.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

“Tiếp theo nên đến tổng bộ Thánh Điện Đồ Đằng một chuyến.”

Muốn hoàn thành hai nhiệm vụ này, nhất định phải đến tổng bộ Thánh Điện Đồ Đằng một chuyến.

“Nhưng trước đó vẫn nên dò xét tòa thành trì này, tìm xem có cường giả mới không.”

Phong Vân vất vả lắm mới đến được đây, đương nhiên hắn không thỏa mãn với hơn một trăm hình chiếu kia, hắn cần nhiều hơn.

Lần này, hắn không tìm trên đường cái nữa, mà lên vào những gia tộc, thế lực trong thành, dò xét tất cả tộc lão, tộc trưởng và thiếu tộc trưởng.

Gặp được tư chất tốt, thực lực cao thì lấy hình chiếu.

Vì thế, cuối cùng Phong Vân cũng thu hoạch được hơn một nghìn hình chiếu có chất lượng tốt, như vậy mới kiếm lời một chút.

Mười ngày trôi qua.

Trong một gian nhà lớn, Phong Vân ngồi xếp bằng trong đó, đây là căn phòng lúc trước hắn thuê.

Lúc này hắn đang trong không gian tấm gương quét hình chiếu, vừa quét xong cái cuối cùng, hắn nhìn về phía ba lô.

[Lôi chi huyền ảo (bảy tầng)] : Đến từ hình chiếu Mạc La.

[Võ kỹ cấp hạ vị Thần Thiên Đao Phách] : Đến từ hình chiếu Ô Tạp.

[Đao chi pháp tắc (bảy tầng)] : Đến từ hình chiếu Ô Tạp.

“Thế mà bạo ra ba cái này.”

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời, thật khó có, ba cái này là nguyên bộ vật phẩm!

“Lần này mình có thể đao kiếm song cầm” Phong Vân nhẹ giọng nói.

Đến nay hắn đều dùng kiếm, rất ít khi dùng đao.

Chuyện này cũng không có cách nào, cảnh giới của hắn tăng lên quá nhanh, nhưng gặp được rất ít cường giả dùng đao. Chỉ thế đao đao kém hơn kiếm đao rất nhiều.

Nhưng bây giờ tuôn ra bảy tầng đao chi pháp tắc của Ô Tạp, còn có võ kỹ dung hợp lôi đao, và lôi chi huyền ảo sắp đại thành.

Ba cái hợp nhất, hoàn toàn không thua uy năng của Kim Kiếm Thần Trảm>.

“Hiện hóa.”

Lúc này, Phong Vân đồng thời hiện hóa ba vật phẩm rơi xuống, dựa vào cường độ linh hồn của hắn bây giờ, hoàn toàn có thể chịu đựng được.

Ong! Ong! Ong!

Sau ba trận quang mang mãnh liệt, trong đại não của Phong Vân tràn ngập những tin tức vô cùng vô tận.

Những cảm ngộ liên quan đến ‘Lôi’ và những lý giải liên quan đến ‘Đao’ ập đến, sau một lúc, lại biến thành lôi đao dung hợp.

Đây là một trải nghiệm hoàn toàn mới.

May mắn cũng không cần dung hợp lâu, khoảng một tiếng đã hoàn thành.

Sau khi Phong Vân mở mắt, trong đao mang vô hình còn có lôi điện nhẹ nhàng lóe lên.

Trong khoảnh khắc, những vật dụng trong phòng đã hóa thành bột mịn!

Lôi đao chi uy, có thể nhìn thấy một chút!

Chương 514: Đồ đảng cấp Tinh Phẩm xuất thế!

Chương 514: Đồ đảng cấp Tinh Phẩm xuất thế!

"Không tệ, lại có nhiều thêm một loại thủ đoạn ngăn địch."

Phong Vân cảm nhận chấn động năng lượng tràn ngập trong không khí, thấy có phần hài lòng.

Có điều hắn nhìn chiến kiếm của mình, lông mày cau lại, "Xem ra phải mua một thanh chiến đao thôi."

Binh khí của Đồ Đảng thế giới kỳ thật cũng không kém công hội võ giả vũ trụ, có điều cả hai có một khác biệt duy nhất.

Đó chính là binh khí trong Đồ Đảng thế giới dung nhập đồ đảng chi lực, mà binh khí từ bên ngoài đến thì không có.

Cho nên nếu như sử dụng vũ khí mang từ bên ngoài đến ở nơi này, lập tức có thể bị nhận ra.

Đây cũng là lí do tổng bộ công hội võ giả vũ trụ phát cho Phong Vân vũ khí khác.

Vốn dĩ Phong Vân có một thanh chiến kiếm là đủ, nhưng bây giờ hắn đã dung hợp Đao chi pháp tắc, tự nhiên cũng cần một thanh chiến đao.

"Đi tới thương hội gần đây nhìn xem, hắn là có bán."

Phong Vân cũng không trông cậy vào việc có thể mua được chiến đao cấp Thượng Vị Thần ở đây, có thể so với Hạ Vị Thần cấp là được rồi.

Nghĩ đến đây, hắn ra khỏi phòng, tìm tới thương hội lớn nhất Ba Quang thành, một nơi có tên là thương hội Kim Kết.

Ở chỗ này, Phong Vân quả thật nhìn thấy có bán Hạ Vị Thần cấp chiến đao.

Chỉ là, giá cả lại làm cho hắn líu lưỡi.

Giá bán: 100 triệu Đồ Đằng tệ!

"Đắt vậy."

Phong Vân cũng chỉ mang theo 10000 Đồ Đằng tệ mà thôi, không chỉ thiếu một chút đâu.

Trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, một binh khí Hạ Vị Thần cấp mới bán 100 điểm tích lũy mà thôi, rẻ đến bất ngờ, nói rẻ như cho cũng không quá.

"Thị trường quyết định giá trị, xem ra ở Đồ Đằng đại lục, vật phẩm Thần cấp hẳn là đều cực kỳ khan hiếm."

Phong Vân thầm nói.

Tính như thế, Thần Cách hẳn là cũng có thể bán ra với một cái giá khá khá.

Phong Vân vẫn nhớ trong nhần không gian của chính mình còn có ba cái Hạ Vị Thần Cách, theo thứ tự là hai cái Phong Hệ, một cái Hắc Âm Hệ.

Hai cái Phong Hệ, một trong số đó được lấy từ Thần cấp di tích dưới địa cầu, một cái đến từ Thú Thần, Hắc Âm Hệ thì không cần nói, đến từ Hắc Âm Chi Thần.

Thần Cách ở trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ cũng không quad đáng tiền.

Trong kho đôi đồ, một cái Hạ Vị Thần Cách mới bán 10 điểm tích lũy, Trung Vị Thần 100 điểm tích lũy, Thượng Vị Thần cũng chỉ 1000 điểm tích lũy.

Bán rẻ như vậy như vậy, thu về tự nhiên là càng rẻ hơn.

Cho nên Phong Vân vẫn luôn không bán cho tổng bộ, mà tự mình giữ lại.

Bây giờ đi tới Đồ Đăng thế giới, ngược lại còn có thể phát huy tác dụng.

Nghĩ tới đây.

Phong Vân gọi cô gái đứng cạnh quầy, nói rõ tình huống, cũng lấy ra ba Thần Cách này.

Cô gái đứng cạnh quầy nghiêm túc kiểm tra lại sau đó nói với Phong Vân: "Quả thật không có gì sai sót, đại nhân, căn cứ theo giá thị trường, ba cái Thần Cách này của ngài tổng giá bán là 110 triệu Đồ Đăng tệ, ngài đồng ý bán hay không?"

"Bán." Phong Vân không chút do dự.

Sau đó hần nhớ ra cái gì, tiếp tục nói: "Đúng rồi, 10 triệu Đồ Đăng tệ đó người cho ta đổi thành một thanh chiến đao Hạ Vị Thần cấp đi."

"Vâng."

Sau mười phút.

Phong Vân từ trong thương hội đi ra, mà trong nhãn không gian của hắn ít hơn ba cái Thần Cách, lại nhiều hơn 100 triệu Đồ Đằng tệ và một thanh chiến đao Hạ Vị Thần cấp có tên Bôn Lôi.

"Vũ khí cấp Hạ Vị Thần đã tốn 10 triệu, Trung Vị Thần cấp cùng Thượng Vị Thần cấp sợ rằng còn đắt hơn, thậm chí có tiền cũng không mua được."

Phong Vân bĩu môi nói. Loại đồ chơi này ở tổng bộ công hội võ giả vũ trụ rẻ muốn chết, ở chỗ này lại đắt cắt cổ.

Nếu không phải hai bên có khác biệt, cứ đứng giữa hai phe đầu cơ trục lợi, kiếm chút lợi nhuận trung gian, vậy còn không sướng chết à!

"Cũng chỉ là suy nghĩ một chút. . ." Phong Vân lắc đầu nói.

Sau đó hắn nhẹ nhàng ngẩng đầu, nhìn về phía cực xa, nơi đó là tổng bộ của Đồ Đằng Thánh Điện.

"Chuẩn bị kha khá rồi, nên đi tới đó một chuyến thôi."

Phong Vân khẽ híp mắt.

Mà lúc này, từ bên trong thương hội bỗng nhiên truyền ra một tin tức cực hot.

【 Trong Huyết U Chi Lĩnh có hư hư thực thực đồ đẳng cấp Tinh Phẩm xuất thế! 】

Tin tức này vừa ra, lập tức khiến thập phương chú ý.

Có điều khi bọn hắn nghe được bốn chữ Huyết U Chi Lĩnh, đều bị dọa đến mức mặt mày tái nhợt.

"Con mẹ nó, ở trong Huyết U Chi Lĩnh, vậy ngươi nói làm quái gì hả!"

"Đúng đấy, đó chính là cấm địa sinh mệnh, trừ người của Đồ Đằng Thánh Điện, ai dám xâm nhập vào chứ."

"Không đi không đi, đồ đằng cấp Tinh Phẩm trân quý, nhưng cái mạng của chính mình còn trân quý hơn!"

Chín thành chín người nghe được tin tức này đều cự tuyệt.

Ồ?

Một bên Phong Vân nghe vậy, sắc mặt hơi động.

Huyết U Chi Lĩnh, nơi này hắn biết, trước đó đọc lịch sử Đồ Đằng thế giới có thấy.

Nói là một trong những chiến trường cổ xưa còn lại khi chiến đấu với người đến từ thế giới bên ngoài, cũng là chỗ chiến trường lớn nhất.

Chính bởi vì nơi đó là chiến trường cổ xưa cho nên cũng lưu lại vô số thi thể, máu tươi các loại, cho đến rất lâu sau này liền hình thành một loại lực lượng ăn mòn vô cùng đáng sợ.

Một khi có sinh linh thâm nhập vào trong đó, ý chí không kiên định sẽ bị lực lượng này ăn mòn, hoàn toàn mất đi lý trí.

Cũng bởi vậy, mặc dù trong Huyết U Chi Lĩnh có vô vàn bảo vật còn lại sau chiến tranh, nhưng qua nhiều năm như vậy, có rất ít người dám xâm nhập vào trong đó.

Tôi đa cũng chỉ dám đi quanh quanh ở bên ngoài.

Người dám xâm nhập vào đó, hoặc là chết, hoặc là biến thành quái vật chỉ biết giết chóc.

"Xem ra là một trong số các chiến trường sau trận chiến giữa cường giả tổng bộ công hội võ giả vũ trụ và Đồ Đằng thế giới. . ."

Phong Vân yên lặng nói.

"Một nơi như thế, có đồ đằng cấp Tinh Phẩm xuất thế cũng có khả năng rất cao."

Hơi trầm ngâm một lát, Phong Vân quyết định đi một chuyến.

Dù sao hẳn hiện tại đi tới tổng bộ Đồ Đằng Thánh Điện, cũng không nhất định có thể lấy được đồ đằng cấp Tinh Phẩm trở lên.

Hiện tại đã có có sẵn, đương nhiên muốn đi lấy vào tay.

Nói đi là đi, Phong Vân lập tức ra khỏi Ba Quang thành, đi về phía Huyết U Chi Lĩnh.

Tổng bộ Đồ Đằng Thánh Điện.

Một tòa Thánh Điện màu trắng lơ lửng trên bầu trời, có thánh quang từ trong đó tản ra, phổ chiếu khắp nơi, huy hoàng vô cùng.

Trong đại điện.

Bốn bóng người cung kính đứng chờ, đều là người trẻ tuổi, ba nam một nữ, khí chất khác nhau nhưng đều là nhân trung long phượng.

Mà ở phía trên bọn họ, một bóng người mờ ảo mờ lung ngồi trên bảo tọa, một đôi mắt mênh mờ thâm thúy nhìn xuống bốn người bọn họ, tạo nên uy áp vô hình làm người run sợ.

"Huyết U Chi Lĩnh xuất hiện đồ đảng cấp Tinh Phẩm, bốn người các ngươi đến đó mang về, đây là khảo nghiệm dành cho các ngươi, các ngươi là những người có thiên phú mạnh nhất được chọn ra từ thế hệ tuổi trẻ Thánh Điện của cả Đồ Đảng thế giới, đừng khiến ta thất vọng."

"Đã rõ!"

Bốn người cung kính gật đầu, lập tức lui ra khỏi đại điện, rất nhanh liền biến mất.

"Huyết U Chi Lĩnh. . ."

Trên bảo tọa, bóng dáng mờ lung kia phát ra một tiếng trầm thấp, trong mắt tràn đầy chấn động, "Công hội võ giả vũ trụ, Hủy Diệt Thần Chủ!"

Đồ Đảng thế giới của bọn họ vốn có gần trăm vị Thần Vương, một vị Thần Chủ, nhưng sau trận chiến năm đó, Thần Chủ đã ra đi, Thần Vương cũng chết hơn chín thành.

Có thể nói là nguyên khí đại thương, cho tới đến bây giờ, đều không khôi phục lại được như cũ.

"Một ngày nào đó, chúng ta sẽ phản công lại!"

Bóng người mờ lung nghiêng răng nghiêng lợi nói, nhưng kỳ thật sâu trong nội tâm hẳn biết rõ, khả năng này cực kỳ bé nhỏ.

Nếu không phải công hội võ giả vũ trụ không muốn đuổi tận giết tuyệt, chỉ dựa vào một mình Hủy Diệt Thần Chủ cũng đủ để dọn sạch tất cả bọn họ."

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể truyện cực hay, siêu phẩm của Đại thần Thần Kiến, main cực bá

Chương 515: Một lượng lớn huyết sát khí!

Chương 515: Một lượng lớn huyết sát khí!

Mây mù lượn lờ, tựa như ảo mộng.

Phong Vân đứng đó, một đôi mắt đậm mạc nhìn xuống dưới.

Chỉ thấy không khí phía dưới là một mảnh đỏ tươi, tựa như một biển máu vô tận đang lăn lộn cuộn trào vậy.

Lực lượng ăn mòn đáng sợ kia làm người run sợ.

"Những thứ này là, huyết sát khí!"

Phong Vân ánh mắt lóe lên, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lực lượng ăn mòn vô hình này hẳn cực kỳ quen thuộc, chính là Huyết Sát Chi Khí do hủy diệt cùng giết chóc dung hợp mà thành!

"Ta sớm nên đoán được."

Phong Vân trầm nói.

Huyết sát khí cũng xuất hiện trong chiến trường cổ, nhân số càng nhiều, cường giả càng mạnh, sau khi chết đi, huyết sát khí được tạo thành cũng sẽ càng đậm.

Trước mắt là một biển huyết sát khí có quy mô lớn như vậy, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của Phong Vân.

Bởi vậy có thể suy đoán ra, đại chiến năm đó chắc chắn cực kì kinh khủng!

Phong Vân không chần chờ, trực tiếp nhảy xuống, xông vào màn sương màu đỏ kia.

Lập tức, một lực lượng vô hình bắt đầu bám vào hắn, như muốn ăn mòn toàn bộ thể xác tinh thần hắn.

Nhưng khi Hủy Diệt cùng Sát Lục hạch tâm trong thức hải của hắn khẽ run lên, lực lượng vô hình kia lập tức liền bị hút vào, dung nhập với hai hạch tâm này, căn bản không làm hắn tổn thương mảy may.

Sau khi hấp thu huyết sát khí của nơi này, Phong Vân rõ ràng cảm nhận được Sát Lục cùng Hủy Diệt hạch tâm có dấu hiệu lớn mạnh lên.

Điều này khiến ánh mắt hắn sáng rực, "Xem ra huyết sát khí này có thể coi như là chất dinh dưỡng nuôi nấng Sát Lục cùng Hủy Diệt hạch tâm."

Cái này nếu truyền ra ngoài, sợ là muốn hù ngã một nhóm người.

Không chỉ không sợ Huyết Sát Chi Khí, trái lại còn có thể hấp thu luyện hóa, cái này mẹ nó vẫn là người sai!

"Có điều bây giờ không phải lúc để hấp thu luyện hóa, vẫn nên đi tìm đồ đẳng cấp Tinh Phẩm kia trước thì hơn."

Phong Vân không ngừng lao xuống dưới, trong nháy mắt liền phá vỡ mười tám tầng sương mù, đi vào khu vực trung tâm Huyết U Chi Lĩnh.

Quan sát xuống!

Chỉ thấy có vô số dãy núi, hoang nguyên, đầm lầy các loại, chỉ là giờ phút này, những cảnh tượng này tất cả đều chỉ còn là phế tích, từng ngọn núi lớn vỡ vụn, hoang nguyên sụp đổ, đầm lầy vắng tanh.

Thậm chí, khắp nơi đều có thi thể!

Đúng vậy, thi thể!

Những thi thể này đều cực kỳ hoàn hảo, toàn thân trên dưới từ làn da, sợi tóc các loại, không có một chút mục nát khô kiệt, chẳng khác nào đang sống.

Nhưng Phong Vân có thể rõ ràng cảm nhận ra được, những thi thể này đều đã chết đi chỉ ít cũng trăm triệu năm rồi.

"Chết đi cả trăm triệu năm mà Thần Thể không mục nát, chỉ có Thần Vương mới có thể làm được."

Phong Vân nhẹ hít một hơi khí lạnh, hần nhìn sơ qua, thi thể giống như vậy chỉ ít cũng có chừng trăm cái.

Nói cách khác, một trận chiến năm đó chỉ ít cũng có chừng trăm vị Thần Vương chết đi.

"Trong đó có người của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ ta, cũng có người của Đồ Đằng thế giới. . ."

Phong Vân cảm thán, chiến tranh vụ trử thật quá tàn khốc, mạnh như Thần Vương đều sẽ ngã xuống.

Nhưng hần cũng chú ý tới mọi trang bị, không gian trử vật của những thần vương này đều bị lấy đi.

"Hần là do Thần Vương của Đồ Đằng Thánh Điện lấy đi."

Nơi này huyết sát khí mặc dù nồng, nhưng đối với Thần Vương cũng không quá ảnh hưởng.

Đã nhiều năm như vậy, khẳng định đã sớm vỡ vét sạch sẽ.

Lưu lại, đoán chừng đều là một chút đồ vớ vẩn bỏ đi, Phong Vân tự nhiên cũng chóng mặt.

"Quên đi, đi tìm đồ đẳng cấp Tinh Phẩm."

Xoạt!

Phong Vân một bước phóng ra, đã đi xa mấy trăm km. Hắn không tính thuận di quá xa, nơi này dù sao cũng là cấm địa, mặc dù hắn không sợ huyết sát khí, nhưng cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Cứ như vậy, Phong Vân một bên thuận di, một bên tìm kiếm chấn động của đồ đẳng.

Đáng tiếc, Huyết U Chi Lĩnh thật sự là quá lớn, hắn tìm ròng rã một ngày, đều không thu được gì.

"Trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một chút, ban đêm trong Huyết U Chi Lĩnh, có vẻ như nguy hiểm hơn."

Linh hồn lực của Phong Vân ở chỗ này bị suy yếu rất nhiều, nhất là ban đêm, huyết sát khí trở nên ngày càng đậm.

Mặc dù hắn không sợ, nhưng lại nghiêm trọng quấy nhiễu lực cảm giác của hắn

Sau đó.

Phong Vân chọn một tảng đá lớn ngồi xuống.

Xoạt!

Nhưng mà, ngay lúc này.

Bỗng nhiên một bóng dáng như quỷ mị lóe lên giữa nồng đậm huyết sát khí sau đó lập tức biến mất, một giây sau đã tới gần sát Phong Vân, một vết hàn quang trực tiếp đâm tới trái tim Phong Vân!

Phụt!

Hàn quang trực tiếp xuyên qua trái tim Phong Vân, nhưng không có bất cứ chút máu tươi nào bắn ra, giống như chỉ đâm vào một mảnh không khí.

"Không tốt!"

Bóng dáng như quỷ mị kia lập tức biến đổi sắc mặt, không chút do dự lui ra.

Lúc này, một giọng nói băng lãnh đột ngột vang lên, "Đến rồi lại muốn đi ư."

Một cảm giác cực kì kinh khủng trong nháy mắt bao phủ bóng dáng quỷ mị kia, hấn toàn thân run lên, giống như là bị hung vật tuyệt thế nào đó áp sát, mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Đi chết đi! !"

Một tiếng hét lớn bỗng nhiên từ bên trái truyền tới, tiếp đó, một thanh niên cường tráng tay cầm một thanh chùy đồng bỗng nhiên xông ra, mang theo lực lượng mạnh mẽ như dùi núi lấp biển lao về phía Phong Vân.

"So sức mạnh với ta?"

Phong Vân không thèm nhìn, ngay cả vũ khí cũng không lấy ra, xoay tay lại đẩy ra một chưởng.

Ầm ầm!

Khi bàn tay trắng trẻo của hắn cùng thanh chùy đồng của thanh niên cường tráng kia đụng vào nhau .

Thanh niên cường tráng vốn đang tươi cười, bỗng nhiên cảm nhận được một lực lượng kinh khủng như sóng thần đánh tới, căn bản không thể ngăn cản!

"Phụt!"

Thanh niên cường tráng toàn thân run rẩy dữ dội, sắc mặt trong nháy mắt từ đỏ chuyển sang tái nhợt, trực tiếp phun ra một ngụm lớn máu tươi, bay ngược ra ngoài.

Mà đồng chùy trong tay hắn cũng trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, nát thành vô số khối vụn, bắn ra khắp bốn phía.

"Làm sao có thể!?"

Thanh niên cường tráng trừng to mắt, bên trong tràn đầy hoảng sợ.

"Hắn, hắn chỉ là một tên Hạ Vị Thần, tốc độ nhanh hơn Ảnh Mị thì thôi đi, thế mà lực lượng lại còn lớn hơn cả ta! Cái này, đây là người hay là quái vật?"

Mà khi dòng suy nghĩ của hắn quay ngược trở lại, Phong Vân đã tới gần hắn, đang muốn ra tay.

Bất chợt ——

"Xoạt!" "Vèo! !" " Vút!" . . .

Mấy trăm vệt kiếm quang từ trên bầu trời rơi xuống dưới, tập trung nhắm thẳng tới Phong Vân, phong mang ngưng tụ lại vào một điểm, uy lực tuyệt luân!

"Ồ? Kiếm chi pháp tắc đại thành ư? Còn chưa dung hợp thuộc tính, cũng dám lấy ra bêu xấu."

Phong Vân ánh mắt lạnh đi, "Để ngươi nhìn xem, cái gì gọi là kiếm khí chân chính."

"Vút!" "Vút!" "Vút!" "Vút!" . . .

Trong nháy mắt, sau lưng Phong Vân đột nhiên xuất hiện mấy trăm vạn vệt kiếm khí màu vàng óng, không có động tác khác, chỉ nhẹ nhàng chấn động, loạt kiếm quang đang xuyên đến liền tan nát, hết như mặt kính yếu ớt bị đập tan dễ dàng.

So với kiếm quang của Phong Vân, mấy trăm đạo kiếm quang này chỉ như một trò đùa của trẻ con.

Nơi xa trên đỉnh núi có một thanh niên trên mặt lạnh lùng đang đứng.

Chỉ là giờ phút này, trên gương mặt lạnh lùng của thanh niên đã tràn đầy rung động cùng sợ hãi.

"Cái này, cái này, Kiếm chi pháp tắc đại thành của ta chỉ trong nháy mắt đã bị đánh tan, tốc độ của hắn nhanh hơn Mị Ảnh, lực lượng lớn hơn Thiết Man, bây giờ còn có thể trong nháy mắt đánh tan Kiếm chi pháp tắc đại thành của ta!

"Người trẻ tuổi này, hắn, hắn đến cùng là ai! ?"

Thanh niên lạnh lùng hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể siêu phẩm mới của đại thần Thần Kiến, main
cực bá

Chương 516: Thật xin lỗi, bug chính là có thể muốn làm gì thì làm!

Chương 516: Thật xin lỗi, bug chính là có thể muốn làm gì thì làm!

Ở thời điểm thanh niên lạnh lùng rung động, động tác Phong Vân vẫn không ngừng lại, như cũ hướng về phía thanh niên cường tráng đang tại phi tốc chạy trốn cách đó không xa ra tay.

"Ông!"

Lúc này, một đạo ba động vô hình bỗng nhiên từ đằng xa lướt đến, không nhìn ra bất cứ dấu vết nào, phóng tới trong thức hải của Phong Vân.

Ân?

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, "Công kích linh hồn?"

Khóe miệng của hắn lộ ra một vòng cười lạnh, "Một ít linh hồn lực này, cũng dám lấy ra bêu xấu?"

Dứt lời, Phong Vân đồng dạng phóng thích ra một sợi linh hồn lực, thuận đường hướng tới công kích linh hồn này bay qua.

"Oanh!"

Ở chỗ rất xa, thanh niên mặc trường bào đang thi triển công kích linh hồn, đại não bỗng nhiên xuất hiện một trận oanh minh, giống như là gặp phải thiên địa rơi xuống, một loại áp bách không thể ngăn cản nổi hướng hắn đánh tới.

"Ông!"

Một giây sau, bên trong thức hải của thanh niên mặc trường bào hiện ra một đạo thuẫn bài, ngăn trở công kích linh hồn của Phong Vân.

Bất quá một khắc sau, thuẫn bài kia cũng vỡ vụn ra, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Sắc mặt của thanh niên mặc trường bào đột nhiên trở nên trắng bệch, hai mắt mở to, "Cái này, hắn vậy mà cũng am hiểu công kích linh hồn, đánh vỡ binh khí phòng ngự linh hồn của ta! Cái binh khí này là do Bất Hủ Thần Vương luyện chế a!

Cái này mẹ nó là người hay là quý!

Nghĩ tới đây, thanh niên mặc trường bào bị dọa sợ, tranh thủ thời gian bỏ chạy ra xa, một giây cũng không dám dừng lại, đồng bạn cũng không cứu nữa.

Phốc!

Nơi xa.

Phong Vân tiện tay một chưởng vỗ nát thân thể của thanh niên cường tráng, tiêu diệt linh hồn của hắn, giống như đang làm một việc không có ý nghĩa vậy.

Hắn nhận không gian giới chỉ đối phương lưu lại, ánh mắt nhìn nhìn về phương xa, "Trốn a."

Hắn cũng không để ý nữa, bất quá chỉ là mấy con tiểu côn trùng mà thôi, nếu không phải ở Huyết U Chi Lĩnh có chỗ cố kỵ, những người này đã sớm không còn tồn tại rồi.

Luyện hóa không gian giới chỉ của thanh niên cường tráng, một tia ý thức của Phong Vân tiến vào xem xét.

Tiếp theo, lông mày của hắn nhíu lại, "Lại là đến từ tổng bộ Đồ Đằng Thánh Điện?"

Ở bên trong hắn nhìn thấy biểu tượng thân phận của tổng bộ Đồ Đằng Thánh Điện.

"Người của tổng bộ Đồ Đằng Thánh Điện cũng tới, xem ra đồ đảng cấp Tinh Phẩm thật sự ở nơi này rồi."

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, trong lòng thấy rõ.

Sau đó, hắn lần nữa trở lại tảng đá lớn trước đó ngồi xuống, vừa xoát hình chiếu, vừa yên lặng chờ tới khi trời sáng.

...

Một chỗ khác của Huyết U Chi Lĩnh.

Ba đạo thân ảnh tụ tập ở một chỗ trong sơn cốc.

Chính là những người đã đánh lén Phong Vân trước đó, thanh niên lạnh lùng cùng với thanh niên mặc trường bào.

Giờ phút này, ba người đã không còn chút ngạo khí nào nữa, cả đám vẫn chưa tỉnh hồn lại, cực kỳ chấn động.

"Người kia, hấn, hấn quá mạnh." Thân ảnh quý mị mang theo một cái mặt nạ màu đen, dưới mặt nạ truyền ra là một giọng nói nữ nhân.

"Không thể tin được, bốn người chúng ta đều là thiên tài ưu tú nhất ở trong thế hệ tuổi trẻ của Thánh Điện Đồ Đẳng thế giới tuyển ra, bốn người chúng ta liên thủ, đối phó một Hạ Vị Thần cấp đồng trang lứa, vậy mà, lại bị đánh tới mức không có lực hoàn thủ.

Thanh niên mặt trường bào kinh hãi nói: "Tốc độ của hấn quá nhanh, khí lực lớn, nhục thân mạnh, còn tinh thông Kiếm chi pháp tắc, thậm chí, ngay cả cường độ linh hồn cũng dọa người nữa.

"Gia hỏa này, cơ hồ là toàn năng, thật đáng sợ, tại sao có thể có loại người này tồn tại!"

Ba người đều hít một ngụm khí lạnh.

Bọn họ luôn luôn tự nhận là thiên tài tinh anh trong thế hệ tuổi trẻ, đứng ở hàng đỉnh phong nhất, ở bên trong Đồ Đẳng Thánh Điện địa vị cực kỳ tôn sùng.

Nhưng là hiện tại, lại gặp được Phong Vân mạnh hơn bọn họ không biết bao nhiêu lần, cảm nhận được cái gì mới gọi là chênh lệch!

Mấy người này là những người ưu tú nhất trong thế hệ tuổi trẻ của Đồ Đẳng thế giới, tư chất có thể xưng là ưu tuyệt, thật là ngàn dặm mới tìm được một người.

Nhưng mà, Phong Vân lại là tồn tại đặc thù!

Hắn là người mạnh nhất trong ức vạn thiên tài tới từ vô số Tinh Hệ tinh cầu, vũ trụ mênh mông.

Càng là người đứng đầu thiên tài chiến của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ vạn năm mới có một lần.

Vô luận là tư chất hay thiên phú, kể cả chiến lược, mấy người này chỗ nào là có thể sánh được.

【 Kim chi huyền ảo tầng bảy 】 : Đến từ hình chiếu Mông Thác.

Bên trong túi đeo lưng, lúc ý thức Phong Vân đảo qua, chỉ thấy có một vật rơi xuống.

"Tạm được, dù sao cũng hơn không có gì."

Mặc dù chỉ có một vật rơi xuống có vẻ hơi cô đơn, bất quá Kim chi huyền ảo tầng bảy cũng là một vật phẩm chất lượng tốt.

"Hiện hóa." Trong lòng mặc niệm một tiếng.

【 hiện hóa Kim chi huyền ảo tầng bảy. . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ông!"

Vô tận ánh sáng màu vàng óng đột ngột xuất hiện, tốc độ rất nhanh, dung nhập vào trong cơ thể của Phong Vân.

Trong nháy mắt, hắn giống như là khô toạ ngàn vạn năm, vô số 'Kim' cảm ngộ xông lên đầu, tuyệt không thể tả nổi.

Sau khi Phong Vân dung hợp hoàn tất, sắc trời cũng đã sáng rõ.

Mới một ngày mới lại đến.

"Kim chi huyền ảo đạt tới tầng chín."

Phong Vân vươn người đứng dậy, không tính những thứ khác, tự thân cảnh giới củahắn cũng không kém nhiều cấp độ Hạ Vị Thần đại viên mãn.

"《 Kim Kiếm Dẫn Thần Trảm 》 uy lực cũng rất mạnh mẽ."

Phong Vân không thể không cảm thán thuộc tính dung hợp là quá mạnh rồi, huyền ảo cùng pháp tắc dung hợp, uy lực thậm chí có thể so với Thượng Vị Thần 'Bản nguyên' chi uy.

"Huyền ảo cùng huyền ảo dung hợp, uy lực sẽ càng mạnh hơn, nhưng độ khó khăn cũng là không cách nào tưởng tượng nổi."

Chính kỹ năng 'Liệt Thiên Nhất Trảo' của hắn, đến bây giờ độ dung hợp cũng mới dung hợp da lông, chưa tới nổi 10% nữa, có thể nghĩ được có bao nhiêu0 khó khăn.

Kỳ thật huyền ảo cùng pháp tắc dung hợp cũng khá là đơn giản, chỉ bất quá Phong Vân là trực tiếp dung hợp cấp viên mãn củangười khác.

Nếu để cho chính hắn tự mình đi tu luyện, ngắn nhất cũng phải mấtthời gian trăm ngàn năm.

Đây là huyền ảo dung hợp, sau này còn có nguyên tố dung hợp, bản nguyên dung hợp, độ khó kia sẽ càng ngày càng cao, động một tí hao phí trăm vạn năm, ngàn vạn năm, thậm chí là ức vạn năm cũng rất bình thường.

Bất quá đó là đối với người khác, đối Phong Vân mà nói, chỉ cần một cái hình chiếu, là có thể dễ dàng giải quyết rồi.

Thật xin lỗi, bug chính là muốn làm sao thì làm!

Phong Vân tiếp tục lên đường, ở Huyết U Chi Lĩnh tìm kiếm tung tích đồ đảng cấp Tinh Phẩm.

Hắn chẳng có mắt, nhưng lại có Huyết U Chi Lĩnh vô biên vô hạn, một đường tiến lên, vừa đi vừa xoát hình chiếu tu luyện.

Có khi gặp được huyết sát khí nồng đậm, hắn cũng dừng lại hấp thu một chút.

Cứ như vậy, thời gian nửa tháng đi qua.

Một ngày này, Phong Vân đi vào một ngọn núi cao tới mấy chục vạn mét, cúi đầu đi tiếp.

Chỉ thấy phía dưới là một vực sâu không thấy đáy, một mảnh đen thẫm, tựa như là một cái miệng lớn, thôn phệ vạn vật.

Ân?

Phong Vân nhìn một hồi, từ bên trong hắn cảm nhận được từng đợt ba động như có như không.

Bởi vì linh hồn cảm giác lực bị ngăn trở nghiêm trọng, cảm giác của hắn cũng không phải là quá rõ ràng.

Cả hắn cũng như thế, những sinh linh khác thì không cần phải nói rồi, đoán chừng là bây giờ vẫn không có phát hiện gì cả.

"Đi lâu như vậy, đây là lần đầu tiên sinh ra dạng cảm giác này, đi xuống xem thử một chút."

Phong Vân không chút do dự, trực tiếp thuận di xuống dưới, chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể siêu phẩm mới của đại thần Thần Kiến, main
cực bá

Chương 517: Cuồng Chiến Đồ Đẳng!

Chương 517: Cuồng Chiến Đồ Đẳng!

Phong Vân thuận di tiến vào vực sâu trong lòng đất.

Cảnh tượng nơi này vượt quá tưởng tượng của của con người, đây là một hố sâu to lớn có đường kính vượt qua vạn dặm, so với mặt trăng ở kiếp trước còn lớn hơn nữa!

Phong Vân đứng ở biên giới của cái này hố sâu, không cần cảm giác, cũng có thể cảm nhận được Huyết Sát Chi Khí giống như đại dương tràn đầy kia đập vào mặt.

Điên cuồng, ngang ngược, tang thương, cô lão.

"Cái nồng độ sát khí này. . ."

Phong Vân nhìn một cái, bên trong, huyết sát khí nồng độ cao cũng ngưng tụ thành dạng tinh thể, đã không phải là chất lỏng nữa, mà là trạng thái rắn.

Có thể nghĩ được nồng độ của nó lớn tới bao nhiêu.

"Thôn phệ hết huyết sát khí ở chỗ này, tất nhiên có thể để cho hạch tâm Hủy Diệt cùng Sát Lục trong thức hải của ta tiến thêm một bước lớn."

Ánh mắt Phong Vân sáng bóng nói.

Giống như chiến trường cổ lỗ vậy, huyết sát khí còn tồn tại nhiều như vậy, ở bên trong vũ trụ rất ít gặp.

Trừ phi là chiến trường vũ trụ, địa phương các đại tộc giao chiến, thì huyết sát khí mới có thể vượt qua nơi này.

Những địa phương này có thể xưng là Thần thu hoạch, đừng nói là Hạ Vị Thần, Thượng Vị Thần, ngay cả Thần Vương đi qua, vẫn lạc cũng là chuyện bình thường.

Bất quá Thần Chủ vẫn lạc, vẫn rất ít khi gặp.

Mỗi một vị Thần Chủ, đều phải hao phí vô tận tài nguyên cùng với thiên phú vô thượng, lại thêm cơ duyên nghịch thiên nữa, mới có thể thành tựu được.

Nếu như nói tích lũy thời gian, còn có một khả năng nhỏ nhoi đạt tới thành tựu Thần Vương.

Thì Thần Chủ, chỉ dựa vào tích lũy thời gian, căn bản là không có khả năng. 0 5 3

Cho nên nói, Thần Chủ, đã là cường giả trong vũ trụ!

"Tìm được đồ đằng trước rồi nói sau."

Phong Vân nhanh chóng bỏ qua những suy nghĩ này, sau đó xông vào những huyết sát khí này, không có vào đáy hồ sâu.

"Sát khí quả thật nồng đậm!"

"Nơi tốt a, nơi tốt a."

Phong Vân tràn đầy thần sắc vui vẻ, đây đối với người khác mà nói là cấm kỵ chi địa, nhưng đối với hắn mà nói, lại là chất dinh dưỡng tốt nhất.

Cái này hồ này chiều sâu chỉ ít cũng hơn ngàn vạn km, giống như Thần Linh, ánh sáng bay xuống đến đáy cũng phải mất rất lâu.

Bất quá Phong Vân bây giờ là Không Gian Hệ Hạ Vị Thần, một ít khoảng cách này tự nhiên là không không thể làm khó hắn.

"Ông. . ."

Tâm niệm hắn vừa động, Không Gian huyền ảo tuôn ra, đem toàn thân hắn bao phủ lại.

Một giây sau, không gian bốn phía như liền tét, Phong Vân trực tiếp một bước đi vào, nhanh chóng biến mất.

Lúc xuất hiện, hắn đã đến đáy hồ rồi!

Vừa đến nơi này, Phong Vân liền cảm nhận được nồng độ sát khí tăng cao.

"So ra phải gấp mười lần so với bên ngoài!"

"Quá mạnh!"

Mặc dù mạnh như Phong Vân, cũng cảm nhận được một loại áp lực, híp mắt, ánh mắt giống như kiếm.

"Sát Lục ý chí cùng Hủy Diệt ý chí thật mạnh."

Vô tận Sát Lục ý chí cùng Hủy Diệt ý chí tràn ngập trong thức hảihắn, hỗn loạn không chịu nổi, không ngừng xâm nhập hắn.

Mặc dù có Hủy Diệt cùng Sát Lục hạch tâm, cũng không cách nào hấp thu hoàn toàn.

"Sát lục a!"

"Hủy diệt a!"

"Vũ trụ vạn vật, đều tiêu vong a!"

Vô hình triệu hoán ở trong đầu Phong Vân quanh quẩn, giống như ác ma than nhẹ, không ngừng nắm kéo ý chí cùng tâm thần Phong Vân.

Nhưng mà hắn bất vi sở động, hai con ngươi sắc bén, quang huy ý chí như đao như kiếm!

Mặc cho tiếng vọng như thế nào, Phong Vân đều kiên cố.

Hắn có nắm giữ đao kiếm pháp tắc, thời khắc rèn luyện ý chí, sớm đã kiên định tới rồi tinh rồi mù, lại thêm linh hồn của hắn mạnh biến thái, loại trình độ quấy nhiễu này không đáng kể chút nào.

"Tìm đồ đằng."

Đi vào đáy hố, một sợi cảm giác kia của Phong Vân càng cường liệt.

Hắn lần theo sợi cảm giác này không ngừng xâm nhập vào.

Mấy phút đồng hồ sau.

Phong Vân ngừng bước chân.

Ong ong ong. . .

Huyết sát khí trước mắt sớm đã thành màu đỏ tươi như máu, hình thành một hình vòng xoáy to lớn, không ngừng xoay tròn.

Mà ở trung tâm vòng xoáy, phẳng phất có một vòng Thái Dương màu đỏ.

Một viên bí văn tản ra một cỗ khí tức cổ lão vĩnh hằng!

"Đồ đảng!"

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, quả nhiên cảm giác lúc trước của hắn không sai, đồ đảng chính là ở đây.

Không có chút gì do dự nào, thân ảnh hắn khẽ động, thuận di tiến vào bên trong vòng xoáy.

Cơ hồ không có bất kỳ trở ngại gì, hắn tới gần đồ đảng kia.

Lúc Phong Vân chạm vào viên đồ đảng kia, một sợi tin tức từ đồ đảng truyền vào trong đầu của hắn.

"Đồ đảng đặc thù tặng phúc chiến lược?"

Thần sắc Phong Vân đại hỉ.

Cái đồ đảng này tên là 'Cuồng Chiến Đồ Đảng', ngụ ý là chiến ý cuồng bạo, cũng chính là ý tứ tặng phúc chiến lược.

"Có thể tặng phúc chiến lược gấp 3 lần."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Với lại hắn còn phát hiện một chuyện kinh người, cái Tinh Phẩm cấp Cuồng Chiến Đồ Đảng này vậy mà không phải là hoàn chỉnh.

Cuồng Chiến Đồ Đẳng hoàn chỉnh là cấp Sử Thi, có thể tăng phúc chiến lực gấp 10 lần.

Nhưng trận chiến năm đó, Cuồng Chiến Đồ Đẳng này hoàn chỉnh bị sinh sinh đánh nổ, chia ra làm ba phần.

Trong đó hai phần kia sớm đã xuất thế, bị Đồ Đẳng Thánh Điện lấy đi, phần thứ ba này, cho tới hôm nay mới lại thấy được ánh mặt trời, bị hấn đạt được.

"Tăng phúc chiến lực gấp 10 lần, đây là thủ đoạn nghịch thiên cỡ nào."

Phong Vân lú lủi, có phần vì sợ hãi thán phục.

Không hổ là đồ đẳng cấp Sử Thi.

Bất quá ộtông bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bao hàm toàn diện, ở trong bảo khố, tự nhiên cũng có không ít vật phẩm bảo vật tăng phúc chiến lực có thể so với Cuồng Chiến Đồ Đẳng này.

Nhưng giá cả những thứ này, không phải là Phong Vân một Hạ Vị Thần nho nhỏ có thể mua được.

Cho nên, đối Phong Vân mà nói, Cuồng Chiến Đồ Đẳng mới là lựa chọn tốt nhất.

"Còn lại hai phần đoán chừng không lấy được rồi, đồ vật tốt như vậy, khẳng định ở trong tay Thần Vương của Đồ Đẳng Thánh Điện."

Phong Vân có phần lắc đầu vì đáng tiếc.

Bất quá Đồ Đẳng Thánh Điện hấn vẫn muốn đi một chuyến, không vì cái gì khác, huy chương đồ đẳng kia hấn vẫn muốn đoạt được.

So sánh với Cuồng Chiến Đồ Đẳng, đoạt huy chương đồ đẳng dễ dàng hơn rất nhiều.

"Bất quá trước đó, ta phải hấp thu luyện hóa tất cả huyết sát khí này mới được. . ."

Những thứ này đối với Phong Vân mà nói, đều là vật đại bổ, cứ như vậy lãng phí không phải quá khách xáo hay sao?

Lập tức.

Hắn tìm một chỗ khoanh chân ngồi xuống, há miệng hút vào, như là Khoa Phụ nuốt biển.

"Ầm ầm!"

Toàn bộ đày hổ, kể cả vòng xoáy sát khí kia, tất cả huyết sát khí đều bị Phong Vân một ngụm nuốt hết, sau đó tràn vào trong thức hải, bị Sát Lục cùng Hủy Diệt hạch tâm hấp thu sạch sẽ.

Một loại biến hóa tựa như là thoát thai hoá cốt đang chuẩn bị phát sinh.

Thế giới giả tưởng của tổng bộ công hội võ giả Vũ trụ.

Bên trong một tòa trang viên.

Phong Vân đang ngồi cùng Ma Vân.

Ma Vân đắc ý ngồi trên ghế, đang thoải mái ăn uống thả cửa.

"Khục, không thể không nói, thế giới giả tưởng này quá chân thật rồi, ở chỗ này ăn uống thả cửa, so với cảm thụ ở thế giới chân thật giống nhau như đúc, lão đại, người không thử một chút sao?"

Đôi diện, Phong Vân lắc đầu, "Nói đi, tới tìm ta là có chuyện gì?"

"May mắn ta vừa mới nhập định tu luyện, tâm thần chìm vào còn chưa quá sâu, bằng không cũng không nhìn thấy tin tức củangười."

Cái này tự nhiên là một sợi ý thức của hắn, trước đó lúc luyện hóa thôn phệ sát khí, hắn đặt ở máy truyền tin trong không gian giới chỉ sau đó thu được tin tức của Ma Vân, lúc này một sợi ý thức của hắn mới tiến vào trong thế giới giả lập.

Thế lực của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ vô cùng lớn, thế giới giả tưởng củanó tự nhiên cũng bao trùm hơn phân nửa vũ trụ.

Với lại Đồ Đằng thế giới vẫn là một trong những bí cảnh thế giới dưới trướng của nó, khẳng định ở bên trong cũng có tín hiệu.

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể siêu phẩm mới của đại thần Thần Kiến, main cực bá

Chương 518: Thiên tài tư cách chiến!

Chương 518: Thiên tài tư cách chiến!

"Lão đại, người còn ở trong nhiệm vụ thế giới kia à, đây chính là nhiệm vụ cấp nguy hiểm, ở càng lâu càng nguy hiểm đấy."

Ma Vân nhìn Phong Vân, "Lại nói hiện tại tất cả mọi người đã bắt đầu gấp rút tu luyện rồi, nào có giống như lão đại người chạy đi xác nhận nhiệm vụ thế giới, lại là cấp nguy hiểm, quá lãng phí thời gian rồi."

Phong Vân cười cười, không nói gì, những thiên tài kia cần thời gian tu luyện, nhưng với hắn mà nói, loại hiệu suất này là quá thấp.

Còn không bằng hắn đi tìm cường giả chiêu hình, xoát ra đồ tốt rồi dung hợp.

"Không có việc gì, nhanh, nói đi, có chuyện gì muốn nói?"

Ma Vân thấy thế cũng không nói thêm lời nào nữa, hắn biết rõ Phong Vân đáng sợ, Vân Dịch cùng Thì Thiên có hai đại Thần Vương dạy bảo, vẫn bị nghiền ép như cũ, đến bây giờ, hai người kia cũng mới xông đến tầng thứ năm mà thôi.

Cùng Phong Vân chênh lệch vẫn rất to lớn.

"Lão đại, vừa mới truyền đến tin tức, nói là mười năm sau sẽ cử hành tư cách thiên tài chiến, thành viên thiên tài chiến không đạt tới Thần Vương

đều sẽ tham gia vào, người có được danh đệ nhất sẽ thu hoạch được tư cách tiến vào 'Nguyên Thủy thế giới', thứ hai đến thứ mười, thì thu hoạch được tư cách tiến vào "Thái Sơ thế giới", thứ mười một đến thứ một trăm, thì có tư cách tiến vào "Vô Cực thế giới'."

Ma Vân nói nhỏ.

Sau khi Phong Vân nghe xong, thần sắc hơi chấn động.

Nguyên Thủy thế giới, Thái Sơ thế giới cùng Vô Cực thế giới, đây chính là tam đại thế giới cổ xưa nhất trong truyền thuyết của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, cũng chính là tổng bộ bên trong tổng bộ.

Nghe nói bên trong có tổng bộ siêu việt Thần Chủ tồn tại trên thủ nơi đó!

Trọng yếu nhất là, bên trong tam đại thế giới này huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên đều có thể được thấy rõ ràng.

Nói cách khác, ở chỗ này lĩnh hội một ngày, tương đương với ở bên trong vũ trụ lĩnh hội một năm!

1:365!

Thế giới bực này, bình thường đều là cho bọn Thần Vương, Thần Chủ dùng đêtu luyện, Thượng Vị Thần ngay cả tư cách đi vào cũng không có.

Không nghĩ tới lần này sẽ mở ra đối với các thành viên thiên tài chiến.

Chỉ bất quá không phải một giới thiên tài chiến nào đó hoặc là mấy lần, mà là sở hữu nó.

"Trừ Thần Vương ra, thành viên kỳ trước tham gia thiên tài chiến a."

Phong Vân cảm nhận được một loại áp lực.

Công Hội Võ Giả Vũ Trụ từ thành lập tới nay, sợ là đã cử hành không biết bao nhiêu lần thiên tài chiến, phỏng đoán cẩn thận cũng phải có tới mấy trăm tỷ trận.

Mỗi một lần đều có một vạn tên thiên tài, cứ tính toán như thế, ít nhất cũng phải có mấy triệu ức thiên tài.

Ngàn vạn ức thiên tài! Ngẫm lại đã thấy đáng sợ rồi!

Vói lại còn không phải là thiên tài bình thường, đây đều là những người kiệt xuất nhất thời đại!

Từ trong chiến đấu trở hết tài năng!

"Nói ra thật sự là quá không công bằng, chúng ta là những người tham gia thiên tài chiến lần cuối cùng, làm sao so sánh cùng những thành viên thiên tài chiến xa xưa kia, lớn tuổi nhất e rằng đã tới ngàn vạn ức tuổi.

Ma Vân tức giận bất bình nói.

Phong Vân yên lặng, cẩn thận tính toán đúng là như vậy.

Các đại thiên tài kia cũng không phải chỉ hơn bọn hắn ngàn vạn tuổi mà thôi.

Bất quá qua nhiều năm như vậy, xem như là một con lợn, cũng đã tu đến cấp Thần Vương, không nói bọn họ vốn chính là thiên tài.

Đương nhiên, cũng không thể nói là không có, chỉ là hẳn rất ít.

Lại nói, thế gian này căn bản cũng không có chuyện gì gọi là tuyệt đối công bằng.

Đã sinh không gặp thời, vậy phải dựa vào chính mình đi tới, cải biến thời đại này!

Mặc dù rất có áp lực, nhưng Phong Vân lại cực kỳ hưởng thụ loại khiêu chiến mới này.

...

Lúc này, một phong bưu kiện bỗng nhiên được gửi đến máy truyền tin của Phong Vân cùng Ma Vân.

Bưu kiện ở trong thế giới giả tưởng tự nhiên là cũng có thể xem xét.

Ma Vân lập tức mở ra, không khỏi hô nhỏ một tiếng, "Xuyt, Vân Dịch cùng Thi Thiên đồng thời xông qua tầng thứ sáu, dừng bước ở tầng thứ bảy, lão đại, bọn họ đang đuổi theo ngươi!"

Phong Vân hơi cười cợt, không có phản ứng gì.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, sớm đã có năng lực xông tầng thứ chín.

Lại nói, mục tiêu của hắn sớm đã không phải là Vân Dịch cùng Thi Thiên, thiên tài bị hắn vượt qua, mãi mãi không có cơ hội vượt qua hắn.

Đây là tự tin tuyệt đối của hắn!

Sau đó.

Một sợi ý thức của Phong Vân logout nơi đây, đề phòng quá nhiều, hắn cũng đem máy truyền tin của mình quan bế lại.

"Ngàn vạn ức thiên tài, cũng mang ý nghĩa là ngàn vạn ức cái hình chiếu a!"

Phong Vân nói thẳm.

Bất quá chiếu hình ngàn vạn ức thiên tài hiển nhiên là chuyện không có khả năng, dù sao số lượng này quá dọa người, mà số lượng hấn có thể hình chiếu lại có hạn chế, tự nhiên không có khả năng hình chiếu tất cả.

Quá đầm rồng hang hồ rồi!

"Ngàn vạn ức hình chiếu là không thể nào đượ, bất quá có thể có hơn vạn cái hình chiếu ta cũng đã rất thỏa măn rồi."

Phong Vân cũng không ham hồ, dù sao, cơm cũng phải ăn từng miếng từng miếng một mà, còn nhiều thời gian nữa.

Những thiên tài này vẫn luôn ở tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, cũng sẽ không chạy đi đâu mất.

Sau đó.

Phong Vân toàn tâm toàn ý đặt vào việc luyện hóa sát khí, không còn quan tâm tới những chuyện phát sinh ở ngoại giới.

Cứ như vậy, thời gian tám năm thoáng cái đã qua.

Một góc nào đó trong Huyết U Chi Lĩnh.

Một tổ ba người trước đó tập sát Phong Vân xuất hiện ở phía trên vực sâu.

Trong đónữ tử mang theo mặt nạ màu đen giọng khàn khàn nói: "Thời gian tám năm nay, chúng ta rốt cục lần theo tín hiệu cảm ứng đượ tới nơi này."

"Đúng vậy a, những sát khí kia quá ác, căn bản không dám một lần xâm nhập quá sâu." Thanh niên lạnh lùng nghĩ mà sợ nói.

"Bất quá thu hoạch cũng rất lớn, ý chí của ta được sát khí rèn luyện, đã mạnh hơn so trước kia nhiều!"

Thanh niên mặc trường bào khẽ nói.

Ba người này vừa ở bên trong sát khí tu luyện, vừa đi tới đây, có thể nói là như giẫm trên băng mỏng, cẩn thận từng li từng tí một.

.....

Không còn cách nào khác, bọn họ cũng không phải là tên biến thái Phong Vân kia, xem sát khí như là chất dinh dưỡng.

Đôi bọn hần mà nói, một khi xâm nhập quá sâu, đoán chừng sẽ lập tức bị ăn mòn thành quái vật giết chóc.

"Cảm ứng được Đồ đằng ở ngay phía dưới, đi!"

Ba người tiếp tục cẩn thận từng li từng tí lặn xuống.

Bỗng nhiên.

"Ầm ầm! !"

Trong ánh mắt chấn kinh của bọn họ, chỉ thấy tất cả sát khí bên trong một phạm vi này đều bị rút xuống dưới đáy.

Giống như là ở nơi đó có một lỗ đen, đem tất cả sát khí gần đó hấp thu sạch sẽ.

"Cái này, cái này. . ."

Ba người đều bị chấn tới nói không nói ra lời, mặt mũi như là nằm mơ, không biết phát sinh chuyện gì.

"Vị!"

Ngay lúc này, từ dưới đáy vực sâu bỗng nhiên bắn ra hai đạo ánh sáng hùng hực, tựa như là ánh sáng khai thiên tích địa, bay thẳng lên trời.

Một giây sau.

Ba người chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy dữ dội, linh hồn cũng như thế.

"Phốc!" "Phốc! !" "Phốc!"

Ba người căn bản tiếp nhận không nổi, lập tức nôn ra một búng máu, bay ngược ra ngoài.

"Là hấn! Là ánh mắt của hấn! Khí tức này ta sẽ không thể nào nhận làm được!"

Thanh niên lạnh lùng như hồn lìa khỏi xác nói.

"Vén vén chỉ dựa vào ánh mắt mà thôi. . ."

Nữ tử đeo mặt nạ cùng thanh niên mặt trường bào hoảng sợ.

Sau đó, không hẹn mà gặp, ba người điên cuồng chạy trốn ra bên ngoài.

Tại thời khắc này, cái gì đồ đảng, cái gì khảo nghiệm Thánh Điện đều đã không còn trọng yếu nữa.

Mạng nhỏ của mình mới là trọng yếu!

Chương 519: Hủy Diệt pháp tắc và Sát Lược pháp tắc!

Chương 519: Hủy Diệt pháp tắc và Sát Lược pháp tắc!

Bên ngoài Đồ Đẳng thế giới, trong cung điện khổng lồ kia.

Một bóng người tản ra vô tận uy áp, có khí thế cường đại, thân thể ngồi xếp bằng giữa hư không, lơ lửng giữa tòa đại điện cao lớn huy hoàng.

Bất chợt, người này bỗng nhiên mở mắt, bên trong lấp lóe vô tận thần quang, như có vô số vĩ lực quán quanh thân, bất luận kẻ nào đối mặt với hắn, đều sẽ vô tri vô giác nảy sinh cảm giác vô cùng nhỏ bé, vô cùng hèn mọn.

Ánh mắt hắn xuyên qua đại điện, tầng khí quyển, không gian, rơi xuống trên người Phong Vân đang ngồi xếp bằng tu hành dưới đáy vực sâu.

"Ồ? Vậy mà tu được cả Sát Lược pháp tắc và Hủy Diệt pháp tắc, thú vị đây, không biết là thiên tài của thế giới nào."

Trong mắt tồn tại vô thượng này có một tia hứng thú.

Lập tức hắn thả một sợi ý thức tiến vào thế giới giả tưởng, vận dụng quyền hạn của mình, so sánh với ảnh chụp của Phong Vân, tìm kiếm.

Một lát sau.

"Phong Vân, người đứng đầu thiên tài chiến lần này, năm hệ thuộc tính thành thần, Thượng Vị Thần Thể, bây giờ, lại còn lĩnh hội cả Sát Lục và Hủy Diệt pháp tắc."

"Ồ, có thể sinh tồn lâu như vậy trong mảnh sát khí này, không chỉ là do thân thể của hắn cường hãn mà xem ra linh hồn lực cũng cường đại dị thường."

Tồn tại như hắn, mọi điều huyền bí của vũ trụ thiên địa cũng chỉ cần một ý niệm là có thể nhìn trộm, không nói đến một Hạ Vị Thần, mặc dù Hạ Vị Thần này cực kỳ đặc thù.

"Thiên Tru."

Tồn tại vô thượng này bỗng nhiên mở miệng hô lên.

Ong!

Một bóng người chợt lặng yên xuất hiện, nửa quỳ dưới đại điện, thần sắc cung kính nói: "Hủy Diệt Thần Chủ đại nhân, ngài có chuyện gì cần phân phó?"

Tồn tại vô thượng này, thỉnh linh lại là Hủy Diệt Thần Chủ một mình trấn áp toàn bộ Đồ Đẳng thế giới!

"Phong Vân trong Đồ Đẳng thế giới kia, nếu như hắn hoàn thành bất cứ chuyện gì sau đó đi ra ngoài, dẫn hắn đến nơi này cho ta."

Hủy Diệt Thần Chủ thản nhiên nói.

"Tuân mệnh!"

Người kia mặc dù trong lòng ngạc nhiên, Hủy Diệt Thần Chủ vĩ đại lại muốn gặp một tên Hạ Vị Thần, có điều việc này không phải thứ hắn có thể

hỏi, chỉ cung kính gập đầu, bóng người lóe lên, biến mất tại chỗ.

Dưới đáy vực sâu.

Phong Vân thu hồi ánh mắt, sắc mặt bình tĩnh.

Hắn tự nhiên nhìn thấy ba người từng tập kích hắn lúc trước, có điều hắn cũng không ra tay.

Mà chỉ lưu lại ký hiệu trên người bọn hắn.

"Dựa vào ba người này, ta liền có thể chuẩn xác tìm tới vị trí của Đồ Đăng Thánh Điện, hơn nữa, còn không cần ta tự mình ra tay. . ."

Phong Vân trước đó khi biết mấy người kia đến từ Đồ Đăng Thánh Điện, trong lòng liền âm thầm có một cái kế hoạch.

Bây giờ chính bọn họ đưa tới cửa, ngược lại còn giúp Phong Vân bớt tốn công sức đi tìm.

Sau đó.

Phong Vân chuyển ánh mắt nhìn về phía bảng thuộc tính của mình, trên cột pháp tắc kia, hắn rõ ràng nhìn thấy có nhiều thêm hai cái.

【 Hủy Diệt pháp tắc (một tầng) 】

【 Sát Lục pháp tắc (một tầng) 】 .

"Tìm hiểu ra pháp tắc rồi!"

Phong Vân hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn nồng đậm.

Hắn mặc dù biết được sau khi hấp thu toàn bộ sát khí ở nơi này, giết chóc hạch tâm cùng hủy diệt hạch tâm sẽ tiến hóa biến đổi.

Nhưng làm sao cũng không nghĩ đến, vậy mà có thể tìm hiểu ra pháp tắc!

Mặc dù chỉ là một tầng, nhưng cũng đại biểu cho sự tiến bộ vượt bậc.

Trong thức hải.

Sát Lục cùng Hủy Diệt hạch tâm ban đầu, lúc này đã trải qua tiến hóa thay đổi, hết như phá kén trọng sinh, hình thành hai cái phù văn kỳ dị.

Nhìn cực kỳ tang thương cổ lão, có điều Phong Vân chỉ liếc mắt liền nhận ra hai cái phù văn kia, phân biệt đại biểu cho 'Sát lục' và 'Hủy diệt'.

"Vũ trụ tự động tạo ra phù văn."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Hủy Diệt, Sát Lục cùng Kiếm chi pháp tắc giống nhau, không thuộc về bất cứ một loại thuộc tính nào, bởi vậy vũ trụ ý thức sẽ không giáng xuống, tự nhiên cũng không có Thần Cách.

Phong Vân có lòng muốn thử một chút uy lực của nó, tâm niệm vừa động, bắt đầu khởi động lên.

"Rầm ——! !"

Sát Lục pháp tắc chi lực từ trong thức hải tuôn ra, trải rộng khắp toàn thân Phong Vân.

Trong nháy mắt, toàn thân Phong Vân lập tức biến thành màu đỏ tươi, ngay cả tóc tai, hai mắt cũng đổi sang màu đỏ, cả người đứng ở nơi đó,

giống như hóa thân của sát thần.

Nhưng chỉ một giây sau.

Sắc đỏ tươi ghê người kia rút đi, vô tận dòng khí màu xám đem lượn lờ quanh thân thể Phong Vân, một cảm giác kinh khủng hỗn loạn, vạn vật đều bị hủy diệt theo đó mà tràn ra.

Giết chóc, hủy diệt, tùy thời hoán đổi!

"Dưới loại trạng thái này, ngược lại còn có hỗ trợ cho công kích bằng sức mạnh thân thể và đao kiếm pháp tắc."

Phong Vân cảm nhận sơ qua một lần.

Hủy Diệt, Sát Lục rõ ràng không cùng tồn tại với thuộc tính pháp tắc, đôi bên cũng không thể tăng cường bổ sung lẫn nhau.

Điểm này, thật lâu trước đó hắn đã biết.

Dù sao, Phong Vân lúc trước cũng lấy ra từ trong giết chóc kiếm ý cùng hủy diệt đao ý.

"Tám năm trôi qua, đến lúc tranh thủ thời gian hoàn thành nhiệm vụ rồi."

Sau đó, Phong Vân nhìn thời gian, phát hiện hắn đã ở đây tu hành chừng 8 năm, "Không thể lại chậm trễ nữa."

Còn hai năm nữa chính là lúc diễn ra thiên tài tư cách chiến của tổng bộ, hắn cần nhanh chóng trở về.

Nghĩ tới đây, Phong Vân phóng lên trời, rời khỏi Huyết U Chi Lĩnh, lần theo linh hồn ký hiệu trước đó lưu lại, phóng về phía chân trời.

Tổng bộ Đồ Dăng Thánh Điện.

Nhóm ba người kia điên cuồng chạy trốn, rất nhanh liền về tới đây.

Sau khi tiến vào phạm vi tổng bộ, bọn họ mới dám thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Thật sự là Phong Vân đã khiến bọn hắn bị ám ảnh quá kinh khủng.

"Nhiệm vụ thất bại. . ."

"Thất bại thì thất bại đi, ít nhất cũng không mất cả tính mạng, đổi mất tên biến thái trẻ tuổi kia, có thể chết thật đấy!"

"Đi gặp điện chủ đi, phải báo lại tin tức của tên biến thái trẻ tuổi kia lên, việc này đã vượt qua phạm vi năng lực chúng ta."

Ba người lập tức đi về phía chủ điện.

Nhưng ngay lúc này, thanh niên lạnh lùng kia bỗng nhiên chấn động cả người, hai mắt mê ly, có điều chỉ sau một khắc đã lại khôi phục bình thường.

Chỉ thấy hắn mở miệng nói: "Các người đi tới chủ điện trước đi, ta đi kiếm chút thuốc chữa thương đã, sau đó sẽ đến ngay."

"Được rồi, mau đi đi."

Hai người kia không nghi ngờ gì, nhanh chóng rời đi.

Chỉ để lại thanh niên lạnh lùng kia đứng tại chỗ.

Hắn lập tức đi về một hướng khác.

Ven đường hấn đi cũng gặp được nhiều cường giả trong Thánh điện, nhưng thanh niên lạnh lùng kia thân phận tôn quý, không người nào dám ngăn cản hấn, đều cung kính chào hỏi.

Một đường đi thẳng.

Rất nhanh.

Thanh niên lạnh lùng liền đi tới trước một cung điện khổng lồ, phía trên đề ba chữ lớn× ‘Tàng Bảo Điện’.

"Đồ Đẳng huy chương và đồ đẳng cấp Tinh Phẩm ta nhớ trong này đều có thu nhận sử dụng. . ."

Thanh niên lạnh lùng khẽ ni non.

Đi tới gần bảo điện, hấn lấy ra thân phận lệnh bài của mình, trực tiếp đặt lên khe trên cửa lớn.

Một trận hào quang lóe lên, cánh cửa lớn chậm rãi mở ra.

Thanh niên lạnh lùng lách mình tiến vào bên trong.

Vừa vào bảo điện, chỉ thấy bên trong vô số bảo vật tỏa ra hào quang ngập trời, khí thế tỏa ra bốn phía, các loại bảo vật rực rỡ muôn màu, không thẹn là "Tàng Bảo Điện", để cho người khác lóa mắt không thể nhìn.

Thanh niên lạnh lùng không để ý những bảo vật này, chỉ đi thẳng về một góc của đại điện.

Ở nơi đó, một huy chương màu lam và một chiếc hộp màu xanh lam đang lẳng lẳng nằm đó.

"Chính là cái này."

Trên mặt thanh niên lạnh lùng chợt lộ ra một chút vui mừng.

Chương 520: Diệt Tinh Pháo!

Chương 520: Diệt Tinh Pháo!

Vạn dặm ngoài tổng bộ Đồ Đẳng Thánh Điện.

Phong Vân đứng dưới một gốc đại thụ, ánh mắt xa xăm, giống như đang chờ đợi điều gì.

Không lâu sau, một vệt ánh sáng từ xa lướt đến, tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc liền đi tới gần.

Rõ ràng chính là thanh niên lạnh lùng kia.

"Chủ nhân."

Thanh niên lạnh lùng nhìn thấy Phong Vân, sắc mặt lập tức trở nên cung kính, liền giống như hấn thật sự là tôi tớ vậy.

"Ủm, lấy được đồ rồi chứ."

Phong Vân thản nhiên nói.

Trước đó hấn đã lưu lại linh hồn ấn ký trên người thanh niên lạnh lùng này, âm thầm điều khiển linh hồn hấn.

Với cường độ linh hồn của hấn bây giờ, lại thêm Linh Hồn thiên phú của thanh niên lạnh lùng này chỉ mới đạt tới cao cấp, căn bản không thể so sánh với nhau, điều khiển hấn thực sự quá đơn giản.

"Bẩm chủ nhân, đã lấy được, mời ngài nhìn."

Thanh niên lạnh lùng lấy ra từ trong nhẫn không gian hai loại vật phẩm, hai tay dâng lên, đưa tới trước mặt Phong Vân.

Một chiếc huy chương màu lam, một chiếc hộp màu xanh lam. Vừa mở ra, bên trong có đựng một cuốn bí văn xanh thẫm như bầu trời, trong lúc mơ hồ dường như còn có tiếng nước chảy ào ào vang lên.

"Chủ nhân, đây chính là đồ đẳng huy chương Thủy thuộc tính và đồ đẳng Thủy thuộc tính cấp Tinh Phẩm, mời ngài xem qua."

Đồ đẳng huy chương Thủy thuộc tính?

Phong Vân nghe vậy, sắc mặt hơi đổi.

Đồ đẳng phân chia thành mười loại thuộc tính chuyện này hẳn biết, nhưng không nghĩ tới, ngay cả đồ đẳng huy chương cũng chia thuộc tính.

"Xem ra đồ đẳng huy chương này không đơn giản chỉ là một huy chương như vậy, hẳn là cũng có tác dụng khác."

Phong Vân trầm nói.

Hắn lập tức hỏi thăm thanh niên lạnh lùng.

Thanh niên lạnh lùng liền đáp: "Bẩm chủ nhân, trong đồ đẳng huy chương ẩn chứa huyền bí của các thuộc tính, có thể tăng tốc độ lĩnh ngộ. Tỉ như đồ đẳng huy chương Thủy thuộc tính này, có thể tăng tốc độ lĩnh ngộ Thủy thuộc tính, sử dụng kết hợp với đồ đẳng Thủy thuộc tính, hiệu quả càng gia tăng gấp bội."

Thì ra là thế. . .

Phong Vân đã hiểu, nói như vậy, đồ đằng huy chương này lại chính là một loại thuộc tính linh vật cực hiếm thấy, tức vật phẩm ẩn chứa thuộc tính huyền bí.

Thuộc tính linh vật, trong bảo khố của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, giá trao đổi cũng không nhỏ.

Thứ này đối với võ giả quả thật là bảo vật quý báu mang lại rất nhiều chỗ tốt, có thể giảm bớt không ít công sức khi tu hành.

Nhưng đối với Phong Vân, thứ này cũng chỉ thế mà thôi.

Hắn từ trong gương hiển hóa rồi dung hợp, so với thứ này thì nhanh hơn rất nhiều.

Sau đó.

Phong Vân cất đồ đằng huy chương Thủy thuộc tính và đồ đằng Thủy thuộc tính cấp Tinh Phẩm vào nhẫn không gian, sau đó phát tay ra hiệu thanh niên lạnh lùng trở về, hắn cũng chuẩn bị rời đi.

Hắn cũng không giết chết thanh niên lạnh lùng, mà là dự định coi hắn như một con rối ngầm làm gián điệp lưu lại trong Đồ Đằng Thánh Điện.

Nơi này hắn sớm muộn sẽ lại đến lần nữa.

Dù sao "Cuồng Chiến Đồ Đằng" mà hắn thu hoạch được cũng chưa hoàn chỉnh!

"Nhiệm vụ đã hoàn thành, trở về đi."

Phong Vân không muốn dừng lại, trực tiếp đột ngột từ mặt đất nhô lên, phóng ra ngoài tầng khí quyển Đồ Đằng thế giới.

Ngay khi Phong Vân sắp rời khỏi Đồ Đẳng thế giới....

Tổng bộ Đồ Đẳng Thánh Điện.

Một vị Thần Vương bỗng cảm ứng được Phong Vân muốn xông ra khỏi tầng khí quyển, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt xuyên qua trùng điệp hư không, liếc mắt liền thấy cảnh này.

"Thiên tài của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ."

Đồ Đẳng thế giới bị công hội võ giả vũ trụ trấn áp nhiều kỷ nguyên như vậy, hẳn tự nhiên cũng biết thường cách một đoạn thời gian sẽ có thiên tài từ tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đến đây lịch luyện.

Thánh Điện Thần Vương trong mắt lóe lên tia nhìn lạnh lẽo, "Có thể đi vào tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, tất nhiên là thiên tài hàng đầu, tương lai thậm chí có thể đạt tới thành tựu Thần Vương, không thể để cho hắn còn sống trở về, bằng không trong tương lai chúng ta chắc chắn sẽ nhiều thêm một đại địch!"

Nghĩ đến đây, hắn vươn ra một bàn tay, trong nháy mắt, xông ra ngoài Thánh Điện, kéo dài vô hạn, trực tiếp lao về phía Phong Vân.

Thiên địa dường như đều bị bóp nát sụp đổ!

Hả?

Phong Vân đang phóng đi bỗng nhiên cảm nhận được từ phía dưới truyền đến một luồng áp lực mênh mông, không khỏi biến đổi sắc mặt.

Đợi đến khi linh hồn của hắn cảm nhận ra bàn tay khổng lồ phía dưới, đôi mắt lập tức lạnh đi, trở nên vô cùng nghiêm túc, "Uy áp này, là Thần Vương ra tay ư?"

Thần lực cùng uy áp bao la như biển lớn kia, tuyệt đối là đến từ Thần Vương!

"Muốn giết ta ư."

Phong Vân mặc dù nội tâm chấn động, nhưng cũng không có nhiều e ngại.

Bản thân hắn mang theo đủ loại năng lực đặc thù, dù cho là Thần Vương, cũng không có khả năng giữ hắn lại.

Ngay khi Phong Vân chuẩn bị phát động Hắc Âm năng lực, Không Gian năng lực cùng Thời Gian năng lực.

Bên ngoài Đồ Đằng thế giới, trên một hành tinh nào đó, bỗng nhiên sinh ra biến hóa.

Vậy mà trong nháy mắt đã hóa thành một chiếc phi thuyền to lớn màu bạc!

"Tít! Kiểm tra được Đồ Đằng thế giới có lực lượng Thần Vương muốn xuyên qua tầng khí quyển, hư hư thực thực ra tay!"

"Khóa chặt mục tiêu, còn cách mục tiêu 160 vạn cây số."

"Khởi động Diệt Tinh Pháo số 3!"

"Đếm ngược năm giây, 5, 4, 3, 2, 1!"

Theo trí năng mệnh lệnh trên phi thuyền truyền ra.

Chỉ thấy từ trên đỉnh chiếc phi thuyền lộng lẫy này, ngưng tụ ra một quả cầu ánh sáng chói loá, đường kính chừng hơn ngàn mét!

"Chiếu xạ!"

Râm!

Quang cầu trong nháy mắt hóa thành cột sáng có đường kính chừng hơn ngàn mét, dựa theo quỹ tích đã tính toán tốt, trong nháy mắt bắn ra!

Tổng bộ Đồ Đằng Thánh Điện.

Tôn Thần Vương kia chợt biến sắc, nhưng cột sáng này tốc độ quá nhanh, hấn căn bản không kịp phản ứng.

Một giây sau.

Cột sáng có đường kính hơn ngàn mét trong nháy mắt lướt qua bàn tay hấn, cơ hồ không hề bị trở ngại chút nào, hòa tan bàn tay của hấn thành hư vô, dáng vẻ dễ dàng như thổi một trận gió.

"Công hội võ giả vũ trụ! !"

Thánh Điện Thần Vương nhìn tay phải của chính mình biến mất, vô cùng tức giận, nhưng hấn chỉ có thể cố gắng nhịn xuống.

Hấn nếu như xông ra khỏi tầng khí quyển Đồ Đằng thế giới, nghênh đón hấn sẽ không chỉ là một phát Diệt Tinh Pháo, mà là vô cùng vô tận.

Loại vũ khí khoa học kỹ thuật cực đoan đáng sợ này, mặc dù hấn là Thần Vương, cũng sẽ bị bắn thành cái sàng.

Trận chiến năm đó, hấn đã tự mình trải nghiệm đủ!

"Đây là, Diệt Tinh Pháo?"

Bên ngoài tầng khí quyển, Phong Vân nhìn phi thuyền cách đó không xa một lần nữa hóa thành hành tinh, không khỏi líu lười nói.

Diệt Tinh Pháo hẳn tự nhiên từng được nghe nói, một pháo, liền có thể diệt gọn một tinh cầu.

Cái này tuyệt không phải nói ngoa!

Chỉ tính riêng lực phá hoại, một pháo so ra còn vượt hơn cả một kích của Thần Vương.

Đương nhiên, Thần Vương này, là dựa theo Thần Vương của công hội võ giả vũ trụ mà tính.

Mà Thần Vương của Đồ Đằng thế giới rõ ràng đều là hạng chót trong số các Thần Vương.

"Chao ôi, quả nhiên là công hội võ giả vũ trụ, các hành tinh chung quanh đây đoán chừng đều là Diệt Tinh Pháo."

Phong Vân cảm thán, mà cái này, đoán chừng chỉ là một phần nhỏ lực lượng của công hội võ giả vũ trụ mà thôi.

Sau đó, Phong Vân tiếp tục bay ra bên ngoài, thuận tiện thu hồi máy truyền tin.

Ngay khi hắn dự định liên hệ tổng bộ phái phi thuyền tới đón hắn trở về, bỗng nhiên một bóng người trực tiếp xuất hiện ra trước mặt hắn.

Là một trung niên mặc chiến y màu vàng óng, có làn da màu nâu.

Hắn khẽ hành lễ với Phong Vân, sau đó nói: "Phong Vân các hạ, Hủy Diệt Thần Chủ đại nhân cho mời."

Chương 521: Hủy Diệt Thần Chủ!

Chương 521: Hủy Diệt Thần Chủ!

Hủy Diệt Thần Chủ?

Phong Vân nghe vậy, trong mắt lóe lên tia sáng, nhân vật bực này muốn gặp hắn.

“Mời đi bên này.”

Người trung niên mặc chiến y màu vàng óng mở miệng lần nữa, rồi đi trước dẫn đường.

Phong Vân đề xuống nghi hoặc trong lòng, đi theo.

Đương nhiên hắn cũng vô cùng hiếu kỳ với vị Hủy Diệt Thần Chủ này.

Một mình trấn áp cả một thế giới lớn, tuyệt đối là một người có chiến lực mạnh mẽ!

Tốc độ của hai người rất nhanh, cũng không lâu lắm đã đến gần hành cung Hủy Diệt.

Trong lúc này, Phong Vân cũng hình chiếu người trung niên trước mắt, nhưng tấm gương không có phản ứng, hiển nhiên đây không phải chân thân.

Tình huống này Phong Vân đã gặp rất nhiều lần, cũng không suy nghĩ gì nữa.

Theo hẳn biết, chuyện này rất phổ biến trong vũ trụ.

Phần lớn người hay phải mạo hiểm đều cho hóa thân xuất hành, chân thân thì ẩn nấp tại một nơi nào đó, hoặc dứt khoát trốn trong ‘Thế giới giới chỉ’, âm thầm điều khiển hóa thân.

Thế giới giới chỉ cũng tương tự không gian giới chỉ, khác nhau duy nhất là, không gian giới chỉ chỉ có thể để vật chết, còn thế giới giới chỉ có thể để cả vật sống.

“Mời vào trong.”

Sau khi đi đến cửa, người trung niên mặc chiến y dẫn Phong Vân vào trong hành cung Hủy Diệt.

Vừa vào trong, hẳn liền nhìn thấy một cái cầu thang dài đến mấy nghìn km, vô cùng rộng lớn, trong suốt sáng bóng, tản ra quang huy óng ánh, không biết dẫn đến nơi nào.

“Thần Chủ đại nhân ở tầng thứ ba.” Người trung niên mặc chiến y nhẹ nhàng nói.

Phong Vân gật đầu.

Lập tức, hai người hóa thành một đạo lưu quang, dọc theo cầu thang bay lên.

Một lát sau, hai người đã đi đến tầng thứ ba.

Ở nơi này, Phong Vân cảm giác như mình đã đi vào một mảnh hư không rộng lớn mênh mêng.

Nơi này có quy mô rộng lớn, Phong Vân đoán chừng, diện tích của nó phải đến sáu, bảy tỉ km vuông.

Không gian rộng lớn như vậy, cho dù là địa cầu trước tai biến cũng không thể chứa được.

“Phong Vân các hạ tự đi đi, ta lui xuống trước.”

Người trung niên mặc chiến y ôm quyền lui xuống.

Phong Vân không chần chờ bao lâu, nhẹ nhàng cất bước đi vào tầng thứ ba.

Lúc hắn vừa bước vào trong, trong lòng liền có cảm giác, lập tức nhìn về phía xa xôi.

Ở nơi đó, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một vương tọa, trên đó có một người đang ngồi.

Nhìn rất bình thản, cũng không có khí cơ khiếp người gì.

Nhưng Phong Vân lại cảm thấy, người này ngồi ở đó, dao động quanh người còn mênh mông rộng lớn hơn trong vũ trụ.

Cho dù là cự nhân cỡ nào, đứng trước mặt vị này, đều có cảm giác rất nhỏ bé.

Phong Vân vô thức nhìn lại, phát hiện người này rất trẻ tuổi, nhìn qua cũng bằng tuổi hắn, gương mặt như ngọc.

Trên ấn đường người này có ấn ký màu xám, như có như không, khiến người ta không thể nắm bắt được.

“Phong Vân.”

Lúc này, một giọng nói bình tĩnh truyền đến, giống như vượt qua năm tháng cổ xưa,

Phong Vân nhẹ nhàng ôm quyền: “Bái kiến Hủy Diệt Thần Chủ.”

Hắn cũng âm thầm phát động hình chiếu, kết quả không ngoài ý muốn, không có bất cứ phản ứng gì.

“Không hổ là người có thể tìm hiểu sát lục và hủy diệt, ý chí và linh hồn đều không tệ.”

Hủy Diệt Thần Chủ nhẹ giọng nói, giống như cả mảnh thiên địa đều cùng reo vang.

“Ngươi là người xuất sắc nhất trong vô số thiên tài mà ta nhìn thấy trong hơn vạn kỷ nguyên này.”

“Nhưng ta đề nghị ngươi chuyên tu một hệ trước, bây giờ, đối với ngươi mà nói, tu đa hệ còn quá sớm, nếu như ngươi chuyên tu nhất hệ, dựa vào thiên phú của ngươi, một kỷ nguyên sau, ngươi có xác suất lớn đạt đến cấp độ Thần Vương.”

“Nếu không, trăm kỷ nguyên sau, chưa chắc ngươi có thể đột phá.”

Phong Vân im lặng không nói, lời này hắn đã nghe không chỉ một lần.

Đám cao tầng ở tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đều nói với hắn như vậy, khuyên hắn nên chuyên tu một hệ, không đành lòng để hắn hao phí thời gian và thiên phú.

Với tình huống này, Phong Vân cũng rất bất đắc dĩ.

Hắn lại không thể nói với đám cao tầng này là hắn có tấm gương, đừng nói năm hệ, cho dù mười hệ cũng không vấn đề!

Vì vậy, hắn chỉ có thể qua loa cho xong chuyện.

“Phong Vân hiểu.”

“Người lĩnh hội sát lục và hủy diệt pháp tắc, nhớ kỹ, phải nhanh chóng dung hợp chúng, nếu không, chờ đến khi người lĩnh hội sâu hơn, muốn dung hợp chúng, độ khó sẽ tăng lên nghìn lần, vạn lần...”

Hủy Diệt Thần Chủ tiếp tục nói.

Còn có chuyện này sao?

Phong Vân có chút ngạc nhiên, nhưng vẫn gật đầu, biểu thị đã hiểu.

“Mặt khác, sau khi trở về, người nhớ trao đổi Sát Lục Bí Điển> và Hủy Diệt Bí Điển>, hai quyển sách này có thể giúp người tăng hai loại lực lượng pháp tắc sát lục và hủy diệt.”

Sát Lục Bí Điển và Hủy Diệt Bí Điển sao?

Phong Vân âm thầm ghi nhớ trong lòng.

“Được rồi, cứ như vậy đi.”

Hủy Diệt Thần Chủ nhìn Phong Vân nói.

“Người là người tu luyện sát lục và hủy diệt nhỏ tuổi nhất trong đám thiên tài ta đã gặp, nhiều kỷ nguyên trôi qua như vậy, không một ai trong số bọn họ thành tựu cấp Thần Chủ, hi vọng người có thể đi đến một bước kia, mặc dù nó cực kỳ xa vời.”

“Đi thôi.”

Lời nói còn chưa dứt, Phong Vân đã cảm thấy trời đất quay cuồng.

Chờ đến khi hắn lấy lại tinh thần, phát hiện mình đang ở bên ngoài hành cung Hủy Diệt.

“Người tu hành sát lục và hủy diệt pháp tắc, không một ai đạt đến Thần Chủ cảnh.”

Phong Vân nhìn hành cung Hủy Diệt trước mắt, trong lòng thâm nghĩ: “Vậy thì ta sẽ là người đầu tiên!”

Ngay lúc này, một chiếc phi thuyền hình chiếc đĩa từ phía xa bay đến, nhanh chóng đến gần rồi hạ xuống.

Cửa máy mở ra, một lão giả mặc ngân giáp đi đến.

Ông ta cung kính hành lễ với Phong Vân: “Phong Vân các hạ, ta là Tinh Khuê, đến đón ngài về tổng bộ.”

“Được, làm phiền rồi.”

“Khách khí, phục vụ cho ngài là vinh hạnh của ta.”

Phi thuyền hình chiếc đĩa lập tức chở Phong Vân rời khỏi nơi này, bay về phía tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

Cùng lúc đó, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đã phát bưu kiện truyền tin cho đám thiên tài ở các đại kỳ.

Nội dung đương nhiên liên quan đến tư cách chiến của các thiên tài trong tổng bộ. Mặc dù còn hai năm mới bắt đầu, nhưng có một số thiên tài đang bế quan, một số thiên tài lại đi làm nhiệm vụ như Phong Vân, nên phải báo cho bọn họ sớm.

“Lần này, tư cách chiến tuyển một trăm người đứng đầu, phân biệt đến thế giới “Nguyên Thủy”, “Thái Sơ” và “Vô Cực” trong vòng trăm năm,

người dự thi là tất cả thiên tài của các đại kỳ (ngoài trừ người đại đến cấp Thần Vương)...

Trong phi thuyền, Phong Vân nhìn nội dung bưu kiện trong máy truyền tin. Những điều này giống hệt lời nói của Ma Vân, hẳn đã sớm biết.

“Trăm triệu thiên tài, thật sự chờ mong.”

Chương 522: Hủy Diệt và Sát Lược Bí Điện!

Chương 522: Hủy Diệt và Sát Lược Bí Điện!

[Thiên phú thể chất cấp hạ vị Thần] : Đến từ hình chiếu Hoàng Chú.

Trong phi thuyền xa hoa, Phong Vân ngồi trên ghế sofa, nhìn như nghỉ ngơi, nhưng ý thức lại đang xem xét các vật rơi xuống trong ba lô.

“Có một cái này.” Phong Vân có chút không vừa ý.

Nếu là lúc trước, thiên phú thể chất cấp hạ vị Thần này còn có tác dụng, nhưng bây giờ hắn đã là thượng vị Thần Thể, thiên phú thể chất tự nhiên cũng đạt đến cấp độ này, nên thiên phú thể chất cấp hạ vị Thần không còn tác dụng quá lớn với hắn nữa.

Nhưng thịt muối cũng là thịt, Phong Vân vẫn lựa chọn hiển hóa dung hợp.

Ong!

Sau một trận quang mang, hắn đã hoàn thành dung hợp.

Cảm giác một chút, quả nhiên như dự đoán của hắn, thiên phú thể chất của hắn dường như không tăng lên chút nào.

“Gần đây không quét ra đồ tốt, cần hình chiếu mới để rót thêm sức sống...”

Phong Vân bắt đầu nói.

Có được mấy chục vạn hình chiếu có chất lượng tốt mà không quét ra vật gì tốt, hẳn cũng cảm thấy rất tuyệt vọng.

Trong tình huống này, ngoài việc phải thu hoạch thêm các hình chiếu có chất lượng tốt khác, Phong Vân không nghĩ ra biện pháp nào nữa.

Lúc này, trong phòng điều khiển truyền đến giọng nói.

“Phong Vân các hạ, chúng ta đến rồi.”

“Ừ.”

Phong Vân gật đầu suy nghĩ trong lòng, mở cửa khoang đi ra.

Bên ngoài chính là đỉnh núi Huyền Cự Sơn, là trang viên lúc trước của hắn.

Người trung niên Khoa Lý và một đám hộ vệ, người hầu nghe thấy đều chạy đến, sau khi nhìn thấy Phong Vân, cùng nhau hành lễ: “Cung nghênh đại nhân trở về!”

“Cung nghênh đại nhân trở về!”

Thanh âm như trống, truyền đi rất xa.

Phong Vân sờ mũi một cái, hình ảnh này rất giống trong tivi kiếp trước.

“Ừ, giải tán đi, tự làm việc của mình.”

Phong Vân phát tay ra hiệu bọn họ tản đi.

“Vâng, đại nhân.”

Khoa Lý lập tức dẫn đám hộ vệ và người hầu cùng rời đi, chuyên tâm đi xử lý công việc của trang viên.

“Phong Vân các hạ, ta cũng phải rời đi rồi, tạm biệt.”

Sau đó, lão nhân mặc ngân giáp ôm quyền nói với Phong Vân rồi ngồi phi thuyền rời đi.

Phong Vân trở lại phòng, hắn mở giao diện nhiệm vụ ra, kích vào.

“Tích!”

Lập tức có một giọng nói từ giao diện bắn ra, rất êm tai.

“Phong Vân điện hạ, kiểm tra ngài kích mở nhiệm vụ, có phải xác nhận giao nộp nhiệm vụ không?”

“Đúng.” Phong Vân nói.

“Được, chúng ta sẽ phái nhân viên công đáp đến lấy vật phẩm nhiệm vụ, xin ngài chờ một chút.”

Sau khi nói xong, giọng nói này biến mất.

Phong Vân cũng không để ý, hắn rời hệ thống nhiệm vụ, mở giao diện bảo kho. Tìm được ‘Hủy Diệt Bí Điển’ và ‘Sát Lục Bí Điển’ trong đó. Một giây sau, hai hàng văn tự và hình ảnh hiện ra.

[Sát Lục Bí Điển] : Do Sát Lục Thần Chủ sáng tạo, thích hợp với võ giả tu hành lĩnh ngộ sát lục pháp tắc, giá bán: 30w điểm tích.

[Hủy Diệt Bí Điển] : Do Hủy Diệt Thần Chủ sáng tạo, thích hợp với võ giả tu hành lĩnh ngộ hủy diệt pháp tắc, giá bán: 30w điểm tích lũy.

“Là bí điển do hai vị Thần Chủ sáng tạo...”

Sau khi Phong Vân xem xong, trong mắt lóe lên ánh sáng.

Hắn cũng từng nghe đến Sát Lục Thần Chủ, nghe nói là còn đáng sợ hơn Hủy Diệt Thần Chủ.

Hắn ta quật khởi trong chém giết, lấy sát chứng đạo, thực lực vô cùng kinh khủng, không biết đã tàn sát bao nhiêu dị tộc, khiến rất nhiều dị tộc nghe thấy đã sợ mất mật.

Bây giờ hình như đang tọa trấn bên trong thế giới Nguyên Thủy.

“Bí điển do hai đại Thần Chủ sáng tạo, vậy mà bán có 30w điểm tích lũy.”

Phong Vân có chút bất ngờ, theo lý thuyết, cho dù bán 1000w điểm tích lũy hắn cũng cảm thấy bình thường.

Đây chính là bí điển do Thần Chủ sáng tạo, tương đương với một bộ phận tuyệt học của bọn họ.

“Chắc là vì võ giả tu luyện hai loại pháp tắc này quá ít...”

Chỉ là nhập môn sát lục pháp tắc và hủy diệt pháp tắc đã rất khó khăn, nếu không có tấm gương, xoát ra rồi dung hợp với bản thân, thì hôm nay hắn cũng không có hai loại lực lượng pháp tắc này.

Nhập môn khó, tiến giai càng khó hơn.

Nếu không, nhiều kỷ nguyên như vậy, các thuộc tính khác không biết có bao nhiêu Thần Chủ rồi, mà hủy diệt và sát lục Thần Chủ, chỉ có hai vị mà thôi.

Thậm chí, còn không có Thần Chủ tu đồng thời cả hai loại sát lục và hủy diệt.

“Hai bí điển này tổng cộng hết 60w điểm tích lũy, bây giờ mình không có nhiều điểm tích lũy như vậy, nhưng bàn giao nhiệm vụ xong thì đủ rồi.”

Hai nhiệm vụ, nhiệm vụ đầu tiên là thu thập đồ đảng cấp tinh phẩm, được 10w điểm tích lũy.

Nhiệm vụ thứ hai là thu thập huy chương đồ đảng, được 50w điểm tích lũy. Cộng lại vừa đúng 60w điểm tích lũy.

“Chắc chắn không thể giao Cuồng Chiến Đồ Đảng ra, mình cũng rất cần.”

Mặc dù một đồ đảng tinh phẩm có thể bán được 10w điểm tích lũy, nhưng Phong Vân biết Cuồng Chiến Đồ Đảng có giá trị cao hơn nhiều.

Còn đồ đảng tinh phẩm thuộc tính thủy kia, đối với hắn không có hiệu quả lớn, thích hợp để giao nhiệm vụ.

Cũng không lâu lắm, bên ngoài truyền đến tiếng bầm báo, nói là nhân viên công tác của tổng bộ đến.

Phong Vân lập tức đi ra ngoài, đến đại sảnh tiếp khách.

Ở nơi đó, có một thiếu phụ xinh đẹp đang yên tĩnh chờ hắn.

Sau khi cô ta nhìn thấy Phong Vân, lập tức hành lễ: “Bái kiến Phong Vân đại nhân.”

Mặc dù trên người cô ta tản mát khí cơ của thượng vị Thần, nhưng luận thân phận, cô ta không thể so sánh với Phong Vân được, còn kém rất xa.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, cô ta luyện hóa Thần Cách thành thượng vị Thần, có thể nói là yếu nhất trong thượng vị Thần, luận chiến lược, cô ta căn bản không phải đối thủ của Phong Vân.

“Ừ, đây là vật phẩm nhiệm vụ, người xem một chút.”

Phong Vân khẽ gật đầu, trong lòng vừa động, huy chương và đồ đảng thuộc tính thủy từ trong không gian giới chỉ xuất hiện, bay đến trước mặt thiếu phụ.

Thiếu phụ cung kính tiếp nhận, sau khi tỉ mỉ kiểm tra mới nói với Phong Vân: “Một huy chương đồ đảng thuộc tính thủy, một viên đồ đảng cấp tinh phẩm thuộc tính thủy, phù hợp với điều kiện nhiệm vụ, tiếp theo sẽ có điểm tích lũy gửi đến tài khoản của ngài.”

“Đúng rồi, nếu trên người Phong Vân đại nhân còn thừa huy chương đồ đảng nữa, cũng có thể bán cho tổng bộ, nếu không bán, xin đừng tự mình giao dịch, bán cho những người khác.”

“Được, ta biết rồi.” Phong Vân gật đầu.

Rất rõ ràng, việc này là phòng ngừa gian lận.

Dù sao mục đích cuối cùng của thế giới nhiệm vụ là muốn cường giả lịch luyện trong máu lửa, nhiệm vụ chỉ là ngòi nổ mà thôi.

Sau khi nhân viên công tác rời đi không bao lâu, Phong Vân đã nhận được nhắc nhở của tổng bộ, tài khoản của hắn đã có thêm 60w điểm tích lũy.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp lựa chọn mua Sát Lục Bí Điển> và Hủy Diệt Bí Điển>.

6ow điểm tích lũy vừa đến tay, chưa kịp nóng đã không còn.

Phong Vân rất bình tĩnh, kiểm điểm tích lũy vốn là để tiêu, hơn nữa lại mua được hai quyền bí điểm này, càng có giá trị.

Sau đó, Phong Vân tắt mạng lưới, dự định thời gian tiếp theo sẽ tu hành và quét hình chiếu, không đi đâu cả.

Nhưng lúc này, bỗng nhiên có người đến báo, nói là Ma Vân đến tìm hấn.

Chương 523: Ngũ đại thiên tài? Không! Ngũ đại dê béo!

Chương 523: Ngũ đại thiên tài? Không! Ngũ đại dê béo!

Hả?

Đôi mắt Phong Vân nhúc nhích: “Xem ra lại có chuyện xảy ra rồi.”

Lúc trước hắn đã nói với Ma Vân, nếu không có chuyện gì thì đừng quấy rầy hắn.

Bây giờ Ma Vân đến tìm hắn, hiển nhiên là đã có chuyện xảy ra.

Nghĩ đến đây, Phong Vân không về phòng nữa, mà đứng trong đại sảnh chờ Ma Vân vào.

Một lát sau, người chưa đến, giọng nói đã truyền đến rồi.

“Lão đại, vừa rồi người của tổng bộ đến, khai thông trùng động từ đại lục Tiềm Long đến vị trí của những thiên tài trong đại lục khác, chúng ta có thể đến những đại lục khác tham quan!”

Lời nói vừa dứt, Ma Vân đã chạy vào đại sảnh.

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng lên, đối với hắn mà nói, đây quả thật là tin tốt.

Bởi vì như vậy, hắn có thể lấy được một lượng lớn hình chiếu của những thiên tài khác!

“Xác định sao?” Phong Vân nhìn Ma Vân hỏi.

“Thiên chân vạn xác, trùng động đã mở ra, không ít thiên tài đã khởi hành rồi.” Ma Vân hưng phấn nói.

“Lão đại, chúng ta cũng đi xem một chút, ta cảm thấy rất hứng thú với những thiên tài khác.”

Thật ra hắn ta đã ở đại lục Tiềm Long quá lâu, muốn đổi chỗ mà thôi.

Nhưng đối với Phong Vân, chuyện này không chỉ đơn giản là đi ngắm phong cảnh như vậy.

Đây chính là bảo tàng di động nha!

“Được, đi, lập tức xuất phát!” Phong Vân không muốn chậm trễ một giây nào, trực tiếp đi ra ngoài, dọa Ma Vân nhảy dựng lên, hắn ta còn tưởng Phong Vân sẽ cự tuyệt.

Trong ấn tượng của Ma Vân, Phong Vân là người không giờ khắc nào không tu hành, hoặc chuẩn bị tu hành.

Đối với chuyện rảnh rỗi như du ngoạn, đến bây giờ cũng không có hứng thú.

Nhưng mà không ngờ, Phong Vân còn tích cực hơn hắn ta.

“Xem ra lão đại cấp bách muốn kiến thức những đại thiên tài kia.” Trong lòng Ma Vân thầm nghĩ.

Thật ra hẳn ta đoán cũng không sai, chỉ là ‘kiến thức’ trong miệng hẳn ta không phải ‘kiến thức’ của Phong Vân.

...

Từ Huyền Cực Sơn đi xuống, Phong Vân một đường hấp dẫn sự chú ý của vô số thiên tài.

Đã nhiều năm trôi qua, kể từ khi thiên tài chiến kết thúc, đây là lần thứ hai chúng thiên tài nhìn thấy Phong Vân ở thế giới hiện thực.

“Phong Vân đến!”

“Nghe nói hẳn đi chấp hành thế giới nhiệm vụ, còn là cấp nguy hiểm, tỷ lệ tử vong cao đến 60%, cuối cùng đã thành công!”

“Có lẽ đây chính là lão đại, nếu là ta đi, đoán chừng sẽ chết đến mức không còn bã.”

“Lão đại cái gì, chỉ lợi hại trên đại lục Tiềm Long của chúng ta mà thôi, ra ngoài đại lục Tiềm Long, chỉ là đệ đệ.”

Đương nhiên câu nói này bọn họ không dám nói ra, chỉ bí mật truyền âm với nhau.

Phong Vân đi trên đường, cho dù là bốn phía truyền âm với nhau hay là thấp giọng nói, hẳn đều nghe được.

Tốt hay xấu, khẳng định hay chất vấn, đều không ảnh hưởng gì đến hẳn, hẳn chỉ xem như gió thổi qua tai mà thôi.

Rất nhanh, Phong Vân đã đi đến biên giới đại lục Tiềm Long, vị trí trùng động.

Ở đó có một người trông coi, chính là người thủ hộ đại lục Tiềm Long, người trung niên bụng phệ.

Ông ta nhìn thấy Phong Vân, ánh mắt phức tạp, hiển nhiên vẫn không quên được chấn kinh lúc trước Phong Vân mang đến.

“Người cũng muốn đến các đại lục khác sao?” Người trung niên hỏi Phong Vân.

Phong Vân gật đầu: “Muốn đi kiến thức một chút.”

Người trung niên nghe vậy cũng không ngoài ý muốn, phần lớn thiên tài đến đây đều nghĩ như vậy.

Thiên tài luôn có kiêu ngạo, mặc dù ở công hội võ giả vũ trụ một thời gian ngắn, khiến những thiên tài này đã thu liễm rất nhiều, nhưng sâu trong lòng vẫn có ngạo khí.

Muốn nhìn xem đám thiên tài ở các đại kỳ trước mạnh thế nào.

Người trung niên cho rằng Phong Vân cũng nghĩ như vậy.

“Phong Vân, người rất mạnh, theo ta được biết, trong vạn kỷ này, người là người tiến bộ nhanh nhất trong đám thiên tài, nhưng mà, thời gian tu hành của người quá ngắn, những thiên tài kia đều tu hành vạn năm, thậm chí mười vạn năm, trăm vạn năm rồi.”

“Thời gian tu hành của bọn họ dài, có thể tích tụ ra thành tựu cao, cho nên người không cần để ý, nếu lần này không được, thì sau này vẫn có cơ hội.”

Hiển nhiên người trung niên sợ Phong Vân gặp những thiên tài này, trong lòng bị đả kích không gượng dậy nổi, cho nên mới nói như vậy.

Phong Vân giật mình, mặc dù hẳn không để ý những chuyện này, nhưng người ta có lòng tốt nhắc nhở, hẳn cũng không nói gì, gật đầu.

“Yên tâm.”

Lúc này Ma Vân đã chạy đến.

Người trung niên cũng không nói tiếp nữa, mở không gian trùng động ra, đưa Phong Vân và Ma Vân vào.

Đưa mắt nhìn thân ảnh hai người biến mất trong trùng động, người trung niên nhẹ nhàng lắc đầu: “Tự thu xếp cho tốt, hi vọng người có thể chịu được thất bại.”

Mặc dù thiên phú của Phong Vân mạnh, tiến bộ thần tốc, nhưng người trung niên vẫn không coi trọng.

Phong Vân là thiên tài, nhưng những người khác cũng như vậy, hơn nữa còn tu hành mấy chục vạn năm, thậm chí là mấy trăm vạn năm rồi.

Giữa người tu hành không đủ ngàn năm và người tu hành trăm vạn năm, người nói xem, làm sao so được?

Bên trong trùng động.

Ma Vân nói với Phong Vân: “Lão đại, chúng ta đến đại lục Đằng Long, nơi đó là thiên tài mười vạn kỷ trước, mạnh nhất trong đó là thiên tài xếp ở vị trí thứ năm trong ngũ đại danh sách, cường giả Olidoia!”

“Ngũ đại danh sách?” Lần đầu tiên Phong Vân nghe thấy cái này, hiếu kỳ hỏi.

“Lão đại, cái này người cũng không biết à? Xem ra người thật sự một lòng tu hành, không để ý đến chuyện bên ngoài.”

Ma Vân lắc đầu nói, sau đó phở cấp khoa học cho hắn: “Cái gọi là ngũ đại danh sách, tức là năm vị mạnh nhất trong đám thiên tài đại kỳ trước.”

“Theo thứ tự là thiên tài ba thuộc tính Divie kỹ nguyên thứ hai; ‘Huyền thuật đại sư’ Dokje kỹ nguyên thứ một trăm; ‘Thánh thương’ Mông Trạch kỹ nguyên thứ một nghìn lẻ một; ‘Tiểu thú hoàng’ Allu kỹ nguyên thứ năm nghìn ba trăm và ‘Vô địch niệm hồn sư’ ta mới nói, tên là Olidoia.”

“Năm người bọn họ được tất cả các thiên tài trong công hội võ giả vũ trụ công nhận là người mạnh nhất, nghe nói đều có chiến lực có thể so với Thần Vương.”

Ngũ đại danh sách, chiến lực có thể so với Thần Vương.

Phong Vân nhắm mắt, trong lòng kích động.

Cái này mẹ nó đâu phải ngũ đại danh sách, đây rõ ràng là ngũ đại dê béo, là dê béo chờ hắn đến lấy hình chiếu!

Ma Vân nhìn Phong Vân im lặng không nói, còn nghĩ hắn bị đả kích, liền an ủi nói.

“Lão đại, ngươi cũng không kém bọn họ, chỉ là thời gian ngươi tu luyện quá ngắn, nếu ở điều kiện tương đương nhau, chắc chắn ngươi không kém hơn bọn họ, thậm chí là mạnh hơn!”

Phong Vân đè xuống kích động trong lòng, nhẹ nhàng cười một tiếng.

“Không có, ta đang vui vẻ đến mức không nói ra lời, vừa nghĩ lập tức sẽ nhìn thấy bọn họ, ta đã cảm thấy hưng phấn không thôi.”

A!

Ma Vân nghe vậy há to miệng, hoàn toàn không hiểu mạch não của Phong Vân. Trong lòng thầm chửi bậy, chẳng lẽ lão đại tu hành đến ngốc rồi?

Chương 524: Hình chiếu cao nhất!

Chương 524: Hình chiếu cao nhất!

Đại lục Đằng Long, là một nơi diễn ra thiên tài chiến sớm hơn 10 vạn kỷ nguyên so với đại lục Tiềm Long của Phong Vân.

Số lượng thiên tài ở đây tự nhiên cũng đạt tới cả vạn người, hơn nữa phần lớn đều đạt tới Thượng Vị Thần, một phần nhỏ là Trung Vị Thần viên mãn.

Về phần Hạ Vị Thần, một người cũng không có.

Chuyện này cũng rất bình thường, đều qua 10 vạn kỷ nguyên, tức trăm vạn năm thời gian, những thiên tài này cũng đều là tinh anh, không phải dạng vừa, không đột phá mới là lạ.

Khi Phong Vân cùng Ma Vân thông qua không gian trùng động đi tới đây, liền nhìn thấy trên dãy núi nhô cao giữa đại lục có vô số thiên tài lui tới tấp nập.

Nhìn số lượng, rõ ràng vượt xa vạn người.

"Xem ra trong số này cũng hội tụ không ít thiên tài của các đại lục khác."

Ma Vân thấp giọng nói.

Trừ vạn tên thiên tài vốn có của đại lục Đằng Long, còn lại, hiển nhiên là thiên tài của các đại lục khác, giống như Phong Vân cùng Ma Vân vậy.

Dù sao nơi này cũng là nơi có Áo Lợi Đa Á đứng thứ hai trong danh sách năm người đứng đầu, tự nhiên sẽ hấp dẫn các vị thiên tài từ khắp nơi.

"Đây là chuyện tốt."

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, hẳn rất hi vọng thiên tài đều tụ tập ở chỗ này, tốt nhất là cả bốn thiên tài khác trong danh sách cũng tới, như vậy mới là hoàn mỹ.

"Đi, chúng ta đi lên."

Phong Vân không muốn chờ đợi thêm, đây đều là bảo tàng di động đó, một đàn dê béo, một người đều không thể bỏ qua.

"Dò xét chi nhãn!"

Hắn vừa tới gần lập tức phát động dò xét chi nhãn, nơi ánh mắt hắn nhìn tới, vô số bảng danh sách lộ ra.

【 Dò xét đối tượng 】 : Văn Tinh

【 Tuổi tác 】 : 129 vạn tuổi

【 Cảnh giới 】 : Trung Vị Thần viên mãn

【 Rơi xuống 】 : Hạ Vị Thần cấp võ kỹ 《 Phong Thần Đại Thủ Ấn 》 , Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Lạc Phong Vạn Hóa Đường 》 , Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Phong Hoàng Huyền Thân 》 , Trung Vị Thần cấp Phong Hệ công pháp 《 Diễn Phong Chân Kinh 》 , Trung Vị Thần cấp Phong Hệ thiên phú, Phong chi nguyên tố (chín tầng). . .

【 Dò xét đối tượng 】 : Khắc La Khắc

【 Tuổi tác 】 : 130 vạn tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thượng Vị Thần sơ cấp

【 Roi xuống 】 : Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Viêm Hỏa Chân Thân 》 ,
Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Thương Thiên Bá Quyền 》 , Thượng Vị
Thần cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Thần Hỏa Bí Sách 》 , Thượng Vị Thần cấp
Hỏa Hệ thiên phú, Trung Vị Thần cấp Thể Chất thiên phú, Hỏa chi bản
nguyên (tầng hai) . . .

Phong Vân thẳng đường dò xét, bất cứ người nào được dò xét, gần như
không có một ai kém cỏi.

"So sánh với Đờ Đẳng thế giới, nơi này quả thực là thiên đường."

Lúc trước hẳn ở trong Đờ Đẳng thế giới, Thượng Vị Thần không có mấy
người.

Nhưng bây giờ đến nơi này, Thượng Vị Thần vừa nhìn đã thấy cả một
đồng lớn!

Hơn nữa còn không phải Thượng Vị Thần bình thường, đều là hạng
người nổi bật trong số các Thượng Vị Thần nữa kia!

Đây đều là thiên tài hàng đầu, trở thành Thượng Vị Thần tự nhiên cũng
là cực kì xuất sắc!

"Chao ôi, giàu to rồi, không giàu không được rồi!" Phong Vân càng dò
xét, trong lòng càng tràn đầy vui sướng.

"Hình chiếu!"

"Hình chiếu!"

Hắn gần như không cần do dự, dò xét một người liền lấy hình chiếu một
người, muốn ngừng mà không được.

Trong khoảng thời gian cực ngắn, hắn đã thu hoạch được hơn một ngàn hình chiếu mới.

Trong số những hình chiếu này, thuộc tính thiên phú, thuộc tính pháp tắc những này đều không cần nói, đều là thiên tài tụ hợp.

Thứ khiến hắn để ý là, trong số những thiên tài này, cũng có rất nhiều người có được các loại thiên phú đặc thù.

Tỉ như Linh Hồn thiên phú, Huyền Thuật thiên phú, Biến Thân thiên phú, Thể Chất thiên phú các loại, mặc dù đều không phải là quá cao, nhưng dầu gì cũng đạt tới Thần cấp.

Cái gọi là lượng biến gây nên chất biến, nếu như là một cái hai cái, Phong Vân khả năng còn có thể không để ý.

Nhưng số lượng nhiều như vậy thì lại là một câu chuyện khác!

Kiến nhiều còn có thể cắn chết voi nữa kìa!

...

Mà bất tri bất giác, Phong Vân cùng Ma Vân đã đi tới dãy núi số một.

Chỉ thấy nơi này trông trái vô cùng, phạm vi chừng mấy triệu km, không ít thiên tài tụ tập tại đây giao lưu, thỉnh thoảng còn có luận bàn, không khí rất náo nhiệt.

Ma Vân nhìn không được, chui vào trong đám người, bắt đầu như quen thuộc mà trò chuyện với những thiên tài kia.

Phong Vân thì luôn lách qua đám người, sử dụng dò xét chi nhãn, lần lượt quét nhìn từng người, cũng đồng thời lấy hình chiếu.

Rất nhanh hấn đã lấy được hơn một ngàn chín trăm chín mươi hình chiếu.

Đến lúc này, Phong Vân liền không tiếp tục lấy hình chiếu, hấn còn muốn giữ lại một phần để lấy hình chiếu của Áo Lợi Đa Á trong danh sách năm người đứng đầu!

Có điều dù hấn đã đến đây lâu như vậy, cũng không nhìn thấy nửa cái bóng của người này.

Ngay khi Phong Vân còn đang nghi hoặc, bỗng nhiên hấn hơi nhíu mày, cảm ứng được điều gì, nhìn về phía bầu trời.

"Áo Lợi Đa Á! Đi ra đánh với ta một trận!" Một tiếng rống lên như thể lôi đình râm rộ vang lên.

Cùng lúc đó, một luồng uy áp mênh mông từ trên trời giáng xuống, có thể nhìn thấy, có một dòng huyết khí màu vàng trải rộng thương khung, che lấp thiên địa!

Dòng huyết khí kinh khủng này lập tức khiến các thiên tài ở đây kinh hãi.

"Là Cổ Thương!"

"Người đứng đầu trong các thiên tài luyện thể! Nghe đồn hấn chỉ cần đánh ra một quyền, hơn nửa tinh cầu đều bị đánh nát!"

"Hấn từ năm kỷ nguyên trước lực lượng thân thể đã tiến giai đến Thượng Vị Thần Thể, bây giờ năm cái kỷ nguyên đã trôi qua, không biết hiện nay như thế nào, có đạt tới Thần Vương Thể hay không?"

"Không có khả năng, Thần Vương Thể cực khó đạt đến, đại bộ phận Thần Vương đều không thể có được."

Phong Vân nghe thấy tiếng nghị luận nổi lên từ khắp bốn phía, hai mắt sáng lên.

Cùng là Thượng Vị Thần Thể, hẳn tự nhiên có thể cảm ứng càng thêm rõ ràng đến lực lượng thể chất của Cổ Thương, cấp độ ở trên hẳn, nhưng muốn đạt tới Thần Vương Thể thì còn kém xa.

Cũng tương đương với dung hợp Thể Chất thiên phú bán Thượng Vị Thần cấp.

Từ cái này có thể thấy được, con đường luyện thể khó đi đến mức nào. Dưới tình huống có thiên phú, trải qua thời gian dài đến cả mười kỷ nguyên đều không thể đánh vỡ công cùm xiềng xích tiến hóa lên cấp độ cao hơn!

...

Một lát sau, phía dưới dòng huyết khí màu vàng xuất hiện một bóng người cao lớn, mặc chiến y màu xanh, phần thân thể lộ ra trắng trẻo mềm mại như thần ngọc.

Lúc này, từ chỗ sâu nhất trên núi, một gợn sóng vô hình liền tản ra, rất nhiều thiên tài đều giật mình phát hiện, binh khí trên tay đều không chịu sự khống chế của chính mình, thậm chí không riêng gì binh khí, ngay cả chính bọn họ đều không thể tự khống chế.

Hư không rung động, vô số mây mù cuộn trào.

Phía trên, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một bóng người, ánh mắt thâm thúy, bên trong cuộn cuộn từng gợn sóng, thâm sâu mênh mông như thể ẩn chứa cả vũ trụ.

"Áo Lợi Đa Á!"

Phía dưới, đám thiên tài đồng loạt kinh hô, trong mắt tràn ngập vẻ kinh hoàng.

Nhiều năm không gặp, niệm lực của Áo Lợi Đa Á càng trở nên kinh khủng!

Phong Vân trong nháy mắt khi nhìn thấy hai người này liền lặng yên di chuyển tới gần.

Hai người này đều đứng giữa không trung, cách mặt đất không đến 1000 mét, bởi vậy Phong Vân rất dễ dàng liền lấy được hình chiếu.

"Keng!"

"Keng!"

Hai tiếng vangvthanh thúy truyền ra, ánh mắt Phong Vân mang theo vui mừng, lập tức không kịp chờ đợi nhìn vào trong tấm gương.

Không hề nghi ngờ, hình chiếu hình thành!

Chương 525: Trung Vị Thần!

Chương 525: Trung Vị Thần!

【 Hình chiếu người 】 : Áo Lợi Đa Á

【 Tuổi tác 】 : 130 vạn tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thượng Vị Thần đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Phong Thần Ấn 》 , Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Thiên Phong Cứu Trọng Biến 》 , Thượng Vị Thần cấp Phong Hệ công pháp 《 Phong Linh Huyền Điển 》 , Niệm hồn kỹ diễn binh lục biến, Thượng Vị Thần cấp Phong Hệ thiên phú, Thượng Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú, Phong chi bản nguyên (mười tầng) . . .

【 Hình chiếu người 】 : Cổ Thương

【 Tuổi tác 】 : 130 vạn tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thượng Vị Thần trung kỳ

【 Rơi xuống 】 : Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Bá Quyền 》 , Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Liệt Diễm Ba Động Quyền 》 , Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Viêm Chủ Chi Thân 》 , Thượng Vị Thần cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Viêm Chủ Bí Điển 》 , Trung Vị Thần cấp Hỏa Hệ thiên phú, Thượng Vị Thần cấp Thể Chất thiên phú, Hỏa chi bản nguyên (sáu thành chín) . . .

Phong Vân nhìn trong gương đã hình thành thêm hai cái hình chiếu mới, nội tâm thầm khen một tiếng, giải quyết xong!

Từ trên bảng này, không thể nghi ngờ là Áo Lợi Đa Á càng mạnh hơn một bậc, dù là cảnh giới, hay là trình độ lĩnh hội thuộc tính.

Trái lại Cổ Thương thì còn kém hơn rất nhiều.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đều là hình chiếu cực kì tốt!

Dù là Thượng Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú của Áo Lợi Đa Á, hay là Thượng Vị Thần cấp Thể Chất thiên phú của Cổ Thương, đều là thứ hấn đang rất cần!

Trên thực tế, mỗi một vật phẩm trên người hai người này, đều là thứ Phong Vân cần!

Chỉ có điều, Linh Hồn thiên phú càng cao cấp hơn Thể Chất thiên phú một chút mà thôi.

Lấy xong hình chiếu của hai đại thiên tài này, số lượng hình chiếu của Phong Vân hôm nay cũng đến cực hạn, vừa vặn 2000 cái.

Hắn ở trong lòng thầm thấy may mắn, cũng may chính mình còn để chừa lại chút vị trí trống, không một lần lấy hết toàn bộ hạn mức hình chiếu, nếu không có thể đã phải bỏ lỡ hình chiếu của Cổ Thương mất.

"Rầm!"

Ngay khi tâm trí Phong Vân còn đang chìm đắm trong niềm vui này, bên kia Cổ Thương cùng Áo Lợi Đa Á đã ra tay, đôi bên tiến vào tầng mây phía trên, bắt đầu trận đại chiến kinh thiên.

Chấn động kinh khủng đập dờn chao đảo.

Đám thiên tài vây xem vừa kính vừa sợ, đây là thứ lực lượng đã vượt xa bọn họ.

Cùng là Thượng Vị Thần, nhưng cũng có chênh lệch cực lớn!

Phong Vân nhìn một hồi, liền quay người rời đi.

Hắn nhìn ra hai người này đều đang khắc chế, thăm dò lẫn nhau mà thôi, cũng không có ý muốn đánh thật.

Ngẫm lại cũng đúng thôi, tư cách chiến đã tới gần kề, làm sao có thể vào lúc này để lộ ra tất cả át chủ bài của chính mình, rõ ràng là hành vi không sáng suốt.

"Vẫn là trở về xoát hình chiếu thôi."

Đã cách nhiều năm, rốt cục lại có hình chiếu mới, Phong Vân tự nhiên muốn xoát đầu tiên.

Lập tức, hắn đi xuống núi, ngòi không gian trùng động trở lại Huyền Cực Sơn.

Về phần Ma Vân, đã hoàn toàn đắm chìm trong đám quần chúng vây xem, Phong Vân cũng lười đi quấy rầy hắn.

...

Trở lại biệt thự, Phong Vân trực tiếp ngòi xuống ghé sa lon, ý thức tiến vào trong gương, bắt đầu xoát hai cái hình chiếu mới thu hoạch được.

Bởi vì hôm nay các hình chiếu khác đều đã xoát xong, chỉ có 2000 cái hình chiếu mới tăng lên này còn chưa kịp xoát, cho nên tiến độ rất nhanh.

Chỉ vài phút liền xoát xong.

【 Trung Vị Thần cấp Thể Chất thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Ba Ba Ly. (bởi vì lần giết đầu nhất định rơi xuống vật phẩm)

【 Trung Vị Thần cấp Thê Chất thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu A Đạo Thiên. (giống như trên)

【 Kim chi nguyên tố (tầng ba) 】 : Đến từ hình chiếu Callas.

【 Phong chi nguyên tố (tầng ba) 】 : Đến từ hình chiếu Arugu.

【 Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Phong Lôi Ấn Pháp 》 】 : Đến từ hình chiếu Tụ Á.

【 Trung Vị Thần cấp võ kỹ 《 Kim Kiếm Tuyệt Thần Trảm 》 】 : Đến từ hình chiếu Lan Cổ.

...

Nhìn loạt vật phẩm liên tiếp rơi xuống, Phong Vân lộ ra nụ cười vui vẻ.

Bao nhiêu năm, rốt cục hẳn cũng một lần nữa nhìn thấy cả dãy vật phẩm nối đuôi nhau rơi xuống như vậy!

Lần trước rầm rộ như thế, đã là chuyện của hơn mười năm trước!

"Bất tri bất giác, ta đã đi tới vũ trụ trong mười mấy năm. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Đột nhiên có chút thương cảm.

Hắn rất nhớ người thân trên địa cầu, càng nhớ Tiểu Lan tỷ đã cứu giúp hắn trong lúc hoạn nạn.

"Nhanh thôi, chờ ta đạt tới Thượng Vị Thần, liền có thể xin chuyển đi, đến lúc đó, ta sẽ có thể trở lại địa cầu."

Phong Vân thâm nghĩ.

Nhưng hắn cũng không biết, Phong Tiểu Lan mà hắn luôn mong mỏi, giờ phút này sớm đã rời khỏi địa cầu, giống như hắn đi vào vũ trụ âm âm sóng dậy!

Sau đó.

Phong Vân thu lại mọi tâm tình chập chờn, lại khôi phục dáng vẻ không hề bận tâm lạnh nhạt với mọi thứ. Hắn hiển hóa từng vật rơi ra, cũng dung hợp lại.

"Ong ——! !" Thân thể Phong Vân từ trên ghế salon lơ lửng bay lên, hai mắt thâm thúy sâu sắc.

Đột ngột, một viên Thần Cách màu xanh và một viên Thần Cách màu vàng từ trong thân thể hắn bay ra ngoài.

Chỉ thấy từng tia từng sợi Phong chi nguyên tố cùng Kim chi nguyên tố không ngừng vây quanh hai Thần Cách này, một loại biến hóa kỳ dị đang phát sinh.

Đó là, sự tiến hóa từ Hạ Vị Thần tới Trung Vị Thần!

Hơn nữa còn là hai đại thuộc tính cùng một lúc!

Nếu để cho người khác trông thấy, chắc chắn sẽ cảm thấy kinh hãi như gặp phải thiên nhân!

Một ngày sau.

Phong chi nguyên tố cùng Kim chi nguyên tố biến mất, có thể rõ ràng trông thấy hai cái Thần Cách kia tản ra hào quang màu xanh cùng màu vàng so với trước kia còn cường đại hơn rất nhiều!

Thật giống như, ngọn lửa nhỏ cùng ánh đèn lói mắt vậy!

"Ong!"

Phong chi Thần Cách cùng Kim chi Thần Cách hóa thành hai vệt lưu quang, bay vào trong cơ thể Phong Vân, biến mất không thấy gì nữa.

Một lát sau.

Phong Vân mở hai mắt ra, thở nhẹ ra một ngụm khí.

"Kim Hệ Trung Vị Thần, Phong Hệ Trung Vị Thần, rốt cục đạt tới. . ."

Tiến vào tổng bộ công hội võ giả vũ trụ vền vện mười mấy năm, đã đột phá cấp độ từ Hạ Vị Thần đạt tới Trung Vị Thần, hơn nữa còn là song giai, sợ là có thể hù chết người khác.

Chỉ là chuyện này đối với Phong Vân cũng vền vện chỉ là bắt đầu.

Sau đó.

Hắn lại lần lượt dung hợp hai môn võ kỹ Trung Vị Thần cấp, cùng hai cái Thể Chất thiên phú Trung Vị Thần cấp.

Về phần các đồ khác, có chút chỉ là thứ vô dụng, không cần thiết dung hợp, có chút thì là vũ khí trang bị gì đó, tạm thời không dùng được, trước giữ lại.

Trong quá trình dung hợp.

Võ kỹ Trung Vị Thần cấp thì cũng không có gì, chỉ là lượng tin tức khá khổng lồ, nhưng đối với Phong Vân không thành vấn đề.

Nhưng khi hần dung hợp hai cái Thể Chất thiên phú Trung Vị Thần cấp, huyết khí màu vàng trong cơ thể âm âm tăng lên, giống như đại dương đập trùng, áp lực kinh khủng tản ra, làm cho cả trang viên đều run sợ.

"Phát sinh chuyện gì?"

Khoa Lý cùng 1000 hộ vệ người hầu đang dọn dẹp trang viên, bị động tĩnh bất thường linh này làm cho choáng váng, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

"Giống như, là từ trong biệt thự của Phong Vân đại nhân truyền đến!"

Một vị hộ vệ chỉ vào nơi xa nói.

"Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?"

Khoa Lý có chút lo âu.

Nhưng chỉ một lát sau, cảm giác chấn động kịch liệt kia liền biến mất, hết thấy khôi phục bình thường, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

...

Trong biệt thự.

Phong Vân thở một ngụm khí, "Cũng may đã không chế lại, bằng không cả nơi này đều đã bị lật tung lên rồi."

Chương 526: Trăm vạn hình chiếu!

Chương 526: Trăm vạn hình chiếu!

Phong Vân dung hợp hai hình chiếu thiên phú Thể Chất Trung Vị Thần cấp, bỗng nhiên gia tăng lượng lớn khí huyết suýt nữa mất khống chế.

Cuối cùng hấn lấy linh hồn lực cường đại áp chế, mới ngừng được biến hóa lại.

Bằng không mà nói, nơi này có lẽ cũng sẽ bị san thành bình địa rồi.

Cái này không phải chỉ là nói suông, dung hợp hai cái thiên phú Thể Chất này, tính đơn thuần Thần Thể của Phong Vân bây giờ, đã so kia cổ cốc còn mạnh hơn một chút!

"Quả nhiên, hình chiếu mới là vương đạo."

Nếu hấn là dựa vào chính mình đi tu luyện, không biết đến ngày tháng năm nào mới có thể đem Thần Thể tu đến cảnh giới này, tình huống tốt nhất, e là cũng giống như cái cổ cốc kia, hao phí thời gian trăm vạn năm.

Đây đối với Phong Vân mà nói, đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

Hấn hít sâu một hơi, ý thức đầu nhập, bắt đầu cảm nhận chiến lực mới tăng, muốn trong thời gian ngắn nhất hoàn toàn nắm giữ lực lượng này.

Mà ở thời điểm này, bên ngoài truyền đến thanh âm của Khoa Lý.

"Phong Vân đại nhân, ngươi không sao chứ? Vừa mới phát sinh chấn động kịch liệt, không có ảnh hưởng đến ngài chứ?"

"Không sao, chỉ là do ta tu luyện mà thôi, không cần để ý tới." Bên ngoài Khoa Lý nghe được Phong Vân nói như vậy, không khỏi co rụt cổ lại, chỉ là tu luyện, thế mà đã tạo thành ba động khủng bố như vậy.

Hắn cảm giác mình càng ngày càng nhìn không thấu vị Phong Vân đại nhân này!

Mỗi lần đối mặt với đối phương, đều có một loại kính sợ không hiểu.

"Tốt xấu ta cũng là một Thượng Vị Thần, thế mà sẽ sinh ra dạng cảm giác này a. . ."

Khoa Lý cười khổ một tiếng, chỉ có thể nói không hổ là đại lão a.

. . .

Trong biệt thự Phong Vân tự nhiên không biết ý nghĩ trong lòng của Khoa Lý, coi như biết hắn cũng không kỳ quái.

Lấy thực lực bây giờ của hắn, 100 Khoa Lý cũng không phải là đối thủ.

"Hắn là tương đương với thực lực Thượng Vị Thần đại viên mãn." Phong Vân thầm nghĩ.

Trung Vị Thần sơ kỳ, có được dạng chiến lực này, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

"Bất quá lại không đủ, nếu muốn ở trận thi đấu tới, có thể trấn áp toàn trường như lần trước, chỉ dựa vào thực lực Thượng Vị Thần đại viên mãn cấp thì vẫn còn thiếu rất nhiều."

Trong mắt Phong Vân lộ ra thần quang rạng rỡ, "Ta còn cần phải trở nên mạnh hơn nữa a."

Khoảng cách tới tư cách chiến chỉ còn lại thời gian hai năm, mà thời gian hai năm ngắn ngủi, muốn đạt tới một cấp độ cao hơn, dựa vào tu luyện bình thường hiển nhiên là làm không được.

"Chỉ có hình chiếu, thu hoạch được càng nhiều hình chiếu, mới là con đường duy nhất có thể làm được."

Trong lòng Phong Vân rất rõ ràng, con đường tu luyện của hấn cho tới bây giờ đều không phải là loại chính thống tu hành làm từng bước kia.

Điểm này, cho dù là ở trên địa cầu, hay là ở trong vũ trụ, cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

Khác nhau chỉ là ở bên trong vũ trụ, hấn thu hoạch được hình chiếu nhiều hơn, mạnh lên cũng càng nhanh hơn mà thôi.

Vũ trụ đối người khác mà nói là nguy hiểm khó lường, nhưng đối Phong Vân mà nói, đây chính là một bảo khố vô cùng to lớn, muốn gì có đó.

...

Thời gian sau đó.

Mỗi ngày Phong Vân đều sẽ đi ra ngoài một chuyến, lấy danh nghĩa là đi quan sát các thiên tài đại lục khác, kỳ thật đều trong bóng tối lại tiến hành chiếu hình.

Sau khi tràn đầy rồi, hấn sẽ trở về, cùng ngày xoát xong hình chiếu. Cứ như vậy ngày qua ngày. Đến sau này, Phong Vân ngại mỗi lần tới lui quá phiền phức, dứt khoát trực tiếp ở lại bên ngoài không trở lại nữa.

Mỗi lần hình chiếu xong 2000 cái, hắn sẽ trở lại bên trên đại lục.

Sau đó, hoặc là lại tiếp tục tiếp lấy hình chiếu, hoặc là chiến hạ một thiên tài đại lục khác.

Như thế vòng đi vòng lại.

Thời gian hai năm qua nhanh như nước chảy, vụt cái đã qua.

. . . Một góc của Vân Long đại lục.

Trong một gian phòng phổ thông.

Phong Vân khoan chân ngồi ở chỗ này, hắn lúc này đang thôi động ý thức nhìn xem số lượng hình chiếu trong gương.

Lít nha lít nhít, phô thiên cái địa!

Ở trong hai năm này, Phong Vân không biết đã gặp qua bao nhiêu thiên tài đại lục, chỉ ít cũng có hơn vạn người.

Mà số lượng hình chiếu hắn thu hoạch được, cũng là cực kỳ kinh người.

Đã đạt tới con số trăm vạn!

"Nói cho đúng là, là 146 vạn hình chiếu."

Cho dù không phải lần đầu tiên biết đến con số này, nhưng mỗi một lần kiểm kê, mí mắt Phong Vân đều trực nháy.

Hắn thề, đây là lần hắn thu hoạch được nhiều hình chiếu nhất!

Với lại những hình chiếu này đều là dưới sự tuyển chọn tỉ mỉ của hắn, cơ hồ mỗi một cái đều là thiên tài giữa bầu trời.

Tương đương nói tùy tiện lấy ra một cái hình chiếu trong số này, đều tốt hơn rất nhiều so với những hình chiếu trước đó hẳn thu hoạch được.

Mà có nhiều hình chiếu chất lượng tốt như vậy, hai năm này, cho dù vận khí Phong Vân không phải là quá tốt", chỉ dựa những vật phẩm rơi xuống, cũng đã có thu hoạch to lớn.

Đầu tiên chính là trừ hai hệ Kim, Phong ra, những hệ Hỏa, Lôi, Băng đều đã tăng lên tới cấp độ Trung Vị Thần!

Về phần những hệ còn lại là Mộc, Thổ, Thủy, Quang Minh cùng Hắc Âm, hẳn đã xoát ra pháp tắc huyền ảo cùng pháp tắc nguyên tố, chỉ cần hiến hóa dung hợp vài phút là có thể từ Thánh cấp tăng lên tới Trung Vị Thần cấp.

Chỉ bất quá bởi vì đang ở trong tổng bộ, dung hợp thành thần không tốt nên hẳn vẫn chưa làm.

Dù sao lập tức năm hệ thuộc tính thành thần, đều là Trung Vị Thần cấp, nhìn như thế nào cũng thấy quá dọa người.

Cho dù biến thái, cũng không cần biến thái như vậy chứ!

Đây cũng không phải là tu luyện, cái này mẹ nó chính là bậy hack a!

Nhưng muốn Phong Vân cứ để như vậy mà không dung hợp, đây cũng là chuyện không có khả năng.

"Chỉ có thể xin đi làm nhiệm vụ thế giới thêm một lần nữa."

Chỉ có ở trong bí cảnh thế giới, hẳn mới có thể tùy tâm sở dục mà đột phá, cũng sẽ không khiến cho bất cứ kẻ nào chú ý tới.

Về phần tư cách chiến không lâu sau đó, là ở trong thế giới giả lập tiến hành.

Phong Vân ở trong bí cảnh thế giới, vẫn có thể trực tiếp tiến vào trong thế giới giả lập, cho nên cả hai cũng không có bất kỳ xung đột gì.

Trên thực tế, có không ít thiên tài cũng làm như thế, bọn họ chấp hành nhiệm vụ thế giới, một lần đi có khi là hàng trăm hàng ngàn năm.

Bản thân tự nhiên không có khả năng lập tức trở về gặp được, nhưng muốn ý thức kết nối với thế giới giả tưởng kia, cũng chỉ là mất vài phút thời gian mà thôi.

Cho nên cần nhắc đến điểm này, tổng bộ mới đem tư cách chiến tiến hành trong thế giới giả lập.

"Bốn vị bên trong ngũ đại danh sách kia, cũng đang chấp hành nhiệm vụ ở bên trong bí cảnh thế giới, bản thân cũng chưa có trở về. . ."

Phong Vân yên lặng nói.

Hai năm này, hắn gặp qua rất nhiều thiên tài đại lục, muốn nhất hình chiếu nhất dĩ nhiên chính là bốn vị bên trong ngũ đại danh sách này.

Nhưng từ nhiều mặt nghe ngóng, hắn vẫn không thể biết được bốn người này đang chấp hành nhiệm vụ thế giới gì, nhưng thời gian ngắn căn bản không thể trở về được.

Điều này cũng làm cho kế hoạch hình chiếu bọn họ của Phong Vân cũng bị ngâm nước nóng.

Đối với việc này, Phong Vân cũng có chút đáng tiếc, bất quá sau khi hắn nhìn một trăm vạn nhiều hình chiếu trong tám gương kia, một chút đáng

tiếc trong lòng kia rất nhanh liền bị hưng phấn thay thế.

Mặc dù mất đi mấy đóa "Hoa'quý báu, nhưng hắn lại có được cả một biển hoa a!

Thấy thế nào cũng là kiếm lời lớn a!

...

Sau đó.

Phong Vân trở lại trang viên trong biệt thự Tiềm Long đại lục, mở ra hệ thống nhiệm vụ của tổng bộ, lại một lần nữa ấn mở "Thế giới nhiệm vụ".

Lần này hắn chủ yếu là vì dung hợp năm hệ huyền ảo cùng nguyên tố bên trong túi đeo lưng, cho nên sẽ lựa chọn bí cảnh thế giới vắng vẻ mà to lớn.

Có như vậy, mới càng bí mật.

Hắn cũng có thể càng thêm yên tâm lớn mật dung hợp hơn.

Chương 527: Tứ đại thế lực đỉnh phong!

Chương 527: Tứ đại thế lực đỉnh phong!

【Nhiệm vụ cấp Ngụy Hiểm】 : Chinh phục Thương Lan Tinh.

"Thương Lan Tinh, chính là một tinh cầu sinh mệnh do tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ phát hiện gần đây, trình độ văn minh là trung cấp."

"Bên trên tinh cầu hết thảy có bốn đại tộc đàn, phân ra là Titan tộc, Yêu Tinh tộc, Nhân Mã tộc cùng Long tộc."

"Bốn đại tộc đàn thống lĩnh bốn phương, đối lập lẫn nhau, tuy có mạnh yếu, nhưng chênh lệch cũng không quá rõ ràng, trở thành kiềm chế lẫn nhau."

"Người mạnh nhất trên Thương Lan Tinh là nửa bước Thần Vương, các vị muốn nhận nhiệm vụ phải cân nhắc."

"Phía dưới là nội dung nhiệm vụ cụ thể."

Nhiệm vụ chinh phục Thương Lan Tinh;

1, chinh phục bốn đại tộc đàn, khiến cho họ cúi đầu xưng thần, không thể tàn sát quá nhiều, thành công có thể đạt được 50w điểm tích lũy.

2, thành lập phân bộ Công Hội Võ Giả, trở thành thế lực mạnh nhất Thương Lan Tinh, thành công có thể đạt được 50w điểm tích lũy.

Trong biệt thự.

Phong Vân nhìn nhiệm vụ thể giới biểu hiện trên màn ảnh, trên mặt lộ ra một vòng mỉm cười.

Nhiệm vụ Thương Lan Tinh này là hẳn tuyển chọn ra từ trong ngàn vạn nhiệm vụ.

Vị trí vắng vẻ, diện tích đủ lớn, vớt lại bên trong còn không có bao nhiêu cường giả, cao nhất mới cấp độ nửa bước Thần Vương mà thôi.

Thích hợp hẳn giáng lâm đi qua. "Liên cái này đi!"

Phong Vân lúc này vỗ án, xác nhận nhiệm vụ này.

"Tích!"

"Ngài thành công xác nhận nhiệm vụ cấp Ngụy Hiêm————— chinh phục Thương Lan Tinh."

"Sau đó tổng bộ sẽ cử phi thuyền tới đón ngài, xin chờ một chút."

Phong Vân sau đó rời khỏi hệ thống nhiệm vụ, tắt màn hình hiển thị, bắt đầu yên lặng chờ phi thuyền của tổng bộ.

Thương Lan Tinh cùng đồ thắng thế giới không giống nhau, đồ đẳng thế giới cực kỳ bài ngoại, kẻ ngoại lai xâm nhập sẽ bị xem như dị đoan bị xử tử.

Cho nên trước khi đi cần rất nhiều chuẩn bị.

Mà Thương Lan Tinh không giống, thuộc về tinh cầu sinh mệnh chưa khai phát, lần này tiến đến, thật ra là một loại nhiệm vụ khai hoang, tự nhiên không có nhiều cố kỵ như vậy.

Phong Vân không cần đợi quá lâu, mấy phút đồng hồ sau.

Bên ngoài biệt thự liền truyền đến âm thanh người hầu bấm báo, nói là phi thuyền của tổng bộ đến.

Phong Vân lập tức đi ra ngoài.

...

"Phong Vân đại nhân, ta là người điều khiển tổng bộ phái tới đón người đi Thương Lan Tinh, tên là Elie."

Ngoài trang viên, một trung niên nhân gây đối với Phong Vân hành lễ nói.

"Uy, người tốt."

Phong Vân gật gật đầu, "Lên đường đi."

"Tốt, tuân theo mệnh lệnh của ngài."

Lập tức, hai người tiến vào trong ngân sắc phi thuyền, một trận run rẩy, trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng phóng lên tận trời, biến mất tại chỗ.

Trong trang viên.

Khoa Lý nhìn phi thuyền đi xa, không khỏi cảm thán nói: "Đại nhân thật đúng là liêu, tư cách chiến sắp bắt đầu, còn đi chấp hành nhiệm vụ thế giới, thật sự là một khắc cũng không ngừng nghỉ a, thật sự là chăm chỉ."

Bọn người hầu hộ vệ còn lại cũng rất tán thành gật gật đầu.

Từ khi đám bọn hắn được điều tới hầu hạ Phong Vân, bọn họ liền phát hiện vị Phong Vân đại nhân này cực kỳ tự hạn chế, cơ hồ chưa từng có sinh

hoạt giải trí, mỗi ngày không phải là tu luyện, thì là ở trên đường tu luyện.

Quả thực là thiên tài chăm chỉ nhất bọn họ từng gặp qua t!

So với người đã có thiên phú, lại còn cố gắng hơn so với người khác, loại người này, ngẫm lại liền thấy đáng sợ!

Băng lãnh cô quạnh bên trong vũ trụ, một chiếc phi thuyền ngân sắc đang không ngừng xuyên qua.

Thình thoảng phát động năng lực Không Gian Khiêu Dạo, tốc độ nhanh đến không cách nào tưởng tượng được.

"Phong Vân đại nhân, tốc độ phi thuyền đã đạt tới 50 lần tốc độ ánh sáng, dự tính 10 giờ sau sẽ đến Thương Lan Tinh."

Trung niên nhân Elie nhìn về phía Phong Vân nói: "Ồ trong lúc này, ngài có thể nghỉ ngơi, đến nơi ta sẽ gọi người."

"Ân." Phong Vân khẽ gật đầu.

Hắn trực tiếp đi vào phòng xé phá hoa ở tầng thứ hai của phi thuyền, ý thức kết nối tiến vào thế giới giả tưởng, đi vào khu vực công cộng.

Chỉ thấy nơi này số lượng thiên tài nhiều hơn trước đó rất nhiều.

Cực kỳ hiển nhiên, tư cách chiến đã tới gần, nhóm thiên tài đều đã chuẩn bị kỹ càng.

Phong Vân đứng ở trên đường phố, liếc nhìn lại, ô quyết quyết một mảnh, khắp nơi đều là thiên tài, mỗi một người cầm tới ngoại giới đều là thiên chi kiêu tử, tuyệt đối tinh anh.

"Thật sự là hùng vĩ."

Ngàn vạn ức thiên tài, cũng chỉ có tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ dạng thể lực đỉnh phong này, mới có thể tụ tập nhiều thiên tài như vậy.

Mà những thiên tài này, đều là tương lai là lực lượng trung kiên của Công Hội Võ Giả.

Có dạng tích lũy nhiều đời để lại này, Công Hội Võ Giả Vũ Trụ muốn không cường đại cũng khó.

"Còn có tam đại thể lực khác, đoán chừng cũng là rầm rộ như vậy." Phong Vân yên lặng nói.

Nhân loại tổng cộng có tứ đại thể lực đỉnh phong, theo thứ tự là Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, Sinh Mệnh Thần Đình, Vũ Trụ Thánh Sơn, Linh Minh.

Bốn đại thể lực đỉnh phong này cộng đồng tạo thành liên minh loài người, chính là bởi vì có bọn họ, mới khiến cho nhân loại trở thành một trong những cường tộc.

Ở bên trong vũ trụ vạn tộc, bài danh ba vị trí đầu.

Những tin tức này là sau khi Phong Vân gia nhập tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ biết được, cũng không phải là bí mật gì, trên mạng vừa tìm liền có.

"Lão đại!"

Lúc này, bên tai Phong Vân truyền đến thanh âm quen thuộc.

Hắn có chút quay người, liền nhìn thấy Ma Vân hướng hắn chạy tới.

"Lão đại, ta trước đó đi qua trang viên tìm người, mấy người bọn họ nói là người đi chấp hành nhiệm vụ thế giới, có phải là thật hay không?"

Ma Vân đi tới gần nói ra.

Phong Vân gật đầu, "Ân, nhận nhiệm vụ Thương Lan Tinh."

Ma Vân lập tức trừng to mắt, "Lại là nhiệm vụ cấp Nguy Hiểm, lão đại, người có thể kiềm chế một chút không, mặc dù người rất mạnh, nhưng cũng phải vạn phần cẩn thận a."

Nhiệm vụ cấp Nguy Hiểm, tỷ lệ tử vong 60%, cũng không phải nói đùa a.

"Yên tâm, ta trong lòng có nắm chắc."

Phong Vân gật đầu.

Lập tức hai người lại nói chuyện phiếm.

Rất nhanh, 10 giờ liền đi qua.

Phong Vân hướng Ma Vân chào một tiếng sau đó logout.

...

...

Ngoại giới.

"Phong Vân đại nhân, đã đến Thương Lan Tinh."

Phong Vân vừa mới mở to mắt, bên tai liền truyền đến thanh âm của Elie.

Hắn lúc này đứng dậy đi vào phòng điều khiển, chỉ thấy trên màn hình lớn, một viên tinh cầu vô cùng to lớn lơ lửng ở bên trong vũ trụ.

Bên ngoài không có như Đồ Đàng thế giới, không có nhiều nguy trang thành thiên thể khoa học kỹ thuật, cũng không có Hủy Diệt Thần Chủ tọa trấn.

Nơi này có chỉ là một loại "Nguyên thủy " "Khí tức Mãng hoang".

"Liên đưa đến nơi này đi, vất vả ngươi rồi."

Phong Vân mở miệng nói.

"Vì ngài phục vụ là vinh hạnh của ta." Elie cung kính hành lễ.

Lập tức cửa máy mở ra, Phong Vân một bước phóng ra, thân ảnh hóa thành lưu quang, hướng phía Thương Lan Tinh cách đó không xa bay đi.

"Chúc ngươi may mắn." Elie đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi. Sau đó hắn trở lại phi thuyền, quang mang lóe lên, quay về lại tổng bộ.

"Hừ!

Phong Vân như một cái Xuyên Vân Tiên, hướng thẳng đến tầng khí quyển Thương Lan Tinh phóng đi.

Bất quá hắn không có phát ra bất luận cái khí tức ba động gì, thậm chí sau khi vừa tiến vào tầng khí quyển, hắn liền trực tiếp biến mất, vô tung vô ảnh, không có nửa điểm vết tích.

Thương Lan Tinh mặc dù không bài ngoại, nhưng nơi này dù sao vẫn là có Bán Thần Vương tồn tại, vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Chương 528: Tuyển ai không tốt, càng muốn chọn một cái bug!

Chương 528: Tuyển ai không tốt, càng muốn chọn một cái bug!

Bắc bộ Thương Lan Tinh.

Bên trong một sơn cốc.

Một bóng người lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở đây.

Chỉ thấy trên người khoác chiến y màu đen, ngũ quan tuấn mỹ, thân thể thon dài.

"An toàn đến Thương Lan Tinh."

Phong Vân nhìn bốn phía xung quanh, không có khí tức nào là đặc biệt mãnh liệt, hiển nhiên bên trong phương viên này cũng không có võ giả cường đại nào.

Bất quá linh hồn lực bàng bạc của hắn có thể lơ mơ cảm giác được, ở bốn phương tám hướng của Thương Lan Tinh, truyền đến cảm giác áp lực như có như không.

Viễn siêu Thượng Vị Thần đại viên mãn, nhưng chưa đạt tới cấp độ Thần Vương.

"Nửa bước Thần Vương a, hẳn là tộc trưởng tứ tộc."

Phong Vân ánh mắt chớp lên nói.

Căn cứ trên tư liệu biểu hiện, chỉ có tộc trưởng tứ tộc mới có cấp độ nửa bước Thần Vương.

"Để chinh phục được Thương Lan Tinh, tạm thời bằng vào thực lực của ta bây giờ vẫn có chút không đủ."

Nửa bước Thần Vương, mặc dù không phải Thần Vương, nhưng cũng không khác nhau lắm, đã siêu việt Thượng Vị Thần rồi, đó là một tầng lực lượng khác.

Bản thân chiến lực của Phong Vân ở bên trong Thượng Vị Thần đại viên mãn cũng là người nổi bật, nhưng đối đầu với nửa bước Thần, cũng không có tất tỵ tinh chắc thắng.

Đẳng này lại là tới bốn người.

"Không vội, chậm rãi trưởng thành một đợt, dù sao cũng không có hạn chế thời gian."

Phong Vân cũng không sốt ruột, lộ ra rất bình tĩnh.

"Trước đem huyền ảo cùng nguyên tố của năm hệ Mộc, Thổ, Thủy, Quang Minh, Hắc Ám hiện hóa dung hợp đã."

Đây là nguyên nhân chủ yếu để hắn lựa chọn nhiệm vụ này.

Bất quá trước đó, Phong Vân đã phân ra một nửa ý thức tiến vào trong thế giới giả tưởng, bởi vì hắn vừa mới nhận được bưu kiện từ tổng bộ phát tới.

Tư cách chiến, sắp bắt đầu rồi!

Lúc trước, thời điểm hấn hiển hóa dung hợp, không thể phân tâm được.

Nhưng bây giờ linh hồn lực của hấn xưa đâu bằng nay, ý thức tự nhiên cũng lớn mạnh hơn rất nhiều, có thể làm được nhất tâm nhị dụng, chỉ bất quá là làm như vậy tốc độ dung hợp sẽ trở nên chậm hơn một chút.

Bất quá ở thế giới giả tưởng, ý thức là cùng thực lực móc nối với nhau, ý thức tiến vào một nửa, cũng đại biểu Phong Vân ở trong thế giới giả tưởng chỉ có thể phát huy một nửa chiến lực mà thôi.

"Ta nhớ được tư cách chiến phân cho thỏa đáng mấy cái bộ phận, thời gian khoảng cách cũng rất lớn."

Phong Vân tự nhận chỉ dựa vào một nửa chiến lực, thông qua bộ phận thứ nhất của tư cách chiến cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Thế giới giả lập của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Ý thức Phong Vân mới vừa tiến vào, bên tai liền truyền đến một tiếng quát khê:

"Lần tư cách chiến này chia thành ba giai đoạn, giai đoạn sinh tồn, giai đoạn vận tâm, giai đoạn quyết chiến! Hai giai đoạn trước chỉ cần thông qua là được, giai đoạn thứ ba vẫn như cũ là quy tắc tính điểm tích lũy, giống như ngày thường, chém giết lẫn nhau để thu hoạch điểm tích lũy."

"Địa điểm tiến hành lần tư cách chiến này là ở trên 'Thần Kim Tinh'."

"Mười phút sau chính thức truyền tổng, mời các vị chuẩn bị sẵn sàng!"

Nói đến đây, thanh âm kia liền yên tĩnh lại. Không nói gì nữa.

Khúc công cộng, tất cả thiên tài nghe được giọng nói này đều giống như trở nên hưng phấn, ma quyền sát chưởng, chiến ý mười phần.

Mà trái lại nhóm thiên tài ở bên Tiềm Long đại lục lại có chút mất hết cả hứng.

Bọn họ mới tiến vào tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ mới mười mấy năm, chín thành chín đến bây giờ vẫn còn là cấp độ Hạ Vị Thần, liền trong đó vị thần đều không phải.

Thực lực như vậy tham gia tư cách chiến, cũng chính là đi ngang qua sân khấu, trở thành vật làm nền thôi.

Dưới tình huống thời gian tu hành chênh lệch to lớn, dù cho là Vân Dịch cùng Thì Thiên có được thiên phú thuộc tính Không Gian cùng Thời Gian nghịch thiên, cũng phải bất lực.

Hai người bọn họ mặc dù chiến lực tăng mạnh, nhưng lần tư cách chiến này, đừng nói trước một trăm, ngay cả trước một trăm triệu tên, bọn họ đoán chừng cũng không chen vào được.

Ngàn vạn ức thiên tài, ngươi đùa giỡn gì đây!

Vân Dịch cùng Thì Thiên nhìn từng mảnh từng mảnh thiên tài phía xa, trong đó đại bộ phận đều mạnh hơn so với bọn hắn, nhất là trong ngũ đại danh sách kia như chúng tinh phụng nguyệt, xét về chiến lực, đủ để miêu sát bọn họ vô số lần.

"Bất quá chỉ là ý vào thời gian tu luyện lâu dài mà thôi."

Trong nội tâm hừ lạnh, cho hắn ngàn vạn năm thời gian, cho dù là ngũ đại danh sách gì đó, cũng đều là cặn bã.

Lúc này, khóe mắt của hắn liếc quan ngại Phong Vân đến cách đó không xa, khóe miệng lập tức cong lên, thầm nghĩ: Phong Vân, ngươi là người đứng

đầu Thiên Tài Bảng lần này thì thế nào, đặt ở bên trong lịch đại thiên tài kỳ trước, người cũng chẳng là cái gì cả.

Vói lại thiên phú về sau của người, muốn tu đến Thần Vương cảnh có muôn vàn khó khăn.

"Người hiện tại đối ta mà nói chẳng qua là bàn đạp mà thôi, không ngoài mười năm ta sẽ hoàn toàn siêu việt người, tiếp đó, ta sẽ siêu việt ngũ đại danh sách, thành tựu cuối cùng Không Gian Thần Vương, thậm chí Không Gian Thần Chủ!"

Vân Dịch ở trong lòng hò hét nói.

Không thể không nói, dã tâm của hắn rất lớn, Không Gian Thần Vương đã bao nhiêu kỷ nguyên rồi chưa từng xuất hiện một người, Không Gian Thần Chủ càng không cần phải nói, nhân loại từ sinh ra cho đến bây giờ, chỉ có một vị mà thôi!

Đáng tiếc, hắn đã sai ngay từ đầu, sai vì lựa chọn Phong Vân làm bàn đạp, đây chính là sai lầm lớn nhất của hắn trong cả đời này.

Chọn ai không chọn, lại đi chọn một người chơi bất hack, có phải thích tự ngược không?

Phong Vân không có để ý ánh mắt tức của Vân Dịch bên cạnh, ánh mắt của hắn lúc này đang tập trung ở trên thân ngũ đại danh sách kia.

Trừ Olidoia ra, bốn người còn lại hắn vẫn luôn muốn hình chiếu, nhưng lại không có cơ hội.

"Khí tức này, xem ra là truyền ngôn không sai, bọn họ xác thực có được chiến lực cấp Thần Vương."

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, mặc dù bọn họ khí tức nội liễm, uy áp như có như không nhưng dưới cảm giác lực cường đại của hắn, vẫn là rất rõ ràng.

Cảnh giới Thượng Vị Thần, đã có được chiến lực cấp Thần Vương, điểm này, Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Ngũ đại danh sách rõ ràng không phải là Thượng Vị Thần bình thường, hoặc là người mang năng lực đặc thù, hoặc là võ giả siêu việt tính, thời gian tu luyện chí ít cũng là ngàn vạn năm.

Có được dạng chiến lực này cũng là không thể bình thường hơn được.

Mà lúc này, thanh âm lúc trước lại lần nữa vang lên.

"Mười phút đồng hồ sắp đến, năm giây đếm ngược bắt đầu, 5, 4, 3, 2, 1. . ."

"Truyền tống!"

Ông ông ong ong ong từng cái

Trong nháy mắt, toàn bộ khu công cộng ngàn vạn ức thiên tài biến mất không còn thấy tăm hơi, Phong Vân cũng trong đó.

Thời điểm hắn lấy lại tinh thần, liền phát hiện ra mình đang đứng ở bên trong vũ trụ ô tặc.

Mà ngay ở phía trước, một viên tinh cầu to lớn màu vàng óng đang xoay tròn, như là Hoàng Kim rền đúc, ở chung quanh nó, không nhìn thấy bất kì tinh thể nào, cũng không nhìn thấy bất kì tinh thần quang huy gì.

Phảng phất như trong vũ trụ, chỉ có một viên tinh cầu màu vàng óng này, cao quý mà thần thánh.

Phong Vân nhìn xem bốn phía, phát hiện chỉ có một mình mà thôi, những thiên tài khác đã vô tung vô ảnh.

"Một người một nơi tập luyện a."

Loại chuyện một người dùng một tinh cầu để làm nơi tập luyện như thế này, cũng chỉ có ở trong thế giới giả tưởng mới có thể làm được.

Bằng không đặt ở trong thế giới hiện thực, vậy sẽ cần ngàn vạn ức tinh cầu sinh mệnh, dù cho là Công Hội Võ Giả Vũ Trụ cũng không thể nào cầm ra nổi.

Phong Vân liền đi đến viên tinh cầu "Thần Kim Tinh" này.

Hắn vừa hạ xuống, trước mắt liền bỗng nhiên xuất hiện không biết bao nhiêu tòa cửa lớn Hoàng Kim, trên cửa viết một chữ lớn —— sân thí luyện sinh tồn.

"Bây giờ liền bắt đầu đi a." Phong Vân lầm bầm nói.

Chương 529: Một đường quét ngang!

Chương 529: Một đường quét ngang!

"Ầm ầm!"

Cánh cửa lớn màu hoàng kim ầm ầm mở ra, từng tia sáng loá mắt vô cùng khuếch tán ra, bao phủ lấy Phong Vân.

Một giây sau, Phong Vân biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, trong không gian thí luyện khác, cũng phát sinh một màn này, vô số thiên tài bị ánh sáng màu vàng bao phủ, được đưa vào trong cửa lớn màu hoàng kim.

Nơi Phong Vân xuất hiện là một mảnh rừng rậm tràn ngập sương mù, nơi này áp chế lực cảm ứng của linh hồn, lộ ra vẻ thần bí khó lường.

"Xem ra cửa thí luyện thứ nhất là phải thông qua mảnh Mê Vụ Sâm Lâm này. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Không quá nhiều do dự, hắn trực tiếp đi vào, biến mất trong màn sương mù nồng đậm.

. . .

Cùng lúc đó.

Tại thế giới hiện thực, Thương Lan Tinh.

Một nửa ý thức khác của Phong Vân tiến vào trong gương, bắt đầu hiển hóa dung hợp huyền ảo cùng nguyên tố.

"Vậy liền hiển hóa cả năm hệ cùng lúc đi! "

Phong Vân trong mắt lóe lên thần quang, không muốn trì hoãn, trực tiếp cùng lúc hiển hóa toàn bộ năm thuộc tính.

【 Hiển hóa Mộc chi huyền ảo (chín tầng). . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công! 】

【 Hiển hóa Mộc chi nguyên tố (hai tầng). . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công! 】

【 Hiển hóa Thủy chi huyền ảo (chín tầng). . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công! 】

. . .

Ngũ thuộc tính huyền ảo cùng nguyên tố, hết thảy 10 loại, tất cả đều trong nháy mắt hóa thành hào quang xuất hiện trong đầu Phong Vân, phảng phất như cùng lúc có mười vàng mặt trời nổ tung ra, hào quang như dòng lũ, trùng trùng điệp điệp!

Tuy nói Phong Vân đã có được thuộc tính nguyên tố, nhưng không thể một lần là xong.

Ví dụ như Mộc thuộc tính, hẳn trước hết phải tăng cường thuộc tính vốn có lên tới cấp độ huyền ảo, sau đó mới có thể dung hợp nguyên tố.

Cần tiến hành theo chất lượng, không thể ngay từ đầu liền dung hợp thuộc tính nguyên tố.

"Âm âm ——!"

Phong Vân như đã hoàn toàn chìm đắm vào thế giới thuộc tính, cảm ngộ về năm loại thuộc tính Mộc, Thủy, Thổ, Quang Minh, Hắc Ám không ngừng chìm nổi trong tâm trí hắn, đan xen lẫn nhau, thường xuyên thay đổi.

May thay cường độ linh hồn hắn đủ mạnh, bằng không chỉ vài phút đã không chịu nổi mà nổ tung.

"Dựa theo tiến độ này, chừng 5 năm thời gian là có thể thành công."

Phong Vân trong lòng thầm nói.

Một giây sau, hắn hoàn toàn đắm chìm trong đó, như trở thành một đồng hoá thạch sống, không hề nhúc nhích.

Thế giới giả tưởng, sân thí luyện.

Trong rừng rậm tràn đầy sương mù, nguy cơ trùng trùng, làm cho người ta không rét mà run.

Vút vút vút vút. . .

Vân Dịch vừa tiến vào trong sương mù, liền lọt vào từng đợt mưa tên công kích.

Bởi vì đã bị áp chế lực cảm giác, chỉ có thể dựa vào các giác quan của cơ thể để phán đoán nguy hiểm, như thị giác, thính giác, xúc giác, trực giác...

Giác quan này người người đều có, chỉ khác độ mạnh yếu, thể chất càng mạnh, giác quan tự nhiên cũng mạnh.

Vân Dịch là Hạ Vị Thần Thể, cả sáu giác quan cũng coi như không tê, lập tức tránh thoát trận mưa tên này.

Nhưng hắn còn chưa kịp nghĩ xả hơi, phía trước cùng sau lưng bỗng nhiên bay tới hai mặt tường to lớn màu vàng, trên tường che kín kim loại đặc chế, dù cho là Trung Vị Thần Thể cũng không đánh lại được!

"Không Gian Thuần Di!"

Vân Dịch vừa động ý niệm, cả người trong nháy mắt biến mất tại chỗ, rời khỏi phạm vi mặt tường hợp kích.

Nhưng một giây sau, bốn phương tám hướng bay tới vài mặt tường màu vàng, trên dưới chung quanh lít nha lít nhít, không để lọt một chút không gian nào.

"Đáng chết!"

Vân Dịch lập tức phát động Không Gian Cầm Cố, giam cầm toàn bộ mặt tường màu vàng tại nguyên chỗ.

Không Gian năng lực xác thực cường đại vô biên, nhưng không gian thần lực của Vân Dịch lại là có hạn.

Một lần giam cầm nhiều mặt tường như vậy, dù cho là hắn, cũng không gánh được.

Vút!

Đột ngột.

Một cây trường thương từ phía trên bắn ra, từ trên đỉnh đầu hấn lao thẳng xuống, đóng đinh hấn trên mặt đất.

Vân Dịch, loại!

"Đáng giận! !"

Thế giới giả tưởng. Khu vực công cộng, bóng dáng Vân Dịch hiện ra, sắc mặt hấn cực kỳ khó coi.

"Ta thậm chí ngay cả cửa thứ nhất đều không qua được!"

Một bên khác.

Thì Thiên dựa vào Thời Gian năng lực nghịch thiên đã vượt qua vô số cơ quan, đi vào cửa ả thứ hai.

Nơi này là một bầy ong vò vẽ vàng óng vô cùng vô tận, cái đầu lớn cỡ nắm tay, toàn thân ánh lên màu vàng kim, tốc độ bay đi còn nhanh hơn cả tốc độ của ánh sáng, kinh khủng vô biên.

Nếu như là một con thì cũng không sao, nhưng nơi này là cả một đàn ong vò vẽ vàng óng lít nha lít nhít, rợp trời.

Thì Thiên thử dùng Thời Gian năng lực giết chết vô số ong vò vẽ, nhưng số lượng đàn ong lại không thấy ít đi chút nào.

Phòng kĩ đến mấy cũng có lúc để lọt.

Thì Thiên chung quy đã hao hết thời gian thần lực, bị một con ong vò vẽ chích một cái, thân thể tê rần, một giây sau, vô số ong vò vẽ bổ nhào lên người hấn.

Chờ hấn lấy lại tinh thần, bản thân đã đi tới khu vực công cộng.

"Xem ra người cũng bị loại rồi."

Lúc này, một giọng nói truyền đến, Thì Thiên quay đầu nhìn lại, chính là Vân Dịch, hắn thuận tiện nhìn chung quanh một chút, phát hiện mấy người cùng một giới bọn họ đều bị loại.

Không đúng, còn có một người chưa bị loại!

"Phong Vân còn ở bên trong." Thì Thiên nhẹ nhàng nói.

"Hừ! Hắn cũng không kiên trì được bao lâu đâu!" Vân Dịch hừ lạnh nói.

"Quá đơn giản, khảo nghiệm cũng chỉ ở mức này thôi à."

Phong Vân nhàn nhã tùy ý đi lại trong Mê Vụ Sâm Lâm, sắc mặt thong dong, giống như đang đi dạo phố.

Đối với Vân Dịch bọn họ mà nói, cửa này xác thực rất khó, bọn họ dù đem hết toàn lực cũng sẽ bị loại.

Nhưng đạt tới cấp độ của Phong Vân, loại thí luyện này, cũng chỉ để hắn hoạt động một chút gân cốt, miễn cưỡng xem như món khai vị.

Dù là mưa tên, hay là tường vàng, hoặc như vô cùng vô tận ong vò vẽ, không thể làm hắn bị thương một phân một hào, quá dễ dàng

Ngay cả thân lực đều không cần vận dụng, dựa vào Thượng Vị Thần Thể, trực tiếp một đường quét ngang.

Ngầu vô đối!

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, một mảnh không gian sương mù.

Nơi này có mấy vạn bảo tọa, mỗi một bảo tọa đều ngồi ngay thẳng một bóng người tản ra áp lực mênh mông.

Những người này, thành linh đều là Thần Vương!

Lúc này, ở trước mặt bọn hắn, đang chiếu từng đoạn hình ảnh.

Chính là tình huống của từng vị thiên tài trong trận tư cách chiến.

"Năm tên này không tệ, thực lực bọn hắn mạnh hơn nhiều những thiên tài khác, thiên phú dị bẩm, chắc hẳn chỉ còn cách Thần Vương cảnh một bước mà thôi."

"Quả thực, con đường mà năm người họ đi qua đều gian nan hơn các thiên tài bình thường, chỉ là từ sau khi đạt tới Thần Vương cảnh, chiến lực cũng sẽ cao hơn."

"A? Tên này là ai, lạ mặt ghê, lực lượng thân thể thật mạnh, không phải Thượng Vị Thần Thể bình thường, chỉ ít cũng từ cấp độ này trở lên!"

"Ta nhìn một chút, hình như tên là Phong Vân, là người đứng đầu thiên tài chiến lần này."

"Lần này? Vậy không phải là mới vừa kết thúc vài chục năm đây sao?"

"Đùa à, thật hay giả đấy, thiên tài chiến lần này còn có cả Thượng Vị Thần thể! ?"

Trong lúc nhất thời, các vị Thần Vương đều tập trung ánh mắt nhìn Phong Vân trong màn hình, từng người mắt lộ thần quang.

Đám thiên tài chọn ra từ trong lần thiên tài chiến mới này tham gia tư cách chiến cũng chỉ để làm nền, đây là chuyện mà tất cả mọi người đã biết rõ trong lòng, dù sao thời gian tu hành cũng ít hơn quá nhiều.

Nhưng bây giờ lại ra một Phong Vân có được Thượng Vị Thần Thể, lập tức khiến bọn hắn vô cùng kinh ngạc!

Chương 530: Trục chỉ bản tâm!

Chương 530: Trục chỉ bản tâm!

Mấy vạn Thần Vương này, Thiên Thần Vương cũng có mặt.

Hắn nhìn Phong Vân trong màn hình, mở miệng nói: "Phong Vân mặc dù có được Thượng Vị Thần Thể, nhưng cũng là người đồng tu năm hệ, ta từng muốn hắn từ bỏ các hệ khác chỉ chuyên tâm tu luyện một hệ, nhưng hắn đã cự tuyệt."

Xung quanh Thần Vương nghe hắn nói như thế, thần sắc rất là kinh ngạc.

"Đồng tu năm hệ? Cái này rất khó mà, hắn nghĩ như thế nào vậy, Divine kia lúc trước không nghe lời khuyên của chúng ta, nhất định phải tu cả ba hệ, kết quả trăm ngàn tỷ năm đi qua, hắn vẫn còn kẹt tại Thượng Vị Thần đại viên mãn, thật lâu không thể tấn thăng, thiên tài khác cùng cấp bậc với hắn, đã sớm lên tới Thần Vương cảnh!"

"Bây giờ Divine cuối cùng cũng nghĩ thoáng, dự định trước chuyên tu một hệ, đáng tiếc hắn đã lãng phí trăm ngàn tỷ năm thời gian."

Trong mắt chúng Thần Vương, ba hệ đều khó tu như thế, khiến Divine mắc kẹt không chỉ trăm ngàn tỷ năm.

Phong Vân lựa chọn đồng tu năm hệ, trời mới biết đến lúc nào mới có thể đột phá, thật không cách nào tưởng tượng!

"Yên tâm, những tuyệt thế thiên tài luôn tự phụ như vậy, chỉ cần gặp khó, thì sẽ thay đổi thôi, lúc trước Divine cũng là như thế mà, hiện tại đang phải chịu hậu quả do chính mình gây ra!"

Tuyệt thế thiên tài bình thường đều rất tự cao tự đại, đối với con đường mình lựa chọn cực kì tin tưởng.

Từ khi tu luyện có thành tựu, xung quanh rất nhiều cường giả cũng không thông minh bằng bọn họ.

Nhưng mà, người cho bọn hắn lời khuyên, đều là một đám Thần Vương.

Những Thần Vương này đã sống không biết bao nhiêu kỷ nguyên, thấy không biết bao nhiêu thiên tài, ánh mắt cao bậc nào, lời khuyên của các Thần Vương, đều được rút ra sau vô số sai lầm!

Sự thật chứng minh, lời khuyên của họ là đúng, dù cho là mạnh như Divine, cuối cùng cũng không thể không lựa chọn thay đổi, bằng không hẳn sớm muộn cũng sẽ bị một đời lại một đời thiên tài vượt qua.

Trong mắt những Thần Vương này, Phong Vân cũng thế.

Đáng tiếc, họ chú định phải thất vọng.

Thế giới giả tưởng, sân thí luyện.

Phong Vân nhẹ nhõm đi ngang qua toàn bộ Mê Vụ Sâm Lâm, đi vào bộ phận thứ hai tư cách chiến.

Xuất hiện trước mắt hắn là một pho tượng hình người to lớn nhưng nhìn không ra đường nét trên gương mặt, thậm chí là nam hay nữ cũng không cách nào phân biệt, mông lung giống như bị che đậy bằng một tầng mạng che mặt, ngăn cách hết thấy ánh mắt thăm dò.

Khi ánh mắt Phong Vân rơi vào phía trên pho tượng, hắn bất chợt cảm thấy đầu óc choáng váng.

Chờ hắn lấy lại tinh thần liền phát hiện mình đã đi vào một không gian tối tăm mờ mịt.

Trước mặt vẫn là pho tượng hình người to lớn này, nhưng giờ khắc này, pho tượng kia phảng phất có được sinh mệnh, một đôi mắt nở rộ thần quang, chăm chú quan sát hắn.

Tiếp theo, có tiếng nói âm âm như sấm rền truyền vào tai Phong Vân.

"Đặt câu hỏi: Nguyện vọng của ngươi."

Đây chính là cửa thứ hai khảo nghiệm vấn tâm ư.

Phong Vân trong lòng tự nhủ, ngoài mặt không chút nghĩ ngợi nói: "Trở thành người mạnh nhất vũ trụ."

Đây là câu trả lời trực chỉ bản tâm, Phong Vân không có định giấu diếm.

"Đặt câu hỏi: Ngươi cho là hạn mức cao nhất của mình ở đâu."

Phong Vân chợt giật mình, sau đó lắc đầu nói: "Không có hạn mức cao nhất."

Dù là thực lực, hay là thiên phú, hoặc cái khác cũng vậy, Phong Vân đều không đặt ra hạn mức cao nhất, chỉ cần cho hắn hình chiếu, hắn có thể một mực mạnh lên.

Hạn mức cao nhất ư? Không tồn tại!

Câu trả lời này quá mức bá đạo khí phách, ngay cả pho tượng hình người kia đều có chút sững sốt.

Nó từng đặt câu hỏi cho vô số thiên tài, nhưng trước giờ không có một ai nói ra đáp án như vậy. Dù cho là thiên tài tự tin tự phụ đến mức nào, cũng không dám nói mình không có hạn mức cao nhất, nào có giống Phong Vân như vậy.

Phải biết, dù cho là vũ trụ, đều có hạn mức cao nhất!

Đây cũng không phải là cuồng vọng!

Một hồi lâu sau.

Tiếng nói kia mới lần nữa truyền đến.

"Đặt câu hỏi: Nếu để cho người lựa chọn giết chết một thân nhân bằng hữu cực kỳ quan trọng đối với mình, người chọn ai?"

"Ta sẽ giết chết kẻ đã đưa cho ta lựa chọn này."

Phong Vân bình tĩnh nói.

Pho tượng hình người tiếp tục đặt câu hỏi.

Từng câu hỏi hoặc đơn giản, hoặc xảo trá, không ngừng vang lên bên tai Phong Vân.

Phong Vân đều tuân tự trả lời, nghe theo trái tim mình, không quan tâm là tốt hay xấu, luôn kiên định không thay đổi.

Không biết qua bao lâu.

Đến khi chính Phong Vân cũng không biết mình đã trả lời bao nhiêu vấn đề.

Pho tượng hình người kia lại lần nữa cất lời, một lần này không còn là đặt câu hỏi.

"Thông qua thí luyện bộ phận thứ hai!"

Rầm!

Vừa nói xong, Phong Vân liền bị vô tận hào quang bao phủ, sau một khắc, lần nữa biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó.

Các thiên tài khác cũng đều trả lời xong các vấn đề, bị truyền tống rời đi.

Cửa này cũng không loại đi bao nhiêu người.

Chỉ loại bỏ mấy người bản tâm không kiên định, hoặc là tâm tính thiếu hụt rất rõ ràng.

Cửa khảo nghiệm này mấu chốt chính là ở đây, cũng không có liên quan quá nhiều tới đáp án mà người trả lời, mấu chốt là xem xem tâm tính người như thế nào.

Tâm tính không thể hoàn mỹ vô khuyết, nhưng ít nhất cũng phải trực chỉ bản tâm, đây là điều kiện cơ bản nhất để trở thành cường giả.

Nếu như ngay cả cái này đều làm không được, mặc dù có tuyệt thế thiên phú, cũng rất khó đi đến đỉnh cao!

Cửa thứ ba khảo nghiệm.

Đây là giai đoạn quyết chiến cuối cùng của tư cách chiến.

Đến nơi đây, số thiên tài còn lại, chỉ ít cũng có ngàn tỷ người!

Vẫn như cũ là số lượng cực kỳ đáng sợ!

Sau khi Phong Vân lấy lại tinh thần, liền phát hiện mình đi vào một mảnh cương vực mênh mê, nơi này vô cùng rộng lớn, nhưng ngoại trừ tảng đá vẫn là tảng đá.

Mà lực cảm ứng của linh hồn cũng khôi phục lại.

Trong chớp nhoáng này, Phong Vân liền cảm ứng được vô số luồng khí tức từ các phương hướng truyền đến, có mạnh có yếu, thậm chí có nhiều chỗ còn truyền đến chấn động của thần lực, hiển nhiên đã khai chiến.

"Chém giết bây giờ mới bắt đầu đây."

Phong Vân lâm bảm.

Kỳ thật nghiêm chỉnh mà nói, tư cách chiến hiện tại mới chính thức bắt đầu, hai cửa ải phía trước chỉ là làm nóng người mà thôi.

"Cuối cùng vẫn phải dùng chiến lực nói chuyện mà."

Phong Vân sải bước, trực tiếp đi sâu vào trong cương vực.

Ngàn tỷ thiên tài cùng tụ tập lại, hỗn loạn cỡ nào, kịch liệt cỡ nào chứ!

Người nào có thể trở hết tài năng, tất nhiên sẽ trở thành thiên tài ưu tú nhất tổng bộ công hội võ giả vũ trụ lúc này!

Truyền đi, cũng sẽ làm dấy lên cơn sóng thần trong toàn bộ vũ trụ!

"Vị trí đệ nhất thiên tài này, ta cũng muốn tranh giành một phen."

Tiên tay nghiên nát mấy Thượng Vị Thần xông về phía hắn, Phong Vân ngóng nhìn chỗ sâu nhất trong cương vực, hai mắt sáng lên.

Nơi đó, sẽ là chiến trường cuối cùng!

Cùng lúc đó, khu vực công cộng giả lập.

Trên bầu trời, xuất hiện một cái màn hình khổng lồ, đang chiếu cảnh tượng diễn ra trong tư cách chiến.

Mà phía dưới là một bảng danh sách khổng lồ, mỗi một phút mỗi một giây, bảng danh sách này đều sẽ đổi mới, thứ tự không ngừng thay đổi, biểu hiện ra tình hình chiến đấu kịch liệt.

Vân Dịch lúc này sắc mặt rất khó nhìn.

Bởi vì cho tới bây giờ, bóng dáng Phong Vân cũng chưa từng xuất hiện.

Điều này chứng tỏ cái gì hắn biết rõ.

Phong Vân, đã xông đến trận quyết chiến cuối cùng!

"Không có khả năng! Hắn không thể có bản lĩnh này!"

Vân Dịch căn bản không tin, chuyện này, quá ảo!"

Chương 531: Huyền thuật đại sư!

Chương 531: Huyền thuật đại sư!

Thế giới giả tưởng.

Trên cương vực mênh mông, ngàn tỷ thiên tài chém giết ngày càng kịch liệt, mỗi thời mỗi khắc đều có một lượng lớn thiên tài chết đi.

Bảng xếp hạng bên ngoài cũng đổi mới liên tục, thứ tự thay đổi, người đến ta đi, vô cùng náo nhiệt.

Phong Vân cũng ở trong đó, hắn từ chỗ sâu trong cương vực đi ra, sắc mặt bình tĩnh không gợn sóng.

Cho dù hắn không chủ động ra tay, trên đường đi cũng có một lượng lớn thiên tài ra tay với hắn.

Nhưng không ai có thể địch lại hắn, cơ bản đều bị giết trong nháy mắt.

Dần dần, hắn như vậy bị nhóm thiên tài quan sát bên ngoài nhìn thấy.

“Người trẻ tuổi kia là ai? Ra tay thật độc ác!”

“Đúng vậy, cho đến bây giờ, không ai có thể chống đỡ được một chiêu của hắn!”

“Nhìn đi, đó là Bôn Lô Thủ Di Nguyệt, hắn ta là thượng vị Thần, lực công kích vô cùng cường hãn!”

Trên màn hình, một bóng người giấu trong sấm sét, nhanh chóng hướng về phía Phong Vân, tốc độ và lực công phát vô cùng kinh khủng.

Nhưng mà, Phong Vân cũng không thèm nhìn một cái, trực tiếp đâm ra một quyền.

Như phong mây vạn dặm, như rồng thét hổ gầm.

Lôi điện và cả người trong đó chưa kịp kêu lên một tiếng đã bị xóa bỏ!

Tê...

Đám thiên tài hít vào một ngụm khí lạnh, thượng vị Thần lôi hệ, cứ như vậy bị giết?

Lừa gạt à?

Nhưng mà, có người còn khiếp sợ hơn bọn họ.

“Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào!”

Mỗi tế bào trên người Vân Dịch đều chấn động, căn bản không thể tin vào mắt mình.

Mặc dù hẳn ta vẫn biết Phong Vân rất mạnh! Nhưng biểu hiện bây giờ của Phong Vân không phải vấn đề mạnh hay không nữa, mà mẹ nó thật sự dọa người!

Một quyền giết chết thượng vị Thần, còn là thượng vị Thần hệ lôi, nói đùa không vui chút nào!

Thì Thiên bên cạnh cũng có dáng vẻ gặp quỷ như vậy.

Bọn họ đều như thế, thì những thiên tài cùng một đại lục với Phong Vân, biểu hiện càng không thể chịu được.

Gương mặt mỗi người giống như đang hoài nghi nhân sinh, cảm thấy mình đang nằm mơ.

“Lão đại, lão đại... Cũng quá biến thái!”

Ma Vân cũng bị hù dọa, nhưng hắn ta đã bị Phong Vân làm chấn kinh rất nhiều lần rồi, cho nên năng lực tiếp thu đã được rèn luyện rất mạnh, nên nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Một bên khác.

Rất nhiều Thần Vương đã nhìn thấy biểu hiện bực tức của Phong Vân thông qua màn hình.

Bọn họ gật đầu nói: “Trừ năm hệ thuộc tính, thiên phú thể chất của Phong Vân rất cao, đáng tiếc tu hành quá ngắn, nếu không có thể tranh đoạt vị trí người đứng đầu.

“Dựa vào biểu hiện bây giờ của hắn, vào top một trăm cũng không có vấn đề.”

“Thế giới ‘Nguyên Thủy’ và ‘Thái Huyền’ thì không thể vào được, nhưng vẫn có thể vào thế giới ‘Vô Cực’.”

“Trong ngàn tỷ thiên tài, chỉ có hắn và Cổ Thương là Thần Thể thượng vị Thần, không biết hai người ai mạnh hơn?”

“Cổ Thương đi, hắn ta đã ở cấp bậc này nhiều năm rồi, còn Phong Vân vẫn còn rất trẻ.”

“Ta cũng cảm thấy vậy, khí huyết quanh người Phong Vân lúc mạnh lúc yếu, có chút không ổn định.”

Các vị Thần Vương đều xem trọng Cổ Thương hơn. Nhưng bọn họ không biết, đây chỉ là một nửa ý thức của Phong Vân tham gia tư cách chiến, không thể phát huy hoàn mỹ lực lượng nhục thân được, cho nên nhìn như không bằng Cổ Thương.

Phốc!

Trên một ngọn núi đá, Phong Vân hời hợt đánh nổ mấy thiên tài vây giết hắn, nhìn quang huy tiêu tán đầy trời, hắn lẩm bẫm nói.

“Sắp năm năm rồi...”

Từ lúc hắn bước vào mảnh cương vực này, bất tri bất giác đã hơn bốn năm.

Bởi vì trong mảnh cương vực này không thể phi hành, cho nên hắn đều đi bộ vào chỗ sâu.

Hơn bốn năm, cũng đến gần rồi.

Theo sự xâm nhập càng sâu, hắn cũng gặp càng nhiều thiên tài mạnh hơn.

Cho dù Phong Vân không thể phát huy hoàn mỹ lực lượng của nhục thân, nhưng chiến lực này cũng đủ nghiền ép phần lớn thượng vị Thần rồi.

“Điểm tích lũy đạt đến 1000w.”

Phong Vân nhìn máy truyền tin của mình, điểm tích lũy trên đó đã bất giác đạt đến 1000w.

Đây là trong tình huống hấn vẫn không ra tay. Phần lớn thời gian hấn đều đang đi đường, nếu người khác ra tay với hấn, hấn mới đánh trả, gần như không chủ động ra tay.

Dù vậy, tích lũy hơn bốn năm, Phong Vân cũng đã có 1000w điểm tích lũy.

Nhưng so với ngàn tỷ thiên tài ở đây, 1000w điểm tích lũy cũng không tính là gì.

“Muốn giết phải giết người mạnh nhất.”

Đây là cách cũ của Phong Vân, giết từng người quá phiền phức, trực tiếp xử lý người mạnh nhất, đương nhiên điểm tích lũy sẽ ào ào đến.

Mấy lần trước hấn đều làm như vậy, hiệu quả rất rõ ràng.

Lần này, hấn cũng không ngoại lệ.

“Hắc hắc, tiểu tử, ngươi có thể trở về rồi!”

Ngay lúc này, có một người trẻ tuổi mặc xích giáp cấp thượng vị Thần không có ý tốt chạy đến, tay cầm trường đao, xích quang hừng hực sôi trào.

Nhiệt độ xung quanh bỗng nhiên lên cao. Đây chính là hỏa chi bản nguyên dung hợp với đao chi pháp tắc!

Sắc mặt Phong Vân bình tĩnh, tay phải đưa ra, vỗ nhẹ một chương.

Oanh!

Đối phương bị đánh bay ra, sau đó nổ tung giống như đạn pháo giữa trời, bị truyền tống ra ngoài.

Một chiêu, bại!

Hả?

Ở nơi xa, có không ít thiên tài nhìn qua, uy lực một chương này của Phong Vân quá kinh người.

“Một chương đánh nổ ‘Hỏa đao’ Tháp Lý Bồ, thật mạnh!”

“Thú vị, các ngươi biết hắn là ai không?”

“Không biết, đến bây giờ cũng chưa từng gặp hắn.”

“Rất mạnh, nhưng dựa vào nhãn lực của Tháp Lý Bồ lại không nhìn ra người trẻ tuổi này cường đại sao? Thật kỳ lạ.”

“Không, sở dĩ Tháp Lý Bồ đi qua là bị người ta không chế, ta cảm ứng được khí tức huyền thuật, có thể không chế cường giả như Tháp Lý Bồ, trong đám thiên tài, chỉ có một người.”

“Ngươi nói là...”

“Xuyt, im lặng! Huyền thuật của hắn đã đạt đến tình trạng tùy tâm mà phát, lúc ngươi nhắc đến tên hắn, trong lòng sẽ có một hạt giống rơi xuống.”

“Mẹ nó, huyền thuật sư thật biến thái, sau này gặp được nên tránh xa.”

Trên một tảng đá lớn cách đó rất xa, có một thiếu niên vô cùng thanh tú đứng đó, đôi mắt dài hẹp, dường như trong đó có vô số lốc xoáy, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Người này, chính là huyền thuật sư Dokje trong ngũ đại danh sách!

“Thú vị, võ giả giống Cổ Thương, hi vọng không quá tệ nhạt.” Khóe miệng Dokje cong lên nói.

Hắn ta lập tức quay người rời đi, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Mà sau khi hắn ta rời đi, đám thiên tài gần đó đều vô thanh vô tức ngã xuống, toàn thân trên dưới không có một vết thương.

“Huyền thuật sư...”

Ánh mắt Phong Vân nhìn về phía xa, sắc mặt khẽ động.

Hắn cũng có thiên phú huyền thuật, mặc dù không cao, nhưng cũng rất quen thuộc với khí tức gây ảo ảnh đó.

Người có thể điều khiển một thượng vị Thần, trừ huyền thuật đại sư Dokje trong ngũ đại danh sách, không có người thứ hai.

“Xem ra sắp đến chiến trường hạch tâm rồi.” Phong Vân lầm bầm nói.

Mà lúc này, sắc mặt hắn bỗng nhiên chấn động, sau đó, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng.

“Dung hợp, sắp hoàn thành rồi.”

Chương 532: Thần Vương Thể!

Chương 532: Thần Vương Thể!

Thế giới hiện thực, Thương Lan Tinh.

Chân thân Phong Vân vẫn ngồi xếp bằng không nhúc nhích như cũ, không lộ ra bất kỳ khí tức nào, giống như đã dung hợp với thiên địa.

Ong!

Một lát sau, áp lực mệnh môn to lớn từ sâu trong vũ trụ giáng lâm, bao phủ không gian xung quanh, giống như cô lập với thế giới, tạo thành một mảnh không gian độc lập,

Ý thức vũ trụ, giáng lâm!

Năm loại thuộc tính huyền ảo thủy, mộc, thổ, quang minh, hắc ám trong cơ thể Phong Vân bị ý thức vũ trụ không chế, ngưng tụ thành từng đoàn khác nhau.

Sau một trận hào quang óng ánh, năm viên hạ vị Thần Cách xuất hiện trong năm hệ nguyên lực hải của Phong Vân.

Nhưng vẫn chưa xong.

Theo suy nghĩ của Phong Vân, năm viên hạ vị Thần Cách xông ra thân thể, lơ lửng trên đầu đỉnh đầu hẳn.

Năm màu xanh, lục, vàng, trắng, đen hòa lẫn với nhau, tạo ra vụn sợi quang huy, bao bọc hẳn, khiến hẳn trở nên thần thánh vĩ ngạn, siêu phàm thoát tục!

Từng sợi quang huy của năm hệ nguyên tố nhanh chóng tụ đến, lần lượt dung nhập vào năm viên Thần Cách, khiến nó trở nên càng trong suốt và huyền bí.

Đến lúc này, năm hệ thủy, mộc, thổ, quang minh và hắc ám đều đạt đến cấp độ trung vị Thần.

Oanh!

Lúc này, năm hệ thần lực thông qua đường hầm hư không giáng lâm xuống, giống như ngân hà cửu thiên, trong nháy mắt đã bao phủ Phong Vân.

Mà lúc này, năm hệ thần lực kim, hỏa, lôi, phong, băng trong cơ thể hẳn cũng bắt đầu dao động mãnh liệt.

Ầm ầm!

Mười hệ thần lực hội tụ, so với sóng biển mênh mông còn hùng vĩ hơn, quy mô rộng hơn, cho dù Thần Vương nhìn thấy cũng phải biến sắc!

Đây là hành động vĩ đại, có thể nói là xưa này chưa từng có.

Mười hệ đồng tu, đều đạt đến cấp độ trung vị Thần, mặc dù vũ trụ đã trải qua các kỷ nguyên dài đằng đặc, nhưng chưa từng xảy ra chuyện như vậy.

Đây là chuyện đầu tiên trong lịch sử!

Nếu điều này truyền đi, sợ là sẽ chấn động toàn bộ vũ trụ, chấn động hàng triệu tộc đàn!

Ừ ừ...

Trong nháy mắt, mười hệ thần lực bao trùm toàn bộ các tế bào của Phong Vân, không ngừng dung nhập, chiết xuất và thăng hoa các tế bào, khiến chúng không ngừng đạt đến cực hạn.

Phong Vân cảm giác cường độ thể chất của mình không ngừng lên cao.

Một lát sau, thân thể đã đạt đến cực hạn của thượng vị Thần.

Nhưng, vẫn chưa kết thúc.

Oanh!

Sau một khắc, một tiếng động thật lớn vang lên, giống như khai thiên tích địa, từ trong cơ thể Phong Vân truyền ra.

Cùng lúc đó, trong đầu tất cả các sinh vật gần đó đều xuất hiện một tiếng âm vang, đình tai nhức óc, như kinh lôi nổ vang.

Trong lúc mơ hồ, bọn họ giống như nhìn thấy cảnh tượng khai thiên tích địa, thanh khí lên cao, khí bản chìm xuống, một thân ảnh vĩ ngạn được sinh ra, đình thiên lập địa.

Một loại uy áp im lặng rơi xuống, khiến bọn chúng nằm rạp trên đất, thân thể run lẩy bẩy.

“Thần Vương Thể!”

Phong Vân cảm nhận được biến hóa nghiêng trời lệch đất trong thân thể, lại có thân quang dọa người.

“Đây chính là mười hệ thần lực trợ giúp.”

Biến hóa này không thể tưởng tượng được, cho dù là Phong Vân cũng không ngờ.

Dù sao, trong lịch sử cũng không có ai đồng tu mười hệ, hơn nữa, còn đạt đến cấp độ trung vị Thần.

Mười hệ Thần lực tụ tập trong một cơ thể sẽ khiến cơ thể đó thay đổi như thế nào, đến Thần Chủ cao cao tại thượng cũng không biết.

Có thể nói, Phong Vân là người đầu tiên trong lịch sử vũ trụ!

Căn bản không có bất cứ người nào để tham khảo, cho nên có thay đổi gì, chỉ có thể do chính hắn tìm tòi từng chút.

Lúc này Phong Vân có thể cảm nhận được mười hệ thần lực trong cơ thể mình, nhìn như phân biệt rõ ràng, nhưng lại có sự hấp dẫn dây dưa với nhau.

Loại thay đổi này trước kia không có.

“Không hiểu lắm.”

Phong Vân lâm bầm, nếu không phải lực cảm giác của hắn hơn người thì sẽ không dễ dàng phát hiện ra điều này.

Sự thay đổi này rõ ràng vẫn còn lộ ra cái gì đó, nhưng tạm thời hắn không nhìn ra.

Phong Vân cảm giác một lát, lực chú ý đã chuyển dời đến ‘Thần Chủ thể’.

“Toàn thân tràn ngập lực lượng!”

Hắn vô thức xoa nắm đấm, cảm giác nếu mình đánh ra một quyền, trong nháy mắt, toàn bộ Thương Lan Tinh sẽ bị diệt.

Cái này không phải ảo giác, mà thiên chân vạn xác!

Phong Vân tấn thẳng đến Thần Vương Thể, một quyền đánh nổ một tinh cầu, hoàn toàn không phải nói chơi!

Đây chính là lực lượng cấp bạo tinh!

“Dung hợp hoàn thành, nên quay về chiến trường tư cách chiến thôi.”

Lúc này Phong Vân lên mạng lưới, đưa một nửa ý thức còn lại vào trong thế giới giả lập.

...

Thế giới giả tưởng, cương vực vô biên, gần khu vực hạch tâm.

Phong Vân vốn đang hành tẩu, bỗng nhiên đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích.

Cũng không lâu lắm, hắn lại lần nữa mở mắt, đám thiên tài xung quanh bỗng nhiên cảm nhận được một loại áp lực ngạt thở bao trùm bọn họ, khiến bọn họ run rẩy dữ dội.

Lúc bọn họ sắp không nhìn được sự vật trên mặt đất, thì loại áp lực kia đột nhiên biến mất, không còn tăm hơi, giống như chưa bao giờ xuất hiện.

“Vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy? Là ảo giác của ta sao?”

“Ta, ta cũng không biết!”

“Thật đáng sợ, cảm giác này quá đáng sợ!”

“ ... ”

Đám thiên tài xung quanh đều hoảng sợ đến tè ra quần, nếu nhiều thêm một giây nữa, sợ rằng bọn họ sẽ chết!

Mà lúc bọn họ cảm thấy bất an, vẫn chưa tỉnh hồn, thì Phong Vân đã rời khỏi nơi này, đến khu vực hạch tâm.

Khu vực hạch tâm.

Trên một bình nguyên rộng lớn, ngũ đại danh sách đứng ở trung tâm, khí chất khác nhau, hoặc thiên thu, hoặc thần thánh, hoặc hiên ngang...

Bọn họ là những người đứng đầu đám thiên tài của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, có thể nghiền ép vô số thiên tài, không ai có thể so sánh được.

“Cổ Thương, người muốn khiêu chiến ngũ đại danh sách, nên đợi trăm vạn năm nữa đi.”

‘Thánh thương’ Mông Trạch đứng thứ ba nhìn Cổ Thương quỳ một chân trên đất cách đó không xa, khí tức uể oải, cười lạnh nói.

Bốn vị còn lại ở trên cao nhìn xuống Cổ Thương, mặc dù không mở miệng, nhưng trong mắt không có một hạt bụi, đã tỏ rõ thái độ.

Cổ Thương không nói gì, sắc mặt tái nhợt, Thần Thê run rẩy, mặc dù không cam lòng, nhưng lại bất lực phản bác.

Hắn ta tràn đầy tin tưởng đến khiêu chiến, kết quả lại bị nghiền ép.

Át chủ bài mà hắn ta cảm thấy rất cường đại nhất của mình, đứng trước thực lực tuyệt đối, căn bản chỉ là trò cười.

“Thật sự không thú vị, vốn tưởng rằng cường giả luyện thể rất thú vị, kết quả lại ngân thương đầu sấp, nhìn thì ngon mà không dùng được.”

‘Tiểu thú hoàng’ Allu đứng thứ tư trong danh sách lập tức vươn ra một tay, ép về phía Cổ Thương.

“Tiền ngươi lên đường.”

Cổ Thương trừng to mắt, nhưng không thể phản kháng, chỉ có thể trở mắt nhìn bàn tay không ngừng phóng đại trong tầm mắt.

Trong nháy mắt, giống như tất cả mọi thứ đều trở nên chậm chạp.

Không khí xung quanh tràn đầy bụi mù.

Bàn tay của Allu giống như bị thời gian đình chỉ.

Cổ Thương không thể động đậy, trừ tư duy vẫn còn, thân thể của hắn ta không cách nào động đậy được.

Hắn ta còn cho rằng đây là ảo giác, nhưng khi hắn ta nhìn thấy bàn tay của Allu dừng giữa không trung và gương mặt hiện ra vẻ kinh hãi của Allu, thì Cổ Thương mới biết, đây không phải ảo giác!

“Cái gọi là luyện thể, tức là lực chưa ra, đã khiến cho người ta cảm nhận được áp lực và uy hiếp.”

“Ngươi, đã cảm nhận được rồi.”

Một giọng nói bình tĩnh truyền đến, mặc dù rất nhỏ, nhưng lại quanh quẩn bên tai tất cả mọi người ở đây!

Chương 533: Một quyền!

Chương 533: Một quyền!

Chẳng biết từ lúc nào Cổ Thương đã khôi phục lực hành động, hắn ta bỗng nhiên ngẩng đầu, theo giọng nói nhìn lại, bỗng nhiên đồng tử co chặt lại.

Hắn ta nhìn thấy một người trẻ tuổi rất tuấn mỹ, lẳng lặng đứng đó không xa, ánh mắt bình thản nhìn bọn họ.

Rõ ràng người này không làm gì, chỉ đứng ở đó, nhưng lại khiến người ta có cảm giác rất khủng bố!

“Cảm nhận được lực lượng của ta, đã cảm thấy run rẩy sợ hãi, đây cũng là luyện thể.”

Cổ Thương chăm chú nhìn người trẻ tuổi tuấn mỹ kia, thấy hắn nhẹ nhàng phóng ra một bước, vô thanh vô tức không một giọt sóng.

Nhưng một giây sau, toàn thân ‘Tiểu thú hoàng’ Allu đứng thứ tư trong danh sách bỗng nhiên kịch chấn, rồi bay thẳng ra ngoài.

Phốc!

Một ngụm máu phun ra, bắn tung tóe trên mặt đất.

“Thì ra không phải thời gian dừng lại, mà do chúng ta bị ép đến mức không thể động đậy được.” Cổ Thương kinh hãi nói.

Hắn ta có thể nhìn ra, người trẻ tuổi tuấn mỹ kia chỉ đơn thuần dựa vào lực lượng nhục thân của mình mà làm đến bước này.

Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn ta cảm thấy kinh hãi, dựa vào nhục thân liền đánh bay tiêu thú hoàng Allu đứng thứ tư trong danh sách, cái này mẹ nó nhục thân phải mạnh đến cỡ nào?

Cổ Thương không dám nghĩ tiếp!

“Ngươi là ai?”

Bốn người trong danh sách còn lại nhìn Phong Vân, sắc mặt nghiêm túc, lần đầu tiên bọn họ cảm nhận được uy áp lớn như vậy.

“Đón được một quyền của ta, ta sẽ nói cho các ngươi biết.”

Giọng nói nhàn nhạt của Phong Vân truyền đến, không đợi mấy vị này mở miệng, một bàn tay đột nhiên xuất hiện, năm ngón tay tạo thành một quyền, âm âm đập xuống.

Trong nháy mắt năm ngón tay hắn giang rộng ra, giống như nắm giữ cả thiên địa trong lòng bàn tay.

Theo một quyền này, khí thế dâng lên, thần lực vô lượng cuộn cuộn nghiền ép về phía trước.

Vì phòng ngừa bại lộ, Phong Vân chỉ sử dụng năm hệ thần lực kim, hỏa, phong, lôi. Băng.

Dù sao thực lực của mười hệ thuộc tính quá khoa trương, hắn gia nhập tông bộ chưa đến trăm năm, biểu hiện không thể quá tốt, phải ẩn giấu một bộ phận thực lực mới là vương đạo.

Mấy vị trong danh sách và Cổ Thương đối diện, chỉ cảm thấy tâm thần mình bị một cỗ lực lượng to lớn bao phủ, giống như trước mắt không phải một người, mà là một mảnh vũ trụ mênh mông!

Mỗi lần hô hấp, bọn họ đều cảm thấy tâm thần run rẩy, giống như sinh tử không thể kiềm chế được.

Áp bách tâm linh bọn họ đến khó có thể tưởng tượng được.

...

Thế giới giả tưởng, không gian thần bí.

Mấy vạn Thần Vương đang tọa trấn ở đây.

Giờ khắc này, cả đám đều im lặng không lên tiếng, giống như đã bị rút sạch linh hồn, trên khuôn mặt tràn đầy rung động.

Đám Thần Vương cao cao tại thượng, tuổi thọ không giới hạn, bất tử bất diệt, đến bây giờ vẫn luôn bình tĩnh.

Nhưng giờ phút này, trên mặt bọn họ không thể duy trì sự bình tĩnh nữa!

Tất cả, là vì người trẻ tuổi tuấn mỹ trên màn hình kia!

“Cái này, cái này...”

“Thần Vương Thê! Tuyệt đối là Thần Vương Thê!”

“Điều này, làm sao có thể?”

“Chỉ là trung vị Thần đã có được Thần Vương Thê?”

Một đám Thần Vương, bao gồm Thiên Diễm Thần Vương đều nín thở nhìn.

Bọn họ bị Thần Vương Thể của Phong Vân khiến cho rung động, thật lâu không thể bình tĩnh được.

Trong đó, chấn động nhất đương nhiên là Thiên Diễm Thần Vương.

Ông ta vẫn luôn chú ý đến Phong Vân.

Ông ta vốn cho rằng, thượng vị Thần Thể đã là cực hạn của Phong Vân, nhưng không ngờ, Phong Vân không phải thượng vị Thần Thể mà là Thần Vương Thể!

Thần Vương Thể, trong mấy vạn Thần Vương ở đây, ít nhất có hơn một nửa người không đạt đến cấp độ này!

Mà Phong Vân, một trung vị Thần lại đạt đến một bước này.

“Thần Vương Thể!”

Bên trên bình nguyên, ngũ đại danh sách cảm thụ được khí cơ trên một quyền này, tâm thần kinh hãi, dường như không thể tin vào mắt mình. Lúc nào thì trong đám thiên tài lại xuất hiện một nhân vật có được Thần Vương Thể như vậy?

Nói đùa à?

Àm âm!

Theo một quyền này rơi xuống, trừ khí huyết kinh khủng đến tột đỉnh, còn có thần lực mênh mông đến không thể tưởng tượng được mãnh liệt trào ra, toàn bộ cương vực đều bị một quyền này bao phủ!

Giờ khắc này, trong lòng vô số thiên tài đều xuất hiện cảm giác kinh khủng, giống như một giây sau sẽ chết đi.

“Một quyền này, thần lực này...”

Ngũ đại danh sách run rẩy dữ dội, trong nháy mắt, khí cơ của bọn họ đã bị lực lượng thuần túy này phá tan,

Lực lượng mệnh mông đến mức không thể tưởng tượng được!

Mặc dù bọn họ có chiến lực cấp Thần Vương, nhưng đối mặt với Thần Vương Thể, lại không đủ dùng!

Nhưng bọn họ đều là thiên tài, không thể ngồi chờ chết như vậy được.

“Chiến!”

Ngũ đại danh sách điên cuồng hét lên, vận dụng lực lượng cực hạn của bản thân.

Dưới áp bách của Phong Vân, bọn họ bộc phát chiến lực trước nay chưa từng có, sử dụng nhiều sát chiêu hơn bình thường.

“Phong Lôi Vạn Tượng!”

“Huyết Tuyệt Chúng Sinh!”

“Vạn Thú Độc Tôn!”

“Kiền Khôn Diễn Thánh Binh tầng thứ chín!”

“Kim Hỏa Táng Thiên Cách!”

Ngũ đại sát chiêu dốc toàn bộ lực lượng, gầm thét, chấn động, có cảm giác như hủy diệt trời đất xông đến.

Cổ Thương bị một chút lực lượng này tràn đến, dường như không có chút phản kháng nào, bị nghiền ép, đánh ra khỏi cuộc tranh tài.

Có thể thấy kinh khủng đến cỡ nào!

Nhưng mà, lúc ngũ đại sát chiêu đối diện với một quyền của Phong Vân, lại như châu chấu đá xe, không chống lại được một lát đã bị vỡ nát!

Ầm ầm!

Thiên địa khôi phục ánh sáng, khí dư cuộn cuộn hóa thành gió lốc, tạo thành lực lượng không thể tưởng tượng được, lấy Phong Vân làm trung tâm, nghiền ép ra bốn phương tám hướng.

Phốc phốc phốc...

Lực lượng tràn ra cương vực, giờ khắc này, phàm là thiên tài còn sống, trước mặt cỗ lực lượng này, đều không có năng lực phản kháng.

Đi đến chỗ nào liền tiêu diệt vạn vật chỗ đó, dễ như trở bàn tay!

Ngoại giới.

Có thể nhìn thấy, trong nháy mắt, những thiên tài trên bảng xếp hạng đã giảm đi một nửa.

Mà người đứng đầu, là một cái tên hoàn toàn mới, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở đó!

Phong Vân!

Hai chữ vô cùng đơn giản, nhưng lại tỏa ra ý vị trấn áp, bất kể thiên tài nào nhìn thấy, cũng cảm nhận được hơi thở uy áp.

Chiến trường cương vực, trên bình nguyên.

Phong Vân thu hồi nắm đấm, ánh mắt bình thản nhìn về phía trước.

Ở nơi đó, vốn dĩ có ngũ đại danh sách, bây giờ chỉ còn lại một người.

“Không hổ là huyền thuật đại sư, năng lực sinh tồn mạnh nhất.”

Phong Vân nhìn Dokje cách đó không xa, trong mắt lóe lên ánh sáng.

“Có thể tiếp được một quyền của ta mà không chết, ta thừa nhận thực lực của ngươi.”

Dokje há miệng, nhưng lại không phát ra bất kỳ âm thanh nào.

Đến bây giờ ực lượng kinh khủng kia vẫn còn áp bách hắn ta, cả âm thanh cũng bị trấn áp!

“Cảm giác được chưa?” Phong Vân nhếch miệng lộ ra ý cười

“Đây chính là lực lượng mạnh nhất của ta, cường đại và thuần túy.”

Phong Vân duỗi ngón tay thon dài ra, nhẹ nhàng điểm lên mi tâm Dokje.

“Lực lượng gây ảo ảnh của ngươi không tồi.”

“Đáng tiếc, còn chưa đủ.”

Phốc!

Theo cái chỉ tay này, lực lượng gây ảo ảnh trong cơ thể Dokje đã bị trấn áp, không cách nào động đậy được.

Còn hử ta, đã bị lực lượng trên một chỉ này xuyên qua, vẫn diệt tại chỗ!

Chương 534: Đệ nhất thiên tài!

Chương 534: Đệ nhất thiên tài!

Đến đây, tư cách chiến cũng chính thức hạ màn.

Kỳ thật vốn dĩ tư cách chiến này phải tiến hành trong vòng 10 năm.

Nhưng bởi vì Phong Vân ra tay, xử lý sạch sẽ toàn bộ thiên tài trên chiến trường trừ hẳn ra.

Lúc này mới khiến tư cách chiến không thể không kết thúc trước thời hạn!

Thế giới giả tưởng, khu vực công cộng.

Phàm là thiên tài đang quan chiến, lúc này đều ngây ngốc đứng ở đó, cứng đờ người, đầu óc choáng váng hoảng hốt.

Chỉ vì hạng nhất bảng xếp hạng, hoàn toàn vượt qua dự đoán của bọn họ!

Bọn họ vốn cho rằng tư cách chiến lần này, vị trí hạng nhất chỉ thuộc về một trong năm người đứng đầu kia.

Nhưng bây giờ, lại bất ngờ lộ ra một tên Phong Vân!

Lấy tư thái vô thượng gần như nghiền ép giết chết cả năm người đứng đầu, mà mấy người họ gần như không có một chút cơ hội phản kháng!

Đây quả thực là xoay chuyển cực kì bất ngờ!

Trên thực tế, đừng nói là bọn họ, mà ngay cả các vị Thần Chủ cao cao tại thượng lúc này đều không có lấy lại được tinh thần.

Biểu hiện của Phong Vân đã không đủ để dùng kinh diễm để hình dung, quả thực là kinh dị!

"Không, không có khả năng, làm sao có thể chứ!"

Vân Dịch một lần lại một lần lặp lại câu nói này, giống như đã mắc chứng mất hồn vậy, hoảng hốt không thôi, trên mặt hấn, cũng không còn nhìn thấy vẻ cao ngạo trước kia.

Bên cạnh Thì Thiên không chê cười Vân Dịch, bởi vì giờ khắc này tâm tình của hấn cũng chẳng khác gì đối phương.

"Thần Vương Thế. . ."

Vị thiên tài thiên tài có danh xưng 10 vạn kỷ nguyên mới có một này, giờ khắc này, cũng rất cực cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng.

Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, dù cho là thời gian, cũng không đáng chú ý!

Về phần những thiên tài khác, biểu tình càng kinh hãi, từng người đều chìm sâu trong tự bế, không cách nào tự kiềm chế.

Không gian thần bí giả lập.

Mấy vạn Thần Vương cuối cùng cũng đè xuống cơn rung động trong lòng, khôi phục lại vẻ bình thường.

"Không nghĩ tới, tư cách chiến lần này lại xuất hiện tình cảnh đảo ngược như vậy."

"Kết thúc thôi, tư cách chiến vốn kéo dài 10 năm thời gian, hiện tại mới 5 năm đã kết thúc, thật sự là xưa nay chưa từng thấy."

"Biết làm sao được, hiện tại toàn bộ Vô Cương vực chỉ còn lại một mình hấn, không kết thúc còn biết làm sao."

"Thần Vương Thể vừa ra, đừng nói ngàn tỷ thiên tài, toàn bộ Vô Cương vực đều bị hấn dùng một quyền đánh cho tan xác, may mắn một quyền cuối cùng hấn không xuống tay thật."

"Chỉ riêng thần lực và lực lượng thân thể, Phong Vân đã vượt qua phần lớn Thần Vương chúng ta ở đây rồi. . ."

Đương nhiên, chỉ tính riêng cái này, nếu như chân chính tính đến chiến lực, những Thần Vương này vẫn xếp trên Phong Vân.

Không nói cái khác, chỉ tính trên phương diện pháp tắc đã vượt xa hấn.

Hạ Vị Thần tu 'Huyền ảo', Trung Vị Thần tu 'Nguyên tổ', Thượng Vị Thần tu 'Bản nguyên'.

Mà muốn đạt tới thành tựu Thần Vương, thì phải đem ba thứ này hợp nhất, tức huyền ảo, nguyên tổ, bản nguyên, ba cái hòa làm một thể, hình thành pháp tắc hoàn chỉnh!

Một bước này nhìn như đơn giản, nhưng cũng đã khiến không biết bao nhiêu võ giả phải dừng chân.

Dù sao dung hợp cả ba cái, độ khó vượt quá sức tưởng tượng!

Tư cách chiến kết thúc không lâu, tin tức Phong Vân đạt được vị trí thứ nhất và có được Thần Vương Thể lan truyền nhanh chóng, chỉ trong khoảng thời gian ngắn đã truyền khắp cao tầng công hội võ giả vũ trụ!

Chuyện có thể xem kỳ tích như vậy luôn truyền đi rất nhanh.

Đám Thần Vương kia đã tung tin ra ngoài từ sớm.

Cho nên, vẫn chưa tới một canh giờ, tin tức này đã như như gió lốc truyền ra khắp nơi!

"Người nói cái gì?"

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương đang cùng nhau giao lưu tâm đắc khi tu hành, chợt nghe thấy tin tức này, cả hai bỗng nhiên kinh hãi tỉnh lại từ trong trạng thái lĩnh ngộ.

"Hoàn toàn chính xác, tin tức này đã truyền ra khắp tổng bộ, không đúng, nó đã truyền khắp nơi rồi!"

Một vị thuộc hạ cung kính nói.

"Thần Vương Thể. . ."

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương thật lâu không nói được gì, Phong Vân đã hoàn toàn mạnh mẽ vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

Khi hai người bọn họ vẫn còn cho rằng đối phương cũng chỉ là bàn đạp của đệ tử mình, đối phương lại nhiều lần bộc phát ra thực lực kinh khủng làm cho người ta kinh ngạc.

Mà lần này, ngay cả hai người bọn họ đều bị hù dọa.

"Trong kỷ nguyên có thiên tài sở hữu Thời Gian cùng Không Gian thiên phú được sinh ra, lại ngang ngược xuất hiện một vị thiên tài như thế, thật sự là . . ."

Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương bất đắc dĩ cười khổ.

Trên thực tế, chuyện này cũng chưa tính là thứ làm bọn hắn chấn kinh nhất.

Thứ khiến bọn hắn chân chính cảm thấy chấn động là, Phong Vân không chỉ có nghiền ép Vân Dịch cùng Thì Thiên ở cùng kỷ nguyên, mà ngay cả thiên tài của kỷ nguyên trước, kỷ nguyên trước đó, kỷ nguyên trước trước đó. . . Thậm chí có thể ngược dòng đến ngàn vạn trăm triệu kỷ nguyên trước.

Những thiên tài này, đều bị Phong Vân nghiền ép!

Đương nhiên, những yêu nghiệt chân chính của những kỷ nguyên trước kia đã sớm đạt tới Thần Vương cả rồi, còn sót lại, đều không phải nhóm mạnh nhất.

Dù vậy, cũng đủ làm cho người khác kinh hãi.

Phong Vân mới tu hành bao lâu, những thiên tài kia đã tu hành bao lâu chứ.

Quả thực là cực kì kinh khủng!

Thế giới giả tưởng, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, một tòa cung điện khổng lồ.

Nơi này là nơi các vị Thần Chủ nghị sự.

Bình thường nơi này rất ít khi dùng đến, lần trước sử dụng, đã là từ trăm vạn năm trước.

Dù sao Thần Chủ tọa trấn từng thế giới bí cảnh, lại thêm tự thân cũng muốn tu hành, trừ phi là chuyện lớn ngập trời, bằng không những chuyện tầm thường bọn hắn căn bản không thèm để ý.

Mà lần này, bởi vì chuyện của Phong Vân, các vị Thần Chủ đã lâu lại lần nữa tụ tập cùng nhau.

"Không nghĩ tới nhỉ, tư cách chiến lần này lại bị thiên tài của kì mới nhất lấy mất vòng nguyệt quế."

Một bóng người toàn thân lượn lờ màn sương đen cảm thán.

"Hắc Ám, sao vậy, muốn nhận đồ đệ đây à?" Một người khác toàn thân bùng bùng hào quang trắng tinh phấn chấn, giống như hóa thân của ánh sáng khẽ cười nói.

"Quang Minh, người nói người sao vậy, hắn lại không có hắc ám thuộc tính." Hắc Ám Thần chủ nghiêng người liếc đối phương một chút, "Người làm sao không thu hắn?"

"Hắn cũng đâu có Quang Minh thuộc tính chứ." Quang Minh Thần Chủ lắc đầu.

"Vậy người nói làm gì."

Nhưng hai vị Thần Chủ cũng không biết, Phong Vân thuộc tính toàn năng, đừng nói Quang Minh hắc ám, hắn ngay cả không gian và thời gian cũng đều có!

Lúc này, một người toàn thân lượn lờ hào quang màu đỏ tươi mở miệng.

"Hủy diệt, đây chính là tên nhóc mà ngươi trước đó nâng lên, nói là có được giết chóc thiên phú cùng hủy diệt thiên phú đấy hả."

"Ừ."

Hủy Diệt Thần Chủ gật đầu, có điều sau đó hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, "Không nghĩ tới ta nhìn nhầm, tiểu gia hỏa này vẫn còn ẩn giấu rất sâu."

"Ẩn giấu sâu là chuyện tốt mà, nếu không thì khác gì Gia Địch chứ, bị dị tộc ám sát, thân hồn câu diệt, muốn sống lại cũng không thể."

Nói đến chuyện 'Gia Địch', các vị Thần Chủ ở đây đều thở dài.

Trong đầu không khỏi nhớ tới một bóng dáng kinh tài tuyệt diễm, được dự đoán có thể trở thành đệ nhất thiên tài trong ngàn vạn tỷ kỷ nguyên!

Cuối cùng lại chết trong tay đám người dị tộc, như sao chổi lóe lên rồi biến mất, để cho người ta tiếc nuối thở dài.

"Cái chết của Gia Địch cho chúng ta một hồi chuông cảnh báo. Đám người dị tộc không từ thủ đoạn, lần này, chúng ta phải làm tốt biện pháp bảo vệ, không thể đi vào vết xe đổ nặng hơn nữa, tổn thất một Gia Địch đã vạn phần đáng tiếc, không thể lại tổn thất thêm một Phong Vân nữa!"

"Đương nhiên rồi, về sau các sinh linh xuất nhập cương vực mà tổng bộ chúng ta thống lĩnh, mỗi một người đều phải điều tra lai lịch rõ ràng, không được bỏ qua một tên dị tộc nào!"

"Ừ, như vậy cũng tốt."

". . ."

Thương Lan Tinh.

Ý thức Phong Vân trở về, hấn nhìn màn hình máy truyền tin của mình, không có bất cứ nội dung gì khác, chỉ có một dòng tin tức.

【 Phong Vân, bảng xếp hạng tư chất chiến, hạng nhất! 】

Chương 535: Dị tộc chú ý!

Chương 535: Dị tộc chú ý!

"Mười hệ toàn tu quả nhiên là quyết định chính xác. . ."

Phong Vân dời mắt khỏi máy truyền tin nhìn ra vũ trụ mênh mông, lầm bầm nói.

Nếu không thì hẳn một lần này không nhanh chóng tấn thăng lực lượng thân thể đến Thần Vương Thể như vậy, đương nhiên cũng không thể đoạt được hạng nhất tư cách chiến lần này!

"Bất tri bất giác, ta đã đứng trên cả ngàn vạn tỷ thiên tài của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ."

Hắn cảm thán.

Ai có thể nghĩ tới, hẳn một thiên tài nho nhỏ đi ra từ nền văn minh sơ cấp, lại có thể đi đến một bước này!

Vượt qua sự tưởng tượng của tất cả mọi người!

"Thể Chất thiên phú tạm thời chỉ có thể tăng lên tới đây, tiếp theo đây, nên chú trọng tăng cường thuộc tính pháp tắc."

Phong Vân thầm nói.

Hắn phải sớm ngày đạt tới Thượng Vị Thần, như vậy liền có thể tự do xuất nhập tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, cũng có thể trở lại địa cầu.

Nếu không cứ để chậm trễ thời gian quá dài, với tuổi thọ của mấy người viên trưởng, sợ là không thể đợi được đến khi hấn trở về.

"Nhưng trước đó, nên hoàn thành nhiệm vụ trước mắt đã." Phong Vân hơi híp mắt lại.

Chinh phục Thương Lan Tinh cùng tứ đại tộc đàn, nhiệm vụ này lúc trước với hấn mà nói rất khó giải quyết, nhưng với tình hình bây giờ đã hoàn toàn không phải vấn đề.

Đôi mắt với Thần Vương Thử, bán Thần Vương căn bản cũng không đáng chú ý!

Dù sao bán Thần Vương cùng Thần Vương mặc dù chỉ kém nhau một chút xíu, nhưng một bước này lại là cả một trời một vực!

Lập tức, Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại chỗ.

...

Phong Vân đi chấp hành nhiệm vụ, nhưng từng trận phong ba hấn gây nên lại vẫn luôn kéo dài không ngừng, thậm chí càng truyền càng xa.

Chẳng những khiến các cao tầng tổng bộ chú ý, đồng thời cũng truyền đến các thế lực nhân tộc đỉnh phong, thậm chí là dị tộc.

...

Sinh Mệnh Thần Đình.

Nơi này mọc lên từng cây xanh to lớn vô cùng, sinh cơ cực kì nồng đậm, đầy trời đều là màu xanh tươi non đầy sức sống.

Khiến người ta chần kinh là, những cây xanh này đều sinh trưởng giữa hư không trong vũ trụ, nối liền các tinh vân, xung quanh có vô số thiên thể vờn quanh, so với tinh cầu còn to lớn hơn.

Hùng vĩ cực kì!

Mà trên những gốc đại thụ còn to lớn hơn cả tinh cầu này lại có từng nhóm cường giả sinh sống.

Ở vùng ngoại vi trên mỗi cây đại thụ, nơi này đều là những thiên tài từ bên ngoài tuyển chọn tới đây sinh hoạt, xem như đệ tử dự bị.

Giờ phút này.

Dưới một bảng danh sách to lớn, vô số đệ tử dự bị đang tranh nhau chen lấn nhòm ngó, tìm kiếm tên tuổi của mình phía trên đó.

Đây là bảng danh sách tuyển chọn, người nổi danh trên bảng, liền có thể thoát khỏi thân phận đệ tử dự bị, chính thức trở thành đệ tử tinh anh của Sinh Mệnh Thần Đình.

Phong Tiểu Lan đứng lẫn trong đám người, con mắt không ngừng quét nhìn.

Lúc này, một giọng nói êm tai truyền đến, "Tiểu Lan! Ta nhìn thấy tên ngươi rồi, hàng thứ mười chín vị trí cuối cùng, ngươi trúng tuyển rồi!"

Phong Tiểu Lan lập tức nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy tên của mình ở phía trên, lập tức lộ ra vẻ vui sướng.

"Chúc mừng ngươi nhé, Tiểu Lan, ngươi cũng thật lợi hại."

Giọng nói êm tai kia lại lần nữa vang lên, đó là một thiếu nữ khí chất cao quý, làm cho người ngạc nhiên là hai mắt thiếu nữ này lại một đỏ một

vàng, tràn ngập cảm giác thần dị.

"Shelly, người đừng khen ta như vậy, tuyệt thể thiên tài vạn năm mới có một như người mới thật lợi hại."

Phong Tiểu Lan liền vội vàng khoát tay nói.

"Ta tính là tuyệt thể thiên tài gì chứ, vừa mới nghe tin từ tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, bọn họ ở đó xuất hiện một thiên tài ngàn vạn tỷ năm mới có một, đó mới thực sự là tuyệt thể thiên tài!"

Thiếu nữ tên Shally vô cùng sợ hãi nói.

Ngàn vạn tỷ năm?

Phong Tiểu Lan nghe vậy, sợ hãi hít vào một hơi lạnh, đây là thiên phú mạnh mẽ cỡ nào!

Thiên tài như vậy tương lai nhất định trở thành tồn tại vô thượng!

"Đúng rồi, Tiểu Lan này, nói ra thì vị thiên tài kia cùng họ với người đấy, cũng họ Phong, tựa như là gọi Phong Vân thì phải."

"Hả?"

Biểu tình trên mặt Phong Tiểu Lan bỗng nhiên khựng lại!

...

Tinh không cương vực cách nhân loại cương vực trăm triệu năm ánh sáng.

Nơi này là khoảng vũ trụ do nội tộc thống lĩnh.

Một mảnh tinh không, một dãy núi cao đến không cách nào tưởng tượng đứng vững vàng giữa vũ trụ, tinh cầu ở trước mặt nó đều giống như hạt đậu nho nhỏ.

Trên đỉnh dãy núi có một tòa Thần Điện rộng lớn hơn trăm vạn km, tản ra hào quang chói mắt, phủ chiếu tinh không.

"Chủ nhân!"

Đột nhiên, một chiến sĩ cự trùng cao lớn màu vàng xông vào thần điện, quỳ rạp dưới đất, cung kính hô.

"Chuyện gì."

Trên Vương tọa, một bóng người xinh đẹp mông lung ngồi dựa trên đó, thấy không rõ khuôn mặt, nhưng chỉ nghe giọng nói đã đủ để người khác nảy sinh vô hạn ảo tưởng, linh hồn đều không thể tự kiềm chế.

Đây chính là Mẫu Hoàng của Trùng tộc, chí ít cũng là Thần Chủ.

Một ánh mắt, người có linh hồn lực thấp hơn Thần Vương cũng không đủ sức chống lại, vài phút sau sẽ bị nô dịch.

"Chủ nhân, vừa mới nhận được tin tức, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ xuất hiện một tên tuyệt thế thiên tài Phong Vân, tu hành không đủ ngàn năm đã tấn thăng thân thể đến Thần Vương Thể, quét ngang tất cả thiên tài phía dưới Thần Vương, đoạt được vị trí đệ nhất tư cách chiến!"

Chiến sĩ cự trùng cao lớn màu vàng mở miệng nói.

"Không đủ ngàn năm đã có được Thần Vương Thể?"

Mẫu Hoàng hơi kinh ngạc, "Vậy có thể xưng là thiên tài ngàn vạn tỷ năm có một."

"Vâng, chủ nhân, mặc dù không bằng "Gia Địch" năm đó, nhưng cũng là hạng thiên tài hàng đầu!"

Chiến sĩ cự trùng cao lớn màu vàng vôi vàng nói.

"Gia Địch ư? Năm đó giết chết tên Gia Địch này đã hao phí không ít công sức của mấy đại tộc quần chúng ta, khiến hãn thân hồn câu diệt, khiến cho lão sư phụ Ma kim chúa tể kia cũng không thể cứu hãn sống lại."

Trùng tộc Mẫu Hoàng nhẹ nhàng nói: "Lần trước chúng ta tiêu hao lực lượng quá nhiều, lần sau muốn động thủ, đoán chừng phải đợi đến vạn năm sau, trước cứ chờ đi."

"Vâng."

Chiến sĩ cự trùng cao lớn màu vàng cung kính nói.

...

Một mảnh cương vực khác trong vũ trụ xa xôi.

Nơi này là vị trí của tộc Thần Thú.

Cái gọi là Thần Thú tộc, chính là hung thú hoặc thực vật trong vũ trụ phàm là có được năng lực hoặc huyết mạch đặc biệt ưu dị, đều có thể tính là Thần Thú tộc.

Cho nên số lượng bọn họ xem như là nhiều nhất.

Chúng loại nhiều như sao trên trời, có thể xưng là bao gồm tất cả!

Một tòa Thần quốc rộng lớn.

Một con hung thú màu vàng nằm cuộn người dài đến mấy vạn dặm, một đôi tròng mắt còn to lớn hơn cả trăng sao, còn sáng tỏ hơn nhiều, híp lại nhìn bọn tôi tớ trước mắt.

"Người nói nhân loại tộc quần xuất hiện một thiên tài không đủ ngàn năm đã tăng cường nhục thân đến 'Thần Vương Thể' ư?"

"Thưa vâng, chủ nhân, việc này cực kì chính xác, có điều tên thiên tài này trước mắt ở trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, tộc ta không cách nào xâm nhập được."

Tên đầy tớ cung kính nói.

"Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ là nơi 'Lôi Đình chúa tể' cùng 'Phong bạo chúa tể' tọa trấn, không có cơ hội nào để ra tay, chờ đi, chờ tên thiên tài này trở thành Thượng Vị Thần, nhất định sẽ đi chiến trường lịch luyện, lúc đó, chúng ta sẽ có cơ hội!"

"Tuân mệnh."

...

Nhân loại tộc quần sinh ra một tuyệt thế thiên tài, chỉ trong khoảng thời gian ngắn liền truyền khắp vô số dị tộc.

Trong đó có dị tộc có quan hệ tốt với Nhân tộc, cũng có bên có thù sâu như biển. . .

Chương 536: Tên ta, Phong Vân!

Chương 536: Tên ta, Phong Vân!

Một góc trong Thương Lan Tinh.

Bên trên một con đường đá, một đạo thân ảnh thon dài đi tới.

"Vốn có dự định lần lượt đi tới bốn đại tộc đàn, bất quá nhìn vào khí tức, tựa hồ cũng hướng khu vực trung bộ tiến đến, có vẻ như đang tụ tập ở một chỗ, như thế cũng tốt, đỡ mất công đi tới từng cái một."

Phong Vân nhìn về phương xa, trong nội tâm nói thầm.

Hắn vốn có dự định lần lượt bay tới bốn đại tộc đàn, bất quá ở dưới cảm giác của hắn, đại bộ phận khí tức của bốn đại tộc đàn cơ đều hướng về khu vực trung bộ di động, tựa hồ đang muốn tới đây.

Thế là Phong Vân liền cố ý thả chậm tốc độ, một đường hành tẩu, hắn muốn chờ tứ đại tộc đàn tụ hợp lại rồi mới tính tiếp.

"Leng keng!"

Lúc này, trên máy truyền tin của hắn bỗng nhiên truyền đến hai phong thư tín mới.

Ân?

Phong Vân lập tức cúi đầu nhìn lại.

Trong đó một phong là Ma Vân, câu chữ bên trong biểu hiện ra đối phương đang kích động cùng hưng phấn, giống như người đến đầu tiên chính là hắn vậy.

Mặt khác một phong thì là của tổng bộ phát tới, nội dung như sau:

"Chúc mừng Phong Vân các hạ trở thành hạng hai tư cách chiến, thu hoạch được tư cách tiến về Nguyên Thủy thế giới: Có cơ hội lĩnh hội 10 năm, người có thể tùy thời xin tiến về "Nguyên Thủy thế giới", chú ý, một khi tiến vào "Nguyên Thủy thế giới", nhất định phải ở bên trong chờ đủ 10 năm mới có thể đi ra ngoài, rời khỏi một ngày xem như chủ động từ bỏ quyền lợi."

Nhất định phải chờ đủ 10 năm à.

Phong Vân xem hết thư, trong lòng yên lặng nói.

"Xem ra trong thời gian ngắn không thể xin."

Tốc độ thời gian trôi qua ở Nguyên Thủy thế giới cùng vũ trụ bình thường không giống nhau, 1 so 365, tức ở bên trong Nguyên Thủy thế giới đợi một ngày, tương đương với ở vũ trụ bình thường thời gian là một năm.

Nếu là nghỉ ngơi 10 năm, tức là vũ trụ bình thường đã qua 3650 năm!

Hơn ba nghìn năm thời gian, bọn viện trưởng đã sớm không ở trên nhân thế nữa!

Cho nên nói, làm sao cũng phải đợi đến khi Phong Vân đạt tới Thượng Vị Thần, có thể trở lại Địa Cầu sau đó mới có thể đi.

"Nhanh, hắn là đã sắp đạt tới rồi."

Phong Vân lẩm bẩm.

Phần tự tin này là tới từ trăm vạn hình chiếu chất lượng siêu tốt trong gương của hấn!

Cho dù vận khí hấn kém đi nữa, thời gian mấy năm, cũng đã đủ để hấn đạt tới cảnh giới Thượng Vị Thần rồi!

Cứ như vậy, Phong Vân vừa đi, vừa nghĩ.

Bất tri bất giác, hấn đã đi tới khu vực trung bộ.

Tuy nói là đi, nhưng lực lượng nhục thân của hấn mạnh tới cỡ nào chứ, tùy ý bước một bước cũng đã vượt qua thiên sơn vạn thủy!

Không bao lâu, đã tiếp cận mục tiêu.

Mà theo hấn càng lúc càng thâm nhập vào sâu, sinh vật trên đường cũng dần dần nhiều lên.

Trừ một bộ phận nhỏ nhân loại ra, đại bộ phận còn lại không phải là nhân loại, phân thành bốn loại.

Có Nhân Mã tộc nửa người nửa ngựa, có sinh vật tựa như Yêu Tinh nhất tộc, có một đôi cánh dài một, có Titan tộc giống như cự nhân, cũng có Long tộc cao ngạo vô cùng.

Đây chính là bốn đại tộc đàn thống lĩnh Thương Lan Tinh!

Trừ bốn đại tộc đàn này ra, Thương Lan Tinh cũng có một số tiểu quốc gia, ngẫu nhiên cũng sẽ có nhân loại.

Cho nên bộ dáng của Phong Vân bây giờ ở bốn đại tộc đàn này xem ra không có chỗ tốt nào.

Cũng không lâu lắm, Phong Vân đã đi tới chỗ sâu nhất khu vực trung bộ.

Nơi đó là một tòa bình đài lộ thiên, ở bốn phía bình đài, phân thành bốn khu vực to lớn, phân biệt là thành viên của bốn đại tộc đàn đang đứng ở đây.

Mà nhân loại giống như Phong Vân, lại chỉ có thể đứng ở bên ngoài.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày có càng nhiều thành viên của bốn tộc đuổi tới.

Phong Vân đứng ở trong đám người, ánh mắt khẽ đảo qua, những thành viên của bốn đại tộc đàn này tu vi cao nhất là Thượng Vị Thần, mà thấp nhất, cũng là Thánh cấp.

"Trình độ như thế, xem ra Thương Lan Tinh này ở bên trong văn minh trung cấp đã là đỉnh phong rồi. . . ^ . . ."

Phong Vân trong lòng nhẹ giọng nói. Mà văn minh giống như vậy, tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ làm sao có thể hiện tại mới phát hiện được.

Khẳng định là hình thức khai thác nuôi thả, xem như là nhiệm vụ tập luyện, để cho các thành viên nội bộ có nơi rèn luyện bản thân.

Điều này cũng làm cho hắn không thể không suy đoán, lúc đầu ở Địa Cầu xa xôi, đoán chừng cũng là tình huống như vậy.

Bất quá Địa Cầu đoán chừng còn chưa đạt tới văn minh sơ cấp nữa, căn bản không cần chinh phục, tùy tiện tới một vị Hạ Vị Thần đã có thể giải quyết rồi.

Trong lòng của Phong Vân không ngừng hiện lên những ý niệm này.

Bỗng nhiên hắn cảm nhận được bốn cỗ khí tức cường đại từ bốn phương tám hướng tới gần, trong nháy mắt đã đi tới gần rồi.

"Các tộc trưởng đến!"

Không biết là ai rống một tiếng.

Lập tức lực chú ý toàn trường bị hấp dẫn tới.

Bốn phương tám hướng bầu trời, xuất hiện hào quang óng ánh chói lọi, chiếu sáng thương khung, loá mắt vô cùng.

Mà bên trong mỗi một phiến quang huy, đều giống như tồn tại 2 sinh vật.

Rõ ràng là tộc trưởng Nhân Mã tộc nửa người nửa ngựa, Yêu Tinh Nữ Vương mỹ lệ mộng lung, tộc trưởng Titan tộc thân cao trăm mét, và tộc trưởng Long tộc vắt ngang nửa bầu trời!

Tứ đại cường giả nửa bước Thần Vương hiện ra trên bầu trời, mặc dù không có phát ra uy áp cường hoành gì, nhưng khí tức trong vô hình, vẫn làm cho những sinh linh đứng ở dưới run sợ không thôi.

"Bốn đại tộc trưởng xuất hiện."

Phong Vân nói nhỏ.

"Hắc, huynh đệ, người cũng đến xem bốn đại tộc trưởng sao, kỳ thật so sánh với thịnh hội bốn đại tộc đàn, thì bốn đại tộc trưởng mới chính là tiêu điểm, đây chính là những tồn tại đứng vững vàng ở trong ức vạn sinh linh!"

Một sợi thanh âm bỗng nhiên vang lên ở bên tai Phong Vân, hắn cấp tốc nhìn lại, là một thiếu niên nhân loại có cách ăn mặc quý tộc.

Trên mặt hắn chính là một vẻ tràn ngập mơ ước nhìn vào bốn đại tộc trưởng.

"Tạm được."

Phong Vân cũng không thèm để ý tới, bốn đại tộc trưởng trong mắt hắn, cũng là bình bình mà thôi.

Đồng thời hắn thâm nghĩ trong lòng, bốn đại tộc trưởng nếu đã đi ra, vậy những thành viên khác có lẽ cũng đã đến đông đủ, vậy liền có thể kết thúc rồi.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, nhanh chân đi ra khỏi đám người.

Quanh thân hắn ngân quang nhẹ nhàng lóe lên, một giây sau.

Hắn vô thanh vô tức xuất hiện ở trên bầu trời.

Bóng người xuất hiện bất ngờ lập tức làm cho toàn trường chú ý.

Cũng tương tự làm cho bốn đại tộc trưởng chú ý, ánh mắt kinh nghi bất định của bọn họ không hẹn mà gặp cùng tập trung vào Phong Vân.

Lúc trước thời điểm Phong Vân xuất hiện, bọn họ vậy mà lại không có một tia cảm giác nào!

Cái này đã cực kỳ đáng sợ rồi!

Mà ở phía dưới thì tên thiếu niên nhân loại quý tộc kia đã há to mồm, không có chút hình tượng nào, ngửa đầu ngơ ngác nhìn lên Phong Vân ở trên bầu trời.

"Cái này, cái này. . ." Thiếu niên quý tộc kia thần sắc ngốc trệ, ngay cả một câu hoàn chỉnh cũng nói không nên lời.

Ở trên bầu trời.

Phong Vân lơ lửng ở bên trên mây mù, sắc mặt bình thản, tâm niệm vừa động.

Oanh! !

Cực kỳ một luồng Kim Quang chói mắt cuồng bạo, từ trên người của hắn mãnh liệt bắn ra nhanh chóng tản ra bốn phương tám hướng!

Kim quang như Thái Dương vừa xuất hiện, quét ngang hết thảy, chiếu sáng cả Thương Lan Tinh!

Một khoảnh khắc này, toàn bộ Thương Lan Tinh đã tiến vào trạng thái ban ngày, sáng tỏ vô cùng.

"Lần đầu gặp mặt, tên ta là Phong Vân!"

Phong Vân phóng thích ra huyết khí kinh khủng màu vàng, ánh sáng từ hai con mắt như là ánh sáng mặt trời mặt trăng, cúi đầu quan sát bốn đại tộc trường.

Chương 537: Chinh phục tinh cầu!

Chương 537: Chinh phục tinh cầu!

Bốn vị tộc trưởng ngửa đầu chấn kinh nhìn về phía Phong Vân ở trên mây mù.

Bọn họ đã cảm giác được trong thân thể thon dài kia ẩn chứa nguyên lực kinh khủng như là biển lớn!

Loại lực lượng kia, đơn giản là đã siêu việt khả năng cực hạn của bọn họ rồi, giống như là vũ trụ mênh mông!

"Thần phục, hoặc là, tử vong."

Thanh âm như thiên thần quanh quẩn giữa thiên địa, vang vọng ở trong lòng những sinh vật ở chỗ này, để đáy lòng bọn hắn không tự chủ được dâng lên một cỗ cảm giác thần phục, run lấy bầy.

Đó là sinh mệnh mang đến áp bách to lớn, Tiên Thiên tính!

"Sâm lâm, thỉnh đáp ứng khẩn cầu của ta!"

Yêu Tinh Nữ Vương là người đầu tiên ra tay, tay phải nâng lên, khí tức sinh mệnh khổng lồ phun trào.

Phương viên bên trong giống như là rừng rậm, phát ra tiếng hít thở to lớn.

Biển cây không lò mênh mông, tản mát ra uy thế vô hình, dùng để đối kháng trên với Phong Vân ở trên bầu trời, trấn áp bát hoang tứ hải.

Nhưng đáng tiếc là, huyết khí cùng thần lực trong cơ thể Phong Vân quá kinh khủng!

"Đại địa lực lượng!"

"Thiên không lực lượng!"

"Huyết mạch lực lượng!"

Tộc trưởng Titan tộc, tộc trưởng Long tộc cùng với tộc trưởng Nhân Mã tộc cùng nhau ra tay, riêng phần mình phóng xuất ra thiên phú lực lượng của chủng tộc mình, vây kín Phong Vân lại.

Nghịch hướng mà lên, cộng đồng đối kháng Phong Vân!

Trong lúc nhất thời, vậy mà hình thành tư thế ngang nhau, thậm chí, còn có chút vượt qua!

"Giấy dựa vô nghĩa."

Còn không đợi trên mặt bốn đại tộc trưởng lộ ra nét mừng, thanh âm đạ mạc của Phong Vân xuyên thấu qua mây mù truyền đến.

Một giây sau.

Trên thân thể hần hiện ra huyết khí mênh mông, đồng thời phía sau dâng lên mười loại quang huy, tức là kim, lục, thanh, đỏ, vàng, lam, tím, trắng, đen, bạch kim, mười hệ thuộc tính thần lực toàn bộ triển khai ra!

Tại tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ Phong Vân vẫn có chỗ giữ lại.

Nhưng ở Thương Lan Tinh này, hắn coi như không có gì cố kỵ, có thể thỏa thích phát huy tất cả lực lượng của mình!

Mười hệ thần lực như mười vầng mặt trời, lơ lửng ở phía sau Phong Vân, làm hắn như trở thành Thái Dương Chi Thần, quá mức lóa mắt.

Chúng sinh vật phía dưới không ai dám nhìn thẳng, con mắt bị đâm đau nhức, một số có thực lực yếu, đều trực tiếp đổ máu.

"Thần, Thần Vương Thế! ? Còn, còn có Thổ Hệ thần lực! ?"

Bốn đại tộc trưởng sau khi thấy cảnh này, trực tiếp bị dọa sợ!

Mà bọn họ vừa có chút khí thế đối kháng với Phong Vân, cũng bị Phong Vân bộc phát lực lượng dọa cho vỡ mộng!

Chỉ có thể miễn cưỡng đau khổ chống đỡ mà thôi!

Về phần những sinh linh khác, sớm đã bị ép ngã nhào trên mặt đất, một chút cũng không thể động đậy.

Chỉ có bốn đại tộc trưởng, bọn họ đã đạt tới nửa bước Thần Vương chi cảnh, xa so với người khác có thể chèo chống lâu hơn một chút.

Nhưng sau một tiếng, bốn người cũng rốt cục đạt tới cực hạn.

Ục ục!

Bành!

Bành!

Bốn tiếng chấn động vang lên, bốn vị tộc trưởng ở trên không trung sinh sinh bị ép xuống, ngã xuống đất, uy áp toàn thân cùng khí tức bị ép tới ảm

đạm, phảng phất như ánh nến trong gió, bất cứ lúc nào cũng có thể tắt.

Nhưng bọn hắn vẫn không có từ bỏ, mà là cố gắng chống đỡ thân thể, ngẩng đầu gắt gao nhìn chăm chăm vào Phong Vân.

Thân là nửa bước Thần Vương, bọn họ có ý chí cứng cỏi, làm sao có thể tùy tiện thân phục được.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Áp lực khổng lồ gia tốc, xương cốt toàn thân bốn vị tộc trưởng giòn vang, liên tiếp phun ra máu tươi, thần sắc lập tức trở nên uể oải.

Mà sau khi bọn họ phun ra máu tươi trong nháy mắt đã bị lực lượng kia ép thành tơ máu, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay cả huyết dịch cũng bị ăn mòn bá đạo, có thể nghĩ lực lượng uy áp nơi này cường đại tới cỡ nào!

Đây là lần thứ nhất Phong Vân toàn lực triển khai huyết khí cùng thần lực, uy lực lớn vượt qua tưởng tượng của hắn!

"Kể từ hôm nay, toàn bộ Thương Lan Tinh để cho Công Hội Võ Giả Vũ Trụ tiếp quản."

Phong Vân quan sát bốn đại tộc trưởng vẫn như cũ không ngừng giãy dụa ở dưới lực lượng uy áp của mình.

"Ta rất thương thức ý chí của các ngươi."

"Nhưng, nếu như các ngươi cự tuyệt, hậu quả kia. . ."

Phong Vân bỗng nhiên nhô ra một ngón tay, ở đại địa phương xa nhẹ nhàng vạch một cái.

"Ầm ầm ——! !"

Trong chốc lát, đại địa bị một phân thành hai nửa, vết nứt cấp tốc mở rộng vượt qua trăm vạn km, trở thành Thâm Uyên sâu không thấy đáy.

Tiếp theo, tiếng sóng nước ào ào vang lên, dòng nước mênh mông từ lòng đất tuôn ra, trong khoảnh khắc lấp đầy Thâm Uyên, đem nơi này hóa thành một vùng biển mênh mông.

"Đây chỉ là một phần ngàn lực lượng của ta, các ngươi có thể thử một chút."

Không có chiêu thức, không có võ kỹ, không có bí pháp.

Phong Vân vền vện chỉ là dựa vào lực lượng cùng thần lực thuần túy nhất, đã tạo thành cảnh tượng kinh khủng như vậy.

"Hiện tại, nói cho ta biết quyết định của các ngươi." Phong Vân trầm giọng nói.

Bốn đại tộc trưởng trầm mặc.

Bọn họ không sợ chết, nhưng lại muốn cân nhắc vì tộc đàn của mình.

Phong Vân vừa mới biểu hiện đã nói rõ tất cả, nếu như bọn họ cự tuyệt, tộc đàn của bọn họ cũng sẽ bị hủy diệt!

"Bái kiến, đại nhân!"

Cuối cùng bốn đại tộc trưởng cúi đầu xuống lựa chọn thần phục.

"Rất tốt."

Phong Vân khẽ gật đầu, nhếch miệng lên hiện ra một vòng ý cười , nhiệm vụ rất cục được giải quyết.

Hắn thật đúng là sợ bốn đại tộc trưởng này đầu óc cứng cõi, nhất định phải liều chết với hắn đến cùng.

Nếu thật như vậy, hắn chỉ có thể được ăn cả ngã về không, sử dụng lực lượng linh hồn điều khiển bọn họ.

Nhưng bởi vì đối tượng là nửa bước Thần Vương, cho nên tỷ lệ thành công không thể đảm bảo được.

Bốn tộc thống lĩnh Thương Lan Tinh đã thần phục Phong Vân, tự nhiên là cả Thương Lan Tinh cũng đã bị Phong Vân chinh phục.

Ngày thứ hai.

Bộ địa Yêu Tinh tộc, bên trong chủ điện rộng lớn.

Phong Vân ngồi ngay ngắn ở trên chỗ ngồi xanh biếc, phía dưới là bốn đại tộc trưởng đang đứng.

Bởi vì khu vực trung bộ cách tộc địa Yêu Tinh tộc gần nhất, cho nên Phong Vân liền trực tiếp chọn nơi này làm cứ điểm tạm thời.

Ánh mắt của hắn đảo qua bốn đại tộc trưởng, nói: "Trước giới thiệu cho các ngươi một chút lai lịch của ta, ta đến từ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, các ngươi thần phục ta, cũng chính là thần phục Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, ta đã thông tri cho tổng bộ phái người tới, đến lúc đó bọn họ sẽ nói với các ngươi các tin tức cụ thể. . ."

"Chúng ta đã rõ."

Bốn đại tộc trưởng mặc dù trong lòng có vô hạn nghi hoặc, nhưng nhìn thấy Phong Vân không có ý tứ giải thích, bọn họ cũng không dám hỏi nhiều.

Lập tức từng cái hành lễ, sau đó rời khỏi đại điện.

Bên trong đại điện.

Ý thức của Phong Vân sớm đã tiến vào trong gương, chỉ thấy bên trong nhiều thêm bốn cái hình chiếu.

Chính là của bốn đại tộc trưởng!

"Hình chiếu cấp Nửa bước Thần Vương, đặc ý thật."

Mặc dù bốn đại tộc trưởng chiến lực không ra sao, nhưng tốt xấu gì cảnh giới vẫn còn ở đó, đối với Phong Vân mà nói, vẫn là rất trọng yếu.

"Nên xoát hình chiếu."

Phong Vân vụng trộm nhận tiếp nhận, lại đến thời gian vui sướng mỗi ngày là xoát hình chiếu.

Mà cùng lúc đó.

Một chiếc phi thuyền to lớn xuyên phá tầng khí quyển, giáng lâm đến bên trên Thương Lan Tinh.

Sau khi cửa máy mở ra, từ trong đó đi ra từng đội võ giả Thượng Vị Thần cấp, mà dẫn đầu, rõ ràng là một vị Thần Vương."

Chương 538: Thần Vương đến từ cầu vòng rằm!

Chương 538: Thần Vương đến từ cầu vòng rằm!

【Võ kỹ Trung Vị Thần cấp 《Phá Thiên Nhất Kích》】 : Đến từ hình chiếu Nạp Khắc.

【Võ kỹ Trung Vị Thần cấp 《Lôi Hỏa Cửu Kích》】 : Đến từ hình chiếu Thương Tinh.

【Băng chi nguyên tố tầng bảy】 : Đến từ hình chiếu Mạc Kiên Na.

【Phong chi nguyên tố tầng sáu】 : Đến từ hình chiếu Khắc Bô.

【Thiên phú Kim Hệ cấp Thượng Vị Thần】 : Đến từ hình chiếu Babaru.

【Thiên phú Băng Hệ cấp Thượng Vị Thần】 : Đến từ hình chiếu Thước Băng.

"Bạo sáu cái sao."

Trong chủ điện của Yêu Tinh nhất tộc, ý thức Phong Vân tiến vào ba lô, phát hiện ra rơi xuống sáu vật, lông mày cau lại.

"Xoát một ngày một đêm, hơn 90 vạn cái hình chiếu, thế mà chỉ bạo sáu cái."

Thật sự là . . .

Thần sắc Phong Vân có chút bất đắc dĩ, cái này vận khí.

Lấy thực lực củahắn bây giờ, mỗi xoát rơi một cái hình chiếu, nhanh nhất cũng phải mất 0. 1 giây, hơn 100 vạn cái hình chiếu, 24 giờ hẳn căn bản xoát không xong, chỉ có thể xoát hơn 90 vạn cái.

"Quên đi, dù sao cũng so không có quá mạnh."

Phong Vân lắc đầu, đề ý niệm trong lòngxuống.

Lập tức, hẳn theo thứ tự lựa chọn hiển hóa.

"Xe!"

"Xe!"

"Xe!"

Tùng tiếng như tiếng sấm rền tiếng vang ở trong đầu Phong Vân nổ vang, sau mấy tiếng, hẳn đã dung hợp hoàn tất.

Nhẹ nhàng mở to mắt, hẳn lẩm bẩm: "Lại nhiều thêm hai môn võ kỹ Thần cấp. . ."

Khoảng thời gian này là thời gian mà Phong Vân thu hoạch được nhiều hình chiếu nhất từ khi tu hành đến bây giờ, trừ việc cảnh giới đột phá ra, hẳn cũng dung hợp rất nhiều võ kỹ các hệ.

Có đơn thuộc tính, cũng có dung hợp thuộc tính, Hạ Vị Thần cấp, Trung Vị Thần cấp, thậm chí là Thượng Vị Thần cấp, cơ hồ đều có cả.

Có thể nói như vậy, mặc dù Phong Vân bây giờ mới tu hành không đến ngàn năm, nhưng hấn nắm giữ võ kỹ thuộc tính, sợ là một số Thần Vương cũng không chắc có thể nhiều hơn!

Là tông sư võ kỹ chân chính trên ý nghĩa!

Mà Phong Vân sở dĩ dung hợp nhiều võ kỹ thuộc tính như vậy, là vì để sáng tạo ra võ kỹ thuộc về mình.

Đây là con đường mà mỗi võ giả cường đại đều phải trải qua.

Nhìn chung trong vũ trụ, những cường giả uy danh lan xa kia, hoặc ít hoặc nhiều đều là tự mình sáng tạo ra kỹ năng.

Bởi vì tu tập võ kỹ của người khác, mặc dù tu cũng đến giai đoạn viên mãn, cũng chung quy là của người khác, không cách nào cùng mình phù hợp trăm phần trăm được.

Mà nếu là do mình sáng tạo, thì hoàn toàn không có vấn đề này.

Nhưng con đường sáng tạo võ kỹ là khó khăn bực nào, không phải cứ tu vi cảnh giới cao là được, là một loại tích lũy, một loại lắng đọng.

Đối với Phong Vân mà nói, hấn dung hợp lĩnh hội võ kỹ, sợ là rất nhiều võ giả nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

"Còn chưa đủ, còn phải lại lắng đọng mấy năm nữa, dung hợp nhiều võ kỹ hơn." Phong Vân trong lòng yên lặng nói, hấn hoặc là không sáng tạo, đã sáng tạo là sẽ sáng tạo ra võ kỹ uy lực tuyệt luân!

Không thể không nói, dã tâm của hấn rất lớn.

Sau đó, hấn đem lực chú ý chuyên dời đến cảnh giới cùng tư chất của mình.

"Băng chi nguyên tố đã đạt đến đại thành, Phong chi nguyên tố theo sát phía sau, khoảng cách tới cảnh giới Thượng Vị Thần lại gần một bước."

Về phần phương diện chiến lược, bởi vì có Thần Vương Thể, phương diện thuộc tính nguyên tố của hắn tăng lên cũng không phải là quá lớn, cho nên chiến lược tăng trưởng cũng có hạn.

Cũng so với trước đó mạnh hơn mấy phần,

"Phương diện tư chất, mấy năm qua, tư chất mười hệ thuộc tính cũng lục tục ngo ngoe đạt tới cấp độ Thượng Vị Thần."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng.

Mà lần này dung hợp Kim Hệ cùng Băng Hệ Thượng Vị Thần cấp một lần nữa, đã có thể để cho thiên phú Kim thuộc tính cùng Băng thuộc tính tăng lên đến cấp độ Thần Vương.

Loại thiên phú thuộc tính này tăng lên, tác dụng duy nhất đối với Phong Vân chính là có thể thừa cơ tăng trưởng thần lực của hắn.

Cái khác, có cũng được mà không có cũng không sao.

Dù sao, những thứ như thuộc tính huyền ảo nguyên tố bản nguyên này, căn bản không cần tự mình đi lĩnh hội, chỉ cần tuôn ra rồi dung hợp là được.

Đơn giản mà trực tiếp!

"Bất quá làm tăng lên vẫn rất có tác dụng, tại thời điểm lĩnh hội võ kỹ, cũng có thể đưa đến tác dụng phụ trợ nhất định."

Phong Vân lặng yên nói.

Mà lúc này đây, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến âm thanh bầm báo, nói là bên ngoài đến một nhóm lớn người cầu kiến.

"Người tổng bộ tới sao."

Lúc này Phong Vân tập trung ý chí, ra hiệu thả người tiến đến.

Một lát sau.

Một đám mặc y phục võ giả tác chiến của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ nối đuôi nhau mà vào, được một vị Thần Vương trung niên dẫn đầu, đi vào trong đại điện.

"Kiệt La, Phong Vân các hạ."

Thần Vương trung niên không có bất kỳ giá đỡ nào, tương phản, còn hướng Phong Vân có phần cung kính thi lễ.

Về phần những võ giả kia, thì cùng nhau hướng về Phong Vân cúi đầu, "Bái kiến Phong Vân điện hạ!"

Một màn này làm cho tâm thần bốn đại tộc trưởng trở nên nghiêm nghị, thâm nghĩ vị Phong Vân đại nhân này xem ra ở Công Hội Võ Giả Vũ Trụ địa vị cực kỳ cao, ngay cả Thần Vương đứng trước hấn cũng phải cúi đầu xưng thần!

"Ân, không cần khách khí."

Phong Vân gật gật đầu, cũng không có cái giá đỡ gì.

"Phong Vân các hạ thi hành nhiệm vụ cấp Nguy Hiểm, đồng thời còn đoạt được vị trí người đứng đầu tư cách chiến, thật là khiến người ta khâm phục."

Thần Vương chấp tay cười nói.

Cái loại vượt mộng ngựa này. . .

Phong Vân nhìn đôi phương một chút, có chút bất đắc dĩ, đường đường Thần Vương, thế mà cũng tới mức này.

Hắn làm sao biết, từ khi hắn thu hoạch được vị trí đứng đầu tư cách chiến, áp đảo ngàn vạn ức thiên tài của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ ở phía dưới, toàn bộ tổng bộ đều lưu truyền tin tức của hắn.

Về sau chuyện hắn tu hành không tới ngàn năm cũng được truyền ra.

Không thể nghi ngờ, lại là một đợt chấn động.

Hiện tại, Phong Vân đã là một bị yêu nghiệt trong ngàn vạn ức năm khó tìm ra một!

Thần Vương này chẳng qua là luyện hóa Thần Cách thành tựu Thần Vương, ở bên trong Thần Vương là tồn tại hạng chót nhất, vô luận là thực lực hay là địa vị, đều không thể so sánh với Phong Vân được.

Tự nhiên muốn nịnh bợ một chút.

"Khách khí, Kiệt La, người cùng bốn tộc trưởng đằng sau bàn bạc đi, bọn họ đã quy thuận tổng bộ rồi."

Phong Vân chỉ vào bốn vị tộc trưởng đằng sau, mở miệng nói.

"Đã rõ, vậy bọn ta trước hết cáo từ."

Kiệt La ôm quyền, lập tức mang theo bốn tộc trưởng đi ra ngoài.

Vừa ra khỏi đại điện, ánh mắt Kiệt La quét về phía bốn tộc trưởng, thần thái cung kính lúc trước đối với Phong Vân đã biến mất không thấy gì nữa, mà thay bằng một thái độ lãnh đạm giải quyết việc chung.

"Bốn vị, tin tưởng ta, quy thuận tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ của chúng ta tuyệt đối là chuyện chính xác nhất cả đời này các ngươi từng làm."

"Vói lại, bởi vì các ngươi là do Phong Vân các hạ chinh phục, tương lai tất nhiên sẽ về đến dưới trướng của hắn, các ngươi có phúc, vị này Phong Vân các hạ này thế nhưng là thiên tài yêu nghiệt ngàn vạn ức năm mới ra một người, không cần ngàn năm đã đi đến một bước này."

Yêu nghiệt ngàn vạn ức năm mới có một người! Tu hành không đủ ngàn năm!

Bốn vị tộc trưởng nghe được tin tức này, toàn thân đều rung động!

Bọn họ đi đến cảnh giới bây giờ, cũng không biết đã qua bao nhiêu năm, trăm vạn năm, hay là ngàn vạn năm, xa xưa đến mức chính bọn họ cũng đã quên mất.

Thời gian ngàn năm, đối bọn hắn mà nói, cũng chỉ là thời gian ngồi xuống một cái, nghỉ ngơi một cái mà thôi!

Mà chỉ cần chừng này thời gian, Phong Vân đã đạt tới cấp độ này, cái này mẹ nó, còn là người hay sao!

Chương 539: Hình chiếu năm người đứng đầu!

Chương 539: Hình chiếu năm người đứng đầu!

"Chúc mừng Phong Vân các hạ hoàn thành nhiệm vụ cấp nguy hiểm. 1, chinh phục Thương Lan Tinh, 2, thành lập phân bộ của Võ Giả Công Hội!"

"Mỗi nhiệm vụ sau khi hoàn thành có thể nhận được 500000 điểm tích lũy, hai nhiệm vụ hợp lại được 1 triệu điểm tích lũy."

"Điểm tích lũy đã chuyển tới, xin chú ý kiểm tra và nhận."

Đại diện.

Phong Vân nhìn nội dung trên máy truyền tin, nhẹ nhàng cười một tiếng, "Giải quyết."

Một triệu điểm tích lũy, với hắn mà nói, cũng coi là một khoản không nhỏ.

Chẳng qua trong tình hình trước mắt này, Phong Vân tạm thời còn chưa dùng đến số điểm tích lũy này.

Không phải hắn không cần mua gì, mà là thứ hắn cần, một triệu điểm tích lũy căn bản mua không nổi.

Không nói cái khác, Phong Vân muốn một thanh kiếm binh cấp Thần Vương, nhưng rẻ nhất, giá bán cũng đến năm triệu điểm tích lũy.

Chỉ bằng một triệu điểm tích lũy này của hắn, cũng chỉ có thể mua thứ phế liệu.

"Xem ra tài liệu rèn đúc Thần Vương binh cực kỳ trân quý khan hiếm."

Thượng Vị Thần binh cũng mới có giá bán 10000 điểm tích lũy mà thôi, nhưng đến Thần Vương cấp, giá cả lại trở nên cao như thế.

Cực hiển nhiên, vấn đề xuất hiện ở tài liệu rèn đúc. "Đáng tiếc cho đến giờ cũng không gặp được một luyện khí sư cấp Thần Vương, nếu không cũng không cần phải phiền phức như thế."

Phong Vân nói khẽ.

Không chỉ là luyện khí sư cấp Thần Vương, ngay cả luyện đan sư cấp Thần Vương hắn cũng muốn hình chiếu, nhưng đáng tiếc, cái này so với binh khí và đan dược cấp Thần Vương còn trân quý hơn.

Dù cho là Võ Giả Công Hội vũ trụ, cũng không có mấy người, đều được bảo vệ nghiêm ngặt.

Cho dù là Phong Vân, cũng không có khả năng gặp mặt.

"Đợi đến về sau trở thành Thần Vương rồi nói sau."

Lúc đó, hắn hẳn là sẽ có cơ hội.

Sau đó, Phong Vân đứng dậy, "Nhiệm vụ hoàn thành, điểm tích lũy cũng tới tay, nên rời đi thôi." Hắn lúc này liên liên hệ tổng bộ, xin phái phi thuyền tới đón hắn trở về.

"Là lúc nên cân nhắc tới việc làm một chiếc phi thuyền, bằng không sau này mỗi lần đi đâu cũng phải để tổng bộ đón đưa, cũng quá phiền phức."

Phong Vân nói thẳm.

Vốn dĩ với thân phận và địa vị của hấn bây giờ, dư sức xin tổng bộ một chiếc phi thuyền miễn phí.

Nhưng loại phi thuyền này đều là cấp bậc thấp nhất, hấn căn bản chỉ thấy chướng mắt.

"Muôn làm phải làm loại phi thuyền chiến đấu tốc độ nhanh, năng lực tác chiến mạnh kia!"

Phong Vân không khỏi nhớ tới phi thuyền vũ khí khoa học kỹ thuật của Đò Đàng thế giới, phân phối ra 'Diệt Tinh Pháo', một phát bắn ra, có thể phá hủy cả một cái tinh cầu!

Loại phi thuyền kia, mới ngẫu!

Có điều không cần nghĩ cũng biết giá cả khẳg định cực kì đắt.

Phong Vân từng dành thời gian tra cứu qua, rẻ nhất, ít nhất cũng phải hơn 200 vạn điểm tích lũy.

"Xem ra nhất định phải xông Hư Thiên cảnh một lần."

Phong Vân khẽ nheo mắt.

Nhưng hấn ngắm lại, vẫn nên chờ thêm một đoạn thời gian lại nói, ít nhất cũng phải chờ hấn đạt tới Thượng Vị Thần rồi lại nói.

"Ta nhớ ta có 20 năm thời gian nhân đôi điểm tích lũy, bây giờ mới trôi qua 14 năm, còn thừa lại 6 năm nữa, đầy đủ."

6 năm thời gian đạt tới Thượng Vị Thần, quá nhẹ nhõm.

Lời này nếu để cho người khác nghe thấy, đoán chừng lại muốn bị hấn hù chết!

"Rầm!"

Trong khi Phong Vân đang suy nghĩ những chuyện này, bên ngoài truyền đến tiếng phi thuyền hạ cánh xuống đất.

Cùng lúc đó, một giọng truyền vào đại điện. "Phong Vân điện hạ, ta tên Parker, người được tổng bộ phái tới đón ngài."

Đến rồi.

Phong Vân một bước đi ra, sau một khắc đã xuất hiện ngay trước phi thuyền, khiến người điều khiển Parker giật mình.

"Đi thôi."

Nói xong câu này, hấn liền đi vào trong cửa khoang.

"Vâng."

Người điều khiển tên là Parker cung kính đáp một tiếng, theo sát đi vào.

"À phải rồi, vì sao người lại gọi ta là điện hạ?" Phong Vân hỏi.

"Bẩm điện hạ, đây là xưng hô khi ngài trở thành thành viên hạch tâm của Vũ Trụ Võ Giả Công Hội, đối với thành viên hạch tâm, nhưng khi chưa đạt tới Thần Vương, hết thấy gọi chung vì điện hạ."

Người điều khiển Parker giải thích.

"Thì ra là thế."

Điện hạ, đây là một loại xung hô cung kính lễ phép đối với thiên tài cấp hạch tâm.

Đương nhiên, điện hạ này, so sánh với công chúa vương tử gì đó của vũ trụ đế quốc kia thì có địa vị cao hơn nhiều.

Những người đó nhìn thấy hẳn đều phải tất cung tất kính, mà một vài vị quốc chủ Hoàng Đế của các vũ trụ đế quốc khi nhìn thấy Phong Vân, cũng phải cúi đầu hành lễ, không dám thất lễ.

Rầm ——!

Sau đó, phi thuyền cất cánh, chở Phong Vân bay ra khỏi Thương Lan Tinh, đi về phía tổng bộ.

Mười mấy tiếng sau.

Phong Vân trở lại tổng bộ Võ Giả Công Hội.

Sau khi hẳn đi ra ngoài cửa khoang, ngoài ý muốn nhìn thấy trên mảnh đất trống phía trước, năm người đứng đầu danh sách cùng một đám thiên tài đang chuẩn bị leo lên phi thuyền.

Nhìn dáng vẻ bọn hẳn, hiển nhiên là muốn đi tới Thái Sơ thế giới và Vô Cực thế giới tu hành.

Năm người đứng đầu danh sách cùng một đám thiên tài kia tự nhiên cũng nhìn thấy Phong Vân.

Bọn họ đều bày ra vẻ mặt cực kỳ phức tạp.

Nhất là năm người đứng đầu danh sách, sai khi bọn hẳn bị Phong Vân loại bỏ, từng người đều điều tra tư liệu về Phong Vân.

Khi bọn hắn biết được Phong Vân là quán quân thiên tài chiến lần diễn ra gần đây nhất, hơn nữa còn tu hành không đủ ngàn năm, biểu tình trên mặt khỏi phải nói có bao nhiêu đặc sắc.

Với tâm tính của bọn họ vậy mà cũng suýt chút nữa đã tức đến bùng nổ!

Bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ tới, chính mình sẽ thua bởi một kẻ tu hành không đủ ngàn năm!

Cho tới khi bọn hắn nhìn thấy Phong Vân, tâm tình này vẫn như cũ không cách nào tiêu tan, cơ hồ đã trở thành bóng ma trong lòng bọn họ.

Phong Vân tự nhiên không biết suy nghĩ trong lòng bọn họ, giờ phút này, hắn còn đang đặc ý hình chiếu đây.

Năm người đứng đầu danh sách trừ người xếp thứ năm Olidoia, còn lại bốn người kia hẳn một mực không có cơ hội lấy hình chiếu.

Bây giờ đã gặp được, vậy đương nhiên không thể buông tha.

"Leng keng!"

Liên tiếp bốn tiếng nhắc nhở, biểu thị hình chiếu đã tạo ra.

Phong Vân lập tức quét mắt một vòng.

【 Hình chiếu người 】 : Divine

【 Tuổi tác 】 : Một vạn ức tuổi

【 Cảnh giới 】 : Thượng Vị Thần đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Sinh Sinh Bất Túc 》 , Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Phong Vân Vạn Tương 》 , Thượng Vị Thần

cấp võ kỹ 《 Thiên Lôị Vạn Ngục 》 , Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Cổ Thần Nhất Chỉ 》 , Thượng Vị Thần cấp Mộc Hệ công pháp 《 Sinh Mệnh Chi Kinh 》 , Thượng Vị Thần cấp Phong Hệ công pháp 《 Phong Điền 》 , Thượng Vị Thần cấp Lôị Hệ công pháp 《 Vạn Lôị Sách 》 , Mộc chi bản nguyên (chín thành chín) , Phong chi bản nguyên (chín thành chín), Lôị chi bản nguyên (chín thành chín). . .

【 hình chiếu người 】 : Dokje

【 tuổi tác 】 : Một trăm ức tuổi

【 cảnh giới 】 : Thượng Vị Thần đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Băng Sương Cự Nhân 》 , Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Băng Chi Thán Tức 》 , Thượng Vị Thần cấp Băng Hệ công pháp 《 Huyền Băng Chân Pháp 》 , Thượng Vị Thần cấp Băng Hệ thiên phú, Thần Vương cấp Huyền Thuật thiên phú, Thượng Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú, Băng chi bản nguyên (chín thành). . .

Phong Vân liếc mắt qua bốn hình chiếu mới tạo thành, nhìn danh sách đồ vật rơi xuống, quả nhiên không làm hắn thất vọng, tất cả đều là đồ cao cấp nhất, nhìn thôi cũng khiến hắn động lòng không thôi.

Không hổ là năm người đứng đầu danh sách, tùy tiện một vật rơi xuống đều có thể bỏ xa cả đám hình chiếu khác của Phong Vân!

Chương 540: Xảy ra bất ngờ đánh mặt!

Chương 540: Xảy ra bất ngờ đánh mặt!

Phong Vân lấy xong hình chiếu liền trở lại trang viên tại đại lục Tiềm Long.

Hoàn toàn không để ý ánh mắt phức tạp cùng không cam lòng của năm người đứng đầu danh sách khi nhìn hắn.

Đối với Phong Vân mà nói, năm người đứng đầu danh sách chỉ là công cụ cung cấp hình chiếu, sớm đã không được hắn để ở trong lòng.

Từ đó về sau, chênh lệch chỉ sẽ càng kéo càng lớn!

Đây là chuyện Phong Vân tuyệt đối tự tin!

Trong trang viên.

Khi Phong Vân vừa mới trở về không lâu, Ma Vân liền chạy tới, vừa thấy mặt đã vây quanh Phong Vân không rời mắt, miệng bên trong không ngừng hô hào mấy câu "Quái vật" "Biến thái" "Quá mẹ nó dọa người"...

Phong Vân liếc mắt một cái.

"Không có việc gì thì ta cũng không tiếp ngươi nữa, ta muốn bế quan." Hắn khoát tay một cái nói.

Ma Vân bỗng nhiên trừng mắt, "Trời đất, người lại phải bé quan?"

Mỗi lần hấn đến tìm Phong Vân, đôi phương không phải đang bé quan, liền là trên đường trước khi đi bé quan.

Không nghĩ tới lần này, vẫn là như thế.

Phong Vân gật gật đầu, sau đó quay người đi về phía phòng tu luyện, vừa đi vừa nói: "Tranh thủ sớm ngày đạt tới Thượng Vị Thần, ta cũng không muốn ở chỗ này nghỉ ngơi ngàn vạn năm."

Đưa mắt nhìn đôi phương rời đi, Ma Vân cảm thán nói: "Tu luyện cuồng a."

Hấn không thể nào làm được như Phong Vân, trừ tu luyện ra cũng chỉ là tu luyện, cơ hồ không có thời gian giải trí.

Với hấn mà nói, như vậy quá buồn tẻ, quá không thú vị.

Trên thực tế, phần lớn thiên tài cũng đều giống nhau.

Nhưng muốn thành cường giả, điều kiện chủ yếu chính là vượt qua buồn tẻ cùng không thú vị.

Năm tháng dài đằng đặc tu luyện, chỉ có buồn tẻ cùng cô tịch làm bạn, không học được cách thích ứng, cuối cùng cũng không cách nào đi lên con đường cường giả.

"Có lẽ, đây chính là một trong những nguyên nhân lão đại cường đại như thế."

Ma Vân lẩm bẩm mang theo sùng bái, cuối cùng quay người rời đi.

Thời gian sau đó, Phong Vân liền bắt đầu sinh hoạt cố định mà quy luật.

Mỗi ngày trừ xoát hình chiếu thì cứ theo thông lệ mà tu luyện, ẩn cư không ra ngoài, cơ hồ rất ít xuất hiện trước mặt người khác, khắc khổ mà cố gắng.

Mà một đám thiên tài vừa cảm thán Phong Vân tu hành khắc khổ, cũng hơi nghi hoặc, vì sao Phong Vân không xin tiến vào "Nguyên thủy thế giới" tu hành.

Phải biết, ở nơi đó tu hành 10 năm còn hơn cả mấy chục vạn năm, thậm chí là mấy trăm vạn năm vất vả ngoài ngoài giới!

"Nguyên Thủy thế giới " "Thái Sơ thế giới " "Vô Cực thế giới", cả ba thế giới này đều là bảo vật của Võ Giả Công Hội vũ trụ, dù cho là các vị Thần Vương Thần Chủ đều muốn vót nhọn đầu chui vào bên trong.

Có thể nghĩ được nó trân quý cỡ nào!

"Phong Vân đang suy nghĩ gì, để "Nguyên Thủy thế giới" đó không đi, cứ như vậy đóng cửa bế quan, phải biết, một mực khổ tu cũng không ổn đâu. "

"Khả năng đây chính là yêu nghiệt đó mà."

"Yêu nghiệt cái gì, ta thấy Phong Vân hẳn ta chỉ đang làm màu thôi."

"Người ta tu hành còn chưa đủ ngàn năm, tâm tính bất ổn là chuyện rất bình thường."

"Các ngươi cứ ghen tị đi, cũng chỉ dám bép xép một chút cho đỡ buồn mồm, có bản lĩnh đi tới trước mặt Phong Vân mà nói đi."

". . ."

Cái gọi là một rừng lớn, dạng chim gì cũng có.

Không nói đến ngàn vạn ức thiên tài này, tự nhiên là chúng sinh muôn màu, khen chê không giống nhau.

Có ghen ghét, có sùng bái, có âm dương quái khí, có thờ ơ . . .

Nhưng những thứ này đối với Phong Vân mà nói, đều không thể quấy nhiễu hấn chút nào.

Hấn chỉ để ý việc tự mình tu hành, cái khác hết thảy cũng chỉ là gió bay thoảng qua, như ảo ảnh trong mơ.

Cứ như vậy, thời gian như nước chảy, từng chút trôi qua.

Trong nháy mắt, hai năm đã trôi qua.

Thời gian một năm này, Vân Dịch hao phí đại lượng tài nguyên, lại được Không Gian Thần Vương toàn lực ủng hộ, rốt cục cũng lĩnh hội Không Gian huyền ảo đến viên mãn, phá vỡ mà vào Nguyên tổ lĩnh vực, thành công từ Không Gian Hạ Vị Thần đột phá đến không gian Trung Vị Thần!

Mà ngay sau đó, năm thứ ba, Thì Thiên cũng đột phá chương ngại, tích lũy sâu tăng lên cực lớn, một hơi tấn thăng đến tận Hạ Vị Thần đại viên mãn!

Tốc độ tiến bộ này không thể nghi ngờ là rất đáng sợ, mà còn là không gian cùng thời gian hai đại thuộc tính nghịch thiên.

Chiến lược thực sự của Vân Dịch cùng Thì Thiên bây giờ đều có thể so với Thượng Vị Thần đại viên mãn, có được thực lực Hư Thiên cảnh tầng chín!

Làm hai người bọn họ không chút nào cao hứng không nổi.

Bọn họ tu hành lâu như vậy, mới khó khăn lắm đạt tới cấp bậc mà Phong Vân rất sớm trước đó đã đạt tới.

Chớ nói chi là Phong Vân của lúc này, sớm đã đi xa bỏ lại bọn họ phía sau, khiến bọn họ không cách nào chạm tới!

"Haiz, không cần phải so sánh, Phong Vân là thiên tài ngàn vạn tỷ năm mới có một, trừ phi ngươi có được Không Gian thiên phú cấp Thần Chủ, mới có đủ năng lực vượt qua hắn, bằng không, nếu lấy hắn làm mục tiêu chỉ là tăng thêm phiền não."

Đại lục phụ cận Tiềm Long đại lục, trong một thần điện to lớn, Không Gian Thần Vương khuyên bảo mà nói.

Người kia mặc dù rất không cam lòng, nhưng cũng biết đây là sự thật.

Trên thực tế, từ khi Phong Vân nghiền ép năm người đứng đầu danh sách, đoạt được vị trí đệ nhất tư chất chiến, Vân Dịch từ trong đáy lòng đã không còn tự so sánh mình với Phong Vân nữa.

Tên này mẹ nó chính là một tên quái vật, ai cùng hắn so chính là tự tìm tai vạ!

"Đệ tử đã hiểu, xin sư phụ yên tâm." Vân Dịch gật gật đầu, trên mặt không còn vẻ cuồng ngạo trước đó, thu liễm rất nhiều.

Không Gian Thần Vương thấy thế, trên mặt lộ ra nụ cười mỉm, thâm nghĩ: Có thiên tài cấp bậc như Phong Vân xuất thế, đối với đệ tử này của ta cũng coi như là một chuyện tốt, ít nhất cũng có thể rèn luyện tâm tính của hắn, đánh thức hắn.

Phải biết, vũ trụ quá lớn, cường giả vô tận, dù cho là người sở hữu Không Gian thiên phú, cũng không dám nói mình vô địch.

Vân Dịch trước kia cuồng ngạo như vậy thực sự khiến Không Gian Thần Vương đau đầu.

Bây giờ, sau khi lần lượt bị Phong Vân đả kích, rốt cục đã bị mài mòn!

"Su phụ, ngài nói, Phong Vân bế quan ba năm, không đi "Nguyên Thủy thế giới", cũng không đi "Thế giới giả tưởng", chỉ một mực bế quan, đến cùng là đang làm gì?"

Vân Dịch nhin không được dò hỏi.

"Ai biết được, đoán chừng là đang nghiên cứu võ kỹ gì đó thôi." Không Gian Thần Vương nhún nhún vai nói.

"Hắn, có phải là đang chuẩn bị đột phá đến Thượng Vị Thần hay không?" Vân Dịch bỗng nhiên suy đoán.

Không Gian Thần Vương khẽ giật mình, sau đó lắc đầu: "Làm sao có thể? Phong Vân mặc dù thiên tư nghịch thiên, nhưng muốn trong thời gian ba năm ngắn ngủi từ Trung Vị Thần đạt tới Thượng Vị Thần, không khác gì chuyện ngàn lẻ một đêm. . ."

Nhưng mà, hắn còn chưa nói xong câu này, đột nhiên cảm ứng được có vũ trụ ý chí to lớn uy nghiêm giáng xuống đỉnh Huyền Cực Sơn của Tiềm Long đại lục.

Tiếp theo, Không Gian Thần Vương liền trông thấy một bóng người lặng lẽ xuất hiện tại đó.

Ở trên đỉnh đầu hắn, một viên Thần Cách màu trắng bạc, trong suốt sáng long lanh khẽ xoay tròn, tỏa ra vô tận hào quang, sáng rỡ chói mắt

Mà điều khiến Không Gian Thần Vương cảm thấy cực độ chấn động là, khí thể tỏa ra từ viên Thần Cách màu trắng bạc kia rõ ràng là một loại khí tức 'Bản nguyên'!

"Thượng, Thượng Vị Thần Cách! ?"

Chương 541: Tấn thăng, thượng vị Thần!

Chương 541: Tấn thăng, thượng vị Thần!

Thời gian trở lại trước đây mấy giờ.

Đỉnh núi Huyền Cực Sơn, Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, không nhúc nhích, ý thức lại trong tấm gương quét hình chiếu.

Không bao lâu sau, hắn đã quét xong hình chiếu cuối cùng.

[Băng chi bản nguyên (một tầng)] : Đến từ hình chiếu Liệt Sơn Tọa.

[Thiên phú linh hồn cấp trung vị Thần] : Đến từ hình chiếu Đồng Nhiên.

[Thiên phú linh hồn cấp trung vị Thần] : Đến từ hình chiếu Đồng Nguyên.

Bên trong ba lô, chỉ có ba vật này rơi xuống, Phong Vân nhìn thấy, trên mặt lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

“Băng chi bản nguyên, bản nguyên à, cuối cùng mình cũng quét ra!”

Ba năm, vô số ngày đêm quét hình chiếu, cuối cùng cũng tuôn ra thuộc tính bản nguyên này!

Trong lòng Phong Vân dâng lên một trận kích động.

Như vậy, sau khi hấn dung hợp, đã có thể tấn thăng cảnh giới thượng vị Thần.

Đạt đến thượng vị Thần, hấn có thể ra ngoài, tự do xuất nhập!

Sau khi kích động, Phong Vân nhìn đến hai vật phẩm rơi xuống tiếp theo.

“Hai thiên phú linh hồn cấp trung vị Thần, đủ để mình tấn thăng thiên phú linh hồn đến cấp thượng vị Thần...”

Đây cũng là một bước nhảy vọt!

Trong lòng Phong Vân rất vui mừng.

“Hiện hóa.”

Sau đó, hấn bình ổn tâm trạng dao động của mình, thầm nói trong lòng.

[Hiện hóa bằng chi bản nguyên (một tầng)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Một tiếng động nhỏ vang lên, một giây sau, vô tận ánh sáng màu trắng bạc bao phủ Phong Vân, ý thức hấn giống như đi vào một thế giới khác.

Ở nơi này, ngoại trừ nước ra thì không còn gì khác, giữa thiên địa là một mảnh trắng xóa.

Cảm giác này chỉ duy trì một lát, sau đó, vô số cảm ngộ về thuộc tính băng bao phủ hấn.

Bởi vì đã có kinh nghiệm dung hợp rất nhiều lần, cho nên lần dung hợp ‘Bản nguyên’ này cũng rất nhanh.

Sau mấy tiếng, đã hoàn thành.

Ong!

Cảm giác quen thuộc lại lần nữa đánh tới, ý trí vũ trụ rộng lớn trang nghiêm từ cõi u minh giáng lâm, bao phủ Phong Vân, bay lên không trung của trang viên.

Sau đó, Thần Cách hệ băng trong cơ thể hắn bị dẫn dắt ra, dưới sự điều chỉnh của ý thức vũ trụ, một lượng lớn băng chi bản nguyên xuất hiện, lạc ấn trên Thần Cách, thú biến thành thượng vị Thần!

Bên trong trang viên, Khoa Lý và một đám hộ vệ nhìn thấy cảnh tượng này đều kinh ngạc đến ngây người!

“Không có khả năng!”

Một bên khác, Không Gian Thần Vương cũng bị kinh ngạc đến ngây người, ông ta suýt nữa đã cắn vào đầu lưỡi mình, gương mặt đầy chấn động, đáng vẻ như gặp quý.

Mà bên cạnh ông ta, Vân Dịch hít một ngụm khí lạnh, mặt mũi kinh dị.

“Ta chỉ thuận miệng nói thôi...”

Vốn dĩ Vân Dịch chỉ suy đoán như vậy, không ngờ lại là thật!

Phong Vân, chỉ dùng ba năm, đã tấn thăng đến cảnh giới thượng vị Thần!

“Cái này mẹ nó là quái vật gì vậy?”

Giờ khắc này, cho dù mạnh như Không Gian Thần Vương cũng không nhìn được mà nói bậy, có thể biết trong lòng ông ta dậy sóng đến mức nào.

Các khu vực gần đó cũng cảm giác được động tĩnh đột phá của Phong Vân, lúc này, biểu hiện trên mặt bọn họ còn khoa trương hơn Không Gian Thần Vương.

Thế là những tiếng bàn luận liên tục truyền ra.

“Mẹ nó! Thật hay giả vậy? Mới ba năm đã đột phá?”

“Chúng ta cùng tu luyện trên một hệ thống, vì sao ta lại tu luyện khó như vậy?”

“Đừng nói nữa, ta khóc bây giờ, ta đã tu luyện mười vạn năm, vẫn có cảm giác rất xa vời.”

“Đại lão, đây mới thật sự là đại lão!”

Trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, vô số võ giả đều bái phục với thiên phú của Phong Vân, tốc độ tu hành như vậy so với bọn họ, giống như là máy bay chiến đấu so với cặn bã.

Đừng nói Thần Vương, ngay cả Thần Chủ cũng bị kinh động.

Thậm chí đến Chúa Tể cao cao vô thượng cũng phải ghé mắt chú ý Phong Vân.

Bọn họ có thể lạnh nhạt và không thèm để ý đến trăm tỷ, ngàn tỷ thiên tài. Nhưng biểu hiện của Phong Vân bây giờ, rõ ràng đã vượt qua cấp độ này, khiến bọn họ không thể không nhìn.

Chỗ sâu nhất trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

Một tinh cầu cung điện khổng lồ rộng lớn, giống như một cái đại lục chiếm một nửa quy mô của vũ trụ. Không gian bên trong cũng vô cùng rộng lớn.

Trong đó, là một thế giới hoàn chỉnh, có núi non sông ngòi, chim hoa cá cảnh, một mảnh sinh cơ bồng bồng.

Một thân ảnh uy nghiêm đứng ở đỉnh cao nhất trong thế giới này, đưa mắt quan sát tất cả vạn vật sinh linh, nhìn từng cử động của bọn chúng.

Oanh!

Khí cơ như gió bão giáng lâm, sau đó, một giọng nói mênh mêng truyền vào tai thân ảnh uy nghiêm này.

“Lôi Đình, ngươi có nghe nói không? Tổng bộ vũ trụ công hội vũ trụ của chúng ta xuất hiện một tiêu gia hỏa không tệ.”

“Vừa mới biết, ta cũng biết Phong Bạo ngươi sẽ không nhịn được chạy đến đây nói với ta.”

Thân ảnh uy nghiêm thản nhiên nói, mặc dù giọng nói rất bình tĩnh, nhưng nghe vào trong tai, lại giống như có vô số lôi đình oanh động.

Hai người này, chính là hai người tọa trấn tổng bộ công hội võ giả vũ trụ ‘Lôi Đình Chúa Tể’ và ‘Phong Bạo Chúa Tể’.

Chính vì có bọn họ, nên dị tộc mới không dám xâm nhập công hội võ giả vũ trụ.

Chúa Tể! Đó là sự tồn tại trên đỉnh vũ trụ!

“Ha ha, ba năm đã đạt đến thượng vị Thần, tốc độ này khó có ai đạt được, tương lai có khả năng trùng kích Chúa Tể.”

Phong Bạo Chúa Tể cười ha ha nói.

“Chỉ có khả năng mà thôi, con đường thành Chúa Tể, có quá nhiều nhân tố biến đổi, xem hấn có thể vượt qua các kiếp nạn này hay không.” Lôi Đình Chúa Tể lắc đầu nói.

Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ có thể bảo vệ Phong Vân nhất thời, nhưng không thể bảo vệ hấn cả đời được,

Có chút ma luyện và kiếp nạn, phải tự hấn vượt qua.

“Đúng như ngươi nói, đi đây.”

Phong Bạo Chúa Tể không còn hào hứng, rút ý thức về.

Sắc mặt Lôi Đình Chúa Tể không đổi, trong miệng lầm bầm: “Phong Vân.”

...

“Cuối cùng đã đạt đến thượng vị Thần, thượng vị Thần hệ băng.”

Trên bầu trời, Phong Vân nhìn Thần Cách màu trắng bạc lơ lửng trong thần lực hải, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Hệ băng đột phá đầu tiên khiến hấn có chút ngoài ý muốn, nhưng chỉ cần là thượng vị Thần, với hấn mà nói, thuộc tính nào cũng giống nhau.

Sau đó, Phong Vân lần lượt dung hợp hai thiên phú linh hồn cấp trung vị Thần, thành công tăng thiên phú linh hồn của mình đến cấp thượng vị Thần.

“Có thể xin rời đi rồi.”

Phong Vân chờ đợi ngày này đã rất lâu.

“Nhưng trước đó vẫn nên xông Hư Thiên Cảnh trước.”

Trong lòng hắn yên lặng nói.

Chương 542: Đám Thần Vương chấn kinh!

Chương 542: Đám Thần Vương chấn kinh!

Hư Thiên Cảnh.

Lúc Phong Vân xuất hiện ở đây, người thủ hộ bạch y có cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Bây giờ thanh thế của Phong Vân đã truyền khắp tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, ai cũng biết, ai cũng hiểu!

“Ngài đến rồi.”

Bây giờ, hẳn ta đã dùng kính ngữ xưng hô với Phong Vân, đây chính là xưng hô đối với cường giả từ cấp Thần Vương trở lên mới có!

“Ừ, đến đây xông xáo một phen.”

Phong Vân gật đầu, lập tức hóa thành một đạo lưu quang xông vào tinh cầu sinh mệnh thứ chín.

Lần trước, hẳn dừng bước ở đây.

Lúc Phong Vân đi vào Hư Thiên Cảnh, người thủ hộ bạch y lập tức phát bư kiện.

“Phía trên phân phó, nếu ngày nào đó Phong Vân xông Hư Thiên Cảnh, phải phát bưu kiện thông báo với bọn họ.”

Lúc này, người thủ hộ bạch y đã phát ngàn vạn cái bưu kiện, hẳn ta không khỏi lẩm bẫm.

“Lão đại chú ý Phong Vân cũng thật nhiều.”

Mặc dù trong thiên tài chiến cùng Phong Vân lần này, xuất hiện người có thiên phú thời gian và không gian, nhưng đã hoàn toàn đã bị hào quang của Phong Vân che lấp. Bởi vậy, những lão đại này đều vô cùng chú ý đến hắn.

Trong cung điện, Thiên Diễn Thần Vương duỗi ngón tay, ấn mở bưu kiện trên máy truyền tin, quét mắt nhìn một vòng.

“Phong Vân muốn xông Hư Thiên Cảnh?”

Trên mặt ông ta nở nụ cười, lập tức giận dữ nói.

“Hiện tại Phong Vân ưu tú như vậy, mình muốn nhận hắn làm đệ tử thì càng khó khăn.”

“Quên đi, tùy duyên thôi, đi xem hắn có thể xông đến chỗ nào?”

Ý thức của Thiên Diễn Thần Vương khẽ động, kết nối rồi đi vào thế giới giả lập.

Cùng lúc đó, các Thần Vương khác như Tinh Hà Thần Vương, Không Gian Thần Vương, Thời Gian Thần Vương, U Vũ Thần Vương... Hơn vạn vị Thần Vương, không đến một phút sau đã tiến vào Hư Thiên Cảnh trong thế giới giả tưởng.

Bên ngoài Hư Thiên Cảnh, tụ tập hơn một vạn Thần Vương.

Người thủ hộ bạch y đứng trong đó run lẩy bẩy, thật giống như một con cừu non lạc vào đàn sói, như người mới gặp được lão đại.

Hơn vạn Thần Vương tụ tập cùng một chỗ, rầm rộ bực này đúng là khó gặp.

“Ha ha, nhiều người như vậy, thật là náo nhiệt.”

Lúc này, Thiên Diễn Thần Vương bị dọa đến kêu to một tiếng, ông ta cho rằng chỉ có một mình mình đến. Nhưng nghĩ lại, Phong Vân biến thái như vậy, khẳng định mọi người đều yên lặng chú ý hắn.

“U Vũ Thần Vương, người không tọa trấn U Vũ Tinh, chạy đến đây xem náo nhiệt cái gì?”

Thiên Kháng Thần Vương cười nói.

“Người có thể đến, đương nhiên ta cũng có thể.”

U Vũ Thần Vương trừng mắt.

“Lúc trước Phong Vân tham gia thiên tài chiến ở tinh cầu của ta, theo lý mà nói, hắn cũng là người của U Vũ Tinh.”

“Người đẹp đi, không phải chỉ ở trên tinh cầu của người mấy năm thôi sao, người cũng dám nói như vậy.”

Một Thần Vương tóc bạc trắng bĩu môi.

Bây giờ thanh danh của Phong Vân lan xa, những Thần Vương này đều hi vọng có thể giữ mối quan hệ với Phong Vân, tương lai, không biết chừng sẽ có thêm một người có cường lực.

“Mau nhìn! Bắt đầu rồi!”

Lúc này, một vị Thần Vương bỗng nhiên hô lên.

Ánh mắt của các Thần Vương lập tức hướng về màn hình.

Trong video, Phong Vân vừa đến tinh cầu sinh mệnh thứ chín, vừa nói chuyện với đối thủ mấy giây đã bắt đầu động thủ.

Nhưng chưa đến một giây sau, chiến đấu đã kết thúc.

Xông qua tầng thứ chín.

Chúng Thần Vương cũng không suy nghĩ gì nữa, Phong Vân có Thần Vương thể, chiến lực vượt xa thượng vị Thần đại viên mãn, bị giết cũng rất bình thường.

Tầng thứ mười, Phong Vân vẫn lựa chọn võ giả hệ kim như cũ, cảnh giới đạt đến Thần Vương sơ kỳ, am hiểu công phạt.

Nhưng đứng trước Thần Vương thể của hắn, vẫn không đáng nhắc đến như cũ, nháy mắt đã bị miểu sát.

Đối thủ tầng này cũng không kém ngũ đại danh sách bao nhiêu.

Tầng thứ mười, thông qua!

“Đến tầng mười một, chắc chắn tốc độ sẽ chậm lại.”

U Vũ Thần Vương đoán như vậy, dù sao Phong Vân mới vừa đạt đến Thần Vương Thể, theo bọn họ nghĩ, chiến lực của hắn chỉ cao hơn Thần Vương trung cấp một chút.

“Đúng.”

Chúng Thần vương gật đầu, biểu thị đồng ý, nhưng rất nhanh, bọn họ đều im lặng.

Tầng thứ mười một, Phong Vân lựa chọn võ giả hệ băng làm đối tượng khiêu chiến.

Lực lượng so với Thần Vương trung cấp bộc phát ra, băng sương bao trùm đầy trời, băng phong thiên địa, kinh khủng tuyệt luân.

Nhưng mà, sau khi Phong Vân vung ra một quyền, cái gì băng sương, cái gì công phạt, tất cả đều bị tiêu diệt dễ như trở bàn tay, võ giả hệ băng cũng bị chôn vùi trong một quyền này, không có chút nào phản kháng.

Tầng thứ mười một, thông qua.

Bên ngoài Hư Thiên Cảnh.

Lúc này, hơn một vạn Thần Vương tụ tập ở đây đều yên lặng không nói gì, trong mắt tràn đầy kinh ngạc nhìn chằm chằm màn hình.

Một quyền miểu sát Thần Vương cảnh trung cấp?

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết bọn họ cũng không tin!

“Cái này, làm sao có thể?”

“Đây chính là Thần Vương cảnh trung cấp, cứ như vậy bị một quyền miểu sát?”

Trong đám Thần Vương ở đây, có một phần là cấp độ này, bây giờ nhìn thấy đối tượng khiêu chiến bị Phong Vân một quyền miểu sát, điều này đại biểu, một quyền này cũng có thể miểu sát bọn họ!

Nghĩ đến đây, toàn thân đám Thần Vương này đều run lẩy bẩy.

Phong Vân mới tu hành bao nhiêu lâu, không đến ngàn năm, vậy mà có thể giết chết bọn họ!

Đáng sợ! Thật đáng sợ!

Đám Thần Vương này đều bị dọa sợ!

“Không biết hẳn có thể xông qua tầng thứ mười ba không?”

“Chắc là không thể, đối thủ có thể so sánh với Thần Vương cấp cao đấy.”

“Xem một chút đi, ta cũng không dám đoán, nếu không sẽ bị mất mặt.”

Hơn vạn Thần Vương ngừng thở, không ai nói chuyện, hoàn toàn yên tĩnh.

Nhìn qua còn khấn trương hơn người trong cuộc là Phong Vân.

Tầng thứ mười hai.

Sinh cơ ở tinh cầu sinh mệnh này bùng bùng.

Phong Vân đứng trên thảm cỏ xanh, nghe âm thanh bên tai, rồi nhẹ nhàng nói.

“Ta chọn ... Võ giả luyện thể!”

Hắn muốn nhìn một chút, võ giả luyện thể có cùng cấp độ nhục thân với hẳn thì chiến lực chân thật sẽ như thế nào.

Oanh!

Sau khi hấn dứt lời, tinh cầu sinh mệnh này âm âm chấn động, sau đó có vô số tảng đá phi tốc tụ tập.

Đối diện Phong Vân hình thành một thân ảnh cao lớn uy mãnh, chỉ mặc chiến y màu đen đơn giản như hấn, nhưng nhãn thần vô cùng lợi hại, bên trong sáng đến dọa người.

Người cao lớn mặc chiến y nhìn về phía Phong Vân, phát ra sóng âm cuộn cuộn:

“Thượng vị Thần mà xông đến tầng thứ mười hai của Hư Thiên Cảnh, rất nhiều kỷ nguyên chưa từng xuất hiện.”

“Ngươi, tiền đồ vô lượng, nhưng ngươi không nên chọn võ giả luyện thể, vì ta nhất định sẽ khiến ngươi thất bại.”

“Không thử một chút làm sao biết được.” Phong Vân thản nhiên nói.

“Được, vậy để ngươi mở mang kiến thức về sự cường đại của võ giả luyện thể.”

Người mặc chiến y cao lớn một bước phóng ra, huyết khí màu vàng trong cơ thể giống như hàng tỷ hỏa sơn dâng lên, xuyên qua cửu trọng thiên, giống như sao chổi đụng địa cầu, phóng về phía Phong Vân!

Chương 543: Huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên!

Chương 543: Huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên!

Oanh!

Trên người võ giả luyện thể dâng lên một vầng minh nguyệt rất lớn, phối hợp với màu vàng của huyết khí, càng khiến hắn ta trở nên không ai bì nổi.

Ầm ầm!

Hắn ta dậm chân đi đến, không khí trên trời cao giống như biến thành chất thật. Không có động tác dư thừa, chỉ có một quyền đánh xuống!

Một đoàn ánh sáng to như trụ trời từ trong tay hắn ta bắn ra, giống như có thể hủy diệt tất cả.

Trong nháy mắt, tất cả quang mang trên tinh cầu đều bị nó che giấu, giữa thiên địa là một mảnh trắng xóa.

Yên lặng như tờ, không trung giống như dừng lại.

Một giây sau.

Theo đoàn ánh sáng này, một tiếng nổ đến không thể tưởng tượng được vang lên, giống như tinh cầu nổ tung!

Rất giống Diệt Tinh Pháo mà Phong Vân nhìn thấy lúc trước, thậm chí uy lực còn mạnh hơn!

Hiên nhiên, Diệt Tinh Pháo bố trí trên phi thuyền là dựa vào nguyên lý này.

Ầm ầm!

Toàn bộ tinh cầu sinh mệnh đều bị âm thanh to lớn này bao phủ.

Sóng âm đi đến chỗ nào, thì mặt đất chỗ đó đại chấn, hư không run rẩy, tất cả đều lộ ra vẻ yếu ớt không chịu nổi.

“Diệt Tinh Pháo bản thăng cấp à?”

Lông mày Phong Vân chau lại, trong con ngươi hiện lên một vòng tinh quang, chiếu đến đoàn ánh sáng kia.

“Đáng tiếc, không đủ.”

Sắc mặt hấn đậm mạc, câu nói này đã bị tiếng âm vang che lấp.

Sau một khắc, thần lực và huyết khí trong cơ thể Phong Vân bạo phát.

Trong tích tắc, không khí trên tinh cầu sinh mệnh và các tia sáng đều đình chỉ lưu động.

Đại địa phát ra tiếng chấn động, cuồng phong trên bầu trời, công kích của đối thủ, tất cả đều bị thần lực và huyết khí của Phong Vân trấn áp.

Giống như tất cả đã dừng lại, ngưng tụ tại chỗ.

Sắc mặt võ giả luyện thể đối diện thay đổi, công kích của hắn ta đủ để hư không vạn vạo, nhưng lại không thể làm được như Phong Vân, chỉ dùng

thần lực và huyết khí trong cơ thể đã đủ trấn áp tất cả!

Thậm chí, ngay cả huyết khí và thần lực trong cơ thể hắn ta cũng bị Phong Vân áp chế!

“Huyết khí và thần lực đáng sợ đến mức nào đây...” Võ giả luyện thể sợ hãi nói.

Nhưng mà, không đợi đến khi hắn ta mở miệng lần nữa, thì một nắm đấm trắng nõn xuất hiện bên trong huyết khí và thần lực, giống như chuông quân sinh tử vạn vật, thuận người sinh, nghịch người chết!

Nhìn như chậm chạp, nhưng thực tế mới chỉ một giây.

“Một quyền này, một quyền này...”

Đôi mắt với một quyền này, gương mặt võ giả luyện thể đại biến, trong mắt để lộ chấn kinh và sợ hãi.

Hắn ta toàn lực phản kháng, nhưng lại giống như châu chấu đá xe.

Oanh!

Thân thể của võ giả luyện thể bỗng nhiên nổ tung, giống như một cây pháo hoa to lớn.

Tầng thứ mười hai, thông qua!

Phong Vân đứng trên bầu trời, sắc mặt bình thản, sau khi một quyền đánh nổ võ giả luyện thể, hắn cũng không suy nghĩ gì nữa.

Bên ngoài, cường độ nhục thân của hắn là cấp độ Thần Vương, nhưng thần lực và huyết khí trong cơ thể hắn, lại vượt xa đám võ giả luyện thể cùng giai.

“Dung hợp thiên phú thể chất cấp thượng vị Thần của Cổ Thương, cường độ nhục thân của mình không có gì thay đổi, nhưng huyết khí lại tăng lên nhiều.”

Trong ba năm này, Phong Vân cũng quét ra một vài đồ tốt, ví dụ như thiên phú thể chất cấp thượng vị Thần của Cổ Thương.

Sau khi dung hợp, khí huyết của Phong Vân đã vượt qua người cùng giai rất nhiều.

Còn thần lực thì không cần phải nói, hắn có mười hệ thần lực đã rất khủng bố rồi, lại thêm ba năm nay thiên phú thuộc tính của hắn tăng lên, thông qua thiên phú linh hồn, thần lực cũng minh mông như biển!

Huyết khí và thần lực của Phong Vân gia tăng, căn bản không thể tưởng tượng được chiến lực của Phong Vân đáng sợ thế nào!

Một quyền vừa rồi, hắn chỉ sử dụng có năm phần lực, nhưng đám Thần Vương đã bị hù chết!

Bên ngoài Hư Thiên Cảnh.

Hơn vạn Thần Vương quan sát video, sau khi Phong Vân một quyền giết chết võ giả luyện thể tầng thứ mười hai, bọn họ đã hoàn toàn hôn mê!

“Tầng thứ mười hai, còn là khiêu chiến võ giả luyện thể chuyên môn, vậy mà, hắn thành công!”

Thiên Thần Vương chấn động, ông ta hoàn toàn chấn động, tốc độ tiến bộ của Phong Vân đã nhanh đến mức khó tin, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của ông ta!

“Lại thông qua, vẫn là một quyền miểu sát...”

U Vũ Thần Vương hoảng sợ nói, bây giờ, chiến lực của Phong Vân có thể sánh ngang với ông ta rồi.

Ông ta không khỏi nhớ đến mười mấy năm trước, Phong Vân chỉ là một hạ vị Thần mà thôi.

Nhưng bây giờ, chỉ mười mấy năm, đối phương đã đi đến bước này, thật sự không ngờ.

Lúc đó Thần Vương nhìn thấy Phong Vân tiếp tục đi đến tầng mười ba, trong mắt lại hiện lên vẻ rung động.

“Chẳng lẽ hắn muốn xông tầng thứ mười ba?”

Phong Vân có thể thông qua sao?

Trên lý trí, tất cả mọi người đều cảm thấy không có khả năng.

Bởi vì tầng thứ mười ba, đối thủ của hắn có thể so với Thần Vương đại viên mãn.

Thực lực đó, chỉ có một phần nhỏ trong đám Thần Vương ở đây có được!

Cho dù Phong Vân có cường hãn, nhưng theo bọn họ nghĩ, nhiều nhất cũng chỉ đến đây mà thôi, muốn thắng, sợ là muôn vàn khó khăn.

Nhưng bọn họ không dám khẳng định trăm phần trăm, sợ bị vả mặt lần nữa.

...

Hư Thiên Cảnh tầng thứ mười ba.

Phong Vân đi đến tinh cầu sinh mệnh này.

“Lựa chọn đối thủ của người, võ giả mười hệ, niệm hồn sư, huyền thuật sư, võ giả luyện thể, sau khi lựa chọn, đánh bại đối phương thì có thể thông qua tầng thứ mười ba.”

Âm thanh quyen thuộc lại lần nữa truyền đến.

“Vậy thì, võ giả hệ băng.”

Tầng thứ mười ba, thực lực của đối thủ đã ở cấp độ Thần Vương đại viên mãn.

Phong Vân chưa từng gặp Thần Vương đại viên mãn nên không biết chiến lực mạnh như thế nào, vì thế trong lòng hắn cũng không chắc chắn, nên chọn võ giả quen thuộc một chút.

Bây giờ hệ băng của hắn đã đạt đến cấp độ thượng vị Thần đầu tiên, trước mắt, đây là thuộc tính linh ngộ sâu nhất trong các thuộc tính hắn có.

Oanh!

Bên ngoài tinh cầu sinh mệnh bỗng nhiên xuất hiện một đoàn băng tinh, bay thẳng lên bầu trời, sau đó nhanh chóng ngưng tụ thành một nam tử mặc chiến giáp màu trắng bạc, sau lưng đeo một trường côn màu bạc, đạp không đi đến.

Một đôi mắt màu trắng bạc nhìn Phong Vân.

“Thượng vị Thần sơ cấp mà xông đến tầng thứ mười ba Hư Thiên Cảnh, không nhớ rõ đã bao lâu không xảy ra rồi...”

Người mặc chiến giáp băng tinh nhìn Phong Vân, giọng nói tán thưởng.

Một giây sau, đôi mắt hắn ta trở lên lạnh lẽo như băng.

“Tầng thứ mười ba khó hơn tầng mười hai rất nhiều, người, không được.”

“Người trước cũng nói như vậy, nhưng vừa bị ta đánh nổ.” Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng.

“Hừ!”

Người mặc chiến giáp băng tinh hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt, trường côn sau lưng hắn ta bỗng nhiên nổ tung, hóa thành vô số tiểu thương màu bạc rồi bắt đầu tổ hợp lại trên không trung.

Sau đó, ngưng tụ ra một trường thương toàn thân màu trắng bạc nhìn như bình thường.

Trên mũi thương tản mát ra huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên, xen lẫn nhau, hình thành một cỗ lực lượng thần bí và kì dị!

Đó chính là lực lượng dung hợp mà chỉ cảnh giới Thần Vương mới làm được!

Tập hợp ba đại lực lượng huyền ảo, nguyên tố và bản nguyên, dung hợp lại với nhau, mới tạo ra lực lượng dung hợp hoàn chỉnh!

Chương 544: Các vị Thần Vương cười không nổi!

Chương 544: Các vị Thần Vương cười không nổi!

Lực lượng pháp tắc dung hợp, kỹ năng của riêng Thần Vương.

Nhất là Băng Hệ Thần Vương này, thậm chí dsax đạt đến đại viên mãn.

Vận dụng lực lượng pháp tắc dung hợp, tự nhiên cũng là cấp đại viên mãn!

Trong khoảnh khắc đó, Phong Vân còn cảm giác được thần lực cùng huyết khí trong cơ thể mình bị trói lại, phảng phất như bị thứ gì đó quấy rối cản trở, khiến cho nó di chuyển vô cùng chậm chạp.

"Hừ! Cảm giác được rồi chứ, đây chính là chỗ đáng sợ của lực lượng pháp tắc dung hợp cấp viên mãn, mặc dù ngươi có được huyết khí mạnh hơn, thần lực cũng cực nhiều, nhưng đáng tiếc cảnh giới của ngươi lại quá thấp!"

Băng Hệ Thần Vương lạnh lùng nói.

Bên ngoài.

Nhóm các vị Thần Vương qua video nhìn thấy cảnh này đều khẽ cảm thán, quả thực, mặc dù Phong Vân có chiến lực đáng sợ, nhưng xét đến cùng, hắn cũng chỉ mới vừa đạt tới Thượng Vị Thần sơ cấp mà thôi, khoảng cách đại viên mãn cũng còn xa xôi cực kỳ.

Chớ nói chi là Thần Vương đại viên mãn còn mạnh hơn nữa.

"Đây chính là tuyệt đối áp chế về cảnh giới."

"Phù, xem ra Phong Vân phải thua rồi. May là cuối cùng hắn cũng thua, bằng không ta cũng bị hắn dọa chết mất."

"Ha ha, ta cũng thế."

". . ."

Rất nhiều Thần Vương đều lộ ra nụ cười như trút được gánh nặng.

Nhưng rất nhanh, bọn họ liền cười không nổi.

Trên sinh mệnh tinh cầu, Phong Vân vừa động suy nghĩ, lập tức một luồng huyết khí cùng thần lực càng mênh mông hơn dâng trào lao ra, lại trực tiếp phá tan cảnh giới trói buộc của Băng Hệ Thần Vương!

"Ngươi. . ." Băng Hệ Thần Vương chột đời sắc mặt.

"Cái gọi là cảnh giới áp chế, chẳng qua là không đủ mạnh mà thôi, ngươi áp chế ta mười phần, ta liền bạo phát ra thêm một trăm lần, ngươi chặn nổi không!"

Phong Vân triệt để phá vỡ trói buộc, mênh mông thần lực cùng huyết khí tùy ý trào ra, bởi vì lo lắng bại lộ mười hệ thuộc tính, hắn không thả thần lực ra bên ngoài cơ thể, từ trong video nhìn không ra điều gì khác biệt.

"Giết!"

Băng Hệ Thần Vương cảm giác được có điều không ổn, vội vã ra tay trước, một cây trường thương bằng băng tập hợp thần lực và lực lượng pháp

tắc dụng hợp, phóng thích ra cực hạn uy năng, lao thẳng về phía Phong Vân!

"Rầm!" "Rầm!" "Rầm!" . . .

Hệt như cây kim so với cọng râu, cả hai bên bạo phát ra một trận giằng xé chém giết cực kỳ quyết liệt.

Băng thương lạnh lùng, quý quyết, tựa như là một tên thích khách có sở trường ẩn nhẫn chờ đợi, lơ lửng không cố định, lúc ẩn lúc hiện, lóe lên một cái rồi biến mất, bất lấy cơ hội liền đâm ra công kích kinh khủng!

Mà Phong Vân lại cực kì bá đạo, khí thế hung hãn ngập trời, mặc cho băng thương kia lấp lóe đột kích thế nào, hấn đều thờ ơ, cứng như bàn thạch.

"Đây mới là chiến lực chân chính của ta!"

Phong Vân hoàn toàn đắm chìm trong sức mạnh cường đại, mỗi một lần cắt qua trời cao đều khiến cả không gian run rẩy, mỗi một lần va chạm với băng thương cũng sẽ lưu lại vết tích kinh khủng trên sinh mệnh tinh cầu, đâm xuyên qua toàn bộ tinh cầu!

Chiến!

Phong Vân càng đánh càng hăng, hoàn toàn áp chế đối thủ, làm cho Băng Hệ Thần Vương không ngừng rút lui về sau, phạm vi càng ngày càng nhỏ.

"Nên kết thúc rồi."

Một câu nói nhàn nhạt vang lên, sau một khắc, Phong Vân dùng linh hồn lực cường đại tụ lại toàn bộ huyết khí cùng thần lực của hấn.

Hóa thành một quyền duy nhất!

Ầm ầm!

Một quyền này khuấy động lên một luồng lực lượng kéo dài mệnh mông bất tận, trải dài tựa như sông sông ngân hà trong truyền thuyết vậy, nghiêng nghiêng chảy xuống, giáng xuống tai ương kiếp nạn diệt thế!"

Cho dù là Băng Hệ Thần Vương đại viên mãn cũng không thể chống lại một quyền này.

Một kích này đánh ra, băng thương bị nghiền nát dễ như trở bàn tay.

"Không! !"

Băng Hệ Thần Vương lộ vẻ mặt không cam lòng, cấp tốc lui lại.

Nhưng làm sao. . .

Lúc trước khi đối chiến, Phong Vân cố ý áp chế trong một phạm vi không lớn, giờ phút này thế yếu liền nổi bật đi ra.

Băng Hệ Thần Vương căn bản chạy không được bao xa.

Mà điều này, cũng quyết định thắng bại của trận chiến này!

"Phụt!"

Nắm đấm xông ngang tới, vô số lực lượng đáng sợ bùng bùng cuốn lên, trong nháy mắt phá nát thân thể Băng Hệ Thần Vương thành từng mảnh nhỏ, cứ như vậy mà hoàn toàn tiêu tan.

Tầng thứ mười ba, thông qua!

"Phù. . ."

Đứng trên sinh mệnh tinh cầu gần như sắp sụp đổ, Phong Vân nhẹ nhàng thở ra một ngụm khí, "Thần lực cũng sắp hao hết, xem ra đây chính là cực hạn chiến lực của ta bây giờ."

Cao hơn Thần Vương đại viên mãn một chút, nhưng chỉ là một chút ít.

Đương nhiên, Thần Vương đại viên mãn nơi này chỉ là loại phổ thông, nếu như có kỹ năng đặc thù hoặc đã dung hợp võ kỹ, vậy lại là chuyện khác.

"Tầng thứ mười bốn, thực lực của đối thủ đã xảy ra chất biến, có thể so với Thần Chủ sơ kỳ. . ."

Phong Vân lắc đầu, hẳn dù có tự tin đi nữa, cũng không có khả năng ở thời điểm hiện tại lại mạnh hơn được Thần Chủ, ngẫm lại vẫn nên quên đi.

Bên ngoài Hư Thiên cảnh.

Một đám Thần Vương đều ngơ ngác đứng đó, nội tâm đã bị vô tận rung động lấp đầy.

Phong Vân, vậy mà thật sự đã vượt qua tầng thứ mười ba!

Đó chính là đối thủ tương đương với Thần Vương cấp đại viên mãn đó!

Cái này, đáng sợ đến bực nào!

Phong Vân mới là Thượng Vị Thần kia mà!

Đương nhiên, nếu như là một Thượng Vị Thần đã tu hành ngàn vạn kỷ nguyên, làm được điều này, bọn họ mặc dù cũng sẽ chấn động, nhưng sẽ không nhiều cũng không kinh hãi đến thế.

Thế nhưng là Phong Vân từ khi bắt đầu tu hành đến bây giờ tính toán cẩn thận lại đều không đủ một ngàn năm, một hơi xông đến tầng thứ này, vậy hoàn toàn đã vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

Kỳ thật nếu như bọn họ biết Phong Vân tu hành đến bây giờ còn không đủ 100 năm, đoán chừng cũng bị dọa chết sững tại chỗ mất.

Sau đó.

Chúng Thần Vương nhìn thấy Phong Vân không tiếp tục đi xông tầng thứ mười bốn, trong lòng đều đồng loạt thở ra một hơi, còn tốt, còn tốt.

Nếu như Phong Vân thật sự xông qua tầng thứ mười bốn, bọn họ đoán chừng sẽ phát điên, bởi vì điều này đại biểu chiến lực của Phong Vân đã hoàn toàn nghiền ép bọn họ.

Nhưng dù chỉ với chiến lực mà Phong Vân biểu hiện ra trước đó, sợ là đã vượt qua đại bộ phận các vị Thần Vương ở đây.

U Vũ Thần Vương cùng Thiên Diễn Thần Vương bất ngờ cũng ở trong số đó.

Hai người nhìn nhau, đều nhìn thấy nụ cười khổ trên mặt đối phương, từng có lúc, bọn họ còn muốn thu Phong Vân làm đệ tử, nhưng lúc này mới qua vài chục năm, đối phương vậy mà đã vượt qua bọn họ!

Một bên khác, Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương cũng nhìn hồi lâu, nội tâm thầm thở dài, không biết đệ tử của sinh ra trong cùng một thời đại với Phong Vân là may mắn hay là bất hạnh. . .

Không thể nghi ngờ, sau khi những Thần Vương này lần lượt rời đi, tin tức Phong Vân xông qua Hư Thiên cảnh tầng thứ mười ba cũng theo đó mà truyền ra.

Cái này tự nhiên lại gây nên một đợt chấn động không nhỏ.

Một lần này, ngàn vạn ức thiên tài đã triệt để ngậm miệng, tất cả đều bị Phong Vân bỏ xa, những kẻ vẫn luôn xía xói bởi móc âm dương quái khí, ghen ghét, hiện tại đều ngậm miệng lại, không còn dám nhiều lời.

Phong Vân dùng thực lực tuyệt đối nói cho bọn hắn biết cái gì mới gọi là khí thế của đệ nhất thiên tài!

Mặc kệ ngoại giới âm âm sóng dậy, người trong cuộc Phong Vân lại không thèm để ý.

Đại sảnh trang viên.

Phong Vân nhìn số điểm tích lũy trong tài khoản của chính mình, phía trên hiện ra con số kinh người '8963000'.

"Xấp xỉ chín trăm vạn điểm tích lũy!" Hắn hít sâu một hơi, trên mặt không nén nổi sự kích động.

Chương 545: Siêu hạng phi thuyền vũ trụ!

Chương 545: Siêu hạng phi thuyền vũ trụ!

Xấp xỉ chín trăm vạn điểm tích lũy, con số này đối với Phong Vân của hiện tại mà nói, không thể nghi ngờ là một khoản cực lớn.

"Vốn dĩ không có nhiều như vậy, nhưng bởi vì ta có phúc lợi gấp 10 lần điểm tích lũy, cho nên mới nhận được nhiều điểm tích lũy như vậy."

Nếu như đổi lại là những võ giả khác, thu hoạch được điểm tích lũy đoán chừng cũng chỉ đến mấy trăm ngàn, căn bản không thể nào đạt tới hơn trăm vạn.

Trên thực tế, lúc trước sau khi tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ đưa phúc lợi gấp 10 lần điểm tích lũy này cho Phong Vân, cũng không nghĩ tới hẳn có thể trong 20 năm ngắn ngủi mà xông đến tầng này.

Tổng bộ cho rằng Phong Vân nhiều nhất cũng chỉ vượt được mấy tầng phía trước.

Nhưng nào ai nghĩ đến, vẫn chưa tới 20 năm thời gian, Phong Vân đã vượt đến tầng thứ mười ba.

Có thể nói, vượt Hư Thiên Cảnh thu hoạch được mấy trăm vạn điểm tích lũy giống Phong Vân vậy thật sự là trước nay chưa từng có ai làm được!

"Gần chín trăm vạn điểm tích lũy, rốt cục có thể mua thứ mà ta muốn rồi. . ."

Phong Vân trong đầu đầu tiên hiện ra chính là binh khí Thần Vương cấp và phi thuyền vũ trụ.

Hai thứ này là nhu yếu phẩm hần cần.

Phi thuyền vũ trụ thì không cần nói, chỉ cần có được phi thuyền vũ trụ của riêng mình, mới có thể tự do đi lại trong vũ trụ, dù là muốn đi tới những tinh cầu khác hay trở lại địa cầu, đều ắt không thể thiếu.

Mà binh khí cấp Thần Vương, thì có thể tăng thêm thủ đoạn ngăn địch của hần. dù sao hần không phải võ giả thuần luyện thể, phát triển toàn diện mọi mặt với hần mà nói mới là tốt nhất.

Nghĩ đến đây, Phong Vân lập tức ấn mở bảo khố của tổng bộ, đầu tiên ấn vào khu vực phi thuyền vũ trụ.

"Tít!"

Lập tức, bắn ra từng giao diện, mỗi một giao diện đều có treo từng chiếc từng chiếc phi thuyền vũ trụ, có loại đơn thuần tốc độ nhanh, có loại lực phòng ngự cao, có loại tinh xảo, có loại thô kệch. . .

Đủ loại màu sắc hình dạng, rục rĩ muôn màu.

Cho dù Phong Vân không phải lần đầu tiên nhìn, nhưng vẫn cảm thấy hoa mắt.

Không quá nhiều do dự, Phong Vân lập tức lựa chọn một cái phi thuyền trong số đó.

Đây là chiếc mà từ rất sớm trước đó hắn đã chọn được, chỉ là vì không đủ điểm tích lũy, cho nên chỉ đành gác lại.

《 Thiên Huy Tinh 》 : Do siêu hạng kim loại 'Bạch Tinh Đồng Mẫu' tạo thành, đường kính ước chừng 1000 mét, chính thể có hình tam giác, tinh xảo, màu trắng, ba góc đều vô cùng sắc bén kiên cố, thân tàu có phòng ngự trận pháp cùng công kích trận pháp do trận pháp đại sư khắc họa, đồng thời còn được trang bị ba cái "Diệt Tinh Pháo" .

【 Giá bán 】 : 300w điểm tích lũy.

"Thiên Huy Tinh, chính là mi rồi."

Phong Vân nhìn thấy chiếc Thiên Huy Tinh này còn chưa bị ai mua mất, trong lòng k

thâm thở ra một ngụm khí.

Đây là chiếc phi thuyền tốt nhất hắn chọn lựa ra được từ đông đảo các loại phi thuyền vũ trụ có giá cả ngang nhau.

Không chỉ có tốc độ nhanh, thân tàu cũng cực kỳ kiên cố.

Có thể tưởng tượng, một chiếc phi thuyền vũ trụ như vậy, nếu như gia tốc lên dù là một sinh mệnh tinh cầu, ở trước mặt nó cũng đều yếu ớt như đậu hũ, bị hung hăng phá nát.

Với lại, chiếc Thiên Huy Tinh này còn được trang bị ba cái Diệt Tinh Pháo, nếu như điều khiển bằng linh hồn lực của Phong Vân, 3 pháo tạt vào một điểm, uy lực đó dù cho là Thần Vương đại viên mãn cũng sẽ chết trong nháy mắt!

Đương nhiên, ngoại trừ Luyện Thể Thần Vương đại viên mãn.

Thân thể của bọn họ dù bị bắn trúng mấy phát Diệt Tinh Pháo căn bản không thành vấn đề, cũng tử như Phong Vân, trừ phi là trăm vạn Diệt Tinh Pháo đồng loạt bắn trúng hẳn, nếu không không thể xé rách thân thể hẳn.

"Duy nhất khuyết điểm chính là vấn đề dự trữ thần lực."

Phải biết, cái giá để sử dụng Diệt Tinh Pháo là cần tiêu hao thần lực, mà thần lực trân quý ra sao, căn bản không cần nhiều lời.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, thứ hẳn không bao giờ thiếu chính là thần lực!

Có thể nói, chiếc Thiên Huy Tinh này giống hệt như đo ni đóng giày cho hẳn vậy.

"Mua!"

Lúc này, không chút do dự, Phong Vân lựa chọn mua nó.

"Leng keng!"

Một tiếng nhắc nhở vang lên, trong tài khoản của Phong Vân trong nháy mắt ít đi 300w điểm tích lũy.

Cùng lúc đó, một tin tức bắn ra: Ngài mua sắm siêu hạng phi thuyền "Thiên Huy Tinh, xin chờ một chút, chúng ta sẽ đưa tới trong vòng ba ngày làm việc.

"Trong vòng ba ngày à."

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, tổng bộ Vũ Trụ Võ Giả Công Hội luôn luôn có hiệu suất nhanh nhất.

Sau đó, hắn ấn mở khu vực binh khí, trực tiếp kéo đến dãy binh khí cấp độ Thần Vương.

Lại là một mảnh lít nha lít nhít chữ viết và hình ảnh.

Cái này Phong Vân cũng đều chọn được từ sớm, đi vào liền trực tiếp chọn.

【 Tinh Linh Thần Kiếm 】 : kiếm binh cấp Thần Vương, rèn đúc từ kỹ nguyên tinh cát, giá bán 500w điểm tích lũy.

Kỹ nguyên tinh cát, thứ này vô cùng trân quý, một kỹ nguyên mới sinh ra một hạt tinh cát, muốn rèn đúc ra một thanh thần kiếm như vậy sợ là phải tốn ngàn vạn kỹ nguyên.

"Một kỹ nguyên mới sinh ra một hạt tinh cát, thật sự là. . ."

Loại tài liệu trân quý này Phong Vân lần đầu tiên nghe nói cũng vô cùng sợ hãi thán phục, vũ trụ quá mức mêm mông, đồ vật thiên kì bách quái gì cũng có, khiến hắn hiếu kỳ vô cùng.

Không quá chần chờ, Phong Vân lập tức tốn 500w điểm tích lũy, mua về chuỗi Tinh Linh Thần Kiếm này.

Mà điểm tích lũy của hắn cũng trong nháy mắt thấy đáy, chỉ còn lại có 963000 điểm tích lũy.

"Thật đắt tiền mà."

Phong Vân không khỏi chắt lưỡi, mới mua hai thứ đồ, gần chín trăm vạn điểm tích lũy lập tức chỉ còn lại có hơn 90 vạn.

Nhưng số tiêu hao này cũng đáng, hai món đồ này cầm ra bên ngoài, giá trị có thể còn cao gấp bội.

Tổng bộ bán cho bọn họ những thành viên nội bộ, đều là giá thấp nhất.

Sau đó, Phong Vân lại mua thêm một chút tu hành tài nguyên cùng các hệ "Thuộc tính trái cây", cùng các hệ Hạ Vị Thần Cách trong bảo khố....

Những thứ này không phải cho hắn dùng, mà là đưa đến Địa Cầu cho mấy người viện trưởng bọn họ dùng.

"Những tư nguyên này cộng thêm thuộc tính trái cây, hẳn là có thể giúp mấy người viện trưởng tăng lên tới Thánh cấp, sau đó bọn họ lại luyện hóa Hạ Vị Thần Cách, thành Hạ Vị Thần. . ."

Cứ như vậy, tuổi thọ của mấy người viện trưởng liền không đáng lo ngại, bất tử bất diệt.

Đây là phương pháp tốt nhất mà Phong Vân nghĩ đến.

Dù sao với tư chất của mấy người viện trưởng dựa vào chính mình tu hành đột phá, đoán chừng cả đời này đều khó có khả năng đạt tới Hạ Vị Thần.

Những tư nguyên này nhìn như rất nhiều, nhưng kỳ thật một chút cũng không đắt, một loạt mua về, còn chưa hết 10 vạn điểm tích lũy, cũng chỉ tốn chừng sáu bảy vạn mà thôi.

So sánh với binh khí cùng phi thuyền vũ trụ của hắn, quả thực là chín trâu mất một sợi lông!

Mua sắm xong, phong lập tức đóng giao diện, đi vào phòng tu hành, bắt đầu lĩnh hội 《 Sát Lục Bí Điển 》 cùng 《 Hủy Diệt Bí Điển 》

Hai quyển bí điển này hắn đã lĩnh ngộ nhiều năm, sơ kỳ tiến độ còn tạm được, nhưng đến khi lĩnh hội đến 10% sau liền bắt đầu chậm lại.

Hắn cũng lên mạng tìm hiểu qua, biết được đây là hiện tượng bình thường.

Sát Lục pháp tắc cùng Hủy Diệt pháp tắc, chỉ có trên chiến trường tăng lên mới là nhanh nhất, chỉ dựa vào tu hành bình thường, hiệu quả quá mức bé nhỏ.

"Chiến trường à."

Phong Vân hơi nheo mắt.

Đừng thấy tổng bộ Võ Giả Công Hội vũ trụ rất yên ổn an toàn, nhưng ở khu vực biên cương vũ trụ, nơi đó từng giây phút đều đang nổ ra những cuộc đại chiến cực kỳ thảm khốc.

Đều là chiến đấu giữa Nhân tộc cùng các dị tộc! Vừa máu tanh vừa tàn khốc!

Chương 546: Văn minh Mặc Viêm đế quốc!

Chương 546: Văn minh Mặc Viêm đế quốc!

"Chiến trường, ta nhớ được tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ có quy định, mỗi thành viên thường cách một đoạn thời gian, đều phải hoàn thành nhiệm vụ chiến trường nhất định. . ."

Phong Vân lâm bầm trong lòng. Mà những thiên tài này, một khi đạt tới Thượng Vị Thần, cũng cần phải tuân theo quy định này.

Cực kỳ hiển nhiên, đây là vì bồi dưỡng thành viên, chỉ có trải quá kinh lịch máu lửa tẩy luyện, mới có thể nhanh chóng trưởng thành được.

Đương nhiên, làm như vậy có chút cấp tiến, nhất định sẽ có lượng lớn thương vong.

Nhưng cũng có thể nhanh chóng tạo ra được số lượng cường giả lớn mạnh.

Có thể nói, những thiên tài như Phong Vân sở dĩ có thể an nhàn tu hành như thế, đều là bởi vì có những cường giả kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên cùng dị tộc chiến đấu, vì bọn Phong Vân tạo ra hoàn cảnh tu hành bình thường.

Mà khi Phong Vân đạt đến cấp độ Thượng Vị Thần, liền đại biểu hắn đã thoát ly khỏi vòng bảo hộ, đoạn đường sau này, cần chính bản thân hắn đi

tranh.

"Đoán chừng sau đó không lâu, bưu kiện của tổng bộ sẽ phát đến nơi này của ta." Nói như vậy, vì cân nhắc khả năng sinh tồn, tổng bộ sẽ để cho nhóm thiên tài đạt tới Thượng Vị Thần đại viên mãn mới đưa bọn họ đi chiến trường.

Nhưng Phong Vân đoán chừng là ngoại lệ, không có cách nào khác, chiến lực của hắn quá mạnh, đã so được với Thượng Vị Thần đại viên mãn rồi.

Loại tình huống này, tự nhiên là muốn đ ể Phong Vân đi chiến trường sớm. "Đi thì đi thôi, vừa vặn ta cũng muốn tu hành 《 Sát Lục Bí Điển 》 cùng 《 Hủy Diệt Bí Điển 》 , chiến trường chính là nơi thích hợp cho ta."

So sánh với thời gian ở tổng bộ vô ưu vô lự tu hành, Phong Vân vẫn ưa thích chiến trường hơn, chỉ có ở nơi đó, hắn có thể đạt được đầy đủ lịch duyệt cùng thí luyện.

Với lại, đối với những dị tộc kia, Phong Vân cũng rất tò mò.

"Không biết có thể chiếu hình ra cái gì." Cho tới nay, hắn chỉ hình chiếu nhân loại mà thôi, ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng là một lựa chọn không tệ. Phong Vân vừa nghĩ, một bên tiến vào trạng thái lĩnh hội. . . . Thời gian ba ngày thoáng một cái đã qua.

Trong lúc này, phi thuyền, vũ khí, tài nguyên của Phong Vân đều theo thứ tự được đưa tới.

Trong kho hàng.

Phong Vân đứng ở trước mặt một chiếc phi thuyền vũ trụ không lồ hình tam giác.

Chỉ thấy chiếc phi thuyền này toàn thân lóe ra ánh sáng nhạt màu trắng bạc, không có Vô Cầu, thân tàu hiện lên trập văn huyền diệu đan xen, mỗi một bút mỗi một vạch đều lộ ra một loại ý vị siêu phàm.

"Thiên Huy Tinh Hào, quả nhiên không có khiến ta thất vọng!"

Chỉ là vẻ bề ngoài này, đã khiến cho Phong Vân rất hài lòng.

Lập tức, hắn tiến hành nhận chủ, để trí năng sinh mệnh của chiếc phi thuyền này chỉ khóa lại một mình hắn.

Như vậy, Phong Vân có thể dựa vào tinh thần niệm lực viễn trình điều khiển Thiên Huy Tinh Hào này, thật thuận tiện!

Bất quá cái này cũng yêu cầu tinh thần niệm lực rất cao, người bình thường không cách nào thao tác được.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, tự nhiên lại cực kỳ đơn giản.

"Cửa máy mở ra."

Phong Vân đứng ở bên ngoài, một cái ý niệm đi qua, lập tức cửa khoang phi thuyền mở ra, hắn nhẹ nhàng lóe lên, tiến vào không gian bên trong.

Bên trong cùng với những phi thuyền khác không có gì khác nhau quá nhiều, khác nhau duy nhất là phi thuyền không gian của Phong Vân bị hắn cải tạo lại trở nên rất có phong cách gian phòng ở Địa Cầu, giống như trên trang viên Huyền Cực Sơn vậy.

Không có cách nào, hắn là người nhớ tình bạn cũ mà.

"Chủ nhân, Thiên Huy Tinh Hào vì ngài phục vụ, ta là trí năng quang não của Thiên Huy Tinh Hào, người có thể gọi ta tiểu Quang, xin chỉ giáo nhiều."

"Xin chào, tiểu Quang."

Phong Vân chào hỏi.

Từ giờ trở đi, tiểu Quang này sẽ làm bạn với hấn một đoạn thời gian rất dài.

Thậm chí về sau chờ Phong Vân càng thêm cường đại, có thể lựa chọn đem Thiên Huy Tinh Hào thăng cấp, hoàn toàn không cần thay đổi.

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi phi thuyền, hấn chuẩn bị đi tổng bộ Sự Vật Điện một chuyến.

Sự Vật Điện, tổng quản những công việc lớn nhỏ trong tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, bao quát việc sinh hoạt tu hành các loại, có thể nói rất là quan trọng.

Khi Phong Vân đi vào Sự Vật Điện, điện chủ Sự Vật Điện sau khi biết được, lập tức tự mình chạy đến tiếp đãi.

Phong Vân bây giờ danh tiếng vang xa, dù cho là điện chủ Sự Vật Điện cũng muốn đến nịnh bợ.

Bọn họ đều nhất trí cho rằng, Phong Vân chỉ cần không vãn lạc, tương lai thành tựu Thần Chủ là chuyện ván đã đóng thuyền.

Mà mỗi một vị Thần Chủ đều là cao tầng tuyệt đối của Công Hội Vũ Võ Giả Trụ!

"Phong Vân các hạ, người hãy đưa bưu kiện ta xem qua."

Điện chủ Sự Vật Điện là một lão nhân mặc thanh y, nhìn xem cực kỳ bình thường, bất quá ở dưới cảm giác của Phong Vân, cảnh giới của lão nhân này là Thần Vương đại viên mãn.

Ngẫm lại cũng không có gì lạ, Sự Vật Điện dù sao cũng là tổng quản công việc lớn nhỏ trọng yếu, có một Thần Vương đại viên mãn tọa trấn là cực kỳ bình thường.

"Nhu thế nào, có thể để cho Địa Cầu trở thành lãnh địa tư nhân của ta không?"

Phong Vân nhìn vị điện chủ Sự Vật Điện này nói.

Hắn không chỉ là muốn xin trở lại địa cầu mà thôi, mà còn muốn xếp Địa Cầu vào dưới trướng của hắn nữa.

Dù sao chỉ có như vậy, Phong Vân mới có thể yên tâm.

Bằng không mà nói, vạn nhất ngày nào đó một tên cường giả không biết ở đâu giáng lâm xuống, đem Địa Cầu biến thành lãnh địa phụ thuộc của mình, vậy liền hỏng bét.

Mặc dù tỉ lệ phát sinh rất thấp, nhưng Phong Vân cũng không muốn mạo hiểm.

"Đương nhiên là không có vấn đề, chỉ là Địa Cầu thuộc về hệ ngân hà, mà hệ ngân hà thì lại thuộc về Ma Cương vực của Văn minh Mặc Viêm đế quốc, Phong Vân các hạ ngươi cần hướng Mặc Viêm đế quốc cho biết một tiếng, đương nhiên, việc này chúng ta cũng có thể làm thay."

Điện chủ Sự Vật Điện nói ra.

Mặc Viêm đế quốc, là cao đẳng văn minh dưới trướng tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, nó có hai vị quốc chủ thống lĩnh, đều là Thần Vương đại viên mãn.

Những tin tức này Phong Vân tự nhiên đã sớm thăm tra qua.

"Vậy là tốt rồi, người giúp ta thông báo cho quốc chủ Mặc Viêm đế quốc một chút, nói ta gần đây sẽ đi qua, thương lượng việc này."

Phong Vân mở miệng nói.

"Tốt." Điện chủ Sự Vật Điện gật gật đầu.

Cứ như vậy, mấy ngày sau, Phong Vân ngồi "Thiên Huy Tinh Hào " rời khỏi tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, thiết lập lộ tuyến, hướng về Mặc Viêm đế quốc chủ tinh mà đi.

Thiên tài cùng thời kỳ, như bọn Vân Dịch cùng Thì Thiên, biết được tin tức Phong Vân rời đi, từng người không khỏi trầm mặc.

Lấy thời gian tu hành của bọn họ, nhanh nhất cũng phải trăm năm sau mới có thể đạt tới Thượng Vị Thần, từ đó tự do xuất nhập tổng bộ.

Mà Phong Vân, đã dẫn trước bọn họ quá nhiều rồi.

"Ta sẽ không nhận thua!"

Vân Dịch mặc dù từ bỏ ý nghĩ cùng Phong Vân tranh phong, nhưng ý nghĩ đuổi theo cho tới bây giờ không có dừng lại, vô cùng kiên định.

Không Gian Thần Vương nhìn một màn này, trong lòng than nhẹ, Phong Vân lần này đi, như Tiềm Long xuất uyên, cùng những thiên tài này chênh lệch chỉ sợ sẽ càng kéo càng lớn.

Bất quá hẳn không nói thêm cái gì đối với Vân Dịch, có đôi khi, có một tưởng niệm lại là chuyện tốt.

Mặc Viêm đế quốc chủ tinh, Mặc Viêm Tinh.

Một hòn đảo chói lọi vô cùng, do vô số thủy tinh cấu thành.

Chỗ trung ương nhất, một tòa cung điện cao tới hơn vạn km Thủy Tinh, ở dưới quang huy của mặt trời, lóe ra sắc thái sáng chói cực hạn, mỹ lệ làm cho lòng người tan nát.

Mà tại bên trong điện, có một cái bàn tròn to lớn, đường kính vượt qua ngàn mét, xung quanh lại có ba tấm vương tọa to lớn.

Lúc này trên mỗi vương tọa đều ngồi một người.

Chính là hai vị quốc chủ của Mặc Viêm đế quốc, cùng giám sát sứ đến từ tổng bộ.

Chương 547: Ôm đùi hai vị quốc chủ!

Chương 547: Ôm đùi hai vị quốc chủ!

"Vừa mới nhận được tin tức đến từ tổng bộ, Phong Vân các hạ muốn cùng hai vị quốc chủ thương lượng, muốn đem Địa Cầu biến thành lãnh địa tư nhân của mình, ý hai vị như thế nào?"

Giám sát sứ của tổng bộ đã đến từ sớm mở miệng nói.

Hắn là một trung niên nhân ôn hòa, mặc áo bào tinh mỹ màu tím, phía trên khắc rõ tiêu chí tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Dạng giám sát sứ này, mỗi tổng bộ Vũ Trụ Võ Giả Công Hội đều sẽ có, đương nhiên, bình thường chỉ có mới phái đi giám sát sứ.

Dù sao văn minh cao cấp có Thần Vương tọa trấn, nếu như không thiết lập giám sát sứ mà nói, thời gian ngắn vẫn được, nhưng ngàn năm vạn năm, cũng rất dễ dàng sinh ra các loại vấn đề khác.

Lúc này, liền cần giám sát sứ ra mặt.

"Phong Vân các hạ? Là đệ nhất tư cách chiến, tuyệt thế thiên tài trong ngàn vạn ức năm mới có một người sao?"

Hai vị quốc chủ bỗng nhiên nghe được danh tự của Phong Vân, có chút không dám tin tưởng nói.

Hai vị này quốc chủ là song bào thai, cơ hồ giống nhau, đều có bộ lông màu vàng óng như mặt trời sáng chói, lại đều là Thần Vương.

"Tự nhiên là vậy, tổng bộ chỉ có một người tên là Phong Vân, các người nói sao?" Giám sát sứ nói ra.

"Nếu là Phong Vân các hạ yêu cầu, chúng ta tự nhiên không có chút dị nghị nào."

Hai vị quốc chủ cơ hồ không có chút gì do dự.

Mặc dù Phong Vân chỉ mới là Thượng Vị Thần, nhưng vô luận là địa vị, hay là tiềm năng, đều không phải là người mà hai người bọn họ có thể so sánh.

Với lại, lui một bước nói, chiến lực của Phong Vân so với bọn họ cũng không chút thua kém.

Một bên là hai Thần Vương tiềm lực đã hao hết, còn bên kia là cái thể thiên tài như mặt trời ban trưa, ai cao ai thấp, một mắt cũng có thể nhìn ra.

"Bất quá, mạo muội hỏi một câu, Phong Vân các hạ sao phải chọn Địa Cầu kia, đây chỉ là một tinh cầu cấp thấp cực kỳ vắng vẻ mà thôi "

Hai vị quốc chủ hiếu kỳ nói.

Giám sát sứ nghiêng thoát một chút, "Các người chẳng lẽ không biết Phong Vân các hạ là đến từ cái Địa Cầu này sao?"

Cái gì?

Hai vị quốc chủ nghe vậy, thần sắc kinh hãi, bọn họ còn là lần đầu tiên nghe nói đến việc này.

"Phong Vân các hạ vậy mà đến từ Địa Cầu, cái này, cái này. . ."

Hai vị quốc chủ con mắt tròn vo, biểu lộ không thể tưởng tượng nổi.

Dựa theo cái này mà nói, Phong Vân chính là thiên tài xuất thân từ Mặc Viêm đế quốc bọn họ!

Dù sao Địa Cầu, thậm chí hệ ngân hà, nguyên bản đều thuộc về Mặc Viêm đế quốc.

Nghĩ đến đây, hai vị quốc chủ liếc nhau, đều nhìn thấy kinh hỉ trong mắt nhau.

Vị Phong Vân các hạ này có được địa vị như vậy, còn đặc biệt trở về chiếu cố Địa Cầu, đủ để thấy đối phương là một người nhớ tình xưa nghĩa cũ.

Nếu như bọn họ đem Địa Cầu đưa cho đối phương, tất nhiên có thể thừa cơ hội này kết giao với đối phương!

Dùng một cái Địa Cầu nho nhỏ, đổi lấy quan hệ tốt với một thiên tài tương lai không vẫn lạc tất nhiên có thể thành tựu Thần Chủ, đồ đàn cũng biết nên làm như thế nào!

Nghĩ đến đây, hai vị quốc chủ lập tức nói: "Không biết Phong Vân các hạ lúc nào đến, chúng ta sẽ chuẩn bị sớm."

"Nhanh đi, ngay tại mấy ngày nay." Giám sát sứ nói.

"Vậy chúng ta lập tức đi chuẩn bị."

Hai vị quốc chủ không dám trễ nãi, lập tức đứng dậy đi ra ngoài.

Chỉ để lại giám sát sứ một mặt mòng bức.

Hai cái này lão già này, lúc nào lại tích cực như vậy.

Sau bốn ngày.

Mặc Viêm Tinh.

Hai vị quốc chủ truyền đạt mệnh lệnh, cấm chỉ có người lớn tiếng ồn ào, cấm chỉ đánh nhau chém giết, cấm chỉ có bất kỳ võ giả phi hành.

Kẻ vi phạm, giết không luận tội!

Mệnh lệnh này vừa ra, có thể nói là một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng.

Rất nhiều võ giả đều cực kỳ phẫn uất, những quy định này đối bọn hắn mà nói không thể nghi ngờ là quá hà khắc, có lẽ nói, đơn giản là không có đạo lý rồi.

Bên trong Mục Viêm Thành.

Nơi này tụ tập rất nhiều võ giả, đều là hai vị quốc chủ sau khi ra lệnh còn sót lại trong thành, thông qua loại bỏ sau đó mới có thể cho đi.

"Su phó, chúng ta muốn chờ tới khi nào, Mặc Viêm đế quốc đến tột cùng là làm cái gì, đột nhiên lập tức trở nên nghiêm ngặt như thế."

Một thiếu nữ mặc chiến giáp thấp giọng nói, ở bên người nàng là một người mặc y phục màu trắng đang đứng.

"Chậm rãi chờ đi, bằng vào kinh nghiệm qua lại của ta, đoán chừng là có đại nhân vật đến, bằng không thì Mặc Viêm đế quốc sẽ không giới nghiêm như thế."

Đại nhân vật?

Chiến giáp thiếu nữ trong lòng nghi hoặc, đến cùng là đại nhân vật như thế nào, ngay cả Mặc Viêm đế quốc cũng thận trọng đối đãi như thế, thậm chí không tiếc đả tặc tội đại bộ phận võ giả bên trên tinh cầu.

Từ bên trong đại điện trung ương Viêm Thành, bay ra một đoàn người mặc Kim Y, mỗi người đều có khí tức Thượng Vị Thần.

"Mau nhìn! Là Kim Y thị vệ!"

"Đây chính là bộ đội chuyên môn của hai vị quốc chủ Mặc Viêm đế quốc, địa vị cực cao, chỉ phục vụ dưới mệnh lệnh của hai vị quốc chủ."

"Nhiều Kim Y thị vệ như vậy ra ngoài làm gì?"

Phía dưới những võ giả kia đều kinh ngạc vạn phần, nhưng lại không dám nói chuyện lớn tiếng, bởi vì nếu vi phạm quy định, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Ngay lúc này.

Từ trên bầu trời xa xa bay tới một chiếc phi thuyền hình tam giác, toàn thân màu trắng bạc.

"Su phó người nhìn, phi thuyền thật xinh đẹp!"

Chiến giáp thiếu nữ lúc trước con mắt lóe sáng lên, thấp giọng hô.

Còn lão nhân bên cạnh sắc mặt lại cực kỳ ngưng trọng, "Đây là, siêu hạng phi thuyền của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ!"

Loại phi thuyền này, bình thường chỉ có đại nhân vật đến từ tổng bộ mới có tư cách ngồi.

Lúc này.

Cửa máy mở ra, một thanh niên tuấn mỹ mặc chiến y màu đen từ đó đi ra.

Mấy trăm tên Kim Y thị vệ kia lập tức đồng loạt bay tới, vô cùng cung kính hành lễ nói: "Tham kiến Phong Vân điện hạ!"

Giữa không trung, Phong Vân khẽ gật đầu, theo mấy trăm Kim Y thị vệ tiền hô hậu ủng, hướng cung điện mà đi.

Mà tại cửa cung điện, hai vị quốc chủ đã sớm đứng chờ, nhìn thấy Phong Vân, vô cùng nhiệt tình, đều cười thành hoa.

"Lão thiên! Đó là ai, không chỉ để Kim Y thị vệ cung kính như thế, còn để cho tư thái hai vị quốc chủ hạ thấp như vậy!"

"Không thể tưởng tượng nổi, ta có thể xem thấu, thanh niên tuấn mỹ kia chỉ là một Thượng Vị Thần sơ kỳ mà thôi."

Phía dưới đám võ giả không dám lớn tiếng ồn ào, chỉ dám truyền âm lẫn nhau, phát tiết nội tâm rung động.

Kim Y thị vệ cùng hai vị quốc chủ cao cao tại thượng, ở trước mặt thanh niên tuấn mỹ kia, tư thái muốn thấp bao nhiêu liền thấp bấy nhiêu, đơn giản là để bọn hắn không thể tin được.

"Su phó, điện hạ này rốt cuộc là ai, địa vị giống như rất cao?"

Thiếu nữ mặc chiến giáp kia nghi ngờ nói.

"Đây là điện hạ tới từ tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, là tổng bộ từ bên trong vũ trụ minh mông tuyển chọn ra thiên tài cực kỳ nổi trội, so với người mạnh hơn vô số lần."

Đề hai vị quốc chủ nhiệt tình như vậy, sợ là tiềm lực đáng sợ hơn rất nhiều, tương lai hẳn là có thiên phú thành tựu Thần Chủ.

"Thiên phú Thành tựu Thần Chủ! ?"

Chiến giáp thiếu nữ toàn thân run lên, không dám tin tưởng vào lỗ tai mình nữa!

Người thanh niên kia, thoát nhìn so với nàng cũng không hơn mấy tuổi!

Chương 548: Bức Vương, trở về!

Chương 548: Bức Vương, trở về!

Trong chủ điện.

Bàn tròn kia tăng thêm vương tọa thứ tư, Phong Vân giờ phút này đang ngồi ngay ngắn ở phía trên.

Mà đối diện hẳn, chính là hai vị quốc chủ Mặc Viêm đế quốc, cùng tổng bộ giám sát sứ.

"Phong Vân các hạ, xin chào, tự giới thiệu mình một chút, ta là tới từ tổng bộ Đồ Liệt."

Giám sát sứ nhẹ nhàng thi lễ nói.

"Đồ Liệt, xin chào." Phong Vân khẽ gật đầu đáp lễ.

"Phong Vân các hạ, người nhìn người còn tự thân đi một chuyến, loại chuyện nhỏ nhất này trực tiếp gửi thư thông báo chúng ta là được, cần gì tự mình đến.

Hai vị quốc chủ thái độ rất nhiệt tình, làm Phong Vân có chút không thích ứng kịp.

Bên cạnh giám sát sứ trong lòng cũng là một trận khinh bỉ, dù sao cũng là hai vị Thần Vương, thống lĩnh mấy chục vạn tinh cầu sinh mệnh, hiện tại thế mà lại "Liêm chó" .

Bất quá cũng rất bình thường, Phong Vân các hạ trước mắt tương lai chỉ cần không vãn lạc, thành tựu Thần Chủ là tất nhiên, thậm chí truyền ngôn hấn còn có tiềm chất tấn thăng 'Chúa tể'.

Đây quả thực là không cách nào tưởng tượng nổi.

Cho nên nói, hiện tại Phong Vân đôi hai vị quốc chủ mà nói, quả thực là một cái “đùi” đáng được ôm !

Nghĩ tới đây, giám sát sứ cũng có chút cảm giác muốn ôm “đùi”, bất quá da mặt hấn mỏng, thực sự là không làm được.

"Phong Vân các hạ, ngươi đã tự mình đi một chuyến, chúng ta tự nhiên cũng không thể không có chút biểu thị nào, như vậy đi, không riêng Địa Cầu, chúng ta đem toàn bộ hệ ngân hà cho ngươi."

Hai vị quốc chủ hiển nhiên sớm đã âm thầm thương lượng xong, lúc này bất quá là thuận thế nói ra mà thôi.

"Như thế, liền từ chối thì bất kính, Phong Vân nhận hai vị một cái nhân tình, ngày sau tất báo." Phong Vân không có giả mồm, trực tiếp lựa chọn tiếp nhận.

Hấn tự nhiên cũng nhìn ra dụng tâm của hai vị quốc chủ, trong lòng cũng không thêm để ý, dù sao với hấn mà nói cũng không có tổn thất gì.

"Khách khí khách khí."

Hai vị quốc chủ chờ liền là câu nói này, lập tức con mắt vui vẻ cũng nheo lại.

Thế là hết thầy liền thuận lý thành chương.

Có hai vị quốc chủ cho phép, chương trình chuyển nhượng dĩ nhiên hoàn thành.

Không tới thời gian một phút, các loại thủ tục chứng minh đều đã làm tốt.

Mà hệ ngân hà, cũng kể từ hôm nay, trở thành lãnh địa tư nhân của Phong Vân.

Bên ngoài cung điện.

Hai vị quốc chủ cùng giám sát sứ đứng ở bên ngoài, hướng phía Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, "Phong Vân các hạ, thuận buồm xuôi gió, có thời gian còn xin nhất định tới."

"Vâng, xin từ biệt."

Phong Vân gật gật đầu, lập tức đi vào trong phi thuyền, phóng lên tận trời, xuyên qua tầng khí quyển, tiến vào bên trong vũ trụ mênh mông, hướng ngân hà hệ bay đi.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, hai vị quốc chủ tâm tình đặc ý.

Ôm vào một cái “đùi” lớn, có thể không vui sao.

"Truyền lệnh xuống, cấm lệnh giải trừ, hết thủy khôi phục như lúc ban đầu."

Hai vị quốc chủ lúc này gọi Kim Y thị vệ, truyền ra mệnh lệnh.

Kim Y thị vệ cung kính nói, sau đó chậm rãi lui xuống đi.

Vốn cấm lệnh này là vì hoan nghênh Phong Vân mới ban bố, bây giờ Phong Vân rời đi, tự nhiên không cần giữ lại nữa.

Hệ ngân hà, Phong Vân đi mất một tuần lễ mới tới đây được.

Từ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ đến Mặc Viêm đế quốc cũng chỉ cần thời gian ba bốn ngày, nhưng quay về hệ ngân hà, lại trọn vẹn hao phí thời gian một tuần lễ.

Đây là phi thuyền vũ trụ siêu hạng, tốc độ phi hành tối cao đạt tới con số 80 lần tốc độ ánh sáng.

Tốc độ như thế, cũng phải tốn bảy ngày thời gian mới có thể đến được hệ ngân hà, có thể nghĩ nơi đây có bao nhiêu vắng vẻ.

"Đến nơi đây, nồng độ nguyên khí trong vũ trụ rõ ràng giảm xuống rất nhiều. . ."

Linh hồn lực Phong Vân nhô ra ngoài phi thuyền, cảm giác lưu động nguyên khí xung quanh, cùng địa phương khác hoàn toàn không thể so sánh.

Ở dưới dạng hoàn cảnh này, không chỉ tốc độ tu luyện chậm đi, thiên tài sinh ra cũng kém xa tít tắp so với những cương vực tinh hệ khác.

Đáng tiếc lấy năng lực của Phong Vân bây giờ, còn không cách nào làm được chuyện "Cải thiên hoán địa" .

Muốn cải tạo tinh cầu, ít nhất cũng phải chờ hấn đạt tới cấp độ Thần Vương lại nói tiếp.

"Đi về trước đi."

Phong Vân lắc đầu, đem chuyện này quên sạch sành sanh, không cần nhắc nữa.

Hắn lập tức điều khiển Thiên Huy Tinh Hào tiến hành không gian vọt, một giây sau đó, trực tiếp xuyên qua trùng điệp tinh vực, đi vào bên trong Thái Dương Hệ.

Nhìn tinh cầu màu xanh lam vô cùng mỹ lệ trước mắt này, hai mắt Phong Vân nở rộ thần quang, trên mặt lộ ra vẻ kích động.

"Rốt cục, đã trở về!"

Thật giống như người phiêu bạt bên ngoài lâu năm trở lại quê hương vậy, vô luận ở bên ngoài phong cảnh như thế nào, nhưng ở sâu trong nội tâm vẫn hoài niệm lấy cố hương.

(Cũng như Lý Bạch đã nói: “ Cử đầu vọng minh nguyệt. Đê đầu tư cố hương.”)

Đối với Phong Vân mà nói, Địa Cầu cũng là cố hương của hắn.

Huống chi ở đây còn có thân nhân cực kỳ trọng yếu của hắn.

"Ta đã về rồi."

Phong Vân hít sâu một hơi, bình phục tâm tình, lúc này thao túng Thiên Huy Tinh Hào bay về phía Địa Cầu.

"Oanh!"

Hắn trực tiếp phá vỡ tầng khí quyển, hàng lâm xuống.

Mặc dù Phong Vân không có phát ra chút khí tức nào, nhưng phi thuyền kia của hắn quá khổng lồ, tăng thêm việc phá vỡ tầng khí quyển động tĩnh cũng không nhỏ, ngũ đại Thần tộc là nhóm cường giả đầu tiên phát hiện ra.

"Tốt, phi thuyền thật khí phái!"

"Phi thuyền quy mô như thế, so với hội trường Công Hội Võ Giả còn có khí thế hơn, sợ là người tới không đơn giản."

"Địa cầu chúng ta ở vào khu vực xa xôi, căn bản không có cường giả từ ngoài vũ trụ đến, lần này là làm sao?"

Cử đại tộc trưởng một bên cảm thán phi thuyền khí phái, một bên nghi hoặc vô cùng.

Cái nơi nghèo nàn này của bọn họ, căn bản là không có gì để cường giả vũ trụ giáng lâm.

"Bất kể nói thế nào, vẫn là phải đi báỉ kiến, không thể đắc tội, bằng không thì chúng ta tất sẽ có tai hoạ ngập đầu."

Cử đại tộc trưởng lúc này bay qua, đang chuẩn bị ở xa xa báỉ kiến, bỗng nhiên một thanh âm truyền vào lỗ tai bọn họ.

"Chín vị, vài chục năm không thấy, còn mạnh khỏe chứ."

"Hả?"

Chín vị tộc trưởng đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó kịp phản ứng, thanh âm này, chẳng lẽ. . . Bọn họ bỗng nhiên ngẩng đầu, liền trông thấy một đạo thân ảnh thon dài trong phi thuyền đi ra. Cái thân hình kia, khuôn mặt kia, bọn họ đơn giản không thể quen thuộc hơn được.

"Phong, Phong Vân! ?"

Chín vị tộc trưởng lấp ba lấp bấp nói, có chút không thể tin được con mắt của chính mình nữa.

"Là ta, ta đã trở về."

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Cái này, ngươi, ngươi làm sao trở về, không phải hội trưởng Công Hội Võ Giả nói, chỉ tới khi đạt tới Thượng Vị Thần mới có thể trở về hay sao?"

Tộc trưởng Kim Thần tộc khó hiểu nói.

"Rất đơn giản, ta đã đạt tới Thượng Vị Thần."

"Ai, đạt tới Thượng Vị. . . Cái gì! ? Ngươi nói. . . Ngươi đạt tới, Thượng Vị Thần! ?"

Chín vị tộc trưởng lúc đầu còn không có phản ứng kịp, sau đó từng cái thân thể chấn động mãnh liệt, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Phong Vân, giống như là nhìn thấy đồ vật kinh khủng nhất thiên hạ vậy.

"Vâng, may mắn đột phá."

Bắt đầu, lại là hương vị quen thuộc, lại là Bức Vương quen thuộc!

Chín vị tộc trưởng nhìn nhau không nói gì, bọn họ đã không biết nói cái gì cho phải rồi. Không may mắn thì ngươi sẽ chết sao? Sao lúc nào ngươi cũng may mắn vậy?.

Chương 549: Thần Vương cấp Huyền Đạo thiên phú!

Chương 549: Thần Vương cấp Huyền Đạo thiên phú!

Phong Vân trở lại Địa Cầu, không thể ngờ là chuyện cực kì trọng đại.

Nhưng người biết hắn trở về cũng chỉ có tộc trưởng và các cao tầng của chín đại Thần tộc.

"Quá, quá kinh khủng, vừa mới qua mười mấy năm, cái này, cái này Thượng Vị Thần?"

Tộc trưởng Kim Thần tộc lấp bắp nói, bị Phong Vân hù đến không nói thành câu.

"So với hội trưởng Võ Giả Công Hội còn mạnh hơn, thật sự là, không thể tưởng tượng nổi!"

Chín vị tộc trưởng mặc dù biết Phong Vân vẫn luôn biến thái, nhưng không nghĩ tới, hắn sẽ biến thái như vậy!

Mọi người đều biết, tu vi sau khi đến Thần cấp sẽ càng ngày càng khó tăng lên, mỗi khi tăng lên một bước nhỏ đều phải tiêu tốn rất nhiều thời gian, động một chút đã là ngàn vạn năm.

Nhưng những thứ này lại hoàn toàn không thể hiện ra trên người Phong Vân.

Thế nhưng tốc độ tu hành của hắn vẫn là kinh người mà đáng sợ như vậy, phảng phất chỉ đơn giản như ăn cơm uống nước, căn bản không có độ khó!

"May mắn hội trưởng Võ Giả Công Hội đã rời khỏi Địa Cầu, bằng không khi hắn nhìn thấy Phong Vân, sợ là sẽ bị đả kích đến mức tự bế."

Chín vị tộc trưởng cảm khái nói.

Nhưng bọn họ đâu biết, hội trưởng Võ Giả Công Hội địa cầu đã sớm biết thành tích kinh khủng của Phong Vân tại tổng bộ, hiện tại đã rơi vào chấn động cực sâu.

Nhưng cũng nhờ vậy mà hội trưởng cũng thu hoạch được chỗ tốt to lớn, dù sao Phong Vân là do hắn một tay tìm ra, tổng bộ đặc biệt vì đó mà ngợi khen hắn, điều hắn tới văn minh khác.

Mà Địa Cầu bên này, vốn dĩ tổng bộ định phái Trung Vị Thần mới đến, nhưng bởi vì Phong Vân đem Địa Cầu, thậm chí toàn bộ hệ ngân hà tính vào lãnh địa tư nhân, tổng bộ cũng không phái người tới nữa.

Giờ khắc này.

Phong Vân đã trở lại trong biệt thự tại Tinh Diệu cứ địa, nhìn thấy viện trưởng cùng mấy đứa nhỏ.

Mười mấy năm trôi qua, mấy nhóc con sớm đã trưởng thành.

Đáng tiếc, bởi vì bọn hắn không có thuộc tính thiên phú, tu hành có rất ít hiệu quả, chỉ mới khó khăn đạt tới cấp độ võ giả mà thôi.

Chuyện này từng một lần khiến các cường giả chín đại Thần tộc âm thầm bảo hộ bọn họ cảm khái không thôi, mấy người này sinh ra một tuyệt

đại nhân vật như Phong Vân vậy, nhưng trái lại bọn họ lại chỉ có tư chất bình thường phổ thông.

Trong sân.

Phong Vân nhìn bốn đứa nhóc năm đó đứng trước mắt, từ trên mặt bọn họ, lờ mờ có thể nhìn thấy tướng mạo trước kia. "Đại ca, từ biệt hơn mười năm, người cuối cùng cũng trở về."

"Đúng vậy đúng vậy, ta hỏi qua những người trong Thần tộc kia, bọn họ nói người ít nhất cũng phải vài vạn năm mới có thể trở về, ta mới không tin đâu."

"Phải đó, vài vạn năm gù chứ, ta đoán bọn hấn căn bản không hiểu."

"Vâng!"

Nghe bốn người nói vậy, Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng.

Dựa theo tình huống bình thường mà nói, các thiên tài bình thường khác quả thực cần vài vạn năm mới có thể trở về, bởi vì lúc đó, đúng là lúc bọn họ đạt tới Thượng Vị Thần, như Ma Vân, chính là như vậy.

Nhưng đối Phong Vân mà nói, hấn căn chỉ là hình chiếu mà thôi, chỉ cần hình chiếu rơi ra đồ tốt, hấn tùy thời đều có thể đạt tới Thượng Vị Thần.

Thời gian với hấn mà nói, căn bản không là vấn đề.

Sau đó.

Phong Vân cùng viện trưởng cùng 4 đứa nhóc tâm tình một hồi, liền lấy ra trái cây của cả mười hệ thuộc tính cho viện trưởng cùng bốn người chọn lựa.

Hắn đặc biệt dặn dò chỉ để cho năm người một người chọn lấy một quả.

Phong Vân bởi vì nguyên nhân đặc thù của mình, tự nhiên không sợ tu hành nhiều hệ, nhưng đối với người khác mà nói, đa hệ tu hành hiển nhiên không thể được, nhất là người có thiên phú không cao, càng không thể lựa chọn đa hệ.

Cuối cùng, viện trưởng chọn bốn hệ, mà bốn đứa nhóc, Phong Điền chọn Thủy Hệ, Phong Thiên chọn Hỏa Hệ, Phong Tiểu Hồ chọn Lôi Hệ, Phong Long thì chọn Thổ Hệ.

Sau khi chọn xong, bọn họ liền tự mình đi bế quan luyện hóa, thuận tiện bắt đầu tu hành.

Phong Vân chú ý toàn bộ hành trình, nhìn thấy viện trưởng cùng bốn đứa nhóc dần tiến vào tu hành, khẽ gật đầu, yên tâm thả ý thức tiến vào trong gương bắt đầu xoát phần hình chiếu hôm nay.

Sau hai mươi tiếng, Phong Vân xoát xong hình chiếu.

Ý thức quét qua ba lô, chỉ có hai thứ rơi xuống.

【 Thần Vương cấp Huyền Đạo thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Dokje.

【 Thượng Vị Thần cấp võ kỹ 《 Thiên Lôi Vạn Ngục 》 】 : Đến từ hình chiếu Divine.

"Roi ra hai cái này à."

Phong Vân nhìn một chút, ánh mắt hơi phát sáng.

Thượng Vị Thần cấp võ kỹ còn tốt, những năm qua hắn cũng dung hợp không ít, không đến mức khiến hắn mắt sáng lên.

Chân chính làm hấn sáng mắt, tự nhiên là Huyền Đạo thiên phú Thần Vương cấp kia!

Cái này tới từ một trong năm người đứng đầu danh sách Dokje, lúc trước tham gia tư cách chiến, Phong Vân từng chứng kiến Huyền Đạo thiên phú của đối phương, trong lòng vô cùng sợ hãi thán phục.

Muốn nói không ao ước gì là không thể nào.

Nhưng tỷ lệ rơi đồ vẫn luôn rất thấp, Phong Vân chậm chạp không thể đắc thủ.

Bây giờ, rốt cục cũng rơi ra!

Lúc này, Phong Vân không do dự, trong lòng mặc niệm một tiếng.

"Hiện hóa "

【 Hiện hóa Huyền Đạo thiên phú Thần Vương cấp. . . Đang hiện hóa. .
. Hiện hóa thành công! 】

"Rầm!"

Một giây sau, một cỗ lực lượng vô hình đột nhiên xuất hiện, cấp tốc dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

Trong mơ màng, Huyền Đạo thiên phú của hấn lập tức tăng cao.

Thuế Phàm cấp. . . Thụ Quang cấp. . . Tinh Mang cấp. . . Nguyệt Huy cấp. . . Nhật Diệu cấp. . .

Sau đó trực tiếp đột phá đến Hạ Vị Thần cấp, một đường thẳng đến Thần Vương cấp!

"Vút !"

Khi vừa dung hợp hoàn thành, Phong Vân hai mắt bất ngờ biến thành từng vòng từng vòng liền nhau, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng vô hình tản ra, những nơi nó đi qua, chỉ cần là sinh vật còn sống đều chấn động cả thân thể, nhưng chỉ một giây sau lại khôi phục như bình thường.

Nhưng Phong Vân lại có thể rõ ràng cảm giác được, chỉ cần hấn nguyện ý, hấn có thể chỉ dùng vài phút điều khiển lực lượng gây ảo ảnh lan đến gần bất cứ kẻ nào, còn không để cho người trong cuộc phát hiện mình đã bị điều khiển.

"Đây chính là Huyền Đạo thiên phú Thần Vương cấp , Huyền Thuật đã dung nhập bản năng, tùy tâm mà phát ra. . ."

Phong Vân không khỏi cảm thán loại năng lực này thực sự quá đặc thù biến thái.

Dokje rõ ràng chưa luyện đến tầng thứ thâm sâu, bằng không, trên chiến trường, ai thắng ai bại còn không nhất định.

Sau đó, Phong Vân lại hiển hóa dung hợp võ kỹ Thượng Vị Thần cấp, hóa thành của mình.

"Tích lũy cũng tương đối, nên cân nhắc tới chuyện sáng tạo võ kỹ. . ."

Phong Vân thầm nói.

Nhưng tạm thời hiển nhiên không thích hợp, hấn chuẩn bị đi tới 'Nguyên Thủy thế giới' bắt đầu sáng tạo võ kỹ.

Bởi vì hấn nghe nói hoàn cảnh nơi đó dù là về phương diện pháp tắc cảm ngộ, hay là lĩnh hội võ kỹ, đều có trợ giúp cực lớn, sáng tạo võ kỹ cũng

như vậy.

Dù sao Phong Vân cũng không cần lĩnh hội pháp tắc gì, nếu như thông tin đó là đúng, hiển nhiên ở nơi đó là thích hợp nhất.

...

Thời gian sau đó, Phong Vân nhìn tu vi của viện trưởng cùng 4 đứa nhóc từng chút một tăng lên, vô cùng hài lòng

Dựa theo tiến độ này, đợi qua trăm năm nữa bọn họ liền có thể tăng lên tới Thánh cấp.

Mà sau đó, bọn họ lại luyện hóa Thần Cách, trở thành Hạ Vị Thần, đây cơ hồ là chuyện ván đã đóng thuyền.

"Thần Cách cũng đều giao cho viện trưởng rồi, tu hành cũng đi vào quỹ đạo, tiếp đó, không cần ta quan tâm thêm nữa rồi."

Phong Vân trong lòng tự nói, "Nên đi nguyên thủy thế giới một chuyến."

Chương 550: Nguyên Thủy thế giới!

Chương 550: Nguyên Thủy thế giới!

Phong Vân thấy viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ đều tiến vào giai đoạn tu hành sâu, hết thấy đều phát triển theo quỹ đạo bình thường, liền quyết định đi tới Nguyên Thủy thế giới một chuyến.

Nhưng trước khi rời đi, hắn vẫn để lại một phân hóa thân ở đây, để phòng có cái gì ngoài ý muốn phát sinh.

Hóa thân này cũng có thực lực Thượng Vị Thần bình thường, ở địa cầu này cũng đủ trấn áp hết thảy.

Làm xong những việc lớn nhỏ này, Phong Vân liền ngồi 'Thiên Huy Tinh Hào' rời khỏi Địa Cầu.

"Ầm ầm!"

Chỉ thấy Thiên Huy Tinh Hào hình tam giác khẽ run lên, trực tiếp xuyên qua tầng khí quyển, xông ra khỏi Địa Cầu, đi về phía Nguyên Thủy thế giới.

Một lần này các tộc trưởng cùng cao tầng của cửu đại Thần tộc không chú ý tới, cũng không phát hiện Phong Vân rời đi.

Gian phòng trong phi thuyền xa hoa.

Phong Vân nhận được tin nhắn đến từ tổng bộ Võ Giả Công Hội vũ trụ, mở ra nhìn thì thấy là một tờ giấy thông hành lâm thời.

Chính là giấy thông hành lâm thời đi tới Nguyên Thủy thế giới, thời hạn có hiệu lực là 10 năm.

Chỉ khi nào có được giấy thông hành này, mới có thể được phép tiến về Nguyên Thủy thế giới, trừ cái đó ra, ngoại trừ Chúa Tể, dù cho là Thần Chủ Thần Vương không có giấy thông hành này cũng không được tiến vào.

"Trước đó mới xin, nhanh như vậy đã gửi tới rồi."

Phong Vân lại một lần nữa cảm thán hiệu suất làm việc của Vũ Trụ Võ Giả Công Hội thật sự là hạng nhất.

Giấy thông hành đã nhận được, Phong Vân liền lập tức ra lệnh Thiên Huy Tinh xuyên qua không gian, tiến hành bước nhảy không gian, đồng thời tăng tốc độ đến tối đa, đi tới đó một cách nhanh nhất.

Cũng không lâu lắm, hắn liền tới đến nơi cách tổng bộ Võ Giả Công Hội vũ trụ chục tỷ năm ánh sáng .

"Ngừng!"

Lúc này, bên ngoài một tiếng vang lên như sấm rền cuộn cuộn truyền vào trong phi thuyền.

Phong Vân biết được đây là gặp được nhân viên canh gác, lúc này bèn mở cửa khoang, chiếu hình giấy thông hành lâm thời trong máy truyền tin lên không trung.

"Phong Vân, hạng nhất tư cách chiến, ngươi có 10 năm thời gian dừng lại trong Nguyên Thủy thế giới', chú ý phân phối thời gian."

Âm thanh lúc trước lại lần nữa vang lên.

Sau đó chỉ nghe một tiếng rầm vang vọng, trước vũ trụ mênh mông đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ tạo thành một lối đi.

"Đi vào đi, đi thông qua lối đi vũ trụ này, người có thể tiến vào Nguyên Thủy thế giới."

Phong Vân gật gật đầu, sau đó liền điều khiển phi thuyền vọt vào trong, biến mất trong đường hầm.

Vừa vào thông đạo, Phong Vân liền cảm nhận được cảm giác thời gian hỗn loạn.

Hắn biết được cảm giác thời gian hỗn loạn này là do tốc độ thời gian trôi qua khác biệt giữa Nguyên Thủy thế giới và vũ trụ thế giới gây ra.

Có điều bản thân hắn có được Thời Gian thiên phú Thượng Vị Thần cấp, tự nhiên sẽ không bị ảnh hưởng gì, an ổn vượt qua.

Ước chừng qua mười phút đồng hồ.

Bên tai Phong Vân truyền đến trí năng thanh âm, "Chủ nhân, đã đến Nguyên Thủy thế giới."

Đến rồi à.

Phong Vân khẽ nhướn mày, miệng nói: "Mở ra đỉnh chớp."

"Cạch cạch. . ."

Chỉ một thoáng, đỉnh chớp kim loại của phi thuyền tự động tách ra, lộ ra một tầng vách ngăn trong suốt như pha lê có thể nhìn ra bên ngoài.

Xuyên qua tầng vách ngăn này có thể rõ ràng nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

Chỉ thấy ở phía xa, ần ần có thể nhìn thấy thiên địa thi thoảng lại tách ra, bên trong có vô số đường nối nhỏ, xâu chuỗi lại, hình thành một mạng lưới, phẳng phát tạo thành toàn bộ thế giới.

"Đây là . . ."

Phong Vân vừa ra khỏi phi thuyền, vừa hiếu kỳ nhìn chăm chăm.

"Đó là pháp tắc chi tuyến lộ ra bên ngoài vũ trụ."

Đột ngột, một giọng nói truyền đến.

Từ phía trước có một trung niên khôi ngô mặc chiến giáp màu đỏ bay tới, hần nhanh chóng bay đến gần, hành lễ với Phong Vân, "Lần đầu gặp mặt, chào ngài, Phong Vân điện hạ, ta là người dẫn đường tại Nguyên Thủy thế giới của ngài, Ba Kỳ."

Phong Vân gật gật đầu, "Xin chào, Ba Kỳ, người vừa mới nói đây là pháp tắc chi tuyến?"

Hắn vừa nói chuyện, vừa thuận tiện lấy hình chiếu của trung niên khôi ngô trước mắt.

"Đúng vậy, Nguyên Thủy thế giới kỳ thật tên như ý nghĩa, chính là một vũ trụ thế giới đang trong thời kì sơ khai, trong thời kì này, vũ trụ thế giới không ngừng hoàn thiện hình thành, bản nguyên pháp tắc, thậm chí là quy tắc của nó có thể sẽ lộ ra bên ngoài."

"Mà những đường dây như sợi tơ nối khắp vũ trụ này chính là pháp tắc chi tuyến bắt đầu lộ ra thế giới bên ngoài. Trong các thế giới khác, như là

"Thái Sơ thế giới "Cùng "Vô Cực thế giới " cũng thế, chỉ là ở đó không nổi bằng như Nguyên Thủy thế giới."

Phong Vân nghe vậy mà kinh thán không thôi, khó trách cả ba thế giới này lại nơi mà toàn bộ cường giả trong tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ đều hướng tới.

Tu hành trong hoàn cảnh này có thể tùy thời quan sát pháp tắc bản nguyên, đây là chuyện cực kì tốt!

"Phong Vân các hạ, ngươi có 10 năm thời gian để thỏa thích lĩnh hội, không cần thiết phải vội vã nhất thời, hiện tại trước hết hãy cùng ta đi tới nguyên thủy thành, ta dẫn ngài tới nơi ở của ngài."

Trung niên Ba Kỳ nói .

"Được, làm phiền ngươi."

Phong Vân thu hồi 'Thiên Huy Tinh Hào', lập tức đi theo Ba Kỳ bay về phương xa.

Cũng không lâu sau, trước mắt Phong Vân liền xuất hiện một kỳ cảnh.

Chỉ thấy bên trong Nguyên Thủy thế giới, một tòa thành to lớn nằm ngay phía trước, muôn hình vạn trạng, lơ lửng ngang trời, vạn cổ bất hủ.

Có một loại khí thể mệnh mộng uy nghi, bất hủ. Ánh trăng hắt xuống, biển sao trải dài như thác nước, từng dòng ngân hà màu trắng bạc rủ xuống, khiến cả tòa cổ thành nhìn thần bí vô cùng, có thể nói là một tòa Thánh Thành.

Phong Vân đứng ngay trước thành, cảm nhận được một cảm giác trước nay chưa từng có, tòa cổ thành này cho người ta cảm giác phi thường rộng

lớn oai nghiêm, giống như là đã tồn tại cả trăm ngàn năm, giăng giải cả dòng lịch sử của nhân loại tộc đàn.

"Nguyên thủy thành này nghe nói được xây dựng từ khi nhân loại tộc quần mới sinh ra, cụ thể xây dựng vào thời giannào, sớm đã không thể khảo cứu."

Một bên Ba Kỳ phổ cập kiến thức: "Bây giờ trong nguyên thủy thành có "Hắc Âm Chúa Tể" tọa trấn, bất luận tên dị tộc nào cũng không dám gây sự với Hắc Âm Chúa Tể."

Phong Vân nhin không được chấn động trong lòng, hấn tự nhiên không ngây ngô như lúc trước, biết được phía trên Thần Vương là Thần Chủ, phía trên Thần Chủ chính là Chúa Tể.

Đây đã là tồn tại đứng trên đỉnh cao nhất của vũ trụ, dặm chân một cái, sợ là trong khoảnh khắc đã có thể hủy đi vô số Tinh Hệ!

Cái này đã không thể dùng "cường đại" để hình dung, các vị Chúa Tể vĩ đại có được lực lượng không cách nào tưởng tượng!

"Ta hiện tại sẽ dẫn Phong Vân điện hạ ngài đi tới chỗ ở."

Lập tức, Ba Kỳ mỉm cười ddi vào nội thành, Phong Vân cũng nhanh chóng đuổi theo.

Tiến vào nội thành, Phong Vân ánh mắt khẽ quét qua, chỉ thấy trong đó phần lớn là từng tòa lầu các, mà trong mỗi một lầu các đều hoặc nhiều hoặc ít có nhân loại ở bên trong.

Ai này đều cô ý hoặc tận lực tản ra một cỗ khí thế cường đại, thấp nhất cũng là Thần Vương, mà cao nhất, thậm chí đã đạt tới Thần chủ.

"Xem ra lời đồn quả không sai, ngay cả Thần Chủ đều vô cùng khát vọng được tới nơi này. . ."

Phong Vân thì thầm.

Lúc này, những tồn tại này cũng đều nhìn thấy Phong Vân.

"A? Lại có người đến ư, ta nhìn một chút, mới Thượng Vị Thần sơ cấp?"

"Đoán chừng là đệ nhất tư cách chiến rồi."

"Thượng Vị Thần sơ cấp mới tư cách chiến đệ nhất?"

"Chớ xem thường đối phương, có thể trở thành người đứng đầu tư cách chiến, tất nhiên có chỗ hơn người."

Bởi vì Nguyên Thủy thế giới không cách nào đi tới thế giới giả tưởng, cho nên những tồn tại này còn không biết được chiến tích của Phong Vân.

Chương 551: Huyền thuật đáng sợ!

Chương 551: Huyền thuật đáng sợ!

“Hừ! Cho dù lợi hại hơn nữa cũng chỉ là thượng vị Thần mà thôi, ở chỗ này, cũng chỉ là đệ trong đệ!”

Người nói chuyện là một thanh niên thanh tú, tu vi là Thần Vương trung kỳ, trong những thiên tài cùng thế hệ mấy vạn kỷ nguyên trước, tư chất thuộc loại trung bình.

Năm đó tham gia tư cách chiến, đến vòng thứ nhất cũng không qua được, trực tiếp bị đào thải.

Bây giờ nhìn thấy Phong Vân là thượng vị Thần sơ kỳ đã đứng đầu tư cách chiến, trong lòng cảm thấy rất không công bằng.

Giọng nói này không hề che giấu chút nào, cho nên Phong Vân và tên Ba Kỳ dẫn đường cho hắn đều nghe thấy.

Bên ngoài Ba Kỳ không nói gì, nhưng trong lòng cũng nói thầm, lần đầu tiên hắn ta nhìn thấy Phong Vân, cũng rất nghi hoặc vì Phong Vân mới có tu vi thượng vị Thần sơ cấp.

Trong lịch sử, những người trong top ba tư cách chiến, tu vi cơ bản đều là thượng vị Thần đại viên mãn.

Ba Kỳ dẫn đường cho Phong Vân cũng chỉ làm theo lệnh phía trên mà thôi, những tin tức khác, hắn ta cũng không biết.

“Ha ha, một người ngu ngơ mà thôi, ta... A!”

Thanh niên thanh tú kia cười ha ha một tiếng, còn muốn nói gì đó, nhưng sau đó lại hét lên một tiếng, trực tiếp hôn mê.

“Cái gì?” Một người bạn của thanh niên thanh tú giật mình, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

“Xem ra người mới là đệ trong đệ.”

Một giọng nói nhàn nhạt truyền đến.

Một người bạn của thanh niên thanh tú theo giọng nói nhìn lại, đã thấy Phong Vân lẳng lẳng đứng đó.

“Là người ra tay?”

Một người bạn dường như đã hiểu ra cái gì đó, chất vấn Phong Vân.

“Đúng.”

Ánh mắt Phong Vân quét đến, bên trong tản ra u quang và thâm thúy, giống như chứa đựng thế giới mênh mông.

Sắc mặt một người bạn kia tái nhợt, lập tức trở nên hoảng hốt.

“Đi thôi.”

Lúc này, Phong Vân chuyển mắt, nói với Ba Kỳ bên cạnh.

Toàn thân Ba Kỳ run lên, lập tức tỉnh táo lại, hấn ta cúi thấp đầu, không dám nhìn vào mắt Phong Vân, thấp giọng nói.

“Mời đi bên này, Phong Vân điện hạ.”

Đồng thời, trong lòng Ba Kỳ cũng rất kinh ngạc.

“Lực lượng gây ảo ảnh thật mạnh! Ngay cả mình cũng không phòng được! Tuyệt đối là thiên phú huyền đạo trên thượng vị Thần!”

Trong lòng hắn ta không còn bất kỳ hoài nghi nào nữa, không biết chừng, chỉ là lực lượng gây ảo ảnh này, đã xứng đáng đạt được đệ nhất tư cách chiến rồi. Nhưng hắn ta làm sao biết, đây chỉ là một trong những thủ đoạn của Phong Vân mà thôi.

Sở dĩ Phong Vân ra tay, chính là chán nản một chút, để sau này thuận tiện tu hành, nếu không ai cũng đến tìm hắn gây hấn, thì hắn làm gì còn thời gian nữa.

Đợi sau khi Phong Vân rời đi, mấy người bạn của thanh niên thanh tú mới hồi phục tinh thần, sắc mặt mỗi người đều tràn ngập hoảng sợ.

“Lực lượng gây ảo ảnh thật khủng khiếp!”

“Ta đã nói rồi, có thể đứng đầu tư cách chiến, tuyệt đối không phải người bình thường.”

“Haiz, tên gia hỏa lão tứ này luôn thích khi dễ người mới, lần này đụng đúng thiết bản, không nhìn xem người đứng đầu tư cách chiến ưu tú như thế nào, làm sao hắn ta có thể so sánh được.”

Mấy người bạn này không dám lưu lại, dẫn theo người thanh niên thanh tú vẫn còn bất tỉnh rời nơi này đi trị liệu.

Dựa vào lực lượng của bọn họ, không cách nào thanh trừ được lực lượng gây ảo ảnh này, nếu ở trong cơ thể quá lâu, sẽ hình thành chướng ngại tâm lý hoặc bóng ma, ảnh hưởng đến trạng thái tu hành và lĩnh hội.

Đây chính là chỗ đáng sợ của huyền thuật sư, cũng là nhân vật mà mọi người không nguyện ý giao thủ nhất.

“Thật ra bảo vật chân chính của trong Nguyên Thủy không phải mấy đường pháp tắc lộ ra trên bầu trời bên ngoài kia, mặc dù nơi đó ảo diệu tinh thâm, nhưng lại quá khổng lồ phức tạp, đối với Thần Chủ cảnh thì không có gì, nhưng đối với cảnh giới bên dưới thì cực kỳ gian nan.”

Ba Kỳ đề xuống rung động trong lòng, một đường đều giới thiệu về thành Nguyên Thủy cho Phong Vân.

Có lẽ đã kiến thức thực lực đáng sợ của Phong Vân, cho nên thái độ của hắn ta trở nên rất cung kính.

“Bảo vật chân chính ở trong phủ thành chủ được Hắc Âm Chúa Tể tọa trấn, bên trong có một trăm linh tám pho tượng, đều là cảm ngộ của các Thần Chủ lịch đại lưu lại, kỹ càng thông thấu, đó là nơi thích hợp tu hành nhất.”

Một trăm linh tám pho tượng.

Trước khi đến Phong Vân đã từng tìm hiểu qua.

“Nghe nói nơi này có vật có thể tăng tốc độ lĩnh hội võ kỹ?” Phong Vân hỏi là chuyện trong lòng hắn quan tâm nhất.

“Đúng, đó là một bảo vật khác của thế giới Nguyên Thủy ta, Nguyên Thủy Bia, chỉ cần ngồi xếp bằng dưới Nguyên Thủy Bia, đã có thể tăng tốc độ lĩnh ngộ võ kỹ, cụ thể thế nào, lúc đó Phong Vân điện hạ thử một chút là biết.” Ba Kỳ đáp.

Phong Vân trầm ghi nhớ trong lòng.

Nửa giờ sau.

Ba Kỳ dẫn Phong Vân đi vào một tòa lầu vắng vẻ.

“Phong Vân điện hạ, nơi này chính là nơi ở trong mười năm này của ngươi, chỉ cần ngươi đặt tay lên cửa thì cửa sẽ mở ra, đồng thời nó chỉ nhận chuẩn khí cơ của một mình ngươi.”

“Đại khái là như vậy, nếu như còn chuyện gì không hiểu, có thể dùng máy truyền tin hỏi ta, ta đi trước, tạm biệt.”

Sau khi nói xong, Ba Kỳ liền nhanh chóng rời đi, dù sao thời gian của hắn ta cũng rất quý giá, nếu không phải phía trên mệnh lệnh, hắn ta sẽ không đến.

Mỗi võ giả vào thế giới Nguyên Thủy đều dùng điểm tích lũy đổi lấy thời gian.

Đương nhiên, ngoại trừ Hắc Ám Chúa Tể.

Sau đó Phong Vân đi vào lầu các, lưu lại khí ở của mình, thành công vào ở.

Kiến trúc bên trong rất xa hoa, cơ bản cái gì cũng có, có công trình tu hành, công trình giải trí, nhưng không thể lên mạng.

Dù sao nơi này cũng là thế giới Nguyên Thủy, ngay cả pháp tắc cũng chưa hoàn thiện tốt, đương nhiên không thể có mạng lưới vũ trụ được.

“Đi tìm Nguyên Thủy Bia.”

Phong Vân vừa vào đã lập tức ra ngoài, đi tìm Nguyên Thủy Bia.

Hắn chỉ ở đây mười năm, đương nhiên là phải giành giật từng giây.

“Minh nhớ Ba Kỳ nói, Nguyên Thủy Bia ở phủ thành chủ.”

Trong lòng Phong Vân vừa nghĩ, lập tức đi bộ vào trong thành.

Không lâu sau, trước mắt hắn đã xuất hiện một đại thành to lớn cao đến mấy nghìn thước, trang nghiêm thần thánh, từ xa có thể nhìn thấy mấy chữ lớn “Phủ Thành Chủ”.

Mấy chữ này giống như hấp dẫn tâm thần người, thậm chí cả linh hồn cũng bị hút vào, giống như trong đó có hắc ám vô biên, ẩn chứa một thế giới Hắc Ám.

Bản thân Phong Vân cũng có thiên phú thuộc tính hắc ám, nên sinh ra cộng minh.

Mấy năm nay, thiên phú mười hệ đều tăng lên, đương nhiên thiên phú hắc ám cũng ở trong đó, thậm chí cũng sắp đạt đến cấp Thần Vương.

“Lực lượng hắc ám như vậy, mình chưa từng thấy...”

Điều này đã vượt qua lý giải của Phong Vân, là cấp độ phía trên lực lượng dung hợp pháp tắc! Trong thành Nguyên Thủy, người có lực lượng hắc ám như vậy, chỉ có một người.

“Hắc Ám Chúa Tể.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói một câu, lập tức cúi đầu xuống, không quan sát nữa, mà đi vào trong phủ.

Cùng lúc đó, trong một nơi cực sâu ở phủ thành chủ.

Bên trong một thế giới tối tăm, bỗng nhiên có một đôi mắt ẩn chứa thế giới hắc ám mở ra!

Chương 552: Hắc Ám Chúa Tể!

Chương 552: Hắc Ám Chúa Tể!

“Phong Vân.”

Xuyên thủng qua bóng tối trong hai mắt, là hình ảnh Phong Vân vừa bước chân vào phủ thành chủ.

“Nghe nói hắc có năm thuộc tính kim, hỏa, phong, lôi, băng, hiện tại còn có thể dẫn động lực lượng hắc ám trên cửa thành, nói rõ hắc cũng có thiên phú thuộc tính hắc ám, hơn nữa còn không thấp, thú vị, không phải năm thuộc tính, mà là sáu thuộc tính.”

Chỉ nhân của đôi mắt này, đương nhiên chính là Hắc Ám Chúa Tể danh chấn vũ trụ.

Làm Chúa Tể, đương nhiên ông ta không bị cản trở tin tức giống như các võ giả trong thế giới Nguyên Thủy, bên ngoài xảy ra chuyện gì, ông ta đều biết.

Phong Vân tiến vào Thần Vương Thể, mười mấy năm ngắn ngủi đã đạt đến thượng vị Thần, thậm chí có được năm thuộc tính, ông ta đều biết.

Nhưng hôm nay, Hắc Ám Chúa Tể phát hiện, không phải Phong Vân có năm thiên phú thuộc tính, mà là sáu, trừ kim, hỏa, phong, lôi, băng, hắc còn tinh thông thuộc tính hắc ám.

Quả thực khiến ông ta rất kinh ngạc.

Nhưng nếu Hắc Ám Chúa Tể biết Phong Vân không phải có sáu thuộc tính, mà là người có đủ mười thuộc tính, đoán rằng sẽ bị sợ đến hồn bay phách lạc!

Mười thiên phú thuộc tính, cho dù là Chúa Tể đều không cách nào tương trọng được, bởi vì chưa bao giờ xuất hiện.

Nếu như lại thêm thuộc tính thời gian và không gian, vậy chính là mười hai thuộc tính, quả thật vô cùng đáng sợ!

Trong phủ thành chủ,

Sau khi Phong Vân vào cửa, dựa theo chỉ thị, đi vào trong viện.

“Nguyên Thủy Bia ở nơi sâu nhất, đầu tiên phải đi qua một trăm linh tám pho tượng...”

Nghĩ đến đây, Phong Vân ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn thấy đông đảo pho tượng như ẩn như hiện bên trong.

Lúc đến gần, đúng là một trăm linh tám pho tượng.

Những pho tượng này đều là hình người, cao mấy trăm mét, mỗi một pho tượng đều sinh động như thật, thậm chí có thể nhìn thấy biểu hiện trên mặt chúng.

Phong Vân quét mắt nhìn pho tượng đầu tiên, giống như nhìn thấy thế giới băng tuyết vô tận, trên mặt đất có viết bốn chữ lớn Băng Tinh Thần Chủ.

“Pho tượng lưu lại thuộc tính băng cấp Thần Chủ.”

Thiên phú thuộc tính băng trong cơ thể Phong Vân dao động.

Sau đó, hắn nhìn về phía pho tượng thứ hai, thứ ba, thứ tư...

Lần lượt có Đại Địa Thần Chủ, Sát Lục Thần Chủ, Quang Minh Thần Chủ, Hắc Ám Thần Chủ, Kiếm Đạo Thần Chủ, Dao Đạo Thần Chủ, Thương Đạo Thần Chủ, Quyền Đạo Thần Chủ...

Thậm chí còn có Thời Gian Thần Chủ và Không Gian Thần Chủ!

Một khi tâm thần rơi vào cảm thụ trên các pho tượng, thì những pho tượng này giống như sống lại.

Pho tượng Đại Địa Thần Chủ lóe lên ánh sáng, một bàn tay to lớn từ trên trời giáng xuống; Kiếm Đạo Thần Chủ vừa ra, thiên địa biến sắc, gió thổi mây phun; Dao Đạo Thần Chủ giống như chặt đứt tuế nguyệt, mở ra vũ trụ; Thiên Phong Thần Chủ thể công vô ảnh vô hình, đại biểu tốc độ nhanh cực hạn...

Bất tri bất giác, Phong Vân đã trầm mê vào đó.

Một lát sau, hắn đột nhiên bừng tỉnh.

“Không hổ là pho tượng của đám Thần Chủ, huyền diệu tinh thâm, ảo nghĩa vô tận.”

Phong Vân hít sâu một cái, lập tức mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, không nhìn những pho tượng này nữa mà vượt qua chúng, đi về chỗ sâu hơn.

Nếu hắn có càng nhiều thời gian, đương nhiên sẽ lĩnh hội những pho tượng này, nhưng hắn chỉ có mười năm, còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Nửa giờ sau, Phong Vân đi đến trước một cánh cửa bằng đồng to lớn, phía trên có nhiều vết tích pha tạp vào nhau, hiển nhiên đã tồn tại hơn tỷ

năm rồi.

Trên đó viết hai chữ không lồ: Nguyên Thủy.

Đứng cảnh cửa đồng có một vị Độc Nhân lão nhân, nếu không phải chính mắt nhìn thấy, Phong Vân cũng không biết nơi này còn có người.

Rõ ràng, đây là cường giả siêu cấp.

“Tiểu gia hỏa mới thượng vị Thần này, xem ra ngươi chính là người đứng đầu tư cách chiến, Phong Vân .”

Độc Nhân lão nhân mỉm cười nhìn Phong Vân : “Thật sự trẻ tuổi, nhìn thấy ngươi giống như nhìn thấy hi vọng của nhân tộc trong tương lai.”

“Ngươi muốn đi lĩnh hội Nguyên Thủy Bia đi, vận khí của ngươi không tệ, hiện tại nơi này không có ai lĩnh hội, vào đi.”

Nói xong, Độc Nhân lão nhân nhẹ nhàng phát tay, theo tiếng động, cửa đồng phủ bụi mở ra, lộ ra sự yên tĩnh bên trong.

“Đa tạ.”

Phong Vân ôm quyền, bước chân khẽ động, lóe lên một cái, rất nhanh đã biến mất bên trong.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, Độc Nhân lão nhân khẽ nói.

“Quả nhiên giống Hắc Âm Chúa Tể đại nhân nói, thiên phú kinh người, chiến lực vô song...”

Ông ta rất tinh mắt, đương nhiên có thể cảm nhận được nhục thân cường hoành và khí huyết, thần lực cuộn cuộn trong cơ thể Phong Vân .

Những thứ này, cho dù là Thần Vương đại viên mãn cũng kém xa Phong Vân!

Không gian phía sau cửa lớn Thanh Đồng rất lớn, cũng vô cùng trống trải.

Phong Vân cẩn thận quan sát bên trong, giống như nhìn thấy khí lưu vô tận đang quán quanh một bia đá to lớn.

“Đây chính là Nguyên Thủy Bia.”

Trên mặt hấn lộ ra vui mừng, rồi nhanh chóng đến gần.

Phát hiện đây là một bia màu đen đá cao vạn mét, rộng mấy nghìn thước, phía trên không có cái gì, bóng loáng một mảnh.

Nhưng lúc tâm thần Phong Vân xâm nhập vào, liền cảm nhận được bản thân võ kỹ tự vận chuyên, bắt đầu diễn luyện.

Điều này khiến ánh mắt Phong Vân sáng lên.

“Quả nhiên đến đây là đúng, ở chỗ này sáng tạo võ kỹ chính là làm ít công to!”

Lúc này, Phong Vân không có chút do dự, hai mắt nhắm lại, lực lượng linh hồn tuôn ra, xâm nhập vào Nguyên Thủy Bia trước mặt.

Lập tức, một lượng lớn võ kỹ của Phong Vân bắt đầu tự thôi diễn, hiển lộ ra ngoài.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài cửa thanh đồng, Độc Nhân lão nhân đang lặng lẽ nhìn Phong Vân ngồi trước Nguyên Thủy Bia, bí mật quan sát.

Vốn tưởng rằng Phong Vân muốn đi lĩnh hội những pho tượng kia, không ngờ hấn lại đến Nguyên Thủy Bia này, muốn bù đắp phương diện võ kỹ không đủ của mình.

Ông ta nghĩ, tuổi Phong Vân còn nhỏ như vậy, tu hành đến bước này, phương diện võ kỹ chính là nhược điểm.

Bây giờ, Phong Vân muốn thông qua Nguyên Thủy Bia để bù đắp nhược điểm của mình.

Ong!

Lúc này, phía sau Phong Vân xuất hiện một mảnh kim quang, còn có tiếng kiếm reo lờ mờ, phong mang ngập trời.

“Kim Kiếm Thần Trảm cấp viên mãn.”

Sắc mặt Độc Nhãn lão nhân thoáng kinh ngạc, mặc dù môn võ kỹ này chỉ là cấp hạ vị Thần, nhưng lại võ kỹ dung hợp, độ khó tu hành khá cao.

Nhưng Phong Vân có thể tu hành đến viên mãn, nói rõ thiên phú hệ kim rất cao, thiên phú kiếm đạo cũng thế.

Ngâm!

Đây là, tiếng đao minh, sau đó có lôi quang bàng bạc, vô cùng bá đạo.

“Thiên Đao Phách cấp viên mãn?”

Độc Nhãn lão nhân có chút giật mình, thiên phú đao đạo của Phong Vân cũng kinh người như thế.

Nhưng mà, chuyện xảy ra tiếp theo khiến ông ta không chỉ kinh ngạc, mà còn chấn động, khiếp sợ!

Phía sau Phong Vân, không ngừng xuất hiện các loại dị tượng, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc sáng hoặc tối...

Mà tất cả những cái đó, đều là võ kỹ, hơn nữa, đều là cấp viên mãn!

Chương 553: Mười vạn võ kỹ Thần cấp!

Chương 553: Mười vạn võ kỹ Thần cấp!

“Kim Quang Thủ! Lôi Hỏa Biến! Đoạn Lãng Long Ẩn! Kim Cương Hoàng Sát! Xích Nhật Thánh Kiếm! Kinh Lôi Nhất Chỉ! Quanh Minh Chưởng! Hắc Âm Ma Trảm! Cực Kiếm...”

Trong nháy mắt, sau lưng Phong Vân đã xuất hiện hơn một vạn loại võ kỹ, có cấp hạ vị Thần, có cấp trung vị Thần, thậm chí là cấp thượng vị Thần.

Mà bọn chúng đều có một đặc điểm, chính là đều đạt đến cấp viên mãn.

Lúc đầu Độc Nhãn lão nhân còn có thể bình tĩnh, nhưng khi ông ta nhìn thấy hơn một vạn loại võ kỹ Thần cấp đạt đến viên mãn, cho dù là ông ta, cũng trừng lớn mắt, giống như nhìn thấy một chuyện không thể tưởng tượng được!

“Cái này, cái này...”

Giọng nói của ông ta có chút run rẩy, hoàn toàn không tin vào mắt mình.

“Một, một vạn loại võ kỹ Thần cấp, còn là viên mãn, xác định không phải chuyện đùa sao?”

Độc Nhãn lão nhân hít vào một ngụm khí lạnh, không ngừng xoa hai mắt, sợ mình nhìn lầm.

Nhưng cho dù ông ta có xoa bao nhiêu lần, đều phát hiện chuyện này hoàn toàn chân thực, thậm chí, theo thời gian trôi qua, số lượng võ kỹ không chỉ giảm bớt, ngược lại ngày càng nhiều.

Sau một tiếng, đạt đến ba vạn loại!

Giống như phía trước, đều là cấp viên mãn.

“Mẹ nó! Đây còn là người sao?”

Cuối cùng Độc Nhãn lão nhân cũng không nhịn được mà nói bậy, toàn thân run rẩy, rõ ràng là bị dọa sợ.

Giờ khắc này, cho dù ông ta là cấp Thần Chủ, cũng khó mà bình tĩnh được.

Trên thực tế, nếu Hắc Âm Chúa Tể nhìn thấy cảnh này, đoán chừng cũng không tốt hơn Độc Nhãn lão nhân bao nhiêu.

Nếu tu hành nghìn tỷ kỷ nguyên, đạt được nhiều võ kỹ Thần cấp như thế là điều bình thường.

Nhưng Phong Vân tu hành chưa được nghìn năm, những võ giả cùng giai khác, cho dù là tu hành từ trong bụng mẹ, cũng kém xa hẳn!

“Không đến một ngàn năm đã tu hành hơn ba vạn loại võ kỹ Thần cấp, bình quân một ngày tu luyện một môn...”

Nghĩ đến đây, Độc Nhãn lão nhân há to miệng, muốn nói cái gì đó, nhưng nửa chữ cũng không nói ra được.

Điều này không thể dùng thiên phú dị bẩm để hình dung nữa, hoàn toàn đã vượt qua phạm trù thiên tài rồi!

“Tốc độ lĩnh hội vô địch...”

Độc Nhân lão nhân trải qua nhiều tang thương, chứng kiến vô số thiên tài, nhưng chưa từng nhìn thấy ai như Phong Vân, có thể nói là từ trước đến nay chưa từng có!

“Đã lĩnh hội hơn ba vạn loại võ kỹ Thần cấp, còn đến Nguyên Thủy Bia này, xem ra, hẳn muốn tự sáng tạo võ kỹ.”

Độc Nhân lão nhân không phải người bình thường, sau khi đề lại khiếp sợ, đã nhìn ra dụng ý của Phong Vân.

“Không ngờ có một ngày mình có thể nhìn thấy một tiểu gia hỏa tu hành chưa được nghìn năm tự sáng tạo võ kỹ, thật sự là...”

Ông ta không dám nghĩ nhiều, sợ mình lại bị rung động, vội vàng ngăn lại tâm thần đang chập chờn của mình, khôi phục như bình thường.

Bị một tiểu gia hỏa tu hành chưa đủ nghìn năm hù dọa đến mức phải nhờ cảm xúc của bản thân để bảo trì tâm cảnh, nếu truyền đi, sợ là sẽ khiến những người biết thân phận của Độc Nhân lão nhân kinh hãi đến nhảy dựng lên.

Phong Vân cũng không biết hẳn lộ ra ba vạn loạn võ kỹ đã dọa Độc Nhân lão nhân gần chết, mà trừ ba vạn loại võ kỹ này ra, trong tay hẳn còn nắm giữ bảy vạn loại võ kỹ nữa!

Không sai, tổng cộng Phong Vân nắm giữ mười vạn loại võ kỹ! Dù sao hẳn có trăm vạn hình chiếu, cũng đã quét mấy năm.

“Võ kỹ tuôn ra như thế rất bình thường.”

Còn bảy vạn loại võ kỹ khác không hiện ra, đều đang vận chuyển trong cơ thể hắn.

Phong Vân cố tình giữ lại cái này, mặc dù hắn không biết Độc Nhãn lão nhân đang quan sát mình, nhưng trong lòng hắn hiểu rõ, tu hành ở chỗ này, làm sao hoàn toàn bí mật được.

Cho nên Phong Vân mới thả ra ba vạn loại võ kỹ, còn bảy vạn loại khác thì đang hiện hình trong cơ thể hắn, bị hắn dùng lực linh hồn đè xuống.

Mà khi mười vạn loại võ kỹ của Phong Vân đồng thời vận chuyển, tâm thần hắn đã hoàn toàn chìm vào trong Nguyên Thủy Bia.

Giờ khắc này, vô số kinh nghiệm hắn tu tập mười vạn loại võ kỹ bộc phát ra, loại bỏ cặn bã, lưu giữ tinh hoa.

Lấy đó làm cơ sở, cuối cùng siêu thoát mà ra, chỉ để lại cảm ngộ thuần túy nhất.

Trong lúc mơ hồ, sương mù dày đặc trước mặt Phong Vân lúc trước, giờ phút này đã biến mất, một thế giới chưa từng có trước đó, lộ ra hoàn chỉnh trong tầm mắt hắn.

Các võ kỹ ban đầu khắc sâu vào trong trí nhớ của hắn, trước thế giới mênh mông này, đã lộ ra hoàn chỉnh.

Đây chính là tác dụng của Nguyên Thủy Bia, trợ giúp người thăng hoa, giữ lại bộ phận có ích với mình nhất, đồng thời sẽ phóng đại nó đến vô hạn!

“Vô tận! Mênh mông!”

“Đây mới thật sự là vũ trụ rộng lớn!”

“Đây mới là thế giới võ kỹ!”

Phong Vân đắm chìm trong đó, không ngừng đồng thời lĩnh hội và hoàn thiện hình thức võ kỹ ban đầu.

Hắn muốn dung hợp năm thuộc tính pháp tắc với kiếm đạo pháp tắc, từ đó tạo ra võ kỹ thuộc về mình.

Còn vì sao là năm thuộc tính, mà không phải mười thuộc tính, thậm chí là mười hai thuộc tính, đương nhiên là vì hai cái sau rất khó dung hợp.

Phong Vân tự mình hiểu, hắn tích lũy hơn mười vạn loại võ kỹ Thần cấp, nhưng để dung hợp năm thuộc tính và kiếm đạo pháp tắc đã cực kỳ miễn cưỡng.

Còn phải nhờ vào Nguyên Thủy Bia mới được.

Cho nên việc dung hợp mười thuộc tính và mười hai thuộc tính, tạm thời không cần cân nhắc.

“Năm thuộc tính, vậy lựa chọn năm thuộc tính am hiểu tiến công nhất...”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, tức là năm loại kim, hỏa, phong, lôi, băng cộng thêm kiếm đạo pháp tắc, tổ hợp lại, chính là lực công phạt siêu cường.

Nhưng nhất định là vô cùng gian nan, tại vì hắn chưa từng nghe nói có người sáng tạo ra võ kỹ này. Nhưng vũ trụ rất lớn, Phong Vân cũng không dám khẳng định, có lẽ ở cương vực nhân loại không có, nhưng trong thế giới dị tộc cũng chưa chắc.

“Bắt đầu lĩnh hội.”

Lúc này, Phong Vân bài trừ tạp niệm, bỏ đi cảm xúc không liên quan, bắt đầu cảm ngộ.

Lập tức, năm thuộc tính huyền bí bắt đầu lưu chuyển trong lòng hắn.

Kim, không gì không phá; hỏa, xâm lược như lửa; phong, vô hình vô chất; lôi, bá đạo cường hoành, băng, huyền âm nhập hàn.

Còn có kiếm, phong mang cực hạn!

Sáu loại đặc tính không ngừng luân chuyển, Phong Vân tìm cơ hội dung nhập với kiếm, lấy hơn mười vạn võ kỹ Thần cấp là điều kiện tiên quyết, đồng thời ném thử sự dung hợp kiếm đạo pháp tắc, sáng tạo từng chút một...

“Không đúng.”

“Hắn là như vậy.”

“Đúng, rất tốt, cứ như vậy.”

“...”

Linh hồn của Phong Vân suy nghĩ chập trùng, bắt đầu tìm hiểu, hoàn toàn chìm vào thế giới này.

Bên ngoài cửa thanh đồng.

Độc Nhân lão nhân nhìn một màn này, trong mắt lộ ra hi vọng.

“Hi vọng có thể thành công.”

Ông ta có dự cảm tốt, một ngày Phong Vân thành công, sợ là sẽ trở thành đệ nhất thiên tài trong thế hệ trẻ tuổi của tộc quần nhân loại!

Chương 554: Lão tổ đời thứ nhất Phong thị gia tộc!

Chương 554: Lão tổ đời thứ nhất Phong thị gia tộc!

Thời gian trôi qua, ngày ngày trôi qua.

Địa Cầu.

15 năm theo Phong Vân lịch sau kỷ nguyên mới của Địa Cầu, đây là tính từ ngày Phong Vân tiêu diệt Thú Thần cùng Hắc Âm Chi Thần bắt đầu.

Bởi vì Phong Vân tiêu diệt hai đại Thần Linh, cứu vớt thế giới, giúp các sinh linh trên Địa Cầu có thể bình yên sống sót.

Chúng sinh nhớ ơn Phong Vân, liền lấy tên của hắn đặt cho tên của kỷ nguyên mới, để cho đời sau nhớ kỹ công tích vĩ đại của Phong Vân, lưu danh vạn thế.

Phong Vân tiến vào Nguyên Thủy thế giới mười năm, mà sau khi Nguyên Thủy thế giới trôi qua 1 năm, Địa Cầu đã bước sang kỷ nguyên mới của lịch Phong Vân.

Qua 365 năm!

Trong biệt thự Tinh Diệu cứ địa.

Hóa thân của Phong Vân ngồi ở trong sân, nhẹ nhàng cảm thán, "Tốc độ thời gian trôi qua thật sự là 1 so 365, bên trong một ngày, bên ngoài một

năm."

Tốc độ này cũng giống với trong chuyện thần thoại xưa 'trên trời một ngày, dưới đất một năm'.

"Không nghĩ tới là thật."

Hóa thân của Phong Vân lú lỏi, hẳn vốn tưởng rằng chỉ là cách nói khoa trương, hiện tại xem ra, đúng là thật.

"Viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ đã tiến vào Thánh cấp, đồng thời bắt đầu luyện hóa Hạ Vị Thần Cách. . ."

Hóa thân Phong Vân nhìn viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ tu luyện trong phòng tu hành trong biệt thự, nhẹ nhàng lắm bằm.

Có điều với tư chất của viện trưởng bọn họ, muốn triệt để luyện hóa Hạ Vị Thần Cách, đoán chừng phải tốn sáu bảy ngàn năm!

Đó còn cần điều kiện tiên quyết chính là Phong Vân đã tăng cường tư chất của bọn họ, nếu không, sợ là vạn năm sau họ cũng không thể thành công.

Sự thật chứng minh, tư chất quá kém thì ngay cả Thần Cách đều không thể hoàn toàn luyện hóa.

"Sáu bảy ngàn năm, cũng đủ rồi. Trở thành Thánh cấp sẽ có tuổi thọ chừng vạn năm, hoàn toàn đủ."

Hóa thân của Phong Vân thầm nghĩ trong lòng, dù sao hẳn cũng không quá để ý mấy người viện trưởng mạnh bao nhiêu, chỉ cần có thể một mực sống tiếp là được.

Đương nhiên, viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ cũng sẽ không liên tục bề quan, như thế quá buồn tẻ, với tâm tính của bọn họ, khẳng định sẽ chẳng kiên trì bao lâu.

Cho nên Phong Vân từng đã nói với bọn họ, chỉ cần cảm thấy ngòai không yên, có thể tùy thời xuất quan, đi tới các nơi khác trên địa cầu du lịch, hoàn toàn không có vấn đề.

Dù sao với tu vi của mấy người bọn họ, trên khắp Địa Cầu to lớn này đâu đâu cũng có thể đi.

Đoán chừng cũng không ai dám đắc tội bọn họ.

Phong Vân thành chúa cứu thế, người thân của hắn, tự nhiên sớm đã được những đại nhân vật của Địa Cầu biết rõ, không những không có ai dám đắc tội họ mà ngược lại sẽ âm thầm bảo vệ, tận tâm tận lực nịnh nọt lấy lòng.

Cứ như vậy, bất tri bất giác, Nguyên Thủy thế giới trôi qua năm năm.

Mà vũ trụ bình thường, đã trôi qua hơn 1800 năm.

Khi tu hành, Phong Vân ngẫu nhiên cũng sẽ trao đổi với hóa thân hắn lưu trên địa cầu, khi hắn biết được bên ngoài đã qua hơn 1800 năm, trong lòng rất là cảm thán.

Hắn vậy mà đã vượt qua 1000 tuổi?

Đương nhiên, một chuyện làm cho Phong Vân tròn tròn mắt.

Bốn đứa nhỏ rong viện mô coi kia đều đã tự tìm bạn lữ, bắt đầu khai chi tán diệt, mấy người bọn họ tạo thành Phong thị gia tộc, tôn Phong Vân là tộc trưởng.

Bây giờ tộc đàn này sau mấy trăm năm đã có được một nhóm hậu đại đông đảo. Không chỉ là hậu đại của bốn đứa nhỏ kia, còn có hậu đại của hậu đại, sau mỗi một thời đại nhân số cũng càng ngày càng nhiều.

Bất tri bất giác, đã trở thành một gia tộc hùng mạnh.

Mà Phong Vân, chính là lão tổ của gia tộc này!

Điều này khiến Phong Vân cực kỳ cạn lời. Vậy nếu chờ hấn từ Nguyên Thủy thế giới đi ra, sợ là lại có thêm một nhóm lớn Phong thị tộc nhân nữa.

"Một thanh niên chưa lập gia đình như ta, vậy mà lại trở thành lão tổ đời thứ nhất của Phong thị nhất tộc, thật sự là. . ."

Phong Vân lắc đầu, loại chuyện hoang đường này, đoán chừng cũng chỉ có mình hấn gặp phải.

. . . Rất nhanh, lại sắp năm năm trôi qua.

Bên ngoài, lại là hơn 1800 năm.

Bất tri bất giác, Phong Vân đã ở lại trong Nguyên Thủy thế giới gần mười năm, mà bình thường vũ trụ, cũng đã qua 3560 năm.

Trong hơn 3000 năm này, đối với những vị Thần cấp kia mà nói, cũng chỉ là giọt nước trong biển cả.

Cơ bản không có phát sinh bất cứ đại sự gì.

Nếu nói đến chuyện đáng nhắc tới một chút, đó chính là năm người đứng đầu danh sách đã từ "Thái Sơ thế giới "Cùng "Vô Cực thế giới, trở về.

Mà bọn họ vừa về đến đã vào bế quan, hiển nhiên đã có thu hoạch phong phú trong hai thế giới kia.

Trên cơ bản, đạt tới Thần Vương là chuyện ván đã đóng thuyền.

...

Thế giới giả tưởng, trong trang viên.

Vân Dịch đứng ở nơi đó, ngóng nhìn phương xa.

Sớm vào 2000 năm trước, hắn đã đạt tới Trung Vị Thần đại viên mãn, đây là nhờ vào sự bồi dưỡng toàn lực của Không Gian Thần Vương, bằng không hắn cũng không có khả năng nhanh chóng đạt tới cấp độ này như vậy.

Nhưng hơn 1000 năm đi qua, Vân Dịch chậm chạp không có cảm nhận được thời cơ tấn thăng Thượng Vị Thần.

Mà Phong Vân, từ hơn 3000 năm trước đã đạt tới Thượng Vị Thần, sau đó không lâu, đối phương sẽ trở về, đến lúc đó không cần nghĩ, sau khi bế quan, đoán chừng cảnh giới lại là một đợt tăng lên vùn vụt như vũ bão.

Mặc dù Vân Dịch đã không nghĩ tới chuyện cùng Phong Vân tranh phong, nhưng trong tiềm thức, vẫn muốn coi hắn là kẻ địch giả tưởng.

"Không có việc gì, ta sở hữu Không Gian thiên phú, đạt tới Thượng Vị Thần vốn là vô cùng gian nan, hơn nữa Phong Vân dù sao cũng chỉ có một hệ Băng thuộc tính thành thần mà thôi, hắn còn có bốn hệ khác, đoán chừng so với ta còn khó tăng lên."

Vân Dịch tự an ủi mình.

Bị Phong Vân đả kích nhiều lần như vậy, hắn còn kiên nhẫn như thế, không thể không nói cũng rất dã man đấy.

...

Nguyên Thủy thế giới.

Thời hạn 10 năm sắp tới.

Nguyên Thủy Bia trước Thanh Đồng Môn, một vị nữ Thần Vương mặc chiến giáp màu trắng đi tới, đi tới bên cạnh Độc Nhãn lão nhân, nhẹ nhàng hành lễ, "Tác Đồ đại nhân, ta đến lĩnh hội Nguyên Thủy Bia."

"Chờ một lát, bên trong còn có một tên nhóc."

Độc Nhãn lão nhân mở miệng nói.

"Không biết là vị nào?" Nữ Thần Vương hiếu kỳ nói.

"Là người xếp thứ nhất tư cách chiến lần này, tên là Phong Vân, một tên, ừm, cực kỳ yêu nghiệt." Độc Nhãn lão nhân hình dung hẩn như thế.

"Ồ?"

Nữ Thần Vương biết rõ vị Độc Nhãn lão nhân trước mắt này vô cùng cường đại, là một viên mãnh tướng của Hắc Ám Chúa Tể năm đó, tại vũ trụ chiến trường chém giết hung tàn khiến đám dị tộc nghe tin đã sợ mất mật, bảo vệ nhân loại tộc quần đạt được chiến công hiển hách!

Tồn tại như vậy nói ra hai chữ yêu nghiệt tất nhiên phải là một người cực kỳ kinh người.

Nghĩ đến đây, vị nữ Thần Vương này liền nổi lòng hiếu kỳ, nhìn xuyên thấu qua Thanh Đồng Môn nhìn qua. Nàng nhìn qua, chỉ thấy phía dưới Nguyên Thủy Bia to lớn có một bóng người mờ lung ngồi xếp bằng, không có một gợn sóng, nhìn cực kỳ phổ thông.

"Rất bình thường mà, nhìn không ra có gì đặc thù."

Nhưng khi suy nghĩ này của nàng vừa mới xuất hiện, bỗng nhiên phát hiện vị trí không gian Nguyên Thủy Bia chẳng biết lúc nào đã tối om như mực.

Một giây sau. . .

Chỉ thấy trên không trung hắc ám kín đầy sao, như là từng viên bảo thạch tô điểm, cực kỳ hoa lệ.

Tiếp theo, một loại ý chí vô hình tràn ra, nữ Thần Vương trong nháy mắt cảm giác suy nghĩ bị áp chế, từ trên bóng dáng ngời xếp bằng kim, nàng cảm nhận được một loại ý chí vô địch, không chấp nhận phản kháng.

Phảng phất trong thiên địa chỉ còn lại một mình hấn!

Chương 555: Lục Sát Vẫn Diệt!

Chương 555: Lục Sát Vẫn Diệt!

Linh hồn ý chí thật mạnh!

Nữ Thần Vương đôi sắc mặt, nhìn chăm chăm bóng dáng mờ lung ngồi xếp bằng kia, trong mắt mang theo vẻ chấn động, suy nghĩ của nàng vậy mà bị đôi phương áp chế!

Phải biết, nàng chính là Thần Vương đại viên mãn!

Ngay khi nàng chuẩn bị tiến lên một bước quan sát, bỗng nhiên một câu nói như kinh lôi bỗng nổ tung ra trong linh hồn nàng.

"Chém!"

Chữ chém bay qua tai, một vết sáng từ sau lưng Phong Vân bắn ra.

Vết sáng này vừa đi ra, uy áp kinh khủng lập tức lấp đầy cả đất trời, hư không cũng không chịu nổi uy áp này, răng rắc run rẩy.

Một giây sau. . .

Một vết kiếm quang cô đọng đến cực điểm bỗng nhiên từ trong vết sáng kia bay lên. Cùng lúc đó, cũng có ngũ sắc quang mang vàng, đỏ, xanh, tím, trắng bay ra, cấp tốc dung nhập vào kiếm quang, cùng hợp làm một thể.

Trong khoảnh khắc hóa thành một thanh trường kiếm ngũ sắc cùng tụ tập.

Nhìn như bình thản chói lọi, nhưng khi một kiếm này chém ra, tốc độ thời gian trôi qua gần như đều chậm lại gấp trăm lần nghìn lần, không gian lại triệt để ngưng kết đứng im.

Vút!

Kiếm quang như rồng tung hoành trời cao, mang theo vô lượng quang mang, bao phủ toàn bộ không gian.

Nữ Thần Vương chỉ cảm thấy trong ý thức không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì.

Thật sự là bởi vì một kiếm này tản ra hào quang quá mạnh, vừa xuất đã liền tràn ngập trong ý thức, suy nghĩ của mọi sinh mệnh.

Trong cảm nhận của nàng, tất cả mọi tồn tại, đều bị một kiếm này đè ép ra ý thức.

Chỉ có Độc Nhân lão giả có thể rõ ràng trông thấy, kiếm quang đi tới đâu, hết thảy sinh cơ đều bị diệt tuyệt, gợn sóng lướt qua, hết thảy vật chất đều âm thầm bị chặt đứt chém vỡ, sụp đổ.

"Một kiếm này! Ân chứa Kim Hỏa Phong Lôi Băng năm loại thuộc tính pháp tắc cộng thêm Kiếm chi pháp tắc, tổng cộng dung hợp sáu loại pháp tắc! !"

Độc Nhân lão nhân nhìn thấy một kiếm này chém ra, tâm thần kinh ngạc.

Sáu loại pháp tắc dung hợp, hấn tung hoành vũ trụ không biết bao nhiêu kỳ nguyên, tự nhiên cũng đã gặp một chút.

Nhưng một số người này rõ ràng khác với Phong Vân. Những tồn tại kia, ai mà không phải vốn đã đạt tới cảnh giới chí cao, lại tốn hao năm tháng dài đằng đẵng, ngắn nhất cũng chừng ngàn tỷ kỷ nguyên!

Nào giống Phong Vân như vậy, chỉ mới là Thượng Vị Thần sơ cấp, lại chỉ phí phí 10 năm thời gian đã thành công!

Chênh lệch này, dùng “như trời với đất” cũng đều không đủ để hình dung!

"Hừ. . ."

Lúc này, một tiếng hừ lạnh truyền đến, lại là nữ Thần Vương nhìn thấy Phong Vân thi triển một kiếm này, chỉ cảm thấy suy nghĩ âm ỉ đau, nhin không được thân thể khê chao đảo, suýt nữa co quắp ngồi sụp xuống đất.

"Thần Vương cấp võ kỹ!"

Độc Nhân lão nhân thấy cảnh này, trong lòng nói thầm.

Thượng Vị Thần sơ cấp liền sáng chế Thần Vương cấp võ kỹ, hơn nữa còn không phải Thần Vương cấp võ kỹ bình thường, thật quá đáng sợ!

Cái này mang ý nghĩa, chờ tới khi Phong Vân đến Thần Vương cảnh, võ kỹ này rất có thể đạt tới Thần Chủ cấp!

. . .

"Rốt cục cũng sáng tạo ra, chỉ là dựa theo võ kỹ trong dự đoán của ta, cái này chỉ có thể coi là thức thứ nhất. . ."

Nguyên Thủy Bia, linh hồn cùng tâm thần của Phong Vân trở về, trầm thấp lâm bầm.

Võ kỹ trong dự đoán của hắn tất nhiên là có khả năng trưởng thành, về sau sẽ theo cảnh giới cùng tích lũy của hắn tăng lên mà cao lên dần.

"Thứ thứ nhất hoàn thành, nên đặt tên cho nó Phong Vân ánh mắt khế động.

"Liên gọi nó Lục Sát Vẫn Diệt?"

Loại chuyện như đặt tên này hắn luôn không quá am hiểu, dù sao nghe đơn giản là xong việc.

Lục Sát, đại biểu sáu loại pháp tắc dung hợp lại cùng nhau, hình thành sát phạt chi kiếm, một kiếm chém ra, vạn vật vẫn diệt.

Đại khái chính là ý tứ như vậy, đơn giản lại dễ nhớ.

"Về phần tên đầy đủ của vũ kỹ này, liên gọi 《Toàn Năng Bí Điển》 đi."

Phong Vân về sau khẳng định sẽ đem tất cả thuộc tính dung hợp vào đây, đến lúc đó, dĩ nhiên nó sẽ bao quát hết thảy, toàn năng thuộc tính."

"Toàn năng bí điển, toàn năng bí điển, hi vọng cái tên này về sau có thể làm cho ức vạn tộc đàn chấn kinh, khát vọng."

Trong lòng hắn có dã tâm như thế.

Lúc này, một giọng nói truyền vào trong tai Phong Vân.

"Thời gian đến rồi, nhóc con."

"10 năm thời gian trôi qua rồi ư."

Phong Vân hơi cảm thán, thời gian trôi qua quá nhanh, hấn gần như không có cảm giác gì.

Chỉ có thể nói hấn quá chìm đắm, quên mất thời gian trôi qua.

"Nguyên Thủy thế giới qua 10 năm, ngoại giới đã qua hơn 3600 năm."

Hơn 3600 năm, đối với Thần cấp trong vũ trụ mà nói, cũng chỉ là chớp mắt là qua, cũng không thêm để ý.

Nhưng đối với địa cầu mà nói, có thể nói là biến hóa thương hải tang điền.

Nhất là viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ.

Nghĩ đến đây, Phong Vân cũng có chút đau đầu, không hiểu sao mà hấn tự dưng trở thành biến hóa đời thứ nhất của một đại gia tộc, nhiều một đồng con cháu đời sau.

Mặc dù cùng hấn không có quan hệ máu mủ gì với họ, nhưng là hậu đại của bốn đứa nhỏ.

Phong Vân cùng bọn hấn sớm đã thân như huynh đệ tỷ muội, bọn hấn là người thân nhất của nhau, cho nên hậu đại của bốn người họ, cũng coi là hậu đại của hấn.

"Ai, quên đi, mặc kệ, lão tổ thì lão tổ đi, bọn họ vui là được rồi."

Phong Vân cũng lười quản, dù sao hấn chỉ là lão tổ trên danh nghĩa, phát triển Phong thị gia tộc cứ để viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ quan tâm đi, dù sao bọn họ cũng không có chuyện gì làm.

Chờ bọn hấn luyện hóa xong Thần Cách, họ sẽ có vô tận tuổi thọ, dưới tình huống này, có thể có chuyện làm là không thể tốt hơn.

Bằng không thì cả sinh mệnh dài dằng dặc này sẽ quá nhàm chán.

Sau đó, Phong Vân từ Nguyên Thủy Bia đi ra, đi ra bên ngoài Thanh Đồng Môn.

Khi hắn nhìn thấy đột nhiên có thêm một nữ Thần Vương, hắn hơi kinh ngạc một chút, nhưng vẫn là rất nhanh đã phản ứng lại, ôm quyền, thuận tiện lấy hình chiếu, kết quả không phản ứng chút nào, cũng không phải là chân thân.

Nữ Thần Vương tranh thủ thời gian đáp lễ, không biết có phải ảo giác hay không, Phong Vân cảm giác nữ Thần Vương trước mắt tựa hồ có chút sợ hắn, cũng không dám cùng hắn đối mặt.

Ta đáng sợ như thế sao.

Phong Vân sờ mũi một cái, nội tâm khó hiểu nói. Hắn đâu biết, vừa rồi lúc hắn thí nghiệm chiêu mới, suýt đã đâm một kiếm chém vỡ ý thức của vị nữ Thần Vương này, cho nàng lưu lại bóng ma tâm lý mãnh liệt.

"Lợi hại đó, Phong Vân tiểu huynh đệ, 10 năm thời gian liền hoàn thành việc tự sáng tạo võ kỹ, người đứng đầu trăm triệu kỷ nguyên."

Lúc này, bên cạnh Độc Nhãn lão nhân sợ hãi thán phục.

"Quá khen, may mắn mà thôi." Phong Vân nhẹ nhàng khua tay nói.

Bên cạnh nữ Thần nghe nói như thế, trong lòng nhịn không được trợn mắt, giả nai, đây tuyệt đối là đang giả nai!

Độc Nhãn lão nhân cũng có chút cạn lời, cảm thấy vị yêu nghiệt thiên tài này tựa hồ có chút xấu bụng, có điều xấu bụng dù sao cũng tốt hơn là đơn thuần, như vậy về sau đi vào vũ trụ lịch luyện mới có thể sinh tồn tốt hơn.

Nói chuyện phiếm vài câu, Phong Vân liền rời đi nơi này, 10 năm thời gian đã đến, hẳn sắp trở về!

Mà Độc Nhãn lão nhân để nữ Thần Vương kia đi vào trong, liền trực tiếp rời khỏi nơi đây, đi về phía chỗ sâu trong Thành Chủ phủ.

Tin tức kinh thiên động địa như vậy, hẳn tự nhiên phải bẩm báo cho Hắc Âm Chúa Tể!

Chương 556: Vô tận vũ trụ tuổi trẻ đệ nhất nhân!

Chương 556: Vô tận vũ trụ tuổi trẻ đệ nhất nhân!

Chỗ sâu nhất của phủ Thành Chủ, nơi này là một vùng tăm tối, trừ hắc ám ra không còn gì khác.

Độc Nhãn lão nhân đột ngột xuất hiện, tiến vào trong đó.

"Chủ nhân."

Độc Nhãn lão nhân hành lễ đối với thế giới Hắc Ám trước mắt.

Một giây sau, bên trong thế giới hắc ám vô tận một đạo thân ảnh mơ hồ đi ra.

Hắn mặc trường bào màu đen, khuôn mặt uy nghiêm, một đôi mắt thâm thúy như hải dương vô tận, lại như tinh không sâu thẳm.

"Chuyện gì, Ba Thác."

Thanh âm Hắc Ám Chúa Tể truyền đến.

"Xin chủ nhân xem qua."

Độc Nhãn lão nhân ấn mở dụng cụ hình chiếu trên thân, lập tức bên trong phát hình ra từng bức họa, chính là toàn bộ quá trình Phong Vân lĩnh ngộ võ kỹ Thần Vương cấp.

Ban đầu Hắc Ám Chúa Tể còn có thể bình tĩnh xem, sau khi hắn nhìn thấy Phong Vân chém ra một kiếm kia, cho dù là thần sắc của hắn, cũng có chút gợn sóng.

"Phong Vân , Thượng Vị Thần sơ cấp liền tìm hiểu ra võ kỹ cấp Thần Vương, có thể xưng tuổi trẻ đệ nhất trong vũ trụ vô tận."

Với lại võ kỹ cấp Thần Vương này rõ ràng không phải bình thường, mà là sáu pháp tắc dung hợp, hao phí 10 năm thời gian, đủ để cho người nhìn mà than thở

Dù cho là Chúa Tể, cũng muốn vì Phong Vân mà ghé mắt!

"Chủ nhân, Phong Vân này sớm đã lĩnh hội xong ba vạn loại võ kỹ Thần cấp, trên cơ bản đều đạt tới cấp độ viên mãn, độ cao hắn tích lũy, khó có thể tưởng tượng được."

Độc Nhãn lão nhân cảm thán nói.

"Ba vạn loại võ kỹ Thần cấp viên mãn ."

Hắc Ám Chúa Tể ánh mắt nhắm lại, "Khó trách Phong Bạo Chúa Tể cùng Lôi Đình Chúa Tể nói cho ta biết Phong Vân này có tiềm chất thành trụ Chúa Tể, xem ra quả thật không sai."

"Thiên phú tư chất là có, tiếp xuống phải nhìn hắn lịch luyện thế nào, nếu như có thể chịu đựng máu và lửa tẩy luyện, tương lai có hi vọng."

Muôn trở thành một cường giả siêu cấp, chỉ có thiên phú cùng tư chất là không đủ.

Vị Chúa Tể nào tồn tại, mà không phải ở trong núi thâm biển máu trường thành, thậm chí có chút là cử tử nhất sinh, kinh lịch không biết bao nhiêu

cuộc chiến đấu cùng chém giết.

Vũ trụ vô cùng to lớn, có được thiên phú cùng tư chất cái thể đếm không xuể, nhưng cuối cùng trở thành Chúa Tể, lại lác đác không có mấy người, chính là do nguyên nhân này.

Phong Vân mặc dù có tiềm chất thành tựu Chúa Tể, nhưng còn phải xem hẳn trưởng thành sau đó, nếu không nửa đường vẫn lạc, vậy liền chẳng phải là cái gì nữa rồi.

"Nên trở về thôi ~~."

Trên bầu trời Nguyên Thủy thế giới, Phong Vân đứng ở chỗ này, cuối cùng nhìn một chút nguyên thủy thành phía dưới, "Lần tiếp theo lại đến, chính là thời điểm ta đạt tới Thần Vương cảnh."

Cho đến lúc đó, cần phải thanh toán điểm tích lũy kékh xù.

Bất quá chỗ tốt là, chỉ cần điểm tích lũy đủ, muốn đợi bao lâu liền đợi bao lâu.

"Những cái pho tượng kia chỉ có thể lần sau lại đến lĩnh hội. . ."

Phong Vân thu hồi ánh mắt, lập tức lấy ra "Thiên Huy Tinh Hào", ngòi vào trong thông qua thông đạo vũ trụ rời khỏi nơi này.

Bên trong phi thuyền xa hoa.

Ý thức Phong Vân chìm vào trong gương, quét về phía ba lô. Chỉ thấy ở bên trong, thành linh có bốn, năm vật rơi xuống.

Theo thứ tự là

【 Kim chi bản nguyên tầng một 】

【 Hòa chi bản nguyên tầng ba】

【Thiên phú Linh Hồn cấp Thượng Vị Thần. 】

【 Phong chi bản nguyên tầng hai 】

【 Lôi chi bản nguyên tầng một】

Đây đều là do Phong Vân xoát hình chiêu thu hoạch được trong mười năm liền.

Đương nhiên, chỉ là ngẫu nhiên khi tỉnh lại xoát, tự nhiên không thể nào là thời thời khắc khắc đều xoát.

Bất quá coi như là thế, thu hoạch cũng vẫn được.

Chỉ là tại Nguyên Thủy thế giới dưới mắt Hắc Ám Chúa Tể, Phong Vân không thể trực tiếp dung hợp, cộng thêm việc hắn đang lĩnh hội dung hợp pháp tắc, cho nên một mực gác lại.

Bây giờ đi ra, tự nhiên là muốn chuẩn bị hiển hóa dung hợp.

"Leng keng!"

Ngay lúc này, bỗng nhiên một đạo thanh âm nhắc nhở vang lên, báo Phong Vân có bưu kiện mới.

Tiện tay ấn mở ra.

Vốn tưởng rằng do bọn viện trưởng gửi đến, kết quả xem kí tên, là một người hắn làm sao cũng không nghĩ tới.

"Hắc Ám Chúa Tể?"

Phong Vân thân sắc hơi động, lại là vị này phát bưu kiện cho hắn.

Hắn lập tức cúi đầu nhìn lại.

"Phong Vân, ngươi là người đa hệ tu hành, ta cho ngươi một đề nghị, trước khi tấn thăng Thần Vương, tận lực đem pháp tắc tiến hành dung hợp đến 100%, sau khi hoàn thành mới có thể tấn cấp Thần Vương."

"Cụ thể như thế nào, chờ ngươi về sau tự nhiên sẽ biết được."

Lại là kiến nghị như vậy sao.

Phong Vân đã là lần thứ hai nghe được kiến nghị như vậy, lần đầu tiên là Hủy Diệt Thần Chủ, lần thứ hai là Hắc Ám Chúa Tể.

Đều đề hắn trước không nóng nảy tăng cảnh giới lên, mà là đem đa hệ pháp tắc dung hợp lại đã.

Về phần nguyên nhân cụ thể là gì, kỳ thật Phong Vân cũng đoán được một điểm.

Cùng loại pháp tắc dung hợp, chỉ có lúc ở Thượng Vị Thần dung hợp mới là nhanh nhất, đợi đến Thần Vương, thậm chí là Thần Chủ cảnh, lại muốn dung hợp sẽ có muôn vàn khó khăn.

Hủy Diệt Thần Chủ cùng Hắc Ám Chúa Tể làm người từng trải, tự nhiên rất rõ ràng điểm này, cho nên đều cho Phong Vân cùng loại đề nghị như vậy.

"Dù sao ta cũng có khuynh hướng dung hợp pháp tắc, cảnh giới tấn thăng ngược lại là không cần vội vã."

Dung hợp pháp tắc mới là đường ngay, điểm này Phong Vân đã sớm biết được.

Với lại hấn có mười hệ thuộc tính, không thể nghi ngờ là tiềm năng càng lớn, mặc dù độ khó rất cao, nhưng một khi thành công, uy năng vốn có cũng là không cách nào tưởng tượng được.

"Hiện tại đã làm đến năm thuộc tính dung hợp, còn lại cũng chỉ có Thủy Mộc Thổ Quang Minh cùng Hắc Âm. . ."

Phong Vân có ưu thế người khác không cách nào bằng được, hấn hoàn toàn có thể thông qua hiển hóa dung hợp những võ kỹ thuộc tính kia tăng lên độ thuần thực đối với pháp tắc của mình.

Về phần thời gian cùng không gian, hai cái thuộc tính, này hấn tạm thời còn không có đầu mối gì, chỉ có thể trước đặt ở chỗ đó mà thôi.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu hiển hóa dung hợp từng đồ vật bên trong túi đeo lưng.

Sau mấy tiếng.

Dung hợp hoàn tất, Phong Vân thành công đem Kim, Hỏa, Phong, Lôi tứ thuộc tính tăng lên tới cấp độ Thượng Vị Thần.

Đến tận đây, hấn đã đem năm thuộc tính đều tấn cấp đến Thượng Vị Thần!

Mà thiên phú Linh Hồn của Phong Vân, cũng đạt tới cấp độ Thượng Vị Thần, lại thêm một cái nữa, thiên phú Linh Hồn của hấn liền có thể tấn thăng đến cấp Thần Vương!

Bốn loại thuộc tính tăng lên, mang đến biến hóa tự nhiên cũng là to lớn.

Đầu tiên là thân lực của Phong Vân, không thể nghi ngờ lại là tăng phúc bốn lần!

Tiếp theo là uy lực Lục Sát Vẫn Diệt của hắn cũng tăng lên chỉ ít bảy tám lần, dù sao lúc trước chỉ là nguyên tố dung hợp.

Mà bây giờ, lại là bản nguyên dung hợp!

"Một kiếm này của ta chém xuống dưới, không biết uy lực bao nhiêu."

Phong Vân rất muốn thử một chút, nhưng trước mắt không có đối thủ nào cho hắn thử, chỉ có thể coi như thôi.

Mà sau khi dung hợp hoàn thành, phi thuyền cũng thành công đến tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Khi hắn trở lại Tiềm Long đại lục Huyền Cực Sơn, không thể nghi ngờ là gây nên một tiếng động lớn.

Vân Dịch cùng Thì Thiên trước tiên đi ra quan sát, muốn nhìn một chút cảnh giới của Phong Vân.

Nhưng bằng vào cảm giác lực của bọn họ, làm sao có thể phát giác được cấp độ của Phong Vân, bọn họ chỉ có thể lờ mờ cảm ứng được Phong Vân có vẻ như trở nên càng thêm đáng sợ.

Lúc ánh mắt kia hướng đến bọn họ, để bọn hắn đáy lòng dâng lên cảm giác rùng mình!

Chương 557: Thần Vương đại lục!

Chương 557: Thần Vương đại lục!

Phong Vân không có để ý ánh mắt bốn phía, hấn một bước phóng ra, trực tiếp trở lại trong trang viên.

"Điện hạ, hoan nghênh trở về."

Khoa Lý cùng một đám hộ vệ người hầu lập tức chào đón, hướng về phía Phong Vân cung kính hành lễ.

"Ừm."

Phong Vân khẽ gật đầu, nhìn Khoa Lý nói: " Trong khoảng thời gian ta rời đi này, có chuyện gì phát sinh không?"

Hấn vốn là thuận miệng hỏi một chút, không nghĩ tới thật là có chuyện phát sinh.

"Là tổng bộ truyền đến tin tức, nói lúc chủ nhân ngài đạt tới Thượng Vị Thần, có thể tiến vào khu vực hạch tâm của Thần Vương đại lục."

Khoa Lý nói ra.

Thần Vương đại lục?

Phong Vân ánh mắt khẽ động, Thần Vương đại lục này theo hấn biết, là chỉ có đạt tới cảnh giới Thần Vương mới có thể vào ở.

Bây giờ lại cho hắn vào ở trong đó.

Bất quá ngẫm lại cũng minh bạch, mặc dù tu vi Phong Vân chỉ là Thượng Vị Thần sơ cấp, nhưng thực lực của hắn đã có thể so với Thần Vương đại viên mãn, dạng chiến lực này, cho dù là ở bên trong chúng Thần Vương, cũng là tuyệt đỉnh.

Tự nhiên không có khả năng cùng Thượng Vị Thần khác ở chung một cái đại lục.

"Tốt, lúc nào vào ở?"

Phong Vân gật đầu nói.

"Bấm điện hạ, tổng bộ ý là, chỉ cần người quay về, tùy thời có thể đi."

Khoa Lý đáp.

"Vậy thì tốt, hiện tại đi thôi, các người chỉnh đốn đi, cũng cùng ta một chỗ."

Phong Vân vung tay lên nói.

"Tuân mệnh!"

Khoa Lý cùng một đám tới tứ hộ vệ đều thần sắc hưng phấn, nguyên bản lấy địa vị cùng thực lực bọn họ, muốn đi vào khu vực hạch tâm căn bản là không có khả năng.

Nhưng bây giờ đi theo Phong Vân, lại hưởng thụ được đãi ngộ bực này!

Một người đắc đạo, gà chó lên trời!

Lúc này, Khoa Lý cùng chúng hộ vệ đám người hầu riêng phần mình đi thu thập đồ đạc.

Mà Phong Vân không có gì cần thu thập, hấn đứng ở nơi đó, ánh mắt nhìn về phía chỗ sâu của tổng bộ.

Thiên tài Huyền Cực Sơn này sớm đã bị hấn hình chiếu xong, hấn đã sớm muốn đổi chỗ rồi.

Bây giờ có thể đến Thần Vương đại lục, Phong Vân khẳng định sẽ không bỏ qua.

"Hình chiếu Thần Vương ."

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền động tâm không thôi.

Ở Nguyên Thủy thế giới kia, hấn bởi vì muốn tu hành, giành giật từng giây, thực sự không có thời gian đi hình chiếu, hình chiếu duy nhất, cũng chính là mấy Thần Vương kia trước đó tìm hấn để gây sự.

Trừ cái đó ra, không còn nữa.

Cái này khiến Phong Vân cảm giác cực kỳ đáng tiếc.

Bất quá bây giờ, cũng coi là liễu ám hoa minh hựu nhất thôn!

Một lát sau, Khoa Lý cùng tôi tớ hộ vệ thu thập xong, về tới đây.

Phong Vân thấy thế, lập tức mang theo đám người bọn họ trùng trùng điệp điệp tiến về chỗ sâu trong đại lục.

Đừng nhìn Thần Vương đại lục cùng Tiềm Long đại lục đều ở tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, nhưng khoảng cách ở giữa cũng lên tới vài chục ức năm ánh sáng, chỉ dựa vào truyền tống trận hiển nhiên là không được.

Không có cách nào khác, Phong Vân chỉ có thể lấy ra 'Thiên Huy Tinh Hào', chở bọn Khoa Lý bay đi.

Ước chừng sau một tiếng, tốc độ phi thuyền chậm lại.

Phong Vân mệnh lệnh tiểu Quang hạ phi thuyền xuống bốn vách tường, lập tức ngoại cảnh hiện ra.

Bọn người Khoa Lý ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy phía trước xuất hiện một mảnh đại lục mênh mông to lớn, nhìn không thấy cuối cùng.

Mà theo thật xa cũng có thể cảm nhận được ở trên đại lục này quanh quẩn ý vị vô biên, so với lúc trước ở U Vũ Tinh cường thịnh hơn đâu chỉ vạn lần.

Hiển nhiên, toà này số lượng Thần Vương ở bên trên Thần Vương đại lục này tuyệt đối vượt qua vạn tôn!

"Đây chính là Thần Vương đại lục sao, thật sự là làm cho người kính sợ." Khoa Lý cùng bọn người hầu hộ vệ cảm thán vô cùng, dựa vào thực lực bản thân bọn họ, sợ là cả đời cũng không có tư cách tới đây.

Một lát sau.

Thiên Huy Tinh Hào thành công rơi vào, đáp xuống mảnh Thần Vương đại lục này.

Cái này tự nhiên làm cho một số Thần Vương chú ý.

Bọn họ ánh mắt quét qua, lập tức nhìn thấy Phong Vân dẫn đầu đi ra cửa khoang.

"Nguyên lai là hắn."

"Cũng đúng, lấy thực lực của hắn, vào ở trong Thần Vương đại lục này cũng rất bình thường."

Những Thần Vương kia nhìn một chút liền nhận ra Phong Vân.

Thực lực Phong Vân như vậy, không đến Thần Vương đại lục, bọn họ mới ngược lại thấy kỳ quái.

Khi Phong Vân dựa theo bản đồ tổng bộ cho đi vào địa phương chỉ định, chỉ thấy phía trước là một tòa trang viên so chỗ ở trước đó còn phải rộng lớn hơn.

"Người tới là Phong Vân điện hạ sao?"

Lúc này, một thanh âm từ bên trong truyền đến.

"Là ta." Phong Vân mở miệng nói.

Hô! Hô! Hô!

Một giây sau, có tiếng xé gió vang lên. Ba võ giả mặc chiến y giày chiến vũ trụ từ bên trong bay ra, chình tề rơi xuống đất, hai nam một nữ, hướng phía Phong Vân cung kính hành lễ.

"Thuộc hạ Harry (Berkeley)(Viêm Hậu), tham kiến điện hạ!"

Tu vi ba người này đều là Thượng Vị Thần đại viên mãn, với lại cũng không phải là luyện hóa, mà là dựa vào chính mình từng bước một tu luyện đến.

Nếu là luyện hóa Thần Cách, khí tức bản thân khó tránh khỏi sẽ có chút hỗn tạp, đây là tự thân pháp tắc cùng Nguyên thần nghiên cứu pháp tắc không kiêm dung gây nên.

"Chào mọi người."

Phong Vân khẽ gật đầu.

"Điện hạ, mời tới bên này."

Lập tức, Phong Vân ở dưới sự chỉ dẫn của ba người cùng một đám hộ vệ chen chúc, tiến vào trong trang viên mới.

Tòa trang viên này so với chỗ ở trước đó của hắn tổng diện tích phải lớn hơn gấp năm lần.

Vô luận là phòng ốc, hay là công trình khác, đều tốt hơn rất nhiều.

Dù sao cũng là cho Thần Vương dùng, tất nhiên đều là cấp Tinh Phẩm.

Nơi này phòng ốc rất nhiều, trung tâm xa hoa nhất, tự nhiên là chỗ Phong Vân ở lại, về phần địa phương khác, thì là chỗ ở của hộ vệ và người hầu.

Ở phương diện này cũng giống trước đó, không khác biệt gì.

Bên trong chủ phòng.

Sau khi Phong Vân đến, dựa theo yêu thích trước kia, đem bên trong bố trí thành phong cách Địa Cầu, nói cho đúng, là loại phong cách Hoa quốc kiếp trước.

"Ừm, vẫn là dạng này liền dễ chịu."

Nhìn chung quanh một chút, hắn hài lòng gật gật đầu.

"Đúng, quyền hạn trong thế giới giả tưởng hắn là cũng được giải tỏa nhiều hơn."

Ý thức Phong Vân lúc này kết nối với mạng lưới vũ trụ giả định.

...

Tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ giả lập.

Thời điểm khi Phong Vân xuất hiện, phát hiện địa phương mình xuất hiện không còn là khu vực công cộng trước đó, mà là đi vào trên một tòa đại lục.

Khối đại lục này cùng Thần Vương đại lục giống nhau như đúc.

"Đem Thần Vương đại lục vào trong thế giới giả lập sao."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Kỳ thật không chỉ có vậy, phải nói là toàn bộ khu vực hạch tâm của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, đều bị đem vào trong thế giới giả lập.

Nói cách khác, hiện thực khu vực hạch tâm là dạng gì, thế giới giả tưởng cũng như thế.

"Lợi hại, không hổ là tổng bộ, kỹ thuật này. . . Tiên tiến tới rồi tinh rồi mù."

Phong Vân trong lòng nói.

Sau đó, hắn nhìn tin tức giả lập của mình, quả nhiên phát hiện nhiều ra một tin tức.

Ấn mở ra, chính là tin tức liên quan tới quyền hạn của hắn trong thế giới giả tưởng.

Trừ vốn có bên ngoài, Phong Vân ở thế giới giả tưởng còn có, 'Ý chí thí luyện ' 'Pháp tắc mô phỏng ' 'Sân đấu chiến', 'Khu vực giao dịch 'Các loại quyền hạn.

Chương 558: Ý chí thí luyện!

Chương 558: Ý chí thí luyện!

Phong Vân nhìn một chút quyền hạn của mình, chân chính để hắn cảm thấy hứng thú, cũng chỉ có hai cái mà thôi.

Theo thứ tự là 'Ý chí thí luyện' cùng 'Khu vực giao dịch' .

Hai cái này một cái là giống như là Hư Thiên cảnh, thông qua sẽ có điểm tích lũy ban thưởng, một cái khác dĩ nhiên chính tên như ý nghĩa, có thể cùng nhiều người giao dịch vật phẩm.

Coi như khu vực giao dịch tạm thời, trước mắt trên thân của Phong Vân cũng không có đồ vật gì xuất ra, dù sao hắn cơ hồ vẫn luôn ở tổng bộ, không có đi qua địa phương khác mạo hiểm, thân không có vật dư thừa.

Đi chính là nhìn người khác giao dịch, vẫn là không đi thì hơn.

"Cái ý chí thí luyện này có thể thử một chút, còn có điểm tích lũy ban thưởng nữa."

Phong Vân sinh ra hứng thú, luận ý chí, hắn tự hỏi không kém ai, lại thêm linh hồn lực cường đại, thiên phú Huyền Đạo Thần Vương cấp, còn có Kiếm chi pháp tắc, Đạo chi pháp tắc phụ trợ, chỉ sợ sẽ là chín thành chín Thần Vương đều không kịp hắn.

"Đi xông xáo."

Phong Vân không do dự, trong lòng mặc niệm một tiếng, một giây sau liền biến mất tại chỗ.

Vị diện ý chí thí luyện giả lập.

Tầng tòa đại sơn san sát ở chỗ này, kết nối thành một đường thẳng, một mực kéo dài đến địa phương rất xa.

Phong Vân đứng trên đỉnh núi, nghiêng đầu nhìn vô tận sơn hải này.

"Đây chính là địa phương ý chí thí luyện, Thần Vương nghe nói có thể đạt tới tòa thứ sáu cũng không đã tậ, không biết ta có thể đi tới tầng thứ mấy."

Phong Vân ánh mắt sáng bóng.

Lập tức, hấn một bước phóng ra, tiến vào bên trong vị diện.

Nhưng một giây sau, tràng cảnh trước mắt đại biến, không còn là Sơn Hà, mà là tràng cảnh lúc trước Phong Vân tu luyện ở Tinh Diệu học phủ trong cứ địa Tinh Diệu.

Một đám người đang nghe lão sư giảng bài, Phong Vân chính là một người trong số đó.

"Huyền cảnh bực này cũng muốn ảnh hưởng ta."

Trong hai mắt của Phong Vân bắn ra hai đạo kiếm quang cực kỳ sắc bén, tựa như trăm thiên diệt địa, trong nháy mắt đem thế giới trước mắt chém vỡ.

Cảnh tượng nguyên bản hiển lộ ra, hấn đang đứng ở trên đỉnh tòa núi thứ nhất.

"Ý chí như kiếm, chém hết thầy trở ngại!"

Phong Vân nhìn phương xa từng tòa Sơn Hà, "Ta ngược lại muốn xem xem, cái huyền cảnh gì có thể vây khốn ta."

Vừa nói xong, hắn trong nháy mắt phóng lên tận trời, hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía chỗ càng sâu.

Bành! Bành! Bành. . .

Như là hiệu ứng liên hoàn, Phong Vân cơ hồ không có trở ngại thông qua vài tòa núi cao phía trước.

Huyền cảnh ở trước mặt hắn cũng đỡ không nổi một kiếm, trong khoảnh khắc phá thành mảnh nhỏ, đối với hắn không sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

Bất tri bất giác, Phong Vân đã liên tiếp xông qua chín tòa núi cao, đi vào tòa thứ mười!

Chỗ sâu trong vị diện ý chí thí luyện.

Ở bên trong một tòa đại điện chìm nổi, trong đại điện ngồi xếp bằng một lão nhân mặc áo bào xanh, chính là người thủ hộ vị diện thí luyện này.

Giờ phút này, ánh mắt của hắn chăm chú nhìn Phong Vân đang tiến hành thí luyện, bên trong tràn đầy chấn động, "Tòa thứ mười lăm!"

"Phong Vân, tư cách chiến thứ nhất, được xưng là thiên tài ngàn vạn ức kỷ nguyên cũng khó ra được!"

"Thượng Vị Thần liên có được thực lực Thần Vương đại viên mãn!"

"Không nghĩ tới hắn không chỉ có chiến lực đáng sợ như vậy, ngay cả ý chí cũng mạnh như thế!" Lục bào lão nhân gất gao nhìn chăm chăm, một

lúc sau, Phong Vân đã đến tòa thứ mười tám.

"Quá, quá mạnh!"

"Ý chí kiên định, hoàn toàn không thể rung chuyển, đã toàn diện siêu việt Thần Vương!"

"Tòa thứ mười chín!" Lục bào lão nhân nhin không được đứng lên, duỗi thẳng cổ đi xem, rất là khẩn trương, "Tòa Sơn Hà thứ mười chín, có thể xưng là một cái cực hạn của Thần Vương, bên trong Thần Vương cũng có rất ít người có thể thông qua, Phong Vân, có thể thông qua sao?"

Mang loại chờ mong này, hẳn vô cùng cẩn thận nhìn chăm chăm, sợ bỏ lỡ bất kỳ một cái chi tiết nhỏ nào.

...

Tòa thứ mười chín.

Phong Vân đang đứng ở chỗ này, mắt chuyển đến, không còn là huyễn cảnh, mà là cảnh quan bình thường tự nhiên.

Một giây sau.

"Xe hàng!"

Uy áp tựa như dòng lũ trút xuống, trực tiếp áp bách ý chí cùng linh hồn của Phong Vân.

Uy áp mạnh như vậy giáng lâm, xem như rất nhiều cường giả Thần Vương đại viên mãn, đều sẽ trong nháy mắt bị đánh đến đầu váng mắt hoa, bất tri bất giác lâm vào bên trong huyễn cảnh, không có cách nào tự kềm chế, sau đó cũng sẽ bị đào thải.

Đây là chuyện mọi người đều biết, nhưng biết là một chuyện, có thể bảo vệ tốt hay không lại là một chuyện khác.

Nhưng mà, uy áp này trút xuống, ý chí cùng linh hồn của Phong Vân cơ hồ động cũng không động.

Chờ đợi huyễn cảnh sắp phủ xuống.

Phong Vân bỗng nhiên giương mắt. "Ý chí như kiếm!"

"Trảm!"

Ở sâu trong linh hồn, ý chí quang huy cô đọng thành kiếm, giống như xuyên thiên phá địa, như thiểm điện chém đi ra.

Phốc!

Thế giới huyễn cảnh này còn không có giáng lâm, liền bị Phong Vân trực tiếp từ dưới lên trên, một kiếm chém thành hai khúc!

Nơi xa cảnh tượng chậm rãi hiển hiện, đó là, tòa thứ hai mươi.

"Tòa núi thứ hai mươi, nghe nói có thể so với uy áp áp bách của Thần Chủ sơ kỳ, thử một chút."

Phong Vân muốn nhìn một chút ý chí cùng cường độ linh hồn của mình bây giờ so sánh với Thần Chủ có bao nhiêu chênh lệch.

Liền bay thẳng lên, hướng nơi xa mà đi.

"Tòa thứ mười chín, vậy mà có thể thông qua!"

Lục bào lão nhân tâm tình thật lâu không thể bình phục, khó mà tự kiềm chế được, "Ý chí mạnh như thế, linh hồn mạnh như thế, có được dạng ý chí

cùng linh hồn này, tâm truy cầu đỉnh phong cường giả tất nhiên vô cùng kiên định, dạng tồn tại này, trở thành siêu cấp cường giả xác suất rất cao."

Có thiên phú, có tư chất, còn có ý chí cùng linh hồn mạnh như thế, những điều kiện này tổng hợp lại, muốn không trở thành cường giả cũng khó khăn!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là sẽ không đi đến tuyệt cảnh vẫn lạc.

"Bất quá Phong Vân này có thể trở thành đệ nhất thiên tài trong ngàn vạn kỷ nguyên, có ý chí cùng linh hồn đó cũng rất bình thường, phía trên đoán chừng đã sớm biết, ta cũng không cần báo lên."

Lục bào lão nhân lâm bảm nói.

Tòa dãy núi thứ hai mươi.

Phong Vân ở chỗ này chỉ là kiên trì mười phút đồng hồ liền gánh không nổi uy áp kia trút xuống, trực tiếp bị một đợt mang đi.

Không có cách nào nữa, đó là uy áp Thần Chủ cấp, không phải hiện tại hắn có thể chống lại.

"Chờ thiên phú Linh Hồn của ta tăng lên tới Thần Vương cấp, sau đó rèn luyện, hẳn là liền có thể chống lại. . ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Thiên phú Linh Hồn cũng là thiên phú ẩn hình, cũng là cực kỳ hiếm thấy, đặc biệt là loại cấp độ cao này.

Thiên phú Linh Hồn Thần Vương cấp kia lại càng hiếm thấy.

Cho dù là chủng tộc am hiểu linh hồn, cũng đều thừa thót vô cùng.

"Đáng tiếc không có hình chiếu thiên phú Linh Hồn cấp độ cao, cần hình chiếu mới . . ."

Dù cho là Phong Vân bên trong có một trăm vạn hình chiếu, đều không có thiên phú Linh Hồn cấp độ cao, về phần cấp bậc thấp, mặc dù có, nhưng dung hợp, hiệu quả kia cũng cực kỳ bé nhỏ.

"Phải đi Thần Vương đại lục một vòng, hi vọng những Thần Vương kia đều là chân thân."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Chương 559: Thần Vương nịnh bợ!

Chương 559: Thần Vương nịnh bợ!

Rời khỏi thế giới giả tưởng, Phong Vân nhìn qua số điểm tích lũy của chính mình.

So với trước kia đã nhiều thêm 190 ngàn điểm tích lũy. tích

Quy tắc tính điểm tích lũy trong ý chí thí luyện là ban đầu có 1000 điểm tích lũy, sau đó mỗi khi vượt qua một tầng sẽ tăng thêm 1000 điểm tích lũy, Phong Vân vượt 19 ngọn núi, tổng điểm tích lũy là 190000.

Con số này khiến hắn bĩu môi, so sánh với Hư Thiên cảnh, ý chí thí luyện này thưởng điểm tích lũy cũng quá ít.

Kỳ thật ngẫm lại cũng bình thường, đến giai đoạn này, tổng bộ đa phần khuyến khích võ giả đi ra ngoài mạo hiểm lịch luyện, tự nhiên không thể đưa ra đãi ngộ như Hư Thiên cảnh, trả mức điểm tích lũy cao như thế.

"Chờ hình chiếu xong Thần Vương đại lục, ta cũng nên đi ra ngoài mạo hiểm."

Phong Vân lầm bầm.

Trước đó, tổng bộ đã gửi cho hắn một tin nhắn.

Phía trên nói cho hắn biết, bây giờ hắn đã trở thành hạch tâm thành viên của Võ Giả Công Hội vũ trụ, tiếp theo là đưa ra hai lựa chọn cho hắn.

1, hoặc là đi tới từng vũ trụ quốc dưới quyền quản lí của tổng bộ để lịch luyện, giúp tổng bộ điều tra ra kẻ phản đồ, hoặc giúp xử lí đám gian tế dị tộc chà trộn vào.

2, hoặc là đi chiến trường ngoài biên cương, gia nhập quân đội để lịch luyện, hoàn thành một lượng quân công tích lũy nhất định.

Hai lựa chọn này, dù là loại nào, đều không thể dễ dàng hoàn thành, đều có tính nguy hiểm rất cao.

Nhưng dù là như vậy, tổng bộ vẫn cho Phong Vân chọn.

Cái này đã rất rõ ràng.

Tổng bộ muốn để Phong Vân ra ngoài, cố ý để hắn ra ngoài trải nghiệm mọi phong ba bão táp của cuộc đời, chỉ có như vậy mới có thể giúp Phong Vân trở thành một cường giả hợp cách!

Mà không phải một mực ở lại trong tổng bộ, thành đóa hoa yếu ớt được bảo vệ trong nhà ấm!

Trên thực tế, mỗi một thiên tài đến giai đoạn nhất định đều sẽ bị tổng bộ gửi cho tin nhắn giống vậy.

Những nhiệm vụ này có tính nguy hiểm rất cao rất cao, mỗi một nhóm thiên tài đi thực hiện loại nhiệm vụ này, cuối cùng tỷ lệ còn sống đều vền vẹn chỉ có 5%.

Nói cách khác, 100 người đi thì chỉ có năm người có thể sống sót trở về.

Mặc dù khốc liệt là thế, tổng bộ vẫn là không chút do dự mà chấp hành.

Vì có thể tạo ra được từng cường giả mạnh mẽ, mà kẻ thất bại, sẽ bị loại bỏ, không xứng được hưởng dụng tài nguyên.

Nhìn có vẻ cứng rắn, tàn khốc, nhưng đây chính là thực trạng, vì để tài nguyên có thể sử dụng càng hợp lý hơn.

Chiến đấu cùng dị tộc kỳ thật chính là cuộc chiến tranh đoạt địa bàn cùng tài nguyên.

Điểm này, Phong Vân tự nhiên cũng biết rõ.

Đây chính là chuyện mà trước kia Địa Cầu đã trải qua, chỉ có điều đến vũ trụ này lại bị phóng đại lên vô số lần mà thôi, kỳ thật bản chất vẫn y như thế.

Đối với Phong Vân mà nói, đi ra ngoài lịch luyện cũng là tất yếu, chỉ có đi ra bên ngoài, hãn mới càng nhiều cơ hội.

"Nhưng trước đó, ta vẫn muốn thử lấy hình chiếu của các Thần Vương trên Thần Vương đại lục này, nhìn xem có thể thành hay không."

Để lại nhiều Thần Vương như vậy mà không hình chiếu, Phong Vân trong lòng cũng thấy băn khoăn, đây quả thực là phung phí của trời.

Ngay khi Phong Vân chuẩn bị ra ngoài đi thăm hỏi những vị Thần Vương này, bỗng nhiên bên ngoài Khoa Lý truyền đến tin tức, nói là có một vài vị Thần Vương tới bái phỏng hãn.

"A? Tự mình đưa tới cửa?"

Phong Vân mặt mày vui tươi, lập tức đi ra ngoài.

Xa xa, hãn liền nhìn thấy mười bóng người hoặc đứng hoặc ngồi trong đại sảnh, từng người đều tản ra uy áp không tầm thường.

Phong Vân mắt sáng lên, lập tức quét hình mười vị Thần Vương này. "Nhất định phải là chân thân đó!" Trong lòng hãn thầm cầu xin.

"Leng keng!"

Một giây sau, từng tiếng nhắc nhở đột ngột vang lên, quanh quần trong đầu Phong Vân.

Phong Vân thâm kinh hãi, thành công!

Bởi vì có mười vị Thần Vương ở đây, Phong Vân không tiện ở ngay trước mặt họ mà tra xét hình chiếu, trước đành để ở một bên, hẩn đi vào trong đại sảnh.

"Các vị tới đây khác nào rồng đến nhà tôm."

Mười vị Thần Vương nhao nhao ôm quyền, lễ nghi làm rất đủ. "Nào có! Phong Vân các hạ khách khí."

"Phong Vân các hạ xuống đến Thần Vương đại lục này, mới thật sự là đã khiến nơi này được dính chút ánh sáng."

"Ha ha, từ lâu đã nghe danh Phong Vân các hạ, bây giờ nhìn thấy người thật quả thật là nhân trung long phượng, phong thần như ngọc."

"Đúng đó, hôm nay là một ngày có ý nghĩa kỷ niệm, nhìn thấy tận mắt Phong Vân các hạ, khó trách thời tiết bên ngoài đều trở nên đẹp hơn nhiều."

Thiên Thần Vương cũng có mặt, hẩn vốn cũng muốn nói mấy câu, nhưng nhìn thấy các đồng bạn từng người tranh nhau lên tiếng, câu nào câu nấy đều làm hẩn trợn mắt hốc mồm.

Mẹ nó, các ngươi mấy tên này, lúc nào đã hóa thân thành đám võ mông ngựa nịnh hót như vậy rồi! ?

Phong Vân cũng có chút cạn lời, khẽ giật giật khóe miệng, những vị Thần Chủ không biết đã sống bao nhiêu năm này nếu bắt đầu nịnh nọt, đoán

chừng chẳng ai sánh kịp nữa rồi.

Bọn họ đều là cao thủ cực kì am hiểu chuyện nịnh bợ này, những người khác nịnh nọt cũng không đuổi kịp.

"Khách khí, các vị mời ngồi." Phong Vân mời bọn họ ngồi xuống, phân phó tôi tớ dâng nước trà điểm tâm.

"Ta lần đầu tới Thần Vương đại lục, vốn còn muốn tới bái phỏng chư vị, không nghĩ tới các ngươi lại đến trước, không biết các vị Thần Vương khác có ở trong trang viên hay không?"

Phong Vân nói bóng nói gió.

Thiên Thần Vương lắc lắc đầu nói: "Toàn bộ Thần Vương đại lục, trước mắt cũng chỉ có mấy người chúng ta, các Thần Chủ khác trên cơ bản đều đã đi tới vũ trụ bí cảnh."

"Vũ Trụ Bí Cảnh?"

Phong Vân lần đầu tiên nghe nói đến nơi này, hiếu kỳ hỏi.

"Vũ Trụ Bí Cảnh, 1 bí cảnh thường cách một đoạn thời gian sẽ được sinh ra trong vũ trụ, phân thành các cấp từ A đến SSS, bên trong có vô số cơ duyên kỳ ngộ. Vũ Trụ Bí Cảnh lần này xuất hiện là cấp B, hấp dẫn cực nhiều Thần Vương tới đó, không chỉ có nhân loại chúng ta mà còn có cả dị tộc."

Một người khác gọi là Vô Song Thần Vương giải thích.

Thì ra là thế.

Phong Vân gật gật đầu, trong lòng đã rõ.

Lại nói chuyện phiếm thêm một thời gian ngắn, Thiên Diển Thần Vương bọn họ liền đứng dậy cáo từ, bọn họ vốn cũng dự định đi tới Vũ Trụ Bí Cảnh, chỉ là nghe nói Phong Vân đến đây, cho nên trước hết tới bái phỏng hẳn.

Sau đó lại cùng đi Vũ Trụ Bí Cảnh.

Trong đại sảnh.

Phong Vân đưa mắt nhìn nhóm Thiên Thần Vương lần lượt rời đi, lập tức thả ý thức chìm vào trong gương, bắt đầu xem xét hình chiếu.

【 Hình chiếu người 】 : Thiên Tiên Thần Vương

【 Tuổi tác 】 : 1000 kỷ

【 Cảnh giới 】 : Thần Vương hậu kỳ

【 Rơi xuống 】 : Thần Vương cấp võ kỹ 《 Phong Chi Thuần 》 , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Phong Hỏa Thiên Võng 》 , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Phong Hỏa Biến 》 , Thần Vương cấp Phong Hỏa dung hợp hệ công pháp 《 Phong Hỏa Bảo Diển 》 , Phong chi pháp tắc (tầng tám), Hỏa chi pháp tắc (tầng sáu), Thần Vương cấp Phong Hệ thiên phú, Thượng Vị Thần cấp Hỏa Hệ thiên phú. . .

【 Hình chiếu người 】 : Vô Tung Thần Vương

【 Tuổi tác 】 : 1200 kỷ

【 Cảnh giới 】 : Thần Vương hậu kỳ

【 Rơi xuống 】 : Thần Vương cấp võ kỹ 《 Phong Lôì Song Dực 》 , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Lôì Đình Vạn Quân 》 , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Phong Lôì Giới 》 , Thần Vương cấp Phong Lôì dung hợp hệ công pháp

《 Phong Lôì Bí Sách 》 , Phong chi pháp tắc (tầng năm), Lôì chi pháp tắc (tầng tám), Thượng Vị Thần cấp Phong Hệ thiên phú, Thần Vương cấp Lôì Hệ thiên phú. . .

Phong Vân nhìn qua một lượt, khiến hắn chú ý nhất, dĩ nhiên chính là cái gọi là dung hợp công pháp kia.

Đây là thứ mà trước nay trong tất cả các hình chiếu khác mà hắn có đều không nhìn thấy.

Đương nhiên, cũng không có khả năng mỗi một vị Thần Vương đều có, chỉ có một hai người có được mà thôi.

Chương 560: Chiến trường ngoài biên cương!

Chương 560: Chiến trường ngoài biên cương!

Thuộc tính dung hợp công pháp, thứ này Phong Vân trước kia đã từng nghe qua, hiệu quả cùng dung hợp võ kỹ cụ thể cũng không giống nhau, võ kỹ dung hợp là dung hợp trên phương diện pháp tắc, đối với thần lực phương diện, ít đến có thể bỏ qua.

Mà công pháp, thì chủ yếu là dung hợp trên phương diện thần lực, đương nhiên, tu hành đến chỗ sâu, đối với pháp tắc cũng có tăng cường nhất định, chỉ có điều không cao như võ kỹ mà thôi.

"Thần lực dung hợp à."

Phong Vân ánh mắt khẽ động.

Hai loại thuộc tính thần lực dung hợp, hiển nhiên không giống như nguyên lực dung hợp, cũng không giúp tăng cường cái gì, nhiều nhất chỉ là các thuộc tính hỗ trợ lẫn nhau thôi.

Thần lực dung hợp, hai loại thần lực dung hợp, uy lực liền mạnh hơn gấp 2 lần; ba loại thần lực dung hợp, uy lực mạnh gấp 3 lần.

Bốn loại thần lực dung hợp, uy lực còn mạnh gấp 5 lần!

Mà năm loại thần lực dung hợp, nghe đồn uy lực sẽ mạnh hơn gấp 7 lần!

Về phần dung hợp nhiều hơn thì không biết, bởi vì căn bản không có ghi chép.

Khả năng căn bản không có ai từng làm được, lại hoặc là người làm được quá ít, cũng không có ghi chép.

"Cũng có thể là do ta không đủ quyền hạn."

Lấy quyền hạn của Phong Vân trước mắt, đoán chừng chỉ có thể tìm đọc đến những tin tức này.

"Muốn dung hợp thần lực, cần phải có công pháp tương ứng, mà ta là mười hệ thuộc tính, nhưng mười hệ công pháp, trong bảo khố tổng bộ cũng không bán."

Phong Vân lẩm bầm.

Là một trong các thể lực đỉnh phong của nhân loại, bảo khố tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ cũng không bán, vậy thì những nơi khác càng không thể có.

Mà trong bảo khố, cao nhất, cũng chỉ là bốn hệ thuộc tính dung hợp mà thôi, ngay cả năm hệ cũng không có. Về phần giá cả, Phong Vân nhìn một chút, có thể hù chết hẳn.

【 Thần Vương cấp bốn hệ dung hợp công pháp 】 : Giá bán 50 triệu điểm tích lũy.

【 Thần Chủ cấp bốn hệ dung hợp công pháp 】 : Giá bán 100 triệu điểm tích lũy.

"50 triệu điểm tích lũy."

Phong Vân cảm giác tim mình khẽ nhói lên, giá tiền này cũng quá đắt rồi!

Thần Chủ cấp, thì càng không hợp thói thường, đạt tới con số cực kinh khủng 100 triệu điểm tích lũy!

Phong Vân vốn đang cảm thấy lúc trước hắn có gần chín trăm vạn điểm tích lũy đã rất giàu có, nhưng bây giờ nhìn lại, lập tức liền cảm thấy mình nghèo rớt mồng tơi.

Sau đó hắn lùi lại mà tìm cái khác, lại nhìn thấy các công pháp khác hai hệ, ba hệ, Thần Vương cấp theo thứ tự là 5 triệu điểm tích lũy cùng 10 triệu điểm tích lũy.

Mà Thần Chủ cấp, thì theo thứ tự là 10 triệu và 20 triệu.

Giá cả cũng là đắt đến dọa người!

Loại công pháp dung hợp này, thấp nhất chỉ có Thần Vương cấp, cũng không có Thượng Vị Thần cấp.

Kỳ thật nghiêm chỉnh mà nói, phía dưới Thần Vương cấp đều không có.

Từ Hạ Vị Thần đến Thượng Vị Thần giai đoạn này, chủ yếu là cảm ngộ pháp tắc, thần lực còn chưa ổn định, lúc này cũng không thích hợp để dung hợp.

Đến Thần Vương cấp, thần lực vững chắc, chính là lúc thích hợp dung hợp.

Có điều cũng có ngoại lệ, nếu như là Linh Hồn thiên phú đặc biệt cường đại, có thể điều khiển thần lực, tự nhiên cũng không tồn tại vấn đề ổn định hay không.

"Cũng không biết thần lực của ra hiện tại liệu có thể dùng để dung hợp hay không."

Phong Vân nói thầm.

Mặc dù hắn có Linh Hồn thiên phú rất cao, thần lực cao hơn càng nhiều, nhiều hơn người bên ngoài mấy chục lần, có thể xưng là cả vùng đại dương mênh mông.

Dưới loại tình huống này, Phong Vân cũng không dám cam đoan linh hồn lực chính mình có thể hoàn mỹ khống chế điều khiển thần lực.

"Xem ra nhất định phải tăng Linh Hồn thiên phú lên tới Thần Vương cấp."

Phong Vân đi ra ngoài đại sảnh, nhìn về phía tổng bộ bên ngoài vũ trụ.

Mà muốn tăng cường Linh Hồn thiên phú, nhất định phải đi ra ngoài lịch luyện, gặp được càng nhiều người mạnh hơn, hắn có thể tăng cường Linh Hồn thiên phú của chính mình.

Cường giả trong tổng bộ phần lớn đều đã đi ra ngoài, hoặc là đều không phải chân thân, khiến Phong Vân có muốn cũng không có chỗ nào mà lấy hình chiếu.

"Đi vũ trụ quốc hay là chiến trường biên cương đây?" Phong Vân trầm ngâm.

Ngẫm lại, hắn cuối cùng vẫn quyết định đi chiến trường biên cương.

Không vì gì khác, chiến trường biên cương cường giả càng nhiều, hình chiếu cũng nhiều hơn, vũ trụ quốc muốn tương đối ít một chút.

"Liên dứt khoát quyết định như vậy đi."

Phong Vân lập tức gõ tin nhắn, gửi tới tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ, thông báo hắn đã lựa chọn.

"Keng!"

Cũng không lâu sau, một tin nhắn mới gửi đến máy truyền tin của hắn.

Phong Vân ấn mở, nội dung như sau:

"Phong Vân các hạ, ngài lựa chọn đi chiến trường biên cương lịch luyện, nơi này có mấy hạng mục công việc cần thông báo tới ngài."

"Thứ nhất, ngài hiện tại là hạch tâm thiên tài của tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ, cũng được coi là tuyệt thế thiên tài "Ngàn vạn ức kỷ nguyên mới có một", vô số dị tộc cường giả đều muốn ám sát ngài, cho nên vì đề phòng bất trắc, sau khi đến chiến trường biên cương, tốt nhất không nên bại lộ thân phận."

"Thứ hai, lần này khảo hạch dành cho ngài chính là, cần ngài tích lũy đầy 10 ức quân công mới tính hoàn thành nhiệm vụ, cũng không hạn chế thời gian."

"Thứ ba, chiến trường biên cương có đôi khi cũng sẽ có Vũ Trụ Bí Cảnh xuất hiện, ngài tự lượng sức mà đi."

"Thứ tư, nếu như gặp phải nguy hiểm, ngài có một cơ hội để cầu cứu, Lôi Đình Chúa Tể sẽ đích thân ra tay."

"Cuối cùng, cầu chúc ngài thuận buồm xuôi gió, sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ trở về." Xem hết tin nhắn này, Phong Vân cũng khá hiểu về nhiệm vụ đi chiến trường biên cương này.

Cần hoàn thành nhiệm vụ tích lũy 1 tỷ điểm quân công.

Một tỷ điểm quân công, điều này hiển nhiên rất khó.

Đây là tổng bộ căn cứ thực lực của hấn mà định ra, đôi lại là những thiên tài khác, khả năng cũng không có nhiều như vậy.

Nhưng thứ khiến Phong Vân để ý là, hấn còn có một cơ hội cầu cứu.

Theo hấn biết, thiên tài khác đi lịch luyện cũng không có cái này.

"Lôi Đình Chúa Tể tự mình truyền đạt mệnh lệnh a." Phong Vân trầm nghĩ.

Đoán chừng cũng chỉ có khả năng này.

Ngẫm lại có thể là Lôi Đình Chúa Tể nhìn Phong Vân tư chất quá mức yêu nghiệt, nếu như không cẩn thận chết trong chiến trường biên cương, thực sự quá đáng tiếc, vì vậy mới cho cho Phong Vân một cơ hội cầu cứu.

Kỳ thật đây đã là phá lệ.

Nhưng bởi vì là Lôi Đình Chúa Tể hạ mệnh lệnh, các cao tầng khác trong tổng bộ cũng không nói gì.

"Đây chính là đặc quyền của tuyệt thế thiên tài a."

Phong Vân cười cười, cũng không quá để ý, đi chiến trường biên cương, hấn thực lực so với hiện tại cao hơn nhiều.

Dù sao ở tro g tổng bộ hấn không tiện hoàn toàn bại lộ, nhưng nếu đi tới chiến trường biên cương, vậy cũng như trời cao biển rộng mặc chim bay!

"Xuất phát!"

Không chút do dự, hơi thu thập một chút, Phong Vân liền ngồi "Thiên Huy Tinh Hào" bay ra khỏi Thần Vương đại lục, dựa theo lộ tuyến mà tổng bộ đưa cho đi về chiến trường biên cương.

"Cung tiễn điện hạ!"

Ngoài trang viên, bốn người Harry hành lễ tiễn Phong Vân đi xa, trong miệng hô to.

Tổng bộ chỗ sâu.

Bàn đá kiên cố tinh xảo, Lôi Đình Chúa Tể vạn cổ bất động chợt ngừng đầu, ánh mắt thần bí uy nghiêm như là vũ trụ nhìn về phía hư không cách đó mấy năm ánh sáng.

"Phong Vân, hi vọng ngươi có thể đạt tới cấp độ như chúng ta . . ."

Vô số kỷ nguyên trôi qua, thiên tài giống như Phong Vân không phải là không có, nhưng có thể đi đến Chúa Tể thì ít càng thêm ít, hoặc tiềm lực hao hết, hoặc chết ngay nửa đường. . .

Đủ loại nguyên nhân.

Chúa Tể, không chỉ riêng dựa vào thiên phú là có thể đạt tới.

Chương 561: Đánh giá chiến lược!

Chương 561: Đánh giá chiến lược!

Xích Điều Tinh, chính là một trong mười đại biên cương của quần tộc nhân loại, chủ yếu dùng để chuyển vận quân đội, đồng thời được sử dụng làm cứ địa hậu cần, ý nghĩa chiến lược của nó có thể biết được.

Cho nên, trên Xích Điều Tinh, tổng cộng có bốn vị cấp Thần Chủ trấn thủ.

Phân biệt đến từ bốn đại thế lực đỉnh phong của quần tộc nhân loại.

Có bốn bọn họ ở đây, vô số dị tộc không dám vượt qua lời trì nửa bước.

Giờ khắc này, có không ít phi thuyền từ sâu trong vũ trụ chạy đến, hướng về phía Xích Điều Tinh.

Trong đó có một chiếc phi thuyền hình tam giác màu trắng bạc.

“Chủ nhân, đến Xích Điều Tinh rồi.”

Trong phi thuyền, Phong Vân đang tu hành, bên tai bỗng nhiên truyền đến âm thanh trí năng của Tiểu Quang.

Hắn mở mắt, xuyên qua vòng bảo hộ trong suốt nhìn về tinh cầu khổng lồ trong vũ trụ phía xa.

“Đây là Xích Điều Tinh, là tinh cầu mà tứ đại Thần Chủ hợp lực chế tạo ra.”

Trong vũ trụ trống rỗng chế tạo một tinh cầu, vĩ lực bực này chỉ có cấp Thần Chủ trở lên mới làm được.

Mặc dù bây giờ Phong Vân có năng lực một quyền đánh nổ một tinh cầu, nhưng không có năng lực tạo vật trong hư không.

So sánh với việc đánh nổ, hiển nhiên việc sáng tạo gian nan hơn nhiều, thuộc về lực lượng của cấp bậc cao hơn.

“Chủ nhân, thu được tín hiệu của Xích Diệu Tinh, bọn họ cho chúng ta tiến vào thông đạo thứ mười chín nghìn chín trăm sáu mươi tám.”

Lúc này, thanh âm Tiểu Quang lại vang lên lần nữa.

“Được.” Phong Vân khẽ gật đầu.

Thiên Huy Tinh Hào nhẹ nhàng lóe lên, sau đó xuất hiện ngoài vạn dặm, rơi xuống Xích Diệu Tinh.

Phi thuyền đi qua thông đạo, rồi đáp xuống bình đài chỉ định hạ phi thuyền.

Có hai nam tử mặc chiến giáp đến đây tiếp dẫn, sau khi nhìn thấy phi thuyền này, không khỏi thấp giọng kinh hô.

“Là phi thuyền siêu hạng.”

“Xem chất liệu này, là dùng tinh sa chế tạo, giá trị hơn một tỷ Vũ Trụ tệ.”

Phong Vân từ khoang tàu nhỏ đi ra nghe vậy, trong lòng nhẹ nhàng cười một tiếng, hẳn mua phi thuyền này ở tổng bộ, không cần tốn nhiều tiền như vậy.

“Xin chào tiên sinh, chúng ta là nhân viên công tác ở đây.”

Hai nam tử mặc ngân giáp tiến lên hành lễ, lúc bọn họ cảm ứng được khí tức của Phong Vân chỉ là thượng vị Thần sơ cấp, trong lòng thất kinh, thượng vị Thần mà mua nô phi thuyền đắt như vậy, xem ra rất có lai lịch.

Bởi vì công hội võ giả vũ trụ đã phong tỏa tin tức, cộng thêm Phong Vân rất khiêm tốn, vì vậy, mặc dù thanh danh hấn truyền xa, nhưng người chân chính biết hấn, lại không có mấy người.

Đương nhiên hai nhân viên công tác này không nhận ra Phong Vân.

“Xin hỏi, muốn gia nhập chiến trận cương ngoại thì phải đến đâu?”
Phong Vân hỏi thăm.

“Cái này đơn giản, đi thẳng theo lối này là được, trong đại sảnh có chỗ tập hợp, sẽ có chuyên gia nói rõ với người.”

Một trong hai nam tử mặc ngân giáp nói.

“Đa tạ.”

Phong Vân gật đầu, lập tức vung tay lên, thu Thiên Huy Tinh Hào vào trong giới chỉ, rồi cất bước rời đi.

Nhìn Phong Vân rời đi, hai nhân viên công tác mới nói: “Mới là thượng vị Thần sơ cấp đã dám đến chiến trận cương vực, xem ra là công tử của thế lực nào đó, đến để mạ vàng mà thôi.”

“E rằng không được bao lâu, chiến trận cương vực không phải là nơi mà những công tử này có thể tiếp nhận được.”

Bên này, Phong Vân đi theo thông đạo, rất nhanh đã đến một đại sảnh rộng rãi.

Nơi này có rất nhiều võ giả tụ tập.

Phong Vân ngưng mắt nhìn, nơi này có hạ vị Thần, trung vị Thần, thượng vị Thần, đến từ các tinh cầu sinh mệnh khác nhau, có người đến phục vụ nghĩa vụ, có người chỉ thuần túy đến mạo hiểm, lịch luyện, kiếm công huân.

“Lại nói, đám thủy tổ của chín đại Thần tộc trên địa cầu có vẻ như cũng ở chiến trận cương vực, không biết còn sống hay không?” Phong Vân trầm nghĩ.

Bọn họ rời địa cầu cũng mấy vạn năm rồi, đến nay cũng không có động tĩnh gì, hoặc đã vẫn lạc, hoặc vẫn chưa đạt đến thượng vị Thần, vẫn còn đang vùn vụt ở đây.

“Sau lần lịch lãm này trở về thử đi tìm bọn họ xem, dựa vào chức quyền của mình bây giờ, đưa bọn họ dờn chiến trường cũng không có vấn đề gì.”

Tốt xấu gì cũng là cũng là nhóm đầu tiên thành tựu Thần Linh, bảo vệ địa cầu từ tay Hắc Ám Thần tộc, có thể nói, không có bọn họ sáng tạo hoàn cảnh, Phong Vân cũng không thể trưởng thành như bây giờ.

Cho nên, ân tình này nên báo.

Phong Vân vừa nghĩ, vừa đi đến một góc, lẳng lặng đứng đó.

Thỉnh thoảng chú ý bốn phía, nhìn thấy võ giả không tòi, hẳn sẽ lấy hình chiếu.

Mặc dù nơi này tốt xấu lẫn lộn, nhưng thỉnh thoảng vẫn có một vài mặt hàng tốt.

“Đáng tiếc không có Thần Vương.”

Trong lòng Phong Vân có chút tiếc nuối.

Thần Vương ở chiến trận cương vực cũng không ở trên tinh cầu này, mà ở chỗ khác.

Còn tại sao Phong Vân lại đến đây, là bởi vì cảnh giới của hắn vẫn là thượng vị Thần, lại không thể bại lộ thân phận, cho nên nơi này là lựa chọn tốt nhất.

Phong Vân ở đây không bao lâu thì nhân số trong đại sảnh đạt đến hơn một vạn người, rất nhanh có một lão nhân mặc chiến giáp xuất hiện.

“Cấp hạ vị Thần, tập hợp ở thông đạo bên trái.”

“Cấp trung vị Thần, tập hợp ở thông đạo bên phải.”

“Còn thượng vị Thần thì tập trung ở đây.”

Theo giọng nói này, hơn vạn võ giả lập tức chia thành ba phần, trong đó hạ vị Thần và trung vị Thần là nhiều nhất, chiếm đến chín thành, còn thượng vị Thần, chỉ có khoảng một nghìn người.

Điều này cũng khiến Phong Vân biết được, trong vũ trụ, nhân loại đạt đến cấp Thần, nhiều nhất vẫn là trung vị Thần và hạ vị Thần.

Phong Vân ở tổng bộ toàn tiếp xúc với thượng vị Thần và Thần Vương, bởi vì đó là nơi tập trung nhiều tinh anh nhất.

Giống như trường cao đẳng cao cấp nhất trên toàn cầu, lão sư và bạn học xung quanh đều là người thông minh tuyệt đỉnh, nhưng phóng mắt ra bên ngoài, đa số vẫn là người bình thường.

Đạo lý cũng giống như vậy.

“Các vị chiến sỹ thượng vị Thần, các người sắp tiến về chiến trận cương ngoai tàn khốc nhất, nhưng cũng nhiều cơ hội nhất.”

Lão nhân kia nhìn như bình thường, nhưng đôi mắt lại tràn đầy sát khí, khiến người ta không dám đối mặt.

“Nhưng trước khi lên đường, ta cần phải đánh giá chiến lực của các người, xem trình độ của các người, rồi phân bổ vào đội ngũ thích hợp.”

“Đánh giá chiến lực?”

Một nữ thượng vị Thần dáng vẻ xinh đẹp hiếu kỳ hỏi: “Là để chúng ta tỷ thí sao?”

“Không phải, như thế quá phiền phức.”

Lão nhân lắc đầu nói: “Các người sẽ đi vào thế giới giả tưởng, xuất thủ trong đó, thế giới giả tưởng sẽ căn úc theo tình huống của các người mà đánh giá trình độ.”

“Sau đó, sẽ phân thành ba cấp độ.”

“Chiến sỹ thượng vị Thần, chiến sỹ tinh anh thượng vị Thần và chiến tướng thượng vị Thần.”

Lão nhân ngừng lại một chút, nhìn quanh một vòng rồi tiếp tục nói: “Trong số các người, đa số sẽ là chiến sỹ thượng vị Thần, nếu đạt đến cấp viên mãn hoặc có năng lực đặc thù, có thể đạt được danh hào chiến sỹ tinh anh thượng vị Thần.”

“Còn chiến tướng thượng vị Thần, ngàn dặm mới tìm được một người.”

Chương 562: Thiên tài của vũ trụ Thánh Sơn!

Chương 562: Thiên tài của vũ trụ Thánh Sơn!

Trong đại sảnh.

Sau khi lão nhân nói xong, không có một ai phản đối, thế là bắt đầu đánh giá.

“Nhìn thấy cánh cổng sáng kia không? Theo thứ tự đi xuyên qua là được.”

Sau đó, hơn một nghìn thượng vị Thần đi về phía cánh cổng ánh sáng, nhẹ nhàng xuyên qua.

Mỗi khi có thượng vị Thần đi xuyên qua, đều có âm thanh trí năng vang lên.

“Chiến sĩ thượng vị Thần!”

“Chiến sĩ thượng vị Thần!”

“Chiến sĩ tinh anh thượng vị Thần!”

“Chiến sĩ tinh anh thượng vị Thần!”

Từng đạo âm thanh vang lên, không sai với dự đoán của lão nhân, phần lớn đều là chiến sĩ thượng vị Thần, một phần nhỏ là chiến sĩ tinh anh.

Còn cấp độ chiến tướng, không có một người.

Chuyện xác định này được tiến hành rất nhanh, không bao lâu sau đã đến lượt Phong Vân.

Sau khi hắn đi xuyên qua cánh cổng ánh sáng, âm thanh trí năng vang lên.

“Chiến tướng thượng vị Thần.”

Hả?

Lúc này, giống như là viên đá khuấy lên ngàn gợn sóng, khiến tất cả mọi người nhìn qua, thậm chí ngay cả nhân viên công tác nơi xa cũng bị kinh động, chính là hai người lúc trước đã tiếp dẫn Phong Vân.

“Là hắn! Hắn là chiến tướng thượng vị Thần!”

“Thượng vị Thần sơ kỳ đã có cấp độ chiến tướng, xem ra là thiên tài.”

Ngay cả lão nhân cũng kinh ngạc nhìn Phong Vân, trên mặt nở nụ cười mừng rỡ.

“Không tệ.”

Sắc mặt Phong Vân bình thản, cũng không có hành động gì.

Khảo nghiệm vẫn tiếp tục.

“Chiến sỹ thượng vị Thần.”

“Chiến sỹ tinh anh thượng vị Thần.”

Rất nhanh đã đến lượt người cuối cùng.

Lúc hắn ta đi xuyên qua, âm thanh trí năng vang lên.

“Chiến tướng thượng vị Thần.”

Không thể nghi ngờ, điều này lại khiến đám người kinh hô, trong một nghìn thượng vị Thần ở đây, vậy mà lại xuất hiện hai tên chiến tướng thượng vị Thần.

Tên chiến tướng thượng vị Thần phía sau là một thanh niên mặc áo giáp trắng, cao trên hai mét, lưng đeo trường thương bạch kim, trong đôi mắt ngẫu nhiên tản ra quang huy vô cùng sắc bén, giống như trường thương sau lưng hắn ta.

Trong ánh mắt của người thanh niên mặc áo giáp trắng này, không thượng vị Thần nào ở đây có thể tiến vào mắt hắn ta, chỉ có Phong Vân mới miễn cưỡng khiến hắn ta nhìn sang.

“Nhìn như có chút năng lực, không biết có lai lịch gì, có phải giống mình, đến từ một trong bốn đại thế lực đỉnh phong không?”

Thanh niên mặc áo giáp màu trắng liếc mắt nhìn Phong Vân, trong lòng âm thầm nói.

Hắn ta là thiên tài hạch tâm đến từ vũ trụ Thánh Sơn, giống Phong Vân, đến đây tiến hành nhiệm vụ lịch luyện.

Ở phương diện này, bốn đại thế lực đỉnh phong đều giống nhau, dùng cách này để tận lực bồi dưỡng cường giả siêu cấp.

Rất nhanh, đánh giá đã kết thúc, trong một nghìn thượng vị Thần, có chín trăm linh một chiến sĩ thượng vị Thần, chín mươi bảy chiến sĩ tinh anh thượng vị Thần, chỉ có Phong Vân và thanh niên mặc áo giáp trắng kia là chiến tướng thượng vị Thần.

“Đánh giá kết thúc, tiếp theo sẽ dẫn các người đến chiến trận cương vực, ở chiến trận cương vực, tổng cộng có mười chiến khu lớn, mỗi chiến khu có một nghìn chiến trường, lát nữa các người sẽ đến chiến trường số sáu trăm sáu mươi sáu ở chiến khu thứ chín!”

Giọng nói của lão nhân quanh quần bên tai tất cả mọi người.

“Số sáu trăm sáu mươi sáu? Số này rất được.”

“Đáng tiếc, đại ca ta lại ở chiến trường số năm trăm, cách nhau mấy triệu năm ánh sáng, rất khó gặp được hẳn.”

“Bình tĩnh đi, cùng một chiến khu, vẫn có hi vọng gặp được, ta mới không có hi vọng, lão sư ta ở chiến khu thứ tám, không biết cách nơi này bao xa!”

Các tiếng nghị luận liên tiếp vang lên.

Phong Vân đứng ở một bên, ánh mắt khẽ động: “Chiến khu thứ chín, chủ yếu tác chiến với Thú tộc, Cốt tộc và Trùng tộc.”

Mười chiến khu lớn, đều là quần tộc nhân loại tác chiến với các dị tộc khác nhau, trong đó có những đại tộc cường đại, cũng có những tộc nhỏ yếu, nhưng liên hiệp lại với nhau, thành đồng minh tộc.

Ví dụ như chiến khu thứ chín này, Trùng tộc, Cốt tộc và Thú tộc liên hợp lại thành đồng minh tộc, bản thân mỗi tộc này không bản nhân tộc, nhưng sau khi liên minh lại, thì hoàn toàn không kém nhân tộc.

Trong ba tộc này, khó chơi nhất là Trùng tộc, không chỉ có Mẫu Hoàng trời sinh có thiên phú linh hồn, mà năng lực sinh sôi của Trùng tộc cũng cực mạnh.

Mặc dù chiến sĩ Trùng tộc có cảnh giới không cao, nhưng số lượng ngày càng nhiều, vậy cũng gây ra lực sát thương đáng sợ.

“Mẫu Hoàng, trời sinh đã có thiên phú linh hồn.”

Trong lòng Phong Vân dâng lên hứng thú, có lẽ thiên phú linh hồn của hắn sẽ được tăng lên.

Nhưng mỗi con Mẫu Hoàng đều ẩn nấp ở nơi rất bí mật, muốn tìm nó rất khó.

Phần lớn võ giả còn chưa nhìn thấy mặt Mẫu Hoàng đã bị vô tận chiến sĩ Trùng tộc mài chết!

“Các vị, xuất phát!”

Lúc này, lão nhân kia quát khẽ một tiếng.

Đám người lập tức đi ra đại sảnh, thông qua lối đi đến bên cạnh một không gian trùng động.

“Ta chỉ đưa các ngươi đến nơi này thôi, con đường tiếp theo tự các ngươi đi, bên kia không gian trùng động là quân doanh, đến đó sẽ có người tiếp dẫn các ngươi, cuối cùng, chúc các ngươi may mắn.”

Sau khi nói xong, lão nhân liền rời đi.

Từng người trong đám người Phong Vân đi vào không gian trùng động, biến mất ở nơi này.

Không biết qua bao lâu.

Lúc Phong Vân đi ra không gian trùng động, cảnh tượng xung quanh đã hoàn toàn thay đổi, bọn họ đi đến một đại lục, nơi này có rất nhiều thành

lũy quân doanh, vô số chiến sỹ bay qua bay lại.

“A, có tân binh đến!”

“Ha ha, nhanh như vậy đã có tân binh đến rồi.”

“Lần này có một nghìn thượng vị Thần.”

“Không biết có chiến tướng thượng vị Thần không?”

Những tiếng bàn luận không ngừng truyền đến.

Ánh mắt Phong Vân quét qua, nhìn thấy không dưới mười nghìn thượng vị Thần mặc chiến giáp màu đen, mặc dù bọn họ cười đùa, nhưng trên người đều tản ra khí chất thiết huyết.

Thượng vị Thần ở đây đều đã thân kinh bách chiến, nếu đưa vào trong vũ trụ, đủ để lấy một địch mười!

“Đứng nghiêm cho ta!”

Lúc này, một tiếng hét truyền đến, một thân ảnh cao lớn từ bên khác đi ra, nhìn khí cơ, rõ ràng là một vị Thần Vương.

Mặc dù nơi này là quân doanh thượng vị Thần, nhưng người dẫn đầu thì không phải là thượng vị Thần.

Tương tự như vậy, quân doanh của Thần Vương bên kia, người dẫn đầu cũng là Thần Chủ, bên đó còn nguy hiểm hơn bên này rất nhiều lần.

Vị Thần Vương cao lớn này nhìn về phía Phong Vân, trong mắt có thần quang.

“Các tân binh, hoan nghênh các người đến quân doanh thượng vị Thần thứ sáu trăm sáu mươi sáu của chiến khu thứ chín.”

Nói xong, ánh mắt hắn ta quét về phía Phong Vân và thanh niên mặc áo giáp màu trắng.

“Lần này có hai chiến tướng thượng vị Thần, không tệ.”

Lời này vừa ra, lập tức khiến đám chiến sĩ thượng vị Thần xung quanh chú ý.

Bọn họ ở chiến trường nhiều năm, biết rất rõ trợ giúp của một chiến tướng thượng vị Thần! Còn những cái khác, bọn họ lại chưa từng nhìn thấy.

“Phong Vân, Điều Chiến đúng không? Từ hôm nay trở đi, các người được phân đến tiểu đội Ma Chùy.”

Chương 563: Âu Hoàng cái gì? Quả nhiên là ảo tưởng!

Chương 563: Âu Hoàng cái gì? Quả nhiên là ảo tưởng!

“Phong Vân? Tên này rất quen tai, không biết đã nghe ở đâu rồi?”

Lúc tên Thần Vương kia gọi tên Phong Vân, sắc mặt thanh niên mặc áo giáp trắng Điều Chiến bên cạnh hơi động, cảm thấy cái tên này có chút quen tai, nhưng lại không nhớ ra được.

Điều này cũng rất bình thường, Phong Vân nổi danh từ ba nghìn năm trước, lúc đó Điều Chiến lại đang bế quan, hơn nữa, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ muốn bảo vệ Phong Vân, cho nên cố ý làm phai nhạt sự tồn tại của hắn, những năm này không lộ ra tin tức gì liên quan đến hắn.

Cho nên, nếu không nói rõ, thì nhất thời rất khó nhớ ra.

Điều Chiến không nghĩ ra, tên Thần Vương kia lại không cần phải nói, hắn ta trường kỳ ở chiến trận cương ngoại, ít khi lên mạng, chứ không nói đến loại ‘Thiên tài bát quái’.

Một lát sau, Phong Vân và Điều Chiến theo Thần Vương kia đến một mảnh đất trống. Ở nơi đó có bốn người hoặc đứng hoặc ngồi, ba nam một nữ.

“Đây chính là các thành viên của tiểu đội Ma Chùy, mỗi người đều là chiến tướng thượng vị Thần, cộng thêm các người, là sáu người.”

Thần Vương cao lớn kia chỉ về phía trước, khẽ cười nói.

Vừa rồi Phong Vân cũng biết được tên của vị Thần Vương này là Waston, là một Thần Vương thuộc tính đại địa.

Nghe thấy giọng nói của Waston, bốn người kia lập tức đi đến.

Cô gái duy nhất trong đó hô lên: “Hai người mới cũng không tệ, nhất là tiểu huynh đệ này, thật là anh tuấn.”

Nói xong, cô gái kia còn ném cho Phong Vân một cái mị nhãn.

“Hừ, ngươi đừng dọa người mới.”

Thần Vương Waston bắt đầu nói, lập tức chỉ vào cô gái cao gầy vừa rồi nói: “Vị này là Phù Lạp, thượng vị Thần đại viên mãn thuộc tính phong, đồng thời còn là một vị niệm hồn sư.”

Sau đó, hắn ta lại chỉ bao ba người đang đi đến kia: “Ba người này, người thấp tên là Thần, thượng vị Thần đại viên mãn thuộc tính hỏa; người ôm kiếm kia là ‘Lưỡi kiếm’, thượng vị Thần đại viên mãn thuộc tính phong, đồng thời là người am hiểu kiếm đạo, trừ ta ra, hắn ta là người có lực công phạt mạnh nhất trong đội.”

“Cuối cùng là người gầy đội mũ kia, tên là Nhạc Mã, thượng vị Thần đại viên mãn song thuộc tính thủy, mộc, là trị liệu sư trong đội chúng ta.”

Waston giới thiệu xong, lại chỉ về phía Phong Vân và Điều Chiến.

“Phong Vân, Điều Chiến.”

“Xin chào hai người mới.”

Thái độ của ba người kia rất hiền lành, chủ yếu là vì Phong Vân và Điều Chiến là chiến tướng thượng vị Thần, nếu không, bọn họ sẽ không khách khí như vậy.

Thực lực làm chủ, trong chiến trường quân đội, điều này càng được thể hiện nhuần nhuyễn.

“Ta là thượng vị Thần đại viên mãn hệ băng, am hiểu thương đạo.” Điều Chiến thân nhiên nói.

“Thượng vị Thần sơ cấp hệ lôi, am hiểu đao đạo.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Thực lực và cảnh giới của Điều Chiến rất bình thường, nhưng khi Phong Vân giới thiệu cảnh giới của mình, mấy thành viên trong tiểu đội cực kỳ kinh ngạc, thượng vị Thần sơ cấp đã là chiến tướng, xem ra chiến lực rất cao.

Bọn họ không hoài nghi tính chân thực của đánh giá chiến lực, bởi vì đó là điều không thể nào.

“Ha ha, không tồi, Phong Vân và Điều Chiến đều là võ giả am hiểu tiên công, cứ như vậy, thực lực của tiểu đội chúng ta sẽ có cấp độ cao hơn.”

Waston cười nói, thương đạo và đao đạo đều có lực công phạt cực mạnh, đối với tiểu đội của bọn họ, chuyện này chính là một trợ lực lớn.

Nghĩ đến đây, Waston vung tay lên nói: “Chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta sẽ đi chiến trường tiền tuyến.”

“Đã sớm chờ câu nói này của đội trưởng rồi.”

Trên mặt bốn đội viên đều nở nụ cười, dáng vẻ như không kịp chờ đợi.

Điền Chiến cũng không nhịn được nắm chặt thần thương bạch kim trong tay, ánh mắt có chút kích động, cũng có chút lo lắng.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn ta đến chiến trường, khó tránh không khẩn trương.

Còn Phong Vân thì rất bình tĩnh, lúc còn ở địa cầu, không biết hắn đã trải qua bao nhiêu trận chiến rồi, hắn không phải là thiên tài được chọn ra trong nội bộ giống như Điền Chiến, mà do hắn từng bước đánh lên.

Hoàn cảnh này, hắn vẫn có thể không chế.

Ban đêm, trong một chỗ ở quân doanh.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, hai mắt nhắm chặt, ý thức đang ở trong tấm gương quét hình chiếu.

Hôm nay có thêm mấy trăm hình chiếu, trong đó, ưu tú nhất, là hình chiếu của Thần Vương Waston, Phù Lạp và Điền Chiến.

Ba người bọn họ, một người là Thần Vương, một người là niệm hồn sư có thiên phú linh hồn, và người còn lại chính là thiên tài.

Đương nhiên, người khiến Phong Vân để ý nhất, vẫn là Phù Lạp.

“Thiên phú linh hồn cấp thượng vị Thần, không tệ, không tệ.”

Khóe miệng Phong Vân nhếch lên, ngày đầu tiên đến đây hắn đã có hình chiếu võ giả có thiên phú linh hồn cấp thượng vị Thần, quả nhiên, chiến trận cương ngoại là chỗ tốt.

“Quét một chút, ngộ nhớ rơi xuống thật thì sao.”

Sau khi đọc xong thông tin, Phong Vân lập tức quét hình chiếu.

Kết quả đương nhiên là hấn nghĩ nhiều rồi, đừng nói rơi xuống thiên phủ linh hồn, đến vật tốt một chút cũng không có.

“Đen như vậy, xem ra không nên quét hình chiếu.”

Phong Vân bất đắc dĩ, quả nhiên, Âu Hoàng cái gì, đều là ảo tưởng của hấn.

Cứ như vậy, một đêm trôi qua không xảy ra chuyện gì.

Hôm sau, Phong Vân cùng đám người Waston ngồi phi thuyền vũ trụ bay ra đại lục, đi về phía sâu trong vũ trụ.

“Trong binh doanh ở đại lục, chúng ta không cần lo lắng vấn đề an toàn, có bốn đại Thần Chủ tọa trấn, nhưng khi ra đại lục, tiến về chỗ sâu trong vũ trụ, nhất định phải thời khắc chú ý, có thể nói là nguy hiểm tứ phía, toàn bộ cương vực không lồ, đều là... Chiến trường!”

Tại một gian phòng rộng rãi trong phi thuyền, võ giả thấp người tên Thần dựa vào ghế sofa, nói với Phong Vân và Điều Chiến.

“Được rồi, Thần, hai vị này cũng không phải người bình thường, còn cần người đến phổ cập khoa học sao? Im miệng đi.”

Cô gái Phù Lạp bên cạnh mắng một tiếng.

Thực tế, không phải một mình cô ta nhìn ra, các đội viên khác cũng có thể nhìn ra một hai.

Điều Chiến thì không cần phải nói, khí chất và tính cách kia, chắc chắn không phải thế lực bình thường có thể bồi dưỡng ra, đoán chừng đến từ một thế lực lớn nào đó.

Còn Phong Vân thì càng đáng sợ hơn, thượng vị Thần sơ cấp đã là ‘Chiến tướng’, càng khó có được.

Mấy người họ đều là lão binh đã trải qua không dưới vạn cuộc chiến, ánh mắt vô cùng nhanh nhạy, cả đám đều nhìn ra được.

“Người mới mạnh mới tốt, nhưng mạnh hơn cũng là lần đầu tiên ra chiến trường, phải chú ý vạn phần, nếu không đến mạng cũng mất.”

Waston trầm giọng nói, Phong Vân gật đầu, đương nhiên hắn sẽ không phạm sai lầm cấp thấp này.

Còn Điều Chiến, mặc dù hắn ta không biểu thị gì, nhưng sắc mặt cũng nghiêm túc hơn rất nhiều.

Hiên hiên, mặc dù hắn ta có ngạo khí, nhưng cũng biết, chiến trận cương ngoại không phải nói đùa, nơi này cường giả vô số, cẩn thận vẫn hơn.

...

Cùng lúc đó, cách phi thuyền của đám người Phong Vân mấy trăm triệu năm ánh sáng, có một chiếc phi thuyền nhìn như bị tàn phá trong vũ trụ, có hai bóng người đang đứng.

Trước mắt bọn họ có một cái màn hình.

Lúc này, trên màn hình là hình ảnh một chiếc phi thuyền cỡ lớn, chính là chiếc phi thuyền mà đám người Phong Vân đang ngồi.

Chương 564: Thần Thú, Ba Thiên Ma Xà!

Chương 564: Thần Thú, Ba Thiên Ma Xà!

Trong phi thuyền có hai bóng người, một người cao chừng ba mét, như tháp sắt, toàn thân phủ kín một tầng lân giáp thật dày, phía sau là một cái đuôi dài, dài chừng một mét.

Mà đầu cũng không phải là đầu người, mà là một cái đầu rắn!

Cực kỳ hiển nhiên, đây là Thú tộc ngoài chiến trường biên cương!

Thú tộc bao hàm toàn diện, chủng loại có thể nói là nhiều nhất trong số các tộc trong vũ trụ, có điều trong đó đẳng cấp sâm nghiêm, có phổ thông Thú tộc, có Vương cấp Thú tộc, tại phía trên còn có Hoàng cấp Thú tộc.

Trước mắt Xà Nhân này, chính là Vương cấp Thú tộc: Tộc nhân của Ba Thiên Ma Xà.

Ba Thiên Ma Xà, nghe đồn bản thể là Thần Thú, có được thiên phú thần thông 'Bản Tôn Thiên Địa', cường đại dị thường.

Như loại Thần Thú này, đều có thực lực nghịch hành phạt lục, tức vượt cấp mà chiến.

Trước mắt Xà Nhân này là Thần Vương sơ cấp, thi triển thiên phú thần thông này, đoán chừng có chiến lực Thần Vương trung kỳ.

"Baka, nhìn chiếc phi thuyền này chất lượng bình thường, thế nào, muốn làm hay không?"

Một người khác nói chuyện Là một bộ khô lâu, cao hơn hai mét, toàn thân màu bạch kim, phía sau đeo một thanh cốt đao hẹp dài, lóe ra hàn quang lạnh lẽo, trong hốc mắt đen là hai đoàn quang điểm nhảy lên.

Đây chính là thành viên của Cốt tộc.

Cốt tộc không có được thiên phú thần thông như Thú tộc Thần Thú, nhưng chúng nó có một đặc điểm, đó chính là không chết.

Đúng, không chết.

Cho dù diệt đi khung xương của bọn chúng, chôn vùi Hồn Hỏa của bọn chúng, nhiều năm về sau, bọn chúng vẫn còn có thể trọng sinh lần nữa.

Đương nhiên, đây vền vện cực hạn phía dưới Chúa Tể, nhưng mặc dù như thế, cũng là phi thường đáng sợ.

"Cẩn thận một chút, nơi này là cương ngoại chiến trận, bất kể nói thế nào, trước dùng Thần Pháo chúng ta bố trí tại một chỗ khác thử nhìn một chút.

Baka âm lãnh cười nói.

"Rất tốt." Thần Vương cấp khô lâu khép mở miệng, phát ra âm thanh làm cho người ta sợ hãi.

Một chỗ khác, trong hư không, chỉ thấy nơi này khắp nơi đều là mảnh vỡ, có phi thuyền, cũng có thi thể, cực kỳ không đáng chú ý.

Nhưng ngay giữa đám hài cốt này, một phi thuyền đã bị tàn phá không chút nào thu hút, lúc này không ngừng có năng lượng kinh khủng tụ tập

cùng một chỗ.

Dần dần, hình thành một vầng sáng trong suốt.

"Phát xạ!" Tại xa xôi bên ngoài khô lâu truyền đạt mệnh lệnh.

Rầm!

Một giây sau, một vệt sáng vô cùng chói lóa vạch phá vũ trụ, dùng tốc độ nhanh gấp nghìn lần tốc độ ánh sáng tốc độ phóng tới vị trí phi thuyền của Phong Vân.

Trong phi thuyền.

Bọn người Waston còn đang cười cười nói nói, thậm chí còn bắt đầu đặt cược.

"Không bằng chúng ta đánh cược đi, nhìn xem lần này Phong Vân cùng Điều Chiến ai thu hoạch được nhiều quân công hơn, thế nào?" Người lùn đề nghị.

"Ha ha, có thể, ta cược Điều Chiến thắng, tiểu tử sắc bén lắm đấy."

"Vậy ta cược Phong Vân thắng, hần tuy không hiển sơn không lộ thủy, nhưng khẳng định không tầm thường."

"Ta cược Điều Chiến."

"Tính thêm ta nữa."

Bao gồm cả Waston đều tham dự ván này, thậm chí Waston còn chủ động làm

nhà cái.

Đây cũng là thú vui duy nhất trên chiến trường.

Điều Chiến ngồi bên cạnh, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Phong Vân, bên trong chiến ý tràn đầy.

Phong Vân là tân binh cùng thời kỳ với hắn, mà lại là Thượng Vị Thần chiến tướng, hắn tự nhiên xem Phong Vân như đối thủ cạnh tranh.

Nhưng Phong Vân lại rất bình tĩnh, Điều Chiến thực lực tối đa cũng chỉ có thể so với Thần Vương sơ kỳ, thực sự khó lọt mắt hắn.

"Ồ?"

Lúc này, Phong Vân đang ngồi bỗng khẽ đổi sắc mặt, giống như cảm ứng được cái gì.

Một phút đồng hồ sau.

Niệm hôn sư Phù Lạp đột nhiên mở miệng, "Đội trưởng, có năng lượng pháo thật lớn phóng về phía phi thuyền chúng ta, dự tính năm giây sau bắn trúng phi thuyền

"Năng lượng pháo?"

Waston lập tức đứng dậy, quát lên: "Khởi động vòng phòng hộ!"

"Đã rõ!"

Tít!

Theo phi thuyền trí năng thanh âm vang lên, lập tức bốn phía phi thuyền dâng lên một vòng phòng hộ trong suốt.

Năm giây sau đó, toàn bộ phi thuyền chấn động mạnh một cái.

Bất quá một giây sau hết thấy đều bình tĩnh trở lại.

Nếu như từ bên ngoài nhìn vào, sẽ thấy Thần Pháo đánh vào trên phi thuyền, hoàn toàn bị vòng phòng hộ đỡ lấy.

"Vậy mà cũng đỡ được, xem ra bên trong là tiểu đội do chiến tướng Thần Vương dẫn đầu!" Đốm lửa trong hốc mắt khô lâu nhảy lên.

"Không vội, lại bắn mấy phát Tiêm Thần Pháo, buộc bọn họ ra khỏi phi thuyền."

Bake mắt lóe ra tia nhìn khát máu, "Hi vọng bên trong có thể có mấy kẻ thiên tài."

Thú tặc đối với chuyện đánh giết thiên tài của nhân loại tộc quần có ban thưởng đặc thù, cái này tự nhiên khiến Baka nóng lòng ngắm bắn từng tiểu đội Thượng Vị Thần.

Thiên tài Thần Vương cảnh hấn không dám đi trêu chọc, nhưng Thượng Vị Thần thiên tài, hấn vẫn có thể giết chết.

"Minh bạch."

Khô lâu lập tức đáp lời.

Trong lúc nhất thời, từ ba phương hướng xa xôi khác, trong một vùng phé tích, có một vật như tấm bản điện dâng lên, hoặc là một đồ vật giống như khối rubic.

Bọn chúng hình thái khác nhau, nhưng giờ khắc này, tất cả đều phát ra hào quang sáng chói, bắn ra năng lượng quang pháo kinh khủng, từ bốn phương tám hướng bắn về phía phi thuyền Phong Vân.

"Đội trưởng, bốn loạt năng lượng kinh khủng đang phóng về phía chúng ta!"

Trong phi thuyền, Phù Lạp biến sắc nói.

"Tất cả mọi người, đi ra ngoài." Waston không chút do dự nói.

Một giây sau, cửa máy mở ra, sáu người trong nháy mắt tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, tay cầm vũ khí, vọt thẳng đi ra ngoài.

Mà Waston thì tiện tay thu hồi phi thuyền, nhẹ nhàng lóe lên, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Tiên Thần Pháo mặc dù cường đại, nhưng có một cái nhược điểm trí mạng, đó chính là tính cơ động quá kém, nói như vậy là vì nó chỉ có thể dùng để oanh kích phi thuyền hoặc là chiến hạm.

Nếu như sử dụng với sinh linh, thì rất khó thành công.

Dù sao, không có người nào sẽ không nhúc nhích đứng ở nơi đó để người đánh.

Có điều đối với Baka và khô lâu kiia mà nói, dùng pháo cũng chỉ là vì muốn bức mấy người Phong Vân ra khỏi phi thuyền mà thôi.

Mà bây giờ, mục đích đã đạt tới.

"Một cái Thần Vương, năm cái Thượng Vị Thần, hắc hắc, quả nhiên không nhầm, là tiểu đội chiến tướng." Baka một mặt hưng phấn, "Đi, đi bắt con mồi!"

"Khắc khắc . ." Khô lâu phát ra tiếng cười không giống nhân loại.

Lúc này, hai người cùng nhau tiến lên.

Trong tình không.

Phong Vân đang theo sau đội ngũ phi hành.

Hả?

Lúc này, ánh mắt hắn quét qua không gian đen kịt nơi xa, "Có khí tức đang tới gần."

Lấy linh hồn lực của hắn cảm giác đã vô cùng nhạy bén, sớm từ trước đó hắn đã phát hiện năng lượng cự pháo kia.

"Hướng về phía chúng ta tới, xem ra là dị tộc đã bắn cái năng lượng pháo kia."

Phong Vân lần thứ nhất gặp phải dị tộc, trong lòng có chút hiếu kỳ.

"Đây là, Thú tộc cùng Cốt tộc?"

Hai tộc đàn này đặc thù quá rõ ràng, muốn không biết cũng khó.

Trong lúc hắn suy nghĩ chập trùng, Phù Lạp cũng rốt cục phát hiện hai luồng khí tức đang phi tốc lại gần bọn họ.

"Đội trưởng, có hai tôn. . . dị tộc Thần Vương đang nhanh chóng bay tới gần chúng ta!"

Phù Lạp đổi sắc mặt nói.

"Hai tôn Thần Vương? Chuẩn bị chiến đấu!"

Chiến giáp của Waston nhanh chóng bao trùm toàn thân, chỉ để lại một đôi mắt bên ngoài, tiến vào trạng thái chiến đấu.

"Xoạt!"

"Râm!"

Không đến một giây thời gian, nơi xa truyền đến hai cỗ khí tức cường thịnh, trực tiếp áp bách đến.

Waston xa xa nhìn thấy Baka, thần sắc lập tức trở nên có chút khó coi, "Thần Thú Ba Thiên Ma Xà, phiền phức rồi. . ."

Chương 565: Thiên phú thần thông, Bản Tôn Thiên Địa!

Chương 565: Thiên phú thần thông, Bản Tôn Thiên Địa!

Nghe được hai chữ Thần Thú, các thành viên trong tiểu đội đều thay đổi sắc mặt.

Thần Thú đại biểu cho tồn tại mạnh nhất trong cùng giai, bởi vì bọn hắn có thiên phú thần thông, tương đương với tự mang AOE tổn thương, đây là thứ mà nhân loại tộc quần không ai sở hữu.

Cho dù là Thần Thú bình thường nhất cũng cực kỳ khó giải quyết.

...

Vạn dặm khoảng cách chớp mắt đã tới.

Baka cùng khô lâu, hai vị Thần Vương, hóa thành lưu quang chớp mắt đã xông lại, uy áp kinh khủng của Thần Vương nhanh chóng phóng thích.

Cùng lúc đó, từ trong nhân thể giới của bọn họ còn bay ra vô số thủ hạ.

"Giết cho ta!"

Từng tên thú nhân và cả khô lâu Thượng Vị Thần cấp, che trời lấp đất phóng tới tiểu đội Phong Vân bọn họ, từng tên đều khát máu vô cùng, điên cuồng cười ha hả.

"Động thủ!"

Waston cùng lúc đó cũng hét lớn một tiếng, dẫn đầu phóng tới hai vị Thần Vương kia.

Mặc dù tình thế bất lợi cho phe mình, nhưng chuyện cho tới bây giờ, đã không có đường lui, còn không bằng sáng khoái chiến một trận.

"Giết đi!"

Agezichen, Phù Lạp, Kiếm Nhận, Điều Chiến tất cả đều lập tức tiến lên, cùng đại quân thú nhân và khô lâu chém giết.

Mà Nhạc Mã thì đứng tại cuối cùng, thực hiện trị liệu cho đội ngũ, đồng thời công kích từ xa.

"Vút!"

Một vệt kiếm quang, mang theo cuồng phong, xông loạn giữa đại quân thú nhân cùng khô lâu.

Cuồng phong thổi tới chỗ nào, chỗ đó liền có lạnh lẽo kiếm quang lướt qua, sau đó liền có một tên thú nhân hoặc là khô lâu tử vong.

Đây là lão binh 'Kiếm Nhận', người cũng như tên, có thể nói là người mạnh nhất tiểu đội này trừ Waston!

Nơi xa Phù Lạp cũng thao túng linh hồn binh khí, hóa thành vô số vệt thương thủ, tùy tiện xuyên thủng từng đôi thủ.

Agezichen toàn thân đều được hỏa diễm bao bọc, giống như là Hỏa Thần hạ phàm, thế không thể đỡ.

Các lão binh giết cực kỳ kịch liệt.

Một bên khác Điều Chiến, đồng dạng không chút thua kém, một cây trường thương hùng dũng oanh kích tứ phương, mỗi một lần rơi xuống, đều có một mảng lớn địch nhân bỏ mình.

Về phần Phong Vân, hắn càng thêm nhẹ nhõm, trong tay Lôi Dao vung lên, thú nhân cùng khô lâu trong phạm vi quanh đó đều không phản ứng kịp, một giây sau liền bị cùng nhau mang đi.

Tốc độ quá nhanh.

Dao quang kia, dù là đồng đội đều không cách nào thấy rõ, khiến cho Điều Chiến cao ngạo cùng Kiếm Nhận lạnh lùng ghé mắt.

"Dao này của Phong Vân tốc độ thật nhanh!"

"Lực không chế thật mạnh, không hề lãng phí một tia một hào lực lượng!"

Thành viên trong tiểu đội ở cùng Phong Vân càng lâu, liền càng có thể cảm nhận ra đội viên mới này không tầm thường, quá khiêm tốn rồi.

Mặc dù Điều Chiến cũng rất mạnh, nhưng căn cứ khí thế của hắn còn có thể đánh giá ra chút nào thực lực của hắn.

Trái lại Phong Vân thì khác, mây trôi nước chảy, phảng phất như không phải đang chém giết lẫn nhau, mà chỉ là đang đấu giao hữu mà thôi.

Biểu hiện xuất sắc của Phong Vân cùng Điều Chiến không chỉ là các đội viên nhìn thấy, nơi xa Baka cùng khô lâu cũng đều nhìn thấy.

"Baka, hai thanh niên kia thật mạnh, giết Thượng Vị Thần như thái thật, ta có thể cảm ứng được sinh mệnh khí tức của bọn họ rất trẻ, xem ra là thiên tài!"

Thần Vương cấp khô lâu truyền âm nói.

"Ha ha, lúc này nhất được bảo, lại là hai tên thiên tài." Thần Thú Baka cười ha hả, trong mắt tràn ngập hồng mang, mang theo vẻ hưng phấn.

Nếu như giết hai tên thiên tài này, hẳn liền có thể thu hoạch được ban thưởng cực nhiều, như vậy cũng sẽ có thể tiến thêm một bước.

Nghĩ đến đây, hẳn liền có chút không nhịn nổi.

Một đôi mắt lạnh lùng nhìn về phía Waston ở đối diện đang cùng bọn hắn triển đấu, lộ ra nụ cười lạnh, "Chỉ là Đại Địa Thần Vương trung kỳ, cũng dám cản ta!"

Dứt lời, Baka cũng không muốn trì hoãn thêm, lập tức hiện ra bản thể.

Hu không lập tức xuất hiện một tôn Ma Xà, toàn thân bao trùm bởi vảy đen, trên đầu mọc ra một chiếc sừng, một đôi mắt màu đỏ tươi như vàng trắng máu, bên trong lệ khí hùng hực.

"Thiên phú thân thông, Bản Tôn Thiên Địa!"

Một giây sau, Ma Xà kia bỗng nhiên biến lớn.

Trong nháy mắt đã tăng vọt đến mười vạn mét, bao trùm toàn bộ không gian chung quanh, đầu cũng từ một biến thành hai, cái đuôi sau lưng cũng nhiều thêm một cái.

"Chết!"

Baka lạnh lùng phun ra chữ này, sau một khắc, cái đuôi phía sau mang theo vô lượng uy áp, đánh về phía Waston.

Tốc độ quá nhanh, Waston căn bản không kịp rút lui, chỉ có thể đón đỡ.

Waston trông mắt trừng lớn, đại địa thần lực điên cuồng trào ra ngoài, hóa thành từng tầng vòng bảo hộ màu vàng đất trong suốt, ngăn trở toàn thân.

"Rầm!"

Tựa như Thiên Lô đụng Địa Hỏa, âm thanh va chạm khổng lồ nhộn nhạo vang lên, khiến cả hư không đều chấn động.

Vòng bảo hộ màu đất của Waston trực tiếp vỡ vụn ra, nhưng bản thân hắn lại không sao cả.

Một kích này, đỡ được.

"Quá cứng rắn."

Một giọng nói âm lãnh truyền đến, một bên khác Thần Vương cấp khô lâu tới gần.

Hai đại Thần Vương cùng ra tay, cho dù Waston là Đại Địa Thần Vương am hiểu phòng ngự, đều không thể chống lại.

"Đội trưởng gặp nguy hiểm!"

"Chúng ta phải đi hỗ trợ, bằng không toàn bộ đều toi mạng!"

"Nhưng đám thú nhân cùng khô lâu này quá nhiều, căn bản không kịp trợ giúp!"

Phù Lạp bọn họ từ xa nhìn thấy Waston đang bị hành hạ, nội tâm lo lắng, cả đám đều muốn xông tới, nhưng lại không có biện pháp gì.

Điều Chiến cũng đang bị cả đại quân bao vây, nội tâm lâm vào xoắn xuýt, nên sử dụng một chiêu kia hay không?

Đó là át chủ bài của hắn, chỉ cần dùng ra, tất nhiên có thể quét dọn đại quân này, nhưng hắn cũng sẽ rơi vào thời kì suy yếu.

Trong chiến trường lại để mình suy yếu, không thể nghi ngờ là trí mạng.

Ngay khi Điều Chiến còn xoắn xuýt trong lòng, bỗng nhiên bầu trời ảm đạm xuống.

Tiếp theo, phạm vi quanh đây hoàn toàn bị sấm sét màu tím bao trùm.

"Râm!"

"Râm!"

"Râm!"

Một giây sau, vô cùng vô tận lôi điện từ cửu thiên sấm xuống, hóa thành ánh đao màu tím, nghiền ép toàn trường.

Trong nháy mắt, toàn bộ thú nhân cùng khô lâu trực tiếp cứng ngắc tại chỗ, sau đó nhục thân chôn vùi, tại chỗ chỉ còn lại từng mảnh Thần Cách, phiêu tán khắp bốn phía.

"Phong Vân thật mạnh!"

"Tốt, thật là lợi hại!"

Đội viên khác nhìn không được chấn kinh, một phần vì Lôi Đao bá đạo kia của Phong Vân, cũng vì thần lực khổng lồ của hắn.

Ngay cả Điều Chiến cũng thấy kinh ngạc, công kích như vậy hắn tự hỏi cũng có thể thi triển ra, nhưng chắc chắn sẽ không giống Phong Vân nhẹ nhàng như vậy. Người kia còn đang bình tĩnh đứng ở nơi đó, căn bản nhìn không ra đáng vẻ bị hao tổn!

"Cái gì!"

Baka đang điên cuồng tấn công Waston nhìn Phong Vân cầm đao mà đứng phía xa, "Công kích mạnh thật, thần lực thực khổng lồ, so ra còn vượt cả ta!"

Yêu tộc nhục thân mạnh mẽ, thần lực tự nhiên cũng nhiều, đây là điều đã được công nhận.

Nhưng bây giờ Phong Vân, một Thượng Vị Thần, tại phương diện thần lực, thế mà sánh ngang với hắn, vậy cũng có chút lợi hại!

"Thiên tài như vậy!"

Baka đầy mắt chấn động, người này chắc chắn là siêu cấp thiên tài, có được chiến lực chính diện chống lại Thần Vương!

Lại thêm những chiến tướng Thượng Vị Thần kia, về phương diện chiến lực, bọn họ đã rơi vào hạ phong.

"Rút lui!"

Nghĩ tới đây, Baka lập tức truyền âm cho khô lâu, cực kỳ quả quyết.

Chương 566: Ngọa tào, một đao miếu?

Chương 566: Ngọa tào, một đao miếu?

Ba Kha cực kỳ quả quyết, sau khi phát hiện chiến lược phe mình lạc hậu, không chút do dự lựa chọn rút lui.

Trên chiến trường nếu như không thể Tốc Chiến Tốc Thắng mà nói, căn bản không cần đánh nữa.

Vạn nhất bị tiêu đội phát hiện, đến lúc đó, muốn đi cũng đi không được.

"Muốn đi!"

Waston bị chùy lâu như vậy, đã sớm nghẹn một bụng khí, bây giờ thấy Phong Vân đại phát thần uy, chỗ nào chịu buông tha hai Thần Vương dị tộc này.

"Đại Địa Không Gian!"

Hắn lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, Đại Địa pháp tắc tuôn ra, trong khoảnh khắc hóa thành một không gian to lớn màu đất, đem ba phe cùng khô lâu bao vây ở trong đó.

"Lực đẩy!"

Ông!

Một cỗ lực đẩy bằng bạc đánh vào trên thân ba khô lâu, đem bọn hắn từ đằng xa trực tiếp bắn trở về.

Bên trong Đại Địa Không Gian này, lực hút cùng lực đẩy đều thuộc về không chế của hắn, có chút giống thiên phú hung thú Phong Vân đã từng thấy qua trên Địa Cầu, bất quá uy lực kia cùng cái này so ra, quả thực là đom đóm cùng mặt trời sáng chói.

Mượn cơ hội này, thành viên khác của tiểu đội Ma Chùy vây giết tới, bọn họ cùng nhau phát động sát chiêu đối với ba khô lâu.

Hoặc thi triển công kích linh hồn, hoặc là tiến hành công kích binh khí từ xa, hoặc là công kích vật chất. . .

Không cần có thể sát thương hai tên Thần Vương dị tộc này, có thể chỉ cần ảnh hưởng một điểm, liền có thể để đội trưởng Waston nhẹ nhõm một chút.

"Ta đến!"

Điều Chiến vừa mới nhìn thấy uy thế của Phong Vân, giờ phút này cũng muốn đi lên.

Hắn đem thần lực cùng bản nguyên phí nhập vào bên trong trường thương bạch kim, một thương đâm ra, tựa như sao chổi rơi xuống, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Ngay sau đó xuất hiện ở hậu phương của Khô Lâu Thần Vương.

Thần Thú nhục thân cực mạnh, khó mà xuyên thủng, nhưng Khô Lâu Thần Vương không được như vậy, thuộc về tương đối yếu kém bên trong Thần Vương.

Mũi thương trong nháy mắt đâm vào xương cốt Khô Lô Thần Vương, phát ra tiếng nổ kinh thiên, nhưng lại bị Khô Lô Thần Vương sinh sinh ngăn trở.

Khô Lô Thần Vương mặc dù tương đối yếu kém, nhưng cũng là Thần Vương, hẳn khô lô thể cũng là đi qua rèn luyện, mặc cho Điều Chiến công kích, cũng chưa tới mức bị phá hủy.

"Người tôn thương không được ta, dừng!"

Khô Lô Thần Vương trong hốc mắt quang diễm nhanh chóng lấp lóe, tản mát ra ý niệm tà ác mãnh liệt.

"Thần Vương quả nhiên không phải dễ đối phó như vậy."

Điều Chiến biến sắc.

Bất quá công kích của hắn mặc dù không có trọng thương đối phương, nhưng cũng khiến Khô Lô Thần Vương chấn động, bị ép gián đoạn công kích.

Đáng tiếc, cũng chỉ là như vậy.

Một giây sau, Khô Lô Thần Vương liền khôi phục như lúc ban đầu, không có nhận chút nào ảnh hưởng.

"Ta tới đi."

Lúc này, một thanh âm truyền đến.

"Hoa!"

Trong chớp mắt, có tử quang lóe lên.

Công phật lại lần nữa đánh về phía Khô Lô Thần Vương.

Sớm có kinh nghiệm Khô Lô Thần Vương tràn đầy tự tin, thế nhưng sau một khắc, hắn cũng cảm giác được lực trùng kích đáng sợ hơn so với lúc trước nhiều, khung xương của hắn trực tiếp bị xuyên thấu qua, truyền đến Hồn Hỏa bên trong hắn.

Ông!

Làm Hồn Hỏa của hắn run rẩy, cực hạn nguy hiểm bao phủ hắn.

"Không. . ."

Khô Lô Thần Vương phát ra tiếng kêu sợ hãi, nhưng đã không kịp, một giây sau, lực trùng kích đáng sợ trực tiếp đem Hồn Hỏa của hắn tách ra.

Không có Hồn Hỏa điều khiển, khô lâu thể của hắn cũng vô pháp duy trì, trực tiếp tan ra thành từng mảnh ra, hóa thành một đồng bạch cốt.

Khô Lô Thần Vương, chết!

Cái gì! ?

Thành viên tiểu đội Ma Chùy, bao gồm cả Waston đang chiến đấu với Ba Kha, lúc này đều bị kinh sợ, trên mặt tràn ngập rung động.

Nhất là Điều Chiến, gắt gao nhìn chằm chằm Phong Vân, suýt nữa cắn một cái rơi đầu lưỡi mình, đơn giản không thể tin được vào con mắt của mình nữa.

Mà đổi thành một bên, Waston thấy cảnh này, hồn cũng bị dọa bay!

Hắn thấy cái gì đây, Khô Lô Thần Vương, lại bị thanh niên hắc giáp kia một đao miểu sát!

Cái này mẹ nó cấp bậc chiến lược gì!

Mặc dù Khô Lôu Thần Vương ở bên trong Thần Vương là hạng chót, nhưng cũng là một vị Thần Vương , so Thượng Vị Thần mạnh hơn rất nhiều.

Kết quả bây giờ bị một đao tiêu diệt!

Ba Kha tự hỏi chính mình muốn làm được điểm này, tối thiểu phải phát huy mấy thành lực lượng của hắn mới được!

"Đáng chết, đá trúng thiết bản!"

Ba Kha sắc mặt khó coi.

Tiếp tục như vậy cũng không được, nếu Phong Vân cùng Weston liên thủ, hắn nói không chừng cũng phải vẫn lạc tại nơi này.

"Không thể chú ý nhiều như vậy!"

Ba Kha vốn đang nghĩ sẽ rời đi, nhưng bây giờ Weston liều mạng cuốn lấy hắn.

"A a a ——! ! !" Hắn cuồn hồng một tiếng, phía sau một đầu đuôi rắn bỗng nhiên đứt gãy ra, phóng tới phương hướng bọn Phong Vân.

"Oanh!"

Đuôi rắn đứt gãy phát ra quang huy chói mắt nhất, giống như là một khóa tinh cầu bạo tạc vậy, vô cùng vô tận lực lượng tuôn ra, những nơi đi qua, chôn vùi hết thảy.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đem Weston tung bay ra ngoài.

Xung quanh tinh không nổ tung, xé rách ra từng khe rãnh to lớn, vô số mảnh vỡ không gian hướng bốn phương tám hướng tán đi, vật hữu hình gì cũng đều bị hủy diệt sạch sẽ.

"Rác!"

Tiếp lấy cỗ lực lượng phản chấn này, ba lập tức phát động thiên phú thân thông, thân thể vụt nhỏ lại, biến thành cỡ như bóng bàn vậy, chất lượng áp súc đến cực hạn, trong nháy mắt liền lao ra, nhanh chóng biến mất.

"Hỗn đản, để hấn chạy!" Người lùn thần nghiên răng nghiên lợi nói.

"Không sao, cái đuôi là vị trí thần lực tinh hoa của toàn thân hấn, đoạn một cây đối với thực lực của hấn ảnh hưởng rất lớn."

Waston mở miệng nói.

Hấn cũng không có trông cậy vào chùng này người có thể lưu lại Ba Kha, một tôn thần thú, nếu thật là liều mạng chạy trốn, không phải hấn có thể ngăn lại.

Hiện tại làm cho đối phương trả một cái giá đắt, đã là rất tốt rồi.

Phong Vân nhìn một chút, nếu hấn thi triển thuần di kỳ thật có thể đuổi theo, bất quá đây là lần đầu tiên hấn ở cương ngoại chiến đấu, vẫn là lấy quen thuộc làm chủ, cũng không sót ruột sẵn giết dị tộc.

"Chúng ta đi, vừa rồi động tĩnh quá lớn, dừng lại thời gian quá lâu sẽ có những đội ngũ dị tộc khác chạy đến."

Waston lập tức mang theo tiểu đội tiến vào phi thuyền, đem chiến lợi phẩm thu lấy, liền nhanh chóng rời đi.

Vành đai thiên thạch, trong tinh không.

"Ha ha, hơn ngàn không gian giới chỉ Thượng Vị Thần, tăng thêm một không gian giới chỉ Thần Vương, lần này thu hoạch lớn."

Trong phi thuyền, phát ra tiếng cười to, khắp khuôn mặt đều là vui vẻ.

"Đây hết thảy đều dựa vào Phong Vân, không có hắn, chúng ta đừng nói thu hoạch được nhiều chiến lợi phẩm như vậy, sợ là người cũng phải bỏ lại."

Một đôi đôi mắt đẹp của Phù Lạp rơi vào chỗ Phong Vân ngồi, trong mắt còn lưu lại rung động, cùng hiếu kỳ nồng đậm.

Phong Vân tựa hồ mãi mãi cũng bình tĩnh như vậy, lạnh nhạt như vậy, cho dù giết chết một vị Thần Vương, cũng không có để hắn lộ ra tâm tình kích động hưng phấn chập chờn gì.

"Đúng vậy, lần này nhờ có Phong Vân."

Waston trịnh trọng gật đầu, lập tức hướng Phong Vân thi lễ, "May mắn có ngươi, bằng không thì tiểu đội Ma Chùy hôm nay coi như không bị hủy diệt, sợ là cũng phải tổn thương hơn phân nửa!"

Phong Vân đứng lên, đi qua một bên, "Đội trưởng không cần khách khí, chúng ta là một đội, đây là cần phải làm."

Chương 567: Đây là nơi đại biến thái nào!

Chương 567: Đây là nơi đại biến thái nào!

Ở dưới sự kiên trì của Phong Vân, Waston mới không có tiếp tục hành lễ.

Hắn cũng không phải người già mồm, bất quá lại đem phần ân tình này ghi ở trong lòng, thầm nghĩ về sau tìm cơ hội báo đáp.

"Đúng, quân công lần này của chúng ta còn không có nhìn đây này!"

Lúc này, một người bỗng nhiên nói ra.

Lấy quân công ra, thành viên tiểu đội nguyên bản còn có chút trầm mặc, cũng đều nhao nhao mở miệng.

"Ta lần này giết được 20 Thượng Vị Thần, trong đó Thượng Vị Thần đại viên mãn 5 người, Thượng Vị Thần hậu kỳ 5 người, Thượng Vị Thần trung kỳ 10 người, tổng cộng là 8500 điểm quân công."

Phù Lạp dẫn đầu nói.

Quân đội dựa theo chế độ quân công, giết chết một dị tộc Thượng Vị Thần đại viên mãn, có thể đạt được 1000 quân công, giết chết một dị tộc Thượng Vị Thần hậu kỳ, có thể đạt được 500 quân công, mà giết chết Thượng Vị Thần trung kỳ, thì thu hoạch được 100 quân công, giết chết sơ kỳ là 50 quân công.

Mà giết chết một vị Thần Vương, cho dù là sơ kỳ, cũng có 1w quân công.

"Phù Lạp vẫn là lợi hại, ta mới giết chết 10 Thượng Vị Thần, đại viên mãn có một người, còn lại đều là trung kỳ, cũng có 1900 quân công." Thần bất đắc dĩ nói.

Niệm hồn sư có thể dùng niệm lực điều khiển binh khí từ xa, hiệu suất giết địch là những võ giả khác không thể so sánh được.

Dù cho là có công phạt lực chí cường, cũng chỉ là khó khăn lắm cùng Phù Lạp cân bằng mà thôi.

Còn lại Nhạc Mã thuộc về nhân viên chữa bệnh, chỉ được 1.067.700 quân công.

Mà Điều Chiến, so Phù Lạp cùng kiếm đao mạnh hơn một chút, giết 30 Thượng Vị Thần, thu hoạch được hơn một vạn quân công.

Nhưng hẳn lại không chút ý tứ vui vẻ nào, bởi vì bên cạnh còn có một người cực biến thái.

"Phong Vân, người được bao nhiêu quân công."

Thần là người thứ nhất nhện không được dò hỏi.

Những người khác, bao quát Kiếm Nhận cùng Điều Chiến, đều nhìn qua, hiển nhiên rất hiếu kì.

Phong Vân nhìn máy truyền tin của mình, nhẹ nhàng nói: "Hơn 13w."

Lời này vừa ra, bọn Phù Lạp lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhìn Phong Vân với ánh mắt không thể tưởng tượng nổi.

Điều Chiến toàn thân chấn động, cho dù hắn sớm có đoán trước, nhưng nghe người này so với hắn nhiều quân công hơn gấp bội, vẫn là bị chấn đến một câu cũng nói không ra.

"Lần đầu xuất chiến đã có thể thu hoạch được mấy trăm ngàn quân công, quá mạnh ."

Thần líu lười nói, hồi tưởng hắn lần đầu xuất chiến, mới thu hoạch được rải rác mấy cái quân công, cùng Phong Vân đơn giản là không thể so sánh.

"Lần này địch nhân kia đại bộ phận đều là chết dưới tay Phong Vân, tự nhiên quân công của hắn rất cao."

Đội trưởng Waston khẽ cười nói, hắn lần này thu hoạch được quân công cũng không cao lắm, thậm chí còn rất thấp, không có cách, toàn bộ hành trình của hắn đã bị hai Thần Vương dị tộc kia bạo chùy, nếu không phải hắn là Đại Địa Thần Vương, đã sớm chết rồi.

Cho đến lúc đó, đừng nói quân công, người cũng không còn nữa.

"Đúng, Phong Vân, hạn mức quân công của ngươi là bao nhiêu?" Waston bỗng nhiên nói.

Cái gọi là hạn mức quân công, dĩ nhiên chính là quân đội quy định quân công hạn mức cao nhất cho mỗi một nhân viên tham chiến, chỉ cần vượt qua hạn mức cao nhất này, ngươi là đi hay ở, quân đội cũng sẽ không quản.

Đây cũng là một loại 'Phục binh dịch '

"Ta sao."

Phong Vân mở miệng nói: "10 ức."

Hắn nói tùy ý, nhưng rơi vào trong lỗ tai những người ở đây, vậy liền không có thua kém sấm dậy đất bằng!

"Bao nhiêu? 10 ức! Ôi trời, ta không nghe lầm chứ!"

"Ta mẹ nó, ta mới 10 vạn! Ta là Thượng Vị Thần đại viên mãn, hạn mức quân công vậy mà so với ta hơn nhiều như vậy!"

Hạn mức quân công của một người, trên thực tế cũng phản ánh ra thực lực cá nhân mạnh yếu của người này.

Nói như vậy, Thượng Vị Thần hạn mức quân công thấp nhất là 1000, cao nhất là 10 ức.

Không nói chuyện mặc dù như thế, nhưng phần lớn Thượng Vị Thần cũng vào khoảng 1000 đến 9000w quân công, lên ức có rất ít, chớ nói chi là 10 ức.

Toàn bộ đại chiến khu thứ chín, cấp độ Thượng Vị Thần, hạn mức quân công đạt tới 10 ức, đoán chừng một bàn tay là có thể đếm hết.

Cho nên hạn mức quân công của Phong Vân là 10 ức, có thể nghĩ được có bao nhiêu hiệu quả rung động!

Điều Chiến ở bên cạnh một mặt thất bại, hạn mức quân công của hắn là một trăm triệu, cái này đã vượt qua 80% chiến sĩ Thượng Vị Thần, đã là nhất đẳng cường giả rồi.

Nhưng thứ gì cũng chỉ là tương đối.

Hiện tại đứng bên cạnh hắn là một người có hạn mức quân công đạt 10 ức, cái này khiến hắn căn bản không vui nổi.

Điều Chiến:('D)L-L! !

Đây là đại biến thái nơi nào đến a! Còn muốn cho người sống hay không!

"Phong Vân có thể chính diện giết chết một vị Thần Vương, mặc dù là Khô Lô tộc yếu nhất, nhưng cũng đủ để chứng minh chiến lược của hắn có thể địch nổi Thần Vương sơ cấp, có hạn mức quân công này rất bình thường."

Waston mở miệng nói.

Nhưng mà bọn họ lại cũng không biết, Phong Vân có được hạn mức quân công 10 ức, chỉ là bởi vì đây là cực hạn của Thượng Vị Thần mà thôi.

Đây là cực hạn Thượng Vị Thần, nhưng lại không phải là cực hạn của Phong Vân.

Bọn họ làm sao biết chiến lược Phong Vân là đáng sợ đến bậc nào, tại đáy lòng bọn họ, có thể chính diện giết Thần Vương sơ kỳ, đã đầy đủ nghịch thiên rồi!

Cho dù là Điều Chiến, cũng không có đạt tới cấp độ này.

"Lần này tốt, đội chúng ta trừ đội trưởng ra, lại nhiều thêm một vị chiến lược Thần Vương cấp."

Đội viên khác đều mang ánh mắt chờ mong nhìn Phong Vân, cứ như vậy, toàn bộ đội ngũ bọn họ vô luận là thu hoạch được quân công, hay là trình độ sinh tồn, đều được đề cao thật lớn.

Phong Vân không nói gì, hắn hiện tại chỉ là đang quen thuộc chiến trường, chờ hắn quen thuộc không sai biệt lắm, liền phải rời đi.

Ở bên trong đội ngũ này, tốc độ thu hoạch quân công quá chậm, hãn cũng không muốn chậm trễ quá nhiều thời gian.

"Tiếp đó, chúng ta muốn đi vành đai thiên thạch Khải Minh, phụ trách quét sạch dị tộc nơi đó."

Waston nhìn các đồng đội một chút, sau đó mệnh lệnh trí năng phi thuyền, "Xuất phát!"

Ông ——! !

Phi thuyền nhẹ nhàng chấn động, một giây sau bỗng nhiên tăng tốc, một lúc sau, biến mất ở bên trong vũ trụ đen kịt.

Xa xôi nơi cương mang khác.

Một chiếc phi thuyền rách nát cẩn thận từng li từng tí ở bên trong vũ trụ xuyên qua.

Trong phi thuyền.

"Đáng chết! Đáng chết! Những nhân loại đáng giận kia! Hại ta tổn thất 50% bản nguyên!"

Trong phòng lái, Thần Thú trong mắt tràn đầy oán độc cừ hận.

Hao tổn 50% bản nguyên, để thực lực của hãn giảm đi nhiều, hãn tối thiểu phải hao phí thời gian một kỷ nguyên để khôi phục lại!

"50% bản nguyên, cho dù khôi phục, đời này cũng dừng bước ở Thần Vương sơ kỳ!

Trong con người Thần thú tràn đầy điên cuồng, "Nhân loại đáng chết, ta nhất định phải làm cho các người chết cực kỳ thảm! !"

"Ta nhất định phải báo thù!"

Nghĩ tới đây, thần thú quyết định tìm kiếm giúp đỡ.

Về phần tìm ai, trong lòng của hắn đã có một lựa chọn rất tốt.

"Ba Ti Minh điện hạ, thiên tài Ba Thiên Ma Xà nhất tộc, Thần Vương sơ kỳ đã có được thực lực chính diện đánh bại Thần Vương hậu kỳ, tất nhiên có thể xử lý thanh niên nhân loại hắc giáp kia! Báo thù cho ta!"

Chương 568: Dị tộc thiên tài!

Chương 568: Dị tộc thiên tài!

Thần thú nghĩ tới đây, lập tức ý thức nhập vào máy truyền tin, gửi thư đi cho Ba Ti Minh.

Hắn muốn trò chuyện video, nhưng lại không dám.

Bên trong thú tộc đẳng cấp sâm nghiêm, chỉ có thượng cấp chủ động khởi xướng trò chuyện video mới được, hạ cấp tự mình đi khởi xướng, đó là tuyệt đối không thể nào, thuộc về đi quá giới hạn.

Sau khi gửi đi hoàn thành, thần thú bắt đầu yên lặng chờ tin tức, trong lòng của hắn cũng không lo lắng Ba Ti Minh sẽ cự tuyệt.

"Loại thiên tài kia, Ba Ti Minh điện hạ tất nhiên sẽ vô cùng khát vọng. .
."thần thú trong lòng yên lặng nói.

Thú tộc đối với đánh giết thiên tài ban thưởng dị thường phong phú, nhất là loại siêu cấp thiên tài kia, đánh giết một người, so ra vượt qua giết 1000 tên Thần Vương đồng cấp!

Ba Ti Minh điện hạ khẳng định sẽ vui vẻ mà đến.

Bên trong vũ trụ dài đằng đằng.

Một tòa phi thuyền tựa như pháo đài bay chậm rãi di chuyển.

Bên trong có rất nhiều nô bộc tới tới lui lui, trong đó thậm chí có nô bộc Thần Vương cấp.

Mà bọn họ phục thị, chính là người ngồi ở trung ương trên bảo tọa, hình dáng tướng mạo của nó cùng ba vị giống như đúc, đều là sinh ra đầu rắn, phía sau là một cái đuôi cực đại vô cùng.

Chỉ bất quá toàn thân lân phiến của hắn là màu Hoàng Kim, giống như Thái Dương hoá mắt.

Một đôi mắt cũng thế, tản ra băng lãnh rực rỡ, để cho người ta không rét mà run.

Chính là thiên tài của Ba Thiên Ma Xà nhất tộc, Ba Ti Minh.

"Tộc để cho ta đi ra lịch luyện, quy định ta nhất định phải đạt tới 5 ức quân công mới tính là hợp cách, hiện tại hơn ngàn năm trôi qua, mới khó khăn lắm đạt tới một trăm triệu quân công mà thôi."

Ba Ti Minh trong tay bưng một cái ly thủy tinh, bên trong chảy xuôi không phải rượu, lại là tiên huyết màu đỏ tươi.

"Giết một Thần Vương sơ kỳ 1w quân công, trung kỳ là 3w, hậu kỳ là 5W, đại viên mãn là 10w. . .

Lấy thực lực Ba Ti Minh bây giờ, cũng chỉ có thể chém giết Thần Vương sơ kỳ, Thần Vương trung kỳ trở lên, thực lực của hắn chưa đến.

Cho nên ngàn năm trôi qua, hắn cho dù mỗi ngày đều đi ra săn giết nhân loại cường giả, cũng mới thu hoạch được một trăm triệu quân công, khoảng cách tới 5 ức, còn rất dài.

"Muôn trong thời gian ngắn thu hoạch được lượng lớn quân công, chỉ có giết thiên tài nhân loại mà thôi."

Ba Ti Minh lẩm bẩm, một thiên tài nhân loại mang đến quân công, tuyệt đối là rất nhiều.

Từ khi hắn giết qua một lần, liền ném đến ngon ngọt, điên cuồng muốn ám sát thiên tài nhân loại.

Nhưng thiên tài đâu dễ dàng gặp được như vậy, cho nên đến nay Ba Ti Minh cũng không có giết qua mấy thiên tài nhân loại.

"Tích!"

Ngay lúc này, bỗng nhiên một đạo thanh âm nhắc nhở vang lên.

"Hửm?"

Ba Ti Minh cúi đầu nhìn lại, "Ba Kha phát cho ta bưu kiện?"

Tò mò, hắn nhẹ nhàng ấn mở, lập tức một cái màn hình giả lập bắn ra đến, phía trên hiện ra một đoạn văn:

"Điện hạ, ta phát hiện một thiên tài nhân loại, đó là một Thượng Vị Thần, có được thực lực chính diện chống lại Thần Vương sơ kỳ!"

Cái gì! ?

Ba Ti Minh nhìn thấy câu nói này, hô hấp bỗng nhiên dồn dập lên, trong mắt cũng là bốc lên hồng quang, đó là kích động.

Thượng Vị Thần liền có thể chính diện chống lại Thần Vương sơ kỳ, dạng thiên tài này, tất nhiên là siêu cấp thiên tài bên trong nhân loại tộc quần!

Nếu như có thể đánh giết, thì tương đương với đánh giết 1000 tôn thân Vương đại viên mãn, cũng chính là thu hoạch được 1 ức quân công!

1 ức quân công a! Cái này thì tương đương với một phần năm cực hạn quân công của hắn! So ra vượt qua thời gian ngàn năm khổ công của hắn!

Nghĩ đến đây, Ba Ti Minh căn bản là không có cách nào chờ đợi, lập tức bấm thông tin tài khoản.

Một góc Vũ trụ.

Thú thần kia đang ngóng trông, bỗng nhiên, hắn máy truyền tin nhắc nhở có video trò chuyện.

Sắc mặt hắn cuồng hỉ, lập tức lựa chọn tiếp nhận.

"Ông!"

Lập tức, một cái video xuất hiện ở giữa không trung, trong hình chính là Ba Ti Minh ngồi trên bảo tọa, ở trên cao nhìn xuống hắn."Tham kiến điện hạ."Ba Kha lập tức hành lễ nói.

"Nhãi con, ngươi nói là thật sao? Thật có thiên tài như thế?"Ba Ti Minh trực tiếp nói ngay vào điểm chính.

"Đúng vậy điện hạ, ta vừa mới tạo ngộ bọn họ, cùng ta hợp tác là Thần Vương Khô Lô tộc đã bị hắn xử lý, ngay cả ta cũng là liều mạng mới thoát ra được."

Ba Kha lập tức nói.

"Ngươi nhớ kỹ vị trí bọn họ sao?"

"Bấm điện hạ, ta đã lưu lại huyết mạch ấn ký trên người bọn hắn, mặc dù cực kỳ yếu ớt, nhưng có thể đại khái đánh giá ra phương vị bọn họ.

Ba nói ra. Lúc trước thời điểm hắn tự đoạn một đuôi, huyết dịch hỗn hợp thần lực vậy ra, các đội viên tiểu đội Ma Chùy hoặc nhiều hoặc ít dính vào một chút.

Loại này ấn ký không có gì tác dụng khác, với lại cực kỳ yếu ớt, không thêm quan tâm tới, sau nửa tháng sẽ bị tiêu trừ, rất khó để cho người ta phát hiện.

Bất quá bây giờ, lại có thể coi như là tín hiệu truy tung.

"Rất tốt, người gửi tới vị trí của người, ta lập tức đi tới."

Ba Ti Minh đã không kịp chờ đợi nữa muốn đuổi tới rồi.

"Vâng." Ba Kha lúc này đem vị trí tọa độ gửi đi qua.

Sau đó, video trò chuyện kết thúc.

"A a, nhân loại đáng chết, chờ điện hạ tới, các người liền biết cái gì gọi là ác mộng!" Ba Kha phát ra nụ cười cực kỳ âm lãnh.

Một bên khác.

Phong Vân cùng thành viên tiểu đội Ma Chùy đang phân chia chiến lợi phẩm.

Bất quá Phong Vân không hứng thú lắm, với hắn mà nói, những vật này hắn thực sự không cần lắm.

Chân chính để hắn cảm thấy hứng thú, là hai cái hình chiếu Thần Vương dị tộc kia.

Lúc trước đại chiến lúc, Phong Vân sớm đã thừa thế đem bọn hắn đều hình chiếu rồi.

【đối tượng hình chiếu】 : Ba Kha (Ba Thiên Ma Xà nhất tộc)

【tuổi tác】 : 100w tuổi

【cảnh giới】 : Thần Vương sơ kỳ

【Roi xuống】 : Thú kỹ Thần Vương cấp 《 Tê Liệt Nhất Kích 》 . . . Thú kỹ Thần Vương cấp 《 Hư Vọng Chi Đồng 》 . . . Thú kỹ Thần Vương cấp 《 Sí Liệt Thổ Tức 》 . . . Công pháp Hỏa Hệ Thần Vương cấp 《 Xích Thú Điện 》 . . . Thiên phú thần thông • Bản Tôn Thiên Địa. . . Thiên phú Hỏa Hệ Thượng Vị Thần cấp. . . Hỏa chi pháp tắc tầng hai. . .

【đối tượng hình chiếu】 : Khô Lô Thần Vương

【tuổi tác】 : 100w tuổi

【cảnh giới】 : Thần Vương sơ kỳ

【roi xuống】 : . . . Cốt kỹ Thần Vương cấp 《 Bạch Cốt Dao Điện 》 . . . Cốt kỹ Thần Vương cấp 《 U Minh Chi Thủy 》 . . . Công pháp Thủy Hệ Thần Vương cấp 《 Thủy Cốt Chân Kinh 》 . . . Thiên phú Thủy Hệ Thượng Vị Thần cấp. . . Thủy chi pháp tắc tầng một. . .

Phong Vân quét mắt một vòng trong gương hình chiếu, hai cái bảng thực lực này rơi xuống, nhất là Khô Lô Thần Vương, quả thực là Thần Vương bảng tệ nhất hắn từng gặp qua.

Cũng khó trách gia hỏa này bị hắn một đao miểu sát, thực lực này, thật là quá yếu, đoán chừng so với luyện hóa Thần Cách Thần Vương mạnh hơn một chút.

Bất quá chung quy là hai vị Thần Vương, cái khác không được, những lĩnh ngộ pháp tắc là thật.

"Thú kỹ cùng cốt kỹ, đoán chừng cũng là cùng võ kỹ không sai biệt lắm, chỉ là cách gọi khác nhau mà thôi. . .

Nội tâm Phong Vân âm thầm đoán định.

Chương 569: Đoán em gái người!

Chương 569: Đoán em gái người!

"Không biết thiên phú thần thông của Ba Thiên Ma Xà tộc ta có thể dung hợp hay không. . ."

Phong Vân để ý thức tiếp cận hàng vật phẩm rơi xuống của Baka, nhìn cái tên 'Bản Tôn Thiên Địa 'Thần thông.

Môn thiên phú thần thông này, theo hắn biết, là kỹ năng khiến thân thể biến lớn thu nhỏ.

Loại kỹ năng này, bên trong nhân loại tộc quần không có, cũng có khả năng có, nhưng tuyệt đối thừa thớt, hoặc là nói, có tính hạn chế cực mạnh.

Không có khả năng giống như Ba Thiên Ma Xà tộc đã trở thành bản năng thiên phú, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể thi triển.

"Bản Tôn Thiên Địa này thật ra vô cùng thú vị, nếu như có thể rơi ra rồi dung hợp, cũng không phải không được."

Phong Vân sờ cằm nghĩ ngợi.

Đương nhiên, chờ hắn đánh rơi ra đến, đoán chừng phải đợi thêm một đoạn thời gian về sau.

Tỷ lệ rơi của thiên phú thần thông này không cần nghĩ cũng biết rất thấp, cứ từ từ mà chờ.

"Phong Vân, đây là phần chiến lợi phẩm của ngươi, đón lấy này."

Lúc này, Phù Lạp đưa qua một cái nhẫn không gian, bên trong là chiến lợi phẩm trong trận chiến đấu này.

Bên trong có chừng tám thành chiến lợi phẩm của cả lần này.

Bởi vì chuyến này hấn xuất lực nhiều nhất nên chiếm lấy tám thành, còn lại hai thành, thì những người khác trong Ma Chùy tiểu đội phân chia nhau.

Phong Vân gật gật đầu, nhận lấy.

Mặc dù hấn không thèm để ý chút đồ vật này, nhưng đây là quy củ của cả tiểu đội, hấn cũng không tiện từ chối, liền nhận lấy.

Chiến lợi phẩm phân chia xong.

Waston nhìn lộ trình phi thuyền tiến lên, quay người nói với đồng bạn: "Chuẩn bị một chút, lại đi thêm một giờ, chúng ta sẽ đi tới vành đai thiên thạch Khải Minh, đề phòng chút."

"Đã rõ."

Mọi người lập tức tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Điều Chiến lúc này nhìn một chút Phong Vân yên tĩnh ngồi bên cạnh, miệng há ra, giống như đang muốn nói gì, nhưng há cả nửa ngày lại không nói ra một chữ.

"Ngươi có phải muốn hỏi ta đến từ chỗ nào hay không?"

Ngay khi Điều Chiến muốn từ bỏ, một câu nói bỗng nhiên truyền đến.

Điêu Chiến lập tức theo tiếng nói nhìn lại, chỉ thấy Phong Vân đang lẳng lẳng nhìn hắn.

Điêu Chiến nuốt nuốt nước bọt, chậm rãi gật đầu.

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, miệng hơi hé ra, ngay khi Điêu Chiến cho là hắn muốn nói, còn đang cảm thấy khản trương, đã thấy Phong Vân bỗng nhiên nhếch miệng cười một tiếng, phun ra hai chữ: "Người đoán."

Biểu tình trên mặt Điêu Chiến lập tức khựng lại.

Sau một khắc!

Đoán em gái người ấy!

Điêu Chiến chuyển qua thành mặt đen như đáy nồi, hoàn toàn không nghĩ lại để ý Phong Vân.

Cứ như vậy, sau một tiếng.

Ma Chùy tiểu đội thuận lợi đến vành đai thiên thạch Khải Minh.

Đến lúc này, bọn họ đều cực kỳ cảnh giác, sẵn sàng chuẩn bị mười hai phần tinh thần, thời khắc làm tốt chuẩn bị đề phòng có người tới cửa chém giết.

Cũng không lâu sau, Phù Lạp với vai trò như điều tra viên của Ma Chùy tiểu đội liền phát hiện sáu tên dị tộc, cũng là một tiểu đội.

Nhưng tiểu đội này thực lực khá yếu, sáu tên dị tộc thực lực đều chỉ là Thượng Vị Thần đại viên mãn, so với tiểu đội Ma Chùy còn kém một cấp bậc.

Quan sát một lát, vững tin phụ cận không có những dị tộc khác, Waston liền hạ lệnh đi ám sát tiểu đội dị tộc này.

Đương nhiên, Phong Vân không tham dự hành động lần này.

Vói hấn mà nói, những Thượng Vị Thần này chỉ yếu ớt như tờ giấy, những quân công và chiến lợi phẩm đó hấn cũng không quá để ý.

Waston bọn họ tự nhiên không ngoài ý muốn, chỉ để Phong Vân áp hậu, phòng ngừa tiểu đội dị tộc này chạy trốn.

Đối phó sáu tên Thượng Vị Thần đại viên mãn, còn muốn Phong Vân ra tay, thật sự là đại tài tiểu dụng.

Mà trong lúc Waston bọn họ chiến đấu.

Xa xôi bên ngoài.

Một tòa pháo đài bay giầu trong không gian, vô thanh vô tức tới gần nơi này.

Trong phòng lái.

Ba Ti Minh ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa, đứng bên cạnh còn có Baka.

"Điện hạ, máy thăm dò kiểm tra được phía trước có chấn động chiến đấu, cũng kiểm tra được huyết mạch lạc ấn do Ba đại nhân lưu lại."

Một tên cung kính nói.

"Điện hạ, khẳng định chính là bọn họ!" Bavi tràn ngập hận ý nói.

"Rất tốt, tới gần!" Ba Ti Minh hưng phấn liếm liếm máu tươi bên khóe miệng, rấn trên mặt lóe ra hồng quang yêu dị.

Như là muốn bắt đầu một trận giết chóc khốc liệt.

Một góc vành đai thiên thạch Khải Minh, Ma Chùy tiểu đội đã chuẩn bị kết thúc chiến đấu.

Sáu tên dị tộc Thượng Vị Thần đại viên mãn đã bị tiêu diệt năm tên, còn lại tên cuối cùng cũng chỉ còn vũng vầy giã chết mà thôi.

Phong Vân lẳng lặng đứng trong không trung, bình thản thong dong.

Ồ?

Bỗng nhiên, hắn nhăn mày lại, quét về phía một góc không gian.

Từ nơi đó, hắn cảm nhận được không gian chấn động dị thường.

Không Gian năng lực của hắn những năm qua mặc dù không có gì tiến triển quá nhanh, nhưng hắn vẫn như cũ là một người có Không Gian thiên phú, cảm giác nhạy cảm với không gian tự nhiên người thường không cách nào với tới.

"Có dị tộc đến, nhìn phương hướng này, là hướng về phía chúng ta đây mà."

Phong Vân vốn cho rằng đám dị tộc này chỉ đi ngang qua, nhưng không nghĩ tới đối phương không chút do dự thẳng tới nơi này, mục đích rất rõ ràng.

Mà cách gần đó, Phong Vân cũng cảm nhận được luồng khí tức quen thuộc.

"Khí tức này, Ba Thiên Ma Xà tộc, là đến báo thù sao?"

Hắn trong nháy mắt đã đoán ra mục đích của nhóm dị tộc này.

"Biết ta hiển lộ ra thực lực còn dám tới, xem ra đã nắm chắc mười phần."

Phong Vân trầm nghĩ: "Xem ra dựa vào Ma Chùy tiểu đội, khẳng định không cách nào chống lại."

"Chỉ có thể để ta ra tay, không biết đám dị tộc này có phải thiên tài hay không. . ."

Dị tộc giết nhân loại thiên tài có ban thưởng đặc thù, ngược lại, nhân loại giết dị tộc thiên tài tự nhiên cũng giống vậy.

"Đội trưởng, có địch nhân tới gần!"

Khi Ma Chùy tiểu đội tiêu diệt nốt tên Thượng Vị Thần cuối cùng, Phù Lạp bỗng nhiên mở miệng, cũng chỉ vào một phương hướng mà nói.

Thành viên Ma Chùy tiểu đội lập tức nhìn sang, chỉ thấy nơi xa có một vệt lưu quang nhanh chóng lao tới, chớp mắt đã tới gần.

Hiển lộ thân hình, lại là Baka.

"Ngươi lại còn dám xuất hiện?"

Waston bọn họ ai nấy đều kinh ngạc, Baka bây giờ chỉ còn một nửa thực lực thời kỳ toàn thịnh, cũng dám tới ám sát bọn họ.

"Hừ hừ, không tận mắt nhìn các ngươi chết đi ta không chịu được!"

Baka lộ ra khuôn mặt tàn nhẫn, khiến mấy người Waston trong lòng bất an.

Mà đúng lúc này.

Ầm ầm! !

Nơi xa, một phương hướng khác, chợt bộc phát ra khí tức cường đại vô cùng kinh khủng, bao trùm vũ trụ xung quanh.

Chỉ thấy ở vùng biên giới vành đai thiên thạch Khải Minh, một đầu Song Đầu Xà to lớn xuất hiện, vắt ngang hư không, che đậy tinh thể, toàn thân tràn đầy vảy màu vàng kim, tựa như một vàng mặt trời.

Một đôi con ngươi to lớn màu hoàng kim quét tới, băng lãnh vô tình, sáng chói vô cùng, khiến mấy người Waston phát run, sắc mặt đại biến.

"Hoàng Kim Ba Thiên Ma Xà! Còn là Thần Vương cấp!"

Waston kinh hãi nói.

Đây chính là Vương tộc trong Ba Thiên Ma Xà, dù là huyết mạch hay chiến lực, đều không phải phải tồn tại mà Baka kia có thể so sánh!

Chương 570: Thời gian, giam cầm!

Chương 570: Thời gian, giam cầm!

"Hoàng Kim Ba Thiên Ma Xà!"

"Còn là Thần Vương cấp!"

Vô luận là Waston hay là Phù Lạp, Kiếm Nhận, Nhạc Mac, Thần, thậm chí là Điều Chiến, tại thời khắc này sắc mặt đều thay đổi, tái nhợt khó coi.

"Xong rồi!" Thần thân thể run lên.

"Không!" Điều Chiến đưa mắt nhìn khắp bốn phía, ý đồ tìm ra đường sống.

Nhưng toàn bộ mảnh không gian vũ trụ này, đều bị Ba Thiên Ma Xà màu Hoàng Kim kia phong tỏa, khu vực biên giới ở bốn phía còn có đại lượng Thú tộc tụ tập, khí thế trùng thiên, hung hăng hống hách cực kì.

Waston đầy mắt tuyệt vọng, "Điều Chiến, Phù Lạp, Nhạc Mã, Thần, Kiếm Nhận, chúng ta liều đi, trên chiến trường chém giết lâu như vậy, đã sớm nghĩ tới một ngày bỏ mạng, cho dù chết, cũng không thể để địch nhân như ý."

"Về phần Phong Vân, chúng ta sẽ liều mạng ngăn trở địch, ngươi tìm cơ hội chạy đi, không cần để ý chúng ta!"

Phong Vân mới là Thượng Vị Thần sơ kỳ đã có thực lực chính diện đánh bại Thần Vương sơ kỳ, tất nhiên là siêu cấp thiên tài, đối với thiên tài

như vậy, tương lai trưởng thành tất sẽ là trung kiên cốt cán của Nhân tộc, thậm chí là thượng tầng lực lượng!

Chết ở chỗ này quá mức không đáng!

"Đúng, Phong Vân, người tìm cơ hội chạy đi!"

"Chúng ta đều có thể chết, người chết ở chỗ này thì quá oan uổng."

"Còn cả Điều Chiến, có thể chạy cũng chạy đi, các người là thiên tài, tiềm năng vô tận, mà chúng ta, sớm đã hao hết tiềm lực, chết không có gì đáng tiếc."

Từng đội viên, bao gồm cả Waston, lúc này căn bản vốn không nghĩ tới chuyện chạy trốn, bọn họ chỉ muốn liều mạng, cùng tranh đoạt cơ hội cho Phong Vân cùng Điều Chiến có thể chạy khỏi nơi này.

"Muốn chạy ư? Ta chính là chuyên môn vì giết nhân loại thiên tài mà đến."

Ba Ti Minh trợn mắt hung ác, mang theo vẻ lạnh lùng cùng tàn nhẫn, đồng thời nói: "Hai tên nhân loại thiên tài kia giao cho ta, những người khác, các người giải quyết."

"Vâng!"

Rầm!

Lập tức đám nô bộc của Thần Vương kia cùng Baka phóng về phía Waston, mà mấy tên Thú tộc thì lao thẳng hướng bọn người Phù Lạp, khí diễm ngập trời.

"Các huynh đệ, liều!" Waston hô lớn.

"Giết!"

Các đội viên mang theo vẻ điên cuồng cùng một tia tuyệt vọng, điên cuồng lao ra. Phương tây sắp tiếp xúc đến cùng một chỗ.

Nhưng, ngay lúc này từng luồng khí tức khủng bố không cách nào tưởng tượng bỗng nhiên bộc phát ra, trong nháy mắt bao phủ toàn trường, trực tiếp nghiền áp khí thế của Ba Ti Minh.

Trong nháy mắt, Waston, Điều Chiến cùng chúng đội viên, thậm chí là Ba Ti Minh, Baka và đám dị tộc, đều cùng nhau nhìn về phía đầu nguồn của luồng khí tức này.

Tiếp theo, dù là dị tộc hay là nhóm Waston trên mặt đều lộ ra vẻ khó có thể tin!

Chỉ thấy Phong Vân đứng ở nơi đó, khí chất đáng vẻ của hắn hoàn toàn khác với lúc trước, khí tức vô biên đáng sợ lượn lờ chung quanh hắn, bên trong đôi mắt tỏa ra hào quang còn lấp lánh chói mắt hơn cả Ba Ti Minh.

Giờ khắc này, hắn hết như thiên thần!

"Thời Gian Cấm Cố." Phong Vân trong lòng thầm nói.

Một lực lượng vô hình lấy hắn làm trung tâm bỗng nhiên phát tán ra, trong chốc lát đã bao trùm khắp xung quanh, không chỉ là nơi này, cũng bao quát toàn bộ vành đai thiên thạch Khải Minh.

Thiên địa đứng im, vạn vật khựng lại như tranh vẽ!

Nhóm Waston kinh hãi phát hiện, bốn phía hết thấy đều đình trệ, không phải loại đứng im đơn thuần kia, mà phẳng phất như ngay cả thời gian đều bị cấm chỉ.

Giờ khắc này, không chỉ là đại lượng Thú tộc, mà ngay cả Ba Ti Minh, Baka cùng vị Thần Vương kia và đám tôi tớ, đều bị giam cầm ở đó, động cũng không thể động!

"Cái này, đây là năng lực kinh khủng cỡ nào!"

"Trời đất quỷ thần ơi!"

Waston bọn họ ai nấy đều hoàn toàn rung động, bực này năng lực bọn hắn căn bản còn chưa từng gặp qua, bất cứ nơi nào có sinh vật tồn tại đều bị giam cầm, ngay cả Ba Ti Minh kia cũng không ngoại lệ.

Thật đáng sợ!

"Năng lực này, là Không Gian Cầm Cố sao? Hay là cái khác!" Điều Chiến cũng cực kì kinh ngạc, hắn ở trong lòng không ngừng suy đoán.

Nhưng lại không có thời gian nghĩ lại, dù sao Thời Gian thiên phú hắn cũng chưa từng thấy qua, nhiều nhất chỉ gặp qua Không Gian thiên phú, nhưng tựa hồ lại có cảm giác không giống Không Gian Cầm Cố cho lắm.

"Thời gian, Thời Gian Cầm Cố, đây là người sở hữu Thời Gian thiên phú!"

Người khác không biết, nhưng Ba Ti Minh lại biết, bởi vì hắn từng tự mình cảm thụ qua.

"Phiền phức lớn rồi!" Hắn cảm thụ được lực lượng giam cầm quán quanh thân thể, dựa vào lực lượng của chính hắn ít nhất cũng cần mười mấy phút mới có thể tránh thoát, nhưng lúc đó, hết thảy đều đã muộn.

"Xem ra Thời Gian năng lực cường đại, cũng có quan hệ với cường độ linh hồn. . ."

Phong Vân trước đó tâm huyết dâng trào, muốn thử một chút sự cường đại của Thời Gian năng lực, dù sao từ khi hắn đạt được nó về sau, cơ hồ chưa hề dùng qua.

Bởi vì lúc trước một mực ở trong tổng bộ, không tiện bại lộ.

Bây giờ đi tới nơi này, hắn có ý muốn thử một chút.

Kết quả dùng một lát, hiệu quả cũng không tệ lắm, vậy mà có thể cầm cố cả Thần Vương, mặc dù chỉ có thể giam cầm mười mấy phút, nhưng cũng đủ để nghịch thiên.

Sau đó hắn liền phát hiện, trừ Thời Gian thiên phú, độ mạnh yếu của Thời Gian năng lực này cũng có quan hệ với linh hồn.

Cái này cũng rất bình thường, dù sao Thời Gian năng lực quá biến thái, chỉ thôi động dựa vào Thời Gian thiên phú, hiển nhiên không thực tế, cần linh hồn cường độ cao mới được.

Kỳ thật nói trắng ra, chính là có thể chịu đựng được sự phản phệ do đối thủ mang đến.

Nếu như linh hồn cường độ thấp, căn bản không có cách chống lại lực lượng phản phệ đó, vài phút sẽ bị giết ngược lại.

Cho nên, cho dù là Thi Thiên ở đây, không dám tùy tiện dùng Thời Gian năng lực đi giam cầm một vị Thần Vương, lực lượng phản phệ đó, đủ để giết hắn chết rất nhiều lần.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, căn bản không có vấn đề.

Nghĩ tới đây, Phong Vân đưa mắt quét về phía dị tộc bị hắn cầm cố lại, chẳng biết lúc nào, trong tay hắn xuất hiện một thanh thần kiếm.

Hắn nhẹ nhàng nói: "Ta một chiêu này là lần đầu tiên dùng, có thể chết bởi nó, các ngươi cũng đáng."

Vút!

Một tiếng kiếm rít nhẹ vang lên, mặc dù thấp, nhưng lại như tiếng khai thiên tích địa, trong khoảnh khắc quanh quần sâu trong linh hồn toàn bộ sinh linh.

"Lục Sát Vãn Diệt!"

Một kiếm này chém ra, thời gian cùng không gian giống như đều đình chỉ lưu động, toàn bộ vũ trụ vào thời khắc này hoàn toàn âm đạm, bị một kiếm này che lấp.

Tất cả mọi thứ, tại thời khắc này, đều không sánh bằng hào quang của một kiếm này!

Kiếm quang đi tới đâu, hết thấy sinh linh đều bị diệt tuyệt, kiếm khí lướt qua, hết thấy vật chất đều tại vô thanh vô tức bị tiêu diệt.

Mấy vạn Thú tộc trong nháy mắt hóa thành bột mịn, chết đến không thể lại chết.

"Không! !"

Thấy thế, nô bộc Thần Vương, Baka, cùng Ba Ti Minh trên mặt đều lộ ra vẻ kinh dị, lập tức thét lên, trở nên điên cuồng, ai nấy đều muốn giãy dụa.

Nhưng, không có chút tác dụng.

Vút!

Kiếm quang lóe lên, xẹt qua hơn ức km, vũ trụ bị cắt làm hai phần.

Mỹ lệ kiêu quang, chói lọi làm cho lòng người tan nát.

Hết thấy đều an tĩnh lại.

Thần Vương nô bộc, Baka, Ba Ti Minh, vị thiên tài của Ba Thiên Ma Xà tộc này, lúc này đều duy trì dáng vẻ dữ tợn không cam lòng, trong đôi mắt bọn chúng vẫn tràn đầy hoảng sợ, e ngại.

Giây tiếp theo, thân thể bọn chúng như gió thổi vụn cát vậy, nhanh chóng tan biến, hoàn toàn tiêu tan.

Không bao lâu, tại chỗ xuất hiện ba cái Thần Cách trong suốt.

Chương 571: Chuẩn bị rời đi!

Chương 571: Chuẩn bị rời đi!

“Cái này, một kiếm này!”

Lưỡi Kiếm của tiểu đội Ma Chùy nhìn thấy một kiếm này của Phong Vân, hoàn toàn rung động, đôi mắt tròn to.

Hắn ta căn bản không thể nhìn thấu huyền diệu trong một kiếm này!

Phải biết, hắn ta có được thiên phú kiếm đạo thượng vị Thần, nhưng lại không thể nhìn thấu huyền bí trong một kiếm này.

“Hắn là kiếm kỹ cấp độ Thần Vương!”

Lưỡi Kiếm lâm bảm nói, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân tràn đầy kính ngưỡng.

Thì ra, Phong Vân mạnh nhất không phải là đao, mà là kiếm.

“Một kiếm miểu ba vị Thần Vương, hơn nữa, trong đó còn có Hoàng Kim Ba Thiên Ma Xà có thể so với Thần Vương hậu kỳ, cái này...”

Điều Chiến không thể tin vào mắt mình, đây là chiến lực bực nào? Dùng từ thiên tài yêu nghiệt cũng không đủ hình dung!

“Thiên tài mạnh nhất của vũ trụ Thánh Sơn mình cũng chỉ mạnh hơn Hoàng Kim Ba Thiên Ma Xà một chút mà thôi.”

Điều Chiến đã từng gặp thiên tài mạnh nhất của vũ trụ Thánh Sơn, cảnh giới thượng vị Thần đại viên mãn, khó khăn lắm mới mạnh hơn Thần Vương hậu kỳ một chút, nhưng còn không bằng Thần Vương đại viên mãn.

Nhưng vẫn không thể so sánh với Phong Vân được. Một kiếm kia có thể giết Hoàng Kim Ba, nghĩa là cũng có thể giết thiên tài mạnh nhất của vũ trụ Thánh Sơn.

“Phong Vân, Phong Vân có chiến lực khủng bố như vậy, tuyệt đối đến từ thế lực đỉnh phong!”

“Mới 7000w quân công.”

Trên hư không, Phong Vân đứng ở đó, nhìn điểm quân công của mình, khó khăn lắm mới đạt đến 7000w điểm.

Giết chết mấy vạn thượng vị Thần, còn có ba vị Thần Vương mà mới có ngàn ấy điểm, khiến hắn rất bất đắc dĩ.

“Nhưng đầu con Hoàng Kim Ba Thiên Ma Xà này rấy đáng tiền, được 5000w điểm tích lũy.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Chỉ là Thần Vương sơ kỳ đã có thể chiến lực của Thần Vương hậu kỳ, hiển nhiên là thiên tài Thú tộc, nếu không, hắn cũng không có được nhiều điểm quân công như vậy, nhiều nhất chỉ mấy trăm nghìn điểm mà thôi.

“Sau chiến dịch này, cũng nên rời đi.”

Hắn đã quen thuộc với hoàn cảnh chiến trường rồi, ở lại đây cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Phong Vân phải tích lũy một tỷ điểm quân công, hiển nhiên chỉ đánh giết Thần Chủ mới đạt được, nếu không, không biết đến ngày tháng năm

nào mới tích lũy đủ.

Sau đó, hắn tiện tay thu Thần Cách Thần Vương kia vào túi, một bước trở về.

Nhìn khí cơ kinh khủng quanh người Phong Vân dần tán đi, các thành viên của tiểu đội Ma Chùy mới dám đến gần, Waston không nhịn được nói.

“Phong Vân, người...”

Phong Vân lắc đầu: “Rời đi trước, nơi này không thể ở lâu.”

“Đúng, nhanh đi thôi.”

Waston tỉnh táo lại, các đội viên khác cũng thế. Lúc này, cho dù trong lòng bọn họ có nhiều rung động và nghi hoặc, cũng phải đè xuống đáy lòng.

Việc cấp bách bây giờ là phải rời nơi này. Sau đó, bọn họ đi vào phi thuyền vũ trụ, hóa thành một đạo lưu quang, phá không mà đi.

Mà sau khi đám người Phong Vân rời đi một lúc, lại có một chiến hạm vô cùng to lớn nhanh chóng đi đến.

Trong phòng điều khiển chiến hạm.

Một cường giả Thú tộc thân người đầu sói, toàn thân ngân sắc ngồi ngay ngắn ở đó, quanh người tản mát dao động kinh khủng, như có như không, hiển nhiên đã đạt đến cảnh giới Thần Vương đại viên mãn.

Người này tên là Ba Đa, chính là cường giả Vương tộc “Thiên Lang” của Thú tộc.

Theo lý mà nói, cường giả Thần Vương đại viên mãn giống như hắn ta nên tiến về chỗ sâu trong chiến trận cương ngoại mới đúng, nhưng hắn ta sợ

chết, cho nên chỉ lác lư bên ngoài này.

“Chủ nhân, phía trước là nơi vừa truyền đến năng lượng dao động kịch liệt.”

Lúc này, một vị hộ vệ chạy về bẩm báo.

Ba Đa nghe vậy, từ trên bảo tọa đứng lên, một bước đi ra ngoài.

Lúc hắn ta đặt chân đến nơi này, sắc mặt lập tức thay đổi: “Đây là... Lực lượng thời gian, còn một cỗ phong mang vượt ngoài tưởng tượng của ta nữa!”

Đập ngay vào mặt hắn ta là sức mạnh còn sót lại, khiến pháp tắc trong cơ thể hắn dao động.

“Xem ra tên Hoàng Kim Ba, và đội ngũ của hắn ta, bị toàn diệt rồi.”

Lực lượng khủng bố như vậy, cho dù hắn ta cũng phải thận trọng ngăn chặn, vậy tên Hoàng Kim Ba kia, căn bản không thể ngăn được.

“Không biết là ai ra tay, nếu như là cao thủ lâu năm của nhân tộc còn dễ nói, nếu là người mới, thì thật đáng sợ.”

Như vậy nghĩa là, nhân tộc đã sinh ra một vị thiên tài cực kỳ đáng sợ, đối với bọn chúng, đây không phải chuyện tốt.

“Đến báo liên minh trước...”

Chuyện đã vượt qua suy đoán của hắn ta, Ba Đa chỉ có thể báo cáo, giao cho phía trên xử lý.

...

Trong vũ trụ lạnh lẽo, một chiếc phi thuyền đang phi hành theo tốc độ siêu quang.

Trong khoang, các thành viên của tiểu đội Ma Chùy đều im lặng, thỉnh thoảng liếc về phía Phong Vân, đến bây giờ, rung động trong mắt vẫn chưa hề giảm.

“Phong Vân.”

Một lúc lâu sau, cuối cùng Waston không nhịn được mở miệng.

Phong Vân nhìn qua, mặc dù vẫn là dáng vẻ điềm nhiên như cũ, nhưng khí phách trùng thiên lúc trước đã in sâu vào trong đầu mọi người, không thể quên được.

Waston nở nụ cười: “Không ngờ ngươi lại mạnh như vậy, lúc trước là ta đoán sai, Phong Vân, không phải ngươi có chiến lực đánh bại Thần Vương sơ kỳ, mà căn bản có thể so với Thần Vương đại viên mãn.”

Hoàng Kim Ba bị Phong Vân một kiếm giết chết, đủ để chứng minh tất cả.

Waston vừa mở miệng, liền giống như mở van vậy, các thành viên khác cũng không nhịn được nói.

“Đúng vậy, Phong Vân, ngươi, ngươi quá mạnh, thiên tài mạnh nhất mà ta, ta từng gặp cũng không mạnh bằng ngươi.” Thần lấp bắp nói.

“Phong Vân, không ngờ ngươi dùng đao lợi hại như vậy, nhưng dùng kiếm còn lợi hại hơn, còn mạnh hơn ta.” Ánh mắt Lưỡi Kiếm nóng bỏng nói, mặc dù hẳn ta không hiểu huyền diệu trong đó, nhưng đã ghi lại trong đầu, tương lai nhất định sẽ có thành tựu.

“Phong Vân, ngươi, rốt cuộc từ đâu đến?”

Điều Chiến lại dò hỏi lần nữa, ánh mắt sáng rực.

Đám đội viên cũng vô cùng hiếu kỳ, trong mắt mang theo chờ mong.

Lần này, Phong Vân không giấu diếm nữa, dù sao hắn cũng sắp rời khỏi rồi.

Hắn nhẹ nhàng nói: “Tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.”

Công hội võ giả vũ trụ!

Lời này vừa ra, các thành viên của tiểu đội Ma Chùy đều chấn động, sau đó lộ ra vẻ thoải mái.

Khó trách lại biến thái như vậy, thì ra là đến từ công hội võ giả vũ trụ, một trong bốn thế lực đỉnh phong.

Nơi đó giống như quái vật không lồ, bồi dưỡng ra quái vật như vậy cũng rất bình thường.

Chỉ có Điều Chiến vẫn ở trạng thái thờ ơ.

Lúc Phong Vân nói đến công hội võ giả vũ trụ, Điều Chiến liên tưởng đến tên hắn, lập tức nghĩ lại.

Lúc hắn ta vừa xuất quan, đã nghe thấy một vài tin đồn.

Nói công hội võ giả vũ trụ đã sinh ra đệ nhất thiên tài.

Mà tên của đệ nhất thiên tài này, hình như cũng là, Phong Vân?

“Khó trách, khó trách mình lại cảm thấy cái tên Phong Vân này lại quen tai như vậy.”

Điều Chiến đã nghĩ thông suốt, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, đã tràn đầy sùng bái!

Chương 572: Tộc quần phụ thuộc nhân loại!

Chương 572: Tộc quần phụ thuộc nhân loại!

“Các vị!”

Trng khoang, Phong Vân nhìn các thành viên của tiểu đội Ma Chùy, nhẹ nhàng nói: “Ta muốn rời khỏi.”

Lời này vừa ra, đám đội viên đều yên tĩnh lại.

Mặc dù bọn họ đã sớm đoán được, nhưng chân chính nghe hắn nói, vẫn có chút không thích ứng kịp.

Bọn họ ở chung đã mấy tháng, con người là sinh vật cảm tính, ở chung mấy tháng, đương nhiên là có tình cảm. Nhưng, cho dù không nữa, các thành viên của tiểu đội Ma Chùy cũng không mở miệng nói cái gì, trong lòng bọn họ rõ ràng, người giống như Phong Vân, không thể cùng bọn họ hành động bên ngoài rìa chiến trường được.

Đối với bọn họ, đây là khu vực nguy hiểm, nhưng đối với Phong Vân, lại không có tính khiêu chiến nào.

“Thật ngại quá.”

Phong Vân có chút áy náy, đột nhiên rời đi như vậy, có chút vô trách nhiệm với tiểu đội Ma Chùy.

“Đừng nói như vậy.”

Waston lắc đầu nói: “Người đi cùng chúng ta không chỉ lãng phí thời gian, nếu gặp phải cường giả, chúng ta sẽ liên lụy người... Quả thật người nên rời đi, nơi này đối với người, quả thật quá nhỏ...”

“Ha ha, Phong Vân, người đi đi, tương lai người thành đại nhân vật, chúng ta còn có thể ôm đùi.”

Thần thấy bầu không khí cực kỳ ngưng trọng, vội nói ra câu sinh động này.

“Ngài phải cẩn thận nhé, ta sẽ cố gắng tu hành!”

Thái độ của Điều Chiến rất khác thường, còn dùng cả kính ngữ.

Phong Vân đoán hẳn ta đã nhận ra thân phận của mình, cũng không để ý, dù sao hẳn cũng phải đi ngay.

Cứ như vậy, sau khi Phong Vân chào hỏi các thành viên của tiểu đội Ma Chùy xong, liền quay người bay ra cửa khoang phi thuyền.

Lúc này, hẳn lấy Thiên Huy Tinh Hào ra, ngồi vào rồi bay về chỗ sâu trong chiến trận ở cương ngoài.

Đưa mắt nhìn Phong Vân biến mất, đám người Waston vô cùng cảm thán, không ngờ bọn họ lại kết giao được với nhân vật như vậy, quả thật là tam sinh hữu hạnh.

Bỗng nhiên, Thần lại mở miệng nói: “Điều Chiến, ta vừa nghe thấy người gọi Phong Vân là ‘Ngài’.”

Những người khác cũng tò mò nhìn qua.

Điều Chiến hít sâu một hơi, nói: “Nếu như ngươi biết thành tựu Phong Vân đã từng đạt được, ngươi sẽ biết, dùng kính ngữ với Phong Vân là điều rất bình thường.”

Nói đến đây, hắn ta cũng không nói gì nữa.

Chuyện này hắn ta biết trong lòng là được rồi, nói càng nhiều, khả năng Phong Vân bị bại lộ càng lớn, dù sao cũng ở chiến trận cương ngoại, phải cẩn thận một chút.

...

Thiên Huy Tinh Hào, trong khoang xa hoa.

Phong Vân ngồi dựa vào ghế sô pha, nhàn nhã uống trà mang từ địa cầu đến.

“Ngôi phi thuyền của mình vẫn quen thuộc nhất.” Phong Vân cảm thán một câu.

Nhưng điều duy nhất không hoàn mỹ là, hôm nay hắn không quét ra vật gì tốt,

Điều này khiến Phong Vân có chút buồn bực, mẹ nó, trăm vạn hình chiếu kia giống như vật trang trí vậy!

“Chuyện này thật giống như buộc mình phải không ngừng thu hoạch hình chiếu mới vậy.” Phong Vân khẽ thở dài.

“Tích!”

Lúc này, bỗng nhiên có tiếng nhắc nhở vang lên, báo có sự kiện mới gửi đến.

Hả?

Sắc mặt Phong Vân khẽ động, lập tức ấn mở, nội dung hiện ra.

“Phong Vân các hạ, người đã trải qua một khoảng thời gian lịch luyện, chắc hẳn đã quen thuộc với chiến trận cương ngoại, bây giờ, người có hai lựa chọn...”

“Một, người có thể độc lập lịch luyện.”

“Hai, người có thể suất lĩnh một đội quân, đội quân này có hai trăm thượng vị Thần, hai nghìn trung vị Thần, một trăm linh một nghìn hạ vị Thần, nhiệm vụ của người là lãnh đạo bọn họ hoàn thành từng nhiệm vụ.”

“Nhắc nhở: Lựa chọn đầu tiên, tích lũy điểm quân công của người vẫn giống như trước.”

“Nếu lựa chọn thứ hai, quân công của người sẽ tăng thêm 40% ngoài định mức, nhưng điều kiện tiên quyết là, tỷ lệ tử thương của đội ngũ không thể vượt quá 10%.”

“Mời lựa chọn.”

Sau khi Phong Vân xem xong, tâm thần hơi động. Xem ra, cho dù hẳn không rời tiểu đội Ma Chùy, thì quân đội cũng sẽ làm hẳn rời đi.

Dù sao, dựa vào thực lực bây giờ của hẳn, ở trong một tiểu đội thì quá nhỏ bé.

Hai lựa chọn này, nếu xét về tích lũy quân công, rõ ràng cái thứ hai tốt hơn rất nhiều, chắc chắn phần lớn những người cần quân công sẽ chọn như vậy.

Nhưng đối với Phong Vân, hấn có rất nhiều át chủ bài không thể bại lộ, cộng thêm đặc thù của tấm gương, hấn độc lai độc vãng thì thích hợp hơn.

Còn quân công, giết nhiều dị tộc là được.

Lúc này, Phong Vân biên tập nội dung buu kiện trả lời, lựa chọn loại đầu tiên.

“Tích!”

Sau khi hấn gửi đi, không đến một phút đồng hồ, đối phương liền gửi buu kiện lại, là bản đồ cương vực.

Phía trên ghi chép từng yếu điểm của chiến trận cương ngoại.

Phong Vân mở ra, sau đó nhìn thấy vành đai thiên thạch Khải Minh, quả nhiên là ở ngoài cùng.

“Vành đai thiên thạch Khải Minh quá nhỏ, không thích hợp với mình, mình muốn đến nơi nhiều cường giả dị tộc nhất!”

Phong Vân xem bản đồ cương vực, cuối cùng quyết định một chỗ.”

“Đại thế giới Vân Lan!”

Cái gọi là đại thế giới Vân Lan, thật ra là một khối đại lục vô cùng to lớn, ngàn vạn địa cầu cộng lại cũng không bằng một nửa của nó.

Nơi này là một trong những chiến trường gay gắt của liên minh loài người và liên minh dị tộc, chủ lực là Thần Vương, thỉnh thoảng cũng xuất hiện Thần Chủ.

“Liên minh loài người à?”

Phong Vân nhìn thấy câu giới thiệu này, ánh mắt khẽ động.

Dị tộc có liên minh, đương nhiên nhân loại cũng có liên minh.

Trong đại thế giới Vân Lan, liên minh loài người có hai đại tộc đàn, là Nham Thạch tộc và Kim Giác tộc.

Nham Thạch tộc và Kim Giác tộc đều là tộc đàn sinh mệnh đặc thù, bọn họ trời sinh đã có thiên phú.

Ví dụ như Nham Thạch tộc, là con cưng của thuộc tính hệ thổ, trời sinh nham thạch, lực phòng ngự vô cùng cường đại, khí lực cũng lớn.

Còn Kim Giác tộc, lại là thiên tài về thuộc tính hệ kim, cực kỳ am hiểu cảm ngộ về pháp tắc hệ kim, uy năng thi triển ra cũng lớn.

Nhưng chính vì vậy, số lượng tộc nhân ở đây không nhiều lắm, nói là liên minh của tộc quần nhân loại, thật ra nói là phụ thuộc cũng không sai.

Bởi vì thiếu Chúa Tể có chiến lược đỉnh phong, hai tộc đàn này, vì muốn bảo vệ tộc đàn của mình, nên lựa chọn trở thành tộc quần phụ thuộc nhân loại. Nhận sự che chở của cường giả nhân tộc, đồng thời, hai đại tộc đàn này cũng phải chiến đấu vì nhân tộc.

“Chọn nơi này đi, cũng thích hợp để mình lịch luyện, hình chiếu, còn có thể tu hành Sát Lục Bí Điển và Hủy Diệt Bí Điển.”

Lúc này Phong Vân đã quyết định, sau khi thiết lập tọa độ, Thiên Huy Tinh Hào lập tức tăng tốc, lóe lên mấy lần đã biến mất không thấy đâu nữa.

...

Cùng lúc đó.

Ba Đa đã báo cáo tình huống mình gặp được ở vành đai thiên thạch cho nhóm cao tầng của liên minh tam tộc.

Mà tên Khô Lâu Thần Vương lúc này cũng sống lại trở về, báo cáo chuyện gặp được Phong Vân lên.

Như vậy, liên minh tam tộc lập tức biết được, chiến trận cương ngoại xuất hiện một tên thiên tài siêu cấp của nhân loại.

Đáng tiếc, bọn họ không có bất cứ tin tức nào liên quan đến Phong Vân, chỉ có thể miêu tả đại khái trang phục.

Mặc dù như vậy, đám cao tầng của liên minh tam tộc cũng thông báo đến các cường giả, phải thường xuyên chú ý, một khi xuất hiện người mặc trang phục như vậy, nhất định phải giết chết!

Phương pháp của bọn họ rất đơn giản, chỉ cần giết hết đám nhân loại ăn mặc như vậy trên chiến trường, thì trong đó, tất có một người là thật!

Chương 573: Kim Bằng Thần Vương!

Chương 573: Kim Bằng Thần Vương!

Một góc nào đó ở đại thế giới Vân Lan.

Nơi này có hỏa sơn vô tận, mà chỗ sâu trong hỏa sơn này, lại có một tòa cung điện khổng lồ, rộng lớn mà cổ lão, không biết được xây dựng từ ngày tháng năm nào.

Nhưng giờ phút này, nơi đây chính là địa bàn của Thú tộc “Kim Bằng Thần Vương.”

Kim Bằng Thần Vương là một vị Thần Vương có tên tuổi rất lớn ở đại thế giới Vân Lan, cảnh giới đại viên mãn.

Bản thể của nó là Kim Sí Đại Bằng, lĩnh ngộ phong chi pháp tắc rất sâu, lúc chiến đấu, kẻ địch gần như không thể đến gần nó được.

Hơn nữa, các thành viên trong tiểu đội dưới trướng nó cũng đều siêu quần, là tinh anh trong đám Thần Vương.

Tổng hợp những điều này đã tạo nên uy danh của nó.

Đương nhiên, mặc dù tên tuổi lớn, nhưng còn cách vô địch một đoạn.

Trong cung điện, một nam tử mặc chiến giáp màu vàng, cao lớn, ngồi ngay ngắn trên bảo tọa.

Mái tóc vàng óng như thác nước, đôi môi mỏng sắc bén như đao kiếm, trong mắt lộ ra mấy phần khí phách.

“Phía trên truyền đến tin tức, xuất hiện một vị thiên tài nhân loại, thượng vị Thần sơ kỳ đã có thực lực chém giết Thần Vương hậu kỳ...”

Kim Bằng Thần Vương nhìn tin tức đám cao tầng Thú tộc gửi đến, sắc mặt chấn động.

Thượng vị Thần sơ kỳ đã có thể chém giết Thần Vương hậu kỳ, điều này chẳng phải nói, chiến lực của người này có thể so với Thần Vương đại viên mãn sao?

“Chiến lực như vậy, làm sao chỉ là thiên tài được, đây chính là tuyệt thế thiên tài! Sau này có khả năng rất lớn sẽ thành Thần Chủ, thậm chí còn có thể trùng kích Chúa Tể!”

Nghĩ đến đây, Kim Bằng Thần Vương liền hiểu vì sao đám cao tầng lại không kịp chờ đợi ban lệnh xuống, muốn toàn lực truy sát tên nhân loại này như vậy.

Nhân vật bực này, nếu trưởng thành, đối với bọn họ, chính là một nguy hại lớn!

“Tộc quần nhân loại bảo vệ thiên tài rất gắt gao, muốn giết một tên rất khó khăn, đoán chừng hẳn sẽ không đến đại thế giới Vân Lan...”

Kim Bằng Thần Vương lắc đầu, cảm thấy khả năng đối phương đến đây rất thấp.

Dù sao Thần Vương dị tộc ở đây đều nhận được tin tức này, đến lúc đó quần công, đối phương chắc chắn phải chết.

...

Mà lúc này, Phong Vân không biết mình đã trở thành đối tượng đánh giết hàng đầu của liên minh tam tộc.

Hắn đang đọc các tin tức liên quan đến đại thế giới Vân Lan.

“Đại thế giới Vân Lan: Còn gọi là đại lục Vân Lan, trước kia là địa bàn của Vân Lan tộc, sau đó bị liên minh dị tộc liên thủ diệt, biến thành khu vực chiến đấu cấp cao của liên minh nhân loại và liên minh dị tộc, cường giả dám đi vào thế giới Vân Lan, tu vi thấp nhất cũng là Thần Vương sơ kỳ, cũng có tiêu đội Thần Vương...”

“Ở đây, tỷ lệ sinh tồn của Thần Vương sơ kỳ, chỉ có 10%.”

“...”

Các loại giới thiệu ùn ùn kéo đến, chằng chịt chữ viết.

Phong Vân đều đọc rất kỹ càng, tìm hiểu sâu về đại thế giới Vân Lan.

“Đường kính của đại thế giới Vân Lan có 2.1 năm ánh sáng, rộng lớn vô cùng, nguyên nhân chính để nó trở thành chiến trường cấp cao là vì nơi này xuất hiện Vũ Trụ Bí Cảnh cấp A.”

Wũ Trụ Bí cảnh cấp A, ngay cả Thần Chủ cũng động tâm.

“Khó trách Vân Lan tộc lại bị diệt tộc, có được bí cảnh như vậy, thực lực bản thân lại không đủ, chung quy mang ngọc có tội mà.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

Thật ra Vân Lan tộc không yếu, từ tin tức biết được, thời kỳ đỉnh phong của Vân Lan tộc, có không dưới trăm vị cường giả Thần Chủ, Thần Vương

mấy vạn người, còn dưới Thần Vương thì không cần nói, nhiều như sao trên trời.

Nhưng dù vậy, vẫn bị diệt.

Bởi vì Vân Lan tộc không có chiến lực cấp Chúa Tể, Thần Chủ Thần Vương nhiều hơn thì thế nào, ở trước mặt Chúa Tể, cũng không đáng chú ý.

Hơn nữa có liên minh dị tộc, một Vân Lan tộc, căn bản không thể ngăn trở được.

“Vân Lan tộc bị diệt, nhưng nghe nói tộc này có hậu thủ, tài nguyên lưu lại giấu ở đại thế giới Vân Lan, để cho hậu tộc quật khởi, lại xuất hiện huy hoàng.”

“Cho đến bây giờ, nghe nói đã tìm được mấy nơi rồi, nhưng vẫn còn nữa.” Đến nay, đại thế giới Vân Lan vẫn hấp dẫn nhiều Thần Vương đến như vậy, ngoại trừ Vũ Trụ Bí Cảnh cấp A, thì truyền thừa của Vân Lan tộc cũng là một nguyên nhân lớn.

Nhưng đối với Phong Vân, mặc dù bí cảnh và truyền thừa tốt, lại không có hấp dẫn trí mạng.

“Hình chiếu của đám cường giả ở đây, mới là thứ mình hướng đến nhất.” Phong Vân lầm bầm nói.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ đi xem bí cảnh và truyền thừa một chút, dù sao, càng nhiều càng tốt, không có ai lại chê đồ tốt.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nói với trí năng Tiểu Quang: “Còn bao lâu nữa sẽ đến đại thế giới Vân Lan?”

“Chủ nhân, đại khái cần mười ngày nữa.”

Mười ngày sao?

Phong Vân gật đầu: “Vừa vặn để mình tu hành Sát Lục Bí Điển và Hủy Diệt Bí Điển.”

“Tiểu Quang, ta tiến vào tu hành cấp độ sâu, có chuyện gì nhớ phải gọi ta.”

“Hiểu rồi, chủ nhân.”

Phong Vân chậm rãi nhắm mắt lại, ý thức bắt đầu vận chuyển Sát Lục Bí Điển và Hủy Diệt Bí Điển.

Từ khi đến chiến trận cương ngoại, khí tức sát lục và hủy diệt ở đây càng dồi dào hơn.

Đây đều là do tộc quần nhân loại và dị tộc trải qua không biết bao nhiêu trận đại chiến mà tạo thành.

Mặc dù nơi đây không phải chiến trường chính, nhưng ít nhiều cũng lan đến một chút, những năm này, cũng đạt đến số lượng lớn.

Theo Phong Vân vận chuyển Sát Lục Bí Điển và Hủy Diệt Bí Điển, khí tức sát lục và hủy diệt bốn phía hội tụ từng chút về phía hắn, sau khi được chiết xuất đặc biệt, chỉ còn lại bộ phận tinh hoa nhất, được sát lục hạch tâm và hủy diệt hạch tâm hấp thu.

Trước kia, Phong Vân hấp thu khí sát lục và hủy diệt, tương đương với nuốt chửng, căn bản không tiêu hóa.

Trước khi sinh ra sát lục và hủy diệt pháp tắc thì không sao, nhưng từ khi đản sinh ra sát lục và hủy diệt pháp tắc lại rất dễ dàng khiến pháp tắc trở nên hỗn tạp, đây cũng không phải chuyện tốt.

Nhưng có Sát Lục Bí Điện và Hủy Diệt Bí Điện, những vấn đề này sẽ không tồn tại nữa.

Phong Vân an nhàn tu hành, thời gian cứ như vậy trôi qua.

Rất nhanh, đã qua mười ngày.

Trong lúc này, Phong Vân cũng phân ra một sợi ý thức quét hình chiếu mỗi ngày, nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

Bỗng nhiên, âm thanh trí năng vang lên.

“Chủ nhân, đến đại thế giới Vân Lan rồi.”

“Hả?”

Phong Vân nghe vậy, lập tức ngừng cảm ngộ, từ trạng thái tu hành sâu tỉnh lại.

Hắn vươn người đứng dậy, đi vào phòng điều khiển, nhìn ra phía trước.

“Cuối cùng đã đến rồi.”

Trong vũ trụ mênh mông, có một đại lục rộng lớn lơ lửng, rất hùng vĩ.

Cho dù Phong Vân không dùng lực linh hồn cảm giác, cũng có thể nhìn thấy vô số cỗ khí cơ phóng lên tận trời trên đại lục kia, mỗi cỗ khí cơ đại biểu cho một vị cường giả Thần Vương!

Chương 574: Đột phá! Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú!

Chương 574: Đột phá! Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú!

"Thật lớn."

Phong Vân quan sát Vân Lan đại thể giới trước mắt, so với Thần Vương đại lực còn rộng lớn hơn nhiều, người bình thường sợ rằng đi cả mấy đời cũng không thể đi hết.

"Bay qua."

Phong Vân bèn ra lệnh phi thuyền lựa chọn một địa điểm ở vòng ngoài rồi hạ xuống, mà hắn cũng thuận thể thả ý thức thăm dò vào bên trong không gian tấm gương, nhìn xem mười ngày qua liên tục xoát hình chiếu có rơi xuống vật gì hay không.

Ý thức quét qua, rơi xuống thì cũng có, nhưng lại chỉ có hai cái.

【Thượng Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú】 : Đến từ hình chiếu Mỹ Lạp.

【Thần Vương cấp dung hợp công pháp 《Kim Phong Thánh Điển》】 : Đến từ hình chiếu Vô Tuyệt Thần Vương.

Mặc dù chỉ có hai cái, nhưng Phong Vân lại hơi nhếch khóe miệng, nhất là là cái thứ nhất, càng làm cho hắn lộ ra vẻ vui mừng.

"Thượng Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú. . . Rốt cục cũng rơi ra!"

Không dễ dàng gì, xoát lâu như vậy, cuối cùng cũng đánh được nó!

Trừ Linh Hồn thiên phú bên ngoài, cái thứ hai rơi xuống kia 《 Kim Phong Thánh Điển 》 , cũng là một thứ tốt.

Dung hợp công pháp Phong Vân có thể vẫn luôn cực kỳ động tâm, chỉ khổ vì không có điểm tích lũy, cho nên mới không cách nào mua được từ tổng bộ bảo khổ.

Bây giờ rơi ra, mặc dù là hai hệ, nhưng cũng làm cho hẳn đủ mừng rỡ.

"Trước dung hợp cái thứ nhất, đem Linh Hồn thiên phú tặng lên tới Thần Vương cấp lại nói."

Phong Vân thầm nói.

【 Hiện hóa Thượng Vị Thần cấp Linh Hồn thiên phú. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ong ——! !"

Ngắn ngủi vài giây yên lặng trôi qua, ngay sau đó, lực lượng linh hồn vô cùng mênh mông xuất hiện ngay trên khoảng không của thức hải, như cửu thiên ngân hà rơi xuống, rơi thẳng vào biển linh hồn.

Ầm ầm!

Ầm thanh đình tai nhức óc từ trong thức hải Phong Vân truyền ra, đúng như hải dương lao nhanh, gào thét lăn lộn.

Một lát sau, khi Phong Vân tỉnh lại, liền phát hiện Linh Hồn thiên phú của mình đã tấn cấp đến Thần Vương.

Thức hải so với lúc trước đã mở rộng gấp 10 lần có thừa, linh hồn lực cũng thế.

Phong Vân hơi vận chuyển một chút linh hồn lực, liền cảm giác được một loại cảm giác kì lạ trước đó chưa từng có tràn ngập trái tim.

Trong phạm vi 100 ngàn tỷ dặm xung quanh, hết thấy mọi thứ, dù là vĩ mô hay vi mô, bất cứ gì dù rất nhỏ, hay hùng vĩ vô biên đều không thoát khỏi cảm giác của hắn.

Mà đồng thời, Phong Vân còn cảm giác linh hồn lực của mình đủ để tạo thành lực sát thương cho Thần Vương đại viên mãn, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là loại Thần Vương đại viên mãn không am hiểu công kích linh hồn kia.

Về phần Thần Vương đại viên mãn trở xuống, ngăn không nổi một kích Linh Hồn của hắn!

"Đây chính là Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú ư, quả nhiên cường đại."

Phong Vân tâm tình hơi khuấy động, vất vả lâu như thế, kể sau lực lượng thân thể, linh hồn cũng rốt cục tấn cấp đến Thần Vương cấp!

Mà cảnh giới của hắn hiện tại mới chỉ là Thượng Vị Thần sơ kỳ mà thôi.

Điều này nếu như truyền ra ngoài, sợ là lại hù chết một nhóm người.

Mọi người đều biết, cảnh giới đạt tới Thần Vương so với chuyện thân thể cùng linh hồn tiến vào Thần Vương cấp còn đơn giản nhiều.

Nhưng ở trên người Phong Vân thật giống như hoàn toàn ngược lại."Chỉ cần ta nguyện ý, ta lập tức liền có thể tiến vào Thần Vương cấp độ."

Phong Vân nhẹ nhàng nói, lúc trước hắn xoát hình chiếu, đã từng xoát ra pháp tắc mà Thần Vương dung hợp, chỉ có điều hắn chưa dung hợp, một mực giữ lại trong túi đeo.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ Sát Lục Thần Chủ cùng Hắc Ám Chúa Tể từng nói, để hắn đem pháp tắc dung hợp sau đó tấn thăng Thần Vương.

Mà chính Phong Vân cũng có khuynh hướng đi theo lộ tuyến này, cho nên cũng không lựa chọn tấn thăng Thần Vương.

Trên thực tế, coi như Phong Vân hiện tại tấn thăng Thần Vương, thực lực cũng tăng lên không bao nhiêu.

Thần Vương cảnh giới đơn giản mà nói chính là bản nguyên, huyền ảo, nguyên tố ba cái hợp nhất, dung hợp thành pháp tắc hoàn chỉnh mà thôi.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, hắn đa hệ thuộc tính dung hợp, bản nguyên đối bản nguyên, huyền ảo đối huyền ảo, nguyên tố đối nguyên tố, loại dung hợp này so với dung hợp pháp tắc còn sinh ra uy năng càng lớn hơn nhiều.

Cho nên nói, dù là từ góc độ lâu dài, vẫn là phương diện uy lực, tấn thăng Thần Vương đều không phải là lựa chọn sáng suốt.

"Hiện tại ta đã cơ bản hoàn thành dung hợp Kim Phong Băng Hỏa Lôi năm loại thuộc tính, tiếp theo chủ yếu là năm loại Thổ Mộc Thủy Quang Minh Hắc Ám. . .

Trong đó Kim Phong Băng Hỏa Lôi tất cả Phong Vân đều tu luyện đạt tới Thượng Vị Thần cấp, mà năm thuộc tính còn lại thì vẫn còn dừng lại ở Trung Vị Thần cấp.

Trước mắt lựa chọn, tự nhiên là trước đem năm thuộc tính kia tăng lên tới Thượng Vị Thần cấp độ, sau đó tích lũy thật nhiều võ kỹ dung hợp 5 loại, thông qua thu hoạch được đại lượng thuộc tính để dung hợp võ kỹ, từ đó đề thăng độ dung hợp thuộc tính.

Cách làm này đoán chừng cũng chỉ có Phong Vân có thể tiến hành.

Dù sao trừ hấn ra, không có ai trong thời gian ngắn, có thể đem nhiều dung hợp võ kỹ của các thuộc tính khác nhau như vậy tu tập đến viên mãn cấp.

"Muốn làm đến những thứ này, vẫn còn cần đại lượng hình chiếu, dung hợp võ kỹ của trăm vạn hình chiếu kia ta đã xoát xong gần hết rồi."

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền nhìn về phía Vân Lan đại lục nơi xa, ở nơi đó, chắc hẳn sẽ có rất nhiều hình chiếu.

Sau đó.

Hắn lại dung hợp 《Kim Phong Thánh Điển》.

Công pháp dung hợp này vừa nhìn liền biết, là Kim Hệ thần lực cùng Phong Hệ thần lực dung hợp.

"Bằng vào cường độ linh hồn của ta bây giờ, hấn cũng đủ để khống chế dung hợp."

Phong Vân khẽ đổi tâm niệm, trong nháy mắt, Kim Hệ thần lực cùng Phong Hệ thần lực trong cơ thể hấn va chạm vào nhau, một giây sau, thật giống như người một nhà hòa quện lại, không hề có mâu thuẫn.

Hai hệ thần lực dưới sự điều khiển khống chế của hấn, trực tiếp dung hợp lại cùng nhau.

Đương nhiên, thần lực mới dung hợp, màu sắc cũng phát sinh biến hóa.

Trước đó là màu vàng cùng màu xanh, giờ phút này vừa dung hợp lại đã biến thành màu đồng xanh.

"Uy lực quả nhiên tăng lên gấp đôi." Phong Vân cảm thụ chốc lát nói.

Có điều song hệ thần lực dung hợp đối với hắn trước mắt mà nói không có tăng cường quá lớn, trừ phi là bốn hệ năm hệ, thậm chí là cao hơn, mới có thể thấy sự tăng lên rõ ràng.

"Tổng bộ cũng không có dung hợp công pháp ba hệ trở lên, hi vọng ở Vân Lan thế giới có thể tìma được. . ."

Phong Vân lâm bảm.

"Tích tích tích!"

Nhưng mà, ngay lúc này, bỗng nhiên máy truyền tin của Phong Vân kêu vang.

"Chủ nhân, phụ cận có nhân loại cường giả kêu cứu, lựa chọn kết nối hay không?"

Hả?

Nhân loại cường giả cầu cứu ư.

Phong Vân gật gật đầu, "Nhận đi."

Cầu cứu, là trực tiếp gửi đi cho tất cả đồng tộc, minh hữu xung quanh bán kính 20 tỷ km.

Phong Vân đồng ý kết nối, trên màn hình máy truyền tin của hắn cũng lập tức xuất hiện hình ảnh một nam tử mặc chiến giáp, mặt mũi tràn đầy vội vàng, "Chiến hữu, chúng ta thuộc đội thứ mười khu thứ chín, đội ngũ chúng ta khi đi tuần tra gặp được Thú tộc 'Thiên Đường Thần Vương', hắn có thực lực Thần Vương hậu kỳ, thiên phú thần thông là "Tuyệt Đối Phòng Ngự', chúng ta sắp không chịu được nữa, cùng là nhân loại, xin hãy trợ chiến, vô cùng cảm kích."

"Có thể." Phong Vân gật đầu.

Lập tức, máy truyền tin đóng lại, màn hình cũng theo đó mà âm ỉ xuống.

"Thần Vương hậu kỳ ư, vừa vặn thử một chút công kích linh hồn của ta."

Phong Vân nói nhỏ.

Chương 575: Công kích linh hồn!

Chương 575: Công kích linh hồn!

Trên một khối mảnh vỡ thiên thạch ngoài rìa Vân Lan đại thế giới.

Tuy nói là mảnh vỡ, nhưng cũng lớn cả ngàn tỷ km.

Giờ phút này, trên mảnh vỡ thiên thạch này đang có hai đội ngũ đang chém giết lẫn nhau.

Chính là nhân loại cùng Thú tộc.

"Đại ca, người đã phát tín hiệu cầu cứu ra ngoài chưa? Chúng ta chịu không nổi nữa rồi!"

Một nam tử trung niên cường tráng nói với nam tử trước đó vừa trò chuyện với Phong Vân, khắp khuôn mặt đều là vẻ lo lắng.

"Đã gửi ra ngoài, cường giả nhân loại kia cũng đã đáp ứng."

Nam tử mặc chiến giáp trầm giọng nói: "Lại kiên trì thêm một lát, hấn lập tức sẽ đuổi tới."

"Hi vọng mau một chút, tiếp tục đánh nữa, chúng ta chỉ có thể bỏ chạy tán loạn!"

Trung niên tráng hán bất đắc dĩ nói: "Ngàn vạn lần không nên, không nên tham lam mà đi tới Vân Lan đại thế giới này."

"Việc đã đến nước này, chỉ có thể cố gắng dồn hết toàn lực."

Chiến giáp nam tử khô sở nói.

Bọn họ bởi vì ham muốn quân công, tùy tiện suất lĩnh quân đội tới Vân Lan đại thế giới này, kết quả còn chưa đi vào đã gặp ngay cường giả dị tộc.

Hai người bọn hắn chỉ là Thần Vương sơ kỳ, đối mặt với tên Thần Vương hậu kỳ Thú tộc Thiên Đường Thần Vương kia, căn bản không thể chống lại.

"Ha ha, còn muốn cầu cứu ư? Nơi này chính là nơi các ngươi nơi chôn thân!"

Đối diện, thân người đầu bộ ngựa "Thiên Đường Thần Vương" cười lạnh, ngay khi hắn chuẩn bị khởi xướng đợt tiến công cuối cùng.

"Vèo!"

Một tiếng xé gió vang vọng thập phương.

Chỉ thấy một phi thuyền màu trắng bạc vạch phá vũ trụ, từ trên cao đáp xuống, làm chấn động đôi bên.

"Là siêu hạng phi thuyền vũ trụ!"

"Cường giả nhân loại của chúng ta đến!"

Chiến giáp nam tử cùng tráng hán trung niên kia đầy mặt mừng rỡ, mà "Thiên Đường Thần Vương, sắc mặt lại biến đổi, hắn không nghĩ tới viện binh đến nhanh như vậy.

"Đại ca, trợ giúp đến, chúng ta được cứu rồi!"

"Ha ha, đúng vậy, nói không chừng còn có thể chuyển bại thành thắng."

Hai người đều tràn ngập nụ cười, nhưng một giây sau, khi bọn hắn thấy rõ bóng người từ trong phi thuyền bay ra, không khỏi trừng to mắt.

"Cái này. . . Thượng Vị Thần sơ kỳ?"

"Làm sao có thể là Thượng Vị Thần sơ kỳ!?"

"Ha ha. . ."

Thiên Đường Thần Vương phát ra tiếng cười thoải mái, "Đây chính là viện binh mà các ngươi chờ đến ư, một kẻ chỉ là Thượng Vị Thần sơ kỳ?"

Một vị Thượng Vị Thần sơ kỳ, cho dù là siêu hạng phi thuyền, cũng không thể thay đổi sự thật rằng, hắn, vển vẹn chỉ là một tên Thượng Vị Thần!

"Cái này, cái này. . ." Nam tử chiến giáp và trung niên tráng hán trong nháy mắt tự bế, vốn dĩ còn tưởng là cứu tinh đến, kết quả chờ tới là một Thượng Vị Thần. . .

. . .

Phong Vân từ trên không trung bay xuống, liếc mắt đã thấy Thiên Đường Thần Vương kia.

"Liên lấy nơi thử một chút công kích linh hồn của ta."

Phong Vân vừa động tâm niệm, từ trong biển linh hồn lập tức có vô biên linh hồn lực lượng lao ra.

Trong chốc lát, ngay sau lưng hắn hình thành một con mắt mờ ảo khổng lồ.

Vừa mới xuất hiện đã chiếm cứ một nửa hư không, mặc dù mơ hồ, nhưng lại tản ra khí thể tuyệt đối bá đạo tựa như muốn hủy diệt cả vũ trụ.

Như là Thượng Thương Chi Mâu, chuẩn mực thâm nghiêm, lạnh lẽo vô cùng. "Cái này, đây là cái gì?"

"Thật, thật đáng sợ!"

Nam tử mặc chiến giáp và trung niên tráng hán kinh hãi, còn Thiên Đường Thần Vương càng là toàn thân chấn động.

Về phần những sinh linh khác trên chiến trường, dù là nhân loại Thần Linh, hay là chiến sĩ Thú tộc, giờ phút này tất cả đều hạ xuống mặt đất, hoặc ngã gục, hoặc phủ phục, hoặc quỳ sát.

Tất cả đều run lẩy bẩy, kinh hãi hoảng sợ, vền vẹn một sợi uy áp tản ra đã khiến bọn họ không cách nào phản kháng.

"Linh Hồn Nhất Kích."

Phong Vân đứng giữa không trung, ánh mắt sâu thẳm, từ trên cao nhìn xuống quan sát Thiên Đường Thần Vương.

"Chỉ là Thượng Vị Thần sơ kỳ. . ."

Thiên Đường Thần Vương nổi giận gầm lên một tiếng, Phong chi pháp tắc trong cơ thể phun trào, kết hợp cả Thần Vương khí thể, bỗng nhiên nghịch hướng lao lên, trực tiếp chèn ép lao về phía Phong Vân.

Rầm!

Nhưng khí thể kia vừa mới tới gần Phong Vân đã trực tiếp vỡ nát ra, giống như gặp phải thứ gì cực kỳ đáng sợ.

"Cái này. . ."

Thiên Đường Thần Vương đầy mắt tràn ngập vẻ không thể tin, pháp tắc của hắn lại trực tiếp bị ép cho vỡ nát, phát sinh chuyện gì?

"Ầm ầm!"

Lúc này, con mắt dọc giữa không trung phát ra bá đạo uy áp, sáng lóa như trăng sao, trong nháy mắt nhìn về phía Thiên Đường Thần Vương.

"Hự!"

Thiên Đường Thần Vương thoáng chốc cảm giác toàn thân run lên, một cỗ cảm giác kinh dị quét khắp toàn thân.

Hắn không chút do dự biến ra nguyên hình, hóa thành ba đầu bọ ngựa vô cùng to lớn màu xanh lá, toàn thân lượn lờ Phong chi pháp tắc, đồng thời thi triển thiên phú thần thông • Tuyệt Đối Phòng Ngự bảo vệ toàn thân.

Làm xong hết thảy, Thiên Đường Thần Vương trong lòng mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Trước mắt tuyệt đối nhòng ngự, dù cho là Thần Vương đại viên mãn cũng đừng hòng giết chết ta."

Thiên Đường Thần Vương tự tin vô cùng.

Nhưng mà, khi con mắt dọc kia âm thầm bắn ra một chùm sáng thuần trắng tiếp xúc với vòng bảo hộ Tuyệt Đối Phòng Ngự của hắn, vậy mà không hề bị cản trở, trực tiếp xuyên vào.

Sau đó lại xuyên thấu thân thể của hắn, trực tiếp tác dụng lên linh hồn của hắn, trong nháy mắt chôn vùi nó!

"Cái này, linh hồn lực lượng Thần Vương cấp! ?"

Thiên Đường Thần Vương bỗng nhiên mở to hai mắt, bên trong tràn đầy hoảng sợ cùng không cam lòng.

Một giây sau, tia sáng trong mắt hắt nhanh chóng ảm đạm xuống, cả thân thể không lồ từ giữa không trung ầm ầm rớt xuống, rơi xuống mảnh vỡ thiên thạch, làm dấy lên vô số gợn khí.

Thiên Đường Thần Vương, chết!

"Chết bởi công kích linh hồn mạnh nhất của ta, ngươi cũng nên tự hào."

Phong Vân suy nghĩ một lát, phía sau con mắt dọc to lớn kia cũng biến mất theo, hết thấy khôi phục nguyên dạng.

Thiên phú thần thông của Thiên Đường Thần Vương xác thực cường đại, nhưng đáng tiếc, chỉ là công kích miễn dịch vật chất mà thôi, đối với công kích linh hồn, lại không có chút lực chống cự.

Lúc này mới trực tiếp chết đi.

"Thiên Đường Thần Vương chết!"

"Chạy mau!"

Còn lại các thành viên Thú tộc khác sợ hãi gào thét, liều mạng chạy ra khắp bốn phương tám hướng.

Mà các Thần vương của nhân loại thì nhanh chóng phản ứng lại, tổ chức phản kích, phản truy sát.

Chiến giáp nam tử cùng trung niên tráng hán không đi truy kích địch nhân, mà nhanh chóng đi tới trước mặt Phong Vân, thi lễ, "Đa tạ ân cứu

mạng của huynh đệ!"

"Khách khí."

Phong Vân khoát khoát tay.

Trong mắt nam tử mặc chiến giáp còn lưu lại rung động, "Ta xem huynh đệ Thượng Vị Thần cảnh giới đã có chiến lực như thế, hẳn là một vị điện hạ của một trong tứ đại đỉnh phong thế lực nào đó."

Cái này không khó suy đoán, thiên tài kinh thế như thế, trừ tứ đại đỉnh phong thế lực, thế lực khác của nhân loại không có khả năng xuất hiện.

Phong Vân nhẹ khẽ gật đầu một cái, không có nhiều lời.

Nam tử mặc chiến giáp cùng trung niên tráng hán thấy thế, cũng không hỏi thăm thân phận Phong Vân, tự ngầm hiểu lẫn nhau.

"Đúng, huynh đệ, người hẳn là muốn đi Vân Lan đại thế giới nhỉ."

Lúc này, nam tử mặc chiến giáp lại nói.

"Ừm, làm sao."

"Không có gì, chỉ là ta đề nghị người đến đó, vẫn nên nguy trang chính mình một chút, bằng không thì người chỉ với Thượng Vị Thần sơ kỳ đã có được thực lực Thần Vương đại viên mãn cấp, thật sự là quá dọa người, nơi đó có cực nhiều dị tộc Thần Vương đó."

"Đến lúc đó, nếu để cho bọn họ phát hiện nhân loại có một vị yêu nghiệt thiên tài như người, tất sẽ điên cuồng!"

Nam tử mặc chiến giáp nói với Phong Vân.

Chương 576: Đao Kiếm Thần Vương!

Chương 576: Đao Kiếm Thần Vương!

"Không sai, theo ta được biết, trên Vân Lan đại thế giới, số lượng Thần Vương nhân loại là thấp hơn Liên minh Thú tộc, một khi huynh đệ người bộc lộ ra, chỉ sợ đến lúc đó toàn bộ Thần Vương dị tộc đều sẽ đuổi bắt người. . ."

Trung niên tráng hán cũng nói.

Dị tộc đối với đánh giết thiên tài tuyệt thế nhân loại, là phi thường mưu cầu danh lợi.

Không chỉ là bởi vì có thể thu được hồi báo kékhe xù, cũng là bởi vì không hy vọng nhìn thấy tương lai nhân loại tộc quần thêm ra một tôn vô thượng cường giả.

Như Phong Vân dạng này đến từ bốn đại thế lực đỉnh phong, tất nhiên sẽ ở trên bảng đánh giết của dị tộc.

Nhưng mà trung niên tráng hán cùng nam tử chiến giáp không biết, Phong Vân không chỉ có trên đánh giết bảng, mà còn hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất.

"Ừm, ta đã biết được."

Phong Vân sớm ở trước đó đã có ý nghĩ này, dù sao tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ cũng làm cho hắn không cần bại lộ thân phận, đệ nhất thiên tài ngàn vạn ức kỷ nguyên cái danh này vẫn là quá vang dội.

Ở nhân loại cương vực đại biểu cho vinh quang chí cao vô thượng, nhưng ở chiến trận cương ngoại, cái kia chính là bùa đòi mạng.

Sau đó, Phong Vân cùng hai người bắt chuyện qua, liền ngồi phi thuyền rời đi.

Nhìn Thiên Huy Tinh Hào hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở nơi xa, nam tử chiến giáp cùng trung niên tráng hán cảm khái vô cùng.

"Lần này đi Vân Lan đại thế giới, vị huynh đệ kia chỉ sợ muốn quấy lên sóng gió vô biên."

"Thật sự là thực lực làm cho người kính sợ, hai huynh đệ chúng ta liên thủ cũng không địch lại, bị hắn một chiêu miểu sát."

Trong Thiên Huy Tinh Hào.

Phong Vân gọi ra một mặt kính cực lớn.

Chỉ thấy hắn nhìn xechính mình trong gương, trong miệng khẽ hô, "Biến!"

Một giây sau, nguyên bản là thanh niên tuần mỹ vô song, trong giây lát đã hóa thành một người trẻ tuổi thanh tú, mà khí tức trên người hắn cũng bỗng nhiên tăng vọt một đường từ Thượng Vị Thần sơ kỳ tấn cấp đến Thần Vương hậu kỳ.

Đến Thần Vương hậu kỳ, mới khó khăn lắm dừng lại, cũng vững chắc tại cấp độ này.

"Sử dụng năng lực biến thân làm thay hình đổi dạng của mình, sử dụng mô phỏng khí tức công pháp đem cảnh giới tự thân tăng lên tới Thần Vương hậu kỳ, lại thêm năng lực Hắc Ám, năng lực Không Gian cùng năng lực Thời Gian phụ trợ, cho dù là Thần Chủ cũng không thể phát hiện cảnh giới thật của ta, hoàn mỹ "

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng.

Đương nhiên, nếu như Chúa Tể đứng ở trước mặt hắn, vẫn là một chút liền có thể xem thấu.

Chúa Tể khống chế một phương vũ trụ, địa phương thần chủ tới, liền tự thành thiên địa.

Ở bên trong 'Thiên địa ' này, không có bất kỳ vật gì có thể giấu diếm được bọn họ. Bất quá may mắn, Vân Lan đại thế giới này không có Chúa Tể tồn tại, Phong Vân ngược lại là không cần lo âu chuyện này.

Mà lúc này, trí não tiểu Quang truyền đến thanh âm, "Chủ nhân, đến biên giới Vân Lan đại thế giới, phải chăng lập tức hạ xuống."

"Hạ xuống đi."

Dát!

Thiên Huy Tinh Hào lập tức từ trên không trung lao xuống, nhanh chóng tới gần Vân Lan đại thế giới.

Khi tiếp cận độ cao tầng mây, Phong Vân thu phi thuyền, lập tức một người lặng yên bay xuống, rơi vào trên một ngọn núi cao.

Chỉ thấy bên trên ngọn núi này tọa lạc một tòa cung điện rách nát, từ vết tích pha tạp phía trên mà xem, đã trải qua rất nhiều tuế nguyệt.

Bảng hiệu đã đứt gãy thành mấy khối, lơ mờ còn có thể nhìn ra chữ viết phía trên, bất quá Phong Vân cũng không nhận ra.

"Đây là văn tự Vân Lan tộc, xem ra bên trong từng là đại điện nào đó của Vân Lan tộc." Mắt Phong Vân sáng lên, vọt thẳng đi vào. Như hẳn dự liệu, bên trong sớm đã rỗng tuếch, trừ tường đồ, chẳng có gì đáng giá.

"Vừa vặn, nơi này liền xem như chỗ ở của ta sau này."

Phong Vân xem trái xem phải, hoàn cảnh nơi này cũng không tệ lắm, đỉnh núi cao, lại tới gần bên ngoài, số lượng cường giả chắc hẳn không nhiều, chỉ cần hơi bố trí một lần, liền có thể coi như chỗ tu luyện.

Dù sao ở Vân Lan đại thế giới, lịch luyện là máu chốt, tu luyện cũng là máu chốt, cả hai đều phải làm.

Lúc này, Phong Vân lấy ra hình chiếu quyền trục trận pháp xoát ra từ trên thân, ở bên trong cung điện này cùng bên ngoài bố trí vài trận pháp.

Đều là trận pháp Thần Vương cấp, phòng ngự, công kích đều có.

Quyền trục trận pháp này ở tổng bộ vẫn rất quý, đủ bù đắp được mười cái Thần Vương binh, bất quá Phong Vân không cần mua sắm, từ bên trong hình chiếu xoát ra là được.

Sau khi làm xong đây hết thảy, Phong Vân liền bắt đầu tiến hành ma luyện đồng thời xoát hình chiếu.

Hắn không có ngay từ đầu liền tiến vào khu vực trung tâm của Vân Lan đại thế giới, mà là ở bên ngoài đi dạo.

Mặc kệ gặp được ai, chỉ cần là Thần Vương, trước chiếu hình đã lại nói sau.

Nếu như là nhân loại, chào hỏi rồi liền rời đi, nếu như gặp phải Thần Vương dị tộc sau khi chiếu hình, tự nhiên là cần vài phút xử lý, hóa thành quân công của mình.

Số lượng Thần Vương ở Vân Lan đại thế giới rất nhiều, cho dù là ở ngoại vi, mỗi ngày Phong Vân không sai biệt lắm cũng có thể chiếu xong 2000 Thần Vương.

Cho nên, hần cơ bản mỗi ngày đều là đầy bồn đầy bát, vui vẻ cùng khoái hoạt lây. Cứ như vậy, một tháng thời gian đi qua.

Trong một tháng này, Phong Vân đánh giết Thần Vương dị tộc, đã vượt qua một vạn người.

Mà quân công của hần, cũng đạt tới sắp tới cấp độ 200 triệu, khoảng cách tới 10 ức lại tiến một bước.

Bất quá Phong Vân giết nhiều Thần Vương dị tộc như vậy, tên tuổi của hần cũng chậm rãi truyền đi.

Bên ngoài nhóm những Thần Vương dị tộc kia truyền lại tin tức, đều biết có một tên Thần Vương nhân loại.

"Cảnh giới là Thần Vương hậu kỳ, chiến lực có thể so với Thần Vương đại viên mãn!"

"Hồn đản, chiến lực đã có thể so với Thần Vương đại viên mãn, còn ở bên ngoài khi dễ chúng ta!"

"Đúng vậy , người xem một chút Thần Vương đại viên mãn nào còn ở bên ngoài vậy, những người khác đều đi hạch tâm, tên nhân loại này không dao động Bích Liên."

"Không được, ta muốn thông tri cho huynh trưởng Thần Vương đại viên mãn của ta, cho Thần Vương nhân loại này một châu giáo huấn."

". . . ."

Nói thì nói như vậy, nhưng ở trong lòng những Thần Vương dị tộc này, đối với Phong Vân vẫn rất là kính sợ, chỉ cần xa xa trông thấy hắn, lập tức quay đầu bỏ chạy, tuyệt không động thủ.

Thậm chí, bọn họ còn đặt cho Phong Vân một cái ngoại hiệu là "Đao Kiếm Thần Vương".

Bởi vì Phong Vân ma luyện Kiếm Đạo cùng Đao Đạo, cho nên nhóm Thần Vương dị tộc liền có xưng hô này.

"Đao Kiếm Thần Vương, vẫn được."

Phong Vân xếp bằng trong cung điện, mỉm cười.

Nghĩ không ra hắn còn chưa thành Thần Vương, danh hào Thần Vương này lại là có trước.

Sau đó.

Phong Vân nhìn không gian tám gương của mình, chỉ thấy bên trong có 6w cái hình chiếu, tất cả đều là Thần Vương!

"Đây chính là một tháng thu hoạch, Vân Lan đại thế giới quả nhiên không có khiến ta thất vọng, Thần Vương vừa nắm là có một bó to."

Cái này nếu là ở tổng bộ, quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Cho nên nói, cương ngoại chiến trận là rất nguy hiểm, động một tí sẽ vẫn lạc, nhưng cơ duyên cũng nhiều hơn.

Nhiều hình chiếu Thần Vương như vậy, trừ ở chiến trận cương ngoại, chỉ có ở bên trong Bí Cảnh Vũ Trụ mới có thể có.

"Bắt đầu xoát."

Phong Vân hơi vờn hai con ngươi, lưu lại một tia ý thức cảnh giới, liền nhập vào bên trong tấm gương không gian.

Cùng lúc đó, ở khu vực trung tâm Vân Lan đại thế giới, một số Thần Vương dị tộc thu được tin tức liên quan tới bên ngoài xuất hiện một Thần Vương nhân loại có ngoại hiệu là "Đao Kiếm Thần Vương".

Trong đó có kia 'Kim Bằng Thần Vương'.

Chương 577: Trên trời dưới đất vũ trụ vạn vực, duy nhất!

Chương 577: Trên trời dưới đất vũ trụ vạn vực, duy nhất!

Trong cung điện.

Kim Bằng Thần Vương ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa, con mắt màu vàng óng quan sát thủ hạ phía dưới.

"Khu vực bên ngoài mới xuất hiện một nhân loại cường giả có thể so với Thần Vương đại viên mãn?"

"Vâng, đội trưởng, người này mới tới trong tháng gần nhất, ở bên trên Đạo Đạo cùng Kiếm Đạo có thành tựu phi phàm, vì vậy được xưng là "Đạo Kiếm Thần Vương,

"Tháng gần nhất?"

Kim Bằng Thần Vương ánh mắt khẽ động, đột nhiên hỏi: "Người này cảnh giới gì?"

"Tựa như là Thần Vương hậu kỳ."

Thần Vương hậu kỳ.

Trong mắt Kim Bằng Thần Vương có chút thất vọng, đây cũng không phải là hắn muốn tìm thiên tài yêu nghiệt của nhân loại kia.

"Bất quá cũng không nhất định, cũng có thể là bảo vật cải biến khí tức, với lại coi như không phải, một tôn Thần Vương nhân loại như vậy, giữ lại cũng là tai họa. . ."

Kim Bằng Thần Vương nội tâm thâm nghĩ.

"Chú ý hành tung 'Đao Kiếm Thần Vương ' này nhiều một chút, lúc cần thiết, tiến hành tru sát."

"Vâng, đội trưởng."

Tên thủ hạ kia cung kính lui xuống đi.

"Không quản người có phải hay không, cũng phải chết ở trên tay của ta." Kim Bằng Thần Vương cười lạnh một tiếng.

Hiển nhiên hẳn đối mình tuyệt đối tự tin.

Phản tự tin này bắt nguồn từ thực lực chí cường của Kim Bằng Thần Vương, nguyên bản cảnh giới của hắn đã đạt tới Thần Vương đại viên mãn, lại thêm thân phận Thần Thú của hắn, chiến lực đã vượt qua đại bộ phận Thần Vương đại viên mãn cường giả!

Mà giống hãn dạng này, ở Vân Lan đại thế giới còn có chín người, đều là có được chiến lực siêu việt cùng giai.

Bọn họ hợp xưng là "Thập đại Thần Vương mạnh nhất " .

Vân Lan đại thế giới số lượng Thần Vương nhiều không kể xiết, có thể nói là đầy rẫy cũng không đủ.

Muốn ở nơi có số lượng Thần Vương nhiều như vậy trở hết tài năng, trở thành nhóm mạnh nhất độ khó có thể nghĩ, cái này tất nhiên là dùng thực lực từng chút một mà đánh ra!

Khu vực bên ngoài, trong cung điện trên đỉnh núi cao.

Phong Vân cũng không biết hắn đã bị Kim Bàng Thần Vương chú ý, giờ phút này hắn vừa mới xoát xong hình chiếu, đang xem xét ba lô.

【Võ kỹ Thần Vương cấp 《 Thiên Hỏa Thần Lô 》】 : Đến từ hình chiếu Na Lô.

【Thiên phú Hỏa Hệ Thần Vương cấp】 : Đến từ hình chiếu Trát Hoàng.

【Phong chi pháp tắc tầng hai】 : Đến từ hình chiếu Mạc Đắc.

【thiên phú Kim Hệ Thần Vương cấp】 : Đến từ hình chiếu Thiên Tuyên Thần Vương.

【Võ kỹ Thần Vương cấp 《 Thủy Hỏa Thất Sát 》】 : Đến từ hình chiếu Thủy Hỏa Thần Chủ.

【Thiên phú Lô Hệ Thần Vương cấp】 : Đến từ hình chiếu Bác Tuyệt Ngôn.

【Thủy chi bản nguyên tầng một】 : Đến từ hình chiếu Phần Á.

【Mộc chi bản nguyên tầng một】 : Đến từ hình chiếu Long Mang.

Nhìn bên trong túi đeo lưng lại một lần nữa tràn ngập vật rơi xuống, Phong Vân không thể nghi ngờ là vui vẻ.

Lần trước dạng này, ở trong trí nhớ của hắn, là mười mấy năm về trước."Vớ lại một lần này vẫn là hình chiếu Thần Vương, đơn giản vui thích."

Phong Vân vui vẻ vô cùng.

Lập tức, hắn kiểm lại một chút vật rơi xuống, tổng cộng có hơn 6000 cái (thủ sát rơi xuống 6w), bất quá chân chính hữu dụng đối với hắn, cũng khoảng một nghìn cái mà thôi.

Trong đó, võ kỹ Thần Vương cấp chiếm đa số.

NHưng lại hợp ý Phong Vân, hiện tại hắn có pháp tắc Thần Vương kia cũng là vô dụng.

Ngược lại, võ kỹ Thần Vương cấp, nhất là dung hợp võ kỹ, với hắn mà nói lại trọng yếu hơn.

Thông qua hiển hóa dung hợp những võ kỹ Thần Vương cấp này, Phong Vân có thể nhờ vào đó cảm ngộ thuộc tính dung hợp huyền bí.

Dùng cái này để tích lũy, chuẩn bị cho việc dung hợp mười hệ thuộc tính ngày sau.

Phương pháp kia đối người khác mà nói là dài đằng dặc, nhưng ở Phong Vân mà nói, lại là phương thức nhanh nhất.

Sau đó.

Phong Vân bắt đầu dung hợp từng vật rơi xuống.

Đầu tiên dung hợp hơn chín trăm loại võ kỹ Thần Vương cấp, đại bộ phận đều là viên mãn.

Mỗi một loại võ kỹ Thần Vương cấp đều chứa lượng lớn tin tức cùng huyền bí.

Nếu không phải linh hồn của Phong Vân tấn cấp, thật đúng là không dám một lần dung hợp tất cả, sợ ý một chút ngay cả mạng cũng chẳng còn.

Dù vậy, hấn cũng mất nửa ngày thời gian, mới tiêu hóa hoàn tất.

Kế tiếp là mười mấy loại thuộc tính tư chất Thần Vương cấp.

Sau khi dung hợp, Phong Vân thành công đem Kim Thủy Hỏa Phong Lô Băng sáu hệ tư chất tăng lên tới cấp độ Thần Vương.

Cái này đối với hấn mà nói, không thể nghi ngờ lại là một đợt thần lực tăng vọt.

Nhưng mà, vẫn chưa xong.

Cuối cùng Thủy, Mộc bản nguyên, sau khi Phong Vân hiển hóa dung hợp, đem cảnh giới tăng lên tới Thượng Vị Thần đồng thời, thần lực trong cơ thể lại một lần nữa được tăng phúc.

"Hiện tại ta, chỉ dựa vào thần lực, đoán chừng đã quét ngang cấp độ Thần Vương rồi. . ."

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, phía sau xuất hiện một vùng biển mênh mêng, đó là hình chiếu thần lực hiển hóa, mà cái này, vển vẹn chỉ là một góc biển thần lực trong cơ thể hấn mà thôi.

Nếu là hoàn toàn hiển hóa, Phong Vân đoán chừng, phương không gian vũ trụ này khả năng sẽ không tiếp nhận nổi.

Không có cách, thần lực này của hấn, dù cho là Thần Chủ, sợ là cũng không bằng!

Dù sao, mười hệ thuộc tính đã là xưa nay chưa từng có, lại thêm thiên phú thuộc tính cùng thiên phú Linh Hồn không ngừng tăng trưởng.

Những thứ này tổng hợp lại cùng nhau, mới tạo ra được Phong Vân bây giờ! Có thể nói, hấn là trên trời dưới đất, vũ trụ vạn vật, một người đặc thù

duy nhất tồn tại!

Ở phương diện này, cái gì mà Thần Thú, cái gì mà vũ trụ sủng nhi, đều xa xa không bì kịp Phong Vân!

"Nên đi khu vực hạch tâm."

Phong Vân ngóng nhìn phương xa, lẩm bẫm.

Bên ngoài nhóm Thần Vương bây giờ thấy hấn liền chạy, có một số còn sử dụng loại " quyền trục Đại Na Di" có thể thuận di cự li dài, càng có mấy người, thậm chí là sử dụng võ kỹ thiêu đốt sinh mệnh, không tiếc bất cứ giá nào thoát đi.

Ở dưới tình huống như vậy, đừng nói hình chiếu, hấn ngay cả dò xét cũng tra không được.

Vói lại, hấn cũng không kiếm được quân công.

"Những dị tộc này, từng người đều tinh quái giống nhau. . ."

Phong Vân bắt đắc dĩ, chỉ có thể đi khu vực hạch tâm.

Lập tức, hấn không có chút trì hoãn nào, ngồi lên Thiên Huy Tinh Hào, hóa thành một đạo lưu quang, hướng khu vực hạch tâm bay đi.

Mà sau khi Phong Vân rời đi không lâu, những nhóm Thần Vương dị tộc bên ngoài kia cũng đều biết được tin tức hấn rời đi.

Lập tức mỗi người giống như được đại xá, giống như là đưa tiễn ôn thân vậy.

"Mẹ nó, cuối cùng cũng chịu rời đi!"

"Cũng không phải, một tháng qua ta sinh hoạt quá thắm, mỗi ngày đều trốn ở trong hang đá, căn bản không dám ra ngoài!"

"Giống nhau, ta ngay cả tu luyện cũng không dám, sợ tiến vào trạng thái vong ngã, bị hấn tìm tới cửa!"

"May mắn, cuối cùng đã vượt qua."

Bên ngoài Thần Vương dị tộc sắp khóc, đó là vui sướng vì quãng đời còn lại.

Trong phi thuyền.

Phong Vân bắt chéo hai chân dựa vào ở trên ghế sa lon, thần sắc tiêu ý, "Nên tìm cơ hội sáng tạo một thức đao pháp."

Đây là ý nghĩ hấn sớm đã có, Kiếm Đao cùng Đao Đao, đây là đồ vật lúc chưa thành Thần hấn đã am hiểu, sau khi thành thần, tự nhiên cũng sẽ không vứt bỏ.

Bây giờ Kiếm Đao dẫn trước, phương diện Đao Đao, đương nhiên cũng không thể bị lạc hậu.

"Một kiếm một thức, một đao cũng một thức, vừa vặn đều thu nhận vào bên trong 《Toàn Năng Bí Điển》 của ta.

Phong Vân thâm nghĩ.

Hấn thậm chí còn hi vọng, chờ tương lai hấn đem 《Toàn Năng Bí Điển》 hoàn thiện, đặt ở tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ trong bảo khố, cung cấp hậu nhân tu luyện.

Đương nhiên, đoán chừng cũng không có mấy người có tư cách tu luyện.

Chương 578: Thần lực ép địch!

Chương 578: Thần lực ép địch!

"Bây giờ Kiếm Đạo pháp tắc cùng Đạo Đạo pháp tắc đều đạt tới tầng mười, lại tiếp tục tiến bộ, trong thời gian ngắn là không thể nào."

Phong Vân lẩm bẩm.

Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo pháp tắc không chỉ không có Thần Cách ngưng tụ, cũng không có huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên những phân chia này, Kiếm Đạo pháp tắc liền là Kiếm Đạo pháp tắc, Đạo Đạo pháp tắc cũng thế.

Cho nên, Kiếm Đạo pháp tắc muốn tiến bộ, sẽ vô cùng gian nan.

Phong Vân từ tổng bộ tìm đọc được tư liệu, cấp độ phía trên Kiếm Đạo pháp tắc, dính đến "Quy tắc lực lượng".

Thứ quy tắc này, so pháp tắc cao thâm hơn khó lường hơn, đừng nói Thần Vương, ngay cả Thần Chủ cấp cũng chơi không được, nhiều nhất lĩnh ngộ ra một tia mà thôi.

Đó là đồ vật Chúa Tế chí cao mới có thể nắm giữ.

Nói cách khác, Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo của Phong Vân, tạm thời đã đi vào một bậc thang mới.

Trừ phi hấn tấn thăng cảnh giới Thần Chủ, bằng không thì việc tăng lên gần như không có khả năng.

"Hiện tại cũng đủ, mười tầng Kiếm Đạo pháp tắc cùng Đạo Đạo pháp tắc, lại dung hợp thuộc tính lực lượng, đơn giản là thoải mái bay lên."

Đây cũng là nguyên nhân Phong Vân tận sức tại khai phát 'Đạo thức'.

"Chẳng qua tích lũy trước mắt còn chưa đủ, lại tiếp tục tích lũy."

Phong Vân cũng không sốt ruột, loại chuyện khai phát võ kỹ này không vội vàng được, chỉ có thể từng bước một từ từ sẽ đến.

Mà thời điểm trong lòng hắn suy nghĩ lưu động, bất tri bất giác, đã đi tới khu vực hạch tâm.

Cùng lúc đó.

Ở ngoài vạn dặm, một chỗ trong hư không.

Một chiếc chiến thuyền ẩn hình lặn giấu ở chỗ này, bên trong có ba tên Thần Vương dị tộc, một người là Thần Vương hậu kỳ, hai người còn lại đều là Thần Vương đại viên mãn.

Thần Vương đại viên mãn là Thú tộc, một người thân đầu trâu, một người khác thì là hình thể nhân loại bình thường, bất quá phía sau có một cái móc câu như bò cạp, lóe ra quang mang đen nhánh, hiển nhiên là có kịch độc.

Còn lại Thần Vương hậu kỳ kia thì mọc ra một đôi cánh màu đen, đây là tộc đàn phụ thuộc Thú tộc—— Dực Nhân tộc.

Cùng liên minh với loài người Nham Thạch tộc cùng Kim Giác tộc.

"Oa?"

Ba cái Thần Vương dị tộc vốn đang tán gẫu thoải bức, bỗng nhiên Thần Vương hậu kỳ dực nhân kia nhìn về phía màn hình phòng điều khiển của chiến thuyền.

"Phát hiện một chiếc phi thuyền vũ trụ, là nhân loại."

"A?" Mặt khác hai cường giả Thú tộc khác cũng hứng thú, "Số lượng bao nhiêu?"

"Một người."

"Một người? Cảnh giới gì?"

"Thần Vương hậu kỳ." Thần Vương Dực Nhân tộc nói.

"Một Thần Vương hậu kỳ lại dám ngênh ngang đi vào khu vực trung tâm như vậy, ngay cả ẩn tàng cũng không cần, rất là phách lối a a

Ánh mắt Thần Vương Ngưu Đầu Thú tộc hăm lại nói.

"Đoán chừng là lần đầu tiên đến khu vực hạch tâm, sợ là một công tử bột chưa trải sự đời." Một vị Thần Vương Thú tộc khác lắc đầu nói.

"Chúng ta ẩn nấp ở chỗ này, không phải là vì bắt đám thái điều Thần Vương này sao."

Thần Vương Ngưu Đầu Thú tộc cười ha ha một tiếng, sau đó phân phó trí năng chiến thuyền kia, "Tới gần."

Sru!

Chiến thuyền ẩn hình cấp tốc hướng về phía phi thuyền Phong Vân tiếp cận.

"Thật sự là nhân nhã, còn chậm rãi từ từ."

Thần Vương Dực Nhân tộc nhìn thấy phi thuyền Phong Vân vừa đi vừa nghỉ, không khỏi cười nhạo nói.

"Nếu như hấn biết, hấn đang bị Thú tộc "Bạch Lang Thần Vương? Cùng "Vĩ Hạt Thần Vương ' để mắt tới, đoán chừng sẽ bị dọa tới toàn thân phát run."

"Vô tri cũng là một niềm hạnh phúc, nhìn nhân loại cường giả này khí tức sinh mệnh còn rất trẻ, đoán chừng là thiên tài nhân loại, giết hấn ban thưởng hấn là rất cao."

Bạch Lang Thần Vương đạm mạc nói: "Chuẩn bị động thủ đi."

"Đã rõ." Thần Vương Dực Nhân tộc cùng Vĩ Hạt Thần Vương trong mắt lộ ra hưng phấn.

Giờ phút này, trong phi thuyền Thiên Huy Tinh Hào.

Phong Vân ngồi ở trên ghế sa lon bung chén trà, thưởng thức trà thơm, trên mặt lộ ra từng tia nụ cười, giống như đang lầm bầm lầu bầu nói: "Vô tri thật là một niềm hạnh phúc, kỳ thật các người không biết, các người trong mắt ta, cũng rất đáng tiền, hai Thần Vương đại viên mãn, tặng thêm một Thần Vương hậu kỳ, vô luận là hình chiếu, hay là quân công, đều để người ta thèm nhỏ dãi."

"Năm ngàn dặm. . . Ba ngàn dặm. . . Một nghìn dặm. . ."

Phong Vân bằng vào linh hồn cảm giác của mình, có thể tùy tiện nhìn thấy chiến thuyền đối phương đang phi tốc nhích lại gần mình.

Khi tiến vào trong vòng trăm dặm.

"Oanh!"

Một phát đại pháo ngưng tụ thành hình thức chùm sáng trong nháy mắt vạch phá vũ trụ, bay thẳng đến oanh kích Phong Vân.

Phương viên không gian bên trong đều đang chấn động, bốn phía vật chất cũng đều trong nháy mắt bị bóc hơi thành không có, chôn vùi biến mất.

Khi hết thấy dần dần ổn định lại.

Trong dư âm bạo tạc.

Một bóng người màu đen đang đứng ở nơi đó, quanh thân không nhiễm trần thế, thông dong bình tĩnh.

"Ở dưới siêu cấp Tiêm Tinh Pháo còn có thể lông tóc không tổn hao gì, xem ra có nhiều đồ tốt."

Thanh âm có chút lạnh lạnh từ phía đối diện truyền đến, Thần Vương Dục Nhân tộc lấy một tư thái cao ngạo quan sát Phong Vân.

"Đừng lãng phí thời gian, tranh thủ thời gian xử lý hắn, bằng không thì cứ để gia hỏa kia cướp đi." Bạch Lang Thần Vương trầm giọng nói.

"Dùng pháp tắc áp chế hắn!"

Đây là thủ đoạn cấp độ cao đối phó cấp bậc thấp thường dùng, còn lại là dưới tình huống nhân số chiếm ưu, cái này cũng đúng.

"A!"

Lập tức, ba đạo pháp tắc hình thành trận vực mở rộng ra, hướng về phía Phong Vân ép tới.

"Loại trình độ pháp tắc này. . ."

Phong Vân ánh mắt lạnh lẽo đảo qua ba tên Thần Vương dị tộc kia, bỗng nhiên phía sau hiện ra một vùng biển lớn, bên trong thần lực ngập trời, gào thét cửu thiên, phảng phất có thể đánh rơi tinh cầu xuống, Nhật Nguyệt đều có thể bao phủ!

"Ba! Ba! Ba!"

Trận vực pháp tắc của ba tên Thần Vương dị tộc kia chỉ kiên trì thời gian một giây, sau đó liền trực tiếp vỡ nát.

"Cái gì! ?"

"Không có khả năng."

Ba vị Thần Vương dị tộc tâm thần rung động, đơn giản là không thể tin được con mắt của mình.

Hình chiếu thần lực chi hải, vậy mà chấn vỡ trận vực pháp tắc của bọn họ! ?

Nói đùa sao!

Thần lực kia, có thể cùng pháp tắc so sao?

Một màn này đơn giản là đánh vỡ nhận biết của ba vị Thần Vương dị tộc!

"Quá yếu." Phong Vân lấy ra chiến đao Thần Vương cấp do xoát hình chiếu mà có, con mắt lạnh lùng đảo qua ba Thần Vương dị tộc, "Chết đi."

Xoát!

Hắn một bước phóng ra, không gian chuyển đổi, thời gian đảo lưu, song trọng gia trì phía dưới, ba vị Thần Vương dị tộc căn bản không có phản ứng kịp tình huống, đi vào trước mặt bọn hắn.

Phong!

Một tiếng đao minh, chiến đao Thần Vương cấp ở giữa không trung vạch ra một đạo khiến người ta say mê chói lọi đao quang, đao quang như ngân hà, minh mông vô biên, sáng chói chói mắt.

Mà ở trong đao quang ngân hà này. . .

Không thể ngăn cản!

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba vị Thần Vương dị tộc mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, nhưng không có thời gian làm ra bất kỳ phản ứng nào, trong chớp mắt liền bị đao quang hoàn toàn bao phủ.

Hình thể bọn họ không lộ, ở bên trong ngay cả bọt nước cũng không có lật lên đã bị vỡ nát chôn vùi!

Một đao kia, Phong Vân căn bản không có vận dụng bất luận võ kỹ thuộc tính gì, đơn thuần lấy thần lực sinh sinh đè chết đối phương.

Chương 579: Phê Thần Trận!

Chương 579: Phê Thần Trận!

Đao quang xẹt qua, ba tên dị tộc liền bị chôn vùi tại chỗ, chỉ để lại hai cái Thần Cách.

"Hả? Chỉ có hai cái?"

Phong Vân chớp mắt nhìn, hấn cẩn thận phân biệt, phát hiện thiếu mất Thần Cách của Bạch Lang Thần Vương kia, đoán chừng, đó là hóa thân của hấn, không phải là bản thể.

"Hóa thân có thể đạt tới loại trình độ này, đoán chừng cũng phải hao phí vô số tài nguyên."

Phong Vân lắc đầu, cần phải sợ chết đến thế nào mới đại lực bồi dưỡng hóa thân như thế chứ.

Nói như vậy, hóa thân chỉ có một phần ba thực lực của bản thể.

Mà thực lực của hóa thân Bạch Lang Thần Vương này cơ hồ đã giống bản thể như đúc, hiển nhiên không phải hóa thân bình thường, mà phải bồi dưỡng cẩn thận mới thành.

Sau đó, Phong Vân nhìn xem quân công của mình, "Cho 120 ngàn quân công à."

Một tên Thần Vương đại viên mãn là 70 ngàn quân công, một Thần Vương hậu kỳ là 50 ngàn quân công, cộng lại là 120 ngàn.

Về phần Bạch Lang Thần Vương, chỉ là hóa thân chết, bản thể không bị tiêu diệt, cho nên không tính quân công.

"Hình chiếu cũng chỉ có hai cái."

Phong Vân lại nhìn tám gương không gian, vừa rồi chiến đấu gần nhau, hẳn trong chớp mắt đã lấy được hình chiếu của ba người Bạch Lang Thần Vương nhưng còn chưa kịp nhìn.

Bây giờ ý thức quét xuống quả nhiên chỉ có hai cái.

【 Hình chiếu đối tượng 】 : Vĩ Hạt Thần Vương (Yêu Hạt tộc)

【 tuổi tác 】 : 5000 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Thần Vương đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Thần Vương cấp thú kỹ 《 Thiên Tâm Hống 》 , Thần Vương cấp thú kỹ 《 Tam Trọng Thủy Huyền Thân 》 , Thần Vương cấp thú kỹ 《 Thủy Ba Yên Diệt Pháo 》 , Thần Vương cấp Thủy Hệ thiên phú, Thủy chi pháp tắc (mười tầng). . .

【 Hình chiếu đối tượng 】 : Dực Nhân tộc Thần Vương

【 tuổi tác 】 : 7500 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Thần Vương hậu kỳ

【 rơi xuống 】 : Thần Vương cấp thú kỹ 《 Thiên Dực Nhất Kích 》 , Thần Vương cấp thú kỹ 《 Phong Dực Chi Tuyệt 》 , Thần Vương cấp thú kỹ 《 Thứ Nguyên Phong Nhận 》 , Thượng Vị Thần cấp Phong Hệ thiên phú, Phong chi pháp tắc (bảy tầng). . .

Phong Vân nhìn danh sách đồ vật rơi xuống của hai tên dị tộc Thần Vương này, thực sự lagm hấn không đành lòng nhìn thẳng, trừ thuộc tính pháp tắc, có thể nói là không còn gì khác.

"Xem ra chỉ là Thần Vương bình thường."

Hấn đoán chừng, Bạch Lang Thần Vương cũng không phải dạng vừa, khả năng có thiên phú thần thông, đáng tiếc không phải bản thể, không làm gì được.

"Lại đi câu con cá khác vậy."

Phong Vân tự nói.

Đây là biện pháp hấn nghĩ ra được, lấy chính mình làm mồi nhử, không ngừng đi câu những dị tộc Thần Vương kia.

Cứ như vậy, hấn liền không cần phải tự mình tìm kiếm, cứ để con mồi tự đưa tới cửa.

Nếu như là trước kia, Phong Vân khả năng còn không dám làm như thế.

Nhưng hiện tại thần lực của hấn đã lớn đến một cấp độ khó tin, chân chính lượng biến gây nên chất biến, ngay cả pháp tắc của Thần Vương đều có thể áp chế, hoàn toàn có thể đi ngang.

Cho nên, hấn mới dám dùng phương pháp này.

"Tới đi, đến càng nhiều càng tốt, ta cũng muốn nhìn xem, chính mình thi triển thần lực đến cực hạn là cái dạng gì."

Phong Vân ngồi dựa vào trong phi thuyền, lẩm bẫm nói.

Cùng lúc đó.

Trong một sơn động thuộc khu vực hạch tâm Vân Lan đại thế giới.

"Hú ——! !"

Một tiếng sói gào vang vọng chân trời.

"Đáng chết nhân loại cường giả kia, vậy mà dám tiêu diệt hóa thân của ta! !"

Bạch Lang Thần Vương cảm giác trái tim mình cũng đang chảy máu, hắn đã phải hao phí hết sáu thành tích súc của mình mới luyện chế thành hóa thân kia.

Sáu thành tích súc, hắn tốn 3000 kỷ nguyên tích lũy ra.

Kết quả bây giờ bị Phong Vân một chiêu diệt gọn, tiếc đứt ruột!

"Nhân loại cường giả đáng chết, ta sẽ không để ngươi được thoải mái!"

Bạch Lang Thần Vương thét lên.

Lúc này, hắn lên trang mạng nội bộ Thú tộc, tuyên bố một dòng tin nhiệm vụ có treo giải thưởng.

(Đánh giết một nhân loại Thần Vương. Đặc thù: sử dụng Thần Dao, thân lực hùng hồn, mặc hắc giáp, phi thuyền là Thiên Huy Tinh Hào, tướng mạo thanh tú, một phút đồng hồ trước đó vị trí tọa độ là. . .

【 thù lao 】 : bốn thành tích súc của Bạch Lang Thần Vương ta(giá trị tương đương ức vạn Vũ Trụ tệ)

Bạch Lang Thần Vương hạ quyết tâm bỏ ra bốn thành tích súc còn lại của mình coi như thù lao, mời các cường giả trong Thú tộc liên minh đánh giết Phong Vân.

Hắn tu hành vô số kỷ nguyên đến nay, lần đầu tiên phải chịu thua thiệt lớn như vậy, căn bản không thể nào nuốt xuống cục tức này!

"Lần này xem ngươi chết hay không!"

Bạch Lang Thần Vương trợn mắt, ngang ngược quát âm lên.

Nhưng mà, Phong Vân nếu như biết loại hành vi này của hắn, đoán chừng nằm mơ đều sẽ cười tỉnh, đang lo không có con mồi mắc câu, thế mà còn “giúp” hắn như thế.

Khi tin tức Bạch Lang Thần Vương treo giải thưởng truyền ra ngoài, các cường giả trong Thú tộc liên minh của Vân Lan đại thế giới cũng đều nhận được tin.

"Thế mà bỏ ra bốn thành tích sức làm thù lao, Bạch Lang Thần Chủ này điên à! Cùng tên nhân loại này có thù hận gì mà lớn như vậy?"

"Nghe nói là hóa thân của hắn bị tên nhân loại này tiêu diệt."

"Khụ khụ, khó trách lại điên dại như thế."

"Lại nói, tên nhân loại Thần Vương này cho tới bây giờ ta cũng chưa nghe nói qua bao giờ, có thể nhanh chóng tiêu diệt hóa thân của Bạch Lang Thần Vương, cũng không đơn giản đâu."

"Đoán chừng là mới tới."

"Hắc giáp, tướng mạo thanh tú, giới dùng đao, sẽ không phải là Đao Kiếm Thần Vương mà đạo gần nhất bên ngoài vẫn một mực đồn âm lên đây chứ."

"Rất có thể. . ."

Trong cung điện Kim Bằng Thần Vương.

Kim Bằng Thần Vương ngồi ngay ngắn ở trên cao nhìn dòng tin tức treo giải thưởng trên mạng, nói với mười hai bóng người đứng phía dưới: "Các ngươi đi một chuyến, đem đầu và Thần Cách của Đao Kiếm Thần Vương này về cho ta."

"Tuân mệnh!"

Mười hai bóng người cùng nhau hành lễ, sau đó bay ra khỏi đại điện, hóa thành mười hai vệt hồng quang, xẹt qua chân trời.

Khí tức khủng bố phát ra, kinh động không ít Thần Vương ở gần đó.

Bọn họ ngóng nhìn bầu trời, kinh ngạc nói: "Đó là thập nhị Thiên Vương dưới trướng Kim Bằng Thần Vương ! Vậy mà đồng thời xuất động!"

"Thập nhị Thiên Vương, mỗi người đều là Thần Vương đại viên mãn, chiến lực ngập trời, càn kinh khủng là, mười hai người bọn họ còn có thể tổ hợp thành 'Phệ Thần Trận', chuyên hấp thụ Thần Cách, kinh khủng vô biên!"

Phệ Thần Trận, chính là một môn trận pháp cổ lão mà Kim Bằng Thần Vương thu hoạch được từ trong Vũ Trụ Bí Cảnh, một khi phát động, có thể trong nháy mắt hấp thụ Thần Cách của địch nhân, cực kỳ đáng sợ.

Nhưng cũng có nhược điểm, đó chính là không thể làm gì người có cảnh giới và cường độ linh hồn cao hơn mình.

Mà thập nhị Thiên Vương đều là Thần Vương đại viên mãn, chỉ cần không đi trêu chọc Thần Chủ thì sẽ không sao, về phần người có cường độ

linh hồn cao, cho đến tận lúc này, thập nhị Thiên Vương cũng chưa gặp được cường giả có linh hồn cường độ có thể chống cự Phệ Thần Trận.

Cho dù là chủng tộc am hiểu linh hồn cũng như vậy.

Đều là chết thảm trong Phệ Thần Trận!

Cho nên, dù là Kim Bằng Thần Vương, hay là thập nhị Thiên Vương, đều cho rằng kẻ được gọi là Đao Kiếm Thần Vương kia chắc chắn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng mà, bọn họ cũng không biết, chính mình sắp trêu chọc một tồn tại kinh khủng bậc nào!

Chương 580: Phê Thần Trận!

Chương 580: Phê Thần Trận!

Bên trong phi thuyền Thiên Huy Tinh Hào.

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm nghiền.

Hắn vừa mới gặp được hai tên dị tộc Thần Vương, là Sư Thử Thần Vương và Tà Nha Thần Vương đến từ Thú tộc liên minh, đều là Thần Vương đại viên mãn, so với ba người Bạch Lang Thần Vương trước đó còn mạnh hơn một chút.

Nhưng vẫn không đáng chú ý, hai ba lần đã bị Phong Vân giết chết, thuận tiện cũng thu hoạch thêm hai cái hình chiếu.

"Kỳ quái, bọn họ tựa như đã biết ta ở chỗ này, nhắm chuẩn ta mà đến. .
."

Phong Vân có chút kinh ngạc, kẻ giống Sư Thử Thần Vương và Tà Nha Thần Vương hôm nay, hẳn hôm nay đã gặp được mấy đợt.

"Tích!"

Ngay lúc này, máy truyền tin bỗng nhiên kêu vang, trên màn hình hiện thị mới nhận được một yêu cầu trò chuyện video đến từ nhân loại cường giả.

"Ồ?"

Phong Vân hơi ngạc nhiên, nhẹ nhàng ấn mở.

Lập tức một màn sáng giả lập xuất hiện giữa không trung, một nam tử đầu trọc đang nhìn hẳn.

"Xin chào, bằng hữu, người chính là Đao Kiếm Thần Vương nổi tiếng gần đây đúng không."

"Ừm, là ta." Phong Vân gật gật đầu, "Có chuyện gì không?"

"Đao Kiếm Thần Vương, ta đến là để báo cho người biết, người trước đó đánh giết hóa thân của Bạch Lang Thần Vương, hẳn hiện đã đăng thông báo treo thưởng giết người trên mạng lưới của toàn Thú tộc liên minh."

"Hiện tại dị tộc cường giả ở phụ cận đều đang chạy tới đây, còn có thập nhị Thiên Vương dưới trướng Kim Bằng Thần Vương cũng tới, người không phải là đối thủ của bọn họ đâu. Mau chóng đi đến vị trí ta gửi cho người, nơi đó là cứ điểm của nhân loại liên minh chúng ta."

Nam tử đầu trọc bày ra sắc mặt cực kỳ ngưng trọng nói.

"Ta nói không hiểu sao đám dị tộc Thần Vương tới tìm ta đông như thế, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, một nhóm tiếp sau một nhóm, hóa ra là bởi vì Bạch Lang Thần Vương ư."

Phong Vân trong lòng chợt ngộ ra.

Lập tức nhin không được nhẹ nhàng cười cười,, Bạch Lang Thần Vương này chắc đã biết hẳn muốn càng nhiều dị tộc Thần Vương, nên chuyên môn đưa tới cho hẳn ấy mà.

Vừa đưa quân công vừa đưa người tới, đúng là người tốt, không, là sói tốt chứ.

Nếu như Bạch Lang Thần Vương biết tâm tình của Phong Vân lúc này, đoán chừng sẽ tức hộc máu.

Hắn góp nhặt một lượng tài phú vạn kỷ nguyên, tất cả đều tặng không cho Phong Vân!

Trong màn hình, nam tử đầu trọc nhìn thấy biểu tình của Phong Vân, liền biết đối phương không để trong lòng, có chút lo lắng nói: "Đạo Kiếm Thần Vương, người mới đến, không biết muoief hai tên Thần Vương kia lợi hại ra sao. Bọn họ không chỉ đều đạt tới Thần Vương đại viên mãn mà còn hiểu được một thứ gọi là Phệ Thần Trận, chuyên môn hút lấy Thần Cách của người khác."

"Trừ phi là cảnh giới cao hơn bọn họ, hoặc là linh hồn cường độ cao, hoặc là có được chí bảo phòng ngự linh hồn cấp Thần Chủ, bằng không, căn bản không có cách chống lại!"

"Hả? Còn có loại trận pháp này?"

Phong Vân rất hiếu kỳ, đồ chơi này nghe xong liền thấy cực kỳ nghịch thiên.

Gặp được tồn tại có sức chiến đấu mạnh hơn, chỉ cần cảnh giới ngang hàng, trận pháp này chỉ cần bày ra, vậy hoàn toàn vô địch rồi, mặc cho người có chiến lực mạnh hơn cũng không có đất dụng võ.

"Có ý tứ."

Phong Vân mắt sáng lóe, hắn rất muốn thử một chút.

Dù sao hắn vẫn cực kỳ tự tin đối với năng lực tự vệ của mình, thời gian không gian vừa ra, cho dù là Thần Chủ cũng không thể giữ lại hắn.

Cái Phệ Thần Trận này, tự nhiên cũng giống vậy. Hơn nữa, lui một vịn bước lại mà nói, đây chính là mười hai cái hình chiếu Thần Vương đại viên mãn, hấn sao có thể bỏ qua chứ.

Sau đó, Phong Vân nói với nam tử đầu trọc kia: "Đa tạ đã báo cho ta biết."

Vừa mới nói xong, hấn liền tắt video trò chuyện, bởi vì hấn đã cảm giác được, ở cách nơi này mấy tỷ km đang có mười hai luồng khí tức cường đại đang phi tốc tới gần.

Hiên nhiên, là thập nhị Thiên Vương kia.

"Đi rất nhanh đấy nhỉ."

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, thu hồi Thiên Huy Tinh Hào, cứ như vậy đứng sẵn ở nơi đó, lẳng lặng chờ đợi.

Một sơn cốc mây mù lượn lờ, các loại trận pháp đan xem chậ kín, xen lẫn thành một tầng phòng hộ to lớn.

Mà ở trong đó, lại có không ít lầu các, cung điện san sát.

Nơi này chính là một trong các cứ điểm của liên minh loài người tại Vân Lan đại thế giới.

Giờ phút này, bên trong một cung điện đang đứng không ít người.

Nam tử đầu trọc lúc trước kết nối video trò chuyện cùng Phong Vân thành linh cũng ở trong số đó.

"Hải Lạp Vương, người đã nói chuyện với Đạo Kiếm Thần Vương rồi chứ? Chuyện Bạch Lang Thần Vương treo giải thưởng ấy?"

Phía trên, một lão nhân còn giữ lại chòm râu Sơn Dương hỏi nam tử đầu trọc kia.

"Nói rồi, ngay cả chuyện thập nhị Thiên Vương cùng Phệ Thần Trận ta cũng nói, có điều ta xem vị Đao Kiếm Thần Vương này có vẻ như không nghe lọt tai." Nam tử đầu trọc nói.

"Người mới đều như vậy, không đánh đổi một số thứ thì sẽ không nhớ lâu." Một sinh vật khác giống như là người đá lắc đầu nói.

"Chúng ta nếu không mau mau đến xem, cũng không thể để hấn chết dưới Phệ Thần Trận kia được."

Đây là lời của một nữ tử mỹ lệ nói, nhưng ở trên trán nàng, lại mọc ra một chiếc sừng màu vàng.

Cực kỳ hiển nhiên, hai vị Thần Vương này chính là thành viên của Nham Thạch tộc cùng Kim Giác tộc của Nhân tộc liên minh.

"Ừm." Nam tử đầu trọc gật đầu.

"Cần thông báo cho Huyền Trọng Vương cùng Chân Quang Vương bọn họ hay không." Lão nhân để râu Sơn Dương hỏi.

"Huyền Trọng bọn hấn mới vừa tiến vào bí cảnh, không có mười ngày nửa tháng là không ra được." Nam tử đầu trọc lắc đầu nói.

"Đi thôi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức xuất phát."

Lập tức, một nhóm mấy trăm vị Thần Vương bọn họ phóng lên tận trời, từ trong sơn cốc bay ra, bay về phía Phong Vân. Bởi vì lúc trước nam tử đầu trọc đã nói chuyện với Phong Vân, cho nên biết được vị trí cụ thể của hấn.

Trên bầu trời.

Phong Vân chờ khoảng một tiếng, đám người được gọi là thập nhị Thiên Vương kia rốt cục cũng đi đến chỗ hẳn.

Rầm! Rầm! Rầm!

Uy thế Thần Vương từ cách rất xa đã truyền tới, giống như là gợn sóng biển vô hình, trùng trùng điệp điệp, quét khắp đất trời.

Nhưng khi nó lan tới gần Phong Vân chừng ngàn mét liền trong nháy mắt tan biến đi, giống như trâu đất xuống biển, không nhấc lên bất cứ gợn sóng chần động gì.

Thập nhị Thiên Vương thấy cảnh này, ánh mắt khẽ biến, bản năng phát giác được thanh niên thanh tú đối diện kia không dễ chọc.

Nhưng nghĩ đến bọn họ có Phệ Thần Trận trong tay, lập tức lại yên lòng.

Từ khi bọn họ nắm giữ môn trận pháp này đến nay, đã giết chết không biết bao nhiêu tên Thần Vương có chiến lực mạnh hơn bọn họ, tên Đao Kiếm Thần Vương này tất nhiên cũng giống vậy.

"Thập nhị Thiên Vương trong truyền thuyết cũng chỉ có vậy thôi à."

Phong Vân đứng ở đó, một đôi mắt lạnh lẽo nhìn bọn họ, giống như người máy không có chút tình cảm.

Thập nhị Thiên Vương này có mạnh có yếu, mạnh nhất, cũng chỉ đạt đến mức độ Bạch Lang Thần Vương, yếu nhất, thì ngang với Vĩ Hạt Thần Vương kia.

Trong mắt các Thần Vương khác, bọn họ có lẽ rất cường đại, nhưng ở trong mắt cường giả như Phong Vân, thật sự là quá tầm thường.

"Yên tâm, sẽ để cho ngươi cảm nhận được. Hi vọng một lát nữa ngươi còn có thể sống được để mà nói với chúng ta."

Tên Thú tộc Thần Vương dẫn đầu nhìn như đầu cá hung ác tàn nhẫn nhìn Phong Vân, sau đó quát lên: "Bày trận!"

Vèo! Vèo! Vèo! . . .

Thập nhị Thiên Vương trong nháy mắt biến mất tại chỗ, một giây sau đã xuất hiện ở từng phương hướng, đồng thời hai tay kết ấn, cùng nhau nhắm thẳng tới Phong Vân.

"Phệ Thần Trận, lên!"

Chương 581: Cái đồ chơi này có thể chết người?

Chương 581: Cái đồ chơi này có thể chết người?

Ong!

Lúc thập nhị Thiên Vương phát động Phệ Thần Trận, trên người bọn họ xuất hiện mười hai đạo năng lượng kỳ dị, cuối cùng tụ hội trên bầu trời, hình thành một con chim thần to lớn màu vàng óng.

Mặc dù mơ hồ, nhưng lại lộ ra áp lực mênh mông, cao quý thần thánh.

Một giây sau, Phong Vân liền cảm thấy mình bị cỗ năng lượng kỳ dị kia khóa chặt, trong lòng hơi lạnh.

“Sắp đến rồi.”

Cùng lúc đó, nam tử đầu trọc và mấy trăm vị Thần Vương cũng chạy đến nơi này.

Từ xa bọn họ đã nhìn thấy hư cảnh của con chim màu vàng óng kia, sắc mặt đại biến.

“Xong rồi, Phệ Thần Trận đã khởi động!”

“Haiz, vẫn trễ một bước sao?”

“Thập nhị Thiên Vương đáng giận!”

“ ... ”

Mấy trăm vị Thần Vương nhân loại muốn ngăn cản, nhưng lại không kịp, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn.

Nam từ đầu trục nhẹ nhàng thở dài, cuối cùng vẫn đến chậm.

“Chết đi!”

Thập nhị Thiên Vương nhìn thấy Phệ Thần Trận đã thành, liền quát lớn.

Sau đó, chim thần màu vàng óng phát ra tiếng kêu kinh thiên, trong nháy mắt, năng lượng kỳ dị kia bao trùm về phía Phong Vân, sau đó, liền không có sau đó...

Phong Vân ngưng thần chống đỡ, điều động cả lực linh hồn phòng ngự, vô cùng thận trọng.

Thậm chí còn chuẩn bị phát động năng lực thời gian và không gian, tùy thời chạy trốn.

Nhưng, lúc năng lượng kỳ dị kia xâm nhập vào trong cơ thể hắn, đã trực tiếp bị biển linh hồn của hắn bao phủ, đến cái phao cũng không xuất hiện.

Cái gì? Chỉ như vậy thôi?

Cái đồ chơi này thật sự là Phệ Thần Trận? Không phải giả chứ?

“Ha ha, cho dù ngươi có chiến lực ngập trời, thì vẫn phải chết dưới Phệ Thần Trận của chúng ta!”

Thập nhị Thiên Vương nhìn thấy Phong Vân không nhúc nhích đứng đó, vẻ mặt tươi cười.

Nhưng sau một khắc, nụ cười trên mặt bọn họ ngưng lại.

Bởi vì Phong Vân giống như không có chuyện gì ngáng đầu, thậm chí còn hoạt động thân thể.

“Phệ Thần Trận này của các là giả à? Không có cái gì.”

Cái gì?

Thập nhị Thiên Vương thấy cảnh này, toàn thân chấn động.

Bọn họ lập tức phản ứng lại, sắc mặt kinh biến.

“Không tốt, tên gia hỏa này có chí bảo phòng ngự linh hồn cấp Thần Chủ!”

Chí bảo phòng ngự linh hồn cấp Thần Chủ, nghe tên đã biết trân quý đến mức nào.

Chí bảo linh hồn vốn đã rất trân quý, cấp Thần Chủ càng là trân phẩm trong trân phẩm.

Cho dù là Thần Chủ, cũng chưa chắc đã có trong tay!

Lúc này, ánh mắt Phong Vân nhẹ nhàng lướt qua con chim thần trên bầu trời, sau đó, nó lập tức kêu lên một tiếng, trực tiếp tán loạn.

Hắn nhìn về phía thập nhị Thiên Vương.

“Các ngươi đã xuất thủ rồi, nếu như cảm thấy sợ hãi, bây giờ bắt đầu trốn đi.”

“Khôn khiếp!”

“Nhân loại đáng chết!”

“Cho dù không có Phệ Thần Trận, thập nhị Thiên Vương chúng ta lại sợ một mình ngươi sao?”

“Giết.”

Thập nhị Thiên Vương bị lời nói của Phong Vân kích thích nổi giận, trong nháy mắt đã bộc phát toàn bộ chiến lực, hoặc công kích linh hồn, hoặc công kích vật chất, hoặc dùng vũ khí công kích...

Tất cả đều đánh về phía Phong Vân!

Nhưng Phong Vân lại lắc đầu: “Quá chậm.”

Hắn nhẹ nhàng bước ra.

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt...

Một giây sau, trước mặt mỗi người trong thập nhị Thiên Vương đều xuất hiện một Phong Vân, bọn họ không thể sử dụng bất kỳ lực công kích và phòng ngự nào.

Ngâm!

Sau đó, trong ánh mắt hoảng sợ của thập nhị Thiên Vương, một đạo kiếm quang mỹ lệ không ngừng phóng đại trước mặt bọn họ, cuối cùng tràn ngập cả tầm mắt.

Tiếp theo, bọn họ đã lâm vào bóng tối vĩnh hằng.

Ngay sau đó, mười hai Phong Vân hợp lại làm một.

Xoát một tiếng, Thần Kiếm trở lại trong bao, giống như chưa từng nhiễm máu.

Phốc! Phốc! Phốc...

Thập nhị Thiên Vương từ trên không trung rơi xuống, đập trên mặt đất, bắn ra vô số bụi đá.

Tất cả xảy ra quá nhanh.

Chờ khi nam tử đầu trọc và đám Thần Vương phản ứng lại, đã nhìn thấy Phong Vân một mình đứng trên bầu trời, còn thập nhị Thiên Vương hống hách đến không ai bì nổi, giờ phút này đã trở thành mười hai cỗ thi thể lạnh băng!

Chết đến mức không thể chết hơn!

“Cái này, cái này...”

Nam tử đầu trọc và mấy trăm vị Thần Vương nhân loại đều kinh ngạc đến ngây người.

Phong Vân có thể phòng ngự Phệ Thần Trận, đã đủ khiến bọn họ rung động. Nhưng bây giờ, một kiếm của hắn lại giết chết thập nhị Thiên Vương, chiến lực này, càng làm bọn họ kinh hãi.

Nam tử đầu trọc lâm bảm nói: “Liên minh loài người ta xuất hiện một vị ngang bằng với đám Huyền Trọng Vương rồi...”

Đám Thần Vương của liên minh nhân loại nghe nói như vậy, đều im lặng không nói, hiển nhiên đã thừa nhận thực lực của Phong Vân.

Nếu Phong Vân phòng ngự được Phệ Thần Trận có thể là dựa vào chí bảo phòng ngự linh hồn, thì việc hắn một kiếm giết thập nhị Thiên Vương,

đã thể hiện chiến lược thật của hắn.

Chuyện này không thể nghi ngờ, cũng không cần tranh luận.

Cho nên nam tử đầu trọc mới so sánh Phong Vân với đám Huyền Trọng Vương.

Mà đám Huyền Trọng Vương lại giống với Kim Bằng Thần Vương, là cường giả Thần Vương đứng đầu đại thế giới Vân Lan!

Trong đám Thần Vương đại viên mãn, có thể xưng là vô địch!

“Quá tốt rồi, đại thế giới Vân Lan có mười vị vô địch Thần Vương, vốn dĩ liên minh loài người ta chỉ có bốn vị, bây giờ, đã có thêm một vị.” Lão nhân râu dê vô cùng hưng phấn nói.

Đám Thần Vương của liên minh nhân loại nghe vậy cũng lộ ra vẻ vui mừng, vị “Đao Kiếm Thần Vương” này có thực lực như vậy, tương lai, quyền nói chuyện của bọn họ trong đại thế giới Vân Lan sẽ tăng lên rất nhiều!

Có thêm một vị vô địch Thần Vương, ý nghĩa chiến lược không cần nói cũng biết.

....

“Thu được hình chiếu của mười hai Thần Vương đại viên mãn, cộng thêm 84w quân công, còn mười hai giới chỉ trừ vật, thật tốt.”

Trên bầu trời, Phong Vân nhìn thấy thu hoạch lần này của mình, có chút vui vẻ nói.

Mặc dù không phải kiếm lời lớn, nhưng coi như cũng có chút thu hoạch.

“Đao Kiếm Thần Vương.”

Lúc này, một giọng nói truyền đến.

Phong Vân nhìn lại theo tiếng nói, chỉ thấy mấy trăm vị Thần Vương đang bay về phía hắn, người cầm đầu, chính là nam tử trợ đầu đã nói chuyện qua video với hắn.

“Tiệc chân chính đến rồi!”

Nhìn xem mấy trăm vị cường giả Thần Vương của liên minh nhân loại bay đến, đại bộ phận là Thần Vương đại viên mãn, còn lại đều là Thần Vương hậu kỳ.

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời.

Hình chiếu của thập nhị Thiên Vương so với bọn họ, nhiều nhất chỉ có thể là món khai vị mà thôi.

Lúc này, hắn cũng đi qua, đồng thời phát động tấm gương, hình chiếu tất cả bọn họ.

Tích! Tích! Tích....

Từng tiếng nhắc nhở vang lên, biểu thị hình chiếu thành công.

Phong Vân chưa đưa mắt nhìn xem, thì đám người đã đi đến.

“Đa tạ lúc trước đã nhắc nhở.” Phong Vân cảm tạ nam tử trợ đầu.

Ông ta cười khỏ một tiếng.

“Đao Kiếm Thần Vương đừng chê cười ta, thực lực của ngươi như vậy, thập nhị Thiên Vương ở trước mặt ngươi chỉ như tôm tép nhãi nhép mà

thôi, ta là vế cho thêm chuyện.”

Phong Vân cười, lần lượt chào hỏi các Thần Vương khác.

Chương 582: Vô địch Thần Vương!

Chương 582: Vô địch Thần Vương!

Trong cung điện vàng son lộng lẫy.

Kim Bằng Thần Vương vốn đang ngồi ngay ngắn, bỗng nhiên mở hai mắt, một chùm sáng màu vàng óng dọi người từ hai mắt ông ta bắn ra, xuyên thủng không gian trước mặt.

“Vây mà vẫn lạc!”

Kim Bằng Thần Vương là chủ nhân của thập nhị Thiên Vương, nắm giữ linh hồn lạc ấn của bọn họ, lúc bọn họ bị Phong Vân một kiếm giết chết, đương nhiên Kim Bằng Thần Vương sẽ cảm ứng được đầu tiên.

“Có người giúp đỡ, hay là...”

Trong lòng Kim Bằng Thần Vương vừa động, lập tức rút ra một chút quang mang trong linh hồn lạc ấn đã vỡ vụn của thập nhị Thiên Vương, hình thành một cảnh tượng mơ hồ giữa không trung.

Đây là kỹ thuật hình chiếu linh hồn, thông qua linh hồn nô dịch, có thể nhìn thấy cảnh tượng cuối cùng trước khi chết.

Một lát sau, hình ảnh kia dần trở nên rõ ràng.

Kim Bằng Thần Vương ngưng mắt nhìn, chỉ thấy trên màn hình, thập nhị Thiên Vương bố trí Phệ Thần Trận, triệu hồi chim thần kim sắc, nhưng không hề ảnh hưởng đến người thanh niên mặc áo giáp đen ở trung tâm.

Sau đó, hình ảnh thay đổi, thập nhị Thiên Vương liên hiệp công phạt, người thanh niên mặc áo giáp đen chỉ xuất một chiêu, đã giết chết thập nhị Thiên Vương.

Nhìn đến đây, sắc mặt Kim Bằng Thần Vương liền thay đổi.

“Cảnh giới vô địch Thần Vương... Hơn nữa, còn có chí bảo phòng ngự linh hồn cấp Thần Chủ...”

Kim Bằng Thần Vương không nghĩ bản thân Phong Vân có cường độ linh hồn cấp Thần Chủ, vì trong nhận thức bình thường, có được cường độ linh hồn kia, tất nhiên chỉ có niệm hồn sư.

Thân phận Phong Vân lộ ra ngoài, chỉ là một võ giả có thuộc tính cường đại, không liên quan đến niệm hồn sư.

“Đại thế giới Vân Lan có thêm một vô địch Thần Vương, còn thuộc vào liên minh loài người, đây không phải chuyện tốt, xem ra phải tiến hành kế hoạch sớm hơn.”

Ánh mắt Kim Bằng Thần Vương trầm xuống, ông ta lập tức kết nối với dụng cụ thông tin, liên hệ với mấy tài khoản, gửi đi một câu.

“Liên minh loài người ở đại thế giới Vân Lan xuất hiện thêm một tên vô địch Thần Vương, tên là Đao Kiếm Thần Vương, sự tình thay đổi, mau trở về.”

...

Trong một gian thạch thất vô cùng bình thường, nhưng nóc nhà lại khác thường, là một mảnh tinh không mênh mông sáng chói, có từng ngôi sao tô điểm, giống như từng viên bảo thạch, chiếu sáng rạng rỡ, hiện ra hương vị cổ lão.

Bên dưới, có một thân ảnh thon dài ngồi xếp bằng, toàn thân trong suốt như ngọc, sáng như sao trời.

“Tích!”

Bỗng nhiên, một tiếng nhắc nhở vang lên, trong hoàn cảnh yên tĩnh này trở nên vô cùng vang dội.

Thân ảnh như sao trời chói lọi kia mở hai mắt ra, nhìn máy truyền tin của mình.

“Kim Bằng Thần Vương gửi đến?”

Mang theo sự hiếu kỳ, hắn ta nhẹ nhàng ấn mở, lập tức nhìn thấy một tin tức.

Lông mày hắn ta nhíu chặt lại: “Từ đâu lại xuất hiện một tên vô địch Thần Vương vậy? Đao Kiếm Vương? Đến bây giờ cũng chưa từng nghe nói.”

“Xem ra phải trở về một chuyến...”

....

Trong một tinh cầu sinh mệnh cách đại thế giới Vân Lan mấy chục năm ánh sáng.

Đây là nơi sinh hoạt của một nhánh tộc “Thụ Tinh”, là một chủng tộc nhỏ yếu trong vạn tộc của vũ trụ.

Giờ phút này, tất cả tộc nhân Thụ Tinh trên tinh cầu sinh mệnh này đã bị tàn sát hầu như không còn, không để lại bất cứ người nào.

Ở chỗ trung tâm, một con quái thú dữ tợn khổng lồ, quanh thân lượn lò sương máu, vô cùng ngang ngược, giống như là hợp thể của những thứ cực ác trên thế gian.

“Đao Kiếm Thần Vương? Cấp độ vô địch Thần Vương? Thú vị, không biết hương vị thế nào.”

Nói xong, con quái thú khổng lồ này co nhỏ lại, biến thành nửa người nửa thú, cười khẽ một tiếng, lộ ra hàm răng nanh trắng ớn.

Hắn ta lập tức lóe lên, xông lên không trung, bay về phía đại thế giới Vân Lan.

Trừ bọn họ ra, mấy vị vô địch Thần Vương trong liên minh Thú tộc đều trở về, cảm giác như có một cỗ mưa to gió lớn đập vào mặt.

...

Một trong các cứ điểm của liên minh loài người.

Phong Vân đi theo Thần Vương đầu trọc đến đây.

Tất cả mọi người đều lấy Phong Vân làm đầu, chen chúc trong đại sảnh.

“Quá tốt rồi, cứ điểm này của chúng ta, cuối cùng cũng có vô địch Thần Vương tọa trấn!”

Son Dương Hồ lão nhân vô tay, vui vẻ nói.

Trên mặt những người khác cũng tràn ngập vui mừng.

Đại thế giới Vân Lan rất lớn, cứ điểm của liên minh loài người cũng không chỉ có một cái, mà có năm cái, trừ cứ điểm này ra, bốn cứ điểm khác đều có vô địch Thần Vương tọa trấn.

Theo tứ tự là Huyền Trọng Vương, Sí Thiên Vương, Dạ Thiên Vương, Chân Quang Vương, chỉ có cứ điểm cuối cùng này là không có.

Nhưng bây giờ, cuối cùng cứ điểm thứ năm này đã nghênh đón vị vô địch Thần Vương Phong Vân này, có thể nói là vô cùng kính hi.

Lúc này, đám Thần Vương của liên minh loài người ở cứ điểm thứ năm này đang vui vẻ, thì trong lòng Phong Vân cũng rất hưng phấn.

Trong cứ điểm này, số lượng Thần Vương lên đến mấy vạn người!

Hơn nữa, thấp nhất đều là Thần Vương hậu kỳ, chất lượng mỗi người đều rất cao, Phong Vân nhìn bọn họ, giống như nhìn thấy mình đang đi trong bảo khố, chờ hấn hình chiếu.

Hắn cũng rất nghiêm túc, ở lại cứ điểm thứ năm này, mỗi ngày đi lại một chút, dễ dàng thu hoạch được hình chiếu, so với lúc trước mình chạy đi chạy lại, thuận tiện hơn biết bao nhiêu.

“Còn bốn cứ điểm nữa, số lượng Thần Vương cũng không ít hơn ở đây, nghĩ đã thấy thoải mái đến phát ngốc.”

Phong Vân cảm thấy mình nên đến cứ điểm liên minh nhân loại này sớm hơn, ở bên ngoài vất vả một ngày, còn không bằng di chuyển ở đây một phút.

Khuyết điểm duy nhất chính là việc thu hoạch quân công.

Nhưng hắn cũng không vội, cứ hình chiếu xong lại nói.

Trong một gian phòng xa hoa.

Phong Vân ngồi bên trong, ý thức đang ở trong tấm gương, tiến hành hoạt động quét hình chiếu thường ngày.

Khi hấn quét xong, nhìn về phía ba lô, lập tức nhìn thấy một dãy vật phẩm phát ra quang huy rực rỡ.

Không thể nghi ngờ, trong đó, phần lớn là vật phẩm lần đầu tiên quét rơi xuống.

Phong Vân nhìn kỹ lại, lập tức trở nên rõ ràng.

[Thiên phú hệ kim cấp Thần Vương] : Đến từ hình chiếu Cáp Mã.

[Thiên phú hệ hỏa cấp Thần Vương] : Đến từ hình chiếu Ma Ni Thủ.

[Phong chi pháp tắc (bảy tầng)] : Đến từ hình chiếu Côn Mộc.

[Lôi chi pháp tắc (tám tầng)] : Đến từ hình chiếu Linh Hàn.

[Võ kỹ cấp Thần Vương < Thủy Mộc Liên Hoa >] : Đến từ hình chiếu La Địa.

[Công pháp hệ hỏa cấp Thần Vương < Xích Diệu Cửu Biến >] : Đến từ hình chiếu Văn Thiên.

[Thiên phú hệ lôi cấp Thần Vương] : Đến từ hình chiếu Thiên Tinh.

[Trận pháp cấp Thần Vương < Phệ Trần Trận > (tàn)] : Đến từ hình chiếu Lạp Bỉ Thân (một trong thập nhị Thiên Vương).

...

“Lần này rơi xuống tổng cộng một trăm vật phẩm hữu dụng.”

Phong Vân kiểm tra lại một chút, mặt mày lập tức hớn hở.

Đây là ngày đầu tiên hấn hình chiếu mà đã thu hoạch được như thế, thời gian sau này, sẽ đặc ý đến bực nào đây? Nghĩ vậy, Phong Vân cảm thấy mình đến đại thế giới Vân Lan là một quyết định rất chính xác!

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa tể (bản dịch) truyện thuộc thể loại vô địch lưu, cực hay đã kịp tác hoan nghênh các đh nhập hồ.

Chương 583: Tấn thẳng, bát đại thiên phú thuộc tính cấp Thần Chủ!

Chương 583: Tấn thẳng, bát đại thiên phú thuộc tính cấp Thần Chủ!

Một lát sau, Phong Vân bắt đầu hiển hóa dung hợp các vật rơi xuống trong ba lô.

Theo thường lệ, hấn dung hợp những võ kỹ cấp Thần Vương trước.

[Hiển hóa võ kỹ cấp Thần Vương < Thủy Mộc Liên Hoa>... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa hoàn thành!]

[Hiển hóa....]

Lần này tổng cộng có hơn bảy mươi loại võ kỹ, đối với Phong Vân thì không có chút áp lực nào, vài phút đã dung hợp xong.

Các loại thuộc tính đều có, đương nhiên, trừ hai thuộc tính đặc biệt là thời gian và không gian.

Nói thật, Phong Vân đã hình chiếu nhiều Thần Vương như vậy, quả thật chưa từng nhìn thấy Thần Vương thành tựu không gian và thời gian, cho dù có hai thuộc tính này, nhưng thiên phú cũng không cao.

Cao nhất cũng chỉ là cấp thuế phạm mà thôi. Điều này thể hiện rõ hai thuộc tính này rất thừa thớt, khiến kế hoạch tăng năng lực không gian và

thời gian của Phong Vân bị ngâm nước nóng.

“Chỉ có thể để sau này tìm cơ hội đi hình chiếu Không Gian Thần Vương và Thời Gian Thần Vương ở tổng bộ thôi.” Trong lòng Phong Vân yên lặng nói.

Lúc trước, hắn muốn gặp hai đại Thần Vương này thì cực kỳ khó khăn, nhưng bây giờ lại là chuyện đơn giản.

Dựa vào thực lực của hắn bây giờ, đã sớm vượt qua hai vị này rồi.

Nếu chuyện này truyền đến tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, đoán chừng sẽ gây lên một trận rung động kinh thiên.

Không nói cái khác, e rằng Không Gian Thần Vương và Thời Gian Thần Vương sẽ phải tụt bệ.

Phong Vân cùng thời đại với đệ tử của bọn họ, nhưng hiện tại, không chỉ vượt qua đệ tử của bọn họ, còn vượt qua cả bọn họ nữa!

Nếu nói ra, sợ không có ai tin.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu hiện hóa dung hợp những thiên phú thuộc tính cấp Thần Vương khác.

Tổng cộng có hai mươi lăm thiên phú, trong đó có ba thiên phú thuộc tính kim, bốn thiên phú thuộc tính lôi, bốn thiên phú thuộc tính hỏa, ba thiên phú thuộc tính băng, bốn thiên phú thuộc tính phong, bốn thiên phú thuộc tính thủy, ba thiên phú thuộc tính thổ, đều là cấp Thần Vương.

“Sau khi dung hợp, tám loại thiên phú thuộc tính kim, lôi, hỏa, băng, phong, thủy, thổ, tám loại thiên phú thuộc tính đều tăng đến cấp Thần Chủ....”

Điều này khiến Phong Vân có chút hưng phấn, không ngờ một lần nhảy vọt.

Một lần tăng tám loại thiên phú thuộc tính, thật sự thoải mái!

Hơn nữa, thần lực của hắn cũng tăng vọt.

“Đến đi.”

Không có quá nhiều do dự, lúc này, trong lòng Phong Vân thầm nói một tiếng, bắt đầu hiển hóa những thiên phú thuộc tính này.

[Hiện hóa thiên phú hệ kim cấp Thần Vương... Hiện hóa bên trong...
Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa thiên phú hệ lôi cấp Thần Vương... Hiện hóa bên trong...
Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa...]

Cảnh tượng giống như vũ trụ bùng nổ, tám loại thiên phú thuộc tính luân chuyển trong đầu Phong Vân, hiện ra vô số tin tức, trong nháy mắt, đã khiến thiên phú thuộc tính của hắn đột phá cực hạn, tiến vào lĩnh vực hoàn toàn mới. Đó là, cấp Thần Chủ!

Ong!

Cùng lúc đó, ý thức của Phong Vân cũng không ngừng bị lôi kéo, lần lượt tiến vào thế giới thần lực của tám loại thuộc tính.

Mỗi khi tiến vào một thế giới thần lực, trong cơ thể hắn sẽ có thêm một phần thần lực. Sau khi Phong Vân đưa ý thức trở về, trong cơ thể hắn đã có tám phần thần lực!

Ầm ầm!

Thần lực hiện lên có thể so với tinh thần đại hải.

Phong Vân cảm thấy mình sắp nổ tung, đây rõ ràng là tín hiệu thần lực sắp vượt qua chỉ tiêu.

Nói cách khác, cho dù bây giờ hắn là Thần Chủ Thể, cũng không thể gánh chịu nhiều thần lực như vậy.

Quả thật không thể tưởng tượng được.

Đám Thần Vương bình thường không đạt đến Thần Chủ Thể thì thần lực trong cơ thể đều không tràn đầy, thậm chí còn phải dùng tiết kiệm.

Nhưng đối với Phong Vân lại hoàn toàn tương phản.

Thần lực của hắn nhiều vượt chỉ tiêu!

“Không có cách nào, chỉ có thể dùng để rèn luyện thân thể.” Phong Vân yên lặng nói.

Mặc dù hành động này rất lãng phí, nhưng hắn không quan tâm, ai bảo hắn có nhiều thần lực chứ?

Oanh!

Hắn lập tức thôi động thần lực dư thừa trong cơ thể, không ngừng cọ rửa thân thể mình, từ huyết nhục đến các tế bào, rồi gen, đều được thần lực xâm nhập, không ngừng cải tạo cường hóa.

Nếu để Thần Vương khác nhìn thấy, tất nhiên sẽ hô to Phong Vân phung phí của trời!

Điều này giống với chuyện người ra quán ăn cơm, người khác lấy tiền thanh toán, còn người thì dùng trâm châu thanh toán, đã thế còn không lấy tiền thừa!

Có thể biết là khác biệt lớn thế nào.

Lúc Phong Vân tu hành, cứ điểm thứ năm lại nghênh đón mấy người không giống bình thường.

Bốn đạo khí tức mạnh mẽ xông đến, sau đó là bốn thân ảnh, ba nam một nữ, đứng trên bầu trời, tản ra uy áp vô hình.

Một người trung niên khoác áo giáp màu vàng đen, một nữ tử màu tóc đỏ hồng, một người thần bí toàn thân được áo bào đen bao phủ, và một thanh niên mặc chiến giáp màu trắng.

Khí chất của bốn người khác nhau, hoặc nặng nề, hoặc nóng bỏng, hoặc thần bí, hoặc sáng chói, nhưng đều vượt qua cường giả Thần Vương đại viên mãn, là nhóm người tuyệt đỉnh.

Trong đại thế giới Vân Lan, Thần Vương nhân loại có khí chất như vậy, đã chứng tỏ thân phận của họ.

Chính là tứ đại vô địch Thần Vương!

Huyền Trọng Vương, Sí Thiên Vương, Dạ Thiên Vương và Chân Quang Vương.

Lúc này, đám người Thần Vương đầu trọc cũng phát hiện ra đám người Huyền Trọng Vương, lập tức bay ra ngoài, ôm quyền thi lễ.

“Bái kiến bốn vị Thần Vương.”

“Nghe nói cứ điếm của các người mới xuất hiện một vị vô địch Thần Vương, một kiếm giết chết thập nhị Thiên Vương dưới trướng Kim Bằng Thần Vương?”

Giọng nói trầm thấp của Huyền Trọng Vương vang lên.

“Đúng vậy, hần là Đao Kiếm Vương.” Thần Vương đầu trọc gật đầu nói.

“Ha ha, không tệ, liên minh loài người ta cuối cùng cũng có thêm một vị vương giả vô địch rồi.” Sí Thiên Vương phát ra tiếng cười như chuông bạc.

“Không biết vị Đao Kiếm Vương này có phải người mà Hắc Âm Chúa Tể đại nhân bảo mình bảo hộ, Phong Vân không?”

Lúc này, trong lòng Dạ Thiên Vương thâm nghĩ.

Hắc Âm Chúa Tể từng truyền tin cho ông ta, bảo ông ta bảo hộ một người tên là ‘Phong Vân’. Nhưng Dạ Thiên Vương tìm rất lâu mà chưa từng nghe qua cái tên ‘Phong Vân’ này, cho nên ông ta nghi ngờ Phong Vân căn bản không đến đại thế giới Vân Lan.

Nhưng lúc Dạ Thiên Vương nghe nói cứ điếm thứ năm xuất hiện một vị vô địch Thần Vương, ông ta lại liên tưởng đến Phong Vân.

Bởi vì thời gian hai người đến chiến trận cương ngoại quá ăn khớp.

Cho nên, vì xác minh suy đoán trong lòng, Dạ Thiên Vương mới đến cứ điếm thứ năm.

Nghĩ đến đây, ông ta không khỏi mở miệng hỏi: “Không biết Đao Kiếm Vương có ở đây không?”

“Có, nhưng Đao Kiếm Vương các hạ đang tu hành, mấy vị chờ một lát.” Thần Vương đầu trọc đáp.

“Không sao.”

“Vậy mời đến đại sảnh đợi, chúng ta sẽ đi thông báo với Đao Kiếm Vương các hạ.”

Bốn người Huyền Trọng Vương lập tức đi vào đại sảnh, có thị nữ dâng trà bánh lên hỏi thăm.

Thần Vương đầu trọc đi đến ngoài gian phòng của Phong Vân, lúc ông ta muốn mở miệng bẩm báo, bỗng nhiên cửa phòng lại mở ra.

Phong Vân đi ra, nói với ông ta: “Ta biết rồi, đi thôi.”

Thần Vương đầu trọc vô thức đối mắt với Phong Vân, lập tức cảm thấy toàn thân chấn động, giống như đối diện với một vị vĩ nhân, ánh mắt nhàn nhạt kia, gần như khiến ông ta ngạt thở!

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể (dịch) truyện cực hay, của tác giả Thần Kiến, đã kịp tác hoan nghênh các đh nhập hồ

Chương 584: Chính xác đường!

PChương 584: Chính xác đường!

Nhưng loại cảm giác này chỉ duy trì trong một chớp mắt sau đó liền biến mất.

Đầu trục Thần Vương còn cho là mình xuất hiện ảo giác.

Cái này tự nhiên là bởi vì Phong Vân đã thu lại khí tức của mình, vừa rồi hắn dùng thân lực tôi luyện thân thể, đem Thần Vương Thể rèn luyện đến cấp độ cực hạn.

Cường độ thân thể tăng lên, tương ứng với nó, lực lượng thân thể tự nhiên cũng tăng lên.

Cho nên đầu trục Thần Vương mới có cảm giác nghẹt thở kia.

Dù sao, hắn cũng chỉ là Trung Vị Thần Thể bình thường, đối mặt với cực hạn Thần Vương Thể của Phong Vân chắc chắn sẽ bị áp chế.

Phong Vân đến đại sảnh, liếc mắt liền thấy tứ đại vô địch Thần Vương đang ngồi đó.

Quy củ cũ, gặp mặt lần thứ nhất trước hết lấy hình chiếu một đợt.

"Keng!"

"Keng!"

"Keng!"

"Keng!"

Không bao lâu sau đã nghe trong gương truyền đến tiếng nhắc nhở, Phong Vân hiểu ý cười một tiếng, thu được bốn hình chiếu chất lượng cao.

Tồn mấy giây, hấn nhanh chóng quét mắt một vòng tấm gương, lập tức bốn cái hình chiếu khắc sâu vào đáy mắt.

【 Hình chiếu người 】 : Huyền Trọng Vương

【 Tuổi tác 】 : 1w kỷ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Thần Vương đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : Thần Vương cấp võ kỹ 《 Tích Vũ Thân Bi 》 , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Thiên Hà Cứu Quyền 》 , Thần Vương cấp Thủy Hệ công pháp 《 Huyền Nguyên Trọng Thủy Điện 》 , Thần Vương cấp Thủy thuộc tính thiên phú, Thủy chi pháp tắc (mười tầng), Thần Chủ cấp chí bảo Thái Huyền Trọng Thủy. . .

【 Hình chiếu người 】 : Sí Thiên Vương

【 Tuổi tác 】 : 9321 kỷ.

【 Cảnh giới 】 : Thần Vương đại viên mãn

【 Rơi xuống 】 : Thần Vương cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Sí Thiên Chân Kinh 》 , Thần Vương cấp Phong Hệ công pháp 《 Phong Vũ Chân Kinh 》 , Thần Vương cấp Hỏa Hệ thiên phú, Thần Vương cấp Phong Hệ thiên phú, Hỏa chi pháp tắc (mười tầng), Phong chi pháp tắc (mười tầng), Phong Hỏa dung hợp pháp tắc (năm thành). . .

Phong Vân xem xong, không khỏi cảm thán, tứ đại vô địch Thần Vương này quả thực rất không tầm thường, bằng thuộc tính đều là độc nhất vô nhị, vượt xa các Thần Vương đại viên mãn khác, khó trách có thành tựu như thế này.

Mà trong đó, người làm cho Phong Vân bất ngờ nhất chính là Sí Thiên Vương, bởi vì trong số tứ đại vô địch Thần Vương, chỉ có nàng là song thuộc tính, hơn nữa còn là dung hợp pháp tắc.

"Nhưng cũng chỉ dung hợp đến năm thành. . ."

Sí Thiên Vương tu hành đến bây giờ đã qua hơn chín nghìn kỷ nguyên, năm tháng dài đằng đẵng như thế mới dung hợp Phong Hỏa pháp tắc đến năm thành.

"Nhìn tình huống này, hiển nhiên là nàng đem Phong Hỏa pháp tắc đều tu đến mười tầng, sau đó mới tiến hành dung hợp."

Phong Vân trong lòng lẩm bẫm.

Cái này đủ để chứng minh, Phong Hỏa pháp tắc tu hành đến tầng mười rồi mới tiến hành dung hợp sẽ khó khăn đến nhường nào.

Cho nên nói, con đường mà Phong Vân đi mới chính xác, thừa dịp pháp tắc còn chưa đại thành hoặc là viên mãn đã dung hợp trước, mới là con đường tốt nhất.

Đương nhiên, kỳ thật hẳn còn có một con đường khác có thể đi.

Đó chính là chuyên môn tìm các Thần Vương tu hành dung hợp pháp tắc, đánh đến khi dung hợp pháp tắc của bọn hắn rơi ra rồi dung hợp, chuyên hóa thành của chính mình.

Nhưng làm như vậy, kỳ thật cũng rất khó.

Bởi vì không có người nào giống như hấn, cả mười hệ thuộc tính đều có.

Cho nên nói, Phong Vân vẫn cảm thấy chính mình dung hợp thuộc tính võ kỹ, từ từ tích lũy là tốt rồi. Chờ hấn tích lũy đến cấp độ nhất định, tự nhiên sẽ nước chảy thành sông.

Hấn cũng không sốt ruột.

Phong Vân thâm suy tính những ý nghĩ này trong đầu cũng chỉ mất mấy giây.

Lúc này, mấy người Huyền Trọng đều nhìn thấy hấn, chủ động chào hỏi, "Đạo Kiếm Vương."

"Không biết bốn vị tới tìm ta là có chuyện gì, ta nghĩ, hấn không phải là chuyên môn đến để nhìn ta chứ."

Phong Vân đầu tiên là gật đầu đáp lại từng người, sau đó mở miệng nói.

Huyền Trọng bốn người nghe hấn nói như thế, nhìn nhau một chút.

Cuối cùng, Sí Thiên Vương cười hì hì nói: "Đạo Kiếm Vương nói không sai, chúng ta tới nơi này, thật ra là vì muốn mời người đi tới Vân Lan di tích."

"Vân Lan di tích? Tài nguyên còn sót lại của Vân Lan tộc?" Phong Vân ánh mắt khẽ động.

Trước khi đến Vân Lan đại thế giới, hấn cũng đã tìm hiểu đủ loại tin tức về nơi này, trong đó cũng có cả Vân Lan di tích này.

Vân Lan di tích, kỳ thật chính là tài nguyên mà Vân Lan tộc đã từng lưu lại trong tộc, bên trong có chứa công pháp võ kỹ bảo vật... các loại.

Năm đó dị tộc liên minh tàn sát Vân Lan tộc, một vài cường giả trong tộc đã di chuyển những tư nguyên này đến một nơi bí ẩn, chuẩn bị lưu lại cho hậu đái, lấy đó làm vốn mà Đông Sơn tái khởi.

Nhưng nơi này lại trở thành chiến trường của hai đại tộc đỉnh phong, những tộc nhân Vân Lan tộc năm đó chạy thoát được, tự nhiên cũng không dám tới.

Cho nên những tư nguyên này bởi vậy mà còn sót lại, thường cách một đoạn thời gian, đều sẽ bị phát hiện.

"Đúng vậy, có điều Vân Lan di tích mở ra rất khó, cần lực lượng của năm vị vô địch Thần Vương mới có thể cưỡng ép mở ra, cho nên chúng ta mới đến tìm người."

Huyền Trọng mở miệng nói: "Nói đến, Đao Kiếm Vương người đến cũng thật đúng lúc, bằng không, chúng ta thiếu một người, chỉ có thể trở về mời các vô địch Thần Vương khác trong tộc tới."

"Thế nào, đi chứ?"

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, "Chuyện tốt như vậy, ta nghĩ hẳn sẽ không có người nào lại cự tuyệt. ."

Nhưng hẳn ngoài miệng nói như vậy, trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút, cái này có quá trùng hợp hay không.

Hắn mới vừa xuất hiện, tứ đại vô địch Thần Vương này liền phát hiện di tích tài nguyên của Vân Lan tộc.

Có điều Phong Vân vốn là kẻ tài cao gan cũng lớn, lấy thực lực của hắn bây giờ, cả Vân Lan đại thế giới này hắn đều có thể đi ngang.

Dù xét về sức công phạt, hay năng lực tự vệ, hắn nhận thứ hai, không ai dám nhận thứ nhất!

"Tốt, vậy cứ quyết định như vậy, ba ngày sau tập hợp, tọa độ cụ thể lát nữa ta sẽ gửi cho ngươi."

Huyền Trọng Vương nói.

Phong Vân gật gật đầu.

Sau đó, bọn họ lại rảnh rỗi trò chuyện một chút thời gian, thuận tiện trao đổi một chút tâm đắc cùng kinh nghiệm tu hành.

Ở phương diện này, Phong Vân không thể nghi ngờ là Đại Sư, hắn có được ký ức tu hành của đông đảo hình chiếu, có thể xưng là cuốn bách khoa toàn thư tinh hoa đại thành.

Tứ đại vô địch Thần Vương xa xa không sánh bằng hắn.

Từ vừa mới bắt đầu năm người giao lưu, cuối cùng liền biến thành Phong Vân một mình thể hiện.

Cứ như vậy, một ngày trôi qua.

Khi giao lưu kết thúc, tứ đại vô địch Thần Vương cũng lần lượt cáo từ rời đi.

Chỉ là Dạ Thiên Vương lại đi rồi quay lại.

"Không biết còn có việc gì chẳng?" Phong Vân có chút ngoài ý muốn, chẳng lẽ lão này còn không nghe đủ?

Dạ Thiên Vương nhìn Phong Vân, chần chờ một hồi nói: "Đao Kiếm Vương, tên thật của ngươi, có phải hay không gọi là Phong Vân?"

"Hả?"

Phong Vân kinh ngạc, mặc dù không biết đối phương làm sao biết được, nhưng hắn vẫn gật đầu. Thấy thế, Dạ Thiên Vương lập tức lộ ra sắc mặt vui mừng, "Ta quả nhiên đoán đúng, ngươi chính là Phong Vân."

Nhìn dáng vẻ Phong Vân nghi hoặc, hắn lập tức giải thích: "Phong Vân, là Hắc Âm Chúa Tể đại nhân phân phó ta ở trong Vân Lan đại thế giới bảo vệ ngươi."

Nhưng nói rồi, hắn liền cười khò một tiếng, "Chỉ có điều ngươi hiện tại đã là vô địch Thần Vương, đoán chừng cũng không cần ta bảo vệ."

Hắc Âm Chúa Tể?

Phong Vân nghe vậy cũng khẽ giật mình, hắn ngược lại cũng không nghĩ tới, Hắc Âm Chúa Tể còn phái người đến bảo vệ hắn.

"Lôi Đình Chúa Tể nguyện ý đặc biệt ra tay cứu ta ba lần, Hắc Âm Chúa Tể phái vô địch Thần Vương đến bảo hộ ta, chắc chắn, đãi ngộ này. . ."

Phong Vân rõ ràng cảm nhận được đãi ngộ của tuyệt thế thiên tài.

Hiển nhiên, hai đại Chúa Tể cực kì không hy vọng hắn chết đi, bởi vì như vậy đối với nhân loại tộc quần tới nói là một tổn thất quá lớn.

Dù sao, hắn cũng là thiên tài ngàn vạn ức kỷ nguyên mới có một. Nếu như trưởng thành, tất sẽ tăng cường cực lớn cho chiến lực của cả Nhân tộc!

Chương 585: Hắc Ám Chúa Tể chấn động!

Chương 585: Hắc Ám Chúa Tể chấn động!

Dạ Thiên Vương cuối cùng vẫn rời đi.

Hắn không rời đi cũng không được, ở lại đó vốn cũng không có đất dụng võ.

Vốn dĩ Hắc Ám Chúa Tể có ý muốn để hắn ở lại trở thành người bảo vệ Phong Vân, ẩn núp trong bóng tối bảo vệ hắn.

Nhưng bây giờ Phong Vân đã có thực lực hoàn toàn không thua hắn, thậm chí, hắn ẩn ẩn cảm giác, còn mạnh hơn cả hắn.

Vậy người bảo vệ hắn còn biết bảo vệ cái quái gì nữa.

Nào ai đã gặp qua người cần được bảo vệ, thực lực còn cao hơn người đi bảo vệ chứ!

Cho nên, vẫn cứ là trở về tắm một cái rồi đi ngủ cho bớt mệt.

Dạ Thiên Vương trở lại cung điện của mình, ngẫm lại, lấy ra một lệnh phù màu đen, trên đó viết hai chữ "Hắc ám".

Đây là thứ mà Hắc Ám Chúa Tể giao cho hắn, bên trong có một tia lạc ấn của Hắc Ám Chúa Tể còn sót lại, dù cách xa nhau bao xa, có mạng hay không có mạng, đều có thể liên hệ với Hắc Ám Chúa Tể.

Dù sao lấy uy năng của Chúa Tể, dù là không có mạng, bọn họ đều có thể tiện tay sáng tạo ra mạng lưới, từ đó ngăn ngừa tạo nên hoàn cảnh đầy đủ mạng.

Keng!

Dạ Thiên Vương rút thân lực vào, lệnh phù màu đen kia bắt đầu chậm rãi khôi phục, tiếp theo, vô số tiết điểm hư ảo từ trong đó nổi lên, kết nối lẫn nhau, một mực nối đến một nơi xa xôi nào đó.

Nguyên Thủy thế giới.

Nguyên Thủy thành.

Hắc Ám Chúa Tể ngồi lặng yên như đã hóa đá vĩnh hằng bất động, bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong nháy mắt, ánh mắt hắc xuyên qua vạn vực của vũ trụ, nhìn về phía Vân Lan đại thế giới, nhìn thấy Dạ Thiên Vương.

"Phong Vân xảy ra chuyện sao?"

Giọng nói uy nghiêm bỗng nhiên vang lên sâu trong linh hồn Dạ Thiên Vương.

Dạ Thiên Vương lập tức cúi đầu cung kính nói: "Bẩm Chúa Tể đại nhân, cũng không có chuyện gì, chẳng qua hiện nay thực lực của Phong Vân đã không thua ta, thậm chí còn ẩn ẩn vượt qua."

"Ta cảm thấy, tại Vân Lan đại thế giới, hắc đã không cần người bảo vệ nữa."

Hả?

Lời này vừa ra, cho dù là Hắc Ám Chúa Tể, trong lòng cũng có gợn sóng. Dạ Thiên Vương vừa nói cái gì, thực lực của Phong Vân đã ẩn ẩn

vượt qua hấn ư?

Hấn nhớ kỹ lần trước khi gặp Phong Vân, thực lực của hấn, cũng chỉ mới có thể so với Thần Vương đại viên mãn bình thường mà thôi, có lẽ mạnh hơn một chút, nhưng tuyệt đối còn kém vô địch Thần Vương một đoạn dài.

Vừa mới trôi qua bao lâu?

Ngay cả một năm thời gian cũng chưa đến mà đã đạt tới tầng thứ này! ?

"Ta biết, ngươi làm không tệ, ta cho phép ngươi ở lại Nguyên Thủy thành trong 10 năm."

"Đa tạ Chúa Tể đại nhân!"

Dạ Thiên Vương lộ ra vẻ vui mừng, có quyền được ở lại Nguyên Thủy vực 10 năm, cái này với hấn mà nói, thật sự là quá trân quý.

Phải biết, những Thần Vương như bọn họ mỗi một ngày ở lại trong Nguyên Thủy thành đều phải thanh toán mức phí tổn cực cao, bây giờ lại có thêm 10 năm miễn phí, quả thực là kinh hỉ bất ngờ.

Hắc Ám Chúa Tể nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, lập tức lại nói: "Phong Vân bây giờ đang ở đâu?"

"Bẩm Chúa Tể đại nhân, hấn đang ở trong cứ điểm thứ năm." Dạ Thiên Vương nhanh chóng lắng lại kinh hỉ trong lòng, tranh thủ thời gian trả lời.

Cứ điểm thứ năm à.

Hắc Ám Chúa Tể chuyển ánh mắt, nhìn về phía cứ điểm thứ năm, liếc mắt liền thấy Phong Vân đang tu hành.

Với con mắt của Chúa Tể, lớp nguy trang kia của Phong Vân tự nhiên là không thể gạt được hẳn.

Ồ?

Lúc này, Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia giống như vừa cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhưng một giây sau lại lộ ra vẻ nghi hoặc, giống như là cái gì cũng không thấy.

Hắc Ám Chúa Tể thấy thế, ánh mắt khẽ động, "Cảm giác thật nhạy bén."

Lấy cảnh giới của mình, chỉ cần ánh mắt quét về phía bất cứ một tên Thần Vương nào trong Vân Lan đại thế giới, bọn họ đều sẽ không thể nhận ra.

Nhưng hẳn chỉ là nhẹ nhàng nhìn liếc qua Phong Vân, hẳn đã lập tức phát hiện ra được.

Nếu không phải hẳn dời ánh mắt, Phong Vân tất có thể cảm nhận được hẳn.

"Một năm không đến đã đi đến một bước này, khó có thể tưởng tượng. .
."

Hắc Ám Chúa Tể không khỏi chấn động, nhân loại tộc quần đã bao lâu không có xuất hiện tuyệt thế thiên tài cấp bậc này.

Người trước đó ở trong thời gian ngắn như vậy có được bậc này chiến lực, đã là vạn triệu kỷ nguyên trước.

Mà người kia, bây giờ đã là Chúa Tể, trong số các Chúa Tể cũng có thực lực xếp phía trên, tọa trấn nhân loại tộc quần, chấn nhiếp vũ trụ vạn tộc, thực lực thông thiên!

Dù cho là Hắc Âm Chúa Tể ở trước mặt hắn, cũng phải thấp hơn một đầu.

Mà bây giờ Phong Vân, lại khiến Hắc Âm Chúa Tể nhìn thấy mấy phần phong thái lúc trước của người kia.

"Thân phận Phong Vân không thể tiết lộ, bằng không những dị tộc kia tất sẽ dốc hết lực lượng đi chặn giết hắn."

Hắc Âm Chúa Tể trầm nghĩ trong lòng.

Rất có thể, các chúa tể của những dị tộc kia cũng sẽ xé bỏ điều ước, không để ý đến thân phận mà ra tay với Phong Vân.

Nghĩ tới đây, Hắc Âm Chúa Tể không khỏi đưa mắt nhìn Dạ Thiên Vương trong cung điện, bây giờ trong toàn bộ Vân Lan đại thế giới, chỉ có hắn biết được thân phận của Phong Vân.

Một khi Dạ Thiên Vương tiết lộ ra ngoài, đoán chừng sẽ cực kỳ phiền phức.

Vì để phòng vạn nhất, Hắc Âm Chúa Tể lúc này liền lưu lại một cái lạc ấn sâu trong linh hồn Dạ Thiên Vương, chỉ cần hắn mật báo cho dị tộc, linh hồn lạc ấn tất sẽ trong nháy mắt phát động, phá diệt linh hồn Dạ Thiên Vương, xóa bỏ hết thủy ký ức của hắn.

Đương nhiên, chỉ cần Dạ Thiên Vương không có ý đồ xấu, lạc ấn này cũng sẽ một mực bình an vô sự.

Làm xong hết thủy, Hắc Âm Chúa Tể thu hồi ánh mắt.

Lập tức, bên trong đại điện của Dạ Thiên Vương, hết thủy đều khôi phục bình thường, lệnh phù màu đen cũng yên tĩnh lại.

"Đi rồi." Dạ Thiên Vương thở ra một hơi nhẹ nhõm, ánh mắt vừa rời của Hắc Ám Chúa Tể, suýt nữa làm hấn ngạt thở.

"Chúa Tể chi uy, thật là không phải thứ mà người bình thường có thể tiếp nhận. . ."Hấn thầm nói.

Nhưng lập tức Dạ Thiên Vương nghĩ đến 10 năm miễn phí ở lại Nguyên Thủy thành, lại một lần nữa hưng phấn lên.

"Lần này, thật đúng là nhờ phúc của Phong Vân."

Nhưng mà, Dạ Thiên Vương cũng không biết, hấn nhận phúc của Phong Vân, cũng phải trả cái giá nhất định. Thiên đường hay địa ngục, đều chỉ trong một ý nghĩ của hấn.

"Ánh mắt kia, khả năng rất lớn là tồn tại cấp Chúa Tể. . ."

Trong cú điềm thứ năm, Phong Vân lâm bầm trong lòng.

Lấy linh hồn lực của hấn lúc này, cho dù là Thần Chủ cấp hấn đều có thể phát hiện vết tích, mà có thể né qua cảm giác của hấn, chỉ có Thần Chủ phía trên, Chúa Tể!

Chỉ có điều, rốt cuộc là vị Chúa Tể nào, Phong Vân cũng không biết.

"Đoán chừng là một trong hai người Hắc Ám Chúa Tể cùng Lôi Đình Chúa Tể thôi."Hấn âm thầm suy đoán.

Nhưng dù là ai, Phong Vân đều không chút nào để ý.

Bây giờ tại Vân Lan đại thế giới, hấn đã vô địch rồi.

Tiếp đó, chuyện hấn muốn làm, chính là thu hoạch được càng nhiều hình chiếu, chuẩn bị cho việc dung hợp Thổ Hệ thuộc tinh, sau đó chính là trùng

kích Thần Vương.

"Còn có quân công."

Nhưng cái này cái cũng không khó, chỉ cần giết sạch dị tộc Thần Vương trong Vân Lan đại thế giới là được.

Lời này nếu để người khác nghe được, sợ là muốn bị hù chết.

Nghe xem, đây là tiếng người sao?

Chương 586: Khung Thiên Tinh thần đồ!

Chương 586: Khung Thiên Tinh thần đồ!

Cứ điềm Liên minh Thú tộc .

Trong cung điện Kim Bằng Thần Vương.

Giờ phút này tụ tập lục đại vô địch vương giả của Liên minh Thú tộc .

Theo thứ tự là Kim Bằng Vương, Mộng Ma Vương, Ma Huyền Chủ, Thiên Khuê Vương, Bạo Viên Vương.

Lúc này, Kim Bằng Vương nhìn máy truyền tin của mình, dường như thu được tin tức gì đó.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía năm vị vô địch vương giả còn lại, mở miệng nói: "Con cá đã mắc câu, chúng ta chuẩn bị một chút, nên thu lưới rồi."

"Hi vọng bọn họ có thể nhét đầy cái bao tử của ta!" Thiên Khuê Vương nửa người nửa thú lộ ra nụ cười dữ tợn, bên trong sáu người này, hắn là tàn bạo nhất, lấy sở thích ăn sinh vật khác làm vui.

Chúng tộc gì hắn cũng sẽ không bỏ qua, đặc biệt là Nhân tộc.

"Ta tương đối để ý tới 'Đao Kiếm Vương' kia, chúng ta đối với hắn hoàn toàn không biết gì cả, chung quy là một biến số."

Toàn thân mông lung Mộng Ma Vương bỗng nhiên nói ra.

Kim Bằng Vương nhìn về phía hắn, "Ngươi lo lắng không phải không có lý, cho nên ta đã hướng về liên minh cầu đến một kiện bảo vật, đến xem."

Nói qua, chỉ thấy Kim Bằng Vương vung tay lên, giữa không trung xuất hiện một bức họa to lớn.

Sau đó nhẹ nhàng kéo ngang, bức họa kia lập tức bị lật ra, một bức tranh khắc họa vô tận sao trời to lớn, bỗng nhiên từ không gian bên trong từng màng rơi xuống!

Tiếp theo, ở đây trừ Kim Bằng Vương ra, ngũ đại vô địch Thần Vương, toàn thân chấn động, giờ khắc này, bọn họ chấn kinh phát hiện ra, pháp tắc trong cơ thể mình không thể nhúc nhích, thật giống như bị trấn áp vậy.

"Cái này, đây là. . . Chí bảo phong ấn trong truyền thuyết, Cung Thiên Tinh Thần Đồ?!"

Mộng Ma Vương vô cùng kinh hãi nói.

"Ngươi thế mà đem vật này mượn được?"

Mấy vị vô địch Thần Vương còn lại cũng khó giữ vững bình tĩnh, toàn thân kịch chấn.

Cung Thiên Tinh Thần Đồ, nghe đồn nó chính là chí cao vô thượng tinh không Chúa Tể của Thú tộc trong liên minh lấy tinh cầu cổ lão làm hạch tâm luyện chế mà thành

Trong đó có ba trăm sáu mươi lăm khóa chủ tinh, phối hợp mười vạn tám ngàn khóa phó tinh, hình thành một loại trận vực đặc thù, có thể trấn áp

hết thầy pháp tắc!

"Làm sao có thể, chân chính Cung Thiên Tinh Thần Đồ thế nhưng là bảo vật của tinh không Chúa Tể đại nhân, bằng vào ta, nơi nào có tư cách mượn tới, đây là hàng nhái mà thôi."

Kim Bằng Vương lắc đầu nói.

Thì ra là hàng nhái.

Mộng Ma Vương cùng năm người còn lại, vừa rồi bọn họ thật sự là bị dọa sợ, dù sao Cung Thiên Tinh Thần Đồ uy danh quá lớn, đã từng phong ấn qua Chúa Tể!

Hiện tại kịp phản ứng lại, bọn họ mới phát hiện ra 'Cung Thiên Tinh Thần Đồ' trong tay Kim Bằng Vương uy lực nhỏ hơn không biết bao nhiêu lần.

"Tuy nói là hàng nhái, nhưng đối phó với tồn tại phía dưới Thần Chủ cấp vẫn đầy đủ, năm người còn lại kia, tự nhiên cũng không ngoại lệ."

Kim Bằng Vương nói ra. "Đã có vật này ở đây, vậy liền không cần phải lo lắng."

Lúc trước Mộng Ma Vương mở miệng gạt đầu.

Có cái Cung Thiên Tinh Thần Đồ hàng nhái này, mặc dù Đao Kiếm Vương kia có chút đặc thù, cũng không gây nên được bao nhiêu sóng gió.

Đây là tự tin của lực đại vô địch Thần Vương của Thú tộc.

Ba ngày thời gian thoáng một cái đã qua.

Trong khoảng thời gian này, Phong Vân cơ hồ đều đợi ở bên trong cứ điểm thứ năm, cũng không có việc gì liền đi dạo một vòng, gặp được người trước nhìn hai mắt lại nói.

Chúng Thần Vương chỉ nghĩ vị thủ lĩnh mới này đang quen thuộc cứ điểm, cũng không thêm để ý đến.

Đúng vậy, Phong Vân hiện tại đã trở thành thủ lĩnh cứ điểm thứ năm.

Đây cơ hồ là không có trở ngại gì, thực lực của hắn đã được chứng minh đầy đủ, cương ngoại chiến trận không giống với địa phương khác, nơi này, có thực lực liền đại biểu hết thảy.

Phong Vân có được chiến lực vô địch Thần Vương, vị trí thủ lĩnh cứ điểm thứ năm này, trừ hắn ra, không có người thứ hai có tư cách ngồi vào rồi.

Gian phòng bên trong. Phong Vân nhắm mắt ngồi xếp bằng ở chỗ kia, bộ dáng này không cần phải nói, khẳng định lại là đang cày hình chiếu.

Giờ phút này, đã tiến hành đến hồi cuối rồi.

Xoát xong, theo thường lệ Phong Vân nhìn về phía ba lô.

Vẫn như cũ là hơn hai ngàn cái hình chiếu, trong đó đại bộ phận đều là hình chiếu hôm nay mới xoát được.

Phong Vân quét mắt một vòng, lần này vật rơi xuống có hơn một ngàn, trong đó 70% vẫn như cũ là võ kỹ Thần Vương cấp, còn lại 30%, có các hệ pháp tắc Thần Vương, các hệ thiên phú Thần Vương cấp, bảo vật Thần Vương cấp..., cùng trước đó không sai biệt lắm.

Bất quá lần này thiên phú Thần Vương cấp nhiều ra hai loại, theo thứ tự là:

【Thiên phú Hắc Âm Thần Vương cấp】 : Đến từ Dạ Thiên Vương hình chiếu.

【Thiên phú Quang Minh Thần Vương cấp】 : Đến từ Chân Quang Vương hình chiếu.

Đều là đến từ hai vị bên trong tứ quá vô địch Thần Vương lúc trước.

"Đáng tiếc chỉ có một cái, bằng không thì Hắc Âm cùng Quang Minh hai đại thiên phú của ta cũng có thể tăng lên tới Thần Chủ cấp."

Phong Vân lắc đầu.

Hắc Âm cùng Quang Minh cũng là hai loại thiên phú cực hiếm, chỉ ở phía dưới thời gian cùng không gian.

Phong Vân cho đến tận nay, dựa vào một đường tích lũy, cũng mới khó khăn lắm đem Hắc Âm cùng Quang Minh thiên phú bản thân tăng lên tới Thần Vương cấp, sau đó liền không còn gặp được nữa.

Trước đó Dạ Thiên Vương cùng Chân Vương, là nhóm đầu tiên những năm này hẳn gặp có được hai thiên phú thuộc tính này, hơn nữa còn là Thần Vương cấp.

"Quên đi, đến lúc đó tìm tiếp xem."

Phong Vân đề xuống suy nghĩ, lập tức bắt đầu hiển hóa từng cái.

Ước chừng mất thời gian nửa giờ, hẳn đem hơn bảy trăm loại võ kỹ Thần cấp dung hợp tiêu hóa hoàn tất, tích lũy lại tăng lên một chút.

Sau đó, hắn bắt đầu hiển hóa dung hợp hình chiếu Dạ Thiên Vương cùng Chân Quang Vương thiên phú Hắc Ám, Quang Minh.

Vốn hắn nghĩ là sớm dung hợp xong, nhưng khi hai cỗ lực lượng này tiến vào trong cơ thể hắn.

Phong Vân lập tức cảm giác được khác biệt.

Thiên phú Hắc Ám cùng Quang Minh của hắn, vậy mà trong nháy mắt từ Thần Vương cấp tăng lên tới cấp độ cực hạn, sau đó "Bành "Một tiếng, đánh vỡ bích chướng.

Trong nháy mắt, vậy mà tiến vào Thần Chủ cấp!

". . . . Cái này. . ."

Thần sắc Phong Vân kinh dị.

Rất nhanh, hắn kịp phản ứng.

"Xem ra Dạ Thiên Vương cùng Chân Quang Vương thiên phú Hắc Ám, Quang Minh đã đạt tới song Thần Vương cấp."

Chỉ có dạng này, mới có thể giải thích vì sao Phong Vân sau khi dung hợp có thể tiến giai Thần Chủ cấp!

Nhưng mà, Phong Vân không kịp nghĩ quá nhiều.

Thiên phú Hắc Ám cùng Quang Minh tiến giai Thần Chủ cấp, thần lực trong cơ thể hắn lại một lần nữa tăng trưởng, lại một lần cảm nhận được cảm giác bạo tạc.

Không có cách nào khác, Phong Vân chỉ có thể lần nữa dùng những thần lực dư thừa này rèn luyện Thần Thể.

Một lần này, hẳn rõ ràng cảm giác được, Thần Chủ Thể của mình, đã dần dần sinh ra một chút biến hóa, có xu thế đột phá cấp độ cực hạn, mặc dù không rõ ràng, nhưng là thật biến hóa!

Ý vị này, Thần Chủ Thể của Phong Vân, đã có xu thế hướng Thần Chủ cấp thể chất thuế biến!

"Thần lực quả nhiên mới thật sự là đồ tốt."

Phong Vân phát giác được loại này biến hóa rất nhỏ này, không khỏi cảm thán.

Hắn rất muốn dốc hết thần lực trong cơ thể, toàn lực tăng lên thiên phú Thể Chất của mình, nhìn xem có thể tấn cấp đến thể chất Thần Chủ cấp hay không.

Bất quá bây giờ ở chiến trận cương ngoại, cũng không phải là thời cơ thích hợp nhất.

"Vẫn là chờ sinh tử lịch luyện hoàn thành trở về rồi hãy nói."

Phong Vân cuối cùng vẫn dần xuống ý nghĩ này của mình, chờ thời điểm mình trở lại tổng bộ lại đề thăng cũng không muộn.

"Chênh lệch thời gian không nhiều, nên đi địa điểm chỉ định tập hợp. . ."

Vị!

Lời nói chưa xong, người hắn đã trong nháy mắt biến mất.

Chương 587: Nhất niệm diệt tộc!

Chương 587: Nhất niệm diệt tộc!

Khu vực biên giới Vân Lan đại thế giới, một cung điện nguy nga cao trăm vạn km trên núi lớn.

Xoát!

Một đạo tia chớp màu đen từ trên không rơi xuống, nhanh chóng hiện ra, thân thể thon dài, ngũ quan tuần mỹ, tất nhiên không ai khác chính là Phong Vân.

"Xem ra ta là người đầu tiên đến."

Phong Vân nhìn xung quanh không có một ai, thấp giọng nói thầm.

Hắn chọn một tảng đá lớn, nhàn nhã ngồi xuống, vô cùng hài lòng.

Ước chừng qua nửa giờ sau, bầu trời mới truyền đến khí tức ba động khác.

Một ngọn lửa hồng bên trong đan xen ánh sáng màu xanh từ nơi xa lướt đến, nhanh chóng đi tới gần.

"Hi hi, không nghĩ tới Dao Kiếm Vương không chỉ có chiến lực mạnh, mà tốc độ cũng là đáng nể, vậy mà là người đầu tiên đến."

Thanh âm uyển chuyển dễ nghe giống như chim Đỗ Quyên hót truyền đến, từ bên trong quang mang màu đỏ thẫm đi ra một đạo thân ảnh, chính là

Sí Thiên Vương.

"Nàng có được Hỏa Phong hai đại pháp tắc, lửa trợ giúp gió thổi, tốc độ có thể xưng là nhất tuyệt, vốn có cho là mình sẽ là người tới đầu tiên, không nghĩ tới Phong Vân còn nhanh hơn cả nàng.

"Không dám nhận, cũng đến sớm hơn vài phút mà thôi."

Phong Vân đuổi người một cái nói.

Hắn có Không Gian năng lực cùng Thời Gian năng lực, luận tốc độ, chỉ bằng vào Phong thuộc tính pháp tắc xa xa vẫn không kịp hắn.

Sí Thiên Vương không có nhiều lời, chỉ là thật sâu nhìn đối phương một chút, nàng luôn cảm thấy "Đao Kiếm Vương" này, có chút thâm bất khả trắc và thần bí so với những Thần Vương mà nàng đã gặp qua trước đó.

Cũng không lâu lắm.

Huyền Trọng Vương, Dạ Thiên Vương, Chân Quang Vương cũng lần lượt đến.

Trong đó sau khi Dạ Thiên Vương nhìn thấy Phong Vân, thái độ rõ ràng nhiệt tình hơn rất nhiều, sao có thể không nhiệt tình a, dựa vào Phong Vân mà hắn miễn phí thu hoạch được quyền hạn lĩnh hội Nguyên Thủy thành 10 năm, là kinh hỉ cỡ nào chứ.

Phong Vân nhìn ở trong mắt, trong lòng cũng có thể đoán ra.

"Người đã đến đông đủ, chúng ta việc này không nên chậm trễ, lên đường đi."

Huyền Trọng Vương nhìn xem bốn người, thấp giọng mở miệng nói.

Vị!

Tăng thêm Phong Vân ở bên trong, liên minh ngũ đại vô địch Thần Vương trong nhân loại lập tức biến mất, một giây đồng hồ sau đó, bọn họ đi vào bên trong ngọn núi.

Bên trong ngọn núi, vô số Nham Thạch tướng kiên cố tràn ngập nơi này.

Thân ảnh năm vị vô địch Thần Vương lóe lên mà đến.

Phong Vân ngóng nhìn bốn phía, phát hiện ở bên trong vô tận nham thạch, một cái cửa lớn màu vàng óng chói lọi giấu ở giữa, cho dù trải qua vô số năm tháng, vẫn như cũ lộ ra tỏa ra ánh sáng lung linh.

Mà ở trước cửa lớn màu vàng óng, một cỗ thi thể dựa vào, toàn thân trắng như tuyết, bên trên mi tâm lác ẩn lầy mây văn, cho dù chết đi, cũng vẫn có uy áp tỏa ra.

Đó là (?) Vương đại viên mãn.

"Uy áp mạnh như vậy, xem ra là nhân vật cấp bậc trưởng lão của Vân Lan tộc, không thua chúng ta."

Sí Thiên Vương đi qua, nhìn kỹ một chút.

"Không sai biệt lắm, đây cũng là một trong thủ hộ giả của Vân Lan tộc, cái bảo khố này vốn phải là do hắn vận chuyển đi ra ngoài, đáng tiếc cuối cùng lại nằm chết ở chỗ này."

Huyền Trọng Vương nói.

"Nhìn bộ dáng hắn, tử vong thì không có bất cứ giấy dựa gì, hắn là trong nháy mắt chết đi."

Dạ Thiên Vương cũng đi lên phía trước.

"Ta nhớ được, lúc trước một vị Chúa Tể cấp của liên minh dị tộc ra tay, phát động công kích linh hồn, trực tiếp quét ngang toàn bộ Vân Lan đại thế giới, đoán chừng Vân Lan tộc này là bị diệt sát khi đó."

Chúa Tể cấp công kích linh hồn, toàn bộ Vân Lan tộc trừ những người lưu lạc bên ngoài, không một ai có thể còn sống.

Phong Vân đứng ở một bên, trong lòng cũng sợ hãi thán phục.

Một cái ý niệm trong đầu liền diệt đi một tộc, lực lượng linh hồn này mạnh đến trình độ nào cơ chứ.

Bất quá hẳn mặc dù sợ hãi thán phục, nhưng cũng không hâm mộ, bởi vì hẳn biết được, sau này mình cũng sẽ đạt tới tầng thứ này, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Tốt, việc này không nên chậm trễ nữa, chúng ta phá vỡ đại môn này a."

Cái này bảo khổ là chuẩn bị cho hậu đại của Vân Lan tộc, Phong Vân bọn họ không phải Vân Lan tộc, tự nhiên chỉ có thể cường lực phá vỡ mà thôi.

"Ân."

Lập tức, năm người bọn họ đi tới trước cửa lớn màu vàng óng.

Năm cỗ thần lực cường đại bay lên, khi đến một giới hạn.

Huyền Trọng Vương quát khẽ một tiếng, "Ra tay!"

"Xe!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Năm đạo thần lực to như núi bắn ra, tập trung đánh vào bộ phận chính giữa của cửa lớn màu vàng óng.

Một trận rung động mạnh mẽ.

"Vị. . ."

Thanh âm vỡ vụn vang lên.

Vết rách từng chút một che kín toàn bộ cửa lớn màu vàng óng, giống như là một tấm gương quẳng xuống đất, lít nha lít nhít.

"Miệng!"

Một giây sau, cửa lớn màu vàng óng âm âm vỡ vụn, vô số mảnh vỡ vấy ra, đem bốn phía nam thạch xuyên thủng, cảnh hoang tàn khắp nơi.

"Đi!"

Huyền Trọng Vương nhìn thấy cửa lớn màu vàng óng bị phá vỡ, vung tay lên.

Xoát xoát xoát xoát. . .

Năm người lóe lên một cái rồi biến mất, cùng nhau xông vào.

Mà sau khi bọn họ đi vào không bao lâu, kia cửa lớn màu vàng óng lại khôi phục nguyên dạng, không có vết rách nào, giống như trước đó, không có bất kỳ biến hóa nào.

Vừa vào trong đó, thế giới trước mắt liền phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trước mắt là một chỗ không gian kỳ dị, bốn phía tối tăm mờ mịt, mà ở trước mặt bọn hắn, là một con đường rộng rãi to lớn, kéo dài tới hết tầm mắt.

Lúc này Phong Vân cùng năm vị vô địch Thần Vương đang đứng ở trước con đường này.

"Đi nhìn một cái."

Bọn người Huyền Trọng lúc này đi theo con đường lớn, hướng chỗ sâu mà đi.

Mà Phong Vân từ sau khi đi tới không gian này, trong lòng cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ như có như không.

Đây là năng lực dự cảnh của linh hồn hắn, cũng chính là từ bên trong không gian bốn phía phát giác được từng tia bất thường.

"Xem ra cái di tích này không phải đơn giản như vậy."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Đám người bọn họ đi trên đường lớn.

Chỉ thấy trên đường có rất nhiều thi thể, có bắt hủ bắt diệt, huyết nhục hoàn hảo, cũng có chỉ còn lại hài cốt.

Không hề nghi ngờ, đây đều là tộc nhân Vân Lan tộc.

Những cái kia bắt hủ bắt diệt kia, đều là Thần Vương cấp, mà còn lại hài cốt, hẳn là Hạ Vị Thần đến Thượng Vị Thần, về phần phía dưới Hạ Vị Thần, đoán chừng đã sớm biến mất không còn bóng dáng nữa.

Dưới năm thán dài đằng đẵng, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Những thứ này, theo Phong Vân quan sát, đoán chừng đều là chết ở dưới công kích linh hồn của Chúa Tể dị tộc kia.

Dị tộc Chúa Tể kia, có lẽ không phát hiện rakhông gian di tích này, nhưng không gian di tích này chỉ có thể ẩn nấp, lại không cách nào ngăn trở công kích linh hồn kia.

Cho nên, khi công kích linh hồn phủ xuống, bên trong không gian di tích này tất cả tộc nhân Vân Lan tộc đều trong nháy mắt chết đi.

Bất quá nhìn một chút, Phong Vân liền phát hiện dị thường.

"Chờ một chút, các người có phát hiện hay không, trên đường chúng ta đi bản thân nhìn thấy hết thảy thi thể, đều không có bất kì cái không gian giới chỉ, túi trữ vật, vũ khí trang bị nào cả?"

."

"Ha ha ha. . ."

Ngay lúc này, bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến tiếng cười to, "Vây dĩ nhiên là bởi vì, nơi này sớm đã bị chúng ta vơ vét qua !

Chương 588: Nhục thân so với Thú tộc còn kinh khủng hơn!

Chương 588: Nhục thân so với Thú tộc còn kinh khủng hơn!

Cái gì! ?

Huyền Trọng bọn họ nghe được thanh âm này, sắc mặt lập tức trở nên khó coi dị thường.

"Kim Bằng Vương!"

Là đối thủ cũ, bọn Huyền Trọng tự nhiên có thể nghe ra chủ nhân thanh âm này là của ai.

Xoát!

Xoát!

Xoát!

Một giây sau, trên trời truyền đến tiếng xé gió, sáu bóng người đột nhiên xuất hiện ở trên đỉnh đầu bọn Phong Vân, từng người ở trên cao nhìn xuống, cười lạnh liên tục.

Chính là sáu vị vô địch Thần Vương của liên minh Thú tộc.

Bọn Huyền Trọng thấy cảnh này, liền trong nháy mắt biết được nhóm người mình là bị hố.

Nơi này rõ ràng đã sớm bị bọn Kim Bằng Vương vợ vét qua, mà trước đó bọn Huyền Trọng Vương âm thầm đạt được tin tức di tích, đoán chừng cũng là bọn Kim Bằng Vương cố ý phóng xuất.

"Đáng chết, vậy mà sử dụng ra thủ đoạn hạ lưu bực này!"

Huyền Trọng Vương nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Là chính các ngươi xuân mà thôi, thật cho rằng Vân Lan di tích là bọn các ngươi có tư cách hưởng dụng sao?" Kim Bằng Vương trào phúng.

"Kim Bằng Vương, năm đó chúng ta bốn người đối đầu với sáu người các ngươi, tuy có thế yếu, nhưng bây giờ chúng ta nhiều hơn một vị "Đao Kiếm Thần Vương, thật muốn hợp lại, các ngươi không chết cũng rơi một lớp da!"

Dạ Thiên Vương lớn tiếng nói.

"Đúng vậy, chúng ta đã có can đảm thiết lập thế cục này, tự nhiên là có lòng tin ăn hết các ngươi."

Thú tộc liên minh Mộng Ma Vương lạnh lùng nói.

Lời này vừa ra, bọn người Huyền Trọng Vương trong lòng cảm giác nặng nề, bọn họ kỳ thật cũng ần ần suy đoán, Kim Bằng Vương ở dưới tình huống biết bọn họ có năm vị vô địch Thần Vương, mà còn dám thiết lập bố cục này, tất nhiên là có tự tin tuyệt đối.

"Chờ một lúc nữa nhìn ta thủ thế, chúng ta năm người phóng tới cùng một phương hướng, rời khỏi không gian di tích này hẳn nói, mặc kệ bọn hắn có thủ đoạn gì, đi ra bên ngoài tự nhiên không cần sợ hắn nữa!"

Lúc này, Huyền Trọng Vương truyền âm cho bọn Phong Vân.

"Tốt."

"Minh bạch."

"Tất cả mọi người đều là vô địch Thần Vương, muốn giữ lại chúng ta, hắc, không dễ dàng như vậy !"

Sí Thiên Vương, Dạ Thiên Vương cùng Chân Quang Vương đều đáp lời.

Về phần Phong Vân, hắn lúc này lại quét mắt một vòng bọn Kim Bằng Vương trên bầu trời, nhìn như quan sát, kỳ thật là hắn đang hình chiếu.

"Hương!"

Lúc này, Huyền Trọng Vương bỗng nhiên quát lớn một tiếng, một ngựa đi đầu xông ra.

"Xoát!"

Xoát!

Xoát!

Sí Thiên Vương, Dạ Thiên Vương cùng Chân Quang Vương theo sát phía sau.

Bốn người tốc độ kéo đến cực hạn, thần lực thiêu đốt, pháp tắc sôi trào không thôi, siêu việt cực hạn.

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên bầu trời một tiếng oanh minh.

Xoẹt!

Ở trong ánh mắt chấn kinh của bọn Huyền Trọng Vương, không gian đột nhiên hóa thành một bức tranh to lớn, trong đó có ức vạn sao trời lấp lóe, mỗi một ngôi sao đều hiển lộ tài năng.

Có chút chấn động, từng tầng từng tầng Liên Y từ đó tản ra, hình thành một loại trận vực đặc thù, trấn áp ở trên người bọn Huyền Trọng Vương.

Một giây sau, bọn người Huyền Trọng Vương chỉ cảm thấy trong cơ thể pháp tắc bỗng nhiên ngừng vận chuyển, giống như là gặp phải trấn áp vậy, mặc cho bọn họ thôi động như thế nào, đều thờ ơ, cùng bọn hấn cắt đi liên hệ.

"Cái này. . . Thú tộc liên minh chí bảo, Cung Thiên Tinh Thần Đồ! ?

Dạ Thiên Vương cả kinh kêu lên.

"Ha ha, các người mà cũng có tư cách nhìn thấy chân chính Cung Thiên Tinh Thần Đồ , đối phó với các người, một cái hàng nhái đã đầy đủ rồi."

Thanh âm Kim Bằng Vương truyền đến, tràn ngập đùa cợt.

"Đáng chết!"

Huyền Trọng Vương thần sắc vắn vẹo, cho dù chỉ là Cung Thiên Tinh Thần Đồ hàng nhái, cũng không phải là mấy người bọn hấn có thể chống lại.

Trong cơ thể pháp tắc bị trấn áp không nhúc nhích, một thân thực lực mất đi hơn phân nửa.

Căn bản của Thần Vương chính là pháp tắc, nếu như mất đi pháp tắc chi uy, bọn họ cũng như là Thượng Vị Thần bình thường mà thôi.

Đôi mặt Kim Bằng Vương cùng với sáu vị Thú tộc vô địch Thần Vương, không khác gì cừ non chờ đợi làm thịt.

"Giết!"

Kim Bằng Vương ra lệnh một tiếng.

Ngũ đại Thú tộc vô địch Thần Vương còn lại phóng tới bọn Huyền Trọng, uy áp Thần Vương kinh khủng trút xuống, thân thể chưa đến, đã để bọn Huyền Trọng Vương lung lay sắp đổ, bất lực chống lại.

"Chết!"

Thiên Vương là người thứ nhất xông lại, tay cầm chiến phủ Thần Vương cấp, cười gằn bỏ về phía phía Sí Thiên Vương.

Một cái chớp mắt này, phẳng phát như thiên địa bị một phân thành hai, uy lực đáng sợ làm không gian bốn phía hoàn toàn hóa thành khu vực không gian loạn lưu.

Một kích này, dù cho là Sí Thiên Vương thời kỳ toàn thịnh cũng phải ngưng thần mà chống đỡ, không nói đến là hiện tại, căn bản là bất lực chống lại, thậm chí ngay cả năng lực chạy trốn cũng không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem.

Nhưng, ngay lúc này.

Bỗng nhiên một bàn tay thon dài từ phía sau đưa tới, nhìn như chậm chạp, nhưng trong nháy mắt liền đi tới gần.

Không có động tác khác, chỉ là duỗi ra hai ngón tay, đôi lưỡi búa nhẹ nhàng bắn ra.

"Oanh!"

Nụ cười của Thiên Vương lập tức ngưng kết ở trên mặt, hắn chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng vô cùng kinh khủng từ gia tử bên trên truyền đến.

Một giây sau, hấn sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Mà ở giữa không trung, đã liên tục ho ra máu, quanh thân gân cốt nổ tung không biết bao nhiêu.

Cái gì!

Xảy ra một màn bất ngờ này, để chovô địch Thần Vương đôi bên đều giật mình.

Đừng nói Kim Bằng Thần Vương, ngay cảbạn Huyền Trọng Vương đều vô cùng chấn động.

Đợi thấy rõ chủ nhân bàn tay thon dài kia, bạn Huyền Trọng Vương mới khó có thể tin hoảng sợ nói: "Đao Kiếm Vương!"

Chuyện gì xảy ra vậy, Đao Kiếm Vương không phải am hiểu đao kiếm sao? Vì saolực lượng nhục thân lại biến thái như vậy!

Một quyền đánh bay Thiên Vương, đây không phải là nhục thân bình thường có thể làm được!

Phải biết, Thiên Vương chính là"Thực Linh Thú' trong Thần Thú nhất tộc, trời sinh thú thể cường đại, viễn siêu cùng giai.

Nhưng dù vậy, vẫn là bị vị "Đao Kiếm Thần Vương 'này một quyền đánh bay, đây là hình tượngkinh dịcỡ nào!

"Thiên Khuê Vương thú thể ởbên trong Thần Vương Thể cũng thuộc về người nổi bật, dạng này cũng đỡ không nổi một quyền của Đao Kiếm Thần

Vương kia, nhục thân của hấn. . ."

Kim Bằng Vương nghĩ tới đây, nheo mắt, hấn nghìn tính vạn tính, chính là không tính tới nhân loại này, vậy mà có được nhục thân biến thái như vậy.

Cái này khiến bọn họ vốn tiếng tăm là lấy thú thể cường đại làm sao sống?

"Công kích cự ly xa, không cần cùng hấn cận chiến!"

Kim Bằng Vương một bên cấp tốc lui lại, một bên quát to.

Mộng Ma Vương, Ma Vương, Bạo Viên Vương, Địa Năng Vương, cùng Thiên Khuê Vương tàn phé, lập tức kéo dài khoảng cách, không dám tới gần Phong Vân.

Đối mặt với nhục thân khủng bố như vậy, ngay cả Thú tộc cũng không dám cùng tranh phong!

"Toàn lực thôi động Cung Thiên Tinh Thần Đồ, phong cấm hấn lại cho ta!"

Cung Thiên Tinh Thần Đồ trừ phong ấn pháp tắc bên ngoài, còn có thể phong ấn sinh vật.

Chỉ là sẽ tiêu hao quá nhiều lực lượng, lấy cái hàng nhái này mà nói, đoán chừng chỉ có thể dùng một lần mà thôi.

Nhưng Kim Bằng Vương không có chút gì do dự, nhục thân kinh khủng của Phong Vân hấn cũng nhìn thấy, tuyệt đối không thể làm cho hấn tiếp cận, bằng không thì không một vị nào ở đây là đối thủ của hấn.

"Ông ——!"

Cung Thiên Tinh Thần Đồ to lớn che khuất bầu trời, giống như là hóa thành lồng giam thiên địa, hướng phía Phong Vân bao trùm xuống dưới, giống như là một mảnh bầu trời rơi xuống!

Thấy thế, Kim Bằng Vương thở ra một ngụm khí, nhưng mà, còn không đợi hắn trên mặt tươi cười.

Một giây sau, vô cùng vô tận quang huy từ Cung Thiên Tinh Thần Đồ xuất ra, quá mức hùng hực, cơ hồ trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ không gian di tích!

Chương 589: Chương 589: Thần thánh phương nào!

Chương 589: Thần thánh phương nào!

Vàng hào quang vô lượng ltrong nháy mắt tràn ngập mỗi một góc trong di tích.

Nhưng rất nhanh, mấy người Kim Bằng Vương liền phát hiện ra có gì đó không đúng lắm.

"Cái này, quang mang này là, thần lực ư! ?"

Sáu vị vô địch Thần Vương của Thú tộc liên minh đứng trên bầu trời, đưa mắt nhìn xuống liền phát hiện ra vàng hào quang tràn ngập toàn bộ di tích không phải là vật gì xa lạ, mà chính là thần lực mà bọn họ cực kì quen thuộc.

Nhưng quy mô này, lại làm bọn họ không thể tưởng tượng nổi, đã hoàn toàn vượt qua nhận thức của bọn họ!

Trong mắt các Thần Vương như Kim Bằng Vương, không gian bên trong di tích, biến thần lực vô tận đang cuộn trào mãnh liệt, thông khắp trời đất, ép không gian không ngừng sụp đổ.

Tình cảnh này, suýt nữa khiến đám người Kim Bằng Vương còn tưởng rằng chính mình vừa đi lạc vào biển thần lực vũ trụ!

"Rầm rầm. . . ."

Lúc này, tại khu vực trung tâm biển thần lực, một bóng người thon dài lướt sóng mà ra.

Thân ảnh này vừa mới hiện ra, thần lực trong không gian đều cùng nhau phát ra hào quang chói mắt, như thể đang nghênh đón chủ nhân của bọn chúng!

Một màn này khiến đám người Kim Bằng Vương nhìn thấy, sao còn không hiểu, những thần lực trước mắt họ này, đều tới từ bóng người thon dài kia.

"Không có khả năng! Không có khả năng! Cho dù là Hồng Hải tộc có danh xưng thần lực mạnh nhất cùng giai, ở Thần Vương cảnh cũng không có khả năng có được thần lực khổng lồ như vậy!"

Kim Bằng Vương nhìn chăm chú, trong lòng kinh hãi muốn chết.

Hồng Hải tộc, là một trong số những chủng tộc đặc thù của vũ trụ, toàn bộ các tộc nhân đều được sinh ra tại một nơi có tên là Hồng Hải.

Mà Hồng Hải kia chính là một nhánh của biển thần lực vũ trụ, cho nên những tộc nhân Hồng Hải tộc này mỗi người trời sinh đã có được thần lực hùng hậu, vượt xa cùng giai.

Nhưng bây giờ, một tên nhân loại, trên phương diện thần lực, lại đã đạt tới mức ngay cả Hồng Hải tộc đều theo không kịp!

Nhục thân biến thái, thần lực biến thái, cái này mẹ nó, đến tột cùng là quái vật gì!

Tên này, thật chỉ là một tên nhân loại sao!

Trên thực tế, đừng nói Kim Bằng Vương bọn họ, mà ngay cả mấy người Huyền Trọng phía dưới, lúc này cũng đều bày ra dáng vẻ kính hãi như gặp quý, ngậy người nhìn Phong Vân, như đang nhìn thấy Thần!

Mà Dạ Thiên Vương, lại càng thêm kính dị, bởi vì ở đây, chỉ có mình hắn biết thân phận của Phong Vân.

Chính là bởi vì biết được thân phận của Phong Vân, cho nên trong lòng hắn hiểu rõ, Phong Vân ở trước mắt hắn này, kỳ thật vẹn vẹn vẫn chỉ là một tên Thượng Vị Thần mà thôi!

Một Thượng Vị Thần, có được thân thể và thần lực cơ hồ có thể địch nổi Thần Chủ, chuyện này mà nói ra, người khác đều sẽ coi hắn là tên điên mất!

Dạ Thiên Vương cũng không tin, nhưng tình cảnh trước mắt đã chứng minh hết thảy. "Khó trách Hắc Ám Chúa Tể coi trọng hắn như thế. . ."

Dạ Thiên Vương vào thời khắc này đầy đủ cảm nhận được chênh lệch giữa hắn và Phong Vân, tuyệt thế yêu nghiệt thiên tài.

Trên biển thần lực, Phong Vân đưa ánh mắt đăm đăm mà nhìn Cung Thiên Tinh Thần Đồ từ trên không trung rơi xuống phía hắn, tâm niệm khẽ động.

Lập tức vô tận thần lực chảy ngược cứu thiên, như Thương Long ra biển, lại như sóng biển kích trời cao, vừa đối mặt, trực tiếp đã che phủ Cung Thiên Tinh Thần Đồ.

"Phụt!"

Đối diện, Kim Bằng Vương bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, sợ hãi nhìn Phong Vân. Ngay vừa rồi, hắn bỗng nhiên cảm giác mối liên hệ giữa mình cùng Cung Thiên Tinh Thần Đồ đã bị cắt đứt. Loại tình huống

này chỉ có một lời giải thích, đó chính là linh hồn lạc ấn mà hấn lưu lại phía trên đó đã bị cưỡng ép xóa đi!

Cái này sao có thể!

Kim Bằng Vương không dám tin, điều này nói rõ đối phương cũng có linh hồn lực cường đại đáng sợ!

"Cũng làm cho các người thử một chút uy lực của Cung Thiên Tinh Thần Đồ này đi."

Lúc này, Phong Vân bình tĩnh cất lời.

"Oanh!"

Trên đỉnh cửu thiên, Cung Thiên Tinh Thần Đồ to lớn lại xuất hiện lần nữa, chỉ có điều, một lần này đối tượng bị trấn áp đã thay đổi.

Sáu vị vô địch Thần Vương Kim Bằng Vương cơ hồ không kịp làm bất kỳ phản ứng gì, đã có cảm giác toàn thân chấn động, pháp tắc trong cơ thể bị mạnh mẽ áp chế, không cách nào vận dụng.

"Chạy! !"

Kim Bằng Vương gào lên, từng người hiện ra bản thể, cùng nhau xông ra ngoài.

Lúc này, bọn họ đã không có chút ý muốn chiến đấu nào, chỉ muốn chạy khỏi nơi này, thoát khỏi bàn tay của kẻ làm bọn hấn run rẩy kia.

Phong Vân lạnh lùng quét mắt nhìn bọn họ, không thấy có động tác gì, nhưng vô tận thần lực từ xung quanh đã dồn về, trực tiếp bao phủ Mộng Ma Vương, Thiên Khuê Vương, Bạo Viên Vương, Địa Năng Vương, Ma Huyền Vương lại, không để cho họ bất cứ cơ hội nào để chống cự.

Xoạt!

Một vệt kim quang xuyên phá thiên địa, nhanh đến cực hạn, vậy mà tránh thoát luồng thần lực kinh người kia, điên cuồng xông ra bên ngoài.

Đó là một con chim toàn thân màu hoàng kim, lông vũ mượt mà, thần tuấn như ngọc.

Chính là bản thể của Kim Bằng Vương. Hắn dùng tốc độ cực nhanh bay đi, giờ khắc này, càng xuất ra thủ đoạn liều mạng, điên cuồng thiêu đốt thần lực, chỉ vì đổi lấy tốc độ càng nhanh hơn.

"Ầm ầm!"

Nhưng, ngay giây tiếp theo.

Chỉ thấy trên bầu trời, vô tận thần lực ngưng tụ thành một bàn tay to lớn, giống như vắt ngang qua thời không, vượt qua thời gian cùng không gian.

Mặc cho Kim Bằng Vương cố gắng chạy trốn như thế nào, đều không trốn thoát khỏi bàn tay lớn kia.

"Không! !"

Kim Bằng Vương hét lên thảm thiết, nhưng không có một chút tác dụng nào, khi bàn tay lớn rơi xuống đã trực tiếp bắt hắn lại, giống như chỉ đang nắm lấy một con gà con.

Một giây sau, bàn tay lớn bắt chợt xiết chặt lại, tiếng kêu thảm thiết của Kim Bằng Vương cũng im bật.

Đã bị trực tiếp nghiền nát, cả thân thể và linh hồn!

Đến tận đây, lực đại vô địch Thần Vương của Thú tộc liên minh trong Vân Lan đại thế giới đều chết trong tay Phong Vân, hơn nữa gần như đều là giết trong chớp mắt, căn bản không phải ở cùng một đẳng cấp!

"Đây chính là thực lực bây giờ của ta ư, quét ngang vô địch Thần Vương, không biết có thể địch nổi Thần Chủ hay không. . ."

Phía trên thần hải, Phong Vân tự lẩm bẫm.

Hắn rất muốn quyết đấu với một vị Thần Chủ, nhìn xem ai mạnh ai yếu.

Lời này nếu để cho người khác nghe thấy, sợ là sẽ bị ép điên.

Lấy cảnh giới Thượng Vị Thần mưu toan khiêu chiến Thần Chủ, thực sự quá kinh dị!

Sau đó.

Phong Vân thu lại vô tận thần lực, toàn bộ không gian lập tức trở về dáng vẻ bình thường, giống như cái gì cũng chưa từng phát sinh.

Hắn khẽ ngoắc tay một cái, sáu cái nhẫn trữ vật lập tức bay đến trước mặt hắn.

Chính là sáu cái nhẫn trữ vật của nhóm Kim Băng Vương.

Hiện tại bọn hắn đã tan thành mây khói, chiếc nhẫn kia tự nhiên cũng là vật vô chủ.

Mà lúc này, Huyền Trọng bọn hắn cũng đã gần như tỉnh lại sau một hồi đờ đẫn, chỉ có điều khi nhìn về phía Phong Vân vẫn là mang theo vẻ kinh hãi khó nén.

Biểu hiện của Phong Vân hôm nay, đoán chừng sẽ vĩnh viễn lưu lại dấu ấn sâu trong linh hồn bọn họ, đời này đời kia khó mà quên!

"Đao, Đao Kiếm Vương, dám, xin hỏi, ngươi là thần thánh phương nào?"

Huyền Trọng miễn cưỡng đè xuống nỗi rung động, nhin không được dò hỏi.

Có được chiến lực như vậy, ở trong nhân loại tộc quần, tuyệt đối không phải là hạng người vô danh, rất có thể là hậu đại hoặc đệ tử của một đại nhân vật nào đó.

"Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết ta đến từ tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ."

Phong Vân nhìn Huyền Trọng Vương, lạnh nhạt nói.

Chương 590: Thú tộc liên minh chú ý!

Chương 590: Thú tộc liên minh chú ý!

Tổng bộ Võ Giả Công Hội vũ trụ?

Huyền Trọng bọn hắn toàn thân chấn động, đó là một trong tứ đại đỉnh phong thế lực của nhân loại tộc quần. Đao Kiếm Vương trước mắt bọn hắn này là người của nơi đó, cũng không làm cho bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn.

Chỉ có tổ chức quái vật khổng lồ như thế, mới đưa ra ngoài một tồn tại khủng bố đến thế này.

Dạ Thiên Vương ở bên cạnh thấy vậy, thâm nghĩ trong lòng: Nếu như các người biết được trước mắt vị này vẹn vẹn chỉ là một Thượng Vị Thần, sợ là muốn bị hù chết tại chỗ.

Nhưng hắn biết được cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Phong Vân chính mình không để lộ ra, tự nhiên không tới phiên hắn nói.

Bằng không để Hắc Âm Chúa Tể trách tội xuống, phân thưởng kia của hắn mất đi không nói, mà có thể ngay cả cái mạng nhỏ này cũng chẳng còn.

Không thể không nói, Dạ Thiên Vương năng lực khác không có chứ khả năng tự mình hiểu lấy vẫn còn ổn lắm.

Sau đó.

Phong Vân lấy ra đồ bên trong nhẫn không gian của lục đại vô địch Thần Vương Thú tộc, muốn chia với nhóm Huyền Trọng.

Nhưng bọn hắn đều cự tuyệt.

Dựa theo cách nói của bọn họ, tất cả bọn họ đều là do Phong Vân cứu, những nhẫn không gian này là chiến lợi phẩm của Phong Vân, bọn họ không nên lấy.

Bọn người Huyền Trọng Vương vô cùng kiên trì, Phong Vân chỉ có thể nghe bọn hắn.

"Chúng ta lại tiến vào trong xem đi, Kim Bằng Vương bọn họ vội vàng bỏ trận, khả năng còn chưa lục soát hết."

Lúc này, Huyền Trọng lại đề nghị.

"Tốt."

Mấy người Sí Thiên Vương đều nhất trí.

Phong Vân không có cự tuyệt, vừa rồi hắn thả thần lực trải rộng mỗi một góc di tích, xác thực phát giác được một vài nơi thần dị, quả thật cần nhìn kỹ một chút.

Vút!

Năm người lại lần nữa tiến lên, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó.

Cao tăng Thú tộc liên minh, biết được tin tức nhóm người Kim Bằng Vương chết đi đầu tiên.

Tin tức này không khỏi gây nên một cơn sóng bàn luận ầm ĩ.

Dù sao trước đó bọn họ đã từng tương trợ Kim Bằng Vương, đưa Cung Thiên Tinh Thần Đồ bản nhái cho hắn.

Mặc dù là hàng nhái, nhưng tuyệt đối cũng không phải thứ tầm thường, tài liệu luyện chế cũng là hiếm thấy.

Thế giới giả tưởng Thú tộc liên minh.

Một dãy núi mây mù lượn lờ.

Mỗi một ngọn núi đều vô cùng nguy nga, tựa như chân thực.

Giờ phút này, trên núi đều đứng từng bóng dánghoặc cao lớn, hoặc uy nghiêm, hoặc mơ hồ.

Mỗi một vị đều đứng thẳng trên núi cao sừng sững, khí tức thâm bất khả trắc.

"Kim Bằng Vương bọn họ xảy ra chuyện gì, đã có được Cung Thiên Tinh Thần Đồ, vì sao vẫn còn thất bại, không những không tiêu diệt Thần Vương của liên minh nhân loại trong Vân Lan đại thế giới, mà còn bị bọn hắn giết ngược lại."

Một trung niên cao lớn trên đầu mọc ra hai chiếc sừng nhọn lạnh lùng nói.

"Lấy bọn họ chiến lược, lại thêm Cung Thiên Tinh Thần Đồ, lẽ ra sẽ có thể quét ngang Vân Lan đại thế giới mới đúng, không đến nỗi như thế này chứ." Một Thú tộc cao tăng mọc ra sáu cánh tay nói.

"Không phải là liên minh loài người bên kia có Thần Chủ ra tay đây chứ?"

Đây là một tồn tại toàn thân bao phủ trong sương mù, chỉ lộ ra một đôi mắt màu xanh lục.

"Không có khả năng, khi Thần Chủ vận dụng tự thân lực lượng thế giới, tất sẽ bị chúng ta phát hiện."

"Các ngươi ai đó điều động hóa thân đi một chuyến, điều tra việc này cho rõ ràng."

"Tốt thôi, vậy để ta đi." Trung niên cao lớn trên đầu có hai chiếc sừng nhọn lúc trước nói.

Một giây sau, từ trong cơ thể hắn đi ra một bóng người có dáng vẻ giống hắn như đúc, chỉ là khí tức yếu hơn rất nhiều, đại khái chỉ ở mức vô địch Thần Vương, nhẹ nhàng lóe lên, phóng lên tận trời.

Vân Lan di tích.

Phong Vân cùng Huyền Trọng bọn hắn đi vào chỗ sâu nhất, chỉ thấy nơi này mây mù lượn lờ, mê huyền trùng điệp, khi thì hư ảo, khi thì chân thực, làm cho người ta nhìn không thấu.

"Đây là, huyền trận?"

Huyền Trọng Vương đứng bên cạnh vùng mây mù, kinh ngạc nói.

"Mà còn không phải huyền trận bình thường. Cho dù là chúng ta đi vào, cũng sẽ chìm trong đó, không cách nào tự kiểm chế."

Chân Quang Vương cảm thụ chốc lát nói.

"Xem ra bên trong này còn chưa bị Kim Bằng Vương bọn họ vỡ vét, với trình độ của bọn họ, muốn thông qua huyệt trận này, tuyệt không phải chuyện dễ dàng."

Sí Thiên Vương mở miệng nói.

"Nhưng, Kim Bằng Vương bọn họ vào không được, chúng ta cũng vào không được mà." Dạ Thiên Vương nhú lông mày.

Huyền Trọng bọn hắn cũng không thể tránh được, bọn họ mặc dù có được chí bảo phòng ngự linh hồn, nhưng nó chỉ bảo hộ linh hồn, huyệt trận phức tạp nhiều biến đổi, cũng không phải dựa vào một kiện bảo vật là có thể bình yên vượt qua.

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy Phong Vân đứng ở nơi đó bỗng nhiên hít sâu một hơi sau đó thổi khí về phía trước.

Lập tức gió nổi mây phun, sương mù bị thổi tan, lộ ra một khoảng đất trời tươi sáng.

"Như vậy là an toàn rồi, đi thôi."

Phong Vân một mình dẫn đầu, đi lên đường hướng vào bên trong.

Huyền Trọng Vương bọn họ ngây ngốc kinh ngạc nhìn một màn này, suýt nữa cho là mình xuất hiện ảo giác.

Đây chính là mê vụ huyệt trận, cực kì quỷ thần khó lường, lại bị Phong Vân thổi một ngụm khí cho tan đi?

Giả đây à!

Kỳ thật, bọn họ nhìn có vẻ đơn giản, nhưng kỳ thật chuyện này một chút cũng không đơn giản.

Hết thấy đều là bởi vì Phong Vân có được Huyền Đạo thiên phú Thần Vương cấp, hấn thối ra ngoài, tự nhiên cũng không phải không khí bình thường, mà là lực lượng gây ảo ảnh, cưỡng ép đánh tan mê vụ huyền trận trước mắt.

Hiểu tự nhiên hiểu, không hiểu, tự nhiên chỉ có thể là người ngoài nghề chống nạnh nói xuông.

Nhưng bất kể nói thế nào, huyền trận này cũng đã bị phá vỡ.

Huyền Trọng bộn hấn đề xuống nghi hoặc trong lòng, lập tức theo sau.

Không bao lâu, xuất hiện trước mặt bộn hấn là một chiếc phi thuyền đã bị tàn phá, thân tàu có một lỗ thủng khổng lồ.

Xuyên qua lỗ thủng, có thể rõ ràng nhìn thấy hình ảnh bên trong khoang.

Chỉ thấy trong khoang trưng bày một đài cao to lớn màu đen, trước đó có đứng một nữ tử mỹ lệ vô cùng, rất có cảm giác phong hoa tuyết đại, mi tâm có mây văn rực rỡ.

Đáng tiếc đã chết rồi.

"Khí tức này, là Thần Chủ cấp!"

Huyền Trọng Vương nhìn một chút, liền cảm nhận được một cỗ uy áp to lớn đập vào mặt, suýt nữa khiến hấn ngạt thở.

Các Thần Vương khác cũng thế.

Cái này khiến bộn họ cảm thán, chết đi nhiều năm như vậy, còn có được uy áp đáng sợ như thế, không hổ là Thần Chủ.

"Cũng là chết bởi công kích linh hồn."

Phong Vân nhìn một chút, mở miệng nói.

Vị nữ Thần Chủ này của Vân Lan tộc, chắc hẳn cũng là chết bởi công kích linh hồn của dị tộc Chúa Tể kia.

Sau đó.

Đám người bọn họ tiến vào trong phi thuyền.

Liếc mắt liền thấy trên đài cao phía sau thi thể nữ Thần Chủ để sẵn năm cái cái rương khá lớn màu xám, cái này khiến bọn họ sáng mắt lên!

Sí Thiên Vương thân thể lóe lên, nhanh chóng đi tới bên cạnh đài cao kia, cầm lấy năm cái rương, sau đó nhẹ nhàng phóng tới trước mặt Phong Vân.

"Ăn công tới lựa chọn trước đi."

Việc này cũng không làm mấy người Huyền Trọng Vương ngoài ý muốn, nếu như là bọn họ, cũng sẽ lựa chọn làm như vậy.

Phong Vân cúi đầu nhìn về phía năm cái rương trước mắt, ngay khi hắn muốn lựa chọn.

Lại phát hiện tám gương sâu trong trí óc mình bỗng nhiên chấn động.

Loại cảm giác khát vọng đã lâu kia lại lần nữa truyền ra.

Phong Vân đầu tiên chỉ thấy giật mình, sau đó liền lộ ra vẻ cực kì vui mừng, điều này có ý nghĩa gì hắn đương nhiên biết rõ.

Tám gương của mình, lại nghênh đón một lần tiến hóa mới!

Chương 591: Thần Chủ cũng phải cúi đầu!

Chương 591: Thần Chủ cũng phải cúi đầu!

Năm chiếc rương màu xám đặt ở trước mặt, Phong Vân liếc mắt nhìn chiếc ngoài cùng bên trái.

Không khác, bởi vì đây là sự lựa chọn của tấm gương trong đầu hắn.

Hiển nhiên, vật trong chiếc rương này, có thể khiến tấm gương tiến hóa.

“Bao nhiêu năm, cuối cùng cũng lần nữa gặp được vật để gia hỏa này tiến hóa.”

Phong Vân rất kinh hỉ, đồng thời cũng cảm thán một tiếng, vật phẩm tấm gương thôn phệ không có quy luật nào, hoặc nói là, cho dù có quy luật cũng vượt ngoài hiểu biết của hắn

Hắn lại không thể nói chuyện này cho người khác biết, chỉ có thể tự mình suy nghĩ.

Bây giờ đã gặp được vật phẩm có thể khiến tấm gương tiến hóa rồi. Phong Vân không hề do dự, tiến lên mở chiếc rương màu xám này ra.

Đây không phải là chiếc rương bình thường, mà được dùng kim loại cấp S đúc thành, Thần Vương bình thường không thể rung chuyển nó được.

Nhưng trước mặt Phong Vân, lại không đáng nhắc đến.

Hắn nhẹ nhàng ấn một cái, ‘Cạch’ một tiếng, chiếc rương màu xám bị cưỡng ép mở ra.

Phong Vân ngưng mắt nhìn, thấy trong rương là một viên đá quý màu bạc, bên ngoài có hoa văn, nhưng hoa văn cũng cực kỳ bình thường.

Chính xác là, không chỉ hoa văn, đến viên bảo thạch kia thoạt nhìn cũng vô cùng bình thường, không khác với bảo thạch thường thấy.

Đám người Huyền Trọng Vương cũng đi lên xem, sắc mặt nghi hoặc: “Thứ này xem ra rất bình thường, không có gì đặc biệt.”

“Không nhìn ra, là bảo thạch rất bình thường, cảm giác còn không bằng cái này trên người ta.” Sí Thiên Vương chỉ bảo thạch màu đỏ khảm trên chiến giáp của mình.

So sánh hai cái, rõ ràng bảo thạch màu đỏ tinh mỹ và huyền diệu hơn.

Còn viên đá quý màu bạc này, thật sự rất giản dị tự nhiên, bình thường không có gì lạ.

“Ân công, ngươi có nhìn ra cái gì khác biệt không?” Sí Thiên Vương dò hỏi.

“Không nhìn ra.”

Phong Vân lắc đầu, hẳn thật sự không nhìn ra, viên đá quý này giống như đúc bảo thạch thượng phẩm trên địa cầu.

“Nhưng ta nghĩ, Vân Lan tộc để nó ở đây, nhất định là có lý do.”

“Quyết định như vậy đi, ta muốn viên bảo thạch này.”

Phong Vân lấy viên bảo thạch này ra, sau đó nói với đám người Huyền Trọng Vương: “Các rương còn lại, các ngươi tự chọn đi.”

“Cái này, ân công có muốn chọn lại không?”

Đám người Huyền Trọng Vương đề nghị: “Ngươi còn chưa xem bốn cái rương khác đâu.”

“Không cần, bây giờ ta cũng không thiếu thứ gì, viên bảo thạch này được rồi, ta cảm thấy rất hứng thú với những vật nhỏ thần bí.” Phong Vân lắc đầu, tùy tiện nói ra một lý do.

Đám người Huyền Trọng Vương nghe vậy, trong lòng không khỏi tắc lưỡi, quả nhiên là người của thế lực đỉnh phong, tài đại khí thô.

Dạ Thiên Vương nhìn vẻ mặt của đám Huyền Trọng Vương, trong lòng thầm nghĩ: Vị này chính là ‘Hong nhân’ mà Hắc Ám Chúa Tể coi trọng, nhà người ta các ngươi làm sao có thể tương tượng được.

Điểm này Dạ Thiên Vương đã nghĩ sai rồi, mặc dù Hắc Ám Chúa Tể và Lôì Đình Chúa Tể chú ý Phong Vân, nhưng sẽ không trực tiếp tặng bảo vật cho hắn, chỉ để hắn lịch luyện và ma luyện, những thứ kia là Phong Vân tự mình đi tranh.

Sau đó, bốn người Huyền Trọng Vương lần lượt chọn một chiếc rương màu xám.

“Nên rời đi thôi.”

Di tích Vân Lan lần này đã bị vơ vét sạch sẽ, ở lại cũng không có ý nghĩa nữa.

Đám người Phong Vân lập tức lên phi thuyền, dọc theo đường lớn ra ngoài, rất nhanh đã rời di tích Vân Lan.

“Đi ra rồi.”

Đám người Huyền Trọng Vương nhìn bùn đất nham thạch bốn phía, trên mặt nở nụ cười.

Lần này thật đúng là cứu tử nhất sinh, nếu không có Phong Vân, e rằng bây giờ bọn họ đã trở thành bốn cỗ thi thể rồi.

Nghĩ đến đây, đám người Huyền Trọng Vương lại lần nữa hành lễ, cảm ơn ân cứu mạng của Phong Vân, cũng biểu thị, tương lai hẳn cần hỗ trợ, nhất định sẽ theo gọi mà đến.

Mặc dù Phong Vân không để ý lắm, nhưng cũng không từ chối phần thật tình của bọn họ, nhận lời gặt đầu.

Sau đó, bọn họ tách ra, mỗi người đi một nơi.

Trong lòng đám người Huyền Trọng Vương rất hưng phấn, không kịp chờ đợi muốn trở lại cứ điểm, nhìn xem đồ vật trong chiếc rương xám.

Còn Phong Vân cũng rất chờ mong sự tiến hóa của tấm gương sau khi thôn phệ viên bảo thạch này.

Cứ điểm thứ năm, trong một gian phòng xa hoa.

Phong Vân ngồi khoanh chân ở đây, tâm thần tập trung, biểu cảm chuyên chú.

“Bắt đầu đi.”

Sau khi đã điều chỉnh xong tất cả, Phong Vân lấy viên đá quý màu bạc ra.

Không cần suy nghĩ làm sao thôn phệ nó, lúc hấn đưa gần đến mi tâm, viên bảo thạch trực tiếp hóa thành một sợi ánh sáng, xông thẳng vào mi tâm hấn, sau đó vào không gian tấm gương.

Ong!

Quang mang đại thịnh, một vòng tròn như mặt trời xuất hiện, giống như càn khôn định trụ vạn cổ, rủ xuống trăm triệu dặm thái hà.

Dị tượng vừa phóng đã thu.

Sau một khắc, tất cả khôi phục như ban đầu.

Lúc này, trong đầu Phong Vân xuất hiện tin tức tấm gương truyền đến.

“Cần ba tháng.”

Hấn lập tức nhắm mắt, bắt đầu lĩnh hội bản nguyên.

Có thiên phú thuộc tính cấp Thần Chủ, tốc độ Phong Vân lĩnh hội bản nguyên rất nhanh.

Bản nguyên hệ kim, bản nguyên hệ phong, bản nguyên hệ hỏa, bản nguyên hệ băng, bản nguyên hệ lôi...

Mười loại bản nguyên của mười thuộc tính hạ bút thành văn, hoàn toàn không có gông cùm xiềng xích, mỗi một loại đều rất nhanh chóng mà tăng trưởng ổn định.

Rất nhanh, bản nguyên hệ kim của Phong Vân đã lĩnh hội đến cấp đại thành, mang ý nghĩa hệ kim thượng vị Thần của hấn đã đạt đến hậu kỳ.

Sau đó là hệ phong, hệ hỏa, hệ thổ, hệ thủy...

Không bao lâu sau, mười loại thuộc tính trong cơ thể hắn đều tấn thăng đến thượng vị Thần hậu kỳ,

Tốc độ này khiến người ta phải ghen hòng trần trời.

Mà lý do đạt đến hiệu quả này, là do tư chất thuộc tính của Phong Vân đạt đến cấp độ Thần Chủ, lý do khác, là vì lực linh hồn của hắn mạnh, cho nên ngộ tính càng cao.

Hai bên kết hợp, mới tạo ra tốc độ tu hành khủng bố như vậy.

“Tiếp tục hướng đến cấp độ thượng vị Thần đại viên mãn.”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, hắn muốn trong vòng ba tháng, có thể tăng mười thuộc tính bản nguyên đến tầng thứ mười.

Đến lúc đó, hắn chỉ cần dung hợp võ kỹ cấp Thần nhiều hơn, gia tăng tích lũy của bản thân, sau đó có thể cân nhắc đến việc dung hợp mười thuộc tính!

“Không biết sau khi mình dung hợp hoàn thành, chiến lực sẽ đạt đến cấp độ gì.”

Phong Vân rất chờ mong, có lẽ đến lúc đó, đối mặt với hắn, Thần Chủ cũng phải cúi đầu.

...

Cùng lúc đó, ở cứ điểm thứ nhất.

Huyền Trọng Vương đang ở trong đại điện, nghĩ biện pháp phá vỡ chiếc rương màu bạc trước mặt.

Ông ta đã dùng tất cả các biện pháp nghĩ ra, mà không có chút tiến triển nào.

“Vẫn là đi tìm ân công, bảo hấn giúp mình mở ra.” Huyền Trọng Vương lẩm bẩm.

Lúc ông ta đứng dậy chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên có một giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai ông ta.

“Ân công mà ngươi nói, có phải là người giết chết Kim Bằng Thần Vương của Thú tộc ta không?”

Chương 592: Chương 592: Tên ta, Vẫn Diệt!

Chương 592: Tên ta, Vẫn Diệt!

Cái gì?

Đột nhiên nghe thấy giọng nói này, con người của Huyền Trọng Vương co chặt lại.

Ông ta cảm nhận được một cỗ lực lượng dao động đáng sợ, bỗng nhiên quay đầu lại, chẳng biết trong đại điện đã xuất hiện hiện một thân ảnh cao lớn từ lúc nào, uy áp nhàn nhạt khiến Huyền Trọng Vương phát run.

Mặc dù đối phương chỉ phóng thích khí tức là Thần Vương đại viên mãn như ông ta, nhưng uy thế bên trong thì không phải một Thần Vương có thể có được.

Hiển nhiên, người trước mắt này, chính là hóa thân của một nhân vật lớn nào đó.

Nghĩ đến đây, Huyền Trọng Vương khàn giọng nói: “Không biết các hạ là vị nào trong liên minh Thú tộc?”

“Tên ta, Vẫn Diệt.” Một giọng nói nhàn nhạt truyền đến.

Vẫn Diệt, Vẫn Diệt Thần Chủ!

Huyền Trọng Vương nghe thấy hai chữ này, sắc mặt đại biến, quả nhiên ông ta không đoán sai, vị trước mắt này chính là hóa thân của một nhân vật lớn trong Thú tộc.

Vấn Diệt Thần Chủ, một trong đám cao tăng của liên minh Thú tộc, cũng từng là thiên tài siêu cấp, tài năng kinh diễm một thời trong liên minh Thú tộc.

Nghe nói bản thể của hắn ta là Thần Thú biến dị cứu cực Huyết Thương Ma Long, tức là biến dị hỗn huyết của hai Thần Thú Thương Long và Huyết Long, bởi vậy hắn ta có thiên phú thần thông của tộc Thương Long và Huyết Long.

Loại huyết mạch biến dị này, hoặc là mạnh đến đáng sợ, hoặc là vô cùng yếu ớt.

Hiển nhiên, Vấn Diệt Thần Chủ là loại trước, cho dù là tư chất hay huyết mạch, đều vượt xa Thần Thú bình thường.

Hắn ta cũng là một trong số đông đảo Thần Chủ của liên minh Thú tộc, có hi vọng nhất bước vào cấp Chúa Tể trong một vạn kỷ.

Đừng nghĩ một vạn kỷ rất dài, đối với những người như vậy, chỉ tương đương với mười mấy năm của sinh mệnh bình thường mà thôi.

Mười mấy năm tấn thăng Chúa Tể, quả thật vô cùng yêu nghiệt.

Đương nhiên, cũng phải xem là so với ai, so với những thiên tài khác, Vấn Diệt Thần Chủ đúng là vô cùng xuất sắc, nhưng so với Phong Vân, thì đành phải an ủi hắn ta rồi.

“Vấn Diệt Thần Chủ giáng lâm ở đây, không sợ vi phạm quy củ mà hai tộc liên minh đã định ra lúc trước sao?” Huyền Trọng Vương trầm giọng

nói.

“Chỉ là hóa thân của ta đến đây, hơn nữa, hóa thân của ta chỉ có cấp độ Thần Vương, có gì vi phạm sao?” Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ nhẹ nhàng cười nói.

Huyền Trọng Vương nghe vậy, không cách nào phản bác được, đối phương phái một hóa thân cấp Thần Vương đến, quả thật không vi phạm hiệp nghị.

Nhưng vấn đề là, cho dù là hóa thân cấp Thần Vương, nhưng bản thể của nó vẫn là Thần Chủ, hóa thân có thể vận dụng một bộ phận của lực lượng thế giới, thực lực đã vượt xa đồng đẳng Thần Vương rồi.

Dù sao cũng kém một cấp độ lực lượng, sao có thể chống lại được?

“Được rồi, tiêu gia hỏa, đừng làm ta mất kiên nhẫn, nói cho ta biết, ân công của ngươi là ai?”

Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ vô tình đảo mắt qua Huyền Trọng Vương, khiến linh hồn ông ta như muốn nứt ra.

“Dị tộc, mơ tưởng!” Đương nhiên Huyền Trọng Vương không thể phản bội Nhân tộc, phản bội Phong Vân được, ông ta đã chuẩn bị chết.

“Ha ha, ngươi cho rằng tính tình ngươi cương liệt là được sao?”

Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ cười lạnh, huyết quang trong mắt đại thịnh, lúc Huyền Trọng Vương còn chưa kịp phản ứng, huyết quang đã bao phủ ông ta.

Đại não ông ta trở nên mơ hồ, không biết gì cả.

“Nói cho ta biết, có phải các người ra tay giết chết đám Kim Bằng Thần Vương không?” Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ dò hỏi.

Huyền Trọng Vương như bị trúng tà, cứng ngắt đáp: “Không phải, là Đao Kiếm Vương ra tay, lúc đó đám người Kim Bằng Thần Vương lừa chúng ta đến di tích Vân Lan, dùng Không Thiên Tinh Thần Đồ đối phó chúng ta, sau đó Đao Kiếm Vương đứng ra, tiêu diệt bọn họ...”

“Đao Kiếm Vương!”

Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ nghe xong, ghi nhớ thật kỹ cái tên này.

Có thể giết Kim Bằng Thần Vương trong tay còn có Không Thiên Tinh Thần Đồ, chiến lực bực này, khiến hấn ta phải ghé mắt.

Sau đó hấn ta lại dò hỏi Huyền Trọng Vương những tin tức liên quan đến ‘Đao Kiếm Vương’, Huyền Trọng Vương một năm một mười nói rõ, không giữ lại chút nào.

Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ vung tay lên, thân thể Huyền Trọng Vương run rẩy, lập tức khôi phục bình thường.

Sau khi ý thức của ông ta trở lại, lập tức hiểu chuyện đã xảy ra, sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Đối phó với một Thần Vương nho nhỏ như ta, vậy mà Vãn Diệt Thần Chủ lại sử dụng thiên phú thần thông, không cảm thấy lầy lớn hiếp nhỏ sao?” Sắc mặt Huyền Trọng Vương rất khó coi.

“Chỉ là một phần của thiên phú thần thông mà thôi, nếu không, người cho rằng một Thần Vương nho nhỏ như người có tư cách tiếp nhận sao?”

Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ lạnh lùng nói.

Hắn ta lập tức vươn tay ra, thu lại lực lượng của Huyền Trọng Vương, rồi ném ông ta vào thế giới giới chỉ.

“Tu chất của tên Huyền Trọng Vương này cũng không tệ, có thể mang về tộc luyện chế thành nhân tượng.” Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ thầm nghĩ.

Nhân tượng tức là con rối mà nhân loại gọi, liên minh Thú tộc bắt cường giả nhân tộc về luyện chế, có thể nói là vô cùng tàn nhẫn.

Không thể nghi ngờ, bây giờ, ‘Đao Kiếm Vương’ chính là mục tiêu đứng đầu của hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ.

“Đao Kiếm Vương, hi vọng ngươi có thể cho ta kinh hỉ, nếu không, hóa thân của ta đến chuyện này, cũng không có chút thú vị nào...”

Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ nhìn đại diện trống trải, lâm bẫm nói.

Một giây sau, hắn ta đã biến mất, không thấy tăm hơi.

Mà đám Thần Vương nhân loại ở cứ điểm thứ nhất không hề biết, thủ lĩnh của bọn họ đã bị bắt đi.

...

Cứ điểm thứ năm.

Phong Vân đang lĩnh hội mười loại lực lượng thuộc tính, hấp thu huyền bí vô tận trong đó, hóa thành lực lượng nguyên bản của mình.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, giống như trở về trong bụng mẹ, cũng giống như dung hợp với vũ trụ, bút mực khó mà nói hết, thần bí mà tốt đẹp.

Hả?

Ngay lúc này, bỗng nhiên Phong Vân nhíu mày lại, không nhìn được mở hai mắt ra, lực linh hồn gia trì đôi mắt, nhìn xuyên qua núi sông.

Trong nháy mắt, hắn nhìn thấy bên ngoài trăm triệu dặm, có một thân ảnh tỏa ra khí cơ kinh khủng hơn cả Kim Bằng Thần Vương của liên minh Thú tộc đang tiến về phía này.

“Cũng là liên minh Thú tộc sao?”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, vươn người đứng dậy, nhẹ nhàng cất bước, thời gian và không gian cùng động, nháy mắt đã biến mất tại chỗ.

Trên bầu trời, hóa thân Văn Diệt Thần Chủ đang suy nghĩ, sau khi mình bắt Dao Kiếm Vương đi, có nên bắt các vô địch Thần Vương ở những cứ điểm khác đi, luyện chế thành nhân tượng, trở thành một tiểu đội nô bộc của hắn ta không.

Bỗng nhiên, một giọng nói bình thản cứ như vậy vang lên.

“Đại thế giới Văn Lan sao lại có cường giả Thú tộc bực này sao, sợ rằng người từ bên ngoài đến.”

“Hả?”

Hóa thân của Văn Diệt Thần Chủ nhíu mày, nhìn về hư không phía xa, một thân ảnh thon dài đang đứng đó, người mặc áo giáp đen, khí tức gần như không có.

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy, hắn ta căn bản không biết ở đó có một người.

“Công pháp liễm tức thật cao minh, hoặc là có chí bảo che đậy khí tức.”

Hóa thân của Văn Diệt Thần Chủ đoán như vậy,

Hắn ta nhẹ nhàng cười, nhìn Phong Vân nói: “Chắc hẳn ngươi chính là Đao Kiếm Vương, tên ta là, Vãn Diệt.”

“Chuyên tới để... Trấn áp ngươi!”

Chương 593: Lực lượng thế giới? Nghiền nát!

Chương 593: Lực lượng thế giới? Nghiền nát!

Phù phù!

Sau khi Văn Diệt Thần Chủ nói ra câu này, thiên địa đều yên tĩnh, trừ tiếng gió rít gào, không còn bất kỳ thanh âm nào khác.

“Văn Diệt? Văn Diệt Thần Chủ?”

Phong Vân chưa từng để ý đến xung quanh, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như cũ, nhìn thân ảnh cao lớn trước mặt, sắc mặt hiểu ra.

“Thì ra là thế, khó trách cảnh giới là Thần Vương đại viên mãn, nhưng khí cơ lộ ra lại cường đại như vậy, thì ra là hóa thân.”

Đương nhiên Phong Vân cũng biết đến đám Thần Chủ của liên minh Thú tộc.

Nhất là vị Văn Diệt Thần Chủ này, được xưng là người tiếp cận gần nhất với Chúa Tể, năm đó tại chiến trận cương ngoại, thanh danh rất hiển hách.

Mà quan trọng nhất là, người này đã giết không ít nhưng thiên tài của liên minh nhân loại.

“Muốn trấn áp ta, trừ khi là chân thân của người đích thân đến, nếu không, cỗ hóa thân này, không đủ.” Phong Vân thản nhiên nói.

Sau đó, quanh người hắn đột nhiên xuất hiện vô tận quang huy.

Âm thanh vang lên rầm rầm như sóng biển cuộn trào, lấy hắn làm trung tâm, thần lực như hải dương tràn ra ngoài, bao phủ hơn phân nửa Thiên Cung, uy áp như ngục, khí thế lạnh lạnh.

Hóa thân Vãn Diệt Thần Chủ nhìn thấy cảnh này, đôi mắt nhấc lên gọn sóng.

Nhẹ nhàng cảm thán một tiếng: “Khó trách Kim Bằng Thần Vương có Không Thiên Tinh Thần Đồ trong tay mà còn bị ngươi giết, có phần thần lực này, Thần Chủ bình thường đều không bằng ngươi.”

“Nhưng đáng tiếc, lực lượng chân chính của Thần Chủ, ngươi còn xa mới bằng.”

Nói xong, hắn ta vươn ngón tay ra, nhẹ nhàng điểm một cái về phía Phong Vân.

“Lực lượng thế giới, trấn áp!”

Ong!

Một cỗ dao động kỳ dị từ đầu ngón tay Vãn Diệt Thần Chủ dập dờn xuất hiện, trong tích tắc, giống như không gian xung quanh đều trở thành thế giới của hắn ta, trong lòng khe động, đã có thể điều động lực lượng thế giới.

Đây cũng là lực lượng mà cấp Thần Chủ nắm giữ, lực lượng thế giới.

Cái gọi là Thần Chủ, chính là lợi dụng pháp tắc để mở ra một thế giới riêng, thế giới bên trong liên hệ với thế giới bên ngoài, nơi lập ra, chính là thế giới của riêng hắn ta!

Nhờ vào đó, Thần Chủ có thể điều động lực lượng thế giới, cho dù là pháp tắc cũng có thể trấn áp.

Loại lực lượng này là cấp độ cao, rõ ràng Thần Vương không thể chống lại được!

Lực lượng thế giới vừa ra, thần lực đầy trời đã bị trấn áp, không thể động đậy, những thứ liên quan đến Phong Vân đều bị giam cầm ở đó, không thể nhúc nhích.

“Cho ngươi thêm một trăm kỷ nữa, e rằng cỗ hóa thân này của ta cũng không phải đối thủ của ngươi.”

Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ đạm mạc nói.

“Đúng, một trăm kỷ nữa quá lâu, thật ra chỉ cần vài giây là đủ.”

Lúc này, Phong vân vốn bị giam cầm bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhếch miệng cười một tiếng.

“Ngươi....” Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ vừa muốn nói gì đó, đột nhiên, hắn ta cảm thấy trên đỉnh đầu truyền đến một cỗ uy áp mệnh môn bàng bạc, không nhìn được ngẩng đầu nhìn lên.

Sau khi nhìn thấy, cho dù hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ lạnh nhạt như vậy, cũng không nhìn được bật ra một câu chửi bậy: “Mẹ nó!”

Trên không trung, một mảng thần lực rộng lớn đến không thể tưởng tượng được rơi xuống, vô biên vô bờ, dường như đã bao trùm hơn nửa đại thế giới Vân Lan, sáng đến chói mắt.

Giờ khắc này, tất cả các cường giả, các Thần Vương trong đại thế giới Vân Lan, cho dù là Nhân tộc hay dị tộc đều nhìn thấy một màn hùng vĩ này,

không khỏi kinh ngạc.

“Đây, đây là cái gì? Thần lực hải?”

“Làm sao có thể, làm sao thần lực hải có thể hiển hóa ở đây?”

“Uy áp thật đáng sợ, ta, ta không chịu được!”

“ ... ”

Đám Thần Vương đến gần đều cảm nhận được thân thể và linh hồn của mình run rẩy, căn bản không dám ở đây lâu, chạy được bao xa thì chạy.

Sí Thiên Vương, Dạ Thiên Vương và Chân Quang Vương bị kinh động đầu tiên, không nhìn được ngẩng đầu nhìn lại.

“Đây, thần lực này, là ân công?”

Sí Thiên Vương kinh ngạc nói: “Làm sao lại lớn như vậy? So với lúc trước ở trong di tích Vân Lan còn lớn gấp nhiều lần !”

“Đây mới là thực lực chân chính của ân công sao?”

Chân Quang Vương và Dạ Thiên Vương đều há to miệng, đủ để nhét một quả bóng đá.

Trong đó, kinh hãi nhất là Dạ Thiên Vương, trong lòng ông ta gầm thét: Mẹ nó, hần mới là thượng vị Thần mà thôi, quá mẹ nó dọa người! Còn muốn người ta sống nữa không?

“Ân công đang chiến đấu với ai vậy? Thế mà lại sử dụng lực lượng bực này!”

“Không rõ lắm, chúng ta căn bản không nhìn rõ, cũng không đến gần được.”

Ba vị vô địch Thần Vương đều cảm nhận thất bại thật sâu, thực lực của bọn họ so với Phong Vân, quả thật là một trời một vực, chỉ cần Phong Vân muốn, e rằng có thể dễ dàng diệt bọn họ!

Trên bầu trời, Phong Vân nhìn sắc mặt kinh biến của hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ, bình thản nói: “Lúc trước đối phó với Kim Bằng Thần Vương, ta chỉ dùng ba thành thần lực, bây giờ đối phó với ngươi, đã tăng đến bảy thành rồi.”

Cái gì?

Lời này vừa ra, sắc mặt hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ đã thay đổi, càng thay đổi hơn.

Hắn ta nghi ngờ lỗ tai mình có vấn đề, thần lực mênh mông bực này, mà chỉ là bảy thành thần lực của người thanh niên đối diện thôi? Vậy mười thành, chẳng phải sẽ bao phủ toàn bộ đại thế giới Vân Lan sao?

Mẹ nó, lừa gạt à?

Nhưng nhìn vẻ mặt không gợn sóng của Phong Vân, trực giác nói cho hắn ta biết, đây chỉ sợ là sự thật!

Nghĩ đến đây, hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ liền sinh ra cảm giác bị uy hiếp, trong tộc quần nhân loại xuất hiện một vị Thần Vương như vậy, là tín hiệu vô cùng bất lợi!

“Lực lượng thế giới, trấn áp!”

Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ không chút do dự thiên đót tất cả lực lượng thế giới trong cơ thể mình, lập tức, một thế giới hình chiếu hư ảo xuất hiện, trấn áp về phía Phong Vân!

“Thế giới hình chiếu sao? Đáng tiếc, còn chưa đủ.”

Phong Vân không có bất cứ động tác gì, thần lực xung quanh hắn như biển rít gào, vừa đối mặt, thế giới hình chiếu của hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ đã bị đánh vỡ!

“Thần lực nhiều đến mức thế giới hình chiếu cũng không đủ sức chống lại, tình cảnh hoang đường này...”

Hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ cảm thấy nhận biết của bản thân đã bị đánh vỡ, thần lực chỉ là một loại năng lượng mà thôi, sao có thể so sánh với lực lượng thế giới chí cao vô thượng được.

Nhưng tình cảnh trước mắt lại nói cho hắn ta biết, khi thần lực nhiều đến mức không thể tưởng tượng được, cho dù là lực lượng thế giới, cũng chỉ như một viên đá nhỏ đứng trước sóng lớn cuộn cuộn mà thôi.

Ầm ầm!

Một giây sau, hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ bị thần lực vô tận bao phủ, giờ khắc này, lực lượng thế giới mà hắn ta vẫn kiêu ngạo lại không thể bảo vệ hắn ta một chút nào.

“Đao Kiếm Vương, Vẫn Diệt Thần Chủ ta nhớ kỹ ngươi.”

Trước thời khắc bị chôn vùi, hóa thân Vẫn Diệt Thần Chủ chăm chú nhìn Phong vân, rồi phun ra câu này.

Được một vị Thần Chủ nhớ thương, còn là Thần Chủ tiếp cận gần Chúa Tể nhất, đôi lại là ai cũng sẽ khâm trọng, nhưng Phong Vân lại không hề thay đổi, ánh mắt lạnh nhạt như nhìn một người qua đường.

Chương 594: Tám gương hình chiếu tiến hóa hoàn tất!

Chương 594: Tám gương hình chiếu tiến hóa hoàn tất!

"Ầm ầm ——! !"

Phong Vân đứng phía trên mặt biển thần lực vô cùng mênh mông, nhìn hóa thân của Vãn Diệt Thần Chủ bị vô số thần lực bao phủ, nghiền thành tro bụi, sắc mặt không có nửa phần biến hóa.

Hắn nhẹ nhàng lâm bẫm: "Đợi đến khi Thổ Hệ pháp tắc của ta được dung hợp, tiến vào Thần Vương cảnh, còn thật sự hi vọng có thể chiến một trận với chân thân của ngươi. . ."

Đáng tiếc lời này hóa thân của Vãn Diệt Thần Chủ lại không nghe được, bằng không hẳn xác định sẽ bị dọa ngất.

"Ba tháng mới trôi qua một nửa, lại tiếp tục tham ngộ thôi."

Phong Vân lập tức thu lại thần lực, chuẩn bị đi trở về tiếp tục lĩnh hội thuộc tính bản nguyên, đồng thời chờ tám gương tiến hóa hoàn thành.

Sau đó hắn lại thuận thế lấy hết hình chiếu các Thần Vương trong Vân Lan đại thế giới.

Làm xong hết thấy, số lượng hình chiếu Thần Vương của hắn, chắc hẳn cũng sẽ có đến mấy triệu.

Mấy trăm vạn hình chiếu, đều là Thần Vương, ngẫm lại đã thấy vui vẻ.

Xoạt!

Lúc này, Phong Vân giống như mới phát hiện ra thứ gì, tâm niệm vừa động, lập tức một chiếc nhẫn thế giới bay đến trước mặt hắn.

"Là của hóa thân của Vẫn Diệt Thần Chủ à."

Phong Vân có chút hiếu kỳ.

Thoáng chốc, linh hồn lực của hắn đập dòn, mi tâm bắn ra một dòng linh hồn lực lượng, xóa bỏ lạc ấn trên nhẫn thế giới này, cảnh tượng bên trong hoàn chỉnh hiện ra trong cảm giác của hắn.

Ồ?

Phong Vân ngoài ý muốn 'nhìn' thấy một bóng dáng quen thuộc, "Huyền Trọng Vương?"

Tên này vậy mà lại ở trong nhẫn thế giới, nhìn dáng vẻ này của hắn, hắn là bị hóa thân của Vẫn Diệt Thần Chủ trấn áp.

Nghĩ tới đây, Phong Vân khẽ động ý thức, lập tức Huyền Trọng Vương trong nhẫn đã biến mất, đến khi xuất hiện lại đã đi ra bên ngoài.

Huyền Trọng Vương ban đầu còn có chút mơ hồ, nhưng khi hắn nhìn thấy Phong Vân đứng ngay đối diện, lập tức thân thể chấn động, vô ý thức nhíu mày tràn đầy lo lắng quát: "Ân công, chạy mau! Hóa thân của Vẫn Diệt Thần Chủ muốn tới tìm ngươi!"

"Không cần, vừa rồi hắn đã bị ta nghiền nát ngay tại vị trí ngươi đang đứng."

Phong Vân nhẹ nhàng nói.

"A, diệt đi, diệt đi liền. . . Cái gì! ? Người đã diệt hóa thân của Vẫn Diệt Thần Chủ! ?"

Huyền Trọng Vương đầu tiên theo bản năng mà đáp lời vài câu, nhưng lập tức đã kịp phản ứng, đầy mặt kinh dị nhìn Phong Vân, bị dọa đến mức đại khảm đao trong tay rơi trên mặt đất cũng không tự biết.

Hắn hoài nghi mình nghe nhầm rồi!

"Bằng không người cho rằng chính người đi ra bằng cách nào."

Phong Vân nhún nhún vai, lập tức hấn vồ vồ Huyền Trọng Vương, "Người trước chậm rãi tiêu hóa, ta có việc đi trước, nhớ lấy, không có đại sự gì thì không nên quấy rầy ta bé quan."

Sau khi nói xong, Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, trực tiếp biến mất tại chỗ, không mang đi một áng mây. Lưu lại Huyền Trọng Vương ngây ngốc kinh ngạc đứng ở nơi đó, qua một khoảng thời gian thật dài mới miễn cưỡng tiêu hóa hoàn tất.

"Nhìn ân công lông tóc không tổn hao gì, đoán chừng diệt đi hóa thân của Vẫn Diệt Thần Chủ cũng không tốn thời gian, thật sự là. . ."

Huyền Trọng Vương đã tìm không thấy lời nào để hình dung Phong Vân, cái này đã vượt xa khỏi nhận thức của hắn.

Ngay cả hóa thân của Thần Chủ đều bị hắn nhẹ nhõm diệt đi, hắn không biết bây giờ chiến lực của Phong Vân, đến cùng đã đạt tới cấp độ nào!

Hắn không dám đi đoán, bởi vì kết quả kia quá dọa người.

Vút! Vút! Vút!

Lúc này, từ phía chân trời có ba bóng người bay tới, nhanh chóng đi tới gần.

Hiện ra thân hình về sau, chính là Sí Thiên Vương, Thiên Vương, Chân Quang Vương ba vị vô địch Thần Vương.

"Huyền Trọng Vương, vừa rồi nơi này phát sinh cái gì? Cảm giác như ân công đã ra tay ở đây có phải hay không?"

Sí Thiên Vương vừa đến đã dò hỏi.

Huyền Trọng Vương nhìn ba người trước mắt, nhẹ nhàng mở miệng, kể lại chuyện chính mình lần đầu gặp hóa thân của Văn Diệt Thần Chủ, cùng lời Phong Vân nói với hắn vừa rồi.

"Ô ———! !"

Không hề nghi ngờ, cả ba vị Thiên Vương sau khi nghe xong, cùng nhau bị chấn động đến tột đỉnh, liên tiếp hít vào khí lạnh!

"Ngay cả hóa thân của Thần Chủ đều bị hắn tiêu diệt, trời đất ơi, ân công rốt cuộc là quái vật gì?"

Sí Thiên Vương hai mắt tròn tròn, tự lẩm bẩm.

Bên cạnh, Dạ Thiên Vương cùng Chân Quang Vương nửa ngày nói không nên lời, bọn họ bị chấn động đến nghẹn ngào!

Thế giới giả tưởng, Thú tộc liên minh, trên dãy núi thần bí kia.

Văn Diệt Thần Chủ đang cùng chúng thần chủ luận đạo, bỗng nhiên đứng lên, sắc mặt âm trầm.

"Làm sao vậy, Vãn Diệt?" Một vị Thần Chủ toàn thân bị vảy giáp màu đen bao trùm dò hỏi.

"Thần Vương hóa thân mà ta phái tới Vân Lan đại thế giới đã bị tiêu diệt rồi." Vãn Diệt Thần Chủ lạnh lùng nói.

"Hat? Hóa thân đó mặc dù là Thần Vương cảnh, nhưng có thể phát huy ra một bộ phận thế giới lực lượng, hẳn là có thể quét ngang Thần Vương chứ, làm sao sẽ bị diệt?"

"Là một nhân loại Thần Vương có tên là "Đao Kiếm Vương", trước đó Kim Bằng Vương bọn họ, cũng là do hắn diệt sát "

Vãn Diệt Thần Chủ nhắm mắt lại, "Ta nhớ kĩ hắn."

"Ha ha, bị Vãn Diệt Thần Chủ người ghim, kẻ gọi là 'Đao Kiếm Vương' đó thật là không may, mặc niệm sớm cho hắn."

Một Dục Nhân tộc Thần Chủ khác phía sau mọc ra cánh chim trắng noãn cười nói.

"Đây là vinh hạnh của hắn."

Vãn Diệt Thần Chủ cười lạnh, ánh mắt xa xăm, "Đao Kiếm Vương, việc này, vẫn chưa xong đâu."

Nhưng trong thời gian ngắn, hắn lại không cách nào lại phái hóa thân đi tới đó, dù sao cho dù là Thần Chủ, ngưng tụ ra một bộ hóa thân như thế, cũng không phải lập tức có thể hoàn thành.

Nhanh nhất cũng phải tốn mấy trăm năm thời gian.

Thời gian như nước, một cái chớp mắt, lại hơn một tháng đi qua.

Trong phòng.

Phong Vân đang lĩnh hội thuộc tính bản nguyên, đã tiến hành đến hồi cuối.

"Tít!"

Lúc này, một âm thanh nhắc nhở bỗng nhiên vang lên.

Phong Vân thần sắc khẽ động, lập tức thả ý thức quét về phía chỗ sâu trong trí não.

Chỉ thấy tấm gương lúc trước một mực yên lặng nay đã rực rỡ hào quang, biểu thị tiến hóa đã hoàn thành.

Phong Vân không kịp chờ đợi thả ý thức vào.

Một lát sau, một dòng tin tức truyền đến trong đầu hắn, là liên quan tới lần tiến hóa này của tấm gương.

Lần này tấm gương chỉ tiến hóa hai cái phương diện, một cái là số lượng hình chiếu, từ trước đó 2000, trực tiếp đạt tới 10000, tăng lên trọn vẹn 5 lần.

Mà khoảng cách, cũng đạt tới 50 dặm, tức phạm vi năm mươi ngàn mét, đều có thể hình chiếu!

Đây không thể nghi ngờ là lần gia tăng số lượng cùng hiệu suất hình chiếu cực lớn, trước kia năm ngày mới có thể hoàn thành hình chiếu, hiện tại một ngày liền giải quyết

"Không tệ không tệ."

Phong Vân rất hài lòng, mặc dù chỉ có hai cái này, nhưng với hắn mà nói, đây mới là căn bản của tấm gương.

Chỉ cần hai thứ này cường hóa, vậy sẽ có thể mang đến chỗ tốt cực lớn.

"Hiện tại liền đi thử một chút."

Không chút do dự, Phong Vân lúc này ra khỏi phòng, bắt đầu đi khắp các ngõ ngách Vân Lan đại thế giới, một bên thí nghiệm biến hóa mới của tấm gương, một bên điên cuồng lấy hình chiếu.

"Keng!"

"Keng!"

"Keng!"

Ở trong quá trình này, hắn không ngừng thu hoạch hết hình chiếu này đến hình chiếu khác.

Từ không đến trăm hình chiếu, rất nhanh đã vượt mốc 2000, sau đó một đường tăng vọt, thẳng đến một vạn hình chiếu!

Chương 595: Tấn cấp, Thần Chủ cấp Linh Hồn thiên phú!

Chương 595: Tấn cấp, Thần Chủ cấp Linh Hồn thiên phú!

Không bao lâu, Phong Vân liền thu hoạch một vạn hình chiếu, đạt tới con số hạn mức tối đa của một ngày.

Nhìn một vạn hình chiếu Thần Vương trong gương mới hình thành, tâm tình Phong Vân có chút hốt hoảng, hạn mức tối đa của năm ngày, bây giờ một ngày liền đạt đến.

Sự chênh lệch này, có thể giúp hắn tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

"Tiếp đó, liền lấy hết hình chiếu trong Vân Lan đại thế giới này thôi."

Địa phương tốt như vậy trong nhân loại vũ trụ gần như không có. Cũng chỉ có tại cương ngoại chiến trận, mới có thể tụ tập nhiều Thần Vương như vậy, không chỉ có nhân loại tộc quần, mà còn có cả dị tộc liên minh.

Phong Vân tự nhiên không thể bỏ lỡ, phải lấy hình chiếu của tất cả bọn họ thì hắn mới cam tâm.

Cứ như vậy, hắn bắt đầu cả ngày qua lại ở bên ngoài, thường xuyên đi cả nửa ngày, hoặc là dứt khoát không trở lại.

Thậm chí, còn có thể ở những cứ điểm của tộc đàn khác nhìn thấy hắn, chỉ có điều hắn ở lại đó không lâu, thường xuyên chỉ dừng vài phút liền đi, sau đó lần sau sẽ lại đến, lòng vòng như vậy.

Một loạt thao tác như vậy, khiến các Thần Vương trong Nhân loại liên minh có chút hốt.

Nhưng dù bọn hắn trong lòng cực kỳ nghi hoặc, lại không ai dám đi hỏi thăm.

Trước đó Phong Vân từng nói với đám người, nhắc bọn hắn nếu không có đại sự thì đừng đi quấy rầy hắn.

Cũng bởi vậy, đám người cũng suy đoán, Phong Vân làm như vậy, có lẽ là đang tiến hành một loại tu hành đặc biệt nào đó cũng không nhất định.

Thời gian như nước chảy, thoáng cái đã qua.

Cứ như vậy, thời gian một năm đi qua.

Cứ điểm thứ năm, trong phòng.

Phong Vân khoanh chân ngồi ở bên trong, ý thức tiến vào trong gương.

Có thể nhìn thấy, hình chiếu bên trong đã chập thành một đám lít nha lít nhít, lấp đầy không gian, lại đều là của Thần Vương, từ sơ kỳ đến đại viên mãn.

"Thời gian một năm, rốt cục cũng lấy được gần như toàn bộ hình chiếu của các Thần Vương trong Vân Lan đại thế giới, tổng cộng hơn 360 vạn hình chiếu. . .

Đây không thể nghi ngờ là đợt hình chiếu mà cho đến hiện tại hắn thu hoạch được nhiều nhất, có thể xưng là một kho báu khổng lồ.

Cái này so với trăm vạn hình chiếu của các thiên tài đại lực từ trước trước đó tại tổng bộ còn nhiều hơn nhiều, hơn nữa trăm vạn hình chiếu kia

đều là Thượng Vị Thần, thậm chí còn có Hạ Vị Thần, Trung Vị Thần, chất lượng hoàn toàn không ngang nhau.

Mà hơn 360 vạn hình chiếu này, tất cả đều là Thần Vương, chất lượng tuyệt đối siêu ưu tú!

Có điều chất lượng hình chiếu ưu tú là một chuyện, nhưng vận khí của Phong Vân lại là một chuyện khác.

Thời gian một năm qua hẳn cũng xoát rất nhiều hình chiếu, kết quả tỉ lệ thu hoạch được đồ tốt lại thấp đến đáng thương.

Trừ mấy vạn môn Thần Vương cấp võ kỹ, những cái khác, trừ một chút Thần Vương pháp tắc cùng một cái Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú thì đã chẳng còn gì mấy.

Mặc dù những thứ này nhìn như cũng không tệ lắm, nhưng cùng số lượng hình chiếu khổng lồ kia so sánh, đơn giản là ít đến đáng thương.

"Hi vọng lần này không nên quá kém."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Hắn lần này góp nhặt không ít hình chiếu mới, cũng chính là vì trông chờ vào quà của đợt giết đầu hôm nay, để thu hoạch được chút đồ rơi xuống loại tốt.

Sau đó, hắn liền bắt đầu xoát hình chiếu.

Ước chừng qua mười mấy tiếng, Phong Vân rốt cục cũng xoát xong hơn 360 vạn hình chiếu trong gương kia.

"Rốt cục cũng giải quyết. . ."

Hơn 360 vạn hình chiếu này cho dù với thực lực của Phong Vân bây giờ, xoát xong cũng muốn hao phí mười mấy tiếng, thật sự là có chút lâu.

Nhưng cái này cũng khá tốt, ít nhất vẫn có thể xoát xong trong vòng một ngày. Nếu là đổi lại trước kia, đánh chết hẳn cũng làm không nổi. "Nhìn xem thu hoạch được gì nào, phải rơi ra nhiều đồ tốt đó."

Phong Vân đã nhìn chán cái gì giày, đai lưng "Lông tóc" "Tạp chí" các thứ, hẳn chỉ hy vọng có thể tuôn ra một chút đồ tốt hữu dụng.

Bằng không vận may của hắn cũng quá kém rồi.

Lúc này, Phong Vân thả ý thức nhìn tới, từng dãy vật rơi xuống lập tức lộ ra.

【 Một miếng thịt mục nát 】 : Đến từ hình chiếu Zoia.

【 một cuốn nhật ký du lịch Mộc tinh 】 : Đến từ hình chiếu Mã Trát.

【 5 hộp bánh ngọt Ma Huyền Tinh Thần 】 : Đến từ hình chiếu Mã Lệ.

Phong Vân thả ý thức thấy được những thứ này, vẻ chờ mong trên mặt lấy tốc độ mắt thường trông thấy suy sụp xuống.

Nhưng khi hắn tiếp tục kéo xuống, gương mặt vốn có chút thất vọng, lập tức trở nên rục rở.

【 Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Mancini.

【 Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Saia.

【 Thần Vương cấp võ kỹ 《 Đại Nhật Hoàng Thể 》 】 : Đến từ hình chiếu Ôn Thụy.

【 Thần Vương cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Girou.

【 Thần Vương cấp võ kỹ 《 Tinh Hà Chi Dục 》 】 : Đến từ hình chiếu Lied.

【 Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Hatton.

【 Thần Vương cấp chiến kiếm (Lam Ngân) 】 : Đến từ hình chiếu Hương Nhĩ.

【 Thần Vương cấp chí bảo (Lạc Nhật Bảo Châu) 】 : Đến từ hình chiếu Kodolu.

【 Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú) 】 : Đến từ hình chiếu Usicu.

Phong Vân quét thẳng xuống, biểu tình trên mặt cũng từ lúc bắt đầu thất vọng biến thành cực kì vui mừng.

"Một lần này, rốt cục không làm ta thất vọng!"

Các võ kỹ, thuộc tính, chí bảo, tài nguyên khác, không cần phải nói, đều đạt tới mức độ hãn mong muốn, thậm chí còn có vượt qua.

Mà làm cho Phong Vân chân chính kinh hỉ, đương nhiên đó là bốn cái Thần Vương cấp linh hồn thiên phú.

"Liên tiếp rơi ra bốn cái."

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Phong Vân đều có chút không quá tin tưởng, đây thật là vận may của chính mình?

Tỉ lệ 4 cái Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú đồng thời rơi ra giống hệt như tỉ lệ trúng số độc đắc trên Địa Cầu kiếp trước, thấp đến mức làm cho người tức lộn ruột.

Nhưng bây giờ, Phong Vân lại làm được!

"Xem ra là vận khí thấp tới trình độ nhất định sẽ đảo ngược lại."

Phong Vân chỉ có thể suy đoán như thế.

Lập tức, hắn đem những võ kỹ cùng thuộc tính thiên phú trước hiển hóa dung hợp, cũng không tiêu tốn quá nhiều thời gian, vài phút đồng hồ đã giải quyết.

Sau đó là những thứ tài nguyên chí bảo kia, cũng đều hiện ra rồi cho vào trong nhẫn không gian.

Sau khi làm xong, Phong Vân mới bắt đầu đem ý thức chuyển qua bốn cái Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú kia.

Đối với hắn mà nói, đồ tốt nhất định phải để dành đến cuối cùng mới được.

"Bốn cái Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú này, không chỉ có thể giúp Linh Hồn thiên phú của ta tăng lên tới Thần Chủ cấp, hơn nữa còn là song Thần Chủ cấp."

Phong Vân trong lòng thầm nói.

Vốn dĩ hắn đã là song Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú, chỉ cần một cái, liền có thể tiến giai Thần Chủ cấp.

Bây giờ có bốn cái, tất cả đều được hắn dung hợp cũng tương đương với song Thần Chủ cấp. (ba cái Thần Vương cấp hợp thành một cái Thần Chủ cấp)

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền không do dự nữa, trong lòng mặc niệm một tiếng, "Hiển hóa."

【 Hiện hóa Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú. . . Đang hiện hóa. . .
Hiện hóa thành công! 】

【 Hiện hóa Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú. . . Đang hiện hóa . . .
】

【 hiện hóa. . . 】

Liên tiếp bốn tiếng thanh âm nhắc nhở đồng thời vang lên.

"Xoạt!"

Trong tích tắc, Phong Vân liền bị cả một vùng hào quang mênh mông bao phủ.

Cùng lúc đó, trong thức hải của hắn, cũng rơi xuống một trận mưa sao băng, một sợi lại một sợi linh hồn từ trên trời giáng xuống, nhập vào linh hồn hải, kích thích đến mức mặt biển dâng trào, cuộn lên từng cơn sóng dữ.

Một sự biến hóa đáng sợ đang được chậm rãi tiến hành!

Chương 596: Nhất niệm diệt chư địch!

Chương 596: Nhất niệm diệt chư địch!

Không biết qua bao lâu, tựa như là trong nháy mắt, lại phảng phất như là vĩnh hằng.

Khi ý thức Phong Vân dần dần trở về, hắn có một loại cảm giác đặc thù, một loại cảm giác nắm giữ, đối với hữu hình vật chất, đối với vô hình vật chất, thậm chí là thiên địa xung quanh, đều có một loại cảm giác nắm giữ hết thảy!

Liên phảng phất, hắn đã trở thành chủ nhân phương thiên địa này!

"Đây chính là Linh Hồn thiên phú Thần Chủ cấp."

Phong Vân trong lòng sợ hãi thán phục.

Hắn cảm giác linh hồn của mình bây giờ cùng trước kia không giống nhau, không chỉ là về số lượng, còn có biến hóa về chất nữa.

Linh hồn lực lượng hiện tại của hắn, tự nhiên lại mang theo một loại uy năng ý chí.

Chính là loại uy năng ý chí này, mới khiến cho Phong Vân sinh ra một loại cảm giác nắm giữ hết thảy thiên địa xung quanh!

Chưa từng có!

Thật giống như, Phong Vân bây giờ có được cảm giác không chế vận mệnh hẳn.

Đây là cảm giác cao cao tại thượng, quan sát thương hải tang điền !

"Không biết uy năng bao nhiêu."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Bất quá lập tức hẳn nghĩ đến cái gì đó, vươn người đứng dậy, một bước phóng ra, đi vào đệ ngũ cứ điểm trên không, nhìn phía dưới Vân Lan đại thế giới, Phong Vân hai mắt nhẹ nhàng khép lại.

Thời điểm hẳn lại lần nữa mở ra, một cỗ lực lượng vô hình mà kinh khủng nó trong hai mắt tán ra, giống như là mặt hồ có một gợn sóng, nhanh chóng hướng phía bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới!

Trọng lượng trọng lượng

Khu vực phía nam Vân lan đại thế giới.

Một tên cường giả Thần Vương đại viên mãn Thú tộc liên minh đang ở trên cao nhìn xuống xem hai Thần Vương nhân loại bình thường đối diện, cười lạnh nói: "Đừng hy vọng "Đao Kiếm Vương" kia tới cứu các ngươi, hẳn ngay cả tự thân cũng khó lòng bảo đảm, Thần Chủ tộc ta đã chú ý tới hẳn, đến lúc đó. . . Hẳn hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Phốc!

Một cỗ lực lượng vô hình kinh khủng trực tiếp xuyên qua tên Thần Vương đại viên mãn Thú tộc liên minh này, mạnh mẽ phá vỡ phòng ngự, trực tiếp phá diệt linh hồn hẳn.

Giờ phút này, hắn vẫn còn duy trì tư thái kia, nhưng bên trong linh hồn đã sớm bị chôn vùi!

"Cái này. . ."

Đối diện, hai vị Thần Vương nhân loại mắt thấy một màn này, thân thể điên cuồng rung động, bị dọa đến nói không nên lời.

Ngay khi bọn hắn cho rằng lực lượng vô hình kia muốn phá diệt bọn họ, lại phát hiện trực tiếp lướt qua bọn họ, hướng phía càng xa xôi mà đi.

Cái này khiến hai vị Thần Vương nhân loại kia lộ ra thần sắc kinh ngạc.

"Ông ——! !"

Lực lượng linh hồn vô hình tiếp tục khuếch tán.

Giờ khắc này, nhóm dị tộc Thần Vương Vân Lan đại thế giới đều đang cảm nhận được một loại cảm giác áp bách không cách nào nói rõ, giống như là đối mặt với chủ nhân của thiên địa vậy, cũng không còn cách nào duy trì tự thân pháp tắc cùng với thân lực vững chắc.

Tại sao có thể như vậy?

Nhưng bọn hắn đã không có thời gian suy nghĩ.

Lúc lực lượng vô hình kia lướt qua bọn họ, lập tức tư duy dừng lại, không thể nhúc nhích.

Thân thể bọn họ vẫn như thường, nhìn không thể bình thường hơn được, nhưng trong thức hải, linh hồn đã sớm vỡ vụn rồi.

Cùng lúc đó, tại biên giới Vân Lan đại thế giới.

Một chiếc siêu hạng phi thuyền tinh xảo đang từ trên bầu trời giáng lâm xuống.

Từ đó đi ra hai bóng người, một vị lão nhân, cùng một thanh niên công trường thương, bất quá bọn hắn đều là nửa người nửa thú, hiển nhiên, đều là Thú tộc liên minh.

Lão nhân kia mở miệng nói: "Cage thiếu gia, nơi này chính là vị trí của Đao Kiếm Vương kia, Vân Lan đại thế giới."

Thanh niên công trường thương trên mặt không có ngũ quan, cả khuôn mặt chỉ có một con mắt, nhìn quý dị vô cùng.

Chỉ thấy hắn nhìn về phía chỗ sâu trong Vân Lan thế giới, nói ra: "Đao Kiếm Vương, nghe đồn hắn từng trăm hóa thân của Vãn Diệt Thần Chủ, không biết có được dạng thực lực như thế nào."

"Lợi hại hơn nữa ở trước mặt thiếu gia ngài, cũng chỉ là gà đất chó sành mà thôi, người thế nhưng là thiên tài bài danh một trăm vị trí đầu Thú tộc liên minh, chỉ có ngần ngấn thời gian một trăm ngàn năm đã sắp tiến vào thần Vương bờ giới vô thượng chi tài, đừng nói đao kiếm Vương kia, xem như là Vãn Diệt Thần Chủ, ở cái tuổi đó, cũng là không thể bì kịp thiếu gia ngài!"

Lão nhân tại bên cạnh một mặt kính ngưỡng nói.

Độc Nhãn thanh niên từ chối cho ý kiến, hắn thản nhiên nói: "Nghe nói ở nhân loại vũ trụ bên kia cũng tìm ra một thiên tài tuyệt thế? Chỉ dùng ngần ngủ ngàn năm thời gian, liền tấn thăng đến Thượng Vị Thần?"

Mặc dù tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ kiệt lực phong tỏa tin tức của Phong Vân, nhưng thiên hạ nào có gió không lọt tường, chung quy vẫn là truyền ra một chút phong thanh.

"Hình như là vậy, bất quá chỉ là Thượng Vị Thần mà thôi, cách Thần Vương vẫn rất xa, không cần để ý." Lão nhân xem thường, cũng không để ở trong lòng.

Độc Nhãn thanh niên lắc đầu nói: "Hắn thực lực xác thực chẳng ra sao cả, nhưng phần tư chất này lại đáng giá chú ý, tương lai nếu như ở chiến trận cương ngoại gặp được, ta sẽ đích thân trấn sát hắn. . ."

Hắn còn chưa nói hết lời, bỗng nhiên cảm nhận được một loại khí tức kinh khủng giáng lâm xuống, toàn thân mỗi một tế bào đều đang run sợ.

"Cái này là, Thần Chủ công kích linh hồn! ?"

Biểu lộ bình tĩnh thong dong của Độc Nhãn thanh niên lập tức sụp đổ, trở nên kinh hãi muốn tuyệt vọng, "Làm sao có thể, nơi này sao có thể có công kích linh hồn cấp Thần Chủ! ?"

Hắn không còn kịp suy tư quá nhiều, vô thức thôi động bảo mệnh chí bảo của mình, hình thành một cái vòng phòng hộ đem hắn bảo hộ vào bên trong.

Mà sau lưng của hắn lão nhân kia lại không có loại đải ngộ này, bị cỗ này lực lượng vô hình đảo qua.

Một giây sau đó, trực tiếp hồn phi phách tán, đến chết cũng không biết đã phát sinh cái gì.

Độc Nhãn thanh niên nhìn lão bộc theo mình nhiều năm tử vong, gầm thét liên tục, trên mặt Độc Nhãn bỗng nhiên tách ra quang mang vô tận.

"Thiên Nhãn, mở!"

Theo tiếng quát thầm của hắn một thanh âm vang lên, lập tức thị lực của hắn đại thịnh, xuyên thấu trùng điệp trở ngại, nhìn về phía đầu nguồn phát ra lực lượng linh hồn kinh khủng kia.

Trong lúc mơ hồ, Độc Nhân thanh niên nhìn thấy một thân ảnh thon dài mà mông lung, phảng phất là trời xanh chi chủ, chấp chưởng quyền sinh sát, sinh tử đều là ở trong một ý niệm của đôi phương!

Dường như phát giác được ánh mắt của hắn, sau một khắc, thân ảnh thon dài mà mông lung kia hơi đổi ánh mắt, nhìn về phía hắn.

"Hoa tinh!"

Trong nháy mắt, Độc Nhân thanh niên giống như là lập tức đụng phải cả phiến thiên địa bài xích, khí tức trong nháy mắt uể oải xuống, quang mang trong mắt cũng biến thành như ánh nến trong gió, đứng đưa không ngừng, phảng phất như tùy thời sẽ bị dập tắt vậy.

"Khụ khụ. . ."

Độc Nhân thanh niên như là đang gặp phải một trận bệnh nặng, cùng bộ dáng hăng hái lúc trước đơn giản như là hai loại đối lập!

"Ngươi, ngươi là ai?" Hắn nhin không được dò hỏi.

"Đao Kiếm Vương, cũng là Thượng Vị Thần thực lực chẳng ra sao kia trong miệng của ngươi."

Một thanh âm bình thản truyền vào trong tai Độc Nhân thanh niên.

Sau khi nghe xong, sắc mặt trong nháy mắt cuồng biến, phảng phất như nghĩ đến cái gì đó, sợ hãi nói: "Ngươi, ngươi là. . ."

Độc Nhân thanh niên đã không thể nói hết câu được nữa.

Bởi vì một giây sau, vô cùng vô tận linh hồn lực lượng trong nháy mắt vây quanh hắn, "Phốc! Một tiếng, trực tiếp xuyên qua bảo mệnh chí bảo củahắn, cũng xuyên qua linh hồn hạch tâm hắn!

Chương 597: Rời đi!

Chương 597: Rời đi!

Phốc!

Độc Nhãn thanh niên trừng to mắt, bên trong tràn đầy không cam lòng, hấn há to mồm, muốn nói điều gì đó, nhưng đã không thể phát ra thanh âm nào nữa.

Một giây sau, quang mang trong mắt của hắn diệt hết, trở nên âm đạm vô thần, cuối cùng ầm ầm ngã xuống đất, hồn phi phách tán.

Xoát!

Sau đó, thi thể của Độc Nhãn thanh niên cùng lão nhân kia, đều biến mất tại tại chỗ.

Lúc xuất hiện, đã ở gần vị trí của Phong Vân, bị Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, thu vào trong không gian giới chỉ.

Độc Nhãn thanh niên này rõ ràng thân phận không tầm thường, nhìn xem bộ dáng của hắn, Phong Vân trong đầu không khỏi hiển hiện ba chữ

'Già Cổ tộc'

Già Cổ tộc, là một chi tộc đàn đặc thù trong Thú tộc liên minh, trời sinh Thiên Nhãn, tư chất cực cao, trong tộc thành tựu thấp nhất, cũng phải là Thần Vương.

Mà cao nhất, chính là Chúa Tể chi cảnh.

Có thể nói, thiên phú Già Cổ tộc này cực kỳ ưu tú, chỉ là số lượng tộc nhân trong tộc rất ít, mỗi một thời đại chỉ có mấy chục người. Đương nhiên, trải qua năm tháng dài đằng đẵng, số lượng tộc nhân Già Cổ tộc, cũng vượt qua 10 vạn người.

Bây giờ, ở trong Thú tộc liên minh có địa vị hết sức quan trọng.

Cũng bởi vì vậy, mỗi một tộc nhân Già Cổ tộc ở trong Thú tộc liên minh địa vị cũng rất cao, địa vị tương đương hoàng tộc một nước trong thế lực ở thế tục vậy.

"Có vẻ như diệt gia hỏa không đơn giản ."

Phong Vân phun phun nói.

Bất quá hẳn cũng không thêm đề ý, dù sao sau đó không lâu hẳn phải rời khỏi chiến trận cương ngoại để trở về rồi.

Quét ngang toàn bộ dị tộc Thần Vương ở Vân Lan đại thế giới, quân công bây giờ của Phong Vân đừng nói chỉ là là 10 ức, thành linh đã đạt đến cấp độ 10 vạn ức rồi!

Đã sớm vượt qua quy định không biết bao nhiêu lần!

Với lại trọng yếu nhất là, Phong Vân ngăn ngui bên trong thời gian hơn một năm này, đã tích lũy hơn 50 vạn loại võ kỹ Thần Vương cấp, còn có công pháp Thần Vương cấp, hẳn cảm giác tích lũy đã đạt tới điều kiện, có thể thử dung hợp mười hệ thuộc tính (huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên).

Thời gian hơn một năm, tích lũy số lượng võ kỹ cùng công pháp Thần Vương cấp bậc này, hơn nữa cơ hồ đều là đại thành viên mãn cấp, nếu lộ ra

ngoài, Chúa Tể cấp cũng sẽ bị chấn kinh rồi.

Cái này đã không thể dùng thiên tài để hình dung, đây là đã vượt qua tưởng tượng của con người!

Có thể nghĩ đến, nếu như Phong Vân tiết lộ ra ngoài, vũ trụ ức vạn tộc đàn, đoán chừng sẽ không tiếc bất cứ giá nào đánh giết hắn.

Nhân vật giống như vậy trưởng thành, quả thực là trừ liên minh loài người ra, sở dĩ với tất cả tộc đàn khác đều là ác mộng!

"Phải rời đi thôi. . ."

Phong Vân ở chỗ này đã đạt được mục tiêu của mình, vô luận là hình chiếu hay là quân công, đều vượt qua mong muốn ban đầu của bản thân, là thời điểm rời khỏi nơi này để trở về.

Về phần Vũ Trụ Bí Cảnh cấp A kia, nói thực ra, Phong Vân cũng không cảm thấy rất hứng thú lắm, với lại bí cảnh kia có lẽ là trước đó liền đã bị hai Đại Liên Minh Thần Chủ thăm dò xong, còn sót lại, cũng chỉ là một chén súp nhỏ mà thôi.

Cho nên, tiếp tục đợi ở chỗ này cũng đã không ý nghĩa gì nữa, nên trở về.

Nghĩ đến liền làm, lập tức, Phong Vân phát tin tức cho bọn người Huyền Trọng. Sau đó, liền lấy ra 'Thiên Huy Tinh Hào' .

Dát!

Phi thuyền màu trắng bạc hình tam giác phá không mà bay đi, ở bên trong vũ trụ lưu lại một vòng đường vòng cung hoàn mỹ, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó.

Bọn người Huyền Trọng đều thu được tin tức muốn rời khỏi của Phong Vân, lập tức bay ra ngoài, nhưng chỉ nhìn thấy trên bầu trời kia vạch ra một quang mang ngân sắc.

"Ân công, đã rời đi sao?"

Sí Thiên Vương có chút thất vọng cùng mất mát, bất quá nàng lập tức trở nên kiên định, nhìn qua phương hướng Thiên Huy Tinh Hào đi xa, "Một ngày nào đó, ta sẽ đuổi kịp người!"

Dạ Thiên Vương ngấm nhìn bầu trời, tâm tình cùng mấy vị vô địch Thần Vương khác hoàn toàn không giống nhau, rất cục, rất cục vị lão gia này đã đi rồi.

Cả ngày ở cùng dạng yêu nghiệt này chung một chỗ, thật là không thể chịu đựng nổi mà!

Mà sau đó, bọn Huyền Trọng Vương lại biết được một chuyện để bọn hắn vô cùng hoảng sợ.

Chính là dị tộc Thần Vương trên Vân Lan đại thế giới, tất cả đều vẫn lạc!

Đều là chết bởi công kích linh hồn, trong nháy mắt hồn phi phách tán, không có bất kỳ phản kháng gì!

"Ân công, là người làm sao?" Huyền Trọng Vương nhớ tới lực lượng vô hình trước đó bao trùm toàn bộ Vân Lan đại thế giới kia, đầu nguồn của lực lượng này chính là cứ điểm đệ ngũ, cái này khiến hắn không khỏi nghĩ đến Phong Vân.

Với lại, nếu bàn về ở Vân Lan đại thế giới ai có thủ đoạn như thế, trừ Phong Vân ra, sợ là không tìm ra người thứ hai.

Có thể tưởng tượng, chuyện này nếu là truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ ở trong ức vạn tộc đàn của vũ trụ gây nên chấn động không nhỏ.

Thú tộc liên minh, tộc địa Già Cổ tộc.

Có hai thanh niên ngồi trên mặt đất, hoặc nghiên cứu thảo luận, hoặc chỉ điểm giang sơn, thần thái hăng hái sáng láng.

Mà một vị trong đó, chính là thanh niên Độc Nhãn Cage ở trong Vân Lan đại thế giới kia, đương nhiên, nơi này là hóa thân mà thôi.

"Ha ha, Cage, nếu bàn về số lượng cường giả, Thú tộc liên minh ta là nhiều nhất, liên minh loài người kia cũng phải ở phía dưới chúng ta, thiên tài cũng thế, đã mấy đời thiên tài Thú tộc liên minh ta lực áp thiên tài liên minh loài người."

"Thế hệ này, cũng không ngoại lệ, bởi vì có ngươi và ta ở đây, ngươi nói có đúng hay không?"

Đối diện, Cage mỉm cười gật đầu, mà thời điểm khi hắn muốn mở miệng, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra thần sắc kinh sợ.

Một giây sau, hắn trực tiếp sụp đổ tại chỗ, hóa thành một mảnh Phi Quang, qua đời tại chỗ.

Chân thân Cage tử vong, cái hóa thân này tự nhiên không thể tồn tại nữa.

Một màn này làm người trẻ tuổi đối diện thần sắc ngốc trẻ, hắn một mặt mờ mịt, căn bản vốn không biết đã phát sinh cái gì.

Mà lúc này, người hầu chưởng quản Hồn Đăng của Già Cổ tộc bỗng nhiên từ bên trong đại điện lao ra, mặt mũi tràn đầy khủng hoảng nói:

"Khải, Hồn Đăng của Cage thiếu gia, nát!"

Cái gì!

Lần này, giống như một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, nguyên bản Cổ tộc bình tĩnh, lập tức sôi trào lên.

Cage là thiên tài trẻ tuổi xuất sắc nhất Già Cổ tộc, tương lai có hi vọng chấp chưởng đại vị, bây giờ, vậy mà lại vẫn lạc!

Trong chủ điện.

Tộc trưởng Già Cổ tộc ngồi ở trên cao vị, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Ở phía dưới hần, các trưởng lão Già Cổ tộc sắc mặt cũng từng người đều khó coi tới cực điểm.

"Cage không phải đi Vân Lan đại thế giới sao? Lấy thực lực của hần, cộng thêm chí bảo, dù cho là Thần Chủ bình thường, cũng rất khó giết chết hần, làm sao lại vẫn lạc?"

Tộc trưởng Già Cổ tộc găm thét lên.

"Lập tức liên hệ Thú tộc liên minh ở Vân Lan đại thế giới, ta muốn biết chuyện gì đã phát sinh!"

"Không cho ta một đáp án hài lòng, ta muốn để bọn họ toàn thể chôn cùng!"

"Không cần."

Lúc này, đại trưởng lão Già Cổ tộc đi tới, lắc đầu nói: "Thần Vương Thú tộc liên minh ở Vân Lan đại thế giới, một người cũng không còn."

Chương 598: Tiếp cận Chúa Tể cấp linh hồn lực lượng!

Chương 598: Tiếp cận Chúa Tể cấp linh hồn lực lượng!

Lời này vừa ra, lập tức gây nên chấn động ở trong đại điện.

Kể cả tộc trưởng Già Cổ tộc cùng mười vị trưởng lão, giờ phút này trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Chuyện gì đã xảy ra? Là có Thần Chủ cường giả Nhân tộc liên minh ra tay hay sao?" tộc trưởng Già Cổ tộc nhìn chằm chằm đại trưởng lão, sắc mặt âm trầm hỏi.

Đại trưởng lão lắc lắc đầu nói: "Cũng không phải là Thần Chủ Nhân tộc liên minh, hình như là một vô địch Thần Vương tên là 'Đao Kiếm Vương'."

"Đao Kiếm Vương? Đây không phải là nhân loại Thần Vương nghe đồn đã diệt đi hóa thân của Vãn Diệt Thần Chủ kia sao?"

"Hắn vậy mà có thể càn quét Thần Vương Thú tộc ở Vân Lan đại thế giới?"

"Không có khả năng, hắn chỉ là vô địch Thần Vương, làm sao có thể làm được bước này?"

". . ."

Hơn mười vị trưởng lão Cổ tộc căn bản không thể tin được "Đao kiếm vương' kia có thể làm được chuyện này, hẳn chỉ là một vô địch Thần Vương mà thôi.

Cần quét Thần Vương Thú tộc có ở Vân Lan đại thế giới, dù cho là Thần Chủ cũng không làm được.

Dù sao những số lượng Thần Vương nhiều như vậy, nếu là liên hợp lại, cho dù là Thần Chủ, cũng không dám chính diện tranh phong.

"Đây là tin tức từ trụ sở Thú tộc liên minh truyền đến, các người cảm thấy sẽ là giả sao?"

Đại trưởng lão Già Cổ tộc ngay từ đầu cũng căn bản cũng không tin, nhưng trụ sở Thú tộc liên minh làm việc xưa nay sẽ không sai lầm, như là chuyện này nghe qua cực kỳ hoang đường, nhưng lại là chân thực phát sinh!

"Không được! Việc này ta muốn biết rõ ràng, ta muốn đi thế giới giả tưởng tìm lão tổ!"

Tộc trưởng Già Cổ tộc thần sắc không cam lòng, lúc này ý thức tiến vào trong Thú tộc thế giới giả lập, tâm niệm vừa động, đã được truyền tống đến vị trí của lão tổ Già Cổ tộc trong thế giới giả lập.

Lão tổ Già Cổ tộc, chính là Chúa Tể cấp của Già Cổ tộc, cũng là một vị duy nhất.

Bởi vì có hắn ở đây, Già Cổ tộc mới có thể hưng thịnh không suy, ở trong Thú tộc liên minh có địa vị hết sức quan trọng.

Vị diện giả lập, trước một tòa cung điện màu đen.

Thân ảnh tộc trưởng Già Cổ tộc xuất hiện ở đây, hấn quỳ một chân trên đất, thần sắc cung kính nói: "Keira cầu kiến lão tổ."

"Vào đi."

Một đạo thanh âm uy nghiêm đột ngột vang lên.

Tộc trưởng Già Cổ tộc lập tức đứng dậy, bước chân di chuyển, tiến vào trong đại điện.

Mà ở trên đại điện, một bóng người đang khoanh chân ngồi, khuôn mặt cùng các tộc nhân Già Cổ tộc khác giống nhau, cũng chỉ có một con mắt.

Có vô tận uy áp từ trên thân thể của hấn tràn ra, để cho người ta không tự chủ được mà thần phục.

Uy áp giống như thiên địa vô tận, mặc dù không dữ dằn, nhưng lại để cho người ta không có chút lòng phản kháng nào.

Tộc trưởng Già Cổ tộc nhìn thấy bóng người này, lập tức quỳ gối xuống, trầm giọng nói: "Lão tổ, Cage vẫn lạc!"

Chúa Tể Già Cổ tộc có chút mở ra Độc Nhãn, mở miệng nói: "Việc này ta đã biết được, Cage là chết bởi công kích linh hồn của Đao Kiếm Vương kia, không chỉ hấn, Thần Vương Thú tộc ở Vân Lan đại thế giới, đều chết dưới công kích linh hồn này.

Tộc trưởng Già Cổ tộc nghe vậy thần sắc kinh hãi, "Cái này, Đao Kiếm Vương kia bất quá mới chỉ là cấp độ vô địch Thần Vương, công kích linh hồn làm sao mà có uy lực lớn như thế?"

"Rất đơn giản, cấp độ linh hồn của Đao Kiếm Vương này, chỉ sợ đã đạt tới Thần Chủ cấp, với lại, còn không phải là Thần Chủ cấp bình thường, đã

sắp tiếp cận cấp Chúa Tể rồi."

Chúa Tể Già Cổ tộc trầm giọng nói.

Cái gì! ?

"Sắp tiếp cận, Chúa Tể cấp! ?"

Tộc trưởng Già Cổ tộc bị câu nói này làm cho kinh ngạc đến ngây người, một vô địch Thần Vương, vậy mà lại có được lực lượng linh hồn kinh khủng như vậy! ?

Về phần tính chân thực, hẳn không hề hoài nghi, dù sao đây là tới từ lão tổ, không thể nào là giả được.

Chính vì vậy cho nên hẳn mới kinh ngạc đến thế.

Đao Kiếm Vương này, đến cùng lai lịch là gì, vì sao trong nhân loại liên minh có gia hỏa khủng bố như vậy, lại không có chút tin tức nào, giống như là nhảy ra từ hư không vậy, không hề có một dự báo trước!

"Người đi về trước đi, việc này giao cho trụ sở Thú tộc liên minh, ta ra tay cũng không tốt."

Chúa Tể Già Cổ tộc lúc này mở miệng nói.

Tộc trưởng Già Cổ tộc mặc dù tràn đầy không cam lòng, nhưng mệnh lệnh của lão tổ hẳn cũng không dám vi phạm, chỉ có thể rời đi.

Đối với sự kiện lần này, nghiêm chỉnh mà nói chỉ là Thần Vương cấp độ tranh phong, chỉ là Phong Vân biến thành tên "Đao Kiếm Vương" thực sự quá yêu nghiệt, lấy Thần Vương tu vi, chiến lực lại sánh vai với Thần Chủ, với lại còn không phải là Thần Chủ bình thường nữa.

Cái này có khác gì bật hack nữa đâu!

Mà nếu như Chúa Tể Già Cỗ tộc ra tay, tính chất kia sẽ hoàn toàn biến đổi, đến lúc đó rất có thể sẽ dẫn phát hậu quả không thể dự tính, tỉ như là Chúa Tể đại hỗn chiến.

Cái này vô luận là liên minh loài người, hay là Thú tộc liên minh, cũng không nguyện ý nhìn thấy.

Dù sao vũ trụ ức vạn tộc đàn, trừ hai liên minh này ra, còn có những tộc quần liên minh khác nhìn chăm chăm vào, định ngư ông đắc lợi.

Đương nhiên, ám sát lại không sao, đây cũng là kế hoạch kế tiếp mà Thú tộc liên minh định ra.

Đao Kiếm Vương này ở cấp độ Thần Vương đã có được linh hồn lực như thế, tiếp tục trưởng thành nữa, tất thành họa lớn!

Nhưng mà nếu như bọn hắn biết "Đao Kiếm Vương" này chỉ là một Phong Vân nho nhỏ trong miệng bọn họ, sợ là sẽ điên cuồng hơn.

Xích Diệu Tinh.

Trong đại sảnh, tụ tập rất nhiều võ giả, đây là các tân binh gần nhất tiến về chiến trận cương ngoại, mỗi người trong mắt đều lộ ra vẻ khẩn trương, hiếu kỳ, và khát vọng.

Dù sao là lần đầu tiên trên chiến trường, có nhiều tâm tình phức tạp như vậy cũng rất bình thường.

Ngay lúc này, bỗng nhiên rất đông nhân viên công tác xuất hiện, đem những tân binh này tụ tập trong góc, để ra một không gian rộng rãi, sau đó

những nhân viên này xếp thành hai hàng đứng ra, trong thần sắc mang theo cung kính.

Không bao lâu, có tiếng bước chân vang lên, mấy bóng người xuất hiện trong đại sảnh.

Ánh mắt các tân binh lập tức liền tập trung vào một đạo thân ảnh ở trung ương nhất kia, đó là một thanh niên mặc chiến giáp màu đen, mặc dù mỉm cười như gió xuân, nhưng trên thân lại phát ra khí tức vô hình, ảm ảm khiến người ta run sợ.

"Thần Vương cường giả!"

"Không chỉ vậy, tối thiểu là Thần Vương hậu kỳ, thậm chí là đại viên mãn!"

"Khó trách những nhân viên phụ trách đối với người này cung kính như thế."

Các tân binh thấp giọng nghị luận, nhìn về phía thanh niên kia ánh mắt mang theo nồng đậm ước mơ cùng nóng bỏng.

"Thần Vương các hạ, phi thuyền của ngài đã được sửa chữa tốt, tùy thời có thể xuất phát."

Người phụ trách Xích Điều Tinh tới gần Phong Vân nửa bước, cung kính nói ra.

"Ừ, đa tạ."

Phong Vân gật đầu nói.

Thiên Huy Tinh Hào của hắn trước đó lúc trở về gặp phải vũ trụ phong bạo, thân tàu có một ít tổn thương, cho nên hắn mới đi đến tinh cầu nhỏ này,

tiến hành sửa chữa.

"Nào dám, vì ngài phục vụ là vinh hạnh của chúng ta."

Người phụ trách một bộ dáng chân chó nghiêm nhiên, làm cho trong lòng các tân binh khinh bỉ không thôi.

Lúc trước gặp bọn họ, là một bộ dáng cao cao tại thượng, hiện tại gặp được vị thanh niên này là Thần Vương, liền biến thành dạng tư thái này.

Cũng quá chân thực!

Chương 599: Sức tưởng tượng cấp max của Hắc Ám Chúa Tể!

Chương 599: Sức tưởng tượng cấp max của Hắc Ám Chúa Tể!

Phong Vân cuối cùng ngồi Thiên Huy Tinh Hào rời khỏi Xích Điều Tinh, đi về hướng tổng bộ Võ Giả Công Hội vũ trụ.

Trên đường hắn về tổng bộ, ức vạn tộc đàn trong toàn bộ vũ trụ, cũng cấp tốc truyền đi sự tích của thân phận giả của hắn.

Một tên vô địch Thần Vương, dùng công kích linh hồn quét ngang toàn bộ Vân Lan đại thế giới, chiến tích hiển hách bực này, sao có thể làm cho người khác coi nhẹ.

Dù là Thú tộc trận doanh, Trùng tộc trận doanh, hay là cơ giới sinh mệnh trận doanh, các cường giả to to nhỏ nhỏ, đều đang bàn luận sự kiện lần này.

Trăm truyền vạn, vạn truyền trăm vạn, trăm vạn truyền ngàn vạn. . .

"Cái gì? Vô địch Thần Vương cấp độ đã càn quét tất cả Thú tộc Thần Vương trong Vân Lan đại thế giới ư?"

"Còn là công kích linh hồn?"

"Mẹ nó! Linh hồn lực lượng tiêu diệt toàn bộ Thú tộc Thần Vương trong Vân Lan đại thế giới, cái này cho dù là Thần Chủ, cũng không có quá nhiều!"

"Điên, điên rồi, một tên vô địch Thần Vương, vì sao lại biến thái như vậy!"

"Hắn tên là gì, Đao Kiếm Vương ư? Cho tới bây giờ ta cũng chưa từng nghe nói qua."

"Sau trận chiến này, hắn sẽ nổi tiếng giữa trăm triệu tộc đàn trong vũ trụ!"

"Giết! Tìm tung tích tên Đao Kiếm Vương này cho ta, nếu không đợi đến lúc hắn trưởng thành, lại là một mối họa lớn trong lòng ta!"

"Đúng là mĩa mai nhỉ, năm đó Thú tộc liên minh dùng công kích linh hồn diệt Vân Lan tộc, bây giờ sau trăm ngàn kỷ nguyên, Thú tộc liên minh nơi này lại bị công kích linh hồn diệt hết, thật sự là Thiên Đạo tốt luân hồi."

Ngàn vạn tộc đàn trong vũ trụ đều đang nghị luận thân phận giả 'Đao Kiếm Vương' của Phong Vân, hoặc chấn kinh, hoặc xem như uy hiếp, hoặc thấy hiếu kỳ. . . Đủ mọi sắc thái.

Mà vô luận là loại thái độ nào, đều đủ để chứng minh hành động lần này của Phong Vân quả thực mang đến rung chuyển không nhỏ.

Nhưng bản thân hắn đối với chuyện này lại không quá để ý, dù sao nổi danh chỉ là thân phận giả 'Đao Kiếm Vương' của hắn mà thôi.

Mà hắn bây giờ đã trở lại nhân loại vũ trụ, cũng nên khôi phục thân phận chân thật, tất cả chiến tích ở cương ngoai chiến trận tạm thời đều không có quan hệ gì với hắn.

Nguyên Thủy thế giới, Nguyên Thủy thành.

Khi Hắc Ám Chúa Tể biết đến sự kiện lần này, cho dù tâm cảnh vững chắc như hắc, cũng cảm thấy kinh ngạc, sắc mặt mang theo vẻ chấn động.

"Vậy mà mạnh đến mức độ này. . ."

Phong Vân có thuộc tính thiên phú cùng nhục thân thiên phú rất cao, đây là chuyện mà hắc đã sớm biết.

Nhưng hắc đến tận nay cũng không biết, Phong Vân cũng có linh hồn thiên phú cao như vậy!

Không, cái này đã không chỉ là cao, quả thực là vượt quá sức tưởng tượng!

"Tên nhóc này, giầu có chút sâu rồi đấy." Hắc Ám Chúa Tể lẩm bầm.

Hắc đã ở trong nhân loại vũ trụ thời gian dài như vậy, thế mà không bị bất cứ kẻ nào phát hiện.

Nhưng Hắc Ám Chúa Tể nhìn chung mọi biểu hiện của Phong Vân những năm gần đây trong tổng bộ, không khỏi phát hiện một sự thật.

Đó chính là gần như không có thiên tài có thể bức Phong Vân vận dụng linh hồn lực, hắc đều là lấy thần lực ép địch, hoặc là lấy nhục thân trấn áp.

Mặc dù là như thế, Phong Vân vẫn như cũ quét ngang vô địch, leo lên đỉnh cao nhất, đứng vững vàng trên đó, quan sát chúng thiên tài!

"Tổng bộ này, ngay cả một tên thiên tài có thể buộc hắc vận dụng bản lĩnh thực sự đều không có." Hắc Ám Chúa Tể không khỏi sợ hãi thán phục, vì tiềm năng của Phong Vân mà cảm thấy vui mừng lại chấn động.

Nếu như Phong Vân biết ý nghĩ của Hắc Ám Chúa Tể lúc này, chỉ có thể cảm thán một câu: Sức tưởng tượng cũng thật đáng sợ đấy.

Hắn lúc đó ngược lại là cũng muốn dùng linh hồn lực lắm, nhưng không có tác dụng thôi.

Ai dè đến chỗ Hắc Âm Chúa Tể nơi này, liền biến thành thâm tàng bất lộ, cũng là không có ai.

"Hắc Âm!"

Bỗng nhiên, một giọng nói như lôi đình trực tiếp vang lên trong đầu Hắc Âm Chúa Tể.

"Ồ, Lôi Đình à, người bận rộn như ngươi mà lại có lúc rảnh liên hệ ta ư?"

Hắc Âm Chúa Tể âm dương quái khí mà nói trong đầu.

"Tên Dao Kiếm Vương kia là Phong Vân à." Lôi Đình Chúa Tể không quan tâm ngữ điệu của Hắc Âm Chúa Tể, trực tiếp hỏi.

"Ngươi không phải vẫn luôn đang chăm chú để ý hắn sao? Vấn đề này còn phải đến hỏi ta?" Hắc Âm Chúa Tể nghi ngờ nói.

"Trước đó chân thân của ta trong hỗn độn vũ trụ có chút vấn đề, tập trung tinh thần đi xử lý, không có rảnh lo lắng nơi này."

Lôi Đình Chúa Tể tiếp tục cất lời.

Lời này vừa ra, Hắc Âm Chúa Tể sắc mặt giật mình, "Ngươi phải kiểm chế một chút đấy nhé, hỗn độn vũ trụ nguy hiểm như vậy, ngươi cần nên rút chân thân trở về, vạn nhất ngươi chết rồi, dị tộc tất sẽ tiến công nhân loại chúng ta đấy."

"Yên tâm, ta có chừng mực." Lôi Đình Chúa Tể nói: "Vẫn là đến nói một chút chuyện của Phong Vân đi."

"Hành động của hắn lần này, nói thực ra, ngay cả ta lúc đầu nghe nói cũng thấy kinh ngạc."

"Đoán chừng trên người hắn có bí mật lớn, những gì trước đó hắn để lộ ra cho chúng ta thấy chỉ là một góc của tảng băng chìm mà thôi."

Hắc Ám Chúa Tể nhướn mày, "Có bí mật là chuyện tốt, cẩn thận như vậy mới có thể cười đến cuối cùng, kẻ không biết che giấu mình, cuối cùng đều chết."

"Phong Vân hiện tại đã cường hoành như vậy, chờ hắn bước vào Thần Vương, thậm chí là Thần Chủ, đến lúc đó, đoán chừng chiến lực sẽ còn mạnh hơn nhiều."

"Mà nhân loại tộc quần chúng ta cũng sẽ sinh ra một siêu cấp tồn tại có thể chấn nhiếp ức vạn tộc đàn, giống như Ngũ Hành Chúa Tể kia vậy."

"Ồ?"

Lôi Đình Chúa Tể mang theo một chút kinh ngạc, "Nhìn không ra, người đánh giá cao Phong Vân như vậy, lại đánh đồng hắn với Ngũ Hành Chúa Tể."

Ngũ Hành Chúa Tể, là vị Chúa Tể mạnh nhất của nhân loại tộc quần, cũng là thiên tài có thiên phú cao nhất từ trước tới nay.

Nhưng bởi vì thời gian hắn tồn tại quá xa xưa, xa xưa đến mức gần như trừ Chúa Tể cùng số ít các Thần Chủ bên ngoài, căn bản không còn ai biết được sự tồn tại của hắn.

Nhiều năm như vậy, thiên tài sinh ra trong nhân loại tộc quần đếm không xuể, so với số các ngôi sao ngoài vũ trụ còn nhiều hơn nhiều.

Nhưng không có một ai đạt tới trình độ thiên phú của Ngũ Hành Chúa Tể lúc trước, mà ngay cả "Hắc Âm Chúa Tể "Lôi Đình Chúa Tể' bây giờ cũng thế.

Bây giờ, lại xuất hiện một Phong Vân!

"Đừng giả bộ, ta biết trong lòng ngươi cũng nghĩ như vậy." Hắc Âm Chúa Tể bĩu môi nói.

"Đúng, ta cũng cho rằng là như vậy." Lôi Đình Chúa Tể nhẹ nhàng nói: "Phong Vân ở Thượng Vị Thần cảnh giới đã đánh ra một cái danh hiệu vô địch Thần Vương, đã sánh vai với chúng ta của lúc trước, nhưng hắn lại không chỉ có những thứ này, xác thực có thể coi như là thiên tài cấp bậc Ngũ Hành Chúa Tể."

"Thiên tài như thế tất không thể để cho dị tộc biết được, bằng không bọn họ tất nhiên sẽ điên cuồng."

"Yên tâm, ta đã làm giả một phần tư liệu liên quan tới thân phận 'Đao Kiếm Vương', sẽ không có bất kỳ quan hệ gì với Phong Vân, mà người biết thân phận chân chính của Phong Vân chỉ có một, mà ta cũng đã hạ linh hồn cấm chế đối với hắn, một khi hắn tiết lộ, hắn chắc chắn sẽ phải chết không nghi ngờ."

Hắc Âm Chúa Tể truyền âm lại.

"Rất tốt, ngươi làm việc ta luôn luôn yên tâm."

Lôi Đình Chúa Tể hài lòng nói: "Tính thời gian, Phong Vân cũng nên trở về, vừa vặn, ta gần đây cũng làm được mấy món bảo vật, dự định đưa cho hắn."

"Ồ? Muốn trở về rồi ư, cũng đúng, hẳn đã càn quét toàn bộ dị tộc Thần Vương trong Vân Lan đại thế giới, quân công đã sớm tích đủ."

Hắc Âm Chúa Tể gật đầu.

Chương 600: Trở lại tổng bộ!

Chương 600: Trở lại tổng bộ!

Hur không cuộn lên trùng điệp, một chiếc phi thuyền trắng bạc lấp lóe nhàn nhạt quang huy đột ngột xuất hiện.

Trong phòng lái phi thuyền, Phong Vân đã khôi phục thân phận đơn độc đứng ở nơi đó, ánh mắt đang nhìn phía trước kia một đại lục đang lơ lửng trong vũ trụ.

Rõ ràng là tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ.

"Rốt cục cũng đã trở về. . ." Phong Vân nhẹ nhàng tự nói.

Mặc dù hắn chỉ rời đi hơn hai năm, nhưng lại có một loại cảm giác như đã qua mấy đời.

Ở bên ngoài cương ngoại chiến trận, chiến đấu là công việc duy nhất, dưới loại trạng thái này, mỗi một phút mỗi một giây đều trôi qua dài đằng đẵng.

Phong Vân ở ngoài cương ngoại chiến trận hơn hai năm, lại cảm giác lâu hơn cả vài chục năm ở lại trong tổng bộ.

"Tiểu Quang, hạ xuống Thần Vương đại lục."

Lập tức, Phong Vân phân phó phi thuyền trí năng.

"Đã rõ thưa chủ nhân."

Phi thuyền trí năng tiểu Quang đáp lời.

Một giây sau, Thiên Huy Tinh Hào phá vỡ vũ trụ tối tăm, bay thẳng về phía sâu trong tổng bộ, lướt qua từng đại lục, cuối cùng, đáp xuống Thần Vương đại lục.

Sau đó, một tiếng vang nhỏ, cửa máy mở ra, Phong Vân từ trong đó đi ra, thu phi thuyền lại, sau đó đi về chỗ mình ở.

Mà trong quá trình này, hấn mở dụng cụ thông tin, kết nối vào mạng lưới tổng bộ.

Lập tức, từng tin nhắn chưa đọc liên tiếp nhảy ra.

Bởi vì ở cương ngoại chiến trận không có mạng, cho nên hai năm qua, Phong Vân trên cơ bản đều mất đi liên hệ với nhân loại vũ trụ.

Tin nhắn người khác gửi cho hấn cũng không thể nhận được.

Bây giờ vừa về đến nơi, vào internet, những tin nhắn này lập tức liên nhảy ra.

"Viện trưởng 30 tin nhắn, Phong Điềm 15 tin nhắn, Phong Long 14 tin nhắn, Phong Thiên 14 tin nhắn, Phong Tiểu Hồ 10 phong bưu kiện, Ma Vân 10 tin nhắn, Phong Tiểu Lan 1 tin nhắn. . ."

Phong Vân xem từng dòng, phần lớn đều là người có quan hệ tốt với hấn, thân nhân bằng hữu gửi tới, đương nhiên, còn có một số nhân viên công tác của tổng bộ cùng một vài Thần Vương muốn mời hấn cùng đi mạo hiểm.

Viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ, đều gửi lời quan tâm thăm hỏi, cũng không quá khác thường ngày.

Mà Phong Tiểu Lan, thì làm Phong Vân hơi kinh ngạc, "Tiểu Lan tỷ thế mà đi Sinh Mệnh Thần Đình? Hoàn thành nội bộ đệ tử?"

Lần trước hắn trở về đã không nhìn thấy Phong Tiểu Lan, lúc ấy trong lòng liền mơ hồ có chút suy đoán, vốn dĩ hắn dự định sau khi làm xong chuyện sẽ đón Phong Tiểu Lan tới ở cùng nhau.

Nhưng bây giờ không nghĩ tới đối phương đã trở thành nội bộ đệ tử của một trong tứ đại đỉnh phong thế lực, Sinh Mệnh Thần Đình.

"Xem ra Tiểu Lan tỷ cũng gặp được không ít cơ duyên. . ."

Phong Vân cũng chuẩn bị cho Phong Tiểu Lan rất nhiều tài nguyên, thậm chí có Thần Vương cấp Thần Cách, cung cấp cho đối phương luyện hóa, nhưng hiện tại xem ra, có vẻ đã không cần thiết.

Đối phương dựa vào chính mình đi đến một bước này, hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng của hắn.

Nhưng hắn cũng lờ mờ trước được rằng Phong Tiểu Lan cũng vì thế mà hao tổn không ít tâm huyết, mặc dù nhờ vào linh hồn cảm ứng Phong Vân cũng biết là không trí mạng, nhưng cũng làm cho hắn đau lòng.

Mà đây là do Phong Tiểu Lan tự mình lựa chọn, Phong Vân cũng không sẽ đi làm phiền đối phương, hắn muốn làm, chỉ là âm thầm bảo hộ đối phương mà thôi.

Đọc xong số tin nhắn còn lại, Phong Vân cũng trở về đến trang viên của chính mình.

. . .

Cửa ra vào, Corey, Berkeley cùng một đám hộ vệ người hầu đã sớm trông mong hấn.

Nhìn thấy Phong Vân về, ánh mắt họ sáng lên, cùng nhau cung kính chào đón, "Hoan nghênh trở về, điện hạ! Ngài vất vả rồi!"

"Ừm, trong khoảng thời gian ta không có mặt này, có chuyện gì phát sinh không?"

Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng nói.

"Bẩm điện hạ, trừ một chút Thần Vương tới bãi phỏng ngài thì cũng không có chuyện gì khác." Thị vệ trưởng Corey cung kính đáp.

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hấn mới rời đi hơn hai năm, cũng không phải hai ngàn năm, nơi này đoán chừng chỉ biến hóa cực kỳ nhỏ, thậm chí là không có biến hóa.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, hấn tự thân biến hóa cùng hai năm trước so sánh, có thể nói là nghiêng trời lệch đất.

Cho nên nói, cương ngoại chiến trận đối với người khác mà nói là cối xay thịt, nhưng với hấn mà nói, lại là bảo tàng, hơn nữa còn là cả đồng bảo tàng rơi đầy trên mặt đất nữa kia.

Sau đó.

Phong Vân trở lại chủ phòng trong biệt thự, mở ra máy tính bà lên bàn (căn cứ thiết kế hấn yêu thích), leo lên hệ thống nhiệm vụ của tổng bộ, ấn vào hoàn thành nhiệm vụ.

"Tít!"

Một tin nhắn mới theo sau nhảy ra.

"Phong Vân điện hạ, kiểm tra đến ngài có quân công đạt tới 10 vạn ức, đã vượt qua số lượng quân công mà lịch luyện nhiệm vụ quy định trước đó, chúc mừng ngài đã hoàn thành nhiệm vụ lịch luyện."

"Tiếp đó, 10 vạn ức quân công của ngài sẽ toàn bộ chuyển thành điểm tích lũy, cũng chính là ngài sẽ có được 10 vạn ức điểm tích lũy."

"Từ nay, ngài sẽ có thể tùy ý xác nhận nhiệm vụ, một vài tin tức về Vũ Trụ Bí Cảnh cũng sẽ gửi đến máy truyền tin của ngài. . ."

Xem hết tin nhắn, Phong Vân sắc mặt sáng lên, "10 vạn ức điểm tích lũy."

Hắn vốn cho rằng những quân công này sẽ trực tiếp về không, không nghĩ tới lại chuyển hết thành điểm tích lũy. Cái này có ý nghĩa, Phong Vân lập tức lắc mình, từ một tiểu tử nghèo, biến thành "Trăm triệu phú ông".

"Kinh hỉ này, cũng đủ lớn."

Cứ như vậy, rất nhiều đồ tốt mà Phong Vân ao ước đã lâu, đều có thể mua về.

Giống như một vài loại linh hồn binh khí, Thần Chủ cấp trang bị, còn có hẳn 'Tọa giá' Thiên Huy Tinh Hào, cũng có thể thay đổi, bây giờ có chút không theo kịp tốc độ tiến bộ của hắn.

Mà một chiếc phi thuyền cường đại vẫn rất có tất yếu.

Dù sao để đi đường hay là phụ trợ hoặc công kích, phi thuyền đều là không thể thiếu.

Trừ phi trở thành Chúa Tể, bằng không thì phi thuyền vẫn là nhu yếu phẩm, không ai có thể bỏ qua.

Tiếp đó, Phong Vân chuẩn bị xoát hình chiếu một đợt cuối cùng, sau đó dự định bế quan, dung hợp các hệ thuộc tính mới.

"Không biết sẽ hao phí bao nhiêu thời gian, một ngàn năm, một vạn năm, hay là 1 kỷ nguyên. . ."

Phong Vân trong lòng cũng không tính được thời gian cụ thể, hẳn cũng là lần đầu tiên thử sức, thậm chí là lần đầu tiên trong lịch sử vũ trụ, trước hẳn, không có bất kỳ tiền lệ nào.

Cho dù là vị Ngũ Hành Chúa Tể cường đại nhất kia, cũng chỉ có năm hệ thuộc tính mà thôi, so với Phong Vân còn kém xa.

"Mặc kệ hao phí thời gian bao lâu, dung hợp là nhất định."

Phong Vân vô cùng kiên định, đây là con đường đi lên cường giả của hẳn, một con đường mà chỉ có hẳn mới có thể đi.

Mà ngay khi hẳn chuẩn bị xoát hình chiếu, bỗng nhiên một giọng nói hùng hậu bỗng nhiên vang lên trong đầu hẳn."Phong Vân, ta là Lôi Đình Chúa Tể, mai đi vào thế giới giả tưởng, lên hành cung trong Lôi Đình vị diện gặp ta."

Hả?

Phong Vân hơi giật mình, Lôi Đình Chúa Tể lại muốn gặp hẳn?

"Xem ra hẳn đã biết chuyện của ta ngoài cương ngoai chiến trận rồi. . ."

Hẳn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, Hắc Ám Chúa Tể cũng biết thân phận thật của hẳn, Lôi Đình Chúa Tể tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Cũng được, đi một chuyến xem sao, kiến thức một chút tồn tại cấp Chúa Tể."

Phong Vân lập tức thả ý thức liền nhập mạng lưới, tiến vào thế giới giả tưởng.

Chương 601: Ba kiện chí bảo!

Chương 601: Ba kiện chí bảo!

Vị diện Lôi Đình là một mảnh đại lục vị diện to lớn ở tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, ở đây, khắp nơi đều là lôi điện.

Trên chỗ cao nhất, có một cung điện khổng lồ được vô số lôi điện bao phủ, đó chính là vị trí của Lôi Đình Chúa Tể.

“Xoạt!”

Phong Vân đột nhiên xuất hiện bên ngoài cung điện, đại môn lập tức mở ra, hắn nhanh chân đi vào, hành tẩu trong đại điện sâu thẳm.

Một lát sau, hắn đã đi đến điểm cuối cùng.

Phong Vân dừng lại, ôm quyền thi lễ: “Bái kiến ba vị Chúa Tể Lôi Đình, Hắc Âm và Bạo Phong.”

“Ha ha, Lôi Đình, Bạo Phong, ta đã nói cái gì ấy nhỉ, ta đã sớm nói với các ngươi rồi, lực cảm giác của tiểu gia hỏa này tuyệt đối là hạng nhất.” Phía trước truyền đến tiếng cười to.

Lập tức, từ bóng tối, ba thân ảnh song song đi ra ngoài, một người khoác áo bào đen, một người mặc áo bào tím, và một người mặc áo bào xanh.

Chính là Hắc Âm Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể và Bạo Phong Chúa Tể.

Lôi Đình Chúa Tể nhìn Phong Vân nói khẽ: “Không hổ là lực linh hồn tiếp cận Chúa Tể, chúng ta không tỏa ra khí cơ mà người cũng cảm nhận được, sau này, nếu người gặp dị tộc phục kích, chúng ta cũng không cần lo lắng.”

Đến cả cấp Chúa Tể mà Phong Vân cũng cảm giác được, đây tuyệt đối là năng lực kinh thế, nếu có dị tộc muốn phục kích hắn, tỷ lệ thành công sẽ thấp đến đáng thương.

Đương nhiên, trừ khi dị tộc sử dụng chí bảo liễm tức cấp Chúa Tể, nhưng đại giới này quá đắt, vì giết Phong Vân thì không đáng, trong dị tộc, tên tuổi của Phong Vân còn không cao bằng ‘Đao Kiếm Vương’ đâu.

Nếu muốn giết ‘Đao Kiếm Vương’ thì có thể sử dụng chí bảo này.

“Cuối cùng tộc quần nhân loại ta đã sinh ra vị thiên tài cấp Ngũ Hành Chúa Tể thứ hai rồi.” Bạo Phong Chúa Tể nhìn thanh niên tuấn mỹ trước mắt, vô cùng cảm thán, lại có chút rung động.

“Ngũ Hành Chúa Tể?”

Đây là lần đầu tiên Phong Vân nghe thấy cái tên này, có chút hiếu kỳ.

Hắc Ám Chúa Tể giải thích: “Thời gian Ngũ Hành Chúa Tể tồn tại rất xa xưa, trừ đám Chúa Tể chúng ta ra, thì chỉ có một vài Thần Chủ cổ lão mới biết sự tồn tại của Ngũ Hành Chúa Tể.”

“Có thể nói, Ngũ Hành Chúa Tể là thiên tài mạnh nhất trong lịch sử Nhân tộc ta, cảnh giới Thượng Vị Thần có thể sánh vai với Thần Chủ, giống như người bây giờ, nhưng người chỉ là linh hồn chi đạo, còn ông ấy là ngũ hành chi đạo.”

Ngũ Hành Chúa Tể, ngũ hành chi đạo.

Sau khi Phong Vân nghe xong, trong lòng thầm nghĩ: Nếu các người biết ta không chỉ có ngũ hành, mà còn có mười hệ thuộc tính, đoán chừng các người sẽ bị hù chết.

Nhưng hắn cũng không có ý nói ra.

Phong Vân biểu hiện đã đủ yêu nghiệt rồi, nếu lại lộ ra mười hệ thuộc tính nữa, như vậy quá khoa trương.

Mặc dù hắn không phát hiện ác ý trên người ba vị này, nhưng vì phòng ngừa vạn nhất, hắn vẫn lựa chọn giấu kín.

Trừ khi sau này hắn mạnh đến mức không nhìn thấy bất kỳ nguy hiểm nào, nếu không, hắn sẽ không để lộ chuyện mình có mười hệ thuộc tính.

Lúc này, Lôi Đình Chúa Tể nhìn Phong Vân nói: “Phong Vân, lần này người tiêu diệt Thần Vương dị tộc ở đại thế giới Vân Lan có công, ta quyết định khen thưởng người.”

“Chỗ này của ta có một số chí bảo, từ vũ khí đến bảo vật đều có, người có thể lựa chọn ba vật.”

Sau khi nói xong, Lôi Đình Chúa Tể nghe nhàng vung tay lên, hư không trước mắt lập tức xuất hiện mười chùm sáng.

Bên trong mỗi chùm sáng đều có một vật.

Ánh mắt Phong Vân quét qua, sắc mặt cứng lại, có chút líu lười, những chí bảo này đều là cấp Thần Chủ, còn là cấp cao nhất trong Thần Chủ.

Có đao, có kiếm, có thương, có chiến giáp...

Cầm mỗi kiện ra ngoài đều có thể bán với giá trên trời, hơn nữa, còn không thể mua được trong bảo khố của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, bởi

vì đây chính là vật phẩm của Lôi Đình Chúa Tể.

“Đến đi, chọn ba kiện.” Lôi Đình Chúa Tể mở miệng nói.

Trẻ con mới lựa chọn, ta, tất cả đều muốn.

Phong Vân rất muốn nói ra câu này, nhưng cho dù nói ra cũng không có tác dụng gì, hẳn chỉ có thể thành thật lựa chọn ba kiện.

Đao và kiếm nhất định phải có, đây là con đường hẳn sẽ tiếp tục, không dễ dàng thay đổi.

Đây là hai kiện, còn kiện thứ ba, Phong Vân dự định chọn chí bảo linh hồn, có thể công kích cũng có thể phòng ngự.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của hắn liền rơi vào tòa bảo tháp ở ngoài cùng bên phải.

Bảo tháp này cao chín tấc, toàn thân có hai màu vàng bạc, mặc dù nhỏ mà tinh xảo, lộ ra cảm giác nguy nga cao ngất, mỹ lệ sáng chói.

“Chúa Tể, ta đã chọn xong rồi, ta muốn đao, kiếm và tòa tiểu tháp kia.” Phong Vân chỉ vào ba kiện chí bảo này nói.

Lôi Đình Chúa Tể nhẹ nhàng cười một tiếng: “Ánh mắt ngươi cũng không tệ, ba kiện chí bảo này là ba cái tốt nhất trong mười món đồ này, đao kiếm thì không cần nói, là chí bảo cấp Thần Chủ cao nhất, kiếm tên Thương Nguyệt, đao tên Phá Nhật, đao kiếm kết hợp, Nhật Nguyệt Đồng Huy, quả thật thích hợp với ngươi.”

“Còn tòa bảo tháp này, tên là Cửu Khúc Lục Hợp Tháp, là chí bảo linh hồn công phòng, màu vàng có thể công, màu bạc có thể phòng.”

Phong Vân nghe xong, cảm thấy ba kiện chí bảo này giống như được làm riêng cho hắn vậy.

Nhưng trong lòng hắn cũng hiểu, e rằng đây là Lôi Đình Chúa Tể đích thân lựa chọn cho hắn.

“Ta đã sai người đưa ba kiện chí bảo này đến trang viên của ngươi rồi, lát nữa người thoát ra ngoài, hắn sẽ đưa đến nơi.” Lôi Đình Chúa Tể thu lại những chùm sáng này, nhẹ giọng nói.

“Đa tạ Chúa Tể.”

Phong Vân cảm tạ từ đáy lòng, ba kiện chí bảo này tuyệt đối là trân quý, người bình thường có nhiều điểm tích lũy hay nhiều tiền thế nào cũng không mua được, có thể nói là độc nhất, vậy mà lại tặng cho hắn. Có thể thấy mấy vị Chúa Tể để ý hắn thế nào.

“Ha ha, ngươi là vương bài của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ ta, có đãi ngộ như vậy là điều rất bình thường, chỉ cần sau này ngươi giết nhiều dị tộc hơn là được.”

Bạo Phong Chúa Tể cười nói.

“Vâng.” Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu.

“Lần này người trở về, dự định bé quan đột phá Thần Vương phải không?”

Hắc Ám Chúa Tể bỗng nhiên hỏi.

“Vâng, xông xáo ở bên ngoài hơn nai năm, rất có cảm ngộ, cảm giác đã đến cực hạn, tiếp theo chỉ cần dung hợp, có thể tấn thăng đến Thần Vương.” Phong Vân đáp.

“Thật nhanh, ngươi cùng thời với hai đệ tử của Không Gian Thần Vương và Thời Gian Thần Vương, bọn họ cũng rất tốt, cảnh giới thượng vị Thần có thể so sánh với Thần Vương bình thường, đáng tiếc lại sinh ra cùng thời đại với ngươi, hoàn toàn bị ngươi che lấp ánh sáng.” Lôi Đình Chúa Tể cảm thán nói.

Thời gian và không gian được xưng là hai loại thiên phú tuyệt đỉnh, nhân vật như vậy có thể nói là con cưng của trời, nhưng lại vị Phong Vân che lấp ánh sáng, bây giờ nhắc đến thiên tài của tông bộ, mọi người chỉ nghĩ đến Phong Vân, còn Vân Dịch và Thì Thiên, lại như trong suốt.

Trong lòng hai người họ cũng khổ sở, nhưng không có cách nào, ai bảo bọn họ sinh cùng một thời với Phong Vân chứ.

Chương 602: Thời gian vạn năm trong nháy mắt!

Chương 602: Thời gian vạn năm trong nháy mắt!

Phong Vân và ba vị Chúa Tể nói chuyện một lát liền thoát ra ngoài.

Mà lúc hắn thoát ra ngoài không bao lâu, bên ngoài đã truyền đến giọng nói của Corey, nói là có vật từ tổng bộ đưa đến.

“Nhanh như vậy sao?”

Phong Vân lập tức đứng dậy, đi ra trang viên, vào trong đại sảnh tiếp khách.

Nơi đó có một vị trung niên mặc áo giáp màu đỏ đang đứng, trên lưng đeo một thanh chiến đao, toàn thân phát ra khí tức cuồng dã, đây rõ ràng là một vị Thần Vương đại viên mãn.

Corey là hộ vệ cấp thượng vị Thần, đứng trước mặt người trung niên này liền run lẩy bẩy, không dám nhìn thẳng.

Sau khi người trung niên này nhìn thấy Phong Vân, lập tức đi đến, thái độ rất cung kính, rồi đưa một chiếc không gian giới chỉ lên.

“Điên hạ, ta tên là Mosley, là người Lôi Đình Chúa Tể đại nhân mệnh đến đưa chí bảo cho ngài, xin ngài kiểm tra và nhận lấy.”

“Cảm ơn.”

Phong Vân nhận lấy, ý thức thăm dò vào trong không gian giới chỉ, bên trong quả thật có ba kiện chí bảo sáng chói, chính là Thương Nguyệt kiếm, Phá Nhật đao và Cửu Khúc Lục Hợp Tháp.

“Không sao, đây là vinh hạnh của ta, không quấy rầy ngài tu hành nữa, ta cáo lui trước.” Người trung niên Mosley thi lễ lần nữa, rồi cung kính lui ra ngoài.

Bên cạnh, trong lòng đám người Corey tràn đầy rung động, hẳn ta nghe thấy cái gì, đây là người Lôì Đình Chúa Tể đại nhân phái đến, hơn nữa còn tặng chí bảo cho Phong Vân!

Bọn họ chỉ là thượng vị Thần mà thôi, trong mắt bọn họ, Chúa Tể giống như một vị Thần Linh, chỉ ở trong truyền thuyết, nhưng bây giờ, bọn họ có thể nhìn thấy Chúa Tể tặng bảo, mặc dù đối tượng được tặng không phải bọn họ, nhưng điều này có thể để bọn họ thổi một năm rồi.

Bởi vì, Phong Vân là chủ nhận trực tiếp của bọn họ.

Phong Vân không để ý đến đám người Corey đang hưng phấn, một mình trở lại phòng.

Sau khi trở về, hẳn lập tức lấy ba kiện chí bảo trong không gian giới chỉ ra, lưu lại lạc ấn bên trên, thành công tế luyện.

“Chí bảo Thần Chủ đỉnh cấp, quả nhiên là đồ tốt tuyệt thế.”

Phong Vân cảm nhận được tính năng của ba kiện chí bảo, tuyệt đối là hạng nhất, mỗi một kiện đều tốt hơn chí bảo cấp Thần Chủ của đám Huyền Trọng Vương nhiều.

Đây là Chúa Tể xuất phẩm, tuyệt đối vượt qua đa số chí bảo cấp Thần Chủ khác.

“Đáng tiếc bây giờ mình chỉ có thể phát huy năm thành, còn phát huy hoàn mỹ, cần thôi động pháp tắc.”

Phong Vân lắc đầu, mặc dù chiến lược của hắn vô cùng nghịch thiên, nhưng không thể thay đổi sự thật hắn là thượng vị Thần, vẫn chưa hình thành pháp tắc, không thể phát hoàn toàn uy năng của chí bảo.

“Chờ đến khi mình bế quan xong, có thể thỏa mãn điều kiện sử dụng rồi.” Phong Vân trầm nói.

Sau đó, hắn để ba kiện chí bảo này vào không gian giới chỉ, ý thức tiến vào không gian tấm gương, bắt đầu quét hình chiếu hôm nay.

Hắn hi vọng trước khi bình bế quan, có thể quét ra vài vật phẩm tốt.

Nhưng Phong Vân đã đánh giá cao vận may của mình.

Kết quả là một mảnh thảm đạm, trừ vài vật phẩm trung cấp thì không có một vật tốt nào.

“Mẹ nó, xem ra lúc trước mình quét ra ba thiên phú linh hồn đã hao hết vận khí gần đây của mình rồi.” Phong Vân chửi bậy một tiếng.

Cuối cùng, hắn mang theo oán niệm rời khỏi tấm gương, bắt đầu toàn tâm toàn ý tiến hành dung hợp pháp tắc.

“Bắt đầu đi.”

“Cho dù như thế nào, chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại.”

Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, đi vào phòng tu hành trong trang viên của mình, hai mắt nhắm lại, một giây sau, sau lưng hắn xuất hiện năm mươi vạn loại võ kỹ.

Hoặc diễn luyện, hoặc phân giải, hoặc dung hợp, hoặc đối chiến...

Đủ loại hình thức, biểu hiện các đặc tính cơ bản nhất ẩn chứa trong đó ra ngoài, lấy mười hệ thuộc tính của Phong Vân làm lý giải.

Trong lúc mơ hồ, Phong Vân cảm thấy mình đã trở lại lần đầu tiên tiếp xúc với thuộc tính.

Kim không gì không phá, hỏa xâm lược như lửa, thổ nặng nề mà kiên cố, mộc sinh cơ bùng bùng, thủy cương nhu cùng tồn tại, phong sắc bén và phiêu dật, lôi bá thiên tuyệt địa, băng vạn vật tàn lụi, ám thiên địa thất sắc và quang sáng chói như ban ngày!

Đặc tính của mười hệ thuộc tính không ngừng luân chuyển trong đầu Phong Vân, ngày càng khắc sâu, ngày càng huyền diệu, tất cả bị hấp hấp thu.

Một loại biến hóa kinh thiên động địa, đang sinh ra trong phòng tu hành nho nhỏ này...

Không ai biết nó tồn tại, nhưng một khi nó bạo phát ra, tất nhiên sẽ khiến tỷ vạn sinh linh chấn động!

Một trăm năm... Hai trăm năm... Chín trăm năm... Một nghìn năm... Năm nghìn năm...

Thời gian như nước chảy.

Ngay từ đầu Hắc Ám Chúa Tể, Bạo Phong Chúa Tể và Lôi Đình Chúa Tể còn không thèm để ý, nhưng tám nghìn năm trôi qua, bọn họ cũng có chút hoang mang.

“Xảy ra chuyện gì vậy? Dựa vào thiên phú của Phong Vân, cho dù dung hợp bốn thuộc tính cũng phải thành công rồi chứ, làm sao bây giờ còn chưa đạt đến Thần Vương cảnh?”

Hắc Ám Chúa Tể nghi ngờ hỏi.

“Chắc là tích lũy, rèn luyện nhiều cũng là chuyện tốt.” Lôi Đình Chúa Tể nói.

“Ta cũng đoán thế, Phong Vân có bốn thiên phú thuộc tính, hơn nữa, ta còn nghe nói hắn nắm giữa Hủy Diệt pháp tắc, Sát Lục pháp tắc, kiếm đạo pháp tắc và đao đạo pháp tắc, chắc là hắn đang lĩnh ngộ những thứ này.” Bạo Phong Chúa Tể suy đoán nói.

“Lĩnh ngộ nhiều thứ cùng lúc như vậy, nếu không phải Phong Vân thành tựu hơn người, khẳng định ta sẽ ngăn cản hắn.” Hắc Ám Chúa Tể mở miệng nói.

Lấy một loại mang ra ngoài, người bình thường đều phải tốn vô số kỹ nguyên lĩnh hội, Phong Vân lại tu hành đồng thời nhiều loại như vậy, còn tiến bộ rất nhanh, trong mắt người khác, chuyện này đúng là không thể tưởng tượng được.

Nếu không phải mấy vị Chúa Tể nhìn thấy Phong Vân tiến bộ kinh người, thì nói cái gì cũng ngăn cản hắn.

“Chờ đi, ta rất mong chờ ngày hắn thành công.” Lôi Đình Chúa Tể nhìn về đại lục Thần Vương, lẩm bẩm nói.

Mà sự chờ đợi này, kéo dài một vạn năm.

Một vạn năm, đối với văn minh cấp thấp, đây đã là một vòng luân hồi, tuổi thọ của Thánh cấp cũng ngừng ở đây.

Nhưng đối với văn minh trung cấp và cấp cao, đó chỉ là một đoạn thời gian mà thôi, tương đương với khái niệm một năm của người thường.

...

Một ngày này.

Ba chiếc phi thuyền từ Vũ Trụ Thánh Sơn, Sinh Mệnh Thần Đình và Linh Minh bay ra, hướng về phía tổng bộ công hội võ giả vũ trụ.

Trên ba phi thuyền này chính là thiên tài xuất sắc nhất và đám thiên tài mới nổi của tam đại thế lực đỉnh phong còn lại.

Bọn họ đến đây để tham gia đại hội giao lưu do tổng bộ công hội võ giả vũ trụ tổ chức, luận bàn của đám thiên tài một đời trong tứ đại thế lực đỉnh phong, giới hạn cảnh giới dưới Thần Chủ cảnh.

Ban thường trong đại hội giao lưu lần này, nghe nói là một tòa vũ trụ bí cảnh cấp B, bên trong không những có tài nguyên phong phú, còn có hoàn cảnh tu luyện hậu đãi, ở bên trong tu luyện một ngày, bằng tu luyện ở ngoài một tháng.

Đối với đám thiên tài, điều này đủ khiến bọn họ động tâm không thôi.

Cho nên, thiên tài hôm nay đến đây, đều là những người ưu tú nhất trong tam đại thế lực đỉnh phong.

Bọn họ đều xoa tay, mỗi người đều tràn ngập chiến ý và kích động.

Nhưng đám thiên tài này lại không biết, cái bọn họ nhìn thấy, lại là lực lượng kinh khủng đến cỡ nào!

Chương 603: Thiên địa, thất sắc!

Chương 603: Thiên địa, thất sắc!

Đám thiên tài mạnh nhất của tam đại thế lực đỉnh phong đi vào tổng bộ công hội võ giả, tự nhiên khiến tất cả các thiên tài trong tổng bộ bàn tán nhiệt tình.

Mặc dù tứ đại thế lực đỉnh phong đều là tộc quân nhân loại, nhưng đám cao tầng lại cạnh tranh với nhau, nên đám thiên tài của tứ đại thế lực đều muốn phân cao thấp, áp đảo đối phương.

Đại lục Ngọc Hải.

Đây là chỗ ở của đám thiên tài đến từ Vũ Trụ Thánh Sơn, vì tổng bộ công hội võ giả vũ trụ muốn thể hiện hào khí, dứt khoát phân đại lục Ngọc Hải này cho bọn họ ở lại, bên trên có đầy đủ mọi thứ, bất kỳ thứ gì mà người có thể nghĩ đến, đều có thể tìm thấy trên đại lục này.

Trong một biệt thự xa hoa, hơn mười bóng dáng hoặc ngồi hoặc đứng, đều có khí chất bất phàm, vượt xa người thường.

Lúc này, ánh mắt bọn họ đều tập trung trên người một thanh niên ngồi ngay ngắn ở trung tâm.

Người thanh niên này có tóc màu hoàng kim, đôi mắt cũng vậy, cả người sáng chói giống như mặt trời, nhìn như Thần Thái Dương hàng thế.

Người này, chính là đệ nhất thiên tài của Vũ Trụ Thánh Sơn, Nhất Dương, nghe đồn hắn ta đồng tu hệ hỏa và hệ quang minh, được xưng là Thần Thái Dương.

Tu vi đã đạt đến Thần Vương đại viên mãn, nghe nói chiến lực ngập trời, có thể ganh đua cao thấp với Thần Chủ bình thường, khiến chúng sinh kinh diễm.

“Những năm nay, quả nhiên tổng bộ công hội võ giả vũ trụ đã xuống dốc, không có vị thiên tài cấp Thần Vương nào nhìn được, nghe nói có duy nhất một tên được xưng là thiên tài kinh diễm, nhưng bây giờ mới là thượng vị Thần mà thôi.”

“Thượng vị Thần? Đùa gì vậy? Đại hội lần này, bọn họ sẽ không phải một tên thượng vị Thần đến tham gia chứ, như vậy quá mất mặt.”

“Đừng có xem thường tên thượng vị Thần này, nghe nói chiến lực của hắn có thể so với Thần Vương, thậm chí là Thần Vương hậu kỳ, không thể khinh thường.”

“Đừng nói Thần Vương hậu kỳ, cho dù là Thần Vương đại viên mãn thì thế nào, lão đại của chúng ta có thể sánh ngang với Thần Chủ bình thường đấy, một ngón tay cũng có thể nghiền chết hắn!”

“Nghe nói tên Phong Vân này đã bế quan một vạn năm rồi, cố gắng đột phá đến Thần Vương, nếu hắn thành công, thực lực của hắn tất nhiên sẽ tăng vọt.”

Nhất Dương vẫn ngồi ngay ngắn ở trung tâm vẫn không mở miệng, bỗng nhiên lại nói: “Tên Phong Vân kia bế quan ở đâu?”

“Ở phía nam đại lục Thần Vương, cách nơi này không xa.” Một vị thiên tài vội vàng đáp.

“Đi, đi xem một chút.”

Nhất Dương lập tức đứng dậy đi ra ngoài.

Đám thiên tài trong đại sảnh hai mặt nhìn nhau, mặc dù trong lòng có nghi hoặc, nhưng vẫn đi theo.

Nhất Dương đi đến truyền trận, trong lòng thầm nghĩ: Sư phụ nói công hội võ giả vũ trụ xuất hiện một thiên tài khó lường, tên là Phong Vân, mình đã hỏi Phong Vân khó lường ở chỗ nào, sư phụ chỉ lắc đầu không nói câu nào.

“Hừ! Chỉ là một tên thượng vị Thần mà thôi, cho dù đột phá cũng chỉ là Thần Vương sơ kỳ, có mạnh hơn thì mạnh đến mức nào, mình ngược lại muốn xem.”

Nhất Dương vẫn luôn cho rằng mình là thiên tài mạnh nhất thế hệ này, những thế lực đỉnh phong khác, nhiều nhất cũng chỉ ngang với hắn ta mà thôi.

Nhưng ý của sư phụ chính là, tên Phong Vân này còn ưu tú hơn hắn ta, điều này khiến hắn ta làm sao cam tâm được. Đây chính là vẫn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị!

Ong!

Lúc Nhất Dương dẫn đầu một đám thiên tài đi đến trang viên của Phong Vân, đột nhiên phát hiện đã có hai đội ngũ đứng đấy rồi.

Mà hai người dẫn đầu kia, là hai người mà hắn ta biết.

Một bóng người linh động phiêu dật xinh đẹp, đeo khăn che mặt, trên tay cầm cung tiễn, có tư thế hiên ngang, một người khác thân thể cao lớn,

cơ thể trong suốt, phía trên còn có bảo huy nhân nhật quán quanh, nhìn vừa uy mãnh lại thần thánh.

Theo thứ tự là đệ nhất thiên tài của Sinh Mệnh Thần Đình, Thần Nữ Thanh Linh và đệ nhất thiên tài của Linh Minh, Andrea.

Hai người này, một người trời sinh có thuộc tính mộc và thiên phú dị bẩm tiên đạo, tương lai sẽ là Nữ Thần Tự Nhiên, một người trời sinh có thân thể sinh linh, mặc dù thiên phú thuộc tính không xuất sắc, nhưng thiên phú thể chất vì vô cùng cao, nghe nói sắp tiếp cận Thần Chủ.

Nhất Dương nhìn thấy hai người này, thản nhiên nói: “Không ngờ hai người cũng đến.”

“Cũng vậy thôi, đến mở mang kiến thức về ‘Thiên tài mạnh nhất’ của tổng bộ công hội võ giả vũ trụ một chút.”

Andrea cố ý nhấn mạnh hai từ ‘Kiến thức’ và ‘Thiên tài mạnh nhất’, thái độ và giọng điệu tràn ngập trêu tức.

Bọn họ đều là thiên chi kiêu tử trong thiên chi kiêu tử, đương nhiên không để ý đến một người chỉ là thượng vị Thần.

Cho dù Phong Vân đột phá, cũng chỉ là Thần Vương sơ kỳ mà thôi, không ai biết sẽ mạnh như thế nào.

Thiên tài, không phải đều vượt cấp mà chiến sao?

Nhưng càng đến cảnh giới về sau, càng khó vượt cấp.

Những cảnh giới phía trước có chênh lệch không lớn, nên đối với đám thiên tài, vượt cấp chỉ đơn giản dễ dàng như ăn cơm uống nước.

Nhưng bắt đầu từ Thần Vương, rồi đến Thần Chủ, Chúa Tể, ba cảnh giới này, chênh lệch giữa mỗi cảnh giới giống như trời và đất, căn bản không thể so sánh được, chuyện vượt cấp đương nhiên cũng rất khó khăn.

Trong tình huống này, có thể vượt qua một cảnh giới nhỏ, đã là thiên tài hiếm có rồi.

Còn vượt qua cảnh giới lớn, chính là thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trong yêu nghiệt, ví dụ như ba vị thiên tài mạnh nhất của ba thế lực đỉnh phong này.

Tu vi của bọn họ đều là Thần Vương, nhưng quyết đấu với Thần Chủ đều không bại, mặc dù là Thần Chủ bình thường, nhưng cũng rất đáng sợ rồi.

Cho nên, bọn họ mới khịt mũi coi thường Phong Vân, cảnh giới thấp vượt cấp mà chiến, theo bọn họ nghĩ, căn bản không là cái gì.

Lúc này, Corey dẫn một đám hộ vệ đi đến, nhìn thấy nhiều Thần Vương như vậy, thân thể không nhịn được run rẩy, nhưng nhớ đến địa vị của chủ nhân nhà mình, vẫn giả bộ trấn tĩnh nói: “Chư vị, chủ nhân nhà ta đang bế quan, từng phen phó, bất kỳ ai đến cũng đừng quấy nhiễu, xin tha lỗi.”

Thần Nữ Thanh Linh đến từ Sinh Mệnh Thần Đình bật cười, đang muốn nói chuyện, đột nhiên thiên địa ảm đạm.

Bầu trời vốn sáng như ban ngày, giờ phút này đã lâm vào bóng tối, giống như có một bàn tay trong cõi u minh bắt được Thái Dương, khiến thiên địa thất sắc!

Àm âm!

Một giây sau, đột nhiên có vô số quang quang từ trên vũ trụ giáng lâm, bao phủ toàn bộ tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, tràn ngập cả những nơi hẻo lánh!

“Cái gì? Xảy ra chuyện gì vậy?”

“Đây, đây là... Pháp tắc hải dương và thần lực hải dương giáng lâm? Có người đột phá Thần Vương cảnh?”

“Nhưng, mới bước vào Thần Vương cảnh có thể gây nên cảnh tượng này sao? Cho dù bước vào Thần Chủ cảnh, động tĩnh cũng không bằng một phần trăm cái này đâu!”

Vô số cường giả bưng tỉnh, ngửa đầu nhìn cảnh tượng trên bầu trời, kinh hãi đến tột đỉnh!

Cảnh tượng này, đừng nói gặp, đến nghe cũng chưa từng nghe qua!

Chương 604: Đột phá, Thần Vương!

Chương 604: Đột phá, Thần Vương!

"Phong Vân bước vào Thần Vương!"

Sâu trong tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ, Lôi Đình Chúa Tể cùng Bạo Phong Chúa Tể đứng trên đỉnh đại lục, trông về nơi xa, chỉ thấy toàn bộ tổng bộ đều bị biến pháp tắc cùng biến thân lực bao la kia bao phủ.

Kích thước to lớn, uy áp mạnh mẽ, không thể tưởng tượng nổi!

Uy áp này đã vượt xa uy áp khi bước vào Thần Chủ cấp không biết bao nhiêu lần!

Những người khác bị vô tận quang mang chiếu đến lóa mắt, có lẽ không cách nào xem thấu điều huyền bí bên trong.

Nhưng hai đại Chúa Tể chỉ liếc mắt đã thấy, phía trên hào quang kia, vũ trụ phẳng phất như bị lật đổ, vô tận pháp tắc cùng thần lực tựa hồ đang chao nghiêng, rầm rầm đổ xuống nơi đây.

"Cảnh tượng lộ ra ngoài đã khủng bố như thế, thật khó tưởng tượng trong cơ thể Phong Vân đến tột cùng là quy mô kinh khủng cỡ nào!"

Mọi người đều biết, bên ngoài hiển hóa chỉ có thể coi là hình chiếu của một phần tình huống thật trong cơ thể, không thể hoàn toàn đại biểu cho tất cả.

Cảnh tượng Phong Vân bây giờ để lộ ra ngoài đã kinh khủng đến thế này, quả thực khiến cho người ta căn bản không dám tưởng tượng tình huống thật trong cơ thể hắn sẽ còn dọa người ra sao!

Dù cho là Chúa Tể, tâm thần cũng bị chấn động mạnh, kinh ngạc đứng thẳng hồi lâu, khó mà hoàn hồn.

Nguyên Thủy thế giới, Nguyên Thủy thành.

Hắc Ám Chúa Tể nhìn hồi lâu, rốt cục thu hồi ánh mắt, hắn lập tức quay người đi vào bóng tối mênh mang, một câu nói như có như không truyền ra, "Xem ra lần giao lưu đại hội này, đã kết thúc."

Thần Vương đại lục.

Giờ phút này toàn bộ các cường giả trên đại lục này đều bị vô tận uy áp chèn ép không thể bỏ chạy mà chỉ có thể lưu lại, cả người run lẩy bẩy, bị cưỡng ép đứng yên tại chỗ, không cách nào động đậy mảy may.

Các thiên tài của tam đại đỉnh phong thế lực cách trang viên của Phong Vân gần nhất, tiếp nhận uy áp không thể nghi ngờ cũng là to lớn nhất.

Corey cùng một đám hộ vệ đã sớm quỳ rạp xuống đất, Thần Uy này thật đáng sợ, so với các Thần Chủ bình thường còn kinh khủng hơn!

"Chủ nhân hắn. . . Đột phá!"

Trên mặt đất, Corey cùng đám hộ vệ người hầu mặc dù tâm thần kinh hãi, nhưng trong hai mắt khi nhìn nhau cũng khó mà che đậy vẻ vui mừng.

Về phần nhóm thiên tài của tam đại đỉnh phong thế lực cách đó không xa, trừ Nhất Dương, Thanh Linh cùng Andrea, người khác đều bị ép cúi đầu rạp xuống đất.

Trước mặt Thần Uy này, thực lực mà bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo không khác gì một con kiến bé nhỏ yếu ớt, như thể đang đối mặt với thiên địa chi uy!

Mà ba vị đệ nhất thiên tài của ba đỉnh phong thế lực kia, cũng đều đạt tới cực hạn, thân thể không ngừng run rẩy, phảng phất một giây sau cũng sẽ bị ép quỳ rạp xuống đất.

"Làm sao có thể, đây là uy áp mà một tên Thần Vương sơ kỳ nên có sao!"

Andrea, người lúc trước chọc ngoáy Phong Vân, giờ phút này sắc mặt kinh hãi muốn chết, một mặt không thể tin, như thể đang nằm mơ.

Bên cạnh, Nhất Dương cùng Thanh Linh lúc này tâm tình cũng không khác gì hắn.

"Ta không tin, đây đều là giả thôi!"

Nhất Dương trước giờ tâm cao khí ngạo, không thể nào tiếp thu được chuyện chính mình không thể chống đỡ nổi uy áp của kẻ còn kém hơn mình một cảnh giới, chuyện này với hắn mà nói quả thật đã kích quá lớn.

Lúc này, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, mười tầng Hỏa chi pháp tắc cùng mười tầng Quang chi pháp tắc lộ ra, độ dung hợp thành linh đã đạt tới tám thành.

Hắn tu luyện không đủ trăm kỹ nguyên, đạt tới tầng thứ này, có thể nói là cực kỳ ưu tú.

Nhưng đáng tiếc, hắn gặp được người không nên gặp.

"Phá cho ta!"

Nhất Dương nổi giận gầm lên một tiếng, cưỡng ép bạo phát chiến lực, xông phá trời buộc trên người mình, sau một khắc, hấn vẩy mà phóng vào trong trang viên, muốn chiến thắng Phong Vân, chứng minh sự cường đại của chính mình.

Hành vi này của hấn hiển nhiên là cực ngu ngốc.

Ngoài trang viên uy áp đã cường đại như thế, bên trong đương nhiên sẽ càng kinh khủng, nói đơn giản chính là không cách nào tưởng tượng.

Nhất Dương vừa mới bước vào trong đó, chỉ nghe thấy âm thanh Phong Lô phun trào, rắc rắc rung động, uy áp không cách nào tưởng tượng gần như là lướt ngang qua, đụng lên trên người hấn.

Lập tức, Nhất Dương cảm giác mình phảng phất như bị một tinh cầu khổng lồ đụng vào, cơ thể toàn bộ vỡ vụn, truyền ra vô số tiếng rắc rắc nổ tung, tứ chi lập tức vụn vẹo.

Hấn bị vô tận Thần Uy va thẳng lên người, đánh gãy hết thảy các sợi gân tay, chân, cổ, ổ bụng..., xương cốt, khớp nối vỡ vụn tan nát.

Nhất Dương như bùn nhão ngã xuống, xụi lơ trên mặt đất, trực tiếp đau đến ngất đi.

"Ôi ——! !"

Cách đó không xa, Thanh Linh, Andrea, cùng với các thiên tài khác thấy cảnh này, lập tức hít vào khí lạnh.

Vừa đối mặt đã thảm bại, Nhất Dương, thậm chí ngay cả trang viên đều không đi vào được!

Cái này, thực sự quá kinh khủng a!

Trong tu hành phòng, Phong Vân cũng không biết Thần Uy mình ngoại phóng đã đánh ngất một vị tuyệt thể thiên tài, hấn giờ phút này còn đang chìm sâu trong vô tận huyền bí.

Dùng thời gian một vạn năm, hấn rốt cục đã dung hợp được hết thủy huyền ảo, nguyên tố, bản nguyên của mười hệ thuộc tính, mà còn là trăm phần trăm dung hợp, rốt cục hoàn thành mong ước của chính mình từ khi còn nhỏ yếu.

Mà khi hấn hoàn thành dung hợp, tấn thăng Thần Chủ chỉ là nước chảy thành sông.

Giờ phút này, trong cơ thể Phong Vân, biến thần lực các hệ trước đó đã biến mất, mà thay vào đó, là một biến thần lực to lớn không có giới hạn, hào quang lấp lánh cả mười loại màu sắc khác nhau, hoàn toàn rộng lớn, vô cùng vô tận.

Biến thần lực có quy mô như vậy, bất kỳ một Thần Chủ nào nhìn thấy, đoán chừng đều sẽ bị dọa gần chết.

Đây cũng không phải là vấn đề nhiều hay ít, mà đây căn bản là không phải người á!

Nếu như so sánh một cách tương đối mà nói, Phong Vân là một biển lớn, mà những người khác, đoán chừng cũng chỉ là một vũng nước nhỏ, kẻ nào mạnh hơn một chút, có thể là cái hồ nước, hồ lớn...

Khoảnh cách chênh lệch này, vượt quá tưởng tượng!

Mà phía trên biến thần lực, mười cái Thần Cách ban đầu, giờ phút này cũng đều dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một viên.

Một viên Thần Cách này được cả mười loại hào quang bao phủ, phía trên khắc rõ từng đường vân huyền bí cực kỳ, đó chính là đường vân của mười hệ pháp tắc, lộ ra vẻ thâm ảo vô cùng.

Điều này đại biểu Phong Vân không chỉ là dung hợp mười hệ thuộc tính, mà còn dung hợp cả mười hệ pháp tắc, là loại dung hợp trăm phần trăm kia, không phải sáu thành, không phải chín thành, mà là viên mãn cấp mười thành!

"Thần Vương sơ kỳ. . ."

Phong Vân cảm thụ được cảnh giới bây giờ, mặc dù mới vừa đạt tới Thần Vương sơ kỳ, nhưng nếu như hắn muốn, hắn có thể trong nháy mắt tăng lên tới Thần Vương đại viên mãn.

Đừng quên, lúc trước hắn xoát nhiều hình chiếu Thần Chủ như vậy, chỉ tính các hệ pháp tắc Thần Vương rơi xuống đã không dưới trăm loại, nếu như hiện hóa dung hợp hết, tăng cường Thổ Hệ pháp tắc lên tới viên mãn cấp căn bản không thành vấn đề.

Nhưng Phong Vân ngẫm lại, vẫn quyết định tạm thời không tăng lên đến Thần Vương đại viên mãn, hiện tại hắn đã gây ra động tĩnh quá lớn, vẫn nên giấu mình một thời gian lại nói.

Chờ danh tiếng đi qua, lại đề thăng cũng không muộn.

Bằng không, hắn sợ là có vài người tiếp nhận không nổi.

"Bây giờ chiến lực của ta so sánh với Thần Chủ cũng đã thuộc hạng nhất, không nói chuyện khác, chỉ cần vô tận Thần Hải này, có mấy vị Thần Chủ có thể chống lại ta chứ?"

Phong Vân trong lòng tự nhiên sinh ra một cảm giác hào hùng, đó là sự tự tin vô cùng đối với chiến lược của bản thân!

Ai dám tranh phong!

Chương 605: Người ở trong lòng không có biết tính hay sao?

Chương 605: Người ở trong lòng không có biết tính hay sao?

"Nên đi ra ngoài, bên ngoài có vẻ như đã có một số vị khách mới đến."

Phong Vân ánh mắt khẽ chuyển, lập tức vươn người đứng dậy, đi ra khỏi tu hành phòng.

Ngoài trang viên, Thanh Linh, Andrea cùng một đám thiên tài vốn có đang khổ cực kiên trì chống đỡ sự chèn ép của uy áp, gần như sắp sụp đổ.

Nhưng ngay khi bọn hắn sắp không kiên trì được nữa, vô tận Thần Uy kia bỗng nhiên lại thối lui, tựa như là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện vậy.

Có điều thăm trạng của Nhất Dương cách đó không xa kia đã biểu hiện vừa rồi hết thảy mọi chuyện đều là thật.

Lúc này, có tiếng bước chân vang lên, mặc dù trầm thấp, nhưng chẳng biết tại sao, lại dồn dập dẫm vào trong lòng mỗi một người ở đây, khiến bọn hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một vị thanh niên cất bước đi tới, thanh niên kia ngũ quan tuấn mỹ, khí chất thong dong, người mặc hắc giáp, nhìn từ bề ngoài, ôn hòa vô cùng.

"Chủ nhân!"

Corey và đám hộ vệ sớm đã từ dưới đất đứng lên, nhìn thấy Phong Vân, lập tức chạy chậm qua, cung kính hành lễ với hắn.

Nghe được tiếng xung hô này, cho dù bọn người Thanh Linh cùng Andrea sớm đã có suy đoán, nhưng tâm thần không khỏi chấn động, thanh niên tuấn mỹ trước mắt này, chính là Phong Vân trong truyền thuyết đó!

Khí chất ôn hòa thông dong như vậy, căn bản là không có cách nào liên hệ với tồn tại trước đó đã phát ra Thần Uy kinh khủng kia!

"Mấy vị, không biết các người đi đến trang viên của ta làm gì vậy?"

Phong Vân nhìn về phía Thanh Linh, Andrea và đám thiên tài rồi hỏi, sau đó lại nhìn về phía Nhất Dương ngất đi trên mặt đất, "Người này thế nào? Nhìn có vẻ không được ổn lắm."

Thanh Linh, Andrea và đám thiên tài oán thâm trong lòng: Hắn tại sao lại biến thành như vậy chính người không tự biết à?

Có điều sau khi được chứng kiến sự kinh khủng của Phong Vân, đánh chết bọn họ cũng không dám nói ra vâu này.

Lúc này từng cái đều cười làm lạnh: "Chúng ta từ lâu đã ngưỡng mộ đại danh của Phong Vân các hạ, đặc biệt tới đây để gặp người thật, đúng lúc gặp người đang bế quan, cho nên mới tới đây chờ đợi."

Thái độ này so với trước đó thực giống như hai người khác nhau.

Chịu thôi, đứng trước thực lực tuyệt đối bọn họ chỉ có thể nén giận.

Cuối cùng, Thanh Linh cùng Andrea bọn họ ủ rũ rời đi, mà nhóm thiên tài Thánh Sơn cũng mang theo Nhất Dương đã ngất đi kia trở về.

Qua lần này, Phong Vân có thể nói đã lưu lại bóng ma tâm lý mãnh liệt trong lòng bọn họ, nhất là Nhất Dương, hẳn ngay cả mặt mũi Phong Vân đều không nhìn thấy, đã bị vô tận Thần Uy của đối phương nghiền ép.

Cái này nhất định sẽ là cơn ác mộng mà cả đời này hẳn đều không thể quên.

Mà theo những thiên tài này rời đi, tin tức Phong Vân đột phá đạt tới Thần Vương cũng được truyền ra.

Mọi người nhất thời biết dị tượng lúc trước bao phủ toàn bộ tổng bộ đều là do Phong Vân tạo ra.

Không cần phải nói, cả đám đều bị chấn động đến tột cùng!

Thế giới giả tưởng.

Vân Dịch đang chăm chỉ khổ tu biết việc này xong, lập tức sững sờ ngay tại chỗ, không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Ai, thiên phú thật đáng sợ, bây giờ thực lực của Phong Vân đoán chừng ta ở trước mặt hẳn đều sống không qua một chiêu."

Một tiếng thờ dài vang lên, bóng dáng Không Gian Thần Vương vô thanh vô tức xuất hiện trước mặt Vân Dịch, ngóng nhìn phương xa, thăm thăm thờ dài.

Mặc dù hẳn không biết chuyện Phong Vân đã làm ngoài cương ngoại chiến trận, nhưng dị tượng trước đó khi Phong Vân bước vào Thần Vương cảnh quá mức mênh mông, cho dù là hẳn, dưới dị tượng với quy mô đó cũng chỉ thấy bất lực!

Vân Dịch nghe nói như thế, sắc mặt biến hóa, mặc dù trong lòng hắn cũng đã đoán trước, nhưng chính tai nghe nói như thế, vẫn là không thể nào tiếp nhận.

Hắn không cam lòng nói: "Lão sư, ngươi là Không Gian Thần Vương, Thời Gian vì chủ, Không Gian xưng tôn, đây là hai đại thiên phú mạnh nhất mà ngoại giới công nhận, chẳng lẽ đã nói sai sao?"

Không Gian Thần Vương nhìn Vân Dịch nói: "Lời nói này tự nhiên không sai, vô luận là Không Gian hay Thời Gian, cũng có thể xưng hùng xưng bá, nhưng có một loại người, bọn họ đã vượt qua trình độ của thiên tài yêu nghiệt, hoàn toàn không cách nào dùng lẽ thường để hình dung."

"Bực này nhân vật, đừng nói là ta, mà dù là Thời Gian Thần Vương, gặp phải họ cũng sẽ bị nghiền ép, bọn họ, là 'Quái vật' đã vượt quá tưởng tượng, Phong Vân này, chính là loại người đó."

Không Gian Thần Vương nói rồi, vỗ vỗ bả vai Vân Dịch, "Đừng suy nghĩ nhiều, loại người như Phong Vân hắn sẽ leo lên tới Chúa Tể, quang mang vạn tượng, không cần hâm mộ, lấy ngươi tiềm năng, tương lai cũng có thể có một lần làm được thôi."

"Được rồi, ta đang cùng Thời Gian Thần Vương thăm dò một Vũ Trụ Bí Cảnh, không tiện lưu lại quá lâu trong thế giới giả tưởng."

Nói rồi, Không Gian Thần Vương liền biến mất tại chỗ, trực tiếp thoát đi.

"Phong Vân. . ."

Chỉ để lại Vân Dịch một thân một mình, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, lẩm bẩm nói: "Ta cả đời này, chỉ có thể sống ở bóng ma của ngươi sao?"

"Trời đất! Lão đại, ngươi cũng quá kinh khủng rồi đây! Lúc này mới bao lâu, đã đột phá đến Thần Vương!"

Trong trang viên, Ma Vân nhìn Phong Vân ngồi dựa mình trên ghế salon, giống như đang nhìn thấy quái vật khoác lên da người.

"Tạm tạm thôi."

Phong Vân cũng không cảm thấy nhanh, nếu không phải là vì dung hợp mười hệ thuộc tính, hẳn đã sớm đột phá đến Thần Vương.

Nói cho đúng, hẳn đã dùng 9999 năm để dung hợp thuộc tính, sau đó tốn 1 năm thời gian bước vào Thần Vương.

Cho nên tình huống thật sự là, Phong Vân chỉ dùng thời gian một năm để đột phá.

"Vẫn tạm á? Ngươi nói câu này nếu như bị người khác nghe thấy, sợ là muốn xấu hổ cắn lưỡi mà chết." Ma Vân bắt đắ dĩ trợn mắt trừng một cái, lại tới, Vua Khoác Lác kia, hẳn lại tới rồi!

"Đúng, Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương có ở trong tổng bộ sao?"

Phong Vân nghĩ tới một chuyện, hỏi thăm Ma Vân.

Hắn hiện tại, cả mười hệ thuộc tính cũng đã đi vào quỹ đạo, nên cần nhắc tới Thời Gian cùng Không Gian thuộc tính, dù sao hai cái này quả thực cũng là thiên phú chân chính nghịch thiên.

Nhưng độ khó khi bắt đầu tìm hiểu cũng không phải bình thường, dựa vào chính Phong Vân, đoán chừng trong thời gian ngắn rất khó có thành tựu.

Thế là, hắn liền đem tâm tư đặt lên người Thời Gian cùng Không Gian Thần Vương, nếu như có thể lấy được hình chiếu của hai vị này, lại đánh rơi ra rồi dung hợp, tuyệt đối là một sự trợ giúp cực lớn.

Với lại, trong lòng Phong Vân còn có dã tâm, hắn muốn dung hợp hai loại thuộc tính này.

Đến lúc đó, hắn liền có thể nắm giữ Thời Không thuộc tính, điều khiển một phương thời không, ngẫm lại đã thấy hăng hái!

Có điều Phong Vân xem chừng, cái này sợ là còn gian nan hơn cả việc dung hợp mười hệ thuộc tính.

Dù sao mười hệ thuộc tính hắn còn có thể hấp thu kinh nghiệm đặc tính từ vô số võ giả, nhưng Không Gian cùng Thời Gian thuộc tính này, vốn đã thừa thớt vô cùng, hắn muốn tham khảo cũng không biết đi đâu mà tìm.

"Từ từ sẽ đến thôi, trước tiên phải lấy hình chiếu của Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương rồi nói."

Đây là mục tiêu sơ bộ của Phong Vân.

Ma Vân trầm ngâm một lát, mới nói: "Ta nhớ Vân Dịch cùng Thì Thiên đã từng nói, lão sư của bọn họ trong đoạn thời gian gần đây đều ở trong Vũ Trụ Bí Cảnh, cơ bản đều chỉ bảo cho bọn hắn trong thế giới giả tưởng, về phần họ đang ở Vũ Trụ Bí Cảnh nào, ta cũng không rõ lắm."

"Có điều chính người điều tra thêm hắn là sẽ biết thôi, tốt xấu người cũng là một vị Thần Vương, quyền hạn cao hơn ta nhiều."

Chương 606: Còn chưa bắt đầu, liền đã kết thúc!

Chương 606: Còn chưa bắt đầu, liền đã kết thúc!

Phong Vân vận dụng quyền hạn, rất nhanh liền tra được tin tức của Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương.

"Ồ bên trong bí cảnh vũ trụ cấp S thám hiểm sao. . ."

Hắn hơi nhú mày, cái bí cảnh vũ trụ này, thế nhưng là địa phương thần chủ vũ trụ thường đi, không nghĩ tới Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương lại chọn thám hiểm bên trong bí cảnh bực này.

Bất quá hai vị này, một người có được Thời Gian năng lực, một người có được Không Gian năng lực, cả hai phụ trợ với nhau, dù đối mặt với cao cấp Thần Chủ cũng có thể chiến một trận, đi cái vũ trụ bí cảnh cấp S này, cũng là rất bình thường.

"Đoán chừng bên trong vũ trụ bí cảnh cấp S này có vật bọn họ cần."

Lấy thiên phú thuộc tính của hai người này, có thể dẫn động tâm tư bọn họ, tất nhiên là bảo vật liên quan tới không gian cùng thời gian.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Phong Vân liền sáng lên, loại vật này, hẳn tự nhiên cũng cảm thấy rất hứng thú.

"Bất quá trước đó, còn có một việc cần phải làm."

Phong Vân trong lòng lẩm bẩm nói.

Đó chính là đem ngũ đại Thần tộc Thủy Tổ từ chiến trận cương ngoại triệu hồi đến, để bọn hắn trở về cố hương Địa Cầu.

Trước đó hắn chỉ là Thượng Vị Thần, mặc dù là đệ nhất thiên tài tổng bộ, nhưng cuối cùng chỉ là hư danh, cũng không có thực quyền.

Mà khi Phong Vân đạt tới cảnh giới Thần Vương, liền có được quyền lực nhất định.

Đây là tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ quy định, một khi trở thành Thần Chủ, liền có thể trở thành cao tầng tổng bộ, có được đại quyền nhất định.

Vô luận là trở thành thống ngự ức vạn Tinh Hệ Đại tướng nơi biên cương, vẫn phải lưu lại ở tổng bộ, được hưởng đãi ngộ đặc biệt nhất định.

Phong Vân nguyên bản là đệ nhất thiên tài của tổng bộ, bây giờ lại trở thành Thần Vương(?), ở phương diện quyền lực mà nói, so với Thần Vương bình thường thậm chí càng cao hơn một chút.

Không nói chuyện khác, chỉ riêng triệu hồi mấy binh sĩ phục dịch trở về, đơn giản chỉ là chuyện của một câu nói mà thôi.

Nghĩ tới đây, Phong Vân đối Ma Vân nói: "Người lập tức bằng vào danh nghĩa của ta lệnh các Thần Chủ đóng giữ ở biên cương của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ gửi đi một phong bưu kiện, thông báo cho bọn hắn đem chín người này đưa tới nơi này."

Nói xong, Phong Vân hình ảnh cùng tên tuổi của chín người này đưa cho Ma Vân.

Ma Vân mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi nhiều, lập tức gật đầu, "Yên tâm, việc này giao cho ta."

Lập tức, Ma Vân rời khỏi đại sảnh, trở lại chỗ ở, bắt đầu biên tập bưu kiện kỹ càng, cũng lấy danh nghĩa Phong Vân gửi bưu kiện cho từng vị Thần Chủ nhân loại đang tọa trấn ở cương vực.

Cùng lúc đó, Nhất Dương, Thanh Linh cùng Andrea và một nhóm thiên tài của tam đại thế lực đỉnh phong, cũng đều riêng phần mình tiếp nhận mệnh lệnh từ bên trên, để bọn hắn từ bỏ lần dự thi này, trực tiếp quay về.

Có thể không buông bỏ sao?

Tự cho mình là tuyệt đỉnh thiên tài nhưng ngay cả Thần uy của Phong Vân đều đánh không được, trực tiếp bị băng choáng, cái này thì còn so sánh cái kiểu gì.

Loại tình huống này mà còn tham gia trận đấu, không phải là tự rước lấy nhục sao!

Thế là, trận này là bốn đại thế lực tranh tài, còn chưa bắt đầu, đã phải kết thúc. Mà hết thảy những việc này, đều là bởi vì việc Phong Vân bước vào Thần Vương cảnh giới tạo thành hiệu quả quá kinh khủng.

Đạt được những tin tức này, tổng bộ võ giả cái một mảnh xôn xao. Cái này chỉ sợ là lần tranh tài kết thúc nhanh nhất từ trước tới nay của bốn đại thế lực đỉnh phong.

Cứ như vậy, Phong Vân cái gì cũng không làm, bỗng nhiên đạt được một tòa vũ trụ bí cảnh cấp B.

Bất quá cái vũ trụ bí cảnh cấp B này với hắn mà nói cũng không có tác dụng gì, lực hấp dẫn rất thấp, chỉ có A cấp vũ trụ bí cảnh trở lên, mới có thể

gây nên hứng thú cho hắn.

Bất quá Phong Vân cũng không có cự tuyệt, cái này B cấp vũ trụ bí cảnh hắn mặc dù không cần, nhưng có thể cho trên Địa Cầu Phong thị gia tộc. Phong thị gia tộc đi qua những năm này phát triển, cũng sớm đã tử tôn mấy chục vạn, truyền không biết bao nhiêu đời rồi.

Mà bởi vì có Phong Vân là lão tổ Phong thị, một số tinh cầu cùng hệ ngân hà, cũng sẽ thành lập liên hệ mật dịch cùng với Địa Cầu.

Lại thêm thân phận của Phong Vân, cũng không có cường giả nào cùng thế lực dám làm khó Phong thị nhất tộc, trừ phi là chán sống đi.

Dù sao Phong Vân là đệ nhất thiên tài của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, ngay cả quốc chủ đế quốc của văn minh cao cấp thấy Phong Vân cũng phải dùng lễ đối đãi, không cần nói đến là những người khác.

Bây giờ, Phong Vân chính thức bước vào Thần Vương chi cảnh, vô luận là thực lực hay là địa vị lại lần nữa tăng vọt.

Có thể không khách khí mà nói, hiện tại hắn như là mặt trời ban trưa, đến cả quốc chủ của văn minh cao cấp gì đó, đều phải hành lễ với hắn, không dám cùng hắn sánh vai nhìn thẳng.

Đây chính là quyền thế bây giờ của hắn, có thể nói là ngấp trời!

Nhân loại biên cương, phụ trách khu vực của Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, tổng cộng có 108 vị Thần Chủ tọa trấn.

Mà dưới trướng bọn họ, lại có vô số Thần Vương cùng binh sĩ, những điều này tạo thành quân đội khổng lồ ở chiến trận cương ngoại.

Mà một ngày này, 108 vị Thần Chủ đều nhận được bưu kiện từ Phong Vân.

"Hả? Là bưu kiện của Phong Vân các hạ?"

Người đầu tiên thu được bưu kiện là tọa trấn Thương Minh Tinh Liệt Tinh Thần Chủ, hắn vừa mới ngồi xuống, máy truyền tin liền vang lên, cúi đầu xem xét, lập tức thần sắc kinh ngạc.

Tin tức Phong Vân bước vào Thần Vương cảnh lưu truyền với tốc độ rất nhanh, nhất là ở trong thế giới giả lập, những Thần Chủ này bình thường cũng không có việc gì nên cũng ở trong thế giới giả lập giao lưu với nhau, tự nhiên cũng biết Phong Vân đã bước vào Thần Vương cảnh, đồng thời còn thông qua thu hình nhìn thấy cảnh tượng kinh khủng lúc ấy.

Cái này so với cảnh tượng lúc trước bọn hắn bước vào Thần Chủ còn đáng sợ nhiều! Vì thế, những Thần Chủ này còn từng cảm thán qua, vị Phong Vân các hạ này là thiên tài yêu nghiệt cuộc đời bọn họ ít thấy, quả thực là "Quái vật" mà.

Bây giờ, Liệt Tinh Thần Chủ không nghĩ tới vị Phong Vân các hạ đại danh鼎鼎 này sẽ phát bưu kiện cho hắn.

Lúc này, hắn đem ấn mở, cẩn thận đọc hết.

Một lát sau, Liệt Tinh Thần Chủ xem xong, hắn ngẩng đầu lên, lẩm bẫm nói: "Nguyên lai là tìm chín binh sĩ này, xem ra là Thần Linh ở cố hương của Phong Vân các hạ. . ."

Hắn cũng hiểu biết Phong Vân nguyên bản đến từ một văn minh cấp thấp nho nhỏ, quật khởi dần lên, cuối cùng quét sạch vũ trụ, thành tựu như bây giờ.

Lập tức, Liệt Tinh Thần Chủ gọi tới thủ hạ tướng lĩnh Thần Vương, đem tin tức chín vị Thần Linh Thủy Tổ ở Địa Cầu nói cho bọn hắn, để bọn hắn tìm kiếm.

"Ghi nhớ, từng bước từng bước cẩn thận tìm cho ta, đây là Phong Vân các hạ phân phó, tìm được sẽ có thưởng!" Liệt Tinh Thần Chủ nhìn quanh một vòng, quát khẽ nói.

Vừa nghe đến hai chữ "Phong Vân", những tướng lĩnh Thần Vương kia ánh mắt liền sáng bóng, lập tức dâng lên lên mười hai phần tinh thần, đồng thanh đáp "Đã rõ!"

Lấy địa vị hôm nay của Phong Vân, đối những Thần Vương này mà nói, như là đại nhân vật cao không thể chạm tới, mặc dù mọi người đều là Thần Vương, nhưng là khác nhau một trời một vực, căn bản không thể so sánh.

Bọn họ những Thần Vương này, đều là tiềm lực hao hết, không có chút hi vọng nào tiến thêm, đều là hạng chót bên trong Thần Vương.

Mà Phong Vân, như là mặt trời ban trưa, quang huy sáng chói chiếu rọi vũ trụ vạn vực, thiên phú cao ngất, chiến lực mạnh, bọn họ chỉ có thể ngưỡng vọng mà thôi.

Chương 607: Địa Cầu nhất mạch lại ra người khủng bố như vậy?

Chương 607: Địa Cầu nhất mạch lại ra người khủng bố như vậy?

Mà trừ Liệt Tinh Thần Chủ ra, hơn một trăm vị Thần Chủ khác cũng thu được bưu kiện của Phong Vân, lúc này ra lệnh thuộc hạ bắt đầu tìm kiếm chín vị Thần Linh Thủy Tổ đến từ Địa Cầu.

Đệ ngũ chiến trường, doanh địa chiến khu thứ 101.

Mây đen hình dạng giống như Hắc Long bao phủ bầu trời đêm, một vòng Hạo Nguyệt từ trong khe mây ảm ảm có thể trông thấy.

Thủy Tổ Kim Thần tộc Kim Tông Thánh giờ phút này đang ở trong phòng nhỏ của mình, ngẩng đầu nhìn vũ trụ mênh mông.

"Tích lũy lâu như vậy, lại có trăm vạn năm, không sai biệt lắm đã có thể đạt tới cảnh giới Thượng Vị Thần."

Kim Tông Thánh nội tâm lẩm bẩm: "Cũng không biết bây giờ Địa Cầu đã biến thành bộ dáng gì, hậu thế có còn không, Hắc Ám Thần tộc có chết hay không. . ."

Hắn mặc dù cực kỳ lo lắng, nhưng không có biện pháp, dù sao Công Hội Vô Giả Vũ Trụ quy định mỗi Thần Linh phục dịch, đều phải tích lũy quân công nhất định, đồng thời phải đạt tới Thượng Vị Thần, mới có thể khôi phục tự do của mình.

Lấy địa vị cùng thực lực của Kim Tông Thánh, hiển nhiên không có cách nào cùng quái vật khổng lồ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ này chống lại, chỉ có thể thành thành thật thật đợi ở trong quân doanh.

Quân công hấn tích lũy những năm này coi như đã hoàn thành, còn lại, chính là bước vào cảnh giới Thượng Vị Thần.

Nhưng lấy tư chất của hấn, ít nhất cũng phải hao phí hơn trăm vạn năm nữa.

Nhưng mà, ngay lúc này

"Kim Tông Thánh!"

Một thanh âm tràn ngập uy áp vang vọng ở trong doanh địa này, lập tức kinh động vô số Hạ Vị Thần, Trung Vị Thần cùng Thượng Vị Thần.

Không ít binh sĩ đều từ trong nhà đi ra.

Chỉ thấy trên bầu trời đi xuống ba đạo thân ảnh uy mãnh, toàn thân trên dưới tản ra uy áp khổng lồ, làm cho vô số binh sĩ kinh hãi.

Đây là một vị Thần Vương!

"Kim Tông Thánh ở đâu?" Vị này Thần Vương uy mãnh này nhìn chung quanh một lượt, lần nữa mở miệng nói.

"Có thuộc hạ."

Kim Tông Thánh nghe được tên của mình, lập tức đi tới, vô cùng cung kính nói, đồng thời thân thể có chút run rẩy.

Hấn chỉ là một Trung Vị Thần lại phải đối mặt với Thần Vương, thật sự là có chút tiếp nhận không nổi.

"Ngươi là đến từ Địa Cầu sao?" Thần Vương nghe được có người trả lời, ánh mắt sáng lên, nhìn về phía người đáp lời, mở miệng hỏi.

Thần sắc Kim Tông Thánh chấn kinh, vị Thần Vương trước mắt này vậy mà lại biết hắn đến từ Địa Cầu.

Hắn gật gật đầu, biểu thị thừa nhận."Ha ha, rốt cuộc tìm được rồi, rất tốt, đi theo ta."Vị Thần Vương này cười ha ha một tiếng rồi phân phó, chạy nhiều quân doanh như vậy, rốt cục cũng tìm được một người rồi!

"Cái này. . . Xin hỏi Thần Vương đại nhân tìm ta có chuyện gì? Còn nữa, làm sao ngươi biết ta đến từ Địa Cầu?"Kim Tông Thánh nhin không được hỏi thăm

"Yên tâm, không phải là chuyện xấu đâu."

Thần Vương trên mặt lạnh lùng lộ ra một nụ cười thoải mái, "Ngươi có phúc, địa cầu các ngươi xuất hiện một nhân vật khó lường, bây giờ đã là đệ nhất thiên tài của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, đồng thời đã bước vào Thần Vương cảnh, lần này là vị diện hạ này gọi ta tới tìm chín người các ngươi."

Cái. . . Cái gì! ? Kim Tông Thánh nghe nói như thế, trực tiếp ngốc trệ tại chỗ, đại não hoàn toàn ở vào trạng thái không suy nghĩ gì được nữa.

Hắn nghe được cái gì đây, một võ giả từ Địa Cầu, trở thành đệ nhất thiên tài của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, hơn nữa còn bước vào Thần Vương chi cảnh!

Trời ơi! Hắn không là phải đang nằm mơ chứ!

tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, đó là thế lực vĩ ngạn và mệnh mệnh công cơ nào, bên trong thiên tài nhiều như cát trong sông, vô cùng vô tận, với lại

mỗi một người đều là xuất sắc nhất bên trong một chòm sao!

Thời điểm Kim Tông Thánh ở trên địa cầu, thân cũng là một thiên tài, nhưng từ khi đi tới nơi này, hắn mới biết được, chính mình chỉ là cái rắm của thiên tài mà thôi.

Hắn cùng những thiên tài kia so sánh, ngay cả tư cách rách giầy cũng không có!

Mà muốn trở thành đệ nhất thiên tài của tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, theo hắn thấy, tuyệt đối là ưu tú đến mức hắn không cách nào tưởng tượng nổi!

Loại nhân vật như vậy, như mặt trời sáng chói, sáng tới chói mắt, không ai dám nhìn thẳng.

Nhưng bây giờ Thần Vương này lại nói cho hắn biết, đại nhân vật như vậy, lại xuất từ Địa Cầu.

Cái này, đây quả thực quá hoang đường rồi!

"Đi thôi, dẫn ngươi tới trang viên của Phong Vân điện hạ ở tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ."

Thần Vương không để ý tới cảm xúc chấn kinh đến tột đỉnh của Kim Tông Thánh, vung tay lên, trực tiếp lấy ra phi thuyền vũ trụ, lập tức mang theo hắn rời khỏi nơi này, hướng về phía tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ mà tới.

Mà những binh lính bốn phía đang xem nhìn phi thuyền vũ trụ đã đi xa kia, đều lộ ra một mặt hâm mộ.

Vừa rồi bọn họ ở bên cạnh đều nghe được rõ ràng, nội tâm vừa khiếp sợ lại vừa cảm thán, Kim Tông Thánh lần này muốn lên như điều gặp gió rồi!

Cùng lúc đó, 8 vị Thủy Tổ Thần tộc khác cũng đều bị tìm được, vô luận là Thủy Tổ Thủy Thần tộc, Thủy Tổ Hỏa Thần tộc, hay là Thủy Tổ Lôi Thần tộc, Thủy Tổ Phong Thần tộc các loại, đều bị Thần Vương tướng lĩnh tìm được, tự mình dùng phi thuyền vũ trụ hộ tống hướng tổng bộ mà đi.

Cái này khiến cho chín vị Thủy Tổ Thần tộc thụ sủng nhược kinh rồi, Thần Vương làm hộ vệ cho bọn hắn, đây quả thực là không cách nào tưởng tượng nổi!

Từ biên cương đến tổng bộ cũng không tính xa, bất quá do mấy vị Thần Vương toàn lực gia tốc, thời gian đã rút ngắn rất nhiều, chỉ dùng bảy ngày thời gian đã tới tổng bộ rồi.

Bên trong phòng lái của phi thuyền, Kim Tông Thánh xuyên qua vòng bảo hộ trong suốt bốn phía, nhìn từng khối đại lục to lớn lơ lửng bốn phía kia, con mắt tròn trịa, "Đây chính là tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ sao, quả hùng vĩ rồi!"

Hắn là lần đầu tiên đi vào tổng bộ, vốn lấy thực lực cùng địa vị của hắn, đời này đoán chừng rất khó đi vào tổng bộ được.

Bây giờ, không chỉ đến, còn được một vị Thần Vương hộ tống đến. Quá mức mộng ảo, Kim Tông Thánh cảm giác mình đang giống như nằm mơ! Cũng không lâu lắm, phi thuyền đáp xuống bên trên Thần Vương đại lục.

Khi cửa máy mở ra, lúc Kim Tông Thánh đi ra, hắn phát hiện cách đó không xa, đang có mấy đạo thân ảnh quen thuộc cũng đứng ở nơi đó.

Tập trung nhìn lại, chính là các Thủy Tổ Thần tộc khác!

Cái này khiến trên mặt hắn lập tức lộ ra vui mừng nồng đậm, nhin không được hô to: "Lão nhị, lão tam. . . Lão bát!"

Tám vị Thủy Tổ Thần tộc nghe được thanh âm này, lập tức quay đầu lại, đồng dạng mặt lộ kinh hi, "Đại ca!"

Chín vị Thủy Tổ Thần tộc Địa Cầu trải qua hơn một kỷ nguyên, rốt cục gặp mặt lần nữa!

Bọn họ chín người trước đó bị phân đến những chiến trường khác biệt, chỉ có thể thông qua máy truyền tin liên hệ với nhau mà thôi, muốn gặp mặt được, đó là vô cùng khó khăn.

Bây giờ, cuối cùng ở nơi này gặp lại nhau.

Sau đó, chín vị Thần Vương mang theo chín Thủy Tổ Thần tộc đang vô cùng hiếu kỳ, đi vào trước trang viên của Phong Vân.

Chín vị Thần Vương cung kính nói: "Phong Vân điện hạ, chúng ta đã dẫn người ngài muốn tìm tới."

Ở phía sau, chín vị Thủy Tổ Thần tộc Địa Cầu trừng to mắt, có phần vì không thể tưởng tượng nổi cảnh tượng này, trong mắt bọn hắn là Thần Vương đại nhân cao cao tại thượng, vậy mà cũng tất cung tất kính như thế.

Vị kia gọi là Phong Vân điện hạ sao, thật sự là xuất thân từ Địa Cầu bọn họ sao?

Chương 608: Nhóm Thủy Tổ kinh hãi!

Chương 608: Nhóm Thủy Tổ kinh hãi!

Sau khi chín vị Thần Vương cung kính bảm báo, một thanh âm đột ngột vang lên, không có dấu hiệu báo trước nào.

"Không sai, vất vả cho các ngươi rồi."

Chín vị Thần Vương theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài bọn họ mười mét, một đạo thân ảnh thon dài chẳng biết xuất hiện lúc nào, lại không có nửa điểm khí tức tiết lộ ra.

Cái này khiến cho chín vị Thần Vương trong lòng hoảng sợ, khoảng cách mười mét, cái này nếu là ở trên chiến trường, bọn họ đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi.

Đồng thời, trong lòng cũng đối Phong Vân càng thêm kính sợ.

"Nào dám, vì điện hạ ngài phục vụ, là vinh hạnh của chúng ta."

Tư thái chín vị Thần Vương thả rất thấp.

Lúc này, đã thấy Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, lập tức chín đạo lưu quang từ trong không gian giới chỉ của hắn bay ra, rơi vào trước mặt chín vị Thần Vương.

Rõ ràng mỗi kiện đều là chí bảo Thần Chủ cấp!

Những chí bảo Thần Chủ cấp này đều là bình thường nhất, có cái là Phong Vân xoát hình chiếu xoát được, mà có cái thì là hấn ở chiến trận cương ngoại thu được.

Dù sao hấn cũng không cần nữa, những thứ bình thường này, vừa vắn cầm đi cho chín vị Thần Vương này xem như ban thưởng.

Những chí bảo Thần Chủ cấp bình thường này, Phong Vân không thèm, nhưng đối với những Thần Vương này mà nói, có thể gọi là bảo vật vô giá rồi!

Quả nhiên, chín vị Thần Vương kia nhìn thấy trước mắt là chín kiện chí bảo Thần Chủ cấp, trên mặt nhao nhao lộ ra vẻ khát vọng cực độ.

"Mỗi người chọn một kiện đi, đây là thù lao cho các người, không cần khách khí."

Thanh âm Phong Vân truyền đến, làm cho chín vị Thần Vương dùng sức nuốt nuốt nước bọt, trong lòng kinh ngạc, không hổ là đệ nhất thiên tài của tông bộ, gia tài này, đơn giản là giàu chầy mỡ .

Chín kiện chí bảo Thần Chủ cấp, nói lấy ra liền lấy ra, con mắt cũng không thèm nháy một cái!

Sau đó, chín vị Thần Vương mỗi người chọn một chí bảo vừa ý nhất, cùng nhau bái tạ đối với Phong Vân, cảm thấy mỹ mãn rời đi.

Đợi sau khi chín vị Thần Vương này rời đi, Phong Vân mới nhìn tới chín vị Thủy Tổ Thần tộc Địa Cầu, trong nháy mắt hình chiếu tất cả.

Một lát sau, hình chiếu xong.

Phong Vân quét mắt một vòng, quả nhiên như hần đoán trước, chín vị Thủy Tổ Thần Linh tư chất đều không quá xuất sắc, đều là ở cấp độ Hạ Vị Thần.

Bất quá cái này là so với toàn vũ trụ mà nói, nếu chỉ tính riêng trên Địa Cầu, dĩ nhiên chính là thiên tài cái thể vô song.

"Mấy vị, mời vào."

Phong Vân đối chín vị Thủy Tổ Thần tộc nói nhẹ.

Chín vị Thủy Tổ này mặc dù thực lực không cao, nhưng từng ở trên địa cầu kiệt lực ngăn cản Hắc Ám Chi Thần cùng Hắc Ám Thần tộc, đồng thời truyền xuống phương pháp tu hành, tạo phúc cho hậu thế.

Có thể nói, không có chín vị Thủy Tổ này, số lượng nhân loại trên Địa Cầu đoán chừng chỉ còn lại khoảng sáu phần mà thôi.

Mà hội trưởng Công Hội Võ Giả mặc dù cũng ở trên địa cầu, nhưng hần rõ ràng sẽ không thiên vị bất kỳ một thể lực nào, thuộc về phe thể lực thứ ba.

"Điện, điện hạ, khách khí."

Chín vị Thủy Tổ Thần tộc được lời mời thịnh tình thể này, cảm thấy thụ sủng nhược kinh, cho tới thân thể cũng có chút run rẩy, đó là do địa vị khác biệt to lớn mang đến biến hóa.

"Mấy vị không cần câu thúc, chúng ta đều là đến từ Địa Cầu mà, ta tên là Phong Vân, là kế sau các ngời một kỷ nguyên thành tựu Thần Linh."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Một kỷ nguyên sau đó?

Các vị Thủy Tổ Thần tộc nghe nói như thế, cùng nhau chấn động, từ khi đám bọn hấn thành thần đến bây giờ, tổng cộng mới qua hơn một kỷ nguyên thời gian một vạn năm mà thôi.

Nói cách khác, vị thanh niên tuấn mỹ trước mắt này, chỉ dùng thời gian hơn một vạn năm, liền đi tới Thần Vương chi cảnh?

Tê ——! !

Đây là thiên phú đáng sợ đến bực nào , khó trách trở thành đệ nhất thiên tài của tổng bộ Công Hội Vũ Võ Giả Trụ !

Chỉ là các vị Thủy Tổ Thần tộc không rõ, vì cái gì mà Địa Cầu nho nhỏ kia của bọn họ, lại có thể sinh ra thiên tài khủng bố như vậy chứ.

Bất quá vũ trụ vô cùng lớn, huyền bí vô tận, không thể nào hiểu hết tất cả mọi chuyện được.

Bọn họ chỉ có thể coi việc này như là Địa Cầu phát sinh đột biến mà thôi!

"Sắp tới ta sẽ phái người đưa các người trở lại Địa Cầu, mà ta cũng có một việc xin nhờ các người, những không gian giới chỉ này, các người giúp ta đưa cho Phong thị gia tộc trên Địa Cầu.

Sau khi Phong Vân mời chín vị Thủy Tổ Thần tộc vào trang viên, lập tức đem một chút tài nguyên những năm này đạt được chứa vào trong mấy cái không gian giới chỉ, để bọn hấn đưa tới Phong thị gia tộc.

"Chúng ta đã hiểu, tất nhiên sẽ không phụ nhờ vả của điện hạ ngài."

Chín vị Thủy Tổ Thần tộc trịnh trọng gật đầu nói, sau khi chính thức biết được Phong Vân thật là đến từ Địa Cầu, trong lòng bọn họ coi Phong

Vân như Thiên Lô sai đâu đánh đó.

Dù sao, nếu như không có Phong Vân mà nói, bọn họ hiện tại vẫn là ở trong quân doanh giã gạo, thậm chí nói không chừng vừa đi liền không quay lại nữa.

Phong Vân gật gật đầu, một ít chuyện này hẳn vẫn là yên tâm.

Sau đó mấy ngày, chín vị Thủy Tổ Thần tộc ở lại trong trang viên của Phong Vân, mà bọn họ cũng cảm nhận được, cái gì mới là sinh hoạt thật sự.

Vô luận là công trình, hay là hoàn cảnh, đều tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần so với nơi đó của bọn hắn.

Mà bọn họ cũng phát hiện ra Thượng Vị Thần làm hộ vệ và người hầu cho Phong Vân, cái này khiến cho mấy Thủy Tổ Thần tộc lú lủi, cái này chẳng phải là nói, bọn họ ngay cả tư cách làm hộ vệ người hầu cho Phong Vân cũng không có hay sao.

Quá thảm !

Đồng dạng là xuất thân từ Địa Cầu, chênh lệch này cũng quá lớn rồi!

Vấn đề này không chỉ có những Thủy Tổ Thần tộc nghĩ, mà tất cả Thượng Vị Thần đều cho rằng như vậy.

Bất quá bởi vì là cùng Phong Vân đến từ một nơi, bọn họ cũng không có đối chín vị Thủy Tổ Thần tộc gây khó dễ gì, vẫn là cực kỳ khách khí.

Cứ như vậy, qua một tuần lễ sau.

Chín vị Thủy Tổ Thần tộc ngồi trong phi thuyền Phong Vân gọi tới, đưa bọn hắn trở lại Địa Cầu.

Nhìn phi thuyền phá không biến mất, Phong Vân nhìn mấy giây nữa rồi chậm rãi thu hồi ánh mắt.

"Cái hứa hẹn này cũng coi là hoàn thành. . ."

Năm đó hắn nắm được cửu đại Thần tộc Địa Cầu, từng đáp ứng bọn hắn mang chín vị Thủy Tổ về, bây giờ, cái hứa hẹn này rốt cục cũng thực hiện.

Mặc dù có chút muộn, nhưng tóm lại vẫn là kết thúc viên mãn.

Về phần sau đó chín vị Thủy Tổ Thần Linh đi con đường nào, cũng không phải là chuyện hắn để ý nữa

Mà vừa lúc này, bỗng nhiên Corey ở bên ngoài đến báo, nói tổng bộ có đồ vật đưa tới.

"Xem ra là đồ vật ta mua sắm đã tới."

Phong Vân nghe nói như thế, sắc mặt vui mừng, lập tức ra ngoài tiếp.

Lúc trước hắn hoàn thành quân công, thu hoạch hơn 10 vạn ức điểm tích lũy, đây chính là một khoản tiền lớn, đầy đủ để hắn ở tổng bộ bảo khố mua một lượng đồ cần dùng

Mà hắn cũng trải nghiệm được cảm giác là người giàu, ở trong bảo khố tổng bộ mua sắm không ít đồ tốt.

Trong đó có lượng lớn tài nguyên tu hành, cơ bản đều là dùng cho Luyện Thể.

Bởi vì Phong Vân phát hiện hắn ra hiện tại Thần Thể của hắn đã đến một cái cực hạn, dựa vào thần lực rèn luyện đã không có cách nào tăng lên nữa.

Mặc dù hấn hiện tại thần lực có thể xưng là vô cùng vô tận, nhưng tựa hồ đã làm cho thân thể của hấn đạt tới mức bão hòa rồi, hấn cần dùng tài nguyên Luyện Thể mới có thể đột phá công cùm xiềng xích.

Chương 609: Thần Long Hào!

Chương 609: Thần Long Hào!

Nhận lấy nhẫn trữ vật từ trong tay nhân viên công tác do tổng bộ phái tới, Phong Vân liền không kịp chờ đợi mà luyện hóa nó.

Ý thức thăm dò vào bên trong, chỉ thấy bên trong có các loại tài nguyên trân quý, hào quang dập dờn, nhìn tất cả đều là vật bất phàm.

Có trái cây màu vàng óng giống như quả táo, còn có linh vật trong suốt giống như trái tim, có thần châu giống như bảo châu, cũng có loại dây leo chói lọi ngũ sắc. . .

Những thứ này đều có hình thái khác nhau, thuộc dạng trân quý, nhưng đều có một điểm giống nhau, đó chính là, đắt!

Không sai, không chỉ đắt, mà còn đắt đến cực kì.

Trong đó tùy tiện lấy ra một thứ, điểm tích lũy đã vượt qua ngàn vạn!

Thần Vương bình thường đoán chừng chỉ mua một thứ đã táng gia bại sản.

"Giá cả trong tổng bộ trước giờ vẫn đều là giá thấp nhất." Phong Vân tự nhủ trong lòng, giá thấp nhất đã đắt như vậy, có thể tưởng tượng, đi ra ngoài ngoại giới đoán chừng còn đắt đỏ đến mức không hợp thói thường, thậm chí có tiền mà không mua được.

"Nhưng dù đất nữa cũng đáng, những tư nguyên này, đủ để Thẻ Chất thiên phú của ta tiến giai. . ."

Hắn hiện tại, linh hồn bước vào Thần Chủ cảnh, nhục thân còn dừng lại tại Thần Vương đại viên mãn, còn kém Thần Chủ cấp một bước nữa.

Nhưng một bước này, kém cũng không phải là ít.

Dùng thần lực rèn luyện đã không có quá nhiều tác dụng, mà người có được Thần Vương cấp Thẻ Chất thiên phú lại ít càng thêm ít, chỉ ít Phong Vân lâu như vậy cũng không tìm được.

Cho nên, chỉ còn lại biện pháp duy nhất dĩ nhiên chính là luyện hóa những tài nguyên trân quý này, nhờ vào đó để đột phá.

"Trước không vội luyện hóa, đợi xem ta mua một thứ khác đã."

Phong Vân đi vào một quảng trường trống trải, ý thức khẽ động, chỉ thấy một đoàn hào quang óng ánh từ trong nhẫn không gian bay ra, rơi xuống đất liền hóa thành một khối kim loại to lớn.

Tảng kim loại này toàn thân hiện lên màu vàng kim, bên trên có đường vân kỳ dị, tụ lại vào chính giữa, tạo ra một loại vận luật huyền bí.

"Kim loại sinh mệnh cấp S, Siêu Kim."

Phong Vân nhìn kim loại to lớn màu vàng kim trước mắt, ánh mắt sáng rực.

Kim loại sinh mệnh, là hình thái của kim loại sau khi tiến hóa, tuy không linh trí, nhưng lại có hoạt tính cực cao.

Kim loại này thường được dùng trong chế tạo phi thuyền vũ trụ, không chỉ có thể tăng lên đẳng cấp phi thuyền, mà còn có thể giúp phi thuyền căn

cứ theo ý muốn của mình tùy ý biến đổi hình dạng lớn hoặc nhỏ.

Mà kim loại sinh mệnh đẳng cấp càng cao, loại công năng này cũng càng cường đại.

Phong Vân mua khối cấp S, trong số các loại kim loại sinh mệnh đã thuộc về thượng tầng.

"Một khối kim loại sinh mệnh quy mô cấp S này đã hao phí của ta 5 ngàn tỷ điểm tích lũy." Phong Vân không khỏi tắc lưỡi xuýt xoa, đây quả thực là đắt tiền mà!

Kim loại sinh mệnh đẳng cấp này, chỉ có những thần chủ kia mới có thể mua được, các Thần Vương cũng khó mà gánh nổi cái giá kia.

Cho dù là Phong Vân, cũng phải tốn hết cả một nửa điểm tích lũy! Trong lòng cực kỳ không nổi!

Nhưng liên tưởng đến đủ loại chỗ tốt sau này, tỉ như tốc độ phi hành càng nhanh, lực phòng ngự mạnh hơn, công năng càng nhiều, lực công kích càng cao cấp hơn các loại, Phong Vân cảm thấy vẫn là miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền không chần chờ nữa, tâm niệm vừa động, lấy Thiên Huy Tinh Hào từ nhẫn thế giới ra.

"Tiểu Quang, dung hợp Siêu Kim trước mắt đi." Hắn ra lệnh cho phi thuyền trí năng.

"Tuân mệnh!"

Tiểu Quang lúc này lập tức để Thiên Huy Tinh Hào giải thể, hóa thành một đoàn hào quang cực sáng, sau đó bao phủ kim loại cấp Siêu Kim, từng

chút dung hợp.

Quá trình dung hợp rất nhanh, không đến một ngày thời gian đã giải quyết.

"Chủ nhân, mời lựa chọn hình thái phi thuyền mới."

Giọng Tiểu Quang từ trong vầng hào quang truyền ra.

Phong Vân ngẫm lại, phi thuyền này còn đại biểu cho thể diện của hắn, hình tượng tự nhiên không thể quá kém, tốt nhất là loại bá khí lại phong cách kia.

"Có rồi."

Càng nghĩ, Phong Vân trong đầu lại chợt nảy ra một suy nghĩ, hắn lập tức nói: "Tiểu Quang, biến thành loại này đi."

Ngón tay hắn điểm ra một điểm, như Thần bút hoành không, nơi hạ xuống, đều có tia sáng xâu chuỗi lại.

Không bao lâu, một sinh vật hiển hóa ở giữa không trung.

Chỉ thấy nó hình dáng thon dài, sừng như hươu, tai như trâu, mắt như thỏ, vẩy như cá chép, vuốt như ưng, chưởng giống như hồ. . .

Đủ loại hình tượng kết hợp với nhau, rõ ràng là, một con rồng!

"Liên theo dạng này mà biến."

Nếu bàn về phong cách nhất, có phách khí nhất, tự nhiên phải là đệ nhất thần vật của Địa Cầu lúc trước, Rồng!

Phong Vân từng tìm hiểu qua, trong vũ trụ cũng có Long tộc, nhưng hình tượng hoàn toàn không giống rồng trên Địa Cầu, hơn nữa còn cực kỳ thần bí, thành viên trong tộc nghe nói đều lấy tinh cầu làm thức ăn, mỗi một người sinh ra đã có thực lực Hạ Vị Thần, trưởng thành đã là Thần Vương.

Thiên phú tư chất cực kỳ khủng bố, nhưng bởi vì số lượng ít, không thể hình thành tộc đàn quy mô lớn, chỉ đành an phận ở một góc.

Đương nhiên, thực lực của Long tộc không phải yếu, dù cho là Thú tộc cùng Nhân tộc cường đại như vậy, đều không muốn đi trêu chọc Long tộc.

Có điều trong vũ trụ này Long tộc mặc dù cường đại, nhưng Phong Vân vẫn là càng ưa thích Thần Long trên Địa Cầu.

Đừng hỏi, hỏi rồi chính là truyền nhân của Rồng.

"Đã rõ!"

Trí năng tiêu Quang lập tức không chế phi thuyền biến hóa dựa theo hình tượng mà Phong Vân vẽ ra.

Không bao lâu, khi quang mang tán đi, chỉ thấy tại chỗ xuất hiện một Thần Long dài ngàn mét màu vàng kim chói mắt, giống như dãy núi khổng lồ cuộn mình nằm ở đây, toàn thân dày đặc Long Lân vàng kim, hai cây Long Giác như ngọc kiếm, lấp lóe hàn quang, mà vuốt sắc thì càng sâu.

Sinh động như thật, từ xa nhìn lại, không khác gì vật sống.

Đây chính là sự đặc biệt của kim loại sinh mệnh, vật do nó biến thành cùng sinh vật bình thường không có gì khác biệt, trừ không có sinh mệnh khí tức, nó đều có dáng vẻ như thường.

"Kim Long phi thuyền, chào ôi."

Phong Vân đi vòng qua một vòng, càng xem càng thích.

Địa Cầu Thần Long loại sinh vật này vũ trụ không có, vậy hắn liền tự mình tạo một cái!

"Từ giờ trở đi, chiếc phi thuyền này liền gọi Thần Long Hào đi."

Phong Vân vung tay lên, trực tiếp đổi tên Thiên Huy Tinh Hào thành Thần Long Hào.

Hắn tin chắc, khi mình ngồi trên Thần Long Hào này mà phóng đi trong vũ trụ, tất nhiên sẽ hấp dẫn vô số ánh mắt.

Đương nhiên, cũng là do thực lực bản thân hắn cường đại, bằng không ngồi trên phi thuyền phong cách này phi hành trong vũ trụ, khẳng định còn thu hoạch vô số ánh mắt xem thường.

"Keng! Phi thuyền đã đổi tên là "Thần Long Hào", theo kiểm tra, tính năng so với trước đó tăng lên gấp hai mươi lần, dù là tốc độ hay phòng ngự, công kích, đều mạnh lên gấp hai mươi lần."

Lúc này, trí năng tiểu Quang thông báo.

Phong Vân không thấy ngoài ý muốn, dung hợp kim loại sinh mệnh S cấp, tăng lên như vậy cũng rất bình thường.

"Bây giờ Diệt Tinh Pháo này, 3 pháo bắn ra, Thần Chủ bình thường cũng phải chạy trốn chết, về phần phía dưới Thần Chủ, một phát cũng có thể bị bắn chết."

Phong Vân cảm nhận được uy lực của Diệt Tinh Pháo bây giờ, có phần hài lòng mà gật gật đầu.

Uy năng lớn, mang ý nghĩa tiêu hao cũng lớn, nhưng ai bảo Phong Vân cái gì đều thiếu, nhưng chỉ thần lực là không thiếu chứ, bao đủ!

"Nên rời đi. . ."

Phong Vân tự thấy mình ở đây đã lâu, nên tiến hành bước kế tiếp của kế hoạch.

Hình chiếu Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương.

"Nhưng trước đó, trước tiên cần phải tới Sinh Mệnh Thần Đình tìm Tiểu Lan tỷ."

Đã nhiều năm như vậy, Phong Vân tự nhiên cực kỳ nhớ Tiểu Lan tỷ. Trong những năm hấn bế quan này, nàng không biết đã gửi bao nhiêu tin nhắn, thổ lộ hết nỗi tương tư.

Bây giờ hấn xuất quan, nên đi tìm nàng một lần thôi.

Chương 610: Huyền Linh Thần Chủ!

Chương 610: Huyền Linh Thần Chủ!

Sinh Mệnh Thần Đình, một trong tứ đại đỉnh phong thế lực của nhân loại tộc quần, thống lĩnh vô tận cương vực, trong đó cường giả như mây, Thần Linh như mưa, cực kì hùng vĩ.

Thực lực tổng hợp của tứ đại đỉnh phong thế lực, nếu bàn về thứ tự xếp hạng, tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ tự nhiên hoàn toàn xứng đáng ở vị trí thứ nhất, tiếp theo là Vũ Trụ Thánh Sơn, Linh Minh.

Mà Sinh Mệnh Thần Đình thì xếp tại vị trí cuối.

Thứ hạng này có quan hệ với chuyện cường giả trong Sinh Mệnh Thần Đình chủ tu Mộc thuộc tính thiên phú cùng Thủy thuộc tính thiên phú.

Dù sao hai đại thuộc tính thiên phú này về phương diện lực chiến đấu thực sự không quá cao, so sánh với Lôi thuộc tính bá đạo, Kim thuộc tính sắc bén, Hỏa thuộc tính hung bạo,... thì đều thua kém một chút.

Cũng bởi vậy, thực lực tổng hợp của Sinh Mệnh Thần Đình trong tứ đại đỉnh phong thế lực thì thuộc dạng yếu.

Nhưng ở trên chiến trường thực sự, tác dụng của Sinh Mệnh Thần Đình lại khá lớn.

Đơn giản mà nói, chính là hệ võ thuật giống như trị liệu sư cùng tế tự trong game trên Địa Cầu kiếp trước.

Trong lịch sử các trận chiến đấu cùng dị tộc, Sinh Mệnh Thần Đình đều di động trên từng chiến trường, thấy có nhân loại cường giả rơi vào thế yếu, trực tiếp tương trợ bằng một cái Trị Liệu Thuật hoặc buff máu, chiến cuộc lập tức xoay chiều.

Cho nên trong mắt dị tộc, Sinh Mệnh Thần Đình ngược lại còn có uy hiếp lớn nhất.

"Tuy nói Sinh Mệnh Thần Đình được định nghĩa là trị liệu sư cùng tế tự, nhưng thực ra, bàn về sức chiến đấu, bọn họ cũng không kém. . ."

Một Thần Long màu vàng kim rong ruổi trong vũ trụ, Phong Vân ngồi dựa trên ghế sa lon, nhìn tin tức mà chính mình tìm được, thì thảo tự nói.

Mộc thuộc tính cùng Thủy thuộc tính, mặc dù là đặc tính thiên về phụ trợ, nhưng nếu dung hợp lại được, đối với sức chiến đấu cũng giúp tăng thêm một phần cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa Mộc thuộc tính có thể nói là trời sinh tự mang kỹ năng khống chế, Thủy thuộc tính cũng thế.

Có thể nói như vậy, các cường giả Sinh Mệnh Thần Đình, vừa là vua khống chế, lại vừa là trị liệu.

Phong Vân chính mình cũng có được hai thuộc tính này, cho nên rất rõ ràng.

"Tiểu Lan tỷ ta nhớ nàng chính là chủ tu Mộc thuộc tính."

Phong Vân trầm ngâm.

Điều này cũng giải thích vì sao đôi phương lại gia nhập Sinh Mệnh Thần Đình.

"Xem ra trí năng sinh mệnh được truyền thừa lúc trước kia, hẳn là đến từ Sinh Mệnh Thần Đình."

Giống như Võ Giả Công Hội Vũ Trụ, mấy đại đỉnh phong thế lực còn lại cũng sẽ chuyên môn lưu lại một chút truyền thừa trên các sinh mệnh tinh cầu, trợ giúp nó tiến hóa.

Phong Tiểu Lan hẳn là vào lúc đó đã nhận được truyền thừa.

Trong lúc hần miên man suy nghĩ, trí năng tiểu Quang bỗng cất lời, "Chủ nhân, đã đến Sinh Mệnh Thần Đình."

Ồ?

Phong Vân lập tức đè xuống suy nghĩ, xuyên qua màn hình trong phòng điều khiển, nhìn thấy ngay giữa vũ trụ mịt mờ, từng góc Thần Thụ to lớn vô cùng sừng sững mà đứng.

Như chiếc ô không lồ che lấp cả bầu trời, có Tinh Hà từ phía trên rủ xuống, sinh cơ như biển, tinh quang chói lọi, quá mức hùng vĩ.

Cảnh tượng trong tổng bộ Võ Giả Công Hội Vũ Trụ là mệnh mông vô bờ, còn tổng bộ Sinh Mệnh Thần Đình, thì lại lấy sáng chói chói lọi làm chủ, còn có sinh cơ gần như vô hạn kia.

"Nơi này chính là Sinh Mệnh Thần Đình sao, quả nhiên không thẹn với cái tên này."

Phong Vân lú lờ nói, hẳn lần đầu tiên nhìn thấy một nơi sinh cơ tràn đầy như thế này. Ở đây, cho dù là vật gì đều sẽ không thuộc dạng bình

thường, sợ là có thể đều đã sống cả 500 tuổi trở lên.

Đương nhiên, người bình thường cũng không có tư cách tới đây.

"Tới gần, tìm một chỗ hạ xuống." Phong Vân lập tức phân phó Tiểu Quang.

"Tuân mệnh."

Tiểu Quang lúc này thao túng Thần Long Hào phá vỡ không gian, bay tới vùng ngoại vi Sinh Mệnh Thần Đình.

Biên giới Sinh Mệnh Thần Đình.

Những thủ vệ Thượng Vị Thần đang đi tuần tra, lúc này nhìn thấy một màn làm bọn họ chấn kinh.

Chỉ thấy giữa vũ trụ mênh mông, một cự thú kỳ dị tại bất chợt bay thẳng tới, chiều dài ngàn mét, toàn thân hiện ra màu hoàng kim, sừng như Thiên Dao, trảo giống như Thần Dao, một cỗ uy áp như có như không tản ra, cơ hồ khiến bọn họ ngạt thở.

"Cái này, đây là sinh vật gì?" Một võ giả vừa mới tấn thẳng Thượng Vị Thần run rẩy hỏi.

"Thú, Thú tộc xâm lấn?" Một người mới khác sợ hãi nói.

"Không có kiến thức, đó là phi thuyền vũ trụ, sinh mệnh kim loại cấp S tạo nên, nhanh đi nghênh đón, có đại nhân vật đến!"

Mặt khác, một vài lão nhân khinh bỉ những người mới này một chút, lập tức nhanh chóng chạy tới.

"Rầm ————— "

Một lát sau, cự thú kỳ dị thành công hạ xuống, phần bụng hình thành một thứ như cửa khoang, sau khi mở ra, từ bên trong có một thanh niên tuấn mỹ người mặc hắc giáp bước ra.

"Thần Vương đến từ Võ Giả Công Hội vũ trụ!"

Những Thượng Vị Thần khi nhìn đến người kia trong nháy mắt, tâm thần liền không nhịn được lắc lư một cái, tranh thủ thời gian đi ra phía trước, cung kính nói: "Hoan nghênh Thần Vương đại nhân, không biết ngài tới đây có chuyện gì?"

"Ta đến tìm người, không biết Huyền Linh Thần Chủ ở đâu?"

Phong Vân hỏi mấy vị Thượng Vị Thần này.

Từ trong thư của Phong Tiểu Lan, hắn biết được nàng được Huyền Linh Thần Chủ thu làm đệ tử ký danh, cho nên mới hỏi như vậy.

Cái gọi là đệ tử ký danh, chính là một loại xung hô của đệ tử còn chưa chuyên chính thức.

Trong lúc này, sẽ tiến hành các loại khảo nghiệm, nếu như thông qua, liền có thể chuyển chính thức, thành đệ tử nhập môn chính thức, cũng chính là đệ tử thân truyền mà bình thường hay nói.

Phong Tiểu Lan có thể được một vị Thần Chủ nhìn trúng, là chuyện Phong Vân không nghĩ tới.

Nhưng hắn cũng lờng trước khả năng Phong Tiểu Lan đã có kỳ ngộ gì đó cũng không chừng.

"Bẩm báo Thần Vương đại nhân, phủ đệ Huyền Linh Thần Chủ nằm trên Sinh Mệnh Thụ thứ chín, ngài có thể thông qua truyền tống trận đi tới

đó."

Một vị Thượng Vị Thần đáp.

"Được, đa tạ."

Phong Vân gật gật đầu, lập tức đi tới truyền tống trận gần nhất, một trận quang mang đảo qua hắn, xác nhận hắn là nhân loại, nhẹ nhàng lóe lên, truyền tống hắn rời đi.

Xoạt!

Một giây sau, Phong Vân xuất hiện trên quảng trường phía trước một cung điện mênh mêng.

"Âm âm ——

Sinh mệnh khí cơ hình thành biển lớn cuộn cuộn uồn quanh bốn phía cung điện, cảnh tượng cực kỳ hùng vĩ.

Toàn bộ cung điện cao chừng mấy vạn km, phân làm chín tầng. Phong Vân lúc này đang đứng ngay tại tầng thứ nhất, gần Sinh Mệnh Chi Hải.

"Người đến là ai, đến Huyền Linh Cung có chuyện gì!"

Khi Phong Vân vừa mới bước ra truyền tống trận, một thanh âm theo đó truyền đến.

Từ đằng xa có một vệt lưu quang bay tới, sau khi rơi xuống đất hiện ra một cô gái trẻ tuổi dáng dấp tinh xảo, mặc chiến giáp màu xanh lá, khoác trên vai cương cung, lưng đeo trường kiếm, khí thế cực kỳ sắc bén, cũng là một vị Thần Vương.

"Ta tìm Huyền Linh Thần Chủ, không biết nàng có ở đây hay không?"
Phong Vân mở miệng hỏi.

"Lão sư đang giảng bài trong tầng thứ chín, ngươi muốn gặp nàng, đoán chừng phải chờ thêm khoảng 100 năm."

Cô gái trẻ tuổi đáp.

100 năm?

Phong Vân nghe vậy, cau mày, hẳn chẳng có nhiều thời gian để chờ như vậy.

Vô ý thức, hắn phát động linh hồn lực, muốn trực tiếp truyền âm cho vị Huyền Linh Thần Chủ này, nhưng khi hắn cảm giác được chuyện đang phát sinh trong thứ chín tầng, trong mắt lóe lên vẻ lạnh lùng.

Một giây sau, hắn vậy mà vô thanh vô tức biến mất tại chỗ.

Cái gì! ?

Cô gái trẻ tuổi đứng đối diện trừng to mắt, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, người này, vậy mà cứ như vậy biến mất trong hư không?

Chương 611: Công hội võ giả vũ trụ, Phong Vân!

Chương 611: Công hội võ giả vũ trụ, Phong Vân!

Trên quảng trường tầng thứ chín của Huyền Linh Cung. Nơi đây tập trung rất nhiều người, có nam có nữ, cảnh giới từ hạ vị Thần đến thượng vị Thần, nhưng không có Thần Vương.

Đây đều là đệ tử trên danh nghĩa của Huyền Linh Thần Chủ.

Cách một khoảng thời gian, Huyền Linh Thần Chủ sẽ giảng bài cho đám đệ tử này, một lần giảng kéo dài đến mấy trăm năm.

Ở trước quảng trường, có một nữ tử tóc dài màu tím đang ngồi đơan chính trên bảo tọa to lớn.

Khi cô ta nhìn về đám người, thiên địa xung quanh giống như lâm vào ảo cảnh.

Huyền Linh Thần Chủ, từng là thiên tài của Sinh Mệnh Thần Đình trước kia, không chỉ dung hợp pháp tắc thuộc tính mộc và thủy, còn có thiên phú huyền đạo, bản thân cô ta cũng tự mở ra một hệ thống tu hành đầy đủ.

Mặc dù tu vi của cô ta chỉ là Thần Chủ sơ kỳ, nhưng lại có chiến lược Thần Chủ hậu kỳ, là cường giả hạng nhất.

Trong Sinh Mệnh Thần Đình, đương nhiên là nhân vật cao cao tại thượng.

Giờ phút này, cô ta đang nhìn cô gái thanh tú đứng trước mặt mình, đăm đăm nói: “Tiểu Lan, vì sao còn không xóa bỏ tình cảm trong ký ức đi, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, muốn tu luyện theo con đường của ta, cần loại bỏ tất cả tình, xóa sạch lục dục, mới có thành tựu.”

Thân thể Phong Tiểu Lan run rẩy, lắc đầu nói: “Lão sư, ta đến để cáo từ với ngài, phương pháp tu hành mà ngài nói không thích hợp với ta, vì muốn đuổi theo bước chân hấn mà ta mới đi trên con đường tu hành này.”

“Nếu loại bỏ những ký ức liên quan đến hấn, ta còn tu cái gì nữa.”

Lời này vừa ra, những võ giả Thần cấp trên quảng trường lập tức xông xáo, Phong Tiểu Lan chỉ là trung vị Thần, cũng dám làm trái Huyền Linh Thần Chủ!

Ai cho cô ta dũng khí này?

“Hả?”

Trong đôi mắt lạnh lạnh của Huyền Linh Thần Chủ hiện lên một vòng quang mang.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên quảng trường bắt đầu chấn động, giống như có vô số huyền cảnh xuất hiện, khiến người ta rơi vào trong đó.

Nhưng một giây sau tất cả đều biến mất, cái gì cũng không nhìn thấy.

Huyền Linh Thần Chủ nhìn chằm chằm Phong Tiểu Lan: “Rất tốt, ngươi lại vì hấn mà ngộ nghịch với ta, nói cho ta biết tên hấn, ta muốn xem, hấn là người thế nào.”

“Thật sao?”

Ngay lúc này, bỗng nhiên có một giọng nói bình thản vang lên, quanh quần giữa thiên địa.

Vô thanh vô tức, không có dấu hiệu nào liền xuất hiện.

“Hả?”

Huyền Linh Thần Chủ phản ứng đầu tiên, cô ta bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy một thân ảnh thon dài xuất hiện trên bầu trời, khí tức bình thản, từ trên cao nhìn xuống cô ta.

“To gan! Ngươi là ai? Dám xông vào Huyền Linh Cung!”

Không đợi Huyền Linh Thần Chủ mở miệng, đám hộ vệ Thần Vương cảnh đã xông đến, lớn tiếng quát, nhưng thân ảnh thon dài trên bầu trời lại không nhìn bọn họ, giống như đang đối mặt với không khí,

Mà những tên hộ vệ Thần Vương này vừa đến phạm vi cách hấn một nghìn mét, bỗng nhiên kêu thảm một tiếng rồi ngã từ trên không xuống, vĩ lực thần thông của bọn họ đều biến mất, giống như đã biến thành phàm nhân.

Huyền Linh Thần Chủ thấy cảnh này, sắc mặt rét lạnh, có phần kinh nghi bất định, bởi vì cô ta cũng không nhìn ra vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

“Ngươi là ai?” Huyền Linh Thần Chủ tự mình hỏi.

“Công hội võ giả vũ trụ, Phong Vân.”

Lời này vừa ra, lập tức giống như sấm sét giữa trời quang, khiến tất cả mọi người ở đây đều chấn động mạnh, sắc mặt kinh hãi.

Con ngươi Huyền Linh Thần Chủ cũng co chặt lại.

Bây giờ, đại danh của Phong Vân không ai không biết, không nói đến nơi khác, ít nhất trong bốn đại thế lực đỉnh phong, tên hắn đã được lưu truyền rộng rãi.

Chỉ dựa vào thần uy vô tận của Thần Vương đã đánh bại các đệ nhất thiên tài của ba đại thế lực đỉnh phong! Quá mức yêu nghiệt!

Nhân vật bậc này, tính cả trong lịch sử, chỉ có thể đếm trên một bàn tay, hoàn toàn xứng đáng là kỳ tài ngút trời!

Đến bây giờ, tứ đại thế lực đỉnh phong còn đang thảo luận nhiệt tình về Phong Vân.

Nhưng bọn họ không ngờ, đối phương lại xuất hiện ở đây.

Mà khoảnh khắc Phong Tiểu Lan nhìn thấy Phong Vân, sắc mặt lập tức trở nên vui mừng và kích động, trong mắt ẩn chứa tưởng niệm vạn năm.

Dur quang của Huyền Linh Thần Chủ nhìn thấy vẻ mặt của Phong Tiểu Lan, làm sao không biết Phong Vân chính là người cô vẫn luôn tưởng niệm.

Huyền Linh Thần Chủ lập tức sầm mặt, cảm thấy phiền phức, nếu như là người khác, cô ta còn không thèm để ý, nhưng đây chính là Phong Vân.

Phóng tầm mắt ra ngoài, trong cương vực nhân loại, không ai có thể bằng hắn, ngay cả đệ nhất thiên tài của các thế lực đỉnh phong cũng không thể tiếp được một chiêu của hắn, chiến lực kinh khủng thế nào, dùng chân cũng có thể nghĩ ra được.

Mặc dù Huyền Linh Thần Chủ rất tin tưởng vào chiến lực của mình, nhưng cũng không thể không nhìn Phong Vân.

Nhưng cô ta là Thần Chủ cảnh, phải có uy nghiêm nhất định, không có khả năng cúi đầu.

Huyền Linh Thần Chủ nhìn về phía Phong Vân, mở miệng nói: “Xem ra người trong miệng Tiểu Lan là Phong Vân các hạ, nếu là Phong Vân các hạ, đương nhiên Huyền Linh ta sẽ không làm khó, như vậy, chỉ cần ngươi có thể thông qua khảo nghiệm huyền cảnh của ta, ta sẽ không yêu cầu Tiểu Lan bất cứ chuyện gì nữa.”

Phong Vân đứng trên không trung, lẳng lẳng nhìn Huyền Linh Thần Chủ, không nói gì.

Thấy thế, Huyền Linh Thần Chủ nhẹ nhàng cười một tiếng, hai ngón tay gõ nhẹ, chỉ nghe thấy ‘Cạch’ một tiếng, lập tức có vô số khí lưu xông lung mờ mịt hiện ra, không nhìn thấy bất cứ cái gì.

Bây giờ, xung quanh đều là sương mù.

Thân ảnh của Phong Vân cũng bị sương mù bao phủ.

Huyền Linh Thần Chủ nhìn thấy cảnh tượng này, trên mặt nở nụ cười, kỳ tài ngút trời thì thế nào, tiến vào huyền trận của cô ta, là rồng cũng phải cuộn lại, là hổ cũng phải nằm xuống!

Huyền trận cô ta bố trí trên quảng trường tầng thứ chín này là tác phẩm đặc ý của cô ta, Thần Chủ cấp cao đi vào cũng bị trúng chiêu.

Nhưng thời gian bố trí quá dài, vì thế, mặc dù uy lực mạnh, lại không có ý nghĩa chiến lược.

Dù sao lúc quyết đấu, ai lại cho ngươi thời gian đi bố trí chứ?

“Phong Vân các hạ, cho dù Thần Chiếu kỳ đi vào huyện trận này cũng bị mất phương hướng, chỉ cần ngươi cúi đầu chịu thua, ta lập tức thu hồi nó, thế nào?”

Lúc này, Huyền Linh Thần Chủ nhìn mảnh sương mù trước mặt, mở miệng nói.

Cô ta tự cho rằng mình nhất định thắng, bởi vì Phong Vân có mạnh, cũng chỉ là chiến lược, đối mặt với huyện cảnh vô song này, giống như một quyền đánh trên bông, căn bản không thể sử dụng bất kỳ chiến lược gì.

Nhưng một giây sau, cô ta chấn kinh phát hiện, chẳng biết từ lúc nào hoàn cảnh xung quanh cô ta đã thay đổi.

Huyền Linh Thần Chủ vốn dĩ ngồi trên quảng trường, nhưng bây giờ, cô ta phát hiện mình đang đứng trên một thảo nguyên mênh mông, xung quanh không có một ai, đều là một mảnh trống rỗng.

Àm ầm!

Ngay lúc này, bỗng nhiên Huyền Linh Thần Chủ cảm thấy dưới chân truyền đến chấn động vô tận, cô ta muốn phóng lên trời, nhưng lại hoảng sợ phát hiện, tất cả lực lượng trong cơ thể cô ta đều biến mất!

Cô ta, đã trở thành phạm nhân!

Chương 612: Thiên tài và Bug!

Chương 612: Thiên tài và Bug!

Ầm ầm!

Đại địa rơi xuống, nứt ra từng khe lớn, hình thành các khe rãnh hình cung, lúc này, các khe rãnh nối liền nhau, tạo thành hình dạng vô cùng to lớn!

Một giây sau, trong hình dạng này, đại địa dưới chân Huyền Linh Thần Chủ chậm rãi bay lên, lộ ra bùn đất đen kịt, nhấc lên vô số gió bão!

Đại địa càng lên không càng run rẩy, bầu trời cũng bất ngờ thay đổi, trong nháy mắt, đại địa đã lên cao vạn mét, rồi vạn dặm, mười vạn dặm...

Thẳng đến một độ cao khó hình dung được!

Giống như một mảnh đại lục to lớn, giờ phút này bị cưỡng ép nâng từ mặt đất lên.

Lúc này, sắc mặt Huyền Linh Thần Chủ trở nên tái nhợt, ánh mắt lộ ra rung động.

Bởi vì cô ta phát hiện dưới chân mình không phải là đại lục, mà là bàn tay của con người.

Bây giờ, cô ta đang đứng trong lòng bàn tay của một người!

Mang theo suy nghĩ kinh khủng này, Huyền Linh Thần Chủ chậm rãi ngẩng đầu lên, sau đó, cô ta nhìn thấy một màn khiến cô ta rất hoảng sợ.

Chỉ thấy trong vũ trụ có một thân ảnh đỉnh thiên lập địa đang đứng, vô tận tinh hà hình thành thân văn lượn lờ xung quanh thân ảnh này, không biết thân ảnh này cao bao nhiêu, giống như vô tận vô hạn, cho dù là tinh cầu, ở trước mặt thân ảnh này cũng đều nhỏ bé như hạt bụi.

Đôi mắt hần óng ánh hơn nhật nguyệt, khiến Huyền Linh Thần Chủ cảm thấy ngạt thở!

“Cái này, cái này...”

Huyền Linh Thần Chủ hoàn toàn ngây người, không phải cô ta đang ở quảng trường tầng thứ chín của Sinh Mệnh Thần Đình sao? Vì sao cô ta lại đến đây?

Nhưng mà, cô ta căn bản không có thời gian suy nghĩ. Trong chớp mắt, bàn tay to lớn đến không thể tưởng tượng nổi kia khép lại.

Thế giới của Huyền Linh Thần Chủ lập tức rơi vào bóng tối.

Nhưng cảm giác bị hủy diệt không truyền đến, Huyền Linh Thần Chủ từ từ mở mắt, phát hiện cảnh tượng xung quanh cô ta đã trở lại, cô ta vẫn đang ngồi trên quảng trường như cũ, giống như chưa từng rời đi.

Nhưng một màn kia lại chân thật như vậy!

“Đây chính là huyền thuật của ngươi sao? Không chịu nổi một kích.”

Một giọng nói nhàn nhạt truyền đến, thân ảnh Phong Vân từ trong sương mù đi ra, từ trên cao nhìn xuống Huyền Linh Thần Chủ.

Giờ phút này, cô ta làm sao lại không biết, chuyện vừa rồi cô ta trải qua, đều là do Phong Vân tạo ra!

Điều này khiến cô ta cảm thấy vô cùng kinh hãi, luận huyền thuật, cô ta tự nhận bản thân có cấp độ khá mạnh trong giới Thần Chủ, nhưng mà, cô ta lại thua Phong Vân.

Như vậy chẳng phải, cấp độ huyền thuật của đối phương đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng được rồi sao?

Cái này, cái này làm sao có thể?

Huyền Linh Thần Chủ không biết, sở dĩ Phong Vân mạnh như vậy, là vì hắn có thiên phú linh hồn cao, thật ra, luận huyền thuật, đương nhiên hắn không bằng cô ta.

Huyền Linh Thần Chủ có thiên phú huyền thuật cao, nhưng thiên phú linh hồn thấp, đối mặt với thiên phú linh hồn của Phong Vân, đương nhiên sẽ bị nghiền ép.

Giờ phút này, Phong Vân đang nhìn Huyền Linh Thần Chủ, ngoài mặt nhìn như lạnh lùng, nhưng thật ra hắn đang thầm lấy hình chiếu đối phương.

[Người hình chiếu] : Huyền Linh Thần Chủ (Anna)

[Tuổi] : 1000w kỷ nguyên

[Cảnh giới] : Thần Chủ sơ kỳ

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Thủy Mộc Chi Mộ>... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Sinh Mệnh Cứu Thục>... Công pháp hệ thủy cấp Thần Chủ < Thủy Hoàng Bí Điển>... Công pháp hệ mộc cấp Thần Chủ < Sinh

Mệnh Thần Văn>... Công pháp dung hợp thủy mộc cấp Thần Chủ < Thủy Mộc Bí Sách>... Thiên phú hệ thủy cấp Thần Chủ.... Thiên phú hệ mộc cấp Thần Chủ... Thủy chi pháp tắc (mười thành)... Pháp tắc dung hợp thủy mộc (chín thành)... Thiên phú huyền đạo cấp Thần Chủ...

Phong Vân quét mắt một vòng qua hình chiếu, trong lòng đặc ý, đây là lần đầu tiên hắn hình chiếu cấp Thần Chủ, quả nhiên không khiến hắn thất vọng.

Hơn nữa, nghe nói năm đó Huyền Linh Thần Chủ cũng là thiên tài danh chấn một phương, số liệu trên bảng cũng hoa lệ hơn Thần Chủ bình thường rất nhiều.

“Dung hợp pháp tắc thủy mộc đạt được chín thành, đã rất cao, cộng thêm thiên phú huyền đạo, khó trách chiến lực lại bằng với Thần Chủ hậu kỳ.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Đáng tiếc, ở trước mặt hắn, vẫn phải cúi đầu như cũ.

Còn thủy mộc pháp tắc mười thành thì rất bình thường, sau khi đạt đến Thần Chủ, cơ bản sẽ không đột phá pháp tắc nữa.

Lúc này, Thần Chủ muốn làm là mở thế giới trong cơ thể, rót pháp tắc vào trong thế giới đó, dùng cái này để điều động lực lượng thế giới.

Nhưng Phong Vân nghĩ, vị Huyền Linh Thần Chủ này hẳn là chưa mở thế giới trong cơ thể, hoặc là nói, vẫn ở trạng thái ban đầu.

Phải biết, mở thế giới trong cơ thể cũng không phải chuyện dễ dàng.

Cần dùng tài liệu quý hiếm như ‘Thạch giới’, bình thường chỉ có ở bí cảnh vũ trụ cấp cao trở nên mới có.

Mặc dù thương hội vũ trụ hay hội đấu giá cũng có, nhưng số lượng rất ít, giá cả thì trên trời.

Nói như vậy, Thần Chủ cảnh bình thường chỉ cần một viên ‘Giới thạch’ đã có thể mở thể giới trong cơ thể.

Lợi hại hơn một chút, giống như Huyền Linh Thần Chủ, e rằng cần khoảng trăm viên.

Còn Văn Diệt Thần Chủ của Thú tộc, lúc trước cần năm nghìn viên ‘Giới thạch’ mới mở được thể giới trong cơ thể, gây nên một trận oanh động lớn.

“Không biết lúc mình mở thể giới trong cơ thể thì cần bao nhiêu viên ‘Giới thạch’.” Phong Vân có chút hiếu kỳ nói.

Mặc dù bây giờ hắn mới là Thần Vương sơ kỳ, đến Thần Vương đại viên mãn còn một khoảng cách dài nữa.

Nhưng đối với hắn, chỉ cần vài phút là có thể tăng đến cảnh giới này, mà không có công cù xiềng xích gì.

Chân chính khiến hắn để ý, là từ Thần Vương cảnh đột phá đến Thần Chủ cảnh mà thôi.

“Lần này ra ngoài, mình cũng phải chuẩn bị ‘Giới thạch’...”

Phòng ngừa chu đáo, sớm chuẩn bị tốt, tránh đến lúc đó cần dùng mà không có thì thật xấu hổ.

Những ý niệm này chợt lóe lên trong đầu Phong Vân, sau đó, hắn nhìn Huyền Linh Thần Chủ đang thất hồn lạc phách, nói: “Còn muốn tiếp tục không?”

Huyền Linh Thần Chủ thờ đản lắc đầu: “Không cần.”

Cô ta đã thất bại thảm hại, dường như đã bị nghiền ép trong lĩnh vực mà cô ta am hiểu nhất, cảm giác đả kích to lớn này, mặc dù là Thần Chủ cũng rất khó tiếp nhận.

Tâm cảnh cô ta sinh ra rung chuyển to lớn.

Huyền Linh Thần Chủ chưa từng nghĩ, có một ngày, chính mình sẽ bị một thiên tài mới nổi nghiền ép, sự cường đại toát ra trên người đối phương khiến cô ta cảm thấy ngạt thở.

Đây là cảm giác cô ta chưa bao giờ có.

Cho dù là ở thời đại của cô ta lúc trước, đối mặt với thiên tài mạnh nhất lúc ấy, cô ta cũng chỉ cảm thấy người đó cường đại mà thôi.

Mà bây giờ đối mặt với Phong Vân, cô ta cảm thấy như đối mặt với sự cường đại không thể hình dung! Sự kinh khủng đó khiến cô ta không thể tưởng tượng được!

Phong Vân không để ý mình có lưu lại bóng ma tâm lý sâu đậm cho Huyền Linh Thần Chủ hay không, lúc này, lực chú ý của hắn chỉ đặt trên người một người.

Chương 613: Sinh Mệnh Chúa Tể!

Chương 613: Sinh Mệnh Chúa Tể!

Bên ngoài Huyền Linh Cung, Phong Vân và Phong Tiểu Lan xuất hiện ở đây.

“Tiểu, Tiểu Vân, không ngờ thật là người! Lúc trước Shelly nói cho ta biết tổng bộ công hội võ giả vũ trụ xuất hiện một vị ‘Thiên tài mạnh nhất’ tên là Phong Vân, ta còn tưởng là trùng tên trùng họ!”

Đến bây giờ Phong Tiểu Lan còn chưa kịp phản ứng lại, ngây ngẩn nói.

Chuyện này quá dọa người, đệ nhất thiên tài, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Phong Vân mỉm cười: “Đều là may mắn thôi.”

Phong Tiểu Lan nghe nói như thế, không nhịn được trợn trắng mắt nhìn Phong Vân, nghe như hấn đang trang bức vậy!

“Đúng rồi, trí năng sinh mệnh vẫn đi theo người đâu?” Phong Vân không muốn thảo luận nhiều về chuyện này, nên nói sang chuyện khác.

“Nó đang dung hợp cơ giới sinh mệnh, không lâu sau có thể tu hành như ta rồi.” Phong Tiểu Lan nhẹ giọng nói.

Cơ giới sinh mệnh sao?

Trong lòng Phong Vân hiểu rõ, trí năng sinh mệnh không phải không thể tu hành, chỉ cần lắp đặt thân thể cơ giới sinh mệnh cho bọn chúng, bọn

chúng có thể cảm ngộ pháp tắc giống như con người, đi vào con đường tu hành.

Trên lý thuyết, chuyện này cũng giống như sinh mệnh Cơ Giới tộc, chỉ là loại sau phức tạp hơn nhiều.

“Tiểu Lan tử...”

Lúc Phong Vân định mở miệng, bỗng nhiên ánh mắt khẽ động, nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy nơi đó xuất hiện một thân ảnh mờ lung mờ lệt, đầu đội vương miện màu xanh lá, tay cầm Thần trượng, một đầu tóc xanh như thác nước trút xuống, đôi mắt cũng vậy.

“Hà? Một vị Thần Chủ?”

Phong Vân cảm nhận được khí cơ khổng lồ quanh quần bên ngoài cơ thể kia, trong lòng khẽ động.

Hơn nữa còn không phải Thần Chủ bình thường, mà là Thần Chủ hậu kỳ.

“A, tham kiến Lục Yên Thần Chủ!” Phong Tiểu Lan nhìn thấy nữ tử này, lập tức khom mình hành lễ.

Lục Yên Thần Chủ?

Phong Vân cau mày, hẳn biết cái tên này.

Chính là một trong tuyệt đại Thần Chủ của Sinh Mệnh Thần Đình, cũng là một trong những đệ tử của Sinh Mệnh Chúa Tể.

Cái gọi là tuyệt đại Thần Chủ thật ra là người có được chiến lược Thần Chủ đại viên mãn.

Thần Chủ cũng phân chia theo thực lực, bình thường có ba cấp độ chiến lược là Thần Chủ bình thường, tuyệt đại Thần Chủ và cực hạn Thần Chủ.

Thần Chủ bình thường chính là mình có cảnh giới gì thì có chiến lược tương đương với cảnh giới đó, chủ yếu là những người tu hành một thuộc tính, luyện hóa Thần Cách thành Thần Chủ, bọn họ là những người đứng cuối trong cảnh giới Thần Chủ.

Còn tuyệt đại Thần Chủ giống như một thiên tài vượt cấp, đương nhiên, trong đó cũng phân chia cao thấp.

Về phần cực hạn Thần Chủ, chính là người đứng đầu trong Thần Chủ, có thể nói là vô địch Thần Chủ!

Vẫn Diệt Thần Chủ của Thú tộc kia chính là người đang quá độ từ tuyệt đại Thần Chủ đến cực hạn Thần Chủ.

Lục Yên Thần Chủ gật đầu với Phong Tiểu Lan, sau đó nhìn Phong Vân, khẽ khom người: “Phong Vân các hạ, sư phụ cho mời.”

Dựa vào thân phận tuyệt đại Thần Chủ của bà ta thì không cần khách khí với Phong Tiểu Lan như vậy, đây đều là nể mặt mũi Phong Vân.

Phong Vân chính là thiên tài cấp ‘Ngũ Hành Chúa Tể’, tương đương với trụ cột thứ hai của nhân loại. Ai dám không nể mặt?

“Sư phụ ngươi? Sinh Mệnh Chúa Tể sao?” Phong Vân mở miệng nói.

“Được, mời dẫn đường.” Phong Vân không biết Sinh Mệnh Chúa Tể tìm mình có chuyện gì, nhưng người ta đã mời, mình cũng phải đi một chuyến.

“Bên này.”

Lúc này, Lục Yên Thần Chủ dẫn đường cho Phong Vân, ba người đồng thời hóa thành một đạo ánh sáng, biến mất tại chỗ.

Không bao lâu sau, đám người Phong Vân xuất hiện trước một cung điện rộng lớn, toàn thân xanh biếc, xuyên thẳng lên trời cao, khí cơ sinh mệnh tuôn ra như biển cả, khiến người ta có cảm giác như trở về vòng tay của thiên nhiên.

“Sư phụ, Phong Vân các hạ đã đến.”

Lục Yên Thần Chủ đứng trước cửa cung điện, cung kính nói.

“Ta đã biết, ngươi lui xuống trước đi.” Một giọng nói ôn hòa từ trong cung điện truyền đến, giống như gió xuân ấm áp.

“Vâng.” Lục Yên Thần Chủ gật đầu, lập tức nhìn về phía Phong Vân: “Tự các hạ đi vào đi.”

Sau khi nói xong, bà ta liền rời đi.

Phong Vân bảo Phong Tiểu Lan đợi mình ở bên ngoài, rồi tự mình đi vào trong cung điện.

Vừa vào trong, giống như đã bước vào một thế giới khác, khí tức sinh cơ mãnh liệt, thiên phú thuộc tính mộc trong cơ thể Phong Vân vô thức sinh ra dị dạng.

“A?”

Một tiếng ho nhẹ truyền đến: “Có vẻ như ngươi còn có thiên phú thuộc tính mộc nữa?”

Phong Vân im lặng không nói, trong lòng cảm thán, những vị Chúa Tể này quả thật cường đại, khí cơ trên người hắn hơi thay đổi một chút, dù là thoáng qua vẫn bị bọn họ phát hiện.

Mà lúc này, Phong Vân cũng nhìn lại, phía trên cung điện có một thân ảnh, quanh người có sương mù quấn quanh, ngũ quan không rõ, chỉ có thể thông qua giọng nói biết được là nữ tử.

“Sinh Mệnh Chúa Tể.” Phong Vân ôm quyền thi lễ.

Sinh Mệnh Chúa Tể nhìn Phong Vân, trong mắt có thâm ý, không thấy Phong Vân trả lời, bà ta cũng không hỏi nhiều.

“Không hổ là thiên tài mà đám Lôi Đình Chúa Tể tôn sùng, thật sự là từ trước đến nay chưa từng có, khiến người ta ghé mắt.”

Từ khi Phong Vân đi vào Sinh Mệnh Thần Đình, Sinh Mệnh Chúa Tể liền hiểu, các chuyện sau đó, tự nhiên bà ta đều cảm giác được.

Cấp Chúa Tể, một suy nghĩ thiên địa cũng thay đổi, cho nên chuyện xảy ra trong Sinh Mệnh Thần Đình, tuy không rõ từng chi tiết, nhưng bà ta đều biết.

Chính vì Sinh Mệnh Chúa Tể cảm nhận được tất cả, nên mới cảm thán, Phong Vân mạnh, dưới cái nhìn của bà ta, chiến lược của hắn sắp bước vào cấp độ cực hạn Thần Chủ rồi.

Đồng cấp với Vãn Diệt Thần Chủ của Thú tộc!

Mà Vãn Diệt Thần Chủ tu hành đã bao lâu, cảnh giới cỡ nào, ngược lại, Phong Vân chỉ có cảnh giới Thần Vương, tu hành hơn một vạn năm.

Vốn dĩ như vậy không thể so sánh được, nhưng lại có chiến lực ngang nhau.

Không thể không nói, Phong Vân quả thật đáng sợ.

Khó trách đến Chúa Tể cũng bị kinh động.

“Ta thật sự không ngờ, Phong Tiểu Lan và ngươi lại có tầng quan hệ này, ta sẽ thu cô ấy làm đệ tử, ý của ngươi thế nào?”

Sinh Mệnh Chúa Tể trực tiếp nói vào trọng điểm.

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt lóe lên, do dự vài giây rồi nói: “Chúa Tể đã có ý đó, tự nhiên Phong Vân sẽ không cự tuyệt.”

Trong suy nghĩ của hắn, Phong Tiểu Lan ở lại Sinh Mệnh Thần Đình là tốt nhất, dù sao, với thuộc tính của cô, ở lại đây mới được dạy bảo tốt nhất.

Không phù hợp đến tổng bộ công hội võ giả với hắn, sẽ mai một thiên phú của cô.

Bây giờ Sinh Mệnh Chúa Tể mở miệng, đương nhiên Phong Vân không có lý do cự tuyệt.

Hắn cũng đoán ra nguyên nhân Sinh Mệnh Chúa Tể làm vậy, đơn giản là nhìn trúng tiềm năng của hắn, cố ý kết giao mà thôi.

Nhưng chuyện này cũng không đáng kể, chỉ cần mang đến chỗ tốt cho Tiểu Lan tỷ là được.

Sinh Mệnh Chúa Tể gật đầu, lập tức chỉ ra một cái, một đạo lục quang bắn ra, dừng lại trước mặt Phong Vân, cuối cùng hóa thành đồ trang sức như khóa trường sinh.

“Đây là vật được ngưng tụ ra bằng lực lượng của ta, ‘Sinh mệnh thủ hộ’, có thể giúp ngươi cản một kích của Chúa Tể, coi như là lễ vật lần đầu tiên gặp mặt.” Sinh Mệnh Chúa Tể nhẹ giọng nói.

Chương 614: Trùng tộc, Thất Khước Thần Chủ!

Chương 614: Trùng tộc, Thất Khước Thần Chủ!

"Sinh mệnh thủ hộ!"

Phong Vân nhìn đồ trang sức treo trước người như khóa trường mệnh kia, khá kinh ngạc.

Đây chính là vật thủ hộ do Sinh Mệnh Chúa Tể hao phí sinh mệnh Nguyên lực luyện chế ra, bình thường chỉ có đệ tử thân truyền của nàng mới có thể tìm được.

Phong Vân không nghĩ tới chính mình cũng có cơ hội được hưởng vật này.

Cái này khiến hắn hơi do dự, dù sao vô công bất thụ lộc.

Sinh Mệnh Chúa Tể thấy thế, mở miệng nói: "Yên tâm, đây đơn thuần chỉ là lễ gặp mặt mà thôi, không cần nghĩ nhiều, hơn nữa, ngươi là một trong các trụ cột của cả nhân loại tộc quần ta trong tương lai, ta là tộc chủ của một tộc quần, tự nhiên nên đưa cho ngươi vật phòng thân."

"Như thế thì ta sẽ nhận lấy, đa tạ." Phong Vân không chần chờ nữa, nhận lấy rồi đeo bên người.

"Phong Vân ta không quấy rầy thêm nữa, xin phép được cáo từ."

Việc nơi này đã xong, hẳn còn bận đi vũ trụ bí cảnh nữa, tự nhiên không muốn lại chậm trễ ở chỗ này thêm nữa.

Lúc này, Phong Vân đi ra khỏi đại điện, đi tới trước mặt Phong Tiểu Lan, nói lại với nàng chuyện Sinh Mệnh Chúa Tể muốn thu nàng làm đệ tử ký danh.

Nàng đương nhiên vô cùng hưng phấn, thậm chí là không dám tin, đây chính là Chúa Tể đó, được một vị Chúa Tể thu làm đệ tử, cho dù chỉ là đệ tử ký danh, đó cũng là vinh quang vô thượng.

"Tiểu Lan tử, người tốt nhất hãy ở lại nơi này tu hành, chờ người đạt tới Thượng Vị Thần, ta lại đón người trở lại Địa Cầu ở một thời gian ngắn, nơi đó đều thuộc về Phong gia chúng ta. . ."

Phong Vân cùng Phong Tiểu Lan nói thật lâu, cuối cùng dù Phong Tiểu Lan cực độ lưu luyến không rời, Phong Vân vẫn ngồi Thần Long Hào rời khỏi Sinh Mệnh Thần Đình, hướng tới vũ trụ bí cảnh cấp S.

"Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương đang ở trong vũ trụ bí cảnh cấp S Thiên Lạc bí cảnh, nằm trong khu vực giao nhau giữa Trùng tộc cùng Nhân tộc. . ."

Trong phi thuyền, Phong Vân nhìn tư liệu chính mình tìm được, lẩm bẫm nói.

Cái gọi là khu vực giao nhau, dĩ nhiên chính là bí cảnh mà Trùng tộc cùng Nhân tộc đang tranh cướp lẫn nhau, mỗi bên đều chiếm một nửa, mỗi khi gặp nhau ở bên trong, không chết không thôi.

Trùng tộc, đây là một tộc đàn cường đại mà quý quyết.

Nói đến tộc này, nổi danh nhất, tự nhiên là Trùng tộc Mẫu Hoàng, mỗi một Trùng tộc Mẫu Hoàng có thể tương đương với một quân đội khổng lồ, trong tay nó có vô số cường giả, có cường giả của tộc đàn mình, cũng có cường giả của những tộc quần khác.

Mỗi một Trùng tộc Mẫu Hoàng đều là cao thủ không chế linh hồn, một khi bị nó nô dịch, đoán chừng đời này kiếp này đều không thể thoát khỏi, trừ phi chết đi mới thôi.

Có điều Mẫu Hoàng lại yếu ớt vô cùng, chỉ cần bị áp sát, cho dù là Thần Chủ cấp Mẫu Hoàng, một cường giả Thần Vương đều có thể giết chết nàng.

Đương nhiên, loại chuyện này cơ bản không có khả năng.

"Mẫu Hoàng, thú vị đấy, xem ra Linh Hồn thiên phú cực cao. . ."

Đối với những người khác mà nói, gặp phải Trùng tộc Mẫu Hoàng chính là tai nạn, nhưng với hắn mà nói, lại là chuyện cực tốt.

Nó cũng đồng nghĩa với việc, hắn sẽ thu hoạch được thêm một hình chiếu tuyệt hảo.

Sau đó Phong Vân mệnh lệnh trí năng tiểu Quang tiến lên với tốc độ cao nhất, mà chính hắn, thì tiến vào phòng tu hành trong phi thuyền, chuẩn bị luyện hóa những tài nguyên kia, đem Thể Chất thiên phú kéo đến Thần Chủ cấp.

"Muốn tới Thiên lộ bí cảnh cần thời gian một năm, đủ để ta luyện hóa. . ." Bởi vậy có thể thấy được, vũ trụ bí cảnh này cách nhân loại cương vực bao xa, với tốc độ của Thần Long Hào mà còn phải bay cả một năm.

Nhân loại tầm thường, võ giả cấp Thần Vương, đoán chừng cả đời đều không có cơ hội đi tới những vũ trụ bí cảnh kia.

Phòng tu hành trong phi thuyền.

Phong Vân lấy ra những tài nguyên trân quý, dùng Hỏa Hệ thần lực luyện hóa, loại trừ tạp chất, chỉ để lại tinh hoa tinh khiết nhất, bản nguyên nhất, nhanh chóng dung nhập vào trong thân thể hắn, mỗi một mảnh máu thịt, mỗi một tổ chức, mỗi một tế bào, thậm chí, mỗi một sợi gen. . .

"Thần Chủ cấp Thẻ Chất thiên phú, ta đến đây!"

Mang theo niềm chờ mong mãnh liệt, Phong Vân bắt đầu hành trình luyện hóa, hành trình tiến hóa, cũng là hành trình thuế biến.

Cùng lúc đó.

Tại Trùng tộc cương vực.

Trong một vùng tinh không tăm tối trầm tĩnh, không có bất kỳ hằng tinh, vệ tinh, hành tinh nào, cô quạnh vắng tanh, âm u đầy tử khí.

Mà trong một hạt bụi nhỏ nào đó, lại ẩn giấu cả một thế giới Thần quốc rộng lớn.

Trong đó có đại địa vô biên vô hạn, dãy núi liên miên chập trùng, trong núi có vô số sinh vật sinh sống, có nhân loại tộc quần, có Thú tộc, có Trùng tộc, có cơ giới tộc. . .

Những tộc đàn này đều chung sống vô cùng hài hòa.

Mà ánh mắt bọn họ thỉnh thoảng lại nhìn về nơi trung tâm nhất của thế giới này, đó là một tòa Kim Quang Thần Điện lóng lánh chói mắt sừng sững trên đỉnh núi, mang theo cuồng nhiệt hùng hực.

Giờ phút này, bên ngoài thân điện.

Tùng Trùng tộc chiến sĩ với hình thể khổng lồ, hình thái khác nhau đứng ở chỗ này, đảm nhiệm chức hộ vệ, có Hạ Vị Thần, Trung Vị Thần, Thượng Vị Thần, cùng Thần Vương cấp.

Những Trùng tộc chiến sĩ này trí tuệ cực thấp, chỉ có bản năng chiến đấu giết chóc, có thể nói là chiến sĩ trời sinh.

Thần điện.

Trùng tộc Mẫu Hoàng cao chừng hơn trăm km, như là thiên thạch sừng sững đứng thẳng bên trong, xung quanh đứng sẵn từng tồn tại vô cùng cường đại, xem khí tức, vậy mà đều là Thần Chủ cấp.

Từ Thần chủ bình thường đến vô địch Thần Chủ không đồng nhất, thậm chí, còn có một vị Cực Hạn Thần Chủ!

"Chủ nhân!"

Lúc này, một độc giác sinh vật mặc áo bào vàng đi vào đại điện, cung kính nói.

"Chuyện gì?"

Một âm thanh nhu hòa tựa như âm thanh của thiên nhiên chọt truyền đến, quanh quẩn trong toàn bộ đại điện.

"Chủ nhân, phía trên truyền đến tin tức, nói đệ nhất thiên tài Phong Vân của tổng bộ Vũ Trụ Võ Giả Công Hội đang tiến về 'Thiên Lạc bí cảnh.' Độc giác sinh vật kia cúi đầu nói.

"Phong Vân? Thiên tài đứng thứ chính trên ám sát bảng?" Âm thanh êm dịu kia lại hỏi.

"Vâng." Độc giác sinh vật gật đầu.

Cái gọi là thiên tài ám sát bảng, chính là Trùng tộc liên minh nhằm vào các nhân vật thiên tài trong ức vạn tộc đàn trong vũ trụ mà định ra, không chỉ có nhân tộc, mà còn có Thú tộc, Cơ Giới tộc, Long tộc các loại.

Chỉ cần là tộc đàn đối địch với Trùng tộc liên minh, đều có tên trên bảng này.

Mà Phong Vân, thì xếp ở vị trí thứ chín.

Đương nhiên, thứ hạng này là căn cứ vào việc Phong Vân là đệ nhất thiên tài tổng bộ Vũ Trụ Võ Giả Công Hội mà sắp xếp, về phần thân phận giả Đao Kiếm Vương kia của hắn, Trùng tộc liên minh cũng không biết, bằng không thứ hạng của hắn sợ là phải xếp vào ba vị trí đầu.

Ba vị trí đầu, đó cũng đều là anh tài tuyệt thế xưa nay chưa từng có, tương lai chỉ cần không chết đi, tất sẽ trở thành siêu cấp cường giả!

"Phía trên nói thế nào?" Âm thanh êm dịu kia tiếp tục nói.

"Chủ nhân, phía trên hi vọng người tự mình ra tay, như vậy mới có thể đảm bảo không có sai sót."

Độc giác sinh vật đáp.

"Được, đã hơn 100 kỷ nguyên chưa hoạt động rồi, liền đi một lần vậy. . . Phong Vân đúng không, có thể làm cho Thất Khước Thần Chủ ta ra tay, là vinh hạnh của người. . ."

Theo một tiếng ngân vang thật dài, từ trong mẫu sào có một bóng người thướt tha đi ra.

Trong chớp mắt khi nàng xuất hiện, những thần chủ xung quanh lập tức cùng quỳ một chân xuống, như thể đang nghênh đón chủ nhân của bọn họ

vậy, ánh mắt cuồng nhiệt vô cùng!

Chương 615: Tấn thăng, Thần Chủ cấp thể chất!

Chương 615: Tấn thăng, Thần Chủ cấp thể chất!

Thiên Lạc bí cảnh, rộng lớn vô tận.

Phải nói, vũ trụ bí cảnh S cấp trở lên đều cực kì bao la, có thể nói là một thế giới cũng không quá.

Bí cảnh là cách nói của người ngoài, đối với sinh vật sinh sống trong đó mà nói, chỉ là một cái thế giới bình thường.

Thậm chí, một vài vũ trụ bí cảnh còn sinh ra rất nhiều thiên tài, đây đều là sinh mệnh đặc thù, trời sinh đã có điểm xuất phát cao, nếu để cho các thế lực lớn gặp được, tất sẽ mạnh tay phong thưởng.

Cho nên nói, bên trong vũ trụ bí cảnh không chỉ có tài nguyên, có cơ hội, cũng có nhân tài, có thể nói cái gì cần có đều có.

Đây cũng là một phần nguyên do mà các cường giả vũ trụ cố chấp tới nơi này như thế.

Một khi có vũ trụ bí cảnh S cấp trở lên mới xuất thế, tất sẽ nhắc lên đại chiến kinh thiên động địa.

Năm đó từng có một vũ trụ bí cảnh SS cấp hiện thế, lần đó, tổng cộng có Nhân tộc, Trùng tộc, Thú tộc, Ảnh Sát tộc, Tinh Thần tộc, tổng cộng hơn ngàn tộc đàn gia nhập tranh đoạt.

Có thể xưng là trận đại chiến vũ trụ! Tình hình chiến đấu kịch liệt, tàn khốc, căn bản khó có thể tưởng tượng.

Đừng nói Thần Chủ, ngay cả Chúa Tể đều có người ngã xuống!

Chúa Tể cao cao tại thượng, không chế ước vạn cương vực, bất tử bất diệt, vạn kiếp bất hủy.

Ngay cả bọn họ đều chết, có thể nghĩ đại chiến lúc ấy có quy mô đạt tới trình độ nào.

Cuối cùng, vũ trụ bí cảnh SS cấp này bị Thú tộc cùng Trùng tộc đồng minh chiếm được, Nhân tộc, Ảnh Sát tộc, Tinh Thần tộc đều tổn thất nặng nề.

Nhưng nghe nói về sau Thú tộc cùng Trùng tộc bất hoà vì quyền sử dụng bí cảnh, quan hệ đồng minh coi như sụp đổ.

"Vũ trụ bí cảnh SS cấp bằng vào thực lực bây giờ của ta ngược lại là có thể xông xáo, bất quá vẫn là đi Thiên Lạc bí cảnh xử lý chính sự trước rồi nói."

Trong Thần Long Hào, Phong Vân đang xếp bằng trong tu hành phòng, một bên chờ đợi Thẻ Chất thiên phú thuế biến, một bên xem các loại tin tức liên quan tới vũ trụ bí cảnh.

So với cương ngoại chiến trận, vũ trụ bí cảnh mới thật sự là nơi các tộc chiến đấu.

Cương ngoại chiến trận thì tương đương với một trại bồi dưỡng khổng lồ, các tộc đàn không ngừng phái người tới đó, cuối cùng tạo ra được từng chiến sĩ cùng cường giả thiết huyết.

Nó cũng tương đương với việc dùng ỨC VẠN VẠN sinh linh để tạo ra được một hoặc là một vài cường giả, vô cùng tàn khốc.

Nhưng chuyện này cũng không còn cách nào khác, cường giả càng ngày càng nhiều, tài nguyên tiêu hao cũng càng ngày càng nhiều, hơn nữa vũ trụ sinh vật một khi đạt tới Hạ Vị Thần, chỉ cần không phải bị giết chết, tuổi thọ gần như không giới hạn.

Miễn là còn sống, cho dù cái gì đều không làm, cũng sẽ tiêu hao tài nguyên.

Mà tài nguyên lại không phải vô cùng vô tận.

Cũng bởi vậy, cuộc chiến tranh đoạt tài nguyên bây giờ đã trở thành cơ sở cho ỨC VẠN TỘC ĐÀN trong vũ trụ, không có cách, hết thầy đều vì sinh tồn.

"Cũng tương tự như trận chiến phân biệt chủng tộc đã từng xảy ra trên Địa Cầu."

Phong Vân thàn nói, góp gió thành bão, câu này nói rõ toàn bộ vũ trụ đều là như thế, thậm chí, quá khứ cùng tương lai, đoán chừng cũng giống như vậy.

Sinh tồn, vĩnh hằng là chủ đề bất biến.

Nhưng Phong Vân lại không lo nghĩ nhiều như vậy, nói trắng ra, hắn cũng là một thành viên bước ra từ dòng lịch sử này, hắn rất muốn đi ngược dòng nước, cũng muốn siêu thoát đi ra ngoài, nhưng trước mắt mà nói, lại không có năng lực như thế.

Chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Thứ hấn có thể làm, chính là một mực mạnh hơn tất cả người, có lẽ cho đến lúc đó, hấn sẽ có thể ngăn cơn sóng dữ.

"Rầm ——! !"

Ngay khi Phong Vân đang suy nghĩ miên man, bỗng nhiên thân thể toả ra hào quang rực rỡ, giống như một môi lửa trong đêm đông, sáng chói vô cùng, chiếu sáng thiên địa.

Quang mang này xuyên thấu qua Thần Long Hào, lan tràn ra khắp nơi, trong chốc lát, trong phạm vi ngàn tỷ năm ánh sáng này đều sáng như ban ngày, chói mắt vô cùng.

Nơi này vốn là Hắc Ám cương vực vẫn luôn chìm sâu trong u tối, cũng không ít hang ổ của đám vũ trụ hải tặc được đặt ở chỗ này.

Giờ phút này, bọn họ đều nhìn thấy luồng sáng chiếu phá vũ trụ Hắc Ám kia, cảm nhận được một khí thế đường hoàng to lớn uy nghi, đều này làm cho bọn hấn hoảng sợ.

"Cường, cường giả, siêu cấp cường giả!"

"Ít nhất là Thần Chủ!"

"Nhanh, mau tránh đi, đừng để lộ ra cái gì đấy!"

Những vũ trụ hải tặc này còn tính là thế lực lớn, thậm chí có Thần Vương tọa trấn.

Nhưng lúc này, mấy Thần Vương này đều run rẩy, thực lực bọn hấn mạnh nhất, cảm thụ cũng sâu nhất, rõ ràng biết tồn tại đang phát ra vô tận quang huy kia...

Nếu là muốn giết chết bọn hắn, dễ dàng không khác gì nghiền chết một con côn trùng.

May mắn, cuối cùng quang mang và khí thể kia đều biến mất, những vũ trụ hải tặc này đều cùng nhau thở ra một hơi nhẹ nhõm, khi lấy lại tinh thần, phần lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt hết cả.

Bọn họ cho là mình đã tránh thoát, kỳ thật chỉ là bởi vì Phong Vân lười động thủ mà thôi, bằng không chỉ cần một công kích linh hồn đi qua, trong nháy mắt diệt xong cả đám.

Tu hành phòng.

Phong Vân vươn người đứng dậy, cảm thụ kia biến hóa sau khi hoàn toàn thuế biến trong cơ thể, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười.

"Đây chính là Thần Chủ cấp Thẻ Chất thiên phú sao."

Hắn hiện tại cảm giác mình giáng một quyền xuống, 100 cái Thái Dương Hệ đều đánh không lại, trong nháy mắt vỡ vụn.

Đương nhiên, đây chỉ tính riêng nhục thân lực lượng.

Nếu như vận dụng thần lực cùng thủ đoạn khác, hủy diệt toàn bộ hệ ngân hà cũng chỉ là chuyện trong vài phút.

Mà hệ ngân hà mặc dù lớn gấp trăm tỷ lần Thái Dương Hệ, nhưng phóng mắt nhìn khắp trong vũ trụ, cũng không tính là gì, thậm chí có thể nói không hề thu hút, chỉ như một hạt bụi nhỏ.

Vừa nghĩ như thế, Phong Vân lập tức cảm thấy con đường phía trước lại gánh nặng đường xa.

"Vũ trụ quá lớn, mạnh như Chúa Tể, kỳ thật cũng chẳng thể phá hủy một cái vũ trụ. . ."

Các chúa tể một ý niệm có thể hủy diệt ức vạn cương vực như hệ ngân hà này, nhưng ức vạn cái hệ ngân hà trong đại vũ trụ vô biên này, kỳ thật căn bản vốn không tính là gì.

Bằng không thì trải qua nhiều năm đại chiến tộc đàn như vậy, vũ trụ đã sớm không còn.

"Hiện tại đã có được Thần Chủ cấp thể chất, ta thực chờ mong đến ngày có được Chúa Tể cấp thể chất mà."

Phong Vân ngóng nhìn vũ trụ, nội tâm cũng giống như vũ trụ mênh mông này, tràn ngập vô hạn hào hùng.

"Tích! Chủ nhân, phía trước chính là 'Thiên Lạc bí cảnh', nơi đó không gian cực kỳ không ổn định, Thần Long Hào không cách nào thực hành 'xuyên qua không gian', chỉ có thể để chính ngươi đi."

Lúc này, trí não tiêu Quang bỗng nhiên truyền đến thanh âm."Đến rồi sao."

Phong Vân ánh mắt sáng lên.

Lập tức, hấn lệnh cho Thần Long Hào dừng lại, mở ra cửa khoang tự mình đi ra ngoài.

Thiên Lạc bí cảnh rất lớn, cách một khoảng rất xa, Phong Vân đã thấy hết vòng xoáy không gian này đến vòng xoáy không gian khác, bốn phía còn có vô số thiên thể tinh cầu xoay quanh, có hành tinh, Hằng Tinh, Bạch Oải Tinh, sao Trung Tử các loại.

Thậm chí còn có lỗ đen!

"Đây chính là vũ trụ bí cảnh sao, quả nhiên có phong cách riêng."

Phong Vân còn có tâm tình thương thức một lần.

Sau đó hắn thu hồi Thần Long Hào, chính mình hóa thành một vệt lưu quang, bay về phía Thiên Lạc bí cảnh.

Phong Vân không thi triển Không Gian Thuần Di, nơi này không gian cực kỳ không ổn định, đừng nói là hắn, cho dù là Không Gian Thần Vương, đoán chừng cũng không dám ở nơi này thuần di.

Bằng không nếu lỡ truyền tống đến lỗ đen vũ trụ, trong nháy mắt bị chôn vùi, vậy coi như thao tác cấp "Thần" rồi, không đỡ nổi.

Chương 616: Kiểm tộc!

Chương 616: Kiểm tộc!

Xoát!

Phong Vân lóe lên một cái rồi biến mất, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi, hướng cửa vào thiên lộ bí cảnh mà đi.

Nơi này không gian không ổn định, không thể vận dụng Không Gian Thuần Di, nhưng thể chất của hắn đã đạt tới Thần Chủ cấp, trong nháy mắt Bạo Phát tốc độ so với Không Gian Thuần Di còn nhanh hơn.

Nếu như hắn muốn giết Không Gian Thần Vương, đoán chừng người này ngay cả thời gian khởi động thuần di cũng không có.

Cửa vào Thiên Lạc bí cảnh là một cái vòng xoáy cỡ lớn, xuyên thấu qua luồng khí xoáy xoay tròn, có thể lơ mơ nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

Bên trong hình thái tự nhiên cũng không phải là đồng nhất.

Có cảnh quan vũ trụ, như thiên thể hành tinh các loại, nhưng cũng có đất liền, hải dương, các dãy núi, những thứ này cũng không phải là ký thác vào bên trên tinh cầu, mà là một mình xuất hiện, kích thước nó to lớn, so với tinh cầu càng sâu hơn.

Với lại cảnh tượng nơi này nhìn như mỹ lệ, chói lọi, kì thực nguy cơ trùng trùng, còn giấu giếm sát ý.

"Ông!"

Phong Vân vọt thẳng vào, giống như là đụng vào mặt hồ yên tĩnh vậy, từng vòng từng vòng Liên Y nhộn nhạo lên.

Sau khi hấn xuất hiện lại, đã ở bên trên một viên thiên thạch trong Thiên Lạc bí cảnh rồi.

"Nơi này linh hồn hấn là không bị hạn chế."

Có vài vũ trụ bí cảnh sẽ hạn chế linh hồn, mà Thiên Lạc bí cảnh này, hiển nhiên là không có dạng hạn chế này.

Phong Vân đứng ở bên trên thiên thạch, linh hồn lực lượng vô hình vô chất, giống như là sợi tơ vậy, hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra.

Trong khoảnh khắc đó, bao trùm lên phạm vi ngàn vạn ức km, vô số tin tức phản hồi trở lại, ở trong đầu hấn hiện ra, nguy hiểm cực lớn, nguy hiểm trọng đại, những mức độ nguy hiểm không giống nhau, hoặc là không có nguy hiểm. . .

Những này hết thảy đều được phân loại ra.

Rất nhanh, Phong Vân liền phát hiện, nơi này chỗ không có nguy hiểm, thật đúng là ít tới đáng thương.

Đại bộ phận nhìn như vô hại, kỳ thật có giấu nguy cơ rất lớn, không thể khinh thường.

Bất quá nếu người không đi chủ động đụng vào, tự tìm đường chết, vẫn là có thể bình an vô sự.

"Hả ?"

Bỗng nhiên, thần sắc Phong Vân khẽ động, linh hồn hấn cảm giác được một cảnh tượng kỳ dị.

Chỉ thấy một thác nước màu trắng bạc vắt ngang trên hư không, chảy rờng ba vạn dặm, trùng trùng điệp điệp, tựa như một tấm lụa.

Mà ở dưới thác nước này, thì là một tảng đá màu xám, ước chừng to bằng năm nắm trẻ con, lấp lóe hào quang, không phải là loại ánh sáng đủ mọi màu sắc kia, mà là một loại ánh sáng tối tăm mờ mịt.

Đó là một loại ánh sáng tiếp cận màu sắc hỗn độn.

"Cái này, tảng đá kia ~!"

Con mắt Phong Vân lập tức trừng lớn, tranh thủ thời gian điều máy truyền tin ra, mở ra một trương hình ảnh, phía trên xuất hiện một khối đá, cùng khối đá này giống nhau như đúc.

"Quả nhiên là Giới Thạch!"

Trên mặt hấn lộ ra nét mừng.

Đến nơi này liền gặp được Giới Thạch, chẳng lẽ là Âu Hoàng lại đi tới bên cạnh hấn sao?

Không kịp nghĩ quá nhiều nữa, Phong Vân lập tức lao tới, trực tiếp hướng về thác nước màu bạc kia.

Trên đường đi, hấn cơ hồ không trở ngại chút nào, bởi vì linh hồn sớm đã cảm giác hết tất cả, nơi nào có nguy hiểm, chỗ nào là có thể thông qua, hấn đều rõ ràng ở trong lòng, tự nhiên bước đi như bay vậy.

Đổi lại là những người khác, có lẽ là đi một bước dừng một bước, cẩn thận từng li từng tí, như giẫm trên băng mỏng vậy.

Một phút đồng hồ sau, Phong Vân đạt được mục đích. Trước mắt cách đó không xa là giới thạch ở dưới thác nước màu bạc kia, hấn sớm đã tìm

nén không được, trực tiếp thả ra niệm lực, trở thành một cánh tay, vớ một cái bắt lấy Giới Thạch.

"Gắm!"

Nhưng mà, ngay lúc này, một vòng quang ngân đột ngột xuất hiện, vô thanh vô tức từ phía sau lưng chém tới, không có dấu hiệu báo trước nào.

Phong Vân vẫn giống như là không có cảm giác được, vẫn như cũ lẳng lẳng đứng ở nơi đó. Trên mặt tươi cười, nhưng chỉ một giây sau, khuôn mặt đã cứng đờ.

Chỉ thấy quang ngân kia ở trên cổ Phong Vân, trực tiếp vỡ vụn ra, ngay cả một dấu vết nhỏ cũng không có lưu lại.

"Cái này, thân thể này!"

Đối phương hít vào một ngụm lạnh khí, lập tức không chút do dự xoay người chạy đi.

Công kích này của hắn xem như là Thần Chủ bình thường cũng không dám dùng thân thể mà đỡ như vậy, nhục thân nhân loại này đơn giản là mạnh đến bất khả tư nghị rồi, hắn nào dám gây.

Nhưng hắn vừa mới quay người, động tác liền ngừng lại.

Bởi vì một bàn tay đã đặt ở trên bả vai của hắn, mặc dù rất nhu hòa, nhưng hắn lại cảm nhận được một loại nguy cơ tử vong.

"Kiếm tộc Thần Vương cảnh, thú vị."

Một đạo thanh âm bình tĩnh từ phía sau lưng truyền đến, làm cho tâm thần hắn càng kéo căng hơn, không biết là nhân loại cường giả kia có ý gì.

Phong Vân thật là cảm thấy thú vị, bởi vì hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Kiếm tộc.

Kiếm tộc, chính là một trong hai đại tộc đàn của Trùng tộc, tộc còn lại là Dao tộc, ba tộc tạo thành liên minh lấy Trùng tộc cầm đầu liên minh, giống như là Thú tộc liên minh cùng Nhân tộc liên minh như vậy.

Mà Phong Vân, đối với Kiếm tộc này rất có hứng thú.

Tộc đàn này từ khi sinh ra, trong cơ thể đã bao hàm một loại 'Kiếm thai', mỗi ngày không ngừng lấy khí huyết, thần lực, tu vi nuôi nấng, cuối cùng tu ra bản nguyên chi kiếm.

Kiếm này vừa ra, khiến thiên địa thất sắc, tinh vực không ánh sáng!

Bất quá khuyết điểm cũng có, đó chính là quá mức ỷ lại cái này "Kiếm thai", sở hữu tu vi, thần lực đều ở trong đó, một khi mất đi, thì cùng một người bình thường không có gì khác biệt cả.

Vốn tộc đàn dị dạng này không cách nào phát triển quá lâu, nhưng Trùng tộc lại thu nhận kiếm tộc này.

Lấy năng lực sinh sản đáng sợ của Trùng tộc, lại thêm Kiếm tộc, lập tức phát huy ra uy năng kinh thiên động địa.

Kiếm tộc, trở thành một thanh kiếm trong tay Trùng tộc, một thanh kiếm sắc bén nhất.

Chỗ kiếm xuất ra, nhật nguyệt vô quang!

Đương nhiên, Phong Vân chân chính cảm thấy hứng thú không phải điều này, mà là Kiếm Đạo thiên phú cùng Kiếm Đạo pháp tắc, quy tắc của kiếm tộc này.

Cũng như tộc nhân Kiếm tộc trước mắt này, hình chiếu kia liền để hấn có vài phần kinh hỉ.

【đối tượng hình chiếu】 : Tâm Cổ

【phẩm giai】 : Bạch Ngân Kiếm tộc

【cảnh giới】 : Thần Vương đại viên mãn

【rơi xuống】 : . . . kiếm kỹ Thần Vương cấp 《 Diễn Thần Cửu Kiếm 》 . . . kiếm kỹ Thần Vương cấp 《 Kính Hoa Thủy Nguyệt 》 . . . công pháp Thần Vương cấp 《 Thiên Kiếm Bí Điển 》 . . . thiên phú Thủy Hệ Thần cấp. . . Kiếm Đạo thiên phú Thần Vương cấp. . . Thủy chi pháp tắc mười tầng. . . Kiếm Đạo pháp tắc mười tầng. . .

"Kiếm Đạo thiên phú Thần Vương cấp, còn có mười tầng Kiếm Đạo pháp tắc!"

Phong Vân sau khi xem xong, cũng có chút vui mừng.

Không chỉ có Giới Thạch, còn có hình chiếu tốt như vậy đưa tới cửa.

Loại Kiếm Đạo thiên phú này, Phong Vân ở nhân loại cương vực cơ hồ chưa gặp bao giờ.

Kỳ thật hấn cũng phát hiện ra, nhân loại tộc quần ở phương diện đao kiếm thành tựu khá giống nhau, bằng không thì danh hào của hấn cũng sẽ không trộn lẫn đao kiếm lại để thành cái Đao Kiếm Vương này.

Kiếm Đạo cùng Đao Đạo của hấn nếu không có dung hợp đa hệ thuộc tính, kỳ thật cũng giống nhau, cùng Kiếm tộc so sánh, tự nhiên là trời sinh có chênh lệch.

"Đáng tiếc Đạo tộc đã bị diệt tộc, bằng không thì lại đi hình chiếu một đọt, đơn giản vui thích . . ."

Phong Vân trong lòng lắc đầu nói.

Liên quan tới Đạo tộc, tin tức hẳn có được cũng không nhiều lắm, hẳn tra được chỉ nói đơn giản là Đạo tộc đã bị diệt, cũng không có giới thiệu cụ thể sau đó.

Phong Vân đối với Bạch Ngân Kiếm tộc này thi triển linh hồn đại pháp, biến hẳn trở thành nô dịch, chuẩn bị từ trong miệng nó đạt được một chút tin tức liên quan tới Thiên Lạc bí cảnh này, đồng thời cũng hỏi một chút tung tích của Thời Gian cùng Không Gian Thần Vương.

Kiểm tộc, cũng có phân chiacấp bậc, Thanh Đồng Kiếm tộc tương đương với Thượng Vị Thần, Bạch Ngân thì có thể so với Thần Vương, còn Hoàng Kim thì không cần phải nói, tương đương với Thần Chủ.

Về phần Chúa Tể cấp, Kiếm tộc cho đến bây giờ, cũng chưa từng sinh ra một vị nào.

Bởi vì không có thành viên Kiếm tộc có Kiếm Đạo thiên phú như thế.

Chương 617: Có một loại thiên tài gọi Phong Vân!

Chương 617: Có một loại thiên tài gọi Phong Vân!

"Chủ nhân."

Tâm Cổ toàn thân thuần một màu bạc giống màu sắc của Bạch Ngân Kiếm tộc, thay đổi sắc mặt trước đó, trở nên cực kỳ cung kính.

Kiếm tộc từ ở bề ngoài nhìn như loài người, nhưng không có làn da và lông tóc, toàn thân đều bóng loáng, ngũ quan cũng như đao khắc, rất là lạnh lẽo cứng rắn.

Nói chung, nhìn rất quái lạ, không phù hợp thẩm mỹ nhân loại.

"Ừm, gần nhất Thiên Lạc bí cảnh có phát sinh qua cái đại sự gì sao?"

Phong Vân dò hỏi.

"Bẩm chủ nhân, gần nhất liên minh loài người cùng Trùng tộc liên minh phát sinh nhiều lần đại chiến quy mô tương đối lớn." Tâm Cổ đáp.

"Tình hình chiến đấu như thế nào?"

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, Thiên Lạc bí cảnh vốn chính là nơi giao hội giữa thế lực Trùng tộc liên minh và liên minh loài người, không xảy ra chiến đấu mới kỳ quái đâu.

"Liên minh loài người tương đối mạnh, bởi vì có Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương, chiến lược của bọn họ liên hợp lại sắp đuổi kịp Tuyệt Đại Thần Chủ, bất quá lần này Kiếm tộc chúng ta có đến năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc, kết quả cũng không nhất định."

Tâm Cổ một năm một mười nói hết ra.

Hoàng Kim Kiếm tộc sao.

Ánh mắt Phong Vân nhất động, Hoàng Kim Kiếm tộc thuộc về Thần Chủ cấp, với lại lực công phạt Kiếm Đạo vốn là vô cùng, một tôn còn tốt, hiện tại đến 5 tôn, chỉ sợ mạnh như hai vị Thần Vương Không gian cùng Thời gian đều đánh không được.

Dù sao không gian cùng thời gian tuy mạnh, nhưng hai vị này lại không mạnh, chỉ là Thần Vương cảnh giới mà thôi.

Hơn nữa còn không phải đại viên mãn, chỉ là Thần Vương trung kỳ, ngay cả không gian cùng Thời Gian pháp tắc đều không có lĩnh ngộ được mười tầng.

"Bọn họ ở nơi nào giao chiến?" Phong Vân hỏi.

"Ngay trên hòn đảo phía đông Thiên Lạc bí cảnh."

"Đi, dẫn đường!"

Phong Vân không chần chờ, một phát bắt được Tâm Cổ, chân điểm nhẹ, vọt thẳng đi ra ngoài, nhanh đến vô ảnh không dấu tích

Cùng lúc đó.

Tại Thiên Lạc bí cảnh, trong một vùng hư không, ẩn giấu đi một tòa cung điện rộng lớn.

Bên trong đang đứng tứ tôn thân ảnh, từng cái khí tức đều như biển sâu vực lớn, thâm bất khả trắc.

Ánh mắt bọn họ thân ảnh mờ lũng trên bảo tọa ở trên cung điện, tràn ngập cuồng nhiệt cùng kính ngưỡng, như là người hầu nhìn thấy chủ nhân vậy, thân ảnh đó chính là Thất Khước Thần Chủ phụng mệnh đến đây ám sát Phong Vân.

"Renault, Mousse, Angela, Bor, các người nhìn chăm chăm chiến đấu của liên minh loài người và Kiếm tộc, nếu như Phong Vân kia xuất hiện, các người bắt hãn cho ta, để lại người sống, dạng tuyệt thế thiên tài này chết quá đáng tiếc, ta muốn đem hãn biến thành nhất bổng 'Kiệt tác' của ta,"

Trên bảo tọa Thất Khước Thần Chủ khinh nhu nói, khiến người ta cảm thấy toàn thân thư thái, vui đến quên cả trời đất.

"Phải nhớ, cần ân nấp tốt, bằng không thì ta sợ hãn nhìn thấy các người sẽ chạy mất."

"Đã rõ!"

Tứ tôn thân ảnh cung kính gập đầu, lúc này lộ ra chân diện mục của bọn họ, theo thứ tự là Thú tộc, Cơ Giới tộc, Hồng Hải nhất tộc, cùng Kiếm tộc.

Trong đó Thú tộc, Cơ Giới tộc cùng Kiếm tộc, đều là Tuyệt Đại Thần Chủ cấp độ, mà cái kia Hồng Hải nhất tộc, rõ ràng là Cực Hạn Thần Chủ cấp độ

Trừ Kiếm tộc, còn lại tam đại tôn bên trong đều là tuyệt thế thiên tài của các tộc đàn từng bị Thất Khước Thần Chủ bắt được, bị nàng nô dịch khống chế, lại trải qua tỉ mỉ bồi dưỡng, thành tuyệt đối chiến lực trong tay nàng.

Đây chính là chỗ đáng sợ của Trùng tộc Mẫu Hoàng .

Các nàng tập kích từng thiên tài tộc đàn, không hề chỉ là vì diệt trừ uy hiếp, mà là biến hóa nó thành lực lượng của chính mình.

Tuyệt thế thiên tài vốn có chiến lược kinh thiên, mà Trùng tộc Mẫu Hoàng lại đem bọn họ tụ tập cùng một chỗ, lực lượng tuyệt đối vượt quá tưởng tượng.

Đương nhiên, hành động của nhóm Mẫu Hoàng làm cực kỳ bí ẩn, ở một cái tộc đàn một đời chỉ bắt một thiên tài, tuyệt không nhiều.

Bằng không thì nói, vũ trụ ực vạn tộc đàn tất sẽ đối với Trùng tộc quân công.

Dù sao, ai cũng không muốn nhìn thấy thiên tài của tộc đàn mình biến thành đối thủ đáng sợ nhất.

Mà một đời nhân loại tộc quân, Trùng tộc còn không có bắt qua tuyệt thế thiên tài, bây giờ ra một cái Phong Vân, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Thất Khước Thần Chủ phái thủ hạ đặc lực nhất là tứ đại chiến tướng, cho rằng vạn vô nhất thất.

Bởi vì dưới cái nhìn của nàng, Phong Vân mạnh hơn, cũng chỉ tương đương với Thần Chủ bình thường mà thôi, đối đầu với tứ đại chiến tướng của nàng, ngay cả Thủy Hoa đều lật không nổi, thật sự là đại tài tiêu dụng.

Nàng làm như vậy, vẹn vẹn chỉ là vì đề phòng vạn nhất mà thôi.

Dù sao thân là đệ nhất thiên tài của tổng bộ, Vũ Trụ Võ Giả Công Hội khẳng định có không ít thủ đoạn tự vệ.

Đáng tiếc, nàng lại không biết, Phong Vân căn bản không phải dạng mặc người chém giết mà là một siêu cấp quái vật!

Thiên Lạc bí cảnh phía đông, trên hòn đảo so với Địa Cầu còn lớn gấp 10 lần.

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương, cùng các cường giả của liên minh loài người, lúc này sắc mặt đều rất là tái nhợt, dáng vẻ tiêu hao quá lớn.

Đôi diện bọn họ đứng đầy một đoàn dị tộc.

Trong đó là bắt mắt nhất, là thân ảnh ngũ tôn Hoàng Kim, như mặt trời sáng chói hừng hực, hai con ngươi bên trong toát ra phong mang làm cho người sợ hãi.

Chỉ là đứng ở nơi đó, liền như là năm chuôi thiên kiếm đứng sừng sững, tản ra tài năng tuyệt thế.

Rõ ràng đó là năm Hoàng Kim Kiếm tộc!

Năm Hoàng Kim Kiếm tộc lự công phạt rất đáng sợ, cộng lại có thể so với một Tuyệt Đại Thần Chủ, mặc dù Thời Gian cùng Không Gian Thần Vương chiến lực không tầm thường, cũng khó có thể ở Thần Vương trung kỳ liền chiến bại một Tuyệt Đại Thần Chủ.

Không phải ai cũng có thể làm đến tình trạng như Phong Vân thế kia!

Có một loại thiên tài gọi Phong Vân, một loại khác liền là những thiên tài khác!

"Tín hiệu cầu cứu ta đã phát ra ngoài, chỉ mong là chung quanh đây có cường giả liên minh loài người, bằng không thì chúng ta chỉ có thể tự trốn.

Thời Gian Thần Vương truyền âm cho những cường giả khác.

"Khả năng quá thấp, đối diện năm Hoàng Kim Kiếm tộc, chiến lực có thể so với Tuyệt Đại Thần Chủ, dưới tình huống bình thường, vũ trụ bí cảnh S cấp xuất hiện Tuyệt Đại Thần Chủ là tỉ lệ quá thấp."

Không Gian Thần Vương lắc đầu nói.

Đồng thời trong lòng của hắn cũng cực kỳ nghi hoặc, năm cái Hoàng Kim Kiếm tộc sao lại xuất hiện tại Thiên Lạc bí cảnh, đây là xưa nay chưa từng thấy.

Nói như vậy, chỉ có Thần Vương cùng Thần Chủ bình thường mới có thể xuất hiện tại các cấp vũ trụ bí cảnh, phía trên Thần Chủ, Cực Hạn Thần Chủ, đều là đi vũ trụ bí cảnh SS cấp.

Không Gian Thần Vương bọn họ cũng không biết, đây là Trùng tộc nhằm vào Phong Vân để bố trí một lần, bọn họ chỉ là mỗi nhử mà thôi.

Đối diện.

Năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc ánh mắt lãnh khốc, truyền âm với nhau: "Mỗi nhử chỉ cần một cái liền đủ, cái khác đều giết chết đi, nhất là bên trong còn có Thời Gian Thần Vương, giữ lại là một cái tai họa."

Đừng nhìn hiện tại bọn hắn hoàn toàn áp chế Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương, đó là bởi vì hai người sau cảnh giới thấp, nếu như cùng ngang cảnh giới, bị áp chế chính là bọn họ.

Cho nên, Không gian cùng Thời Gian Thần Vương tất không thể lưu!

"Ra tay!"

Một giây sau năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc trực tiếp Lôi Đình xuất kích, năm đạo kiếm quang từ năm phương hướng chém ra, mang theo phong mang kinh thế bổ đến.

Nhưng, ngay lúc này, một đạo kiếm minh thanh thúy bỗng nhiên vang lên, trong nháy mắt áp chế phương viên bên trong!

Chương 618: Thất Khước Thần Chủ hưng phần!

Chương 618: Thất Khước Thần Chủ hưng phần!

Ngâm!

Một tiếng kiếm minh cứu tiêu, không chỉ có áp chế hết thủy thanh âm, cũng áp chế hết thủy ba động.

Năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc cực hạn phong mang trong nháy mắt trở nên âm đạm xuống, giống như là tao ngộ thiên địch giống nhau, nguyên bản tuyệt thế sắc bén, trở nên mười không còn một.

Cái gì! ?

Năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc sắc mặt kinh biến, bọn họ thân vì Kiếm tộc, trời sinh Kiếm Đạo thiên phú, phương diện khác không nói, tại Kiếm Đạo phương diện, bọn họ tự nhận vì tại phía xa vũ trụ ức vạn tộc đàn phía trên.

Nhưng bây giờ, lại ở phương diện này bị áp chế!

"Không, không đúng, cái này không chỉ là Kiếm Đạo pháp tắc, còn có những vật khác!"

Trong đó một vị so sánh vì cường đại Hoàng Kim Kiếm tộc ánh mắt mờ nhưng run lên, quát khẽ nói.

Đơn thuần Kiếm Đạo pháp tắc tuyệt đối không có như vậy uy lực, có thể lực áp bọn họ, cái này Kiếm Đạo pháp tắc bên trong còn lẫn lộn có cái khác đáng sợ

Bất quá, lấy bọn họ cảm giác lực, đoán chừng là không cảm giác được cụ thể là cái gì.

"Đến cùng là ai? Có được lực lượng đáng sợ như vậy, chẳng lẽ là liên minh loài người đến một vị Tuyệt Đại Thần Chủ sao?"

Năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc nội tâm suy đoán nói, bọn họ căn bản liền không có nghĩ tới Phong Vân, dù sao trong mắt bọn hắn, chiến lực nhiều nhất ngang hàng bình thường Thần Chủ thôi, không đủ gây sợ.

Đối diện, Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương trên mặt bọn họ đều lộ ra nét mừng.

"Quá tốt, có Tuyệt Đại Thần Chủ đến đây trợ giúp!"

"Có thể cứu !"

"Bất quá là vị nào ? Ta nhớ được Tuyệt Đại Thần Chủ dùng kiếm cơ hồ không có."

"Ta cũng không rõ ràng."

". . ."

Liên minh loài người bên này các cường giả vừa vui mừng vừa nghi nghi ngờ, không biết là vị nào Tuyệt Đại Thần Chủ.

Một bên khác, trốn núp trong bóng tối tứ đại chiến tướng, lẫn nhau truyền âm nói: "Không nghĩ tới không có chờ được Phong Vân, lại chờ đến một vị Tuyệt Đại Thần Chủ."

"Chờ một lúc chúng ta ra tay sao?"

"Chia ra, chúng ta cần là Phong Vân, không phải những người này, chúng ta nếu như bại lộ, thì Phong Vân nhất định không dám xuất hiện."

"Ha ha, điều này cũng đúng."

"Năm cái Hoàng Kim Kiếm tộc, không nghĩ tới âm thầm còn có giấu bốn cái cường giả, ba cái Tuyệt Đại Thần Chủ, còn có một cái, Cực Hạn Thần Chủ."

Bên trên hư không, Phong Vân quan sát phía dưới chiến trường, trong con ngươi lóe ra linh hồn quang huy, có thể chiếu rõ hết thấy hư ảo, mảy may tất thấy.

"Trận này cho rõ ràng không thể nào là đối phó Không Gian Thần Vương bọn họ, kia cũng chỉ có một giải thích, là vì đối phó ta."

Phong Vân trong nháy mắt thấy rõ hết thấy, khoe miệng hơi vênh, cái này tộc thật đúng là để mắt hấn, đối phó hấn một thiên tài 'Chưa trưởng thành, thế mà vận dụng nhiều Thần Chủ cấp cường giả như vậy, thậm chí còn có Cực Hạn Thần Chủ!

Có thể nghĩ, đối với hấn nhiều kiêng kị.

"Bốn vị Thần Chủ cường giả núp trong bóng tối này cũng không phải là cùng một tộc đàn, cực kỳ hiển nhiên là thụ Mẫu Hoàng điều khiển, nói như vậy, Mẫu Hoàng nhất định ở nơi Thiên Lạc bí cảnh này.

Ánh mắt Phong Vân chớp lên, hấn là lần đầu tiên gặp được Trùng tộc Mẫu Hoàng, vũ trụ thịnh truyền tộc mẫu hoàng là am hiểu đùa bốn linh hồn cường giả, cường giả không có Thần Khí phòng ngự linh hồn gặp được các nàng, trừ trốn không còn cách nào khác.

Bất quá Phong Vân lại rất muốn gặp những tộc mẫu hoàng này, không khác, chiếu hình mà thôi.

"Trùng tộc Mẫu Hoàng vẫn luôn núp trong bóng tối, chỉ phái ra bả nô bộc xuất chiến, ta phải khiến nàng cho là mình tất thắng, nàng mới sẽ hiện thân. . ."

Phong Vân không muốn sử dụng linh hồn lực, bởi vì như vậy chỉ sợ sẽ đả thảo kinh xà, chỉ có khiến Mẫu Hoàng cảm thấy mình thắng định, xuân phong đắc ý, tất nhiên sẽ nhịn không được mà hiện thân.

Cho đến lúc đó, nàng có muốn cũng chạy không xong.

Nghĩ tới đây, Phong Vân cảm thấy, chính mình nên ra sân.

Lập tức, hấn một bước phóng ra, trực tiếp xuyên qua trùng điệp không gian, đi vào trung tâm chiến trường.

Trong nháy mắt, mọi ánh mắt đều hội tụ ở trên người hấn.

"Phong, Phong Vân! ? Tại sao là ngươi!"

Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương trước tiên mở miệng, trên mặt tràn ngập kinh ngạc cùng không thể tin.

Đối với Phong Vân, bọn họ tự nhiên là vô cùng quen thuộc, dù sao đây là người cùng một thời đại với đệ tử bọn họ.

"Phong Vân? Cái kia thịnh truyền đệ nhất thiên tài! Phong Vân!"

"Ta dựa vào, chẳng lẽ vừa mới là hấn? Hấn có thực lực Tuyệt Đại Thần Chủ! ?"

"Cái này, cái này, hẳn không phải mới vừa vịn bước vào Thần Chủ cảnh giới sao?"

". . ."

Liên minh loài người bên này nghe được "Phong Vân 'Hai chữ này, lập tức một mảnh xôn xao, bọn họ tưởng rằng cái nào Tuyệt Đại Thần Chủ đến, kết quả đến lại là đệ nhất thiên tài Phong Vân!

Đối diện, năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc thần sắc kinh ngạc, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, cái này đến Tuyệt Đại Thần Chủ, lại là Phong Vân!

Mà âm thầm tứ đại chiến tướng thấy cảnh này, cũng là vừa lại kinh ngạc lại chấn động, mới vừa vịn bước vào Thần Vương cảnh giới mà thôi, liền có được Tuyệt Đại Thần Chủ chiến lược, phần này thiên phú, đơn giản khiến người ta sợ hãi.

Bọn họ cũng lập tức đem tin tức này truyền cho ẩn nấp tại Thiên Lạc bí cảnh tầng kếp không gian bên trong 'Thất Khước Thần Chủ '.

Bên trong cung điện rộng lớn.

Thất Khước Thần Chủ biết được Phong Vân tới đây, đồng thời có được tin tức Tuyệt Đại Thần Chủ chiến lược, nàng đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó trong mắt xuất ra quang mang trước đó chưa từng có.

"Thần Chủ cảnh giới, có thể so với Tuyệt Đại Thần Chủ chiến lược, cái này... thiên phú. . ."

Thất Khước Thần Chủ tu hành đến nay đã có hơn ngàn vạn ức kỷ nguyên, gặp qua thiên tài đếm không xong số, so trên trời ngôi sao còn nhiều hơn.

Nhưng nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy dạng yêu nghiệt thiên tài như Phong Vân!

"Dạng này thiên tài, bồi dưỡng lên, tương lai tuyệt đối là một vị Chúa Tể, với lại bên trong Chúa Tể, cũng không phải kẻ yếu!"

Thất Khước Thần Chủ giờ khắc này đối Phong Vân nhất định phải được, dạng thiên tài này nếu là nô dịch khống chế, đối với chiến lược tương lai Trùng tộc tuyệt đối là một bước tăng lên cực lớn!

Nô bộc Chúa Tể cấp, ngấm lại liền kích động đến tột đỉnh!

Nghĩ tới đây, nàng lập tức mệnh lệnh thủ hạ tứ đại chiến tướng, để bọn hắn chờ một lúc đồng loạt toàn lực ra tay, các lấy trong thời gian ngắn nhất phong ấn Phong Vân, không để cho đối phương có bất kỳ cơ hội gửi đi tín hiệu cầu cứu cùng vận dụng tự vệ thủ đoạn.

Dạng thiên tài này, khẳng định thủ đoạn phong phú, thậm chí có thể làm thịt chí bảo hộ thân, không thể không phòng.

Trên hòn đảo.

Năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc tại đối mặt Phong Vân lúc, trên thân Kiếm Đạo phong mang như ánh nến trong gió, đung đưa không ngừng.

Bọn họ Kiếm Đạo pháp tắc đều lĩnh ngộ được mười tầng pháp tắc hoàn cảnh, Phong Vân cũng giống vậy, nhưng cái sau lại dung hợp mười hệ thuộc tính pháp tắc, chỉ riêng uy lực mà nói, không thể so sánh nổi.

Phong Vân cũng không hề để ý trong bọn họ kinh hãi động, hẳn lúc này đang tại xem xét vừa mới hình thành năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc hình chiếu.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Mộc Ân

【 phạm giai 】 : Hoàng Kim Kiếm tộc

【 cảnh giới 】 : Thần Chủ trung kỳ

【 rơi xuống 】 : . . . Thần Chủ cấp kiếm kỹ 《 Bàn Hoàng Thiên Linh Kiếm 》 . . . Thần Chủ cấp kiếm kỹ 《 Thiên Kiếm Cửu Pháp 》 . . . Thần Chủ cấp kiếm kỹ 《 Hỏa Thần Kiếm 》 . . . Thần Chủ cấp công pháp 《 Thiên Hỏa Kiếm Điển 》 . . . Thần Chủ cấp Hỏa Hệ thiên phú. . . Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú. . . Hỏa chi pháp tắc (mười tầng). . . Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng). . .

Chương 619: Kiếm, hẳn nên dùng thể này!

Chương 619: Kiếm, hẳn nên dùng thể này!

Phong Vân quét mắt một vòng năm hình chiếu của Hoàng Kim Kiếm tộc, không ngoài dự đoán của hắn, vật rơi xuống của năm tên Hoàng Kim Kiếm tộc này làm hắn rất hài lòng.

Dù là Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú, hay là Kiếm Đạo pháp tắc, đều là thứ hắn cần.

"Không biết những Kiếm Đạo pháp tắc này dung hợp vào cơ thể ta, sẽ sinh ra biến hóa gì, có thể đem Kiếm Đạo pháp tắc tấn thăng đến Kiếm Đạo quy tắc hay không đây?"

Phong Vân lẩm bẫm trong lòng.

Chỉ là trong lòng hắn đại khái cũng phần nào biết được chuyện này không có khả năng.

Nếu thật có thể đơn giản như vậy, Kiếm tộc cũng sẽ không từ sinh ra đến bây giờ vô số kỷ nguyên đi qua, tăng thêm Trùng tộc trợ giúp, cũng không sinh ra được một tồn tại có được Kiếm Đạo quy tắc.

Có được Kiếm Đạo quy tắc, cũng liền mang ý nghĩa, đã đạt tới Kiếm Đạo Chúa Tể!

Một vị Kiếm Đạo Chúa Tể, chiến lực tuyệt đối đáng sợ!

Có thể nói như vậy, nếu như Trùng tộc nắm giữ một vị Kiếm Đạo Chúa Tể, tất nhiên sẽ tuyên chiến với Nhân tộc, Thú tộc, mở rộng cương vực.

"Vấn đề này phải trở về hỏi mấy người Chúa Tể bọn họ."

Tin tức về bí quyết để trở thành Kiếm Đạo Chúa Tể Phong Vân chưa tìm được, không đi hỏi thăm Lôi Đình Chúa Tể bọn họ, tất cũng tìm được một chút tin tức.

Những Chúa Tể này đã sống không biết bao nhiêu kỷ nguyên, khẳng định biết được một ít bí ẩn.

Khi Phong Vân đang suy tính những chuyện này, đối diện năm tên Hoàng Kim Kiếm tộc đã trước tiên ra tay, bọn họ sợ nếu lại chậm trễ nữa, sẽ bị Phong Vân áp chế hoàn toàn, không còn chiến ý.

Năm tên Hoàng Kim Kiếm tộc vừa mới ra tay đã là tuyệt sát.

"Thiên Kiếm Thức!"

"Vĩnh Hằng Nhất Kiếm!"

"Sát Na Huy Hoàng!"

"Cực Kiếm!"

"Kiếm Vô Ngân!"

Năm tên Hoàng Kim Kiếm tộc không hổ là người có được Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú, cả năm sát chiêu đều là chính bọn họ tốn vô số kỷ nguyên mới sáng tạo ra, uy lực mênh mông, tụ hợp lại cùng nhau, có thể so với một vị Tuyệt Đại Thần Chủ ra tay.

Đôi diện, nhóm Không Gian Thần Vương đều biến đổi sắc mặt, công kích như vậy so với công kích trước đó bọn họ gặp phải còn mạnh hơn mấy lần, đôi lại là bọn họ, căn bản không có khả năng đỡ được.

Nhưng Phong Vân lại thờ ơ, một đôi mắt lãnh đạm quét tới.

"Kiếm, hẳn nên được dùng như thế này."

Keng!

Tiếng kiếm ngân quen thuộc vang lên lần nữa, có điều lần này cùng với tiếng kiếm rít gào đó còn có cả ánh kiếm quang mỹ lệ đến làm cho lòng người rét lạnh.

Mà đột nhiên, Không Gian Thần Vương bọn họ phát hiện bầu trời đổ cơn mưa.

"Trời mưa?"

Không Gian Thần Vương bọn họ đều giật mình kinh sợ, nơi này là Thiên Lạc bí cảnh, vũ trụ bí cảnh cấp S, làm sao có thể có mưa chứ.

Nhưng chỉ sau một khắc, bọn họ liền phản ứng lại, cái này căn bản không phải là mưa, mà là, kiếm quang!

"Phụt!"

"Phụt!"

"Phụt!"

Mà lúc này, bọn họ cũng kinh hãi phát hiện, năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc đứng đối diện đều giữ vẻ mặt kinh ngạc, cả người cứng đờ không nhúc

nhích, ngay sau đó, Thần Thể kiên cố của bọn họ đều tan thành tro bụi, phảng phất như bị hư không chôn vùi.

Mà phía sau bọn họ, mười mấy tên Trùng tộc chiến sĩ cũng trực tiếp nổ tung, hóa thành huyết vụ đầy trời, yêu dị vô cùng.

"Chết, chết cả rồi!"

Mấy người Không Gian Thần Vương kinh ngạc nhìn xem hết thấy, nhìn năm vị Hoàng Kim Kiếm tộc đã tiêu tán phía xa kia, cùng từng đám từng đám huyết vụ, con mắt trừng lớn, nói không nên lời!

Năm tên Hoàng Kim Kiếm tộc cộng lại có thể so với Tuyệt Đại Thần Chủ, mà cứ như vậy bị giết chết! ?

Cảnh tượng này quá ảo, làm cho người ta không cách nào tin nổi!

"Xoạt!"

Phong Vân tra Thương Nguyệt kiếm vào vỏ, thần sắc bình tĩnh, giống như vừa rồi chỉ là một việc nhỏ không có ý nghĩa.

"Động thủ! !" Mà lúc này, tứ đại chiến tướng ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đó đột nhiên lao ra, vừa vọt đúng lúc Phong Vân thu hồi kiếm.

Lại thêm tốc độ bọn họ rất nhanh, trong nháy mắt bọn họ đi ra liền phóng ra thế giới hình chiếu của riêng mình, không giữ lại chút nào.

"Ong ——! !" !"

Một giây sau, bốn thế giới hình chiếu mênh mông xuất hiện trên bầu trời, kết nối lẫn nhau, hình thành một lồng giam cự đại, như thiểm điện rơi xuống, trực tiếp vây kín Phong Vân vào bên trong!

Hết thầy phát sinh quá nhanh, nhanh đến Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương bọn họ vừa mới kịp phản ứng, đã thấy Phong Vân đã bị lỏng giam do thể giới hình chiếu hình thành kia phong ấn lại!

"Bôn, bôn vị Thần Chủ cấp!"

"Ba vị Tuyệt Đại Thần Chủ, còn có một vị, cực, Cực Hạn Thần Chủ!"

Không Gian Thần Vương bọn họ nhìn thấy từng bóng người uy nghiêm đứng thẳng tại tứ phương, cảm nhận được khí tức mênh mông cuộn cuộn kia, sắc mặt kịch biến.

"Vị, vị sao, một cái vũ trụ bí cảnh cấp S mà thôi, vị sao lại kéo tới nhiều Tuyệt Đại Thần Chủ như vậy, thậm chí còn có Cực Hạn Thần Chủ tới đây!" Một vị Thần Vương đại viên mãn trong liên minh nhân loại mặt trắng bệch nói,

Hắn tự cho là mình chiến lực vô biên, đối đầu với Thần Chủ bình thường cũng có sức chiến một trận, nhưng mà đối thủ lại là Tuyệt Đại Thần Chủ, còn có một tôn Cực Hạn Thần Chủ, thế thì còn đánh thế nào, đôi bên chênh lệch quá nhiều!

Nhất là Cực Hạn Thần Chủ, cho dù đối phương đứng đó không nhúc nhích, đoán chừng hắn cũng không thể làm đối phương mất một sợi lông, chênh lệch lớn như vậy kia mà!

"Đến bây giờ còn không rõ sao, những dị tộc này căn bản không phải tới vì chúng ta, mà là nhằm vào Phong Vân mà đến." Không Gian Thần Vương mặt mũi tràn đầy khổ sở.

"Nhất định là có ai đó đã tiết lộ hành tung của Phong Vân nên mới khiến cho những tên dị tộc này nghe tin mà đến, đáng chết!"

Thời Gian Thần Vương phần nô quát.

"Trùng tộc không phải vẫn luôn am hiểu loại chuyện này nhất sao, đánh vào nội bộ đối thủ, là sở trường của bọn họ mà." Không Gian Thần Vương lắc đầu nói.

Linh hồn nô dịch của Trùng tộc Mẫu Hoàng căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm, nếu là nàng nô dịch một cường giả nhân loại, lại thả hấn về nhân loại cương vực, nếu người đó không chủ động bại lộ, trừ Chúa Tể ra, căn bản không có ai có thể phát giác được.

Nhưng Chúa Tể lại không thể thời thời khắc khắc quét hình cả nhân loại cương vực, cho nên khó tránh khỏi có cá lọt lưới.

Mà tình huống của Phong Vân lần này rất có thể chính là do những kẻ trà trộn trong nhân loại cương vực âm thầm tiết lộ cho Trùng tộc.

Lấy thiên phú của Phong Vân, Trùng tộc tất sẽ không bỏ qua, dù là giết ngay tại chỗ hay là vĩnh thế nô dịch, các nàng đều sẽ tận hết sức lực.

"Một lần đã cử đi ba vị Tuyệt Đại Thần Chủ, còn có một tôn Cực Hạn Thần Chủ, đám Trùng tộc này cũng thật là cẩn thận đấy, lần này thì xong thật rồi, chúng ta đúng là tội nhân của nhân loại tộc quần."

Trong mắt Không Gian Thần Vương lộ ra vẻ tuyệt vọng cùng hồi hận.

Nếu như không phải bọn họ gửi tín hiệu cầu cứu, Phong Vân rất có thể sẽ không gấp gấp quay trở về, cũng liền sẽ không rơi vào cạm bẫy của Trùng tộc.

Mà bây giờ, bọn họ hại Phong Vân bị Trùng tộc ám toán, khiến nhân loại tộc quần mất đi một tồn tại khủng bố trong tương lai, thật sự là chết muôn lần cũng khó lòng chuộc tội!

"Chủ nhân! Phong Vân đã bị chúng ta giam giữ, hắn hiện tại đã không còn bất cứ sức mạnh nào để phản kháng!"

Cục Hạng Thần Chủ Renault đến từ Hồng Hải tộc truyền âm cho Trùng tộc Mẫu Hoàng Thất Khước Thần Chủ nói.

"Ha ha, rất tốt, các người cứ tiếp tục không chế lại hắn, ta tới ngay đây."

Thất Khước Thần Chủ mặt mũi tràn đầy hưng phấn, vì chính mình sắp thu hoạch được một thiên tài cấp Chúa Tể mà vui vẻ không thôi!

Chương 620: Cái này con mẹ nó chuẩn thần tiên thao tác à!

Chương 620: Cái này con mẹ nó chuẩn thần tiên thao tác à!

Trên đảo.

Tứ đại chiến tướng thế giới tạo ra thế giới lồng giam, nó không chỉ phong ấn Phong Vân ở bên trong, mà còn phong ấn cả Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương bọn họ cũng ở trong đó.

Thế giới hình chiếu, chính là một trong các tiêu chí đại biểu cho Thần chủ, chính là thế giới trong cơ thể hiển hóa ra ngoài.

Nếu như là thế giới hình chiếu của các Thần Chủ bình thường, Không Gian Thần Vương bọn họ còn có thể chống lại, nhưng trong tứ đại chiến tướng này có ba tên Tuyệt Đại Thần Chủ, một tên cực hạn Thần Chủ, bọn hắn căn bản không có sức chống cự.

Nếu không phải tứ đại chiến tướng chủ yếu chú ý tới Phong Vân, Không Gian Thần Vương bọn họ sớm đã bị ép tan thành mây khói.

Dù vậy, bọn họ giờ phút này cũng tuyệt không dễ chịu, thành cá nằm trên thớt, mặc người chém giết, không có sức chống cự.

Pháp tắc lực lượng của Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương cũng bị áp chế không cách nào sử dụng.

"Đáng tiếc cho Thời Gian pháp tắc cùng Không Gian pháp tắc nghịch thiên. . ."

Thế giới hình chiếu, Phong Vân nhìn trạng thái của Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương, nội tâm không khỏi lắc đầu, hai thuộc tính nghịch thiên này trên thân hai vị Thần Vương thực sự không có thể hiện ra.

Kỳ thật cuối cùng, cũng là do hai người bọn họ thành tựu quá thấp.

Nếu như đạt tới thành tựu Không Gian hoặc Thời Gian Thần Chủ, đừng nói Tuyệt Đại Thần Chủ, Cực Hạn Thần Chủ cũng chẳng làm gì được họ.

"Hình chiếu xem sao."

Mặc dù Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương biểu hiện rất giống người vô dụng, nhưng Phong Vân cũng sẽ không phủ nhận Không Gian cùng Thời Gian hai đại thuộc tính này rất cường đại và biến thái, một trong các mục đích hấn tới đây chính là vì hình chiếu hai vị này.

Lúc này, Phong Vân quét mắt một vòng Không Gian cùng Thời Gian hai vị Thần Vương.

Không bao lâu, một tiếng nhắc nhở vang lên, biểu thị hình chiếu đã tạo ra.

【 Hình chiếu 】 : Cát Liên (Không Gian Thần Vương)

【 tuổi tác 】 : 100w kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Thần Vương trung kỳ

【 rơi xuống 】 : Thần Vương cấp võ kỹ 《 Không Gian Chi Mâu 》 , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Không Gian Ba Động Quyền 》 , Thần Vương

cấp Không Gian Hệ công pháp 《 Không Gian Bí Điển 》 , Thần Vương cấp Không Gian Hệ thiên phú, Không Gian pháp tắc (tầng sáu)...

【 hình chiếu 】 : Mặt Cốc (Thời Gian Thần Vương)

【 tuổi tác 】 : 102w kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Thần Vương trung kỳ

【 roi xuống 】 : Thần Vương cấp võ kỹ Thời Gian Chi Thủ , Thần Vương cấp võ kỹ 《 Thời Gian Kính Tượng 》 , Thần Vương cấp Thời Gian Hệ công pháp Thời Gian Bí Điển , Thần Vương cấp Thời Gian Hệ thiên phú, Thời Gian pháp tắc (tầng năm) . . .

So với bảng thuộc tính của những cường giả khác, Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương có thể nói là lác đác vài loại, nhưng chính bởi vì bọn hắn lĩnh hội Thời Gian cùng Không Gian, nên bọn hắn có được sức chiến đấu vượt mức bình thường.

Nhưng cũng bởi vậy, Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương muốn tiến bộ cũng khó càng thêm khó, hai đại thuộc tính này lĩnh hội quá tối nghĩa.

Bọn họ thiên phú chỉ có Thần Vương cấp, trừ phi có nghịch thiên cơ duyên, bằng không sẽ chỉ đành dừng bước nơi này.

Nhưng hai người họ không cam lòng, cho nên mới sẽ đi tới từng cái vũ trụ bí cảnh, chờ mong tìm được bảo vật Không Gian cùng Thời Gian, dùng để tăng cường chính mình.

Nhưng cho đến trước mắt, thu hoạch không quá lớn.

Phong Vân tự nhiên cũng hiểu hai đại nghịch thiên thiên phú này tu hành gian nan, hẳn mặc dù có được tám gương hình chiếu, nhưng cũng không cảm thấy tu hành Không Gian cùng Thời Gian đơn giản.

Dù sao, hình chiếu đạt tới yêu cầu quá ít.

Đi vào tổng bộ, trên phương diện Thời Gian cùng Không Gian thuộc tính, Phong Vân cũng vắn vẹn thu hoạch được hình chiếu của Vân Dịch cùng Thì Thiên mà thôi, bây giờ tăng thêm hai vị Thần Vương, cũng mới vắn vẹn bốn cái.

"Chà, từ từ sẽ đến vậy, vũ trụ lớn như vậy, ta cũng không tin tìm không thấy người tu hành Không Gian cùng Thời Gian thiên phú phù hợp. . ."

Phong Vân thâm lâm bảm.

Mà khi hắn đang suy tư, bỗng nhiên một cỗ uy áp cường hoành từ trên trời hạ xuống trước mặt.

"Rầm ——! !"

Vô hình nhưng lại nặng nề như là biển lớn, khiến Không Gian Thần Vương bọn họ tâm thần run rẩy, đầu óc nhin không được mê mang.

Tiếp theo, từ trên bầu trời có một bóng người đi xuống, mặc dù nhìn không rõ ràng, nhưng cũng có thể cảm nhận được dáng người uyển chuyển, tuyệt đại phong hoa.

"Thần Chủ cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng! Xong rồi!"

Ngay khi Không Gian Thần Vương bọn họ nhìn thấy bóng dáng này, trên mặt lập tức trắng bệch không chút huyết sắc.

Giờ khắc này, bọn họ là thật sự tuyệt vọng.

Ngay cả Thần Chủ cấp Mẫu Hoàng đều xuất hiện, đủ để nhìn ra Trùng tộc coi trọng Phong Vân ra sao, cũng làm cho bọn họ mất đi mọi hi vọng.

Ở trước mặt tồn tại đẳng cấp này, bọn họ thậm chí còn không có tư cách phản kháng.

Thất Khước Thần Chủ không để ý về tuyệt vọng của Không Gian Thần Vương bọn họ, nàng giờ này hoàn toàn tập trung sự chú ý trên người Phong Vân, tâm tình hưng phấn cực kì.

Có thể không hưng phấn sao?

Tuyệt thế thiên tài này lập tức sẽ trở thành thuộc hạ của nàng, hẳn sẽ là tay sai có chiến lực mạnh nhất của nàng!

"Tới đi, kiệt tác hoàn mỹ nhất trong tương lai của ta . . ."

Thất Khước Thần Chủ đã không kịp chờ đợi, nàng lập tức đi vào thế giới hình chiếu, nhìn về phía bóng người thon dài bị phong ấn hoàn toàn kia, hít sâu một hơi, mi tâm tuôn ra dòng linh hồn lực khổng lồ, bắt đầu lao về phía thức hải của Phong Vân.

Muôn lưu lại lạc ấn thuộc về mình trên linh hồn hạch tâm, từ đó có thể thuận lợi nô dịch Phong Vân.

Nhưng mà, ngay khi linh hồn lực của Thất Khước Thần Chủ vừa mới chạm tới Phong Vân, hẳn bỗng nhiên mở to hai mắt, trừng trừng nhìn Thất Khước Thần Chủ, đồng thời khé miệng lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường, nhẹ nhàng phun ra một câu, "Ngươi, bị lừa rồi!"

Rầm! Thế giới phong ấn Phong Vân bất ngờ rầm một tiếng vỡ vụn ra, một giây sau, Phong Vân trong nháy mắt biến mất tại chỗ, bay thẳng về phía Thất Khước Thần Chủ.

Một cảm giác áp bách cường hoành mãnh liệt ép đến, Thất Khước Thần Chủ sắc mặt kịch biến, nàng một bên điên cuồng lui lại, một bên quát to: "Nhanh! Ngăn cản hắn!"

Trùng tộc Mẫu Hoàng không giỏi chiến đấu, các nàng bình thường cơ bản đều chỉ ngồi phía sau màn tiến hành chỉ huy, từ trước tới giờ không tùy tiện hiện thân.

Lần này thật sự là do Phong Vân có thiên phú quá mức kinh diễm, khiến Thất Khước Thần Chủ thực sự nhìn không được, mới tự mình giáng lâm.

Mà hết thảy mọi chuyện này, tự nhiên đều nằm trong tính toán của Phong Vân.

"Đáng chết!"

Tứ đại chiến tướng thấy cảnh này, lập tức thôi động thế giới lực lượng trong cơ thể, hình thành thế giới hình chiếu càng thêm mênh mông khổng lồ, cùng nhau chèn ép Phong Vân, ngăn cản hành động của hắn.

"Thế giới hình chiếu sao."

Đôi mắt với tình huống này, Phong Vân chỉ có một động tác, tay phải nắm chặt, nhẹ nhàng đâm ra một cái.

"Rầm ——! !"

Một quyền nhìn như cực kỳ bình thường, nhưng sau một khắc, thế giới hình chiếu do tứ đại chiến tướng tạo thành trong nháy mắt bị đánh tan, hết như mặt kính hoàn chỉnh bị đánh nát, từng vệt nứt tách ra, cuối cùng lan tràn ra toàn bộ, ầm ầm vỡ vụn!

"Không có khả năng! !"

Tứ đại chiến tướng thấy thế, tròn mắt đều muốn rớt ra, đầy mặt kinh hãi.

Một quyền đánh nổ bốn cái thế giới hình chiếu, cái này con mẹ nó là thể loại thần tiên thao tác gì hả! ?

Chương 621: Linh hồn nô bộc!

Chương 621: Linh hồn nô bộc!

Phong Vân một quyền đánh nổ bốn thế giới hình chiếu, kéo căng thao tác Thần cấp, không chỉ khiến tứ đại chiến tướng kinh ngạc đến ngây người, ngay cả đám Không Gian Thần Vương cũng há to miệng, hoàn toàn rơi vào trạng thái mộng bực.

Thế giới hình chiếu có thể rách nát như vậy sao?

Mọi người đều biết, thế giới hình chiếu ẩn chứa lực lượng thế giới, bởi vậy chỉ có thể dùng thế giới hình chiếu có lực lượng thế giới đồng dạng như vậy chống lại.

Nếu là Thần Chủ bình thường, dùng nhục thân chống lại, căn bản không thể tiếp nhận trọng lượng của thế giới hình chiếu, bởi vì nó tương đương với trọng lượng của một thế giới, sẽ bị đè chết.

Không nói đến bốn cái thế giới hình chiếu!

Nhưng bây giờ, dưới một quyền nhìn như nhu hòa của Phong Vân, bốn thế giới hình chiếu này lại giống như sương mù tán đi, nhìn như nước chảy mây trôi, thong dong tùy ý.

Nếu không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, đánh chết bọn họ cũng không tin.

Ngay cả Mẫu Hoàng Thất Khước Thần Chủ cũng bị kinh sợ, trong đầu cô ta chỉ có một suy nghĩ, Phong Vân, ẩn giấu thực lực!

Chiến lực biểu hiện ra ngoài của hắn, căn bản không phải tuyệt đại Thần Chủ, mà là cực hạn Thần Chủ!

Nhưng Thất Khước Thần Chủ không kịp nghĩ quá nhiều, bởi vì Phong Vân đã đến gần cô ta.

Một bàn tay lớn, nhanh như tia chớp chớp đến, mang theo thần lực bàng bạc, giống như thiên hà, khí cơ phát ra khiến người ta sợ hãi.

“Người cho rằng cận thân thì ta không thể làm gì được người sao?”

Thất Khước Thần Chủ thối tan sương mù quanh người, lộ ra chân dung, nhưng khuôn mặt vốn vô cùng mỹ lệ, giờ đã tràn ngập dữ tợn.

Hiển nhiên, cô ta muốn liều mạng!

“Lực lượng linh hồn, bạo cho ta!”

Trong lòng Thất Khước Thần Chủ găm thét, lực linh hồn trong biên ý thức nhanh chóng căng phồng, hóa thành một cỗ linh hồn phong bạo, phóng đến mi tâm Phong Vân.

Giờ khắc này, Mẫu Hoàng chỉ có một con đường để đi.

Không chế Phong Vân!

Mặc dù thiêu đốt lực linh hồn khiến cô ta tổn thương rất lớn, chỉ sợ hơn vạn năm mới có thể khôi phục, nhưng có thể không chế Phong Vân, đối với cô ta, như vậy đều đáng giá!

Đến lúc đó, cô ta không chỉ giải trừ nguy cơ lần này, còn thu hoạch được tuyệt thế thiên tài như Phong Vân!

Ầm ầm!

Linh hồn như dòng lũ, dũng mãnh lao về phía Phong Vân, mọi người ở đây đều không nhìn thấy, nhưng có thể cảm nhận được vĩ lực kinh khủng kia.

Dưới lực lượng này, cho dù là cực hạn Thần Chủ cũng không đỡ nổi!

Nhớ này đó, cực hạn Thần Chủ của tộc Hồng Hải cũng bị chiêu này của Thất Khước Thần Chủ điều khiển thành nô dịch.

Bây giờ, cô ta lại dùng chiêu này.

“Ha ha, ngươi ẩn giấu chiến lực thì thế nào, dưới linh hồn phong bạo của ta, ngươi thua chắc rồi!”

Thất Khước Thần Chủ hét lớn, sắc mặt dữ tợn, linh hồn phong bạo ập đến, đến trước mi tâm Phong Vân.

“Đừng!” Nơi xa, đám người Không Gian Thần Vương và Thời Gian Thần Vương đều kêu lên sợ hãi, nhưng lại không làm được gì, chỉ có thể tro mắt nhìn xem.

“Đông!”

Nhưng mà, đúng vào lúc này, Thất Khước Thần Chủ như bị sét đánh, ở mi tâm xuất hiện một vết nứt, đồng thời, lực linh hồn bàng bạc phóng về phía Phong Vân đã sụp đổ, giống như gặp lực lượng gì đó không thể chống lại.

“Cái gì? Làm sao có thể?”

Sắc mặt Thất Khước Thần Chủ kịch biến, cảm thấy không thể tin được.

“Không sao, công kích linh hồn, ta cũng biết.”

Giọng nói nhàn nhạt của Phong Vân truyền đến, một giây sau, trong mi tâm hắn tuôn ra lực lượng linh hồn còn khổng lồ hơn Thất Khước Thần Chủ, ngưng tụ thành một chùm, rồi vọt thẳng đến mi tâm Thất Khước Thần Chủ, giống như lúc trước cô ta đối đãi với hắn.

“Không!”

Đến lúc này, trên mặt Thất Khước Thần Chủ lộ ra vẻ hoảng sợ, làm Mẫu Hoàng cả ngày điều khiển linh hồn người khác, nhưng không ngờ, sẽ có một ngày, cô ta lại bị ‘Gậy ông đập lưng ông’.

Trên không trung, tứ đại chiến tướng gầm thét liên tục, điên cuồng xông lại, muốn ngăn cản Phong Vân.

Nhất là tên cực hạn Thần Chủ của Hồng Hải tộc, đã dung hợp thần lực trong cơ thể vào thế giới hình chiếu, rồi đè về phía Phong Vân.

Trong vũ trụ, tộc Hồng Hải nổi tiếng có thần lực nhiều hơn những người cùng giai, đây là do tiên thiên ưu ái bọn họ.

“Hồng Hải tộc sao?”

Phong Vân cau mày, không quay người, nhưng một giây sau, trong cơ thể hắn vọt ra một luồng thần lực, mênh mông cuồn cuộn, quét sạch thiên địa.

Trong nháy mắt đã bao trùm cả bí cảnh Thiên Lạc!

Giờ khắc này, Hồng Hải tộc cái gì, tứ đại chiến tướng cái gì, bí cảnh vĩ trụ cấp S cái gì, dưới thần lực khủng bố như vậy, đều nhỏ bé như kiến.

Các gọi là ‘Thần lực hải’ của cực hạn Thần Chủ Hồng Hải tộc, ở trước mặt Phong Vân, cũng như một dòng suối nhỏ, không thể so sánh được.

“Ngươi, ngươi...”

Cực hạn Thần Chủ của Hồng Hải tộc nói năng lộn xộn, nhìn Phong Vân như nhìn thấy quý, hẳn ta tự biết thần lực cực này, hẳn ta không thể đạt được.

Nhưng một nhân loại lại làm được?

Ở nơi xa, đám người Không Gian Thần Vương trừng to mắt, mặc dù bọn họ đã chứng kiến dị tượng lúc Phong Vân bước vào Thần Vương, nhưng đó chỉ là cảnh tượng từ trong cơ thể Phong Vân lộ ra bên ngoài mà thôi.

Bây giờ nhìn thấy thần lực hải chân thật trong cơ thể Phong Vân, bọn họ mới biết, lúc đối mặt với đám đệ nhất thiên tài của tam đại thế lực đỉnh phong, Phong Vân đã hạ thủ lưu tình thế nào.

Nếu không, mấy tên đệ nhất thiên tài kia đã bị ép thành mảnh vụn trong vòng vài phút rồi.

Hai bên chênh lệch nhau một vạn Không Gian Thần Vương.

Nếu Không Gian Thần Vương biết chuyện này, e rằng sẽ cười khở một tiếng, thế mà ông ta đã trở thành đơn vị tính toán chiến lược rồi.

...

Tứ đại chiến tướng bị thần lực hải của Phong Vân bao phủ, óc còn không mang nổi mình óc, không thể cứu viện được.

Thất Khước Thần Chủ phát ra tiếng gào thét hoảng sợ và không cam lòng, thậm chí cô ta còn muốn làm ngọc vỡ với Phong Vân, nhưng đã

không kịp.

Cô ta chưa kịp ra tay, một chùm lực linh hồn đã xuyên qua mi tâm cô ta, trực tiếp lưu lại ấn kí trên linh hồn hạch tâm của cô ta.

Một giây sau, khuôn mặt dữ tợn và hoảng sợ của Thất Khước Thần Chủ dần bình tĩnh lại, cô ta đến gần Phong Vân, lập tức quỳ một chân trên đất, vô cùng cung kính nói: “Chủ nhân.”

Sự cung kính phát ra từ linh hồn, trong lòng cô ta không nhịn được cảm thán: “Không ngờ cả ngày ta điều khiển linh hồn, cuối cùng lại bị không chế, nhưng chủ nhân thật mạnh, mới đến Thần Vương cảnh đã có lực linh hồn cường đại hơn ta.”

Thất Khước Thần Chủ ý thức được bản thân đã là nô bộc của Phong Vân, càng ý thức được mình bị khống chế, nhưng trong lòng lại không hề phản cảm, ấn ký trong linh hồn khiến cô ta vô cùng cung kính và tín nhiệm Phong Vân, tất cả đều xuất phát vì lợi ích của Phong Vân.

Nói đơn giản, bây giờ Phong Vân bảo cô ta đi chết, cô ta sẽ không cự tuyệt, ngược lại sẽ cảm thấy vô cùng vinh hạnh!

Đây chính là chỗ đáng sợ của linh hồn nô bộc!

Chương 622: Cứu U Luyện Hồn Điên!

Chương 622: Cứu U Luyện Hồn Điên!

Trận bố trí này nhằm vào Phong Vân, kết thúc lại là Thất Khước Thần Chủ bị Phong Vân linh hồn nô bộc.

Theo Thất Khước Thần Chủ bị nô bộc, tự nhiên tứ đại chiến tướng cũng trở thành người dưới trướng Phong Vân, chủ nhân của chủ nhân, cũng là chủ nhân của bọn họ.

Nơi xa, đám người Không Gian Thần Vương nhìn thấy một màn thay đổi này, trên mặt vẫn còn kinh ngạc.

Giờ phút này, bọn họ vẫn mộng bức, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Bởi vì khoảng cách quá xa, hơn nữa Phong Vân lại tận lực che giấu, nên đám cường giả nhân loại như bọn họ không thể nhìn ra được.

Chỉ có Không Gian Thần Vương và Thời Gian Thần Vương mới có thể phát hiện một chút, nhưng bọn họ cũng không dám xác định, bởi vì điều đó thật sự quá kinh khủng.

Nếu như đó là thật, trong lòng bọn họ, Phong Vân đã sắp sánh ngang với Chúa Tể rồi.

...

Trên không trung, Phong Vân không để ý đến tâm trạng của đám người Không Gian Thần Vương, lúc này, hắn đang quét mắt nhìn hình chiếu của Thất Khước Thần Chủ và tứ đại chiến tướng trong không gian tấm gương.

[Đối tượng hình chiếu] : Thất Khước Thần Chủ (Mẫu Hoàng Trùng tộc)

[Tuổi] : 500w kỉ nguyên

[Cảnh giới] : Thần Chủ hậu kỳ

[Rơi xuống] : ... < Cửu U Luyện Hồn Điện> (công pháp tu luyện linh hồn cấp Thần Chủ)... Công pháp hệ phong cấp Thần Chủ < Huyền Phong Chân Sách>... Thiên phú linh hồn cấp Thần Chủ ... Thiên phú hệ phong cấp Thần Chủ ... Phong chi pháp tắc (mười tầng)...

[Đối tượng hình chiếu] : Renault (Hồng Hải tộc)

[Tuổi] : 1000w kỷ nguyên

[Cảnh giới] : Thần Chủ đại viên mãn

[Rơi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Thủy Chi Thệ Ước>... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Thiên Nhất Chân Thủy>... Công pháp hệ thủy cấp Thần Chủ < U Minh Chân Thủy Quyết>... Thiên phú hệ thủy cấp Thần chủ ... Thủy chi pháp tắc (mười tầng)...

Phong Vân theo thứ tự xem hết năm hình chiếu, trong đó, bảng rơi xuống của Thất Khước Thần Chủ đơn giản nhất, có thể thấy được, cô ta tu thuộc tính để tăng cảnh giới mà thôi, chân chính chủ tu là lực lượng linh hồn.

Mặc dù vật rơi xuống của Thất Khước Thần Chủ không có mấy, nhưng trong đó vẫn có mấy đồ vật khiến Phong Vân cực kỳ động tâm.

“ < Cửu U Luyện Hồn Điền>, công pháp tu luyện linh hồn cấp Thần Chủ, đây tuyệt đối là đồ tốt.”

Ánh mắt Phong Vân sáng ngời, công pháp tu hành linh hồn này chỉ lưu truyền trong nội bộ Trùng tộc, ở tổng bộ công hội võ giả vũ trụ cũng không có, là vật cực kỳ trân quý.

Đương nhiên, đồ tốt như vậy, tỷ lệ bạo ra cũng thấp đến mức khiến người ta lộn ruột.

Nhưng Phong Vân không thêm đề ý, bởi vì hắn không cần quét, trực tiếp hỏi Thất Khước Thần Chủ là được.

Bây giờ Thất Khước Thần chủ đã bị hấn linh hồn nô bộc, không phải hấn muốn gì, đối phương sẽ cho hắn cái đó sao? Quét hình chiếu, đây không phải thêm việc sao? Là hành động bỏ gốc lấy ngọn.

Đương nhiên, các loại thiên phú linh hồn và thiên phú thuộc tính vẫn cần Phong Vân quét ra.

Bởi vì đó là vật trừu tượng, cho dù Thất Khước Thần Chủ cho hắn, cũng không biết cho thế nào.

...

Sau đó, Phong Vân chuẩn bị bảo Thất Khước Thần Chủ dẫn hắn đến thế giới Thần quốc Mẫu Hoàng xem vật sưu tập một chút.

Vật sưu tập của một Thần Chủ vô cùng phong phú, hơn nữa còn là Mẫu Hoàng Trùng tộc, khiến người ta vô cùng mong chờ.

Trước khi đi, Phong Vân còn khoát tay với đám Không Gian Thần Vương, coi như chào hỏi, không chờ bọn họ đáp lại, đã trực tiếp rời đi.

Mục đích đến đây của Phong Vân đã hoàn thành, hắn cũng không có ý định tán gẫu với đám Không Gian Thần Vương.

Hơn nữa, hắn vừa biểu hiện kinh diễm như vậy, tất nhiên sẽ khiến các cường giả nhận loại câu nệ với hắn, ngấm lại vẫn là quên đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, đám người Không Gian Thần Vương chỉ có thể cảm thán, từ đây về sau, sợ rằng Phong Vân đã không còn là người cùng thế giới với bọn họ nữa.

“Quả nhiên giống với suy đoán lúc trước của ta, một khi rời tổng bộ, Phong Vân sẽ nhất phi trùng thiên.”

Không Gian Thần Vương vô cùng cảm thán, thiên tài như vậy, tổng bộ công hội võ giả vũ trụ vẫn còn quá nhỏ!

...

Sau tường kếp không gian, là thế giới Thần quốc rộng lớn.

Trong đó, bên cạnh Thần Điện cao nhất, đột nhiên xuất hiện mấy bóng người.

“Chủ nhân, đây chính là thế giới Thần quốc của thuộc hạ.”

Thất Khước Thần Chủ nhìn Phong Vân bên cạnh, cung kính nói.

Phong Vân gật đầu, hắn đứng bên cạnh Thần Điện, nhìn đại địa bên dưới, muôn sông nghìn núi, chim thú vô tận, sinh cơ bừng bừng.

Thậm chí ở đây còn có không ít sinh vật sinh sống, bọn họ cũng tu hành, cũng lĩnh ngộ thuộc tính, không khác gì thế giới bên ngoài.

Nhưng Phong Vân cảm giác, ở đây vẫn có chênh lệch rất lớn với thế giới bên ngoài, không gian ở đây cực kỳ yếu ớt.

Hơn nữa, chỉ có thuộc tính phong, các thuộc tính khác vẫn còn lẻ tẻ vụn vặt, còn xa mới đạt đến trình độ lĩnh ngộ.

Điểm này, Phong Vân cũng không bất ngờ.

Thất Khước Thần Chủ có thiên phú thuộc tính phong, mở ra thế giới Thần quốc, đương nhiên cũng chủ yếu chứa thuộc tính phong, các thuộc tính còn lại, là do hấp thu từ bên ngoài.

Đồng thời, thế giới này còn đang trong trạng thái hoàn thiện.

Mặc dù như vậy, nhưng Phong Vân vẫn thu hoạch được không ít, dù sao cơ hội quan sát thế giới Thần quốc do một vị Thần Chủ mở ra cũng cực kỳ hiếm có.

Cho dù là huynh đệ ruột thịt cũng không thể tùy ý để đối phương tiến vào thế giới Thần quốc của mình.

Bởi vì đây là căn cơ tu hành của bọn họ, khi quân địch xâm lấn, rồi phá đi, vậy cả đời họ sẽ không thể tiến thêm.

Cho nên nói, có rất ít Thần Chủ lộ ra thế giới Thần quốc của mình, mà sẽ luôn bảo vệ nó.

Nhưng Thất Khước Thần Chủ đã trở thành linh hồn nô bộc của Phong Vân, đến sinh mệnh có thể dâng lên nữa là thế giới Thần quốc.

“Đi thôi, đi xem vật sưu tập của ngươi một chút.” Một lát sau, Phong Vân thu hồi ánh mắt, nói với Thất Khước Thần Chủ.

“Mời đi bên này, chủ nhân.”

Thất Khước Thần Chủ lập tức đưa Phong Vân đến một nhà kho sâu nhất trong Thiên Điện, bên trên cửa kho viết hai chữ ‘Đại bảo’, không cần phải nói, đây chính là nơi cất trữ vật sưu tập cả đời của Thất Khước Thần Chủ.

Ầm ầm!

Không bao lâu, theo tiếng động này, cửa lớn chậm rãi mở ra hai bên.

Cảnh tượng bên trong lập tức hiện ra.

Chỉ thấy trong đó chằng chịt các tầng lầu, đình đài giao nhau.

Quang mang như dải lụa muôn màu từ trên không buông xuống, tầng tầng vàng sáng như nhật nguyệt, bao la rộng lớn, vô cùng chói lọi.

Không thể nghi ngờ, đây chính là dị tượng do bảo vật phát ra!

Phong Vân không khỏi líu lười, mẹ nó, phát tài rồi!

Chương 623: Mẹ nhìn thấy đánh!

Chương 623: Mẹ nhìn thấy đánh!

Bảo khố của Mẫu Hoàng Trùng tộc Thất Khước Thần Chủ khiến Phong Vân kiến thức được, cái gì mới gọi là ‘Hào’!

So sánh với cô ta, đồ mà Phong Vân cất giữ giống như hàng via hè, tùy tiện lấy một vật phẩm bên trong ra cũng hơn tất cả vật phẩm mà hắn có.

Đương nhiên, không bao gồm Thương Nguyệt kiếm, Phá Nhật đao và Cửu Khúc Lục Hợp Tháp trong tay hắn, những thứ này là chí bảo cấp Thần Chủ, còn là cấp cao nhất, cho dù là bảo bảo khố của Thất Khước Thần Chủ, cũng là vật hiếm thấy.

“Chủ nhân, trong này tổng cộng có một vạn tám nghìn kiện chí bảo, trong đó có tám nghìn kiện cấp Thần Vương, một vạn kiện cấp Thần Chủ, bên cạnh còn có đan phòng, tàng kinh các, linh vật thất, ta dẫn ngài đi tham quan từng nơi...”

Giọng nói của Thất Khước Thần Chủ như tiếng trời truyền đến, giới thiệu kỹ bảo khố của mình cho Phong Vân nghe.

Một vạn tám nghìn kiện chí bảo.

Phong Vân nghe nói như vậy, không nhịn được chép miệng một cái, số lượng này, cho dù là một cổ quốc của văn minh cấp cao cũng không bằng, đây mới chính là phú khả địch quốc!

Hơn nữa, đây chỉ là một bộ phận mà thôi.

Sau đó, Phong Vân đi xem đàn phòng, tâng kinh các, vũ ký các, trận pháp lâu... Khiến hắn mở rộng tầm mắt, thâm nghĩ, không hổ là Mẫu Hoàng Trùng tộc có đam mê thu thập, bảo khố toàn diện, cái gì cần cũng có.

Trong vũ trụ, có hai tộc đàn được công nhận là có đam mê thu thập, một là Mẫu Hoàng Trùng tộc, một là Long tộc.

Nhưng so với Mẫu Hoàng Trùng tộc, thì Long tộc thích thu thập đồ vật sáng chói hơn, không chú trọng tính thực dụng, đơn giản một câu, đẹp là được.

“Chủ nhân, cuối cùng dẫn ngài đi tham quan Linh Vật Thất, ta nghĩ bên trong có vật ngài nhất định sẽ thích, cực kỳ quan trọng khi ngài tu hành đến Thần Chủ cảnh.” Trong bảo khố, Thất Khước Thần Chủ khẽ cười nói.

“Vật ta nhất định sẽ thích?”

Phong Vân giật mình, sau đó nghĩ đến gì đó, nói: “Giới thạch?”

“Chính xác, chủ nhân thật thông minh.”

Thất Khước Thần Chủ vỗ tay nói.

Phong Vân cười, không thêm để ý đến câu nịnh nọt của Thất Khước Thần Chủ, chuyện này ai cũng có thể đoán được.

Vật cực kỳ quan trọng khi tu hành đến cảnh giới Thần Chủ, trừ ‘Giới thạch’ ra thì không có vật gì khác.

Sau đó, Thất Khước Thần Chủ dẫn Phong Vân đi vào Linh Vật Thất, khi cô ta mở cửa ra, Phong Vân liền nhìn thấy bên trong chông chất Giới

Thạch!

“Nhiều như vậy?”

Phong Vân nhìn vậy, da gà nổi lên, hấn vốn cho rằng có một trăm tám mươi viên cũng không tệ rồi, vì Giới Thạch cũng không phải vật dễ tìm.

Mà bây giờ, Giới Thạch chồng chất như núi trước mắt, nhìn sơ qua, ít nhất cũng phải ngàn vạn viên!

“Hi hi, chủ nhân, đây đều là Giới Thạch mà những năm gần đây thuộc hạ thu được trên người các cường giả, thế nào, có đẹp không?”

Thất Khước Thần Chủ cười như một cô gái nhỏ: “Vốn ta định dùng những viên Giới Thạch này làm vật trang trí Thần Điện.”

Phong Vân nghe vậy có chút đau gan, người khác đạt được Giới Thạch đều hận không thể giấu đi, vị tiểu Mẫu Hoàng này còn định làm vật trang trí, đây quả thật là mẹ nhìn thấy đánh đó.

Nhưng hấn lại bật cười, có thể không cười sao, hấn còn phát sầu vì chuyện tìm Giới Thạch, bởi vì trong tay hấn chỉ có một viên mà thôi.

Nhưng bây giờ, tự nhiên lại có hơn ngàn vạn viên.

Giống với việc người chỉ có một viên hoàng kim, nhưng đột nhiên một ngày, lại đào ra mười mấy rương hoàng kim nữa, chính là cảm giác như vậy.

“Có những thứ này, hấn là đủ cho mình mở thế giới Thần quốc?”

Giọng nói của Phong Vân không quá chắc chắn, bởi vì hấn cũng không biết mình cần bao nhiêu Giới Thạch để mở thế giới Thần quốc.

Dù sao Phong Vân cũng là người đầu tiên trong lịch sử có mười hệ thiên phú thuộc tính, không có tiền lệ, nên không thể nghiên cứu được.

“Đến lúc đó rồi nói, không đủ thì tìm thêm.”

Phong Vân nhanh chóng đề xuống suy nghĩ này, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, bây giờ có nghĩ cũng vô dụng.

Sau đó, hắn hỏi thăm, liên minh Trùng tộc có biết Mẫu Hoàng bị mình linh hồn nô bộc không?

“Bẩm chủ nhân, sẽ không, chỉ khi Mẫu Hoàng vẫn lạc, phía trên mới biết, nhưng nếu Mẫu Hoàng cấp Chúa Tể đứng trước mặt thuộc hạ, thì có thể phát hiện.” Thất Khước Thần Chủ nói.

Phong Vân nghe vậy lắc đầu, xem ra kế hoạch để Mẫu Hoàng về Trùng tộc là không được.

Nghĩ lại, Mẫu Hoàng cấp Chúa Tể mới chân chính là đại sư linh hồn, thủ đoạn linh hồn của hắn khẳng định sẽ bị xem thấu, giống như múa rìu qua mắt thợ.

“Chỉ có thể để Mẫu Hoàng lưu lại cương vực nhân loại thôi.”

Dù sao cũng không thể để cô ta về được, nếu không sẽ phải chết, như vậy lãng phí một nô bộc cường đại.

Một khi bị gieo xuống linh hồn lạc ấn, trừ khi chết, sẽ không có cách giải trừ nào khác.

“Đúng rồi, có thể an bài Mẫu Hoàng bên cạnh Tiểu Lan tỷ, thời khắc bảo vệ Tiểu Lan tỷ.” Ánh mắt Phong Vân sáng lên, nghĩ ra biện pháp tốt nhất.

Dựa vào thực lực của Thất Khước Thần Chủ, dư dả để bảo vệ Phong Tiểu Lan.

Về phần Phong Vân, hắn còn mạnh hơn Mẫu Hoàng, ở bên cạnh hắn, lúc chiến đấu sẽ gây cản trở, hơn nữa hắn cũng không cần.

“Còn tứ đại chiến tướng, phải đến đại cầu bảo vệ gia tộc Phong thị đi.”

Mặc dù bây giờ gia tộc Phong thị là thế lực mạnh nhất trên địa cầu, nhưng cũng chỉ là trò đùa trẻ con mà thôi, không thể so sánh với cổ quốc trong văn minh vũ trụ được.

Có tứ đại Thần Chủ tồn tại, đúng lúc có thể xem như nội tình của Phong thị.

Nói như thế nào, Phong Vân cũng là Thủy Tổ của gia tộc Phong thị, nhìn thấy gia tộc mình lớn mạnh, đối với hắn, cũng là một chuyện thích nghe.

Mặc dù những người trong gia tộc Phong thị đều là hậu đại của đám tiêu đồng, không có quan hệ máu mủ với hắn, nhưng thời gian qua lâu như vậy, đời sau không biết chuyện này.

Trong lòng bọn họ đều coi Phong Vân là lão tổ của mình, cho rằng trong cơ thể chảy huyết mạch của Phong Vân, là hậu duệ của hắn.

Chuyện này Phong Vân cũng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể thuận nước đẩy thuyền mà thôi.

“Nhưng trước đó, phải tăng cảnh giới đã...” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Mặc dù hắn mới bước vào Thần Vương sơ kỳ, nhưng đối với hắn mà nói, từ Thần Vương sơ kỳ đến Thần Vương đại viên mãn, cũng chỉ là

chuyện trong mấy ngày mà thôi.

Chỉ cần hiển hóa dung hợp là được.

Đừng quên lúc hấn quét hình chiếu, trong ba lô còn sót lại mười hệ thuộc tính pháp tắc.

Nhưng lúc ấy hấn muốn dung hợp mười hệ thuộc tính, nên không hiển hóa.

Bây giờ, đúng lúc có thể phát huy tác dụng.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền tìm một đỉnh núi trong thế giới Thần quốc của Thất Khước Thần Chủ, ngồi xuống tu hành.

Trong lòng thầm nói: “Hiển hóa.”

[Hiển hóa kim chi pháp tắc (sáu tầng)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa kim chi pháp tắc (năm tầng)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa mộc chi pháp tắc (mười tầng)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa thủy chi pháp tắc...]

[Hiển hóa hỏa chi pháp tắc...]

...

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, tiếng động long trời lở đất truyền đến!

Chương 624: Thiên phú ghi vào sử sách của ngàn tỷ tộc đàn!

Chương 624: Thiên phú ghi vào sử sách của ngàn tỷ tộc đàn!

"Àm âm!"

Mười hệ pháp tắc như dòng lũ cuốn thẳng về phía Phong Vân, trong khoảnh khắc hoàn toàn bao phủ hẳn. Hẳn không ngừng hấp thu, chuyển hóa thành lực lượng của chính mình.

Mà biểu hiện ở bên ngoài, sau lưng hẳn không ngừng có hào quang xoay chuyển, một hồi màu vàng, một hồi màu đỏ, một hồi màu trắng. . .

Tổng cộng có mười màu hào quang, hoà lẫn, lộng lẫy yêu kiều.

Một màn này khiến Thất Khước Thần Chủ cùng tứ đại chiến tướng đứng ở nơi xa đều hai mắt nhìn nhau, không biết đang phát sinh chuyện gì, cảnh tượng kỳ dị này, bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua.

"Chủ nhân đang làm cái gì? Tu hành võ kỹ sao?"

Thất Khước Thần Chủ kinh ngạc cực kì.

"Ta cảm giác không giống, giống như là đang lĩnh hội thuộc tính pháp tắc hơn. . ." Người mạnh nhất trong Tứ đại chiến tướng Hồng Hải tộc Renault trầm ngâm một lát, nói.

"Không thể nào, chủ nhân nếu đang lĩnh hội thuộc tính pháp tắc, vậy hào quang mười màu phía sau hẳn kia phải giải thích thế nào, chẳng lẽ người muốn nói chủ nhân lĩnh hội mười hệ thuộc tính ư?"

Thú tộc Bor trong tứ đại chiến tướng lắc đầu, biểu thị không đồng ý.

Mấy vị còn lại nghe nói như thế cũng đều trầm mặc, hiển nhiên không phản bác được, dù sao loại chuyện như mười hệ thuộc tính pháp tắc này làm sao có thể xảy ra được, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết thôi.

Nhưng, khi bọn hắn nhìn thấy trên đỉnh đầu Phong Vân bay ra Thần Cách, sắc mặt vốn ảm đạm trầm mặc lập tức tỏ ra kinh hãi.

"Kia, đó là . . ."

Hồng Hải tộc Renault trừng to mắt, phảng phất nhìn thấy cái gì cực kỳ không thể tưởng tượng nổi, chuyện này so với đại chiến cấp Chúa Tể mà hắn từng thấy qua còn kinh khủng hơn vạn phần!

Thất Khước Thần Chủ nhìn chằm chằm Phong Vân ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, ngữ khí kinh hãi nói:

"Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Băng, Quang Minh, Hắc Ám. . . Mười hệ thuộc tính pháp tắc, đây là mười hệ thuộc tính pháp tắc!"

"Hơn nữa, mười hệ thuộc tính pháp tắc này đều dung hợp lại cùng nhau, cũng đều đạt tới cấp độ mười tầng đại viên mãn!"

"Mười loại thuộc tính pháp tắc, hoàn toàn dung hợp!"

Trời ơi ——! !

Thất Khước Thần Chủ cùng tứ đại chiến tướng lúc này đã hoàn toàn ngây người, mười hệ thuộc tính đại viên mãn, ngắn ngủi mấy chữ này, đã

làm cho bọn họ những vị Thần Chủ này chấn động đến đầu váng mắt hoa.

Đây là chuyện mà từ khi vũ trụ từ sinh ra đến nay đều chưa từng xuất hiện qua.

Bây giờ là một lần đầu tiên, nhất định sẽ trở thành truyền kỳ vô thượng, để cho vô số hậu đại quý bá, ca tụng làm truyền kỳ.

Thất Khước Thần Chủ sau khi khiếp sợ, liền tỏ ra vô cùng hưng phấn, "Chủ nhân hóa ra lại có thiên phú mạnh như vậy! Mười hệ thuộc tính pháp tắc hoàn toàn dung hợp kia mà, khó trách ở cảnh giới Thần Vương đã có thực lực để sánh vai với Cực Hạn Thần Chủ! Chờ hấn bước vào Thần Chủ, chẳng lẽ có thể ngang cơ với Chúa Tể sao! ?"

Vừa nghĩ đến đây, Thất Khước Thần Chủ liền run rẩy toàn thân, Thần Chủ cảnh đã có thể chém giết Chúa Tể, trong bao nhiêu vũ trụ kỷ nguyên từ xưa đến nay, người có loại chiến lực này một bàn tay đều đếm hết!

Bên cạnh, tứ đại chiến tướng lúc này cũng hơi run rẩy, đồng thời cũng cảm thấy vinh hạnh không thôi.

Người như Phong Vân mười hệ thuộc tính thiên phú hoàn toàn dung hợp này chỉ tồn tại trong truyền thuyết, mấy đời bọn họ đoán chừng đều không gặp được một người.

Nhưng hiện tại. . .

Bọn họ lại may mắn có thể tận mắt thấy một người sở hữu cả mười hệ thuộc tính thiên phú hoàn toàn dung hợp!

Hơn nữa, người này còn là chủ nhân của bọn hấn, quan hệ rất gần bọn hấn nữa kìa!

...

Cũng không lâu sau đó, động tĩnh trên đỉnh núi dừng lại, Thần Cách dung hợp mười hệ thuộc tính pháp tắc cũng bay trở về trong cơ thể Phong Vân. Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, nhẹ nhõm thở ra một hơi.

Hắn vừa kết thúc tu luyện, Thất Khước Thần Chủ liền tranh thủ thời gian tiến lên nghênh đón, "Chủ nhân, không nghĩ tới ngài lại chính là người sở hữu mười hệ thuộc tính pháp tắc đại viên mãn xưa nay chưa từng có. Ngài đạt được thành tựu này, không nói sau này không có ai, nhưng tuyệt đối là từ trước đến nay chưa từng có. Nếu chuyện này truyền ra ngoài, chủ nhân, thanh danh của ngài chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách của ngàn tỷ tộc đàn trong vũ trụ!"

Phong Vân lắc đầu, "Không vội, chờ ta vô địch trong khắp vũ trụ lại nói."

Hắn nói lời này bình bình đạm đạm, không giống như là một loại hy vọng xa vời, mà giống như là chuyện nhất định có thể làm được.

Thất Khước Thần Chủ cùng tứ đại chiến tướng nghe nói như thế cũng không nghi ngờ, lấy thiên phú kinh thế hãi tục kia của Phong Vân nếu tiếp tục trưởng thành, vô địch vũ trụ chỉ là vấn đề thời gian!

"Đi thôi, các người theo ta quay về nhân loại cương vực một chuyến."

Sau đó, Phong Vân liền định mang theo Thất Khước Thần Chủ cùng tứ đại chiến tướng quay về Địa Cầu một chuyến, xử lý vài chuyện.

Thuận tiện cũng thăm hỏi viện trưởng cùng bốn đứa nhỏ một chút.

Về phần mở Thần quốc thế giới, bước vào Thần Chủ cấp, cái này tạm thời không vội, chờ hắn lại củng cố lại cảnh giới thêm chút rồi lại nói.

Dù sao lập tức đem mười loại thuộc tính pháp tắc tăng lên đến đại viên mãn, với hấn mà nói, cũng có chút không tiêu hóa được hết.

"Tuân mệnh!"

Thất Khước Thần Chủ cùng bốn vị chiến tướng cung kính gập đầu, đối với mệnh lệnh của Phong Vân, bọn họ 100% tuân theo, sẽ không có bất kỳ dị nghị gì. •

"Đúng rồi, chủ nhân, Trùng tộc đại quân của ta cũng mang đi sao?"

Lúc này, Thất Khước Thần Chủ bỗng nhiên dò hỏi.

"Trùng tộc đại quân? Chiến lược như thế nào?" Phong Vân có chút hiếu kỳ hỏi.

"Chủ nhân xem qua liền biết."

Thất Khước Thần Chủ vung tay lên, lập tức chỉ thấy trong Thần quốc thế giới, đột nhiên xuất hiện lít nha lít nhít cả một đội quân Trùng tộc chiến sĩ, bao trùm toàn bộ thiên khung, có thể xưng là che khuất bầu trời, vô cùng vô tận!

"Thuộc hạ có Trùng tộc đại quân với số lượng ngàn vạn tên, mặc dù thực lực của cá thể không cao, Hạ Vị Thần đến Thần Vương không đều, nhưng đều nằm dưới sự khống chế của ta, bọn họ có thể liên hợp công kích một chỗ, sinh ra uy lực thậm chí cả Cực Hạn Thần Chủ cũng phải biến sắc, không dám đón đỡ."

Phong Vân nghe vậy, không khỏi có chút sợ hãi thán phục, Trùng tộc Mẫu Hoàng xác thực đáng sợ vô cùng, không chỉ có linh hồn cường đại, hơn nữa còn có thể sinh ra một lượng Trùng tộc chiến sĩ khổng lồ như thế.

Có thể nói, nàng một người chính là cả một quân đội!

Trên chiến trường phát huy ra tác dụng chiến lược cực lớn.

Cũng khó trách Trùng tộc Mẫu Hoàng tuy ít, nhưng như cũ vẫn có thể làm cho Trùng tộc thành một trong các tộc đàn cường đại nhất vũ trụ!

"Cùng mang đến đi, bình thường cứ giấu trong nhẫn thế giới."

Trùng tộc chiến sĩ với số lượng ngàn vạn lại thêm Mẫu Hoàng, vấn đề an toàn của Tiểu Lan tử rốt cuộc không cần lo lắng.

Trừ phi có Chúa Tể ra tay.

Nhưng tồn tại cấp độ này, đoán chừng cũng khinh thường ra tay với một Trung Vị Thần.

"Đã rõ." Mẫu Hoàng Thất Khước Thần Chủ gật đầu.

Sau đó, đám người bọn họ liền ngồi 'Thần Long Hào' rời khỏi nơi này.

Nhưng trước khi rời đi, Phong Vân đặc biệt lưu lại một cái hóa thân ở đây, chuyên dùng để âm thầm theo dõi Không Gian Thần Vương bọn họ.

Không Gian Thần Vương bọn họ lần này đến đây để tìm kiếm Không Gian cùng Thời Gian bảo vật.

Mà thông qua hình chiếu trước đó, Phong Vân phát hiện hai người này cũng chưa đắc thủ.

Cho nên hắn mới âm thầm lưu lại một cái hóa thân, một đường đi theo đám bọn hắn, nói như vậy, chờ đến khi Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương có manh mối hoặc là đắc thủ, Phong Vân có thể biết được trước tiên.

Như thế cũng không làm chậm trễ thời gian, cũng có thể đạt tới mục đích, vẹn toàn đôi bên.

PS: Giải thích một chút, cùng là một người, hình chiếu hai lần, trước kia đã rơi ra thì sẽ không lại rơi lần nữa, chỉ rơi ra những cái khác thôi, nếu không thì quá bug rồi =))

Chương 625: Tham kiến lão tổ!

Chương 625: Tham kiến lão tổ!

Địa Cầu, Tinh Diệu thành.

Bây giờ Địa Cầu, sớm đã không còn loại hình thức cứ địa, từ khi Phong Vân xử lý Hắc Ám Chi Thần cùng Thú Thần, nhân loại liền quật khởi, thu hồi đại bộ phận cương vực.

Bây giờ đã thành lập được không ít quốc gia cường đại.

Đương nhiên, dù những quốc gia này cường đại đến thế nào, bọn họ từ đầu đến cuối đều là nước phụ thuộc mà thôi.

Mà chủ nhân chân chính của Địa Cầu, dĩ nhiên chính là Phong thị gia tộc tại Tinh Diệu thành.

Tinh Diệu thành, cũng không phải là cứ địa hạng xoàng trước kia, bây giờ đã là đệ nhất thành trên toàn cầu!

Mà hết thảy đều phải quy công cho Phong Vân!

Tinh Diệu thành, một nhà hàng tương đối lớn.

Phong Vân đang cùng Trùng tộc Mẫu Hoàng Thất Khước Thần Chủ tìm một vị trí yên tĩnh gần cửa sổ ngồi đối diện nhau, chọn rượu và đồ ăn nổi danh nhất nơi này.

"Mùi vị không tệ, đây chính là quê hương của ngài ư, chủ nhân." Thất Khước Thần Chủ tán dương.

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, "Ta vừa bắt đầu tu hành chính là ở nơi này, có điều lúc đó, nơi này so với hiện tại thì nghèo hơn nhiều."

Trong mắt hắn có chút thôn thức, trăm triệu năm trước kia, từng li từng tí, giống như vẫn ở ngay trước mắt, thoáng như hôm qua.

...

Ngay lúc này, bỗng nhiên từ ngoài nhà hàng truyền đến vô số tiếng bước chân.

"Cộc cộc cộc. . ."

Trong nháy mắt, chỉ ít có hơn trăm người nối đuôi nhau mà vào, đứng thành hai hàng người, từ ngoài cửa lớn một mực kéo dài đến trong đại sảnh.

Tại Tinh Diệu thành lại dám phô trương như vậy, lập tức làm cho toàn bộ mọi người trong nhà hàng đều hiếu kỳ nhìn qua.

Không bao lâu, chỉ thấy hai bóng người từ cửa ra vào chậm rãi đi tới.

Là hai thanh niên tuổi tác tương đương, một người mặc áo trắng, một người khác thì mặc chiến giáp màu xanh.

Nhưng trong mắt mọi người, người thanh niên áo trắng kia rõ ràng cực kỳ nịnh nọt vị thanh niên mặc giáp xanh kia, trước ngạo mạn sau cung kính, một bộ nịnh nọt lấy lòng.

"Thiếu Niên, ngài mời đi bên này."

Thanh niên áo trắng ở phía trước dẫn đường, sau đó ngược mắt nhìn về phía những khách cũ trong nhà hàng, lãnh đạm nói: "Hôm nay nơi này chúng ta đặt bao hết, các vị tìm nơi khác đi."

Lời này vừa ra, lập tức khiến những người khác không hài lòng, có thể ăn cơm ở chỗ này, không phú thì quý, ai không phải phú nhị đại chứ!

"Có tiền thì oai à, lão tử không thiếu tiền đâu!"

"Đúng đấy, nhiều người thì oai à, có tin ta gọi một cuộc điện thoại, gọi một toa xe người đến hay không!"

"Phiền nhất loại nhị thế tổ như ngươi đấy! Kênh kiệu cái quần!"

". . ."

Thanh niên áo trắng nghe tiếng chửi mắng rì rầm bốn phía truyền đến, sắc mặt không thay đổi, chỉ đạm mạc nói: "Hôm nay không phải ta đặt bao hết, mà là vị thiếu niên sau lưng ta đặt bao hết."

Nói rồi, ánh mắt hần nhìn ra khắp chung quanh, "Thiếu Niên các ngươi khả năng không biết, nhưng ta nghĩ họ của hần các ngươi cũng không lạ lẫm gì cho cam."

"Hần, họ, Phong."

Cái gì! Họ Phong!

Câu nói này vừa phun ra, đám người vốn còn không quá để ý, lập tức biến đổi sắc mặt.

Họ Phong bây giờ ở trên Địa Cầu chỉ có một nhà mới có.

Nói cách khác, trước mắt tên Thiều Niên này là đến từ Phong thị gia tộc chí cao vô thượng kia!

Phong thị gia tộc là người nắm quyền chân chính của Địa Cầu, thử hỏi trên Địa Cầu có thể lực nào dám cùng họ đối nghịch!

Trừ phi là lão thọ tinh ăn thạch tín, ngại chính mình mệnh dài thì không tính làm gì.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhìn về phía thanh niên áo xanh kia liền trở nên kính sợ vô cùng.

Thanh niên áo xanh không để ý ánh mắt bốn phía, từ nhỏ đến lớn, ánh mắt như vậy hắn đã xem qua vô số lần, người chung quanh chỉ cần vừa biết hắn đến từ Phong gia, đều sẽ dùng đủ kiểu nịnh nọt hắn, sớm thành thói quen.

"Nghe phụ thân nói, lần này lão tổ sẽ trở về một chuyến, lão tổ đã mấy ngàn năm chưa có trở về, lần này triệu tập toàn bộ các tử đệ trong gia tộc trở về, không biết là vì chuyện gì. . ."

Thanh niên áo xanh thầm nói trong lòng.

Cũng không phải là tất cả Phong gia tử đệ đều ở trong Tinh Diệu thành, trừ viện trưởng cùng năm đó bốn đứa nhỏ, số Phong gia tử đệ còn lại cơ bản đều sống ở địa phương khác trên địa cầu, rất ít khi trở về.

Mà lần này Phong Vân trở về, đã gửi đi lệnh triệu tập gia tộc, gọi toàn bộ tử đệ bên ngoài trở lại Tinh Diệu thành.

Cho nên, hắn mới xuất hiện ở đây.

Mà khi thanh niên mặc giáp xanh đang thâm nghĩ những chuyện này, hấn hạ ý thức đưa mắt nhìn thấy hai bóng người ngồi dựa bên cửa sổ, ánh mắt hấn trong nháy mắt dừng lại, chăm chú nhìn hai người kia.

Nói cho đúng, là nhìn chăm chăm vị thanh niên tuấn mỹ kia.

Bên cạnh, người áo trắng thấy thế, thuận ánh mắt nhìn lại, cũng nhìn thấy Phong Vân cùng Thất Khước Thần Chủ, lập tức sáng mắt lên, "Thiếu Niên, cô gái kia không tệ nhỉ, mặc dù che mặt, nhưng khẳng định là đại mỹ nữ. . ."

"Im miệng!"

Thanh niên mặc áo giáp xanh bỗng nhiên quát một tiếng, trực tiếp một cước đạp bay hấn, sau đó lập tức chạy như bay đến bên cửa sổ, trực tiếp quỳ xuống, sợ hãi vạn phần nói: "Phong, Phong gia cháu đời thứ chín Phong Thiếu Niên, tham kiến lão tổ!"

Cái gì! ?

Không chỉ là đám người trong nhà ăn kinh ngạc đến ngây người, mà ngay cả thanh niên áo trắng vừa mới từ dưới đất bò dậy, biểu tình trên mặt cũng bỗng nhiên đơ ra.

Bọn họ nghe được cái gì?

Thanh niên mặc áo giáp xanh Phong Thiếu Niên, vậy mà gọi người trẻ tuổi tuấn mỹ kia là 'Lão tổ' ?

Thanh niên mặc áo giáp xanh đến từ Phong gia, người có thể làm cho hấn xưng là lão tổ, chỉ có một người, chỉ có ông tổ Phong gia trong truyền thuyết, chúa cứu thế của Địa Cầu, Phong Vân! !

Vừa nghĩ đến đây, trong nhà ăn tất cả mọi người đều râm râm lên như ong vỡ tổ.

Đại nhân vật không tưởng nổi như vậy, vậy mà xuất hiện ngay trước mặt bọn hắn!

Trời đất quỷ thần ơi!

Tất cả mọi người hưng phấn đến tột đỉnh, mà khi bọn hắn muốn đi quỳ bái tòn tại trong truyền thuyết kia, lại phát hiện, nơi đó đã sớm trống rỗng.

Chỉ có đồ ăn trên mặt bàn còn đang bốc hơi nóng chứng minh nơi đó vừa rồi đúng là đã có người ngồi qua.

Mặc dù như thế, tất cả mọi người vẫn là kích động cực kì, bọn họ thậm chí có may mắn cùng đại nhân vật như vậy ngồi cùng sảnh!

Nói ra, đủ bọn họ thổi cả một đời!

...

Một góc công viên.

Phong Vân ngồi trên ghế dài, đứng bên cạnh Thất Khước Thần Chủ, mà ở cách đó không xa, thanh niên áo xanh Phong Thiệu Niên đang run run rẩy rẩy quỳ trên mặt đất, không còn vẻ hăng hái trước đó.

"Ngươi là người trong chi nào?"

Phong Vân nhàn nhạt cất lời.

Phong Thiệu Niên thân thể run lên, tranh thủ thời gian đáp: "Bẩm báo lão tổ, cháu là chi thứ nhất."

Phong gia bởi vì có bốn đứa nhỏ kia nên tổng cộng có bốn chi, Phong Long là chi thứ nhất, Phong Điền là chi thứ hai, Phong Thiên là chi thứ ba, Phong Tiểu Hồ là chi thứ tư.

Trước mắt Phong Thiệu Niên này, chính là hậu duệ của chi Phong Long kia.

"Đứng lên đi, nếu có lần sau nữa, tự gánh lấy hậu quả."

"Không dám, cháu sau này cũng không dám nữa! !" Phong Thiệu Niên như già tởm đập đầu, lập tức bảo đảm, khi hấn ngẩng đầu lên, phát hiện trước mắt sớm đã không còn bóng dáng Phong Vân.

"Phù!"

Phong Thiệu Niên lập tức như trút được gánh nặng, tê liệt ngã ngòi trên mặt đất, trên lưng chẳng biết từ lúc nào đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt nhẹp.

"Tên ngu xuẩn kia, suýt chút nữa hại chết ta!"

Vênh váo đứng trước mặt lão tổ nhà mình, hấn muốn khóc quá mà.

Chương 626: Ta đem tất cả đều để ở nơi đó!

Chương 626: Ta đem tất cả đều để ở nơi đó!

Trong thành Tinh Diệu, một ngôi biệt thự đứng vững vàng, nghiêm nhiên là tòa biệt thự năm đó Phong Vân mua.

Đương nhiên, chỉ là nhìn bề ngoài giống nhau, qua nhiều năm như vậy, đã sớm sửa chữa lại nhiều lần.

Mà ở trong đó, chính là Phong gia tổ địa.

Giờ phút này, nơi này đã tề tựu đệ tử của Phong thị gia tộc đến từ các nơi khác nhau, những người này, hoặc là người tu hành, hoặc là kinh thương, hoặc là học giả. . .

Không có một người nào là loại hoàn khổ, mỗi người đều chí ít am hiểu một loại kỹ năng nào đó.

Những người này tự nhiên là bởi vì Phong Vân định ra đủ loại gia quy mà có.

Phong Vân phi thường rõ ràng biết rằng, một khi gia tộc trở nên khổng lồ, sẽ sinh sôi sâu rộng, xuất hiện vài tên phé vật.

Cho nên hắn mới định ra đủ loại gia quy nghiêm khắc, bồi dưỡng đệ tử gia tộc, không nói để bọn hắn đều trở thành tinh anh, chí ít cũng không phải là phé vật.

...

Mà ở một bên khác trong sân.

Phong Vân đang cùng viện trưởng, và bốn đứa nhỏ ngồi vây quanh một cái bàn, vừa uống trà vừa nói chuyện phiếm, chuyện trò vui vẻ.

"Vân ca, ngươi nhìn những tiểu tử này thế nào."

Phong Long chỉ chỉ quảng trường bên cạnh, khẽ cười nói.

"Tạm được, có mấy người có chút tư chất, những đứa khác cũng bình thường." Phong Vân đã sớm quan sát qua đệ tử của Phong gia, đối với tư chất và thiên phú những đệ tử này cũng rất rõ ràng.

Không khách khí mà nói, so với mấy người ở đây còn hiểu thấu triết lý kỹ càng hơn.

Phong Diêm cười khỏ một tiếng, "Chính ngươi cũng nói như vậy, nhìn ánh mắt người khăng định cao nhiều."

Theo bọn hắn nghĩ, Phong gia thế hệ này xuất hiện mấy thiên tài đáng chú ý, tuổi còn nhỏ đã đạt tới vương giả, tương lai có hi vọng thành Thần .

Phong Vân lắc đầu, những đệ tử Phong gia này thả ở trên Địa Cầu tự nhiên là thiên tài nhất đẳng, nhưng cầm tới vũ trụ, thật sự là kém tới rồi tinh rồi mù.

Bất quá hắn cũng không nhiều lời làm gì, Phong gia nội tình nông cạn, dựa vào một mình hắn chống đỡ, làm sao có thể đòi hỏi quá nhiều nữa.

Mà vạn nhất có một ngày Phong Vân vẫn lạc, Phong gia tất nhiên sẽ rơi đài.

Cho nên lần này hẳn trở về, định hảo hảo bồi dưỡng Phong gia một đợt.

"Đi thôi, người đã đến không sai biệt lắm, đi qua đây."

Lập tức, Phong Vân đứng dậy, cùng mấy đứa nhỏ vượt qua sân, hướng quảng trường mà tới.

...

Trên quảng trường.

Khi mấy chục vạn đệ tử Phong gia nhìn thấy thân ảnh Phong Vân, lập tức đồng loạt quỳ xuống, "Bái kiến lão tổ!"

Mấy chục vạn người cùng nhau quỳ lạy, ngay ngắn trật tự, tràng diện kia nhìn có phần vì hùng vĩ, có thể so với loại đãi ngộ của hoàng đế cổ đại rồi.

Trên thực tế, lấy địa vị cùng uy vọng của Phong Vân ở Phong gia, nói là Hoàng Đế cũng không đủ.

"Đứng lên đi."

Phong Vân nhắc tay, lập tức đi đến bảo tọa phía trước quảng trường ngồi xuống.

Còn bên cạnh hai bên cũng sắp đặt bốn chỗ ngòikhác, đó là chỗ ngòì cho Phong Long và ba người khác.

Mấy chục vạn đệ tử Phong gia đứng dậy, bọn họ phần lớn số đều là lần đầu tiên nhìn thấy chân thân của Phong Vân, bởi vậy đều lấy ánh mắt sùng kính cùng tò mò nhìn Phong Vân.

Dù sao lần trước Phong Vân trở về, đã là rất lâu trước kia.

Nhìn gương mặt trẻ tuổi tuấn mỹ ở trên bảo tọa kia, nhiều thiếu niên trong lòng cảm thán, lão nhân gia ông ta nhìn thật là trẻ tuổi.

Về phần những nữ đệ tử, thì cảm thấy lão tổ của mình đơn giản là quá đẹp trai rồi, với lại loại khí chất kia cũng là độc nhất vô nhị.

"Các vị."

Lúc này, Phong Vân mở miệng, ánh mắt của hắn rà quét toàn trường, "Lần này ta trở về, chủ yếu là vì gia tộc bồi dưỡng cường giả."

Nói qua, Phong Vân bỗng nhiên một chỉ điểm ra, lập tức một cái vòng xoáy đột nhiên xuất hiện ở trên quảng trường, gây nên không ít rung chuyển.

Phong Vân không quan tâm, tiếp tục nói: "Cái vòng xoáy này là thông tới 'Huyền Quang bí cảnh', từ giờ trở đi, phạm là đối với gia tộc có công hiến, đều có thể tiến vào bên trong."

"Muốn thành Thần sao? Muốn Thần Cách sao? Muốn tài nguyên công pháp sao? Đi tìm đi, ta đem tất cả đều để ở trong đó cả!"

Phong Vân phen này nói như vậy mấy đệ tử kia đã tâm huyết sôi trào, từng con mắt đều tỏa sáng, hận không thể hiện tại liền vọt vào cái bên trong vòng xoáy kia.

Sau đó một thời gian, Phong Vân cũng ban bố phương pháp liên quan tới việc cống hiến thế nào cho gia tộc, cũng dựng nên tấm gương tốt đẹp, trừ gian diệt ác, hoàn thành nhiệm vụ gia tộc các loại.

Lần này, khiến cho mấy đệ tử kia trở nên tích cực, đồng thời tăng lên lòng cảm mến cực lớn đối với gia tộc, năm này tháng nọ qua đi, mỗi một đệ

tử tất nhiên đều sẽ cho rằng vì gia tộc mà phấn đấu mà kiêu ngạo tự hào, tất cả đều xuất phát từ nội tâm.

Mà không phải kiểu giống như trước đây, chỉ là lưng tựa vào đại thụ, ý có chỗ dựa sau lưng.

...

"Vân ca, vẫn là người thủ đoạn cao minh, toàn gia tộc đều bởi vì một câu nói của người mà sôi trào lên."

Phong Tiểu Hồ nhìn trạng thái gia tộc bây giờ, kinh thán không thôi nói.

"Như vậy mới có thể để bọn hắn nhanh chóng trưởng thành, tỉ lệ sinh ra thiên tài hậu đại cũng tăng lên rất nhiều."

Phong Vân giải thích nói.

Nếu là thế hệ này đệ tử Phong gia đều là Thần Linh chi cảnh, thai nghén hậu đại huyết mạch tự nhiên cũng ưu tú hơn rất nhiều, nhiều đời tích lũy xuống, sẽ có thể sinh ra tuyệt thế thiên tài.

Bên trong vũ trụ những gia tộc cường đại kia đều là làm như thế.

Sau đó, Phong Vân một ít Trung Vị Thần, Thượng Vị Thần, thậm chí là Thần Vương Thần Cách, giao cho mấy người ngồi đây.

"Những thứ này các người luyện hóa đi, có thể để thực lực các người tăng lên tới Thần Vương cảnh giới, về sau đi lại bên trong vũ trụ cũng thuận tiện hơn rất nhiều."

Thứ Thần Cách rẻ nhất này, ở trong bảo khố của tông nhiều không cần nói, Phong Vân tùy tiện liền có thể mua một đồng lớn.

Mà Thần Cách bên trong 'Huyền Quang bí cảnh' kia, cũng là do hắn mua sau đó bỏ vào.

"Cảm ơn Vân ca!"

Bốn vị này tự biết không có thiên phú tu hành, chỉ có thể đi con đường luyện hóa Thần Cách mà thôi.

Dứt khoát bọn họ cũng không truy cầu quá lớn, tuổi thọ không giới hạn đã rất thỏa mãn rồi.

Sau đó, Phong Vân cũng đem bốn đại chiến tướng lưu tại ở Địa Cầu, đương nhiên, hắn cũng không có đem việc này nói cho bọn Phong Long, mà là để cho bốn đại chiến tướng âm thầm thủ hộ Phong gia, chỉ có ở thời điểm Phong gia có nguy nan mới hiện thân, thời gian khác, có thể tự do hoạt động.

Thời gian sau đó, Phong Vân vẫn ở trong thế giới của Thất Khước Thần Chủ tu hành, củng cố mười hệ thuộc tính pháp tắc của mình, cũng thuận tiện xoát hình chiếu.

Bất quá vận khí gần đây của hắn hiển nhiên không quá tốt, không có tuôn ra vật gì tốt, đều là một vài thứ bị vùi dập giữa chợ hàng, rất khó nhập vào mắt của hắn.

...

Thế giới Thần quốc, bên trong thần điện rộng lớn.

Phong Vân lẳng lặng khoanh chân ngồi ở chỗ này, Thần Cách trong cơ thể phát ra quang huy óng ánh, mười hệ thuộc tính pháp tắc không ngừng quanh quẩn, vừa mới bắt đầu hơi phù phiếm, đến bây giờ trầm ngưng như thủy ngân.

Điều này đại biểu hấn đã đem nó cùng cố đến trạng thái hoàn mỹ nhất.

Kế tiếp, chính là mở ra Thế giới Thần quốc, bước vào Thần Chủ cảnh!

"Hy vọng có thể thành công . . .

Phong Vân hít sâu một hơi, hấn trong lòng cũng không chắc chắn, cũng không biết mình mở Thế giới Thần quốc sẽ gặp phải tình huống như thế nào, chỉ có thể thử xem mà thôi.

Dù sao hấn là trước đó chưa từng có người có thiên phú mười hệ thuộc tính như hấn!

Chương 627: Giới Thạch không đủ nhét kẽ răng!

Chương 627: Giới Thạch không đủ nhét kẽ răng!

Trên đỉnh núi.

Phong Vân từ trong bảo khố Thất Khước Thần Chủ lấy ra hơn vạn khối Giới Thạch, lấy pháp tắc bao khóa, bắt đầu luyện hóa.

Cái gọi là Giới Thạch, chính là ẩn chứa một loại đá có lực lượng đặc thù mà cỗ lực lượng này sau đó bị sinh vật hấp thu, dung nhập Thần Cách bên trong, liền sẽ sinh ra biến hóa không thể tưởng tượng nổi. Loại biến hóa này khiến Thần Cách trong cơ thể sinh vật diễn hóa ra một thể giới giới tử, nhìn như nhỏ bé, kì thực không gian bên trong có thể trở nên vô cùng lớn, đương nhiên, cũng tùy từng người mà khác nhau.

Có chút linh ngộ đa trọng thuộc tính pháp tắc, lúc này chỗ tốt liền có thể thể hiện ra, thể giới Thần quốc của bọn họ cũng càng lớn, càng kiên cố hơn.

Mà một chút sinh mệnh đặc thù, bởi vì đặc thù thiên phú, trong cơ thể Thế giới Thần quốc cũng tốt hơn rất nhiều so với Thần Chủ cấp bình thường.

Tỉ như đặc thù tộc đàn Tinh Thần tộc, trong cơ thể của bọn họ Thế giới Thần quốc mở ra đến cũng không phải là bình thường, mà là một mảnh tinh không.

Bọn họ là từ sao trời bên trong sinh ra, huyết mạch trong người cũng cùng nhiệm phải quan hệ này, cho nên trong cơ thể Thế giới Thần quốc cũng thế.

Nghe nói, lúc đương thời Chúa Tể Tinh Thần tộc từng té ra hình chiếu trong cơ thể Thế giới Thần quốc, trực tiếp đem một phương vũ trụ thay thế thành chính mình tinh không, tại dưới trời sao vô địch!

Bất quá cùng dạng sinh mệnh đặc thù thể tộc đàn tại vũ trụ bên trong vẫn là không nhiều, so với vũ trụ mật mờ, lác đác không có mấy

Phong Vân chính mình là mười thuộc tính pháp tắc, có thể xưng sử thượng đầu một lần, cho nên sẽ có như thế nào biến hóa, chính hắn cũng không rõ ràng.

Theo hắn đem khối thứ nhất Giới Thạch luyện hóa, tiến vào thân thể của hắn, dung nhập Thần Cách về sau, cái sau căn bản không có sinh ra tí xíu biến hóa

Bất quá Phong Vân cũng không vội, vẫn như cũ đầu vào đây luyện hóa.

Khối thứ hai. . . Khối thứ năm. . . Khối thứ mười. . . Khối thứ hai mươi. .
. Khối thứ năm mươi. . . Khối thứ một trăm. . . Khối thứ một ngàn!

Khi luyện hóa dung hợp 5000 khối Giới Thạch, Thần Cách vẫn là không có biến hóa, vẫn trong suốt!

Nơi xa, Thất Khước Thần Chủ nhìn là một trận trợn mắt hốc mồm, rờn rã luyện hóa 5000 khối Giới Thạch, vẫn như cũ không phản ứng chút nào, chủ nhân mở cái Thần quốc này, cũng quá kinh khủng!

Đối với cái này, nàng chỉ có thể cảm thán, không hổ là Thần Cách dung hợp mười hệ thuộc tính pháp tắc, đơn giản biến thái đến không biên giới.

"Hơn vạn khối Giới Thạch của ta, sợ là không đủ chủ nhân nhét kẽ răng.
.."

Thất Khước Thần Chủ lắc đầu, sinh linh bình thường, một viên Giới Thạch cũng đủ để mở thế giới trong cơ thể, kết quả tại Phong Vân, 5000 cái xuống dưới, cương quyết ngay cái bọt nước đều không có tóa lên.

Trên đỉnh núi, Phong Vân vẫn đang luyện hóa, bất tri bất giác, hơn một vạn Giới Thạch đều bị hấn luyện hóa xong.

Mà lúc này đây, trong cơ thể hấn Thần Cách rốt cục có một tia phản ứng, ần ần mở rộng một chút, nhưng cũng vền vện giới hạn trong đây, sau đó liền không có bất kỳ biến hóa nào.

"Hơn một vạn khối Giới Thạch, thế mà chỉ sinh ra một ít biến hóa. . ."

Phong Vân cảm thấy mình muốn mở ra Thế giới Thần quốc trong cơ thể, phải hao phí số lượng Giới Thạch, chỉ sợ khó có thể tưởng tượng.

Mười vạn? Hay là trăm vạn?

Ngẫm lại liền để hấn quáng mắt!

Đây cũng không phải là chút vấn đề nhỏ, quả thực là dọa người có được hay không!

Vốn hấn cho rằng Thất Khước Thần Chủ hơn một vạn khối Giới Thạch đã đủ hấn dùng, kết quả hiện tại, miễn cưỡng tính là trình độ ở cái hàm răng.

Rất khó khăn!

"Không có cách, chỉ có thể đi vũ trụ bí cảnh SS cấp."

Nơi đó tài nguyên phong phú hơn, cơ hội cũng nhiều hơn.

Quan trọng hơn là, còn thật nhiều dị tộc cường giả, Phong Vân có thể ăn cướp bọn họ, từ trên người bọn họ tìm ra Giới Thạch.

Mặc dù đạt tới Thần Chủ cấp, sau khi mở ra trong cơ thể Thế giới Thần quốc, Giới Thạch cũng không phải vô dụng.

Nếu như thế giới trong cơ thể nhận hư hao, có thể dùng Giới Thạch đến củng cố chữa trị.

Lúc trước Thất Khước Thần Chủ nói muốn dùng Giới Thạch xem như vật phẩm trang sức, kỳ thật chỉ là một bộ phận nguyên nhân, một cái khác là nàng muốn giữ lại những Giới Thạch này, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

"Đi cái vũ trụ bí cảnh nào đây."

Phong Vân trong lòng tự hỏi, đối với cái này hẳn không có nghiên cứu gì, vũ trụ Võ Giả tổng bộ tin tức lại quá lộn xộn, rất khó lựa chọn.

Cuối cùng, suy nghĩ hồi lâu, hẳn vẫn hỏi Thất Khước Thần Chủ, thứ sống trên vạn kỷ nguyên, đối với phương diện này: khẳng định hiểu biết so với hẳn nhiều hơn.

Thất Khước Thần Chủ trầm ngâm một lát sau, mở miệng nói: "Chủ nhân, nếu như ngươi cần trong thời gian ngắn thu hoạch được đại lượng Giới Thạch, ta đề nghị ngươi đi vũ trụ bí cảnh 'Thần Hải'."

"Thần Hải?"

Phong Vân nhớ mang máng có vẻ như nghe qua cái này, lập tức lên mạng lục soát một chút, lập tức bắn ra từng dãy tin tức.

Thần Hải: Lại gọi Hồng Hải chi nhánh, chính là bên ngoài Hồng Hải nhất tộc, trong đó có vô số vũ trụ tài nguyên, từ chỗ ở, linh vật các loại... là địa phương Trùng tộc, Nhân tộc, Cơ Giới tộc, Thú tộc tứ tộc liên minh hỗn chiến, thế lực giao thoa phức tạp, tranh đấu kịch liệt, đề nghị không đạt tới Tuyệt Đại Thần Chủ cấp độ không cần tiến về.

Ghi chú: Không thể tiến vào hạch tâm Thần Hải, nơi đó có Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc, nó hi vọng vô thường, cực kỳ bài ngoại.

"Nguyên lai là Hồng Hải chi nhánh."

Phong Vân khó trách cảm thấy nhìn quen mắt, lúc kiểm tra Hồng Hải nhất tộc tin tức, không cẩn thận ánh mắt quét qua.

"Ta có một vấn đề, cái này Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc cư trú ở hạch tâm Thần Hải, nghe đồn hẳn không chỉ hi vọng vô thường, cực kỳ bài ngoại sao, thế nào còn nguyện ý để tứ tộc trên địa bàn của hẳn tranh đoạt tài nguyên."

Phong Vân hiếu kỳ nói.

Thất Khước Thần Chủ hé miệng cười khẽ, " Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc mạnh hơn, cũng ngăn không được bốn cái đỉnh phong tộc đàn liên minh, mặc dù nghe nói hẳn có bất tử bất diệt năng lực, cho dù bị diệt mất, sau một thời gian ngắn cũng có thể khôi phục, nhưng đối mặt tứ đại đỉnh phong tộc đàn liên minh, hẳn một thân một mình không có khả năng ngăn trở."

Phong Vân gật gật đầu, cái này cùng hẳn trong dự liệu không sai biệt lắm.

"Vậy liền đi Thần Hải đi, hy vọng có thể ở nơi đó kiếm đủ Giới Thạch để ta mở Thế giới Thần quốc."

Phong Vân bất đắc dĩ nói, hắn cũng không biết mình đến cùng cần bao nhiêu, bất quá mười vạn đi lên là khẳng định.

Vừa nghĩ tới muốn thu thập mấy chục vạn khối Giới Thạch, Phong Vân cũng có chút đau gan, hắn phải ăn cướp bao nhiêu tồn tại đây!

Dù sao nóng lòng thu thập giống Trùng tộc Mẫu Hoàng Thất Khước Thần Chủ đều mới có hơn vạn khối Giới Thạch mà thôi, những cường giả khác, sợ là càng ít.

"Liên là đem toàn bộ Thần Hải dị tộc cường giả đều cướp, ta cũng muốn cướp đủ Giới Thạch. . ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Sau đó, hắn cùng viện trưởng và đám tiểu đồng bạn chào hỏi, liền rời đi Địa Cầu, ngồi "Thần Long Hào", hướng "Thần Hải bí cảnh" bay đi.

Mà sau khi hắn rời đi không lâu, nhóm Thủy Tổ cử đại Thần tộc đều tới, bọn họ là đặc biệt đến bái kiến Phong Vân.

Kết quả tới chậm một bước, cái sau đã sớm rời đi.

Trong sân, bốn người Phong Long nhìn Thủy Tổ, cử đại Thần tộc nhìn không được hỏi: "Xin hỏi chư vị, không biết Vân ca tại nhân loại vũ Nam Cương vực bên trong như thế nào, hắn vẫn luôn chưa từng nói cho chúng ta biết."

"Vấn đề này vẫn là chờ tương lai Phong Vân đại nhân tự mình nói với các ngươi."

Kim Thần tộc Thủy Tổ Kim Tông Thánh ngữ khí cung kính vô cùng, "Ta chỉ có thể nói cho các ngươi biết một câu, Phong Vân đại nhân thành

tự, khoáng cổ thước kim!

wtf? !

Phong Long bọn họ nghe xong hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn bị chấn
mộng!

Chương 628: Luân vì công cụ người Thần Chủ!

Chương 628: Luân vì công cụ người Thần Chủ!

Tồn hao một tuần lễ thời gian, Phong Vân cùng Thất Khước Thần Chủ rốt cục đuổi tới khu vực biên giới Thần Hải bí cảnh.

Tại trong lúc này, Phong Vân cũng không có nhàn rỗi, xoát mấy đợt hình chiếu, kết quả cũng không tệ lắm, bạo một cái Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú.

Sau khi dung hợp, hẳn rõ ràng cảm giác được chính mình đối với phương diện "Kiếm Đạo" lý giải càng tốt hơn mấy cấp độ!

Bất quá, Kiếm Đạo pháp tắc như trước vẫn là mười tầng, không có mấy may biến hóa.

Phong Vân hạ quyết tâm chờ từ Thần Hải trở về liền đi tổng bộ một chuyến, hỏi thăm Lô Đình Chúa Tể sự tình liên quan tới "Kiếm Đạo".

Là cổ lão tồn tại trấn thủ nhân loại cương vực vô số kỷ nguyên, Lô Đình Chúa Tể tất nhiên biết được đại bộ phận huyền bí bên trong vũ trụ.

"Chủ nhân, phía trước là Thần Hải bí cảnh."

Trong phi thuyền, Thất Khước Thần Chủ chỉ vào một vùng vũ trụ phương xa mờ lung, lại có nước biển bành trướng, từ ngoại giới quan sát, nơi đó phẳng phất như một thủy thế giới vô tận.

Phong Vân xa xa nhìn xem, không khỏi cảm thán, "Thật sự là rộng lớn mênh mông, cái này cần có mười mấy năm ánh sáng."

Đường kính mười mấy năm ánh sáng Thần Hải bí cảnh, Địa Cầu rơi vào trong đó cũng chỉ là giọt nước trong biển cả, như hạt bụi nhỏ không đáng chú ý, chớ nói chi là người

"Vâng, chủ nhân, cho nên bên trong Thần Hải bảo tàng giấu kín vô số, nhiều đời Võ Giả đều sẽ hướng nơi này đến, chỉ cần chú ý không đi Thần Hải hạch tâm là được, bằng không thì trêu chọc đến Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc, tất nhiên sẽ vẫn lạc.

Thất Khước Thần Chủ nói.

"Ừ, ta chủ yếu là đến làm Giới Thạch, về phần bảo tàng cái gì, nhìn vận khí."

Phong Vân cũng không bắt buộc, trước làm chính sự lại nói.

"Đi, chúng ta xuống thuyền bay vào đi."

Phong Vân cùng Thất Khước Thần Chủ xuất thần Long hào, hóa thành hai đạo lưu quang, trực tiếp một đầu đâm vào Thần Hải bí cảnh.

Biển bí cảnh, nơi này là vô cùng vô tận hải dương, không thể nhìn thấy phần cuối, mà màu sắc nước biển cũng không hoàn toàn giống nhau.

Hoặc kinh điển lam sắc, hoặc tử sắc, hoặc huyết hồng sắc, hoặc trong suốt như thủy tinh, hoặc sáng chói như dương, hoặc bạc như tuyết trắng. . .

Ngũ quang thập sắc, chói lọi kỳ diệu vô cùng.

"Đây chính là Thần Hải."

Thân ảnh Phong Vân cùng Thất Khước Thần Chủ xuất hiện ở trên không, quan sát vô tận Thần Hải, thưởng thức vũ trụ cảnh đẹp.

"Thất Khước, người dùng linh hồn cảm giác lực quét hình phụ cận, nhìn xem có cường giả nào."

Một lát sau, Phong Vân phân phó Thất Khước Thần Chủ nói.

"Vâng."

Thất Khước Thần Chủ lúc này gật đầu, hơi cương vị hai con người, vô tận linh hồn lực lượng hướng phía bốn phương tám hướng phát tán ra, cảm giác phương viên chục tỷ km hết thấy.

Không bao lâu, nàng thu hồi cảm giác lực, hướng phía bầm báo nói: "Chủ nhân, chung quanh đây tổng cộng có Thần Chủ cấp 50 cái, thực lực đạt tới Thần Chủ bình thường có 10 cái, đạt tới Tuyệt Đại Thần Chủ có 35 cái, còn lại 5 cái thì là Cực Hạn Thần Chủ cấp độ."

"Không hổ là vũ trụ bí cảnh SS cấp, chục tỷ km bên trong liền có 50 cái vũ trụ Thần Chủ."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Vũ trụ Thần Chủ tại bản thổ trong vũ trụ, đều là nhất đẳng đại nhân vật, cao cao tại thượng, bình thường rất khó gặp đến.

Cũng chỉ có tại vũ trụ bí cảnh bực này, mới có thể nhìn thấy bọn họ, với lại số lượng còn nhiều như thế.

"Chọn trước những cái kia Thần Chủ bình thường kia."

Phong Vân ngẫm lại, quyết định trước làm những cái Thần Chủ bình thường kia luyện tay một chút, dù sao loại chuyện ăn cướp này hẳn còn là

lần đầu tiên làm.

"Mục tiêu phương nam năm ngàn vạn km bên ngoài Thú tộc Thần Chủ bình thường, xuất phát!"

...

Nam bộ năm ngàn vạn km bên ngoài, bên trên một hòn đảo nhỏ.

Đến từ Thú tộc thêm hách nhất tộc Thần Chủ bình thường cư ngụ ở nơi này, nhìn hấn bộ dáng, có vẻ như vừa mới chiến đấu qua, lúc này đang tại khôi phục.

"Liên là người, Đại Sư Cầu, đi thôi."

Đột nhiên, cái này Thú tộc Thần Chủ bình thường nghe được một câu, hấn mở choàng mắt, sau đó liền thấy ngoài trăm thước, vậy mà đứng đầy hai cái thân ảnh, đang cười mỉm nhìn xem hấn.

Vị này Thú tộc Thần Chủ bình thường sắc mặt đại biến, đang muốn đứng dậy chạy trốn, bỗng nhiên một cái bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống, một tay nắm lấy hấn, không có chút sức chống cự nào.

"Tuyệt Đại Thần Chủ!"

Cảm thụ cường đại khí cơ, vị này Thú tộc Thần Chủ bình thường tuyệt vọng, chênh lệch quá lớn, với lại đối phương vẫn là hai cái

Phong Vân không có để ý tâm tình của cái Thú tộc Thần Chủ bình thường này, trong hai mắt hấn bắn ra hai đạo linh hồn chi quang, trực tiếp thẩm thấu tiến vào bên trong linh hồn hải, tại linh hồn hạch tâm bên trong lưu lại ấn ký.

Linh hồn, nô dịch!

Cường đại như Trùng tộc Mẫu Hoàng cũng đỡ không nổi Phong Vân linh hồn nô dịch, không nói đến cái này Thú tộc Thần Chủ bình thường, cơ hồ trong nháy mắt liền hoàn thành.

"Nhận Tuyệt, bá kiến chủ nhân."

Vài giây đồng hồ về sau, cái này Thú tộc Thần Chủ bình thường quý một chân trên đất, đối Phong Vân dùng lễ nghi cao quý nhất.

"Giải quyết."

Phong Vân vốn là dự định ăn cướp, nhưng dạng này hiệu suất quá thấp, hẳn cuối cùng quyết định vẫn là trực tiếp linh hồn nô dịch những dị tộc này, đem bọn hắn biến thành tôi tớ, liền thuận tiện nhiều hơn.

Không chỉ có thể đạt được Giới Thạch, còn có thể thu hoạch một nhóm Thần Chủ cấp, há không mỹ quá thay.

"Tuyệt, lấy ra toàn bộ Giới Thạch mà người sở hữu." Phong Vân lập tức mở miệng nói.

"Vâng."

Thú tộc Thần Chủ Nhận Tuyệt lập tức đem toàn bộ Giới Thạch đều lấy ra.

Phong Vân ánh mắt quét qua, hơi có chút thất vọng, mới hơn một trăm khối.

"Quên đi, thịt muỗi cũng là thịt."

Phong Vân nhẹ nhàng vung tay lên, đem thu lại.

"Tiếp tục thôi."

Thế là, thời gian tiếp theo, Phong Vân liền dẫn Thất Khước Thần Chủ, Nhận Tuyệt Thần Chủ tiếp tục đi đánh cướp các Thần Chủ khác.

Ngày đầu tiên, ăn cướp ba lần, hai cái Thần Chủ bình thường, cùng một cái Tuyệt Đại Thần Chủ.

Hai cái trước cung cấp cho Phong Vân hơn hai trăm mai Giới Thạch, sau đó một cái Tuyệt Đại Thần Chủ, thì cho Phong Vân 300 mai Giới Thạch.

Phong Vân cũng thu hoạch ba cái linh hồn nô bộc Thần Chủ cấp.

Ngày thứ hai, bắt chước làm theo, lần này bởi vì nhân thủ nhiều, trong vòng một ngày ăn cướp sáu lần, trong đó đại bộ phận đều là Tuyệt Đại Thần Chủ, thậm chí còn đụng phải một vị Cực Hạn Thần Chủ.

Mà vị Cực Hạn Thần Chủ này, cũng cung cấp cho Phong Vân 500 mai Giới Thạch.

Ngày thứ ba. . .

Ngày thứ tư. . .

Liên tục một tuần lễ, tổng cộng 100 lần có dư.

Lựa chọn đối tượng toàn bộ đều là Tuyệt Đại Thần Chủ đến Cực Hạn Thần Chủ cấp độ.

Phong Vân Giới Thạch số lượng đạt tới nhiều hơn 2w.

"Vẫn được, một tuần lễ 2w, đã rất nhanh."

Phong Vân vẫn tương đối hài lòng, quả nhiên không hổ là vũ trụ bí cảnh SS cấp, nơi này số lượng cường giả đơn giản nhiều như sao trời.

Một tuần lễ đã để hấn đem Giới Thạch tiến đến 2W cái, với lại, cho hấn thu hoạch một nhóm tay chân!

Lúc này, tại phía sau Phong Vân, xếp thành một hàng, trừ Thất Khước Thần Chủ bên ngoài, còn có chín bóng người.

Mà chín bóng người này, tất cả đều là Cực Hạn Thần Chủ cấp độ!

Lấy cường độ linh hồn Thất Khước Thần Chủ, một lần chỉ có thể linh hồn nô dịch bốn vị Thần Chủ, nhiều hơn liền không cách nào gánh chịu.

Mà với Phong Vân mà nói, hấn cũng chỉ có thể điều khiển mười vị Thần Chủ, nhiều hơn liền vượt chỉ tiêu.

Chương 629: Phong Vân tiểu đội!

Chương 629: Phong Vân tiểu đội!

Chín vị Cực Hạn Thần Chủ đều đến từ Cơ Giới tộc cùng Thú tộc, tất cả đều là cường giả hàng đầu, đơn thuần chiến lực có thể đứng vào hàng tuyệt thế vô song.

Nhưng đáng tiếc, bọn họ khi đối mặt với linh hồn lực cường đại của Phong Vân không hề có sức chống cự, trực tiếp bị linh hồn nô dịch.

Với linh hồn lực của Phong Vân bây giờ, trừ phi là Chúa Tể cấp linh hồn phòng ngự chí bảo, nếu không, căn bản không thể ngăn cản hồn lực của hắn.

Mà Chúa Tể cấp linh hồn phòng ngự chí bảo, cho dù là một vài Chúa Tể đều không có, có thể xưng là trân phẩm trong trân phẩm.

Cũng không phải là rèn đúc quá khó, mà là tài liệu cần thiết quá mức trân quý.

Đừng nói vũ trụ bí cảnh SS cấp căn bản không có, mà ngay cả vũ trụ bí cảnh cao nhất SSS cấp kia đều chưa từng nghe nói là có tồn tại.

Đây cũng là lí do khiên Chúa Tể cấp linh hồn phòng ngự chí bảo thừa thót, có nhiều Chúa Tể cũng không có, chớ nói chi là võ giả tu vi yếu hơn.

Đương nhiên, cho dù một vị Chúa Tể không có Chúa Tể cấp linh hồn phòng ngự chí bảo đứng mặt Phong Vân, hắn cũng không cách nào không

chế nổi đôi phương.

Mặc dù vị chúa tể kia không am hiểu linh hồn, nhưng hắn có quy tắc lực lượng bảo vệ bản thân, đó là lực lượng mà linh hồn lực của hắn trong giai đoạn hiện tại không cách nào đánh xuyên qua.

Cho nên nói, hắn muốn nô dịch Chúa Tể, nói thế nào cũng phải tặng Linh Hồn thiên phú lên tới cấp Chúa Tể.

Cái này giống với Trùng tộc Chúa Tể cấp Mẫu Hoàng.

Chúa Tể cấp Mẫu Hoàng chính là dùng cách này để nô dịch mấy vị Chúa Tể, cũng chính là bởi vậy, mới đặt vững địa vị bá tộc của Trùng tộc.

Nhưng bản thân Trùng tộc Mẫu Hoàng lại không có sức chiến đấu cao, đây cũng là nhược điểm lớn của nàng.

Nhưng Phong Vân không giống vậy, hắn đã có Linh Hồn thiên phú như Trùng tộc Mẫu Hoàng, lại có sức chiến đấu kinh khủng vô biên, lại thêm thân thể kiên cố không gì phá nổi, có thể nói, hắn căn bản cũng không có bất cứ nhược điểm nào.

Nhìn chung khắp vũ trụ này đều tìm không ra tồn tại nào lại có mọi phương diện có thể xưng hoàn mỹ như hắn!

Nếu như nói muốn tìm sinh mệnh hoàn mỹ nhất trong vũ trụ, vậy không hề nghi ngờ chính là Phong Vân.

"Một cái Thần Chủ cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng, tặng thêm chín vị Cực Hạn Thần Chủ, có thể xưng là đội hình đứng đầu vô địch chỉ dưới Chúa Tể."

Phong Vân nhìn 10 bóng dáng đứng ở sau lưng mình, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Trừ Thất Khước Thần Chủ, chín người khác đều được hãn tuyển chọn tỉ mỉ, trừ cảnh giới đều tại Cực Hạn Thần Chủ, phương hướng tu hành cũng có khác biệt.

Tỉ như Hắc Nha Thần Chủ đến từ Thú tộc, chính là am hiểu tốc độ cùng âm ba công kích; lại tỉ như Độ Chủ Thần Chủ đến từ Cơ Giới tộc, am hiểu bố cục cùng máy móc, đóng vai trò chỉ huy.

Còn có Thú tộc Thái Mông Thần Chủ, trời sinh thần lực, Thể Chất thiên phú vượt xa thường nhân, chỉ hơi kém Phong Vân nửa bậc mà thôi, thuộc loại bao cát đỡ đòn.

Cứ thế tổ hợp lại, trừ không có trị liệu, đơn giản chính là một đội hình xoát đồ hoàn mỹ.

Không có trị liệu cũng đành chịu, trong Thú tộc cùng Cơ Giới tộc mặc kệ là Mộc thuộc tính vẫn là Thủy thuộc tính, đều phi thường thừa thốt, trên chiến trường gần như không nhìn thấy.

Không giống nhân loại cương vực, có được thế lực khổng lồ như Sinh Mệnh Thần Đình.

"Liên cho các người lấy tên là Phong Vân tiểu đội đi."

Phong Vân lúc này cho tổ hợp mười người này lấy tên là Phong Vân tiểu đội, vừa hay lại vừa dễ nhớ.

Sau đó, hãn để Phong Vân tiểu đội tự mình đi ra ngoài tìm kiếm con mồi, thay hãn vợ vét Giới Thạch.

Với tổ hợp mười người này, có thể xưng vô địch dưới Chúa Tể, chỉ cần không gặp phải những Cực Hạn Thần Chủ siêu cấp biến thái kia, ai đến cũng không làm nên chuyện gì.

Mà chính Phong Vân, thì tìm một nơi bí ẩn, bắt đầu luyện hóa hơn 20 ngàn khối thạch trong tay.

Một góc trên đảo nhỏ Thần Hải nào đó, một hang động bí ẩn.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở bên trong, hấn đang không ngừng luyện hóa Giới Thạch.

1000 khối. . . 2000 khối. . . 5000 khối. . . 8000 khối. . .

Rất nhanh, lại hết mười ngàn khối Giới Thạch.

Lần này, Thần Cách trong cơ thể Phong Vân rốt cục có biến hóa rõ ràng.

Có thể rõ ràng trông thấy, trong Thần Cách đã sinh ra không gian, đồng thời mở rộng.

Bây giờ đã đạt tới một vạn km!

Phong Vân thấy thế, nội tâm nhẹ thở ra một hơi, còn tạm, Thần Cách của hấn “nuốt” hết hơn hai mươi ngàn khối Giới Thạch, rốt cục cũng có động tĩnh.

Chuyện này nếu để cho các Thần Chủ khác biết, sợ là sẽ bị dọa ngất.

Luyện hóa hơn hai vạn khối Giới Thạch, thế giới trong cơ thể mới mở rộng một vạn km, vậy sau khi hình thành thế giới phải kiên cố đến mức nào!

Đáp án này đoán chừng không có ai biết, ngay cả chính Phong Vân cũng không rõ ràng.

Chỉ có thể chờ đợi hãn sau khi mở ra rồi tự mình thử, có điều kinh thể hãn tục là khẳng định.

"Tiếp tục."

Phong Vân mắt thấy có động tĩnh, động lực tràn đầy, lập tức đem hơn một vạn khối Giới Thạch còn lại cũng luyện hóa.

Thể giới trong cơ thể từ một vạn km mở rộng đến hai vạn km. . .

Mà hãn cảm giác còn xa chưa đạt tới mức no bụng!

Thần Cách còn có thể lại “ăn” thêm nữa!

Cũng không lâu sau, Phong Vân tiểu đội do Thất Khước Thần Chủ cầm đầu liền trở lại, bọn họ mang về hơn 5000 khối Giới Thạch.

Tất cả đều giao cho Phong Vân xong, cả đám lại đi ra ngoài săn bắt.

Cứ như vậy vòng đi vòng lại, mười vị Thần Chủ hoàn toàn trở thành công cụ hình người, bọn họ phảng phất biến thành máy móc không có tình cảm, chỉ biết săn giết con mồi.

Mà dần dần, tin tức tiểu đội mười người này đi khắp nơi săn bắt Thần Chủ cũng truyền ra.

Nhóm Thần Chủ ở xung quanh đều biết đến một tiểu đội như thế tồn tại.

Mà trong lòng bọn họ, đều nhất trí cho rằng tiểu đội này tuyệt đối là thuộc về Nhân tộc, bởi vì chưa từng thấy bọn họ săn bắt Nhân tộc cường giả, đều là ra tay với Cơ Giới tộc, Thú tộc cùng Trùng tộc.

Cũng có Thần Chủ liên hợp lại muốn đối phó với tiểu đội này, nhưng mỗi lần bọn họ lên kế hoạch đều bị biết trước, khi chạy tới nơi, người đã sớm đi rồi.

Cái này tự nhiên là nhờ linh hồn cảm giác của Thất Khước Thần Chủ.

Có Mẫu Hoàng ở đây, muốn đánh lén căn bản không có khả năng, chỉ có bọn họ đi đánh lén người khác, ngược lại, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Mà dưới loại săn bắt này, Phong Vân thu hoạch được Giới Thạch cũng càng ngày càng tăng lên, mà thể giới diễn hóa trong Thần Cách của hắn cũng đang không ngừng mở rộng.

Cứ như vậy, sau ba tháng.

Hang đá.

Phong Vân lẳng lẳng ngồi xếp bằng, tựa như bàn thạch, sừng sững bất động.

Ở trong cơ thể hắn, không gian thể giới trong Thần Cách của hắn đã mở rộng đến 90 vạn km, mà hắn, trọn vẹn tiêu hao hết 900 ngàn khối Giới Thạch!

Tính ra, bình quân mỗi một khối Giới Thạch mới mở rộng một km thể giới trong cơ thể!

Chuyện này trong mắt các Thần Chủ khác, quả thực là chuyện không tưởng tượng nổi.

Mà Thần Chủ sơ kỳ, Thần quốc thể giới cũng chỉ rộng tới trăm vạn km, mỗi đột phá một cảnh giới, có thể tăng lên hơn trăm vạn km, Thần Chủ bình thường cao nhất có thể đạt tới xấp xỉ chừng 5 triệu km.

Lại lợi hại, như Thú tộc Vãn Diệt Thần Chủ như thế, thì đạt tới 50 triệu km, là gấp 10 lần Thần Chủ bình thường.

Về phần những đặc thù thể có sinh mệnh cực kỳ đặc thù, có thậm chí có thể đạt tới một 100 triệu km.

Phong Vân nói, hẳn cảm giác mình còn sớm cực kỳ, hẳn có dự cảm, Thần quốc thể giới trong cơ thể hẳn, dù là quy mô, hay là độ cứng, chỉ sợ sẽ vượt qua tưởng tượng của hẳn!"

Chương 630: Long tộc!

Chương 630: Long tộc!

"Một khối Giới Thạch mới mở rộng 1 km, vậy ta nếu muốn mở rộng đến mấy trăm vạn km, chẳng phải là sẽ tiêu hao mấy trăm vạn Giới Thạch sao. .
."

Mà đây chỉ là tiêu chuẩn thấp nhất, có thể không gian của hãn khẳng định không chỉ mở rộng đến một triệu, không chừng còn là hơn chục triệu km, thậm chí hơn trăm triệu km.

Cũng có thể nói, Phong Vân rất có thể trọn vẹn cần hơn trăm triệu khối Giới Thạch.

Nghĩ đến con số khủng bố này, hãn cũng có chút váng đầu hoa mắt, con mẹ nó cũng quá đót tài nguyên rồi đây!

"Một trăm triệu khối Giới Thạch, đoán chừng nói ra cũng không ai tin, quá khủng rồi."

Phong Vân cười khở một tiếng, nếu chuyện này không phát sinh trên người mình, hãn cũng rất khó tin tưởng.

Có điều, hao phí nhiều tài nguyên như vậy, đến lúc đó nếu như thành công, chiến lược của hãn cũng tuyệt đối sẽ đạt tới một cấp độ cực kỳ khủng bố.

Có lẽ, thần thoại Thần Chủ sánh ngang Chúa Tể, sắp được tái hiện trên người hấn rồi!

Mặt khác, cho dù là hiện tại, thế giới trong cơ thể Phong Vân mặc dù chỉ có 900 ngàn km, nhưng nếu như thôi động thế giới hình chiếu, e là cho dù là thế giới hình chiếu của một vị cực hạn Thần Chủ, cũng căn bản không so được với hấn!

Chớ nhìn thế giới trong cơ thể hấn nhỏ, nhưng nó dù gì cũng là thế giới mà hao phí 900 ngàn khối Giới Thạch mới mở ra được, từ chất lượng mà nói, rõ là không cách nào tưởng tượng.

"Kỳ quái, đã đến giờ này, bọn họ còn chưa trở lại, chẳng lẽ gặp phải rắc rối khó giải quyết gì sao?"

Phong Vân bèn đi ra khỏi hang đá, ngóng nhìn phương xa, tự lầm bầm.

Bình thường lúc này, Thất Khước Thần Chủ bọn họ đã sớm trở về, bây giờ không thấy tung tích, khả năng rất lớn là gặp phải đối thủ phục kích, hoặc có thực lực mạnh mẽ.

Mà dù loại nào, đều không phải là tin tức tốt.

"Nên đi ra ngoài đi dạo chút thôi, đã lười ở đây cả ba tháng trời rồi."

Phong Vân vươn vai dẫn gân cốt một cái, ba tháng qua, hấn một mực ở trong hang đá, trừ luyện hóa Giới Thạch thì chính là xoay hình chiếu, căn bản không có hoạt động gì khác.

Bây giờ thế giới trong cơ thể mới diễn hóa ra hình thức đơn giản ban đầu, hấn rất muốn ra ngoài tìm người luyện tay một chút, kiếm chút kích thích.

Nghĩ tới đây, Phong Vân một bước phóng ra, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Bởi vì có linh hồn lạc ấn, hẳn không cần dùng linh hồn cảm giác liền có thể biết được vị trí của Thất Khước Thần Chủ bọn họ, trực tiếp thuận di qua.

...

Mà đổi sang nơi khác.

Phong Vân tiêu đội do Thất Khước Thần Chủ cầm đầu thật là gặp phải phiền phức, nhưng lại không phải bị phục kích, mà là bọn họ đụng phải một tồn tại cường đại.

Tồn tại cường đại này không phải Trùng tộc, cũng không phải Cơ Giới tộc cùng Thú tộc, mà là đại danh đỉnh đỉnh, Long tộc!

Trong các vũ trụ bí cảnh nơi này trên cơ bản đều là cường giả tứ tộc, gần như rất ít có người đến từ những tộc quần khác, bởi vì khoảng cách quá xa.

Nhưng không nghĩ tới, nơi này vậy mà xuất hiện một vị Long tộc cường giả, hơn nữa còn làm cho bọn hắn gặp phải.

Lúc đầu Thất Khước Thần Chủ bọn họ còn tưởng rằng là Thần Chủ bình thường, nhưng đến khi chân chính giao thủ, đối phương hiện ra chân thân, bọn họ mới phát hiện gặp phải kẻ khó giải quyết.

Long tộc cường giả, mỗi một long tộc đặt trong những tộc quần khác, đều có thể xưng là yêu nghiệt thiên tài, bọn họ vì thiên địa tạo hóa mà sinh, lấy tinh tú làm thức ăn, quá trình mỗi một long tộc trưởng thành đều là khác biệt.

Cho nên Long tộc mặc dù số lượng thưa thớt, nhưng trong tộc mỗi một thành viên đều là tồn tại tuyệt đỉnh, bên trong vũ trụ rất vô cùng nổi danh.

Mà Thú tộc thì phi thường muốn đặt Long tộc vào trong tộc đàn mình, nhưng Long tộc cao ngạo lại rất khinh thường chú ý bọn họ, rất xem thường Thú tộc.

Đối với chuyện này Thú tộc mặc dù phẫn nộ, nhưng lại cũng không thể tránh được, người ta thực lực bày ở đó, không phải bọn họ muốn là có thể đánh.

Giờ phút này.

Phía trên một vùng biển, Thất Khước Thần Chủ bọn họ mười người liên hợp lại cùng nhau, đối phó với siêu cấp cường giả đến từ Long tộc, nhưng lại rơi vào hạ phong, căn bản vốn không địch nổi.

Siêu cấp cường giả đến từ Long tộc là một thanh niên người mặc Kim Giáp, thân thể trắng tấp, trên trán có hai chiếc sừng nhọn sắc bén, phía trên khắc lên từng hoa văn thần bí, giống như dung hợp lại với thiên địa xung quanh, huyền diệu nói không nên lời.

Chỉ thấy Long tộc thanh niên này mỗi khi giơ tay nhấc chân đều tựa như trời long đất lở, cơ hồ không có vận dụng thế giới lực lượng cùng thế giới hình chiếu, chỉ phối hợp nhục thân cùng pháp tắc lực lượng đã đánh nhóm Thất Khước Thần Chủ bọn họ liên tục bại lui.

"Đáng chết!"

Thất Khước Thần Chủ gầm nhẹ một tiếng, lập tức phát động công kích linh hồn, một chùm linh hồn sóng xung kích vô hình có chất lập tức phóng về phía Long tộc thanh niên.

Nhưng hắn căn bản thờ ơ, mặc cho linh hồn sóng xung kích kia đánh trúng, cả người vẫn sừng sững đứng đó!

"Cái gì! ?"

Thất Khước Thần Chủ liền biến sắc, Long tộc cường giả Mạc Phi này có linh hồn phòng ngự chí bảo!

Long tộc thanh niên ngược mắt nhìn qua, lãnh đạm nói: "Trùng tộc Mẫu Hoàng, khó trách những Cơ Giới tộc cùng Thú tộc cường giả này lại tụ tập cùng một chỗ, xem ra là kiệt tác của người."

"Xem ra giết người, những người này cũng sẽ tự sụp đổ."

Vút!

Lời nói chưa dứt, Long tộc thanh niên này trong nháy mắt liền xông tới Thất Khước Thần Chủ, mặc kệ thành viên khác, thẳng tiến tới chỗ Mẫu Hoàng!

Nói rằng, chỉ cần Mẫu Hoàng chết, bọn nô bộc do nàng điều khiển cũng sẽ trong nháy mắt tử vong, cho nên nói, chỉ cần diệt Mẫu Hoàng, những cường giả khác không hề đáng sợ.

Trên hải vực, Thất Khước Thần Chủ nhìn bàn tay lớn không ngừng phóng đại kia, cảm nhận được một lực áp bách cường hãn, khiến nàng gằn như muốn ngạt thở.

Ngay khi nàng chuẩn bị liều mạng, bỗng nhiên một bàn tay trắng nõn thon dài khác đột ngột xuất hiện, nhìn như nhẹ nhàng chậm chạp, lại trong nháy mắt đã đi tới gần, va chạm với bàn tay của Long tộc thanh niên kia.

"Rầm!"

Sau một vài giây yên lặng ngẩn ngui, sóng xung kích cực độ kinh khủng bắn ra, trong nháy mắt hình thành cường đại khí áp khuếch tán ra, trực tiếp đánh nổ vùng nước biển phụ cận.

Mà Phong Vân tiêu đội trừ vị Thái Mông nhục thân không tệ kia, cơ hồ trong nháy mắt đều bị hất bay ra ngoài, khó mà vững chân.

"Hửm?"

Long tộc thanh niên cảm nhận được một lực lượng cường đại tới cực đoan vọt tới, hấn bị ép lui vài trăm mét, ánh mắt có chút chấn động nhìn qua bóng người thon dài từ trong từng đợt khí lãng phía trước đi ra.

"Nhân loại cường giả?"

Nếu như là Thú tộc siêu cấp tồn tại, hấn còn có thể tiếp nhận, nhưng người đến lại là một nhân loại, lại làm hấn có chút khó tin.

Lúc nào, nhân loại có được nhục thân mạnh như vậy?

Nhưng khi hấn nhìn thấy cảnh giới của Phong Vân, thần sắc liền càng thêm kinh ngạc vô cùng, "Thần Vương?"

Đậu má! Hấn không nhìn lầm chứ, nhân loại này cũng chỉ là một Thần Vương.

Mới Thần Vương cảnh giới đã dám đi đến vũ trụ bí cảnh SS cấp!

"Chủ nhân!"

Thất Khước Thần Chủ cùng chín vị Cực Hạn Thần Chủ nhanh chóng đi tới trước mặt Phong Vân, cung kính hành lễ.

Chủ nhân?

Lời này rơi vào trong tai Long tộc thanh niên đứng đối diện, liền khiến hắn trợn to mắt.

"Vốn dĩ ta cho rằng chín tên Cực Hạn Thần Chủ này là do Mẫu Hoàng linh hồn nô dịch, hiện tại xem ra, bao gồm cả Mẫu Hoàng này, mười người này đều do người linh hồn nô dịch."

Long tộc thanh niên đưa mắt nhìn Phong Vân, trầm giọng nói.

Chuyện này khiến trong lòng hắn rất là chấn động, nhân loại này không chỉ có nhục thân mạnh, linh hồn lực cũng mạnh vô cùng, nhưng cũng chỉ là một tên Thần Vương, đây quả thực không cách nào tưởng tượng!

Chương 631: Còn cái gì người không biết không?

Chương 631: Còn cái gì người không biết không?

“Lúc nào thì nhân loại xuất hiện một người như vậy? Chỉ có cảnh giới Thần Vương, chiến lực lại sánh ngang với cực hạn Thần Chủ!”

Thanh niên Long tộc tự nhận mình là thiên kiêu một đời, vừa bước vào Thần Chủ cảnh, đã tự hào vì có chiến lực của cực hạn Thần Chủ, cho rằng trong vũ trụ, các tộc đàn mạnh hơn cũng chỉ năm năm với hắn ta mà thôi.

Trên thực tế đúng là như vậy, từ khi hắn ta lịch luyện trong vũ trụ đến nay, lần lượt gặp thiên kiêu của Cơ Giới tộc, Thú tộc, Ảnh Sát tộc, Ma Huyền tộc... Những thiên kiêu này đều có chiến lực và thiên phú cường đại.

Thanh niên Long tộc đã đấu với bọn họ, chưa từng thua trận, mạnh nhất cũng chỉ ngang với hắn ta mà thôi.

Cho nên hắn ta mới tự tin như vậy.

Nhưng hôm nay gặp Phong Vân, khiến trong lòng thanh niên Long tộc nhắc lên gợn sóng.

Mặc dù tộc quần nhân loại là một trong số cường tộc của vũ trụ, vì số lượng cường giả phong phú, nhưng luận cá thể, tiềm năng của nhân loại lại kém xa các tộc quần khác.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, nhưng ngoại lệ này thật sự hiếm thấy.

Cho nên thanh niên Long tộc không để những thiên kiêu cái thế của tộc quần nhân loại vào mắt.

Trong mắt thanh niên Long tộc, người thanh niên nhân loại mặc hắc giáp này tuyệt đối là thiên kiêu mạnh nhất mà hắn ta đã gặp!

Lấy cảnh giới Thần Vương, chiến lực sánh với cực hạn Thần Chủ, sao mà cường hãn đến thế!

“Nhân loại, ta chính là Nhung Chiến của Long tộc, nói cho ta biết tên ngươi!”

Thanh niên Long tộc Nhung Chiến nhìn Phong Vân chăm chăm nói.

“Đao Kiếm Vương!”

Ánh mắt Phong Vân quét qua hắn ta, rồi thuận miệng đáp.

Trước khi đến đây hắn đã thay đổi hình dáng, đưa thân phận của mình từ ‘Phong Vân’ trở thành ‘Đao Kiếm Vương’, bắt đầu dùng cái tên nhỏ này.

Cứ như vậy, cho dù hắn làm chuyện gì, chỉ cần dùng cái tên ‘Đao Kiếm Vương’ là được.

Còn cái tên Phong Vân, tạm thời càng ít người biết càng tốt.

Nếu không ngoại nhân biết được hắn có thiên phú kinh khủng như vậy, ngàn vạn tộc đàn trong vũ trụ sẽ đều điên cuồng.

Đến lúc đó, không chỉ hắn gặp nguy hiểm, cũng mang đến cho tộc quần nhân loại tai họa ngập đầu.

Có đôi khi, thiên phú mạnh đến mức người ta cảm thấy kinh khủng, cũng không phải chuyện tốt.

Mà khi sử dụng cái tên nhỏ ‘Đao Kiếm Vương’, thì không cần lo lắng những chuyện này.

Vì trong tư liệu, Đao Kiếm Vương đã tu hành rất lâu rồi, mặc dù cường đại, nhưng còn trong phạm vi chịu đựng được.

“Đao Kiếm Vương sao?”

Đối diện, thanh niên Long tộc Nhung Chiến nhẹ giọng nhắc lại, ghi nhớ thật kỹ cái tên này.

Sau đó, hắn ta nhìn Phong Vân: “Thân thể người không sai, đáng tiếc cảnh giới quá thấp, đợi người đến Thần Chủ cảnh, lại đánh với ta một trận.”

Mặc dù nhục thân của Phong Vân vô cùng cường đại, nhưng trong mắt thanh niên Long tộc, cảnh giới vẫn hơi thấp, dựa theo tính cách tự phụ của hắn ta, đương nhiên sẽ không ra tay đối phó với người có cảnh giới thấp hơn mình.

Nhưng thanh niên Long tộc không biết, thực lực chân chính của Phong Vân, còn mạnh hơn hắn ta nghĩ không biết bao nhiêu lần.

Oanh!

Lúc này, phương xa bỗng nhiên truyền đến khí cơ mênh mêng, quét sạch thiên địa, hung khí ngập trời. Một con chim thần màu đỏ ẩn giấu trong đó, thần uy như ngục.

“Nhung Chiến, phân cao thấp với ta!”

Một giọng nói trầm thấp từ phương xa truyền đến, kích thích sóng biển cao vạn trượng, nghịch rớt cửu trọng thiên.

“Hừ! Hoàng Liệt, ngươi lại đến!”

Thanh niên Long tộc nhìn hư ảnh con chim thần phía xa, hừ lạnh một tiếng, sau đó, hắn ta phóng ra một bước, trực tiếp phá không đi đến, đón đánh với hư ảnh chim thần.

Không bao lâu, phía xa truyền đến dao động mênh mông, kinh thiên động địa.

Hiển nhiên, đôi bên đã chân chính động thủ.

Phong Vân đứng tại chỗ nhìn động tĩnh to lớn phía xa, trong mắt có chút hiếu kỳ.

Không ngờ ở bí cảnh Thần Hải này lại có cường giả bực này.

Nhưng Chiến thì không cần nói, là thiên kiêu của Long tộc, có chiến lực như vậy là điều bình thường, còn người gọi là ‘Hoàng Liệt’ kia, nhìn khí cơ cũng là một vị tuyệt thế, chiến lực ngập trời.

Thái Mông ở một bên nhìn ra Phong Vân hiếu kỳ, liền cung kính nói: “Chủ nhân, người tên ‘Hoàng Liệt’ này là thiên kiêu tuyệt thế của nhất tộc Thiên Hoàng thuộc Thú tộc, tu hành trăm kỷ đã bước vào Thần Chủ cảnh, nghe nói vừa vào Thần Chủ đã có chiến lực của cực hạn Thần Chủ. Cho dù là Vãn Diệt Thần Chủ có uy tín lâu năm cũng không dám chắc sẽ thắng hắn ta.”

Thái Mông đến từ Thú tộc, đương nhiên biết chuyện về ‘Hoàng Liệt’.

“Nhất tộc Thiên Hoàng, là Thần Thú trong Thú tộc sao, khó trách sẽ có chiến lược như vậy.”

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt khẽ động rồi nói.

Thần Thú trong Thú tộc đều chiếm vị trí lãnh đạo, cho dù là Long tộc, lúc đối mặt với Thần Thú tộc, trong lòng cũng có chút kiêng kỵ.

Long tộc có thể khinh bỉ các tộc quần khác trong Thú tộc, nhưng đối với Thần Thú, bọn họ vẫn không dám quá phận.

“Các ngươi ở đây đợi ta, ta đi một lát sẽ trở lại.”

Lúc này Phong Vân nói với đám người Thất Khước Thần Chủ.

Hắn vừa hình chiếu Nhung Chiến của Long tộc, bây giờ lại có thêm ‘Hoàng Liệt’, đương nhiên hắn sẽ không bỏ lỡ hình chiếu có chất lượng tốt như vậy.

Sau khi nói xong, dưới chân hắn lóe lên ánh bạc, ‘Xoẹt’ một tiếng đã biến mất tại chỗ, là vận dụng năng lực Không Gian Thuấn Di.

Đám người Thất Khước Thần Chủ nhìn Phong Vân thuấn di rời đi, kinh ngạc không thôi: “Đây, đây là Không Gian Thuấn Di?”

Mười người nhìn nhau, trong lòng xuất hiện suy nghĩ đáng sợ, chủ nhân, có thiên phú không gian?

Trời ạ, còn cái gì là chủ nhân không am hiểu không?

...

Phong Vân thuấn di ngàn vạn km, đi thẳng đến phụ cận hai bên giao chiến.

Hắn thi triển năng lực không gian, thời gian, hắc ám và năng lực biến thân, trực tiếp ẩn nấp.

Sau đó, hắn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy sâu trong cỗ khí cơ này, có hai bóng người đang kịch liệt chém giết.

Một trong số đó, đương nhiên là Nhung Chiến của Long tộc, một người khác là một nam tử tóc đỏ, toàn thân xích hồng, không chỉ có tóc, mà đôi mắt, chiến giáp cũng vậy, từ xa nhìn lại, giống như một đoàn Thần hỏa đang thiêu đốt.

Không gian xung quanh đã bị thiêu đốt hòa tan, có thể nghĩ nhiệt độ đáng sợ đến mức nào.

Khoảng cách bây giờ của Phong Vân đã đạt đến điều kiện hình chiếu, ánh mắt hắn dừng lại trên người nam tử tóc đỏ một chút.

“Tích!”

Theo tiếng nhắc nhở vang lên, đại bểu hình chiếu đã tạo thành.

“Đã xong, hai hình chiếu chất lượng siêu tốt đến tay!”

Trong mắt Phong Vân hiện lên vui mừng, không nhịn được nhìn vào tấm gương.

[Đối tượng hình chiếu] Nhung Chiến (Kim Long tộc)

[Tuổi] : 101w kỷ

[Cảnh giới] : Thần Chủ sơ kỳ

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Long Chiến Vu Dã>... Võ kỹ cấp Thần Chỉ < Thương Long Nhất Kích>... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Long

Thần Thất Sát>... Công pháp hệ kim cấp Thần Chủ < Kim Long Thánh
Điền>... Thiên phú thần thông Bất Tử Chi Thân... Thiên phú hệ kim cấp
Thần Chủ.... Kim chi pháp tắc (mười tầng)...

[Đối tượng hình chiếu] : Hoàng Liệt (Thiên Hoàng tộc)

[Tuổi] : 100w kỷ

[Cảnh giới] : Thần Chủ sơ kỳ

[Rơi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Hoàng Dực Tuyệt Trảm>... Võ
kỹ cấp Thần Chủ< Hoàng Minh Cứu Thiên>... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Vô
Tận Hỏa Vực>... Công pháp hệ hỏa cấp Thần Chủ < Hỏa Hoàng Bí
Điền>... Thiên phú thần thông Phượng Hoàng Niết Bàn... Thiên phú hệ
hỏa cấp Thần Chủ... Hỏa chi pháp tắc (mười tầng)...

Chương 632: Tư tưởng huyết mạch mạnh nhất!

Chương 632: Tư tưởng huyết mạch mạnh nhất!

“Không có thiên phú thể chất sao?”

Phong Vân nhìn bảng rơi xuống của Nhung Chiến và Hoàng Liệt, phát hiện bọn họ không có thiên phú thể chất.

Nhung nhục thân của bọn họ lại mạnh đến đáng sợ, chỉ yếu hơn hẳn nửa bậc mà thôi.

“Xem ra là vì huyết mạch...”

Long tộc và Thiên Hoàng tộc đều có huyết mạch khác những sinh vật bình thường, Phong Vân nghĩ, chắc chắn là huyết mạch khiến bọn họ có nhục thân cường đại.

Nghiêm chỉnh mà nói, bọn họ mạnh không phải nhục thân, mà là huyết mạch.

Huyết mạch tuy mạnh, nhưng Phong Vân lại không có hứng thú, hẳn không muốn lẫn vào huyết mạch của chủng tộc khác, khiến huyết mạch nhân loại của mình trở nên hỗn tạp.

Hơn nữa, trong lòng hắn, huyết mạch nhân tộc không hề kém với đám Thần Thú hoặc tộc đàn đặc thù này.

Chỉ cần không ngừng tiến hóa, không ngừng phá vỡ gông cùm xiềng xích của huyết mạch, cuối cùng cũng có một ngày, huyết mạch nhân tộc trong cơ thể hắn sẽ thuế biến đến trình độ rất đáng sợ.

Chưa biết chừng sẽ trở thành huyết mạch mạnh nhất!

...

“Các ngươi cứ chậm rãi đánh đi, ta đi trước.”

Sau đó, Phong Vân nhìn chiến trường càng lúc càng kịch liệt, trong lòng thầm nói, trực tiếp thuận di rời đi.

Quả thật chiến lực của Nhung Chiến và Hoàng Liệt vô cùng nghịch thiên, chỉ là Thần Chủ sơ cấp, lại có chiến lực của cực hạn Thần Chủ, còn là cực hạn Thần Chủ rất mạnh nữa.

Tồn tại bậc này, sợ là Chúa Tể bình thường cũng chưa chắc đã giết chết được bọn họ.

Phong Vân tự hỏi, đối đầu với bọn họ, hắn chỉ chiếm thượng phong một chút, thật sự muốn phân thắng bại, e rằng phải đánh mấy ngày mấy đêm.

“Không vội, chờ mình thành công mở ra thế giới Thần quốc, tiến vào Thần Chủ sơ cấp, lúc đó sẽ không nhất định.”

Phong Vân cũng không ngại, bây giờ hắn vẫn là Thần Vương, chờ hắn bước vào Thần Chủ, thực lực sẽ tăng vọt.

Đối với người khác, đây chỉ là một cảnh giới thay đổi, nhưng đối với hắn lại là biến hóa kinh thế hãi tục!

Sau khi thuận di trở về, Phong Vân quyết định tăng tốc độ thu thập, hắn và tiểu đội Phong Vân chia thành hai đường, tự mình chọn một phương

hướng đi thu thập giới thạch, cũng chính là đánh cướp.

Bởi vì đây là phương pháp nhanh nhất, dựa vào bản thân đi tìm thì biết đến ngày tháng năm nào.

Dù sao những dị tộc này đều là kẻ địch với tộc quần nhân loại, Phong Vân có cướp, trong lòng cũng không áy náy, thậm chí còn rất vui vẻ.

...

Trong một hang động ở một dãy núi, trên một hòn đảo nào đó.

Nơi này tụ tập mười tên Thần Chủ, trong đó có sáu tên tuyệt đại Thần Chủ, bốn tên cực hạn Thần Chủ, đều đến từ Thú tộc.

Bọn họ đang bàn chuyện chiến đấu, đàm luận về cảm ngộ pháp tắc...

“Gần đây nghe nói xuất hiện một tên Thần Vương nhân loại, tên là ‘Đao Kiếm Vương’, suốt ngày đánh cướp, mặc dù cảnh giới Thần Vương, nhưng chiến lực lại vô cùng cường đại, sánh ngang với cực hạn Thần Chủ!”

Một vị tuyệt đại Thần Chủ của tộc Khổng Tước mở miệng nói.

“Ta cũng nghe nói việc này, không biết hẳn từ đâu đến, chiến lực thật trâu bò!”

Một vị tuyệt đại Thần Chủ của tộc Sư Tử phụ họa.

“Đao Kiếm Vương, hừ!”

Một vị cực hạn Thần Chủ của tộc Sơn Lĩnh Cự Nhân hừ lạnh: “Chỉ là tin vĩa hè mà thôi, một Thần Vương, năng lực mạnh đến thế nào thì một thế giới hình chiếu cũng có thể đè bẹp hẳn.”

“Không sai, tên ‘Đao Kiếm Vương’ này có vận khí tốt, không đụng phải chúng ta, nếu không thì, hẳn nhất định phải chết!” Một vị cực hạn Thần Chủ tức giận nói.

Bỗng nhiên...

Oanh!

Vách núi bên cạnh âm âm vỡ vụn, vô số núi đá bắn ra, giống như thiên băng địa liệt.

Vô số tảng đá bay vào hang động, khiến mười vị Thần Chủ Thú tộc phấn nộ, mỗi người đều phóng ra khí cơ cường đại, trực tiếp nghiền nát những viên đá vụn này.

Mà lúc này, bên trong sóng khí vô biên, một bóng người mơ hồ xuất hiện.

Theo bóng người càng lúc càng đến gần, đám Thần Chủ cũng dần thấy rõ khuôn mặt hắn.

Đó là một thanh niên, trên người mặc chiến giáp màu đen, chân đi giày chiến, trên lưng đeo một đao một kiếm, đôi mắt vô cùng lạnh lùng.

“Ngươi là ai?” Tuyệt đại Thần Chủ của tộc Không Tước dò hỏi.

“Đao Kiếm Vương.”

Lời này vừa ra, mười tên Thần Chủ lập tức biến sắc, cảm nhận được một cỗ áp lực.

Mặc dù vừa rồi bọn họ nói không để ý lắm, nhưng đây chỉ là lời khoác lác mà thôi.

Bây giờ chính thức đối mặt, lại liên tưởng đến chiến tích kinh khủng của Phong Vân, bọn họ không thể không sợ hãi.

Cực hạn Thần Chủ của Sơn Lĩnh Cự Nhân tộc lúc trước cường thế nhìn Phong Vân chăm chăm: “Đao Kiếm Vương, chúng ta không muốn đối địch với ngươi, nếu mùi tên Thần Chủ chúng ta liên thủ, cũng không sợ ngươi, mời ngươi lập tức rời đi.”

“Đúng, mời ngươi rời đi, chúng ta sẽ bỏ qua chuyện cũ.”

Đám Thần Chủ còn lại cũng nhao nhao mở miệng.

Phong Vân đứng giữa sân, nhìn xung quanh một vòng, giễu cợt nói: “Đề ta rời đi? Chúng ta không phải kẻ địch sao? Không phải thù sâu như biển sao? Thế mà các ngươi lại đề ta rời đi, xem ra các ngươi rất sợ ta, không sao, đã sợ ta thì thành thật giao Giới Thạch ra là được, không chừng ta sẽ tha cho các ngươi một mạng.”

“Cuồng vọng!”

“Muốn chết!”

“Thật sự cho mình là vô địch sao? Mười vị Thần Chủ như chúng ta còn sợ một mình ngươi?”

Mười tên Thần Chủ Thú tộc lập tức nổi giận, bọn họ quý vì Thần Chủ, cũng có kiêu ngạo của mình, ở trước mặt Phong Vân, bọn họ kiêng kị nên lựa chọn tránh lui, nhưng không có nghĩa là bọn họ có thể chịu khi phụ.

“Giết!”

Mười tên Thần Chủ Thú tộc nổi giận gầm lên một tiếng, vọt thẳng về phía Phong Vân.

Ong!

Trong nháy mắt, mười loại công kích xuất hiện, có công kích vật chất, cũng có công kích linh hồn.

Nhưng những công kích này không hề tổn thương đến Phong Vân.

Phong Vân đứng tại chỗ, như hóa thạch kiên cố, hắc cười lạnh nói: “Chỉ có trình độ này sao?”

“Ngươi...”

Mười tên Thần Chủ nhìn thấy cảnh này, đều kinh ngạc đến ngây người, đây là quái vật gì, giống như đã miễn dịch với tất cả công kích của bọn họ!

“Các ngươi đã đánh xong, đến lượt ta, tiếp cho tốt.”

Xoẹt!

Một giây sau, đao kiếm ra khỏi vỏ, âm thanh quanh quẩn bốn phía, kiếm quang chói lọi và đao quang thuần túy đan xen một chỗ, hình thành chữ ‘Thập’, những nơi đi qua, không gì không phá, không gì không trảm!

Không gì là địch của nó!

Phốc phốc phốc...

Quang mang đi qua, hang động trống không, cả dãy núi cũng trống không, trực tiếp bị san bằng.

Mà trước mặt Phong Vân, chỉ còn mười viên Thần Cách và mười cái không gian giới chỉ.

Mười tên Thần Chủ, diệt!

Giương mặt Phong Vân không biểu tình, trong lòng thâm động, mười viên Thần Cách và mười cái không gian giới chỉ bay đến.

Hắn thu hồi Thần Cách, thuận tiện xem xét số lượng Giới Thạch trong mười cái không gian giới chỉ.

“Tổng cộng có năm nghìn một trăm mười viên.”

Số lượng này vẫn được, thậm chí còn vượt ngoài mong muốn của Phong Vân.

Hắn tiện tay lấy những viên Giới Thạch này ra, ném vào một cái không gian giới chỉ khác.

Đây là không gian giới chỉ hắn dùng để đựng Giới Thạch, lúc này, số lượng trong đó đã hơn 300w viên!

Tất cả đều là thu hoạch của Phong Vân trong thời gian này.

Chương 633: Đây là quái vật dạng gì vậy?

Chương 633: Đây là quái vật dạng gì vậy?

“Hơn 300w viên...”

Phong Vân nhìn số lượng Giới Thạch trong không gian giới chỉ, bất tri bất giác đã đạt đến con số này.

“Nên trở về, đám người Thất Khước Thần Chủ cũng sắp về rồi.”

Lúc trước Phong Vân và đám người Thất Khước Thần Chủ ước định ba tháng sau gặp lại, bây giờ cũng sắp đến kỳ hạn.

Hắn lập tức thuận di rời đi, biến mất tại chỗ.

Sau khi trở lại hang đá, Phong Vân đợi không bao lâu thì đám người Thất Khước Thần Chủ đã xuất hiện, giao nộp Giới Thạch thu hoạch trong ba tháng lên.

“Tại sao chỉ có hơn 100w viên?”

Phong Vân xem xét số lượng, lông mày cau lại nói.

Dựa vào thực lực của mười vị Thần Chủ, không đến mức ba tháng mới thu hoạch được chút Giới Thạch như vậy chứ.

“Chủ nhân.” Thất Khước Thần Chủ giải thích: “Đám Thần Chủ khu vực này chúng ta đã cướp gần hết rồi, hơn nữa, động tác của chúng ta quá lớn, khiến Cơ Giới tộc, Thú tộc và Trùng tộc chú ý, ra tay rất không tiện.”

Phong Vân nghe vậy, trong lòng thâm nghĩ: “Xem ra phải đổi nơi khác rồi.”

Đồng thời hắn cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ, Thần Cách của hắn quá tham ăn, hắn có dự cảm, cho dù hắn luyện hóa hơn 400w viên Giới Thạch này, đoán chừng cũng không thể tấn thăng đến Thần Chủ được!

“Các ngươi ra ngoài trông coi, ta luyện hóa những viên Giới Thạch này trước.”

Sau đó, Phong Vân phân phó đám Thất Khước Thần Chủ ra ngoài trông coi, còn chính hắn thì bắt đầu luyện hóa những viên Giới Thạch này.

Hắn ngồi xếp bằng, từng viên Giới Thạch trong không gian giới chỉ bay ra, không ngừng bị luyện hóa, dung nhập trong cơ thể hắn, bị Thần Cách hấp thu.

Một nghìn viên... Một vạn viên... Mười vạn viên... Một trăm vạn viên... Hai trăm vạn viên... Ba trăm vạn viên... Bốn trăm vạn viên...

Thế giới trong cơ thể Phong Vân vốn đạt đến 90w km, đang điên cuồng hút đám sương mù màu xám vào đó, đám sương mù này chính là Giới Thạch sau khi bị luyện hóa.

Phốc phốc phốc...

Theo sự thôn phệ không ngừng này, quy mô không gian bên trong cũng từng chút mở rộng.

90w... 100w... 200w...300w...

Một lát sau, không gian thể giới trong cơ thể Phong Vân đạt đến hơn 500w km, nhiều hơn năm lần trước đó!

Nhưng mà, giờ phút này Phong Vân vẫn không có dấu hiệu tấn thăng Thần Chủ cảnh, nửa động tĩnh cũng không có.

“Quả nhiên giống với suy đoán lúc trước của mình, hơn 500w km vẫn còn thiếu rất nhiều...”

Phong Vân cười khở một tiếng, luyện hóa hơn 400w viên Giới Thạch, thể giới trong cơ thể cũng đạt đến hơn 500w km, nhưng mà, hắn vẫn chưa bước vào Thần Chủ cảnh.

Đừng nói người khác sau khi biết sẽ cảm thấy thế nào, đến bản thân Phong Vân cũng cảm thấy khó tin.

Bây giờ, quy mô thể giới trong cơ thể Phong Vân đã bằng với quy mô thể giới của Thần Chủ đại viên mãn bình thường, nhưng cảnh giới của Phong Vân vẫn dừng lại ở Thần Vương.

Nếu chuyện này truyền đi, e rằng Chúa Tể cũng bị hù đến.

Mẹ nó, đây là quái vật dạng gì vậy?

“Xem ra còn phải tiếp tục đánh cướp.”

Phong Vân nhẹ giọng nói: “Nhưng nên đổi chỗ khác.”

Xung quanh đã không còn Thần Chủ dị tộc, nên đổi chỗ khác tiếp tục, hơn nữa, ở lại một chỗ lâu cũng rất dễ bị để ý.

Đến lúc đó lại bị cường giả của ba tộc này phục kích thì thiệt thòi lớn.

Phong Vân lập tức vươn người đứng dậy, đi ra ngoài hang động.

Ngay khi hắn định dẫn tiểu đội Thất Khước Thần Chủ rời đi, bỗng nhiên phía xa xuất hiện một cột sáng chói, tỏa ra quang huy vô lượng, giống như càn khôn, bên ngoài có kèm theo vô số tự phù, như long như phượng, to lớn thần bí.

“Hả?”

Phong Vân nhìn sang đầu tiên, sắc mặt kinh dị: “Đây là cái gì?”

“Chủ nhân! Đó là không gian Thần Hải xuất thế!”

Sắc mặt Thất Khước Thần Chủ vô cùng hưng phấn.

“Không gian Thần Hải? Đó là cái gì?” Phong Vân hiếu kỳ hỏi.

“Bẩm chủ nhân, không gian Thần Hải chính là không gian ẩn nấp trong bí cảnh Thần Hải, mỗi một không gian đều giấu không ít trân kỳ dị bảo, chí bảo linh vật gì đó, đều có thể tìm thấy ở trong đó!”

“Chí bảo linh vật? Đến Giới Thạch cũng có sao?”

“Có, hơn nữa còn có rất nhiều, từng có Thần Chủ cảnh đạt được hơn ngàn vạn viên Giới Thạch trong không gian này!” Thất Khước Thần Chủ nói.

WTF?

Hơn ngàn vạn viên?

Phong Vân kinh hãi, nhìn về phía cột sáng kia, ánh mắt vô cùng nóng bỏng, giống như nhìn thấy bảo tàng kinh thế.

“Đi, chúng ta lập tức đến đó!”

Phong Vân không có chút do dự, dẫn đám người Thất Khước Thần Chủ phóng về phía cột sáng.

...

Mấy phút sau.

Lúc Phong Vân đến nơi, nhìn thấy trên không hải vực, có một vòng xoáy không gian đường kính hơn vạn km, hình thành sức mạnh chèn ép, tạo thành cấm khu, cho dù là Thần Chủ đến gần, cũng sẽ tử vong lập tức.

Mà ở cách xa không gian vòng xoáy, có mấy người đã đến.

Phong Vân nhìn lại, đồng thời cũng tiến hành hình chiếu.

Không bao lâu sau, hình chiếu hình thành, hấn quét mắt nhìn, đã hiểu rõ thân phận và lai lịch của bọn họ.

[Đối tượng hình chiếu] : Cổ Đạc (Cơ Giới tộc)

[Tuổi] : 1000w kỷ

[Cảnh giới] : Thần Chủ đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Cương Thiết Chi Dực>... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Cơ Giới Tái Sinh>... Công pháp hệ kim cấp Thần Chủ < Cơ Giới Kim Điện>... Thiên phú hệ kim cấp Thần Chủ... Kim chi pháp tắc (mười tầng)...

[Đối tượng hình chiếu] : Akara (nhất tộc Ngân Hồng của Thú tộc)

[Tuổi] : 2000w

[Cảnh giới] : Thần Chủ đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Băng Sương Thần Mâu>... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Băng Chi Thần Trảo>... Công pháp hệ băng cấp Thần Chủ < Băng Sương Ngân Sách>... Thiên phú hệ băng cấp Thần Chủ... Băng chi pháp tắc (mười tầng)...

“Đều là cực hạn Thần Chủ.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hiển nhiên những người này đã phát hiện và chạy đến đầu tiên.

Lúc này, đám cực hạn Thần Chủ kia cũng nhìn thấy Phong Vân và tiểu đội của hắn, sắc mặt mỗi người đều nghiêm nghị.

“Là Đao Kiếm Vương và tiểu đội dưới trướng hắn!”

“Mẹ nó, sao lại gặp tên sát tinh này chứ!”

“Không nhìn thấy ta, không nhìn thấy ta, không nhìn thấy ta...”

Người có tên, cây có bóng.

Hiển nhiên những tên cực hạn Thần Chủ này đã nghe nói về Phong Vân, biết được có một tên Thần Vương biến thái, suất lĩnh một tiểu đội Thần Chủ điên cuồng săn bắt các Thần Chủ dị tộc, đã có không ít cực hạn Thần Chủ gặp nạn.

Đương nhiên trong lòng bọn họ đều kiêng kị, thậm chí muốn chạy khỏi đây.

Mặc dù không gian Thần Hải tốt, nhưng sao có thể quý giá hơn mạng nhỏ của mình được.

Ong!

Đúng vào lúc này, bỗng nhiên có một thế giới hình chiếu vô cùng to lớn từ trên trời giáng xuống, lấy khí thế che đậy khung thiên giáng lâm, trong nháy mắt bao phủ tất cả!

Có thể biết lực xuất thủ mạnh đến thế nào!

Chương 634: Thế giới hình chiếu lần đầu hiển uy!

Chương 634: Thế giới hình chiếu lần đầu hiển uy!

"Ầm ầm!"

Thế giới hình chiếu cường đại mà mệnh mông hung hăng lao đến, nơi nào có Thần Chủ đều bao trùm lên, tự nhiên cũng bao gồm cả Phong Vân cùng tiểu đội của hắn.

Trừ Thất Khước Thần Chủ, chín thành viên khác của Phong Vân tiểu đội đều rống giận ra tay, tự mình mở ra thế giới hình chiếu, cùng nhau xông ra ngoài cơ thể, xông lên phía trên, chống cự thế giới hình chiếu đang rầm rộ tràn xuống kia.

"Phụt phụt phụt phụt. . ."

Nhưng mà, đôi bên vừa mới tiếp xúc, thế giới hình chiếu của chín thành viên của Phong Vân tiểu đội đều bị nghiền nát dễ như trở bàn tay, không thể địch nổi.

Thế giới hình chiếu bị hủy, chín thành viên đều toàn thân chấn động, chịu ảnh hưởng khá nặng.

Mà ở bên kia, mấy Cực Hạn Thần Chủ kia cũng đều bị nghiền nát hết thế giới hình chiếu, bọn họ một mặt hoảng sợ, đây là thế giới hình chiếu có

cường độ kinh khủng cỡ nào chứ, so sánh với bọn họ, quả thực là đom đóm cùng trăng tròn!

Lúc này, Cự Hạm Thần Chủ đến từ Thú tộc Ngân Hồng tộc hét lớn: "Hoàng Liệt điện hạ, là ta, ta là Ngân Hồng tộc Akara đây!"

Cái gì?

Lời này vừa ra, nhóm Thần Chủ ở đây đều tỏ ra chấn động, chủ nhân thế giới hình chiếu này lại là Thiên Hoàng tộc Hoàng Liệt, vô thượng thiên kiêu kia!

"Râm ——! !"

Mà sau khi Akara hô lên câu này, thế giới hình chiếu vốn muốn trấn áp về hướng hắn, lập tức tự động tản ra, bỏ qua cho hắn.

Về phần các Thần Chủ khác, thì bị trực tiếp nghiền nát thành bột mịn mặc cho họ hoảng sợ kêu gào thê thảm cũng không thoát nổi, cả người tan đi theo gió.

Thấy thế, Akara mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó hắn nhớ tới cái gì, nhìn về phía nơi xa Phong Vân cùng các thành viên tiểu đội hắn, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh.

"Các ngươi xong rồi."

Mặc dù Phong Vân ở trong lòng hắn rất mạnh, nhưng mạnh hơn cũng làm sao có thể hơn được vô thượng thiên kiêu Hoàng Liệt chứ, đây chính là người nổi bật trong thú tộc Thần Thú tộc đàn!

Chỉ là Đao Kiếm Vương, sao có thể chống lại được!

Lúc này, Akara chợt thấy từ trong cơ thể Phong Vân lao ra một cái thế giới hình chiếu, ước chừng rộng hơn 5 triệu km, mặc dù cũng coi như rộng lớn, nhưng so với Hoàng Liệt thế giới, hiển nhiên là châu chấu với voi.

"Ồi chà chà! Thế giới hình chiếu nhỏ như vậy cũng không cảm thấy ngại mà còn lấy ra à?"

Akara cười nhạo một tiếng, đang chuẩn bị trào phúng, một giây sau, sắc mặt hấn khựng lại, đông kết trên mặt, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi, hết như vừa gặp quỷ.

Chỉ thấy thế giới hình chiếu ước chừng rộng hơn 5 triệu km kia của Phong Vân cùng với thế giới hình chiếu vượt qua 100 triệu km của Hoàng Liệt chạm vào nhau, phá vỡ sụp đổ trong dự liệu quả thực đã xuất hiện, nhưng lần này, sụp đổ lại là thế giới hình chiếu của Hoàng Liệt!

Thế giới hình chiếu nho nhỏ kia của Phong Vân, giờ khắc này đang phát ra lực lượng không cách nào tưởng tượng, nghịch đảo cửu thiên, những nơi nó đi qua, thế giới hình chiếu của Hoàng Liệt như cỏ rác, dễ dàng bị hủy diệt, không thể chống đỡ.

"Hả?"

Xa xôi trên không trung, Hoàng Liệt vốn còn thong dong bình tĩnh bỗng nhiên mở hai mắt ra, bên trong lộ ra ánh nhìn làm người khác cực kỳ kinh hãi, nhìn về phía Phong Vân ở phía dưới.

"Đao Kiếm Vương sao, hay rồi đây."

Hắn lộ ra nụ cười mỉm, trong mắt lóe lên một tia nhìn cực nóng rồi biến mất, đó là ánh mắt khi nhìn con mồi.

Lúc này, thế giới hình chiếu của Phong Vân đã hoàn toàn nghiền nát thế giới hình chiếu của Hoàng Liệt, xông về phía hắn.

Hoàng Liệt thần sắc không đổi, thúc dục lực lượng trong cơ thể, một dòng lực lượng thế giới bao la hùng hậu tuôn ra, trực tiếp va chạm với thế giới hình chiếu của Phong Vân.

"Rầm!"

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên, hình thành từng đám mây hình nấm cực lớn, ngưng kết lại phía trên Thần Hải không gian, rất là hùng vĩ.

Mặc dù thế giới hình chiếu của Phong Vân cực kỳ cường hãn, nhưng dù sao hắn còn chưa thành Thần Chủ, trong cơ thể không sinh ra thế giới lực lượng, cho nên gặp được thế giới lực lượng của Hoàng Liệt, liền sẽ rơi vào hạ phong.

Vó điều Hoàng Liệt cũng không phải không trả giá đắt, một kích này, tối thiểu tiêu hao ba thành thế giới lực lượng của hắn.

Ba thành thế giới lực lượng, đối với hắn mà nói, đã là rất nhiều.

Thế giới lực lượng giống với thần lực, không thể cấp tốc khôi phục, chỉ có thể lợi dụng việc câu thông giữa thế giới trong cơ thể với vũ trụ thế giới bản nguyên, từng chút một hấp thu tới.

Nếu một lần tiêu hao quá bảy thành, vậy đã thuộc dạng hao tổn nghiêm trọng, nếu như sử dụng vượt qua mười thành, Thần quốc thế giới trong cơ thể sẽ sụp đổ, cảnh giới rơi xuống, đồng thời cũng không thể tiếp tục khôi phục.

Cho nên nói, duy nhất một lần tiêu hao ba thành thế giới lực lượng, đối với Hoàng Liệt mà nói, đã là tổn thất không nhỏ.

"Một tên nhân loại Thần Vương, vậy mà có được lực lượng mạnh nhường này."

Giờ khắc này, ánh mắt Hoàng Liệt nhìn Phong Vân đã mang theo sát ý mãnh liệt, Thú tộc cùng nhân loại vốn là không chết không thôi, thù hận kéo dài vô số kỷ nguyên.

Bây giờ nhìn thấy một nhân loại thiên tài vậy, Hoàng Liệt tự nhiên không muốn đối phương quật khởi.

Nếu như vừa rồi hẳn còn có tâm tình như đang nhìn con mồi ngon, vậy thì hiện tại trong lòng hẳn, đã cảm thấy Phong Vân là một mối uy hiếp cực lớn.

Mới là Thần Vương đã có lực lượng cỡ này, nếu như bước vào Thần Chủ, vậy còn đến thế nào!

Ngay khi Hoàng Liệt dự định ra tay với Phong Vân, bỗng nhiên phương xa truyền đến một cỗ áp lực mênh mêng, lơ mơ còn có tiếng Long Ngâm như có như không vang lên.

Hoàng Liệt thân sắc biến đổi, lộ ra vẻ kiêng dè.

Một giây sau, hẳn từ bỏ ra tay với Phong Vân, trực tiếp hóa thành một vệt lưu quang đỏ rực, xông vào Thần Hải không gian.

Trải qua trận đại chiến vừa rồi, lực lượng áp bách xung quanh Thần Hải không gian đã yếu hơn rất nhiều, bây giờ đã có thể tiến vào.

...

Phía dưới, Phong Vân nhìn Hoàng Liệt đột nhiên xông vào Thần Hải không gian, thần sắc lạnh lùng, vừa rồi Hoàng Liệt nổi sát ý với hắn, hắn tự nhiên cũng cảm ứng được.

Kỳ thật, Hoàng Liệt có mãnh liệt sát ý đối với Phong Vân, Phong Vân làm sao không như thế.

Một tuyệt thế thiên kiêu như vậy của Thú tộc, đứng trên góc độ nhân loại tộc quần, Phong Vân cũng sẽ không để đối phương trưởng thành, bằng không đợi đến khi lên chiến trường, không biết sẽ phati hi sinh bao nhiêu đồng bào nhân loại.

"Không nghĩ tới ta lại nhìn nhầm, người vậy mà có thể nghiền nát thế giới hình chiếu của Hoàng Liệt."

Bỗng nhiên, một thanh âm truyền đến, không có dấu hiệu nào.

Lại là Long tộc thiên kiêu Nhung Chiến.

Ánh mắt của hắn sáng rực, nhấp nháy nhìn Phong Vân, trên mặt rõ ràng có rung động, trước đó hắn chỉ cho rằng Phong Vân có thân thể mạnh mẽ mà thôi, phương diện khác không đáng nhắc tới.

Nhung bây giờ thấy thế giới hình chiếu của đối phương vậy mà hoàn toàn nghiền ép thế giới hình chiếu của Hoàng Liệt, chuyện này khiến hắn có chút tâm thần chấn động.

Nhung Chiến từng cùng Hoàng Liệt đấu qua, từ đó cũng biết được thế giới hình chiếu của đối phương rộng lớn kiên cố ra sao, nhưng lại không sánh bằng thế giới hình chiếu ban đầu của tên nhân loại Thần Vương trước mắt này!

Hắn có chút khó có thể tưởng tượng, thế giới trong cơ thể tên Phong Vân này rốt cuộc mạnh cỡ nào, mới hình thành nên thế giới hình chiếu biến thái như vậy!

Phong Vân nhàn nhạt quét mắt nhìn Nhung Chiến một chút, "Hoàng Liệt, rất mạnh sao?"

Lời nói này khiến Nhung Chiến thần sắc sửng sờ, hắn thấy, Phong Vân vẫn luôn có dáng vẻ vân đạm phong khinh, siêu nhiên tại ngoại, không nghĩ tới cũng có một mặt phách khí như thế.

Nhung mà, không đợi Nhung Chiến tiếp tục mở miệng, Phong Vân đã mang theo tiểu đội tiến vào Thần Hải không gian, biến mất không thấy gì nữa.

Nhung Chiến nhếch miệng cười một tiếng, cũng không thèm để ý, hắn theo sát phía sau, cũng một bước bước vào vòng xoáy không gian kia.

Về phần Ngân Hồng tộc Akara trước đó trào phúng Phong Vân, sớm đã tan xác trong vụ nổ lớn vừa rồi, chết không còn sót lại một chút cặn.

Chương 635: Kim Lôi Thần lực dung hợp!

Chương 635: Kim Lôi Thần lực dung hợp!

Vừa vào thần bí không gian, tràng cảnh trước mắt Phong Vân liền đại biến, xung quanh không còn là hải vực vô biên, mà là một mảnh đại địa.

Đại địa sinh trưởng các loại hoa cỏ cây cối, đủ mọi màu sắc, tươi tốt vô cùng.

Mà ở chỗ càng xa, thì là từng ngọn núi cao đứng lặng lẽ.

Trên không trung đại địa này, lại bị vô số khí lưu bao phủ.

"Chủ nhân, nơi này chính là phần bên trong Thần Hải không gian, ta đề nghị chia ra hành động, như vậy sẽ có hiệu suất cao hơn."

Lúc này, Thất Khước Thần Chủ mở miệng nói.

Phong Vân gật đầu, "Vậy liền chia ra hành động đi, nếu có chuyện gì ngoài ý muốn, nhớ truyền tin tức cho ta."

Lạc ấn của hắn còn sót lại sâu trong linh hồn Thất Khước Thần Chủ bọn họ có thể truyền tin, nếu như gặp phải nguy hiểm, có thể dùng để thông báo cho Phong Vân.

"Đã rõ."

Xoát!

Lúc này, mười vị Thần Chủ phân thành mười phương hướng rời đi, nhanh chóng biến mất.

Tại chỗ chỉ còn lại một mình Phong Vân.

"Để bọn hắn đi tìm đi, ta xoát cái hình chiếu trước."

Phong Vân những ngày qua thu hoạch được không ít hình chiếu, vẫn luôn không xoát được hẳn hoi, bây giờ tích lũy cũng khá khá rồi, là lúc nên xoát một đợt.

"Hy vọng có thể đánh rơi ra đồ tốt."

Mang theo chờ mong, Phong Vân tìm một chỗ bí ẩn, ý thức nhanh chóng tiến vào trong gương, bắt đầu xoát hình chiếu.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, xoát xong những hình chiếu này cũng không tốn bao nhiêu thời gian, ước chừng chỉ dùng hơn 5 tiếng đồng hồ.

Xoát xong, Phong Vân liền không kịp chờ đợi nhìn về phía túi đeo.

【 Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Mộc Ân.

【 Thần Chủ cấp Dao Đạo thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Nick.

【 Hỏa chi pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Rost.

【 Lôi chi pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ phật khoa hình chiếu.

【 Thần Chủ cấp kiếm kỹ 《 Bàn Hoàng Thiên Linh Kiếm 》 】 : Đến từ hình chiếu Scott.

【 Thần Chủ cấp dung hợp công pháp 《 Kim Lôi Bảo Điện 》 】 : Đến từ hình chiếu Campbell.

...

Phong Vân quét mắt nhìn xuống một lượt, phát hiện có không ít đồ tốt, khóe miệng lập tức ức chế không nổi mà cong lên.

"Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú cùng Đạo Đạo thiên phú, còn có cả dung hợp công pháp."

Ba cái này là thứ Phong Vân để ý nhất, Kiếm Đạo thiên phú cùng Đạo Đạo thiên phú cũng không cần nói, là căn cơ để hắn phát triển đạo kiếm sau này.

Mà dung hợp công pháp, cũng là thứ Phong Vân từ xưa tới nay đều cực kỳ cần, nhất là Thần Chủ cấp.

Đây chính là loại tuyệt đối hi hữu, trong bảo khố Vũ Trụ Võ Giả Công Hội đều không có bán, chỉ có thể tự mình đi thám hiểm đạt được.

"Đáng tiếc chỉ là Kim Lôi song hệ. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu.

Trên thực tế, dung hợp công pháp bây giờ, nhìn chung qua từng kỷ nguyên, xuất hiện cao nhất cũng chỉ có loại năm hệ thuộc tính dung hợp mà thôi, còn loại công pháp dung hợp sáu hệ, bảy hệ, tám hệ, chín hệ, thậm chí là mười hệ, nghe đều chưa nghe nói qua.

Đương nhiên, khả năng có, nhưng còn chưa có bị lộ ra thôi.

Phong Vân cảm thấy, hắn nhất định phải đi điều tra một chút việc liên quan đến phương diện này, dung hợp công pháp với hắn mà nói, cũng là

một thủ đoạn tăng cường chiến lược.

Hắn có được mười hệ thuộc tính xưa nay chưa từng có, nếu như có thể đạt được đa hệ dung hợp công pháp, thần lực dung hợp, chiến lực tất sẽ tăng vọt mấy lần, thậm chí là hàng chục lần!

"Từ từ sẽ đến thôi, trước tiên giải quyết xong chuyện trước mắt lại nói."

Với Phong Vân bây giờ, chuyện quan trọng nhất chính là kiếm đủ Giới Thạch, nhanh chóng bước vào Thần Chủ cảnh, về phần chuyện khác, như Kiếm Đạo Dao Dao phương diện, Không Gian cùng Thời Gian phương diện, cùng dung hợp công pháp các thứ, trước tạm thời để ở một bên nói sau.

...

Sau đó, Phong Vân hiển hóa dung hợp ba vật rơi xuống này, Kiếm Đạo thiên phú biến thành song Thần Chủ cấp, lại thêm một cái sẽ có thể tấn thăng tới Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú.

Dao Dao thiên phú thì trực tiếp từ Thần Vương cấp lên tới Thần Chủ cấp, xem như một lần nhảy vọt.

Mà biến hóa lớn nhất, tự nhiên sẽ thuộc về dung hợp 《 Kim Lôi Bảo Điện 》 .

《 Kim Lôi Bảo Điện 》 , tên như ý nghĩa, có thể biết ngay vật này là bảo điện dung hợp Kim Hệ thần lực cùng Lôi Hệ thần lực.

Phong Vân hiển hóa ra, chỉ thấy Kim Hệ thần lực cùng Lôi Hệ thần lực trong cơ thể lập tức dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một loại thần lực màu đen nhạt, uy lực so trước đó đã tăng cao gấp đôi.

"Trước đó Phong Hệ thần lực cùng Hỏa Hệ thần lực đã dung hợp, lại thêm cả Kim Hệ thần lực cùng Lôi Hệ thần lực dung hợp, về chính thể, uy lực của thần lực đã tăng lên gấp hai ba lần."

Phong Vân yên lặng cảm ngộ rồi nói.

Liên quan tới dung hợp công pháp, khác biệt duy nhất giữa Thần Chủ cấp và Thần Vương cấp, chính là tu hành Thần Chủ cấp, tốc độ dung hợp sẽ nhanh hơn, trừ cái đó ra, cũng không có gì khác nhau quá nhiều.

Mà cái này cái đối với Phong Vân mà nói, kỳ thật tác dụng cũng không quá lớn.

Bởi vì hắn đều là hiển hóa dung hợp đồ của người khác, mà đại bộ phận đám võ giả tu hành dung hợp công pháp, đều đã tu hành rất nhiều năm, đã sớm dung hợp hoàn tất, cho nên hắn hiển hóa ra, đều là trực tiếp đạt tới viên mãn cấp, tùy tiện có thể dung hợp.

Cũng tỷ như hiện tại, hắn xoát ra 《Kim Lôi Bảo Điện》, cũng đã sớm tu đến viên mãn cấp, thần lực trăm phần trăm dung hợp, không hề gặp chút trắc trở nào.

...

Hiển hóa dung hợp ba thứ này xong, Phong Vân lại đem những thần chủ cấp võ kỹ kia dung hợp, hóa thành dự trữ tích lũy của riêng mình.

Mặc dù hắn bây giờ đã hoàn thành mười thuộc tính dung hợp, nhưng hắn còn chưa hoàn thành 《Toàn Năng Bí Điện》 của mình, trước mắt cũng vèn vện mới sáng tạo ra thức thứ nhất mà thôi, còn cần tích lũy càng nhiều để tiếp tục sáng tạo thêm.

"Đến lúc đó lại đi Nguyên Thủy Bia trong Nguyên Thủy thành thử một chút."

Thứ thứ nhất 'Lục Sát Vẫn Diệt' Phong Vân sáng chế ở nơi đó, đến sau này đoán chừng vẫn như cũ muốn ở nơi đó sáng tạo.

Nguyên Thủy Bia kia nhưng là thần vật, có thể giúp hắn tiết kiệm rất nhiều khổ công.

...

"Ồ?"

Mà ngay lúc Phong Vân chuẩn bị đi ra ngoài thăm dò Thần Hải không gian này, bỗng nhiên một âm thanh xuyên qua linh hồn truyền tới, vang vọng trong đầu hắn: "Chủ nhân, nơi này có mỏ Giới Thạch, nhanh. . ."

Thanh âm đến đây lại bất chợt im bặt, cực kỳ hiển nhiên, đối phương đã gặp bất trắc.

"Đây là giọng của Thái Mông, xem ra hắn dữ nhiều lành ít."

Phong Vân nhắm mắt lại, căn cứ theo linh hồn cảm ứng còn lưu lại, lập tức phán đoán ra Thái Mông đang ở phía đông, cách đây chừng một năm ánh sáng!

Xoạt!

Một giây sau, Phong Vân thuận di rời đi, qua lại trong không gian, tốc độ nhanh không cách nào tưởng tượng.

...

Cùng lúc đó, ở phía đông, bên trên một hồ nước rộng hơn vạn km, phía trên hồ nước bất ngờ lơ lửng một ngọn núi hình mũi khoan, mà trên vách ngọn núi này, thỉnh linh khảm nạm đầy Giới Thạch!

Lít nha lít nhít một mảnh, nhìn sơ qua, chí ít cũng có hơn 100 triệu khối!

Giờ phút này, một trong các thành viên của Phong Vân tiểu đội Thái Mông, đang quỳ một chân trên đất, tại mi tâm của hấn có một cái lỗ máu lộ ra, gập trí mạng tổn thương, hiển nhiên sống không lâu nữa.

Mà ở đôi diện hấn, là một bóng người cao lớn đứng thẳng, cao chừng hơn ba mét, toàn thân bị thủy tinh bao vây, một đôi mắt hẹp dài vô cùng, chính lạnh lùng nhìn chăm chăm Thái Mông.

"Chỉ bằng thực lực này của ngươi, cũng dám độc chiếm mỏ Giới Thạch này, thật không biết sống chết, Hồng Hải tộc ta cường đại như thế, há lại là thứ ngươi có thể tưởng tượng?"

"Ngươi chờ đây, chủ nhân sẽ báo thù cho ta!"

Thái Mông gào lên một tiếng, lập tức hai mắt âm đạm, sinh cơ diệt hết, âm âm ngã xuống.

"Chủ nhân? Có tôi tớ như ngươi, cái chủ nhân này đoán chừng cũng không có gì đặc biệt."

Bóng người cao lớn nguy nga kia cười lạnh nói.

"Là vậy ư, buồn cười như vậy à."

Bỗng nhiên, một giọng nói đạm mạc truyền đến, không hề có điềm báo trước!

Chương 636: Người, cảm thụ qua tuyệt vọng sao?

Chương 636: Người, cảm thụ qua tuyệt vọng sao?

Đột nhiên xuất hiện âm thanh để cho thân sắc của Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc chấn động, bỗng nhiên quay đầu nhìn qua.

Chỉ thấy cách đó không xa, một người trẻ tuổi mặc chiến giáp màu đen, chân đi giày chiến màu đen, chẳng biết xuất hiện lúc nào, lẳng lẳng đứng ở nơi đó, nhìn quá có chút cao thâm mạt trắc.

Bất quá một giây sau, Thần Chủ đến từ Hồng Hải nhất tộc này liền cười.

"Phốc! Thần Vương? Ta không nhìn lầm chứ, một Thần Vương nho nhỏ, cũng dám đến Thần Hải bí cảnh?"

Nơi này chính là vũ trụ bí cảnh cấp SS, Thần Chủ bình thường cũng không làm sao dám đặt chân vào, một Thần Vương, cũng dám đặt mình vào nguy hiểm, lại tới đây, sợ là không biết chữ 'Chết' viết như thế nào mà.

"Mới là cảnh giới Thần Vương đã có được hộ vệ Cục Hạn Thần Chủ, xem ra người ở bên trong nhân loại tộc quần địa vị rất cao a, là hậu nhân vị Chúa Tể nào?"

Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc nhìn về Phong Vân, suy đoán nói.

Mà hắn cũng lý giải Phong Vân vì cái gì có thể vô thanh vô tức tiếp cận nơi này mà không bị hắn phát hiện, hiển nhiên là trên người có chí bảo giấu

đi khí tức.

Vị Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc này cũng không phải là Thần Chủ từ bên ngoài đến, hẳn là Thần Chủ bản thổ bên trong Thần Hải bí cảnh này, bởi vậy cũng chưa nghe nói qua danh hào 'Đao Kiếm Vương', đối với cái tên Phong Vân tự nhiên cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Phong Vân cũng không để ý gì tới Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc này, hẳn nhẹ nhàng phát tay, đem thi thể Thái Mông thu hồi lại, không có phơi bày nơi hoang dã.

Mặc dù Thái Mông này là linh hồn nô bộc của hắn, giống như công cụ hình người, nhưng dầu gì cũng vì Phong Vân làm không ít chuyện, cho nên có một chút việc vẫn phải làm.

Tử như, nhật xác, lại tử như, báo thù.

...

Đối diện.

Đôi mắt đến từ Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc băng hàn, hẳn là một Cực Hạn Thần Chủ, lại bị một Thần Vương nho nhỏ ngạo mạn như thế, ngay tại lúc hắn chuẩn bị phát tác, bỗng nhiên cách đó không xa Phong Vân mở miệng nói.

"Người, đã cảm thụ qua tuyệt vọng sao?"

Hả?

Cực Hạn Thần Chủ của Hồng Hải nhất tộc thần sắc lạnh lẽo, hẳn khinh miệt cười một tiếng, "Chỉ bằng. . ."

Chữ 'Nguoi' còn chưa phun ra, một giây sau, hấn liền hoảng sợ phát hiện, bốn phía hư không đột nhiên ngưng kết, nguyên bản không khí, gọn sóng lưu động trên mặt biển đột nhiên đứng yên.

Trừ cái đó ra, hạt bụi nhỏ, gió mát vâng vâng tại thời khắc này đều như là biến thành vật chết vậy, tất cả đều không nhúc nhích.

Mà Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc cũng phát hiện mình cũng không cách nào động đậy, chỉ có tư duy còn có thể chuyển động mà thôi.

"Đây là, Không Gian năng lực?!"

Hấn khiếp sợ không gì sánh nổi nói.

"Không, đây là, Không Gian cùng Thời Gian lực lượng."

Phong Vân ở trong bình tĩnh đi tới, giống như là giẫm ở bên trên thời gian, giờ khắc này, hấn như là chủ nhân Khổng Chế Thời Không, ở trên cao nhìn xuống quan sát Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc. Trong miệng lại hỏi câu hỏi lúc trước.

"Nguoi, đã cảm thụ qua tuyệt vọng sao?"

"Ta. . ."

Cùng là một câu hỏi, nhưng lúc này tâm cảnh của Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc đã hoàn toàn không giống, trước đó hấn là chẳng thèm ngó tới, nhưng bây giờ, hấn thật là đã cảm nhận được tuyệt vọng cùng bất lực.

Thần Vương trước mắt này, vậy mà có được hai đại thiên phú nghịch thiên trong truyền thuyết, Thời Gian cùng Không Gian! !

Kỳ thật vốn lấy Không Gian cùng Thời Gian Phong Vân lĩnh hội được, không cách nào làm được bước này, nhưng linh hồn lực của hấn quá cường

đại, lại tăng thêm phía dưới, mới khiến cho hai loại thuộc tính nghịch thiên nhưng vẫn lĩnh hội không sâu này bắn ra uy lực đáng sợ như vậy.

"Quên đi, tiến ngươi lên đường thôi."

Đối diện, Phong Vân dậm chân mà đến, nhô ra một ngón trỏ, nhẹ nhàng điểm ở bên trên mi tâm Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc này.

Ầm ầm! !

Một giây sau, Thần Chủ này chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, một cỗ lực lượng kinh khủng không cách nào tưởng tượng được truyền vang ra, lập tức xuyên qua đầu hấn, linh hồn hạch tâm, trong nháy mắt tan thành mây khói.

"Ta. . ."

Ánh mắt Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc lộ ra cực độ không cam lòng, tựa hồ không nghĩ tới chính mình sẽ chết ở chỗ này, lại còn chết ở trong tay một Thần Vương, với lại cơ hồ không có chút nào sức chống cự nào!

Hấn duỗi ra hai tay, như muốn bắt lấy cái gì đó, tràn ngập nhớ nhung với cái thế giới này, nhưng cuối cùng, vẫn là bất lực rũ xuống.

Lạch cạch!

Phong Vân tiện tay đem thi thể Hồng Hải nhất tộc này ném xuống đất, thuận tiện xem hình chiếu.

【đối tượng hình chiếu】 : Ansero (Hồng Hải nhất tộc)

【niên kỷ】 : 1000 kỷ

【cảnh giới】 : Cực Hạn Thần Chủ

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ Thần Chủ cấp 《 Hồng Hải Vô Lượng 》 . . . võ kỹ Thần Chủ cấp 《 Tự Nguyên Nhất Kích 》 . . . võ kỹ Thần Chủ cấp 《 Hồng Hải Huyền Thân 》 . . . công pháp Thủy Hệ Thần Chủ cấp 《 Hồng Hải Chân Kinh 》 . . . Thiên phú thần thông • Hóa Hải. . . thiên phú Thủy Hệ Thần Chủ cấp. . . Thủy chi pháp tắc (mười tầng). . .

"Lại có thiên phú thần thông, xem ra Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc này có chút lai lịch."

Phong Vân quét mắt một vòng hình chiếu, phát hiện trên bảng rơi xuống có thiên phú thần thông, không khỏi hơi nhíu mày.

Hắn nhớ kỹ một trong bốn đại chiến tướng dưới trướng của Thất Khước Thần Chủ là Renault chính là Hồng Hải nhất tộc, nhưng người này cũng không có thiên phú thần thông.

Đồng dạng là Hồng Hải nhất tộc, lại có khác biệt cũng là rất lớn.

Những người kia không có thiên phú thần thông, chỉ có thể nói là tộc nhân phổ thông của Hồng Hải nhất tộc.

Mà có được thiên phú thần thông, chính là tộc nhân hạch tâm của Hồng Hải nhất tộc.

Theo Phong Vân biết được, tộc nhân Hồng Hải nhất tộc đều là từ bên trong Hồng Hải sinh ra, chia ra là chủ lưu cùng chi nhánh.

Hồng Hải chủ lưu sinh ra tộc nhân chính là tộc nhân hạch tâm, những chi nhánh kia sinh ra tộc nhân, chính là tộc nhân phổ thông.

Thần chủ trước mắt này có được thiên phú thần thông, hiển nhiên là tộc nhân hạch tâm của Hồng Hải nhất tộc.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, mặc kệ là hạch tâm hay là tộc nhân phổ thông, đều phải chết.

Không chỉ là vì báo thù cho Thái Mông, càng là vì những Giới Thạch trước mắt này, Phong Vân làm sao có thể chấp tay nhường cho người được cơ chứ!

"Hơn ức khối , sau khi luyện hóa những thứ này, đã đủ để ta bước vào Thần Chủ cảnh giới!"

Trong mắt Phong Vân tràn ngập hưng phấn, loại cảm giác một đêm chợt giàu này quá tuyệt vời.

Lúc trước hẳn còn vì mấy triệu Giới Thạch mà hao tâm tốn sức, bây giờ lại là lập tức liền thu hoạch được hơn ức khối, đơn giản đến không đơn giản hơn được!

"Trước luyện hóa đã, miễn cho đêm dài lắm mộng."

Phong Vân lúc này không do dự nữa, trực tiếp ở trên đỉnh ngọn núi này ngồi xếp bằng xuống, linh hồn lực không hề tuôn ra, trong khoảnh khắc bao trùm cả tòa núi.

"Ông ——! !"

Không bao lâu, chỉ thấy ở trên ngọn núi kia, Giới Thạch lít nha lít nhít nhanh chóng tan rã, đồng thời hóa thành từng sợi sương mù màu xám, hướng về phía Phong Vân hội tụ lại.

Một lát sau, thân ảnh Phong Vân nơi đó đã biến mất, thay vào đó, là một quả cầu to lớn màu xám!

Bên trong sương mù màu xám đã đạt tới mức độ bão hòa rồi.

"Xuy xuy xuy xuy xuy. . ."

Phong Vân xếp bằng ở chính giữa vô tận sương mù màu xám, Thần Cách trong cơ thể như là từng bước xâm chiếm thôn tính vậy, điên cuồng hấp thu sương mù màu xám.

Mà thể nội không gian củahắn bằng vào một loại tốc độ có thể nhìn bằng mắt thường đã mở rộng ra, lại càng lúc càng nhanh! _•

Chương 637: Chúa Tể, ra tay!

Chương 637: Chúa Tể, ra tay!

Khu vực hạch tâm nhất của Thần Hải bí cảnh.

"Ầm ầm!"

Nước biển nơi này sôi trào mãnh liệt, mỗi một giọt đều nặng như núi.

Còn lấy vô tận khí lưu bốc hơi, tựa như đun sôi hơi nước vậy, tản mát ra uy áp mạnh mẽ, đủ để cho Cực Hạn Thần Chủ cũng phải biến sắc, không dám tùy tiện tới gần.

Nơi này, chính là nơi thần bí nhất Thần Hải bí cảnh, cũng là địa phương nguy hiểm nhất.

Nơi này chính là địa phương Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc kia tọa trấn.

Đương nhiên, ngoại giới là đồn thổi như vậy, nhưng kỳ thật nơi này chỉ là phân thân của Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc mà thôi, chân thân của hắn sớm đã nhập vào thế giới hỗn độn, ở bên trong mạo hiểm còn chưa có trở lại được đâu.

Bất quá lấy thực lực kinh khủng của hắn, cho dù chỉ là một phân thân, cũng có chiến lực của Chúa Tể bình thường, sinh linh bình thường, khó mà nhìn theo bóng lưng hắn nổi.

Ở bên trong vô tận khí lưu này, một thân ảnh cao lớn đang ngồi xếp bằng, toàn thân trên dưới tràn ngập một cỗ khí chất tà dị, tựa như từ Cửu U

Ma Thần xuất thế.

Mà ở gần đó, sẽ phát hiện thân ảnh này lại là một tượng đá.

Giờ phút này, trên thân tượng đá này mảnh đá tuôn rơi, tựa hồ có cái đồ vật gì đó kinh khủng muốn thoát khốn mà ra.

Răng rắc!

Một giây sau, da đá hoàn toàn vỡ nát, thân hình một tên nam tử huyết y hiện ra, máu phát trong suốt, yêu dị vô cùng, làn da phía trên có huyết mang nhàn nhạt hiển hiện.

Hắn ngồi xếp bằng ở chỗ kia, tựa như toàn bộ vũ trụ đều lấy hắn làm trung tâm, không ngừng xoay tròn, vô tận huyết vụ tràn ra, ý lạnh âm u thấm vào tim gan.

"Ai dám giết đồ đệ của ta!"

Nam tử huyết y đột nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt huyết sắc nối liền với trời đất, lấy khí thế cuộn cuộn chém về phía đông Thần Hải.

Nơi đó, chính là địa phương Phong Vân luyện hóa Giới Thạch!

...

Cái động tĩnh này tự nhiên kinh động toàn bộ Thần Hải bí cảnh cùng Thần Chủ bên trong không gian Thần Hải, kể cả Long tộc Nhung Chiến cùng Thú tộc Hoàng Liệt, giờ phút này thần sắc cũng phải biến hóa.

Từ bên trong hào quang màu đỏ ngòm kia, bọn họ cảm nhận được ý chí uy năng tuyệt đối, đó là ý chí áp đảo phía trên chúng sinh vũ trụ, đó là, ý chí Chúa Tể cấp!

"Chúa Tể ra tay? Là ai, vậy lại làm cho Chúa Tể ra tay?"

"Thần Hải bí cảnh chỉ có một vị Chúa Tể, chính là Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc kia, chẳng lẽ ai chọc hấn hay sao?"

". . ."

Mấy vị Thần Chủ nhao nhao suy đoán, một vị Chúa Tể cấp ra tay, đây chính là chuyện lớn ức vạn kỷ nguyên qua chưa từng thấy, đủ để làm cho vô số sinh vật hiếu kỳ.

Nhưng bọn hấn cũng chỉ dám suy đoán mà thôi, cũng không dám tới gần để tìm tòi hư thực.

Đây chính là Chúa Tể, cho dù không phải ra tay đối với bọn hấn, chỉ chút dư uy kiacũng có thể nghiền chết bọn họ.

. . .

Phía đông, bên trên ngọn núi.

Phong Vân đang tại kiệt lực luyện hóa hấp thu lực lượng Giới Thạch, bỗng nhiên trong lòng hấn xuất hiện một cảm giác bất an, một giây sau, hai chùm ánh sáng màu đỏ ngòm từ trời rơi xuống, trực tiếp chém về phía hấn.

Phong Vân bất động, trong mắt tinh quang lóe lên, một bàn tay lớn nhô ra, một phát bắt được hai chùm sáng màu đỏ ngòm này.

"Hà?"

Lúc này, hấn nhú mày lại, chỉ thấy hai chùm sáng màu đỏ ngòm trong tay bỗng nhiên bạo tạc, uy năng kinh khủng trào ra, quét sạch bốn phía, đem hấn hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

Sau khi hết thấy ba động đã tán đi, lộ ra thân ảnh Phong Vân lông tóc không chút tổn hao gì.

Không, cũng không phải là lông tóc không tổn hao gì.

Cẩn thận mà xem, tay phải Phong Vân đang có vết máu nhỏ xuống, mà huyết dịch của hắn đã không còn là màu vàng trước đó, mà là gần giống như màu xám, thật giống như màu sắc 'Hỗn độn' vậy.

"Loại lực lượng này. . ."

Ánh mắt Phong Vân thâm thúy, như là bầu trời mênh mông đầy sao, hắn nhìn vết thương trên bàn tay của mình, yên lặng tự nói.

"Ông ——! !"

Đúng lúc này, bỗng nhiên một cỗ khí tức vĩ đại mênh mông, không thể tưởng tượng nổi trực tiếp giáng lâm, không gian xung quanh hơn ức km trong nháy mắt bị vô cùng vô tận huyết sắc khí vụ tràn ngập.

Mà ở phía trên huyết vụ, chính là hình dáng một khuôn mặt to lớn, ánh mắt lạnh lùng quan sát Phong Vân, như xem là đang xem con sâu cái kiến.

Chúa Tể Hồng Hải nhất tộc. . . Giáng lâm!

"Nhân loại, chính là người đã trảm Ansero đệ tử của ta sao?"

Thanh âm lạnh như băng vang vọng toàn bộ không gian Thần Hải.

Bọn Long tộc Nhung Chiến cùng Thú tộc Hoàng Liệt nghe được thanh âm này, không khỏi giật nảy cả mình, cái này, mẹ nó là cái lá gan nào lớn như vậy, ngay cả đệ tử Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc cũng dám giết.

Còn là ở trên địa bàn của người ta, lá gan cũng quá lớn đi thôi.

"Chờ một chút, nhân loại?"

Nhung Chiến giống như là nghĩ đến điều gì đó, ánh mắt run lên, "Sẽ không phải là gia hỏa kia chứ!"

Trong ấn tượng của hắn, nhân loại bên trong Thần Hải bí cảnh này, chỉ có Phong Vân có thể xem thuận mắt mà thôi, những người khác đều là hời hợt.

Một bên khác, Hoàng Liệt lộ ra nụ cười lãnh khốc, "Muốn chết, dám đi trêu chọc Chúa Tể, xem ra không cần ta động thủ nữa."

...

"Chúa Tể Hồng Hải nhất tộc sao."

Phong Vân tâm thần nghiêm nghị, hắn không nghĩ tới, Thần Chủ Hồng Hải nhất tộc kia, sẽ có lai lịch lớn như thế.

Mặc dù đã sớm biết thân phận của nó bất phàm, nhưng không nghĩ tới, sẽ là đệ tử của Chúa Tể.

Bất quá coi như Phong Vân biết, hắn vẫn sẽ động thủ

như cũ.

Hơn ức khối Giới Thạch kia, nói cái gì hắn cũng sẽ không buông tha, đây chính là mấu chốt liên quan đến việc hắn bước vào Thần Chủ cấp.

"Chỉ là một Thần Vương, vậy mà có thể trăm đệ tử của ta, nhân loại quả nhiên là một đám gia hỏa đáng sợ, năng lực thiên phú này làm cho người khác tức lộn ruột, thiên phú cao cũng để cho người ta chấn kinh không thôi."

Hồng Hải Chúa Tể hờ hững nhìn về Phong Vân.

Mặc dù hấn ẩn tàng rất sâu, nhưng Phong Vân vẫn là từ bên trong khí tức của hấn cảm ứng được một sợi sát ý, hiển nhiên, Hồng Hải Chúa Tể không có ý định buông tha cho hấn.

Quả nhiên, sau khi Hồng Hải Chúa Tể nói xong, vô tận huyết vụ xung quanh cùng nhau phun trào lên, hướng phía Phong Vân tụ lại, một loại lực lượng quỷ quyết lưu chuyển, vô cùng kinh khủng.

"Người trăm đệ tử của ta, ta lấy mạng của người, thiên kinh địa nghĩa, cho dù là Chúa Tể nhân loại của người biết, cũng không thể nói cái gì."

Hồng Hải Chúa Tể nhìn Phong Vân bị huyết vụ bao phủ, lãnh khốc vô tình nói.

Lúc này, thanh âm Phong Vân xuyên thấu qua huyết vụ truyền tới, "Muốn mạng của ta, dựa vào lực lượng này vẫn còn không đủ."

"Xoẹt!"

Sau một khắc, uy áp mạnh mẽ âm âm bạo phát, tựa như Tịnh Hóa Chi Quang, những nơi đi qua, tất cả huyết vụ đều bị ép diệt, không cách nào tới gần mảy may.

Hả?

Trên khuôn mặt to lớn của Hồng Hải Chúa Tể lộ ra một vòng kinh di, "Thề chât Thần Chủ cấp sao, khó trách không chút sợ hãi như thế. . ."

"Ầm ầm! !"

Còn không đợi hấn tiếp tục mở miệng, một nắm đấm như mặt trời sáng chói đã oanh tới, tựa như thần quyền trời xanh, vĩnh hằng vô lượng.

Quyền lực vô cùng hướng phía sâu mà đến, không chút ngăn cản, một quyền đánh vào trên mặt to lớn của Hồng Hải Chúa Tể.

Phốc!

Không có tiếng vang kinh thiên động địa, chỉ có hết thảy lực lượng đều bị chôn vùi.

Khuôn mặt to lớn của Hồng Hải Chúa Tể như là bọt biển vỡ vụn, ở bên trong hào quang tỏa sáng, bị Phong Vân một quyền đánh nổ! _•

Chương 638: Ta vì, Thần Chủ!

Chương 638: Ta vì, Thần Chủ!

Sau khi một quyền diệt đi khuôn mặt của Hồng Hải Chúa Tể, Phong Vân không có chút nào dừng lại, điên cuồng vận chuyển linh hồn lực, bắt đầu lấy tốc độ nhanh nhất luyện hóa Giới Thạch.

Bây giờ sinh cơ duy nhất của hắn là thành công bước vào cảnh giới Thần Chủ, lúc ấy, chiến lực của hắn so với hiện tại mạnh hơn mấy chục lần, thậm chí gấp 100 lần!

Mặc dù không địch lại Hồng Hải Chúa Tể, nhưng hắn nếu là muốn đi, đối phương cũng ngăn không được!

Về phần thông tri cho Hắc Ám Chúa Tể cùng Lôi Đình Chúa Tể, một ít thời gian này căn bản không đủ để hắn cầu cứu.

Chỉ có dựa vào chính hắn mà thôi!

"Liều! Luyện cho ta! ! !"

Phong Vân bắt chấp hậu quả bắt đầu thiêu đốt linh hồn lực, dùng việc này để đổi lại tốc độ luyện hóa.

Loại này hành vi thiêu đốt linh hồn lực này cơ hồ giống như là tự sát, một khi tổn hại rồi, muốn bổ sung lại, gần như không có khả năng, cuối cùng cả đời sẽ lưu lại di chứng nghiêm trọng, thậm chí phẩm cấp thiên phú cũng rơi xuống.

Đây là một hành vi điên cuồng.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đây chỉ là vấn đề nhỏ thôi.

Bởi vì hắn có kính hình chiếu, hoàn toàn có thể thông qua xoát hình chiếu để có được thiên phú Linh Hồn sau đó dung hợp, chữa trị thương thế của mình.

Đừng nói là lưu lại di chứng, thậm chí còn có thể tiến bộ nữa, người có tin hay không?

Cho nên nói, dưới loại tình huống này, Phong Vân không có chút nào do dự, quả quyết lựa chọn cách thiêu đốt linh hồn lực, để tăng tốc độ luyện hóa của mình.

Một khối rồi một khối Giới Thạch như mưa, dần dần dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân, bị Thần Cách của hắn hấp thu.

Quy mô thế giới trong cơ thể cũng đang nhanh chóng mở rộng ra.

600w km. . . 1000w km. . . 2000w km. . . 5000w km. . . •

. . .

Mà vừa lúc này, toàn bộ Thần Hải bí cảnh, kể cả Thần Hải không gian, bỗng nhiên lay động kịch liệt.

Tiếp lấy ——

"Oanh!"

Một cỗ uy áp bao trùm phía trên chúng sinh vũ trụ trong nháy mắt giáng lâm, đồng thời tràn ra.

Chỉ một thoáng sau đó, toàn bộ Thần Hải bí cảnh, cùng những Thần Chủ trong Không Gian Thần Hải đều bị cỗ uy áp này bức tới đứng yên tại chỗ không cách nào nhúc nhích được.

Đây cũng không phải là lực lượng không gian, cũng không phải lực lượng thời gian, mà là một loại áp bách do sinh mệnh khác biệt to lớn gây nên!

Ở dưới loại áp bách này, các sinh linh có chênh lệch to lớn, giống như là con kiến hôi vậy, căn bản bất lực chống lại!

"Loại lực lượng này. . ."

Nhưng Chiến cùng Hoàng Liệt đồng dạng cũng không cách nào động đây, trong mắt xuất hiện một vòng kinh hãi, bọn họ biết. . .

Hồng Hải Chúa Tể, xuất thế!

Đôi phó với một Thần Vương nhân loại, lại muốn vận dụng lực lượng Chúa Tể! ?

Nhưng Chiến cảm thấy không cách nào tưởng tượng nổi, gia hỏa kia, thật có chiến lực như thế sao?

Hoàng Liệt cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Phong Vân vậy mà có thể làm cho Chúa Tể vận dụng tất cả lực lượng! Phần chiến lực này thật để cho hắn cảm nhận được một tia sợ hãi!

Hắn tự hỏi mình không làm được việc này!

"Bất quá coi như mạnh hơn nữa, chính thức ở trước mặt lực lượng Chúa Tể cấp, cũng phải bị ép diệt mà thôi!"

Hoàng Liệt trên mặt tươi cười, phảng phất nhìn thấy cảnh tượng Phong Vân tan thành mây khói, tâm tình thoải mái hơn rất nhiều.

Dạng nhân loại thiên tài này, chết là tốt rồi!

...

Mà lúc này, không gian trong Thần Hải bởi vì Hồng Hải Chúa Tể giáng lâm, trở nên lung lay sắp đổ, phảng phất một giây sau sẽ vỡ vụn ra.

Bất quá sau đó vẫn ổn định lại.

Giờ phút này, tất cả Thần Chủ ở bên trong không gian Thần Hải đều là tâm thần kinh hãi nhìn lên trên bầu trời.

Nơi đó, một bóng người nguy nga màu đỏ ngòm đang đứng ngạo nghễ, giẫm đạp trên hư không.

Hắn cao chùng hơn ngàn km, toàn thân mặc áo giáp huyết sắc, ngay cả làn da cũng hiện ra màu máu, đôi mắt kia như là có thể nhìn thấy vũ trụ huyền bí vậy, để cho xung quanh đều trở nên run rẩy.

Oanh ——! !

Toàn bộ không gian Thần Hải, mặc kệ là hoang dã, hay là rừng rậm, hoặc là sa mạc, núi cao vâng vâng, lúc này tất cả đều gặp phải một cỗ uy áp không cách nào ngăn cản nổi.

Những Thần Chủ ở đây toàn thân cũng bắt đầu phát run, đó là lực lượng bọn họ không cách nào chống lại nổi.

"Hồng, Hồng Hải Chúa Tể, giáng lâm!"

"Đến tột cùng là ai, vậy mà lại bức Hồng Hải Chúa Tể giáng lâm!"

"Vô luận là ai, cũng phải chết chắc rồi!"

Đại bộ phận Thần Chủ vũ trụ cũng không biết 'Nhân loại' lúc trước trong miệng Hồng Hải Chúa Tể là ai, nhưng bọn hắn cũng lười quan tâm tới việc này, dù có là ai đi nữa, ở trước mặt Chúa Tể, đều hắn phải chết không thể nghi ngờ!

...

Hồng Hải Chúa Tể đứng trên hư không, trong nháy mắt nắm giữ hết thủy không gian bên trong Thần Hải, huyết mâu của hắn xuyên thấu qua từng tầng từng tầng trở ngại, trực tiếp nhìn thấy Phong Vân núp trong bóng tối tu hành.

"Nhân loại, lúc này vậy mà còn đang tu luyện."

Trong hai con ngươi của Hồng Hải Chúa Tể lướt qua một tia lãnh ý, chỉ thấy hắn nhẹ nhàng nâng bàn tay lên, nhẹ nhàng nắm một cái đối với Phong Vân ở phía xa kia.

Oanh!

Phong Vân đang núp trong bóng tối tu hành, bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ áp lực không cách nào tưởng tượng được từ bốn phương tám hướng vọt tới, phảng phất như có một bàn tay lớn vô hình đang bắt hắn lại, giống như là muốn bóp nát cả người hắn vậy.

"Tạch tạch tạch. . ."

Ở dưới loại áp lực cường đại khổng lồ này, thể chất Thần Chủ cấp của Phong Vân cũng không thể chống lại, truyền ra thanh âm từng sợi xương cốt bắt đầu lệch khỏi vị trí.

Nhưng hắn vẫn thờ ơ, thậm chí mí mắt cũng không thèm nhấc lên, vẫn như cũ bền lòng vững dạ ở trong tu luyện, không ngừng luyện hóa Giới Thạch.

"Sao? Luyện hóa Giới Thạch, người muốn bước vào Thần Chủ cảnh sao, đáng tiếc, mặc dù người thành công tiên giai, cũng bất quá là hạt cát trong sa mạc mà thôi, lực lượng của Chúa Tể, người không cách nào tưởng tượng được."

Thanh âm Hồng Hải Chúa Tể lạnh như băng truyền đến, không có chút nào tình cảm nào, làm cho lòng người phát run.

...

Mà cùng lúc đó, ở Nguyên Thủy thế giới xa xôi cùng tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Lôi Đình Chúa Tể cùng Hắc Ám Chúa Tể cơ hồ cùng một lúc cảm ứng được, bọn họ một bước phóng ra, tiến vào hư không, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm về phương hướng Thần Hải bí cảnh, xuyên qua hết thủy không gian cùng khoảng cách ngăn trở.

Trong nháy mắt liền thấy bên trong không gian Thần Hải, cảnh tượng Hồng Hải Chúa Tể ra tay đối với Phong Vân.

Lập tức, sắc mặt bọn họ biến hóa.

"Không tốt, Phong Vân gặp nguy hiểm!"

"Lão quỷ này, vậy mà không để ý tới quy củ, lại đi ra tay đối với tồn tại phía dưới Chúa Tể cấp!"

Hai đại Chúa Tể thần sắc kinh sợ, giống nhau đều là chúa tể, bọn họ khinh thường đánh giết sinh linh nhỏ yếu hơn so với mình.

Nhưng Chúa Tể Thủy Tổ Hồng Hải nhất tộc tính tình cổ quái, làm việc toàn bộ tùy vào tâm tình, căn bản vốn không để ý loại quy củ này.

"Giết qua! Không tiếc bất cứ giá nào cứu Phong Vân về!"

Ngay tại lúc hai vị Chúa Tể chuẩn bị đánh đổi một số thứ cưỡng ép nhanh chóng tiến vào Thần Hải bí cảnh, bỗng nhiên, bọn họ nhìn thấy một cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi!

...

Trở lại thời gian vài phút trước đó.

Phong Vân đụng phải công kích của Hồng Hải Chúa Tể, dù cho là thể chất Thần Chủ cấp, cũng là tràn ngập nguy hiểm, tựa hồ đã đạt tới cực hạn.

Mà ngay lúc này đây, thế giới Thần Cách trong cơ thể hắn, cũng tại kịch liệt mở rộng ra, rốt cục, nghênh đón thăng hoa!

"Ầm ầm ——! !"

Sau khi không gian thể nội tăng trưởng đến 1 ức km, trong nháy mắt, ý thức Phong Vân phảng phất như cộng hưởng, đánh vỡ một loại trời buộc nào đó, cảm ứng được thế giới bản nguyên bên trong vũ trụ mênh mông.

Đây là một mảnh đại địa rộng lớn, vô cùng vô tận, căn bản không cảm ứng được người khác tồn tại, chỉ có một sợi rồi một sợi lực lượng thế giới du đăng.

"Cái này, chính là lực lượng thế giới sao."

Ý thức Phong Vân hóa thành thực thể, chậm rãi vươn hai tay ra, giống như là đem trọn vũ trụ này ôm vào trong ngực.

"Ta đã trở thành, Thần Chủ!"

Ầm ầm!

Chương 639: Thế giới hình chiếu vs quy tắc lực lượng!

Chương 639: Thế giới hình chiếu vs quy tắc lực lượng!

Trong Thần Hải không gian, Hồng Hải Chúa Tể sắc mặt lạnh lùng, mặc dù hóa thân này của hắn, chỉ có lực lượng ngang với một Chúa Tể bình thường, đối phó một tên Thần Vương, tự nhiên dư sức.

Nghiền chết Phong Vân, chẳng khác gì nghiền chết một con kiến.

"Nhân loại thiên kiêu như thế này, chết đi vẫn tốt hơn, bằng không đợi đến ngàn tỷ kỷ nguyên về sau, nhân loại tộc quần lại sẽ có thêm một vị Chúa Tể cường đại."

Hồng Hải Chúa Tể thâm tự nhủ.

Hồng Hải tộc mặc dù thuộc về tộc đàn sinh mệnh đặc thù, được trời ưu ái, mỗi một thành viên Hồng Hải tộc đều có xuất phát điểm cực cao.

Nhưng thành cũng nhờ vào nó, bại cũng bởi vì nó.

Nguyên nhân chính là vì xuất phát điểm của Hồng Hải tộc quá cao, cho nên muốn đạt thành tựu Chúa Tể cũng phá lệ khó khăn, toàn bộ Hồng Hải tộc bao gồm cả hắn, cũng mới có hai vị Chúa Tể mà thôi.

Cực ít!

Cho nên Hồng Hải Chúa Tể khi nhìn thấy tuyệt thế thiên phú của Phong Vân, liền nổi sát ý.

Thiên phú như vậy, tương lai tất sẽ thành Chúa Tể, hơn nữa còn không phải Chúa Tể bình thường.

Mặc dù Hồng Hải tộc cùng nhân loại tộc quần không có quan hệ đối đầu căng thẳng không chết không thôi như nhân loại tộc quần cùng Thú tộc như vậy, nhưng cũng không phải quan hệ thân thiện gì.

Nói cho đúng, trong vũ trụ, ngoài tộc đàn phụ thuộc, giữa những cường đại tộc đàn kia, đều là đối lập lẫn nhau.

Cái gọi là không phải tộc ta, chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm, chính là nói đạo lý này.

"Chết đi!"

Hồng Hải Chúa Tể lạnh lùng nói, lực đạo trên tay bỗng nhiên tăng thêm, mà huyết vụ áp lực ở nơi xa bao phủ Phong Vân cũng trong nháy mắt tăng lên mấy lần.

Nhưng mà, tràng cảnh hủy diệt tất cả như dự đoán lại không hề phát sinh.

Không, đừng nói là hủy diệt, ngay cả một chút dấu hiệu bị thương cũng không hề phát sinh.

"Hả?"

Hồng Hải Chúa Tể tròn mắt nghi hoặc.

Ngay lúc này ——

Râm!

Trong huyết vụ bất chợt lóe sáng lên hào quang chói mắt, vô số hào quang h

tụ lại hóa thành một cột sáng che trời, vượt qua chân trời, nối liền đất trời.

Toàn bộ bầu trời bị một mảnh quang huy chia cắt thành hai nửa, những gợn sương mù huyết sắc kia lập tức suy yếu, thậm chí bị chôn vùi, hóa thành khói xanh lượn lờ, theo gió mà tan đi.

Tiếng rền vang âm ĩ khuấy động ở trên bầu trời, Phong Vân, xuất hiện.

"Ngươi vậy mà bước vào Thần Chủ cảnh?"

Hồng Hải Chúa Tể kinh ngạc nhìn Phong Vân, tuyệt đối không nghĩ tới Phong Vân lại đột phá trong tình trạng áp lực lớn như vậy, tư chất này, quả nhiên làm cho người khác đỏ mắt.

"Cường đại thiên phú. . ."

Huyết sắc trên người Hồng Hải Chúa Tể lại đậm thêm vô số tầng, giống như huyết toản trong suốt long lanh, trong yêu dị còn mang theo chút cảm giác thần thánh.

"Nhưng ngươi vẫn không rõ, chênh lệch cảnh giới là thế nào."

Xoẹt!

Theo Hồng Hải Chúa Tể khê động huyết mâu, lập tức cột sáng nối liền trời đất kia lập tức bị đông kết, như thể đã biến thành bức tranh tĩnh mịch.

"Để cho ta tới dạy ngươi, cái gì gọi là chênh lệch."

Dưới trạng thái bị giam cầm, Hồng Hải Chúa Tể lại lần nữa đứng từ xa mạnh mẽ vươn ra một móng vuốt ép xuống Phong Vân.

Rầm!

Một chớp mắt tiếp theo, thiên địa nứt ra, một cái móng vuốt huyết sắc to lớn đến không cách nào tưởng tượng nhô ra, ép xuống Phong Vân.

Một màn này quá mức đáng sợ, đám Thần Chủ Nhung Chiến cùng Hoàng Liệt bọn họ điên cuồng chạy trốn.

Chúa Tể ra tay, chúng sinh đều là sâu kiến, ai có thể chống lại?

"Chết chắc, tên nhóc này chết chắc rồi!" Hoàng Liệt một bên điên cuồng chạy trốn, 1 bên quay đầu nhìn lại, như muốn tận mắt thấy cảnh Phong Vân hoàn toàn tan biến tại nơi này.

Nhưng sau một khắc, đôi mắt hấn kinh hãi trừng lớn, bên trong tràn đầy kinh ngạc, giống như là vừa nhìn thấy cảnh tượng cả đời này khó tin nhất.

Chỉ thấy khi huyết sắc móng vuốt to lớn vô cùng kia rơi xuống, Phong Vân vốn không nhúc nhích bỗng nhiên nâng lên một ngón tay, nhẹ nhàng điểm lên móng vuốt kia.

"Rắc!"

Một màn không thể tưởng tượng nổi đã phát sinh!

Huyết sắc móng vuốt to lớn kia trong nháy mắt sụp đổ, như thể vừa gặp phải lực lượng kinh khủng không thể ngăn cản nào đó.

"Làm sao có thể!?"

Một bên khác, Nhung Chiến vẫn một mực vung trộm chú ý trông mắt đều muốn rơi ra.

Đây chính là một kích của Chúa Tể, lại bị nhân loại Thần Vương kia tùy tiện đánh tan! Hẳn không phải đang nằm mơ chứ!

...

"Người. . ."

Trên không trung, cao cao tại thượng Hồng Hải Chúa Tể cúi đầu nhìn xuống nhân loại chỉ như con sâu cái kiến trong mắt hắn kia, trong mắt lần thứ nhất lộ ra vẻ chán động.

Loại lực lượng này, đã vượt xa khỏi Thần Chủ cấp!

"Mới chỉ vậy mà đã bị hù dọa sao, vừa rồi chỉ là một phần mười chiến lực của ta thôi, tiếp theo đây. . ."

Phong Vân từng bước một đi đến không trung, cùng Hồng Hải Chúa Tể đứng ngang hàng, "Mới là chân chính, lực lượng, của ta!"

Thế giới hình chiếu, ra!

"Ầm ầm ——! !"

Thiên địa bỗng nhiên thất sắc, quang huy tận diệt.

Một thế giới hình chiếu mênh mông vô cùng từ trên trời rơi xuống, tựa như chân thực, trong nháy mắt, bao trùm trọn vẹn Thần Hải không gian!

"Đây là, thế giới hình chiếu? Hơn 100 triệu km thế giới hình chiếu ư, trời, trời ơi!"

Xa xôi bên ngoài, các Thần Chủ khác thấy cảnh này, bị kinh sợ đến nói không ra lời, mí mắt đều đang run rẩy.

Thần Chủ bình thường, cho dù đạt đến đại viên mãn, cũng chỉ có thể giới mấy triệu km trong cơ thể mà thôi.

Mà bây giờ, nhân loại Thần Chủ kia mới bước vào Thần Chủ cảnh, đã có được thế giới rộng hơn 100 triệu km trong cơ thể!

Cái này con mẹ nó, sinh mệnh đặc thù thể cũng không biến thái như vậy mà!

"Thế giới hình chiếu rộng hơn 100 triệu km!"

Hồng Hải Chúa Tể cũng khó nén chấn kinh, nhưng thứ làm hấn kinh động nhất cũng không phải là cái này, mà là thế giới hình chiếu này vậy mà cho hấn một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Chỉ là thế giới hình chiếu, có uy lực như thế?

Một giây sau hấn đã biết.

Khi thế giới hình chiếu kia bao phủ lấy hấn, toàn bộ Thần Hải không gian đều trong nháy mắt vỡ nát, không chịu nổi áp lực khổng lồ, sụp đổ!

Một màn này khiến Hồng Hải Chúa Tể co rụt con ngươi, thế giới hình chiếu có thể làm đến bước này! ?

Đây cũng không phải là thế giới hình chiếu, cho dù là thế giới chân thật, chỉ sợ đều không làm được một bước này!

Theo thế giới hình chiếu rơi xuống, mạnh như Hồng Hải Chúa Tể đều cảm nhận được một cảm giác áp bách không cách nào tưởng tượng, huyết

thể hơn ngàn km của hắn, bao quát cả linh hồn bên trong, đều phát ra tiếng gào thét không chịu nổi gánh nặng.

"Quy tắc lực lượng, trấn áp cho ta!"

Không kịp chờ đợi, Hồng Hải Chúa Tể vận dụng quy tắc lực lượng còn sót lại trong hóa thân này, đây là phần lực lượng mạnh nhất của hóa thân, sau khi sử dụng, mặc kệ đối thủ như thế nào, hóa thân này của hắn đều sẽ sụp đổ, không còn lực lượng duy trì.

"Để người kiến thức, Chúa Tể cấp lực lượng chân chính!"

Hồng Hải Chúa Tể gầm lên một tiếng, huyết quang trên thân như nước thủy triều, ngưng tụ vào một điểm, cuối cùng hóa thành một vòng huyết quang, đâm tới.

Đây là quy tắc lực lượng hiển hóa, một điểm huyết mang nhìn như nhỏ bé, nhưng phía sau lại đại biểu cho lực lượng bản chất nhất của vũ trụ này!

Nhưng mà, khi điểm huyết mang kia phóng tới thế giới hình chiếu, lại gặp phải trở ngại không cách nào tưởng tượng.

Thế giới hình chiếu nhìn như hư ảo, lại kiên cố đến bất ngờ, mặc cho huyết mang kia thiêu đốt thế nào, chỉ xuyên qua một nửa, liền bất lực.

Cái gì! ?

Trong nháy mắt cuối cùng trước khi sụp đổ, Hồng Hải Chúa Tể thấy cảnh này, sắc mặt kinh biến, tâm tình nhắc lên sóng biển ngập trời.

Đây là thế giới hình chiếu gì chứ, thậm chí ngay cả quy tắc lực lượng cũng có thể ngăn trở! ?

Mặc dù đây chẳng qua là một tia, nhưng cũng là quy tắc lực lượng, áp đảo hết thảy lực lượng trong vũ trụ!

Mà bây giờ, lại bị một cái chỉ là thế giới hình chiếu ngăn lại, đùa gì thế!
!

Chương 640: Lấy phàm nhân thân thể, sánh vai Thần Linh!

Chương 640: Lấy phàm nhân thân thể, sánh vai Thần Linh!

Phong Vân cùng Hồng Hải Chúa Tể kết thúc chiến đấu, cuối cùng Hồng Hải Chúa Tể vì hao hết quy tắc lực lượng mà sụp đổ.

Kết quả này là tất cả mọi người không cách nào tưởng tượng nổi.

"Vậy mà, thắng rồi. . ."

Long tộc thiên kiêu Nhung Chiến nhìn bóng người độc lập trên thần hải không gian, kinh ngạc thất thần.

Hắn mặc dù tự phụ cao ngạo, nhưng giờ khắc này, nội tâm cũng không khỏi bị Phong Vân làm cho khuất phục.

Thần Chủ cảnh, nhưng cùng Chúa Tể chiến một trận, loại này cũng tương đương với lấy phàm nhân thân thể, sánh vai Thần Linh lực lượng!

Thử hỏi từ xưa đến nay, có thể có mấy người làm được?

"Thiên tài như vậy, vì sao giờ này ngày này mới xuất thế, không phải là vương bài do Nhân tộc tuyệt tàng đấy chứ?"

Nhung Chiến phảng phất đã đoán trước được một góc tương lai, Phong Vân chủ thế gian chìm nổi, nhân loại tộc quần sẽ đạt tới thời khắc cường thịnh chưa từng có!

"Chuyện hôm nay truyền ra, chỉ sợ không ít tộc đàn trong vũ trụ phải chấn động. . ."

Nhưng Chiến nhìn Hoàng Liệt ở nơi xa đã bị dọa ngốc, trong lòng tự nói.

Về phần Thần Chủ khác, đã sớm là một đám mông lung choáng váng, không kiềm chế được.

. . .

Xa xôi bên ngoài, Nguyên Thủy thành cùng Vũ Trụ Võ Giả Công Hội tổng bộ. ,

Hắc Ám Chúa Tể cùng Lôi Đình Chúa Tể lúc này cũng đều lặng im như pho tượng, tự mình kinh sợ ngây người, trong mắt bao hàm sự kinh hãi không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù bọn họ biết Phong Vân thiên phú rất cao, chiến lực vô biên, nhưng chưa hề nghĩ đến, vậy mà có thể chính diện đánh tan hóa thân của Hồng Hải tộc Thủy Tổ Chúa Tể.

Trong dự liệu của bọn họ, Phong Vân có thể trốn đi đã là chuyện cực kỳ không tệ.

Nhưng mà, tình huống hiện tại lại là Phong Vân dùng Thần Chủ cảnh chiến bại đối phương, chỉ trong chốc lát!

Loại cường đại này, đã vượt quá tưởng tượng, dù cho là Chúa Tể, cũng không thể bình tĩnh, tâm thần khó định.

Qua hồi lâu.

Thế giới giả tưởng, Lôi Đình vị diện.

Hai đại Chúa Tể của nhân loại tộc quần chạm mặt.

"Phong Vân tên nhóc này, cũng quá biến thái rồi. . ." Lôi Đình Chúa Tể nghẹn nửa ngày, phun ra một câu nói.

"Đúng vậy, ta cho là hấn bước vào Thần Chủ cảnh là vì trốn đi, kết quả hấn vậy mà trực tiếp đem hóa thân của lão Chúa Tể kia diệt gọn luôn!"

Hắc Âm Chúa Tể cười khỏ một tiếng.

"Ha ha, Thần Chủ cảnh đã sánh vai Chúa Tể, chiến lược này trong lịch sử kỷ nguyên vũ trụ, một bàn tay cũng có thể đếm hết, nhân loại tộc đàn chúng ta, có hi vọng hưng thịnh rồi!"

Lôi Đình Chúa Tể chợt cười to.

Hắc Âm Chúa Tể lại không lạc quan như vậy, hấn cau mày nói: "Phong Vân quá mức xuất sắc, việc này nếu truyền đi, tất sẽ bị rất nhiều tộc đàn trong vũ trụ ám sát, nhất là Trùng tộc, Cơ Giới tộc cùng Thú tộc, ba tộc này cùng chúng ta không chết không thôi, làm sao có thể sẽ ngồi nhìn Phong Vân trưởng thành!"

Lôi Đình Chúa Tể cũng nghĩ đến việc này, ngưng trọng gật gật đầu, "Cũng may Phong Vân cho tới nay đều lấy thân phận Đao Kiếm Vương đi ra ngoài lịch luyện, liên quan tới thân phận chân thật của hấn, chỉ có mấy người chúng ta biết được, cái này cũng bảo hộ hấn an toàn."

Có tầng thân phận 'Đao Kiếm Vương' này, chỉ cần giấu kỹ 'Phong Vân', mặc cho những dị tộc kia sát tâm nặng đến thế nào, sợ là đều bị làm cho mơ mơ màng màng.

"Ừm, như vậy thì chúng ta sec có thể tách tư liệu của Phong Vân và 'Đao Kiếm Vương' ra, liền nói Đao Kiếm Vương là đệ tử ta, mấy năm trước

một mực trong thế giới Thần quốc của ta tu hành, bây giờ rốt cục xuất thế. .
."

Lôi Đình Chúa Tể suy nghĩ một chút nói.

Bọn họ muốn tạo thành dấu hiệu giả, đó chính là đem thân phận giả của Phong Vân là 'Đao Kiếm Vương', tạo thành một người khác.

Như vậy, đám vũ trụ Dị tộc sẽ không quá tập trung lực chú ý ở trên người Phong Vân.

"Có thể, cứ làm như thế." Hắc Ám Chúa Tể gật gật đầu.

Phong Vân bây giờ đã là hi vọng cường thịnh của nhân loại tộc quần, tự nhiên không thể có chút sơ xuất nào.

...

Thần Hải bí cảnh.

Phong Vân đứng thẳng ở trên không trung, cảm giác trong lòng hào hùng vạn trượng, Hồng Hải Chúa Tể thì thế nào, quy tắc lực lượng thì thế nào, dưới mười hệ Thần quốc thế giới của hắn cũng chỉ yếu ớt như tờ giấy!

Giờ phút này, bên trong Thần Cách của hắn, thế giới không gian đã đạt tới con số dọa người 100 triệu km!

Mà cái này, vền vện chỉ là Thần Chủ sơ kỳ mà thôi.

Sau này còn có trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn, mỗi một lần tiến giai, đều là một lần đại nhảy vọt, cuối cùng có thể đạt tới quy mô thế nào, Phong Vân cũng không cách nào xác định.

Hắn vẫn là câu nói kia, vượt qua tưởng tượng của người khác, cũng vượt qua tưởng tượng của chính hắn!

"Chủ nhân!"

Lúc này, nơi xa có mấy bóng người lướt đến, nhanh chóng đi tới gần, chính là Thất Khước Thần Chủ bọn họ.

Giờ phút này bọn họ mặt mũi tràn đầy đều là kính ngưỡng cùng hưng phấn.

"Chúc mừng chủ nhân, đạt thành Thần Chủ, chiến lực sánh vai Chúa Tể, sau ngày hôm nay, ngài nhất định vang danh khắp ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, làm cho vô số sinh linh chấn động!"

Thất Khước Thần Chủ chúc mừng.

"Đúng vậy, Thần Chủ đánh bại hóa thân Chúa Tể, hành động vĩ đại như thế, hoàn toàn chính là kinh thế hãi tục!"

Phong Vân lắc đầu, chỉ nói, "Nơi đây không nên ở lâu."

Hắn lần này mặc dù hành động kinh người, cực kì sáng khoái, nhưng nếu bị truyền đi, nhất định sẽ khiến vũ trụ chấn động mạnh, không biết bao nhiêu dị tộc muốn ám sát hắn.

Ở lại chỗ này thêm nữa, hắn phải chết không nghi ngờ.

Lập tức, Phong Vân một đoàn người liền ngồi 'Thần Long Hào' rời đi, không hề dừng lại.

Ngẫu xong liền chạy thật quá kích thích mà.

...

Mà cũng không lâu sau đó, tin tức Phong Vân tại Thần Chủ cảnh đánh bại hóa thân Chúa Tể cũng truyền đến từng cái tộc đàn trong vũ trụ.

Không cần phải nói, đây tất sẽ là một trận chấn động mạnh.

Từ Chúa Tể, cho tới Hạ Vị Thần, phàm là người biết được tin tức này, không có một người không thấy kinh ngạc.

Nhất là Cơ Giới tộc, Thú tộc cùng Trùng tộc, có thể nói là cả tộc chấn động.

Bọn họ đều cùng nhân loại tộc quần có thù hận kéo dài ngàn vạn tỷ kỷ nguyên, làm sao có thể ngồi nhìn nhân loại có một yêu nghiệt như thế sinh ra!

...

Một đại điện mênh mông rộng lớn.

Nơi này tụ tập chín bóng người cao lớn uy nghi, mỗi một người đều thâm bất khả trắc, đứng ở nơi đó, phảng phất như trung tâm của thiên địa vũ trụ.

Chín người này, chính là các chúa tể của cửu đại Thần tộc Thú tộc.

Thú tộc bao hàm toàn diện, nhưng người chân chính chiếm quyền chủ đạo, lại là chín đại Thần Thú tộc đàn, bọn họ mới là người phán xử.

Không bao lâu, Thiên Hoàng tộc Chúa Tể mở miệng, "Tin tức chắc hẳn các ngươi đều nghe nói, về phần thật giả, vừa rồi Hoàng Liệt truyền tin tức cho ta, hẳn lúc ấy có mặt ngay tại hiện trường, có thể nói hoàn toàn chính xác!"

Lời này vừa ra, 8 vị Chúa Tể còn lại đều đổi sắc mặt, một tia may mắn cuối cùng dưới đáy lòng cũng tan thành mây khói.

"Nhân loại tộc quần sinh ra yêu nghiệt như vậy, nhất định phải diệt trừ, bằng không khi hắn trưởng thành, chúng ta sẽ lại có thêm một kẻ địch đáng sợ!"

Thần Thú Ba Xà tộc Chúa Tể lạnh lùng nói.

"Đây là đương nhiên, có điều chúng ta không thể trắng trợn đi làm, như vậy cũng đồng nghĩa với việc khai chiến với Nhân tộc, cần điều động một vài tử sĩ đi làm nhiệm vụ ám sát!"

"Ta nghĩ, chúng ta trước tiên có thể liên hệ Trùng tộc cùng Cơ Giới tộc, ta đoán, bọn họ hẳn cũng giống như chúng ta, đều bức thiết hi vọng yêu nghiệt nhân loại kia chết đi."

"Có đạo lý. . ."

". . ."

Chương 641: Thế giới Thần quốc, thành!

Chương 641: Thế giới Thần quốc, thành!

Trong phi thuyền Thần Long Hào.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong phòng tu hành, linh hồn dần chìm vào không gian Thần Cách, đến một nơi mênh mông.

Giờ phút này, trong không gian trăm triệu km, khắp nơi đều là lực lượng thế giới, nó được đưa đến từ thế giới vũ trụ nguyên bản, cấu thành lực lượng căn bản nhất của thế giới này.

Lực lượng vũ trụ do vũ trụ tạo thành, còn quy tắc lực lượng lại quyết định tương lai phát triển của vũ trụ, hai loại đều là lực lượng quan trọng nhất, chỉ có nắm giữ lực lượng như vậy, mới có chỗ đặt chân trong vũ trụ.

“Lực lượng thế giới có, không gian trong cơ thể mình cũng mở rộng hoàn tất rồi, tiếp theo là kiến tạo thế giới Thần quốc.” Hóa thân linh hồn của Phong Vân lẩm bẩm.

Hắn không hề chần chừ, ý thức bắt đầu điều khiển những lực lượng bản nguyên du đãng trong thế giới kia.

“Ngưng!”

“Năm tòa đại lục, phân biệt là Đông Địa, Tây Hoang, Bắc Mạc, Nam Nguyên, Trung Vực!

Ầm ầm!

Giữa thiên địa, vô số thần lực ngưng tụ, trong thời gian ngắn, liền hình thành năm tòa đại lục rộng lớn, đường kính khoảng 2000w km, hoặc rừng rậm tươi tốt, hoặc sa mạc mênh mông, hoặc băng lãnh nghèo nàn, hoặc thập vạn đại sơn...

“Giữa năm tòa đại lục, là giới hải vô tận!”

Ầm ầm ầm!

Hồng thủy mênh mông theo tiếng động này tràn ra, từ cửu thiên đổ xuống, trong nháy mắt tràn ngập không gian, kết nối năm tòa đại lục, trở thành giới hải vô tận.

“Giữa thiên địa, phải có ánh sáng!”

Lập tức có vô tận quang mang ngưng tụ, trên bầu trời hình thành một vòng mặt trời, chiếu sáng thiên địa.

“Trong không khí có mười hệ thuộc tính.”

Ong ong!

Mười hệ thuộc tính kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, băng, lôi, quang minh, hắc ám sinh sôi, dung nhập vào không khí, vô hình vô chất.

“Ở trung tâm đại lục, có Thần Điện.”

Trong chốc lát, ở vị trí trung tâm, mặt đất đột nhiên dâng lên mấy vạn dặm.

Trên đỉnh cao nhất, một tòa Thần Điện tỏa ra mười màu ánh sáng yên lặng đứng đó, sáng chói mắt, thần thánh to lớn.

“Thế giới Thần quốc, thành!”

Trong nháy mắt Thần quốc được xây dựng xong, chân thân Phong Vân ở bên ngoài bỗng nhiên biến mất tại chỗ, lúc xuất hiện đã đứng trước mặt Thần Điện ở trung tâm thế giới Thần quốc.

Thế giới Thần quốc có thể ký thác trong hư không, cho nên chân thân tiến vào hoàn toàn không có vấn đề gì.

Phong Vân đứng trước Thần Điện, nhìn sông núi mặt đất dưới chân, trên mặt nở nụ cười.

Nơi này, là thế giới Thần quốc của hắn, cũng là căn cơ tu hành của hắn!

Phong Vân lập tức phát tay, đám người Thất Khước Thần Chủ đột nhiên xuất hiện ở đây, được Phong Vân cho thuận di tiến vào.

Đám người Thất Khước Thần Chủ vừa vào đã giật mình, nhưng nhanh chóng phản ứng lại.

Nhìn thế giới Thần quốc mênh mông trước mắt, bọn họ rung động không thôi.

Nói thật, từ trước đến nay bọn họ chưa từng gặp thế giới Thần quốc nào to lớn như vậy, chính bọn họ có mấy trăm km đã cho là rất cao rồi.

Mà quy mô của thế giới Thần quốc này rộng đến trăm triệu km, khiến bọn họ mở rộng tầm mắt.

Thế giới Thần quốc của mình so với cái này, giống như một gian nhà lá và một biệt thự sang trọng, keo kiệt vô cùng.

“Chủ nhân, thế giới Thần quốc của ngài quá dọa người, tuyệt đối vượt qua chín phần thế giới Thần quốc của đám Thần Chủ trong vũ trụ, cho dù là

thế giới Thần quốc của các sinh mệnh đặc thù, trước mặt ngài cũng chỉ là cặn bã.” Thất Khước Thần Chủ sùng bái nói.

Mặc dù lời này của cô ta có chút nịnh nọt, nhưng là nói thật.

Thế giới Thần quốc này của Phong Vân, nhìn chung đám Thần Chủ trong vũ trụ đều không bằng một nửa hấn.

Dù sao thế giới Thần quốc của hấn là do luyện hóa một trăm triệu viên Giới Thạch mà mở ra, số lượng này, nếu nói ra, sợ có thể khiến trái tim người ta tắc nghẽn.

Quá kinh khủng!

Thần Chủ bình thường mở một cái Thần quốc, chỉ cần một viên Giới Thạch, thiên kiêu như Vãn Diệt Thần Chủ cũng chỉ dùng năm nghìn viên mà thôi.

Nhưng những người này, so với một trăm triệu viên Giới Thạch của Phong Vân, lại giống như trò cười.

Đối đầu với Phong Vân, hấn không cần làm gì, chỉ dựa vào thế giới hình chiếu, có thể đè chết đối phương!

“Tích!”

Lúc này, máy truyền tin của Phong Vân vang lên một tiếng, nhắc nhở có bưu kiện gửi đến.

Hấn cúi đầu xem, phát hiện là Lôi Đình Chúa Tể gửi cho hấn, nội dung rất đơn giản, chỉ có một câu: Đến vị diện Lôi Đình trong thế giới giả tưởng tìm ta.

“Xem ra Lôi Đình Chúa Tể đã biết.”

Đôi mắt Phong Vân khẽ động, hắn cũng không bắt ngờ, lúc trước hắn đã cảm ứng được hai ánh mắt quen thuộc từ nơi xa nhìn lại, bây giờ nghĩ lại, nhất định là Lôi Đình Chúa Tể và Hắc Âm Chúa Tể.

Sau đó, hắn phân phó vài câu với đám người Thất Khước Thần Chủ, kết nối mạng lưới rồi tiến vào thế giới giả tưởng.

...

Thế giới giả tưởng, vị diện Lôi Đình.

Lúc Phong Vân xuất hiện, thật xa đã nhìn thấy ba thân ảnh nhanh chóng bước về phía hắn.

Chính là Lôi Đình Chúa Tể, Bạo Phong Chúa Tể và Hắc Âm Chúa Tể.

Bọn họ vừa nhìn thấy Phong Vân, ba đôi mắt đã trừng lên, chăm chăm nhìn hắn, giống như nhìn quái vật khoác da người.

Phong Vân bị bọn họ nhìn, cả người đều không tự nhiên, không nhịn được ho một tiếng, rồi chào hỏi: “Lôi Đình Chúa Tể.”

“Phong Vân, lần này ngươi thật sự hù dọa chúng ta...”

Lôi Đình Chúa Tể nhìn Phong Vân nói.

“Đúng vậy, lão phu đang bế quan, nghe thấy tin tức, suýt chút nữa đã bị dọa đến bạo tẩu.”

Bạo Phong Chúa Tể buồn bực nói.

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu: “Ta cũng không muốn, ai bảo Hồng Hải Chúa Tể nhất định phải giết ta, vốn ta rất muốn khiêm tốn.”

Theo ý muốn của hắn, là chậm rãi trưởng thành, chờ đến khi đột phá cấp Chúa Tể, mới ra ngoài nhảy nhót.

Nhưng Hồng Hải Chúa Tể lại muốn giết hắn, Phong Vân cũng không có cách nào, chỉ có thể trở tay xử lý đối phương.

Ba đại Chúa tể nghe vậy, trong lòng im lặng chửi bậy: Mẹ nó, lại để tiểu tử này trang bức rồi.

“Hiện tại tên ngươi đã truyền khắp vũ trụ, các tộc đàn lớn nhỏ đều nghị luận về chuyện của ngươi, cũng may ngươi dùng thân phận ‘Đao Kiếm Vương’, ta đã tuyên bố với bên ngoài, nói ‘Đao Kiếm Vương’ là đệ tử cuối cùng của ta, vẫn luôn bế quan tu hành, bây giờ mới xuất thế.”

Lúc này Lôi Đình Chúa Tể mở miệng nói: “Sau này ngươi tận lực ít dùng đến thân phận ‘Đao Kiếm Vương’ này đi, để hắn yên lặng một thời gian.”

“Hiểu rồi.” Phong Vân gật đầu, đây cũng là suy nghĩ của hắn, ‘Đao Kiếm Vương’ nên logout một thời gian.

Tiếp theo là thời cơ lên đài của ‘Phong Vân’.

“Đúng rồi, người phải đổi cả phi thuyền nữa, cái ‘Thần Long Hào’ kia của ngươi quá rêu rao, nếu như ngươi và Đao Kiếm Vương cùng sử dụng, sẽ bị nhìn ra, ngươi chuẩn bị hai chiếc phi thuyền, chiến giáp chí bảo cũng phải chuẩn bị hai bộ...”

Ba vị Chúa Tể không muốn Phong Vân bại lộ, nên chuẩn bị rất chu đáo chặt chẽ, cố gắng không để lộ một khe hở.

Chương 642: Đi trên con đường không thông!

Chương 642: Đi trên con đường không thông!

Đôi với đề nghị của ba vị Chúa Tể, Phong Vân đều nghe theo, liên quan đến mạng nhỏ của mình, hắn vẫn rất xem trọng. Nhưng chuyện này chỉ là nhất thời, chờ khi hắn bước vào Chúa Tể, cho dù là trăm triệu tộc đàn của vũ trụ, cũng không làm gì được hắn.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn không tàn huyết, gây sóng gió khắp nơi.

“Đúng rồi, quên nói với ngươi, Trụ Vực phát thiệp mời cho ngươi, tổng cộng có hai phần, một là ‘Đao Kiếm Vương’, một là ‘Phong Vân’.

Lúc này, Hắc Ám Chúa Tể mở miệng nói.

“Trụ Vực?”

Phong Vân lần đầu tiên nghe thấy cái tên này, có chút bất ngờ.

“Ngươi tu hành thời gian quá ngắn, không biết cũng rất bình thường, Trụ Vực là thế lực lớn nhất của vũ trụ, nhưng bọn họ không có lòng tranh bá, chỉ mời thiên tài bốn phương.”

“Bản thân Trụ Vực là một đại bí cảnh siêu cấp, theo lời đồn là bí cảnh vũ trụ cấp SSS, trong đó có vô số cơ duyên và kỳ ngộ.”

“Đương nhiên, bọn họ sẽ không vô tư kính dâng, sau khi đám thiên tài này trưởng thành, phải gia nhập Trụ Vực, nhận chức vụ trong đó.”

Nghe Hắc Ám Chúa Tể phở cập kiến thức, trong lòng Phong Vân cũng hiểu đại khái.

Từ những lời này, Phong Vân có thể cảm nhận được, trong Vũ Trụ có vô số cường giả, đều là thiên tài đến từ trăm triệu tộc đàn trong vũ trụ.

Cho dù một thời đại chỉ có mấy thiên tài thành công, nhưng nhiều đời tích lũy, cũng đã đủ kinh khủng rồi.

“Lai lịch của Trụ Vực này ra sao?” Phong Vân không nhịn được hiếu kỳ hỏi.

“Chúng ta cũng không biết, quá mức cổ lão, nghe nói từ khi vũ trụ bắt đầu thì Trụ Vực đã tồn tại, năm đó chúng ta cũng được mời, bây giờ đảm nhiệm chức vụ như trưởng lão trong Trụ Vực.”

Ba người Lôi Đình Chúa Tể là thiên tài trưởng thành, dựa theo quy định của Trụ Vực, bọn họ phải gia nhập Trụ Vực.

“Ngươi không cần lo lắng sau khi gia nhập sẽ có thay đổi gì, thật ra chức vụ này cũng chỉ như ‘Khách khanh’ mà thôi, không cần ra lực, chỉ cần treo cái tên là được.”

Hắc Ám Chúa Tể nhìn ra Phong Vân lo lắng, lại mở miệng nói.

Như vậy sao?

Phong Vân gật đầu: “Vậy ta lấy thân phận Phong Vân đi hay là ‘Đao Kiếm Vương’ đi.”

“Phong Vân đi, cái tên nhỏ kia của ngươi đang đứng trên đầu sóng ngọn gió, nếu ngươi đến Trụ Vực, vài phút sẽ bị vây công chết, ngươi có tin không?” Lôi Đình Chúa Tể nói.

Bên trong Trụ Vực hội tụ thiên tài và cường giả của trăm triệu tộc đàn trong vũ trụ, nếu Phong Vân bại lộ thân phận, khẳng định sẽ khiến nơi đó bạo động.

Không biết có bao nhiêu cường giả muốn mặt sát hắn.

Đối với chuyện này, đương nhiên Phong Vân giờ hai tay đồng ý, cái tên nhỏ kia quá trang bức rồi, bây giờ nên tránh đi, sử dụng tên chính thức.

Sau đó, Phong Vân nhân cơ hội này, tỉ mỉ nói từng chuyện mình nghi hoặc với bọn họ, ví dụ như vấn đề đao đao kiếm kiếm, và công pháp dung hợp.

“Đao đao kiếm kiếm không thuộc phạm trù thuộc tính, bọn chúng không ngưng tụ Thần Cách, không nói đến mở Kiếm Giới, quy tắc lĩnh ngộ và độ khó còn vượt xa ngươi tưởng tượng.”

“Đầu tiên phải tìm Kiếm Thai, bóc tách kiếm chi pháp tắc ra, dung hợp vào trong đó, sau đó lại một lần nữa lĩnh hội, bóc ra dung hợp, lại lĩnh hội, lòng vòng như vậy mới có khả năng nhỏ sinh ra Kiếm Giới.”

Lôi Đình Chúa Tể trầm giọng nói: “Nhìn các đại kỹ nguyên vũ trụ đã trải qua, có rất ít người thành công, mà những người này, không phương diện nào không có thiên phú hạng nhất, cộng thêm vô số kỹ nguyên khổ tu, khó khăn lắm mới thành công, ta thấy ngươi là đao kiếm song tu, đừng cần nhắc chuyện này nữa.”

“Bốn hệ thuộc tính, thiên phú thể chất, lại thêm thiên phú linh hồn, đã đủ để ngươi nghiên cứu vô số kỹ nguyên rồi, đừng lãng phí tinh lực.”

Ba vị Chúa tể đều đề nghị Phong Vân không nên nghiên cứu đạo đạo kiếm đạo nữa, thời gian lĩnh hội quá lớn, không bằng dùng thời gian đó đạt đến Chúa Tể, chấn nhiếp trăm triệu tộc đàn.

Hiện tại, gần như không có một cường giả nào đi theo con đường tu luyện kiếm đạo và đạo đạo nữa.

Đây là con đường không nhìn thấy bất cứ hi vọng nào, đi trên đó, sẽ chỉ khiến người cảm thấy tuyệt vọng, cuối cùng sụp đổ mà thôi.

“Vâng, hiểu rồi.”

Ngoài miệng Phong Vân nói như vậy, nhưng trong lòng hắn rất linh hoạt, kiếm chi pháp tắc? Đối với hắn, thứ đồ chơi này chỉ là một cái hình chiếu mà thôi.

Phiền phức nhất là tìm được kiếm thai phù hợp, nhưng cũng không phải vấn đề lớn, sau này lưu tâm là được.

Sau đó, ba vị Chúa Tể nói chuyện dung hợp công pháp với Phong Vân, thì ra, công pháp dung hợp năm hệ là từ Trụ Vực truyền đến.

Mà người có được công pháp dung hợp năm hệ đó, chính là ‘Ngũ Hành Chúa Tể’ của tộc quần nhân loại.

Còn công pháp cao cấp hơn, trong vũ trụ chưa từng xuất hiện người mạnh hơn năm thuộc tính, cho nên trong Trụ Vực có hay không thì rất khó nói.

Phong Vân nghe vậy, trong lòng mừng rỡ, cứ như vậy, hứng thú của hắn với ‘Trụ Vực’ trở lên rất lớn.

Nói không chừng, hắn có thể có được công pháp dung hợp mười hệ đấy.

Nghĩ đã thấy chờ mong.

“Chân thân của ngươi đã đi ra bí cảnh Thần Hải rồi, tiếp theo, ngươi tính toán thế nào, quay về tổng bộ hay trực tiếp đến Trụ Vực?”

Lúc này, Lôi Đình Chúa Tể nhẹ nhàng mở miệng.

Phong Vân trầm ngâm một lát, rồi nói: “Ta định đến thế giới Nguyên Thủy một chuyến, lĩnh hội một số thứ.”

Hắc Ám Chúa Tể cười khẽ: “Cũng nên đến, lần trước ngươi chỉ là thượng vị Thần, bây giờ mới qua vạn năm, ngươi đã là Thần Chủ rồi.”

Tốc độ tu hành này không có ai đạt được.

Hơn nữa, quan trọng là, trừ tốc độ tu hành nhanh, chiến lực của Phong Vân càng thêm đáng sợ!

Nếu ai muốn so sánh với Phong Vân, vậy sẽ tự ti đến tận linh hồn!

Phong Vân nói chuyện với ba vị Chúa Tể một lát rồi thoát ra ngoài, ý thức trở về hiện thực.

Ngoại giới, Phong Vân lập tức bảo Tiểu Quang điều khiển ‘Thần Long Hào’ tiến về thế giới Nguyên Thủy.

Hắn muốn tìm hiểu thức thứ hai < Toàn Năng Bí Điện > trong Nguyên Thủy thành, cũng chính là võ kỹ liên quan đến ‘Đao’.

Đương nhiên, hắn cũng cần hoàn thiện thức thứ nhất một chút, hiển nhiên ‘Lục Sát Vãn Diệt’ trước đó đã không thích hợp nữa.

Phong Vân cần dung hợp thuộc tính khác, tăng thêm uy năng.

Những thứ này không dễ dàng hoàn thành, cho nên hẳn muốn nhờ Nguyên Thủy Bia trong Nguyên Thủy thành.

Trong lúc phi thuyền phi hành, Phong Vân mở bảo khố của tổng bộ, muốn tìm xem bên trong có tài liệu làm Kiếm Thai thích hợp không.

Căn cứ theo miêu tả của Lôi Đình Chúa Tể, tài liệu có thể làm Kiếm Thai, trong vũ trụ chỉ có ba loại, Thiên Văn Thần Kim, Trụ Cực Vân Ngân và Hồn Nguyên Đồng Mẫu.

Chỉ có ba tài liệu này mới có thể tiếp nhận uy năng lúc mở kiếm giới, mà không sụp đổ.

Chương 643: Ngũ Hành Chúa Tể!

Chương 643: Ngũ Hành Chúa Tể!

Phong Vân gõ ba loại tài liệu này vào trong bảo khố của tổng bộ, quả nhiên như hấn dự đoán, không có kết quả.

Chuyện này rất bình thường, ba loại tài liệu này là linh vật đỉnh cấp, cho dù là Chúa Tể nhìn thấy cũng động tâm, trong bảo khố của tổng bộ sẽ không có.

“Chỉ có thể chậm rãi tìm.”

Phong Vân biết chuyện này không thể vội vàng được, có lẽ, sau khi hấn đi Trụ Vực, có thể nghe ngóng thử xem.

Sau đó, hấn quét mây đọt hình chiếu, đều không tuôn ra vật tốt, trừ một vài pháp tắc thuộc tính, chỉ là mấy loại võ kỹ mà thôi.

Bây giờ, đối với Phong Vân, thuộc tính pháp tắc đã không có tác dụng gì.

Hấn bước vào cảnh giới Thần Chủ, pháp tắc đã đạt đến cực hạn, tức là tầng thứ mười, lên trên, là quy tắc lực lượng.

Đây là cấp độ lực lượng nhiều hơn pháp tắc, không thể dựa vào dung hợp pháp tắc để tăng lên nữa.

Nếu muốn lĩnh hội quy tắc lực lượng, phải thông qua thế giới Thần quốc.

Trong vũ trụ, quy tắc lực lượng sớm đã hình thành, hóa thành các loại lực lượng duy trì sự vận chuyển của vũ trụ, các sinh linh không thể lĩnh hội được, trừ khi vũ trụ xảy ra nổ lớn.

Nhưng như vậy tất cả các sinh linh trong vũ trụ đều bị tiêu diệt, Chúa Tể cũng không ngoại lệ, cho nên chuyện này chỉ có thể suy nghĩ mà thôi.

Thế giới Thần quốc cũng không giống nhau, nó là thế giới mới sinh, hơn nữa còn bị không chế tuyệt đối.

Người mở hoàn toàn có thể lĩnh hội các loại quy tắc lực lượng do thế giới Thần quốc diễn hóa, nhưng chuyện này cũng không phải dễ dàng.

Yêu cầu thiên phú rất cao.

“Bây giờ mình cần Giới Thạch để mở rộng thế giới Thần quốc của mình...” Phong Vân lâm bẫm.

Mỗi lần mở rộng thế giới Thần quốc đều là cơ hội tốt nhất để lĩnh hội quy tắc lực lượng, lúc trước Phong Vân thành tựu Thần Chủ trong lúc nguy nan, nên không nắm chặt cơ hội này.

Nếu lúc đó hắn lĩnh hội, chắc chắn phải chết, bởi vì bên ngoài có một vị Chúa Tể cường đại chuẩn bị bóp chết hắn!

Cũng bởi vậy, Phong Vân rất xem trọng các lần sau.

Hơn nữa, hắn muốn có hiệu suất cao nhất, tăng thiên phú thuộc tính của mình đến cấp Chúa Tể trước để chuẩn bị, cứ như vậy, tỷ lệ thành công sẽ tăng lên nhiều!

“Hoàn mỹ.”

Nghĩ đến chuyện này, Phong Vân không nhịn được nhếch môi cười.

...

Sâu trong vũ trụ, hỗn độn thế giới.

Nơi này tràn ngập những dòng khí xám mờ mịt.

Trong một không gian hư không, đủ loại thực vật sinh trưởng, trên mỗi nhánh cây có đủ loại trái cây, muôn hình vạn trạng, có lớn có nhỏ, sắc thái khác nhau, từ trên xuống dưới, không ngừng va chạm, phát ra tiếng động như tiếng kim thiết va chạm lẫn nhau.

Mà sau mỗi tiếng vang, đều có một sợi nhịp điệu nhộn nhạo, bao phủ bốn phía, giúp người lĩnh hội.

Ở giữa là một cung điện huyết sắc, một thân ảnh ngồi xếp bằng ở đó, trên người khoác huyết giáp, mắt đỏ như máu, khuôn mặt giống hệt Hồng Hải Chúa Tể, nhưng khí tức mạnh hơn mười mấy lần.

Phút chốc, ông ta mở to mắt, bên trong bắn ra hai đạo huyết quang sáng chói, dường như đã xuyên thủng hỗn độn trước mặt.

“Trong tộc quần nhân loại, lại xuất hiện một thiên tài như vậy, đáng tiếc, không giết được hắn...”

Thân ảnh này rõ ràng là Thủy Tổ của Hồng Hải tộc, Chúa Tể ra tay với Phong Vân lúc trước, chính là hóa thân của ông ta.

“Hả?”

Ngay lúc này, Thủy Tổ của tộc Hồng Hải chợt nghe thấy tiếng mũi nhọn.

Oanh!

Một giây sau, giống như sao trời rơi xuống, trời đất sụp đổ, khí lưu hỗn độn bị xé mở, Hồng Hải lão tổ mở to mắt, giống như nhìn thấy một tia sáng nhỏ.

Nhìn như rất nhỏ, nhưng những nơi đi qua lại hình thành từng đạo hắc tuyến, giống như đôi mắt hoang thú thái cổ, phát ra khí tức kinh khủng.

Vết nứt hư không!

Trong nháy mắt tia sáng kia đến gần, lại là một mũi tên, tỏa ra năm màu ánh sáng, xuyên thủng hư không hỗn độn, mang theo phong thái không gì có thể ngăn cản được mà đến.

Con người của Thủy Tổ tộc Hồng Hải co chặt lại, từ biển máu ngập trời trước mặt, mở ra Thần Kính huyết sắc, quang mang dâng lên, ngăn tại nơi đó.

Oanh!

Cả hai giao kích, ba động kinh khủng vô biên tràn ra, trong chốc lát, không gian hỗn độn ở đây đã bị nát không biết bao nhiêu khối.

Mà trong cung điện, các loại thực vật đã bị phá diệt.

Ba động kinh khủng tán đi, lộ ra thân ảnh chật vật của Thủy Tổ Hồng Hải tộc.

“Còn dám ra tay với thiên kiêu của Nhân tộc ra, lần sau đến sẽ không phải tiến.”

Lúc này, một giọng nói lạnh lùng đến cực điểm không biết từ đâu truyền đến, khiến sắc mặt Thủy Tổ Hồng Hải tộc trở nên rất khó coi, nhưng ông ta không dám nói gì, trong lòng găm nhẹ: “Ngũ Hành Chúa Tể đáng chết!”

Ông ta không ngờ, nhanh như vậy Ngũ Hành Chúa Tể đã nhận được tin tức, không kiêng kị cái gì, ra tay với ông ta ở hỗn độn thế giới,

Nhưng Thủy Tổ Hồng Hải tộc không dám phát tác, ông ta đã lĩnh giáo thực lực của Ngũ Hành Chúa Tể, vị đệ nhất Chúa Tể nhân tộc này còn tu hành lâu hơn ông ta, thực lực thâm tàng bất lộ, cho dù là ông ta cũng không dám thật sự khai chiến.

Nếu không, hậu quả không thể đoán trước được.

Cho nên lúc Hồng Hải Chúa Tể nhìn thấy Phong Vân, liền cảm nhận được uy hiếp to lớn, một Ngũ Hành Chúa Tể đã khiến ông ta sút đầu mẻ trán, nếu tộc quần nhân loại lại xuất hiện một người nữa, cương thổ của bọn họ sợ là sẽ mở rộng!

Nhưng không ngờ cuối cùng ông ta vẫn thất bại, hơn nữa còn bị Ngũ Hành Chúa Tể để mắt đến, quả thật là thua thiệt.

“Không thể không liên hợp với Trùng tộc, Thú tộc và Cơ Giới tộc rồi.”

Trong lòng Hồng Hải Chúa Tể thầm nói, bắt đầu để phòng chu đáo.

...

Một chỗ khác trong thế giới hỗn độn.

Trong không gian băng lãnh đen kịt, có một thân ảnh mờ lung đứng đó, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng đôi mắt lại giống như hai mảnh tinh không, hào quang rực rỡ, tay cầm thần cung Ngũ Hành, khí cơ trên người cũng vô cùng đáng sợ.

“Phong Vân, cuối cùng tộc quần nhân loại ta cũng có cơ hội nghênh đón cường thịnh sao?”

Thân ảnh mông lung tự nói, trong mắt tràn ngập chờ mong, mong đợi đến ngày Phong Vân trưởng thành.

Thân ảnh này, chính là trụ cột của tộc quân nhân loại bây giờ, Ngũ Hành Chúa Tể!

Đây chính là người duy nhất trong vũ trụ tu hành năm thuộc tính đến mức Chúa Tể, có ông ta tọa trấn Nhân tộc, mới khiến tộc đàn nhân loại phát triển, trở thành một trong số cường tộc.

Nếu không, tộc quân nhân loại đã sớm trở thành tộc đàn phụ thuộc, hoặc đã bị tiêu diệt rồi.

Cho nên, lúc Phong Vân biểu hiện ra tư chất giống Ngũ Hành Chúa Tể, đám Lôì Đình Chúa Tể mới hưng phấn như thế.

Điều này đại biểu, tộc quân nhân loại sẽ sinh ra một người cấp cự đầu như Ngũ Hành Chúa Tể!

...

Cùng lúc đó, Phong Vân ngồi trong phi thuyền, cuối cùng đã đến thế giới Nguyên Thủy.

Chương 644: Đến từ thế hệ tuổi trẻ sùng bái!

Chương 644: Đến từ thế hệ tuổi trẻ sùng bái!

Nguyên Thủy thành.

"Ầm ầm ——!"

Một chiếc phi thuyền hình bầu dục dừng trên bầu trời Nguyên Thủy thành, cửa khoang mở ra, từ bên trong bay ra một vài người trẻ tuổi.

Những người trẻ tuổi này ai nấy đều có dáng vẻ linh khí bức người, phong thần như ngọc.

Bọn họ chính là nhóm thiên tài những năm gần đây của nhân loại tộc quần, không chỉ có trong Vũ Trụ Võ Giả Công Hội, ba đỉnh phong thế lực khác cũng có.

Những năm gần đây, vì bồi dưỡng càng nhiều nhân loại thiên tài, tứ đại đỉnh phong thế lực cũng bắt đầu dùng chung tài nguyên, Nguyên Thủy thành cũng mở ra với bên ngoài, không còn hạn chế như trước.

Hiện tại chỉ cần đạt tới yêu cầu, đều có thể đi vào Nguyên Thủy thế giới cùng Nguyên Thủy thành.

Một nhóm thiên tài này, chính là nhờ đó mà tiến vào nơi này.

"Chư vị, hoan nghênh đi tới Nguyên Thủy thành, ta là sứ giả tiếp đãi các người, tiếp theo đây ta sẽ giới thiệu với các người về tình huống trong Nguyên Thủy thành. . ."

Một trung niên nhân mặc áo giáp đen từ một bên khác bay tới, lạnh như băng nhìn đám thiên tài này.

Trung niên nhân này là một vị Thần Vương đại viên mãn, chúng thiên tài tu vi mới đạt tới Thượng Vị Thần, chênh lệch quá lớn, từng người đều bị khí thế của hắn chấn nhiếp, sắc mặt có chút trắng bệch.

"Àm ——! !"

Mà lúc này, trên bầu trời đột nhiên hạ xuống một bóng ma to lớn, có thể nói che khuất cả bầu trời, trong nháy mắt hấp dẫn mọi ánh mắt.

Đám người nhìn lại, chỉ thấy một con cá chuồn tử sắc từ trên trời rơi xuống, dưới ánh mặt trời lấp lóe hào quang rực rỡ, chói lọi vô cùng.

Cả đám thiên tài sắc mặt biến hóa, nhin không được lụi lại, bọn họ đều tưởng rằng có Thú tộc tấn công vào.

Nhưng chỉ sau một khắc, đã thấy ở phần bụng con cá chuồn tử sắc kia chợt xuất hiện một cái cửa khoang, từ đó đi ra một bóng người thon dài.

Những thiên tài này mới phản ứng lại, cái này lại là một chiếc phi thuyền vũ trụ!

"Oa, còn có phi thuyền vũ trụ dạng này nữa sao?"

"Đây chính là siêu cấp phi thuyền vũ trụ trong truyền thuyết, đã dung hợp cả kim loại sinh mệnh!"

"Thật phong cách, các người nhìn kia, bên trong có một thanh niên mặc hắc giáp đi ra."

Chúng thiên tài nhện không được sợ hãi thán phục.

Mà lúc này, những thiên tài này nhìn thấy trung niên nhân lúc trước đối mặt với bọn hắc lạnh như băng kia, lúc này vừa nhìn thấy thanh niên mặc hắc giáp kia, trên mặt vậy mà lộ ra vẻ cung kính vô cùng, thậm chí còn cung kính làm một cái đại lễ tại chỗ.

"Bái kiến điện hạ!"

"Ừm, xin chào."

Phong Vân mỉm cười đáp lại, lập tức quét mắt một vòng những nhóm tuổi trẻ thiên tài kia, cũng phát tay với bọn họ một chút.

Đây đều là một trong những niềm hi vọng tương lai của cả nhân loại, nhìn thấy những sinh mệnh trẻ trung nhiệt huyết này, phảng phất như nhìn thấy nhân loại tộc quần vĩnh viễn không bao giờ khô cạn sức sống.

...

Đội Phong Vân đi xa, trung niên nhân kia mới đứng thẳng người, thu hồi lễ nghi.

Thấy thế, những thiên tài kia hiếu kỳ vô cùng, vội hỏi thăm: "Đại nhân, không biết vị kia là ai?"

Trung niên nhân nhìn phương hướng Phong Vân biến mất, ngữ khí tràn ngập cuồng nhiệt nói: "Đó chính là đệ nhất thiên tài nhân loại tộc quần chúng ta, Phong Vân điện hạ! !"

Cái gì! ?

Lời này vừa ra, những thiên tài kia đều cảm thấy chấn động mãnh liệt, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Thanh niên tuấn mỹ nhìn thật yên lặng, người vật vô hại kia, lại chính là đệ nhất thiên tài, Phong Vân điện hạ! ?

Hơn nữa, hơn nữa ——

Bọn họ vừa rồi, lại còn cùng vị Phong Vân điện hạ này chào hỏi!

Trời, thật không dám tin!

Nghĩ đến đây, những thiên tài này liền kích động đến tột đỉnh, chẳng khác nào đám fan hâm mộ nhìn thấy minh tinh thần tượng ở kiếp trước, tâm tình kích động khó mà tự kiềm chế.

Mặc dù gần đây nhất nhân loại tộc quần cũng xuất hiện một cường giả có tên gọi 'Đao Kiếm Thần Chủ' (thành Thần Chủ, cho nên xưng hào cũng thay đổi), nhưng trong lòng mọi người, vị 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia lại là không phải thiên tài thuộc về thời đại này.

Dù sao trong tư liệu chính thức Lôi Đình Chúa Tể đưa ra đã nói rõ, Đao Kiếm Thần Chủ này đã tu hành hơn ngàn kỷ nguyên.

Cho nên mọi người mới không có tính 'Đao Kiếm Thần Chủ' vào tầng lớp thiên tài đời này.

Nhưng bọn họ lại không biết, hai người này lại là cùng một người.

...

Phong Vân một đường tiến vào Nguyên Thủy thành, chỉ cần là Thần Vương gặp phải hắn, đều sẽ cực kỳ cung kính chào hỏi hắn, Phong Vân đều nhất nhất đáp lại.

Cũng không lâu lắm, hắn liền tới nội thành.

Không đi tìm Hắc Ám Chúa Tể, mà là trực tiếp đi về phía Nguyên Thủy Bia.

Trước cổng chính Nguyên Thủy Bia.

Thủ vệ vẫn như cũ là vị lão nhân nhìn như gần đất xa trời kia, trước kia Phong Vân nhìn không thấu cảnh giới của đối phương, bây giờ vừa nhìn đã biết, vị lão nhân này, lại là một vị Thần Chủ.

Hơn nữa còn không phải Thần Chủ bình thường, thuộc cấp độ Cực Hạn Thần Chủ!

Phong Vân mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng không ngoài ý muốn, có thể thủ vệ Nguyên Thủy Bia, nghĩ thế nào đều không phải hạng bình thường, tất phải có thực lực thông thiên.

Cực Hạn Thần Chủ cũng rất bình thường.

Hắn thấy lão nhân chỉ cảm thấy rất bình thường, nhưng lão nhân vừa nhìn thấy hắn, biểu cảm trên mặt lại phức tạp hơn nhiều.

Từng có lúc, khi Phong Vân mới tới đây, mới chỉ là một Thượng Vị Thần nho nhỏ, lúc này mới chỉ chớp mắt, liền đã thành Thần Chủ!

"Không hổ là thiên tài đệ nhất nhân loại tộc đàn chúng ta từ vô tận kỷ nguyên đến nay, tu hành tốc độ quả thực đã khiến người ta theo không kịp. . ."

Nhìn sắc mặt lão nhân, hắn là chỉ là biết tin Phong Vân đã đạt tới Thần Chủ cảnh, cũng không biết chuyện về một thân phận khác của hắn là 'Đạo Kiếm Thần Chủ'.

Phong Vân cũng không giải thích quá nhiều, chỉ nhẹ nhàng cười cười, theo thường lệ khiêm tốn đáp lại, "Chỉ là may mắn mà thôi."

Lão nhân lập tức trợn mắt trừng một cái, ngó qua chỗ khác, dáng vẻ ta không thèm để ý đến người.

Hiển nhiên Phong Vân giả vờ khiêm tốn vậy khiến hắn rất muốn chửi bậy.

Phong Vân cũng không thèm để ý, hắn vượt qua lão nhân, trực tiếp đi vào trong, đi thẳng vào trong chỗ sâu nơi đặt Nguyên Thủy Bia.

Nhìn thấy bóng người ngồi xếp bằng ở dưới Nguyên Thủy Bia, lão nhân lẩm bẩm nói: "Lại phải sáng tạo võ kỹ sao. . ."

Phong Vân đạt tới Thần Chủ, trên con đường pháp tắc này cơ hồ đã đi đến chặng cuối cùng, tự nhiên không cần lĩnh hội pháp tắc.

Vậy đến nơi này chỉ có một mục đích, đó là sáng tạo võ kỹ thuộc về mình.

Quả nhiên, một giây sau.

Chỉ thấy phía sau lưng Phong Vân, vô cùng vô tận các loại võ kỹ hiển hóa ra, không ngừng biến hóa mà bay ra ngoài, có Thần Vương cấp, có Thần Chủ cấp, đủ loại màu sắc hình dạng, có thể nói là bao hàm toàn diện.

Lão nhân nhìn mà ngây ngốc, chỗ này so với lần trước thấy, còn nhiều hơn rất rất nhiều!

Chỗ sâu trong Thành Chủ phủ.

Hắc Ám Chúa Tể thấy cảnh này, cũng nuốt khan mấy ngụm nước bọt, lượng vũ kỹ này, tối thiểu cũng phải đạt tới hơn trăm vạn!

Hơn nữa, đại bộ phận đều tu đến đại viên mãn, thấp nhất, cũng đã đạt đến đại thành!

"Cái này mẹ nó chứ, tên nhóc này đến cùng đã luyện thể nào vậy hả, trăm vạn loại võ kỹ, 40% là Thần Vương cấp, 60% là Thần Chủ cấp, vậy cũng quá dọa người rồi đấy! !"

Hắc Âm Chúa Tể có đôi khi cũng hoài nghi Phong Vân căn bản không phải người, là quái vật khoác lên da người mà thôi!

"Cũng không biết tên nhóc này lại sáng tạo ra võ kỹ kinh thiên động địa gì đây. . ."

Hắc Âm Chúa Tể lầm bầm.

Chương 645: Đao kiếm tung hoành mười vạn dặm!

Chương 645: Đao kiếm tung hoành mười vạn dặm!

Bên ngoài, trước Nguyên Thủy Bì.

Bốn phía quanh trang viên hoa lệ, trên đó có mặt trời mặt trăng liên tục luân chuyển, ánh nắng, ánh trăng cùng ánh sao thay phiên nhau trút xuống, hòa quyện với bốn phía tạo nên một vùng kim sắc.

Vàng sáng rơi xuống trên người Phong Vân, khiến cả người hắn đều chìm sâu trong cột sáng mờ hồ, hai đầu lông mày phảng phất như hào quang trí tuệ sáng chói.

Giờ phút này, trong ý thức của hắn xuất hiện một không gian thần bí, ở bên trong, lơ lửng từng cuốn sách với chất liệu khác nhau, có loại bằng ngọc, có loại bằng đồng xanh, có loại bằng da thú, có loại bằng gỗ. . . Đủ mọi dáng vẻ.

Tất cả các cuốn sách này, đều tràn ngập quang huy, có một cảm giác huyền diệu nói không nên lời.

Đứng gần đó, thậm chí có thể nghe được từ trong đó truyền ra đủ loại âm thanh kì diệu.

Những thứ này đều là đủ loại võ kỹ mà những năm gần đây Phong Vân thông qua xoát hình chiếu đã thu hoạch được, đều xuất hiện sâu trong ý

thức của hắn dưới dáng vẻ trừu tượng hóa.

Trăm vạn loại võ kỹ cùng hoà vào với nhau, loại hành động vĩ đại như vậy ít có người có thể làm được.

Mặc dù sau khi đạt tới Hạ Vị Thần tuổi thọ đã gần như vô cùng vô tận, nhưng cũng không có ai đi nghiên cứu nhiều võ kỹ như vậy, lại nói tu hành võ kỹ cũng cần thiên phú, không phải ai cũng có thể làm được.

Nếu như nói, một người tu hành trong cả tỷ kỷ nguyên, lĩnh ngộ trăm vạn loại võ kỹ tự nhiên là chuyện bình thường.

Nhưng Phong Vân tu hành đến bây giờ, cũng chỉ hơn mười ngàn năm, cảnh giới liên tục tăng cấp coi như không nói, nhưng phương diện võ kỹ lại càng biến thái, chuyện này không thể không làm cho người khác chấn kinh.

...

Phong Vân từ trăm vạn loại võ kỹ này rút ra tinh hoa, lấy đó làm chất dinh dưỡng tẩm bổ cho linh cảm, khiến nó bắn ra hào quang chói lóa khó có thể tưởng tượng.

Theo thời gian trôi qua, không biết đã qua bao lâu.

Mà bên trong không gian ý thức của hắn, từng quyển từng quyển sách đại biểu cho từng loại võ kỹ chậm rãi biến mất, thay vào đó là một cuốn bảo điển.

Dài chừng hơn một trượng, từ trên rủ xuống, sau đó, từng chữ cái nối tiếp nhau mà hiện ra, lưu loát, sáng chói, sâu sa nội hàm.

Rất nhanh, bảo điển thành hình, nặng như sách trời.

Chỉ là nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện nội dung có chút lộn xộn cùng không trọn vẹn, chỉ có hai trang đầu có nội dung, bộ phận tiếp sau vẫn là một mảnh trống không.

Mà tại ngoại giới, cuốn bảo điển này cũng hiển hóa ra ngoài lơ lửng trên đỉnh đầu Phong Vân, gió nhẹ thổi qua, tiếng lật sách vang lên, giống như vượt qua vô tận thời không mà vọng tới.

Ngoài cửa, lão nhân thấy cảnh này, không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

"《 Toàn Năng Bí Điển 》 ! ? Hóa ra không phải sáng tạo một thức võ kỹ nào đó, mà là muốn sáng tạo một môn tuyệt học sao!"

Sáng tạo một thức võ kỹ, phần lớn các cường giả hao phí đại lượng thời gian vẫn có thể làm được.

Nhưng nếu là sáng tạo một môn tuyệt học, vậy thì cần phải có thiên phú dị bẩm.

Cái gọi là tuyệt học, chính là do sáng tạo nhiều loại võ kỹ liên hợp mà thành, từ đơn lẻ tới cả bộ, từ đơn giản đến rườm rà. . .

Nghe rất đơn giản, nhưng muốn áp dụng, lại khó khăn cực kì, không thua gì từ Thần Chủ cảnh đạt tới Chúa Tể cảnh.

Phần lớn các cường giả, cả đời chỉ sáng tạo một môn võ kỹ đã đủ để bọn họ rèn luyện, về sau, cần thiên phú càng cao hơn, càng càng nhiều tích lũy, không phải ai cũng có thể làm được.

"Chỉ tốn hơn mười ngàn năm đã đi tới cấp độ mà phần lớn cường giả cả một đời đều không thể đạt đến. . ."

Lão nhân không biết nói cái gì cho phải, nhưng tâm tình của hắn lúc này tất nhiên là cực kì kích động hưng phấn, đây chính là thiên tài của Nhân tộc bọn họ đó!

"Keng!"

Lúc này, bên tai lão nhân đột ngột vang lên một tiếng kiếm minh, hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy những văn tự trong trang thứ nhất của 《Toàn Năng Bí Điển》 kia trực tiếp bay ra, ở giữa không trung tổ hợp lại thành một thanh kiếm ánh sáng.

Nhẹ nhàng chém một cái, mênh mông kiếm mang nghịch hướng lao lên, chừng mười vạn dặm!

Nhưng, vẫn chưa xong.

Khi trang thứ nhất lật qua, văn tự trong trang thứ hai cũng trực tiếp bay ra, lại tổ hợp thành một thanh chiến đao.

Chém ra một đao, đao quang lóng lánh, xuyên qua cửu thiên, phách khí vô biên, hào hùng che vạn thế!

Kiểm mang cùng đao quang xen lẫn, trong nháy mắt, vậy mà trực tiếp chém thủng vách đá trên đỉnh đầu thành một cái lỗ lớn.

"Keng!" "Rầm!"

Hai tiếng vang không phân trước sau vang vọng, truyền khắp Nguyên Thủy thành.

Tiếp theo, trong ánh mắt chấn kinh của tất cả các cường giả, hai đạo quang mang nghịch thiên mà lên, chém vào chỗ sâu trong Nguyên Thủy thế giới, rung chuyển vũ trụ quy tắc, khiến toàn bộ thế giới đều chấn động.

"Cái này, phát sinh cái gì?"

"Ta hình như vừa nhìn thấy một thanh kiếm! ?"

"Nói bậy, đó rõ ràng là đao!"

"Đao kiếm! ? Chẳng lẽ là vị 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia! ?"

". . ."

Các cường giả trong Nguyên Thủy thành nghị luận âm ỉ, vừa khiếp sợ, lại vừa hiếu kỳ, thậm chí, cho rằng chuyện này là do vị 'Đao Kiếm Thần Chủ' làm.

Dù sao gần đây vị 'Đao Kiếm Thần Chủ' này thanh danh vang dội, nổi khắp vũ trụ, quả thực nên có thực lực thế này!

Thành Chủ phủ.

Hắc Ám Chúa Tể mắt thấy hết thảy mọi chuyện, hấn lâm bầm: "Vậy mà còn sáng chế ra một môn tuyệt học, hơn nữa, đã vô hạn tiếp cận Chúa Tể cấp. . ."

Tuyệt học cũng chia cấp độ, giống như võ kỹ.

Cường đại tuyệt học, ngay cả Chúa Tể đều sẽ động tâm, bởi vì bọn hấn muốn sáng tạo ra cũng có độ khó rất cao.

. . .

"Đao? Kiếm? Hấn, Phong Vân, chẳng lẽ. . ."

Ngoài cửa, lão nhân thấy cảnh này, thần sắc chấn động mãnh liệt, hấn lập tức liên tưởng đến gần nhất vị 'Đao Kiếm Thần Chủ' đột nhiên nổi như

còn kia, nội tâm ẩn ẩn có một loại suy đoán đáng sợ nào đó.

"Carew."

Lúc này, bỗng nhiên một giọng nói uy nghiêm vang lên trong đầu lão nhân.

Lão lập tức giật mình, biểu lộ trở nên cung kính, "Hắc Ám Chúa Tể đại nhân."

"Liên quan tới chuyện phát sinh ngày hôm nay, người phải giữ kín trong bụng, không thể nói ra với bất kỳ ai, nếu không chớ có trách ta không niệm tình xưa, biết không?"

"Vâng, thuộc hạ đã rõ." Lão nhân nghe nói như thế, sắc mặt nghiêm nghị, lập tức bảo đảm nói.

"Ừm."

Sau khi nói xong, Hắc Ám Chúa Tể liền rời ý thức khỏi nơi này, nếu không phải lão nhân kia năm đó có tình nghĩa cùng nhau chinh chiến sa trường, Hắc Ám Chúa Tể đã sớm động thủ loại bỏ ký ức.

Dù sao chuyện của Phong Vân liên quan đến cả nhân loại tộc đàn, khi cẩn thận nhất định phải cẩn thận hơn, không thể có chút mảy may buông lỏng.

...

Nguyên Thủy Bia.

Cuối cùng mọi dị tượng đều biến mất, đầy trời võ kỹ, kiếm quang, đao quang, bí điển các loại, đều dần dần biến mất.

Chỉ có một bóng người thon dài ngồi xếp bằng, tựa như một bức tượng thần, dáng vẻ trang nghiêm, mãi mãi như một, không có thứ gì có thể lưu lại vết tích ở phía trên, dù cho là thời gian cũng không được.

Bất chợt, Phong Vân mở hai mắt ra, vẫn bình tĩnh không gợn sóng, nhưng rơi vào trong mắt lão nhân bên ngoài, lại khiến hấn kinh hãi trong lòng.

Phảng phất có tồn tại tuyệt thế nào đó thức tỉnh.

"Thứ thứ nhất kiếm kỹ đã hoàn thiện, thứ thứ hai đao kỹ cũng đã sáng chế. . ."

Phong Vân thầm nói, kiếm kỹ cùng đao kỹ đều là do hấn dung hợp mười hệ thuộc tính, lại thêm linh cảm mà hấn rút ra được từ lượng lớn võ kỹ kia mà sáng tạo ra.

"Kiếm kỹ đã thăng hoa, nếu vẫn giữ lại danh tự trước kia có vẻ không thích hợp, liền đổi thành 'Thập Sát Táng Diệt' đi, về phần đao kỹ, thì đặt là 'Bát Phương Liệt Thiên' ."

Phong Vân trong nháy mắt nghĩ xong tên mới.

Cùng lúc đó, trong không gian ý thức trên trang thứ nhất cùng trang thứ hai 《Toàn Năng Bí Điển》, phân biệt xuất hiện dòng chữ 'Thập Sát Táng Diệt' cùng 'Bát Phương Liệt Thiên'.

Từ đó, Phong Vân tuyệt học về cơ bản đã được tạo nên!

Chương 646: Ngân Thần sáo trang, gấp 10 lần lực lượng!

Chương 646: Ngân Thần sáo trang, gấp 10 lần lực lượng!

Thành Chủ phủ.

Phong Vân đứng ở bên trong hắc ám vô biên, đôi diện, Hắc Âm Chúa Tể đang dùng ánh mắt như thể gấp quái vật nhìn về phía hắn.

"Người cái tên biến thái này, để người không cần nghiên cứu đao kiếm, người còn không nghe, còn chuyên môn sáng tạo ra một môn tuyệt học, xem ra người quyết tâm muốn đi con đường Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo này."

Hắc Âm Chúa Tể bất đắc dĩ nói.

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, cũng không nói gì cả.

Hắc Âm Chúa Tể nhìn thấy biểu tình này của Phong Vân, làm sao không biết gia hỏa này căn bản không có đem lời của bọn hắn để vào tai, cái này khiến hắn có chút đau đầu rồi.

Nguyên bản lấy ánh mắt của Chúa Tể cấp mà xem, Phong Vân không nên dùng nhiều thời gian phân tâm ở trên hai cái chức nghiệp không có chút tiền đồ này, căn bản là không đáng giá.

Nhưng Phong Vân cũng không phải là người bình thường, hắn luôn luôn có thể ở chỗ người cho là khó khăn nhất sáng tạo kỳ tích, cũng tỷ như bây giờ sáng tạo ra một môn tuyệt học.

Cái này lấy Hắc Âm Chúa Tể mà xem ra, quả thực là chuyện không thể nào tưởng tượng nổi.

Nhưng Phong Vân, lại làm được rồi!

Loại tình huống này, Hắc Âm Chúa Tể cũng không nói cái gì được nữa.

Hắn thấy, cho dù Phong Vân cuối cùng thất bại, đi không thông con đường Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo này, vẫn là còn một bó lớn thời gian để hồi tâm chuyển ý.

Cho nên, mặc dù có chút bất đắc dĩ, nhưng hắn cũng không ép Phong Vân thêm nữa.

Để cho đôi phương đụng phải đường cụt, không thể tiến thêm tự nhiên quay đầu thôi.

"Ta cũng không tin ngươi còn có thể đánh vỡ bức tường Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo này, đây là thời điểm để ngươi ăn chút khó khăn để biết trời cao đất rộng."

Hắc Âm Chúa Tể cảm thấy con đường của Phong Vân đi tới thực sự quá thuận tiện, để hắn gặp chút khó khăn cũng là một chuyện tốt, chỉ có vậy mới có thể rèn luyện ra một cường giả chân chính.

Đáng tiếc, cho dù hắn là Chúa Tể, cũng không thể biết được, người đứng trước mặt hắn này, so với quái vật còn muốn yêu nghiệt hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

...

Sau đó, Hắc Âm Chúa Tể lại tặng một bộ chí bảo cho Phong Vân, tên là Ngân Thân sáo trang.

"Một bộ Ngân Thần sáo trang này là năm đó ta ở bên trong một chỗ bí cảnh vũ trụ ngẫu nhiên đạt được, tổng cộng chia ra là Ngân Thần Giáp Trụ, Ngân Thần Chiến Ngoa, Ngân Thần Chiến Dao, Ngân Thần Thuần Bài bốn kiện chí bảo, mỗi một kiện xuất ra đều là vật phẩm chí bảo Thần Chủ cấp, tổ hợp lên, đã vô hạn tiếp cận với chí bảo cấp Chúa Tể."

"Người lần này đi Trụ Vực, liền mặc vào cái Ngân Thần sáo trang này đi, những trang bị lúc trước người dùng đều đã ở lộ ra bên ngoài rồi, lần này không thể lại dùng tiếp nữa."

Hắc Âm Chúa Tể mở miệng nói.

Phong Vân khẽ gật đầu, lập tức tiếp nhận 'Ngân Thần sáo trang' vô cùng lóng lánh này.

"Luyện hóa thử một chút đi." Hắc Âm Chúa Tể nhẹ giọng nói.

Phong Vân lúc này nhô ra một sợi linh hồn lực, phi tốc dung nhập vào bên trong 'Ngân Thần sáo trang'kia.

"Bang ——! !"

Một giây sau, chỉ thấy Ngân Thần sáo trang kia giống như là bị kích hoạt vậy, trong nháy mắt giải thể, hóa thành một đạo lưu quang, phóng tới Phong Vân, hoàn toàn dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Mà lúc này, một sợi tin tức cũng truyền đến trong đầu hắn, chính là phương pháp sử dụng của cái Ngân Thần sáo trang này.

Phong Vân đọc hết, lập tức ánh mắt có chút ngạc nhiên, cái Ngân Thần sáo trang này bình thường là sống nhờ ở trong cơ thể hắn, lúc cần chiến đấu, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, ngay lập tức sẽ tự động nổi lên.

"Lại là loại mô thức này. . ."

Phong Vân còn là lần đầu tiên ném thử dạng chí bảo này, trong lòng cũng rất là tò mò.

"Cảm nhận lực lượng của nó thôi." Tâm thần hẳn lập tức khẽ động.

Oanh!

Vô số sợi tơ ngân sắc cấp tốc hiện ra, lấy tim của Phong Vân làm hạch tâm, tràn ra ngoài, tựa hồ như đang dung nhập vào trong mỗi một tác cơ bắp của Phong Vân.

Trong khoảnh khắc, trải rộng toàn thân.

Cùng lúc đó, ở mặt ngoài làn da Phong Vân hiện ra một bộ chiến giáp ngân sắc tinh xảo, hai chân cũng tự động sinh ra một đôi giày chiến ngân sắc, tay trái một mặt thuẫn bài, phía sau có một thanh ngân đao.

Đồng thời trên mặt cũng xuất hiện mặt nạ màu bạc, đỉnh đầu chiến nón hình trụ!

Ngân quang lóng lánh, xa xa nhìn lại, giống như là một Chiến Thần giáng thế!

"Hử?"

Phong Vân thử thôi động, bỗng nhiên phát hiện lực lượng của mình thế mà tăng cường lên nhiều, ước chừng tăng phúc gấp 10 lần, cái này khiến hẳn rất là kinh ngạc.

Lúc này, thanh âm Hắc Âm Chúa Tể vang lên, "Cái Ngân Thần sáo trang này tổng cộng có ba trạng thái, trạng thái thứ nhất tăng phúc gấp 3 lần lực lượng, bất quá cần người mặc có được Thượng Vị Thần Thể, trạng thái

thứ hai tăng phúc gấp 5 lần lực lượng, yêu cầu cần Thần Vương Thể, trạng thái thứ ba, chính là bộ dáng bây giờ của ngươi, tăng phúc gấp 10 lần lực lượng, bất quá yêu cầu là đạt tới Thần Chủ Thể."

"Nói thực ra, bộ sáo trang này ngươi là người đầu tiên mặc vào là trực tiếp kích phát trạng thái hoàn mỹ nhất."

Năm đó lúc Hắc Âm Chúa Tể lần đầu mặc vào, cũng chỉ là kích phát trạng thái thứ hai mà thôi, lúc ấy, hắn cũng đã là Thần Chủ, ở bên trong người cùng tuổi cũng đã là tuyệt thế thiên tài.

Nhưng cùng Phong Vân so sánh, đơn giản cùng thứ cận bã cận bã không có gì khác biệt.

"Gấp 10 lần lực lượng, một quyền của ta đánh xuống dưới, cự lực kia, chặc chặc. . ."

Nguyên bản lực lượng của Phong Vân đã cường đại đáng sợ, bây giờ lại thêm cái Ngân Thần sáo trang' này tăng phúc gấp 10 lần lực lượng, đơn giản muốn lên trời rồi.

Đừng nói là Địa Cầu, chỉ sợ cho dù là Thái Dương Hệ, một quyền của hắn cũng có thể đánh nổ!

Về phần hệ ngân hà, khả năng cần ra thêm vài quyền nữa rồi.

Một quyền đánh nổ một tinh hệ, chỉ có thể nói lực lượng này người bình thường căn bản là không có cách tưởng tượng ra được, dù cho là Thần Chủ, cũng ngăn không được một quyền của Phong Vân.

"Đa tạ Hắc Âm Chúa Tể."

Phong Vân cảm thấy cái 'Ngân Thần sáo trang' này phảng phất là vì hấn mà làm ra vậy, lúc này liền biểu đạt cảm ơn đối với Hắc Âm Chúa Tể.

Hắc Âm Chúa Tể khoát khoát tay, "Bảo vật này trước kia ta đạt được cũng không phát huy ra tiềm năng của nó, chờ ta trở thành Chúa Tể rồi lại không thích hợp với ta nữa, ở trong tay ta có thể nói là Minh Châu bị lu mờ, bây giờ cho người, cũng coi là vật tận kỳ dụng."

Lấy thiên phú Thể Chất của Phong Vân, bộ này 'Ngân Thần sáo trang' là thích hợp với hấn nhất.

"Đi thôi, Tiếp Dẫn Sứ bên Trụ Vực kia đang hối thúc, người liền đi qua đi."

Hắc Âm Chúa Tể mở miệng nói.

"Vâng."

Phong Vân gật đầu, lập tức quay người rời khỏi Nguyên Thủy thành, lúc trước hấn vừa mua phi thuyền vũ trụ 'Cá chuồn hào', hoàn toàn thay đổi hình tượng, rời khỏi Nguyên Thủy thành, hướng bên ngoài vũ trụ bay đi.

...

Cùng lúc đó.

Bên trong cương vực mênh mêng của Trùng tộc, một thành lũy to lớn ẩn nấp trong hư không.

Một đạo thân ảnh mêng lung như mộng ảo ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa, quan sát mấy bóng người phía dưới cung kính đứng đấy, uy áp vô hình bao phủ toàn trường.

"Không có bất kỳ tin tức gì của 'Đạo Kiếm Thần Chủ'kia sao?"

"Đúng vậy, Chúa Tể vĩ đại, tộc nhân xếp vào ở trong nhân loại tộc quần báo về, từ khi 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia trở về, liền một mực đợi ở tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, vẫn chưa ra ngoài bao giờ."

Một vị Cục Hạng Thần Chủ dáng người khôi ngô, trên đầu mọc sừng cung kính nói.

"Xem ra là 'Đao Kiếm Thần Chủ' này biết được chiến dịch này bị các thế lực khác chú ý, cho nên dứt khoát trốn ở tổng bộ không ra ngoài."

Thân ảnh mờ lung như mộng ảo phát ra thanh âm linh hoạt kỳ ảo vô cùng.

'Đao Kiếm Thần Chủ' này trốn ở tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, nơi đó là địa phương ngoài tầm tay của chúng ta rồi.

Dù sao cũng là một trong những trọng địa của Nhân tộc, biện pháp phòng hộ không phải là bọn họ có thể đột phá.

"Bất quá 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia mặc dù không có tin tức gì, nhưng căn cứ tình báo của chúng ta, đã nhìn thấy đệ nhất thiên tài nhân tộc là Phong Vân tiến về Trụ Vực."

Vị kia Cục Hạng Thần Chủ bầm báo nói.

"A?"

Thân ảnh mờ lung nhãn tình sáng lên, "Giết không được kia 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia, Phong Vân này lại không thể bỏ qua, mặc dù tiềm lực của hắn không bằng 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia, nhưng tương lai vẫn còn có chút uy hiếp, nhanh chóng giải quyết cho thỏa đáng đi."

"Thông tri tộc nhân của ta ở Trụ Vực tu luyện, để bọn hấn tìm cơ hội giải quyết Phong Vân, tốt nhất là khống chế linh hồn."

"Vâng, tuân mệnh!"

...

Cùng lúc đó, Thú tộc cùng Cơ Giới tộc bên kia cũng truyền đạt cùng loại mệnh lệnh như vậy, mặc dù bọn họ giết không được Đao Kiếm Thần Chủ', nhưng vẫn có thể giết chết một Phong Vân, cũng coi là kiếm lời rồi. _.

Chương 647: Vũ trụ, chí tôn!

Chương 647: Vũ trụ, chí tôn!

Bên trong vũ trụ băng lãnh cô quạnh, một chiếc phi thuyền đang bình ổn phi hành.

Bên trong không gian của phi thuyền, hai bóng người đang ngồi dựa vào hai bên trên chiếc ghế sa lon.

"Phong Vân các hạ, người thật đúng là để cho ta đợi thật lâu ."

Một sinh linh thân cao ba mét, toàn thân bị nham thạch bao trùm mở miệng nói, toàn thân hấn hiện ra xích sắc, nhìn qua, giống như một đám lửa vậy.

Đây là nham thạch nhất tộc bên trong vũ trụ. Người này là thành viên của 'Đỏ nham tộc', cảnh giới là cấp độ Thần Chủ bình thường.

Tên là 'Bernard', chính là tiếp dẫn sứ giả lần này đưa Phong Vân đi Trụ Vực.

"Ta tu luyện quên mất, chậm trễ rồi."

Phong Vân kính một chén rượu cho 'Bernard' này, để bày tỏ lòng áy náy.

"Phong Vân các hạ khách khí rồi, bé quan tu luyện tự nhiên là chuyện trọng yếu nhất, với lại những năm qua ta ở Nhân tộc nhận được đãi ngộ cũng là vô cùng tốt, thật là để cho người ta lưu luyến không muốn về."

Tiếp Dẫn Sứ Bernard tự nhiên không dám trách cứ Phong Vân, đây chính là đệ nhất thiên tài được nhân loại tộc quần công nhận.

Mặc dù Trụ Vực so với Nhân tộc mạnh hơn một chút, nhưng hẳn chỉ là một Tiếp Dẫn Sứ nhỏ nhỏ, luận địa vị, chỗ nào bì kịp được Phong Vân.

Phong Vân cười cười, không có ở phương diện này tiếp tục xoắn xuýt, mà là hỏi về một chút tình huống của Trụ Vực.

Tiếp Dẫn Sứ Bernard tự nhiên là không biết không nói, biết gì nói vậy.

"Trụ Vực tổng cộng chia ra làm bốn bộ phận, theo thứ tự là 'Truyền Thừa Chi Địa' 'Bí Cảnh Không Gian' 'Chu Thiên Thế Giới' 'Đấu Chiến Bình Đài', Truyền Thừa Chi Địa, tên như ý nghĩa, bên trong có lưu lại tiên hiền tiền bối truyền thừa của Trụ Vực, chỉ cần phù hợp yêu cầu, đều có thể thu hoạch được."

"Bí Cảnh Không Gian, bên trong là chính là 'Trụ Vực bí cảnh nổi tiếng, danh xưng là bí cảnh thần bí nhất trong vũ trụ, không chỉ có lượng lớn sinh mệnh đặc thù, bên trong cũng có rất nhiều bảo vật thần bí của vũ trụ, bất quá nguy hiểm hệ số cũng cao, ngay cả Chúa Tể đi vào cũng có thể bị vây khốn, cho nên trước khi đi vào, nhất định phải làm tốt chuẩn bị vẹn toàn."

"Mà Chu Thiên Thế Giới, thì là địa phương cho các cường giả thiên tài Trụ Vực đến lĩnh hội, nơi đó định kỳ có quy tắc vũ trụ hiển hóa, nếu là thành công lĩnh hội được, có thể chống đỡ đến một lần mở ra thế giới Thần quốc."

"Về phần cuối cùng là 'Đấu Chiến Bình Đài', chính là thiên tài cường giả các tộc ở giữa chiến đấu, bên thắng sẽ thu hoạch được Trụ tộ, mà Trụ tộ này, chính là tiên tộ lưu thông ở bên trong Trụ Vực, có Trụ tộ sung túc, ở ba địa phương ở trên, mới có thể tùy ý ra vào."

Nghe xong Tiếp Dẫn Sứ giới thiệu, Phong Vân trong lòng đối với Trụ Vực này cũng coi là đại khái đã hiểu.

Mà lúc này, thanh âm trí năng của phi thuyền truyền đến, "Chủ nhân, chúng ta đến mục đích."

Lập tức, Phong Vân cùng Tiếp Dẫn Sứ đi vào phòng lái phi thuyền, hình ảnh ngoại cảnh hiện ra, có thể rõ ràng nhìn thấy, ở ngay phía trước phi thuyền, một cái Tinh Hệ to lớn đang tọa lạc.

Đó là Tinh Hệ so hệ ngân hà còn lớn hơn mấy chục lần, đếm không hết số tinh cầu tô điểm ở giữa, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc sáng hoặc tối, thuộc tính không đồng nhất, quang mang cũng không giống nhau.

Mà ở chính giữa những tinh cầu này, thì kết nối từng tòa đại lục, hiện lên phân bố kiểu tháp, tầng dưới chót lớn nhất, tầng cao nhất là nhỏ nhất.

Nhưng khi nhìn về phía tầng cao nhất đại lục kia, lại cảm nhận được một loại khí tức thần thánh to lớn, phảng phất nơi đó có cái gì đó cực kỳ đáng sợ tồn tại tọa trấn.

"Nơi đó chính là Trụ Vực chi chủ của chúng ta, địa phương Hằng Trụ Chí Tôn tọa trấn!"

Tiếp Dẫn Sứ Bernard một mặt cuồng nhiệt sùng bái nói.

Hằng Trụ Chí Tôn! ?

Phong Vân nghe xong, cũng là một mặt kinh động.

Chí tôn, nghe đồn đây chính là cảnh giới ở phía trên Chúa Tể, tính ra mà nói, phải gọi vũ trụ chí tôn.

Cái gì chí tôn, chính là ý chí tôn quý, cao thượng.

Vũ trụ chí tôn, tức là cảnh giới chí cao vô thượng tồn tại, không người nào có thể xuất kỳ hữu giả!

Mỗi một vị vũ trụ chí tôn, đều ở trên thuộc tính bản thân sở hữu đạt tới cấp độ cao nhất, người bên ngoài nhiều nhất cùng bọn hắn ngang hàng, mà không cách nào siêu việt được!

Phong Vân không nghĩ ra, Trụ Vực này lại có một vị chí tôn tọa trấn!

Phải biết, bên trong vũ trụ ức vạn tộc đàn, cho dù là Nhân tộc, Cơ Giới tộc, Thú tộc những tộc đàn cường đại này, đều không có một vị chí tôn nào tọa trấn.

Phong Vân không khỏi cảm thấy may mắn, Trụ Vực còn tốt không có tâm xung bá vũ trụ, bằng không mà nói, vũ trụ ức vạn tộc đàn sớm đã bị bọn họ bình định sạch sẽ rồi.

Một vị vũ trụ chí tôn, đã không phải là Chúa Tể có thể chống đỡ nổi.

...

Sau đó, Phong Vân lại hỏi Bernard vấn đề mình quan tâm nhất, chính là tài liệu rèn đúc tam đại Kiếm Thai kia, là Thiên Văn Thần Kim, Trụ Cực Vân Ngân, Hồn Nguyên Đồng Mẫu.

Vốn là hắn liền thuận miệng hỏi một chút thôi, không nghĩ tới Bernard thật đúng là biết.

"Trụ Cực Vân Ngân cùng Hồn Nguyên Đồng Mẫu ta không rõ ràng, nhưng Thiên Văn Thần Kim từng ở bên trong Trụ cấp bí cảnh xuất hiện qua, ta nhớ được cuối cùng là rơi vào tay của đệ nhất thiên tài 'Kim Bằng tộc' thuộc Thú tộc liên minh, tên là Kim Hách Thần Chủ."

Tiếp Dẫn Sứ Bernard hồi ức.

Kim Bằng tộc Kim Hách sao.

Phong Vân cũng đã được nghe nói tới cái tên này, nghe nói còn mạnh hơn so với Hoàng Liệt Thiên Hoàng nhất tộc, là cùng Vãn Diệt Thần Chủ kia nổi danh.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, Hoàng Liệt cũng tốt, Kim Hách cũng tốt, thậm chí là Vãn Diệt Thần Chủ, cũng không khác biệt gì, trong mắt hắn cũng không đáng giá chú ý.

Bây giờ hắn, chỉ có thể là Chúa Tể cấp mới có thể đánh với hắn một trận, về phần phía dưới, hắn thật đúng là không để vào mắt rồi.

...

Cũng không lâu lắm, Phong Vân cùng Tiếp Dẫn Sứ Bernard đã tiến vào bên trong Tinh Hệ mệnh mệnh kia, không ngừng tiến hành Không Gian Khiêu Dạo xuyên qua khoảng cách.

Lại quathời gian một tháng, bọn họ rốt cục mới tới một khối đại lục lớn nhất kia.

Ở nội bộ Trụ Vực còn phải tiến lên một tháng, có thể nghĩ trong này lớn tới bao nhiêu, không cách nào tưởng tượng nổi.

"Phong Vân các hạ, phía trước chính là Thiên Cương đại lục."

Trong phi thuyền, Bernard chỉ về một khối đại lục đằng trước, mở miệng nói.

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Thiên Cương đại lục này ở bên ngoài là từng đạo cột sáng, sáng chói vô cùng, nhưng hắn từ đó cảm nhận

được tính nguy hiểm cực mạnh, hiển nhiên là bên trong cũng không phải giống như bề ngoài đẹp đẽ như vậy.

Hoặc là trận pháp cường đại, hoặc là vũ khí khoa học kỹ thuật kinh khủng.

Mà sau khi Phong Vân cảm giác, cảm thấy hai loại khả năng này đều có thể.

"Chúng ta trực tiếp đi vào thôi."

Có Tiếp Dẫn Sứ, phi thuyền của Phong Vân trực tiếp bay vào bên trên Thiên Cương đại lục này, sau đó là một tiếng oanh minh, thành công đáp đất.

...

Thiên Cương đại lục, đường kính đoán chừng là mấy năm ánh sáng, mênh mông bát ngát, một chút không nhìn thấy đầu cuối.

Khi Phong Vân từ trên phi thuyền bước xuống, trong lòng liền dâng lên trực quan cảm thụ như vậy.

Mà ở phía trên lục địa bao la, khắp nơi đều là cung điện cao ngất, các loại phong cách đều có, rực rỡ muôn màu, nhiều vô số kể.

Những cung điện này hình thái khác nhau, thỉnh thoảng cũng có khí tức cường đại phát ra, hiển nhiên, bên trong những cung điện này đều có cường giả tuyệt thế sinh sống.

Lúc trước được Bernard giới thiệu, Phong Vân biết được, bên trong những cung điện này, đều là những thiên tài đến từ vũ trụ vạn tộc đàn, đều là tồn tại một đời vô địch ở bên trong cương vực của mình! _•

.....

Chương 648: Trả tiền người chơi lại ngưi phê, có thể có bật hack?

Chương 648: Trả tiền người chơi lại ngưi phê, có thể có bật hack?

Dày đặc cung điện, thô sơ giản lược nhìn lại, chí ít cũng có hơn trăm ức cái.

Vũ trụ bao la rộng lớn, từ khi sinh ra đến nay, Trụ Vực này đã tồn tại, quá vô số kỷ nguyên tích lũy lại, cường giả tới đây tự nhiên là vô số.

Hơn nữa còn không tính những người đã sớm rời đi kia, chỉ tính bây giờ vẫn vẹn ở bên trong Trụ Vực, cũng đã đạt tới hơn 100 ức sinh linh.

Nếu như tính luôn những người đã rời đi kia, vậy thật sự là nhiều như sao trời rồi.

"Hơn 100 ức. . ." Phong Vân nhin không được lú lười, với lại 100 ức này đều không phải là người bình thường, thậm chí thiên tài bình thường ở trước mặt bọn hắn đều như con sâu cái kiến.

Đây đều là tuyệt thế thiên kiêu kiệt xuất ưu tú nhất mỗi một thời đại bên trong tộc đàn của mình, cùng những sinh mệnh thể đặc thù được trời ưu ái kia.

Toàn bộ vũ trụ, nếu bàn về thiên kiêu cường giả chỗ nào nhiều nhất, chính là nơi đây không thể nghi ngờ gì cả.

Sau khi sợ hãi thán phục qua đi, Phong Vân dĩ nhiên lập tức vô cùng hưng phấn.

100 ức thiên tài, mang ý nghĩa hẳn sẽ thu hoạch được 100 ức hình chiếu, đây là cơ hội tuyệt hảo bậc nào chứ, ở nơi khác đốt đèn lồng cũng không tìm được.

Nhưng lại tới đây, lại làm cho Phong Vân toại nguyện rồi!

"Quả nhiên, tới đây là quyết định chính xác nhất!"

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng, khóe miệng nhin không được nhếch lên, khó kìm nén tâm tình vui sướng của mình.

Một bên Tiếp Dẫn Sứ nhìn thấy nụ cười của Phong Vân, không khỏi trong lòng co lại, gia hỏa này, vậy mà nhìn thấy 100 ức thiên tài lại cười, chẳng lẽ là do bị hù dọa tới mất không chế sao.

Hắn thấy, mặc dù Phong Vân là đệ nhất thiên tài của nhân tộc, nhưng cùng những thiên kiêu cường giả của ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, cùng với những sinh mệnh đặc thù thể kia so sánh, còn kém rất xa.

Chủ yếu vẫn là thời gian tu luyện của Phong Vân quá ngắn, ở dưới tình huống thiên phú mọi người đều không khác mấy, một bên tu luyện thời gian quá ngắn, nhất định sẽ xuất hiện chênh lệch lớn.

Bất quá Tiếp Dẫn Sứ không có nói ra, hẳn sợ đã kích đến lòng tự tin của Phong Vân, vẫn là để Phong Vân tự mình đi trải nghiệm thì hơn, chớ có bị đã kích đến không thể đứng dậy là được.

Đối với loại tình huống như vậy, chỉ có thể nói là, vị Tiếp Dẫn Sứ này suy nghĩ quá nhiều.

Theo siêu cấp đại biến thái Phong Vân này mà xem, bị đã kích đến không thể đứng dậy sẽ chỉ là 100 ức thiên kiều cường giả kia mà thôi, khi nào đến phiên hẳn.

Dù sao, người có là game thủ kỳ cựu đi nữa, gặp người chơi bậy hack lên, cũng phải quỳ mà thôi.

...

Sau đó, Tiếp Dẫn Sứ Bernard mang theo Phong Vân đi vào một chỗ trống trải trong sơn cốc, mở miệng nói: "Phong Vân các hạ, người ở chỗ này kiến tạo cung điện của người đi, tương lai còn một đoạn thời gian rất dài, người phải kiếm một chỗ ở, không có chỗ ở là không thể được."

"Được."

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, chắc hẳn trên đường đi nhìn thấy những cung điện kia cũng là đạo lý như vậy rồi.

"Bình thường phạm vi hoạt động Phong Vân các hạ là ngay tại phiến đại lục này, cùng với bên trong bốn cái công trình kia, về phần mấy chỗ cao hơn trên đại lục, đó là nơi ở 108 vị hộ pháp của Trụ Vực chúng ta, không phải là thành viên hạch tâm của Trụ Vực chúng ta không thể vào ở, còn xin thông cảm."

"Ta biết rồi."

Cùng loại như Phong Vân dạng này lần đầu tiên vào Trụ Vực, đều là thành viên vòng ngoài, nếu như ở chỗ này đạt được truyền thừa hoàn chỉnh, hoặc là lợi dụng tài nguyên nơi này đột phá đến Chúa Tể, liền có thể lựa chọn gia nhập vào Trụ Vực.

Lúc ấy, nếu là nhận truyền thừa thì sẽ trở thành thành viên hạch tâm, mà đột phá Chúa Tể, thì có thể trở thành hộ pháp.

Nói cách khác, hiện nay ở Trụ Vực, tối thiểu có hơn một trăm vị Chúa Tể tọa trấn!

"Thật là đại thủ bút."

Phong Vân nội tâm kinh thán không thôi, cũng rất muốn hình chiếu một vị Chúa Tể.

Thời điểm ở nhân loại tộc quần, Lôi Đình Chúa Tể cùng Hắc Âm Chúa Tể đều là hóa thân tọa trấn, Phong Vân cũng không thể nói muốn gặp chân thân của bọn họ, cho nên cũng không có biện pháp hình chiếu được.

Bây giờ tới Trụ Vực này, lại có hơn một trăm vị Chúa Tể, nói cái gì cũng phải hình chiếu mấy vị mới được, bằng không thì không phải là "Vào bảo sơn lại tay không mà về" hay sao.

Chẳng qua trước mắt vẫn còn quá sớm, chỉ có thể chờ sau này chậm rãi tìm cơ hội, dù sao thời gian Phong Vân vẫn còn cực kỳ sung túc, cũng không cần sốt ruột.

...

Sau đó, Tiếp Dẫn Sứ Bernard lại giao phó một số công việc rồi rời đi.

Phong Vân đưa mắt nhìn đối phương rời đi, lập tức quay người chuẩn bị kiến tạo chỗ ở.

Kiến tạo chỗ ở rất đơn giản, chỉ cần đem thế giới Thần Điện trong cơ thể mình lại phục chế lại một cái là được.

Đây chính là chỗ tốt khi có được 'Thế giới lực lượng', có thể trong nháy mắt ngưng tụ ra một tòa cung điện, tốc độ so với việc rèn đúc đều nhanh hơn nhiều, với lại cũng vô cùng kiên cố.

"Ngưng!"

Theo suy nghĩ Phong Vân khẽ động, thế giới Thần quốc trong thế giới lực lượng nhanh chóng ngưng tụ, hình thành một tòa cung điện khổng lồ.

Sau đó hắn suy nghĩ lại lần nữa nhất chuyển, cung điện này đột nhiên xuất hiện ở trong sơn cốc.

Cứ như vậy, chỗ ở liền hoàn thành, trước sau thời gian không đến một giây đồng hồ.

"Giải quyết xong."

Phong Vân mặt lộ ra một nụ cười, thế giới này có lực lượng thật là thuận tiện, có thể xưng là vật thiết yếu cho người lữ hành.

"Keng!"

Ở thời điểm Phong Vân vừa mới tiến vào trong cung điện, một phong bưu kiện mới bỗng nhiên được gửi đến máy truyền tin của hắn.

Phong Vân lập tức ấn mở, một đoạn văn tự hiện lộ ra:

"Chào mừng ngài đến Trụ Vực, Nhân tộc Phong Vân các hạ, chắc hẳn tin tức cơ bản, Tiếp Dẫn Sứ đã nói rõ với người, ta ở chỗ này cũng không lăm lờ nữa, tiếp xuống ta liền nói một số công việc khác đi, liên quan tới Trụ tộ."

"Phương pháp thu hoạch Trụ tộ chỉ có một loại, là đánh bại thiên kiêu cường giả khác ở trên Thiên Cương đại lục, nếu như là ở 'Đấu Chiến Bình

Đài' đánh bại, thì thu hoạch toàn bộ Trụ tậ của đối phương, nếu như là ở địa phương khác, chỉ có thể thu hoạch được một nửa của đối phương, chú ý: Không thể ở trên Thiên Cương đại lục chém giết."

"Trụ tậ là tiền tậ duy nhất bên trong Trụ Vực, cũng là tiền đề duy nhất để người thu hoạch tài nguyên tu luyện ở đây, Phong Vân các hạ hãy nhanh chóng hành động, thu hoạch Trụ tậ."

"Xét thấy Phong Vân các hạ người là lần đầu tiên tới Trụ Vực, 'Truyền Thừa Chi Địa', 'Bí Cảnh Không Gian', Chu Thiên Thế Giới đều mở ra một lần miễn phí cho người, qua lần này sẽ bắt đầu thu Trụ tậ."

"Cụ thể hình thức thu phí, chính là 1 Trụ tậ 1 ngày."

"Cuối cùng, chúc ngài sớm ngày đạt được truyền thừa, hoặc là bước vào Chúa Tể ~ "

Xem hết nguyên một phong bưu kiện, Phong Vân sâu sắc cảm nhận được tầm quan trọng của cái gọi là Trụ tậ ở chỗ này.

"Ở địa phương bên ngoài Đấu Chiến Bình Đài chém giết, thế mà cũng có thể thu hoạch được Trụ tậ, đây chính là cổ vũ đối chiến ."

Hiển nhiên Trụ Vực tôn sùng 'Luật rừng' tàn khốc, cường giả sẽ càng mạnh, kẻ yếu đuối, trực tiếp bị đào thải!

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, loại mô thức này chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu.

Giờ phút này.

Hắn đi ra khỏi cung điện, đứng ở trước sơn cốc, ngóng nhìn cung điện trước mắt nhiều như nấm mọc sau mưa, nhẹ giọng lầm bầm nói: "Nên chọn

cái nào làm con môi đây."

Đây đi, ngươi sẽ là con môi đầu tiên của ta.

Từ khi Phong Vân bắt đầu bước vào Thiên Cương đại lục này, thiên kiều cường giả ở nơi này, đều là con môi của hắn!

"Liên chọn Thú tộc Kim Bằng nhất tộc Kim Hách Thần Chủ kia thôi."

Phong Vân vừa vặn cần 'Thiên Văn Thần Kim', vậy hãy từ gia hỏa này bắt đầu ra tay . _•

Chương 649: Tất cả đều muốn!

Chương 649: Tất cả đều muốn!

Bên trong dãy cung điện mênh mông, một cung điện trong số đó ngập tràn một màu vàng kim chói lóa, dáng vẻ oai nghiêm tựa như đại bàng tung cánh.

Giờ phút này, trong cung điện tráng lệ, một bóng dáng thân người đầu chim cao lớn ngồi dựa trên bảo tọa kim sắc, chỉ thấy trên người hắt khoác chiến giáp tử kim, hai con ngươi sáng chói như kim, mỗi khi đưa mắt nhìn, Kim Quang tỏa ra bốn phía.

Trên đại điện trước mặt hắt, một bóng người cao lớn đứng thẳng tắp, chính là Văn Diệt Thần Chủ.

"Kim Hách Thần Chủ, phía trên truyền đến mệnh lệnh, để hai ta tìm cơ hội đánh giết đệ nhất thiên tài nhân tộc Phong Vân."

Văn Diệt Thần Chủ nhìn bóng người cao lớn trên bảo tọa, mở miệng nói.

"Phong Vân? Tên nhóc con mới tu hành hơn một vạn năm kia ư? Không cần phải để cả hai chúng ta động thủ chứ?"

Kim Hách Thần Chủ mặt mũi tràn đầy khinh thường, chỉ là một thiên tài chưa trưởng thành, lại muốn bắt hắt cùng Văn Diệt Thần Chủ cùng đi, cũng quá để mất tên Phong Vân đó rồi.

"Tên Phong Vân đó mặc dù cảnh giới không cao, nhưng đã là nhân tộc đệ nhất thiên tài, trên người tất sẽ có chí bảo phòng thân Chúa Tể ban thưởng, thậm chí có cả Chúa Tể lạc ấn, chỉ có hai ta liên thủ, mới có thể trong nháy mắt giết chết hắn, khiến cho hết thảy thủ đoạn của Phong Vân mất đi hiệu lực."

Vấn Diệt Thần Chủ nói.

Kỳ thật trong lòng hắn, so với Phong Vân, hắn càng muốn giết 'Đao Kiếm Thần Chủ' hơn, nhưng bây giờ chiến lược của 'Đao Kiếm Thần Chủ' đã sánh ngang với Chúa Tể, nghiêm nhiên đã vượt qua hắn.

Hắn cho dù trong lòng không cam tâm, cũng chỉ có thể lặng lẽ bỏ ý định này.

Chỉ có thể chờ về sau đạt tới thành tựu Chúa Tể, lại chậm chậm tính toán sau.

"Nếu như thế, vậy liền sớm động thủ đi, miễn cho những tên Trùng tộc kia nhanh chân đến trước, linh hồn nô dịch Phong Vân này, để bọn hắn tương lai lại vô duyên vô cớ nhiều thêm một tôn Chúa Tể."

Kim Hách Thần Chủ gật đầu nói.

Bọn họ mặc dù không muốn nhìn thấy Nhân tộc có thiên tài quật khởi, nhưng càng không muốn nhìn thấy thiên tài bậc này bị Trùng tộc chiếm đi, phương pháp tốt nhất chính là triệt để hủy diệt.

Diễn hình cho việc ta không lấy được, các ngươi cũng đừng mơ tưởng.

"Ừm, tiếp theo đây ta sẽ phái một ít đám tai mắt nhìn chăm chăm Phong Vân, chỉ cần hắn dám tiến vào Bí Cảnh Không Gian, lúc đó, chính là lúc chúng ta động thủ."

Vân Diệt Thần Chủ nhẹ nhàng cười một tiếng.

Bên trong Bí Cảnh Không Gian rắc rối phức tạp, bao la như thiên địa, cũng không thuộc về Thiên Cương đại lục, ra tay ở trong đó, sẽ không có bất cứ rủi ro nào.

"Tốt, đến lúc đó gọi ta." Kim Hách Thần Chủ đối với chuyện này hứng thú không lớn, chỉ là một tên thiên tài nhân loại mới nổi, rất khó lọt vào mắt hần.

Trong lòng hần, duy nhất đại địch chính là 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia, chỉ có tồn tại như thế, mới có thể làm hần dậy lên chiến ý, anh đừng đuổi sát!

...

Bên này.

Phong Vân đang lợi dụng dò xét chi nhãn nhìn về phía những cung điện lít nha lít nhít kia.

Một mặt là vì tìm ra Thú tộc Kim Hách Thần Chủ, một mặt khác, hần cũng là vì thu hoạch hình chiếu chất lượng siêu tốt.

Giờ phút này, tại trước mắt hần, đang có hết người này đến người khác lộ ra tư liệu, khiến hần không kịp nhìn.

【 dò xét đối tượng 】 : Hagu (Trảo Thị tộc)

【 tuổi tác 】 : 120 kỷ nguyên,

【 cảnh giới 】 : Thần Chủ hậu kỳ

【 rơi xuống 】 : Thần Chủ cấp võ kỹ 《 U Minh Quỷ Trảo 》 , Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Ba Âm Trảo Công 》 , Thần Chủ cấp Hắc Âm Hệ công

pháp 《 Hắc Âm Bí Điển 》 , Thần Chủ cấp Hắc Âm Hệ thiên phú, Hắc Âm pháp tắc (mười tầng). . .

. . .

【 dò xét đối tượng 】 : Wola (Khắc Lý tộc)

【 tuổi tác 】 : 110 kỷ nguyên,

【 cảnh giới 】 : Thần Chủ đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Huyền Băng Chân Thủy 》 , Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Băng Giáp Thủy Thân 》 , Thần Chủ cấp Thủy Hệ công pháp 《 Huyền Thủy Sách 》 , Thần Chủ cấp Băng Hệ công pháp 《 Thái Linh Băng Kinh 》 , Thần Chủ cấp Thủy Hệ thiên phú, Chúa Tể cấp Băng Hệ thiên phú, Thủy chi pháp tắc (mười tầng), Băng chi pháp tắc (mười tầng), Băng thủy dung hợp pháp tắc (chín tầng chín). . .

. . .

Phong Vân một đường dò xét, gần như là dò xét một người liền hình chiếu một người.

Không có cách, đồ rơi xuống của những dị tộc thiên kiêu này khiến hắn nhìn qua mà tâm động không thôi, mỗi một người đều không muốn bỏ qua.

Chúa Tể cấp thuộc tính thiên phú, Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú, Thần Chủ cấp Dao Đạo thiên phú, Thần Chủ cấp Linh Hồn thiên phú, Thần Chủ cấp Thể Chất thiên phú. . .

Những thứ này cái nào Phong Vân đều không muốn từ bỏ, tất cả đều muốn, đều trợ giúp rất lớn đối với việc tăng cường bản thân hắn, dù là cảnh giới, hay là chiến lực.

Cứ như vậy, cũng không lâu lắm, Phong Vân liền đạt tới 1 vạn hình chiếu, đạt tới hạn mức tối đa của một ngày.

Mà lúc này, hắn cũng rốt cuộc tìm được Kim Hách Thần Chủ.

【 dò xét đối tượng 】 : Kim Hách Thần Chủ (Thú tộc Kim Bằng nhất tộc)

【 tuổi tác 】 : 100 kỷ nguyên,

【 cảnh giới 】 : Thần Chủ đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Kim Quang Thuần 》 , Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Kim Bằng Chân Thân 》 , Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Vạn Kim Liệt Không Trảm 》 , Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Tu Di Giới Không Chương 》 , Thần Chủ cấp Kim Hệ công pháp 《 Kim Bằng Chân Quyết 》 , Thần Chủ cấp Không Gian Hệ công pháp 《 Không Gian Nguyên Thư 》 , Chúa Tể cấp Kim Hệ thiên phú, Thần Chủ cấp Không Gian Hệ thiên phú, Thiên phú thần thông • Ngân Vạn Hóa Thân, Kim chi pháp tắc (mười tầng), Không Gian pháp tắc (mười tầng). . .

"Ồ?"

Khi Phong Vân nhìn thấy tên đối tượng dò xét, sắc mặt khẽ đổi, nội tâm thâm nghĩ rốt cuộc cũng tìm được.

Mà khi hắn vừa nhìn về phía bảng đồ vật rơi xuống, trên mặt nhin không được lộ ra kinh ngạc, "Vậy mà đồng thời có được hai loại thiên phú Kim, Không Gian."

Hơn nữa còn là một cái đạt tới Chúa Tể cấp, một cái đạt tới Thần Chủ cấp, làm cho người ta đỏ mắt ghen tị.

"Khó trách được cho là thiên kiêu vô địch thủ phía dưới Chúa Tể."

Phong Vân ánh mắt lóe sáng, bảng đồ vật rơi xuống này, vẫn là rất hoa lệ.

Xem như thiên kiêu cường đại nhất mà hắn từng dò xét qua.

"Đáng tiếc, danh ngạch hình chiếu không đủ, chỉ có thể đợi ngày mai lại đến."

Phong Vân lắc đầu, chuẩn bị thu hồi ánh mắt, nhưng đến khi dự định rút lui, bỗng nhiên hắn nghe thấy trong cung điện Kim Hách Thần Chủ này, mấy tên Thú tộc đang thấp giọng nói chuyện gì đó.

"Chủ nhân phân phó, chúng ta mấy ngày nay nhìn chăm chăm Nhân tộc Phong Vân kia, chỉ cần hắn vừa đi tới Bí Cảnh Không Gian, chúng ta liền lập tức thông báo cho chủ nhân!"

"Yên tâm, giao cho ta."

"Không nên khinh thường, Nhân tộc Phong Vân này cũng không phải người bình thường."

"Chú ý không nên làm bại lộ hành tung, một khi bại lộ, lập tức rút lui."

". . ."

Cảm giác linh hồn của Phong Vân cường đại cỡ nào, cơ hồ trong nháy mắt đã bắt được thanh âm.

Hắn lộ ra từng tia cười gian, "Đang lo không biết nên ra tay thế nào, các ngươi lại chủ động đưa tới cửa, không tệ không tệ mà."

Có điều Phong Vân cũng không lập tức đi Bí Cảnh Không Gian, ít nhất cũng phải đợi đến ngày mai lại nói.

Bằng không, hiện tại liền xử lý Kim Hách kia, há không phải là không có hình chiếu sao? Điều này hiển nhiên là cuộc làm ăn lỗ vốn không có lời.

"Liền để người sống thêm một ngày. . ."

Phong Vân ngóng nhìn một chút, lập tức thu hồi ánh mắt, không quan tâm nữa.

Hắn chuẩn bị đi xoát hình chiếu.

Chương 650: Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú!

Chương 650: Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú!

【 Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Karan.

【 Thần Chủ cấp Thê Chất thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Ques.

【 Thần Chủ cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Patura.

【 Thần Chủ cấp võ kỹ 《 U Minh Phệ Tâm Kiếm 》 】 : Đến từ hình chiếu Fetan.

【 Thần Chủ cấp Kim Hệ công pháp 《 Lưu Kim Vô Cực Công 》 】 : Đến từ hình chiếu Aora.

【 Thần Chủ cấp Băng Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Salota.

【 Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Hạo La.

【 Kiếm chi pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Yale.

...

Bên trong túi đeo, Phong Vân đưa mắt nhìn, từng dãy vật rơi xuống lộ ra, từng cái đều tỏa ra hào quang rạng rỡ, khiến hắn cảm nhận được cảm giác thoải mái vì kiếm được nhiều đồ đã lâu không cảm nhận được.

Chỉ là vẫn hơi có chút tiếc nuối, vì không có một cái Chúa Tể cấp thuộc tính thiên phú nào rơi ra, đều là Thần Chủ cấp.

"Lần giết đầu cũng không rơi ra, tỉ lệ này quả nhiên rất thấp."

Phong Vân bắt đắc dĩ lắc đầu, nhưng cũng không còn cách nào, chỉ có thể chậm rãi xoát, nhiều lần xoát, tổng sẽ rơi ra thôi.

"Có điều mặc dù không rơi ra Chúa Tể cấp thuộc tính thiên phú, nhưng Kiếm Đạo thiên phú của ta lại có thể thông qua lần này tiến giai tới Chúa Tể cấp!"

Nghĩ vậy, hắn đem ánh mắt rơi vào hai cái 【Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú】, vốn dĩ Kiếm Đạo thiên phú của hắn cũng đã là Thần Chủ cấp, lại dung hợp hai cái này, tất nhiên sẽ tấn thăng tới Chúa Tể cấp!

Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú, nhìn chung khắp vũ trụ đoán chừng cũng rất ít.

Nó không phổ biến như thuộc tính thiên phú, bởi vì trong vũ trụ chứa vô vàn mười hệ thuộc tính, cho nên sinh ra những sinh linh có thiên phú này so ra cũng sẽ rất nhiều.

Các loại thiên phú như Kiếm Đạo Dao Dao thì không giống vậy, tỉ lệ xuất hiện quá ngẫu nhiên, lại cũng không nhiều.

Nhất là cấp độ cao, như Thần Vương cấp, Thần Chủ cấp.

Về phần Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú, vậy thì càng thêm khó tìm, cần hoàn cảnh đặc biệt mới có thể sinh ra.

Phong Vân dám khẳng định, cho dù là trong đệ nhất thế lực vũ trụ Trụ Vực, sinh linh có được các loại đặc thù thiên phú như Chúa Tể cấp Kiếm

Đạo hoặc Đạo Đạo cũng ít rất ít.

Với lại, cho dù có được thiên phú tầng thứ này, muốn mở ra Kiếm Giới, đạo giới, từ đó lĩnh ngộ quy tắc, vậy cũng gian nan vô cùng.

Không hao phí vô số kỹ nguyên, nghĩ cũng đừng nghĩ.

Cho nên nói, dưới đủ loại điều kiện cùng hạn chế, mới dẫn đến trong vũ trụ cơ hồ không có một siêu cấp tồn tại nào dùng cái này thành đạo.

Cho dù có, cũng là tồn tại ở trong truyền thuyết, chí ít trong vũ trụ bây giờ, căn bản không gặp được một người.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, càng gian nan mới càng có tính khiêu chiến.

Với lại, nếu như hấn thành công, sức chiến đấu tất sẽ lại tăng lên như vũ bão!

Kiểm tu, vốn có công phạt lực cực kỳ cường hãn, dù là pháp tắc, hay là quy tắc, đều có thể phát huy ra uy năng vượt xa người cùng giai.

Một khi xuất thế, ai dám tranh phong!

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức hiển hóa hai cái 【Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú】 này.

"Keng ——! !"

Hai tiếng kiếm ngân quen thuộc đột nhiên vang lên, hai thanh tiểu kiếm bay vào trong đầu Phong Vân, nhanh chóng nổ tung, hóa thành vô số tin tức về Kiếm Đạo, dung hợp lại với Kiếm Đạo thiên phú vốn có của hấn.

"Rầm ——! !"

Trong nháy mắt, Phong Vân cảm giác trong lòng mình tuôn ra vô số chân lí Kiếm Đạo, phảng phất như chính hắn đã hóa thành một thanh kiếm, từ sinh ra đến hủy diệt, không ngừng trải qua hết vòng luân hồi này đến vòng luân hồi khác. . .

Không biết qua bao lâu, phảng phất là đã rất lâu, lại dường như chỉ là một cái chớp mắt.

Khi ý thức Phong Vân trở về, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, con mắt rất sáng, trong mắt hình như có mặt trời, trăng, sao chuyển động.

Nhưng nhìn kỹ lại, phát hiện đây căn bản không phải mặt trời, trăng, sao, mà là Kiếm Đạo phong mang, phác họa ra ra biểu tượng mặt trời, trăng, sao.

Loại Kiếm Đạo thiên phú này không thể tưởng tượng, đã đạt tới mức tùy tâm sở dục, không thể đong đếm.

"Đây chính là Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú sao, cảm giác quá không giống nhau."

Phong Vân cảm giác Kiếm Đạo thiên phú của mình như thể thăng hoa, như lúc Kiếm Đạo thiên phú tấn thăng trước kia hoàn toàn là hai loại cảm giác, phảng phất hắn vốn chính là một thanh kiếm.

Bất quá dù cho ở dưới loại trạng thái này, Phong Vân vẫn không có cảm nhận được dù là một tia một sợi Kiếm Đạo quy tắc, có thể nghĩ có bao nhiêu gian nan.

Điều này cũng khiến hắn càng thêm kiên định chuyện lấy được 'Thiên Văn Thần Kim'.

Chỉ có đạt được nó, hắn mới có thể mở ra Kiếm Giới, mới có thể nhờ vào đó lĩnh ngộ ra kiếm đạo quy tắc lực lượng!

Nhưng cần từng bước một từ từ sẽ đến, cũng không sốt ruột.

...

Sau đó.

Phong Vân cũng đều dung hợp những thiên phú cùng võ kỹ còn lại kia.

Trong đó trợ giúp lớn nhất, tự nhiên là Thần Chủ cấp Thể Chất thiên phú, cái này khiến lực lượng của hắn trực tiếp tăng trưởng gấp 5 lần.

Lại thêm Ngân Thần sáo trang, lực lượng của Phong Vân so với trước đó rỗng rã mạnh hơn gấp 15 lần!

Gấp 15 lần lực lượng, hắn hiện tại cảm giác lực lượng của mình đã bành trướng đến mức sắp muốn tràn ra!

Cái gì Thần Chủ, cái gì Luyện Thể vương giả, đến bao nhiêu diệt bấy nhiêu, cũng đỡ không nổi một quyền của hắn!

"Liên lấy mấy tên kia luyện tay một chút thôi."

Phong Vân lầm bầm nói.

...

Ngày kế tiếp.

Mấy tên Thú tộc tinh anh phụ trách giám thị Phong Vân kia phát hiện Phong Vân đi vào Bí Cảnh Không Gian, lập tức gửi tin cho Kim Hách Thần Chủ cùng Vẫn Diệt Thần Chủ.

Không đến một giây đồng hồ, hai vị Thú tộc Cự Hạm Thần Chủ đã chạy tới.

"Xác định chứ?" Vẫn Diệt Thần Chủ dò hỏi.

Một Thần Chủ nửa người nửa thú gật đầu nói: "Tuyệt đối xác định, Phong Vân kia chính là đi vào từ cửa vào số 5."

Bên cạnh mấy cái Thú tộc tinh anh cũng bày tỏ khẳng định.

"Cửa vào số 5, nơi đó kết nối tới Tinh Không Phế Khư." Kim Hách Thần Chủ trầm ngâm nói.

"Mặc kệ hấn đi bí cảnh nào, đều hấn phải chết không nghi ngờ, đi thôi!"

Vẫn Diệt Thần Chủ đã không kịp chờ đợi phải hoàn thành nhiệm vụ, từ đó thu hoạch món ban thưởng kék xù, dùng nó bế quan, dễ dàng bước vào Chúa Tể!

Lúc này, hai vị Thú tộc Thần Chủ thanh toán một khoản Trụ tộ nhất định, cũng từ cửa vào số 5 tiến vào Bí Cảnh Không Gian.

...

Tinh Không Phế Khư, tên như ý nghĩa, chính là một vùng phế tích trong tinh không.

Chỉ thấy nơi này khắp nơi đều là mảnh vỡ tinh cầu, mênh mông vô ngàn, tràn ngập khí tức mục nát cùng cổ lão.

Có điều tại trong phế tích này, thai nghén có các loại thiên nhiên bảo vật như tinh thần thạch, sao trời cổ cát, tinh hạch, là đồ tốt để luyện chế Thần Chủ chí bảo.

Thậm chí một chút tinh hạch cực kỳ cổ lão, là tài liệu luyện chế Chúa Tể cấp chí bảo!

Giờ phút này, Phong Vân đang đứng tại một góc Tinh Không Phế Khư, lẳng lặng đứng chờ.

"Vút!" "Vút!"

Cũng không lâu lắm, liền có tiếng xé gió truyền đến, trùng trùng điệp điệp, không che giấu chút nào, trong nháy mắt đã đi tới gần.

Thần quang thu lại, lộ ra khuôn mặt Kim Hách Thần Chủ cùng Vẫn Diệt Thần Chủ.

Bọn họ nhìn qua Phong Vân cách đó không xa, ánh mắt lạnh lùng, hết như đang nhìn một người chết.

Mà lúc này, đã thấy Phong Vân bỗng nhiên ngược mắt nhìn lên, thần nhiên nói: "Các ngươi quá chậm."

Chương 651: Chân chờ sẽ phí công!

Chương 651: Chân chờ sẽ phí công!

“Hả?”

Nghe câu nói của Phong Vân, sắc mặt Kim Hách Thần Chủ và Vãn Diệt Thần Chủ liền thay đổi.

Đối phương nói như vậy, là sớm biết hành động lần này của bọn họ?

“Đi.”

Lúc này, Vãn Diệt Thần Chủ bỗng nhiên ra tay, một đạo lưu quang từ trong tay ông ta bắn ra, đến đỉnh đầu Phong Vân, nhanh chóng phóng đại, hóa thành một chiếc lồng màu đỏ như máu.

Mang theo phong thái che đậy cả bầu trời đè xuống, nhốt Phong Vân ở bên trong.

Trên chiếc lồng đỏ này dày đặc kỳ văn, huỳnh quang lưu chuyển, thần bí và mênh mông.

Nhìn thấy Phong Vân đã bị vây khốn, Vãn Diệt Thần Chủ âm thầm thở ra một hơi.

Cho dù Phong Vân có thủ đoạn gì, chỉ cần hắn bị nhốt trong ‘Thần Hỏa’, tất cả đều vô dụng.

Khóe miệng Văn Diệt Thần Chủ nở nụ cười lạnh: “Giả thần giả quỷ, bị Thần Hỏa của ta nhốt bên trong... Hả?”

Ầm ầm!

Lúc ông ta đang nói chuyện, trong lòng bỗng nhiên nhảy lên một cái, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện thân ảnh Phong Vân bị nhốt trong Thần Hỏa đã biến mất, thay vào đó, là một bóng người thon dài mặc chiến giáp màu bạc, chân đi giày chiến.

Người này nhẹ nhàng nhảy lên, giống như mang theo uy thế long trời lở đất, ầm ầm vọt đến.

Khí thế cuồng mãnh, không gian quanh người mãnh liệt nứt ra như gặp sóng to gió lớn, bá đạo giống như Ma Thần lâm thế!

Trong lòng Văn Diệt Thần Chủ khẽ động, nhưng ông ta vô cùng có lòng tin với chí bảo ‘Thần Hỏa’ của mình, cho dù là luyện thể cấp Thần Chủ cũng không thể tùy tiện đánh vỡ, huống chi một Phong Vân nho nhỏ.

Oanh!

Nhưng mà, ngay lúc này, trong khí lãng vô biên, Phong Vân tùy ý đánh ra một quyền.

Theo một quyền này, lực lượng cuồng mãnh đến cực điểm bỗng nhiên bắn ra, vô luận là không gian hay lòng Thần Hỏa, đều nứt ra như mặt nước, phát ra tiếng kêu rên không chịu nổi.

Một giây sau, trực tiếp vụn vỡ!

“Không thể nào!”

Trong mắt Văn Diệt Thần Chủ hiện lên vẻ kinh hãi, chí bảo của ông ta có thể ngăn cản võ giả luyện thể cấp Thần Chủ, sao có thể không đỡ được một quyền của Phong Vân?

Như vậy, chẳng phải nói, thể chất của đôi phương đã vượt qua võ giả luyện thể cấp Thần Chủ rồi sao?

Sắc mặt Kim Hách Thần Chủ bên cạnh cũng thay đổi, hẳn ta là Thần Thú tộc, nhục thân có thể so sánh với Long tộc, nhưng không có tự tin một quyền đánh nổ lồng Thần Hỏa này.

Đây chính là tinh đồng vạn kỷ tạo thành, luận kiên cố, nó còn vượt xa các chí bảo cấp Thần Chủ khác, nhưng vậy giờ, dưới tay tên thiên kiêu nhân loại này, lại không kiên trì được một quyền.

“Mẹ nó, tình báo sai, tên này có chỗ nào là non nớt, đây quả thật là quái vật.”

Mí mắt Kim Hách Thần Chủ run lên, trong lòng thầm mắng những tên tình báo, đây chính là ‘Người mới’ trong miệng các người sao?

Nếu đám tình báo kia nghe thấy tiếng lòng của Kim Hách Thần Chủ, e rằng sẽ vô cùng ủy khuất, bọn họ cũng rất tuyệt vọng.

Phong Vân vẫn không ra ngoài, lại có cái tên nhỏ hấp dẫn sự chú ý, đừng nói những tên tình báo này không biết chiến lược của hắn, ngay cả chín phần nhân loại cũng không biết.

Nhưng mà, không đợi Kim Hách Thần Chủ và Văn Diệt Thần Chủ có tâm trạng dư thừa, trong chớp mắt, Phong Vân từ xa đến, bao tay màu bạc bao lấy tay phải, trong ngân quang sáng bóng, âm âm đánh về phía Văn Diệt Thần Chủ!

Một quyền ép xuống, đồng thời, thân lực dồi dào màu vàng óng trong cơ thể hấn bạo ra, bộ đồ Ngân Thần tăng mười lần chiến lực lập tức triển khai!

“Ầm ầm!”

Lực lượng khổng lồ bạo phát, trong phạm vi này, không gian nổ tung, tạo ra tiếng động như lôi kinh, ngay cả phế tích Tinh Không này cũng bị đánh nổ!

Oành!

Lực lượng có thể đánh nổ toàn bộ hệ ngân hà, giờ khắc này hoàn toàn trút xuống Thần Thể của Vãn Diệt Thần Chủ!

Trong nháy mắt lực quyền ép xuống, trông mắt của Vãn Diệt Thần Chủ gần như sắp nhảy ra ngoài.

Khoảnh khắc này, cuối cùng ông ta cũng cảm nhận được lực lượng khủng bố kia.

Uy năng của một quyền này đã vượt ngoài tưởng tượng của ông ta, đây là, lực lượng thể chất đến gần vô hạn Chúa Tể!

Chỉ là một thiên kiêu mới, lại có thủ đoạn bực này!

Oành!

Thời gian và không gian dường như đình chỉ.

Một giây sau, thân thể Vãn Diệt Thần Chủ giống như đạn pháo bắn ra ngoài, xương cốt huyết nhục nổ tung, đập ầm ầm trên không gian phía xa.

Oanh!

Lực lượng tuôn ra, lấy ông ta làm trung tâm, không gian xung quanh vừa khôi phục lại, một lần nữa lại vỡ vụn, lộ ra lỗ đen thăm thẳm.

Phốc!

Không gian vỡ vụn, khí lãng cuộn cuộn, sắc mắt Vẫn Diệt Thần Chủ xám trắng, quanh thân có vô số vết nứt, giãy dụa hai lần, ngoẹo đầu, không động đậy được nữa.

Là Thần Chủ, vốn sinh cơ nhục thân bị đoạn tuyệt, thì dựa vào linh hồn, cũng có thể duy trì rất lâu, không thể chết dễ dàng được.

Nhưng một quyền này của Phong Vân có ẩn chứa bá đạo chi khí, trực tiếp đánh vỡ cả linh hồn, cho dù cường giả cấp Thần Chủ, cũng không thể sống sót.

Đến bây giờ, Vẫn Diệt Thần Chủ hùng tâm tráng chí một đời kỳ tài, không chỉ không đạt được ước muốn giết Phong Vân, còn góp mạng nhỏ của mình vào.

Nếu như ông ta biết đại địch ‘Đao Kiếm Thần Chủ’ mà mình vẫn muốn trả thù là Phong Vân trước mặt, sợ rằng cho dù sống cũng bị tức chết.

“Cái gì? Vẫn Diệt Thần Chủ!”

Kim Hách Thần Chủ vừa bị sóng xung động đánh đến nơi xa quay đầu nhìn lại, lập tức nhìn thấy cảnh tượng như vậy, thân hình run lên, kinh hô ra tiếng.

Một quyền đánh chết Vẫn Diệt Thần Chủ có hi vọng đột phá đến cấp Chúa Tể nhất, rốt cuộc đây là quái vật gì?

“Chạy!”

Không chút do dự, Kim Hách Thần Chủ lựa chọn chạy trốn.

Có thể không trốn sao? Vẫn Diệt Thần Chủ nổi danh như hấn ta cũng bị một quyền đánh chết, hấn ta đi lên thì có tác dụng gì?

Hưu!

Giờ khắc này, Kim Hách Thần Chủ phát huy ưu thế không gian và tốc độ của ‘Kim Bằng tộc’ đến cực điểm.

Hấn ta biết Phong Vân bá đạo như vậy, năng lực không gian của hấn ta cũng không thể chống lại được lực lượng cấp Chúa Tể, nhưng chạy trốn vẫn là dư dả.

Thật ra, Kim Hách Thần Chủ vẫn chưa tu không gian đến cấp Thần Chủ, hấn ta chỉ tu không gian pháp tắc đến tầng thứ mười, cũng chưa mở không gian Thần quốc, lực lượng nhiều nhất chỉ là thời kỳ quá độ từ Thần Vương đến Thần Chủ mà thôi.

Đây là chuyện rất khó, muốn mở không gian Thần quốc, không chỉ cần Giới Thạch, còn cần đá không gian, mà đá không gian còn khó tìm hơn Giới Thạch nhiều.

Đến bây giờ, chỉ ở trong bí cảnh Trụ Vực mới có, nhưng số lượng rất thưa thớt, khó mà tìm được.

Kim Hách Thần Chủ đã dừng ở cấp độ này mấy kỷ nguyên rồi, không có đá không gian mở không gian Thần quốc, có thể thấy được con đường này gian nan thế nào.

Mặc dù chưa mở không gian Thần quốc, nhưng Kim Hách Thần Chủ đã bỏ công sức nhiều năm, sớm dung hợp không gian pháp tắc và phong chi

pháp tắc, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, luận tốc độ, dưới cấp Chúa Tể, hẳn ta là đệ nhất!

Coong!

Giờ khắc này, một tiếng như sắt thép va chạm từ trên người Phong Vân truyền ra, từng sợi ngân quang trên chiến giáp hiển hiện, trong chốc lát, khí thế trên người hẳn đều biến đổi, như tuyệt thế Hoàng giả, thâm nghiêm nguy nga, mắt lạnh nhìn Kim Hách Thần Chủ.

Hắn nắm chặt chuôi đao sau lưng!

Chương 652: Ngàn dặm tặng đầu người!

Chương 652: Ngàn dặm tặng đầu người!

Thiên địa tối sầm lại.

Kim Hách Thần Chủ từ nơi xa cho rằng đã chạy được, thậm chí Phong Vân đáng sợ, đột nhiên, trong lòng hắn ta sinh ra nguy cơ mãnh liệt.

Nhìn lại, chỉ thấy nơi xa có một đạo đao quang xé không đi đến.

“Không tốt!”

Trong lòng Kim Hách Thần Chủ gào thét, trong ánh đao kia, hắn ta cảm nhận được uy hiếp tử vong sâu sắc.

Thần lực phun trào, hắn ta mở thế giới hình chiếu và năng lực không gian pháp tắc của mình ra, ngăn cản trước người, muốn chặn một đao kia.

Nhưng mà, căn bản vô dụng, đao quang vô lượng lóe lên, cái gì thế giới hình chiếu, cái gì không gian pháp tắc, trong khoảnh khắc đều vỡ nát, đao quang gào thét chém đến.

Trong nháy mắt, đao quang lạnh lạnh bá đạo, khí thế tiêu diệt tất cả bạo phát, không gian rít lên như quỷ khóc sói gào, một đạo đao quang ẩn chứa mười hệ pháp tắc và mười tầng đao chi pháp tắc giống như thủy triều khuếch tán ra ngoài, hoàn toàn bao phủ phạm vi xung quanh!

Ầm ầm ầm!

Những tiếng đao minh kinh thiên động địa quanh quần cửu thiên, trong nháy mắt, toàn bộ không gian phế tích Tinh Không bị chặt đứt thành vô số mảnh vỡ nhỏ bé.

Mặc dù tốc độ của Kim Hách Thần Chủ vô song, nhưng đao quang bap phủ tất cả, không khác gì công kích, mặc cho hắn ta sử dụng cực tốc của Kim Bằng tộc, cũng vô dụng.

“Đây, đây là đao pháp gì vậy?”

“Không, không!”

Kim Hách Thần Chủ liên tiếp hét thảm, nhưng hắn ta muốn tránh cũng không được.

Cuối cùng, Kim Hách Thần Chủ biết mình chắc chắn phải chết, nhanh chóng mở bưu kiện ra, chỉ kịp hô lên bốn chữ ‘Cẩn thận Phong Vân’.

Một giây sau, dưới ánh sáng chói chang, từng mảnh tuyết động tan ra.

Lộp bộp...

Trong nháy mắt, Thần Thê bị chia năm sẻ bảy, cốt nhục chôn vùi, hóa thành từng đám huyết nhục.

Lần đầu tiên Phong Vân sử dụng đao thức ‘Bát Phương Liệt Thiên’ do hắn tự sáng tạo, lại có uy thế bá kiệt kinh khủng như vậy, đao quang bao phủ, trăm Kim Hách Thần Chủ như không!

Cạch!

Thần Dao trở lại trong bao, Phong Vân khẽ ngoắc một cái, không gian giới chỉ của Văn Diệt Thần Chủ và Kim Hách Thần Chủ bay đến trước mặt hắn.

Hắn luyện hóa không gian giới chỉ của Kim Hách Thần Chủ đầu tiên, khi ý thức tiến vào trong đó, hắn nhìn thấy bên trong có rất nhiều tài nguyên, có công pháp, võ kỹ, linh vật, giới thạch, đá không gian...

Mà trong đó, có vật khiến Phong Vân mặt mày hớn hở.

Đó là vật to như quả bóng đá, bên ngoài có một tầng kim loại thật dày.

Nhưng dựa vào linh giác của hắn, thấy rõ bí mật vũ trụ cũng không phải nói chơi, đương nhiên cũng nhìn rõ tầng kim loại này.

Lúc Phong Vân tỷ mỉ xem xét vật kim loại này, bỗng nhiên cảm giác trong đó có thứ còn sắc sảo hơn mặt trời, khiến người ta ghé mắt.

Keng!

Hắn lập tức lấy tay làm đao, bỏ lên khối kim loại, sau một tiếng động, từng màng quần quanh nó bong ra.

Một đạo quang huy lóa mắt bắn ra, xán lạn như lửa.

“Nghe đồn Thiên Văn Thần Kim sáng chói như ban ngày, chói lọi như cầu vồng, xem ra là vật này!”

Cuối cùng Phong Vân cũng có thứ mình muốn, trong lòng không nhịn được hưng phấn.

Có vật này, con đường kiếm đạo của hắn mới có thể đi thật xa, còn đao đạo, trước tiên lĩnh ngộ quy tắc kiếm đạo rồi lại nói, hơn nữa, đậu hũ cũng không thể ăn nóng được.

“Còn có hình chiếu của hai người này, cũng là thu hoạch không nhỏ.”

Trước khi giao chiến, Phong Vân đã lấy được hình chiếu của Kim Hách Thần Chủ và Vãn Diệt Thần Chủ, hai người này đều rất nổi tiếng, không chỉ trong Thú tộc, mà trong vũ trụ cũng rất có tên tuổi, đương nhiên không phải tầm thường.

Hôm qua Phong Vân đã nhìn qua bảng rơi xuống của Kim Hách Thần Chủ, còn Vãn Diệt Thần Chủ thì hẳn chưa xem, lúc này ý thức hẳn tiến vào tấm gương, ngưng mắt nhìn lại.

Thông qua bảng rơi xuống này, có thể biết Vãn Diệt Thần Chủ song tu hỏa băng, đồng thời đã dung hợp pháp tắc đến chín tầng chín rồi, chỉ cần một bước nhỏ nữa, có thể bước vào cấp Chúa Tể, uy danh vô thượng.

Đáng tiếc, ông ta quá bành trướng, nhất định phải đến ám sát Phong Vân, kết quả ngàn dặm tặng đầu người, thật sự ứng với cái tên Vãn Diệt của ông ta.

Không chỉ như vậy, còn hố Kim Hách Thần Chủ, một đời thiên kiêu tuyệt thế còn chưa cất cánh, đã lạnh rồi.

“Chính các ngươi đến tặng đầu người, đừng có trách ta.” Phong Vân nói.

Hắn lập tức thu hồi bộ đồ Ngân Thần, trong nháy mắt nó giải thể, hóa thành vô số sợi tơ ngân sắc, tan vào trong ngực Phong Vân, không nhìn ra chút dị dạng.

“Xuất phẩm của Chúa Tể, quả nhiên là tinh phẩm, không hề kém hơn chí bảo cấp Chúa Tể.” Phong Vân nở nụ cười hài lòng.

Nếu không phải bộ đồ Ngân Thần gia trì lực lượng gấp mười lần, quả thật hẳn không thể một quyền đâm chết Vãn Diệt Thần Chủ được.

“Đi.”

Một lát sau, Phong Vân rời phế tích Tinh Không, đi ra không gian bí cảnh, nghênh ngang trở lại chỗ ở của mình.

Điều này khiến những tinh anh đang bí mật giám sát của Thú tộc kinh hãi, không biết vì sao Phong Vân còn sống.

Bọn họ đợi mãi, cũng không thấy hai vị chủ nhân xuất hiện, trong lòng có suy nghĩ không tốt.

...

Cùng lúc đó, trong cương vực Thú tộc xa xôi, tại đại bản doanh của Thú tộc.

Một cung điện không lồ hơn cả tinh cầu, chín vị cao tăng Thú tộc thu được bưu kiện của Kim Hách Thần Chủ.

Trong đó chỉ có một câu, đúng là bốn chữ cuối cùng của hắc tá ‘Cẩn thận Phong Vân’.

Sau khi đám cao tăng thu được bưu kiện này không lâu thì Hồn Bài Điện truyền đến tin tức, nói hồn bài của Văn Diệt Thần Chủ và Kim Hách Thần Chủ, nát!

Đối với bọn họ, chuyện này giống như một trận động đất!

Kim Hách Thần Chủ và Văn Diệt Thần Chủ đều có hi vọng trở thành Chúa Tể, là một trong lực lượng tầng cao nhất của Thú tộc.

Nhưng bây giờ, lại vẫn lạc ở Trụ Vực!

Đối với bọn họ, đây là đại tổn thất!

Phải biết, bồi dưỡng hai vị này đến bây giờ đã hao phí rất nhiều tài nguyên, hiện tại, tất cả như nước chảy về biển đông!

“Câu ‘Cẩn thận Phong Vân’ của Kim Hách Thần Chủ chẳng lẽ ám chỉ Phong Vân động thủ sao?” Một vị Chúa Tể Thú tộc kinh ngạc nói.

“Cái này, tên Phong Vân kia mạnh như vậy sao?”

“Cho dù thế nào, tên Phong Vân này tuyệt đối không đơn giản, đáng chết! Ta muốn hấn nợ máu phải trả bằng máu!”

“Haiz, lúc trước tộc quần nhân loại xuất hiện một tên ‘Đao Kiếm Thần Chủ’, bây giờ lại có ‘Phong Vân’, đúng là khiến người ta hâm mộ.”

“Hừ! Hai người họ đều phải chết!”

Chương 653: Đấu Chiến Bình Đài!

Chương 653: Đấu Chiến Bình Đài!

Chuyện Phong Vân xử lý Kim Hách Thần Chủ và Văn Diệt Thần Chủ chỉ có nhóm cao tầng của Thú tộc biết, những sinh linh khác ở Trụ Vực không hề biết trong Không Gian Bí Cảnh lại xảy ra chuyện trọng đại như vậy.

Có vẻ như Cơ Giới tộc và Trùng tộc cũng biết một chút tin tức, vốn định ra tay với Phong Vân, bỗng nhiên đều yên tĩnh lại.

Cứ như vậy, kế hoạch ám sát Phong Vân của tam tộc đột nhiên trở nên lặng lẽ.

Phong Vân cũng không thèm để ý những chuyện này, hẳn không để vào mắt cái gọi là kế hoạch ám sát kia.

Trừ phi có mấy vị Chúa Tể vây quét hẳn, nếu không thì, muốn giết hẳn cũng không phải chuyện đơn giản.

Hắn tin tưởng, chỉ cần bản thân mình cường đại, cho dù Chúa Tể tam tộc ra tay, đến lúc đó cũng không tạo thành bất kỳ uy hiếp gì.

Mà một ngày này, Phong Vân cho rằng sẽ không quá xa xôi.

...

Cung điện ở sơn cốc.

Bên ngoài nhìn như trang nghiêm thần thánh, giống như thần điện, nhưng bên trong lại bố trí như biệt thự ở địa cầu của Phong Vân, giống như trong phi thuyền.

Giờ phút này, Phong Vân đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, trong cơ thể hắn, Thần Cách như mặt trời sáng chói chìm nổi.

Đây chính là sản phẩm sau khi Phong Vân luyện hóa ‘Thiên Vân Thần Kim’ vào cơ thể.

Tam đại kim loại kiên cố không thể lay chuyển, man lực không thể phá, chỉ có thể dùng pháp tắc đánh vào trong đó, chậm rãi đồng hóa, cuối cùng bắt đầu từ bên trong, mở ra không gian, diễn hóa thế giới.

Mà cái này, chỉ thích hợp với pháp tắc đặc thù.

Các thuộc tính pháp tắc khác đã có Thần Cách làm vật dẫn, không thể bóc ra, cho nên không thể làm như vậy.

Nhưng pháp tắc đặc thù không phụ thuộc vào Thần Cách, ở trạng thái rời rạc, hoàn toàn có thể dùng làm vật trung gian.

Thật ra nguyên lý cũng giống cách mở thế giới Thần quốc trong Thần Cách thuộc tính pháp tắc, nhưng Thần Cách là do uy năng ý chí vũ trụ ngưng tụ thành, trình độ chắc chắn không thể nghi ngờ, sinh ra để mở thế giới Thần quốc.

Cho nên, pháp tắc đặc thù muốn mở ra thế giới, cũng cần một vật dẫn kiên cố như Thần Cách, vì thế tam đại kim loại được sinh ra.

Lúc này Phong Vân đang định đánh kiếm chi pháp tắc vào trong ‘Thiên Vân Thần Kim’ thử một chút.

Nghĩ đến đây, trong ý thức hải của hắn, một thanh trường kiếm do kiếm đạo pháp tắc ngưng tụ lại, dưới sự điều khiển của lực linh hồn, lập tức từ ý thức hải bay ra ngoài, nháy mắt đã đến gần.

Ong!

Một giây sau, trường kiếm giải thể, hóa thành những ký hiệu trong suốt, từ mặt ngoài của Thiên Văn Thần Kim đi vào.

Theo sự dung hợp, cảnh giới kiếm đạo của Phong Vân đang nhanh chóng hạ xuống.

Nếu như lúc này hắn nhìn vào bảng kiếm đạo pháp tắc của mình, sẽ phát hiện, kiếm đạo pháp tắc từ mười tầng đã hạ xuống một tầng, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Điều này đại biểu, kiếm đạo pháp tắc của hắn đã bị Thiên Văn Thần Kim hấp thu hết.

Thiên Văn Thần Kim hấp thu kiếm đạo pháp tắc xong, quang mang hùng hực ảm đạm đi một chút, mặc dù rất nhỏ, nhưng Phong Vân vẫn cảm giác được.

“Theo tiến độ này, ít nhất cần hơn chín ngàn vạn đạo kiếm đạo pháp tắc.” Phong Vân thâm nói.

Một đạo kiếm đạo pháp tắc chính là mười tầng, nói cách khác, hắn cần hơn chín ngàn vạn hình chiếu kiếm tu có kiếm đạo pháp tắc đến tầng thứ mười!

Điều này khiến Phong Vân không thể tưởng tượng được, khó trách cường giả lĩnh ngộ quy tắc kiếm đạo lại không có mấy người, điều kiện này thật quá hà khắc.

Hắn có tấm gương hình chiếu còn cảm thấy gian nan như vậy, thì những người không có gì phụ trợ, chỉ có thể dựa vào bản thân lĩnh hội từng chút một, rồi dung hợp, sợ là đến lúc thiên hoang địa lão cũng không đủ.

Phong Vân dám khẳng định, những kiếm tu thành công kia, đều có cơ duyên kinh thế, nếu không, chỉ dựa vào bản thân sẽ không đi đến cuối cùng được.

“Muốn thu hoạch được hơn chín ngàn vạn hình chiếu kiếm tu, trong vũ trụ, chỉ có một nơi có thể đến.”

Đó chính là Kiếm tộc ở cương vực Trùng tộc.

Tộc nhân của Kiếm tộc có một tỷ, muốn kiếm hơn chín ngàn vạn hình chiếu kiếm tộc phù hợp, hẳn không có vấn đề.

Nhưng vấn đề lớn nhất là, làm sao Phong Vân lên vào được.

Dị tộc muốn lẫn vào cương vực Trùng tộc, độ khó không phải cao bình thường.

Bởi vì Mẫu Hoàng Tiên Thiên của Trùng tộc có thiên phú linh hồn cực cao, vì thế, trên cương vực của bọn họ, thời khắc đều có lực linh hồn đảo qua, khả năng dị tộc lên vào, cơ hồ là bằng không.

“Trừ phi có thiên phú biến thân cấp Chúa Tể và thiên phú hắc ám trời sinh có năng lực ẩn nấp, như vậy mới lừa được.” Trong lòng Phong Vân lầm bầm nói.

Bây giờ, thiên phú hắc ám của hắn đã đạt đến cấp Thần Chủ, dung hợp thêm một cái nữa có thể tấn thăng đến cấp Chúa Tể, không phải vấn đề lớn.

Nhưng thiên phú biến thân cấp Chúa Tể thì có chút khó khăn.

Thiên phú đặc thù bậc này, xác suất sinh ra đã rất thấp, đẳng cấp cao như vậy càng khó tìm.

Vũ trụ rộng như vậy, Phong Vân biết đi đâu tìm?

“Cũng không cần thiên phú biến thân cấp Chúa Tể, cấp Thần Vương hay Thần Chủ cũng được.”

Chỉ cần số lượng đạt đến yêu cầu, lượng biến khiến chất biến, Phong Vân có thể nhờ vào đó mà có được thiên phú biến thân cấp Chúa Tể.

“Trụ Vực có nhiều thiên tài đến từ trăm triệu tộc đàn như vậy, có đủ loại sinh linh, trong mấy chục tỉ người, tất nhiên sẽ có người phù hợp yêu cầu.”

Cuối cùng Phong Vân vẫn khóa mục tiêu trong chục tỷ thiên kiêu cường giả ở Trụ Vực này.

Nếu nói trong vũ trụ, nơi nào có nhiều thiên tài nhất, trừ Trụ Vực thì không còn nơi khác.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền đi ra cung điện, đi về phía “Đấu Chiến Bình Đài”.

Hắn muốn trong thời gian ngắn gặp được chục tỷ thiên kiêu này, không thể nghi ngờ, đến ‘Đấu Chiến Bình Đài’ là cách nhanh nhất.

Bởi vì, trong Trụ Vực, hắn là ‘Người mới’, mà đám thiên kiêu ở đây, thích nhất là hành hạ người mới.

Không chỉ hưởng thụ cảm giác thoải mái, mà còn thu hoạch được Trụ tề, hoạt động này không sinh linh nào không thích.

Dường như điều này đã trở thành một truyền thống, phàm là người mới đến đây, đều nhận được ‘Đãi ngộ’ này.

Đương nhiên Phong Vân đã nghe điều này qua Tiếp Dẫn Sứ, vốn hắn không thèm để ý, nhưng bây giờ, hắn cảm thấy đây là một cơ hội không tồi.

Có thể dò xét tất cả thiên tài, còn lấy được lượng lớn Trụ tề, vẹn cả đôi đường!

...

Không lâu lắm, Phong Vân đã đi đến trước quầy ‘Đấu Chiến Bình Đài’, thông qua nhân viên công tác đăng kí tài khoản, chính thức gia nhập ‘Đấu Chiến Bình Đài’.

Mà ngay lúc hắn hoàn tất đăng kí, tất cả tài khoản của đám thiên kiêu trong Trụ Vực, gần như đều nhận được tin tức.

“Hoan nghênh tộc quần nhân loại Phong Vân gia nhập Đấu Chiến Bình Đài.”

Hả?

Lần này, giống như một tảng đá lớn ném vào mặt hồ yên tĩnh, trong nháy mắt kích thích gợn sóng vạn trượng!

Chương 654: Toàn công cụ người!

Chương 654: Toàn công cụ người!

"Phong Vân? Kẻ được xưng là thiên tài đệ nhất nhân tộc Phong Vân?"

"Không nghĩ tới hắn cũng đến, còn đăng kí Đấu Chiến Bình Đài, nhìn nhắc nhở này, hiển nhiên hắn là lần đầu tiên đăng nhập."

"Nghe nói hắn tại Thần Vương sơ kỳ đã đánh bại Thần Vương đại viên mãn."

"Hừ! Chiến đấu vượt tiêu cảnh giới mà thôi, ở đây ai mà không có loại năng lực này chứ, cho dù là vượt một cái đại cảnh giới, cũng có khối người ra kia. Phong Vân này, tại nhân loại cương vực là đệ nhất thiên tài, nhưng đã tới đây, cũng chỉ là hạng tầm thường vớ vẩn mà thôi."

"Khiêu chiến!"

"Ha ha, chuyện tốt như vậy sao có thể thiếu ta được, ta cũng tới khiêu chiến, bắt nạt tên đệ nhất thiên tài nhân loại này một chút, cảm giác chắc sẽ rất thích đấy."

"Nhân loại tộc quần tuy mạnh, nhưng phương diện bồi dưỡng thiên tài lại quá kém, ta phải chà đạp Phong Vân này một trận cho đã mới được."

". . ."

Cường giả đến từ ức vạn tộc đàn trong vũ trụ cùng sinh mệnh đặc thù thể đến từ từng bí cảnh khác nhau, đều gửi cho Phong Vân thỉnh cầu khiêu

chiến.

...

Trong lúc nhất thời, tin tức truyền đi, khiến những cường giả nhân loại khác trong Trụ Vực chú ý.

Những nhân loại cường giả này đều là kiệt xuất thiên kiêu của mấy thời đại, đến từ tứ đại đỉnh phong thế lực của nhân loại, trải qua thời gian tu hành dài đằng dặc ở đây, cả đám đều sớm đã đạt tới Cực Hạn Thần Chủ.

Có điều cảnh giới này, còn kém rất xa vô thượng Chúa Tể cảnh.

Cực Hạn Thần Chủ cũng có chênh lệch rất lớn, giống Văn Diệt Thần Chủ vậy, đã vô hạn tiếp cận Chúa Tể, chiến lực ngập trời, miểu sát cùng giai như xé giấy, dễ như trở bàn tay.

Có điều tồn tại như vậy, cho dù là tại Trụ Vực thiên tài khắp nơi này, cũng không phải có rất nhiều.

...

Phía đông Trụ Vực, có cung điện vàng son lộng lẫy, giấu trong vô tận khí lưu.

Lúc này, trong đó đang tụ tập không ít người, đều là các cường giả thiên kiêu đến từ nhân loại cương vực, có người là cùng một thời đại, có người lại là ở thời đại xa xưa hơn.

Mà trong đó có một vị, khí chất càng thêm xuất chúng nổi bật, chỉ thấy khuôn mặt hần cương nghị, thân đeo chiến thương, con mắt sắc bén, tóc đen thả xuống, chỉ đứng ở đó, liền có một loại cảm giác sắc bén nổi liền trời đất.

Các cường giả thiên kiêu ở đây đều ần ần có cảm giác coi người này là kẻ dẫn đầu.

Giờ phút này, hai đầu lông mày hấn nhú chặt, ần chứa phần nộ, "Bọn Dị tộc này, thế mà dám bắt nạt đến Nhân tộc chúng ta, thật là đáng chết!"

"Không cần phải nói, khẳng định lại là do đám Trùng tộc Thú tộc kia âm thầm châm ngòi thổi gió, hiện tại số lượng Dị tộc khiêu chiến Phong Vân đã đạt tới hơn ngàn vạn, hơn nữa số lượng này còn đang dùng tốc độ kinh người mà tăng lên!"

Một vị nữ tử mỹ lệ đến từ nhân loại thế lực Vũ Trụ Thánh Sơn không cam lòng nói, đồng thời ngữ khí lại có chút kinh hãi.

Hơn ngàn vạn! ?

Con số này vừa ra, các cường giả nhân loại ở đây đều cảm giác trái tim hững một nhịp, số lượng này, cũng quá khoa trương rồi đó!

Hơn nữa số người khiêu chiến này đều không phải tầm thường, đều là tuyệt thế thiên tài đến từ từng vũ trụ tộc đàn, tu hành võ kỹ cao thâm, thậm chí tự sáng tạo võ kỹ cũng không ít, nếu đặt ở ngoại giới, chắc chắn đều là cường giả vô địch tung hoành khắp tộc đàn mình trong cả một thời đại!

Liên ngay cả nam tử thân đeo chiến thương mặt mũi cương nghị kia, lúc này cũng biến sắc, ngàn vạn thiên tài cường giả, dù cho là hấn, cũng muốn tránh lui, không thể nào là đối thủ!

"Hill, người đến từ Vũ Trụ Võ Giả Công Hội, cùng đi ra từ một chỗ với Phong Vân, người đi nói cho hấn biết, để hấn ngàn vạn lần dừng tiếp chiến."

Nam tử lưng đeo chiến thương lúc này nhìn về phía một thanh niên đầu đinh, người mặc lục giáp đứng bên cạnh, dạn dò.

Mặc dù thanh danh của Phong Vân truyền khắp nhân loại cương vực, bọn hắn cũng đều biết được thiên phú của hắn vô tiền khoáng hậu, nhưng dù sao thời gian tu hành quá ngắn, khả năng chiến lực còn không bằng bọn họ, càng không nói đến là đối mặt với cả đám Dị tộc thiên tài trong vũ trụ, thua là cái chắc.

Hiện tại bọn hắn chỉ sợ Phong Vân nghe mới sinh không sợ cọp, nhất thời đầu óc phát sốt tiếp nhận khiêu chiến.

"Đã rõ, Heli đại ca."

Người trẻ tuổi tên Hill gật đầu với nam tử đeo chiến thương, sau đó quay người rời đi, nhanh chóng biến mất.

"Hi vọng Phong Vân không nên vọng động. . ."

Nam tử đeo chiến thương thì thào nhẹ giọng nói.

...

Số lượng Dị tộc khiêu chiến Phong Vân vẫn lấy một tốc độ cực kỳ khủng bố tăng vọt, một mặt là do tam tộc tận lực khiêu khích, một phần là do Trụ Vực rất lâu rồi không có người mới đến.

Thế là, cuộc khiêu chiến này liền bị người người nhắc lên.

Trong phòng.

Phong Vân nhìn số lượng tin nhắn khiêu chiến chính mình từ vừa mới bắt đầu là con số '0', trong khoảng thời gian ngắn, đã đạt tới hơn năm triệu,

sau đó, cũng không lâu lắm, trực tiếp phá mức mười triệu, vọt thẳng tới một trăm triệu!

Đến tận đây, tốc độ tăng lên kinh khủng kia mới coi như chậm rãi hạ xuống.

Hiển nhiên, đã gần như đạt tới mức tối đa.

Tuy nói bên ngoài Trụ Vực có mười tỷ thiên kiều cường giả, nhưng phần lớn đều đang bế quan trùng kích Chúa Tể, hoặc là đang thám hiểm bí cảnh, số người đi lại mỗi ngày chân chính, cũng chỉ hơn 100 triệu.

Mà bây giờ, trên cơ bản những kẻ nhàn rỗi này, đều chạy tới khiêu chiến Phong Vân!

"Hơn 100 triệu sao, hi vọng trong đó có Biến Thân thiên phú, hoặc là Kiếm Đạo pháp tắc. . ."

Phong Vân ánh mắt lóe lên, trong lòng lảm bảm.

Lập tức, hấn lướt qua một cái ý niệm trong đầu, lập tức cho thông qua hơn 100 triệu tin nhắn xin khiêu chiến này, cũng tức là lựa chọn đồng ý khiêu chiến.

Mà không lâu sau khi hấn thông qua toàn bộ, bên ngoài liền truyền đến tiếng gọi.

"Phong Vân, Phong Vân, ta là Hill, chúng ta trước đó từng nói chuyện qua."

Ồ?

Phong Vân khẽ đổi sắc mặt, lập tức đứng dậy đi ra ngoài, liếc mắt liền thấy thanh niên đầu đinh đứng ngoài cửa lớn.

Hill hẳn cũng quen, trước đó khi hẳn mới tới đây, đã từng cùng người này chat voice, Hill cũng đến từ Vũ Trụ Võ Giả Công Hội tổng bộ.

"Tìm ta có việc sao?" Phong Vân đi ra cửa, nhìn Hill hỏi.

Hill tranh thủ thời gian mở miệng, "Phong Vân, Heli đại ca bảo ta cho người biết, không cần tiếp nhận thư khiêu chiến của bất kỳ một Dị tộc cường giả nào, bọn họ đều vì muốn bắt nạt người mà đến!"

Heli?

Phong Vân ngược lại cũng biết người này, nghe nói hẳn là siêu cấp thiên kiêu đến từ Vũ Trụ Thánh Sơn, hình như vào mấy cái kỷ nguyên trước, chính là đệ tử thân truyền của Vũ Trụ Thánh Sơn 'Thiên Vũ Chúa Tể'.

Một thân Thương Đạo thiên phú kinh tài tuyệt diệu, mưu toan đi ra một con đường Thương Đạo thuộc về mình, cũng xem là một hảo hán.

Trước khi Phong Vân xuất hiện, Heli này, chính là người được công nhận là có thiên phú mạnh nhất Nhân tộc phía dưới Chúa Tể.

Thẳng đến khi Phong Vân nửa đường xuất hiện, lấy vô thượng thiên tư làm chấn động tất cả cường giả, từ đó khiến vị trí đệ nhất thiên tài này đổi chủ.

"Người tới chậm, ta đã tiếp nhận rồi."

Phong Vân nhìn đối phương nói.

"Tiếp rồi ư? Tiếp mấy cái?" Hill dò hỏi, nếu như chỉ tiếp nhận mấy cái, vẫn là có thể chấp nhận.

"Toàn bộ đều tiếp nhận." Phong Vân đáp.

"Cái gì! ? Người, người tiếp toàn bộ! ?"

Hill đầy mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn Phong Vân, lập tức trưng ra vẻ mặt đưa đám nói: "Xong, xong cả rồi!"

Hắn không nghĩ tới, chính mình cuối cùng vẫn là tới chậm một bước.

Phong Vân tự nhiên biết trong lòng Hill đang suy nghĩ cái gì, nhưng hắn cũng không thèm để ý, Dĩ tộc thiên tài nơi này, trong mắt hắn chỉ là công cụ hình người mà thôi, không ai có thể lọt vào mắt hắn.

Chương 655: Tôn người là thiên kiêu số một lại như thế nào!

Chương 655: Tôn người là thiên kiêu số một lại như thế nào!

Trụ Vực, trên quảng trường trung tâm Thiên Cương đại lục.

Những cường giả kia đều gửi thư khiêu chiến cho Phong Vân, lúc này đang chờ đợi câu trả lời chắc chắn của hắn.

"Ta thấy tên Phong Vân đó khẳng định sẽ cự tuyệt thôi, nhân loại đệ nhất thiên tài thì như thế nào, nếu đã tới đây, cũng nên cúi đầu, cúi đầu hết cho ta."

"Đoán chừng là có mấy ngàn vạn người gửi tin khiêu chiến hắn, chỉ là người ta biết, liền đã rất nhiều rồi."

"Vậy thì thế nào, nhiều thư khiêu chiến như vậy, hắn dám đáp ứng mấy cái chứ?"

"Lại nói, ta xếp thứ 500000, đoán chừng là không trông chờ gì rồi, ây dà, đều tại ta chậm tay."

Nói chuyện là mấy sinh linh hình người toàn thân giống như thủy tinh đá, bọn họ đến từ 'Thiên Tinh' tộc trong vũ trụ, là do một loại nước hồ gọi là Thiên Tinh Trì dựng dựng ra.

Mà lúc này, máy truyền tin của một thành viên Thiên Tinh tộc bỗng nhiên vang lên, hắn lập tức cúi đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên, "Phong

Vân, hấn, đồng ý lời khiêu chiến của ta."

"Cái gì, hấn tiếp chiến rồi sao?"

"Ha ha, người gặp may, có thể hành hạ người mới rồi, còn có thể lấy được 25 Trụ tệ, thật tốt. . . Hả? Lời khiêu chiến của ta cũng được thông qua!"

"Tổ sư, ta cũng nhận được tin, hấn tiếp chiến rồi! Thế nhưng, tin của ta xếp thứ 500000 cơ mà!"

Lời này vừa ra, mấy thành viên Thiên Tinh tộc khác đều giật mình.

Điều này nói rõ cái gì, nói rõ nhân loại Phong Vân kia, một lần đã tiếp nhận 500000 thiên kiều cường giả khiêu chiến!

Nhưng, lúc này ——

"Phong Vân tiếp chiến rồi!"

"Hấn đồng ý!"

"Ta cũng được đồng ý!"

Từng tiếng hô từ các nơi trong quảng trường truyền đến, liên tiếp không dứt.

Chuyện này khiến đám vũ trụ Dị tộc đều giật mình không thôi, nhân loại Phong Vân này, đến cùng đã tiếp nhận bao nhiêu lời khiêu chiến?

Thẳng đến tiếng hô cuối cùng truyền đến, khiến tất cả mọi người đột nhiên an tĩnh lại.

"Ta cũng được đồng ý, tin nhắn của ta xếp thứ 100 triệu."

Nhóm thiên kiêu Dị tộc có mặt đều nghiêm trọng nghi ngờ lỗi tai của mình xảy ra vấn đề, tin khiêu chiến thứ 100 triệu đều thông qua, vậy chẳng phải nói, Phong Vân đều cho thông qua toàn bộ thư khiêu chiến hấn hay sao! ?

"Tiếp nhận 100 triệu thư khiêu chiến của các thiên kiêu cường giả, hành vi này, từ khi Trụ Vực xuất hiện đến nay cũng chưa từng xảy ra."

"Hừ! Ta thấy hấn ta chỉ là kẻ cuồng ngạo quá mức, thật cho rằng đây là nhân loại cương vực sao, nơi này ai không phải tuyệt thế thiên kiêu một mình đảm đương một phương, ai sợ hấn chứ?"

"Bất kể nói thế nào, phần can đảm này vẫn là đáng để khẳng định."

"Cậy mạnh thôi, đến lúc đó nhìn hấn bị hành hạ thế nào."

Đông đảo Dị tộc thiên kiêu, có tán thưởng, có khinh bỉ, thái độ không đồng nhất, cái nhìn cũng không đồng nhất.

Nhưng bất kể nói thế nào, một lần này, cái tên Phong Vân này, thật sự đã khiến tất cả Dị tộc cường giả chú ý.

...

Cung điện phía Đông.

Bao gồm cả Hill, các cường giả nhân loại lúc này cũng đều nghe nói Phong Vân đã tiếp nhận 100 triệu Dị tộc thiên kiêu khiêu chiến.

Nói thật, khi bọn hấn lần đầu tiên nghe được tin tức này, suýt nữa đã bị dọa ngất.

Khiêu chiến 100 triệu Dị tộc thiên kiêu! Cái này con mẹ nó còn dám khoa trương thêm nữa không!

Loại chuyện này, bọn họ nằm mơ cũng không dám nghĩ tới!

Mà bây giờ, lại chân thực phát sinh!

"Phong Vân này, đến cùng là nghĩ như thế nào! Một trăm triệu đó, đây chính là một trăm triệu thiên kiều cường giả đó!"

"Mất trí, tuyệt đối là mất trí rồi! Nói hấn cuồng ngạo còn là nhẹ đấy!"

"Chao ôi, người trẻ tuổi, cũng không biết cái gì là trời cao đất rộng, nơi này cũng không phải là nhân loại cương vực mà."

Hill nghe những tiếng than thở này, cũng không biết nói cái gì cho phải, vấn đề này, thật là Phong Vân quá xúc động.

Hắn lúc này nhớ ra cái gì, nhìn về phía 'Chiến Thương Thần Chủ' Heli trên đại điện, hỏi: "Heli đại ca, người vừa mới gửi tin cho Phong Vân, hấn trả lời người chưa?"

"Trả lời rồi!"

Heli mặt không biểu tình, không biết đang suy nghĩ cái gì, hấn mở miệng nói: "Phong Vân chỉ trả lời ta bốn chữ, đều không vào mắt."

Đều không vào mắt!

Đám nhân loại cường giả ở đây nghe nói như thế, đều khẽ ngừng hô hấp, tên này, đã không thể dùng cuồng vọng tự đại để hình dung!

"Đều không vào mắt, giọng điệu cuồng ngạo cỡ nào, không cần biết ra sao, chỉ riêng phần khí phách này, ta cũng không sánh bằng."

Heli ngó nhìn phía ngoài cung điện, nội tâm lắm bảm: "Phong Vân, tuyệt thế thiên tài thời đại mới của nhân loại tộc quần sao, lần này nếu như

ngươi còn có thể sáng tạo kỳ tích, Heli ta tôn ngươi làm đệ nhất thiên tài thì có sao!"

Từ khi Phong Vân bất ngờ xuất hiện đến nay, nhân loại cương vực cơ hồ đều liên tục thảo luận về Phong Vân, mà người đã từng đứng thứ nhất là hấn(Heli), trực tiếp bị Phong Vân che lấp hết mọi danh tiếng.

Ngay cả sư phụ hấn là 'Thiên Vũ Chúa Tể', đều từng cảm thán Phong Vân thiên phú cao, hiếm thấy trên đời.

Cái này khiến Heli thậm cảm thấy cực kỳ không công bằng, mặc dù hấn trên miệng không nói, nhưng nội tâm cũng không quá phục Phong Vân, từ đầu chí cuối không thừa nhận Phong Vân là đệ nhất thiên tài, cảm thấy mình sớm muộn cũng sẽ đoạt lại vị trí này.

Bây giờ cuộc phong ba này nổi lên, Heli liền muốn nhìn xem, Phong Vân giải quyết như thế nào.

Nếu như Phong Vân thất bại, vậy cái danh thiên kiêu số một kia, cũng nên trả lại cho hấn!

...

Đấu chiến quảng trường.

Khi Phong Vân xuất hiện tại đó, Dị tộc cường giả sớm đã nhiều như sao trời, xa xa nhìn lại, một mảnh đen kịt.

Cái này khiến Phong Vân lộ ra nét mừng, nói như vậy, hấn căn bản không cần chính mình tự chạy đi dò xét từng tên, chỉ cần hấn đứng tại chỗ, những dị tộc thiên kiêu kia sẽ từng người một xếp hàng đi đến để hấn dò xét.

Rõ ràng thoải mái đến vô cùng!

"Nhân loại Phong Vân đến!"

Không biết là ai hô một câu, một giây sau, mọi ánh mắt trên quảng trường đấu chiến đều tụ lại trên người Phong Vân.

"Đây chính là đệ nhất thiên tài nhân loại kia à, nhìn có vẻ không quá lợi hại ấy nhỉ."

"Có thể trở thành nhân loại đệ nhất thiên tài, vẫn có chút này nọ chứ."

"Có lẽ hần thiên phú rất cao, nhưng nghe nói mới chỉ tu hành khó khăn lắm cũng chỉ hơn một vạn năm, thứ ta nói thẳng, ta treo lên đánh hần vẫn là rất nhẹ nhàng."

". . ."

Đấu chiến quảng trường vốn coi như bình tĩnh bởi vì Phong Vân đến mà triệt để sôi trào lên.

. . .

Đấu Chiến Bình Đài hình thức rất đơn giản, chính là đôi bên tự mình lựa chọn một căn phòng giả lập, sau đó bản thể tiến vào bên trong, quét hình ra hóa thân hư ảo, mở ra chiến đấu trong chiến trường đặc biệt.

Trên quảng trường.

Phong Vân tùy ý lựa chọn một phòng giả lập, tiến vào bên trong, mà cũng không lâu lắm, đối thủ khiêu chiến thứ nhất liền đi tới.

Đó là một người trông như tảng đá lớn, cao đến mười mấy mét, mặc chiến giáp nặng nề màu vàng đất, tay cầm một thanh búa đồng, mỗi bước

chân đều mạnh mẽ như địa chấn.

"Dò xét!"

Phong Vân trước tiên thi triển năng lực dò xét, bao trùm Thạch Đầu Nhân ở đối diện, không bao lâu sau, hết thấy tin tức đều lộ ra.

【 dò xét đối tượng 】 : Pach (Huyền Thạch tộc)

【 tuổi tác 】 : 100 kỷ nguyên,

【 cảnh giới 】 : Thần Chủ đại viên mãn

【 roi xuống 】 : Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Huyền Thiên Cứu Phủ 》 , Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Đại Địa Khải Giáp 》 , Thần Chủ cấp Thổ Hệ công pháp 《 Đại Địa Chân Điện 》 , Thần Chủ cấp Thổ Hệ thiên phú, Chúa Tể cấp Phủ Đạo thiên phú, Thổ Hệ pháp tắc (mười tầng), Phủ Đạo pháp tắc (mười tầng). . .

Chương 656: Toàn chiến, toàn thắng!

Chương 656: Toàn chiến, toàn thắng!

"Không có thiên phú Biến Thân, cũng không Kiếm Đạo pháp tắc. . ."

Trong phòng giả lập, Phong Vân thu hồi ánh mắt, hình chiếu thiên tài Huyền Thạch nhất tộc trước mắt này, không có chút giá trị nào.

Nếu như là trước đây, hẳn khẳng định cũng sẽ hình chiếu, nhưng bây giờ thiên tài nhiều như thế, mà số lượng hình chiếu của hắn có hạn, tất nhiên muốn thứ tốt hơn, không thể tùy tiện hình chiếu tất cả.

Keng!

Sau đó, ý thức của Phong Vân kết nối vào mạng lưới, tiến vào sân giả lập đối chiến.

. . .

Đấu Chiến Bình Đài, thế giới chiến đấu.

Bên trên bình nguyên vô tận.

Phong Vân mặc áo giáp, giày chiến màu ngân sắc, vác một thanh chiến đao, đặt chân ở một góc.

Hắn ngóng về nơi xa xăm, một đạo thân ảnh cao lớn từ đường chân trời đi tới, khí tức từ Thần Thể khổng lồ nặng nề như núi.

Đừng nhìn nó thân thể khổng lồ, nhưng tốc độ lại không chậm chút nào.

Chỉ là trong nháy mắt, đã đi tới gần, một đôi mắt lãnh khốc nhìn chăm chăm vào Phong Vân, "Ghi nhớ, đánh bại ngươi là đến từ Huyền Thạch tộc 'Pach' !"

"Đừng nói nhảm nữa, ta chỉ là dùng ngươi để làm nóng người mà thôi."

Phong Vân liếc xéo tên này một chút.

"Đáng giận! !"

Theo tiếng kêu gần như là gào thét, một cỗ khí tức đáng sợ lập tức phóng lên tận trời, toàn bộ bình nguyên đều lay động theo.

Pach đến từ Huyền Thạch nhất tộc trực tiếp hóa thành lưu quang vọt tới, pháp tắc cùng thần lực phối hợp với võ kỹ, đánh ra công kích cường đại.

Chiến đấu, chính thức bắt đầu!

...

Nhưng mà, vùn vùn không đến năm giây, chiến đấu liền kết thúc.

Vừa mới giao thủ một lần, thân thể Pach bỗng nhiên sụp đổ ra.

"Không! !"

Trong con ngươi lãnh khốc kia của Pach lúc này đã tràn đầy chấn kinh cùng không thể tin được, hắn không thể tin được, mình ngay cả một chiêu của Phong Vân cũng không tiếp nổi.

Mà cuộc tỷ thí này hắn đã thua, đã mất đi tất cả Trụ tậ, hết thầy phải bắt đầu lại từ đầu.

Mang theo rung động mãnh liệt, thân ảnh hắn mơ hồ, ngay sau đó bị đá ra khỏi Đấu Chiến Thế Giới, mà trận thứ hai, cũng mở ra ngay sau đó.

"10011 cái Trụ tậ."

Nhìn tài khoản của mình, lúc đầu là 0 Trụ tậ, bây giờ đã lên tới 10011 cái.

Mặc dù không thu hoạch được thiên phú Biến Thân cùng Kiếm đạo pháp tắc, nhưng Trụ tậ này cũng là đồ tốt, tính ra mà nói, đã coi như là kiếm lời rồi.

Vẫn như cũ là lẳng lặng đứng ở bên trên bình nguyên.

Nơi xa, thân ảnh đối thủ thứ hai chậm rãi xuất hiện, Phong Vân một bên dò xét đối phương, một bên nhếch miệng cười một tiếng, "Lại một cái thẻ ATM nữa ~~."

...

Chiến đấu hùng hục khí thế tiếp tục tiến hành.

Trong nháy mắt, thời gian một ngày trôi qua.

Mà trên quảng trường Đấu Chiến Bình Đài, ở trong thời gian một ngày này giống như là ong vỡ tổ, những thiên kiêu đến từ vũ trụ ức vạn tộc đàn, thời khắc này đều đang chú ý tới tình huống chiến đấu.

Bởi vậy cũng biết được biểu hiện của Phong Vân ở Đấu Chiến Thế Giới.

"Cái gì, người vậy mà cũng bại bởi Phong Vân kia sao?"

"Tên kia mới tu luyện hơn một vạn năm, cũng chỉ là Thần Chủ sơ kỳ, người thế nhưng là Cự Hạn Thần Chủ, thế mà còn thua bởi hắn?"

"Đừng nói ta, người không phải cũng thua hay sao, nói cái rắm."

"Ta. . ."

Ngay từ đầu, Phong Vân đánh bại một số thiên kiêu cường giả Dị tộc, mọi người cũng không chút nào để ý, hoặc là nói, số người quá nhiều, căn bản không người chú ý hết nổi.

Nhưng theo tốc độ khiêu chiến của Phong Vân càng lúc càng nhanh, đánh bại thiên kiêu Dị tộc cũng càng ngày càng nhiều.

Bởi vì Phong Vân ra tay quá nhanh, nhanh đến mức những thiên kiêu Dị tộc kia căn bản không có phản ứng kịp, đã bại rồi.

Vội lại, cho đến tận bây giờ, không có một ai có thể đỡ được một chiêu của hắn.

Một ngày ngắn ngủi, đã có hơn 50000 tên thiên kiêu Dị tộc thua ở trên tay Phong Vân.

Trừ đi thời gian chuẩn bị cùng thời gian nói nhảm, bình quân không đến một giây đồng hồ đã đánh bại một người!

Mà Phong Vân, cũng không có chút ý nghĩ tạm dừng nghỉ ngơi nào, vẫn như cũ lựa chọn tiếp tục chiến đấu.

Cứ như vậy, theo thời gian từng giờ trôi qua, thiên kiêu Dị tộc bị đánh bại cũng càng ngày càng nhiều.

Từ 50000 người, về sau đã lên tới mấy chục vạn, mấy trăm vạn, thậm chí là hơn ngàn vạn!

Vền vền, chỉ là trôi qua thời gian mấy tháng mà thôi.

...

Cung điện đông bộ ở Thiên Cương đại lục.

Vài thiên kiêu cường giả nhân loại lấy Heli cầm đầu đang ở đây lẳng lặng đứng chờ, không biết là đang đợi cái gì.

Không ai nói chuyện, không khí tựa hồ cũng đông kết.

Lúc này, bỗng nhiên thanh âm của Hill từ nơi xa truyền đến.

"Thắng! Lại thắng! Hôm nay lại toàn thắng!"

Thanh âm xa xa truyền đến, mang theo một loại lực xuyên thấu, trong nháy mắt đem không khí đông kết đánh tan hết.

Đám người trong điện toàn thân chấn động.

Heli càng là hít sâu một hơi, gần như run rẩy nói: "1001w thắng, 0 thua!",

Thời điểm khi hắn nói ra câu nói này, phảng phất như đã hao hết khí lực suốt đời của hắn.

Cái kết quả này quá mức dọa người rồi!

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng được! Biến thái tới mức cũng không có không hợp thói thường như vậy!

Từ khi Phong Vân khiêu chiến đến nay, gặp phải đối thủ, không có một ai có thể ở trên tay hắn kiên trì qua một chiêu, thực lực của hắn mạnh, chiến lực cao độ, đơn giản là cao thâm mạt trắc, không cách nào tưởng tượng nổi!

Giờ khắc này, Heli không khỏi nhớ tới Phong Vân từng nói với hắn 'Đều không vào mắt', lúc ấy chỉ cho là đối phương cuồng ngạo, nhưng mà bây giờ xem ra, đây cũng là lời nói thật rồi.

Lấy thực lực một số thiên kiêu Dị tộc này, thật là khó lọt vào mắt của Phong Vân, chênh lệch quá lớn!

"Nói như vậy, ta kỳ thật cũng khó vào mắt của hắn sao. . ."

Heli đắng chát cười một tiếng, hắn cũng rất cuộc biết vì sao lão sư hắn là 'Thiên Vũ Chúa Tể' Sẽ coi trọng Phong Vân như vậy, cùng hắn so ra, nói là khác nhau một trời một vực cũng không đủ để hình dung!

Các vị thiên kiêu nhân loại cũng không thể nói gì hơn, mấy tháng nay, bọn họ từ lúc vừa mới bắt đầu là rung động sau đó là kinh hãi muốn tuyệt vọng, hiện giờ, đã trở nên chết lặng rồi.

Thông qua chuyện này, Phong Vân hảo hảo cho bọn hắn học một khóa, nói cho bọn hắn, đệ nhất thiên tài chính là đệ nhất thiên tài, ở nhân loại cương vực là trâu bò, đến Trụ Vực này, đồng dạng cũng trâu bò tới rồi tinh rồi mù!

. . .

Ngoại giới, trải qua mấy ngày nay, cái tên Phong Vân truyền khắp Thiên Cương đại lục, cơ hồ không có thiên kiêu Dị tộc nào là không biết hắn.

Mà một số thiên kiêu Dị tộc khiêu chiến trong lòng đều là hối hận không thôi, đấm ngực dậm chân, bọn họ vốn là muốn làm thịt một con cừ non, nhưng ngoài ý muốn tất cả, cái 'Người mới' này căn bản chính là mãnh thú chứ chả phải cừ non!

Nhưng bưu kiện khiêu chiến bọn hắn cũng đã phát ra rồi, lại được Phong Vân đồng ý, không có bất kỳ chút khoan nhượng nào.

Mà theo Phong Vân giao chiến, cuộc phong ba này càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng không chỉ có cực hạn ở Thiên Cương đại lục, cũng dần dần, truyền đến những đại lục thượng đẳng phía trên kia.

Kinh động hộ pháp cùng các thành viên hạch tâm Trụ Vực.

Bọn họ đem ánh mắt nao nao hướng xuống Thiên Cương đại lục, khi thấy được chiến tích đáng sợ của Phong Vân, dù cho là bọn họ, tâm thần cũng lung lay không thôi.

"Tên đệ nhất thiên tài nhân loại này thật mạnh, từ hắn biểu hiện mà xem, chiến lực rõ ràng đã vượt qua những thiên kiêu khác ở trên Thiên Cương đại lục không chỉ một cấp bậc!"

"Nhục thân của hắn quá mạnh, đã đến gần vô hạn với Chúa Tể cấp rồi, mà ở dưới kiện chiến giáp ngân sắc kia giá trị, lực lượng đã thẳng tới Chúa Tể cấp rồi, ở dưới loại ưu thế này, hắn căn bản vốn không cần vận dụng pháp tắc cùng Thần quốc đã có thể nhẹ nhõm chiến thắng đối thủ!"

"Ai, không phải các thiên kiêu này quá yếu, mà là Phong Vân này quá mạnh. . ." _•

Chương 657: Tộc chiến có thể thua, Phong Vân phải chết!

Chương 657: Tộc chiến có thể thua, Phong Vân phải chết!

Khiêu chiến vẫn còn tiếp tục, nhưng cho tới bây giờ, thiên kiêu Dị tộc đến từ ức vạn tộc đàn ở Thiên Cương đại lục, đã không còn có ai dám khinh thị Phong Vân nữa, triệt để vui lòng phục tùng.

Đôi phương lấy thành tích toàn thắng thông báo cho bọn hắn biết, cái gì mới gọi là vô địch, cái gì mới gọi là biến thái!

Người này căn bản cũng không phải là một người mới, mà là một quái vật lớn vừa mới tới!

Từ đó về sau, câu nói 'Người mới đều là quái vật' liền bắt đầu ở bên trong vũ trụ lưu truyền ra, truyền bá đến vô số tinh cầu sinh mệnh, cho đến rất nhiều năm sau, vẫn như cũ bị rất nhiều sinh linh vận dụng phổ biến.

Đương nhiên, cái này cũng là nói sau.

...

Lực lượng một người nghiền ép thiên kiêu ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, cử động lần này của Phong Vân quá mức kinh thế hãi tục, mà không thể tránh né, thiên kiêu Dị tộc nơi này đều đem tình huống phát sinh ở đây truyền về phe thế lực của mình hoặc là về tộc đàn của mình.

Nơi này rông rảnh lẫn lộn, vũ trụ ức vạn tộc đàn cơ hồ đều có cả, mà một số tộc đàn sau khi biết được một loạt biểu hiện của Phong Vân, nội tâm không hề nghi ngờ, cũng là cực kỳ rung động.

Nhất là tam tộc từ xưa đến nay có thù cùng với nhân loại tộc quần, càng là vô cùng kinh hãi.

"Giết! Giết! Giết!"

Tiếng gầm gừ vang vọng làm cho cả cương vực Thú tộc đều run rẩy, ở bên trong hư không vĩnh hằng, thần điện nguy nga trong Thú tộc, sát ý âm lãnh trong con ngươi của Chúa Tể Thần Thú Ba Xà nhất tộc lộ ra không hề che giấu.

"Nhân loại tộc quần có một 'Đao Kiếm Thần Chủ' đã là hậu hoạn vô cùng, hiện tại lại ra thêm một Phong Vân biến thái như vậy, giết, giết, phải giết tất cả, một người cũng không thể lưu lại!"

Bên trong cương vực Thú tộc, vô số con dân Thú tộc đều vì vậy mà run rẩy, Chúa Tể giận dữ, giống như thiên địa biến sắc, ai dám tiếp nhận? Ai có thể tiếp nhận?

"Phong Vân này nhục thân vậy mà mạnh thành dạng này, hẳn cùng với 'Đao Kiếm Thần Chủ' kia hoàn toàn là hai đường đi khác nhau, một người là chuyên tu nhục thân, một người là hồn pháp song tu, nếu là tổ hợp lại, chẳng phải là không có chút nhược điểm nào, tương lai vũ trụ hẳn là thiên hạ của bọn họ, dù cho là chúng ta cũng phải tránh lui, không được, quyết không thể để cho loại chuyện này xảy ra!"

Giờ khắc này, cho dù là chín đại Thần Thú Chúa Tể thống ngự Thú tộc vô số kỷ nguyên cũng cảm thấy tâm thần run rẩy, một Phong Vân, một Đao Kiếm Thần Chủ, hai người cùng tổ hợp lại chung một chỗ, chính là toàn

năng rồi, không có chút nhược điểm nào nữa, có thể xưng tôn tại hoàn mỹ nhất!

Nếu là để cho hai người này hoàn toàn trưởng thành, đến lúc đó, lấy lực lượng hai người, thực lực nhân loại tộc quần tất nhiên sẽ lớn hơn rất nhiều!

"Đao Kiếm Thần Chủ trốn ở nhân loại cương vực không dám lộ đầu, chúng ta cũng không có cách nào, nhưng Phong Vân này bây giờ ở Trụ Vực, chúng ta phải thừa dịp hắn còn chưa bước vào Chúa Tể ra tay trước!"

"Đúng, một khi để cho Phong Vân này bước vào Chúa Tể, lấy thiên phú Thể Chất cường đại của hắn, chiến lực tất nhiên tới gần vô hạn với Tinh Anh Chúa Tể, cho đến lúc đó, cho dù muốn giết hắn nữa, cũng là khó càng thêm khó!"

"Nhanh! Liên hệ cho hai tộc đàn còn lại, lúc này, chúng ta nhất định phải thống nhất mặt trận, không thể để cho Nhân tộc một nhà độc đại được!"

"Yên tâm đi, ta đã sớm liên hệ rồi."

"Chiến trường chính diện có thể thua, nhưng Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ nhất định phải chết!"

Một Đao Kiếm Thần Chủ đã để cho bọn họ vô cùng kiêng kỵ, hiện tại lại ra thêm một Phong Vân biến thái như vậy, đơn giản là cho để bọn hắn ăn ngủ không yên rồi.

Nếu như bọn họ mà biết hai người này kỳ thật là cùng một người mà nói, sợ là không tiếc bất cứ giá nào, xuất động lực lượng toàn tộc, giết chết Phong Vân.

...

Ở cương vực vũ trụ xa xôi vắng vẻ, chỗ sâu trong một bí cảnh vũ trụ bí ẩn.

Trong hư không, đang có một lỗ đen to lớn vô cùng, gọn sóng màu đen giống nhau hướng phía bốn phương tám hướng nhọn nhọn lên, mỗi một sợi đều có thể tùy tiện giết chết một vị thần chủ.

Mà ở trung tâm vô tận gọn sóng màu đen này, có một thân ảnh vô cùng to lớn, khí tức yên lặng, giống như đang ngủ say vậy.

Bỗng nhiên, từ đằng xa lướt đến một thân ảnh, nhanh chóng đi tới gần, là một vị Thần Chủ có ba cái đầu.

Hắn không dám tiến vào lỗ đen, chỉ dám phủ phục ở bên ngoài, trong miệng nói: "Chủ nhân."

Thanh âm thẳng vào trong hắc động to lớn, lập tức kinh động bóng người to lớn đang ngủ say kia.

"Ai quấy nhiễu ta ngủ say vậy?"

Trong bóng tối, mở ra một đôi mắt sáng chói như Nhật Nguyệt, nhìn về phía thân ảnh bên ngoài lỗ đen.

Người ở ngoài dường như tiếp nhận không nổi dạng uy áp này, thân thể như cái sàng run run, bất quá hắn vẫn là kiệt lực nói ra: "Chủ nhân, thiên kiêu tộc ta từ Trụ Vực truyền đến tin tức, đệ nhất thiên tài Phong Vân của nhân loại tộc quần kia đã chiến đấu một ức trận, hiện nay đã chuẩn bị kết thúc, nhưng hắn vẫn chưa bại một trận nào! Địch thủ của hắn, đều bị nghiền ép!"

"Hả?"

Lúc đầu nửa mê nửa tỉnh, thân ảnh khổng lồ lập tức bị lời này làm cho hoàn toàn bừng tỉnh.

"Thiên kiêu ức vạn tộc đàn cũng không có một ai là đối thủ nhân loại kia sao! ? Nhân loại tộc quần trước đó không phải đã có một 'Đao Kiếm Thần Chủ' sao, hiện tại lại toát ra thêm một Phong Vân nữa? Cũng biến thái như vậy!"

Thanh âm quanh quẩn như sấm rền, làm cho cả lỗ đen cũng bắt đầu lung lay.

"Vâng, chủ nhân, nhục thân của Phong Vân kia cực kỳ cường đại, đã tới gần vô hạn với Chúa Tể rồi!" Thần Chủ ba đầu kia gật đầu nói.

"Chưa thành Chúa Tể đã có chiến lực bực này, nếu như hấn bước vào Chúa Tể, chiến lực chẳng phải là có thể so với Tinh Anh Chúa Tể sao, thậm chí thẳng bức tới Đắc Đẳng Chúa Tể!"

Cho dù là tồn tại khổng lồ, cũng vì thế mà choáng váng.

Nội tâm của hấn lại thêm một trận hăm mộ, nhân loại tộc quần đây là tích đức 18 đời sao? Vậy mà một môn song kiệt, hơn nữa còn là loại thiên kiêu áp chế tất cả thiên kiêu của ức vạn tộc đàn.

"Nhân loại ra hai vị tuyệt đại thiên tài, với lại mắt thấy ở tương lai không lâu sau đó, sẽ trở thành siêu cấp cự phách, lo lắng nhất, lại không phải những tộc đàn rời xa nhân loại cương vực chúng ta, mà là tam tộc kia."

"Chúng ta liền yên lặng theo dõi kỳ biến đi, ta đoán chừng, tam tộc lúc này sợ là đã phát điên rồi, sẽ không tiếc bất cứ giá nào đánh giết vị Phong Vân này."

"Liền nhìn xem Phong Vân này có thể vượt qua hay không, nếu là vượt qua, tương lai vũ trụ sẽ thêm một vị tồn tại chí cao, nếu là qua nổi, vậy hết thảy đều dừng lại. . ."

Đã cực kỳ lâu không có dạng yêu nghiệt này sinh ra, có thể làm cho tam đại cường tộc cùng động, nhất định sẽ ghi vào trong vũ trụ.

. . .

Trong thế giới giả tưởng ở Nhân loại cương vực, vị diện Lôi Đình.

Ở bên ngoài cung điện nguy nga vô tận khí vụn kia.

Lúc này đang có mấy bóng người tụ tập ở chỗ này, những bóng người này có nam có nữ, trẻ có già có, nhưng trên mỗi người đều tràn ngập khí tức mệnh mông mịt mù, hiển nhiên, đây đều là Chúa Tể.

Đều là Chúa Tể nhân loại, phân biệt đến ba đại thế lực đỉnh phong.

"Lôi Đình, đừng bẻ quan nữa, mau đi ra đây!"

Lúc này, 'Thiên Vũ Chúa Tể' đến từ Vũ Trụ Thánh Sơn hướng về phía trong cung điện la lớn.

"Sao?"

Âm thanh truyền ra ứ vang dậm, đem Lôi Đình Chúa Tể đang lúc bẻ quan làm tỉnh lại, thân thể khẽ động, trong nháy mắt xuất hiện ở bên ngoài cung điện.

"Các người đây là. . ."

Nhìn mấy vị Chúa Tể nhân loại ở ngoài cửa, Lôi Đình Chúa Tể vô cùng ngạc nhiên.

"Phát sinh chuyện lớn như vậy, người còn có tâm tư bề quan sao." Thiên Vũ Chúa Tể mở miệng nói.

"Phát sinh cái gì?" Lôi Đình Chúa Tể có chút mờ mịt.

Sinh Mệnh Chúa Tể đến từ Sinh Mệnh Thần Đình nói: "Phong Vân ở Trụ Vực tiếp chiến một ức thiên kiêu từ ức vạn tộc đàn vũ trụ, cuối cùng đạt thành tích toàn thắng không bại, việc này đã truyền khắp vũ trụ rồi."

Ngữ khí của nàng mang theo sợ hãi thán phục còn mang theo một tia rung động, hiển nhiên là bị chấn kinh rồi. _•

Chương 658: Vô cùng ủy khuất Hắc Ám Chúa Tể!

Chương 658: Vô cùng ủy khuất Hắc Ám Chúa Tể!

"Cái gì! ?"

"Phong Vân tiếp chiến một ức thiên kiều Di tộc, toàn thắng sao! ?"

Lôi Đình Chúa Tể nghe nói vậy, trên mặt lộ ra vẻ giật mình.

Lập tức, hắn nghĩ tới cái gì đó, lập tức kết nối dụng cụ thông tin, quả nhiên, bên trong đã bị lượng lớn bưu kiện nhét đầy ~.

Có mấy cái đến từ mấy vị Đại chúa tể, còn lại đa số đến từ những cường giả khác của Nhân loại.

Lôi Đình Chúa Tể không chỉ có địa vị cao ở bên trong Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, mà ở cả nhân loại tộc đàn cũng thế, cho nên rất nhiều tin tức tình báo đều hồi báo cho hắn biết.

Phong Vân ở Trụ Vực bên kia tạo thành ảnh hưởng quá to lớn, cho nên những nhân loại này trước tiên báo cáo nhanh cho Lôi Đình Chúa Tể.

Nhưng kẻ này đang lúc bế quan tu luyện, cho nên căn bản không có chú ý.

Lúc này mới dẫn đến bây giờ một chút tin tức hắn cũng không biết.

"Phong Vân hấn, chẳng lẽ là vận dụng lực lượng thể giới của hình chiếu sao?"

Nội tâm Lôi Đình Chúa Tể thâm nghĩ, hấn xác thực rất giật mình, nhưng hấn giật mình không phải thực lực của Phong Vân, mà là giật mình vì sao Phong Vân làm như vậy, chẳng sợ bại lộ bản thân, vận dụng lực lượng thể giới hình chiếu.

Về phần nghiên ép thiên kiều ức vạn tộc đàn vũ trụ, loại chuyện này, Lôi Đình Chúa Tể cũng không cảm thấy kỳ quái.

Dù sao Phong Vân ngay cả hóa thân của Chúa Tể cấp Thủy Tổ Hồng Hải cũng xử lý được, thiên kiều những dị tộc kia, chỉ thương mà thôi.

Trước đó vì giữ bí mật, chuyện Phong Vân là Đao Kiếm Thần Chủ cũng chỉ có Lôi Đình Chúa Tể, Phong Bạo Chúa Tể, Hắc Âm Chúa Tể ba người biết được, mà những Chúa Tể nhân loại khác cũng không biết.

Bằng không mà nói, bọn họ hiện tại cũng sẽ không khiếp sợ như vậy.

...

"Yên tâm, không có bại lộ, Phong Vân chỉ là vận dụng lực lượng nhục thân của mình mà thôi, lại thêm năng lực Ngân Thần sáo trang của ta tăng phúc."

Mà ở thời điểm nội tâm Lôi Đình Chúa Tể lo lắng, bỗng nhiên thanh âm Hắc Âm Chúa Tể vang lên ở trong đầu hấn.

"Thì ra là thế, vậy là tốt rồi, ta còn nghĩ là Phong Vân vận dụng năng lực 'Đao Kiếm Thần Chủ' từng dùng, cái này nếu là bộc lộ ra ngoài, hậu quả thật khó có thể tưởng tượng."

Lôi Đình Chúa Tể thở ra một ngụm khí nói.

"Kỳ thật, hiện tại cũng không khá hơn chút nào, ngươi cho là biểu hiện kinh diễm của Phong Vân bây giờ, tam tộc còn có thể ngồi yên được sao?" thanh âm Hắc Âm Chúa Tể cười khở truyền đến.

Lôi Đình Chúa Tể yên lặng, đúng vậy, mặc dù Phong Vân không có bộc lộ ra chân tướng hẳn chính là Đao Kiếm Thần Chủ, nhưng hẳn bây giờ lấy thân phận 'Phong Vân' bày ra chiến lực như vậy cũng không khác bao nhiêu rồi!

Nghiền ép thiên kiêu ước vạn tộc đàn, thiên phú cùng chiến lực bực này, đủ để danh truyền khắp vũ trụ, mặc dù không bằng Đao Kiếm Thần Chủ đánh bại hóa thân của Hồng Hải Chúa Tể trước đó, nhưng cũng đủ làm cho người ta cực kỳ chấn động.

"Ngươi nói ngươi đang yên đang lành tại sao phải cho hẳn cái Ngân Thần sáo trang kia, thiên phú của Phong Vân trong lòng ngươi không có tính toán một chút sao?"

Lôi Đình Chúa Tể trực tiếp đối Hắc Âm Chúa Tể mở miệng trách móc.

Hắc Âm Chúa Tể vô cùng ủy khuất, "Ta làm sao biết thiên phú thân thể hẳn cũng khủng bố như vậy, cái này là đang thẳng tới Chúa Tể cấp rồi!"

Cũng chẳng trách hẳn sơ suất, trước đó Phong Vân chỉ là đơn thiên phú Thể Chất Thần Chủ cấp mà thôi, về sau thời điểm ở Trụ Vực lại dung hợp thêm một cái, biến thành song Thần Chủ cấp, hai vị Chúa Tể cũng không biết việc này.

Thiên phú Thể Chất Song Thần Chủ cấp, lại thêm Ngân Thần sáo trang tăng phúc, điệp gia lên, phát huy ra lực lượng tự nhiên vượt qua bọn họ tưởng tượng được.

Lôi Đình Chúa Tể trong lòng lắc đầu, biểu thị bất đắc dĩ, đã hạn chế tuyệt đại bộ phận lực lượng của Phong Vân, nhưng mà người này quá vượt trội, chỉ dựa vào thiên phú Thể Chất đã ép ức vạn thiên kiêu Di tộc không góc đầu lên được, hẳn còn có thể làm thế nào nữa.

Cũng không thể hạn chế tất cả lực lượng của Phong Vân.

"Lôi Đình, chân thân ngươi không phải ở Hỗn Độn Thế Giới sao? Đi tìm Ngũ Hành Chúa Tể đi, xem hẳn định đoạt thế nào.

Lúc này, thanh âm Hắc Âm Chúa Tể truyền đến.

"Được, ta cũng có ý nghĩ này."

Lôi Đình Chúa Tể gật đầu nói.

Sau đó, hẳn chặt đứt liên hệ cùng Hắc Âm Chúa Tể, ý thức trở về, tiếp tục ở trước mặt mấy người Sinh Mệnh Chúa Tể 'Diễn kịch', giả bộ như bị chấn kinh.

Chuyện Phong Vân quan hệ trọng đại, hẳn cùng Hắc Âm Chúa Tể, Phong Bạo Chúa Tể đã thương lượng qua, tạm thời không nói cho những nhân loại Chúa Tể khác, chờ sau khi Phong Vân hoàn toàn trưởng thành lại nói, cái này cũng là cách làm bất đắc dĩ mà thôi.

Cũng không phải là bọn họ không tin tưởng những Chúa Tể nhân loại khác, mà là nhiều người nhiều miệng, việc này càng ít người biết càng tốt, đối Phong Vân mà nói cũng an toàn hơn một ít.

Dù sao, xem như Chúa Tể, cũng không dám nói mình ở bên trong vũ trụ là vô địch, nhất là còn có Chúa Tể cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng tồn tại, vạn nhất bị nó linh hồn nô dịch, chẳng phải là cái gì cũng phải bại lộ hay sao!

...

Hỗn Độn Thế Giới.

Trong vô tận mây mù, một bóng người xếp bằng ở chỗ sâu, giống như là tuyên cổ xa xưa, trên người mặc chiến giáp ngũ sắc, làn da lộ ở bên ngoài trắng nõn như thủy tinh, bên cạnh để đó một cây cung, cây cung kia cũng là ngũ sắc.

Bên trong cực điểm chói lọi lộ ra một loại tương sinh tương khắc, Ngũ Hành luân hồi vận chuyển.

"Ngũ Hành Chúa Tể."

Lúc này, bỗng nhiên một thanh âm từ phương xa truyền đến.

Thân ảnh ngồi xếp bằng chậm rãi mở hai mắt ra, vươn người đứng dậy, nhìn về phía bên ngoài vô tận mây mù.

"Lôi Đình, tìm ta có chuyện gì." Thanh âm ôn hòa vang lên.

Ngũ Hành Chúa Tể đối đãi với ngoại tộc lãnh khốc tới cực điểm, nhưng đối với mình người tộc mình, thái độ lại vô cùng ôn hòa.

Chân thân Lôi Đình Chúa Tể vừa bước một bước vào trong vô tận mây mù, chỉ thấy chân thân của hắn cùng với hóa thân lưu lại ở nhân loại cương vực hoàn toàn không giống nhau, lại là một bộ dáng thiếu niên tuấn tú, tóc tím mắt tím.

Bất quá toàn thân phát ra khí tức, so với hóa thân kinh khủng hơn không biết bao nhiêu lần.

"Ngũ Hành Chúa Tể, ta tới đây là muốn nói rõ với ngươi một chút về chuyện của Phong Vân. . ."

Lôi Đình Chúa Tể lúc này đem việc Phong Vân chỉ sử dụng thiên phú Thẻ Chất tặng thêm Ngân Thần sáo trang đã nghiền ép thiên kiều ức vạn tộc đàn vũ trụ nói một lần.

.....•

Ngũ Hành Chúa Tể sau khi nghe xong, đầu tiên là ngơ ngác một lát, sau đó cười ha ha, "Tốt cho một Phong Vân, tư chất thiên phú này đã ở trên ta xa, ta ở vào tuổi của hắn, mặc dù cũng là Thần Chủ cấp, nhưng cũng làm không được hành động vĩ đại như hắn dạng này. . ."

Lôi Đình Chúa Tể cười khỏ một tiếng, "Vấn đề bây giờ là Phong Vân quá mức xuất sắc, dù đã áp chế đại bộ phận năng lực của hắn, những vẫn là đột xuất như vậy, tam tộc kia khả năng sẽ bất chấp tiêu phí to lớn cũng muốn đánh giết hắn."

"Là vậy sao, xem ra ta nên trở về một chuyến, ở Hỗn Độn Thế Giới đợi quá lâu, là thời điểm hoạt động gân cốt một chút rồi."

Ngữ khí Ngũ Hành Chúa Tể trở nên lạnh lùng vô cùng.

Nhân loại tộc quần trông trời trông trăng, rốt cục cũng sinh ra một Phong Vân, đây chính là hi vọng cứu cục tương lai, ai dám động đến Phong Vân, chắc chắn phải nghênh đón lửa giận của cả nhân loại tộc quần!

"Có Ngũ Hành Chúa Tể người tọa trấn, tất nhiên có gôi cao không có lo âu rồi."

Lôi Đình Chúa Tể đại hỉ, một khối đá lớn trong nội tâm rốt cục rơi xuống, có câu nói này của Ngũ Hành Chúa Tể, hết thủy đã có thể yên tâm.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trụ Vực.

Phong Vân khiêu chiến, cũng đã tiến về một hồi cuối cùng.

Tình không chiến trường trong Đấu Chiến Thế Giới.

"Ầm ầm!"

Phong Vân một thân Ngân Giáp giày bạc một quyền đánh nổ thiên kiều đến từ 'Ngục Tộc' shi.

"Một ức trận khiêu chiến, kết thúc."

Phong Vân nhìn khói lửa nổ lớn trước mắt, nhẹ nhàng lẫm bẫm.

Chương 659: Người thắng lớn nhất!

Chương 659: Người thắng lớn nhất!

Mấy năm cuối cùng, 100 triệu trận khiêu chiến rốt cục kết thúc toàn bộ, triệt để kết thúc.

Phong Vân trở thành người thắng lớn nhất, toàn chiến toàn thắng, hơn nữa cơ hồ mỗi một trận đều là lập tức trừ khử đối thủ, không cao hơn hai giây.

Lúc trước Phong Vân giết Kim Hách Thần Chủ cùng Vãn Diệt Thần Chủ đều là trong chớp mắt, những Di tộc thiên kiêu này đại bộ phận đều không bằng hai người này, tự nhiên cũng chỉ có thể chịu kết cục chết trong nháy mắt.

...

"Hơn 1 tỷ Trụ tệ. . ."

Trong gian phòng, Phong Vân nhìn tài khoản của chính mình, thấy hạn mức Trụ tệ nhiều đến không cách nào tưởng tượng kia, trên mặt hẳn lộ ra vẻ vui mừng.

Chỉ sợ trong khắp Trụ Vực này, hiện tại hẳn là người có Trụ tệ nhiều nhất, hơn một tỷ Trụ tệ, nói ra có thể hù chết những thiên kiêu kia.

Có điều, mặc dù đạt được hơn 1 tỷ Trụ tề, nhưng đối với Phong Vân mà nói, cái này còn không phải thu hoạch lớn nhất.

Với hắn mà nói, thu hoạch chân chính trên ý nghĩa, chính là gần một trăm triệu hình chiếu trong tấm gương hình chiếu của hắn.

Đó cũng đều là hình chiếu chất lượng siêu tốt, ở bên ngoài muốn hình chiếu một người như vậy, đều là muôn vàn khó khăn.

Mà hơn một trăm triệu hình chiếu này, lại có hơn ngàn cái có được Biến Thân thiên phú, trong đó cao nhất là Thần Vương cấp!

Lại hướng lên là Thần Chủ cấp cùng Chúa Tể cấp, căn bản không có.

Mặc dù không có Thần Chủ cấp cùng Chúa Tể cấp Biến Thân thiên phú, Phong Vân có chút thất vọng nhỏ, nhưng hắn bây giờ có được hơn ngàn hình chiếu có Biến Thân thiên phú, nếu như đánh rơi ra rồi dung hợp, cuối cùng đạt tới Thần Chủ cấp, thậm chí là Chúa Tể cấp, hoàn toàn không thành vấn đề.

Còn có chính là hình chiếu sở hữu Kiếm Đạo pháp tắc, số hình chiếu này so với hình chiếu có Biến Thân thiên phú còn nhiều hơn một chút, đại khái cũng chừng hơn mười ngàn, cơ hồ đều đạt tới mười tầng đại viên mãn.

Có điều Phong Vân cần là chín ngàn vạn hình chiếu có được Kiếm Đạo pháp tắc, cho nên số lượng mười ngàn này chỉ là chín trâu mất sợi lông, hắn cần càng nhiều.

"Xem ra lên vào Trùng tộc cương vực tiến về Kiếm tộc hình chiếu là chuyện tất yếu phải làm. . ."

Phong Vân trầm nghĩ, mặc dù mấy ngày này tại Trụ Vực có nhiều thiên tài tụ tập nhất, hắn cũng chỉ là khó khăn lắm mới góp đủ mười ngàn hình

chiếu có được Kiếm Đạo pháp tắc mà thôi, địa phương khác trong vũ trụ cũng không cần nhắc đến.

Cho nên, hấn cũng chỉ còn lại một con đường có thể đi, lên vào Kiếm tộc!

"Trước lúc này, trước tiên vẫn nên tăng cường Biến Thân thiên phú lên tới Chúa Tể cấp rồi nói sau."

Phong Vân biết rõ, dù là hấn lên vào Kiếm tộc, hay là rời khỏi Trụ Vực, hiện tại cũng không phải thời cơ tốt nhất.

Không nói lên vào Kiếm tộc nằm trong Trùng tộc cương vực, chỉ nói hấn bây giờ rời khỏi Trụ Vực, chờ đợi hấn, tuyệt đối là vô cùng vô tận các cuộc truy sát chặn giết, không chỉ là tam tộc, khẳng định cũng sẽ có những tộc quần khác.

Dù sao hấn làm ra động tĩnh lớn như vậy, nghiền ép thiên kiều của ức vạn tộc đàn, hiện tại không biết có bao nhiêu tồn tại muốn giết hấn đâu.

Về phần nhân loại tộc quần liên lạc Chúa Tể bảo vệ hấn, Phong Vân cảm thấy, vẫn nên tự dựa vào chính mình cho thỏa đáng.

Mà một khi Biến Thân thiên phú của Phong Vân đạt tới Chúa Tể cấp, lại phối hợp với năng lực Hắc Âm ẩn nấp, dù cho là Chúa Tể cũng đừng hòng phát hiện ra hấn, đám Dị tộc tới chặn giết này, với hấn mà nói, tự nhiên cũng không có sức uy hiếp.

Đến lúc đó, đừng nói rời khỏi Trụ Vực, hấn dù có tới trước mặt Dị tộc Chúa Tể lắc lư, đều có thể bảo đảm an toàn.

Nhưng bây giờ vấn đề duy nhất chính là, hấn cần thời gian bao lâu mới có thể đánh rơi ra những Biến Thân thiên phú này.

"Những Biến Thân thiên phú này đẳng cấp cao nhất mới Thần Vương cấp, tỷ lệ rơi hẳn là không quá thấp, chỉ cần không phải quá đen đui, vẫn là có hi vọng rất lớn. . ."

Phong Vân từng chút một phân tích trong lòng.

Đơn giản mà nói, chính là chỉ cần không phải quá đen, tỷ lệ rơi ra đến vẫn là rất lớn.

Sau đó, Phong Vân thả ý thức tiến vào tấm gương hình chiếu, bắt đầu đại nghiệp xoát hình chiếu.

. . .

Cùng lúc đó.

Bên ngoài Trụ Vực, những vùng hư không nhìn như bình tĩnh không lay động kia, kỳ thật lại giấu giếm sát cơ kinh khủng.

Bên trong mặt tường kếp không gian ẩn giấu đi từng Thần quốc, mà bên trong một số Thần quốc này, đều có một tồn tại cường đại tọa trấn.

Đây đều là vì muốn đột kích giết Phong Vân, mà các tồn tại chí tôn của Trụ Vực đều tự mình tọa trấn, bọn họ không dám tiến vào, chỉ có thể ở bên ngoài bố trí Thiên La Địa Võng.

Những tồn tại này, có kẻ đến từ tam tộc (Cơ Giới tộc, Trùng tộc, Thú tộc), cũng có kẻ đến từ những tộc quần khác, chỉ là những tộc đàn này phần lớn đều che giấu thân phận chân thật để che mắt người khác.

Thù hận giữa nhân loại tộc quần cùng tam tộc đã lộ rõ ra bên ngoài, mà những tộc quần khác, vẫn là không muốn cùng nhân loại tộc đàn trở mặt, nhưng lại không muốn nhìn thấy tuyệt thế yêu nghiệt như Phong Vân

trưởng thành, cho nên mới lựa chọn giấu diếm thân phận, vụng trộm đột kích giết hấn.

Mà những tồn tại cường đại này, cơ hồ đều là hóa thân cấp Chúa Tể.

Lấy chiến lực đáng sợ kia của Phong Vân, hiển nhiên là vô địch trong Thần Chủ cấp, muốn tập sát hấn, chỉ có thể vận dụng lực lượng cấp Chúa Tể.

Có thể nói, bây giờ bên ngoài Trụ Vực, đã biến thành cấm khu tuyệt đối, chỉ cần Phong Vân dám bước ra một bước, nghênh đón hấn, chính là vô cùng vô tận công kích.

Nhiều hóa thân cấp Chúa Tể như vậy đồng loạt ra tay, cho dù là Phong Vân, chỉ sợ cũng sẽ tan thành mây khói trong nháy mắt, ngay cả thời gian cứu viện đều không có.

Mà hết thảy mọi chuyện, Phong Vân không cần dùng linh hồn cảm giác cũng có thể đoán được tám chín phần mười, cho nên hấn mới kiên quyết không ra ngoài, chờ đem Biến Thân thiên phú tăng lên tới Chúa Tể cấp lại nói.

...

【 Thần Chủ cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Sigma.

【 Thần Chủ cấp võ kỹ 《 Thương Viêm Vạn Thôn Thủ 》 】 : Đến từ hình chiếu Đổ Lâm.

【 Chúa Tể cấp Lôi Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Mason.

【 Thần Vương cấp Biến Thân thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Tener.

【 Thượng Vị Thần cấp Biến Thân thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Wissen.

【 Thần Chủ cấp Phong Hệ công pháp 《 Tôn Phong Bí Điển 》 】 : Đến từ hình chiếu Corin.

...

Trong phòng.

Phong Vân nhìn xem vật rơi xuống trong túi đeo, khi hấn liếc mắt qua, nhìn thấy hai cái Biến Thân thiên phú, khóe miệng hơi cong lên.

Xem ra hấn cũng khá may mắn, không chỉ đánh rơi ra, còn liên tiếp rơi hai cái.

Mặc dù chỉ là Thần Vương cấp cùng Thượng Vị Thần cấp, nhưng cứ dần dần tích lũy, lại đến mấy lần như vậy nữa, đạt tới Chúa Tể cấp, chỉ là vấn đề thời gian.

Sau đó.

Phong Vân đem số vật rơi xuống hữu dụng này, như thuộc tính thiên phú, võ kỹ, công pháp cáCasc loại, đều trực tiếp hiện hóa dung hợp, hóa thành của mình.

Mà chút tài nguyên kia, hấn cần thì sẽ giữ lại, không cần, thì đặt trong nhẫn không gian, đó là vật để lại cho Phong gia trên Địa Cầu.

Những vật này Phong Vân không dùng được, nhưng đối với người trong Phong gia mà nói, đều là vật hiếm thấy, có thể dùng để bồi dưỡng ra không ít cường giả, có sao không làm chứ, dù sao cũng là hàng miễn phí mà.

Cuối cùng, Phong Vân dung hợp hai cái Biến Thân thiên phú, thành công tăng Biến Thân thiên phú của mình lên tới Thần Vương cấp.

"Lại có thêm vài chục lần thế này, còn tạm ổn."

Vài chục lần, nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, Phong Vân xem chừng, dài nhất cũng chỉ cần tốn thời gian một năm, không tính nhiều.

"Cứ đợi một năm xem sao." Phong Vân tự nhủ trong lòng.

Vừa vặn đoạn thời gian này hẳn dùng để thu thập Giới Thạch, cái này cũng là chuyện quan trọng nhất, không thể lơ là.

Chương 660: Tiến hóa đi, liếm chó thú!

Chương 660: Tiến hóa đi, liếm chó thú!

Thu thập Giới Thạch, đây đối với Phong Vân mà nói, lại là nhiệm vụ gánh nặng đường xa.

Hắn cũng không giống với người khác, Thần quốc của hắn lần đầu tiên mở ra đã hao phí hơn 100 triệu khối Giới Thạch, bây giờ muốn mở rộng thêm một bước, cần phải có càng ngày càng nhiều Giới Thạch.

Giới Thạch này, chỉ có trong vũ trụ bí cảnh, mà dưới tình huống bình thường, trên thân những thần chủ kia cũng sẽ không mang theo quá nhiều, đối với bọn hắn mà nói, dù là khi đánh nhau Thần quốc bị hao tổn, thường thì chỉ cần một khối Giới Thạch là có thể giải quyết.

Cho nên, nhìn chung trong vũ trụ, giống Phong Vân một lần liền tiêu hóa cả trăm triệu Giới Thạch như vậy, thực sự là cực kì thừa thớt, thậm chí rất có thể chỉ có hắn là như thế.

Dù sao Thần quốc của hắn được sinh ra từ mười hệ Thần Cách của hắn, là duy nhất trong vũ trụ, đệ nhất thiên hạ.

"Dựa vào xoát hình chiếu, những năm qua cũng để dành được bốn năm ngàn vạn Giới Thạch, nhưng vẫn còn thiếu rất nhiều. . ."

Phong Vân thâm lâm bảm, hấn dự đoán một chút, hấn phải hoàn thành giai đoạn mở rộng thứ hai, tấn thăng Thần Chủ trung cấp, chí ít cần 1 tỷ khối Giới Thạch trở lên.

Đây vẫn chỉ là con số đại khái, trên thực tế khả năng còn cần càng nhiều hơn.

1 tỷ khối Giới Thạch, trời xanh ơi, con mẹ nó cũng quá nhiều rồi đấy!

Phong Vân tỏ ra cực độ bất đắc dĩ, đây vẫn chỉ là trung cấp, đi lên còn có cao cấp, đại viên mãn, tất nhiên chỉ có thể càng nhiều.

Nếu tính cộng lại, cũng đủ để kéo đổ cả một tộc đàn!

Cho dù là tại nhân loại tộc quần lớn như vậy, đoán chừng cũng là một khoản tiêu hao cực lớn.

Nhưng Phong Vân cũng không có ý nghĩ dựa vào nhân loại tộc quần, một mặt là do tài nguyên của Nhân tộc đại bộ phận đều dùng để bồi dưỡng những nhân loại thiên tài mới, không đủ để chèo chống hấn, một phương diện khác, hấn cũng không muốn lộ ra quá nhiều bí mật.

Nếu lỡ bị tiết lộ ra ngoài, đến lúc đó tất sẽ lại tạo ra một phen rung chuyển, ngẫm lại vẫn nên quên đi.

"Chỉ có thể đi tới 'Bí Cảnh Không Gian' của Trụ Vực thử một chút."

Nếu bàn về vũ trụ bí cảnh, Trụ Vực hiển nhiên là nhiều nhất, cũng là nơi có đẳng cấp cao nhất, mặc dù vô số kỷ nguyên trôi qua, cường giả tới đây thăm dò càng ngày càng nhiều.

Nhưng nghe nói bí cảnh nơi này vô cùng lớn, lại quanh đi quẩn lại, không gian khác nhau nối thông tới bí cảnh khác nhau, cũng không phải

mỗi cái đều bị thăm dò qua, hơn nữa cứ cách mỗi một kỷ nguyên bí cảnh cũng sẽ sinh ra bước phát triển mới.

Cho nên qua nhiều năm như thế, 'Bí Cảnh Không Gian' trong Trụ Vực vẫn như cũ cực kì phong phú, tài nguyên dồi dào.

Đương nhiên, nguy hiểm cũng càng cao.

Phong Vân không do dự quá nhiều, nội tâm lập tức hạ quyết tâm tiến về Bí Cảnh Không Gian.

...

Mà lúc này đây, trước cung điện của hắn.

"Phong Vân."

Có tiếng la từ bên ngoài truyền đến.

Phong Vân nghe được, từ bên trong đi ra, chỉ thấy có một tiểu đoàn người đứng ở phía ngoài.

Cầm đầu là một nam tử khuôn mặt cương nghị, đứng bên cạnh là Hill, mà còn lại, đều là nhân loại.

Không cần nghĩ, đây nhất định chính là nhóm nhân loại thiên kiêu trong Trụ Vực.

Nhìn thấy Phong Vân, Hill tranh thủ thời gian giới thiệu: "Phong Vân, vị này chính là Heli."

Cái này không cần giới thiệu Phong Vân cũng biết, hắn từng dùng linh hồn dò xét qua không ít thiên kiêu cường giả.

"Ừm." Phong Vân hướng Heli gật gật đầu.

Heli cẩn thận quan sát Phong Vân trước mắt mình, người đang nổi danh khắp vũ trụ, đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc gần với vị nhân tộc đệ nhất thiên tài này.

Phong Vân thoạt nhìn rất bình thản, nhưng quan sát kỹ sẽ lập tức phát hiện, người ngoại trừ thấy rõ ràng mặt mũi của hắn, hết thấy thứ khác đều cực kỳ mông lung, bao quát cả cảnh giới, khí tức các loại, tất cả đều hoàn toàn không biết gì cả.

Còn nếu lại nhìn vào mắt Phong Vân, vậy lại là một phen cảm thụ khác.

Heli chỉ đối mặt với Phong Vân một hồi, liền cảm nhận được sức mạnh tâm linh vô cùng đáng sợ ẩn chứa trong đó, khiến trong lòng hắn rung động không thôi.

Đó là uy lực của ý chí cường đại đến tột cùng, cùng với cảm giác tự tin mãnh liệt vào bản thân, tin tưởng vững chắc chính mình là độc tôn, tuyên cô duy nhất mang đến!

Loại cảm giác này, Heli cho đến tận hôm nay, đã gặp qua vô số thiên tài, chỉ có duy nhất Phong Vân một người có được mà thôi.

"Chiến Thương Thần Chủ, tuyệt thế thiên kiêu, ngưỡng mộ đã lâu."

Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng nói, trên thân hoàn toàn không có chút kiêu ngạo nào, khiến cho người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp.

"Không dám, trước mặt Phong Vân người, ta nào có tư cách xưng thiên kiêu." Heli liên tục khoát tay, trước kia hắn còn muốn cùng Phong Vân tranh đoạt một chút cái danh đệ nhất thiên kiêu.

Nhưng bây giờ, hẳn dù là một chút tâm tư đều không có, cam tâm tình nguyện tôn Phong Vân là đệ nhất thiên kiêu.

"Tiến vào ngồi đi."

Phong Vân hơi cười, sau đó mời đám người tiến vào nơi ở của hắn.

Nơi hắn ở từ bên ngoài nhìn vào là một cung điện, nhưng bên trong lại là gian phòng bình thường, công trình rất đơn giản, trừ một chút đồ dùng trong nhà cơ bản, còn lại cũng không có cái gì.

Phong cách giản lược đến cực hạn.

Điều này khiến mấy người Heli hơi ngoài ý muốn, tại Thiên Cương đại lục này đi đâu chẳng thấy một vị thiên kiêu đều xây dựng chỗ mình ở thật đại khí rộng lớn, hoặc tráng lệ uy nghi, lại hoặc là vô cùng tinh xảo.

Giống Phong Vân như vậy, khiêm tốn mà giản lược, thực sự không hợp với thân phận địa vị quét ngang ức vạn thiên kiêu của hắn.

"Có lẽ đây chính là đại lão đi, trừ tu hành, cái khác hết thấy đều là hư ảo không đáng chú ý."

Heli trong lòng lại càng kính nể Phong Vân, cách tiến trình hắn tiến hóa thành 'vua nịnh bợ', cũng gần hơn một chút.

Sau đó.

Phong Vân trong quá trình cùng Heli bọn họ nói chuyện phiếm, trong lúc vô tình đề lộ ra ý nghĩ chính mình muốn đi Bí Cảnh Không Gian.

Lập tức, Heli bọn họ liền cho Phong Vân một phần bản đồ liên quan tới phân bố địa khu trong 'Bí Cảnh Không Gian'.

Trong đó phân chia kỹ càng thành các khu vực như khu vực an toàn, khá Nguy Hiểm, Nguy Hiểm, Địa Ngục.

Mà Phong Vân cũng hiểu, khu vực an toàn và khá Nguy Hiểm, hai khu vực này cường giả đi nhiều nhất, thăm dò cũng càng triệt để.

Nguy Hiểm khu cùng Địa Ngục khu thì ít hơn rất nhiều.

Nhưng Nguy Hiểm khu cùng Địa Ngục khu cũng có tỷ lệ tử vong rất cao, Nguy Hiểm khu cao tới 70%, Địa Ngục khu thì còn cao tới 95%.

Nhất là Địa Ngục khu, có thể xưng là cấm địa sinh mệnh, nơi chôn xương chân chính!

"Nguy Hiểm khu, Địa Ngục khu sao."

Phong Vân nghe nói vậy, trong mắt dâng lên nồng đậm hứng thú.

Càng nguy hiểm, thường thường cũng đi đôi với chất lượng đồ vật càng cao.

Phong Vân bây giờ muốn thu hoạch được đại lượng Giới Thạch, chỉ có thể đi tới những địa phương này thám hiểm.

Hơn nữa, những địa phương này đối với người khác mà nói là cử tử nhất sinh, thậm chí là thập tử vô sinh, nhưng đối với Phong Vân mà nói, vẫn là có thể tiếp nhận.

Lúc này, lại thấy Heli mở miệng nói: "Phong Vân, đoạn thời gian gần đây người đừng ra khỏi Trụ Vực, hiện tại không ít tộc đàn vì người mà động, bên ngoài tất sẽ trùng điệp sát ý, người cứ ở lại Trụ Vực không ra, bọn họ cũng không làm gì được người."

"Nhưng cứ yên tâm, người cũng không cần đợi lâu đâu, nghe nói Ngũ Hành Chúa Tể sắp từ Hỗn Độn Thế Giới trở về, đến lúc đó, nguy cơ tự nhiên sẽ được giải trừ."

Heli là đệ tử thân truyền của 'Thiên Vũ Chúa Tể', đương nhiên cũng biết vị 'Ngũ Hành Chúa Tể' này.

Ngũ Hành Chúa Tể sắp trở về sao.

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt khẽ lóe lên, đối với vị cường giả đệ nhất nhân tộc này, hấn quả thực đã thâm mong đợi từ lâu.

Chương 661: Thủ đoạn cuối cùng!

Chương 661: Thủ đoạn cuối cùng!

Đại lục Cửu Diệu.

Nó ở trên đại lục Thiên Cương, đây là nơi ở của các Chúa Tể đến từ dị tộc trong Trụ Vực.

Nói đúng hơn, là nơi ở của các Chúa Tể gia nhập Trụ Vực.

Những vị này năm đó đều tu hành trong Trụ Vực, sau đó bước vào cảnh giới Chúa Tể, lựa chọn lưu lại làm hộ pháp của Trụ Vực.

Tổng cộng có một trăm linh tám vị.

Trừ Hằng Vũ Chí Tôn và thập lão ra, những vị hộ pháp này là lực lượng mạnh nhất trong Trụ Vực.

Giờ phút này, trong một tòa phủ đệ ở đông nam vực của Cửu Diệu đại lục.

Một bóng người ngồi xếp bằng, toàn thân xanh biếc, giống như bích ngọc trong suốt, sáng long lanh, chính là ‘Thúy Tinh tộc’, một tộc đàn phụ thuộc Trùng tộc.

Thân ảnh trước mắt này chính là đệ nhất thiên kiêu năm đó của Thúy Tinh tộc, cũng là người mạnh nhất tộc đàn bây giờ, Thúy Tinh Chúa Tể.

Tích!

Thúy Tinh Chúa Tể đang bế quan, bỗng nhiên máy truyền tin vang lên, khiến hắn ta bừng tỉnh.

Sau khi ấn mở, hư không xuất hiện một màn hình giả lập, trên đó xuất hiện một thân ảnh mỏng lung như tiên, sau lưng có sáu cánh, tinh túy ướt át.

Lại nhìn lên trên, ngũ quan tinh xảo mỹ lệ động lòng người, trong mắt có từng vòng gợn sóng, tựa như mộng ảo.

Nhìn thấy khuôn mặt này, Thúy Tinh Chúa Tể lập tức đứng dậy, quỳ một gối xuống đất, vô cùng cung kính nói: “Bái kiến Selina đại nhân.”

“Thúy Tinh, ngươi nên biết mục đích ta tìm ngươi.”

Trong màn hình truyền đến một giọng nói dễ nghe, khiến người ta say mê.

“Đại nhân muốn ta giải quyết đệ nhất thiên tài nhân loại Phong Vân.” Thúy Tinh Chúa Tể trầm giọng nói.

“Không sai, bây giờ tên nhân loại Phong Vân này trốn trong Trụ Vực, các thủ đoạn chúng ta bố trí bên ngoài đều vô dụng, hơn nữa, Ngũ Hành Chúa Tể sắp từ hỗn độn thế giới trở về, nếu không nhân dịp này giết hắn, sau này chỉ sợ rất khó, vì vậy, nhiệm vụ này đành giao cho ngươi.”

“Ta biết, ngươi là một trong số hộ pháp của Trụ Vực, nếu động thủ với thành viên trong Trụ Vực, bị thập lão phát hiện, chắc chắn phải chết, nhưng ngươi hãy cân nhắc vì tộc đàn của mình.”

“Ta hỏi ngươi, ngươi có nguyện ý không?”

Câu nói cuối cùng vẫn dễ nghe như cũ.

Nhưng Thúy Tinh Chúa Tể nghe ra, đây không phải đang hỏi hấn ta, mà đang cảnh cáo hấn ta.

“Thúy Tinh nguyện ý.”

Trên mặt Thúy Tinh Chúa Tể hiện lên vẻ cung kính, không chút do dự trả lời, nhưng trong lòng hấn ta lại cảm thấy vô cùng bí ai.

Mệnh lệnh của Mẫu Hoàng Trùng tộc, hấn ta bất lực phản kháng.

Một khi hấn ta vi phạm, chỉ sợ, trong nháy mắt ‘Thúy Tinh tộc’ của hấn ta sẽ bị Trùng tộc chôn vùi, hấn ta căn bản không thể cự tuyệt được.

Đừng cho rằng hấn ta là Chúa Tể của Trụ Vực thì có thể tung hoành vũ trụ, hấn ta chỉ là Chúa Tể bình thường đã hao hết tiềm lực mà thôi.

Trong mắt Trùng tộc, còn kém xa Phong Vân mới đến cấp Thần Chủ.

“Rất tốt, cho dù ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ hay không, ta sẽ đối xử tử tế với tộc đàn của ngươi, thiên tài của Thúy Tinh tộc, ta cũng sẽ bồi dưỡng.”

Khóe miệng thân ảnh mờ lung nở nụ cười, trong nháy mắt như trăm hoa nở rộ.

“Yên tâm, ngươi không phải một mình, phía Thú tộc cũng có một Chúa Tể đồng thời ra tay với ngươi, nhớ kỹ, tốt nhất là dùng linh hồn không chế Phong Vân, như vậy, tương lai tộc ta sẽ có thêm một cự phách siêu cấp.”

“Đương nhiên, nếu không thể dùng linh hồn không chế, thì trực tiếp giết chết.”

“Tên nhân loại Phong Vân này là đệ nhất thiên tài của nhân tộc, trên người khẳng định có rất nhiều vật phòng thân mà Chúa Tể nhân tộc ban

cho, ghi nhớ, các ngươi không ra tay thì thôi, một khi ra tay, phải thiêu đốt cả nhục thân và linh hồn, dốc hết tất cả lực lượng!”

“Vâng, hiểu rồi.” Thúy Tinh Chúa Tể cung kính đáp.

Màn hình giả lập lập tức biến mất, tất cả khôi phục lại bình thường.

Thúy Tinh Chúa Tể nhẹ nhàng thở ra một hơi, một Chúa Tể bình thường như hắn ta bị kẹt giữa cuộc tranh đấu giữa các tộc đàn, không khác gì pháo hôi.

Cho dù hắn ta có giết chết Phong Vân, sau đó chạy khỏi Trụ Vực, thì những Chúa Tể của tộc quần nhân loại cũng không bỏ qua cho hắn ta, tương lai của hắn ta nhất định là một mảnh thảm đạm.

Nhưng Thúy Tinh Chúa Tể không có cách nào, chỉ có thể tuân theo.

Cũng không lâu lắm, hắn ta đã liên hệ với một vị Chúa Tể khác đến từ Thú tộc, tên là Mặc Nha Chúa Tể, thuộc “Ma Nha tộc” dưới trướng Thú tộc, cũng là một vị Chúa Tể bình thường.

Điều này khiến Thúy Tinh Chúa Tể phải cảm thán, hi sinh hai đại Chúa Tể đánh giết Phong Vân, đại giới này thật không nhỏ.

Từ đó có thể thấy Trùng tộc và Thú tộc kiêng kị Phong Vân cỡ nào, hi sinh hai vị Chúa Tể cũng không tiếc.

Sau đó hai vị Chúa Tể gặp mặt, chuẩn bị động thủ với Phong Vân, tránh đem dài lắm mộng, nhưng lúc này, bọn họ lại nhận được tin Phong Vân đã đến Bí Cảnh Không Gian.

Bí Cảnh Không Gian mở ra với các thành viên bên ngoài, còn hộ pháp lại ở nơi khác, không cùng một chỗ với các thành viên bên ngoài này, tránh

xảy ra xung đột.

“Không có cách nào, chỉ có thể đợi hấn đi ra.”

Thúy Tinh Chúa Tể và Mặc Nha Chúa Tể chỉ có thể bỏ qua trước, đồng thời điều động tai mắt thời khắc nhìn chăm chăm, chỉ cần Phong Vân xuất hiện, bọn họ sẽ chạy đến trước, giải quyết đối phương.

...

Bí Cảnh Không Gian.

Phong Vân giao nạp hai nghìn Trụ tể, một lần nữa đi vào trong.

Hấn không biết bên ngoài có hai vị Chúa Tể dị tộc bình thường đang chờ hấn, đương nhiên, cho dù biết, hấn cũng không e ngại.

Dựa vào năng lực của hấn, cho dù không địch lại hai vị Chúa Tể dị tộc bình thường, nhưng muốn đi vẫn là rất dễ.

“Đến khu Nguy Hiểm xem trước.”

Mặc dù Phong Vân tài cao gan lớn, nhưng vì cẩn thận, vẫn nên đến khu Nguy Hiểm trước lại nói.

Nghĩ đến đây, Phong Vân xuất ra địa đồ đám người Heli tặng, dựa theo đánh dấu, một đường thuận di đi đến.

Đến Bí Cảnh Không Gian, hấn không cần che giấu mình, có thể thi triển năng lực thỏa thích.

Cho dù dị tộc phát hiện cũng không sao, hấn diệt khẩu là được, chuyện rất đơn giản.

Mọi người có thể bình an vô sự ở Trụ Vực, nhưng đến Bí Cảnh Không Gian này, có thù báo thù, có oán báo oán, đám cao tầng của Trụ Vực cũng không quản chuyện này.

Phong Vân liên tiếp di động trong Bí Cảnh Không Gian hơn mười ngày, cuối cùng đã đến khu Nguy Hiểm.

Nơi này là một mảnh tối tăm mờ mịt, trừ cái đó ra thì không còn gì khác, cô tịch hoang vu.

Phong Vân nhẹ nhàng đi vào, hắn rất nhạy cảm với không gian và thời gian, lúc này, hắn rõ ràng cảm giác được thời gian và không gian xung quanh rối loạn, tốc độ thời gian mỗi chỗ hoàn toàn không giống bên ngoài.

Có nhanh có chậm, thường xuyên thay đổi, không nhìn thấu.

Nhưng đây cũng không phải vấn đề lớn, khoảng mười mấy phút sẽ thay đổi một lần.

Trong hoàn cảnh này, Phong Vân cảm nhận được không gian và thời gian phù hợp với nhau, hai loại thuộc tính tổ hợp cùng một chỗ.

Nhưng mà hắn không thể lĩnh hội được, nơi này thực sự quá lộn xộn, luôn thay đổi, căn bản không thể bắt được.

Chương 662: Vũ Trụ Thụ!

Chương 662: Vũ Trụ Thụ!

Phong Vân đi xuyên qua khu Nguy Hiêm, không sử dụng bất kỳ năng lực không gian và thời gian gì, chỉ dựa vào nhục thân đi qua, nhưng cho dù như vậy, tốc độ của hắn vẫn nhanh đến mức khó tin.

“Đáng tiếc trang bị Ngân Thần này chỉ tăng lực lượng, không tăng năng lực tốc độ.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hắn cũng biết đây là hắn tham lam, trang bị Ngân Thần này chỉ là chí bảo cấp Thần Chủ, tăng lực lượng đã cực kỳ biến thái, nếu lại tăng tốc độ nữa, vậy đã là chí bảo cấp Chúa Tể rồi.

Mà chí bảo như vậy, cho dù là Hắc Ám Chúa Tể cũng động tâm không thôi, sao có thể tặng Phong Vân được.

“Huu!”

Phong Vân hóa thành một đạo tàn ảnh phá thân mà đi, lực cảm giác vẫn luôn mở ra, một khi xung quanh có gió thổi cỏ lay, hắn có thể lập tức biết được.

“Khu Nguy Hiêm, tỷ lệ tử vong lên đến 70%, cẩn thận một chút thì tốt hơn.” Hắn không muốn thuyền lật trong mương.

Huu! Huu! Huu!

Hắn tăng tốc độ đến cực hạn, chớp mắt một cái đã ở ngoài một năm ánh sáng.

Mặc dù như vậy, trước mắt hắn vẫn là sương mù màu xám vô tận, không nhìn thấy điểm cuối.

“Khu Ngụy Hiêm ở Bí Cảnh Không Gian thật sự rộng lớn.” Phong Vân lắc đầu, đến tận bây giờ, hắn vẫn không cảm ứng được khí cơ giới thạch, trên thực tế, đừng nói giới thạch, ngay cả bảo vật bình thường cũng không có.

Ong!

Ngay lúc này, bỗng nhiên trước mặt Phong Vân xuất hiện một cái lỗ đen vô cùng to lớn, sâu trong đó còn có vòng xoáy không gian, đường kính đạt đến hơn vạn km.

Gần như không hề có dấu hiệu, cường đại hút Phong Vân về chỗ sâu, hắn giống như một chiếc thuyền nhỏ lênh đênh trên biển, sóng to gió lớn, không thể tránh thoát.

“Trang bị Ngân Thần!”

Phong Vân gọi trang bị Ngân Thần ra, trong nháy mắt, toàn thân đã được áo giáp màu bạc bao phủ, như Võ Thần giáng thế, ngân quang rực rỡ.

Hắn nắm chặt chiến đao Ngân Thần sau lưng, đao đạo pháp tắc và thần lực vô biên tràn vào trong đó.

Coong!

Theo tiếng vang này, chiến đao ra khỏi vỏ, một vòng đao quang xẹt qua, nhanh đến cực hạn, một tia sáng vừa dài vừa mảnh lóe lên rồi biến mất.

“Chém!”

Mấy giây sau, lỗ đen hơn vạn dặm và vòng xoáy không gian bên trong đã bị phân thành hai, vết cắt rất chính tề, bị một đao của Phong Vân chém ra!

Oanh!

Lỗ đen và vòng xoáy không gian biến mất, giống như chưa từng xuất hiện.

Phong Vân bình tĩnh lại, nhưng lúc hấn nhìn xung quanh, phát hiện mình đã đến một nơi rất lạ lẫm, hoàn toàn không giống lúc trước.

Xung quanh không còn là khí lưu mờ mịt, mà là một mảnh đại địa, bốn phía đủ loại hoa cỏ cây cối, màu sắc và hình dạng khác nhau, có cây màu tím, có đóa hoa màu vàng óng, còn có tảng đá màu đỏ... Chói lọi đến cực điểm, yêu kiều rực rỡ.

Mà thu hút sự chú ý của người khác nhất, chính là trung tâm đại địa, có một cây đại thụ thông thiên.

Toàn thân nó hiện ra màu xích kim, không có cành cây, duy chỉ có tán cây trên đỉnh chóp, giống như một đóa hoa.

Lá cây cũng rất ít, nhưng mỗi chiếc lá lại giống như bảo thạch long lanh, lại khác nhau, giống với cảnh vật xung quanh, có lá cây màu xích hồng như lửa đốt, có tinh khiết như bạch ngọc, cũng có trong suốt như lưu ly bảy màu...

Thậm chí trên mỗi chiếc lá, Phong Vân còn nhìn thấy vận luật khác biệt, các loại thiên phú thuộc tính trong cơ thể hấn rực rịch.

Đây tuyệt đối là bảo vật.

“Đây là nơi nào?”

Phong Vân không lập tức đi lấy bảo, mà kết nối thiết bị thông tin, xem tọa độ, phát hiện mình đã đến ngoài hai mươi tám tỷ năm ánh sáng.

“Hai mươi tám tỷ năm ánh sáng? Mẹ nó, ta, ta không nhìn lầm chứ?”

Phong Vân không nhìn được trùng to mắt, thoáng một cái hấn đã truyền tống ra ngoài hai mươi tám tỷ năm ánh sáng, chênh lệch đến nhà bà ngoại rồi.

“Có vẻ như đã đến một nơi chưa bị ai thăm dò.”

Rốt cuộc bí cảnh Trụ Vực rộng đến bao nhiêu, chỉ sợ Hằng Vũ Chí Tôn của Trụ Vực cũng không rõ ràng, Phong Vân đột nhiên bị vòng xoáy truyền tống đến nơi không có người thăm dò này là điều rất bình thường.

Hai mươi tám tỷ năm ánh sáng, thật sự quá xa!

Phong Vân lập tức phát ra lực linh hồn, cảm giác bốn phía, không thấy một chút dị động, ánh mắt hấn mới rơi vào trên cái cây kia.

“Trước cứ điều tra thêm, xem lai lịch cái cây này ra sao?”

Ý thức của Phong Vân đến hóa thân ở công hội võ giả vũ trụ, đây là hóa thân hấn dùng thần lực tạo thành, chuyên dùng để kết nối thông tin và liên lạc.

...

Trong tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, trang viên của Phong Vân.

Lúc này, hóa thân Phong Vân đang ngồi xếp bằng bỗng nhiên mở to hai mắt, lập tức đứng dậy đi đến trước máy vi tính, mở ra, dựa vào hình ảnh ý thức truyền đến, bắt đầu tìm kiếm.

Đây chính là chỗ tốt của mạng, gặp đề không biết, có thể tìm kiếm.

Trong trăm triệu tộc đàn trong vũ trụ, không phải mỗi tộc đàn đều có mạng lưới, chỉ có những tộc đàn cường đại mới có kỹ thuật này, còn những tộc quần khác, chỉ khi phụ thuộc vào những cường tộc này mới có được.

Những tộc quần khác, đều có thông tin lạc hậu.

Tích!

Lúc này, một tiếng nhắc nhở vang lên, Phong Vân nhìn tư liệu xuất hiện trên màn hình.

Căn cứ theo hình ảnh, mạng lưới đã cho ra đáp án.

[Vũ Trụ Thụ] : Là một loại thực vật đặc thù sinh ra trong bí cảnh vũ trụ, đứng hàng đầu trong bảo vật thực vật, không chỉ tràn đầy lực sinh mệnh và lực bắt hủ, quan trọng nhất là lá của nó ẩn chứa các loại thuộc tính của vũ trụ, đối với việc lĩnh ngộ thuộc tính pháp tắc, thậm chí là lĩnh hội quy tắc, đều có tác dụng rất lớn.

Từng có Bà Sa Chúa Tể đến từ Ngục tộc có được một gốc Vũ Trụ Thụ, trồng trong thế giới Thần quốc của mình, không chỉ khiến nó vô cùng kiên cố, bản thân cũng có được sinh cơ không ngừng, từ đó không sợ tiêu hao. Hơn nữa, còn dựa vào lá của Vũ Trụ Thụ, thành công lĩnh hội quy tắc, bước vào cảnh giới Chúa Tể!

[Lá cây Vũ Trụ Thụ] : Nghe đồn, mỗi kỷ nguyên Vũ Trụ Thụ sẽ mọc ra một cái, mười kỷ nguyên là một vòng luân hồi, lặp đi lặp lại như vậy, nó là

do thuộc tính của vũ trụ ngưng tụ thành, phù hợp với vũ trụ, cũng có thể dùng để tăng tốc độ lĩnh hội, cho dù là pháp tắc hay quy tắc, đều có thể giác ngộ!

“Lại là bảo vật này!”

Sau khi Phong Vân xem xong, ánh mắt vừa vui mừng vừa sợ hãi, bảo vật này thuộc về nhóm đứng đầu trong vũ trụ, cho dù là Chúa Tể cũng động tâm.

...

Trên đại địa trong Bí Cảnh Không Gian.

Ý thức của Phong Vân trở về, đôi mắt chăm chú nhìn lá cây Vũ Trụ Thụ, một giây sau, hắn trực tiếp thuận di đến!

Chương 663: Sinh mệnh thể đặc thù!

Chương 663: Sinh mệnh thể đặc thù!

Nháy mắt Phong Vân đã đến trước Vũ Trụ Thụ.

Hắn nhìn Vũ Trụ Thụ ở khoảng cách gần, cảm thấy cái cây này như một cái trụ thông thiên, hùng vĩ bất phàm, tràn ngập đại khí và cổ ý.

Trên tán cây, mười mảnh lá trong suốt long lánh, lưu động kỳ dị.

Thậm chí Phong Vân còn có thể nhìn thấy chỗ đặc thù trên mỗi chiếc lá.

Kim sắc như kiếm, lục sắc hóa cây, thanh sắc như phong, lam sắc như nước, hắc sắc như mực, bạch sắc ngưng băng...

Sinh động như thật, mỗi chiếc lá đều giống như một thế giới nhỏ, đại biểu thuộc tính của riêng mình, tạo ra hào quang mộng ảo.

Mười mảnh lá cây, hình thù kỳ lạ, đều có giá trị và ý vị riêng biệt, sáng chói rực rỡ, khiến người ta động tâm.

Ánh mắt Phong Vân rất nóng bỏng, lúc này hắn không do dự nữa, hiện rat rang bị Nhân Thần, lực lượng tăng lên mười lần, hai tay ôm Vũ Trụ Thụ, muốn nhổ tận gốc Vũ Trụ Thụ ẩn chứa lực lượng cả ngân hà này lên, trồng trong thế giới Thần quốc của mình.

Đồ tốt bực này, nếu bỏ lỡ, quả thật là phung phí của trời, Phong Vân cũng sẽ không tha thứ cho bản thân.

Hắn khẽ quát một tiếng, cự lực kinh khủng được phát động, theo tiếng oanh minh, đất đá nứt ra, đại địa chấn động.

Cây Vũ Trụ Thực cao đến mấy vạn dặm, trực tiếp bị Phong Vân nhổ lên.

Bỗng nhiên...

“Ai dám động vào bảo vật của ta?”

Đột nhiên xuất hiện giọng nói này, mang theo sự nặng nề, cổ lão tang thương, khiến Phong Vân biến sắc.

Lúc trước, hắn dùng lực linh hồn cảm giác, trong phạm vi mấy chục tỷ cây số, không có khí tức kỳ dị nào, nhưng tại sao đột nhiên lại xuất hiện giọng nói này?

Không đợi Phong Vân nghĩ nhiều, đại địa bên ngoài run rẩy dữ dội, vô số núi đá sụp đổ, cỏ cây lay động.

Tùng đạo khe rãnh to lớn xuất hiện, trực tiếp khiến mặt đất vỡ ra, vết nứt lớn trăm vạn trượng, kéo thật dài.

Một giây sau, mặt đất bị vỡ nát, lộ ra một cái hố vô cùng sâu.

Tiếp theo, trong ánh mắt kinh hãi của Phong Vân, một quái vật khổng lồ từ trong hố sâu xuất hiện, toàn thân như đá, cao chín vạn trượng, có thể nói là cự nhân vô địch.

Một đôi mắt sáng chói như nhật nguyệt, nhiếp hồn đoạt phách.

Mà ở mi tâm, có khảm chín viên tinh thạch huyền hoàng hình thoi, xếp thành một hàng, tản ra khí thể tuyên cổ mãng hoang.

“Khí tức này, tinh anh Chúa Tể!”

Theo Phong Vân biết, cấp độ Chúa Tể cũng phân chia là ‘Chúa Tể bình thường’, ‘Tinh anh Chúa Tể’, ‘Đặc cấp Chúa Tể’, ‘Cự đầu Chúa Tể’ và ‘Vô địch Chúa Tể’, giữa mỗi cấp độ, đại biểu cho sự chênh lệch chiến lực to lớn.

Một tinh anh Chúa Tể dễ dàng đánh bại một Chúa Tể bình thường, không phí chút công sức nào.

Mà đặc cấp Chúa Tể có tùy tiện đánh bại mười Chúa Tể bình thường.

Càng về sau càng khoa trương hơn, đánh bại một trăm cái, nghìn cái cũng không nói chơi!

Phong Vân không ngờ, Vụ Trụ Thụ lại có chủ, hơn nữa, chủ nhân của nó lại là một vị tinh anh Chúa Tể.

“Dò xét!”

Phong Vân lập tức sử dụng dò xét chi nhãn, nhìn tên quái vật khổng lồ này, lập tức, từng dãy tin tức hiện ra.

[Đối tượng dò xét] : Đại Địa Cự Nhân (sinh mệnh thể đặc thù)

[Tuổi] : 1000 kỷ

[Cảnh giới] : Chúa Tể trung cấp

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Ván Thạch Thiên Hàng>... Võ kỹ cấp Chúa Tể <Đại Đại Khải Giáp>... Võ kỹ cấp Chúa Tể <Đại Địa Thủ

Hộ>... Công pháp hệ thổ cấp Chúa Tể <Đại Địa Thần Điền>... Thiên phú thần thông Thạch Hóa Chi Nhân... Thiên phú hệ thổ cấp Chúa Tể... Thổ chi quy tắc (hai thành)...

“Lại là sinh mệnh thể đặc thù, Đại Địa Cự Nhân.”

Phong Vân nhìn tin tức dò xét, lông mày nhíu lại, hẳn từng nghe nói đến Đại Địa Cự Nhân, nghe nói là do tinh hoa tử năm của đại địa mà thành, được trời ưu ái, nhất là thiên phú hệ thổ, không ai có thể bằng, hơn nữa còn có thiên phú thần thông, tự nhiên vô cùng cường hoành.

Mỗi sinh mệnh thể đặc thù đều do thiên địa tạo hóa mà sinh, bọn họ là tồn tại độc nhất vô nhị trong trời đất, vì vậy không có tộc đàn.

Hoặc là sẽ dung nhập với các tộc quần khác, hoặc là đi xa vũ trụ, lựa chọn một bí cảnh ẩn nấp.

Bởi vì sinh mệnh thể đặc thù tuân theo thiên địa mà sinh, từ thân thể đến linh hồn của bọn họ đều phù hợp với thiên địa, thậm chí còn có bí văn do thiên địa khắc lên, những bí văn này rất có lợi đối với võ giả.

Thậm chí có thể đúc làm thần binh.

Có thể nói, toàn thân sinh mệnh thể đặc thù đều là bảo vật.

Cũng vì nguyên nhân này, sinh mệnh thể đặc thù vừa xuất hiện, sẽ khiến trăm triệu tộc đàn trong vũ trụ vây công.

Vị Đại Địa Cự Nhân trước mắt này, trong sinh mệnh thể đặc thù, coi như là người tương đối nổi danh.

Nguyên nhân là vì, chỉ cần Đại Địa Cự Nhân chân đạp đại địa, sẽ có thần lực đại địa vô cùng vô tận, có thể xưng là phòng ngự số một!

Giờ phút này, Đại Địa Cự Nhân một bước phóng ra, trong nháy mắt đến gần, từ trên cao nhìn xuống Phong Vân, xem hấn như sâu kiến:

“Ha ha... Ta tưởng là ai, thì ra chỉ là một tên Thần Chủ nhân loại, còn là Thần Chủ sơ cấp, cũng dám đến ngấp nghé bảo vật của ta, thật sự không biết sống chết.”

Nói xong, hấn ta bỗng nhiên vươn tay, phủ xuống Phong Vân.

Đừng nhìn Đại Địa Cự Nhân có vẻ ngoài chất phác, nhưng thật ra vô cùng xảo trá, thừa dịp nói chuyện rồi đột nhiên ra tay, khiến người ta khó mà phòng bị.

Một bàn tay lớn màu vàng đất từ trên cao đè xuống, giống như một mảnh thương khung rơi xuống, trùng trùng điệp điệp, không gian gào thét, hoàn toàn bao phủ Phong Vân.

“Hừ! Tộc quần nhân loại là một trong cường tộc của vũ trụ, nhất định không thể để tên nhân loại này trở về, nếu không, chỗ này của mình sẽ bại lộ!”

Trong lòng Đại Địa Cự Nhân thầm nói, mặc dù hấn ta là tinh anh Chúa Tể, còn là sinh mệnh thể đặc thù, nhưng đối mặt với cường tộc lớn như nhân tộc, hấn ta hoàn toàn không phải đối thủ.

Vì không để mình bại lộ, trong nháy mắt hấn ta quyết tâm hạ sát thủ, muốn giết Phong Vân.

Hấn ta thấy, một Thần Chủ sơ cấp nho nhỏ mà thôi, muốn tiêu diệt còn không phải chuyện nhỏ sao?

Nhưng mà, lúc bàn tay lớn của Đại Địa Cự Nhân rơi xuống, chuyện lại không xảy ra như hấn ta đoán, ngược lại, dưới bàn tay hấn ta truyền đến

một cỗ lực lượng kinh khủng.

Oành!

Bàn tay của Đại Địa Cự Nhân kịch liệt va chạm với cỗ lực lượng này, thân hình khổng lồ của hắn ta chấn động mạnh một cái, lui về sau mấy bước!

Chuyện này khiến gương mặt hắn ta tràn ngập vẻ khó tin, một tên Thần Chủ làm sao có thể thắng hắn ta về mặt sức mạnh được?

Giờ khắc này, Đại Địa Cự Nhân cuối cùng cũng nhìn thẳng vào Phong Vân.

Hắn ta nhìn thân ảnh thon dài, màu bạc lơ lửng trên không trung kia, trầm giọng nói: “Thần Chủ cảnh đã có được lực lượng như vậy, xem ra người chính là thiên tài trong tộc quần nhân loại, có tư cách để ta biết tên người, nhân loại.”

Phong Vân không trả lời hắn ta, mà rút chiến đao sau lưng ra, đồng thời, trên tay trái cũng xuất hiện một thanh thần kiếm.

Ánh mắt trang nghiêm, khí thế kinh thiên!

Chương 664: Đại địa quy tắc lực lượng!

Chương 664: Đại địa quy tắc lực lượng!

Cộc cộc ~~

Phong Vân sắc mặt bình thản, chậm rãi bước từng bước đi trên hư không.

Không khí dưới chân hắn ngưng tụ lại, nơi hắn đặt chân xuống, khí lưu khuấy động tựa như từng đóa hoa sen nở rộ dưới chân.

Bộ Bộ Sinh Liên!

Đại Địa Cự Nhân nhìn thấy một màn này, con mắt hơi nheo lại, ngay khi hắn muốn nói một câu, bỗng nhiên hai tiếng vang lớn gần như đồng thời vang lên.

Keng! Xoạt!

Đao kiếm lực lượng điên cuồng phóng lên tận trời, đao giả bá liệt bề ngễ, không ai bì nổi, Kiếm giả phong mang tất lộ, xông thẳng trời đất!

"Hả? Đây là đao kiếm lực lượng!"

Đại Địa Cự Nhân hơi trợn mắt, đứng thẳng người, sắc mặt hơi đổi một chút.

Lấy thực lực Tinh Anh Chúa Tể của hắn, vậy mà lại cảm nhận được trong đao kiếm lực lượng này tạo cho hắn cảm giác nguy cơ.

Bóng người phía trước để lộ ra khí thế kinh người, đao đao cùng kiếm kiếm, tựa như phân biệt rõ ràng, nhưng lại tựa như dung hợp làm một, mang đến lực áp bách cường đại.

"Một tên Thần Chủ sơ cấp, nhục thân mạnh mẽ thì cũng thôi, có sao sức công phá cũng mạnh như vậy!"

Đại Địa Cự Nhân rung mình kinh hãi, cảm thấy càng thêm không thể để cho Phong Vân còn sống mà đi ra ngoài. Hắn có thiên phú như vậy, tất nhiên cũng có địa vị không thấp trong nhân loại tộc quần, một khi rời đi, khẳng định sẽ khiến Nhân tộc Chúa Tể tới đoạt bảo!

Đến lúc đó, hắn không chỉ không gánh nổi bảo vật, thậm chí ngay cả mình đều sẽ dính líu vào.

"Cùng lắm thì ta xử lý xong tên nhân loại thiên kiêu này sau đó liền trốn đến chỗ sâu trong bí cảnh vậy!"

Đại Địa Cự Nhân trầm nghĩ trong lòng.

Bí Cảnh Không Gian này bốn phương thông suốt, sâu thẳm vô biên, ngay cả chính Hằng Vũ chí tôn cũng không phân biệt rõ được, những chúa tể Nhân tộc kia tất nhiên càng khó mà tìm.

Nghĩ tới đây, Đại Địa Cự Nhân không chần chờ nữa, trong nháy mắt điều động đại địa thần lực mệnh mệnh vô lượng trong cơ thể, liên tục không ngừng dồn tới trong tay phải của hắn.

Sóng âm chấn động theo đó sinh ra, tạo nên tầng tầng gợn sóng, khuếch tán ra khắp bốn phương tám hướng.

Râm ——! !

Đất trời núi chyun, giữa thiên địa bỗng nhiên hoàn toàn u ám, sắc trời vốn cũng không quá sáng tỏ, lập tức trở nên âm đạm.

Rẹt rẹt! !

Tiếp theo, trong cuộn cuộn khí lưu khuấy động, trên bầu trời âm u, tiếng vang trầm thấp quanh quẩn không ngớt, tựa như ngàn vạn lôi điện cuốn lên trong đó.

Đại Địa Cự Nhân vươn năm ngón tay túm lên, một đám âm âm nện xuống.

Ầm ầm! !

Giống như ức vạn Lôi Đình dồn dập giáng xuống, quyền phong ngập trời, hết thấy mọi vật hữu hình hay vô hình đều chấn động, sau đó nổ tung dưới lực quyền cường hoành.

Cái này không phải là nhục thân lực lượng, mà là ba loại nhục thân lực lượng, thể giới lực lượng, đại địa thần lực hợp nhất lại, có thể xưng tuyệt thế vô song!

Ngang ngược! Phá vỡ! Nghiền nát! Chấn áp!

Đây chính là thực lực của Đại Địa Cự Nhân! Đây chính là sự đáng sợ của Tinh Anh Chúa Tể!

Mặc dù thực lực Phong Vân biểu hiện ra ngoài vượt xa Thần Chủ cấp, nhưng trong mắt Đại Địa Cự Nhân, chỉ cần hắn nghiêm túc ra tay, Phong Vân hẳn phải chết không nghi ngờ, tuyệt không thể may mắn thoát khỏi!

Cái này tới từ sự tự tin tuyệt đối của hắn!

Rầm! Rầm! Rầm! . . .

Một quyền này đánh ra, bầu trời hoàn toàn bị quyền ấn kinh khủng này nhét đầy.

Phảng phất như là toàn bộ bầu trời đều bị một quyền này đánh vỡ, sau đó đổ sập xuống.

Rầm rầm!

Quyền phong đi tới đâu, đại địa xung quanh đó liền âm âm vỡ vụn, hóa thành một đám bột phấn, tuôn rơi khắp trời.

"Keng! Xoạt!"

Trong tiếng vang tựa như thiên băng địa liệt này, tiếng đao kiếm rít gào lúc trước lại lần nữa vang lên, truyền đến rõ ràng.

"Vô dụng thôi, ta cường đại không thể tưởng tượng, ngươi nhất định phải chết." Trong mắt Đại Địa Cự Nhân tỏa ra tia nhìn lạnh lẽo.

"Là vậy sao."

Một câu nói bình thản mà hờ hững truyền đến.

Một giây sau, một đao một kiếm hai đạo quang mang bất ngờ chém ra.

Đao là đơn giản trực tiếp, bá liệt vô cùng, kiếm là phong mang tất lộ, thuần túy vô biên!

Mà trong nháy mắt đao kiếm tấn công, hư không lập tức bộc phát ra chấn động kinh khủng tựa như muốn chôn vùi vạn vật!

Trong tiếng rít gào đình tai nhức óc, đao kiếm chi quang trong nháy mắt hóa thành biển đao sóng kiếm, đao kiếm thủy triều sắc bén vô cùng bỗng nhiên gầm gào lao lên, không gian kiên cố lập tức âm âm rung động, phát ra tiếng lách cách nứt vỡ do không chịu nổi gánh nặng, vô số vết rách Không Gian lít nha lít nhít khuếch tán ra.

Càng vào chỗ sâu, Bí Cảnh Không Gian lại càng vững chắc.

Mà không gian trong đó, ngay cả Chúa Tể bình thường đều không thể rung chuyển mảy may.

Nhưng bây giờ, lại vỡ vụn ra dưới công kích của Phong Vân, đủ để thấy, một kích này của hắn, lực lượng đã vượt qua Chúa Tể bình thường!

Đây là lần đầu tiên từ khi Phong Vân thành Thần đến nay tiến hành đao kiếm hợp kích, cũng là hai môn võ kỹ hắn tự sáng tạo, lần đầu hợp thể!

Một thức đao kiếm hợp kích này phát ra, lấy nó làm trung tâm, vô tận vật chất hoàn toàn bị chôn vùi, đao kiếm quang sắc bén tới cực điểm trong nháy mắt bao phủ quyền ấn bá đạo kia.

Rầm! !

Keng! Xoẹt!

Trong nháy mắt khi va chạm, một vòng lại một vòng giống như biển gầm, chấn động tán ra bốn phương tám hướng, tầng tầng lớp lớp, phô thiên cái địa!

Bí Cảnh Không Gian này trừ Vũ Trụ Thụ, toàn bộ vật chất triệt để diệt vong. . . .

Từ trên cao nhìn xuống, giống như là một đóa hoa to lớn nở rộ.

...

Keng ——! !

Đại Địa Cự Nhân nghe tiếng đao kiếm rít lên, liền cảm giác thân thể mình chấn động.

Hắn cảm nhận được trên dưới quanh người truyền đến khí lạnh đến 0 độ, sát ý vô tình hủy diệt hết thảy, một thức đao kiếm hợp kích này của Phong Vân, uy lực mạnh đến không thể tưởng tượng, lực quyền của hắn trực tiếp bị xỏ xuyên.

Có điều, khi đao kiếm hợp kích của Phong Vân chém lên trên người Đại Địa Cự Nhân, đã thấy một lồng ánh sáng màu vàng đất đột nhiên xuất hiện, vậy mà có thể ngăn cản một kích này!

"Ta chính là sinh mệnh đặc thù, do thiên địa tạo hóa sinh ra, đại địa sẽ bảo vệ ta, công kích của ngươi vô dụng thôi!"

Đại Địa Cự Nhân từ trên cao nhìn xuống quan sát Phong Vân, con mắt lạnh lùng vô cùng.

Nhưng trong nội tâm của hắn, lại cực kỳ kiêng kỵ Phong Vân. Một kích vừa rồi kia, là công kích mạnh nhất của hắn với điều kiện tiên quyết là không sử dụng quy tắc lực lượng, như vậy cũng không sánh bằng Phong Vân, thực sự khiến trong lòng hắn khó mà tin nổi.

Mặc dù Đại Địa Cự Nhân không am hiểu công kích, nhưng hắn cũng là chuẩn Tinh Anh cấp Chúa Tể mà, vậy mà còn không bằng một tên Thần Chủ sơ cấp, nói ra đều làm cho người ta không dám tin.

"Không hổ là tuyệt đối cường tộc giữa ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, ngay cả yêu nghiệt như vậy cũng có. . ."

Đại Địa Cự Nhân than thở trong lòng, mặc dù hắn là đặc thù sinh mệnh thể được trời ưu ái, giờ khắc này, hắn cũng không thể không thừa nhận, nếu ở cấp độ ngang nhau, hắn xa không sánh bằng Phong Vân!

"Nhưng cũng đáng tiếc, thiên kiêu như vậy, lại sắp phải chết ở chỗ này!"

Đại Địa Cự Nhân đã nổi sát tâm, mặc dù phải đánh đôi khá nhiều hắn cũng muốn giết chết Phong Vân, bằng không đợi đến khi đại quân Nhân tộc ép đến, hắn cùng Vũ Trụ Thụ này, đều sẽ khó mà tự bảo vệ!

"Đại địa quy tắc lực lượng!"

Đại Địa Cự Nhân thàn hét lớn một tiếng, trong chốc lát, có tia sáng màu vàng lộ ra, chiếu sáng toàn thân hắn.

Một cỗ đại địa quy tắc lực lượng so với quy tắc lực lượng mà hóa thân cấp Chúa Tể của Hồng Hải Thủy Tổ trước đó từng thi triển còn cường đại hơn mấy lần tuôn ra, không hề bị cản trở, lao thẳng tới chỗ Phong Vân!

Mục đích của Đại Địa Cự Nhân rất rõ ràng, chính là muốn dựa vào ưu thế cảnh giới để xử lý Phong Vân!

Phong Vân sùng sững bất động, ánh mắt lạnh nhạt vô tình toát ra một tia sáng kỳ lạ, chỉ nghe hắn nhẹ nhàng nói: "Thế giới, hình chiếu!"

Chương 665: Đặc thù sinh mệnh thế giới quan sụp đổ!

Chương 665: Đặc thù sinh mệnh thế giới quan sụp đổ!

Khi đại địa quy tắc lực lượng mang theo tư thái hủy diệt thiên địa rơi xuống, trên mặt Đại Địa Cự Nhân lộ ra nụ cười nắm chắc thắng lợi trong tay.

Dù thanh niên này là thiên tài của nhân tộc thì đã sao, hãn sao có thể địch nổi quy tắc lực lượng, đây chính là lực lượng chí cao vô thượng trong vũ trụ! Chỉ là Thần Chủ, không có khả năng chống lại!

Đại Địa Cự Nhân tự tin như vậy không phải là không có căn cứ, bởi vì từ xưa đến nay, đều không có tiền lệ nào như vậy.

Nhưng đáng tiếc, hãn ở lại nơi này quá lâu, không biết gì về ngoại giới.

Hoàn toàn không biết, thần thoại vĩnh hằng cổ lão kia đã sớm bị phá vỡ, mà chính chủ phá vỡ cấm kỵ này, lúc này đang đứng ngay trước mặt hãn!

...

"Thế giới, hình chiếu!"

Phong Vân đối mặt với đại địa quy tắc lực lượng đang lao xuống kia, cả người vẫn sừng sững như bàn thạch, bất động không nhúc nhích.

Một giây sau, thế giới hình chiếu vô cùng mênh mông từ trong Thần Cách của hắn lan tràn ra, trong nháy mắt, mọi cảnh tượng thiên địa càn khôn, sông núi vạn vật, hoa, chim, cá, sâu trùng đều được chiếu ra một cách chân thực.

"Thế giới hình chiếu! ? Chỉ là thế giới. . . Ta con mẹ nó cái gì vậy trời, tình huống gì đây! ?"

Đại Địa Cự Nhân đang muốn cười nhạo, bỗng nhiên thần sắc đại chấn, hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn Phong Vân triển khai thế giới hình chiếu, quy mô kia, rộng lớn đến không cách nào tưởng tượng.

Thình lình, đạt tới gần 200 triệu km! !

Trước đó mấy năm, Phong Vân thu nhật được hơn 90 triệu khối Giới Thạch, đều đã bị hắn luyện hóa vào Thần quốc thế giới để mở rộng quy mô.

Cho nên Thần quốc của hắn bây giờ đã có tổng quy mô đạt tới gần hai mươi triệu km!

Dù là cường độ, hay là quy mô, đều vượt xa trước đây! !

"Sắp điên, sắp điên rồi, Thần quốc thế giới hình chiếu rộng tới hơn 200 triệu km, cái này, ta không phải đang nằm mơ chứ!"

Đại Địa Cự Nhân đã sắp trợn đên lòi con mắt.

Hắn sống lâu như thế, cũng chưa từng gặp qua loại chuyện kì dị nào như vậy.

Hơn nữa, kinh khủng nhất là, tên thanh niên nhân loại này mới chỉ là Thần Chủ sơ cấp mà thôi, vậy mà đã có Thần quốc thế giới rộng 200 triệu

km, nếu là đến Thần Chủ đại viên mãn, vậy Thần quốc thế giới sẽ rộng đến mức nào!

Hoàn toàn không dám tin!

"Rộng thì thế nào, thế giới hình chiếu cùng quy tắc lực lượng so sánh, một trời một vực!"

Đại Địa Cự Nhân không tin tưởng chỉ là một thế giới hình chiếu như vậy là có thể ngăn cản đại địa quy tắc chí cao vô thượng, mà ngay cả là bản thể Thần quốc thế giới cũng không đỡ nổi.

Nhưng mà, khi hắn điều khiển đại địa quy tắc lực lượng rơi xuống, hắn liền nhìn thấy một màn mà cả đời này đều khó mà quên.

Chỉ thấy ngay khi đại địa quy tắc lực lượng trấn xuống, vậy mà trực tiếp bị chặn lại giữa không trung, mặc cho nó không ngừng giãy dụa, đều bị giam cầm lại trong thế giới hình chiếu, khó mà tiến thêm mấy may.

"Cái này, làm sao có thể!?"

Một màn gần như hoang đường này liền cứ như vậy chân thực phát sinh ngay trước mắt, hoàn toàn đánh nát thế giới quan của Đại Địa Cự Nhân.

Cái này con mẹ nó còn là thế giới hình chiếu yếu đuối vô cùng mà hắn vẫn biết đấy sao?

Người gặp qua thế giới hình chiếu có thể ngăn cản quy tắc lực lượng bao giờ chưa hả!

"Đáng chết, ngăn cản thì thế nào, ta có Đại Địa Thủ Hộ, chỉ cần ta đứng ở chỗ này, sẽ có đại địa thần lực liên tục không ngừng tràn vào trong cơ thể ta, người có thể làm ta bị thương được sao?"

Đại Địa Cự Nhân quát âm lên, sắc mặt dần dần dữ tợn.

Hiển nhiên, một loạt đả kích lúc trước, đã khiến đặc thù sinh mệnh thể được trời ưu ái này tâm tình nổi sóng.

Nhưng mà, ác mộng căn bản chưa kết thúc, đả kích càng lớn hơn, lại đến rồi!

Sau khi Đại Địa Cự Nhân hô lên câu nói này, đột nhiên ——

Thiên địa vốn tối tăm mờ mịt bỗng đột ngột bị chiếu sáng, vô biên hào quang óng ánh từ trên trút xuống, giống như có một trăm vàng mặt trời rực rỡ cùng nhau phát ra hào quang, mênh mông vô tận!

"Ầm ầm!"

Đại Địa Cự Nhân ban đầu tưởng rằng là hào quang bình thường, nhưng khi hắn thấy rõ thứ đó, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Nào phải hào quang gì, kia rõ ràng là biển thần lực che khuất cả bầu trời!

"Vũ trụ biển thần lực tại sao lại giáng xuống đúng lúc này chứ?"

Trong lòng hắn nghi hoặc vô cùng, nơi này cũng không có người bước vào Thần Chủ cảnh mà.

Lúc này, Đại Địa Cự Nhân chợt thấy Phong Vân nhảy lên, trực tiếp đạp lên trên vùng biển thần lực này, giữa một mảnh mờ mịt, hắn tựa như một vị Thần như ẩn như hiện, đứng trên cao, ánh mắt lạnh nhạt, trong mắt không nhiễm một hạt bụi.

"Ngươi, cái này. . ."

Đại Địa Cự Nhân thấy cảnh này, con người bỗng nhiên co rút lại, hấn lập tức hiểu ra, cái này căn bản cũng không phải là biển thần lực vũ trụ, mà là biển thần lực trong cơ thể thanh niên nhân loại kia! !

Nhưng quy mô này, đã đạt tới một mức độ làm cho người ta không cách nào tưởng tượng nổi!

Thần lực mà Đại Địa Cự Nhân vẫn lấy làm kiêu ngạo, so với quy mô này, hoàn toàn không thể nào so sánh.

"Chúc mừng người, người là sinh linh đầu tiên trong mấy năm gần đây có thể thấy ta sử dụng hết mọi lực lượng."

Phía trên biển thần lực che khuất bầu trời, Phong Vân ngạo nghễ cất lời. Những năm gần đây, hấn một mực ẩn tàng chính mình, cho dù là lần trước chiến một trận với hóa thân cấp Chúa Tể của Hồng Hải Thủy Tổ, Phong Vân cũng không dùng hết thủ đoạn.

Bây giờ, đối mặt với Tinh Anh Chúa Tể Đại Địa Cự Nhân, Phong Vân rốt cục cũng dùng hết toàn bộ chiến lực!

"Tiếp lấy một kích của ta đi!"

Hấn nói nhỏ một tiếng, vươn ra năm ngón tay về phía Đại Địa Cự Nhân cao tới chín vạn trượng, nhẹ nhàng bóp lại.

Ầm ầm ầm ——! !

Trong nháy mắt khi Phong Vân ra tay, biển thần lực che khuất bầu trời cũng phun trào, hình thành một bàn tay khổng lồ trên trời xanh, cũng vươn tới tóm lấy Đại Địa Cự Nhân!

Khí thể như thiên hà chảy ngược, từ trên trời giáng xuống!

Đại Địa Cự Nhân lập tức sợ hãi, lúc này, hắn không còn giữ lại chút nào, điên cuồng thiêu đốt đại địa thần lực của chính mình, quy tắc lực lượng bị thế giới hình chiếu của Phong Vân giam cầm, lúc này căn bản không phát huy được tác dụng.

"Đại Địa Thủ Hộ, Đại Địa Khải Giáp!",

Đại Địa Cự Nhân găm thét trong lòng, thi triển ra kỹ năng phòng ngự mạnh nhất của bản thân, đồng thời nơi mi tâm của hắn nứt ra, một con mắt dọc từ vết nứt đó nhô ra, bên trong có vô cùng vô tận hào quang đang ngưng tụ.

"Thiên phú thần thông, Thạch Hóa Chi Nhãn!"

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía Phong Vân đang đứng trên đỉnh cửu thiên, con mắt dọc trên mi tâm bắn ra một chùm sáng màu vàng nối liền trời đất, đây là sát chiêu mà hắn vẫn luôn giấu kín, cơ hồ rất ít sử dụng.

Giờ phút này lộ ra, tuyệt đối sẽ khiến cho đối phương khó lòng phòng bị.

Nhưng đáng tiếc, Phong Vân đã sớm dò xét qua Đại Địa Cự Nhân, đối với mọi thủ đoạn của nó, cái gì thiên phú thần thông, đều đã sớm nhìn thấy rõ ràng.

Thạch Hóa Chi Nhãn này, sớm đã nằm trong dự liệu của Phong Vân.

Chỉ thấy hắn nâng lên một bàn tay khác, nhẹ nhàng điểm ra một chỉ.

"Không Gian Cầm Cố, Thời Gian Tạm Dừng!"

Hai gợn sóng vô hình khuếch tán ra, không nhằm vào thứ gì khác, mà nhắm chuẩn hóa đá chi quang kia.

Một giây sau, chỉ thấy hóa đá chi quang kia bị giam cầm trên hư không, lơ lửng ngay tại chỗ cách Phong Vân một mét, cũng không thể nào tiến thêm một chút.

"Không Gian năng lực, Thời Gian năng lực! ?"

Đại Địa Cự Nhân chấn động linh hồn, cảm giác đại não mình hoàn toàn trống rỗng, trước mắt thanh niên nhân tộc này, vậy mà cùng lúc sở hữu cả Không Gian cùng Thời Gian thiên phú! ?

Cái này, cái này, đây rốt cuộc là quái vật gì! !

Đại Địa Cự Nhân cảm thấy, cùng Phong Vân so sánh, chính Phong Vân mới thật sự là đặc thù sinh mệnh thể!

Chương 666: Ngay từ đầu liền gặp được biến thái nhất!

Chương 666: Ngay từ đầu liền gặp được biến thái nhất!

Thân là sủng nhi của đại địa, Đại Địa Cự Nhân, một mực tự xưng mình là được trời ưu ái, vô luận là thiên phú hay là tư chất, đều áp đảo phía trên đông đảo sinh vật vũ trụ.

Chỉ có cùng là sinh mệnh thể đặc thù, mới có thể cùng hấn sánh vai.

Mặc dù nhân loại tộc quân chính là cường tộc, nhưng đó là bởi vì số lượng nhiều, vô số năm trôi qua tích lũy lượng lớn cường giả.

Nếu bàn về thiên phú và tư chất của một nhân loại, Đại Địa Cự Nhân là hoàn toàn khịt mũi coi thường.

Mà bây giờ, hấn lại nhìn thấy có được thiên phú Phong Vân khủng bố như thế, lập tức trở nên khó mà tiếp nhận nổi.

"Không có ta khả năng, chỉ là nhân loại, thiên phú làm sao có thể so với mạnh hơn nhiều như vậy!"

Đại Địa Cự Nhân gằm nhẹ một tiếng.

"Không có khả năng, người cùng ngoại giới ngăn cách nhiều năm như vậy, không biết thiên hạ thay đổi, ếch ngồi đáy giếng, thật tình không biết _____"

Phong Vân như vị thần quan sát Đại Địa Cự Nhân, đăm đăm nói: "Thời đại, sớm đã biến đổi rồi."

Những lời này vừa ra, như là một đạo kinh lôi, để cho toàn thân Đại Địa Cự Nhân chấn động, sắc mặt biến hóa.

"Thời đại đã biến đổi. . ." Câu nói này giống như là ma chú vậy, không ngừng ở trong đầu Đại Địa Cự Nhân bốc lên, trong lòng hấn dâng lên sóng biển ngập trời.

Hắn không khỏi bắt đầu hoài nghi, bên ngoài vũ trụ đều là dạng thiên kiều như Phong Vân này sao?

Nếu quả thật như vậy, bây giờ bên ngoài vũ trụ kia trở nên đáng sợ đến bực nào chứ! ?

. . .

Trên không trung vô tận.

Phong Vân nhìn Đại Địa Cự Nhân lâm vào trong hoài nghi, trong mắt quang mang lấp lóe, "Ngay ở lúc này!"

"Công kích linh hồn, ra!"

Ông ~~

Trong thức hải, linh hồn lực tinh thuần mà mênh mông phun trào ra, đây là lần đầu tiên Phong Vân sử dụng công kích linh hồn từ khi tu luyện 《Cửu U Luyện Hồn Điện》 đến nay.

Luận uy năng, so với lần trước mạnh hơn nhiều.

Cửu U Luyện Hồn Điền là bí mật bất truyền của Trùng tộc, hiệu quả tự nhiên là cực kỳ kinh người, Phong Vân từ khi tu luyện, hồn lực tinh thuần gần như gấp hai lần.

Lấy linh hồn lực của hắn bây giờ, tinh thuần tăng lên gấp ba, tuyệt đối là to lớn, không đến mức trời và đất cách biệt, nhưng cũng đã mang đến khác biệt to lớn rồi!

"Oanh. ~!"

Linh hồn chi quang vô hình có chất từ mi tâm Phong Vân bắn ra, tựa như một đường thiên địa, ngàn vạn đạo rút thành một sợi, lấy phong thái không thể ngăn cản phóng tới Đại Địa Cự Nhân.

Không nhìn Đại Địa Thủ Hộ cùng Đại Địa Khải Giáp hình thành phòng hộ, trực tiếp chui vào trong linh hồn.

"Công kích linh hồn? Người còn tinh thông cả công kích linh hồn!"

Đại Địa Cự Nhân trước tiên phát giác được dị thường, hắn trừng mắt trừng lớn, không ngừng giận dữ hét lên.

Hắn mặc dù có được Đại Địa Thủ Hộ cùng Đại Địa Khải Giáp hai loại thủ đoạn phòng ngự vô thượng, thậm chí có thể ngăn trở một kích của đặc cấp Chúa Tể, nhưng cũng có nhược điểm rất lớn.

Đó chính là hắn ở phương diện linh hồn thành tựu rất thấp, gặp gỡ người tinh thông linh hồn, liền bất lực chịu trôi rồi.

Thượng thiên vốn là công bằng, chỉ ban cho Đại Địa Cự Nhân thiên phú cùng phòng ngự siêu đẳng, không ban cho bọn họ thiên phú Linh Hồn mạnh mẽ nữa.

Mỗi một đặc thù sinh mệnh thể đều không phải là hoàn mỹ, đều có khuyết điểm dạng này hoặc dạng kia.

Trên thực tế, bên trong vũ trụ sinh vật nào không phải như vậy, căn bản vốn không tồn tại sinh mạng thể hoàn mỹ! Liên ngay cả chí tôn cao cao tại thượng cũng thế!

Nhưng mà, bây giờ Phong Vân, lại đang tới gần sinh mạng thể hoàn mỹ nhất kia!

...

Linh hồn lực khổng lồ mà mệnh mông sau khi tiến vào trong thức hải của Đại Địa Cự Nhân, cũng không có vội vã hủy diệt linh hồn hạch tâm của hắn, mà là ở dưới khống chế của Phong Vân, ngưng tụ ra lạc ấn, chuẩn bị nô dịch đối phương.

Đây chính là đặc thù sinh mệnh thể, sủng nhi của vũ trụ!

Mặc dù trước đó Phong Vân đã kiệt lực gièm pha đối phương, nhưng đó bất quá là vì để hắn tâm thần động đậy, từ đó sinh ra khe hở, có thể để cho hắn thi triển công kích linh hồn.

Trên thực tế, ở bên trong đương kim vũ trụ, thiên phú sinh mệnh thể đặc thù vẫn cường đại như trước.

Chỉ bất quá Đại Địa Cự Nhân cực kỳ không may, vừa vặn gặp được Phong Vân biến thái nhất, lúc này mới bị đả kích mạnh mẽ, hoàn toàn lâm vào trong nghi ngờ bản thân.

Bên trên hư không.

Thân thể Đại Địa Cự Nhân đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, giống như là mất đi hết thủy phản ứng.

Có thể bên trong thức hải. . .

Linh hồn hấn đang tại ngoan cường ngăn cản linh hồn lực của Phong Vân.

Nhưng mà, hấn căn bản không phải đối thủ, chỉ vừa đối mặt liền liên tục bại lui, linh hồn lực khổng lồ kia của Phong Vân vẫn là chảy vào toàn diện!

"Muốn linh hồn nô dịch ta? Không! Không! Không! Ta chính là sinh mệnh thể đặc thù, thà rằng vẫn lạc, ta cũng sẽ không bị nô dịch!"

Đại Địa Cự Nhân đấm lòng gào thét, thiêu đốt linh hồn lực của mình, điên cuồng giãy dụa, cuối cùng thoát khỏi cưỡng ép trấn áp khổng chế của Phong Vân.

"Bạo! ! !"

Đại Địa Cự Nhân vừa mới thoát khỏi trói buộc, liền lập tức dẫn bạo Thần Thể cùng linh hồn của mình.

Oanh! !

Sóng xung kích đáng sợ trong nháy mắt bắn ra ra, quét sạch phương viên bên trong Bí Cảnh Không Gian, không gian vô tận trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn, sau đó khôi phục, rồi lại tiếp vỡ vụn, lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại.

Một tên Tinh Anh Chúa Tể tự bạo là cực kỳ đáng sợ, cái ba động đáng sợ kia, dù cho là đặc cấp Chúa Tể thấy cũng phải biến sắc.

Nếu như ở vị trí trung tâm nhất, đặc cấp Chúa Tể thậm chí có thể bị trọng thương.

Bất quá Đại Địa Cự Nhân lúc trước đã thiêu đốt đại bộ phận linh hồn lực để thoát khỏi trói buộc, cho nên uy năng tự bạo không có mạnh như vậy.

Lại thêm trong lòng Phong Vân sớm đã có dự phòng, cho nên ở ngay từ đầu liền đã làm tốt chuẩn bị, xa xa kéo dài khoảng cách.

Thời điểm khi sóng xung kích kia quét tới, uy năng đã hạ xuống đến ba bốn thành rồi, lại trải qua Ngân Thần sáo trang giảm xóc, đến bên trên nhục thân của Phong Vân, đã không có bao nhiêu tổn thương nữa.

Bởi vậy, hẳn tự nhiên là lông tóc không tổn hao gì.

"Thất bại."

Phong Vân đứng ở trên không, nhìn cảnh tượng không gian sụp đổ kia, trong lòng càng thôn thức.

"Muôn không chế một tên Chúa Tể, hơn nữa còn là Tinh Anh Chúa Tể vẫn là rất khó khăn. . ."

Hẳn mạnh hơn nữa, cũng chung quy là một tên Thần Chủ, nếu như thiên phú Linh Hồn của hắn có thể đạt tới Chúa Tể cấp, không chế Đại Địa Cự Nhân này tự nhiên là không nói chơi.

Nhưng đáng tiếc, cho dù Phong Vân tu luyện Cửu U Luyện Hồn Điển, khoảng cách thiên phú Linh Hồn tới Chúa Tể cấp, còn kém một đoạn nữa.

"Bên trong hình chiếu có mấy cái thiên phú Linh Hồn Thần Chủ cấp, nhưng đáng tiếc là bạo không ra được."

Phong Vân trong lòng bất đắc dĩ, bất quá chuyện này cũng không gấp được, chỉ có thể từ từ mà thôi.

Không có cách nào khác, không thể trở thành Âu Hoàng, cũng chỉ có thể than trời trách đất thôi.

...

Sau đó, Phong Vân liền đem chuyện Đại Địa Cự Nhân này quên mất, lực chú ý lần nữa tập trung ở phía trên Vũ Trụ Thụ ở nơi xa.

Hắn nhẹ nhàng xoa xoa tay, trên mặt lộ rõ hưng phấn.

Linh vật vô thượng vũ trụ bực này, rốt cục đã thuộc về hắn rồi!

Không chút do dự, Phong Vân lập tức nhẹ nhàng lóe lên, đi vào Vũ Trụ Thụ trước đó.

Trải qua đại chiến của hắn và Đại Địa Cự Nhân chiến đấu kịch liệt, vũ trụ thụ này vậy mà không có chịu ảnh hưởng chút nào, vẫn như cũ đứng ở đó, tản ra vô tận vận luật. _•

Chương 667: Cây ghép Vũ Trụ Thụ!

Chương 667: Cây ghép Vũ Trụ Thụ!

"Lên!"

Hai tay Phong Vân lần nữa ôm lấy Vũ Trụ Thụ, một trận oanh minh, đem nó hoàn toàn từ trong lòng đất rút ra.

Mà lần này, không có sinh linh nào đến ngăn cản nữa.

Sau khi rút ra Vũ Trụ Thụ, lập tức tâm niệm của Phong Vân liền động, thu nhập nó vào bên trong Thần quốc thế giới, chuẩn bị cây ghép.

Lúc trước kia Đại Địa Cự Nhân sở dĩ không có tiến hành cây ghép, Phong Vân lường trước đoán chừng tên này là chờ gốc Vũ Trụ Thụ thành tựu Chúa Tể mới làm việc này.

Thành tựu vũ trụ Chúa Tể, Thần quốc hoàn toàn định hình, lúc này, còn muốn cây ghép gần như không có khả năng.

Chỉ có thừa dịp lúc ở Thần Chủ cảnh, lúc Thần quốc còn chưa hoàn toàn thành hình, mới có thể đi vào đi cây ghép.

Bất quá bên trong vũ trụ chín thành chín Thần Chủ, đoán chừng là không gặp được Vũ Trụ Thụ này, với lại, coi như bọn họ gặp được, vô chủ cũng là ít càng thêm ít.

Cho nên nói, đây là có thể gặp mà không thể cầu, cơ duyên cùng thực lực thiếu một thứ cũng không được.

Tựa như Phong Vân vậy, mặc dù hẳn gặp được Vũ Trụ Thụ, nhưng nếu như hẳn không có chiến lực mạnh mẽ, không chỉ là không chiếm được vũ trụ thụ này, ngược lại sẽ mất mạng nơi này.

...

Bên trong Thần quốc thế giới.

Ý thức Phong Vân hóa thân xuất hiện ở đây, một bước phóng ra, đi vào một góc trung tâm, còn cách Thần Điện không xa.

Ngón tay hẳn nhẹ nhàng điểm một cái, "Mở!"

Ầm ầm!

Đại địa bỗng nhiên oanh minh, đất đá nứt ra, rừng cây di động.

Không bao lâu sau, một cái hố sâu to lớn xuất hiện.

"Đi!"

Ý thức hóa thân của Phong Vân lần nữa điểm một cái, Vũ Trụ Thụ lơ lửng ở giữa không trung lập tức rơi vào trong hố sâu.

"Ông!"

Đất đá, cát sỏi, rừng cây bốn phía lần nữa chấn động, hố sâu bị trong khoảnh khắc bị lấp đầy.

"Oanh!"

Khi Vũ Trụ Thụ hoàn toàn cảm rẽ ở khắp mặt đất lúc, lập tức toàn bộ Thần quốc thế giới hơi chấn động một chút, không gian xung quanh tạo nên từng tia từng tia gọn sóng, ba động vô hình, để cho toàn bộ thế giới đều lung lay theo.

Phong Vân cảm giác được rõ ràng Thần quốc thế giới của mình đang chậm rãi phát sinh biến hóa, càng ngày càng kiên cố, càng hoàn chỉnh hơn trước.

Mà cái này, vốn là vinh hạnh đặc biệt phải đạt tới Chúa Tể cấp mới có thể hưởng thụ, Thần Chủ cấp bởi vì không có quy tắc lực lượng trấn áp, cho nên Thần quốc thế giới cũng không hoàn chỉnh được.

Nhưng mà Phong Vân bây giờ lại sớm hưởng thụ được.

Hết thảy đều là bởi vì Vũ Trụ Thụ, nó đản sinh ở trong vũ trụ, mười mảnh lá cây không chỉ có thuộc tính pháp tắc, còn có quy tắc vũ trụ, cùng Thần quốc thế giới của Phong Vân sinh ra cộng minh, nên đã dẫn đến loại biến hóa này.

"Rất tốt, có cái Vũ Trụ Thụ này, Thần quốc thế giới của ta sẽ trở nên càng mạnh hơn."

Phong Vân rất hài lòng, hẳn rất chờ mong hình chiếu Thần quốc thế giới của mình lực áp Chúa Tể, cùng với quy tắc vũ trụ, đến lúc đó, tin tưởng biểu lộ bọn họ nhất định là cực kỳ đặc sắc.

Sau đó, ý thức hẳn rời khỏi Thần quốc thế giới.

Về phần mười lá cây ở trên Vũ Trụ Thụ kia, Phong Vân cũng không có ngắt lấy, chờ chúng nó tự nhiên tróc ra là tốt nhất, như thế mới là thời điểm hiệu quả tối đa.

Với lại hiện tại hấn cũng không cần đến những lá cây này, hiện tại với hấn mà nói, Giới Thạch mới là trọng yếu nhất.

...

"Trước xoát một đợt hình chiếu đã."

Ý thức sau khi rời khỏi, Phong Vân nhớ tới hôm nay hình chiếu còn chưa có xoát, lại tiến vào trong gương hình chiếu, bắt đầu hoạt động xoát hình chiếu hôm nay.

Mười mấy tiếng sau.

Phong Vân xoát xong cái hình chiếu cuối cùng, hấn lập tức nhìn về phía ba lô.

Lập tức, một loạt vật rơi xuống.

【thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp】 : Đến từ hình chiếu Đại Địa Cự Nhân.

【thiên phú Biến Thân Thần Chủ cấp】 : Đến từ hình chiếu Ades.

【thiên phú Biến Thân Thần Vương cấp】 : Đến từ hình chiếu Quân Lan.

【võ kỹ Thần Chủ cấp 《 Thiên Tường Phi Trảo 》】 : Đến từ hình chiếu Dũ Liệt.

【thiên phú Biến Thân Thần Vương cấp】 : Đến từ hình chiếu Elena.

【võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Đại Địa Thủ Hộ 》】 : Đến từ hình chiếu Đại Địa Cự Nhân.

【chí bảo Thần Chủ cấp • Tử Kim Xích】 : Đến từ hình chiếu Mike.

【thiên phú Biến Thân Thần Vương cấp】 : Đến từ Hanan hình chiếu.

...

"Những vật rơi ra này cũng coi như là tạm được!"

Phong Vân sau khi xem xong, con mắt tỏa sáng.

Không đề cập tới thiên phú Thổ Hệ chúa tể cấp kia, chỉ riêng là ba cái thiên phú Biến Thân, đã đủ để hấn nhếch môi rồi.

Hấn nhưng là khổ sở đợi rất lâu rồi, rốt cục lại lần nữa tuôn ra thiên phú Biến Thân, hơn nữa không phải là một cái mà là ba cái, quả thực là thoải mái quá đi!

"Hiện hóa!"

Phong Vân không kịp chờ đợi, lập tức lựa chọn hiện hóa ba cái thiên phú Biến Thân kia. ,

**【 Hiện hóa thiên phú Biến Thân Thần Chủ cấp. . . Hiện hóa bên trong. .
. Hiện hóa thành công! 】**

**【 Hiện hóa thiên phú Biến Thân Thần Vương cấp. . . Hiện hóa bên
trong. . . Hiện hóa thành công! 】**

【 Hiện hóa. . . 】

Một cái Thần Chủ cấp, hai cái Thần Vương cấp, khi dung nhập cả ba vào trong thân thể xong, thiên phú Biến Thân của hấn đã thành công tấn thăng đến 'Song Thần Chủ cấp' (trước kia là Thần Vương cấp).

Cái này cũng mang ý nghĩa là, chỉ cần hấn lại tuôn ra ba cái thiên phú Biến Thân Thần Vương cấp, hoặc là một cái Thần Chủ cấp, liền có thể đem thiên phú Biến Thân của mình tăng lên tới Chúa Tể cấp.

"Ta tin tưởng, ngày đó sẽ không quá xa nữa."

Phong Vân trong lòng lâm bầm.

Sau đó, hấn lại hiển hóa những vật rơi xuống khác, thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp, võ kỹ Thần Chủ cấp, chí bảo, công pháp và nhiều thứ linh tinh khác.

Về phần võ kỹ chúa tể kia cấp, Phong Vân không có hiển hóa, cái này trước mắt hấn còn chưa cần dùng tới, hiện ra đến cũng không có tác dụng gì, vẫn là trước lưu ở bên trong túi đeo lưng.

Mà trong đó mang cho hấn ích lợi lớn nhất, không thể nghi ngờ chính là thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp kia.

Sau khi Phong Vân dung hợp, ý thức hấn lại một lần nữa giáng lâm đến biển vũ trụ thần lực nguyên địa, mà bản thân thần lực của hấn, cũng lần nữa nghênh đón tăng trưởng, tăng lên chừng một hai thành.

Một hai thành nhìn như không nhiều, nhưng đó là lấy bản thân thần lực của hấn làm cơ sở, chân chính tính toán ra, tương đương với trình độ thần lực của một trăm Thần Chủ cộng lại!

Với lại, không chỉ là thần lực biến hóa, Phong Vân cũng cảm nhận được phương diện thuộc tính Thổ Hệ của mình lại thăng hoa.

Hấn hiện tại đứng ở trên mặt đất, cho dù không sử dụng linh hồn cảm giác lực, chỉ dựa vào đại địa rung động, cũng có thể trong nháy mắt cảm ứng được vật phẩm Thổ thuộc tính ở bên trong phạm vi một năm ánh sáng!

Ý nghĩa việc này chính là hiệu suất tìm kiếm Giới Thạch của Phong Vân tăng lên trên diện rộng!

Dù sao, Giới Thạch mặc dù huyền dị vô cùng, nhưng thành phần bên ngoài của nó vẫn là có ẩn chứa Thổ thuộc tính.

Chỉ cần là ẩn chứa Thổ thuộc tính, dù là chỉ là tí xíu thôi, cũng có thể bị Phong Vân cảm giác được, không chỗ che thân.

"Quá tốt rồi, có loại năng lực này, bên trong Bí Cảnh Không Gian này, ta tất có thu hoạch lớn!"

Trên mặt Phong Vân lộ ra nét mừng, cái này đối với hắn mà nói, đúng là tới rất đúng lúc, có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian của hắn.

Lúc này, hắn từ trên không trung rơi xuống, đứng ở trên một khối đại địa nào đó trong Bí Cảnh Không Gian, bắt đầu thôi động thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp của mình.

"Ông ~~~~ "

Một vòng gợn sóng vô hình lấy dưới chân hắn làm trung tâm hướng bốn phương tám hướng tán đi, bán kính đạt tới một năm ánh sáng.

Lập tức, vô số cảnh tượng phản hồi đến trong đầu Phong Vân, đương nhiên, cũng không rõ ràng như là linh hồn cảm giác, nhưng đại khái hình dáng vẫn là có thể cảm nhận được.

"Có!"

Một phút phía sau, thần sắc Phong Vân bỗng nhiên khẽ động, "hướng Đông nam ngoài tám ức km có một mỏ Giới Thạch cỡ trung!" _•

Chương 668: Gấp 100 lần tăng phúc!

Chương 668: Gấp 100 lần tăng phúc!

Tám ức km, Phong Vân thoáng qua là tới.

Nơi này là một vùng bình địa, nhìn loang loang lỗ lỗ, hoang vu một mảnh, giống như là đất cằn sỏi đá.

Nhưng Phong Vân bằng vào thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp, có thể cảm ứng rõ ràng được chôn sâu ở phía dưới đất vàng kia chín vạn trượng là một mỏ Giới Thạch.

"Cái mỏ Giới Thạch này ẩn tàng sâu như vậy, xem như lấy linh hồn cảm giác lực đảo qua, sợ là cũng có thể bỏ sót. . ."

Linh hồn cảm giác lực dù sao không phải là vạn năng, với lại quét hình đồ vật quá nhiều, lập tức phản hồi lại, rất có thể sẽ bị bỏ sót nhiều vật.

Mà cái thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp này không giống vậy, chỉ nhằm vào vật phẩm Thổ thuộc tính, có thể loại bỏ những vật không cần thiết khác.

Nói chung, linh hồn cảm giác thuộc về tính toàn diện, mà cái thiên phú Thổ Hệ này, thì thuộc về tính đơn nhất, mỗi cái đều có sở trường riêng.

...

"Oanh!"

Sau khi Phong Vân xác định, không chần chừ chút nào, một nắm tay nhô ra, một bổ vào dưới mặt đất.

Nương theo là một trận oanh minh, đại địa trực tiếp bị đánh mở sâu chín vạn trượng, thuận theo vết nứt nhìn lại, chỉ thấy lóe ra hào quang màu vàng, mở Giới Thạch dần dần hiển lộ ra, ở trên đó, dày đặc Giới Thạch khám nạm, để cho người ta ghé mắt.

"Mở Giới Thạch cỡ trung, đại khái có thể sản xuất ra ngàn vạn khối Giới Thạch. . ."

Phong Vân ánh mắt quét qua, trong lòng đã có đại khái.

Lần này hẳn không có xuống dưới, mà là lấy tay phải, nhẹ nhàng vỗ một cái.

"Ong ong! !"

Trong chốc lát, đất rung núi chuyển, bụi đất tung bay.

Mấy giây sau đó, chỉ thấy mở Giới Thạch cỡ trung ở dưới cái khe chín vạn trượng kia toàn bộ trực tiếp bay ra ngoài, sau đó thông qua Phong Vân bàn tay, bị thu vào bên trong Thần quốc thế giới.

Đây là một loại vận dụng lực lượng thế giới, ngăn ngừa điều khiến một phiến thiên địa xung quanh, bắt giữ khổng chế, đều là trong một ý nghĩ mà thôi.

"Tiếp tục, kế tiếp."

Phong Vân không có dừng lại, vẫn như cũ tiếp tục hành trình tìm kiếm Giới Thạch của mình.

Tìm kiếm một mỏ Giới Thạch cỡ trung, đã đủ mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn Thần Chủ dùng, nhưng ở Phong Vân nơi này, bắt quá là giọt nước trong biển cả mà thôi.

...

Cứ như vậy, Phong Vân dựa vào thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp của mình, không ngừng ở bên trong Bí Cảnh Không Gian di chuyển, mà bằng vào loại hiệu suất tỷ lệ cao này, cơ hồ mỗi ngày đều có thu hoạch.

Ít nhất cũng có vài chục vạn khối, mà thời điểm nhiều nhất, giống như lần trước ở Thần Hải bí cảnh vậy, thu hoạch được một mỏ Giới Thạch cỡ lớn, sản lượng hơn ức khối Giới Thạch! Thậm chí còn nhiều hơn!

Thời gian qua mau, ngày tháng như thoi đưa.

Rất nhanh, hơn nửa năm thời gian đã đi qua như vậy.

Mà ở bên trong thời gian hơn nửa năm này, Phong Vân tổng cộng thu hoạch được hơn 90 ức Giới Thạch, sau khi luyện hóa, thành công đem Thần quốc thế giới của mình từ 2 ức km mở rộng đến hơn 90 ức km, trọn vẹn tăng lên hơn bốn mươi lần.

Nhưng dù là như vậy, cảnh giới Phong Vân vẫn như trước là dừng lại ở Thần Chủ sơ cấp.

Quy mô Thần quốc thế giới đạt tới hơn 90 ức km mà vẫn chỉ là Thần Chủ sơ cấp, cái này nếu là truyền đi, sợ là sẽ dọa một đám người chần kinh rồi.

Trên thực tế, chính Phong Vân cũng bị mình làm cho kinh sợ, nhưng hẳn cũng không có cách nào khác, chỉ có thể tiếp tục 'Cho ăn' mà thôi.

...

Bên trong một hang đá.

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng ở đây, lúc này, ý thức hắn đang ở bên trong Thần quốc thể giới, ở trên cao nhìn xuống nhìn vào Thần quốc thể giới trong cơ thể.

So sánh trước đó, bây giờ Thần quốc thể giới, không thể nghi ngờ mở rộng hơn rất nhiều, nhiều đến trình độ có thể làm cho Chúa Tể cũng phải biến sắc.

"Vẫn còn hơn 10 ức Giới Thạch, hi vọng sau khi luyện hóa xong, có thể đột phá được. . ."

Đây là một chút thu hoạch Phong Vân có được trong thời gian gần đây.

Mà cái này cũng là hắn ợt rong Bí Cảnh Không Gian này vơ vét Giới Thạch một lần cuối cùng.

Bởi vì hơn nửa năm thời gian qua, Phong Vân đã thành công xoát ra ba cái thiên phú Biến Thân Thần Vương cấp, sau khi hiện hóa dung hợp, đem thiên phú Biến Thân của mình rốt cục tăng lên tới Chúa Tể cấp.

Ý vị này là hắn có thể rời khỏi Trụ Vực, lên vào cương vực của Trùng tộc tìm kiếm Kiếm tộc.

Với lại, Bí Cảnh Không Gian chung quanh đây, cơ hồ đều đã bị hắn đào rỗng, lại muốn tiếp tục đào Giới Thạch, chỉ có thể tiến vào trong Bí Cảnh Không Gian của Chúa Tể cấp ở Trụ Vực mà thôi.

Nơi đó, kỳ thật mới là 'Bí cảnh' chân chính của Trụ Vực.

Cho nên, mặc kệ thế nào, Phong Vân cũng nên rời đi.

...

"Trước bắt đầu luyện hóa đã."

Bên trong Thần quốc thế giới, Phong Vân nói nhỏ một câu, sau đó tâm niệm vừa động, vô số Giới Thạch từ bên trong thần điện bay ra, che khuất bầu trời, một mảnh lít nha lít nhít, ở dưới không chếc ủa hấn, nhanh chóng hòa tan, hóa thành từng đoàn từng đoàn năng lượng. Không có vào trong đại địa, cùng Thần quốc thế giới cấp tốc dung hợp.

Mà theo từng khối Giới Thạch dung nhập vào, Thần quốc thế giới lại có tiếng oanh minh, cương vực lại một lần bắt đầu mở rộng.

92 ức. . . 93 ức. . . 96 ức. . . 97 ức. . . 99 ức. . .

Ầm ầm ~ ~ ầm ầm ~ ~ •

Thiên địa rung động, không ngừng biến lớn. . .

Rốt cục, một đoạn thời khắc sau, khi quy mô cương vực Thần quốc thế giới đột phá 99 ức km, thời điểm đạt tới 100 ức.

Bản thể Phong Vân ở bên ngoài chấn động, tiếp theo, một cỗ khí tức tràn đầy mà mênh mông ra khỏi cơ thể, xông thẳng lên trời, bát vân kiến nhật!

Thần Chủ trung cấp, rốt cuộc đã tới rồi! !

"Hao phí hơn trăm ức Giới Thạch, rốt cục, đã tấn thăng!"

Ý thức Phong Vân trở về, mở hai mắt ra, cảm giác cảnh giới của bản thân, cực kỳ cảm khái phun ra câu nói này.

Có trời mới biết hắn có bao nhiêu khó khăn, hơn trăm ức Giới Thạch, cái đồ chơi này căn bản không phải người tìm là có được, thật sự là quá buồn tẻ rồi.

... •, •,

Nếu không phải Phong Vân ý chí cường đại, tâm tính cứng cõi, sợ là đã sớm nửa đường từ bỏ.

May mắn, hết thảy đều là đáng giá!

Bây giờ, Thần quốc thế giới trong cơ thể hắn so trước đó mở rộng ra trọn vẹn 100 lần!

Điều này đại biểu trình độ chắc chắn thế giới hình chiếu của hắn, cũng gấp 100 lần so với trước đó!

"Tăng cường gấp 100 lần, nếu là Đại Địa Cự Nhân kia lại dùng lực lượng đại địa quy tắc áp bách ta, thế giới hình chiếu này của ta vừa ra, nó tất phải vỡ nát."

Cái tự tin tuyệt đối này là tới từ Thần quốc thế giới trăm ức km.

Sự thật chứng minh, khi một đồ vật bình thường siêu việt cực hạn không biết bao nhiêu lần, đem lực lượng mục nát hóa thành thần kỳ.

Thần quốc thế giới chính là như thế, thế giới hình chiếu so sánh với quy tắc lực lượng, sao mà nhỏ bé, như là con sâu cái kiến cùng Cự Long vậy.

Nhưng ở trong tay Phong Vân, con 'Sâu kiến' này không ngừng đột phá cực hạn, đã có được lực lượng siêu việt 'Cự Long rồi!

Có thể nói là lần đầu tiên từ khi khai thiên tích địa!

"Lần tiếp đột phá, chỉ sợ biết cần càng nhiều Giới Thạch hơn. . ."

Phong Vân sau khi vui vẻ, cũng không khỏi nghĩ đến lần tiếp theo muốn tích lũy số lượng Giới Thạch đủ dùng để đột phá, đoán chừng so với hiện tại còn khoa trương hơn nhiều.

Bất quá hẳn cũng cảm khái một chút, cần thu thập vẫn là phải thu thập thôi.

Mặc dù Thần quốc thế giới này là 'Gia hỏa' 'Ăn hôi', nhưng lại mang cho hắn chiến lực cực kỳ dọa người, tự nhiên không có khả năng từ bỏ.

. . .

"Nên rời đi rồi."

Sau đó, Phong Vân hơi thu thập lại một chút, thuận di rời khỏi nơi này, hướng về cửa ra vào của Bí Cảnh Không Gian bay đến. _•

Chương 669: Chí tôn vô vọng!

Chương 669: Chí tôn vô vọng!

Nhân tộc cương vực, khu vực biên giới.

Nơi này đang có hơn mười bóng người đứng ngạo nghễ.

Lôi Đình Chúa Tể, Hắc Âm Chúa Tể, Phong Bạo Chúa Tể thành linh cũng ở trong số đó, mà những người khác, cũng đều là Chúa Tể.

Đây đều là Chúa Tể của nhân loại tộc quần, phân biệt đến từ tứ đại đỉnh phong thế lực.

Tứ đại đỉnh phong thế lực mặc dù bí mật cạnh tranh với nhau, nhưng các Chúa Tể trong cao tầng lại cực kỳ đoàn kết, tuy nói không phải vô tư kính dâng lên cho người khác, nhưng cũng có thể nói là có thể thẳng thắn gặp mặt.

Dù sao vũ trụ lớn như vậy, ức vạn tộc đàn, bầy địch vây quanh, nếu như lúc này còn nội đấu, vậy cũng chỉ còn cách ngày diệt tộc không xa.

Về phần cạnh tranh dưới tầng đáy, đó là chuyện nhất định xảy ra. Không thể không thừa nhận, có đôi khi cạnh tranh lẫn nhau, tiến bộ sẽ càng nhanh hơn, cũng càng rõ ràng hơn.

Đây cũng là một loại 'Ganh đua so sánh' đi, có điều thuộc về loại tốt.

...

Mà giờ khắc này, đám người Lôi Đình Chúa Tể bọn họ đang mong mỏi trông chờ, giống như đang chờ đợi điều gì.

"Xoạt!"

Một cái chớp mắt nào đó, chỉ thấy không gian nổi lên chấn động, từng vòng từng vòng gợn sóng nhọn nhọn nổi lên.

Tiếp theo, trong ánh mắt chờ mong của Lôi Đình Chúa Tể bọn họ, một bóng người uy vũ thẳng tắp từ đó đi ra, thân đeo thần cung ngũ sắc, mịt mờ như mưa, thay đổi như mây, tản ra cảm giác mênh mông cao xa.

Nhìn thấy người này, Lôi Đình Chúa Tể bọn họ lập tức sáng mắt lên, bước lên nghênh đón, tiếp theo nhao nhao hành lễ, "Bái kiến Ngũ Hành Chúa Tể."

Ngũ Hành Chúa Tể là đệ nhất cao thủ của Nhân tộc, năm đó dẫn đầu nhân loại tộc quần phóng tới vũ trụ, giúp nhân loại tộc quần khai phá ra bản đồ mênh mông hiện tại, dù là tu vi, hay đơn thuần là công hiến đối với nhân tộc của hắn, đều xứng đáng được nhận một lễ này.

Nếu nói không khách khí, không có Ngũ Hành Chúa Tể, đoán chừng cũng không có những Chúa Tể ở đây lúc này.

"Chào mọi người."

Ngũ Hành Chúa Tể nhẹ nhàng cười cười, sau đó ánh mắt nhìn về phía Lôi Đình Chúa Tể, Hắc Ám Chúa Tể cùng Phong Bạo Chúa Tể ba người, "Các người Vũ Trụ Võ Giả Công Hội làm tốt lắm, giúp Nhân tộc chúng ta bồi dưỡng được một vị khoáng thế kỳ tài như vậy."

Hắn dĩ nhiên chỉ Phong Vân.

Bây giờ nhân loại cương vực, ai không biết thiên kiều số một Phong Vân!

Ba người Lôì Đình Chúa Tể gãi gãi đầu, kỳ thật bọn họ rất muốn nói, bọn họ cũng không bồi dưỡng cho Phong Vân gì mấy cả, chính hấn cứ đột nhiên như vậy mà tiến lên thôi, còn khiến bọn hấn không chuẩn bị kịp.

Có điều chuyện này mà nói đi ra hiển nhiên là tự hủy mất uy danh của chính mình, vẫn nên giữ lại trong bụng là được rồi.

"Phong Vân bây giờ còn tại Trụ Vực sao."

Ngũ Hành Chúa Tể từ Hỗn Độn Thế Giới trở về phải mất hơn nửa năm thời gian, hơn nửa năm đó phát sinh cái gì, hấn không rõ ràng lắm, cho nên mới có câu hỏi này.

"Thưa vâng, ta đã dặn dò Heli thông báo cho Phong Vân, để hấn tạm thời lưu tại Trụ Vực trước."

Thiên Vũ Chúa Tể ở một bên mở miệng nói.

"Ừm, vậy là tốt rồi."

Ngũ Hành Chúa Tể nhẹ nhàng gật đầu.

"Có điều ở bên ngoài Trụ Vực, Dị tộc sớm đã bố trí Thiên La Địa Võng, có tam tộc, cũng có những tộc quần khác, bọn họ đã đợi hơn nửa năm, không hề có ý muốn rút lui, hơn nữa rất có thể một mực chờ tiếp."

Hắc Âm Chúa Tể nói.

Ngũ Hành Chúa Tể không nói gì, chỉ là hai con người nhìn về phía sâu trong vũ trụ tản ra hào quang sắc bén đáng sợ. Sau lưng hấn, Thần cung

thuộc về bản mệnh của hấn, giờ khắc này cũng như cảm ứng được cái gì, tự chủ khôi phục, nhẹ nhàng kêu lên.

Khí thế đó khiến các vị Chúa Tể ở đây run rẩy cả thể xác lẫn tinh thần, không hề có ý nghĩ muốn đối kháng.

Trong lòng bọn họ chấn động vô cùng, xem ra thực lực của Ngũ Hành Chúa Tể lại tăng lên, đã đạt tới mức vượt xa bọn họ, để bọn hấn giương mắt nhìn theo rồi.

Chênh lệch giữa các Chúa Tể cũng rất to lớn.

Khi các vị Chúa Tể ở đây mới bắt đầu tu hành thì Ngũ Hành Chúa Tể đã là Chúa Tể, nhiều năm như vậy, sợ là đã đạt tới mức độ không dám tưởng tượng.

Thậm chí rất có thể, đã sắp chạm đến tầng thứ cao hơn rồi!

Nghĩ đến đây, các Chúa Tể khác đều phấn chấn tâm thần.

Lôi Đình Chúa Tể ần ần có chút kích động, "Ngũ Hành Chúa Tể, ngài chẳng lẽ. . ."

Ngũ Hành Chúa Tể biết hấn muốn nói cái gì, lắc đầu, nhẹ nhàng thờ dài, "Thủy chung vẫn còn kém một đường, sai một ly đi nghìn dặm, đoán chừng ta đời này không có hy vọng với chí tôn, mong rằng Phong Vân có thể đi đến một bước kia."

Đám người nghe vậy, cảm xúc kích động trong lòng chậm rãi đè xuống, trong lòng bọn họ cảm nhận được một cảm giác ngọt ngào bí bách vô cùng, mạnh như Ngũ Hành Chúa Tể đều nói chính mình đời này vô vọng với chí tôn, vậy bọn hấn lại càng thêm xa vời.

Nhưng lập tức bọn họ nghĩ đến Phong Vân, có lẽ nhân tài mới nổi này, chính là niềm hi vọng duy nhất của bọn họ.

...

Trụ Vực, Thiên Cương đại lục.

Cửa vào Bí Cảnh Không Gian, Phong Vân từ đó bước ra, hẩn nhìn khung cảnh trước mắt, rất có cảm giác như đã qua mấy đời.

Kỳ thật hơn nửa năm thời gian căn bản vốn không dài, nhưng trong nửa năm này, Phong Vân cơ bản mỗi ngày đều trôi qua trong bồn ba bận rộn, phong phú vô cùng, cho nên mới có cảm giác này. . .

"Trở về, chỉnh đốn lại một chút, cũng nên rời khỏi nơi này thôi."

Phong Vân trong lòng tự nói, sau đó đi về chỗ mình ở.

Mà đúng lúc hẩn chân trước rời đi, chân sau những tai mắt đã đợi ở chỗ này hồi lâu liền vội vã thông báo cho 'Thúy Tinh Chúa Tể' cùng 'Mặc Nha Chúa Tể' .

...

Cửu Diệu đại lục, một tòa phủ đệ.

Thúy Tinh Chúa Tể cùng Mặc Nha Chúa Tể đang nhắm mắt ngồi xếp bằng gần như đồng thời mở hai mắt ra.

"Mục tiêu trở về."

"Đi, động thủ!"

Hai vị Di tộc Chúa Tể lập tức rời khỏi cung điện, bay tới Thiên Cương đại lục.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, bọn họ liền đi tới trên không trung Thiên Cương đại lục.

Khi hai vị Chúa Tể nhìn thấy Phong Vân đang đi đến gần cung điện của mình, trong mắt ngập tràn tia sáng lạnh lẽo.

"Nhân loại! Phong Vân!"

Bọn họ trong nháy mắt lộ ra sát ý đạt đến đỉnh phong, thần lực cùng quy tắc lực lượng trong cơ thể bọn họ cũng trong khoảnh khắc vận hành đến cực hạn.

"Hi sinh đường đường hai vị chí tôn chúng ta, chỉ vì một tên Thần Vương như ngươi, ngươi cũng nên cảm thấy kiêu ngạo đi, nhân loại Phong Vân! !"

Thúy Tinh Chúa Tể cùng Mặc Nha Chúa Tể trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

...

"Phong Vân trở về rồi!"

"Hắn biến mất hơn nửa năm, nghe nói là đi Bí Cảnh Không Gian, không biết thu hoạch thế nào."

"À? Nhìn khí thế của hắn, có vẻ như đã đạt tới Thần Chủ trung cấp rồi."

"Không hổ là thiên kiêu số một, hơn nửa năm thời gian đã đột phá."

"..."

Chúng Dị tộc thiên kiêu nhìn thấy Phong Vân, đều sôi nổi nghị luận, bây giờ trên khắp Thiên Cương đại lục này, không ai không biết Phong Vân.

Hơn nữa, mọi người mặc dù ngoài miệng không thừa nhận, nhưng nội tâm lại cho rằng trên Thiên Cương đại lục này, không người nào có thể làm gì Phong Vân.

Đám Nhân tộc thiên kiêu do Heli cầm đầu, cũng đều nghe tiếng mà chạy đến, nhưng, chính khi bọn hắn từ xa nhìn thấy Phong Vân, chuẩn bị mở miệng gọi.

Đột nhiên ——

Không có dấu hiệu nào, trước mặt Phong Vân xuất hiện một bóng dáng cao lớn, đó là tồn tại toàn thân đen như mực, một đôi mắt tối tăm mờ mịt bắn ra sát ý vô cùng hung dữ ác độc.

Ầm ầm!

Một chớp mắt tiếp theo, hắn không chút do dự nhào về phía Phong Vân, tốc độ nhanh đến cực hạn, đồng thời thân thể hắn trong nháy mắt bộc phát ra khí tức khiến không gian xung quanh đều bị nứt ra, chiến lực tăng vọt!

Quy tắc, thần lực, đã thiêu đốt!

Chương 670: -

Chương 670: Tuyệt sát? Không tồn tại!

Cái gì! ?

Tập sát bất ngờ xảy ra khiến tất cả các thiên kiêu kinh ngạc đến ngây người, hoàn toàn không nghĩ tới tại Thiên Cương đại lục còn có người chủ động ra tay.

Bóng người màu đen kia cực kì khủng bố, trong quá trình lao về phía Phong Vân vô giết, trên đường có mấy tên Dị tộc thiên kiêu cản trở, nhưng nó đều vọt qua.

Khí thế mãnh liệt quét qua, mấy tên Dị tộc thiên kiêu đều không kịp thốt lên một tiếng, trực tiếp vỡ vụn Thần Thể, linh hồn cũng bị chôn vùi.

Vậy mà trong nháy mắt tử vong!

"Tồn tại cấp Chúa Tể!"

Nơi xa, đám thiên kiêu thấy cảnh này tim mật đều run rẩy kịch liệt, từ trong khí thế xung thiên kia có thể cảm nhận được một loại áp lực làm cho người ta tuyệt vọng!

"Chết đi!"

Mặc Nha Chúa Tể vô cùng lạnh lùng nhìn Phong Vân, phía sau lưng bỗng nhiên xòe ra một đôi cánh chim màu đen.

Xoạt!

Cánh chim trong nháy mắt biến thành hình dáng dài nhỏ, vô cùng sắc bén, giống như là từng thanh chiến đao sắc mỏng nối đuôi nhau lao ra.

Nhẹ nhàng vẫy một cái, vô số cánh chim lập tức bắn thẳng ra, giống như từng chuôi chiến đao bay ra, trong chốc lát bao phủ mọi con đường chạy trốn của Phong Vân.

Chung quanh trên dưới, không có chỗ nào không có cánh chim công kích!

Tốc độ quá nhanh, nhanh đến căn bản khiến cho người ta không kịp phản ứng lại.

"Phụt phụt phụt phụt. . ."

Cánh chim che trời lấp đất như mưa sao băng ào ạt đâm thẳng tới, không gian đều bị đánh ra vô vàn lỗ thủng, chỗ Phong Vân đứng triệt để bị bao trùm!

"Không! !"

Nơi xa, đám nhân tộc thiên kiêu Heli nhìn thấy tình cảnh này, trợn mắt kinh hãi.

Mà những Di tộc thiên kiêu khác ở đây, biểu tình trên mặt cũng không đồng nhất, kẻ có hiềm khích với Nhân tộc, thì cười trên nỗi đau của người khác, mà kẻ coi như hữu hảo với Nhân tộc, trên mặt lộ ra vẻ tiếc hận.

"Ha ha, chết, rốt cục cũng chết rồi, Phong Vân rốt cục chết rồi!"

"Là thiên kiêu thì thế nào, trốn ở Trụ Vực thì có sao, chung quy vẫn khó thoát khỏi cái chết!"

"Chà, đáng tiếc cho một thiên tài yêu nghiệt như thế."

"Vì giết một tên Phong Vân, thậm chí ngay cả Chúa Tể đều có thể hi sinh, quá ác. . ."

Đông đảo Di tộc thiên tài nhìn xem một vùng không gian đã trở nên rách rưới, hiển nhiên không cho rằng Phong Vân còn có thể sống sót.

Đây chính là một kích mà Chúa Tể dồn hết toàn lực, chỉ là Thần Chủ, không có khả năng còn sống.

Cách đó không xa.

Thúy Tinh Chúa Tể mặc dù cũng cho rằng tỷ lệ còn sống của Phong Vân gần như là con số không, nhưng hấn vì muốn hoàn toàn xác nhận, vẫn quyết định phóng ra linh hồn lực lượng, thăm dò vào vùng không gian kia mà cảm nhận lại.

Một giây sau, bỗng nhiên toàn thân hấn run lên, một cảm giác cực kỳ nguy hiểm từ đáy lòng tuôn ra, trải rộng toàn thân.

Chỉ thấy từ bên trong vùng không gian kia, một đôi mắt bình thản mà yên lặng nhìn qua tầng tầng trở ngại, tiếp cận hấn.

"Khí tức này, Phong Vân còn sống!"

Thúy Tinh Chúa Tể sắc mặt chấn động, không thể tin mà nói.

Cộc... cộc... cộc...

Phảng phất như để đáp lại lời hấn nói, chỉ nghe thấy tiếng bước chân vang lên, ngay sau đó, từ trong mảnh không gian vỡ vụn này bước ra. Một bóng dáng mặc áo giáp bạc giầy bạc chậm rãi đi ra, thon dài thẳng tắp, không phải Phong Vân thì còn là ai được!

"Đây, Phong Vân còn sống!"

"Không chỉ còn sống, mà toàn thân ngay cả một sợi tóc cũng không bị tổn hại!"

"Không, không có khả năng. . ."

"Chúa Tể dốc sức đánh ra một kích, thậm chí không thể làm hấn bị thương một chút nào ư! ? Đùa gì thế!"

Những dị tộc thiên kiêu kia đều kinh ngạc đến ngây người, không thể tin được con mắt của chính mình.

Phong Vân không chết thì cũng thôi, nhưng kết quả hấn hiện tại căn bản còn chẳng hề bị thương.

Vừa rồi Mặc Nha Chúa Tể công kích ra sao bọn họ đều nhìn tận mắt, mấy tên Dị tộc thiên kiêu cản ở trên đường chưa kịp lên tiếng đã chết, có thể nghĩ nó đáng sợ ra sao!

"Cái này, làm sao có thể! ?"

Mặc Nha Chúa Tể cũng choáng, hấn đem hết toàn lực đánh ra một kích, thậm chí ngay cả một sợi lông của Phong Vân đều không bị thương, hấn đây là đang nằm mơ sao!

Đôi phương chỉ là một tên Thần Chủ mà thôi!

"Chỉ là Chúa Tể bình thường, cũng muốn đánh vỡ thế giới hình chiếu của ta sao."

Phong Vân đứng ở nơi đó, sắc mặt trầm tĩnh, nội tâm thầm nói.

Vừa rồi trong nháy mắt Mặc Nha đột nhiên tập sát, Phong Vân liền lấy thế giới hình chiếu bao trùm bản thân, thế giới hình chiếu của hắn bây giờ, ngay cả Tinh Anh cấp Chúa Tể đều không làm gì được.

Không nói đến một vị Chúa Tể bình thường, muốn làm bị thương hắn, cơ hồ là không thể.

Mà lúc này đây, một cỗ lực lượng hư vô bỗng nhiên xuất hiện, trong nháy mắt xâm nhập vào thức hải Phong Vân, muốn cưỡng ép không chế hắn.

"Linh hồn điều khiển?"

Phong Vân trực tiếp thuận theo luồng linh hồn lực này mà nhìn qua, ngược mắt lên, hai mắt thần quang đại thịnh, sáng chói như mặt trời, vô lượng mà mênh mông.

"Á!"

Chỉ nghe nơi xa truyền đến một tiếng hét thảm, Thúy Tinh Chúa Tể thi triển công kích linh hồn hét lên rồi ngã gục, bị linh hồn lực của chính mình phản phệ.

Trùng tộc chỉ cho rằng Phong Vân có nhục thân cường đại, cho rằng Linh Hồn thiên phú của hắn chắc chắn sẽ không cao, cho nên mới điều động Thúy Tinh Chúa Tể đến đây, dùng linh hồn điều khiển Phong Vân, cho rằng chuyện này nhất định nước chảy thành sông.

Kết quả, lại trực tiếp bị giết ngược lại.

Thúy Tinh Chúa Tể chỉ có Linh Hồn thiên phú cấp Thần Chủ, gặp được Phong Vân với Linh Hồn thiên phú song Thần Chủ cấp, tự nhiên dễ dàng bị đánh bại.

Nếu không phải Phong Vân không muốn để lộ thực lực mình ra trước mặt mọi người, Thúy Tinh Chúa Tể này sợ là không chỉ là vấn đề phản phệ.

"Ầm ầm! !"

Bỗng nhiên, một cỗ uy áp cường hoành từ trên trời hạ xuống, từ cửu thiên hạ xuống tạo ra một bóng đen cực lớn, che khuất bầu trời.

Đó là một cự thú nhìn như Thiên Long, hai cánh không lồ mở ra, cái đầu hết như sư tử nhô ra, quan sát toàn bộ Thiên Cương đại lục, thần uy như biển.

"Một trong số Thập lão, Thương Dục Chúa Tể!"

Đông đảo Di tộc thiên kiều kinh hãi hô lên, đây chính tuyệt đối là đại nhân vật trong Trụ Vực, chỉ đứng dưới Trụ Vực chi chủ Hằng Vũ Chí Tôn!

Thậm chí, toàn bộ Trụ Vực bình thường đều là do thập lão chưởng quản, Hằng Vũ Chí Tôn trên cơ bản không lộ diện.

"Dám ra tay hành hung trong nội bộ Trụ Vực ta, thật là to gan!"

Thương Dục Chúa Tể cất lời như tiếng sấm, hấn liếc mắt nhìn Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể, lạnh lẽo vô tình, "Kẻ không tuân thủ quy tắc Trụ Vực, chết!"

Ầm ầm!

Vừa nói xong, trên không trung nhô ra một cái thú trào to lớn vô cùng, xung quanh hết thảy đều giống như bị cấm chỉ, Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể bị giam cầm tại chỗ, không thể động đậy mảy may.

"Phụt!" "Phụt!"

Khi thú trao hoàn toàn rơi xuống, Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể trực tiếp theo gió mà biến mất, Thần Thể và cả linh hồn, đều bị ép thành bụi phấn, cứ thế tan đi.

Một kích, hai vị Chúa Tể đều mất mạng!

Trời đất ơi. . .

Tận mắt nhìn thấy tình cảnh như vậy, những dị tộc kia thiên kiêu kia đều tỏ ra chấn kinh, mặc dù đã sớm nghe nói thập lão ai nấy đều cường đại đến mức khó tin, nhưng một kích giết luôn hai vị Chúa Tể, vậy cũng quá đáng sợ!

Hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp mà!

"Đặc cấp trên cả Chúa Tể!"

Phong Vân ánh mắt híp lại, nội tâm thầm phán xét.

Lấy chiến lược của hắn bây giờ, đánh giết hai tên Chúa Tể bình thường kia cũng không cần hao phí quá nhiều sức lực, nhưng dù gì nơi này cũng thuộc Trụ Vực, hắn không thể bại lộ thực lực của mình, cho nên cũng không định động thủ.

Chương 671: Thiên phú biến thân cấp Chúa Tể nghịch thiên!

Chương 671: Thiên phú biến thân cấp Chúa Tể nghịch thiên!

Một trong thập lão của Trụ Vực Thương Dục Chúa Tể giáng lâm, trực tiếp đánh Mặc Nha Chúa Tể và Thúy Tinh Chúa Tể thành tro bụi, thể hiện sự bá đạo và cường thế của Trụ Vực.

Hơn nữa, Trùng tộc và Thú tộc còn không dám nói câu nào, chỉ có thể chịu đựng trong bụng.

Nếu thật sự truy cứu, bọn họ cũng không dám đối nghịch với Trụ Vực.

Trụ Vực có Chí Tôn tồn tại, có thể nói là thế lực mạnh nhất trong vũ trụ, cho dù Trùng tộc hay Thú tộc, cũng phải kính sợ ba phần.

...

Trên không trung, Thương Dục Chúa Tể tiện tay xử lý hai vị Chúa Tể dị tộc xong, ánh mắt rơi trên người Phong Vân, gương mặt vốn vô cùng uy nghiêm lộ ra ý cười: “Người cứ yên tâm ở lại Trụ Vực, ở đây, không ai dám phá vỡ quy củ.”

“Cố gắng tu hành, ta rất xem trọng ngươi.”

Sau khi nói xong, Thương Dục Chúa Tể liền phóng lên trời, nhanh chóng biến mất ở chỗ cao nhất.

Đám thiên kiều dị tộc xung quanh nghe vậy, sắc mặt đều nghiêm nghị, không ngờ thập lão lại ưu ái Phong Vân như vậy, đảm bảo hẳn trong Trụ Vực.

Nghĩ lại cũng là chuyện bình thường, dựa vào thiên phú kinh khủng của Phong Vân, cho dù là thập lão, đoán chừng cũng phải ghé mắt, ưu ái hẳn là điều rất bình thường.

Phong Vân nhìn một chút rồi thu hồi ánh mắt, lập tức xem không gian tấm gương của mình, phát hiện không có hình chiếu của Thương Dục Chúa Tể.

Điều này khiến hẳn biết, người đến không phải chân thân của Thương Dục Chúa Tể, mà chỉ là hóa thân.

“Hóa thân đã có chiến lực như vậy, xem ra cảnh giới của thập lão trong Trụ Vực không tầm thường.”

Phong Vân xem chừng, rất có thể đã đạt đến cấp cự đầu.

Cấp cự đầu, còn trên đặc cấp!

“Dựa vào chiến lực bây giờ của mình, còn cách đặc cấp một đoạn dài, đừng nói đến cấp cự đầu.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Hắn cảm thấy, chờ thế giới Thần quốc của mình mở rộng đến cực hạn, sau đó kiếm đạo pháp tắc lột xác thành kiếm giới, đồng thời lĩnh ngộ kiếm đạo quy tắc, đến lúc đó, có thể tranh cao thấp với Chúa Tể cấp cự đầu một phen!

“Từ từ sẽ đến lúc đó, trước đến cương vực Trùng tộc một chuyến, hình chiếu Kiếm tộc, thu thập đủ kiếm đạo pháp tắc lại nói.”

Kế hoạch tương lai của Phong Vân rất rõ ràng, từng bước đi đến, mạnh lên chỉ là chuyện sớm muộn.

Hắn lập tức chào hỏi đám người Heli, rồi trở lại cung điện của mình.

...

Trên đại lục Cửu Diệu.

Nơi này tên là đại lục Nguyên Thần, chính là nơi ở của thập lão trong Trụ Vực.

Giờ phút này, Thương Dục Chúa Tể xuyên qua sương mù, trở lại cung điện của mình.

Tại cửa cung điện, có một thân ảnh gần như trong suốt.

“Lão thập, xử lý thế nào?”

Lúc này, thân ảnh gần như trong suốt kia mở miệng hỏi Thương Dục Chúa Tể.

Hiển nhiên, đây cũng là một trong thập lão, là sinh mệnh thể đặc thù, hơn nữa, còn là sinh mệnh thể có hình thái đặc thù, có thể bài trừ tất cả công kích vật chất, có thể xưng là vô cùng biến thái.

Luận thiên phú và tư chất, còn mạnh hơn Đại Địa Cự Nhân không biết bao nhiêu lần.

Sinh mệnh thể đặc thù cũng có mạnh yếu, không thể vơ đũa cả nắm.

“Đã xử lý tốt rồi, là Thủy Tinh Chúa Tể và Mặc Nha Chúa Tể của Trùng tộc và Thú tộc, đến đại lục Thiên Cương đáng giết đệ nhất thiên tài của nhân tộc Phong Vân.” Thương Dục Chúa Tể nói.

“Chặc chặc, Trùng tộc và Thú tộc tức giận rồi, hi sinh hai vị Chúa Tể đổi lấy mạng Phong Vân, đáng tiếc lại bị ngươi ngăn cản.” Năng lượng thể Chúa Tể toàn thân gằn như trong suốt chặc chặc nói.

Thương Dục Chúa Tể lắc đầu: “Ngươi sai rồi, không phải ta ngăn cản, lúc ta đuổi đến, Thúy Tinh Chúa Tể và Mặc Nha Chúa Tể đã xuất thủ, nhưng Phong Vân lại không tổn hao chút nào.”

“A?” Năng lượng thể Chúa Tể vô cùng kinh ngạc: “Không thể nào, một Thần Chủ mà thôi, cho dù biến thái, nhưng đối mặt với hai Chúa Tể bình thường, chông chết đã không tề rồi, bây giờ ngươi lại nói với ta, hấn không tổn thương một chút lông tóc?”

“Sự thật chính là như vậy, tin hay không tùy ngươi.”

Thương Dục Chúa Tể cũng rất kinh hãi: “Tên Phong Vân này không bình thường, ta cảm giác trên người hấn có một loại tiềm lực đáng sợ, nhân loại sẽ xuất hiện một tồn tại như Ngũ Hành Chúa Tể.”

“Ngũ Hành Chúa Tể.”

Nhắc đến Ngũ Hành Chúa Tể, ánh mắt năng lượng thể Chúa Tể liền run lên, cho dù là sinh mệnh thể đặc thù độc nhất vô nhị, hấn ta cũng không thể không thừa nhận Ngũ hành Chúa Tể cường đại.

Mà bây giờ, Phong Vân có thể trở thành Ngũ Hành Chúa Tể thứ hai!

“Xem ra thời gian tộc quần nhân loại quật khởi không còn xa.” Năng lượng thể Chúa Tể lẩm bẩm nói.

....

Cùng lúc đó, nhóm cao tầng của Trùng tộc và Thú tộc đều nhận được tin Thúy Tinh Chúa Tể và Mặc Nha Chúa Tể thất bại, điều này khiến bọn họ nổi trận lôi đình.

Hi sinh cả Chúa Tể, thế mà Phong Vân vẫn không bị thương một sợi lông tơ nào, quả thật là thiệt thòi lớn.

Quá mẹ nó tổn máu!

Nhưng bọn họ lại không có cách nào, thậm chí không dám công khai hỏi Trụ Vực, chỉ có thể ăn khô.

“Phong Vân đáng chết, chỉ biết trốn trong Trụ Vực!”

“Chờ xem, ta không tin hấn sẽ trốn ở Trụ Vực cả đời!”

“Nhưng mà Ngũ Hành Chúa Tể đã trở về, ta sợ đến lúc đó...”

“Hừ! Ngũ Hành Chúa Tể thì thế nào, cường giả trong tộc chúng ta cũng không phải ăn chay!”

Mất đi hai vị Chúa Tể, nhưng không giết được Phong Vân, điều này khiến đám cao tầng của Trùng tộc và Thú tộc rất không cam lòng.

Bọn họ không dám phát tiết lửa giận lên Trụ Vực, đành phát tiết trên người nhân tộc.

...

Một bên khác.

Phong Vân đợi trên đại lục Thiên Cương ba ngày, sau đó, hấn không nói với ai, một mình rời cung điện, ra bên ngoài Trụ Vực.

Lúc đến biên giới Trụ Vực, trong lòng hấn thầm nói: “Biến!”

Phong Vân lập tức biến thành một hạt bụi nhỏ trong vũ trụ, theo các loại lưu lượng trong vũ trụ, cũng chính là nguyên lực, bay ra Trụ Vực, dừng mãnh lao về phía xa.

Trong quá trình này, cho dù Phong Vân không sử dụng lực linh hồn để cảm giác, hấn cũng cảm nhận được rất nhiều thân ảnh ẩn giấu trong không gian ngoài Trụ Vực, mỗi người đều là cấp Chúa Tể.

Có cấp bình thường, có cấp tinh anh, thậm chí còn có đặc cấp!

Hơn nữa, bốn phía còn có đủ loại trận pháp, có thể nói là thiên la địa võng, đừng nói Phong Vân, cho dù là một con côn trùng cũng đừng hòng đi qua.

Đáng tiếc, bây giờ Phong Vân đã biến thành hạt bụi nhỏ trong vũ trụ, không bị ảnh hưởng chút nào.

Bởi vì hạt bụi nhỏ trong vũ trụ là một loại nguyên lực, mà những trận pháp này đều do nguyên lực và thần lực cấu thành, đương nhiên không cản trở hấn.

Cứ như vậy, Phong Vân thành công vượt qua đông đảo Chúa Tể dị tộc ở bên ngoài Trụ Vực, thân không biết quý không hay rời khỏi nơi này.

Trong lúc đó, hấn còn lắc lư một vòng trước mặt một vị Chúa Tể của Cơ Giới tộc, nhưng ông ta không hề có phản ứng.

Đây chính là chỗ nghịch thiên của thiên phú biến thân cấp Chúa Tể, cho dù là ẩn núp, bảo trì tính mạng hay chạy trốn, tuyệt đối đều là vô địch.

Chương 672: Một người một cung, huyết nhiễm tinh không!

Chương 672: Một người một cung, huyết nhiễm tinh không!

Phong Vân hóa thành hạt bụi nhỏ, không chút trở ngại vượt qua vòng vây của đám dị tộc, ‘Nghênh ngang’ rời nơi này, toàn bộ quá trình không một vị Chúa Tể nào phát hiện.

Một loạt hành động này vô cùng xuất sắc!

Hắn một mực phiêu lưu đến một năm ánh sáng mới khôi phục chân thân.

Phong Vân lập tức vẫy tay với các Chúa Tể dị tộc ở phương xa, nói một tiếng ‘Tạm biệt’, sau đó không quay đầu lại rời đi.

Xoạt!

Hắn nhẹ nhàng lóe lên, chỉ lưu lại một tàn ảnh tại chỗ.

Thuần di ra ngoài mấy tỷ năm ánh sáng, Phong Vân mới lấy phi thuyền vũ trụ ra, ngồi vào đó, xuất phát đến Trùng tộc.

Dù sao động tĩnh của phi thuyền rất lớn, vì phòng ngừa vạn nhất, vẫn nên cách xa một chút rồi ngồi vào, như vậy mới bảo đảm an toàn.

Cứ như vậy, Phong Vân tùy tiện vượt qua phòng tuyến của đám dị tộc, cao chạy xa bay.

Mà đám Chúa Tể dị tộc kia vẫn còn mơ mơ màng màng, si ngốc đờ, hoàn toàn không biết Phong Vân vừa xẹt qua trước mặt bọn họ.

Ngay lúc này...

Đám Chúa Tể dị tộc chợt phát hiện, ở cương vực tinh không phương xa, xuất hiện một quang mang ngũ sắc, hình thành một con đường, vừa đẹp vừa thật, tuần hoàn lẫn nhau, tản ra hàm ý huyền diệu thâm ảo.

Sau đó, một cỗ khí cơ bàng bạc thần thánh từ chỗ sâu trong vũ trụ mù mịt truyền đến, còn chưa đến gần, đã khiến các Chúa Tể dị tộc tê cả da đầu, trái tim run lên.

Mênh mông chi uy, ánh sáng thần thánh!

Hỗn độn cuộn cuộn, thăm thẳm thâm thúy!

Oanh!

Lúc này, trong thông đạo ngũ sắc, truyền ra một tiếng động vang vọng trời đất.

Một giây sau, có một mũi tên thần thánh bắn ra, tỏa ra ánh sáng ngũ sắc, phát ra khí cơ nồng đậm, diễn ra cảnh tượng ngũ hành luân chuyển, tầng tầng lớp lớp, như cửu thiên ép xuống, bắn về đám Chúa Tể.

Một tiễn này như thiên băng địa liệt, trong nháy mắt kinh động các vị Chúa Tể dị tộc trốn trong không gian tường kếp.

Bọn họ nhao nhao bay ra, nhìn về mũi tên thần thánh đang đến kia, sắc mặt chấn động.

“Ngũ Hành Thần Tiễn! Là Ngũ hành Chúa Tể ra tay!”

“Sao ông ta lại trở về nhanh như vậy? Không phải nói từ hồn đốn thế giới trở về, ít nhất cũng phải trăm năm sao? Sao bây giờ đã trở về rồi?”

“Điều này nói rõ ông ta đã mạnh hơn trước kia!”

“Ngũ Hành Thần Tiên vừa ra, tất nhiên huyết địch! Chạy mau!”

Sau khi đám Chúa Tể dị tộc nhìn đến một tiên này, không một ai dám ra tay chống lại, đều nhao nhao thiêu đốt thân lực, thậm chí là thiêu đốt thế giới thần quốc, lực lượng quy tắc.

Mỗi người đều điên cuồng bỏ chạy về nơi xa.

Giờ khắc này, cái gì uy nghiêm của Chúa Tể, cái gì tru sát Phong Vân, đều bị ném ra sau đầu.

Tất cả đều không quan trọng bằng mạng nhỏ của mình.

Ngũ Hành Chúa Tể còn chưa đến, chỉ phóng một mũi tên đến mà thôi, đã khiến đám Chúa Tể dị tộc nghe tin sợ mất mật, không dám đối kháng, uy danh cỡ nào!

Đây chính là do chiến tích kinh khủng lúc trước của ông ta, một người một cung, giết Chúa Tể dị tộc máu nhiễm tinh không!

...

Tại ngàn tỉ dặm bên ngoài.

Đám Lôi Đình Chúa Tể đứng phía sau Ngũ Hành Chúa Tể, nhìn ông ta bắn ra một tiên, khiến các Chúa Tể dị tộc phải nhượng bộ lui binh, không ai dám dừng lại, không khỏi líu lười.

Đây chính là phong phạm của siêu cấp cường giả, một người, có thể chấn nhiếp trăm triệu tộc đàn trong vũ trụ!

“Ngay cả Ý Thức Chi Tiên của ta cũng không dám tiếp, xem ra, những vị Chúa Tể này sinh hoạt trong vũ trụ quá an nhàn, đã mất đi lòng chiến đấu.” Ngũ Hành Chúa Tể lắc đầu nói.

Vừa rồi không phải ông ta bắn ra Ngũ Hành Thần Tiên, mà là mũi tên do ý thức của ông ta ngưng tụ mà thành.

Nhưng đám Chúa Tể kia đã sợ đến mất mật, đâu còn phân biệt ra thật giả nữa.

“Cứ như vậy thả bọn họ rời đi sao?”

Lôi Đình Chúa Tể mở miệng nói.

“Việc quan trọng bây giờ là đón Phong Vân ra, không cần để ý đến đám gia hỏa này, để sau này làm bàn đạp cho Phong Vân.”

Ngũ Hành Chúa Tể thản nhiên nói, không thêm để ý chút nào.

Nghe lời này, đám Chúa Tể nhân tộc nuốt một ngụm nước miếng, lấy Chúa Tể làm bàn đạp, Ngũ Hành Chúa Tể đúng thật dám nói.

Nhưng bọn họ không biết, dựa vào thực lực bây giờ của Phong Vân, đám Chúa Tể bình thường còn không có tư cách làm bàn đạp cho hắn.

“Lôi Đình, người gửi tin tức cho Phong Vân, bảo hắn yên tâm đi ra đi.”

Lúc này, Ngũ Hành Chúa Tể nói với Lôi Đình Chúa Tể.

“Đã sớm gửi qua rồi, nhưng Phong Vân vẫn chưa trả lời ta.”

Lôi Đình Chúa Tể đáp, đúng lúc này, máy truyền tin của ông ta vang lên.

Cúi đầu nhìn lại, là Phong Vân gửi đến.

Lôi Đình Chúa Tể lập tức ấn mở, liền nghe thấy giọng nói của Phong Vân truyền đến.

“Lôi Đình Chúa Tể, ta đã an toàn đi ra Trụ Vực rồi, người không cần đến đón ta, bây giờ ta đang trên đường đến vũ trụ bí cảnh, chờ đến khi ta hoàn thành đột phá, sẽ trở lại.”

Tĩnh!

Tĩnh như tiếng gió dừng lại, tiếng kim rơi cũng nghe thấy!

Bao gồm cả Ngũ hành Chúa Tể, lúc này, tất cả các Chúa Tể nhân loại đều vô cùng ngạc nhiên.

Bọn họ không ngờ, bọn họ đặc biệt đến đây để đón Phong Vân, nhưng hắn đã bình yên đi ra Trụ Vực rồi!

“Phong Vân đi ra thế nào được?”

Trên mặt Hắc Ám Chúa Tể tràn đầy mộng bức và nghi hoặc: “Bên ngoài nhiều Chúa Tể, lại có nhiều trận pháp như vậy, muốn vô thanh vô tức rời đi, đây là chuyện không có khả năng.”

“Hắn, vậy mà làm được?”

Không chỉ ông ta, tất cả mọi người ở đây đều không hiểu, cảm thấy không thể tưởng tượng được.

“Ha ha ha... Tốt, cực kỳ tốt, xem ra vị đệ nhật thiên kiêu này của chúng ta còn thần bí và cường đại hơn chúng ta nghĩ!”

Ngũ Hành Chúa Tể cười to, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng hài lòng.

Tộc quần nhân loại có thiên kiêu như vậy, quả thật là phúc của nhân tộc!

Còn Phong Vân có bí mật gì, Ngũ hành Chúa Tể cũng không quan tâm, thử hỏi có ai không có bí mật, chỉ có điều Phong Vân ẩn giấu quá sâu mà thôi.

Đây cũng không phải chuyện xấu, chỉ cần tốt cho tộc quần nhân loại, ông ta sẽ không quản những chuyện này.

“Đi thôi, xem ra lần này ta trở về là thừa rồi.” Ngũ Hành Chúa Tể lắc đầu cười.

Các vị Chúa Tể khác không nói gì, bọn họ huy động nhân lực đến để giải cứu Phong Vân, nhưng hẳn lại không cần bọn họ giúp đỡ.

Điều này khiến bọn họ có cảm giác như có lực mà không có chỗ dùng.

Phải biết, bọn họ đã chuẩn bị đại chiến với đám Chúa Tể dị tộc vì Phong Vân rồi.

Nhưng bây giờ, sấm to mưa nhỏ.

Sau đó, Ngũ Hành Chúa Tể dẫn đám người quay về, ai về nhà nấy, chuẩn bị tắm rửa ngủ một giấc.

Nơi này không cần bọn họ.

...

Cùng lúc đó, ở biên cương tỉnh không xa xôi, nơi này là ranh giới giữa cương vực nhân loại và Trùng tộc.

Thân ảnh Phong Vân yên lặng xuất hiện ở đây!

Chương 673: Nào, đại thần dẫn người bay!

Chương 673: Nào, đại thần dẫn người bay!

Ranh giới giữa cương vực Trùng tộc và Nhân tộc, thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở đây.

Hắn đứng trong tường kếp hư không, ngắm nhìn cương vực Trùng tộc phía xa.

Giờ phút này, ở biên cương Trùng tộc có không ít chiến sĩ Trùng tộc đang trấn thủ, nghiêm phòng dị tộc xâm nhập.

“Vẫn rất nghiêm.”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, nhưng đối với hắn, đây không phải chuyện khó.

Hắn là người đàn ông có thể bình yên vượt qua mạng lưới Chúa Tể dị tộc bao vây đây!

Trong lòng hắn vừa động, lần nữa hóa thành một hạt bụi nhỏ trong vũ trụ, đi theo hạt lưu lượng của vũ trụ, bay vào lãnh địa Trùng tộc.

Thậm chí còn bay qua đỉnh đầu đám chiến sĩ Trùng tộc mà bọn họ cũng không phát hiện được.

Được thiên phú biến thân cấp Chúa Tể gia trì, giờ phút này, Phong Vân hoàn toàn dung hợp với đám hạt lưu lượng trong vũ trụ này, e rằng chỉ có Chí Tôn mới phát hiện dị dạng.

Vừa vào cương vực Trùng tộc, Phong Vân chuẩn bị tìm một tên Thần Chủ Trùng tộc lạc đàn ra tay, sử dụng linh hồn nô bộc, làm công cụ cho mình sử dụng.

Nghĩ đến đây, Phong Vân bắt đầu du đãng trong cương vực Trùng tộc, đương nhiên vẫn là hình dạng của hạt bụi nhỏ trong vũ trụ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, nhóang một cái đã qua một tháng.

Trong một tháng này, Phong Vân không tìm được mục tiêu phù hợp, tu vi quá thấp thì hấn chướng mắt, tu vi đủ dùng thì thành quân kết đội, không ra tay được.

Nhưng hấn cũng không sốt ruột, rất kiên nhẫn chờ đợi.

Một ngày này, từ phương xa có một thân ảnh bay đến, trên người mặc chiến giáp màu trắng, tay cầm chiến thương màu trắng, sau lưng có tám cánh chim, tỏa ra ánh sáng rạng rỡ, thần thánh siêu phàm, không ai bì nổi.

Hả?

Phong Vân đang tu hành cảm ứng được cái gì, gương mặt nhìn lên, ánh mắt sáng ngời: “Bạch Dực tộc, Thần Chủ đại viên mãn!”

“Liên là người, người công cụ của ta!”

Bạch Dực tộc, chính là một tộc phụ thuộc dưới trướng Trùng tộc, tương tự với ‘Dực Nhân tộc’, nhưng thiên phú chiến đấu cao hơn, sức chiến đấu ngang hàng với ‘Kiếm tộc’.

Lại là Thần Chủ đại viên mãn, hơn nữa còn là Bạch Dực tộc, đối với Phong Vân, đây là công cụ hoàn mỹ.

Một giây sau, hắn không hề do dự, trực tiếp hiện ra chân thân, nhẹ nhàng lóe lên, đi đến trước mặt tên Thần Chủ Bạch Dực tộc này.

Nhìn vẻ mặt mộng bức chưa kịp phản ứng của hắn ta, Phong Vân mỉm cười nói: “Tốc độ của ngươi quá chậm, nào, đại thần dẫn ngươi bay.”

Tên Thần Chủ Bạch Dực tộc lấy lại tinh thần, gương mặt biến sắc, muốn bạo phát thần lực, thì một bàn tay lớn phóng đại bao phủ hắn ta, giống như bắt một con gà.

Điều này khiến Thần Chủ Bạch Dực tộc kinh ngạc, đồng thời hắn ta cảm giác thần lực và pháp tắc của mình đều bị phong ấn, không thể vận dụng!

“Nhân loại cấp Chúa Tể.”

Trong lòng Thần Chủ Bạch Dực tộc sợ hãi, nhưng không đợi hắn ta truyền tin ra ngoài, một cỗ ý niệm mạnh mẽ xâm nhập trong ý thức hải của hắn ta.

“Linh hồn nô bộc? Không!”

Linh hồn Thần Chủ Bạch Dực tộc khấp động, liên tục gào thét, thậm chí còn muốn tự bạo, nhưng thiên phú linh hồn của hắn ta và Phong Vân chênh lệch quá lớn.

Trong nháy mắt, linh hồn của Phong Vân đã vọt vào linh hồn hạch tâm của tên Thần Chủ Bạch Dực tộc này, lưu lại ấn kí của mình.

Một giây sau, hắn ta không chút do dự quỳ một chân trên đất, cúi đầu xuống, vô cùng cung kính nói: “Bạch Dực tộc Als tham kiến chủ nhân.”

“Ừ, đứng lên đi.”

Phong Vân gật đầu, thuận tiện hình chiếu tên Bạch Dực tộc này.

[Đối tượng hình chiếu] : Als (Bạch Dực tộc)

[Tuổi] : 700 kỷ

[Cảnh giới] : Thần Chủ đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Thần Chủ < Thiên Dực Thập Nhị Trảm>...
Võ kỹ cấp Thần Chủ < Phong Vũ Tường Diệu Ba>... Võ kỹ cấp Thần Chủ
< Quang Minh Chi Quyển>... Công pháp dung hợp cấp Thần Chủ < Thiên
Đình Bạo Phong Điện>... Thiên phú quang minh cấp Thần Chủ... Quang
minh pháp tắc (mười tầng)... Phong chi pháp tắc (mười tầng)... Pháp tắc
dung hợp quang phong (chín thành)...

A?

Lúc Phong Vân nhìn bảng giao diện thuộc tính của người này, lông mày
khẽ động, kinh ngạc nói: “Lại là thiên phú song thuộc tính, không nhìn ra,
ngươi là một thiên tài.”

Tồn mấy trăm kỷ nguyên đã tu hành đến cảnh giới Thần Chủ đại viên
mãn, hơn nữa lại là hai thuộc tính hi hữu quang minh và phong, còn rất cao.

Tư chất thiên phú này cũng có thể cắm một chân trong Trụ Vực.

“Chủ nhân quá khen, so với chủ nhân, thuộc hạ chỉ như đom đóm mà
thôi.”

Lúc Phong Vân dùng linh hồn nô bộc với Thần Chủ Als của Bạch Dực
tộc, tự nhiên hẳn ta sẽ biết lai lịch và tên của Phong Vân.

Vì thế hẳn ta biết chủ nhân trước mặt mình chính là đệ nhất thiên kiêu của nhân tộc trong truyền thuyết, Phong Vân.

Uy danh của Phong Vân đã lưu truyền rộng rãi ở không ít tộc đàn.

Dù sao hẳn đã đánh bại thiên kiêu của trăm triệu tộc đàn, hơn nữa còn là một đường nghiền ép, hành động vĩ đại như thế, nhìn khắp kỹ nguyên lịch sử của vũ trụ, cũng không có mấy người.

Thiên phú đáng sợ đến bực nào!

Trong tình huống này, không biết Phong Vân cũng khó.

“Als, ta hỏi người, người có biết tộc địa Kiếm tộc ở đâu không?” Phong Vân dò hỏi.

Thần Chủ Als gật đầu: “Bẩm chủ nhân, tộc địa Kiếm tộc ở một hẻm núi ngoài tinh thần mười tỷ năm ánh sáng.”

“Người có thể vào đó không?” Phong Vân hỏi vấn đề mình quan tâm nhất.

Nếu không thể quang minh chính đại đi vào, hẳn chỉ có thể tiếp tục ẩn núp.

“Có thể, chủ nhân, gần đây nơi đó sẽ tổ chức Hội Thí Kiếm một kỷ nguyên một lần, đến lúc đó, các tộc đàn dưới trướng liên minh Trùng tộc đều có thể tham gia, ta là thiên kiêu của Bạch Dực tộc, có tư cách đi vào.” Thần Chủ Als đáp.

“Vậy là tốt rồi.”

Phong Vân vui mừng nói, như vậy, hẳn không cần lên vào, mà có thể quang minh chính đại hình chiếu toàn Kiếm tộc.

“Đúng rồi, Hội Thí Kiếm lần này kéo dài bao lâu?”

“Khoảng hơn một năm.”

Như vậy hẳn là đủ...

Hơn một năm, đủ cho hẳn lấy hình chiếu của tất cả mọi người trong Kiếm tộc.

Dù sao, số lượng tộc nhân Kiếm tộc cũng có mấy trăm vạn mà thôi.

“Đi thôi.”

Sau đó, Phong Vân hóa thành một sợi tóc tơ, bám trên người Thần Chủ Als, lệnh hẳn ta xuất phát đến Kiếm tộc.

“Vâng.”

Xoẹt!

Tám cánh chim sau lưng Thần Chủ Als vỗ nhẹ, nhẹ nhàng lóe lên, hóa thành một vòng lưu quang, xuyên qua tinh không vũ trụ, lao về phía xa, biến mất không còn tăm tích.

“Kiếm tộc, ta đến đây!”

Trong lòng Phong Vân tràn đầy mong đợi, chuyến này đến Kiếm tộc, chắc chắn phương diện kiếm đạo của hẳn sẽ thăng hoa!

Chương 674: Kiếm binh cấp Chúa Tể!

Chương 674: Kiếm binh cấp Chúa Tể!

Tộc địa Kiếm tộc, trong một hẻm cốc ở một mảnh tinh không.

Nói là hẻm núi, nhưng diện tích của nó có thể bằng một tinh hệ, vô cùng rộng lớn.

Trong hẻm núi, có mười tòa cự phong, đều hiện lên hình kiếm, nhưng khiến người ta có cảm giác hoàn toàn không giống.

Giống như biển rộng gió mát phiêu dật liên miên bất tuyệt, cũng nóng bỏng như xích viêm, băng lãnh như tuyết, sáng chói như quang minh...

Mặc dù tư thái của mười tòa cự phong này khác nhau, nhưng bọn chúng đều có một điểm chung, chính là phong mang, tuyệt đối phong mang!

Cho dù là biển rộng liên miên, cho dù thanh phong phiêu dật, tuyết trắng băng lãnh, đều hội tụ thành phong mang vô thượng!

Một kích ra, phong mang ngập trời!

Đây mới là kiếm đạo!

Sau khi Phong Vân đến lãnh địa Kiếm tộc, nhìn thấy cảnh tượng này, tâm thần khẽ run, không phải e ngại, mà là một loại cộng minh.

Hắn có thiên phú kiếm đạo cấp Chúa Tể, luận thiên phú, sợ là áp đảo tất cả các thành viên của Kiếm tộc, giờ phút này, lại sinh ra cộng minh với khí cơ kiếm đạo ở đây, đó là phản ứng bản năng.

Lúc loại cộng minh này không cần thận tâm nát ra ngoài, Phong Vân đột nhiên cảm nhận được có tiếng kêu gọi hắn.

Tiếng kêu gọi này phát ra từ sâu trong tộc địa Kiếm tộc, dứt quãng, không hoàn chỉnh, nhưng Phong Vân lại nhạy cảm bắt được.

“Đây là, kiếm kêu gọi? Có kiếm đang gọi mình?”

Trong lòng Phong Vân chấn động, kiếm có thể tự chủ kêu gọi ký chủ, rất có thể đã đạt đến cấp Chúa Tể!

Bởi vì, binh khí đều là vật chết, tùy ý để người khác sử dụng.

Nhưng khi binh khí đạt đến cấp Chúa Tể, sẽ sinh ra một thứ gọi là ‘Linh tính’.

Binh khí có linh tính, biết chọn chủ nhân cho mình, không đạt đến yêu cầu, thì không có tư cách sử dụng nó.

Giờ phút này Phong Vân nhận được cảm ứng này, chính là biểu hiện của binh khí cấp Chúa Tể chọn chủ.

“Mình vừa đến đã nhận được cảm ứng này, xem ra là vì thiên phú kiếm đạo cấp Chúa Tể của mình.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, nhưng tạm thời hắn không đi xem thực hư thế nào.

Tiếng kêu gọi kia đến từ chỗ sâu trong tộc địa Kiếm tộc, bây giờ còn không thể đi vào, chỉ có thể chậm rãi tính toán.

“Làm chính sự trước, hình chiếu các tộc viên Kiếm tộc mới là quan trọng, cái khác, sau này lại nói.”

Phong Vân không bị thần binh cấp Chúa Tể làm choáng váng đầu óc, cũng rất rõ ràng mục đích đến đây của mình, không vì một kiện thần binh Chúa Tể mà xáo trộn kế hoạch.

Lúc trong lòng Phong Vân xuất hiện những suy nghĩ này, Thần Chủ Als đã bay vào Kiếm tộc.

Lập tức có một vị tộc nhân Thanh Đòng Kiếm tộc tiến lên nghênh đón, vô cùng cung kính nói: “Bái kiến Als đại nhân, mời ngài vào bên trong, đã sắp xếp chỗ ở cho ngài rồi.”

Trong liên minh Trùng tộc, coi như Als cũng là thiên tài, nếu là thiên tài, thì sẽ có chỗ đứng.

Đương nhiên Kiếm tộc đã chuẩn bị chỗ ở kỹ càng cho hắn ta.

“Ừ.”

Als lạnh lùng gật đầu, lập tức được một tộc nhân Thanh Đòng Kiếm tộc khác dẫn đi sâu vào trong.

Trên đường đi, có thể nhìn thấy rất nhiều người, có Kiếm tộc, cũng có các dị tộc khác, tốp năm tốp ba, hoặc lẻ loi một mình, có chút náo nhiệt.

Phong Vân âm thầm lệnh Als đi chậm một chút, còn hắn thì nhân dịp này dò xét từng người.

Đương nhiên, ưu tiên lựa chọn Kiếm tộc.

Chỉ cần lĩnh ngộ kiếm đạo pháp tắc, mặc kệ viên mãn hay không, Phong Vân đều lấy hình chiếu.

Thanh Đồng Kiếm tộc, Bạch Ngân Kiếm tộc, Hoàng Kim Kiếm tộc, trên đường đi, hẳn nhìn thấy Kiếm tộc nào, đều hình chiếu tất cả.

Tích! Tích! Tích!

Những âm thanh nhắc nhở không ngừng vang lên, khiến trong lòng Phong Vân vui vẻ.

Bình thường, khó khăn lắm mới gặp một người có kiếm đạo pháp tắc, bây giờ lại dễ dàng như cắt rau họ, mặc hẳn lấy hình chiếu, thoải mái đến nổ tung.

...

Chỗ sâu nhất trong tộc địa Kiếm tộc.

Nơi này linh vụ lượn lờ, một khối cự thạch nguy nga và tang thương được đặt ở đây.

Trên cự thạch, có một thanh trường kiếm cắm nghiêng, trên thanh trường kiếm đầy rỉ sắt, không có chút rục rở, vô cùng pha tạp.

Nhưng nhìn kỹ, trên thân kiếm đầy rỉ sắt này, có thiếu một miếng nhỏ, lộ ra thân kiếm thâm thúy như hắc dạ.

Sau khi cộng minh với thiên phú kiếm đạo cấp Chúa Tể của Phong Vân, trên thanh trường kiếm đã bong ra một miếng rỉ sắt.

Mặc dù miếng rỉ sắt rơi xuống chỉ bé bằng móng tay, nhưng vẫn khiến đám cao tầng Kiếm tộc chấn động.

Giờ phút này, bên dưới cự thạch tụ tập không ít người, đều là Hoàng Kim Kiếm tộc.

Bên trong đám Hoàng Kim Kiếm tộc này, có một người nhìn khá trẻ, trên người phát ra quang mang bạch sắc trong suốt, mơ hồ vượt qua khí cơ Hoàng Kim Kiếm tộc, chỉ bước vào hoàn cảnh cao hơn một nửa.

Nghe đồn trên Hoàng Kim Kiếm tộc có ‘Bạch Kim Kiếm tộc’.

Bạch Kim Kiếm tộc, thực lực có thể so sánh với Chúa Tể, một kiếm ra, vũ trụ thất sắc!

Nhưng đây chỉ là truyền thuyết của Kiếm tộc, đến nay vẫn chưa có ai đạt đến.

Mà bây giờ, nhìn vị Hoàng Kim Kiếm tộc trẻ tuổi này, đang có xu thế tiến giai đến Bạch Kim Kiếm tộc!

“Từ Thủy Tổ đời thứ nhất trong tộc ta, liền không có ai không chế được Thiên Phá Kiếm nữa, yên lặng bao nhiêu kỷ nguyên, đột nhiên bây giờ lại có dị động?”

Một vị cao tăng Kiếm tộc nghi ngờ nói.

Tộc trưởng Kiếm tộc trầm ngâm một lát, bỗng nhiên sắc mặt lộ ra vẻ vui mừng, nhìn về phía người trẻ tuổi Hoàng Kim Kiếm tộc trên người có bạch sắc trong suốt nói: “Thần kiếm có linh, có thể là cảm ứng được Kiếm Trần thuật biến, cho nên có dấu hiệu khôi phục.”

Lời này vừa ra, sắc mặt đám cao tăng của Kiếm tộc chấn động, sau đó tràn ngập vui mừng.

“Không sai, không sai, Thần Kiếm có linh, tất nhiên là coi trọng Kiếm Trần!”

“Kiếm Trần là kỳ tài kiếm đạo tở năm khó gặp của Kiếm tộc ta, Thần Kiếm chọn hẳn là chuyện tất nhiên!”

“Đúng vậy, không chọn hẳn thì chọn ai? Tìm toàn bộ vũ trụ cũng không tìm ra một người có thiên phú kiếm đạo cao bằng Kiếm Trần được!”

“Ha ha, Kiếm Trần, chúc mừng ngươi!”

Đám cao tầng của Kiếm tộc vui vẻ ra mặt, thậm chí bắt đầu chúc mừng Kiếm Trần.

Kiếm Trần, cũng chính là người trẻ tuổi trên người có bạch sắc trong suốt kia, lúc này, trên mặt hẳn ta cũng tràn đầy hưng phấn và kích động.

Không thể không hưng phấn được, đây chính là Thần Kiếm cấp Chúa Tể, nếu có thể khiến nó nhận chú, chiến lực của bản thân sẽ lên cao rất nhiều.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, có thể nhờ vào đó mà dòm ngó quy tắc kiếm đạo huyền bí!

Nhưng mà, bọn họ không biết, Thiên Phá Kiếm nhận chủ, không phải bất kỳ ai trong Kiếm tộc!

Chương 675: Diên cuồng hình chiếu!

Chương 675: Diên cuồng hình chiếu!

Khu khách quý của Kiếm tộc, trong một căn phòng xa hoa, tinh xảo.

Thần Chủ Als ngồi xếp bằng ở đó, ngoài mặt nhìn như đang tu hành, nhưng thật ra đang giao lưu với Phong Vân.

“Chủ nhân, thật ra Hội Thí Kiếm của Kiếm Tộc chỉ là một loại thể hiện giá trị của bọn họ với đám cao tầng Trùng tộc mà thôi, mỗi kỷ nguyên đều như vậy, dùng chuyện này để thu hoạch tài nguyên mà Trùng tộc phân chia.”

Thần Chủ Als giới thiệu ý nghĩa Hội Thí Kiếm này với Phong Vân.

“Đây là đám cao tầng của Trùng tộc quyết định, không riêng gì Kiếm tộc, các tộc đàn dưới trướng đều làm như vậy, Trùng tộc sẽ căn cứ theo biểu hiện của mỗi tộc mà phân phối bao nhiêu tài nguyên.”

Đối với phương thức phân phối tài nguyên này, Phong Vân cũng không thấy lạ, nhân tộc cũng dùng phương pháp này với các tộc đàn phụ thuộc, định kỳ khảo hạch, biểu hiện tốt, sẽ phân phối nhiều tài nguyên, ngược lại, tài nguyên sẽ giảm bớt.

Bởi đây là cách làm rất chính xác.

Tài nguyên có hạn, đương nhiên không thể đối xử bình đẳng được, thiên phú tốt, biểu hiện tốt, khẳng định sẽ nhiều tài nguyên, để nó trưởng thành nhanh nhất.

Điều này chính là lý do vì sao thiên tài được ưu đãi như vậy.

Thiên tài và bình thường, dùng tài nguyên ngang nhau, nhưng thu hoạch của thiên tài sẽ vượt xa bình thường, cho nên, phải lựa chọn thế nào, dựa theo lâu dài và tương lai, chỉ cần không phải người ngốc, đều sẽ lựa chọn thiên tài.

Lúc này, Thần Chủ Als lại nói: “Nghe nói lần này Kiếm tộc có cất giấu một vương bài, muốn tranh thủ thu được tài nguyên định mức lớn nhất từ phía cao tầng Trùng tộc.”

“Vương bài?”

Phong Vân nghe xong, cảm thấy hứng thú, với hấn mà nói, hấn còn ước gì Kiếm tộc đưa ra một đồng thiên tài, như vậy hấn có thể nhẹ nhàng, vui vẻ lấy hình chiếu.

“Đúng rồi, bao giờ cao tầng Trùng tộc đến?”

“Khoảng một năm sau.” Thần Chủ Als đáp.

“Vẫn còn sớm.”

Phong Vân âm thầm gật đầu, đến muộn cũng tốt, không ảnh hưởng đến chuyện hấn lấy hình chiếu.

Mặc dù bây giờ Phong Vân có thiên phú biến thân cấp Chúa Tể, nhưng Chúa Tể của liên minh Trùng tộc là cao thủ linh hồn, nếu hấn không làm gì thì không sao, nhưng lúc này hình chiếu, khó tránh sẽ có một chút sơ hở.

Đến lúc đó, bị phát hiện thì xong.

Mặc dù hấn rất tự tin với chiến lược của mình, nhưng khiêu chiến một cường tộc, đến Ngũ Hành Chúa Tể cũng không làm được, tạm thời hấn cũng không có năng lực này.

Thế là, trong thời gian một năm này, Phong Vân đã lệnh Thần Chủ Als định kỳ ra ngoài tản bộ một vòng, nhìn thấy tộc nhân Kiếm tộc, lập tức lấy hình chiếu, vì phòng ngừa bị hoài nghi, mỗi lần ra ngoài sẽ không quá dài, chỉ cần thu thập đủ số lượng hình chiếu hạn mức trong một ngày liền lập tức trở về.

May là vì Hội Thí Kiếm, các thành viên của Kiếm tộc đều xuất động, điều này khiến hiệu suất lấy hình chiếu của Phong Vân tăng lên rất nhiều, mỗi ngày nhìn hình chiếu rầm rầm tăng lên, hấn đều rất vui vẻ.

Đây là đồ tốt tuyệt thế, cho người nhiều tài nguyên hơn cũng không có chỗ mua.

Thời gian cứ thế trôi qua, nhoáng một cái đã qua một năm.

Trong một năm này, Phong Vân cơ bản đã lấy hình chiếu của tất cả già trẻ trong Kiếm tộc, chỉ cần có kiếm đạo pháp tắc, dù chỉ một tầng, hấn cũng không bỏ qua.

Trong phòng, Thần Chủ Als vừa tản bộ trong Kiếm tộc trở về, mặc dù hấn ta không biết vì sao mỗi ngày Phong Vân đều bảo hấn ta đi xung quanh Kiếm tộc, nhưng từ sự phục tùng tuyệt đối với Phong Vân, hấn ta vẫn làm theo, kiên trì không bỏ.

Giờ khắc này, ý thức của Phong Vân đang trong không gian tấm gương.

Hấn muốn quét hình chiếu.

“Chờ hơn một năm, cuối cùng đã hình chiếu xong, hôm nay chính là ngày mình kiểm nhiệm thành quả.”

Trong lòng Phong Vân có chút kích động, đối với hắn mà nói, đây là một ngày trọng đại.

“Hi vọng vận khí không quá thấp.”

Mang theo sự chờ mong, Phong Vân lập tức quét hình chiếu.

...

Cùng lúc đó.

Trên không trung tộc địa Kiếm tộc, tại một mảnh hư không, bỗng nhiên xuất hiện đầy trời thần hà, thần hoa sáng chói, một chiếc xe đá theo phong cánh cổ xưa hiện lên.

Hai đầu đều có thần diễm thiêu đốt, phía trước là một cự thú vô cùng to lớn kéo xe, sau lưng là một đôi cánh chim, dưới xe đá là thần hà màu kim hồng trải đường, tôn quý và xa hoa đến cực điểm.

Kiếm tộc phía dưới, trong mắt rất nhiều cường giả lộ ra vẻ kính sợ, nhìn chiếc xe đá này đến gần, không bao lâu, có một thân ảnh mờ lung uyển chuyển đi ra, khí chất siêu phàm thoát tục, như thần nữ không dính khói lửa nhân gian.

Chúng sinh linh phía dưới nhìn thấy thân ảnh này, không hẹn mà cùng hành đại lễ: “Tham kếm An Hi Chúa Tể!”

“Đứng lên đi, không cần đa lễ.”

Thân ảnh mờ lung uyển chuyển kia mở miệng nói, giọng nói ôn nhuận thanh thúy, khiến người ta như đắm mình trong gió xuân.

Nhưng chúng cường giả không dám trầm mê quá phận, nhao nhao tỉnh táo, giọng nói của vị An Hi Chúa Tể này vô cùng ôn nhu, nhưng thủ đoạn lại cực kỳ tàn nhẫn, tâm tính lạnh lùng như băng, nếu có người sờ lông mày cô ta, chắc chắn phải chết.

Thực tế, Mẫu Hoàng Trùng tộc đều có tâm tính như vậy, nhìn thì mỹ lệ như tiên nữ, nhưng dưới thân xác mỹ lệ đó, lại là trái tim ngoan độc băng lãnh, dường như tâm tình bọn họ không có bất kỳ gợn sóng gì, cho dù đồng bạn tử vong, bọn họ cũng không có một tia dao động.

Bởi vì tâm tính này, cộng thêm thiên phú linh hồn đáng sợ, mới khiến Trùng tộc trở thành một trong các tộc đàn mạnh nhất của vũ trụ.

“Thời gian cũng không sớm nữa, bắt đầu đi.”

Lúc này, Mẫu Hoàng Trùng tộc, An Hi Chúa Tể phân phó nói.

“Vâng, tuân lệnh.” Tộc trưởng Kiếm tộc không dám trái ý, lập tức đi chuẩn bị, An Hi Chúa Tể vừa đến, tự nhiên sẽ trở thành người cao cấp nhất ở đây, tất cả các cường giả đều xem cô ta như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

...

[Kiếm đạo pháp tắc (mười tầng)] : Đến từ hình chiếu Kiếm Cổ.

[Kiếm đạo pháp tắc (chín tầng)] : Đến từ hình chiếu Kiếm Mông.

[Kiếm đạo pháp tắc (mười tầng)] : Đến từ hình chiếu Kiếm Tiêu.

[Kiếm đạo pháp tắc (tám tầng)] : Đến từ hình chiếu Kiếm Hàn.

[Thiên phú kiếm đạo cấp Thần Chủ] : Đến từ hình chiếu Kiếm Quang.

[Kiếm kỹ cấp Thần Chủ < Trảm Tận Bát Hoang>] : Đến từ hình chiếu Kiếm Vân.

...

Một bên khác,

Trong không gian tấm gương, Phong Vân nhìn vật phẩm vừa rơi xuống trong ba lô, từng dãy vật phẩm, ít nhất cũng có mấy vạn cái kiếm đạo pháp tắc!

Mấy vạn cái kiếm đạo pháp tắc, lúc trước, đây là điều căn bản không thể tưởng tượng được!

Phong Vân lịch luyện nhiều năm trong vũ trụ như vậy, thấy rất ít cường giả dùng kiếm, trong những năm này, cũng chỉ thu được lẻ tẻ mấy cái kiếm đạo pháp tắc mà thôi.

Nhưng bây giờ, hẳn một lần thu hoạch được mấy vạn cái, cảm giác này, chỉ có thể nói, tốt đẹp đến phát bạo!

Chương 676: Dạng thiên tài này, đến đánh cho ta!

Chương 676: Dạng thiên tài này, đến đánh cho ta!

Sau khi tra xét xong hình chiếu, bởi vì hiện tại Phong Vân đã biến thành một sợi tóc, cũng không thuận tiện tiến hành dung hợp Kiếm Đạo pháp tắc, cho nên chỉ có thể để sau rồi tính, trước lưu tại ở trong túi đeo lưng, đợi đến sau khi ra ngoài lại hiển hóa dung hợp vậy.

Mà lúc này, thanh âm của công cụ Nhân Thần chủ Als truyền đến, "Chủ nhân."

Ý thức Phong Vân lập tức trở về, đáp lại nói: "Chuyện gì, Als."

"Chủ nhân, An Hi Chúa Tể đã đến, Thí Kiếm Hội sắp bắt đầu, chúng ta phải qua xem lễ." Als mở miệng nói.

"Được, đi qua đi, nhớ rõ, đến hiện trường, không cần tùy tiện truyền âm với ta, để phòng bị Trùng tộc Mẫu Hoàng kia phát giác được mảnh khốe."

Phong Vân nói.

Hắn có thể chắc chắn chính mình không bị bại lộ, nhưng không thể cam đoan động tác nhỏ của Als có bại lộ hay không, cho nên dứt khoát để hắn không cần tùy tiện cùng Phong Vân liên hệ.

"Tuân mệnh."

Lập tức, Als rời khỏi trụ sở, được tộc nhân Kiếm tộc dẫn đường, đi vào một chỗ vô cùng to lớn trên quảng trường.

Trên quảng trường, đã sớm bị đủ thân ảnh loại màu sắc hình dạng nhét đầy, mà ở chỗ trung ương nhất, có một cái bình đài bao la.

Lúc này, đang có không ít thế hệ tuổi trẻ tộc của Kiếm tộc đứng ở hai bên, từng người đều kiểm khí trùng thiên, phong mang tất lộ, để cho người ta không ai dám nhìn thẳng vào.

Mà những khách quý Dij tộc kia đều ngồi ở bốn phía xung quanh nhìn lên đài, dựa theo thực lực cùng địa vị cao thấp mà sắp xếp chỗ ngồi.

Chỗ ngồi của Als ở hàng tương đối đầu, dù sao hẳn chính là thiên tài Bạch Dực nhất tộc, lại là Thần Chủ đại viên mãn, địa vị ở Trùng tộc liên minh tuy nói không phải là quá cao, nhưng cũng sẽ không quá thấp.

Phong Vân xen lẫn vào trong đầu tóc của Als, liếc mắt đã nhìn thấy thân ảnh mờ lung đang ngồi ngay ngắn ở vị trí cao nhất kia.

Khí chất siêu phàm thoát tục, dung nhan mỹ lệ làm cho lòng người tan nát kia, còn có khí tức mị hoặc vô cùng nữa, không hề nghi ngờ, tất nhiên đây là Chúa Tể cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng!

Chúa Tể cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng, cao tăng tuyệt đối của Trùng tộc liên minh, người đứng đầu một chi quân đội vô cùng cường đại, dưới trướng là Trùng tộc chiến sĩ như là hằng hà sa số, còn có cường giả các tộc bị nó linh hồn nô dịch, đều là tuyệt đối phục tùng Mẫu Hoàng.

Đừng nói kỹ luật nghiêm minh, ngay cả việc khiến cho những Trùng tộc chiến sĩ này cùng cường giả các tộc ngay lập tức đi thì cũng không ai phản đối!

Ở dưới trạng thái 'Trên dưới một lòng', sức chiến đấu của Trùng tộc tất nhiên là đáng sợ vô cùng.

Người suy nghĩ một chút, đến chết còn không sợ, thế gian này còn có cái gì thể có làm cho bọn họ lui bước sao!

"Hử?"

Có lẽ là do Phong Vân nhìn hơi lâu một chút, thần sắc An Hi Chúa Tể bỗng nhiên hơi động, ý thức nàng dưới ánh mắt hướng xuống quét quét, bắt quá lại không hề phát hiện ra thứ gì.

Cái này khiến nàng nhú mày lại, cảm thấy là mình sinh ra ảo giác, lập tức dời ánh mắt đi, không còn quan tâm nữa.

"Hô. . . Quả nhiên không hổ là nhân vật có được thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp, thật là đáng sợ, chỉ là nhìn một chút mà thôi, mà suýt nữa đã bị phát hiện."

Phía dưới, Phong Vân nhìn thấy ánh mắt Trùng tộc Mẫu Hoàng dời đi, trong lòng cũng thở một ngụm khí.

Hắn mặc dù ở phương diện linh hồn có tạo nghệ cực cao, nhưng đối mặt với Trùng tộc Mẫu Hoàng ở phương diện linh hồn thuộc về 'Đại Thần' cấp, vẫn là có chút không nguy hiểm.

Vừa lúc này nếu không phải vì hình chiếu đối phương, Phong Vân căn bản sẽ không mạo hiểm đi liếc nhìn nàng một cái.

May mắn, Phong Vân thân có năng lực Hắc Ám cùng Biến Thân, ở phương diện ẩn nấp có thể xưng là 'Đại Thần' cấp, lúc này mới né được cảm giác của Trùng tộc Mẫu Hoàng.

Mà lúc này, gương đầu trong Phong Vân truyền đến một tiếng 'Leng keng'.

Nội tâm của hắn lập tức tràn ngập vui sướng, không chút do dự đem ý thức rót vào bên trong kính, chỉ thấy một cái hình chiếu mới đã được tạo ra!

【đôi tượng hình chiếu】 : An Hi (Trùng tộc Mẫu Hoàng)

【tuổi tác】 : 10000 kỷ

【cảnh giới】 : Chúa Tể cao cấp

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Phong Chi Ngân 》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Phong Lưu Bạo Tinh 》 . . . công pháp Phong Hệ Chúa Tể cấp 《 Vân Phong Chân Kinh 》 . . . thiên phú Phong Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp. . . Hồn kỹ • Liệt Thiên. . . Hồn kỹ • Tâm Ma Tùng Sinh. . . Hồn kỹ • Vĩnh Hằng Thần Chùy. . . Phong chi quy tắc (bảy tầng). . .

"Bảy tầng phong chi quy tắc, còn có thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp!"

Con mắt Phong Vân sáng lên, cái này mẹ nó đơn giản là một bước lên trời rồi!

Thần quốc thế giới của hắn hiện tại cũng không có mở rộng đến cực hạn, mà đã chiếu hình được quy tắc rồi, còn là quy tắc đại thành cấp, đây không phải một bước lên trời thì là cái gì!

Bất quá coi như là Phong Vân xoát ra bảy tầng phong chi quy tắc này, hắn tạm thời cũng sẽ không dung hợp, tối thiểu cũng phải chờ đến khi Thần quốc thế giới của mình mở rộng đến cực hạn lại nói tiếp.

Nếu không hiện tại liền dung hợp quy tắc, rất có thể sẽ để cho Thần quốc thế giới hấn bị gián đoạn, mất đi tiến bộ không gian.

Điều này hiển nhiên là được không bù mất.

Về phần thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp, nếu thật sự hiện ra thì hấn không ngại dung hợp, ngược lại thật sự là là một bước lên trời rồi!

Bất quá Phong Vân đã lường trước tỷ lệ rơi ra của nó tất nhiên là thấp đến đáng thương, lấy vận khí của hấn, tạm thời là không có hi vọng.

Hiện tại Phong Vân chỉ cần tuôn ra một cái thiên phú Linh Hồn Thần Chủ cấp đã đủ rồi, nếu vậy thì thiên phú Linh Hồn của hấn sẽ tấn thăng đến Chúa Tể cấp, so với Trùng tộc Mẫu Hoàng trước mắt này cũng không kém bao nhiêu!

...

Mà ở thời điểm Phong Vân suy nghĩ nhập nhô, tộc trưởng Kiếm tộc lúc này leo lên không trung, đầu tiên là thi lễ đối với Trùng tộc Mẫu Hoàng địa vị cao nhất ở xa xa, sau đó mới ở trước mặt mọi người tuyên bố: "Thí Kiếm Hội, chính thức bắt đầu!"

Lời nói vừa ra, lập tức từ bình đài hai bên, mỗi bên bay ra một tên Kiếm tộc trẻ tuổi, sau khi hành lễ, liền bắt đầu chiến đấu.

Đôi bên người tới ta đi, đem mặt ưu tú nhất của mình bày ra.

Đây chính là hình thức của Thí Kiếm Hội này, chủ yếu là để thiên tài trong Kiếm tộc biểu hiện mình, để có thể lọt vào mắt của cao tầng Trùng tộc.

Sau khi kéo dài mấy trăm hiệp, hai Kiếm tộc trẻ tuổi này liền lui xuống dưới, sau đó do hai vị khác lên thay.

Lòng vòng như vậy, sau khi thời gian kéo dài ròng rã một ngày, người trẻ tuổi của Kiếm tộc mới rốt cục biểu hiện xong hết.

Bên trên địa vị cao nhất.

Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi Chúa Tể sau khi xem xong, gật gật đầu, "Vẫn được, bồi dưỡng một lần, tương lai xem ra rất có thành tích."

"Còn có người khác không? Không có liền dừng ở đây đi."

Nói thực ra, những người trẻ tuổi thuộc Kiếm tộc này mặc dù rất bất phàm, nhưng không có để cho nàng có cảm giác kinh ngạc quá mức, chỉ có thể nói là miễn cưỡng đập vào mắt mà.

"An Hi Chúa Tể, còn người cuối cùng, ta sẽ mời hắn đi lên."

Tộc trưởng Kiếm tộc lúc này mở miệng nói.

Đang nói chuyện, chỉ thấy hắn nhẹ nhàng vỗ tay một cái.

Lập tức ở chính giữa bình bao la đài bỗng nhiên vỡ ra, một giây sau, từ trong đó đi ra một vị Kiếm tộc trẻ tuổi cao lớn thẳng tắp, chỉ là đứng ở đó, liền cho người ta một loại phong mang vô cùng sắc bén, tựa như một thanh tuyệt thế Thần Kiếm đứng ở đây.

Khi thấy vị Kiếm tộc trẻ tuổi này, trên thân trừ màu hoàng kim ra còn có một số điểm bạch mang, cho dù là khuôn mặt của Trùng tộc Mẫu Hoàng cũng có chút động.

Về phần những cao thủ Dị tộc khác, đều nhao nhao vỡ tổ.

"Ta con mẹ nó! Hoàng Kim sinh bạch mang, đây là sắp bước vào 'Bạch kim 'Cấp độ sao!"

"Cách cấp bậc kia còn kém xa lắm, chỉ là có từng điểm từng điểm loang lổ mà thôi."

"Xem như la vậy đi nữa, vậy cũng đã đủ ưu tú rồi, nói rõ có khả năng thuế biến tiến giai!"

"Bạch Kim Kiếm tộc, đây chính là tồn tại chí cao vô thượng trong truyền thuyết, Kiếm tộc, vậy mà có một trương vương bài ẩn tàng như vậy!"

Các cường giả Dij tộc rõ ràng có chút thất thố, nhìn thấy Kiếm tộc ẩn tàng một con bài lớn như vậy, làm cho bọn hắn có chút không bình tĩnh được.

Mà Phong Vân cũng hơi híp mắt lại, bất quá là hắn vui vẻ hơn là kinh ngạc, nội tâm hò hét nói: Dạng thiên tài này, đến đánh cho ta!

Chương 677: Liêm chó là thực nguru phê!

Chương 677: Liêm chó là thực nguru phê!

【đôi tượng hình chiếu】 : Kiếm Trần (siêu • Hoàng Kim Kiếm tộc)

【 tuổi tác 】 : 600 kỷ,

【 cảnh giới 】 : Bán Chúa Tể

【 rơi xuống 】 : . . . kiếm kỹ Thần Chủ cấp 《 Phá Thiên Cửu Thức 》 . . . kiếm kỹ Thần Chủ cấp 《 Hỗn Nguyên Nhất Kích 》 . . . kiếm kỹ Thần Chủ cấp 《 Băng Tinh Kiếm Quyết 》 . . . công pháp Băng Hệ Thần Chủ cấp 《 Băng Linh Đờ 》 . . . thiên phú Băng Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Kiếm Đạo Thần Chủ cấp. . . Băng Hệ pháp tắc (mười tầng). . . Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng). . . Băng Kiếm dung hợp pháp tắc (mười tầng). . .

Nhìn lên trên đài, Phong Vân trước tiên đem vị Kiếm tộc này chiếu hình ra.

Nhìn bảng thuộc tính của nó rơi xuống, hẳn có chút kinh ngạc.

Cái vị thiên tài Kiếm tộc này thật ra cũng có chút đồ vật, vậy mà đem Băng Hệ pháp tắc cùng Kiếm Đạo pháp tắc dung hợp, còn đạt tới trạng thái hoàn mỹ nhất là mười tầng.

Cũng khó trách tên này sắp tiến giai 'Bạch Kim Kiếm tộc' .

Vốn đã có thiên phú Băng Hệ Chúa Tể cấp, sau khi cùng với Kiếm Đạo pháp tắc dung hợp, mượn Băng Hệ làm lực đẩy, để cho Kiếm Đạo pháp tắc của hắn mở ra lối đi riêng, từ đó bước vào Chúa Tể cảnh.

Đối với loại này hành vi, Phong Vân chỉ có thể nói là nghĩ quá nhiều!

Kiểm Trần này, nếu Băng Hệ thành tựu Chúa Tể, vẫn rất có khả năng, nhưng hắn nghĩ là muốn đem cả hai đều tiến vào Chúa Tể cấp, cái này chỉ có thể nói là nghĩ quá đẹp.

Trừ phi thiên phú Kiếm Đạo của hắn cũng là Chúa Tể cấp, vậy còn có một khả năng nhỏ nhoi, nếu không mà nói, vẫn là tấm một cái rồi ngủ đi.

...

Mặc dù Phong Vân cực kỳ không coi trọng Kiếm Trần này, nhưng những Dị tộc khác vẫn là cực kỳ để ý.

Kiểm tộc này, vốn có công phạt lực liền hơn xa cùng giai, bây giờ sinh ra một Kiếm Trần có thiên phú càng mạnh, lực công kích của hắn sợ là đã có thể sánh vai với Chúa Tể rồi!

Có thể nào không làm cho người ta để ý!

Dị tộc ở đây đều là tộc đàn phụ thuộc dưới trướng của Trùng tộc, trong tộc không có một vị có chiến lực Chúa Tể cấp nào, bây giờ nhìn thấy Kiếm tộc vô thanh vô tức liền sinh ra một vị có chiến lực Chúa Tể cấp, nội tâm tự nhiên là cực kỳ rung động.

Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi Chúa Tể một mực cao cao tại thượng, lúc này cũng lộ ra một nụ cười, như là trăm hoa đua nở, ganh đua sắc đẹp, để cho người ta thần tình mê mẩn.

Rất nhiều Dị tộc định lực không mạnh, ý thức trực tiếp rơi vào mộng mị, bị đẩy vào trong vô tận huyền tưởng.

Lúc này, nếu An Hi Chúa Tể lộ ra linh hồn lực, có thể tùy tiện ở hạch tâm linh hồn của bọn họ lưu lại lạc ấn của mình.

Đương nhiên, Trùng tộc Mẫu Hoàng cao cao tại thượng, đoán chừng cũng chướng mắt với bọn họ.

"Không sai, có thành tựu trở thành Chúa Tể, có thể có tác dụng lớn."

Thanh âm êm tai vang vọng trong thiên địa, Mẫu Hoàng tự mình nhìn Kiếm Trần với con mắt khác, lập tức để cho những Dị tộc khác nhóm đò cả mắt.

Lần này không cần nghĩ nữa, tài nguyên nhiều nhất kỳ nguyên kế tiếp, sẽ thuộc về Kiếm tộc.

"Có thể vào mắt của An Hi Chúa Tể đại nhân, là phúc khí của Kiếm Trần, cũng là vinh hạnh của Kiếm tộc chúng ta."

Tộc trưởng Kiếm tộc mặt ngoài cung kính vô cùng, nhưng nội tâm, đã sớm bị cuồng hỉ lấp đầy rồi.

Kiếm Trần bên cạnh cũng là tràn ngập vui sướng, nếu có tài nguyên của cao tầng Trùng tộc ủng hộ, con đường tu hành của hắn chắc chắn sẽ thuận lợi hơn nhiều, thậm chí đột phá công cùm xiềng xích, chân chính tiến vào Chúa Tể cũng có thể được!

Cứ như vậy, Thí Kiếm Hội liền ở trong lời ca ngợi của Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi Chúa Tể mà kết thúc.

Mà đối với Kiếm tộc mà nói, lần Thí Kiếm Hội này không thể nghi ngờ là mười phần thành công, bởi vì tài nguyên của bọn họ sau cái kỷ nguyên tất nhiên sẽ tăng nhiều, cái này vô luận là đối với Kiếm Trần, hay là đối với toàn thể thành viên Kiếm tộc mà nói, đều là thiên đại hảo sự.

Về phần những Di tộc khác, chỉ có thể âm thầm rút lui.

Tài nguyên của Kiếm tộc tăng nhiều, tài nguyên của bọn họ tự nhiên là giảm bớt.

Bởi vì Trùng tộc cao tăng cho tộc đàn dưới quyền tài nguyên đều là cố định. Một bên tăng nhiều, liền mang ý nghĩa là một bên khác tất nhiên phải giảm bớt, đây chính là tính cạnh tranh.

Tàn khốc, nhưng lại hợp lý.

Không riêng Trùng tộc này, toàn vũ trụ cũng thế.

Tài nguyên là chủ đề vĩnh hằng bất biến, tộc đàn cùng tộc đàn ở giữa đấu tranh, cũng chính là bắt nguồn từ thứ này.

Cho nên, không có ai đúng ai sai, hết thảy đều là làm vì sinh tồn.

...

Mà theo Thí Kiếm Hội kết thúc, những Di tộc kia lại không hề rời đi.

Căn cứ Als giới thiệu, Phong Vân biết được, Thí Kiếm Hội này kỳ thật chỉ là khúc nhạc dạo mà thôi, chân chính đại sự, thật ra là Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi tổ chức yến hội long trọng.

Cái này mới là chuyện trọng yếu nhất, bởi vì việc này, cho nên Kiếm tộc mới chuẩn bị cả một năm.

Nếu không, lấy hình thứcThí Kiếm Hội đơn giản vô cùng như vậy, làm sao có thể cần hơn một năm thời gian để chuẩn bị.

Mà vì để Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi có thể vui vẻ, vô luận là Kiếm tộc, hay là những Dị tộc khác, đều là vất hết óc tìm mưu kế.

Trùng tộc Mẫu Hoàng gần đây ưa thích đồ vật lập loè tỏa sáng, ham mê có thể so với Long tộc, cũng không thêm để ý giá trị, chỉ chú trọng bề ngoài mà thôi.

Cho nên Kiếm tộc cùng những Dị tộc kia, đều đặc biệt tìm tới những nhất bảo vật lóng lánh, lộng lẫy nhất, sáng ngời nhất, chuyên môn dâng cho Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi.

"Một đám liêm chó cả."

Phong Vân chỉ có thể cảm thán như thế, liêm chó rất là trâu bò luôn.

Mà lần 'Liêm chó đại hội' này từ đầu đến giờ, thời gian đã hơn nửa năm rồi, so với tỷ thí kiếm đạo không biết dài hơn bao nhiêu, nhưng như cũ vẫn không có ý tứ phải kết thúc nào.

Mỗi ngày đều sẽ có một vị Dị tộc dâng lên trò mới, để cho Mẫu Hoàng An Hi chọn lựa.

Cái này khiến cho Phong Vân chửi bậy trong bất lực.

Bất quá hấn mặc dù chửi bậy, nhưng trong lòng vẫn là giơ hai tay hai chân tán thành cái này 'Liêm chó đại hội' vẫn tiếp tục tiến hành, bởi vì như vậy, Als có thể quang minh chính đại lưu lại ở bên trong tộc địa Kiếm tộc, mà hấn cũng có thể thỏa thích chiếu hình.

Nhưng mà, cái này đại hội cuối cùng cũng có thời điểm kết thúc, Phong Vân vì có thể tận khả năng thu hoạch được nhiều hình chiếu Kiếm tộc, liền bắt đầu chuẩn bị.

Đó chính là, hắn sẽ tìm công cụ người số hai.

Công cụ người số hai là một vị thiên tài Kiếm tộc trẻ tuổi, cảnh giới không cao không thấp, dạng này sẽ không lộ vẻ cao điệu, địa vị cũng sẽ không quá thấp, rất thích hợp với cách dùng của hắn.

Mà đã có công cụ người số hai này, cho dù 'Liếm chó đại hội' này kết thúc rồi, đông đảo Dị tộc đã tán đi, Phong Vân vẫn như cũ có thể lưu lại ở trong tộc địa Kiếm tộc, an tâm chiếu hình.

"Hoàn mỹ!"

Phong Vân nhin không được vì kế hoạch hoàn mỹ của mình mà tán dương một tiếng.

"Kiếm Tiêu, ngươi cảm thấy kế hoạch này của ta thế nào?"

Nghĩ như vậy, Phong Vân nhìn về phía thân ảnh của một vị Hoàng Kim đứng ở bên cạnh, đây chính là công cụ người số hai của hắn, Kiếm tộc Kiếm Tiêu.

"Kế hoạch của chủ nhân tự nhiên đều là hoàn mỹ không một tí vết."

Kiếm Tiêu thuận miệng đáp lại.

Sau khi Phong Vân nghe xong lại là một trận oán thầm, các ngươi căn bản không nên gọi là Kiếm tộc, mà nên gọi 'liếm chó tộc' mới đúng, thật sự toàn liếm chó là đam mê rồi!

...

Cứ như vậy, thời gian từng giờ trôi qua, rốt cục, lại qua nửa năm sau.

Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi rốt cục cảm thấy mỹ mãn rời đi.

Mà theo nàng rời đi, những Dị tộc kia tự nhiên cũng giải thể, nên làm cái gì thì làm cái đó thôi

Chương 678: Có được chín ngàn vạn hình chiếu!

Chương 678: Có được chín ngàn vạn hình chiếu!

Tộc địa Kiếm tộc.

Bởi vì Trùng tộc Mẫu Hoàng An Hi Chúa Tể cùng đông đảo Di tộc rời đi, rất nhanh liền từ bên trong não nhiệt khôi phục lại bình tĩnh.

Tộc nhân Kiếm tộc cũng lần lượt bắt đầu trở về bệ quan, ít có tộc nhân ra ngoài nữa, dần dần, từ bình tĩnh biến thành quạnh quẽ.

Bất quá, rất nhanh mọi người liền phát hiện, thường xuyên có thể ở các nơi trong tộc địa nhìn thấy thân ảnh của thiên tài trẻ tuổi Kiếm tộc là Kiếm Tiêu.

Vô luận là chỗ ở của cao tầng, hay là chỗ ở của tộc nhân phổ thông, luôn có vết tích hấn lưu lại.

Với lại mỗi lần hấn cũng không có dừng lại quá lâu, cũng sẽ không xuất hiện ở những địa phương giống nhau.

Cái này khiến cho các thành viên Kiếm tộc nghi hoặc vô cùng, cũng có người cho rằng Kiếm Tiêu hành động lần này tất có thâm ý, nhưng qua một đoạn thời gian sau, kết quả phát hiện Kiếm Tiêu này thật là chỉ đi dạo chơi khắp nơi mà thôi.

Từ đó về sau, các thành viên Kiếm tộc liền không quan tâm tới việc này nữa, cực ít để ý.

Nhưng Kiếm Tiêu mặc kệ người khác, vẫn như cũ làm theo ý mình, mười năm như một ngày, ở các nơi trong tộc địa Kiếm tộc đi dạo.

Mà một lần hẳn đi dạo này, liền đi dạo trọn vẹn 30 năm!

Ba mươi năm qua, các tộc nhân Kiếm tộc cũng trở thành thói quen, thói quen mỗi ngày đều có thể ở các địa phương khác biệt trong Kiếm tộc nhìn thấy Kiếm Tiêu.

Kết quả đột nhiên một ngày nào đó phát hiện, bên trong tộc địa Kiếm tộc, Kiếm Tiêu không còn tiếp tục đi dạo nữa, cái này khiến bọn họ lập tức có chút không thích ứng.

Khi một việc đã trở thành thói quen rồi, lại đột nhiên phát sinh thay đổi, cái này tự nhiên sẽ dẫn đến một chút chú ý.

Thế là tò mò, một số thành viên Kiếm tộc tiến đến phủ đệ của Kiếm Tiêu, dự định hỏi một chút nguyên do.

Nhưng mà, thời điểm bọn họ đến phủ đệ, chỉ thấy cửa lớn đóng chặt, bên cạnh treo một tấm bảng, trên đó viết vài chữ to, "Bé quan trọng tu hành, thỉnh không quấy rầy!"

Cái này khiến bọn họ ngạc nhiên, đột nhiên trong lòng suy đoán nghĩ: Chẳng lẽ Kiếm Tiêu kia thời gian 30 năm trước đi dạo khắp nơi, thật sự là đang tiến hành một loại tu luyện nào đó sao?

...

Lúc này.

Ở trong phủ đệ Kiếm Tiêu.

Kiếm Tiêu đang đứng ở bên cạnh một công cụ người giống mình, thần sắc trang nghiêm, ăn nói có ý tứ, cùng với lý do bề quan tu luyện bên ngoài căn bản không có chút liên hệ nào.

Mà ở cách hần không xa, một công cụ người khác là Als cũng đứng ở chỗ này.

Hai cái công cụ người này thật giống như hai môn thần vậy, lẳng lẳng đứng ở hai bên.

Ở giữa bọn hần, chân thân Phong Vân hiện ra, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, nhìn như đang nhắm mắt tu hành, kì thực ý thức sớm đã nhập vào trong tấm gương hình chiếu.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Thuần.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Khổ.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Cấp.

【kiếm kỹ Thần Chủ cấp 《 Lục Kiếm Đồ Lục 》】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Hỏa.

【bí tịch Kiếm Đạo Thần Chủ cấp 《 Thần Chi Kiếm Điện 》】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Quang.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (chín tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Phong.

【thiên phú Kiếm Đạo Thần Chủ cấp】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Vân.

【 thiên phú Kiếm Đạo Thần Vương cấp 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Nhung.

...

Bên trong ba lô, Phong Vân nhìn hơn trăm vạn hình chiếu rơi xuống này, trong đó đại bộ phận đều là Kiếm Đạo pháp tắc, trong mắt hưng phấn cơ hồ nồng đậm đến gần như thành thực chất.

Ba mươi năm qua, hắn dựa vào mỗi ngày tích lũy một ít hình chiếu, mỗi ngày đều là như vậy, từ trước tới giờ không lười biếng.

Mà rốt cục hôm nay, số lượng hình chiếu đã đột phá con số chín ngàn vạn!

Thế là, sau khi vui vẻ, Phong Vân lập tức ở này chỗ xoát hình chiếu.

Kết quả bởi vì chín ngàn vạn hình chiếu thật sự là quá nhiều, cho dù lấy năng lực của Phong Vân, thời gian một ngày cũng xoát không xong, nên trước chỉ xoát bộ phận mà thôi.

Đã tới giờ khắc này.

"Mấy chục vạn cái Kiếm Đạo pháp tắc, còn có một số kiếm kỹ, thiên phú Kiếm Đạo, chắc chắn, nhìn cái này rơi xuống thật sự là sáng khoái."

Phong Vân quét tới, cơ hồ đều là vật hắn cần thiết rơi xuống, ít có thứ không dùng được, cái này khiến cho hắn cảm giác chuyến này đến Kiếm tộc, thật sự là quyết định chính xác nhất.

Mặc dù có phong hiểm không nhỏ, nhưng thu hoạch được ích lợi càng thêm to lớn.

Bây giờ, Phong Vân có được chín ngàn vạn hình chiếu Kiếm tộc, chỉ cần quét xong, tập hợp đủ Kiếm Đạo pháp tắc, mở ra Kiếm Giới chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, với lại cũng sẽ không quá lâu.

Bởi vì Kiếm Đạo pháp tắc đối với Phong Vân bây giờ mà nói, cũng không phải là đồ vật trân quý, cho nên bạo tử lệ cũng tương đối cao, thậm chí so với tỷ lệ rơi ra thiên phú Kiếm Đạo còn cao hơn.

Cho nên, chỉ cần Phong Vân một mực quét, tin tưởng rất nhanh đã có thể góp đủ số cần thiết để mở ra Kiếm Giới Kiếm Đạo pháp tắc.

...

Sau đó, Phong Vân ý thức rời khỏi tấm gương hình chiếu.

Bây giờ thân ở Kiếm tộc, tự nhiên không phải thời điểm dung hợp, tạm thời trước cất giữ trong ba lô.

Với lại, Phong Vân bây giờ còn có một việc khác chuyện trọng yếu cần phải làm, càng không thể bởi vì dung hợp vật rơi xuống mà để cho mình bại lộ.

"Chuyện hình chiếu đã hoàn thành không sai biệt lắm, tiếp đó, là nên cân nhắc lên vào chỗ sâu nhất trong tộc địa Kiếm tộc. . ."

Phong Vân lâm bầm.

Chuyện trọng yếu nhất hẳn đã giải quyết, thời gian còn lại, liền đánh chủ ý vào chỗ sâu nhất trong tộc địa Kiếm tộc, đó là một thanh thần binh Chúa Tể cấp!

"Đã đến đây rồi, với lại đối với ta phát ra kêu gọi nữa, đã nói rõ vật này cùng ta có duyên, đã có duyên, vậy đương nhiên là muốn cầm đi."

Phong Vân từ khi đến Kiếm tộc, chỉ cần hẳn vừa khởi động thiên phú Kiếm Đạo của mình, đều dẫn tới kêu gọi như có như không kia, cái này

khiến cho hắn đối với cái này chuỗi thần binh Chúa Tể cấp là nhất định phải được.

Bây giờ, đại nghiệp hình chiếu đã hoàn thành, rốt cục có thể buông tay mà làm!

Lúc này, hắn gọi lên công cụ người số một Als cùng công cụ người số hai Kiếm Tiêu, để cho hai người ẩn núp tiến vào chỗ sâu nhất trong tộc địa Kiếm tộc.

Mà hắn, tự nhiên là hóa thành một hạt bụi nhỏ, giấu trên người bọn hắn.

Trong tay có công cụ người, tự nhiên muốn hảo hảo lợi dụng, không cần tiếc rẻ.

...

Mà bởi vì có Phong Vân, kế hoạch để Kiếm Tiêu cùng Als lên vào cũng không có quá gian nan.

Tương phản, thậm chí còn rất dễ dàng.

Phong Vân mặc dù bởi vì thân ở Dị tộc, không nên vận dụng lực lượng siêu việt cực hạn, để tránh bị bại lộ, nhưng ở phương diện ẩn nấp, toàn bộ Kiếm tộc không người nào có thể phát hiện ra được mảnh khóc của hắn.

Dưới loại tình huống này, Phong Vân nếu muốn tiến vào chỗ sâu trong tộc địa Kiếm tộc, không nói là như vào chỗ không người, thì cũng đơn giản cũng là như lấy đồ trong túi.

Giờ phút này.

Chỉ thấy thân ảnh Als cùng Kiếm Tiêu hai người như đêm tối mịt mịt, ở dưới yểm hộ của Phong Vân, thông qua trùng điệp trở ngại, tùy tiện đi vào

chỗ sâu nhất trong tộc địa.

Đứng ở trước hang đá to lớn, Kiếm Tiêu thần sắc có chút mộng mị.

Chỗ sâu nhất trong tộc địa Kiếm tộc, có thể nói là địa phương thủ vệ sâm nghiêm nhất toàn Kiếm tộc, với lại còn che kín các loại trận pháp cấm chế vũ khí gì đó, có thể nói một vị Chúa Tể cũng khó có khả năng yên lặng không một tiếng động lén vào nơi này mà không bị phát hiện.

Nhưng mà, chủ nhân của hắc, Phong Vân, lại không biết dùng thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi gì, để bọn hắn rất nhẹ nhàng tới được đây, không có làm cho bất kỳ một thành viên Kiếm tộc nào, thậm chí là một cái trận pháp hoặc cấm chế dị động nào phát hiện.

"Chủ nhân, không hổ là thiên kiêu đệ nhất trong vũ trụ vô tận, quả nhiên cường đại đến đáng sợ!"

Kiếm Tiêu từ đáy lòng ca ngợi, hiển nhiên, hắc liếm chó chi hồn' đã sớm kìm nén không được

Chương 679: Thần binh nhận chủ!

Chương 679: Thần binh nhận chủ!

Chỗ sâu nhất trong Kiếm tộc tộc địa.

Khi Kiếm Tiêu cùng Als tiến vào, liền nhìn thấy trong vô biên Linh Vụ có một tảng đá lớn sừng sững không ngã.

Cùng, một thanh trường kiếm rỉ sét cắm nghiêng trên đó.

Cũng không phải là bởi vì trường kiếm này có bao nhiêu đặc thù, mà ngược lại, trong mắt bọn hắn, kiếm này chỉ thường thường không có gì lạ.

Lí do là vì tại chỗ sâu nhất trong tộc địa này, trừ vật này ra, đã không còn vật gì khác nữa.

"Nơi này chính là nơi bí mật nhất trong toàn bộ Kiếm tộc ư? Kiếm Tiêu, người xác định không đi sai đường đây chứ."

Als nhìn quanh bốn phía, không khỏi truyền âm cho Kiếm Tiêu nói.

Kiếm Tiêu cũng có chút mờ mịt, mặc dù hắn là Kiếm tộc thiên kiêu, nhưng địa vị chỉ có thể coi là trung thượng, căn bản không tư cách tiến vào chỗ sâu nhất tộc địa này, cho nên hắn cũng không biết trong này đến cùng có cái gì.

Có điều hắn lập tức nghĩ đến điều gì đó, ánh mắt sáng lên vừa nghi nghi ngờ ngờ nhìn thanh trường kiếm rỉ sét kia, mở miệng nói: "Nghe đồn Kiếm tộc

chúng ta có được một thanh kiếm binh vô thượng Chúa Tể, là từ Thủy Tổ thời đại truyền thừa xuống, chắc không phải chính là cái này đây chứ."

"Kiếm binh cấp Chúa Tể, đồ chơi này ấy à? Ta nhìn người có mà muốn thân binh đến phát điên thì có."

Als khịt mũi coi thường.

Kiếm binh cấp Chúa Tể là giá trị như vậy, làm sao có thể bị trưng bày ở chỗ này, hơn nữa thoát nhìn chẳng khác nào đồng nát sắt vụn nữa chứ.

"Hắn nói là thật đấy."

Ngay lúc này, bỗng nhiên một giọng nói lạnh như băng từ trên cao truyền đến, khiến Als cùng Kiếm Tiêu mặt mũi chấn động, nơi này, vậy mà còn có người khác! ?

Bọn họ bỗng nhiên ngẩng đầu, theo tiếng nói mà nhìn lại, chỉ thấy trên đỉnh màn Linh Vụ vô tận, một thân ảnh cao lớn đứng im lặng hồi lâu ở đó, một đôi mắt màu hoàng kim xen lẫn từng đốm sáng trắng, nhìn về phía bọn họ, mang theo phong mang sắc bén không hề che giấu, khiến cho người khác toàn thân nổi da gà.

"Kiếm Trần! ?"

Kiếm Tiêu nhận ra thân ảnh cao lớn kia trước tiên, mặt liền biến sắc, thấp giọng hô lên.

Als nghe vậy, cũng thấy toàn thân chấn động, không nghĩ tới Kiếm Trần vậy mà đã sớm đi vào chỗ sâu này.

"Ha ha, Kiếm Tiêu, Bạch Dực tộc thiên kiêu Als, không nghĩ tới các người lại liên hợp lại cùng nhau, mưu đồ xông vào cấm địa tộc ta, xem ra

mưu đồ cũng không nhỏ nhĩ."

Kiểm Trần từ trên cao nhìn xuống, quan sát Kiếm Tiêu cùng Als, sắc mặt lạnh lùng đáng sợ.

"Đã sớm cảm giác được Kiếm Tiêu người có chút không thích hợp, không có chuyện mỗi ngày đều đi dạo trong tộc địa như thế, nói là để tu hành, nhưng hiện tại xem ra, người là đang khảo sát thủ vệ cùng trận pháp đi, để có thể lên vào trong chỗ sâu nhất này."

Kiểm Trần tự nhiên cũng từng nghe nói Kiếm Tiêu thường xuất hiện ở mọi nơi trong tộc, nhất là luôn luôn như có như không tiếp cận chỗ sâu nhất trong tộc địa, thế là hẳn liền lưu ý, chuyên môn chờ sẵn trong chỗ sâu nhất của tộc địa.

Quả nhiên, hẳn không cần đợi quá nhiều ngày, Kiếm Tiêu này đã xông vào chỗ sâu nhất trong tộc địa.

Chỉ có điều, một chuyện khiến Kiếm Trần ngoài ý muốn là, Bạch Dực tộc thiên kiêu Als, vậy mà cũng tham dự việc này.

Bạch Dực tộc cùng Kiếm tộc là tộc đàn chiến đấu dưới trướng Trùng tộc, luôn luôn là cạnh tranh quan hệ, bây giờ Kiếm Tiêu cùng Als lại liên hợp lại, khiến Kiếm Trần có phần kinh ngạc.

Chuyện này cực kỳ làm hắn hoài nghi, có phải là Bạch Dực tộc đang muốn trộm lấy Kiếm tộc chí bảo hay không.

Không thể không nói, trí tưởng tượng của Kiếm Trần cũng không phải dạng vừa.

Đánh chết hẳn cũng không nghĩ ra, Kiếm Tiêu cùng Als, đã sớm trở thành công cụ hình người của người nào đó.

...

"Đi mau!"

Lúc này, Kiếm Tiêu bỗng nhiên truyền âm cho Als, hai người trong nháy mắt đột phá cực tốc, lao vọt ra bên ngoài.

Phong Vân từng phân phó bọn họ, nếu hành tung bị bại lộ, lập tức rời đi.

"Muốn đi ư? Hỏi qua ta chưa hả?"

Kiếm Trần cười lạnh một tiếng, hai ngón tay làm kiếm, hướng về phía Kiếm Tiêu cùng Als ở nơi xa đang chạy trốn bỗng nhiên chém ra một đường.

Keng!

Trong chốc lát, một vòng Kiếm Quang cực hạn bắn xạ, mang theo tư thế che lấp thiên địa mà nghiền áp xuống, lấy kiếm làm núi, nặng như ngàn tỉ tấn, không gian xung quanh đều sinh ra vô vàn vết rách.

Als cùng Kiếm Tiêu mặc dù là một đời thiên kiêu, nhưng đối mặt với Kiếm Trần chỉ là bán Chúa Tể, vẫn là xa xa không bằng.

Giờ khắc này, lại bị trực tiếp trấn áp tại chỗ, không cách nào động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn công kích giáng xuống!

Ngay lúc này, một bàn tay trắng nõn mà thon dài bỗng nhiên xuất hiện, nhẹ nhàng nhấn một cái, thiên địa trong nháy mắt sụp đổ.

Phụt!

Kiếm sơn công kích của Kiếm Trần trong nháy mắt sụp đổ, hóa thành sương mù tiêu tán đi.

Hả?

Nơi xa Kiếm Trần thấy cảnh này, ánh mắt híp lại, lại còn có kẻ giúp đỡ nữa sao?

Là ai, không phải là cường giả Bạch Dục tộc đấy chứ?

Nhưng, khi Kiếm Trần thấy rõ ràng tồn tại vừa ra tay kia, không khỏi biến sắc, "Nhân tộc?"

Hắn dù thế nào cũng không nghĩ ra, xuất hiện ở đây, lại là một tên Nhân tộc, còn là một thanh niên nhìn rất trẻ trung!

Nhân tộc, làm sao có thể xuất hiện ở đây?

Phải biết, nơi này chính là Trùng tộc cương vực đó, lại bị một tên thanh niên nhân loại trà trộn vào, hơn nữa còn tiến tới cả chỗ sâu nhất trong Kiếm tộc tộc địa, điều này dù thế nào cũng đều là chuyện không thể nào phát sinh. . .

Nhưng sự thật bày ở trước mắt, khiến Kiếm Trần không thể không tin tưởng.

"Chủ nhân."

Lúc này, đã thấy Kiếm Tiêu cùng Als đứng trước mặt Phong Vân, cùng nhau hành lễ, cung kính nói.

Kiếm Trần đứng xa nhìn thấy hết thấy, lúc này, hắn nào còn không rõ, Kiếm Tiêu cùng Als đều bị thanh niên nhân loại này khống chế linh hồn, cả đời làm nô bộc cho hắn.

Cái này khiến sắc mặt hắn kinh hãi, không biết thanh niên nhân loại này đã làm thế nào, lại có thể ra tay âm thầm thần không biết quỷ không hay

như thế.

"Keng keng keng. . ."

Nhưng mà, ngay tại Kiếm Trần chuẩn bị mở miệng hỏi thăm lai lịch Phong Vân, bỗng nhiên trường kiếm rỉ sét cắm trên đá lớn bên người hắn lại bất ngờ phát ra tiếng rung leng keng.

Tiếp theo, chỉ thấy từng khối rỉ sắt trên thân kiếm lắng đọng qua không biết bao nhiêu năm tháng kia lại bắt đầu từng chút một bong ra từng mảng.

Cuối cùng, lộ ra trong mắt mấy người, không còn là trường kiếm giản dị tự nhiên lúc trước kia nữa.

Thay hình đổi dạng, hai màu vàng đen giao nhau, thân kiếm thần bí óng ánh nội liễm.

Chỉ thấy trên đó dường như có vô số hoa văn thần bí được khắc họa, mà mỗi một đường, mỗi một nét, đều phẳng phát như được ngưng tụ ra từ phong mang đáng sợ nhất trong vũ trụ.

Kiếm Tiêu cùng Als cũng không dám nhìn thẳng, phong mang kia quá đáng sợ, phẳng phát như muốn đâm thẳng vào sâu trong linh hồn, kinh khủng cực kì.

Bên cạnh, Kiếm Trần đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó cười ha ha, "Rốt cục, rốt cục, chuôi Thiên Phá Kiếm này rốt cục cũng nhận ta làm chủ!"

Sau đó, hắn đưa mắt đảo qua Phong Vân, Als cùng Kiếm Tiêu, lạnh lùng nói: "Các ngươi, đều phải chết!"

Nói qua, Kiếm Trần nhẹ nhàng lóe lên, đi tới trước mặt Thiên Phá Kiếm, vươn tay chộp tới.

Nhưng mà, vượt ra khỏi dự đoán của hắn, Thiên Phá Kiếm vậ mà bắn ra vô tận phong mang, trực tiếp rung lên chân tay hắn bắn ra ngoài, áp lực cường đại bức tới, khiến Kiếm Trần đều bị đẩy lùi ra sau.

Keng!

Một giây sau, một vệt kiếm quang vọt lên.

Sau đó, trong ánh mắt chấn kinh tới cực điểm của Kiếm Trần, Thiên Phá Kiếm vậ mà chủ động bay đến trước mặt Phong Vân, thân kiếm lấp lóe hào quang, truyền ra ý muốn thần phục!

Chương 680: Tồi cường, Kiếm Đạo thiên phú!

Chương 680: Tồi cường, Kiếm Đạo thiên phú!

Thiên Phá Kiếm lơ lửng giữa hư không, một cỗ khí thế khó tả tràn ngập ra, thân kiếm rung lên ngân vang từng tiếng, truyền ra ý muốn thần phục Phong Vân.

Một màn này khiến Kiếm Trần nhìn thấy, làm cho hắn hoàn toàn choáng váng!

Vì sao! Vì sao chứ!

Nó dường dường là Thần binh tối cao của Kiếm tộc, vậy mà không nhận hắn-thiên kiều số một này của Kiếm tộc làm chủ, lại chạy tới nhận một thanh niên nhân loại không biết từ nơi nào xuất hiện làm chủ!

Cái này, đến cùng đã phát sinh cái gì!

"Không thể nào, không có khả năng, nhất định là đã tính sai ở bước nào đó rồi!"

Kiếm Trần căn bản không thể nào tiếp nhận sự thật này.

Cho tới nay, hắn đều cho là mình mới là chủ nhân thích hợp nhất của Thiên Phá Kiếm, mà rỉ sắt trên thân Thiên Phá Kiếm tróc ra cũng đủ để chứng minh điều này.

Nhưng mà, hiện thực lại hoàn toàn trái ngược lại tưởng tượng của hắn.

Thiên Phá Kiếm vậy mà lựa chọn một thanh niên nhân loại, cũng không chọn hắn!

"Muốn biết tại sao không?"

Lúc này, một giọng nói bình tĩnh truyền đến, Phong Vân giống như đã biết Kiếm Trần đang suy nghĩ cái gì, nhàn nhạt mở miệng nói.

Theo âm thanh này, một giây sau, chỉ thấy quanh thân Phong Vân bỗng nhiên xông ra một đạo cực hạn phong mang không cách nào nói rõ.

Rầm! !

Trong chốc lát, vô cùng vô tận Kiếm Đạo chi ý từ trong cơ thể hắn cuộn cuộn lao ra, che trời lấp đất mà ép thẳng về phía Kiếm Trần ở nơi xa.

Kiếm Trần tuy có Kiếm Đạo thiên phú nhưng khi đứng trước mặt phong mang chi ý cường hãn như vậy, cũng chỉ như là thứ đồ chơi tầm thường yếu ớt, căn bản không có sức chống lại.

Áp lực khổng lồ trút xuống, trực tiếp trấn áp Kiếm Trần bắt hắn cúi rạp người trên mặt đất.

Kiếm Đạo khí tượng vừa ra, mặt trời đều ảm đạm thất sắc!

"Ngươi, Chúa, Chúa, Chúa Tể cấp, Kiếm Đạo thiên phú! ?"

Kiếm Trần cảm nhận được loại khí tức to lớn vô biên của Kiếm Đạo này, trông mắt lập tức trừng lớn, như thể sắp rơi cả ra.

Giờ phút này, tâm tình của hắn so với lúc vừa rồi khi nhìn thấy Thiên Phá Kiếm nhận Phong Vân làm chủ còn khiếp sợ hơn mấy lần!

Hắn nhìn thấy cái gì?

Một thanh niên nhân loại cón con, vậy mà có được Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú! ? Đùa gì thế!

Phải biết, Kiếm tộc bọn họ từ khi có lịch sử đến nay, liền chưa từng sinh ra tộc nhân nào có được Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú, bởi vì cấp độ này quá khó đạt được.

Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú không thể so với thuộc tính thiên phú khác, cần có điều kiện cực kỳ hà khắc.

Kiếm tộc trời sinh đã ở cạnh kiếm, trên phương diện Kiếm Đạo thiên phú, luôn được xếp vào hàng đầu trong vũ trụ.

Bọn họ đều không thể sinh ra thiên kiều có được Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú, thì nói gì đến những tộc quần khác.

Nhưng bây giờ, Kiếm Trần lại cảm thấy nhận thức của mình đã bị vô tình đánh nát!

Thanh niên nhân loại đứng đối diện kia, Kiếm Đạo thiên phú đã vượt xa toàn bộ tộc nhân Kiếm tộc bọn họ!

Toàn bộ Kiếm tộc tộc quần đều không có Kiếm Đạo thiên phú sánh bằng một thanh niên nhân loại, thật sự là một sự châm chọc lớn lao!

Kiếm Tiêu cùng Als lúc này cũng đều rơi vào rung động, vị chủ nhân này của họ, con mẹ nó sao lại kinh khủng đến thế cơ chứ!

...

Bên này.

Khi Phong Vân hoàn toàn thôi động Kiếm Đạo thiên phú của mình, thanh chúa tể cấp thần binh Thiên Phá Kiếm kia lại càng kêu vang hơn, truyền ra sự sốt sắng không kịp chờ đợi.

Thấy thế, Phong Vân nhẹ nhàng vươn ra một bàn tay, nắm chặt chuôi kiếm cổ xưa phía trước mặt.

Keng!

Trong chốc lát, Thiên Phá Kiếm giống như vừa được mở ra khỏi phong ấn vậy, thân kiếm bỗng nhiên bộc phát ra hào quang hùng hực vô cùng, so với trời trăng còn sáng tỏ hơn nhiều, một cỗ phong mang vượt xa tưởng tượng của thế nhân phóng lên tận trời, nổi liền trời đất.

Thiên Phá Kiếm bị phủ bụi bao nhiêu năm tháng, rốt cục vào giờ phút này, nằm trên tay Phong Vân, tái hiện thế gian!

Ầm ——! !

Phong mang kinh thiên động địa như thế, tự nhiên trong nháy mắt kinh động các tộc nhân trong Kiếm tộc.

Tộc trưởng Kiếm tộc cùng mấy vị cao tăng Hoàng Kim Kiếm tộc từ trong tu hành thức tỉnh trước tiên, bọn họ đưa ánh mắt hoảng sợ mà nhìn Kiếm Đạo phong mang thẳng đứng nổi liền trời đất kia, chỉ cảm thấy Kiếm Đạo pháp tắc cùng kiếm binh của mình, đều bị áp chế tới cực điểm. Vậy mà tràn ra cảm giác thần phục!

"Cái này, đây là khí tức của Chúa Tể cấp thần binh!"

"Phong mang kinh khủng như thế, chẳng lẽ là Thiên Phá Kiếm xuất thế rồi ư!"

"Ha ha, không phải là Kiếm Trần thành công rồi đấy chứ?"

Tộc trưởng Kiếm tộc cùng mấy vị cao tầng lập tức cao hứng bùng bùng đi ra ngoài.

Lập tức, bọn họ không kịp chờ đợi bay tới chỗ sâu nhất trong tộc địa, quả nhiên ở nơi đó nhìn thấy bóng dáng Kiếm Trần.

Điều này làm cho bọn hắn tỏ ra phấn chấn vô cùng, Chúa Tể cấp kiếm binh xuất thế, đại biểu cho ngày Kiếm tộc hưng thịnh đã không còn xa!

Nhưng rất nhanh, ảo tưởng của bọn họ đã bị đánh vỡ.

Bởi vì khi bọn họ tới gần, lại phát hiện ra rằng chuyện hoàn toàn không phải như vậy, hoàn toàn khác xa tưởng tượng của bọn hắn.

Chỉ thấy Kiếm Trần thất tha thất thểu nửa quỳ trên mặt đất, thần sắc tan tác, hoảng hốt mê man, giống như là mất đi hồn phách, tàn tạ vô cùng.

Mà Thiên Phá Kiếm, lại bị một thanh niên nhân loại nắm ở trong tay!

Cho dù rỉ sắt trên thân kiếm đều đã bong ra, nhưng khí tức cổ kính tang thương này quen thuộc như thế, cho nên tộc trưởng Kiếm tộc cùng các cao tầng liếc mắt liền nhìn ra, đây chính là Thiên Phá Kiếm mà Kiếm tộc bọn họ đã cung phụng qua vô số tháng năm!

"Nhân tộc đáng chết, dám cướp thánh vật tộc ta, muốn chết ư!"

Một vị Kiếm tộc cao tầng tính tình nóng nảy nhịn không được chửi ầm lên, nhưng vừa mới mở miệng, đã thấy Phong Vân đưa mắt nhìn sang.

Lập tức, phong mang vô cùng kinh khủng từ trong hai mắt hắn bắn ra, chặt đứt hư không, lóe lên một cái rồi biến mất, trực tiếp xuyên qua kiếm tộc cao tầng kia.

Kiểm tộc cao tầng đó không kịp kêu thảm một tiếng, đã trực tiếp ngã ngửa, lập tức Thần Thể diệt vong, theo gió mà tan biến.

Ôi chao. . .

Tộc trưởng Kiểm tộc cùng mấy vị cao tầng còn lại hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt điên cuồng biến đổi.

Bọn họ nhìn thấy cái gì?

Phong Vân chỉ dựa vào Kiếm Đạo phong mang đã có thể tùy tiện đâm xuyên qua một vị đỉnh phong Hoàng Kim Kiếm tộc, đây là thực lực đáng sợ đến bực nào, Kiếm Đạo thiên phú đáng sợ đến bực nào chứ!

"Cùng lúc ra tay, triệu hồi hộ tộc đại trận! Bao vây nhốt hẳn lại, sau đó chúng ta đi mời cao tầng Trùng tộc, ta nghĩ, bọn họ hẳn là rất tình nguyện không chế một vị Nhân tộc thiên kiêu như vậy đấy!"

Tộc trưởng Kiểm tộc truyền âm cho mấy vị Kiếm tộc cao tầng còn lại.

"Được!"

"Cứ làm như thế!"

"Đồng ý!"

Mấy vị Kiếm tộc cao tầng lập tức đồng ý.

Lập tức, sau một tiếng nhắc nhở của tộc trưởng Kiểm tộc, bọn họ lập tức cùng nhau lấy ra kiếm bài, kích hoạt sau đó ném thẳng về phía Phong Vân.

"Ầm!"

Chỉ một thoáng, từng vết cắt trên kiếm bài kia tựa như mới sống dậy, trực tiếp bay ra ngoài, giăng khắp nơi, phủ kín đất trời, hình thành một lồng giam to lớn, phong ấn Phong Vân lại tại vị trí trung tâm nhất.

Đây cũng là hộ tặc đại trận mạnh nhất của Kiếm tộc—— La Thiên Trấn Phong Trận!

Nhìn thấy Phong Vân hoàn toàn bị bao vây, trên mặt tộc trưởng Kiếm tộc cùng các cao tầng mới coi như lộ ra nụ cười, nhẹ nhõm thở ra một hơi dài.

...

Tại trung ương trận pháp, Phong Vân không hề biến đổi sắc mặt, phảng phất như kẻ bị nhốt lại không phải là hấn vậy, vẫn thản nhiên hờ hững.

Chỉ thấy hấn một tay cầm Thiên Phá Kiếm, nhẹ nhàng vạch một cái.

Rầm!

Một giây sau, trăm tỉ tỉ kiếm khí như biển lớn bạo phát, bao phủ hết thảy mọi thứ!

Phong ấn trận mạnh mẽ nhất thì sao nào, trong nháy mắt đã bị phá hủy ngay cả căn bản cũng không còn sót lại một chút.

Tiếp theo, trong ánh mắt kinh ngạc của tộc trưởng Kiếm tộc cùng mấy vị cao tầng, Phong Vân cầm kiếm từ giữa những mảnh vỡ không gian kia từng bước một đi tới.

Đồng thời, có một giọng nói nhàn nhạt nhưng vô cùng rõ ràng truyền vào tai bọn họ.

"Tiếp được một kiếm của ta mà không chết, ta sẽ tha cho các ngươi."

Chương 681: Quay lại thời gian!

Chương 681: Quay lại thời gian!

Cấm địa Kiếm tộc.

Linh vụ vô biên lượn lờ, khí lãng bốc lên.

Thân ảnh thon dài của Phong Vân đứng trên đỉnh núi, giống như là người trong họa, từ hư hóa thực, giáng lâm thế gian.

Giờ khắc này, minh nguyệt chiếu rọi vạn cổ, ở trước mặt hắn cũng trở nên âm đạm.

Hắn quan sát mấy vị cao tầng và tộc trưởng Kiếm tộc, cuối cùng vùng Phá Thiên Kiếm ra, nhẹ nhàng chém một cái.

Phốc!

Không có bất kỳ động tĩnh to lớn nào, chỉ có một đạo quang mang lóe lên rồi biến mất.

Lúc Kiếm Tiêu và Als còn chưa kịp phản ứng, về mặt mấy vị cao tầng và tộc trưởng Kiếm tộc, cùng Kiến Trần nửa quỳ trên đất ở phía xa bỗng nhiên ngưng lại.

Cứng nhắc ở đó, không nhúc nhích như pho tượng.

Bang!

Phong Vân lấy một hộp kiếm trong không gian giới chỉ ra, cất Thiên Phá Kiếm vào trong đó, rồi cất bước ra ngoài cấm địa.

“Đi thôi.” Giọng nói của hắn từ phía xa truyền đến.

Kiểm Tiêu và Als đứng ngẩn nhìn mấy người tộc trưởng Kiếm tộc nơi đó, phát hiện trên mi tâm bọn họ, có một lỗ máu rất nhỏ bé.

Hiển nhiên, một kiếm kia của Phong Vân, không chỉ chém chết sinh cơ, cũng chém chết cả linh hồn của bọn họ.

“Một kiếm kinh khủng bậc nào, kiếm đáng sợ, người càng đáng sợ hơn!”

Cho dù Kiếm Tiêu và Als bị Phong Vân linh hồn nô bộc, nhưng vẫn rung động vì thực lực đáng sợ của hắn, cái này không thể dùng từ cường đại để hình dung, mà đã vượt qua suy nghĩ của bọn họ.

Trong nhận biết của bọn họ, chưa từng gặp thiên tài khủng bố như vậy!

Nhưng bọn họ không biết, đây chỉ là một góc thực lực của Phong Vân mà thôi, nếu biết Phong Vân đã từng giết tinh anh Chúa Tể, đoán chừng sẽ bị dọa đến chảy nước tiêu!

...

Sau khi Phong Vân rời tộc địa Kiếm tộc, cũng không chờ lâu, mà chuẩn bị rời đi.

Hắn đã lấy hình chiếu, kiếm binh cấp Chúa Tể cũng đến tay, ở lại đây cũng không còn ý nghĩa gì.

Mặc dù Kiếm tộc có tử thành viên, nhưng chân chính linh ngộ kiếm đạo đến viên mãn, cũng chỉ có hơn chín nghìn vạn người, ba mươi năm qua,

Phong Vân đã lấy hình chiếu của tất cả bọn họ rồi.

Về phần các thành viên còn lại trong Kiếm tộc, Phong Vân lười lấy hình chiếu, công trình này quá to lớn, hấn muốn hình chiếu tất cả thành viên trong Kiếm tộc, không đến mấy trăm năm thì không xong.

Mặc dù mấy trăm năm với hấn cũng không dài, nhưng nơi này là cương vực Trùng tộc, hấn ần núp mấy chục năm đã là cực hạn rồi.

Nếu là mấy trăm năm, rất có thể sẽ bị lộ.

Bởi vì mấy trăm năm, Trùng tộc sẽ nghiêm mật tra xét toàn bộ cương vực một lần, phòng mật thám dị tộc ần núp.

Cho nên, Phong Vân cân nhắc, quyết định từ bỏ các thành viên kiếm tộc còn lại, chỉ hình chiếu hơn chín nghìn vạn tộc nhân Kiếm tộc có kiếm đạo pháp tắc đạt đến viên mãn.

“Hơn chín nghìn vạn cũng đủ dùng rồi, muốn mở kiếm giới cũng chỉ cần chín nghìn vạn kiếm đạo pháp tắc mà thôi.” Trong lòng Phong Vân thầm nghĩ.

Đã quyết định, liền lập tức thực hành.

Lúc này, Phong Vân dẫn theo Kiếm Tiêu và Als rời Kiếm tộc, đi về phía cương vực Trùng tộc.

Trên đường, hấn thu hai người công cụ này vào trong thế giới giới chỉ, bản thân lại lần nữa biến thành hạt bụi nhỏ, đi theo hạt lưu lượng của vũ trụ nhanh chóng đi xa.

Sau khi hấn rời đi không lâu, chuyện đấm cao tầng và tộc trưởng Kiếm tộc, cùng với thiên kiêu mạnh nhất kiếm tộc được An Hi Chúa Tể xem

trọng Kiếm Trần vẫn lạc truyền đi.

Tin tức truyền đến liên minh Trùng tộc, sắc mặt đám Mẫu Hoàng kinh hãi, nhất là Mẫu Hoàng An Hi Chúa Tể.

Cô ta không ngờ sẽ xảy ra chuyện như vậy, ba mươi năm trước cô ta đến Kiếm tộc, rõ ràng mọi chuyện đều rất bình thường.

“Không đúng, lúc trước ta từng cảm ứng được một sợi khí cơ không rõ ở Kiếm tộc, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất, không còn xuất hiện nữa, lúc ấy ta còn tưởng là ảo giác của mình, bây giờ nghĩ lại, chỉ sợ có vấn đề!”

Nếu Kiếm tộc không xảy ra chuyện gì, An Hi Chúa Tể sẽ không nhớ chuyện này, nhưng bây giờ xảy ra chuyện lớn như vậy, chuyện này lập tức được phóng đại lên!

Mặc dù An Hi Chúa Tể hoài nghi, nhưng không có bất kỳ manh mối nào.

Vì tra rõ chuyện này, đám Mẫu Hoàng Trùng tộc thậm chí còn sử dụng cấm khí Kính Thời Gian!

Cái gọi là cấm khí, chính là vật giới hạn số lần sử dụng, sau mỗi lần sử dụng, tuổi thọ sẽ bị rút ngắn, lúc đạt đến số lần cực hạn, cấm khí tự động hủy diệt.

Nhưng thường thường, uy lực tuyệt luân, đương nhiên, phương diện biểu hiện không giống nhau, giống như Kính Thời Gian, có thể quay lại thời gian.

Quay lại thời gian, đây là một năng lực rất mạnh, có thể so với người có thiên phú thời gian thi triển năng lực.

...

Trong cấm địa Kiếm tộc,

Vô số thành viên Kiếm tộc quỳ lạy ở đây, sắc mặt cung kính và thuận phục, không ai dám phát ra tiếng động gì.

Phía trên bọn họ, có ba thân ảnh uyển chuyển mông lung mà siêu phẩm, một trong số đó là An Hi Chúa Tể, hai người khác cũng là Mẫu Hoàng Trùng tộc, theo thứ tự là ‘Nhu Lan Chúa Tể’ và ‘Nga Anh Chúa Tể’.

Chính giữa ba vị Chúa Tể Mẫu Hoàng Trùng tộc này là một tấm gương tang thương theo phong cách cổ xưa đang chìm nổi, không có màu sắc và quang huy chói lọi, chỉ có ánh sáng màu bạch nhàn nhạt.

Đây chính là cấm khí, Kính Thời Gian.

Giờ phút này, trong Kính Thời Gian không ngừng lóe lên các hình ảnh, rõ ràng là cảnh tượng ngày đó Phong Vân xông vào cấm địa Kiếm tộc, sau đó chém đám cao tầng, tộc trưởng và Kiếm Trần của Kiếm tộc.

Nhưng mà, khiến ba vị Mẫu Hoàng Trùng tộc không ngờ là, người cầm thần kiếm trong Kính Thời Gian là một mảnh mông lung, không thấy rõ khuôn mặt và thân thể, chỉ có thể nhận ra là một sinh vật như người.

“Đây là chuyện gì?” Về mặt An Hi Chúa Tể vô cùng nghi hoặc nói.

Nhu Lan Chúa Tể trầm ngâm một lát, rồi mở miệng nói: “Có thể khiến Kính Thời Gian không thấy rõ, chỉ có một nguyên nhân, là người này cũng tinh thông năng lực thời gian, lực lượng thời gian hẳn ta lưu lại tự động giấu hẳn đi, không thể chiếu được dáng vẻ chân thực của hắn.”

“Tên gia hỏa này từ đâu đến? Không chỉ lấy thần binh Kiếm tộc cung phụng vô số năm tháng, còn tinh thông năng lực thời gian nữa!” Nga Anh Chúa Tể nghiêm nghị nói.

“Không cần biết hắn là ai, cũng đừng hòng ra khỏi cương vực Trùng tộc ta, truyền lệnh xuống, phong tỏa biên cương, không có phép bắt cứ sinh vật nào xuất nhập, đồng thời, toàn diện truy lùng Kiếm Tiêu và Als!”

Sắc mặt Nhu Lan Chúa Tể lạnh như băng nói.

Đến bây giờ, chỉ có Trùng tộc bọn họ lên vào cương vực tộc khác, không ai dám lên vào cương vực của bọn họ, đây là khiêu khích đối với bọn họ, không thể dễ dàng tha thứ được!

Thế là, dưới mệnh lệnh của ba vị Mẫu Hoàng Chúa Tể, cương vực Trùng tộc hoàn toàn bị phong tỏa, cách mấy trăm năm kiểm tra một lần, lần này được tiến hành sớm.

Nhưng mà, chuyện cũng không thuận lợi như dự đoán của ba vị Mẫu Hoàng Chúa Tể, bọn họ lục soát mấy trăm lần, cũng không phát hiện cái gì.

Ba sinh linh này, giống như tan biến, mặc cho bọn họ tìm thế nào, cũng không tìm ra chút tung tích nào!

Chương 682: Đại biến thái siêu cấp vô địch!

Chương 682: Đại biến thái siêu cấp vô địch!

Toàn bộ cương vực Trùng tộc náo loạn và giới nghiêm vì Phong Vân, lúc này, hắn đã dẫn theo hai người công cụ thành công trở lại cương vực Nhân tộc.

Đám Mẫu Hoàng Trùng tộc chỉ sợ nằm mơ cũng không ngờ, Phong Vân có thiên phú biến thân cấp Chúa Tể, có thể thông qua cương vực của Trùng tộc, vô cùng đơn giản.

Cứ như vậy, Phong Vân gây lên sóng gió trong lãnh địa của Trùng tộc, sau đó không hề tổn hại, còn kiếm lời đầy bát, thu hoạch hơn chín nghìn vạn hình chiếu và một thanh kiếm binh cấp Chúa Tể siêu cường.

Vũ khí cấp Chúa Tể, trong đông đảo Chúa Tể, cũng là một vật vô cùng hiếm có.

Bởi vì tài liệu rèn đúc vũ khí cấp Chúa Tể chỉ ở hỗn độn thể giới mới có, hơn nữa cũng vô cùng trân quý.

Hỗn độn thể giới, nguy cơ trùng trùng, dưới đặc cấp Chúa Tể đi vào, tỷ lệ tử vong lên đến 100%, đây là sự thật mà các Chúa Tể dùng máu đổi lấy trong vô số năm qua.

Cho nên, các Chúa Tể dưới đặc cấp Chúa Tể muốn có được thần binh cấp Chúa Tể, thật sự là quá khó khăn.

Bây giờ Phong Vân có một thanh kiếm binh cấp Chúa Tể đã kiếm lời rồi, hơn nữa còn là kiếm lời lớn.

...

Thế giới giả tưởng nhân loại, vị diện cao nhất của tộc quần nhân loại.

Đây là nơi tụ tập của các Chúa Tể tộc quần nhân loại, dùng để liên lạc các phương, hoặc là nơi thương nghị chuyện trọng đại.

Còn vì sao không chọn thế giới hiện thực? Rất đơn giản, bởi vì ở ngoại giới, muốn đám Chúa Tể tùy thời tụ họp tại một chỗ, rõ ràng là không có khả năng.

Mọi người đều bận việc, có người tu hành, người tìm bảo, người rèn đúc gì đó... Đều có chuyện phải làm, không hề nhàn rỗi.

Thỉnh thoảng họp mặt vẫn được, nhưng muốn thường xuyên tụ tập một chỗ, hiển nhiên là không được.

Vì thế, nơi có thể thường xuyên tụ họp trao đổi tin tức, hay là tụ tập khi có tình huống bất ngờ xảy ra, chỉ có thể ở trong thế giới giả tưởng.

Dù sao, bận rộn thế nào cũng có chút thời gian để lên mạng.

Giờ phút này, ở vị diện cao nhất, các Chúa Tể tộc quần nhân loại đều lần lượt kết nối, tụ tập ở đây.

Bọn họ đến đây là vì một chuyện, chính là chuyện xảy ra ở Trùng tộc những ngày gần đây.

Hắc Âm Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể, Bạo Phong Chúa Tể đều có mặt.

Nơi này tổng cộng có mười ba vị Chúa Tể, ngoài ba vị Lôi Đình Chúa Tể, các Chúa Tể còn lại, có ba vị đến từ Vũ Trụ Thánh Sơn, ba vị đến từ Sinh Mệnh Thần Đình, ba vị đến từ Linh Minh và vị cuối cùng là Ngũ Hành Chúa Tể.

Đây chính là đám cao tầng của tộc quần nhân loại.

“Vì sao đột nhiên Trùng tộc lại giới nghiêm như vậy, chẳng lẽ chuẩn bị khai chiến?”

Thiên Vũ Chúa Tể đến từ Vũ Trụ Thánh Sơn nghi ngờ nói.

“Ta nghe nói hình như có sinh linh xông vào cương vực Trùng tộc, giết tộc trưởng và thiên tài mạnh nhất của Kiếm tộc, đồng thời còn đoạt thần binh cấp Chúa Tể Thiên Phá Khiếm mà Kiếm tộc cung phụng vô số năm đi.”

Hắc Âm Chúa Tể dựa vào thiên phú đặc thù của mình, đều có bố trí trong các tộc, cương vực Trùng tộc cũng vậy, cho nên rất nhanh đã biết xảy ra chuyện gì.

“Thế mà có người cầm được chuôi kiếm binh cấp Chúa Tể này đi, ta nghe nói, vô số năm qua, không ai có thể khiến thanh kiếm này nhận chủ, chậc chậc.” Lôi Đình Chúa Tể cảm khái nói.

Kiếm binh cấp Chúa Tể, nếu không nhận chủ, cho dù lấy đi cũng không thể phát huy bất cứ uy lực gì, giống như trong tay không có gì.

Cho nên, những năm gần đây, mới không có cường giả đến đoạt Thiên Phá Kiếm được Kiếm tộc cung phụng trong cấm địa.

Cho dù là đám Mẫu Hoàng cũng không đến lấy.

Nguyên nhân, đương nhiên là vì bọn họ biết, bản thân không có được điều kiện khiến Thiên Phá Kiếm nhận chủ, cần có thiên phú kiếm đạo cực kỳ cường đại mới được.

“Ta từng đứng từ xa nhìn thanh kiếm này, thần phong nội liễm, là thân binh hiếm có.”

Lúc này, Ngũ Hành Chúa Tể vẫn ngồi ngay ngắn trên ghế, mở miệng nhận xét thanh kiếm này.

Cảnh giới của Ngũ Hành Chúa Tể như vậy mà còn tôn sùng thanh Thiên Phá Kiếm này, có thể biết nó cực kỳ bất phàm.

Chỉ sợ trong binh khí cấp Chúa Tể, cũng có thể cầm một chân.

“Không biết là ai có được thiên phú kiếm đạo bậc này, đáng tiếc không xuất hiện ở tộc ta.” Bạo Phong Chúa Tể cảm thán.

Sinh Mệnh Chúa Tể bên cạnh nghe vậy, không nhịn được trợn mắt, bà ta nhẹ nhàng nói: “Nhân tộc chúng ta đã có Phong Vân và Đao Kiếm Thần Chủ rồi, người còn muốn thế nào nữa, lại có thêm thiên tài này, e rằng ngàn vạn tộc đàn trong vũ trụ sẽ không tiếc bất cứ giá nào mà mạt sát.”

Bởi vì tính bí mật, cho nên chuyện Phong Vân là Đao Kiếm Thần Chủ chỉ có ba vị Chúa Tể Lôi Đình và Ngũ Hành Chúa Tể biết, các Chúa Tể còn lại cũng không biết chân tướng.

“Ha ha, cũng phải, là ta tham lam rồi.” Bạo Phong Chúa Tể nhớ đến sự đáng sợ của Phong Vân, trong lòng cảm thán, người thần bí khiến Thiên Phá Kiếm nhận chủ ở trạng thái mạnh nhất, trước mặt Phong Vân, sợ cũng chỉ là đệ đệ mà thôi.

Dù sao, Phong Vân cũng là đại biến thái siêu cấp vô địch, ở Thần Chủ cảnh có thể đánh bại cấp Chúa Tể.

Trong lòng Bạo Phong Chúa Tể, bất kỳ thiên kiêu nào trong vũ trụ cũng không thể sánh vai với Phong Vân!

Tích!

Đúng lúc này, máy truyền tin của Lôi Đình Chúa Tể vang lên, ông ta lập tức cúi đầu, phát hiện có một bưu kiện mới gửi đến, nhẹ nhàng ấn mở.

Sau khi xem xong, khoe miệng Lôi Đình Chúa Tể hiện lên nụ cười, ông ta nói với Ngũ Hành Chúa Tể và các vị Chúa Tể ở đây: “Các vị, Phong Vân trở về rồi.”

Lời này vừa ra, ánh mắt các vị Chúa Tể đều sáng lên, ngay cả Ngũ Hành Chúa Tể cũng không ngoại lệ.

“Xem ra đại thiên tài của chúng ta đã lịch luyện trong vũ trụ trở về, ba mươi năm, nếu không phải hồn bài của hắn vẫn còn, ta cũng sắp không nhận được mà đi tìm hắn.” Sắc mặt Hắc Ám Chúa Tể vui mừng nói.

“Bây giờ hắn đang ở đâu?” Ngũ Hành Chúa Tể hỏi.

“Ngay ở tổng bộ công hội võ giả vũ trụ, để ta bảo hắn kết nối.” Lôi Đình Chúa Tể nói.

“Không, tự ta đến gặp hắn.”

Ngũ Hành Chúa Tể lắc đầu nói, rồi thoát ra ngoài.

Điều này khiến trong lòng các vị Chúa Tể thất kinh, xem ra, Ngũ Hành Chúa Tể thật sự xem Phong Vân là trụ cột tương lai của Nhân tộc, coi trọng đến mức tự mình đi gặp hắn.

Phải biết, cho dù là bọn họ, Ngũ Hành Chúa Tể cũng không tự mình đi gặp, đều là bọn họ đến bái phỏng.

...

Công hội võ giả vũ trụ.

Phong Vân rời đi nhiều năm, cuối cùng cũng trở lại chỗ ở của mình.

Nơi này vẫn giống như trước, không có gì thay đổi.

Điều này cũng rất bình thường, đừng nói mấy chục năm, cho dù qua một kỷ nguyên, nơi này cũng không có thay đổi lớn.

Trong phòng, Phong Vân phóng xuất Kiếm Tiêu và Als từ thế giới giới chỉ ra, rồi nói với hai người họ: “Nơi này chính là nơi các người sinh hoạt sau này, công trình rất đầy đủ, các người tự chọn chỗ ở đi.”

“Vâng, chủ nhân.” Kiếm Tiêu và Als cung kính gật đầu.

Lúc Phong Vân chuẩn bị bế quan, hiển hóa và dung hợp kiếm đạo pháp tắc trong ba lô, bỗng nhiên có một giọng nói truyền vào tai hắn.

“Phong Vân.”

Chương 683: Hấn đến, bức vương hấn đến!

Chương 683: Hấn đến, bức vương hấn đến!

Bỗng nhiên Phong Vân nghe thấy có người gọi hấn, sắc mặt khẽ động, lập tức dẫn Kiếm Tiêu và ALs đi ra ngoài.

Chỉ thấy trên không trung có năm bóng người, trong đó có bốn người Phong Vân biết, chính là Lôi Đình Chúa Tể, Hắc Ám Chúa Tể, Bạo Phong Chúa Tể và Sinh Mệnh Chúa Tể.

Mà cầm đầu là một người trẻ tuổi, Phong Vân không biết.

Nhưng hấn nhìn khí cơ mệnh mông như biển sâu từ trên người này tỏa ra, thâm tàng bất lộ, kết hợp với bốn vị Chúa Tể đều lấy người này cầm đầu, hấn cũng không khó đoán ra thân phận của người này.

Duy nhất từ cổ chí kim, Ngũ Hành Chúa Tể!

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền đi qua, nhẹ nhàng ôm quyền thi lễ: “Bái kiến Ngũ Hành Chúa Tể.”

Sắc mặt ông ta giật mình, sau đó khõe miệng lộ ra nụ cười: “Không tệ, không hổ là đệ nhất thiên kiêu của nhân tộc ta, không chỉ thiên phú tuyệt thế, trí tuệ cũng thâm thúy như biển cả.”

Đây là lần đầu tiên Ngũ Hành Chúa Tể nhìn thấy Phong Vân, khác với tưởng tượng của ông ta.

Trong tưởng tượng của ông ta, Phong Vân làm ra nhiều chuyện kinh thiên như vậy, sẽ có hình thượng oai hùng phấn chấn, bề ngỗ vạm vỡ, bá chủ đứng trên chúng sinh.

Nhưng chân chính nhìn thấy, phát hiện khí chất của Phong Vân lại bình thản như nước, tĩnh như mặt biển, khiến người ta có cảm giác cao thâm.

Mặt biển bình tĩnh, nhìn như vô hại, nhưng nếu phát động, chắc chắn sẽ giập dũ ngập trời, hủy diệt tất cả!

Ngũ Hành Chúa Tể rất hài lòng, bởi vì điều này nói rõ Phong Vân biết che giấu, không ùy tiện để át chủ bài gặp người, khiến ông ta rất yên tâm.

Một sinh linh, cho dù là thiên tài, nếu không biết thu liễm và ẩn giấu át chủ bài, sớm muộn sẽ có một ngày chết oan uổng.

Át chủ bài bại lộ, người khác sẽ nghiên cứu nhược điểm của ngươi, lần sau đối mặt, tất nhiên sẽ nhằm vào nhược điểm đó, lúc đó, ngươi chắc chắn phải chết.

Ngũ Hành Chúa Tể không hi vọng Phong Vân đi vào con đường kia, nếu bởi vậy mà vẫn lạc, thì thật quá đáng tiếc.

Mà lúc này, ánh mắt Ngũ Hành Chúa Tể đảo qua Kiếm Tiêu và Als đứng sau lưng Phong Vân, không khỏi giật mình.

Mặc dù Kiếm Tiêu và Als đã ngụy trang, nhưng dựa vào thị lực của Ngũ hành Chúa Tể, đương nhiên liếc mắt một cái đã nhìn ra chân thân của bọn họ, một người là Kiếm tộc, một người là Bạch Dực tộc, đều là tộc đàn dưới trướng Trùng tộc.

“Kiếm tộc và Bạch Dực tộc, sao lại xuất hiện ở đây?” Trong lòng Ngũ Hành Chúa Tể có chút bất ngờ.

Dường như Phong Vân nhìn ra nghi hoặc của Ngũ Hành Chúa Tể, nhẹ nhàng đáp: “Đây là hai người hầu ta mới thu, đã bị ta dùng linh hồn lạc ấn rồi, không cần lo lắng là gian tế dị tộc.”

Lời này vừa ra, Ngũ Hành Chúa Tể còn chưa nói gì, sắc mặt Hắc Âm Chúa Tể bên cạnh đột nhiên chấn động, ông ta nhìn về phía Phong Vân, giọng nói có chút run rẩy:

“Phong, Phong Vân, hai người hầu này của ngươi, có phải một người tên là Kiếm Tiêu, một người khác, có phải tên, tên là Als?”

“A? Hắc Âm Chúa Tể, làm sao ngươi biết?”

Phong Vân có chút kinh ngạc, hắn vừa trở lại nơi này mà thôi.

Nghe thấy Phong Vân trả lời như vậy, tất cả Chúa Tể, bao gồm cả Hắc Âm Chúa Tể đều chấn động, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, dần trở nên không thể tưởng tượng được.

Hiển nhiên, vừa rồi bọn họ đã biết chuyện xảy ra ở Trùng tộc, đương nhiên cũng biết ba sinh linh mà Trùng tộc truy nã, trong đó có hai người là Kiếm Tiêu và Als!

Sắc mặt Ngũ Hành Chúa Tể cũng thay đổi, trong nháy mắt, ánh mắt ông ta dừng lại trên hộp kiếm phía sau Phong Vân, tay gảy nhẹ, lập tức một đạo thần quang ngũ sắc bắn ra, nện trên hộp kiếm, mở nó ra.

Bên trong, dường như Thiên Phá Kiếm cảm nhận được nguy hiểm, trong nháy mắt mở ra hình thức hộ chủ.

Ngâm!

Phong mang kinh thiên xuất hiện, chém vào cửa trọng thiên, những thiên thể bên ngoài công hội võ giả vũ trụ bị phong mang kiếm đạo này lướt qua, lập tức hóa thành bột mịn.

Cảnh tượng kinh khủng này kinh động tất cả võ giả Thần cấp của công hội võ giả vũ trụ, bọn họ biến sắc, cảm nhận được phong mang cực hạn mà bọn họ chưa từng cảm nhận được.

Tranh! Tranh! Tranh!

Giờ khắc này, tất cả các Thần kiếm của công hội võ giả vũ trụ đều phát ra tiếng kiếm ngâm không ngừng.

Vạn kiếm tề minh, tất cả đều hướng về phía này, giống như đám thần dân cổ lão đến tham kiếm Hoàng Đế, tràn đầy ý thuận phục.

...

Trước trang viên.

Đám người Hắc Âm Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể chấn kinh nhìn chiến kiếm bay ra trong hộp kiếm của Phong Vân, thốt lên: “Đây là, kiếm binh cấp Chúa Tể!”

Ngay cả Ngũ Hành Chúa Tể cũng hít sâu một hơi, trong mắt nổi lên sóng gió, biểu hiện tâm trạng ông ta cũng không bình tĩnh.

“Phong Vân, chẳng lẽ, người thần bí xông vào cương vực Trùng tộc, cướp chí bảo vô thượng Thiên Phá Kiếm của Kiếm tộc, là, là người?” Bạo Phong Chúa Tể lắp bắp hỏi.

Các Chúa Tể còn lại cũng mong đợi nhìn Phong Vân.

Phong Vân vốn không có ý giấu diếm các vị Chúa Tể, dù sao đều là người một nhà, hấn gật nhẹ đầu: “Đi dạo chơi, nhìn thấy kiện kiếm binh này không tồi, đúng lúc nó cũng nhận ta làm chủ, liền thuận tay cầm về.”

Đương nhiên hấn không thể nói mình đi lấy hình chiếu, nên đã nghĩ ra một lý do khác.

Đám Lôi Đình Chúa Tể nghe thấy Phong Vân bình thản nói như vậy, cảm giác được một loại khí cơ bức vương nồng đậm.

Nhìn thấy kiện binh khí này không tồi, đúng lúc nó cũng nhận ta làm chủ, liền thuận tay cầm về?

Nghe đi, đây là lời người nói sao?

Đây là kiếm binh cấp Chúa Tể đó, đặt ở Kiếm tộc bao nhiêu năm tháng rồi, không ai có thể khiến nó nhận chủ, không biết khó khăn đến mức nào.

Bây giờ ngươi lại nói với chúng ta như vậy, thuận tay cầm về? Ngươi còn dám trang bức nữa sao?

Ngay cả Ngũ hành Chúa Tể cũng không biết nói gì cho phải.

Ong!

Một lát sau, Thiên Phá Kiếm không cảm ứng được nguy cơ nữa, tự động thu liễm khí cơ, bay vào trong hộp kiếm, trở nên yên lặng.

Tất cả giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Nhưng cả bầu trời kiếm trên không trung đã đủ chứng minh tất cả.

Rất nhiều võ giả cấp Thần từ xa chạy đến, muốn tìm tòi thực hư.

Nhưng lúc bọn họ nhìn thấy đám người Lôi Đình Chúa Tể đứng đó, sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng quỳ gối xuống, vô cùng cung kính nói: “Bái kiến Chúa Tể!”

“Ừ, tất cả đi xuống đi, vừa rồi chúng ta đang thí nghiệm võ kỹ mới, đừng để ý.” Sắc mặt Bạo Phong Chúa Tể thản nhiên nói, chuyện Phong Vân có được Thiên Phá Kiếm phải giấu kín, càng ít người biết càng tốt.

“Vâng.”

Lúc này đám võ giả Thần cấp mới yên tâm, thì ra các vị Chúa Tể đang thử võ kỹ mới, sinh ra ba động đáng sợ như vậy cũng là chuyện bình thường.

Dù sao, vĩ lực của Chúa Tể cũng không thể tưởng tượng được, hủy diệt một tinh hà cũng là chuyện rất đơn giản, có thể tạo thành cảnh tượng kinh khủng như vậy, trừ Chúa Tể, e rằng không còn ai làm được.

Đông đảo võ giả Thần cấp không nghi ngờ gì, tự mình rời đi.

Chương 684: Hồn Độn Giới Chỉ!

Chương 684: Hồn Độn Giới Chỉ!

Vũ Trụ Võ Giả Công Hội, phía trước trang viên.

Lôi Đình Chúa Tể cùng mấy vị Chúa Tể khác lúc này đều khá hoảng hốt, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân tràn ngập chấn động.

Bọn họ chưa bao giờ dám nghĩ tới, Phong Vân lại chính là tồn tại thần bí đã xông vào Trùng tộc lĩnh vực đại não một trận kia!

Bạo Phong Chúa Tể càng khó mà tin nổi, hắn vừa rồi còn đem Phong Vân ra so sánh với tồn tại thần bí kia một lần, ai mà ngờ tới, hai người này thật ra lại là cùng một người!

Ngũ Hành Chúa Tể cũng bình tĩnh nhìn Phong Vân hồi lâu, cuối cùng cười ha ha, "Tốt, làm tốt lắm, đám Trùng tộc kia tự xưng là Linh Hồn thiên phú cao thâm, cho tới bây giờ chỉ có bọn họ đi xâm nhập cương vực tộc khác, bây giờ rốt cục cũng đến lượt họ tự nhận quả đắng, cũng để cho họ biết được, vũ trụ rộng lớn, không phải là không có ai có thể trị được bọn họ!"

Hắn không hỏi thăm chuyện Phong Vân sao có thể làm được như thế, đây là át chủ bài của riêng Phong Vân. Hắn mặc dù được xưng là Nhân tộc đệ nhất Chúa Tể, nhưng cũng không có tư cách tự tiện đi điều tra át chủ bài của một người.

Hắn thấy, Phong Vân càng mạnh càng tốt, chỉ cần là vì nhân loại tộc quần, những thứ khác cũng không cần quá để ý.

" Thiên Phá Kiếm này của ngươi là cấp Chúa Tể, hẳn không gian bình thường không cách nào cất giữ, đặt ở bên ngoài lại quá nguy hiểm, rất dễ dàng bị người khác dò xét, ta đưa cho ngươi một chiếc nhẫn Hỗn Độn mà ta lấy được từ Hỗn Độn Thế Giới, có thể dùng để cất trữ thanh Chúa Tể cấp thần binh này."

Ngũ Hành Chúa Tể lấy ra một chiếc nhẫn màu xám đáng vẻ cổ xưa, nhìn qua có vẻ rất lâu đời, không biết nó đã tồn tại bao nhiêu kỷ nguyên.

Phong Vân mắt sáng lên, hắn đang lo không có vật có thể cất giữ thanh kiếm này, bằng không hẳn cũng chỉ đành đặt ở hộp kiếm tùy thân mang theo mà thôi.

Lúc này bèn nhận lấy nhẫn Hỗn Độn, "Đa tạ Chúa Tể."

"Bây giờ ngươi đang dừng tại Thần Chủ cảnh, chắc hẳn cũng cần không ít Giới Thạch, bên trong là Giới Thạch mà mấy năm nay ta thu thập được, chắc cũng có chừng 100 triệu khối, hẳn cũng đủ cho ngươi sử dụng."

Ngũ Hành Chúa Tể nhẹ nhàng mở miệng nói.

Phong Vân nghe vậy, trên mặt tuy không tỏ vẻ gì, nhưng nội tâm lại cười khở một tiếng, 100 triệu khối Giới Thạch này bây giờ đối với hắn mà nói, thậm chí còn không đủ nhét kẽ răng nữa là.

Đột phá đến Thần Chủ trung cấp đã phải hao phí 10 tỷ Giới Thạch, tu luyện đến cấp cao hơn như cao cấp, đại viên mãn, số lượng Giới Thạch cần tiêu hao, đoán chừng cũng phải đạt đến mức độ không cách nào tưởng tượng.

Một trăm triệu, thật đúng là giọt nước trong biển cả.

Có điều Phong Vân cũng không có dự định nói ra, nếu như hấn mở miệng, nhân loại tộc quần tất sẽ vì hấn mà đi thu thập vô số Giới Thạch đến, nhưng làm như vậy không thể nghi ngờ chỉ là làm hao phí thêm hơn phân nửa tài nguyên của cả tộc đàn.

Làm như vậy, kết quả sẽ phải trả giá bằng việc hi sinh rất nhiều rất nhiều nhân loại thiên kiều trưởng thành, để bồi dưỡng một mình hấn đạt được thành tựu!

Phong Vân không muốn làm như vậy, hấn đã yêu cầu đủ nhiều từ nhân loại tộc quần rồi.

Hơn nữa, lấy thực lực của hấn bây giờ, vũ trụ rộng lớn này nơi nào cũng có thể đến, hoàn toàn có năng lực tự mình thu hoạch, mặc dù cần một quá trình khá dài, nhưng cũng sẽ không quá khó.

...

Nhận lấy nhẫn Hỗn Độn xong, Phong Vân rất nhanh đã luyện hóa, lập tức khẽ động suy nghĩ, Thiên Phá Kiếm và cả hộp kiếm đều cùng nhau bị thu vào bên trong.

"Trong nhẫn Hỗn Độn này có chứa một cái Tiểu Thiên Thế Giới, có thể chứa vạn vật, người về sau cũng có thể sử dụng nó như nhẫn trữ vật bình thường."

Ngũ Hành Chúa Tể lại lần nữa cất lời, hấn nhẹ nhàng cười khỏ một tiếng, "Vốn dĩ ta dự định đưa người mấy món phòng thân chí bảo, nhưng bây giờ người đã có Thiên Phá Kiếm, cũng không cần mấy thứ đó nữa, ngoại vật quá nhiều, cũng không phải chuyện tốt, cuối cùng vẫn cần phải nhờ vào chính bản thân thôi."

"Phong Vân hiểu rõ."

Phong Vân gật gật đầu, hấn từ khi tu hành đến nay, rất ít dựa vào ngoại vật, trừ phi là gặp phải tồn tại cường đại hơn bản thân rất nhiều lần, bằng không bình thường cũng không hay vận dụng thân binh lợi khí.

Có thể dựa vào bản thân giải quyết, tự nhiên là cứ dựa vào bản thân mà giải quyết thôi.

Khi hấn nói chuyện, cũng thử hình chiếu vị đệ nhất Chúa Tể này của nhân loại tộc quần, kết quả cũng không có tiếng nhắc nhở, hiển nhiên trước mắt chỉ là hóa thân, cũng không phải là chân thân.

Lúc này, lời nói của Ngũ Hành Chúa Tể cũng truyền đến, "Ngươi rời đi 30 năm, ta vốn là muốn lưu lại chân thân để gặp ngươi, chỉ là Hỗn Độn Thế Giới có đỉnh cấp Chúa Tể cấp chí bảo xuất thế, ta không thể không trở về một chuyến, hiện tại ngươi đang nhìn thấy, là một trong số các hóa thân của ta."

Phong Vân nghe vậy, trong lòng khẽ động, hấn không chỉ một lần nghe được địa danh Hỗn Độn Thế Giới này.

Căn cứ tin tức hấn tra được, Hỗn Độn Thế Giới là một nơi cực kỳ nguy hiểm, nằm ở biên giới của vũ trụ, bên trong kỳ ngộ vô số, nhưng nguy cơ cũng càng nhiều.

Bình thường Chúa Tể cùng Tinh Anh Chúa Tể đi vào trong đó, tỷ lệ còn sống cơ hồ là không, chỉ có Đặc Cấp Chúa Tể trở lên, mới có thể miễn cưỡng sinh tồn.

Địa phương như vậy đối với Phong Vân mà nói, tạm thời còn không nằm trong phạm vi cân nhắc.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, còn cách Đặc Cấp Chúa Tể khá xa.

...

Sau đó, Ngũ Hành Chúa Tể bọn họ lại cùng Phong Vân hàn huyên một lát, liền tách riêng ra tự mình rời đi.

Bọn họ có rất nhiều việc vất vả thân, bây giờ nhìn thấy Phong Vân bình yên vô sự, thậm chí còn rất có thu hoạch, liền bỏ xuống lo lắng trong lòng, hết sức chuyên chú vào công việc của mình. . .

Trước khi đi, Ngũ Hành Chúa Tể còn đưa cho Phong Vân một cái Hộ Thân Phù, trong này ẩn chứa thần lực cùng quy tắc của hắn, có thể chống cự một kích của Cự Đầu Chúa Tể.

Hơn nữa, một khi Phong Vân gặp phải công kích, Ngũ Hành Chúa Tể bên kia cũng sẽ nhận được cảnh cáo, chạy tới đầu tiên.

Cái này khiến Phong Vân thầm cảm thán, thế lực lớn chính là tốt, bảo vệ rồi người hộ đạo gì đó, đều an bài thoả đáng cho người, căn bản không cần lo lắng cái gì.

...

Phòng tu hành trong trang viên.

Phong Vân tiễn các vị Chúa Tể rời đi xong, liền lập tức bắt đầu hiển hóa Kiếm Đạo pháp tắc đang có trong túi mình.

Trải qua ba mươi năm, thỉnh thoảng xoát hình chiếu một lần, bây giờ trong túi đeo của hắn, Kiếm Đạo pháp tắc đã nhiều đến trăm vạn cái!

Trong đó đại bộ phận đều là viên mãn, chỉ có một phần nhỏ là chưa viên mãn.

"Hết thầy đều hiển hóa ra cho ta!"

Phong Vân lập tức mặc niệm trong lòng.

【Hiển hóa Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng). . . Đang hiển hóa. . . Hiển hóa thành công!】

【Hiển hóa Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng). . .】

【Hiển hóa Kiếm Đạo pháp tắc. . .】

. . .

Từng tiếng nhắc nhở vang lên.

Mỗi khi vang lên một tiếng, liền có một vệt hào quang hình kiếm xông vào trong trí óc Phong Vân.

Sau đó, dưới sự khống chế của hắn, xông vào 'Thiên Văn Thần Kim' nằm bên cạnh Thần Cách, bị nó không ngừng hấp thu.

Có thể rõ ràng trông thấy, Thiên Văn Thần Kim không ngừng hấp thu Kiếm Đạo pháp tắc, bề ngoài cũng chậm rãi xảy ra một vài biến hóa, không gian bên trong đang từng chút một mở rộng ra.

Giống như từ rất sớm trước đó, Phong Vân lần đầu mở ra Thần quốc thế giới vậy.

Một màn này khiến Phong Vân nhìn mà nội tâm vui mừng hoan hỉ vô cùng, điều này nói rõ Thiên Văn Thần Kim rốt cục bắt đầu tiến hóa.

Rất nhanh, trăm vạn Kiếm Đạo pháp tắc liền bị hiển hóa ra hết, bị Thiên Văn Thần Kim hấp thu không còn một mống.

Mà đường kính không gian đó, cũng đạt tới gần trăm vạn km.

Chỉ có điều, khác với Thần quốc thế giới, không gian trong Thiên Văn Thần Kim này, khắp nơi tràn ngập kiếm khí cùng Kiếm Đạo phong mang.

"Keng!" "Keng!" . . .

Vạn kiếm cùng bay lên, từng cột sáng to lớn bay thẳng lên trời cao, mỗi một cột đều như núi cao, tất cả đều là dị tượng do Kiếm Đạo pháp tắc hiển hóa mà thành!

Chương 685: Siêu việt thường nhân sức mạnh tâm linh!

Chương 685: Siêu việt thường nhân sức mạnh tâm linh!

Trăm vạn Kiếm Đạo pháp tắc bị luyện hóa vào trong Thiên Văn Thân Kim, rốt cục khiến cho nó sinh ra thuật biến, sơ bộ có quy mô Kiếm Giới.

Phong Vân nhìn mọi biến hóa trong đó, trong lòng chợt cảm thấy hết thảy bốn ba đều là đáng giá.

Có điều đến đây, Kiếm Đạo pháp tắc mà hắn xoát hình chiếu tích lũy được trong 30 năm qua cũng đều hao hết.

Tiếp theo, cần một lần nữa tích lũy.

Chín ngàn vạn Kiếm Đạo pháp tắc hiển nhiên là một công trình vô cùng to lớn, Phong Vân cảm thấy, ít nhất cũng phải hao phí mấy ngàn năm thời gian, mới có thể hoàn thành.

Nhưng hiện tại với hắn mà nói, mấy ngàn năm thời gian cũng không dài lắm, không chỉ là hắn, đối với bất kỳ một võ giả cấp Thần nào, mấy ngàn năm thời gian cũng chỉ là một cái búng tay mà thôi.

Dù sao tất cả mọi người đều có tuổi thọ không giới hạn, mấy ngàn năm, mấy vạn năm, không có gì khác biệt, sớm đã không có khái niệm.

"Kiếm Giới từ từ sẽ đến, nước chảy đá mòn mới là vương đạo, tiếp theo đây, nên trở về Trụ Vực một chuyến. . ."

Phong Vân tự lẩm bầm.

Hắn bây giờ còn cần càng nhiều Giới Thạch, mà hiện nay trong vũ trụ, chỉ có Trụ Vực bí cảnh mới có nhiều Giới Thạch như vậy.

"Trước đó Bí Cảnh Không Gian mở ra với Thần Chủ, trên cơ bản đều đã bị ta đào rỗng, cần phải đi bí cảnh tầng thứ cao hơn cấp Chúa Tể."

Trên lý luận, Thần Chủ cấp là không thể tiến vào bí cảnh không gian cấp Chúa Tể, nhưng Phong Vân cảm thấy, dựa vào biểu hiện của bản thân khi đối mặt với Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể, Trụ Vực cao tầng tất sẽ đồng ý cho mình tiến vào.

Dù sao, một trong số thập lão Thương Dục Chúa Tể kia đều muốn lấy lòng hắn, mở cửa sau một chút hắn là không có vấn đề gì.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền đứng dậy rời khỏi phòng tu hành, đi ra ngoài trang viên, lấy ra phi thuyền cá chuồn.

Lần này quay về Trụ Vực, hắn cũng không tính mang theo công cụ hình người là Kiếm Tiêu cùng Als.

Trùng tộc vẫn còn đang truy nã bọn họ, hiện tại dẫn bọn hắn đi ra ngoài, không phải nói rõ người tới Trùng tộc lĩnh vực làm loạn chính là hắn hay sao.

Cho nên, Phong Vân để lại hai công cụ hình người này ở lại trong trang viên của mình, nếu như nhàm chán, đi làm cái nhân loại hóa thân mà vui đùa một chút cũng được, dù sao chân thân cũng không nên xuất hiện trước mặt quần chúng.

Hai cái công cụ hình người tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của Phong Vân, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Cứ như vậy, Phong Vân ngồi phi thuyền cá chuồn rời khỏi Vũ Trụ Vô Giả Công Hội, đi về phía Trụ Vực.

...

Sinh Mệnh Thần Đình, một tòa cung điện trên Thế Giới Thu.

Phong Tiểu Lan từ bên ngoài đi tới, trên mặt nàng tràn ngập sự vui sướng, vừa vào đại điện, nàng liền không kịp chờ đợi nói: "Thất Khước, mau ra đây!"

"Sao vậy, chủ nhân phu nhân."

Một giọng nói giống như thiên tiên từ phía sau lưng Phong Tiểu Lan truyền đến. Phong Tiểu Lan quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng người mờ mờ đang đi ra từ trong hư không, chính là Trùng tộc Mẫu Hoàng Thất Khước Thần Chủ bị Phong Vân nô dịch linh hồn.

Nghe được xưng hô “chủ nhân phu nhân” này, Phong Tiểu Lan không khỏi đỏ mặt, mặc dù nàng đã nghe qua rất nhiều lần, nhưng mỗi một lần vẫn là cực kỳ xấu hổ.

"Thất Khước, nói cho ngươi một tin tức tốt, vừa rồi ta đã được Sinh Mệnh Chúa Tể lão sư thu làm đệ tử thân truyền."

Phong Tiểu Lan hưng phấn vô cùng.

Thành đệ tử thân truyền của Chúa Tể, mang ý nghĩa địa vị của Phong Tiểu Lan sẽ tăng lên rất nhiều.

Sinh Mệnh Chúa Tể có ngàn ngàn vạn vạn ký danh đệ tử, nhưng đệ tử thân truyền cũng chỉ có chín vị, tăng thêm Phong Tiểu Lan, bây giờ là mười vị.

Ý nghĩa tự nhiên không giống nhau.

"Vậy liền chúc mừng chủ nhân phu nhân, như vậy thì người đã cách chủ nhân càng gần một bước rồi."

Thất Khước Thần Chủ mỉm cười nói.

Nàng trước đó được Phong Vân phái tới âm thầm bảo hộ Phong Tiểu Lan, hiện nay, đã qua nhiều năm, hai người đã sớm thân quen, xem như nửa sư nửa bạn.

Đây cũng là mục đích của Phong Vân, không chỉ là tìm cho Phong Tiểu Lan một người hộ đạo, cũng là muốn giúp nàng tìm được sự chỉ đạo chuyên nghiệp một đối một.

Dù sao, Sinh Mệnh Chúa Tể có nhiều việc vất vả thân, chưa chắc sẽ thường xuyên dạy bảo Phong Tiểu Lan.

"Tiểu Vân, ta sẽ cố gắng, một ngày nào đó có được tư cách đứng bên cạnh ngươi "

Đôi mắt Phong Tiểu Lan vô cùng kiên định, có lẽ nàng không có thiên phú kinh diễm, thể chất, thần lực cũng không đột xuất.

Nhưng nàng lại có sức mạnh tâm linh vượt xa thường nhân, chính là loại lực lượng này, giúp nàng lần lượt đột phá khốn cảnh, đánh vỡ công cùm xiềng xích, đi tới tầng thứ cao hơn.

Điểm này, là Phong Vân phát hiện ra trước tiên, thứ hai là trí năng sinh mệnh kia.

Mà bây giờ, Thất Khước Thần Chủ là người thứ ba.

Cho nên, Thất Khước Thần Chủ mới nhìn với Phong Tiểu Lan bằng con mắt khác, cảm thấy nàng một ngày nào đó, tất sẽ cá chép hóa rồng, đi lên con đường của riêng mình.

...

Trụ Vực, Thiên Cương đại lục.

Phong Vân lại một lần nữa về tới đây.

Hắn rời khỏi nơi này 30 năm, nơi này cũng không có biến hóa gì rõ ràng.

Thậm chí những Di tộc thiên kiêu kia cũng không biết Phong Vân rời đi, còn nghĩ là hắn vẫn một mực đang bế quan.

Phong Vân trước đó đi ra ngoài cũng không một ai biết được, ngay cả thập lão cao cao tại thượng kia, sợ là đều không rõ ràng.

Có khả năng Hằng Vũ Chí Tôn sẽ biết, nhưng Phong Vân không cho rằng một vị Chí Tôn như hắn lại luôn luôn chú ý quan sát chính mình.

...

Giờ phút này, Phong Vân đang ngồi trong phủ đệ của mình, ánh mắt hắn lấp lóe, đang suy tư xem nên làm thế nào để nói chuyện mình muốn đi bí cảnh không gian cấp Chúa Tể cho vị Thương Dực Chúa Tể kia.

"Ta nhớ thập lão sinh hoạt tại Nguyên Thần đại lục phía trên Cửu Diệu đại lục, cách Thiên Cương đại lục chừng một vạn năm ánh sáng."

Phong Vân lầm bầm: "Khoảng cách này bằng vào linh hồn lực của ta bây giờ, ngược lại là có thể chạm tới."

Ba mươi năm qua Phong Vân mặc dù không có xoát ra Thần Chủ cấp Linh Hồn thiên phú, nhưng lại xoát được hai cái Thần Vương cấp Linh Hồn thiên phú.

Dung hợp sau đó, trực tiếp khiến Linh Hồn thiên phú của hắn tăng lên tới Thần Chủ cấp tuyệt đỉnh, cự ly này chỉ còn cách vô thượng Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú chừng nửa bước mà thôi.

Đứng trong đại điện, biển linh hồn Phong Vân sôi trào, mi tâm bất chợt bắn ra một vệt linh hồn chi quang vô hình có chất, thẳng tắp trong suốt, xuyên qua hư ảo.

Vệt linh hồn chi quang này vượt qua Thiên Cương đại lục cùng Cửu Diệu đại lục, đi thẳng tới phía trên nó là Nguyên Thần đại lục.

Chỉ hơi dừng lại chốc lát, sau đó trực tiếp lao về phía phủ đệ của Thương Dục Chúa Tể.

Thập lão bởi vì phải tọa trấn Trụ Vực, cho nên rất ít khi không có nhà.

Hơn nữa, cho dù chân thân không có mặt, cũng sẽ có hóa thân tọa trấn, hoàn toàn không cần lo lắng.

...

Trong phủ đệ phong cách cổ xưa.

Thân thể khổng lồ của Thương Dục Chúa Tể nằm ngang ở đó, hai mắt thâm thúy khẽ nhắm hờ, toàn thân trên dưới chảy xuôi khí tức như đại dương mênh mông, tựa như đang tu hành.

Ồ?

Bỗng nhiên, hấn dường như cảm ứng được cái gì, hai mắt vốn đang hơi khép bỗng nhiên mở ra, bên trong chảy ra tia sáng doạ người.

"Linh hồn lực lượng mạnh như thế? Không biết là vị linh hồn đại sư nào giáng lâm "

Linh hồn lực lượng trình độ này đã đến gần vô hạn Chúa Tể cấp, khiến Thương Dực Chúa Tể thần sắc nghiêm nghị, tưởng rằng những linh hồn thái sư trong vũ trụ kia giáng lâm đến Trụ Vực.

Nhưng sau một khắc, chuyện khiến Thương Dực Chúa Tể cực kỳ chấn động đã xảy ra.

Chỉ thấy dòng linh hồn lực lượng kia bất ngờ tập hợp lại ở một chỗ, dần dần ngưng tụ ra một hình người ngay giữa không trung.

Nhìn qua, rõ ràng là, Phong Vân! !

"Làm sao có thể! ?"

Thương Dực Chúa Tể cho dù là một trong các thập lão, là đặc thù sinh mệnh thể trong thiên địa, giờ khắc này cũng bị kinh hãi choáng váng!

Bởi vì hấn nghĩ đến một cái sự thật đáng sợ!

Chương 686: Vị Chí Tôn tương lai thứ hai!

Chương 686: Vị Chí Tôn tương lai thứ hai!

Nhân tộc có hai vị tuyệt thế thiên tài, một vị là Phong Vân am hiểu nhục thân, một vị là Đao Kiếm Thần Chủ am hiểu linh hồn, hai vị thiên kiêu này có thể xưng là trụ cột tương lai của nhân loại, lại đều có chiến tích kinh người.

Một người chống cự hai đại Chúa Tể ám sát, một người thì đánh bại hóa thân của Hồng Hải Thủy Tổ, có thể nói là một người so với một người còn biến thái hơn, đều là danh truyền khắp vũ trụ.

Thương Dục Chúa Tể tự nhiên cũng biết.

Nhưng bây giờ hấn lại hoảng sợ phát hiện, Phong Vân căn bản cũng không phải là như là trong truyền thuyết, chỉ có am hiểu nhục thân mà, rõ ràng ở phương diện linh hồn, cũng là cũng rất khinh khủng.

Cái này khiến cho Thương Dục Chúa Tể lập tức nghĩ đến một sự thật khủng bố.

"Phong Vân, Đao Kiếm Thần Chủ, kỳ thật là một người có phải không! "

Thương Dục Chúa Tể gắt gao nhìn chăm chăm linh hồn hóa thân của Phong Vân, trầm giọng nói.

Phong Vân vốn đã không có dự định giấu diếm nữa, nhẹ khẽ gạt đầu một cái.

Trụ Vực không giống với những Di tộc khác, thuộc về phái trung lập, nếu để cho bọn họ biết được thiên phú của bản thân, tất nhiên sẽ tập trung càng nhiều chú ý, mở rộng cửa sau căn bản không là vấn đề.

"Tê . . ."

Tận mắt thấy Phong Vân thừa nhận thân phận, mạnh như Thương Dực Chúa Tể, giờ phút này cũng không nhin được thật vào một ngụm khí lạnh.

Cái này, vậy mà lại là thật!

Mà lúc này Thương Dực Chúa Tể cũng hiểu biết vì cái gì Nhân tộc muốn đem hai thân phận Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ này tách ra.

Rất đơn giản, bởi vì quá là khủng bố rồi!

Chỉ cần một Phong Vân, hoặc là một Đao Kiếm Thần Chủ, cũng đã là tuyệt thế kỳ tài trong vũ trụ vô tận, nếu là kết hợp với nhau, vậy đơn giản là thiên phú đáng sợ không cách nào tưởng tượng nổi!

Nếu là truyền ra ngoài, vũ trụ ức vạn tộc đàn sợ là cũng sẽ vì thế mà điên cuồng.

"Thiên phú bực này để cho người ta kinh dị, thực sự khó có thể tưởng tượng là đến từ Nhân tộc."

Thương Dực Chúa Tể trong lòng căn bản là không có cách nào bình tĩnh lại, giống như là nhắc lên như sóng to gió lớn, hấn tự xưng là sinh mệnh thể đặc thù, thiên địa sinh ra, vô luận là thiên phú, hay là tư chất, đều là siêu nhất lưu bên trong vũ trụ.

Nhưng cùng Phong Vân so sánh, đơn giản là giống như cặn bã vậy!

...

Mà lúc này, linh hồn hóa thân của Phong Vân mở miệng, "Thương Dục Chúa Tể, ta tới đây là muốn xin tư cách tiến vào bí cảnh không gian Chúa Tể cấp, có thể không?"

Vì này một ít chuyện này? Người liền trực tiếp giáng lâm linh hồn hóa thân?

Thương Dục Chúa Tể chửi bậy trong bất lực, hắn còn tưởng rằng là đại sự kinh thiên động địa gì, kết quả lại là cái này?

Đọa hắn tưởng rằng có ai muốn ra tay đối với hắn nữa!

Lúc này, Thương Dục Chúa Tể có chút bực tức với Phong Vân, nhưng vẫn là rất mau trả lời nói: "Tự nhiên là có thể, người mặc dù không phải Chúa Tể, nhưng chiến lực đã đạt tới Chúa Tể, dựa theo quy định, tự nhiên có thể tiến vào."

Nói xong, hắn nhẹ nhàng nâng tay lên, lập tức một đạo lưu quang bay đến trước mặt linh hồn hóa thân của Phong Vân, là một lệnh phù huyền kim sắc.

"Cầm vật này, người đã có thể đi vào, cũng không cần giao nộp Trụ tể."

"Đa tạ."

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt sáng lên, thứ này giống như lúc trước ở thế giới cũ cầm thẻ miễn phí đi ăn cơm ở nhà hàng vậy, sau khi sử dụng, liền không cần trả tiền.

Mặc dù Phong Vân có rất nhiều Trụ tề, nhưng thứ này, không dùng thì phí quá.

Lập tức, linh hồn hóa thân của Phong Vân mang theo lệnh phù huyền kim sắc, rời khỏi nơi này, trở lại phía dưới thiên quá lục.

Thương Dục Chúa Tể vẫn như cũ bình tĩnh nhìn phương hướng Phong Vân rời đi, hiển nhiên, nội tâm của hắn đến bây giờ vẫn chưa bình phục.

Không biết qua bao lâu, Thương Dục Chúa Tể giống như là nhớ tới cái gì đó, hắn lập tức bay ra khỏi đại điện, đi vào trong truyền tống trận của Nguyên Thần đại lục.

Chỉ thấy quang mang lóe lên, một giây sau, đã đem hắn truyền tống rời khỏi.

...

Đợi sau khi lấy lại tinh thần, Thương Dục Chúa Tể đi vào trong một mảnh thời không kỳ dị.

Nơi này so với những đại lục ở phía dưới kia còn bao la hơn nhiều.

Sông lớn, núi dài, băng tuyết, sa mạc. . . Cái gì cần có có cả.

Mà ở chỗ sâu trong dãy núi vô tận kia, khi thì có Lôi Đình lấp lóe, khi thì có cuồng phong gào thét, khi thì có mưa to như trút nước. . . Cực kỳ hỗn loạn, không cách nào nói rõ.

May mắn ở bên trong vùng thế giới này không có những sinh linh khác.

"Lão sư!"

Thương Dục Chúa Tể đi ở chỗ này liền không dám tiến lên nữa, ngấm nhìn chỗ sâu trong dãy núi vô tận, cung kính la lên.

Một giây sau, tất cả mọi thứ đều bị ngưng trệ, Lôi Đình, cuồng phong, mưa to đều dừng lại, tất cả không nhúc nhích nữa.

Tiếp theo, một đôi mắt to lớn xuất hiện ở trên không dãy núi, tựa như là Thượng Thương Chi Mâu, quan sát chư thiên vũ trụ, bên trong tản ra khí tức hùng vĩ mà lạnh lùng.

"Chuyện gì vậy?"

Một đạo thanh âm âm âm vang vọng toàn bộ thế giới, làm cho Thương Dục Chúa Tể cũng vì đó mà tê cả da đầu.

Thương Dục Chúa Tể không dám trễ nãi, lập tức nói: "Lão sư, ta phát hiện một tuyệt thế kỳ tài đáng giá để Trụ Vực ta toàn lực bồi dưỡng."

"Hử? Là ai? Không phải là sinh mệnh thể đặc thù cường đại chứ?"

Chủ nhân cặp con mắt kia có một chút hứng thú nói.

"Cũng không phải vậy, mà là một vô thượng thiên kiêu đến từ Nhân tộc, tên là Phong Vân. . ."

Tiếp đó, Thương Dục Chúa Tể liền đem chiến tích từ lúc nổi danh đến nay cùng đủ loại đồn thổi về Phong Vân hết thảy nói ra, cùng bởi vì cao tầng Nhân tộc sợ Phong Vân quá biến thái làm cho ức vạn tộc đàn cừu thi, từ đó để cho Phong Vân một người phân thành hai thân phận.

Có lẽ là thiên phú Phong Vân quá mức biến thái, cho dù là chủ nhân đôi mắt to lớn này, cũng trong một nháy mắt trở nên ngỡ ngàng.

Lập tức hấn truyền ra thanh âm oanh minh, " Phương vũ trụ này của chúng ta, sẽ sinh ra vị Chí Tôn thứ hai."

Chí Tôn!

Thương Dực Chúa Tể nghe vậy, thần sắc đại chấn, hấn không nghĩ tới, lão sư mình vậy mà đánh giá cao đối với Phong Vân như thế.

Vũ trụ từ sinh ra đến bây giờ, đã không biết qua bao nhiêu kỷ nguyên rồi, trong thời gian này sinh ra vô thượng yêu nghiệt đếm không thể hết, nhưng không có một ai được lão sư đánh giá cao như thế!

"Đã rõ."

Thương Dực Chúa Tể cung kính gật đầu.

...

Cùng lúc đó.

Sau khi linh hồn hóa thân Phong Vân trở về, trong tay hấn, lại nhiều ra một lệnh phù, chính là giấy thông hành bí cảnh Thương Dực Chúa Tể cho hấn.

"Không uổng phí ta hiển lộ một ít thực lực, thu hoạch rất tốt."

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, nếu hấn không hấn tạo thành trùng kích quá lớn cho Thương Dực Chúa Tể, kẻ này đoán chừng không có khả năng đem cái lệnh phù này giao cho hấn thống khoái như vậy.

"Có cái lệnh phù miễn phí này, ta cũng nên hành động rồi. . ."

Phong Vân không muốn trì hoãn quá lâu, lập tức rời khỏi phủ đệ, hướng phía Cửu Diệu đại lục trên Thiên Cương đại lục bay đi.

Cửa vào bí cảnh không gian Chúa Tể cấp ở Cửu Diệu đại lục, bởi vậy muốn đi bí cảnh, chỉ có thể từ nơi này đi vào.

Phong Vân tiến vào Cửu Diệu đại lục, một số Chúa Tể lập tức phát hiện ra hắn.

Mà khi những Chúa Tể này nhìn thấy Phong Vân vậy mà hướng về bí cảnh không gian Chúa Tể cấp đi tới, không khỏi lộ ra vẻ vẻ giật mình. _•

Chương 687: Gây ai không tốt, hết lần này tới lần khác gây bật hack!

Chương 687: Gây ai không tốt, hết lần này tới lần khác gây bật hack!

"Đó là ai! ? Một Thần Chủ nhỏ nhỏ, vậy mà dám vào bí cảnh Chúa Tể cấp! ?"

"Người mới vừa xuất quan hải, ta cho người biết, đây chính là một ngoan nhân đó, đệ nhất thiên kiêu của Nhân tộc Phong Vân, từ khi đi vào Trụ Vực, trước đánh bại thiên kiêu ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, sau lại ngăn trở Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể liên thủ công kích, mà lông tóc không hao tổn gì."

"Cái gì! ? Còn có chuyện này sao?"

"Chẳng lẽ người không phát hiện phủ đệ Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể đều không có sao?"

"Không nghĩ tới ở thời điểm ta bế quan, bên trong Nhân tộc lại ra một thiên tài khủng bố như vậy!"

"Còn không chỉ có vậy, trong nhân tộc còn có một người so với Phong Vân này còn biến thái hơn, lấy Thần Chủ chi thân, nghịch hành phạt lục, chém giết hóa thân Hồng Hải Thủy Tổ Chúa Tể cấp!"

"Mẹ nó, dọa người như vậy sao ? Đây là cảnh giới Thần Chủ ta biết rõ kia sao? Đúng, người kia gọi gì nhỉ?"

"Đao Kiếm Thần Chủ."

". . ."

Cửu Diệu đại lục, hơn một trăm vị Chúa Tể cư trú, đại bộ phận trước đó đều bế quan, cho nên mặc dù Phong Vân tạo thành động tĩnh lớn kinh thiên động địa như vậy, bọn họ cũng cũng không hề hay biết.

Bây giờ một s ố Chúa Tể vừa xuất quan đều là lần đầu nghe thấy chuyện của Phong Vân, tự nhiên, đều bị dọa gần chết.

Tinh Anh cấp Chúa Tể còn tốt một chút, dù sao bọn họ tự xưng là khẳng định mạnh hơn so với Phong Vân, nhưng những Chúa Tể bình thường này trong lòng không khỏi rung động, lấy Thần chủ chi cảnh trăm diệt Chúa Tể, cái này giống như là Thần Linh cùng phạm nhân so sánh vậy, để bọn hắn sợ hãi không thôi.

Đáng tiếc, bọn họ cũng không biết, hiện tại Phong Vân, bất kể là Tinh Anh Chúa Tể, hay là Chúa Tể bình thường, đều không bị hắn để vào mắt.

Mục tiêu của hắn, là tầng thứ cao hơn!

. . .

"Sách, những Chúa Tể này vậy mà đều không phải chân thân thật sự, thật sự là uổng phí công phu. . ."

Phong Vân có chút bất mãn 'Sách' một tiếng.

Hắn bay chậm như vậy, không phải là vì hấp dẫn các Chúa Tể Cửu Diệu đại lục đến đây vậy xem, sau đó hắn liền có thể nhờ vào đó hình chiếu hay sao.

Kết quả bọn gia hỏa đến này đại bộ phận đều là hóa thân, chỉ có một hai cái mới là chân thân, thật sự là uổng công qua đi thôi.

Nghĩ tới đây, Phong Vân nhìn tám gương hình chiếu của mình, hai cái hình chiếu mới được hình thành.

【đôi tượng hình chiếu】 : Mạt Cơ (Ma Động tộc)

【tuổi tác】 : 50000 kỷ

【cảnh giới】 : Chúa Tể sơ cấp

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Thủy Mạc Thiên Hoa》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Thiên Hà Nhất Kích》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Thiên Dao Thập Cửu Thức》 . . . công pháp Thủy Hệ Chúa Tể cấp 《Đao Hà Bí Điển》 . . . thiên phú Thủy Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Thần Dao Đạo Chủ cấp. . . Thủy Hệ quy tắc (ba tầng). . . Đao Đạo pháp tắc (mười tầng). . .

. . .

【hình chiếu đôi tượng】 : Venak (Thiên Đăng tộc)

【tuổi tác】 : 40001 kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Chúa Tể trung cấp

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Quang Minh Chi Môn》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Quang Minh Chi Thuần》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Quang Minh Chi Thương》 . . . công pháp Quang Minh Chúa Tể cấp 《Quang Minh Thần Điển》 . . . thiên phú Quang Minh Chúa Tể cấp. . . Quang Minh quy tắc (sáu tầng). . .

. . .

Phong Vân liếc mắt qua hai chân thân Chúa Tể duy nhất toàn trường này, có chút gật gật đầu, thâm nghĩ coi như không tệ, không cần biết ra sao, hình chiếu Chúa Tể cấp tối thiểu công hiến thuộc tính quy tắc cho hắn, cái này không lỗi.

Lập tức, hắn không còn dừng lại lâu, lấy ra lệnh phù Thương Dục Chúa Tể cho, trực tiếp tiến vào bên trong bí cảnh Chúa Tể cấp.

Mà theo Phong Vân tiến vào bí cảnh Chúa Tể cấp, các Chúa Tể khác của Cửu Diệu đại lục không có ý nghĩ gì khác, nhưng cũng có một số Chúa Tể, lại dâng lên tâm tư.

...

Một góc Cửu Diệu đại lục, bên trong một tòa đại điện tráng lệ.

Đang có bảy đạo thân ảnh đứng vững vàng ở đây, nhìn khí tức của nó, tất cả đều là Tinh Anh Chúa Tể!

Mà ánh mắt bọn họ lúc này, đều tụ tập vào bên trên màn hình giả lập ở giữa không trung.

Ở trong đó, lại có ba đạo nhân ảnh quan sát bọn họ, theo thứ tự là Trùng tộc Mẫu Hoàng, Chúa Tể Thú tộc Thần Thú Ba Xà nhất tộc, Chúa Tể Cơ Giới tộc, tam đại cự đầu!

"Chư vị, hiện tại Phong Vân kia tự tìm đường chết, tiến vào bên trong Bí Cảnh Không Gian, chính là cơ hội của các ngươi, sau khi chuyện này thành công, các ngươi bảy vị, mỗi người có thể đạt được một kiện bí bảo Chúa Tể cấp, cùng một môn bí pháp Chúa Tể cấp, như thế nào?"

Ba vị cự đầu tam đại tộc đàn mở ra điều kiện như vậy.

Bảy vị Tinh Anh Chúa Tể này đều là tới từ những tộc quần khác trong vũ trụ, hoặc là ở vào khu vực vắng vẻ, cùng Nhân tộc cách nhau rất xa, nhưng mà cùng Nhân tộc vốn là có chút hiềm khích nhỏ.

Tam đại tộc đàn lúc trước vì đánh giết Phong Vân, đã hao hết lực lượng của mình ở Trụ Vực, bây giờ chỉ có thể tìm kiếm Chúa Tể của những tộc quần khác, hứa lấy vàng bạc tới mời tướng, mời bọn họ ra tay xử lý Phong Vân.

Mà thất đại Tinh Anh Chúa Tể nghe được dạng điều kiện phong phú này, không có nhiều do dự cũng sẽ đồng ý.

Bí bảo Chúa Tể cấp cùng vũ khí Chúa Tể cấp không giống nhau, không cần điều kiện nhận chủ khắc nghiệt kia, chỉ cần luyện hóa liền có thể sử dụng.

Mà bí pháp Chúa Tể cấp, thì càng không phải bình thường, có thể làm át chủ bài, thời khắc mấu chốt thậm chí có thể bảo mệnh nữa.

"Tốt, chúng ta xuất phát, đem đầu Phong Vân kia tới gặp ba vị."

Thất đại Tinh Anh Chúa Tể lập tức xuất phát, trên mặt mỗi một người trong bọn họ đều lộ ra biểu lộ nhẹ nhõm.

Hiển nhiên đối bọn hắn mà nói, giết một Phong Vân chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay mà thôi.

Phong Vân mặc dù trước đó biểu hiện rất là kinh diễm, ngăn trở Mặc Nha Chúa Tể cùng Thúy Tinh Chúa Tể công kích, nhưng hai vị này chỉ là Chúa Tể bình thường.

Chúa Tể Bình thường cùng với Tinh Anh Chúa Tể, chênh lệch chừng mười mấy đến mấy chục lần, huống chi bọn họ có bảy người, mặc cho

Phong Vân nghịch thiên như thế nào, đều lật không nổi bao nhiêu bọt nước, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.

Điềm này, cho dù là thất đại Tinh Anh Chúa Tể, hay là ba vị cự đầu, đều tin tưởng không nghi ngờ.

...

Cương vực tinh không xa xôi.

Nơi này là một mảnh hoang vu, các loại mảnh vỡ ngôi sao phiêu phù ở nơi này, băng lãnh cô quạnh, tịch liêu vô cùng.

"Ông ——! !"

Bỗng nhiên, có ba cỗ ý thức uy áp cường hoành giáng lâm ở chỗ này, trực tiếp đem mảnh vỡ ngôi sao bên trong phương viên ép thành tro bụi.

Sau đó, riêng huyễn hóa ra một cái hư ảnh to lớn, mênh mông thâm thúy, vĩ lực vô biên, chính là cự đầu tam tộc lúc trước.

"Xuất động thất đại Tinh Anh Chúa Tể, lần này Phong Vân kia hẳn phải chết rồi!" Chúa Tể Đến từ Thú tộc Thần Thú Ba Xà nhất tộc thanh âm lạnh như băng quanh quẩn.

"Ta tương đối lo lắng Ngũ Hành Chúa Tể, hẳn mặc dù đã trở lại Hỗn Độn Thế Giới, nhưng tất nhiên cũng lưu lại chuẩn bị, muốn ám sát Phong Vân, khả năng sẽ không đơn giản như vậy."

Trùng tộc Mẫu Hoàng lời nói nhu hòa truyền đến.

Người cuối cùng là Chúa Tể Cự Đầu Cơ Giới tộc mở miệng nói: "Rất đơn giản, đến lúc đó chúng ta ở bên ngoài tinh không cương vực Trụ Vực bố trí xuống đại trận, bắt chước khí tức của Phong Vân, cho dù là Phong

Vân chết ở trong Bí Cảnh Không Gian, Ngũ Hành Chúa Tể cũng sẽ không cảm ứng được, coi như hấn biết, cũng là rất lâu sau đó."

"Phương pháp này rất tốt."

"Không sai, dùng cái này đi."

Hai cái cự đầu khácđồng ý.

Vì không cho nhân tộc xuất hiện siêu cấp cự phách thứ hai như Ngũ Hành Chúa Tể, tam tộc thế nhưng là đã dốc hết vốn liếng.

Nhưng bọn hấn gây ai không được, hết lần này tới lần khác muốn đi gây một người chơi bật hack!

Chương 688: Ngàn ức Giới Thạch!

Chương 688: Ngàn ức Giới Thạch!

Bí cảnh không gian Chúa Tể cấp.

Phong Vân đứng vững vàng ở đây, xem vũ trụ Phong Bạo xung quanh như không có gì.

Hắn ngóng nhìn phương xa, chỉ thấy nơi xa có một vòng xoáy vô cùng to lớn, đường kính vòng xoáy này chừng trăm ức km, tản ra quang huy vô cùng xán lạn, không gian xung quanh bị áp bách đến vỡ vụn, sau đó chữa trị, lại vỡ vụn, vòng đi vòng lại.

Phong Vân cảm giác một chút, nơi đó sinh ra áp lực, Chúa Tể trở xuống, đi vào hẳn phải chết.

"Đây chính là bí cảnh ta muốn đi vào sao."

Quy mô bí cảnh Chúa Tể cấp so với bí cảnh Thần Chủ cấp lớn hơn gấp trăm lần, lại thêm Chúa Tể Trụ Vực những năm qua còn lâu mới có nhiều như Thần Chủ, cho nên nói, đại bộ phận bí cảnh sợ là không có thăm dò qua.

Phong Vân tự giác, chính mình vẫn rất có hi vọng ở chỗ này tìm đủ Giới Thạch cần thiết để tu luyện.

Lúc này, hắn không chần chừ, quanh thân hiện ra Ngân Thần sáo trang.

Trong khoảnh khắc, bộ giáp màu bạc che thân, chân đạp giày chiến, đao thuấn nơi tay, trực tiếp hướng bên trong vòng xoáy bay đi.

Ầm ầm!

Cuối cùng, ở bên trong một tiếng oanh minh không gian vỡ vụn, Phong Vân biến mất ở chỗ sâu trong vòng xoáy.

...

Một bên khác vòng xoáy.

Một đạo lưu quang ngân sắc đột phá áp lực ầm ầm, rơi ở giữa không trung, hiện ra thân ảnh, chính là Phong Vân.

"Trọng lực thật mạnh!"

Phong Vân đứng ở không trung, lập tức cảm giác được áp lực vô cùng vô tận tác dụng ở trên thân, cỗ áp lực này đáng sợ, vượt xa ở ngoại giới, tối thiểu hơn gấp mười lần.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, có thể không cần nhìn, cũng không thể tạo thành ảnh hưởng gì.

Hắn nhẹ nhàng rơi vào bên trên thổ địa dưới chân, chỉ thấy nơi này là một mảnh rừng cây rậm rạp, cây cối đều cao tới mấy trăm trượng, chân chân chính chính là đại thụ che trời.

Mà sau đó Phong Vân liền phát hiện, không gian nơi này rất hỗn loạn, không cách nào tiến hành thuấn di được, cũng vô pháp tiến hành truyền tống, có thể dựa vào, chỉ có thể là tốc độ của mình.

Lại thêm áp lực khổng lồ kia, tốc độ các Chúa Tể ở chỗ này sợ là không bằng 0.0001% ngoại giới.

Cho dù là Phong Vân, tốc độ cũng chịu ảnh hưởng cực lớn, đương nhiên, so với những chúa tể khác, vẫn như cũ nhanh đến rói tinh rói mù.

Xoát!

Phong Vân chân điểm một cái, trong nháy mắt gia tốc, tại chỗ chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, một giây sau, người hắn đã ở bên ngoài mười vạn mét.

"So trước kia chậm hơn rất nhiều."

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, bất quá hắn cũng không có cách nào nữa, đã đến đây rồi, thì phải an phận, quy tắc nơi này không phải là hắn có thể cải biến, chỉ có cố gắng thích ứng mà thôi.

"May mà thể chất của ta cường hoành, đã đến gần vô hạn với Chúa Tể."

Thể chất mạnh, tốc độ tự nhiên là có thể nâng lên, hắn cũng không phải dựa vào thiên phú huyết mạch Kim Bằng nhất tộc như, mà là thể chất thân thể cường hoành, hoàn toàn bằng vào nhục thân để gia tăng tốc độ!

"Còn thiếu một chút là thiên phú Thể Chất có thể tấn thăng Chúa Tể cấp."

Phong Vân yên lặng nói.

Thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp, ở bên trong Chúa Tể cũng là cực kỳ hiếm thấy, chỉ có loại thể chất cường hoành trời sinh kia, hoặc là một số sinh mệnh thể đặc thù, mới có thể đạt tới cấp độ này!

Về phần thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp, thì so với cái này còn thua thớt hơn.

...

Sau đó.

Phong Vân mất nửa ngày thời gian triệt để thích ứng trọng lực cùng không gian nơi này.

Lập tức liền bắt đầu ở khắp núi đồi chạy, đồng thời phát động thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp của mình, không ngừng tìm kiếm Giới Thạch.

"Phía đông có một mỏ Giới Thạch cỡ nhỏ. . ."

"Phía nam bên trong dãy núi có mười vạn Giới Thạch kết tinh. . ."

"Phía tây phát hiện một mỏ Giới Thạch cỡ lớn, chừng hơn ức. . ."

"Phía bắc xuất hiện phản ứng đặc thù. . ."

Không hổ là bí cảnh Chúa Tể cấp, Phong Vân rất dễ dàng ở bên trong tìm kiếm được mấy chỗ có giấu Giới Thạch.

Những địa phương này phần lớn cực kỳ bí ẩn, hoặc là cực kỳ khó thấy được, nếu như không phải hắn có được thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp tăng thêm linh hồn lực cảm giác mạnh mẽ, thật đúng là không nhất định có thể phát hiện ra được.

Cực kỳ hiển nhiên, đây là những chúa tể khác bỏ lỡ.

Trên thực tế, các Chúa Tể nếu là nhìn thấy, đoán chừng cũng không hứng thú lắm.

Đến loại cấp độ kia của bọn họ, Thần quốc thế giới đã sớm cổ hóa, còn sinh ra lực lượng quy tắc.

Nếu là hư hao mà nói, dựa vào quy tắc lực lượng tiếp dẫn bên trong lực lượng thế giới vũ trụ đã có thể chữa trị, không cần Giới Thạch này.

Mà cái này đối Phong Vân mà nói, chính là thêm một tin tức tốt.

Ý vị này, ở bên trong bí cảnh không gian Chúa Tể cấp, căn bản không ai cùng hấn tranh đoạt Giới Thạch, Giới Thạch nơi này, một mình hấn tất cả bao hết!

Cho nên, ngắn ngủi thời gian nửa tháng, Phong Vân liền thu hoạch hơn 10 ức Giới Thạch, đồng thời số lượng này đang lấy một loại tốc độ tăng trưởng làm cho người khác lú lỏi.

10 ức. . . 20 ức. . . 30 ức. . . 40 ức. . . 50 ức. . .

100 ức!

Một tháng sau, Phong Vân thành linh đã thu hoạch được 100 ức khối Giới Thạch.

Hai tháng sau, Phong Vân thu thập được số lượng Giới Thạch đã đạt tới 300 ức.

Sau ba tháng, Giới Thạch số lượng đã đạt tới 500 ức nhiều!

So với trước kia gấp 5 lần!

Nhưng mà, khi Phong Vân đem 500 ức Giới Thạch tất cả đều luyện vào Thần quốc thể giới, sau đó lại mở rộng thêm 500 ức km, vẫn không có đạt tới cực hạn.

Với lại, hấn rõ ràng cảm giác được vẫn còn kém xa!

"Ta cũng không tin, lại thêm 500 ức!",

Phong Vân luyện đến đỏ cả mắt, cũng chính là tặc xung 'Cấp trên', quyết định lại luyện thêm 500 ức Giới Thạch!

Dù sao số lượng Giới Thạch nơi này so với bí cảnh Thần Chủ cấp đôi dào nhiều, với lại cơ bản không có ai khai thác, bây giờ, đều là làm lợi cho Phong Vân.

Nơi này với hắn mà nói, không khác gì thiên đường!

... ..

...

Cứ như vậy, lại là ba tháng trôi qua, Phong Vân lại thu tập được 500 ức Giới Thạch. •

Hắn xếp bằng ở bên trong một hang đá, không ngừng luyện hóa Giới Thạch vào trong cơ thể.

Thần quốc thể giới trong cơ thể cũng đang không ngừng mở rộng ra.

700 ức km. . . 750 ức km. . . 800 ức km. . . 900 ức km.

Ầm ầm ~~~

Thần quốc thể giới trong cơ thể Phong Vân không ngừng truyền ra từng trận oanh minh, diện tích không ngừng mở rộng, hiện ra một loại xu thế tăng trưởng điên cuồng.

Mà ở khu vực trung tâm, phiến Giới Hải kia cũng là sóng gió mãnh liệt, sóng biển ngập trời.

Những thứ này, đều là thần lực!

Từ sau khi mở ra Thần quốc, Phong Vân liền đem thần lực chuyển dời vào bên trong Thần quốc thể giới, ở vào phía dưới đại dương.

Như vậy liền giải quyết hiện tượng trong cơ thể hẳn không thể chứa hết thần lực.

Thật sự là thần lực của hẳn, nhiều tới mức khoa trương, Chúa Tể cũng không có thần lực khủng bố như hẳn, cũng giống như Thần quốc thế giới biến thái của hẳn vậy!

...

Mà ở bên trong hang đá, thời điểm Phong Vân đang điên cuồng luyện hóa Giới Thạch.

Một phương hướng khác, ngoài imột năm ánh sáng, thất đại Dị tộc Tinh Anh Chúa Tể đến đây ám sát hẳn, đã chạy tới đông đủ.

Tốc độ của bọn họ không thể so với Phong Vân, cho dù một đường liên tục đuổi theo khí tức Phong Vân, khoảng cách không chỉ có không có thu nhỏ, ngược lại còn không ngừng mở rộng ra.

Cũng chỉ có ở thời điểm Phong Vân tu luyện, giữa bọn hẳn mới thu nhỏ khoảng cách.

Bây giờ, thừa dịp thời điểm Phong Vân hết sức chuyên chú luyện hóa Giới Thạch, thất đại Dị tộc Tinh Anh Chúa Tể rốt cục đuổi kịp hẳn rồi!

Chương 689: Vừa mới, là người nói ta muốn chết?

Chương 689: Vừa mới, là người nói ta muốn chết?

Trên đỉnh hư không, phía trên không gian vô tận, bảy vị Tinh Anh Chúa Tể tản ra uy áp ngập trời, đập mây mà đến.

Bọn họ ai nấy đều mang theo ánh mắt lạnh nhạt, mắt sắc như đao, tiếp cận một hang đá ngoài vạn dặm.

Căn cứ phương hướng mà khí tức truyền đến, Phong Vân đang ở ngay bên trong hang đá kia.

Bảy vị Tinh Anh Chúa Tể theo thứ tự là Mộng Chân Chúa Tể, Vân Ba Chúa Tể, Thiên Hoa Chúa Tể, Kinh Thương Chúa Tể, Vạn Thương Chúa Tể, Tồn Phong Chúa Tể, Bảo Huy Chúa Tể.

Bảy cỗ khí tức xen lẫn, không gian xung quanh đều vỡ nát, hết thảy nguyên lực, tia sáng, hữu hình hoặc vô hình đều sụp đổ!

Nổ tung! Sụp đổ! Chôn vùi!

Hợp lại lực lượng của bảy vị Tinh Anh Chúa Tể, đủ để vô số người biên sắc, đây là cục diện khó giải quyết!

Cũng khó trách tam đại tộc chắc chắn Phong Vân phải chết đến thế!

...

Mà cùng lúc đó, tinh không cương vực bên ngoài Trụ Vực, một cuốn sách to lớn che khuất bầu trời từ trên trời rơi xuống, hóa thành trận pháp thần bí, bao trùm hết bốn phía cương vực, cách trở hết thủy khí tức chấn động, đồng thời bắt chước ra khí tức chấn động bình thường.

Điều này hiển nhiên là thủ đoạn của ba tộc lớn kia, có điều bọn hắn bởi vì cố kỵ Hằng Vũ Chí Tôn tồn tại, không dám bao trùm cả Trụ Vực vào bên trong, mà chỉ dám tiến hành ở nơi cách Trụ Vực chừng mười vạn năm ánh sáng.

Nhưng động tác lớn như vậy làm sao có thể giấu diếm được Hằng Vũ Chí Tôn.

Trong thế giới thần bí nhất Trụ Vực, nơi này hết thảy đều lộ ra dáng vẻ rất hỗn loạn, dù là vật chất, hay là thời không, phảng phất như cỗ kim giao nhau, để cho người ta rơi vào bên trong.

Mà trong hỗn loạn vô biên đó, một bóng người ngồi xếp bằng yên lặng, giống như là trụ chống trời, vạn cổ càn khôn đều không thể làm người đó lung lay, cỗ kim tương lai làm bạn bên mình, giống như là hóa thân bất hủ.

Bất chợt, bóng người này mở hai mắt ra, bên trong có ức vạn tinh vực tiêu tan, sinh ra, tựa như chứa đựng toàn bộ vũ trụ.

Hắn liếc mắt nhìn xuyên qua vũ trụ, nhìn về phía bên ngoài Trụ Vực, sau đó nhìn về phía Chúa Tể bí cảnh, trong một ý niệm, đã thấy rõ hết thảy.

Có điều tồn tại vĩ đại này không hề nhiều lời, cũng không làm gì hết, một lần nữa nhắm mắt lại, cái gì đều không chú ý.

Đối với Chí Tôn mà nói, tranh đấu như vậy trong mắt hắn cũng chỉ là trò đùa trẻ con, căn bản không thể khiến hắn chấn động tâm hồn.

Mặc dù hẳn xem trọng Phong Vân, nhưng cũng sẽ không đi nhúng tay, nếu như ngay cả một chút xiu khó khăn này đều không vượt qua được, vậy cũng không xứng trở thành Chí Tôn.

Cái gọi là Chí Tôn, chính là tồn tại chí cao vô thượng, tôn quý hiển hách, áp đảo phía trên hết thảy sinh linh, thậm chí là quy tắc!

Cái này, mới là Chí Tôn!

"Con đường tới Chí Tôn khó khăn bậc nào, nhìn ngươi có thể gắng gượng vượt qua hay không. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn lẩm bẩm trong lòng.

. . .

Bên ngoài hang đá.

Rầm! Rầm! Rầm. . .

Bảy vị Tinh Anh Chúa Tể cùng nhau đi đến, khí tức cường hoành dễ dàng quét ngang hết thảy, hết thảy sự vật trong phạm vi xung quanh đều không còn, chỉ có hang đá nơi Phong Vân ở khôn thay đổi chút nào, dù là một khối đá bị chấn động hoặc tróc ra cũng không có.

Giống như là một khối bàn thạch trong vô tận hồng thủy, sừng sững không ngã, tuyên cổ bất động.

Một màn này khiến cả bảy vị Tinh Anh Chúa Tể nhíu mày.

Mộng Chân Chúa Tể chớp mắt, " Phong Vân này có chút bản lĩnh đấy, dưới luồng khí tức áp bức của chúng ta mà vẫn thản nhiên như vậy, khó trách sẽ khiến tam tộc coi trọng."

"Ha ha, chỉ là giả thần giả quỷ mà thôi, chúng ta bảy người cùng xông tới, hấn hấn phải chết không nghi ngờ, không cần bàn cãi nữa!"

Một vị khác là Thiên Hoa Chúa Tể cười lạnh nói.

"Nhiều lời làm gì, nhìn ta bắt hấn đi ra đây, trong nháy mắt nghiền chết hấn!"

Kình Thương Chúa Tể không nhịn được nói.

Hấn khẽ động thân thể, đầy trời thần lực tuôn ra, hình thành một bàn tay to lớn thần lực giữa không trung, hướng về phía hang đá nơi xa, âm âm vồ xuống.

"Tuyệt thế thiên kiêu thì thế nào! Vẫn phải chết thôi!"

Kình Thương Chúa Tể là Tinh Anh Chúa Tể, mang theo mệnh mệnh Thiên Uy, một tay vồ xuống, tựa như thiên khung đổ sụp, Thiên Hải ép xuống.

Uy thế mạnh mẽ, đã đến mức khiến thiên địa thất sắc!

So với Đại Địa Cự Nhân lúc trước còn mạnh hơn mấy phần.

Dù sao Đại Địa Cự Nhân lúc ấy chỉ có chiến lực sơ bộ đạt tới Tinh Anh Chúa Tể mà thôi, so sánh với bảy vị trước mắt này rõ ràng có chút 'non nớt'.

Nhưng, khi một chưởng khủng bố này tới gần vị trí hang đá của Phong Vân, vậy mà tan biến như băng tuyết gặp nắng hè, không tạo thành bất cứ sức phá hủy nào, trực tiếp tán loạn biến mất.

Hả?

Dị tộc Tinh Anh Chúa Tể thấy cảnh này, thần sắc hơi hãi, lúc này, bọn họ rốt cục phát giác được có cái gì đó không đúng.

Kình Thương Chúa Tể đánh ea một kích bị hời hợt hóa giải như vậy, tự nghĩ mặt mũi bị bêu xấu, lúc này sát ý trong mắt lập tức mạnh mẽ bùng lên.

Nhưng, khi hắn vừa mới tiếp cận gần thêm, đột nhiên từ trong hang động bắn ra hai vệt hào quang cực kỳ óng ánh.

Rầm! !

Áp lực vô cùng khủng bố như trời long đất lở vọt tới, trực tiếp ép cho Kình Thương Chúa Tể phải lui ra ngoài, sắc mặt đột biến.

Sáu vị Dị tộc Tinh Anh Chúa Tể còn lại cũng đều biến đổi sắc mặt, từ trong hang đá kia, bọn họ cảm nhận được một khí tức kinh thế, phảng phất như có cái thế hung thú vừa xuất thế!

Rầm!

Mà lúc này, một loạt tiếng bước chân tựa như giẫm trên dòng chảy thời gian truyền đến.

Trong ánh mắt đầy chấn động của bảy vị Dị tộc Tinh Anh Chúa Tể, Phong Vân từ trong hang đá từng bước một đi ra, cũng không quá phô trương khuấy động phóng khoáng, nhưng lại mang theo ý tứ lạnh nhạt miệt thị vô số cường giả.

Ánh mắt kia vừa quét tới, áp lực khổng lồ trong nháy mắt trấn trụ hết thảy.

Bọn họ thế mới biết, hào quang vừa bắn ra từ trong hang động kia, chính là ánh mắt của Phong Vân! !

Xoạt!

Phong Vân đi ra khỏi động phủ, bước ra một bước, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt Kinh Thương Chúa Tể đứng tại phía trước nhất, sắc mặt trong bình tĩnh lại mang theo một tia lạnh lùng, "Vừa rồi, là người nói ta muốn chết?"

"Ta. . ."

Kinh Thương Chúa Tể đường đường một vị Tinh Anh Chúa Tể, giờ phút này lại bị khí tức cùng ánh mắt của Phong Vân dọa đến nói không xong một câu hoàn chỉnh.

"Nói không nên lời ư? Vậy thì đừng nói nữa."

Thanh âm còn quanh quẩn trên bầu trời, thân thể Phong Vân bất ngờ khẽ động.

Không phải lóe lên, cũng không phải nhảy vọt, càng không phải là chạy, chỉ là một bước nhẹ nhàng bước ra.

Đường đường chính chính, vô cùng đơn giản, cực kì thuần túy!

Rầm!

Một giây này, thân thể Phong Vân rõ ràng không có biến hóa, nhưng ở trong mắt Kinh Thương Chúa Tể, thân thể Phong Vân tựa như đỉnh thiên lập địa, nguy nga vô cùng!

Trong lúc mơ hồ, hần phảng phất như nhìn thấy một tồn tại khủng bố chân đạp vạn núi ngàn sông, thân quần trời trăng sao sáng.

Giáng xuống thế gian!

"Ầm ầm!"

Không gian xung quanh trực tiếp bị thế giới hình chiếu ngang ngược chấn vỡ, lực lượng không cách nào tưởng tượng trong nháy mắt đặt lên người Kinh Thương Chúa Tể, giống như cơn sóng lớn lao nhanh qua thiên địa, giống như trận hồng thủy chôn vùi hết thảy đi tới tận thế!

"A ——! !"

Kinh Thương Chúa Tể chỉ kịp kêu thảm một tiếng, một giây sau trực tiếp bị chìm sâu trong thế giới hình chiếu kia.

Thần lực được cô đọng từ không biết bao nhiêu kỷ nguyên nay bị phá thành mảnh nhỏ, thân hình khổng lồ dưới một kích này cũng hóa thành bột mịn, lập tức tan thành từng hạt bụi nhỏ bé không đáng chú ý.

Kinh Thương Chúa Tể, chết!

Một kích, vền vẹn chỉ dùng một kích, Tinh Anh Chúa Tể vừa rồi còn cuồng ngạo không ai bì nổi, liền triệt để tiêu tán đi trong vũ trụ.

Giờ khắc này, cả sáu vị Tinh Anh Chúa Tể cách đó không xa chỉ cảm thấy trái tim bỗng nhiên hẫng một nhịp!

Chương 690: Vi phạm vũ trụ định luật!

Chương 690: Vi phạm vũ trụ định luật!

Trong Bí Cảnh Không Gian, các Chúa Tể Dị tộc vốn còn đang coi thường Phong Vân, giờ khắc này tất cả đều cảm thấy kinh hãi, toàn thân kịch liệt run rẩy chân động.

Bọn họ nhìn thấy cái gì?

Cùng là Tinh Anh Chúa Tể Kinh Thương Chúa Tể lại bị Phong Vân một kích tiêu diệt, không có chút lực phản kháng nào! Quá nhanh, Kinh Thương Chúa Tể còn chưa kịp phóng ra quy tắc lực lượng đã tử vong!

"Cái này, đây là Phong Vân sao?"

Mộng Chân Chúa Tể gần như mê man.

Đó căn bản hoàn toàn không giống với tưởng tượng của hắn. Một vị Thần Chủ, trong nháy mắt liền xử lí xong một vị Tinh Anh Chúa Tể, chuyện kinh khủng như thế, từ khi vũ trụ mở ra đến nay đều chưa từng xảy ra!

Tốt xấu gì thì những Tinh Anh Chúa Tể này cũng đã sống mấy chục vạn kỷ nguyên, ai nấy căn bản đều chưa từng gặp qua, thậm chí, ngay cả nghe nói cũng chưa bao giờ nghe qua.

Nhưng bây giờ, chuyện này lại thực sự phát sinh ra ngay trước mặt bọn hắn!

Rốt cuộc là quái vật khủng bố gì thế hả! !

Các Tinh Anh Chúa Tể còn lại cũng không khá hơn chút nào, bọn họ thừa hứng nên mới đến đây, đương nhiên cho rằng giải quyết Phong Vân chẳng khác nào nghiền chết một con kiến, nhưng bây giờ, lại phát hiện người đứng ở đó vốn không phải hạng sâu kiến, mà là tồn tại có thể so với hồng thủy mãnh thú.

Vị thế đôi bên, hoàn toàn chuyển đổi!

Sáu vị Tinh Anh Chúa Tể lúc này đã không còn chút ý chí chiến đấu nào, chỉ muốn mau chóng rời khỏi nơi này. Bảo vật tuy tốt, nhưng có điều bọn họ lại không có phúc hưởng thụ.

Nhưng đáng tiếc, bọn họ muốn đi, nhưng cũng phải xem Phong Vân có đồng ý để bọn hắn rời đi hay không.

"Rầm!"

Trên đỉnh hư không, bỗng nhiên truyền xuống một cỗ áp lực, trấn áp thập phương, bao trùm lên toàn bộ không gian xung quanh. Trong phạm vi này, trọng lực trong nháy mắt tăng lên gấp 10000 lần.

Sáu vị Tinh Anh Chúa Tể đang chuẩn bị rời đi toàn thân trầm xuống, trực tiếp bị kiềm chế tại chỗ.

"Phong Vân!"

Mộng Chân Chúa Tể gầm lên một tiếng, "Chúng ta thừa nhận ngươi rất mạnh, nhưng mọi chuyện nên dừng ở đây thôi, nếu như hôm nay ngươi dám

giết chúng ta, các tộc đàn sau lưng chúng ta chắc chắn triệt để đi tới mặt trận đối lập với Nhân tộc, đến lúc đó các tộc đàn bùng nổ đại chiến, tử thương vô số, người gánh vác nỗi tội trạng này sao?"

Năm vị Tinh Anh Chúa Tể còn lại cũng nhao nhao hò hét, nhắc nhở Phong Vân làm người nên lưu lại một đường lui, chỉ cần thả bọn họ rời đi, chuyện hôm nay coi như xóa bỏ.

Nhưng mà, đáp lại bọn họ là một tiếng vang thật lớn.

Trên đỉnh cửu thiên, thương khung bị xé nứt.

Ầm ầm! !

Một thế giới hình chiếu cực lớn đến không cách nào tưởng tượng từ trên trời rơi xuống, chông chát, vô số không gian bị ép đến tan nát diệt vong, như ảo ảnh trong mơ, so với Thần sụp đổ, núi sông đảo ngược còn muốn khùng bố hơn ngàn vạn lần!

Đây chính là Thần quốc thế giới cử thế vô song, độc nhất vô nhị mà Phong Vân đã hao phí trăm tỷ khối Giới Thạch chế tạo ra!

Đây là một cảnh tượng cực kỳ rung động.

Thần quốc thế giới hình chiếu với đường kính đạt tới ngàn ức km, bốn phía là biển thần lực vô biên rộng lớn, mênh mông ngập trời, mà ngay chính giữa biển thần lực đó, vũ trụ chi thụ giống như Thần trụ thông thiên, đứng ở trong đó, thiên khung rộng lớn, thông tới trước Thần Hải, tựa như trụ chống trời sừng sững vạn cổ thanh thiên!

Giờ phút này cảnh tượng kinh khủng trên bầu trời, khiến sáu vị Tinh Anh Chúa Tể nhìn mà hoảng sợ không thôi.

"Cái này, đây là thế giới hình chiếu! ?"

Nếu không phải bọn họ có thể cảm nhận được thế giới lực lượng tràn ngập trong đó, đánh chết bọn họ cũng không dám tin, đây là thế giới hình chiếu yếu đuối vô cùng kia ư! ?

Thế giới hình chiếu, cũng chỉ có tại Thần Chủ cảnh mới có tác dụng, đến Chúa Tể cảnh đã sinh ra quy tắc lực lượng, so với lực lượng thế giới hình chiếu không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Tự nhiên là không có ai lại dùng thế giới hình chiếu nữa.

Nhưng bây giờ, bọn họ lại nhìn thấy thế giới hình chiếu khiến bọn hắn đời này cũng khó mà quên được!

Rầm!

Thế giới hình chiếu vô biên khủng bố hoàn toàn nghiền ép xuống, sáu vị Tinh Anh Chúa Tể đều cảm nhận được uy hiếp của tử vong, bọn họ không chút do dự thiêu đốt quy tắc, thần lực của chính mình.

Nhưng thứ làm cho bọn hắn cảm thấy tuyệt vọng là, lực lượng mà chính mình dồn hết ra, lại không cách nào tạo thành tổn thương cho thế giới hình chiếu đang nghiền ép xuống kia.

Thế giới hình chiếu vậy mà nghiền ép cả quy tắc chí cao vô thượng!

Chuyện trái với định luật của vũ trụ như vậy, bây giờ lại rõ ràng xảy ra ngay trước mắt bọn họ! !

"Phong Vân! Người thật muốn giết bọn ta sao, người làm sao dám! !"

Sáu vị Tinh Anh Chúa Tể rống giận gào thét, nhưng căn bản là không có cách nào để ngăn cản thế giới hình chiếu giáng xuống, dưới áp lực khổng lồ

này, hết thấy vật chất, nguyên khí, thanh âm, tia sáng, không gian, thời gian... trong thiên địa, hết thấy đều bị phá hủy hoàn toàn.

Mà trong uy lực khủng bố đến kinh người này, Phong Vân lại mở miệng, bình tĩnh mà lạnh nhạt nói:

"Kẻ phạm ta, hẳn phải chết!"

Ầm ầm! !

Tiếng gầm khàn cả giọng của sáu vị Tinh Anh Chúa Tể chìm chìm trong thế giới hình chiếu đang nghiền ép xuống.

Uy áp quá kinh khủng!

Thế giới hình chiếu rơi xuống, sáu vị Tinh Anh Chúa Tể ngay cả bọt nước đều không lọt, triệt để bị ép thành bột mịn, linh hồn cũng vỡ vụn thành mảnh nhỏ, triệt để tiêu tán trong hư không.

Đến tận đây, cả bảy vị Tinh Anh Chúa Tể đều đã mất mạng trong tay Phong Vân! Không phải đối thủ của hắn!

Có thể tưởng tượng, nếu chuyện này truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ khiến cả vũ trụ đều chấn kinh.

"Không uổng công ta hao hết tâm tư tìm kiếm Giới Thạch, bây giờ chiến lực bùng nổ, cách Đạc Cấp Chúa Tể, đã chỉ còn nửa bước."

Phong Vân lẩm bẫm, mà cảnh giới của hắn giờ phút này, mới chỉ là Thần Chủ cao cấp mà thôi.

Chờ hắn đạt tới Thần Chủ đại viên mãn, chiến lực còn muốn tăng lên thêm nữa.

Cho đến lúc đó, nói không chừng ngay cả cự đầu cấp Chúa Tể, hẳn cũng dám chiến một trận!

"Còn có Kiếm Giới, nếu đã mở ra, lĩnh ngộ Kiếm Đạo quy tắc, cũng có thể để cho chiến lực của ta lại tăng lên một cấp độ!"

Những thứ này tổng hợp lại, đến lúc đó chiến lực của Phong Vân sẽ đạt tới mức độ nào, ngay cả chính hắn đều không rõ ràng, chỉ có thể nói, không thể đo lường! !

...

Sau đó.

Phong Vân khẽ ngoắc tay một cái, thu lại nhân trữ vật của bảy vị Tinh Anh Chúa Tể, thu vào trong túi.

Mà trong gương hình chiếu của hắn, giờ phút này đang có bảy cái hình chiếu mới được hình thành, chính là bảy vị Tinh Anh Chúa Tể kia.

【 hình chiếu đôi tượng 】 : Mộng Chân Chúa Tể (Mộng Yểm tộc)

【 tuổi tác 】 : 100022 kỷ

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể trung cấp

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Kính Hoa Thủy Nguyệt 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Mê Vụ Đại Pháp 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Hỏa Ly Diệu Nhật 》 , Chúa Tể cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Thiên Hỏa Liệu Nguyên Quyết 》 , Thần Chủ cấp Huyền Đạo thiên phú, Hỏa Hệ quy tắc (sáu tầng). .

.

...

【 hình chiếu đối tượng 】 : Bảo Huy Chúa Tể (Thiên Bảo tộc)

【 tuổi tác 】 : 233333 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể trung cấp

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Đại Địa Chi Chùy 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Tam Thập Tam Thức Chùy Thiên Thức 》 , Chúa Tể cấp Thổ Hệ công pháp 《 Thần Thổ Bí Điển 》 , Thiên phú thần thông Tầm Bảo Thuật, Chúa Tể cấp Thổ Hệ thiên phú, Thổ Hệ quy tắc (sáu tầng). . .

. . .

Phong Vân quét mắt một vòng, phát hiện bảy vị Tinh Anh Chúa Tể này đều đến từ các Dị tộc khác nhau.

Những Dị tộc này có tộc Phong Vân biết, cũng có tộc mà Phong Vân không biết.

Dù sao vũ trụ thực sự quá lớn, tộc đàn có ức vạn cái, hơn nữa còn có không ngừng sinh sôi nảy nở thêm, Phong Vân cũng không có khả năng mỗi một người đều biết.

Chương 691: Bảy tộc bức chiến!

Chương 691: Bảy tộc bức chiến!

Phong Vân đã lấy hình chiếu của thất đại tinh anh Chúa Tể dị tộc, phần lớn đều là bình thường, chỉ có thiên phú thần thông của Bảo Huy Chúa Tể khiến hai mắt Phong Vân tỏa sáng.

“Tâm Bảo Thuật, thế mà lại có thiên phú bực này...”

Đây là lần đầu tiên Phong Vân nghe nói đến loại thiên phú thần thông này.

“Hình như mình đã từng nghe thấy Thiên Bảo tộc rồi, tra một chút.”

Lúc này, ý thức của hắn lại đến trên người hóa thân ở trang viên công hội võ giả vũ trụ.

Hóa thân mở mắt, lập tức đi đến trước bàn, mở máy tính lên, bắt đầu tìm kiếm ‘Thiên Bảo tộc’.

‘Tích!’

Một lát sau, có tiếng nhắc nhở vang lên, từng dòng tin tức xuất hiện, ánh mắt hóa thân Phong Vân nhìn xuống, khẽ quét qua.

“Thiên Bảo tộc chính là tộc đàn đặc thù ở biên cương ngoài cùng phía đông của vũ trụ, huyết mạch tộc đàn này đặc thù, trời sinh nhạy bén với khí cơ bảo vật, thậm chí còn sinh ra ‘Thiên phú thần thông Tâm Bảo Thuật’, có

thể xưng là công cụ tìm kiếm bảo vật, dường như chưa từng sai lầm, bảo vật tìm thấy đa số là tinh phẩm...”

Sau khi Phong Vân xem xong, trong lòng thầm nói: “Thì ra là dị tộc ở biên cương xa xôi, khó trách chưa từng nghe nói đến.”

Cương vực Bảo tộc và tộc quân nhân loại cách xa nhau, dường như chưa từng gặp nhau, hơn nữa, tộc đàn này cũng không có nhiều người, Phong Vân không biết cũng rất bình thường.

Nhưng trong cương vực của bọn họ, Thiên Bảo tộc như sấm bên tai.

Dù sao không ai có thể coi nhẹ tộc đàn tìm bảo được?

Nếu không có Thiên Bảo tộc tọa trấn, sợ là Bảo tộc sớm bị các tộc đàn cường đại khác nuôi nhốt, cả đời nô dịch rồi.

“Tâm Bảo Thuật là thần thông nghịch thiên, hi vọng sớm bạo ra.”

Nói Phong Vân không có hứng thú với thiên phú thần thông này là không thể nào, dù sao không ai ngại bảo vật ít, mà càng nhiều càng tốt.

Nghĩ đến đây, Phong Vân bắt đầu quét hình chiếu, bởi vì lúc trước hắn đã quét rồi, nên lần này chỉ quét bảy hình chiếu mới này thôi.

Kết quả khiến hắn rất bất đắc dĩ, không bạo ra một đồ tốt nào, đừng nói Tâm Bảo Thuật, cho dù quy tắc thuộc tính cũng không có, chỉ có mấy loại võ kỹ.

“Haiz, tỷ lệ bạo ra quá thấp.”

Phong Vân lắc đầu, tạm thời không thể trông cậy được, chậm rãi quét đi, cuối cùng cũng sẽ bạo ra.

Hắn lập tức đi sâu vào bí cảnh Chúa Tể, hắn đã đạt đến Thần Chủ cảnh cấp cao, chỉ còn một bước ngắn nữa là đến cấp độ đại viên mãn.

Nhưng một bước này, lại khó khăn đến mức không thể tưởng tượng được.

“Từ sơ cấp đến trung cấp tốn mười tỷ giới thạch, từ trung cấp đến cấp cao, tốn trăm tỷ giới thạch... Nếu dựa theo cái này, mình muốn đạt đến cấp viên mãn, chẳng phải sẽ mất vạn tỷ giới thạch sao?”

Mỗi lần nghĩ đến cái này, trong lòng hắn liền đau đến mức không thở nổi, thật sự quá nhiều!

Thần Chủ bình thường, một viên giới thạch là đủ rồi, nhưng với Phong Vân, phải hao phí vạn tỷ giới thạch.

So sánh như vậy, nghĩa là, một mình Phong Vân có thể bằng vạn tỷ Thần Chủ bình thường!

Vạn tỷ Thần Chủ, ở bất kỳ tộc đàn nào cũng là lực lượng không thể coi thường.

Tài nguyên tu hành của một mình Phong Vân bằng tài nguyên tu hành của vạn tỷ Thần Chủ, sợ nói ra cũng không ai tin, quá khủng bố!

Đây cũng là lý do Phong Vân không muốn nói với Nhân tộc, tài nguyên của vạn tỷ Thần Chủ nhân tộc đều để một mình hắn sử dụng, cũng không phải mong ước của hắn.

“Chính mình tự đi tìm, mình có lực linh hồn cảm giác, lại có thiên phú hệ thổ cấp Chúa Tể, tìm cũng không phải rất khó.”

Dưới chân Phong Vân khẽ điếm, như tia chớp đi vào chỗ sâu hơn, nơi này có không gian khôi phục, chỉ để lại đại địa hoang tàn, thể hiện trận chiến khủng bố vừa mới diễn ra.

...

Cùng lúc đó.

Thất đại dị tộc ở biên cương tinh không phía xa trong vũ trụ đều thu được tin tức tinh anh Chúa Tể trong tộc đàn mình vẫn lạc, điều này khiến bọn họ kinh sợ không thôi!

Tinh anh Chúa Tể vẫn lạc, đây là chuyện đã bao nhiêu kỷ nguyên chưa từng xảy ra!

Từ đại chiến tranh đoạt vũ trụ bí cảnh của các tộc đàn lần trước, đến nay đã qua mấy vạn kỷ nguyên.

Nhưng bây giờ, không có vũ trụ bí cảnh xuất thế, cũng không có bí bảo sinh ra, càng không có đại chiến quy mô tộc đàn, lại có tinh anh Chúa Tể vẫn lạc!

Rất nhanh, thất đại dị tộc đều biết đã xảy ra chuyện gì.

Trong tình huống bầy vị tinh anh Chúa Tể biết mình phải chết, trong một giây cuối cùng, đã truyền tin tức máu chốt về trong tộc.

Chỉ có một câu.

“Người giết ta, nhân tộc Phong Vân!”

Nhân tộc Phong Vân!

Cái tên này đã truyền khắp vũ trụ, cho dù thất đại dị tộc ở biên cương, cách cương vực nhân tộc vô cùng xa, cũng đều nghe thấy cái tên này.

Thiên kiều số một của vũ trụ vô tận, Phong Vân!

“Nhân tộc Phong Vân! Hắn có bản lĩnh này sao? Có thể giết chết tinh anh Chúa Tể?”

“Hơn nữa, một lần giết bảy người? Gạt người à?”

“Trước khi chết, bảy vị tinh anh Chúa Tể đều truyền tin tức về, có thể giả sao?”

“Tê... Đây là quái vật gì?”

“Cái trước mặt kê, thiên kiều nhân tộc Phong Vân đánh giết tinh anh Chúa Tể của tộc đàn chúng ta, việc này nhất định phải để Nhân tộc cho chúng ta một công đạo! Nếu không, cho dù cương vực nhân loại cách chúng ta thật xa, cũng phải tuyên chiến!”

“Đúng! Bức nhân tộc giao ra hung thủ Phong Vân, nếu không bảy tộc đàn chúng ta chắc chắn sẽ tuyên chiến với nhân tộc!”

Thất đại tộc đàn vì chuyện này mà tập hợp lại, bọn họ không nghe nguyên do, cũng không hỏi quá trình, chỉ nhìn kết quả.

Một mặt là vì trạng thái đối địch của nhân tộc và Trùng tộc, Thú tộc, Cơ Giới tộc, nếu lại có thêm bảy địch nhân, tất nhiên Nhân tộc sẽ không muốn nhìn thấy như vậy.

Mặt khác là vì thiên phú và chiến lược của Phong Vân thật sự đã hù bọn họ, cừu oán đã kết, vậy nhất định không thể nương tay, nhất định phải nhân lúc Phong Vân chưa hoàn toàn trưởng thành, mà giết từ trong trứng nước.

Nếu không, chờ hắn trở thành cường giả cự phách siêu cấp, bảy tộc bọn họ sẽ nguy hiểm!

...

Sau khi tin tức này truyền đến đám cao tầng của Nhân tộc.

Đám Lô Đình Chúa Tể vừa khiếp sợ vừa phẫn nộ.

Khiếp sợ là một mình Phong Vân chém giết bảy vị tinh anh Chúa Tể, đây là chuyện nghe mà rợn người, phẫn nộ là vì thất đại dị tộc khinh người quá đáng, rõ ràng bọn họ đã làm sai trước, bây giờ lại trả đũa, đáng vẻ như ăn chắc nhân tộc.

“Đám gia hỏa này, bảy vị tinh anh Chúa Tể vây công một Thần Chủ đã không biết xấu hổ rồi, bây giờ thất bại vẫn lạc, lại đến trách Phong Vân và đổ lên đầu chúng ta, thật sự làm ta tức chết!”

Hắc Ám Chúa Tể nổi trận lôi đình, ông ta đã từng gặp người không biết xấu hổ, nhưng chưa từng gặp đám người không biết xấu hổ như vậy!

Giờ phút này, ngay cả Sinh Mệnh Chúa Tể vẫn luôn dịu dàng, trên gương mặt xinh đẹp cũng lạnh như hàn băng, đáng vẻ như người sống chờ lại gần, hiển nhiên là vô cùng tức giận.

“Không cần để ý đến bọn họ, muốn khai chiến, vậy thì chiến! Giao ra Phong Vân? Nghĩ quá nhiều!”

Lôi Đình Chúa Tể vô cùng mạnh mẽ nói, một tộc đàn, nếu ngay cả thiên kiêu của tộc mình cũng không thể bảo vệ, vậy có thể bảo vệ cái gì nữa?

“Đúng vậy, đánh đi, ai sợ ai!”

“Đây nhất định là tam tộc kia đứng trong bóng tối giờ trò quỷ!”

“Chờ đi, sẽ có một ngày, nhân tộc lên, tất diệt bọn họ!”

“ ... ”

Thái độ các vị Chúa Tể còn lại đều cường ngạnh, lúc này lui bước, sẽ cổ vũ nhân khí kẻ địch!

Chương 692: Muốn trách, thì trách người quá yêu nghiệt!

Chương 691: Muốn trách, thì trách người quá yêu nghiệt!

Cuối cùng tin tức Phong Vân diệt bảy vị tinh anh Chúa Tể đã truyền khắp vũ trụ, không thể nghi ngờ, lại là một trận sóng to gió lớn.

Phản ứng đầu tiên của rất nhiều tộc đàn là không tin!

Nhưng sau khi nhìn thái độ quyết tuyệt của bảy đại dị tộc kia, hiển nhiên không giống như làm bộ.

Trong lúc nhất thời, những tộc đàn khác đều kinh hãi đến á khẩu.

Nếu bọn họ không nhớ lầm, Phong Vân chỉ là Thần Chủ cảnh, lại giết chết tinh anh Chúa Tể, hơn nữa còn liên tiếp bảy vị?

Mẹ nó, Đạo Kiếm Thần Chủ cũng không biến thái như vậy!

“Mẹ nó, tên Phong Vân này là thế nào, Thần Chủ cảnh đã trảm thất đại tinh anh Chúa Tể?”

“Không thể tưởng tượng được, không thể tin được, đây là tinh anh Chúa Tể, không phải con chó con mèo đâu?”

“Ta dựa vào, vốn cho rằng Đạo Kiếm Thần Chủ là đồ biến thái, không ngờ tên Phong Vân này mới biến thái nhất!”

“Nhân tộc thế nào vậy? Muốn quật khởi sao?”

“Khó trách thất đại dị tộc lại như vậy, xem ra sâu trong lòng bọn họ cũng cực kỳ sợ Phong Vân, sợ hấn trưởng thành.”

“A, đừng nói thất đại dị tộc, bây giờ, trong lòng chúng ta cũng đang phát hoảng.”

Đao Kiếm Thần Chủ đã đủ mạnh, hiện tại Phong Vân lại biến thái như vậy, thậm chí còn hơn Đao Kiếm Thần Chủ, đối với ngàn vạn tộc đàn trong vũ trụ cũng không phải chuyện tốt.

Tiếp tục như vậy, tương lai hấn chắc chắn sẽ là cự phách siêu cấp chấn nhiếp ngàn vạn tộc đàn, đánh vỡ thế cân bằng hiện nay, đây là chuyện mà không một tộc đàn nào trong vũ trụ nguyện ý.

Nhưng những tộc quần khác có lòng kiêng kị, lại không có ý nghĩ ra tay, tối thiểu là bây giờ không có.

Đa số đều ôm thái độ quan sát, tọa sơn quan hổ đấu, nhìn xem lần này Nhân tộc xử lý vấn đề tam tộc và thất đại dị tộc thế nào, nếu không xử lý thích đáng, sẽ thiệt thòi lớn, hoặc là bị tổn thất, vậy bọn họ sẽ chen vào một chân.

Mà lúc tam đại tộc biết Phong Vân chém giết bảy vị tinh anh Chúa Tể, tự nhiên cũng vô cùng kính sợ.

Sau đó, trong lòng tràn ngập sát ý, Phong Vân, đã đi đến mức này rồi.

Cho dù Phong Vân tận lực ẩn giấu thực lực, hay là sự tiến bộ nhanh chóng của hấn đều khiến tam tộc cảm thấy như ngòi trên bàn chông, mồ hôi lạnh chảy dọc.

Giờ khắc này, chuyện đánh giết Phong Vân đã bị tam tộc xem là đại sự hàng đầu! Ưu tiên trên tất cả!

Mặc dù Phong Vân vốn là đại uy hiếp của bọn họ, nhưng còn không đến mức vì hấn mà tập trung tất cả tâm huyết và lực chú ý.

Nhưng bây giờ, tiêu diệt Phong Vân đã là đại sự lớn nhất trong tam tộc!

“Đây là một cơ hội, liên hiệp bảy tộc, bức bách nhân tộc giao Phong Vân ra, nếu bọn họ không giao, cho đại quân tiếp cận!”

“Ta sợ Ngũ Hành Chúa Tể...”

“Hừ! Sợ cái gì, ba tộc chúng ta, cộng thêm bảy tộc nữa, tổng cộng mười tộc, ông ta mạnh hơn thì thế nào?”

“Không sai, hơn nữa, người cho rằng chỉ có mười tộc chúng ta ra tay sao, sợ rằng những tộc khác cũng rục rịch, để mình nhân tộc lớn mạnh, không thể nào!”

“Phong Vân, muốn trách, thì trách người quá yêu nghiệt, trong vũ trụ, không cho phép yêu nghiệt như người xuất thế, sợ phá vỡ cân bằng!”

...

Nhân tộc bên này, đám Lôi Đình Chúa Tể đã thức tỉnh tất cả hạ vị Thần, trung vị Thần, thượng vị Thần, Thần Vương, Thần Chủ đang bế quan, để bọn họ trang bị đầy đủ, đến biên cương nhân tộc, nghiêm phòng đại quân thập tộc đi vào.

Tất cả tộc đàn nhân loại đều tiến vào trạng thái tích cực chuẩn bị, cảm xúc của mỗi người đều cực kỳ sục sôi, cũng rất nhiệt huyết.

Đây là trận chiến vinh quang, cũng là trận chiến tôn nghiêm, càng là trận chiến sinh tồn!

Giờ phút này, đám cao tăng Nhân tộc đang trong phòng họp.

Đám Lôì Đình Chúa Tể chờ hơn mười vị Chúa Tể đến, rồi nhìn Ngũ Hành Chúa Tể trên màn hình giả lập, nói rõ những chuyện xảy ra gần đây cho ông ta biết.

Ngũ Hành Chúa Tể ngẩn ra một lúc lâu, hiển nhiên là bị chiến tích khủng bố của Phong Vân chấn kinh mà có chút ngốc trệ.

Nhưng bây giờ không phải là lúc chấn kinh, Ngũ Hành Chúa Tể mở miệng nói: “Các người làm rất tốt, nhân tộc ta chưa từng sợ ai, bọn họ muốn chiến, vậy thì chiến, đừng nói nhảm nhiều như vậy!”

“Đúng rồi, bây giờ Phong Vân đang ở đâu?”

“Phong Vân vẫn còn ở trong Bí Cảnh Không Gian của Trụ Vực.” Lôì Đình Chúa Tể đáp.

“Được, vậy là được, toàn vũ trụ không có nơi nào an toàn hơn Trụ Vực, Phong Vân ở đó, ta cũng yên tâm, người nói cho hắn biết, tạm thời cứ đợi ở Trụ Vực, đừng đi ra, đám dị tộc kia cũng không dám đánh vào trong Trụ Vực.”

Ngũ Hành Chúa Tể nói với Lôì Đình Chúa Tể.

Lôì Đình Chúa Tể gật đầu: “Yên tâm, đã sớm truyền đạt rồi.”

“Rất tốt, chân thân ta sắp trở về, đúng lúc món bí bảo ta mới có được kia cũng nên đi ra biểu diễn.”

Trong màn hình giả lập, giọng nói trầm thấp của Ngũ Hành Chúa Tể truyền ra.

Ánh mắt đám người Lôi Đình Chúa Tể sáng lên, vì Ngũ hành Chúa Tể trở về mà vui sướng, cũng vì bí bảo mà vui vẻ.

...

Hỗn độn thế giới.

Ngũ Hành Chúa Tể tắt dụng cụ truyền tin, ánh mắt xa xăm, mênh mêng và thâm thúy, mà ở trên đỉnh đầu ông ta, có một trường hà vô cùng to lớn, mênh mêng cuộn cuộn.

Nhìn kỹ, đó không phải là một dòng sông, mà là từng kiện chí bảo hội tụ một chỗ, hình thành dòng sông chí bảo!

Nhìn qua, ít nhất cũng có vài chục vạn cái!

“Vạn bảo trường hà, đến lúc đó phải xem biểu hiện của các ngươi rồi.”
Ngũ Hành Chúa Tể lâm bảm nói.

Giống như nghe hiểu lời ông ta, tất cả chí bảo trong trường hà chí bảo vô cùng mênh mêng kia cùng nhau gầm nhẹ, cảnh tượng rất hùng vĩ!

...

Bên ngoài hỗn loạn âm ỉ, không khí giương cung bạt kiếm, thì trong Trụ Vực, bí cảnh cấp Chúa Tể.

Phong Vân vẫn đang tìm giới thạch như cũ, đương nhiên hắn cũng nhìn thấy tin tức Lôi Đình Chúa Tể gửi cho hắn, cũng thông qua hóa thân biết mọi chuyện xảy ra bên ngoài.

Nhưng trong tình huống này, muốn hấn trôn mãi ở đây, hiển nhiên không thể nào.

Chẳng qua, bây giờ chiến lược của Phong Vân là kinh thế vô song, nhưng nếu nhân tộc khai chiến với mười đại tộc đàn, cho dù hấn đi ra ngoài, cũng khó chi phối được cuộc chiến.

“Trừ phi, mình bước vào cảnh giới Chúa Tể!”

Chờ Phong Vân tấn thăng Chúa Tể, chiến lược của hấn sẽ tăng lên trên diện rộng, đến lúc đó, có thể so sánh với cấp cực đầu Chúa Tể.

Một vị Chúa Tể cấp cực đầu, đủ để ảnh hưởng đến diễn biến cuộc chiến!

Cho nên, mặc dù ngoại giờ thay đổi bất ngờ thế nào, Phong Vân vẫn bất động như cũ, rất chuyên chú tìm giới thạch.

Chỉ khi thu hoạch đủ giới thạch, bước vào cảnh giới Chúa Tể, mới có thể phá vỡ cục diện này!

“Linh hồn cảm giác thôi động đến cực hạn cho ta!”

“Thiên phú thuộc tính thô, không ngừng vận chuyển!”

Phong Vân vượt qua cực hạn, giành giật từng giây, phát huy hai đại năng lực đến cực hạn trong cực hạn, không ngừng di động trong bí cảnh Chúa Tể, tìm kiếm giới thạch.

Ngày qua ngày, số lượng giới thạch hấn thu hoạch được cũng ngày càng tăng theo tốc độ khiến người ta lú lỏi!

Chương 693: Đại chiến, muốn bắt đầu!

Chương 693: Đại chiến, muốn bắt đầu!

Ầm ầm!

Sương mù thập sắc không lồ bốc lên, không ngừng mở rộng ra bên ngoài, không chỉ diện tích lục địa tăng lên, đến diện tích hải dương cũng nhanh chóng tăng trưởng.

Hóa thân ý thức của Phong Vân đứng thẳng trên không trung, nhìn cương vực thế giới Thần quốc phía dưới của hắn đang mở rộng, vẻ mặt không buồn không vui, không biết hắn đang nghĩ gì.

Một lúc lâu sau, mở rộng hoàn tất.

Phong Vân nhìn xuống, chỉ thấy quy mô Thần quốc của hắn đã đạt đến năm trăm tỷ km!

Năm trăm tỷ km, lục địa hơn ba trăm tỷ km, còn lại đều là hải dương và thần lục, khoảng chừng hai trăm tỷ km.

Quy mô bực này, đã không còn là thế giới trong cơ thể, nói là thế giới chân thật cũng không đủ.

Phong Vân ngóng nhìn thế giới, nhìn cương vực rộng lớn, thần hải vô tận, trên trời cao có nhật nguyệt, giữa thiên địa có nguyên khí thuộc tính dồi dào nồng đậm, nhưng lại thiếu một loại sinh cơ.

Nghiêm chỉnh mà nói, là thiếu sinh linh trí tuệ.

“Dựa theo thể giới Thần quốc bây giờ của mình, muốn sinh ra sinh linh trí tuệ, chỉ là vấn đề sớm muộn mà thôi.”

Khí hậu, nhiệt độ, ánh sáng, không khí, nguyên khí, địa vực, hoàn cảnh... Những thứ này đều đạt đến trình độ thích hợp nhất, tiếp theo, chờ thể giới tự nhiên phát triển, sẽ sinh ra sinh linh.

Mà sinh linh cũng từng bước tiến hóa, cuối cùng sẽ xuất hiện sinh linh trí tuệ.

Nhưng điều này cần một thời gian rất dài, không phải bây giờ Phong Vân có thể cân nhắc.

Bây giờ, hấn cần cân nhắc là một chuyện phiền lòng khác.

Đó chính là, tất cả giới thạch trong bí cảnh Chúa Tể đã bị hấn đào rỗng! Không còn một viên!

Hấn đã tìm được năm trăm tỷ viên giới thạch ở đây, cho dù là không gian bí cảnh Chúa Tể, số ‘hàng tồn’ trong vô số kỷ nguyên, đã bị Phong Vân quét sạch sành sanh.

Sau đó muốn dựng ra giới thạch mới, không có mấy chục vạn kỷ nguyên thì không được.

Mấy chục vạn kỷ nguyên, nếu chờ đến lúc đó, hoàng hoa thái đã lạnh thấu, đã chết đến mức mục xương rồi!

“Xem ra chỉ có thể đến tam tộc tìm thôi.”

Đây là phương án thứ hai Phong Vân sớm nghĩ ra, bởi vì hấn biết, sớm muộn gì hấn cũng đào rỗng giới thạch ở nơi này, cho nên hấn đã định ra

phương án thứ hai.

Chính là đến cương vực tam tộc lấy mỏ giới thạch.

Cương vực tam tộc bao la, mặc dù lượng giới thạch không bằng Trụ Vực, nhưng giới thạch tích trữ của ba tộc đàn, thế nào cũng phải năm trăm tỷ viên!

“Đã nhiều lần ám sát mình như vậy, bây giờ còn dám đưa đại quân áp cảnh, không thu các người chút lợi tức thì sao được.” Trong lòng Phong Vân thầm nghĩ.

Dù sao hắn cũng có thiên phú biến thân cấp Chúa Tể, có thể tự nhiên lui đến cương vực tam tộc, ai cũng không thể phát hiện ra hắn.

Đi lấy một ít giới thạch về, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nghĩ đến đây, Phong Vân không chậm trễ nữa, trực tiếp đi ra Bí Cảnh Không Gian, sau đó lặn mình biến thành một hạt bụi nhỏ, theo hạt lưu lượng trong vũ trụ, thoải mái rời Trụ Vực.

Bởi vì trong tam tộc, Thú tộc cách hắn gần nhất, cho nên nơi đầu tiên hắn đến, chính là Thú tộc.

...

Cực bắc chi đỉnh của vũ trụ.

Nơi này là một mảnh tinh không bao la, bên trong tinh không có rất nhiều vòng xoáy.

Mỗi vòng xoáy không gian đều vô cùng to lớn, đường kính dài nhất cũng có mấy trăm tỷ km, nhỏ nhất cũng hơn vạn km.

Ở giữa những vòng xoáy không gian này, là một dãy núi nguy nga rộng lớn.

Đúng, người không nhìn lầm, giữa đám sao trời của vũ trụ, quả thật có một dãy núi.

Vùng núi này rất lớn, không thể tưởng tượng được, trên đỉnh có sao trời, bên dưới có không gian vũ trụ, toàn thân hiện lên sắc thái kỳ dị, một lúc vàng, một lúc lam, một lúc đen... Vô cùng khác lạ.

Nơi này, chính là nơi ở của một tộc đàn cường đại trong vũ trụ, Long tộc.

Giờ phút này, trên đỉnh núi, có một cung điện được trạm trổ vô số con rồng khổng lồ.

Trong thân điện cao nhất, có một con quái vật khổng lồ, toàn thân trải một lớp vảy màu vàng óng, phía sau có đôi cánh khổng lồ, khí tức đáng sợ, vô tận như vũ trụ.

Đây chính là Long tộc chi chủ, Nhung Cổ Tư!

Phía dưới ông ta có một bóng người đang đứng, nhìn khuôn mặt đó, chính là thiên kiêu Long tộc mà Phong Vân đã từng gặp một lần, Nhung Chiến.

“Thú tộc phát tin tức cho chúng ta, để Long tộc chúng ta phái đại quân tiến quân cương vực nhân tộc.”

Giọng nói hùng hồn vang lên, Long tộc chi chủ Nhung Cổ Tư nhìn Nhung Chiến bên dưới: “Con ta, người cho rằng nên làm thế nào?”

Nhung Chiến cười lạnh một tiếng: “Ta xem bọn họ muốn chúng ta là con dê đi đầu đàn, dụng ý Thú tộc khó dò, phụ thân, ta thấy không cần để ý đến bọn họ, Nhân tộc cũng không dễ sống chung đâu.”

Hắn ta đề nghị Long tộc không nên xuất binh.

Trừ bản thân Nhân tộc cường đại, nguyên nhân quan trọng là hắn ta cố kị thiên phú của Phong Vân.

Yêu nghiệt bực này, nếu như không giết chết trong một lần, sẽ đắc tội hắn, hậu quả vô tận.

“Người từng gặp nhân tộc Phong Vân rồi, cảm giác thế nào, có giống như lời đồn không?” Long tộc chỉ chủ Nhung Cổ Tư hiếu kỳ hỏi.

Nhung Chiến trầm mặc nửa ngày, mới chậm rãi phun ra một câu: “Từng gặp qua, mà không bằng.”

“Ta đã biết, vậy ta sẽ không quan tâm tin tức của Thú tộc nữa, sống chết mặc bay đi.” Nhung Cổ Tư mở miệng nói.

Long tộc lấy sao trời làm thức ăn, hơn nữa số lượng thừa thớt, cũng không thèm để ý đến cương vực hay tài nguyên, việc tranh bá vũ trụ, đương nhiên càng không hứng thú.

...

Cùng lúc đó.

Thất đại dị tộc, cộng thêm Trùng tộc, Thú tộc, Cơ Giới tộc, tổng cộng mười tộc, giờ phụ này, đại quân đã xuất phát, bay vào cương vực vũ trụ, như dòng lũ, từ từng nơi khác nhau hướng về cương vực Nhân tộc.

Điều này khiến các dị tộc khác trong vũ trụ phải sợ hãi, không ngờ đám Thú tộc, Trùng tộc làm thật, thật sự muốn đại quân áp cạnh, đại chiến với Nhân tộc!

Từ trận đại chiến quy mô tộc đàn lần trước đến bây giờ, đã qua mười vạn kỷ nguyên rồi.

Không ngờ một ngày này, lại lần nữa tái hiện đại chiến mười vạn kỷ nguyên lúc trước!

Mà nhân tộc bên này cũng đang tích cực chuẩn bị chiến đấu, tất cả cường giả đều bị điều đến biên cương. Trên mặt mỗi người đều tràn ngập sát khí, cả nhân tộc đều lộ ra chiến ý nồng đậm.

Cho dù số lượng địch nhân nhiều gấp mười bọn họ, nhưng bọn họ không hề kiêng kị.

Đây là trận chiến liên quan đến sinh tồn, không người nào có ý lui bước, nếu lui bước, không chỉ bọn họ chết, ngay cả người thân và bạn bè bọn họ cũng sẽ chết.

Cho lên đám người Lôi Đình Chúa Tể cũng đến chiến trường biên cương tọa trấn, để lại Hắc Ám Chúa Tể trấn giữ nội bộ nhân tộc, phòng gian tế vào lúc bọn họ vắng nhà.

Trận chiến có một không hai này, sắp bắt đầu!

Chương 694: Ăn cướp Thú tộc!

Chương 694: Ăn cướp Thú tộc!

Thú tộc, một trong số các cường tộc trong ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, trong đó cường giả như mây, các loại to to nhỏ nhỏ phân tộc nhiều vô số kể.

Trong đó nổi tiếng nhất, tự nhiên là cửu đại Thần tộc cao cao tại thượng kia.

Mà dựa theo cấp độ phân chia, cửu đại Thần tộc chính là giai cấp thống trị, phía dưới Thần tộc, còn có thập đại Vương tộc, đó là Thú tộc cao tầng.

Phía dưới Thần tộc, Vương tộc, thì là tộc đàn Thú tộc bình thường.

Những tộc đàn này nhiều như rừng rậm, số lượng Thú tộc tối thiểu có đến ức vạn triệu cái, so với số lượng nhân khẩu Nhân tộc còn nhiều hơn!

Số lượng nhiều như vậy, bởi vậy Thú tộc cương vực cực kỳ bao la, hơn nữa tương đối mà nói, tài nguyên cũng đa dạng hơn nhiều so với những tộc quần khác.

Dù sao cũng phải nuôi dưỡng nhiều tộc nhân như vậy, tài nguyên không nhiều thì đã sớm xảy ra nội loạn.

Mà trong đó nơi tài nguyên dồi dào tương đối nổi danh, chính là rơi vào nội bộ Thú tộc, một nơi có tên là thái thủy cổ mộ.

Nơi đây nghe nói được sinh ra từ khi vũ trụ mới bắt đầu, bên trong có khoáng sản tài nguyên đếm không hết, bình thường như Thần cấp tài liệu

hay hiếm có như Thần Chủ cấp tài liệu, tại thái thủy cổ mộ này đều có thể tìm được, hơn nữa cũng cực kỳ phong phú.

Ngoài ra, điều quan trọng nhất là, nơi này cũng là nơi toàn bộ Thú tộc sản xuất Giới Thạch.

Hàng năm nơi này đều vận chuyển ra ngoài hơn trăm tỷ viên Giới Thạch, phân phối cho từng vị Thú tộc Thần Vương cùng Thần Chủ, cung cấp cho bọn họ sử dụng.

"Thái thủy cổ mộ, thật sự là không đến không biết, đến một lần chỉ thấy giật mình, Thú tộc lại có nơi tốt như vậy. . ."

Giờ phút này, Phong Vân đang ẩn nấp trong hư không, nhìn không gian vòng xoáy cực lớn cách đó vài năm ánh sáng, tự mình lâm bảm.

Loại tài nguyên khoáng sản này, coi như là ở trong nhân tộc đều không có.

Giới Thạch mà Nhân tộc sử dụng hàng năm, cũng đều là từ từng Vũ Trụ Bí Cảnh vận chuyển ra, nhiều nhất cũng chỉ có hơn 100 triệu mà thôi, cùng Thú tộc căn bản không cách nào so sánh nổi.

Không có cách, ai bảo Thú tộc là cường tộc uy tín lâu năm chứ.

Từ khi vũ trụ được sinh ra, Thú tộc cũng đã là tuyệt đối cường tộc trong số ức vạn tộc đàn của vũ trụ.

Nhân tộc là cái sau vượt cái trước, so về nội tình, không cách nào so được với cường tộc uy tín lâu năm như Thú tộc.

Thậm chí, theo lịch sử mà Phong Vân tìm hiểu được, trước kia Nhân tộc còn là một tộc đàn phụ thuộc vào Thú tộc, bị Thú tộc đả ngộ cực kỳ không

công bằng đồng thời bóc lột quá mức.

Cuối cùng, Ngũ Hành Chúa Tể nửa đường xuất thế, dẫn đầu Nhân tộc đi tới tự do, lại từng bước một, huyết chiến vạn tộc, mới đem nhân tộc đẩy lên địa vị hôm nay!

...

"Uy tín lâu năm cường tộc, nội tình thâm hậu thì sao, ta chính là muốn cướp đoạt của ngươi đấy!"

Phong Vân chỉ sợ trong Thú tộc này không có cái gì, bằng không thì hẳn chẳng phải là đã đi một chuyến uổng công sao.

Bây giờ xem ra nội tình còn vượt qua tưởng tượng của hắn, hắn không chỉ không kinh hoàng, ngược lại còn cực kì vui sướng, như vậy, mới có giá trị để cướp đoạt chứ!

Lập tức, Phong Vân mở miệng nhẹ nhàng niệm một câu, "Biển!"

Xoạt.

Một trận hào quang loé lên, dáng vẻ bề ngoài của Phong Vân đại biến, toàn thân xích giáp che thân, chân đạp xích sắc giày chiến, đầu đội Thần quan, hai cây xích sắc lông vũ cắm hai bên, theo gió phiêu dật, một cỗ khí thế tức sát sắc bén tự nhiên sinh ra, thần tuấn như ngọc.

Rõ ràng là Thú tộc thiên kiêu Yêu Hoàng tộc 'Hoàng Liệt' đã từng gặp được Phong Vân trong Thần Hải bí cảnh!

Phong Vân phải đi vào 'Thái thủy cổ mộ' này, thân phận Thú tộc bình thường khẳng định không được, mà quá cao cũng không được, dễ dàng bại lộ.

Càng nghĩ, chỉ có Yêu Hoàng tộc thiên kiều 'Hoàng Liệt' này là thích hợp nhất, địa vị của hắn không cao không thấp, vừa vặn có thể lợi dụng một chút.

"Đi nào."

Quanh thân Phong Vân lập tức dấy lên hùng hực Liệt Hỏa, từ xa nhìn lại, tựa như một đoàn Thiên Hỏa phóng lên tận trời, bay tới cửa vào của 'Thái thủy cổ mộ'.

Diễn trò phải diễn nguyên bộ, 'Hoàng Liệt' này cực kỳ am hiểu Hỏa thuộc tính thiên phú, Phong Vân tự nhiên phải bắt chước đến thập toàn thập mỹ, để cho người ta nhìn không ra bất luận sơ hở gì.

...

Bên ngoài Thái thủy cổ mộ, từng đội tinh anh chiến sĩ Thú tộc thay phiên trông coi, không buông tha bất kỳ một tồn tại nào khả nghi.

Nơi này là một trong số các khu vực tài nguyên trọng điểm của Thú tộc, khẳng định sẽ được Thú tộc coi trọng, không thể sơ sót.

"Dừng lại!"

Những tinh anh chiến sĩ này nhìn thấy Phong Vân hóa thành hỏa đoàn bay tới, lập tức quát lên.

Có điều khi những chiến sĩ này nhìn thấy ánh lửa tan hết, bên trong có người trẻ tuổi dáng vẻ thần tuấn đi tới, không khỏi cùng nhau cúi đầu, cung kính nói: "Hóa ra là Hoàng Liệt đại nhân, ngài lại tới lấy 'Hỏa Tinh Thạch' ư."

"Ừm."

Phong Vân trước khi biến thân thành 'Hoàng Liệt', tự nhiên cũng đã tìm hiểu qua một lần.

Hoàng Liệt cách một đoạn thời gian đều sẽ tới nơi này lấy một loại khoáng vật gọi là 'Hỏa Tinh Thạch', thứ này nghe nói rất có trợ giúp cho Yêu Hoàng tộc khi tu hành, còn những thứ khác, Phong Vân cũng không biết.

Có điều hẳn cũng không cần biết, chỉ cần có thể nhờ vào đó mà tiến vào cổ mộ này là được.

"Mời vào bên trong."

Những thủ vệ tinh anh chiến sĩ kia tự nhiên không dám cản 'Yêu Hoàng tộc thiên kiêu Hoàng Liệt', đều cung kính tránh ra một con đường.

Phong Vân giả bộ như rất cao lãnh gật gật đầu, bước chân đi vào.

Đưa mắt nhìn bóng lưng 'Hoàng Liệt' rời đi, những tinh anh chiến sĩ này nhìn không được thảo luận: "Không hổ là thiên kiêu kiệt xuất nhất Yêu Hoàng tộc thế hệ này, chỉ khí tức phát ra cũng đã khiến ta cảm thấy kinh dị, không biết thực lực chân thật còn mạnh đến mức nào!"

"Đúng vậy, ta cũng có loại cảm giác này, Hoàng Liệt đại nhân đều đáng sợ như thế, vậy nghe đồn tên nhân tộc thiên kiêu Phong Vân so với Hoàng Liệt đại nhân còn muốn khủng bố hơn, ta thực sự không cách nào tưởng tượng nổi!"

"Thôi dẹp, mạnh hơn thì thế nào, lần này thập tộc đại quân ép đến, Phong Vân này hẳn phải chết không nghi ngờ!"

"Cùng Thú tộc chúng ta đối nghịch, chết không có gì đáng tiếc."

"Lúc này Phong Vân kia sợ là đã bị dọa đến mức không biết trốn tới đâu rồi ấy chứ. . ."

Nhưng mà, những tinh anh chiến sĩ này cũng không biết, Phong Vân bị dọa đến trốn đi trong miệng bọn họ, vừa rồi đã nghênh ngang từ trước mặt bọn hắn đi vào trong.

. . .

Phong Vân bước vào trong không gian vòng xoáy, phát hiện mình đã xuất hiện tại một vùng đất hoang sơ cổ lão.

Mảnh đất hoang này mênh mông vô cùng, trên bề mặt có tảng đá lớn, có núi cao lâu đời, hoang vu mà tang thương, đã tồn tại hàng ngàn kỉ nguyên.

Mà giờ khắc này, có thật nhiều thợ mỏ Thú tộc, đang đục đẽo đào bới bên cạnh những tảng đá lớn cùng Cổ Sơn này thỉnh thoảng còn có thể trông thấy từng khối khoáng thạch tản ra quang huy lộ ra, đủ mọi màu sắc, thần dị vô cùng.

Có nguyên lực tinh thạch, có Kim Giác Thạch, có Hỏa Tinh Thạch, có Thủy Văn Thạch các loại, để cho người ta hoa mắt váng đầu.

Những thứ này Phong Vân chỉ quét mắt một vòng liền không quan tâm, mặc dù chúng rất thần dị, nhưng đối với hắn căn bản vô dụng, hắn hiện tại chỉ muốn có Giới Thạch.

Lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng thôi động Thổ thuộc tính thiên phú, khẽ cảm giác, lập tức toàn bộ khoáng thạch tài liệu trong phạm vi xung quanh đều chạy không khỏi mắt thần của hắn.

Vẽn vẹo mấy giây sau đó, hắn liền mở hai mắt ra, bên trong tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

"Hướng đông nam, cách đây ngàn ức km, có siêu cường Giới Thạch phản ứng."

"Theo tính toán, số lượng không ít hơn, một 100 tỷ viên! !"

Sư Huynh Ta Thật Vững Vàng main tính kế cả thiên hạ, giả nai ăn thịt hổ cực hay, hoan nghênh các đh nhập hồ

Chương 695: Giả ngẫu xong liền chạy, vẫn là trước sau như một kích thích!

Chương 695: Giả ngẫu xong liền chạy, vẫn là trước sau như một kích thích!

Thái thủy cổ mỏ, chỗ sâu.

Nơi này là bên phía đông nam nhất, cũng là điểm sản xuất Giới Thạch trong thái thủy cổ mỏ.

Số Giới Thạch hàng năm vận chuyển tới tay từng vị Thần Vương, Thần Chủ Thú tộc, đều là tới từ nơi này.

Mà lượng Giới Thạch dự trữ ở trong đó, trải qua những năm qua liên tục khai thác, đã tới mức gần khô kiệt.

Nhưng dù vậy, vẫn như cũ còn có trữ lượng hơn trăm tỷ khối Giới Thạch.

Khi Phong Vân đi tới đây, chỉ thấy trước mắt là một vùng khe núi, trên vách đá xung quanh hẻm núi, đang khảm đầy Giới Thạch màu vàng đất, lít nha lít nhít một mảnh, giống hệt như hạt vừng, Phong Vân nhìn mà mắt sáng rõ.

"Tôi thiếu có hơn 150 tỷ khối!"

Phong Vân trong lòng yên lặng tính toán nói.

Mặc dù so với Trụ Vực mà nói thì rất ít, nhưng vẫn như cũ chiếm quy mô khổng lồ.

Lập tức, hắn không chần chờ, mi tâm tản ra vô số sợi tơ linh hồn, trong nháy mắt nô dịch linh hồn của tất cả những thợ mỏ Thú tộc đang đào đục phía dưới.

Những thợ mỏ Thú tộc này chỉ là Hạ Vị Thần tầng thứ thấp nhất mà thôi, đối với Phong Vân mà nói, linh hồn nô dịch tự nhiên không chút khó khăn.

Làm xong hết thảy, Phong Vân trực tiếp vươn ra một bàn tay, nhắm ngay khe núi lớn phía dưới, trong miệng khẽ nói một câu, "Thu!"

Xoạt! Xoạt xoạt!

Chỉ một thoáng, đất rung núi chuyển, vô số vết rách từ mặt đất nổi lên, càng lúc càng lớn, cũng càng ngày càng xa.

Vài giây đồng hồ sau, chỉ thấy một mảng lớn hẻm núi vậ mà toàn bộ bay lên, từ trên mặt đất bị bóc ra ra, bị Phong Vân thu lại vào trong nhẫn thế giới.

May mắn rằng xung quanh đây không có Thú tộc tộc nhân nào khác, bằng không nếu họ thấy cảnh này, sợ là muốn bị dọa chết tươi.

"150 tỷ viên Giới Thạch tới tay."

Phong Vân nội tâm mừng khắp khởi.

Sau khi luyện hóa 150 tỷ viên Giới Thạch này xong, hắn còn thiếu 350 tỷ viên Giới Thạch nữa là có thể hoàn toàn bước vào Thần Chủ đại viên

mãn!

Đến lúc đó, Phong Vân sẽ lại không cần lo toan gì nữa, có thể bắt đầu hiển hóa dung hợp những thuộc tính quy tắc trong túi đeo kia, trong nháy mắt tấn thăng Chúa Tể!

Người bên ngoài đạt tới Thần Chủ đại viên mãn, sau đó bắt đầu lĩnh ngộ quy tắc, tối thiểu cũng cần nửa kỷ nguyên, thậm chí một kỷ nguyên thời gian.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, căn bản vốn không cần lâu như vậy.

Thuộc tính quy tắc của hắn đều đã có sẵn, trực tiếp hiển hóa dung hợp, so cái gì cũng nhanh! Với lại không hề có tác dụng phụ!

"Thú tộc Giới Thạch đã xong, còn lại, nên đi tới Cơ Giới tộc cùng Trùng tộc. . ."

Phong Vân thầm nói.

. . .

Cùng lúc đó.

Tại lối vào 'Thái thủy cổ mộ'.

Một bóng người thon dài như ngọc rơi xuống từ trên không.

Mà khi những Thú tộc tinh anh chiến sĩ kia thấy rõ ràng khuôn mặt người trước mắt, không khỏi tỏ ra kinh ngạc choáng váng.

what? Chuyện gì đây? Tại sao lại tới một Hoàng Liệt đại nhân nữa vậy!
?

Hoàng Liệt nhìn thấy biểu tình trên mặt những tinh anh chiến sĩ này, nhú mày lại, nói: "Thế nào? Đã xảy ra chuyện gì mà các người bày ra biểu tình này thế hả."

"Đại, đại nhân, trước đây không lâu, có, có một tồn tại cùng ngài giống như đúc mới đi vào."

Một vị tinh anh chiến sĩ có chút cà lăm nói, hiển nhiên bị dọa không nhẹ.

Hử?

Hoàng Liệt nghe nói như thế, thần sắc biến đổi, lại có người dám giả mạo hắn?

Hắn lập tức bước chân, trực tiếp xông vào không gian vòng xoáy .

Những tinh anh chiến sĩ kia cũng không có ai dám ngăn cản, hai mặt nhìn nhau, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Bọn họ ở chỗ này thủ vệ lâu như vậy, lần đầu tiên gặp phải chuyện 'ly kỳ' như vậy đây.

Biên Thân thiên phú cũng là thiên phú cực hi hữu, nhất là cấp độ cao, những tinh anh chiến sĩ này không gặp qua cũng rất bình thường.

...

Lại nói Hoàng Liệt vừa biết được có người giả mạo chính mình, trực tiếp đi thẳng vào 'Thái thủy cổ mộ'.

Mà lúc này đúng lúc gặp Phong Vân từ bên trong đi ra ngoài, lập tức, hai người liền trực tiếp đụng độ nhau trong cổ mộ!

"Người là ai? Dám giả mạo ta! !"

Hoàng Liệt trong mắt bắn ra tia sáng lạnh lùng, mở miệng chát vắn.

Phong Vân sờ mũi một cái, không nghĩ tới chính chủ nhanh như vậy đã đến, xem ra nơi đây không nên ở lâu thêm rồi.

Một Hoàng Liệt hấn tự nhiên có thể không để ý, nhưng nơi này dù sao cũng chính là trung tâm Thú tộc cương vực, hấn cũng không thể chờ lâu.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhìn cũng không nhìn Hoàng Liệt, trực tiếp lắc mình biến hoá, trong nháy mắt hóa thành một con đại bàng kim sắc dài chừng ức vạn trượng, che khuất bầu trời!

Rõ ràng là nguyên hình của 'Kim Hách Thần Chủ' khi ở Trụ Vực đã bị Phong Vân tự tay xử lý!

Nguyên hình 'Kim Hách Thần Chủ' chính là Kim Bằng tộc, tốc độ cùng Không Gian năng lực nổi tiếng khắp vũ trụ, Phong Vân vừa vận có thể nhờ vào đó mà rời khỏi nơi này.

"Rầm!"

Thần lực màu vàng óng như dòng lũ, trong nháy mắt, Phong Vân phóng lên tận trời, thần uy như biển, từ cửu tiêu rơi xuống, trực tiếp nghiền ép toàn bộ thợ mỏ trong thái thủy cổ mỏ thành bột mịn, bọn họ thậm chí không kịp thốt lên một tiếng, tất cả đều bỏ mạng.

Mà Hoàng Liệt đứng mũi chịu sào, bị tấn công trầm trọng nhất, nhưng vì hấn có được Hộ Thân Phù mà Chúa Tể ban cho, bởi vậy có thể miễn cưỡng kháng cự lại Thần Uy vô biên này.

Giờ phút này, Hoàng Liệt ánh mắt kinh hãi muốn chết nhìn về phía kim sắc Thần bằng đã bay ra ngoài thái thủy cổ mỗ, có chút không thể tin nói: "Đó là Thần Thú Kim Bằng tộc! ?"

Có điều lập tức hấn lại lắc đầu:

"Không, không đúng, tồn tại thần bí này nhất định am hiểu Biến Thân thiên phú, có thể tùy ý biến thành từng chủng tộc khác nhau, còn không để lại sơ hở, ngay cả các loại năng lực đều có thể bắt chước ra!"

Trong lòng Hoàng Liệt không khỏi nhắc lên sóng to gió lớn, là Yêu Hoàng tộc đệ nhất thiên tài, Biến Thân thiên phú hấn không phải là chưa từng thấy qua, nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua Biến Thân thiên phú nào biến thái như vậy.

Có thể biến thành vạn chủng tộc thì thôi đi, vậy mà còn có thể bắt chước giống như đúc năng lực của từng cái chủng tộc, căn bản không phân biệt nổi thật giả!

Trên thực tế, không phải Phong Vân bắt chước giống, mà là những năng lực này hấn vốn cũng đã biết.

Lấy Hoàng Liệt ra nói, Hỏa thuộc tính năng lực, Phong Vân bản thân cũng có, hơn nữa so với Hoàng Liệt chỉ cao hơn chứ không kém.

Lại như Kim Bằng tộc, Không Gian, Phong, Tốc Độ, loại nào mà Phong Vân không am hiểu chứ?

Cho nên, cứ phối hợp như vậy, biến thân năng lực của Phong Vân liền không chệ vào đâu được, ai đều khó có thể nhìn ra!

...

Một lát sau, Hoàng Liệt đi vào chỗ sâu trong cổ mỏ, khi hắn nhìn thấy nơi dự trữ Giới Thạch bị nhổ tận gốc, không khỏi cảm thấy nghi hoặc, tồn tại thần bí này để mặc nhiều trân quý Thần Thạch tài liệu như vậy không lấy, thế nào chỉ vèn vện trộm đi Giới Thạch mỏ này chứ.

"Là vì muốn làm suy yếu lực lượng trung kiên Thú tộc Thần Vương, Thần Chủ của tộc ta sao. . ."

Hoàng Liệt đương nhiên cho rằng mình đã đoán được điểm mấu chốt, lúc này mới truyền tin cho Chúa Tể, thông báo cho bọn hắn biết bên trong cương vực có tồn tại thần bí tiến vào phá hư, hơn nữa tồn tại này còn am hiểu biến thân năng lực. Cho nên lập tức phong tỏa toàn diện biên cương lĩnh vực, không buông tha bất cứ chỗ khả nghi nào!

Nhưng mà, khi Hoàng Liệt bên này mới gửi tin đi không bao lâu, thậm chí còn chưa kịp truyền đến máy truyền tin của Thú tộc Chúa Tể, Phong Vân đã sớm chạy mất tăm.

Giả ngẫu xong liền chạy, vẫn là best kích thích!

Sư Huynh Ta Thật Quá Vững Vàng truyện hay,main tính kẻ cả thiên hạ, giả heo ăn thịt hổ, hoan nghênh các đh nhập hố

Chương 696: Hiện thực bản 'Bạo binh lưu' !

Chương 696: Hiện thực bản 'Bạo binh lưu' !

Ở thời điểm Thú tộc phong tỏa toàn cảnh, lòng bắt Phong Vân, giờ phút này hẳn đã lên vào bên trong Cơ Giới tộc!

Cơ Giới tộc, tộc này cùng những tộc quần khác vô cùng khác nhau, chính là cơ giới (máy móc) sinh mệnh, không phải là huyết nhục.

Cứ nghe Thủy Tổ của tộc bọn họ là cơ giới đầu tiên bên trong vũ trụ sinh ra biến dị, từ đó sinh ra cơ giới chi tâm, có trí khôn, có thể tự chủ tu luyện, lĩnh hội pháp tắc, quy tắc và nhiều thứ khác.

Vũ trụ là công bằng, sinh mệnh cơ giới giống như là sinh mệnh thường, chỉ cần sinh ra cơ giới chi tâm, liền có thể tu luyện giống như sinh linh bình thường vậy.

Mà Cơ Giới tộc càng được trời ưu ái, bọn họ không phải là huyết nhục chi khu, bởi vậy căn bản vốn không sợ đau đớn, đối với phương diện nhục thân tăng lên cũng không cần hao phí tài nguyên.

Đôi bọn hắn mà nói, cơ giới chi tâm mới thật sự là hạch tâm, nếu là thân thể hư hao, luyện chế một bộ cơ giới thể khác là được.

Chỉ cần cơ giới chi tâm bất diệt, Cơ Giới tộc liền vĩnh tồn!

Cho nên cơ giới nhất tộc đối với kim loại, loại hình mỏ tài nguyên cực kỳ khao khát, ngược lại những thiên tài địa bảo kia, bọn họ cũng không nóng lòng.

...

"Nghe đồn Thủy Tổ Cơ Giới tộc nắm giữ hàng loạt phương pháp sản xuất cơ giới chi tâm, cho nên mới có thể trong khoảng thời gian ngắn chế tạo ra vô số cường giả Cơ Giới tộc, đưa Cơ Giới tộc trở thành một trong những cường tộc có địa vị chí cao!"

Phong Vân giờ phút này hóa thân thành một vị binh sĩ Cơ Giới tộc bình thường, xen lẫn trong đội ngũ đại quân Cơ Giới tộc, nhìn về từng tòa Cương Thiết thành lũy ở trong bốn phía tinh không kia, bên trong tất cả đều là chiến sĩ Cơ Giới tộc.

Trong vũ trụ này, chỉ có Trùng tộc cùng Cơ Giới tộc, quân đội hai đại cường tộc này nhiều như sao trời, số lượng kia, tuyệt đối là vô cùng dọa người.

Đơn giản liền là 'Bạo binh lưu' !

Bất quá vũ trụ luôn luôn công bằng, Trùng tộc cùng Cơ Giới tộc sản xuất ra quân đội tuy nhiều, nhưng ở trên chất lượng lại giảm bớt không ít, có qua có lại, cân bằng lẫn nhau.

Mà sau khi quan sát quân đội Cơ Giới tộc một hồi, Phong Vân tìm ra một cơ hội, trực tiếp linh hồn nô dịch một vị thống lĩnh quân đội Cơ Giới tộc, âm thầm hạ mệnh lệnh đối với nó, để cho một đội binh sĩ Cơ Giới tộc của hắn, tiến về địa phương dự trữ Giới Thạch của Cơ Giới tộc.

Cơ Giới tộc bởi vì phá lệ coi trọng các loại tư nguyên kim loại, khoáng sản, bởi vậy bọn họ dự trữ những thứ này ở những địa phương cực kỳ bí ẩn,

Phong Vân trước đó linh hồn nô dịch rất nhiều binh sĩ Cơ Giới tộc, tất cả bọn họ đều không biết, hiển nhiên, quyền hạn bọn họ không đủ.

Không có cách nào nữa, Phong Vân đành phải ra tay đối với thống lĩnh Cơ Giới tộc.

Dứt khoát, vị thống lĩnh Cơ Giới tộc là thống lĩnh của đại quân trăm vạn Cơ Giới tộc, vẫn là có tư cách biết được bí ẩn bực này.

Lúc này, thống lĩnh Cơ Giới tộc tuân theo mệnh lệnh của Phong Vân, đem một đội binh sĩ Cơ Giới tộc điều đi ra, theo hấn tiến về cứ điểm tồn kho của Cơ Giới tộc.

Nguyên bản những Giới Thạch, kim loại những loại vật tư này, đều là dự trữ ở trong thánh địa của Cơ Giới tộc, nơi đó là địa phương Thủy Tổ Cơ Giới tộc tọa trấn.

Bất quá bây giờ, bởi vì nguyên nhân lập tức sẽ cùng Nhân tộc khai chiến, những vật này là vật chất chiến lược, bị vận đến tiền tuyến.

Cho nên Phong Vân cơ hồ không tốn chút thời gian nào, đã nhẹ nhõm đặt được mục đích.

"Chủ nhân, phía trước chính là địa phương dự trữ vật tư của Cơ Giới tộc chúng ta, bởi vì Cơ Giới tộc xuất động ức vạn đại quân, cho nên vật tư bên trong rất phong phú, ngài cần Giới Thạch, theo ta được biết, cũng có hơn 3000 ức khối, là Cơ Giới tộc chúng ta tổn hao gần 1 kỷ nguyên để dành được."

Bị phong Vân Linh Hồn nô dịch, thống lĩnh Cơ Giới tộc cung kính truyền âm nói.

Phong Vân nghe vậy, tâm thần không khỏi khẽ động, ta con mẹ nó, hơn 3000 ức khối Giới Thạch! ? Mà chỉ cần mất thời gian một kỷ nguyên là có được!

Cái này mẹ nó so Thú tộc còn nhiều hơn nữa!

Bất quá ngẫm lại đây là Cơ Giới tộc, đôi kim loại, khoáng sản là trời sinh có yêu thích cuồng nhiệt, cũng chẳng có gì lạ.

Cơ giới chi tâm của Cơ Giới tộc mặc dù cũng giống như Thần Cách dung hợp lại, nhưng vẫn là phải mở Thần quốc thể giới , bằng không thì cũng không cách nào lĩnh ngộ ra quy tắc, đây là con đường sinh linh nhất định phải đi, cho dù Cơ Giới tộc đặc thù cũng không ngoại lệ.

Mà tự nhiên, bọn họ cũng cần Giới Thạch, thậm chí, một số Cơ Giới tộc phải dùng Giới Thạch để chế tạo cơ giới thể của mình.

Dù sao, Giới Thạch có thể chống đỡ thật lớn áp lực lúc mở thể giới, trình độ chắc chắn của nó không cần nhiều lời, chỉ yếu hơn so với tam đại thần kim kia một bậc mà thôi.

Tại dưới tình huống như vậy, Cơ Giới tộc có số lượng Giới Thạch nhiều như thế, cũng chẳng có gì lạ.

"Hơn 3000 ức viên Giới Thạch, chắc chắn, thẳng bức tới Trụ Vực."

Phong Vân trên mặt chắc chắn, nội tâm tự nhiên là một mảnh vui vẻ.

Còn tốt là hần sớm nghe qua, bằng không thì trạm thứ hai đã đi Trùng tộc rồi.

Trùng tộc gần Thú tộc nhất, cương vực hai tộc gần như giáp giới, mà Cơ Giới tộc, thì ở một bên khác của Nhân tộc, tương đối xa.

Bất quá bởi vì Phong Vân thăm dò được bên trong Cơ Giới tộc có đông đảo Giới Thạch, cho nên mới chọn đuồi đường xa, đi tới đây.

Sau khi tới đây, trữ lượng Giới Thạch dự trữ nơi này quả nhiên không để cho hắn thất vọng.

Hắn đoán chừng, lượng Giới Thạch của Trùng tộc cùng Thú tộc bây giờ hiện có, cộng lại cũng không nhiều hơn Cơ Giới tộc.

Phong Vân nội tâm âm thầm nói.

...

Sau đó.

Thống lĩnh Cơ Giới tộc kia liền mang theo Phong Vân và một nhóm binh sĩ Cơ Giới tộc đi vào trước bảo khố cất giữ vật tư chiến lược kia.

Bên ngoài bảo khố, binh sĩ Cơ Giới tộc đứng thành vòng ngoài vòng trong, bốn phía bên trong hư không, còn có bầy rập, trận pháp cơ giới, có thể nói là một bước Nhất Sát.

Trận pháp Cơ giới, là Cơ Giới tộc kết hợp trận pháp, tăng thêm khoa học kỹ thuật của mình trong tộc đàn cơ giới sáng tạo mà ra.

Đã có uy lực của trận pháp, cũng có khoa học kỹ thuật cơ giới rất là đáng sợ, đôi bên kết hợp hoàn mỹ, phát huy ra hiệu quả cực kỳ khủng bố!

Luận thành tựu phương diện khoa học kỹ thuật cơ giới, trong toàn bộ vũ trụ, Cơ Giới tộc hoàn toàn xứng đáng đứng đầu.

"Đại nhân!"

Thấy thống lĩnh Cơ Giới tộc tới, những binh sĩ Cơ Giới tộc kia cùng nhau hành đại lễ.

"Ừ, tiền tuyến đại chiến cũng sắp bắt đầu rồi, ta đến thị sát một chút tình huống vật tư, các người mở cửa ra đi."

Thống lĩnh Cơ Giới tộc lạnh như băng nói.

"Vâng."

Những binh lính kia không nghi ngờ gì, bởi vì thống lĩnh Cơ Giới tộc vốn phụ trách phương diện công việc này, đây cũng là mưu đồ tốt Phong Vân đã sớm nghĩ ra.

Lúc này, các binh sĩ Cơ Giới tộc đem cửa lớn bảo hộ mở ra, thống lĩnh Cơ Giới tộc trực tiếp đi vào.

Mà những binh lính hấn mang đến kia, thì chờ ở bên ngoài, không cho phép tiến vào.

Về phần Phong Vân, hấn hiện tại đang biến thành một cái linh kiện trên thân thống lĩnh Cơ Giới tộc, dễ dàng theo vào trong.

"Hơn 3000 ức Giới Thạch, ta đến đây!",

Phong Vân ở trong lòng hò hét nói. _•

Chương 697: Người đang muốn ăn rằm!

Chương 697: Người đang muốn ăn rằm!

Vừa vào bảo khố Cơ Giới tộc.

Phong Vân liền bị vô số quang mang chỗ này tràn ngập, mắt chỉ thấy tất cả đều là đủ mọi màu sắc của kim loại, khoáng thạch các loại tài liệu, từ Hạ Vị Thần cấp đến Thần Chủ cấp không giống nhau, xếp thành một tòa núi lớn.

Sáng chói rạng rỡ, để cho người ta hoa cả mắt.

"Nguyệt Vẫn Thiết, Tinh Thần Ngân Khoáng, Xích Tiêu Thạch, Khổng Tước Đồng. . ."

Phong Vân quét mắt tới, nhận ra không dưới trăm kim loại khoáng thạch thuộc về cấp bậc trân quý ở trong vũ trụ, nhưng đây chỉ là một phần trong đó mà thôi.

Còn có những thứ khác, hẳn cũng không biết tên.

"Không hổ là Cơ Giới tộc, kim loại khoáng thạch toàn vũ trụ này, hẳn là đều thu thập đủ cả." Phong Vân vô cùng cảm thán nói.

"Bẩm chủ nhân, tộc ta trước mắt chỉ ghi chép được mười ức tám ngàn chín trăm bảy mươi sáu loại kim loại cùng khoáng thạch, khoảng cách tới hoàn toàn thu thập đủ hết, còn cần thời gian một vạn kỷ nguyên nữa."

Thống lĩnh Cơ Giới tộc ở bên cạnh hỏi đáp.

Ai da, hơn mười ức 80 triệu loại.

Phong Vân nghe xong không khỏi líu lười, con số này thật sự là có chút hù dọa hấn rồi, phải thu thập nhiều kim loại cùng khoáng thạch như vậy, thời gian hao phí sợ là không cách nào tưởng tượng nổi.

Rất có thể, từ Cơ Giới tộc xây tộc đến nay liền bắt đầu.

Nhưng dù vậy, muốn hoàn toàn thu thập xong, phỏng đoán cẩn thận, còn cần thời gian một vạn kỷ nguyên nữa!

Phong Vân mặc dù kinh động, nhưng ngẫm lại cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, những kim loại, khoáng thạch còn lại kia, khẳng định đều là cực kỳ trân quý, mỗi một loại đều cần hao phí đại lượng thời gian đi tìm, đoán chừng phải dùng kỷ nguyên làm đơn vị tính toán.

"Hiện tại, đều làm lợi cho ta!"

Đôi mắt với địch nhân, Phong Vân tự nhiên không có khả năng nhân từ nương tay, vung tay lên, trực tiếp đem trọn cái trong bảo khố kim loại, khoáng thạch này tất cả đều dời đi.

Không có nhóm vật tư chiến lược này, nhìn đại quân Cơ Giới tộc còn an ổn chiến đấu như thế nào.

Lập tức, thống lĩnh Cơ Giới tộc đưa Phong Vân đến chỗ sâu của bảo khố.

Chỉ thấy nơi đó có rong rã hơn ba mươi tòa núi cao thỏ hoàng sắc vô cùng to lớn.

Mà sau khi nhìn kỹ, sẽ phát hiện đó căn bản không phải là núi cao, mà là do từng khối Giới Thạch chồng chất lên mà tạo ra!

"Chủ nhân, nơi này chính là Giới Thạch trong bảo khố có, là Cơ Giới tộc mất một kỷ nguyên để gom góp đủ."

Thống lĩnh Cơ Giới tộc chỉ về hơn ba mươi tòa 'Giới Thạch sơn' cao cao đảnh trước, mở miệng nói.

Ánh mắt Phong Vân sớm đã bị hấp dẫn thật sâu, đang lấy linh hồn lực quét hình những Giới Thạch này, thống kê số lượng, căn bản không tranh luận với thống lĩnh Cơ Giới tộc.

Cũng không lâu lắm, Phong Vân thu hồi linh hồn lực, mà trong lòng hắn, một số lượng chính xác nổi lên:

3800 ức chẵn!

Không chỉ đạt tới dự tính của Phong Vân, hơn nữa còn vượt xa khỏi!

"Emmm. Phân phối Giới Thạch này nhất định là Cơ Giới tộc ép buộc, không thích số lẻ, cưỡng ép gom góp cho chẵn."

Sau khi Phong Vân hưng phấn, nhịn không được chửi bậy nhỏ nhỏ một chút.

Lập tức, vì phòng ngừa bại lộ, hắn không có lưu lại ở nơi này quá lâu, liền để cho thống lĩnh Cơ Giới tộc mang theo hắn rời đi.

Một đường thông suốt, rất nhanh, Phong Vân liền rời khỏi cương vực Cơ Giới tộc, đi vào cương vực tiếp giáp với Nhân tộc.

...

"Ở chỗ này luyện hóa đột phá thôi."

Phong Vân để cho thống lĩnh Cơ Giới tộc ở phía xa hộ pháp, hẳn lúc này lãng không ngồi xếp bằng xuống, tâm niệm vừa động, lập tức hơn 3500 ức Giới Thạch kia từ bên trong giới chỉ thể giới bay ra, bị hấp nhẹ nhàng khẽ hấp vào, tất cả đều rơi vào bên trong Thần Cách Thần quốc thể giới.

"Ầm ầm ~~~",

Giới Thạch vừa rơi xuống đất, liền bị Thần quốc thể giới trực tiếp hấp thu, một khối lại một khối, theo đó tiếng oanh minh to lớn, thể giới trong cơ thể một lần nữa tiến hành biến hóa. . .

Mà lần này, nhất định sẽ tạo ra động tĩnh kinh thiên động địa! !

. . .

Bên ngoài cương vực Nhân tộc.

Mây đen tể nhật, thiên địa biến sắc.

Nguyên bản bên trong tinh không cương vực rộng lớn, lúc này đã bị vô số thân ảnh chiếm cứ, những người kia là đến từ quân đội mười tộc.

Có thông thiên cự nhân cao vạn trượng, có tay cầm tuyệt thể thân thương Trọng Giáp Chiến Sĩ, có thú nhân cười Hồng Hoang mãnh thú dữ tợn, có trận pháp đại sư trang nghiêm nghiêm túc, có Hắc Âm thích khách như ẩn như hiện. . . •,

Đây đều là chiến sĩ đến từ mười tộc, mỗi một người đều là thân kinh bách chiến, khí tức thích khách nổi liền cùng một chỗ, gào thét lao nhanh, như khí thể Vạn Long xuất hải!

Đại quân chân chính đã áp cảnh! Sát ý ngút trời!

Mà các binh sĩ Nhân tộc bên này, mặc dù đôi mắt đối thủ gấp 10 lần, thậm chí gấp 100 lần phe mình, nhưng không có một ai lộ ra sắc mặt khiếp đảm, chỉ có chiến ý ngất trời, cùng quyết chí tiến lên không sợ!

Tiến, thì sống, lui, thì chết!

Bọn họ, không có lựa chọn nào khác!

Ở phía trên hai quân, là Chúa Tể mười tộc, đang cùng các Chúa Tể Nhân tộc giằng co.

Mười tộc mỗi tộc chỉ phái ra ba người, số lượng đã đạt tới ba mươi người, mà trái lại Nhân tộc bên này, cho dù Chúa Tể ra hết, cũng chỉ là mười mấy vị mà thôi, số lượng cách xa gần như một nửa.

Lôi Đình Chúa Tể đứng ở phía trước nhất, bên trong Chúa Tể Nhân tộc, ở dưới tình huống Ngũ Hành Chúa Tể không có, hẳn chính là đệ nhất Chúa Tể Nhân tộc.

"Ha ha, ta lặp lại lần nữa, giao Phong Vân ra, chúng ta lập tức lui binh, bằng không mà nói, hôm nay liền huyết tẩy Nhân tộc của các ngươi!"

Cự Thủ cấp Chúa Tể Thần Thú Ba Xà nhất tộc đến từ Thú tộc cười lạnh nhìn về bọn Lôi Đình Chúa Tể, truyền đạt thông cáo cuối cùng.

"Phi, ngươi đang đánh rắm hay sao!"

Bạo Phong Chúa Tể tính tình vốn nóng nảy, nghe nói như thế, trực tiếp liền mở miệng đáp lại.

Chúa Tể Ba Xà tộc nghe vậy sắc mặt trở nên âm trầm.

Mà còn không đợi hắn nói cái gì nữa, Trùng tộc Mẫu Hoàng đứng ở bên cạnh bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, tràn ngập cảm giác mỉa mai.

"Nhân tộc các ngươi có hai đại kỳ tài, một là Phong Vân, một là Đao Kiếm Thần Chủ, chúng ta cũng không đuổi tận giết tuyệt, chỉ giết một Phong Vân, các ngươi cũng nên thỏa mãn rồi."

Thanh âm như âm thanh của thiên nhiên, để cho người ta như gió xuân ấm áp, nhưng lời nói ra lại tàn khốc vô cùng.

"Không sai, Phong Vân dám can đảm sát hại Tinh Anh Chúa Tể bầy tộc chúng ta, quả thật là tội ác tày trời, bây giờ còn phách lối như vậy, chờ hắn trưởng thành không phải còn ghê gớm hơn sao, hôm nay, hắn phải chết!"

Đến bây giờ, những Chúa Tể Dị tộc này đã không chút nào che giấu mục đích của mình, chính là không cho phép yêu nghiệt thiên tài như Phong Vân trưởng thành.

Bằng không thì tương lai nhất định sẽ đánh vỡ thế cân bằng!

Một khi cân bằng bị đánh vỡ, liền mang ý nghĩa lợi ích bọn họ sẽ giảm bớt tương đối, đây là chuyện bọn họ tuyệt đối không muốn nhìn thấy.

Nhưng mà, còn không đợi bọn Lôi Đình Chúa Tể tiếp lời, bỗng nhiên trên không trung truyền xuống một đạo thanh âm băng lãnh vô tình.

"Các ngươi muốn chiến, vậy liền chiến đi!"

Ầm ầm! !

Nương theo lời nói này, cửu tiêu kinh biến, một cự thủ che trời từ từ rơi xuống, trực tiếp vỗ một cái về phía ba mươi vị Chúa Tể Dị tộc, kể cả Cự Thủ Chúa Tể!

"Ngũ Hành Chúa Tể! !"

Giờ khắc này, vô luận là Cự Đầu Chúa Tể Ba Xà tộc, hay là Trùng tộc Mẫu Hoàng, tất cả đều thay đổi sắc mặt. _•

Chương 698: Viên mãn! Chúa Tể!

Chương 698: Viên mãn! Chúa Tể!

Ngũ Hành Chúa Tể vậy mà dẫn đầu ra tay, cường thế tới rồi tinh rồi mù.

Bàn tay lớn khủng bố từ trên không trung rơi xuống, các Chúa Tể Dị tộc giờ khắc này cảm giác hô hấp cũng đình chỉ, giờ khắc này, dù cho là Cự Thủ cấp, ở trước mặt cái bàn tay lớn này, đều không có chút cảm giác an toàn nào, phảng phất như sau một khắc sẽ vẫn lạc.

"Oanh!"

Ngay lúc này, từ một phương hướng khác bay tới một đạo lưu quang, vạch phá tuyến cổ vũ trụ, lóe lên một cái rồi biến mất, thần lực trên bàn tay của Ngũ Hành Chúa Tể, trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành vô số quang vũ tán loạn.

Thần lực bàn tay vừa bị diệt, các Chúa Tể Dị tộc trong lòng thở ra một ngụm khí.

"Ngũ Hành, lấy cảnh giới áp bách, không tốt đâu."

Một đạo thân ảnh vĩ ngạn từ đằng xa một bước bước đến, toàn thân tản ra khí tức để cho vũ trụ xung quanh cũng đang run rẩy, cái này đã vượt xa khỏi Chúa Tể Cự Thủ cấp, tiến vào một cấp độ càng thêm khủng bố hơn!

"Không sai, Ngũ Hành, ngươi nếu là muốn chiến, chúng ta phụng bồi ngươi như thế nào?"

Một bên khác, lại truyền tới một bóng người, từ trong hư không xuất hiện một vị cơ giới thể toàn thân màu bạc, thân nó cao chín trượng, quang mang quanh quẩn.

Còn nếu là xem xét tỉ mỉ, có thể phát hiện ra, cơ giới thể Thần vĩ tồn tại trong Cơ Giới tộc này, rõ ràng là dùng một trong tam đại thần kim của vũ trụ là 'Trụ Cực Vân Ngân' luyện chế ra!

Tam đại thần kim của Vũ trụ, độ cứng thể nhưng là có thể so với Thần Cách, nói là kim loại kiên cố nhất trong vũ trụ này cũng không đủ, gần như không có khả năng bị phá hủy, giống như là Thần Cách vậy.

Dùng thần kim bạc này chế tạo ra cơ giới thể, độ cứng của nó đơn giản là không cách nào tưởng tượng nổi, dù cho là thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp đi nữa, tối đa cũng ngang nhau mà thôi.

"Ha ha, uy phong của Ngũ Hành Chúa Tể thật lớn. . ."

Phương hướng thứ ba, truyền đến thanh âm để cho người ta mê say, một đạo thân ảnh tuyệt mỹ mà mộng ảo chậm rãi xuất hiện, vừa mới xuất hiện, toàn bộ sinh linh ở trên chiến trường cũng cảm giác tâm thần lung lay, căn bản là không có cách nào tự kiềm chế được, thật lâu làm tới bình tĩnh lại!

Ba vị này, đều là Vô Địch Chúa Tể đến từ Cơ Giới tộc, Thú tộc, Trùng tộc!

Nhưng mà, cái này vẫn chưa xong.

Sau đó, phương hướng thứ tư đi tới một đạo thân ảnh to lớn, che đậy Tinh Nguyệt, sát khí vòng quanh người, giống như là ác ma xuất thế.

Tiếp theo, bóng người thứ năm xuất hiện, là một loại sinh linh hình người, sinh ra ba đầu, phía sau chín cái cái đuôi che kín lân giáp, từng bước

một đi tới, dưới chân hiển hiện ra quy tắc chi đồ, rung động lòng người!

Khí tức năm vị này thật đáng sợ, để vào cùng một chỗ, có một loại khí thể không thể địch nổi!

Tuyệt đối là cường giả, vượt quá tưởng tượng thật là đáng sợ!

Khi bọn hắn xuất hiện trên chiến trường, phía dưới không kể là đại quân dị tộc, hay là đại quân Nhân tộc, thậm chí là các Chúa Tể, đều bị áp chế không ngẩng đầu lên được!

Mặc dù mọi người đều là Chúa Tể, nhưng chênh lệch thật sự là quá lớn!

Lớn đến mức như một phàm nhân so với một võ giả Thần cấp!

"Ngũ đại Vô Địch Chúa Tể! !"

Bọn Lôi Đình Chúa Tể cảm nhận được kia năm cỗ khí tức không thể địch nổi kia, sắc mặt biến hóa, đây là chiến lược tối cường bên trong vũ trụ trù Hằng Vũ Chí Tôn ra, không nghĩ tới mười đại Dị tộc vậy mà duy nhất một lần đã xuất động năm vị!

"Ngũ Hành!"

Sinh linh có ba đầu kia, lưng có chín đuôi mở miệng, một đôi mắt băng lãnh mà dữ tợn, thâm thúy lại khó lường.

"Năm đó người trăm sáu đầu của ta, những năm này ta một mực dốc lòng bề quan, hôm nay, chính là thời điểm rửa nhục của ta!"

Loại sinh linh này nguyên lai từng có chín đầu chín đuôi, từng xưng bá một phương, không ai bì nổi, về sau gặp được Ngũ Hành Chúa Tể như mặt trời ban trưa, đánh một trận xong, bị trăm sáu đầu, lập tức chạy trốn chết.

Bây giờ, chiến lực hẳn tăng nhiều, liền muốn đến đây báo thù.

"Bại tướng dưới tay, to mồm cái gì chứ?"

Một đạo thanh âm bình thản truyền đến, Ngũ Hành Chúa Tể từ trên trời đi xuống, người khoác chiến giáp ngũ sắc, chiến nón hình trụ chớp động ra uy áp thần thánh, đôi mắt giống như tuyên cổ Tinh Hà, sáng chói vô biên.

"Vậy sao, lại tăng thêm chúng ta thì thế nào?"

Âm thanh Đến từ Vô Địch Chúa Tể của Thú tộc lạnh lùng nói.

"Vẫn như cũ không đủ." Ngũ Hành Chúa Tể ngữ khí rất bình tĩnh, nhưng trong lời nói cho lại làm cho người ta cảm thấy cuồng vọng vô biên.

Đối diện năm đại Vô Địch Chúa Tể sắc mặt lúc này trở nên có chút âm trầm, bọn họ là chiến lực chí cao của vũ trụ, tự xưng là vô địch phía dưới Chí Tôn, lại bị Ngũ Hành Chúa Tể ngạo mạn như vậy.

"Vậy liền đấu qua một trận!"

Ầm ầm! !

Cơ hồ là trong nháy mắt, Ngũ Hành Chúa Tể cùng ngũ đại Vô Địch Chúa Tể liền đánh vào khu vực phía trên vũ trụ hư vô, nơi này là địa phương chiến đấu của Vô Địch Chúa Tể.

Chiến lực của Vô Địch Chúa Tể cấp đã vượt qua khả năng vũ trụ có thể chịu đựng, thời gian dài đại chiến chắc chắn đối vũ trụ tạo thành tổn thương mãi mãi.

Cho nên Vô Địch Chúa Tể chiến đấu đều là tiến hành ở phía trên khu vực vũ trụ hư vô!

Không đề cập tới tình hình chiến đấu kịch liệt trong khu vực hư vô, bên ngoài cương vực Nhân tộc, Cự Đầu Chúa Tể của mười đại Di tộc nhìn về phía bọn Lôi Đình Chúa Tể, khóe miệng lộ ra nụ cười tàn khốc.

"Số lượng Vô Địch Chúa Tể chúng ta bên này chiếm ưu thế, Cự Thủ Chúa Tể, bình thường Chúa Tể, chúng ta bên này cũng chiếm ưu thế, quân đội lại càng không cần phải nói, hơn gấp 100 lần, gấp 1000 lần, các người cầm cái gì để đấu với chúng ta?"

"Chính là Chiến Tâm của chúng ta!" Lôi Đình Chúa Tể trầm giọng nói.

"Ha ha, buồn cười, đã không chịu giao ra Phong Vân, vậy các người liền để Nhân tộc toàn bộ hủy diệt đi. . ."

Cự Thủ Chúa Tể Thần Thú Ba Xà nhất tộc cười nhạt nói, bất quá hần lời còn chưa nói hết, bỗng nhiên thanh âm một trận oanh minh từ Bỉ Ngạn vũ trụ xa xôi truyền đến: "Viên mãn! Viên mãn! Đột phá!"

Sóng âm cuộn cuộn như thanh âm thiên địa, sao trời nổ tung đều không bằng 0.0001% của nó.

Lập tức, toàn bộ sinh linh bên trong phương viên, đều từ trong vô tận hư không vũ trụ nghe được thanh âm này.

Ầm ầm!

Giờ khắc này, vô tận vũ trụ cộng minh, Nhật Nguyệt cúi chào, không gian thần phục, vạn linh dập đầu!

Kinh thiên địa! Diệu cổ kim!

. . .

"Phát sinh cái gì vậy! ?"

Rất nhiều cường giả bị thanh âm này chấn tới tê cả da đầu, nhao nhao nhìn về sâu trong vũ trụ tận vô, trên mặt lộ ra biểu lộ kinh ngạc.

"Vũ trụ cộng minh, thiên địa dị tượng, đây là, có người bước vào Chúa Tể chi cảnh!"

Một vị Chúa Tể uy tín lâu năm lắm bầm nói, nhưng hấn trên mặt lại có không che giấu được kinh hãi, vũ trụ cộng minh, thiên địa dị tượng này quy mô cũng quá lớn đi! !

Cơ hồ bao trùm hơn phân nửa vũ trụ!

Vội lại từ bên trong dị tượng kia phát ra khí tức, để cho Tinh Anh Chúa Tể này cũng có chút run rẩy, thực sự khó có thể tưởng tượng, đây là ai bước vào Chúa Tể cảnh, quá khủng bố rồi!

...

Bên cương vực Nhân tộc.

Nguyên bản các Chúa Tể Dị tộc muốn động thủ cũng đều lộ ra kinh động chi sắc, bọn họ bởi vì khoảng cách gần nhất, cho nên cảm thụ cũng mãnh liệt nhất, bên trong dị tượng chưa từng có kia trút xuống, cho dù là bọn họ, cũng phải toàn thân chấn động. Có một loại cảm giác nguy hiểm! _•

Chương 699: Là thời điểm hiện ra chân chính chính mình!

Chương 699: Là thời điểm hiện ra chân chính chính mình!

Bên ngoài Nhân tộc cương vực.

Các Chúa Tể Dị tộc nhìn thấy dị tượng cơ hồ bao quát hơn phân nửa vũ trụ này, tất cả đều bị kinh động.

"Đây là, Chúa Tể?"

"Có người bước vào Chúa Tể?"

"Nhưng dị tượng này, vũ trụ cộng minh, bước vào Chúa Tể có động tĩnh kiểu này sao! ?"

Một đám các Chúa Tể biến sắc, bọn họ tự hỏi khi mình bước vào Chúa Tể, động tĩnh không lớn bằng 0.0001% cái này nữa kia, rốt cuộc là ai, lại khủng bố như vậy!

Động tĩnh này tự nhiên cũng kinh động Ngũ Hành Chúa Tể cùng năm vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc đang chiến đấu trong khu vực hư vô.

Năm vị Vô Địch Chúa Tể ngóng nhìn dị tượng mênh mông trong vô biên vũ trụ kia, quy mô này, dù cho là bọn họ cũng phải trợn mắt nhìn, vừa mới bước vào Chúa Tể cảnh đã có dị tượng quy mô như vậy, tương lai tiềm lực rõ ràng là sâu không lường được! Có tiềm năng đạt tới Chí Tôn!

"Đây là ai? Vũ trụ khi nào lại xuất hiện một tôn yêu nghiệt như vậy?"

"Không rõ nữa, ta chưa từng nghe nói qua!"

"Vì sao trong nội tâm của ta có một loại dự cảm không tốt?"

". . ."

Ngũ đại Dị tộc Vô Địch Chúa Tể bị dị tượng này làm tâm thần nhộn nhào khó mà bình tĩnh, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Đối diện, Ngũ Hành Chúa Tể lại giống như mới cảm ứng được cái gì, khóe miệng hơi vênh, trên mặt lộ ra vui mừng.

"Rốt cục cũng thành rồi sao. . ."

. . .

Trên chiến trường.

Vô luận là các binh sĩ Dị tộc, hay là quân đội Nhân tộc, trong nháy mắt này đều cảm thấy chấn động, trong lòng bọn họ tự nhiên mà dâng lên ý nghĩ thần phục, đó là sự kính sợ đối với sinh mệnh cao quý phía trên, không liên quan đến chủng tộc, không liên quan đến huyết mạch, chỉ đơn thuần là sinh mệnh cấp độ áp chế mà thôi!

"Ta ngược lại muốn xem xem, đến tột cùng là ai!"

Thần Thú Ba Xà tộc Cự Đầu Chúa Tể đè xuống gợn sóng trong lòng, ánh mắt nghiêm một chút, phía sau dâng lên một hư ảnh hình rắn to lớn vô cùng, dữ tợn gào thét về phía dị tượng khổng lồ trong vũ trụ.

"Rống! !"

Thanh âm rung chuyển núi sông, vô biên sóng âm trong nháy mắt bộc phát ra, ầm ầm lao đi, trong khoảnh khắc liền xé rách dị tượng bằng bạc vô lượng kia tạo ra một lỗ hồng, lộ ra cảnh tượng bên trong.

Các tồn tại lập tức ngưng thân nhìn lại, chỉ thấy tại trung tâm dị tượng, một thanh niên tuấn mỹ người mặc ngân giáp đang đứng chấp tay.

Dường như cảm ứng được cái gì, thanh niên tuấn mỹ kia quay đầu nhìn sang, trong nháy mắt, ánh mắt hùng hực vô cùng, so với mặt trời trên chín tầng mây kia còn óng ánh hơn, trực tiếp đối mặt với các vị Chúa Tể.

"Là hấn! !"

"Người này, là Nhân tộc Phong Vân! ?"

"Làm sao có thể, làm sao có thể, hấn làm sao có thể bước vào Chúa Tể cảnh nhanh như vậy!"

"Nhất định là nơi nào sai sót rồi! Chuyện này không có khả năng!"

"Chẳng lẽ ta xuất hiện ảo giác sao?"

Giờ khắc này, bao gồm cả Dị tộc Cự Đầu Chúa Tể, tất cả các Chúa Tể Dị tộc khác, đều trừng to mắt, giống như là nhìn thấy một chuyện mà cả đời đều khó mà tin nổi!

Tồn tại thân bí tạo ra dị tượng đột phá tung hoành khắp phân nửa vũ trụ kia, lại là Nhân tộc Phong Vân!

Đây là chuyện mà dù đánh chết bọn họ cũng không nghĩ tới!

Cũng không trách bọn họ chấn kinh như thế, cho dù là Lôi Đình Chúa Tể bọn họ, lúc này cũng đều tập thể rơi vào tình trạng ngây ngốc.

Phong Vân tu hành đến nay, đừng nói một cái kỷ nguyên, liền ngay cả ba vạn năm đều không đến.

Ba vạn năm không đến, liền từ một kẻ phạm nhân trưởng thành đến bây giờ đã là vũ trụ Chúa Tể, tốc độ tu hành này, quá khiến người ta kinh dị, sợ là trước đã không có ai, sau cũng không có người nào làm được!

Hơn nữa, càng khiến người ta thấy khủng bố là, Phong Vân chúa tể này tấn thăng rõ ràng vượt xa những sinh linh khác tấn thăng Chúa Tể, căn bản không phải cùng một cấp bậc!

...

Ngoài hư vô.

Năm vị Vô Địch Chúa Tể Di tộc thấy cảnh này, sắc mặt đột biến, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới, tồn tại thần bí bước vào Chúa Tể kia, lại là Nhân tộc thiên kiêu Phong Vân.

Cơ Giới tộc Vô Địch Chúa Tể con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Phong Vân đang được vô lượng dị tượng vờn quanh kia, trong mắt sát ý nồng đậm tới cực điểm, kỳ tài ngút trời như vậy, tuyệt đối không thể giữ lại!

Vốn dĩ hẳn cho rằng Phong Vân có thể giết là tốt nhất, giết không được cũng phải để nhân tộc bị hao tổn nhiều một chút.

Nhưng hiện tại xem ra, Phong Vân phải chết, dù cho phải đánh đổi khá nhiều!

Vừa mới bước vào Chúa Tể đã có dị tượng hùng vĩ như vậy, về sau, đã có một tia hi vọng Chí Tôn!

Vừa nghĩ tới Phong Vân tương lai có một khả năng nhỏ nhoi sẽ trở thành Chí Tôn, Cơ Giới tộc Vô Địch Chúa Tể cũng cảm giác lạnh cả người.

Thật sự đến lúc đó, những tồn tại như bọn họ chắc chắn bị càn quét, không có bất kỳ khả năng may mắn trốn thoát nào! !

Mặc dù chuyện Phong Vân đạt tới thành tựu Chí Tôn hẳn chỉ thấy có một tia khả năng rất nhỏ, nhưng cũng quyết không thể ngồi nhìn mặc kệ, dù là chỉ có tí xíu uy hiếp, cũng phải tiêu diệt hoàn toàn!

Bên cạnh, bốn vị Di tộc Vô Địch Chúa Tể cũng tỏ ra cực kì ngưng trọng, hiển nhiên bọn họ cũng suy nghĩ giống Cơ Giới tộc Vô Địch Chúa Tể.

Phong Vân, quyết không thể giữ lại! !

Nghĩ đến đây, năm vị Di tộc Vô Địch Chúa Tể liền không chần chờ nữa, trong nháy mắt tăng chiến lực lên tới cực hạn, đảo loạn không gian vô biên, trực tiếp thoát khỏi Ngũ Hành Chúa Tể, lao thẳng tới chỗ Phong Vân trong vũ trụ!

"Ầm ầm!"

Nhưng mà, ngay khi bọn họ vừa mới có hành động, bỗng nhiên không gian tê liệt, một dòng sông cực lớn bao la mênh mông từ đó xuất hiện, ngăn trở đường đi.

Nhìn kỹ, đó căn bản không phải là sông, mà là binh khí trường hà do vô số thanh kiếm chí bảo tổ hợp mà thành!

"Đỉnh cấp Chúa Tể chí bảo!"

Năm vị Vô Địch Chúa Tể nhìn thấy binh khí trường hà do vô số thanh kiếm chí bảo tổ hợp mà thành trước mắt này không khỏi thần sắc kinh hãi.

Đỉnh cấp Chúa Tể chí bảo, đây chính là chí bảo cực kỳ hiếm có! Uy năng của nó, đủ để bỏ xa cao cấp Chúa Tể chí bảo hơn mười con phố!

Toàn bộ vũ trụ đều không có mấy thanh, dù cho là năm vị Vô Địch Chúa Tể bọn họ đều không có đỉnh cấp Chúa Tể chí bảo!

Mà phía trên đỉnh cấp Chúa Tể chí bảo, truyền thuyết còn có cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, có điều thứ đó thì càng khó cầu, tối thiểu bây giờ khắp vũ trụ, không nghe nói ai có được cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo.

Có lẽ trong Trụ Vực có.

"Muôn đi? Hỏi qua ta chưa."

Ngũ Hành Chúa Tể chân đạp đỉnh cấp Chúa Tể chí bảo Vạn Bảo Trường Hà, cao cao tại thượng quan sát năm vị Dị tộc Vô Địch Chúa Tể, lạnh lùng nói.

Một giây sau, Vạn Bảo Trường Hà tựa như thiên địa nghiêng đổ, đổ ụp lên đầu bọn họ.

Ngũ Hành Chúa Tể dùng sức một mình trực tiếp cản đường năm tên Vô Địch Chúa Tể Dị tộc, chiến lực có thể nói mạnh đến không thể tưởng tượng!

...

Hư không vũ trụ.

Phong Vân phát tay xua tan dị tượng đầy trời, hấn từng bước một đi tới.

Lúc này hấn so với trước đó, cường đại đâu chỉ gấp 100 lần!

Trước đó hắn còn cần ngưỡng mộ cự đầu cấp Chúa Tể, bây giờ trong mắt hắn, chỉ thường thường thôi.

Dù cho là Vô Địch Chúa Tể có danh xưng mạnh nhất phía dưới chí tôn kia, Phong Vân cũng có thể cần thận độ sức, đây chính là chiến lược của hắn hiện tại! !

Đến tận đây, Phong Vân triệt để trưởng thành, hắn đã không cần ẩn tàng tự thân nữa, cũng không cần giấu dốt!

Là thời điểm chân chính lộ ra chính mình trước vũ trụ!

Nghĩ đến đây, Phong Vân đứng ở nơi đó, trong miệng khẽ nói: "Thần quốc, hình chiếu!"

Chương 700: Ta tức là Đao Kiếm Thần Chủ!

Chương 700: Ta tức là Đao Kiếm Thần Chủ!

"Thần quốc, hình chiếu."

Một giọng nói cũng không tính quá uy nghiêm truyền đến, nhưng lại dẫn phát ra chấn động làm thiên địa sụp đổ.

"Ầm ầm! !"

Trong chốc lát, tất cả mọi Di tộc sinh linh bên ngoài Nhân tộc cương vực, cho tới Thượng Vị Thần, cự đầu cấp Chúa Tể, đều cảm thấy từ trên đỉnh đầu, truyền đến áp lực vô cùng mênh mông.

Bọn họ nhin không được ngẩng đầu nhìn lên trên, tiếp theo, liền là hàng loạt tiếng hít khí lạnh.

Chỉ thấy phía trên không trung ực vạn dặm, một cái thế giới hình chiếu cực lớn đến không thể tưởng tượng nổi xuất hiện!

Thế giới hình chiếu này không chỉ lớn đến không cách nào tưởng tượng, còn mang đến áp lực cũng khủng bố không kém.

Bên trong sừng sững một cây một hoa, một núi một sông, đều phát ra một loại cảm giác nặng nề đến tột đỉnh.

Thậm chí, trong quá trình xuất hiện, những thứ này các sinh linh Dị tộc nhìn thấy một giọt nước trong thế giới hình chiếu kia vẩy ra, vậy mà trực tiếp đánh nát không gian vũ trụ!

Một giọt nước, vỡ vụn không gian!

Đây là lực lượng kinh khủng cỡ nào!

Ếch ngồi đáy giếng, có thể thấy được lóm đóm. Bởi vậy có thể thấy được, chân chính áp lực của thế giới hình chiếu này đáng sợ đến cỡ nào!

Nếu như hoàn toàn rơi xuống trên người bọn hắn, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng! ,

Giờ khắc này, những quân đội tinh nhuệ của Dị tộc trăm trận trăm thắng kia cũng có chút run rẩy, bọn họ có thể mất đầu, mất nhiệt huyết, sẵn sàng huyết chiến sa trường, nhưng đó là trận đối chiến giữa các thế lực ngang nhau, máu và lửa va chạm, sinh tử đều có thiên mệnh.

Mà không phải loại chiến đấu gần như bị nghiền ép này, cảm giác tuyệt vọng không có chút lực phản kháng nào!

"Thần quốc hình chiếu trình độ này!"

Thần Thú Ba Xà tộc cự đầu cấp Chúa Tể thấy cảnh này, thần sắc chấn động, Phong Vân không phải nổi danh là nhục thân cường đại sao, vì sao Thần quốc hình chiếu cũng mạnh như vậy! ? Hơn nữa còn cường đại tới mức gần như không hợp thói thường!

Sau đó hắn giống như là nhớ tới cái gì, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Phong Vân, thanh âm trầm thấp vô cùng, "Đạo Kiếm Thần Chủ, cùng người có quan hệ như thế nào?"

Phong Vân đứng ở trên không trung, ánh mắt quan sát bên dưới, chỉ phun ra một câu, "Ta chính là Đao Kiếm Thần Chủ, Đao Kiếm Thần Chủ, chính là ta!"

Lời này vừa ra, lập tức như động đất vạn cấp khiến các Chúa Tể Dị tộc tâm thần chấn động mãnh liệt, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Thần Thú Ba Xà tộc Cự Đầu Chúa Tể mặc dù trong lòng sớm có suy đoán, nhưng chính tai nghe Phong Vân nói vậy, vẫn không tránh khỏi việc bị chấn kinh thêm một lần!

"Chúng ta sớm nên nghĩ đến, Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ, chưa từng đồng thời xuất hiện qua, ta tưởng rằng Nhân tộc vì bảo vệ đôi bên, hiện tại xem ra, căn bản chính là không thể cùng lúc xuất hiện!"

Các Chúa Tể Dị tộc cự đầu cấp đều khó tự kiềm chế mình, tâm tình xuất hiện gợn sóng cực lớn.

Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ là một người, mặt ngoài nhìn có vẻ là một chuyện tốt, bởi vì như vậy, Nhân tộc liền ít đi một vị tuyệt thế thiên tài.

Nhưng chuyện lại căn bản không phải đơn giản như vậy, ít đi một Đao Kiếm Thần Chủ, lại thêm một Phong Vân càng thêm khủng bố!

Cái này cũng tương đương với, hai tên thiên tài, cùng một tên tuyệt thế yêu nghiệt.

Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ, chính là như thế.

Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ tách riêng ra đều là tuyệt thế kỳ tài, Dị tộc mặc dù kiêng kỵ vạn phần, nhưng đối với mức độ thiên tài của bọn hắn còn có thể tiếp nhận.

Nhưng bây giờ không giống vậy, khi Phong Vân và Đạo Kiếm Thần Chủ là cùng một người, liền có ý nghĩa, Phong Vân có được tuyệt thế thiên phú của cả hai người.

Đây cũng không phải là loại quy đôi đơn giản như một cộng một bằng hai, nhiều loại thiên phú kinh khủng như vậy cùng tập trung trên người một người, loại tăng lên đó, căn bản là không ai dám tưởng tượng!

...

Trên thực tế, Nhân tộc bên này, trừ Lôi Đình Chúa Tể cùng Bạo Phong Chúa Tể, các vị chúa tể khác, bao gồm cả những nhân tộc chiến sĩ kia, đều rơi vào trạng thái trợn mắt hốc mồm, không khác gì Dị tộc bọn họ.

Cái mẹ gì thế này? Hóa ra Phong Vân cùng Đạo Kiếm Thần Chủ, lại là cùng một người! ?

Nhất là hai phái nhân loại cường giả từng chia bè tranh luận xem Phong Vân cùng Đạo Kiếm Thần Chủ ai thiên phú cao hơn kia, giờ phút này đều có cảm giác sét đánh giữa trời quang, chói sáng đến cực điểm.

Tổ sư! Bọn họ tranh luận không biết bao nhiêu năm, kết quả hiện tại nói cho bọn hắn, hai người này kỳ thật chỉ là một người!

Trong nháy mắt khiến bọn hắn có cảm giác như thể Husky vậy, ngáo không chịu nổi!

Trên gương mặt mỹ lệ của Sinh Mệnh Chúa Tể đều là kinh ngạc, hồi lâu sau, nàng cười khở một tiếng, "Lôi Đình, Bạo Phong, các người giấu chúng ta cũng thật khở nhỉ!"

Nàng liếc mắt nhìn qua biểu tình trên mặt Lôi Đình cùng Bạo Phong, không hề bị chấn kinh, hiển nhiên là đã sớm biết được việc này.

"Ha hả, còn không phải sợ nhiều người nhiều miệng hay sao, Phong Vân chính là tối cường thiên tài của Nhân tộc chúng ta mà, tự nhiên phải cẩn thận bảo vệ rồi."

Bạo Phong Chúa Tể cười ha hả, hắc hiện tại tâm tình rất không tệ.

Phong Vân thành công bước vào Chúa Tể cấp, hoàn toàn trưởng thành, bọn họ đã không cần lo toan thêm gì nữa rồi!

...

Khu vực hư vô, năm vị Di tộc Vô Địch Chúa Tể lúc này cũng thấy kinh hãi, Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ là cùng một người!

Tin tức này quá lớn, khiến bọn hắc nhất thời cũng có chút không phản ứng kịp!

"Ha ha, các vị, các ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh."

Đối diện Ngũ Hành Chúa Tể chân đạp Vạn Bảo Trường Hà, vẻ mặt tươi cười nhìn năm vị Vô Địch Chúa Tể nói: "Bởi vì các ngươi tận mắt chứng kiến truyền kỳ sinh ra, cũng không phải ai cũng có cơ hội này."

Động tĩnh khi Phong Vân bước vào Chúa Tể thậm chí còn lớn hơn nhiều so với hắc năm đó khi bước vào Chúa Tể, điều này nói rõ Phong Vân tương lai rất có thể đi được càng xa hơn so với hắc, đạt tới cấp bậc mà hắc vô cùng khát vọng kia.

Cấp độ chí cao vô thượng, trên đời độc tôn!

Năm vị Di tộc Vô Địch Chúa Tể không nói gì, nhưng sắc mặt bọn hắc lại rất khó coi, Phong Vân cùng Đao Kiếm Thần Chủ là cùng một người, chuyện này khiến trong lòng bọn họ cực hạn kiêng kỵ Phong Vân.

Trước đó bọn họ cho rằng đánh đôi khá nhiều để đánh giết Phong Vân là đủ, mà bây giờ, trong lòng bọn họ cảm thấy, cho dù nỗ lực toàn bộ đại giới, cũng phải giết chết Phong Vân ở chỗ này!

...

Vũ trụ tinh không.

Phong Vân đứng ở đó, tâm niệm vừa động, lập tức thế giới hình chiếu vô biên mênh mông kia âm âm rơi xuống, hung hăng như muốn nghiền ép cả vũ trụ.

Bao gồm tất cả quân đội Di tộc cùng những Tinh Anh Chúa Tể, Cự Đầu Chúa Tể kia!

Phong Vân còn muốn dùng sức một người đối kháng toàn bộ cường giả của cả mười tộc!

"Âm âm! !"

Thế giới hình chiếu giống như thực chất, như một mảnh thiên địa rơi xuống, để cho người ta không có chỗ trốn, tránh cũng không thể tránh, tràn ngập từng tấc không gian!

Trong nháy mắt này, cho dù là Chúa Tể, dưới mảnh thế giới hình chiếu này, cũng như con kiến hôi nhỏ bé!

"Thần thái anh tư quá kinh người!"

Vũ Trụ Thánh Sơn 'Thiên Vũ Chúa Tể' ngấm nhìn bóng người thon dài phía trước, thất thanh nói.

Vừa mới bước vào Chúa Tể cảnh đã có chiến lực khủng bố như thế, quả thực là cường đại đến mức khiến lòng người kính sợ.

Hắn cực kỳ may mắn, rằng là tuyệt thế yêu nghiệt này lại xuất thân từ Nhân tộc.

Chương 701: Vô địch Chúa Tể ra tay!

Chương 701: Vô địch Chúa Tể ra tay!

Ầm ầm!

Thế giới hình chiếu nghiền nát không gian vũ trụ, tinh cầu, mang theo khí thế trấn áp không thể ngăn cản được đổ xuống, những nơi đi qua, cao ốc, không trung, không gì có thể ngăn cản được!

Những Chúa Tể cấp cự đầu dị tộc đứng mũi chịu sào, bị đè ép mãnh liệt.

“Vậy mà vọng tưởng một người chống lại tất cả lực lượng của chúng ta, quá cuồng vọng!”

Chúa Tể cấp cự đầu của Thần Thú Ba Xà tộc tức giận đến toàn thân phát run, hẳn ta đã gặp người cuồng vọng, nhưng chưa từng gặp người cuồng vọng như vậy.

Bọn họ có bốn Chúa Tể cấp cự đầu, chín tinh anh Chúa Tể và mười Chúa Tể bình thường, cộng thêm hơn ngàn tỷ quân đội dị tộc, cho dù diệt một tộc đàn cấp cao cũng không phải vấn đề!

Nhưng Phong Vân đối mặt với những thứ này, lại một thân một mình cản!

Sắc mặt các vị Chúa Tể dị tộc còn lại cũng không khá hơn chút nào.

“Tiêu tử tự đại, để người biết uy năng của Chúa Tể cấp cự đầu thế nào!”

Một vị Chúa Tể cấp cự đầu của Cơ Giới tộc thét lên.

Uy áp cuộn cuộn giống như ngàn vạn lôi đình nổ tung, tạo nên từng đạo gió lốc tàn phá bừa bãi trong không gian vô tận, giống như ngàn vạn Thần Long kết nối thiên địa.

Chúa Tể cấp cự đầu phần nộ, thiên địa biến sắc, ngàn tỷ sinh linh đều hoảng sợ.

Nhưng Phong Vân vẫn không hề dao động, thần tư ngút trời, khí tức bình tĩnh thông dong, khuôn mặt hoàn mỹ như trước.

Oanh!

Chúa Tể cấp cự đầu của Cơ Giới tộc không nhịn được mà ra tay, toàn thân bộc phát cơ giới thể tử kim sắc phát ra quang mang hùng hực, quang mang kia đến từ cơ giới chi tâm của hắn ta.

Kim chi quy tắc đạt đến đại thành từ trong thân thể cơ giới của hắn ta bay ra, trong nháy mắt đã hóa thành quang mang đầy trời, phóng về phía Phong Vân.

Một bên khác, Chúa Tể cấp cự đầu của tộc Ba Xà ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, lại lần nữa ngưng tụ đại xà, nhưng còn to lớn hơn lúc trước, đạt đến ngàn vạn dặm.

Chỉ thấy nó há miệng phun một cái, giống như phun ra tám lụa nối liền trời đất, đó là quy tắc được áp súc, dung hợp với thần lực mệnh mệnh!

Cùng lúc đó, các Chúa Tể còn lại đều ra tay, sử dụng sát chiêu của mình, đều là thủ đoạn vô thượng, ẩn chứa uy năng khổng lồ đến mức không thể

tưởng tượng được.

Nhất là sát chiếu của bốn vị Chúa Tể cấp cự đầu kia, càng có thể hủy diệt thiên địa, quy tắc lực lượng cấp đại thành vừa ra, có thể trấn áp tất cả!

Nhân tộc bên này.

Đám Lôi Đình Chúa Tể thấy cảnh này, sắc mặt thay đổi, đang muốn ra tay, lại nhìn thấy Phong Vân đứng phía xa khoát tay với bọn họ, ý tứ rất rõ ràng, không cần bọn họ ra tay.

“Cái này...”

Đám người Sinh Mệnh Chúa Tể dừng động tác, hai mặt nhìn nhau, không biết có nên nghe Phong Vân không, có vẻ chần chờ.

Trong lúc bọn họ do dự, Phong Vân đã chính thức giao phong với các Chúa Tể dị tộc.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Ầm thanh va chạm cường hoành vang vọng vũ trụ, bạo phát quang huy che chắn tất cả bầu trời, cho dù là mặt trời hay là bất cứ gì khác.

Trong thời khắc này, tất cả đều trở nên âm đạm.

Răng rắc! Răng rắc!

Không lâu lắm, đột nhiên trong khí lãng vô biên, mấy thân ảnh bay ngược ra ngoài, lui lại mấy vạn dặm, miệng phun ngum máu lớn, sắc mặt tái nhợt.

Đám người Lôi Đình Chúa Tể ngưng mắt nhìn lại, phát hiện mấy người bị trọng thương đều là các Chúa Tể dị tộc, không khỏi kinh hỉ lại hoảng sợ.

Kinh hỉ là vì Phong Vân không ở trong đám người này, hoảng sợ là vì Phong Vân thật sự làm được, dựa vào chiến lược của bản thân mà đánh bại hơn hai mươi vị Chúa Tể dị tộc, trong đó còn có bốn vị Chúa Tể cấp cự đầu!

“Lực lượng của thế giới hình chiếu vậy mà có thể nghiền ép lực lượng quy tắc, tu hành bao nhiêu kỷ nguyên, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy cảnh tượng nghịch thiên như vậy.”

Sinh Mệnh Chúa Tể gần như nỉ non nói, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy kinh hãi, cảm giác hiểu biết của mình bị trùng kích.

“Quy mô thế giới Thần quốc của Phong Vân đã đạt đến ngàn tỷ km, chúng tôi quy mô thế giới trong cơ thể cũng vậy, quy mô dạng này, không còn là thế giới Thần quốc nữa, nói là thế giới chân chính bên ngoài cũng không đủ!”

Đôi mắt Lôi Đình Chúa Tể mở lớn, khàn giọng nói.

Nhìn vẻ mặt của ông ta, hiển nhiên cũng bị rung động thật sâu.

...

Ngoài vạn dặm, toàn thân các vị Chúa Tể dị tộc xuất hiện các vết rách, huyết dịch như nham thạch chảy xuống.

Nhưng so với tổn thương trên thân thể, thì trong lòng bọn họ bị thương càng sâu hơn.

“Vì sao? Vì sao lực lượng thế giới hình chiếu có thể mạnh như vậy, đến lực lượng quy tắc cũng bị áp chế!”

Từ khi vũ trụ xuất hiện đến nay, bọn họ chưa từng nhìn thấy chuyện hoang đường như vậy, lực lượng thế giới hình chiếu yếu ớt như vậy, sao có thể so sánh với lực lượng quy tắc chí cao vô thượng?

Hai lực lượng này giống như đom đóm và mặt trời, sâu kiến và Thần Long.

Nhưng bây giờ, đom đóm lại thiêu đốt mặt trời, sâu kiến đã lật đổ Thần Long!

“Đây là thực lực của các người sao? Cũng chỉ như vậy mà thôi!”

Lúc này, giọng nói lạnh nhạt của Phong Vân truyền đến, hắn đứng trên không trung, đôi mắt nhìn xuống, một tay đưa ra, nhẹ nhàng đè ép.

Oanh!

Thế giới hình chiếu vốn đã phai nhạt lại lần nữa trở nên rõ ràng, ngưng đọng như thực chất, thậm chí, trong thế giới Thần quốc hình chiếu lần này, có thể nhìn thấy vô tận hải dương đang lẫn lộn.

Một giây sau, lực lượng kinh khủng hơn lúc trước trấn áp xuống!

Trong nháy mắt, Chúa Tể cấp cự đầu Cơ Giới tộc, Ba Xà tộc và tất cả Chúa Tể dị tộc khác đều cảm thấy tuyệt vọng.

Công phạt mạnh nhất của bọn họ, lại không thể đánh nát thế giới hình chiếu của Phong Vân, không thể tưởng tượng được sự chênh lệch lớn đến mức nào.

Khó mà tin được, Phong Vân là người vừa mới bước vào cảnh giới Chúa Tể!

Mới vào Chúa Tể đã có thể nghiền ép Chúa Tể cấp cự đầu, có được thực lực đến gần vô hạn Chúa Tể, phần thiên phú này khiến người ta ghen tị!

Àm âm!

Thế giới hình chiếu cường hoành ép xuống, long trời lở đất, thần quang đập dờn, không nhìn tất cả, không gì địch nổi!

Nhưng mà, ngay lúc này, trong không gian bỗng xuất hiện một bàn tay lớn, nháy mắt che giấu thiên địa, thập phương vang dội, các loại dao động bùng xuống, hiện lên đủ loại khí cơ, khiến vũ trụ sôi trào!

Hung hăng chụp về phía Phong Vân!

“Hả? Vô địch Chúa Tể?”

Trong khu vực hư vô, năm vị vô địch Chúa Tể đang đại chiến với Ngũ Hành Chúa Tể, trong mắt bỗng nhiên bắn ra quang mang dọa người, xuyên qua hư ảo, nhìn về phía không gian xa xôi không biết, muốn tìm tòi thực hư.

Nhưng đáng tiếc, người đến đã sớm chuẩn bị, che giấu khí tức của bản thân, cho dù là Ngũ Hành Chúa Tể, trong chốc lát cũng không nhìn ra thân phận chân chính của người đến.

“Ha ha, Ngũ Hành, người cho rằng chỉ thập tộc chúng ta kiêng kị Phong Vân sao? Hẳn quá xuất sắc, xuất sắc đến mức chúng ta đều muốn giết hẳn, các tộc quần khác cũng thế!”

Vô địch Chúa Tể của Thú tộc nhìn thấy một màn này, ha ha cười nói.

Giống như muốn xác minh lời nói của hẳn ta, từ một hướng khác, lại có một bàn tay màu đen xuất hiện, trong nháy mắt, không gian vô tận sụp đổ,

giống như bị bàn tay lớn này hút vào, vô cùng khủng bố!

Lại một vị vô địch Chúa Tể nữa ra tay!

Ta Là Vạn Cổ Chua Tể truyện vô địch lưu, main sát phạt, hack não, hoan nghênh các đh nhập hồ

Chương 702: Kiếm ra, tịch diệt!

Chương 702: Kiếm ra, tịch diệt!

Hai vị vô địch Chúa Tể ra tay, không có chút dấu hiệu nào, vô thanh vô tức bộc phát sức mạnh to lớn, mục tiêu là Phong Vân, hiển nhiên muốn lấy thể vạn quân lôi đình mạt sát hẳn.

Quá nhanh chóng!

Đám Chúa Tể nhân tộc không kịp phản ứng, chỉ có tư duy miễn cưỡng theo kịp, còn gần như không thể hành động được.

Hơn nữa, người đến là vô địch Chúa Tể, còn là hai vị, căn bản không phải đám người Lôi Đình Chúa Tể có thể chống lại được, nhiều nhất, bọn họ chỉ chống lại được Chúa Tể cấp cự đầu mà thôi.

...

Khu vực hư vô.

“Ha ha, Ngũ Hành, ta thừa nhận, dưới Chí Tôn, ngươi là Chúa Tể đứng đầu, nhưng như vậy thì sao, một mình ngươi, làm sao có thể ngăn cản đại thế cuộn cuộn của vũ trụ, hôm nay, Phong Vân chắc chắn phải chết!”

Sinh linh loại người ba đầu chín đuôi phát ra tiếng cười vô cùng phách lối, mặc dù bọn họ không phải đối thủ của Ngũ Hành Chúa Tể, nhưng nhìn thấy đệ nhất thiên kiêu của nhân tộc vẫn lạc, bọn họ cảm thấy vô cùng khoái chí.

Không có gì vui sướng hơn khi nhìn thấy vẻ mặt thống khổ của kẻ thù.

Nhưng mà, hấn ta nhất định thất vọng rồi.

Trên mặt Ngũ Hành Chúa Tể không lộ ra bất cứ vẻ khẩn trương nào, ngược lại còn nhếch miệng cười trào phúng sinh linh này.

“Chỉ sợ khiến ngươi thất vọng rồi.”

“Nói to không biết...”

Hấn ta còn chưa nói ra chữ ‘Ngượng’, bỗng nhiên lông tơ trên người dựng thẳng lên, cảm nhận được một loại âm u lạnh lẽo.

Một giây sau, ngâm!

Một tiếng kiếm minh vang vọng đất trời đột nhiên vang lên, sau đó, một đạo kiếm quang vô biên lừng lẫy, mang theo khí thế hùng vĩ tràn ngập cả không gian, cướp đoạt tất cả ánh sáng, giống như vị trí của nó là trung tâm vũ trụ, là then chốt của cả thiên địa!

Phong mang cực hạn xé rách trăm triệu dặm tinh không vũ trụ, bao phủ toàn bộ, khiến vô số sinh linh sợ hãi!

“Trảm!”

Cùng với tiếng kiếm minh, là một giọng nói tự nhiên bình thản.

Chẳng biết từ lúc nào, trong tay Phong Vân xuất hiện một thanh thân kiếm, chính là kiếm binh cấp Chúa Tể nhận hấn làm chủ, Thiên Phá Kiếm!

Một kiếm chém ra, thập phương toàn diệt!

Những nơi kiếm quang đi qua, những hạt lưu lượng và tia sáng trong vũ trụ dừng lại, giống như bị một kiếm này chém giết!

Trong nháy mắt này, thiên địa giống như bị một kiếm này trảm thành hai nửa.

Xuy xuy xuy!

Hai bàn tay đánh lên từ phương xa, trong thời khắc này giống như hàn băng dưới mặt trời, bị phá diệt!

“Đây là... Kiếm binh cấp Chúa Tể!”

Mấy tên vô địch Chúa Tể lúc trước phách lối, bây giờ tràn đầy rung động, trên mặt lộ vẻ không thể tin!

Binh khí cấp Chúa Tể như đao, kiếm, thương... Nhận chủ khó khăn nhất, bởi vì điều kiện khiến nó nhận chủ thật sự vô cùng hà khắc.

Ví dụ như kiếm, trừ phi thiên phú đạt đến cấp Chúa Tể, nếu không mơ tưởng thu phục một thanh kiếm binh cấp Chúa Tể!

Nó khó như vậy, là vì binh khí cấp Chúa Tể phát huy uy năng vô cùng đáng sợ, vượt qua các chí bảo Chúa Tể khác rất nhiều lần!

Như thanh kiếm binh cấp Chúa Tể trong tay Phong Vân này, luận uy lực, nó có thể so với chí bảo cấp Chúa Tể đỉnh cấp!

“Chỉ có thiên phú kiếm đạo cấp Chúa Tể mới có thể khiến biến binh cấp Chúa Tể nhận chủ!”

Trong lòng sinh linh ba đầu chín đuôi gằm thét, tràn ngập vẻ không cam lòng.

Phong Vân có kiếm binh cấp Chúa Tể trong tay, lại có chiến lược vô thượng của nó, mặc dù không địch lại vô địch Chúa Tể, nhưng muốn bình yên rời đi, căn bản không có vấn đề!

Hiển nhiên các vô địch Chúa Tể khác cũng nghĩ đến chuyện này, sắc mặt đều rất khó coi.

Nhất là vô địch Chúa Tể của Trùng tộc, sắc mặt khó coi đến cực điểm, vì bà ta nhận ra, chuôi kiếm trong tay Phong Vân chính là chí bảo của Kiếm tộc dưới trướng Trùng tộc!

“Thì ra tên gia hỏa trộm chí bảo của Kiếm tộc, chính là Phong Vân!”

Nghĩ đến đây, vị vô địch Chúa Tể của Trùng tộc cảm giác mình tức sắp ngất đi, đây là cái gì? Chính mình đưa kiếm binh cấp Chúa Tể nhường cho người khác!

Thật ra cũng không trách bọn họ, ai bảo bọn họ gặp phải đại bug như Phong Vân?

Thanh kiếm binh cấp Chúa Tể này đặt ở Kiếm tộc bao nhiêu kỷ nguyên rồi, không ai có thể khiến nó nhận chủ và mang nó đi.

Rất lâu sau, bọn họ liền nhận định không ai có thể có được thanh kiếm binh cấp Chúa Tể này.

Ai ngờ, cho dù là kiếm binh cấp Chúa Tể cao ngạo, sau khi gặp được Phong Vân, lại thuận phục.

“Suýt nữa quên Phong Vân còn có lá bài tẩy này!”

Nơi xa, đám người Lôi Đình Chúa Tể vô cùng vui mừng, vừa rồi quá lo lắng, cho nên quên mất Phong Vân còn có thanh kiếm binh cấp Chúa Tể

này.

“Quan tâm quá sẽ bị loạn.” Sinh Mệnh Chúa Tể che miệng cười khẽ, trong nháy mắt giống như vạn hoa nở rộ, luận thực lực hay phong thái, đều không hề kém hơn Mẫu Hoàng Trùng tộc.

Nhưng Mẫu Hoàng Trùng có linh hồn mị lực, không gì có thể so sánh được.

...

Lúc đám Chúa Tể nhân loại buông lỏng, bỗng nhiên...

“Keng!”

Một tiếng động khiến trời đất run rẩy vang lên, giống như khai thiên tích địa, từ một hướng khác truyền đến.

Trong lúc mơ hồ, có thể nhìn thấy một thân ảnh to lớn ẩn hiện trong không gian, lấy thiên địa làm đàn, lấy quy tắc làm dây, bắn ra thiên âm huyền diệu.

Ban đầu giống như nhẹ nhàng, sau đó như cao sơn lưu thủy, cuối cùng như thiết mã băng qua!

Sát phạt chi khí bắn ra, còn khủng bố hơn hồng thủy thiên địa vạn phần, lao nhanh mà đến, phá hủy trở ngại, ma diệt tất cả, phóng về phía Phong Vân.

Phong Vân có kiếm binh cấp Chúa Tể trong tay, nhưng đây là thần vĩ âm thâm ra tay!

Ba đạo công kích, vô hình có chất, chỉ nhắm vào nhục thân của Phong Vân, cho dù là kiếm khí vô biên cũng không thể tác dụng lên sóng âm được,

đó là công kích khó giải.

Hiên nhiên, đây là Âm Ba Chi Đạo, đến từ chỗ sâu.

Âm Ba Chi Đạo giống như Kiếm Đạo, Dao Đạo, là đặc thù chi đạo, không thể sinh ra Thần Cách, nhiều nhất chỉ có pháp tắc, cần mở ra thế giới khác, rồi dung nạp đạo này, mới có thể đản sinh một tia quy tắc.

Trước mắt, người thần bí này đã ở giai đoạn quá độ giữ pháp tắc và quy tắc, có thể xung kinh diễm!

Khu vực hư vô, trong mắt Ngũ Hành Chúa Tể tràn ngập hàn quang, ông ta muốn nhìn người thần bí này, nhưng đáng tiếc, đôi phương giống hai vị vô địch Chúa Tể trước, không chỉ ẩn chứa khí cơ quanh thân, còn lui khí tức, căn bản không lưu lại bất cứ dấu vết rồi.

Hiên nhiên, đôi phương không muốn nhiễm ân oán của nhân tộc.

Tình huống này, hoặc là người được thuê đến giết Phong Vân, hoặc là cường giả do một tộc đàn không cường thịnh bằng nhân tộc phái ra.

...

Bên này, ba đạo công kích bành trướng, lấy loại tư thế không gì địch nổi phóng về phía Phong Vân, vô cùng đáng sợ.

Nhưng Phong Vân vẫn đứng bất động, cơ thể phát sáng, chặt đứt một tầng gợn sóng, trực tiếp ma diệt sóng âm!

Đám vô địch Chúa Tể dị tộc nhìn thấy cảnh này, con ngươi xiết chặt: “Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể?”

Chương 703: Thập tộc tránh lui!

Chương 703: Thập tộc tránh lui!

Tam đại vô địch Chúa Tể dị tộc âm thầm ra tay, muốn mặt sát Phong Vân, kết quả lại không tạo thành một chút tổn thương nào.

Bởi vậy, đám Chúa Tể dị tộc đã kiến thức được những thủ đoạn Phong Vân ẩn tàng, thậm chí còn có kiếm binh cấp Chúa Tể.

Hơn nữa, điều khiến các Chúa Tể dị tộc kinh ngạc nhất là, thiên phú thể chất của Phong Vân lại là cấp Chúa Tể!

Lúc trước, thiên phú thể chất của Phong Vân chỉ tiếp cận vô hạn Chúa Tể, so sánh với cấp Chúa Tể, mặc dù chỉ chênh lệch vài chữ, nhưng thực tế, lại khác biệt một trời một vực.

Vừa vào cấp Chúa Tể, đã là sự thay đổi gấp mười, gấp trăm lần!

“Gia hỏa này, ẩn giấu quá sâu!”

Trong mắt vô địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc hiện lên ánh sáng đỏ tươi, lấp lóe không ngừng, vốn dĩ hẳn ta còn muốn nhân cơ hội sử dụng Cơ Giới Thể cường hoành của mình để tập sát Phong Vân, nhưng bây giờ xem ra, nhất định là không được.

Thiên phú thể chất của Phong Vân là cấp Chúa Tể, mặc dù Cơ Giới Thể lấy ‘Trụ Cực Vân Ngân’, một trong ba đại Thần Kim rèn đúc, nhưng cũng chỉ năm năm mà thôi, khó tạo thành thương rỗn.

Hơn nữa, đôi phương còn có kiếm binh cấp Chúa Tể cấp cao trong tay, nếu hẳn ta muốn động thủ, cũng không có chỗ tốt gì.

Đến vô địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc đều như vậy, thì vô địch Chúa Tể của các dị tộc khác cũng thế.

Trong lòng bọn họ biết, kế hoạch bức nhân tộc thoái vị, ám sát Phong Vân lần này, đã hoàn toàn thất bại.

Phong Vân đã trưởng thành, bước vào cảnh giới Chúa Tể, cho dù là thân phận hay thực lực, đều tăng lên rất cao, nhất là thực lực, có thể sánh vai với vô địch Chúa Tể, khủng bố cỡ nào!

Lại thêm một danh xưng đệ nhất nhân dưới Chí Tôn, cộng với Ngũ Hành Chúa Tể, lực lượng của cả hai cộng lại mạnh đến đâu, các Chúa Tể dị tộc ở đây đều không dám tưởng tượng.

...

Ở cương vực xa xôi, trong một không gian ẩn nấp vô cùng bí mật.

Ba thân ảnh vĩ ngạn lần lượt đứng ở đây, tản ra khí cơ thiên băng liệt địa, chính là ba vị vô địch Chúa Tể đã đánh lén Phong Vân lúc trước.

Giờ phút này, quanh người bọn họ đều có sương mù lượn lờ, khiến người ta không thấy rõ thực hư, không biết diện mạo chân thật.

“Vừa bước vào cảnh giới Chúa Tể đã có thể so với vô địch Chúa Tể, thiên phú này...”

Trong đó có một vị vô địch Chúa Tể phát ra âm thanh chấn động, tâm thần khó mà bình tĩnh được.

“Đúng vậy, từ khi nhân tộc xuất hiện đến nay, đã sinh ra một vị Ngũ Hành Chúa Tể tư chất nghịch thiên, không ngờ, bây giờ lại sinh ra Phong Vân còn khủng bố hơn ông ta.”

Vị vô địch Chúa Tể thứ hai lắc đầu cảm thán.

Vị vô địch Chúa Tể thứ ba, cũng chính là người thần bí tu Âm Ba Chi Đạo cũng cảm thán một tiếng: “Tên nhân tộc Phong Vân này không chỉ có thiên phú nghịch thiên, lại còn ẩn tàng quá sâu, ta không ngờ, thiên phú thể chất của hắn đã sớm đạt đến cấp Chúa Tể rồi.”

Nếu không, dựa vào Âm Ba Chi Đạo của hắn ta, đã ma diệt nhục thân của Phong Vân rồi.

“Haiz, Phong Vân có chiến lực như vậy, đã hoàn toàn trưởng thành, hơn nữa hắn có được kiếm binh cấp Chúa Tể, sau này muốn giết hắn, cơ hồ không có khả năng.”

“Đi thôi, đoán chừng cuối cùng thập tộc cũng không công mà về, một Phong Vân, thêm một Ngũ Hành Chúa Tể, đủ khiến bọn họ kiêng kị rồi.”

Sau khi nói xong, ba vị vô địch Chúa Tể này phân ra ba hướng, không quay đầu lại rời đi.

Bọn họ đều ngậm miệng, không hỏi thăm thân phận của đối phương, tránh phiền phức không cần thiết.

...

Bên ngoài cương vực nhân tộc.

Giống như ba tên vô địch Chúa Tể đánh lên kia nói, các Chúa Tể thập tộc, cuối cùng vẫn lựa chọn lui binh.

Theo kế hoạch, sẽ bức nhân tộc thoái vị, giết chết Phong Vân, nhưng bây giờ Phong Vân đã trưởng thành, cộng thêm Ngũ Hành Chúa Tể, giết Phong Vân là chuyện không có khả năng.

Nếu bọn họ mặc kệ cái khác, nhắc lên lực lượng toàn tộc, phát động chiến tranh như cũ, có thể diệt được nhân tộc, nhưng không thể diệt được Phong Vân và Ngũ Hành Chúa Tể.

Đạt đến cấp độ như bọn họ, cho dù không đánh lại, nhưng muốn chạy trốn thì không thành vấn đề.

Cho nên, cho dù diệt được nhân tộc, nhưng không diệt được Phong Vân, cũng không có ý nghĩa gì, hơn nữa, cho dù diệt được nhân tộc, tộc đàn bọn họ cũng phải đánh đổi khá nhiều.

Còn phải cân nhắc đến những tộc đàn khác trong vũ trụ đang nhìn bọn họ chăm chăm nữa.

Tính toán như vậy, đám Chúa Tể thập tộc chỉ có thể lựa chọn lui binh.

Cho dù bọn họ vẫn muốn giết Phong Vân, nhưng phải bàn bạc kỹ hơn, lúc này, hiển nhiên là không thể đắc thủ.

Nghĩ đến đây, đám Chúa Tể thập tộc không hề chần chờ nữa, tự mình thống lĩnh đại quân, giống như thủy triều, từ bốn phương tám hướng rời đi.

Khu vực hư vô.

Năm vị vô địch Chúa Tể vẫn bị áp chế cũng không tham chiến, sử dụng thủ đoạn của riêng mình, trong nháy mắt biến mất tại chiến trường, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Ngũ Hành Chúa Tể đứng tại chỗ cười lạnh một tiếng: “Gấp gấp đi như vậy, để ta tiễn các ngươi một đoạn đường!”

Ngay sau đó, ông ta nhẹ nhàng nâng tay, một kiện thần cung ngũ sắc từ trường hà vạn bảo phía sau bay ra, cùng với năm thần tiễn năm màu khác nhau, vàng, lục, lam, đỏ, vàng đất, đại biểu cho kim, mộc, thủy, hỏa, thổ luân chuyển!

“Bang!”

Dây cung chấn động, một giây sau, Ngũ Hành Thần Tiễn bắn ra, phân biệt bắn về năm hướng, mang theo sự sắc bén cường hoành, không gì không phá, uy năng đáng sợ!

Ngũ Hành Thần Tiễn lóe lên một cái rồi biến mất, bắn về chỗ sâu nhất trong không gian.

Sau đó, từ không gian bên kia truyền đến năm tiếng rên rỉ.

“Ngũ Hành, ngươi chờ đó cho ta!”

Tiếng gầm thét loáng thoáng truyền đến, nhưng nhanh chóng biến mất không còn tăm tích, hiển nhiên, đều đã đi xa rồi.

“Một đám phế vật, nếu ở hỗn độn thế giới, nhất định sẽ truy sát các ngươi đến chết!”

Ngũ Hành Chúa Tể lạnh lẽo nói, đối đãi ngoại tộc, ông ta vô cùng thiết huyết, nếu ông ta không có tính cách cường thế như vậy, cũng không thể dẫn dắt nhân tộc được.

Ngũ Hành Chúa Tể lập tức thu lại chí bảo, một bước phóng ra, bước ra ngoài khu hư vô, đến trước mặt Phong Vân.

Ông ta nhìn vị thiên kiêu số một vũ trụ này từ trên xuống dưới, trên mặt hiện lên vẻ hài lòng: “Tiểu gia hỏa ngươi, cũng biết ẩn giấu đây, nói bước vào Chúa Tể là bước vào Chúa Tể, không có dấu hiệu gì.”

Lúc này, đám người Lôi Đình Chúa Tể cũng đi đến, nhao nhao phụ họa: “Đúng vậy, Phong Vân, ngươi hừ chúng ta suýt chết, tốt xấu gì cũng nói trước một tiếng chứ.”

Phong Vân nghe vậy, nhẹ nhàng ôm quyền nói: “Tình huống lúc ấy khẩn cấp, phải giành giật từng giây, cho nên ta mới không nói với mọi người.”

Lúc trước hắn thu thập giới thạch, gần như không có thời gian kết nối thiết bị thông tin, đương nhiên không nói trước với đám Lôi Đình Chúa Tể được.

May mắn, cuối cùng Phong Vân cũng bắt kịp, còn dành thời gian quét hình chiếu, thành công tuôn ra một cái thiên phú thể chất cấp Thần Chủ, tặng thiên phú thể chất của mình đến cấp Chúa Tể!

Cũng vì vậy, hắn mới đối phó được với ba vị vô địch Chúa Tể tập sát!

Chương 704: Tiểu hào chuyên chính thức, Đao Kiếm Chúa Tể!

Chương 704: Tiểu hào chuyên chính thức, Đao Kiếm Chúa Tể!

Đại quân mười tộc áp sát, Vô Địch Chúa Tể ra hết, những tộc đàn trong vũ trụ kia cảm thấy, Nhân tộc Phong Vân lần này hẳn phải chết, hơn nữa còn liên lụy cả Nhân tộc, khiến cho Nhân tộc không bị diệt tộc, thì cũng nguyên khí đại thương tuyệt đối.

Nhưng mà, kết quả cuối cùng lại khiến bọn hắn khó mà tin nổi, đánh vỡ nhận thức của bọn họ.

Phong Vân cường thế lao ra, dùng thân thể mới vào Chúa tể sánh với Vô Địch Chúa Tể, càng có Chúa Tể cấp kiếm binh cùng Chúa Tể cấp Thẻ Chất thiên phú, một người đánh bại hết Chúa Tể mười tộc trừ Vô Địch Chúa Tể!

Kết quả này khiến bọn hắn kinh hãi, chiến tích như vậy, chiến lực như vậy, là của một người duy nhất.

Nhất định ghi vào sử sách, dù là thiên phú, hay là chiến lực kinh khủng này, đều sẽ được truyền tụng rất nhiều năm, thậm chí trở thành một đoạn truyền kỳ, một đoạn truyền kỳ không cách nào vượt qua.

Phong Vân vốn đã vang danh khắp vũ trụ, mà qua trận này, hẳn không chỉ là danh tiếng truyền khắp vũ trụ, mà là danh tiếng chấn động cả vũ trụ.

Một trận chiến chấn kinh thập phương! !

Phong Vân quật khởi, quá mức nhanh chóng thần mãnh, từ lúc tu hành đến bây giờ, không đủ ba vạn năm thời gian, chuyện này trong mắt các sinh linh trong vũ trụ, quả thực là một cái tuổi 'trẻ' đến không thể lại 'trẻ' hơn!

...

Long tộc.

Đương đại Long Tộc Chi Chủ ngồi ngay ngắn phía trên thần điện, hần nghe nói tới tin tức này, cảm khái nói: "Cũng may lúc trước không đồng ý với kế hoạch của Thú tộc, nếu không, đắc tội một thiên tài khủng bố như vậy, Long tộc sợ là cũng toang."

Nhưng Chiến mặt mũi tràn đầy phức tạp, hần mặc dù biết Phong Vân thiên phú tuyệt thế, nhưng không nghĩ tới hần lại khủng bố đến thế, vậy mà trực tiếp tấn thăng Chúa Tể.

Tấn thăng Chúa Tể thì cũng thôi, ai ngờ chiến lược lại càng thêm biến thái, có thể địch lại Vô Địch Chúa Tể, còn để người khác có đường sống hay không!

Có thể tưởng tượng, nhóm tuyệt thế thiên kiêu thế hệ này, đều phải sống phía dưới bóng ma của Phong Vân, đời này đều không thể vượt qua!

Đó là loại chênh lệch làm cho người ta tuyệt vọng!

Từ đó về sau, thế nhân chỉ biết Phong Vân, về phần các thiên kiêu khác, dù có xuất sắc thế nào, cuối cùng cũng chỉ là vật làm nền.

...

Trụ Vực.

Thập lão biết được việc này, cũng thật lâu không thể hoàn hồn, bọn họ phần lớn đều là sinh mệnh đặc thù, được trời ưu ái, tự xưng là trên đời duy nhất, không thể phục chế, bằng không sao có thể được Hằng Vũ Chí Tôn thu làm đệ tử thân truyền.

Nhưng bây giờ lại tự than thở không bằng, dưới tình huống cảnh giới giống nhau, cho dù là bọn họ đối đầu Phong Vân, cũng chỉ có nước bị giết trong nháy mắt, không chút huyền niệm.

"Có phong thái Chí Tôn à."

"Tính sơ sơ thời gian, trải qua vạn triệu kỷ nguyên, rốt cục lại xuất hiện một vị thiên kiêu có được phong thái Chí Tôn, chỉ là làm cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn là, người đó lại xuất thân từ Nhân tộc."

"Nhân tộc bản thân mặc dù có nhiều tư chất, nhưng tiềm năng vô biên, vũ trụ là công bằng, sau khi tích lũy không biết qua bao nhiêu đời, cuối cùng cũng sinh ra một vị cái thể yêu nghiệt."

"Vấn đề là Phong Vân này cũng quá yêu nghiệt rồi, lúc này mới chỉ là Chúa Tể sơ cấp đã có thể địch lại Vô Địch Chúa Tể, chờ hắn đạt tới Vô Địch Chúa Tể, vậy còn đến thế nào!"

"Emmm. Không thể nghĩ sâu, suy nghĩ tỉ mỉ đáng sợ vô cùng!"

Thập lão không dám tưởng tượng tương lai Phong Vân sẽ đạt tới thành tựu nào, chuyện đó sẽ khiến cho bọn họ tự kỉ sâu sắc.

...

Chỗ sâu nhất trong Trụ Vực, thế giới thần bí.

Hằng Vũ Chí Tôn ngồi trên đỉnh phong khoe miệng hơi vênh, "Xem ra ức vạn kỷ nguyên sau, ta có khả năng sẽ có thêm một người đồng đạo rồi. .
."

Cho dù Phong Vân sở hữu biểu hiện cực kỳ kinh diễm như vậy, Hằng Vũ Chí Tôn cũng không dám 100% khẳng định Phong Vân chắc chắn tiến vào cấp độ này.

Chí Tôn cảnh rất khó khăn tấn thăng, vũ trụ từ khi sinh ra đến bây giờ, đã không biết qua bao nhiêu kỷ nguyên.

Một khoảng thời gian dài đằng đặc như vậy, chỉ có một mình hắn đạt tới thành tựu Chí Tôn!

Vũ trụ mênh mông, thiên tài nhiều như sao trời, một đời lại mạnh hơn một đời, nhưng lại vẫn không có vị Chí Tôn thứ hai sinh ra, đủ để thấy đạt tới Chí Tôn gian nan ra sao!

Phong Vân mặc dù có biểu hiện nghịch thiên như thế, cũng không dám đánh cược 100%.

Kết quả như thế nào, chỉ có thể chậm chậm mà chờ đợi vạn năm sau mới biết.

...

Nhân tộc cương vực.

Phong Vân tấn thăng Chúa Tể, trở thành vị Chúa Tể Nhân tộc thứ mười bốn, mà hắn cũng là người mạnh nhất tộc trừ Ngũ Hành Chúa Tể, giúp Nhân tộc bước tới đỉnh cao, thành một trong những tộc quần thống lĩnh nhân loại.

Giờ phút này, Phong Vân đang cùng một đám người Ngũ Hành Chúa Tể, Lôì Đình Chúa Tể đứng tại chỗ sâu trong Nhân tộc cương vực, chỉ thấy nơi này có một không gian vòng xoáy to lớn vô cùng.

Xuyên thấu qua không gian bình chương, có thể rõ ràng trông thấy bên trong là một vị diện khổng lồ mênh mông, lờ mờ có lôì đình lấp lóe, cuồn phong gào thét, sinh cơ lấp lóe. . .

"Phong Vân, trong này chính là chí cao vị diện của Nhân tộc, Thiên Nguyên vị diện."

Ngũ Hành Chúa Tể giới thiệu cho Phong Vân.

Thiên Nguyên vị diện, chính là nơi mà năm đó Ngũ Hành Chúa Tể dùng một khối Hồn Độn bản nguyên đạt được từ Hồn Độn Thế Giới luyện chế mà thành, bên trong bao hàm đồ vật bản chất nhất của vũ trụ, có thể giúp các Chúa Tể lĩnh hội quy tắc làm ít công to, cho nên liền trở thành nơi mà chân thân các Chúa Tể Nhân tộc tọa trấn. . . .

Hiện tại, Phong Vân đã trở thành Chúa Tể, chí cao vị diện này đương nhiên có một chỗ của hắn.

. . .

"Đi, chúng ta đi vào đi."

Lúc này, Phong Vân cùng Ngũ Hành Chúa Tể bọn họ cùng bước vào không gian vòng xoáy, tiến vào chí cao vị diện.

Khi Phong Vân đi vào, phóng tầm mắt nhìn ra xung quanh, chỉ thấy trên đại lục mênh mông này, tổng cộng đứng lặng yên mười ba tòa Thần Điện, từng cái dị tượng vờn quanh, rất là hùng vĩ.

Lúc trước hấn ở bên ngoài nhìn những tia lôi điện, bạo phong dị tượng kia, chính là dị tượng từ những thần điện này phóng ra.

"Những dị tượng này của các Thần Điện hẳn biệt đại biểu cho Thần Điện của mỗi một vị Chúa Tể, tỉ như Thần Điện có Thiên Lôi vờn quanh kia, chính là của Lôi Đình Chúa Tể, lại tỉ như Thần Điện sinh cơ dạt dào kia, là Thần Điện của Sinh Mệnh Chúa Tể. . ."

Ngũ Hành Chúa Tể phổ cập khoa học cho Phong Vân một chút, cuối cùng hấn chỉ chỉ một tòa Thần Điện bị ngũ sắc thần quang bao phủ, nhẹ nhàng cười nói: "Cứ thế mà suy ra, cái kia chính là Thần Điện của ta."

"Hiện tại, Phong Vân, ngươi đi rèn đúc Thần Điện thuộc về ngươi đi."

"Được."

Phong Vân gật gật đầu, chân hấn điềm một điềm, đi vào góc Đông Bắc Thiên Nguyên vị diện, nơi này là một mảng bình nguyên rộng lớn trống trải, mặt đất vuông vức, vừa đúng thích hợp.

Hấn cũng không rèn đúc cung điện một lần nữa, chỉ là một lần nữa phục chế tòa Thần Điện của mình trong Thần quốc thế giới, sau đó dời ra ngoài.

Sau đó Phong Vân điềm một ngón tay, trước cung điện của chính mình bỗng nhiên xuất hiện một bia đá lớn, hấn lấy ngón tay làm bút, vẽ lên từng chữ rồng bay phượng múa.

Trong khoảnh khắc, trên tấm bia đá xuất hiện hai chữ to —— 'Đao kiếm'!

'Kiếm' phong mang, 'Đao' bá đạo, đao kiếm kết hợp, vũ trụ thất sắc!

"Ha ha, tốt, từ nay về sau, tên tuổi của Đao Kiếm Chúa Tể, sẽ chấn động khắp vũ trụ!"

Ngũ Hành Chúa Tể cười ha ha, bây giờ Phong Vân đã trưởng thành, không cần phải ẩn tàng bản thân, xưng hào 'Đao kiếm' này, tự nhiên lại trở lại trên người hắn.

Hơn nữa, đây vốn chính là hắn, chỉ có điều trước kia là 'thân phận giả', bây giờ chuyển chính thức thôi.

Chương 705: Mười hệ thuộc tính, đều là làm chúa tể!

Chương 705: Mười hệ thuộc tính, đều là làm chúa tể!

【 hình chiếu đối tượng 】 : Tyre (Cơ Giới tộc)

【 tuổi tác 】 : 505040 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Cơ Giới Phong Bạo 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Hợp Kim Cuồng Triều 》 , Chúa Tể cấp Kim Hệ công pháp 《 Cơ Giới Bí Điển 》 , Chúa Tể cấp Kim Hệ thiên phú, Kim Hệ quy tắc (mười tầng). . .

. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Saba (Thứ Vĩ tộc)

【 tuổi tác 】 : 393490 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Hắc Âm Chi Thảo 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Hắc Binh Diệu Nhật 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Hắc Thổ Chi Tường 》 , Chúa Tể cấp Hắc Âm công pháp 《 Hắc Âm Tuyệt Học 》 , Hắc Âm quy tắc (mười tầng). . .

...

Thiên Nguyên đại lục, Thần Điện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở trong đó, ý thức của hắn giờ phút này đang ở trong gương hình chiếu, nhìn mười mấy cái hình chiếu mới thu về.

Những hình chiếu này chính là các Chúa Tể Dị tộc mà trước đó khi đại chiến hắn hình chiếu được.

"Chắc chắn, vừa xuất quan đã có mười mấy hình chiếu Chúa Tể đưa tới cửa, thoải mái ghê."

Phong Vân đang lo sau khi đạt tới Chúa Tể, không có nguồn thu thuộc tính quy tắc, lần này ngược lại tốt, trực tiếp đưa tới cửa mười mấy cái, hơn nữa đều đã đạt tới max cấp.

Lại thêm mười mấy vị Chúa Tể Nhân tộc kia nữa, rõ ràng là thoải mái đến vô cùng.

Có điều Phong Vân tuy vui vẻ, trong lòng hắn lại vẫn cảm thấy, chỉ có hơn ba mươi hình chiếu Chúa Tể này hiển nhiên không đủ.

Không vì gì khác, chỉ vì hắn vừa rồi đều đã xoát qua, kết quả không rơi được một cái gì.

Không cần nói, khẳng định lại là tỷ lệ rơi siêu cấp thấp.

Lại nói hắn cũng không phải thần may mắn, dưới loại tình huống này, chỉ có thể dùng số lượng chồng lên đập tỷ lệ.

Chỉ là các Chúa Tể này bình thường rất khó thấy, trên cơ bản ngoài đang mạo hiểm bên ngoài thì chính là đang bế quan, coi như đang đi du lịch vũ trụ, thì vũ trụ rộng như, muốn tìm được cũng gần như không có khả năng.

Giống Phong Vân trước đó duy nhất một lần thu hoạch được mười mấy hình chiếu Di tộc Chúa Tể, cũng là bởi vì các Chúa Tể Di tộc kia muốn chen ép Nhân tộc nên mới tụ tập cùng một chỗ.

Bằng không nếu trong tình huống bình thường, người dù đi khắp vũ trụ, đều không nhất định có thể gặp được số lượng nhiều như vậy.

"Nhưng vẫn còn có một chỗ, nghe nói là nơi Chúa Tể tụ tập. . ."

Phong Vân mắt lấp lóe, nơi này chính là Hỗn Độn Thế Giới mà rất sớm trước đó, Ngũ Hành Chúa Tể đã đề cập với hắn!

Chuyện liên quan tới Hỗn Độn Thế Giới, lúc trước Phong Vân quyền hạn không đủ, khó mà thăm dò.

Bây giờ hắn đã tấn cấp Chúa Tể, tự nhiên tin tức trên phương diện này cũng được cấp quyền.

Cái gọi là Hỗn Độn Thế Giới, chính là không gian thế giới bên ngoài tách rời ra khỏi vũ trụ, là bộ phận nằm chính giữa vũ trụ bích chương cùng mặt tường ngăn cách của thế giới vũ trụ này, nghe nói nơi này từng là khuôn mẫu để hình thành nên mảnh vũ trụ này.

Bản thổ thế giới chính là từ bên trong đó dựng dựng ra.

Mà Hỗn Độn Thế Giới này, không chỉ dựng dựng ra bản thổ thế giới, nó còn dựng dựng ra rất nhiều thần cấp tài liệu bảo vật, thần binh lợi khí các loại.

Nhất là những chí bảo thần binh kia, đều là Tiên Thiên sinh ra, không có một tia một hào vết tích do Hậu Thiên gia công, chân chân chính chính là do vũ trụ điêu khắc thành.

Cũng chính bởi vậy, nó phát huy uy năng cực kỳ đáng sợ.

Liên lấy Vạn Bảo Trường Hà của Ngũ Hành Chúa Tể làm thí dụ, đó chính là Tiên Thiên Chúa Tể chí bảo do Hỗn Độn Thế Giới dựng dựng ra, hơn nữa còn là đỉnh cấp. Chính là dùng bảo vật này, Ngũ Hành Chúa Tể mới có thể dễ dàng ngăn cản công kích của năm tên Chúa Tể cùng giai, đồng thời cuối cùng còn đánh bọn họ bị thương.

Đương nhiên, chuyện này cũng có quan hệ với chiến lược kinh khủng của bản thân hắn, nhưng nếu không có Vạn Bảo Trường Hà này, Ngũ Hành Chúa Tể cũng không thể nào hoàn toàn kìm hãm công kích của năm vị Vô Địch Chúa Tể, giúp Phong Vân tranh thủ thời gian.

Hơn nữa, Thiên Phá Kiếm trong tay Phong Vân, nghe đồn cũng là do Kiếm tộc Thủy Tổ đời thứ nhất thu hoạch được từ trong Hỗn Độn Thế Giới.

Chỉ là về sau Kiếm tộc Thủy Tổ bất ngờ bỏ mạng, Thiên Phá Kiếm này mới một mực còn sót lại, cuối cùng tiện nghi cho Phong Vân.

Bởi vậy có thể thấy được, bảo vật đào được từ trong Hỗn Độn Thế Giới tất nhiên đều là tinh phẩm trong tinh phẩm, làm cho người khác thêm nhỏ dãi.

Nhưng, tính nguy hiểm của Hỗn Độn Thế Giới cũng là nổi danh ngang mức đó, Đặc Cấp Chúa Tể trở xuống, tỷ lệ tử vong cao tới 90% trở lên, Chúa Tể bình thường, cũng không dám cầm mạng nhỏ mình đi mạo hiểm.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đây lại không phải vấn đề.

Hắn từ lúc là Thần Chủ đã có thể chém Tinh Anh Chúa Tể toi bởi hoa lá, bây giờ bước vào Chúa Tể, càng có thể địch nổi Vô Địch Chúa Tể, Hỗn Độn Thế Giới, tự nhiên có thể đi được.

"Hỗn Độn Thế Giới qua một thời gian ngắn nữa lại đi, trước đem các thuộc tính quy tắc còn lại dung hợp lại đã. . ."

Phong Vân trầm nói.

Lúc trước hắn vội vã thành tựu Chúa Tể, chỉ dung hợp năm loại thuộc tính quy tắc Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, còn năm loại thuộc tính quy tắc còn lại cũng chưa hiển hóa dung hợp.

Những thuộc tính quy tắc này đều là hắn âm thầm để dành được trong những năm qua liên tục xoát hình chiếu, có điều cũng chỉ là tiểu thành, tức quy tắc lĩnh ngộ được một tầng đến bốn tầng mà thôi.

Chịu thôi, hắn gặp được những chúa tể tại Trụ Vực kia trên cơ bản đều là Chúa Tể bình thường và Tinh Anh Chúa Tể, về phần Đặc Cấp Chúa Tể trở lên, cơ hồ không có.

Loại tồn tại đó, trên cơ bản đều đã đi tới Hỗn Độn Thế Giới, mặc dù có người ở lại, vậy cũng không phải chân thân, chỉ là hóa thân mà thôi.

Cho nên, Phong Vân mới muốn đi Hỗn Độn Thế Giới một chuyến, không riêng vì những bảo vật kia, quan trọng hơn là, vì những hình chiếu chúa tể kia!

. . .

Lập tức, Phong Vân đề xuống ý nghĩ trong lòng, đem năm loại thuộc tính quy tắc còn lại Phong, Lôi, Băng, Quang Minh, Hắc Ám lần lượt hiển hóa, dung hợp, thành công tăng cường năm loại thuộc tính này lên tới Chúa Tể cấp.

Đến tận đây, cả mười hệ thuộc tính của Phong Vân, đều đã tấn cấp!

Mà bên trong Thần quốc thế giới của hắn, cũng phát sinh một chút biến hóa.

"Ầm ầm!"

Chỉ thấy tại trung ương Thần quốc thế giới của hắn, nơi phía dưới Thần Điện, đại địa ầm ầm vỡ ra, hình thành một vực sâu vô tận.

Mà ở trong vực sâu, ngưng tụ ra vô vàn điểm sáng, những điểm sáng này màu sắc khác nhau, có vàng, có trắng, có đỏ, có xanh. . .

Liếc nhìn lại, khoảng chừng mười loại!

Mười loại điểm sáng này đang không ngừng xoay tròn, chói lọi tựa như tinh vân, lộ ra cảm giác thần bí lại mênh mông.

Đồng thời còn có từng tia chấn động vô hình, như gợn sóng dập dờn tràn ra ngoài, sau một nhịp thở cũng khiến cả Thần quốc thế giới đều theo nó mà rung động.

Mười loại điểm sáng này, chính là thuộc tính quy tắc lực lượng Phong Vân mới dung hợp!

Mười loại điểm sáng này, mỗi một màu sắc đều đại biểu cho một loại thuộc tính quy tắc lực lượng, biểu thị thân phận của Phong Vân, người có được mười hệ thuộc tính thiên phú.

Chúa Tể bình thường, điểm sáng ở nơi này cũng chỉ có một, hai hoặc ba màu, giống Ngũ Hành Chúa Tể, trong vực này là ngũ sắc quang điểm, đại biểu cho Ngũ Hành thuộc tính quy tắc của hắn.

Giống Phong Vân mười màu tề tụ này, nếu truyền ra, chắc chắn

lại khiến cả vũ trụ chấn động!

Chương 706: Thời Gian Chi Tâm, Không Gian Chi Tạng!

Chương 706: Thời Gian Chi Tâm, Không Gian Chi Tạng!

Sau khi quan sát mười hệ quy tắc một lát, ý thức Phong Vân từ bên trong Thần quốc thế giới rút khỏi.

"Lần này năm hệ thuộc tính tấn thăng, chiến lực ngược lại là không có biến hóa quá lớn. . ."

Phong Vân yên lặng thể ngộ nói.

Biến hóa lớn nhất chính là thần lực của hắn lại tăng thêm gấp 5 lần.

Cái này nếu là đổi lại là trước đó, tăng phúc gấp 5 lần thần lực, đối với chiến lực tăng lên rất lớn.

Bất quá hắn hiện tại đã tấn thăng Chúa Tể rồi, phương diện này tăng thêm đã không còn hiệu quả như trước.

Dù sao Thần quốc thế giới của hắn đã cường thành như thế, cơ hồ đạt tới cực hạn, thần lực lại thêm gấp 5 lần, cũng chỉ là làm Thần quốc thế giới hơi mạnh hơn một chút mà thôi, thay đổi cũng không lớn.

Đương nhiên, nếu như Phong Vân có thể làm cho mười hệ thần lực hoàn toàn dung hợp, vậy lại là một chuyện khác.

Bất quá cái đồ chơi này so tấn thăng Chúa Tể còn hiếm có hơn nhiều, tạm thời chưa cần cân nhắc.

Mà Phong Vân nếu muốn tăng cường chiến lực mà nói, tiếp xuống có hai con đường có thể đi.

Thứ nhất chính là thu hoạch được càng nhiều hình chiếu Chúa Tể cấp, từ đó xoát ra quy tắc lực lượng, hiển hóa dung hợp, nhanh chóng đạt tới cảnh giới Chúa Tể đại viên mãn.

Từ Chúa Tể sơ cấp đến đại viên mãn, đối với chúa tể khác bên trong vũ trụ mà nói, là một quá trình tích lũy dài đằng dặc, bởi vì lĩnh hội quy tắc lực lượng cũng không phải là dễ dàng.

Quân không thấy các Chúa Tể Nhân tộc cơ hồ đều ngâm mình ở trong Thiên Nguyên đại lục, chân thân rất ít khi xuất động, chính là vì lĩnh hội quy tắc, nhưng đã nhiều năm như vậy, tiến độ bọn họ cũng không phải là cực kỳ lý tưởng.

Bất quá những thứ này đối Phong Vân mà nói, lại căn bản không phải là chuyện lớn, chỉ cần hắn có đầy đủ hình chiếu, vài phút cũng có thể đến cảnh giới đại viên mãn người có tin hay không.

Về phần con đường thứ hai, dĩ nhiên chính là lời nhảm tai mở ra Kiếm Giới, từ đó lĩnh ngộ ra kiếm đạo quy tắc, bất quá cái này cái cũng không phải thời gian ngắn có thể hoàn thành được.

Những năm gần đây, Phong Vân cũng nhiều lần xoát ra không ít Kiếm Đạo pháp tắc, bất quá để đạt tới mục đích này, còn kém hơn một nửa, tạm thời là đừng nghĩ tới, chỉ có thể từ từ tích lũy mà thôi.

"Hai con đường này đều cần thời gian, cũng không phải là một sớm một chiều là xong. . ."

Phong Vân lắc đầu, ngán nhất đoán chừng cũng mất ngàn năm thời gian.

Cái này nếu để cho các chúa tể khác nghe được, sợ là muốn mắng chết Phong Vân, bọn họ mệt mỏi chết sống đột phá một cái tiểu cảnh giới, động một tí đều phải hao phí không biết bao nhiêu kỷ nguyên.

Phong Vân ngược lại thì tốt rồi, thời gian ngàn năm mà thôi, đối bọn hắn mà nói, cũng chính là thời gian chớp mắt, thế mà còn bất mãn như vậy!

...

"Keng!"

Lúc này, máy truyền tin của Phong Vân truyền đến thanh âm nhắc nhở, hắn cúi đầu nhìn lại, phát hiện là bưu kiện Ngũ Hành Chúa Tể phát cho hắn.

Nhẹ nhàng ấn mở, nội dung bên trong bắn ra.

"Phong Vân, cảnh giới người hiện tại mặc dù chỉ là Chúa Tể sơ cấp, nhưng chiến lực sánh vai với Vô Địch Chúa Tể, đợi ở bản thổ vũ trụ thế giới thực khó có thành tích, Hỗn Độn Thế Giới mới là nơi tốt đẹp để đến."

"Bất quá muốn đi Hỗn Độn Thế Giới, người phải đi Trụ Vực lấy giấy thông hành, ta có việc đi về trước, người nếu là đến Hỗn Độn Thế Giới, nhớ kỹ nói với ta một tiếng, cứ vậy đi, gặp lại sau."

Xem xong nội dung bưu kiện Ngũ Hành Chúa Tể phát tới, tâm thần Phong Vân khẽ nhúc nhích, ngược lại là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới muốn đi Hỗn Độn Thế Giới vậy mà trước đó phải Trụ Vực tìm thập lão lấy giấy thông hành.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức đặt chân lên mạng kết nối, lấy quyền hạn chí cao của mình, bắt đầu tìm đọc tin tức phương diện liên quan.

Cũng không lâu lắm, hắn đã đạt được đáp án mình muốn.

"Hỗn Động Thế Giới, vốn là không cùng với bản thổ thế giới vũ trụ kết nối, chính là Hằng Vũ Chí Tôn lấy sức mạnh tuyệt thế to lớn sinh sinh đánh xuyên qua, cùng bên ngoài Hỗn Động Thế Giới tương liên, nhưng dù cho là Chí Tôn sức mạnh to lớn, cũng không có cách nào để cho cái thông đạo này vững chắc mãi mãi."

"Cho nên, tác dụng cái giấy thông hành này, chính là bảo hộ các Chúa Tể an toàn thông qua thông đạo lưỡng giới, tiến vào Hỗn Động Thế Giới."

Phong Vân sau khi xem xong, trong lòng minh bạch, nguyên lai cái này giấy thông hành có tác dụng như vậy.

"Thế mà đem vũ trụ cũng đánh xuyên qua, Chí Tôn sức mạnh to lớn thật, thật sự là không cách nào tưởng tượng nổi."

Phong Vân lắc đầu, trong lòng lú lười.

Cho dù chiến lực bây giờ của hắn có thể so với Vô Địch Chúa Tể, nhưng đánh nát không gian vũ trụ đã là thành tựu tối cao, muốn tiến một bước nữa đánh vỡ bích chương vũ trụ, gần như không có khả năng.

Đây chính là ẩn chứa uy năng ý chí vĩ đại của vũ trụ!

Có lẽ chờ Kiếm Đạo quy của hắn tắc đạt tới cực hạn mười tầng mà từ cổ chí kim không có ai đạt tới, ngược lại là có thể thử khiêu chiến một chút.

...

Mà tại thời điểm Phong Vân chuẩn bị khởi hành tiến về Trụ Vực, bỗng nhiên trong đầu của hắn truyền tới một thanh âm.

"Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương từ Vũ Trụ Bí Cảnh trở về, bọn họ phân biệt thu hoạch được Thời Gian Chi Tâm cùng Không Gian Chi Tạng, đây là bảo vật có thể tăng lên thiên phú Thời Gian cùng Không Gian."

Hả?

Phong Vân nghe vậy lập tức ngừng động tác lại, trong mắt lộ ra một vòng kinh hỉ, hai người này rốt cục trở về rồi!

Nơi phát ra thanh âm này đúng là hóa thân lúc trước hắn lưu lại ở bên trong Vũ Trụ Bí Cảnh, dùng để theo dõi Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương, dò xét thu hoạch của hai người này ở bên trong bí cảnh.

Bất quá trải qua thời gian mấy ngày nay phát sinh quá nhiều, thực lực Phong Vân cũng trong đoạn thời gian này đột nhiên tăng mạnh, chính hắn cũng quên mất có chuyện này.

Không có nghĩ đến thời điểm bây giờ lại truyền đến thanh âm này, với lại Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương, thật là có đại thu hoạch!

". , Thời Gian Chi Tâm, Không Gian Chi Tạng, nghe danh tự liền biết là đồ tốt, tra một chút."

Ý thức Phong Vân lúc này ở trên mạng bắt đầu tìm tòi.

Không bao lâu, tin tức liên tiếp bay ra.

【 Thời Gian Chi Tâm 】 : Chính là Thời Gian lực lượng bên trong vũ trụ ở dưới điều kiện đặc biệt thai nghén mà thành, ức vạn kỷ nguyên mới ra một cái, phục dùng vào có thể tăng thiên phú Thời Gian lên, nhưng tăng lên

bao nhiêu, cùng với cường độ linh hồn có quan hệ, chú ý: Vật này chỉ hữu hiệu đối với thiên phú Thời Gian phía dưới Thần Chủ cấp.

【 Không Gian Chi Tạng 】 : Cùng với Thời Gian Chi Tâm cùng nhau thai nghén mà thành, hiệu quả cùng cấp, phục dùng vào có thể tăng lên thiên phú Không Gian, cũng cùng cường độ linh hồn có quan hệ, chú ý: Vật này cũng chỉ hữu hiệu đối với thiên phú Không Gian phía dưới Thần Chủ cấp.

"Tuyệt thế đồ tốt đây mà!"

Ánh mắt Phong Vân tỏa sáng, đây quả thực là bảo vật vô giá!

Mặc dù chỉ hữu dụng đối với thiên phú Không Gian cùng thiên phú Thời Gian phía dưới Thần Chủ cấp, nhưng cũng là trân bảo tuyệt thế.

Dù sao đây chính là hai đại thuộc tính nghịch thiên, có thể đạt tới Thần Chủ cấp, đã là thành tựu tối cao rồi!

Về phần thiên phú Không Gian cùng Thời Gian Chúa Tể cấp, toàn bộ vũ trụ, từ khi sinh ra đến nay, căn bản không có dạng này tồn tại!

Ngược lại là Thời Gian Thần Chủ cùng Không Gian Thần Chủ, nhưng là Chúa Tể cấp, lại là một người cũng không có!

" Thiên phú Không Gian cùng Thiên phú Thời Gian của ta cũng mới là Thần Vương cấp mà thôi. . . "

Phong Vân những năm gần đây, gặp được cường giả có được hai đại thiên phú này cơ hồ không có, cho nên từ sau khi hắn dung hợp thiên phú Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương, liền dậm chân tại chỗ.

Ngược lại là có một vị có được thiên phú Không Gian Thần Chủ cấp chính là 'Kim Hách Thần Chủ', nhưng đến bây giờ vẫn không có xoát ra được.

Bất quá bây giờ ngược lại là may mắn mình không có xoát ra được, bằng không mà nói, bảo vật này hẳn cũng bỏ lỡ cơ hội rồi! _•

Chương 707: Phong cách không đúng !

Chương 707: Phong cách không đúng !

Phong Vân lúc này rời khỏi vị diện Thiên Nguyên, hướng về tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ mà đi.

Đương nhiên, hắn không phải muốn đi đoạt Thời Gian Chi Tâm cùng Không Gian Chi Tạng trên tay Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương, chỉ là đi chiếu hình mà thôi.

Hắn không có ngòi phi thuyền vũ trụ gì, sau khi tấn cấp Chúa Tể, có được quy tắc lực lượng, có thể không chế một phương thiên địa, muốn xuyên qua vũ trụ, đơn giản đến không thể đơn giản hơn.

Lại thêm bản thân Phong Vân là thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp.

Không có tốn bao nhiêu thời gian, hắn đã đi tới tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Hiện tại, cả tộc đàn nhân loại đều đang nghị luận chuyện liên quan tới Phong Vân, như là đối với Thần Linh, kính ngưỡng vạn phần.

Cho nên, thời điểm Phong Vân xuất hiện ở Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, người ở nơi này, đều sôi trào!

Từ Hạ Vị Thần cho đến Thần Chủ, đều nhao nhao từ chỗ ở, bên trong phòng tu luyện đi tới, chỉ để thấy tư thế oai hùng của vị đại nhân vật trong

truyền thuyết kia!

Phong Vân vốn có cho rằng chuyện đã đi qua hơn mấy tháng, nhiệt tình của mọi người sớm đã lui bước, cho nên nghênh ngang đi đến.

Kết quả ——

Hắn nhìn thấy Công Hội Võ Giả Vũ Trụ bị vây bên trong ba tầng bên ngoài ba tầng bộ dáng chật như nêm cối, khoe miệng co giật, dạng này hắn còn chiếu hình cái bóng gì nữa, ở đây không biết bao nhiêu ức người, chiếu hình cái rắm.

Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương trở về sợ là đều bị bao phủ ở trong đó.

...

"Tham kiến Chúa Tể đại nhân! !"

Thanh âm chinh tề như một đợt nhiên vang lên, như thủy triều lật trời, quanh quẩn ở mỗi một góc trong Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, một mảnh nhân loại đen kịt hướng phía Phong Vân hành lễ, tràng diện này, hùng vĩ đến không thể tưởng tượng nổi.

"Mọi người khách khí."

Phong Vân mặc dù rất muốn đi, nhưng cân nhắc đến đám người này dù sao cũng là vì hắn mà đến, cũng không thể uổng hảo ý của những người này, lập tức nhẹ nhàng khoát tay nói.

Đạt được thần tượng trong lòng hồi đáp, những người này tự nhiên càng thêm nhiệt tình, tâm tình kích động giống như là núi lửa phun trào, biết

minh bạch là tại báii kiến Phong Vân, không biết, còn nghĩ là tại làm cái chuyện cầu thả gì đó (?) !

Sau đó, Phong Vân liền bị đám người này mời vào bên trong đại điện hội trường Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

"Chúa Tể đại nhân, a không, hội trường đại nhân, dựa theo quy định, ngài là từ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ xuất sinh, bây giờ thành tựu Chúa Tể, liền tự động trở thành hội trường Công Hội Võ Giả Vũ Trụ, ngài là vị hội trường thứ tư của chúngta."

Lúc này, một vị Thần Chủ uy tín lâu năm tiến lên hướng Phong Vân bảm báo nói.

Phong Vân đối với cái này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, vấn đề này Lôì Đình Chúa Tể đã nói với hấn, bất quá hấn đối với vị trí hội trường này cũng không có hứng thú gì, nhiều nhất chỉ là cái tên bên ngoài mà thôi.

...

Giờ phút này.

Phong Vân ngồi ngay ngắn ở bên trên cao vị, ánh mắt nhìn mấy người đang đứng trong đại điện, hấn phát hiện, Hủy Diệt Thần Chủ thể mà cũng ở đây.

Ánh mắt không khỏi sáng lên, mở miệng nói: "Hủy Diệt Thần Chủ, từ biệt nhiều năm, phong thái càng lúc càng sâu nha, Hủy Diệt pháp tắc cũng đã lĩnh ngộ đến cực hạn."

Ở dưới hình chiếu của hấn, có thể rõ ràng trông thấy Hủy Diệt pháp tắc của Hủy Diệt Thần Chủ, đã đạt tới chín thành chín, sắp viên mãn, đi đến cực hạn rồi!

Mà trái lại là Phong Vân, những năm tháng này trôi qua, Hủy Diệt pháp tắc của hắn mới khó khăn lắm đạt tới tiểu thành mà thôi, Sát Lục pháp tắc thậm chí còn thấp hơn.

Không có cách nào khác, tinh lực của Phong Vân chủ yếu đều lấy ra để tu hành mười hệ thuộc tính, Hủy Diệt cùng Sát Lục, đối với hắn mà nói, trưởng thành quá chậm.

Dù sao, so với mười hệ thuộc tính, sinh linh tu Sát Lục pháp tắc quá ít.

Phong Vân không có hình chiếu ủng hộ, chỉ dựa vào trên chiến trường tu luyện, thật sự là quá chậm, cho nên rất lâu sau này, hắn đã đưa lực ở trên mười hệ thuộc tính, hai cái này liền gác lại.

Bây giờ nhìn thấy chân thân của Hủy Diệt Thần Chủ, thuận tiện đem hình chiếu xuống.

Hủy Diệt Thần Chủ bị Phong Vân điếm danh, lập tức cung kính ôm quyền, "Hội trưởng đại nhân quá khen, cùng đại nhân ngài so ra, một ít thành tựu này của ta thực như ánh sáng đom đóm, không dám cầm lên mặt bàn."

Mẹ nó, liếm chó!

Nghe được lời nói này của Hủy Diệt Thần Chủ, những Thần Chủ ở đây nội tâm không hèn mà gập cùng dâng lên câu nói này.

Trước đây nhìn Hủy Diệt Thần Chủ có bao nhiêu khắc nghiệt với một người, không nghĩ tới tên này vậy mà ẩn tàng sâu như vậy, nhìn cái miệng này bây giờ bay ra tư thế thuần thực như vậy, sau lưng khẳng định đã làm không ít luyện!

Trên thủ vị, Phong Vân nghe nói như thế, nhất thời cũng có chút ghen lại, tựa hồ không nghĩ tới Hủy Diệt Thần Chủ năm đó nghiêm khắc như vậy, thế mà biến thành như bây giờ.

Uy, là phong cách có đúng không!

Bất quá hắn cũng không nói gì nữa, chỉ là nói: "Còn phải cảm tạ người năm đó có ân chỉ điểm, ngày sau nếu là có chuyện, có thể tự tới tìm ta."

"Đa tạ hội trưởng đại nhân."

Hủy Diệt Thần Chủ cảm thụ được biểu lộ ước ao ghen tị từ bốn phía truyền đến, biểu lộ trên mặt không thay đổi, kỳ thật trong lòng sớm đã vui nở hoa rồi.

"Một đám lão phê, ta thế nhưng là cùng hội trưởng giao tình không ít, há là các người có thể so sánh!" •

Hắn cực kỳ may mắn năm đó lựa chọn giúp Phong Vân một lần, vốn chỉ là vô ý tiến hành, ai có thể nghĩ, chính là lần đầu tư thành công nhất cả đời này của hắn!

Có thể có được một vị Chúa Tể cấp hứa hẹn, so sánh với bất kỳ vật gì đều trân quý hơn!

Phong Vân không có để ý ý nghĩ của Hủy Diệt Thần Chủ cùng các Thần Chủ khác, bởi vì hắn vừa mới tiếp thu được tin tức mới nhất đến từ hóa thân, Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương đã trở về.

Lúc này, Phong Vân từ trên chỗ ngồi đứng lên, nhìn xem chúng Thần Chủ nói: "Trở thành hội trưởng, ta muốn tuần sát tổng bộ một lần, chư vị cùng ta tiến hành có được không?"

Hắn tự nhiên không thể nói là đi chiếu hình Thời Gian cùng Không Gian Thần Vương, liền tùy tiện tìm lý do lấp liếm cho qua.

"Vâng!" Chúng Thần Chủ cầu còn không được, có thêm cơ hội 'Liếm'dạng này, cứ sao mà không làm.

Sau đó, Phong Vân liền dẫn một đám Thần Chủ, mênh mông cuồn cuộn rời khỏi hội trường đại điện, hướng mặt ngoài mà đi.

...

Cửa ra vào của Tổng bộ.

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương trải qua thời gian mấy ngàn năm, rốt cục thành công thu hoạch được bảo vật mình tha thiết ước mơ, trở lại tổng bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ.

Bất quá sau khi bọn hắn trở về lại phát hiện, tổng bộ có vẻ như trở nên không giống trước đây lắm.

Mỗi người đều như là gà trống chuẩn bị đá nhau, đơn giản hưng phấn đến không thể hưng phấn hơn.

Cái này khiến trong lòng bọn họ nghi hoặc vô cùng, đây là phát sinh đại sự gì sao?

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương bởi vì tìm kiếm bảo vật, một mực bị vây ở bên trong Vũ Trụ Bí Cảnh, nơi đó cơ hồ ngăn cách với bên ngoài, bọn họ thật vất vả mới thoát khốn ra, liền lập tức ngựa không dừng vó trở về gấp, căn bản vốn không biết chuyện phát sinh trước đó.

"Sự phụ!"

Mà lúc này đây, một thanh âm truyền tới, hai vị Thần Vương nhìn sang, phát hiện là đệ tử của Không Gian Thần Vương Vân Dịch.

Đã nhiều năm như vậy, Vân Dịch cũng đã tiến vào Thần Vương chi cảnh, mặc dù chỉ là sơ cấp, nhưng cũng có chiến lực cường đại, ở bên trong Thần Vương gần như là vô địch, cũng là một đời thiên kiêu.

Nhưng vì Phong Vân quá mức kinh diễm, ở phía dưới quang mang của hắn, những thiên kiêu thiên tài khác đều lộ ra ảm đạm không ánh sáng, Vân Dịch, chỉ là trong vô số thiên kiêu kia mà thôi.

"Vân Dịch, ngươi vừa vặn đến, cái này, đã phát sinh cái gì sao?"

Không Gian Thần Vương nhìn đệ tử của mình, nhin không được dò hỏi.

"Su phụ ngài không biết sao? Chúa Tể đại nhân giáng lâm! !" Vân Dịch mặc dù không có hưng phấn như vậy, nhưng hai mắt cũng là tràn đầy sùng kính chi tình.

"Nguyên lai là vị Chúa Tể đại nhân nào giáng lâm, không biết đến là vị nào? Lôi Đình Chúa Tể đại nhân, Hắc Ám Chúa Tể đại nhân, hay là Bạo Phong Chúa Tể đại nhân?"

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương nghe vậy cũng mừng rỡ, Chúa Tể rất ít tự mình giáng lâm, khó trách mọi người hưng phấn như vậy.

Vân Dịch lắc đầu, "Đều không phải là, là Phong Vân Chúa Tể đại nhân giáng lâm."

"A a, nguyên lai là Phong Vân Chúa Tể. . . Hả? Ngươi nói cái gì? Ngươi, ngươi lặp lại lần nữa xem, Chúa Tể nào đến?"

Hai đại Thần Vương nguyên bản vô ý thức gập đầu, nhưng lập tức phát giác được không đúng, bỗng nhiên ngừng đầu hỏi. _•

Chương 708: Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú!

Chương 708: Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú!

Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương cho là mình nghe nhầm, không khỏi lại hỏi thăm Vân Dịch một lần nữa.

Nhưng mà đáp án đạt được không có chút nào cải biến.

"Lão sư, trong khoảng thời gian các người rời đi này, Nhân tộc có thể nói là phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà hết thảy này, đều là bởi vì một người mà thôi. . ."

Vân Dịch sớm đã không đem Phong Vân là đối thủ của mình, hiện tại hẳn, đã triệt để vui lòng phục tùng, đối Phong Vân kính ngưỡng vạn phần.

Mà nghe Vân Dịch kể ra, Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương trên mặt biểu lộ hoảng sợ, nội tâm càng là sóng gió trùng thiên, giống như rít gào lật đổ, thiên băng địa liệt!

Con mẹ nó, đây hết thảy đều là quá mức đột nhiên, quá mức khủng bố rồi! !

Bọn họ bị vây ở bên trong bí cảnh một đoạn thời gian mà thôi, thế nào sau khi đi ra, trời đều biến đổi hết rồi!

Nếu như là thời gian mấy kỷ nguyên, hoặc là mười mấy kỷ nguyên, hai người bọn họ cũng vẫn còn có thể tiếp nhận, nhưng lúc này mới vển vẹn

ngàn năm mà thôi!

Thời gian ngàn năm, Phong Vân liền trực tiếp từ Thần Vương tấn cấp đến Chúa Tể! !

Cái này, cái này so đậm rồng hang hồ còn muốn khủng bố hơn nữa!

Mà ở thời điểm Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương lâm vào bên trong động thật sâu không cách nào tự kèm chế được, bỗng nhiên nơi xa truyền đến tiếng gọi kinh thiên âm ỉ.

"Phong Vân, Phong Vân Chúa Tể đại nhân đi ra! !"

"Không đúng, hiện tại nên gọi hội trưởng đại nhân! Hội trưởng đại nhân vạn tuế!"

"Oa, đó chính là đệ nhất thiên kiêu của Nhân tộc chúng ta, rất đẹp trai!"

"Hoa si, phong thái của hội trưởng đại nhân há lại là lời nông cạn như vậy có thể hình dung, phải dùng tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, phong thần như ngọc để hình dung mới đúng."

"Ta con mẹ nó, liếm chó trâu bò quá đi!"

". . ."

Ở bên trong đủ loại thanh âm như thủy triều, Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương lập tức nhìn thấy, thân ảnh thon dài thẳng tắp từ nơi xa đi tới, thân ảnh kia cũng không có tản mát ra bao nhiêu khí tức khủng bố, cũng không có khí phách không ai bì nổi kia.

Nhưng chỉ nhìn một cái, liền phảng phất như nhìn thấy toàn thế giới, tựa hồ cái kia chính là vũ trụ mở đầu trong thế giới!

Loại cảm giác này, tuyệt không có khả năng là Thần Vương, hoặc là Thần Chủ có thể mang đến, chỉ có, Chúa Tể vô thượng kia!

Lại nhìn kia khuôn mặt quen thuộc, toàn thân Thời Gian Thần Vương cùng Không Gian Thần Vương đại chấn, linh hồn càng là một mảnh oanh minh, lần này, cho dù là bọn họ cũng khó có thể tin nổi, cũng không thể không tin được.

Phong Vân, thật là đã bước vào Chúa Tể chi cảnh! !

Đây là thiên phú kinh khủng cỡ nào! !

...

Nơi xa.

Phong Vân liếc mắt liền thấy Không Gian Thần Vương cùng Thời Gian Thần Vương xen lẫn trong đám người, lúc này ánh mắt sáng lên, ánh mắt bất động thanh sắc dừng lại ở trên thân hai người vài giây đồng hồ.

"Leng keng!" "Leng keng!"

Không bao lâu, hai tiếng nhắc nhở liền truyền tới, ý thức hần lập tức tiến vào trong gương.

Khi thấy rơi xuống trên bảng biểu hiện 'Thời Gian Chi Tâm' cùng 'Không Gian Chi Tạng', khóe miệng Phong Vân hơi lộ ra nụ cười.

Cuối cùng cũng đã đến tay!

Lập tức, hần không có ở nơi này dừng lại nữa, sau khi cùng mọi người chào hỏi, liền lập tức rời đi.

Không có cách nào nữa, Phong Vân lo lắng lưu lại nữa, sợ là toàn bộ Công Hội Võ Giả Vũ Trụ cũng bị chen bẽ.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân rời khỏi tổng bộ, liền chuẩn bị tiến về Trụ Vực, đi tìm thập lão lấy giấy thông hành kia đi Hỗn Độn Thế Giới.

Bất quá hẳn không có bay thẳng mà đi, mà là gọi ra Thần Long Hào, đến chở hẳn.

Về phần Phong Vân muốn làm gì, tự nhiên là muốn xoát hình chiếu rồi.

"Hy vọng có thể bạo đồ vật tốt hơn. . ."

Phong Vân không cầu nhiều, chỉ cần mỗi lần xoát hình chiếu, đều ổn định rơi đồ vật tốt hơn là được.

Đáng tiếc cái nguyện vọng nho nhỏ này, luôn luôn khó thực hiện như vậy, phi tù quá nam!

Cứ như vậy, sau mười tiếng, Phong Vân xoát hoàn toàn bộ hình chiếu chất lượng tốt, ánh mắt dời về bên trong ba lô, mang theo thần sắc chờ mong.

【Thiên phú Băng Hệ Thần Chủ cấp】 : Đến từ hình chiếu Sát Tư.

【Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng)】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Cấp.

【võ kỹ Thần Chủ cấp 《Hắc Âm Thiên Vỡng》】 : Đến từ hình chiếu Ackerman.

【 Hòa Hệ pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Tái Ban.

【 Không Gian Chi Tạng 】 : Đến từ hình chiếu Không Gian Thần Vương.

...

...

Lần này rơi xuống vật phẩm rất nhiều, tổng cộng có trên trăm cái, nhưng Phong Vân lại rất bất đắc dĩ, những vật này đại bộ phận đối với hắn căn bản vô dụng.

Bất quá vẫn là có chút điểm sáng.

Tốt xấu gì cũng tuôn ra một cái Kiếm Đạo pháp tắc mười tầng, cùng Không Gian Chi Tạng đến từ hình chiếu Không Gian Thần Vương.

Nhất là Không Gian Chi Tạng, xem như một cái kính hi.

"Đây coi như là một loại đèn bù khác sao."

Phong Vân yên lặng tự nói, dùng nhiều vật phẩm rác rưởi như vậy đến đổi lấy một cái 'Không Gian Chi Tạng' rơi xuống.

Bất quá với hắn mà nói, cũng coi là có chút lời rồi.

Lập tức.

Phong Vân trước đem Kiếm Đạo pháp tắc mười tầng kia hiện ra rồi dung nhập 'Thiên Văn Thần Kim', sau đó mới đưa 'Không Gian Chi Tạng' hiện ra đến.

Về phần cái khác, vẫn là để ở bên trong ba lô đi.

...

"Đây chính là Không Gian Chi Tạng sao."

Phong Vân nhìn vật lơ lửng ở trước mặt mình, tinh thể màu trắng tựa như trái tim vật, không, không phải là màu trắng đây đã tiếp cận với không màu rồi.

Với lại, phía trên không có bất kỳ thần lực ba động gì, ở trong mắt sinh linh tầm thường, đây chính là một tinh thể tảng đặc cực kỳ bình thường, căn bản nhìn không ra bất kỳ biến hóa nào.

Cũng chỉ có thiên phú Không Gian, mới có thể cảm nhận được không gian ba động trong này.

"Luyện hóa vật này, thiên phú Không Gian của ta hẳn là có thể tấn thăng đến Thần Chủ cấp. . ."

Phong Vân trong mắt mang theo chờ mong.

Cái Không Gian Chi Tạng này cũng là Phong Vân phục dụng luyện hóa, mới có thể lên Thần Chủ, nếu là đổi Không Gian Thần Vương, sợ là hiệu quả muốn giảm bớt đi nhiều.

Dù sao Không Gian Thần Vương không có thiên phú Linh Hồn như Phong Vân, hiệu quả tối thiểu phải mất đi một nửa.

Lúc này.

Phong Vân không chần chờ chút nào, trực tiếp đem 'Không Gian Chi Tạng' này một ngụm nuốt vào, linh hồn lực bành bạc vọt xuống, phối hợp với không gian lực lượng, bắt đầu luyện hóa.

Mà mỗi một tia luyện hóa, Phong Vân liền cảm giác thiên phú Không Gian của mình lại tăng lên một chút, cái loại cảm giác này, thật sự là quá mỹ diệu, bút mực khó mà nói hết.

Thời gian luyện hóa cũng từng chút một trôi qua. . .

Cứ như vậy, ròng rã mất ba tháng.

. . .

Một ngày này, ở biên cảnh Trụ Vực.

Một con Thần Long tử kim sắc từ bên trong không gian vòng xoáy bay ra, nối tiếp nhau trên hư không, uy nghiêm vô song, siêu phàm thoát tục.

Chính là phi thuyền của Phong Vân, Thần Long Hào.

Cuối cùng mất ba tháng phi hành, Thần Long Hào rốt cục đi vào biên cảnh Trụ Vực.

Mà cùng lúc đó.

Phong Vân đang xếp bằng ở trong phòng nghỉ của phi thuyền, cũng ở thời khắc này bỗng nhiên mở hai mắt ra, một vòng gợn sóng không gian vô hình lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng hướng phía bốn phương tám hướng nhộn nhạo lên.

Những nơi đi qua, hết thảy không gian vũ trụ đều bị đồng hóa, tất cả đều hóa thành không gian' của Phong Vân, bị hắn khống chế!

Thiên phú Không Gian Thần Chủ cấp, đã đạt tới! _

Chương 709: Chí Tôn đều nhìn không thấu người!

Chương 709: Chí Tôn đều nhìn không thấu người!

Không Gian thiên phú thành công tiến giai đến Thần Chủ cấp, cũng có nghĩa lực khống chế của Phong Vân đối với không gian cũng đã tăng lên mấy cấp bậc.

Ngoài ra, nhờ Linh Hồn thiên phú mạnh mẽ, hẳn phát huy Không Gian năng lực cũng mạnh hơn người cùng cấp độ.

Tỉ như Kim Hách Thần Chủ đồng dạng có được Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú, nếu cùng Phong Vân so sánh, trong khoảnh khắc liền sẽ bại trận.

Linh hồn là căn bản của hết thảy, cũng không phải là chỉ nói suông mà thôi.

"Trước mắt Linh Hồn thiên phú của ta đã vô hạn tới gần Chúa Tể cấp, chỉ còn thiếu một cái Linh Hồn thiên phú. . ."

Phong Vân trong lòng tự tính nhẩm, một khi Linh Hồn thiên phú đạt tới Chúa Tể cấp, vậy hẳn sẽ thật sự có thể tung hoành vũ trụ mà không có chút nhược điểm nào.

Bây giờ, mặc dù hẳn chiến lực ngấp trời, có thể sánh vai với Vô Địch Chúa Tể, nhưng kỳ thật vẫn còn có nhược điểm.

Đó chính là Linh Hồn thiên phú.

Đương nhiên, với Linh Hồn thiên phú vô hạn tới gần tại Chúa Tể cấp của hắn, đặt trong đông đảo Chúa Tể, cũng được xếp vào thượng tầng.

Có điều nếu đứng trước mặt linh hồn đại sư Chúa Tể cấp chính thức, như Trùng tộc Chúa Tể cấp Mẫu Hoàng, vậy quả thực là chưa đủ nhìn.

Trước đó Phong Vân không đuổi theo công kích những Dị tộc Chúa Tể rút đi kia, chính là bởi vì vậy.

Một vị Chúa Tể cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng, hắn còn có thể chống lại, nhưng nếu có hai người trở lên, đồng thời thi triển công kích linh hồn với hắn, hắn khả năng sẽ không thể chống đỡ.

Chỉ là việc này cũng không gặp được, giống như Thẻ Chất thiên phú vậy, chỉ cần xoát hình chiếu nhiều thêm chút, cuối cùng rồi cũng rơi ra thôi.

Phong Vân rất chờ mong ngày đó đến.

...

Sau đó.

Phong Vân thu hồi Thần Long Hào, tâm niệm vừa động, không gian trước mắt lập tức như là sóng nước, dập dờn uốn lượn gợn lên từng tia từng tia gợn sóng.

Hắn phóng ra một bước, dung nhập vào bên trong.

Một giây sau, Phong Vân vậy mà trực tiếp xuất hiện trong Trụ Vực trên Thiên Cương đại lục, trong cung điện của chính mình.

Đây là một chuyện có phần không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, bên trong Trụ Vực cũng có các loại trận pháp cấm chế, không có lệnh bài đặc biệt không cách nào trực tiếp tiến vào.

Mà ở trước mặt Phong Vân bây giờ, những trận pháp cấm chế này, lại chỉ như để làm cảnh, không trở ngại chút nào.

Bởi vì, những trận pháp cấm chế này đều bị không gian lực lượng của hắn đồng hóa, mở ra hoặc đóng lại, đều chỉ trong một suy nghĩ của Phong Vân.

"Để cho ta cảm nhận một chút, Không Gian thiên phú cùng Không Gian năng lực của ta cùng vận chuyển dưới công suất lớn nhất, có thể bao phủ toàn bộ Trụ Vực hay không!"

Trong lòng Phong Vân nổi lên ý nghĩ này.

Dù sao hắn không sợ bại lộ, bây giờ chiến lực của hắn đã đứng tại tầng cao của vũ trụ, trừ Chí Tôn, ai muốn giữ lại hắn, cơ hồ đã không thể làm được nữa.

Dưới loại tình huống này, Phong Vân tự nhiên lười giấu dốt.

Trước đây yên lặng giấu mình là vì muốn tự bảo vệ mình, bây giờ đều trưởng thành, còn giấu cái quái gì, xóa thôi!

"Thử một chút nào."

Nghĩ đến đây, Phong Vân đứng trong đại điện, đôi mắt bắt chợt nghiêm lại.

"Không Gian thiên phú, toàn bộ triển khai!"

"Không Gian năng lực, toàn bộ triển khai!"

Ầm ——! !

Một vòng lại một vòng gọn sóng vô hình từ trong cơ thể Phong Vân thả ra ngoài, những nơi nó đi qua, không gian trong lúc vô hình đã bị đồng hóa, hóa thành 'một bộ phận' của Phong Vân, phảng phất là một phần thân thể của hắn kéo dài ra.

Chỉ một thoáng, toàn bộ Thiên Cương đại lục đều bị bao trùm, sau đó không gian lực lượng tiếp tục kéo dài lên trên, không bao lâu lại bao trùm toàn bộ Cửu Diệu đại lục.

Trong lúc này, không có một sinh linh nào phát hiện dị thường.

Dù sao, nơi này cũng không có ai có Không Gian thiên phú đạt tới Thần Chủ cấp, một người duy nhất là Kim Hách Thần Chủ, đã bị Phong Vân xử lý.

Nhưng như vậy vẫn chưa xong.

Phong Vân tiếp tục điều khiển không gian lực lượng kéo dài tiếp, rất nhanh, liền đi tới Nguyên Thần đại lục mà thập lão ở lại.

Lần này, vẫn như cũ là không có người nào phát hiện không gian lực lượng của hắn, ngay cả thập lão cũng thế.

Không gian lực lượng lướt qua, bọn họ căn bản không phát giác gì.

Mà Phong Vân, cũng nhờ vào đó mà quan sát thập lão một lần thật toàn diện.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện, trong số thập lão, cộng thêm Thương Dục Chúa Tể, vậy mà tất cả đều là do đặc thù sinh mệnh thể tạo thành.

Mỗi một người đều là đặc thù sinh mệnh thể nhất đẳng trong vũ trụ, thiên phú cực cao, độc nhất vô nhị.

Mang tới ngoại giới, không biết sẽ khiến cho bao nhiêu Chúa Tể ngáp nghé.

Dù sao rất sớm trước đây đã từng nói, đặc thù sinh mệnh thể mặc dù được trời ưu ái, được xem như đứa con cưng của vũ trụ, nhưng cũng chính vì thế, mà cũng khiến các cường giả vô cùng mơ ước.

Bởi vì toàn thân bọn hắn đều là bảo vật!

Thập lão này không chỉ là đặc thù sinh mệnh thể, mà còn là hạng 'Thiên tài' nhất trong số đặc thù sinh mệnh thể, càng khiến người ta thêm nhỏ dãi.

Nhưng bởi vì có Hằng Vũ Chí Tôn tọa trấn, mới không có vũ trụ cường giả nào dám có ý đồ với bọn họ.

Đối với Phong Vân mà nói, đặc thù sinh mệnh thể cũng không có lực hấp dẫn, chính hắn so với những đặc thù sinh mệnh thể này còn muốn đặc thù hơn vô số lần, không cần đồ vật gì trên người bọn họ.

...

Không bao lâu, không gian lực lượng của Phong Vân liền hoàn toàn bao trùm Nguyên Thần đại lục, khi hắn lại muốn tiếp tục kéo dài thêm, lại gặp phải trở ngại. . .

Đó là một loại ý chí mãnh liệt đường hoàng mênh mông, duy ngã độc tôn, tất cả lực lượng đến trước mặt cỗ ý chí này, đều bị trấn áp, dù cho là vũ trụ quy tắc cũng giống vậy!

Phong Vân nhắm mắt lại, chỉ phun ra bốn chữ, "Chí Tôn lực lượng!"

Hiển nhiên, phía trên Nguyên Thần đại lục Chí Tôn lực lượng tràn ngập là lĩnh vực cấm kỵ, không phải thứ mà hắn hiện tại có thể nhìn trộm.

"Xem ra chỉ có thể đến đây. . ."

Phong Vân cũng không muốn khiêu chiến Chí Tôn chi uy, vẫn là thấy tạm ổn rồi thì dừng. Có lẽ chờ Không Gian thiên phú của hắn tấn cấp tới Chúa Tể cấp, hoặc là tầng thứ cao hơn, có thể thử một lần.

Lập tức, hắn thu hồi không gian lực lượng, không tiếp tục kéo dài lên nữa.

Mà Phong Vân không biết là, từ khi hắn dùng không gian lực lượng thăm dò Trụ Vực bắt đầu, một đôi mắt vẫn yên lặng từ trên bầu trời huy hoàng quan sát hắn.

. . .

Thế giới thần bí nhất Trụ Vực.

"Thậm chí ngay cả không gian đều tinh thông. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn có chút chấn động, hắn luôn có một loại cảm giác, phảng phất như không có thứ gì mà Phong Vân không biết.

"Với lại thần lực của hắn cũng nhiều đến quá mức khoa trương, đây không phải lực lượng thần lực mà bốn, năm loại thuộc tính thiên phú có khả năng nắm giữ."

Hắn là Chí Tôn, là tồn tại vô thượng, tự nhiên liền nhìn ra lực lượng thần lực của Phong Vân.

Đó là mức độ mà ngay cả hắn đều thấy kinh ngạc!

Phải biết, cho dù là Ngũ Hành Chúa Tể, có được năm loại thuộc tính thiên phú, lượng thần lực của hắn cùng Phong Vân so sánh, vẫn còn không bằng.

"Sợ là có bảy loại thuộc tính thiên phú. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn âm thầm suy đoán, hắn tự nhận rằng mình đã đánh giá rất cao Phong Vân, nhưng nếu hắn biết được Phong Vân là mười hệ toàn năng, sợ còn bị chấn động đến mức tại chỗ thất thố.

Đây là lần đầu tiên trong lịch sử từ khi vũ trụ sinh ra đến nay, chưa hề xuất hiện tiền lệ nào!

Cho dù hắn là đệ nhất Chí Tôn vũ trụ, cũng xa xa không đạt tới trình độ này!

...

Phong Vân cũng không biết Hằng Vũ Chí Tôn đang âm thầm quan sát hắn, hắn lúc này đang chuẩn bị lợi dụng không gian lực lượng thuần di đến Nguyên Thần đại lục, tới trước mặt Thương Dực Chúa Tể, trực tiếp hỏi hắn muốn lấy giấy thông hành đi tới Hỗn Độn Thế Giới.

Dù sao hiện tại toàn bộ Trụ Vực, trừ nơi ở của Hằng Vũ Chí Tôn, đều nằm trong bàn tay hắn, muốn đi nơi nào, cũng chỉ là một ý nghĩ.

"Đi thôi."

Lúc này, Phong Vân vừa động tâm niệm, thân thể lập tức biến mất tại chỗ, chỉ để lại một vùng không gian có chút dập dờn.

Chương 710: Cũng không thấy nữa!

Chương 710: Cũng không thấy nữa!

Một cung điện rộng lớn.

Thân hình khổng lồ của Thương Dục Chúa Tể yên tĩnh nằm ở đó, toàn thân ngâm trong một đoàn thanh quang, mắt nửa mở nửa khép, sắc mặt vô cùng hài lòng.

Đối với hắn mà nói, tu hành gì đó, thật sự là quá nhàm chán, vẫn là tắm táp, ngủ nghỉ một chút còn thoải mái dễ chịu hơn.

Hơn nữa, Thương Dục Chúa Tể đã sớm đạt tới Chúa Tể đại viên mãn, lại hướng lên chính là Chí Tôn cảnh, nhưng hắn tự giác mình đời này sợ là đều không thể vượt qua giới hạn kia.

Đã không nhìn thấy con đường phía trước nữa, vậy còn tu hành làm cái gì.

Tu hành là không thể nữa rồi, đời này đoán chừng đều khó có khả năng tu hành thêm, cứ hưởng thụ sinh hoạt mới là đúng đắn.

Cho nên Thương Dục Chúa Tể cơ bản không đi tới Hỗn Độn Thế Giới, đều ở lại Trụ Vực.

Với lại, mỗi sinh linh trong Trụ Vực đều là nhân tài, nói chuyện lại dễ nghe, Thương Dục Chúa Tể thực sự là siêu ưa thích nằm mãi ở chỗ này.

"Ha ha, tu hành có cái gì tốt, mệt chết, còn tiêu hao tài nguyên, hưởng thụ như vậy mới là cuộc sống chứ. . ."

Thương Dục Chúa Tể tự lẩm bầm, mà nhắc đến 'Tu hành', hẳn liền không thể tránh mà nghĩ đến Phong Vân, người gần đây danh chấn vũ trụ, không khỏi cảm thán một tiếng, "Không đến ba vạn năm đã tu đến Chúa Tể cảnh, tên này quá điên cuồng, cũng không biết hẳn làm sao mà làm được."

"Muôn biết sao? Ta có thể nói cho ngươi."

Ngay lúc này, bỗng nhiên một giọng nói vang lên, không có dấu hiệu nào, dọa Thương Dục Chúa Tể giật mình kêu to một tiếng.

Hắn mở choàng mắt, nhìn sang bên trái, chỉ thấy tại vị trí cũ của hắn, đang có một thanh niên ngồi sẵn.

Áo giáp bạc giày bạc, còn có ngũ quan tuần mỹ, không phải Phong Vân thì ai!

"Ngươi, ngươi. . ."

Thương Dục Chúa Tể trừng tròn mắt, nhìn Phong Vân lấp bắp 'ngươi ngươi' nửa ngày, không phun ra được một câu hoàn chỉnh, hiển nhiên, hẳn bị dọa đến choáng rồi!

Sau một hồi khá lâu, hẳn mới miễn cưỡng bình phục cảm xúc, nói, "Ngươi, tiến vào thế nào! ?"

Trước đó Phong Vân dùng linh hồn ý thức hóa thân giáng xuống phủ đệ này của hắn, Thương Dục Chúa Tể còn có thể cảm ứng được.

Mà bây giờ, Phong Vân chân thân vậy mà vô thanh vô tức đi vào phủ đệ, còn ngồi xuống ngay tại ghế ngồi cách hắn không xa, hẳn lại không hề

nhận ra!

"Người đoán xem."

Phong Vân chớp mắt một cái.

Đoán em gái người a! (͡° ͜ʖ) ͜͡

Thương Dục Chúa Tể rất muốn điên cuồng chửi bậy, có thể không cần mỗi lần lên sàn đều đột nhiên như vậy hay không, hừ chết người ta đó!

Nhưng mà lời đến khóe miệng vẫn là không nói ra, nếu như là chúa tể khác, hẳn khả năng đã mở miệng chửi ầm lên, có điều ai bảo Phong Vân là đệ nhất thiên tài của vũ trụ chứ.

Hơn nữa còn là người được lão sư hấn-Hằng Vũ Chí Tôn, nhìn trúng, Thương Dục Chúa Tể cũng không dám quá phạm.

"Nói đi, tới tìm ta lại có chuyện gì?"

Thương Dục Chúa Tể cũng lười đi đoán Phong Vân làm sao tới, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, hỏi thăm mục đích đối phương tới đây.

"Tới lấy giấy thông hành đi Hỗn Độn Thế Giới."

Phong Vân phun ra câu nói này.

Thương Dục Chúa Tể nghe vậy, ánh mắt ngưng lại, Phong Vân lúc này mới vừa mới bước vào Chúa Tể, đã muốn đi Hỗn Độn Thế Giới!

Nhưng hẳn lại chợt nghĩ đến đối phương từng một mình chèn ép các vị Chúa Tể Dị tộc, còn thông dong đối mặt cuộc tập sát của ba vị Vô Địch Chúa Tể, liền không thấy có gì lạ nữa.

Chiến lược như thế, cho dù ở Hỗn Độn Thế Giới cũng có thể lăn lộn rồi.

Nghĩ tới đây, Thương Dục Chúa Tể liền động tâm niệm, từ trong nhẫn thế giới lấy ra một chiếc lệnh bài màu vàng óng, bay đến trước mặt Phong Vân.

"Đây chính là giấy thông hành đi tới Hỗn Độn Thế Giới, người có thể lựa chọn thuê, phí tổn là mười cái cao cấp Thần Chủ cấp chí bảo, hoặc là một loại đỉnh cấp Thần Chủ cấp chí bảo. Còn nếu như người muốn mua, thì cần thanh toán bằng một kiện sơ cấp Chúa Tể cấp chí bảo là được."

Thương Dục Chúa Tể mở miệng nói.

Phong Vân nghe xong, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đây là chuyện hãn đã sớm biết.

Dù sao cũng là thông đạo mà Hằng Vũ Chí Tôn phải hao phí Chí Tôn lực lượng để đả thông hai giới, tự nhiên không thể nào không có điều kiện.

"Ta mua."

Phong Vân lập tức lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một loại sơ cấp Chúa Tể cấp chí bảo thu được khi xoát một hình chiếu Chúa Tể, là một thanh trường thương màu tím, thuộc về vũ khí loại công kích.

Hãn giới dùng đao kiếm, loại thần binh như thương này đối với hãn vô dụng, giữ lại cũng chỉ là chiếm ngăn chứa.

Thương Dục Chúa Tể tiếp nhận thần thương màu tím, trên mặt lộ ra nụ cười tươi tắn, mặc dù hãn không thích tu hành, nhưng lại yêu thích thu thập các loại binh khí chí bảo, ở bên ngoài, hãn thậm chí còn có một cái xưng hào là 'Vua tàng trữ'.

"Giấy thông hành đã đến tay, ta liền không ở lại nữa, gặp lại sau."

Phong Vân khoát khoát tay chào Thương Dục Chúa Tể, lúc này bóng dáng hắn cũng từ biến mất tại chỗ, không để lại chút vết tích nào, giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua vậy.

Gặp lại? Hi vọng không gặp lại nữa!

Thương Dục Chúa Tể âm thầm chửi bậy, hắn cũng không muốn lần sau Phong Vân lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn như vậy nữa, rõ là có thể đem hắn hù chết.

"Cũng không biết đây là năng lực gì nữa, Không Gian Thuần Di sao, nhưng Không Gian Thuần Di không có biến thái như vậy mà, nơi này đâu đâu đều là trận pháp cùng cấm chế, thật sự là kỳ quái. . ."

Thương Dục Chúa Tể nghi ngờ nói, hắn sống lâu như thế, tự nhiên gặp qua một vài người có được Không Gian thiên phú.

Nhưng mấy người có được Không Gian thiên phú này, Không Gian Thuần Di năng lực cũng chỉ tạm tạm như thế, chỉ có thể thuần di trong không gian vũ trụ bình thường, một khi có trận pháp cùng cấm chế, vậy thì đều không dùng nổi.

Nhưng đánh chết Thương Dục Chúa Tể cũng không nghĩ đến, Không Gian năng lực của Phong Vân đã vượt qua cấp độ cực hạn!

Bởi vì hắn có Linh Hồn thiên phú cường đại, có thể đem Không Gian thiên phú cùng Không Gian năng lực thôi động đến công suất lớn nhất, thậm chí vượt qua cả cực hạn, cứ như vậy tăng lên, dù là trận pháp cùng cấm chế, đối với Phong Vân có cũng như không có.

...

Bên ngoài Trụ Vực.

Không gian nhắc lên vô vàn gợn sóng nhấp nhô, Phong Vân từ trong đó cất bước đi ra.

Hắn nhìn lệnh bài màu vàng óng trong tay, chỉ thấy phía trên khắc sẵn hai chữ vô cùng đơn giản —— Hằng Vũ.

Trừ cái đó ra, không còn có vật khác tô điểm, giản dị mà đơn sơ.

Nhưng Phong Vân lại có thể cảm nhận được trong hai chữ 'Hằng Vũ' lộ ra ý chí to lớn, rất là mờ mịt, giống như là từ viễn cổ truyền đến, vượt qua thời không, lộ ra một loại tư thái vô địch!

Loại cảm giác này cùng lực lượng lan tràn lúc trước ngăn cản không gian lực lượng của hắn không khác gì, hiển nhiên, chính là Chí Tôn lực lượng!

"Vô thượng Chí Tôn cảnh sao."

Phong Vân trong mắt tỏa ra thần quang sáng bùng, tự mình cảm nhận được lực lượng cấp độ kia, cho dù chỉ là một góc của băng sơn, cũng mạnh hơn rất rất nhiều so với Chúa Tể, phải nói là, căn bản không thể đem ra so sánh.

Phong Vân có tự tin tuyệt đối rằng tại Thần Chủ cấp có thể đại chiến với Chúa Tể, nhưng hắn lại không tự tin tại Chúa Tể cảnh, vượt cấp mà chiến với Chí Tôn!

Đó căn bản chính là lực lượng trong hai tầng lớp thứ nguyên khác nhau, là tồn tại vượt qua tưởng tượng!

"Trừ phi cả mười hệ thuộc tính quy tắc của ta đều đạt đến đại viên mãn, lại tìm được công pháp dung hợp mười hệ, dung hợp mười hệ thần lực lại. Đồng thời Kiếm Đạo quy tắc cùng Đạo Đạo quy tắc cũng phải lĩnh ngộ được mười tầng, dung hợp vào làm một, thì còn có thể thử khiêu chiến Chí Tôn một chút. . ."

Đây là trạng thái hoàn mỹ nhất mà hắn có khả năng đạt tới tại Chúa Tể cảnh!

Chương 711: Đại thế cuồn cuộn!

Chương 711: Đại thế cuồn cuộn!

Trên thực tế, cho dù tu luyện những thứ này đến cực hạn, đạt đến cấp Chúa Tể hoàn mỹ nhất, Phong Vân cũng không dám khẳng định có thể đánh một trận Chí Tôn, vô số kỷ nguyên trôi qua, chỉ sinh ra một vị Chí Tôn, đã đủ chứng minh điều này.

Nhưng Phong Vân cũng không nhụt chí, nếu cảnh giới Chúa Tể không thể chiến thắng Chí Tôn, vậy đơn giản, hấn cũng thành Chí Tôn là được.

Mặc dù đối với vô số sinh linh, thành tựu Chí Tôn là ‘Bỉ Ngạn’, chỉ có thể nhìn, xa không thể chạm, vĩnh viễn không thể đụng đến.

Nhưng đối với Phong Vân, Chí Tôn chỉ như một ngọn núi cao, tuy có độ khó, nhưng không phải không thể vượt qua, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Sau đó, Phong Vân lần nữa thuận di rời đi, mục tiêu lần này của hấn, chính là chỗ sâu nhất trong vũ trụ, hỗn độn thế giới.

...

Chỗ sâu nhất trong vũ trụ, nơi này đã gần đến bích chương của bản thể vũ trụ, không thuộc về bất cứ thế lực nào trong ngàn vạn tộc đàn.

Nơi này quanh năm u ám, như một mảnh biển chết mênh mông, không gợn sóng, thâm thúy như mặc ngọc, không có một tia sáng chiếu đến nơi đây.

Mà lúc này, nơi này có ba đạo thân ảnh tụ tập, cảm thụ khí cơ, đều là Chúa Tể cấp cự đầu.

Một vị có hình thể vô cùng to lớn, cao chùng vạn trượng, sinh ra một sùng, nhìn như thần ma, toàn thân là vảy giáp màu đen, tràn ngập mãng hoang chi khí, chính là tộc Lâm Mã, ở vùng biên hoang, cho nên không gia nhập Thú tộc.

Một vị toàn thân xanh biếc, khí cơ sinh mệnh lượn lờ, nửa người nửa cây, mi tâm có ấn ký hình thoi lục sắc, là tộc Viễn Cổ Thúy Thụ, yêu thích hòa bình, giao hảo các tộc.

Một vị thân hình mơ hồ, giống như ảo mộng, lấp lóe không ngừng, giống như tinh quang, mi tâm có tám ngôi sao trời thu nhỏ, vô cùng sáng chói, đây là Tinh Thần tộc trong truyền thuyết, lấy tinh thạch làm cội nguồn. Luận thiên phú tư chất, có thể so với sinh mệnh thể đặc thù, chỉ là số lượng quá thừa thớt, không thể tranh phong với cường tộc.

Lâm Mã tộc, Viễn Cổ Thúy Thụ tộc, cộng thêm Tinh Thần tộc, ba tộc này đều ở khu vực biên giới của vũ trụ, để chống cự cường tộc xâm lấn, nên liên hợp lại với nhau, tạo thành liên minh do Tinh Thần tộc cầm đầu.

Liên minh như vậy cũng có trong vũ trụ, phần lớn đều trong các quần tộc nhỏ.

Bọn họ tách ra thì không tính ra gì, nhưng liên hiệp lại với nhau, sẽ là lực lượng không thể coi thường, cho dù là cường tộc cũng phải cân nhắc.

Cường tộc là thế chân vạc, các tộc yếu liên hợp với nhau, đây là hiện trạng bây giờ của vũ trụ, cũng có chiều hướng phát triển như vậy.

Nếu không tìm cách thay đổi, trong đại thế cuồn cuộn sẽ bị ép vỡ nát, hoặc là tộc đàn bị nô dịch, đời đời làm nô tài, hoặc là toàn bộ tộc quần bị

tiêu diệt, từ đó bị xóa tên.

...

“Đi thôi, lần này đến hỗn độn thế giới, chúng ta phải tận lực tránh đám vô địch Chúa Tể, gặp được chí bảo Chúa Tể cấp cao, cũng không nên nhúng tay.”

Trong ba người này, rõ ràng là Chúa Tể Tinh Thần tộc cầm đầu, lúc này, hẳn ta đang nhìn hai người còn lại, nói.

“Hiểu rồi.”

Hai tên đồng đội gặt đầu, ba người bọn họ là Chúa Tể cấp cự đầu, nhưng đối mặt với vô địch Chúa Tể, vẫn chưa có lực, không dám khiêu khích.

Dù sao, không phải ai cũng là đại bug giống Phong Vân.

Có thể trở thành Chúa Tể, tất nhiên đều là thiên tài tuyệt thế một thời, trong hoàn cảnh tất cả mọi người đều là thiên kiêu, muốn lấy yếu thắng mạnh, nghịch hành phạt lục, không phải ai cũng có thể làm được!

Ba người lập tức lấy giấy thông hành màu vàng ra.

Lúc bọn họ chuẩn bị mở thông đạo đến hỗn độn thế giới, giống như cảm ứng được gì đó, ánh mắt vô thức liếc sang bên cạnh, sắc mặt vốn bình tĩnh lập tức trở nên kinh hãi.

“Ngươi, ngươi là ai?”

Ba vị Chúa Tể, bao gồm Chúa Tể cấp cự đầu của Tinh Thần tộc đều sợ hãi nhìn thân ảnh thon dài cách đó không xa, chân động nói.

Giờ phút này, bọn họ vô cùng kinh ngạc, trong đầu âm âm nổ vang, hoàn toàn không biết thân ảnh thon dài này xuất hiện từ lúc nào, còn cách bọn họ một trăm thước, không có dấu hiệu nào, vô thanh vô tức, bọn họ không hề cảm giác được!

Nếu đối phương muốn động thủ, chỉ sợ lúc này bọn họ đã chết rồi!

Nghĩ đến đây, ba người họ đều không nhịn được kinh hãi, toàn thân rung động vì bị dọa!

Lúc này, thân ảnh thon dài kia quay đầu lại, phun ra một câu: “Nhân tộc, Phong Vân.”

Bốn chữ đơn giản, nhưng lại như sấm sét nổ tung trong đầu ba người, giống như đâm thẳng vào linh hồn, khiến bọn họ thất điên bát đảo, trong đầu như bột nhão.

Khó trách, khó trách có thể vô thanh vô tức đến gần bọn họ mà bọn họ không phát hiện, thì ra là thiên kiêu số một của vũ trụ, Phong Vân!

Ba người thất thần rung động, trong lòng lại nghĩ đến chiến tích của Phong Vân, mới vào Chúa Tể đã có chiến lực sánh ngang với vô địch Chúa Tể, có năng lực này là bình thường, không phải chuyện khó tiếp nhận.

Một lúc lâu sau, ba người này mới miễn cưỡng khôi phục cảm xúc, lặng lẽ dò xét thân ảnh thon dài bên cạnh.

Chỉ thấy Phong Vân còn tuấn mỹ hơn trong lời đồn, khí chất mờ mịt, giống như sương mù trên ngọn núi, như lưu vân trên bầu trời, không thể nắm lấy, rất mờ lung.

Trên người mặc ngân giáp, giống như thiên thần lâm trần, khiến người ta kinh diễm.

“Phong thái vô thượng.”

Ba người họ âm thầm khen ngợi, không hổ là thiên kiêu số một, chỉ riêng khí chất tự nhiên toát ra, đã khiến người ta ghé mắt, nếu là lúc thật sự chiến đấu, không biết tư thế oai hùng đến mức nào!

Mặc dù vũ trụ lưu truyền video quay lại một kiếm của Phong Vân bình địch thập phương, nhưng do chất lượng hình ảnh, căn bản không thấy rõ, cũng không đánh sâu vào cảm giác.

Ba người này đương nhiên cũng xem qua, nhưng bây giờ tận mắt nhìn thấy Phong Vân, phát hiện hẳn càng khiến người ta kính sợ hơn trong video nhiều.

Nghĩ đến đây, ba người lập tức ôm quyền với Phong Vân: “Bái kiến Phong Vân các hạ.”

Mặc dù cảnh giới của Phong Vân thấp hơn bọn họ, nhưng chiến lực lại ở phía trên, được lễ này là bình thương.

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu: “Khách khí rồi, gặp nhau là duyên phận, không bằng cùng nhau tiến vào?”

Ba người nghe nói như thế, có cảm giác thụ sủng nhược kinh, trong lòng cảm thấy vị Phong Vân các hạ này đúng là bình dị gần gũi, không có chút kiêu ngạo của cường giả vô thượng nào.

Làm sao bọn họ biết, tâm tình bây giờ của Phong Vân rất không tệ, là vì có ba hình chiếu Chúa Tể, hơn nữa còn là cấp cự đầu!

[Đối tượng ình chiếu] : Lý Sa (Tinh Thần tộc)

[Tuổi] : 300202 kỷ nguyên

[Cảnh giới] : Chúa Tể cấp cao

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Tinh Thần Nhất Chi>... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Tinh Quang Cứu Tiễn>... Công pháp hệ phong cấp Chúa Tể < Phong Diệu Tinh Vãn Công>... Thiên phú hệ phong cấp Chúa Tể... Thiên phú tiên đạo cấp Thần Chủ... Phong hệ quy tắc (bảo thành)...

Ý thức quét qua ba hình chiếu Chúa Tể vừa thu hoạch được trong tấm gương, khóe miệng Phong Vân nhếch lên, vừa ra cửa liền kiếm lời, không tệ không tệ.

Chương 712: Hồn độn thế giới!

Chương 712: Hồn độn thế giới!

Sâu trong vũ trụ, cửa vào hồn độn thế giới.

Phong Vân cùng ba người kia đều lấy ra giấy thông hành màu vàng của mình, phóng lên hư không, lập tức hình thành một thông đạo cho bốn người bọn họ.

“Phong Vân các hạ, mời.”

Ba người bọn họ đều cung kính nói với Phong Vân.

“Đa tạ.”

Phong Vân cũng không khách khí, trực tiếp đi vào thông đạo, ba người kia theo sát phía sau.

Vừa vào trong thông đạo, cảnh tượng đã thay đổi, bốn phía đều là bích chương như thủy tinh, trong suốt sáng chói, khiến người ta lóa mắt.

Dường như nhìn ra sự hiếu kỳ của Phong Vân, thủ lĩnh trong ba người họ, Lý Sa của Tinh Thần tộc mở miệng giới thiệu: “Phong Vân các hạ, đây là bích chương vũ trụ, trong tình huống bình thường, cho dù vô địch Chúa Tể cũng không có khả năng rung chuyển chút nào. Chỉ có sức mạnh to lớn của Chí Tôn, mới có thể đánh xuyên qua nó.”

“Hơn nữa, cho dù đánh xuyên qua, nó cũng có thể khôi phục trong khoảnh khắc, vì thế cần giấy thông hành của Chí Tôn để giữ gìn thông

đạo.”

Phong Vân gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Chờ mình hiểu ra kiếm đạo quy tắc, cũng đạt đến viên mãn, lúc đó, mình có thể đến đây thử một lần.”

Kiếm đạo, có thể nói là có phong mang mạnh nhất trong vũ trụ, kiếm đạo quy tắc vừa ra, tất cả vũ trụ đều thất sắc!

Phong Vân tin tưởng, cho dù bích chương vũ trụ kiên cố đến không tưởng tượng được, đến lúc đó, hắn cũng có thể đánh cho rung chuyển!

...

Mặc dù thông đạo bốn phía đều là bích chương của vũ trụ, nhưng lại không dài, mấy phút đã đến nơi, Phong Vân và ba người kia từ trong bước ra, đi vào một bên khác của vũ trụ.

Chính là hỗn độn thế giới trong truyền thuyết.

“Phong Vân các hạ, đến rồi, nơi này chính là hỗn độn thế giới.”

Lý Sa của Tinh Thần tộc chỉ vào hư không trước mắt, nhẹ nhàng nói.

Phong Vân đã sớm ngưng mắt quan sát.

Cái gọi là hỗn độn thế giới, thật ra là một mảnh không gian thế giới mênh mêng vô ngần, bốn phía đều có khí lưu tối tăm mờ mịt phiêu đảng, phương xa có dãy núi ẩn hiện, còn xa hơn nữa thì không thấy rõ.

Phong Vân còn phát hiện, ở chỗ này, lực linh hồn cảm giác của mình bị áp chế ít nhất năm thành, không thể tùy ý tự nhiên như trong thế giới bản thổ của vũ trụ được.

Ngay cả hấn cũng bị áp chế như vậy, đoán chừng, trong hỗn độn thế giới, những vị Chúa Tể khác chỉ có thể nhìn bằng mắt thường.

“Hỗn độn thế giới, theo truyền thuyết nơi này còn cổ lão hơn vũ trụ thế giới, thật sự khiến người ta chờ mong.”

Đôi mắt với thế giới không biết, trong lòng Phong Vân không có chút chần chờ lo lắng nào, ngược lại còn tràn ngập chờ mong và kích động.

Có thể không chờ mong sao? Hỗn độn thế giới là nơi tụ tập nhiều Chúa Tể nhất trong vũ trụ, ngay cả Trụ Vực cũng không bằng.

Vừa nghĩ có thể hình chiếu tất cả những vị Chúa Tể này, Phong Vân liền kích động, có cảm giác như đi trong bảo tàng!

Thậm chí, trong mắt Phong Vân, cơ duyên của hỗn độn thế giới đều không thể so sánh với hình chiếu của những Chúa Tể này.

Dù sao, có rất nhiều người tranh giành cơ duyên, Phong Vân cũng không dám chắc mình nhất định sẽ có được.

Nhưng hình chiếu thì không giống vậy, cho dù Chí Tôn, cũng không thể tranh đoạt với hấn, tất cả là của một mình hấn!

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền nói với ba người bên cạnh: “Đa tạ ba vị đã dẫn đường, Phong Vân phải đi tìm Ngũ Hành Chúa Tể, không thể đồng hành với các vị được, chúc các vị thuận lợi trong hỗn độn thế giới.”

Ba người nghe vậy, trong lòng có chút thất vọng, bọn họ còn đang hi vọng ôm đồm vị thiên kiêu số một vũ trụ này.

Nếu Phong Vân đi cùng bọn họ, tất nhiên bọn họ sẽ có thu hoạch khổng lồ, nhưng đối phương có chuyện quan trọng phải làm, bọn họ cũng không

dám ngăn cản, lập tức gạt nhẹ đầu, chấp tay đưa tiễn.

Phong Vân một bước phóng ra, dung nhập vào không gian, biến mất tại chỗ, không để lại chút dấu vết nào.

Ba người thấy cảnh này, đều rất rung động, đây là, năng lực không gian? Phong Vân, còn tinh thông không gian chi đạo?

...

Không thèm quan tâm đến rung động của bọn họ, sau khi rời đi, Phong Vân liền lấy Hộ Thân Phù mà Ngũ Hành Chúa Tể cho hắn ra, rót một tia ý thức vào trong đó, gọi đối phương.

Một nơi khác trong hỗn độn thế giới, nơi này nguyên thủy và hỗn loạn, tín hiệu trong vũ trụ không thể sử dụng ở đây, máy truyền tin cũng không. Chỉ có thể sử dụng phương thức liên lạc nguyên thủy nhất.

Phong Vân đưa ý thức vào không bao lâu, không gian bỗng nhiên bị xé rách, một đạo trường hà bao la, trong đó có vô số chí bảo chìm nổi, cuộn cuộn ngàn vạn dặm bay ra.

Chính là trường hà vạn bảo của Ngũ Hành Chúa Tể.

Phong Vân thấy thế, nhẹ nhàng lóe lên, đi lên trường hà vạn bảo, nó lập tức đưa Phong Vân bay vào không gian.

Bất kỳ khoảng cách nào trong hỗn độn, cũng không biết cách nhau bao nhiêu năm ánh sáng.

Lúc Phong Vân lấy lại tinh thần, trước mắt hắn đã xuất hiện một cung điện khổng lồ, trước cung điện, Ngũ Hành Chúa Tể đang đứng đó, mỉm cười nhìn hắn.

“Không ngờ người đến nhanh như vậy.” Ông ta nhẹ giọng nói.

Phong Vân từ trên trường hà vạn bảo nhảy xuống, đi đến nói: “Ở trong vũ trụ không có ý nghĩa, bí cảnh Trụ Vực cũng thăm dò rồi, liền đến hỗn độn thế giới nhìn xem.”

“Nhưng hỗn độn thế giới nguy cơ trùng điệp, nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên ta nghe thấy lý do như người.” Ngũ Hành Chúa Tể lắc đầu bật cười.

“Đúng vậy, nếu không ta còn chưa đến đâu.”

Phong Vân nhún vai, giả bộ tùy ý, ánh mắt quét một vòng qua Ngũ Hành Chúa Tể.

Vài giây sau, một tiếng ‘Tích’ truyền đến, Phong Vân cố nén vui mừng trong lòng, cuối cùng hắn cũng lấy được hình chiếu của cường giả đứng đầu nhân tộc rồi!

Lúc trước đại chiến, hắn đi lấy hình chiếu của các Chúa Tể khác, lại quên mất vị Chúa Tể đệ nhất nhân tộc này, bây giờ, đã bổ sung lại!

“Ngũ Hành Chúa Tể, được xưng là người đứng đầu dưới cấp Chí Tôn, để ta xem bằng rơi xuống của người ra sao!”

Phong Vân không tìm được sự hiếu kỳ, đặc biệt phân ra một sợi ý thức tiến vào không gian tâm gương, bắt đầu xem xét.

[Đối tượng hình chiếu] : Ngũ Hành Chúa Tể (Nhân tộc)

[Tuổi] kỷ nguyên

[Cảnh giới] : Chúa Tể đại viên mãn

[Roi xuống] :... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Phá Ma Chi Tiễn> ... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Ngũ Hành Tuyệt Diệt Tiễn>... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Ngũ Hành Luân Hồi Chương>... Công pháp dung hợp cấp Chúa Tể < Ngũ Hành Tạo Hóa Công>... Thiên phú hệ kim cấp Chúa Tể... Thiên phú hệ Mộc cấp Chúa Tể... Thiên phú hệ thủy cấp Chúa Tể... Thiên phú hệ hỏa cấp Chúa Tể... Thiên phú hệ thổ cấp Chúa Tể... Kim hệ quy tắc (mười tầng)... Mộc hệ quy tắc (mười tầng)... Thủy hệ quy tắc (mười tầng)... Hỏa hệ quy tắc (mười tầng)... Thổ hệ quy tắc (mười tầng)... Quy tắc dung hợp ngũ hành (chín tầng chín)... Chí bảo cấp Chúa Tể đỉnh cấp Vạn Bảo Trường Hà... Chí bảo cấp Chúa Tể cấp cao Ngũ Hành Cung Tiễn...

“Mẹ nó!”

Trong nháy mắt Phong Vân nhìn thấy bảng roi xuống của Ngũ Hành Chúa Tể, lập tức bị kinh sợ!

Cho dù đã sớm đoán trước được, nhưng chính mắt nhìn thấy, hắn vẫn bị kinh động!

Đây là hình chiếu có chất lượng tốt nhất, hoa lệ nhất từ trước đến nay mà hắn có!

Chương 713: Công pháp dung nhập ngũ hành!

Chương 713: Công pháp dung nhập ngũ hành!

“Không hổ là người đứng đầu dưới Chí Tôn.”

Các hình chiếu lúc trước, Phong Vân chỉ quét mắt một lần liền rời mắt, nhưng hình chiếu của Ngũ Hành Chúa Tể, hắn lại nhìn đi nhìn lại.

Không có cách nào, trông mà thèm cực kỳ.

Cho dù là năm thiên phú thuộc tính đạt đến cấp Chúa Tể, hay là ngũ hành quy tắc đều đạt đến mười tầng, hay các loại quy tắc dung hợp, Phong Vân đều vô cùng khao khát, khiến hắn động tâm không thôi.

Nhất là công pháp dung nhập ngũ hành càng khiến ánh mắt Phong Vân thêm nóng bỏng.

Đến tận bây giờ, đây là công pháp dung hợp nhiều thuộc tính nhất mà hắn nhìn thấy!

Quá khứ, công pháp dung hợp mà Phong Vân nhìn thấy, chỉ ba bốn hệ đã cực kỳ không tệ rồi, năm hệ, chỉ sợ trong vũ trụ chỉ có một người này!

“Quy tắc dung hợp năm hệ thuộc tính, cộng với công pháp dung hợp năm hệ thuộc tính, khó trách Ngũ Hành Chúa Tể được xưng là người đứng đầu dưới cấp Chí Tôn.”

Phong Vân âm thầm lú lười, dung hợp năm thuộc tính không đơn giản là số lượng tăng lên theo cấp số cộng, mà là một loại thăng hoa của chất nữa.

Điều này khiến chiến lược của Ngũ Hành Chúa Tể áp đảo tất cả vô địch Chúa Tể, chỉ dưới Chí Tôn.

“Công pháp dung hợp mười hệ quá xa vời, nếu có thể tuôn ra công pháp dung hợp năm thuộc tính này sử dụng trước, thì cũng không tệ.”

Phong Vân có mười hệ thuộc tính, luận tiềm năng, Ngũ Hành Chúa Tể còn thua xa hẳn, cho nên hẳn cũng có thể tu luyện công pháp dung hợp ngũ hành này, nhưng không biết lúc nào mới tuôn ra.

Nhưng hẳn cũng không vội, theo phương pháp cũ, cứ từ từ, cuối cùng sẽ tuôn ra.

...

Lúc này Ngũ Hành Chúa Tể nói với Phong Vân: “Ta vẫn luôn bế quan luyện hóa trường hà vạn bảo này, đến bây giờ còn cần trăm năm nữa mới hoàn thành, chỉ sợ không thể cùng ngươi di du lịch trong hỗn độn thế giới được.”

Mặc dù chí bảo cấp Chúa Tể đỉnh cấp có uy lực lớn, nhưng muốn hoàn toàn luyện hóa cũng không phải dễ dàng, cho dù là Ngũ Hành Chúa Tể cũng phải tốn rất nhiều thời gian mới hoàn thành.

Nếu như ông ta đã hoàn toàn luyện hóa, như vậy năm vị vô địch Chúa Tể của dị tộc lúc trước sẽ không dễ dàng rời khỏi như vậy.

Phong Vân khoát tay nói: “Không sao, vốn không có ý để ngươi đi cùng ta.”

“Vậy chính người cẩn thận, trong hỗn độn thế giới có rất nhiều Chúa Tể, dường như đều là đặc cấp trở lên, nếu xảy ra tranh chấp, ngàn vạn lần đừng dừng lại quá lâu, bây giờ người danh chấn vũ trụ, một khi rơi vào vòng vây các Chúa Tể, sẽ rất nguy hiểm.” Ngũ Hành Chúa Tể dặn dò.

Trong thế giới bản thổ của vũ trụ, đám Chúa Tể dị tộc phòng ngừa bại lộ bản thân nên vô cùng cẩn thận, sẽ không tùy tiện ra tay.

Nhưng ở hỗn độn thế giới, có hoàn cảnh thiên nhiên ẩn tàng, nếu Phong Vân bị vây, chỉ sợ bọn họ đều sẽ ra tay!

Rất đơn giản, không phải người trong tộc đàn bọn họ, chắc chắn sẽ sinh ra dị tâm.

Lúc này, trừ Chúa Tể nhân tộc ra, bất kỳ Chúa Tể của tộc đàn nào cũng có thể ra tay với Phong Vân!

“Yên tâm, nếu ta muốn đi, nơi này không ai có thể ngăn được ta.”

Phong Vân gật đầu, vô cùng tự tin nói.

Ngũ Hành Chúa Tể không nói gì, ông ta biết Phong Vân không phải người không có đầu óc, nếu hắn đã nói như vậy, đương nhiên đã nắm chắc.

Sau đó, Phong Vân liền rời cung điện của Ngũ Hành Chúa Tể, một mình đi vào chỗ sâu trong hỗn độn thế giới.

Đưa mắt nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, Ngũ Hành Chúa Tể lẩm bẩm: “Sao mình có cảm giác Phong Vân đã thay đổi rồi.”

Giống như người ở thế giới ‘Bi Ngạn’, mặc dù đứng chung một chỗ với ông ta, nhưng lại giống như ở hai thế giới.

Ông ta làm sao biết, đây là do Phong Vân đồng hóa không gian bốn phía, thời khắc dung hợp cùng nhau, trong thiên địa độc lập đi ra.

...

Sau khi rời cung điện, Phong Vân tùy tiện chọn một phương hướng, thuận di rời đi.

Hỗn độn thế giới vô cùng lớn, trừ Chí Tôn, không ai biết nó lớn bao nhiêu, lại có hỗn độn chi khí tùy thời biến hóa, dường như không có vị Chúa Tể nào biết sự phân chia cụ thể của hỗn độn thế giới.

Đơn giản mà nói, tất cả mọi người đều mò mẫm mà đi, gặp được cơ duyên, cũng là do vận khí.

Phong Vân không có phương hướng nào, mục tiêu của hắn là hình chiếu các vị Chúa Tể, nhưng hỗn độn thế giới quá lớn, hắn thuận di nửa ngày mà không gặp cái bóng nào.

“Quét hình chiếu trước lại nói.”

Lúc này Phong Vân phân ý thức thành hai phần, một phần thôi động lực linh hồn cảm giác, không ngừng quét qua bốn phía, tìm kiếm Chúa Tể, một phần khác thì tiến vào tấm gương, bắt đầu quét hình chiếu.

...

Cùng lúc đó, một góc nào đó trong hỗn độn thế giới, một cung điện huyết hồng, Hồng Hải Thủy Tổ toàn thân huyết hồng đang nhắm mắt tu hành.

Bỗng nhiên, một cỗ ý chí cường hoành giáng lâm, trực tiếp bao trùm cả cung điện, vô cùng khủng bố.

Hả? Hồng Hải Thủy Tổ mở mắt, hai con ngươi tràn ngập huyết quang, nhìn lên không trung, trầm giọng nói: “Người đến là ai?”

“Trùng tộc, Hi Thánh.”

Bốn chữ đơn giản lại khiến Hồng Hải Thủy Tổ chấn động.

Hi Thánh của Trùng tộc chính là Mẫu Hoàng đứng đầu Trùng tộc, cũng là đệ nhất cường giả của Trùng tộc, nghe nói dưới trướng bà ta có trăm vị Chúa Tể, vạn vị Thần Chủ, trăm tỷ chiến sỹ Trùng tộc tạo thành một đội quân!

“Không biết Hi Thánh Chúa Tể đến tìm ta có chuyện gì?” Hồng Hải Thủy Tổ mở miệng hỏi.

“Phong Vân, đến hỗn độn thế giới.”

Một câu bình thản, nhưng Hồng Hải Thủy Tổ nghe xong, huyết quang trong mắt lấp lóe, dường như có vô hạn sát cơ, nhưng nhanh chóng bình phục lại.

Ông ta thản nhiên nói: “Thì sao, có Ngũ Hành Chúa Tể che chở, hơn nữa, bây giờ Phong Vân đã trưởng thành, mặc dù ta có lòng, nhưng bất lực.”

“Tự nhiên có cường đại tồn tại ngăn cản Ngũ Hành Chúa Tể, ta và người liên thủ đối phó Phong Vân, như thế nào?”

Giọng nói lạnh lùng và vô tình của Hi Thánh Chúa Tể truyền đến.

Lần trước bức Nhân tộc thoái vị và tập sát Phong Vân là do bà ta âm thầm thúc đẩy, nhưng lúc đó chân thân bà ta vẫn ở một bí cảnh trong hỗn độn thế giới, không thể xuất động, cho nên không thể đến hiện trường.

Nếu không, kết quả cuối cùng chưa chắc đã như bây giờ.

Nghe nói hiện tại Phong Vân đã đến hỗn độn thế giới, cơ hội như vậy, đương nhiên bà ta sẽ nắm chặt.

Không phải đám Chúa Tể dị tộc đều nhàn rỗi không có chuyện gì làm, mỗi ngày bọn họ đều lên kế hoạch giết Phong Vân.

Thiên phú của Phong Vân thật sự đã hù dọa bọn họ, từ khi hắn tu hành đến nay, giống như phong tiễn xuyên qua bầu trời, không thể chống đỡ.

Từng kỷ lục bị hắn tùy tiện đánh vỡ, các loại biểu hiện đều đáng sợ hơn sinh mệnh thể đặc thù, giống như không gì có thể ngăn cản!

Nếu như mặc kệ Phong Vân tiếp tục trưởng thành, tương lai rốt cuộc sẽ đạt đến cấp độ gì, bọn họ không dám nghĩ đến.

Vì sinh tồn, nhất định bọn họ phải giết Phong Vân!

Bởi vì bọn họ cùng nhân tộc đã ở thế không chết không thôi, Phong Vân lại xuất thân từ nhân tộc, trời sinh đối lập, không có khả năng hòa giải!

Chương 714: Thiên phú thần thông, Tâm Bảo Thuật!

Chương 714: Thiên phú thần thông, Tâm Bảo Thuật!

Hồng Hải Thủy Tổ cuối cùng vẫn đồng ý với đề nghị của Trùng tộc Mâu Hoàng Hi Thánh Chúa Tể, nhưng vì để phòng bất trắc, hắn cũng không định để lộ thân phận của mình, muốn ra tay trong bóng tối.

Dù sao Hồng Hải tộc tuy cũng là một đại tộc, nhưng so với Nhân tộc vẫn yếu hơn rất nhiều. Hơn nữa toàn bộ Hồng Hải tộc, chỉ có một Chúa Tể là hắn, nếu thật sự làm mất lòng nhân tộc, hậu quả khó mà lường được.

"Như vậy, ngươi liền chờ đợi ta gửi tín hiệu, đến thời cơ thích hợp, ngươi liền trực tiếp ra tay."

Giọng nói lạnh lùng của Hi Thánh Chúa Tể từ trên cao truyền xuống, quanh quẩn khắp toàn bộ đại điện.

"Có thể."

Hồng Hải Thủy Tổ gật đầu.

Vài giây sau, linh hồn ý chí cường hoành của Hi Thánh Chúa Tể rút đi, bên trong huyết điện hết thảy khôi phục bình thường.

"Không hổ là đệ nhất cường giả Trùng tộc, linh hồn mạnh đến mức làm cho người ta lú lũi."

Hồng Hải Thủy Tổ cảm nhận được áp lực đã mất hết, trong lòng không khỏi thở ra một ngụm khí, kỳ thật hẳn đáp ứng đối phó Phong Vân, trừ thù hận của bản thân, cũng có một phần là do bất đắc dĩ, không thể không làm.

Bởi vì, so sánh với Nhân tộc, hẳn càng kiêng kỵ Trùng tộc hơn.

Hồng Hải Thủy Tổ hiểu rõ, nếu như hẳn cự tuyệt kế hoạch của Hi Thánh Chúa Tể, chỉ sợ không bao lâu sau, Trùng tộc đại quân sẽ giáng lâm, mặt sát thừa số không ổn định là hẳn.

"Tộc yếu quả thực không có địa vị."

Hồng Hải Thủy Tổ thảm than thở, muốn thay đổi tình trạng này, trừ phi hẳn đồng ý gia nhập một thế lực lớn, nhưng hẳn trời sinh tính cao ngạo, sao có thể có thể khuất phục đứng dưới người ngoài.

Lại hoặc là, hẳn tấn thăng đến Chí Tôn cảnh chí cao vô thượng vũ trụ kia, đến lúc đó, đừng nói là Trùng tộc, mà ngay cả ức vạn tộc đàn trong vũ trụ, đều phải làm bại tướng thần phục dưới chân hẳn!

Có điều, chuyện này chung quy chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi.

"Ày, bước vào Chí Tôn khó khăn bực nào, căn bản nhìn không ra bất cứ hi vọng nào. . ."

Hồng Hải Thủy Tổ lắc đầu, bóp nát ảo tưởng không thực tế trong lòng.

Mà hẳn vừa nghĩ tới thiên phú tư chất kinh khủng kia của Phong Vân, tương lai thậm chí có khả năng tiến vào Chí Tôn cảnh, dù là chỉ có một chút khả năng nhỏ nhoi, cũng làm cho Hồng Hải Thủy Tổ lạnh cả người.

Nếu đến lúc đó, Phong Vân quân lâm vũ trụ, bắt đầu thanh toán mọi ân oán, hẳn chắc chắn sẽ phải chết!

"Không được! Không thể để cho hắn còn sống!"

Hồng Hải Thủy Tô gầm gào trong lòng.

...

Bên này, Phong Vân sớm đã xoát xong hình chiếu, đang xem đồ rơi ra trong túi.

【 Thiên phú thần thông Tâm Bảo Thuật 】 : Đến từ Bảo Huy Chúa Tể (Thiên Bảo tộc).

【 Chúa Tể cấp Kim Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Hammer.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Ân.

【 Thần Chủ cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Khuê Ti.

【 Thần Chủ cấp Kiếm Đạo thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Lỗ.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Hỏa.

【 Chúa Tể cấp Phong Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Ngũ Hành Chúa Tể.

...

...

Lần này xoát hình chiếu, đồ rơi xuống không làm Phong Vân thất vọng, trừ một phần nhỏ không thể dùng, đại bộ phận đều là thứ hắn cần.

Nhất là vật thứ nhất rơi xuống, càng làm cho Phong Vân sáng mắt.

"Vậy mà rơi xuống cả thiên phú thần thông, còn là Tâm Bảo Thuật của Thiên Bảo tộc nữa!"

Phong Vân vô cùng kinh hãi, đây thật đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh, hẳn đang lo phải mù mờ đi quanh Hỗn Động Thế Giới đây.

Có thiên phú thần thông Tâm Bảo Thuật này, tất nhiên có thể dễ dàng tìm được các loại cơ duyên bảo vật!

Mà một khi tìm được bảo vật hay cơ duyên, tự nhiên là có thể gặp được các Chúa Tể trong Hỗn Động Thế Giới, đến lúc đó, hình chiếu còn không phải là cả một bó to sao!

Vừa nghĩ như thế, khác nào cơ duyên cùng hình chiếu đều thu hoạch được, hoàn toàn là niềm vui nhân đôi mà!

...

Lập tức, Phong Vân trước mấy thứ khác, như thuộc tính thiên phú, Kiếm Đạo quy tắc các loại đều nhất nhất hiển hóa dung hợp.

Cuối cùng, hẳn mới chuyển ánh mắt nhìn vào 'Tâm Bảo Thuật' kia, đồ tốt muốn để dành đến cuối cùng mới thưởng thức, đây chính là quy tắc mà hẳn một mực theo đuổi.

"Hiện hóa." Lúc này, Phong Vân thầm mặc niệm một tiếng.

【 Hiện hóa thiên phú thần thông Tâm Bảo Thuật. . . Đang hiện hóa. . .
Hiện hóa thành công! 】

"Àm!"

Trong nháy mắt, một đoàn sáng hừng hực đột nhiên xuất hiện trong đầu Phong Vân, sau đó trong nháy mắt xông vào thức hải, cùng linh hồn hạch

tâm của hấn dung hợp lại cùng nhau.

Một khoảng thời gian ngắn sau, Phong Vân liền cảm giác mình mơ hồ đã có nhiều thêm một loại năng lực, phảng phất trời sinh đã biết, không cần lý giải bất cứ nguyên lý gì, cũng không cần gắng sức đi tu luyện, phảng phất như chỉ một ý niệm, liền có thể vận dụng ra.

Thế là, Phong Vân liền trực tiếp vận dụng.

"Àm!!!"

Trong nháy mắt, một vòng gợn sóng vô hình lấy hấn trung tâm, nhanh chóng tản ra bốn phương tám hướng.

Gợn sóng vô hình vô chất, vô sắc vô vị, lướt qua hết thấy vật hữu hình hoặc vô hình, một mực lan tràn đến nơi rất rất xa. . .

Một đoạn thời khắc, khi gợn sóng lướt qua một dãy núi nhìn có vẻ thường thường không có gì lạ, trong đầu Phong Vân bỗng nhiên có phản ứng, liền như là một loại phản xạ có điều kiện bẩm sinh, trong đại não tự nhiên mà truyền ra tín hiệu.

Cực kỳ hiển nhiên, bên trong dãy núi kia có giấu cơ duyên!

"Đi nhìn một cái."

Phong Vân lập tức phát động năng lực thuần di, hướng về phía dãy núi truyền đến phản ứng mà đi.

Không bao lâu, hấn đi tới nơi.

Chỉ thấy một dãy núi nhìn qua thường thường không có gì lạ nằm ở trong sương mù hỗn độn, toàn thân đen kịt, hoang vu cô quạnh, nhìn không ra mảy may chút đặc thù nào.

Có điều tín hiệu truyền đến trong đầu lại rõ ràng nói cho hắn biết, trong núi này có thứ gì đó.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhẹ nhàng vỗ một chuông, trực tiếp chấn vỡ dãy núi này.

"Xoẹt ——! !"

Lập tức, một vệt hào quang chói mắt xông ra, nồng đậm đến mức căn bản không thể tan ra.

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy một đốm sáng chùng hạt gạo đang chìm nổi ở nơi đó, cực kì nhỏ, nhưng lại lấp lánh quang huy, cực kỳ thần dị.

"Đây là, Thần Lực Nguyên!"

Sau khi thu vào trong tay, cẩn thận quan sát thật kĩ, Phong Vân tỏ ra kinh ngạc.

Cái gọi là Thần Lực Nguyên, chính là sản vật đặc thù của Hỗn Độn Thế Giới, chính là thần lực đã ngưng thực đến cực độ trong biển thần lực, sau khi trải qua không biết bao nhiêu năm tháng lắng đọng lại mà thành.

Bản thổ thế giới vũ trụ gần như không có, chỉ có Hỗn Độn Thế Giới mới sản sinh ra, hơn nữa cũng ít khi thấy.

Thần Lực Nguyên, một hạt đủ để cho một vị Chúa Tể tiêu hao hết thần lực trong nháy mắt khôi phục lại.

Phải biết, thần lực bị tiêu hao vẫn một mực là một vấn đề lớn, dù là Thần Chủ, hay là Chúa Tể, đều như thế.

Cũng không phải là ai cũng giống Phong Vân, thần lực dùng nhiều không hết như vậy.

Mặc dù Chúa Tể bởi vì có quy tắc lực lượng, tần suất sử dụng thần lực không cao như vậy, nhưng bọn hắn cũng cần dùng thần lực để rèn luyện thân thể, bảo vệ các thứ, cũng là một khoản tiêu hao cực lớn.

Bởi vậy, đối với Thần Lực Nguyên này, tự nhiên là cực kỳ ao ước.

Đáng tiếc đối với Phong Vân mà nói, lại có chút vô dụng, hắn căn bản không sợ thần lực tiêu hao hết.

"Mặc dù thần lực nguyên này không có quá nhiều tác dụng với ta, nhưng cũng chứng thực Tâm Bảo Thuật của ta là chân thực đáng tin!"

Phong Vân nhếch khóe miệng lộ ra một nụ cười tươi tắn, có Tâm Bảo Thuật, trong Hỗn Độn Thế Giới này hắn quả là như cá gặp nước!

Chương 715: Một bộ tam liên!

Chương 715: Một bộ tam liên!

Phong Vân dung hợp thiên phú thân thông Tâm Bảo Thuật xong, liền bắt đầu bốn ba khắp Hỗn Độn Thế Giới, thuận buồm xuôi gió vô cùng.

Chỉ cần Tâm Bảo Thuật vừa mở ra, nơi nào có bảo vật xuất thế, nơi đó liền có hắn.

Mà trong quá trình này, Phong Vân tự nhiên cũng gặp được không ít Di tộc Chúa Tể. Hắn không nói nhiều, trực tiếp hùng hổ đi lên, lập tức đoạt bảo, đánh nhau, hình chiếu, quen đến mức không thể lại quen hơn được nữa.

Thế là, dưới tình huống như vậy, Phong Vân vừa thu hoạch được bảo vật, số lượng hình chiếu trong gương, cũng đang tăng lên với tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Đây là chuyện mà chính Phong Vân cũng không dự liệu được, hoặc là nói, hắn mặc dù biết Tâm Bảo Thuật có thể giúp hắn dễ dàng tồn tại trong Hỗn Độn Thế Giới, nhưng không nghĩ tới hiệu quả lại tốt đến như vậy.

...

Một vùng hư không Hỗn Độn tràn ngập sương mù, Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, hắn đang kiểm kê lại thu hoạch của mình trong khoảng thời gian từ đầu đến nay.

Lúc này, có thể rõ ràng nhìn thấy, trong nhẫn thế giới của hắn, lóng lánh vô số đồ vật, có Bí Bảo, có vũ khí, có thần tài liệu, có đan dược. . .

Nhìn sơ sơ, chừng trên trăm cái, tùy tiện một cái mang ra ngoài bản thổ thế giới vũ trụ, đều là đồ tốt siêu cao cấp!

Đây đều là bảo vật cơ duyên mà Phong Vân tìm được trong khoảng thời gian này nhờ Tâm Bảo Thuật.

Có điều có vài thứ tìm được lúc chưa bị lộ ra, mà có vài thứ, thì đang bị các Chúa Tể Dị tộc mở ra, bị Phong Vân trực tiếp đoạt về.

Đương nhiên, so sánh với những thứ này, thứ chân chính làm Phong Vân để ý, vẫn là gần trăm cái hình chiếu cấp Chúa Tể mới xuất hiện trong gương kia!

"Tổng cộng 97 cái hình chiếu cấp Chúa Tể, trong đó Đặc Cấp Chúa Tể 70 cái, Cự Đầu cấp Chúa Tể 27 cái.",

Phong Vân đếm qua.

Về phần Vô Địch Chúa Tể, nói thực ra, trong khoảng thời gian này căn bản một người hắn cũng không đụng phải, trên cơ bản đều là Đặc Cấp Chúa Tể cùng Cự Đầu cấp Chúa Tể.

Trên thực tế, đây cũng là tình huống thực tế.

Tại Hỗn Độn Thế Giới, Đặc Cấp Chúa Tể cùng Cự Đầu cấp Chúa Tể mới là chủ yếu.

Mà Vô Địch Chúa Tể, so với hai cấp độ này, thì ít hơn rất nhiều rất nhiều.

Dù sao cũng không phải ai cũng có đủ thiên phú để tu luyện thuộc tính quy tắc tới đại viên mãn, trừ phi là đạt được một chút kinh thể cơ duyên, nếu không, dù cho là một tộc đàn cường đại, có thể sinh ra ba vị Vô Địch Chúa Tể đã cực kỳ nghịch thiên.

Không thấy mạnh như Nhân tộc, cũng chỉ có một vị Vô Địch Chúa Tể là Ngũ Hành Chúa Tể hay sao, mặc dù Vô Địch Chúa Tể là hẳn có thể dễ dàng xử lí cả một đám Vô Địch Chúa Tể.

Đương nhiên, hiện tại lại nhiều thêm một cái Phong Vân, quái vật này không phải Vô Địch Chúa Tể, nhưng lại còn mạnh hơn cả Vô Địch Chúa Tể nữa kia.

Các tộc khác, cho dù là Trùng tộc, Thú tộc, Cơ Giới tộc mạnh như vậy, trải qua ức vạn kỷ nguyên lắng đọng, bên ngoài cũng mới có hai ba vị Vô Địch Chúa Tể mà thôi.

Những người đạt được kinh thể cơ duyên thì không tính.

...

"Ba tháng ngắn ngủi, liền thu hoạch được gần trăm cái hình chiếu cấp Chúa Tể cùng trăm loại bảo vật, quả thực là kiếm lời lớn rồi."

Đối mặt với tình huống này, Phong Vân chỉ muốn nói, còn có ai không!

Cho dù là các Chúa Tể của Thiên Bảo tộc, sợ là cũng không có hiệu suất như Phong Vân đâu.

Phải biết, các Chúa Tể Thiên Bảo tộc, cũng không phải ai cũng có thiên phú thần thông Tâm Bảo Thuật. Mà cho dù là có, cường độ linh hồn của bọn họ cũng chẳng thể nào so sánh được với Phong Vân, tốc độ cũng không nhanh bằng Phong Vân, chiến lược càng không mạnh bằng Phong Vân.

Cầm cái gì đến so được! Căn bản là không so nổi!

Cho nên nói, loại tình huống này của Phong Vân, tuyệt đối là tiền lệ duy nhất trong Hỗn Độn Thế Giới, không thể phục chế!

...

"Tiếp tục đi, trước đặt ra một cái mục tiêu nhỏ, đặt mười ngàn cái hình chiếu xem sao.

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói, Tâm Bảo Thuật sớm đã theo tâm niệm mà động.

Mấy giây sau, hấn trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ, giống như chưa hề xuất hiện tại đó vậy.

Cùng lúc đó, tại một nơi cách đó một năm ánh sáng, Phong Vân từ trong không gian đi ra, hấn lúc này đứng trên ngọn núi cổ xưa, chính ngắm nhìn một đầm nước xanh biếc nơi xa.

Đầm nước tinh khiết vô cùng, trong suốt như tuyết, giống như là một khối bảo thạch thiên nhiên cực lớn mọc ngược ở nơi đó.

Mà ở bên trên, lơ lửng một đóa hoa sen xanh, mọc ra lá xanh, dáng dấp yếu điệu, có Hỗn Độn khí mông lung vờn quanh, phảng phất như sinh ra trước khi đất trời bị chia tách.

"Bảo vật này!"

Phong Vân có chút giật mình, mặc dù không biết vật này là vật gì, nhưng bản năng nói cho hấn biết, đây tuyệt đối là đồ cực kì tốt!

Nghĩ tới đây, Phong Vân lập tức mở ra máy truyền tin của mình, chụp tấm hình.

Mặc dù máy truyền tin không thể dùng trong Hỗn Độn Thế Giới, nhưng hẳn từng tải về mọi ghi chép về tất cả các loại bảo vật từng xuất hiện trong Hỗn Độn Thế Giới, cho dù là không có mạng, cũng có thể xem, chỉ là không kỹ càng như bình thường thôi.

"Keng!"

Phong Vân đem ảnh chụp đưa vào, lập tức máy truyền tin bắn ra một hình ảnh kèm theo vài dòng tin tức, vật phẩm phía trên cùng với Thanh Liên trước mắt hẳn cơ hồ giống như đúc.

【 Lục Diệp Thanh Liên 】 : Sinh ra trong Hỗn Độn, một lá một kỷ nguyên, có hiệu quả tăng cường linh hồn, Vô Địch Chúa Tể thấy cũng phải động lòng.

"Lục Diệp Thanh Liên, hóa ra là vật này, hiệu quả tăng cường linh hồn!"

Phong Vân không thể kiềm chế mà lộ ra nét mừng, bảo vật tăng cường linh hồn, dù là ở cấp độ nào, đều tuyệt đối là bảo vật vô giá.

Linh hồn là căn bản của hết thảy, cho nên phạm là bảo vật có thể tăng cường Linh Hồn thiên phú, đều thuộc dạng cực đắt hàng, mãi mãi cũng sẽ không hạ giá!

"Đáng tiếc còn chưa có thành thực."

Phong Vân thuận di đến trên hồ nước, nhìn Lục Diệp Thanh Liên kia, trong đó một lá so với năm lá khác, rõ ràng nhỏ hơn một phần, cũng không hề hoàn toàn thành thực.

"Một lá một kỷ nguyên, chẳng lẽ lại ta phải ở chỗ này chờ thêm hơn phân nửa kỷ nguyên nữa ư?"

Phong Vân rất bất đắc dĩ, thời gian dài như vậy, khẳng định sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đến lúc đó để các Chúa Tể khác ngáp nghe, thậm chí đến một đồng Vô Địch Chúa Tể, lúc đó, hấn trừ chạy trốn ra cũng không có lựa chọn nào khác.

Đối mặt một vị Vô Địch Chúa Tể, hấn vẫn là có lòng tin, nhưng nếu là đối mặt cả một nhóm, vậy cũng chỉ có thể tạm biệt người thôi!

"Làm sao bây giờ, chẳng lẽ chỉ có thể ngắt lúc nó không thành thực sao? Nhưng tùy tiện ngắt về, cuối cùng hiệu quả sợ là sẽ giảm bớt đi nhiều à."

Phong Vân lẩm bầm.

Lục Diệp Thanh Liên này cũng không thể tùy tiện di chuyển, chỉ có tại hoàn cảnh đặc biệt mới tiếp tục sinh trưởng, cho nên trên cơ bản là không có khả năng cấy ghép.

"Quên đi, dù sao cũng tốt hơn để người khác được lợi."

Phong Vân rất nhanh đã ra quyết định, không do dự nữa.

Mà đúng lúc hấn chuẩn bị ngắt lấy, bỗng nhiên Vũ Trụ Thụ trong Thần quốc thế giới lại bạo phát ra vô tận quang huy, hóa thành từng sợi dây lụa, từ trong Thần quốc thế giới của Phong Vân lộ ra, trực tiếp bao trùm kín Lục Diệp Thanh Liên.

Một giây sau, trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Vân, Lục Diệp Thanh Liên trực tiếp bị kéo vào Thần quốc thế giới của hấn, trồng ngay dưới gốc Vũ Trụ Thụ.

Phong Vân quan sát một lát, chỉ thấy khí cơ lưu chuyển, cùng lúc trước cũng không khác nhau chút nào, hiển nhiên, không cần lo lắng vấn đề sinh trưởng.

"Đúng rồi, Vũ Trụ Thụ chính là căn nguyên của thực vật, Lục Diệp Thanh Liên này mặc dù sinh ra từ Hỗn Động, nhưng cuối cùng cũng là Thực Vật, chịu sự chỉ dẫn của Vũ Trụ Thụ. . ."

Giải quyết xong một vấn đề trong lòng, Phong Vân thở ra một hơi nhẹ nhõm, cũng may không có xúc động, bằng không thì đã chịu thiệt thòi lớn.

. . .

"Ong ong ——! !"

Mà vừa lúc này, Phong Vân bỗng nhiên cảm nhận được Ngân Thần sáo trang cùng mình hòa làm một thể, đang điên cuồng rung động!

Chương 716: Kim Thần sáo trang!

Chương 716: Kim Thần sáo trang!

"Ong ong ong! !"

Cảm giác rung động bất ngờ xảy ra, để cho thần sắc Phong Vân hơi rét, bộ đồ ngân sắc từ sau khi bị hấn luyện hóa, là lần đầu tiên xuất hiện loại tình huống này, rung động cực kỳ nhanh chóng, căn bản vốn không để cho Phong Vân khống chế.

Cái loại cảm giác này, thật giống như đang có một đồ vật gì khác đang điên cuồng hấp dẫn lấy Ngân Thần sáo trang này!

Như là nam châm cùng sắt thép vậy!

"Ngân Thần sáo trang sớm đã nhận ta làm chủ." Phong Vân trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, "Trang bị nhận chủ, tuyệt đối là nghe theo mệnh lệnh của ta ra, thế nào lại xuất hiện tình huống không bị khống chế?"

Hấn không khỏi nhìn về phía phương hướng Ngân Thần sáo trang liêu mạng muốn tới gần, ánh mắt có chút nheo lại.

Một giây sau, Phong Vân vậy mà buông ra hạn chế đối với Ngân Thần sáo trang, tùy ý nó mang theo mình hướng phía đó bay qua.

Hấn ngược lại muốn xem xem, đến cùng là cái gì, có thể hấp dẫn Ngân Thần sáo trang như vậy.

Dù sao Phong Vân là kẻ tài cao gan lớn, đụng phải Vô Địch Chúa Tể cũng không sợ hãi, Hỗn Độn Thế Giới này mặc dù lớn, hẳn lại có gan đi hết!

"Huu!"

Lóe lên ánh bạc, thân ảnh Phong Vân liền biến mất ở tại chỗ, phá toái hư không, hướng phương xa bay đi.

...

Mà ở hướng Ngân Thần sáo trang cảm ứng kia, bên trên một chỗ hư không.

Lúc này, đang có một bóng người đặt chân ở nơi này.

Thân nó cao mười trượng, nửa người nửa thú, nửa người dưới là nhân thân, mà nửa người trên, thì có phần dữ tợn, mặt răng nanh, gò má sinh lân mịn, phía sau giống như đao cưa vậy.

Toàn thân mặc chiến giáp kim sắc, chân đi giày chiến kim sắc, nghiêng phía sau cắm một thanh thần thương kim sắc, uy phong lẫm liệt, đàng đàng sát khí.

"Ong ong ong ——! !"

Lúc này, trên thân vị nửa người nửa thú này sáo trang kim sắc cũng đang nhanh chóng rung động, biên độ mặc dù rất nhỏ, nhưng tần suất rất cao, cực kỳ điên cuồng.

Hả?

Vị nửa người nửa thú này thân sắc khê động, đầu tiên là nhìn trang bị trên người mình, sau đó lại nhìn về phương xa, tự lẩm bẩm: "Chuyện gì xảy

ra vậy? Cái Kim Thần sáo trang này của ta đã có được đến mấy kỷ nguyên, sớm đã hoàn toàn luyện hóa. Không chế hoàn mỹ, thế nào hôm nay xuất hiện tình huống mất không chế chứ?"

Vị nửa người nửa thú này rõ ràng là một Chúa Tể Cự Đầu cấp, là đến từ Thú tộc Thiên Lân tộc một tộc đàn bên trong Thần Thú tộc đàn.

Thực lực của hắn cường đại, địa vị cũng vô cùng tôn sùng, từ khi đạt được Kim Thần sáo trang này, như hổ chấp thêm cánh, đánh đâu thắng đó, loại tình huống không bị khống chế này, là lần đầu tiên từ trước tới nay.

"Đến cùng là nguyên nhân gì vậy?"

Ánh mắt vị nửa người nửa thú lóe lên qua một vòng lãnh quang.

Sru!

Bước chân điềm nhẹ, hắn hướng phía phương hướng cảm ứng truyền đến bay đi, muốn tìm tòi hư thực.

...

Mà hắn không có bay bao lâu, liền cảm giác được hấp dẫn kia rõ ràng càng ngày càng mạnh, cũng càng ngày càng gần.

"Ngay ở phương hướng kia!"

"Không ngừng đang đến gần!"

"Đó là!"

Nửa người nửa thú không bao lâu liền thấy một lưu quang ngân sắc, bên trong lưu quang ần ần có một thân ảnh thon dài đang nhanh chóng tới gần lấy, cảm thụ khí tức của nó, hiển nhiên cũng là một vị siêu cấp cường giả!

"Chính là gia hỏa này sao."

Nửa người nửa thú ngẩng đầu nhìn chăm chăm xa xa.

Nói cho đúng, là nhìn chăm chăm bộ đồ ngân sắc trên thân thân ảnh nơi xa kia.

Cực kỳ hiển nhiên, trên người mình mặc kim sắc sáo trang, là cùng một bộ với ngân sắc sáo trang này, do đó mới hấp dẫn lẫn nhau.

"Chẳng lẽ nói, Kim Thần sáo trang của ta chỉ là một bộ phận của chí bảo nào đó!?"

Nửa người nửa thú giống như là nghĩ đến điều gì đó, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

Kim Thần sáo trang của hắn là chí bảo trung cấp Chúa Tể cấp, nhưng hiện tại xem ra, rất có thể là không trọn vẹn, nếu là có thể dung hợp bộ đồ ngân sắc kia, tất nhiên sẽ đem nó tăng lên tới cao cấp, thậm chí là đỉnh cấp cũng có thể được!

Cho đến lúc đó, tăng phúc trong chiến đấu chắc chắn cũng được tăng lên trên diện rộng!

"Không thể nói trước, ta lấy Cự Đầu Chúa Tể chi thân, có được thực lực khiêu chiến Vô Địch Chúa Tể cũng có thể được nữa!"

Nghĩ tới đây, ý mừng trên mặt vị nửa người nửa thú này đã đạt tới cực hạn, hắn phảng phất đã thấy tương lai tốt đẹp.

Mà ở thời điểm này, hắn rốt cục cũng thấy rõ diện mục chân thật của thân ảnh bên trong lưu quang ngân sắc kia.

Một giây sau, nửa người nửa thú không chút do dự xoay người bỏ chạy, ý cười trên mặt sớm đã biến mất không còn một mảnh, thay vào đó là kinh hãi vô biên, thậm chí là hoảng sợ.

"Mẹ nó, vì sao lại là hắn! !"

Nửa người nửa thú vừa điên cuồng bỏ chạy, vừa gặm thét trong nội tâm.

Đối với diện mạo của Phong Vân, toàn bộ trên dưới Thú tộc, sợ là không có người nào không biết.

Nửa người nửa thú cũng giống vậy, mặc dù lần trước đại chiến hắn bởi vì đang ở bên trong Hỗn Động Thế Giới nên không có tham gia, nhưng cũng không ảnh hưởng việc hắn biết được Phong Vân biến thái và cường đại như thế nào!

Đây chính là mối vào Chúa Tể, đã dám đối cứng với Vô Địch Chúa Tể rồi!

Lúc này, nửa người nửa thú cũng không cần nhắc tới chuyện chí bảo hay không chí bảo gì đó, hắn hiện tại chỉ có một ý niệm duy nhất trong đầu, đó chính là chạy, điên cuồng chạy!

Đáng tiếc, khi hắn nhìn thấy Phong Vân, kết quả đã định rồi.

...

"Không nghĩ tới Ngân Thần sáo trang này của ta lại là không trọn vẹn, không, phải nói, chỉ là vật trang sức của một cái chí bảo nào đó mà thôi."

Cũng giống như lúc nửa người nửa thú nhìn thấy Ngân Thần sáo trang, hắn khi nhìn thấy kim sắc sáo trang của đối phương, cũng trong nháy mắt thấy rõ hết thảy.

"Lúc trước Hắc Âm Chúa Tể đem Ngân Thần sáo trang này tặng cho ta từng nói qua, bảo vật này là hắc ngẫu nhiên đạt được, cũng không phải là hắc tự mình chế tạo, hiển nhiên là lai lịch cực kỳ thần bí."

Phong Vân không khỏi nhớ tới trình độ chắc chắn của Ngân Thần sáo trang, ngay cả lực lượng của Chúa Tể cấp cũng không thể xé rách, đây đối chí bảo Thần Chủ cấp mà nói, hiển nhiên là chuyện không bình thường.

Bất quá Phong Vân lúc ấy cũng không nghĩ nhiều, liền đổ cho tài liệu đặc thù của nó mà thôi.

Nhưng hiện tại xem ra, Ngân Thần sáo trang này hiển nhiên là một bộ phận của chí bảo cường đại nào đó, cho nên mới kiên cố như vậy, sử dụng tài liệu tất nhiên là phi phạm!

"Kim sắc sáo trang, Ngân Thần sáo trang, cả hai tất nhiên là một thể."

Chỉ có như vậy, mới có thể giải thích vì sao hấp dẫn lẫn nhau.

Mà vừa lúc này, Phong Vân nhìn thấy người mặc kim sắc sáo trang nơi xa kia vậy mà quay người trốn, không chút do dự, vô cùng quả quyết.

"Cự Đầu Chúa Tể của Thú tộc Thiên Lân tộc sao."

Phong Vân cũng thấy rõ diện mục chân thật của đối phương ở nơi xa, lẩm bẫm.

Bất quá khóe miệng hắc lập tức cong lên, đã bị hắc gặp được, còn chạy sao.

Chỉ thấy Phong Vân một bước phóng ra, chốc lát đã đuổi theo, tốc độ nhanh đến rớt tinh rớt mù!

"Nhanh như vậy sao! !"

Nửa người nửa thú thấy một màn này, hồn lìa khỏi xác, hấn lúc này mới nhớ tới ra, Phong Vân có vẻ như có được thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp.

"Đáng chết! ! Kim Thần sáo trang, toàn bộ công suất triển khai ra! Gia tốc gấp 100 lần! Ta cũng không tin người còn có thể đuổi kịp ta! !"

Nửa người nửa thú gầm nhẹ một tiếng, một giây sau, chỉ thấy toàn thân hấn kim quang đại thịnh, đình trệ ngắn ngủi sau đó 'Suu' một tiếng, tốc độ trong nháy mắt tăng vọt, trong một hô hấp, đem Phong Vân bỏ lại đằng sau!

"Sao? Tốc độ nhanh như vậy?"

Thần sắc Phong Vân hơi động, hấn có thể cảm giác được ngày đó làm thịt Thiên Lân chủ có được thiên phú Thể Chất vẹn vẹn chỉ là Thần Chủ cấp, cũng không có khả năng có được dạng tốc độ này.

"Là bởi vì bộ kim sắc sáo trang kia sao."

Chương 717: Bạch Kim sáo trang!

Chương 717: Bạch Kim sáo trang!

"Xem ra Kim Thần sáo trang này hình như là tăng phúc tốc độ rồi."

Ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, từ việc Cự Đầu Chúa Tể Thiên Lân tộc tốc độ đột nhiên tăng vọt, hẳn suy đoán ra tác dụng của Kim Thần sáo trang này.

"Với lại hiệu quả tăng phúc còn không thấp, chí ít cũng có mấy chục lần, thậm chí là gấp 100 lần!"

Phải biết, thiên phú Thể Chất Thần Chủ cấp cùng thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp có thể nói là như trời và đất, lấy tốc độ nhục thân của Phong Vân, trong khoảnh khắc là có thể đuổi kịp đối phương.

Nhưng bây giờ, khoảng cách giữa hai bên lại càng ngày càng xa, cái này đủ để chứng minh, Kim Thần sáo trang này tăng phúc tốc độ là cực kỳ đáng sợ!

Chính là bởi vì loại tăng phúc đáng sợ này, mới khiến cho tốc độ của Cự Đầu Chúa Tể Thiên Lân tộc có thiên phú Thể Chất Thần Chủ cấp lại hơn xa Phong Vân!

"Đồ tốt ."

Sau khi thấy rõ, ánh sáng trong mắt Phong Vân càng ngày càng thịnh, thứ đồ tốt này, làm sao có thể tùy tiện buông tha đây!

Mặc dù hắn có năng lực Không Gian Thuần Di, nhưng cũng không thể luôn luôn dựa vào thủ đoạn này, huống hồ năng lực Không Gian cũng không phải là vạn năng, luôn có vài chỗ không đủ sức, tỉ như ở địa vực không gian cực kỳ hỗn loạn, sẽ rất khó phát huy ra uy lực của nó.

Nhưng tốc độ lại không tồn tại những thứ lo lắng này, phạm vi ứng dụng lại càng rộng hơn.

Cho nên đối Phong Vân mà nói, năng lực Không Gian trọng yếu, tốc độ cũng trọng yếu tương tự, như là trẻ con chọn đồ chơi, hắn, tất cả đều muốn!

Sau đó.

Chỉ thấy Phong Vân lộ ra một cái tay, đối với Cự Đầu Chúa Tể Thiên Lân tộc, nhẹ nhàng nắm một cái.

"Không gian, không chế."

...

Ở phía xa ngoài ức vạn dặm, Cự Đầu Chúa Tể Thiên Lân tộc đang điên cuồng chạy trốn, hắn lại thấy thấy đa biến mất khỏi tầm mắt của Phong Vân, thở một ngụm trọc khí.

Trên mặt thú lộ ra nụ cười tùy ý, "Ha ha, thiên kiêu số một thì thế nào chứ, thể chất Chúa Tể cấp thì sao, ta có Kim Thần sáo trang, tốc độ tăng phúc gấp 100 lần, ngươi đuổi kịp sao?"

Nhưng mà, câu nói này hắn vừa mới nói xong, liền kinh hãi phát hiện, bốn phía không gian của mình, bỗng nhiên bị lực lượng kỳ dị gì đó cầm cố lại.

Phàm là hết thấy sự vật ở trong không gian, vô luận là hữu hình, hay là vô hình, giờ phút này tất cả đều bị đông kết lại, không thể nhúc nhích, thoáng như một bức tranh vậy!

Nửa người nửa thú thân ở bên trong không gian, tự nhiên cũng chạy không thoát, trực tiếp bị định ở nơi đó!

Mặc cho tốc độ hẳn được tăng phúc gấp 100 lần.

"Đây là, Không Gian Cầm Cố! !"

Hắn không cách nào phát ra bất kỳ thanh âm nào, nhưng tư duy vẫn còn có thể chuyển động, ở trong lòng điên cuồng hò hét, tràn ngập kinh hãi.

Lúc này, không gian nhấc lên gợn sóng, thân ảnh Phong Vân từ trong đó phóng ra, ở trong ánh mắt hoảng sợ của hắn, một chỉ nhẹ nhàng điềm ở bên trên mi tâm của hắn.

Một giây sau, linh hồn lực lượng cường hoành ngưng tụ ở một điềm, trực tiếp đem hạch tâm linh hồn của vị nửa người nửa thú này đánh nát.

Lập tức, đôi mắt nó trở nên ảm đạm, mất đi hết thấy sinh cơ, hồn phi phách tán, chỉ lưu lại một bộ Thần Thể, cùng với kim sắc sáo trang hoàn hảo không chút tổn hại kia.

Mà sau khi nửa người nửa thú kia chết đi, kim sắc sáo trang cũng tự động rời khỏi Thần Thể của hắn, ở giữa không trung hóa thành một viên cầu nhỏ màu vàng, như là trạng thái Ngân Thần sáo trang lúc ban đầu vậy.

Phong Vân không chút chần chừ, lúc này một tia linh hồn lực quán đi lên, ở bên trong lưu lại linh hồn lạc ấn thuộc về mình.

Lập tức, một sợi tin tức truyền vào trong đầu của hắn.

【 Kim Thần sáo trang 】 : chí bảo Trung cấp Chúa Tể cấp, phân thành ba trạng thái.

Trạng thái thứ nhất, thể chất đạt tới Thần Vương cấp, gia tốc gấp 10 lần; trạng thái thứ hai, thể chất đạt tới Thần Chủ cấp, gia tốc gấp 100 lần; trạng thái thứ ba, thể chất đạt tới Chúa Tể cấp, gia tốc gấp 1000 lần.

"Lại có ba cái trạng thái, gấp 10 lần tốc độ, gấp 100 lần tốc độ, gấp 1000 lần tốc độ!"

Phong Vân tâm thần hơi chấn động, hiệu quả Kim Thần sáo trang này so với trong tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn nhiều!

Đồng dạng có hiệu quả tăng phúc, nhìn Ngân Thần sáo trang xem, trạng thái đỉnh phong chỉ tăng phúc gấp 10 lần mà thôi.

Nhưng ở Kim Thần sáo trang này, ban đầu đã là gấp 10 lần rồi, trạng thái đỉnh phong, trực tiếp tăng phúc đến gấp 1000 lần!

Mẹ nó, đơn giản là gặp bug rồi!

" Chúa Tể Thiên Lân tộc này, quả thực là phung phí của trời, chỉ tăng phúc đến trạng thái thứ hai mà thôi."

Phong Vân chặc chặc nói, nếu như đối phương đạt tới trạng thái thứ ba, đoán chừng Không Gian Cầm Cố của hắn cũng không kịp phát động, đối phương trong nháy mắt đã chạy xa đến không biết bao nhiêu năm ánh sáng!

Đáng tiếc, hết thấy đều không có nếu như.

Nghĩ tới đây, Phong Vân vỗ nhẹ vào viên cầu nhỏ kim sắc kia, mở miệng nói: "Yên tâm, ta sẽ không để cho người mai một, trong tay ta, nhất định sẽ hiển lộ tài năng."

Chúa Tể Thiên Lân tộc không cách nào phát huy toàn bộ uy lực của Kim Thần sáo trang này, nhưng ở trong tay Phong Vân, lại không có bất kỳ gông cùm xiềng xích nào!

Hắn hoàn mỹ phù hợp với điều kiện sử dụng!

"Ong ong ~~~ "

Viên cầu kim sắc giống như là có phản ứng, không ngừng phát ra chiến minh âm.

Phong Vân thấy thế, tâm niệm vừa động, đem Ngân Thần sáo trang từ trong cơ thể bức ra, hóa thành một viên cầu nhỏ ngân sắc.

"Đi thôi."

Ở dưới không chế của hắn, lập tức viên cầu nhỏ kim sắc cùng viên cầu nhỏ ngân sắc cấp tốc tới gần nhau.

Mà trong nháy mắt khi chúng nó dung hợp lại cùng nhau, chỉ nghe 'Tạch tạch tạch thanh âm không ngừng truyền ra.

Cùng lúc đó, từng đợt uy áp to lớn lan ra.

Cái uy áp này, đã vượt qua uy áp của chí bảo trung cấp Chúa Tể cấp rồi, thậm chí vượt qua cao cấp Chúa Tể cấp.

Đó là, uy áp thuộc về chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể cấp mới có thể có được!
!

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, sau khi dung hợp, phẩm giai lại tấn thăng!"

Phong Vân đứng tại chỗ, nhìn hai kiện đồ vật không ngừng dung hợp, làm tâm thần kích động.

...

Giữa không trung, hai viên cầu nhỏ liên phản phát như hai kiện khí giới vô cùng tinh vi vậy, từng tầng từng tầng kết hợp, tính cả hoa văn trên viên cầu, cũng đều chặt chẽ liên hệ với nhau.

Nói ra thì dài đằng đẵng, kì thực chỉ mười mấy giây đồng hồ liên kết thúc.

Hết thảy khôi phục lại bình thường.

Chỉ còn lại một viên viên cầu nhỏ màu bạch kim ở giữa không trung lơ lửng, so sánh với trước đây, càng thêm mỹ lệ, càng thêm thuần túy, làm cho tâm thần người khác trầm mê, ánh mắt không thể rời khỏi được.

"Dung hợp thành công rồi."

Ánh mắt Phong Vân mang theo nồng đậm chờ mong, "Tới đi, sáo trang của ta."

Ông!

Viên cầu nhỏ màu bạch kim hưởng ứng triệu hoán, nhẹ nhàng lóe lên, trong nháy mắt bay vào ngực Phong Vân.

Cùng lúc đó, một sợi lại một sợi tơ màu bạch kim từ trong đó toát ra, trong nháy mắt bao trùm toàn thân Phong Vân.

Vài giây đồng hồ sau, một bộ đồ hoàn toàn mới xuất hiện.

Ngân trước đó bị thay thế thành màu bạch kim.

Chiến giáp màu bạch kim, mũ chiến màu bạch kim, giày chiến màu bạch kim, không rảnh Vô Ngân, sáng bóng hơn nhiều so với trước đó, nhiều thêm một phần cảm giác siêu nhiên, phảng phất là bầm sinh tôn quý vậy!

Đương nhiên, thay đổi lớn nhất vẫn là biến hóa bên trong.

【sáo trang Bạch Kim】 : chí bảo Đỉnh cấp Chúa Tể cấp, trạng thái tăng phúc cũng chia làm ba trọng.

Đệ nhất trọng, Thần Vương Thể, lực lượng tăng phúc gấp 5 lần, tốc độ tăng phúc gấp 10 lần; đệ nhị trọng, Thần Chủ Thể, lực lượng tăng phúc gấp 10 lần, tốc độ tăng phúc gấp 100 lần; đệ tam trọng, Chúa Tể thể, lực lượng tăng phúc gấp 100 lần, tốc độ tăng phúc, gấp 1000 lần! _

Chương 718: Bệnh thiếu máu đến bạo tạc Hắc Ám Chúa Tể!

Chương 718: Bệnh thiếu máu đến bạo tạc Hắc Ám Chúa Tể!

"Sáo trang Bạch Kim, là đem tặng phúc của Ngân Thần sáo trang cùng Kim Thần sáo trang dung hợp lại với nhau, hơn nữa còn là bản nâng cấp của Ngân Thần sáo trang. . ."

Phong Vân tra xét tin tức Bạch Kim sáo trang truyền cho hắn, trên mặt lộ ra nét mừng.

Trước đó Ngân Thần sáo trang tặng phúc hiệu quả tối đã cũng chỉ gấp 10 lần mà thôi, bây giờ, sau khi cùng Kim Thần sáo trang dung hợp, lực lượng tặng phúc lên đến gấp 100 lần!

"Phẩm giai cũng như ta đã đoán trước đó, tấn cấp đến cấp độ chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể cấp."

Phong Vân lẩm bẫm, đây là kiện chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể cấp hắn thu hoạch được đầu tiên, hơn nữa còn là loại chí bảo tặng phúc thừa thớt, cho dù là Vạn Bảo Trường Hào ủa Ngũ Hành Chúa Tể, cũng không thể cùng 'Bạch Kim sáo trang' này so sánh được.

"Nếu là Hắc Ám Chúa Tể biết hắn bỏ lỡ một bộ chí bảo Chúa Tể cấp như vậy, sợ là buồn bực đến thổ huyết luôn cũng không nói chơi."

Đây quả thực là quá buồn bực mà.

Bất quá Phong Vân vẫn cảm thấy không cần kích thích đối phương, tự mình một người thoải mái mới là vương đạo.

"Thử một trạng thái tăng phúc tối đa của Bạch Kim sáo trang này một chút."

Tăng phúc gấp 100 lần lực lượng, tăng phúc gấp 1000 lần tốc độ, ngấm lại liền thấy kích thích.

Phong Vân lúc này đã không kịp chờ đợi thôi động thể chất Chúa Tể cấp của mình, chỉ một thoáng, Bạch Kim sáo trang trên thân thể lập tức lấp lánh quang huy, giống như là một ngọn núi lửa say rất lâu đang chậm rãi khôi phục lại.

Một cỗ uy áp khủng bố tản mát ra, lượn lờ ở xung quanh thân thể Phong Vân, để cho hắn như thiên địa vĩ ngạn!

Oanh!

Phút chốc, Phong Vân đâm ra một quyền, sức mạnh vô biên bạo phát ra, trực tiếp đem ức vạn dặm không gian trước mắt một kích thành tro!

Phải biết, nơi này chính là Hỗn Động Thế Giới, luận về không gian kiên cố, không biết hơn thế giới vũ trụ bản thổ bao nhiêu lần, trước đó Phong Vân, vận dụng sức mạnh lớn nhất, bất quá cũng rung chuyển mấy chục vạn dặm không gian mà thôi.

Bây giờ, lại là một quyền đánh vỡ ức vạn dặm không gian, khác biệt có thể nói như là trời và đất!

"Quá khoa trương rồi, lực lượng này, Vô Địch Chúa Tể không biết có thể bị ta một quyền đâm chết hay không."

Phong Vân líu lười nói.

Sau đó hắn lại thí nghiệm trạng thái tăng phức tốc độ gấp 1000 lần.

"Xoát!"

Không đến 0.01 giây thời gian, Phong Vân đã xuất hiện ở bên ngoài 1000 năm ánh sáng, vô thanh vô tức, thậm chí liền ngay cả vết tích cũng mảy may không có, nếu như không phải không gian không có chút ba động nào, có lẽ người khác cũng cho rằng đây chính là năng lực thuần di!

Khi tốc độ có thể so với Không Gian Thuần Di, đây chắc chắn đã là cực kỳ khủng bố!

"Xoát!" "Xoát!" "Xoát!" . . .

Sau khi vui vẻ, Phong Vân không ngừng thôi động tốc độ tăng phức gấp 1000 lần.

Chỉ là trong nháy mắt, bên trong không gian trước mắt liền xuất hiện lít nha lít nhít thân ảnh của Phong Vân, chừng hơn ức vạn cái!

"Ngô. . ."

Bất quá sau khi thử hơn ngàn lần, thân thể Phong Vân bỗng nhiên chấn động, lần đầu tiên sinh ra cảm giác đau đớn.

Trên cơ thể hắn, vậy mà xuất hiện từng đạo vết rách!

Mặc dù nhỏ bé chi chút, nhưng lại có thể thấy rõ ràng, kim sắc Thần Huyết nổi lên, nhỏ xuống ở bên trong không gian hỗn độn. Đem không gian nện tới lung lay không thôi.

Nhưng một giây sau, thiên phú Mộc Hệ Chúa Tể cấp của hắn phát động, vô tận sinh cơ tuôn ra, đem vết thương nhanh chóng bổ sung lại, lục quang lóe lên, hết thấy đều khôi phục lại bình thường, cơ thể trong suốt, Vô Ngân không rảnh, giống như là cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Nhưng mà cổ kia đau đớn vẫn như cũ còn quanh quẩn ở trái tim Phong Vân.

"Xem ra cho dù là thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp, cũng chịu không nổi tốc độ tăng phúc gấp 1000 lần phần này."

Phong Vân cảm khái nói, sau nghìn lần, thân thể của hắn phải tiếp nhận áp lực cường đại mà tốc độ tăng phúc mang đến.

"Trừ phi lại dung hợp thêm một cái thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp, để thiên phú Thể Chất của hắn tăng lên tới song Chúa Tể cấp, mới có thể hoàn mỹ không chế. . ."

Bất quá nếu muốn tìm đến có được thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp khó khăn cỡ nào chứ.

"Vấn đề này vẫn là phải hỏi Ngũ Hành Chúa Tể, hắn thành tựu Chúa Tể nhiều năm như vậy, khẳng định đối với những Chúa Tể lợi hại bên trong vũ trụ rõ như lòng bàn tay."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Vấn đề này lên mạng tra là tra không được, dù sao dính dáng đến Chúa Tể, mạng lưới tin tức cũng không có khả năng có quá nhiều thông tin.

"Việc này trước không vội, vẫn là trước tiếp tục hình chiếu đi."

Bây giờ hắn đã xâm nhập vào Hỗn Độn Thế Giới, lại trở về tìm Ngũ Hành Chúa Tể, sau đó lại trở về, cái này hoàn toàn không khả thi lắm, vẫn là chiếu hình thoả mái trước đã, lại trở về cũng không muộn.

Lập tức, Phong Vân nghỉ ngơi một chút, tìm đúng một cái phương hướng, xoát' một tiếng, biến mất không còn tăm hơi.

...

Bên trong sương mù hỗn độn, một tòa phủ đệ to lớn đứng vững vàng ở nơi này.

Bên trong đứng hai bóng người, trong đó một vị dáng người uyển chuyển, có được phong hoa tuyết đại, chỉ nhìn một chút, liền để cho người ta hãm sâu vào trong đó, không cách nào tự kiềm chế được, mang theo một loại hấp dẫn trí mạng.

Một vị khác, thì là một con kim sắc Bằng Điều to lớn, lông vũ hoa mỹ, như những chiếc như mũi tên sắc bén, tản ra sắc bén cực hạn.

Một đôi mắt càng là giống như là mặt trời sáng chói, nóng như lửa.

"Thiên Bằng Chúa Tể, Chiếu Thiên Kính của Thú tộc các người lúc nào đưa tới?" Nữ tử có được phong hoa tuyết đại kia mở miệng nói.

"Không nên gấp gáp, Hi Thánh Chúa Tể, Chiếu Thiên Kính chính là một trong những tộc khí của tộc ta, làm sao có thể lập tức đưa tới được, tối thiểu phải chờ mười năm tám năm nữa."

Bằng Điều to lớn hỏi đáp.

"Mười năm tám năm? Ta ngược lại không gấp, sợ Phong Vân kia trở lại thế giới vũ trụ bản thổ, đến lúc đó, còn muốn đối phó hắn, đã không dễ dàng

như vậy."

Hi Thánh Chúa Tể lạnh lùng nói.

Ở Hỗn Độn Thế Giới, mọi người không kiêng kỵ gì, nhưng trở lại thế giới bản thổ, sẽ phải thu liễm rất nhiều, khi đó còn muốn động thủ, độ khó tối thiểu cao hơn so với hiện tại gấp 10 lần.

"Yên tâm đi, Phong Vân kia lần đầu tiên tới Hỗn Độn Thế Giới, lại thêm Ngũ Hành Chúa Tể có vẻ như còn đang bế quan luyện hóa kiện chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể cấp kia, không có người dẫn dắt, hẳn tất nhiên sẽ từng chút một thăm dò Hỗn Độn Thế Giới, đừng nói là mười năm tám năm, ngay cả là trăm năm ngàn năm cũng không đủ."

Kim sắc Thiên Bằng tự tin vô cùng nói.

"Đúng, ta bên này đã liên lạc tốt với mấy vị Chúa Tể Dị tộc âm thầm ra tay trước kia, mời bọn họ cùng một chỗ ngăn trở Ngũ Hành Chúa Tể, người bên kia như thế nào, Hồng Hải Thủy Tổ có đồng ý không?"

"Ừm."

Hi Thánh Chúa Tể gật đầu, trong mắt lấp lóe lãnh quang, "Đến lúc đó, chỉ cần Phong Vân tới gần, ta ắt có niềm tin trong nháy mắt chôn vùi linh hồn của hắn, mặc dù thiên phú hắn cao hơn nữa, chiến lực mạnh hơn nữa, cũng ngăn không được linh hồn lực lượng của ta."

"Đúng vậy, bên trong chúa tể chi cảnh này, người có thể đỡ nổi công kích linh hồn của Hi Thánh Chúa Tể người, cũng không có bao nhiêu."

Kim sắc Thiên Bằng nói.

Trùng tộc Mẫu Hoàng thứ nhất, Hi Thánh Chúa Tể thiên phú Linh Hồn là cao nhất bên trong Trùng tộc, Chúa Tể bình thường, chỉ sợ ở dưới một ánh mắt của nàng liền luân hãm, bị linh hồn nô dịch!

"Đáng tiếc Nhân tộc có Phong Vân thiên phú kinh thế như vậy, nếu có thể linh hồn nô dịch được, Trùng tộc ta cần gì lo đại nghiệp không thành!" nội tâm Hi Thánh Chúa Tể thầm nghĩ.

Vén vén bởi vì một người tồn tại, đã có thể cải biến cách cục vũ trụ mất vô số kỷ nguyên để hình thành, tư chất thiên phú của hắn đáng sợ đến mức nào chứ, căn bản không cần nói rõ, dùng đầu gối nghĩ cũng nghĩ ra được! _

Chương 719: Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú! .

Chương 719: Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú! .

Thời gian trôi qua nhanh như thoi đưa.

Nhoáng một cái, mười năm chớp mắt mà qua.

Trong mười năm này, Phong Vân vẫn luôn qua lại khắp Hồn Độn Thế Giới, vận dụng tốc độ cực hạn cùng thiên phú thần thông Tầm Bảo Thuật, lần lượt tìm ra cơ duyên bảo vật trong Hồn Độn Thế Giới.

Nhờ đó mà tìm kiếm các vị Chúa Tể.

Sự thật chứng minh, sách lược này thật sự có thể làm được, hơn nữa còn là phương thức tốt nhất, không có cách thứ hai!

Thông qua phương thức này, không chỉ có thể thu hoạch được càng nhiều hình chiếu, mà còn có thể thu hoạch được rất nhiều cơ duyên bảo vật, có thể nói là một mũi tên trúng hai đích.

Mười năm thời gian, chỉ tính riêng cơ duyên Phong Vân ít nhất cũng thu hoạch được hơn vạn cái, trong đó bao gồm các loại thần binh lợi khí, đan dược trân quý, cổ chi di tích, công pháp võ kỹ, thần tài liệu chí bảo... chủng loại phong phú, bao hàm toàn diện!

Mà hình chiếu lại càng không cần phải nói, đồng dạng đạt tới hơn hơn vạn cái!

Từ Đặc Cấp Chúa Tể đến Cự Đầu cấp Chúa Tể không đồng đều, thậm chí, còn có mấy cái hình chiếu Vô Địch Chúa Tể!

Hắn xuất hiện tại từng nơi có cơ duyên với tần suất cao như thế, nếu như lag ở vũ trụ bản thổ thế giới, khẳng định đã sớm khiến người khác chú ý.

Nhưng bởi vì Hỗn Động Thế Giới bao la mênh mông, lại thêm thông tin cực kỳ không nhanh nhạy, cho nên Phong Vân dù làm chuyện như thế cũng không quá gây sự chú ý.

"Mười năm trôi qua liền thu hoạch được hơn mười ngàn hình chiếu Chúa Tể cấp, cái này nếu còn ở trong vũ trụ bản thổ thế giới, căn bản là không dám tưởng tượng."

Phong Vân đứng ở giữa không trung, nhìn hơn mười ngàn hình chiếu Chúa Tể cấp mới có trong trong gương hình chiếu của mình, nhẹ giọng nói.

Đây đều là hình chiếu chất lượng siêu tốt, tại vũ trụ bản thổ thế giới, muốn thu hoạch được nhiều hình chiếu Chúa Tể cấp như vậy, không tốn một cái kỷ nguyên trở lên, nghĩ cùng đừng nghĩ!

Hơn nữa, cho dù là tại Hỗn Động Thế Giới, nếu như không có Tầm Bảo Thuật, Phong Vân trong vòng mười năm cũng không có khả năng thu hoạch được nhiều như vậy, đoán chừng phải ít đi hơn phân nửa!

"Vất vả lâu như vậy, hình chiếu rốt cục phá mức mười ngàn, liền thừa cơ xoát một đợt chúc mừng thôi."

Phong Vân nghĩ vậy liền làm, lập tức đem ý thức chìm vào trong gương, tại chỗ bắt đầu xoát hình chiếu.

Hắn vì tiết kiệm thời gian, cũng chỉ xoát hình chiếu Chúa Tể, bao gồm cả những hình chiếu trước đây, về phần Chúa Tể trở xuống, trừ chín ngàn

vạn hình chiếu Kiếm tộc ra, những cái khác, đối với hắn bây giờ mà nói cũng không có giá trị quá lớn.

Về phần chín ngàn vạn hình chiếu Kiếm tộc, mười năm này, hắn cũng xoát rất nhiều lần, bây giờ số lượng Kiếm Đạo pháp tắc dung hợp vào 'Thiên Văn Thần Kim' đã phá mức mười triệu.

Nhưng mà, vụn vụn chỉ chiếm một phần chín, còn thiếu tám mươi triệu Kiếm Đạo pháp tắc nữa!

Đó là một quá trình gánh nặng đường xa, Phong Vân chỉ có thể chậm rãi mà làm.

Tương lai, là thuộc về kẻ kiên trì nhất! Hắn một mực tin chắc như vậy!

...

Rất nhanh, mười mấy tiếng đã đi qua.

Phong Vân xoát xong mấy cái hình chiếu Vô Địch Chúa Tể tương đối khó xử lí cuối cùng, liền nhìn về phía túi đựng đồ vật rơi xuống.

【 Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú 】 : Đến từ Selina (Trùng tộc Mẫu Hoàng).

【 Chúa Tể cấp Kim Hệ thiên phú 】 : Đến từ Cổ Lưu Tư (Cơ Giới tộc).

【 Hỏa Hệ quy tắc (sáu thành) 】 : Đến từ hình chiếu Mã Cấp.

【 Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Càn Khôn Cứu Trọng Biến 》 】 : Đến từ hình chiếu Arnold.

【 Chúa Tể cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Đại Nhật Lưu Ly Chân Hỏa Công 》 】 : Đến từ hình chiếu Xích Mị.

【 Chúa Tể cấp Lôi Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Nhã Mộc Tinh.

...

...

Lần này rơi xuống rất nhiều rất nhiều đồ, từ trên xuống dưới, căn bản không nhìn hết.

Mà thứ có tác dụng đối với hắn, cũng không ít.

Trong đó, làm cho Phong Vân hưng phấn nhất, dĩ nhiên chính là Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú từ Trùng tộc Mẫu Hoàng rơi ra kia!

"Rốt cục cũng ra rồi! !"

Hình chiếu Trùng tộc Mẫu Hoàng, nhất là Chúa Tể cấp ở trong gương của Phong Vân cũng có mấy cái, hơn nữa đều là hình chiếu từ lâu trước kia.

Nhưng một mực không có bị xoát ra, tỷ lệ rơi quá thấp!

Có điều dù tỷ lệ thấp đến đâu, trước vua xoát đồ Phong Vân này, đều không thành vấn đề!

Mười lần tám lần không xoát được ra? Vậy liền vạn lần, mười vạn lần, trăm vạn lần, thậm chí là ngàn vạn lần, một mực xoát đến rơi, xoát đến thiên hoang địa lão mới thôi!

"Trước tiên hóa cái này."

'Nhược điểm' duy nhất của Phong Vân bây giờ chính là Linh Hồn thiên phú, về phương diện khác, trừ quy tắc lĩnh ngộ, hắn dám xung, trong cảnh giới Chúa Tể, không kém hơn bất cứ kẻ nào, thậm chí còn vượt xa người khác.

Chỉ có Linh Hồn thiên phú, bởi vì có Trùng tộc Mẫu Hoàng tồn tại, Phong Vân một mực canh cánh trong lòng.

Lúc trước giao chiến, nếu không có Ngũ Hành Chúa Tể ngăn trở Vô Địch Chúa Tể cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng kia, Phong Vân thật đúng là không dám chính diện đối chiến. . .

Về phần vì sao Linh Hồn thiên phú của Ngũ Hành Chúa Tể không cao, nhưng lại có thể ngăn cản Trùng tộc Mẫu Hoàng.

Rất đơn giản, bởi vì khi quy tắc lực lượng tu đến sau viên mãn cấp độ, tự nhiên sẽ dung nhập linh hồn, hình thành màng bảo hộ, lại thêm Ngũ Hành Chúa Tể bản thân đã có được linh hồn phòng ngự chí bảo, cả hai kết hợp lại, mới có thể làm suy yếu công kích linh hồn của Trùng tộc Mẫu Hoàng trên phạm vi lớn.

Phong Vân bởi vì mới vừa bước vào Chúa Tể cấp, thời gian tu hành quá ít, quy tắc lực lượng còn chưa tu đến viên mãn, về phần linh hồn phòng ngự chí bảo, cho dù là loại phổ thông nhất là sơ cấp Chúa Tể, cũng là thứ cực kỳ trân quý.

Ít nhất trong vòng mười năm qua, Phong Vân thu hoạch được hơn vạn cái cơ duyên, nhưng không có một cái nào là linh hồn phòng ngự chí bảo, cho dù là sơ cấp nhất.

Cho nên, bây giờ rơi ra chúa tể cấp Linh Hồn thiên phú, đối với Phong Vân đúng là một trợ giúp cực kì lớn!

"Hiện hóa!"

Trong lòng thâm mặc niệm một tiếng, một giây sau, một tiếng nhắc nhở vang lên, trong thức hải Phong Vân đột nhiên xuất hiện một cỗ linh hồn lực cực lớn đến không thể tưởng tượng nổi, đồng thời lại tinh khiết vô cùng.

Tựa như thiên thạch từ trên trời rơi xuống, trực tiếp nhập vào biển linh hồn.

"Âm âm ——! !"

Biến hóa như thông thiên triệt địa đang tiến hành, có thể nhìn thấy, biển linh hồn của Phong Vân đang mở rộng ra với một tốc độ làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

Trong khoảnh khắc, đã mở rộng đến gấp đôi!

Mà lúc này đây, tốc độ mở rộng mới chậm lại, cuối cùng hoàn toàn đình chỉ.

Đến tận đây, biển linh hồn của Phong Vân mới rốt cục định hình.

"Rầm rầm!"

Chỉ thấy bên trong đó, hồn lực bành trướng, như biển lớn gầm gào dâng trào từng con sóng dữ, khi thì nhấc lên ngọn sóng cao vạn trượng, khi thì giống như sóng dữ gào thét.

Biển linh hồn với quy mô như vậy, dù cho là Chúa Tể cấp Trùng tộc Mẫu Hoàng nhìn thấy cũng muốn biến sắc.

Bởi vì, cái này đã vượt xa khỏi mức độ của một Linh Hồn thiên phú Chúa Tể cấp!

Linh Hồn thiên phú của Phong Vân trước đó vốn là vô hạn tới gần Chúa Tể cấp, bây giờ lại dung hợp một cái Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú, cả hai dung hợp lại tạo ra Linh Hồn thiên phú, cách song Chúa Tể cấp cũng chỉ là kém một tia mà thôi.

Cho nên mới vượt xa một Linh Hồn thiên phú Chúa Tể cấp!

"Linh hồn lực lượng quá mức bành trướng!"

Phong Vân đứng ở đó, cảm giác ý thức của mình thanh minh rõ ràng hơn bao giờ hết, chỉ một ý niệm cũng có thể di động Tam Thiên giới!

Chương 720: Thần Dao xuất thế!

Chương 720: Thần Dao xuất thế!

Một góc nào đó trong Hỗn Độn Thế Giới, linh hồn hào quang sáng chói cả thương khung, thậm chí còn khiến thiên địa cộng hưởng, vô số dị tượng được sinh ra, Thiên Hoa, Kim Liên, Địa Tuyền, Tường Vân các loại.

Mà tại trung tâm rất nhiều dị tượng, Phong Vân sừng sững mà đứng, như là một vị Thần Linh được vây quanh, thần thánh mà siêu phàm, thoát ra khỏi thiên địa, lập thân Bỉ Ngạn!

Linh hồn là căn bản của hết thảy, Linh Hồn thiên phú tấn cấp đến Chúa Tể cấp, mang đến biến hóa là một loại thăng hoa, vũ trụ đều tới ăn mừng.

Nếu không phải là tại Hỗn Độn Thế Giới, mà là tại vũ trụ bản thổ thế giới, dị tượng sẽ không chỉ xuất hiện trong một khu vực như vậy, mà là bao trùm ra cả Nhân tộc cương vực!

Ít lâu sau, đầy trời dị tượng tiêu tán, không gian hỗn độn khôi phục bình thường.

Linh hồn chi quang trên mi tâm Phong Vân cũng thu lại hết, không còn tỏa ra uy áp mãnh liệt như vừa rồi nữa, hấn lại khôi phục lại dáng vẻ nhẹ nhàng lúc trước.

Nhưng chỉ là khí chất lại có chút biến đổi, mỗi tiếng nói cử động, đều mang theo một loại vận luật, phảng phất như phụ họa cùng vũ trụ, đan dệt ra đạo lý.

"Linh hồn thăng hoa, mang đến rất nhiều chỗ tốt, một trong số đó, chính là cảm ngộ với thuộc tính cao hơn một cấp độ. . ."

Phong Vân thầm nói trong lòng, thuộc tính cảm ngộ mặc dù cũng có chút liên quan tới thuộc tính thiên phú, nhưng nếu linh hồn cường đại, tăng thêm cũng khá lớn.

Có thể nói rằng, linh hồn tăng lên, cũng giúp tăng cường mọi loại cảm ngộ, thuộc dạng tăng cường toàn thể, mà thuộc tính thiên phú, thì chỉ tăng thêm đối với từng thuộc tính tương ứng, thuộc về loại tăng cường riêng lẻ.

Cả hai hiệu quả kết hợp lại, chỗ tốt mang đến tự nhiên không cần nói cũng biết.

Sau đó, Phong Vân lại tiếp tục hiển hóa dung hợp máu thứ khác vừa rơi xuống, hoàn thành lần xoát hình chiếu này.

. . .

"Tiếp tục con đường lấy hình chiếu thôi nào."

Mặc dù đã qua mười năm, nhưng đối với Phong Vân, đây chỉ là giọt nước trong biển cả mà thôi. Chúa Tể trong Hỗn Độn Thế Giới còn có hơn phân nửa hấn chưa lấy được hình chiếu, hấn không có lý do bỏ dở nửa chừng.

Dù sao Ngũ Hành Chúa Tể cũng cần mấy trăm năm thời gian để hoàn toàn luyện hóa Vạn Bảo Trường Hà.

Chờ Ngũ Hành Chúa Tể xuất quan, lúc đó, Phong Vân đoán chừng cũng lấy được hết hình chiếu.

Sau đó.

Phong Vân tìm một phương hướng, cảm ứng được có cơ duyên ẩn hiện, thân hình hẫng khẽ động, trực tiếp bay ra ngoài.

...

Cùng lúc đó.

Tại ngàn vạn năm ánh sáng bên ngoài.

"Àm!"

Một cỗ khí tức đặc thù không có dấu hiệu nào bất ngờ xuất hiện, lập tức trùng trùng điệp điệp tràn ngập ra bốn phương tám hướng.

Khí tức này rất mạnh, tốc độ cùng phạm vi truyền đi cũng cực kỳ rộng, cơ hồ trong nháy mắt liền khiến cho mười mấy Chúa Tể Dị tộc gần đó đều cảm ứng được.

"Là chí bảo! Khí tức này, chí ít cũng là cao đẳng Chúa Tể cấp chí bảo xuất thế!"

"Nhanh!"

"Chạy tới mau!"

"Hi vọng chúng ta là nhóm đầu tiên đuổi tới!"

Cao đẳng Chúa Tể cấp chí bảo, dù là Vô Địch Chúa Tể cũng muốn động tâm, có điều Vô Địch Chúa Tể trong Hỗn Động Thế Giới cũng không nhiều, cho nên đầu tiên chạy tới, phần lớn là Cự Đầu cấp Chúa Tể cùng Đặc Cấp Chúa Tể.

"Ha ha, ta cũng may ghê đấy nhỉ, vậy mà có thể gặp được chuyện tốt như thế này, cao đẳng Chúa Tể cấp chí bảo này thuộc về ta!"

Đây là một cự lang toàn thân có bộ lông màu trắng, toàn bộ thân thể tỏa ra mùi huyết tinh tanh tươi cực kì.

Hắn là 'Ma Lang Chúa Tể' Thiên Lang tộc, nằm trong Thần Thú tộc của liên minh Thú tộc, được xếp vào hàng Cự Đầu cấp, thậm chí còn không phải Cự Đầu cấp Chúa Tể bình thường, gần như sắp bước vào nhóm Vô Địch Chúa Tể.

Nhờ vào thiên phú thần thông 'Thiên Lang Khiếu Nguyệt', Ma Lang Chúa Tể thậm chí có thể chiến một trận với Vô Địch Chúa Tể.

Chính vì có tự tin như thế, Ma Lang Chúa Tể mới dám nói bảo vật này là của hắn.

Vút!

Lúc này, Ma Lang Chúa Tể hóa thành một đạo lưu quang, cấp tốc bay về phía đầu nguồn.

...

Từng vị Chúa Tể, hoặc một mình, hoặc ba năm người tạo thành tiểu đội, lúc này tất cả đều tiến về nơi đầu nguồn tỏa ra khí tức kia.

Oanh! Oanh!

Chấn động năng lượng cuồng bạo truyền ra khắp bốn phương tám hướng.

Ma Lang Chúa Tể vừa mới đến, đã cảm nhận được chấn động mãnh liệt kia, hiển nhiên, tranh đấu đã bắt đầu.

Hắn đứng sừng sững giữa không trung, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy có hai bóng người đang kịch liệt chém giết, đều là Cự Đầu cấp Chúa Tể.

"Bàn Thạch tộc Kim Thạch Chúa Tể, cùng Hằng Hà tộc Thiên Hãn Chúa Tể!"

Ma Lang Chúa Tể thấp giọng lầm bầm, hai tên này đều là Chúa Tể cường đại trong Cự Đầu cấp, tại cảnh giới Chúa Tể cũng có chút thanh danh.

Lập tức, Ma Lang Chúa Tể lạnh lùng nhìn về phương xa, chỉ thấy ở nơi đó, một vài vị Chúa Tể khác cũng đang quan sát từ đằng xa, những người này phần lớn đều là Đặc Cấp Chúa Tể, cùng chút ít Cự Đầu Chúa Tể, thực lực đều không sánh bằng Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể kia.

Nhưng bọn hắn lại không muốn từ bỏ, liền ở phía xa quan sát, tùy thời ra tay.

Mà giờ khắc này, chí bảo kia đã xuất thế hơn phân nửa, là một thanh Thần Dao toàn thân xanh lam, lượn lờ vô tận Thần Uy cùng quang mang, đang chậm rãi bay lên trên không trung.

"Quả nhiên là cao cấp Chúa Tể cấp chí bảo!"

Ma Lang Chúa Tể nhìn thấy Thần Dao này, ánh mắt sáng loáng, đây quả thực chính là vì hắn mà làm.

Nghĩ tới đây, Ma Lang Chúa Tể không do dự nữa, trực tiếp tiến vào chính giữa chiến trường.

Thân chưa đến, uy áp khổng lồ của hắn đã nhộn nhạo lên, "Cút ngay cho ta!"

Ma Lang Chúa Tể gầm lên một tiếng, bộ lông màu trắng từng chiếc dựng đứng, tay cầm hai thanh Thần chùy, dùng tư thái không ai địch nổi tùy ý đập xuống Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể bên dưới!

Uy thế mãnh liệt kia khiến hai vị Cự Đầu cấp Chúa Tể cũng không thể không tránh, không dám cùng nó giao phong.

"Là Ma Lang Chúa Tể!"

"Xong, thật là đen đui, Ma Lang Chúa Tể này chiến lực có thể so với Vô Địch Chúa Tể đấy."

"Ôi chao, rút lui đi, không có cơ hội đâu."

Nơi xa một vài Chúa Tể Dị tộc khác đều nhao nhao lắc đầu ngán ngẩm, nếu là Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể, bọn họ còn có thể chêu vào, nhưng nếu là Ma Lang Chúa Tể, bọn họ cũng không dám đi đoạt.

Đây là nhân vật đáng sợ có thể giết bọn họ trong nháy mắt đấy!

Không thấy ngay cả Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể đều tránh lui sao!

"Ha ha, chí bảo này là của ta!"

Ma Lang Chúa Tể tùy tiện hô lên, rất có cảm giác bề nghệ toàn trường, nhưng ngay khi hắn chuẩn bị đi lấy Thần Dao chí bảo kia, bỗng nhiên ——

Xoát!

Một bóng người dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi đột nhiên xuất hiện giữa chiến trường, sau đó nhân lúc tất cả các Chúa Tể đều không kịp phản ứng, lấy đi Thần Dao!

Tĩnh!

Yên tĩnh!

Dù là các Chúa Tể đang đứng tại nơi xa, hay là tránh lui ra bên cạnh Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể, và cả Ma Lang Chúa Tể đang muốn nhận lấy thân đao, lúc này đều khựng lại.

Một màn này thật sự đã vượt ra ngoài dự đoán, dù là ai cũng không nghĩ tới, tại giây phút cuối cùng, lại còn có tồn tại khác ra tay, hơn nữa còn thành công!

Cách đó không xa, chỉ thấy một thanh niên tuấn mỹ mặc chiến giáp màu bạch kim, chân đeo giày chiến màu bạch kim, sắc mặt bình thản đập lên hư không, quan sát các vị Dị tộc Chúa Tể.

"Phong Vân!"

"Nhân tộc Phong Vân! !"

"Cái gì! ? Lại là hắn!"

Ở đây các Chúa Tể Dị tộc đều chấn kinh, bọn họ không nghĩ tới, tồn tại xuất hiện vào giây phút cuối cùng lại là Phong Vân!

Chương 721: Một đao ra, vẫn lạc!

Chương 721: Một đao ra, vẫn lạc!

Trên sương mù hỗn độn, Phong Vân cầm đao đứng đó, hùng vĩ siêu nhiên, không giống phàm tục.

“Đi!”

“Đi nhanh lên!”

“Phong Vân đến rồi, đi chậm, chắc chắn phải chết!”

Những lời này đều do các Chúa Tể tam tộc nói, tam tộc bọn họ với nhân tộc không chết không thôi, bây giờ đám Chúa Tể tam tộc gặp Phong Vân, giống như chuột gặp mèo, không dám ở lại.

Lúc này, cả đám đều lạng lẽ rút lui.

Ngay cả Kim Thạch Chúa Tể và Thiên Hãn Chúa Tể đều lui lại cách xa chiến trường, không dám tranh phong với Phong Vân.

Đây là mãnh nhân tuyệt thế!

Phong Vân vừa xuất hiện, còn chưa nói bất cứ điều gì, chỉ hiện thân mà thôi, đã khiến rất nhiều Chúa Tể tránh lui, không dám tranh phong, hung uy cỡ nào!

Ở tại chỗ, chỉ còn lại ‘Ma Lang Chúa Tể’ có thể so với vô địch Chúa Tể đứng sừng sững giữa không trung, cảm tức nhìn Phong Vân.

“Nhân tộc Phong Vân, ngươi dám đoạt chí bảo của ta ?” Ma Lang Chúa Tể gầm lên.

Phong Vân không nói gì, lạnh lùng nhìn hấn ta.

Ma Lang Chúa Tể bị kinh thị như vậy, càng thêm giận dữ, trong đôi mắt đỏ lừ dâng lên chút ngang ngược: “Tốt, tốt, dám phé vật kia sợ ngươi, nhưng ta không sợ ngươi!”

Quả thật hấn ta không sợ Phong Vân, hấn ta có thiên phú thần thông, chiến lực có thể so sánh với vô địch Chúa Tể, Phong Vân mạnh hơn cũng chỉ ngang với hấn ta mà thôi, hơn nữa, hấn ta có huyết mạch thần thú, khi thôi động, nhục thân tăng lên, dũng mãnh vô biên.

Cho dù Phong Vân có thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, hấn ta cũng không sợ!

So sánh như vậy, Ma Lang Chúa Tể mới dám nói những lời này.

“Thật sao?”

Chỉ hai chữ truyền đến, vô cùng lạnh nhạt.

Tay phải Phong Vân cầm đao, tay trái khẽ vuốt sống đao, nhẹ giọng nói: “Ta từng giết đặc cấp Chúa Tể, cự đầu Chúa Tể, nhưng chưa từng giết vô địch Chúa Tể, nghe nói chiến lực của ngươi có thể so với vô địch Chúa Tể, ta, rất muốn thử.”

“Ngươi, ngươi muốn giết ta?” Ma Lang Chúa Tể nghe nói như thế, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó giống như nghe được cái gì đó vô cùng buồn cười.

“Đúng.”

Tay Phong Vân cầm đao, chỉ về phía Ma Lang Chúa Tể: “Giết ngươi.”

Giọng nói cuộn cuộn, trong nháy mắt truyền khắp nơi.

Đám Chúa Tể dị tộc đang muốn chạy trốn nghe vậy lập tức ngừng động tác, bao gồm cả Kim Thạch Chúa Tể và Thiên Hãn Chúa Tể, đều giật mình nhìn Phong Vân.

Giống như bọn họ nghe nhầm!

“Ha ha, thật sự buồn cười, giết mấy cái cự đầu Chúa Tể đã dám nói muốn giết ta, cho dù một vị vô địch Chúa Tể cũng không dám nói như thế, huống chi là ngươi?”

Sắc mặt Ma Lang Chúa Tể vô cùng dữ tợn, bỗng nhiên quát to: “Nhân loại Phong Vân, ta sẽ cho ngươi biết, chân chính vô địch cường đại cỡ nào!”

Hai tay hắn ta cảm thần chùy, dậm chân trên hư không, rầm rầm phóng về phía Phong Vân.

Trong quá trình này, Ma Lang Chúa Tể thôi động hỏa hệ quy tắc đại thành trong cơ thể, cũng thôi động huyết mạch Thần Thú, tăng chiến lực đến cấp tuyệt đỉnh, công kích che đậy thiên địa xông đến!

Nhưng Phong Vân vẫn lạnh nhạt đứng đó, không hề động đậy.

Đợi đến khi Ma Lang Chúa Tể đến gần, hắn mới khẽ động, như tia chớp lao nhanh, đối mặt với lực lượng thiên địa của Ma Lang Chúa Tể, chém ra một đao.

Ầm ầm!

Cả hai giao kích, âm thanh nặng nề trầm đục truyền đến, sương mù hỗn độn bao phủ thập phương.

Đông! Đông!

Phong Vân vẫn đứng bất động, ngược lại, Ma Lang Chúa Tể lui lại ba bước lớn, nhưng chỉ như vậy mà thôi, toàn thân không có một vết thương nào.

“Không hổ là thiên kiêu số một của vũ trụ, ta thừa nhận ngươi mạnh hơn ta, nhưng mạnh cũng có hạn, ngươi không thể hoàn toàn áp chế ta được!”

Trong lòng Ma Lang Chúa Tể đã sớm đoán được Phong Vân mạnh hơn hẳn ta, dù sao đối phương đã từng đối mặt với ba vị vô địch Chúa Tể tập sát mà vẫn không sao, điểm này, hẳn ta không làm được.

Từ lần giao thủ này, hẳn ta đã đánh giá được, mặc dù Phong Vân mạnh, nhưng chỉ mạnh hơn hẳn ta một chút mà thôi.

“Thật sao?”

Sắc mặt Phong Vân bình thản nói.

Vừa rồi hẳn không vận dụng bất cứ lực lượng nào, chỉ dựa vào lực lượng của nhục thân và Thần Dao sắc bén mà thôi.

Nói cách khác, vừa rồi hẳn chỉ thuần túy thử đao.

“Ha ha, còn muốn giao thủ? Bao nhiêu lần ta cũng phụng bồi!”

Ma Lang Chúa Tể nhanh chân vọt đến, ngoài mặt bùng bùng sát khí, nhưng đã ngấm truyền âm cho mấy tên Thú tộc nơi xa, để bọn họ tìm cường giả trong tộc đến, tuyệt sát Phong Vân ở đây!

Dựa vào lực linh hồn cường hoành của Phong Vân, đương nhiên đã nhìn ra linh hồn truyền âm của Ma Lang Chúa Tể, nhưng hẳn không thèm để ý.

Không có gì khác, một đám tôm tép nhãi nhép mà thôi!

Trên hư không.

Phong Vân nhìn Ma Lang Chúa Tể xông lại, trong mắt tràn ngập lãnh ý.

Vừa rồi hấn chỉ thử đao, còn chưa tính là làm nóng người.

“Vây lấy người thử chiến lực mạnh nhất của ta bây giờ đi!” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Cùng lúc đó, trang bị bạch kim trên người hấn bắt đầu lóe lên.

Tăng lực lượng gấp một trăm lần, mở!

Tăng tốc độ gấp một nghìn lần, mở!

...

Nơi xa, Kim Thạch Chúa Tể và Thiên Hãn Chúa Tể cẩn thận quan chiến.

Lúc này, Kim Thạch Chúa Tể nói: “Huyết mạch của Ma Lang Chúa Tể cường đại, thực lực có thể so sánh với vô địch Chúa Tể, nhiều nhất Phong Vân chỉ chiếm thượng phong mà thôi, nếu như tiếp tục chém giết, Phong Vân sẽ bại...”

Lời này còn chưa nói hết, hấn ta đã im bật!

Vẻ mặt Kim Thạch Chúa Tể cứng đờ!

Thiên Hãn Chúa Tể bên cạnh cũng cứng đờ!

Thậm chí, đông đảo Chúa Tể dị tộc nơi xa cũng đều ngăn người, trong mắt tràn ngập vẻ không tin!

Bên này, Phong Vân vẫn dùng động tác cũ, nhẹ nhàng vung lên một đao về phía Ma Lang Chúa Tể đang nhào đến.

Ma Lang Chúa Tể thấy thế, khoe miệng nở nụ cười dữ tợn, quyết định muốn cho Phong Vân một bài học.

Nhưng lúc song chùy của hắn ta chạm đến lưỡi đao của Phong Vân, một cỗ uy năng khủng bố không từ ngữ nào có thể hình dung lập tức bạo phát.

Tốc độ quá nhanh, bạo phát quá nhanh!

Vừa đối mặt, song chùy của Ma Lang Chúa Tể đã trực tiếp phân thành hai, khí thế vẫn không giảm.

Trong nháy mắt, đao quang trùng kích trên Thần Thể hắn ta, áo giáp chí bảo cấp Chúa Tể trung cấp trên người hắn ta giống như giấy mỏng, không ngăn được một chút đã vỡ nát.

Đao quang còn lại, lấy tư thái tuyệt thế bề ngẫ, chém lên thân thể hắn ta!

“Sao lại mạnh như thế!” Lúc này, trong đôi mắt ngang ngược của Ma Lang Chúa Tể đã tràn ngập rung động và kinh hãi.

Phốc!

Một vòng sáng màu xanh lam lóe lên, trong nháy mắt, thân thể Phong Vân xuất hiện phía sau Ma Lang Chúa Tể vạn mét, lúc này, vẻ mặt của Ma Lang Chúa Tể đã ngưng kết lại.

Sắc mặt Phong Vân vẫn bình thản như cũ, hần lấy tay gảy nhẹ thân đao, một tiếng kêu thanh thúy truyền ra.

Một giây sau, Ma Lang Chúa Tể không nhúc nhích trên không trung ngã xuống.

Có Chúa Tể tinh mắt nhìn thấy trên mi tâm Ma Lang Chúa Tể có một vòng đao quang, hiển nhiên, một đao kia của Phong Vân đã trực tiếp chém chết sinh cơ và linh hồn của Ma Lang Chúa Tể!

Một đao, khiến Ma Lang Chúa Tể có thể so với vô địch Chúa Tể, vẫn lạc!

Tê!

Xung quanh chiến trường lập tức rơi vào yên tĩnh giống như chết!

Chương 722: Tộc khí, Kính Chiếu Thiên!

Chương 722: Tộc khí, Kính Chiếu Thiên!

Trên đỉnh hư không lâm vào yên tĩnh giống như chết.

Trên mặt tất cả Chúa Tể ở đây đều đờ đẫn, giống như nhìn thấy một chuyện khó tin nhất trên đời!

“Một, một đao, liền chém chết, Ma, Ma Lang Chúa Tể có thể so với vô địch Chúa Tể?”

Kim Thạch Chúa Tể vô cùng kinh hãi, vẻ mặt như gặp quỷ!

Bên cạnh, toàn thân Thiên Hãn Chúa Tể đang co giật, không ngừng run rẩy, hiển nhiên đã bị dọa sợ.

Có thể nói cái gì nữa? Cường đại như Ma Lang Chúa Tể cũng bị một đao miểu!

Lúc này, cho dù nói cái gì cũng không thể biểu đạt tâm tình của bọn họ.

“Quá, quá mạnh, một đao kia nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, uy lực cũng mạnh đến mức không thể chống cự, nhưng thật kỳ lạ, ta không cảm nhận được bất kỳ khí tức quy tắc gì trên đó, dường như chỉ có thần lực dao động... Là quá thâm ảo, cho nên ta không nhìn ra sao?” Trong lòng Thiên Hãn Chúa Tể kinh hãi nói.

Làm sao hẳn ta biết được, một đao kia của Phong Vân, tốc độ tăng một nghìn lần và lực lượng tăng gấp một trăm lần, chỉ dung nhập với thần lực, không vận dụng bất cứ quy tắc gì, thậm chí đao đạo pháp tắc cũng không dung hợp.

Chỉ là một đao đơn thuần mà thôi.

Nếu hẳn ta biết, sợ là còn kinh hãi hơn bây giờ gấp mười lần.

Tốc độ tăng gấp một nghìn lần, lực lượng tăng gấp một trăm lần, cái này, còn là người sao?

Nơi xa, đám Chúa Tể tam tộc nhìn thấy Phong Vân thần uy như vậy, đều bị dọa đến mức hồn bay phách tán, không chút do dự chạy trốn ra ngoài.

“Chạy sao?”

Phun ra một câu, sau đó, lúc đám Chúa Tể dị tộc còn chưa phản ứng lại, rất nhiều Phong Vân đồng thời xuất hiện.

Hơn nữa, đều xuất hiện phía sau đám Chúa Tể tam tộc đang chạy trốn, nhẹ nhàng chém ra một đao như cũ.

Phốc! Phốc! Phốc!

Đám Chúa Tể tam tộc vẫn đang chạy trốn, giờ khắc này cứng ngắc giữa không trung, sau đó giống như Ma Lang Chúa Tể, bắt lực từ trên không trung rơi xuống, sinh cơ và linh hồn đều bị diệt, chết đến mức không thể chết thêm.

Làm xong điều này, lượng lớn Phong Vân cũng biến mất.

Chúng Chúa Tể kinh hãi phát hiện, Phong Vân vẫn đứng ở chỗ cũ, động tác không thay đổi, giống như chưa từng ra tay.

“Tốc độ cỡ nào đây?”

Chúng Chúa Tể lập tức vô cùng kính sợ Phong Vân, tất cả đều tin phục, điều này đã vượt qua phạm trù hiểu biết của bọn họ!

Phong Vân đứng trên không trung, sắc mặt lạnh nhạt, không để ý đến ánh mắt kính sợ bốn phía, lúc này, ý thức của hắn đang trong tấm gương.

“Không tệ, thu hoạch được năm mươi hình chiếu Chúa Tể, trong đó còn có Ma Lang Chúa Tể có thể so với vô địch Chúa Tể, kiếm lời rồi.”

Ý thức của Phong Vân vừa nhìn thấy năm mươi hình chiếu cấp Chúa Tể mới xuất hiện, bất giác nở nụ cười.

Trước khi đại chiến, hắn đã âm thầm lấy hình chiếu của tất cả đám Chúa Tể ở đây.

Cho nên lúc chém giết bọn họ, hắn mới không có gì kiêng kị.

Thuận tiện quét mắt một vòng qua năm mươi hình chiếu Chúa Tể này, chất lượng đều không tệ, nhất là Ma Lang Chúa Tể, là cấp độ thượng thừa.

Nhưng đây không phải nơi để quét hình chiếu.

Phong Vân lập tức thu hồi sự ý thức này của mình, chuẩn bị rời khỏi đây trước.

Nhưng mà, ngay khi hắn vừa phi độn ra ngoài, thân hình đột nhiên dừng lại.

Phong Vân ngẩng đầu, nhìn quanh bốn phía, nhưng không hề có dị tượng nào, yên tĩnh đến đáng sợ, sương mù hỗn độn cũng ít đi rất nhiều.

Ong!

Ngay lúc này, trong không gian bỗng nhiên xuất hiện một đạo ô quang, giữa không trung hội tụ thành một tấm gương màu đen to lớn, chìm nổi ở nơi đó.

“Hà?”

Sắc mặt Phong Vân nghiêm lại, nhìn lên không trung, theo bản năng phát hiện tấm gương này không tầm thường.

“Đây là, Kính Chiếu Thiên!”

“Làm sao nó lại xuất hiện ở đây!”

“Trời ạ, đi mau, một khi bị chiếc kính này soi vào, quy tắc trong cơ thể liền bị áp chế, thần lực cũng giảm xuống!”

Nơi xa, đám Chúa Tể hét lên kinh ngạc, trong nháy mắt rời phạm vi tấm gương bao trùm, như tránh rắn độc.

Kính Chiếu Thiên!

Phong Vân nghe vậy, sắc mặt khẽ động.

Đây là một trong hai đại tộc khí của Thú tộc, trong truyền thuyết là chỉ bảo cấp cứu cực Chúa Tể.

Nghe nói có thể giám sát vạn vật, có khả năng chiếu thiên phá địa, chỉ cần cầm kính, trong lòng nghĩ đến một người, niệm chỗ treo, Kính Chiếu Thiên có thể soi ra phương vị của người này!

Hơn nữa, một khi bị kính này chiếu đến, quy tắc thần lực trong cơ thể sẽ bị áp chế và suy yếu một lượng lớn, mười phần thực lực không còn một, mặc người ta chém giết!

Vô cùng cường hoành!

“Ha ha.”

Lúc này, một tiếng cười lạnh truyền đến, thân ảnh không lồ màu vàng của Thiên Bằng Chúa Tể xuất hiện, đứng bên cạnh tấm gương màu đen, từ trên cao nhìn xuống Phong Vân, sắc mặt lạnh băng.

“Nhân tộc Phong Vân, ngày chết của ngươi đến rồi!”

...

Cùng lúc đó, một bên khác trong hỗn độn thế giới, Ngũ Hành Chúa Tể đang toàn tâm toàn ý luyện hóa trường hà vạn bảo, bỗng nhiên mở hai mắt, bên trong bắn ra tinh quang dọa người.

“Phong Vân bị chặn giết!”

Ông ta có lưu lại ấn ký chuyên môn trên người Phong Vân, chỉ cần Phong Vân gặp nguy hiểm, sẽ lập tức truyền đến tín hiệu cho ông ta.

Nhưng mà, lúc Ngũ Hành Chúa Tể vừa đứng dậy, bỗng nhiên thiên đại kịch chấn, một trận đồ hoành không vô cùng to lớn, bao phủ phạm vi thế giới, uy áp vô thượng xuất hiện, che đậy xuống phía dưới.

Tám hướng trên trận đồ này đều có một vị cường đại đứng đó, nhưng thân ảnh rất mờ lung, không nhìn ra lai lịch.

“Người đến là ai?”

Ánh mắt Ngũ Hành Chúa Tể vô cùng sắc bén, còn sáng chói hơn nhật nguyệt.

Không ai trả lời ông ta, tám vị cường đại này chỉ thôi động trận đồ, không ngừng áp chế phạm vi hành động của Ngũ Hành Chúa Tể.

“Là muốn giữ ta ở đây, không thể đi cứu viện sao?”

Trong nháy mắt, Ngũ Hành Chúa Tể đã thấy rõ mục đích của bọn họ, sắc mặt ông ta vô cùng lạnh lẽo, không cần phải nói, tất nhiên đây là thủ đoạn của tam tộc.

“Tám tên vô địch Chúa Tể, một tám phá trận đồ, cũng dám ngăn cản ta?”

Một giây sau, khí cơ khủng bố vô biên từ cơ thể người được xưng là Chúa Tể đứng đầu dưới Chí Tôn mãnh liệt sôi trào, rung chuyển tỷ vạn năm ánh sáng!

...

Một bên khác.

Thiên Bằng Chúa Tể đứng trên hư không, cường thế thôi động Kính Chiếu Thiên, Thần Kính ép xuống, áp lực vô biên như hãn hải trút xuống.

Phong Vân lập tức cảm thấy mười hệ quy tắc trong cơ thể mình không thể vận dụng một nửa, giống như đã bị phong ấn.

Còn thần lực, bởi vì thần lực của hắn quá nhiều, nhất là mười năm nay hắn đã quét ra không ít quy tắc thuộc tính. Sau khi dung hợp, quy tắc thuộc tính của hắn đều tăng lên đến cấp độ tiểu thành, khoảng năm tầng.

Điều này lại khiến thần lực của hắn tăng lên một cấp bậc, nhiều đến mức chính hắn cũng không thể tưởng tượng được.

Cho nên, thần lực mà Kính Chiêu Thiên làm suy yếu, đối với Phong Vân, chỉ như chín trâu mất một sợi lông mà thôi!

Chương 723: Chiến lược kinh thế!

Chương 723: Chiến lược kinh thế!

Oanh!

Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể Kính Chiếu Thiên ép xuống, có thần năng vô lượng, giống như vạn cổ chi vực đều vì nó mà chấn động, kinh nhiếp linh hồn các Chúa Tể, khiến bọn họ rung động, khó mà chịu đựng được.

Một vài đặc cấp Chúa Tể bị nó tác động, Thần Kính áp chế, cường đại như bọn họ cũng lung lay sắp đổ, quy tắc và thần lực trong cơ thể suy yếu chín thành chín, mười không còn một, bị không chế, khó mà chống cự!

Đây chính là chỗ đáng sợ của chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể, Kính Chiếu Thiên này không am hiểu công phạt, nhưng còn khủng bố hơn chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể vạn phân!

Thử hỏi, dưới sự áp chế này, ai có thể bình yên vô sự!

Nhưng mà, thật sự có ngoại lệ.

Phong Vân đứng sừng sững ở đó, không hề dao động, mặc cho Kính Chiếu Thiên phát huy uy năng to lớn, hắn vẫn như bàn thạch, lẳng lẳng đứng tại chỗ.

“Nỗ mạnh hết đà mà thôi!”

Trong mắt Thiên Bằng Chúa Tể tràn đầy hàn ý, dựng thẳng thân thể, toàn lực thôi động Kính Chiếu Thiên.

Ong!

Kính Chiếu Thiên rung lên, ba động mệnh mông như biển tuôn ra, bao trùm thập phương.

Phàm là Chúa Tể còn trong sự chấn động này, tất cả đều lung lay sắp đổ, cho dù bọn họ đã rời đó đủ xa, nhưng ba động này quá đáng sợ, bọn họ chỉ dính một chút nhỏ, đã bị ảnh hưởng kịch liệt.

Bọn họ đều như vậy, có thể nghĩ Phong Vân đứng mũi chịu sào thì thế nào.

Lúc này, chỉ sợ Phong Vân đứng như Thiên Bằng Chúa Tể nói, là nỏ mạnh hết đà.

Kim Thạch Chúa Tể và Thiên Hãn Chúa Tể cũng nghĩ như thế.

Nhưng giây tiếp theo, một vòng kiếm quang sáng chói hừng hực đã đánh vỡ suy nghĩ của bọn họ!

Oanh! Oanh!

Dòng lũ kiếm quang vô tận, lấy khí thế xuyên thiên phá địa, nghịch sâu cửu thiên, đột phá trói buộc của Kính Chiếu Thiên, trực tiếp chém về phía Thiên Bằng Chúa Tể cạnh Kính Chiếu Thiên!

Tốc độ nhanh chóng, lực vô cùng mạnh, vượt ngoài tưởng tượng.

Cho dù là Thiên Bằng Chúa Tể cũng chưa kịp phản ứng..

Nhưng Thiên Bằng Chúa Tể cũng là vô địch Chúa Tể có thâm niên, đứng vững ở cấp độ này không biết bao nhiêu kỷ nguyên, cho dù tu vi hay kinh nghiệm đều là nhất đẳng.

Trong nháy mắt, hắn ta cưỡng ép thiêu đốt lực linh hồn, để phản ứng lại trong thời gian ngắn, lập tức thôi động thiên phú của chủng tộc mình, năng lực không gian.

“Không gian cầm cố!”

Ý niệm này vừa ra, không gian trước mặt Thiên Bằng Chúa Tể lập tức bị giam cầm, hình thành một bức tường không gian kiên cố, ngăn cách kiếm quang khủng bố kia.

Nhưng mà, lúc kiếm quang chém đến, cho dù bức tường không gian vô cùng kiên cố cũng không thể ngăn được.

Nhưng nơi kiếm quang đi qua, sương mù hỗn độn cũng không thể tiếp tục lưu động, giống như bị một kiếm này chém giết.

Phốc!

Máu kim sắc bắn tung tóe, dường như nhuộm đỏ cả bầu trời hỗn độn, giống như trời khóc.

Nhưng mặc dù một kiếm này khủng bố, lại không thể giết Thiên Bằng Chúa Tể, dù sao hắn ta cũng là vô địch Chúa Tể lâu năm, không phải Ma Lang Chúa Tể có thể so sánh.

Hơn nữa, cộng thêm bức tường không gian, mặc dù không thể ngăn cản kiếm quang, nhưng có thể làm suy yếu uy năng một chút, cuối cùng chỉ chém đứt nửa người Thiên Bằng Chúa Tể mà thôi.

Nhưng như vậy, đối với một vị vô địch Chúa Tể mà nói, căn bản cũng không có chuyện gì, chỉ cần tốn chút thần lực, trong khoảnh khắc có thể khôi phục.

Trên không trung, Thiên Bằng Chúa Tể đã khôi phục như lúc đầu, gắt gao nhìn Phong Vân, trong mắt có phần nộ, cũng có chấn động.

Hắn ta không biết vì sao Phong Vân bị Kính Chiếu Thiên chín thành chín bao trùm còn có thể chém ra một kiếm đáng sợ như vậy!

Từ tin tức Kính Chiếu Thiên truyền đến, Phong Vân quả thật đã bị nó ảnh hưởng, lực lượng suy yếu, nhưng biểu hiện vừa rồi của Phong Vân vẫn mạnh vô cùng.

Nếu không phải Thiên Bằng Chúa Tể nhanh chóng quyết định thiêu đốt lực linh hồn, e rằng sẽ không chỉ tổn thương một chút thần lực như vậy, chỉ sợ không chết cũng trọng thương!

“Vì sao? Mười năm trước chiến lực của Phong Vân cũng không đáng sợ như vậy. Vì sao dưới Kính Chiếu Thiên, lực lượng suy yếu trên phạm vi lớn còn có thể chém ra một kiếm đáng sợ như vậy!”

Sắc mặt Thiên Bằng Chúa Tể rung động, trăm mối không có cách giải.

Làm sao hắn ta biết, Kính Chiếu Thiên có ảnh hưởng đến Phong Vân, nhưng chỉ khiến lực lượng của hắn suy yếu một chút, có thể nói là ảnh hưởng rất nhỏ đến chiến lực của hắn.

Quy tắc? Cứ tùy tiện, mười hệ của Phong Vân đều viên mãn, cảm năm hệ, còn năm hệ nữa.

Thần lực? Hắn muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, Kính Chiếu Thiên giảm bớt, nhưng chỉ giảm được một giọt nước trong biển cả mà thôi.

Hơn nữa, Phong Vân còn có trang bị bạch kim, cho nên, dường như chiến lực của hắn không hề bị ảnh hưởng.

Đó không phải do chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể Kính Chiếu Thiên yếu, ngược lại quả thực rất mạnh, từng trợ giúp thú tộc tạo dựng uy danh hiển hách trong vũ trụ, cho dù vô địch Chúa Tể khác gặp phải Kính Chiếu Thiên cũng phải biến sắc, không dám đến gần.

Chỉ khi gặp gỡ đại bug Phong Vân, cái gì Kính Chiếu Thiên, cái gì trợ giúp mạnh nhất, đều là nói suông.

Muôn chèn ép Phong Vân, thật xin lỗi, nó treo trước đi!

...

Nơi xa.

Kim Thạch Chúa Tể và Thiên Hãn Chúa Tể thấy cảnh này, hai mặt nhìn nhau, trong mắt lộ ra sợ hãi, hung hăng nuốt một ngụm nước bọt.

Cảnh tượng trước mắt đã phá vỡ nhận biết của bọn họ!

Phong Vân đứng dưới Kính Chiếu Thiên, chẳng những không hề bị ảnh hưởng, thậm chí còn suýt chút nữa trảm Thiên Bằng Chúa Tể trong danh sách vô địch Chúa Tể.

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy, đánh chết bọn họ cũng không tin!

Trong vũ trụ, vậy mà còn có người không bị Kính Chiếu Yêu làm suy yếu lực lượng!

“Không, không phải ta nhìn nhầm, mà là Phong Vân quá mạnh, lực lượng Kính Chiếu Thiên làm suy yếu căn bản không đủ ảnh hưởng đến chiến lực của hắn!”

Thiên Hãn Chúa Tể to gan suy đoán.

Lời này vừa ra, tâm thần Kim Thạch Chúa Tể lung lay, cảm thấy linh hồn đang nổ tung.

Mặc dù hẳn ta rất muốn phản bác, nhưng lại không nói ra nửa chữ.

...

Trên hư không, Thân Bằng Chúa Tể bị một kiếm của Phong Vân dọa sợ, trực tiếp trốn sau Kính Chiếu Thiên, không lộ ra chút nào.

Đồng thời, hẳn ta rót càng nhiều thần lực và quy tắc lực lượng vào trong Kính Chiếu Thiên, khiến nó khôi phục.

Ong!

Lực lượng đang ngủ say trong Kính Chiếu Thiên dường như cảm ứng được, lập tức ‘Thức tỉnh’, run lên, quang huy vô biên chiếu vào hỗn độn thế giới.

Cho dù Phong Vân bất động như sơn, trong nháy mắt cũng bị ảnh hưởng, hình như cũng chịu quấy nhiễu.

Đúng lúc này, không gian hỗn độn cách đó không xa bỗng nhiên vỡ ra.

Một vòng u quang hiện lên, mang theo lực lượng diệt thế, bay thẳng đến mi tâm Phong Vân!

Chương 724: Tuyệt sát chi cục?

Chương 724: Tuyệt sát chi cục?

Một vầng sáng mật mờ âm u ngăn cách Hồn Độn thiên địa, được gia trì thêm lực phá hoại vô biên, lượn lờ lấp lóe, trực chỉ thẳng vào chỗ yếu hại của Phong Vân!

Tập kích xảy ra bất ngờ, dù là ai cũng không dự liệu được.

Lần tập sát này, nắm bắt thời cơ vô cùng chuẩn xác, lực lượng phóng thích cũng cực kì khủng bố, dù cho là một tôn Vô Địch Chúa Tể, cũng không đủ sức né tránh.

Đây là, chiêu tất sát!

Phía sau Chiêu Thiên Kính, Thiên Bằng Chúa Tể nhìn thấy Hồng Hải Thủy Tổ ẩn nấp trong chỗ tối rồi cực ra tay, trong lòng thở ra một hơi.

Có trời mới biết, lúc hấn đối mặt với Phong Vân, uy áp và sức đe dọa ngập trời kia, cơ hồ khiến hấn ngạt thở.

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, sợ là muốn làm bao người kinh hãi đến há hốc mồm.

Đường đường là một tôn Vô Địch Chúa Tể cao quý nhất Thần Thú tộc, lại bị một tên nhân tài mới nổi hù cho sợ hãi!

Nhưng mà sự thật chính là như vậy, giờ khắc này, chiến lực của Phong Vân, cùng mười năm trước, hoàn toàn là hai người khác nhau!

"Nhưng dù mạnh hơn cũng là có hạn, đôi mắt một vị Vô Địch Chúa Tể không tiếc đại giới mà tiến hành tập sát, không chết cũng phải trọng thương!"

Thiên Bằng Chúa Tể nghĩ như vậy, nhin không được thò đầu ra quan sát.

Nhưng một giây sau, đôi mắt hấn bỗng nhiên trợn tròn, "Làm sao có thể..."

Trên hư không.

Hồng Hải Thủy Tổ hao hết nửa phần thần lực cùng nửa phần quy tắc tạo thành một kích tất sát, chốc lát đã đi tới gần Phong Vân, mắt thấy đã phải chém vào mi tâm nơi có biến linh hồn của Phong Vân.

Nhưng đúng lúc này, đã thấy Phong Vân nắm tay trái thành quyền, không làm ra bất kỳ động tác gì quá sức tưởng tượng, chỉ có một quyền, đâm ra!

Lực lượng tăng gấp 100 lần!

"Ầm!"

Lực quyền đi tới đâu, ức vạn dặm Hỗn Độn Thế Giới phía trước trực tiếp hóa thành bột mịn, mà một kích tất sát kia càng là kịch liệt chấn động, phát ra tiếng rung lắc chấn động, giống như không chịu nổi gánh nặng.

Cường hãn! Ngang ngược! Hung bạo!

Rắc!

Một giây sau, trong ánh mắt kinh hãi của các vị Chúa Tể, một kích tất sát kia sụp đổ, hóa thành vô số mảnh vỡ, tán ra khắp phía bốn phương tám hướng.

Mà số mảnh vỡ tủa ra kia, chạm tới chỗ các Đạc Cấp Chúa Tể, Cự Đầu Chúa Tể nơi xa, lập tức khiến bọn hắn thậm chí không có thốt lên một tiếng, trực tiếp hóa thành tro bụi!

Trời đất ơi ——! !

Các Chúa Tể còn lại thấy cảnh này, da mặt điên cuồng co rúm, không nói hai lời, vội vã điên cuồng chạy khỏi nơi này, liên tục lui ra xa.

Thiên Hãn Chúa Tể cùng Kim Thạch Chúa Tể tận mắt thấy một vị Cự Đầu Chúa Tể rất có uy danh đứng cách họ không xa, trong khoảnh khắc bị mảnh vỡ xuyên qua, linh hồn cùng Thần Thể đều bị chôn vùi!

Chuyện này khiến hai người bọn họ vô cùng kinh dị, đồng thời cũng cực độ kinh hoàng với sự cường đại của Phong Vân.

Mảnh vỡ này cũng có thể trong nháy mắt tiêu diệt một vị Cự Đầu Chúa Tể, lực lượng toàn thịnh của nó, thực sự không dám tưởng tượng, có thể chớp mắt phá hủy toàn bộ mọi thứ!

Nhưng mà, vẫn như cũ bị Phong Vân dùng một quyền đánh nát, dễ như trở bàn tay!

Trên thực tế, Phong Vân cũng không phải không tổn hao gì, hắn chỉ tăng cường lực lượng, nhưng cường độ thân thể lại không được gia tăng.

Một kích làm hao phí hơn phân nửa nội tình của Hồng Hải Thủy Tổ này, vẫn xuyên thủng huyết nhục của hắn.

Chỉ là Phong Vân vốn ó Chúa Tể cấp Mộc Hệ cùng Thủy Hệ thiên phú, có được cả Mộc Hệ quy tắc cùng Thủy Hệ quy tắc, đừng nói là xuyên thủng huyết nhục, cho dù linh hồn hắn chỉ còn lại có một tia mỏng manh, đều có thể trong nháy mắt chữa trị.

Đôi lại là các Chúa Tể khác, mặc dù cũng sẽ không chết, nhưng nếu muốn khôi phục, chỉ sợ cũng muốn hao phí không biết bao nhiêu vạn năm.

...

"Làm sao có thể mạnh như thế. . ."

Tại vùng không gian hỗn độn cực xa xôi, Hồng Hải Thủy Tổ toàn thân bao phủ trong mê vụ thấy cảnh này, thần sắc hoảng sợ.

Hắn có thể nói là 'Đối thủ cũ' của Phong Vân, gần như là tận mắt 'nhìn' Phong Vân trưởng thành.

Tưởng tượng vài ngàn năm trước, Phong Vân dùng Thần Chủ chi thân sánh vai Chúa Tể, chém chết Chúa Tể hóa thân của hắn, lúc đó, hắn mặc dù chấn động với thiên phú của Phong Vân, nhưng cũng còn trong phạm vi có thể tiếp nhận.

Lại về sau, Phong Vân vền vẹn hao phí mấy ngàn năm thời gian, liền từ Thần Chủ cảnh bước vào Chúa Tể, còn có thể sánh vai với Vô Địch Chúa Tể, chuyện này lập tức khiến hắn đứng ngồi không yên, cảm nhận được áp lực ngạt thở đến từ Phong Vân trong tương lai, liền đồng ý kế hoạch ám sát của ba tộc kia.

Nhưng bây giờ, hắn hao phí đại giới cực lớn tạo thành một kích vô song, đừng nói trọng thương hay giết chết Phong Vân, thậm chí cả việc để lại vết thương trên người đối phương đều không làm được!

"Vền vẹn mười năm thời gian, tại sao hắn lại trở nên đáng sợ như thế, hay là trước đây hắn đã che giấu!"

Hồng Hải Thủy Tổ chưa từng gặp qua người nào khủng bố như vậy, mỗi lần gặp nhau, chiến lược trước sau chênh lệch cực lớn, khiến người ta nghi

ngờ nhân sinh!

"Chỉ có thể gửi hi vọng ở Hi Thánh Chúa Tể, hi vọng nàng có thể thành công. . ."

Tuy nói trong suy nghĩ của Hồng Hải Thủy Tổ, Phong Vân nhất định không cản nổi công kích linh hồn của Hi Thánh Chúa Tể, nhưng rõ ràng Phong Vân không thể đánh giá theo lẽ thường được.

Một kích tất thắng này, hẳn hiện tại căn bản không có chút lòng tin nào. . .
...

...

Mà bên trên hư không.

Cơ hồ ngay sau khi Phong Vân nâng quyền đánh nát một kích tất sát kia của Hồng Hải Thủy Tổ, bỗng nhiên, ở trước mặt hắn, một bóng người uyển chuyển bất ngờ xuất hiện!

Một ngón tay tinh tế tuyệt mỹ, tựa như Bảo Ngọc điêu khắc mà thành lộ ra, thản nhiên điểm ra một điểm như muốn quét ngang vạn vật, trong đó xen lẫn cả lực lượng linh hồn khiến thiên địa đều run rẩy!

Tận đến giờ phút này, Phong Vân mới cảm ứng được không gian ba động.

Cực kỳ hiển nhiên, bóng dáng uyển chuyển này là được không gian truyền tống tới.

Có thể làm cho người có được Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú là hẳn đều không phát giác được không gian ba động, chỉ có người sở hữu

Không Gian thiên phú cao hơn hẳn, cùng Linh Hồn thiên phú cường đại mới có thể làm được!

Mà ở đây, có được điều kiện này, chỉ có hai người.

Thiên Bằng Chúa Tể, cùng bóng dáng uyển chuyển trước mắt!

Tập hợp đủ lực lượng của hai vị Vô Địch Chúa Tể, cuối cùng mới hình thành một đợt tập sát này.

So sánh với một kích tất sát của Hồng Hải Thủy Tổ, hiển nhiên, chiêu này mới là chiêu tuyệt sát cuối cùng!

"Lần này xem ngươi còn có thể không chết không! !"

Phía sau Chiếu Thiên Kính, trên thân thể to lớn của Thiên Bằng Chúa Tể tràn đầy vết rách, kim sắc huyết dịch như tương dịch phun ra, khí tức hỗn loạn không chịu nổi.

Hiển nhiên, hẳn vì thôi động Không Gian năng lực, đã phải trả một cái giá đắt.

Keng!

Ngón tay ngọc của Hi Thánh Chúa Tể điểm lên mi tâm Phong Vân, không chút trắc trở.

Một giây sau, hồn lực mênh mông tuôn ra!

"Hầy, cuối cùng vẫn là không địch lại sao."

Tại chỗ rất xa, Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể mắt thấy hết thấy, trong lòng than thở, mặc dù Phong Vân nghịch thiên thì thế nào,

cuối cùng cũng không địch lại cục diện chết chóc do ba vị Vô Địch Chúa Tể tử mĩ bày ra.

Bây giờ đụng phải công kích linh hồn của Trùng tộc đệ nhất Mẫu Hoàng tại khoảng cách gần, trên đời này trừ Chí Tôn, không người nào có thể may mắn thoát khỏi!

"Phù, cuối cùng cũng kết thúc!"

Không gian Bỉ Ngạn nơi xa, Hồng Hải Thủy Tổ nhẹ nhàng thở ra một ngụm khí, xem ra là hãn lo xa rồi.

Cũng đúng, mặc dù Phong Vân chiến lực ngập trời, nhưng đối mặt hồn lực công kích của Hi Thánh Chúa Tể, cũng là hãn phải chết không nghi ngờ.

Nghĩ đến sắp trừ khử được một mối uy hiếp lớn, trên mặt hãn liền lộ ra nụ cười.

Đồng thời lộ ra nụ cười, còn có Thiên Bằng Chúa Tể, cho rằng đại cục đã định.

Nhưng mà, thân là người xuất thủ Hi Thánh Chúa Tể, lúc này sắc mặt lại đột ngột biến đổi!

Chương 725: Đây là cái gì kinh thế quái vật! ?

Chương 725: Đây là cái gì kinh thế quái vật! ?

Hư không.

Dòng linh hồn lực mệnh mông của Hi Thánh Chúa Tể thuận thế tiến vào mi tâm Phong Vân, trong nháy mắt tràn vào trong thức hải.

Vốn dĩ nàng dự định dùng một kích phá nát linh hồn hạch tâm của Phong Vân.

Nhưng mà, khi linh hồn lực của nàng vừa vào trong đó, liền triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ nhìn thấy ngay trước mắt, vượt xa khỏi tưởng tượng!

Đây là một vùng biển rộng lớn bát ngát, sóng biển cuộn cuộn, thần vụ xen lẫn trên mặt biển, phảng phất như giao long xuất hải, nuốt mây nhả khói, tiếng sóng biển rầm rầm sôi trào mãnh liệt!

"Cái này, những thứ này, đều là linh hồn lực! ?"

Linh hồn ý thức Hi Thánh Chúa Tể chấn kinh mà nhìn hết một màn này, phát ra tiếng thét kinh hãi, nó run rẩy dữ dội, đung đưa không ngừng, hiển nhiên đã bị hù dọa thật sâu.

"Ầm ầm ——! !"

Mà ngay khi linh hồn ý thức của Hi Thánh Chúa Tể chấn động, bỗng nhiên biển linh hồn mênh mông kia gió nổi mây phun, mặt biển nứt ra, tách ra hai bên.

Tiếp theo, từ sâu dưới đáy biển, mở ra một đôi mắt cực lớn, tiếp cận Hi Thánh Chúa Tể.

Trong nháy mắt đó phát ra khí thể vô cùng bá liệt, như mặt trời huy hoàng, giống như Thần Sơn diệt vong, không thể ngăn cản, không thể nhìn thẳng!

"Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú!"

Hi Thánh Chúa Tể vừa cảm nhận được cỗ uy áp linh hồn này, liền biết được Linh Hồn thiên phú của Phong Vân đang ở cấp độ nào, kết quả thực sự khiến nàng kinh ngạc không thôi.

Linh Hồn thiên phú của Phong Vân, vậy mà đạt tới Chúa Tể cấp, lại mạnh ngang với nàng!

"Không có khả năng! Chỉ là Nhân tộc, vậy mà có được Linh Hồn thiên phú siêu cường như chúng ta!"

Hi Thánh Chúa Tể tâm thần đại loạn.

Trùng tộc chính là dùng Linh Hồn thiên phú xuất chúng mà nổi tiếng trong khắp vũ trụ, đơn thuần Linh Hồn thiên phú, tộc đàn họ nhận thứ hai, không có tộc đàn nào dám nhận thứ nhất.

Dù cho là đặc thù sinh mệnh thể, ở phương diện này cũng còn xa không sánh kịp Trùng tộc Mẫu Hoàng.

Nhưng mà, bây giờ lại có một tên nhân loại có được Linh Hồn thiên phú có thể so với đệ nhất Trùng tộc Mẫu Hoàng! Chuyện như thế, nếu là truyền đi, chắc chắn sẽ làm toàn vũ trụ chấn động!

...

"Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú thì như thế nào, ta tu hành vô tận tháng năm, khả năng nhận biết linh hồn, há lại là người mà kẻ miệng còn hôi sữa như ngươi có khả năng so sánh ư!"

Hi Thánh Chúa Tể dùng linh hồn ý thức phát ra sóng ý niệm to lớn, hơi thở tiếp theo, nàng phảng phất như bốc cháy lên, hóa thành một vòng quang huy hùng hực.

Một vòng Thần Nguyệt huy hoàng treo giữa trời, chiếu sáng toàn bộ Hồn Hải.

Oanh ——!!

Linh hồn quang huy dập dờn, bắn tung toé ra ngàn vạn tia sáng, tập hợp lại mọi lực lượng vào trong một kích, phóng tới chỗ sâu trong Hồn Hải, muốn xuyên thủng linh hồn hạch tâm của Phong Vân.

Ầm ầm ầm!!

Nhưng mà, lúc này, Hồn Hải rung chuyển, bỗng nhiên lộ ra một bàn tay lớn che khuất bầu trời, một phát bắt được toàn bộ đốm sáng mà Hi Thánh Chúa Tể dùng lực lượng linh hồn hóa thành kia!

Một cỗ linh hồn uy áp so với trước đó càng thêm mênh mông hùng hậu phát ra.

"Cái gì! ?"

Linh hồn Hi Thánh Chúa Tể kịch chân, chỉ kịp phun ra nửa câu, "Linh hồn so với ta còn mạnh hơn. . ."

Một giây sau, bàn tay lớn kia bỗng nhiên siết chặt, trực tiếp bóp nát lực lượng linh hồn của Hi Thánh Chúa Tể thành mảnh vỡ! !

. . .

Ngoại giới.

"A! !"

Hi Thánh Chúa Tể bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, thân thể mông lung uyển chuyển trong nháy mắt bắn ngược ra ngoài.

Vị Chúa Tể nào tinh mắt đều nhìn thấy nơi mi tâm của vị đệ nhất Mẫu Hoàng này vỡ ra một cái khe lớn!

Mà trái lại Phong Vân, vẫn như cũ không có việc gì, vẫn đứng ở nơi đó, từng động tác vẫn giống hệt trước đó.

Một màn này khiến những chúa tể kia tê cả da đầu, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, như đang nhìn một con quái vật kinh khủng.

Đệ nhất Mẫu Hoàng Hi Thánh Chúa Tể dốc sức đánh ra một đòn công kích linh hồn, vậy mà không chỉ không làm Phong Vân bị thương, ngược lại còn bị phản phệ, lưu lại thương thế không thể xóa bỏ!

"Không có khả năng! !"

Thiên Bằng Chúa Tể trợn tròn mắt, phát ra tiếng kêu sợ hãi.

Hi Thánh Chúa Tể chính là đệ nhất Mẫu Hoàng của Trùng tộc, bây giờ tai họa cách gần tiến hành công kích linh hồn, thử hỏi có vị Vô Địch

Chúa Tể nào có thể ngăn cản!

Nhưng Phong Vân không những có thể ngăn trở, hơn nữa còn khiến Hi Thánh Chúa Tể chịu linh hồn phản phệ.

Cảnh tượng tựa như thần thoại này cứ như vậy mà xảy ra ở trước mắt, khiến Thiên Bằng Chúa Tể cảm giác mình như đang nằm mơ vậy, không chân thực chút nào!

...

Về phần Hồng Hải Thủy Tổ đứng tại phía xa xa xôi bên ngoài không gian Bỉ Ngạn, hắn vừa thấy cảnh này, không chút do dự quay đầu bỏ đi, dùng tốc độ nhanh nhất cả đời này mà rời khỏi nơi đây, không dám dừng lại thêm nữa.

"Từ đó về sau, vũ trụ sẽ không còn cái tên Hồng Hải này nữa."

Hồng Hải Thủy Tổ cay đắng vô cùng mà nói, cực kỳ hiển nhiên, hắn đã không có ý định lại quay về vũ trụ bản thổ thế giới nữa.

Qua chiến dịch này, hắn xem như triệt để hiểu rõ, Phong Vân đã hoàn toàn trưởng thành trở thành siêu cấp cự đầu có thể chấn nhiếp ức vạn tộc đàn, đã không phải là người mà bọn họ liên thủ lại là có thể giết chết, so với Ngũ Hành Chúa Tể cũng không thua kém bao nhiêu.

Trừ phi Chí Tôn ra tay, bằng không sẽ không có bất kỳ hi vọng gì.

Hồng Hải Thủy Tổ tự nhiên không có tư cách mời Chí Tôn ra tay, cho nên hắn chỉ có thể bỏ đi mà lưu lạc Hỗn Độn Thế Giới.

Bằng không đến ngày sau Phong Vân chấn áp vũ trụ ức vạn tộc đàn, hắn chắc chắn phải chết không nghi ngờ!

...

Đỉnh hư không.

Phong Vân sắc mặt bình tĩnh, từ đầu đến cuối đều thông dong bình tĩnh, phảng phất như cả thế gian không có chuyện gì có thể làm hắn biến sắc.

Keng!

Một vòng kiếm quang sáng chói lại xuất hiện, xé rách trăm triệu dặm trong không gian hỗn độn, kiếm quang lạnh lẽo rợp trời.

Không có người nào nhìn thấy Phong Vân ra tay như thế nào, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi!

Phía trước hết thấy đều bị dòng kiếm quang dày đặc bao phủ, cũng bao quát cả Thiên Bằng Chúa Tể cùng Hi Thánh Chúa Tể bị trọng thương.

Nhưng mà, khi kiếm quang tán đi, Phong Vân lại nhíu lông mày.

"Chạy ư."

Tại chỗ chỉ có một vũng lớn thần huyết màu vàng kim, cùng một phần 'thi thể rách nát' còn sót lại, nhưng trong đó lại không có bất cứ chấn động linh hồn nào, hiển nhiên, hai tên này đã chạy.

"Bởi vì Chiếu Thiên Kính sao."

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ thêm nữa, đây chính là cứu cục Chúa Tể cấp chí bảo, không am hiểu công phạt, nhưng ở phương diện khác, lại có tác dụng cực kỳ cường đại.

"Chạy thì chạy đi, dù sao hình chiếu đã tới tay, đợt này đúng là đã kiếm lời lớn."

Phong Vân nhìn không gian tấm gương, lúc này đang có hai cái hình chiếu mới đang nằm sẵn.

Chính là Thiên Bằng Chúa Tể cùng Hi Thánh Chúa Tể.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Thiên Bằng Chúa Tể (Kim Bằng tộc)

【 tuổi tác 】 : 240 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Thập Vạn Bát Thiên Vũ 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Sát Na Huy Hoàng 》 , Chúa Tể cấp Kim Hệ công pháp 《 Thiên Bằng Vô Cực Kinh 》 , Chúa Tể cấp không gian công pháp 《 Không Giới Chân Đồ 》 , Chúa Tể cấp Kim Hệ thiên phú, Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú, Kim Hệ quy tắc (mười tầng), Không Gian quy tắc (nửa tầng). . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Hi Thánh Chúa Tể (Trùng tộc Mẫu Hoàng)

【 tuổi tác 】 : 222 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Thiên Hà Vô Lượng 》 , Chúa Tể cấp Thủy Hệ công pháp 《 Vô Lượng Huyền Công 》 , Chúa Tể cấp Thủy Hệ thiên phú, Thủy Hệ quy tắc (mười tầng), Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú, Hồn kỹ Phong Bạo Chi Chùy, Hồn kỹ Linh Hồn Hiện Hóa. . .

. . .

Phong Vân quét mắt nhìn xong, chỉ cảm thấy những Di tộc Chúa Tể này thật đúng là 'người tốt', biết hẳn cần hình chiếu chất lượng siêu tốt, liền vội vã chủ động đưa tới cửa!

Chương 726: Ai dám tranh phong!

Chương 726: Ai dám tranh phong!

Thu hồi ý thức từ trong gương, Phong Vân cũng không nhìn các Chúa Tể ngốc trệ như gà gổ nơi xa kia, chuẩn bị rời đi.

Những Chúa Tể này mặc dù cũng là Dị tộc, nhưng không thuộc về tam tộc kia, cũng không có cùng Nhân tộc trở mặt, lại thêm Phong Vân sớm đã đem bọn họ hình chiếu qua, đã mất đi giá trị, cũng không thèm để ý làm gì.

Chân hấn điếm một cái, vô thanh vô tức biến mất ở dưới mí mắt các Chúa Tể, không có người nào nhìn thấy hấn rời đi như thế nào.

Không biết qua bao lâu, những Chúa Tể Dị tộc này rốt cục lấy lại được tinh thần.

Kim Thạch Chúa Tể cùng Thiên Hãn Chúa Tể nhìn nhau, không nói một lời, nhưng đáy lòng bọn hấn lại biết, nếu việc này truyền đi, sẽ gây nên chấn động cỡ nào.

Vô Địch Chúa Tể của tam tộc cùng nhau xuất kích, còn vận dụng một trong những nội tình của Thú tộc Chiếu Thiên Kính, kết quả đại bại mà chạy.

Mà để cho người ta sợ hãi là, Phong Vân từ đầu tới cuối, một chút tổn thương cũng không có!

Cái này cùng lần kia ở mười năm trước hoàn toàn không giống.

Chiến dịch kia, Phong Vân chỉ là miễn cưỡng ngăn cản ba vị Vô Địch Chúa Tể một kích mà thôi, với lại ba vị Vô Địch Chúa Tể kia cũng chỉ là đánh ra một kích liền bỏ chạy, chỉ có thể nói lúc ấy Phong Vân không sợ Vô Địch Chúa Tể mà thôi.

Nhưng bây giờ, lại hoàn toàn không giống vậy nữa.

Lấy Hi Thánh Chúa Tể cầm đầu ba vị Vô Địch Chúa Tể, vận dụng hết lực lượng của bản thân, thậm chí vận dụng chí bảo Chúa Tể cấp, đến vậy giết Phong Vân.

Nhưng kết quả bị Phong Vân đại bại.

Hai lần đối chiến đều là ba vị Vô Địch Chúa Tể, mà chiến lực của Phong Vân trước sau khác biệt như trời và đất, đơn giản khiến người ta không dám tin nổi.

Nếu nói cách nhau mấy kỷ nguyên, bọn họ còn có thể tiếp nhận.

Nhưng cái này lại vền vẹn mới qua mười năm mà thôi!

Mười năm thời gian, đối bọn hấn mà nói, cũng chỉ là nhắm mắt một cái là qua, đừng nói tu luyện, hơi tìm hiểu một chút đồ vật bản thân cần cũng không đủ.

Những vị Chúa Tể này vị nào tu luyện mà không động một tí là mất thời gian vạn năm, thậm chí, là lấy kỷ nguyên mà tính!

Mà bây giờ, ở bên trong thời gian ngắn như vậy, chiến lực của Phong Vân bạo tăng, đơn giản khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

"Đây chính là thiên phú của thiên kiều số một trong vô tận vũ trụ sao. . .
~. . ."

Kim Thạch Chúa Tể lẩm bẩm nói, cứ theo tốc độ này, một số kỷ nguyên sau, trong vũ trụ, còn có ai có thể áp chế hắn?

Không, hiện tại đã không có rồi, trừ vị Chí Tôn cao cao tại thượng kia ra, Phong Vân, đã không sợ bất luận người nào rồi!

. . .

Một góc trong Hỗn Độn Thế Giới.

Trận đồ to lớn bao trùm thiên địa, che hết bát hoang.

Mà phía trên trận đồ tám vị Vô Địch Chúa Tể, khí tức lúc này đều bất ổn, mỗi người đều chịu không ít vết thương.

"Không hổ danh xưng là người đứng đầu phía dưới Chí Tôn, nếu không phải có trận đồ đỉnh cấp Chúa Tể cấp này tương trợ, chúng ta sợ là đã vẫn lạc."

Một vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc ở phía đông nam nhìn trận đồ vĩ ngạn phía dưới, than thở nói.

"Đúng vậy, nếu không phải tam tộc kia mở ra điều kiện to lớn, đánh chết ta cũng không tới đây." Một hướng khác Vô Địch Chúa Tể Dị tộc vừa rồi đồng ý nói.

Tự mình đối mặt với vị Ngũ Hành Chúa Tể này, mới biết hắn dũng mãnh phi thường, đã không thể dùng từ cường đại để hình dung.

Đôi chiến hồi lâu, bọn họ nhiều lần suýt nữa chết ở dưới thân tiền của đối phương. Mà trái lại là bọn họ, cho dù mượn nhờ lợi thế trận đồ, cũng

không thể làm đôi phương bị thương chút nào.

Trong đó trận chiến này, lập tức phân ra cao thấp!

"Kéo dài được thời gian này, không biết bên kia có thành công không?"

"Quản hãn thành hay không thành công, dựa theo thời gian quy định đã đến, chúng ta rút lui thôi!"

Tám vị Vô Địch Chúa Tể mặc dù không biết thân phận của nhau, nhưng lúc này đều ngậm hiểu lẫn nhau, bọn họ chỉ là lấy tiền làm việc, thời gian vừa đến liền đi, kết quả như thế nào, cùng bọn hãn không có bất cứ quan hệ nào.

Bọn họ cũng không muốn liên lụy vào bên trong ân oán của tam tộc cùng Nhân tộc.

Mà lúc này, khoảng cách sáu giờ quy định, vèn vèn chỉ mới qua một giờ mà thôi.

...

Phía dưới trận đồ.

Sắc mặt Ngũ Hành Chúa Tể lạnh lùng như hàn băng vạn năm, trong cơ thể đã diễn hóa Thần quốc thể giới hoàn toàn, bỗng nhiên đại địa nứt ra, từ sâu bên trong vô tận vực, bay ra một cây thần tiễn huyết sắc.

Tiễn này vừa ra, sát lục chi khí vô tận phóng lên tận trời, phong vân thất sắc, huyết khắp chư thiên.

"Bản thân thành tặc Chúa Tể đến nay, giết chết Dị tộc không dưới trăm tỉ tỉ, vô số mà kể, mà mỗi giết một người, ta đều lấy tinh huyết bọn họ nạp ở

bên trong thế giới chi uyên, năm này tháng nọ, ngưng tụ thành tám cây Huyết Tiên."

Ngũ Hành Chúa Tể nói đến đây, ngẩng đầu nhìn về phía tám vị Chúa Tể Dị tộc trên không trung, nhẹ giọng nói: "Các ngươi, muốn trở thành cây Huyết Tiên thứ chín sao."

Lời nói mặc dù bình thản, nhưng truyền đến trong tai tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc kia, liền để cho hàn khí từ đáy lòng bọn họ ứa ra.

Kia Huyết Tiên vừa ra, bọn họ liền cảm nhận được oán khí cùng sát ý trùng thiên, hiển nhiên như Ngũ Hành Chúa Tể đã nói, là tập hợp không biết bao nhiêu tinh huyết của Dị tộc luyện chế mà thành.

Lúc trước bọn họ ngăn Ngũ Hành Thần Tiên của Ngũ Hành Chúa Tể đã là quá sức, bây giờ lại đến một cây Huyết Tiên, bọn họ còn có thể ngăn trở sao?

Mặc dù có trận đồ Chúa Tể đỉnh cấp cấp gia trì, nhưng bọn họ vẫn còn một chút cũng không dám hứa chắc.

Đây chính là đệ nhất phía dưới Chí Tôn!

Nhưng bây giờ thời gian quy định vẫn chưa tới, một khi bọn họ thối lui, tài nguyên phong phú mà tam tộc hứa cho sẽ không còn nữa.

Trong lúc nhất thời, bọn họ lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

...

"Xoẹt!"

Nhưng mà, ngay lúc này, bỗng nhiên có kiếm khí xuyên thủng Hỗn Độn sương mù, Tê Liệt Không Gian, lấy tư thế không thể địch nổi chém về phía

bọn họ!

Kiểm khí phát ra quang mang kia để cho chúng sinh đều phải sợ hãi, sát cơ vô tận, rung động thiên cổ!

Cái gì! ?

Xảy ra biến cố bất ngờ, để cho tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc thần sắc kinh hãi.

Kiểm khí dữ dội, giống như là Địa Ngục Chi Môn mở ra, lại như là mãnh thú Hồng Hoang đánh tới, cuộn cuộn mà đến, thiên băng địa liệt, không gian xung quanh vỡ vụn trong chốc lát!

Loại khí tượng này, loại bá đạo này, loại sát khí này, thật có thể nói là kinh động vạn vực, cũng làm cho tám vị Chúa Tể Dị tộc kia tâm thần kinh hãi, đã không lo được việc duy trì trận đồ vận chuyển.

Tùng người cấp tốc thoát đi, hồn lìa khỏi xác.

Keng!

Trận đồ Đỉnh cấp Chúa Tể cấp bị kiểm khí chém tới, phát ra một tiếng ô âm, trong nháy mắt trở nên âm đạm, trực tiếp bay tứ tung ra ngoài, phá toái hư không, bay xa đến vạn năm ánh sáng.

Tám vị Vô Địch Chúa Tể thấy cảnh này tránh ra thật xa phong mang, biểu lộ kinh ngạc, một kiếm chém bay trận đồ đỉnh cấp Chúa Tể cấp, đây là phong mang cực hạn cỡ nào!

"Người tới là ai?"

Một vị trong Tám vị Vô Địch Chúa Tể hướng về phía kiểm khí kia bay tới quát lên.

"Nhân tộc, Phong Vân."

Một đạo thanh âm bình thản truyền đến, vền vẹn bốn chữ, nhưng lại làm cho bọn họ bỗng nhiên biến sắc, tâm thần cuồng loạn.

Thế nào lại như vậy! ?

Nhân tộc Phong Vân, lúc này không phải hẳn là bị siêu cấp cường giả của tam tộc vây giết sao?

Tại sao lại xuất hiện ở nơi này chứ!

Mà ở thời điểm tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc tâm thần lung lay, không kềm chế được, đã thấy một đạo thân ảnh thon dài từng bước một đi tới, giống như là đạp ở phía trên vạn cổ thanh thiên, thần thái bừng bừng phấn chấn!

Không phải Phong Vân, thì còn là ai nữa! _

Chương 727: Toàn bộ bại dưới kiếm của ta!

Chương 727: Toàn bộ bại dưới kiếm của ta!

Thân ảnh thon dài, phong thần như ngọc, tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, tám vị Chúa Tể Di tộc chỉ nhìn một chút, liền nhận ra người trước mắt, chính là thiên kiêu số một danh chấn vô tận vũ trụ kia.

Nhân tộc, Phong Vân!

Cái này khiến tim của bọn họ cũng phải đập nhanh, mặt mũi tràn đầy không thể tin được.

Dựa theo kế hoạch, Phong Vân giờ này khắc này không phải đã bị cường giả tam tộc vây giết sao? Tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Cái này cùng kịch bản đã nói xong trước kia hoàn toàn không giống nhau!

"Siêu cấp cường giả của tam tộc đâu?" Một vị Vô Địch Chúa Tể Di tộc giống như là nghĩ đến điều gì đó, sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhin không được mở miệng dò hỏi.

"Toàn bộ đã bại dưới kiếm này."

Phong Vân chỉ phun ra mấy chữ.

Một câu ngắn ngủi, để cho tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc toàn thân chấn động, trên mặt lộ ra kinh ngạc không thể nào che giấu.

Bọn họ nghe được cái gì vậy?

Siêu cấp cường giả của tam tộc vây giết Phong Vân, vậy mà lại thua Phong Vân sao! ?

Đây chính là ba vị Vô Địch Chúa Tể so với bọn hắn còn phải thâm niên hơn, cộng thêm cấp chí Chúa Tể bảo Chiếu Thiên Kính, dưới dạng tổ hợp này, dù cho là bọn họ đối đầu, cũng là chỉ bại không thắng.

Bây giờ, lại bại vào dưới một tay Phong Vân! ?

Cứ việc tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc khó mà tin được, nhưng vừa mới nghĩ tới một kiếm Thần Uy kia của Phong Vân, đáy lòng cũng tin tưởng mấy phần.

"Bang ——! !"

Mà lúc này, nơi xa thanh âm tên đã lên dây vang lên, khuấy động thập phương, một thân ảnh vĩ ngạn Đạp Thiên mà đứng, ngạo nghễ thương sinh, không ai bì nổi.

Ngũ Hành Chúa Tể, đi ra!

Phong Vân một kiếm chém bay trận đồ, trận pháp vây khốn Ngũ Hành Chúa Tể kia, tự nhiên cũng tan thành mây khói.

Thấy tình huống như vậy, tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc vốn là không có chút chiến tâm nào, trực tiếp lấy trận đồ, sau đó xoay người rời đi, không có chút ý tứ dừng lại nào.

Một vị Ngũ Hành Chúa Tể đã đủ để bọn hán đau đầu, lại thêm một Phong Vân nữa, bọn họ chỉ tưởng tượng thôi cũng đã thấy tê cả da đầu rồi.

Bọn họ chỉ là lấy tiền làm việc, vốn là không có chinh chiến chi tâm, liều mạng chi ý, lúc này đại thế đã mất, tự nhiên tan tác như chim muông.

Thấy thế, Ngũ Hành Chúa Tể cũng không để ý tới, mà là trực tiếp hướng Phong Vân bên này chạy đến.

Về phần Phong Vân, hán chỉ là quét mắt qua tám vị Chúa Tể Dị tộc này một vòng, sau khi nghe được trong gương truyền ra tám đạo thanh âm nhắc nhở, hán liền thu hồi ánh mắt, không quan tâm nữa.

Tám vị Vô Địch Chúa Tể Dị tộc này thực lực không yếu, mặc dù Phong Vân có thể đánh bại bọn họ, nhưng nếu bọn họ khăng khăng muốn đi, hán cũng không lưu lại được.

Dù sao cũng là Vô Địch Chúa Tể, không phải rau cải trắng ven đường, luôn có một vài thủ đoạn áp đáy hòm, không thể khinh thường.

Bất quá bây giờ bỏ mặc không quan tâm, cũng không đại biểu về sau sẽ mặc kệ.

Phong Vân đã ở trên thân tám vị Chúa Tể Dị tộc này lưu lại khí tức linh hồn, chỉ đợi ngày sau hán hoàn toàn trưởng thành, chính là thời điểm cùng bọn gia hỏa này thanh toán.

Mà lúc trong lòng Phong Vân chuyển qua những ý niệm này, Ngũ Hành Chúa Tể đã đi tới.

"Nguyên bản còn dự định tiến đến tương trợ ngươi, không nghĩ tới cuối cùng ngược lại được ngươi tương trợ.

Ngũ Hành Chúa Tể tự nhiên đã nhìn thấy Phong Vân chém ra một kiếm kia, nó uy lực mạnh mẽ, tốc độ kinh khủng, để cho hắn cũng là sợ hãi thán phục, cũng là vui mừng.

Sợ hãi thán phục Phong Vân ở trong khoảng thời gian ngắn đã trưởng thành đến dạng này rồi, có thể một mình đảm đương một phía, mà vui mừng, thì là bởi vì Nhân tộc, rốt cục lại ra thêm một vị có thể chấn nhiếp siêu cấp cự phách trong ức vạn tộc đàn!

"Giống nhau, thế giới thứ ba." Phong Vân cười hắc hắc.

Ngũ Hành Chúa Tể nghe nói như thế, trên mặt sợ hãi thán phục cùng vui mừng lập tức hóa thành trợn mắt, tên này, lại bắt đầu trang bức sao?

Bất quá trận chiến này biểu hiện của Phong Vân quá mức xuất sắc, để cho hắn giả bộ một chút vẫn là có thể tiếp nhận.

"Đúng rồi, chiến giáp này trên người của ngươi là chuyện gì đã xảy ra, ta nhớ được trước đây là ngân sắc, thế nào lại biến thành bạch kim sắc?"

Ngũ Hành Chúa Tể quét mắt một vòng chiến giáp bạch kim sắc trên thân Phong Vân, thuận miệng hỏi một chút.

"Đây là Ngân Thần sáo trang cùng Kim Thần sáo trang dung hợp tạo thành Bạch Kim sáo trang. . ."

Lúc này Phong Vân đem hiệu quả tăng phúc sau khi dung hợp hai kiện đồ vật này, cùng điều kiện sử dụng nói cho Ngũ Hành Chúa Tể biết.

Dù sao việc này cũng không phải đại bí mật gì, không cần giấu diếm.

Ngũ Hành Chúa Tể sau khi nghe xong, tám tác lấy làm kỳ lạ, tiểu tử Phong Vân này, không chỉ có thiên phú xuất chúng, cơ duyên cũng là tốt tới

rồi tinh rồi mù.

Giá trị của Bạch Kim sáo trang này, không thua gì một kiện chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp!

Bất quá Bạch Kim sáo trang này tuy tốt, nhưng điều kiện ăn mặc quá cao, cần thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp mới được!

Thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp, chỉ là điều kiện này, liền đã loại bỏ tám thành Chúa Tể rồi.

Thiên phú Thể Chất tầng thứ này, so sánh với thiên phú thuộc tính Chúa Tể cấp còn hiếm thấy hơn!

Cho nên nói, để rèn được sắt còn cần tự thân cứng rắn, chỉ có cơ duyên là không được, còn cần bản thân cũng phải cường đại, như vậy mới có thể kết hợp cả hai hoàn mỹ.

Lúc này, đã thấy Phong Vân ở đối diện mở miệng hỏi: "Không biết trong vũ trụ này, có vị nào có thiên phú Thể Chất đạt tới Chúa Tể cấp không?"

Ngũ Hành Chúa Tể đầu tiên là khế giật mình, sau đó trầm ngâm một lát, mới đáp:

"Theo ta được biết, bên ngoài có được thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp, hình như có hai vị, một vị là đương đại tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt, còn có một vị khác, chính là một trong những phó minh chủ của Bắc Cương Liên Minh Thiên Ma Chúa Tể, nghe đồn nó là sinh mệnh đặc thù Thiên Ma Thể, trời sinh thể chất cực kỳ cường đại."

Tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt, Bắc Cương Liên Minh phó minh chủ Thiên Ma Chúa Tể!

Phong Vân đem hai cái tên này nhớ kỹ trong lòng.

Long tộc này không cần nhiều lời làm gì, mà Bắc Cương Liên Minh, theo Phong Vân biết, là những tộc quần nhỏ ở trong vũ trụ phía bắc liên hợp lại, tạo thành một liên minh, xem như ở trong đông đảo liên minh cũng có thực lực khá cao.

Đã có thể cùng Cơ Giới tộc, Trùng tộc so sánh, là một cỗ lực lượng không thể coi thường.

Mà bởi vì khoảng cách từ cương vực Nhân tộc đến Bắc Cương Liên Minh này khá xa, cho nên không có xung đột lợi ích với nhau.

"Chờ sau khi ở trong Hỗn Động Thế Giới thu hoạch được hơn một vạn hình chiếu Chúa Tể, sẽ đi hình chiếu hai vị này."

Phong Vân trầm nghĩ trong lòng.

Thiên phú Thể Chất của hắn cần tăng thêm một bước nữa, bằng không thì thôi động Bạch Kim sáo trang này cuối cùng cũng có cực hạn.

Sau đó.

Phong Vân liền cáo biệt Ngũ Hành Chúa Tể, tiếp tục hướng chỗ sâu trong Hỗn Động Thế Giới mà đi, hắn cảm ứng được Ngũ Hành Chúa Tể có nguy cơ, cho nên mới chạy đến tương trợ.

Bây giờ nguy cơ đã hết, cộng thêm Phong Vân đã có được tin tức mình muốn, không cần lưu lại lâu, cáo từ rời đi.

Bên trên hư không.

Ngũ Hành Chúa Tể đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, ánh mắt xa xăm, suy nghĩ xuất thần, "Nhân tộc các bậc tiên liệt, các người nhìn thấy không?"

Nhân tộc ta, rốt cục lại sinh ra một vị siêu cấp cự phách!"

Ngũ Hành Chúa Tể năm đó có thể trưởng thành được, không biết là hi sinh bao nhiêu tiên hiền của Nhân tộc.

Bọn họ đều là đang vì nhân tộc có thể quật khởi mà phấn đấu trên đường, nguyện vọng duy nhất chính là có thể nhìn thấy tương lai Nhân tộc có thể ngày càng sáng chói, hi vọng tràn đầy!

Mà bây giờ, Ngũ Hành Chúa Tể có thể cực kỳ khẳng định nói, Nhân tộc bây giờ, đã đạt tới cấp độ này! _

Chương 728: Một trận chiến mà chấn vạn tộc!

Chương 728: Một trận chiến mà chấn vạn tộc!

Hỗn Độn Thế Giới nguyên thủy lạc hậu, thông tin cực kỳ không tiện, cho nên chuyện Phong Vân đánh bại hết Vô Địch Chúa Tể của tam tộc chỉ truyền ra ở trong phạm vi nhỏ, không tác động đến toàn trường.

Nhưng ở thế giới vũ trụ bản thổ lại hoàn toàn không giống vậy.

Một số Chúa Tể từ Hỗn Độn Thế Giới trở về, chuyên môn đem việc này nói cho tộc đàn nhà mình biết, sau đó, một truyền mười, mười truyền trăm, trăm truyền ngàn vạn. . .

Như loại sự tình kinh thiên động địa này tốc độ truyền bá tự nhiên là vô cùng kinh người.

Cộng thêm công cụ truyền tin thế giới vũ trụ bản thổ cực kỳ phát triển, lại có Virtual Network, cho nên nói, chỉ cần thời gian một tháng, cơ hồ truyền khắp vũ trụ!

Một trận chiến danh chấn thiên hạ, những người biết được đều ngây người, cũng không biết có bao nhiêu tộc đàn sợ hãi.

Ngay cả một số lão tổ tông không hỏi thế sự ở vài tộc đàn cũng bị kinh động mà xuất quan.

Không có gì khác, bởi vì thật sự là quá kinh dị!

Thời gian mười năm, Phong Vân đã trưởng thành như vậy, đánh bại tất cả Chúa Tể tam tộc, loại chiến tích này thật đáng sợ, ảnh hưởng rất lớn.

Đừng nói là đối với thường nhân mà nói là chuyện không có khả năng, ngay cả là đối với những tuyệt thế thiên kiêu kia, cường đại Chúa Tể mà nói, cũng gần như thần thoại rồi, cái gọi là Vô Địch Chúa Tể, cuối cùng cũng có một ngày thất bại!

Hi Thánh Chúa Tể, Thiên Bằng Chúa Tể, cộng thêm cứu cực chí bảo Chiếu Thiên Kính, liền bại như vậy, thậm chí, Phong Vân không nhận một tia tổn thương nào!

Cho dù đã truyền bá hơn một tháng, nhưng vô số cường giả bên trong vũ trụ vẫn như cũ cảm thấy chấn động, đây là gợn sóng kinh thế, rung chuyển toàn vũ trụ, kinh nhiếp ức vạn tộc đàn.

Cho tới nay, những tồn tại này vừa thấy mặt nhau đều là đề tài này, từng người thần sắc xúc động.

Cái tên Phong Vân này vốn là đã có được vô tận cuồng nhiệt rồi, qua chiến dịch này, càng như là có một loại ma lực yêu dị, liên tục được nhắc lên.

Cho dù là trẻ con bi bô tập nói, cũng đối với hai chữ này như sét đánh bên tai.

Mà Phong Vân có một trận chiến kinh thế như vậy, cũng trở thành thần thoại mới cao tới không thể chạm vào!

...

Long tộc.

Tộc trưởng đương đại Long tộc Nhung Liệt đứng ở dưới một con thác nước thần, sợi tóc như thác nước, con mắt thâm thúy như hải dương, ngóng nhìn sâu trong vũ trụ, nhẹ nhàng thở dài, "Xem ra phải sớm đứng lên. . ."

Phía sau, thiên kiêu số một Long tộc là Nhung Chiến ánh mắt phức tạp, muốn nói cái gì đó, nhưng lại nói không ra được.

Chiến lược Phong Vân bây giờ, sợ là đã cùng phụ thân của hắn tương xứng rồi, hắn sợ là đời này cũng không thể đuổi kịp đối phương được.

Tin tức truyền đến Trụ Vực.

Thập lão thật lâu không cách nào hoàn hồn lại, giống như đang được nghe thần thoại vậy, từng người ngốc trệ như pho tượng, khó có thể tưởng tượng được tin tức khủng bố này.

Mà lúc này, một đạo thanh âm uy nghiêm bỗng nhiên vang lên ở trong đầu thập lão:

"Các ngươi đi Nhân tộc, tiếp dẫn Phong Vân tiến vào Trụ giới."

"Vâng, lão sư!"

Thập lão từ bên trong ngốc trệ bị bừng tỉnh lại, lập tức cung kính nói.

Đồng thời trong lòng bọn họ cũng minh bạch, lão sư nhà mình Hằng Vũ Chí Tôn cũng bị chiến tích của Phong Vân làm cho kinh ngạc, cho nên muốn thấy Phong Vân sớm hơn.

Phải biết, trước đó lão sư thấy những thiên kiêu cái thế kia có được phong thái Chí Tôn, đều là sau khi đạt tới Vô Địch Chúa Tể, không ai là ngoại lệ.

Nhưng đến Phong Vân này, lại là phá lệ.

Kỳ thật cũng có thể lý giải, dù sao những thiên kiêu cái thế kia, không giống với Phong Vân, không vào Vô Địch Chúa Tể, lại có thể đánh bại hết thầy Vô Địch Chúa Tể!

Đây là chiến tích doạ người cỡ nào!

Phân thiên phú này, nói là đầu tiên trên đời từ cổ chí kim cũng không quá đáng! !

...

Mà ngược lại đối với những tộc đàn hoặc thế lực đang chấn kinh này, tam tộc bên kia, lại rơi vào một loại tình huống hoàn toàn khác.

Chiến dịch này bọn họ mặc dù không có hao tổn Vô Địch Chúa Tể, nhưng phải biết, bọn họ xuất động, đã là lực lượng tối cao của mình rồi!

Tộc trưởng Thần Thú Kim Bằng nhất tộc Thiên Bằng Chúa Tể cùng Mẫu Hoàng thứ nhất Hi Thánh Chúa Tể, cộng thêm tộc khí Thú tộc Chiếu Thiên Kính, lấy đội hình này đi đối phó chín thành chín Vô Địch Chúa Tể bên trong vũ trụ, cũng có thể cường áp đi qua!

Nhưng lại bị Phong Vân giết tới đại bại mà quay về, trái lại đối phương lông tóc không tổn hao gì.

Loại so sánh này, so với hao tổn Chúa Tể còn muốn làm cho người khó chịu hơn!

Nhưng bọn hắn lại không thể làm gì khác, cả như vậy cũng không giết được Phong Vân, thậm chí gây cho đối phương một chút thương thế cũng không làm được, cái này đã đủ để chứng minh, Phong Vân đã trưởng thành như Ngũ Hành Chúa Tể trở thành tồn tại siêu cấp cự phách!

Đạt tới cấp bậc này, muốn giết chết gần như không có khả năng.

Trừ phi nội tình tam tộc được nâng lên một tầng, bất kể hậu quả phía sau, mới có thể giết chết Phong Vân.

Nhưng tam tộc cũng không phải chỉ có một địch nhân là Nhân tộc, nếu như bọn họ làm như thế, những tộc quần hoặc thế lực khác tất nhiên thừa lúc vắng nhà mà hôi của, đến lúc đó tạo thành tổn thất, không cách nào đánh giá hết.

Mặc dù tam tộc kiêng kỵ vạn phần đối với Phong Vân, nhưng cũng không thể chấp nhận loại nguy hiểm này.

Kỳ thật nói trắng ra, Phong Vân mặc dù có phong thái Chí Tôn, nhưng vũ trụ từ sinh ra đến giờ nhiều năm như vậy, có được phong thái Chí Tôn cũng có vài người.

Nhưng cuối cùng tất cả đều thất bại, vẫn lạc ở trên con đường này.

Con đường Chí Tôn, há lại dễ đi như vậy.

Cho nên nói, nội tâm tam tộc vẫn là cho rằng Phong Vân cuối cùng tất nhiên cũng không thể vượt qua đường này, thậm chí bản thân bị hủy diệt cũng không nhất định.

Đương nhiên, bọn họ nhất định là phải thất vọng rồi, bởi vì bug là không có bất kỳ đạo lý nào có thể lường trước.

...

Gợn sóng kinh thiên còn lưu truyền ở thế giới vũ trụ bản thổ, nhiệt độ cũng càng lúc càng cao.

Nhưng đương sự là Phong Vân, lại không phát giác gì.

Hắn vẫn ở bên trong Hỗn Độn Thế Giới lăn lộn, trần trọc mà đi, lợi dụng thiên phú thần thông tầm bảo của mình, không ngừng, chiêu hình các Chúa Tể Dị tộc.

Đồng thời nhìn thấy cơ duyên hữu dụng, liền thuận tay vớt tới.

Mà ở trong quá trình này, hắn một khi gặp được các Chúa Tể của tam tộc, liền không chút do dự chém giết hết.

Giết không được các Vô Địch Chúa Tể của tam tộc, trước hết giết những đặc cấp cùng Cự Đầu cấp này kiểm trước.

Dù sao đã trở thành cục diện không chết không thôi, không cần lưu thủ làm gì.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, nhoáng một cái, thời gian trăm năm đã qua.

Mà ở bên trong thời gian trăm năm này, các Chúa Tể tam tộc chết ở trên tay Phong Vân, đã đạt tới hai mươi vị!

Đừng nhìn số lượng này rất ít, nhưng người phải biết rằng, số lượng Chúa Tể trong tam tộc cộng lại cũng mới hơn trăm mà thôi, trong đó đạt tới đặc cấp cùng Cự Đầu cấp, cũng chỉ chiếm khoảng 6-7%.

Bây giờ bị phong mây cơ hồ chém giết một nửa, loại tổn thất này là to lớn thế nào chứ.

Cho tới sau này, cho dù là thông tin Hỗn Độn Thế Giới không phát đạt, các Chúa Tể Dị tộc kia cũng đều biết Phong Vân này là một mảnh nhân tuyệt thế!

Các Chúa Tể Tam tộc giống như là di cư, từng người

trực tiếp rời khỏi Hỗn Độn Thế Giới, trong thời gian ngắn sợ là sẽ không thể trở lại.

So sánh với cơ duyên, vẫn là mạng nhỏ quan trọng hơn một chút.

...

"Tốn hao trăm năm thời gian, rốt cục có thêm một vạn hình chiếu Chúa Tể cấp, không dễ dàng mà. . ."

Một góc bên trên hư không trong Hỗn Độn Thế Giới, Phong Vân nhìn hơn một vạn hình chiếu trong gương, thần sắc cảm khái nói.

So sánh trước đó một lần chỉ phí thời gian mười năm, lần này lại hao phí trọn vẹn trăm năm, cái này đã nói rõ, Chúa Tể bên trong Hỗn Độn Thế Giới, tối đa cũng chỉ là mấy vạn mà thôi. _

Chương 729: Người quản cái này gọi rất ít?

Chương 729: Người quản cái này gọi rất ít?

Hỗn Độn Thế Giới có mấy vạn Dị tộc Chúa Tể, cũng không phải có nghĩa, đây là toàn bộ Dị tộc Chúa Tể trong vũ trụ .

Chỉ có thể nói, đây là một phần trong đó.

Thường cách một đoạn thời gian, đều sẽ có Dị tộc Chúa Tể từ Hỗn Độn Thế Giới đi ra ngoài, sau đó lại có một nhóm mới đi vào.

Mà khoảng thời gian này, theo cách nói như vậy, là nửa kỷ nguyên sau.

Nói cách khác, Phong Vân nếu muốn thu hoạch được một lượng lớn hình chiếu Chúa Tể mới khác, tối thiểu cũng phải đợi tới vài vạn năm sau.

Về phần hiện tại, cũng không phải là không thể thu được hình chiếu chúa tể mới, chỉ là hiệu suất quá thấp.

Lần này chỉ là trăm năm, lần sau, đoán chừng phải hao phí cả ngàn năm.

Phong Vân còn có chuyện càng quan trọng hơn cần làm, tiếp tục ở lại nơi này hiển nhiên không thỏa đáng.

"Hai vạn hình chiếu Chúa Tể tạm thời cũng đủ, vẫn là đi Long tộc cùng Bắc Cương Liên Minh một chuyến trước. . ."

Phong Vân thẳm nói.

Trước mắt mà nói, hắn vẫn ưu tiên việc tăng cường Thễ Chấc thiên phú của mình, như vậy hắn mới có thể phát huy đầy đủ tác dụng của Bạch Kim sáo trang, không có bất kỳ tác dụng phụ nào.

Bằng không đợi đến mấy lần vây giết như thế nữa, Phong Vân có lẽ thật sự không chắc rằng mình có thể bình yên đánh bại kẻ địch.

Nhưng mà hắn thực sự đã nghĩ nhiều rồi.

Qua chiến dịch này, chiến lược của hắn đã chắn nhiếp ức vạn tộc đầ, trong thời gian ngắn, sẽ không còn có ai lại nhằm vào hắn!

Có điều phòng ngừa chu đáo vẫn là cần thiết.

Sau đó.

Phong Vân chuẩn bị rời đi. Trước lúc rời đi, hắn dự định trước tiên xoát hết một lượt phần hình chiếu hôm nay.

"Ta yêu cầu rất ít, kiểm lấy một chút thuộc tính quy tắc, Chúa Tể cấp thuộc tính thiên phú, còn có Kiểm Đạo pháp tắc, cùng các loại võ kỹ nhiều như mưa là được. . ."

Phong Vân không ngừng lắm bắ, nói một chuỗi dài.

Nếu là hình chiếu tấm gương có linh, sợ là mắt đã trợn trắng đến vượt cả tới chân trời rồi, người con mẹ nó còn dám nói cái này là rất ít à?

Cứ như vậy, hơn mười giờ sau.

Phong Vân cuối cùng cũng xoát xong hình chiếu cuối cùng.

Bởi vì hình chiếu quá nhiều, hẳn hai mươi bốn giờ đều không nhất định có thể xoát xong, cho nên đều là đã tốt còn muốn tốt hơn, từ trong đám hình chiếu chất lượng tốt này hẳn lại chọn ra các hình chiếu chất lượng tốt hơn để xoát.

Cuối cùng, hẳn thậm chí còn vận dụng cả Bạch Kim sáo trang để tăng chiến lực, mới khó khăn lắm xoát xong.

Kỳ thật, chỉ riêng hình chiếu Chúa Tể, cũng không tính nhiều, trong thời gian ngắn, vẫn là có thể xoát xong.

Nhưng vấn đề là mấy triệu Kiếm tộc hình chiếu kia, lại là một con số không nhỏ.

Mà những Kiếm tộc hình chiếu này đối với Phong Vân tới nói cũng là rất quan trọng, không có khả năng bỏ qua.

Cũng may, nhờ những năm qua vẫn luôn điên cuồng xoát, bây giờ 'Thiên Văn Thần Kim' trong cơ thể Phong Vân đã dung hợp gần tới năm ngàn vạn Kiếm Đạo pháp tắc.

Nói cách khác, hẳn hiện tại chỉ cần xoát hơn bốn ngàn vạn Kiếm tộc hình chiếu còn lại là được, mà số lượng này mỗi ngày đều đang giảm xuống.

"Còn thừa lại hơn bốn ngàn vạn Kiếm tộc hình chiếu, dự tính trăm năm sau hẳn là hầu hết đều rơi ra rồi."

Trong mắt Phong Vân tràn ngập chờ mong, hẳn không biết đã chờ mong ngày này từ bao lâu rồi.

Nhưng hẳn rất nhanh liền yên tĩnh lại, bình phục cảm xúc, mấy trăm năm cũng chờ được, cũng không ngại gì lại chờ thêm một trăm năm nữa.

...

Sau đó.

Phong Vân đưa mắt nhìn về phía túi đựng đồ, ngưng mắt nhìn lại.

【 Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Thần Thánh Chi Liên 》 】 : Đến từ hình chiếu Mộc Hách.

【 Chúa Tể cấp Quang Minh thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Bailey.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Quỷ.

【 Băng Hệ quy tắc (tầng năm) 】 : Đến từ hình chiếu Mục Lỗi.

【 Chúa Tể cấp Lôi Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Grey.

【 Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Kiếm Hoa.

...

Có lẽ thật sự là lời khẩn cầu của Phong Vân có tác dụng, lần này rơi xuống thật sự đều là những thứ hấn nói tới kia, chỉ là về số lượng, thì rút lại hơn phân nửa.

Nhưng Phong Vân lại vẫn có chút vui vẻ, với hấn mà nói, có rơi ra đã là không tệ, huống chi còn rơi đúng thứ hấn khẩn cầu.

Tiếng lòng của một vị sao chổi đen đui thâm niên.

Một lát sau.

Phong Vân dung hợp hết các vật rơi xuống, chỉ để lại một vài thứ cụ thể, như chí bảo, đan dược các loại.

Hai thứ này hẳn bây giờ không cần đến, nhưng có thể lưu cho đám tử đệ Phong thị tộc.

Những năm qua không ngừng phát triển, nhất là khi Phong Vân đã đăng đỉnh Chúa Tể, thành một trong số những người quyết định cao nhất của nhân loại tộc quần, Phong thị tộc càng đạt được sự phát triển mà trước đó chưa từng có, từ Địa Cầu xông thẳng ra vũ trụ.

Vô số nhân tộc thế lực đều tranh nhau đến đây kết giao với Phong tộc, công khai, hoặc âm thầm đưa tiền cho Phong tộc, đưa tài nguyên, thậm chí là đưa người, cũng chính là thông gia.

Mặc cho Phong thị tộc không xuất hiện thêm bất cứ thiên kiêu cùng cường giả nào, nhưng bởi vì có lão tổ đời thứ nhất Phong Vân ở đó, địa vị của Phong thị tộc vẫn là nước lên thì thuyền lên.

Dù cho là tứ đại đỉnh phong thế lực của Nhân tộc, khi đối mặt với Phong thị tộc, đều cực kỳ khách khí, lễ nghi có thừa.

Thế là, Phong thị tộc nhảy lên thành hào cường gia tộc mới lên cấp của Nhân tộc, chỉ cần Phong Vân còn một ngày, gia tộc này sẽ sừng sững không ngã.

Dưới điều kiện như vậy, tộc nhân Phong thị tộc theo tự nhiên mà tăng lên nhanh chóng, bây giờ đã có ức vạn người.

Tộc nhân con cháu đông đúc như vậy, lượng tu hành tài nguyên cần thiết tự nhiên cũng nhiều đến không cách nào tưởng tượng, dù cho là thế lực khác cũng có dâng tặng, cũng còn thiếu rất nhiều.

Cho nên Phong Vân mỗi lần xoát ra đồ vật gì, chính mình không cần đều sẽ gửi lại về trong tộc.

Dù sao những vật này đều là miễn phí, cũng không làm Phong Vân hao phí chút nào, hơn nữa còn có thể tạo phúc cho hậu đại, sao mà không làm chứ, mặc dù những hậu đại này cũng chẳng có chút quan hệ máu mủ gì với Phong Vân cả.

"Đáng tiếc, Phong thị tộc nhiều nhân khẩu như vậy, lại không có được một thiên tài nào có phong thái Chúa Tể. . ."

Phong Vân lắc đầu.

Nhưng thật ra là hãn mong đợi quá cao, chính hãn đạt tới Chúa Tể rất dễ dàng, nhưng cả nhân loại tộc đàn hàng hà sa số người, những năm qua, cũng mới chỉ có mười mấy hai mươi vị Chúa Tể mà thôi, khó cầu đến mức nào chứ!

Phong thị tộc muốn sinh ra thiên kiêu có được phong thái Chúa Tể, tỉ lệ kia, hãn sẽ thấp như kiếp trước trúng giải xổ số đặc biệt vậy.

Nhưng việc này không vội được, chỉ có thể chờ đợi nhiều đời huyết mạch tích lũy xuống, có lẽ lại bất ngờ tuôn ra một người huyết mạch đột biến cũng không chừng.

. . .

Sau đó.

Phong Vân liền một thân một mình rời khỏi Hỗn Độn Thế Giới, không có người nào biết, ngay cả Ngũ Hành Chúa Tể hãn cũng không thông báo.

Dù sao muốn đi lấy hình chiếu, thuận tiện dạo chơi, không tính là đại sự gì, không cần thông báo nhiều làm gì.

. . .

Vũ trụ bản thổ thế giới, nơi cực sâu.

Bỗng nhiên một cái không gian vòng xoáy cự đại hiển hiện, từ bên trong có một bóng người thon dài đi ra, mặc áo giáp bạch kim, tư thế oai hùng cái thế, mày kiếm mắt sáng, như mặt trời mới mọc nơi chân trời phí đông, tỏa sáng bát phương.

Chính là Phong Vân.

"Cuối cùng qua hơn trăm năm thời gian, rốt cực cũng trở về."

Phong Vân ngóng nhìn vũ trụ mênh mông, trong lòng khẽ thở phào nhẹ nhõm, như là về đến cố hương vậy, làm cho cả người thoải mái dễ chịu.

Hỗn Động Thế Giới mặc dù cơ duyên phong phú, nhưng so với vũ trụ bản thổ thế giới lại thật sự quá lạc hậu quá nguyên thủy. Hơn nữa nơi đó quy tắc hỗn loạn, thần lực thừa thớt, cũng không thích hợp tu hành.

Cho nên nói, trừ cơ duyên nhiều một chút, Hỗn Động Thế Giới thật đúng là kém xa tít tắp vũ trụ bản thổ thế giới.

Chương 730: Có phải hay không không chơi nổi?

Chương 730: Có phải hay không không chơi nổi?

Phong Vân vừa mới trở lại vũ trụ bản thổ thế giới, kết nối với máy truyền tin, liền phát hiện rất nhiều tin nhắn chưa đọc.

Có tin do bốn đứa nhỏ của Phong thị tộc gửi tới, phần lớn là báo cáo lại một vài tình hình, sự phát triển của gia tộc, có tin do Phong Tiểu Lan gửi tới, thổ lộ nỗi tương tư, còn lại, đều là những người nghe nói về chiến tích kinh thế kia của Phong Vân, gửi tới khen ngợi. . .

Phong Vân đều mở ra, lựa chút tin quan trọng rồi trả lời, cái khác, đều chỉ cười một tiếng bỏ qua.

Nhìn thấy cuối cùng, có một tin nhắn phá lệ khiến Phong Vân chú ý.

Lại là tin gửi đến từ Trụ Vực.

Ấn mở ra, phía trên chỉ có một câu: Chúng ta thập lão đã ở Nhân tộc cương vực, xin mau chóng trở về, lão sư cho mời.

Một câu đơn giản, lại khiến Phong Vân tỏ ra hơi chấn động.

"Hằng Vũ Chí Tôn lại muốn gặp ta?"

Vị đệ nhất Chí Tôn đứng vững vàng trên đỉnh chúng sinh từ cổ chí kim này, vậy mà vào lúc này lại mở miệng nói muốn gặp hắn.

"Là bởi vì sự kiện lần này sao."

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng.

Chí Tôn chỉ cần một ý nghĩ là có thể rung trời chuyển đất, ý chí như Thiên Uy, sâu khôn lường được, Phong Vân tự nhiên đoán không ra tâm tư của hắn, nhưng lường trước được rằng cũng có liên quan tới sự kiện lần này.

Nhưng hắn cũng không quyết định lập tức tiến đến.

"Nói thế nào cũng phải đem việc của mình làm xong xuôi rồi nói sau."

Phong Vân trong lòng tự có mục tiêu rõ ràng, một khi xác định, sẽ không tùy tiện thay đổi, dù cho là Chí Tôn mời, vậy cũng phải tạm thời để ở một bên, chờ hắn làm xong chuyện lại nói.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền đóng lại tin nhắn này, ngược lại mở ra bản đồ vũ trụ, ở phía trên tìm tới vị trí Long tộc cương vực, trực tiếp thuận đi đi.

Về phần Bắc Cương Liên Minh, lại cách quá xa, không gần bằng Long tộc, tạm thời để lại sau.

...

Long tộc cương vực.

Bởi vì Long tộc tộc nhân thừa thốt, tăng thêm tài nguyên mà Long tộc sử dụng khi tu hành khác một trời một vực so với tài nguyên bình thường, chính là sao trời, cho nên cương vực mặc dù bao la, nhưng trong đây lại cực kỳ cần cỗi.

Đương nhiên, đó chỉ là cái nhìn trong mắt các tộc khác mà thôi, đối với Long tộc, nơi này chính là bảo địa, bởi vì có vô số tinh cầu đếm mãi không hết.

Mà Long tộc cũng giống như các tộc khác mua sắm tài nguyên, bọn họ cũng đều là trực tiếp mua sắm tinh cầu.

Long tộc tu hành bằng phương thức hoàn toàn khác hẳn các tộc khác.

Trứng rồng mới sinh sẽ được đưa lên hạch tâm của một tinh cầu, để nó hấp thu tinh hạch mà trưởng thành, mãi cho đến tuổi thành niên, đạt tới Thần Vương cấp, mới được tộc đàn đón trở về.

Mà trong thời kì này, tất cả mọi chuyện Long tộc đều không nhìn không hỏi, khai thác triệt để hình thức nuôi thả.

Mà một Long tộc trưởng thành, nếu như không thể đạt tới Thần Vương cấp, cũng sẽ không có tư cách vào tộc địa Long tộc, chỉ có thể cả đời qua lại tại khu vực biên giới của Long tộc, hoặc là đi tới nơi nào đó trong vũ trụ lưu lạc.

Loại phương thức bồi dưỡng gần như tàn khốc này, đã bồi dưỡng ra toàn bộ Long tộc đều là cường giả nhất đẳng, trong vũ trụ đều là tinh binh cường tướng lấy một địch trăm!

Giờ phút này, Phong Vân đang đứng bên ngoài Long tộc cương vực, trong đầu hiện lên những tin tức này, không khỏi cảm thán, cũng chỉ có Long tộc trời sinh huyết mạch cường hoành, mới dám chơi như vậy.

Đổi lại là Nhân tộc, vài phút là ngủ.

Lấy tinh hạch làm thức ăn, ngẫm nghĩ thôi đã thấy đau răng, hơn nữa còn là đồ ăn không tốt cho tiêu hóa.

...

Lập tức.

Phong Vân phóng ra, đặt chân lên Long tộc cương vực.

Đi thêm vạn dặm, phía trước xuất hiện một tòa chiến thành to lớn đứng vững vàng trong tinh không, sát khí lẫm liệt, uy phong hiên hách, tản ra khí thế thiết huyết.

Phong Vân đứng vững vàng tại vùng biên hoang, thấy vậy, nhẹ nhàng mở miệng, phun ra một câu, "Nhân tộc Phong Vân, cố ý tới để gặp Long tộc."

Âm thanh truyền ra xa ức vạn dặm, lập tức kinh động các cường giả Long tộc trấn thủ biên hoang trong chiến thành.

Bọn họ nhao nhao từ trong thành lũy bay ra, khi thấy phía trước hư không có một người trẻ tuổi tuấn mỹ đứng thẳng, lập tức giật nảy cả mình.

Mặc dù màu áo giáp của Phong Vân đã khác, nhưng ngũ quan trên khuôn mặt này, các cường giả Long tộc này quả thực không cách nào quên được.

Nhất là gần đây Phong Vân đánh bại hết Vô Địch Chúa Tể của cả ba tộc. Chiến tích vĩ đại này, càng làm cho toàn vũ trụ đều lưu truyền rộn ràng, nếu như giả lập vũ trụ cũng có bảng tìm kiếm hot, Phong Vân hiện tại nhất định sẽ giữ vị trí thứ nhất! Hơn nữa còn là loại giá cao không giảm kia!

"Bái kiến Đao Kiếm Chúa Tể."

Mấy vị Long tộc cường giả trong pháo đài không dám chậm trễ, nhao nhao bay tới, hành lễ với Phong Vân, sắc mặt vô cùng cung kính.

Bọn họ chỉ là Thần Chủ, đối mặt với nhân vật trong truyền thuyết trước mắt này, tâm tình ngoài ước mơ, cũng chỉ còn lại kính sợ.

Phong Vân nhẹ gật đầu một cái, cũng không đáp lại câu gì.

"Đao Kiếm Chúa Tể mời dời bước vào trong pháo đài, chúng ta đã thông báo cho tộc trưởng đại nhân, hấn phân phó chúng ta tận tâm hầu hạ ngài, hấn rất nhanh sẽ đến."

Một vị Long tộc cường giả chấp tay nói.

Phong Vân nghe vậy, không khỏi cảm thán chỗ tốt của việc nổi tiếng. Ra ngoài căn bản đều không cần hấn tự mình chạy tới lấy hình chiếu, người ta đều tự mình đưa tới cửa, thực sự là thoải mái đến tê người.

Sau đó, Phong Vân cùng với một đám Long tộc cường giả tiến vào chiến thành kia, lẳng lặng chờ Long tộc tộc trưởng đến.

...

"Không nghĩ tới vị Đao Kiếm Chúa Tể này lại tự mình giá lâm, là đại biểu cho Nhân tộc sao?"

Trên một chiếc chiến thuyền to lớn màu vàng óng, Long tộc tộc trưởng Nhung Liệt ngồi ngay ngắn trên cao, thu được tin tức từ biên hoang truyền đến, lẩm bẫm.

Mà phía dưới chỗ hấn ngồi, phân làm hai hàng trái phải, từng bóng người cao lớn đứng sẵn, đều hóa thành hình thái nửa người nửa rồng, đều là các cao tầng của Long tộc.

"Đao Kiếm Chúa Tể bây giờ thanh danh hùng hực, như mặt trời ban trưa, lần này đến đây, chỉ sợ càng nhiều là thăm dò thái độ của chúng ta."

Một vị cao tăng Long tộc suy đoán nói.

"Không sai, lấy thân phận bây giờ của hấn, nhất cử nhất động đều nhất định còn có thâm ý, tộc trưởng cần cẩn thận đối đãi, không được đứng tại mặt đối lập với hấn."

Một vị Long tộc cao tăng khác gật đầu nói.

Các vị cao tăng còn lại cũng đều phụ họa, ý tứ cơ bản nhất trí.

Long tộc tộc trưởng Nhung Liệt khẽ gật đầu, trong lòng sớm đã có chủ ý.

Phong Vân nếu là biết suy nghĩ của bọn họ, sợ là khóe miệng phải co giật liên tục, hấn chỉ là tới lấy cái hình chiếu thôi, các người cần phải phản ứng lớn như vậy sao?

Có phải không chơi nổi hay không?

Hấn lại quên mất rằng một trận chiến này của hấn đã tạo thành ảnh hưởng quá kinh khủng để cho người ta sợ hãi, cho tới hiện tại toàn vũ trụ đều đang lan truyền âm ỉ, Phong Vân sắp trở thành vị Chí Tôn thứ hai của kỷ nguyên sau rồi!

Thanh thế này, dù cho là Long tộc mạnh mẽ đến vậy, cũng phải vạn phần cẩn thận.

Cùng lúc đó, tại một bên khác của chiến thuyền, một gian phòng.

Nhung Chiến cùng một ít tiểu bối Long tộc tụ tập ở chỗ này, mà nội dung bọn họ đang nhắc tới, cũng đều xoay quanh Phong Vân.

"Tộc huynh, nghe nói người cùng Đao Kiếm Chúa Tể từng gặp mặt một lần, người nói một chút xem, hấn có phải cũng như trong truyền thuyết như

thể, thân cao vạm trượng, rộng mặt răng nanh, bắp thịt cuộn cuộn các thứ, có phải hay không!"

Một vị tiểu công chúa Long tộc hỏi Nhung Chiến.

Các tiểu bối khác cũng đều hiếu kỳ vô cùng.

Nhung Chiến nghe vậy da mặt co rúm, trên trán toát ra ba đường hắc tuyến, "Người nghe ai nói?"

"Tự ta đoán đó, người nghĩ mà xem, nghe nói Phong Vân kia nổi tiếng là nhục thân cường đại, chỉ có hình tượng như vậy mới có thể xứng với hắn."

Tiểu công chúa Long tộc lúc trước mở miệng khẳng định nói.

Bọn họ là tiểu bối Long tộc cũng chưa từng gặp mặt Phong Vân, ngay cả hình ảnh cũng không có.

Bởi vì các cao tầng Long tộc không hy vọng những bọn tiểu bối này nhìn thấy đủ loại chiến tích của Phong Vân xong, bị đả kích đến thương tích đầy mình, cho tới tâm tính sụp đổ, lại không có ý chí tu hành.

Đây cũng không phải là nói phóng đại, trên thực tế, có không ít tộc đàn đều làm như vậy.

Phong Vân quá khủng bố, không thể để cho bóng ma của hắn đặt lên người những tiểu bối trong tộc kia quá sớm, họ đều là lực lượng của tộc đàn trong tương lai.

Chương 731: Chân Long chân chính!

Chương 731: Chân Long chân chính!

Phong Vân không ở thành lũy Biên Hoang đợi bao lâu, thì tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt suất lĩnh đám cao tầng trong tộc chạy đến.

Lễ long trọng như vậy, dường như dốc toàn bộ lực lượng, đủ thấy bọn họ coi trọng Phong Vân thế nào.

Dù sao bây giờ Phong Vân cũng là người đứng thứ hai ở nhân tộc, chỉ dưới Ngũ Hành Chúa Tể, quyền cao chức trọng, mỗi lời nói hành động, theo một trình độ nào đó, đều đại biểu cho ý chí của Nhân tộc.

Rất nhanh, tộc trưởng Long tộc và một đám cao tầng hạ phi thuyền xuống, liếc mắt nhìn thấy thân ảnh phía trước.

Trên người mặc chiến giáp, oai khí anh hùng, đứng ở nơi đó, khí thế tự nhiên phát ra khiến người ta phải ghé mắt.

Đó là sự tự tin tuyệt đối từ trong ra ngoài!

Tin tưởng bản thân vô địch, hoành ép một thế!

Nói thật, tộc trưởng Long tộc và đám cao tầng đã nhìn thấy ảnh của Phong Vân, còn không chỉ một lần, nhưng chân chính gặp mặt, thì đây là lần đầu tiên.

Một lần này, khiến bọn họ biết được, Phong Vân ngoài đời và trong ảnh có khác biệt to lớn.

Đây là người thâm tàng bất lộ!

Trong lòng tộc trưởng Long tộc và đám cao tầng nghiêm nghị, khó trách đám vô địch Chúa Tể của tam tộc bị đánh bại.

Nơi xa, đám tiểu bối Long tộc không có tư cách đến gần, chỉ quan sát từ phía xa.

Không ai nói cho bọn họ biết Phong Vân là ai, nhưng bọn họ vừa nhìn đã xác định được.

Không khác, là do khí thế tự nhiên trên người Phong Vân tản mát ra ngoài, sự tự tin kia giống như mặt trời, chiếu sáng vạn vật, khiến người ta không thể coi nhẹ!

Tiểu công chúa Long tộc lúc trước đã hỏi thăm Nhung Chiến càng vô cùng giật mình, vốn dĩ, cô ta cho rằng, dựa theo chiến tích của Phong Vân, đương nhiên đối phương sẽ có hình tượng bấp thịch cuộn cuộn, uy mãnh tráng kiện, giống như Nhung Chiến.

Nhung bây giờ tận mắt nhìn thấy, không ngờ Phong Vân lại tuấn mỹ như vậy, thần tư như ngọc, hoàn toàn không thể tưởng tượng được chiến tích khủng bố trong lời đồn kia là do vị thanh niên trẻ tuổi này tạo ra.

...

“Ha ha, Đạo Kiếm Chúa Tể giá lâm bản tộc, thật sự là rồng đến nhà tôm rồi.”

Tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt dẫn đầu một đám cao tăng nhanh chóng đi đến trước mặt Phong Vân, khách khí thi lễ.

Phong Vân cũng ôm quyền đáp lễ, ngoài miệng khách khí đáp lại.

Đồng thời, ánh mắt hẩn như có như không đảo qua tộc trưởng Long tộc và đám cao tăng.

Hiếm lắm mới đến đây một chuyến, lại nhiều hình chiếu Long tộc như vậy đưa đến cửa, có ngốc mới không lấy.

Tích! Tích! Tích!

Tiếng nhắc nhở hoàn thành hình chiếu vang lên liên tiếp.

Phong Vân vừa xã giao với đám tộc trưởng Long tộc, vừa phân ra một sợi ý thức, tiến vào tấm gương, xem xét hình chiếu mới hoàn thành, nói cho đúng hơn, là hình chiếu tộc trưởng Long tộc, Nhung Liệt.

[Đối tượng hình chiếu] : Nhung Liệt (Long tộc)

[Tuổi] : 3594 vạn kỷ nguyên

[Cảnh giới] : Chúa Tể đại viên mãn

[Roi xuống] : ... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Long Chiến Vu Dã>... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Hỏa Vũ Long Thân>... Võ kỹ cấp Chúa Tể < Long Hoàng Chân Thân>... Công pháp hệ hỏa cấp Chúa Tể < Thiên Long Xích Đế Kinh>... Thiên phú hệ hỏa cấp Chúa Tể... Hỏa hệ quy tắc (mười tầng)... Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể... Thiên phú thần thông Long Khiếu Cửu Thiên... Long Hoàng Viêm Thương (chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể)...

Phong Vân quét mắt nhìn thấy mấy chữ ‘Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể’, cảm thấy yên tâm, mục tiêu thứ nhất xem như hoàn thành, đạt được

ước muốn.

Nhưng hắn cũng không lập tức rời đi.

Tộc trưởng Long tộc và đám cao tầng ngàn dặm xa xôi chạy đến Biên Hoang, mở tiệc chiêu đãi, làm gì cũng phải đợi đến khi yến hội kết thúc rồi nói, nếu không thật sự không cho người ta mặt mũi.

Phong Vân vừa thu hoạch được hình chiếu, tâm tình không tệ, cũng đồng ý.

Trong bữa tiệc, ăn uống linh đình, cùng nhau nói chuyện, sau đó tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt bắt đầu đi vào vấn đề chính, vô tình hay cố ý thăm dò mục đích Phong Vân đến đây.

Phong Vân thấy thế, đương nhiên cũng hiểu hàm ý trong lời nói của đối phương, trong lòng bất đắc dĩ, hắn thật sự chỉ đến lấy hình chiếu thôi! Các người nghĩ nhiều rồi!

Nhưng đổi vị trí suy nghĩ, một vị đại thần tự nhiên đến thăm, nếu nói không có mục đích, dường như không thể nào.

Phong Vân muốn Long tộc an tâm, cũng biểu đạt ý tứ rõ ràng, chỉ cần Long tộc không gia nhập Thú tộc, Nhân tộc và Long tộc sẽ tạo dựng quan hệ, mọi chuyện đều dễ nói.

Long tộc có câu trả lời chắc chắn, cả tộc trưởng và đám cao tầng đều thở ra một hơi.

Không phải đến bức bách là được, nếu không, Long tộc sẽ bị kẹp giữa Nhân tộc và Thú tộc, sẽ rất khó chịu.

Cho dù Long tộc cường đại cũng không muốn trêu chọc đại tộc như Nhân tộc.

Trong quá khứ, có thể Long tộc cũng để ý, nhưng sẽ không để ý như vậy, đây là do sự xuất hiện của Phong Vân.

Có hấn tồn tại, Long tộc mới không dám đắc tội với Nhân tộc.

Đây chính là ý nghĩa chiến lược khi trong tộc đàn có một vị siêu cấp cự phách tồn tại chần nhiếp ngàn vạn tộc đàn, cho dù không làm cái gì, chỉ cần tên tuổi ở đó, cũng khiến ngàn vạn tộc đàn trong vũ trụ kiêng kị.

Sau đó, tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt vui vẻ sai người trình lên một vật, giao cho Phong Vân, làm tín vật của đôi bên.

“Đao Kiếm Chúa Tể, đây là thánh vật đồ đằng của Long tộc ta, liền tặng cho ngươi, dùng cái này chứng kiến cho ngày hôm này.” Nhung Liệt mở miệng nói.

Phong Vân mỉm cười tiếp nhận, sau khi hấn mở hộp gấm ra, sắc mặt có chút sửng sốt.

Không phải do thánh vật đồ đằng này rất hoa lệ, mà do hình tượng dị thú phía trên khiến hấn cảm thấy rất quen mắt.

Mắt thỏ, sừng hươu, tai trâu, đầu đà, tay hổ... Đủ loại tổng hợp lại.

Đây hiển nhiên là hình tượng Thần Long!

“Hình tượng dị thú trên thánh vật này...” Trong lòng Phong Vân vô cùng kinh ngạc, không nhịn được mở miệng hỏi.

Nhung Liệt thấy Phong Vân có hứng thú, liền giải thích: “Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng đây là hình tượng từ đời Thủy Tổ thứ nhất truyền lại,

đây mới là Thần Long chân chính, đáng tiếc Long tộc ta không có một cái nào có hình dạng như vậy, đúng rồi, thủy tổ của bộ tộc ta không phải dân bản địa của vũ trụ này.”

Không phải dân bản địa của vũ trụ này!

Tin tức này rất lớn, cho dù tâm cảnh của Phong Vân cũng nhắc lên từng gợn sóng.

Mặc dù hắn đã nghe một vài Chúa Tể nói, nhưng dù sao cũng chỉ đôi ba câu, hơn nữa còn không có bằng chứng, khó có sức thuyết phục.

Bây giờ chính miệng Nhung Liệt nói ra, Phong Vân không thể không tin tưởng.

Điều này cũng khiến hắn chấn kinh, Thủy Tổ Long tộc không phải dân bản địa của vũ trụ này, như vậy nghĩa là đến từ một vũ trụ khác.

Lượng tin tức ẩn chứa trong đó quá lớn, cho dù là Phong Vân cũng phải cần thời gian tiêu hóa.

Sau đó Phong Vân hỏi thăm tin tức, Nhung Liệt lại lắc đầu, biểu thị không biết.

Hắn ta nói, Thủy Tổ đời thứ nhất rất ít khi đề cập đến vũ trụ của ông ta, giữ kín như bưng.

Sau đó vết phương cũ của Thủy Tổ phát tác, lưu lại hậu đại, cho nên việc này như một mê án, không thể biết được.

Sau khi Phong Vân nghe xong, trong lòng có chút thất vọng, nhưng không nói gì.

Chương 732: Thiên Ma Chúa Tể!

Chương 732: Thiên Ma Chúa Tể!

Cuối cùng, yên hội kết thúc, Phong Vân nhã nhận từ chối lời mời của tộc trưởng Long tộc và đám cao tầng, cáo từ rời đi.

Hắn muốn có được hình chiếu thiên phú thể chấp cấp Chúa Tể trong Liên Minh Bắc Cương, sau đó còn đến Trụ Vực gặp mặt Chí Tôn, đương nhiên không thể trì hoãn ở đây thêm nữa.

Tộc trưởng Long tộc nhìn ngọc bội trong tay, chỉ thấy trên đó có một chữ ‘Phong’, đây chính là tín vật trao đổi Phong Vân đưa cho hắn ta.

Có vật này, quan hệ giữa Long tộc và Nhân tộc coi như đã tạo dựng xong, đây là hứa hẹn của Phong Vân.

Một trong hai người có quyền quyết định cao nhất của Nhân tộc, siêu cấp cự phách chấn nhiếp ngàn vạn tộc đàn Phong Vân đã nói chuyện, đương nhiên rất có phân lượng, ý của hắn, đại biểu cho ý của Nhân tộc!

Ít nhất, bên ngoài hai tộc là bình an.

Còn sau lưng thế nào, vậy phải xem lợi ích dính dáng đến nặng hay nhẹ.

Dù sao, trên thế giới không có kẻ địch mãi mãi, cũng không có bằng hữu mãi mãi, chỉ có lợi ích là vĩnh hằng.

...

Sau khi ra ngoài cương vực Long tộc.

Phong Vân kết nối thông tin lên bản đồ vũ trụ, xác nhận vị trí cụ thể của Liên Minh Bắc Cương.

Từ trên bản đồ, Long tộc là trung tâm giữa Nhân tộc và Liên Minh Bắc Cương, nói các khác, Nhân tộc và Liên Minh Bắc Cương cách nhau bởi Long tộc.

Nhưng nói như vậy cũng không chuẩn xác, bởi vì giữa ba thế lực này còn có rất nhiều thế lực khác, chỉ là trong khu vực này, ba tộc đàn này là mạnh nhất.

Rất nhanh, Phong Vân đã lựa chọn tuyến đường gần nhất, rồi thuận di rời đi.

...

Liên Minh Bắc Cương rất nổi danh trong đông đảo liên minh trong vũ trụ.

Thứ nhất là do ba mươi bảy tộc đàn liên hợp thành, trong đó chủ yếu là Khoa Cự tộc, Thạch Nhân tộc và Hồng tộc, đám cao tầng chủ yếu đều xuất thân từ ba tộc này, còn các tộc đàn khác chỉ là phụ thuộc.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ.

Ví dụ như Thiên Ma Chúa Tể, chính là một sinh mệnh thể đặc thù mà Liên Minh Bắc Cương thu nhập được từ bên ngoài, bởi vì thiên phú và chiến lực của hắn ta mạnh mẽ, nên nhanh chóng trở thành một trong ba phó minh chủ của Liên Minh Bắc Cương.

Là sinh mệnh thể đặc thù, lại có thiên phú thể chất cấp Chúa tể, nên thực lực của Thiên Ma Chúa Tể xếp trong ba vị trí đầu trong Liên Minh Bắc Cương.

“Có thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, còn là sinh mệnh thể đặc thù, thật sự hiếm thấy.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hẳn một đường tu hành, cũng gặp qua các sinh mệnh thể đặc thù, ví dụ như Đại Địa Cự Nhân, ví dụ như Thương Dục Chúa Tể, nhục thân đều rất cường đại.

Nhưng loại cường đại đó không phải đến từ tố chất thân thể, mà bắt nguồn từ huyết mạch.

Loại tăng phúc này giống như trang bị Bạch Kim của Phong Vân, nhưng còn lâu mới có được hiệu quả khủng bố như vậy, nhiều nhất cũng chỉ tăng mấy lần đến mười mấy lần mà thôi.

Trong hiểu biết của Phong Vân, Thiên Ma Chúa Tể là sinh mệnh thể đặc thù duy nhất có được thiên phú thể chất cấp Chúa Tể.

“Nếu Thiên Ma Chúa Tể không có thiên phú thể chất cấp Chúa tể, mình sẽ không đến đây.”

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, một giây sau, hẳn biến mất tại chỗ, phía trước, chính là Liên Minh Bắc Cương!

...

Trong một đại lục mênh mông ở cương vực tinh không, xung quanh có thiên thể vờn quanh, tinh quang thành hà, từ phía trên chiếu xuống, sáng chói lợi, vô cùng phong phú rực rỡ.

Trên đại lục, có một đội ngũ đang đi vào.

Dẫn đầu là một thanh niên, tu vi Thần Chủ đại viên mãn, hình dáng tướng mạo không khác nhân tộc, nhưng màu da lại là bầy sắc cầu vòng, có hoa văn tô điểm, có chút diễm lệ.

Đây chính là một trong ba tộc cao tầng của Liên Minh Bắc Cương, Hồng tộc.

Hồng tộc trời sinh hình người, nhưng chỉ giống người mà thôi, cấu tạo bên trong hoàn toàn không giống nhân tộc, thiên phú cũng cao hơn nhân tộc, đáng tiếc, sức sinh sản lại thấp hơn nhiều.

Sau thanh niên này, là những chiến sỹ thiết huyết, cao lớn như cự nhân sơn lĩnh, trên người có thạch thănggung kết thành áo giáp.

Những chiến sỹ này đến từ những tộc đàn dưới trướng Liên Minh Bắc Cương, mỗi người đều là cấp Thần Chủ, hơn nữa, nhìn tư chất và chiến lược của bọn họ, đều mạnh hơn Thần Chủ bình thường rất nhiều, là đội quân tinh nhuệ.

Có được quân đội tinh nhuệ này, rất rõ ràng, thân phận người thanh niên Hồng tộc này không thấp.

Giờ khắc này, người thanh niên và đội quân sau lưng hắn ta đang vây giết một sinh mệnh bò sát, mặc lân giáp đen kịt, sinh ra sáu cự vó như trụ trời.

Sinh mệnh bò sát này vô cùng cường đại, dường như có xu thế đột phá cảnh giới, tiến vào cấp Chúa Tể, nhưng cuối cùng không đi đến một bước kia.

Dù vậy, đám Thần Chủ cũng không thể so sánh được.

Nhưng người thanh niên Hồng tộc và đám chiến binh lại có thể áp chế sinh mệnh bò sát này, khiến nó không thể phản công, đủ thấy chiến lực mạnh mẽ của bọn họ.

Có điều cũng chỉ ngừng ở đây mà thôi, muốn công phạt, lại không làm được.

Rống!

Lúc này, bỗng nhiên sinh mệnh bò sát ngửa mặt lên trời gào lên một tiếng, một giây sau, nó trực tiếp phóng lên trời, bỏ chạy về nơi xa.

“Mau đuổi theo!”

Thanh niên Hồng tộc thấy vậy, vẻ mặt khẩn trương, vừa chạy về phía trước, vừa thân phó đám chiến binh.

Nhưng tốc độ của bọn họ kém xa sinh mệnh bò sát kia.

Ngay lúc khoảng cách càng lúc càng xa, thanh niên Hồng tộc thở dài từ bỏ, bỗng nhiên, thiên địa ảm đạm!

Không, không phải ảm đạm!

“Kia, kia là...”

Thanh niên Hồng tộc và trăm vị chiến binh ngửa đầu lên không trung, trên mặt lộ ra kinh ngạc.

Trong mây mù vô biên, lộ ra một bàn tay lớn, trong khoảnh khắc đã bao trùm toàn bộ đại lục, bàn tay to lớn tựa như trời xanh!

Lực lượng kinh khủng tạo ra, dưới đại thủ này, sinh mệnh bò sát giống như một con giun con dế.

Nó không ngừng nghẹn ngào về phía không trung, thân hình run lẩy bẩy, mặc cho bàn tay lớn kia bắt lấy nó, không có chút phản kháng.

Nó không dám phản kháng, giống như phàm dân gặp được thiên uy, dưới bàn tay kia, nó đã bị dọa sợ.

“Thiên Uy giáng lâm, chúng sinh tránh lui, là Chúa Tể!”

Trên đại lục, thanh niên Hồng tộc và trăm vị chiến binh gắt gao nhìn một màn này, vô cùng cả kinh.

“Hơn nữa, còn không phải Chúa Tể bình thường, ngay cả phụ thân đại nhân cũng không cho mình cảm giác này, ít nhất, đây là Chúa Tể cấp cự đầu trở lên!” Trong lòng người thanh niên Hồng tộc sợ hãi nói.

Cũng không lâu lắm, bàn tay lớn đã biến mất, trên cửu tiêu có thêm một thân ảnh.

Thân ảnh kia từng bước đi đến, mặc dù không có uy áp kinh thiên động địa, lại khiến thanh niên Hồng tộc và trăm vị chiến binh cảm thấy ngạt thở, muốn quỳ bái.

Đó là sự áp chế của một sinh mệnh đến cấp độ to lớn!

Nhưng thanh niên Hồng tộc và trăm vị chiến binh cũng không phải phàm tục, nhanh chóng khắc chế cảm xúc này.

Sau đó, thanh niên Hồng tộc đi lên phía trước, không dám nhìn lên không trung, cung kính cúi đầu nói: “Bái kiến Chúa Tể đại nhân, không biết tên ngài là gì?”

“Đao Kiếm.”

Một giọng nói bình thản truyền đến, đối với thanh niên Hồng tộc lại như sấm bên tai, nổ vang trong đầu!

Chương 733: Một phát nhập hồn! Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể!

Chương 733: Một phát nhập hồn! Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể!

Trong vũ trụ, một chiếc phi thuyền hoa mỹ đang xuyên qua hư không, lưu lại từng gợn sóng.

Trong phi thuyền, một gian phòng xa hoa.

Thanh niên Hồng tộc cung kính ngồi trên ghế, sắc mặt rất cau nộ.

Đối diện hắn ta, Phong Vân đang ngồi dựa vào ghế sa lon, sắc mặt bình thản, thong dong bình tĩnh.

Thanh niên Hồng tộc nhìn khuôn mặt còn trẻ tuổi và tuấn mỹ hơn hắn ta kia, trong lòng có chút khó tin, đây chính là thiên kiêu số một trong vũ trụ, được ngàn vạn tộc đàn lưu truyền trong thời gian này, Phong Vân sao?

Hoàn toàn không giống với tưởng tượng của hắn ta!

Nếu không phải trên người đôi phương bộc lộ khí cơ siêu nhiên và cái tên kia, Thanh niên Hồng tộc tuyệt đối không tin người trẻ tuổi trước mắt này là Đao Kiếm Chúa Tể Phong Vân trong truyền thuyết.

Nghĩ đến đây, Thanh niên Hồng tộc chấp tay, thấp thỏm nó: “Đao Kiếm Chúa Tể đại nhân, ta đã thông báo cho cha ta biết, ông ấy cũng thông báo đến đám minh chủ rồi, có lẽ bây giờ bọn họ đang ở tổng bộ chờ chúng ta đến.”

Phong Vân gật đầu: “Tốt, vát vả rồi.”

“Không sao, phục vụ cho ngài là vinh hạnh của ta.”

Thanh niên Hồng tộc nghe Phong Vân nói như thế, có chút thụ sủng nhược kinh, ánh mắt nhìn Phong Vân lúc đầu là khấn trương, sợ hãi, đến bây giờ lại tràn đầy khát vọng.

Trong lòng thế hệ trẻ tuổi, Phong Vân giống như một siêu Thần.

Lấy thân thế phàm nhân sánh vai với Thần Linh, nghịch hành phạt lục, thế gian còn chuyện nào nhiệt huyết khiến người ta cảm thấy kính sợ như chuyện này?

Hơn nữa, tốc độ tu hành của Phong Vân càng thêm khủng bố, hoàn toàn khiến bọn họ tin phục, không riêng thế hệ trẻ tuổi, các thế hệ trước cũng vô cùng say mê.

Trong phòng, Phong Vân không nói gì thêm, lúc này ý thức của hắn đã chìm vào tấm gương, bắt đầu quét hình chiếu hôm nay.

...

Giờ phút này, trong một cung điện rộng lớn bằng bạc, quanh một bàn hội nghị to lớn, có bốn bóng người ngồi đó, ba nam một nữ, trên người tản mát ra khí cơ cường hãn, đều là cấp Chúa Tể.

Người ngồi ở ghế đầu tiên rõ ràng là một vị thạch nhân, toàn thân đều bị thạch thể bao trùm, huỳnh quang lưu chuyển, cao ba trượng, ánh mắt như bó đuốc, cao lớn uy vũ.

Hắn ta chính là minh chủ Liên Minh Bác Cường, Thần Thạch Chúa Tể, đồng thời cũng là tộc trưởng Thạch Nhân tộc.

Ba vị khác, theo thứ tự là tộc trưởng Hồng tộc Vạn Hồng Chúa Tể, tộc trưởng Khoa Cự tộc Tâm Đồng Chúa Tể và một thân ảnh vĩ ngạn, quanh người có hắc khí lượn lờ, chính là Thiên Ma Chúa Tể!

“Các vị, Đạo Kiếm Chúa Tể muốn đến Liên Minh Bắc Cương làm khách, các vị thấy thế nào?”

Thần Thạch Chúa Tể nhìn ba người, mở miệng nói.

Sau yên lặng ngắn ngủi, Vạn Hồng Chúa Tể mới lên tiếng: “Khó mà nói, nhưng nếu nói vị Đạo Kiếm Chúa Tể này đơn thuần đến làm khách, thì ta không tin, khẳng định hẳn có mục đích khác.”

“Nghe nói hẳn cũng đến Long tộc, trao đổi tín vật với tộc trưởng Long tộc, hai tộc kết giao, bây giờ lại đến nơi này của chúng ta, có phải cũng giống vậy không?” Giọng nói của Tâm Đồng Chúa Tể rất êm tai.

“Thiên Ma, ngươi cảm thấy sao?”

Thần Thạch Chúa Tể nhìn Thiên Ma Chúa Tể không có ý mở miệng, cho nên dò hỏi.

Hắn ta nghe thế, thân nhiên nói: “Chờ hẳn đến liền biết, cần gì phải phí tâm tư đi đoán.”

“So với chuyện này, ta càng muốn đấu một trận với hẳn, xem lực lượng của ai lớn hơn!”

Lúc đang nói chuyện, hẳn ta trở nên rất kích động, trong mắt bốc lên chiến ý.

Ba vị cao tằng bên cạnh nhìn thấy một màn này, rất đau đầu, tên cuồng chiến đấu!

“Ngươi đừng tìm đường chết, đó chính là Phong Vân, mãnh nhân tuyệt thế đánh bại vô địch Chúa Tể ba tộc.” Vạn Hồng Chúa Tể nhắc nhở.

“Yên tâm, ta tự mình hiểu được, chỉ so khí lực mà thôi.”

Tự nhiên Ma Lang Chúa Tể hiểu chiến lược tổng hợp của Phong Vân cường đại thế nào, mình không thể chống lại, nhưng nếu so sánh khí lực nhục thân, hẳn ta tự nhận sẽ không thua đối phương, thậm chí còn vượt qua!

Bởi vì, Phong Vân còn rất trẻ.

...

[Thiên phú hệ mộc cấp Chúa Tể] : Đến từ hình chiếu Hà Thửu Chúa Tể.

[Kiếm đạo pháp tắc (mười tầng)] : Đến từ hình chiếu Kiếm Tác.

[Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể] : Đến từ hình chiếu Nhung Liệt.

[Võ kỹ cấp Chúa Tể < Nguyên Thập Tự Trảm>] : Đến từ hình chiếu Aora.

[Chí bảo cấp Chúa Tể sơ cấp (Lưu Tinh Thần Chùy Đến từ hình chiếu Cổ Ba.

...

“Cái này, cái này”

Trong tám gương, Phong Vân vừa quét hình chiếu xong, tùy ý quét mắt qua ba lô, cho rằng lại lần nữa rơi xuống những vật phẩm bình thường.

Nhưng không ngờ, bên trong có một phẩm phát ra ánh sáng chói mắt, hơn xa những cái khác.

Ngưng mắt nhìn lại, tâm thần Phong Vân lập tức chấn động, sau đó trong lòng rất kinh hãi.

Nếu không phải nhớ đến thanh niên Hồng tộc còn ngồi đối diện, lúc này Phong Vân đã cười ra tiếng rồi.

“Thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, lại là thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, lần đầu tiên đã bạo ra!”

Phong Vân vô cùng vui mừng, thiên phú thể chất cấp Chúa Tể tuyệt đối là vật hiếm có, tỷ lệ bạo ra rất nhỏ, không thể trông cậy vào một lần quét đã tuôn ra.

Nhưng mà, thật sự khó liệu.

“Chẳng lẽ vận khí mình tích góp mấy trăm năm nay, đều dùng vào thời khắc này?”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, nếu thật sự như vậy, hẳn cũng không thềm để ý, vận khí mấy trăm năm đổi lấy tỷ lệ bạo ra một thứ gì đó siêu cao, nghĩ thế nào cũng đều xứng đáng.

“Không thể hiện hóa dung hợp ở đây được.”

Phong Vân lập tức nói với thanh niên Hồng tộc, hẳn cần một phòng tu hành để tĩnh tu.

Đối phương lập tức đáp ứng, tặng Phong Vân căn phòng rộng rãi xa hoa nhất trên phi thuyền.

Đồng thời, trong lòng thanh niên Hồng tộc vô cùng cảm khái, không hồ là thiên kiều số một, có được thiên phú như vậy, còn khắc khổ tu hành, người như vậy, không thành công cũng khó!

...

Trong phòng tu hành.

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng, sau khi bình phục tâm trạng, trong lòng hắn thầm nói: “Hiện hóa.”

[Hiện hóa thiên phú thể chất cấp Chúa Tể... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Ngay lập tức, một cỗ lực lượng vô hình bỗng nhiên xông vào nhục thân Phong Vân, trong nháy mắt trải rộng toàn thân hắn, thẩm thấu vào huyết nhục, xương cốt, tế bào, thậm chí là trong gen!

Một loại biến hóa kịch liệt đang điên cuồng diễn ra trong cơ thể hắn, như là sinh mệnh tiến hóa vậy.

Nhưng sinh mệnh tiến hóa cần thời gian rất dài, còn Phong Vân, chỉ vài phút sau đã dung hợp hoàn toàn, cải tạo hoàn tất!

“Song thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, cuối cùng cũng đạt được!”

Phong Vân vươn người đứng dậy, hắn cảm thấy lực lượng trong cơ thể cường thịnh hơn lúc trước rất nhiều.

Hắn rất muốn thử thiên phú thể chất của mình sau khi tiến hóa, nhưng cân nhắc đến, đây là phi thuyền vũ trụ của người ta, mình đánh ra một quyền, chỉ sợ sẽ không còn nữa, ngẫm lại vẫn là quên đi.

Mặc dù Phong Vân một phát nhập hồn, thu hoạch được thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, nhưng hắn vẫn muốn lấy hình chiếu.

Dù sao, bây giờ Phong Vân là song thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, cần một cái thiên phú thể chất cấp Chúa Tể nữa, mới có thể hoàn thành bước tiến hóa cuối cùng!

Chương 734: Ta lên, một chỉ miếu!

Chương 734: Ta lên, một chỉ miếu!

Bắc Cương Liên Minh, trước cổng chính cung điện trung tâm.

Thần Thạch Chúa Tể, Vạn Hồng Chúa Tể, Tâm Đồng Chúa Tể, Thiên Ma Chúa Tể, bốn vị cao tăng đều tụ tập ở đây, mong mỗi trông mong, cùng nhau chờ đợi Phong Vân giáng lâm.

Mà ở phía xa, thì tụ tập vô số bóng người.

Những người này đều đến từ ba mươi bảy tộc đàn của Bắc Cương Liên Minh, đến đây là để có thể nhìn thấy phong thái của Phong Vân.

Dù sao, đây chính là nam nhân hot nhất toàn vũ trụ bây giờ!

...

Trong loại không khí chờ đợi này, cũng không lâu lắm, hư không nơi xa bỗng nhiên nhộn nhạo lên, một vòng gợn sóng theo đó khuếch tán ra.

Tiếp theo, một chiếc phi thuyền to lớn mà hoa mỹ từ đó bay ra, sau mấy nhịp thời gian, liền đi tới gần.

Cửa máy mở ra, một nhóm người chậm rãi đi ra.

Bốn vị cao tăng Thần Thạch Chúa Tể lập tức bước lại gần Phong Vân đứng hàng đầu, lập tức đi lên phía trước, chào hỏi.

Trừ Thần Thạch Chúa Tể, ba vị cao tăng còn lại đều khẽ khom người, lấy đó làm lễ nghi, cũng mở miệng hô, "Xin chào Đạo Kiếm Chúa Tể các hạ."

"Không cần khách khí."

Phong Vân nhẹ nhàng khoát tay, ra hiệu tùy ý.

Mà đồng thời, ánh mắt của hắn cũng âm thầm đảo qua bốn vị cao tăng trước mắt, thành công lấy hình chiếu của bọn hắn.

Mặc dù Phong Vân tới đây chủ yếu là để lấy hình chiếu Thiên Ma Chúa Tể, nhưng nếu ba vị Chúa Tể khác đã tự đưa tới cửa, vậy hắn sao có thể bỏ lỡ được.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Thiên Ma Chúa Tể

【 tuổi tác 】 : 594 vạn kỷ

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể cao cấp

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Cự Hạng Băng Diệt 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Vạn Lôi Càn Nguyên Chương 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Lôi Ngân 》 , Chúa Tể cấp Lôi Hệ công pháp 《 Thiên Ma Lôi Kinh 》 , Chúa Tể cấp Thẻ Chất thiên phú, Lôi Hệ quy tắc (tám tầng), Cao cấp Chúa Tể cấp chí bảo (Bôn Lôi Quyền Sáo), Thiên phú thần thông Thiên Ma Giải Thẻ. . .

. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Thần Thạch Chúa Tể

【 tuổi tác 】 : 6367 vạn kỷ

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Thạch Hóa Quang Tuyền 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Thiên Bi Chiến Pháp 》 , Chúa Tể cấp Thổ Hệ công pháp 《 Hậu Thổ Ngưng Chân Quyết 》 , Chúa Tể cấp Quang Minh công pháp 《 Sí Minh Chân Điện 》 , Chúa Tể cấp Thổ Hệ thiên phú, Chúa Tể cấp Quang Minh thiên phú, Thổ Hệ quy tắc (mười tầng), Quang Minh quy tắc (mười tầng), Quang Thổ dung hợp quy tắc (sáu thành). . .

. . .

Phong Vân quét mắt một vòng, bốn vị cao tầng Chúa Tể của Bắc Cương Liên Minh này, chỉ có Thiên Ma Chúa Tể cùng Thần Thạch Chúa Tể được xưng tụng là siêu nhất lưu, còn lại hai người khác, chỉ có thể phân vào hạng chất lượng tốt mà thôi.

Nhưng với hấn mà nói, càng nhiều càng tốt, ai đến cũng không có từ chối.

Sau đó.

Thần Thạch Chúa Tể liền mời Phong Vân tiến vào trung tâm cung điện, muốn chiêu đãi hấn thật long trọng.

Phong Vân không tiện từ chối, liền đi theo đám bọn hấn cùng nhau đi vào.

Mà trong quá trình đi vào này, ven đường gần như đứng chặt ních người.

Bọn họ đều chăm chú nhìn Phong Vân, trong mắt tràn ngập hiếu kỳ, kính nể, ước ao, ngưỡng mộ, nóng bỏng các loại sắc thái.

"Oa, người kia chính là Đạo Kiếm Chúa Tể Phong Vân đại nhân ư, so với trong ảnh còn đẹp trai hơn nhiều."

"Thần thái quá, chúng ta đời này đều khó mà với tới nửa phần. . ."

"Nửa phần? Có một phần ức vạn cũng đã là không tệ rồi."

". . ."

Tiếng nghị luận liên tiếp, từ hai bên không ngừng truyền đến.

Mặc cho họ đã ghì lại rất nhỏ, nhưng với lực cảm giác của Phong Vân, tự nhiên có thể nghe được rõ ràng.

Nhưng hần sớm đã thành thói quen, cũng không thêm để ý, tâm cảnh không nổi một gợn sóng, ánh mắt bình thản như nước.

Chuyện này khiến Thần Thạch Chúa Tể đứng một bên quan sát Phong Vân thâm cảm khái, thiên phú tuyệt thế, chiến lực vô cùng, tâm cảnh cũng hoàn mỹ không một tí vết, đây quả thực là tồn tại hoàn mỹ không có kẽ hở!

Tồn tại giống như vậy, hoặc là chết nửa đường, hoặc là sẽ trở thành cường giả tuyệt thế.

Mà Phong Vân, không thể nghi ngờ chính là loại sau.

Thần Thạch Chúa Tể vào thời khắc này đã thâm hạ quyết tâm, không được cùng Nhân tộc là địch, cùng Phong Vân là địch.

. . .

Tiếp theo.

Phong Vân ở lại trong cung điện Thần Thạch Chúa Tể mấy ngày. Cũng như long tộc, Bắc Cương Liên Minh cũng muốn lấy lòng Phong Vân cùng Nhân tộc, khiến hắn tuyệt đối yên tâm.

Phong Vân biết được chuyện này, trong lòng rất bất đắc dĩ, hắn rất muốn tóm lấy mấy vị cao tăng Thần Thạch Chúa Tể mà hô, 'Các người nghĩ quá nhiều rồi, ta chỉ là tới lấy cái hình chiếu mà thôi!'

Nhưng chuyện này dù có nói ra bọn họ cũng không hiểu, vẫn nên quên đi, tùy bọn hắn vậy.

Mà trong lúc này, cũng phát sinh một đoạn nhạc dạo ngắn.

Đó chính là Thiên Ma Chúa Tể chạy đến tìm Phong Vân, muốn cùng hắn tỷ thí một lần, không luận chiến lược, cũng không luận quy tắc gì, chỉ luận khí lực cao thấp.

Đối với loại khiêu chiến này, Phong Vân tự nhiên là vui vẻ tiếp nhận.

Hắn vừa mới dung hợp Chúa Tể cấp Thẻ Chất thiên phú, tấn thăng song Chúa Tể cấp, còn không thoải mái thí nghiệm lần nào.

Lần này có công cụ hình người tự mình đưa tới cửa cho hắn thử tay nghề, lại chả vui quá.

Thần Thạch Chúa Tể bọn họ nghe nói tới việc này, cũng đều chạy tới quan sát.

Mặc dù Phong Vân trong lòng bọn họ chiến lược vô địch, nhưng thật sự chỉ luận chiến lược, còn chưa nhất định là đối thủ của Thiên Ma Chúa Tể.

Bọn họ biết rõ vị đặc thù sinh mệnh thể này có được thân thể cường đại ra sao, chỉ sợ khắp thế gian cũng ít có địch thủ.

Nhưng kết quả nhưng lại làm cho bọn họ cảm thấy chấn kinh.

Đôi mắt với Thiên Ma Chúa Tể hung hăng tấn công tới, Phong Vân chỉ lộ ra một ngón tay, sau đó, cũng không có sau đó nữa.

Thiên Ma Chúa Tể như một cây bóng da, không có chút lực phản kháng, trực tiếp bị đẩy lùi, bay thẳng ra mười vạn dặm bên ngoài, khó khăn lắm mới dừng lại.

Mà thân thể hắn, cũng như một bãi bùn nhão nằm bẹp xuống, thật lâu cũng không cách nào đứng lên.

Nghiền ép! !

Lần này, khiến Thần Thạch Chúa Tể bọn họ chấn kinh đến hoảng hồn, nhìn qua bóng lưng Phong Vân, giống như nhìn thấy viễn cổ Thần Ma, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Con mẹ nó này là quái vật gì hả!

Thiên Ma Chúa Tể càng là kinh hãi tới cực điểm, đồng thời sắc mặt nhợt nhạt vô cùng, Thể Chất thiên phú mà hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo cường đại, kết quả tại Phong Vân trước mặt lại chẳng là gì, bị Phong Vân dùng một ngón tay trấn áp.

Về phần Phong Vân.

Hắn lúc này đứng ở nơi đó, nói thực ra, trong lòng có chút xấu hổ.

"Ách, có vẻ như ra tay nặng quá rồi."

Hắn mới dung hợp, tấn thẳng song Chúa Tể cấp Thể Chất thiên phú, còn chưa kịp hoàn toàn nắm giữ, nhất thời ra tay hơi không khống chế được, cho nên tạo thành cục diện như vậy.

Phong Vân lời này vốn chỉ là vô ý thức thốt lên, nhưng vấn đề là, Thần Thạch Chúa Tể ba người bọn hắn đang đứng ngay cách đó không xa.

Cho nên lời này, bọn họ tự nhiên cũng nghe thấy.

Lúc này, ba vị cao tăng da mặt co rút kịch liệt, con mẹ nó , người đang khoe khoang đấy à!

Hiện tại, bọn họ hoàn toàn cảm nhận được tâm tình của Ngũ Hành Chúa Tể.

...

Sau đó, Phong Vân không ở lại Bắc Cương Liên Minh quá lâu, lấy lí do có chuyện quan trọng quán thân, không tiện ở lâu mà rời đi.

Hình chiếu đã tới tay, ở lại nhiều cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, hắn cũng không phải thật sự đến kết minh.

Mà mục tiêu tiếp theo của Phong Vân, dĩ nhiên chính là gặp mặt tồn tại chí cao vô thượng, trên đời duy nhất của Trụ Vực, Hằng Vũ Chí Tôn! _

Chương 735: Quy tắc dung hợp, rất khó sao?

Chương 735: Quy tắc dung hợp, rất khó sao?

Phong Vân quyết định trạm tiếp theo sẽ đi Trụ Vực gặp Hằng Vũ Chí Tôn, nhưng trước đó, hẳn trước tiên cần phải trở về Nhân tộc một chuyến.

Dù sao thập lão vẫn còn đang ở chỗ này chờ hẳn nữa cơ mà, không thể cứ như vậy bỏ lại bọn hắn ở nơi đó, bằng không cũng quá xấu hổ.

Lập tức, Phong Vân thuận di mà đi, dùng hơn một tháng thời gian trở lại Nhân tộc.

Bắc Cương Liên Minh cách Nhân tộc mấy ngàn năm ánh sáng, cho dù là lấy tốc độ của Phong Vân, đều phải tốn hơn một tháng, nếu đổi lại là Hạ Vị Thần, sợ là phải đi mất hơn một cái kỷ nguyên.

Đây cũng không phải là nói ngoa, mà thực sự là vũ trụ quá mức mênh mông.

Chỉ có Chúa Tể mới có thể miễn cưỡng xuyên qua, về phân tồn tại khác, muốn từ một cái đại vực vượt sang đến một đại vực khác, cho dù ngòi phi thuyền vũ trụ cũng cực kì xa xôi.

...

Trở lại Nhân tộc, Phong Vân không hề bất ngờ liền nhìn thấy thập lão đến từ Trụ Vực.

Quả nhiên giống như lời đồn, thập lão tất cả đều là đặc thù sinh mệnh thể, hơn nữa đều thuộc về nhất lưu trong số các đặc thù sinh mệnh thể, thậm chí phải thuộc dạng siêu nhất lưu.

Cũng đúng thôi, có thể trở thành đệ tử của Chí Tôn, làm sao có thể là hạng phàm phu tục tử, không nói khoáng cổ thược kim, nhưng tất cũng phải kinh thể hơn người.

Đương nhiên, trước mặt Phong Vân, cái gì thiên phú, cái gì tư chất, đều không đủ nhìn.

Đối với thập lão, Phong Vân tự nhiên không khách khí, trừ Thương Dục Chúa Tể, chín người còn lại tất cả đều trong nháy mắt lấy hình chiếu.

Nhưng điều khiến hắn có chút ngoài ý muốn là, hình chiếu của chín người này, có năm người lại là hóa thân, chỉ có bốn người là chân thân đến.

"Bốn cái thì bốn cái đi, dù sao cũng là chuẩn lãi không lỗ."

Phong Vân thầm nghĩ trong lòng, cho dù chỉ có một cái, cũng là hắn kiếm lời.

Hơn nữa còn là đặc thù sinh mệnh thể, ngấm lại thực ra càng có cảm giác lời to.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền phân ra một sợi ý thức tiến vào trong gương, bắt đầu xem xét các hình chiếu mới.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Vô Ảnh Chúa Tể (đặc thù sinh mệnh thể)

【 tuổi tác 】 : 9833 vạn ức kỷ

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Vô Ảnh Bộ 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Phân Ảnh Thần Trảm 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Ảnh Sát Thuật 》 , Chúa Tể cấp Hắc Âm công pháp 《 Thiên Trọng Huyền Ảnh Công, Thần Chủ cấp không gian công pháp 《 Tu Di Tạo Hóa Thiên 》 , Chúa Tể cấp Hắc Âm thiên phú, Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú, Hắc Âm quy tắc (mười tầng), Không Gian quy tắc (nửa tầng), Thiên phú thần thông Vô Ảnh Hóa Thân. . .

...

【 hình chiếu đôi tượng 】 : Lôi Hỏa Thú (đặc thù sinh mệnh thể)

【 tuổi tác 】 : 8996 vạn ức kỷ

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Lôi Hỏa Thiên Kích Thủ 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Lôi Hỏa Thập Luyện 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Vạn Lôi Kinh Hỏa Chương 》 , Chúa Tể cấp Lôi Hệ công pháp 《 Tử Thiên Lôi Cực Kinh 》 , Chúa Tể cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Thần Hỏa Chân Kinh 》 , Chúa Tể cấp dung hợp công pháp 《 Lôi Hỏa Bí Tích 》 , Lôi Hệ quy tắc (mười tầng), Hỏa Hệ quy tắc (mười tầng), Lôi Hỏa dung hợp quy tắc (chín tầng chín). . .

...

Phong Vân quét mắt một lượt, không khỏi cảm thán, không hổ là đệ tử thân truyền của Chí Tôn, dãy đồ vật rơi xuống quả là hoa lệ, ngoài Ngũ Hành Chúa Tể, họ là những người mà hắn thấy hoa lệ nhất trong số những người hắn từng gặp.

Cái gì Không Gian thiên phú, dung hợp thuộc tính, dung hợp quy tắc các thứ, thực sự là chói lọi đến không dám nhìn thẳng.

Dù cho là Vô Địch Chúa Tể của tam tộc đều không thể sánh bằng.

Ngẫm lại cũng bình thường, đây là đặc thù sinh mệnh thể loại siêu nhất lưu, tăng thêm còn là đệ tử của Chí Tôn, làm sao có thể yếu chứ.

Phong Vân biết, trong thập lão, Thương Dục Chúa Tể là mới gia nhập, thời gian cũng không dài, nhưng cũng đạt tới Cự Đầu cấp Chúa Tể.

Mà chín người còn lại, tất cả đều là từ thật lâu trước đây đã đi theo Hằng Vũ Chí Tôn, từng người đã sớm đều là Vô Địch Chúa Tể, hơn nữa tại tầng lớp Vô Địch Chúa Tể cũng đều thuộc dạng thâm niên.

Phong Vân đoán chừng, nếu như chín người bọn họ cùng tiến lên, dù cho là Ngũ Hành Chúa Tể, sợ là đều nếu không gánh được.

Về phần Phong Vân chính mình, cũng thế.

Dù sao nói thế nào, Phong Vân bây giờ cũng chỉ là Đặc Cấp Chúa Tể mà thôi, vẫn còn cách Vô Địch Chúa Tể hẳn một đoạn đường rất dài nữa.

Hơn nữa Đặc Cấp Chúa Tể là hẳn, chỉ là mấy cái thuộc tính quy tắc nào đó đạt tiêu chuẩn mà thôi, còn lại, còn dừng lại ở giai đoạn bên dưới.

"Bây giờ chỉ có Phong, Hỏa, Lôi, Mộc, Thổ năm loại quy tắc đạt tới sáu tầng, còn lại năm loại khác, đều ở dưới sáu tầng. . ."

Chuyện này có ý nghĩa, Phong Vân quy tắc dung hợp, cũng không thể phát huy ra lực lượng hoàn mỹ nhất, thậm chí còn giảm xuống.

Chỉ khi nào các thuộc tính quy tắc ở cùng một cấp độ, dung hợp lại, mới có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất!

Về phần quy tắc dung hợp, đây đối với Phong Vân cũng không có gì khó khăn, dù sao, lúc trước mười hệ pháp tắc dung hợp, độ khó lớn nhất đã

bị hấn đánh hạ.

Quy tắc, cũng là từ pháp tắc thoát thai mà ra, trên lý luận là đồng tông đồng nguyên.

Cho nên có kinh nghiệm phía trước, mười hệ quy tắc dung hợp, cũng không có cái gì khó khăn.

"Từ từ mà tiến thôi, dù sao ta có hơn hai vạn hình chiếu Chúa Tể, hoàn toàn không cần vội."

Phong Vân cũng không sốt ruột, đừng nói sáu tầng quy tắc, dù là mười tầng quy tắc, cho hấn một khoảng thời gian, đều có thể đánh rơi ra cho người dung hợp!

...

Sau đó.

Phong Vân không ở lại Nhân tộc quá lâu, liền cùng thập lão bọn họ cùng nhau chạy tới Trụ Vực, đi gặp Hằng Vũ Chí Tôn.

Nhân tộc bên này, cũng không giấu diếm việc này, ngược lại, còn tuyên truyền ầm ĩ ra ngoài.

Không hề nghi ngờ, chuyện này lập tức khiến ức vạn tộc đàn trong vũ trụ chú ý.

Chí Tôn gặp nhau, nếu nói không có việc gì, quý đều không tin nổi!

"Chuyện gì vậy nhỉ, Hằng Vũ Chí Tôn vì sao lại muốn gặp Phong Vân?"

"Chẳng lẽ, là muốn thu hấn làm đệ tử thân truyền sao?"

"Không thể nào, Hằng Vũ Chí Tôn chỉ nhận đặc thù sinh mệnh thể, đối với thiên kiêu của các tộc đàn, hẵn xưa nay đều không thu làm đệ tử."

"Trước khác nay khác mà."

". . ."

Một lớp đã san bằng, một lớp khác lại nổi lên, Phong Vân trước đó tạo ra ảnh hưởng còn chưa kịp rút, lần này, lại có đợt sóng kinh thiên mới nhắc lên!

Chí Tôn triệu kiến, đây chính là chuyện mà bao nhiêu kỷ nguyên chưa từng phát sinh qua.

Nếu như Chí Tôn thật thu Phong Vân làm đệ tử thân truyền, vậy liền mang ý nghĩa, Phong Vân sẽ đi ngang vũ trụ, không ai dám trêu chọc!

Dù cho là tam tộc, cũng muốn tránh đi!

Về phần muốn tập sát? Đừng đùa, không nói trước là có thể giết hay không, coi như cho người giết, người dám không? Đây chính là đệ tử của Chí Tôn, cho người một vạn lá gan cũng không dám lên!

Mà trong tình huống toàn vũ trụ đều mật thiết chú ý này, Phong Vân cùng thập lão cùng đi đến chỗ sâu nhất trong Trụ Vực.

Nơi này, là nơi quan trọng nhất toàn bộ Trụ Vực, cũng là nơi ở của đệ nhất Chí Tôn Hằng Vũ Chí Tôn!

Ở nơi đó, Phong Vân lần đầu tiên nhìn thấy tồn tại chí cao chấn áp toàn bộ vũ trụ này!

Chương 736: Chí Tôn chấn kinh!

Chương 736: Chí Tôn chấn kinh!

Chỗ sâu nhất thế giới Trụ Vực.

Phong Vân cùng thập lão cùng nhau đi tới nơi này, không bao lâu, bọn họ đến trước một tòa cung điện xem qua cực kỳ bình thường.

Bất quá chỉ là xem qua bình thường mà thôi, ở trong mắt Phong Vân, khí tượng tòa cung điện này phát ra là hoành vĩ nhất, thần thánh nhất mà hắn từng thấy qua, không gì sánh được!

Kỳ thật luận chất liệu mà nói, tòa cung điện này xác thực coi là bình thường.

Nhưng cũng không nghĩ một chút, ở bên trong lại là tồn tại bực nào!

Một vị Chí Tôn tọa trấn ở đây, cho dù là đồ vật bình thường đi nữa, cũng sẽ trở nên không bình thường, siêu việt phạm tục!

"Lão sư, Đạo Kiếm Chúa Tể Phong Vân đã đến."

Thập lão dừng bước ở trước hành cung, hướng về bên trong hành lễ nói.

"Ừm, các người lui ra đi, chỉ để cho một mình Phong Vân ở lại là được rồi." Thanh âm có uy áp mờ mịt truyền đến, giống như là vượt qua vạn cổ tuế nguyệt.

"Vâng."

Thập lão lúc này cung kính gật đầu, theo thứ tự lui ra.

Chỉ lưu lại một mình Phong Vân đứng ở chỗ này.

Hắn cũng không thềm để ý, trực tiếp một người đẩy cửa cung ra, cất bước đi vào.

Đại điện cao ba mươi ba trượng, dài rộng không sai biệt lắm là hơn tám mươi trượng, có thể chứa được hơn nghìn người.

Quy mô cung điện bực này mà nói cũng tính là bình thường, nhưng đối với hành cung của Chí Tôn mà nói, cũng có chút nhỏ hẹp.

Phong Vân không có để ý những thứ này, sau khi hắn đi vào, ánh mắt đã hoàn toàn bị một bóng người ở trên đài cao của đại điện hấp dẫn hoàn toàn!

Chỉ thấy nơi đó ngồi xếp bằng một bóng người, bị thần huy cuộn cuộn lượn lờ bao phủ, tựa như là một cái bàn đá bất động vạn năm, không có áp lực mênh mêng, chỉ có là một loại ý vị đặc biệt, từng tia từng sợi, phảng phất như là hóa thân của quy tắc.

Không cần nói gì nữa, trong nội tâm của Phong Vân đã biết được thân phận của thân ảnh này rồi.

Lúc này đi ra phía trước, nhẹ nhàng ôm quyền, thi lễ, "Phong Vân gặp qua Chí Tôn."

Ông ——!!

Lúc này, chỉ thấy trên đài cao thần huy tan hết, một vị trung niên nho nhã hiền hoà từ từ hiện ra, ánh mắt không nhúc nhích nhìn về Phong Vân.

Trong khoảnh khắc đó, cho dù lấy linh hồn lực của Phong Vân, cũng cảm nhận được một loại rung động.

Hắn chỉ cảm thấy con mắt đối phương vô cùng thâm thúy và mênh mông, phỏng phát như có thể xuyên thấu hết thảy, nhìn thấy sâu trong nội tâm hắn.

Đây chính là Chí Tôn, nhìn từ bề ngoài cực kỳ bình đạm, nhưng mọi cử động đều ẩn chứa cực kỳ đáng sợ!

Nhất niệm Diệt Thế, nhất niệm Sáng Thế, cũng không phải là nói chơi!

Lúc này, thấy Hằng Vũ Chí Tôn bỗng nhiên mở miệng nói: "Phong Vân, người kỳ thật không phải chỉ có được bốn loại thiên phú thuộc tính chứ."

Lời này vừa ra, thần sắc Phong Vân cả kinh, không nghĩ tới vị Chí Tôn này mới mở miệng chính là chuyện này, bất quá lập tức hắn liền bình tĩnh trở lại.

Lấy khả năng của Chí Tôn nhìn ra là chuyện bình thường, huống hồ, hắn bây giờ cũng không có ý tứ ẩn giấu nữa.

Lập tức, khẽ gật đầu một cái, "Chí Tôn tuệ nhãn, ta xác thực không phải chỉ có được bốn loại thuộc tính."

"Tốt, người đem thuộc tính mình có phóng xuất ra ta xem một chút."

Hằng Vũ Chí Tôn chậm rãi mở miệng, hắn đứng chấp tay, thần sắc bình tĩnh lạnh nhạt.

Phóng thích thuộc tính?

Thần sắc Phong Vân kinh ngạc, hơi nghi hoặc một chút.

Bất quá hắn lập tức hiểu ra, Chí Tôn đây là muốn kiểm tra tư chất thiên phú của hắn.

Lập tức, Phong Vân bắt đầu thôi động thiên phú thuộc tính của mình, từ trong cơ thể xông ra, hiển hóa ở trên đỉnh đầu.

Ngay từ đầu theo thứ tự xuất hiện năm loại, Kim, Phong, Lôi, Băng, Mộc, vàng xanh tím trắng xanh lục năm màu luân chuyển, lộ ra vô cùng mỹ lệ.

Hằng Vũ Chí Tôn nhìn thấy một màn này, biểu lộ trên mặt không thay đổi.

Một lát sau, loại Hỏa chi thuộc thứ sáu từ trong cơ thể Phong Vân lao ra, biểu hiện trên mặt của Hằng Vũ Chí Tôn vẫn như cũ không thay đổi, thậm chí còn gật gật đầu.

Sau đó, loại thứ bảy là Thủy chi thuộc tính xuất hiện, lúc này, sắc mặt Hằng Vũ Chí Tôn đã không cách nào duy trì bình tĩnh nữa.

Nhưng mà, vẫn chưa xong.

Tiếp theo, loại thứ tám Thổ chi thuộc tính. . . Loại thứ chín Quang Minh thuộc tính. . . Loại thứ mười Hắc Âm thuộc tính!

"Cái gì! ?"

Giờ này khắc này, cho dù là mạnh như Hằng Vũ Chí Tôn, cũng thất thố.

Hắn một mặt kinh động nhìn về phía mười thuộc tính lơ lửng trên đỉnh đầu của Phong Vân, bàn tay vẫn luôn chấp sau lưng kia hung hãn co lại, lấy việc này để ức chế sự ngạc nhiên tới thất thố trong lòng không có biểu hiện ra ngoài, có thể nghĩ được hắn đã khiếp sợ đến mức nào!

Hằng Vũ Chí Tôn xác thực rất khiếp sợ, còn chân kinh đến tình trạng rối tinh rối mù.

Hắn vốn có cho rằng Phong Vân có được bảy loại thiên phú thuộc tính đã là cực kỳ cố sức rồi, nhưng kết quả lại vượt xa khỏi tưởng tượng của hắn.

Mười hệ! Ôi trời! Không có đang nằm mơ đấy chứ!

"Vén vén một Tiểu Thiên vũ trụ này, vậy mà sinh ra loại vô thượng thiên kiêu toàn năng này! !"

Nội tâm Hằng Vũ Chí Tôn điên cuồng hò hét, cảm thấy tràn đầy kinh ngạc.

Về phần mười hệ thiên phú thuộc tính này như thế nào, nhìn xem Phong Vân biểu hiện liền biết.

Thời gian ngắn như vậy, Phong Vân liền từ phàm dân một giới thành trụ Chúa Tể, cái này còn cần nghiệm chứng nữa sao?

"Quá tốt, quá mạnh!"

Hằng Vũ Chí Tôn vốn chỉ là gọi Phong Vân tới chỉ điểm cho hắn một chút mà thôi, không nghĩ tới thu hoạch được tin tức kinh thiên động địa như vậy!

Cái này khiến hắn vô cùng hưng phấn, nội tâm khuấy động nói: "Có thiên phú như vậy, lo gì Chí Tôn không thành?"

...

Một lát sau.

Hằng Vũ Chí Tôn miễn cưỡng bình tĩnh trở lại, hắn nhìn thanh niên tuấn mỹ anh tuấn hùng phát trước mắt, trong lòng than thở, có thiên phú như vậy, cũng không cần mình thu hắn làm đồ đệ.

Tư chất bực này, Hằng Vũ Chí Tôn tự hỏi cũng thấy dạy không được Phong Vân, trình độ bản thân không đủ, phải biết, hấn cũng vền vện chỉ là sáu loại thiên phú thuộc tính mà thôi!

Không chỉ số lượng thuộc tính ít hơn Phong Vân, mà ngay cả thiên phú thuộc tính cũng phải thấp hơn đối phương nhiều.

Tối thiểu là lúc trước hấn ở cái tuổi này của Phong Vân, cũng mới vền vện là Thần Chủ mà thôi.

Mà từ sau Hằng Vũ Chí Tôn, bên trong vũ trụ chưa từng sinh ra dạng cái thể thiên kiêu này nữa.

Những người có được phong thái Chí Tôn kia, ở trong mắt của Hằng Vũ Chí Tôn cũng vền vện hơi hợp cách mà thôi, nhưng cuối cùng không thể nghi ngờ là đều thất bại.

Thẳng đến khi Phong Vân xuất hiện!

Hằng Vũ Chí Tôn vốn có cho rằng Phong Vân nhiều nhất cũng so với những người ứng cử Chí Tôn trước đó mạnh hơn một chút mà thôi, nhưng sự thật chứng minh, thanh niên tuấn mỹ trước mắt này đơn giản không phải người!

Tư chất thiên phú kia không nói siêu việt những người ứng cử Chí Tôn kia, liền hấn là Chí Tôn cũng bị nghiền ép, hơn nữa còn là loại bị hung hăng đè xuống đất!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Hằng Vũ Chí Tôn nhìn về phía Phong Vân liền vô cùng sốt ruột, giống như là nhìn thấy thân nhân thất lạc nhiều năm của mình, nhẹ nhàng nói:

"Phong Vân, ngươi có gì nghi ngờ không, nói đi, ta giải đáp cho ngươi."

Hắn cũng không trực tiếp chỉ điểm, để cho Phong Vân tự mình hỏi, mặc kệ bao nhiêu, đều giải đáp vô cùng kỹ càng.

Cái này nếu là thập lão ở chỗ này, sợ là tròng mắt cũng sắp rớt xuống đất.

Bọn họ trở thành đệ tử của Hằng Vũ Chí Tôn nhiều năm như vậy, số lần nhận chỉ điểm có thể bấm trên tay, với lại mỗi lần Hằng Vũ Chí Tôn đều tiếc chữ như vàng, nào giống như đối với Phong Vân bây giờ nhiệt tình như vậy!

Trên đại điện, Phong Vân nghe nói như thế, thần sắc trầm ngâm, sau đó hỏi ra một vấn đề để cho Hằng Vũ Chí Tôn cũng có chút ngoài ý muốn.

"Xin hỏi, như thế nào là trở thành Chí Tôn?" _

Chương 737: Phương pháp thành tựu Chí Tôn!

Chương 737: Phương pháp thành tựu Chí Tôn!

Bên trên Vân Đài.

Hằng Vũ Chí Tôn nghe được Phong Vân đưa ra vấn đề, sau khi hấn kinh ngạc, lông mày cau lại.

Vốn hấn cho rằng Phong Vân sẽ hỏi vấn đề trên phương diện tu hành, nhưng mà không nghĩ tới sẽ là vấn đề này.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút cũng có thể lý giải được, lấy chiến lược bây giờ của Phong Vân, ngay cả đại bộ phận Vô Địch Chúa Tể đều không phải là đối thủ của hấn, chạy tới Chúa Tể đỉnh phong, tự nhiên là đối với Chí Tôn ở tầng thứ cao hơn cảm thấy hứng thú.

Nghĩ đến đây, Hằng Vũ Chí Tôn nhìn về Phong Vân, nhẹ nhàng mở miệng, "Vốn phải chờ người đạt tới Chúa Tể đại viên mãn sẽ nói cho người biết, bất quá nếu người đã chủ động hỏi thăm, ta sẽ sớm nói cho người biết."

"Cái gọi là Chí Tôn, kỳ thật có hai loại, một loại là đem quy tắc tu đến cực hạn, đạt tới trạng thái dung hợp viên mãn, từ đó đạt được vũ trụ thừa nhận, có thể luyện hóa ấn ký vũ trụ, từ đó không chế vũ trụ, bằng vào cách này tấn cấp Chí Tôn."

"Về phần loại thứ hai, cần lấy Chúa Tể thân thể tiến vào bên trong Hỗn Độn hỗn loạn, gạt đi pháp tắc, quy tắc, thần lực các loại trong cơ thể, từ đó đem bản thân chuyển hóa thành sinh mệnh Hỗn Độn, thành trụ Chí Tôn."

Hằng Vũ Chí Tôn nói đến đây, nhìn về Phong Vân biểu lộ suy nghĩ sâu xa, trầm giọng nói: "Hai loại ta đề nghị ngươi nên loại thứ nhất, đây cũng là cách đa số người làm, mà loại thứ hai, trừ khi bản thân là sinh mệnh đản sinh ở trong Hỗn Độn ra. Không có ai đi con đường này."

"Vì sao?" Phong Vân nhin không được dò hỏi.

"Rất đơn giản, so với loại thứ nhất, độ khó loại phương pháp thứ hai quá cao, tính nguy hiểm cũng rất cao."

Hằng Vũ Chí Tôn đáp: "Lấy ngươi làm thí dụ, ngươi nếu là lựa chọn con đường thứ hai, ngươi cần phải tiến vào bên trong Hỗn Độn hỗn loạn, lấy thân thể Chúa Tể tiến vào trong đó là rất nguy hiểm, động một tí là có nguy hiểm vãn lạc, mà dù ngươi chịu đựng qua được, kế tiếp còn cần đem quy tắc, thần lực mà bản thân có gạt đi, tiếp dẫn nhập thể Hỗn Độn!"

"Cái này thì tương đương với việc ngươi bắt đầu tu hành lại từ đầu, ở bên trong quá trình này, có chút sai lầm nào, đó đường trước đó sẽ hoàn toàn dừng lại!"

"Đương nhiên, chuyện thế gian tuần hoàn theo một định luật, loại phương pháp thứ hai trở thành Chí Tôn mặc dù vô cùng gian nan, nhưng một khi thành công, cũng có rất nhiều chỗ tốt."

"Không chỉ có thể đi càng xa hơn, tiềm lực cũng mạnh hơn, nếu là lại tiến về vũ trụ mà nói, sẽ không bị quy tắc hoàn cảnh của vũ trụ này áp bách."

"Còn nếu là dùng loại phương pháp thứ nhất thành trụ Chí Tôn, thời điểm khi đến vũ trụ khác, chiến lược sẽ bị áp chế."

"Đương nhiên, cả hai ở trong vũ trụ Hỗn Độn cũng không có khác biệt gì."

Phong Vân sau khi nghe xong, lâm vào trầm tư thật lâu, lượng tin tức quá lớn, hấn cần tiêu hóa một chút.

Căn cứ Hằng Vũ Chí Tôn kể ra.

Con đường Chí Tôn có hai loại, loại thứ nhất đơn giản mà an toàn, chỉ cần đạt tới yêu cầu, lại luyện hóa ấn ký vũ trụ là được, mà khuyết điểm là tiềm lực tương lai có thể phải thấp hơn một chút, lại tiến vào vũ trụ khác chiến lược sẽ bị áp chế.

Loại thứ hai, cấp độ khó rất cao, trừ khi bản thân là sinh mệnh Hỗn Độn ra, sinh linh vũ trụ trên cơ bản là không có người nào sẽ đi lựa chọn con đường này, có nguy cơ sinh tử không nói, thời gian cũng dài hơn nhiều, với lại nửa đường không thể có một chút sai lầm nào, bằng không tất cả đều là công cốc cả.

Đương nhiên, sau khi thành công, chỗ tốt cũng có, tiềm năng tương lai tốt hơn, bản thân cũng không nhận bất cứ hoàn cảnh vũ trụ áp chế gì rất Tiêu Dao.

Hai loại biện pháp này, chỉ cần là sinh linh vũ trụ bình thường, trên cơ bản đều sẽ chọn loại thứ nhất.

Loại thứ hai độ khó quá cao không nói, coi như thành công, hồi báo kia cũng không phải là quá cao, tiềm năng tương lai, ai quản người chứ, có thể đạt tới Chí Tôn cũng đã là mục tiêu cuối cùng của rất nhiều sinh linh rồi.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, Chí Tôn tất nhiên không phải là điểm cuối cùng của hắn, chỉ là một dạng như Thần Vương, Thần Chủ, Chúa Tể, đều là bậc thang để hắn trèo lên cảnh giới cao hơn mà thôi.

Hắn tự nhiên không có khả năng làm ra chuyện tự hủy hoại bản thân.

Về phần nguy hiểm loại thứ hai nói tới kia, Phong Vân cảm thấy, chỉ là những sinh linh kia không đủ mạnh mà thôi.

Thứ nhất, thân thể Chúa Tể không thể chống lại lực lượng Hỗn Độn hỗn loạn, rất dễ dàng vỡ nát, thứ hai, cần gọt đi quy tắc, thân lực trùng tu lại, quá trình quá dài, với lại không thể có sai lầm mảy may nào.

Đây chính là hai đại khuyết điểm của loại phương pháp thứ hai, trở ngại chín thành chín sinh mệnh vũ trụ không chọn phương pháp này.

Nhưng kỳ thật đối với Phong Vân mà nói, hai loại nguy hiểm này căn bản cũng không phải là vấn đề gì.

Cái thứ nhất cũng không cần nói nữa, thân thể Chúa Tể không cách nào tiến vào, vậy thì lấy thân thể chí tôn đi vào là được, đây đối với người khác mà nói là chuyện gần như không có khả năng, nhưng ở Phong Vân mà nói, cũng không phải là cái vấn đề gì lớn.

Về phần cái thứ hai, liền càng đơn giản.

Phong Vân căn bản vốn không cần trùng tu gì cả, hắn chỉ cần hình chiếu một số sinh mệnh Hỗn Độn, đem pháp tắc, quy tắc của bọn hắn tuôn ra, trực tiếp dung hợp là được, chỉ là chuyện của vài phút mà thôi.

Đương nhiên, chỉ là đối với hắn mà thôi, đối với sinh mệnh khác mà nói đều là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Thật muốn làm như vậy, vẫn là có độ khó nhất định, bất quá so với trước đó, đã là tốt hơn rất nhiều rồi.

Làm rõ những thứ này, ở bên trong nội tâm Phong Vân, muốn đi loại phương thức nào để trở thành Chí Tôn đã được hấn quyết định.

...

Mà lúc này, Hằng Vũ Chí Tôn trên Vân Đài mở miệng nói: "Còn có vấn đề khác nữa sao?"

Hấn không có hỏi Phong Vân muốn đi loại phương thức nào để trở thành Chí Tôn, hấn thấy, chỉ cần là sinh mệnh bình thường, kể cả hấn nữa, cũng đều biết lựa chọn phương pháp thứ nhất.

Nhưng mà Hằng Vũ Chí Tôn không biết, đứng ở trước mặt hấn, cũng không phải là sinh mệnh bình thường.

Cái kia tính như thế nào, tính hấn là bug đó!

Trên đại diện.

Phong Vân lắc đầu, hấn thật đúng là không còn vấn đề gì trên phương diện tu hành muốn hỏi nữa, đối với con đường tương lai của mình hấn quá rõ ràng rồi.

Về phần ở trên thuộc tính quy tắc, hấn cần hỏi sao? Xoát hình chiếu tuôn ra rồi dung hợp là xong việc, căn bản vốn không cần cái lĩnh hội gì gì đó.

Hằng Vũ Chí Tôn nhìn thấy Phong Vân lắc đầu, biểu lộ trên mặt không thay đổi, nhưng trong lòng lại rất bất đắc dĩ, may mà hấn đã từ bỏ ý định thu Phong Vân làm đệ tử, bằng không thì vị sư phụ này tất nhiên sẽ cực kỳ thất bại.

Đệ tử cũng không có vấn đề trên tu hành muốn hỏi người, đây không phải thất bại thì là cái gì.

Bất quá cái này cũng chứng minh độ cao thiên phú của Phong Vân, đã không phải là hắn có khả năng dạy dỗ được.

...

Sau đó, Hằng Vũ Chí Tôn cũng không nhiều lời nữa, liền để cho Phong Vân rời đi.

Hắn chỉ là nói với Phong Vân là, chờ hắn đem mười hệ quy tắc đều tu luyện đến tầng mười, thời điểm dung hợp quy tắc viên mãn, lại tới nơi này tìm hắn.

Phong Vân gật gật đầu, hắn có thể cảm nhận được, Hằng Vũ Chí Tôn chỉ là giảng giải đại khái cảnh giới Chí Tôn mà thôi, tất nhiên còn có rất nhiều chi tiết chưa hề nói.

Bất quá hắn cũng không thêm để ý, dù sao hắn bây giờ cách cấp bậc kia còn có chút xa xôi.

Trước mắt, Phong Vân vẫn là cố gắng tăng lên cảnh giới của mình, đồng thời ở phương diện thiên phú Thể Chất này bỏ nhiều công sức một chút.

Phương diện khác, tỉ như Kiếm Đạo, cũng là trọng yếu nhất.

Về phần phương diện Dao Đạo, cái này Phong Vân cũng không có cách gì, chỉ có thể từ từ mà thôi.

Dù sao trong vũ trụ không có 'Đao tộc', hắn muốn thu hoạch được chín ngàn vạn Dao Đạo pháp tắc, đây chính là một hạng công trình không nhỏ, chỉ có thể tạm thời để sau rồi tính. _

Chương 738: Manh tân thấy đại lão!

Chương 738: Manh tân thấy đại lão!

Sau khi rời khỏi Trụ Vực, Phong Vân đứng ở bên trên hư không vũ trụ, ngóng nhìn cương vực tinh không vô ngân, trong đầu suy nghĩ lẫn lộn.

Kỳ thật lần này gặp mặt Hằng Vũ Chí Tôn, chân chính để cho hắn mở rộng tầm mắt, cũng không phải là liên quan tới phương pháp tiên giai Chí Tôn, mà là từ trong miệng Hằng Vũ Chí Tôn nghe ra chuyện liên quan đến vũ trụ khác.

Mặc dù Hằng Vũ Chí Tôn không có nói rõ ràng, nhưng hắn từ trong câu chữ có thể nghe ra, rõ ràng còn có vũ trụ khác tồn tại.

Trong những vũ trụ này cũng có sinh mệnh, cũng có Chúa Tể, thậm chí còn có Chí Tôn, giống như là vùng vũ trụ trước mắt này vậy.

"Trước đây còn từng cho rằng vùng vũ trụ này là duy nhất nữa. . ."

Nội tâm Phong Vân tự nói, lúc kia hắn vẫn chỉ là một tên võ giả cấp Thần.

Cái gọi là đứng càng cao, nhìn càng xa chính là như vậy, sau khi Phong Vân thành tựu Chúa Tể, nhất là sau khi đến 'Hỗn Độn Thế Giới, kỳ thật trong nội tâm hắn đã loáng thoáng cảm thấy cũng không phải là như vậy.

Bởi vì ở bên ngoài 'Hỗn Độn Thế Giới', còn có một mảnh Hỗn Độn mệnh mệnh, được gọi là Ngoại Hỗn Độn.

Lúc ấy hắn liền suy đoán, bên trong phiên 'Ngoại Hỗn Độn' này, sẽ có vũ trụ khác tồn tại hay không?

Thẳng đến lúc này vừa mới nghe được Hằng Vũ Chí Tôn nói, Phong Vân mới rốt cục xác định sự thật này.

Mà ngay ở một khắc đó, ánh mắt cùng tâm tính của hắn đã biến đổi rồi, hắn đã không chỉ có cục hạn là thành tựu Chí Tôn nữa, hắn còn muốn đi ra vũ trụ, đi tới Hỗn Độn!

Cho nên Phong Vân mới không chút do dự lựa chọn con đường thứ hai, không chỉ là bởi vì hắn có tấm gương có thể hình chiếu, giảm bớt độ khó.

Mà hơn nữa còn bởi vì hắn không muốn bị thế giới vũ trụ hạn chế lại, muốn siêu thoát đi ra ngoài!

Bất quá mục tiêu này tạm thời còn quá xa, chỉ có thể trước hình thành một hạt giống chôn sâu xuống đáy lòng, về phần nảy mầm, nở hoa, kết quả, còn cần thời gian dài đằng đặc phía sau.

Nhưng Phong Vân cũng không sốt ruột, trước tiên đem việc trước mắt làm tốt, tương lai mới có hi vọng.

...

Sau đó.

Phong Vân liền thuận di trở lại cương vực Nhân tộc, trước tiên ở địa vị cao nhất gặp mặt bọn Hắc Ám Chúa Tể, cùng bọn hắn trang bức, làm nhằm tán gẫu, sau đó liền chuẩn bị tiến về Địa Cầu thăm quê nhà.

Cũng chính là ở cứ địa Tinh Diệu năm đó, hẳn lần đầu tiên mua sắm biệt thự lớn, nay làThánh Địa của Phong thị gia tộc.

Ở nơi đó, là trú viện của trưởng cùng mấy người thân cận khác.

Từ sau khi Phong Vân bước chân ra vũ trụ, vẫn đang vì tu luyện mà cố gắng phấn đấu, bây giờ rốt cục thành tựu Chúa Tể, trở thành tồn tại ở tầng cao nhất trong vũ trụ, cũng là một trong những người quyết định cao nhất của nhân loại tộc quần.

Rốt cục thực hiện mục tiêu lúc trước của mình, là thời điểm trở về quê quán Địa Cầu, hảo hảo dưỡng lão' một đoạn thời gian.

"Bất quá trước khi trở về, cũng phải mang theo Tiểu Lan tử trở về."

Phong Vân nhìn về phương hướng Sinh Mệnh Thần Đình, trong mắt lóe lên một vòng tình ý, nhiều năm

không thấy, chỉ có thể gửi bưu kiện cùng video lẫn nhau để tâm sự, làm sao có thể diễn tả hết tương tư trong đó.

Lần này, nói cái gì cũng phải hảo hảo bồi tiếp Tiểu Lan tử.

Nghĩ đến đây.

Phong Vân liền cáo biệt bọn Hắc Ám Chúa Tể cùng Lôi Đình Chúa Tể, hướng về Sinh Mệnh Thần Đình thuận di đi tới.

...

Một góc trong Sinh Mệnh Thần Đình.

Bên trong một chỗ cung điện nào đó.

Có ba đạo thân ảnh đang xếp bằng ở bên trên bờ đoàn, đều là cô gái trẻ tuổi, mà một vị trong đó, chính là Phong Tiểu Lan.

Còn lại hai vị, bên trái, rõ ràng là trí năng sinh mệnh năm đó đi theo Phong Tiểu Lan, chẳng qua hiện nay nàng đã dung hợp kim loại cơ giới rồi, có năng lực tự chủ tu hành.

Trải qua những năm này tu luyện, đã đạt tới Thần Vương cấp.

Về phần phía bên phải, là một vị thiếu nữ mỹ lệ, nàng chính là đồng bạn những năm này của Phong Tiểu Lan: Cũng là tuyệt thế thiên kiều thế hệ này của Sinh Mệnh Thần Đình, tên là Shelly.

Lúc này, Phong Tiểu Lan đang xem máy truyền tin của mình, cười khúc khích si ngốc.

Shelly ở bên cạnh thấy cảnh này, hiếu kỳ nói: "Tiểu Lan, ngươi thế nào vậy? Cười si như vậy?"

Nữ tử trí năng sinh mệnh bữu môi nói: "Còn có thể thế nào nữa, khẳng định là tình nhân cũ của hấn gửi đến bưu kiện rồi, có phải là lại lấy lý do bận tu luyện quá không có thời gian mà cự tuyệt ngươi hay không."

Phong Tiểu Lan lắc đầu, "Tiểu Vân hấn nói là muốn tới nơi này dẫn ta trở lại Địa Cầu, ở cùng ta một thời gian ngắn."

Shelly bên cạnh nghe vậy, ánh mắt sáng rõ, lập tức lại gần, "Tiểu Lan ngươi nói cái gì? Hấn, hấn muốn tới nơi này?"

"Đúng vậy, trong thulà hấn nói như vậy." Phong Tiểu Lan gật đầu nói.

Oa!

Khuôn mặt nhỏ của Shelly lập tức kích động đỏ bừng, có một loại cảm giác khẩn trương cùng hưng phấn như sắp nhìn thấy lão đại trong truyền thuyết, khó mà tự kiềm chế được.

Kỳ thật thiên kiêu Nhân tộc giống Shelly bây giờ, có rất nhiều, đôi lại là một người khác có lẽ cũng như vậy.

Bây giờ Phong Vân, là đối tượng được toàn dân sùng bái, vô luận nam nữ già trẻ, đều là sùng kính tới rồi tinh rồi mù.

Hắn quật khởi, hắn truyền kỳ, hắn huy hoàng, ở dưới sự chứng kiến vô số nhân loại trong Nhân tộc mà sinh ra.

Như vậy cùng với bọn Ngũ Hành Chúa Tể không giống nhau, bọn họ dù sao cũng là niên đại quá xa xưa, rất nhiều nhân loại cơ hồ cũng không biết Ngũ Hành Chúa Tể là ai, cho dù có chút biết đến, cũng đều bởi vì quá mức xa xôi, cũng không có loại cảm giác cộng minh kia.

Nhưng Phong Vân lại không giống vậy, hắn là người của thời đại này, đại biểu thành tựu tối cao của thời đại này!

Loại cảm giác cùng có vinh dự kia, thế nhưng đạt đến tình trạng mãnh liệt tột đỉnh!

Luận về nhân khí, ở bên trong Nhân tộc, dù ai cũng không cách nào cùng Phong Vân so sánh được!

Cũng may mắn trong lòng các Chúa Tể Nhân tộc có đại khí phách, cũng không thèm để ý những thứ này, bằng không mà đôi lại một người tâm tính nhỏ hẹp, đoán chừng sẽ bởi vậy mà căm thù Phong Vân.

...

Bên trong đại điện.

.....

Ba người Phong Tiểu Lan đang tại hừng hực khí thế thảo luận, bỗng nhiên một thanh âm truyền đến ——

"Tiểu Lan tử."

Thanh âm lọt vào tai, lập tức để cho ba người Phong Tiểu Lan an tĩnh đi, sau đó các nàng cùng nhau quay đầu lại, ánh mắt tụ tập ở cửa đại điện.

Chỉ thấy nơi đó chẳng biết từ lúc nào xuất hiện một thân ảnh bạch kim.

Ngũ quan tuần mỹ, khí chất phiêu dật, thần tư anh phát, nhất là đôi mắt kia, như là vũ trụ thâm thúy vậy, mệnh mệnh không lường được.

"Tiểu Vân! !"

Phong Tiểu Lan sau khi sửng sốt mấy giây, lập tức vui vẻ xông lại, một đầu đâm vào trong ngực Phong Vân, như một con nai nhỏ vậy.

Phong Vân thì ôn nhu cười, hai tay vây quanh, hết thấy đều không nói gì cả.

Ở nơi xa, Shelly cực kỳ hưng phấn, cả người cũng có chút run run, cảm giác huyết dịch trong cơ thể đều đang sôi trào, đó là phản ứng của việc kích động tới cực điểm.

Về phần nữ tử trí năng sinh mệnh, cảm xúc của nàng phức tạp hơn nhiều so với Shelly, có hưng phấn, có kinh hãi, cũng có rung động....

Dù sao, nàng cũng là từ Địa Cầu đi ra, có thể nói là tự mình chứng kiến Phong Vân từ đầu quật khởi, một đường vượt mọi chông gai, dũng mãnh vô

địch, cuối cùng đi đến đỉnh cao bây giờ.

Phong Vân hiện tại, bộ dáng vẫn giống như trước đây, cơ hồ không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng bên trong sớm đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Loại thay đổi này nữ tử trí năng sinh mệnh chưa từng nghĩ tới, cũng không dám nghĩ, cho rằng Phong Vân không thể nào làm được.

Nhưng sự thật chứng minh, là nàng sai, hơn nữa còn là mười phần sai.

Người trước mắt, căn bản không phải là nàng có thể đo lường được! _

Chương 739: Trở về dưỡng lão rồi!

Chương 739: Trở về dưỡng lão rồi!

Phong Vân không ở lại Sinh Mệnh Thần Đình quá lâu, hắn đón được Phong Tiểu Lan, liền xoay người dẫn theo nàng thuận di ra ngoài, trực tiếp đi trở về Địa Cầu trong hệ ngân hà.

Về phần Sinh Mệnh Chúa Tể nơi đó, hắn đã sớm bắt chuyện, hơn nữa, Sinh Mệnh Chúa Tể cũng sẽ không để ý những chuyện này.

...

Hệ ngân hà, Địa Cầu.

Trải qua những năm này phát triển, đã sớm đạt tới trạng thái cực độ cường thịnh.

Nơi này, nghiêm nhiên là một trong những nơi nổi tiếng nhất trong nhân loại cương vực.

Không vì gì khác, bởi vì Phong Vân xuất thân từ nơi đây.

Từ sau khi Phong Vân trở thành Chúa Tể, có địa vị tối cao, cho dù hắn không phân phó chuyện gì, nhưng các thế lực của nhân loại tộc quần này đều chen chúc mà tới nơi này.

Vốn dĩ Địa Cầu, thậm chí là toàn bộ hệ ngân hà, đều thuộc dạng khu vực xa xôi, dù là tài nguyên, hoàn cảnh đều là kém hơn một cấp độ.

Nhưng các thế lực này đến, liên tục tặng tài nguyên, cải tạo hoàn cảnh. .

Những năm qua tích lũy xuống, liền thay đổi trọn cái hệ ngân hà thành bộ dáng bây giờ, có thể so với các thế lực lớn nhất, cũng là cổ quốc văn minh trung cao cấp của vũ trụ, chỉ xếp sau tứ đại đỉnh phong thế lực !

Từ một cái sơ cấp văn minh, trực tiếp nhảy lên thành cao cấp văn minh, những thay đổi của nó, không thể nghi ngờ là cực kì to lớn.

Cho nên khi Phong Vân mang theo Phong Tiểu Lan trở về, nhìn cả hệ ngân hà biến hóa to lớn, suýt nữa cho là mình đi nhầm.

. . .

Tinh không cương vực.

Phong Vân ngấm nhìn hệ ngân hà trước mắt, chỉ thấy vô số thiên thể hành tinh vận chuyển trên hư không, tổ hợp xen lẫn lẫn nhau hình thành vô số trận pháp to lớn, từ vũ trụ xa xôi hấp thu đến vô số dòng nguyên lực.

Một bộ phận khuếch tán ra những nơi khác trong hệ ngân hà, một bộ phận khác thì dẫn thẳng tới Địa Cầu, không ngừng cải tạo nơi đây.

Hơn nữa, cách địa cầu không xa, đang có từng chiếc từng chiếc phi thuyền vũ trụ cùng chiến hạm xuyên qua mà tới, xem dáng vẻ, bọn họ tựa hồ muốn xây dựng tinh cầu nhân tạo bên cạnh địa cầu. . .

Tất cả, đều chứng tỏ, hệ ngân hà bây giờ, Địa Cầu bây giờ, tiến vào thời kì phát triển tốc độ cao.

"Òa, đây vẫn là vị trí hệ ngân hà của chúng ta trước đây sao? Biến hóa này cũng quá lớn rồi đấy, còn có lam tinh Địa Cầu kia nữa, tại sao ta cảm

giác nó lại thay đổi lớn hơn rồi nhỉ?"

Phong Tiểu Lan cũng đã rất lâu không trở về hệ ngân hà Địa Cầu, bây giờ nhìn thấy nơi này biến hóa lớn như vậy, không khỏi liên tục sợ hãi thán phục.

Phong Vân gật gật đầu, biến hóa này thật sự là vượt quá tưởng tượng.

Hắn còn nhớ kỹ trước đó ngược lại cũng có người báo cáo cho hắn về phương diện này, nhưng khi đó hắn đang có chuyện trong người, cho nên chỉ quét mắt một vòng liền không chú ý nữa.

Không nghĩ tới biến hóa lớn như vậy, khiến hắn khá kinh ngạc.

Nhưng hắn xuất thân từ hệ ngân hà, nhìn thấy nơi đây tiến vào thời đại phát triển nhanh chóng như thế, tự nhiên cũng rất hài lòng.

Mà lúc này, nơi xa có một bóng người bay tới, từ khí tức đến xem, là một vị Thần Chủ.

Hệ ngân hà nằm ở vùng biên hoang nhân loại cương vực, nơi này đừng nói là một vị Thần Chủ, mà ngay cả Thần Vương đều là nhân vật lớn.

Vị thần chủ này tên là 'Vạn Phong Thần Chủ', chính là một vị Thần Chủ tới từ Vũ Trụ Vô Giả Công Hội, cũng là tổng phụ trách toàn diện xây dựng thiết lập hệ ngân hà.

Hắn từ rất xa liền thấy Phong Vân, cảm thấy thân hình có chút quen thuộc, cho nên bay tới tìm tòi hư thực.

Mà khi Vạn Phong Thần Chủ tới gần, sắc mặt hắn hoàn toàn biến hóa, cả người đều kích động phát run, nói năng lộn xộn: "Kia, đó là. . ."

Lúc này, Phong Vân nhìn về phía hắn, một giây sau, Vạn Phong Thần Chủ chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, chờ hắn lấy lại tinh thần đã đi tới trước mặt Phong Vân.

Trong nháy mắt đã đem hắn từ ngoài vạn dặm đời tới nơi này, khiến hắn không hề nhận ra, sức mạnh to lớn như vậy, hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng.

Lại thêm khuôn mặt quen thuộc kia, Vạn Phong Thần Chủ lập tức quỳ một gối xuống, vô cùng cung kính hành lễ: 'Vạn Phong, tham kiến Đạo Kiếm Chúa Tể đại nhân.'

Nhưng hắn quỳ đến một nửa, cũng cảm giác ra một cỗ lực cản, khiến đầu gối hắn không cách nào chạm đất.

Phong Vân một tay đỡ hắn dậy, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Không cần như vậy, nói ra thì ta còn phải cảm ơn ngươi, hi sinh thời gian tu hành của chính mình để tới đây kiến thiết hệ ngân hà, thiết lập Địa Cầu, khiến nó có thể phát triển như thế."

"Không, không, đây đều là việc nằm trong phận sự của thuộc hạ."

Vạn Phong Thần Chủ thụ sủng nhược kinh, liên tục khoát tay nói.

Hắn cũng không dám để Phong Vân cảm tạ hắn, như thế hắn sẽ sợ hãi đến chết.

Phong Vân không tiếp tục nhiều lời, chỉ nói với Vạn Phong Thần Chủ, về sau có việc gì có thể tìm hắn.

Sau khi nói xong, hắn liền vỗ vỗ bả vai đối phương, sau đó mang theo Phong Tiểu Lan rời đi.

Phong Vân trở về cùng người thân đoàn tụ, tự nhiên không muốn ở chỗ này trì hoãn lâu thêm.

Lưu lại Vạn Phong Thần Chủ một mình đứng ở nơi đó, ánh mắt nhấp nháy tia sáng nồng đậm nóng bỏng, cả người đắm chìm trong niềm vui sướng to lớn. . .

Hắn vậy mà nhận được hứa hẹn của Đạo Kiếm Chúa Tể đại nhân!

Đây chính là một trong số các tồn tại đứng trên tầng cao nhất của vũ trụ, lời hứa của hắn, có giá trị cùng trọng lượng đến cỡ nào, không cách nào đánh giá!

. . .

Địa Cầu, tổ địa Phong thị.

Hư không nhắc lên một tầng gọn sóng, Phong Vân cùng Phong Tiểu Lan từ trong bước đi ra.

Quan sát dãy kiến trúc quen thuộc dưới chân kia, trên mặt Phong Vân lộ ra một nụ cười, hắn nắm chặt tay Phong Tiểu Lan, nhẹ nhàng nói: "Tiểu Lan tỷ, chúng ta tốt hơn rồi."

"Ừm, chúng ta tốt hơn rồi." Phong Tiểu Lan lẩm bẩm nói.

Giờ khắc này, nàng đã đợi quá lâu quá lâu.

Xoạt!

Mà lúc này, có tiếng xé gió vang lên, hơn mười bóng dáng từ phía dưới xông lên trời, có nam có nữ, đều có khí tức cường hoành, đều là Cực Hạn Thần Chủ.

Chỉ thấy bọn họ xếp thành một hàng, cùng nhau quỳ một gối xuống trước mặt Phong Vân, đồng thanh cung kính nói: "Tham kiến chủ nhân."

"Đứng lên đi." Phong Vân giơ tay lên nói.

Hơn mười bóng dáng cũng không phải là người lạ, chính là các Di tộc Thần Chủ mà Phong Vân đã từng nô dịch, trừ thành viên của 'Phong Vân tiểu đội' trước kia, còn có Bạch Dực tộc Thần Chủ Als cùng Kiếm tộc Kiếm Tiêu.

Những Di tộc Thần Chủ hần đã từng nô dịch này, bởi vì thực lực của hần tiến bộ quá nhanh, những Di tộc Thần Chủ này đã không còn tác dụng quá lớn, dứt khoát đều bị Phong Vân phái tới canh giữ gần người nhà.

...

Bên này.

Phong Vân tiểu đội đột nhiên xông ra, tự nhiên cũng kinh động Phong Long cùng viện trưởng bọn họ trong tổ trạch.

Mấy người bọn hần lập tức bay ra ngoài tổ trạch, sau đó liếc mắt liền thấy Phong Vân cùng Phong Tiểu Lan trên không trung, lập tức mừng rỡ, hét lớn: "Vân ca, Tiểu Lan tử!"

Cho dù đã nhiều năm như vậy, xung hô này vẫn không hề thay đổi.

Phong Vân nghe vào trong tai, chỉ thấy cảm khái vô hạn. Cho dù hần ở bên ngoài có thành tựu gì, lưng lầy ra sao, cũng không bằng một tiếng 'Vân ca' này, thực sự làm cho hần tâm thần cộng minh.

Bên cạnh Phong Tiểu Lan cũng thế.

Trong sân.

Các thành viên Phong Vân tiểu đội sớm đã lui ra, chỉ có Phong Vân, Phong Tiểu Lan, Phong Long, Phong Điềm, Phong Tiểu Hồ, Phong Thiên, viện trưởng bảy người ngồi quanh bàn, vui vẻ hòa thuận.

Mà lần đoàn viên như vậy gần nhất, đã là chuyện từ vài ngàn năm trước.

Chương 740: Phong Vân đã thành quá khứ thức!

Chương 740: Phong Vân đã thành quá khứ thức!

Thời gian sau đó, Phong Vân giống như một vị ẩn sĩ, cứ như vậy ở lại trong biệt thự.

Mỗi ngày sinh hoạt rất đơn giản, trừ thời gian tất yếu để tu hành cùng xoát hình chiếu, thời gian còn lại đều dùng để cùng Tiểu Lan tử quan tâm an ủi, hoặc là chỉ điểm Phong Long bọn họ tu hành, nhẹ nhõm lại thích ý.

Không có chém giết, không có tâm cơ, không có tính toán, cũng không có bận rộn. . .

Hắn tựa như bị cách ly, trừ thi thoảng kết nối với máy truyền tin xem tin nhắn mới, lúc khác, cơ bản không quá chú ý ngoại giới.

Mà trong khoảng thời gian này, ngoại giới trong vũ trụ, lại bởi vì hắn mà nhắc lên một lần nghị luận sôi nổi.

Lý do rất đơn giản, đó chính là Phong Vân từ Trụ Vực đi qua, Trụ Vực hoàn toàn không hề tuyên bố bất cứ tin tức gì.

Điều này nói rõ chuyện gì!

Nói rõ Hằng Vũ Chí Tôn căn bản không hề thu Phong Vân làm đồ đệ!

Suy đoán này vừa ra, lập tức truyền khắp ức vạn tộc đàn.

Không ít tộc đàn cùng Nhân tộc có hiềm khích, hoặc là cùng Nhân tộc có thù, tỉ như tam tộc, đều nhao nhao thở ra một ngụm khí.

Nhìn bộ dạng này, Hằng Vũ Chí Tôn hiển nhiên không coi trọng Phong Vân.

Không thu hấn làm đồ đệ, cũng chứng tỏ , Hằng Vũ Chí Tôn không nhận định rằng Phong Vân có 'Chí Tôn phong thái'!

"Ha ha, hại ta phí công lo lắng, Hằng Vũ Chí Tôn chướng mắt Phong Vân này, nhất định con đường Chí Tôn của hấn, đã chấm dứt rồi!"

"Nhu vậy rất tốt, vũ trụ nếu lại xuất hiện vị Chí Tôn thứ hai, hơn nữa còn là Nhân tộc, vậy thì cách cục trong tương lai sẽ bị ảnh hưởng tới một mức độ không cách nào tưởng tượng nổi, tình trạng bây giờ mới là cái đích mà mọi người cùng hướng tới."

"Chặc chặc, ta thật muốn biết hiện tại Phong Vân kia đang có sắc mặt thế nào đây, bị Chí Tôn cự tuyệt, chắc hấn nhất định sẽ bị đả kích trầm trọng đấy nhỉ, ha ha."

"Ta cũng nghĩ vậy, chỉ tưởng tượng thôi đã thấy vui vẻ, ha ha ha —— "

". . ."

Đây đều là người đến từ tam tộc hoặc tộc đàn cùng Nhân tộc có thù, từng người đều không nhìn nổi Phong Vân sống tốt, bây giờ thấy hấn thất bại, nhao nhao tới bỏ đá xuống giếng.

Về phần những tộc đàn cùng Nhân tộc giao hảo, thì bóp cổ tay thở dài, cảm thán con đường Chí Tôn khó khăn bực nào, ngay cả Phong Vân với thiên phú khoáng thế, đều không lọt vào mắt của Chí Tôn sao?

...

Long tộc.

Tộc trưởng Nhung Liệt nghe được việc này, khe khẽ thở dài, "Trái qua chuyện này, danh vọng của Đạo Kiếm Chúa Tể Phong Vân sợ là sẽ bị đả kích mãnh liệt."

Trước đây vũ trụ có nhiều người lưu truyền rằng Phong Vân có 'Chí Tôn phong thái', tương lai có hi vọng thành tựu Chí Tôn, ước vọng tộc đàn vì thế mà choáng váng, trong lòng vô cùng coi trọng Phong Vân.

Mà bây giờ, lời đồn này đã bị vạch trần.

Chỉ sợ rất nhiều tộc đàn sẽ chẳng còn quá kiêng kị Phong Vân nữa.

Long tộc thiên kiêu số một Nhung Chiến thì mở miệng nói: "Thì tính sao, Phong Vân vẫn là Phong Vân đó, coi như không thể thành tựu Chí Tôn, lấy thiên phú của hắn bây giờ, chờ hắn tấn thăng Chúa Tể đại viên mãn, trừ Chí Tôn bên ngoài, ai có thể địch lại?"

"Có lẽ vậy." Tộc trưởng Nhung Liệt nói.

...

Một bên khác.

Tin tức truyền đến Bắc Cương Liên Minh, Thần Thạch Chúa Tể bọn họ lập tức mở hội nghị, chủ yếu thảo luận chuyện có nên cùng nhân loại tộc quần giải trừ liên minh hay không.

Trước kia bọn họ sốt ruột đi bợ đỡ Nhân tộc, đó cũng là vì muốn nịnh nọt Phong Vân, kính trọng hắn có 'Chí Tôn tư chất', nhưng bây giờ, hết thấy đều chỉ là ảo ảnh trong mơ, trực tiếp tan biến mất.

Bọn họ tâm tư lập tức liền thay đổi.

Mà trong lúc Thần Thạch Chúa Tể bọn họ tranh luận không ngừng, Thiên Ma Chúa Tể đứng ra, hắn chỉ nói một câu.

Hắn nói, "Phong Vân có thể thành Chí Tôn hay không thì ta không chắc, nhưng ta có thể khẳng định, hắn chắc chắn sẽ trở thành Chúa Tể mạnh nhất trong vũ trụ."

Lúc trước Phong Vân một chỉ liền đánh bại Thiên Ma Chúa Tể, hắn đã tự mình lĩnh giáo chiến lực của Phong Vân. Cho nên rất rõ ràng Phong Vân đến tốt cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Thần Thạch Chúa Tể cũng không khỏi nhớ tới lúc trước bị Phong Vân chi phối, lập tức liền không gây loạn thêm nữa.

Phong Vân dù có Chí Tôn tư chất hay không, đều không phải là người mà bọn họ có thể chọc nổi, vẫn là đàng hoàng một chút thì hơn.

...

Vũ trụ tràn ngập các loại bịa đặt suy nghĩ, nhiệt liệt thảo luận, đều không ảnh hưởng tới Phong Vân, cho dù hắn nhìn thấy, cũng chỉ là cười một tiếng mà thôi.

Bọn họ làm sao biết, Hằng Vũ Chí Tôn không thu hấn làm đệ tử, cũng không phải là bởi vì hấn không có Chí Tôn tư chất.

Tương phản, là thiên phú của hấn quá yêu nghiệt, yêu nghiệt đến mức ngay cả Hằng Vũ Chí Tôn đều dạy không nổi!

Những thứ này mặc dù Hằng Vũ Chí Tôn không nói rõ với Phong Vân, nhưng sức quan sát của hấn rành rành như vậy, lại thêm Hằng Vũ Chí Tôn

lúc ấy nhìn thấy hẳn mười hệ thuộc tính thiên phú cũng lộ ra biểu tình kinh động kia, Phong Vân tự nhiên hiểu rất rõ ràng.

Có điều những thứ này Phong Vân tự mình biết, Hắc Ám Chúa Tể cùng Lôì Đình Chúa Tể bọn họ nhưng lại không biết, cho nên các Chúa Tể Nhân tộc đều hoặc trực tiếp, hoặc uyển chuyển tới đỡ dành Phong Vân, để hẳn không cần để ý những thứ này.

Phong Vân đều nhìn ở trong mắt, trong lòng có chút cảm động.

Chẳng trách nhân loại tộc quần có lực ngưng tụ mạnh như thế, trong khoảng thời gian ngắn đã nhảy lên thành đại tộc, có các Chúa Tể như vậy, lo gì không quật khởi!

...

Sau đó.

Phong Vân liền như là hoàn toàn biến mất vậy, không còn xuất hiện trong tầm mắt quần chúng.

Mà chuyện liên quan tới hẳn, cũng chỉ lưu truyền thêm một thời gian ngắn, sau đó liền dần dần yên lặng, chậm rãi chìm xuống.

Cho dù ngẫu nhiên có nhắc tới, cũng sẽ không lại khiến toàn vũ trụ dậy sóng như trước kia.

Hai chữ 'Phong Vân', liền như là quá khứ vậy, dần dần, không còn bị tập nập nói đến nữa.

Mà hết thảy này, đều chậm rãi xảy ra dưới sự sắp xếp của một ít tộc đàn có ý định riêng.

...

Cứ như vậy, thời gian ặng yên mà qua.

Đối với các sinh mệnh trong vũ trụ, chỉ là một chớp mắt nhìn thoáng qua mà thôi, dù là hệ ngân hà cùng Địa Cầu bây giờ, cũng chỉ là một lần thời gian dừng lại nghỉ ngơi.

Không đủ thành đạo.

Nhưng, đối với Phong Vân, trăm năm thời gian, lại là phân đoạn quan trọng để tích lũy, không gì sánh được!

Biệt thự tầng cao nhất, tu hành phòng.

Nơi này có vẻ ngoài giống như Địa Cầu cứ địa thời kì trước, chỉ là bên trong được chế tạo bằng tài liệu siêu nhất lưu, bằng không với chiến lược của Phong Vân bây giờ, tùy ý một sợi khí cơ tiết ra, nơi này đều sẽ không còn tồn tại.

Giờ phút này.

Trong tu hành phòng.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hai mắt nhắm chặt, thân thể căng cứng, trong cơ thể huyết dịch rầm rầm lưu động, vậy mà truyền ra tiếng lao nhanh như đàn dê phi nhanh trên đồng cỏ.

Đây hết thấy, đều biểu hiện Phong Vân của hiện tại, có chút khẩn trương.

Không khẩn trương sao được?

Hôm nay, chính là một khắc mấu chốt nhất mà hắn đã chờ đợi cả mấy trăm năm!

Bởi vì ngay

vừa rồi, Phong Vân xoát hình chiếu đã đánh rơi ra Kiếm Đạo pháp tắc thứ chín ngàn vạn!

Mà 'Thiên Văn Thần Kim' ở trong cơ thể hắn, trong vòng trăm năm thời gian, đã thành công dung hợp tám ngàn chín trăm chín mươi vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín Kiếm Đạo pháp tắc, chỉ thuêdu duy nhất một đạo cuối cùng này! !

"Giờ khắc này, rốt cục cũng bị ta đánh ra được!"

Phong Vân mang theo vui sướng tràn đầy, thềm mặc niệm một tiếng, "Hiện hóa."

【 hiện hóa Kiếm Đạo pháp tắc (mười tầng). . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ông ——! !"

Một vòng Kiếm Quang đột nhiên xuất hiện, dưới sự điều khiển của Phong Vân, như thiểm điện mà phóng tới 'Thiên Văn Thần Kim' !

Chương 741: Kiếm đạo, quy tắc!

Chương 741: Kiếm đạo, quy tắc!

Kiếm quang lóe lên, theo khí thế không gì cản được xông vào ‘Thiên Văn Thần Kim’, trong chốc lát, giống như thiên lôi chạm đất, như giọt dầu rơi vào nước sôi.

Trong nháy mắt, toàn bộ Thiên Văn Thần Kim phát ra tiếng oanh minh, giống như tiếng động khai thiên tích địa.

Phong Vân lập tức mở hai mắt, một giây sau, hắn lập tức thuận di ra ngoài, lập lóe vài cái đã ra ngoài địa cầu, thậm chí ra cả Thái Dương Hệ, đến một góc ngân hà.

Nhưng vẫn chưa xong, Phong Vân tiếp tục thuận di.

Đến khi cách hệ ngân hà mấy vạn năm ánh sáng, tại một cương vực tinh không tương đối vắng vẻ.

Tới đó, Phong Vân lập tức ngồi xuống xếp bằng.

Trong chớp mắt hắn vừa ngồi xuống, ‘Vân Văn Thần Kiếm’ trong cơ thể hắn phát ra tiếng âm âm.

Ngâm! Ngâm! Ngâm!

Vô số tiếng kiếm reo từ bên trong truyền ra, từng cơn sóng liên tiếp, giống như có ngàn vạn thần kiếm sinh ra, biểu đạt tâm tình vui sướng với thế giới!

Tiếng kiếm reo lầy Phong Vân làm trung tâm, lập tức truyền đi bốn phương tám hướng, theo đó còn có những gợn sóng vô hình.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, những nơi nó đi qua, các loại thiên thạch thiên thể đều vô thanh vô tức sụp đổ, giống như bị một năng lượng kinh khủng nào đó nghiền ép thành bột mịn!

May mà xung quanh đây không có bất kỳ sinh linh nào, nếu không sẽ không thể sống sót!

Đây cũng là nguyên nhân Phong Vân thuận di ra ngoài địa cầu, đặc biệt đến đây.

...

Giờ phút này, ý thức của Phong Vân đã tiến vào ‘Thiên Văn Thần Kim’.

Quang cảnh bên trong rất khác trước, nơi này là một thế giới không gian rất bao la, giống như thế giới Thần quốc của hắn.

Nhưng thế giới này không phải thế giới kia.

Không gian trong thế giới này không có cỏ sơn, không có hoa chim sâu cá, cũng không có sinh cơ bùng bùng.

Chỉ có Thần Kiếm vô cùng sắc bén!

Phóng tầm mắt nhìn ra, không gian trong thế giới này tràn ngập thần kiếm, dựng thẳng đứng, tuyệt thế sắc bén, quỷ thần tránh lui!

Đây chính là đại danh đỉnh đỉnh trong truyền thuyết, Kiếm Giới!

Lấy kiếm làm ranh giới, lập thành một địa phương riêng biệt, chính là thế giới kiếm vô hạn!

Khiến Phong Vân để ý nhất, không phải là ngàn vạn Thần Kiếm trong thế giới này, mà là một sợi bạch mang như sợi tóc ở chỗ sâu nhất kia.

Sợi bạch mang này nhìn như bình thường, nhưng cẩn thận cảm giác, có thể cảm nhận được một loại khí thể hùng vĩ, phong mang cực hạn!

Trong mắt Phong Vân, phong mang mà sợi bạch mang này phát ra, còn vượt xa tất cả thần kiếm trong thế giới kiếm cộng lại, mệnh mông đáng sợ hơn nhiều!

“Đây là...”

Ánh mắt Phong Vân co rụt lại, xem xét tấm bảng trong không gian tấm gương của mình, trong cột quy tắc, có thêm một hàng chữ nhỏ ‘Kiếm đạo quy tắc (một tầng)’.

“Quả nhiên, đây là kiếm đạo quy tắc trong truyền thuyết!”

Hắn hít sâu một hơi, trong lòng kinh hãi phun ra câu này, ánh mắt tràn ngập kinh hãi.

Tồn nhiều năm như vậy, hồi hải chạy ngược chạy xuôi, xâm nhập vào quân địch, lấy chín ngàn vạn hình chiếu Kiếm tộc, đến hôm nay, cuối cùng hắn đã thu được thành quả thắng lợi!

Thành công hoàn thành một chuyện kinh thiên động địa, đại sự từ trước đến nay!

Nhìn khắp các kỷ nguyên trong lịch sử, những người ngộ ra kiếm đạo quy tắc, chỉ đếm trên một bàn tay.

Hơn nữa, họ đều tồn tại trong truyền thuyết, chưa ai từng thấy.

Nhất là trong thế giới vũ trụ bây giờ, không có tuyệt thế kiếm tu lĩnh ngộ ra kiếm đạo quy tắc!

Phong Vân, là người duy nhất!

Hắn rất muốn thử uy năng kiếm đạo quy tắc một chút, nhưng hắn có cảm giác, nếu mình chém ra một kiếm này, sợ là cương vực tinh không trước mặt, và hệ ngân hà trong một vạn năm ánh sáng, trong khoảng khắc sẽ hóa thành tro bụi, cho nên vẫn là quên đi.

Thế mới thấy chiến lực quá cao cũng không tốt.

Phong Vân đạt đến cấp độ này, muốn thử một chút, lại lo lắng ảnh hưởng đến thế giới vũ trụ, bó tay bó chân.

Hắn cũng hiểu vì sao Ngũ Hành Chúa Tể ở hỗn độn thế giới lâu như vậy, rất ít khi trở về, cũng là vì vấn đề này.

Trong hỗn độn thế giới không cần cố kỵ, có thể đánh ra, nhưng ở thế giới vũ trụ, lại có rất nhiều hạn chế.

“Sau này rồi thử.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Sau đó, ý thức của hắn tiến vào tấm gương, bắt đầu hiển hóa dung hợp những vật vừa bạo ra, ví dụ như võ kỹ, quy tắc gì đó.

Đáng nhắc đến là, qua trăm năm, mười hệ quy tắc của Phong Vân đều đạt đến bảy tầng, chính thức bước vào đại thành.

Hơn nữa, thiên phú mười thuộc tính của hắn, trên cơ bản đều đạt đến song thuộc tính.

Nói cách khác, thêm một lần nữa, thiên phú thuộc tính của hắn sẽ tấn thăng đến cấp Chí Tôn.

Nhưng trong lòng Phong Vân cũng không có kích động quá lớn.

Thật ra, đối với hắn, thiên phú thuộc tính không đạt đến cấp Chí Tôn, cũng không ảnh hưởng lớn như người khác.

Dù sao quy tắc của hắn không phải do hắn tự lĩnh ngộ được, mà thông qua đường tắt, thiên phú thuộc tính gì đó, cũng chỉ có chức năng không thể quy tắc, pháp tắc thuộc tính và gia tăng thần lực, còn có thể phòng ngừa có người nhìn trộm thiên phú thuộc tính của hắn, giúp hắn che giấu rất tốt.

Nếu không thiên phú thuộc tính của hắn rất thấp, nhưng lĩnh hội quy tắc lại nhanh, dùng chân nghĩ cũng biết có vấn đề.

Vài phút đã dung hợp hoàn tất, Phong Vân lại thuận di trở lại địa cầu.

Sau khi hắn rời đi, một phía tinh không khác có mấy bóng người bay đến, đều là cấp Thần Chủ, cầm đầu chính là người xây dựng hệ ngân hà kia, Vạn Phong Thần Chủ.

Bọn họ đi đến gần, nhìn tro tàn trôi nổi đầy trời ở đó, sắc mặt thay đổi.

Từ trong đám tro tàn, bọn họ cảm nhận được phong mang kinh thế, đâm đôi mắt bọn họ đau nhức kịch liệt, căn bản không dám nhìn thẳng.

“Cái này, phong mang cỡ nào đây!”

Một vị Thần Chủ vội vàng xoa mắt, sợ hãi nói.

Các vị Thần Chủ còn lại, bao gồm Vạn Phong Thần Chủ, sắc mặt cũng như vậy.

Bọn họ tu hành nhiều năm, đã gặp qua kiếm tu, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy phong mang cực hạn bức này, đơn giản đã vượt ngoài tưởng tượng của bọn họ!

“Có báo cáo lên trên không, nơi này xuất hiện cường giả không biết.”
Một vị Thần Chủ chần chờ nói.

“Đúng, phải báo cáo.” Vạn Phong Thần Chủ gật đầu.

Nhưng lúc hắn ta chuẩn bị khởi hành, bỗng nhiên có có một giọng nói quanh quẩn trong đầu hắn ta.

“Không cần, vừa rồi là ta thử kiếm.”

Giọng nói này, là Đạo Kiếm Chúa Tể đại nhân!

Toàn thân Vạn Phong Thần Chủ chấn động, vô cùng cung kính nói:
“Vâng, thuộc hạ đã biết.”

Sau đó, hắn ta nhìn về đám Thần Chủ, nhẹ nhàng lắc đầu: “Không cần đi nữa, vừa rồi là Đạo Kiếm Chúa Tể đại nhân thử kiếm.”

Lời này vừa ra, đám Thần Chủ lập tức phản ứng lại, đúng vậy, người có phong mang cực hạn như vậy, nơi này ngoại trừ Đạo Kiếm Chúa Tể đại nhân, thì còn ai nữa?

Chỉ là Phong Vân đã yên lặng trăm năm, bọn họ lại vừa đến, cho nên không nghĩ đến chuyện này.

...

Cùng lúc đó, trong chỗ sâu của hỗn độn thế giới.

Trên một tòa đại lục cổ không đáng chú ý, bỗng nhiên, một cỗ thần quang bảy màu phóng lên trời, quang huy bắn ra bốn phía, ngưng tụ thành một tòa bảo tháp thông thiên triệt địa, chung huyền bí của thiên địa, tọa trấn hỗn độn thế giới, trụ địa phong thủy hỏa, giống như trung tâm của hỗn độn thế giới!

.....

Sư Huynh Ta Thật Quá Vững Vàng truyện đấu trí háck não, tính kế cả thiên hạ, hoan nghênh các đh nhập hớ.

Chương 742: Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể!

Chương 742: Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể!

Cự tháp thông thiên đứng vững trong hỗn độn, ánh sáng bảy màu quanh quẩn, có một cỗ uy áp hùng vĩ phóng ra, đồng thời có một cỗ ý vị, trong nháy mắt bao phủ hơn phân nửa hỗn độn thế giới!

Cùng kinh động các Chúa Tể ở đây!

“Uy áp này, là, là cứu cực, dao động của chí bảo cấp Chúa Tể!”

“Cái này, cái này, đây không phải thật chứ?”

“Tê... Chắc chắn không sai, dao động này, tất nhiên là chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể, qua ngàn vạn kỷ nguyên, cuối cùng cũng có một kiện chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất thế!”

“Đi! Đi đến xem một chút!”

“Sắp xảy ra sóng gió rồi...”

“..”

Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất thế, đây là đại sự chấn động cả thế gian.

Lần trước chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất thế, đến bây giờ đã qua ngàn vạn kỷ nguyên rồi!

Cho dù võ giả đạt đến cấp Thần không giới hạn tuổi thọ, cũng không có khái niệm thời gian, nhưng ngàn vạn kỷ nguyên cũng là một đoạn thời gian cực kỳ dài.

Mà lần trước chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất thế, chính là Kính Chiếu Thiên mà Thú tộc đoạt được dùng để đối phó Phong Vân.

Rất nhiều Chúa Tể nghe thấy tin tức, đều chạy về phía bảo tháp thông thiên.

Nhiều hơn là những người chạy ra ngoài hỗn độn thế giới, thông báo cho tộc đàn của mình.

Thế là, rất nhanh, tin tức đã truyền đến vũ trụ.

Đồng thời truyền đến tai ngàn vạn tộc đàn theo tốc độ nhanh chóng.

Sau đó, nhiệt độ cao đến nổ tung!

Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể, trong thế giới vũ trụ cũng là bảo vật chí cao vô thượng, thậm chí, ngay cả Hằng Vũ Chí Tôn cao cao tại thượng cũng sử dụng chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể.

Không khác, đây là chí bảo cấp cao nhất mà vũ trụ này có khả năng sinh ra.

Còn cấp Chí Tôn, thật có lỗi, đến Hằng Vũ Chí Tôn cũng không có, vậy những sinh mệnh khác trong vũ trụ có thể có sao? Nghĩ cũng đừng nghĩ.

Cho nên, chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất hiện, có ý nghĩ gì với sinh mệnh vũ trụ, không cần nói cũng biết.

Đó là thần vật đủ trấn áp nội tình của nhất tộc!

Nhìn chung trong vũ trụ, từ lúc sinh ra đến bây giờ, tổng cộng mới có chín kiện chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất hiện.

Trừ Hằng Vũ Chí Tôn ra, còn lại, Thú tộc có được hai kiện, Trùng tộc một kiện, Cơ Giới tộc một kiện, Ngục Luân tộc một kiện, Liên Minh Tinh Thần một kiện, Thiên Tinh tộc một kiện và Liên Minh Tàng Cốt một kiện.

Bây giờ, qua ngàn vạn kỷ nguyên, cuối cùng đã xuất hiện kiện thứ mười!

Vì thế, ngàn vạn tộc đàn trong vũ trụ đều xuất động, Trùng tộc, Thú tộc, các tổ chức, liên minh... Nhao nhao phái ra chí cường, như dòng lũ phóng về hỗn độn thế giới.

Chưa từng có thời khắc như bây giờ, rất nhiều Chúa Tể phóng về hỗn độn thế giới, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ!

...

Cương vực Nhân tộc, đám người Hắc Âm Chúa Tể và Lôi Đình Chúa Tể biết được chuyện này, không nói hai lời, lập tức mở cuộc họp khẩn cấp.

“Ngũ Hành Chúa Tể vừa truyền tin về, ông ấy đã đi trước một bước, bảo chúng ta đuổi theo.”

Lôi Đình Chúa Tể nhìn một vòng xung quanh nói.

“Được.” Các Chúa Tể nhân tộc gật đầu, sắc mặt mỗi người đều vô cùng nghiêm túc.

Đây là đại sự liên quan đến tộc đàn, đương nhiên không thể qua loa.

“Phong Vân đâu? Có thông báo cho hấn không?” Lúc này, Hắc Âm Chúa Tể dò hỏi.

“Đã thông báo rồi, nhưng hấn còn chưa trả lời, đoán chừng đang bế quan tu hành.” Giọng nói êm ái của Sinh Mệnh Chúa Tể truyền đến.

“Không kịp rồi, chúng ta trực tiếp đến địa cầu tìm hấn.” Lôi Đình Chúa Tể nói.

Lúc chúng Chúa Tể chuẩn bị khởi hành, bỗng nghe thấy giọng nói từ bên ngoài điện truyền đến: ‘Ta đến rồi.’

Đám Lôi Đình Chúa Tể nhìn lại, thấy Phong Vân đứng ngoài cửa điện, sắc mặt ung dung bình tĩnh.

Đám Chúa Tể nhân tộc lập tức vui mừng.

Phong Vân đến, trong lòng bọn họ thầm thở ra một hơi, giống như tìm được nơi dựa vào.

Mặc dù năm tháng Phong Vân tu hành không nhiều bằng bọn họ, đến số lẻ cũng không bằng, nhưng chiến lược của hấn đã vượt qua bọn họ không biết bao nhiêu rồi.

Vì thế, trong tình huống Ngũ Hành Chúa Tể không ở đây, tất cả đều lấy Phong Vân làm thủ lĩnh.

“Cuối cùng cũng nhìn thấy ngươi, suýt cho rằng ngươi sẽ ẩn cư vĩnh viễn.” Hắc Âm Chúa Tể đi đến, trêu chọc nói.

“Vừa mới bế quan xong, nhìn thấy bưu kiện khẩn cấp của Sinh Mệnh Chúa Tể, lập tức trở về đây.” Phong Vân nhẹ nhàng giải thích.

“A?” Hắc Âm Chúa Tể nghe vậy, ánh mắt sáng lên: “Thành quả bề quan thế nào?”

“Có chút thu hoạch.” Phong Vân thần bí cười.

Nhìn thấy nụ cười này, Hắc Âm Chúa Tể liền muốn chửi bậy, trong mắt hắn ta, Phong Vân lại trang bức.

“Đi thôi, các Chúa Tể của những tộc quân khác đã đi rồi, chúng ta không thể lạc hậu, phải đến tiếp ứng Ngũ Hành Chúa Tể.”

Lúc này, Lôi Đình Chúa Tể vung tay quát khế.

Đám người bọn họ hóa thành một đạo lưu quang, tiến về cửa đến hỗn độn thế giới.

Đương nhiên, không phải bọn họ dốc toàn bộ lực lượng, mà lưu lại Bạo Phong Chúa Tể và Sinh Mệnh Chúa Tể trấn thủ Nhân tộc, đề phòng bất trắc.

...

Cùng lúc đó, tại hỗn độn thế giới, gần cự tháp thông thiên.

Một trận đại chiến kịch liệt đang diễn ra, khắp nơi đều là chiến trường, khắp nơi đều có dao động khủng bố, vô cùng thảm thiết.

Thỉnh thoảng có huyết quang trùng thiên, giống như trời khóc, đó là có Chúa Tể vẫn lạc!

Trong chiến trường thảm khốc này, cho dù vô địch Chúa Tể cũng không dám nói đại sát tứ phương.

Có thể đến hỗn độn thế giới, đều là đặc cấp Chúa Tể trở lên, nếu mười mấy vị, vô địch Chúa Tể còn không sợ.

Nhưng trên chiến trường bây giờ, tối thiểu cũng có mấy trăm vị đặc cấp Chúa Tể và cự đầu Chúa Tể, hơn nữa, số lượng này còn đang tăng lên.

Cho dù là vô địch Chúa Tể, nhìn thấy cũng tê cả da đầu, không dám cường ngạnh.

Vũ trụ có ngàn vạn tộc đàn, có một số tộc đàn thừa thớt, thật ra vốn không yếu, thậm chí còn rất mạnh, có được một, hai vị cự đầu Chúa Tể cũng quá bình thường.

Lại thêm những liên minh, tổ chức, nhóm thế lực nữa...

Tổng hợp đủ loại này, mới có nhiều Chúa Tể như vậy!

...

Oanh!

Ngay lúc này, bỗng nhiên có một tiếng vang băng thiên liệt địa truyền ra, một đạo kim quang sáng chói vạch phá mênh mông hỗn độn, từ phương xa mà đến, nhật nguyệt cùng reo vang!

Thời khắc này, đạo kim quang này kinh động toàn bộ chiến trường, giống như một đạo thần huy vĩnh hằng, chiếu phá càn khôn.

“Phốc!”

Đám Chúa Tể gần nó đều không kịp thốt lên một tiếng, hóa thành tro tàn, bị trấn sát tại chỗ.

Sau đó, quang mang thu lại, hóa thành một thanh thần thương kim sắc, bên trong khắc nhật nguyệt tinh thần, huyền diệu thần bí, mũi thương sắc bén, khiến càn khôn run rẩy.

“Thiên Diệt Kim Thần Thương! Một trong số tộc khí trấn tộc của Thú tộc!”

Trong thời khắc này, tất cả Chúa Tể đều kinh hô, sắc mặt kinh sợ!

Chương 743: Đoạt thức ăn trước miệng cọp!

Chương 743: Đoạt thức ăn trước miệng cọp!

Trên chiến trường, tộc khí trấn tộc của Thú tộc, cũng là chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể, Thiên Diệt Kim Thần Thương xuất hiện, khiến đám Chúa Tể đang chém giết phải dừng lại.

Một vị trung niên mặc chiến giáp như hỏa diễm xuất hiện, tóc đỏ như bay múa, trên mi tâm có một điểm Thiên Hoàng, ánh mắt bề ngễ không ai bì nổi.

Một tay hấn ta cầm Thiên Diệt Kim Thần Thương, ánh mắt nhìn đến chỗ nào, không ai dám đối mặt.

“Trưởng tộc Thần Thú Thiên Hoàng tộc của Thú tộc, Hoàng Hư Vân! Thế mà hấn ta lại tự hiện thân!”

“Một vị vô địch Chúa Tể có thâm niên, lại cộng thêm chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể, sao có thể chống lại được!”

Trong lòng rất nhiều Chúa Tể nghiêm túc, bọn họ có thể đối kháng một vị vô địch Chúa Tể, nhưng không thể chống lại một vị vô địch Chúa Tể thâm niên tay cầm chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể được, chênh lệch quá lớn.

Nhưng mà, cũng chưa xong, chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể của Thú tộc xuất hiện, giống như một giây chuyển phản ứng.

“Oanh!”

Ở một hướng khác, thiên địa bạo động, không gian hỗn độn đều sụp đổ, một cái Thần Lô to lớn xuất hiện, mang theo lam mang say lòng người, bốc lên quang hoa bất diệt.

Cầm Thần Lô, là một vị vô địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc to lớn, trong đôi mắt màu đỏ tươi, tản ra lãnh ý như băng.

“Vân Văn Tứ Hải Lô! Bảo khí trấn tộc của Cơ Giới tộc!”

“Mau lui lại!”

Sắc mặt Chúa Tể gần đó sợ hãi, nhao nhao rút lui, như tránh rắn độc.

Cùng lúc đó.

“Coong!”

Âm thanh du dương từ bốn phương truyền đến, giống như vượt qua vạn cổ, một tiếng chuông lớn đùng nát không gian hỗn độn thế giới, treo trên vòm trời, rủ xuống vạn trượng tơ địch.

Đây là tộc khí của tộc Ngục Luân, Vĩnh Hằng Thần Chung.

Sau đó, chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể của Trùng tộc, Liên Minh Tinh Thần, Thiên Tinh tộc, Liên Minh Tàng Cốt đều lần lượt hiện thế.

Không thể nghi ngờ, nơi đây đã trở thành sân chơi của bọn họ, các Chúa Tể còn lại dù không cam lòng, cũng chỉ có thể tránh lui, nếu không chắc chắn phải chết.

...

Trên chiến trường, tám chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể phân biệt ở tám hướng, chiếm cứ một mảnh hỗn độn, cách xa nhau, không ai phục ai.

Đến bây giờ, cái gì kết minh, cái gì hợp tác, dưới lợi ích to lớn này, đều như chưa từng thiết lập!

Một giây sau, tám kiện chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể đồng thời bộc phát ba động như diệt thế.

Đây là trong hỗn độn thế giới, nếu là trong vũ trụ, sợ rằng đã hủy diệt bao nhiêu cương vực.

Đây chính là thần tiên đánh nhau.

Các Chúa Tể của những tộc quần khác chỉ có thể đứng nhìn từ xa, bọn họ không thể đến gần được, không nói là đối kháng, ngoan ngoãn nhìn xem.

“Đáng chết, chỉ có thể đứng nhìn như vậy sao?”

“Vậy ngươi muốn thế nào, đi lên liền chết, mạng nhỏ quan trọng hay chí bảo quan trọng?”

“Haiz, đây chính là chỗ đáng sợ của đại tộc và thế lực có nội tình, bình thường không nhìn ra, đến thời khắc tranh đoạt lợi ích máu chốt, lực lượng của bọn họ đều vượt quá tưởng tượng.”

“Bỏ đi, trở về tám một cái rồi ngủ, bảo vật này, không phải chúng ta có thể ngáp nghé.”

“...”

Rất nhiều Chúa Tể dị tộc đều rời đi, tám đại thế lực tham dự, những tộc quần khác không còn chút cơ hội nào, không bằng rời đi, mắt không thấy tâm không phiền.

Nhưng không phải tất cả Chúa Tể ở đây đều rời đi, còn một số Chúa Tể không cam lòng, yên lặng đứng tại chỗ, chờ đợi cơ hội.

Ví dụ như đám Chúa Tể Long tộc.

Lần này, tổng cộng có năm vị Chúa Tể Long độc đến, trong đó có một vị vô địch Chúa Tể, chính là tộc trưởng Nhung Liệt, còn lại là hai vị cấp cự đầu, hai vị đặc cấp.

Đối với Long tộc, đây là phân nửa vốn liếng, đủ thấy bọn họ quyết tâm thế nào, cứ như vậy rút đi, bọn họ thật sự không cam lòng.

“Tộc trưởng, tám đại thế lực và tộc đàn hỗn chiến, căn bản không tìm thấy cơ hội, tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?” Một vị trưởng lão Long tộc thấp giọng nói.

“Chờ.” Tộc trưởng Nhung Liệt chỉ nói một chữ.

Tình huống bây giờ, căn bản không cho phép bọn họ nhúng tay, chỉ có thể chậm rãi chờ cơ hội.

Đám Chúa Tể lưu lại đều nghĩ như Nhung Liệt.

Nhưng mà, không ai nghĩ đến.

Đúng lúc này, một bàn tay to lớn đột nhiên xuất hiện, bao trùm tòa bảo tháp bảy màu này, rồi mãnh liệt chộp đến.

“Ầm ầm!”

Trong không gian hỗn độn xảy ra động đất, bảo tháp thông thiên cắm rễ trong không gian, lúc này bị mạnh mẽ rút ra, như nô hải không ngừng lay động.

Một giây sau, đã bị lấy đi!

“Ngũ Hành Chúa Tể!”

Tộc trưởng Thiên Hoàng tộc của Thú tộc hét lớn, là người đầu tiên ngăn lại, Thiên Diệt Kim Thần Thương kêu lên, một thương xuất hiện, nhật nguyệt trầm luân, đâm về phía bàn tay lớn.

Ong!

Cùng lúc đó, Vân Văn Tứ Hải rung động, giống như có ngàn vạn thân binh phát ra tiếng leng keng, từng sợ thần hồng bay ra, đồng dạng xông đến.

“Coong!”

Tiếng chuông du dương, truyền vang vạn dặm, sóng âm vô tận cuốn tới, vô địch Chúa Tể của Ngục Luân tộc đồng thời ra tay, ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

Năm thế lực còn lại cũng phản ứng lại, cùng nhau ra tay.

Nơi xa, tất cả Chúa Tể đều lui lại, bọn họ tuyệt đối không ngờ, trong tình huống này, Ngũ Hành Chúa Tể cũng dám ra tay, quả thật là đoạt thức ăn trước miệng cọp.

“Không hổ là đệ nhất Chúa Tể dưới Chí Tôn.”

Tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt cảm khái nói.

Đối với vị Chúa Tể đầu tiên vì nhân tộc khai cương thác thổ này, trong lòng ông ta vô cùng kính trọng, đây chính là người một tay đưa nhân tộc đến địa vị hôm nay.

Càng bồi dưỡng được thiên kiêu tối cường như Phong Vân, nếu bàn về công tích, sẽ đứng đầu nhân tộc!

...

Trung tâm chiến trường, đối mặt với công kích của tám đại tộc đàn và thế lực, Ngũ Hành Chúa Tể cũng không đón đỡ, tay vạch một cái, trên hư không lập tức xuất hiện trường hà to lớn, tản ra quang huy hùng hực, ngăn ở phía trước.

“Chỉ là chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể!”

Ánh mắt đăm vô địch Chúa Tể của tám đại tộc đàn và thế lực lạnh lùng, mỗi người đều thôi động chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể trấn áp.

Vừa đối mặt, vạn bảo trường hà của Ngũ hành Chúa Tể đã thét lên một tiếng, chia năm xẻ bảy rơi xuống phía dưới, âm đạm không ánh sáng.

Chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể kém cứu cực một cấp, hơn nữa, tám thế lực hợp lại công kích, căn bản không thể ngăn được.

Nhưng cũng nhờ vào đó, Ngũ Hành Chúa Tể chiếm được thời gian, tránh thoát tám đại tộc đàn và thế lực khóa chặt.

Nhưng mà, ngay khi Ngũ hành Chúa Tể chuẩn bị rời chiến trường, bỗng nhiên trên không trung lơ mơ xuất hiện một cái Thần Kính cổ lão, bắn ra quang mang đầy trời, bao phủ Ngũ Hành Chúa Tể.

Trong nháy mắt, Ngũ Hành Chúa Tể tràn đầy khí cơ, lập tức chịu ảnh hưởng.

“Kính Chiếu Thiên!”

Sắc mặt Ngũ Hành Chúa Tể thay đổi, không ngờ Thú tộc đã xem thấu động tĩnh của ông ta, sớm mai phục ở chỗ này.

“Ha ha, vốn không định đối phó ngươi sớm như vậy, nhưng chính ngươi đụng vào cửa, vậy chỉ có thể tiễn ngươi lên đường trước.”

Một tiếng cười lạnh truyền đến, một bóng người vàng óng như đúc bằng hoàng kim xuất hiện, chính là Thiên Bằng Chúa Tể lúc trước đã tập sát Phong Vân.

Qua mấy trăm năm tĩnh dưỡng, thương thế của hắn ta đã khôi phục hoàn toàn.

Chương 744: Một kiếm trăm vô địch!

Chương 744: Một kiếm trăm vô địch!

Trên không trung.

Thiên Bằng Chúa Tể đã chữa khỏi vết thương tay cầm Chiêu Thiên Kính, quan sát Ngũ Hành Chúa Tể bị hào quang của kính bao phủ, sát ý như nước thủy triều, rét lạnh vô cùng.

"Trước diệt người, lại đi diệt tên Phong Vân đáng chết kia, cuối cùng vô địch Nhân tộc, y hết năm đó!"

Hắn vô tình nói.

Ngũ Hành Chúa Tể không hề tranh luận, không muốn lãng phí phút giây nào, hắn lập tức thiêu đốt thần lực cùng quy tắc trong cơ thể, trong nháy mắt tăng chiến lực của mình lên tới cực hạn.

'Ầm ầm' một tiếng, muốn đột phá thoát ra khỏi phạm vi bao phủ của Chiêu Thiên Kính, phóng về nơi xa.

"Đi ư."

Thiên Bằng Chúa Tể cười lạnh một tiếng, một giây sau, Chiêu Thiên Kính bên cạnh hắn hoàn toàn khôi phục, hào quang càng thêm mãnh mẽ cùng sáng chói từ bên trong lao ra, giống như ánh rạng đông nổi lên trời

đất, hào quang vón bao phủ Ngũ Hành Chúa Tể, lập tức dày đặc thêm mấy chục lần!

Ngũ Hành Chúa Tể toàn thân chấn động, lúc này mới chịu ảnh hưởng.

Kỳ thật lấy thực lực của Ngũ Hành Chúa Tể, Chiếu Thiên Kính cũng không có khả năng ảnh hưởng tới hắn quá nhiều.

Nhưng vấn đề là, ở phía sau hắn, giờ phút này còn có cường giả của bát đại tộc đàn cùng thế lực mang theo tộc khí truy sát, cho nên, lần bị ảnh hưởng này, liền khiến những tên phía sau đó cấp tốc tiếp cận!

"Ha ha, chết đi."

Thiên Bằng Chúa Tể ánh mắt lạnh lẽo vô cùng, giống như là tuyên án tử hình cho Ngũ Hành Chúa Tể.

Nơi xa các Chúa Tể khác quan chiến tâm thần nghiêm nghị, Long tộc tộc trưởng Nhung Liệt càng là lạnh mắt nhìn chòng chọc, thật chẳng lẽ là anh hùng đã tận số ư?

Keng!

Mà đúng lúc này, một tiếng kiếm rít quanh quẩn vang vọng khắp Hỗn Độn Thế Giới, vang vọng trong đầu mỗi một sinh mệnh, không có dấu hiệu nào.

Tiếp theo, một chùm sáng chói mắt xuất hiện, phía trên chống đỡ cửu thiên, phía dưới tiến thẳng xuống U Minh, trong nháy mắt hào quang chiếu sáng toàn bộ không gian hỗn độn, cực kì xán lạn.

Mà theo sau đó, là một vòng sắc bén không cách nào tưởng tượng.

Bao gồm cả các Chúa Tể quan chiến, cùng nhóm Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực truy kích tới, thậm chí là Ngũ Hành Chúa Tể, lúc này đều vô ý thức dờn ánh mắt, không dám nhìn thẳng vệt phong mang kia, quá sắc bén!

"Không tốt! !"

Ngay chớp mắt khi vệt phong mang kia xuất hiện, chuông báo động trong lòng Thiên Bằng Chúa Tể trong nháy mắt vang lên gấp 10 lần.

Hắn toàn thân kịch chấn, không chút do dự thiêu đốt thần lực cùng quy tắc trong thời gian ngắn đổi lấy chiến lực cường đại.

Ngay khi Thiên Bằng Chúa Tể vừa dự định thôi động Chiêu Thiên Kính đổi kháng lại.

Một giọng nói lạnh nhạt truyền vào tai hắn.

"Chém."

Keng!

Tiếng kiếm thứ hai vang lên.

Trên hư không, một mũi kiếm kim sắc đột ngột xuất hiện, hơi nháy lên, chém ngang giữa trời!

Một kiếm ra, vạn vật hủy diệt!

Mũi kiếm đi qua nơi nào, hết thảy vật vô hình cùng hữu hình trong Hỗn Độn Thế Giới, đều như giấy mỏng manh, không chịu nổi một kích.

Giờ khắc này, toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới dưới một kiếm này đều tựa như bị một kiếm chém làm hai nửa.

"Cái này, đây là ——! !"

Thiên Bằng Chúa Tể trợn mắt chấn động, chỉ cảm thấy một cỗ phong mang cùng tuyệt diệt chi ý đâm vào mi tâm của hắn.

Vệt kiếm quang vô thượng phong mang chém phá thiên địa tiêu diệt Thần linh kia, khiến cho hắn từ linh hồn đến thân thể đều đang run rẩy, mà hắn, cũng nhận ra lai lịch của vệt phong mang này.

"Phong. . ."

Phụt!

Vén vện chỉ phun ra một chữ, một giây sau, máu me tung tóe!

Thần Huyết vung vãi thập phương, linh hồn và nhục thân của Thiên Bằng Chúa Tể, bị một kiếm này chém thành hai khúc!

Mà không gian hỗn độn sau lưng Thiên Bằng Chúa Tể, càng là vô thanh vô tức bị xé thành vô vàn hạt bụi nhỏ, sau đó hoàn toàn bị chôn vùi.

Một kiếm, Thiên Bằng Chúa Tể, chết! !

Cái gì! ?

Khi một đám các Chúa Tể thật vất vả thích ứng lại vệt phong mang kia, vừa mới chuyển ánh mắt qua, liền nhìn thấy một màn khủng bố như vậy, lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Thiên Bằng Chúa Tể chính là tộc trưởng của Thần Thú Kim Bằng tộc, Vô Địch Chúa Tể lâu năm danh chấn vũ trụ, bây giờ, lại bị một kiếm chém giết!

Cái này, cái này quá kinh hãi!

Nhưng sự thật bày ở trước mắt, bọn họ cũng không thể không tin!

Mà lúc này.

Chỉ thấy giữa đầy trời quang huy, một bóng người thon dài đi ra, bạch kim áo giáp trên thân, tay phải cầm Thần Kiếm, hai màu vàng đen giao nhau trên thân kiếm, từng giọt huyết dịch lăn xuống, thời gian phảng phất đã dừng lại tại thời khắc này.

Tất cả các Chúa Tể trong nháy mắt đều nhìn về phía bóng người kia.

"Đao, Đao Kiếm Chúa Tể! ?"

Không biết ai là người thứ nhất mở miệng, lập tức dẫn tới hiệu ứng mắt xích, các Chúa Tể quan chiến trong nháy mắt đều nổ tung.

Bọn họ chấn động, bọn họ kinh hãi, bọn họ không cách nào tin nổi, giống như vừa nhìn thấy chuyện khó tin nhất trong vũ trụ vậy.

"Sao, làm sao có thể! !"

Chớ nói các Chúa Tể quan chiến, ngay cả Vô Địch Chúa Tể của bát đại thế lực cùng tộc đàn kia, lúc này cũng đều cực kì chấn động, hốt hoảng tột cùng.

Bọn họ tự hỏi, dưới trạng thái này, muốn một kích giết chết Thiên Bằng Chúa Tể gần như không có khả năng, cho dù mượn cả sức lực của cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo cũng không thể.

Nhưng bây giờ, Phong Vân lại làm được!

Hơn nữa trong tay hắn, vền vền chỉ là cao cấp Chúa Tể cấp kiếm binh mà thôi!

Một màn ma huyền mà khủng bố như thế, cứ như vậy phát sinh ngay trước mắt!

"Phong Vân!"

Ngũ Hành Chúa Tể lúc này cũng kinh ngạc vô cùng, hắn vốn đã dự định liều mạng, không nghĩ tới vào thời khắc mấu chốt, lại là Phong Vân chạy tới, hơn nữa còn làm ra chuyện kinh thiên động địa như vậy!

Một kiếm trăm Vô Địch Chúa Tể, còn là chúa tể lâu năm, lực lượng đáng sợ đến bực nào!

Nếu như không phải Phong Vân vẫn phát ra khí tức thuộc về Chúa Tể, Ngũ Hành Chúa Tể còn tưởng rằng Phong Vân đã trở thành Chí Tôn rồi!

...

Trên hư không, Phong Vân cầm kiếm mà đứng, sau đó hắn bước ra một bước, trong nháy mắt đi tới trước mặt Ngũ Hành Chúa Tể.

Vừa nhắc tay, lập tức thần lực trong cơ thể liên tục không ngừng tuôn ra tràn vào trong cơ thể Ngũ Hành Chúa Tể, chữa trị mọi tổn thương mà hắn phải chịu do miễn cưỡng thiêu đốt thần lực cùng quy tắc gây ra.

"Chính ta có thể chữa thương, người giữ lại đối phó địch nhân đi." Ngũ Hành Chúa Tể khoát tay nói, không muốn Phong Vân bởi vì cứu chữa hắn mà ảnh hưởng đến chiến lực của bản thân.

"Không sao, đủ rồi." Phong Vân chỉ phun ra bốn chữ này, mặc dù ngữ khí rất bình thản, nhưng Ngũ Hành Chúa Tể lại nghe ra được sự tự tin tuyệt đối.

Hắn thâm sâu nhìn đôi phương một chút, không nói thêm gì.

Một lát sau.

Phong Vân trị liệu hoàn tất, hấn thu hồi thần lực, bàn tay nhẹ phẩy, đưa Ngũ Hành Chúa Tể ra bên ngoài chiến trường.

Mà hấn, thì đứng ở nơi đó, một người một kiếm, một mình đối mặt với các Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực.

Trải qua thời gian chấn kinh hoảng sợ ngấn ngui, Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực đã bình phục tâm tình, bọn họ từng người đều lộ ra sát ý nhìn chăm chăm Phong Vân.

Giờ khắc này, bọn họ quyết tâm giết Phong Vân, mãnh liệt vô cùng!

Bao gồm các liên minh cùng tộc đàn không thù oán gì với Nhân tộc cùng Phong Vân.

Không chỉ là bởi vì Nhân tộc đạt được Thông Thiên cự tháp kia, cũng bởi vì biểu hiện của Phong Vân trước đó, quả thực đã hù đến bọn họ!

Chuyện này đã nghiêm trọng đánh vỡ cân bằng!

Phong Vân này, quyết không thể lưu!

Chương 745: Kiểm Giới, mở!

Chương 745: Kiểm Giới, mở!

Hư không.

Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực cực lực quyết chí giết Phong Vân, không che giấu chút nào.

Phong Vân với chiến lực khủng bố như vậy quả thực hù đến bọn họ, hơn nữa đã đánh vỡ mọi sự cân bằng mà bọn họ gìn giữ trong những kỷ nguyên này.

Mà đối với tồn tại phá hư sự cân bằng, tất phải tiêu diệt!

Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực trong nháy mắt đã liên kết thành một mặt trận thống nhất, trước tiêu diệt Phong Vân, sau lại bàn chuyện đoạt bảo!

Thế là, tám cái cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, cùng nhắm thẳng Phong Vân!

"Ầm ầm. . ."

Thương khung bạo động, toàn bộ Hỗn Động Thế Giới đều như muốn sụp đổ, các Chúa Tể nơi xa kinh sợ hoảng hồn, ngóng nhìn chiến trường, linh hồn run rẩy.

Đây là dấu hiệu cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo khôi phục, làm bọn hãn kinh hãi tới cực điểm.

Chấn động như sóng thần dâng trào cuộn thẳng về phía Phong Vân, tựa như một chòm sao sụp đổ, run rẩy, sau đó rơi xuống.

Tám cái cứu cực Chúa Tể cấp thần binh tiếp cận, vô lượng thiên uy trút xuống! Ai có thể chống lại!

Dù là Ngũ Hành Chúa Tể, cũng không dám tranh phong!

Nhưng Phong Vân cũng không thay đổi sắc mặt, hấn một mình đứng ở đó, uy năng mênh mông quét qua, hấn tựa như một chiếc thuyền con giữa cơn sóng to gió lớn.

Chỉ là, khi hấn gậy nhẹ Thiên Phá Kiếm, một tiếng ngân vang, uy năng vô biên kia trực tiếp bị cắt thành hai nửa.

Bát đại tộc đàn cùng thế lực hùng hực như gió nổi mây phun, mà Phong Vân lại bình tĩnh không gợn sóng.

Hai bên cùng Hỗn Động Thế Giới bao la so sánh nhỏ bé cỡ nào, tựa như kiến càng vậy.

Nhưng bây giờ, Hỗn Động Thế Giới mênh mông, lại có cảm giác dung nạp không nổi hai phe này, tựa như lúc nào cũng có khả năng sụp đổ.

Bát đại thế lực cùng tộc đàn có tám cái cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, cho người ta cảm giác như vậy cũng rất bình thường.

Nhưng Phong Vân, lại chỉ là lẻ loi một người, binh khí cũng chỉ là cao cấp Chúa Tể cấp kiếm binh mà thôi, vậy mà cũng làm cho người sinh ra cảm giác kinh khủng tương tự!

...

"Giết!"

Tiếng vang tựa như thiên băng địa liệt truyền ra, một vệt kim quang sáng chói xuyên qua mênh mông.

Lại là tộc trưởng Thú tộc Thiên Hoàng tộc dẫn đầu ra tay, Thiên Diệt Kim Thần Thương trong tay xuyên qua mênh mông hư không, với tư thế không gì không phá đâm về phía Phong Vân!

"Chết!"

Vô Địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc theo sát phía sau, phảng phất hóa thân thành ma, Vân Văn Tứ Hải Lô trên đỉnh đầu nhanh chóng phóng đại, phong thái che đậy thiên địa dũng mãnh ập đến!

Phong Vân không động không hoảng, tay phải vừa nhấc, mênh mông kiếm khí mãnh liệt trào ra, như mưa phun dào dạt, mỹ lệ chói lọi.

Một kiếm ra, gió mây thất sắc!

Hai vị Vô Địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc cùng Thú tộc chỉ cảm thấy có vô biên phong mang cuốn tới, để làn da toàn thân như muốn nứt ra.

Chuyện này khiến bọn họ cảm thấy hồi hộp, chỉ đứng bên cạnh cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo đã có cảm thụ như thế, nếu là trực diện đối đầu, vậy còn đáng sợ đến bực nào.

Lập tức, bọn họ không chút do dự tập trung thần lực cùng quy tắc tiến vào cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, khiến cho uy áp lại càng thêm lớn.

Kiểm khí của Phong Vân mặc dù phong mang vô biên, nhưng cuối cùng không địch lại uy thế của hai kiện cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, trực tiếp bị đánh tan vào hư không.

"Ha ha, cho dù người có mạnh thế nào đi nữa, hôm nay cũng phải bại vong!"

Vô Địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc phát ra tiếng hét lạnh lùng tàn bạo.

Mấy phương hướng khác, Vô Địch Chúa Tể của những đại tộc cùng thế lực khác, cũng đều cảm cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo vây tới. Cuồn cuộn sát khí xông thẳng lên trời, làm cho người ta sợ hãi.

Nơi xa, các Chúa Tể bóp cổ tay thở dài, Phong Vân quả thực rất mạnh, nhưng mạnh hơn cũng không thể nào chống lại tám cái cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo.

"Đáng tiếc, tuyệt thế thiên kiêu như vậy. . ." Long tộc tộc trưởng Nhung Liệt than thở một hơi mà nói, lẻ loi một mình, cuối cùng không cách nào ngăn cơn sóng dữ.

Chỉ có Ngũ Hành Chúa Tể lại không khẩn trương, thậm chí còn bình thản như nước.

Nhân lúc Phong Vân vận chuyển thần lực cho hắn, hắn đã cảm ứng được thần lực mênh mông như biển sâu vực lớn trong cơ thể đối phương kia, cùng với đó là vô tận phong mang.

Cái này khiến hắn biết được, Phong Vân biểu lộ ra, chỉ là một góc của tảng núi băng mà thôi.

Phong Vân đến tột cùng mạnh bao nhiêu, đã vượt xa tưởng tượng của hắn!

. . .

"Hết thấy đều kết thúc. . ."

Tộc trưởng Thiên Hoàng tộc lạnh nhạt nhìn Phong Vân bị vây quanh ở trung tâm, không chỗ trốn, lạnh lùng nói.

"Đúng là nên kết thúc rồi."

Phong Vân bình tĩnh nói, phảng phất như kẻ bị vây quanh không phải hắn.

"Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng! Nạp mạng đi!"

Vô Địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc hét lớn, nhưng một mình hắn lại không dám xông lên, mà là đợi đến các Vô Địch Chúa Tể khác cùng vây công tới, hắn mới ra tay.

Tám cái cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo vào thời khắc này đồng thời tỏa ra vô lượng thần uy, phân ra thành tám cái phương hướng trấn sát tới chỗ Phong Vân!

Cho dù Phong Vân thiên phú tuyệt thế, tài hoa hơn người, nhưng cũng không thể đè ép được tám cái khôi phục cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo.

Giờ khắc này, trừ Ngũ Hành Chúa Tể, không có ai cho rằng Phong Vân còn có thể còn sống dưới loại công kích cường lực này.

...

Đột nhiên.

Từ trong cơ thể Phong Vân, vây mà xông ra vô số thanh chiến kiếm, ngưng tụ thành tám đạo công kích cực hạn, xé rách Hỗn Độn, chém ra kiếm quang khiến chúng sinh đều phải sợ hãi, cực hạn phong mang, rung động thiên cổ!

"Kenggg!"

Tám đạo Kiếm Quang đồng thời bỏ vào tám cái cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, phát ra một tiếng rầm vang vọng, khiến cho thần uy rục rờ trong nháy mắt âm đạm, trực tiếp bị hất bay tứ tung ra ngoài, vạch phá bầu trời đến cách xa mười vạn dặm.

"Cái gì? Đánh bay cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo!"

Các Chúa Tể chấn kinh.

Đây chính là cứu cực Chúa Tể cấp chí bảo, Phong Vân dựa vào cái gì? ?

Tiếp theo, một màn làm bọn hắn càng thêm rung động xuất hiện, chỉ thấy Phong Vân nhấc chân điểm một cái, lập tức lấy hắn làm trung tâm, không gian vặn vẹo, tràng cảnh đại biến.

Không gian hỗn độn sương mù mịt mờ trước kia biến mất không thấy đâu nữa, thay vào đó, là vô số thanh kiếm lít nha lít nhít!

Những kiếm này, hoặc lơ lửng, hoặc dựng đứng, hoặc vắt ngang, hoặc to lớn, hoặc nhỏ bé, hoặc phiêu dật, hoặc giết chóc. . .

Đủ loại 'Kiếm', hình thành một thế giới chỉ có 'Kiếm'.

Đây cũng là Kiếm Giới của Phong Vân!

"Cái này, đây là cái gì?" Một vị Đặc Cấp Chúa Tể trẻ tuổi tròn mắt hốt mồm nhìn một màn này, lắp bắp hỏi.

Mặc dù hắn biết kiếm tu có công kích vô cùng mạnh, nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua kiếm tu nào khủng bố như vậy!

Chỉ có những Chúa Tể tu hành đã lâu kia, lúc này mới kịp phản ứng, kinh hãi muốn chết mà nói: "Cái này, đây là, Kiếm Giới! ?"

Kiểm Giới!

Hai chữ này vừa ra, lập tức như sấm sét giữa trời quang, âm âm đánh thẳng vào đầu các vị Chúa Tể, toàn thân kịch chấn, bao quát Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực.

Ngũ Hành Chúa Tể bởi vì đã sớm có suy đoán, nên đúng lúc này, ngược lại lại là người bình tĩnh nhất.

Nhưng trong nội tâm hẳn cũng kinh động không thôi.

"Vô thanh vô tức liền mở ra Kiểm Giới, người còn có thể lại biến thái thêm một chút nữa sao!"

...

"Tại sao có thể như vậy?"

Một bên khác, tộc trưởng Thiên Hoàng tộc tóc tai bù xù, khí tức hỗn loạn, đầy mặt không thể tin.

Phong Vân lúc này mới tu hành bao nhiêu năm, có thể tấn cấp Chúa Tể đã là nghịch thiên vô cùng, bây giờ lại mở ra 'Kiểm Giới', cái này, cái này còn có để cho người khác sống hay không!

Chương 746: Vô địch chi thể sơ hiển!

Chương 746: Vô địch chi thể sơ hiển!

Chỗ sâu trong Thế Giới Hỗn Độn.

Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực nhìn về 'Kiếm Giới' dày đặc bốn phía quanh mình, sắc mặt kinh hãi đến tột đỉnh.

Bao nhiêu năm rồi, đã không biết trải qua bao nhiêu kỷ nguyên chưa từng xuất hiện Kiếm tu sở hữu Kiếm Giới.

Lâu đến mức để cho rất nhiều Chúa Tể mới lên cấp cũng không biết đến 'Kiếm Giới' tồn tại!

Một vị kiếm tu muốn tu ra 'Kiếm Giới', không biết phải trải qua bao nhiêu trắc trở, chỉ cần thấy nhiều kỷ nguyên như vậy, vẫn không thể sinh ra một người nào có thể thấy được một hai.

Căn cứ theo trong ghi chép truyền thuyết mà xem, không có mấy chục vạn kỷ nguyên trở lên, căn bản là chuyện không có khả năng.

Nhưng mà, bây giờ ở trên thân Phong Vân, lại đánh vỡ nhận biết này.

Phong Vân từ sinh ra đến bây giờ, đừng nói mấy chục vạn kỷ nguyên, ngay cả thời gian một kỷ nguyên cũng chưa tới!

"Thiên phú Kiếm Đạo khủng bố cỡ nào. . ."

Nơi xa, toàn bộ thân thể của tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt đều đang run rẩy, chính là đang sống sờ sờ bị thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân dọa sợ.

Với lại, hắn còn rõ ràng biết được, Phong Vân ở bên trong thời gian ngắn như vậy, không chỉ là tu ra 'Kiếm Giới' mà thôi, đừng quên, hắn cũng là ở thời gian đó tấn thăng Chúa Tể!

Ngắn ngủi vài vạn năm, đã tu ra 'Kiếm Giới', cùng việc từ một kẻ phạm nhân đến tấn cấp Chúa Tể chi cảnh!

Cái này đã không thể dùng từ thiên kiêu để hình dung nữa rồi, thậm chí, xem như cái thể yêu nghiệt, lúc này ở trước mặt Phong Vân, cũng phải âm thầm phai mờ!

Nghĩ đến đây, tộc trưởng Nhung Liệt nhìn về phía thân ảnh thon dài bạch kim kia, như đang nhìn Thần Ma vậy!

Hắn còn như vậy, các Chúa Tể còn lại có thể nghĩ được, mỗi người đều nhìn về Phong Vân ánh mắt mang theo kính sợ nồng đậm.

...

Bên trên Hư không.

Tám chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp bị Phong Vân đánh bay trở về, riêng phần mình bao phủ mấy vị Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực, bảo hộ bọn họ không bị kiếm khí bốn phía quấy nhiễu, ngừng lại xu hướng suy tàn.

Nhưng mà, bọn họ biết rõ, càng kéo dài nữa, đối với bọn hắn càng bất lợi.

Thần lực Phong Vân mênh mông, đây là điều mọi người đều biết, cùng hấn đánh đánh lâu dài, đó cùng với muốn chết không khác nhau chút nào.

Cho nên, mấy vị Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực, mới nhất cổ tác khí, ngang nhiên phát động công phạt tối cường.

"Chí bảo khôi phục đi!"

Mấy Vô Địch Chúa Tể găm thét, không ngừng hướng về phía tám chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp quán chú thần lực, quy tắc, các loại quang huy sôi trào vào trong, để cho linh tính bên trong hoàn toàn khôi phục.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" . . .

Thiên Diệt Kim Thần Thương hóa thành một vòng Kim Hồng hùng hực, vắt ngang bên trong Hỗn Độn vô biên, ở trong Hắc Ám cùng băng lãnh rọi sáng ra quang mang óng ánh khắp nơi!

Theo sát phía sau, Vân Văn Tứ Hải Lô, Vĩnh Hằng Thần Chung, Tạo Hóa Chi Mâu, Thần Thánh Bạch Vũ, Tử Kim Thương Nguyên Ấn, Thiên Qua Chiến Phủ, Nhật Nguyệt Thần Luân, cũng đều riêng phần mình sôi trào, vạch phá mênh mông, lưu lại vết tích vĩnh hằng!

"Ầm ầm! !"

Tám chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp hoàn toàn khôi phục xông ra, uy áp liên miên bất tuyệt, dễ như trở bàn tay, phảng phất không có gì không phá được.

Những nơi đi qua, không gian cũng bị đánh thành lỗ đen, mênh mông bát ngát, vô cùng đáng sợ.

'Kiếm Giới' của Phong Vân cũng bị sụp xuống, xé mở một lỗ hổng to lớn, ức vạn Thần Kiếm ở trước mặt tám cái chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp hoàn toàn khôi phục, bị ép thành mảnh vỡ.

Loại tình huống này để cho những Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực trong nội tâm thở ra một ngụm trọc khí, cảm thấy Phong Vân mặc dù biến thái, nhưng cuối vẫn còn nằm trong phạm vi thừa nhận của bọn họ.

Nhưng, ngay tại thời điểm nội tâm bọn hắn vừa mới có chút buông lỏng.

Xoẹt!

Một vòng bạch mang nhìn qua cũng không quá thu hút phóng lên tận trời, đồng thời nương theo còn có tiếng kiếm minh

Phong Vân đứng vững vàng ở phía trên Kiếm Giới, con mắt lạnh lẽo, ngóng nhìn đến, bạch mang bám vào thân kiếm, nhẹ nhàng một kiếm chém tới.

Nhìn như bình thường, nhưng khi mũi kiếm chỉ tới, lập tức bộc phát ra lực lượng phong mang siêu việt tưởng tượng của con người!

Phạm vi tác động của nó cực rộng, đến mức các Chúa Tể nơi xa cũng cảm thấy da đầu run lên, có một loại cảm giác sắp vẫn diệt tuyệt vọng.

Bọn họ còn cảm giác như vậy, mấy vị Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực đứng mũi chịu sào nhóm, tự nhiên càng tệ hơn nữa!

"Bành! !"

Một tiếng rung mạnh, bát đại chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp bay ngược ra ngoài, không phải là chí bảo không được, mà là người sử dụng nó quá kém.

Những Vô Địch Chúa Tể kia cho dù trốn ở dưới chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp, cũng phải thụ trọng thương.

"Kiếm, Kiếm Đạo quy tắc! !"

Âm thanh tộc trưởng Thiên Hoàng tộc run rẩy, tâm thần sợ hãi tới cực điểm, một giây sau, hắn không nói hai lời lập tức không chế Thiên Diệt Kim Thần Thương lại liền rời đi, không dám dừng lại một chút nào nữa.

Những Vô Địch Chúa Tể khác cũng đều thần sắc hoảng sợ, từng ngườiđều chạy trốn giữ mạng, một giây cũng không dám ở lại.

"Bang!"

Kiếm minh tinh thể lại nổi lên, Phong Vân lại chém ra một kiếm nữa, mục tiêu trực chỉ vào những Vô Địch Chúa của Cơ Giới tộc, Thú tộc.

"Keng!"

Tiếng kim loại va chạm phát ra, chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp của hai tộc bay tứ tung ra ngoài rất xa, vỡ nát cả một vùng không gian.

"A. . ."

tộc trưởng Thiên Hoàng tộc cùng Vô Địch Chúa Tể Cơ Giới tộc phát ra tiếng kêu to, vô cùng thê lương, bọn họ từ trong bảo vệ của chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp rơi xuống, thân thể rách tung toé, cơ hồ là thần hồn câu diệt.

Đây chính là uy lực của Kiếm Đạo quy tắc, cho dù chỉ là một sợi, đã có uy lực kinh thiên động địa, cho dù thân là Vô Địch Chúa Tể cũng không được!

"Ngâm!"

Lại một tiếng kiếm minh vang lên, Phong Vân chém ra kiếm thứ ba.

Lần này, tộc trưởng Thiên Hoàng tộc cùng Vô Địch Chúa Tể Cơ Giới tộc không còn có bất luận chống cự nào nữa!

Phốc! Phốc!

Kiếm Quang lóe lên, hai vết huyết quang trùng thiên, hai cái đầu lâu to lớn bay ra ngoài, trên mặt vẫn biểu lộ hoảng sợ còn sót lại.

Tộc trưởng Thiên Hoàng tộc, cùng Vô Địch Chúa Tể Cơ Giới tộc, chết!
!

...

Bên trên Hư không.

Phong Vân nhìn những Vô Địch Chúa Tể khác đã đào tẩu rất xa, cùng vết rách do Thiên Phá Kiếm trong tay mình gây ra, cuối cùng vẫn lựa chọn từ bỏ tiếp tục truy kích.

Hắn gảy nhẹ thân kiếm, đem Thần Huyết phía trên rửa sạch, sau đó thu kiếm vào vỏ, quay người đi về vị trí Ngũ Hành Chúa Tể ở nơi xa bên kia.

Về phần hai kiện chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp của Thú tộc cùng Cơ Giới tộc, sớm đã biến mất trước đó không thấy gì nữa.

Chí bảo đạt tới tầng thứ này, sớm đã có linh tính rồi, mặc dù Phong Vân chiến lực ngập trời, cũng vô pháp ép nó ở lại, trừ phi Kiếm Đạo quy tắc của hắn đạt đến viên mãn, mới có thể làm được.

Mà những Chúa Tể khác ở bốn phía, lúc này tất cả đều ngóc trệ, tràn ngập rung động, chuyện này phát sinh quá nhanh!

Bọn họ vừa mới lấy lại tinh thần, hai đại Vô Địch Chúa Tể đã vẫn lạc!

Đây chính là Vô Địch Chúa Tể tay cầm trấn tộc chi bảo, còn bị Phong Vân tùy tiện chém giết, để cho các Đại chúa tể ở đây nói không nên một lời nào nữa, đầu óc trống rỗng.

Có thể tưởng tượng, nếu tin tức này truyền đi, chắc chắn nhấc lên sóng gió ngập trời quét sạch toàn bộ vũ trụ!

Phong Vân quá cường đại!

Nếu là công bằng quyết đấu thì không cần nói nữa, những Vô Địch Chúa Tể thâm niên này kém xa, căn bản không phải là đối thủ, đi lên liền sẽ bị chém rụng, như là kiến càng lay cây! _

Chương 747: Siêu cấp kiếm tu!

Chương 747: Siêu cấp kiếm tu!

Long trời lở đất!

Một trận phong ba to lớn đã nổi lên, lấy tốc độ bạo tạc truyền ra Thế Giới Hỗn Độn, truyền về thế giới vũ trụ bản thổ.

Đây là một sự kiện lớn nhất định được ghi vào lịch sử vũ trụ, ảnh hưởng sâu xa.

"Thật đáng sợ, tộc trưởng Thiên Hoàng tộc của Thú tộc chết, đây chính là một đời Thần Thú đó!"

"Còn có Vô Địch Chúa Tể của Cơ Giới tộc, địa vị của nó ở trong Cơ Giới tộc gần với tộc trưởng Cơ Giới tộc ngang hàng với hai vị phó tộc trưởng, là nhân vật đáng sợ cỡ nào, cứ chết như vậy chết ở Hỗn Độn Thế Giới!"

"Hai nhân vật cường đại dạng này chết đi, cho dù là mạnh như đại tộc, đều là tổn thất không thể đo lường, là một trận đại nạn."

"Ai có thể nghĩ tới, Phong Vân yên lặng trăm năm, một khi xuất thế, liền chém giết tam đại Vô Địch Chúa Tể thâm niên, nếu không phải có chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp hộ thân, những Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực, sợ là một người cũng chạy không thoát!"

"Siêu cấp kiếm tu lĩnh ngộ ra 'Kiếm Giới', ta nguyên bản cho rằng chỉ là tồn tại ở bên trong truyền thuyết, không nghĩ tới vậy mà thật sinh ra!"

"Đao Kiếm Chúa Tể, quả nhiên, chỉ có tên sai, chứ không 'Xung hào'sai, các người nói, vị Đao Kiếm Chúa Tể đại nhân này tìm hiểu ra 'Đao Giới' sao?"

"Cái này. . . Rất không có khả năng. . ."

"Ai biết được chứ, sự đáng sợ của vị Đao Kiếm Chúa Tể đại nhân này người còn chưa lĩnh giáo sao?"

". . ."

Vũ trụ ức vạn tộc đàn, vô số sinh mệnh, không có người nào sau khi nghe tin tức này mà không kinh hãi.

Nguyên bản Phong Vân những năm gần đây, dưới hành vi của một số tộc đàn, cơ bản đã trở thành quá khứ.

Mà bây giờ một đợt thao tác này, trực tiếp lại bạo tạc!

Từ người bình thường, một mực bạo tạc đến Chúa Tể, giờ khắc này, bọn họ hồi tưởng lại lúc trước bị thiên phú cường đại của Phong Vân chi phối!

Mà tam tộc, thì trực tiếp bị tin tức này nổ tới phát mộng.

Tộc khí trấn tộc của bọn họ đánh đầu thẳng đó, cộng thêm Vô Địch Chúa Tể, lại bị Phong Vân một kiếm đánh giết!

Nguyên bản trước đó bọn họ còn trào phúng Phong Vân tâm tính hạn hẹp, hiện tại, lại là bọn họ tâm tính sụp đổ, lâm vào tự bế.

. . .

Tin tức truyền đến Trụ Vực.

Đúng lúc này Hằng Vũ Chí Tôn đang chỉ điểm thập lão tu luyện, lập tức, hắn dừng động tác lại, ngắm nhìn phương hướng Hỗn Độn Thế Giới, suy nghĩ xuất thần, bên trong mắt chảy xuôi một vòng chân kinh.

Lúc này, tâm tình của vị Chí Tôn duy nhất vũ trụ này, cùng với lúc trước hắn phát hiện Phong Vân có được mười hệ thiên phú thuộc tính giống nhau như đúc!

"Ăn tàng quá sâu, thậm chí ngay cả ta cũng không mấy may phát giác được!"

Trong nội tâm Hằng Vũ Chí Tôn lâm bảm nói, bên trong nhắc lên gọn sóng không nhỏ, hắn là Chí Tôn của vũ trụ, tự nhiên sẽ hiểu được kiếm tu tìm hiểu ra 'Kiếm Giới', tiến giai thành siêu cấp kiếm tu, có độ khó bực nào.

Vói lại, mở ra 'Kiếm Giới', lĩnh ngộ ra một sợi Kiếm Đạo quy tắc, vèn vèn chỉ là bắt đầu mà thôi, càng về sau, càng gian nan hơn.

Thậm chí, độ khó có thể so với việc tấn cấp Chí Tôn chi cảnh!

Cho nên, thời điểm lĩnh ngộ được Kiếm Đạo quy tắc viên mãn, trong nháy mắt đó bộc phát ra công phạt lực, dù cho là Chí Tôn vũ trụ, cũng không thể coi nhẹ được.

Hằng Vũ Chí Tôn đã từng gặp dạng siêu cấp kiếm tu này, biết rõ nó rất đáng sợ.

"Cũng không biết Phong Vân có thể hay không đạt tới loại cấp độ kia. .
." Trong nội tâm Hằng Vũ Chí Tôn yên lặng nói.

Phương vũ trụ này từ sinh ra đến nay, không có một vị kiếm tu nào đi đến một bước này, đều là ở nửa đường chết yếu.

Mà bản thân hẳn nhìn thấy vị siêu cấp kiếm tu kia đạt đến viên mãn, là ở thế giới vũ trụ khác.

Vốn là lấy nội tình phương Tiểu Thiên vũ trụ này, là rất khó để dẫn sinh ra siêu cấp kiếm tu viên mãn cấp, Hằng Vũ Chí Tôn cũng không ôm chòm mong gì.

Nhưng bây giờ nhìn thấy biểu hiện của Phong Vân, nội tâm Hằng Vũ Chí Tôn đột nhiên dấy lên chút hi vọng.

"Bất quá con đường này quá nguy hiểm, càng về sau càng nguy hiểm, động một tí là sẽ bỏ mình."

Nếu là kiếm tước, Hằng Vũ Chí Tôn cũng không cần lo lắng như vậy, nhưng thiên phú thuộc tính của Phong Vân là kinh điển nhất hẳn từng gặp qua, so với hẳn còn phải mạnh hơn nhiều, trở thành Chí Tôn là chuyện ván đã đóng thuyền.

Nếu như vì trên đường Kiếm Đạo mà vẫn lạc như vậy, thật sự là quá mức đáng tiếc.

"Xem ra cần phải tìm cơ hội nói cho Phong Vân biết một chút lợi hại trong đó."

Nội tâm Hằng Vũ Chí Tôn lẩm bẩm.

...

Hỗn Độn Thế Giới.

Phong Vân, Ngũ Hành Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể cùng một đám Nhân tộc đang đứng ở trong cung điện.

Mà ở trước mặt bọn hắn, một tòa bảo tháp tinh xảo nhỏ nhắn đang lơ lửng, thân quần ánh sáng bảy màu, cả tháp trong suốt, có khắc họa hoa văn huyền bí khó lường, tự cảm giác có một cỗ khí thế lớn hùng vĩ rộng lớn đập dờn mà ra, có thể ép được Nhật Nguyệt càn khôn.

Chính là toà Thông Thiên Bảo Tháp mà Ngũ Hành Chúa Tể cướp được.

Lúc ấy đó là ngoại tượng hiển hóa, bây giờ mới là bộ dáng bản thể chân chính của nó.

"Phong Vân, vật này ngươi luyện hóa đi, lần này nếu không phải có ngươi, chí bảo này không chỉ là không đoạt được, chính ta đoán chừng cũng gặp nguy hiểm."

Ngũ Hành Chúa Tể nhìn về Phong Vân nói.

Bên cạnh, bọn Lôi Đình Chúa Tể cũng đều phụ họa.

Lần này, nếu không phải có Phong Vân, chuyện thật là có chút phát lớn rồi, cuối cùng không thể nói trước được, không chỉ có cái chí bảo này khó giữ được, Nhân tộc cũng có thể sẽ nhận liên lụy.

"Tốt."

Phong Vân cũng không giả mồm, trực tiếp gật đầu đồng ý.

Bất quá trong nội tâm hắn hạ quyết tâm, đem bảo tháp này trở thành trấn tộc chi khí của Nhân tộc, dù sao Nhân tộc làm một đại tộc, không có một kiện tộc khí nào trấn áp, thật sự là không thể nào nói nổi.

Trước đây là không có điều kiện, bây giờ đã có, vậy tự nhiên phải kiếm về.

Lúc này.

Phong Vân đem bảo tháp thu vào trong linh hồn hải.

"Oanh!"

Bảo tháp vừa vào Hồn Hải, ngoại tượng hiển hóa, lập tức trở thành một dạng to lớn như Thần Sơn vậy, lấy linh hồn lực huyền hóa tọa trấn ở bên trong Hồn Hải, nhắc lên sóng gió vô biên.

Bốn phía, không ngừng có linh hồn lực vọt tới, dần dần bao trùm bảo tháp lại, bắt đầu thâm thấu luyện hóa.

Cái chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp này, nếu là Chúa Tể bình thường hoàn toàn luyện hóa, tối thiểu cũng phải mất thời gian mấy kỷ nguyên.

Mà giống như Phong Vân là người có thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp này luyện hóa, thời gian sẽ rút ngắn hơn nhiều, cũng là thời gian mấy ngàn năm.

Bất quá mấy ngàn năm thời gian, đối với Phong Vân mà nói, cũng không ngắn.

Trên đại điện.

Nhìn thấy Phong Vân đem bảo tháp thu vào bên trong mi tâm, bọn Ngũ Hành Chúa Tể thở ra ngụm khí, trên mặt tươi cười.

"Lần này viên mãn, Nhân tộc chúng ta, rốt cục cũng có một kiện chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp thuộc về mình rồi." Lôi Đình Chúa Tể một mặt hưng phấn nói.

"Đúng vậy, bao nhiêu năm rồi, đã chờ quá lâu." Những Chúa Tể khác thần sắc cũng thế, khó mà tự kiềm chế được.

Một kiện chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp, tầm quan trọng đối với tộc đàn quá cao, không chỉ là trấn áp nội tình mà thôi, cũng có tác dụng đối với những tộc quần khác uy hiếp, cùng thực lực tổng hợp của tộc đàn tăng lên, cũng là to lớn.

Giống như lần đoạt bảo này, tộc đàn có chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp, cùng tộc đàn không có chí bảo này, hình thành so sánh rõ ràng.

"Yên tâm đi, đây chỉ là kiện thứ nhất mà thôi, về sau sẽ có nhiều hơn, ta cam đoan."

Phong Vân mở miệng nói.

Lời nói của hắn nói tuy nhỏ, nhưng rơi vào trong tai của bọn Lôi Đình Chúa Tể, thì so với thiên địa còn nặng hơn! _

Chương 748: Khẩn cầu phát nhanh.

Chương 748: Khẩn cầu phát nhanh.

Bên trong cung điện tu luyện.

Phong Vân xếp bằng ở đây, đang tại kiểm kê thu hoạch lần này.

Đầu tiên là Thiên Bằng Chúa Tể, tộc trưởng Thiên Hoàng tộc, Vô Địch Chúa Tể Cơ Giới tộc, giới chỉ, không hề nghi ngờ, tuyệt đối là dồi dào phong phú.

Ba người này thế nhưng là Vô Địch Chúa Tể thâm niên, tồn tại không biết bao nhiêu kỷ nguyên rồi, thậm chí so với Ngũ Hành Chúa Tể còn lâu hơn.

Thời gian mênh mông như vậy tích lũy được tài phú, có thể nghĩ ra.

Sau khi Phong Vân luyện hóa, cũng thăm dò vào một sợi linh hồn lực, lập tức liền bị vô số tiền tài bảo vật trong đó làm cho kinh ngạc.

Dù đã sớm có suy đoán, nhưng sau khi chân chính nhìn thấy, vẫn là bị giật mình.

Số lượng này, cũng quá nhiều rồi!

Thiên Bằng Chúa Tể, tộc trưởng Thiên Hoàng tộc cùng Vô Địch Chúa Tể Cơ Giới tộc tài nguyên tích lũy được, để chung vào một chỗ, đủ để một

tộc đàn trung đẳng sử dụng mấy kỹ nguyên!

"Mẹ nó, phát tài lớn rồi."

Phong Vân thân sắc hung phấn, nhịn không được chửi bậy một câu.

Bên trong những tư nguyên này, có công pháp, võ kỹ, thiên tài, địa bảo, đan dược, trận pháp, linh vật, chí bảo vân vân, đơn giản là bao hàm toàn diện, cần cái gì cũng có.

Nói là thần tàng cũng không đủ!

"Ba lão già này thật sự là xuất thân giàu có mà, sẽ không phải là đem nguyên một tòa bí cảnh cỡ lớn cũng chuyển vào đây đấy chứ."

Phong Vân tâm tắc lấy làm kỳ lạ, bất quá bây giờ đều là làm lợi hắn.

Lúc này, Phong Vân đem những tư nguyên này chia thành hai phần, một phần lưu lại cho Phong thị gia tộc, một phần liền giao cho tộc đàn, sung vào tộc kho.

Làm xong những việc này, Phong Vân liền đem ý thức chìm vào bên trong tấm gương, trong này, mới là thu hoạch lớn nhất lần này—— lượng lớn hình chiếu Chúa Tể!

"Kiếm lời lớn, cộng thêm Vô Địch Chúa Tể của bát đại tộc đàn cùng thế lực, tổng cộng đã có hơn 50w hình chiếu Chúa Tể cấp!"

Khi Phong Vân biết được số liệu này, không khỏi nhẹ hít vào một hơi khí lạnh, ngay sau đó lập tức cuồng hỉ tới nổ tung.

Hơn 50 w hình chiếu Chúa Tể cấp, đây cũng không phải là rau cải trắng ven đường, cũng không phải là 9000w hình chiếu Kiếm tộc có thể đánh

đồng được, có thể nói là đây là những hình chiếu chất lượng cao nhất toàn vũ trụ, đương nhiên, ngoại trừ Chí Tôn.

Một cái hình chiếu Chí Tôn, Phong Vân đoán chừng có thể so với ngàn vạn hình chiếu Chúa Tể, thậm chí nhiều hơn nữa.

"Mặc dù còn kém rất xa hình chiếu Chí Tôn, nhưng hình chiếu Chí Tôn đối với ta trước mắt mà nói, tính thực dụng còn không bằng những thứ này hình chiếu Chúa Tể cấp này."

Phong Vân yên lặng nói.

Hắn hiện tại cần là thuộc tính quy tắc các hệ, chỉ có như vậy, hắn mới có thể nhanh chóng đạt tới Chúa Tể cấp đại viên mãn, đồng thời đem mười hệ quy tắc hoàn toàn dung hợp, đạt đến viên mãn cấp.

Cho đến lúc đó, chiến lược của Phong Vân không thể nghi ngờ sẽ lại tăng lên một mảng nữa, lại thêm Kiếm Đạo quy tắc, chính hắn cũng không biết mình đến tột cùng mạnh đến mức nào!

Có lẽ không thể so sánh với Chí Tôn, nhưng quét ngang vũ trụ ức vạn tộc đàn, cũng không phải việc khó gì.

...

"Còn có Không Gian cùng Thời Gian thuộc tính, Sát Lược cùng Hủy Diệt pháp tắc. . ."

Những thứ này Phong Vân cũng không có ý định bỏ đi, tận khả năng thu thập hình chiếu cùng loại ở phương diện này, mặc dù không dễ thu thập được, nhưng uy năng lại không thể khinh thường.

Thời Gian cùng Không Gian thì không cần nói nữa, thuộc tính chí cao chí thượng, về phần Sát Lục cùng Hủy Diệt. Mặc dù ở phương diện tu luyện không có qua nhiều ích lợi, nhưng đối với chiến lực tăng thêm cũng rất khả quang.

Chỉ bất quá là hai loại thuộc tính này tính nguy hiểm cực cao, nếu như không có thiên phú Linh Hồn cường đại làm hậu thuẫn, tu luyện đến cuối cùng, tất nhiên sẽ bị phản phệ, trở thành quái vật chỉ biết Sát Lục cùng Hủy Diệt.

Chẳng qua trước mắt mà nói, lấy thiên phú Linh Hồn của Phong Vân, khống chế hai loại thuộc tính này là dư xài.

Chỉ bất quá sinh mệnh Sát Lục cùng Hủy Diệt trong vũ trụ lại không có nhiều, với lại phần lớn đều là chỉ tu nửa vơi, cũng không dám đi xa trên con đường này.

Cho đến tận nay, Phong Vân gặp qua người có thành tựu Sát Lục cùng Hủy Diệt cao nhất, cũng chỉ có Sát Lục Thần Chủ cùng Hủy Diệt Thần Chủ mà thôi.

Ở Chúa Tể cảnh mà nói, trước mắt Phong Vân còn không có gặp qua, xem như là có đi nữa, cũng chỉ là tương đương cấp độ ủa Sát Lục Thần Chủ cùng Hủy Diệt Thần Chủ mà thôi, dù sao, không phải ai cũng có thiên phú Linh Hồn cấp độ như Phong Vân vậy, có thể tiếp nhận nổi phản phệ.

Tóm lại mà nói, đường Phong Vân muốn đi có rất nhiều, không chỉ có mỗi thuộc tính cùng Kiếm Đạo mà thôi.

Cái này nếu để cho người khác biết, sợ là phải kinh ngạc tới nói không ra lời, Phong Vân học rất hỗn tạp, đơn giản khiến người ta chỉ có thể nhìn theo bóng lưng mà thôi.

Những thứ này tùy tiện lấy ra một cái nào đó, đã đủ để cho vô số sinh mệnh vũ trụ suốt đời theo đuổi, nhưng ở trong mắt Phong Vân, chỉ là một loại trong đó mà thôi.

Chênh lệch quá lớn, đủ để cho người ta tuyệt vọng!

...

Bên trong tấm gương không gian.

Phong Vân tốn một chút thời gian kiểm kê hơn 50 w hình chiếu Chúa Tể cấp này, trong nó có tới 40w hình chiếu là Đặc Cấp Chúa Tể, 9w là Cự Đầu cấp Chúa Tể, mà Vô Địch Chúa Tể, thì ước chừng chỉ có không đến 10%. ,

Cái này cũng rất bình thường, dù sao Vô Địch Chúa Tể đã ở vào cấp độ đỉnh cao nhất của Chúa Tể, trừ chiến lược có chỗ khác nhau ra, ở bên trong cảnh giới này đã không có giới hạn nữa.

Muôn đạt đến cấp độ này, vẫn rất có độ khó.

Vũ trụ từ sinh ra đến bây giờ, trừ bỏ những người vẫn lạc kia, trong vũ trụ hiện nay còn có, cũng chỉ là một hai vạn người mà thôi.

Mà Phong Vân lần này hình chiếu số lượng Vô Địch Chúa Tể, đã chiếm tuyệt đại bộ phận rồi.

Cho nên hẳn mới nói đây là một nhóm hình chiếu có chất lượng cao nhất.

Phải biết, ở bên trong vũ trụ, trừ hình chiếu Chí Tôn ra, thì hình chiếu của Vô Địch Chúa Tể là tốt nhất.

"Kiểm kê xong, trước xoát một đợt hình chiếu của hôm nay."

Nhìn thấy hơn hình chiếu 50 w Chúa Tể mới xuất hiện này, Phong Vân làm sao nhìn được nữa, lúc này liền tiến hành xoát hình chiếu.

Mà trước khi hấn xoát, hấn liền mở ra tiền lệ cầu nguyện một lần, khăn cầu may mắn sẽ ở bên cạnh mình.

...

"Ta đến đây."

Một tiếng lảm bảm, ý thức Phong Vân hoàn toàn tiến vào bên trong.

...

Một bên khác.

Thú tộc.

Trong điện Chí Cao Thần, bảy đạo thân ảnh to lớn đứng vững vàng ở đây, chính là tầng thống lĩnh tối cao nhất của Thú tộc, các tộc trưởng Thần Thú nhất tộc.

Vốn là có chín vị, nhưng Thiên Bằng Chúa Tể cùng tộc trưởng Thiên Hoàng tộc đều chết ở dưới kiếm của Phong Vân, nên chỉ còn lại bảy vị tộc trưởng đang cực kỳ hoảng sợ, ở chỗ này mở cuộc họp khẩn cấp.

"Không nghĩ đến nhân tộc Phong Vân này trưởng thành nhanh như vậy, ai, đáng thương Thiên Bằng cùng Thiên Hoàng, cứ như vậy chết tha hương nơi xứ lạ."

Tộc trưởng Thần Thú Bạch Lang tộc thở dài một tiếng, trong nội tâm khó tránh khỏi dâng lên một cỗ bi thương, dù sao là cộng sự nhiều năm như vậy, mặc dù không phải là huynh đệ ruột thịt, nhưng lại hơn hấn huynh đệ ruột thịt.

Các tộc trưởng tộc đàn Thần Thú còn lại cũng đều trầm mặc, một nửa vì đồng bạn của mình chết mà bi thương, một nửa là vì Phong Vân quá mức đáng sợ mà sợ hãi.

Ở vấn đề diệt sát Phong Vân này, bọn họ đã cực kỳ tích cực rồi, thời gian không đến ngàn năm đã an bài ba lần tập sát, càng là không tiếc đại quân áp cảnh, dùng cách này để bức bách, về phần sử dụng những tiểu xảo trong sáng ngoài tối, càng là đếm không hết.

Nhưng mà, Phong Vân trưởng thành thật sự là quá nhanh, một lần rồi lại một lần đều vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Đến bây giờ, mới qua vẹn vẹn trăm năm thời gian, chiến lực Phong Vân lại nhảy vào một đại cấp độ mới, giết bọn hắn đến không có chút lực chống cự nào, coi như vận dụng tộc khí cũng vô dụng, thế thì còn đánh như thế nào nữa đây?

Cái thằng này, còn là người sao!

Chỉ có thể nói, đây chính là người chơi bình thường cùng người chơi bậc hack chơi với nhau mà thôi. _

Chương 749: Vũ trụ ý chí!

Chương 749: Vũ trụ ý chí!

Cuối cùng, bảy vị tộc trưởng Thân Thú tộc đều nhất trí, liên minh Cơ Giới tộc cùng Trùng tộc, cùng nhau đối kháng với Phong Vân.

Bằng không thì về sau hẳn còn biểu hiện ra sức chiến đấu kinh khủng hơn, nếu như nhân tộc muốn chinh chiến tiêu diệt tộc đàn bọn họ, bọn họ tất sẽ chịu tổn thất nặng nề, không có sức ngăn cản.

Chỉ có Cơ Giới tộc liên minh cùng Trùng tộc, mới là đường ra duy nhất.

Mà Cơ Giới tộc cùng Trùng tộc, cũng có suy nghĩ như thế này.

Phong Vân trưởng thành nhanh chóng, hoàn toàn hù dọa bọn họ, bây giờ, vấn đề của bọn họ đã không phải là có thể giết chết Phong Vân hay không, mà là bọn họ có thể sinh tồn được hay không.

Chiếu theo xu thế này, bọn họ chỉ có liên minh, mới không bị Phong Vân tiêu diệt!

Mà các tộc đàn hoặc các cường giả khác đã từng ra tay với Phong Vân, cũng đều cảm thấy bất an, có kẻ trực tiếp trốn đi, có kẻ lại tìm tới tam tộc, gia nhập liên minh.

...

Khu vực biên giới Hỗn Độn Thế Giới, tiếp cận với 'Hỗn Độn hàng rào', nơi này là chỗ giao nhau giữa bên ngoài cùng bên trong Hỗn Độn.

Lúc này, trong một vùng không gian bí ẩn, Hồng Hải Thủy Tô đang núp ở bên trong, run lẩy bẩy, hẳn đã biết chiến tích khủng bố của Phong Vân tại Hỗn Động Thế Giới, giết Vô Địch Chúa Tể như giết chó.

"Xong, toàn bộ đều đi tong hết cả rồi."

Hồng Hải Thủy Tô hai mắt đăm chiêu, sắc mặt tái nhợt, dáng vẻ không còn gì mà lưu luyến.

Vốn dĩ hẳn còn trông cậy vào các Vô Địch Chúa Tể cuat bát đại tộc đàn cùng thế lực có thể xử lý Phong Vân, hẳn cũng không cần phải trốn đến xó xỉnh này, nhưng kết quả lại làm cho người mở rộng tầm mắt.

Phong Vân đại sát tứ phương, chiến lực khủng bố kinh diệu cô kim!

"Kiếm chém ba vị Vô Địch Chúa Tể, hơn nữa còn là dưới điều kiện tiên quyết là có cứu cục Chúa Tể cấp chỉ bảo bảo vệ, cái này. . ."

Vậy chẳng phải là nói, Phong Vân muốn giết hẳn, một kiếm đã đủ!

Hồng Hải Thủy Tô nghĩ đến đây, đã cảm thấy toàn thân đều phát run.

Hắn cảm thấy, chính mình cả đời này cũng đừng mong trở về, bằng không chỉ cần bị Phong Vân phát hiện, vài phút sẽ chết.

"Nếu như lúc trước ta không lựa chọn nhất định phải quá đáng chèn ép hẳn thì tốt biết bao. . ."

Nếu như trên thế giới có thuốc hồi hận, Hồng Hải Thủy Tô tuyệt đối phải ăn cả tấn!

. . .

【 Chúa Tể cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Gwatz.

【 Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Diệt Khước Chi Thủ 》 】 : Đến từ hình chiếu La Tư Chúa Tể.

【 Chúa Tể cấp Băng Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Khảm Bắc.

【 cao cấp Chúa Tể cấp chí bảo • Đại La Thạch Bàn 】 : Đến từ hình chiếu Đức Lỗ Chúa Tể.

【 Lôi Hệ quy tắc (sáu tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Tongkel.

【 Thần Chủ cấp Thê Chất thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Mã Khắc Chúa Tể.

【 Không Gian pháp tắc (sáu tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Thiên Bằng Chúa Tể.

...

...

Phong Vân nhìn từng dãy đồ rơi xuống trong túi đeo, ánh mắt lộ ra vui mừng, xem ra lời khẩn cầu phát nhanh của hắn vẫn có chút tác dụng.

"Cái này vụn vụn chỉ là một phần nhỏ các hình chiếu Chúa Tể cấp, còn có hơn 400 ngàn cái còn chưa xoát."

Chịu thôi, hơn 500 ngàn hình chiếu thật sự là quá nhiều, cho dù với tốc độ của Phong Vân, một ngày 100 ngàn cũng đã là cực hạn, còn lại, chỉ có thể để ngày mai lại xoát.

Nhưng hắn sở dĩ có thể tuôn ra nhiều đồ như vậy, kỳ thật một nguyên nhân rất lớn là lần giết đầu chắc chắn sẽ rơi vật phẩm gia trì.

Nói cách khác, qua giai đoạn này, lần xoát tiếp theo, tỷ lệ rơi sẽ giảm mạnh.

Nhưng hơn 500 ngàn hình chiếu Chúa Tể cấp, chỉ là vật phẩm do lần giết đầu cũng đủ Phong Vân ăn no.

"Hiện hóa."

Lúc này, Phong Vân mặc niệm một tiếng, hiện hóa toàn bộ.

Đầu tiên là võ kỹ, Thể Chất thiên phú, thuộc tính quy tắc... Những thứ này Phong Vân đều dùng được, trực tiếp dung hợp.

Sau đó là những loại chí bảo, công pháp, thiên tài địa bảo các loại, những thứ này Phong Vân không dùng được, chỉ hiện hóa ra để đưa về cho tộc đàn, hoặc là cho Phong thị gia tộc.

Sau khi hoàn thành, cuối cùng, Phong Vân đưa mắt nhìn 【Chúa Tể cấp Hỏa Hệ thiên phú】 cùng 【Chúa Tể cấp Băng Hệ thiên phú】.

Hai cái này hẳn cố ý để đến cuối cùng mới hiện hóa.

Bởi vì, thuộc tính thiên phú của hắn hiện tại đều đạt tới song Chúa Tể cấp, chúa tể cấp Hỏa Hệ cùng Băng Hệ nếu tiếp tục dung nhập vào cơ thể hắn, Hỏa Hệ thiên phú cùng Băng Hệ thiên phú, tất sẽ tấn cấp đến 'Chí Tôn cấp'!

"Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú, thật sự là làm cho người chờ mong."

Phong Vân không do dự nữa, lập tức bắt đầu hiện hóa.

【Hiện hóa Chúa Tể cấp Hỏa Hệ thiên phú. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công!】

【 Hiện hóa Chúa Tể cấp Băng Hệ thiên phú. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ông ——! !"

Hai chùm ánh sáng lộng lẫy, một đỏ một trắng, từ tấm gương bắn ra, trong nháy mắt dung hợp với Hỏa Hệ thiên phú cùng Băng Hệ thiên phú vốn có của Phong Vân. . . .

"Oanh!"

Lập tức, một tiếng nổ vang truyền ra, tựa như thiên địa vỡ vụn, Phong Vân lập tức chấn động toàn thân.

Chốc lát sau, hần cảm giác ý thức của mình phảng phất như mới xông phá một loại trói buộc nào đó, che chắn hết thảy trước mắt mình, đều hoàn toàn biến mất, một mảnh thế giới vô cùng rõ ràng mà trước đó chưa từng có, hoàn chỉnh xuất hiện trong tầm mắt hần.

Sao trời không lồ, ánh sao lóng lánh, hết thảy nhìn như bình thường, nhưng cũng cực kỳ không tầm thường.

Thật giống như, tinh không thiên địa mà trước đây hần gặp qua, đều là không hoàn chỉnh!

"Mênh mông! Thần bí!"

"Đây mới thực sự là thiên địa rộng lớn!"

"Đây mới là một mảnh vũ trụ chân chính, một cái, thế giới chân chính!"

"Chỉ có mảnh vũ trụ mênh mông thần bí như vậy, mới có thể dung nạp ngàn vạn sinh linh, mới có thể, sinh ra ngàn vạn sinh linh! !"

Phong Vân quét ý thức nhìn qua vũ trụ thế giới rõ ràng chưa từng có trước mắt, suy nghĩ như ánh sáng không ngừng lấp lóe.

"Ong ong!"

Mà lúc này, một cỗ ý niệm mênh mông vô cùng, bỗng nhiên từ nơi vĩnh hằng vô danh giáng xuống, vô cùng vô tận, phảng phất như biển động trùng trùng điệp điệp, từng lớp từng lớp trùng kích ý thức của Phong Vân.

Trong ý niệm đó chứa vạn tượng thiên huy, mênh mông ý chí, càng làm cho Phong Vân không cách nào nhìn thẳng.

Một giây sau, Phong Vân lấy lại tinh thần, ý thức nhập thể, hần mở choàng mắt, bên trong còn lưu lại kinh ngạc.

"Vừa rồi đó là, vũ trụ ý chí sao." Phong Vân thấp giọng lầm bầm.

Vũ trụ ý chí, tên như ý nghĩa, chính là ý chí mà vũ trụ bản thân sinh ra, ý chí này cũng tương đương với trình tự trong máy tính vậy, duy trì sự vận chuyển của vũ trụ, cũng không có cảm xúc cá nhân trộn lẫn ở bên trong, đối đãi vạn vật vạn linh, đều bình đẳng như nhau.

Về phần vũ trụ Chí Tôn, trình độ nào đó tới nói, cũng đại biểu cho một loại vũ trụ ý chí, chỉ là bởi vì bị quản chế bởi vũ trụ bản thân, có hạn mà thôi.

Đương nhiên, bị hạn chế như thế nào đi nữa, đó cũng vẫn là tồn tại chí cao đứng trên đỉnh chúng sinh, tối thiểu là ở trong vũ trụ này chính là vậy.

"Đây chính là chỗ cường đại của Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú sao. .
."

Phong Vân lầm bầm.

Nhìn thấy vũ trụ ý chí, theo một ý nghĩa nào đó mà nói, chính là được trao cho tư cách trở thành Chí Tôn, cho nên mới được xưng chi là 'Chí Tôn cấp thiên phú '!

Chương 750: Hơi kém bị dọa ngất Ngũ Hành Chúa Tể!

Chương 750: Hơi kém bị dọa ngất Ngũ Hành Chúa Tể!

Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú, theo một ý nghĩa nào đó tới nói, trừ tốc độ cảm ngộ thuộc tính tăng lên rất nhiều lần ra, quan trọng nhất, vẫn là được vũ trụ ý chí chú ý.

Bởi vì cái này đại biểu cho người chỉ cần không chết đi, thành vũ trụ Chí Tôn cơ hồ là chuyên đã chắc chắn 100% .

Đương nhiên, là loại vũ trụ Chí Tôn dung hợp vũ trụ ẩn ký, mà không phải 'Hỗn Độn Chí Tôn'.

"Khó trách Ngũ Hành Chúa Tể nhiều năm như vậy, thủy chung không cách nào đi ra một bước kia. . ."

Thấy rõ tác dụng của Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú, Phong Vân trầm nghĩ, khó trách Ngũ Hành Chúa Tể dung hợp năm loại thuộc tính quy tắc tới chín thành chín rồi, mà vẫn không thể bước ra một bước kia.

Chính là bởi vì năm loại thuộc tính thiên phú của hắn, không có một cái nào đạt tới Chí Tôn cấp, chưa từng được vũ trụ ý chí nhìn xuống, cho nên dung hợp quy tắc không cách nào đạt đến viên mãn.

Hằng Vũ Chí Tôn biết được nguyên do này, cho nên mặc dù Ngũ Hành Chúa Tể có danh xưng đệ nhất nhân dưới Chí Tôn, hắn cũng không đi tìm

đối phương.

Về phần Phong Vân, kỳ thật trước ngày hôm nay, thiên phú của hắn là không hợp cách.

Nhưng Hằng Vũ Chí Tôn không biết điều này, trong nhận thức của hắn, Phong Vân tu hành nhanh như vậy, vượt xa Ngũ Hành Chúa Tể, thậm chí vượt cả hắn năm đó, thuộc tính thiên phú khẳng định là Chí Tôn cấp.

Lại thêm, lúc ấy Phong Vân để lộ ra mười hệ thuộc tính, quả thực đã dọa sợ Hằng Vũ Chí Tôn, khiến ngài căn bản không còn tâm tư chú ý xem Phong Vân có sở hữu Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú hay không.

Trên thực tế, chỉ cần Phong Vân không chủ động làm lộ ra cấp bậc thiên phú, cho dù là Chí Tôn, cũng nhìn không ra.

"Xem ra, ta nếu muốn đem mười hệ quy tắc tất cả đều dung hợp viên mãn, nhất định phải đem mười hệ thuộc tính thiên phú tăng lên tới Chí Tôn cấp mới được. . ."

Phong Vân thâm lâm bầm.

Mà hiện tượng này cũng đủ để nói rõ, tu hành một loại thuộc tính, nhất định sẽ dừng bước tại Chúa Tể cảnh, khó có không gian phát triển thêm.

Về phần tu nhiều thuộc tính, thiên phú không đạt tới Chí Tôn cấp, cũng là uổng công.

Hai loại điều kiện quá mức hà khắc, đã phá hỏng chín thành chín sinh mệnh trong vũ trụ này.

Phong Vân thế mới biết, vì sao nhiều năm như vậy, cũng chỉ sinh ra một vị Hằng Vũ Chí Tôn.

Mà hấn nếu không có được hình chiếu tấm gương, có thể từng bước một tăng cường thiên phú, sợ là vĩnh viễn cũng không có khả năng có thể đạt tới yêu cầu này.

Cho dù hiện tại, Phong Vân cũng chỉ có hai loại thuộc tính thiên phú hợp cách, còn lại, vẫn kém một bậc.

Nhưng hấn cũng không sót ruột, có được hơn 500 ngàn Chúa Tể cấp hình chiếu, muốn đạt tới điều kiện này, chỉ là vấn đề thời gian.

...

Từ tu hành phòng đi ra, Ngũ Hành Chúa Tể đang đứng trong đại điện ngóng nhìn phương xa, tinh thần mông lung, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Nhìn thấy Phong Vân ra ngoài, hấn thu liễm cảm xúc, mở miệng nói: "Có chuyện ta rất hiếu kì, lấy thiên phú của Phong Vân ngươi, hấn là có thể lọt vào mắt Hằng Vũ Chí Tôn chứ, vì sao hấn lại không thu ngươi làm đệ tử?"

"Ta cũng không rõ lắm, suy nghĩ của bậc Chí Tôn, không phải là thứ chúng ta có thể nhìn thấu." Phong Vân khoát khoát tay tùy ý nói, kỳ thật Chí Tôn không thu hấn làm đệ tử còn tốt.

Bằng không, nếu như hấn dọn tới Trụ Vực, ở ngay dưới mí mắt Chí Tôn, chính mình sử dụng tấm gương hình chiếu mà hiển hóa dung hợp, chắc chắn sẽ có nguy cơ bại lộ.

"Ngươi thành thật nói cho ta biết, ngươi đến tột cùng có được mấy loại thuộc tính thiên phú?" Ngũ Hành Chúa Tể bỗng nhiên mở miệng nói, giống như là có suy đoán gì đó.

Phong Vân trầm mặc một lát, đôi phương cuối cùng vẫn là phát giác được, những hấn cũng đã đi đến tầng thứ này, cũng không cần thiết phải che giấu nữa.

Lập tức, Phong Vân trong ánh mắt sẫm soi của Ngũ Hành Chúa Tể, duỗi ra năm ngón tay.

"Hóa ra là năm. . ." Ngũ Hành Chúa Tể nói một nửa, bỗng nhiên im bật mà dừng, bởi vì hấn nhìn thấy, một cái tay khác của Phong Vân cũng nâng lên, cũng vẫn là năm ngón tay.

Năm cộng năm!

"Ngươi. . ."

Ngũ Hành Chúa Tể bỗng nhiên co rụt con ngươi, đầy mặt hoảng sợ nhìn Phong Vân, dáng vẻ như vậy, hiển nhiên giống như đang nhìn một quái vật kinh khủng, mà không phải đang nhìn một người.

"Phong, Phong Vân, ngươi, ngươi nói, là thật sao?"

Ngũ Hành Chúa Tể khó có thể tin, hấn từ sinh ra đến nay, gặp qua không biết bao nhiêu sinh mệnh, căn bản không có một ai có được mười thuộc tính, dù cho là Hằng Vũ Chí Tôn cao cao tại thượng kia, cũng vẹn vẹn chỉ có bảy loại thuộc tính mà thôi!

Phong Vân không nhiều lời, chỉ là bên trên mười ngón tay, lại xuất hiện từng đốm sáng, theo thứ tự là kim lục lam xích hoàng tím xanh trắng bạc đen-, cả thấy mười màu, một cỗ uy áp mệnh mông thâm thúy như có như không tản mát ra.

Đó là, mười hệ thuộc tính quy tắc!

Trời đất ——! !

Tận mắt thấy cảnh này, Ngũ Hành Chúa Tể đã hoàn toàn tin tưởng, thật sự là mười hệ thuộc tính quy tắc, đủ để chứng minh hết thảy!

Phong Vân, thật sự có được mười hệ thuộc tính thiên phú, hơn nữa đều cao đến khó tin!

"Mười hệ thuộc tính. . ."

Ngũ Hành Chúa Tể thật lâu không nói gì, hồi lâu sau, hần cười khổ một tiếng, "Vốn dĩ ta cho là ngươi tối đa cũng chỉ có sáu loại thuộc tính, không bằng Hằng Vũ Chí Tôn bảy loại, cho nên hần mới không thu ngươi làm đệ tử, không nghĩ tới ngươi lại là người có mười hệ thuộc tính thiên phú xưa nay chưa từng có!"

"Hiện tại ta biết vì sao Hằng Vũ Chí Tôn lại không thu ngươi làm đệ tử rồi, hần hiển nhiên cũng bị thiên phú của ngươi làm cho chấn kinh, cảm thấy mình dạy không được, cho nên mới không thu ngươi làm đệ tử!"

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, không nhiều lời.

Trong lòng hần thầm nói: Nếu là ngươi biết ta không chỉ là mười hệ, mà là đầy đủ mười hai thuộc tính nói, sợ là muốn ngắt tại chỗ.

Có điều Không Gian cùng Thời Gian thuộc tính, Phong Vân trước mắt vẫn chỉ dừng ở cấp bậc tương đối thấp, ngấm lại vẫn là quên đi, đừng dọa người ta.

Mà Ngũ Hành Chúa Tể sau khi trải qua cơn kinh hãi ban đầu, hiện tại mặt mũi đã tràn đầy hưng phấn.

Khi biết Phong Vân có được mười hệ thuộc tính, hơn nữa là Hằng Vũ Chí Tôn dạy không nổi Phong Vân mới không thu hấn làm đệ tử, Ngũ Hành Chúa Tể vốn phiên muợn bổng tươi tỉnh hấn.

Bởi vì điều này nói rõ, Phong Vân chỉ cần không chết đi, tương lai thành Chí Tôn đã là sự thật 100%!

Mà hiện nay trong vũ trụ, trừ phi Hằng Vũ Chí Tôn tự mình ra tay, nếu không đã không còn ai có thể giết Phong Vân nữa rồi. Tam tộc? Cút sang một bên chơi trứng đi!

Về phần những tộc quần khác, chính bọn họ trốn cũng không kịp nữa kia! Nào còn dám tự dâng mình tới cửa tìm chết!

Cho nên nói, bao nhiêu năm sau, Phong Vân thành Chí Tôn, đã là chuyện 100% thành sự thật!

Vị Chí Tôn thứ hai trong vũ trụ, lại thuộc về Nhân tộc! !

Nghĩ đến những thứ này, Ngũ Hành Chúa Tể liền ngăn không được hưng phấn, kích động tới mức thân thể đều run lên.

Cái này nếu là ở trước đây, quả thực là chuyện mà hấn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Không nghĩ tới, bây giờ lại dễ dàng xảy ra với Phong Vân như thế!

"Thời điểm Nhân tộc quân lâm vũ trụ sắp đến rồi!"

Ngũ Hành Chúa Tể ngấm nhìn thanh niên tuấn mỹ thần tư như ngọc bên cạnh, trong đầu không tự chủ mà hiện lên câu nói kia!

Chương 751: Con đường kiếm tu gian nan biết bao!

Chương 751: Con đường kiếm tu gian nan biết bao!

Trong đại điện.

Ngũ Hành Chúa Tể tốn thời gian rất lâu mới miễn cưỡng đè xuống sự kinh hãi và hưng phấn trong lòng, ông ta hỏi Phong Vân.

“Tiếp theo có tính toán gì? Muốn đi tìm tam tộc báo thù không? Nhưng ta nghe nói bọn họ đã liên minh, hơn nữa, còn tăng phòng toàn diện, muốn vào giết, rất khó.”

“Không vội, chỉ là nhân vật nhỏ mà thôi, sớm không lọt vào mắt ta nữa, không cần tốn thời gian với bọn họ, ta muốn về địa cầu, tiếp tục bế quan tu luyện.” Phong Vân đáp.

Chuyến này đi ra, vốn là do chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể xuất thế, bây giờ chuyện đã xong, hắn còn thu hoạch được hơn 50w hình chiếu Chúa Tể, bao gồm đám vô địch Chúa Tể của tám đại tộc đàn và thế lực, có thể nói là kiếm lời lớn.

Ở lại đây cũng không có ý nghĩa gì, không bằng trở về, vừa ‘Dưỡng lão’, vừa quét hình chiếu, đơn giản lại vui thích.

“Ừ, tùy người, dù sao đám người kia cũng không tạo ra bọt nước gì nữa, nhân tộc bên này giao cho ta là được.”

Ngũ Hành Chúa Tể mở miệng nói, Phong Vân đã xuất lực vì nhân tộc đủ nhiều rồi, những việc vặt khác, ông ta và những Chúa Tể khác tự xử lý là được.

“Tốt.”

Phong Vân gật đầu, lập tức đưa cho Ngũ Hành Chúa Tể một cái thẻ giới giới chỉ: “Đây là tài nguyên của ba người Thiên Bằng Chúa Tể, ta giữ lại một nửa cho Phong gia, còn một nửa cho tộc đàn, người thu đi.”

Ngũ Hành Chúa Tể tiếp nhận, một tia ý thức tiến vào xem xét, lập tức cười nói: “Chậc chậc, ba tên này không hổ đã sống lâu như vậy, một nửa tài phú đã kinh người như thế, còn nhiều hơn ta.”

“Không phải tiện nghi chúng ta sao?” Phong Vân cười nhẹ một tiếng.

“Nói cũng đúng, ha ha...”

Sau đó Phong Vân và Ngũ Hành Chúa Tể nói chuyện phiếm một lát rồi rời đi.

Còn đám Lôi Đình Chúa Tể đã sớm trở lại nhân tộc rồi.

Trong nhân tộc vẫn có rất nhiều chuyện, mỗi người bọn họ đều phải quản lý chức vụ của mình, đương nhiên không thể rời đi quá lâu.

...

Bên này, Phong Vân từ hỗn độn thế giới trở về, kết nối thiết bị thông tin, liền có một tiếng nhắc nhở truyền đến.

Hắn cúi đầu nhìn, phát hiện là Hằng Vũ Chí Tôn gửi bưu kiện đến.

Phong Vân tò mò, nhẹ nhàng ấn mở, nội dung thật dài lập tức hiện ra.

Mấy phút Phong Vân mới xem hết, trong mắt lấp lóe quang mang, tinh thần như điện.

“Thì ra con đường kiếm tu lại gian nan như vậy, lĩnh ngộ kiếm đạo quy tắc, chỉ mới bắt đầu.”

Khó trách Phong Vân chỉ nghe thấy đám kiếm tu lĩnh ngộ kiếm đạo quy tắc trong truyền thuyết, mà hiện thực lại chưa từng nhìn thấy một ai.

Chắc hẳn, đều đã ngã xuống trên con đường tiến giai.

Kiểm tu, thăng tiến không lùi, không vào thì chết, thật sự là cực đoan tàn khốc, cho nên nó có lực công phạt cường đại cũng rất bình thường.

Nếu không phải Phong Vân quét hình chiếu, hẳn cũng không dám tùy tiện đi trên con đường này, nếu không, chờ hẳn phía trước, rất có thể là con đường bại vong.

“Mặc dù đối với mình không nguy hiểm như vậy, nhưng vấn đề là trong vũ trụ này, đoán chừng chỉ có mình là siêu cấp kiếm tu, muốn tiến giai lần nữa, sợ là không có khả năng.”

Kiểm đạo quy tắc không giống kiếm đạo pháp tắc, đó là lực lượng ở tầng thứ cao hơn, chỉ có dung hợp kiếm đạo quy tắc mới có thể tăng lên.

Còn kiếm đạo pháp tắc, sớm đã vô hiệu.

“Trừ phi đến vũ trụ khác.”

Trong đầu Phong Vân xuất hiện suy nghĩ này, nhưng nhanh chóng dập tắt, dựa vào thực lực của hắn bây giờ, ra ngoài vũ trụ bản thổ, tiến vào ‘Ngoại hồn độn’, chỉ sợ vài phút là chết, trừ phi có Chí Tôn bảo vệ.

Nhưng hẳn không thể nhờ Hằng Vũ Chí Tôn được, nếu không phải giải thích với người ta thế nào, nói mình muốn đi lấy hình chiếu sao?

Cho nên, suy nghĩ tiến vào vũ trụ khác là không thể nào, ít nhất, là tạm thời không thể.

“Nhưng nếu có được Chí Tôn Chi Thể, thì không cần lo chuyện này.”
Phong Vân lẩm bẩm.

Chí Tôn Chi Thể, phải có thiên phú thể chất cấp Chí Tôn.

Có thể chất như thế, tiến vào ‘Ngoại hỗn độn’ mới có thể bình yên vô sự, đây là tin tức Phong Vân bóng gió nghe được từ chỗ Hằng Vũ Chí Tôn.

Nhưng trong lời nói của Hằng Vũ Chí Tôn, có vẻ như đạt được Chí Tôn Chi Thể, còn khó hơn tấn thăng Chí Tôn!

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, lại không có nhiều hạn chế như vậy.

Chỉ cần hẳn không ngừng dung hợp thiên phú thể chất, tự nhiên có thể tấn thăng đến cấp Chí Tôn!

“Hiện tại, thiên phú thể chất của mình sắp tiếp cận song Chúa Tể, thêm một cái thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, cộng thêm một thiên phú thể chất cấp Thần Chủ nữa, thì trong vài phút có thể tiến giai đến Chí Tôn Chi Thể.”
Phong Vân yên lặng nói.

Lúc trước hẳn đã thu hoạch được hai thiên phú thể chất cấp Chúa Tể, là của tộc trưởng Long tộc Nhung Liệt và Thiên Ma Chúa Tể của Liên Minh Bắc Cương.

Thiên phú thể chất của Nhung Liệt đã tuôn ra, bị hẳn dung hợp rồi, hiện tại chỉ còn thiên phú thể chất của Thiên Ma Chúa Tể chưa tuôn ra thôi.

“Còn thiên phú thể chất cấp Thần Chủ, mình có rất nhiều.”

Cho nên, bây giờ hấn chỉ cần an tâm quét hình chiếu, chờ chúng nó tuôn ra là được.

“Trở về thôi.”

Sau khi nghĩ rõ ràng, Phong Vân liền thuận di rời đi, phóng về phía hệ ngân hà.

Lần nữa bắt đầu cuộc sống nhàn nhã và hài lòng mỗi ngày.

Lúc trước tu hành khắc khổ mấy ngàn năm, không chỉ vì muốn đứng vững vàng trên đỉnh chóp của vũ trụ, còn muốn tiêu dao tự tại nữa.

Bây giờ Phong Vân đã đi đến một bước này, còn lại, chỉ dựa vào khổ tu cũng vô dụng.

Cho nên, đây là lúc nên hưởng thành quả thắng lợi rồi.

...

Thời gian vội vàng trôi qua như nước.

Phong Vân bình yên sống trên địa cầu như vậy, trải qua thời gian nửa ẩn cư, nửa tiêu dao.

Đương nhiên, hấn sẽ không quên quét hình chiếu mỗi ngày.

Cho dù mỗi ngày trôi qua nhàn nhã hài lòng, nhưng Phong Vân không lui bước, ngược lại còn không ngừng tăng lên.

Địa cầu năm thứ mười, thiên phú hệ kim cấp Chúa Tể của Phong Vân tiến giai đến cấp Chí Tôn!

Địa cầu năm thứ năm mươi, thiên phú hệ lôi cấp Chúa Tể của Phong Vân tiến giai đến cấp Chí Tôn!

Địa cầu năm thứ một trăm, thiên phú hệ mộc cấp Chúa Tể của Phong Vân tiến giai đến cấp Chí Tôn!

Địa cầu năm thứ hai trăm.

Địa cầu năm thứ ba trăm.

...

Ròng rã năm trăm năm, bảy thiên phú thuộc tính kim, lôi, mộc, phong, quang minh, hắc ám, thổ của Phong Vân, từ cấp Chúa Tể tấn thăng đến cấp Chí Tôn!

Cộng thêm thuộc tính hỏa, băng trước kia. Như vậy, mười hệ thuộc tính, trừ thuộc tính thủy đã bước vào Chí Tôn!

Mà năm trăm năm này, hắn cũng bảy lần nhìn thấy ý chí của vũ trụ.

Nếu ý chí của vũ trụ có cảm xúc, đoán chừng sẽ trợn mắt lên trời, nói, thế nào mà quay đi quay lại đều là tiểu tử nguoi! Đã hết hay chưa?

Chương 752: Kháp Nịnh Mông!

Chương 752: Kháp Nịnh Mông!

Địa cầu, Thánh địa Phong gia.

Trong phòng tu hành, Phong Vân ngồi xếp bằng, lúc này, quanh cơ thể hắn có chín đạo quang huy thâm thúy mênh mông quanh quẩn, huy hoàng như mặt trời.

“Chín hệ thuộc tính đều đạt đến cấp Chí Tôn, chỉ thiếu thuộc tính thủy thôi là viên mãn.”

Đây là thành tựu vô cùng khủng bố, một khi thành công, đại biểu con đường Phong Vân đến Chí Tôn vũ trụ đã không còn trở ngại, còn lại, chỉ cần dung hợp mười hệ quy tắc, tấn thăng Chúa Tể đại viên mãn là có thể luyện hóa ấn ký vũ trụ, trở thành tồn tại ngang cấp với Hằng Vũ Chí Tôn.

Bình thường, sinh mệnh vũ trụ đều đi theo con đường này này, nhưng đây không phải ước nguyện của Phong Vân.

Vũ trụ Chí Tôn không phải mục tiêu của hắn, ‘Hỗn độn Chí Tôn’ mới là vị trí hắn truy cầu.

Nhưng hắn chưa từng nói suy nghĩ này với ai, bao gồm Hằng Vũ Chí Tôn, dù sao, chuyện này nghe có vẻ rất điên cuồng.

Con đường an toàn đáng tin hắn lại không đi, hết lần này đến lần khác lại đi theo con đường đầy bụi gai, động tý là bỏ mình, không phải giống

như lão thọ tinh ăn thạch tín, không muốn sống nữa sao?

Nhưng đối với Phong Vân, Chí Tôn không phải điểm cuối cùng, muốn phát triển lâu dài, ‘Hỗn Động Chí Tôn’ mới là vương đạo, hắn không muốn bị vũ trụ hạn chế.

“Năm trăm năm, mặc dù chín hệ thuộc tính đều đạt đến cấp Chí Tôn, nhưng thiên phú thể chất cấp Chúa Tể của Thiên Ma Chúa Tể lại không tuôn ra, thiên phú thể chất cấp Thần Chủ thì tuôn ra rồi.”

Phong Vân thấp giọng nói, chuyện này hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý, dù sao tỷ lệ bạo ra cũng rất mờ mịt.

Có thể một lần đã bạo ra, cũng có thể hàng tỷ lần cũng không bạo.

Huyền học huyền diệu khó giải thích, không thể nắm lấy.

Sau đó, Phong Vân nhìn về phía thế giới Thần quốc của mình, chỉ thấy thần lực hải bên trong đã ở rộng hơn trước chín lần!

Trùng trùng điệp điệp, quét sạch thiên địa!

Thiên phú thuộc tính tấn thăng cấp Chí Tôn, thần lực cũng tăng lên, còn tăng lên chín lần, trở thành quy mô như hiện tại.

Nhìn quy mô thần lực hải của Phong Vân bây giờ, chỉ sợ sẽ nghiền ép thế giới Thần quốc của rất nhiều Chúa Tể.

“Thần lực hải mở rộng, thế giới Thần quốc cũng thay đổi lớn, thế giới hình chiếu cũng mạnh lên.”

Từ khi tấn thăng đến cấp Chúa Tể để nay, Phong Vân rất ít khi sử dụng thế giới hình chiếu, không khác, thế giới hình chiếu có mạnh hơn, cũng không thể mạnh hơn quy tắc.

Có lẽ dưới sáu tầng, Phong Vân còn không sợ, thế giới hình chiếu của hắn có thể cản lại, nhưng trên sáu tầng, thế giới hình chiếu của hắn lại không đủ sức.

Mà đối thủ trong thời gian này của Phong Vân, đều có quy tắc thuộc tính đại thành, hoặc viên mãn, đương nhiên không thể sử dụng thế giới hình chiếu được.

Nhưng bây giờ thế giới hình chiếu của Phong Vân đã tăng lên chín lần, có thể đánh một trận với quy tắc thuộc tính đại thành hoặc viên mãn, trở thành một trong những át chủ bài của hắn, ngang với kiếm đạo quy tắc.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền lấy Thiên Phá Kiếm ra, chỉ thấy vết rách trên thân kiếm trong lần đại chiến trước đó đã biến mất, không thấy gì nữa.

Trải qua năm trăm năm, Thiên Phá Kiếm đã tự chữa trị.

Đây là một trong những công năng của chí bảo cấp Chúa Tể, bảo vật có linh tính, chỉ cần không hỏng quá nghiêm trọng, cho chúng thời gian, tự chúng có thể chữa trị cho mình.

Chỉ có điều Thiên Phá Kiếm đã chữa trị hoàn tất, nhưng vẫn còn vấn đề như cũ.

Phẩm giai của Thiên Phá Kiếm không thể gánh chịu quy tắc kiếm đạo của Phong Vân, sử dụng ba bốn lần, vẫn sẽ xuất hiện vết rách như cũ.

Không thể mỗi lần đều tốn mấy trăm năm để Thiên Phá Kiếm tự chữa trị được, nếu gặp phải cường địch, sau ba bốn lần không thể đánh bại nữa, tình huống càng hỏng bét.

Cho nên, bắt buộc phải để Thiên Phá Kiếm tiến giai.

Nhưng muốn chí bảo cấp Chúa Tể tiến giai là chuyện quá khó khăn, năm trăm năm nay, Phong Vân đã tìm các loại thiên tài, thần liệu qua đường tắt, nhưng vẫn không thể khiến Thiên Phá Kiếm tiến giai được.

Thậm chí, căn bản không có tác dụng.

“Xem ra, chỉ có thể đến Trụ Vực một lần.”

Trong toàn bộ vũ trụ, muốn tìm người hỏi phương pháp để chí bảo cấp Chúa Tể tiến giai, thì chỉ có Hằng Vũ Chí Tôn mà thôi.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nói một tiếng với Phong Tiểu Lan và viện trưởng, sau đó thuận di rời đi.

Rất nhanh hấn đã đi ra hệ ngân hà, phóng về phía Trụ Vực.

Dựa vào cảnh giới bây giờ của Phong Vân, từ địa cầu đến Trụ Vực, cũng chỉ mất một hai ngày.

Lúc hấn vừa tiến vào Trụ Vực, xa xa đã thấy Thương Dục Chúa Tể bay đến.

Một lát sau đã đến gần.

“Lão sư biết ngươi đến, đang chờ người.”

Giọng nói của Thương Dục Chúa Tể có chút buồn bực u oán, vốn Hằng Vũ Chí Tôn đang chỉ điểm tu hành cho bọn họ, nhưng cảm giác được Phong Vân đến, lập tức dừng lại, điều động Thương Dục Chúa Tể đến nghênh đón.

Sự đãi ngộ và coi trọng này, khiến trong lòng thập lão chua chua, Khấp Nịnh Mông!

Phong Vân nghe ra vị chua trong lời nói của Thương Dục Chúa Tể, dựa vào sức quan sát của hắn, đương nhiên có thể đoán được lý do.

Nhưng hắn lựa chọn xem nhẹ, lúc này không nói lời nào thì tốt hơn.

Phong Vân đi theo Thương Dục Chúa Tể, đến chỗ sâu nhất trong Trụ Vực.

Vẫn là cung điện có vẻ vô cùng bình thường như lần đầu tiên hắn đến.

Phong Vân đứng ngoài cung điện, chưa kịp nói gì, bỗng nhiên cảm thấy toàn thân nhẹ bẫng.

Chờ đến khi hắn lấy lại tinh thần, thì đã ở trong cung điện rồi.

Phía trên vân đài, thân ảnh Hằng Vũ Chí Tôn như ẩn hiện, cúi đầu nhìn Phong Vân, đôi mắt thâm thúy mênh mông hơn vũ trụ.

Sau đó, có âm thanh rộng lớn truyền đến: “Tìm ta có chuyện gì không?”

Phong Vân không do dự, lập tức lấy Thiên Phá Kiếm ra, mở miệng nói: “Muốn hỏi Chí Tôn, có phương pháp nào để thanh kiếm này tiến giai không?”

Vừa nói xong, Phong Vân đã thấy Thiên Phá Kiếm trong tay mình bay ra ngoài, bị Hằng Vũ Chí Tôn trên vân đài nắm trong tay.

Ngâm!

Một tiếng kiếm minh vang lên, là Hằng Vũ Chí Tôn lấy tay gảy nhẹ thân kiếm.

Sâu đó, ông ta nhẹ nhàng mở miệng, trong mắt có hơi ứ: “Thiên Phá Kiếm, là kiếm binh cấp Chúa Tể cấp cao đầu tiên trong vũ trụ, nhớ năm đó

Thủy Tổ đời thứ nhất của Kiếm tộc là chủ nhân của nó, cũng chính là sinh mệnh có thiên phú kiếm đạo mạnh nhất trong vũ trụ.”

“Nhưng là trước đây, bây giờ chỉ có thể xếp thứ hai.”

Thứ nhất, dĩ nhiên là Phong Vân.

Hắn đã mở ‘Kiếm Giới’, lĩnh ngộ kiếm đạo quy tắc, trong mắt Hằng Vũ Chí Tôn, đương nhiên đã vượt xa Thủy Tổ Kiếm tộc.

Thật ra bàn đến chuyện này, tư chất kiếm đạo của Phong Vân có thể không bằng Thủy Tổ kiếm tộc, nhưng hắn lại có hack!

Chương 753: Chí Tôn luyện khí!

Chương 753: Chí Tôn luyện khí!

Trong cung điện sâu trong Trụ Vực.

Hằng Vũ Chí Tôn đứng trên vân đài, khẽ vượt Thiên Phá Kiếm, trong mắt nhớ lại ký ức rất lâu trước kia.

“Lúc ta chưa thành tựu Chí Tôn, từng tranh phong với Thủy Tổ Kiếm tộc, lúc ấy cảnh giới của hắn ta không bằng ta, nhưng dựa vào lực công phạt siêu cường của kiếm tu, quả thật cùng ta bất phân thắng bại.”

“Sau đó, ta thành tựu Chí Tôn, Thủy Tổ Kiếm tộc không cam lòng chịu thua, hao phí vô số kỷ nguyên, cuối cùng đã hiểu ra kiếm đạo quy tắc, đi trên con đường cực đoan kia.”

“Kiếm đạo quy tắc, đạt đến viên mãn, xác thực có thể miễn cưỡng so với Vũ Trụ Chí Tôn, đáng tiếc, cuối cùng hắn ta vẫn thất bại trên con đường này.”

“Sau đó, ta đã thả chuỗi Thiên Phá Kiếm này lại Kiếm tộc.”

“Trong những kỷ nguyên này, cũng xuất hiện mấy vị thiên kiêu kiếm đạo, mặc dù không bằng Thủy Tổ Kiếm tộc, nhưng đều kinh diễm vũ trụ, bọn họ đều sử dụng Thiên Phá Kiếm, được nó nhận chủ, nhưng cuối cùng đều giống Thủy Tổ Kiếm tộc, vẫn lạc trên con đường này.”

“Mỗi lần như vậy, đều là ta thả thanh kiếm này lại Kiếm tộc.”

Nói đến đây, Hằng vũ Chí Tôn nhìn về phía Phong Vân: “Người là người có thiên phú kiếm đạo mạnh nhất mà ta từng gặp suốt bao nhiêu năm nay, cũng mạnh nhất trong lịch sử các kỹ nguyên của vũ trụ, nhưng ta thật tâm hi vọng người đừng đi trên con đường này, bởi vì quá nguy hiểm, ta cũng thành thật nói với người, dựa vào thiên phú thuộc tính của người, thành tựu Chí Tôn chỉ là vấn đề thời gian.”

Nếu thiên phú thuộc tính của Phong Vân bình thường, Hằng Vũ Chí Tôn sẽ không khuyên can, bởi vì trở thành kiếm tu siêu cấp là con đường duy nhất.

Nhưng bây giờ, hẳn lại có thiên phú thuộc tính xuất chúng như thế, nếu đi trên con đường kiếm tu mà vẫn lạc, như vậy thật quá đáng tiếc.

Chờ nhiều năm như vậy, cuối cùng mới chờ được một ứng cử viên cho vị trí Chí Tôn, nếu Phong Vân vẫn lạc, không biết Hằng Vũ Chí Tôn phải đợi bao lâu nữa.

Phong Vân hiểu ý tốt của Hằng Vũ Chí Tôn, nhưng hẳn không thể nói với ông ta là hẳn có tấm gương, hẳn có hack, căn bản không cần lo lắng cho hẳn.

Cho nên, hẳn chỉ có thể gật đầu, nói: “Ta đã biết, chỉ là tăng thêm một thủ đoạn chiến đấu mà thôi, nếu có nguy hiểm, ta sẽ dừng tay.”

“Vậy là tốt.”

Có được câu trả lời chắc chắn của Phong Vân, trong lòng Hằng Vũ Chí Tôn rất hài lòng.

Ông ta lập tức nói: “Thiên Phá Kiếm là chí bảo cấp Chúa Tể cấp cao, muốn tiến giai, cần dùng một tài liệu tên là ‘Không Minh Thạch’, nhưng tài

liệu này chỉ có ở thế giới ‘Ngoại Hồn Độn’, trong thế giới vũ trụ bản thô không có.”

Phong Vân nghe vậy, trong mắt hiện lên thất vọng, nhưng lúc này, lời nói của Hằng Vũ Chí Tôn lại xoay chuyển: “Nhưng mà...”

“Vừa vặn trong tay ta có một viên ‘Không Minh Thạch’, những năm gần đây mới có được, Cho nên nói, Phong Vân, người đến rất đúng lúc, nếu đến sớm mấy năm, người sẽ phải thừa hứng mà đến, mất hứng mà về.”

Dứt lời, Hằng Vũ Chí Tôn nhẹ nhàng vung tay lên, một đạo lưu quang từ trong tay ông ta bay ra ngoài.

“Ầm!”

Lưu quang nhanh chóng phóng đại, rơi xuống đại điện, phát ra tiếng động kịch liệt, quang mang thu lại, xuất hiện một cái lô đồng to lớn.

Ba chân hai tai, trên thân lô có khắc cảnh tượng hoa chim sâu cá, tiên dân tế tự, nhật nguyệt đồng huy, tràn ngập cảm giác niên đại, khí cơ cổ mãng tang thương đập vào mặt.

“Chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể!”

Phong Vân cảm nhận được khí cơ trên lô đồng to lớn, ánh mắt khẽ động.

Vật này, chắc hẳn là chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể của Hằng Vũ Chí Tôn trong truyền thuyết, Càn Khôn Nguyệt Lô!

Chỉ nhìn qua, Phong vân đã cảm thấy Càn Khôn Nhật Nguyệt Lô này còn mạnh hơn Vân Văn Tứ Hải Lô của Cơ Giới tộc nhiều.

Chí bảo không phân chia cao thấp, nhưng người sử dụng nó lại có mạnh có yếu.

Trong tay Hằng Vũ Chí Tôn, chí bảo cấp cứu cực Chúa Tể này có thể phát huy lực lượng siêu hạng, nhưng ở trong tay vô địch Chúa Tể, chỉ có thể phát huy sáu bảy phần lực lượng.

Nói như vậy, có thể thấy được khác biệt.

Sau đó, Hằng Vũ Chí Tôn lại lấy ra một vật, chính là một tảng đá to bằng nắm tay, nên trên có màu sắc tinh hà vũ trụ lưu động, vô cùng mộng ảo, giống như thai nghén một vũ trụ khác.

“Viên Không Minh Thạch này là ta giao dịch với một vị Vũ Trụ Chí Tôn ở Ngoại Hỗn Độn.”

Hằng Vũ Chí Tôn lập tức ném vào Càn Khôn Nhật Nguyệt Lô, trong lò bỗng nhiên nổi lên hỏa diễm, hoàn toàn bao trùm Không Minh Thạch kia, không ngừng luyện hóa.

Một lát sau, ông ta lại ném Thiên Phá Kiếm vào, cùng Không Minh Thạch đứng cách hỏa.

Làm xong tất cả, Hằng Vũ Chí Tôn mới nhướng mày nhìn Phong Vân nói: “Cần khoảng mười năm, ngươi cứ ở đây trước đi, dù sao mười năm cũng trôi qua rất nhanh.”

“Được, lần này, đa tạ Chí Tôn!”

Phong Vân nghe nhàng gật đầu, ôm quyền về phía Hằng Vũ Chí Tôn, biểu đạt cảm ơn.

Hắn biết giá trị viên ‘Không Minh Thạch’ này rất định rất đắt đỏ, nhưng Hằng Vũ Chí Tôn lại cho hắn, mặc dù ngoài miệng Phong Vân không nhiều lời, nhưng thầm ghi nhớ chuyện này trong lòng.

Sau này, nhất định sẽ trọng báo.

Có lẽ, Hằng Vũ Chí Tôn không ngờ, ông ta chỉ thương thức thiên phú của Phong Vân, cho nên mới giúp hắn một chút, nhưng không ngờ chuyện này lại khiến ông ta có thể đi đến con đường mà trước đây ông ta không có cảm tưởng!

Đương nhiên, chuyện này là nói sau.

Cứ như vậy, Phong Vân liền ở lại Trụ Vực.

Thậm chí Hằng Vũ Chí Tôn còn xây dựng một cung điện chuyên môn cho Phong Vân, bên cạnh cung điện của ông ta, nếu Phong Vân có vấn đề gì, thuận tiện có thể đến hỏi.

Hành động lần này khiến trong lòng thập lão chua vô cùng, giống như ăn mười tấn chanh vậy.

Chỗ ở bọn họ thiết tha mơ ước, Phong Vân lại dễ dàng thu hoạch được.

Rất muốn khóc!

Thế là, thỉnh thoảng Phong Vân ra ngoài, đều nhìn thấy mười đôi mắt ghen tỵ nhìn hắn chằm chằm, giống như u linh.

Cho dù tâm tính của Phong Vân cũng cảm thấy sau lưng phát lạnh, khí chua này, thật là trùng thiên.

Trong bầu không khí này, thời gian dần trôi qua.

Chớp mắt, đã qua mười năm.

...

Biên giới hỗn độn thế giới, gần ‘Ngoại hỗn độn’.

Hồng Hải Thủy Tô đã trốn ở đây một thời gian rất dài, cho dù Phong Vân đã rời hỗn độn thế giới, trở lại thế giới vũ trụ bản thổ, hẳn ta cũng không dám đi ra tản bộ, tối đa cũng chỉ đi ở biên giới, không dám đến khu vực trung tâm hỗn độn thế giới.

Hẳn ta sợ, nếu mình bị phát hiện, sẽ không về được nữa.

Không thể không nói, Phong Vân đã hù dọa tâm tính hẳn ta đến sắp sụp đổ.

“Chờ đi, nghe nói Phong Vân đi con đường kiếm tu, con đường này thập tử vô sinh, khẳng định hẳn cũng không ngoại lệ, đến lúc đó ta sẽ tái xuất, nghĩ đã thấy đẹp, ha ha ha...”

Hồng Hải Thủy Tô lâm vào ảo tưởng của mình, không thể kiểm chế được.

Oanh!

Nhưng mà, ngay lúc này, bỗng nhiên có một tiếng vang thật lớn, từ hàng rào bên ngoài hỗn độn truyền đến!

Chương 754: Tội cường thiên tài là ai?

Chương 754: Tội cường thiên tài là ai?

"Rầm!"

Nổ vang rung trời, rung chuyển Hỗn Độn hàng rào.

Trong mảnh Hỗn Độn Thế Giới mênh mông vô ngần này, đâu đâu cũng có thể cảm nhận được khí tức đại phá diệt, phảng phất như cả thế giới đã sụp đổ vậy.

"Rầm!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, mê vụ bích chương bao phủ Hỗn Độn Thế Giới âm âm vỡ vụn, uy áp lớn lao cuộn cuộn cuồn cuộn lao đến, chấn động thế giới hỗn độn này.

Từ trên trời cao mênh mông truyền đến Thần lực bàng bạc hùng hậu, như một vùng vũ trụ, không thể đo lường.

"Cái gì! ?"

Hồng Hải Thủy Tổ gần trong gang tấc đứng mũi chịu sào, bị dòng Thần lực này chèn ép tại chỗ không thể nhúc nhích, hấn tái mặt hoảng sợ, chỉ thấy trong đồng Hỗn Độn hàng rào vỡ vụn kìa có ba bóng người bước ra.

Hai người trung niên, cùng một thanh niên khuôn mặt thanh tú.

Thanh niên kia còn tạm, nhưng hai người trung niên toàn thân lại phát ra khí tức khủng bố, hết như vũ trụ sâu không lường được, chỉ đứng ở nơi đó, đã hết như là thiên, chính là, hết thấy!

Loại cảm giác này, Hồng Hải Thủy Tô chỉ từng cảm nhận qua trên người một tồn tại duy nhất, chính là vị Chí Tôn duy nhất của vũ trụ, Hằng Vũ Chí Tôn! !

"Chẳng lẽ nói ——?" Hồng Hải Thủy Tô chợt nảy ra một suy đoán đáng sợ.

Một màn xảy ra sau đó, càng chứng thực cho suy đoán này của hắn.

"Âm âm!"

Lúc này, đột nhiên từ sâu trong vũ trụ, hạ xuống vô biên uy áp, mênh mông cuộn cuộn, như là thiên địa rơi xuống, trong nháy mắt hoàn toàn bao phủ không gian này.

Tiếp theo, trong cảm giác của Hồng Hải Thủy Tô, khí tức của hai trung niên vô biên khủng bố kia bỗng nhiên trì trệ, sau đó từng chút một suy yếu xuống.

Một mực tiếp tục đến còn một nửa trước đó, mới dừng lại.

Mặc dù như vậy, vẫn cường đại như trước, Hồng Hải Thủy Tô ở trước mặt họ, liền như một con kiến hôi nhỏ bé!

"Ách, vũ trụ ý chí áp chế, thật phiền phức mà."

Một trong hai trung niên khủng bố kia, người có vẻ già dặn mặc áo giáp trắng mở miệng nói, ngữ khí tràn ngập khó chịu.

"Đây không phải là chuyện đã sớm đoán trước được rồi sao, cho nên mới cần hai ta giáng xuống nơi này."

Một vị trung niên niên khác, thân mặc áo giáp màu đen, thần sắc bình thản nói.

Lời này rơi vào trong tai Hồng Hải Thủy Tổ, khiến hắn toàn thân run rẩy dữ dội, linh hồn nổ tung, cùng suy đoán của hắn quả nhiên giống như đúc, hai người trung niên này, rõ ràng là Vũ Trụ Chí Tôn đến từ bên ngoài vũ trụ! !

Theo hắn biết, chỉ có Vũ Trụ Chí Tôn bên ngoài vũ trụ, đi tới nơi này, mới bị vũ trụ ý chí áp chế!

Còn thanh niên thanh tú bên cạnh kia, khí tức của hắn ngược lại không có gì thay đổi, hiển nhiên vũ trụ ý chí không hề để ý hắn, hình thành một phép so sánh rõ ràng!

Lúc này.

Thanh niên thanh tú kia gõ một chút Hồng Hải Thủy Tổ đang rơi vào trạng thái kinh ngạc, bỗng nhiên lộ ra tay trái, trong nháy mắt phóng lớn, như một mảnh núi cao rơi xuống.

Vậy mà trực tiếp bắt lấy Hồng Hải Thủy Tổ, ném tới trước mặt mình, Hồng Hải Thủy Tổ không có cơ hội để phản kháng.

Thanh niên thanh tú từ trên cao nhìn xuống nói: "Ta hỏi ngươi, trong vũ trụ này của các ngươi thiên tài mạnh nhất là ai?"

Hồng Hải Thủy Tổ vốn dĩ cho là mình chết chắc, dù sao gặp được Vũ Trụ Chí Tôn của bên ngoài, còn là hai vị, hắn ngay cả tư cách chạy trốn đều không có.

Nhưng nghe được lời của thanh niên thanh tú này, trong lòng hấn buông lỏng, cảm giác được một đường sống, vội vàng nói: "Ta biết, chúng ta nơi này thiên tài mạnh nhất, là Phong Vân đến từ Nhân tộc, hấn là đệ nhất thiên tài của vô tận vũ trụ này, từ cổ chí kim!"

"Khi ở Thần Chủ cảnh đã có chiến lực sánh được với Tinh Anh Chúa Tể, về sau tiến vào Chúa Tể cảnh, ngay cả Vô Địch Chúa Tể cũng có thể chiến thắng! !"

Vì thể hiện giá trị của chính mình, Hồng Hải Thủy Tổ lúc này cũng không thêm để ý tôn nghiêm, tin tức gì đều một mạch nói hết.

Thanh niên thanh tú sau khi nghe xong, sắc mặt hơi lạ, "Thần Chủ cảnh đã có chiến lực ngang với Tinh Anh Chúa Tể, mới vào Chúa Tể đã có sức chiến với Vô Địch Chúa Tể, Tiểu Thiên vũ trụ này, lại có thiên tài như thế ư!"

Bên cạnh hai trung niên khủng bố kia nghe vậy cũng đều tỏ ra kinh ngạc, hiển nhiên là bị thiên phú tư chất của Phong Vân dọa cho kinh ngạc.

"Ta hỏi ngươi, Phong Vân kia, có trở thành Vũ Trụ Chí Tôn hay không?" Thanh niên thanh tú hỏi lại lần nữa.

"Không, hấn cũng mới vừa tiến vào Chúa Tể cảnh mấy trăm năm mà thôi." Hồng Hải Thủy Tổ lắc đầu nói.

"Xem ra chúng ta tới đúng lúc rồi, nếu để chậm thêm mấy cái kỷ nguyên nữa, vũ trụ này sẽ sinh ra vị Chí Tôn thứ hai, đến lúc đó, chúng ta lại là một chuyên tay không."

Trung niên mặc áo giáp trắng vui mừng nói.

"Đúng là như thế, xem ra vị trí Vũ Trụ Chí Tôn của nơi này, nên bị chúng ta chiếm giữ rồi." Trung niên mặc áo giáp đen cũng lộ ra nét mừng. .

Chỉ có thanh niên thanh tú kia, sắc mặt không một gợn sóng, hẩn ngóng nhìn vò sâu trong vũ trụ vô tận, mở miệng nói: "Trước đó, ta muốn tự tay xử lý tên Phong Vân kia, thiên kiêu số một, chỉ có thể là ta!"

Hai vị trung niên nhàn nhạt cười, cũng không hề có ý định ngăn cản, hiển nhiên trong lòng bọn họ, vị thanh niên thanh tú này so với tên Phong Vân gì kia, phải cường đại hơn nhiều.

Mà Hồng Hải Thủy Tổ thì mắt sáng lên, khi nghe nói về chiến tích của Phong Vân, thanh niên thanh tú này còn dùng ngữ khí như vậy, tất cũng là thủ đoạn thông thiên, không thể đoán trước, vừa vặn có thể mượn hẩn tay đến giết Phong Vân!

Nghĩ đến đây, Hồng Hải Thủy Tổ lập tức mở miệng nói: "Ta từng gặp Phong Vân, biết rõ dung mạo của hẩn, chỉ cần tha cho ta một mạng, ta sẽ giúp ngươi xác nhận."

"Ngươi nên cảm thấy may mắn vì ngươi còn có một chút tác dụng."

Thanh niên thanh tú lạnh lùng quét mắt nhìn Hồng Hải Thủy Tổ, làm hẩn toàn thân phát run, có cảm giác như có uy áp lớn lao khủng bố muốn giáng xuống đầu hẩn vậy!

Hẩn không dám tiếp tục nhiều lời, ngoan ngoãn đứng ở nơi đó.

Nhưng trong lòng Hồng Hải Thủy Tổ lại cuồng hỉ, thanh niên thanh tú này mạnh như thế, càng nắm chắc có thể xử lý Phong Vân!

"Đi thôi, chúng ta vào vũ trụ thế giới này thôi, đi gặp Chí Tôn nơi này."

Sau đó, bọn họ một nhóm bốn người bèn rời khỏi Hỗn Độn Thế Giới, đi về phía vũ trụ thế giới.

...

Cùng lúc đó.

Tại phía xa chỗ sâu trong Trụ Vực.

Cung điện.

Hằng Vũ Chí Tôn ngồi xếp bằng trên mây, giống như là cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên mở ra hai mắt, bên trong bắn ra hào quang cực kỳ làm người kinh hãi.

Chỉ thấy hần một bước phóng ra, một cái chớp mắt tiếp theo, đi tới đỉnh Trụ Vực, nhìn xuyên qua Cửu Thiên Thập Địa, chiếu phá núi sông vạn trượng, nhìn về phía sâu trong vũ trụ.

"Không nghĩ tới, ngày mà ta lo lắng, rốt cục vẫn đến rồi!"

Sắc mặt Hằng Vũ Chí Tôn ngưng trọng trước đó chưa từng có, "Đáng tiếc, Phong Vân sinh ra quá muộn, không đợi được tới ngày hần trở thành Vũ Trụ Chí Tôn."

"Ha ha, không muộn, đối với chúng ta mà nói, lại vừa vặn."

Một tiếng cười to từ sâu trong vũ trụ truyền ra, khiến vô số tinh cầu run lên, uy áp giống như thủy triều cuốn tới, các sinh linh của ức vạn tộc đàn trong vũ trụ đều hoảng sợ, nhao nhao ngửa mặt nhìn lên bầu trời, không biết phát sinh chuyện gì.

Chủ nhân của tiếng cười khủng bố này là ai, lại có thực lực đáng sợ bực này!

Chương 755: Chí Tôn cấp hình chiếu!

Chương 755: Chí Tôn cấp hình chiếu!

Đại nguy cơ trước đó chưa từng có!

Vũ trụ bản thổ thế giới có một vị khách không mời mà đến, là Vũ Trụ Chí Tôn đến từ bên ngoài vũ trụ, hơn nữa còn là hai vị cùng nhau đi tới, khiến Hằng Vũ Chí Tôn lộ ra vẻ ngung trọng trước đó chưa từng có.

"Các người tới đây, có chuyện gì cần làm?"

Hằng Vũ Chí Tôn nhìn hai trung niên Vũ Trụ Chí Tôn đang đứng tại vũ trụ biên hoang, mở miệng nói.

"Biết rõ còn cố hỏi, vũ trụ này của người, trừ vũ trụ ẩn ký kia, còn cái gì đáng giá để chúng ta mưu đồ nữa chứ." Trung niên Chí Tôn mặc áo trắng cười lạnh nói.

"Vũ trụ này của người từ sinh ra đến nay, đã trải qua tỉ tỉ kỳ nguyên, thế mà mới chỉ sinh ra người một tên Vũ Trụ Chí Tôn, thật sự là nhỏ yếu đây nhỉ."

Một vị trung niên Chí Tôn khác cười nhạt nói.

Bọn họ vừa nói chuyện, vừa phóng ra một bước, liền đã vượt qua vũ trụ biên hoang đi vào không trung trên đỉnh Trụ Vực.

Thời khắc này, Thần Uy cuộn cuộn, thập phương chấn động, vũ trụ chấn động, ức vạn tộc đàn chấn động!

Kia rõ ràng là uy áp của Chí Tôn! !

Ngay cả Phong Vân đang bế quan tu hành đều bị kinh động.

Hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, nhìn về phía trên không trung vô tận bên ngoài đại điện, lấy lực cảm giác của hắn, lập tức cảm ứng được hai đoàn năng lượng nguồn sáng so với vàng thái dương còn hùng hực hơn ức vạn lần!

So với Vô Địch Chúa Tể không biết mạnh hơn bao nhiêu!

"Vũ trụ khi nào có tồn tại cấp bậc này!"

Phong Vân tỏ ra kinh sợ, lần đầu tiên lộ ra vẻ ngoài ý muốn, năng lượng chấn động mạnh như vậy, so với hắn còn mạnh hơn nhiều!

Mà lúc này Phong Vân chợt nghe Hằng Vũ Chí Tôn cùng hai người xa lạ này đối thoại, kết hợp với phân tích của chính mình, lập tức thâm hiểu rõ trong lòng.

"Đây lại là Vũ Trụ Chí Tôn từ bên ngoài đi vào! Vì muốn cướp đoạt vũ trụ ẩn ký mà giáng xuống nơi này!"

Phong Vân vừa thấy kinh ngạc lại vừa chấn động.

Kinh ngạc là vũ trụ ẩn ký vậy mà cũng có thể cướp đoạt, khó trách Hằng Vũ Chí Tôn một mực đề bụng hắn như vậy, ân cần dạy bảo, cẩn thận vô cùng, chờ mong hắn sớm ngày đột phá, có thể luyện hóa vũ trụ ẩn ký.

Mà chấn động là, lần này Chí Tôn từ bên ngoài vũ trụ giáng xuống, lại có hai vị!

...

Hư không vô tận.

Hằng Vũ Chí Tôn đứng đây, ánh mắt vô cùng lạnh lùng nhìn về phía hai vị trung niên Chí Tôn đối diện, "Tùy ý xâm lấn vũ trụ thế giới của người khác, không sợ ngã xuống tại nơi này sao."

"Ha ha, nếu như nơi này của người có hai vị Vũ Trụ Chí Tôn, chúng ta tự nhiên không dám đến, nhưng chỉ có người một người, mặc dù chúng ta bị vũ trụ ý chí áp chế thực lực, nhưng hai chọi một, người không có bất kỳ phần thắng nào."

Trung niên Chí Tôn mặc giáp trắng lắc đầu, sắc mặt lạnh lùng.

"Vậy liền thử nhìn một chút."

Hằng Vũ Chí Tôn nói rồi, bỗng nhiên cả người biến mất tại chỗ, như mây khói tiêu tán.

Sau một khắc, một thân ảnh to lớn từ Trụ Vực đi ra, chỉ thấy toàn thân nó được bao phủ bởi một màn sương tia sáng màu lam, ánh mắt lập lòe, không giận tự uy.

Hiển nhiên, đây mới là chân thân của Hằng Vũ Chí Tôn.

"Đi Hỗn Động Thế Giới chiến một trận!"

Ba vị Chí Tôn lập tức xông ra khỏi vũ trụ thế giới, lại chạy đến Hỗn Động Thế Giới.

Mà ngay trước khi bọn họ rời đi, Phong Vân thành công lấy hình chiếu của bọn hắn!

"Keng!" "Keng!" "Keng!"

Liên tiếp ba tiếng nhắc nhở truyền đến, khiến Phong Vân cực kì vui mừng, rất cực, rất cực cũng cho hẳn cơ hội được lấy hình chiếu của Chí Tôn!

Lúc trước hẳn ở đây lâu như vậy, vẫn luôn muốn thử lấy hình chiếu Hằng Vũ Chí Tôn, nhưng đều nhắc nhở thất bại, chân thân của đối phương căn bản cũng không biết ở đâu, một mực ở bên ngoài này chỉ là hóa thân mà thôi.

Bây giờ Vũ Trụ Chí Tôn của bên ngoài đến đây cướp đoạt vũ trụ ấn ký, rất cực cũng bắt buộc Hằng Vũ Chí Tôn vận dụng chân thân.

Mà Phong Vân, cũng nhờ vào đó thành công thu hoạch được hình chiếu, hơn nữa còn là mua một tặng hai, quả thực là kiếm lời lớn!

Lúc này, Phong Vân không kịp chờ đợi mà thả ý thức chìm trong tấm gương không gian, bắt đầu xem xét.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Hằng Vũ Chí Tôn

【 tuổi tác 】 : Chín vạn chín ngàn chín trăm tám mươi bốn ức triệu kỷ

【 cảnh giới 】 : Linh Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Đại Băng Diệt Thuật 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Nhật Nguyệt Đại Thủ Ấn 》 , Chí Tôn cấp Kim Hệ công pháp 《 Bất Diệt Kim Thân 》 , Chí Tôn cấp Thủy Hệ công pháp 《 Thiên Nhất Thần Thủy Kinh 》 , Chí Tôn cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Phần Hoàng Tịch Diệt Điện 》 , Chúa Tể cấp Thê Chất thiên phú, Chí Tôn cấp Băng Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Mộc Hệ thiên phú. . . Chí Tôn cấp Quang Minh

thiên phú, Chí Tôn cấp Lôi Hệ thiên phú, Kim chi đạo (một tầng), Lôi chi đạo (một tầng), Hỏa chi đạo (một tầng). . .

. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Bạch Tê Chí Tôn

【 tuổi tác 】 : Tám vạn tám ngàn bốn trăm sáu mươi ba ức triệu kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Linh Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Âm Hệ Thiên Ma Thủ 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Âm U Nguyệt Vũ Dao 》 , Chí Tôn cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Hỏa Thần Nộ 》 , Chí Tôn cấp Băng Hệ công pháp 《 Băng Nguyệt Sương Ảnh Quyết 》 , Chí Tôn cấp Lôi Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Kim Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Hắc Âm Hệ thiên phú, Chúa Tể cấp Thê Chất thiên phú, Lôi chi đạo (một tầng), Băng chi đạo (một tầng), Hắc Âm đạo (một tầng). . .

. . .

Phong Vân tỉ mỉ nhìn một lượt ba cái hình chiếu Chí Tôn cấp từ trên xuống dưới, từ trái đến phải, một người phải nhìn mấy lần.

Sau khi xem xong, hắn không thể không than thở, có thể thành Chí Tôn, quả nhiên đều tuyệt không phải tồn tại bình thường, tất nhiên là tồn tại kinh diễm nhất vũ trụ của mình!

Các vị Chí Tôn này, Hằng Vũ Chí Tôn có được bảy thuộc tính Chí Tôn cấp thiên phú, còn lại hai Vũ Trụ Chí Tôn khác từ bên ngoài đến, một người có được năm thuộc tính Chí Tôn thiên phú, một người có được sáu thuộc tính Chí Tôn thiên phú, thiên phú quả thực cực kì cường đại!

Mà trừ những thứ này, ba vị Chí Tôn lĩnh ngộ được, càng làm cho Phong Vân hiểu kỳ.

"Lôi chi đạo, Băng chi đạo, Thủy chi đạo, Mộc chi đạo. . . Những thứ này, chẳng lẽ chính là thuộc tính chi 'Đạo' mà sau khi thành Chí Tôn mới có thể lĩnh ngộ sao."

Phong Vân tinh thần phấn chấn.

Hắn từng nghe Hằng Vũ Chí Tôn đề cập qua một chút, nói rằng sau khi đạt tới Chí Tôn, đã siêu thoát ra khỏi thuộc tính quy tắc, bắt đầu thực sự tiếp xúc với chân lý thuộc tính, tức thuộc tính chi 'Đạo' !

'Đạo', hư vô mờ mịt, lấy cảnh giới của Phong Vân trước mắt, sợ là cũng không thể lý giải, nhưng cũng không ảnh hưởng tới việc hắn lấy hình chiếu, ngày sau chờ hắn tấn thăng thành Chí Tôn, tự nhiên sẽ biết được thôi.

Mà hình chiếu lần này, còn có một thứ, cũng làm cho Phong Vân vui vẻ không thôi.

Đó chính là ba vị Vũ Trụ Chí Tôn, đều có được Thần Chủ cấp Thẻ Chất thiên phú!

"Đang lo chỉ có một hình chiếu có được Thần Chủ cấp Thẻ Chất thiên phú, không nghĩ tới lần này, vừa đến đã là cả ba người."

Phong Vân khóe miệng hơi cuộn lên, một lần này quả là đã kiếm lời lớn!

...

Nhưng mà, ngay lúc này.

Keng ——! !

Bỗng nhiên, một tiếng kiếm rít lên chấn động cửu tiêu, tinh không lay động, một vòng kiếm khí xuyên thủng vũ trụ, dài tới ngàn tỉ dặm, như muốn chém hết nhật nguyệt tinh thần, phong mang vô biên!

Tiếp theo, một cột sáng nổi liền trời đất từ chỗ sâu trong Trụ Vực nổ ra.

Từ bên trong, một thanh Thần Kiếm bạch kim bay lên, tuyệt thế sắc bén!

Chương 756: Kiếm binh tiên hóa!

Chương 756: Kiếm binh tiên hóa!

Bên trong cột sáng to lớn trên không của Trụ Vực, một thanh Thần Kiếm màu xám bay lên, kiếm khí xông phá trời mây, kinh động thập phương, vũ nội đều chấn động!

Thiên Phá Kiếm, ra lò!

Bên ngoài Trụ Vực, thanh niên thanh tú kia thấy cảnh này, trên mặt lộ ra nét mừng, "Đây là, Chúa Tể cấp kiếm binh! Hơn nữa còn là cấp độ đỉnh cấp!"

Chúa Tể cấp kiếm binh tương đối thua thớt, một khi xuất hiện, uy lực của nó phải vượt xa cấp bậc của bản thân nó.

Cũng tỷ như trước mắt Thiên Phá Kiếm, mặc dù là đỉnh cấp Chúa Tể cấp độ, nhưng nếu bàn về uy năng, lại so sánh được với chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp bình thường!

"Không nghĩ tới còn có dạng cơ duyên này, vậy mà có thể có được một thanh đỉnh cấp Chúa Tể cấp kiếm binh."

Thanh niên thanh tú hai mắt tỏa ánh sáng.

Mặc dù hẳn không am hiểu Kiếm Đạo, nhưng cũng không ảnh hưởng khát vọng của hắn đối với thanh kiếm này, dù sao, hắn không cần đến, hoàn toàn có thể cầm lấy để đổi với người khác lấy thứ thích hợp với bản thân.

Hồng Hải Thủy Tô thì nhìn thấy chuôi Chiến Kiếm màu xám này này, cảm thấy không hiểu có chút quen thuộc, giống như đã gặp qua ở nơi nào đó, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra.

Hôm nay, sau khi phá kiếm đã trải qua đúc lại, hình tượng đã đại biến, Hồng Hải Thủy Tô nhận không ra cũng rất bình thường.

Bên này.

Thanh niên thanh tú nhin không được, lúc này hóa thành một đạo lưu quang tiến lên, đi tới gần phía sau, trực tiếp lộ ra tay phải, chộp tới chuôi Chiến Kiếm màu bạch kim này, đồng thời dùng uy áp mạnh mẽ phong tỏa không gian, phòng ngừa kiếm binh bạo động.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm hấn sắp đắc thủ, bỗng nhiên Chiến Kiếm tỏa hào quang rực rỡ, vậy mà tránh thoát trời buộc, phóng lên tận trời, vọt tới một phương hướng khác.

Chuyện đột nhiên xảy ra, mạnh như thanh niên thanh tú cũng không kịp phản ứng.

Mà chờ tới thời điểm hấn lấy lại tinh thần, chỉ thấy Chiến Kiếm đã bị một bàn tay trắng nõn mà thon dài nhẹ nhàng nắm chặt.

Lập tức, Chiến Kiếm không còn rung chuyển nữa, mà là chậm rãi bình tĩnh trở lại, vô tận quang mang cũng dần dần ảm đạm xuống.

Thanh niên thanh tú thấy cảnh này, ánh mắt không khỏi đi lên nhìn lại, liền thấy được chủ nhân của bàn tay thon dài trắng nõn kia, là một thanh niên tuấn mỹ, người mặc Chiến Giáp màu bạch kim, chân đi Giày Chiến màu bạch kim, cùng với thanh Chiến Kiếm màu bạch kim trong tay cực kỳ xứng đôi!

Khi nhìn vào thanh niên tuấn mỹ này, bản năng của thanh niên thanh tú phát giác được đối phương có chút không đơn giản, có thể như vậy vô thanh vô tức xuất hiện ở đây, không bị hấn phát giác được, là có nhiều thứ không đơn giản rồi!

Mà lúc này đây, trên mặt Hồng Hải Thủy Tônoi xa, bỗng nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ, hướng thanh về thanh niên kia truyền âm nói: "Là hấn! Trước mắt ngươi, chính là Phong Vân! ! !"

A?

Thanh niên thanh tú nghe nói như thế, trên mặt lộ ra thần sắc rất thú vị, nhìn về Phong Vân nói: "Nguyên lai ngươi chính là Phong Vân đệ nhất thiên tài của vũ trụ này, thật là có chút tài năng, không sai, dạng này mới có tư cách để cho ta ra tay."

"Ghi nhớ, tên ta là Mặc Ba Thiên, Huyền Nguyên vũ trụ tối cường thiên kiêu!"

Phong Vân nghe vậy thần sắc vẫn bất động, ánh mắt bình tĩnh, không có chút nào gợn sóng nào, nhìn như không thèm để ý chút nào, kỳ thật hấn sớm đã quét hình đối phương trong bóng tối.

Không bao lâu, một cái chiếu theo hoàn toàn mới hình thành.

【đối tượng hình chiếu】 : Mặc Ba Thiên (sinh mệnh thể đặc thù)

【tuổi tác】 : Tám ngàn năm trăm vạn kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Chúa Tể đại viên mãn

【roi xuống】 : . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《Lôi Xà Điện Quang Dao》 . . .
. Chúa công Hỏa Hệ pháp Tể cấp 《Huyết Hỏa Diệt Linh Kinh》 . . . thiên

phú Hỏa Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Lôi Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Mộc Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Hắc Âm Chúa Tể cấp. . . thiên phú Kim Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Thổ Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Thủy Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Phong Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Đao Đao Chúa Tể cấp. . . thiên phú Thê Chất Chúa Tể cấp. . . quy tắc Hỏa Hệ mười thành. . . quy tắc Lôi Hệ mười thành. . . pháp tắc Đao Đao mười thành. . . Dung hợp tám hệ quy tắc chín thành chín. . .

. . .

Khi Phong Vân nhìn thấy bảng hình chiếu của thanh niên thanh tú này, thần sắc không khỏi kinh sợ quái lạ.

Thiên kiêu từ bên ngoài đến này vậy mà có được kim thổ thủy Phong Hỏa Lôi Mộc Hắc Âm tám hệ thuộc tính, với lại tám hệ thuộc tính quy tắc đều tu đến mười tầng viên mãn, thậm chí, dung hợp tám hệ quy tắc cũng cơ hồ đã đạt tới cấp độ viên mãn rồi!

Điều này nói rõ, hắn đã có điều kiện trở thành Vũ Trụ Chí Tôn, hiện tại thiếu, chỉ là luyện hóa ấn ký vũ trụ mà thôi!

"Khó trách muốn ở vũ trụ này cướp đoạt ấn ký vũ trụ, xem ra là muốn cho Mặc Ba Thiên trước mắt này luyện hóa."

Trong lòng âm thầm Phong Vân tính toán.

Thông qua Hàng Vũ Chí Tôn vừa rồi cùng hai vị khác Chí Tôn khác đối thoại, Phong Vân biết được, mỗi một Tiểu Thiên vũ trụ, chỉ có thể cung cấp ấn ký vũ trụ cho hai sinh mệnh luyện hóa mà thôi.

Nói cách khác, một khi Tiểu Thiên vũ trụ sinh ra hai vị Vũ Trụ Chí Tôn, trừ phi vẫn lạc, nếu không sau đó dù sinh ra sinh mệnh khác, dù là kinh tài tuyệt đỉnh đến bao nhiêu đi nữa, cũng không thể trở thành Chí Tôn.

Mặc Ba Thiên này hiển nhiên chính là loại tình huống như vậy.

Bởi vì nguyên nhân hấn sinh ra muện, mặc dù thiên phú so với hai Chí Tôn trung niên kia mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng cố gắng cả đời cũng không thể trở thành Vũ Trụ Chí Tôn.

Cho nên nói, hai vị Vũ Trụ Chí Tôn kia mới để mắt tới phương vũ trụ này, ý đồ cướp đoạt ấn ký vũ trụ nơi này cho Mặc Ba Thiên luyện hóa.

...

Mà ở lúc trong đầu Phong Vân chuyển động qua những ý niệm này, đối diện Mặc Ba Thiên nhìn thấy Phong Vân chẳng thềm để ý tới hấn, chỉ là phối hợp đứng ở nơi đó 'Ngẩn người', thần sắc lập tức trở nên cực kỳ băng lãnh.

"Liên đề ngươi trở thành thiên kiêu thứ một vạn chết ở dưới đao của ta!"

Sau khi phun ra câu nói này, một giây sau, trong tay Mặc Ba Thiên xuất hiện một thanh Thần Đao.

Tay phải hấn cầm đao chuôi, khi hấn rút đao ra, lập tức phương viên bên trong, tất cả đều bị đao khí tràn ngập, không gian vũ trụ trong khoảnh khắc đó hóa thành bột phấn, không còn tồn tại!

Thần Đao trong tay Mặc Ba Thiên, tất nhiên cũng là chí bảo đỉnh cấp Chúa Tể cấp!

Phong Vân thấy cảnh này, ánh mắt sáng lên, hấn vừa mới có kiếm binh đỉnh cấp Chúa Tể cấp, thanhđao binh đỉnh cấp Chúa Tể cấp này chính là đưa tới cửa của mình mà!

"Tiếp ta, một đao!"

Đôi diện.

Mặc Ba Thiên chỉ nói bốn chữ, một chớp mắt sau đó, đao quang vô biên giống như thủy triều tuôn ra hướng về Phong Vân, mang theo tư thái không thể địch nổi, lực bỏ mà đến, phảng phất muốn đem trọn vũ trụ phân thành hai phần.

Nhưng mà, đôi diện với mấy đao khí này, Phong Vân chỉ là nhẹ nhàng đem Thiên Phá Kiếm rút ra một nửa.

Lập tức, những đao quang xông lại kia, còn chưa kịp lao tới thì đã vỡ vụn ra, hóa thành vô số mảnh vỡ quang mang, tan theo trong gió.

"Đến mà không trả lễ thì không hay, ngươi cũng tiếp ta một kiếm."

Nương theo lời nói nhẹ nhàng này, một tiếng kiếm minh vang lên.

Tiếp theo, một vòng Kiếm Quang như là thời gian chi kiếm, lấy một loại tư thái nhìn qua cực kỳ bình thản chém tới.

Nhưng rơi vào trong mắt Mặc Ba Thiên, phảng phất như toàn bộ thế giới đều biến thành thế giới 'Kiếm' vậy, chính hắn cũng rất giống bị đồng hóa, cũng trở thành một chuỗi 'Kiếm'.

Hãm sâu bên trong nó, không cách nào tự kèm chế!

"Đây là, Kiếm Đạo quy tắc! !"

Mặc Ba Thiên cảm nhận được một kiếm chi uy này, tâm thần kinh động nói. _

Chương 757: Nửa Chí Tôn cấp binh khí!

Chương 757: Nửa Chí Tôn cấp binh khí!

Mặc Ba Thiên thế nào cũng không nghĩ tới, Phong Vân vậy mà tìm hiểu ra Kiếm Đạo quy tắc!

Mặc dù hẳn không biết được Phong Vân tu luyện bao nhiêu năm tháng, nhưng bằng vào cảm ứng, hẳn có thể biết được, thời gian Phong Vân tu luyện ít hơn xa so với hẳn.

Nhưng mà Phong Vân vậy mà tìm hiểu ra Kiếm Đạo quy tắc!

Mà Mặc Ba Thiên dù có được thiên phú Đạo Đạo Chí Tôn cấp, nhưng như cũ chỉ dừng lại ở cấp độ Đạo Đạo pháp tắc!

Mặc dù cực kỳ không muốn thừa nhận, nhưng Phong Vân ở phương diện này, thiên phú xác thực mạnh hơn so với hẳn!

Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo, đều là thuộc về thiên phú đặc thù, một cái công phạt vô song, một cái khí phách vô cùng, ở khía cạnh nào đó mà nói, cũng có chỗ rất tương tự.

Điều này cũng làm cho sát ý trong lòng Mặc Ba Thiên sôi trào, tâm muốn giết Phong Vân càng mãnh liệt hơn!

Dạng thiên tài này, nếu như chờ hẳn trở thành Vũ Trụ Chí Tôn, lực công phạt tất nhiên sẽ viễn siêu cùng cấp độ, tương lai chính là một uy hiếp to

lớn, nhất định phải mặt sát từ trong trứng nước!

Những ý niệm này nhanh chóng hiện lên ở trong đầu Mặc Ba Thiên, ngay cả một giây thời gian cũng chưa qua.

Mà lúc này đây, một kiếm kia của Phong Vân đã đi tới gần, trực chỉ mi tâm!

Mặc Ba Thiên cảm nhận được nguy cơ mãnh liệt, mi tâm cấp tốc nhảy lên.

Mặc dù rất không cam lòng, nhưng trong lòng hắn biết rất rõ ràng, bằng vào bản thân mình, căn bản ngăn không được một kiếm này!

Hắn từng gặp kiếm tu tu ra Kiếm Đạo quy tắc, biết rất rõ ràng, kiếm tu có được Kiếm Đạo quy tắc, cùng không có Kiếm Đạo quy tắc kiếm tu, căn bản chính là hai cấp độ hoàn toàn khác biệt!

"Huyền Thiên Thân Hồ, ra!"

Đáy lòng Mặc Ba Thiên gầm nhẹ một tiếng, lập tức, có hoàng kim thân mang lóng lánh, từ bên trong mi tâm hắn, bay ra một cái hồ lô kim sắc, ngăn ở trước đó.

"Keng! !"

Thiên Phá Kiếm lao tới, phát ra minh âm leng keng, bị ngăn trở lại!

Phong Vân thần sắc kinh ngạc, cái này là chí bảo cấp bậc gì, thậm chí ngay cả Kiếm Đạo quy tắc cũng không thể mảy may rung chuyển!

Hơn nữa còn không ngừng, cái hồ lô kim sắc kia trong tích tắc biến lớn, như một tòa Tinh Không Thân Sơn, xông lại.

"Răng rắc!"

Ngay trong nháy mắt này, hư không bốn phía hoàn toàn nổ tung, hoàn toàn là bởi vì cái hồ lô kim sắc kia quá mức nặng nề.

Áp lực vô tận, tràn ngập mọi chỗ, từng tia từng sợi, rơi xuống phía dưới, đánh cho Trụ Vực lung lay sắp đổ, kịch liệt loạn chấn.

May mà nơi này có được Hằng Vũ Chí Tôn gia trì trận pháp cấp Chí Tôn, nếu không lấy ba động chiến đấu của hai người Phong Vân cùng Mặc Ba Thiên, chắc chắn sẽ hủy diệt đại lượng Tinh Hệ, cho đối với vũ trụ cũng tạo thành nguy hại!

Hồ lô kim sắc uy lực lớn không thể tưởng tượng nổi, quang mang ức vạn trượng, sau khi chấn động, mãnh lực hạ xuống, nghĩ muốn đem Phong Vân nghiền thành thịt vụn.

Phong Vân lẳng nhiên không sợ, tay phải phật hướng lên bầu trời, nghịch thiên mà lên.

"Keng!"

Song thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp thôi động, lực lượng cùng cường độ nhục thân của hắn được đề thăng lên cấp độ cao nhất, huyết khí như biển, bàn tay như một mảnh đại lục, trực tiếp đập vào bên trên hồ lô kim sắc.

Lúc này đem hồ lô kim sắc kia đánh cho run run một hồi, nhưng lại không cách nào ngăn cản được, thế không thể đỡ!

"Ha ha, bảo vật này chính là binh khí nửa bước Chí Tôn cấp, bằng vào ngươi cũng muốn ngăn trở?"

Trên không trung, Mặc Ba Thiên cười lạnh nói.

Bất quá mặc dù như thế, trong lòng hắn vẫn là rất giật mình, Huyền Thiên Thần Hồn này, ngay cả hắn cũng không dám tay không ngạnh hãn!

Phong Vân lại lấy tay tấn công, mặc dù không thể đánh lui Huyền Thiên Thần Hồn, nhưng bản thân cũng không có thụ thương!

Cái này đủ để chứng minh, nhục thân Phong Vân mạnh hơn hắn!

"Nhục thân mạnh lại như thế nào, ta không tin người có thể ngăn cản uy lực binh khí nửa bước Chí Tôn cấp!"

Ánh mắt Mặc Ba Thiên lạnh lẽo vô cùng.

Một giây sau.

"Tranh!" "Tranh!" "Tranh!" . . .

Đột nhiên, Huyền Thiên Thần Hồn kịch chấn, trong miệng hồ lô vậ mà bắn ra ức vạn đạo quy tắc chi quang, mỗi một đạo đều to như Thần Sơn, quang mang hùng hực, đánh về phía Phong Vân.

"Xoẹt!" "Xoẹt!" "Xoẹt!" . . .

Đây là một cảnh tượng vô cùng đáng sợ, quy tắc chi quang tựa như núi cao to lớn vẫy xuống, trận pháp bảo vệ của Trụ Vực cũng lung lay theo, phảng phất như một giây sau sẽ sụp đổ vậ.

Thập lão cùng Chúa Tể Trụ Vực, nhóm Thần Chủ đều cảm nhận được một loại cảm giác cực kỳ đáng sợ, bọn họ nhìn về hồ lô kim sắc to lớn trên hư không, ánh mắt kinh hãi.

Úc vạn đạo quy tắc chi quang, xuyên qua tinh không vũ trụ, trên trời dưới đất, cảnh tượng dọa người, giống như là có một đoàn Thiên Thần trụ vậy!

Nhưng mà Phong Vân lại đứng tại chỗ không động, vền vền lấy bàn tay lớn hướng lên bầu trời vỗ tới, vẫn như cũ một mình cứng rắn chống đỡ.

Những nơi đi qua, mặc dù quy tắc chi quang như là biển lớn mênh mông, cũng đều bị hấn ma diệt hết.

Bất quá cuối cùng vẫn là nhận về một tia ảnh hưởng.

Chỉ thấy trên bàn tay Phong Vân, một giọt máu màu vàng nhỏ giọt xuống, giống như là có một ngọn lửa màu vàng thiêu đốt, để cho toàn bộ Trụ Vực đều là một mảnh chói lọi chói mắt.

Phong Vân nhẹ giọng nói: "Không hổ là binh khí nửa bước Chí Tôn cấp, lại để cho ta bị thương."

Mà khi hấn than thở, Mặc Ba Thiên lại đang chấn động, vận dụng uy năng binh khí nửa bước Chí Tôn cấp, vậy mà chỉ vền vền để cho Phong Vân mất một chút da mà thôi!

Đây là nhục thân cường hoành cỡ nào!

Lúc đầu Mặc Ba Thiên còn nghĩ là chỉ mạnh hơn hấn nửa trù mà thôi, nhưng hiện tại xem ra, là ròn rã hơn kém nhau một cấp độ!

"Chỉ có thể dùng một chiêu kia mà thôi!"

Ánh mắt Mặc Ba Thiên âm trầm, nếu là vận dụng một chiêu kia, tự thân hấn cũng sẽ nhận hao tổn nhất định, cần tốn hao thời gian để tĩnh dưỡng.

Nhưng chuyện đã tới nước này rồi, hấn cũng không có biện pháp khác.

Luận lực công phạt, Phong Vân mạnh hơn hẳn, luận cường độ nhục thân, Phong Vân vẫn lại mạnh hơn hẳn!

Mà luận thuộc tính quy tắc, ở trước mặt Kiếm Đạo quy tắc của Phong Vân, thì bị thu nhỏ vô hạn.

Nếu như tám hệ dung hợp của Mặc Ba Thiên đạt đến cấp độ đại viên mãn, ngược lại là có thể áp chế Kiếm Đạo quy tắc.

Bất quá ở hiện tại mà nói, hẳn vẫn là bị áp chế tuyệt đối.

Nghĩ đến đây, Mặc Ba Thiên lập tức thiêu đốt quy tắc chi quang trong cơ thể, tất cả đều xuyên vào bên trong đỉnh đầu Huyền Thiên Thần Hồ.

Lập tức, ức vạn quang huy ban đầu biến mất, trong miệng hồ lô xông ra một dải lụa, tựa như Bạch Hồng Quán Nhật, lấy tốc độ không thể tưởng tượng nổi đi tới gần, lập tức quán lấy Phong Vân.

"Xoát!"

Quang mang lóe lên, vậy mà đem Phong Vân thu vào bên trong Huyền Thiên Thần Hồ, nghe cách' một tiếng, miệng hồ lô khép kín, đem hẳn nhốt vào bên trong.

"Xoẹt!"

Sau đó, Huyền Thiên Thần Hồ thu nhỏ, hóa thành lớn chừng bàn tay, rơi vào trong tay Mặc Ba Thiên.

"Ha ha. . ."

Mặc Ba Thiên nâng kim sắc hồ lô lên, sắc mặt mặc dù có chút tái nhợt, nhưng vẫn không nhịn được cười to, "Mặc cho thân thể người cường đại, vào bên trong Thần Hồ này của ta, tất để người hình thần câu diệt!"

Cái này mới là thủ đoạn mạnh nhất Huyền Thiên Thần Hồ, chỉ là cảnh giới của hắn không tới nơi tới chốn, cho nên cần hao phí một chút đèn bùa mới có thể thôi động được.

Bất quá hết thảy đều là đáng giá.

Thành công giải quyết một vị đại địch tương lai, để cho trong lòng Mặc Ba Thiên rất là vui vẻ.

Nơi xa.

Hồng Hải Thủy Tổ một mực trốn tránh thấy cảnh tượng này, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, quá tốt rồi, ác mộng trong lòng hắn, cuối cùng hôm nay đã bị loại trừ! _

Chương 758: phương pháp Phá cục!

Chương 758: phương pháp Phá cục!

Trên không Trụ Vực.

Mặc Ba Thiên tay nâng Huyền Thiên Thân Hồ lên, một bước phóng ra, hướng về Biên Hoang vũ trụ, nhanh chóng biến mất, tiến vào bên trong Hỗn Độn Thế Giới.

Không nhìn thập lão cùng đông đảo Chúa Tể, nhóm Thần Chủ phía dưới đã bị dọa sợ tới phát mộng.

Ở trong mắt họ, những người này như là sâu kiến vậy, ngay cả ánh mắt cũng chẳng muốn rủ xuống.

"Kia, thanh niên thanh tú kia là ai, vậy mà dùng một cái Hoàng Kim Hồ Lô nhốt Phong Vân vào bên trong!"

"Đúng vậy, Hoàng Kim Hồ Lô kia là chí bảo cấp bậc gì, cứu cục Chúa Tể cấp sao?"

"Không có khả năng, lấy chiến lực của Phong Vân, lúc bát đại tộc đàn cùng thế lực dùng chí bảo cứu cục Chúa Tể cấp cũng tổn thương không được hẳn, cái Hoàng Kim Hồ Lô này nếu như cũng là cấp độ này, làm sao có thể nhốt Phong Vân vào trong!"

". . ."

Đông đảo Chúa Tể cùng Thần Chủ nghị luận âm ỉ, tình huống bên ngoài bọn họ hoàn toàn không biết cụ thể đã phát sinh ra cái gì.

Chỉ có trong lòng thập lão rõ ràng, vị kia tất nhiên là thiên kiêu đến từ bên ngoài vũ trụ!

...

Hỗn Động Thế Giới.

Các Chúa Tể lưu lại ở đây, lúc này đều thần sắc hoảng sợ, toàn thân run rẩy, ánh mắt bọn họ, đều rơi vào chỗ sâu trong Hỗn Động Thế Giới.

Ở nơi đó, có quang huy không gì sánh nổi hùng hực cửu tiêu, khí tức khủng bố vô biên quét sạch hết thảy.

Trong lúc mơ hồ, có thể cảm nhận được có ba thân ảnh vĩ ngạn đang giao chiến, chân chính là thần tiên đánh nhau!

Uy thế quá đáng, cho dù cách ức vạn năm ánh sáng, các Chúa Tể ở Hỗn Động Thế Giới này cũng cảm thấy ngạt thở.

Bọn họ không thể tin được, nếu là nhích tới gần, sẽ tiếp nhận ba động khủng bố cỡ nào, sợ là trong vài phút sẽ biến thành tro tàn!

Lúc này.

Chỗ sâu trong Hỗn Động Thế Giới, ba động khủng bố ở trung tâm.

Hằng Vũ Chí Tôn đang chiến đấu với hai vị Chí Tôn trung niên bên ngoài vũ trụ, chiến đấu đã tiến hành đến giai đoạn gay cấn.

Mà bằng vào ưu thế sân nhà, Hằng Vũ Chí Tôn thế mà còn chiếm một chút thượng phong, càng đánh càng hăng.

Trái lại là hai vị Chí Tôn trung niên kia, thì lại có một loại cảm giác bị quản chế liên tục.

"Sách, thực đáng ghét, ý chí vũ trụ đối với chúng ta ảnh hưởng quá lớn, không chỉ là áp súc một nửa thực lực, ngay cả tốc độ phản ứng cũng yếu hơn nhiều."

Chí Tôn trung niên Bạch giáp một mặt khó chịu nói.

Chí Tôn trung niên Hắc giáp lông mày cau lại, "Xem ra dùng thủ đoạn thông thường là không xong được."

Mà ngay tại thời điểm hai vị Chí Tôn trung niên chuẩn bị trả giá để thi triển thủ đoạn áp đáy rương, đột nhiên từ nơi xa đi tới một bóng người, tay nâng kim sắc hồ lô lên, rất hăng hái, chính là Mặc Ba Thiên.

"Dùng Huyền Thiên Thần Hồ đi."

Nói xong, Mặc Ba Thiên đưa hồ lô kim sắc trong tay cho hai vị trung niên Chí Tôn, "Phong Vân kia, đã bị ta thu vào bên trong nó, lúc này chắc hẳn coi như không chết, cũng đã hấp hối rồi."

"Tốt!"

Thần sắc hai vị Chí Tôn trung niên sáng lên.

Bọn họ lập tức tiếp nhận Huyền Thiên Thần Hồ, trong mắt có từng tia hâm mộ, bảo bối bực này, dù cho là Vũ Trụ Chí Tôn cũng phải động tâm.

Bất quá bọn hắn mặc dù động tâm, nhưng cũng không có bất kỳ ý nghĩ gì.

Cái Huyền Thiên Thần Hồ này là chủ động nhận Mặc Ba Thiên làm chủ, bọn họ dù có lấy được, cũng không có cách nào sử dụng được.

Tựa như hiện tại vậy, nếu như không được Mặc Ba Thiên trao quyền, bọn hấn căn bản không cách nào thôi động cái Huyền Thiên Thần Hồ này.

"Bình khí nửa bước Chí Tôn cấp! !"

Đối diện, Hằng Vũ Chí Tôn nhìn thấy cái hồ lô kim sắc này, thần sắc biến đổi, không nghĩ tới đối phương sẽ có được át chủ bài như vậy, phiền phức lớn rồi!

"Yên tâm, chờ một lúc nữa người liền có thể cùng Phong Vân kia ở bên trong Huyền Thiên Thần Hồ đoàn này tụ!"

Chí Tôn trung niên Bạch giáp cười lạnh nói.

Hằng Vũ Chí Tôn nghe nói như thế, sắc mặt lại thay đổi, lúc này, hấn chỉ có thể cầu nguyện ở trong lòng, cầu nguyện Phong Vân bình an vô sự.

Bất quá hấn cũng biết, khả năng này rất thấp.

Bình khí nửa bước Chí Tôn cấp, cho dù không hoàn toàn đạt tới Chí Tôn cấp, nhưng đã cùng 'Chí Tôn cấp' dính vào quan hệ, uy lực kia viễn siêu chí bảo cứu cực Chúa Tể cấp không biết bao nhiêu lần.

Đừng nói là Phong Vân, ngay cả xem như là Hằng Vũ Chí Tôn, cũng không thể coi nhẹ lực lượng này được.

...

Mà giờ khắc này.

Bên trong Huyền Thiên Thần Hồ, Phong Vân không có không chịu nổi như bọn hấn tưởng tượng.

Hắn đang núp ở bên trong Thần quốc thể giới của mình, đem Thần quốc thể giới hóa thành giới tử, ngăn cản bạch quang trong hồ lô trùng kích liên tục.

Trải qua một vạn ức Giới Thạch chế tạo, lại thêm Thần lực vô tận rèn luyện, cùng Thế Giới Thụ gia trì, độ cứng rắn Thần quốc thể giới của Phong Vân đã sớm đạt tới mức bất khả tư nghị.

Mặc cho bạch quang vô cùng vô tận này trùng kích liên tục, nhưng cũng không cách nào công phá thể giới của Phong Vân được!

Bên trong Thần Điện của Thần quốc thể giới.

Phong Vân bình yên ngồi xếp bằng ở đây, hắn nhìn về bên ngoài, thấy bạch quang vô tận đang liên tục trùng kích bích chướng thể giới, nhẹ nhàng tự nói, "Mặc dù bạch quang không cách nào tấn công vào đây, nhưng ta cũng không cách nào đi ra ngoài."

Hắn lấy nhục thân của mình thử qua, những bạch quang này có tính ăn mòn cực kỳ đáng sợ, cho dù lấy nhục thân của hắn, cũng có chút gánh không được.

Nếu như là ít thì vẫn được, nhưng bạch quang này lại nhiều như thế, căn bản ngăn không được.

Cũng khó trách Mặc Ba Thiên kia cho rằng Phong Vân hẳn phải chết.

Đáng tiếc hắn nghìn tính vạn tính, lại không có tính tới Phong Vân có một Thần quốc thể giới so với nhục thân của hắn còn phải biến thái hơn nữa, có thể chống lại bạch quang xâm lấn.

"Thần quốc thể giới chỉ có thể bảo vệ ta không việc gì, muốn phá cục, còn phải tìm phương pháp khác."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Hắn cẩn thận tự hỏi, phương diện quy tắc, hẳn mặc dù có mười hệ quy tắc đều đã đạt đến cấp độ đại thành, nhưng khoảng cách tới dung hợp viên mãn còn cách một đoạn, tạm thời không cách nào phát huy tác dụng.

Mà phương diện Kiếm Đạo quy tắc, hẳn cũng thử qua, không cách nào phá mở hồ lô kim sắc này trời buộc.

Đến phương diện Thời Gian cùng Không Gian, bởi vì cấp độ hắn lĩnh ngộ quá thấp, cũng khó có thành tích được.

Nghĩ tới nghĩ lui, kế hoạch hôm nay, chỉ có đem thiên phú Thể Chất tăng lên tới Chí Tôn cấp, mới là biện pháp hữu hiệu nhất để phá cục.

Bởi vì khi thiên phú Thể Chất đạt tới Chí Tôn cấp, sau khi thôi động, Phong Vân sẽ có được 'Chí Tôn Chi Thể' .

Cho đến lúc đó, dù cho là binh khí nửa bước Chí Tôn cấp, cũng ngăn không được hắn!

"Suy nghĩ kỹ một chút, khả năng vẫn là có."

Bởi vì hắn trước đó thu hoạch bốn cái hình chiếu, Hằng Vũ Chí Tôn, hai Chí Tôn trung niên kia, cùng Mặc Ba Thiên, trong hình chiếu của bốn người bọn họ, đều có thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp, lại thêm một Thiên Ma Chúa Tể, tổng cộng có năm cái.

Việc này không nên chậm trễ, ý thức Phong Vân lúc này tiến vào bên trong tấm gương, bắt đầu xoát hình chiếu.

Đương nhiên, không chỉ là xoát năm cái hình chiếu kia, những hình chiếu Chúa Tể cấp khác cũng phải xoát.

Mặc dù thiên phú Thẻ Chất Chúa Tể cấp rất trọng yếu, nhưng thuộc tính quy tắc cũng trọng yếu giống vậy, vạn nhất tuôn ra được, để cho mùi hệ quy tắc của hắn đạt tới viên mãn cũng không nhất định.

Đến lúc đó, đồng dạng cũng có thể phá cục.

Cho nên nói, trứng gà không thể thả ở trong một giỏ xách, phải hiểu được phân lưu, mới là vương đạo.

Cứ như vậy, mùi mấy tiếng sau.

Phong Vân thành công xoát xong, mà khi hắn đem ý thức quét về phía ba lô, phát hiện cơ hồ không có vật gì tốt, thiên phú Thẻ Chất Chúa Tể cấp cùng thuộc tính quy tắc một cái cũng không có.

Đối với cái này, hắn cũng không để ý, dù sao hắn cũng không trông cậy vào lần thứ nhất đã tuôn ra được.

Có Thần quốc thế giới cản trở bạch quang, căn bản là không thiếu thời gian mà. _

Chương 759: Chí Tôn Chi Thế!

Chương 759: Chí Tôn Chi Thế!

Thời gian mười ngày lặng yên mà qua.

Mà tại ngoại giới, bởi vì có Huyền Thiên Thần Hồ gia nhập, hai vị Vũ Trụ Chí Tôn từ bên ngoài đến vốn bị áp chế, dần dần lật ngược tình thế, thậm chí còn áp chế lại Hằng Vũ Chí Tôn.

Nhưng cũng bởi vì là sân nhà của Hằng Vũ Chí Tôn, cho nên hai bọn họ cũng không thể nhanh chóng trấn áp được hẳn, đương nhiên, Hằng Vũ Chí Tôn cũng kiên trì không được bao lâu, nhiều nhất là mười ngày.

Giờ phút này, trong Huyền Thiên Thần Hồ.

Phong Vân đang điên cuồng xoát hình chiếu, hơn 500 ngàn Chúa Tể cấp hình chiếu, cộng thêm ba cái Chí Tôn cấp hình chiếu, hẳn một ngày thời gian căn bản xoát không xong.

Thế là liền tạo thành kết quả là, mới vừa vất vả xoát xong hơn phân nửa, kết quả ngày thứ hai đã đến đến, hết thầy lại lần nữa đổi mới, lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại.

Phong Vân một khắc đều không có ngừng nghỉ, cứ như vậy một mực xoát trong mười ngày.

Mà trong lúc đó, hẳn cũng chia ra một sợi ý thức đi chú ý túi đựng đồ trong tấm gương, nếu có đồ tốt tuôn ra, trước tiên phải hiển hóa dung hợp.

Mặc dù không phân ngày đêm cuông xoát mười ngày như vậy, tuy cũng tuôn ra không ít đồ tốt, như là thuộc tính quy tắc, thuộc tính thiên phú, nhưng đối với Phong Vân mà nói, vẫn còn quá ít.

Mặc dù cũng có thể gia tăng chiến lực, nhưng muốn trợ giúp hấn phá giải cục diện này, vẫn còn có chỗ chênh lệch.

Mà đáng nhắc tới là, trong lúc này, Thủy thuộc tính của Phong Vân, cũng tấn thăng đến Chí Tôn cấp!

Đến tận đây, mười thuộc tính, tất cả đều bước vào Chí Tôn cấp!

Thế là, thần lực của Phong Vân lại tăng lên gấp 2 lần, đạt tới mức độ gấp 10 lần xưa nay chưa từng có!

"Đáng tiếc, còn chưa đủ."

Những thay đổi này đều chỉ thuộc về phương diện thiên phú tư chất, cũng không thể trực tiếp chuyển hóa làm chiến lực kinh thế, đối với thế cục trước mắt, trợ giúp không quá lớn.

"Tiếp tục xoát, ta không tin không thể!"

Cứ như vậy, lại là mười ngày thời gian trôi qua.

Phong Vân đã xoát đến thiên hôn địa ám, sớm đã quên mất khái niệm về thời gian, chỉ là nhớ mang máng đã trải qua một đoạn thời gian không ngắn.

Một lát sau, khi hấn xoát xong một vòng hình chiếu, ánh mắt hấn lập tức nhìn về phía ba lô, nhìn thấy mở đầu mấy thứ vô dụng rơi xuống, hấn liền không còn hứng thú, nhưng đến cuối cùng, hấn cũng chỉ tùy tiện lật qua.

Vốn còn cho rằng lại là một lần phí công.

Nhưng khi Phong Vân kéo đến trong cùng, bỗng nhiên, một vệt hồng quang sáng chói bắn ra, như tia sáng trong đêm tối, vạch phá đêm đen vạn cổ tịch mịch, mang đến ánh sáng chói lóa cho vùng đất tối tăm vĩnh hằng!

Phong Vân lập tức ngưng mắt nhìn lại, toàn thân đều chấn động.

Chỉ thấy kia rõ ràng là ——

【 Chúa Tể cấp Thể Chất thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Mặc Ba Thiên.

...

Hỗn Độn Thế Giới.

Chiến đấu đã chuẩn bị kết thúc.

Mặc dù mạnh như Hằng Vũ Chí Tôn, còn là ở ngay sân nhà, nhưng đối mặt với hai vị trung niên Chí Tôn, cùng một thanh bán Chí Tôn cấp binh khí, cuối cùng vẫn chưa thể độ lại.

"Oanh!"

Huyền Thiên Thần Hồ hóa thành độ cao tỉ tỉ trượng, vô cùng vô tận quang mang xông ra, hình thành cơn mưa ánh sáng vô biên, đem hơn phân nửa Hỗn Độn Thế Giới đều biến thành màn sáng rực rỡ.

Món chí bảo này, nằm trong tay Chí Tôn phát huy ra uy năng mạnh hơn lúc nằm trong tay Mặc Ba Thiên không biết bao nhiêu lần!

Uy thế này quá đáng sợ, Hằng Vũ Chí Tôn phải chịu áp lực lớn lao.

Hắn dốc hết toàn lực thôi động Chí Tôn Thần lực cùng thuộc tính 'Đạo' lực, mặc dù có thể ngăn cản nhất thời, nhưng cũng không chịu nổi số lượng

quá nhiều kia.

Cuối cùng, Hằng Vũ Chí Tôn vẫn hao hết Chí Tôn Thần lực cùng thuộc tính 'Đạo' lực, rơi vào đường cùng.

"Ha ha, cuối cùng kết thúc!"

Trung niên Chí Tôn áo trắng đứng vững trong Hỗn Độn sương mù, sắc mặt lãnh khốc.

"Phù. . ." Trung niên Chí Tôn áo đen thở một ngụm khí, xem ra đại cục đã định.

Mà Mặc Ba Thiên ở nơi xa, trên mặt lộ ra vui mừng nồng đậm, vũ trụ ấn ký là vật trong bàn tay, bước kế tiếp, hẳn liền có thể trở thành Vũ Trụ Chí Tôn!

Dưới Huyền Thiên Thần Hồ, Hằng Vũ Chí Tôn bị vô tận quang mang vờn quanh, nửa bước khó đi, như sa vào đầm lầy, sắp bị phong ấn lại.

Nhưng, ngay lúc này.

"Rầm!"

Huyền Thiên Thần Hồ kịch chấn, vốn là quang mang vạn trượng, bỗng nhiên trở nên âm đạm không ánh sáng.

Mà ngay khi hai vị Chí Tôn, cùng Mặc Ba Thiên còn không kịp phản ứng, lại là một tiếng vang thật lớn.

"Rầm!"

"A. . ." Mặc Ba Thiên lập tức kêu thảm một tiếng, linh hồn kịch liệt đau nhức, trở nên hoảng hốt.

"Răng rắc!"

Bỗng nhiên, chỉ thấy trên Huyền Thiên Thần Hồ xuất hiện một vết nứt, sau đó phẳng phất mở ra một loại phản ứng dây chuyền nào đó.

Vết rách thứ hai, vết rách thứ ba, vết rách thứ tư. . .

Trong khoảnh khắc, lít nha lít nhít vết rách trải rộng toàn bộ Huyền Thiên Thần Hồ.

Sau đó, trong sự chấn động của hai vị trung niên Chí Tôn, và ánh mắt kinh hãi hoảng hốt của Mặc Ba Thiên, Huyền Thiên Thần Hồ vỡ ra, lập tức nổ tung giữa không trung.

Một bóng người vàng rực đứng ngạo nghễ trên đỉnh Hỗn Độn sương mù, tựa như chủ nhân của trời xanh, cứ như vậy hiện thân!

Phong Vân, xuất hiện!

"A! !"

Huyền Thiên Thần Hồ nổ tung, Mặc Ba Thiên phát ra tiếng kêu còn thảm thiết hơn vừa rồi, cả người hôn mê tại chỗ.

Mặc dù hấn bề ngoài nhìn như không phải nhận tổn thương gì, nhưng Huyền Thiên Thần Hồ cùng hấn có quan hệ linh hồn tương liên.

Bây giờ Thần Hồ bị hủy, liền với đó, linh hồn Mặc Ba Thiên cũng bị phản phệ, phải chịu thương thế không thể xóa nhòa, tối thiểu phải tĩnh dưỡng một kỷ nguyên mới có thể khôi phục.

"Phong Vân! !"

Hằng Vũ Chí Tôn sắp bị trấn phong, hắn cũng đã chuẩn bị thiêu đốt hết thầy để liều mạng, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt Phong Vân lại lao ra.

Hắn đang kinh hãi, đồng thời, trên mặt cũng lộ ra vẻ chấn động.

Phong Vân đang thi triển loại thủ đoạn nào đây, vậy mà có thể lao ra khỏi bán Chí Tôn cấp binh khí trung, còn đánh nát nó!

Phải biết, cái này, cho dù là hắn, cũng làm không được!

Đôi diện.

Hai vị trung niên Chí Tôn từ bên ngoài đến cũng bối rối khó hiểu, bọn họ gât gao nhìn Phong Vân, từ khí thế của hắn đến xem, cũng chỉ là một Chúa Tể mà thôi, hơn nữa còn không phải Chúa Tể đại viên mãn.

Đừng nói cách tầng thứ này của bọn họ cực kỳ xa xôi, liền ngay cả cảnh giới của Mặc Ba Thiên cũng cao hơn hắn.

Đổi lại là bình thường, tầng thứ Chúa Tể này, bọn hắn căn bản sẽ không thèm nhìn, tiện tay có thể nghiền chết.

Nhưng mà, kết quả cuối cùng lại làm cho bọn họ chấn động.

Đường đường là bán Chí Tôn cấp binh khí, vậy mà bị hủy bởi hắn!

"Người, người làm sao làm được?" Trung niên Chí Tôn áo đen nhìn không được dò hỏi.

Trên đỉnh Hỗn Độn sương mù.

Phong Vân không mở miệng, hắn chỉ từng bước một đi tới, đối mặt hai vị Vũ Trụ Chí Tôn đứng trên đỉnh chúng sinh, thần sắc bình thản, thong dong cùng bình tĩnh.

Hắn mặc dù không trả lời vấn đề của trung niên Chí Tôn áo đen, nhưng giờ khắc này, cả ba vị Chí Tôn đều cảm nhận được một loại áp lực cường đại.

Trong lúc mơ hồ, bọn họ phảng phất nhìn thấy có kim sắc huyết khí xông lên trời, giống như Thần Lô tuyên cổ bất diệt đang thiêu đốt, lại như tiên hỏa xuyên qua tuế nguyệt, làm cho không người nào có thể tới gần, cũng không dám tới gần, cực kì ngạt thở.

"Kẻ đến đây, Chí Tôn Chi Thế! ?"

Ba tiếng hét kinh hãi, gần như đồng thời vang lên!

Giờ khắc này, không chỉ là địch quân, mà cả bên ta, đều chấn động theo!

Chương 760: Lực lượng tuyệt đối, quyền lui hai tôn!

Chương 760: Lực lượng tuyệt đối, quyền lui hai tôn!

Chí Tôn Chi Thế!

Vẻ vẻ bốn chữ, lại như vạn cổ Thần Sơn đè xuống đặt trong lòng ba vị Chí Tôn, khiến bọn hắn không thở nổi.

Cả đám đều tỏ ra khiếp sợ mà nhìn Phong Vân, cảm giác tam quan đưng phải đả kích mang tính hủy diệt!

Vẻ vẻ chỉ là Chúa Tể, hơn nữa còn không phải Chúa Tể đại viên mãn, đã có được Chí Tôn Chi Thế! ?

Cái này con mẹ nó, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết bọn hắn cũng khó có khả năng sẽ tin tưởng, vẻ vẻ chỉ là một cái Tiểu Thiên Vũ Trụ, vậy mà có được kỳ tài như vậy ư!

Quá khủng bố!

Mà Hằng Vũ Chí Tôn, tự nhiên càng thấy rung động.

Dù sao, hắn cũng một đường chú ý Phong Vân trưởng thành kia mà!

Hiện tại đột nhiên nói cho hắn biết, Phong Vân một mực bị hắn chú ý, coi như trụ cột tương lai của vũ trụ, kỳ thật đã sớm vượt qua hắn! ?

Chí Tôn Chi Thể, đối với những Vũ Trụ Chí Tôn như bọn hắn mà nói, thậm chí so với việc từ Chúa Tể bước vào Chí Tôn cảnh còn khó khăn hơn nhiều!

Bây giờ, một tên Chúa Tể còn con lại có được Chí Tôn Chi Thể, cái này khiến bọn họ làm sao chịu nổi!

"Thể Chất thiên phú thật khủng bố, cho dù là ở Trung Thiên Vũ Trụ, cũng đủ để xếp vào hàng đầu!"

Hai vị trung niên Chí Tôn nhìn nhau, đều nhìn thấy hoảng sợ sợ từ trong mắt đối phương.

Bọn họ không thể nào tiếp thu được, vì sao trong Tiểu Thiên Vũ Trụ nhỏ này, lại sinh ra thiên tài kinh thể Phong Vân được!

Căn bản không hợp với lẽ thường!

Tiểu Thiên Vũ Trụ có thể sinh ra tám hệ Chí Tôn thuộc tính thiên phú như Mặc Ba Thiên, đã là cực kỳ đỉnh cấp.

Nhìn chung ực vạn Tiểu Thiên Vũ Trụ, có thể sinh ra người như Mặc Ba Thiên, căn bản không có mấy, nhiều nhất cũng chỉ vài vị mà thôi.

Nhưng bây giờ, tại vùng biên hoang Tiểu Thiên Vũ Trụ xếp vào hàng đơn vị như này, lại sinh ra thiên tài vượt xa Mặc Ba Thiên, thậm chí tại Trung Thiên Vũ Trụ, đoán chừng cũng có một chỗ cấm dùi!

Làm sao không làm người khác kinh hãi!

"Đi! !"

Những ý niệm này nhanh chóng hiện lên trong đầu bọn họ, sau một khắc, hai vị Vũ Trụ Chí Tôn từ bên ngoài đến đầu tiên là làm ra tư thế muốn

công kích, sau đó. . .

Không hẹn mà cùng bạo phát, một tay nhấc lên Mặc Ba Thiên đã hôn mê, trực tiếp lao ra ngoài Hỗn Độn Thế Giới chạy trốn!

Làm sao có thể không chạy, Huyền Thiên Thần Hồ bị hủy, vốn dĩ kết hợp lực lượng của hai người họ, đã khó có thể đối phó Hằng Vũ Chí Tôn, bây giờ lại nhiều thêm một tên Phong Vân có được Chí Tôn Chi Thể, còn đánh đấm cái gì!

Cho nên, bọn họ trực tiếp bỏ chạy!

"Chạy đi đâu!"

Hằng Vũ Chí Tôn hét lớn một tiếng, lập tức đuổi theo, muốn chặn bọn họ lại.

Nhưng bởi vì bọn họ cách Hỗn Độn hàng rào quá gần, chỉ sau một nhịp hô hấp, hai vị Vũ Trụ Chí Tôn từ bên ngoài đến liền dẫn Mặc Ba Thiên lao ra, từ bên trong Hỗn Độn Thế Giới lao ra bên ngoài Hỗn Độn Thế Giới.

Mà trong nháy mắt bọn họ bước ra, khí tức của hai vị Vũ Trụ Chí Tôn liền điên cuồng tăng lên, trong nháy mắt liền đạt tới cấp độ ngang bằng với Hằng Vũ Chí Tôn!

Chỉ cần rời khỏi vị trí vũ trụ của Hằng Vũ Chí Tôn, loại vũ trụ áp chế kia liền biến mất, bọn họ cũng khôi phục thực lực của mình.

Hằng Vũ Chí Tôn đuổi tới hàng rào chắn thấy cảnh này, trong lòng thờ dài một tiếng, biết đã không còn cơ hội.

Tại vũ trụ của mình còn có thể mượn ưu thế sân nhà để áp chế hai vị Vũ Trụ Chí Tôn kia, nhưng đi ra bên ngoài Hỗn Độn Thế Giới, thì không cách

nào làm được.

"Đề ta."

Lúc này, một giọng nói truyền đến, Phong Vân vượt qua Hằng Vũ Chí Tôn, trực tiếp đi ra khỏi hàng rào.

Hằng Vũ Chí Tôn há hốc mồm, vô ý thức muốn ngăn cản, nhưng nghĩ tới thực lực của Phong Vân bây giờ, cuối cùng vẫn ngừng lại.

Bên ngoài Hỗn Độn Thế Giới.

Hai vị trung niên Chí Tôn cảm nhận được áp chế trên thân đã biến mất, thực lực phục hồi, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, loại cảm giác tự do này, thật sự là quá tốt.

"Rầm!"

Nhưng mà đúng vào thời điểm này, thiên địa bạo động, kim sắc huyết khí bao phủ Thiên Vũ, như Thiên Hải bành trướng, làm người ta sợ hãi.

Một nắm đấm vàng cương mãnh cực kỳ giống như muốn đánh xuyên qua Đại Đạo, phá hủy thiên địa, ngang nhiên đột kích mà ra!

Hai vị trung niên Chí Tôn nhanh chóng phản ứng lại, lấy Chí Tôn Thần lực cùng thuộc tính đạo lực hình thành một mặt Thần tường ngăn cản.

"Rầm!"

Một tiếng rung mạnh, Thần tường vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh vỡ tán loạn ra xung quanh.

Mà hai vị Chí Tôn nhanh chóng bay ngược ra ngoài, ho ra đầy máu, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Bọn họ hoàn toàn cảm nhận được sự đáng sợ của Chí Tôn Chi Thể, cho dù bọn họ khôi phục chiến lực, vẫn như cũ không địch lại một quyền của đối phương!

Mặc dù bản thân Chí Tôn Thân lực cùng thuộc tính đạo lực của bọn họ vượt xa Phong Vân, nhưng đứng trước sức mạnh tuyệt đối, những chênh lệch này đều bị một quyền đánh tan!

"Rầm!"

Phong Vân chấn động thân thể, trên thân chiến giáp bạch kim bộc phát ra tia sáng chói lóa, hấn giống như đã hóa thành một vị Chiến Thần, mạnh mẽ đến mức khiến cả vùng vũ trụ này đều run rẩy.

Hấn bước lên trước, như là từ thời đại viễn cổ từng bước một đi tới.

Nơi xa, hai vị trung niên Chí Tôn hãi hùng khiếp vía, vô cùng hoảng loạn.

"Xoạt!" "Xoạt!"

Gần như không chút do dự, hai vị Chí Tôn thiêu đốt Thân lực, hóa thành hai chùm sáng, không quay đầu lại mà kinh hoàng rời đi.

Căn bản không dám đối chiến.

Hàng Vũ Chí Tôn đứng phía sau thấy cảnh này, nội tâm kinh thán, đường đường là hai vị Chí Tôn, lại bị một tên Chúa Tể hù đến không dám ứng chiến, hơn nữa còn là tại bên ngoài Hỗn Độn Thế Giới không có chút hạn chế nào.

Chuyện này nếu truyền ra, sợ là lại nhắc lên một trận sóng to gió lớn!

...

Phong Vân lắng lại huyết khí chấn động khủng bố kia, hấn nhìn hai chùm sáng biến mất tại phương xa, cuối cùng cũng không đi truy kích.

Hấn lúc trước một quyền kia đã là chiến lực cao nhất, dù thế vẫn không thể giết chết đôi phương, như vậy đuổi theo cũng vô dụng.

"Thực lực vẫn là quá thấp, chỉ có lực lượng, chỉ có thể dọa lui địch, không thể giết địch."

Phong Vân lắc đầu nói.

Đằng sau Hằng Vũ Chí Tôn vừa chạy tới đã nghe hấn nói như thế, nhin không được trợn trắng mắt, thậm nghĩ dục vọng muốn chửi bậy đạt tới cấp max.

Ngươi lấy Chúa Tể chi cảnh đánh lui hai vị Chí Tôn, dọa họ không dám quyết đấu, thế mà còn lo không có thực lực!

Này này! Còn có thể chơi nữa không! Còn muốn người khác sống hay không hả!

Nhưng lời này Hằng Vũ Chí Tôn không nói, bởi vì trong lòng hấn, còn có một nghi hoặc càng lớn hơn quanh quẩn.

Hấn nhin không được nói: "Phong Vân, ngươi, ngươi chừng nào thì thức tỉnh Chí Tôn Chi Thể?"

Hấn thấy, đó căn bản không có dấu hiệu nào mà.

Từ khi hấn bắt đầu tiếp xúc với Phong Vân, hoàn toàn nhin không ra mảy may, giống như là trống rỗng nhảy ra vậy, nhưng chuyện này căn bản không có khả năng.

Phong Vân tự nhiên không có khả năng giải thích chuyện tấm gương hình chiếu với Hằng Vũ Chí Tôn, đành phải tùy ý mở miệng nói: "Ta cũng không rõ ràng, một ngày nào đó, đang tu luyện, đột nhiên liền thức tỉnh."

A phi! (ノ T)ノ ㄣㄣㄣ!

Hằng Vũ Chí Tôn nghe hắn nói như thế, cố nén xúc động muốn phun máu, coi hắn là đồ đàn sao, loại lý do này cũng bịa ra nổi!

Nhưng Phong Vân nếu đã không muốn nói, hắn tự nhiên cũng không sẽ hỏi nữa, mỗi người đều có cơ duyên cùng bí mật riêng, rất bình thường.

Hằng Vũ Chí Tôn chỉ cần biết rằng Phong Vân đứng về phía hắn là được.

Chương 761: Tương lai mới!

Chương 761: Tương lai mới!

Chỗ sâu nhất trong Trụ Vực

Vẫn là cung điện kia.

Trong điện có hai bóng người, vẫn là Phong Vân và Hằng Vũ Chí Tôn.

Nhưng giờ khắc này, bầu không khí và thân phận đã khác trước.

Trải qua chuyện vừa rồi, Hằng Vũ Chí Tôn hoàn toàn không thể xem Phong Vân như vẫn bối mà đối đãi nữa.

Cường giả vi tôn, chiến lực bây giờ của Phong Vân, đã sớm vượt qua ông ta rồi.

Hằng Vũ Chí Tôn tự hỏi, trong tình huống trong sân nhà, lấy một địch hai, ông ta không thể chiến thắng hai vị Vũ Trụ Chí Tôn, đừng nói đến chuyện bức họ chạy trốn!

Cho nên, trong lòng Hằng Vũ Chí Tôn đã coi Phong Vân là tồn tại ngang cấp, cho dù cảnh giới của hắn còn là Chúa Tể!

Nhưng chỉ ‘Chí Tôn Chi Thể’ đã đủ nghiền ép ông ta rồi!

“Phong Vân...”

Trong đầu Hằng Vũ Chí Tôn nhanh chóng hiện lên những thứ này, sau đó ông ta do dự một chút, mới mở miệng nói: “Bây giờ ngươi ở cảnh giới Chúa Tể đã có được Chí Tôn Chi Thể, cộng thêm mười hệ thiên phú thuộc tính, thiên phú kiếm đạo, để ngươi trở thành Vũ Trụ Chí Tôn trong Tiểu Thiên Vũ Trụ này như ta, thật sự quá lãng phí thiên phú tuyệt thế của ngươi.”

“Dựa vào thiên phú của ngươi, hoàn toàn có thể trùng kích thiên khiếu siêu thân ở Trung Thiên Vũ Trụ, thậm chí có thể gia nhập Càn Nguyên Tông ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.”

“Tiểu Thiên Vũ Trụ này, vẫn còn quá nhỏ.”

Hằng Vũ Chí Tôn nói một hơi, lượng tin tức có chút rung động.

Đầu tiên Phong Vân giật mình, sau đó phản ứng lại, nhẹ nhàng ôm quyền nói với Hằng Vũ Chí Tôn: “Xin lắng tai nghe.”

Trước đây hắn vẫn sống trong vũ trụ này, chưa từng đi ra ngoài, cho nên hoàn toàn không biết về phương diện này.

Nhưng Hằng Vũ Chí Tôn lại khác, ông ta đã thành Vũ Trụ Chí Tôn từ rất sớm, mặc dù thực lực không bằng Phong Vân, nhưng kiến thức khẳng định vượt xa hắn.

Hằng Vũ Chí Tôn nhẹ nhàng khoát tay: “Khách khí cái gì, ta vẫn chưa cảm ơn ân cứu mạng của ngươi đâu, hơn nữa, những chuyện này cũng không phải bí mật gì, ngươi muốn nghe, ta sẽ chậm rãi nói cho ngươi.”

“Thế giới bên ngoài hỗn độn vô cùng lớn, dường như là vô hạn, thay đổi và phát triển theo năm tháng dài đằng đẵng, dần dần sinh ra hết vũ trụ này đến vũ trụ khác.”

“Mà những vũ trụ này, rất lâu sau cũng có đẳng cấp, theo ta biết, trước mắt có Tiểu Thiên Vũ Trụ, chính là vũ trụ này chúng ta, trên Tiểu Thiên Vũ Trụ còn có Trung Thiên Vũ Trụ, Đại Thiên Vũ Trụ.

“Tiểu Thiên Vũ Trụ, hạn mức cảnh giới cao nhất là Linh Chí Tôn, giống như ta vậy; Trung Thiên Vũ Trụ, hạn mức cao nhất là Truyền Kỳ Chí Tôn, ở giữa còn có Huyền Chí Tôn, Địa Chí Tôn, Thiên Chí Tôn; ở Đại Thiên Vũ Trụ, hạn mức cao nhất là lĩnh ngộ ‘Đạo đạo’ Đạo Quân trong truyền thuyết!”

“Đạo Quân ! Nhất Đạo Chi Thiên Quân!”

Nói xong câu cuối cùng, trên mặt Hằng Vũ Chí Tôn tràn đầy cuồng nhiệt và mơ ước, hiển nhiên vô cùng hướng đến cấp độ ‘Đạo Quân’.

Nhưng một lát sau, sắc mặt ông ta liền ảm đạm, đời này của ông ta, đã không còn khả năng tiến bộ nữa.

Trên thực tế, đừng nói Đạo Quân, đến đột phá giai đoạn tiếp theo, bước vào Huyền Chí Tôn, ông ta cũng không làm được!

Cũng vì như vậy, Hằng Vũ Chí Tôn mới không đành lòng nhìn thiên phú kinh thiên của Phong Vân rơi vào kết quả như ông ta, mai một trong khu vực biên giới ở Tiểu Thiên Vực.

“Đạo Quân!”

Trong đầu Phong Vân không ngừng vang lên hai chữ này, Nhất Đạo Chi Thiên Quân, đây là cảnh giới rộng lớn đến cỡ nào!

Lúc này, giọng nói của Hằng Vũ Chí Tôn tiếp tục truyền đến.

“Dưới mỗi Đại Thiên Vũ Trụ có rất nhiều Trung Thiên Vũ Trụ và Tiểu Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ này của chúng ta thuộc về Càn Nguyên Đại Vũ Trụ, mà Càn Nguyên Đại Vũ Trụ do Càn Nguyên Tông khống chế.”

“Theo ta được biết, mỗi kỷ nguyên, Càn Nguyên Tông sẽ phái người đến Trung Thiên Vũ Trụ dưới trường, chọn lựa thiên kiêu có đủ tư cách trên bảng Siêu Thần gia nhập Càn Nguyên Tông.”

“Những thiên kiêu trên bảng Siêu Thần cực kỳ đáng sợ, hội tụ đám thiên kiêu xuất sắc nhất của hơn vạn Trung Thiên Vũ Trụ dưới trường Càn Nguyên Đại Vũ Trụ.”

Nói đến đây, Hằng Vũ Chí Tôn nhìn về phía Phong Vân: “Phong Vân, ta biết ngươi có mười hệ thuộc tính, đều đạt đến cấp Chí Tôn, là thiên tài trước nay chưa từng có ở vũ trụ này của chúng ta, nhưng trên bảng Siêu Thần, ngươi chỉ có thể lọt vào một vạn người phía trước.”

Phong Vân nhú mày, không ngoài ý muốn.

Mặc dù nghe mười hệ thuộc tính rất trâu bò, nhưng chỉ là trong Tiểu Thiên Vũ Trụ mà thôi, hơn nữa, đều là cấp Chí Tôn, tại Trung Thiên Vũ Trụ, không thể độc bá vũ trụ được.

“Một vạn người phía trước bảng Siêu Thần, mặc dù không tệ, nhưng vẫn chưa lọt vào mắt sứ giả Càn Nguyên Tông, nhưng bây giờ thì không giống.”

Giọng nói Hằng Vũ Chí Tôn nóng bỏng: “Bây giờ ngươi có Chí Tôn Chi Thể, trên bảng Siêu Thần, tuyệt đối có thể tiến vào một trăm vị trí đứng đầu, thậm chí là mười vị trí đầu, cơ hội được sứ giả Càn Nguyên Tông nhìn trúng rất lớn!”

“Một khi người gia nhập Càn Nguyên Tông, sẽ chân chính là cá chép hóa rồng, cho dù không trở thành đệ tử chân truyền, đệ tử hạch tâm, mà chỉ là đệ tử ngoại môn, cũng tốt hơn nhiều ở Tiểu Thiên Vũ Trụ và Trung Thiên Vũ Trụ rồi.”

“Quy mô của Đại Thiên Vũ Trụ gấp trăm vạn lần Trung Thiên Vũ Trụ, ngàn vạn lần Tiểu Thiên Vũ Trụ, những cái khác, như thần lực, linh bảo, linh vật... Càng không cần phải nói, cho dù số lượng hay chất lượng đều vượt xa!”

“ ... ”

Phong Vân ở trong cung điện nghe Hằng Vũ Chí Tôn phổ cập kiếm thức rờng rã ba ngày ba đêm, nghe ông ta nói một năm một mười các thông tin ông ta biết.

Mà trong ba ngày này, Hằng Vũ Chí Tôn đã mở ra một thế giới hoàn toàn mới cho Phong Vân.

Không chỉ hạn chế ở một góc nhỏ, mà phóng tầm mắt rộng ra tương lai!

...

Một bên khác, cũng ở một Tiểu Thiên Vũ Trụ cách đám người Phong Vân không biết bao nhiêu năm ánh sáng.

Sâu trong Tiểu Thiên Vũ Trụ này, trong một tòa thần điện, có ba thân ảnh xuất hiện.

Chính là Bạch Giáp Chí Tôn và Hắc Giáp Chí Tôn lúc trước bị Phong Vân đánh bại trốn đi, và Mặc Ba Thiên càng xui xẻo hơn.

Lúc này, Mặc Ba Thiên đã tỉnh lại, nhưng sắc mặt vẫn trắng bệch, rất khó coi.

“Haiz, không ngờ ở Tiểu Thiên Vũ Trụ khu vực biên giới kia lại có một tên biến thái như vậy!”

Hắc Giáp Chí Tôn ho nhẹ một tiếng nói, hiển nhiên vết thương còn chưa hoàn toàn khôi phục.

“Cấp Chúa Tể đã có được Chí Tôn Chi Thể! Thiên phú bực này...” Bạch Giáp Chí Tôn vẫn luôn kiêu ngạo, bây giờ bị Phong Vân đánh bại không còn chút tính tình.

Còn Mặc Ba Thiên bên cạnh đã sớm tự bế.

Thật vất vả mới tỉnh lại, liền nghe được tin Phong Vân có ‘Chí Tôn Chi Thể’, không thể nghi ngờ, đây là song trọng đả kích.

Nếu không phải tâm thái hãn ta còn được, chỉ sợ lúc này đã lạnh rồi!

Chương 762: Thiên ngoại hữu thiên!

Chương 762: Thiên ngoại hữu thiên!

Trong Thần Điện, Bạch Giáp Chí Tôn và Hắc Giáp Chí Tôn nhìn Mặc Ba Thiên trầm mặc không nói, nhẹ nhàng thở dài: “Công bằng mà nói, thiên phú như Phong Vân, có thể ở trong một trăm vị trí đầu trên bảng Siêu Thần, không phải người chúng ta có thể trêu chọc, may mà lần này chúng ta không tàn sát vũ trụ kia, sau này còn có cơ hội cứu vãn.”

Mặc Ba Thiên nghe vậy, sắc mặt vốn tái nhợt càng tái nhợt thêm mấy phần.

Những năm gần đây, hắn ta tự xưng có tám hệ thiên phú thuộc tính, không để đám thiên tài của Tiểu Thiên Vũ Trụ vào mắt.

Nhưng mà, có ai ngờ, thiên ngoại hữu thiên, trên người còn có người.

Ngay tại Tiểu Thiên Vũ Trụ ở biên hoang không hề thu hút này, lại xuất hiện một tên thiên tài khủng bố như vậy!

Loại thiên phú kia, cho dù ở Trung Thiên Vũ Trụ cũng xếp hàng trên.

Nhưng dù như vậy, sự kiêu ngạo của Mặc Ba Thiên không cho phép hắn ta cúi đầu, hắn ta xiết chặt nắm đấm, cắn chặt răng, trong lòng âm thầm thề:

Phong Vân, một ngày nào đó, ta sẽ đánh bại ngươi!

Đáng tiếc, hẳn ta hoàn toàn không biết gì về bug, mục tiêu này, cả đời hẳn ta cũng không thể thực hiện.

...

Trong Trụ Vực.

Phong Vân nghe xong Hằng Vũ Chí Tôn phổ cập kiến thức, có hiểu biết về Tiểu Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ và Đại Thiên Vũ Trụ.

Đối với cảnh giới Chí Tôn, cũng hiểu thấu triệt.

Chí Tôn tổng cộng có năm cấp độ, tức Linh Chí Tôn, Huyền Chí Tôn, Địa Chí Tôn, Thiên Chí Tôn, Truyền Kỳ Chí Tôn, tại Tiểu Thiên Vũ Trụ, chỉ có thể đạt đến Linh Chí Tôn.

Ở Trung Thiên Vũ Trụ, có thể tấn thăng đến Truyền Kỳ Chí Tôn!

Chênh lệch đó, không thể nói rõ được, chỉ có thể tự mình cảm thụ.

Nhưng có thể khẳng định, đừng nói Truyền Kỳ Chí Tôn, cho dù là Huyền Chí Tôn, cũng có thể tùy tiện miêu sát Linh Chí Tôn.

Cảnh giới càng về sau, cho dù chỉ kém một cảnh giới nhỏ, cũng có chênh lệch như trời với đất, những Thần Vương Thần Chủ không thể so sánh được.

Không thể so sánh, nói đúng hơn là, không dám so sánh.

Trên cấp độ Chí Tôn, Hằng Vũ Chí Tôn cũng không rõ ràng lắm, ông ta cũng chỉ biết đại khái một cấp độ là ‘Đạo Quân’, những cái khác cũng rất mơ hồ.

Mà những thứ này, cần Phong Vân tự mình tìm hiểu.

Nhưng bây giờ Phong Vân chưa có ý định rời đi, tiến về Trung Thiên Vũ Trụ.

Dù sao, trong vũ trụ này, hắn còn rất nhiều chuyện chưa an bài tốt.

Như là Nhân tộc, như là Phong gia, hơn nữa quy tắc thuộc tính của hắn, còn cách viên mãn một khoảng.

Mà chuyện xảy ra lần này, đối với Hằng Vũ Chí Tôn là một tai vạ bất ngờ từ trên trời rơi xuống, nhưng đối với Phong Vân, lại là một cuộc kỳ ngộ.

Nếu không phải thời khắc máu chốt hình chiếu ba tên kia, thiên phú thể chất của Phong Vân muốn đạt đến cấp Chí Tôn, sinh ra ‘Chí Tôn Chi Thể’, có trời mới biết là phải chờ đến khi nào!

Càng không như bây giờ, biết được nhiều chuyện liên quan đến bên ngoài vũ trụ như vậy!

Sự thay đổi bất ngờ này khiến Phong Vân sớm có được chiến lược của Chí Tôn, nhưng hắn cũng không định thay đổi kế hoạch của mình, vẫn tu các loại quy tắc thuộc tính đến viên mãn lại nói.

Sau đó, Phong Vân cáo biệt Hằng Vũ Chí Tôn, đi về phía Nhân tộc.

...

Nửa ngày sau, hắn đi vào vị diện cao nhất của Nhân tộc.

Ở nơi đó, sớm đã có các Chúa Tể nhân tộc tề tụ, thậm chí Ngũ Hành Chúa Tể cũng ở đây.

Hiển nhiên là do lúc trước cảm ứng được dao động khủng bố quét sạch toàn bộ vũ trụ kia, cho nên Ngũ Hành Chúa Tể mới gấp rút trở về, vì bảo vệ nhân tộc.

Nhìn thấy Phong Vân trở về, các vị Chúa Tể nhân tộc nhao nhao nghênh đón.

Ngũ Hành Chúa Tể mở miệng nói trước: “Phong Vân, lúc trước xảy ra chuyện gì, có phải từ bên ngoài đến...”

“Đúng.”

Phong Vân biết ý của Ngũ Hành Chúa Tể, trực tiếp gật đầu.

Tê!

Ngũ Hành Chúa Tể nghe thấy câu trả lời, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Lúc trước ông ta cảm nhận được dao động hủy thiên diệt địa, vượt xa cấp độ Chúa Tể, cộng với giọng nói vang vọng toàn bộ vũ trụ kia, cho nên ông ta mới có suy đoán này.

Không ngờ, lại là thật.

“Vậy, cuối cùng thế nào?” Ngũ Hành Chúa Tể lập tức truy hỏi.

“Không cần lo lắng, đã rút đi rồi.”

Phong Vân thuận miệng giải thích một câu, tất cả đều giao cho Hằng Vũ Chí t

Tôn.

Còn hần, dù sao cũng quá dọa người, hơn nữa giải thích cũng rất phiền phức, ngẫm lại vẫn là quên đi.

Có được câu trả lời chắc chắn, đám Ngũ Hành Chúa Tể đều thở ra một hơi, giải quyết là tốt rồi.

Nếu không, phải đối mặt với loại lực lượng hủy thiên diệt địa kia, cho dù là Ngũ Hành Chúa Tể cũng không nắm chắc.

Quá kinh khủng!

Ngũ Hành Chúa Tể than thở một lát, rồi vỗ vai Phong Vân, dặn dò: “Lần phong ba này, đối với người khác là sợ hãi, nhưng đối với người lại là kỳ ngộ, khẳng định Chí Tôn từ bên ngoài đến đánh chủ ý lên vũ trụ ẩn ký, lần này đánh lui, chưa chắc sẽ không đến nữa.”

“Cho nên, Hằng Vũ Chí Tôn nhất định sẽ gấp rút bồi dưỡng người, để người sớm có tư cách tấn thăng Vũ Trụ Chí Tôn!”

Hiển nhiên Ngũ Hành Chúa Tể không phải không biết cái gì, ông ta biết về Chí Tôn và vũ trụ ẩn ký.

Nghe thấy ông ta phân tích, đám người Lôi Đình Chúa Tể và Hắc Âm Chúa Tể đều lộ ra cuồng hỉ, như vậy, chẳng phải chẳng mấy chốc nhân tộc bọn họ sẽ sinh ra một vị Vũ Trụ Chí Tôn sao?

Nghĩ đã thấy vô cùng kích động!

Phong Vân nghe vậy, sờ mũi một cái, trong lòng thâm nghĩ, thật ra hiện tại đã sinh ra rồi.

Nhưng hần cân nhắc rằng, trong lúc nhất thời các vị Chúa Tể nhân tộc có thể không chịu được, liền lười giải thích.

Dù sao đến Hằng Vũ Chí Tôn cũng bị dọa đến nghẹn ngào, không nói đến đám người Ngũ Hành Chúa Tể.

Đợi sau này tự nhiên biểu lộ ra.

Sau khi nghĩ xong, Phong Vân liền nói chuyện phiếm với các vị Chúa Tể nhân tộc một lát, rồi cáo từ rời đi.

Hắn muốn trở lại địa cầu, tiếp tục cuộc sống ‘Ẩn cư’ của mình.

Tương lai hắn sẽ rời phương vũ trụ này, tiến về thế giới bao la hơn.

Đến lúc đó, Phong Vân cũng không biết bao giờ mình có thể quay trở lại, có thể một kỷ nguyên, cũng có thể là mười kỷ nguyên.

Như vậy hắn sẽ không có nhiều thời gian bồi bạn bên cạnh Tiểu Lan tử và người thân.

“Bây giờ, có thời gian thì ở bên cạnh bọn họ đi.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Mặc dù không muốn ly biệt, nhưng những thứ này là điều hắn truy cầu, an phận một phương Tiểu Thiên Vũ Trụ, không phải điều Phong Vân mong muốn.

Phía trước, có tương lai rộng lớn hơn đang chờ hắn!

Còn viện trưởng và đám tiểu đồng đều là võ giả cấp Thần, tuổi thọ không giới hạn, cho nên Phong Vân cũng không lo lắng bao nhiêu năm sau trở về sẽ không gặp bọn họ nữa.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến Phong Vân không hề lo lắng khi rời đi.

...

Sau khi trở lại địa cầu.

Phong Vân luôn ở trong biệt thự, rất ít khi ra ngoài, giống như đã mai danh ẩn tích.

Mà vũ trụ thế giới, cũng đã khôi phục bình tĩnh ngày xưa.

Chuyện Chí Tôn ở bên ngoài xâm lấn xảy ra ở hỗn độn thế giới, không ảnh hưởng lớn đến chúng sinh, cho nên chỉ xao động nhất thời, rồi nhanh chóng bình tĩnh lại.

Nhưng tại tầng lớp Chúa Tể, phong ba lại không dễ dàng lắng xuống như vậy.

Nhất là đại chiến xảy ra ở hỗn độn thế giới lúc ấy, một vài Chúa tể đã thăm dò được một số hình ảnh.

Trong một tấm ảnh, có thể nhìn thấy rõ ràng một thân ảnh màu bạch kim.

Chương 763: Thiên kiều thế hệ trẻ tuổi của Phong gia!

Chương 763: Thiên kiều thế hệ trẻ tuổi của Phong gia!

Chính là vì bức hình ngoài ý muốn này, mới nhắc lên gọn sóng không nhỏ trong tầng lớp Chúa Tể.

Bởi vì, từ thân hình đến trang phục này, thật sự rất giống Phong Vân.

Nhưng vấn đề là Phong Vân chỉ là một Chúa Tể, mặc dù mạnh, nhưng đối diện với hẳn là Vũ Trụ Chí Tôn!

Tại cảnh giới Chí Tôn, Chúa Tể đánh nhau không khác gì một tổ kiến đánh nhau.

Mặc dù Phong Vân vô địch ở cảnh giới Chúa Tể, nhưng trước mặt Chí Tôn, nhiều lắm cũng chỉ là một con kiến cường tráng mà thôi, kết cục cuối cùng sẽ bị nghiền ép.

Chính vì vậy, cho nên tấm ảnh này mới gây nên tranh luận to lớn.

Có người cho rằng đó là Phong Vân, càng nhiều người cho rằng chỉ giống hẳn mà thôi, căn bản không thể là Phong Vân!

Hai phe tranh chấp không ngớt, không ai phục ai.

Cuối cùng đã truyền đến Trụ Vực, đến tai thập lão.

Đối với chuyện này, thập lão cũng rất nghi hoặc, lúc trước bọn họ tận mắt nhìn thấy Phong Vân bị tên thiên kiêu từ bên ngoài kia thu vào hồ lô, đưa đến hỗn độn thế giới, chuyện sau đó cũng không rõ ràng.

Mà sau khi Hằng Vũ Chí Tôn trở về, không nói một chữ, chỉ là cả ngày nhìn sâu vào vũ trụ, suy nghĩ xuất thần, không biết đang nghĩ cái gì.

Thập lão có lòng muốn hỏi, nhưng lại không dám.

Một ngày này, thập lão tụ tập một chỗ, không ngừng nghị luận bức ảnh hư hư thực thực của Phong Vân kia.

Bỗng nhiên, một giọng nói uy nghiêm giáng lâm xuống.

“Các người đi toàn bộ vũ trụ một chuyến, tìm kiếm thiên kiêu, nhìn xem có người nào đặc biệt xuất sắc, có phong thái Chí Tôn không.”

“Vâng! Lão sư!”

Thập lão đột nhiên phản ứng lại, cung kính gật đầu.

Mà lúc này, Thương Dục Chúa Tể không nhịn được hỏi: “Lão sư, vì sao phải tìm thiên kiêu nữa, Phong Vân không có tư cách tấn thăng Chí Tôn sao?”

Chín người còn lại cũng lộ ra nghi hoặc, trong lòng bọn họ đều rất tò mò.

Bọn họ biết rõ thiên phú yêu nghiệt của Phong Vân, trong vũ trụ này, ai có thể sánh vai với hắn?

Sau trầm mặc ngắn ngủi, giọng nói của Hằng Vũ Chí Tôn lại lần nữa truyền đến: “Nói tư cách tấn thăng cái gì, Phong Vân, đã là.”

Sau khi nói xong, ý chí không lờ liên thôi lui.

Lưu lại thập lão ngốc trệ tại chỗ, bọn họ vừa nghe thấy cái gì?

Phong Vân, đã là!

Câu nói này của Hằng Vũ Chí Tôn rất rõ ràng, Phong Vân, đã là Chí Tôn! Cho nên, có đủ tư cách Chí Tôn hay không, đã không có ý nghĩa nữa!

Tê!

Không biết qua bao lâu, thập lão mới lấy lại tinh thần, sau đó hít vào một hơi, toàn thân chấn động mãnh liệt, tin tức này, không thua gì vũ trụ thể giới nổ tung!

Khiến bọn họ rung động hơn việc Vũ Trụ Chí Tôn từ bên ngoài đến xâm lấn!

Hồi lâu sau, Thương Dục Chúa Tể cười khỏ một tiếng: “Ta nghĩ, cuộc tranh luận về tám hình kia đã có kết quả.”

Chín người còn lại trầm mặc, đúng vậy, chính miệng Hằng Vũ Chí Tôn đã nói Phong Vân là Chí Tôn, vậy thân phận của người mặc trang phục bạch kim kia, đã rõ ràng!

Trừ Phong Vân, còn có thể là ai!

...

Địa cầu.

Lúc thập lão xuất phát đến vũ trụ thể giới, tìm kiếm thiên kiêu mới, thì ở Phong gia cũng sinh ra một vị thiên kiêu khiến cả gia tộc chấn động.

Vừa mới xuất thể, trên trời truyền xuống thái quang, có địa phong thủy hỏa diễn hóa, còn có quang minh và hắc ám đi theo, xuất hiện dị tượng!

Chuyện này truyền đến tai Phong Vân, khiến hắn rất vui mừng.

Nhiều năm như vậy, Phong gia tích lũy phát triển, cuối cùng đã sinh ra một vị thiên kiêu, không cô phụ hắn hao phí nhiều tài nguyên như vậy để phát triển gia tộc.

Trong biệt thự, Phong Điềm ôm một cô bé, hơn một tháng tuổi, mũm mũm trắng hồng, tay ôm bình sữa, bẹp bẹp ăn.

“Oa, thật đáng yêu!”

Phong Tiểu Lan nổi lên tình thương của mẹ, lập tức nghênh đón, cười nói.

Phong Điềm cười khẽ: “Tiểu Lan tử, tiểu gia hỏa này tên là Phong Lạc Linh, là cháu đời thứ mười bốn của ta, đến từ phân gia ở tỉnh vực Long Đăng.”

Hiện tại, Phong gia coi như là đại gia nghiệp, thành viên sớm không chỉ ở hệ ngân hà, mà còn ở những tỉnh vực tinh hệ khác.

“Nào, để ta ôm một cái.”

Phong Tiểu Lan tiếp nhận đứa bé tên ‘Phong Lạc Linh ‘ này, không ngừng chơi đùa.

“Tiểu Vân, Tiểu Long, hai người nhìn đi, đứa bé này thật đáng yêu, rất linh tính.”

Lúc này, Phong Vân và đám người Phong Long từ bên ngoài đi đến, Phong Tiểu Lan lập tức ôm đứa bé đi đến.

“Ôm một cái.” Bé gái nói vẫn còn bập bẹ, cười lên rất đáng yêu, không sợ người lạ, cười với mấy người họ.

Phong Vân đi lên trước, nhìn bé gái này, thuận tiện chiếu hình chiếu đối phương.

[Đối tượng hình chiếu] : Phong Lạc Linh

[Tuổi] : Một tháng

[Cảnh giới] : Tông sư

[Roi xuống] : Thiên phú hệ thổ cấp Chúa Tể, thiên phú hệ hỏa cấp Chúa Tể, thiên phú hệ phong cấp Chúa Tể, thiên phú hệ thủy cấp Chúa Tể, thiên phú hệ hắc ám cấp Chúa Tể, thiên phú hệ quang minh cấp Chúa Tể, thiên phú thương đạo cấp Chúa Tể.

“Thế nào? Thiên phú của Tiểu Lạc Linh thế nào?” Đám người Phong Long chăm chú nhìn Phong Vân dò hỏi.

“Rất không tệ, sáu thiên phú thuộc tính cấp Chúa Tể, theo thứ tự là thổ, hỏa, phong, thủy, hắc ám, quang minh, còn một thiên phú đặc thù, thiên phú thương đạo cấp Chúa Tể.”

Mắt Phong Vân sáng ngời, kinh ngạc nói.

Hắn thật sự rất kinh ngạc, vốn dĩ cho rằng có hai, ba thiên phú thuộc tính cấp Chúa Tể đã không tệ rồi, không nghĩ lại có sáu cái, hơn nữa, còn có thiên phú đặc thù khó có được!

“Xem ra Phong gia tích lũy nhiều đời không sinh ra thiên kiêu, bây giờ toàn bộ tích lũy trên người đứa bé này.” Trong lòng Phong Vân cảm thán.

Thật ra, hẳn không biết, đây không phải là tích lũy cái gì, mà là vũ trụ cảm ơn.

Bên này, đám người Phong Long nghe vậy, không bình tĩnh như Phong Vân, trên mặt mỗi người lộ ra vẻ mừng như điên, kích động đến toàn thân run rẩy.

“Quá tốt rồi! Nhiều đời như vậy, cuối cùng, cuối cùng cũng sinh ra thiên kiều cái thế!”

“Thiên phú này, cái này, cái này...”

“Phong gia ta, cuối cùng sẽ sinh ra vị Chúa Tể thứ hai sao?”

“...”

Đám người Phong Long và Phong Diêm đều thất thố, một nhà hai vị Chúa Tể, đây là sự tình huy hoàng bậc nào!

Phong Vân cũng rất vui vẻ, có vị Chúa Tể thứ hai tọa trấn Phong gia, hẳn có thể yên tâm rời đi rồi.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền mở miệng nói: “Sau này để Tiểu Lạc Linh ở chỗ ta đi, ta có thể tùy lúc dạy bảo nó.”

“Như vậy rất tốt.”

Đương nhiên đám người Phong Long đều giơ hai tay hai chân tán thành, toàn bộ Phong gia, ngoại trừ Phong Vân, không ai có tư cách dạy bảo Phong Lạc Linh.

Cứ như vậy, trong biệt thự có thêm một thành viên mới, có thể nói là toàn sung, không chỉ bởi vô cùng đáng yêu, nhiều hơn nữa, là vì cô bé đại biểu cho hi vọng tương lai của Phong gia.

Phong Vân đã sớm nói cho đám người biết, tương lai hắn sẽ rời nơi này, rời vũ trụ này, không thể ở lại đây lâu.

Bởi vậy, Phong Lạc Linh sinh ra, chính là trụ cột tương lai của Phong gia!

Chương 764: Thời Không thuộc tính!

Chương 764: Thời Không thuộc tính!

Cứ như vậy, xuân tới thu đi, nhoáng một cái, mười năm đã trôi qua.

Mười năm thời gian, đối với Phong Vân bọn họ mà nói, bất quá chỉ là một cái búng tay.

Nhưng đối với Phong Lạc Linh vừa mới sinh ra mà nói, lại là những năm tháng cho nàng trưởng thành, là tuổi thơ quan trọng nhất của cuộc đời.

Một ngày này, gió nhẹ ấm áp dễ chịu, cuối thu trong trẻo.

Trong biệt thự.

Một bóng dáng nho nhỏ khoanh chân ngồi ở trong sân, nhìn kỹ, là một tiểu nữ hài tinh xảo như như búp bê, sinh mắt ngọc mào ngài, da thịt hơn tuyết, tuổi còn nhỏ, đã bắt đầu thấy dung mạo khuynh thành.

Giờ phút này, tiểu nữ hài này đang khoanh chân ngồi yên, hai mắt thâm thúy khẽ nhắm hờ, một nhịp thở có vô số nguyên lực giữa thiên địa vọt tới, bao phủ nàng, hào quang rạng rỡ, càng thêm lộng lẫy.

Ở trên mặt đất sau lưng nàng, cắm một chiến thương màu đỏ, mũi thương dường như có hỏa diễm đang thiêu đốt, bập bùng sắc bén!

Cách đó không xa.

Phong Tiểu Lan cùng Phong Diễm các nàng đang nhìn qua bên này, trong mắt đều là sủng ái, còn Phong Long bọn họ, thì đã rời khỏi Địa Cầu đi chủ trì đại sự gia tộc.

Phong Vân lão tổ này xưa nay không quản sự, công việc lớn nhỏ gì, đều là do Phong Long cùng Phong Tiểu Hồ bọn họ quyết định.

...

Thời gian dần dần đi qua.

Một ngày nọ, chợt thấy trong viện quang mang đại thịnh, một cỗ khí thể bạo phát nổi lên, xốc lên từng gợn sóng khí trùng điệp.

"Keng!"

Có âm thanh rung trời vang lên, tiếp theo, một Chân Long do vô vàn tia sáng đỏ hóa thành, phóng lên đỉnh cửu tiêu, nối thẳng tới bầu trời phía trên, bề nghệ uy nghi!

Một lát sau, hết thấy hồi phục bình tĩnh.

Trong từng gợn khí vô biên, một tiểu nữ hài nâng chiến thương đỏ, chậm rãi đi ra.

Tuy dáng dấp nho nhỏ, lại có khí thể cực lớn.

"Tốt!"

Phong Tiểu Lan cùng Phong Diễm hai người vỗ tay khen hay, vui vẻ vô cùng.

"Hi hi, tổ sư nãi nãi, ta luyện thế nào?"

Tiểu nữ hài lanh lợi đi tới gần, khuôn mặt nhỏ cười hì hì nói.

"Rất lợi hại, khi ta bằng tuổi này của ngươi, vẫn chỉ là một người bình thường đấy, ngươi hiện tại cũng đã là Vương cấp rồi."

Phong Tiểu Lan cùng Phong Điềm hai người khẽ cười nói.

Tiểu nữ hài hơi chuyển động con mắt, "Vậy, so với lão tổ sư phó lại như thế nào?"

"Ta lúc bằng tuổi này của ngươi, không bằng ngươi."

Còn không đợi Phong Tiểu Lan cùng Phong Điềm mở miệng, một giọng nói bình thản đã từ bên trong biệt thự truyền đến.

Một giây sau, Phong Vân chậm rãi đi ra.

"Lão tổ sư phó!"

Tiểu nữ hài lập tức reo lên một tiếng, đi tới trước mặt Phong Vân, ôm chặt lấy ống quần, ngửa đầu nhìn hắn.

Thấy cảnh này, Phong Tiểu Lan cùng Phong Điềm có chút ghen ghét, "Rõ ràng thời gian chúng ta ở cạnh Tiểu Lạc Linh dài hơn, kết quả nàng với ngươi lại càng thân thiết hơn cả chúng ta là sao."

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, có lẽ là bởi vì Phong Lạc Linh có sáu thuộc tính, mà hắn lại có mười thuộc tính, các thuộc tính hấp dẫn nhau, cho nên Phong Lạc Linh mới thân thiết với hắn hơn.

"Lão tổ sư phó, ngươi gạt người, mấy ngày trước ta còn tận mắt thấy người bên ngoài đang nói về sự tích của ngươi, ngươi là thiên kiều số một của vô tận vũ trụ, che lấp hào quang của vô số thời đại!"

Phong Lạc Linh quệt miệng nói.

Phong Vân cười khở một tiếng, hấn nói là sự thật, năm hấn mười tuổi, hấn còn chưa xuyên qua, lúc đó, đừng nói tu hành, ngay cả com đều ăn không đủ no.

"Chăm chỉ tu hành, tranh thủ sớm ngày bước vào Thần cấp, ngưng tụ Thần Cách."

Miết nhẹ cái mũi Phong Lạc Linh, Phong Vân cũng không giải thích nhiều, chỉ nhắc nàng cố gắng tu hành.

"Ân, Lạc Linh biết." Phong Lạc Linh rất hiểu chuyện, mặc dù có đôi khi tinh nghịch, nhưng trên phương diện tu hành, lại cực kỳ dụng tâm cố gắng, lại có tâm trí thông tuệ, không phải người thường có thể sánh bằng.

Chuyện này khiến Phong Vân cảm thấy vui mừng, chỉ có như vậy, hấn mới yên tâm giao phó Phong gia cho đối phương

...

Ở cùng Phong Lạc Linh cùng Phong Tiểu Lan các nàng một lúc lâu, Phong Vân lập tức đi vào phòng tu hành, chậm rãi ngồi xuống, bắt đầu xoát hình chiếu hôm nay.

Mười năm thời gian, đối Phong Vân mà nói, thay đổi cũng không phải là rất lớn.

Những năm gần đây, hấn mặc dù mỗi ngày đều xoát, nhưng tỉ lệ tuôn ra đồ tốt thực sự quá thấp, có đôi khi mấy tháng đều không rơi, đen đũi đến cực điểm.

Cho nên, mười năm này, mười hệ thuộc tính quy tắc của Phong Vân, chỉ có một hai cái đạt tới viên mãn, khoảng cách chân chính đại viên mãn, còn sớm cực kỳ.

Có điều, mười hệ thuộc tính không có thành tích, nhưng Không Gian cùng Thời Gian phương diện, lại có tiến bộ không nhỏ.

Trước kia, Phong Vân vì để Thời Gian cùng Không Gian đạt tới tình trạng dung hợp, cho nên cho dù tuôn ra Không Gian pháp tắc, cũng không lựa chọn dung hợp ngay.

Còn về Thời Gian pháp tắc, hấn đến bây giờ đều không gặp qua bao giờ.

Qua những năm này không ngừng rèn luyện, tăng thêm hấn lại đánh rơi ra linh vật mà Thời Gian Thần Vương đạt được —— Thời Gian Chi Tâm, tăng Thời Gian thiên phú của mình lên tới Thần Chủ cấp.

Không Gian cùng Thời Gian thuộc tính của Phong Vân, rốt cục cũng có xu thế dung hợp lẫn nhau, mặc dù chỉ có một chút, nhưng bước khó khăn nhất đã đi ra, tiếp đó, liền sẽ dễ hơn nhiều.

Mà Thời Gian thuộc tính cùng Không Gian thuộc tính một khi dung hợp thành công, sẽ sinh ra thuộc tính khủng bố nhất, tức Thời Không thuộc tính!

Đến lúc đó, mặc cho mười hệ thuộc tính dung hợp lại, cũng căn bản không thể sánh bằng!

Mặc dù mười hệ thuộc tính thiên phú trong vũ trụ này rất khủng bố, là duy nhất, nhưng Phong Vân từ trong miệng Hằng Vũ Chí Tôn biết được vũ trụ thế giới càng rộng lớn hơn.

Lấy hấn thuộc tính thiên phú (không tính Chí Tôn Chi Thể), đứng trong hàng ngũ vô số thiên tài của Trung Thiên Thế Giới, đều chỉ có thể xếp ở

chừng thứ một vạn, có thể nghĩ, người có thiên phú tuyệt diệu, nhiều không kể xiết!

Trong đó tất nhiên không thiếu mười hệ thuộc tính giống như hấn.

Trung Thiên Vũ Trụ đều như vậy, chớ nói chi là còn có Đại Thiên Vũ Trụ, vậy càng không là gì.

Cho nên nói, Phong Vân vì có thể trở hết tài năng nổi bật giữa vô vàn thiên tài, ngự trị phía trên bọn họ, chỉ có mười thuộc tính, Kiếm Đạo, Thể Chất thiên phú thì còn thiếu rất nhiều.

Còn nếu là có Thời Không thuộc tính, vậy liền hoàn toàn không giống.

Phong Vân tin tưởng, đến lúc đó chớ nói Trung Thiên Vũ Trụ, mà xem như là những cái thể thiên kiêu của Đại Thiên Vũ Trụ, hấn cũng có thể liếc mắt khinh bỉ.

Nhưng muốn đi đến một bước này, chỉ dựa vào chính hấn gần như không có khả năng.

Cho nên nói, cuối cùng, vẫn là cần Phong Vân rời khỏi nơi này, tiến về Trung Thiên Vũ Trụ, thậm chí là Đại Thiên Vũ Trụ, đi hình chiếu vô tận thiên kiêu.

Lấy thiên phú tư chất của bọn họ, hóa thành chất dinh dưỡng cho mình, tẩm bổ thiên phú bản thân, đó mới là vương đạo.

"Dựa theo ý của Hằng Vũ Chí Tôn, lại thêm thời gian ngàn năm, siêu Thần bảng của Trung Thiên Vũ Trụ sẽ đổi mới, đến lúc đó, sứ giả Càn Nguyên Tông cũng sẽ giá lâm. . ."

Phong Vân thẫm nói, nói cách khác, hấn chỉ có thời gian ngàn năm.

Mà Trung Thiên Vũ Trụ cách vũ trụ này gần nhất, khoảng cách cũng xa xôi vô cùng, chí ít cũng có chừng trăm triệu năm ánh sáng, dựa vào bản thân Phong Vân, tối thiểu cần mấy trăm năm thời gian mới có thể đạt được.

Chỉ có đi tới Trung Thiên Vũ Trụ, Phong Vân mới có thể thông qua mạng lưới kết nối tiến vào thế giới giả tưởng, từ đó tiến hành một loạt hoạt động.

.....

Sư Huynh Ta Thật Quá Vững Vàng truyện cực hot, đấu trí hack não, main xuyên vào thời đại chiến thần hoan nghênh các đh nhập hố.

Chương 765: Công thành viên mãn!

Chương 765: Công thành viên mãn!

"Nói cách khác, ta kỳ thật thời gian có thể ở lại chỗ này, cũng chỉ có mấy trăm năm. . ."

Phong Vân đưa mắt nhìn qua cửa sổ, nhìn về phía Phong Lạc Linh ở bên ngoài đang cố gắng luyện thương, "Mấy trăm năm thời gian, cũng đủ rồi."

Mấy trăm năm thời gian, cũng đủ để Phong Lạc Linh bước vào Hạ Vị Thần cấp, ngưng tụ Thần Cách, thậm chí còn hơn vậy.

Còn lại, hấn để lại một cái hóa thân ở đây, cũng vẫn có thể dạy bảo Phong Lạc Linh.

Mặc dù không tốt bằng chính chân thân dạy dỗ, nhưng cơ sở mẫu chốt nhất đã làm tốt, còn lại, chỉ là ngẫu nhiên chỉ điểm cũng đủ, không cần can thiệp quá nhiều.

Phải biết, một vị cường giả chân chính, cho tới bây giờ cũng không phải là dựa vào lão sư.

Một lão sư tốt chân chính, việc cần làm, vền vẹn chỉ là chỉ điểm một hai khi đồ đệ sắp đi vào đường quanh ngõ hẹp là được.

Đoạn đường còn lại, cần tự mình đi, không có bất kỳ người nào có thể làm thay!

Lập tức, Phong Vân thu hồi ánh mắt, ý thức chìm vào hình chiếu trong gương, bắt đầu xoát hình chiếu hôm nay.

Mười mấy tiếng sau.

Phong Vân quét mắt nhìn một vòng túi đồ, không khỏi lắc đầu, lại là một ngày không có chút thu hoạch nào.

Việc này khiến hắn rất là hoài nghi, lần trước rơi ra Chúa Tể cấp Thẻ Chất thiên phú, sợ là đã hao hết may mắn của hắn những năm này rồi!

Bây giờ cũng không có biện pháp nào tốt hơn, chỉ có thể chậm rãi xoát.

...

Cứ như vậy, Phong Vân chậm chậm bắt đầu cuộc sống xoát hình chiếu.

Mà thời gian cũng ngày ngày trôi qua. . .

. . . Mười năm. . . Năm mươi năm. . . Một trăm năm. . . Hai trăm năm. . . Ba trăm năm. . .

Thời gian như nước chảy, năm tháng giống như thoi đưa, một chút cũng không đợi người.

Ba trăm năm cứ như vậy lặng yên không một tiếng động mà trôi qua.

Mà trong mấy năm nay, Phong Tiểu Lan cùng Phong Điềm bọn họ không có thay đổi gì, nhưng Phong Lạc Linh, lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Thiên phú tư chất của nàng nhờ có Phong Vân dạy bảo, được phát huy hoàn mỹ.

Lại thêm tài nguyên của Phong gia phụ trợ.

Chỉ dùng thời gian hai mươi năm, Phong Lạc Linh đã ngưng tụ Thần Cách, chính thức tấn thăng Hạ Vị Thần cấp! Mà còn là sáu hệ đồng tu!

Sau đó, nàng lại dùng một trăm năm thời gian, tấn thăng đến Trung Vị Thần.

Nhưng, vẫn chưa xong!

Phong Lạc Linh hoàn toàn là thời tới không cản nổi, nhất phi trùng thiên, vèn vẹn chỉ phí hai trăm năm thời gian, đã từ Trung Vị Thần bước vào Thượng Vị Thần cấp!

Tốc độ tấn thăng này, nếu là truyền đi, sợ là muốn nhắc lên sóng lớn kinh thiên!

Tính đến hôm nay, sáu hệ thuộc tính của Phong Lạc Linh trên cơ bản đều tấn thăng đến Thượng Vị Thần cấp!

Mà đây, vẫn là kết quả mà Phong Vân tận lực áp chế, để Phong Lạc Linh càng thêm chú trọng phương diện thuộc tính dung hợp, bằng không, sẽ còn nhanh hơn.

Kỳ thật cũng rất bình thường, Chúa Tể cấp thuộc tính thiên phú, lại cộng thêm vô số tài nguyên trút xuống, cùng với có Phong Vân toàn phương vị chỉ đạo, có được tốc độ tấn thăng như vậy cũng không ngoài ý muốn.

...

Địa Cầu, Phong gia biệt thự, trong sân.

Tiểu nữ hài Phong Lạc Linh trước kia, hôm nay đã sớm trở mã thành một thiếu nữ khuynh quốc khuynh thành, chỉ thấy nàng đứng ở nơi đó, dáng

người thon thả, mai tóc như thác nước, mi tâm sáng bừng.

Lẳng lẳng đứng thẳng trong sân, giống như đã cùng thiên địa hợp nhất, dung nhập vào thiên địa cùng tự nhiên.

Cho dù không tản ra bất luận khí thể gì, bằng vào phần khí chất này, liền có thể nhìn ra vẻ bất phàm.

"Ba trăm năm tu đến Thượng Vị Thần cấp, thiên kiêu số một thế hệ này của Nhân tộc trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác."

Phong Tiểu Lan nhìn nữ tử trước mắt phong hoa tuyết nguyệt, không khỏi cảm thán nói.

Nàng đến từ Sinh Mệnh Thần Đình, lại là đệ tử thân truyền của Sinh Mệnh Chúa Tể, tự nhiên rất quen thuộc với tình huống của thế hệ tuổi trẻ thiên kiêu Nhân tộc bây giờ.

"Hi hi, tổ sư nãi nãi, ngươi cũng đừng khen ta như vậy, ta sẽ kiêu ngạo đó."

Phong Lạc Linh chớp đôi mắt to linh động, cười hi hi nói: "Vói lại, cho dù là thật, cũng còn sớm lắm, mục tiêu của ta là lập chí trở thành thiên kiêu số một của vô tận vũ trụ, thành nhân vật truyền kỳ giống như lão tổ sư phó vậy! !"

Nói rồi, trong hai mắt nàng đã tràn đầy kính ngưỡng cùng ước mơ.

"Ngươi ấy à." Phong Tiểu Lan lắc đầu cười khẽ, "Muốn trở thành nhân vật như Tiểu Vân, cần phải trả cái giá cực đắt, cho dù là kỳ tài ngút trời như hắn, cũng phải trải qua gian khổ, ngươi cần phải nghĩ kỹ."

"Ừm, yên tâm đi, không thành vấn đề!"

Phong Lạc Linh gật mạnh đầu, sau đó nàng nhìn bốn phía, hơi nhíu mày, "Lão tổ sư phó lại đang ở trong phòng tu hành sao? Ta đi tìm hấn."

Nói xong, nàng giống như một trận gió chạy ra ngoài, trong khoảnh khắc đã không thấy tung tích.

Phong Tiểu Lan mỉm cười, cũng không thêm để ý.

...

Tu hành phòng.

Phong Vân lúc này vừa mới xoát xong hình chiếu, ý thức lập tức quét về phía túi đeo, lập tức, một vầng hào quang đã lóng lánh lóe ra.

Hấn lập tức nhìn kỹ lại, chỉ thấy lẫn trong một đồng đồ xàm xí, một vật lấp lánh nổi bật càng thêm dễ thấy.

【 Quang Minh quy tắc (bảy thành) 】 : Đến từ hình chiếu Ba Cốc.

"Đến rồi! Xuất hàng rồi!"

Phong Vân toàn thân chấn động, cảm xúc vui mừng nồng đậm không thể tan đi.

Không có cách, trước đó, hấn đã tu luyện cửu đại thuộc tính quy tắc khác đạt tới viên mãn, cũng chỉ thiếu một cái Quang Minh quy tắc này nữa thôi!

Chính vì nó, mà hấn phải liên tục xoát gần tới trăm năm thời gian, đều sắp xoát đến phát ngán, bây giờ, rốt cục cũng rơi ra rồi!

"Thật sự là quá khó khăn!"

Phong Vân đều muốn khóc, xoát, lại một lần chiến thắng!

"Hiện hóa." Không chút do dự, trong lòng hấn mặc niệm một tiếng.

【 Hiện hóa Quang Minh quy tắc (bảy thành). . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Vút. . ."

Một đoàn sáng trắng loá mắt từ tấm gương nổ bắn ra, nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân Phong Vân, đem Quang Minh quy tắc của hấn trong nháy mắt tăng lên tới viên mãn!

Mà khi Quang Minh quy tắc của Phong Vân đạt tới viên mãn, hấn chín loại viên mãn thuộc tính quy tắc khác trong cơ thể, lập tức bắt đầu rục rịch góc đầu dậy!

. . .

Cùng lúc đó.

Tại tu hành phòng.

Phong Lạc Linh nhẹ nhàng đi tới, nàng liếc mắt liền thấy Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, không động không hoảng, không khởi nói thậm một tiếng, "Lão tổ sư phó lớn lên thật là dễ nhìn, cảm giác so với ta còn dễ nhìn hơn, còn làn da này, khí chất này, thật làm cho người hâm mộ."

May Phong Vân hiện tại không chú ý tới ngoại giới, bằng không, sợ là đã đầu đầy hắc tuyến.

Mà ngay khi Phong Lạc Linh chuẩn bị đi tới gần lúc, bỗng nhiên cảm nhận được một cảm giác khủng khiếp không cách nào nói rõ.

Một giây sau, trong ánh mắt chân kính của nàng, tại sau lưng Phong Vân, vậy mà xuất hiện mười vòng ánh sáng!

Kim, lục, lam, xích, hoàng, thanh, ngân, tử, hắc, bạch!

Mỗi một chùm sáng đều tản ra một loại thuộc tính.

"Mười, mười hệ thuộc tính! ? Ta, ta thần linh ời! !"

Phong Lạc Linh thấy cảnh này, tròn mắt đều sắp rơi ra ngoài!

Mặc dù nàng biết Phong Vân rất mạnh, nhưng đối với thiên phú thuộc tính của hắn, thật đúng là không rõ lắm, chẳng qua chỉ cảm thấy cũng giống mình, hoặc là thêm ra một hai loại thôi.

Nhưng không nghĩ tới, lại là mười hệ toàn năng thuộc tính!

.....

Sư Huynh Ta Thật Quá Vững Vàng truyện cực hót, main xuyên vào thời đại chiến thần, đấu trí hack não cực hay, hoan nghênh các đh nhập hố.

Chương 766: Là sao, ta đi thử một chút!

Chương 766: Là sao, ta đi thử một chút!

Bên trong phòng tu luyện.

Phong Lạc Linh bị mười hệ thuộc tính của Phong Vân dọa cho một trận đến chấn kinh, nhưng mà cái này còn không phải là đáng sợ nhất.

Tiếp đó, ở bên trong ánh mắt kinh hãi của Phong Lạc Linh, chỉ thấy các loại vòng ánh sáng sau đầu Phong Vân đại biểu cho mười hệ thuộc tính, vậy mà trong nháy mắt dung hợp lại với nhau!

"Oanh!"

Một trận quang mang mãnh liệt bạo phát, giống như là mười vạn vòng Thái Dương nổ tung vậy, để cho Phong Lạc Linh vô ý thức nhắm chặt hai mắt, không dám nhìn thẳng nữa.

Sau một lúc lâu, nàng mới mở mắt ra.

Khi nàng ngưng mắt nhìn về phía trước, lập tức thần sắc chấn động mãnh liệt.

Chỉ thấy vòng ánh sáng mười hệ phía sau Phong Vân đã biến mất không thấy gì nữa, ở đó chỉ còn lại là một vòng ánh sáng huyền hắc sắc to lớn, lực lượng mênh mông thâm thúy lưu động, thần bí khó lường, vượt quá tưởng tượng!

"Cái này, đây là cái gì vậy! ?"

Phong Lạc Linh dùng sức xoa xoa con mắt, nghiêm trọng hoài nghi liệu mình phải hoa mắt không.

Nhưng vô luận nàng vò con mắt mấy lần, vòng ánh sáng huyền hắc sắc kia vẫn như cũ lơ lửng ở nơi đó, đem Phong Vân bao phủ bên trong, không có bất kỳ biến hóa nào.

"Mười vòng ánh sáng hóa thành một cái, chẳng lẽ nói, là mười hệ thuộc tính đã dung hợp rồi! ?"

Phong Lạc Linh không khỏi nghĩ tới phương diện này, càng nghĩ lại càng thấy có khả năng, nàng không khỏi chăm chú nhìn chăm chăm vào Phong Vân, bên trong tràn ngập kinh dị.

Nàng hiện tại đã không phải là tiểu nha đầu cái gì cũng đều không hiểu, thời gian mấy trăm năm, nàng đã từng đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện rồi, tự nhiên cũng đã đi qua thế giới giả tưởng, biết được có mười hệ thuộc tính là khủng bố bực nào.

Cũng càng biết được, mười hệ thuộc tính đại dung hợp, là một việc khó khăn dường nào.

Nàng từng cho rằng, loại này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết mà thôi, thế giới hiện thực, không ai có khả năng có được thiên phú bực này.

Nhưng bây giờ, nàng lại ở lão tổ nhà mình thấy được cảnh này! !

"Thần tích! Thần tích!"

Toàn thân Phong Lạc Linh đều đang rung động, nàng cuối cùng đã biết được, vì sao lão tổ nhà mình lại trở thành thiên kiêu số một vô tận vũ trụ.

Không nói đâu xa chỉ nói về thiên phú mười hệ thuộc tính, ai dám tranh phong cơ chứ! !

...

Mà ở thời điểm Phong Lạc Linh lâm vào rung động không cách nào tự kèm chế được, Phong Vân cũng rốt cục hoàn thành mười hệ thuộc tính đại dung hợp, đương nhiên, không bao gồm Thần lực, vì như vậy cần công pháp mới có thể làm được.

"Mất hơn ba trăm năm, rốt cục đã hoàn thành rồi!"

Nội tâm Phong Vân cảm khái nói.

Mà giờ khắc này, ở Thần quốc thế giới của hắn, bên trong giới uyên.

Mười hệ thuộc tính quy tắc cũng đã dung hợp vào cùng một chỗ, giống với vòng ánh sáng duy nhất bên ngoài vậy, cũng là huyền hắc sắc, lộ ra một loại khí thế lớn hùng vĩ, không thể nắm lấy, khó mà phỏng đoán được.

Đến tận đây, mười hệ thuộc tính quy tắc của Phong Vân, tăng thêm dung hợp quy tắc, tất cả đều đạt đến cấp độ đại viên mãn rồi!

Mà kế hoạch lúc đầu của hắn là muốn đạt đến một bước này, cần tốn hao thời gian 500 năm, hiện tại không nghĩ tới là sớm hơn 200 năm.

"Không sai, không sai, lần này coi như đầy đủ thời gian đi đường."

Phong Vân nguyên bản còn sợ hao phí quá nhiều thời gian, nếu là mất 500 năm mà vẫn không thể hoàn thành, thì hắn sẽ trực tiếp xuất phát.

Hiện tại chỉ dùng 300 năm liền giải quyết xong, vậy hắn không cần phải gấp gáp đi đường như vậy, tối thiểu trước tiên cần phải xử lý một ít chuyện đã.

Tỉ như, vấn đề tam tộc.

Tam tộc trước đây ba phen bốn bận muốn đẩy hẳn vào chỗ chết, cộng thêm cừu hận của bọn họ cùng Nhân tộc trước đó, khoản này nhân quả, cũng nên giải quyết cho xong.

Bằng không thì chờ sau khi hẳn rời đi, chỉ dựa vào một mình Ngũ Hành Chúa Tể, khó mà trấn trụ nổi tam tộc, vẫn sẽ như trước kia, thường xuyên cùng Nhân tộc bạo phát chiến đấu.

...

Trong đầu nhanh chóng hiện lên những ý niệm này, một giây sau, Phong Vân mở hai mắt ra, hình ảnh đầu tiên khắc sâu vào mi mắt, chính là khuôn mặt nhỏ của Phong Lạc Linh bị chấn kinh đến ngốc trệ.

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hẳn sớm đã cảm giác được Phong Lạc Linh đến.

Nhẹ nhàng cười cười, lập tức lộ ra một cái tay, gảy ở trên trán Phong Lạc Linh.

Chỉ nghe 'Băng' một tiếng, Phong Lạc Linh lập tức kêu 'Oái', từ trong ngốc trệ lấy lại tinh thần.

Nàng bung bít lấy cái trán đỏ lên, một mặt u oán nhìn về Phong Vân, "Lão tổ, người ra tay quá ác, ngay cả đệ tử người đáng yêu mỹ lệ, phong hoa tuyết đại cũng đối đãi như vậy sao?"

Phong Vân nghe xong một mặt im lặng, đây là từ chỗ nào học được tự luyến vậy!

"Tốt, người tự mình đi chơi đi, ta đi ra ngoài bàn bạc vài chuyện."

Sau khi nói xong, Phong Vân vỗ vỗ đầu Phong Lạc Linh, sau đó một bước phóng ra, biến mất tại chỗ, không có chút dấu hiệu nào.

"Hừ! Lại là dạng xuất quỷ nhập thần này!"

Phong Lạc Linh nhăn nhó mũi ngọc tinh xảo, hướng về phương hướng Phong Vân rời đi giơ nắm tay nhỏ của mình lên, đáng yêu vô cùng.

...

Vị diện Nhân tộc chí cao, bên trong đại điện.

Ngũ Hành Chúa Tể cùng Lôì Đình Chúa Tể và hơn mười vị Nhân tộc Chúa Tể tụ tập ở chỗ này, giống như đang tiến hành một loại hội nghị nào đó.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm bình tĩnh truyền tới.

"Tất cả mọi người đều ở đây sao, vừa vặn, đỡ công ta đi tìm từng người."

Các Chúa Tể Nhân tộc nghe được thanh âm này, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phong Vân chẳng biết từ lúc nào xuất hiện ở bên trong đại điện, đang mỉm cười nhìn về bọn họ.

"Oái, Phong Vân, ngươi rốt cục có thể cam lòng đi ra rồi, còn nghĩ là ngươi muốn một mực ẩn cư nữa chứ." Hắc Âm Chúa Tể chặc chặc nói.

Phong Vân hướng phía Hắc Âm Chúa Tể âm dương quái khí trợn mắt trừng một cái, không tiếp tục để ý hấn nữa, trực tiếp đi tới.

"Thảo luận cái gì vậy?"

"À, là liên quan tới tam tộc cùng những đại tộc khác tạo thành liên minh, những năm gần đây, bọn họ tựa hồ lại rục rịch nữa rồi."

Lôi Đình Chúa Tể đáp.

"Chúng ta đang định cân nhắc ly gián liên minh này của bọn họ, sau đó lại chậm chậm tính toán sau, Phong Vân, người cảm thấy thế nào?." Ngũ Hành Chúa Tể mở miệng nói.

Phong Vân lắc đầu, "Không cần phiền toái như vậy, bắt hết lại là được."

"Nhưng mà hạch tâm liên minh này của bọn họ là ở bên trong trùng điệp trận pháp cùng cấm chế bảo hộ, muốn thông qua mà không gặp trả giá lớn là rất khó khăn." Lôi Đình Chúa Tể bắt đắ dĩ nói.

"Là vậy sao, ta đi thử một chút."

Vừa nói xong, Phong Vân vậ mà ngay trước mặt các vị Chúa Tể Nhân tộc, lộ ra một cái tay, trực tiếp vươn vào bên trong hư không.

Hả?

Các Chúa Tể Nhân tộc thấy cảnh này, thần sắc chấn động, dường như đã loáng thoáng đoán được Phong Vân muốn làm gì rồi!

...

Cùng lúc đó.

Ở tinh không cương vực xa xôi, bên trong một mảnh không gian giới chỉ.

Nơi này là khu vực trung tâm mà tam tộc cùng những đại tộc thế lực khác liên minh với nhau.

Các cao tầng tam tộc, cùng cao tầng của những đại tộc thế lực khác, đều tụ tập ở chỗ này.

Mà bọn họ giờ phút này, hoàn toàn không biết có nguy hiểm gì gần kề, đang tại kịch liệt thảo luận.

Tổng cộng chia làm hai phái, một phái cho rằng tiếp tục ẩn núp mới là vương đạo, lợi dụng nơi này có vô số trận pháp cùng cấm chế, để chống đỡ Phong Vân cùng Nhân tộc công kích.

Một bộ phận khác thì cho rằng đã nhiều năm như vậy, Phong Vân không hề ra tay, nói không chừng đã thụ thương rồi, hiện tại đang tĩnh dưỡng, bây giờ chính là cơ hội tốt nhất.

Hai phái đều cố chấp ý kiến của mình, không ai phục ai.

"Oanh!"

Nhưng mà, đúng lúc này, phiến thiên địa này bỗng nhiên chấn động, không ngừng run rẩy! ! _

Chương 767: Nó tên thật là, Phong Vân!

Chương 767: Nó tên thật là, Phong Vân!

"Râm râm râm! !"

Kinh thiên kịch chấn, rung chuyển toàn bộ hạch tâm thế giới.

Cao tầng cùng các cường giả của tam tộc và những đại tộc thế lực khác đều cảm nhận được một loại khí tức đại phá diệt, để bọn hắn như rơi vào hầm băng, toàn thân rung động.

"Đã phát sinh cái gì vậy?"

Một vị Cự Đầu Chúa Tể Cơ Giới tộc quát khẽ nói, thần sắc không ngừng biến hóa.

"Chẳng lẽ có người xâm lấn sao?" Một vị Đặc Cấp Chúa Tể khác của yêu Hoàng tộc kinh nghi bất định nói.

"Không có khả năng, nơi này của chúng ta vững như thành đồng, có ức vạn trận pháp cùng cấm chế thủ hộ, ta có thể nói là, không thể bị lay động được. . ."

Một vị Mẫu Hoàng Chúa Tể cấp đến từ Trùng tộc lắc đầu nói, cảm thấy không ai có khả năng có thể xâm lấn nơi này.

Nhưng lời nàng còn chưa nói xong, bỗng nhiên ——

"Hô. . ."

Không biết từ nơi nào ùa đến một trận gió mãnh liệt, lập tức thổi nát thương khung, thiên địa bỗng nhiên ảm đạm đi.

Tất cả sinh mệnh nơi đây đều bị kinh động, cả phiến thiên địa trong chốc lát đen kịt lại, đây là chuyện bọn họ chưa từng trải qua bao giờ.

Giờ khắc này, vô luận là cao tầng liên minh, hay là sinh mệnh bình thường, đều đang ngửa mặt lên trời quan sát, thần sắc sợ hãi.

Chỉ thấy ở bên trong Hắc Âm vô biên, chỉ có điểm điểm tinh quang yếu ớt thẳm thẳm ra ngoài, vậy mà phác họa ra hình dáng một bàn tay vô biên đáng sợ!

"Tay! Đó là tay người! !"

Không biết là ai hô lên một câu, lập tức ở trong liên minh nhắc lên sóng to gió lớn! ,

Tất cả sinh mệnh ở đây, từ Chúa Tể, xuống đến võ giả Thần cấp, giờ khắc này tất cả đều đang cả kinh thất sắc, bọn họ không cách nào tưởng tượng nổi, đây là tồn tại bậc nào, vậy mà chỉ lấy một cái tay đã bao trùm lại hạch tâm thế giới có thể xưng là mệnh mông bao la này của bọn họ!

"Ầm ầm!"

Bàn tay đáng sợ, tựa như từ trên trời xanh rơi xuống, đơn giản là khủng bố tới cực điểm, so với hạch tâm thế giới còn to lớn hơn nữa, thời điểm rơi xuống, không gì có thể ngăn cản nổi.

Cái gì mà ức vạn trận pháp, cái gì mà ngàn vạn cấm chế, tất cả đều bị hủy diệt dễ như trở bàn tay, như ảo ảnh trong mơ vậy!

Loại tràng diện này quá rung động, vững như thành đồng, phòng ngự tuyệt cường trong miệng Trùng tộc Mẫu Hoàng, ở trước mặt bàn tay lớn kia, cùng với giấy không có gì khác nhau.

Giờ khắc này, đừng nói là chống cự, tất cả sinh mệnh nơi đây, ngay cả đứng lên cũng làm không được, từng người đều đang ở bên trong uy áp không cách nào tưởng tượng được, nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

"Cái này. . . Loại lực lượng này. . . Là. . . Là Chí Tôn! !"

Tộc trưởng Cửu Đầu Sư Tử tộc nghẹn ngào sợ hãi nói.

Các Chúa Tể còn lại trong lòng buồn bã, lại là Chí Tôn ra tay đối với bọn hắn sao?

Vì cái gì chứ, Hằng Vũ Chí Tôn cao cao tại thượng không phải gần đây không nhúng tay vào ân oán giữa những tộc đàn trong vũ trụ sao? Vì sao lại phá lệ ra tay đối với bọn hắn!

Ở bên trong loại ánh mắt nghi ngờ kinh hãi này của bọn họ, bàn tay lớn khủng bố đã hoàn toàn rơi xuống, đem tất cả Chúa Tể cấp của liên minh chộp vào trong tay, thuần thực đến mức sinh mệnh phía dưới Chúa Tể, cũng không hề bị tác động đến.

Ở bên trong ánh mắt sợ hãi của những sinh mệnh còn lại, bàn tay lớn vô cùng đáng sợ kia chậm rãi thối lui.

Không bao lâu, thiên địa lần nữa khôi phục thanh minh.

Mà các cường giả của liên minh, đã không còn một người nào đã.

. . .

Vị diện chí cao của Nhân tộc.

Phong Vân thần sắc bình thản thu tay lại, mà không gian võ vụn trước mắt hắn cũng dần dần khôi phục lại.

Bọn Lôi Đình Chúa Tể thấy thế, cho rằng Phong Vân đã thất bại, đang muốn an ủi vài câu.

Nhưng ngay lúc này đã thấy Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, lập tức rất nhiều thân ảnh từ trên bàn tay hắn lăn xuống, lít nha lít nhít một mảnh, như là rơi sỏi cỏ vậy.

Tất cả Chúa Tể của tam tộc cùng những đại tộc, thế lực khác liên minh lại, có tới hàng trăm hàng ngàn vị nhiều như rừng cây vậy, đều bị Phong Vân lập tức bắt trở lại.

"Cái này, đây là. . ."

Bọn Lôi Đình Chúa Tể cùng Hắc Âm Chúa Tể nhìn rất nhiều thân ảnh trước mắt bị trấn áp phong ấn lại, nằm yên một chỗ, vô pháp nhúc nhích, sau khi cẩn thận phân biệt, lập tức kinh hô lên, mặt mũi tràn đầy không thể tin được.

Những thân ảnh trước mắt này, bọn họ không thể quen thuộc hơn được nữa, chính là cường giả Chúa Tể cấp của tam tộc cùng những đại tộc, thế lực khác tạo thành liên minh!

Cái này khiến cho bọn Lôi Đình Chúa Tể chấn động không gì sánh nổi, Phong Vân, vậy mà chỉ cần dùng một cái tay đã có thể đem tất cả cường giả Chúa Tể cấp của liên minh bắt về đây! ?

Nói đùa sao! !

Giờ khắc này, cho dù là Ngũ Hành Chúa Tể, cũng đã há to mồm, lấy thần sắc không thể tin nổi nhìn về phía Phong Vân, giống như là đang nhìn

thấy chuyện rung động nhất đời này của mình!

Mà các Chúa Tể của liên minh ở đối diện, thì so với bọn Lôi Đình Chúa Tể còn rung động hơn vô số lần.

Lúc đầu bọn họ tưởng rằng Hằng Vũ Chí Tôn ra tay đối với bọn hắn, nhưng bọn hắn giờ phút này lại hoảng sợ phát hiện ra, lại là Phong Vân đem bọn hắn bắt tới đây.

"Người, người. . . Thành Chí Tôn! ?"

Các Chúa Tể của liên minh dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía thân ảnh bạch kim trước mặt, toàn thân đều đang co giật, khó mà tự kiềm chế được.

Có thể không cần nhìn ức vạn trận pháp cùng cấm chế mà bọn họ bố trí xuống, bên trong vũ trụ này, trừ Chí Tôn ra, không có người nào có thể làm được.

Phong Vân có thể làm đến bước này, theo bọn hắn nghĩ, tất nhiên là đã trở thành Chí Tôn rồi.

Lời này vừa ra, bọn Lôi Đình Chúa Tể và những Chúa Tể Nhân tộc, cũng đều chăm chú nhìn chăm chăm vào Phong Vân, trong mắt vừa chờ mong, lại có cả khẩn trương nữa.

"Phong Vân, người. . ." Trong một nháy mắt này, cho dù là thiết huyết như Ngũ Hành Chúa Tể, thần sắc cũng rất là kích động, nhin không được mở miệng nói.

Bất quá, còn không đợi Phong Vân mở miệng, bỗng nhiên, một cỗ ý chí mênh mêng bao la đến tột đỉnh từ sâu trong vũ trụ giáng lâm đến, trong nháy mắt quét sạch toàn bộ vũ trụ, ức vạn tộc đàn, chư thiên vạn vực!

Tiếp theo, một đạo thanh âm chấn động vạn cổ tuế nguyệt, uy áp toàn bộ vũ trụ vang lên, quanh quẩn ở bên tai mỗi một sinh linh trong vũ trụ, đồng thời thẳng vào sâu trong linh hồn!

"Bằng vào Hằng Vũ ta chiêu cáo, trải qua vô tận thời gian, ức triệu tuế nguyệt, bên trong vũ trụ của ta rốt cục sinh ra vị Chí Tôn thứ hai!"

Cái gì! ?

Vô số sinh mệnh trong vũ trụ nghe nói như thế, đều là toàn thân kịch chấn, trên mặt lộ ra vẻ khó tin.

Vị Chí Tôn thứ hai, vậy mà đã sinh ra! Cái này, đơn giản là không hề có điềm báo trước gì cả!

Còn không chờ bọn họ tiếp tục chấn kinh, thanh âm uy nghiêm của Hằng Vũ Chí Tôn tiếp tục vang lên.

"Tên thật của vị này là, Phong Vân."

Phong Vân! ! Nhân tộc Phong Vân! !

Tĩnh!

Giờ phút này, toàn bộ vũ trụ đều lâm vào yên tĩnh giống như chết lặng!

Tất cả sinh mệnh trong vũ trụ, lúc này đều chỉ có một biểu lộ mà thôi, đó chính là ngốc trệ!

Mặc dù Phong Vân được công nhận là thiên kiêu số một trong vô tận vũ trụ, trở thành Vũ Trụ Chí Tôn có xác suất rất lớn, nhưng, đó cũng là chuyện của chí ít là mấy chục, thậm chí mấy trăm kỷ nguyên sau.

Kết quả là, lúc này mới qua thời gian bao lâu, Phong Vân đã bỗng nhiên trở thành Chí Tôn rồi!

Cái này, cái này, làm sao có thể chứ!

Nhưng đây là Hằng Vũ Chí Tôn chiêu cáo toàn vũ trụ, cho dù bọn họ chần kinh lại như thế nào, cũng không thể không tin tưởng được, đây chắc chắn là sự thật!

...

"Chí Tôn. . . Vị Vũ Trụ Chí Tôn thứ hai. . ."

Ở vị diện chí cao của Nhân tộc, bao quát cả Ngũ Hành Chúa Tể ở bên trong, thân thể tất cả các Chúa Tể Nhân tộc phát run, trên mặt bắn ra kích động cùng hưng phấn trước đó chưa từng có, gắt gao nhìn chăm chăm vào thân ảnh bạch kim bên cạnh bọn họ! _

Chương 768: Ngồi đợi thiên hạ chư tộc đến bái!

Chương 768: Ngồi đợi thiên hạ chư tộc đến bái!

Nhân tộc, Chí Cao Thần Điện, ở chỗ sâu trong vị diện chí cao.

Giờ phút này.

Trên bảo tọa kim sắc, Phong Vân đang ngồi ở phía trên, thần sắc hắn có chút bất đắc dĩ.

Từ sau khi Hằng Vũ Chí Tôn hướng toàn vũ trụ chiêu cáo thân phận của hắn, Ngũ Hành Chúa Tể cùng Lôi Đình Chúa Tể và những Chúa Tể nhân tộc này, cả đám đều kích động đến tột đỉnh, đến nói năng cũng đều lộn xộn.

Thậm chí, còn ở chỗ của Phong Vân tu kiến một tòa Chí Cao Thần Điện, xem như là phủ đệ của hắn -.

Từ quy cách, đến chất liệu, trang trí, tất cả đều kéo đầy, tất cả phủ đệ của các Chúa Tể Nhân tộc cộng lại, cũng không bằng một cái Chí Cao Thần Điện này.

Đối với chuyện này, Phong Vân tự nhiên là cự tuyệt đủ kiểu, nhưng mà bọn Ngũ Hành Chúa Tể đều cố chấp, Phong Vân đã trở thành Vũ Trụ Chí Tôn, địa vị chí cao vô thượng, đứng vững vàng ở trên đỉnh của chúng sinh vũ trụ, đáng được hưởng vinh hạnh đặc biệt này!

Từng người đều nói hết lời, Phong Vân thực sự không có cách nào khác, chỉ có thể tiếp nhận mà thôi.

"Các vị. . ."

Trên bảo tọa kim sắc, Phong Vân nhìn các Chúa Tể Nhân tộc vẫn như cũ còn cực kỳ hưng phấn phía dưới, do dự một chút, vẫn là mở miệng nói, "Ta khả năng sẽ không ở nơi này lâu."

Ừm?

Lời này vừa nói ra, các Chúa Tể Nhân tộc đang hưng phấn lập tức giật mình, không biết rõ ý tứ trong lời nói của Phong Vân.

Vẫn là Ngũ Hành Chúa Tể nghe được, hấn giật mình nhìn về Phong Vân nói: "Phong Vân, ngươi, ngươi là muốn rời khỏi vũ trụ này sao?"

Cái gì?

Các Chúa Tể Nhân tộc nghe nói như thế, từng người toàn thân chấn động, ánh mắt nao nao nhìn về phía Phong Vân.

"Ừm." Phong Vân gật đầu, nhìn về phía vịnh hằng không biết, nhẹ nhàng nói: "Ta tương lai sẽ không ở nơi này."

Ngũ Hành Chúa Tể nhẹ thở ra một ngụm khí, tâm tình nguyên bản vô cùng hưng phấn cũng nhanh chóng tỉnh táo lại, đúng vậy, lấy tư chất thiên phú của Phong Vân khoáng cổ thược kim như vậy, phương vũ trụ này với hấn mà nói, thật sự là quá nhỏ rồi.

Không khách khí mà nói, cho dù là tư chất thiên phú của Hằng Vũ Chí Tôn, cũng xa xa không bì kịp Phong Vân.

Chỉ dùng thời gian không đến một kỷ nguyên, Phong Vân đã trở thành Chí Tôn Chí Cao Vô Thượng rồi, bực thiên phú này, đơn giản là kinh thế hãi tục.

Mặc dù tâm tư Ngũ Hành Chúa Tể rất muốn giữ Phong Vân lại, nhưng Phong Vân rõ ràng cần thế giới càng bao la hơn, chỉ đạt tới cực hạn ở một góc nhỏ này, thật sự là quá lãng phí phần thiên phú của hắn!

Những người khác hiển nhiên cũng nghĩ đến chuyện này, từng người đều há hốc mồm, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì.

Mặc dù Phong Vân rời đi, Nhân tộc sẽ mất đi một vị Chí Tôn, nhưng bọn hắn tôn trọng lựa chọn của Phong Vân.

"Yên tâm đi, ta cũng không phải là lập tức đi ngay, trước khi rời đi, ta sẽ an bài tốt mọi chuyện."

Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng, "Tôi thiếu ta phải bảo đảm địa vị đặc thù của Nhân tộc ở trong vũ trụ, áp đảo phía trên ức vạn tộc đàn."

Áp đảo ức vạn tộc đàn!

Một câu nói kia vừa ra, ánh mắt bọn Ngũ Hành Chúa Tể rõ ràng hừng hực lên, hô hấp cũng mất tự nhiên.

Mục tiêu này, bọn họ đã phấn đấu không biết bao nhiêu năm, nhưng cuối cùng vẫn còn kém rất xa.

Bây giờ, rốt cục sắp thực hiện được rồi sao!

...

Sau đó.

Cũng không lâu lắm, bên ngoài cương vực Nhân tộc liền truyền ra từng đợt ba động.

"Tộc trưởng Long tộc cầu kiến!"

"Thiên Hà Liên Minh cầu kiến!"

"Bắc Cương Liên Minh cầu kiến!"

"Tộc trưởng Ngục Luân cầu kiến!"

". . ."

Vô số tộc đàn cùng thế lực trong vũ trụ trước sau chạy đến, đều là tiến vào cương vực Nhân tộc cầu kiến Phong Vân.

Ngồi đợi thiên hạ chư tộc cùng thế lực tới triều bái, đương kim bên trong vũ trụ, trừ Hằng Vũ Chí Tôn ra, cũng chỉ có Phong Vân mới dám như thế.

. . .

Chí Cao Thân Điện của Nhân tộc.

Bên trong đại điện rộng lớn, các Chúa Tể đến từ những tộc quần cùng thế lực khác trong vũ trụ tề tụ ở đây, nhìn qua thân ảnh thon dài trên bảo tọa kim sắc, cảm nhận được khí tức uy nghiêm tản mát ra từ trên thân ảnh đó, tâm thần kinh hãi.

Không có chút gì do dự, bọn họ đều là cùng nhau dùng đại lễ thăm viếng, phi thường cung kính, "Gặp qua Chí Tôn đại nhân."

Hằng Vũ Chí Tôn tự mình tuyên bố đối với toàn vũ trụ, cộng thêm Phong Vân bây giờ tản mát ra khí tức uy nghiêm này, hết thảy đây đã đủ để

chứng minh, Phong Vân, thật đã thành tựu Chí Tôn rồi!

Trong lòng đông đảo thế lực cùng tộc đàn vừa phức tạp, lại vừa rung động.

Nổi bật nhất là Bắc Cương Liên Minh cùng Long tộc.

Dù sao, trước đó không lâu Phong Vân còn đi đến chỗ bọn họ làm khách, lúc ấy Phong Vân mặc dù cũng rất mạnh, nhưng còn ở bên trong phạm vi tiếp nhận.

Nhưng mà lúc này mới qua bao lâu chứ, quay đầu nhìn lại, hấn thể mà đã trở thành Chí Tôn rồi, quân lâm vũ trụ, đứng vững vàng ở phía trên ức vạn tộc đàn!

Quá nhanh! Cũng quá bất khả tư nghị!

Phải biết rằng, năm đó Hằng Vũ Chí Tôn, cũng phải tốn hao thời gian mấy trăm kỷ nguyên mới thành công bước vào Chí Tôn.

Mà Phong Vân, từ khi hấn xuất sinh đến bây giờ, cộng lại còn không quá một kỷ nguyên nữa!

Mặc dù đều là Chí Tôn, nhưng rất rõ ràng, thiên phú tư chất của Phong Vân, phải ở trên Hằng Vũ Chí Tôn.

Đương nhiên, lời này coi như là vũ trụ ức vạn tộc đàn biết được, cũng sẽ không nói ra ngoài, dù sao Hằng Vũ Chí Tôn cùng Phong Vân đều là đại lão, rất nhiều chuyện chỉ có thể để ở trong lòng mà thôi.

Hai bên đại diện.

Bọn Ngũ Hành Chúa Tể nhìn thủ lĩnh các thế lực cùng tộc trưởng chư tộc cúi đầu xưng thần, trên mặt nhìn không ra biểu lộ gì, nhưng trong nội

tâm lại tràn đầy cảm giác thành tựu.

Một màn này, bọn họ không biết đã tha thiết mơ ước bao lâu rồi, ở trong mơ đã gặp được không biết bao nhiêu lần, bây giờ, rốt cục đã tự mình cảm nhận được!

Trong lòng bọn họ biết, từ giờ khắc này, Nhân tộc, đã áp đảo ở phía trên ức vạn tộc đàn trong vũ trụ rồi!

Mà hết thảy những thứ này, đều là bởi vì có Phong Vân tồn tại!

Trên bảo tọa kim sắc.

Phong Vân nhìn tộc trưởng chư tộc cùng thủ lĩnh các thế lực phía dưới, hần nhẹ nhàng mở miệng nói: "Các vị đường xa mà đến, vừa vặn mời các ngươi chứng kiến một số việc."

Lời nói vừa rơi xuống, chỉ thấy hần vung tay lên.

Lập tức trên quảng trường không lồ bên ngoài đại điện, xuất hiện lít nha lít nhít thân ảnh, chính là các Chúa Tể của tam tộc cùng những đại tộc thế lực khác mà trước đó Phong Vân chộp tới.

"Đây là . . ."

Tộc trưởng chư tộc cùng thủ lĩnh các thế lực nhìn về những thân ảnh trên quảng trường, thần sắc biến đổi.

Bọn họ tự nhiên nhận ra lai lịch những thân ảnh này, cũng bởi vậy, bọn họ mới biết khiếp sợ như vậy.

Phong Vân, vậy mà đem tất cả đều bắt tới đây!

"Chí Tôn tha mạng! !"

Trên quảng trường, các Chúa Tể của liên minh từng người quỳ rạp trên đất, thậm chí đầu rạp xuống đất, nhao nhao hướng về Phong Vân cầu xin tha thứ.

Không có người nào muốn chết, nhất là những vị sống vô số năm tháng này, càng là yêu quý sinh mệnh của mình hơn hết thảy.

Trên bảo tọa.

Ánh mắt Phong Vân lãnh đạm nhìn về các Chúa Tể cầu xin tha thứ trên quảng trường, chưa hề nói bất cứ cái gì cả.

Một giây sau.

"Ầm ầm!"

Từ trên chín tầng trời, một bàn tay khổng lồ vô biên rơi xuống, bao trùm thiên địa, trực tiếp đem các Chúa Tể của liên minh này giết sạch sành sanh.

Những Chúa Tể này ở trong vũ trụ, vị nào mà không phải hô phong hoán vũ, nhưng giờ phút này, ở phía dưới bàn tay lớn kia, cùng sâu kiến không có gì khác nhau cả! _

Chương 769: Một người chán nhiếp ỨC vạn tộc đàn!

Chương 769: Một người chán nhiếp ỨC vạn tộc đàn!

Một tay nhấc lên, lập tức giết chết trên trăm vị Chúa Tể, trong đó không thiếu Cự Đầu Chúa Tể, thậm chí là Vô Địch Chúa Tể.

Một màn này khiến chư tộc tộc trưởng cùng thế lực thủ lĩnh trong đại điện lạnh cả người, bị thủ đoạn thiết huyết của Phong Vân dọa cho phát sợ.

Bọn họ thâm kinh hãi một lát, rồi cũng đều cảm thấy cực kỳ may mắn, cũng may, may là bọn họ không có xung đột gì với Nhân tộc.

Đồng thời trong lòng cũng hạ quyết tâm, về sau tuyệt đối sẽ không trêu chọc Nhân tộc, bằng không nếu bị vị ác ma này để mắt tới, sợ là sẽ rước về họa diệt tộc!

Trên bảo tọa.

Phong Vân quan sát bên dưới, mặc dù không có ánh mắt sắc bén nào, nhưng chư tộc tộc trưởng cùng các thủ lĩnh thế lực, vẫn là không nhìn được mà run lẩy bẩy, sợ Phong Vân nổi giận.

Chúa Tể giận dữ, thân nằm ỨC vạn vạn, nhưng nếu là Chí Tôn giận dữ, vậy thì không phải chỉ đơn giản là người chết thôi đâu, sợ là toàn bộ vũ trụ đều sẽ xảy ra chấn động.

Phong Vân thấy cảnh này, trong lòng rõ ràng, chính mình đã đạt được mục đích rồi.

Hắn sở dĩ giết chết các Chúa Tể của tam tộc liên minh ngay trước mặt chư tộc tộc trưởng cùng các thủ lĩnh thế lực, chính là vì muốn giết gà dọa khỉ, chấn nhiếp chư tộc tộc trưởng cùng các thủ lĩnh thế lực đó.

Phong Vân không lâu nữa sẽ phải rời khỏi, sợ những tộc quần cùng thế lực khác làm chuyện bất lợi với nhân tộc, cho nên hắn liền tạo nên hình tượng một Chí Tôn thiết huyết uy nghiêm, khiến những tộc trưởng cùng thủ lĩnh này biết được kết cục của việc trêu chọc Nhân tộc.

Cứ như vậy, những tộc trưởng cùng thủ lĩnh này khi đối mặt với Nhân tộc, liền sẽ khiêm nhường nội liễm, thậm chí cung kính, khiếp sợ.

Cho dù Phong Vân rời đi, những tộc trưởng cùng thủ lĩnh này cũng sẽ e dè hơn.

...

Chư tộc tộc trưởng cùng thủ lĩnh không ở lại trong Chí Cao Thần Điện bao lâu liền cáo từ lui ra.

Thật sự là ở cùng một chỗ với Chí Tôn, bọn họ phải nhận áp lực quá khổng lồ, mặc dù Phong Vân chỉ tự nhiên tản mát ra khí thế, không quá hùng vĩ, nhưng cũng làm cho bọn họ tâm thần kinh hãi, khẩn trương vô cùng.

Này cũng như một bé cừ non ngây thơ cùng với sói xám ranh mãnh ở chung một phòng, có thể không khẩn trương đến phát run sao?

Phong Vân cũng không quá để ý, dù sao hắn đã đạt được mục đích, những tộc trưởng cùng thủ lĩnh này đã không cần lo lắng, ít nhất trong một

đoạn thời gian rất dài không cần lo lắng nữa.

Sau đó.

Phong Vân rời khỏi Chí Cao Thần Điện, khởi hành tiến về Trụ Vực, đi gặp Hằng Vũ Chí Tôn.

...

Trụ Vực.

Phong Vân lại một lần nữa đi tới nơi này, nhưng lần này hoàn toàn không giống mấy lần trước.

Cách thật xa, hắn liền nhìn thấy bóng người quen thuộc, không chỉ là thập lão, phía trước nhất, bóng dáng vĩ ngạn thẳng tắp kia, rõ ràng là Hằng Vũ Chí Tôn.

Thậm chí ngay cả Hằng Vũ Chí Tôn đều tự mình đến đón hắn.

Phong Vân nhanh chóng tiến lên, đi tới trước mặt Hằng Vũ Chí Tôn.

Thập lão lập tức hành lễ với Phong Vân, thần sắc cung kính, "Tham kiến Chí Tôn."

Dựa vào nét mặt của bọn họ đến xem, hiển nhiên là đã sớm biết thực lực chân chính của Phong Vân, cũng không chấn kinh như những chúa tể bên ngoài kia.

Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, ra hiệu bọn họ tùy ý, sau đó hắn nhìn về phía Hằng Vũ Chí Tôn, bắt đầu dĩ cười một tiếng, "Người lúc trước muốn chiêu cáo vũ trụ, cũng nên nói trước với ta một tiếng chứ, người làm thế này, chính ta đều giật mình."

Hằng Vũ Chí Tôn mỉm cười nói: "Ta thấy ngươi ra tay với tam tộc liên minh, liền biết suy nghĩ của ngươi, dù sao ngươi sớm muộn gì cũng phải bại lộ, còn không bằng ta giúp ngươi một tay luôn."

Phong Vân sờ mũi một cái, cái gì cũng không nói.

Kỳ thật hẳn cũng dự định làm như thế, chỉ là Hằng Vũ Chí Tôn làm trước thôi, với lại hiệu quả so với hẳn làm còn tốt hơn nhiều.

Dù sao về sau người đã treo cái danh Chí Tôn, mọi sinh mệnh trong ức vạn tộc đàn vũ trụ, không có một ai không tin tưởng!

"Đúng, ngươi tìm đến ta là có chuyện gì? Không phải là chuyên môn vì chuyện này đấy chứ." Hằng Vũ Chí Tôn lúc này mới mở miệng hỏi.

"Không có, chỉ thuận tiện mà thôi, không phải ngươi nói sau khi ta đạt tới điều kiện thì đến tìm ngươi sao?" Phong Vân lắc đầu nói.

"Điều kiện, điều kiện gì. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn vô ý thức nói ra câu này, sau đó hẳn kịp phản ứng, bỗng nhiên trừng to mắt, nhìn chăm chăm Phong Vân, "Ngươi, ngươi không lẽ, mười hệ thuộc tính quy tắc, đều viên mãn rồi ư! ?"

Phong Vân không mở miệng, chỉ lộ ra một ngón tay, phía trên xuất hiện một quang cầu màu đen tuyền, dập dờn tản ra cảm giác huyền diệu không cách nào nói rõ thâm sâu vô cùng.

Có Hỏa cuồng bạo, Thủy nhu cương, Kim sắc bén, Mộc sinh cơ, Thổ dày nặng, Phong linh động, Băng rét lạnh. . .

Những thuộc tính này vốn tương sinh tương khắc, giờ phút này vậy mà đều vô cùng hoàn mỹ dung hợp lại với nhau, bổ sung lẫn nhau, diễn dịch ra

huyền bí vô thượng.

Thập lão nhìn mà sâu sắc trầm mê, bọn họ chưa từng nhìn qua sự vật nào hoàn mỹ như vậy, vượt qua phạm vi hiểu biết của bọn họ. . .

Mà Hằng Vũ Chí Tôn nhìn thấy cái này, lại chột thay đổi ánh mắt, nhìn Phong Vân như nhìn cứu cực quái vật, hung hăng hít sâu một hơi, hần lúc ấy thuận miệng nói như vậy, chỉ là thủ đoạn dùng để khích lệ Phong Vân mà thôi.

Hần cho tới bây giờ cũng không nghĩ rằng Phong Vân có thể đạt tới thành tựu này trong vòng ngàn năm.

Mà bây giờ, Phong Vân không chỉ có hoàn thành, hơn nữa còn hoàn thành trong hơn ba trăm năm ngắn ngủi!

Không hề nghi ngờ, Hằng Vũ Chí Tôn lại một lần bị sự yêu nghiệt của Phong Vân làm cho chấn động.

Cái này, đây cũng không đơn giản như Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú, cho dù là những vô thượng yêu nghiệt của Trung Thiên Vũ Trụ mà Hằng Vũ Chí Tôn nghe nói qua kia, cũng phải khó khăn lắm mới làm được đến mức này!

"Mẹ kiếp, Thẻ Chất thiên phú vốn đã biến thái như vậy, kết quả hiện tại thuộc tính thiên phú lại càng thêm biến thái, hơn nữa còn là mười hệ thuộc tính, cái này mẹ nó chứ. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn trong lòng đã hò hét gào thét, so với Phong Vân, người tự xưng là thiên kiêu có thiên phú số một vũ trụ, lại lộ ra vẻ kém cỏi vô cùng.

Vốn dĩ hẳn cho rằng Phong Vân chỉ có năm thành cơ hội tiến vào Càn Nguyên Tông, bây giờ, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, cơ hồ là 100%.

Chuyện này khiến Hằng Vũ Chí Tôn thâm chấn kinh, cũng vô cùng hưng phấn.

Một khi Phong Vân tiến vào Càn Nguyên Tông, cho dù chỉ là ngoại môn đệ tử, đó cũng là vinh quang không cách nào tưởng tượng.

Có thể nói như vậy, ngoại môn đệ tử của Càn Nguyên Tông, địa vị cũng cao hơn nhiều một vị Vũ Trụ Chí Tôn của Tiểu Thiên Vũ Trụ, còn nếu trở thành nội môn đệ tử, dù cho là Vũ Trụ Chí Tôn của Trung Thiên Vũ Trụ, gặp hẳn cũng phải kính trọng ba phần, nếu còn cao hơn nữa, vậy thì càng không thể tưởng tượng.

Chính là có khí phách như vậy.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không phải nói cho có mà thôi.

Hằng Vũ Chí Tôn không trông cậy vào việc Phong Vân có thể trở thành nội môn đệ tử, bởi vì nó quá khó, chỉ có vô thượng thiên kiêu của Đại Thiên Vũ Trụ mới có tư cách tranh đoạt.

Phong Vân mặc dù biến thái vô cùng, nhưng ở trong lòng hẳn, so với những thiên kiêu của Đại Thiên Vũ Trụ kia, vẫn là có một đoạn chênh lệch.

Có điều trở thành ngoại môn đệ tử, lại là dư sức.

Cho đến lúc đó, cả Tiểu Thiên Vũ Trụ này cũng sẽ được hưởng lợi theo.

Chính là, 'Một người đắc đạo gà chó cũng lên trời'!

Chương 770: Hồn Độn cấp phi thuyền vũ trụ!

Chương 770: Hồn Độn cấp phi thuyền vũ trụ!

Trụ Vực.

Hằng Vũ Chí Tôn vô cùng hưng phấn cùng kích động, hẳn vốn cho rằng Phong Vân chỉ có một nửa tỉ lệ tiến vào Càn Nguyên Tông của Đại Thiên Vũ Trụ.

Nhưng bây giờ, biết được hẳn có thiên phú yêu nghiệt như thế, gia nhập Càn Nguyên Tông có thể nói là 100%, ván đã đóng thuyền!

Đến lúc đó, Tiểu Thiên Vũ Trụ này của hẳn, cũng sẽ nhận được đãi ngộ cực lớn.

Ngay tiếp theo, chính Hằng Vũ Chí Tôn cũng sẽ nhận được ân trạch không nhỏ.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Hằng Vũ Chí Tôn nhìn về phía Phong Vân, hệt như đang nhìn một trân bảo hiếm thấy vậy.

Cách đó không xa.

Phong Vân bị Hằng Vũ Chí Tôn dùng ánh mắt nóng bỏng kia nhìn đến toàn thân không được tự nhiên, trong lòng khẽ rùng mình.

Người này, sẽ không thức tỉnh ham mê đặc thù gì đó chứ! ?

Mà ngay khi Phong Vân phán đoán lung tung, đã thấy Hằng Vũ Chí Tôn vung tay lên, lập tức toàn bộ Trụ Vực chấn động.

Tiếp theo, trong ánh mắt rung động của vô số sinh linh Trụ Vực, từ chỗ sâu, bay ra một vệt hào quang sáng chói tới cực điểm.

Quang mang lao tới gần, bị Hằng Vũ Chí Tôn chop trong tay, thu lại hào quang, chỉ thấy là một chiếc phi thuyền vũ trụ nhỏ nhắn tinh xảo.

Chỉ là phi thuyền vũ trụ này cho Phong Vân cảm giác vượt xa bất luận một chiếc phi thuyền vũ trụ nào mà hắn từng gặp qua.

Hằng Vũ Chí Tôn đưa cho Phong Vân, "Này, đây là Hồn Độn cấp phi thuyền vũ trụ dùng để đi tại 'Ngoại Hồn Độn' thế giới, Mặc Nguyên Hào, tốc độ đạt tới một giây 10 ức năm ánh sáng, điều khiển nó, trong vòng 500 năm thời gian, người liền có thể thuận lợi đi đến Trung Thiên Vũ Trụ Thanh Giác Vũ Trụ cách chúng ta gần nhất."

"Đa tạ."

Phong Vân mắt sáng lên, đưa tay tiếp nhận.

Mặc dù hắn có thể Không Gian Thuần Di, nhưng luận tốc độ, tự nhiên là không sánh bằng Hồn Độn cấp phi thuyền vũ trụ một giây 10 ức năm ánh sáng này.

Có vật này, thời gian Phong Vân đi lại sẽ giảm mạnh.

"Còn lại ta cũng không có gì tốt cho người, người hiện tại so với ta còn mạnh hơn, một vài đồ vật ta sưu tập, đoán chừng người cũng sẽ không cảm thấy hứng thú."

Hằng Vũ Chí Tôn khẽ cười khổ nói.

Hắn đường đường Vũ Trụ Chí Tôn, thứ đáng giá cầm được ra, vậy mà chỉ có một chiếc phi thuyền vũ trụ, nói ra thật sự là quá mất mặt.

"Có thể có được phi thuyền vũ trụ này, với ta mà nói, đã là bảo vật có giá trị lớn nhất rồi." Phong Vân nói lời từ đáy lòng.

Hắn hiện tại nhu cầu cấp bách chính là đồ vật như vậy, linh vật chí bảo khác, thật đúng là không có nhiều tác dụng với hắn.

Sau đó, Phong Vân cùng Hằng Vũ Chí Tôn nói chuyện phiếm một lúc, liền cáo từ rời đi.

Trước khi đi, Hằng Vũ Chí Tôn nhắc Phong Vân nhanh chóng lên đường.

Mặc dù còn cách thời gian quy định hơn mấy trăm năm nữa, nhưng lộ trình quá xa, tăng thêm 'Ngoại Hồn Độn' thế giới phức tạp nhiều biến động, vì để phòng vạn nhất, vẫn là nhanh chóng lên đường sẽ tốt hơn.

Đối với chuyện này, Phong Vân tự nhiên là đồng ý.

Dù sao hắn đã xử lý gần xong chuyện trong vũ trụ này rồi.

Tiêu diệt các Chúa Tể có cừ oán với Nhân tộc, lại chấn nhiếp ức vạn tộc đàn, Nhân tộc đã có địa vị chí cao trong vũ trụ, không chỉ có sẽ không có nguy hiểm như trước, hơn nữa còn đạt tới đỉnh cao huy hoàng chưa từng có.

Mà Phong gia, hắn bồi dưỡng được một Phong Lạc Linh, đã là đủ.

Còn những chuyện vạn vật khác, giao cho hóa thân đi xử lý là được.

Nghĩ tới những thứ này, Phong Vân đã cảm thấy, mình tùy thời đều có thể lên đường rời đi.

Thế nhưng hắn cũng không làm như vậy.

"Lại ở cạnh Tiểu Lan tử, còn có viện trưởng bọn họ chút nữa."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói.

Hắn lần này đi, không biết phải mất bao lâu mới có thể trở về.

Có thể là một cái kỷ nguyên, cũng có thể càng lâu.

Cho nên, trước khi rời đi, có thể ở bên Tiểu Lan tử bọn họ nhiều bao nhiêu thì cứ ở.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền thuận di trở lại Địa Cầu, lại lần nữa bắt đầu sinh hoạt ẩn cư.

Vừa ở, đã hết cả trăm năm thời gian.

Trong thời gian trăm năm này.

Nhân tộc phát triển thần tốc, đồng thời, còn có các tộc đàn nhỏ yếu khác thần phục Nhân tộc, tiến cống linh vật tài nguyên, để đổi lấy che chở.

Không có cừ địch vây quanh, không có tài nguyên làm khó, Nhân tộc bởi vậy mà tiến vào trạng thái cường thịnh nhất, thiên tài bắt đầu xuất hiện ló ló, như măng mọc sau mưa, một người so một người càng xuất sắc.

Mà trong đó, Phong Lạc Linh được Phong Vân dạy bảo, là chói mắt kinh diễm nhất.

Khi vừa xuất thế đã quét ngang thập phương vô địch thủ, không nói thiên tài cùng thế hệ không phải đối thủ của nàng, mà ngay cả thiên tài mấy đời trước đó mấy đời trước đó, cũng đều không bằng nàng.

Chuyện này tự nhiên lại làm chấn động Nhân tộc.

Nhưng khi mọi người nghe nói Phong Lạc Linh là do Phong Vân tự tay dạy dỗ, bọn họ trong lòng cũng liền thoải mái.

Nhân vật được Chí Tôn dạy dỗ ra, hoành ép đương đại là chuyện không thể bình thường hơn được nữa!

Mà các cao tầng Nhân tộc, tự nhiên vui vẻ nhất.

Tại trên thân Phong Lạc Linh, bọn họ nhìn thấy một tia cái bóng của Phong Vân năm đó, không thể nói trước, tương lai Nhân tộc sẽ lại sinh ra một tồn tại siêu cấp.

Ngoại giới bởi vì Phong Lạc Linh mà sôi trào vô cùng, còn đương sự lúc này cũng không hề tỏ ra mảy may hưng phấn, thậm chí còn đang lã chã chực khóc.

Bởi vì, lão tổ sư phó của nàng, muốn rời khỏi!

...

Địa Cầu, Phong gia biệt thự.

Trong sân nhỏ, giờ phút này lại chật ních người.

Có Phong Tiểu Lan, Phong Điềm, Phong Thiên, Phong Tiểu Hồ, viện trưởng, Phong Lạc Linh, Sinh Mệnh Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể, Phong Bạo Chúa Tể, Ngũ Hành Chúa Tể ...

Lúc này, bọn họ đều nhìn lên bóng người đang đứng phía trước nhất kia, thần sắc khác nhau, có không bỏ, có quyến luyến, có chúc phúc, có hâm mộ. . .

Trong đó cảm xúc kịch liệt nhất là những người thân như Phong Tiểu Lan bọn họ, sớm chiều làm bạn.

Trong sân.

Phong Vân đứng ở nơi đó, đầu tiên là nhìn về phía Ngũ Hành Chúa Tể bọn họ, mỉm cười, "Chư vị, sau này còn gặp lại."

Sau đó, lại nhìn về phía Phong Tiểu Lan, Phong Lạc Linh những người thân này, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Chờ ta trở lại."

Sau khi nói xong, Phong Vân một bước phóng ra, lơ lửng vọt lên, tiến thẳng lên cao, biến mất không thấy gì nữa.

"Lão tổ sư phó! Ta nhất định chờ ngươi trở về!"

Lúc này, Phong Lạc Linh cũng nhịn không được nữa, nước mắt rơi như mưa, kiệt lực hô lớn.

Những thân nhân khác cũng đều rơi lệ, vạn phần không nỡ.

Trái lại Phong Tiểu Lan, lại không quá mức thất thố, cũng không phải là cảm xúc của nàng không đủ kịch liệt, mà là nàng một đường đã trải qua nhiều như vậy, sớm đã không phải Phong Tiểu Lan lúc trước kia yếu đuối nhu nhược.

Lúc này nàng, có được đạo tâm vô cùng cứng cõi.

"Tiểu Vân, mặc kệ ngươi đi nơi nào, ta đều sẽ đuổi theo bước chân của ngươi!" Phong Tiểu Lan ánh mắt vô cùng kiên định.

Một bên khác.

Các Chúa Tể Nhân tộc cũng đều nổi lòng khó định.

"Lại gặp nhau, chỉ sợ Phong Vân sẽ đạt tới cấp độ mà chúng ta không cách nào tưởng tượng."

Lôi Đình Chúa Tể cảm khái thở dài.

"Đây là chuyện tốt, Phong Vân càng mạnh, thì chúng ta Nhân tộc cũng càng mạnh." Ngũ Hành Chúa Tể ngắm nhìn bầu trời, nhẹ giọng nói: "Nhân tộc ta có thể sinh ra một Phong Vân, thật sự không biết là may mắn bao nhiêu đời tu luyện được. . ."

Chương 771: Thiên phú đao đạo, tấn thăng!

Chương 771: Thiên phú đao đạo, tấn thăng!

Chỗ bích chương trong hỗn độn thế giới.

Một mình Phong Vân đứng ở đây một tay nhẹ nhàng vươn ra, điềm lên bích chương.

Chỉ nghe oanh một tiếng, trong khoảnh khắc, bích chương thế giới vô cùng kiên cố vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh vỡ tán ra bốn phía.

Nhưng cũng không lâu lắm, những mảnh vỡ kia lại bay trở lại, có xu thế xây dựng lại.

Thấy thế, Phong Vân không chần chờ, một bước phóng ra, trực tiếp vượt ra ngoài bích chương.

Trong nháy mắt bích chương sắp khép lại, hắn nhìn lần cuối về thế giới trong vũ trụ, ánh mắt mang theo quyến luyến thật sâu, nhưng một giây sau, hắn vận chuyển quy tắc kiếm đạo, chém vỡ tất cả các cảm xúc này.

Chỉ còn lại bình tĩnh, tâm cảnh không có một gợn sóng.

Thế giới ‘Ngoại hỗn độn’ thân bí phức tạp, không biết lúc nào sẽ gặp nguy hiểm, cho dù là Phong Vân cũng không dám khinh thường, cho nên nhất định phải giữ vững tâm cảnh.

Nếu bị cảm xúc chi phối, gặp chuyện nguy cấp, sẽ rất khó tỉnh táo mà xử lý.

Những năm nay Phong Vân đều một đường chinh chiến, đương nhiên sẽ không phạm sai lầm cấp thấp này.

Sau đó, hấn vung tay lên, một đạo quang mang lóng lánh xuất hiện, hóa thành một chiếc phi thuyền ở trước mặt hắn.

Nhìn tạo hình của nó, chính là phi thuyền vũ trụ bản phóng đại cấp hỗn độn, Mặc Nguyên Hào.

Toàn thân nó là hai màu đen vàng, dài rộng mười mấy mét, tản ra khí cơ tang thương, cổ lão, hiển nhiên là một lão ngoan đồng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm.

Cửa phi thuyền mở ra, Phong Vân điềm chân, lách mình tiến vào trong, đi đến phòng điều khiển.

Trong phi thuyền cấp hỗn độn, cấu tạo cũng không khác phi thuyền vũ trụ, thậm chí không gian bên trong còn nhỏ hơn các phi thuyền vũ trụ khác.

Chuyện này, Hằng Vũ Chí Tôn đã từng giải thích với Phong Vân.

Tài liệu sử dụng để luyện chế phi thuyền Mặc Nguyên Hào này là bảo vật ở ‘Ngoại hỗn độn’, cực kỳ trân quý, năm đó, Hằng Vũ Chí Tôn gặp bao nhiêu trắc trở, vất vả lắm mới thu hoạch được tại một bí địa ở thế giới ‘Ngoại Hỗn Độn’.

Cho nên, đừng nhìn cấu tạo trong phi thuyền này nhỏ, luận giá trị, cộng tất cả các phi thuyền vũ trụ trong vũ trụ thế giới lại, cũng không có giá trị cao bằng nó.

Bảo vật này, Hằng Vũ Chí Tôn lại cho Phong Vân, đủ chứng minh ông ta coi trọng hấn cỡ nào.

Những thứ này, Phong Vân đều ghi tạc trong lòng.

...

Trong phòng điều khiển, Phong Vân mở trí năng phi thuyền, quang mang lóe lên, một lão nhân già lập xuất hiện trước mặt, cung kính hành lễ với Phong Vân: “Chủ nhân.”

Bởi vì Phong Vân đã luyện hóa chiếc Mặc Nguyên Hào này, cho nên trí năng đã nhận hấn làm chủ.

“Ừ, lên đường đến Trung Thiên Vũ Trụ gần đây nhất, Thanh Giác Vũ Trụ.” Phong Vân lập tức phân phó.

“Vâng, chủ nhân.”

Lão nhân già lập gạt đầu, sau đó hóa thành một dòng số liệu, lần nữa dung nhập vào phi thuyền.

Một giây sau...

“Oanh!”

Trong nháy mắt Mặc Nguyên Hào tăng tốc, tốc độ nhanh đến mức khó tin lao ra, lúc Phong Vân còn chưa kịp phản ứng, đã biến mất hoàn toàn trong chỗ sâu hỗn độn.

“Một giây một tỷ năm ánh sáng, tốc độ này, quả nhiên nhanh đến dọa người.”

Phong Vân không khỏi lú lỏi, cho dù bây giờ hắn có không gian thuận di, cộng thêm Chí Tôn Chi Thể và trang bị Bạch Kim có năng lực tăng tốc độ, những thứ này cộng lại, cũng còn xa mới bằng tốc độ này.

Hắn xem chừng, ít nhất cũng phải chờ đến khi hắn lĩnh ngộ quy tắc thuộc tính không gian, hoặc là Chí Tôn Chi Thể đột phá tiếp, mới có thể làm đến bước này.

Nhưng xem ra, bây giờ cũng không thể tùy tiện là làm được.

Đơn giản mà nói, phải cần nhiều hình chiếu hơn.

...

Sâu trong Trụ Vực, sau khi Hằng Vũ Chí Tôn hoàn toàn không cảm ứng được khí cơ của Phong Vân, mới thu mắt, nhẹ nhàng lẩm bẫm.

“Lần này đi, không biết sẽ nhắc lên bao nhiêu phong vân đây, Phong Vân, thật sự là người cũng như tên.”

...

Thế giới ‘Ngoại hỗn độn’ cô quạnh, hỗn loạn và càng nguy hiểm hơn thế giới trong hỗn độn.

Nơi này có sương mù hỗn độn lưu chuyển, ẩn chứa đại lượng phá hư, trừ phi có đạo lực của Chí Tôn bảo vệ, nếu không, chắc chắn phải chết.

Mặc dù Phong Vân không có đạo lực Chí Tôn, nhưng hắn có Chí Tôn Chi Thể, càng cường đại hơn đạo lực Chí Tôn, đương nhiên cũng vô sự.

Cứ như vậy, Phong Vân ngồi trong Mặc Nguyên Hào, phi hành hai trăm năm trong thế giới ‘Ngoại hỗn độn’.

Trong lúc này, phong cảnh bốn phía bên ngoài phi thuyền chưa từng thay đổi, cô quạnh và hoang vu là chính, cũng là cảnh sắc liên miên bất tận.

Dưới hoàn cảnh này, nếu là một sinh mệnh không đủ tâm tính đi, sợ là sẽ nghẹn đến điên.

Nhưng đối với Phong Vân, chỉ giống như mây khói thoảng qua trên con đường nhân sinh mà thôi.

Hơn nữa, mỗi ngày hắn có thể tác chiến với lượng lớn hình chiếu, không hề quan tâm đến cô tịch và hoang vu bên ngoài.

Giờ phút này, trong phòng điều khiển phi thuyền, Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, ý thức mới quét xong hình chiếu, nhìn về phía ba lô.

[Thiên phú hệ hỏa cấp Chúa Tể] : Đến từ hình chiếu Hoàng Thiên.

[Thiên phú hệ kim cấp Chí Tôn] : Đến từ hình chiếu Bạch Tê Chí Tôn.

[Thiên phú đao đạo cấp Chúa Tể] : Đến từ hình chiếu Mặc Ba Thiên.

...

Trong ba lô có không ít vật phẩm rơi xuống, nhưng chân chính lọt vào mắt Phong Vân, chỉ có cái thứ hai và thứ ba, nhất là cái thứ ba, đối với hắn mà nói, đây là vật bạo ra tốt nhất trong hai trăm năm nay.

Có trời mới biết, hai trăm năm nay, mỗi ngày Phong Vân quét hình chiếu đều tuôn ra cái quái gì.

Nghĩ lại mà kinh.

Trên thực tế, không chỉ hai trăm năm này, từ khi Phong Vân quét ra mười quy tắc thuộc tính viên mãn, thì đồ tốt bạo ra ngày càng ít.

Ở địa cầu một trăm năm, cộng thêm hai trăm năm lưu lạc ở thế giới ‘Ngoại hồn độn’, rông rã ba trăm năm, vật tuôn ra đều là rác rưởi.

Bây giờ, chỉ có ‘Thiên phú đao đạo cấp Chúa Tể’ này khiến hai mắt Phong Vân tỏa sáng.

Rất có cảm giác khổ tận cam lai.

“Hiện hóa!”

Lúc này, Phong Vân không hề do dự, trong lòng âm thầm nói.

[Hiện hóa thiên phú đao đạo cấp Chúa Tể... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Một giây sau, bên trong tấm gương bay ra một đao đao quang sáng chói, vô cùng hùng hực, dung nhập vào cơ thể Phong Vân, hòa vào thiên phú đao đạo vốn có của hắn.

Trong chốc lát, thiên phú đao đạo của hắn tăng lên đến cấp độ không thể tưởng tượng được.

Tranh!

Sau một thời gian, Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, bỗng nhiên sau lưng bắn ra một đao đao quang vô tận, nhưng tụ thành một thanh Thần Đao vô cùng to lớn, nhẹ nhàng trôi nổi ở đó, phát ra cảm giác trăm thiên diệt địa.

Thiên phú đao đạo cấp Chúa Tể, đạt đến!

Đến bây giờ, thiên phú đao đạo và thiên phú kiếm của Phong Vân, đều đạt đến cấp Chúa Tể!

Chương 772: Hồn độn phong bạo!

Chương 772: Hồn độn phong bạo!

“Đáng tiếc, mặc dù thiên phú đao đạo đạt đến cấp Chúa Tể, nhưng không có nhiều pháp tắc đao đạo cho mình dung hợp.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Lúc trước ở trong vũ trụ có Kiếm tộc, cho nên Phong Vân mới gom đủ chín ngàn vạn pháp tắc kiếm đạo, từ đó mở ra kiếm giới, tìm hiểu quy tắc kiếm đạo.

Nhưng trong này không có chín ngàn vạn pháp tắc đao đạo, cho nên, thiên phú đao đạo của Phong Vân đạt đến cấp Chúa Tể, nhưng muốn tấn thăng đến cấp độ kia, gần như không có khả năng.

“Ở Tiểu Thiên Vũ Trụ không có nhiều sinh mệnh có đao đạo pháp tắc như vậy, nhưng Trung Thiên Vũ Trụ và Đại Thiên Vũ Trụ nhất định sẽ có.”

Điểm này, Phong Vân từng hỏi Hằng Vũ Chí Tôn.

Trung Thiên Vũ Trụ và Đại Thiên Vũ Trụ bao la, không phải Tiểu Thiên Vũ Trụ có thể so sánh, cao thủ ở đó nhiều như mây, cường giả như mưa, đừng nói lĩnh ngộ đao đạo pháp tắc, đến đao đạo quy tắc cũng có thể tìm ra một đồng.

Phương diện kiếm đạo cũng thế.

Đây là một trong những lý do Phong Vân muốn rời đi, Tiểu Thiên Vũ Trụ không còn hình chiếu có giá trị nữa, chỉ có Trung Thiên Vũ Trụ và Đại Thiên Vũ Trụ rộng lớn mới có hình chiếu hấn cần.

Sau đó, Phong Vân lại hiến hóa dung hợp thiên phú hệ kim cấp Chí Tôn, tặng thiên phú hệ kim của mình đến song Chí Tôn.

Trong mấy trăm năm qua, đây là lần đầu tiên hấn quét được thiên phú thuộc tính cấp Chí Tôn, có ý nghĩa kỷ niệm.

Ngay lúc này, bỗng nhiên phi thuyền truyền đến âm thanh cảnh báo ‘Tích tích tích’.

Toàn bộ đèn đỏ trong phi thuyền lập tức sáng lên.

Hả?

Phong Vân cảm ứng được động tĩnh bên ngoài, ý thức lập tức trở về.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Bẩm chủ nhân, chúng ta gặp Hồn Độn Phong Bạo!” Lão nhân trí năng giả lập xuất hiện, bẩm báo với Phong Vân.

Hồn Độn Phong Bạo?

Sắc mặt Phong Vân trở nên run sợ, cái này Hằng Vũ Chí Tôn từng nói qua, Hồn Độn Phong Bạo, chính là một hiện tượng thiên tai ở thế giới ‘Ngoại hồn độn’.

Một khi rơi vào trong đó, cho dù Chí Tôn cũng có thể vẫn lạc.

“E rằng Mặc Nguyên Hào không gánh được Hồn Độn Phong Bạo này.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, lúc này hấn phân phó: “Mở cửa khoang ra.”

“Vâng!” Lão nhân giả lập không chút do dự thực hiện mệnh lệnh của Phong Vân, lập tức mở cửa khoang.

Khi cửa mở ra, một cỗ khí lưu không phải bụi cũng không phải sương mù thổi đến cửa khoang.

Khí lưu này không có gì đặc biệt, nhưng bên trong ẩn chứa thừa số phá hư rất đáng sợ, cho dù là đạo lực Chí Tôn cũng không chống cự được, sẽ bị nó ăn mòn.

Một khi đạo lực Chí Tôn bị ăn mòn đến cạn kiệt, cho dù là Chí Tôn cũng sẽ vẫn lạc!

Nhưng đối với Phong Vân, khí lưu này lại không thể thương tổn hấn chút nào.

Hấn là Chí Tôn Chi Thể, không phải nói suông.

“Trước tiên thu Mặc Nguyên Hào lại, dựa vào nhục thân mở đường trong Hỗn Động Phong Bạo.”

Phong Vân âm thầm nói, đây là phương pháp tốt nhất.

Hấn cũng không muốn Mặc Thương Hào có bất cứ tổn thương gì, nếu không phải tốn bao nhiêu thời gian mới đến Thanh Giác Vũ Trụ.

...

Cùng lúc đó, ở một bên khác.

Cũng có một chiếc phi thuyền vũ trụ gặp Hồn Độn Phong Bạo, nhưng bọn họ không thông dong bình tĩnh như Phong Vân.

Đó là một chiếc phi thuyền màu lam, trong khoang thuyền, có trăm sinh mệnh đang tụ tập ở đây.

Cầm đầu là một người cao tám mét, làn da toàn thân màu lục, trên đầu có hai xúc giác dài, cảm thụ khí cơ, rõ ràng là một vị Chí Tôn!

Mà sau hắn ta, là hơn trăm sinh mệnh, đều có làn da màu lục, sinh ra xúc giác, hiển nhiên là một tộc đàn, đều là Chúa Tể, từ cấp cự đầu đến cấp vô địch.

Lúc này, bọn họ cực kỳ hoảng loạn, bao gồm cả sinh mệnh cấp Chí Tôn kia.

“Dựa vào độ cứng của chiếc phi thuyền này, đại khái chỉ có thể kiên trì mười ngày trong Hồn Độn Phong Bạo.” Trong lòng vị Chí Tôn cầm đầu thảm nói.

Lúc hắn ta nhìn thấy quy mô của Hồn Độn Phong Bạo hiện trên màn hình, trong lòng có chút tuyệt vọng, Hồn Độn Phong Bạo này dường như đã bao trùm tỷ năm ánh sáng.

Trong Hồn Độn Phong bạo, tất cả các công năng của phi thuyền vũ trụ đều mất đi tác dụng, chỉ dựa vào nó, căn bản không thể đi khỏi phạm vi Hồn Độn Phong Bạo trong mười ngày.

Không chỉ có phi thuyền vũ trụ, các vị Chúa Tể sau lưng hắn ta, đến một giây cũng không kiên trì được, thậm chí, ngay cả hắn ta cũng không thoát khỏi nguy cơ vẫn lạc.

Ngay lúc tên Chí Tôn này sắp tuyệt vọng, bỗng nhiên phía sau có một giọng nói truyền đến: “Trưởng lão, ngài nhìn kia, phía trước chúng ta cũng có một chiếc phi thuyền vũ trụ!”

Tên Chí Tôn da màu lục này cũng không suy nghĩ gì nữa, lúc trước hẳn ta đã thấy chiếc phi thuyền vũ trụ này.

“Chiếc phi thuyền đó hẳn là một người, độ cứng còn không bằng chiếc phi thuyền này của ta, trong Hỗn Động Phong Bạo, nhiều nhất chỉ kiên trì được năm ngày mà thôi, haiz, sợ là sinh mệnh trong đó còn thảm hơn chúng ta.” Hẳn ta thở dài nói.

Mặc dù hẳn ta rất muốn giúp đỡ đối phương, nhưng bây giờ tự thân mình cũng khó bảo toàn, thật sự là bất lực.

Nhưng đúng lúc này, sắc mặt vị Chí Tôn da màu lục này khẽ động.

Chỉ thấy chiếc phi thuyền phía trước đột nhiên biến mất, thay vào đó xuất hiện một thân ảnh.

Trên người mặc chiến giáp bạch kim, chân đi giày chiến bạch kim, cứ như vậy đặt chân trong Hỗn Động Phong Bạo khủng bố, giống như một khối bàn thạch vạn cổ, sừng sững không ngã.

“Đây là, Nhân tộc Chí Tôn sao?”

Vị Chí Tôn da màu lục này thành tựu Chí Tôn đã nhiều năm, gặp qua vô số tộc đàn, đương nhiên không xa lạ với nhân tộc.

Nhưng trong ấn tượng của hẳn ta, nhân tộc là một tộc đàn tương đối yếu, mặc dù năng lực sinh sôi kinh người, nhưng tư chất tiên thiên quá thấp, muốn sinh ra một người có phong thái Chí Tôn, thật sự quá khó khăn.

“Đáng tiếc, chừng ấy tuổi đã thành tựu Chí Tôn, tất nhiên là yêu nghiệt tuyệt thế, bây giờ, lại bỏ mạng ở chỗ này.”

Vị Chí Tôn da màu lục này cảm nhận được nhân tộc Chí Tôn kia rất trẻ trung, năm tháng tu hành tuyệt đối không vượt qua trăm kỷ nguyên, trong các tộc đàn khác, cũng là thiên kiêu vô thượng.

Nhưng thiên phú có cao hơn, đình trệ trong Hỗn Độn Phong Bạo này, cũng chắc chắn phải chết.

Nhưng một giây sau, trên mặt vị Chí Tôn da màu lục này hiện lên vẻ kinh hãi, tròng mắt tròn lớn, giống như nhìn thấy một chuyện gì đó không thể tưởng tượng được!

Chỉ thấy trên người tên Nhân tộc Chí Tôn trẻ tuổi trước mắt bộc phát huyết khí kim sắc không thể tưởng tượng được, giống như ngàn vạn tòa hỏa sơn vạn cổ đồng loạt sôi trào!

Huyết khí kim sắc đánh xuyên qua hỗn độn vô biên, xuyên thủng không gian, thần quang chiếu ra, một mảnh sáng chói.

Trong phi thuyền, đám Chúa Tể cảm thấy hai mắt nhói nhói, nước mắt không nhịn được chảy xuống, không ai dám nhìn thẳng!

“Đây, đây là...”

Chỉ có vị Chí Tôn da màu lục mới miễn cưỡng nhìn thấy một màn này, nhưng lúc này toàn thân hắn ta đều đang rung động, lắp bắp không nói thành câu!

Đây là cảnh tượng rất rung động, huyết khí kim sắc xuyên qua thiên địa, hùng hực xán lạn, chiếu sáng toàn bộ Hỗn Độn Phong Bạo, trở thành vĩnh hằng chi quang ở nơi này!

Chương 773: Hỗn độn Chí Tôn!

Chương 773: Hỗn độn Chí Tôn!

Phong Vân đứng trong Hỗn Độn Phong Bạo, tóc đen nhẹ bay, cơ thể trong suốt, giống như một vị Thần.

Huyết khí kim sắc như Chân Long, từng đạo từng đạo từ trong thân thể hần xông ra, nhưng tiên hà triều tịch đang sôi trào cuộn cuộn!

Nhất là trên đỉnh đầu hần, một đạo huyết khí kim sắc thô nhất dẫn ra hỗn độn, nghịch thiên mà lên, chống lại Hỗn Độn Phong Bạo, nghe mà rợn cả người.

Lúc đám Chúa Tể trong phi thuyền kia nhìn thấy, đều cho rằng bản thân đang nằm mơ, không thể tin được chuyện này.

Đây là cỡ nào tồn tại, lấy huyết khí chống lại Hỗn Độn Phong Bạo, thân thể này khủng bố đến bao nhiêu!

“Chí, Chí Tôn Chi Thể!”

Vị Chí Tôn da màu lục nhìn thấy cảnh này, hít một ngụm khí lạnh, cuối cùng cũng nhìn ra vì sao tên Nhân tộc Chí Tôn này lại dám đứng trong Hỗn Độn Phong Bạo, vậy mà có được Chí Tôn Chi Thể!

Chí Tôn Chi Thể vừa ra, Hỗn Độn Phong Bạo không thể tổn thương hần chút nào.

Sau đó, tên Chí Tôn da màu lục nhìn thấy vị nhân tộc Chí Tôn trẻ tuổi kia đứng bất động, huyết khí kim sắc hóa thành ngàn vạn đạo, từng tia từng sợi mở đường ở phía trước, trực tiếp mở ra Hỗn Độn Phong Bạo!

Sau đó hắn phóng ra một bước, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Chí Tôn da màu lục kinh ngạc một lát, lập tức phản ứng kịp, điều khiển phi thuyền bay theo.

Đi trong con đường mà huyết khí kim sắc của Phong Vân mở ra.

Bên này, Phong Vân đi trong Hỗn Độn Phong Bạo như giẫm trên đất bằng, một bước phóng ra, giống như thiên địa đều ở dưới chân hắn.

Cho dù ở đây không thể vận dụng không gian thuận di, chỉ dựa vào tốc độ của bản thân hắn, cũng nhanh hơn một nhóm.

Mặc dù không có tốc độ kinh khủng một giây một tỷ năm ánh sáng như phi thuyền kia, nhưng muốn rời khỏi Hỗn Độn Phong Bạo này, thì không có vấn đề.

Cứ như vậy, năm ngày sau.

Oanh!

Phong Vân một quyền đánh vỡ bích chương cuối cùng ngăn trước mặt mình, xé Hỗn Độn Phong Bạo thành mảnh nhỏ, sau đó nhẹ nhàng đi qua, bình yên vô sự vượt qua Phong Bạo lần này.

Không đến mấy giây sau, bỗng nhiên từ lỗ hồng sắp khép kín kia có một đạo lưu quang bay ra.

Đạo lưu quang này nhanh chóng dừng trước mặt Phong Vân, cuối cùng hóa thành một chiếc phi thuyền vũ trụ to lớn.

Cửa phi thuyền mở ra, từ bên trong có hơn trăm thân ảnh bay ra, nhanh chóng đến gần Phong Vân.

Vị Chí Tôn da màu lục thì lễ thật sâu với Phong Vân, mang theo kính ý: “Ta là Aklie đến từ Lục Tinh tộc, Nhân tộc Chí Tôn trẻ tuổi, đa tạ ân cứu mạng!”

“Đa tạ ân cứu mạng!”

Sau lưng, hơn trăm vị Chúa Tể cũng đồng thời hành lễ.

Có thể nói, lần này, nếu không gặp Phong Vân, bọn họ sẽ vẫn lạc bên trong, cho nên trong lòng rất cảm kích Phong Vân.

“Không sao, ta cũng là tự cứu mình mà thôi.”

Phong Vân khoát tay, sắc mặt không hề để ý, hắn đã phát hiện chiếc phi thuyền vũ trụ này từ trước rồi.

Nhưng khiến hắn bất ngờ là, bên trong chiếc phi thuyền này lại có một vị Chí Tôn.

Nhưng nghĩ lại cũng không có gì lạ, không có Chí Tôn, Chúa Tể không thể đi qua thế giới ‘Ngoại hỗn độn’ được, nếu không phải phút đã lạnh rồi.

“Đã có Chí Tôn, không hình chiếu thì thật có lỗi.”

Lúc này, Phong Vân quét mắt nhìn một vòng vị Chí Tôn da màu lục trước mắt, một tiếng ‘Tích’ vang lên, thuận lợi hoàn thành hình chiếu.

[Đối tượng hình chiếu] : Aklie

[Tuổi] : Tám vạn chín ngàn năm trăm bốn mươi ba ức kỷ

[Cảnh giới] : Hồn độn Linh Chí Tôn

[Roi xuống] : Võ kỹ cấp Chí Tôn < Huyền Thiên Mê Tâm Bộ>... Võ kỹ cấp Chí Tôn < Phù Sinh Vạn Nhận>... Võ kỹ cấp Chí Tôn < Lôi Hoàng bá Tinh Quyền>... Công pháp hệ lôi cấp Chí Tôn < Ngục Lôi Vạn Luân Kinh>... Công pháp hệ mộc cấp Chí Tôn < Thần Mộc Hóa Thần Điện>... Công pháp hệ hỏa cấp Chúa Tể < Diễn Hỏa Thương Sinh Đồ>... Thiên phú hệ lôi cấp Chí Tôn... Thiên phú hệ mộc cấp Chí Tôn... Thiên phú hệ hỏa cấp Chí Tôn... Lôi chi đạo (một tầng)... Mộc chi đạo (một tầng)... Hỏa chi đạo (một tầng)...

“Lại là Hồn Độn Linh Chí Tôn!”

Phong Vân quét mắt một vòng trong bảng, sắc mặt chấn động, hần không ngờ, trong Hồn Độn Phong Bạo lại gặp được một vị Hồn Độn Linh Chí Tôn.

“Lục Tinh tộc, Lục Tinh tộc...”

Trong lòng Phong Vân lẩm bầm, lúc này hần mới nhớ, Hằng Vũ Chí Tôn từng nói với hần, ở ‘Ngoại hồn độn’ có vài chủng tộc tiên thiên, có vẻ như Lục Tinh tộc chính là một trong số đó.

“Vậy mà gặp được chủng tộc tiên thiên trong hồn độn.”

Ánh mắt Phong Vân tràn ngập kinh hỉ, bây giờ hần kẹt lại ở cảnh giới Chúa Tể, bước tiếp theo cần gạt đi quy tắc thuộc tính nguyên bản của mình, dung hợp quy tắc thuộc tính hồn độn.

Không ngờ, vừa mới ra ngoài đã gặp được chủng tộc tiên thiên, đúng là đi mòn giày sắt chẳng thấy, cuối cùng tìm được không phí công.

Lập tức, Phong Vân lấy hình chiếu của hơn trăm vị Chúa Tể còn lại.

Đám Chúa Tể này lĩnh ngộ quy tắc thuộc tính đều là thuộc tính hỗn độn, đúng là cái hấn cần.

Sau khi làm xong tất cả, trong lòng Phong Vân rất đắc ý, lần này gặp Hỗn Độn Phong Bạo, không chỉ không tổn thất, còn kiếm lời lớn.

...

Lúc này, tên Aklie Chí Tôn của Lục Tinh tộc mở miệng nói: “Không biết tôn hiệu ân công là gì, đại ân Aklie ta tất báo.”

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, trong lòng thầm nói, các ngươi cho ta hình chiếu, đã là báo ân tốt nhất rồi.

“Như vậy sao, ân cứu mạng, làm sao có thể quên!” Hiển nhiên tên Aklie Chí Tôn là một người cố chấp, nói cái gì cũng muốn báo đáp Phong Vân, nếu không trong lòng không bỏ qua được.

Phong Vân thật sự bất đắc dĩ, đành nói: “Vậy ngươi dùng phi thuyền đưa ta đến Thanh Giác Vũ Trụ đi, ta đến đó có việc.”

“Thanh Giác Trung Thiên Vũ Trụ? Không có vấn đề!”

Aklie Chí Tôn gật mạnh đầu, cảm giác đây là sứ mệnh quan trọng.

Lúc này, hấn ta dẫn theo Phong Vân, điều khiển phi thuyền, phá sương mù mà đi!

...

Trong phi thuyền, Aklie Chí Tôn mời Phong Vân ngồi lên ghế chủ vị, hấn ngồi ở ghế phụ bên cạnh, còn hơn trăm vị Chúa Tể thành thật đứng đó.

Trước mặt Chí Tôn, làm sao đến lượt bọn họ ngồi.

“Phong Vân tiên sinh, mạo muội hỏi một câu, ngài đến Thanh Giác Vũ Trụ làm gì vậy?”

Một lát sau, Aklie Chí Tôn không nhin được dò hỏi.

“Tham gia cuộc tuyển chọn trên bảng Siêu Thần.” Phong Vân đáp, đây cũng không phải chuyện bí mật, không cần giấu.

Tuyển chọn trên bảng Siêu Thần?

Aklie Chí tôn nghe vậy, đầu tiên là giật nảy mình, sau đó bỗng nhiên nhớ đến gì đó, kinh ngạc nhìn Phong Vân, trong lòng dao động như sóng to gió lớn.

Nghe đồn chỉ có Chúa Tể mới có thể tham gia cuộc tuyển chọn này, đến cảnh giới Chí Tôn đã mất đi tư cách tham gia.

Nói cách khác, vị Phong Vân tiên sinh trước mặt này, còn là một vị ... Chúa Tể?

Chương 774: Đến nơi Trung Thiên Vũ Trụ!

Chương 774: Đến nơi Trung Thiên Vũ Trụ!

Chúa Tể cấp, vậy mà đã có được Chí Tôn Chi Thể!

Aklie Chí Tôn chấn động, khó mà tự kiềm chế, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nhân tộc thiên kiêu khủng bố như vậy, cho nên mới thất thố đến thế.

Mặc dù hắn là một vị Hỗn Độn Linh Chí Tôn, thuộc về Tiên Thiên chủng tộc của 'Ngoại Hỗn Độn' thế giới, nhưng kỳ thật chỉ là một tộc đàn quy mô nhỏ mà thôi.

Tiên Thiên chủng tộc trong Hỗn Độn, cũng không phải đều cực kỳ lợi hại.

Kỳ thật nói trắng ra, Tiên Thiên chủng tộc trong Hỗn Độn cũng giống như những tộc đàn trong vũ trụ kia vậy, có yếu có mạnh.

Lục Tinh tộc, chính là một cái Tiên Thiên chủng tộc tương đối yếu kém, trong tộc tổng cộng có hai vị Hỗn Độn Linh Chí Tôn, Aklie Chí Tôn là một trong số đó.

Hắn năm đó chính là thiên kiêu số một Lục Tinh tộc, nhưng bây giờ cùng Phong Vân so sánh, quả thực là đom đóm với mặt trời.

"Nhân tộc, tộc đàn Tiên Thiên yếu đuối như vậy, vậy mà lại sinh ra thiên kiêu khủng bố như vậy. . ."

Nếu không phải Aklie tận mắt thấy được thiên phú yêu nghiệt của Phong Vân, thế nào hẳn cũng khó mà tin được, nhân tộc trong ký ức của hắn, sẽ xuất hiện một vị thiên kiêu có được phong thái kinh thế như vậy!

"Có được tư chất như thế, khó trách muốn đi tham gia Siêu Thần Bảng bài vị chiến."

Aklie trong lòng thầm nói.

Nghĩ tới đây, hắn nói với Phong Vân: "Lấy tuyệt thế thiên phú này của Phong Vân tiên sinh, đứng vào mười hạng đầu của Siêu Thần Bảng không thành vấn đề, đến lúc đó, vào Càn Nguyên Tông, trở thành ngoại môn đệ tử, cũng là vấn đề đã đóng thuyền, ta ở chỗ này chúc mừng trước."

Hơn trăm vị Chúa Tể Lục Tinh tộc đứng bên cạnh từng cái đều sùng bái nhìn Phong Vân, cùng là Chúa Tể, Phong Vân lại mạnh hơn bọn họ rất rất nhiều.

Trước mười vị trí trên Siêu Thần Bảng cùng ngoại môn đệ tử của Càn Nguyên Tông, đó là ảo tưởng mà bọn họ mãi mãi cũng không cách nào chạm đến!

Phong Vân tỏ ra bình tĩnh, cũng không quá hưng phấn, hắn ngược lại dò hỏi: "Không biết muốn trở thành nội môn đệ tử của Càn Nguyên Tông, cần điều kiện gì?"

Siêu Thần Bảng cũng tốt, ngoại môn đệ tử cũng được, đối với Phong Vân mà nói, lực hấp dẫn cũng không quá lớn.

Có lẽ đối với Hằng Vũ Chí Tôn Aklie mà nói, có thể thành ngoại môn đệ tử của Càn Nguyên Tông đã là thành tựu cực lớn, nội môn đệ tử, quả thực là hy vọng xa vời, nghĩ cũng không dám nghĩ!

Nhưng với hắn mà nói, đã lựa chọn gia nhập, vậy ngay từ đầu liền phải chọn kỹ càng, ngoại môn đệ tử, nghe thế nào đều thấy cực kỳ vớ vẩn.

Quả nhiên, Aklie nghe Phong Vân nói vậy, kinh hãi ngây ra, một hồi lâu, hắn mới hồi phục tinh thần.

Nhưng Aklie cũng không phát biểu ý kiến gì, hắn biết cái thế thiên kiêu như Phong Vân này, bản thân cũng có chút ngông nghênh, không phục trời không phục đất, hắn không thể khoa tay múa chân.

Sau đó, Aklie trầm ngâm một lát, mới lên tiếng: "Cái này ta không rõ lắm, từ trước tới nay Càn Nguyên Tông tuyển chọn thiên kiêu từ bên ngoài Trung Thiên Thế Giới, đều là ngoại môn đệ tử, chưa từng có tiền lệ."

"Nhưng, ta suy đoán, có lẽ thể hiện ra chiến lực cường đại, hắn là cũng có một chút khả năng."

Thể hiện ra chiến lực cường đại sao.

Phong Vân nhẹ gật đầu, thầm nhớ trong lòng.

Aklie nhìn ở trong mắt, trong lòng cảm khái than thở, mặc dù hắn thấy Phong Vân có được ngút trời phong thái, nhưng đó là lấy tiêu chuẩn của chính hắn để cân nhắc.

Nếu là đặt ở Đại Thiên Vũ Trụ nơi có vô số yêu nghiệt hoành hành, chỉ sợ cũng không quá xuất sắc.

Không khách khí mà nói, thiên kiêu hơi lợi hại một chút của Đại Thiên Vũ Trụ, đều có thể dùng Chúa Tể chi thân nghiền ép vị Linh Chí Tôn như hấn, càng không nói đến những yêu nghiệt nghịch thiên chân chính kia.

Chỉ sợ đều có thể lấy Chúa Tể chi thân, chiến bại Chí Tôn tầng thứ cao hơn!

Phong Vân tuy mạnh, nhưng vẫn như cũ kém hơn rất nhiều.

Bất quá Aklie cũng không nhiều lời.

Nhưng, Phong Vân có lực quan sát linh hồn mạnh ra sao, chỉ một chút liền hiểu ý nghĩ trong lòng Aklie.

Nhưng hấn cũng không giải thích gì, dù sao cũng chỉ người trong nhà mới biết được chuyện nhà mình.

Mặc dù hấn hiện tại còn kém xa tít tắp những thiên kiêu của Đại Thiên Vũ Trụ kia, nhưng chỉ cần cho hấn tìm được cơ hội lấy hình chiếu, quản ngại là đại thiên yêu nghiệt, vô địch thiên kiêu gì, hết thấy ta đều vượt qua hết cho ngươi xem!

Con đường hấn đi qua, nghiền ép thiên kiêu yêu nghiệt còn thiếu sao.

...

Cứ như vậy.

Aklie Chí Tôn điều khiển phi thuyền vũ trụ của hấn đi chừng 100 năm thời gian trong 'Ngoại Hỗn Động' thế giới, liền tới gần Thanh Giác Vũ Trụ.

Tốc độ này khiến Phong Vân than thở khôn nguôi, cùng là Hỗn Động cấp phi thuyền vũ trụ, người ta còn nhanh hơn hấn quá nhiều.

Cái này cũng không có cách nào, Hằng Vũ Chí Tôn là tồn tại chí cao vô thượng trong Tiểu Thiên Vũ Trụ của mình kia, nhưng đi ra 'Ngoại Hỗn Độn' thế giới, vậy liền không đáng chú ý.

Hơn nữa hẳn một mực ở trong vũ trụ, cơ hồ rất ít ra ngoài, đã sớm theo không kịp nhịp điệu phát triển bên ngoài.

Mặc Nguyên Hào mà hẳn coi như trân bảo, kỳ thật đã sớm bị đào thải.

Mặc dù nói như vậy cực kỳ làm Hằng Vũ Chí Tôn thương tâm, nhưng là sự thật.

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng, về sau nhất định làm nhiều thêm mấy chiếc phi thuyền vũ trụ tốt mang về cho Hằng Vũ Chí Tôn, cũng để cảm tạ trợ giúp của hẳn tù trước cho tới nay. . .

Mà khi hẳn đang mãi nghĩ những thứ này, bỗng nhiên giọng Aklie truyền đến, kéo hẳn về hiện thực.

"Phong Vân tiên sinh, phía trước đã đến Thanh Giác Vũ Trụ."

Phong Vân lập tức ngược mắt nhìn lại, chỉ thấy phía trước có một quái vật khổng lồ tròn trịa như trứng gà lơ lửng trong vô biên Hỗn Độn, quy mô lớn đến không cách nào tưởng tượng.

Theo Phong Vân đoán, không sai biệt lắm cũng phải lớn chừng mười cái Tiểu Thiên Vũ Trụ!

"Đây chính là Trung Thiên Vũ Trụ sao."

Phong Vân lần đầu tiên nhìn thấy Trung Thiên Vũ Trụ, nói không sợ hãi là không thể nào, cái này vượt xa khỏi tưởng tượng.

Trung Thiên Vũ Trụ đã dọa người như vậy, vậy đi tới Đại Thiên Vũ Trụ, lại là cảnh tượng bao la hùng vĩ đến đâu!

Phong Vân cảm thấy, chuyến này chính mình đi ra ngoài tuyệt đối là quyết định vô cùng chính xác.

Cả một đời chỉ quanh quẩn trong Tiểu Thiên Vũ Trụ, sao có thể nhìn tròng cảnh hùng vĩ như vậy!

"Phong Vân tiên sinh, ta sẽ không vào trong, Chí Tôn từ bên ngoài đến nếu không được lệnh cho phép, là không thể tiến vào vũ trụ thế giới, ta chỉ đưa ngươi đến nơi này thôi."

Lúc này, Aklie mở miệng nói.

"Được, đa tạ."

Phong Vân nói cảm ơn xong, liền bay ra khỏi phi thuyền vũ trụ, hóa thành một vệt lưu quang, bay về phía Thanh Giác Vũ Trụ cách đó không xa.

"Phong Vân tiên sinh, hi vọng ngươi có thể thành công."

Cuối cùng nhìn theo bóng lưng Phong Vân, Aklie liền điều khiển phi thuyền xuyên vào chỗ sâu trong Hỗn Độn.

...

Bên này.

Khi Phong Vân bay về phía Thanh Giác Vũ Trụ cũng có thể nhìn thấy có thật nhiều vũ trụ sinh mệnh từ những phương hướng khác cũng đang bay tới đó.

Hoặc là điều khiển phi thuyền vũ trụ, hoặc là một thân một mình, mà bọn họ đều giống Phong Vân, khí tức sinh mệnh rất trẻ trung, tu vi cũng đều tại Chúa Tể cấp.

Cực kỳ hiển nhiên, bọn họ cũng là vô thượng thiên kiêu xưng bá một phương vũ trụ, đều tới nơi này để vào mạng lưới chung, tham gia Siêu Thần Bảng bài vị tuyển chọn.

Mà đối với những thiên tài này, Phong Vân tự nhiên cũng không khách khí, hết thảy đều hình chiếu.

"Ừm, chín hệ Chí Tôn cấp thuộc tính thiên phú, lợi hại đấy, hình chiếu."

"Cái này không tệ, Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú, muốn!"

"Còn có cái này, ai da, Chí Tôn cấp Biến Thân thiên phú, phê đấy!"

"Chúa Tể cấp Thể Chất thiên phú, cũng được."

". . ."

Phong Vân lúc này mở dò xét chi nhãn tới tối đa, không ngừng dò xét hình chiếu các thiên kiêu trẻ tuổi, quên cả trời đất.

Chương 775: Hình chiếu toàn bộ vũ trụ!

Chương 775: Hình chiếu toàn bộ vũ trụ!

Phong Vân còn chưa tiến vào Thanh Giác Vũ Trụ, ngay tại bên ngoài đã kiếm được đầy hình chiếu, thu hoạch một đồng hình chiếu thiên tài.

Những thiên kiêu này, có người đến từ những Tiểu Thiên Vũ Trụ do Thanh Giác Vũ Trụ thống trị, cũng có người đến từ Tiên Thiên chủng tộc của 'Ngoại Hỗn Độn' thế giới.

Dù sao Càn Nguyên Tông là thế lực cao nhất thống lĩnh mảnh hỗn độn này, không chỉ là Tiểu Thiên Vũ Trụ cùng Trung Thiên Vũ Trụ, dù là những Tiên Thiên chủng tộc kia, cũng đều nằm dưới sự thống trị của Càn Nguyên Tông.

Quái vật khổng lồ như vậy, dù cho là Tiên Thiên chủng tộc, cũng đều vô cùng hướng tới, khát vọng gia nhập.

Có điều những thiên kiêu này Phong Vân đều dò xét, cũng cùng một cái cấp độ với Mặc Ba Thiên kia, chưa nói tới quá kinh diễm, chỉ có thể nói còn tạm chấp nhận được.

Đương nhiên, vẫn là có mấy người đặc biệt xuất sắc, đều là đến từ Tiên Thiên chủng tộc của 'Ngoại Hỗn Độn' thế giới.

Từ cái này cũng có thể thấy được, Tiên Thiên chủng tộc so với sinh mệnh trong vũ trụ thế giới, điểm xuất phát cùng tiềm lực vẫn là cao hơn.

Có điều, bọn họ đều không bằng Phong Vân.

Sau đó.

Phong Vân lấy hết hạn mức một ngày hình chiếu, liền không còn quan tâm những kẻ này, trực tiếp bay vào Thanh Giác Vũ Trụ.

Thanh Giác Vũ Trụ quản chế rất nghiêm Chí Tôn từ bên ngoài đến, nhưng đối với Chúa Tể thì không có nghiêm khắc như vậy.

Tăng thêm bây giờ lại là thời gian đặc thù diễn ra Siêu Thần Bảng bài vị chiến, vậy lại càng thoải mái.

Cho nên Phong Vân không hề gặp phải trở ngại gì, liền thành công tiến vào Thanh Giác Vũ Trụ.

...

Vừa vào Thanh Giác Vũ Trụ, Phong Vân liền cảm nhận được vũ trụ nguyên lực còn nồng đậm dày đặc gấp 100 lần so với vũ trụ của mình, thuộc tính pháp tắc cùng quy tắc cũng càng thêm sinh động.

Dưới hoàn cảnh này, số lượng cùng chất lượng thiên tài sinh ra, không thể nghi ngờ là sẽ vượt xa Tiểu Thiên Vũ Trụ.

"Không hổ là Trung Thiên Vũ Trụ. . ."

Phong Vân một bên đi lại, một bên cảm nhận than thở, trên đường đi chứng kiến mọi vật, đều không ngừng xoát mới thế giới quan của hắn.

Trung Thiên Vũ Trụ, không chỉ có quy mô lớn hơn Tiểu Thiên Vũ Trụ, các mặt khác đều vượt xa, giữa hai bên, căn bản không có chút gì có thể đem ra so sánh.

...

Cũng không lâu lắm, Phong Vân liền tới trung tâm đón tiếp của Thanh Giác Vũ Trụ, ở chỗ này đăng kí một thân phận công dân lâm thời, xem như đã gia nhập nơi này.

Chỉ có như vậy hắn mới có thể thu được tài khoản cùng tư cách đi vào Virtual Network, không đến mức là người không có hộ khẩu.

Sau đó, hắn liền tìm một cái phòng ở, trực tiếp giao 100 năm tiền thuê, thuê xuống.

Còn về việc tại sao là 100 năm, bởi vì 100 năm sau, trận tuyển chọn vị trí Siêu Thần Bảng ki! mới chính thức bắt đầu.

Nói cách khác, Phong Vân đã đến sớm.

"Đến sớm thì kệ đến sớm đi, vừa vặn 100 năm này có thể thỏa sức hình chiếu từng cái cường giả cùng thiên kiêu trong Thanh Giác Vũ Trụ. . ."

Phong Vân vẫn thầm hi vọng chính mình đến sớm.

Nói thực ra, lấy trạng thái hiện tại của hắn, mặc dù vào Càn Nguyên Tông làm ngoại môn đệ tử không có vấn đề, nhưng muốn so sánh với những thiên chi kiêu tử của Đại Thiên Vũ Trụ kia, còn kém xa.

Còn muốn thành nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông, vậy lại càng xa xôi không thấy bờ.

Cho nên, 100 năm thời gian này, vừa vặn để Phong Vân trưởng thành.

Đôi với người khác mà nói, trăm năm thời gian cũng chỉ là một cái búng tay, lĩnh hội cái quy tắc đều còn thiếu rất nhiều.

Chẳng qua với Phong Vân mà nói, lại đủ để cho thực lực của hắn xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn có đủ nhiều, đầy đủ chất lượng tốt hình chiếu.

Mà Thanh Giác Vũ Trụ, bây giờ đã giải quyết tốt đẹp vấn đề này.

Nơi này chính là Trung Thiên Vũ Trụ, luận cường giả, luận thiên kiêu, không biết còn mạnh hơn Tiểu Thiên Vũ Trụ mà Phong Vân ở không biết bao nhiêu lần.

Hắn hoàn toàn có thể coi nơi này như nơi để lấy hình chiếu, lợi dụng 100 năm này để xoát hình chiếu, nhanh chóng trưởng thành.

"Lấy một cái Trung Thiên Vũ Trụ làm hậu thuẫn, lại thêm 100 năm thời gian, cho dù ta phải là sao chổi chuyên thế, cũng phải ngóc đầu lên chút chứ!"

Phong Vân trong lòng thầm nói.

Nếu như vậy còn không mạnh lên nổi, vậy hắn cũng đừng đi tham gia cái gì Siêu Thần Bảng tuyển chọn nữa, đi thẳng về tắm một cái ngủ luôn cho rồi.

Sau đó, Phong Vân bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để cho mình 'lên'.

"Thuộc tính quy tắc phương diện không thể động, một khi vượt qua Chúa Tể cảnh, vậy sẽ mất đi tư cách."

Đây là điều kiện chủ yếu mà Càn Nguyên Tông tuyển chọn.

"Cảnh giới phương diện không thể động, thời gian ngắn muốn tăng lên chiến lược, chỉ có thể bắt tay vào làm từ phương diện Thể Chất thiên phú, Linh Hồn thiên phú cùng Kiếm Đạo. . ."

Ba loại này đương nhiên không cần phải nói, một khi tăng lên, biến hóa tất sẽ kinh thiên động địa.

Liên lấy Thể Chất thiên phú tới nói, Phong Vân chỉ mới nắm giữ một cái Chí Tôn Chi Thể, đã có thể lấy thân Chúa Tể đánh bại hai vị vũ trụ Linh Chí Tôn, cực kì khủng bố.

Mà Linh Hồn thiên phú, so với Thể Chất thiên phú càng là thuộc tính đặc biệt, một khi tăng lên, có thể tưởng tượng, tất sẽ càng thêm đáng sợ.

Còn Kiếm Đạo, liên càng không cần nhắc tới, lần trước đại chiến Mặc Ba Thiên đã đầy đủ chứng minh chỗ cường đại của nó!

"Kiếm Đạo quy tắc không nói trước được, bây giờ Linh Hồn thiên phú của ta mới chỉ là Chúa Tể cấp, nếu như tiến vào Chí Tôn cấp, chỉ sợ có thể so với Địa Chí Tôn, thậm chí Thiên Chí Tôn cũng không nhất định!"

Phong Vân lâm bầm.

Nhưng vô luận là Thể Chất thiên phú, hay là Linh Hồn thiên phú, cũng kém xa Kiếm Đạo quy tắc.

Thiên phú này giúp chiến lược tăng lên cực lớn, tỷ lệ rơi dùm đầu ngón chân nghĩ cũng biết, tất nhiên sẽ thấp đến đáng thương.

Nhưng Phong Vân cũng không hoảng.

Hắn có toàn bộ hình chiếu của Thanh Giác Vũ Trụ, từ trong số đó chọn lựa ra hình chiếu phù hợp điều kiện, tất nhiên sẽ thêm một nhóm.

Lại thêm 100 năm thời gian, căn bản cũng không phải là vấn đề!

Một ngày bạo không được cũng không có việc gì, hấn có hấn 100 năm kia mà!

...

Nghĩ kỹ hết thủy, Phong Vân liền mở ra dò xét chi nhãn, trong khoảnh khắc bao trùm tất cả sinh mệnh trong phạm vi mười vạn dặm.

Lập tức, từng màn hình dò xét hình thành ngay trước mắt, liếc nhìn lại, cái gì thuộc tính, cái gì thiên phú, một mắt không lệch.

Phong Vân đang ở trong một tòa thành có tên 'Thiên Tường thành' Tinh Không thành trì, bởi vì có 'Thiên Tường Chí Tôn' tọa trấn ở đây, cho nên thành trì nơi này chính là một trong mười tòa thành phần hoa nhất toàn bộ Thanh Giác Vũ Trụ.

Trong đó cường giả cùng thiên kiêu đương nhiên không cần phải nói, nhiều hơn tất cả cường giả trong Tiểu Thiên Vũ Trụ cộng lại!

Cũng bởi vậy, Phong Vân gâ như là dễ dàng tìm đến đại lượng hình chiếu phù hợp điều kiện của hấn.

"Chúa Tể cấp thể chất, Chúa Tể cấp Linh Hồn thiên phú, phải nói nhiều vô kể!"

Thậm chí, Phong Vân còn chứng kiến Chí Tôn cấp Thể Chất thiên phú!

Chỉ tiếc là Chí Tôn cấp Linh Hồn thiên phú lại không có dò xét được ai.

Mà Chí Tôn cấp Thể Chất thiên phú này, chính là của 'Thiên Tường Chí Tôn' tọa trấn nơi này .

"Đáng tiếc Kiếm Đạo quy tắc lại không nhiều, chỉ có mười mấy hình chiếu. . ."

Mười mấy cái, nghe rất nhiều, nhưng so với hàng tỷ sinh mệnh trong Thiên Tường thành này mà nói, hết như giọt nước trong biển cả còn nhỏ hơn, căn bản không đáng nhắc tới!

Nhưng cũng có thể lý giải, dù sao con đường siêu cấp kiếm tu khó khăn cỡ nào, hơi không cẩn thận đã rơi vào chỗ vạ kiếp bất phục.

Thử hỏi, nếu có con đường tốt hơn ở trước mặt, ai lại lựa chọn con đường có tỷ lệ tử vong cực cao chứ?

Chương 776: Lại phải bắt đầu xoát!

Chương 776: Lại phải bắt đầu xoát!

"Vẫn là chú trọng tăng lên thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn trước đi, Kiếm Đạo quy tắc, chỉ có thể tùy duyên mà thôi, có thể tuôn ra là tốt nhất."

Phong Vân ngay từ đầu không có ôm hy vọng quá lớn đối với Kiếm Đạo quy tắc.

Bởi vì hắn biết được, dù cho là quy mô lớn hơn gấp 100 lần Tiểu Thiên Vũ Trụ Thanh Giác Vũ Trụ đi nữa, thì người đi con đường siêu cấp kiếm tu, đã ít lại càng ít.

Mà những người thành công, càng là giống như lông phượng sừng lân vậy.

"Có lẽ, chỉ có ở bên trong Đại Thiên Vũ Trụ, mới có thể tìm được nhiều siêu cấp kiếm tu mà thôi. . ." Phong Vân nghĩ là như thế.

Bất quá mặc dù ở Thanh Giác Vũ Trụ, Kiếm Đạo quy tắc rất thưa thớt, nhưng Đạo Đạo pháp tắc vẫn là có khá nhiều.

Cũng bởi vậy, Phong Vân cảm thấy, mình ở nơi này hẳn là cũng có thể thu được đủ chín ngàn vạn Đạo Đạo pháp tắc.

Trong thời gian trăm năm có thể tuôn ra đủ, từ đó tìm hiểu ra Đạo Đạo quy tắc hay không, Phong Vân cảm thấy chỉ có thể chọn phương án này mà thôi.

Nếu như có thể thành là tốt nhất, nếu không thể thành, cũng không có gì đáng ngại cả.

Cứ như vậy, Phong Vân mất thời gian năm năm, đem tất cả sinh mệnh phù hợp điều kiện ở bên trong Thiên Tường thành hình chiếu hết.

Sau đó, hắn lại lên đường rời khỏi nơi này, tiến về Vũ Trụ Chí Tôn kế tiếp vị trí là Tinh Không thành, lại mất thời gian mấy năm nữa, đem tất cả tồn tại phù hợp điều kiện của hắn ở đây hình chiếu hết.

Sau đó, Phong Vân lại tiến về nơi tiếp theo. . .

Lòng vòng như vậy, ròng rã hơn 50 năm, Phong Vân đã không sai biệt lắm đi một vòng một lượt thập đại Thánh Thành ở Thanh Giác Vũ Trụ nổi tiếng!

. . .

Thiên Quyền thành, một trong thập đại Thánh Thành lệ thuộc vào Thanh Giác Vũ Trụ, cũng là thành có bài danh cuối cùng, nơi này cũng có một vị tên là 'Thiên Quyền' Chí Tôn tọa trấn ở đây.

Bên trong một gian phòng của quán trọ ở trong thành.

Một vị thanh niên người mặc Chiến Giáp bạch kim xếp bằng ở đây, ngũ quan tuấn mỹ, khí chất siêu nhiên, như tiên như Thần, chính là Phong Vân.

Giờ phút này, ý thức Phong Vân đang ở trong gương hình chiếu.

Mà bên trong tấm gương, nằm một mảng lớn hình chiếu, thô sơ giản lược nhìn qua, chỉ ít cũng có hơn mấy ngàn vạn cái, tất cả đều là hình chiếu những năm này Phong Vân ở bên trong thập đại Thánh Thành thu hoạch được.

Mỗi một cái hình chiếu trong này đều là hấn tuyển chọn tỉ mỉ, tổng cộng là hơn chín ngàn vạn cái.

Mà bên trong, có chín ngàn vạn cái là có được hình chiếu Đạo Đạo pháp tắc, còn lại, không phải có được thiên phú Thể Chất, thì sẽ có được thiên phú Linh Hồn, mỗi một cái đều không thua kém Chúa Tể cấp.

Còn có lẻ tẻ mười mấy cái nữa, thì là có được Kiếm Đạo quy tắc.

Những năm gần đây, Phong Vân lại lục tục ngo ngoe gặp được một số cường giả đi theo con đường Kiếm Đạo, nâng số lượng hình chiếu Kiếm Đạo quy tắc tăng lên tới mấy chục cái.

Nhưng đáng tiếc, những kiếm tu này lĩnh hội Kiếm Đạo quy tắc đều không cao, người cao nhất cũng mới tầng bốn mà thôi, khó khăn lắm mới là tiểu thành, yếu nhất, cũng cùng Phong Vân tương đương mà thôi.

Thực sự không có tác dụng quá lớn.

"Còn tốt là, có hơn mười vạn hình chiếu thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn, cũng đã đầy đủ ~~."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Năm mươi năm kế tiếp, hấn muốn toàn lực tập trung vào việc điền cường xoát hình chiếu.

"Tới đi, bắt đầu sinh hoạt Xoát Đê!"

Nhẹ nhàng lâm bảm một câu, sau đó, Phong Vân liền bắt đầu xoát hình chiếu không biết ngày đêm.

Đầu tiên phải xoát chính là hơn mười vạn hình chiếu có được thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn kia, tiếp theo mới là mấy chục cái hình chiếu Kiếm Đạo quy tắc kia, cuối cùng mới là chín ngàn vạn hình chiếu có được Đạo Đạo pháp tắc.

Nhiều như vậy, thời gian một ngày căn bản xoát không xong.

Cho nên Phong Vân mới đưa chín ngàn vạn hình chiếu Đạo Đạo pháp tắc để lại xoát cuối cùng, cứ như vậy, là có thể cam đoan mỗi một ngày đều có thể xoát đầy hình chiếu.

Đến lúc có được hình chiếu Đạo Đạo pháp tắc, một ngày xoát không xong cũng không trọng yếu như vậy, dù sao hơn 50 năm thời gian mới gom đủ chín ngàn vạn hình chiếu Đạo Đạo pháp tắc gần như không có khả năng ngày một ngày hai là xoát xong, còn không bằng lợi dụng những hình chiếu chất lượng tốt khác.

Thế là, Phong Vân bạo lá gan bắt đầu xoát hình chiếu như vậy.

Mà thời gian.

Cũng lặng yên không một tiếng động đi qua.

Nhoáng một cái, 50 năm ngắn ngủi chớp mắt mà qua.

...

Trong thế giới không gian thần bí mênh mông.

Trời trong xanh như mặt biển, trên núi ẩn hiện sương mù, ánh sáng mờ mịt, tiếng suối chảy róc rách, giữa thiên địa, tràn ngập linh tính kinh người.

Ở giữa dãy núi vạn khe này, lại có từng tòa cung điện rộng lớn bàng bạc đứng vững vàng.

Mà ở chỗ sâu nhất, một tòa thần điện cực lớn, lớn đến không thể tưởng tượng nổi, đang đứng hai bóng người, một vị sinh ra tám tay, một vị khác sinh ra mắt dọc màu vàng óng.

Hai người này toàn thân trên dưới mặc dù không tản mát ra khí tức khủng bố gì, nhưng đứng ở đó, phảng phất như tự thành thiên địa, không thể đo đếm được.

Lúc này, chỉ thấy hai vị tồn tại cường đại này hướng về phía Thần Điện hành lễ nói: "Tông chủ, khóa tuyển bạt đệ tử mới bắt đầu, chúng ta thỉnh cầu mở ra trận pháp tông môn!"

"Chuẩn!"

Không bao lâu, một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng từ bên trong Thần Điện truyền ra, một giây sau, một đạo lưu quang theo đó bay ra, rơi xuống trước mặt hai người, hóa thành một cái lệnh bài màu tím.

Phía trên có bầy vô số hoa văn phức tạp, mà ở vùng trung tâm, có khắc hai chữ 'Càn Nguyên' to lớn màu vàng, minh mông mà sáng chói.

"Đa tạ tông chủ, chúng ta cáo lui."

Hai vị cường giả cung kính ôm quyền, lập tức quay người rời đi.

Trên đường, vị có tám tay nhìn lệnh bài màu tím trong tay, thần sắc cảm khái nói: "Mỗi lần tiếp lệnh bài này, đều có thể cảm nhận được huyền bí thâm sâu ẩn chứa trong đó, mà cái này, vẻn vẹn chỉ là tông chủ tiện tay chế ra mà thôi, bởi vậy có thể thấy được, tông chủ mạnh tới bao nhiêu, đơn giản là thâm bất khả trắc mà."

"Nói nhảm, tông chủ là Đạo Quân, Nhất Đạo Chi Thiên Quân, đâu phải là người như người có thể nhìn thấu được!" Một vị còn lại bĩu môi nói.

"Ai, Đạo Quân, đáng tiếc nhiều năm tháng qua đi như vậy, sinh ra một nhóm rồi lại một nhóm thiên kiêu cái thế, nhưng có được phong thái Đạo Quân cũng chỉ có một chút như vậy mà thôi, mà có thể thành công đột phá, tỉ lệ không tới 0.00001% nữa."

"Không có cách nào cả, nếu Đạo Quân dễ dàng đạt tới như vậy, cũng đã không gọi là 'Đạo Quân' rồi, lại nói Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta ngược lại là sinh ra mấy thiên kiêu có được phong thái Đạo Quân đó."

"Ta cũng đã nghe nói, bằng không thì ta cũng sẽ không đích thân đi cử hành tuyển bạt thi đấu đâu."

"Đúng vậy, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta dưới trướng những Trung Thiên Vũ Trụ kia, Tiểu Thiên Vũ Trụ, lần này có thiên kiêu gì hay không? Chúng ta có nên đi quan tâm một chút hay không."

"Trung Thiên Vũ Trụ? Tiểu Thiên Vũ Trụ? Thiên kiêu loại địa phương kia sao có thể để đi ra! ? Để cho mấy vị ngoại môn chấp sự đi là được, dù sao bắt quá là đệ tử ngoại môn mà thôi, để cho ngoại môn bọn họ tự mình đi làm đi."

"Ừm, đúng vậy."

". . ."

Người dần dần đi, thanh âm cũng càng ngày càng mờ mịt, cuối cùng không thể nghe thấy được nữa.

. . .

Mà cùng lúc đó.

Ở Thanh Giác Vũ Trụ, Phong Vân xếp bằng ở đó 50 năm chưa từng động đậy, một đoạn thời khắc sau, hần bỗng nhiên mở hai mắt ra, tinh quang dọa người lưu động bên trong. _

Chương 777: Các chí tôn chân kinh!

Chương 777: Các chí tôn chân kinh!

【thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp】 : Đến từ hình chiếu Nhận Thiên.

【thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp】 : Đến từ hình chiếu Phá Đồ.

Bên trong ba lô, chỉ còn lại hai cái hình chiếu này, nhưng lại để cho thân quang trong mắt Phong Vân lưu động chưa từng có trước đó.

"Rốt cục, rốt cục. . ."

Ở bên trong hơn 50 năm thời gian này, Phong Vân ở mấy năm trước phân biệt xoát ra hai cái hình chiếu thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp cùng hai cái hình chiếu thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp.

Ban đầu, Phong Vân vốn cho là mình không cần tới 50 năm thì đã có thể hoàn thành tiến giai rồi.

Nhưng phi tù lực lượng đơn giản là không cách nào tưởng tượng được.

Mấy chục năm sau đó, Phong Vân sửng sốt vì một cái tốt cũng không có tuôn ra.

Đừng nói là thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn, ngay cả vật phổ thông nhất cũng không có.

Thậm chí, ngay cả thủ sát vật phẩm rơi xuống, cũng đều là mặt hàng gân gà cả.

Dưới loại tình huống này, Phong Vân không thể làm gì khác, chỉ có thể kiên trì tiếp tục xoát mà thôi.

Còn tốt là, rốt cục ở một khắc cuối cùng thành công xoát ra vài thứ đồ tốt.

Sự thật đã chứng minh, ở thời khắc mấu chốt, Xoát Đế mới là vương đạo, Âu Hoàng cái gì đó, quá hư vô mờ mịt.

"Dung hợp hai cái thiên phú này, đem thể chất của ta đạt tới song Chí Tôn Thể, linh hồn cũng thuế biến thành linh hồn Chí Tôn cấp! !"

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Mà cho đến lúc đó, chiến lực của hắn sẽ mạnh đến mức nào, nói thực ra, ngay cả chính hắn cũng không biết.

Dù sao nếu không có vật tham chiếu, không thể nào biết được, nhưng chắc chắn là mạnh hơn trước đó nhiều!

Lập tức.

Phong Vân không chần chờ chút nào nữa, ở trong lòng mặc niệm một tiếng 'Hiện hóa' .

【 hiện hóa thiên phú Thể Chất Chúa Tể cấp. . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 hiện hóa thiên phú Linh Hồn Chúa Tể cấp. . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

"Ông!" "Ông!"

Nương theo thanh âm nhắc nhở, hai đạo quang mang từ trong tấm gương xông ra, chốc lát xông lại giữa.

Một cái phóng tới thức hải của Phong Vân, cùng linh hồn vô biên dung hợp lại với nhau, một cái thì hương cháy ra toàn thân Phong Vân, thấm thấu vào huyết nhục, xương cốt, tế bào, gen của hắn!

Biến hóa kinh thiên động địa hoàn thành trong phút chốc.

Một giây sau, có kim sắc huyết khí khủng bố cùng linh hồn chi quang cực kỳ sáng chói bắn ra, huyết khí hướng phía bốn phương tám hướng quét ra, mà linh hồn thì thẳng xông mặt trời!

Không chỉ quét sạch Thiên Quyền thành, thậm chí không ngừng lan tràn ra, cuối cùng, bao trùm hơn phân nửa Thanh Giác Vũ Trụ!

Giờ khắc này, tất cả sinh mệnh ở trong Thanh Giác Vũ Trụ đều cảm nhận được một cỗ áp lực vô cùng mênh mông, phảng phất như đang ở tận thế vậy, nội tâm đè nén cực độ, như là sóng to gió lớn, chấn nhiếp lòng người.

Bởi vì Phong Vân là ở trên Thiên Quyền thành đột phá, cho nên Thiên Quyền Chí Tôn là người đầu tiên bị kinh động.

"Đây là, khí tức của Chí Tôn! Chưa từng có cảm nhận được qua!"

Chẳng lẽ là Vũ Trụ Chí Tôn khác xâm lấn hay sao?

Nghĩ đến đây, Thiên Quyền Chí Tôn cơ hồ là lao ra ngay lập tức, hắn nhìn về phía chỗ đầu nguồn khí tức phát ra.

Nhưng khi hấn ngưng mắt nhìn lại, trong ánh mắt vậy mà chỉ có một mảnh mơ hồ, mặc dù lấy thị lực Chí Tôn cấp của hấn, cũng chỉ có thể miễn cưỡng bắt được một tia hình dáng thân thể mà thôi.

Tiếp theo, bên tai Thiên Quyền Chí Tôn truyền đến âm thanh 'Àm âm' như thiên hà trút xuống vậy.

Nhưng sau đó hấn liền kịp phản ứng, đó căn bản không phải thiên hà gì đó, mà là thanh âm huyết dịch lưu động! !

Trên thực tế, không chỉ có Thiên Quyền Chí Tôn nghe được thanh âm này mà thôi, ở bên ngoài nửa vũ trụ, mấy vị Chí Tôn khác đang chạy đến Thanh Giác Vũ Trụ cũng đều nghe được.

Đều làm cho bọn hấn biến sắc.

Thiên Tường Chí Tôn nhin không được hít vào một ngụm khí lạnh: "Cách nửa cái vũ trụ, cũng có thể nghe được âm thanh huyết dịch lao nhanh, cái này, là nhục thân khủng bố cỡ nào chứ!"

Hấn thân là Chí Tôn Chi Thể, đối với cái này cực kỳ hiểu rõ, cho dù là hấn, muốn đi đến bước này đều gần như không có khả năng!

Âm thanh huyết dịch lưu động vượt qua nửa cái vũ trụ, đơn giản là không cách nào tưởng tượng nổi!

"Còn không chỉ có vậy, người không thấy thứ nổi liền ánh rạng đông trời đất kia sao, đó là, linh hồn chi quang Chí Tôn cấp!"

Một vị khác ở phương diện linh hồn rất có tạo nghệ là 'Thiên Linh Chí Tôn' thì chỉ chỉ một đạo quang trụ dâng lên chỗ xa xa, mặt mũi tràn đầy rung động nói.

"Nhục thân khủng bố như vậy, linh hồn khủng bố như vậy, người này, đến tột cùng là ai đây?"

"Đi, đi xem một chút, chỉ mong là bạn không phải là địch."

Xoát!

Lúc này, mấy vị Chí Tôn cấp bọn họ liền hướng Thiên Tường thành bay đi, trong chốc lát đã đến nơi rồi.

Bất quá khi bọn hắn chạy đến, lại chỉ thấy Thiên Quyền Chí Tôn ngây ngốc tại chỗ mà thôi, những dị tượng khác, tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, phẳng phất như chưa hề xuất hiện qua vậy.

"Này, hoàn hồn, đã phát sinh cái gì vậy? Vị tôn tại kia đâu rồi?"

Thiên Tường Chí Tôn mang Thiên Quyền Chí Tôn từ trong trạng thái đờ đẫn tỉnh lại, dò hỏi.

Thiên Quyền chí tôn hít sâu một hơi, miễn cưỡng bình phục cảm xúc, lắc đầu khổ sở nói: "Không biết, ta chỉ nhớ rõ thời điểm mình muốn nhìn trộm, liền cảm giác ý thức cả người phát mộng, sau đó cái gì cũng không rõ ràng, ta ngay cả cái bóng đối phương cũng không thấy được."

"Xem ra đối phương là sử dụng lực lượng linh hồn quá nhiều Thiên Quyền, để cho hắn không cách nào thấy rõ khuôn mặt được." Thiên Linh Chí Tôn mở miệng nói: "Bất quá đối phương chỉ là quá nhiều Thiên Quyền, mà không có ra tay, xem ra tựa hồ không có ác ý."

"Để phòng vạn nhất, vẫn nên cảnh giới đi."

"Tốt."

Mấy vị Chí Tôn lập tức bắt đầu giới thiệu toàn vũ trụ, bắt đầu chỉ là bọn hắn giới thiệu mà thôi, trong vũ trụ, trên cơ bản không thay đổi, hết thấy đều như cũ.

Dù sao tồn tại tầng thứ này, chỉ có Chí Tôn mới có thể chống lại, phía dưới Chí Tôn, cũng không giúp đỡ được gì, giới thiệu nữa cũng vô dụng.

Mà lúc mấy vị Chí Tôn ở Thanh Giác Vũ Trụ tiến vào tình trạng báo động, người trong cuộc là Phong Vân, lại lặng yên không một tiếng động trở lại chỗ mình ở, cũng mở ra thiết bị giả lập, bắt đầu đặt chân lên Trung Thiên Vũ Trụ thống nhất liên hợp sử dụng Virtual Network.

Thanh Giác Vũ Trụ chỉ là một trong đông đảo Trung Thiên Vũ Trụ dưới trướng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ mà thôi, giống như vậy, còn có mười vạn tám ngàn cái nữa, dưới trướng mỗi một cái Trung Thiên Vũ Trụ lại có đông đảo Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Mà những thiên kiêu trên Siêu Thần Bảng đơn, cũng chính là tới từ những vũ trụ này.

Có thể nghĩ, cạnh tranh sẽ kịch liệt cỡ nào!

...

"Keng! Hoan nghênh tiến vào Trung Thiên Vũ Trụ liên hợp Virtual Network, kiểm tra được ngài là lần đầu tiên đổ bộ, xin hỏi có gì có thể giúp đỡ ngài không?"

Bên này, lúc ý thức Phong Vân vừa mới tiến đến Virtual Network thế giới, bên tai truyền đến một đạo thanh âm thanh thúy.

"Đưa ta đi địa điểm tuyển bạt Siêu Thần Bảng bài vị."

"Được, chúc ngài đường đi vui vẻ."

Ông!

Một giây sau, khi Phong Vân mở mắt ra, phát hiện ra mình đã đi vào một địa phương hoàn toàn lạ lẫm.

Lọt vào trong tầm mắt, là một dãy núi cao vút bên trên có tầng mây to lớn, khí thế bàng bạc, rộng lớn vô lượng, phảng phất như là một con cự thú Thái Cổ đang nằm ở chỗ này.

Mà Phong Vân lúc này đang ở ngay tại chân núi! _

Chương 778: Cộng lại đều không đủ đánh!

Chương 778: Cộng lại đều không đủ đánh!

Một tòa Thần Sơn trấn áp vạn cổ, đứng vững vàng ở giữa thiên địa, rất là hùng vĩ.

Phong Vân đứng ở chân núi, cho dù vận dụng linh hồn lực lượng, cũng chỉ có thể đại khái thấy rõ tình cảnh ở đỉnh núi mà thôi, lờ mờ cảm ứng được có hai cỗ khí tức cường hoành đến không tưởng tượng nổi từ phía trên truyền đến.

"Khí tức này, đã viễn siêu Linh Chí Tôn rồi!"

Đây là Phong Vân căn cứ Linh Chí Tôn hấn đã từng thấy qua để phán đoán, đến mức cụ thể đạt tới cấp độ gì, hấn cũng không rõ ràng được.

Dù sao Linh Chí Tôn lên Huyền Chí Tôn, Địa Chí Tôn, Thiên Chí Tôn, hấn đều chưa từng gặp qua, không thể nào phán đoán nổi.

"Xem ra là sứ giả đến từ Càn Nguyên Tông." Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Hấn không thể không than thở đại thủ bút của Càn Nguyên Tông, tùy tiện phái ra hai vị sứ giả, đều so với Chí Tôn ở Tiểu Thiên Vũ Trụ mạnh hơn nhiều!

Sau đó.

Phong Vân cất bước đi đến phía trên ngọn thần sơn, mục tiêu chính là đỉnh núi, cực kỳ hiển nhiên, nơi đó mới là chiến trường cuối cùng!

Ở bên trong quá trình này, vô số thiên kiêu giống như Phong Vân trước sau xuất hiện, từng người cũng đều đi hướng về đỉnh Thần Sơn đi đến.

Trên đỉnh Thần Sơn này mặc dù không có áp lực cường đại gì cả, nhưng lại có được lực lượng cấm bay rất mạnh, cho nên những thiên kiêu này chỉ có thể đi bộ mà thôi.

Mà nếu như từ chỗ cao nhìn xuống, có thể nhìn thấy lít nha lít nhít thân ảnh từ những phương hướng khác nhau leo lên Thần Sơn, có một loại cảm giác đếm mãi không hết!

Trên đỉnh Thần Sơn.

Hai vị ngoại môn chấp sự đến từ Càn Nguyên Tông quan sát những thân ảnh đang leo lên Thần Sơn kia, trong mắt không có hạt bụi nào cả, như đang nhìn về những con con kiến hôi vậy.

Một vị thân ảnh cao lớn, toàn thân lân giáp mở miệng nói: "Thế nào?"

"Vẫn là như cũ, cũng khoảng mấy trăm người, có tư cách trở thành ngoại môn đệ tử, những người khác, thực sự không có tác dụng gì quá lớn cả." Một người khác mặc áo giáp, tay cầm chiến thương, tựa như kỵ sĩ nói ra.

"Đúng vậy, những người được gọi là thiên kiêu ở Trung Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ này, cùng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta so sánh vẫn có cách biệt quá xa, đã bao lâu nay, ngay cả một vị nội môn đệ tử cũng không có nổi."

"Có thể ra ngoại môn đệ tử cũng không tệ rồi, dù sao cũng là địa phương nhỏ, không thể ôm quá nhiều chờ mong, có lẽ một ngày kia sẽ mang đến cho chúng ta kinh hi cũng không chừng."

"Chỉ mong là vậy, mặc dù ta cảm thấy gần như không có khả năng."

...

Mà lúc hai vị Chí Tôn đến từ Càn Nguyên Tông xoi mói, ở một bên khác.

Phong Vân cũng đi theo trào lưu bắt đầu leo lên đại sơn, đồng thời nội tâm của hắn cũng đang suy tư, như thế nào mới có thể hiện ra trình độ chiến lược lớn nhất của mình.

"Này, vị huynh đệ kia, nhìn người đi lại rất có quy tắc, hiển nhiên cũng là thân thủ bất phạm, không bằng chúng ta cùng đồng hành, như thế nào?"

Vào đúng lúc này, một đạo thanh âm ôn hòa bỗng nhiên truyền đến.

Một thanh niên mặc bạch giáp tuần lãng từ bên cạnh vừa đi tới, cùng Phong Vân chủ động chào hỏi.

Ánh mắt Phong Vân rơi xuống trên người đối phương, mặc dù ở thế giới giả tưởng không thể dò xét lẫn nhau, nhưng hắn cũng có thể cảm ứng được chiến lược của đối phương, xem chừng so với Mặc Ba Thiên lúc trước mạnh hơn một chút.

Đáng thương Mặc Ba Thiên, tự xưng là vô thượng thiên kiêu, nhưng bây giờ ở nơi này của Phong Vân, lại trở thành đơn vị tính toán chiến lược, quá thảm rồi.

"Tốt." Phong Vân gật gật đầu, hẳn có thể nhìn ra được, thanh niên bạch giáp này là một người khá nhanh chóng quen thuộc.

Mà dạng gia hỏa này, đều có năng lực thu thập tin tức rất mạnh, cùng hẳn đồng hành, có lẽ có thể đạt được tin tức hữu dụng gì đó cũng không nhất định.

"Tại hạ tên là Nguyên Cổ, không biết huynh đệ người danh hào là gì?" Được Phong Vân trả lời, trên mặt thanh niên bạch giáp này lộ ra ý cười, đồng thời tự giới thiệu mình.

"Phong Vân." Bình thần phun ra hai chữ, phảng phất tiếng chữ như vàng vậy.

Thấy thế, tên Nguyên Cổ này cũng không để ý, hẳn tựa như đang tìm một đối tượng tới để hẳn thổ lộ mà thôi, vồ vồ bả vai Phong Vân, nói ra:

"Phong Vân huynh đệ, ta nhìn qua người, đoán chừng người hẳn là lần đầu tiên tham gia tuyển bạt bài vị Siêu Thần Bảng, ta nói cho người biết, người đi theo ta là đúng rồi, thiên kiều ở đây ta cơ hồ đều nhận biết cả."

"Đến đây, ta giới thiệu cho người biết."

"Trông thấy thanh niên mặc y phục màu tím kia không, đây chính là siêu cấp tồn tại xếp hạng thứ mười trên Siêu Thần Bảng, tên là Thanh Mộc, đến từ Ly Thiên Trung Thiên Vũ Trụ, một thân thực lực kinh thiên động địa!"

"Còn có người trẻ tuổi toàn thân Kim Giáp bên kia, tên là Trạch Tuyết, đó là mãnh nhân thứ năm trên Siêu Thần Bảng. . ."

"Nữ tử bên cạnh người trẻ tuổi kia, gọi là Tử Lan, cũng đồng dạng cực kỳ cường hoành. . ."

Nguyên Cổ quả nhiên giống như Phong Vân suy đoán, đối với tin tức về thiên kiêu ở đây như lòng bàn tay, cơ hồ là trong khoảnh khắc liền vạch ra những thiên kiêu cường đại kia.

Bất quá thần sắc Phong Vân lại rất bình tĩnh, cũng không có vẻ gì ngoài ý muốn cả.

Từ khi hắn bắt đầu đạp chân vào toà Thần Sơn này, linh hồn lực lượng của hắn cũng đã trải rộng ra cả tòa Thần Sơn, nói cách khác, mỗi một vị thiên kiêu nơi này đều chạy không khỏi cảm giác của hắn.

Tự nhiên mà vậy, Phong Vân cũng rất rõ ràng mỗi một vị thiên kiêu nơi này, mặc dù không biết tên tuổi, nhưng cảnh giới, phương diện chiến lực, đều ở trong đầu hắn cả, cho nên hắn mới chẳng suy nghĩ gì nữa.

Nguyên Cổ không biết những thứ này, hắn nhìn thấy Phong Vân trầm mặc không nói, cho là hắn bị chấn kinh rồi, thời điểm đang chuẩn bị an ủi vài câu.

Bỗng nhiên từ phía sau truyền đến tiếng kinh hô.

"Nhìn kia! Kia chính là người đứng đầu Siêu Thần Bảng, tuyệt thế thiên kiêu đến từ Hạo Khôn Trung Thiên Vũ Trụ, Lan Nặc!"

"Oa! Thật sự là hắn rồi! Nghe đồn hắn đã bế quan rông rãi một kỷ nguyên, lần này xuất thế, chắc hắn càng thêm khủng bố hơn nữa!"

". . ."

Ở trong ánh mắt kích động của đông đảo thiên kiêu, một thanh niên có hình dạng xem ra cực kỳ bình thường sải bước đi tới.

Dung mạo thanh niên này mặc dù bình thường, nhưng quanh thân lại tràn ngập một cỗ khí tứcường đại, tựa như một tôn đại năng viễn cổ, có uy thế run sợ thiên hạ.

Ở phía sau, là đang vác một cây búa to, lưỡi búa như tuyết, hàn quang bắn tung toé, đem hư không xung quanh đều cắt đứt, sắc bén đến mức khiến người ta run sợ.

Ánh mắt Nguyên Cổ cũng bị thanh niên cự phủ kia hấp dẫn, cảm khái nói: "Rất cục đã đến, nam nhân nắm giữ vững vàng vị trí người đứng đầu Siêu Thần Bảng!"

Ánh mắt Phong Vân thì bình tĩnh hơn nhiều, trước đó hắn sớm đã phát giác được thanh niên mang cự phủ này.

"Đây chính là người đứng đầu Siêu Thần Bảng sao, nếu như vậy, ta tham gia Siêu Thần Bảng này có vẻ như không có ý nghĩa gì cả. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói, hắn cũng không phải là nhằm vào cá nhân nào cả, không khách khí mà nói, coi như những thiên kiêu Siêu Thần Bảng này cộng lại, đều không đủ để hắn nhắc một cái tay nữa!

Bài vị chi chiến như vậy, căn bản là không có cách gì để thể hiện ra chiến lực của hắn.

Nghĩ tới đây, trong lòng Phong Vân liền có một ý nghĩ mới.

Sau một khắc, đã thấy hắn ở chỗ một góc cổ thụ cao mấy chục trượng xếp bằng ngồi xuống, đối với Nguyên Cổ đang lộ thần sắc ngạc nhiên nói: "Ta ngẫu nhiên có cảm ngộ, trước hết không đi lên, Nguyên huynh tự mình lại đi tiếp đi thôi." _

Chương 779: Khác loại đăng tràng!

Chương 779: Khác loại đăng tràng!

"Phong Vân huynh đệ, người thật không đi à?" Giữa Thân Sơn, Nguyên Cổ ngạc nhiên nói.

Phong Vân lắc đầu, trực tiếp nhắm mắt lại, tựa như thật cảm ngộ đến cái gì.

"Vậy được rồi, chờ một lúc nữa nếu có cơ hội, ta sẽ kể cho người kết quả bài vị chiến lần này."

Nguyên Cổ nhìn Phong Vân một chút, mở miệng nói.

Mà trong lòng hắn lại suy đoán, Phong Vân hẳn là bị Lan Nặc vừa mới xuất hiện đã kích, biết chính mình không còn hi vọng tranh đoạt nữa, cho nên mới trốn tránh để giữ thể diện, hắn cũng không định nói thẳng ra.

Khó được gặp được một người mới, hắn phảng phất nhìn thấy dáng vẻ của chính mình năm đó từ trên người Phong Vân.

Cuối cùng, Nguyên Cổ cất bước rời đi, chỉ còn lại một mình Phong Vân ở đó.

Phong Vân cứ như vậy một mực ngồi xếp bằng tại chỗ, như tuyên cổ bàn thạch, không nhúc nhích.

...

Một bên khác.

Theo thời gian từng giờ trôi qua, gần như toàn bộ các thiên kiêu đều leo lên đỉnh Thần Sơn.

Mà trên đỉnh Thần Sơn này, là một bình đài to lớn vô cùng, bình đài này toàn thân phủ màu xanh, phía trên điêu khắc hoa văn huyền bí, một luồng khí tức làm cho người khác run rẩy từ phía trên truyền ra đến.

Xa xa quan sát, liền tâm thần lung lay, khó mà tự kiềm chế.

"Người trèo lên Siêu Thần Đài, mới có tư cách tham gia bài vị chiến!"

Bất chợt, trên không trung bỗng truyền xuống một giọng nói lạnh nhạt, quanh quẩn toàn trường.

Lần này số lượng thiên kiêu đến đây đếm mãi không hết, trừ ra Siêu Thần Bảng trước đó, còn có rất nhiều thiên kiêu khác chưa từng lên bảng.

Những thiên kiêu này cùng nhau lên đài cạnh tranh, chọn ra một ngàn tên Siêu Thần Bảng thành viên cuối cùng, được chọn vào Càn Nguyên Tông.

Cái này, chính là bài vị chiến!

Phương thức đơn giản mà thô bạo, nhưng là hữu hiệu nhất.

Người mạnh hay yếu, một chút liền có thể nhìn ra, không có cơ hội để làm giả!

Tiếng nói này vừa rơi xuống, liền thấy đại lượng thiên kiêu trèo lên Siêu Thần Đài.

Lít nha lít nhít, tựa như dòng lũ.

Nhưng cuối cùng, cũng chỉ có vắn vẹn có một thành các thiên kiêu thành công đi lên Siêu Thần Đài.

Những người khác, tất cả đều bị Siêu Thần Đài áp chế, hoặc là bị trấn áp tại chỗ vô pháp nhúc nhích, hoặc là linh hồn bị đảo loạn, trực tiếp rơi vào huyễn cảnh.

Cực kỳ hiển nhiên, muốn lên Siêu Thần Đài, cần có cường độ nhục thân cùng linh hồn nhất định!

Nếu không, khác nào thả rông chứ.

...

Bên trên Siêu Thần Đài, hơn một vạn thiên kiêu đứng vững vàng trên đó.

Mặc dù chỉ có một thành thiên kiêu leo được lên Siêu Thần Đài, nhưng dù gì tổng số quá lớn, cho nên vẫn có hơn một vạn thiên kiêu thành công leo lên.

Hơn một vạn thiên kiêu này, chính là nhóm xuất sắc nhất trong các Trung Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ dưới trướng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ!

Mà một ngàn thành viên mới của Siêu Thần Bảng, cũng sẽ chọn ra từ hơn một vạn vị thiên kiêu này.

Lại có thể rõ ràng trông thấy, trong số hơn một vạn thiên kiêu này, đại bộ phận đều là các thành viên của Siêu Thần Bảng trước đó.

Mặc dù một này Siêu Thần Bảng một lần nữa sắp xếp lại thứ tự, trước đó không được xếp tại vị trí cao, nhưng trước đó có thể lên bảng, cũng đủ

để chứng minh thiên kiêu đó có thiên phú cùng chiến lược kinh người, cho nên đại bộ phận vẫn là cực kỳ cường hoành.

Trong đó, Lan Nặc từng là người đứng đầu lại độc lập đứng tại trung tâm Siêu Thần Đài, không người dám đứng ngang hàng, từ xa nhìn lại, như chúng tinh phủng nguyệt, ngạo nghễ tại thế, tư thế bá giả.

Trên không trung, hai vị Chí Tôn đến từ Càn Nguyên Tông thấy cảnh này, sắc mặt hơi sáng.

"Xem ra, một lần này ngược lại cũng phát hiện ra người kẻ tặc không tặc, tên nhóc này, có tư chất trở thành người đứng đầu ngoại môn. . ." Vị Chí Tôn toàn thân lân giáp cao lớn mở miệng nói.

"Ừ, xem như là một trong số các thiên kiêu xuất sắc nhất vô số năm qua."

Vị Chí Tôn nhìn như trọng trang kỳ sĩ gạt đầu, sau đó hấn cất cao giọng nói với đám người phía dưới, "Ta là Trọng Quân Chí Tôn, ta tuyên bố, bài vị chiến lần này. . ."

Giọng nói này truyền khắp toàn bộ Thần Sơn, vô số thiên kiêu đều có thể nghe thấy.

Lần này, như là nhỏ một giọt dầu vào trong nồi nước sôi, trong khoảnh khắc liền rơi vào trạng thái sôi trào nhất!

Không chỉ là hơn một vạn thiên kiêu lên đài kia, mà còn có thập phương thiên kiêu lưu lại vây xem nữa.

Trong đó, Nguyên Cổ cũng ở trong số đó, hấn nhìn sang bốn phía, không nhìn thấy Phong Vân, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: "Xem ra vị

huynh đệ kia thật sự không đến, đáng tiếc, bỏ lỡ hoạt động đặc sắc như vậy."

Mà trong lúc Nguyên Cổ thâm suy nghĩ điều này, trên không trung, Trọng Quân Chí Tôn cũng nói đến hồi cuối.

Nhưng mà, ngay khi Trọng Quân Chí Tôn vừa mới nói ra hai chữ 'bắt đầu'.

Bỗng nhiên ——

Gào!

Một tiếng rống to truyền đến, cả tòa Thần Sơn đều lay động, trong chốc lát, vô số ngọn núi quanh Thần Sơn đều trực tiếp vỡ nát!

Đây quả thực giống như là diệt thế vậy, vạn vật không thể ngăn cản, hết thảy đều phải bị tiêu diệt, ngọn núi to lớn sụp đổ, toàn bộ thế giới hỗn loạn, tựa như muốn tới điểm kết thúc.

"Rầm!"

Vô thượng uy áp giáng xuống, trời long đất lở, quỷ khóc sói gào.

Bên ngoài Thần Sơn, vậy mà xuất hiện một bóng dáng to lớn, hoàng kim huyết khí ngập trời, làm cho cả thế giới giả tưởng đều run rẩy, ánh mắt như nhật nguyệt sáng chói, hấn đỉnh thiên lập địa, cao không biết bao nhiêu vạn dặm.

Mà khi chúng thiên kiêu còn chưa phản ứng kịp, chỉ thấy bóng dáng to lớn khủng bố kia lộ ra một bàn tay, phảng phất từ Hỗn Động vươn đến, xuyên qua vô tận thế giới giả tưởng, chụp lấy toàn bộ sinh linh trên đỉnh

Thần Sơn, thành linh cũng bao quát cả hai vị Chí Tôn đến từ Càn Nguyên Tông kia!

"Âm âm!"

Uy áp trút xuống, bàn tay lớn kia cũng không biết kéo dài bao nhiêu ngàn dặm, che đầy vạn vật, nắm trọn tòa Thần Sơn vào trong lòng bàn tay.

Trên đỉnh Thần Sơn, những vô thượng thiên kiêu kia, bao gồm cả thiên kiêu số một Lan Nặc ở bên trong, lúc này đều cảm giác mình ở dưới bàn tay lớn kia tựa như sâu kiến, hèn mọn mà nhỏ bé.

Bọn họ bị trấn áp tại chỗ, căn bản là không có cách động đậy, giống như đang đối mặt với Thượng Thương Chi Chủ vậy, toàn thân đều chấn động!

Lan Nặc bởi vì ở gần trung tâm nhất, cho nên đứng mũi chịu sào, hẳn cảm giác thân thể mình cũng sắp phải vỡ nát, linh hồn cũng đang gào thét, căn bản không chịu nổi loại uy áp khủng bố kia.

Chuyện này khiến hắn thậm kinh hãi, người đến kia rốt cục là ai? Vậy mà có được chiến lực khủng bố như vậy!

"Dừng tay! !"

Lúc này, một tiếng quát to truyền đến, hai vị Chí Tôn đến từ Càn Nguyên Tông trước tiên ra tay, trong mắt bắn ra hào quang dọa người, đối kháng với bóng người đáng sợ to lớn kia.

Hai vị Chí Tôn cảm nhận được áp lực, cùng nhau ra tay, một người nắm trọng thương, nổi liền trời đất, một người triệu hồi ra vô tận lôi điện, hình thành Lôi Điện Chi Chùy, phạt tru chúng sinh!

Đó là lực lượng đáng sợ vượt xa Linh Chí Tôn!

Nhưng mà, bóng người này thật sự là quá cường đại!

Toàn thân hoàng kim huyết khí tràn ngập, bao phủ toàn bộ thế giới giả tưởng, giống như là một mảnh Thần Hải dâng lên ngập trời.

Hắn biến chưởng thành quyền, nhẹ nhàng vung lên, hết như một thế giới nện xuống vậy, âm âm vang vọng, Thần Uy cái thế! !

Chương 780: Siêu việt chế độ phía trên tồn tại!

Chương 780: Siêu việt chế độ phía trên tồn tại!

"Oanh!"

Nắm đám màu vàng kim, mang theo vô biên huyết khí, giống như là Thiên Đế đang vung Thần Chùy, đánh thẳng vào lòng mỗi người.

Cho dù không chân chính rơi xuống, chỉ là chấn động kia, cũng đủ để tất cả các thiên kiêu tại đây khí huyết sôi trào, linh hồn kinh hãi, cơ hồ muốn ngã xuống đất.

"Rầm! !"

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa vang lên, bóng dáng khổng lồ khủng bố này vẫn đứng vững vàng bất động, mà trái lại hai vị Chí Tôn đến từ Càn Nguyên Tông lại rút lui ra ngoài mấy vạn dặm, tuy không trở ngại, nhưng vừa mới một kích này, hiển nhiên là bọn họ thua.

Chúng thiên kiêu đều kinh ngạc đến ngây người, vì cảm thấy bóng dáng đỉnh thiên lập địa kia có thực lực quá khủng bố, mạnh như hai vị Chí Tôn Càn Nguyên Tông, vậy mà cũng rơi vào hạ phong!

"Nhục thân thật cường hoành, đã vô hạn tới gần Thiên Chí Tôn cấp chiến lực!" Trọng trang Chí Tôn lộ ra vẻ chấn kinh, có thể rõ ràng trông

thấy, tay hắn nắm chặt trọng thương đều đang run nhè nhẹ, vừa rồi một kích va chạm, để hắn cảm nhận được cái gì gọi là cự lực khổng lồ!

"Không biết có lai lịch thế nào, không phải là Chí Tôn đến từ Đại Thiên Vũ Trụ khác đây chứ. . ." Toàn thân lân giáp cao lớn Chí Tôn tỏ ra cực kỳ ngưng trọng nói.

Mà lúc này, đã thấy bóng dáng đỉnh thiên lập địa kia di chuyển bước chân, đi về phía trước.

Chúng thiên kiêu thấy thế, trong lòng kinh ngạc, trên mặt tràn đầy sợ hãi, tồn tại này quá mức cường đại, huyết khí so với Tinh Hà còn mênh mông hơn, kinh tâm động phách.

Hai vị Chí Tôn đến từ Càn Nguyên Tông cũng đều như gặp đại địch, chuẩn bị dồn hết toàn lực chiến một trận.

Nhưng mà, không ai ngờ tới.

Ngay lúc này, chỉ thấy bóng dáng đỉnh thiên lập địa kia vừa bước ra một bước, bỗng nhiên cấp tốc thu nhỏ lại.

Trong khoảnh khắc, liền hóa thành một bóng người thon dài bạch kim sắc, độc lập đứng trên đỉnh thiên khung, từ xa ôm quyền nói với hai vị Chí Tôn Càn Nguyên Tông:

"Thanh Giác Trung Thiên Vũ Trụ, người dự thi bài vị chiến Phong Vân, tham kiến hai vị Chí Tôn đại nhân."

Cái gì! ?

Trên đỉnh Thần Sơn, khi lời này của Phong Vân truyền đến, trước hết bị kinh động, không phải hai vị Chí Tôn, cũng không phải ức vạn thiên kiêu,

mà là Nguyên Cổ trước đó từng cùng Phong Vân chào hỏi.

Giờ phút này Nguyên Cổ trông mắt trừng lớn, như sắp rơi ra ngoài.

Hắn nhìn chăm chăm bóng dáng quen thuộc bạch kim trên bầu trời, dáng vẻ cực kỳ hoài nghi nhân sinh!

Nguyên Cổ căn bản khó mà đem người trẻ tuổi ôn nhuận hoà nhã tuần mỹ trước đó, cùng vừa tồn tại phách khí thiên thu, Thần Uy chân vạn thể vô thượng vừa rồi kia liên hệ với nhau.

Cả hai trước đó chênh lệch quá xa!

Nhưng sự thật bày ở trước mắt, hắn không thể không tin!

Trên không trung.

Hai vị Chí Tôn Càn Nguyên Tông lúc này giống như pho tượng, bình tĩnh đứng đó, không nhúc nhích, bọn họ bị lời nói của Phong Vân làm cho trợn mắt hốc mồm.

Hồi lâu sau, trọng trang Chí Tôn mới hồi phục tinh thần lại, hắn nhìn Phong Vân, thanh âm run run, "Người, người vừa mới nói, người là người dự thi bài vị chiến lần này?!"

"Đúng vậy." Phong Vân bình tĩnh đáp lời.

Lập tức, từ trên lòng bàn tay của hắn dâng lên một cái lạc ấn, đó là lạc ấn mà mỗi người dự thi đều có, đủ để chứng minh thân phận của Phong Vân.

Xôn xao ——!!

Cho dù là hai vị Đại Thiên Vũ Trụ Chí Tôn cùng nhau đi tới, gặp qua không biết bao nhiêu sóng to gió lớn, giờ khắc này, cũng không khỏi cùng nhau hít vào một hơi khí lạnh, cơ bắp trên mặt đang điên cuồng run rẩy co lại!

Bọn họ từ khi trở thành Chí Tôn đến nay, không biết đã qua bao nhiêu năm tháng, còn là lần đầu tiên rơi vào trạng thái khiếp sợ như vậy!

Hết thảy chỉ bởi vì bóng người bạch kim sắc phía trước kia.

Bọn họ vốn còn cho rằng Phong Vân là Chí tôn nào đó đến từ Đại Thiên Vũ Trụ khác, nhưng kết quả cuối cùng, đối phương cũng chỉ là một thiên kiêu tới tham gia bài vị chiến!

Mà lúc này đây, hai vị Chí Tôn cũng phát hiện khí tức trên người Phong Vân xác thực thật là Chúa Tể cấp.

Điều này càng làm cho bọn họ chấn động, Chúa Tể cấp, chiến lực đã vô hạn tiếp cận tại Thiên Chí Tôn cấp, cái này. . .

Hai vị Chí Tôn nhìn nhau một chút, đều là nhìn thấy chấn động trong mắt đối phương, nếu như là xuất từ Đại Thiên Vũ Trụ, có lẽ bọn họ sẽ không kinh ngạc như vậy.

Nhưng vấn đề là, trước mắt vị Phong Vân này, lại chỉ đến từ một Trung Thiên Vũ Trụ!

Dùng Chúa Tể chi thân, vô hạn tới gần Thiên Chí Tôn cấp, vô số năm qua, đây là lần đầu tiên!

Nghĩ đến đây, hai vị Chí Tôn Càn Nguyên Tông toàn thân đều run lên, đây không phải là bị dọa, mà là biểu hiện bên ngoài khi nội tâm cực độ hưng phấn.

Bao nhiêu năm rồi!

Rốt cục, rốt cục, cuộc thi xếp hạng rốt cục cũng sinh ra một vị thiên kiêu chân chính kinh diễm cái thế!

Lấy biểu hiện kinh diễm này của Phong Vân, tiến vào nội môn Càn Nguyên Tông là 100%, thậm chí, dù ở trong nội môn, cũng là thuộc dạng cực kỳ có tiềm năng!

Bởi vì hai vị Chí Tôn vừa mới cảm nhận sinh mệnh khí cơ cùng sức sống của Phong Vân, xác nhận đối phương tuyệt đối không tu hành vượt quá một kỷ nguyên.

Chiến lược, thiên phú như vậy, dù cho là tại Đại Thiên Vũ Trụ yêu nghiệt tụ tập, cũng đều có thể chiếm cứ một vị trí nổi bật!

Mà nơi xa, một đám thiên kiêu, cùng nhau ngậy ngốc tại chỗ, giống như là bị rút mất hồn phách vậy, trong đầu một mảnh choáng váng, chỉ có câu nói vừa rồi của Phong Vân đang không ngừng quanh quẩn.

Bọn họ nghe được cái gì! ?

Lúc trước tồn tại khí thế che trời kinh khủng tột bậc kia, vậy mà chỉ giống như bọn hắn, cũng là người tới tham gia bài vị chiến! ?

Cái này, cái này mẹ nó, là bực nào con mẹ nó kinh khủng khiếp! !

Mà thiên kiêu số một Lan Nặc, lúc này sắc mặt đã tái nhợt vô cùng, hắn đã nói không nên lời nữa rồi.

Ánh mắt, tâm thần, cảm giác, lực chú ý, tất cả đều tập trung trên thân Phong Vân phía trên không trung, phảng phất muốn in sâu hình bóng đối phương vào trong linh hồn.

Bóng dáng vô biên khủng bố này, đả kích đến vỡ vụn mọi sự kiêu ngạo, lòng tin, của hắn, khiến hắn thương tích đầy mình!

...

Trên bầu trời.

Hai vị Chí Tôn Càn Nguyên Tông rốt cục cũng bình phục tâm tình, bọn họ đi tới gần Phong Vân, trọng trang Chí Tôn cười khở một tiếng, "Người nếu là người tới dự thi, tại sao phải dùng loại phương thức này ra sân, chúng ta suýt nữa đã coi người như kẻ tới gây sự."

"Từng có một vị tồn tại nói cho ta biết, nếu như muốn thành nội môn đệ tử, chỉ có thể hiện ra tuyệt cường chiến lực cùng thiên phú mới được, những thiên kiêu Siêu Thần Bảng này không đạt tới điều kiện để ta toàn lực ra tay, cho nên ta mới ra tay với hai vị Chí Tôn, mong rộng lòng tha thứ."

Phong Vân nhẹ nhàng đáp.

"Thì ra là thế." Hai vị Chí Tôn nghe xong, trong lòng cũng thấy không tệ.

Đồng thời bọn họ cũng bắt đầu dĩ, xem ra là chế độ xét duyệt của bọn họ có chỗ khiếm khuyết, mới khiến Phong Vân phải nghĩ ra biện pháp này, còn hù dọa bọn hắn không nhẹ.

Kỳ thật cũng không phải là chế độ xét duyệt của bọn họ khiếm khuyết, mà là tiêu chuẩn của Phong Vân đã vượt xa khỏi tiêu chuẩn của các thiên kiêu Trung Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ, cho nên hình thức xét duyệt này với hắn mà nói cũng không có ý nghĩa gì.

Giống Phong Vân như vậy, các thiên vũ trụ, sợ là này cũng như không, không thể theo lẽ thường phán đoán.

Chương 781: Giữa chúng ta xuất hiện một đại lão!

Chương 781: Giữa chúng ta xuất hiện một đại lão!

“Hai vị Chí Tôn, hẳn là ta không cần tham gia bài vị chi chiến chứ?”

Trên không trung, Phong Vân nói với hai vị Chí Tôn Càn Nguyên Tông.

Chí Tôn trang bị nặng nghe vậy, trợn trừng mắt: “Người và bọn họ không cùng một cấp độ, đi tham gia không phải khi dễ bọn họ sao?”

“Đúng vậy, người còn tham gia cái gì, ngay cả hai chúng ta cộng lại còn không đánh được người, người đã vượt qua tư cách xét duyệt của chúng ta, nên đến bản bộ tông môn nhận khảo hạch thu nhận đệ tử nội môn.”

Chí Tôn cao lớn toàn thân mặc ngân giáp phụ họa.

“Còn phải tham gia khảo hạch thu nhận đệ tử nội môn sao?” Sắc mặt Phong Vân hơi động.

“Yên tâm, chỉ là hình thức mà thôi, dựa vào trình độ bây giờ của người, khẳng định thông qua 100%.”

Chí Tôn trang bị nặng khoát tay: “Đúng rồi, Phong Vân, người đợi ở Thanh Giác Trung thiên Vũ Trụ đợi đi, lát nữa thoát ra đợi ta, ta sẽ đến đón người, sau đó dẫn người về bản bộ tông môn khảo hạch.”

“Được, đa tạ.” Phong Vân nhẹ nhàng ôm quyền, biểu đạt cảm ơn.

Sau đó, Phong Vân liền thoát ra.

Mà sau khi hắn rời đi, bài vị chiến vẫn tiếp tục tiến hành.

Nhưng hiện trường đã không còn bầu không khí nhiệt liệt sôi trào trước đó nữa.

Tất cả thiên kiêu, bao gồm dưới dự thi vẫn còn ngây ngốc.

Không có cách nào, trước mặt đại biến thái siêu cấp Phong Vân, tâm khí của tất cả thiên kiêu ở đây đều hung hăng bị áp chế.

Trước đó còn hăng hái, bây giờ như quả cà héo, vô cùng uất ức.

Còn Lan Nặc trực tiếp lâm vào tự bế, thậm chí còn muốn khóc.

Đối với chuyện này, hai vị Chí Tôn cũng không có cách nào, trên thực tế, lúc này cảm xúc của bọn họ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, vẫn còn chấn kinh lúc trước.

Có thể nói, kinh hãi mà Phong Vân mang lại quá đột ngột, quá to lớn, hoàn toàn biến thành ‘Kinh hãi’!

...

Thanh Giác Vũ Trụ, trong Thiên Tường thành.

Trong phòng, ý thức của Phong Vân từ thế giới giả tưởng trở về, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, vươn người đứng dậy, nhìn sâu vào trong vũ trụ, trong mắt lướt qua vui vẻ.

“Thành công.”

Tiếp theo, chỉ cần đến Càn Nguyên Tông hoàn thành khảo nghiệm, hẳn có thể trở thành đệ tử nội môn, mở ra tiền lệ trong lịch sử!

“Chí Tôn trang bị nặng kia bảo mình phải chờ ba năm.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Với hắn mà nói, ba năm chỉ như một cái búng tay mà thôi, chỉ cần bế quan quét hình chiếu liền trôi qua, không cần để ý.

Sau đó, Phong Vân tiến vào trạng thái bế quan, vừa rèn luyện lực lượng linh hồn mới có được, vừa phân ra ý thức tiến vào tấm gương quét hình chiếu.

Mặc dù thiên phú thể chất và thiên phú linh hồn của hắn đã tấn thăng, nhưng những vật hình chiếu khác hắn cũng cực kỳ cần.

Ví dụ như kiếm đạo quy tắc, đao đạo pháp tắc, thiên phú không gian thời gian... Đối với hắn, những thứ này cũng quan trọng như thiên phú thể chất và linh hồn, không thể thiếu được.

Cho nên mới nói, sinh mệnh không thôi, hình chiếu không ngừng!

Cứ như vậy, hắn vừa bế quan vừa quét hình chiếu, chớp mắt đã ba năm trôi qua.

Một ngày này, ở bên ngoài Thanh Giác Vũ Trụ.

Có mấy thân ảnh vĩ ngạn đang đứng ở đây, khí cơ mỗi người tỏa ra đều bàng bạc, vô lượng mênh mông, chính là mấy vị Chí Tôn Thiên Linh, Thiên Quyền và Thiên Tường của Thanh Giác Vũ Trụ.

“Đại ca, người nói vì sao chấp sự đại nhân của Càn Nguyên Tông lại đến Thanh Giác Vũ Trụ chúng ta?” Lúc này, Thiên Tường Chí Tôn không

nhận được hỏi.

“Ai biết đâu, đoán chừng là đến thi sát công việc, chúng ta cứ hầu hạ bình thường là xong việc.” Thiên Linh Chí Tôn lắc đầu nói.

Bọn họ cũng không suy nghĩ đến phương diện cuộc thi, một là cuộc thi vừa tiến hành, chưa có kết quả, hai là cho dù xếp hạng trong cuộc thi, cũng không đáng để chấp sự đại nhân ngoại môn của Càn Nguyên Tông đích thân đến vũ trụ của bọn họ.

Đừng nhìn cảnh giới của chấp sự ngoại môn Càn Nguyên Tông là Địa Chí Tôn, nhưng luận địa vị, so với Chí Tôn của Trung Thiên Vũ Trụ như bọn họ còn cao hơn rất nhiều, có thể nói là một trời một vực.

Hơn nữa, bọn họ đều luyện hóa ấn ký vũ trụ thành tựu Chí Tôn, cũng không thể so sánh với đối phương.

Lúc trong lòng mấy vị Chí Tôn này đang suy nghĩ lung tung, bỗng nhiên một đạo lưu quang từ phương xa bay đến, chốc lát đã đến gần, hóa thành một chiếc phi thuyền hình mũi tên khổng lồ.

Sau đó, cửa phi thuyền mở ra, một thân ảnh uy nghiêm xuất hiện, trên người mặc áo giáp, vai vác trọng thương, chính là Chí Tôn trang bị nặng lúc trước.

“Bái kiến chấp sự đại nhân!”

Mấy vị Chí Tôn của Thanh giác Vũ Trụ nhìn thấy thân ảnh này, lập tức tiến lên bái kiến.

“Ừ, không cần đa lễ.”

Chí Tôn trang bị nặng gậy đầu, nhìn quanh một vòng, không nhìn thấy thân ảnh Phong Vân, liền mở miệng hỏi: “Phong Vân đâu?”

Hả?

Lời này vừa ra, mấy vị Chí Tôn đối diện lập tức ngẩn người, không biết vị chấp sự đại nhân này đang nói cái gì, Phong Vân? Nơi này của bọn họ có người này sao?

Thiên Linh Chí Tôn nhỏ giọng nói: “Đại nhân, ở đây không có Phong Vân, có phải ngài tìm nhầm rồi không?”

“Không thể nào, chính miệng Phong Vân nói với ta, hắn ở đây vào thế giới giả tưởng, tham gia bài vị chiến Siêu Thần.” Chí Tôn trang bị nặng nghi ngờ nói.

Bài vị chiến Siêu Thần?

Mấy vị Chí Tôn của Thanh Giác Vũ Trụ nghe vậy, không khỏi giật mình, sau đó phản ứng lại, vị chấp sự đại nhân của Càn Nguyên Tông này đến tìm tuyển thủ tham gia bài vị chiến Siêu Thần?

Nghĩ đến đây, Thiên Linh Chí Tôn liền chấp tay, thận trọng nói: “Không biết vị Phong Vân này đã làm chuyện gì không tốt mà khiến ngài đích thân giáng lâm?”

Hắn ta không nghĩ đến phương diện khác, mà nghĩ đến chuyện này đầu tiên, bởi vì Thanh Giác Vũ Trụ là vũ trụ cực kỳ vắng vẻ, hắn ta không nghĩ có thiên kiêu nào có thể đả động đối phương.

Đối diện, sắc mặt Chí Tôn trang bị nặng nghi hoặc: “Chuyện gì không tốt? Ta đến đây để đón Phong Vân đến bản bộ tham gia khảo hạch đệ tử nội môn.”

Cái gì? Khảo hạch đệ tử nội môn? Bọn họ không nghe lầm chứ?

Đám người Thiên Linh Chí Tôn cảm thấy lỗ tai mình dường như đã xuất hiện vấn đề, đệ tử nội môn xa xôi và cao cao tại thượng như vậy, làm sao có thể dính dáng đến vũ trụ vắng vẻ này của bọn họ được?

Lúc bọn họ chuẩn bị mở miệng, bỗng nhiên từ xa có một bóng người đi đến, hai ba bước đã đến gần, không phải Phong Vân thì là ai.

“Phong Vân.”

Chí Tôn trang bị nặng nhìn thấy Phong Vân, trong lòng cũng thở ra một hơi, hẳn ta còn tưởng mình thật sự đã đến nhầm chỗ, như vậy thì quá kém.

Vẻ mặt đám người Thiên Linh Chí Tôn mờ mịt nhìn Phong Vân, hiển nhiên không nhận ra hẳn.

Dù sao thiên kiều tham gia bài vị chiến Siêu Thần ở Thanh Giác Vũ Trụ quá nhiều, bọn họ quý vì Chí Tôn, trừ thiên kiều của vũ trụ mình, thì không biết đến những vũ trụ khác.

Chỉ có Thiên Quyền Chí Tôn trong nháy mắt nhìn thấy Phong Vân, giống như nhớ đến chuyện gì đó, toàn thân chấn động.

Trong đầu hẳn ta, hình ảnh Phong Vân lúc này và thân hình tuyệt thế hẳn ta nhìn thấy ở Thiên Quyền thành lúc trước, hoàn mỹ chồng lên nhau!

“Thì ra là hẳn!”

Chương 782: Đại tông môn các người đều chơi như vậy sao?

Chương 782: Đại tông môn các người đều chơi như vậy sao?

Cuối cùng, Phong Vân đi theo Chí Tôn trang bị nặng nề lên phi thuyền hình mũi tên rời đi.

Lưu lại đám người Thiên Linh Chí Tôn vẫn còn mộng bức tại chỗ, rất lâu cũng chưa bình tĩnh lại.

“Không biết vị Phong Vân này là thần thánh phương nào, lại có tư cách tham gia khảo hạch đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông? Thật sự không thể hiểu nổi!” Sau một lúc lâu, Thiên Tường Chí Tôn không nhịn được cảm khái.

“Không biết, chưa bao giờ nghe nói, cũng chưa từng nhìn thấy.” Mấy vị Chí Tôn còn lại, bao gồm Thiên Linh Chí Tôn cũng lắc đầu, biểu thị hoàn toàn không biết.

Lúc này, Thiên Quyền Chí Tôn mở miệng nói: “Ta nghĩ, các người đều ‘Nhận biết’ vị Phong Vân này, còn nhớ trước đây không lâu, xuất hiện người thần bí có huyết khí là linh hồn cường đại đến mức không thể tưởng tượng không?”

Thiên Linh Chí Tôn nghe nói như vậy, lập tức phản ứng lại, sắc mặt chấn động: “Người nói là...”

“Không sai, người thần bí kia, chính là Phong Vân.”

Cái này...

Mấy vị Chí Tôn sừng sốt, nhân vật cường đại đáng sợ kia, lại là Phong Vân?

Lần này, cuối cùng bọn họ cũng biết vì sao chấp sự ngoại môn cao cao tại thượng của Càn Nguyên Tông lại đến đây rồi.

Lấy thân thể Chúa Tể lại có chiến lực khủng bố như vậy, cho dù ở Đại Thiên Vũ Trụ cũng có thể xưng thiên kiêu một phương!

“Haiz, tuyệt thế thiên kiêu bực này, thế mà chúng ta lại bỏ lỡ, không tạo mối quan hệ với hắn!”

Thiên Linh Chí Tôn hồi hận nói, cảm giác mình đã bỏ lỡ cơ duyên không thể tưởng tượng được.

Về mặt mấy vị Chí Tôn khác cũng thế,

Một khi Phong Vân trở thành đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông, địa vị không thể tưởng tượng được, thành tựu tương lai vô hạn, nếu như có thể ôm cái đùi này, bọn họ còn không bay lên sao?

Đáng tiếc, cuối cùng chỉ là suy nghĩ mà thôi.

...

Không nói đến tâm trạng hồi hận của đám người Thiên Linh Chí Tôn kia nữa, bên này, Phong Vân đang ngồi trong phi thuyền của Chí Tôn trang bị nặng, nhân lúc nói chuyện với hắn ta, Phong Vân đã thành công lấy hình chiếu.

[Đối tượng hình chiếu] : Thánh La (Chí Tôn trang bị nặng)

[Tuổi] : Năm mươi chín triệu kỷ

[Cảnh giới] : Hỗn Độn Địa Chí Tôn

[Rơi xuống] : Võ kỹ cấp Chí Tôn < Thủ Hộ Thần Thuần>... Võ kỹ cấp Chí Tôn < Tinh hà Quán Đột Thương>... Võ kỹ cấp Chí Tôn < Lôi Đình Nha Ngục Phá>... Công pháp hệ lôi cao cấp Chí Tôn < Thiên Cương Lôi Phách Đò>... Công pháp hệ hỏa cấp Chí Tôn < Diễm Tẫn Huyền Linh Quyết>... Thiên phú hệ hỏa cấp Chí Tôn... Thiên phú hệ lôi cấp Chí Tôn... Thiên phú thương đạo cấp Chí Tôn... Lôi chi đạo (sáu tầng)... Hỏa chi đạo (sáu tầng)... Thương đạo quy tắc (một thần)...

“Hỗn Độn Địa Chí Tôn sao?”

Phong Vân xem mục rơi xuống, lúc nhìn thấy cảnh giới, ánh mắt hấn khẽ động.

Điều này cũng không ngoài dự đoán của hấn, bởi vì hấn không cảm nhận được sự liên hệ như có như không của vũ trụ.

Điều này nói rõ Chí Tôn trang bị nặng hoàn dựa vào bản thân thành tựu Chí Tôn, không luyện hóa ẩn kỹ vũ trụ, hoàn toàn tự do, không có trói buộc gì.

Giống với hấn ta, còn có vị Chí Tôn mặc Lân Giáp lúc trước.

“Quả nhiên như mình đoán, Hỗn Độn Chí Tôn mới là vương đạo.”

Tiểu Thiên Vũ Trụ và Trung Thiên Vũ Trụ có tính hạn chế quá cao, trên cơ bản đều luyện hóa ẩn kỹ vũ trụ mà thành Chí Tôn.

Nhưng ở Đại Thiên Vũ Trụ mênh mêng này thì không giống, ở đây, chủ yếu là Hỗn Độn Chí Tôn.

Dù sao, chỉ có Hỗn Độn Chí Tôn mới có tương lai vô hạn.

Một khi thành Vũ Trụ Chí Tôn, đại biểu con đường phía trước đã bị đoạn tuyệt, trừ phi vũ trụ tấn thăng, nếu không cả đời khó mà tiến bộ.

Nhưng muốn để vũ trụ tấn thăng, đây là chuyện khó bực nào!

Cho nên, Phong Vân lựa chọn thành Hỗn Độn Chí Tôn, đây mới là quyết định vô cùng chính xác.

“Nhưng tạm thời không cần vội, đi hoàn thành khảo hạch đệ tử nội môn trước, sau đó lại đột phá Chúa Tể.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Sau đó, Chí Tôn trang bị nặng Thánh La phổ cập các loại tin tức về Càn Nguyên Tông cho Phong Vân nghe, bao gồm tông quy cơ bản của Càn Nguyên Tông, số lượng đệ tử ngoại môn, đệ tử nội môn, trưởng lão, các loại đãi ngộ...

Những điều này còn kỹ càng hơn Hằng Vũ Chí Tôn nói cho hắn biết vô số lần.

Dù sao Hằng Vũ Chí Tôn cũng là nghe người khác nói, bản thân chưa từng đến Càn Nguyên Tông, không thể biết nhiều hơn chấp sự ngoại môn được.

Thông qua Chí Tôn trang bị nặng phổ cập kiến thức, Phong Vân biết được Càn Nguyên Tông mênh mêng và cường đại đến không thể tưởng tượng.

Trong tông môn, chỉ tính trên mặt nổi đã có hơn vạn Chí Tôn.

Trong đó Linh Chí Tôn chiếm bốn phần, Huyền Chí Tôn chiếm ba phần, Địa Chí Tôn hai phần, Thiên Chí Tôn nửa phần và Truyền Kỳ Chí Tôn nửa phần.

Cảnh giới Chúa Tể dưới Chí Tôn thì không cần nói, có thể dùng câu 'Nhiều như sao trời' để hình dung!

Mà cái này, chỉ là mặt nổi mà thôi, có thể nói là một góc băng sơn của Càn Nguyên Tông.

Nội tình chân chính của Càn Nguyên Tông như thế nào, đã vượt qua sự tưởng tượng của Phong Vân, sâu không lường được!

Còn phương diện đãi ngộ, cũng phong phú đến mức Phong Vân không thể tưởng tượng được.

Ngoại môn đệ tử, trực tiếp tặng một sinh mệnh cô tinh, nghe thì chẳng có gì.

Nhưng phải biết, đây chính là sinh mệnh cô tinh của Đại Thiên Vũ Trụ, nếu lấy ra buôn bán, bao nhiêu Trung Thiên Vũ Trụ và Tiểu Thiên Vũ Trụ mới bằng một cái này.

Đệ tử nội môn càng xa hoa hơn, trực tiếp tặng một mảnh tinh hệ của Đại Thiên Vũ Trụ!

Đãi ngộ bậc này khiến Phong Vân líu cả, đại tông môn các người đều chơi như vậy sao, khủng bố đến mức đưa cả mảnh tinh hệ!

Mà sau khi nói chuyện xong, Chí Tôn trang bị nặng an bài một căn phòng xa hoa trong phi thuyền cho Phong Vân nghỉ ngơi,

Căn phòng này vốn là hấn ta chuẩn bị cho mình, nhưng bây giờ lại nhường cho Phong Vân, hành động này có ý tứ nịnh nọt.

Dù sao Phong Vân chắc chắn sẽ trở thành đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông, theo quy định, địa vị của đệ tử nội môn còn cao hơn chấp sự ngoại môn một chút, hơn nữa, dựa vào tiềm năng của Phong Vân, tương lai nhất định sẽ đi xa, nịnh bợ sớm cũng không có chỗ nào xấu!

Đạo lý này rất dễ hiểu, Chí Tôn trang bị nặng đã sống nhiều năm như vậy, đương nhiên cũng rõ ràng.

Trong lòng Phong Vân cũng biết rõ, nhưng hấn không nói toạc ra, đối phương đã muốn lấy lòng hấn, hấn cũng vui vẻ tiếp nhận, dù sao cũng không tổn thất gì, hấn cũng quen với chuyện như vậy rồi.

Lúc trước ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, người ôm đùi hấn còn ít sao?

...

Cứ như vậy, ba năm yên lặng trôi qua.

Một ngày này, trong phi thuyền.

Phong Vân mới quét hình chiếu xong, cũng dung hợp mấy cái đao đạo pháp tắc viên mãn, không bao lâu, bên ngoài liền truyền đến giọng nói của Chí Tôn trang bị nặng.

“Phong Vân, chúng ta đến rồi.”

Chương 783: Nhất Đạo Chi Quân!

Chương 783: Nhất Đạo Chi Quân!

Phong Vân đi ra căn phòng xa hoa, xuyên qua màn hình lớn nhìn cảnh tượng bên ngoài, lúc này, đến tâm tính của hắn cũng hung hăng chấn động.

Phía trước là một thế giới vũ trụ to lớn vượt ngoài sự tưởng tượng của hắn, nằm ngang trong hỗn độn vô biên, Phong Vân xem chừng, đường kính cũng đến tỉ tỉ năm ánh sáng!

Đây quả thật là chuyện không thể tưởng tượng được.

Quy mô này cũng không phải bao nhiêu Trung Thiên Vũ Trụ và Tiểu Thiên Vũ Trụ có thể so sánh!

Hai bên căn bản không cùng một cấp bậc, nói là hạo nhật và hạt bụi nhỏ cũng không đủ so sánh!

Phong Vân lại lần nữa cảm thán con đường mình chọn là chính xác cỡ nào, nếu cả đời ở lại Tiểu Thiên Vũ Trụ, chỉ sợ mãi mãi hắn cũng không kiến thức được cảnh tượng mênh mông bực này!

Hắn cũng hiểu, vì sao tất cả các sinh mệnh ở Trung Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ lại cố chấp muốn đến Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ như vậy.

Bây giờ đứng trước Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Phong Vân cảm thấy mình đã biết nguyên nhân.

“Đi thôi, chúng ta vào trong.”

Lúc này, Chí Tôn trang bị nặng mở miệng nói.

“Được.” Phong Vân thu mắt.

Sau đó, hai đạo lưu quang phá không mà đi, vượt qua thế giới bích chương, tiến vào trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Vừa vào trong đó, thậm chí Phong Vân không cần cảm giác, trong mắt hắn, nguyên khí giữa thiên địa dường như đều ngưng tụ thành thực chất, vô cùng dồi dào, hơn nữa, chất lượng cũng rất cao.

Trong hoàn cảnh này, cho dù là một con lợn, cũng có thể thành Thần!

Mà cái này, chỉ là ở ngoài cùng mà thôi!

Phong Vân theo Chí tôn trang bị nặng đi vào, trên đường đi, chất lượng và số lượng nguyên lực cũng không ngừng tăng lên.

Thậm chí, Phong Vân còn cảm nhận được thần lực dao động.

Tại Trung Thiên Vũ Trụ và Tiểu Thiên Vũ Trụ, thần lực chỉ tồn tại trong thần lực hải ở trung tâm vũ trụ, cực kỳ trân quý.

Nhưng ở Đại Thiên vũ Trụ, Thần Lực còn hỗn tạp trong nguyên lực vũ trụ.

Hiện tượng này, chỉ có một nguyên nhân giải thích, chính là thần lực ở Đại Thiên Vũ Trụ quá nhiều, nhiều đến mức có thể tràn ra, hình thành cảnh tượng bây giờ.

Thần lực nhiều đến tràn ra, đây là khái niệm gì.

Phong Vân âm thầm liú lười, thần lực ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ này, không biết sẽ bao phủ bao nhiêu cái Trung Thiên Vũ Trụ và Tiểu Thiên Vũ Trụ đây!

Trên đường đi, tâm trạng Phong Vân vẫn dao động, sau một canh giờ, cuối cùng hắn và Chí Tôn trang bị nặng đã đến Càn Nguyên Tông.

...

Đại Thiên Vũ Trụ rộng lớn như vậy, đường thiên khu vực trung tâm ở Đại Thiên Vũ Trụ, Càn Nguyên Tông cũng không kém bao nhiêu.

Liên miên vô tận, như thần sơn đứng vững giữa tinh không, cao đến mức không tưởng tượng được, vô số ngôi sao còn quần quanh ngọn núi, mà trên đỉnh núi, có từng tòa Thần Điện bằng bạc, chí cao vô thượng, vô cùng thần thánh.

Xa xa nhìn lại, giống như trụ sở của chúng thần.

“Những ngôi sao trời vờn quanh thần sơn kia, trên mỗi ngôi đều là một vị đệ tử ngoại môn, con đệ tử nội môn thì không ở đây.”

Chí Tôn trang bị nặng chỉ về đằng trước nói: “Thần Điện trên Thần Sơn kia là chỗ ở của các trưởng lão nội môn Càn Nguyên Tông, thứ tự tăng dần từ ngoài vào trong, mà chỗ sâu nhất là mấy vị phó tông chủ, cuối cùng là đệ nhất cường giả từ cổ chí kim, tông chủ đại nhân!”

Nói đến câu cuối cùng, trong mắt Chí Tôn trang bị nặng tràn đầy cuồng nhiệt, nhìn thấy vẻ mặt này Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, trước kia ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, lúc những sinh mệnh nhắc đến Chí Tôn vô thượng cũng có sắc mặt này.

Chẳng qua, đây là Đại Thiên Vũ Trụ, Chí Tôn cũng không là gì,

“Đi thôi, ta dẫn người đến một tòa Thần Sơn trong đó, là đại điện khảo hạch đệ tử nội môn.”

Lúc này, Chí Tôn trang bị nặng dẫn Phong Vân bay về phía Thần Sơn ngoài cùng.

Bởi vì có Chí Tôn trang bị nặng, nên một đường thông suốt, rất thuận lợi tiến vào nội bộ Càn Nguyên Tông.

Phong Vân cũng không cảm nhận được vết tích trận pháp đại quy mô gì đó ở bốn phía Càn Nguyên Tông, giống như hoàn toàn không có đề phòng.

Sau đó hẳn liền hiểu, căn bản không cần đề phòng.

Toàn bộ Đại Thiên Vũ Trụ đều là Càn Nguyên Tông, bố trí trận pháp phòng ai nữa?

Hơn nữa, bên trong còn có đệ nhất cường giả của Đại Thiên Vũ Trụ Càn Nguyên Tông tông chủ, ai dám xâm lấn? Trừ phi muốn chết.

“Vị Càn Nguyên Tông tông chủ này hẳn là Nhất Đạo Chi Quân trong truyền thuyết, cấp Đạo Quân!”

Phong Vân vô thức nhìn về chỗ sâu trong Càn Nguyên Tông, mặc dù không nhìn thấy gì cả, nhưng dựa vào lực linh hồn cấp Chí Tôn, hẳn có thể lờ mờ bắt được khí tức vô cùng đáng sợ, giống như cảm địa sinh mệnh.

Chúng tỏ vị Càn Nguyên Tông tông chủ này cũng là một truyền kỳ vô thượng.

Năm đó Đại Thiên vũ Trụ cũng giống như Tiểu Thiên Vũ Trụ của Phong Vân, quần hùng cát cứ, vạn tộc san sát, hỗn loạn vô cùng.

Mà Càn Nguyên Tông tông chủ loạn thế sinh ra, như sao chổi quật khởi, đánh bại các đại thiên kiêu cùng thời, phong thái ngạo nghễ chém địch dễ như trở bàn tay.

Cuối cùng lấy thủ đoạn thiết huyết, hàng phục vạn tộc, thống nhất Đại Thiên Vũ Trụ, lập nên Càn Nguyên Tông.

Hành động vĩ đại như vậy, Phong Vân cảm thấy chắc chắn vị Càn Nguyên Tông tông chủ này chính là nhân vật chính trong phim.

Trong lòng Phong Vân xuất hiện bảy, tám suy nghĩ thì Chí Tôn trang bị nặng đã dẫn hắn đi vào một cung điện.

Cao trăm trượng, toàn thân tỏa ra quang mang rực rỡ, giống như xây dựng bằng lưu ly, phía trên có bảng hiệu ngọc thanh, khắc ba chữ ngay ngắn.

Nội Môn Điện!

“Đi, chúng ta đi vào thôi.”

Chí Tôn trang bị nặng cất bước đi vào Nội Môn Điện.

“Bái kiến Bá Quân trưởng lão!”

Trong Nội Môn Điện có một người trung niên mặc áo giáp màu vàng, tóc đen râu đen, vẻ ngoài tương tự Nhân tộc, nhưng lại có bốn tay, hai mắt sáng ngời như trăng, trên người có một tầng thế giới bao phủ, không thể nắm lấy, sâu không lường được.

Chí Tôn trang bị nặng cung kính hành lễ với vị trung niên bốn tay này.

Phong Vân đứng phía sau, làm bộ nhìn một chút, sau đó nhanh chóng dờ mắt, cũng ôm quyền thi lễ.

Không bao lâu sau, trong tấm gương của hần truyền đến tiếng nhắc nhở.

[Đối tượng hình chiếu] : Bá Quân Chí Tôn

[Tuổi] : 9985 vạn kỷ

[Cảnh giới] : Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn

[Roi xuống] : Võ kỹ cấp Chí Tôn < Thần Thánh Thiên Ca>... Võ kỹ cấp Chí Tôn < Thánh Tế>... Võ kỹ cấp Chí Tôn < Tài Phật Thất Thức>... Công pháp quang minh cấp Chí Tôn < Thần Thánh Chí Tôn Điện>... Thiên phú hệ quang minh cấp Chí Tôn... Quang minh chi đạo (chín tầng)...

Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn!

Phong Vân nhìn hình chiếu trong không gian tấm gương, ánh mắt rét lạnh, hơn nữa còn là Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn hệ quang minh!

Chương 784: Cá chép hóa rồng!

Chương 784: Cá chép hóa rồng!

Phong Vân còn là lần đầu tiên lấy được hình chiếu của Truyền Kỳ Chí Tôn, hơn nữa còn là Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn.

Trong lòng hấn thầm nói không hổ là Đại Thiên Vũ Trụ, lúc này mới vừa mới đến, đã gặp được Truyền Kỳ Chí Tôn, hơn nữa còn không phải hóa thân.

Ngay khi Phong Vân còn đang âm thầm cảm khái, vị Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn trong đại điện đã liếc mắt nhìn về phía Phong Vân, hơi nhướn mày, "Đây chính là thiên kiêu trong lời người nói, người đến từ tiểu vũ trụ thế giới kia ư?"

Ở trong mắt các sinh linh Đại Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ cùng Tiểu Thiên Vũ Trụ đều gọi chung là 'Tiểu vũ trụ', bởi vì theo bọn hấn nghĩ, cả hai cũng không khác biệt, đều là nhỏ yếu như nhau.

"Đúng vậy." Trọng Trang Chí Tôn gật đầu, "Hấn tên là Phong Vân, trưởng lão có thể khảo thí một lần, liền biết ta nói là thật hay giả."

"Ừm."

Bá Quân Truyền Kỳ Chí Tôn gật gật đầu, sau đó khẽ ngoắc một cái, lập tức đại địa chấn động, từ chỗ sâu trong đại điện có một người vóc dáng cao lớn vô cùng đi tới, cao chừng 10m, toàn thân bao trùm trong áo giáp màu tím, tay cầm một thanh cự kiếm, uy thế ngập trời.

"Đây là Tử Cự Thần Ngẫu chuyên dụng để khảo thí nội môn đệ tử, người nếu có thể đánh bại nó, liền coi như hợp cách."

Giọng nói bình tĩnh truyền đến, không mang theo mảy may chút tình cảm.

Đối diện, Phong Vân đánh giá 'Tử Cự Thần Ngẫu' này, cực kỳ hiển nhiên, đây là một khôi lỗi, hơn nữa còn là một khôi lỗi cực kỳ cường hoành.

Từ khí thể tản mát ra tựa như thiên băng địa liệt kia, khôi lỗi này, tối thiểu cũng có thực lực vô hạn tới gần Địa Chí Tôn cấp!

"Nội môn đệ tử khảo thí, đối thủ lại là vô hạn tới gần tại Địa Chí Tôn, thật sự là. . ."

Phong Vân không khỏi lú lẫm, chẳng trách Hằng Vũ Chí Tôn cùng Aklie Chí Tôn không ôm bất cứ hy vọng nào đối với chuyện hắn trở thành nội môn đệ tử, bởi vì ngưỡng cửa này thực sự quá cao!

Yêu cầu Chúa Tể cấp đã có được có thể so với Địa Chí Tôn chiến lực, quá hà khắc.

Nếu như là Phong Vân của trước đây, thật đúng là không cách nào thông qua.

Nhưng bây giờ sao. . .

Nghĩ đến đây, chỉ thấy Phong Vân điềm chân một cái, không thấy hắn có động tác gì, một giây sau, trong nháy mắt đã vượt qua khoảng cách cực xa, đi tới bên người Tử Cự Thần Ngẫu.

Không có chấn động dữ dội, cũng không có khí tức đáng sợ gì, chỉ nhẹ nhàng điềm ra một chỉ.

Một chỉ điểm ra, nhìn như thông thả, nhưng chỉ trong chốc lát đã xuất hiện tại mi tâm Tử Cực Thần Ngẫu, nhẹ nhàng rơi xuống.

"Rầm! !"

Một giây sau, Tử Cực Thần Ngẫu trực tiếp nổ tung bay ra ngoài, lấy một tốc độ kinh khủng vạch phá không khí, hung hăng nện xuống vách tường đại điện, khiến toàn bộ đại điện đều chấn động không ngừng!

Hết thảy đều phát sinh ở trong chớp mắt, quá mức!

Thấy cảnh này, cho dù là Bá Quân Truyền Kỳ Chí Tôn kia cũng có chút biến hóa sắc mặt, nhìn không được nhìn Phong Vân thêm chút, không khỏi gật gật đầu.

"Không tệ, trong nháy mắt đánh bại Tử Cực Thần Ngẫu, trong nhóm đệ tử nội môn này, có thể đứng vào trước một trăm."

Chỉ có thể đứng vào trước một trăm sao.

Phong Vân có một cái cấp độ càng sâu hiểu biết về tiêu chuẩn thiên kiêu của Đại Thiên Vũ Trụ.

Đương nhiên, hắn cũng không có hoàn toàn bày ra hết chiến lực, chỉ mới vận dụng nhục thân lực lượng, mà linh hồn lực lượng, Kiếm Đạo quy tắc các loại, đều không thi triển đi ra.

Nhưng một kích của hắn vừa rồi, cũng đã đạt tới Địa Chí Tôn cấp chiến lực.

Dùng cái này, lần này mới lên cấp nội môn đệ tử, tiêu chuẩn cao nhất, sợ là phải đạt tới Thiên Chí Tôn cấp.

Chúa Tể cấp chiến lược liền có thể so với Thiên Chí Tôn cấp, đây là khủng bố cỡ nào.

Với lại, đây vẫn chỉ là nội môn đệ tử mới tấn cấp, những nội môn đệ tử uy tín lâu năm kia, thực lực chỉ sợ càng thêm thâm bất khả trắc!

Cái này khiến Phong Vân cảm nhận được áp lực cực lớn.

Mà loại cảm giác này, hắn đã thật lâu không có cảm nhận được.

Tại Tiểu Thiên Vũ Trụ, Phong Vân cơ hồ là vô địch, chưa từng có ai gây ra cho hắn áp lực, cơ hồ là một đường quét ngang đi lên.

Nhưng bây giờ, đi tới Đại Thiên Vũ Trụ này, hắn mới hiểu, cái gì mới là thiên ngoại hữu thiên, nhân thượng hữu nhân.

Hắn trước kia tự kiếm chế thiên phú cùng chiến lược, ở chỗ này cũng không phải quá mức xuất sắc, còn có nhiều người mạnh hơn hắn!

Nhưng Phong Vân cũng không cảm thấy uể oải, thậm chí còn có chút hưng phấn.

"Như vậy, mới có động lực tu hành chứ."

Hắn phảng phát lại tìm về cảm giác có mục tiêu để theo đuổi lúc trước khi lần đầu bước lên con đường tu hành, lần lượt vượt qua các đối thủ, cuối cùng đạt đến độ cao có thể bề ngễ bát hoang, khinh thường chư vương!

Mà trong lúc Phong Vân mãi suy nghĩ, bên trong đại điện, Bá Quân Truyền Kỳ Chí Tôn đưa một lệnh bài đến trước mặt Phong Vân.

Đó là một lệnh bài huyền kim sắc, phía trên điêu khắc vô tận hoa văn, vàng sáng đập đờn, nhìn như ảo mộng, phảng phát bên trong đó còn ẩn chứa một cái đại thế giới khác, làm người say mê. . .

"Đây là lệnh bài của nội môn đệ tử, luyện hóa nó, người liền chính thức trở thành nội môn đệ tử."

Một bên Trọng Trang Chí Tôn tranh thủ thời gian mở miệng giải thích: "Luyện hóa thử xem."

Phong Vân nhẹ nhàng gạt đầu, một tia linh hồn lạc ấn lộ ra, lượn lờ quanh lệnh bài huyền kim sắc này, luyện hóa nó.

Một giây sau, lệnh bài huyền kim sắc kia hóa thành một vệt lưu quang, bay đến trước mi tâm Phong Vân, hóa thành một lạc ấn kim sắc, tương tự như ngọn sóng, lộ ra một loại uy áp thần thánh.

"Đây chính là tiêu chí của nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông ta, kim sắc lạc ấn, mà ngoại môn đệ tử, thì là lam sắc, nếu đi lên làm hạch tâm đệ tử, là tử sắc, trưởng lão, thì là ngũ thải sắc, phó tông chủ, là thất thải sắc."

"Còn là tông chủ đại nhân, thì là cửu sắc độc nhất vô nhị trên đời!"

Càn Nguyên Tông hiển nhiên cực kì ưa thích các màu sắc, hoặc là nói, là vị tông chủ Càn Nguyên Tông kia ưa thích không rời các màu sắc, đặc biệt lấy màu sắc để phân chia thân phận của từng giai tầng.

Nhưng cứ như vậy cũng tốt, ít nhất cũng rất rõ ràng sáng tỏ, thân phận gì, địa vị gì, nhìn qua là biết.

...

"Cứ như vậy đã trở thành nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông. . ."

Trong đại điện, Phong Vân khẽ sờ lên lạc ấn kim sắc trên trán mình, cảm thấy hơi cảm khái, hồi tưởng quá trình đi tới đây, thật đúng là không dễ dàng.

Nếu không phải hấn sớm đến Thanh Giác Vũ Trụ, thu hoạch nhiều hình chiếu chất lượng tốt như vậy, từ đó tuôn ra nhiều Thể Chất thiên phú cùng Linh Hồn thiên phú như vậy, khiến chiến lực của hấn được tăng lên trên diện rộng.

Bằng không, cái danh nội môn đệ tử này, thật đúng là vô duyên với hấn.

Không thể nói trước, có lẽ phải khổ sở leo lên từ ngoại môn đệ tử.

Nào giống bây giờ, cá chép vượt Long Môn, trực tiếp từ một thiên kiều nho nhỏ của một Tiểu Thiên Vũ Trụ, nhảy lên thành nội môn đệ tử của Càn Nguyên Tông trong Đại Thiên Vũ Trụ!

Trong đó không chỉ có chiến lực biến hóa, cũng có thân phận địa vị cải biến cực lớn.

Có thể không khách khí nói, Phong Vân hiện tại, cho dù là các Chí Tôn của Trung Thiên Vũ Trụ, nhìn thấy hấn, đều phải hành bái đại lễ, không dám chậm trễ chút nào.

Cho dù là những vũ trụ Truyền Kỳ Chí Tôn kia, cũng không ngoại lệ!

Đương nhiên, những thứ này vền vẹn không đáng giá nhắc tới, đãi ngộ chân chính tốt là không cách nào nói rõ được, ai làm rồi sẽ tự biết!

Chương 785: Hoa lệ bảng!

Chương 785: Hoa lệ bảng!

Sau đó, Phong Vân liền cùng Trọng Trang Chí Tôn rời khỏi Nội Môn Điện.

"Ta hiện tại đưa ngươi đi tới chỗ ở của nội môn đệ tử mới tấn cấp, ngươi trước tiên ở lại nơi đó."

Ngoài điện, Trọng Trang Chí Tôn nói với Phong Vân.

Phong Vân gật gật đầu, biểu thị không có ý kiến.

"A, đúng, còn có một việc chưa nói với ngươi, qua một đoạn thời gian nữa, liền sẽ cử hành giải thi đấu của nội môn đệ tử mới tấn cấp, kết thúc trận đấu này, sẽ căn cứ thành tích để phân phối Tinh Hệ cương vực, đến lúc đó ngươi nhớ rõ tận lực thu hoạch thứ hạng tốt. Thứ tự càng cao, Tinh Hệ cương vực được phân đến sẽ càng tốt."

Trọng Trang Chí Tôn nhớ tới việc này, nhắc nhở.

Phong Vân khẽ chớp mắt, giải thi đấu nội môn đệ tử mới tấn cấp sao, nghe cũng không tệ đấy nhỉ.

"Đừng lo lắng, mặc dù trước mười là rất không có khả năng, nhưng ngươi cứ tranh thủ một chút, vào năm mươi vị trí đầu, Tinh Hệ cương vực được phân phối đến cũng sẽ không quá kém."

Trọng Trang Chí Tôn thấy Phong Vân không nói gì, cho là hắn không đủ tự tin, liền vỗ vỗ bả vai, an ủi hắn.

"Ừm." Phong Vân khẽ gật đầu.

Mặc dù hắn tự tin với bản thân, nhưng đám thiên kiêu Đại Thiên Vũ Trụ cũng không phải ăn chay, trước mười kia rõ ràng từng cái đều mạnh đến khủng khiếp.

Cho dù là Phong Vân, cũng không dám đánh cược, chính mình nhất định có thể chiến thắng bọn họ.

"Đại khái bao lâu nữa thì cử hành?" Phong Vân dò hỏi.

"Ta tính toán, đại khái 40~50 năm sau đi, cũng không bao lâu, rất nhanh."

40~50 năm thời gian sao.

Phong Vân tự nói thầm, có lẽ hắn có thể nhờ thời gian này để đề thăng chính mình, 40~50 năm cũng đủ để hắn xoát rất nhiều lần hình chiếu.

Với lại, hắn bây giờ thân ở trong Càn Nguyên Tông, mặc dù nội môn trưởng lão gì đó, hắn khó mà tới gần, nhưng nội môn đệ tử lại cách hắn gần đấy.

Xa không nói, những nội môn đệ tử mới tấn cấp kia, đều ở chỗ này mà.

Nói cách khác, chỉ cần Phong Vân muốn lấy hình chiếu bọn họ, quả thực chỉ là chuyện trong vài phút.

Có thể thành nội môn đệ tử của Càn Nguyên Tông, kẻ nào không phải siêu cấp biến thái, chỉ có điều cũng có phân chia lớn vừa nhỏ mà thôi.

So với thiên kiêu ở ngoại giới, không biết còn cường hoành hơn bao nhiêu.

Phong Vân có thể hình chiếu một người cũng đã là kiếm lời, nếu như tất cả đều hình chiếu được, chỉ sợ là kiếm lời lớn trong kiếm lời lớn!

Nghĩ tới đây, Phong Vân cảm thấy, giải thi đấu nội môn đệ tử mới tân cấp kia, có lẽ hẳn thật có thể tranh một chút vị trí người đứng đầu đó!

...

Không bao lâu.

Nhờ có Trọng Trang Chí Tôn dẫn đường, Phong Vân liền đi đến một khe núi to lớn.

Chỉ thấy nơi này bao la vô biên, có loạn thạch lởm chởm, cũng có thanh tuyền thác chảy, ở trung tâm một vùng Bích Hồ thôn nập nhật nguyệt, mà hai bên bờ, thì tọa lạc hai tòa lầu cung khuyết xa hoa.

"Tòa lầu cung khuyết kia còn trống không, ngươi vào đó ở đi, ta chỉ đưa ngươi đến nơi này, về sau có chuyện gì, chỉ dựa vào chính ngươi."

Trọng Trang Chí Tôn chỉ chỉ tòa cung khuyết bên trái, nhẹ nhàng mở miệng nói.

"Đa tạ đã chỉ dẫn, Phong Vân sẽ không quên, ngày sau tất báo." Phong Vân trịnh trọng ôm quyền nói với Trọng Trang Chí Tôn.

Trọng Trang Chí Tôn khoát khoát tay, không dám giành công, nhưng từ thần sắc hẳn cũng có thể thấy được, hiển nhiên cũng đang chờ một câu nói kia của Phong Vân.

Bằng không, hẳn làm gì bạn trước bạn sau như vậy, đều có thể mặc kệ mà. Còn không phải là vì một câu hứa hẹn của Phong Vân sao.

Đưa tiễn Trọng Trang Chí Tôn rời đi, Phong Vân liền bay về phía toà cung khuyết bên trái kia.

Mà lúc này, chỉ thấy ở cạnh toà cung khuyết bên phải, bỗng nhiên có một bóng người bay ra, sau khi rơi xuống đất, hóa thành một bóng người khô ngô.

Chỉ thấy người này đầu đầy tóc đỏ, mọc ra sáu lỗ tai, trên mặt cũng không có ngũ quan, chỉ có một con mắt liếc ngang, cao chừng hơn bốn năm thước, phía sau sinh ra một cái đuôi mọc đầy lân phiến.

Từ xa nhìn lại, cực kỳ quái dị.

Có điều Phong Vân xông xáo vũ trụ nhiều năm như vậy, chủng tộc kỳ quái gì đều gặp qua, kẻ trước mắt này mặc dù quái dị, nhưng cũng coi như có thể tiếp nhận.

"Ha ha, chờ hơn mấy năm, rốt cục cũng có hàng xóm."

Tồn tại tóc đỏ kia nhìn thấy Phong Vân, cười to một tiếng, nhưng hẳn không có miệng, cũng không thể nhìn thấy nụ cười, chỉ có thể thông qua tinh thần cảm ứng được hẳn đang vui sướng.

"Ngươi, là Nhân tộc ư."

Tồn tại tóc đỏ kia đi tới gần, quan sát tỉ mỉ Phong Vân một chút, có chút chần chừ nói.

"Ừ, Nhân tộc Phong Vân." Phong Vân tự giới thiệu một lần.

"Lợi hại đây, Nhân tộc trong ấn tượng của ta vẫn luôn không mạnh mẽ gì, không nghĩ tới người vậy mà có thể đi vào Càn Nguyên Tông, còn trở thành nội môn đệ tử, trâu bò đây."

Tồn tại tóc đỏ than thở một lần, sau đó tiếp tục nói: "Gọi ta là Xích Khôi."

Phong Vân mặt ngoài gạt đầu đồng ý, kỳ thật nội tâm nói: Ta đã sớm biết.

Bởi vì giờ khắc này, trong gương hình chiếu của hắn, hình chiếu của tồn tại tóc đỏ kia, cũng sớm đã hình thành.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Xích Khôi

【 tuổi tác 】 : 99 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể cấp đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Lôi Hỏa Diệt Thế Quyền 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Phân Thiên Chử Hải 》 , Chúa Tể cấp võ kỹ 《 Cuồng Lôi Cửu Kích 》 , Chúa Tể cấp Lôi Hệ công pháp 《 Hỗn Độn Lôi Kiếp Đồ 》 , Chúa Tể cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Hỗn Độn Hỏa Linh Quyền 》 , Chúa Tể cấp Lôi Hỏa dung hợp công pháp 《 Hỗn Độn Lôi Hỏa Công 》 , Hỗn Độn cấp Lôi Hệ thiên phú, Hỗn Độn cấp Hỏa Hệ thiên phú, Lôi Hệ quy tắc (đại viên mãn), Hỏa Hệ quy tắc (đại viên mãn), Lôi Hỏa dung hợp quy tắc (đại viên mãn), Thiên phú thần thông Linh Thính Thiên Địa, Thiên phú thần thông Phá Diệt Chi Mâu. . .

. . .

"Không hổ là vô thượng thiên kiêu của Đại Thiên Vũ Trụ, bảng rơi xuống hoa lệ thật, so với khảo thí trường lão Truyền Kỳ Chí Tôn trong Nội

Môn Điện còn khoa trương hơn nhiều."

Phong Vân nội tâm thầm tấm tắc khen.

Mặc dù trước mắt Xích Khôi này mới vẻ vẻ chỉ đạt tới Chúa Tể cấp đại viên mãn, nhưng luận tiềm năng chân chính, thì còn cao hơn cả Bá Quân Truyền Kỳ Chí Tôn kia.

Không nói cái khác, chỉ riêng hai cái Hỗn Độn cấp thuộc tính thiên phú, cũng đủ để nghiền ép hết thảy.

Hỗn Độn cấp, chính là cấp bậc phía trên Chí Tôn cấp!

Cái này, về lai lịch, Trọng Trang Chí Tôn đã từng nói qua với Phong Vân.

Người có được cấp độ thiên phú như thế, tu hành đến Truyền Kỳ Chí Tôn, cũng không có gì khó khăn.

"Nhưng bây giờ, hình chiếu của ngươi đã thuộc về ta."

Phong Vân nhìn qua Xích Khôi trước mắt, nội tâm thầm nói.

Mà cái này, chỉ là nội môn đệ tử mới tấn cấp đầu tiên mà hắn gặp được mà thôi, bảng rơi xuống đã hoa lệ như vậy, người khác, quả thực không dám tưởng tượng.

"Phong Vân, ngươi là người bạn thứ nhất của ta từ khi ta đi vào Càn Nguyên Tông gặp được, nhìn thân thể ngươi gầy yếu như vậy, về sau hãy cùng ta lăn lộn đi, hai chúng ta cùng một chỗ vang danh Càn Nguyên Tông!"

Lúc này, Xích Khôi lại cất lời.

Nhìn ra được, đây là một kẻ đi thẳng về thẳng, tương đối hào sảng, không có nhiều âm mưu lươn lẹo.

Phong Vân lại có chút dở khóc dở cười, nếu hẳn hoàn toàn bạo phát ra huyết khí, sợ là cũng có thể đè sập Xích Khôi, kết quả ở trong mắt đối phương, hẳn thế mà yếu gầy đến vậy!

Chương 786: Thiên kiêu biến thành công cụ người!

Chương 786: Thiên kiêu biến thành công cụ người!

Xích Khôi trước mắt mặc dù rất hoa lệ, nhưng chỉ là tương đối mà thôi, thật muốn luận về hoa lệ, hẳn tự nhiên là không bằng được Phong Vân.

Với lại, chỉ riêng chiến lực mà nói, Phong Vân cảm ứng được Xích Khôi này, xem chừng cũng chỉ mới vừa đạt tới cấp độ Địa Chí Tôn mà thôi.

Đây cũng là tiêu chuẩn để tấn cấp lên đệ tử nội môn.

Đặt ở ngoại giới tự nhiên là khủng bố vô biên, được cung phụng là thiên kiêu mạnh nhất, nhưng ở bên trong Càn Nguyên Tông này, cũng chỉ như người bình thường mà thôi, vợ một cái là có cả năm.

Xích Khôi hiển nhiên cũng là biết được điểm ấy, cho nên mới lôi kéo Phong Vân nhập bọn, tạo thành một tiểu đoàn thể nhỏ.

Dù sao, thêm một người, là nhiều hơn một phần lực lượng.

Đối với chuyện này, Phong Vân cũng không nhiều lời làm gì, hẳn cũng sẽ không để ý tới.

Bất quá khi Xích Khôi nói sẽ dẫn theo hắn đi dạo chơi ở quanh khu vực của đệ tử nội môn tân tấn, thuận tiện tìm xem còn có đồng bạn cùng chung chí hướng khác hay không, Phong Vân liền không thể làm thinh cự tuyệt rồi.

Hắn đang lo không có một người dẫn đường mang theo hắn đi tìm những đệ tử nội môn tân tấn khác, không ngờ rằng, hắn đã tự mình đưa tới cửa rồi.

Càn Nguyên Tông thật sự là quá lớn, Phong Vân lại vừa mới đến đây, cái gì cũng chưa quen thuộc cả.

Xích Khôi này hiển nhiên đã tới nơi này lâu rồi, do hắn đến đảm nhiệm công việc này, tự nhiên là không còn gì tốt hơn nữa.

Thế là, tại ở dưới cục diện đôi bên cùng có lợi này, Phong Vân đơn giản xử lý công việc của mình một chút, sau đó theo Xích Khôi rời đi.

...

Khu vực đệ tử nội môn tân tấn, nói là khu vực, nhưng kỳ thật là bao quát phạm vi không cách nào tưởng tượng nổi, với lại vị trí cũng không đồng nhất.

Cũng không phải giống như Phong Vân tưởng tượng là tụ tập lại cùng một chỗ, mà là tốp năm tốp ba tách ra, riêng phần mình ở tại một góc riêng biệt.

Những đệ tử nội môn tân tấn này, có người ở Thần Sơn chi chân, có người thì ở Thần Sơn chi eo, có người, trực tiếp tại vờn quanh sao trời phía trên Thần Sơn, ở địa phương lâm thời của đệ tử ngoại môn.

Phong Vân, ở tại Thần Sơn chi chân.

"Phong Vân, ta nói với ngươi, đệ tử nội môn tân tấn lần này, kể cả ngươi và ta ở bên trong, tổng cộng có hơn ngàn vị, từng người đều cực kỳ bất phàm, nhất là có sáu vị kia, càng là thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trong yêu nghiệt!"

"Sáu quái vật này, hoặc là đến từ thế lực lớn phụ thuộc dưới trướng Càn Nguyên Tông, hoặc là hậu duệ của đại nhân vật nào đó trong Càn Nguyên Tông, vô luận là thiên phú, huyết mạch, tư chất, tâm tính, đều là không thể bắt bẻ, gần như hoàn mỹ!"

"Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng sáu quái vật này ở bên trong đệ tử nội môn tân tấn chúng ta, là tồn tại gần như không thể chạm tới, trên thực tế, ngay cả một số đệ tử nội môn uy tín lâu năm, cũng không phải là đối thủ của bọn họ!"

"Bất quá cũng không sao, trừ sáu quái vật này ra, những người khác, nếu hai chúng ta liên thủ mà nói, ngược lại là vẫn có thể liều mạng."

Trên đường đi, Xích Khôi điên cuồng phổ cập tin tức từng vị đệ tử nội môn tân tấn cho Phong Vân, nhất là cường điệu cái gọi là 'Sáu đại quái vật' kia.

Cũng trăm phương ngàn kế cường điệu cho Phong Vân biết, nếu là ở thời điểm tranh tài gặp được bọn họ, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

"Sáu đại quái vật sao."

Phong Vân cũng cảm nhận được áp lực, nơi này cũng không phải là những thiên kiêu Siêu Thần Bảng trước đó có thể so sánh, nếu như hấn đoán không sai, chiến lực của sáu đại quái vật này đoán chừng đã bước vào cấp độ Thiên Chí Tôn rồi!

Mặc dù có thể là vừa mới chạm đến, nhưng cho dù là mới vừa vào Thiên Chí Tôn, về chiến lực thì Địa Chí Tôn khó có thể so sánh được, có thể nói một bên là trời, một bên là đất.

Tiền Văn từng đề cập qua, ở giữa Chí Tôn với nhau, kém một giai vị, cách biệt chiến lược, có thể so với thiên địa khác biệt!

Phong Vân nếu là chiến lược hoàn toàn bạo phát ra hết, mở ra trạng thái tăng phúc của mình, ngược lại là có thể miễn cưỡng đạt tới ngưỡng cửa của Thiên Chí Tôn, nhưng loại chiến lược này, cũng chỉ có thể ở trước mặt sáu đại quái vật này tự vệ mà thôi.

Thật muốn chiến đấu, hẳn tất nhiên là rất khó chiếm được tiện nghi gì.

"Bất quá may mà vẫn còn thời gian 40~50 năm, vẫn còn có cơ hội nữa. .
."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

...

Sau đó, cũng không lâu lắm, Phong Vân cùng với Xích Khôi đến khu vực đầu tiên của đệ tử nội môn tân tấn.

Do Xích Khôi đi vào liên lạc giao tiếp, cũng chính là 'Khoác lác phê', đến mức Phong Vân phải đứng ở bên ngoài, lấy lý do vì sợ người lạ, không có tham gia trong đó.

Kỳ thật hẳn là không ngại phiền phức, chỉ là ở dạng này mới có thể hình chiếu dễ dàng hơn mà thôi.

Nghĩ như vậy, Phong Vân liền quét mắt vào chỗ sâu, trong bóng tối phát động năng lực của tấm gương, lực lượng hình chiếu bao trùm lên toàn trường.

Không bao lâu, hai đạo thanh âm nhắc nhở liên tiếp truyền đến.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Félix

【 tuổi tác 】 : 101 kỷ,

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Cứu Cực Thân Nguyên Pháo 》 .
... võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Kim Lôi Cửu Diệu Sát 》 ... võ kỹ Chúa Tể cấp 《
Thất Tuyệt Đồ Lục 》 ... công pháp Kim Hệ Chúa Tể cấp 《 Kim Nhật Vô
Cực Công 》 ... thiên phú Kim Hệ Hồn Độn cấp . . thiên phú Lôi Hệ Hồn
Độn cấp. . . thiên phú Hỏa Hệ Chúa Tể cấp. . . thiên phú Mộc Hệ Chúa Tể
cấp. . . thiên phú Quang Minh Chúa Tể cấp. . .

...

【 hình chiếu đối tượng 】 : Gewa

【 tuổi tác 】 : 99 kỷ,

【 cảnh giới 】 : Chúa Tể đại viên mãn

【 rơi xuống 】 : võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Băng Cực Liệt Trọng Trảo 》 ...
võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Âm Quyết Thiên Sát Kiếm 》 ... võ kỹ Chúa Tể cấp
《 Hoàng Vũ Sí Thiên Chỉ 》 ... công pháp Băng Hệ Chúa Tể cấp 《 Băng
Vấn Sương Nguyệt Kinh 》 ... thiên phú Băng Hệ Hồn Độn cấp. . . thiên
phú Hỏa Hệ Hồn Độn cấp. . . thiên phú Kiếm Đạo Chúa Tể cấp. . . Băng Hệ
quy tắc (mười tầng). . . Hỏa Hệ quy tắc (mười tầng). . . Băng hỏa dung hợp
quy tắc (mười tầng). . . Kiếm Đạo quy tắc (ba tầng). . .

...

"Một người có tám loại thiên phú thuộc tính, trong đó có hai cái đạt tới
Hồn Độn cấp, một người khác có hai cái thiên phú thuộc tính Hồn Độn cấp,
còn lĩnh ngộ ra Kiếm Đạo quy tắc tầng ba nữa. . ."

Phong Vân xem hết hai hình chiếu của hai vị đệ tử nội môn tân tấn này, không khỏi kinh ngạc, quả nhiên không phụ hi vọng của hần, hoa lệ tới rối tinh rối mù.

Đây chính là thiên kiều của Đại Thiên Vũ Trụ đó.

Không khách khí mà nói, hai người này tùy tiện lấy một người, tiến về Trung Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ, đừng nói là quét ngang Chúa Tể, ngay cả Chí Tôn, đại bộ phận cũng có thể quét ngang.

Mặc dù Chí Tôn tu tập là võ kỹ Chí Tôn cấp, nhưng ở trước mặt những thiên kiều Đại Thiên Vũ Trụ này, cũng không đáng chú ý tới.

Những kiều nhóm của Đại Thiên Vũ Trụ, cho dù tu tập là võ kỹ Chúa Tể cấp, nhưng bởi vì bọn hần có thiên phú thuộc tính cao, phát huy ra uy năng, cũng đáng sợ vô biên.

Trái lại là những Chí Tôn kia, lại không có cách nào hoàn toàn phát huy ra uy lực của võ kỹ Chí Tôn cấp.

Mặc dù các Chí Tôn lĩnh ngộ thuộc tính, nhưng những thiên kiều này không chỉ là dung hợp quy tắc, mà còn có dung hợp Thần lực nữa, đem hai bên cùng so sánh, Chí Tôn căn bản không có chút ưu thế nào.

Mà cái này, chính là chỗ kinh khủng của thiên kiều Đại Thiên Vũ Trụ!

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, những thiên kiều Đại Thiên Vũ Trụ này càng khủng bố càng tốt, cứ như vậy, hần thu hoạch được hình chiếu cũng càng thêm cường đại, càng thêm hoa lệ!

Ngẫm lại một chút liền thấy thoải mái! _

Chương 787: Tổ ba người!

Chương 787: Tổ ba người!

Cứ như vậy, Phong Vân theo Xích Khôi tản bộ ở khu vực của đệ tử nội môn tân tấn.

Xích Khôi đến mỗi một khu vực, đều biết phát huy ba tác lữ của hắn, nhìn vào như chính kịch, chỉ dựa vào năm ba câu, liền nói đến thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Nhưng mà, cũng không mang lại quá nhiều hiệu quả.

Cho đến bây giờ, bọn họ đã đi dạo khoảng chừng mấy trăm chỗ, bên người Xích Khôi trừ Phong Vân ra, vẫn như cũ là không có một người nào.

Đây đối với Xích Khôi mà nói, không thể nghi ngờ là một đả kích không nhỏ, hoàn toàn không có người nào để ý đến hắn cả!

Mà ngược lại với Xích Khôi đang phiền muộn, chính là Phong Vân giờ phút này tâm tình đang vui vẻ tới rồi tinh rồi mù.

Không gì khác, chính là trong gương hình chiếu của Phong Vân lúc này, đang có gần tới ngàn cái hình chiếu mới hình thành.

Đây đều là tới từ những những đệ tử nội môn tân tấn, mỗi một người rơi xuống hình chiếu đều vô cùng hoa lệ!

Có thể nói, bên trong đám đệ tử này, trừ sáu đại quái vật kia, cùng một vị cách đó không xa ra, còn lại, trên cơ bản đều đã bị Phong Vân hình chiếu

cả.

Mà bây giờ, kia một vị duy nhất kia, cũng vừa vừa bị Phong Vân hình chiếu xong.

"Sáu đại quái vật kia theo Xích Khôi nói, cũng không ở trong khu vực của đệ tử tân tấn. . ." Phong Vân trong lòng lẩm bẫm.

Ngẫm lại cũng rất bình thường, sáu đại quái vật đều là lai lịch phi phạm, phía sau đều có đại nhân vật làm chỗ dựa, làm gì lại ở khu vực của đệ tử này, khẳng định có địa phương càng tốt hơn.

Phong Vân thấy rõ những thứ này, trong lòng cũng không có cảm giác có gì không công bằng, sáu đại quái vật này là dựa vào những đại nhân vật phía sau mới làm được như vậy, một ngày kia, Phong Vân dựa vào chính mình cũng có thể được, không có cái gì cần phải hâm mộ hay ghen ghét cả.

Mà lúc này đây, chỉ thấy Xích Khôi từ đằng xa bay ra ngoài, lúc này thần sắc hẳn không còn ủ rũ nữa, mà là trở nên tràn đầy lòng tin, phảng phất lần nữa khôi phục lại thần thái.

Ở bên người của hắn, có thêm một thân ảnh gầy gò nho nhỏ.

Thân ảnh này là một người trẻ tuổi khô gầy, đại khái khoảng một mét bảy, người này đứng cạnh Xích Khôi cao bốn, năm mét, không khác gì một con gà con cả.

"Phong Vân huynh đệ, trải qua ta không ngừng cố gắng, đội ngũ chúng ta lại lớn mạnh thêm một chút."

Xa xa, thanh âm Xích Khôi đã truyền tới, một giây sau, hắn đã đi tới gần, không kịp chờ đợi mở miệng nói: "Đến đây, ta giới thiệu một chút, vị huynh đệ mới gia nhập này tên là Millai."

"Millai, đây là Phong Vân."

"Người, xin chào." Millai có phần vì hướng nội, chỉ dám ngẩng đầu nhìn Phong Vân một chút, sau đó nhanh chóng cúi đầu, thanh âm yếu ớt truyền tới.

"Xin chào."

Phong Vân kỳ thật đã sớm biết tên của Millai, dù sao hắn cũng đã hình chiếu người này rồi, biết tên cũng bình thường.

Bất quá bằng hình chiếu Millai này rơi xuống có chút kỳ quái, phía trên vậy mà viết là huyết mạch chưa giác tỉnh.

Nhưng huyết mạch chưa giác tỉnh, mà Millai này đã có được bốn loại thiên phú thuộc tính Hỗn Độn cấp, nếu là thức tỉnh, sẽ còn đến mức nào nữa.

"Xem ra là một siêu cấp yêu nghiệt tiềm ẩn. . ."

Phong Vân nội tâm khẽ nói, Millai này, có lẽ tương lai sẽ trưởng thành đến tình trạng cực cao.

Nghĩ tới đây, Phong Vân không khỏi nhìn Xích Khôi nhiều hơn một chút, mặt hàng này cho đến bây giờ, cũng chỉ kéo hai người nhập bọn.

Một người chính là Phong Vân, một người là Millai.

Nhưng hai người bọn hắn này, đoán chừng là ở bên trong những đệ tử tân tấn này, gần với sáu đại quái vật nhất!

Không thể không nói, khả năng Xích Khôi chính là 'Âu Hoàng' trong truyền thuyết đây rồi.

Nửa ngày không kéo được một người nào, kéo một phát là kéo được toàn nhân vật trâu bò.

Đương nhiên, người trong cuộc khả năng không có biết đến khái niệm này, hẳn đoán chừng còn cho là ba người trong tiểu đội của mình, thì mình là người có thực lực khá nhất.

Thật tình không biết, ngay cả Millai gây yếu nhất, kỳ thật cũng mạnh hơn hẳn nhiều.

...

"Tốt, gặp nhau là có duyên, Xích Khôi ta tuyên bố, tổ ba người chúng ta chính thức được thành lập!"

Trong cung điện đường hoàng xa hoa, Xích Khôi nâng chén đứng lên, đối với Phong Vân cùng Millai nói ra, một tư thái hào tình vạn trượng, tựa như chuẩn bị ra trận giết giặc vậy.

Bên cạnh, Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, đang muốn uống rượu, bỗng nhiên một đạo truyền âm vang lên ở trong đầu óc hắn.

"Phong, Phong Vân, kỳ thật, ngươi so với Xích Khôi mạnh hơn nhiều mà, ngươi, tại sao phải gia nhập vào hắn?" Cái này rõ ràng là Millai truyền âm.

Ừm?

Phong Vân bất động thanh sắc hớp một ngụm rượu, truyền âm trở về nói: "Ngươi không phải cũng giống như vậy sao?"

"Ta, ta chỉ là muốn kết giao bằng hữu mà thôi." Thanh âm yếu ớt truyền đến.

Kết giao bằng hữu?

Trong đầu Phong Vân hiện lên một ý nghĩ hoang đường, lý do này quá thật là cần bao nhiêu vô lý là có bấy nhiêu.

Bất quá khi hắn nhìn thấy Millai biểu lộ vẻ mặt đơn thuần, Phong Vân cảm thấy, có lẽ cái này thật đúng có thể là lý do của đôi phương.

"Bên trong Đại Thiên Vũ Trụ Càn Nguyên Tông, không nghĩ tới còn có dạng tiêu bạch này nữa."

Phong Vân lắc đầu, quả nhiên là Đại Thiên Vũ Trụ, không thiếu cái lạ.

Bất quá cái này cùng hắn cũng không có quan hệ gì cả, hắn cũng lười đi quản.

...

Không bao lâu, một trận tụ họp qua đi, Xích Khôi liền cùng với Phong Vân, Millai nói tắt cả sự tình ở giải thi đấu đệ tử tân tấn.

"Lần so tài này, theo ta thăm dò được, là lấy một thế giới làm sân thi đấu, cũng đặt ở bên trong lệnh bia từ hạng nhất đến tên thứ một trăm, chỉ cần tìm được những lệnh bia này, đợi cho tranh tài kết thúc. Coi như thành công rồi."

"Trước mười độ khó quá cao, chúng ta không cần tranh dành, từ thứ hai mươi đến thứ năm mươi, lấy lực lượng ba người chúng ta, có thể tranh một hồi, các ngươi nghĩ thế nào?"

"Tốt. . ." Millai hiển nhiên đối với chuyện này cũng không quá chú ý, rất có một loại cảm giác nước chảy bèo trôi, nhẹ nhàng phụ họa nói.

Phong Vân tự nhiên cũng không có ý kiến gì, so với chuyện này, hẳn còn có chuyện càng trọng yếu hơn phải làm.

Cái kia chính là, hẳn chuẩn bị đi những sao trời vờn quanh Thần Sơn.

Trước đó hẳn từng hỏi thăm qua Xích Khôi, đi nơi nào để có nhiều siêu cấp kiếm tu, hẳn muốn bắt tay vào làm từ kiếm tu, để đề thăng Kiếm Đạo quy tắc của mình.

Mà câu trả lời hẳn nhận được là, có một vị trưởng lão của Càn Nguyên Tông chuyên môn tu kiếm, dưới trướng của hẳn có rất nhiều kiếm tu, có đệ tử nội môn, cũng có đệ tử ngoại môn.

Đệ tử nội môn Phong Vân tạm thời chiếu không được, bởi vì mỗi người đều ở bên trong lãnh địa của mình, không ở tổng bộ của Càn Nguyên Tông.

Bất quá đệ tử ngoại môn, Phong Vân cảm thấy, mình có thể đi chiếu một đợt.

Mặc dù là đệ tử ngoại môn kiếm tu, trên cơ bản đều là loại một tầng hoặc là nửa tầng kia, nhưng có thể dùng số lượng nhiều để bù lại mà.

Mấy vạn đệ tử ngoại môn kiếm tu, đem hình chiếu bọn hẳn tập hợp lại, cũng là một bút 'Tài phú' kinh người!

Số lượng bù đắp chất lượng và ngược lại, là đạo lý vĩnh hằng bất biến, Phong Vân tự nhiên so với ai khác đều rõ ràng.

...

Sau đó.

Phong Vân cùng bọn Xích Khôi, Millai tách ra, trực tiếp bay thẳng qua chỗ ở của mình, hướng một tòa Thần Sơn nào đó ở nội bộ Càn Nguyên

Tông bay đi.

Thần Sơn kia ở phía xa nhìn lại, trừ vừa cao vừa lớn ra, thì không có đặc thù gì.

Nhưng khi Phong Vân đến gần, Kiếm Đạo quy tắc trong cơ thể hắn bắt đầu có chút rung động, có một loại cảm giác không bị khống chế.

Mà tòa Thần Sơn kia, ở trong mắt của hắn, cũng không còn là một ngọn núi nữa, mà là một thanh tuyệt thế thiên kiếm nối liền thiên địa! _

Chương 788: Hình chiếu kiếm tu!

Chương 788: Hình chiếu kiếm tu!

Thông Thiên Kiếm Sơn, chính là tên của toà Thần Sơn trước mắt này.

Nghe nói Kiếm Sơn này là do Kiếm Đạo vị nội môn trưởng lão kia biến thành, kinh lịch qua vô số năm, mới hình thành quy mô như vậy.

Phong Vân không biết bản truyền thuyết này là thật hay giả, bất quá thời điểm khi hắn tới gần, rõ ràng cảm nhận được một loại Kiếm Đạo phong mang tuyệt thiên tuyệt địa!

Đó phảng phất như có thể diệt tuyệt hết thảy những kiếm đạo khác!

Bất quá loại tình huống này để cho Phong Vân không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, một nơi như vậy có thể thấy được, kiếm tuở nơi này, tất nhiên sẽ không để cho hắn thất vọng.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền tăng thêm tốc độ, nhẹ nhàng lóe lên, dung nhập vào bên trong hư không, hướng sao trời vờn quanh Thông Thiên Kiếm Sơn bay đi.

Không gian bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ rất kiên cố, nội uẩn Không Gian thuộc tính so với ở Tiểu Thiên Vũ Trụ còn bằng bạc mệnh mỏng hơn nữa.

Cho nên Phong Vân muốn ở chỗ này tiến hành Không Gian Thuần Di, độ khó tự nhiên là không nhỏ.

Tỉ như ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, một cái chớp mắt là có thể đạt tới khoảng cách một năm ánh sáng, nhưng ở nơi này, phải rút lại bảy tám phần.

Đến mức phá toái hư không, lại càng không cần phải nghĩ.

Ở chỗ này, Thiên Chí Tôn cũng không có biện pháp đánh nát không gian được!

...

Một khắc đồng hồ sau.

Phong Vân tới gần Thông Thiên Kiếm Sơn, tiếp xúc gần gũi, Kiếm Sơn này đơn giản là cao ngất không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đứng ở giữa không trung, giống như cái kiến hôi vậy, nhỏ bé không đáng kể.

Tùy ý cảm khái một lát, Phong Vân đưa ánh mắt về phía những sao trời lóng lánh kia, trong mắt hắn, nơi đó đã biến thành từng cái Bảo Tàng to lớn, chờ đợi hắn đi khai quật.

"Ta đến đây."

Một tiếng than nhẹ hưng phấn vang lên, một giây sau, Phong Vân lao ra, một lúc sau, đã giáng lâm ở bên trên một ngôi sao.

Mặc dù năng lực Không Gian Thuấn Di của hắn ở chỗ này không thể làm được, nhưng năng lực ẩn nấp cùng năng lực biến thân của hắn, vẫn là không có bị ảnh hưởng gì cả.

Cơ hồ là không tốn thời gian gì, Phong Vân đã tới gần một tòa phủ đệ to lớn trên sao trời.

Một đôi mắt vượt qua trùng điệp trở ngại, không để lại dấu vết nào quét qua bên trong một chút.

Không bao lâu, một tiếng 'Leng keng' truyền ra.

【đối tượng hình chiếu】 : Cổ Trì

【tuổi tác】 : 120 kỷ,

【cảnh giới】 : Hỗn Độn Linh Chí Tôn

【roi xuống】 : võ kỹ Chí Tôn cấp 《Kiếm Tâm Thông Minh》 . . . võ kỹ Chí Tôn cấp 《Thiên Kiếm Vạn Pháp》 . . . võ kỹ Chí Tôn cấp 《Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật》 . . . thiên phú Hỏa Hệ Chí Tôn cấp. . . thiên phú Kiếm Đạo Chúa Tể cấp. . . Hỏa chi đạo (một tầng). . . Kiếm Đạo quy tắc (một tầng). . .

"Tới tay!"

Phong Vân quét mắt qua bảng thuộc tính một vòng, khi thấy Kiếm Đạo quy tắc, trên mặt lộ ra nét mừng.

Lập tức, hần lạng lẽ rút đi, cũng như khi hần lạng lẽ đến, không có để lại bất cứ dấu vết gì cả.

Tiếp đó, Phong Vân hóa thân thành tiểu Cuồng ma, cũng không ngừng du tẩu ở trên những sao trời vờn quanh Thông Thiên Kiếm Sơn, đem nhiều đệ tử ngoại môn kiếm tu hình chiếu một lượt.

Những đệ tử ngoại môn kiếm tu này, như hần đã đoán lúc trước, Kiếm Đạo quy tắc trên cơ bản đều là lĩnh ngộ được nửa tầng tới một tầng mà thôi, cơ hồ không có người nào hơn một tầng.

Nhưng số lượng bộn hấn cũng rất không tệ, Phong Vân đã thành công chiếu hình một vạn người, đến bây giờ đã đạt tới hạn mức của hình chiếu rồi.

Dù vậy, đệ tử ngoại môn kiếm tu này, tối thiểu vẫn còn ba bốn vạn người nữa.

"Ngày mai lại tiếp tục."

Nhìn về hơn một vạn cái hình chiếu kiếm tu trong gương, trong lòng Phong Vân tràn đầy vui sướng, quyết định ngày mai tiếp tục hoạt động vĩ đại này.

Lập tức, hấn rời đi.

Mà Phong Vân không biết là, ở thời điểm hấn chiếu hình kiếm tu quên cả trời đất, một đôi mắt, ở trong tối tăm đã sớm phát hiện ra hấn rồi.

...

Chỗ cao nhất trên Thông Thiên Kiếm Sơn.

Bên trong một tòa kiếm lư, đang có một thân ảnh thon dài độc lập với nơi đây, thấy không rõ khuôn mặt của hấn, nhưng lại có thể cảm nhận được, tồn tại trước mắt này, tựa như mỗi một tác huyết nhục trên cơ thể, đều là do phong mang ngưng tụ mà thành.

Phảng phất đây không phải là sinh linh, mà là một thanh thần kiếm, một Thần Kiếm có sinh mệnh!

Chính là đệ nhất kiếm tu trong Càn Nguyên Tông, Thông Thiên Kiếm Chủ!

Lúc này, ánh mắt vị Thông Thiên Kiếm Chủ này xuyên thấu qua khoảng cách không biết bao nhiêu năm ánh sáng, nhìn qua Phong Vân đi xa, hẳn đã đem những hành động của Phong Vân trước đó thu hết vào trong mắt.

Phong Vân tự nhận là vô cùng bí mật, nhưng ở trước mặt đại năng tuyệt thế bực này, làm sao có thể ẩn tàng được nữa.

Chỉ là bất quá, cho dù Thông Thiên Kiếm Chủ thấy rõ hành động của Phong Vân, nhưng cũng có chút hoang mang, hẳn hoàn toàn không biết Phong Vân vì sao lại làm như vậy.

"Một vị đệ tử nội môn, vậy mà đi nhìn trộm đệ tử ngoại môn, hẳn đến cùng là muốn làm cái gì?"

Thông Thiên Kiếm Chủ hoàn toàn không hiểu, Phong Vân tới cùng là bán cái gì trong hồ lô của mình.

Kế tiếp những ngày sau đó, Thông Thiên Kiếm Chủ đều nhìn thấy Phong Vân đến Thông Thiên Kiếm Sơn, đi tới vị trí của những ngoại môn đệ tử, sau đó rời đi, không lưu lại chút dấu vết nào.

Lòng vòng như vậy bốn ngày, thẳng đến khi Phong Vân 'Nhìn' xong hết đệ tử ngoại môn kiếm tu, hẳn mới dừng lại không đi nhìn nữa.

Mà Thông Thiên Kiếm Chủ, vẫn không thể biết được Phong Vân làm như vậy để làm gì.

"Chẳng lẽ nói, hẳn là đang nhìn trộm những đệ tử ngoại môn này luyện kiếm sao? Muốn tu luyện Kiếm Đạo?"

Thông Thiên Kiếm Chủ chỉ có thể suy đoán như vậy mà thôi.

Bất quá chung quy chỉ là một đệ tử nội môn nho nhỏ, không đáng để hấn tập trung nhiều ánh mắt như vậy, cũng không lâu lắm, hấn đã quên sạch sành sanh, không còn quan tâm nữa.

...

Trong cung điện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, dự định giống như lúc trước vậy, bắt đầu hình thức bạo lá gan, tiến hành cuồng xoát hình chiếu trong 40~50 năm.

Không bạo lá gan không được, hấn nghĩ rằng lấy được vị trí người đứng đầu ở trong đệ tử nội môn, nhất định là phải bạo lá gan.

.....

Tối thiểu nhất, cũng phải đem Kiếm Đạo quy tắc của mình tăng đến tầng bảy, đến lúc đó, chiến lược của hấn đã có thể tiến vào cấp độ Thiên Chí Tôn rồi.

Lại thêm thiên phú Linh Hồn Chí Tôn cấp cùng với song thiên phú Thể Chất Chí Tôn cấp của hấn, chiến thắng lực đại quái vật kia, tuyệt không phải là việc khó.

"Còn may là có bốn, năm mươi ngàn cái hình chiếu, kiếm tu cơ hội vẫn là rất lớn."

Phong Vân lập tức đóng cửa cung lại, phủ lên bảng hiệu 'Đang bế quan, thỉnh không quấy rầy', sau đó ý thức của hấn liền tiến vào bên trong tấm gương, bắt đầu xoát hình chiếu.

Cường điệu là mấy vạn cái hình chiếu kiếm tu kia, sau đó mới là gần ngàn cái hình chiếu đệ tử nội môn, hai bên đều phải bắt, như vậy thì cơ hội cũng lớn hơn một chút.

...

Mà ở thời điểm Phong Vân bế quan, Xích Khôi cùng Millai cũng nhận kích thích của Phong Vân, dù sao Phong Vân đã cố gắng như vậy rồi, cùng là thành viên chung tổ, làm sao có thể lười biếng được.

Thế là, hai người bọn họ cũng bế quan, một bộ dạng cực kỳ chăm chỉ.

Cứ như vậy, thời gian từng giờ trôi qua, nhoáng một cái, năm mươi năm lặng yên mà tới.

Trong lúc này, các đệ tử nội môn tân tấn, cả đám đều giống như cảm ứng được cái gì đó, bắt đầu tự mình làm lấy chuẩn bị.

...

Trên một ngọn núi mỹ lệ, ngôi xếp bằng một thân ảnh thướt tha, chỉ thấy ở bốn phía xung quanh, có vô tận dòng sông đang cuộn trào, hóa thành Ngư, Long, Xà, Mãng, những cảnh tượng kỳ dị.

Một lát sau, dị tượng tiêu tán đi, ở tại phía sau ngưng tụ thành một thân ảnh thần thánh siêu phàm tuyệt đại, đuôi cá thân người, một đầu bạch ngân, coi thường vạn vật! _

Chương 789: Nghiêng trời lệch đất biến hóa!

Chương 789: Nghiêng trời lệch đất biến hóa!

"Lấy trình độ của người bây giờ, lần so tài này đối thủ của người chỉ có năm người kia, những kẻ khác, có thể không cần chú ý."

Bất chợt, một giọng nói bình tĩnh từ vùng sương khói trên đỉnh núi truyền đến, lơ mờ có thể thấy được, đó là một bóng dáng cực kỳ khổng lồ.

"Thụy Nhi hiểu." Bóng dáng thướt tha kia xua tan mê vụ, lộ ra chân thân.

Chỉ thấy trên người khoác áo giáp vảy cá bó sát người, thân thể thon dài, trên trán trừ kim sắc lạc ấn của nội môn đệ tử, còn có một mảnh lân phiến màu tím.

Trừ cái đó ra, ngược lại là rất có dáng vẻ con người, chính là, Ngự Nhân tộc.

...

Tinh không thiên thạch.

Nơi này không chỉ có thiên thạch, còn có vô biên thực cốt chi khí, cho dù là Chí Tôn tới đây, nếu như Thần Thể không đủ cường đại, chỉ cần vài phút cũng sẽ bị ăn mòn cả người, chết oan chết uổng.

Giờ phút này, một bóng người lại tới lui tự nhiên trong đó như giẫm trên đất bằng.

Những nơi hần đi qua, dù là thiên thạch, hay thực cốt chi khí, đều không thể làm hần bị thương, đá bẻ, khí diệt!

Đây là một sinh mệnh sinh ra long đầu mình người, toàn thân cao thấp phát ra khí tức mãng hoang, từ xa nhìn lại, như Thần như Ma!

"Lần so tài này, vị trí người đứng đầu ta muốn!"

Âm thanh như lôi đình nặng nề vang lên, vô số thiên thạch theo đó mà nổ tung.

...

Một bên khác.

Hỗn Độn chiến trường.

Nơi này là nơi giao nhau giữa Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cùng một Đại Thiên Vũ Trụ khác.

Cũng giống như Tiểu Thiên Vũ Trụ của Phong Vân trước kia vậy, ức vạn tộc đàn chém giết lẫn nhau tranh đoạt tài nguyên, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cùng Đại Thiên Vũ Trụ khác, cũng sẽ vì tài nguyên mà chém giết nhau.

Đây là mâu thuẫn chung trong toàn bộ Hỗn Độn vũ trụ.

Vì tài nguyên mà xảy ra chém giết, dù là Tiểu Thiên Vũ Trụ, hay là Đại Thiên Vũ Trụ, hoặc tầng thứ cao hơn, đều sẽ không có gì khác biệt.

Duy nhất khác nhau, chỉ là tài nguyên cao thấp mà thôi.

Lúc này.

Trên chiến trường, vô số chiến binh hắc sắc tựa như hắc ám kỵ sĩ đang hung hăng chém giết tới, tựa như dòng lũ sắt thép lao lên.

Bỗng nhiên ——

Keng!

Một tiếng kiếm ngân vang thông thiên triệt địa, phong mang thẳng tắp lao đến.

Trong chốc lát, có ức triệu kiếm khí tràn ngập đất trời trút xuống, quang mang đại thịnh, sáng chói vô lượng, chỉ một giây, những hắc ám kỵ sĩ chiến binh kia đều bị chém chết hầu như không còn, hóa thành bụi tan đi.

"Không tệ, Kiếm Đạo quy tắc của ngươi rốt cục cũng đạt tới sáu tầng, mặc dù khoảng cách bảy tầng đại thành còn rất xa, nhưng vậy cũng đủ để ngươi đoạt giải quán quân trong lần so tài này rồi."

Sau đó một giọng nói nhàn nhạt vang lên. Hai bóng người từ bên cạnh Hỗn Độn hiện ra.

Trong đó một vị chính là một thanh niên khuôn mặt lạnh lùng, hai tay khoanh lại ôm lấy một thanh chiến kiếm màu đen, cả người để lộ ra một khí tức lạnh lùng người sống chớ vào.

Mà một người khác, rõ ràng là Thông Thiên Kiếm Chủ trước đó quan sát Phong Vân!

"Đệ nhất kiếm tu Càn Nguyên Tông thế hệ này, trừ ngươi, không còn ai khác, tiếp tục cố gắng." Thông Thiên Kiếm Chủ mở miệng nói.

Đạt được khích lệ, vẻ lạnh lùng trên mặt thanh niên cũng trở nên dịu dàng một chút, hấn cung kính ôm quyền, "Những năm này, đa tạ lão tổ tận tâm chỉ đạo."

"Người là người có Kiếm Đạo thiên phú cao nhất trong gia tộc ngoại trừ ta, chỉ đạo người là chuyện đương nhiên."

Thông Thiên Kiếm Chủ khẽ nói, "Đi thôi, giải thi đấu sắp bắt đầu."

"Vâng."

...

Càn Nguyên Tông, khu vực nội môn đệ tử mới tấn cấp.

Trong khe núi, trước cung điện Phong Vân, Xích Khôi đang nhàm chán chờ Phong Vân, chờ đến hoa cũng tàn rồi mà chưa thấy người.

"Phong Vân bé quan đã năm mươi năm, hấn sẽ không bé quan quá đầu nhập, trầm mê vào đấy chứ." Xích Khôi gấp gấp xoay quanh, không ngừng đi tới đi lui.

Mà Millai, lại im lặng đứng ở bên cạnh, cùng Xích Khôi hoàn toàn liền là hai loại trạng thái, dáng vẻ năm tháng chậm chậm ta khoan thai hưởng thụ.

Hiển nhiên, Millai căn bản vốn không hoảng.

"Không được, ta muốn đi vào tìm Phong Vân!"

Mất thấy thời gian càng ngày càng gần, Xích Khôi rốt cục nhịn không được, bước dài ra, đi về phía cung điện Phong Vân, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Vừa vào trong đó, liền có cảm giác tro bụi cổ xưa truyền ra.

Xích Khôi đưa mắt nhìn vào, liền trông thấy trong cung điện lớn như vậy, vậy mà mọc đầy cỏ dại, mà một vài cái bàn giá sách cũng bò đầy cỏ xỉ rêu.

Nhìn qua, không giống như là cung điện tráng lệ, càng giống như là một căn nhà hoang bị vứt bỏ đã lâu hơn.

"Phong huynh đệ cũng quá lười rồi, ngay cả cái trận pháp bảo vệ cũng không thêm bố trí, nhìn xem nơi này đều thành cái dạng gì đây!"

Xích Khôi phát phát tay nói.

Hắn nào biết, Phong Vân mắt nhắm mắt ngủ, tập trung tinh thần chỉ nhào vào xoát hình chiếu, những chuyện khác, căn bản không thêm để ý.

"Phong Vân huynh đệ! Người ở đâu? Thời gian đến rồi, người nên xuất quan!"

Xích Khôi nhẹ nhàng hô một tiếng.

Chỉ là, âm thanh ngán ngủi qua đi, bốn phía lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Đại điện không có bất cứ động tĩnh gì.

Ngay khi Xích Khôi chuẩn bị tiến vào nội điện, bỗng nhiên một bóng người mờ mờ lung chợt từ tro bụi từng chút một lộ ra.

Xích Khôi tập trung nhìn vào, trên mặt lập tức lộ ra nét mừng, bước nhanh đi qua, "Phong Vân huynh đệ, người rốt cục cũng đi ra rồi, ta suýt nữa đã đi vào gọi người. ."

"Quá mức nhập tâm, cho nên quên mất thời gian." Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng nói.

"Không sao, đuổi kịp là được."

Xích Khôi cười cười, lập tức hấn trên dưới dò xét Phong Vân, thần sắc hơi có chút chần chờ, "Phong Vân, tại sao ta cảm giác, người thật giống như trở nên không giống trước nữa nhỉ."

"A? Chỗ nào không giống chứ."

"Nói không ra, chỉ là cảm giác vậy thôi, người cả người khí chất đều biến, có vẻ như, càng thêm khiếp người? Ta cũng không nói rõ ra được."

Xích Khôi gãi gãi đầu nói.

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, không nói thêm gì.

Năm mươi năm bề quan, hấn thật sự có biến đổi, nhưng không phải như Xích Khôi nói như thế, vền vẹn chỉ là khí chất thay đổi mà thôi.

Mà là, biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Giờ phút này, nếu là có thể xem xét bảng thuộc tính của Phong Vân, liền có thể rõ ràng trông thấy, ở cột thiên phú cùng quy tắc kia.

Chúa Tể cấp Kiếm Đạo thiên phú trước kia, thành linh đã biến thành Chí Tôn cấp Kiếm Đạo thiên phú.

Mà Kiếm Đạo quy tắc, cũng từ một tầng, biến thành, bảy tầng! !

Mặt ngoài chỉ đơn giản là thuộc tính cùng quy tắc tăng lên, nhưng trong đó chiến lực tăng lên, có thể nói là vượt xa sức tưởng tượng!

Bây giờ Phong Vân, đơn thuần bảy tầng Kiếm Đạo quy tắc, chiến lực đã phá vỡ mà vào Thiên Chí Tôn cấp, hơn nữa còn không phải loại mới vào kia, mà là đã đi ra một đoạn đường dài trên Thiên Chí Tôn cấp.

Ngoài ra, Thể Chất thiên phú của hắn cũng không còn đơn giản chỉ là song Chí Tôn Thể, sau năm mươi năm, hắn cũng tuôn ra hai cái Chúa Tể cấp Thể Chất thiên phú.

Dung hợp sau đó, đã sắp tới gần Chí Tôn cấp cực hạn!

Như vậy tổng hợp lại, chiến lực của Phong Vân, đã không thể đánh giá!

"Cường đại cỡ nào chứ. . ."

Phong Vân thâm lâm bảm, đối với giải thi đấu đệ tử nội môn mới tấn cấp này, hắn đã không còn bất cứ lo âu gì nữa!

Mặc dù Phong Vân cơ hồ tăng gấp đôi chiến lực, nhưng bởi vì hắn tự mang Hắc Âm thuộc tính cùng Không Gian thuộc tính, cho nên khi hắn không bộc phát ra, chỉ nhìn bề ngoài là nhìn không ra.

Đây cũng là lí do mà Xích Khôi nhìn nửa ngày, chỉ phát giác được Phong Vân vền vẹn chỉ biến đổi khí chất.

Nhưng khi Phong Vân từ cung điện đi ra, Millai vô ý thức quét mắt một vòng, sau đó, hắn toàn thân chợt giật mình, đạp đạp lui lại mười mấy mét, một mực thối lui đến không thể lui, kề sát vách đá, mới dừng lại.

Mà Millai ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, lại hệt như đang nhìn Hồng Hoang mãnh thú!

Chương 790: Vốn có tưởng rằng manh tân, không nghĩ tới là đại lão!

Chương 790: Vốn có tưởng rằng manh tân, không nghĩ tới là đại lão!

"Millai, người thế nào? Dù có nhìn thấy khuôn mặt đẹp trai lông lộn của ta, cũng không nên phản ứng lớn như vậy chứ, người cũng đã nhìn hơn năm mươi năm, còn chưa đủ à?"

Xích Khôi cùng Phong Vân đứng chung một chỗ, cho nên khi hắn nhìn thấy Millai thối lui đến thật xa, cho rằng đối phương nhìn chăm chú chính mình, không khỏi cười ha hả trêu chọc.

Millai lúc này đã lấy lại tinh thần, hắn thu lại tâm tình chập chờn trên mặt, nhưng vẫn thật sâu nhìn Phong Vân một chút, sau đó, mới quay về nhìn Xích Khôi trợn mắt trừng hắn một cái.

Ý tứ rất rõ ràng, chút.

Trải qua hơn năm mươi năm ở chung, Millai cũng đã hơi hướng ngoại một chút, tối thiểu sau khi quen thuộc với Phong Vân cùng Xích Khôi, cũng sẽ không quá câu nệ.

Nhưng khi nhìn thấy người xa lạ, hắn vẫn giống trước đây, rất dễ dàng tự bẻ.

Một bên khác.

Phong Vân lại một lần nữa cảm thấy kinh ngạc vì linh giác siêu cường của Millai, hắn đã biểu hiện bên ngoài yếu ớt như vậy rồi, mà hắn vẫn còn có thể cảm giác được.

"Có chút gì và này nọ đấy."

Phong Vân thầm nói, trong lòng dâng lên nồng đậm hứng thú với huyết mạch chưa thức tỉnh kia của Millai.

Trong lòng hắn kinh ngạc, thật tình không biết Millai bên kia, đối với hắn lại là kinh hãi.

"Tên này, thế nào cho ta cảm giác khủng bố hơn nhiều như vậy! Hắn cần thuốc đây à!"

Millai trong lòng lẩm bẩm nói, nhưng hắn cảm giác, cho dù có cần thuốc thật, cũng không có khả năng khí tức lập tức trở nên đáng sợ như vậy.

Giải thích duy nhất là, Phong Vân trước đó che giấu thực lực, lúc này, đã hóa giải phong ấn!

"Mẹ kiếp, vốn còn tưởng rằng là tên gà còm mới tới giống như ta, kết quả lại là sói xám già ranh mãnh!"

Millai mặt ngoài nhìn không ra cái gì, nội tâm lại mãnh liệt lên án.

Thật có lỗi, quấy rầy rồi!

Ngay lúc này, bỗng nhiên ——

"Rầm!"

Một tiếng tiếng nổ mạnh phát ra, cửu sắc quang mang sáng chói vạch phá mặt đất bao la, từ nội bộ Càn Nguyên Tông mà đến, chur đạo cùng reo

vang!

Như một vệt thần huy vĩnh hằng, chiếu lên toàn bộ Đại Thiên Vũ Trụ.

Đó là một trang sách cổ cừ sắc, phát ra hào quang xán lạn, bay phát phới.

Sau khi mở ra, có thể rõ ràng trông thấy, ở phía trên hiện ra cảnh tượng sơn xuyên đại địa, phẳng phát bên trong là một đại thế giới chân thực.

Cùng lúc đó, một giọng nói tràn đầy uy nghiêm vang lên.

"Giải thi đấu nội môn đệ tử mới tân cấp sắp bắt đầu."

"Giải thi đấu diễn ra ngay trong bức Cửu Sắc Giới Đồ này, bên trong đặt từng lệnh bia có ghi thứ tự, thời gian quy định là một tháng!"

"Sau một tháng, mặc cho người nắm giữ là ai, sẽ không còn thay đổi!"

Giọng nói vang vọng quanh quần, tất cả các tân tân nội môn đệ tử đều có thể nghe được, mà lời này, cũng nhen nhóm ngọn lửa chiến ý trong bọn họ.

Chờ mấy chục năm, không phải chính là chờ giải thi đấu tân tân nội môn đệ tử này sao!

"Đến rồi!"

Xích Khôi tỏ ra chấn động, ánh mắt nóng bỏng cuồng nhiệt, sau đó, hắn quay đầu nhìn về phía Phong Vân cùng Millai, "Dựa theo lời chúng ta đã nói trước, tiến vào Cửu Sắc Giới Đồ, nhớ rõ phải tự hợp trước đây!"

"Đã nhớ, hai người các người trước khi gặp được ta, nhìn thấy tân tân nội môn đệ tử khác, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, biết chưa?"

Xích Khôi cố gắng dặn dò, "Nhất là Phong Vân, người nhìn qua đã thấy ngay là kẻ dễ bị bắt nạt, phải chú ý hơn, không cần xung đột với bọn hắn, hết thấy chờ chúng ta tụ họp lại nói!"

"Được, đừng nói nhiều, người thật lái nhai."

Phong Vân còn chưa mở lời, một bên Millai nhìn không được, cái này mẹ nó thế nhưng là cáo già chân chính đó, hành hạ người ta cũng như chơi đùa thôi, người lại còn nói hắn dễ bị bắt nạt, hắn không bắt nạt người khác đã là không tệ rồi!

Mặc dù Millai không biết vì sao cáo già như Phong Vân lại muốn cùng bọn hắn những mầm non yếu ớt này trà trộn cùng một chỗ, nhưng nếu Phong Vân không nói, Millai cũng không dám mở miệng.

Vạn nhất chọc giận đại lão, hắn chắc cũng tàn đời.

"Ta đây không phải là đang suy nghĩ cho các người sao." Xích Khôi lầm bầm hai câu, tiểu đội trưởng như hắn sợ nhất là không có uy nghiêm.

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, thâm nghĩ hai người này tâm tư không xấu, đến lúc ấy, dẫn bọn hắn một chút cũng được.

Mà lúc này đây, bỗng nhiên từ trên Cửu Sắc Giới Đồi chọt bay ra vô số hào quang, mỗi một vệt hào quang lại bao phủ một vị tân tấn nội môn đệ tử.

Phong Vân, Xích Khôi, Millai ba người cũng đều bị hào quang này bao phủ.

Một giây sau, hơn một ngàn vị tân tấn nội môn đệ tử bị hào quang kia thu đi, tiến vào Cửu Sắc Giới Đồi.

Cùng lúc đó, mười mấy vị trưởng lão Càn Nguyên Tông tụ tập ngay dưới Cửu Sắc Giới Đồi, ngẩng đầu quan sát từng cảnh tượng bên trong.

Thông Thiên Kiếm Chủ cũng ở trong đó.

Chỉ nghe hần cảm khái nói: "Tùy ý một ý niệm liền sáng tạo ra đại thế giới có thể so với Tiểu Thiên Vũ Trụ, tông chủ chi uy thật không cách nào tưởng tượng."

"Thông Thiên, ngươi lại đang vô vị than thở cái gì nữa thế, tông chủ không phải là người mà chúng ta có thể nghị luận, vẫn nên nói chuyện so tài này đi, ta nghe nói tên hậu bối trong gia tộc ngươi kia rất có phong thái của ngươi năm đó hả."

Một tồn tại toàn thân lân giáp, mi tâm có vảy cá màu trắng mở miệng nói.

Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn tồn tại này một chút, "Ngươi Ngự Nhân tộc không phải cũng sinh ra một vị cái thế yêu nghiệt sao, cũng như nhau thôi."

"Thôi thôi, hai người các ngươi đừng cạnh khốe mà khen đều lẫn nhau nữa, nếu đều khiêm nhường như vậy, vậy lần này vị trí người đứng đầu, liền do Thiên Long tộc ta nhận lấy vậy!"

Một giọng nói hùng hậu như tiếng sấm âm truyền đến, chủ nhân của nó là một người dị thường khôi ngô, sinh ra một cái đầu rồng, khí tức bá liệt vô cùng.

"Vậy cũng không nhất định!"

"Long Liệt, ngươi nghĩ đẹp quá rồi!"

Còn không đợi Thông Thiên Giáo Chủ cùng Ngự Nhân tộc cường giả mở miệng, các trưởng lão khác đã bắt đầu nhao nhao phản bác.

"Dừng, đến lúc đó cho các ngươi trọn tròn mắt."

Tồn tại gọi là Long Liệt kia bĩu môi, không thềm để ý chút nào.

...

Bên này.

Phong Vân từ trong vầng hào quang đi ra, đi vào một thế giới khác.

"Vừa rồi loại lực lượng kia. . ."

Thần sắc hắn hơi lạnh đi, trước đó khi bị hào quang do Cửu Sắc Giới Đồ hạ xuống bao phủ, hắn cảm giác hết thấy quy tắc, năng lượng trong cơ thể đều không thể vận dụng, giống như là hoàn toàn bị giam cầm vậy.

Loại lực lượng kia, hoàn toàn vượt qua lý giải của hắn.

Phong Vân bây giờ mặc dù vẻ vẻ chỉ là Chúa Tể cảnh, nhưng kỳ thật cùng Chí Tôn cấp tồn tại cũng không có gì khác biệt.

Mà lực lượng có thể làm cho hắn không thể nào hiểu được, chỉ sợ, chỉ có 'Đạo Quân' trong truyền thuyết kia!

"Đạo Quân, Đạo Quân. . ."

Phong Vân nhẹ giọng nhắc lại, trong mắt cũng không có vẻ kính ngưỡng cùng nóng bỏng, đây đối với người khác mà nói là cảnh giới xa không thể chạm, với hắn mà nói, cũng không phải là núi cao không thể chạm tới.

Chỉ cần hẩn tiếp tục tu hành như vậy (hình chiếu), một ngày nào đó, Đạo Quân cũng chẳng là gì.

Bình cảnh các thứ ư, không tồn tại!

Đem những ý nghĩ này đè xuống, Phong Vân đưa mắt nhìn ra thế giới trước mắt.

Liên thấy trời cao đất xa, sao trời tô điểm, sông núi vạn vật, cái gì cần có đều có, cùng thế giới rộng lớn chân thực không có chút nào khác biệt.

Chương 791: Lại một tên quái vật!

Chương 791: Lại một tên quái vật!

Phong Vân đặt chân lên mặt đất, ngẩng đầu nhìn trời, thậm chí hắn có thể nhìn thấy vô tận tinh không.

Trong thế giới Cửu Sắc Giới Đồ và thế giới bên ngoài không có gì khác nhau.

“Giống như đặt mình vào Tiểu Thiên Vũ Trụ vậy.”

Phong Vân lú lờ, một quyền giới đồ đã tương tự một Tiểu Thiên Vũ Trụ. Sức mạnh to lớn bậc này, đã vượt quá tưởng tượng của hắn.

“Phong Vân! Phong Vân!”

Ngay lúc hắn đang cảm khái, bỗng nhiên máy truyền tin trên tay vang lên.

Phong Vân nhẹ nhàng ấn mở, màn hình giả lập bắn lên, phía trên là khuôn mặt của Xích Khôi.

“Phong Vân, bây giờ ngươi đang ở đâu, ngươi phát định vị đi.”

Trên màn hình, giọng nói của Xích Khôi truyền đến.

Phong Vân nghe vậy, nhìn địa đồ hiện trên máy truyền tin, tìm được vị trí của mình: “Ta ở Mộ Tuyệt Sâm Lâm.”

Mỗi đệ tử đi vào đều có một phần địa đồ, biểu hiện vị trí của mình.

“Mộ Tuyệt Sâm Lâm? Ngươi cách ta và Millai quá xa, chúng ta tụ họp ở chân núi U Âm Chi Sơn, ngươi nhanh đến đây đi, nhớ kỹ, gặp đệ tử nội môn, có thể chạy liền chạy, đừng liều mạng, cứ như vậy nhé, có việc thì liên lạc với ta!”

Sau khi nói xong, Xích Khôi vội vã ngắt video.

Phong Vân lắc đầu, mục tiêu của hai người Xích Khôi là trước hai mươi, nhưng mục tiêu của hắn không phải vậy, chỉ có vị trí đứng đầu kia mới khiến hắn động tâm.

Nhưng nói thì như vậy, ở thế giới lớn như Tiểu Thiên Vũ Trụ này, muốn tìm được mấy khối lệnh bia khó khăn bậc nào.

Trừ phi có cái gì đó phụ trợ, nếu không sẽ không có khả năng.

“Chờ một chút, cái phụ trợ...”

Phong Vân chợt nhớ đến một chuyện.

Lấy đại thủ bút này của Càn Nguyên Tông, những khối lệnh bia này tất nhiên không phải vật tầm thường, cầm đến ngoại giới, khẳng định là bảo vật nhất đẳng.

“Nếu là bảo vật, như vậy thiên phú Tâm Bảo của mình có thể phát huy tác dụng.” Ánh mắt Phong Vân sáng ngời.

Càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng.

“Thử một chút!”

Lúc này, Phong Vân khép mắt lại, bắt đầu thôi động thiên phú Tâm Bảo của mình.

Ong!

Lập tức, một vòng gợn sóng vô hình lấy hắn làm trung tâm tản ra bốn phương tám hướng.

Một trăm mét! Một vạn mét! Trăm vạn mét! Ngàn vạn mét! Một năm ánh sáng! Một trăm năm ánh sáng! Một vạn năm ánh sáng!

Phạm vi không ngừng khuếch đại, cuối cùng dừng lại ở phạm vi trăm vạn năm ánh sáng!

Trong phạm vi này, Phong Vân cảm nhận được từng phương hướng, từng luồng khí tức to nhỏ khác nhau phản hồi lại.

Những cái này đều là tin tức của bảo vật lớn nhỏ.

Nhưng Phong Vân chỉ cảm ứng một vòng đã trực tiếp lướt qua, khí tức những bảo vật này quá yếu, vừa nhìn đã biết không thể là lệnh bia được.

“Đến nơi khác tiếp tục.”

Phong Vân điềm chân một cái, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Thời gian tiếp theo, Phong Vân không những lục soát trong phạm vi này, vội vàng quên cả trời đất, đến mức quên cả chuyện Xích Khôi nói tập hợp.

...

Trên một cây đại thụ, Phong Vân đứng vững vàng ở đây, nhìn về phương xa lâm bảm: “Tối thiểu cảm ứng được phạm vi mấy trăm vạn năm

ánh sáng, sao vẫn không có, chẳng lẽ thiên phú Tầm Bảo không cảm ứng được lệnh bia?”

Thời gian dài không có phản ứng, lòng tin của Phong Vân đã giảm bớt.

“Thử lại một lần.”

Hắn vẫn chưa từ bỏ ý định, muốn thử lần nữa.

Sau đó Phong Vân lại lần nữa thôi động thiên phú Tầm bảo, mở rộng phạm vi tìm kiếm.

Phạm vi không ngừng khuếch đại, nhưng vẫn như cũ, không có phản ứng quá lớn.

Ngay khi Phong Vân chuẩn bị thu hồi, bỗng nhiên, trong phạm vi cảm ứng của hắn, xuất hiện một vòng ánh sáng rạng rỡ như hạo nguyệt, giống như ảo mộng.

Hả?

Phong Vân giật mình, sau đó trên mặt hiện lên vẻ vui mừng.

“Khí tức này...”

Từ khí tức này, Phong Vân đã cảm ứng được khí tức giống như vậy trên lệnh bài đệ tử nội môn màu vàng trong đại điện khảo hạch lúc trước, hiển nhiên, hai cái là đồng tông đồng chất liệu.

“Hắn là cái này! Đi xem một chút!”

Phong Vân lập tức tìm ra phương hướng, thân ảnh khẽ động, biến mất tại chỗ.

Hắn không ngừng thuấn di, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng được.

Trong thế giới này, hắn đã cảm giác được sự thuấn di nhanh chóng giống như ở Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Không đến một phút sau, Phong Vân đã đi đến chỗ hắn cảm ứng được lúc trước.

Đó là một bồn địa, khoảng mấy triệu dặm, bốn phía là dãy núi cao lớn, cao đến ngàn vạn trượng, vô cùng tráng lệ.

Mà lúc này, trên bồn địa có khí tức nồng đậm truyền đến.

Phong Vân liếc mắt đã nhìn thấy lệnh bia lơ lửng trên không trung, sắc mặt hắn vui mừng: “Quả nhiên mình cảm ứng không sai, lệnh bia.”

Nhưng khiến hắn ngoài ý muốn là, dưới lệnh bia có hơn mười vị tân tân đệ tử nội môn đang giằng co với nhau, nhìn chăm chăm tâm lệnh bia.

Nhưng sợ vây công, không ai dám ra tay đầu tiên, đều tự mình quan sát.

Thấy thế, Phong Vân cười nhẹ một tiếng, không có động tác khác, chỉ nhẹ nhàng vươn một cánh tay ra, ấn một cái về phía đó.

Oanh!

Trong bồn địa, hơn mười vị tân tân đệ tử nội môn bỗng nhiên cảm giác được áp lực như thiên băng địa liệt đánh đến.

Phốc! Phốc! Phốc!

Bọn họ không hề có sức chống cự, bị mạnh mẽ ép xuống, trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, đừng nói vận dụng lực lượng, đến động đậy cũng không

làm được.

Cái gì?

Sắc mặt mười vị tân tân đệ tử nội môn kinh hãi, bọn họ cố gắng nhìn lên bầu trời, chỉ thấy một thân ảnh màu bạch kim thon dài, từ trên cao nhìn xuống bọn họ.

Trên không trung, Phong Vân một bước phóng ra, đi đến chỗ lệnh bia, nhẹ nhàng đưa tay bắt lấy, chỉ thấy một tấm bia thủy tinh đẹp đẽ tinh xảo.

Phía trên có khắc hai chữ to ‘Năm mươi’, hiển nhiên, đây là lệnh bia vị trí thứ năm mươi.

Mới vị trí thứ năm mươi.

Phong Vân lắc đầu, trực tiếp ném đi, sau đó cũng không nhìn mấy tên tân tân đệ tử nội môn bên dưới, nhẹ nhàng lóe lên, không có dấu hiệu biến mất.

Sau khi hắn rời đi, hơn mười tên tân tân đệ tử nội môn bị áp chế bên dưới mới khôi phục hành động.

Bọn họ đứng lên, nhìn hướng Phong Vân rời đi, trong mắt hoảng sợ, thật lâu chưa giảm.

“Chỉ một cái tay đã có thể trấn áp chúng ta, đây là ai? Không phải lục đại quái vật trong truyền thuyết kia chứ?” Một vị đệ tử nuốt nước bọt nói.

“Không phải, ta đã từng nhìn thấy ảnh của lục đại quái vật, bên trong không có vị này.” Một tên đệ tử khác phản bác.

Lời này vừa ra, đám đệ tử còn lại hai mặt nhìn nhau, trong lòng đắng chát, còn muốn người ta sống không.

Lục đại quái vật đã đủ khủng bố rồi, hiện tại lại nhảy ra một tên khủng bố như vậy!

Mẹ nó, không thể so được cuộc thi này!

Chương 792: Ta mẹ nó cảm ơn người!

Chương 792: Ta mẹ nó cảm ơn người!

Trong một sơn cốc.

Phong Vân đứng ở đây, nhìn lệnh bia thủy tinh trong tay, chỉ thấy phía trên viết hai chữ ‘Bốn mươi’.

“Hạng thứ bốn mươi, không dùng.”

Phong Vân lắc đầu, lần nữa tiện tay ném đi, không thèm để ý chút nào.

Nếu để cho tân tân đệ tử nội môn nhìn thấy một màn này, sợ là sẽ điên cuồng thổ huyết.

Bọn họ liều sống liều chết coi lệnh bia như trân bảo, nhưng trước mặt Phong Vân, lại bị xem như rác rưởi tùy ý vứt bỏ.

Đương nhiên Phong Vân không thèm để ý, toàn bộ đại thế giới này, chỉ có lệnh bia người đứng đầu mới lọt vào mắt hấn.

Những cái khác, cho dù là thứ hai, thứ ba, hấn nhìn thấy cũng xem nhẹ.

“Đây là lần thứ hai cầm đến lệnh bia thủy tinh rồi.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói, trong đó, cũng không phải không thu được cái gì, ít nhất, hấn biết một quy luật.

Hai lần trước hấn phát động thiên phú Tâm Bảo, cảm ứng được lệnh bia thủy tinh, có thể phát hiện rõ ràng hai lệnh bia này phản hồi lại khí tức không giống nhau.

Lệnh bia thủy tinh thứ bốn mươi phát ra ánh sáng hùng hực hơn lệnh bia thứ năm mươi một chút.

“Như vậy suy ra, lệnh bia thủy tinh phát ra ánh sáng càng mạnh thì xếp hạng phía trên càng cao!”

Trong lòng Phong Vân hiểu rõ, dựa theo manh mối này tìm kiếm, hấn không cần dùng hai mắt xem nữa.

Nghĩ đến đây, hấn lại lần nữa lên đường tìm lệnh bia, bất tri bất giác đã đi đến chỗ sâu trong thế giới.

Theo sự xâm nhập của hấn, thiên phú Tâm Bảo cũng nhiều lần quét được khí tức của lệnh bia.

Nhưng đối với Phong Vân, khí cơ phát ra kia so với hai khí cơ xếp hạng ‘Bốn mươi’, ‘Năm mươi’ lúc trước cũng không kém bao nhiêu, nói các khác, xếp hạng trên đó cũng không cao, khoảng chừng từ hai mươi đến ba mươi.

Vì giảm bớt công sức, đương nhiên Phong Vân không thèm nhìn một cái.

Việc tìm kiếm dựa vào cảm ứng này có hiệu suất rất cao, trên cơ bản, Phong Vân đã cảm ứng được lệnh bia sau mười vị trí đầu mấy lần.

“Ngắn ngủi ba ngày đã có thành quả này, có lẽ là nhanh nhất.” Trong lòng Phong Vân thầm nghĩ.

Nhưng hắn đã đánh giả thấp đối thủ, mặc dù thiên phú Tâm Bảo cực kỳ hiếm có ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, nhưng hắn quên rằng, đây là Đại Thiên Vũ Trụ.

Đại Thiên Vũ Trụ, không thiếu cái lạ.

Những thiên phú đặc thù như thiên phú Tâm Bảo không phải không có.

Hơn nữa, không nói đến những tân tấn đệ tử nội môn khác, ít nhất không thể hình dung lực đại quái vật theo lẽ thông thường được.

Mặc dù bọn họ còn lâu mới có tốc độ nhanh như Phong Vân, bởi vì Phong Vân có không gian thuận di, ở nơi này như cá gặp nước, nhưng bọn họ tìm kiếm lệnh bia vẫn có hiệu suất.

Đương nhiên, trừ lệnh bia đứng đầu, bọn họ cũng không có hứng thú với các lệnh bia khác.

...

Một bên khác.

Phong Vân vẫn không ngừng thuận di, đồng thời mở ra thiên phú Tâm Bảo, cảm ứng bốn phía.

Thời gian này, trong phạm vi cảm ứng, bỗng nhiên quang mang đại thịnh, giống như có một vòng mặt trời nhỏ từ trên trời rơi xuống, vô cùng hùng hực.

Hả?

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, so sánh một chút: “Là lệnh bia trong mười vị trí đầu.”

Xoát!

Một giây sau, thân thể của hắn biến mất giữa không trung, lấp lóe mấy cái, lúc xuất hiện đã đi vào một hang đá thiên nhiên.

Hang đá không lớn, khoảng một kilomet vuông.

Cho lên lúc Phong Vân đi vào, liếc mắt đã nhìn thấy một cái lệnh bia thủy tinh lơ lửng ở chỗ sâu, đồng thời cũng nhìn thấy số thứ tự khắc trên lệnh bia, ‘Mười’.

“Quả nhiên là lệnh bia trong mười vị trí đầu.”

Phong Vân nhẹ nhàng đưa tay cầm lấy, lần này, hắn không ném đi.

“Mặc dù lệnh bia này vô dụng với mình, nhưng hai tên gia hỏa kia cần.”

Dù sao cũng ở cùng nhau một thời gian, hơn nữa, nhờ có đám người Xích Khôi mà Phong Vân mới có thể thu hoạch được nhiều hình chiếu chất lượng tốt như vậy, bây giờ có tiến bộ, cũng nên hồi báo bọn họ một chút.

“Không biết bọn họ muốn vị trí nào?”

Trong lòng Phong Vân thầm nghĩ, quên đi, trừ vị trí đầu, đều tìm hết các lệnh bia thủy tinh trong mười vị trí đầu đi, xem bọn họ thích cái nào thì chọn.

Không có cách nào, tốc độ nhanh có thể tùy hứng như vậy.

Thế là, chỉ mất nửa ngày, Phong Vân đã tìm thấy tất cả các lệnh bài từ thứ hai đến thứ chín.

Tính cả ba ngày lúc trước, tổng cộng Phong Vân chỉ mất ba ngày rưỡi đã tìm thấy tất cả các lệnh bia thủy tinh, trừ vị trí đầu.

Đương nhiên, hắn chỉ cầm mười vị trí đầu, còn các vị trí phía sau, hắn đều tiện tay ném đi, dù sao cũng phải cho người khác một chút canh uống chứ.

Nếu dám tận tâm đệ tử nội môn khác biết hành động này của Phong Vân, khả năng sẽ buồn bực đến chết.

Ta mẹ nó cảm ơn ngươi nha!

...

Chân núi U Âm Chi Sơn.

Xích Khôi và Millai đã đợi Phong Vân hơn ba ngày.

“Sao tên gia hỏa Phong Vân này còn chưa đến, gọi video cho hắn cũng không tiếp, định vị lại tất.”

Xích Khôi nhìn máy truyền tin của mình, trên mặt vừa vội vàng vừa lo lắng: “Chẳng lẽ hắn gặp được tận tâm đệ tử nội môn khác, bị hung hăng khi dễ?”

Millai bên cạnh đang thưởng thức hoa cỏ bên đường, nghe Xích Khôi nói vậy, yên lặng trợn mắt, trong lòng chửi bậy: Ngươi cứ lo lắng cho ngươi đi, vị kia là đại lão, hắn không khi dễ người khác đã không tệ rồi.

Ngay lúc Xích Khôi không nhận được muốn đi tìm Phong Vân, bỗng nhiên có một giọng nói truyền đến: “Ta đến rồi.”

Sau đó, từ trong rừng rậm phía xa có một bóng người xuất hiện, chính là Phong Vân.

Sau khi hắn thu hoạch được chín lệnh bia trong mười vị trí đầu, liền đến U Âm Chi Sơn.

Thật ra hẳn nghĩ tìm được lệnh bia đứng đầu rồi mới đi tìm hai người Xích Khôi.

Nhưng Phong Vân phát hiện. Xích Khôi và Millai cách hẳn rất gần, nên thuận đường đến đây.

Vì thế mới có một màn này.

...

“Mẹ nó, cuối cùng người cùng đến rồi, sao lại muộn như vậy, chẳng lẽ bị đệ tử khác khi dễ? Không sao chứ?”

Xích Khôi bước nhanh đến, lo lắng nói.

“Không có, có việc nên trì hoãn một chút.” Phong Vân lắc đầu.

Xích Khôi thở ra một hơi: “Không sao là tốt rồi, người đã đến, vậy chúng ta nhanh lên đường đi, phải tăng tốc độ, chúng ta đã tụt lại hơn ba ngày rồi.”

“Cái kia, lúc ta tới đây đã tìm được vài lệnh bia.”

Lúc này, giọng nói của Phong Vân bỗng nhiên truyền đến.

Hả?

Xích Khôi nghe nói như vậy, sắc mặt vui mừng: “Vài lệnh bia? Có mấy cái?”

“Chính người xem đi.”

Phong Vân nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức chín đạo quang mang từ trên người hẳn lao ra, lơ lửng giữa không trung, xếp thành một hàng, tản ra

quang huy vô cùng lóng lánh, khiến đôi mắt Xích Khôi suýt mù.

“Mẹ nó, nhiều như vậy!”

Xích Khôi la hoảng lên, nhưng mà, một giây sau, hắn ta nhìn thấy số thứ tự trên lệnh bia thủy tinh, liền kinh hãi đứng nguyên tại chỗ!

Chương 793: Hack hình người!

Chương 793: Hack hình người!

Chân núi U Âm Chi Sơn, Xích Khôi cảm giác như đang mơ, khuôn mặt mộng bức, biểu cảm như ‘Ta là ai’, ‘Ta ở đâu’, ‘Ta đang làm gì’.

Hắn ta nhìn số thứ tự trên chín cái lệnh bia thủy tinh trước mắt.

“Mười! Chín! Tám! Bảy...”

Giống như đang đếm ngược, mỗi lần Xích Khôi đếm ra, lại có cảm giác đầu óc mình nổ vang một cái.

Chờ đến khi hắn ta đọc xong, trong đầu dường như vang lên những tiếng nổ liên tiếp, đánh nổ cả suy nghĩ của hắn ta!

Chín cái lệnh bia, từ mười đến hai, giống như mặt trời nhỏ xếp hàng chỉnh tề ở đó, lơ lửng giữa không trung, tỏa ra ánh sáng trong suốt, sáng bóng!

Một màn này thật không chân thực, trực tiếp khiến Xích Khôi toàn thân cứng ngắc, giống như pho tượng, không biết nghĩ cái gì.

Millai cách đó không xa bình tĩnh hơn rất nhiều, mặc dù cũng bị dọa không nhẹ, nhưng lúc trước có chuẩn bị tâm lý, cho nên không quá thất thố.

Hắn ta nhìn Phong Vân bình tĩnh đứng đó, trong lòng chấn động: Đại lão quả nhiên là đại lão, chúng ta còn đang cân nhắc nên tìm lệnh bia thế nào, thì hắn đã thu thập được các lệnh bia từ mười đến hai rồi!

“Mẹ nó, đây là hack hình người à?”

Millan sâu sắc cảm nhận Phong Vân đáng sợ, đồng thời, hẳn ta không thể không than thở, tiểu tử Xích Khôi này vận khí thật tốt, trong thời khắc máu chốt lại ôm được một cái đùi to như vậy!

Vô địch!

...

Một bên khác.

Các trưởng lão quan sát tình huống ở Cửu Sắc Giới Đồ cũng tình cờ nhìn thấy một màn này.

“Tiểu gia hỏa mặc áo giáp bạch kim này cũng có vài thứ nha, có vẻ như hẳn có thiên phú đặc thù, có thể cảm ứng được khí tức của lệnh bia.” Trưởng lão Ngự Nhân tộc kinh ngạc nói.

“Thủ đoạn đầu cơ trục lợi mà thôi, thực lực mà không được, thì đều là nói suông.” Trưởng lão Thiên Long tộc khịt mũi coi thường, đối với người tôn trọng thực lực như ông ta, biện pháp này quả thực là chơi xấu.

Thông Thiên Kiếm Chủ đứng ở bên cạnh, nhìn Phong Vân chằm chằm, trong lòng thầm nói: “Đây không phải là tên đệ tử nội môn đã thăm dò Kiếm Sơn lúc trước sao? Không ngờ hẳn còn có tài này nữa, nhưng đáng tiếc không phải chính đạo.”

Hẳn ta không thêm để ý Phong Vân thu hoạch được mấy cái lệnh bia kia, những lệnh bia khác không quan trọng, cái quan trọng duy nhất là lệnh bia đứng đầu, không phải chỉ cần có thủ đoạn là có thể cảm được.

Nhất định phải có thực lực hoành ép tất cả mới được!

...

Trong thế giới bên trong.

Chân núi, Xích Khôi ngồi xếp bằng ở đó, không ngừng dùng quần áo lau sạch chín khối lệnh bia thủy tinh trước mặt, giống như xem chín cái lệnh bia này là tổ tông để cúng bái.

Millai đứng một bên không nhìn được chửi bậy: “Ngươi đủ chưa, không thấy phiền à, ta nhìn đều chán ngán rồi!”

Xích Khôi vẫn bất động, đến bây giờ hắn ta vẫn còn run rẩy: “Mẹ nó, đây là lệnh bia từ thứ hai đến thứ mười đó, tùy tiện xuất ra một cái đều có thể khiến đám tân tẩn đệ tử nội môn nhấc lên gió tanh mưa máu, nếu là trước đây, ta nghĩ cũng không dám nghĩ, bây giờ lại có chín cái!”

Nói đến đây, hắn ta ngẩng đầu nhìn Phong Vân cách đó không xa, trong mắt tỏa sáng: “Phong Vân, người được nha, có thiên phú Tầm Bảo nghịch thiên như vậy mà cũng không nói với chúng ta! Ngươi quá không thẳng thắn!”

Phong Vân sờ mũi một cái: “Lần đầu ta mới thử, không ngờ lại thành công.”

Phong Vân có chút khiêm tốn, Millai nhìn như vậy trợn trắng mắt, nếu không phải biết Phong Vân là đại lão, hắn ta cũng tin rồi!

Trên thực tế, Millai đã trách oan Phong Vân, đây thật sự là lần đầu tiên hắn thử.

“Không được, chúng ta không thể cầm hết chín cái lệnh bia này được, chúng ta chỉ cầm ba cái, còn lại, ném ra là tốt nhất.”

Lúc này, bỗng nhiên Xích Khôi mở miệng nói, mặc dù hắn ta không nữ, nhưng hắn ta cũng biết, chín cái này không khác khoai lang bồng tay, sẽ đưa đến tai họa!

Nghĩ đến cảnh tượng bị hơn ngàn tân tân đệ tử nội môn vây công, trong lòng Xích Khôi lập tức lạnh đi.

“Không sao, người cứ chậm rãi chọn đi, tiếp theo, ta còn muốn đi một chỗ, các người có cùng đi không?” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

“Đi, chúng ta là một tổ nhỏ, khẳng định có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục!”

Xích Khôi nghe nói như thế, lập tức nói.

Millai biết Phong Vân là đù to, đương nhiên muốn ôm chặt.

“Được, vậy thì đi, hai người chuẩn bị sẵn sàng đi.”

Hả? Chuẩn bị cái gì?

Xích Khôi mờ mịt hỏi, không biết chuẩn bị cái gì.

Nhưng lập tức, hắn ta cảm giác mình bị một cỗ lực lượng cường hoành giam cầm, không thể động đậy.

Lúc hắn ta chưa kịp chấn kinh, chỉ cảm thấy trước mắt có ánh bạc lóe lên, một giây sau, lúc hắn ta lấy lại tinh thần, đã ở trên một đỉnh núi cao.

“Đây, đây là nơi nào?” Xích Khôi vô thức hỏi.

“Trên đỉnh Sáng Giới Sơn.” Giọng nói bình thản của Phong Vân truyền đến.

Cái gì? Trên đỉnh Sáng Giới Sơn?

Xích Khôi suýt bị câu nói này hù chết, hắn ta lập tức cúi đầu nhìn địa đồ trên máy truyền tin, định vị phía trên đúng là Sáng Giới Sơn!

“U Âm Chi Sơn cách Sáng Giới Sơn một tỷ năm ánh sáng, thế mà, không đến một giây đã đến nơi!”

Trông mắt Xích Khôi sắp trừng ra ngoài, kinh hãi nhìn Phong Vân nói: “Vừa rồi, là không gian thuần di?”

“Ừ.”

Phong Vân trả lời, sau đó cất bước đi đến thạch cốc phía xa.

Millai phản ứng lại, lập tức đuổi theo, như một cái đuôi nhỏ.

Xích Khôi nhìn thấy Phong Vân đi xa, không quản được nhiều như vậy, cưỡng chế chân kinh trong lòng, cũng đi theo sau.

Không bao lâu, ba người bọn họ đã đến trong thạch cốc.

Thạch cốc này coi như khoáng đạt, chừng mấy trăm kilomet vuông, trong đó có nhiều thạch đá lờm chờm, trừ cái đó ra, không có cảnh sắc khác.

Mà ở chỗ sâu nhất trong thạch cốc, có một bệ đá.

Trên đó, có một cái lệnh bia thủy tinh sáng long lanh trong suốt, quang huy rạng rỡ, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

“Lại một cái lệnh bia thủy tinh nữa!”

Xích Khôi chân động, hoảng sợ nói.

Hắn ta không nhìn được nhìn Phong Vân bên cạnh, lúc này mới tin tưởng thiên phú Tầm Bảo của đối phương.

Cái này cũng quá mẹ nó hack!

Vài phút có thể tìm ra một tấm lệnh bia!

Mà lúc này, đôi mắt Phong Vân đang chăm chú nhìn lệnh bia thủy tinh trên bệ đá, mặc dù ánh sáng phát ra không dễ thấy, nhưng trong thiên phú Tầm Bảo của hắn, tấm lệnh bia này lại tản mát ra hào quang óng ánh như thần nhật!

Quang mang này, vượt qua bất kỳ tấm lệnh bia nào mà lúc trước hắn cảm ứng được.

Chương 794: Quét ngang!

Chương 794: Quét ngang!

"Hào quang sáng chói như mặt trời vô lượng kia, chỉ có Lệnh Bia đó mới có thể đạt tới!"

Phong Vân trong lòng tự nói, không chần chờ chút nào, trực tiếp lao về phía bệ đá, một lát sau liền đi tới gần.

Hắn trực tiếp vươn tay ra, chộp một cái vào trong tay.

Lúc này, Xích Khôi cùng Millai bọn họ cũng cùng xông lên đến, khi bọn hắn nhìn chăm chú nhìn về phía số lượng Lệnh Bia, toàn thân đại chấn.

Xích Khôi kinh hãi, trực tiếp bật thốt lên: "Một! Đệ nhất! Người đứng đầu Lệnh Bia!"

Phong Vân lại lộ ra nụ cười.

...

"Ồ? Tên nhóc mặc áo giáp bạch kim kia bản sự không nhỏ nhỉ, thế mà là người thứ nhất tìm tới Lệnh Bia đứng đầu."

Ngư Nhân tộc trưởng lão ánh mắt kinh ngạc nói.

"Xem chừng là có năng lực đặc thù cùng loại Tầm Bảo thiên phú, lại thêm hắn còn tinh thông Không Gian Thuần Di, ở trong thế giới này như cá gặp nước, cho nên mới là người thứ nhất tìm tới, chẳng có gì lạ."

Thông Thiên Kiếm Chủ chậm rãi mà nói, "Nhưng mà người thứ nhất tìm tới, cũng không tính là gì, có thể giữ được hay không, mới là mấu chốt."

"Không sai, nhìn tiểu tử này thân thể nhỏ bé, thẳng đô con nhà ta, sợ là chỉ cho một quyền là hấn đã thổ huyết rồi."

Thiên Long tộc Long Liệt lớn giọng hét lên.

Các trưởng lão còn lại cũng chú ý.

...

Trong sơn cốc.

Xích Khôi cùng Millai cực kì hưng phấn, không kiềm chế được, bọn họ nhìn Lệnh Bia có chữ 'Một' trên tay Phong Vân, cảm giác hô hấp đều không ổn.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới, nhưng bây giờ lại được tiếp xúc gần với người đứng đầu Lệnh Bia!

"Nhanh! Cho ta sờ cái đi, ta muốn hút chút Thần khí trên này!" Xích Khôi có chút không kịp chờ đợi.

"Liêm sỉ liên sỉ đâu hả!" Millai đối với hành vi này cực kỳ khinh bỉ, nhưng chỉ một giây sau, hấn cũng gia nhập vào, ừm, thật thơm.

Phong Vân bất đắc dĩ cười cười.

Ngay lúc này, bỗng nhiên từ phía chân trời truyền đến một luồng khí tức cường hoành, như thái sơn áp đỉnh, không che giấu chút nào, biểu hiện tính cách ác liệt của chủ nhân bá liệt.

Khí tức này nhanh chóng đáp xuống Thạch Cốc, hiện ra thân hình, chỉ thấy là một tồn tại đầu rỗng thân người.

"Thiên Long tộc đệ nhất thiên kiêu, Long Thanh!"

Xích Khôi sắc mặt đại biến, thấp giọng hô.

Long Thanh không để ý Xích Khôi, bước nhanh đến phía trước, khi hẳn nhìn thấy Lệnh Bia biểu hiện 'Một' trong tay Phong Vân, ánh mắt sáng rõ.

"Vị sư đệ này, đem Lệnh Bia người đứng đầu giao ra đi, ngươi nên biết, đây không phải thứ mà ngươi có thể cầm, ta không muốn thương tổn hòa khí đồng môn."

Long Thanh nhìn Phong Vân nói, không có uy hiếp, cũng không có khí thế khiếp người, nhưng ẩn trong lời nói bình tĩnh kia, lại ẩn chứa một luồng phách khí bá đạo.

Phong Vân thân sắc không đổi.

Không đợi hẳn mở miệng, bỗng nhiên lại có một luồng khí tức bay tới, giống như thiên hà trút xuống, ào ào âm không dứt.

"Ngư Nhân tộc thiên chi kiêu nữ, Thụy Đế!"

Xích Khôi lần nữa lên tiếng kinh hô.

Nhưng mà, vẫn chưa xong.

Trong chốc lát, lại có bốn người nữa bay tới, tự mình đứng một phương, bao bọc quanh Thạch Cốc, từng người đều đưa mắt nhìn chằm chằm người đứng đầu Lệnh Bia trong tay Phong Vân, cuồng nhiệt nóng bỏng.

"Sáu, cả sáu quái vật, đều, đều đến! !"

Xích Khôi lúc này, thân thể đã như cái sàng run lẩy bẩy, nếu không phải lục đại quái vật không đặt ánh mắt lên trên người hắn, hắn hiện tại khả năng đã xác định ngã ngựa tê liệt trên mặt đất!

Quá, quá khủng bố!

Bên cạnh, Millai cũng sắc mặt trắng bệch, không kiềm chế được.

Nhưng Phong Vân lại sừng sững bất động, thân sắc như thườn.

"Vị sư đệ này, người đứng đầu Lệnh Bia này không phải người có thể cầm đầu, hãy trực tiếp giao ra đi, chúng ta có thể thả người đi, bằng không thì đao kiếm không có mắt, cũng không phải là lời nói đùa."

Lúc này, Ngự Nhân tộc Thụy Đế nhìn Phong Vân nói, giọng nói như chuông bạc.

Ngũ đại quái vật còn lại mặc dù không mở miệng, nhưng biểu tình cũng không khác mấy, chẳng hề coi trọng Phong Vân.

"Muốn ta giao ra cũng được, chỉ cần đánh thắng ta, đồ vật tự nhiên sẽ là của các người." Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Ngự Nhân tộc Thụy Đế nghe nói như thế, bật cười, nàng đang muốn nói cái gì, một giây sau, chỉ thấy Phong Lôi cùng động, lớp bớp, Phong Vân hét như thuấn di, thân thể bỗng nhiên độn lên người nàng.

Thụy Đế chỉ cảm thấy mình phảng phất như bị một mãnh thú Hồng Hoang độn vào vậy, thân thể trong nháy mắt bị đánh lệch, sai chỗ, đồng thời truyền đến tiếng nứt gãy răng rắc răng rắc, tứ chi lập tức vụn vụn.

Nàng bị Phong Vân dùng nhục thân khủng bố va vào người, sức mạnh cơ hồ tới gần tại Hỗn Độn Chi Thể mạnh mẽ chèn ép đứt đụn tất cả xương

cột, khớp nối, gân trên tay, chân, cổ, ổ bụng...!

Ngư Nhân tộc thiên chi kiêu nữ như bùn nhão tê liệt mà nằm bẹp trên mặt đất, đau đến ngất đi. . . .

Hết thủy phát sinh quá nhanh.

Chỉ thấy Phong Vân đụng choáng Ngư Nhân tộc Thụy Đế sau đó, một người mặc kim bào cách đó gần nhất còn chưa kịp phản ứng, liền thấy mặt đất bỗng nhiên âm âm vỡ vụn, một bàn tay lớn chui ra khỏi mặt đất, như trào rỗng bay lên không, chế trụ bả vai hắn.

Lực lượng kinh khủng đè xuống, người mặc kim bào kia kêu lên một tiếng đau đớn, toàn bộ thân thể bị nhấn sâu vào lòng đất, mặt đất đều vỡ ra một cái động lớn, đất đá văng ra, không gian vỡ vụn, chỉ sau một khắc lại khôi phục nguyên dạng.

Mà tồn tại kim bào kia hừ cũng không hừ một tiếng, đã trực tiếp bị nện ngất đi!

Cùng lúc đó.

Phong Vân đã đi tới trước mặt một vị quái vật khác, quái vật kia phản ứng vô cùng nhanh chóng, lập tức té ra một tấm đại thuẫn bài Chí Tôn cấp, ngăn trước người.

Nhưng một giây sau, chỉ nghe thấy rầm một tiếng thật lớn, thuẫn bài hắn vừa mới té ra đã trực tiếp chia năm xẻ bảy, lập tức một cái bàn tay lớn từ giữa những mảnh vụn thuẫn bài kia vươn ra, một phát bắt được đầu của quái vật tồn tại kia, thẳng ấn ra đằng sau nhấn xuống.

Rầm!

Tiếng vang như trời long đất lở truyền đến, chỉ thấy thân thể quái vật tồn tại kia bị nện xuống núi, đầu đập xuống thành một cái hố to, toàn thân bị nhấn sâu vào núi đá, chỉ để lại một đôi chân ở bên ngoài, không ngừng run rẩy.

"Thân thể này! !"

Ba vị quái vật còn lại thấy cảnh này, thần sắc kinh hãi.

Vậy mà nhìn nhầm, Nhân tộc thanh niên trước mắt này nhìn như rất bình tĩnh, lại có lực lượng mạnh mẽ như thế!

"Ha ha, có ý tứ, ngươi cũng am hiểu nhục thân, vậy liền tiếp một quyền của ta đi!"

Thiên Long tộc đệ nhất thiên kiêu Long Thanh cười ha ha một tiếng, chủ động công kích về phía Phong Vân.

Hắn còn chưa tới gần, đã bắt đầu ngưng tụ huyết khí, chỉ thấy bốn phía không gian không ngừng vỡ nát, lại vào giây tiếp theo đã được chữa trị, huyết khí hóa thành từng đầu Thần Long, quán quanh thân thể hắn, một màn này cực kỳ khủng bố, nhiếp hồn đoạt phách!

"Thiên Long Lục Thức, Phá Thiên Thức!"

Long Thanh thầm quát lên, thành linh thi triển ra kinh thể chi nhận.

Hắn cũng là người cẩn thận, thân kinh bách chiến, cũng không khinh thường Phong Vân. Phong Vân trong khoảnh khắc đã đánh bại cả ba tên quái vật cấp tồn tại, khiến trong lòng hắn cực kì cảnh giác, bởi vậy trực tiếp thi triển ra công kích mạnh nhất!

Chương 795: Trăng sáng cùng mặt trời khác biệt!

Chương 795: Trăng sáng cùng mặt trời khác biệt!

Bên ngoài Cửa Sắc Giới Đồ, Thiên Long tộc Long Liệt nhìn Long Thanh dốc sức đánh ra một quyền, ánh mắt sáng lên, cười ha ha nói:

"Không tệ không tệ, tâm tư kín đáo, trực tiếp vận dụng lực lượng mạnh nhất, một quyền này trong nháy mắt tăng phúc gấp 1000 lần lực lượng, ở đây tất nhiên không có tồn tại nào có thể ngăn lại!"

Nhưng hắn còn chưa dứt lời, liền thấy Phong Vân nhẹ nhàng lộ ra một cái tay, lướt nhẹ đánh tới, rơi vào trên năm tay Long Thanh.

Một giây sau, như ức vạn tinh cầu cùng lúc nổ tung, chấn động vô cùng khủng bố tản mát ra, làm cho cả thế giới trong Cửa Sắc Giới Đồ đều lung lay, như sắp giải thể.

Nhưng lúc này, Cửa Sắc Giới Đồ nhẹ nhàng lóe lên, tựa như cần khôn định trụ vạn cổ, thế giới như muốn giải thể kia trong nháy mắt vững chắc lại.

Mà lúc này, trong mắt những trưởng lão kia, liền trông thấy Long Thanh trực tiếp bị đánh bay, bắn ngược ra mấy trăm km, từ đầu Thạch Cốc này bay đến đầu bên kia, cuối cùng rầm một tiếng dán mình lên trên vách đá, lại đụng nát vách đá. Cả người hóa thành một vệt lưu quang, trực tiếp bay ra ngoài!

Bên ngoài giới đồ, nụ cười trên mặt Long Liệt ngưng kết ở đó, nửa ngày nói không nên lời.

Các trưởng lão khác lúc này cũng không có ai còn tâm tình giễu cợt hắn, cả đám đều tỏ ra cực kỳ ngưng trọng nhìn thế giới trong Cửu Sắc Giới Đồ.

Trong đó, chỉ có Thông Thiên Kiếm Chủ còn có thể duy trì bình tĩnh, bởi vì hắn vững tin rằng, vị hậu duệ trong tộc mình một khi lộ ra át chủ bài, cho dù nhục thân mạnh hơn cũng vô dụng!

...

Trên đỉnh Sáng Giới Sơn, Thạch Cốc.

Phong Vân một quyền đánh bay Thiên Long tộc đệ nhất thiên kiêu Long Thanh nổi danh nhục thân vô địch xong, lại lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, trực tiếp đánh bất tỉnh một vị quái vật cấp tồn tại khác.

Như vậy, lục đại quái vật tại đây, chỉ còn lại một người duy nhất.

Chính là siêu cấp kiếm tu mà Thông Thiên Kiếm Chủ chọn ra từ các hậu duệ gia tộc để bồi dưỡng, Augustine!

Augustine lúc này nhìn chằm chằm Phong Vân, "Không nghĩ tới ta lại nhìn nhầm, người vậy mà có được chiến lực như vậy!"

"Như nhau như nhau thôi." Phong Vân tùy ý nói.

"Nhưng, ở trước mặt ta, cuối cùng vẫn không đáng chú ý, tiếp theo đây, người chắc chắn thất bại." Augustine lạnh lùng nói.

"Thế ư." Phong Vân phun ra một ngụm khí, không thêm đề ý chút nào.

Thấy thế, Augustine tay phải nắm chặt chuôi kiếm, thân thể vốn thả lỏng, đột nhiên căng cứng.

"Kiếm Đạo quy tắc, toàn bộ triển khai!"

Một tiếng kiếm rít, khí tức cực độ sắc bén từ trong cơ thể Augustine bạo phát ra, mỗi một lỗ chân lông đều tản ra phía ngoài khí tức sắc bén không gì sánh được.

Những khí tức sắc bén phong mang này cấp tốc xoay loạn lên, hình thành một thanh Kinh Thiên Thần Kiếm trên đỉnh đầu hắn!

Một khắc này!

Trên trời Thái Dương âm đạm phai mờ, cả thiên địa đều hóa thành hai màu đen trắng, chỉ có nơi Augustine đứng là vẫn có màu sắc, Kiếm Quang nhuộm đỏ một phương.

Ầm ầm!

Kiếm Đạo quy tắc siêu cấp khủng bố khiến thiên địa biến hóa.

Trên bầu trời, mây đen dày đặc, Lôi Quang điện thiểm, mưa dền gió cuốn.

Dưới uy thế cỡ này, Xích Khôi cùng Millai run lẩy bẩy, ánh mắt sợ hãi vô cùng, kinh hãi muốn chết mà nói: "Kiếm, Kiếm Đạo quy tắc, sáu tầng!"

Mọi người đều biết, Kiếm Đạo quy tắc một tầng so một tầng khó, so với tu luyện tới Chí Tôn còn khó khăn hơn nhiều, theo sau còn có rủi ro cực to lớn, động một tí là có thể bỏ mình.

Nhưng một khi có chút thành tựu, uy năng chắc chắn vô biên khủng bố.

Augustine tu Kiếm Đạo quy tắc tới sáu tầng, đại biểu cho chiến lược của hắn đã không chỉ đơn giản là mới vào Thiên Chí Tôn!

Xứng đáng là người đứng đầu lục đại quái vật!

Ngoại giới.

Những trưởng lão kia thấy cảnh này, đều vì thế mà choáng váng.

Bọn họ nhao nhao nhìn về phía Thông Thiên Kiếm Chủ đứng cạnh đó đang lộ ra nụ cười, "Người được đẩy cái lão thất phu này, vậy mà giấu kĩ như vậy!"

"Kiếm Đạo quy tắc sáu tầng, hắn mới tu hành không đến một trăm kỷ nguyên mà, Kiếm Đạo thiên phú cường đại cỡ nào!"

"Xem ra hạng nhất đã định!"

"Xin chúc mừng sớm nha."

Trong một mảnh tiếng ồn ào, bên cạnh, Ngự Nhân tộc tồn tại Long Liệt, cùng mấy vị trưởng lão khác đều im lặng không nói.

Bọn họ đều là trưởng bối của năm quái vật cấp tồn tại khác trên sân, bây giờ nhìn thấy biểu hiện của Augustine, mà trái lại đám văn bối của bọn họ, cả đám đều ngất đi, trong lòng tự nhiên thấy khó chịu.

Mặc dù không nguyện ý thừa nhận, nhưng hiển nhiên, Augustine giờ này khắc này là mạnh nhất!

...

Thạch Cốc.

Augustine tay phải nắm chuôi Thần Kiếm, Thần Kiếm trên đỉnh đầu hắn tản mát ra kiếm áp hùng hậu, thông thiên triệt địa.

"Một chiêu liền có thể đánh bại ngươi!"

Augustine quan sát Phong Vân, con ngươi đều là hình thái của Thần Kiếm.

Một giây sau, hắn rút kiếm ra khỏi vỏ, đâm thẳng về phía Phong Vân, Thần Kiếm trên đỉnh đầu cũng nhắm ngay Phong Vân, xuyên đến!

"Kiếm Đạo quy tắc sao, trùng hợp ta cũng biết, liền đến so một chút xem ai mạnh hơn ai."

Phong Vân lắc đầu, ánh mắt trong nháy mắt trở nên thâm thúy, mi tâm phồng lên, tựa như Thiên Mục.

Mà chỗ phồng lên bỗng tản ra hào quang chói mắt phẳng phát như không tồn tại trong thế giới này.

Keng!

Thiên địa màu trắng đen âm âm vỡ vụn, mây đen sụp đổ, lôi điện chôn vùi.

Đồng dạng một luồng Kiếm Đạo quy tắc phóng lên tận trời!

Mà để cho người ta cảm thấy kinh dị là, Kiếm Đạo quy tắc này lại căn bản không thể nhìn thấy, chỉ có thể cảm nhận, nhưng mọi nơi nó tác động đến, lại sinh ra quang huy!

"Kiếm Đạo quy tắc đại thành! !"

"Không có khả năng!"

Hai tiếng hô lớn gần như đồng thời vang lên.

Tiếng thứ nhất là đến từ Augustine, mà tiếng thứ hai, thì là đến từ bên ngoài Thông Thiên Kiếm Chủ.

Lúc này, hai đời Kiếm Đạo siêu cấp thiên tài đến từ cùng một gia tộc này, đều không hẹn mà cùng lộ ra vẻ cực độ phức tạp, rung động, choáng váng, không thể tin. . .

Mà ánh mắt bọn họ, cũng đều tụ tập trên bóng người bạch kim kia!

Giờ khắc này, toàn thân Phong Vân bị hào quang của vô tận Kiếm Đạo quy tắc bao phủ, hào quang Kiếm Đạo quy tắc tựa như ảo mộng dâng trào lên, phảng phất như Hỗn Độn thiên hà phía trên vũ trụ, thâm thúy vô cùng, mang theo ý chí không thể lay động!

Tựa như, hần mới là chư thiên duy nhất, trên đời độc nhất!

. . .

Phía dưới vô lượng kiếm quang.

Phong Vân chậm rãi cúi thấp đầu, bình thản đưa mắt nhìn về phía Augustine sắc mặt trắng bệch, không mang theo mảy may tình cảm cất lời, "Người cũng, tiếp ta một kiếm thử một chút xem sao."

Keng!

Dứt lời, không thấy Phong Vân có động tác nào, hào quang của Kiếm Đạo quy tắc trên người hắn đã tự chủ bay ra ngoài, hình thành một thanh thần kiếm, nhẹ nhàng chém xuống.

Nhìn như rất bình tĩnh, nhưng trong nháy mắt rơi xuống, thanh Thần Kiếm to lớn trên đỉnh đầu Augustine trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành vô

tận mảnh vỡ, tản ra xung quanh.

Mà Kiếm Đạo quy tắc của bản thân hắn, cũng gào thét một tiếng, bị trực tiếp trấn áp vào trong cơ thể, không cách nào động đậy.

Kiếm Đạo quy tắc sáu tầng cùng bảy tầng, mặc dù chỉ kém một cấp độ, nhưng trên cảnh giới, lại là cách biệt cực lớn.

Sáu tầng, chỉ là tiểu thành, mà bảy tầng, lại bước vào đại thành, không thể so sánh nổi.

Mặc dù không chênh lệch không lồ như giữa trời và đất, nhưng cũng như trăng sáng khác với mặt trời!

Chương 796: Chương 796: Thần tượng của các người đang bị hành hạ!

Trong hư không, khi Kiếm Đạo quy tắc đại thành của Phong Vân vừa ra, không chỉ có Thạch Cốc lập tức tan thành mây khói, Sáng Giới Sơn lớn như vậy cũng không tránh khỏi số phận tương tự.

Mặc dù vật chất trong thế giới này kiên cố không tưởng nổi, nhưng ở trước mặt phong mang của Kiếm Đạo quy tắc cực hạn trên thế gian, hơn nữa còn là đại thành, vẫn như cũ không đáng chú ý tới.

Ngâm!

Tiếng kiếm reo vang vọng đất trời, vô tận quang huy của Kiếm Đạo quy tắc cũng khuếch tán ra, hấp dẫn những đê tử mới khác của đồ trung thế giới quan tâm.

Bọn họ chỉ cảm thấy ở phía dưới ánh sáng cái này, làn da toàn thân kịch liệt đau nhức như bị mười vạn cây kim đâm vào vậy, thần sắc nhao nhao hoảng sợ, không dám có chút động tác nào, đều bị bức bách vận chuyển tất cả lực lượng để ngăn cản cỗ quang huy này.

Bất quá hiệu quả lại quá mức bé nhỏ.

May mắn, quang huy này tới nhanh, đi cũng nhanh.

Chỉ có vài giây đồng hồ mà thôi, hết thấy đèn đã biến mất không còn sót lại gì nữa, phảng phất như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện cái gì vậy.

Các đệ tử mới vào của đồ trung thế giới kinh nghi bất định, hoàn toàn không biết đã phát sinh ra cái gì.

Nhưng bọn hắn suy đoán, tất nhiên là cùng lục đại quái vật có quan hệ.

"Động tĩnh khủng bố như vậy, khẳng định là lục đại quái vật đang quyết đấu lẫn nhau!"

"Ta cũng cảm thấy như vậy, tất cả mọi người là đệ tử nội môn vừa mới tấn cấp lên, thế nào lại có chênh lệch lớn như vậy, có còn cho người khác sống nữa không!"

"Ai, nếu như ta cũng có thể cường đại như lục đại quái vật thì tốt rồi."

"Đúng vậy, bọn họ là đối tượng mà ta ước mơ, cả đời hâm mộ tới được độ cao của bọn hắn!"

Nhưng mà, những đệ tử nội môn mới này cũng không biết, đối tượng bọn họ ước mơ hâm mộ cả đời, lúc này lại đang bị ngược.

Với lại đã ngắt đi năm người rồi, đến mức người cuối cùng, cũng sắp không trụ nổi.

...

Bên trên đại địa.

Một cái hồ to lớn chẳng biết hình thành từ lúc nào, bên trong vô số vết rách, tựa như mạng nhện vậy, những vết rách như vậy, kéo dài cho đến bên ngoài đường chân trời.

Mà ở trong hồ lớn.

Augustine toàn thân không ngừng run rẩy, mà Thần Kiếm hấn một mực tin tưởng, cũng đã không biết đứt gãy từ lúc nào.

Ánh mắt hấn hoảng hốt, tựa như đã mất trí vậy, trong đầu trừ một kiếm kia của Phong Vân ra, không còn gì khác cả.

Đôi điện.

Phong Vân thần sắc bình tĩnh đem Lệnh Bia người đứng đầu thu lại, chỉ là nhìn Augustine một chút, lời gì cũng không nói, trực tiếp quay người rời đi.

Mà đang chờ Phong Vân đi ra ở bên ngoài là Xích Khôi cùng Millai, mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, bọn họ hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, nhìn nhau một chút, trừ cực hạn rung động ra, tâm tình ba động gì cũng không có.

"Mẹ nó, ta, ta không nhìn lầm chứ, phong, Phong Vân tên kia, một, một người, hành hạ lục đại quái vật!?"

Xích Khôi lảm bảm nói.

Một giây sau, hấn bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, căm tức nhìn Millai nói: "Người làm gì?"

"Có đau hay không?"

"Nói nhảm, ta đánh người một bạt tai xem người có đau hay không!" Xích Khôi nhin không nổi chửi bậy.

"Đau là được rồi, nói rõ đây không phải là đang nằm mơ!" Millai nói nhỏ.

Xích Khôi ở một bên nghe được liền có cảm xúc muốn đánh người, có người nào đối với đội trưởng như vậy sao!

Bất quá hẳn nhớ tới sự khủng bố của Phong Vân, trong lòng cảm thấy, cái danh xưng đội trưởng này, về sau vẫn là không nên nhắc tới nữa.

Millai không có để ý tới ý nghĩ của Xích Khôi, hẳn kinh ngạc nhìn qua bóng lưng của Phong Vân.

Mặc dù hẳn lúc trước dựa vào linh giác siêu cường của bản thân, có thể phát giác ra Phong Vân là một người không đơn giản, nhưng hẳn vẫn cho rằng không đơn giản nhất vẫn là lục đại quái vật kia.

Nhưng mà ai có thể nghĩ được, hẳn vẫn là đánh giá quá thấp Phong Vân rồi.

Cái này mới thực sự là lão đại, quả thực là cự lão đại!

"Mẹ nó, nếu là ôm vào cái chân to lớn này, ta còn không cất cánh được hay sao!"

Millai vô cùng hưng phấn thầm nghĩ.

...

Ngoại giới.

Hơn mười vị trưởng lão Càn Nguyên Tông đang trầm mặc tập thể, kể cả Thiên Long tộc Long Liệt trước đó nhảy nhót, lúc này cũng đều câm điếc cả, nói không nên nửa lời nào.

Còn có thể nói cái gì đây?

Hậu duệ nhà mình đã bị hành hạ thành như thế rồi.

"Nhanh đi tra đi, xem người trẻ tuổi mặc chiến giáp bạch kim của Nhân tộc này gọi là gì!"

Nửa ngày sau, Thông Thiên Kiếm Chủ bỗng nhiên mở miệng nói, từ bên trong âm thanh của hắn, có thể nghe ra vui sướng nồng đậm!

Mà lúc nhìn về Phong Vân ở phía đồ trung thế giới, nóng bỏng trong mắt cơ hồ là đã hóa thành thực chất luôn rồi!

Bên cạnh những trưởng lão kia nghe được Thông Thiên Kiếm Chủ nói, nhìn lại hắn biểu lộ, làm sao không biết cái sau ý nghĩ.

Rất hiển nhiên, Thông Thiên Kiếm Chủ đã nhìn trúng thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân!

Lấy năm tháng tu luyện ngắn ngủi kia, vậy mà đem Kiếm Đạo quy tắc lĩnh ngộ được tới tầng thứ bảy, đây là thiên phú Kiếm Đạo khủng bố cỡ nào!

Có thể nói như vậy, mặc dù Augustine có Kiếm Đạo quy tắc đạt tới tầng thứ sáu, nhưng nếu như hắn muốn tiến vào tầng thứ bảy, không có mười kỷ nguyên trở lên là không thể nào được.

Từ tiểu thành đến đại thành, thế nhưng là bay vọt về chất, không hề dễ dàng như trong tưởng tượng chút nào.

Mà Phong Vân bây giờ lại đạt đến cấp độ này rồi, so với Augustine còn trẻ tuổi hơn nữa, ở trên Kiếm Đạo quy tắc có thành tựu so với hắn còn cao hơn, thiên phú Kiếm Đạo bậc này, dù cho là Thông Thiên Kiếm Chủ đi nữa, hắn cũng tự nhận không bì kịp được.

Bởi vậy, hắn mới lộ ra biểu lộ như vậy.

Mà các vị trưởng lão lúc này tâm tư lại không giống nha, nhưng bọn hấn có thể khẳng định là, một khi Phong Vân vào Thông Thiên Kiếm Sơn, thực lực của Thông Thiên Kiếm Sơn, có thể cao lên mấy cấp độ nữa, thậm chí nói không chừng, sẽ lại có thêm một vị Thông Thiên Kiếm Chủ cường đại nữa!

Nhưng bọn hấn lại không thể làm gì được, mặc dù bọn họ cũng rất muốn đoạt được Phong Vân, nhưng phần lớn bọn hấn đều là hình thức thế lực gia tộc.

Loại thế lực gia tộc này, đều là lấy huyết mạch làm chủ, rất ít khi thu nhận ngoại nhân vào trong gia tộc của mình.

Đương nhiên, Phong Vân biến thái như vậy, cho dù là những thế lực gia tộc này, cũng vô cùng động tâm, mặc dù không thể để cho Phong Vân gia nhập vào gia tộc của mình, nhưng vẫn có thể cùng hấn thông gia mà!

Dạng như Phong Vân sinh ra hậu đại, đã có huyết mạch gia tộc của bọn họ, lại có thêm thiên phú cái thể của Phong Vân, quả thực là dung hợp hoàn mỹ rồi!

Nghĩ tới đây, các trưởng lão của những gia tộc thế lực này, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân cũng biến thành vô cùng thân thiện.

...

Lúc này, Phong Vân thân ở trong đồ trung thế giới, cũng không biết là, hấn đã bị các trưởng lão Càn Nguyên Tông để mắt tới.

Hấn đang tìm một chỗ chỗ yên tĩnh, để xem xét tấm gương hình chiếu của mình.

Lúc trước hắn cùng sáu quái vật động thủ, từng nhìn thoáng qua, trong nháy mắt đem bọn họ đều hình chiếu cả.

Cái sáu quái vật này mặc dù bị hắn hành hạ, nhưng không thể không thừa nhận, thiên phú bọn họ là cực kỳ ưu tú, thậm chí, so với Phong Vân còn tốt hơn nhiều.

Tối thiểu, ở phương diện thiên phú thuộc tính cùng công pháp võ kỹ, Phong Vân vẫn là kém bọn họ xa tít tắp.

Thiên phú thuộc tính trước không cần đề cập tới, công pháp võ kỹ, bởi vì nguyên nhân Phong Vân xuất thân từ Tiểu Thiên Vũ Trụ, vô luận là nội tình, hay là thân phận, cũng không sánh bằng lực đại quái vật này, cho nên phương diện công pháp võ kỹ, tự nhiên là không kịp.

Nếu không phải Phong Vân tìm hiểu ra Kiếm Đạo quy tắc tầng thứ bảy, cùng lực lượng nhục thân cực kỳ cương mãnh kia, cũng sẽ không thể chiến thắng bọn họ nhẹ nhõm như vậy được.

Dù sao, ở trước mặt chiến lực chênh lệch to lớn, dù cho là võ kỹ cùng công pháp, cũng đền bù không nổi.

Cái gọi là, nhất lực hàng thập hội, nói chính là đạo lý này! _

Chương 797: Chương 797: Kinh ngạc? Không tồn tại!

【đối tượng hình chiếu】 : Augustine

【tuổi tác】 : 98 kỷ,

【cảnh giới】 : Chúa Tể đại viên mãn

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Kiếm Đãng Bát Phương 》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Thần Kiếm Hóa Hình 》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Tuyệt Thiên Nhất Kiếm 》 . . . công pháp Kim Hệ Chúa Tể cấp 《 Thiên Kiếm Kim Điện 》 . . . thiên phú Kim Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Kiếm Đạo Chí Tôn cấp. . . Kim Hệ quy tắc (mười tầng). . . Kiếm Đạo quy tắc (sáu tầng). . .

. . .

【đối tượng hình chiếu】 : Thụy Đế

【tuổi tác】 : 99 kỷ,

【cảnh giới】 : Chúa Tể đại viên mãn

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Ngư Đế Pháp Tướng 》 . . . võ kỹ Chúa Tể cấp 《 Tam Tài Chi Quyền 》 . . . công pháp Thủy Hệ Chúa Tể cấp 《 Thiên Nhất Thánh Thủy Kinh 》 . . . công pháp Mộc Hệ Chúa Tể cấp 《 Đồ Đẳng Thần Quyền 》 . . . công pháp Băng Hệ Chúa Tể cấp 《 Hàn Linh Vạn Khuyết Đồ 》 . . . công pháp sáu hệ dung hợp Chúa Tể cấp 《

Thần Tàng Kinh 》 . . . thiên phú Lôi Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Hỏa Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Mộc Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Thủy Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Thổ Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Băng Hệ Hỗn Độn cấp. . . Sáu hệ pháp tắc dung hợp (mười tầng). . .

. . .

. . .

Phong Vân một hơi xem hết, không hổ là lục đại quái vật, thiên phú này thật là không phải nói chơi.

Bọn họ đã không phải là chỉ có một hai thiên phú Hỗn Độn cấp đơn giản như vậy, mà là có được nhiều thiên phú Hỗn Độn cấp chồng lên nhau!

Đương nhiên, trừ Augustine cùng Long Thanh ra, hai người này một người có được thiên phú Kiếm Đạo Chí Tôn cấp, một người có được thiên phú Thể Chất Chí Tôn cấp, so với thiên phú thuộc tính Hỗn Độn cấp chỉ có hơn chứ không kém.

Phong Vân suy đoán, hai cái thiên phú Kiếm Đạo cùng thiên phú Thể Chất này có thể là song Chí Tôn cấp, bằng không thì chiến lực sẽ không khoa trương như vậy được.

"Còn tốt là, thủ đoạn của ta đủ cứng, bằng không thì, thật đúng là không gánh nổi cái Lệnh Bia người đứng đầu này."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói.

Mà ở cách đó không xa, Xích Khôi cùng Millai đang từ đệ thập đến đệ nhị Lệnh Bia không ngừng chọn lựa.

Cuối cùng, bọn họ một lựa chọn thứ hai, một lựa chọn thứ ba.

Nếu như đôi lại là trước đó, bọn họ khả năng một chút cũng không dám thử, bởi vì quá phỏng tay rồi.

Nhưng bây giờ, đã có Phong Vân là một tôn cự lão lớn như vậy bảo bọc bọn họ, còn có cái gì mà không dám chọn nữa! Chọn, chọn đó thì làm sao!

Đệ nhị, chọn, đệ tam, chọn!

Đến mức còn lại bảy viên Lệnh Bia, hai người toàn bộ lấy làm tảng đá ném chơi, lưu lại cho người hữu duyên.

Dù sao, cũng không thể quá tuyệt tình, đã ăn thịt thì cũng phải cho người khác uống ngụm canh chứ.

Thế là, ở bên trong rất nhiều ánh mắt kinh ngạc đến ngây người của những đệ tử nội môn vừa mới tấn cấp này, một khối lại một khối Lệnh Bia từ trên trời giáng xuống.

Mà những Lệnh Bia này, vậy mà đều là số hàng đơn vị!

Lập tức, một trận gió tanh mưa máu nổi lên, không có bất cứ dấu hiệu nào cả.

...

Cứ như vậy, thời gian một tháng lặng yên trôi qua.

Trong lúc này, tin tức đáng sợ cũng truyền ra ở trong đệ tử nội môn tân tấn.

Lục đại quái vật, vậy mà thua bởi một tên đệ tử không danh tiếng gì cả!

Tin tức này cũng không biết là do ai truyền tới, mới đầu các đệ tử nội môn này cũng không tin tưởng, cho rằng là bịa đặt.

Nhưng rất nhanh bọn họ đã chấn kinh phát hiện ra, lục đại quái vật vậy mà không có người nào đi ra làm sáng tỏ, vói lại, làm cho bọn họ kinh hãi nhất là, lục đại quái vật vậy mà bắt đầu ra tay cùng bọn hắn cướp đoạt mười Lệnh Bia trước đó.

Một màn này đã tượng trưng cho cái gì, các đệ tử nội môn này rất rõ ràng.

Có lẽ, lời đồn kia là sự thật!

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng những đệ tử nội môn kia bắt đầu nổi lên lòng hiếu kỳ, đến tột cùng là vị đệ tử kia có được chiến lực khủng bố cỡ nào, vậy mà có thể đánh bại lục đại quái vật, đoạt được thứ nhất!

Ngay ở bên trong loại nghị luận xôn xao này, bỗng nhiên một đạo thanh âm lớn từ trên không trung hạ xuống, "Thời gian đã đến, giải thi đấu của đệ tử nội môn tân tân kết thúc!"

Lời nói vừa rơi xuống, đã có vô số đạo quang huy từ không trung rơi xuống, giống như lúc trước, đem mỗi một vị đệ tử bao khóa lại.

Một giây sau, đem bọn hắn cùng nhau truyền tống đi.

...

Khi những đệ tử nội môn này lấy lại tinh thần, đã phát hiện ra mình đã đến bên trên một quảng trường khổng lồ, phía trước quảng trường có một cái đài cao lơ lửng.

Giờ phút này, ở trên đài cao, đang đứng hơn mười thân ảnh vĩ ngạn, hoặc bá liệt muôn đời, hoặc mờ mịt như mây khói, hoặc phong mang nứt thiên địa. . . Khí chất đều có khác biệt, nhưng không hề nghi ngờ, tất cả đều là tồn tại thâm bất khả trắc!

Chính là bọn Thông Thiên Kiếm Chủ.

Thúc Nhĩ, một vị trưởng lão trong đó đứng ra, quan sát toàn trường, phát ra thanh âm ù ù, "Mời Lệnh Bia, từ thứ một trăm đến thứ năm mươi mốt, bước ra!"

Ở thời điểm lời nói của hắn rơi xuống, liền thấy từ trên quảng trường bên trong gần ngàn đệ tử nội môn mới, bay ra năm mươi đạo thân ảnh, đứng ở phía trước quảng trường, nhưng ở dưới đài cao.

"Mời Lệnh Bia, từ thứ năm mươi đến thứ mười, bước ra!"

Lại thêm bốn mươi mốt vị đệ tử bước ra nữa, vẫn còn đang ở dưới đài cao.

"Mời Lệnh Bia, thứ chín đến thứ hai, bước ra!"

Một lần này, chỉ có tám thân ảnh từ bên trong đám người bay ra.

Mà lúc mọi người nhìn thấy sáu trong số tám người trước mặt này, tất cả bắt đầu xôn xao lên.

Bởi vì thân phận sáu thân ảnh này, rõ ràng là lục đại quái vật!

Mà một màn cũng đã đủ nói rõ, lời đồn đãi kia là thật! Lục đại quái vật, thực sự đã bại, là thua ở trên tay một người!

Trên đài cao, các trưởng bối của lục đại quái vật thần sắc nhẹ than thở, cũng không có nói cái gì nữa, chung quy cái gì nên đối mặt, cũng phải đối mặt.

Thế giới to lớn, không cách nào tưởng tượng được, bất cứ tồn tại gì cũng không có khả năng cả đời đều xuôi gió xuôi nước được, ngăn trở cũng là

phổ biến, đồng thời khi bị ngăn trở cũng là một loại động lực, có thể tiến lên càng mạnh mẽ hơn.

Bọn họ tin tưởng, Phong Vân có thể trưởng thành đến mức hiện nay, tất nhiên cũng là bước qua tất cả ngăn trở để lên tới độ cao này, có tinh thần bất khuất.

Nhưng mà, các trưởng bối của lục đại quái vật nghĩ như vậy nhưng lại không biết rằng, Phong Vân, từ trưởng thành đến nay, trên cơ bản đều là một đường quét ngang mà tới, cái gì mà ngăn trở để tạo động lực? Cơ bản là không tồn tại!

...

Phía trước quảng trường, tám thân ảnh lẳng lặng đứng sừng sững ở chỗ đó, từng người tản ra uy áp vô hình, để cho người ta ngưỡng mộ không thôi.

Không thể nghi ngờ, ở trong lòng những đệ tử này, đây đều là nhân vật cấp lão đại cả!

Nhưng rất nhanh, liền có đệ tử phát hiện ra không đúng, bên trong tám thân ảnh này, có vẻ như trà trộn vào đồ vật kỳ quái gì đó.

"Chờ một chút! Không đúng, hai vị thứ hai cùng thứ ba kia là ai! ? Bọn họ vậy mà lại xếp trên lục đại quái vật nữa!"

"Ta con mẹ nó, người nói như vậy, ta cũng cảm thấy không đúng!"

"Ta biết rồi, hai vị kia một vị gọi là Xích Khôi, một vị còn lại gọi là Millai, ở trong đệ tử nội môn mới này thuộc về trình độ trung đẳng!"

"Cái quái gì vậy? Trình độ trung đẳng! ?"

"..."

Từng tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, ánh mắt toàn trường lập tức tụ tập ở trên thân Xích Khôi cùng Millai đứng ở phía trước nhất.

Hai người bọn họ giống như là hai con mèo cổ giả dạng thành hổ vậy.

Làm sao bây giờ, đã không giả bộ được, tại tuyến chờ, gấp!

May mắn là, giải thi đấu này ngay từ đầu đã quy định, chỉ nhận Lệnh Bia, không nhận người, mặc kệ người có thực lực gì, chỉ cần cuối cùng Lệnh Bia ở trong tay người, vậy thì tính là người thắng.

Mà lúc này đây, thanh âm để cho toàn trường đều yên lặng chậm rãi vang lên.

"Cuối cùng nhất, người có Lệnh Bia đứng đâu, ở đâu!" _

Chương 798: Kiếm Đạo đại năng tương lai!

Chương 798: Kiếm Đạo đại năng tương lai!

"Người đứng đầu Lệnh Bia, ở đâu!"

Khi câu nói này vừa ra ngoài, nguyên bản quảng trường còn huyền ảo, lập tức yên tĩnh lại, các đệ tử vô ý thức im miệng, mỗi người đều rất yên tĩnh, giống như đang chờ đợi cái gì đó.

Mà bọn họ không cần đợi quá lâu, liền có một đạo thanh âm bình tĩnh nhẹ nhàng truyền đến, "Ở đây."

Xoát! Xoát! Xoát. . .

Trong nháy mắt, tất cả đệ tử nội môn mới tấn cấp, đều không hẹn mà cùng hướng về phía nơi thanh âm phát ra nhìn lại, trong mắt mang theo hiếu kỳ cùng chờ mong nồng đậm.

Bất quá khi bọn hắn thấy rõ thân ảnh bạch kim kia, thần sắc không khỏi khẽ giật mình.

Bản thân bọn họ cho rằng, có thể chiến bại lục đại quái vật, tất nhiên là tồn tại cực kỳ kinh khủng, đoán chừng là một quái vật thân cao mười mấy mét, khí phách đậm thủng thương khung.

Nhưng mà, hiện lên trước mắt bọn hắn hiện tại, lại là một thân ảnh xem ra rất tuấn tú thon dài.

Cùng với trong tưởng tượng của bọn hấn hoàn toàn không giống, tương phản quá lớn.

"Đây là, Nhân tộc sao?"

Không ít đệ tử đều nhận ra lai lịch của Phong Vân, rõ ràng là loại chủng tộc cực kỳ yếu đuối kia!

Loại thanh niên đi ra từ chủng tộc yếu đuối này, vậy mà đánh bại được lục đại quái vật, đoạt được Lệnh Bia người đứng đầu! ?

Rất nhiều đệ tử nội môn tâm tẩn rất khó tin tưởng được sự thật này, nhưng vẫn có một số đệ tử linh giác linh mẫn đã phát giác ra Phong Vân đáng sợ, như một phương vũ trụ thâm bất khả trắc, phảng phất sâu không thấy đáy, để cho người ta nhìn vào không thấu!

Lục đại quái vật cũng nhìn về phía Phong Vân, sắc mặt mỗi người bọn họ đều rất phức tạp.

Chính là vị thanh niên Nhân tộc này, đã mây trôi nước chảy đem sáu người bọn hấn đánh bại dễ dàng, để bọn hấn nhận ra, cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, trong thiên hạ không có người mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn mà thôi!

Trong đó, Augustine là bị kích thích lớn nhất, hiện tại vẫn còn chưa có khôi phục lại.

Dù sao, hấn là người bị Phong Vân công kích nặng nhất trong sáu người, không chỉ là trên thân thể, mà còn là trên tinh thần nữa!

...

Một góc quảng trường.

Phong Vân không nhìn xung quanh tụ tập tới đủ loại ánh mắt, chậm rãi đi tới, thần sắc bình tĩnh.

Hắn tuân hoàn theo chỉ dẫn của Lệnh Bia, cuối cùng đi vào trên đài cao.

Giờ khắc này, hắn được vạn chúng chú mục!

Đối diện, hơn mười vị trưởng lão Càn Nguyên Tông, cũng đều nhìn kỹ vị Nhân tộc trẻ tuổi trước mắt này.

Mặc dù bọn hắn đã thấy Phong Vân ở đồ trung thế giới phát ra chiến lực vô biên, nhưng đến khi chân chính đối mặt, trong lòng vẫn là không khỏi than thở một câu, đây là phong thái ngút trời cỡ nào chứ!

Ánh mắt thâm thúy kia, khi đối mặt với bọn hắn vẫn bình tĩnh như nước, không nhìn ra được nội tâm hắn đang nghĩ gì. . .

Những thứ này hiện ra từ trên người một mình Phong Vân, khiến những trưởng lão Càn Nguyên Tông này biết được, Phong Vân không phải là loại tuyệt thế thiên kiêu như bình hoa di động ở trong nhà, mà là loại kinh lịch máu và lửa, vượt qua tất cả để đi tới đây!

"Ta tuyên bố, lần thi đấu đệ tử nội môn tân tấn này người đứng đầu là, Phong Vân! Hắn thu hoạch được quyền lựa chọn lãnh địa trước nhất, cùng với một kiện chí bảo Chí Tôn cấp!"

Theo lời nói của vị trưởng lão kia rơi xuống, cũng tượng trưng cho lần thi đấu đệ tử nội môn tân tấn này đã tiến hành đến hồi kết.

Mà cái tên 'Phong Vân' này, cũng nhất định sẽ lưu truyền ở bên trong Càn Nguyên Tông, bị vô số tồn tại biết được, quan tâm tới.

Bởi vì, mỗi lần có thể ở giải thi đấu đệ tử nội môn tân tân thu được vị trí người đứng đầu, tương lai thành tựu của người này tất nhiên sẽ cực kỳ cao.

Dựa theo quỹ tích trưởng thành của những vị đầu cuối trước đó mà xem, thành tựu thấp nhất cũng phải vượt qua Truyền Kỳ Chí Tôn.

Huống chi, ở trong mắt những trưởng lão kia, trình độ chất lượng lần này là cao nhất trong lịch sử.

Không nói đâu xa, riêng trình độ của lục đại quái vật phóng tới những giới khác, đều là đối tượng bị người tranh đoạt, nhưng ở lần này, lại bị Phong Vân đánh bại, hơn nữa còn là hình thức nghiền ép.

Cái này đã đủ để chứng minh, Phong Vân mặc dù cũng là người đứng đầu, nhưng vô luận là thiên phú, hay là chiến lược, đều thuộc về tồn tại ở gần phía trước, thậm chí là người cao nhất!

Nhất định được ghi vào sử sách!

...

Mà sau khi tuyên bố không lâu.

Thông Thiên Kiếm Chủ một mực đứng ở nơi đó, bỗng nhiên mở miệng nói với Phong Vân: "Phong Vân, không biết ngươi có hứng thú vào Kiếm Sơn của ta không?"

Lời này vừa ra, nguyên bản các đệ tử nội môn định tán đi, lập tức toàn thân chấn động, còn có phần vì kinh động nữa.

Augustine đứng ở hàng đầu thì thân sắc bỗng nhiên biến đổi, bất quá lập tức hấn lại khôi phục bình thường, đặng chát cười một tiếng, trong lòng tự nói với chính mình, cái này có cái gì bất ngờ mà phải giật mình chứ.

Thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân còn ở trên hấn, bị lão tổ nhà mình nhìn trúng cũng là rất bình thường.

Augustine rất rõ ràng tính cách lão tổ nhà mình, chỉ nhìn thiên phú không nhận người thân, ai thiên phú tốt, hấn liền nhìn trúng người đó.

Trên đài cao.

Phong Vân nghe nói như thế, thần sắc khẽ giật mình, hấn nhìn về phía hai mắt Thông Thiên Kiếm Chủ, từ bên trong hấn cảm thấy nhận được chấp nhất thuần túy đối với Kiếm Đạo, không có chút tạp chất nào.

Hiển nhiên, Thông Thiên Kiếm Chủ là thật tâm, cũng không có âm mưu gì cả.

Nghĩ đến đây, Phong Vân không có quá nhiều do dự, liền nhẹ nhàng gật đầu, ôm quyền nói: "Gia nhập Kiếm Sơn, là vinh hạnh của Phong Vân."

Dù sao sau khi trở thành đệ tử nội môn cũng phải chọn một tòa chủ sơn để gia nhập, đối với Phong Vân mà nói, Kiếm Sơn so những chủ sơn khác càng có lực hấp dẫn hơn nữa.

Đương nhiên, còn có Dao Sơn, bất quá nghe nói Dao Sơn ở Càn Nguyên Tông cũng không quá nổi danh.

Bởi vì, đao chủ Dao Sơn, về mặt thực lực, kém xa Thông Thiên Kiếm Chủ tí tấp.

Cho nên sau khi cân nhắc lợi hại, cộng thêm Thông Thiên Kiếm Chủ lại chủ động mời, Phong Vân liền lựa chọn gia nhập Kiếm Sơn.

"Tốt! Từ giờ trở đi, ngươi chính là một phần tử của Kiếm Sơn chúng ta!"

Bên này, Thông Thiên Kiếm Chủ đạt được câu trả lời chắc chắn của Phong Vân, trên mặt lập tức lộ ra thần sắc vui vẻ nồng đậm.

Phong Vân có thiên phú Kiếm Đạo ưu tú như vậy gia nhập vào Kiếm Sơn, cơ hồ có thể khẳng định, trong tương lai, Thông Thiên Kiếm Sơn sẽ lại ra thêm một vị kiếm đạo đại năng vô thượng!

Những đệ tử nội môn còn lại đều vô cùng hâm mộ nhìn qua Phong Vân, được một vị chủ sơn tự mình mời gia nhập, đây là vinh quang cùng coi trọng cỡ nào chứ.

Từ giờ trở đi, quỹ đạo tương lai của Phong Vân, sẽ cùng bọn hắn kéo ra khoảng cách càng dài hơn nữa, hoàn toàn không chỉ như hiện tại.

Mà Xích Khôi cùng Millai, thì ở thời khắc này càng củng cố kiên định của mình trước đó, là cái chân to lớn này, bọn họ nhất định ôm rồi!

Một lát sau.

Trên quảng trường, chúng đệ tử tán ra, có Lệnh Bia, về nhà chờ triệu kiến, lựa chọn ban thưởng, mà không có Lệnh Bia, chỉ có thể chờ đợi đợi điều phối mà thôi, không có quyền lựa chọn tự chủ, càng không có ban thưởng gì cả.

Còn Phong Vân, thì đi theo Thông Thiên Kiếm Chủ trở lại Kiếm Sơn.

...

Cứ như vậy, giải thi đấu đệ tử nội môn tân tân đến đây xem như triệt đề kết thúc.

Bất quá, ảnh hưởng nó tạo thành vẫn còn xa xa chưa có kết thúc.

Tin tức Phong Vân đoạt giải nhất như được chấp cánh bay đi, không ngừng bay tới từng cái địa phương ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, được vô số tồn tại cùng thể lực dưới trướng biết được.

"Vậy mà lại có thể nghiền ép lục đại quái vật, đoạt được vị trí thứ nhất, quá lợi hại rồi!"

"Đúng vậy, hơn nữa còn gia nhập Thông Thiên Kiếm Sơn, tương lai, lại phải thêm ra một vị Kiếm Đạo đại năng!"

"Đây là chuyện tốt mà, thực lực Càn Nguyên Tông chúng ta lại cường đại hơn một chút, như vậy lúc ứng đối Đại Thiên Vũ Trụ khác xâm lấn, cũng có thể có thêm một phần lực nữa!"

"Phong Vân sao, không nghĩ tới là Nhân tộc yếu đuối, lại có thể xuất hiện dạng thiên kiêu này."

"Nghe nói, hắn còn không phải xuất thân từ Đại Thiên Vũ Trụ, mà là đến từ tiểu thiên vũ trụ đó."

". . ."

Các phương thực lực cùng tồn tại đều bởi vì Phong Vân gây nên sóng gió mà kinh thán, hiếu kỳ, chấn động, khuấy động, không có một vị không thềm để ý.

Dù sao lấy biểu hiện của Phong Vân như thế, tương lai chỉ cần không vãn lạc, trở thành Kiếm Đạo đại năng là chuyện ván đã đóng thuyền rồi! _

Chương 799: Đê Kiếm! Tuyệt Kiếm! Sát Kiếm!

Chương 799: Đê Kiếm! Tuyệt Kiếm! Sát Kiếm!

Bên ngoài mưa gió, không hề ảnh hưởng đến Phong Vân.

Hắn lúc này đang ở trong Thông Thiên Kiếm Sơn , nói cho đúng, là trong Kiếm Lư của Thông Thiên Kiếm Chủ.

Kiếm Lư.

Phong Vân sau khi đi vào, phát hiện bên trong cũng không rộng bao nhiêu, bày trí cũng rất đơn giản, trừ những công trình tất yếu, chỉ có một đồ vật trông giống như tể đàn.

Mà ở bên trên tể đàn, đặt sẵn một vật hình kiếm, không biết là làm bằng vật liệu gì, không phải vàng không phải gỗ, không phải đá không phải ngọc, tạo hình phong cách cổ xưa, rất có thâm ý.

Dường như chú ý tới ánh mắt Phong Vân, Thông Thiên Kiếm Chủ đứng ở một bên nhẹ nhàng mở miệng nói: "Vật này tên là Cổ Kiếm, ta có thể có được thành tựu hôm nay, đều nhờ vào kiếm này, nhưng tạm thời người không cần biết những chuyện này, với người cũng chỉ có hại mà không có ích."

Nói rồi, Thông Thiên Kiếm Chủ tâm niệm vừa động, từ trong không gian tùy thân của hắn bay ra ba miếng ngọc thạch, nhẹ nhàng lóe lên, đi tới

trước mặt Phong Vân.

"Đây là lễ vật mừng người gia nhập Thông Thiên Kiếm Sơn, trong ba cái ngọc thạch này phân biệt ghi chép ba môn chí cao Kiếm Đạo, đủ cho người lĩnh ngộ được Chí Tôn cấp."

"Còn nếu như người có thể ở trong vòng một cái kỷ nguyên, lĩnh hội cả ba môn chí cao Kiếm Đạo này đến đại thành, đến lúc đó, ta ngược lại sẽ cho người một lễ vật khác."

"Chỉ nhìn người có thể lấy được hay không."

Phong Vân nghe vậy, đưa tay nhận lấy ba cái ngọc thạch, cho dù không sử dụng lực lượng cảm ứng, hẳn cũng có thể phát giác được ba cái ngọc thạch tản mát ra Kiếm Đạo uy áp, mặc dù đều là Kiếm Đạo uy áp, nhưng rõ ràng cho hẳn cảm giác hoàn toàn không giống.

Một viên tản ra nhàn nhạt Không Gian lực lượng, một viên thì là thuộc tính lực lượng bình thường, một viên khác lại có giết chóc hủy diệt chi ý.

Xem ra đây chính là ba môn chí cao Kiếm Đạo cố hữu đặc thù.

Phong Vân trong lòng nghĩ như vậy.

Sau đó, hẳn nhẹ nhàng gật đầu, "Nguyện ý thử một lần."

"Tốt, vậy ta sẽ chờ tin tốt của người, người trước hết hãy ở lại chỗ này của ta một đoạn thời gian, đại khái một tháng sau, người liền có thể đi Nội Môn Điện lựa chọn lãnh địa cùng Chí Tôn cấp chí bảo."

Thông Thiên Kiếm Chủ nhẹ giọng nói.

Giải thi đấu tân tân nội môn đệ tử mặc dù kết thúc, nhưng ban thường còn phải chờ một thời gian hơi dài để an bài.

"Tốt."

Phong Vân lập tức ở lại Kiếm Sơn.

Mà nơi hấn ở, chỉ cách Kiếm Lư của Thông Thiên Kiếm Chủ vền vẹn vạn mét mà thôi, là nơi gần Kiếm Lư nhất trong toàn bộ Thông Thiên Kiếm Sơn.

Đãi ngộ này, đã tốt hơn nhiều so với các Kiếm Sơn đệ tử sớm đã nhập môn uy tín lâu năm kia.

Nhưng đám nội môn đệ tử uy tín lâu năm kia biết được tin tức này, cũng chỉ dám ở trong lòng ê ẩm.

Bọn họ cũng không dám tìm Phong Vân phiền phức.

Không nói Thông Thiên Kiếm Chủ không cho phép, mà chính Kiếm Đạo thiên phú của Phong Vân đã bày ra đó, mặc dù bây giờ Kiếm Đạo quy tắc của Phong Vân so với bọn hấn phải kém hơn một chút.

Nhưng chỉ sợ không bao lâu nữa, liền sẽ toàn diện vượt xa bọn họ.

Chỉ vì nơi ở, liền đi đắc tội một vị Kiếm Đạo đại năng tương lai, chỉ cần đầu không bị cửa kẹp, đều biết nên lựa chọn như thế nào.

...

Mà cách nơi ở của Phong Vân mấy vạn mét bên ngoài, chính là chỗ ở của Augustine.

Lúc này, hấn đang đứng tại cửa ra vào, nhìn nơi ở của Phong Vân, nhẹ nhàng nỉ non, "Lão tổ tất đã đem ba môn chí cao Kiếm Đạo kia tặng cho Phong Vân, không biết hấn có thể đạt tới điều kiện mà lão tổ nói hay không.

.."

Rất hiển nhiên, Augustine cũng từng được Thông Thiên Kiếm Chủ tặng ba môn chí cao Kiếm Đạo này.

Chỉ tiếc là, hắn cuối cùng thất bại, trong vòng một cái kỷ nguyên, đừng nói đại thành, hắn ngay cả nhập môn đều làm không được.

Ba môn chí cao Kiếm Đạo yêu cầu về thiên phú, đã đạt tới trình độ khắc nghiệt, hơn nữa, không phải chỉ cần Kiếm Đạo thiên phú mà thôi, trong đó liên quan đến thiên phú, còn phức tạp hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn.

Cho nên, Augustine từ trong đáy lòng cảm thấy, Phong Vân đoán chừng cũng sẽ không thành công, mặc dù Kiếm Đạo thiên phú của Phong Vân so với hắn cao hơn rất nhiều, nhưng ba môn chí cao Kiếm Đạo này, không phải chỉ cần Kiếm Đạo thiên phú cao là có thể tu luyện thành công.

Nhưng mà, Augustine ngây thơ cũng không biết, trước mặt bug, không tồn tại cái gì là không có khả năng, chỉ có hắn muốn, hoặc là không muốn mà thôi.

...

Kiểm ốc.

Phong Vân đang ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hắn nhìn hình chiếu tấm gương của chính mình, nhẹ nhàng lắc đầu, "Không có hình chiếu, xem ra Thông Thiên Kiếm Chủ không phải chân thân."

Hắn cũng chẳng suy nghĩ thêm nữa, nếu như là chân thân, với linh giác của hắn, tất nhiên sẽ phát giác ra uy áp lĩnh hội Kiếm Đạo của Thông Thiên Kiếm Chủ, bây giờ không có cảm giác được, hiển nhiên chỉ là một bộ hóa thân.

"Quên đi, thiếu một cái Thông Thiên Kiếm Chủ mặc dù đáng tiếc, nhưng cũng chỉ là một giọt lớn trong biển cả mà thôi, còn có càng nhiều giọt khác đang chờ ta lấy nữa kia."

Càng nhiều giọt nước dĩ nhiên chính chỉ các nội môn đệ tử trên Thông Thiên Kiếm Sơn, họ cũng đều là siêu cấp Kiếm tu đó. . .

Tại Tiểu Thiên Vũ Trụ cùng Trung Thiên Vũ Trụ, muốn gặp được một vị, cũng là muôn vàn khó khăn, như khi hắn đi quanh vũ trụ, Phong Vân vất vả bốn ba năm mươi năm, mới tìm được hơn mười vị siêu cấp Kiếm tu.

Nhưng ở nơi này, bao no!

Đương nhiên, kỳ thật cũng không có khoa trương như vậy.

Con đường Kiếm tu cuối cùng không phải dễ đi như vậy, dù cho là Đại Thiên Vũ Trụ, dù cho là tại Thông Thiên Kiếm Sơn tập hợp những người có Kiếm Đạo thiên phú ưu tú nhất toàn vũ trụ, siêu cấp Kiếm tu có thể có tư cách thành nội môn đệ tử chân chính, vẫn là không nhiều, cũng chỉ có mười vạn tên mmaf thôi.

Mười vạn, nghe thì rất nhiều, nhưng nếu là so sánh với số lượng tỷ tỷ sinh mệnh trong Đại Thiên Vũ Trụ, vậy đơn giản quá ít ỏi, chỉ tương đương với một hạt cát trên tinh cầu mà thôi.

Tinh cầu, đại biểu co hằng hà sa số sinh mệnh trên Đại Thiên Vũ Trụ, mà hạt cát kia, chính là mười vạn nội môn đệ tử siêu cấp Kiếm tu.

Đương nhiên, đối với Phong Vân mà nói, mười vạn siêu cấp Kiếm tu, kỳ thật cũng gần đủ.

Nhiều Kiếm Đạo thiên phú cùng Kiếm Đạo quy tắc như vậy, nếu như tập hợp lại trên người hắn, vậy muốn trở thành đệ nhất kiếm tu của Đại

Thiên Vũ Trụ, chỉ là chuyện sớm muộn.

Hắn không cần hình chiếu của Thông Thiên Kiếm Chủ cũng không có vấn đề gì.

"Hình chiếu ngày mai lại nói, hôm nay xem trước ba môn chí cao Kiếm Đạo kia đã."

Phong Vân lúc này lấy ra ba cái ngọc thạch nhận được từ Thông Thiên Kiếm Chủ, đồng thời đặt ở mi tâm, thả ra linh hồn lực cảm ứng.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Chỉ một thoáng, ba luồng tin tức như dòng lũ tràn vào đầu óc hắn, khiến đại não Phong Vân choáng váng.

Trong mơ hồ, hắn phảng phất đi vào đỉnh bầu trời, góc biển, ở nơi đó, đứng sừng sững dựng ba thanh cự kiếm thông thiên.

Một kiếm có màu trắng bạc, không gian xung quanh vặn vẹo, phảng phất không ở giới này, mà đứng trong Bỉ Ngạn.

Một kiếm lại không ngừng lóe ra các loại sắc thái, lúc kim lúc bạch, lúc sáng lúc tối, lúc thanh lúc lục. . .

Một kiếm phát ra sát khí vô cùng nồng đậm, tựa như Địa Ngục Chi Môn mở ra, giết chóc cùng hủy diệt cùng nổi lên!

Rầm!

Một giây sau, ý thức Phong Vân trở về, trước mắt hết thấy khôi phục bình thường, phảng phất cái gì cũng không hề xảy ra.

Nhưng hắn lại biết, vừa mới hết thấy, đều là thật.

Bởi vì, lúc này ở trong đầu hẳn, đang có sáu văn tự rõ ràng huyền diệu, chậm rãi nổi lên.

Đế Kiếm! Tuyệt Kiếm! Sát Kiếm!

Chương 800: Phối trí quá thấp!

Chương 800: Phối trí quá thấp!

Kiểm ốc.

Phong Vân đang tĩnh tâm thể ngộ ba môn chí cao Kiếm Đạo này, theo thứ tự mà tìm hiểu.

"Đế Kiếm, Tuyệt Kiếm, Sát Kiếm."

Không biết qua bao lâu, Phong Vân mới miễn cưỡng tiêu hóa xong những dòng tin tức khổng lồ này, đương nhiên, chỉ mới vền vẹn hiểu một chút da lông mà thôi.

Đế Kiếm, kỳ thật nên gọi không gian chi kiếm sẽ càng thích hợp hơn, đây là một loại Kiếm Đạo được hình thành bằng cách đem Kiếm Đạo cùng Không Gian Chi Đạo hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau.

Tuyệt Kiếm, thì là thuộc tính chi kiếm, có thể dung hợp Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ các loại thuộc tính, tự thành Kiếm Đạo.

Sát Kiếm, thuần túy chi kiếm, tập hợp Sát Lục cùng Hủy Diệt làm một thể, có thể xưng một trong các loại Kiếm Đạo mạnh nhất, cũng là nguy hiểm nhất

Kỳ thật mấy loại Kiếm Đạo này, Phong Vân đã từng đã từng thử qua, nhưng khi hấn chân chính biến nó thành hành động, lại muôn vàn khó khăn.

Muôn đẽ các thuộc tính khác nhau, thậm chí là những thứ hoàn toàn khác biệt dung hợp là khó khăn vô cùng, lại thêm Phong Vân thiên phú không đủ.

Cho nên cuối cùng chỉ có thể coi như tạm tạm chút thôi.

Nhưng hắn không nghĩ tới, đi tới Đại Thiên Vũ Trụ, cuối cùng vẫn phải tiếp xúc đến những này.

Hơn nữa nhìn số tin tức này, hiển nhiên sớm có tồn tại đã thành công, bằng không cũng sẽ không lưu lại truyền thừa như vậy.

"Cũng không biết là ai sáng tạo ra ba môn chí cao Kiếm Đạo này, cảnh giới cao không cách nào tưởng tượng. . ."

Phong Vân lẩm bầm.

Hắn từng hỏi thăm Thông Thiên Kiếm Chủ, ông ấy chỉ nói một câu đây là sư tôn của ông, sau đó liền không có sau đó nữa.

Phong Vân hỏi lại, Thông Thiên Kiếm Chủ chỉ nói đợi khi nào Phong Vân đem ba môn chí cao Kiếm Đạo này lĩnh hội đến đại thành rồi lại đến tìm hắn, đến lúc đó, hết thấy sẽ biết.

Nếu không nói ra, lại còn chỗ không biết rõ, sẽ càng tăng thêm phiền não.

"Không quan tâm ai sáng tạo ra, trước lĩnh hội thử một chút."

Phong Vân nghĩ vậy liền làm, lập tức bắt đầu tìm hiểu ba môn chí cao Kiếm Đạo này.

"Thử trước một chút Đế Kiếm."

Phong Vân hào hứng tràn đầy, hấn cho rằng mình tinh thông Không Gian thiên phú, lại thêm Chí Tôn cấp Kiếm Đạo thiên phú này, lĩnh hội tới mức nhập môn chắc cũng không thành vấn đề.

Nhưng mà hiện thực lại cho hấn đả kích cực lớn.

Hấn lĩnh hội hơn nửa ngày, đừng nói nhập môn, ngay cả cái 'môn' hấn cũng không biết ở đâu nữa là.

Sau đó hấn lại tiếp lĩnh hội 'Tuyệt Kiếm' cùng 'Sát Kiếm', kết quả đều như thế. Mặc dù Phong Vân bản thân có được mười hệ thuộc tính, lại có cả Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng, nhưng thủy chung không cách nào thể nghiệm được tinh hoa của ba loại Kiếm Đạo chí tôn này.

Phảng phất như ở giữa còn ngăm cách bằng từng bức tường dày rộng, làm hấn không cách nào lĩnh hội.

"Xem ra là bản thân ta 'Phối trí' thấp, không đạt được yêu cầu lĩnh hội rồi. . ."

Phong Vân nghĩ một hồi lâu, rốt cục nghĩ đến vấn đề đang tồn tại.

Hấn mặc dù có được Không Gian thiên phú, mười hệ thuộc tính thiên phú, lại có Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng, nhìn như rất hoàn mỹ, nhưng lại phối trí quá thấp, không cách nào gánh chịu nổi ba môn chí cao Kiếm Đạo kia.

"Xem ra là nên thăng cấp 'Phối trí' một chút."

Phong Vân lẩm bẫm nói.

Từ khi hấn đi vào Đại Thiên Vũ Trụ, vẫn luôn đang bận bịu việc làm thế nào nhanh chóng tăng lên chiến lực, một lòng tận sức trên phương diện thể

chất, linh hồn, mà xem nhẹ chính thể.

Dẫn đến hấn hiện tại mặc dù có dọa người chiến lược, nhưng những mặt khác lại không đuổi kịp, nó cũng vì vậy mà thành nhược điểm.

Bình thường nhìn không ra, bây giờ dính đến lĩnh hội vấn đề, lập tức lộ ra rõ ràng.

Kỳ thật Phong Vân cũng đã sớm ý thức được vấn đề này, nhưng dù sao hấn mới tới Đại Thiên Vũ Trụ không bao lâu, dành thời gian để chậm rãi tăng lên, cũng không sốt ruột.

Chẳng qua hiện nay đã làm chậm trễ việc hấn cảm ngộ chí cao Kiếm Đạo, vậy cũng nên để bụng chút.

Vừa nghĩ đến đây, Phong Vân cũng không lĩnh hội nữa, hấn trực tiếp đi ra khỏi phòng, đi xuống Kiếm Sơn, mục tiêu thẳng tới nội môn đệ tử siêu cấp Kiếm tu!

"Còn có quy tắc thay thế, cũng cần tiến hành."

Phong Vân bây giờ quy tắc vẫn là quy tắc của Tiểu Thiên Vũ Trụ, hấn cần thay thế thành Hỗn Độn quy tắc, nếu không sẽ không cách nào đột phá tới Hỗn Độn Chí Tôn cấp.

May mà lúc trước hấn đã không sai biệt lắm chạm đến mức dung hợp mười hai hệ (bao quát Không Gian cùng Thời Gian) thuộc tính quy tắc, còn lại, chỉ cần đi tới vô biên Hỗn Độn, loại bỏ tự thân quy tắc, tìm cái một khóa thay thế liền xong việc.

Kỳ thật loại chuyện như khóa thay thế này, Càn Nguyên Tông cũng tương tự có năng lực làm được, chỉ là sẽ cần vận dụng lượng tài nguyên không nhỏ.

Với lại Phong Vân cũng không hy vọng thuộc tính thiên phú của mình bại lộ, bằng không về sau tiến giai, sẽ rất khó giải thích, cho nên hẳn cảm thấy vẫn là tự mình tìm đến sẽ càng thỏa đáng, an toàn hơn.

...

Trong khi hẳn thâm nghĩ những chuyện này, bất tri bất giác, đã tới đến một khu vực trên Kiếm Sơn, nơi này chính là một trong số các khu vực nội môn đệ tử siêu cấp Kiếm tu cư trú.

Toàn bộ Kiếm Sơn, từ sườn núi đến đỉnh núi, đều là nơi ở của nội môn đệ tử siêu cấp Kiếm tu, tổng cộng có chừng mười vạn người.

Nhưng mà, khi Phong Vân sử dụng dò xét chi nhãn dò xét, lại phát hiện, thực tế chỉ có hơn năm vạn người, căn bản vốn không đủ mười vạn.

Phong Vân ngẫm lại, rất nhanh bùng tỉnh.

"Nội môn đệ tử đều có lãnh địa của mình, cho dù là như Kiếm tu nội môn đệ tử của Thông Thiên Kiếm Sơn, cũng không có khả năng lúc nào cũng đều ở nơi này. . ."

Đây là bởi vì Thông Thiên Kiếm Chủ gần đây mở lớp giảng bài, bằng không đừng nói năm vạn, Phong Vân liền ngay cả một bóng người cũng đừng nghĩ thấy mà hình chiếu.

Nghĩ tới đây, Phong Vân bất đắc dĩ cười cười, hẳn lần đầu tiên cảm thấy, nội môn đệ tử có lãnh địa, cũng khá là vương bần đó!

"Quên đi, năm vạn thì năm vạn đi, cũng coi là một con số có thể nhìn."

Phong Vân không có lòng tham không đáy, trước tiên lấy hết hình chiếu của năm vạn siêu cấp Kiếm tu này tới tay lại nói.

Sau đó.

Hắn lợi dụng lí do tham quan Kiếm Sơn, đi ngang qua nơi ở của những siêu cấp Kiếm tu đệ tử này, trong lúc lơ đãng lấy hết hình chiếu của bọn hắn.

Nhưng bởi vì một ngày hạn ngạch một vạn cái, cho nên Phong Vân trọn vẹn đi ngang qua khu vực các đệ tử năm lần.

Bởi vì hắn không quá mức tận lực, hơn nữa mỗi lần đều là lộ tuyến khác biệt, cho nên cũng không có ai phát hiện không đúng.

Ngay cả Thông Thiên Kiếm Chủ cũng không có phát giác vấn đề gì, thậm chí hắn còn cảm thấy Phong Vân có vẻ như rất ưa thích hoàn cảnh nơi này, bằng không sao lại liên tiếp năm ngày đều ra bên ngoài đi dạo?

Cứ như vậy, năm ngày sau, Phong Vân không còn ra ngoài hoạt động, mà tương ứng, hình chiếu trong gương, cũng thêm ra năm vạn cái hình chiếu siêu cấp Kiếm tu!

【 hình chiếu đối tượng 】 : Bellein

【 tuổi tác 】 : 1000 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hồn Độn Địa Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Bôn Lô Cửu Kiếm 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Cực Kiếm • Phá Diệt 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Vẫn Kiếm • Lô Bạo 》 , Chí Tôn cấp Lô Hệ công pháp 《 Cuồng Lô Kiếm Quyết 》 , Chí Tôn cấp Lô Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Kiếm Đạo thiên phú, Lô chi đạo (tầng bốn), Kiếm Đạo quy tắc (sáu tầng). . .

. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Bắc Nhung

【 tuổi tác 】 : 2082 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hồn Độn Thiên Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Phong Diệu Quyển Sát Kiếm 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Vô Tướng Thiên Kiếm 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Vạn Kiếm Điều Linh 》 , Chí Tôn cấp Phong Hệ công pháp 《 Nguyên Phong Phệ Linh Kiếm Điển 》 , Chí Tôn cấp Phong Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Kiếm Đạo thiên phú, Phong Đạo (bảy tầng), Kiếm Đạo quy tắc (bảy tầng). .

...

Hình chiếu của siêu cấp Kiếm tu cùng loại này, khoảng chừng năm vạn cái.

Phong Vân một lượt nhìn hết, cảm thấy mình lựa chọn gia nhập Thông Thiên Kiếm Sơn, quả là quyết định quá mức sáng suốt anh minh!

Chương 801: Tử Cực Long Thần Kiếm!

Chương 801: Tử Cực Long Thần Kiếm!

Sau khi Phong Vân thu hoạch năm vạn hình chiếu kiếm tu siêu cấp, liền ở trong phòng kiếm của mình không ra.

Mặt ngoài nhìn như hắn đang lĩnh hội ba môn Kiếm Đạo chí cao, thực ra hắn đang vụng trộm quét hình chiếu.

Năm vạn hình chiếu kiếm tu siêu cấp, có thể khiến hắn có thành tựu kiếm đạo, ví dụ như thiên phú kiếm đạo, quy tắc kiếm đạo.

“Hình chiếu các phương diện khác, xem ra không thể thu hoạch trong Càn Nguyên Tông được.”

Bây giờ, nhìn như Càn Nguyên Tông rất lớn, thật ra lại không có bao nhiêu người, trừ những trưởng lão và đệ tử ngoài môn ra, thì đám đệ tử nội môn, đệ tử hạch tâm đều không có trong tông.

Bọn họ đều tọa trấn trên lãnh địa của mình, không đi ra ngoài.

Bởi vì Đại Thiên Vũ Trụ quá lớn, Càn Nguyên Tông muốn quản lý, phải phái các đệ tử đi trấn thủ một phương, còn tông chủ và đám cao tầng thì trấn thủ ở trung tâm, là chủ cục thống ngự.

Như vậy, một mặt có thể giải quyết vấn đề cương vực không người trấn thủ, mặt khác có thể khiến các đệ tử lịch luyện, vẹn cả đôi đường.

Cho nên, Càn Nguyên Tông vẫn luôn duy trì thói quen này. Lâu dài khiến Càn Nguyên Tông không có người nào ở trong tông, trừ phi có hoạt động lớn, nếu không đều rỗng tuếch.

Đối với Phong Vân mà nói, kế hoạch lấy hình chiếu của hắn cũng ngâm nước nóng, ít nhất bây giờ không thể dùng được.

“Thông qua hình chiếu của các đệ tử trong Càn Nguyên Tông, đề thăng nhược điểm các phương diện khác, xem ra tạm thời không thể làm được.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, nhưng trời không tuyệt đường người, hắn đã nghĩ đến con đường thứ hai. Còn là đường như thế nào, chờ đến khi Phong Vân tự thử qua, mới biết có thể hay không.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt đã qua một tháng.

Một ngày này, trời trong gió nhẹ, Phong Vân từ biệt Thông Thiên Kiếm Chủ, sau đó một mình đi vào Nội Môn Điện.

Đứng bên ngoài Nội Môn Điện, Phong Vân âm thầm cảm khái, lần trước hắn đến nơi này chỉ là một con chim nhỏ mà thôi,

Bây giờ, năm mươi năm trôi qua, hắn đã trưởng thành, sự khác biệt đó, quả là nghiêng trời lệch đất.

Than thở một lát, Phong Vân đi vào Nội Môn Điện, bên trong vẫn là trường lão khảo hạch như cũ.

Lúc ông ta nhìn thấy Phong Vân, lập tức nghênh đón, mặt mũi tràn đầy kinh thán: “Lúc đầu nghe đến tên ngươi, ta còn tưởng là trùng tên, đến khi nhìn thấy ảnh của ngươi, ta mới biết, thật sự là ngươi!”

“Không tệ, từ khi Càn Nguyên Tông thành lập đến nay, đây là lần đầu tiên vị trí người đứng đầu rơi vào tay một thiên kiêu từ Tiểu Thiên Vũ Trụ đi ra, hơn nữa còn đến từ Nhân tộc, đã mở ra tiền lệ trong lịch sử.”

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, biểu thị không tính là gì, tất cả chỉ là may mắn mà thôi.

Trưởng lão khảo hạch nghe vậy, rất muốn chửi bậy, nếu để đám thiên kiêu nội môn kia nghe thấy, chỉ sợ sẽ đồng loạt thổ huyết, đây mẹ nó cũng quá đả thương người.

Sau đó, trưởng lão khảo hạch dẫn Phong Vân đi sâu vào đại điện. Ở nơi đó có một chiếc hộp dài mảnh, phía trên bịt kín một lượng lớn cấm chế, mỗi cái đều vô cùng tinh vi, cơ bản không thể cưỡng chế hủy đi.

“Trong này là phần thưởng lần này của ngươi, chỉ bảo cấp Chí Tôn, chìa khóa mở ra là lệnh bia trong tay người đứng đầu.” Trưởng lão khảo hạch nhẹ giọng nói.

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, lập tức đi đến, lấy lệnh bia của người đứng đầu ra, nhẹ nhàng đặt lên.

Ong!

Lập tức, tầng tầng cấm chế trên hộp bắt đầu tỏa sáng, mỗi ánh sáng đại biểu một cấm chế được giải khai.

Cũng không lâu lắm, sau khi đạo sáng cuối cùng biến mất, hắn nghe thấy ‘cạch’ một tiếng, chiếc hộp tự mở ra.

Tiếp theo, trước mắt Phong Vân xuất hiện một thanh thần kiếm, lơ lửng giữa không trung, vỏ kiếm màu đen, chuôi liếm lộ ra bên ngoài hình đầu

rồng màu tím, không phải loại như Á Long ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, mà là Thần Long hàng thật giá thật trong ký ức của hắn!

Bang!

Lúc Phong vân nắm chặt chuôi kiếm, chậm rãi rút ra, hai màu đen tím trên thân kiếm giao nhau lộ ra.

Mà khiến Phong Vân kinh ngạc là, trên thân kiếm có khắc một đầu Thần Long, tản mát Uy Long lành lạnh!

“Kiếm này có tên là Tử Cự Long Thần Kiếm, chính là do một trong các phó tông chủ, Mang Nhai đại nhân tự mình đến vô tận hỗn độn săn giết một đầu Thần Long cấp Truyền Kỳ Chí Tôn, chuyên môn chế tạo ra thanh Thần Kiếm cấp Chí Tôn này.”

Trưởng lão khảo hạch chậm rãi nói: “Ngươi là người có thiên phú kiếm đạo xuất sắc, lại vào Thông Thiên Kiếm Sơn, ta nghĩ, chuôi Tử Cự Long Thần Kiếm này thích hợp với ngươi nhất.”

Tử Cự Long Thần Kiếm, binh khí cấp Truyền Kỳ Chí Tôn!

Ánh mắt Phong Vân tỏa sáng, trong lòng kinh động và vui sướng. Kinh động là vì trong hỗn độn thật sự có Thần Long tộc tồn tại, còn vui sướng là vì, đây là chuôi Thần Kiếm cấp Chí Tôn đầu tiên mà hắn có, hơn nữa còn là cấp Truyền Kỳ Chí Tôn!

Đây là binh khí mạnh nhất trong cấp Chí Tôn!

Không chút do dự, Phong Vân đưa một tia linh hồn lực vào thăm dò, thành công luyện hóa thanh Tử Cự Long Thần Kiếm này.

Dựa vào bảy tầng quy tắc kiếm đạo của hắn, Tử Cực Long Thần Kiếm cũng không cự tuyệt, ngoan ngoãn bị hắn luyện hóa.

Ngâm!

Sau khi luyện hóa xong, Phong Vân gảy nhẹ thân kiếm, lập tức có một tiếng kiếm ngâm truyền ra, áp bách thập phương, tự mang theo uy áp.

“Kiếm tốt!”

Phong Vân vô cùng vui vẻ, chuôi kiếm này có thể thay thế Thiên Phá Kiếm cấp Chúa Tể, dù sao Thiên Phá Kiếm đã không thể thừa nhận quy tắc kiếm đạo của hắn nữa.

“Thích là tốt rồi.

Trong mắt trưởng lão khảo hạch lóe lên vẻ hâm mộ, binh khí cấp Truyền Kỳ Chí Tôn, ông ta tu hành lâu như vậy mà không có một thanh, chứng tỏ nó rất khó kiếm được.

Phong Vân đoạt được vị trí người đứng đầu nên nhận được, nếu không thì muốn thu hoạch một thanh binh khí cấp Truyền Kỳ Chí Tôn, còn khó khăn hơn hiện tại không biết bao nhiêu lần.

Sau đó, trưởng lão khảo hạch mở hình ảnh bản đồ giả lập của toàn vũ trụ ra, lập tức chiếu lên không trung.

Từng tinh không, cương vực trong Đại Thiên Vũ trụ đều hiện lên.

“Phong Vân, lần này ngươi là người đứng đầu cuộc thi, tông môn ban thưởng lãnh địa cỡ lớn cho ngươi, tức là một trăm tám mươi vạn tinh không cương vực hành tinh sinh mệnh.”

“Bây giờ, trước mặt người có một nghìn tám trăm lãnh địa cỡ lớn cho người lựa chọn.”

Giọng nói của trưởng lão khảo hạch truyền đến, hình ảnh trên màn hình giả lập cũng không ngừng thay đổi, hiện ra từng cái lãnh địa cho Phong Vân lựa chọn.

Có lãnh địa đầy hoang thú, có lãnh địa sinh mệnh, trí tuệ, cũng có lãnh địa vừa mới sinh ra...

Phong Vân ngưng mắt nhìn xem, có cảm giác hoa cả mắt.

Chương 802: Một trăm tám mươi vạn lãnh địa hành tinh sinh mệnh!

Chương 802: Một trăm tám mươi vạn lãnh địa hành tinh sinh mệnh!

“Một ngàn tám trăm lãnh địa sao?”

Sắc mặt Phong Vân hơi động, hẳn không ngờ lại có một ngàn tám trăm lãnh địa cho hắn lựa chọn, hơn nữa còn là lãnh địa cỡ lớn.

Theo hắn biết, lãnh địa mà đệ tử nội môn bình thường được phân đến, bên trong cương vực cũng chỉ có mười vạn tám nghìn hành tinh sinh mệnh mà thôi.

Mà hắn lại thu được lãnh địa cỡ lớn, bên trong cương vực, có khoảng một trăm tám mươi vạn hành tinh sinh mệnh, gấp hơn mười lần đệ tử nội môn bình thường.

Đừng cho rằng một trăm tám mươi vạn hành tinh sinh mệnh rất ít, trong Đại Thiên Vũ Trụ, giá trị một hành tinh sinh mệnh có thể bằng tất cả Tiểu Thiên Vũ Trụ và Trung Thiên Vũ Trụ.

Nói cách khác, lãnh địa của Phong vân có một trăm tám mươi vạn hành tinh sinh mệnh, thậm chí có thể nói là hắn có được một trăm tám mươi vạn cái Tiểu Thiên Vũ Trụ và Trung Thiên Vũ Trụ!

Mà hắn, chính là Chúa Tể của một trăm tám mươi vạn hành tinh sinh mệnh này, là chủ nhân chí cao của toàn bộ sinh sinh ở đây, sống hay chết,

đều do hấn quyết định!

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền nhìn hình ảnh vũ trụ giả lập trước mắt.

Ở trên đó, có một ngàn tám trăm lãnh địa cỡ lớn được đánh dấu kỹ càng.

Phong Vân nhìn từng cái một, cuối cùng, ánh mắt hấn dừng ở một lãnh địa cỡ lớn tại khi biên giới vũ trụ.

Bên trên có viết bốn chữ lớn ‘Hoàn Quang lãnh địa’.

Phía dưới có một hàng chữ nhỏ: Hệ số nguy hiểm của lãnh địa này cực cao, nhiều năm chống lại thế lực bên ngoài vũ trụ xâm lấn, không có thực lực nhất định, đề nghị không cần lựa chọn.

“Hoàn Quang lãnh địa.”

Ánh mắt Phong Vân khẽ chớp, hấn giống như nghĩ đến cái gì đó, cuối cùng nói với trưởng lão khảo hạch bên cạnh: “Cái này đi.”

“Hoàn Quang lãnh địa? Người xác định? Đây là nơi cực kỳ nguy hiểm, động một chút là có thể lực bên ngoài vũ trụ xâm lấn quấy rầy, người tọa trấn ở đây, chỉ sợ sẽ phải chinh chiến không ít, người xác định muốn lựa chọn sao?”

Trưởng lão khảo hạch đề nghị Phong Vân không nên chọn nơi này.

Bây giờ Phong Vân cần yên lặng tu hành một thời gian, sau đó mới tiến hành lịch luyện, đó mới là lựa chọn tốt nhất, chứ không phải ngay từ đầu đã đi đến nơi chính chiến hỗn loạn kia.

Ở nơi như vậy, muốn bé quan cấp độ sâu rất khó, bởi vì an toàn biên cương.

Cũng chính vì như vậy, cho nên Lãnh Chúa của lãnh địa cỡ lớn này thường xuyên thay đổi, không người nào có thể trấn thủ ở đây thời gian dài, phần lớn đều đến một thời gian ngắn liền không chịu được.

Nhưng mà, Phong Vân lại kiên trì quyết định của mình, chỉ chọn ‘Hoàn Quang lãnh địa này’, không nhìn những lãnh địa khác.

Thấy thế, trưởng lão khảo nghiệm cũng không có cách nào, chỉ có thể phê chuẩn cho Phong Vân.

Dù sao, ông ta chỉ có quyền đề nghị, lựa chọn cuối cùng là do bản thân Phong Vân.

Cứ như vậy, lúc Phong Vân đánh lặc ấn lên ‘Hoàn Quang lãnh địa’, trưởng lão khảo hạch đã chính thức chuyển giao lãnh địa cỡ lớn ở khu vực biên cương này cho hắn.

“Đa tạ, cáo từ.”

Sau khi Phong Vân nói xong liền quay người rời đi, hành động nước chảy mây trôi, không hề dây dưa dài dòng.

Trưởng lão khảo hạch đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, ông ta đoán chừng không lâu nữa, Phong Vân sẽ đến xin đổi lại lãnh địa.

Ông ta đã gặp rất nhiều người hối hận khi lựa chọn lãnh địa này rồi.

...

“Một lãnh địa ở biên cương gần chiến trường, rất hợp ý mình.”

Sau khi Phong Vân đi ra địa điện, trong lòng thầm nói.

Hắn tu hành ba môn kiếm đạo, trong đó có Kiếm Sát cần cô đọng lực lượng sát lục và hủy diệt vô biên, mà trong Đại Thiên Vũ Trụ, lực lượng Sát Lục và Hủy Diệt có nhiều trên chiến trường!

Hắn không lo lắng vấn đề tu hành ở biên cương chiến trường, hắn có tấm gương hình chiếu, không cần giống các sinh mệnh vũ trụ khác, động một chút lại bế quan lĩnh hội.

Phần lớn thời gian, hắn chỉ cần quét hình chiếu, sau đó dung nhập vật rơi xuống là được.

Mặc dù cũng cần một chút thời gian, nhưng phân ra một sợi ý thức là có thể hoàn thành, cũng không ảnh hưởng đến toàn cục.

Nghĩ như thế, nên Phong Vân mới chọn lãnh địa biên cương này, rất phù hợp với hắn.

Hơn nữa, lãnh địa này, cũng liên quan đến con đường thứ hai hắn đã nghĩ ra để tăng thực lực của bản thân, có thể đi thử một lần.

Nghĩ đến đây, Phong Vân có chút không kịp chờ đợi, muốn chạy như bay đến ‘Hoàn Quang lãnh địa’.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn kiềm chế lại.

“Trước tiên không cần vội, có vài việc còn chưa làm.”

Đó chính là Phong Vân muốn loại bỏ quy tắc của bản thân, chính thức chuyển hóa thành Hỗn Động Chúa Tể, chuẩn bị cho con đường sau này.

Muôn hoàn thành chuyển hóa này, chỉ có thể đến hỗn động vô biên.

Lúc này, Phong Vân đi đến Tọa Sự Điện của Càn Nguyên Tông, lựa chọn một chiếc phi thuyền vũ trụ, xem như phương tiện xuất hành của

mình.

Phi thuyền vũ trụ của Càn Nguyên Tông, cho dù chất lượng hay tốc độ cũng tốt hơn bản thân hẳn vô số lần.

Trong tạp Sự Điện.

Khi Phong Vân bước vào, điện chủ Tạp Chủ Điện nhìn thấy lạc ấn kim sắc trên mi tâm Phong Vân, lập tức chấn động, chạy chậm đến, cung kính nói: “Bái kiến nội môn đại nhân.”

Mặc dù hẳn ta là một vị Hồn Độn Địa Chí Tôn, nhưng trước mặt đệ tử nội môn, vẫn thấp hơn một chút, không dám sĩ diện.

“Ừ, ta đến đây muốn chọn lựa một chiếc phi thuyền vũ trụ, người có cái gì đề cử không?” Phong Vân mở miệng nói.

“Phi thuyền vũ trụ sao, mời đại nhân đến bên này.”

Điện chủ Tạp Sự Điện dẫn Phong Vân đi đến một quảng trường lộ thiên, rộng lớn vô biên, không nhìn thấy bờ.

Trên quảng trường có đủ loại phi thuyền vũ trụ, hình thái khác nhau, lớn nhỏ không đều, có hình thái động vật, cũng có hình binh khí, bao hàm toàn diện, cần cái gì cũng có.

“Đại nhân, nơi này chính là tất cả các phi thuyền vũ trụ, người tùy ý chọn, nhìn trúng lấy đi là được.” Điện chủ Tạp Sự điện nói.

Chắc chắn, không hổ là Càn Nguyên Tông, đại thủ bút nha.

Trong lòng Phong Vân than thở một câu, e rằng một chiếc phi thuyền ở đây, cầm đến Tiểu Thiên Vũ Trụ hay Trung Thiên Vũ Trụ đều bán được với giá trên trời, nhưng ở nơi này lại sản xuất hàng loạt!

Cuối cùng, Phong Vân lựa chọn một chiếc phi thuyền như mây mù.

Một khi thôi động, nó sẽ trở nên mộng ảo như mây mù, hoàn toàn không nhìn ra đây là một chiếc phi thuyền vũ trụ.

Thiên kế độc đáo này đã đả động đến Phong Vân, hấn không nói hai lập, lập tức thu nó vào trong túi.

Sau đó, trong sự vui vẻ nhiệt tình tiễn đưa của điện chủ Tọa Sự Điện, Phong Vân ngồi chiếc phi thuyền này rời đi.

...

Thông Thiên Kiếm Sơn.

Ánh mắt Thông Thiên Kiếm Chủ thông qua khoảng cách trùng điệp nhìn về phương hướng Phong Vân đi xa, nhẹ nhàng nói: “Cuối cùng có thể kế thừa Kiếm Đạo hay không, đều phải xem ngộ tính của ngươi.”

Chương 803: Hồn Độn, Chí Tôn!

Chương 803: Hồn Độn, Chí Tôn!

Trong hồn độn vô tận, băng lãnh và cô quạnh là cảnh tượng vĩnh hằng bất biến.

So với vũ trụ thế giới, rõ ràng nơi đây thiếu sức sống hơn rất nhiều.

Mặc dù trong hồn độn có không ít chủng tộc tiên thiên, nhưng so sánh với toàn bộ hồn độn vô tận, thì chỉ như giọt nước trong biển cả.

Cho nên, trong hồn độn, cơ hồ không nhìn thấy bất cứ sinh linh gì.

Lúc này, trong vô tận hồn độn bỗng nhiên xuất hiện một đám mây mù, khác biệt với màu xám của sương mù hồn độn, trên đám mây mù này lộ ra ánh sáng bảy màu, từ xa nhìn lại, giống như một đám mây bảy màu.

Đợi khi nó đến gần, đám mây bảy màu chậm rãi tiêu tán, dần lộ ra hình dáng một chiếc phi thuyền vũ trụ, sau đó, cửa máy mở ra, một thân ảnh màu bạch kim xuất hiện.

Chính là Phong Vân.

“Trí năng phi thuyền kiểm tra xác suất Hồn Độn Phong Bạo xuất hiện ở đây khá lớn, tiến hành chuyển hóa ngay ở đây đi.”

Phong Vân nhìn quanh bốn phía, rồi nhẹ nhàng nói.

Sau khi hấn dứt câu, liền nhìn thấy bên ngoài mười vạn năm ánh sáng, bỗng nhiên xuất hiện Hỗn Độn Phong Bạo màu nâu xám, lấy tư thế quét sạch bốn phía, nhanh chóng khuếch tán ra ngoài.

Quy mô của Hỗn Độn Phong Này còn cuồng bạo hơn lần đầu tiên Phong Vân đến hỗn độn gặp phải nhiều.

Phong Vân thấy vậy, ánh mắt lập tức sáng lên.

Lúc này, hấn không chút do dự lao ra, trong nháy mắt đã đến gần Hỗn Độn Phong Bạo, trực tiếp cất bước tiến vào.

Keng! Keng! Keng!

Vừa vào trong đó, vô số Hỗn Độn Phong Bạo bám vào, không ngừng ăn mòn nhục thân Phong Vân, truyền ra âm thanh khùng bỗ như sắt thép va chạm.

Dựa vào nhục thân đến gần vô hạn Hỗn Độn Chi Thể của hấn bây giờ, cho dù Hỗn Độn Phong Bạo này mở rộng gấp một trăm lần nữa cũng sẽ không tổn thương đến hấn.

Trừ phi gặp được Hỗn Độn Phong Bạo cấp Truyền Thuyết mà trong một kỷ nguyên cũng chưa chắc gặp được, nếu không thì đều vô hại.

Phong Vân không nhìn Phong Bạo, một bước phóng ra, trực tiếp đi vào trung tâm Phong Bạo.

Hấn nhìn bốn phía, cuối cùng chọn nơi này, trực tiếp ngồi xếp bằng ở đây, thôi động mười hệ quy tắc thuộc tính trong cơ thể mình và không gian, thời gian pháp tắc.

Ong!

Mười hai loại quang huy tản ra quanh người hắn, đó là do quy tắc và pháp tắc hiển hóa, không có bất kỳ cái gì bảo vệ, cứ như vậy bại lộ dưới Hồn Động Phong Bạo.

Bốn phía Hồn Động Phong Bạo giống như nhìn thấy món ăn ngon, một giây sau, cùng nhau nhào lên, thôn tính mười hệ quy tắc thuộc tính và không gian, thời gian pháp tắc hiển hóa xung quanh Phong Vân.

Toàn bộ quá trình cũng không kéo dài, chỉ một ngày mà thôi, các quy tắc và pháp tắc thuộc tính thuộc về Tiểu Thiên Vũ Trụ trong cơ thể Phong Vân đã bị loại bỏ.

Trên thực tế, làm được điều này là do nhục thân và linh hồn Phong Vân cường đại, không sợ Hồn Động Phong Bạo.

Nếu đổi lại là những sinh linh khác, chỉ dám loại bỏ từng chút, không giống như hắn, tất cả đều đồng loạt phóng xuất!

Tính nguy hiểm quá cao!

Bên này, sau khi Phong Vân đã loại bỏ tất cả quy tắc và pháp tắc trong cơ thể, khí tức của hắn lập tức suy yếu, từ Chúa Tể rơi xuống Thần Chủ cảnh, cuối cùng hoàn toàn biến mất, giống như đã trở thành người bình thường.

Phong Vân cũng không thêm để ý, sắc mặt hắn không thay đổi, lúc này bắt đầu rút ra pháp tắc và quy tắc hồn động hắn đã tích trữ trong ba lô tấm gương lúc trước.

Đây là những tứ hấn quét ra từ trên người chủng tộc tiên thiên và các sinh mệnh trong càn Nguyên Tông.

Muôn vào Càn Nguyên Tông, quy định đầu tiên là phải hoàn thành chuyên hóa, cho nên, trong Càn Nguyên Tông, dường như đều là quy tắc và pháp tắc hỗn độn.

“Mười tầng quy tắc hệ hỏa, hiển hóa!”

“Mười tầng quy tắc hệ thủy, hiển hóa!”

“Mười tầng quy tắc hệ mộc, hiển hóa!”

“...”

Mỗi khi trong lòng Phong Vân thầm đọc một tiếng, liền có một hệ quy tắc thuộc tính viên mãn từ trong tấm gương bay ra, dung nhập vào thân thể hắn.

Mỗi khi dung nhập một hệ quy tắc thuộc tính viên mãn, khí cơ của Phong Vân liền tăng lên một chút.

Cuối cùng, khi mười hệ quy tắc thuộc tính và pháp tắc không gian thời gian dung hợp xong, Phong Vân lần nữa trở lại cấp độ trước đó!

Đến lúc này, chuyên hóa đã hoàn thành!

“Hỗn Độn Chúa Tể đại viên mãn đã thành, là lúc nên đột phá.”

Phong Vân mở mắt, dị tượng kinh thế, mắt trái hắn hiện nên năm màu vàng, đỏ, lục, lam, đồng, mắt phải cũng hiện lên năm màu xanh, trắng, bạc, tím, đen.

Phút chốc, tất cả đều hội tụ tại mi tâm hắn, dung hợp một chỗ.

Oanh!

Đến khi hoàn thành xong, phía sau Phong Vân xuất hiện một vòng Thần Luân.

Trong vòng Thần Luân có mười màu, mỗi màu đại biểu cho một loại quy tắc thuộc tính, lúc này, đầu và đuôi mười hệ quy tắc thuộc tính quán vào nhau, bổ sung cho nhau, giống như một vòng tuần hoàn.

Sau đó, một giây sau, quy tắc thuộc tính giống như đột phá một loại công cụ xiềng xích nào đó, bắt đầu thuế biến.

Một loại lực lượng tuần hoàn mới được tạo ra, thay thế quy tắc.

Đó là, đạo lực thuộc tính, còn được gọi là đạo lực Chí Tôn!

Quá trình thuế biến cũng không lâu, tất cả giống như nước chảy mây trôi, hoàn thành nhanh như tia chớp.

Lúc còn ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, Phong Vân đã có tư cách đột phá, nếu không phải hắn muốn chuyển hóa thành sinh mệnh hỗn độn, đã sớm thành Chí Tôn rồi.

“Đạo lực Chí Tôn sao?”

Phong Vân đứng trong Hỗn Độn Phong Bạo, không có động tác khác, chỉ nhẹ nhàng khoát tay, lập tức, một sợi đạo lực Chí Tôn tuôn ra.

Chỉ một thoáng, Hỗn Độn Phong Bạo lớn như vậy gào lên một tiếng, sau đó chia năm sẻ bảy, sụp đổ tại chỗ.

Một giây sau, gió êm sóng lặng.

“Lực lượng cường đại cỡ nào.”

Tâm thần Phong Vân lay động, đây là sức mạnh to lớn của Chí Tôn.

Hắn lập tức nhìn bảng thuộc tính của mình, phát hiện cảnh giới quá nhiên đã biến thành ‘Hỗn Động Linh Chí Tôn’, mà trên bảng của hắn, cũng nhiều thêm một cột ‘Đạo’.

Phía sau cột ‘Đạo’ này, lần lượt là: kim chi đạo (một tầng), hỏa chi đạo (một tầng), thủy chi đạo (một tầng)... Lôi chi đạo (một tầng), mười hệ dung hợp chi đạo (một tầng).

Một lần mà mười hệ thuộc tính đều tiến giai, Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đây là kết quả hắn sớm tích lũy, nhưng lần này toàn thể tấn thăng, cũng đã hao hết tích lũy của hắn.

Nếu muốn tấn thăng lần nữa, chỉ có thể dung hợp các vật hình chiếu rơi xuống.

Trên thực tế, thật ra Phong Vân vẫn còn,

Một đường này, mặc dù không có nhiều hình chiếu Chí Tôn, nhưng ngày tháng quét hình chiếu tích lũy, cũng tuôn ra một chút đạo lực thuộc tính.

Nhưng Phong Vân không lựa chọn dung hợp, mười hệ thuộc tính của hắn đã hòa thành một thể, trở thành trạng thái hoàn chỉnh.

Nếu như chỉ đề thăng đạo lực một thuộc tính nào đó, sẽ phá vỡ thể cân bằng này, lúc đó chiến lực sẽ không tăng, ngược lại còn giảm đi.

Cho nên, nếu không thể một lần khiến toàn bộ tấn thăng, vẫn nên tích trữ lại.

“So với lúc trước, chiến lực của mình đã tăng lên mười lần, hắn là đạt đến Hỗn Động Thiên Chí Tôn cực hạn...”

Trong hỗn độn, Phong Vân cảm nhận chiến lược của bản thân đã đạt đến chiến lược Hỗn Độn Thiên Chí Tôn cấp cực hạn, tiến thêm một bước, chính là cấp Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn!

Chương 804: Ta chính là thiên!

Chương 804: Ta chính là thiên!

"Thuế biên cũng hoàn thành rồi, nên rời đi."

Phong Vân cũng không tính quay về Càn Nguyên Tông, mà trực tiếp điều khiển Phiêu Miểu Phi Thuyền tiến về 'Hoàn Quang lãnh địa', dù sao hấn vốn dĩ cũng muốn tiến đến lãnh địa, bây giờ đã đi ra, vậy cũng không tiện trở về nữa, vừa vắn tiện đường.

Sau đó, đám mây bảy màu một lần nữa cất cánh, với tốc độ nhanh không cách nào tưởng tượng, chớp mắt đã lướt qua, biến mất trong vịnh hằng Hồn Độn.

...

Hoàn Quang lãnh địa.

Có một sinh mệnh hành tinh to lớn lơ lửng, tên là 'Hoàn Quang Tinh' .

Mà ở trong đó, chính là trung tâm của Hoàn Quang lãnh địa, cũng là nơi lãnh chúa tọa trấn, thống trị một trăm tám mươi vạn sinh mệnh hành tinh trong lãnh địa!

Lúc này, bên ngoài phủ đệ lãnh chúa, đang có lấy một quân đội khổng lồ đứng nghiêm đợi sẵn, toàn thân tản ra thiết huyết chi khí.

Mà ngay phía trước quân đội có hai bóng người, một nam một nữ.

Nam thân hình khôi ngô, tay cầm cự phủ, đầu trâu thân người, tản ra khí tức cuồng dã.

Nữ thân thể thon dài, mi tâm mọc ra độc giác vàng kim, trừ cái đó ra, không khác gì Nhân tộc, trên người mặc áo giáp vàng kim, đeo Thần Cung vàng rực, xa xa nhìn lại, phảng phất là một Nữ Chiến Thần kim sắc.

Hai vị này, chính là Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, cũng là người phụ trách Hoàn Quang lãnh địa hiện tại.

Trước khi lãnh chúa chính thức không có, nơi này do bọn họ thay mặt quản lý.

"Đại ca, người nói lãnh chúa mới tới thế nào nhỉ? Hẳn, lợi hại không?"

Lúc này, nữ thống lĩnh bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Ngưu Đầu Nhân nam thống lĩnh lắc đầu nói: "Không rõ, phía trên gần đây làm công tác bảo mật rất tốt, chỉ chờ lãnh chúa đại nhân đến sau đó mới có thể biết."

"Cũng không biết vị lãnh chúa đại nhân này lúc nào đến, cũng chờ một tháng rồi."

Nữ thống lĩnh có chút phàn nàn nói.

Bên cạnh, Ngưu Đầu Nhân thống lĩnh nghe vậy, đang muốn nói, bỗng nhiên ánh mắt hắn ngưng tụ, nhìn về phía không trung.

Cùng lúc đó, nữ thống lĩnh cũng giống như cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu nhìn lại.

Chẳng biết lúc nào, trên đỉnh đầu bọn họ xuất hiện một đám mây bảy sắc, mông ảo chói lọi, mỹ lệ yêu kiều.

Một giây sau, đám mây bảy sắc hóa thành một chiếc phi thuyền vũ trụ.

"Là Càn Nguyên Tông Phiêu Miểu Phi Thuyền, lãnh chúa đại nhân đến!" Nguu Đầu Nhân thống lĩnh cất lời.

Nữ thống lĩnh nghe vậy, hai mắt lập tức chăm chú nhìn lên không trung, bên trong tràn ngập hiếu kỳ.

Chỉ thấy mấy giây sau, từ chiếc Phiêu Miểu Phi Thuyền kia có một bóng người thon dài đi ra.

Nữ thống lĩnh mừng rỡ, lập tức cẩn thận nhìn lại, nhưng lập tức trên mặt nàng liền lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Lãnh chúa đại nhân, lại là Nhân tộc?"

Bên cạnh Nguu Đầu Nhân, cũng lộ ra sắc mặt khác thường.

Đại Thiên Vũ Trụ có đến tỉ tỉ chủng tộc, trong đó tự nhiên có Nhân tộc, nhưng theo bọn họ biết, Nhân tộc là đại danh từ chỉ sự yếu đuối, cơ hồ rất ít sinh ra thiên kiêu cùng cường giả.

Chớ nói chi là tuyệt thế tồn tại có thể gia nhập Càn Nguyên Tông, chí cao vô thượng!

Tuy kinh ngạc, nhưng khi Phong Vân đi xuống, hai người bọn họ vẫn là trước tiên bước lên nghênh đón.

Mặc kệ Phong Vân là chủng tộc gì, lạc ấn kim sắc trên mi tâm đều không phải là giả, đó chính là kí hiệu đại diện cho nội môn đệ tử của Càn Nguyên Tông, bọn họ không thể làm càn.

"Tham kiến lãnh chúa đại nhân!"

Nữ thống lĩnh cùng Nguru Đầu Nhân cung kính hành lễ nói.

" Tham kiến lãnh chúa đại nhân!"

Phía sau, đội quân thiết huyết kia, cũng phát ra tiếng hô rung trời, mà ánh mắt bọn họ nhìn về phía Phong Vân, cũng giống như nữ thống lĩnh cùng Nguru Đầu Nhân vậy, mang theo kính dị.

Hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới, vị lãnh chúa mới tới của bọn họ, lại xuất thân từ Nhân tộc.

Chỉ là, bọn họ biểu hiện rất mờ nhạt, rất khó bị nhận ra.

Nhưng mà, Phong Vân là tồn tại thế nào, xung quanh, hết thảy sự vật vĩ mô hay vi mô, cũng khó có thể trốn khỏi cảm ứng của hắn, một chút cảm xúc biến hóa này, tự nhiên cũng bị hắn phát hiện.

Nhưng hắn cũng không nhiều lời, có nhiều thứ, cũng không cần dùng ngôn ngữ để giải thích, hơn nữa, lấy thân phận của hắn, cũng không tất yếu phải tới cùng bọn người này giải thích, chứng minh cái gì.

Trong lãnh địa này, hắn chính là vua, hắn chính là trời, những sinh mạng này, cũng chỉ là thuộc hạ của hắn mà thôi.

Người gặp qua Hoàng Đế nào chạy theo giải thích cùng chứng minh với hạ thần của mình chưa?

Không tồn tại.

...

Lãnh chúa phủ đệ.

Phong Vân ngồi ngay ngắn trên bảo tọa hoa lệ, quan sát Ngưu Đầu Nhân cùng nữ thống lĩnh đứng trên đại điện, rất dễ dàng lấy được hình chiếu của bọn họ.

【 hình chiếu đôi tượng 】 : Clift (Ngưu Đầu Nhân)

【 tuổi tác 】 : 10000 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hỗn Độn Thiên Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Thần Phủ Tam Thập Thức 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Kim Cực Diệu Thế Quyền 》 , Chí Tôn cấp Kim Hệ công pháp 《 Canh Kim Cứu Chương 》 , Chí Tôn cấp Kim Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Phủ Đạo thiên phú, Kim chi đạo (bảy tầng), Phủ Đạo quy tắc (một tầng). . .

. . .

【 hình chiếu đôi tượng 】 : Lana (nữ thống lĩnh)

【 tuổi tác 】 : 7897 kỷ

【 cảnh giới 】 : Hỗn Độn Thiên Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Thần Phong Thập Tam Tiễn 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Nhất Tiễn Cách Thế 》 , Chí Tôn cấp Phong Hệ công pháp 《 Thần Phong Tiễn Điện 》 , Chí Tôn cấp Phong Hệ thiên phú, Chí Tôn cấp Tiễn Đạo thiên phú, Phong Đạo (bảy tầng), Tiễn Đạo quy tắc (một tầng). . .

. . .

Đơn giản xem qua xong, Phong Vân liền thu hồi ánh mắt, cũng không thấy quá hứng thú . . .

Hai người này mặc dù là Hồn Độn Thiên Chí Tôn, nhưng bằng đồ rơi xuống, đừng nói so sánh với nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông, mà ngay cả ngoại môn đệ tử, so với bọn hắn cũng xa hoa hơn nhiều.

Một người tu hành trên vạn kỷ nguyên, một người tu hành hơn bảy nghìn kỷ nguyên, dù đã là Hồn Độn Thiên Chí Tôn, nhưng hiển nhiên, bọn họ gần như đã hao hết tiềm năng, đời này nếu không có nghịch thiên cơ duyên, trên cơ bản chỉ dừng bước nơi này.

Nhưng hình chiếu của bọn hắn cũng không phải không còn gì khác, ít nhất thì Chí Tôn đạo lực Phong Vân vẫn là rất cần.

Đè xuống những ý niệm này, Phong Vân nhìn Ngu Đâu Nhân Clift cùng nữ thống lĩnh Lana, mở miệng nói: "Bây giờ chiến sự phải chăng rất khẩn trương?"

"Bẩm lãnh chúa đại nhân, tạm thời cũng không có đại chiến, chỉ có tranh đấu quy mô nhỏ mà thôi."

Ngu Đâu Nhân Clift ôm quyền đáp.

"Tốt, vậy ta phân phó các ngươi một việc, giúp ta tập hợp lại tất cả những người sở hữu Không Gian thiên phú trong Hoàn Quang lãnh địa, thấp nhất là Hạ Vị Thần cấp, còn hạn mức cao nhất, thì không có, đưa tất cả bọn hắn đến Hoàn Quang Tinh. ."

Phong Vân bình tĩnh cất lời, lời nói làm cho Clift cùng Lana tràn đầy kinh ngạc, hoàn toàn không biết dụng ý của vị lãnh chúa đại nhân này.

Tập hợp người có Không Gian thiên phú là để làm gì, chẳng lẽ lại là vì muốn tập trung bồi dưỡng?

Nhưng bọn hắn cũng không dám hỏi thăm, chỉ có thể chôn sâu nghi vấn này xuống đáy lòng.

"Vâng, lãnh chúa đại nhân, thuộc hạ lập tức đi làm!"

Clift cùng Lana cung kính nói, lập tức, hai người bọn họ cáo từ rời đi.

Nhìn bóng lưng hai thống lĩnh đã đi xa, Phong Vân ánh mắt thâm thúy, mang theo một vòng chờ mong.

Một trăm tám mươi vạn sinh mệnh hành tinh, chừng tỷ tỷ vũ trụ sinh mệnh, cho dù người có Không Gian thiên phú được sinh ra với xác suất cực thấp, nhưng ở trước mặt con số khủng bố này, cũng sẽ là một số lượng khả quan.

Nếu là có thể tập hợp lại, cho hắn hình chiếu, Không Gian thiên phú của hắn, còn không lập tức tăng vùn vụt ư!

Chương 805: 'Phối trí' tăng lên!

Chương 805: 'Phối trí' tăng lên!

Sau khi Phong Vân ra lệnh một tiếng, toàn bộ Hoàn Quang lãnh địa cũng bắt đầu vận chuyển.

Các binh sĩ chia nhau tiến về một trăm tám mươi vạn sinh mệnh hành tinh, từ lượng vũ trụ sinh mệnh khổng lồ kia chọn lựa ra những người có được Không Gian thiên phú.

Đây nhất định là một nhiệm vụ gánh nặng đường xa.

Một trăm tám mươi vạn sinh mệnh hành tinh, mỗi cái sinh mệnh hành tinh thượng ít nhất cũng có ngàn ngàn tử vũ trụ sinh mệnh, như vậy tổng hợp lại, số lượng vũ trụ sinh mệnh trong Hoàn Quang lãnh địa, nhiều đến không cách nào tưởng tượng.

Muôn từ số lượng vũ trụ sinh mệnh khổng lồ này lựa chọn ra người có Không Gian thiên phú, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

May mắn, Phong Vân cũng không sốt ruột, hắn cũng không quá thúc giục, chỉ để những binh lính kia một ngày tìm ra một số lượng nhất định là được, cũng không có bức ép.

Dù sao, hắn biết rõ thuật cai trị, đã nếu có vô thượng uy áp, cũng phải có lòng từ bi nhất định, bằng không nếu chỉ một mực cường phục áp bách, khả năng sẽ dẫn đến phản hiệu quả.

Coi như những binh lính này sẽ không phản loạn, nhưng cũng có thể là qua loa làm cho có, như thế ngược lại cái được không bù nổi cái mất.

Cho nên, còn không bằng ngay từ đầu liền nói lỏng yêu cầu, mỗi ngày chỉ cần hoàn thành một lượng công việc nhất định là được.

Hơn nữa, vì điều động tính tích cực, Phong Vân còn đặc biệt thiết trí ban thưởng, phàm là kẻ tìm ra được người có Không Gian thiên phú, căn cứ đẳng cấp cao thấp, cũng có thể nhận lấy ban thưởng tương ứng.

Như vậy, những binh lính này tự nhiên càng thêm ra sức.

Gần như không cần Phong Vân đặc biệt phân phó thêm gì, chính bọn họ đã tự chủ động làm việc.

Thế là, dưới cơ chế này, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ có người sở hữu Không Gian thiên phú được đưa từ từng cái sinh mệnh hành tinh đến Hoàn Quang Tinh.

Do Ngưu Đầu Nhân Clift cùng nữ thống lĩnh Lana sắp xếp.

Cứ như vậy vận dụng toàn bộ lực lượng của Hoàn Quang lãnh địa, tự nhiên thanh thế to lớn, Phong Vân vì không làm cho người ta hoài nghi, đối ngoại tuyên bố là để bồi dưỡng ra người có Không Gian thiên phú càng tốt hơn, biên chế bọn hắn vào thành một binh chủng quân đội chuyên biệt, tên là không gian Thần quân.

Mà bí mật, kỳ thật chỉ là vì thỏa mãn việc hấn lấy hình chiếu mà thôi.

Kỳ thật Phong Vân còn muốn tụ tập lại cả những người có Thời Gian thiên phú trong lãnh địa, nhưng nghĩ tới lượng công việc thực sự quá lớn, ăn một miếng lại không tiêu nổi, vẫn để ngày sau từ từ nói.

Cứ như vậy, thời gian cứ như vậy, từng chút một trôi qua.

Rất nhanh, nửa năm lặng yên mà qua.

Trong vòng nửa năm, đã có hơn mười vạn người có Không Gian thiên phú được mang về Hoàn Quang lãnh địa, hơn nữa số lượng này, còn đang lấy một loại tốc độ mặc dù thông thả, nhưng lại rất vững vàng tiếp tục tăng trưởng.

...

Hoàn Quang Tinh, trong doanh địa mới xây.

Nữ thống lĩnh Lana đang than phiền với Nguu Đầu Nhân Clift, "Lãnh chúa đại nhân từ khi tuyên bố mệnh lệnh muốn tập hợp người có Không Gian thiên phú trong lãnh địa để xây dựng quân đội, ta liền không còn gặp lại hần lần nào, vậy cũng quá đem con bỏ chợ đi."

"Đại ca, ta có đôi khi thật hoài nghi, vị Nhân tộc lãnh chúa đại nhân này của chúng ta, liệu có thật là dựa vào thực lực mình mà đi đến vị trí này hay không?"

"Xuyt! Chớ lên tiếng!"

Clift tranh thủ ra hiệu Lana im miệng, "Không được bàn tán sau lưng lãnh chúa đại nhân, đó là người phía trên phái tới, dù thế nào, cũng không tới phiên chúng ta chất vấn."

Mặc dù hần ngoài miệng nói như vậy, nhưng kỳ thật trong lòng hần cũng nghĩ không khác Lana là mấy.

Bởi vì hần chưa từng cảm nhận được may mắn chút khí tức khủng bố nào từ trên người vị lãnh chúa này, có chăng cũng chỉ là khí chất hoà nhã vô

cùng, đạm bạc yên tĩnh.

"Khả năng vị lãnh chúa đại nhân này, thật chỉ là dựa vào quan hệ mới đạt tới cấp độ này."

Ngưu Đầu Nhân Clift trong lòng nghĩ như vậy.

...

Mà giờ khắc này.

Phong Vân đang ngồi xếp bằng ở chỗ sâu trong lãnh chúa phủ đệ, không để ý đến chuyện bên ngoài, bởi vì hắn đang tập trung tinh thần nhào vào hình chiếu.

Nửa năm qua, hắn thu hoạch mười vạn hình chiếu Không Gian thiên phú, trong đó đại đa số mặc dù đều là Hạ Vị Thần đến Thượng Vị Thần cấp độ, còn trở lên Thần Vương cấp, Thần Chủ cấp, Chúa Tể cấp, cũng không nhiều, nhưng tổng số lại rất rất nhiều.

Cho nên qua nửa năm này điên cuồng xoát hình chiếu, Phong Vân bây giờ Không Gian thiên phú cũng đã đạt tới song Chúa Tể cấp, chỉ cần lại có được một cái Chúa Tể cấp, hắn liền có thể đem Không Gian thiên phú tấn thăng tới Chí Tôn cấp.

Mà Không Gian pháp tắc của hắn, cũng đạt tới cực hạn cấp độ, khoảng cách quy tắc, cũng chỉ còn kém một tia mà thôi.

"Xem hôm nay thu hoạch như thế nào."

Phong Vân trong lòng tự nói, lúc này đưa ánh mắt quét về phía túi đeo trong không gian, hình chiếu lần này, hắn vừa mới xoát xong, còn chưa kịp xem.

【 Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Bằng Khắc.

【 Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Hồ Văn.

【 Thần Vương cấp Không Gian thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Moka.

【 Thần Vương cấp Không Gian thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Ma Cơ.

【 Thần Vương cấp Không Gian thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Hách Tuấn.

...

Dẫn đầu khắc sâu vào đáy mắt, chính là năm đồ vật lấp lánh này, mặc dù hào quang không phải rất chói lóa, nhưng vẫn như cũ làm Phong Vân tâm hoa nô phóng, vui vô cùng.

"Hai cái Thần Chủ cấp Không Gian thiên phú, ba cái Thần Vương cấp Không Gian thiên phú, có thể đủ hợp thành một cái Chúa Tể cấp Không Gian thiên phú, thành công!"

Phong Vân ánh mắt sáng rực, giống như sao trời.

Bận rộn lâu như thế, Không Gian thiên phú của hắn, rốt cục muốn tấn thăng đến cấp độ mà hắn tha thiết ước mơ!

"Hiện hóa!"

Lúc này, Phong Vân không chần chừ, trong lòng mặc niệm một tiếng.

"Ầm ——! !"

Sau một tiếng nhắc nhở, đại lượng ánh sáng màu bạc tràn ngập trong đầu, sau đó dung nhập vào thân thể hắn.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, Chúa Tể cấp Không Gian thiên phú của Phong Vân liền xông phá công cùm xiềng xích, một đường tấn thẳng, như cười tên lửa, phá vỡ mà vào Chí Tôn cấp!

Mà ngay sau khi Không Gian thiên phú tấn thẳng đến Chí Tôn cấp, không gian pháp tắc trong cơ thể Phong Vân, cũng bỗng rung động, lập tức đánh nát cực hạn, vậy mà bước vào quy tắc lĩnh vực!

Đến tận đây, Không Gian thiên phú của Phong Vân đạt tới Chí Tôn cấp, Không Gian pháp tắc, cũng lột xác thành Không Gian quy tắc!

"Chí Tôn cấp Không Gian thiên phú, tăng thêm Không Gian quy tắc, lại thêm song Chí Tôn cấp Kiếm Đạo thiên phú cùng đại thành cấp Kiếm Đạo quy tắc, hắn cũng đủ để lĩnh hội đê lê nhất môn chí cao Kiếm Đạo, Đế Kiếm Kiếm Đạo."

Phong Vân yên lặng lâm bẫm.

Hắn bận rộn lâu như thế, nghĩ cách tăng lên phối trí của chính mình, không phải chính là vì cái này sao.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền bắt đầu lập tức thả ra đủ loại tin tức liên quan tới Đế Kiếm Kiếm Đạo, lại lần nữa bắt đầu bắt đầu tìm hiểu.

Mà lần này, hắn không có loại cảm giác như lọt vào trong sương mù trước đó nữa, phảng phất như rẽ mây nhìn thấy mặt trời, thể ngộ tăng cao, đủ loại huyền bí cùng ảo diệu của Đế Kiếm Kiếm Đạo, không ngừng luân chuyển trong đầu óc hắn.

"Có một loại kiếm."

"Nó, vô hình vô chất."

"Nó, quý thân khó lường."

"Nó, vừa xuất hiện, chính là lúc địch nhân mất mạng!"

Chương 806: Người đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả!

Chương 806: Người đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả!

"Đây chính là Đệ Kiếm Kiếm Đạo sao."

Bên trong đại điện băng lãnh, Phong Vân một thân một mình xếp bằng ở đây, khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt, giờ khắc này, hẳn rốt cục đã có thể ngộ đến Kiếm Đạo chí cao huyền bí.

Đánh vỡ ngăn cách trước đó, áo nghĩa lưu chuyển trái tim, thỏa thích rong chơi.

Loại cảm giác này, bút mực không cách nào nói rõ được, khó mà nói ra, chỉ có thể tự thân đi cảm nhận.

Cứ như vậy, Phong Vân quên mất thời gian trôi qua, cũng quên mất thân ở chỗ nào, toàn tâm toàn ý đầu nhập vào bên trong lĩnh hội, quên lãng hết thảy.

Cũng không biết là trôi qua bao lâu, có lẽ là trong nháy mắt, cũng có lẽ là vĩnh hằng.

Phút chốc, một thanh âm từ bên ngoài truyền vào, đem Phong Vân từ trong loại trạng thái tu luyện này bừng tỉnh lại.

"Lãnh chúa đại nhân, tiên tuyền khẩn cấp báo cáo, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ xuất động mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, suất lĩnh ức vạn đại

quân xâm phạm vào biên cương của ta!"

Ừm?

Thanh âm truyền đến, Phong Vân lập tức như ở trong mộng mới tỉnh lại, sau đó ý thức trở về, hấn nhanh chóng kịp phản ứng, nhẹ nhàng lóe lên, đã đến trước cửa cung.

Một giây sau, cửa cung tự động mở ra, mà ở bên ngoài cửa cung, Nguưu Đầu Nhân Clift cùng nữ thống lĩnh Lana đang đứng đấy.

Lúc này, trên mặt hai vị này có nồng đậm lo lắng.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong Vân, lập tức tới nghênh đón, đem tin tức trước đó kỹ càng báo cáo lại một lần.

Đại khái ý là Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ biết được Hoàn Quang lãnh địa mới thay đổi lãnh chúa, thế là xuất động mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, cùng với ức vạn đại quân, xâm phạm chúng ta.

Loại tranh đấu này, ở biên cương Đại Thiên Vũ Trụ là chuyện rất phổ biến, đôi bên vô tình hay cố ý, đạt thành một loại ăn ý, dùng chuyện này để luyện binh, cùng ma luyện thiên kiêu nhà mình.

Bất quá, giống như lần này, quy mô lớn như thế, thật sự đúng là rất ít khi phát sinh.

Hết thảy chỉ bởi vì, Hoàn Quang lãnh địa mới thay đổi lãnh chúa, hơn nữa còn là đến từ Càn Nguyên Tông, mà đối diện, cũng mới thay đổi thủ lĩnh đại quân, thiên kiêu cái thế đến từ Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

Hai hồ gặp nhau, tất có một hồi tranh đấu!

Cho nên, trận chiến tranh này đã bạo phát như vậy!

...

Sau khi làm rõ chân tướng, thần sắc Phong Vân không có biến hóa, với hấn mà nói, loại tranh đấu này cũng không có cái gì quá vui mừng, hấn cũng không phải là loại hiếu chiến kia.

Bất quá, khi nghĩ đến lại có thể thu hoạch hình chiếu rất tốt, hấn cũng có chút rục rịch.

Lúc này, Phong Vân vung tay lên, phân phó nói: "Lập tức triệu tập đại quân, xuất phát đến tiền tuyến ~!"

"Tuân lệnh" Nữ thống lĩnh Lana đang muốn hỏi lúc nào, thì Nguư Đầu Nhân Clift lập tức ngăn cản hấn, sau đó hấn cung kính nói: "Tuân mệnh!"

Sau khi nói xong, hấn lôi kéo Lana cáo từ rời đi.

Đi ở trên đường bên ngoài, Lana nhin không được nói: "Đại ca, người sao lại không để ta ngăn cản lãnh chúa đại nhân, người đối diện là thiên kiêu cái thế Hỗn Độn Thiên Chí Tôn cấp, lãnh chúa đại nhân không thể nào là đối thủ của hấn, sao có thể ứng chiến được! Vạn nhất lãnh chúa đại nhân xảy ra chuyện, chúng ta cũng phải đi theo hi sinh vì nhiệm vụ đó!"

"Yên tâm, lãnh chúa đại nhân sẽ không xảy ra chuyện gì, người cảm thấy, người phía trên chỉ biết ngồi nhìn lãnh chúa đại nhân xảy ra chuyện sao?"

Nguư Đầu Nhân Clift lắc đầu nói.

Lana tâm thần khê động, cũng cảm thấy có đạo lý.

Cao tầng Càn Nguyên Tông đối với mấy vị nội môn đệ tử này thế nhưng là xem như bảo bối, không có khả năng để bọn hấn xảy ra chuyện được.

"Đã biết lãnh chúa đại nhân sẽ không có nguy hiểm tới tính mệnh rồi, vậy để hấn đi tiên tuyến cũng tốt, có thể kiến thức một, đấu tranh chân chính là dạng gì."

Clift mở miệng nói.

Hấn thấy, những đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông này, cả đám đều chỉ biết tu hành, căn bản vốn không biết cái gì là lịch luyện qua máu và lửa.

Lấy vị lãnh chúa đại nhân này của hấn mà nói, từ sau khi đi vào lãnh địa, đã trực tiếp tuyên bố bế quan, đừng nói đi ra ngoài lịch luyện, ngay cả sự tình trong lãnh địa cũng chẳng muốn quản, trực tiếp khi vung tay cho người dưới đi làm.

"Tốt, chúng ta sẽ đi triệu tập đại quân."

Lana gật đầu, lập tức hai người bọn họ cùng tiến về binh doanh.

...

Một bên khác.

Một mảnh không gian bao la rộng lớn, Ma Khí mọc thành bụi, hỗn loạn không chịu nổi.

Bỗng nhiên, có dòng lũ màu đen từ bốn phương tám hướng vọt tới, rất là hùng vĩ.

Nhưng nhìn kỹ, nào phải là dòng lũ màu đen, rõ ràng là ức vạn chiến sĩ mặc giáp đen đó chứ, tay cầm Ma Qua, uy nghiêm như ngục!

Mà ở phía trên những chiến sĩ hắc giáp này, đứng vững vàng mười đạo thân ảnh, từng người thân mang Chiến Giáp huyền hắc sắc, tản ra khí tức mênh mông như vực sâu.

Nhất là một vị đầu tiên, càng là như Ma thần, hai mắt màu đỏ tươi, tựa như hai vòng huyết nguyệt, nhiếp hồn đoạt phách.

Phút chốc, một đạo thanh âm trầm thấp từ trong miệng vị như là Ma Thần này truyền ra, "Xác định tin tức Hoàn Quang lãnh địa kia đã đổi lãnh chúa mới hay sao?"

"Xác định, người này đến từ Nhân tộc, nghe nói là người đứng đầu giải thi đấu đệ tử nội môn tân tân lần này của Càn Nguyên Tông." Một vị đứng ở bên cạnh đáp.

"Nhân tộc? Còn là người đứng đầu giải thi đấu đệ tử nội môn tân tân sao? Ta xem chừng Càn Nguyên Tông thật sự là một đời không bằng một đời, thế mà để cho Nhân tộc yếu đuối lên làm người đứng đầu."

Tồn tại như là Ma Thần cười nhạo nói: "Khó trách hấn một mực trốn ở trong lãnh địa không ra."

Lập tức, hấn ma vung tay lên, "Truyền lệnh xuống, trong một tháng, ta muốn đánh vào Hoàn Quang lãnh địa, tự tay đem vị lãnh chúa này chém giết, lập xuống bất thế chi công!"

Bất quá ngay lúc này, bỗng nhiên máy truyền tin của hấn vang lên, sau khi ấn mở, bên trong truyền đến tin tức mới nhất.

"Thủ lĩnh, thu được tin tức từ tiền tuyến báo đến, lãnh chúa Hoàn Quang lãnh địa tự thân suất lĩnh đại quân chủ động hướng quân ta tấn công tới!"

Ngạch. . .

Lấy tâm tính của vị Ma Thần này, bỗng nhiên nghe được tin tức đó, cũng không khỏi sửng sò một chút.

Lập tức trên mặt hắn lộ ra nụ cười quỷ dị, "Thế mà lại chủ động xuất kích, chính mình muốn chết hay sao."

"Bất quá như vậy cũng tốt, đỡ mất công ta đi lại xa xôi!"

Hắn phảng phất như đã thấy tràng cảnh mình tự tay vận đầu lĩnh chúa Nhân tộc yếu đuối này cái xuống rồi, hình ảnh kia, nhất định rất đẹp!

Ngẫm lại liền để ma huyết trong cơ thể hắn bắt đầu sôi trào lên!

"Vậy ta sẽ lấy ngươi, lĩnh chúa nhân tộc này làm điểm xuất phát đi, để cho ta trùng kích tầng thứ cao hơn."

Vị như là Ma thần thấp giọng lầm bầm nói, mà bên trong hai con ngươi màu đỏ tươi của hắn, sớm đã tràn đầy hưng phấn cùng ngang ngược rồi.

Nhưng mà, chính ngay bản thân hắn, cũng không thể nào biết được có sự tình đáng sợ đến bậc nào đang chờ hắn phía trước.

Chỉ có thể nói, là trời gieo họa còn được sống, tự gây họa vậy thì không chắc rồi!

...

Bên trong không gian mênh mông của Hoàn Quang lĩnh địa.

Một vị Sơn Dương Hồ, là lão nhân trên đầu mọc ra hai cây Dương Giác đang cúi đầu quan sát phía dưới.

Hắn lắc đầu nói: "Thế nào lại không lý trí như vậy, thế mà chủ động rời khỏi lĩnh địa xuất kích, ai, những đệ tử nội môn này cả đám đều kiêu ngạo như vậy, trước đó cũng là như thế."

"Thật sự là không làm cho người bớt lo mà."

Tên lão nhân râu dê này, chính là người hộ đạo của Càn Nguyên Tông, đang ở đây để bảo hộ cho đệ tử của Càn Nguyên Tông.

Mặc dù trên danh nghĩa là Càn Nguyên Tông để cho đệ tử nội môn đi kinh lịch sinh tử ma luyện, nhưng cũng không thể thật để cho bọn họ đi chết, ở thời khắc mấu chốt, vẫn phải xuất thủ cứu giúp.

Dù sao, đệ tử nội môn là lực lượng trung kiên trong tương lai, chết đi vô ích như vậy, cái được lại không bù nổi cái mất.

Chương 807: Mặt ngoài bình tĩnh, nội tâm hoảng như chó!

Chương 807: Mặt ngoài bình tĩnh, nội tâm hoảng như chó!

Bên trong vô ngân tinh không, một đội ngũ ức vạn đại quân đang tiến tới, cuộn cuộn như dòng lũ, liên miên bất tuyệt, cực kỳ bao la hùng vĩ.

Mà ở phía trước nhất của đại quân, Phong Vân mặc một bộ Chiến Giáp bạch kim sắc, phía sau hát lên áo choàng ám hồng sắc, bên hông cắm Tử Cực Long Thần Kiếm, thân hình thon dài, vừa nhìn qua, phong thần như ngọc, khí chất siêu nhiên.

Không nói tới cái khác, chỉ là phong độ tuyệt thế này, đã là rất khó có được.

Nữ thống lĩnh Lana ở một bên, trong mắt cũng nổi lên một vòng dị sắc, bất quá nàng lập tức nghĩ đến đủ loại hành vi của vị lãnh chúa đại nhân này sau khi đi vào lãnh địa, lập tức bĩu môi.

"Đẹp mắt thì làm được cái gì chứ, chúng quy là vẫn cần thực lực tới để nói chuyện."

Đương nhiên, câu nói này Lana vẫn không dám nói ra, chỉ là ở trong lòng chửi bậy mà thôi.

"Đại nhân, lại đi thêm trăm vạn dặm nữa, chúng ta đã tới biên giới lãnh địa, cũng chính là chiến trường tiền tuyến!"

Lúc này, Ngưu Đầu Nhân Clift từ phía trước trở về bẩm báo với Phong Vân.

"Tốt, ở chỗ này trú quân, nghênh đón địch nhân."

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, lập tức phân phó.

Đại quân tiếp tục di chuyển.

Ước chừng qua một tiếng sau, Phong Vân mang theo đại quân thành công đến tiền tuyến chiến trường.

Lúc này hấn mệnh lệnh đại quân chỉnh đốn, bài binh bố trận, làm tốt chuẩn bị tùy thời chiến đấu.

Mà Phong Vân thì đứng ở phía trước nhất, phía sau áo choàng ám hồng sắc đón gió tung bay, hấn giống như là một gốc Thần tùng vạn cổ, sừng sững bất động.

Thời khắc này, thần sắc Phong Vân bỗng nhiên khẽ động, nhìn về phương xa.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" . . .

Âm thanh nổ vang ban đầu rất nhỏ, nhưng theo thời gian trôi qua, một tiếng so với một tiếng lớn hơn, cuối cùng, hóa thành tiếng nổ vang kinh thiên động địa, quanh quần giữa trời đất.

Nơi xa, có dòng lũ màu đen xuất hiện, lại lập tức trút xuống đây, tựa như dòi núi lấp biển, cực kỳ đáng sợ.

Mà ở phía trước nhất của 'Hắc sắc dòng lũ', thì đứng thẳng mười thân ảnh vĩ ngạn, tựa như mười vòng hắc sắc như mặt trời, vô cùng quý dị và mênh mông.

Nhất là người đứng trước nhất, càng là như ma như Thần vậy.

"Đến rồi! Quả nhiên là mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn! Với lại một vị phía trước nhất, khủng bố tới không hợp thói thường!"

"Nghe nói người đứng ở phía trước nhất là một trong những hậu duệ của Ma Vương ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, tên là Diklah, ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ cũng là thiên kiêu danh chấn một phương!"

Clift cùng Lana cẩn thận nhìn chăm chú, khi thấy vị Diklah như là Ma Thần kia, tâm thần kinh hãi, cảm giác phảng phất như là đang đối mặt với một tôn Ma Thần chân chính vậy.

Mặc dù cảnh giới mọi người đều là Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, nhưng hai người bọn hắn là thuộc về loại tiềm lực đã hao hết, mà trái lại Diklah kia, lại như là mặt trời ban trưa, tuy là Thiên Chí Tôn, nhưng chiến lực của hắn tất nhiên đã phá vỡ giới hạn mà bước vào Truyền Kỳ Chí Tôn cấp rồi!

Căn bản là không cùng một đẳng cấp!

Nếu không phải là Phong Vân kiên trì muốn tới tiền tuyến, hai người bọn họ chắc chắn sẽ không tùy tiện xuất kích như vậy.

"Hi vọng thật là có người hộ đạo ra tay, bằng không thì chúng ta lần này sẽ thật phải toàn quân bị diệt!" Nước đã đến chân rồi, trong lòng Ngưu Đầu Nhân Cli cũng không khỏi lo lắng.

Dù sao cũng là đại sự liên quan đến tính mệnh.

Bên cạnh Lana cũng là một mặt buồn bã.

Chỉ có Phong Vân thần sắc như thường, thậm chí còn có một chút hưng phấn nhỏ nữa, khi hắn nhìn thấy mười đạo thân ảnh đối diện.

"Mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, còn có một vị là thiên kiêu cái thể, cái hình chiếu này, đặc ý quá rồi."

Phong Vân kích động không thôi.

Mà lúc này.

Diklah đối diện cũng nhìn thấy Phong Vân, không khỏi nhếch miệng cười một tiếng, "Quả nhiên như là trong tin tức đã nói tới, chỉ là Nhân tộc mà thôi."

Chẳng trách bọn họ khinh thường đối với nhân tộc như vậy, bởi vì Nhân tộc cơ hồ không có một cường giả nào đi ra ngoài được.

Ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, Nhân tộc còn có thể dựa vào số lượng đời này qua đời khác tích tụ ra cường giả, nhưng mọi thứ đều có chừng mực cả, Nhân tộc tiên thiên không đủ, thành tựu tối cao là có thể trở thành Linh Chí Tôn cũng đã không tệ rồi.

Lại thêm nữa, gần như không có khả năng.

Cho nên trong Chí Tôn nhiều như mưa ở Đại Thiên Vũ Trụ, Nhân tộc yếu đuối cũng là một đại danh từ.

Đây là ấn tượng cố hữu, bao nhiêu năm rồi đều là như vậy, không có thay đổi.

...

Bên này.

Diklah nhìn Phong Vân đứng ở chiến trường tiền tuyến, lông mày cau lại, nội tâm lâm lâm: "Gia hỏa này còn ở biên giới Càn Nguyên Đại Thiên

Vũ Trụ, muốn đánh giết có chút phiền phức, phải đem hắn dẫn ra ngoài mới được."

Hắn biết được nội môn đệ tử ở Càn Nguyên Tông như Phong Vân, phía sau tất nhiên sẽ có người hộ đạo thủ hộ, hắn muốn làm, chính là dẫn Phong Vân ra ngoài, sau đó trong nháy mắt chém giết!

Đến xâm lấn Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, vấn đề này hắn vẫn luôn không nghĩ tới, hắn đến đây, chỉ là vì đánh giết Phong Vân mà thôi, những cái khác, cũng chỉ là phụ mà thôi.

Bởi vì ma giác vũ trụ quy định, phạm là đánh giết nội môn đệ tử trọng yếu của Càn Nguyên Tông trở lên, sẽ thu hoạch được ban thưởng cực kỳ phong phú.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn không kịp chờ đợi đã muốn xâm phạm như vậy.

Nghĩ đến đây, Diklah liền cao giọng đối với Phong Vân ở xa bên ngoài hô to: "Người và ta một trận chiến, nếu ta bại, lập tức lui binh, như thế nào?"

Lời này vừa ra, Clift cùng Lana thần sắc biến đổi, hai người bọn họ lập tức thấy rõ mục đích của Diklah, nói với Phong Vân: "Lãnh chúa đại nhân, không nên đáp ứng hắn."

Nhưng mà Phong Vân lại không để ý tới hai người bọn họ, trực tiếp gật đầu, "Tốt."

Sau đó, hắn một bước phóng ra, hướng phía bên ngoài đi đến.

Thấy thế, Clift muốn bắt Phong Vân lại, ngăn cản hắn đi ra ngoài, nhưng mà khi hắn đuổi tay ra, lại không bắt được cái gì cả.

Ùm?

Clift khẽ giật mình, lấy tốc độ phản ứng của hấn, vậy mà không bắt được.

Mà tại thời điểm hấn ngậy người, Phong Vân đã biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện ở nơi xa.

"Đại ca, người thế nào không giữ lãnh chúa đại nhân lại!" Bên cạnh Lana sốt ruột nói.

Clift cũng thật bất ngờ, hấn thế mà lại thất thủ!

...

Xa xôi đối diện.

Diklah nhìn thấy Phong Vân thật sự là một thân một mình đi tới, sắc mặt đại hỉ, hấn lập tức truyền âm cho chín vị Hỗn Động Thiên Chí Tôn dưới trướng, "Nghe mệnh lệnh của ta, chờ một lúc nữa ta vừa ra tay, các người liền vây quanh ở bốn phía, phòng ngừa hấn chạy trốn!"

"Vâng!"

Chín vị Hỗn Động Thiên Chí Tôn trong nháy mắt đem chiến lực tăng lên tới đỉnh phong, bên ngoài nhìn không ra cái gì, nhưng đã ở vào trạng thái kéo căng nhất.

Một phút đồng hồ sau.

Đợi cho Phong Vân vừa mới bước ra khỏi cương vực vũ trụ, Diklah cũng khởi hành, hấn 'Oanh 'Một tiếng, tựa như là thuấn di vậy, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Phong Vân, nhe răng cười một tiếng, "Người xong đời rồi!"

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" . . .

Cùng lúc đó, chín vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn cũng trong nháy mắt xuất hiện ở bốn phía của Phong Vân, mười người hợp thành một trận thế, bao vây Phong Vân lại.

Chỗ không trung mênh mông.

Sơn Dương Hồ lão nhân kia thấy cảnh này, thầm nghĩ một tiếng không tốt, lập tức chuẩn bị ra tay.

Nhưng ở thời điểm này, bỗng nhiên một bóng người xuất hiện ở trước mặt hắn, ngăn trở đường đi của hắn, đồng thời một đạo thanh âm trêu tức vang lên:

"Nha, đây không phải một trong những người hộ đạo của Càn Nguyên Tông Sơn Dương lão nhân sao, thật sự là đã lâu không gặp."

Sơn Dương Hồ lão nhân ngưng mắt nhìn lại, thần sắc nghiêm nghị, "Ma Tướng Keno!"

Trước mắt là một không lồ quái vật toàn thân trải rộng xích hồng lân giáp, dữ tợn hung ác, khí tức đáng sợ giống như ác ma thượng cổ vậy, chính là một trong những Ma Tướng tiếng tăm lừng lẫy của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ! _

Chương 808: Ta có một kiếm, ngươi có dám tiếp?

Chương 808: Ta có một kiếm, ngươi có dám tiếp?

"Ma Tướng Keno, ngươi dám đến Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ của ta, muốn xâm lấn sao?"

Sau khi Sơn Dương Hồ lão nhân kịp phản ứng, âm thanh lạnh lùng nói.

"Khắc khắc."

Ma Tướng Keno phát ra tiếng cười không giống nhân loại, "Ta cũng không có ý tứ này, chỉ là ta được thiên kiêu trong tộc mời đi theo, đến ngăn cản ngươi một lát, chỉ thế thôi."

Nói tới đây, Sơn Dương Hồ lão nhân làm sao không biết dụng ý của Ma Tướng Keno, rõ ràng là đến ngăn cản hấn giải cứu Phong Vân!

Lập tức, sắc mặt hấn trở nên rất khó coi, lạnh giọng nói: "Cút ngay!"

Vừa mới nói xong, Sơn Dương Hồ lão nhân liền hướng phía dưới phóng đi, nhưng Ma Tướng Keno đã có tâm muốn lưu hấn lại, trình độ thực lực hai người không khác nhau bao nhiêu, thậm chí Sơn Dương Hồ lão nhân còn phải yếu hơn một chút nữa.

Lần này, hấn bị dây dưa cuốn lấy, không cách nào thoát thân để đi cứu Phong Vân được.

Việc này để trong lòng hắn bất đắc dĩ, chỉ có thể yên lặng nói: Phong Vân, chúc ngươi may mắn.

Hắn đã tận tâm tận lực rồi, còn lại, phải nhìn tạo hóa của chính Phong Vân mà thôi, mặc dù hắn biết điều này rất xa vời.

...

Cùng lúc đó.

Bên ngoài vũ trụ, Phong Vân bị Diklah và chín vị cường giả của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ vây quanh, lâm vào tình cảnh nguy hiểm, nơi xa Clift cùng Lana sắc mặt đều thay đổi.

Mà người đương sự là Phong Vân thì lại bình tĩnh tới rồi tỉnh rồi mù, chỉ thấy hắn không nhìn người khác, chỉ nhìn Diklah cách đó không xa, bình tĩnh nói: "Ta có một kiếm, ngươi có dám tiếp không?"

Thần sắc Diklah khẽ giật mình, sau đó là nhìn về Phong Vân như là đang nhìn một người điên vậy, đã đến nước này, còn thấy không rõ tình thế sao?

Hắn nhếch miệng cười một tiếng, tràn ngập ý vị trào phúng, "Có cái gì mà không dám. . ."

Một chữ cuối cùng còn chưa phun ra, một giây sau, một tiếng kiếm ngân đột nhiên vang lên.

Nhưng mà chỉ có âm thanh kiếm ngân vang, lại không chút Kiếm Quang gì cả.

Đang ở giữa nghi hoặc, bỗng nhiên, một cỗ sợ hãi vô biên bỗng nhiên hiện lên, con ngươi Diklah co rút lại, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, hắn liêu

mạng muốn phản kháng, nhưng căn bản là không phản ứng kịp.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc. . .

Thế giới phảng phất trở nên yên tĩnh.

"Bang!"

Thanh âm thu kiếm trở vào bao truyền đến, Phong Vân bình tĩnh quay người rời đi, cứ đường hoàng đi ra như vậy, vòng vây của Diklah và chín vị cường giả, cũng không bị hấn đặt vào mắt.

Nơi xa, Clift cùng Lana nhìn thấy một màn này, một mặt mờ mịt, hoàn toàn không biết đã phát sinh cái gì.

Nhưng một giây sau, thần sắc hai người bọn họ bỗng nhiên trở nên kinh hãi, giống như là đang nhìn thấy chuyện kinh khủng nhất trên đời vậy, toàn thân cũng đang run rẩy.

Chỉ thấy theo Phong Vân chậm rãi cất bước đi ra, Diklah cùng chín vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, âm âm ngã xuống, tiếp theo, ở trên mi tâm bọn họ, một lỗ thủng sâu không thấy đáy xuất hiện.

Sinh cơ toàn bộ tản ra, hồn phi phách tán!

"Cái này, chết, chết, đều, đều chết! ! ?"

Lana vừa co giật, vừa run rẩy nói, trên gương mặt xinh đẹp trừ kinh hãi ra, rốt cuộc đã không tìm ra cảm xúc nào khác nữa.

Mà Clift bên cạnh cũng đang điên cuồng run rẩy, cây búa trong tay rơi trên mặt đất cũng không nhận ra, hấn gắt gao nhìn chăm chăm vào Phong Vân đang hướng về bọn họ bình thản đi tới, sâu trong linh hồn, đang nhắc lên sóng to gió lớn, không cách nào bình tĩnh lại.

Một kiếm, một kiếm đã chém giết mười tôn tại kinh khủng kể cả Diklah ở bên trong nữa!

Kia thế nhưng là mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn đó! Nhất là Diklah, chiến lực càng là có thể so với Truyền Kỳ Chí Tôn! !

Tê. . .

. . .

Mà ở trên không trungmênh mông, đang triền đấu cùng Thiên Dương lão nhân là Ma Tướng Keno, lúc này cũng đang lâm vào bên trong chết lặng.

Biểu hiện trên mặt hai người này không có khác nhau lắm, đều bị chân kinh tràn ngập, gất gao nhìn chăm chăm xuống phía dưới, cảm thấy không thể tin nổi.

Cho dù cường đại như bọn họ đi nữa, giờ khắc này cũng cảm thấy vô cùng mộng ảo.

Nhất là Ma Tướng Keno, càng cảm thấy không thể tưởng tượng được, cảnh giới Phong Vân hẳn cảm ứng rất rõ ràng, chỉ là Hỗn Độn Linh Chí Tôn mà thôi, vậy mà lại có được chiến lực khủng bố như vậy.

Một kiếm chém giết Thiên Chí Tôn viễn siêu hẳn mấy cảnh giới! Thậm chí ngay cả Diklah có chiến lực là Truyền Kỳ Chí Tôn cũng không có chút lực lượng phản kháng nào!

"Trình độ chiến lực này, đã vô hạn tiếp cận với Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn rồi!"

Ma Tướng Keno cảm giác tâm thần mình cũng đang run rẩy, Hồn Độn Linh Chí Tôn, chiến lược có thể so sánh với cấp độ Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn, thiên kiêu cấp bậc này, ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ của hắn, chỉ có dòng dõi của Ma Hoàng đệ hạ mới có thể so sánh được!

Một nhóm thiên kiêu kia thế nhưng là cấp độ thượng đẳng ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ! !

Nội môn đệ tử nhỏ nhỏ trước mắt của Càn Nguyên Tông này, hơn nữa còn là Nhân tộc, lại là thuộc về loại vô thượng thiên kiêu kia sao!

Vừa nghĩ đến đây, sát ý trong mắt Ma Tướng Keno liền từ từ tăng vọt lên, muốn xử lý Phong Vân ở chỗ này, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Nhưng cuối cùng, hắn vẫn là từ bỏ ý nghĩ này.

Nếu như không có Thiên Dương lão nhân ở đây, hắn có lẽ sẽ xem xét lại, nhưng bây giờ đã có Thiên Dương lão nhân, lại có thêm Phong Vân nữa, hắn muốn ra tay căn bản là không có khả năng.

Thậm chí, nếu như cả hai liên thủ lại, hắn chưa chắc đã có thể chiếm thượng phong.

Nhĩ tới đây, Ma Tướng Keno nhìn thật sâu Phong Vân một chút, đem bộ dáng Phong Vân lạc ấn ở chỗ sâu trong tâm thần, sau đó hắn hóa thành một sợi Ma Khí, biến mất tại chỗ.

Mà Diklah chết đi, tuy nói là hậu duệ của Ma Vương, nhưng kỳ thật hậu duệ Ma Vương có ngàn ngàn vạn vạn, hắn chỉ là một người tương đối mạnh ở bên trong mà thôi, chết thì cũng vậy.

Ma Vương không có khả năng vì một vị hậu duệ tương đối xuất sắc, mà đi khó xử một tôn Ma Tướng được.

Thiên Dương lão nhân không để ý Ma Tướng Keno rời đi, ánh mắt của hắn vẫn luôn ở trên thân Phong Vân.

...

"Vừa mới vào Hỗn Động Linh Chí Tôn, đã có chiến lực tuyệt thế như thế, dù cho là ở bên trong nội môn đệ tử, cũng là cực kì thừa thớt, mà hắn, vèn vẹn chỉ là một vị nội môn đệ tử tân tấn mà thôi!"

Tuy nói Thiên Dương lão nhân biết được Phong Vân là người đứng đầu nội môn đệ tử mới tấn cấp, nhưng hắn không nghĩ tới, lại biến thái đến mức độ này, cơ hồ đã vượt quá xa tưởng tượng của hắn!

"Quá khoa trương rồi, hơn nữa còn là Nhân tộc, đến cùng là như thế nào làm được chứ?"

Thiên Dương lão nhân đến bây giờ vẫn chưa thể khôi phục cảm xúc, trong lòng vẫn như cũ tràn đầy rung động.

Hắn nào biết được, Phong Vân có thành tựu lĩnh hội Đế Kiếm, một đường cảm ngộ vô cùng thuận lợi, cơ hồ đã đại thành rồi.

Đây chính là Kiếm Đạo chí cao, lại thêm bảy tầng Kiếm Đạo quy tắc, miểu sát Hỗn Động Thiên Chí Tôn, chỉ là sự tình trong nháy mắt mà thôi.

Còn như Diklah, là chính hắn khinh địch, nếu không mà nói nói, hắn cũng không đến mức bị Phong Vân một kiếm miểu sát như vậy.

Chỉ có thể nói, chính hắn tự tìm đường chết, sư tử vô thỏ, còn cũng độc hết toàn lực, huống chi là đối mặt với một đối thủ lạ lẫm chưa từng nghe qua.

...

Biên cương vũ trụ.

Phong Vân trở lại chiến trường tiền tuyến, nhìn về Clift cùng Lanav ẩn ngơ ngác đứng tại chỗ như cũ, thản nhiên nói: "Đoạn kết công việc đằng sau giao cho các người, ta về trước đây."

Sau khi nói xong, hắn liền vượt qua hai người, chân điềm một cái, biến mất ở sâu trong tinh không.

Nhìn về thân ảnh bình thản giống như trước đó, nhưng Clift cùng Lana đã không còn cảm giác được Phong Vân lúc trước nữa, giờ khắc này, bọn họ chỉ cảm thấy lãnh chúa đại nhân nhà mình, như là một tôn Chiến Thần, chiến lực sâu không thể đo lường nổi. _

Chương 809: Huyết mạch tu hành hệ thống!

Chương 809: Huyết mạch tu hành hệ thống!

Mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn có cả Diklah đều tử vong, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ bên này đã không còn bất cứ trụ cột chủ chốt nào nữa.

Trên chiến trường, chủ tướng bỏ mình, kết quả cuối cùng như thế nào, không cần nói cũng biết.

Clift cùng Lana suất lĩnh đại quân, chỉ một đợt công kích, đã đánh cho Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ quân đội liên tục bại lui, cuối cùng bị đánh tơi bời, tan tác, chạy trốn, quân lính tan rã.

Một trận nguy cơ, cứ như vậy mà bị giải trừ.

Trong chiến trường, Clift cùng Lana nhìn mười bộ thi thể lơ lửng trên trời sao, chính là mười tên Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, bao gồm cả Diklah.

Hai vị thống lĩnh sắc mặt tái nhợt, cho dù cách mấy vạn dặm, bọn họ cũng không dám lại gần, hết thảy chỉ bởi vì từ trong lỗ thủng trên mi tâm mười bộ thi thể kia tản mát ra từng tia từng tia phong mang.

Trước đó hai người bọn họ không cẩn thận rơi vào trong đó, liền cảm giác toàn thân muốn nứt ra, nhất là mi tâm, càng là vỡ ra một cái lỗ hồng.

Nếu không phải hai người bọn họ lui kịp thời, chỉ sợ lúc này đã không chỉ là chảy máu.

Chuyện này khiến Clift cùng Lana càng thêm kinh hãi, lại nhiều thêm một cái nhận thức về chiến lược đáng sợ của Phong Vân.

Chỉ là kiếm khí còn sót lại mà thôi, đã khiến bọn họ không thể ngăn cản, chỉ có thể tránh lui.

Nếu là chính diện đón đỡ, bọn họ sợ là đã sớm chết không biết bao nhiêu lần.

"Thật đáng sợ. . ."

Lana khẽ run lên, gương mặt xinh đẹp không có chút huyết sắc nào, đây chính là thực lực của nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông sao, nàng rất may mắn chính mình vẫn luôn không ở trước mặt chất vấn Phong Vân, chỉ là bí mật nghi ngờ mà thôi.

Bằng không, nàng hiện tại chỉ sợ sớm đã ngóm rồi.

"Có lẽ hẳn biết, chỉ là ta ở trong mắt hẳn chỉ tương đương với một côn trùng nhỏ bé không có ý nghĩa mà thôi, căn bản lười liếc mắt nhìn."

Lana nội tâm vô cùng đắng chát trầm nghĩ.

Còn Clift, hẳn cũng biết vì sao Phong Vân một mực ở trong lãnh địa mà không đi ra ngoài lịch luyện.

Có thực lực kinh khủng như này, còn lịch luyện cái mẹ gì nữa!

Hơn nữa, Clift hồi tưởng lại ánh mắt lúc Phong Vân giết người, không hề bận tâm, tựa như một vũng đầm lầy sâu không thấy đáy, đó cũng không phải là ánh mắt của người mới ra đời.

Đó là, ánh mắt mà chỉ những ai chân chính trải qua thiên chuy bách luyện mới có!

Nghĩ tới những thứ này, Clift không khỏi sâu sa cảm khái: "Hoàn Quang lãnh địa chúng ta, có một tên cứu cực quái vật đi tới rồi."

...

Bên này.

Phong Vân rời khỏi đại quân, tự mình dẫn đầu trở lại Hoàn Quang Tinh.

"Đế Kiếm Kiếm Đạo không hổ là một trong số các chí cao Kiếm Đạo, quả nhiên sắc bén đến cùng cực, còn chưa tới đại thành đã có uy lực như vậy, nếu sau khi tới đại thành, chỉ sợ sẽ càng mạnh!"

Phong Vân lẩm bẩm trong lòng.

Kiểm tu bởi vì có sức công phạt siêu cường, cho nên có thể vượt cấp mà chiến, đây là chuyện mà mỗi một Kiếm tu đều làm được, dù sao con đường tu hành của bọn họ so sánh với những người khác, phải gian nan hơn nhiều, có chiến lực như vậy cũng là bình thường.

Mà Phong Vân là ở trên cơ sở của Kiếm tu, lại lĩnh hội chí cao Kiếm Đạo, cả hai chồng lên nhau, mới khiến cho chiến lực của hắn đạt tới mức độ khoa trương như vậy.

Linh Chí Tôn liền có thể chém giết Truyền Kỳ Chí Tôn!

Đương nhiên, đây cũng là do đối thủ quá yếu.

Phong Vân dùng Đế Kiếm Kiếm Đạo chém giết mười vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, mà mười người đó cũng chỉ là so mặt hàng hơi tốt hơn trong số các mặt hàng khác thôi.

Cũng chỉ có Diklah coi như có nhiều thứ, nhưng hắn lại quá khinh địch, cho nên cũng chỉ có thể bị tiêu diệt.

Nếu như dựa theo thực lực chân chính tới phân chia, chiến lực chân chính của Phong Vân vẫn chưa tới Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn, Ma Tướng Keno kia, bởi vì quá mức chấn kinh, cho nên phán đoán sai lầm mà thôi.

"Nhưng dù Đế Kiếm Kiếm Đạo được ta lĩnh hội đến đại thành, hẳn là có thể so với Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn cấp độ."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Nhưng mà đây mới chỉ là một trong ba môn chí cao Kiếm Đạo mà Thông Thiên Kiếm Chủ cho hẳn mà thôi, còn lại còn có 'Tuyệt Kiếm' cùng 'Sát Kiếm', nếu như đều có thể luyện tới đại thành, chiến lực của Phong Vân tất nhiên sẽ đạt tới cấp bậc cao hơn!

Nói không chừng, còn có thể đánh nát cực hạn, phá vỡ mà vào cấp độ phía trên Chí Tôn!

Nghĩ đến liền làm, Phong Vân chuẩn bị bắt đầu bắt tay vào lĩnh hội hai môn chí cao Kiếm Đạo khác, dù sao Đế Kiếm Kiếm Đạo này hẳn tạm thời lĩnh hội đến bình cảnh.

Còn muốn tiến thêm một bước, vậy phải cần Không Gian thiên phú cùng Kiếm Đạo thiên phú cao hơn, cái này rất khó, không phải một sớm một chiều mà làm được, cho nên cũng không sốt ruột.

Nhưng trước khi lĩnh hội 'Tuyệt Kiếm' cùng 'Sát Kiếm'.

Phong Vân thả ý thức vào tấm gương, trước đó hình chiếu mười người Diklah bọn họ, còn chưa kịp xem xét.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Diklah

【 tuổi tác 】 : 200 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hỗn Độn Thiên Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Ma Khí Thiên Loạn Ba 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Tu La Chiến Ma Thân 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Đại Yên Diệt Ấn 》 , Chí Tôn cấp Hắc Âm Hệ công pháp 《 Ma Đạo Thánh Điển 》 , Hỗn Độn cấp Hắc Âm thiên phú, Hắc Âm Chi Đạo (tám tầng), Ma Vương huyết mạch, Huyết mạch thần thông • Nhiên Huyết Cuồng Bạo, Huyết mạch thần thông • Ma Đạo Hàng Thế, Huyết mạch thần thông • Ma Khí Đạn. . .

. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Hách Thương

【 tuổi tác 】 : 4000 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hỗn Độn Thiên Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Hỏa Ma Chân Thân 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Hỏa Ma Thập Cường Thủ 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Hỏa Ma Bộ Pháp 》 , Chí Tôn cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Hỏa Ma Vô Cực Công 》 , Chí Tôn cấp Hỏa Hệ thiên phú, Hỏa Chi Đạo (tám tầng). . .

. . .

. . .

Nhìn qua một lượt, mười hình chiếu Hỗn Độn Thiên Chí Tôn này, đều khiến Phong Vân lông mày cau lại. . .

Không vì gì khác, chính là giá trị quá thấp.

Chín hình chiếu Hồn Động Thiên Chí Tôn khác, Phong Vân còn có thể lý giải, cho nên hẳn chủ yếu đặt tâm tư trên người Diklah, dù sao Diklah cũng là một thiên kiêu nổi danh, bảng sẽ không quá kém.

Kết quả lại làm cho hẳn có chút thất vọng, bảng rơi xuống của Diklah hoàn toàn khác với tưởng tượng của hẳn.

Kỳ thật, cũng không thể nói bảng của Diklah rất kém cỏi, chỉ là với yêu cầu của Phong Vân mà nói, là rất kém cỏi, bởi vì không có thứ hẳn muốn.

Mà trên thực tế, Diklah chân chính mạnh, cũng không nằm ở chỗ thuộc tính thiên phú cao bao nhiêu, mà là huyết mạch của chính hẳn, cùng ba cái huyết mạch thân thông.

Nhìn một chiếc lá rơi mà biết thiên hạ vào thu, Phong Vân thông qua Diklah biết được, sợ là toàn bộ Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ đều lấy huyết mạch để luận mạnh yếu, thuộc về huyết mạch thế giới.

Dưới loại xu thế này, thuộc tính thiên phú cùng võ kỹ các loại, đối với các sinh linh trong Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ mà nói, cũng không quan trọng như vậy.

Kỳ thật cũng rất dễ lý giải, huyết mạch thân thông đều là trời sinh đã có, sinh ra là có thể dùng, mà thuộc tính võ kỹ lại cần bỏ bao công sức nghiên cứu thật lâu, mới có thể đạt tới uy năng kia.

Một cái chỉ cần sinh ra liền có thể dùng, hơn nữa còn càng ngày càng mạnh, một cái cần hao phí rất nhiều rất nhiều thời gian, còn chưa nhất định dùng tốt, lựa chọn cái nào, không cần nói cũng biết.

"Phương pháp tu hành huyết mạch, ngược lại là một hướng hoàn toàn mới."

Phong Vân tự lẩm bẫm, cảm thấy rất có thú vị.

Nhưng chính hắn cũng không tính bắt chước theo hệ thống tu luyện này, hắn cũng không muốn Nhân tộc huyết mạch của mình bị hỗn tạp.

Lại nói, nếu hắn không ngừng tiến hóa tiếp, cuối cùng sẽ có một ngày, Nhân tộc huyết mạch trong cơ thể hắn cũng sẽ đạt tới một mức độ rất kinh khủng, cuối cùng, vượt qua ức vạn vạn tộc đàn!

Chương 810: Lại là một ngày đen đũi!

Chương 810: Lại là một ngày đen đũi!

Nhìn xong hình chiếu của đám người Diklah, Phong Vân thuận tiện xoát xong phần hình chiếu hôm nay, hấn xoát rất khí thế, rất mãnh liệt, nhưng vừa xem túi đeo lại lập tức nản.

Rồi đây, lại là một ngày trắng tay.

Nhưng Phong Vân cũng không thêm để ý, dù sao hấn chỉ chờ ăn số lượng hình chiếu mà thôi, chỉ cần không ngừng thu thập lại, cho dù đen đũi cũng không sao, ngẫu nhiên rơi ra một lần cũng đủ.

Sau đó, hấn đem lực chú ý dời tới chí cao Kiếm Đạo.

" 'Tuyệt Kiếm' cùng 'Sát Kiếm', trước lĩnh hội cái nào nhỉ?"

Phong Vân do dự nhìn hai đại chí cao Kiếm Đạo, nhưng đến cuối cùng hấn vẫn lựa chọn lĩnh hội 'Sát Kiếm'.

Không vì gì khác, Sát Kiếm là cái duy nhất không cần quá coi trọng tư chất thiên phú.

Nguyên lý của 'Sát Kiếm' kỳ thật rất đơn giản, chính là đem Sát Lục cùng Hủy Diệt dung hợp lại, hình thành Sát Diệt quy tắc, sẽ cùng Kiếm Đạo quy tắc dung hợp, đây chính là cơ sở nhập môn.

Mà nếu muốn đạt đến đại thành, thì cần đem Sát Diệt quy tắc tiến giai tới Sát Diệt Chi Đạo.

Phía trước kỳ thật cũng dễ nói, chỉ cần có đầy đủ Sát Lục lực lượng cùng hủy diệt lực lượng là không có vấn đề gì, nhưng nếu muốn đem Sát Diệt quy tắc tiến giai đến Sát Diệt Chi Đạo, lượng Sát Lục lực lượng cùng hủy diệt lực lượng cần hấp thu, hoàn toàn nhiều đến mức không cách nào tưởng tượng.

Hơn nữa, nghiêm trọng nhất là, còn nhất định phải có đủ cường độ Linh Hồn thiên phú, bằng không thì người căn bản là không có cách nào để khống chế, sẽ bị phản phệ, từ đó biến thành quái vật chỉ biết giết chóc.

Thông Thiên Kiếm Chủ đưa cho Phong Vân ba môn chí cao Kiếm Đạo này, đã từng nói cho hắn biết, tu hành 'Sát Kiếm' mặc dù so với hai loại trước thì đơn giản hơn, nhưng cũng khó nhất để đạt đến đại thành, nhắc nhở Phong Vân lượng sức mà đi.

Dù sao Linh Hồn thiên phú, cũng là đặc thù thiên phú thuộc dạng cực kỳ trân quý, cho dù là với nội tình của Đại Thiên Vũ Trụ, muốn tăng Linh Hồn thiên phú tới cấp độ cao, tỉ như Chí Tôn cấp, vậy cũng không phải dễ dàng, cần bảo vật cực kỳ trân quý.

Mà loại đồ vật này, rất khó tìm đến.

Nghĩ đến bảo vật tăng lên linh hồn, Phong Vân liền nghĩ đến gốc Thanh Liên trong Thần quốc thế giới của mình kia, vốn dĩ hắn là dự định tự mình phục dụng để tăng lên Linh Hồn thiên phú.

Kết quả là Thanh Liên kia trưởng thành kỳ quá chậm, bây giờ hắn đã là Chí Tôn cấp Linh Hồn thiên phú, lại phục dụng cái này, hiệu quả đã không lớn.

"Nhưng mặc dù vô dụng với ta, nhưng cũng là một bảo vật hiếm thấy, lưu lại cho Tiểu Lan tử đi, nàng rất cần cái này."

Phong Vân lẩm bầm.

Sau đó, hắn dự định tiến về vực ngoại chiến trường hấp thu Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng, tu hành 'Sát Kiếm' Kiếm Đạo.

Chiến trường vực ngoại này, không phải chiến trường tiền tuyến bây giờ, mà là cổ chiến trường, chỉ có loại kinh nghiệm lắng đọng qua năm tháng vạn cổ này, mới có thể sinh ra Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng cực kỳ nồng đậm.

Chiến trường tiền tuyến hiện tại, cơ bản còn chưa tới mức sinh ra Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng, không cần cân nhắc.

"Bằng vào Chí Tôn cấp Linh Hồn thiên phú của ta bây giờ, cũng đủ để tu hành 'Sát Kiếm' đến tiểu thành, còn tới mức đại thành, khả năng cần Hồn Độn cấp Linh Hồn thiên phú mới được. . ."

Nhưng Phong Vân cũng không lo lắng việc này, hắn có một trăm tám mươi vạn sinh mệnh hành tinh, ngàn tỉ tỉ sinh mệnh, tùy ý chọn một chút tồn tại có Linh Hồn thiên phú đi ra lấy hình chiếu cũng đủ cho hắn dùng.

Chính là tươi đẹp như vậy đó!

Từ khi Phong Vân thành lãnh chúa của lãnh địa này, các nội môn đệ tử khác thì hắn không biết, nhưng chính hắn, tuyệt đối là sáng khoái!

Muốn hình chiếu cái gì, đơn giản, cứ việc chọn lựa ra một số mà lấy hình chiếu liền xong việc.

Coi như những hình chiếu này cao thấp không đều, đại bộ phận chất lượng đều không cao, nhưng thắng ở chỗ số lượng khủng bố, chồng cũng đủ để tích tụ ra một cái thiên phú kinh khủng, người tin không!

...

Sau đó.

Phong Vân liền ngồi Phiêu Miểu Phi Thuyền chuẩn bị rời khỏi Hoàn Quang Tinh, để tránh Clift cùng Lana tìm không thấy hắn mà sốt ruột, liền gửi tin cho hai vị thống lĩnh, nói mình đi ra ngoài làm việc, rất lâu sau mới trở về.

Sau khi làm xong, Phong Vân liền lái Phiêu Miểu Phi Thuyền tiến về vực ngoại cổ chiến trường.

Cùng lúc đó.

Clift cùng Lana đang trên đường quay về Hoàn Quang Tinh thu được tin nhắn đến từ Phong Vân, việc này khiến bọn họ có phần thụ sủng nhược kinh.

Từ khi Phong Vân bày ra thực lực kinh khủng của bản thân, trong lòng hai người bọn họ, đã sớm xem Phong Vân như thần như tiên, cao cao tại thượng.

Bây giờ nhận được tin nhắn của Phong Vân, tựa như là chí cao chí thượng đại nhân vật tự mình gửi tin nhắn cho người vậy, tự nhiên tâm tình sẽ kích động.

Thậm chí hai người bọn họ đều suy đoán trong tin nhắn là nội dung gì, sẽ không phải là trách phạt bọn hắn đấy chứ?

Mang theo tâm tình kích động mà tâm thần bất định, hai vị thống lĩnh từ từ mở ra tin nhắn.

Nhưng cuối cùng lại là bọn họ nghĩ nhiều, chỉ là tin nhắn Phong Vân đơn thuần thông báo chút việc mà thôi.

"Phù. . ."

Thấy thế, Clift cùng Lana trong lòng thầm thở phào một hơi, không phải trách phạt bọn họ là tốt.

"Đại ca, người nói, lãnh chúa đại nhân muốn đi làm chuyện gì, lại còn nói một đoạn thời gian dài sẽ không trở lại?" Lana hiện tại đối với Phong Vân vừa kính vừa sợ, đồng thời còn kèm theo một tia cảm xúc không nói rõ được.

Từ khi biết Phong Vân có tuyệt thế thực lực, tư thế oai hùng của Phong Vân ngày đó đã in sâu trong đầu nàng, không thể xóa nhòa.

"Ai biết đâu, lãnh chúa đại nhân cao cao tại thượng, chuyện của hắn không phải thứ chúng ta có thể phỏng đoán, chúng ta vẫn nên làm tốt chuyện thuộc bổn phận của chính mình, quản lý tốt lãnh địa là được."

Clift cũng không dám lại vọng nghị Phong Vân, trước đây hắn e ngại thân phận của Phong Vân, bây giờ, hắn càng e ngại thực lực kinh khủng của Phong Vân.

Chiến lực của Phong Vân, sợ là một ánh mắt cũng đủ để giết chết hắn!

...

Một bên khác.

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

Trong một mảnh vực sâu không đáy, lơ lửng một cung điện màu đen khổng lồ, tạo hình dữ tợn, phẳng phất như một đầu tà ác cự thú phủ phục ở nơi đó.

Trong đại điện, Ma Tướng Keno đang đứng ở nơi đó.

Mà phía trên hẳn, một quái vật cực kỳ to lớn nằm vắt ngang ở đó, quanh thân có ma khí lượn lờ, ma uy như biển, thâm bất khả trắc.

"Người nói, Diklah cùng chín người theo sau hẳn, bị một tên nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông mới tới Hồn Độn Linh Chí Tôn cấp dùng một kiếm giết chết?"

Giọng nói như Thiên Lôi cuồn cuộn quanh quần trong điện, đình tai nhức óc.

Ma Tướng Keno cung kính vô cùng, "Đúng là như vậy, Ma Vương đại nhân, nội môn đệ tử kia tên là Phong Vân, nghe nói là kẻ đứng đầu giải thi đấu tân tân nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông lần này, hơn nữa còn là Nhân tộc."

"Nho nhỏ Nhân tộc, thế mà xuất hiện yêu nghiệt thiên kiêu như vậy, Phong Vân đúng không, ta ghi nhớ cái tên này, xếp hẳn vào danh sách tất sát đi, không lâu sau sẽ đến ngày lưỡng giới vũ trụ lại lần nữa giao hội, đến lúc đó, phải giết chết hẳn!"

Phía trên, quái vật khổng lồ lạnh lùng nói.

"Vâng!"

Ma Tướng Keno cúi đầu nói.

...

Bên này.

Vực ngoại chiến trường, còn gọi là cổ chiến trường.

Phong Vân ngồi Phiêu Miểu Phi Thuyền trọn vẹn bay trong nửa tháng, mới đến nơi này.

Mà khi hấn vừa mới hạ phi thuyền, xa xa liền cảm nhận được Sát Lục cùng Hủy Diệt chi khí trải rộng xung quanh!

Chương 811: ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo nhập môn!

Chương 811: ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo nhập môn!

“Chính là ở đây.”

Phong Vân đứng ở biên giới chiến trường, ngóng nhìn vào chỗ sâu, linh hồn cảm giác được sát lục và hủy diệt chi khí dày đặc như hãn hải, trên mặt vui mừng.

“Không biết hấp thu bao nhiêu lực lượng sát lục và hủy diệt mới có thể tu luyện thành công ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo đây.”

Mặc dù Phong Vân có sát lục và hủy diệt pháp tắc, có thể nói có ưu thế nhất định ở phương diện này, nhưng muốn thành công tu hành ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Hắn cần hấp thu lượng lớn lực lượng sát lục và hủy diệt mới được, nhưng cụ thể cần bao nhiêu, thì hắn không biết.

“Không cần quản, cứ hấp thu trước rồi nói, dù sao, dựa vào thiên phú linh hồn của mình, đủ để chèo chống ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo nhập môn, thậm chí là tiêu thành!”

Vừa nghĩ đến đây, Phong Vân liền không do dự nữa, hắn thu hồi Phiêu Miểu phi thuyền, phóng vào chiến trường, trực tiếp đi đến chỗ sâu.

Theo một đường hấn xâm nhập, sát lục và hủy diệt chi khí cũng càng lúc càng dày đặc, khí cơ vô hình đáng sợ khiến người ta run sợ, không ngừng xâm lấn nội tâm, khiến người ta sinh ra suy nghĩ giết chóc.

Chiến trường này có lịch sử ít nhất trăm vạn kỷ nguyên, bị năm tháng ăn mòn, bên trong không có cái gì, chỉ không ngừng tích lũy sát lục và hủy diệt chi khí, đạt đến tình cảnh cực kỳ khủng bố.

Bên ngoài còn tốt, Chí Tôn bình thường có thể kháng trụ.

Nhưng một khi xâm nhập, vô tận sát lục và hủy diệt chi khí sẽ xông vào linh hồn, Chí Tôn có cường độ linh hồn yếu, sợ là sẽ trực tiếp biến mất, trở thành người thích giết chóc.

Nhưng đối với Phong Vân, trong chiến trường này, nơi có lực lượng sát lục và hủy diệt dày đặc nhất cũng không hề ảnh hưởng đến hấn.

Lúc này, chỗ tốt của thiên phú linh hồn cấp Chí Tôn được thể hiện.

Không bao lâu, Phong Vân đã đi vào trung tâm chiến trường, nơi này không có cái gì, chỉ có một cây đại thụ vô cùng tráng kiện.

Nhưng toàn thân cây đại thụ này có màu đỏ tươi, vô cùng quý dị, nhìn kĩ, đó không phải cây đại thụ bình thường, mà là vật do sát lục và hủy diệt chi khí ngưng tụ ra.

“Ở nơi này đi.”

Cuối cùng Phong Vân lựa chọn nơi này, hấn xếp bằng dưới cây đại thụ, bắt đầu tìm hiểu ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo.

Ong!

Mấy giây sau, cây đại thụ màu đỏ tươi sau lưng hắn bỗng nhiên sụp đổ, hóa thành vô số mảnh vỡ màu đỏ tươi bao bọc hắn, nhưng đây chỉ là bắt đầu mà thôi.

Sau đó, lực lượng sát lục và hủy diệt bắt đầu vận chuyển, hội tụ ở trung tâm, đồng thời cũng lôi kéo lực lượng sát lục và hủy diệt ở phía xa, phạm vi càng lúc càng mở rộng...

Nếu có người ở trên không trung nhìn xuống dưới, sẽ thấy toàn bộ lực lượng sát lục và hủy diệt ở chiến trường này đang hội tụ về phía Phong Vân ngồi giữa chiến trường.

Hắn không ngừng hấp thu, không ngừng dung nhập vào sát lục pháp tắc và hủy diệt pháp tắc trong linh hồn hải, hình thành hạch tâm.

Cùng lúc đó, kiếm đạo quy tắc ngưng tụ ra ấn ký, không ngừng áp sát về phía này.

Vốn dĩ những ấn ký này không liên quan đến nhau, nhưng lúc Phong Vân vận chuyển ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo, giữa chúng bắt đầu hình thành chút liên hệ, có xu thế dung nhập.

Nhưng bởi vì lực lượng sát lục và hủy diệt quá ít, cuối cùng đã ngưng lại.

Mà lúc này, bỗng nhiên Phong Vân mở mắt ra, hắn phát hiện tất cả sát lục và hủy diệt chi khí ở chiến trường này đã bị hắn hút sạch.

“Còn kém xa, đổi chỗ khác.”

Phong Vân lập tức gọi Phiêu Miểu Phi Thuyền ra, tiếp tục đến một chiến trường khác.

Chiến trường ở ngoại vực không phải chỉ có một, nơi này chỉ là một khu vực trong đó mà thôi, còn khu vực tốt hơn nữa.

Không bao lâu, Phong Vân đã đến một chiến trường khác, một mình đi vào trung tâm, tiếp tục hấp thu.

Sau mấy tiếng, lực lượng sát lục và hủy diệt ở đây lại bị hắn hấp thu hết, sau đó hắn lại tiếp tục đến một chiến trường khác...

Hành động như vậy không ngừng lặp lại.

Cuối cùng, Phong Vân đang hấp thu lực lượng sát lục và hủy diệt của chiến trường thứ mười.

Hắn ngồi xếp bằng ở đó, bỗng nhiên một tiếng kiếm ngâm từ trong cơ thể hắn truyền ra, rất nhỏ, nhưng lại khiến linh hồn người ta như muốn nứt ra, mang theo cảm giác khủng bố kích sâu vào trong linh hồn.

Cùng lúc đó, sau lưng hắn loáng thoáng xuất hiện một thanh cự kiếm huyết sắc, nhưng rất mơ hồ, lóe lên một cái rồi biến mất, duy trì không bao lâu.

“Cuối cùng đã nhập môn!”

Phong Vân thì thào nói, trong mắt hắn lướt qua chút vui mừng, hấp thu lực lượng sát lục và hủy diệt của mười cái chiến trường, cuối cùng mới lĩnh hội ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo đến nhập môn.

“Nhưng còn không đủ, tiếp tục hấp thu, tranh thủ đạt đến tiểu thành.”

Hắn có thiên phú linh hồn cấp Chí Tôn chống đỡ, hoàn toàn có thể tu luyện ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo đến tiểu thành, không cần để ý ảnh hưởng phụ.

Sau đó, Phong Vân lại lần nữa ngồi lên phi thuyền, đến chiến trường ngoại vực tiếp theo, lại bắt đầu hành trình hấp thu.

Nhưng lực lượng sát lục và hủy diệt cần để tu hành ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo từ nhập môn đến tiểu thành nhiều đến mức không thể tưởng tượng được.

Hoàn toàn không phải lực lượng sát lục và hủy diệt của mười chiến trường cộng lại có thể bằng.

Nhưng Phong Vân đã quyết định bắt đầu, thì sẽ không dừng lại, hẳn không ngừng nghỉ tìm kiếm chiến trường, sau đó hấp thu, sau đó lại tìm, sau đó hấp thu...

Cứ như vậy, bất tri bất giác, trăm năm đã trôi qua!

Một ngày này.

Ở một chiến trường nào đó.

Một chiếc phi thuyền vũ trụ dừng ở đây, có ba thân ảnh từ trên đi xuống.

Nói cho đúng, là hai thân ảnh áp giải một thân ảnh khác.

Hai thân ảnh mặc chiến giáp màu đen, toàn thân tản ra ma khí, chính mà người của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, mà thân ảnh hai người họ áp giải, là một người đầu hồ mặc quần áo rách tướp, ở mi tâm có một lạch ấn màu lam.

Lạch ấn màu lam, chỉ có đệ tử ngoại môn của Càn Nguyên Tông mới có.

Cho nên nói, người đầu hồ này rõ ràng là đệ tử ngoại môn của Càn Nguyên Tông.

Nhưng không biết vì nguyên nhân gì, lại bị hai tên cường giả Ma đạo của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ bắt.

Cảnh giới của bọn họ đều là Hồn Độn Địa Chí Tôn.

Biên giới chiến trường, hai tên Hồn Độn Địa Chí Linh của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ ném người đầu hồ vào trong lực lượng sát lục và hủy diệt nồng đậm, nhìn người đầu hồ không ngừng giãy dụa, cười gằn nói.

“Thành thật chút đi, Ma Tướng đại nhân dùng thân thể ngươi luyện chế con rối Tu La, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh, biết chưa?”

“Ta biết ngươi đã phát tín hiệu cầu cứu, ngươi cho rằng Ma Tướng đại nhân không biết động tác nhỏ của ngươi sao? Ngài ấy đã sớm cắt đứt trong bóng tối rồi!”

Lời này vừa ra, trên mặt người đầu hồ lộ ra vẻ tuyệt vọng, hẳn ta biết hôm nay khó tránh phải chết, liền hét âm lên: “Các ngươi đối với ta như vậy, sau này ắt sẽ bị cường giả Càn Nguyên Tông trả thù!”

“Ha ha, Càn Nguyên Tông thì thế nào, cho dù gặp đệ tử nội môn, chúng ta cũng không sợ!”

Trong đó, một vị Địa Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ cười nhạo nói.

Oanh!

Nhưng mà, ngay lúc này, bỗng nhiên có một cỗ dao động khủng bố từ sâu trong chiến trường xông ra.

Giống như, thiên địa đổ xuống!

Chương 812: Ma Tướng Địa Ba!

Chương 812: Ma Tướng Địa Ba!

Oanh!

Có một cỗ khí tức khủng bố vô biên từ sâu trong chiến trường truyền đến, một giây sau, trong ánh mắt chấn động của ba vị Hỗn Độn Địa Chí Tôn, tất cả lực lượng sát lục và hủy diệt trong phạm vi này đều di chuyển về phía trung tâm.

Trong nháy mắt, chiến trường lớn như vậy, tất cả lực lượng sát lục và hủy diệt đều biến mất không còn một mảnh.

“Cái này...”

Hai vị Hỗn Độn Địa Chí Tôn đến từ Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ kinh ngạc, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Người đầu hồ còn đang giãy dụa, lúc này trên mặt cũng tràn đầy kinh sợ.

Cộc! Cộc! Cộc!

Bỗng nhiên, trong cương vực hỗn độn yên tĩnh truyền ra một loạt tiếng bước chân, vô cùng vang dội.

Hai vị Hỗn Độn Địa Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ ngẩng đầu nhìn lại, sau đó, trên mặt bọn họ lộ ra vẻ cực kỳ chấn động.

Chỉ thấy phía trước có một thân ảnh huyết sắc từ chỗ sâu trong chiến trường đi đến, toàn thân màu đỏ tươi, tóc dài màu đỏ bay trong gió, đôi mắt càng thêm huyết hồng.

Từ xa nhìn lại, giống như ác linh từ trong huyết hải đi ra, dữ tợn và hung ác.

“Sao có thể, tại sao trong chiến trường lại xuất hiện một thân ảnh huyết sắc?”

“Chẳng lẽ, là anh linh của chiến trường?”

Hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ giống như nghĩ đến cái gì đó, toàn thân run lên, sắc mặt vô cùng sợ hãi.

Nghe đồn, trong chiến trường, lực lượng sát lục và hủy diệt vô cùng nồng đậm. Sẽ sinh ra đủ loại cảnh tượng không thể tưởng tượng được, thậm chí sẽ xuất hiện anh linh, đó là chấp niệm của cường giả chiến tử từ trăm vạn kỷ nguyên trước biến thành, vô cùng cường đại!

Cho nên, hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ mới e sợ như thế.

Người đầu hồ nằm dưới đất nhìn thấy cảnh này, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh nghi.

Đúng lúc này, đôi mắt đỏ ngòm của thân ảnh huyết sắc kia nhìn về phía này, trên người có từng tia huyết quang lưu động.

Không có bất kỳ động tác gì, chỉ một ánh mắt mà thôi, hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ đã cảm nhận được một áp lực vô cùng khủng bố.

Tạch tạch tạch...

Toàn bộ khớp xương trên người bọn họ đều sai chỗ.

Phù phù!

Cuối cùng, bọn họ không chịu nổi áp lực này, xương bắp chân gần như bị đè gãy, trực tiếp quỳ xuống, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Trước mắt thật sự là cường giả vẫn lạc trăm vạn năm trước hóa thành anh linh sao? Thực lực quá khủng bố!

Chỉ dựa vào khí cơ đã khiến bọn họ gần như tuyệt vọng, bất lực chống lại.

Hai người họ khó chịu như rơi xuống địa ngục, nhưng người đầu hồ bên cạnh lại lông tóc không hao tổn, thậm chí còn cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, hẳn ta không biết tại sao lại như vậy.

Anh linh trên chiến trường này, lại không ra tay với hắn ta?

Rắc...

Theo thời gian, áp lực càng lúc càng lớn, hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ từ quỳ biến thành nằm phục trên đất, trong miệng không ngừng ho ra máu, sắp bại vong.

Lúc này, bỗng nhiên một vị Hỗn Độn Địa Chí Tôn trong đó dùng sức lấy một quyền trực màu đen ra, hét âm lên: “Ma Tướng đại nhân, cứu mạng!”

Oanh!

Theo câu nói này, quyền trực màu đen tự kéo ra, một cỗ ma uy khủng bố xuất hiện, sau đó là ma khí dày đặc, trong chốc lát bao trùm cả khuôn viên.

Người đầu hồ toàn thân phát run, không chịu nổi cỗ ma uy cường đại này, cơ thể như muốn nứt ra, nhưng một giây sau, một đạo khí tức trong trẻo lướt qua hắn ta, hắn ta không cảm nhận được uy áp nữa, lần nữa trở lại trạng thái nhẹ nhõm.

Còn không đợi người đầu hồ kỳ lạ, hắn ta đã trông thấy quyền trục màu đen kia phóng đại, trên đó, mơ hồ thấy được vạm dậm ma sơn, có ma vụ lượn lờ, sát khí bốc lên.

Tiếp theo, một thân ảnh như tu la từ trong đó bước ra, giống như ma quỷ bước ra từ trong tranh, từ hư hóa thực, giáng lâm xuống thế gian.

Thân ảnh này nhìn qua cao lớn dữ tợn, toàn thân bao phủ vảy màu đen, tứ chi trắng kiện, sau lưng có đuôi dài, đầu có hai chiếc ma giác dài uốn lượn.

Một cỗ ma uy còn hơn lúc trước tản mát ra, khiến người ta sợ hãi!

Nhìn thấy thân ảnh như Tu La Ma Thần này xuất hiện, trên mặt hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn nằm phục trên đất lộ ra vẻ cung kính và cuồng nhiệt, như bắt được cây cỏ cứu mạng, liều mạng hét lên: “Ma Tướng đại nhân, cứu mạng!”

Ma Tướng!

Trong đôi mắt người đầu hồ nằm ở phía xa hiện lên vẻ kinh hãi, không kiềm chế được.

Ma Tướng là tồn tại cấp đỉnh tiêm ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, mỗi người đều có lực chiến đấu cực kỳ đáng sợ, có thể chống lại các trưởng lão ở Càn Nguyên Tông!

Hả?

Sau khi Ma Tướng cao lớn như Ma Thần Tu La xuất hiện, không thèm nhìn hai tên thủ hạ của mình, chỉ nhìn về thân ảnh huyết sắc phía trước, sắc mặt lạnh lùng nói:

“Ta chính là Ma Tướng Địa Ba, ngươi là ai, đừng có giả thần giả quỷ! Đến bây giờ, chiến trường vẫn không hề có anh linh!”

Thân ảnh huyết sắc nghe thấy hấn ta nói vậy, ánh mắt quét đến, trên chiến trường lại vang lên tiếng leng keng, như không như kiếm, có vô số phong mang sinh sôi, như muốn xuyên thủng hỗn độn.

Nhưng mà, vẫn không có cách nào đến gần Ma Tướng Địa Ba, dừng lại ở vị trí cách hấn ta một trăm mét.

“Phong mang kiếm khí? Đáng tiếc, ngày cả ma khí hộ thân của ta cũng không kích nát được, chỉ thường thôi, Ma Tướng mạnh, không phải ngươi có thể tưởng tượng được.” Ma Tướng Địa Ba lắc đầu nói.

Lúc này, cuối cùng thân ảnh huyết khí cũng mở miệng, nhưng giọng nói có chút khàn khàn, giống như rất lâu không nói chuyện: “Thật sao? Vậy ngươi xem một kiếm này của ta như thế nào?”

Vừa dứt lời, bỗng nhiên huyết quang trên người thân ảnh huyết sắc phóng lên đỉnh đầu, lộ ra chân thân.

Rõ ràng là một thanh niên nhân tộc mặc chiến giáp bạch kim, phong thần tuyệt thế, cơ thể trong suốt, đứng thẳng trên hư không, giống như là trung tâm của thiên địa.

Ma Tướng Địa Ba đối diện thấy cảnh này, sắc mặt hơi rét, hấn ta không ngờ diện mục chân thật của thân ảnh huyết sắc lại như vậy!

Nhưng mà, hắn ta không kịp nghĩ nhiều, chỉ thấy quang mang huyết sắc trên đỉnh đầu thanh niên mặc áo giáp bạch kim đại thịnh, nhanh chóng hình thành một thanh cự kiếm huyết sắc, thông triệt thiên địa, cuộn cuộn ngàn vạn năm ánh sáng!

“Trảm!”

Một tiếng nhẹ nhàng bật ra, chớp mắt, cự kiếm huyết sắc đã phá nát không gian hỗn độn trong phạm vi này, sát khí cuộn cuộn giống như thủy triều đánh đến, giống như cửa địa ngục mở rộng.

Ma Tướng Địa Ba vừa định phản kích, bỗng nhiên hắn ta cảm thấy đại não ngậy ra, lực lượng sát lục và dũ diệt vô tận tràn sâu vào linh hồn hắn ta, không ngừng quấy nhiễu.

Mặc dù không tạo thành tổn thương thực chất, nhưng trong nháy mắt này, cự kiếm huyết sắc đã chém đến trước mặt.

Phốc!

Một vòng huyết quang lóe lên rồi biến mất.

Không gian hỗn độn kéo dài ngàn vạn năm ánh sáng sau lưng Ma Tướng Địa Ba trực tiếp vỡ nát, hóa thành tro bụi.

“Rất tốt, Chí Tôn trẻ tuổi nhân tộc, ta nhớ kỹ ngươi!”

“Lần sau hai đại vũ trụ tụ họp, sẽ là lúc ngươi vẫn lạc!”

Ma Tướng Địa Ba gắt gao nhìn Phong Vân, nói ra câu này, một giây sau, cả người hắn ta liền nổ tung, hóa thành vô số tro tàn tán đi.

Chương 813: Bất lực cuồng nộ!

Chương 813: Bất lực cuồng nộ!

Ma Tướng Đạo Ba diệt vong tại chỗ, hiển nhiên, đây không phải chân thân của hắn ta, chỉ là một cỗ hóa thân mà thôi.

Nhưng dù vậy, cỗ hóa thân này cũng có chiến lực cấp Truyền Kỳ Chí Tôn, nhưng vẫn bị Phong Vân một kiếm miểu.

Không, nói đúng hơn, là bị ‘Sát Kiếm’ của Phong Vân miểu.

“Cuối cùng, trăm năm thời gian, hấp thu toàn bộ lực lượng sát lực và hủy diệt của một ngàn chiến trường, mới tu ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo đến tiêu thành.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Từ đó, ‘Đế Kiếm’ kiếm đạo và ‘Sát Kiếm’ kiếm đạo đã khiến chiến lực của hắn đến cấp độ cực hạn Truyền Kỳ Chí Tôn.

Lúc trước Ma Tướng Keno nói hắn có thực lực như vậy, là do quá chân kinh, cho nên đánh giá sai chiến lực của Phong Vân, cho rằng hắn có chiến lực cấp cực hạn Truyền Kỳ Chí Tôn, thật ra không phải.

Nhưng bây giờ, Phong Vân đã thật sự ở cấp độ này.

...

Lúc Phong Vân cảm thụ thực lực của mình bây giờ, ở nơi xa, hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn đến từ Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ nhìn thấy hóa thân

của Ma Tướng đại nhân nhà mình bị một kiếm miểu, toàn thân run rẩy, ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Đó là hóa thân có thể so với cấp Truyền Kỳ Chí Tôn, lại bị một kích diệt!

Hơn nữa, càng khiến hai tên Hỗn Độn Đại Chí Tôn này hoảng sợ là, lúc Phong Vân nhìn về phía bọn họ, trên mi tâm có lặc ấn màu vàng.

Là Ma tộc thường xuyên chinh chiến với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, hai người họ đương nhiên biết lặc ấn màu vàng kia đại biểu cho cái gì.

Chỉ có đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông mới có lặc ấn này!

Nói cách khác, người trẻ tuổi trước mắt, rõ ràng là đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông!

Điều này khiến hai tên Hỗn Độn Địa Chí Tôn có lòng muốn chết.

Vừa rồi hai người họ còn cười nhạo người đầu hồ, nói rằng, cho dù đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông đến cũng không sợ, nhưng hiện thực lại hung hăng đánh mặt bọn họ.

Lúc này, ở trước mặt Phong Vân, hai người họ giống như sâu kiến, đừng nói phản kháng, ngay cả chạy trốn cũng không có tư cách.

Xa hơn, người đầu hồ sớm đã giãy dụa đứng lên, trên mặt tràn đầy hung phấn và sùng kính, xông về phía Phong Vân, cúi đầu thi lễ: “Bái, bái kiến sư huynh, ta là đệ tử ngoại môn Man Cốt, đa tạ ân cứu mạng của sư huynh!”

“Ừ.”

Phong Vân nghe thấy cái tên này, không khỏi nhìn đôi phương nhiều một chút, trong mắt lóe lên ánh sáng.

Theo hắn biết, trong ngàn vạn đệ tử ngoại môn, có thập đại đệ tử mạnh nhất, mà người tên Man Cốt này, có vẻ như là một trong số đó, xếp hạng bao nhiêu thì hắn không biết.

Nghĩ đến đây, Phong Vân thuận tiện lấy hình chiếu đối phương.

Là một trong mười đệ tử ngoại môn đứng đầu, hơn nữa lại được Ma Tướng coi trọng, muốn luyện thành con rối, chắc chắn có chỗ hơn người, đối với hình chiếu tốt đột nhiên xuất hiện này, là ai Phong Vân cũng không cự tuyệt.

Tích!

Một tiếng nhắc nhở vang lên, biểu thị hình chiếu thành công, Phong Vân quét mắt nhìn.

【 Đối tượng hình chiếu 】 : Man Cốt

【 Tuổi 】 : 500 kỷ,

【 Cảnh giới 】 : Hỗn Độn Địa Chí Tôn

【 Roi xuống 】 : . . . Võ kỹ cấp Chí Tôn 《 Thiết Quyền Vô Địch 》 . . . Võ kỹ cấp Chí Tôn 《 Thiên Địa Hồng Lưu Quyền 》 . . . Võ kỹ cấp Chí Tôn 《 Băng Hỏa Cửu Trọng Quyền 》 . . . Công pháp dung hợp hỏa băng cấp Chí Tôn 《 Băng Hỏa Linh Quyền 》 . . . Thiên phú hệ băng cấp Chí Tôn. . . Thiên phú hệ hỏa cấp Hỗn. . . Thiên phú thể chất cấp Chí Tôn . . . Thiên phú quyền đạo cấp Chí Tôn. . . Băng Chi Đạo (tầng năm). . . Hỏa Chi Đạo (tầng năm). . . Băng hỏa dung hợp chi đạo (một tầng). . . Quyền đạo quy tắc (một tầng). . .

Sau khi Phong Vân xem xong, liền biết vì sao Ma Tướng lại nhìn trúng một đệ tử ngoại môn như Man Cốt.

“Hắn ta có thiên phú thể chất cấp Chí Tôn, khó trách sẽ bị Ma Tướng nhìn trúng, muốn luyện thành con rối.”

Man Cốt không hổ là một trong mười người mạnh nhất của đệ tử ngoại môn, bảng rơi xuống cũng không tệ lắm, hẳn là có tư cách tấn thăng đệ tử nội môn.

Nghĩ đến đây, Phong Vân trực tiếp hỏi Man Cốt: “Xem thực lực của người không yếu, vì sao còn chưa tiến vào đệ tử nội môn?”

Man Cốt nghe Phong Vân hỏi như vậy, khẽ giật mình, lập tức phản ứng lại, vội vàng đáp: “Thật ra ta cũng biết thực lực của mình đạt đến tư cách tiến vào đệ tử nội môn, nhưng sắp đến trận đấu đệ tử ngoại môn một kỷ nguyên một lần, ta muốn tham gia xong mới nói.”

Trận đấu đệ tử ngoại môn một kỷ nguyên một lần, xếp hạng phía trên sẽ lấy được bảo vật và tài nguyên trân quý, hiển nhiên vì cái này nên Man Cốt mới chậm chạp không chịu tấn thăng đệ tử nội môn.

Phong Vân cũng không nói toạc, trong lòng nói không sai.

Sau đó, Phong Vân nói với Man Cốt mình còn có chuyện, không thể ở lâu, rồi cứ thế mà đi, còn hai tên Ma tộc Chí Tôn co quắp trên đất, liền giao cho Man Cốt tự xử lý.

Dựa vào chiến lược của hắn bây giờ, đã không có dự vọng ra tay với Hỗn Độn Địa Chí Tôn.

Đương nhiên Man Cốt vô cùng biết ơn, cảm kích và sùng bái nhìn bóng lưng Phong Vân đi xa.

Trong mắt hắn ta tràn đầy mơ ước, đây chính là chỗ cường đại của đệ tử nội môn sao, sớm muộn cũng có một ngày, hắn ta cũng đạt đến cảnh giới như vậy.

Ma Cốt nghĩ như thế.

Bỗng nhiên, hắn ta vỗ đầu mình một cái, ảo não nói: “Ai da, quên mất không hỏi tên sư huynh rồi.”

Vừa rồi quá kích động, cho nên quên mất chuyện này.

“Nhưng không sao, mình đã ghi nhớ dáng vẻ của sư huynh, sau này quay về tông môn, lên mạng tra, hoặc hỏi một chút là biết.”

Rất lâu Man Cốt không về tông môn, cho nên không biết chuyện xảy ra đoạn thời gian trước, cũng không biết Phong Vân, cho nên chỉ nghĩ hắn là một đệ tử nội môn lâu năm mà thôi.

Nếu không, sợ rằng hắn ta sẽ kinh sợ gấp mười lần.

Phong Vân, chỉ mới là đệ tử tân tấn nội môn mà thôi!

...

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

Trong một sơn cốc tràn ngập sương mù đen, có một Ma điện tối tăm, xung quanh có vô số ma vật và binh sĩ Ma tộc.

Bỗng nhiên, một cỗ khí thể khủng bố từ trong Ma điện phát ra, vô cùng khủng bố.

Tất cả ma vật và binh sĩ Ma tộc trong phạm vi này đều quy rạp xuống đất, sắc mặt hoảng sợ, không biết vì sao chủ nhân nhà mình lại đột nhiên

bộ phát ba động khùng bố như vậy.

Bên trong Ma điện.

Một ma ảnh cao lớn hiện ra, nhìn hình dáng tướng mạo, rõ ràng là Ma Tướng Địa Ba.

“Chí Tôn nhân tộc đáng chết!”

Sắc mặt Ma Tướng Địa Ba dữ tợn, sát khí như đại dương sôi trào.

Hắn ta không thèm để ý tổn thất hai người thủ hạ và một tài liệu làm con rối, nhưng cố hóa thân kia, hắn ta đã tổn rất nhiều tài nguyên trân quý mới luyện chế ra, cứ như vậy mà không còn nữa, thật sự rất tiếc.

Hơn nữa, khiến hắn ta phẫn nộ nhất là, hóa thân của hắn ta lại bị một tên Chí Tôn nhân tộc chém, đây là nhục nhã rất lớn!

Nếu truyền đi, sợ là sẽ khiến vô số đồng bào của hắn ta chế giễu.

Hắn ta đường đường là Ma Tướng, chấp chương vô số ma vật chí cao, hóa thân lại không bằng một tên Chí Tôn nhân tộc trẻ tuổi!

“Ta nhất định sẽ luyện chế người thành con rối Tu La, đòi đòi kiếp kiếp giày vò!”

Ma Tướng Địa Ba phát ra tiếng nói vô cùng ngang ngược, quanh quần trong đại điện, khiến người ta không rét mà run.

Chương 814: Hình chiếu ỨC VẠN BINH SĨ

Chương 814: Hình chiếu ỨC VẠN BINH SĨ

Hồn độn mênh mông, một phi thuyền như đám mây bảy sắc vút qua, tốc độ nhanh đến không ngờ.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong Phiêu Miểu Phi Thuyền, bắt đầu cân nhắc việc tu hành một môn chí cao Kiếm Đạo.

"'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo, cùng hai môn chí cao Kiếm Đạo khác không giống nhau, nói cho đúng, đây là một môn chí cao Kiếm Đạo có tính bao quát cùng uy lực càng lớn. . ."

Hai môn chí cao Kiếm Đạo trước đó, 'Sát Kiếm' cùng 'Đế Kiếm' Kiếm Đạo, càng nhiều là một loại lộ tuyến đã được quy định sẵn.

Tỉ như 'Sát Kiếm' Kiếm Đạo, chỉ có thể thông qua Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng mới có thể tu luyện thành công, mà 'Đế Kiếm' Kiếm Đạo, thì phải lĩnh ngộ không gian, mới có thể tu hành.

Mà 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo, lại không có tính hạn chế lớn như vậy.

Phương thức tu luyện 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo, chính là người đem lĩnh ngộ thuộc tính chi đạo dung nhập vào trong đó.

Loại thuộc tính chi đạo này dung nhập hoàn toàn nhìn vào từng cá nhân, cũng không phải là giống nhau như đúc.

Cũng bởi vậy, một ngàn người tu hành 'Tuyệt Kiếm' 'Kiếm Đạo, rất có thể sinh ra một ngàn loại kết quả, có yếu có mạnh, uy năng không đồng nhất, dù sao, mỗi thuộc tính thiên phú của mỗi cá nhân đều rất ít giống nhau.

Mà đối với Phong Vân, kỳ thật tu hành 'Tuyệt Kiếm' 'Kiếm Đạo, hẳn có ưu thế rất lớn.

Bởi vì, hẳn là mười hệ toàn năng, hơn nữa, mười hệ thuộc tính thiên phú của hẳn còn có thể tùy thời thăng cấp, như vậy, 'Tuyệt Kiếm' 'Kiếm Đạo ở trong tay hẳn uy lực sẽ ngày một tăng lên.

Chỉ sợ cuối cùng còn tăng lên đến mức vượt qua cả tồn tại đã sáng tạo ra môn chí cao Kiếm Đạo này!

Đương nhiên, hai môn chí cao Kiếm Đạo khác cũng có nguyên lí tương tự.

"Nhưng bằng vào thuộc tính thiên phú trước mắt của ta mà nói, muốn lĩnh hội 'Tuyệt Kiếm' có chút khó khăn."

Chớ nhìn hẳn bây giờ chiến lực cực cao, nhưng nói về thuộc tính thiên phú, còn không bằng Man Cốt. Thuộc tính thiên phú của Man Cốt mặc dù ít, thế nhưng còn có một cái Hỗn Độn cấp.

Mà trái lại Phong Vân, hẳn từ khi ra khỏi Tiểu Thiên Vũ Trụ, mặc dù thành công tăng tất cả các thuộc tính thiên phú từ Chúa Tể cấp lên tới Chí Tôn cấp, nhưng vẫn còn chưa đủ.

Lại thêm, lúc trước hẳn một mực tăng cường chiến lực, đối với thuộc tính thiên phú lại không đủ coi trọng như trước, cho nên mới dẫn đến tình trạng lạc hậu hiện tại.

Nhưng vấn đề này cũng không phải quá khó.

Nói đùa, hẳn bây giờ có được một trăm tám mươi vạn sinh mệnh hành tinh, tùy tiện gọi tới những người có thuộc tính thiên phú cao, vài phút liền xong việc.

"Muôn nói thuộc tính thiên phú cao, tất nhiên thuộc về ức vạn đại quân của Hoàn Quang lãnh địa."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Có thể được tuyển vào quân đội, trở thành binh sĩ, chỉ có thuộc tính thiên phú đạt tới cấp độ nhất định mới phù hợp yêu cầu.

Theo Phong Vân được biết, binh sĩ trong Hoàn Quang lãnh địa, thuộc tính thiên phú thấp nhất đều là Thần Vương cấp, đây vẫn chỉ là tiểu binh cực kỳ bình thường, đi lên tiểu đội trưởng, bách phu trưởng, thiên phu trưởng, vạn phu trưởng, tiểu thống lĩnh, thì một người cao hơn một người.

Không nói cái khác, chỉ là những người này cộng lại, cũng đủ cho Phong Vân hình chiếu.

Ức vạn hình chiếu, cho dù là một phạm nhân bình thường, cũng có thể tích tụ ra một cái thuộc tính thiên phú cường đại khủng bố, không nói đến người vốn dĩ đã cường đại như Phong Vân, tự nhiên không có vấn đề gì cả.

"Còn có Dao Đạo, cũng muốn tăng lên."

Phong Vân là đao kiếm song tu, chỉ có điều bởi vì ở trong Tiểu Thiên Vũ Trụ điều kiện không cho phép, cho nên phương diện đao đạo này vẫn một mực kẹt tại Dao Đạo pháp tắc cấp độ.

Bây giờ Kiếm Đạo nhất phi trùng thiên, đạt tới thành tựu cực cao, nghiễm nhiên đã thành một trong những át chủ bài của Phong Vân.

Lúc này, hấn cảm giác có thể bắt đầu cân nhắc thành tựu trên phương diện Đạo Đạo rồi.

Trước kia là không có điều kiện, bây giờ đi vào Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, vấn đề này tự nhiên đã không đáng ngại.

Lại thêm, Đạo Đạo phương diện nếu như có thể tăng lên tới cấp độ ngang ngửa với Kiếm Đạo, uy năng tất cũng sẽ không kém Kiếm Đạo.

Như vậy, song đạo trong tay, chiến lược của Phong Vân chắc chắn lại nghênh đón một đợt tăng cường trên diện rộng!

...

Mà khi Phong Vân thầm suy nghĩ trong lòng, hấn đã đến Hoàn Quang Tinh.

Khi cửa khoang mở ra, Phong Vân từ bên trong đi ra ngoài, Clift cùng Lana sớm đã ra chào đón.

Bọn họ quỳ một gối xuống, dùng lễ nghi cao quý nhất chào hỏi, "Tham kiến lãnh chúa đại nhân."

Trong đó Lana vui vẻ nhất, thỉnh thoảng vụng trộm nhìn Phong Vân một chút, sau đó lại nhanh chóng cúi đầu, nghiễm nhiên là dáng vẻ của một tiểu nữ hài thẹn thùng xấu hổ.

Chuyện này nếu để cho đám sĩ binh Hoàn Quang quân nhìn thấy, sợ là ngay cả trông mắt đều muốn rơi xuống.

Lana thông lĩnh nổi tiếng thiết huyết, vậy mà cũng có một mặt 'Nữ hài tử' như vậy!

Đương nhiên, Lana 'Nữ hài tử', sẽ chỉ biểu hiện ra trước mặt Phong Vân mà thôi. . .

"ỪM, ta rời đi hơn một trăm năm, lãnh địa có chuyện trọng đại gì phát sinh không?" Phong Vân nhìn hai vị thống lĩnh nói.

"Bẩm báo lãnh chúa đại nhân, cũng không có đại sự gì phát sinh, chỉ có điều, ngài lúc trước để chúng ta tìm kiếm người có Không Gian thiên phú, số lượng đã đạt tới trăm vạn, lãnh chúa đại nhân, còn muốn tiếp tục không?"

Clift ôm quyền nói.

"Đã tới trăm vạn rồi sao, vậy trước tiên chậm lại, có điều không nên ngừng tìm kiếm, chuyển mục tiêu từ Không Gian thiên phú biến thành người tu hành Đạo Đạo, ghi nhớ, yêu cầu thấp nhất là tu ra Đạo Đạo pháp tắc."

Phong Vân lập tức phân phó nói.

Hả?

Clift vốn cho rằng Phong Vân muốn đình chỉ hoạt động này, không nghĩ tới vẫn như cũ còn muốn tiếp tục, chỉ là đem mục tiêu từ người có Không Gian thiên phú biến thành người tu hành Đạo Đạo.

"Ta nhớ, lãnh chúa đại nhân không phải tu hành Kiếm Đạo sao, muốn sưu tập, cũng hẳn là sưu tập người tu hành Kiếm Đạo chứ?"

Clift mặc dù tràn ngập nghi hoặc, nhưng hắn chỉ là một thống lĩnh, tự nhiên không có tư cách hỏi thăm quyết định của lãnh chúa, hắn chỉ cần phục tùng mệnh lệnh là được.

Bên cạnh Lana cũng thế.

"Đi thôi."

Phong Vân tự nhiên biết hai vị thống lĩnh có nghi hoặc, nhưng hắn tự nhiên không có khả năng giải thích với bọn hắn cái gì, may mà ở chỗ này hắn tuyệt đối là 'Trời', tuyệt đối là 'Vua', không cần giải thích cái gì, chỉ cần hạ mệnh lệnh là được.

"Vâng!" Clift cùng Lana cung kính lui ra, nghiêm ngặt đi chấp hành mệnh lệnh.

Còn Phong Vân, lại chưa trở lại lãnh chúa phủ, mà là tiến về quân doanh Hoàn Quang Tinh, chuẩn bị đến đó kiểm chút hình chiếu.,

Hoàn Quang Tinh, là hành tinh lớn nhất trong Hoàn Quang lãnh địa, sinh hoạt ở đây, trên cơ bản không có binh dân.

Nói cách khác, trừ Phong Vân, phía trên tinh cầu này, đều là Hoàn Quang quân, cao nhất là thống lĩnh, thấp nhất là binh sĩ.

Mà thường cách một đoạn thời gian, cũng sẽ có từng tinh anh của các sinh mệnh hành tinh đi tới nơi này tham gia khảo hạch, hợp cách sẽ gia nhập Hoàn Quang quân, thất bại, tự nhiên là tạm biệt.

Cho nên, bây giờ Hoàn Quang quân này, chính là nơi tập hợp nhóm người có thuộc tính thiên phú tốt nhất của các sinh mệnh hành tinh.

Nếu trước mắt đã có sẵn, Phong Vân tự nhiên sẽ không lại thừa hơi, đi tới các đại sinh mệnh hành tinh khác để tìm kiếm, cứ tới đây hình chiếu là xong việc!

Chương 815: Tấn thẳng Hồn Độn cấp

Chương 815: Tấn thẳng Hồn Độn cấp

Quân đội Hoàn Quang Tinh, cơ số đạt hơn chín nghìn ức, trừ đi số người được phái đi ra ngoài chấp hành mệnh lệnh của Phong Vân, cùng với binh sĩ trấn thủ biên cương không thể rời bỏ, còn thừa lại đạt chừng hơn một tỷ người.

Có điều số lượng này, cũng đủ để Phong Vân hình chiếu thoải mái.

...

Bên ngoài trại lính.

Phong Vân lặng yên không một tiếng động đi tới nơi này, hấn không hiện thân, cũng không gióng trống khua chiêng tuyên bố mình tới đây.

Loại chuyện như lấy hình chiếu này, vẫn là bí ẩn một chút thì tốt hơn.

Dù sao, hấn cũng không chỉ tới này một lần, về sau sẽ còn thường xuyên 'vào xem', cho nên vẫn là tiến hành trong bóng tối là tốt nhất.

Cứ như vậy, Phong Vân đứng bên ngoài trại lính, mở ra dò xét chi nhãn, trong nháy mắt đảo qua một mảng lớn binh sĩ, cũng từ bên trong tuyển chọn ra người phù hợp yêu cầu tiến hành lấy hình chiếu.

"Leng keng!" "Leng keng!" "Leng keng!" ...

Theo từng tiếng nhắc nhở.

Bất tri bất giác, một vạn hình chiếu rất nhanh đã đủ.

Phong Vân lúc này mới rời đi, trở lại lãnh chúa phủ đệ của chính mình. Trong quá trình này, không có bất kỳ một ai có thể phát hiện.

Sau khi trở về, hắn liền lập tức bắt đầu xoát hình chiếu mà hôm nay mới thu hoạch được.

Một vạn cái rất nhanh đã xoát xong, nhìn lại ba lô, rất nhiều vật rơi xuống lộ ra.

【 Thần Chủ cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Thược Cự.

【 Thần Vương cấp Băng Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Vô Vọng.

【 Thần Chủ cấp Thổ Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Apol.

【 Thần Vương cấp Lôi Hệ thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Tọa Toa.

...

Phong Vân từ trên xuống dưới đảo qua, một vạn vật rơi xuống, đại khái có một thành tỉ lệ là thuộc tính thiên phú, còn lại chín thành thì là các loại đồ vật thượng vàng hạ cám khác.

Chuyện này khiến hắn mừng rỡ, quả nhiên, lấy cấp độ của hắn bây giờ, đi xoát những hình chiếu bậc thấp này, tỉ lệ tuôn ra đồ tốt lại tăng lên rất nhiều rất nhiều so với trước đây.

Bởi vì Phong Vân bây giờ thuộc tính thiên phú đều đã đạt tới Chí Tôn cấp, so với những hình chiếu này thì cao hơn được nhiều, cho nên tỷ lệ rơi

sẽ tăng lên, từ 0.00001 trong quá khứ đến nay đã tăng lên tới tỉ lệ 1:9 bây giờ.

Đây cũng là một lỗi bug không lớn không nhỏ.

Đương nhiên, đây là căn cứ vào điều kiện tiên quyết là có số lượng cùng loại hình chiếu không lờ, nếu không, vẫn như cũ không có tác dụng gì.

Nhưng mà Phong Vân trước mắt thứ không bao giờ thiếu chính là số lượng.

Một vạn cái không đủ, cho người thêm cả một trăm vạn, một ngàn vạn, thậm chí là hơn ức, căn bản đều không thành vấn đề!

Sau đó, hắn liền hiển hóa dung hợp từng thuộc tính thiên phú, mặc dù không tăng lên với mức độ quá lớn, nhưng đây chính là do hắn một vạn hình chiếu rơi ra, đằng sau còn có rất rất nhiều.

"Xem ra có ức vạn Hoàn Quang quân này để hình chiếu, mười hệ thuộc tính thiên phú của ta hẳn là rất nhanh sẽ có thể tiến giai đến Hỗn Độn cấp."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

Cho đến lúc đó, hắn liền có thể đạt tới tư cách lĩnh hội 'Tuyệt Kiếm'.

...

Cứ như vậy, Phong Vân nếm được ngon ngọt một lần, sau đó, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ tới quân doanh đi dạo một vòng, âm thầm lấy một vạn hình chiếu, đạt tới mức này xong, lại lặng yên không một tiếng động rời đi.

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Rất nhanh, lại là trăm năm như nước chảy mà qua.

Mà trong vòng trăm năm này, Phong Vân mỗi ngày đều sẽ đi quân doanh lấy một vạn cái hình chiếu, cứ như vậy góp nhặt lại, hẳn đã hình chiếu hơn ba ức sáu ngàn vạn hình chiếu.

Hơn ba ức sáu ngàn vạn hình chiếu này, Phong Vân cơ hồ từ đầu tới đuôi đều soát một lần.

Mà sau đó hẳn liền phát hiện, những hình chiếu này tỷ lệ rơi cũng không ổn định, có lúc là một thành, có khi lại trở lại tỷ lệ 0.00001 lúc trước...

Nhưng chuyện này cũng không làm ảnh hưởng đại cục, nhờ Phong Vân điên cuồng công kích số lượng khổng lồ hình chiếu, ngày đêm không ngừng soát, thứ nên rơi vẫn sẽ rơi, chỉ là thời gian sớm muộn mà thôi.

...

Lãnh chúa phủ đệ.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong mật thất tu hành, mà ở chung quanh hẳn, có kim, lục, lam, xích, hoàng, thanh, tử, ngân, bạch, hắc thập sắc quang huy quanh quần, phân biệt đại biểu cho mười hệ thuộc tính.

Mà lúc này, thập sắc quang huy lơ lửng ở nơi đó, tựa như vô cực hỗn độn, liền thành một khối, lại như mười chữ trụ thế giới, từ bên trong phát ra một loại cảm giác mênh mông thâm thúy.

Nếu có vũ trụ sinh mệnh ở đây, thấy cảnh này, tất sẽ lộ ra vẻ vô cùng kinh hãi.

Bởi vì, mười hệ thuộc tính này, thành linh đều đạt tới Hỗn Độn cấp!

"Phù. . . Rốt cục cũng tăng hết mọi thuộc tính thiên phú lên tới Hỗn Độn cấp."

Phong Vân nhẹ nhàng mở mắt, phun ra một ngụm khí lạnh bầm nói.

Đến tận đây, thuộc tính thiên phú của hắn rốt cục cũng đuổi kịp đoàn đội, không còn xa xa lạc hậu hơn nội môn đệ tử khác.

Nói cách khác, tại giai đoạn này, hắn đã không còn nhược điểm nào!

Đương nhiên, đối với Phong Vân, tầng thuộc tính thiên phú lên tới Hỗn Độn cấp, vền vẹn chỉ là bắt đầu mà thôi.

"Tiếp theo, nên lĩnh hội 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo. . ."

Thuộc tính thiên phú tất nhiên rất quan trọng, nhưng cuối cùng chỉ là biểu hiện ẩn hình, thuộc về một cái cấp độ khác tăng lên, muốn hóa thành sức chiến đấu trực quan, cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

Cho nên với Phong Vân mà nói, thuộc tính thiên phú chỉ nên tính là 'Phụ trợ', thứ mà hắn chân chính muốn tu hành, thật ra là môn chí cao Kiếm Đạo 'Tuyệt Kiếm' này.

Thuộc tính thiên phú, xem như một cái ván cầu.

Đương nhiên, thuộc tính thiên phú cùng 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo, hai bên cũng coi là hỗ trợ lẫn nhau, thiếu một thứ cũng không được.

. . .

Sau đó.

Phong Vân đang chuẩn bị một lần nữa bế quan lĩnh hội 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo, đột nhiên máy truyền tin vang lên, hắn nhìn qua, lại là Xích Khôi gửi tới lời mời đến thế giới giả tưởng.

Từ khi giải thi đấu tân tân đệ tứ kết thúc, Phong Vân đi tới Hoàn Quang lãnh địa, liền tập trung tinh thần bé quan, cơ hồ rất ít để ý chuyện ở ngoại giới, Xích Khôi cùng Millai đã mời hắn nhiều lần.

Đều bởi vì hắn đang bé quan, cho nên bỏ lỡ.

Không nghĩ tới bây giờ lại mời.

Phong Vân nhìn một hồi, cuối cùng vẫn lựa chọn tiếp nhận.

"Àm!"

Ngay khi hắn lựa chọn tiếp nhận, ý thức của Phong Vân bỗng nhiên thông qua giả lập thiết bị kết nối với thế giới giả định vũ trụ, tiếp theo, hắn liền phát hiện mình đi vào một sơn cốc tràn ngập hoa thơm chim hót.

Khi hắn còn chưa bắt đầu nhìn chung quanh một vòng, một giọng nói bỗng nhiên từ nơi không xa truyền đến.

"Con mẹ nó, quỷ thần ơi, xác chết vùng dậy!"

Giọng nói này, ngữ khí này, nghiêm nhiên là Xích Khôi không thể nghi ngờ.

Phong Vân lập tức theo tiếng nói mà nhìn lại, chỉ thấy tại sâu trong thung lũng, có một cái bàn đá, ba băng ghế đá.

Trong đó, trên hai chiếc ghế đá đã có hai bóng người đang ngồi, chính là Xích Khôi cùng Millai.

Chỉ là lúc này, hai người này đều dùng vẻ mặt có phần không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Phong Vân, làm hắn bất đắc dĩ cười một tiếng, "Không phải là các người mời ta tới sao? Hiện tại bày ra biểu tình này là ý gì hả?"

"Đại ca, người cũng biết là chúng ta mời người đến nữa cơ à, trước đó mời cả mấy chục lần người cũng không có tới, ta còn nghĩ là lần này người cũng giống vậy."

Xích Khôi trợn mắt trừng một cái, chửi bậy.

"Đang bế quan tu hành, quên mất." Phong Vân giải thích một câu.

Xích Khôi cùng Millai lập tức lộ ra vẻ 'quả là thế', như bọn hắn nghĩ, Phong Vân chính là kẻ cuồng tu hành, mỗi ngày trừ tu hành thì không có hoạt động khác, quá đáng sợ!

Chương 816: Siêu việt truyền kỳ cấp độ!

Chương 816: Siêu việt truyền kỳ cấp độ!

Bên trong Điều ngũ hoa hương sơn cốc.

Phong Vân cùng Xích Khôi, Millai ba người đang ngồi quanh bàn, thưởng thức mỹ thực, rượu ngon bày sẵn.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ sáng tạo ra thế giới vũ trụ giả định, độ chân thật có thể nói là 100%, cho nên thức ăn cùng rượu uống, cơ hồ giống như bên ngoài vậy, không có khác biệt là bao.

"Ta nói Phong Vân Đại Thần, sau đó ngươi không đi Hoàn Quang lãnh địa sao, bây giờ vẫn còn bế quan."

Sau khi uống một hớp rượu ngon, Xích Khôi nhin không được dò hỏi.

"Không sai biệt lắm." Phong Vân cũng nhắm nháp một ngụm rượu, nhẹ nhàng đặt ly xuống nói.

"Ngươi cũng quá hung ác rồi, từ khi ta biết ngươi đến nay, ngươi trừ tu luyện chính là tu luyện, có thể có một chút hoạt động khác hay không."

Xích Khôi lắc đầu nói.

"Có." Phong Vân mở miệng.

"A?" Xích Khôi rất hứng thú, hỏi: "Là cái gì vậy?"

"Chiến đấu."

"Người đúng là không có thuốc chữa rồi." Xích Khôi trợn mắt trừng một cái.

Millai bên cạnh thì suýt chút nữa phun rượu trong miệng ra ngoài, dùng chiến đấu để làm hoạt động sinh hoạt bên ngoài, hẳn sống lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên nghe được.

Cũng quá khắc khổ rồi!

"Tới tìm ta cũng chỉ là vì uống rượu nói chuyện phiếm thôi sao?"

Phong Vân không để ý đến biểu lộ của hai gia hỏa này, dò hỏi.

"Mấy chục lần tìm người uống rượu trước đó đúng thật là chỉ để nói chuyện phiếm, nhưng lần này, thật sự là có chuyện."

Xích Khôi nói ra: "Vốn nếu là người không tới đây, ta cũng sẽ gửi đi bưu kiện cho người, bất quá người đã đến rồi, vậy hiện tại ta liền nói cho người vậy."

"Chuyện gì?" Phong Vân có chút kinh ngạc, hẳn chỉ là thuận miệng hỏi một chút mà thôi, không nghĩ rằng thật sự là có chuyện, không khỏi để cho hẳn có chút ngoài ý muốn.

"Khảo hạch đệ tử nội môn." Xích Khôi chậm rãi phun ra sáu chữ.

Phong Vân nghe vậy, thần sắc hơi chấn động, đang muốn uống một ngụm rượu, nghe vậy hẳn buông cái chén ra, hẳn hai mắt lướt qua từng tia tinh mang, lẩm bẫm nói: "Rốt cục phải tới rồi sao."

Khảo hạch đệ tử nội môn, cùng khảo hạch đệ tử ngoại môn giống nhau, đều là một kỳ nguyên cử hành một lần, chọn ra thập đại đệ tử, mà thập đại đệ tử này, cũng sẽ dựa vào thứ tự cao thấp, thu được ban thưởng phong phú.

Nhất là ba hạng đầu, nghe nói ban thưởng phong phú tới rồi tinh rồi mù

Đôi diện, Xích Khôi nhìn thấy bộ dáng này của Phong Vân, làm sao không biết rằng hắn đã không kịp chờ đợi nữa.

Xích Khôi mở miệng nói: "Lấy thực lực của Phong Vân Đại Thần, so với đại bộ phận đệ tử nội môn thì mạnh hơn không ít, nhưng để lọt vào thập đại đệ tử, lại không thể khinh thường được ~."

"Mỗi một người trong bọn họ đều có thực lực Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, nhất là ba vị trí đầu, lần trước đã đạt tới cấp độ Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn rồi, lần này, chỉ sợ là càng mạnh hơn nữa."

Xích Khôi lần nữa phát huy năng lực tình báo của hắn, đem tin tức của từng vị thập đại đệ tử nội môn nói cho Phong Vân nghe, kể cả am hiểu cái gì, có bài tẩy gì, thực lực bao nhiêu đều nói rõ ra.

Mà lúc này, Millai bên cạnh chen miệng nói: "Thập đại đệ tử này từng người đều không phải là đèn đã cạn dầu, trên người bọn họ khẳng định không chỉ mang một lá át chủ bài, thậm chí, những gì bọn họ lộ ra ngoài, chỉ sợ đều không phải là át chủ bài."

Trở thành thập đại đệ tử, mọi cử động của bọn họ bị vô số đệ tử nội môn chú ý, tự nhiên không có khả năng tùy tiện lộ ra át chủ bài của mình đến được, hoặc là không chỉ có một loại át chủ bài.

Bằng không mà nói, nếu là bị người có tâm nhằm vào, thì vị trí của bọn hắn cũng khó mà giữ được.

Mặc dù thời gian Millai gia nhập nội môn rất ngắn, nhưng lại thấy rất thấu triệt, nói ra sự thật này, để cho Phong Vân không thể phớt lờ được.

"Không sao."

Phong Vân uống cạn rượu trong chén, nhẹ nhàng nói: "Cho dù nắm chắc bao nhiêu át chủ bài đi nữa, một kiếm của ta là có thể phá giải tất cả."

Lời nói mặc dù bình thản, nhưng tại trong bình tĩnh lại ẩn chứa ý chí như như tảng đá Hồn Độn không thể lay động, Xích Khôi cùng Millai trong thoáng chốc phảng phất nhìn thấy một vị Kiếm tu tuyệt thế đứng ở bên trong Hồn Độn vô biên, một kiếm đâm ra, Hồn Độn lắng lại!

Việc này khiến cho tâm thần bọn họ lung lay, khó mà tự kiềm chế nổi.

Hồi lâu sau, chờ thời điểm bọn hắn lấy lại tinh thần, trên mặt ghế đá đối diện sớm đã không còn một ai nữa, Phong Vân, vậy mà chẳng biết từ lúc nào logout rồi.

Xích Khôi nhin không được lú lười nói: "Tại sao ta lại có cảm giác, Phong Vân có vẻ như lại mạnh mẽ hơn nhiều."

"Không phải có vẻ như, mà là thật lại mạnh lên rồi."

Millai uống một ngụm rượu lớn, miễn cưỡng ngăn chặn kinh ngạc trong lòng, thời điểm Phong Vân vừa mới tới, hắn đã nhận ra rồi, nhưng cũng không qua chắc chắn.

Mà khi Phong Vân nói ra câu nói kia, khí tức quanh người có chút lộ ra ngoài, hắn liền cảm nhận được, ánh mắt kia giống như là Tinh Hà mệnh môn sáng chói vậy.

So sánh với hơn hai trăm năm trước, hiển nhiên Phong Vân lại mạnh lên! Với lại không phải là loại mạnh lên từng chút một kia, mà là tăng lên trên một mảng lớn!

Điều này khiến cho Millai cảm thấy chấn động không gì sánh nổi, thời gian hơn hai trăm năm ngắn ngủi, đã có tiến bộ lớn như thế, đơn giản là trước đây chưa từng gặp được.

"Đây cũng quá biến thái rồi."

So sánh với những đệ tử nội môn khác, thì một kỹ nguyên cơ hồ cũng không có bao nhiêu tiến bộ, vô cùng gian nan, mà với Phong Vân, tiến bộ với hắn mà nói phảng phất đơn giản như là ăn cơm uống nước vậy.

Millai có một loại dự cảm, lần khảo hạch đệ tử nội môn này, khả năng thế cục bao nhiêu năm chưa từng thay đổi kia, sẽ bởi vì Phong Vân xuất hiện mà đại biến.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân logout, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, ánh mắt của hắn xa xăm mà thâm thúy, bên trong có từng tia quang mang quanh quẩn, "Sẽ có tồn tại siêu việt cấp độ Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn xuất hiện sao."

Nếu quả thật có cường giả như thế xuất hiện, Phong Vân cũng không có gì ngoài ý cả, dù sao trong đệ tử nội môn cũng không thiếu những yêu nghiệt cái thế, lấy cảnh giới Chí Tôn mà phá vỡ gông cùm xiềng xích, có được một tầng chiến lực khác cũng là chuyện rất bình thường.

"Còn thời gian hơn trăm năm nữa, đủ để ta đem 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo lĩnh hội đến cấp độ tiêu thành, đến lúc đó ta sẽ có ba môn chí cao Kiếm Đạo

trong người, chiến lược hẳn là có thể đánh vỡ bình cảnh, đạt đến cấp độ cao hơn nữa."

Phong Vân lâm bầm.

Mà đây, vển vẹn chỉ là phương diện Kiếm Đạo mà thôi, ở phương diện cảnh giới, những năm này hẳn cũng đã thu gom gần đủ mười hệ thuộc tính rồi, chỉ là bởi vì khó mà một lần duy nhất để cho thuộc tính tiến vào cấp độ giống nhau, cho nên mới chậm chạp không có hiện hóa dung hợp.

Bất quá qua những năm này, cũng còn kém không nhiều nữa.

Mà còn thời gian trăm năm, hẳn là đủ để gom góp số còn lại rồi.

Sau đó, Phong Vân chính thức bắt đầu bế quan, tiến vào trạng thái ngộ đạo cấp độ sâu, tập trung tinh thần nhào vào bên trên 'Tuyệt Kiếm' Kiếm Đạo.

Trong lúc nhất thời, vô số cảm giác kiếm đạo cùng huyền bí thuộc tính bao phủ hẳn lại, đắm chìm ở trong đó, không cách nào tự kèm chế được.

...

Mà bên trong Hoàn Quang lãnh địa, Clift cùng Lana vẫn đang thi hành nghiêm ngặt mệnh lệnh của Phong Vân, không ngừng ở trong một trăm tám mươi vạn hành tinh sinh mệnh, tìm kiếm sinh mệnh lĩnh ngộ ra Đạo Đạo pháp tắc, sau đó tập trung bọn họ lại.

Đạo Đạo cùng Kiếm Đạo giống nhau, con đường tu luyện tràn đầy chông gai, động một tí là sinh tử do trời, cho nên người tu luyện cũng không nhiều.

Nhưng bọn hắn là tìm kiếm ở trong một trăm tám mươi vạn hành tinh sinh mệnh, trong phạm vi khổng lồ như thế, đừng nói chỉ là cần chín ngàn vạn, cho dù là cần mấy trăm ức đi nữa cũng không thành vấn đề.

Chương 817: Vô Úy Đao Sơn!

Chương 817: Vô Úy Đao Sơn!

Thời gian như nước chảy, vội vàng qua đi.

Nhoáng một cái, đã là trăm năm đi qua rồi.

Trong thời gian trăm năm này, đối với đệ tử nội môn mà nói, là vừa khẩn trương lại vừa chờ mong, khẩn trương là những đệ tử nội môn bài danh ở phía sau.

Dù sao, một khi bọn họ không vượt qua được khảo hạch nội môn đệ tử, sẽ bị loại bỏ ra khỏi nội môn, giáng chức xuống ngoại môn đệ tử.

Đối với những nội môn đệ tử đã hưởng thụ qua đủ loại đãi ngộ rồi, lại quay về ngoại môn, đơn giản là chuyện không thể chịu đựng được.

Nhưng chỉ cần là khảo hạch, thì chắc chắn sẽ có bài danh, có bài danh, thì sẽ có mấy tên cuối cùng, đến lúc đó, bị loại bỏ cũng là tất nhiên mà thôi.

Những nội môn đệ tử kia tự nhiên không ai muốn mình như vậy cả, cho nên đều đang liều mạng tu luyện, không muốn mình trở thành người đứng cuối cùng.

Mà chờ mong, chính là những người có thứ hạng không tệ kia, hoặc là có lòng tin ở lại nội môn, bọn họ khát vọng thông qua khảo hạch nội môn đệ tử này để chứng minh bản thân mình.

Bất quá mặc kệ tâm tình những nội môn đệ tử kia như thế nào, thời gian trăm năm cứ qua đi như vậy, mà khảo hạch nội môn đệ tử, cũng đã tới hạn rồi.

Vô số nội môn đệ tử nhao nhao xuất quan, bắt đầu chuẩn bị.

Ngay cả nội môn thập đại đệ tử, cũng là như thế.

...

Một viên tinh cầu màu xanh, thảm thực vật toàn bộ tinh cầu rất tươi tốt, phía trên có rất nhiều hung thú sinh hoạt, trên viên tinh cầu này cơ hồ không có sinh vật có trí khôn nào cả.

Hiển nhiên, đây là tinh cầu hung thú.

Mà hung thú ở trong đó, mỗi con đều có thực lực cực kỳ cường đại, tối cường nhất, thậm chí có cả thực lực Hỗn Động Truyền Kỳ Chí Tôn, yếu nhất, cũng là thực lực Hỗn Động Linh Chí Tôn.

Mà giờ khắc này, tại một góc trên viên tinh cầu này, đang có vô số hung thú cường đại tụ tập lại, từ Hỗn Động Truyền Kỳ Chí Tôn đến Hỗn Động Linh Chí Tôn không giống nhau.

Ở trung tâm đám hung thú này, là một thân ảnh phiêu dật, thân có hình người, khuôn mặt tuấn dật, phía sau là một cặp cánh gầy như trong suốt, phía trên có xanh, xám, tím, trắng bốn màu quang mang quanh quẩn bên cạnh.

"Rống!" "Rống!" "Rống!" ...

Cũng không biết là thân ảnh phiêu dật này đã làm chuyện gì để người người oán trách, dẫn đến đám hung thú này đều trở nên rất cuồng bạo, cả

đám cùng phóng tới hắn.

Nhưng người này lại không có bất kỳ bối rối nào cả, thậm chí còn lộ ra một nụ cười nhạt.

"Xoát!" "Xoát!" "Xoát!" . . .

Chỉ thấy hai cánh phía sau thân ảnh phiêu dật này nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại chỗ, tìm không ra một tia tung tích nào nữa cả.

Một giây sau, thân ảnh hắn lại xuất hiện, vẫn là tư thái như cũ.

Mà đám hung thú lúc trước phóng tới hắn, lúc này, cũng đã trở nên cứng ngắc, sau đó âm âm ngã xuống.

Có thể rõ ràng thấy được, ở trên mi tâm của đám hung thú này, có một vết rách nhỏ tới mức không thể nhìn thấy, giống như là đã bị một lưỡi dao cực kỳ khủng bố chém ra vậy.

Thân ảnh phiêu dật không nhìn cảnh tượng bốn phía, hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, ngóng nhìn phương xa, hai cánh phía sau nhẹ nhàng vỗ, thần dị vô cùng.

"Quân Nhai, lần này ta sẽ không thua ngươi nữa đâu."

Sau khi nói xong, hắn liền biến mất không còn chút tung tích nào nữa cả.

. . .

"Lần khảo hạch nội môn đệ tử này, nếu ngươi vẫn có thể giữ vững vị trí kia, thì vị trí hạch tâm đệ tử sẽ có một chỗ của ngươi."

Trên ngọn núi như một thanh Thiên Dao, truyền đến một đạo thanh âm trầm thấp khàn khàn.

Trên đỉnh núi, một thân ảnh khôi ngô đứng ở nơi đó, toàn thân mặc áo giáp màu đen, trên trán có mang ấn ký hình một thanh đao, lóe ra quang mang ngũ sắc.

Rõ ràng thân thể hắn không có mang cái gì cả, nhưng chỉ là đứng ở nơi đó, đã để cho người ta có một loại cảm giác ở đó đứng sừng sững một thanh tuyệt thế Thần Dao, khủng bố vô biên.

Mà ở trước mặt hắn, lại có một thân ảnh thon gầy, người cũng mặc áo giáp màu đen, vác một thanh chiến đao trên vai, mặc dù thoạt nhìn qua không có khôi ngô khủng bố như vậy, nhưng cũng không thể khinh thường, cũng phải làm cho người khác ghé mắt chú ý.

"Đi thôi, vì Vô Úy Dao Sơn chúng ta mà chiến, phải nhớ, trong lòng không sợ, chính là vô địch."

Thân ảnh khôi ngô như thanh tuyệt thế Thần Dao này nói ra.

"Vâng, Dao Chủ!"

Thân ảnh thon gầy vác chiến đao vô cùng cung kính, sau đó quay người rời đi, chỉ chốc lát sau đã biến mất không thấy gì nữa rồi.

Đưa mắt nhìn đôi phương rời đi, thân ảnh khôi ngô nhẹ nhàng nâng mắt, nhìn về phía một phương hướng khác của Càn Nguyên Tông, nơi đó là vị trí của Thông Thiên Kiếm Sơn.

Chỉ thấy hắn lâm lâm nói: "Thông Thiên, luận thực lực ta không sánh bằng ngươi, nhưng ở phương diện đệ tử, thì Vô Úy Dao Sơn ta mạnh hơn so với Thông Thiên Kiếm Sơn của ngươi."

Thân ảnh khôi ngô này chính là chủ của Vô Úy Dao Sơn Càn Nguyên Tông, Vô Úy Dao Chủ.

Hắn từ khi vào Vô Úy Dao Sơn ở Càn Nguyên Tông, liền một mực bị Thông Thiên Kiếm Chủ áp chế, lúc ấy Thông Thiên Kiếm Chủ còn không phải là chủ của Thông Thiên Kiếm Sơn như bây giờ, hắn cũng không phải Vô Úy Dao Sơn chi chủ.

Đã nhiều năm như vậy, hắn đã trở thành Dao chủ Vô Úy Dao Sơn, Thông Thiên Kiếm Chủ cũng là Kiếm chủ Thông Thiên Kiếm Sơn, nhưng hắn vẫn là kém xa đôi phương, bị gắt gao áp chế.

Vô Úy Dao Chủ đối với chuyện này đã không ôm hi vọng gì nữa, luận thiên phú, hắn kém đôi phương xa tít tắp.

Nhưng mà, ở phương diện đệ tử, Vô Úy Dao Sơn lại lợi hại hơn so với Thông Thiên Kiếm Sơn, điểm này, để cho trong lòng Vô Úy Dao Chủ vô cùng vui mừng.

Bất quá Vô Úy Dao Chủ nghe nói gần đây Thông Thiên Kiếm Chủ mới thu nhận một tên đệ tử nội môn tân tân vào Kiếm Sơn, nghe nói thiên phú Kiếm Đạo rất lợi hại, nhưng hắn cũng không quá lo lắng.

Bởi vì chuyện kia là ở hơn hai trăm năm trước, hơn hai trăm năm, dù cho là thiên tài đi nữa, cũng không có khả năng có bao nhiêu tiến bộ, hoàn toàn không cần để ý làm gì cả.

"Thông Thiên, lần này Thông Thiên Kiếm Sơn của ngươi hãy đợi đến bị Vô Úy Dao Sơn của ta hung hăng nghiền ép lần nữa đi."

Hắn lộ ra từng tia nụ cười.

...

Một bên khác.

Thông Thiên Kiếm Sơn.

Thông Thiên Kiếm Chủ đứng ở trên đỉnh núi, nhìn về gần ngàn tên nội môn đệ tử của Kiếm Sơn cung kính đứng thẳng ở phía dưới, trầm giọng nói: "Các ngươi, là những đệ tử xuất sắc nhất của Thông Thiên Kiếm Sơn ta."

"Hãy chuẩn bị hết đi, đừng để ta thất vọng, nếu ai có thể dành được vị trí thứ nhất, ta sẽ tự mình truyền thụ Kiếm Đạo chí cao cho hấn."

"Vâng, Kiếm Chủ!"

Gần ngàn tên nội môn đệ tử Kiếm Sơn cung kính đứng ở đó, thần sắc mang theo một vòng kích động, Kiếm Đạo chí cao, chính là ước mơ tha thiết của bọn họ!

Thông Thiên Kiếm Chủ đứng ở phía trên, mặt ngoài không có một gợn sóng nào, nhưng trong nội tâm lại nhẹ than thở một tiếng.

Mỗi một kỷ nguyên hấn đều đã từng nói như vậy, nhưng kết quả cuối cùng lại làm cho hấn thất vọng.

Nguyên nhân chính là vì Thông Thiên Kiếm Sơn của hấn không có bất kì một tên nội môn đệ tử Kiếm tu cực kỳ xuất sắc nào cả.

"Xét bên trong nội môn đệ tử, thiên phú Kiếm Đạo của Phong Vân là đệ nhất, nhưng đáng tiếc, thời gian tu luyện của hấn quá ngắn, mặc dù ta đã truyền thụ cho hấn ba môn Kiếm Đạo chí cao, nhưng chỉ có thời gian hơn hai trăm năm, khả năng hấn chỉ mới vừa đạt tới trình độ nhập môn của một môn Kiếm Đạo chí cao mà thôi."

Thông Thiên Kiếm Chủ nhẹ nhàng lắc đầu, xem ra lần này lại không tránh khỏi kết quả bị Vô Úy Đao Sơn nghiền ép rồi, chỉ có thể chờ đợi sau khi Phong Vân trưởng thành mà thôi.

...

Cùng lúc đó.

Ở Hoàn Quang lãnh địa, bên trong Hoàn Quang Tinh.

Phủ đệ lãnh chúa tối tăm thâm thúy, bỗng nhiên mở ra một đôi mắt sáng chói mà mênh mông!

Chương 818: Trong vòng một ngày phá hai đại cảnh giới!

Chương 818: Trong vòng một ngày phá hai đại cảnh giới!

"Ngâm!"

Tiếp theo, một tiếng kiếm minh đột nhiên vang lên, chỉ trong chốc lát đã truyền khắp toàn bộ Hoàn Quang Tinh rồi.

Sau đó, toàn bộ sinh linh ở Hoàn Quang Tinh hoảng sợ phát hiện ra, binh khí trong tay bọn họ không nghe sai khiến nữa, nhao nhao kinh hãi, giống như là đã gặp phải dạng áp chế tuyệt đối nào vậy, đều hướng về cùng một phương hướng, ần ần như có một tia ý vị triều báí vậy.

Một màn này, để cho ức vạn các sinh linh ở Hoàn Quang Tinh chân kinh, bởi vì bọn hắn phát hiện, phương hướng binh khí của bọn họ triều báí rõ ràng là phủ đệ của lãnh chúa.

...

Trên quảng trường trước phủ đệ của lãnh chúa.

Clift cùng Lana đang nhìn binh khí của mình không ngừng rung động, hướng về phía phủ đệ lãnh chúa triều báí, nhìn nhau, đều nhìn thấy được hoảng sợ trong mắt đối phương.

"Đại ca, cái này, đã phát sinh cái gì vậy?" Lana cảm giác binh khí của mình rung động, càng ngày càng kịch liệt, vậy mà để cho nàng cũng có một

loại cảm giác áp chế không nổi, không khỏi kinh ngạc nói.

"Ta, ta cũng không rõ ràng."

Clift cũng đang gắt gao áp chế hai lưỡi búa của mình, "Nhưng có một việc có thể khẳng định được, hiện tượng này chính là thủ bút của lãnh chúa đại nhân!"

...

Chỗ sâu trong phủ đệ của lãnh chúa.

Phía sau Phong Vân, có ánh sáng vô lượng quanh quẩn, ở trong khoảnh khắc này, vậy mà hình thành mười chuỗi Chiến Kiếm có màu sắc khác nhau, có vàng có xám, có trắng có đen, có xanh có lục. . .

Mỗi một chuỗi Chiến Kiếm là đại biểu cho một loại thuộc tính cùng Kiếm Đạo quy tắc dung hợp lại.

Một giây sau, chỉ thấy mười chuỗi Chiến Kiếm thuộc tính này vậy mà trực tiếp dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một thanh chiến kiếm nhàn nhạt có màu xám.

Nhìn như bình thường, nhưng sau khi cẩn thận quan sát, lại có thể nhìn thấy thanh kiếm này ẩn chứa ba động khủng bố, khi thì sắc bén, khi thì hư vô, khi thì dịu dàng, khi thì cương mãnh. . . Phảng phất bao hàm tất cả, không có chỗ nào không thấu đáo.

Vén vện qua vài giây đồng hồ sau, thanh kiếm này bỗng nhiên sụp đổ ra, hóa thành mười chuỗi Chiến Kiếm thuộc tính lần nữa.

"Chỉ có đạt đến cấp độ đại thành, mới có thể ngưng tụ ra sao."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói, 'Tuyệt Kiếm' vừa rồi chính là hình thái tu đến mức cuối cùng, thuộc tính dung hợp càng nhiều, uy lực cũng càng mạnh, bất quá độ khó cũng càng lớn hơn nữa.

Như Phong Vân có được mười hệ thuộc tính dung hợp, ở cấp độ tiểu thành nghĩ đến việc duy trì ổn định hoàn toàn gần như là không có khả năng.

Mà nếu như là dung hợp ba bốn loại, năm sáu loại, bảy tám loại thuộc tính, thì ở cấp độ tiểu thành đạt tới trạng thái hoàn toàn ổn định ngược lại là vẫn có chút khả năng.

Đương nhiên, mặc dù Phong Vân chỉ có thể duy trì trạng thái dung hợp vài giây đồng hồ, nhưng hẳn có mười thuộc tính, luận uy lực, lại so với người khác dung hợp ba bốn loại, năm sáu loại thuộc tính thì còn mạnh hơn nhiều.

Phải nói, đôi bên căn bản là không cùng một đẳng cấp.

Cho nên, ngay cả xem như hai vị Kiếm tu cùng luyện Kiếm Đạo 'Tuyệt Kiếm', cuối cùng tu luyện được, cũng sẽ là hoàn toàn không giống nhau.

"Thời gian hơn hai trăm năm, 'Đế Kiếm' 'Sát Kiếm' 'Tuyệt Kiếm', không chỉ đã đạt đến nhập môn, mà tất cả còn đạt tới cấp độ tiểu thành, khoảng cách tới đại thành, cũng chỉ còn một bước ngắn mà thôi."

Phong Vân vươn người đứng dậy, 'Đế Kiếm' 'Sát Kiếm' 'Tuyệt Kiếm' ở trên người hẳn.

Hắn cơ hồ đã bước ra một chân khỏi cấp độ Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn rồi, tiến vào một cấp độ khác!

"Vén vén chỉ là một chân mà thôi, còn không đủ."

Ánh mắt Phong Vân lấp lóe, bên trong nội môn đệ tử không thiếu những tồn tại yêu nghiệt cái thế, hắn cũng không cho rằng chỉ có chính mình mới có chiến lực như thế, hắn cần phải hoàn toàn tiến vào cấp độ kia mới được.

Nhưng mà ba môn Kiếm Đạo chí cao, trước mắt hắn đã tu luyện đến giai đoạn cực hạn rồi, còn muốn tiến bộ nữa, đạt đến cấp độ đại thành, cũng không phải là chuyện của một sớm một chiều được, cần thêm thời gian dài dằng dặc tích lũy nữa mới được.

Hiện tại, đã không kịp rồi.

Bất quá Phong Vân cũng không bối rối, hắn đã sớm dự liệu được sẽ có tình huống hôm nay, cho nên đã làm tốt chuẩn bị rồi.

Chỉ thấy hắn cất bước đi ra phủ thành chủ, không nhìn Clift cùng Lana trên quảng trường, lần nữa một bước phóng ra, trực tiếp rời khỏi Hoàn Quang Tinh, đi vào bên trong vũ trụ mênh mông.

Phong Vân xếp bằng ở bên trong vô tận vũ trụ khí lưu, trong lòng mặc niệm một tiếng, "Hiện hóa."

【 hiện hóa Hỏa Chi Đạo (tầng ba). . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 hiện hóa Hỏa Chi Đạo (tầng bốn). . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 hiện hóa Lôi Chi Đạo (tầng ba). . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 hiện hóa Lôi Chi Đạo (tầng bốn). . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 hiển hóa Phong Chi Đạo (tầng ba). . . Hiển hóa bên trong. . . Hiển hóa thành công! 】

. . .

. . .

Một thanh âm nhắc nhở lại truyền đến, tổng cộng tất cả có 20 đạo, mỗi thuộc tính chi đạo hiện ra đều là 'Tầng ba' cùng 'Tầng bốn' .

Những năm gần đây, Phong Vân gặp được cơ hồ đều là Chí Tôn phía dưới Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, không có cách nào khác, Hỗn Độn Thiên Chí Tôn trở lên, ở trong lãnh địa của hắn rất ít gặp được.

Đã đạt tới tầng thứ này, chiến lực cũng tìm được thăng hoa cực lớn, sẽ được Càn Nguyên Tông trọng dụng, không có khả năng ở trong lãnh địa hắn làm cấp dưới của hắn được.

Mặc dù không có bao nhiêu hình chiếu Hỗn Độn Thiên Chí Tôn trở lên, nhưng đối với Phong Vân mà nói cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn.

Không cần cái khác, hắn có rất nhiều hình chiếu Chí Tôn phía dưới Hỗn Độn Thiên Chí Tôn cũng được, tức là Hỗn Độn Linh Chí Tôn, Hỗn Độn Huyền Chí Tôn, Hỗn Độn Địa Chí Tôn.

Chênh lệch chiến lực giữa ba loại Hỗn Độn Chí Tôn này cũng không phải là quá lớn, đều thuộc về cấp độ Phía dưới 'Đại thành Chí Tôn ', ở bên trong Hoàn Quang lãnh địa của Phong Vân, có rất nhiều.

. . . .

Cho nên, những năm này, Phong Vân đã thông qua việc xoát những hình chiếu Chí Tôn này, rốt cục tìm đủ thuộc tính chi đạo dùng để đột phá, hơn

nữa các loại thuộc tính chi đạo này có đẳng cấp rất đồng đều.

Đây là vì phòng ngừa một loại thuộc tính chi đạo nào đó vượt qua hoặc thấp hơn những thuộc tính chi đạo khác, phá hư cân bằng, từ đó để cho chiến lược của Phong Vân ngược lại bị hạ xuống.

Bằng không mà nói, Phong Vân đã sớm có thể đột phá rồi.

Bất quá bây giờ, trải qua thời gian xoát hình chiếu dài như vậy, Phong Vân rốt cục cũng đã tìm đủ rồi.

Tiếp đó, là thời điểm hưởng thụ thành quả thôi!

...

"Ông ——! !"

Bên trong vô tận khí lưu vũ trụ, sau khi Phong Vân hiển hóa, ở trong cơ thể hắn, nhất là bên trong Thần quốc thể giới, đang phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Mười hệ thuộc tính chi đạo kịch liệt thuế biến tăng lên, từ cảnh giới 'Một tầng' lúc trước một đường tăng vọt, sau đó đột phá cấp độ, trực tiếp phá vỡ mà vào đến cảnh giới tầng bảy, một hơi tiến vào đến cấp độ đại thành.

Mà chuyện này, cũng mang ý nghĩa, là cảnh giới của Phong Vân, trực tiếp từ Hỗn Độn Linh Chí Tôn tấn thăng đến cấp độ Hỗn Độn Thiên Chí Tôn rồi!

Trọn vẹn hơn hai trăm năm cảnh giới không có tiến triển, bây giờ một hơi tăng vọt, đã trực tiếp vượt qua hai đại cảnh giới, đạt tới cấp độ Hỗn Độn Thiên Chí Tôn!

Chuyện này nếu bị truyền đi, sợ là sẽ làm bao người ghen hống trên trời, đây cũng quá biến thái rồi!

Cảnh giới Chí Tôn, mỗi khi tiến lên trước một bước, đều là cực kỳ gian nan, đều lấy kỷ nguyên làm đơn vị, nói là mài đi từng chút một cũng không quá đáng.

Mà ở trên người Phong Vân, lại là đột phá hai đại cảnh giới trong vòng một ngày, đây là kinh dị cỡ nào chứ!

Chương 819: Chính giữa cách một trăm con kiến cùng voi!

Chương 819: Chính giữa cách một trăm con kiến cùng voi!

Trong vũ trụ, uy áp như dòng lũ, quét sạch vô biên tinh không cương vực, chỉ trong khoảnh khắc, đã bao trùm Hoàn Quang Tinh.

Thiên địa vũ trụ đều tối sầm lại, vô tận hào quang đều bị che đậy, hơn ức vạn sinh mệnh trong Hoàn Quang Tinh run rẩy tâm hồn.

"Lại, lại gì nữa! ?"

Đây là nghi hoặc của tất cả các sinh mệnh trên Hoàn Quang Tinh, binh khí bạo động vừa phát sinh mới lắng lại không bao lâu, tại sao lại phát sinh cảnh tượng tựa như tận thế này nữa, khiến cho mỗi một sinh mệnh đều thâm bất an, cho rằng sắp xảy ra đại họa.

Clift cùng Lana cảm nhận được cỗ uy áp này, trước tiên liền xông ra khỏi Hoàn Quang Tinh, đi theo chân động, đi tới nơi khởi nguồn phát ra.

Chỉ thấy nơi này hào quang bắn ra bốn phía, đè ép mênh mêng, vô tận đạo cùng lý xen lẫn, dị tượng như biển, sôi trào mãnh liệt, để cho người ta hoa mắt loạn thần.

Sau đó, bọn họ chỉ nhìn thấy bóng dáng đứng vững vàng giữa áp lực mênh mêng, không khỏi co rụt con người.

Clift cùng Lana nhận ra bóng dáng thon dài kia, không phải lãnh chúa đại nhân Phong Vân của bọn họ, còn có thể là ai?

"Cái này, khí tức này, Hồn Độn Thiên Chí Tôn! ?"

Clift cảm ứng được khí tức quanh thân Phong Vân, nhin không được hoảng sợ nói.

Bên cạnh Lana cũng tỏ ra kinh sợ không thể tin nổi.

Bọn họ đi theo Phong Vân nhiều năm, tự nhiên rõ ràng vị lãnh chúa đại nhân này của bọn họ cảnh giới thực sự vẹn vẹn chỉ là Hồn Độn Linh Chí Tôn, nhưng chiến lực lại cao dọa người.

Bây giờ, vị lãnh chúa đại nhân này của bọn họ đã từ Hồn Độn Linh Chí Tôn tiến vào Hồn Độn Thiên Chí Tôn!

Vền vẹn hơn hai trăm năm, liên phá hai cảnh giới Chí Tôn!

Khủng bố như vậy, tự nhiên khiến Clift cùng Lana vô cùng kinh hãi.

Bọn họ chưa từng nghe nói qua có tiền lệ này!

Mỗi một cấp độ trong Chí Tôn cảnh, tu hành khó khăn đến mấy chục lần, thậm chí gấp mấy trăm lần trở lên. Ví thử như chính bọn họ tới nói, từ Hồn Độn Linh Chí Tôn đến Hồn Độn Thiên Chí Tôn, tối thiểu phải hao phí mấy ngàn kỷ nguyên.

Một cái kỷ nguyên hơn mười hai vạn năm, mấy ngàn, đó chính là mấy ức năm thời gian!

Mà lãnh chúa đại nhân của bọn họ, mới dùng hơn hai trăm năm thời gian đã đạt tới, chênh lệch trong đó, so với chênh lệch giữa đom đóm cùng trăng sáng còn muốn kém một trăm con kiến cùng một con voi!

"Lãnh chúa đại nhân, đến tột cùng là có tư chất tu hành mức độ nào, quá, quá khủng bố. . ."

Lana giờ khắc này rất cực cảm nhận được cái gì gọi là cái thể yêu nghiệt, kinh thể phong thái, tu hành hơn hai trăm năm, liền đạt tới cảnh giới mà nàng phải tốn mấy ngàn kỷ nguyên mới đạt tới.

Hơn nữa, mặc dù mọi người đều là Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, nhưng giữa chiến lực lại cách biệt như ngày với đêm.

Trước đó Phong Vân tại Hỗn Độn Linh Chí Tôn đã có thể giết bọn họ, bây giờ đạt tới Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, sợ là chênh lệch đã mở rộng ra thêm đến mấy chục, mấy trăm lần!

"Àm ——! !"

Mà khi Clift và Lana tâm thần choáng váng như sóng to gió lớn, chỉ thấy nơi xa xuất hiện rất nhiều dị tượng, uy áp như dòng lũ, chốc lát đã tiêu tán, cuối cùng, nơi đó chỉ còn lại có một bóng người vạn cổ bất hủ.

Không biết có phải ảo giác hay không, Clift giống như nhìn thấy trên cơ thể Phong Vân, có hào quang thập sắc lóe lên một cái rồi biến mất, thời gian dừng lại rất ngắn, ngay cả hắn đều không cách nào thấy rõ, cảm thấy chỉ là ảo giác.

Mắt thấy Phong Vân đang đi về phía bọn họ bên này, Clift cũng không kịp ngẫm nghĩ nữa, kính cẩn nghênh đón, quỳ một chân trên đất, cúi đầu nói: "Bái kiến lãnh chúa đại nhân, chúc mừng lãnh chúa đại nhân tu vi tiến nhanh!"

Bên cạnh Lana cũng thế.

"Đứng lên đi, không cần đa lễ."

Phong Vân tự bước lên trước, đỡ Clift cùng Lana đứng dậy, nhắc bọn hắn về sau khi gặp mặt không cần hành lễ lớn như thế nữa.

Clift cùng Lana nghe hắn nói vậy, trong lòng cảm động, nhất là Lana, hai con mắt đều sắp biến thành hình trái tim.

Phong Vân cùng bọn hắn, thân phận chênh lệch to lớn, thực lực chênh lệch to lớn, có thể nói, không có chút khả năng so sánh, khác nhau một trời một vực.

Nhưng khi Phong Vân đối mặt với bọn hắn, lại chưa từng có biểu hiện ra bất cứ ý tứ khinh thường gì.

Mặc dù Phong Vân rất cao lãnh, gần như không hay nói chuyện, nhưng đó là đối với tất cả mọi người đều như vậy.

Đối so với lãnh chúa Hoàn Quang lãnh địa trước, biểu hiện của Phong Vân, so ra hoàn toàn là một trời một vực, lại thêm thân phận cùng thực lực của Phong Vân so với lãnh chúa trước còn khủng bố hơn nhiều.

Cũng bởi vậy, Clift cùng Lana mới phá lệ cảm động.

Phong Vân tự nhiên có thể cảm giác ra cảm xúc biến hóa của hai vị thống lĩnh thủ hạ, nhưng hắn không nói thêm gì, tuy nói hắn có thân phận cao quý, nhưng hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng xem thường hai người đối phương.

Dù sao, hắn cũng đã từng đi từng bước một cho đến hoàn cảnh bây giờ, tự nhiên sẽ không tùy tiện đi khinh bỉ người khác.

...

"Tích tích! !"

Ngay lúc này, máy truyền tin của Phong Vân bỗng nhiên vang lên, hắn cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy là một tin nhắn mới, là từ Càn Nguyên Tông bản bộ gửi đến. . .

Phong Vân chớp mắt, nhẹ nhàng ấn mở.

Lập tức, một vòng ánh sáng từ hư hóa thực, bay thẳng về phía Phong Vân, thông qua mi tâm của hắn tiến vào đầu hắn.

Cùng lúc đó, một giọng nói như sấm sét âm âm vang lên.

"Nội môn đệ tử khảo hạch sắp bắt đầu, Càn Nguyên Tông nội môn đệ tử có thể kết nối sang sổ hộ đi vào thế giới giả tưởng để gia nhập, tất cả các nội môn đệ tử đều phải tham gia, nếu có người vắng mặt, sẽ trực tiếp giáng xuống thành ngoại môn đệ tử!"

Sau khi nói xong, liền trực tiếp yên tĩnh lại, biến mất không thấy gì nữa.

"Bắt đầu rồi ư?"

Phong Vân nhắm mắt lại, xem ra tại một khắc cuối cùng, hắn rất cục bất kịp.

Nghĩ tới đây, hắn nhìn về phía Clift cùng Lana, "Càn Nguyên Tông nội môn đệ tử khảo hạch bắt đầu, tiếp theo mọi chuyện trong lãnh địa vẫn sẽ giao cho các ngươi, ta đi trước."

Nói xong, hắn liền biến mất tại chỗ, không lưu lại một tia vết tích, không có dấu hiệu nào.

Lưu lại Clift cùng Lana hai mặt ngây ngốc nhìn nhau.

Hồi lâu sau, hai người bọn họ mới hồi phục tinh thần lại.

Lana nhin không được hỏi: "Đại ca, người nói, lấy thực lực của lãnh chúa đại nhân, có thể lấy được thành tích gì trong nội môn đệ tử khảo hạch nhi, đệ nhất bảng có khả năng sao?"

"Khó mà nói."

Clift chân chờ một lát mới nói: "Mặc dù lãnh chúa đại nhân thực lực nghịch thiên, nhưng nội môn đệ tử là nơi yêu nghiệt tụ tập, lãnh chúa đại nhân muốn đoạt được vị trí đầu bảng, hẳn không dễ dàng như vậy."

Mặc dù hẳn rất kính ngưỡng Phong Vân, nhưng dù sao lãnh chúa đại nhân tu hành không lâu dài, chỉ sợ so với đám yêu nghiệt đã tu hành động một tí là mấy cái kỷ nguyên kia, vẫn là có chỗ chênh lệch.

Lana không nhiều lời nữa, kỳ thật trong lòng nàng cũng nghĩ như vậy, chỉ là dù sao Phong Vân đối với nàng mà nói chính là độc nhất vô nhị, ở sâu trong nội tâm nàng vẫn hi vọng Phong Vân có thể đoạt được vị trí đầu bảng.

"Lãnh chúa đại nhân, hi vọng người có thể thành công, ta lại ở chỗ này cổ vũ cho ngài."

Lana lẩm bẫm trong lòng.

...

Khi hai vị thống lĩnh thảo luận chuyện này, Phong Vân đã trở lại lãnh chúa phủ đệ, thả ý thức tiến vào mạng, thành công đi tới thế giới giả tưởng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ!

Chương 820: Gấp 10000 lần trọng lực!

Chương 820: Gấp 10000 lần trọng lực!

"Keng! Kiểm tra được nội môn đệ tử Phong Vân đồ bộ Virtual Network, sau đây sẽ trực tiếp truyền tống tới nơi khảo hạch, xin chuẩn bị kỹ, ba giây sau tiến hành truyền tống. . ."

"3, 2, 1, truyền tống bắt đầu!"

Vút!

Phong Vân vừa mới đi vào Virtual Network thế giới, còn chưa kịp nói gì, đã lại bị truyền tống rời đi.

"Keng! Truyền tống kết thúc, hoan nghênh tham gia nội môn đệ tử khảo hạch, cố lên, chúc người tham gia khảo hạch lấy được thành tích tốt."

Không đến một giây, bên tai Phong Vân lại truyền tới tiếng nhắc nhở, nói cho hắn biết đã tới nơi cần đến.

"Giả lập trí năng này còn rất nhân tính hóa nhỉ."

Phong Vân nghe được lời chúc kia, trên mặt lộ ra từng tia cười mỉm, thế mà còn cổ động cổ lên nữa.

Thu hồi những ý niệm này, Phong Vân bắt đầu dò xét hoàn cảnh chung quanh.

Chỉ thấy hấn đang ở tại một mảnh vũ trụ lạnh lẽo đen tối mênh mông, xung quanh, trừ một tinh cầu màu vàng óng, không có vật gì khác.

"Xem ra kia chính là mục tiêu chính thức rồi."

Phong Vân chớp mắt, lập tức bay về bên đó, chớp mắt đã tới gần.

Nhìn quanh, chỉ thấy tinh cầu màu vàng óng này bao la vô cùng, có thể lớn bằng khoảng ngàn vạn cái Địa Cầu, tựa như do hoàng kim rèn đúc mà thành, cứ như vậy lơ lơi lơ lửng ở đó, xung quanh không có bất kỳ tinh cầu gì khác, lộ ra vẻ cao quý mà thần thánh.

Xoát!

Phong Vân trực tiếp hạ xuống, đặt chân lên tinh cầu màu vàng óng.

"Ong! !"

Trong chốc lát, hấn liền cảm nhận được bốn phương tám hướng có vô biên vô hạn áp lực ép tới.

"Trọng lực thật mạnh!"

Phong Vân hơi động thân thể, đo ra trọng lực nơi này, tối thiểu là gấp 10000 lần sinh mệnh tinh cầu bình thường trở lên.

Gấp 10000 lần trọng lực so với các sinh mệnh tinh cầu bình thường, đây không thể nghi ngờ là một hoàn cảnh cực kỳ khắc nghiệt.

Mặc dù người có được cường đại thể chất cũng không nhất định sẽ hữu dụng.

Phải biết, trọng lực áp lực là từ bốn phương tám hướng mà đến, không chỉ áp bách thân thể người, còn áp bách thuộc tính chi đạo trong cơ thể

ngươi, Chí Tôn lực lượng, thậm chí là linh hồn!

Cho nên nói, chỉ có một thể chất cường đại, mà những cái khác không được, ở chỗ này cũng uổng công.

Đương nhiên, ở chỗ này đều là những nội môn đệ tử tinh anh nhất, thiên tài nhất Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, ít có người không hợp cách.

Ít nhất là khi Phong Vân đưa mắt quét qua, các nội môn đệ tử khác trên tinh cầu này, cả đám đều tỏ ra rất bình thường, hiển nhiên sớm đã thích ứng với hoàn cảnh nơi này.

Còn Phong Vân, tự nhiên là không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Hắn gần đây chú trọng phát triển cân đối, gắng sức cho các phương diện đều đạt tới trình độ hoàn mỹ, ở trong môi trường này, không hề ảnh hưởng gì tới hắn.

Ồ?

Bỗng nhiên, Phong Vân khẽ đổi sắc mặt, hắn vậy mà nhìn thấy hai bóng người quen thuộc, bèn điềm chân một cái, vậy mà lướt ngang ra ngoài, chỉ lưu lại tại chỗ một cái tàn ảnh.

Nơi xa.

Xích Khôi cùng Millai đang gian nan thích ứng hoàn cảnh trong Hoàng Kim tinh cầu này, chỉ thấy hai người bọn họ sử dụng ra bản lãnh toàn thân, cố gắng chống lên một tầng hộ thể, cuối cùng cũng không bị trọng lực gấp 10000 lần kia áp đảo.

"Các ngươi không sao chứ."

Một giọng nói bỗng nhiên truyền đến, Xích Khôi cùng Millai lập tức theo âm thanh nhìn lại, phát hiện Phong Vân chẳng biết lúc nào đã đứng sau lưng bọn họ.

Đối với chuyện Phong Vân đi lại xuất quỷ nhập thần, hai người bọn họ đã quen rồi.

Xích Khôi thở mạnh ra một ngụm khí, mới mở miệng nói: "Tạm tạm, nơi này trọng lực quá mạnh, chúng ta còn chưa kịp thích ứng."

Trên mặt Millai cũng hiện lên một chút ửng đỏ không bình thường, hiển nhiên cũng có chút chịu không nổi.

"Cẩn thận một chút, đi theo bên cạnh ta, không cần đứng quá gần những nội môn đệ tử kia."

Trên Hoàng Kim tinh cầu này tổng cộng có đến hàng vạn nội môn đệ tử, rừng lớn chim gì cũng có.

Trong đó có một chút nội môn đệ tử tự nghĩ mình cường đại đã đi công kích những người mới còn non nớt kia, phá vỡ tầng hộ thể của bọn họ, khiến bọn hắn không thể chịu nổi trọng lực nơi này, sau đó trực tiếp bị đào thải.

"Ừ."

Xích Khôi cùng Millai gật đầu, sau đó bọn họ nhìn Phong Vân một chút, phát hiện hắn không những không mở ra tầng hộ thể che chắn, mà ngay cả Chí Tôn đạo lực đều không thêm thôi động, vền vền chỉ đơn thuần đứng ở đó, giống hệt như đứng ở thế giới bên ngoài, phảng phất hơn vạn lần trọng lực trên Hoàng Kim tinh cầu này với hắn mà nói không tính là gì.

Cái này khiến hai người bọn họ trong lòng biết ngay, Phong Vân chỉ sợ lại mạnh lên rồi.

Chỉ là hai người bọn hắn sớm thành thói quen với sự biến thái của Phong Vân, cho nên cũng chỉ cảm khái sơ sơ, cũng không quá mức kinh hãi.

"Này, lần này nội môn đệ tử khảo hạch người thăm dò được nội dung gì không?"

Bên cạnh, Millai mở miệng dò hỏi Xích Khôi.

Xích Khôi lắc đầu, "Nội môn đệ tử khảo hạch mỗi một lần đều không giống nhau, ta làm sao biết được, chờ đi, dù sao đợi chút nữa liền biết."

"Chỉ có thể đợi thôi vậy." Millai than thở.

Nội môn đệ tử khảo hạch đối tân tấn nội môn đệ tử như bọn hắn mà nói thì thực sự là không quá công bằng, bởi vì bọn hắn mới vừa gia nhập nội môn không bao lâu, không có khả năng cùng những nội môn đệ tử uy tín lâu năm tranh phong.

Nhưng trên đời nào có công bằng tuyệt đối, hướng chi là tại thế giới cường giả vi tôn này.

Lại nói, Càn Nguyên Tông đặc biệt đặt chung nội môn đệ tử uy tín lâu năm cùng tân tấn nội môn đệ tử lại cùng một chỗ, cũng có ý muốn khích lệ, dù sao, có áp lực, mới có động lực.

"Hắc hắc, ba vị sư đệ, các người có thể trở về rồi."

Bỗng nhiên, một người trẻ tuổi thân hình cao lớn phủ đầy lân giáp không có ý tốt bay tới, liên tiếp đánh ba quyền về phía Phong Vân, Xích

Khôi cùng Millai.

Trước đó, hắn đã đưa mấy tên tân tân nội môn đệ tử rời đi, mỗi lần nội môn khảo hạch, hắn đều làm như vậy, đơn thuần chỉ là vì cảm giác thoải mái khi hành hạ người mới mà thôi, hắn cực kì hưởng thụ chuyện này.

Phong Vân không đổi sắc, tay phải nâng lên, lộ ra một ngón trỏ, phát sau mà đến trước, cơ hồ trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt người trẻ tuổi kia, điềm lên mi tâm hắn.

Oanh!

Một giây sau, hắn tựa như đạn pháo trực tiếp bị đánh bay ra ngoài mấy vạn dặm, bất tỉnh nhân sự.

Hả?

Không ít nội môn đệ tử ở gần đó đều nhìn qua, thần sắc mang theo kinh ngạc.

Mộtt chỉ này của Phong Vân uy lực thật sự là quá kinh người, phải biết, nơi này cũng không phải tinh cầu bình thường, trọng lực cao gấp 10000 lần, khủng bố cực kì, thế mà có thể đánh bay người ra ngoài mấy vạn dặm.

"Hay đấy, các người biết hắn là ai sao?"

Ở một bên khác trên tinh cầu, ba bốn người đang tụ tập, kim sắc lác ắn trên mi tâm bọn họ phá lệ sáng chói, điều này đại biểu rằng bọn hắn xếp hạng cực cao trong số các nội môn đệ tử.

Người nói chuyện là một thanh niên đầu tóc mặc chiến bào.

"Không rõ, hình như từ trước tới nay chưa từng gặp qua." Bên cạnh một người trẻ tuổi mặt mũi đầy lông lác đầu nói.

"Các ngươi lạc hậu quá vậy, đây là người đứng đầu lần này tân tấn nội môn đệ tử Phong Vân đấy, nghe nói còn được dự đoán là người đứng đầu thế hệ này."

"Phôc! Cười chết ta, người đứng đầu thế hệ này, hẳn tự phong sao?"

"Đừng cười, tên này có thể nhẹ nhõm đánh bay Cage, không phải nhân vật đơn giản."

"Ừ, Cage gần đây lấy truy sát con mèo làm vui, theo đạo lý mà nói, với nhân lực đỉnh cấp của hắn, lẽ ra không nên không nhìn ra Phong Vân lợi hại chứ, kỳ quái."

"Các ngươi còn không nhìn ra được sao? Cage sở dĩ đi qua, cũng không phải tự đi, mà là bị người khác dẫn qua, ta vừa mới cảm nhận được Huyền Thuật ba động."

Lời này vừa ra, mấy người này đều giật mình.

Chương 821: Ta thừa nhận, ta thèm hình chiếu của hấn!

Chương 821: Ta thừa nhận, ta thèm hình chiếu của hấn!

“Trong đám đệ tử nội môn, ít nhất Cage cũng nằm trong hai trăm người đứng đầu, có thể dùng Huyền Thuật điều khiển hấn ta, duy chỉ có một người.”

Lúc mấy tên đệ tử nội môn này nhìn nhau, trong lòng đều biết được đáp án.

“Đó chính là...”

Bọn họ đang định đưa mắt nhìn lên.

Lúc này, thanh niên đầu trọc nhắc nhở: “Đừng tự tìm khổ, nghe nói huyền thuật của vị kia đã đạt đến cảnh giới tùy tâm mà phát, lúc phát động không có dấu hiệu nào, trong nháy mắt các ngươi nhìn sang, không biết chừng sẽ trúng huyền thuật, sẽ làm chuyện giống như Cage vậy.”

“Phì, đúng, suýt nữa quên mất, nguy hiểm thật.”

“Không phải suýt quên, mà là chúng ta cũng bị ảnh hưởng.”

“Mẹ nó, huyền thuật sư thật đáng sợ, ta tình nguyện đại chiến mười ngày mười đêm, cũng không muốn quyết đấu với huyền thuật sư, quá quý dị, khó lòng phòng bị.”

Trong lòng đám đệ tử nội môn âm thầm hoảng sợ.

Một bên khác, có một cô gái tà mỹ đứng một mình, mặc chiến bào trắng, trên mặt đeo khăn che mỏng, mơ hồ nhìn thấy khuôn mặt tuyệt mỹ bên trong.

Nhưng không có một đệ tử nội môn nào dám nhìn cô ta, tránh như tránh rắn rết.

Cô gái này chính là người đứng thứ ba trong thập đại đệ tử nội môn, tên là Huyền Đồng, nổi tiếng về huyền thuật, lúc ra tay, vô cùng quý quyết.

Trong thập đại đệ tử nội môn, ba vị trí đầu là một nhóm, bảy người phía sau là một nhóm, chênh lệch ở giữa thật ra rất lớn.

Lúc này, Huyền Đồng nhìn Phong Vân, khoe miệng dưới tấm khăn che mặt nhếch lên: “Thú vị.”

...

“Phong Vân, người vừa rồi công kích chúng ta là người xếp vị trí khoảng hai trăm trong đệ tử nội môn, Cage.”

Xích Khôi nhìn người trẻ tuổi mặc áo giáp lân bị Phong Vân đánh bay ra ngoài, mở miệng nói.

Nhưng Phong Vân lại lắc đầu: “Không, người công kích chúng ta không phải hắn.”

“Không phải hắn? Rõ ràng là hắn ra tay mà.” Xích Khôi không hiểu.

“Có đôi khi, mắt thường nhìn thấy cũng không phải thật.” Phong Vân không nhiều lời, biết quá nhiều cũng không tốt.

Người vừa ra tay rõ ràng là huyền thuật sư cường đại, đạt đến cảnh giới tùy tâm mà phát, một khi bị lưu ý, tất nhiên sẽ sinh ra cảm ứng, lúc đó, Xích Khôi và Millai nhất định sẽ chịu ảnh hưởng.

Cho nên, không biết rõ còn tốt hơn.

“Huyền thuật sư mạnh như vậy, tất thiên thiên phú huyền đạo rất cao, đáng tiếc đây là thế giới giả tưởng, không thể hình chiếu.”

Đây cũng là tiếc nuối của Phong Vân, khảo hạch đệ tử nội môn tiến hành trong thế giới giả tưởng, nếu như tiến hành ở thế giới hiện thực như lúc khảo hạch đệ tử tân tấn nội môn thì tốt biết bao.

Nói như vậy, hẳn sẽ phát tài, những người này đều là bảo khố di động.

Thật ra tiến hành khảo hạch trong thế giới giả tưởng là đúng, phải biết, rất nhiều đệ tử nội môn hoặc đang ở trên lãnh địa của mình, hoặc đang thi hành nhiệm vụ, hoặc đang lịch luyện, trong thời gian ngắn triệu hồi về quá phiền phức.

Hơn nữa, tiến hành trong thế giới giả tưởng cũng không khác tiến hành ở hiện thực, thậm chí còn an toàn hơn, ít nhất không cần lo lắng ra tay nặng khiến chết người, cho nên, dần dà đã trở thành thói quen.

Kỳ trước cũng vậy, kỳ này đương nhiên cũng không ngoại lệ.

“Phong Vân, nhìn đi, kia chính là người đã liên tục đứng đầu ba khóa, danh xưng ‘Tiểu Dao Chủ’ Di Đạo.”

Lúc này, Xích Khôi nhìn về một hướng khác, thấp giọng nói với Phong Vân.

Đó là người trẻ tuổi thon dài mặc hắc giáp, vai vác chiến đao, từ khi hắn ta xuất hiện, vẫn luôn là tiêu điểm, nhưng không một đệ tử nội môn nào dám đến gần.

Thật ra Phong Vân sớm đã chú ý đến đối phương rồi, trong mấy vạn đệ tử nội môn ở đây, chỉ có hai ba người có thể khiến hắn ghé mắt, người trẻ tuổi mặc hắc giáp này là một trong số đó.

Trong cảm giác của Phong Vân, người trẻ tuổi mặc hắc giáp này giống như một thanh Thần Đao tuyệt thế, vô cùng sắc bén bá đạo.

Hiển nhiên, đây là người có thiên phú đao đạo cực cao, từ danh xưng ‘Tiểu Đao Chủ’ của đối phương cũng có thể biết được.

“Phong Vân, ngươi phải đặc biệt cẩn thận với người này, hắn ta là người của Vô Úy Đao Sơn, ngươi lại vào Thông Thiên Kiếm Sơn, trong quá khứ, cứ đến khảo hạch đệ tử nội môn, Di Đao sẽ tận lực nhằm vào các đệ tử nội môn của Thông Thiên Kiếm Sơn, khẳng định ngươi cũng không ngoại lệ.”

Xích Khôi nói khẽ với Phong Vân.

Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, Vô Úy Đao Sơn và Thông Thiên Kiếm Sơn vốn bất hòa, mặc dù thực lực của Vô Úy Đao Chủ không bằng Thông Thiên Kiếm Chủ, nhưng không thể không nói, Vô Úy Đao Chủ có đệ tử tốt, còn Thông Thiên Kiếm Sơn không có thiên kiêu xuất sắc.

Lúc này mới dẫn đến chuyện nhiều lần khảo hạch đệ tử nội môn, Thông Thiên Kiếm Sơn luôn bị Vô Úy Đao Sơn hung hăng áp chế.

Dường như phát hiện ánh mắt Phong Vân, Di Đao bỗng nhiên nhìn sang, nhìn thấy Phong Vân, hắn ta làm động tác cắt cổ, nhếch miệng nở nụ cười tàn khốc.

Sắc mặt Phong Vân vẫn như thường, bình tĩnh dời mắt, không có hành động gì.

Hắn không thềm đề ý hành động khiêu khích này, suy nghĩ trong lòng hẳn bây giờ, là làm sao có thể lấy hình chiếu đối phương, đối với thiên phú đao đạo và quy tắc đao đạo, hẳn rất thềm nha.

...

Oanh!

Ngay lúc này, bỗng nhiên một tiếng vang rất lớn truyền đến, trong ánh mắt kinh ngạc của tất cả các đệ tử nội môn, một đường băng từ tinh cầu hoàng kim xuất hiện, một đường kéo dài đến sâu trong vũ trụ, thâm thúy uy ám, không biết đi đến cuối cùng ở đâu.

Sau đó, một khối bia đá to lớn từ dưới đất dâng lên, phong cách cổ xưa, tràn ngập khí tức năm tháng.

Mà trên đó, có viết một vài chữ nhỏ, đại ý là căn cứ vào thứ tự đến điểm cuối mà xác định vị trí, còn sau đó thế nào, phía trên không nói.

“Khảo hạch của đệ tử nội môn là chạy bộ?”

Xích Khôi hoài nghi nói, suýt nữa cho rằng mình đã đến nhầm nơi, Millai bên cạnh cũng có vẻ mặt như vậy.

Các đệ tử nội môn khác hơi kinh ngạc, dùng chạy bộ để xác định vị trí, cũng quá đơn giản rồi.

“Một đường băng mà thôi, khó cái gì chứ!”

Một đệ tử nội môn không nhận được khoa trương nói, đối với đám đệ tử nội môn am hiểu tốc độ, bọn họ tự nhận thành tích ở phương diện này sẽ

khá cao, cho nên không để tâm lắm.

Nhưng không lâu sau, khi tất cả các đệ tử nội môn đều đến đông đủ, bỗng nhiên màn sáng ngăn tại cửa vào đường băng chậm rãi mở ra.

Xoẹt!

Trong nháy mắt màn sáng biến mất, có một vài đệ tử nội môn lao ra.

Nhưng một giây sau, những người này trực tiếp ngã nhào trên đất, lộ ra vẻ chật vật.

“Đáng chết, trọng lực lại tăng! Tôi thiếu tăng gấp năm mươi lần!”

“Không thể phi hành!”

Mặc dù bọn họ cũng nghĩ trọng lực trên đường băng sẽ tăng lên, nhưng không nghĩ sẽ tăng cao như vậy, đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng được!

“Trọng lực mạnh như vậy, xem ra lần khảo hạch này là khảo nghiệm cực hạn.”

Phong Vân nhìn đường băng không có điểm cuối này, nhẹ nhàng nói.

Chương 822: Người xác định hẳn là đệ tử tân tấn nội môn?

Chương 822: Người xác định hẳn là đệ tử tân tấn nội môn?

Lúc này, mấy vạn đệ tử nội môn đều bắt đầu chạy trên đường băng mênh mông, hướng về phía sâu trong vũ trụ.

Cái này còn khủng bố hơn chạy marathon không biết bao nhiêu lần.

Không chỉ không có điểm cuối, trọng lực cũng mạnh hơn ở ngoại giới mấy chục vạn lần, chỗ nào cũng có, lúc nào cũng phải chịu áp lực thật lớn, đối với đệ tử nội môn mà nói, không thể nghi ngờ chính là một khảo nghiệm lớn.

Có vài đệ tử tân tấn nội môn, đừng nói chạy, ngay cả đi từng bước cũng phải dốc hết toàn lực duy trì, cẩn thận bảo vệ thân thể, nếu không sơ ý một chút, sẽ bị trọng lực khủng bố kia đè nát, đào thải tại chỗ.

Bây giờ khảo hạch vừa mới bắt đầu đã bị đảo thải, đây tuyệt đối là chuyện bọn họ không thể chịu đựng được, cho nên có gian nan hơn, cũng phải nỗ lực.

Rất nhanh, thời gian chậm rãi trôi qua.

Một ngày.

Ba ngày.

Mười ngày.

Một tháng.

Mấy vạn đệ tử nội môn chạy trong một tháng, có vài đệ tử nội môn cảm giác mình sắp hư thoát.

Đương nhiên, nếu ở ngoại giới, đừng nói chạy một tháng, chạy ngàn năm vạn năm cũng đều không sao.

Thê lực của tu giả đạt đến cảnh giới Chí Tôn đã rất khoa trương, cho dù không cố ý luyện thê, cũng sớm siêu việt cấp độ cực hạn.

Dù sao, tu hành từ cấp bậc thấp đến Chí Tôn, đó là lần lượt tiến hóa, nhất là cảnh giới Chí Tôn, đã không phải tiến hóa bình thường, mà là tiến hóa bản nguyên, thuộc về sự nhảy vọt to lớn của sinh mệnh. Giống như khác biệt giữa sinh vật đơn bào và nhân loại.

Nhưng ở nơi này, trọng lực còn cao hơn bên ngoài mấy chục vạn lần, càng tiêu hao hơn, hơn nữa, ở đây gần như không có thần lực và nguyên khí, cho nên không được bổ sung.

Trong tình huống này, mấy vạn đệ tử nội môn không dừng mãi phi thường như bên ngoài, rất dễ dàng có cảm giác mệt mỏi.

Phong Vân, Xích Khôi và Millai ở vào đội ngũ phía sau, không phải cuối cùng, phía sau họ còn có đến một ngàn đệ tử tân tấn nội môn.

Lục đại quái vật cũng ở trong đó, lúc này, bọn họ đang ở sau Phong Vân, cách hẳn cũng không xa lắm.

Xích Khôi và Millai vốn dĩ sẽ ở vị trí sau cùng, nhưng có Phong Vân bảo vệ, cho nên mới ở phía trước lục đại quái vật, theo sát Phong Vân.

“Hai người tự cố gắng nhé, ta phải tăng tốc.”

Phong Vân nhìn phía trước, đám người đầu tiên đã chạy cách bọn họ mấy vạn dặm rồi, nếu hắn muốn tranh vị trí cao, không thể tụt lại phía sau quá nhiều, nếu không sẽ không có thời gian đuổi theo.

“Được, người đi đi, không cần để ý đến chúng ta, dù sao chúng ta chỉ cần không đứng cuối là được.”

Mặc dù Xích Khôi và Millai rất muốn ôm đùi Phong Vân, nhưng cũng biết không thể liên lụy hắn được, trực tiếp gạt đầu nói.

“Cố gắng.”

Sau khi Phong Vân nói xong, chân điểm một cái, một giây sau, cả người giống như huyễn ảnh, lướt nhanh như tia chớp, trong nháy mắt đã vượt qua mấy ngàn người.

Mà khiến người ta cảm thấy khủng bố là, Phong Vân chạy không phát ra tiếng động nào.

Phía sau, lục đại quái vật và đám đệ tử tân tân nội môn nhìn thấy cảnh này, trợn cả mắt lên, đây mẹ nó là tộc độ gì?

Bây giờ, bọn họ chỉ duy trì trạng thái đã rất khó rồi, thế mà Phong Vân lại nhẹ nhõm như vậy, tốc độ kia, thật sự khủng bố!

“Vậy mà lại mạnh như vậy!”

Trong lục đại quái vật, Augustine nắm chặt tay, móng tay đâm sâu vào trong thịt cũng không biết.

Hắn ta điên cuồng tu hành hơn hai trăm năm nay, đã tiến bộ rất nhiều, vốn dĩ còn tâm tư tranh phong với Phong Vân một lần, xem ai mới thật sự

thích hợp là tuyển nhân của kiếm đạo chí cao.

Nhưng bây giờ, hẳn ta cảm thấy không cần so nữa, chênh lệch như vậy, Phong Vân đã hất hẳn ta ra quá xa.

...

Phong Vân một đường tăng tốc, giống như tia chớp, lưu lại từng đạo quang ngân thật dài trên đường băng, trong nháy mắt đã vượt qua mấy vạn đệ tử nội môn.

“Đây là tốc độ gì?”

Đám đệ tử bị vượt qua hồi lâu mới phản ứng được, sắc mặt không khỏi hoảng sợ.

Ước chừng một canh giờ sau, Phong Vân mới dừng lại ở đội ngũ phía trước, trong mắt hẳn, chỉ còn lại ba mươi, bốn mươi đệ tử nội môn.

Nhưng tốc độ của Phong Vân vẫn giống như trước, thậm chí còn có xu thế tăng tốc.

“Hả? Đây là ai? Vậy mà nhanh như vậy!”

“Hình như là người đứng đầu đám đệ tử tân tấn nội môn, Phong Vân, ta đã từng nhìn thấy ảnh hẳn.”

“Quản hẳn là ai, dám vượt qua ta, vậy để hẳn bị đào thải đi!”

Có thể chạy ở hàng đầu, thực lực sẽ không đơn giản, tối thiểu cũng là đệ tử nội môn xếp từ vị trí năm mươi đến hơn mười.

Oanh!

Một người trẻ tuổi toàn thân lông tóc mở năm ngón tay ra, hóa thành một móng vuốt khủng bố chụp vào Phong Vân.

Mặc dù trên đường chạy quy định chạy bộ, nhưng không nói không thể động thủ, cho nên đây cũng là hành động được phép.

Phốc!

Phong Vân không thèm nhìn, thậm chí cũng không động, nhưng một giây sau, người trẻ tuổi toàn thân đầy lông tóc giống như bị sét đánh, trực tiếp phun ra một ngụm máu lớn, bị ném bay ra ngoài.

Lúc rơi xuống đất, trong nháy mắt đã biến mất trên đường chạy, mất tư cách khảo hạch.

Tê!

Những đệ tử nội môn bên cạnh đang định động thủ đều hít vào một ngụm khí lạnh, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Người vừa ra tay có danh xưng là ‘Tiểu Thú Hoàng’ Panla, nổi tiếng có thân thể cường đại, xếp thứ hai mươi trong đệ tử nội môn, thế mà chưa đến gần Phong Vân, đã thổ huyết bay ra ngoài.

Đây là thực lực kinh khủng cỡ nào!

Phong Vân lãnh đạm nhìn đám đệ tử nội môn bên cạnh, không nói một câu, bàn chân đạp mạnh, trong nháy mắt biến mất tại chỗ, bỏ xa bọn họ lại phía sau.

“Tên gia hỏa này, là yêu nghiệt không thể trêu chọc được, hẳn thật sự là đệ tử tân tấn nội môn sao? Tạo sao ta có cảm giác, so với hẳn, chúng ta mới là đệ tử tân tấn vậy?”

“Mẹ nó, đây thật quá dọa người, hấn tu hành thế nào vậy, hay hấn vốn mạnh như vậy!”

“Đừng nói, để ta lẳng lẳng nghĩ.”

“...”

Phong Vân khùng bố đã dọa đám đệ tử nội môn lâu năm này chảy nước tiểu, đây là đệ tử tân tấn nội môn sao? Còn khùng bố hơn bọn họ nhiều!

Trong lập lập tức liệt Phong Vân vào hàng ngũ ‘Không thể trêu chọc’.

...

Phong Vân một đường tăng tốc, dần dần, trước mặt hấn chỉ còn mười thân ảnh.

Không thể nghi ngờ, mười thân ảnh này chính là thập đại đệ tử nội môn.

Lúc trước Xích Khôi đã giới thiệu với Phong Vân về thập đại đệ tử nội môn, nhưng chân chính khiến Phong Vân để ý, thật ra chỉ có ba người phía trước.

Còn lại, chỉ là vật làm nền mà thôi.

“A, người mới đến, thế mà có thể đuổi theo tốc độ của chúng ta.”

Một người trẻ tuổi nhìn như bất cần đời nhìn Phong Vân, đây là người xếp thứ mười trong đệ tử nội môn, Đỗ Sa.

“Hi vọng người có thể kiên trì đến cuối cùng, không tụt lại phía sau.” Một thanh niên có sáu cái tai thảo nhiên nói, hấn ta là người xếp thứ sáu trong đệ tử nội môn, Sawyer.

Chương 823: Ngang hàng với đội thứ nhất!

Chương 823: Ngang hàng với đội thứ nhất!

Không ai biết con đường này dài đến thế nào, vì thế, trong tình huống này. Không ai dám tăng tốc độ của mình đến cực hạn, bọn họ chỉ bảo trì tốc độ khoảng bốn, năm thành mà thôi.

Dù sao, tốc độ càng nhanh, thể lực tiêu hao càng nhiều, sẽ không khôn ngoan.

Tự nhiên thập đại đệ tử phía trước này cũng làm như vậy, nếu không thì, Phong Vân sẽ không dễ dàng đuổi kịp bọn họ trong một canh giờ.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng giờ.

Chớp mắt một cái, lại một tháng trôi qua.

“Không chạy nổi nữa, mẹ nói, rốt cuộc đường băng chết tiệt này dài bao nhiêu? Chạy hai tháng vẫn còn mênh mông!”

“Ai biết, dù sao hai tháng này đã có một phần ba đệ tử nội môn bị đào thải rồi.”

Dưới hoàn cảnh ác liệt như vậy, cho dù là đệ tử nội môn, kiên trì một tháng đã là tiêu hao cực lớn, không nói đến hai tháng.

Đã có không ít đệ tử nội môn hao hết thể lực, rời khỏi khảo hạch.

Đệ tử tân tân nội môn, trừ lục đại quái vật ra, cơ bản đều bị đào thải.

Xích Khôi và Millai cũng không ngoại lệ.

Mặc dù Phong Vân đã âm thầm giúp bọn họ không bị đào thải, nhưng làm như vậy cũng không có ý nghĩa gì, đường chạy này, ngoại trừ khảo nghiệm năng lực toàn diện ra, còn khảo nghiệm ý chí.

Đúng là ma luyện với hai người bọn họ.

Còn lục đại quái vật, lúc này đều đã không kiên trì nổi, từng người bị ép đào thải, chỉ còn lại một mình Augustine.

“Sắp không kiên trì nổi rồi.”

Toàn thân Augustine thấm đẫm mồ hôi, ánh mắt đều mơ hồ.

Hắn ta không nghĩ mình sẽ chạy hết đường băng, nhưng không đến một khắc cuối cùng, hắn ta tuyệt đối không cho phép mình ngã xuống.

“Đã không nhìn thấy bóng dáng Phong Vân nữa.”

Augustien miễn cưỡng nâng mắt, lúc trước hắn ta còn mờ hồ cảm ứng được bóng dáng Phong Vân, nhưng bây giờ đã không thấy gì nữa.

Điều này nói rõ, ít nhất Phong Vân đã vượt qua hắn ta mấy ngàn vạn tỷ cây số.

Khoảng cách này, đã không cách nào tưởng tượng.

Lại một tuần nữa.

Cuối cùng Augustine không kiên trì nổi, đổ xuống đường băng, bị áp lực đè xuống, bị bức ra địa điểm khảo hạch.

“Phù!”

Khi Augustine tỉnh lại, phát hiện mình đã bị đá ra ngoài thế giới giả tưởng, trở lại Thông Thiên Kiếm Sơn.

Hắn ta tồn vài giây mới phản ứng lại, lập tức đi ra đại điện, đến kiểm tra trên đỉnh núi Kiếm Sơn.

Ở nơi đó, Thông Thiên Kiếm Chủ đang ngồi xếp bằng, nghe thấy tiếng động phía sau, mở mắt nhìn qua: “Bị đào thải?”

“Vâng, là tôn tử không có năng lực, không kiên trì nổi vòng đầu khảo hạch!”

Augustine quỳ ở đó, vẻ mặt âm ảm tự trách.

“Haiz, không trách người, thời gian người tu hành quá ngắn, nếu bàn về thiên phú, đại bộ phận đệ tử nội môn cũng không bằng người, đừng tự trách.”

Thông Thiên Kiếm Chủ an ủi, ông ta cũng nói thật, trong tình huống thiên phú chênh lệch không quá mức khổng lồ, năm tháng tu hành dài hay yếu, cũng là nhân tố quyết định quan trọng.

Sau đó, Thông Thiên Kiếm Chủ nhớ đến cái gì đó, hỏi: “Lúc người bị đào thải, có nhìn thấy Phong Vân không? Có phải hắn cũng sắp không kiên trì nổi?”

“Không có.” Augustine lắc đầu: “Phong Vân đã vượt qua ta mấy ngàn vạn tỷ cây số, đoán chừng đã đạt đến đội ngũ đầu tiên.”

Cái gì?

Lời này vừa ra, mặc dù Thông Thiên Kiếm Chủ mạnh như vậy, trong mắt cũng có chút rung động.

Dựa vào hiểu biết của ông ta về Phong Vân, mặc dù đối phương lợi hại hơn Augustine rất nhiều, nhưng cũng chỉ ở cấp độ trung bình trong đám đệ tử nội môn mà thôi, thế mà có thể sánh ngang với đội ngũ đầu tiên!

“Hơn hai trăm năm, hấn tiến bộ nhiều như vậy sao?”

Thông Thiên Kiếm Chủ cảm thấy không thể tin được, Phong Vân tiến bộ còn vượt ngoài dự đoán của ông ta.

Sau đó, ông ta nhẹ nhàng thở dài một tiếng: “Lần này, chỉ sợ Phong Vân sẽ gặp tên Di Đạo kia, hi vọng hấn không nhận đả kích quá lớn.”

Thông Thiên Kiếm Chủ vốn cho rằng, Phong Vân sẽ bị đào thải ở cửa thứ nhất, như vậy sẽ không gặp Di Đạo.

Nhưng bây giờ xem ra, sợ là không thể nào.

Mặc dù ông ta bất ngờ khi Phong Vân có thể ngang hàng với đội ngũ đầu tiên, nhưng trong lòng Thông Thiên Kiếm Chủ, vẫn cho rằng hấn và Di Đạo khác xa nhau.

Không khác, mặc dù ngoài mặt Di Đạo ở đội ngũ thứ nhất, nhưng thực lực chân chính của hấn ta đã sớm siêu việt cấp bậc này.

Phong Vân tốn hai trăm thời gian, từ cấp trung vọt lên cấp đầu, như vậy đã đủ kinh diễm, nhưng như vậy thì thế nào, hấn gặp được Di Đạo càng mạnh hơn.

Thất bại là nhất định.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên Kiếm Chủ không nhịn được nắm chặt tay, ánh mắt lạnh đi: “Vô Úy Dao Sơn!”

...

Bên này, khảo hạch chạy bộ vẫn còn tiếp tục.

Chớp mắt một cái, lại mười tháng trôi qua.

Tính cả hai tháng trước, bọn họ đã chạy một năm rồi.

Phần lớn đệ tử nội môn đã mệt mỏi không chịu được, thậm chí thập đại đệ tử ở đội ngũ đầu tiên cũng có bảy người sắp mệt đến nằm.

“Tên gia hỏa này là quái vật sao?”

Người trẻ tuổi bất cần đời Đỗ Sa nhìn thấy Phong Vân giống như vẫn không có chuyện gì, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, nhưng bây giờ hẳn ta mệt mỏi muốn chết, hô hấp của đối phương lại không rối loạn chút nào.

Người trẻ tuổi Sawyer bên cạnh nghe vậy cũng không nói ra một chữ, lúc trước hẳn ta nói hi vọng Phong Vân có thể kiên trì đến cuối cùng, kết quả bây giờ hẳn ta sắp không kiên trì nổi, mặt mũi bị vả vang, nhưng hẳn ta đã hoàn toàn phục.

Dần dần, trừ ba vị trí đầu trong thập đại đệ tử nội môn, bảy người khác đều tụt lại phía sau, mặc dù bọn họ vô cùng không cam lòng, nhưng không được là không được, chênh lệch đã lộ ra.

Mà khiến bảy đệ tử này chấn kinh là, Phong Vân vẫn ở phía trước, ngang hàng với ba người kia, không có chút mệt mỏi nào.

Ba vị trí đầu, theo thứ tự là ‘Tiểu Dao Chủ’ Di Đạo, ‘Huyền thuật đại sư’ Huyền Đồng và một người trẻ tuổi sau lưng mọc hai cái cánh, xếp thứ

hai, tên là Thần Hành.

Ba người bọn họ đều nhìn Phong Vân bên cạnh, trong mắt Di Đạo lóe lên vẻ tàn khốc, Huyền Đồng thì cảm thấy hứng thú.

Nhưng người trẻ tuổi mọc hai cánh sau lưng Thần Hành chỉ nhìn Phong Vân một chút rồi không quan tâm nữa, hiển nhiên, hẳn ta chưa từng đặt Phong Vân trong lòng.

...

Cứ như vậy, lại chạy một tháng nữa.

Lúc này, bỗng nhiên phía trước lóe lên tia sáng chói mắt.

“Nhìn kia, một cánh cửa màu vàng lớn.”

Không ít đệ tử nội môn phấn khích nói.

Nhưng cũng có đệ tử nội môn chú ý đến, bọn họ vẫn chưa nhìn thấy điểm cuối cùng của đường băng, nhưng trong tầm mắt lại xuất hiện cánh cửa này.

Điều này chứng minh, sợ là cánh cửa này còn cách bọn họ cực kỳ xa, bởi vì nó quá khổng lồ, nên bọn họ mới nhìn thấy.

Đương nhiên, mặc dù điểm cuối cùng còn xa, nhưng ít nhất có thể nhìn thấy cánh cửa này, đây là một tin mừng.

“Ta phải tăng tốc đây, các vị, hẹn gặp lại.”

Người trẻ tuổi sau lưng mọc hai cánh Thần Hành lập tức tăng tốc, trong nháy mắt đã tăng lên mấy lần, hất Phong Vân, Huyền Đồng và Di Đạo ra ngoài mấy trăm dặm.

Nhưng một giây sau, bọn họ lại đuổi theo.

Chương 824: Người biết ta biết, người không biết ta cũng biết!

Chương 824: Người biết ta biết, người không biết ta cũng biết!

"Thần Hành, mặc dù tốc độ của người rất biến thái, nhưng ở nơi này, cũng không phải chỉ so riêng tốc độ đâu."

Huyền Đồng cấp tốc chạy đi, nhưng tấm khăn che trên mặt lại chưa từng bay mất, chỉ là có chút bạt về phía sau, lộ ra nửa gương mặt tinh xảo tuyệt mỹ xinh đẹp.

Nàng là Huyền Thuật đại sư, không nghĩ tới ở các phương diện khác cũng không hề yếu, cho đến bây giờ, vẫn như cũ thuộc nhóm nhanh nhất.

"Hạng nhất, trừ ta ra không thể là ai khác nữa."

Di Đạo vác chiến đao, một bước bước ra, tốc độ bạo tăng, liên tục lao lên.

"Cái này cũng chưa chắc."

Phong Vân đuổi sát lên, dáng vẻ nhẹ nhàng thoải mái.

"Thật đúng là có chút khó chơi, như vậy, lập tức hất bay các người thôi."

Thần Hành mãnh liệt hít sâu một hơi, thân thể hơi nghiêng về phía trước, cả người giống như một tia sáng, âm một tiếng, vọt thẳng ra ngoài, lực trùng kích cùng lực bộc phát cường đại khiến mặt đất đều bị đập nứt.

Hắn lập tức biến mất tại chỗ, xuất hiện lại đã đi tới nơi cách đó mấy vạn dặm!

Phía sau hắn, Phong Vân, Di Đạo, Huyền Đồng cũng đang điên cuồng tăng tốc.

"Eo. . . Bốn tên này đến cùng biến thái đến mức nào!"

Ngoài trăm vạn dặm phía sau, bảy vị nội môn đệ tử còn lại cảm ứng được chuyện vừa phát sinh ở nơi này, trợn mắt hốc mồm, biểu tình như gặp quỷ.

Bọn họ cũng đã gần muốn hư thoát, kết quả bốn tên này bốn lại vẫn như cũ tăng tốc chạy nhanh, mà tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, quả là nhanh đến không cách nào tưởng tượng!

Phía trước.

Người trẻ tuổi Thần Hành sau lưng mọc lên hai cánh một mình phóng lên trước, bỏ lại Phong Vân, Di Đạo cùng Huyền Đồng càng ngày càng xa.

Nơi này mặc dù không phải chỉ đơn thuần so tốc độ, nhưng kẻ am hiểu tốc độ, cuối cùng vẫn sẽ chiếm hữu ưu thế.

"Hạng nhất, không thể bỏ qua."

Phong Vân đã tham gia, vậy sẽ phải đoạt hạng nhất, bằng không cũng không có chút ý nghĩa nào.

Nghĩ đến đây, trong mắt hắn lóe lên một vệt tinh quang, trong ánh nhìn soi mói của Huyền Đồng cùng Di Đạo, Phong Vân liên tiếp tăng tốc, lập tức lao ra, vô thanh vô tức, không có dấu hiệu nào, trong nháy mắt đuổi kịp Thần Hành.

"Không có khả năng, đến nước này, hẳn lại còn có thể gia tốc! ?"

Thần Hành co rút con ngươi, hẳn am hiểu nhất chính là tốc độ, tự xưng là người có tốc độ nhanh nhất đứng đầu trong số các nội môn đệ tử, dù cho là Di Đạo liên tục nhiều lần đứng đầu bảng ở phương diện này cũng không sánh bằng hẳn, cho nên hẳn tràn đầy tự tin.

Nhưng bây giờ, lại có người có thể đuổi kịp hẳn, có thể nào không khiếp sợ!

"Thật là một kẻ không tầm thường, còn là Nhân tộc Chí Tôn, càng ngày càng thú vị." Huyền Đồng càng ngày càng hứng thú với Phong Vân.

Mà Di Đạo, thì híp mắt lại, bên trong toát ra vẻ lạnh lùng, "Không sai, Thông Thiên Kiếm Sơn cuối cùng cũng dưỡng ra một tên có thể nhìn được, hi vọng đợi chút nữa ngươi có thể làm cho ta tận hứng, cũng đừng bại quá nhanh."

...

Phía trước nhất.

Thần Hành cùng Phong Vân vẫn đang tự mình tăng tốc, tốc độ cực nhanh.

"Ta là người tu hành tốc độ, trên các mặt phong, quang, lôi đều có thành tích, vì sao không thoát nổi tên này?"

Thần Hành quét mắt về phía Phong Vân, trong lòng vừa sợ vừa nghi hoặc.

Hẳn làm sao biết, Phong Vân không chỉ am hiểu thứ mà hẳn am hiểu, ngay cả thứ hẳn không am hiểu, Phong Vân cũng đều có, tỉ như không gian,

tỉ như Kim thuộc tính các thứ.

Nhờ vào những thứ đó, Thần Hành tự nhiên là không thể thoát nổi Phong Vân.

Mà theo thời gian trôi đi.

Khoảng cách tới điểm cuối cùng cũng càng ngày càng gần, bốn người phía trước, phân thành ba cái cấp độ.

Cấp độ thứ nhất là Phong Vân cùng Thần Hành, hai người bọn họ song song đi đầu, đã vậy còn bỏ xa mấy người khác đến mấy trăm ngàn dặm.

Cấp độ thứ hai là Di Đạo, cuối cùng cấp độ thứ ba là Huyền Đồng.

Cả hai lẫn nhau cũng cách xa chừng mấy trăm ngàn dặm.

Huyền Đồng dù sao cũng am hiểu Huyền Thuật, các phương diện còn lại mặc dù không phải nhược điểm, nhưng so với đám Phong Vân toàn là kẻ biến thái này, thì còn kém hơn rất nhiều.

Còn về thất đại đệ tử, thì đã kém hơn bọn hấn chừng trên ức dặm !

Cuối cùng, khoảng cách điểm cuối cùng chỉ còn một trăm vạn dặm cuối cùng.

Lúc này, Thần Hành đã sắp đến cực hạn, nhưng hấn vẫn như cũ không thoát nổi Phong Vân, thậm chí, đối phương thỉnh thoảng còn vượt qua hấn.

"Liều!"

Tốc độ là đạo mà hấn thành danh, nếu như ở phương diện này cũng không bằng người khác, vậy với hấn mà nói, sẽ là một đả kích không nhỏ.

Nghĩ tới đây, khí thế vốn có của Thần Hành bỗng nhiên trì trệ, giống như là bị áp súc lại vậy.

Một giây sau, nó lại âm ầm bạo phát đi ra, như là tên lửa có cường lực thúc đẩy vậy, trong nháy mắt Thần Hành đã tăng tốc lên mấy lần, lập tức bỏ xa Phong Vân.

"Đây chính là tốc độ của ta!"

Thần Hành nội tâm chấn động, nhưng không đợi hấn lộ ra vẻ tự đắc, liền chấn kinh phát hiện, Phong Vân vậy mà lại xuất hiện ngay bên cạnh hấn.

Mà lúc này, khoảng cách tới điểm cuối cùng vền vện chỉ còn một vạn dặm.

"Vị trí đầu tiên là của ta! !"

Thần Hành gầm nhẹ một tiếng, tốc độ lần nữa bạo tăng gấp 2 lần, có thể nhìn thấy, thân thể của hấn đều có chút vặn vẹo, hiển nhiên bạo phát như vậy, với hấn mà nói cũng là một gánh nặng không nhỏ.

"Đã như vậy, vậy ta cũng xuất ra thực lực chân chính thôi."

Phong Vân lâm bẫm một câu, phía trên thân thể, thập sắc quang huy lóe lên một cái rồi biến mất, tốc độ của hấn bỗng nhiên tăng vọt.

"Vút!"

Loé lên một cái, biến mất tại chỗ.

Rất nhanh, đã lao đến cửa lớn hoàng kim.

Hai bóng người vút qua, mặt ngoài nhìn qua gần như là đồng thời đi đến.

"Đáng giận! !"

Bên ngoài điểm cuối cùng, Thần Hành thở gấp một đợt, hai vai không ngừng nhấp nhô run rẩy, phía trước mặt hắn, là bóng lưng Phong Vân.

Vừa rồi trong nháy mắt đó, mặt ngoài nhìn qua là hai bọn hắn đồng thời đến điểm cuối.

Nhưng trên thực tế, lại là Phong Vân nhanh hơn hắn một nửa thân vị, nói cách khác, Phong Vân là người thứ nhất, hắn, chỉ xếp thứ hai.

Cái này khiến Thần Hành bị đả kích cực kỳ lớn, hắn đã lấy ra tốc độ nhanh nhất, nhưng như cũ vẫn thua kém Nhân tộc thanh niên Chí Tôn này, thực sự khiến hắn khó mà tiếp nhận.

...

"Ồ? Chuyện gì xảy ra, ta đến điểm cuối cùng rồi ư?"

"Ta cũng vậy, ta vừa mới còn suýt chút nữa đã cho rằng mình bị loại, không nghĩ tới lại trực tiếp truyền tống đến điểm cuối cùng."

"Xem ra quy tắc là chỉ cần có nội môn đệ tử đến điểm cuối, nội môn đệ tử trên đường chạy không bị loại cũng coi như đã quá quan."

Ngay trong nháy mắt Phong Vân đến điểm cuối, tất cả các nội môn đệ tử còn đang chạy trên đường, tất cả đều bị truyền tống tới đây, cũng không bị loại.

Đây cũng là quy tắc hợp lý, bằng không, đến cuối cùng số nội môn đệ tử hợp cách, sợ là chỉ có mình Phong Vân, người khác đều bị loại hết.

"Không nghĩ tới Thần Hành vốn lấy tốc độ nổi danh vậy mà sẽ thua."

Bên này, Sawyer cùng Đỗ Sa nhìn về phía Phong Vân đứng ở phía trước nhất, sắc mặt chấn kinh.

Bọn họ cùng Thần Hành thành nội môn đệ tử nhiều năm, biết rõ tốc độ của hắn có bao nhiêu đáng sợ, ngay cả Di Đạo liên tục ba lần đoạt được hạng nhất ở phương diện này cũng không sánh bằng Thần Hành.

Không nghĩ tới hôm nay hắn lại bại bởi một nhân tộc thanh niên Chí Tôn, hơn nữa Nhân tộc Chí Tôn này lại chỉ là tân tấn nội môn đệ tử!

Chương 825: Muốn quyết tối cường, còn lại đều là vì vật làm nền!

Chương 825: Muốn quyết tối cường, còn lại đều là vì vật làm nền!

Vị trí hạng nhất bị người đứng đầu tân tấn nội môn đệ tử đoạt đi, tin tức này đã làm chấn động toàn bộ các nội môn đệ tử ở đây.

Bọn họ khó có thể tin, một kẻ chỉ là người đứng đầu tân tấn nội môn đệ tử mà thôi, hơn nữa nghe nói còn là Nhân tộc Chí Tôn, vậy mà trên phương diện tốc độ lại có thể áp đảo Thần Hành, Di Đạo, Huyền Đồng, cường thế vượt tới vị trí thứ nhất, lập nên thành tích khủng bố như vậy.

"Trước đây ta nghe nói người đứng đầu tân tấn nội môn đệ tử lần này là người mạnh nhất trong các kì, ta lúc ấy còn tưởng rằng chỉ là nói đùa, hôm nay nhìn thấy, sợ là thật rồi."

"Mẹ nó, cũng quá khủng bố, đây là tân tấn nội môn đệ tử sao? Mạnh đến không hợp thói thường!"

"Cái này chẳng phải là nói, hắn đã vượt qua cả thập đại nội môn đệ tử?"

"Ngươi nghĩ nhiều rồi, chỉ là một lần chạy bộ mà thôi, khảo thí chỉ là tổng hợp tố chất, chiến lược chân chính còn chưa khảo hạch, đó mới là chính yếu nhất."

Mặc dù Phong Vân chạy bộ lấy được hạng nhất, nhưng chúng nội môn đệ tử cũng chỉ cho là hắn có tốc độ nhanh, và tổng hợp các tố chất cao mà thôi.

Thật sự luận chiến lược, sợ là vẫn còn chênh lệch một đoạn khoảng cách với thập đại đệ tử.

Nhưng dù vậy, vẫn như cũ rất kinh người.

Dù sao, Phong Vân mới chỉ là tân tân nội môn đệ tử mà đã lấy được thành tựu kinh người này.

Người đứng đầu tân tân nội môn đệ tử có thành tích này, cũng chỉ có mình hắn mà thôi.

"Phong Vân đúng không, ta đã nhớ kỹ ngươi rồi, hi vọng chờ đến lát nữa ngươi đừng để ta thất vọng."

Ngay lúc này, một giọng nói bình thản bỗng nhiên vang lên trong đầu chúng nội môn đệ tử, trực tiếp khiến hiện trường vốn đang huyên náo bất chợt lặng ngắt như tờ, yên tĩnh một mảnh.

Một đôi mắt liếc nhìn tới, tất cả các nội môn đệ tử ở đây trong nháy mắt đều cảm giác cả bầu trời có vẻ như đêm đen, hư vô một mảnh, thứ duy nhất có thể nhìn thấy, chỉ có cặp mắt coi thường hết thảy, sắc bén vô cùng kia.

Phù phù! Phù phù! Phù phù. . .

Tất cả các nội môn đệ tử cũng nghe được tiếng trái tim mình đập thành thịch, áp lực vô hình khiến bọn hắn tâm thần kinh hãi.

Hồi lâu sau, chờ chủ nhân cặp mắt kia dời mục tiêu, sau đó đi xa, bọn họ mới đồng loạt thở ra một ngụm khí, ánh mắt sợ hãi vô cùng.

Đồng thời ánh mắt bọn họ nhìn về phía Phong Vân cũng trở nên đồng tình hơn nhiều.

Thế mà bị 'Tiểu Dao Chủ' liên tục ba lần đứng đầu bảng Di Đạo để mắt tới, thật sự là đủ bất hạnh.

Nhưng chúng nội môn đệ tử ngấm lại cũng bình thường, Phong Vân hình như là đệ tử mới vào núi của Thông Thiên Kiếm Sơn, mà Di Đạo là người của Vô Úy Dao Sơn, hai phe này luôn luôn đối đầu nhau.

Trong những lần nội môn đệ tử khảo hạch trước đây, Di Đạo đều sẽ ra tay chèn ép người của Thông Thiên Kiếm Sơn.

Bây giờ Phong Vân xuất hiện, tự nhiên cũng khiến Di Đạo quan tâm.

...

Lúc này, trong số các nội môn đệ tử chung quanh có hơn mười người đi ra, bọn họ đi tới trước mặt Phong Vân, ánh mắt mang theo một vệt kính ý, chắp tay nói: "Phong Vân sư huynh."

Hơn mười người này Phong Vân cũng biết, bọn họ chính là nội môn đệ tử thuộc Thông Thiên Kiếm Sơn.

Nhưng Phong Vân nhớ rõ, trước đó phải có gần ngàn cái, bây giờ lại chỉ còn có hơn mười vị.

Hắn không khỏi dò hỏi: "Các Kiếm Sơn đệ tử khác đâu? Đều bị loại ư?"

Nghe được Phong Vân hỏi vấn đề này, mười mấy Kiếm Sơn đệ tử kia nhao nhao ảm đạm cúi đầu xuống, trong đó một vị tuổi tác khá lớn mở miệng đáp: "Vốn dĩ lấy thực lực của những Kiếm Sơn đệ tử chúng ta, vượt

qua cũng không thành vấn đề, nhưng bởi vì đang chạy trên đường lại gặp phải Đao Sơn đệ tử, đôi bên đánh nhau, cho nên liền. . ."

Ý tứ đã rất rõ ràng, trung đại bộ phận Kiếm Sơn đệ tử bọn họ là bị Đao Sơn đánh đến bị loại ra ngoài.

Lúc này, ở phía xa, Di Đạo đang đứng ở nơi đó, bên cạnh hắn, vây quanh không ít Đao Sơn đệ tử, chỉ ít có mấy trăm người, ánh mắt nhìn về phía bên này cũng mang theo khiêu khích.

Mỗi một lần nội môn đệ tử khảo hạch, Kiếm Sơn đệ tử trong mắt bọn họ đều là đám cừu non đợi làm thịt, muốn xử lý thế nào thì xử lý như thế.

Lần này mặc dù có thêm một tên Phong Vân, nhưng cũng chỉ là một con dê béo lớn một chút mà thôi, kết cục sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

Đối diện với mấy ánh mắt khiêu khích kia, Phong Vân cực kì thờ ơ, nói thực ra, kỳ thật hắn không quá hứng thú với tranh đấu giữa những môn hộ này, Kiếm Sơn cũng tốt, Đao Sơn cũng được, hắn thấy đều như nhau.

Nhưng Thông Thiên Kiếm Chủ đối với hắn dù sao cũng có truyền đạo chi ân, mặc dù hắn không có ý muốn đứng ra, nhưng có một số việc nên làm vẫn là phải làm.

. . .

"Àm!"

Ngay sau khi chúng nội môn đệ tử quá quan, bỗng nhiên một chùm sáng to lớn bắn ra, xuyên qua vũ trụ, đánh vỡ ra một Không Gian thông đạo rộng lớn, thông về một nơi không biết tên.

Ý tứ này rất rõ ràng, để các nội môn đệ tử đã vượt qua ải lên đường.

Đây là một lối đi rất đặc biệt, không biết sẽ nối tới chòm sao nào, các nội môn đệ tử chỉ cảm giác thời gian hỗn loạn, giống như chỉ là nháy mắt đã trăm năm.

"Lại có Thời Không thuộc tính!"

Phong Vân có được hai đại đặc sắc thiên phú Không Gian cùng Thời Gian, bởi vậy đối với phương diện này hẳn cực kì mãn cảm, hẳn không nghĩ tới, tại thế giới giả tưởng này, vậy mà dính đến thời không dung hợp thuộc tính.

Đáng tiếc chỉ là nhìn thoáng qua, khó mà nhìn được huyền bí.

Cũng không biết qua bao lâu, tất cả các nội môn đệ tử đều chấn động, xông ra ngoài thông đạo, đi vào vũ trụ lạnh lẽo, đi đến mục tiêu cuối cùng.

Chỉ thấy nơi này tinh huy lấp lóe, thánh khiết như nước, bọn họ đã đi tới nơi cách chỗ cũ trước đó không biết bao nhiêu năm ánh sáng, xa xôi vô cùng.

Lúc này, có nội môn đệ tử hét lên kinh ngạc, ngay phía trước, có một hòn đảo cực lớn, không phải tinh thể, cũng không phải thiên thạch, mà là một hòn đảo lớn thần bí.

Nó so với Hoàng Kim tinh cầu trước đó còn bao la hơn, có một khí tức ức cổ tang thương, trải qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên, đã vắt ngang ở đây, chân thực như thật.

Lúc này, bên trong thiên địa vũ trụ bỗng nhiên xuất hiện từng vệt hào quang, lần lượt phóng lên trán từng vị nội môn đệ tử, hóa thành một chút tin tức, xoay chuyển khắp trí não bọn họ.

Đây là tin tức có liên quan tới khảo hạch thứ hai, cũng tức là nội dung khảo hạch cuối cùng.

Tin tức có nói, hòn đảo trước mắt này tổng cộng chia làm ba khu vực, ở đây tổng cộng có 6000 tên nội môn đệ tử, mỗi khu vực có thể có 2000 người đi vào.

Mà 2000 tên nội môn đệ tử trong mỗi một khu vực, sẽ phải tranh đấu lẫn nhau, cuối cùng quyết ra người đứng thứ nhất.

Ba khu vực, tổng cộng sẽ có ba người thứ nhất, cuối cùng lại từ ba người thứ nhất này chiến đấu với nhau, phân biệt chọn ra Đệ Nhất, Đệ Nhị, Đệ Tam.

Còn về các thứ hạng tiếp theo, thì căn cứ biểu hiện thực tế, do tông môn tự sắp xếp.

Nội dung khảo hạch tàn bạo này rất đơn giản, chính là tranh đấu theo hình thức như nuôi cở vậy, từ bên trong chọn ra một người mạnh nhất, không chút phúc tạp!

Phong Vân cảm nhận được hạch tâm lý niệm của Càn Nguyên Tông, chỉ cần kẻ cường đại nhất, còn lại đều là vật làm nền!

Lúc này, Phong Vân cảm nhận được vài ánh mắt lạnh lẽo, làm cho người khác lưng phát lạnh.

Hắn quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Di Đạo, cùng mấy trăm tên Đạo Sơn đệ tử, đang lạnh lùng nhìn chăm chú vào hắn.

Hiển nhiên, tiến vào đảo lớn, một trận chiến là không thể tránh né! !

Chương 826: Người tức giận hay không?

Chương 826: Người tức giận hay không?

Mặc dù thân ở Cổ Đảo thần bí trong thế giới giả tưởng, nhưng lại vô cùng chân thực, như là vạn cổ tang thương, thời gian thấm thoát, tuế nguyệt như đao kiếm, ở phía trên khắc xuống cổ ngân pha tạp.

Theo Phong Vân biết, thế giới giả tưởng này là do vị vô thượng Đạo Quân kia của Càn Nguyên Tông sáng tạo ra, hết thảy ở đây đều do người đó tạo ra.

Rất có thể ở bên trong thế giới hiện thực, cũng có một tòa Cổ Đảo thần bí như vậy.

"Cũng không biết vị tông chủ Càn Nguyên Tông này ở vào cấp độ Đạo Quân thứ mấy."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói, căn cứ chỗ hấn lý giải được, Đạo Quân có vẻ như tổng cộng chia làm năm cấp độ, theo thứ tự là hạ phẩm, trung phẩm, Thượng phẩm, tuyệt phẩm cùng nghịch thiên.

Đây là hấn từ bên trong cơ sở dữ liệu của Càn Nguyên Tông biết được, bất quá phía trên chỉ nói tông chủ Càn Nguyên Tông là đạo quân, cũng không nói là ở vào cấp độ nào cả.

Phong Vân xem chừng, đây cũng là một chuyện tuyệt mật, sợ là trong toàn bộ Càn Nguyên Tông chỉ có hai ba người biết được mà thôi.

Mà ở thời điểm ý niệm trong lòng hấn nhấp nhô, một nhóm nội môn đệ tử bọn họ đã đến trước hòn đảo lớn rồi.

Đảo lớn chia thành ba khu vực, cửa vào mỗi một khu vực đều bị mê vụ bao phủ lại, khó mà nhìn trộm được, nhìn không ra là khác nhau ở chỗ nào cả.

Cũng không lâu lắm, không ít nội môn đệ tử đã bắt đầu khởi hành, bọn họ tùy ý lựa chọn một cửa để tiến vào.

Lúc này, Phong Vân cũng khởi hành, hấn mang theo mười mấy đệ tử Kiếm Sơn còn lại, đi vào khu vực thứ ba, trực tiếp bước vào trong đó.

"Các người đi vào khu vực thứ ba đi."

Nơi xa, Di Đạo thấy cảnh này, phân phó cho các đệ tử Đạo Sơn bên cạnh.

"Vâng!"

Các đệ tử Đạo Sơn gật đầu, từng người nhìn về phía khu vực thứ ba tràn ngập trêu tức.

Những nội môn đệ tử khác sắc mặt biến hóa, nhìn điệu bộ này, là Đạo Sơn rốt cục đã muốn ra tay đối với Kiếm Sơn hay sao!

Trong lòng bọn họ không khỏi vì Phong Vân và những đệ tử Kiếm Sơn còn lại cảm thấy đồng tình, mấy trăm đệ tử nội môn đối phó với mười mấy người, điều này quá khi dễ người khác rồi, thế thì còn đánh như thế nào được nữa? Có thể nói là bại cục đã định mà thôi.

Phải biết rằng, bài danh của đệ tử Đạo Sơn đều là rất cao, nơi này tổng cộng có năm trăm đệ tử Đạo Sơn, cơ hồ đều xếp ở cấp độ trung thượng cả.

Tại dưới cục diện này, cho dù là Phong Vân đi nữa, sợ là một người cũng khó có thể xoay chuyển càn khôn.

Khu vực khảo hạch của Cổ Đảo, quy tắc phía trên chính là chỉ cần chọn ra người cuối cùng là được, nhưng rõ ràng không quy định không thể hợp thành tổ đội, cho nên, bọn họ làm như vậy, là được quy tắc cho phép.

...

Nhưng mà, ở lối vào khu vực thứ ba, Phong Vân vẫn chưa hoàn toàn đi vào cảm ứng được một màn này, khóe miệng lại có chút nhếch lên, trong lòng yên lặng nói: Chờ các người tiến vào đây.

Sau đó, hấn một bước phóng ra, triệt để tiến vào trong đó, biến mất ở trong sương mù.

Không bao lâu sau, năm trăm đệ tử Đạo Sơn kia cũng đi theo tiến vào trong đó.

Di Đạo không còn quan tâm nữa, trực tiếp đi vào khu thứ nhất, ở trong lòng hấn, Phong Vân chỉ là hơi làm cho hấn có chút hứng thú mà thôi, không đáng tập trung quá nhiều ánh mắt.

Bảng xếp hạng nội môn đệ tử mới là vị trí hấn chú ý nhất.

Thần Hành thì lựa chọn khu vực thứ hai, hấn mặc dù rất muốn cùng Di Đạo quyết đấu, nhưng không muốn đối đầu sớm như vậy, tối thiểu phải bảo đảm vị trí của mình đã.

Huyền Đồng xếp hạng thứ ba, nhẹ nhàng cười một tiếng, êm tai, thân hình nàng lóe lên, đi vào khu vực thứ ba.

Sau đó, bảy vị thập đại nội môn đệ tử còn lại, thì nhìn nhau một chút, giống như là xác định cái gì vậy, vậy mà cùng nhau tiến vào khu vực thứ nhất.

Nhìn điệu bộ này, rất hiển nhiên, là bảy người bọn họ muốn liên hợp lại đối phó Di Đạo.

Dần dần, các nội môn đệ tử khác lần lượt tiến vào ba khu vực, hạng khảo hạch cuối cùng chính thức bắt đầu.

...

Ở tổng bộ của Càn Nguyên Tông, bên trong một tòa đại điện.

Nơi này có mười mấy tấm bảo tọa, phía trên phân biệt ngồi từng bóng người, đều tản mát ra khí tức rộng lớn mênh mông, nhất là hai thân ảnh ngồi phía trên, giống như là hai phe vũ trụ chìm nổi, bộc lộ ra cảm giác thâm bất khả trắc.

Hai bóng người này, chính là phó tông chủ của Càn Nguyên Tông, một người tên là Mang Nhai, một người tên là Khố Lạc, địa vị ở Càn Nguyên Tông chỉ ở phía dưới tông chủ mà thôi.

Những thân ảnh trên bảo tọa khác, chính là các trưởng lão của Càn Nguyên Tông, Thông Thiên Kiếm Chủ cùng Vô Úy Dao Chủ thành linh cũng ở bên trong.

Lúc này, ở trên hư không trước mặt bọn hắn, đang có một màn hình giả lập to lớn, phía trên hiện ra chính là hình ảnh trên Cổ Đảo.

Sau khi Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn thấy năm trăm vị đệ tử Dao Sơn cùng một chỗ theo bọn Phong Vân đi vào khu vực thứ ba, sắc mặt hắn trở nên khó coi, nếu không phải bận tâm hai vị phó tông chủ ở đây, hắn đã muốn bộc phát lửa giận ở đây rồi.

Đây cũng quá khi dễ người khác rồi!

Còn Vô Úy Dao Chủ, thì khoe miệng mỉm cười, hắn phảng phất đã thấy một lúc nửa mặt của Thông Thiên Kiếm Chủ sẽ biến thành màu gan heo rồi.

Thế nào, chính là khi dễ đệ tử người ít đó, người có tức giận hay không?

Những trưởng lão còn lại thì mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, giả bộ như nhìn không thấy gì cả, đây là đấu tranh của phe phái, chỉ cần không chết người, bọn họ cũng lười quản.

Trên thực tế, ở Càn Nguyên Tông cũng không cấm chỉ loại đấu tranh phe phái này, nhưng cũng có điểm giới hạn nhất định, chính là không được có người chết.

Trong tông môn cổ vũ cạnh tranh, nhưng không thể chịu đựng hao tổn vì tranh dành nội bộ được, chỉ cần duy trì trình độ cạnh tranh bình thường thì sẽ không có ai rảnh đi quản cả.

Cũng giống như bây giờ vậy, cho dù là hai vị phó tông chủ cũng không nói gì cả, cái này là quy tắc do tông chủ định ra, bọn họ cũng không làm khác được.

"Không sao, khu vực thứ ba cực kỳ lớn, Phong Vân chỉ cần đi vào sau đó tìm một chỗ trốn đi, bằng vào thực lực của hắn đánh tan từng người, cũng không có vấn đề gì cả~. ."

Thông Thiên Kiếm Chủ chỉ có thể tự an ủi mình như vậy mà thôi.

Nhưng một giây sau, hấn liền bỗng nhiên trừng to mắt, trông mắt cũng muốn trừng ra ngoài.

Bởi vì, ở trong màn hình, Phong Vân vậy mà trực tiếp mang theo mười mấy đệ tử Kiếm Sơn còn lại xếp bằng ngòi xuống ở trên một đỉnh một ngọn núi cách lối vào khu vực thứ ba không xa, căn bản không mảy may có ý tứ tránh né nào cả.

"Đừng mà, Phong Vân, chạy mau đi!"

Thông Thiên Kiếm Chủ nội tâm hò hét nói.

Nhưng hiển nhiên là không có tác dụng gì cả, Phong Vân căn bản không có khả năng nghe được, với lại, cho dù hấn nghe được, cũng sẽ không để ý.

Hấn chờ chính là giờ khắc này, làm sao có thể từ bỏ được.

...

Trên Cổ Đảo trong thế giới giả tưởng, khu vực thứ ba.

Trên đỉnh núi, mười mấy vị đệ tử Kiếm Sơn kia hai mặt nhìn nhau, không biết trong hồ lô của Phong Vân bán loại thuốc gì.

Năm trăm đệ tử Dao Sơn mà tiến vào đây, lúc này còn không chạy, sợ là không có cơ hội!

"Cái kia, Phong Vân sư huynh. . ." Trong đó có một vị đệ tử Kiếm Sơn nhìn không được, hấn vừa muốn mở miệng hỏi thăm, bỗng nhiên có một đạo thanh âm cực kỳ lạnh lùng truyền đến.

"Thế mà còn có thể rảnh rỗi ngòi xếp bằng ở đây tu luyện nữa, là biết tất phải thua không thể nghi ngờ rồi, cho nên không giã dựa vô nghĩa nữa hay sao?"

Lờ mờ, năm trăm đạo thân ảnh xuất hiện ở bên trên ngọn núi đối diện, ngọn núi kia rộng rãi to lớn, phi thường bao la hùng vĩ, khí tượng phi phàm.

Mười mấy vị đệ tử Kiếm Sơn biến sắc, sắc mặt tái nhợt, nên đến, cuối cùng vẫn sẽ đến.

"Chờ các ngươi đã lâu, quá chậm rồi."

Phong Vân chậm rãi mở mắt ra, giống như là hai tia chớp đảo vậy, hần bình tĩnh nói. _

Chương 827: Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn cấp độ thân thể.

Chương 827: Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn cấp độ thân thể.

Năm trăm vị nội môn đệ tử Đạo Sơn bao vây quanh ngọn núi này, từng người khí tức sôi trào, ánh mắt lạnh lẽo, chuẩn bị tùy thời sẽ ra tay.

Bọn họ nghe được lời nói của Phong Vân, thần sắc lại lạnh đi mấy phần.

Cầm đầu là một thanh niên Độc Nhãn tay cầm đại đao cười lạnh nói: "Đã đến nước này rồi, còn ở chỗ này trang bức, tốc độ người nhanh hơn nữa thì sao chứ, ở trong vòng vây của năm trăm người chúng ta, người có chấp cánh cũng khó thoát!"

"Chắc chắn, nghe nói người là đệ tử nội môn tân tấn sao, thiên phú tốt như vậy, sao lại vào Kiếm Sơn chứ."

"Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, trực tiếp đánh nổ là xong việc!"

Một đám đệ tử Đạo Sơn hướng về phía trước tới gần, các loại lưu quang ẩn hiện, một số khí tức cường đại đang thức tỉnh, bọn họ đều là người có thiên phú Đạo Đạo đến từ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, đều là danh chấn tinh vực của mình, tự nhiên đều không phải là phạm tặc, tất cả đều là anh kiệt cả.

Các loại đao mang lấp lóe, bá đao cùng sắc bén xen lẫn vào nhau, to lớn mà bàng bạc, ánh sáng chói mắt, sát khí mênh mang.

Không thể không nói, đây là một đám đối thủ đáng sợ, có thể mặt sát Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn nữa, cùng nhau hợp lại, khó mà ngăn cản nổi!

Càng xa xôi, một đạo thân ảnh mờ mờ hồ lạng yên xuất hiện, chăm chú nhìn vào bên này, chính là Huyền Đồng.

"Liền nhìn người có thể vượt qua thử thách này hay không, bằng không, thì người cũng không có tư cách trở thành đối thủ của ta được." Huyền Đồng lầm bầm nói. ,

...

Ngoại giới.

Thông Thiên Kiếm Chủ thấy cảnh này, sắc mặt càng khó coi hơn, hẳn đã đoán được kết cục rồi, có chút nhìn không được.

Còn Vô Úy Dao Chủ bên kia, thì lại rất vui vẻ, nếu không phải bận tâm hoàn cảnh hiện tại, hẳn đã muốn cười to rồi.

Mỗi một lần khảo hạch nội môn đệ tử, đây chính là giờ phút mà hắn cao hứng nhất.

Bất quá hắn rất nhanh đã cao hứng không nổi.

...

Khu vực thứ ba.

Năm trăm đệ tử Dao Sơn khí tức lẫm liệt, mục tiêu là hoàn toàn khóa chặt Phong Vân, vây khốn hắn, không cho hắn có bất cứ cơ hội đào tẩu nào cả.

Mười mấy vị đệ tử Kiếm Sơn kia trốn ở phía sau Phong Vân run lấy bầy, ở dưới dạng khí tức áp bách này, bọn họ đừng nói là ra tay, ngay cả đứng được cũng đã rất miễn cưỡng rồi.

Nếu không phải là khí tức không phải chủ yếu nhằm vào bọn họ, sợ là là bọn hắn đã tê liệt tại chỗ rồi.

Phong Vân lại rất bình thản, hắn vươn người đứng dậy, đứng ở trên đỉnh núi, không che giấu chút nào, phóng thích khí tức tràn đầy của mình, như là đại dương mênh mông bành trướng, quét ngang thế giới mênh mông.

Sợi tóc của hắn như gấm, ánh mắt nở rộ lãnh mang, mặc dù chỉ là một người một mình đứng ở nơi đó thôi, mà lại có một cỗ khí thế tựa như thiên địa, thần tư như ngọc, bề ngỗ thiên hạ.

"Ra tay thôi!"

Năm trăm đệ tử Đao Sơn ý thức được có chút không ổn, đồng loạt ra tay, đao quang che khuất bầu trời, hoặc bổ, hoặc nện, hoặc trảm, các loại Thần Đao bay múa, khủng bố ngập trời!

Cơ hồ là trong nháy mắt, phương viên bên trong bị san thành bình địa, đại địa lún xuống mấy vạn dặm, phiến khu vực này không có một ngọn cỏ, tất cả sông núi đều biến mất sạch sẽ.

Đây chính là do năm trăm đệ tử Đao Sơn liên hợp chém ra đao quang khủng bố, dù cho là Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn tới đây, cũng phải biến sắc, nuốt hận ở chỗ này mà thôi.

Nhưng mà, sau khi tất cả ba động tán đi, Phong Vân lại đứng ở nơi đó, lạnh lùng nhìn xem hết thấy những gì đã xảy ra.

"Cái gì! ? Hấn vậy mà không chết, vớ lại, không có chút thương thế nào sao! !"

Chúng đệ tử Đạo Sơn nhìn thấy Phong Vân không hư hao chút nào, lập tức trong lòng trầm xuống, sinh ra một cỗ sợ hãi.

Trên thực tế, không chỉ có Phong Vân không tổn hao gì cả, mà ngay cả mười mấy đệ tử Kiếm Sơn phía sau Phong Vân cũng không sao, hoàn hảo vô khuyết, không có một người nào bị đào thải cả.

Cái này không chỉ có để chocác đệ tử Đạo Sơn kinh động, ngay cả chính mười mấy đệ tử Kiếm Sơn kia cũng vô cùng chấn động, không thể tin được mình có thể hoàn toàn không có tổn thương ở dưới loại công kích khủng bố kia.

"Các vị hãy đồng lòng, cho bọn chúng đào thải hết đi!" Đệ tử Đạo Sơn tay cầm đại đao lúc trước mở miệng quát to.

Oanh!

Nhưng mà, lúc này Phong Vân đã động thủ, phát sau mà đến trước, kim sắc huyết khí trong cơ thể ngập trời, tựa như một tôn kim sắc Thần chỉ.

Ra tay đơn giản mà trực tiếp, một nắm đấm màu vàng hiện ra, Thần Uy cuộn cuộn ba ngàn dặm, gió lốc quét sạch, vạn dặm bên ngoài đại sơn đều bị tung bay.

Phốc!

Đệ tử Đạo Sơn tay cầm đại đao kia toàn thân vỡ ra, sau đó vỡ nát, ngay cả Thần Đao chí bảo của hấn cũng bị nổ thành mảnh vỡ, bị nắm đấm màu vàng xuyên thấu.

"Oanh!"

Phong Vân trong lúc giờ tay nhắc chân, có thanh âm thiên băng địa liệt truyền đến, huyết khí kim sắc như Vĩnh Hằng Thần Lô, vô cùng cái thế, liên tiếp vung ra năm đấm, trong chốc lát gần trăm đệ tử Dao Sơn đã nổ tung rồi!

Mảnh vỡ văng loạn khắp nơi, ngay cả rất nhiều chí bảo cũng đã bể nát theo chủ nhân của chúng, thần quang sôi trào, khủng bố vô biên!

Mặc dù nơi này là thế giới giả tưởng, nhưng tất cả đều giống như thế giới chân thực vậy, không có gì khác biệt, chỉ trừ việc sẽ không có người chết ra mà thôi.

"Cái này. . . Còn là người nữa sao? Hấn, hấn. . . Tay không đánh nổ Thần Dao chí bảo!" Có vài đệ tử nội môn Dao Sơn hoảng sợ, cảm giác linh hồn cũng đang run rẩy.

"Đừng hoảng hốt! Không thể loạn được!"

Một vị đệ tử nội môn Dao Sơn thực lực khá cao quát lên.

Nhưng hấn vừa mới dứt lời, Phong Vân lại lần nữa ra tay, chiến khí ngập trời, kim quang toàn thân sáng chói, che đậy Nhật Nguyệt Tinh Hà, giống như là Thần Linh giáng trần, chỉ nhẹ nhàng vỗ ra một chưởng, lại có một mảng lớn đệ tử Dao Sơn nổ tung theo cự chưởng của hấn!

"Ta, chúng ta, đến cùng là đang gây cùng người nào vậy ! !"

Đệ tử nội môn Dao Sơn có thực lực khá cao tim mật cũng run rẩy, lần đầu tiên vì quyết định của mình mà cảm thấy hối hận, người này quá khủng bố rồi!

Phốc!

Một đạo kim quang xẹt qua, nửa thân dưới của tên đệ tử Đạo Sơn này lập tức hóa thành một mảnh quang vụ, triệt để vỡ nát, sau đó cả người hắn nổ tung, hắn ngay cả lên tiếng cũng không thốt ra nổi một tiếng, bị đào thải tại chỗ.

"Chạy!"

"Chạy mau!"

Còn lại hơn hai trăm đệ tử nội môn Đạo Sơn, nhưng bọn hắn đều đã không còn tâm tư tái chiến nữa, từng người lông mao dựng đứng, sắc mặt trắng bệch, xem Phong Vân như một tôn Sát Thần, Ma Vương vậy!

Phong Vân giết khắp thập phương, Hoàng Kim chiến khí sôi trào, khí thế của hắn tràn ngập ức vạn dặm, há miệng hét to một tiếng, sóng âm chấn thê, gần trăm vị đệ tử Đạo Sơn phía trước liên tiếp vỡ nát, ngọn núi ở bên ngoài mười mấy vạn dặm đều đã hóa thành bụi bặm rồi.

Vừa lên tiếng nát Sơn Hà!

Dãy núi cũng đã hóa thành mảnh vỡ, yếu ớt giống như giấy mỏng vậy.

Phong Vân hiện ra chiến lực khủng bố, hắn ngay cả Kiếm Đạo cũng không cần vận dụng, chỉ dựa vào lực lượng thân thể, đã đem năm trăm vị đệ tử Đạo Sơn này đánh cho tơi bời, không còn manh giáp, chỉ còn lại hơn một trăm người điên cuồng chạy trốn.

Ma Thần!

Những nội môn đệ tử Đạo Sơn chạy trốn này trong lòng kêu to, toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch, sinh ra từng cỗ cảm giác sợ hãi, bọn họ

chưa bao giờ bất lực giống như hiện tại.

Ở chỗ rất xa.

Huyền Đồng cũng bị huyết khí vô biên của Phong Vân ảnh hưởng đến, mắt nàng lộ ra kinh hãi, bên trong tràn đầy chấn động, "Đây là thân thể khủng bố cỡ nào chứ, đã đạt tới Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn rồi!"

Loại cấp bậc thân thể này, nàng cũng chỉ có thể thấy được ở trong đệ tử hạch tâm mà thôi, nói cách khác, Phong Vân hiện tại, đã có được chiến lực tiếp cận đệ tử hạch tâm rồi! !

"Mới vừa trở thành nội môn đệ tử hơn hai trăm năm, vẫn còn là phạm trù đệ tử nội môn tân tấn, đã đạt tới tầng thứ này, cái này. . ."

Mặc dù tinh thần lực của Huyền Đồng rất cường đại, giờ khắc này cũng rung chuyển khó bình, tâm thần lung lay không thôi! _

Chương 828: Không phải ta nói!

Chương 828: Không phải ta nói!

Khu vực thứ ba.

Phong Vân chỉ phí thời gian một phút đồng hồ, đã đem năm trăm vị đệ tử Đạo Sơn 'Giết' đến chỉ còn lại hơn một trăm người, tựa như Ma Thần giáng thế.

"A. . ."

Hơn một trăm vị đệ tử Đạo Sơn còn lại bị hù đến run rẩy, hoảng sợ kêu to, toàn diện bại trận, hiện tại ai cũng nhìn ra được, đây là một vị thần ma, đối địch với hắn sẽ chỉ có thể bị đào thải mà thôi.

"Tách ra mà trốn! !"

Hơn một trăm vị đệ tử Đạo Sơn giống như chim sẻ, tứ tán né ra, ý đồ của bọn họ là dùng cách này làm Phong Vân phân tâm, để cho hắn không đến mức chém tận giết tuyệt.

Nhưng mà, trên mặt Phong Vân vẫn không biểu tình, chỉ là đứng một mình ở nơi đó, trong phút chốc, hắn đem Tử Cực Long Thần Kiếm bên hông rút ra một nửa.

Thoáng chốc, Kiếm Đạo phong mang vô hình mà có chất nối đuôi nhau mà ra, lôi cuốn phong mang vô biên, trên hư không lóe lên một cái rồi biến mất.

Phốc phốc phốc phốc phốc phốc. . .

Những nơi đi qua, một trăm vị nội môn đệ tử Đạo Sơn kia lập tức toàn thân run lên, sau đó cứng ngắc ở đó, không nhúc nhích được nữa.

"Bang!"

Thần Kiếm vào vó, Phong Vân nhìn cũng không cần nhìn những đệ tử Đạo Sơn kia, quay người rời đi, cùng lúc đó, một thanh âm truyền đến làm những đệ tử Kiếm Sơn kia kinh ngạc đến ngây người, chỉ có hai chữ, "Đi thôi."

Mười mấy vị đệ tử Kiếm Sơn lập tức lấy lại tinh thần, một giây sau bọn họ hoảng sợ trông thấy, hơn một trăm vị nội môn đệ tử Đạo Sơn kia cùng nhau ngã xuống đất, hóa thành vô số mảnh vỡ rồi biến mất, bị đào thải tại chỗ.

"Kiếm cũng không cần ra khỏi vó, đã có thể chém giết hơn trăm vị nội môn đệ tử Đạo Sơn, đây là chiến lực cỡ nào chứ. . ."

Các đệ tử Kiếm Sơn cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn về bóng lưng người kia từ từ đi xa, như là đang nhìn Thiên Thần vậy, cùng Phong Vân so sánh, bọn họ mới giống như là nội môn đệ tử tân tấn vậy, chênh lệch này quá khủng bố rồi!

Chỗ xa xa, Huyền Đồi sau khi kinh hãi, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân liền trở nên nóng tới mức trước nay chưa từng có, giống như là đã tìm được con mồi ưu tú nhất vậy.

. . .

Bên ngoài, bên trong đại điện của Càn Nguyên Tông.

"Không có khả năng! !"

Nguyên bản Vô Úy Dao Chủ đang rất vui vẻ, lúc này bỗng nhiên đứng bật dậy, trên mặt mang theo vẻ chấn kinh, không dám tin nói ra.

Ngược lại là Thông Thiên Kiếm Chủ sau khi vượt qua trọn mắt hóc mồm ban đầu, lập tức kịp phản ứng, nhin không được cười to vài tiếng.

Người dám dùng nhiều người khi dễ ít người sao, hiện tại cho người trọn tròn mắt đi, đều nằm xuống cho lão tử!

Các trưởng lão còn lại cũng đều lộ ra sắc mặt khác thường, đối với Phong Vân này nhin không được phải nhin nhiều thêm một chút, người trẻ tuổi Nhân tộc này vậy mà chỉ cần thời gian hơn một phút đồng hồ đã có thể chém hết năm trăm đệ tử Dao Sơn rồi, cũng có chút môn đạo.

Đó căn bản là chuyện mà một vị nội môn đệ tử tân tấn có thể làm được!

"Không sai, chính là một tuyệt thế thiên kiêu."

Lúc này, một trong hai vị phó tông chủ là Mang Nhai mở miệng nói, mang theo tán thưởng rất rõ ràng.

Phó tông chủ Mang Nhai đã mở miệng, toàn trường tự nhiên đều âm thầm lưu ý.

Phải biết rằng, trở thành tồn tại cường đại gần phía dưới tông chủ Càn Nguyên Tông, thực lực của hắn đã chạm đến biên giới Đạo Quân rồi, chỉ kém một bước nhỏ nữa mà thôi.

Hắn cũng tán thưởng như vậy, hiển nhiên là biểu hiện của Phong Vân đã làm hắn động tâm.

Sắc mặt Vô Úy Dao Chủ lúc này khôi phục tinh táo, hấn liếc mắt nhìn Thông Thiên Kiếm Chủ bên kia, cười lạnh nói: "Hiện tại để cho ngươi uy phong, sau này hi vọng ngươi vẫn còn có thể cười được."

Lời này vừa ra, thần sắc Thông Thiên Kiếm Chủ khẽ biến, hấn nhìn qua Phong Vân trong màn hình, nội tâm nhẹ than thở.

Mặc dù Phong Vân vừa mới biểu hiện rất kinh diễm, nhưng hấn biết được như vậy vẫn không đủ để đối phó với Di Đạo, người này rất có thể đã siêu việt công cùm xiềng xích, tiến vào cấp độ kia rồi!

"Hi vọng Phong Vân không bị đả kích quá lớn, hấn chỉ là thua ở năm tháng tu luyện ngắn mà thôi."

Thông Thiên Kiếm Chủ yên lặng nói, so với mặt mũi bản thân bị hao tổn, hấn lo lắng hơn là trạng thái của Phong Vân, thật vất vả mới tìm được một kỳ tài ngút trời có hi vọng kế thừa Kiếm Đạo chung cực, nếu là cứ trầm luân như vậy, vậy thì quá đáng tiếc rồi.

...

Khu vực thứ ba trên Cổ Đảo trong thế giới giả tưởng.

Phong Vân mang theo mười mấy đệ tử Kiếm Sơn tiến vào chỗ sâu, lúc này hấn dừng bước lại, quay người nhìn qua các đệ tử Kiếm Sơn phía sau, mở miệng nói: "Đoạn đường còn lại dựa vào chính các ngươi, ta chỉ có thể làm được nhiều đó thôi."

Mặc dù Phong Vân chém hết đệ tử Dao Sơn, nhưng hấn cùng những đệ tử Kiếm Sơn này chung quy vẫn là quan hệ cạnh tranh, không có khả năng luôn luôn trông nom bọn họ được.

Những đệ tử Kiếm Sơn này hiển nhiên cũng hiểu điểm ấy, bọn họ cùng nhau hướng về phía Phong Vân cúi người chào, cung kính nói: "Đa tạ sư huynh tương trợ, chúng ta ghi nhớ trong lòng, bây giờ cáo từ!"

"Ừ, đi thôi."

Phong Vân gật gật đầu.

Một đám đệ tử Kiếm Sơn lần lượt rời đi, lúc này, một vị đệ tử Kiếm Sơn đi đến trước mặt Phong Vân, lo lắng nói: "Sư huynh, đệ tử đáng sợ nhất trong Đạo Sơn chính là Di Đạo kia, người nhất định phải cẩn thận đó, nếu như không địch lại, trực tiếp đầu hàng là được, Kiếm Chủ sẽ không trách người đâu."

"Không sao." Phong Vân mở miệng nói, cũng không có quá nhiều e ngại.

Hắn thật đúng là muốn cùng Di Đạo kia đại chiến một lần, nhìn xem ai mạnh ai yếu, phải chăng có tư cách để cho hắn thi triển ra toàn lực hay không.

Một lát sau, mười mấy vị đệ tử Kiếm Sơn rời đi, chỉ còn lại một mình Phong Vân.

Hắn cũng không vội vã đi giết chết những nội môn đệ tử khác, đoạt được khu vực thứ nhất, mà là lựa chọn tiếp tục thâm nhập sâu vào trong, hướng về khu vực hạch tâm Cổ Đảo mà đi.

Trước đó thời điểm Phong Vân vừa mới đạp tới đây đã cảm ứng được, trên Cổ Đảo này có ý vị không giống bình thường, để cho hắn sinh ra một chút cảm giác khác thường.

...

Lúc này không có người bên ngoài quấy nhiễu đến, tự nhiên là muốn đi vào nhìn một chút.

"Hi vọng là có thu hoạch."

Phong Vân khẽ nói, toàn thân tản ra óng ánh chi quang, hấn tiến vào trong một khu rừng rậm rạp, lập tức có không khí cỏ cây tươi mát thổi tới trước mặt, gột sạch khí tức sát phạt trên người hấn, để cho trong lòng hấn hoàn toàn tĩnh lặng lại.

Không lâu sau đó, hấn đi vào địa phương trọng yếu nhất trên Cổ Đảo, chỉ thấy nơi này lại có một cái hồ nhỏ, bên trong không phải là nước bình thường, mà là nước màu đen.

"Không đúng, đây không phải nước, đây là, Thái Âm thánh lực!"

Phong Vân vừa mới tới gần liền cảm nhận được một loại rét lạnh cực hạn, không chỉ đông lạnh thân thể, còn đông lạnh linh hồn nữa.

Thái Âm thánh lực, là một trong những loại nguyên lực nhất bản, nghe nói là do cực hạn Thủy thuộc tính cùng cực hạn Băng thuộc tính dung hợp lại cùng nhau, sau khi tiến hành qua đủ loại tiến hóa không thể tưởng tượng nổi, mới có thể sinh ra loại lực lượng này, lực lượng quý thần khó lường.

"Nguyên lai là Thái Âm Chi Đạo, khó trách ta lại sinh ra cảm ứng."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Hấn thân có Thủy thuộc tính cùng Băng thuộc tính, cùng Thái Âm Chi Đạo này cũng coi như đồng tông đồng nguyên, tăng thêm linh hồn lực hấn cường hoành vô cùng, có cảm ứng cũng rất là bình thường.

"Thái Âm Chi Đạo, là vô thượng Đại Đạo, nhưng cái này cũng không phải là với ta."

Phong Vân quan sát một lát, cuối cùng lựa chọn rời khỏi, đối với cơ duyên trước mắt nhìn như không thấy.

Bên ngoài.

Một vị phó tông chủ khác là Khô Lạc thấy cảnh này, mặt lộ dị sắc, "Cơ duyên ở trước mắt như vậy, thế mà không thèm liếc nhìn một cái đã rời đi, tiểu gia hỏa Nhân tộc này, ngược lại để ta ghé mắt rồi." _

Chương 829: Đã từng cái thế thiên kiêu!

Chương 829: Đã từng cái thế thiên kiêu!

"Thái Âm Đại Đạo là đạo mà tông chủ tu hành, cô đảo này là do tông chủ sáng tạo ra, nàng đem Thái Âm thánh lực đặt ở nơi đây, nói không chừng là do có ý nghĩ tuyển chọn người thừa kế, hiện tại thật vất vả mới có một người, thế mà lại không nhìn thẳng. . ."

Một trong các Phó tông chủ Khố Lạc lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nếu là tu Thái Âm Đại Đạo, liền tương đương với việc có một lão sư có sẵn.

Phải biết, sau Chí Tôn cảnh tu luyện rất rất khó khăn, nhất là muốn tu đến Đạo Quân chi cảnh, càng là khó càng thêm khó.

Nếu có một vị Đạo Quân truyền thụ kinh nghiệm, không thể nghi ngờ sẽ giảm đi rất nhiều quanh co, thậm chí còn tiến thêm một bước, đạt tới cấp độ này cũng không nhất định.

Nếu đổi lại là Khố Lạc hẳn lúc tuổi còn trẻ, hẳn cảm thấy mình chỉ sợ sẽ chịu không nổi loại cơ duyên này mà bỏ qua đạo vốn có của chính mình, đi chuyên tu loại Đại Đạo này.

Nhưng không nghĩ tới, Phong Vân vậy mà lại cự tuyệt.

Chuyện tông chủ Càn Nguyên Tông tu luyện Thái Âm Đại Đạo, toàn bộ nội bộ đệ tử và trưởng lão Càn Nguyên Tông đều biết, đây cũng không phải là chuyện cực kỳ bí ẩn.

Nhưng dù vậy, tên nhóc Nhân tộc kia vẫn như cũ lựa chọn không để ý.

Đây là chuyện mà chỉ người nào có được sự tự tin vô cùng đối với đạo mà mình tu luyện mới có thể làm được.

Tin tưởng vững chắc đạo của mình đủ để sánh với loại vô thượng Đại Đạo như Thái Âm Chi Đạo này!

Nhưng Khô Lạc cũng không biết, Phong Vân cũng không phải là vì tin tưởng vững chắc đạo của mình đủ để sánh với Thái Âm Đại Đạo, mà hẳn chỉ là tin tưởng vững chắc rằng đạo của mình tất sẽ có thể vượt qua Thái Âm Đại Đạo.

Hắn tự thân có toàn năng thuộc tính, còn bao gồm không gian, thời gian, Kiếm Đạo, Đạo Đạo các loại, những thứ này dung hợp lại cùng nhau, nếu là có thể đạt được thăng hoa, chỉ là một cái Thái Âm Đại Đạo sao có thể đánh đồng!

"Đã thật lâu không nhìn thấy thiên kiêu nào như vậy. . ."

Khô Lạc nhẹ nhàng tự nói.

"Đúng vậy, nhìn tên Phong Vân này, ngược lại cũng khiến ta nhớ tới một vị bạn cũ."

Lúc này, một bên Mang Nhai bỗng nhiên truyền âm nói.

"Ai?"

"Côn Địch."

Cái tên này vừa nói ra, Khô Lạc bỗng nhiên trầm mặc, sau đó hắn thật sâu thở ra một ngụm khí.

"Đúng vậy, năm đó Côn Địch cũng giống như tên nhóc Nhân tộc này vậy, từ chối tông chủ truyền thừa Đại Đạo, tin tưởng vững chắc đạo của mình đủ kinh diễm, cuối cùng, suýt nữa hắn đã làm được, nhưng đáng tiếc. . ."

Côn Địch, đây là cái thể thiên tài làm kinh diễm vô số thời đại, được dự đoán là vị thiên kiêu thứ hai của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ từ khi có lịch sử đến nay, vị thứ nhất dĩ nhiên chính là Càn Nguyên Tông tông chủ.

Nếu như Côn Địch có thể phá vỡ gông cùm xiềng xích, tiến vào Đạo Quân chi cảnh, liền có thể trở thành thiên kiêu tối cường cùng Càn Nguyên Tông tông chủ đứng ngang hàng, đáng tiếc, hắn cuối cùng vẫn thất bại.

Nhưng mặc dù Côn Địch thất bại, cũng không phải là thiên phú không được, mà là có nguyên do khác.

Nhưng, thất bại chính là thất bại, không tiến vào Đạo Quân chi cảnh, hắn vĩnh viễn chỉ có thể là thiên kiêu đứng thứ hai trong lịch sử Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

...

Chỗ sâu trong Càn Nguyên Tông, một ngọn núi lớn vươn thẳng lao vào biển mây vô biên, có thể nhìn thấy sinh vật khổng lồ như Dực Long vỗ cánh ở phía trên.

Mà ở trên đỉnh cao nhất có một tòa điện đường không đáng chú ý, có bóng người mơ hồ đang ngồi xếp bằng.

Bất chợt, người này dường như cảm ứng được cái gì, hơi mở hai mắt, bên trong sâu thẳm tựa như hai vùng vũ trụ, vô biên mênh mông, vậy mà nhìn xuyên qua vách ngăn hai thế giới hiện thực cùng giả lập, trực tiếp nhìn về phía sâu trong thế giới giả tưởng nơi có hòn đảo cổ kia.

Mà lúc này, cũng là lúc Phong Vân vừa mới quay người rời đi.

"Vậy mà cự tuyệt Thái Âm Chi Đạo của ta, tên nhóc thú vị đấy."

Một giọng nói trong trẻo lạnh lùng truyền ra, sau đó, bóng dáng mông lung mơ hồ kia thu hồi tầm mắt, không còn quan tâm.

...

Cổ đảo, khu vực thứ ba.

Phong Vân mới vừa đi ra khỏi rừng rậm, hần chợt phát hiện bốn phía đã thay đổi, hần đang đứng trên một con đường, một đường phố hiện đại.

Bốn phía ngựa xe như nước, ô tô thổi còi ầm ĩ, hai bên có nhà cao tầng cao chót vót.

Lúc này đang là ban đêm, xa hoa trụy lạc, hơi thở của đô thị phồn hoa ào ạt lao về phía hần.

Nơi này lại là hiện đại!

Không phải thời hiện đại của thế giới này, mà là thời hiện đại trong kiếp trước của hần!

Nhưng Phong Vân vẫn thờ ơ, chỉ đứng ở nơi đó, ánh mắt bình tĩnh, bỗng nhiên hần ngẩng đầu nhìn về đỉnh tòa cao ốc, nói khẽ: "Huyền Thuật khá đấy, đáng tiếc, còn không đủ hoàn mỹ."

Hắn vừa nói xong câu nói này, chỉ thấy thế giới xa hoa truy lạc kia, bỗng nhiên nứt ra vô số vết rách, giống như tấm gương bị đập vỡ vậy.

Một tiếng 'rắc' nổ vang, cả thế giới hiện đại này lập tức bị vỡ tan thành mảnh nhỏ, hoàn toàn biến mất.

Mà ở trên cao, một bóng người thướt tha đứng vững, đeo khăn che mặt, hai mắt câu hồn đoạt phách, chính là Huyền Đồng

Lúc này Huyền Đồng có chút hoảng, Phong Vân vậy mà đã phá vỡ Huyền Thuật của hắn dễ như trở bàn tay, làm cho nàng có chút bất ngờ.

"Hi hi, đây là lễ gặp mặt, chúng ta hẹn gặp tại điểm cuối cùng khu vực thứ ba nhé."

Sau khi nói xong, Huyền Đồng liền hóa thành một mảnh hắc sắc Hồ Điệp phóng lên tận trời, sau đó biến mất, giống như là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

"Đây cũng là Huyền Thuật sao."

Phong Vân khẽ nhíu lông mày, lấy linh hồn lực cường đại của hắn, vậy mà đều không phát giác đây là huyền thân, đủ để thấy Huyền Đồng này có Huyền Đạo thiên phú cao đến mức nào, tất nhiên đã đạt tới Hỗn Độn cấp!

"Hỗn Độn cấp Huyền Đạo thiên phú, ta khá là thèm muốn đấy!"

Hắn thấp giọng tự nói, nhưng mà đây là thế giới giả tưởng, tất cả mọi người đều không phải chân thân, chỉ là một chồng số liệu mà thôi, không cách nào hình chiếu.

Chỉ có thể chờ đợi khảo hạch kết thúc sau đó nhìn xem có cơ hội hay không vậy.

...

"Điểm cuối cùng khu thứ ba sao."

Phong Vân lập tức nhìn về phía nơi xa.

Mỗi khu vực đều có cửa vào cùng lối ra, cái gọi là điểm cuối cùng, kỳ thật chính là lối ra.

Chỉ cần người có thể là người thứ nhất đi tới lối ra, vậy người chính là người xếp thứ nhất khu vực này.

Mà lối ra, nằm ngay tại nơi cách cửa vào khu vực thứ ba mấy vạn năm ánh sáng.

Nghe thì rất đơn giản, nhưng kỳ thật có một điều kiện ngầm, đó chính là, lối ra này chỉ khi nào trong khu vực này chỉ còn lại một nội môn đệ tử, mới được mở ra.

Cho nên nói, cuối cùng vẫn cần phải tiến hành đại hỗn chiến, quyết ra người mạnh nhất.

Mà chiến trường nơi diễn ra trận đại hỗn chiến cuối cùng, chính là ở cạnh lối ra kia!

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền nhẹ nhàng cất bước, tựa như thuấn di, chớp mắt đã biến mất tại chỗ, hướng lối ra mà tiến.

...

Cùng lúc đó.

Tại hai khu vực khác trên cỏ đảo, cũng đều đang bắt đầu trận đại chiến kịch liệt nhất.

Trong đó người biểu hiện kinh diễm nhất, không thể nghi ngờ là Di Đạo cùng Thần Hành, trong đó, Di Đạo biểu hiện xuất sắc nhất, nơi hắn đi qua hết như vào chỗ không người, đệ tử nội môn không một ai là đối thủ của hắn.

Thậm chí, ngay cả tư cách khiến hắn rút đao đều không có.

Còn Thần Hành, mặc dù không bằng Di Đạo vô địch quét ngang như vậy, nhưng cũng cực kỳ cường đại, dựa vào tốc độ hàng đầu kia, thường có thể đánh đòn phủ đầu, đứng ở thế bất bại.

Chương 830: Quyết đấu Huyền Thuật đại sư!

Chương 830: Quyết đấu Huyền Thuật đại sư!

Cổ đảo, khu vực thứ nhất.

"Keng!"

Một ánh đao lướt qua, một mảng lớn nội môn đệ tử kêu thảm một tiếng, sau đó cùng bị hất bay ra, hóa thành vô số mảnh vỡ biến mất.

"Cộc cộc cộc. . ."

Có tiếng bước chân vang lên, bóng dáng Di Đạo từ phương xa đi tới, nếu như là tại thế giới hiện thực, dưới chân hắn lúc này tất sẽ là cả một con đường đầy máu, có thể nói là hung tàn giết ra ngoài.

"Thật sự là không thú vị, ngay cả một chiêu của ta đều không tiếp nổi, nội môn đệ tử xem ra không đáng để ta toàn lực ứng phó."

Di Đạo lắc đầu nói.

Mà lúc này, bỗng nhiên từ đằng xa có bảy bóng người bay tới, phân biệt đứng ở bảy hướng, hoàn toàn bao vây Di Đạo.

"Di Đạo, chúng ta tới làm đối thủ của ngươi! Không biết có thể nể mặt hay không!"

Xếp hạng thứ sáu nội môn đệ tử Sawyer lạnh lùng nói.

Còn lại năm người kia cũng đều nhìn chăm chăm hẳn, trận địa sẵn sàng đón địch.

Di Đạo liếc xéo bọn họ một cái, thản nhiên nói: "Vậy phải nhìn xem bản lĩnh của chính các ngươi rồi."

Bầu không khí giương cung bạt kiếm, một giây sau, đại chiến đã mở ra!

...

Một bên khác.

Thần Hành diễn hóa ra mười vạn cái Huyền Ảnh Phân Thân, chia cắt 2000 nội môn đệ tử trong khu vực thứ hai thành từng khối, không để cho bọn họ tụ tập cùng một chỗ, có cơ hội liên hợp đối phó với mình.

Dù sao hẳn cũng dùng tốc độ để ra oai, không có chiến lược ngang ngược quét ngang hết thảy như Di Đạo, đây là chiến thuật có lợi nhất đối với hẳn.

Liều mạng không phải điểm mạnh của hẳn, du kích bất ngờ đánh lén mới là sở trường của hẳn.

Lấy sở trường của mình, tấn công điểm yếu của địch, đây mới thực sự là chiến đấu.

...

Khu vực thứ ba.

Phong Vân tiến về lối ra của khu vực, hẳn một đường đi tới, gặp phải không ít nội môn đệ tử liên hợp tập kích, ít nhất đều có mấy trăm, mà nhiều thì cao tới hơn ngàn người!

Dù sao, tin tức hấn diệt hết năm trăm Đao Sơn đệ tử lúc trước cũng dần dần truyền đi.

Nội môn đệ tử trong khu vực thứ ba đều biết Phong Vân không chỉ có tốc độ nhanh, về mặt sức chiến đấu cũng cực mạnh, không nói có tư cách tranh đoạt vị trí đầu bảng, nhưng ít nhất tranh ba vị trí đầu cũng không thành vấn đề.

Dưới loại tình huống này, bọn họ chỉ có liên hợp lại, mới dám ra tay với Phong Vân, bằng không nhất định phải trốn thật xa, như tránh rắn rết.

Nhưng Phong Vân có chiến lược quá khủng bố, cho dù bọn họ liên hợp mấy trăm, thậm chí hơn ngàn người, cũng đều căn bản không tiếp cận được Phong Vân.

Hơn nữa bất cứ bầy rập mai phục gì đều không có chút tác dụng nào, ngay lập tức bị nhìn thấu, khó mà tấn công, thậm chí có lúc còn bị đối phương lợi dụng, tạo thành tổn thương to lớn với chính bọn họ.

"Quá khủng bố, cái này mẹ nó quả thực là hack hình người biết đi mà!"

"Tốc độ, thể chất, cảm giác lực, tinh thần lực, lực công kích, tất cả đều đạt tới một loại cực hạn cấp độ, có thể nói, căn bản không có chút nhược điểm nào!"

"Cái này con mẹ nó chứ thật chỉ là một tên tân tân nội môn đệ tử sao, ta nghe nói hấn mới nhập môn hơn hai trăm năm, cái này, đây cũng quá dọa người đi!"

"Đừng hỏi, hỏi chính là vô địch cảnh cáo!"

". . ."

Từng tiếng nghị luận, xen lẫn nòng đậm chân kinh, từ từng góc trong khu vực thứ ba truyền đến.

Hiện tại, không còn bất cứ nội môn đệ tử nào dám đến tập sát Phong Vân.

Trên thực tế, coi như những nội môn đệ tử này dù muốn, cũng không làm được, có lòng mà không đủ lực.

Toàn bộ nội môn đệ tử trong khu vực thứ ba Phong Vân đã loại ít nhất cũng có một hơn ngàn tên, mà Huyền Đồng cũng đã loại đi một bộ phận nữa.

Bây giờ, còn thừa lại nội môn đệ tử trong khu vực này, sợ là không đến mười tên, chỉ còn lại hai ba người.

Về phần mười mấy Kiếm môn đệ tử, cũng đều bị loại rồi, nhưng không phải do Phong Vân ra tay, mà là Huyền Đồng.

Đối với việc này, Phong Vân cũng không quá để ý, dù sao cũng là tài nghệ không bằng người, cũng không còn gì để nói.

Với lại, bọn họ đi đến một bước này, đã biểu hiện ra hết thực lực của mình rồi.

...

Một lát sau.

Phong Vân rút cục đến gần lối ra của khu vực thứ ba.

Chỉ thấy nơi này lại là một mảnh Thần Hải rộng lớn, âm âm sóng dậy, mênh mêng vô ngần, giống như đã đi tới tận cùng của vũ trụ thiên địa.

Quá mức hùng vĩ, nột người ở đây quá mức nhỏ bé, thậm chí so ra còn không bằng một hạt bụi.

Hơn nữa, xem xét tỉ mỉ, có thể kính hải phát hiện, đại dương này lại có từng tinh cầu đang chìm nổi!

Loại cảnh tượng này chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, trên bầu trời có rất nhiều tinh cầu đang chuyển động, có rơi vào trong biển, tạo nên đợt sóng lớn mấy trăm ngàn dặm, khủng bố ngập trời.

Còn thừa lại mấy nội môn đệ tử kia cũng ở đây, bọn họ nhìn thấy cảnh tượng này, từng người đều tỏ ra chấn kinh, nói không nên lời.

Cảnh tượng tựa như ngày tận thế này bọn họ phải làm sao để xuyên qua chứ, quá mức đáng sợ!

Chỉ có Phong Vân vẫn rất bình tĩnh, ánh mắt hắn lập tức quét về phía Thần Hải, bình tĩnh cất giọng, "Còn tạo ra cảnh này nữa à, thú vị lắm sao?"

"Hi hi, ta đã ở đây chờ đợi người lâu rồi."

Theo một giọng nói êm tai, trong ánh mắt kính hải của mấy nội môn đệ tử kia, liền trông thấy Thần Hải bỗng nhiên dâng lên vạn dặm gợn sóng, từ trong đó có một bóng người thướt tha đi ra.

Ngũ quan được khăn che mặt che lại, chỉ có đôi mắt vô cùng thâm thúy kia lộ ra, câu dẫn tâm thần người.

"Huyền Đồng! !"

Còn lại mấy đệ tử nội môn kia đều chấn động hô lớn, lúc này bọn họ mới kịp phản ứng, hóa ra cảnh tượng tận thế nơi này đều là do Huyền Đồng dùng Huyền Thuật gây nên.

Nhưng bọn hắn biết là một chuyện, có thể đi ra hay không, lại là một chuyện khác.

"Phong Vân, 'Vũ Trụ Chư Thiên Tinh Hải' Huyền Thuật nơi này là Huyền Thuật mạnh nhất mà ta tập hợp tất cả lực lượng bố trí ra, nếu như ngươi có thể phá giải, vậy vị trí đệ nhất khu vực thứ ba này, ta sẽ để cho ngươi!"

Huyền Đồng đứng trên Thần Hải, từ trên cao nhìn xuống quan sát Phong Vân, tựa như một vị Nữ Hoàng, "Ngược lại, nếu như ngươi không phá được, sẽ phải cúi đầu nhận thua trước ta, ngươi có dám không?"

"Được."

Phong Vân chỉ phun ra một chữ, sau một khắc, hắn một mình bước vào Thần Hải, hoàn toàn không quan tâm có nguy hiểm gì tiềm ẩn hay không, trong bình tĩnh lại bao hàm cả sự tự tin cực lớn.

Huyền Đồng cảm giác mình bị khinh thường, hai đầu lông mày phút chốc trở nên lạnh lùng, hai con ngươi tỏa ra tia nhìn u ám.

Một giây sau, toàn bộ Thần Hải bắt đầu từng trận gió nổi mây phun, nhấc lên sóng to gió lớn.

Con sóng lớn màu đen nhấp nhô, sóng lớn ngập trời, từng đợt sương đen ào ạt dâng lên, cảnh tượng cực kì khủng bố.

Đồng thời còn có vô số tia thiểm điện bổ xuống, tựa như đang khai thiên tích địa.

Nơi xa, mấy nội môn đệ tử còn sót lại nhìn thấy cảnh này, cả người run lẩy bẩy, mặc dù bọn họ biết rõ đây là Huyền Thuật, nhưng Huyền Thuật của Huyền Đồng sớm đã đạt tới xuất thần nhập hóa.

Khi Huyền Thuật tu đến cảnh giới nhất định, dù cho là giả dối, cũng có khả năng Nghịch Chuyển Càn Khôn, giả dối, cũng có thể biến thành chân thực!

Cho nên nói, nếu người cho rằng đây là giả, nó rất có thể là thật, nhưng làm người cho rằng là thật, lại có thể là giả.

Thật thật giả giả, hư hư thật thật, vô cùng vô tận, để người hãm sâu trong đó, không cách nào tự kiềm chế.

Cái này, chính là Huyền Thuật Chi Đạo!

Chương 831: Một kiếm

Chương 831: Một kiếm

Khu vực lối đi ra thứ ba.

Một trận quyết đấu khác bắt đầu.

Phong Vân đối chiến với huyền thuật đại sư Huyền Đồng, khác biệt rất lớn với địch nhân mà hắn gặp lúc trước.

Công phạt của Huyền Đồng hư hư thực thực, trong đó còn kèm theo khí tức gây ảo ảnh mãnh liệt, một khi trúng chiêu, sẽ rơi vào vô tận huyền thuật.

Đến lúc đó, sẽ mãi mãi không biết được thật giả, trừ phi người thi thuật chủ động giải trừ.

Huyền đạo đáng sợ, có thể thấy được!

Nhưng đối với Phong Vân, mặc dù lực công phạt của huyền thuật vô cùng quỷ quyết, nhưng không phải khó giải.

Thiên phú huyền đạo của Phong Vân quả thật kém xa Huyền Đồng, nhưng hắn có thiên phú linh hồn cấp Chí Tôn, huyền đạo bắt nguồn từ lực tinh thần, mà lực tinh thần lại khởi nguồn từ linh hồn.

Cho nên, ở trình độ nào đó, huyền đạo và linh hồn là đồng tông đồng nguyên.

Vì thế, mặc dù thiên phú huyền đạo của Phong Vân không bằng, nhưng lực linh hồn của hắn cường đại, có thể bắt được rõ ràng thuộc tính ẩn tàng trong công kích của Huyền Đồng, cũng không bị ảnh hưởng, giống như hai người bọn họ đã khám phá huyền thuật của đối phương.

Đông!

Trên thần hải, Phong Vân đối mắt với sóng biển xông ra mười vạn hành tinh, sắc mặt bình tĩnh, đâm ra một quyền.

Thoáng chốc, huyết khí hoàng kim nổi lên trời mây, tinh khí như lang yên, cuồn cuộn quét sạch đến.

Mười vạn tinh cầu mang theo khí tức ảo ảnh đáng sợ lập tức hóa thành bột mịn, rồi tiêu tán, không để lại chút vết tích.

Ngay cả khí tức gây ảo ảnh kia, cũng tiêu tán theo, nhưng không phải bị lực lượng thân thể Phong Vân đánh tan, mà bị lực lượng linh hồn trong một quyền này tách ra.

Nơi xa, Huyền Đồng nhìn thấy tất cả, cô ta nhíu mày: “Thiên phú linh hồn đạt đến cấp Chí Tôn sao?”

Mặc dù Phong Vân không biểu hiện rõ ràng, nhưng dựa theo kinh nghiệm phong phú của Huyền Đồng, vẫn có thể đoán ra được, điều này khiến cô ta cảm thấy khó giải quyết.

Mặc dù huyền thuật chi đạo quý quyết vô hình, nhưng không phải không có dấu vết tìm kiếm, tu giả bình thường không rõ ràng, nhưng trong mắt người có thiên phú linh hồn, cũng không quý dị và vô hình như vậy.

Từ khi tu hành đến nay, Huyền Đồng một đường đại chiến, đã từng gặp những người có thiên phú linh hồn mạnh, nhưng người có thiên phú linh

hồn cấp Chí Tôn như Phong Vân, là lần đầu tiên cô ta gặp được.

Nhưng cô ta cẩn thận cảm ứng, phát hiện thiên phú linh hồn của Phong Vân vừa mới chạm đến cấp Chí Tôn, còn cách cô ta một khoảng.

Cho nên, đến bây giờ, Phong Vân chỉ có thể bị động ra tay, mà không chủ động phản kích, là vì lý do này.

Thiên phú huyền đạo của Huyền Đồng cường đại, phối hợp với thiên phú linh hồn cường đại của cô ta, sinh ra công phạt, Phong Vân chỉ có thể cảm ứng được, bị động tiến hành ngăn cản, nhưng muốn phản kích, thực lực lại chưa đủ.

Đạo lý rất đơn giản, không nhìn thấy địch nhân đánh thế nào sao?

Huyền Đồng lại ẩn thân trong thần hải mênh mêng, không ngừng phát động công kích, thiên phú linh hồn của Phong Vân không thể cảm ứng được vị trí chính xác của đối phương.

Đương nhiên, nếu Phong Vân tập trung lực chú ý, thôi động thiên phú linh hồn đến cực hạn, có thể cảm ứng được, nhưng căn bản không kịp, đối phương hiển nhiên sẽ hành động ngay, không thể dừng lại một chỗ được.

Cho nên biện pháp này không dùng được.

Trong tình huống này, Phong Vân nhìn như dững mãi vô địch, nhưng lại lâm vào công kích huyền đạo vô cùng vô tận.

Dự định của Huyền Đồng rất đơn giản, muốn mạnh mẽ mài chết Phong Vân!

Ở phía xa, mấy tên đệ tử nội môn còn sót lại nhìn vậy, trong lòng càng kinh hãi, không ngờ Phong Vân lại bị áp chế.

Trước đó bọn họ đã chứng kiến chiến lược khủng bố của Phong Vân, là một tên biến thái, không một ai trong đám đệ tử nội môn có thể đỡ được một chiêu của hắn, quá đáng sợ.

Không ngờ bây giờ gặp Huyền Đồng chặn đánh, lại bị áp chế.

Điều này khiến không ít đệ tử nội môn phải than thở, núi cao còn có núi cao hơn, không hổ là huyền thuật đại sư xếp thứ ba.

Mặc dù biến thái như Phong Vân, vẫn bị áp chế.

“Thế nào, ngươi không còn biện pháp sao? Vẫn là sớm nhận thua đi, đừng giãy dụa vô nghĩa, hi hi.”

Giọng nói êm tai từ bốn phương tám hướng truyền đến, cũng mang theo khí tức gây ảo ảnh mãnh liệt, thời khắc quấy nhiễu tâm thần đối thủ, khó lòng phòng bị, quý thần khó lường.

Sắc mặt Phong Vân không hề thay đổi, nghe vậy, hắn nhẹ nhàng ngẩng đầu, mở miệng nói: “Huyền đạo chi thuật quả nhiên đáng sợ, ngươi có tư cách để ta rút kiếm.”

Lời này vừa ra, đám đệ tử nội môn xung quanh giật mình, đến lúc này, Phong Vân chưa từng rút kiếm, vẫn luôn dùng lực lượng thân thể đối địch.

Nhưng bọn họ lập tức lắc đầu, công kích huyền đạo vô cùng vô tận đã đến, cho dù là quy tắc kiếm đạo cũng không làm được gì, chỉ càng tiêu hao hơn mà thôi.

Hiển nhiên Huyền Đồng cũng cho là như vậy, cô ta cười hi hi nói: “Xem ra ngươi không đụng vào tường thì không quay đầu lại, cũng được, liền để ngươi biết, cho dù là kiếm đạo quy tắc cũng không thể đánh vỡ huyền...”

Cô ta còn chưa nói hết, bỗng nhiên tiếng trường kiếm ra khỏi vỏ vang lên.

Ngâm!

Theo tiếng kiếm ngâm này, thần uy thiên địa tàn phá bừa bãi, thần hải bành trướng, tỷ vạn hành tinh trên trời vô thanh vô tức bị phá diệt, kiếm uy to lớn khiến mây tên đệ tử nội môn phía xa sắp ngạt thở.

Nhưng quý dị là, bọn họ không nhìn thấy Phong Vân rút kiếm.

Phốc!

Một tiếng vang trầm thấp nhưng vô cùng rõ ràng truyền đến, một giây sau, thần hải, tinh cầu, huyền thuật... Trong khoảnh khắc, tất cả đều tiêu tán, nơi này trở lại bình thường, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Cách đó không xa, một lối ra hiện ra, bao phủ từng lớp sương mù.

Đối diện Phong Vân, thân ảnh Huyền Đồng dần dần hiện ra, ánh mắt cô ta thăm thẳm nhìn Phong Vân, nhưng quan sát cẩn thận, có thể thấy vẻ kinh hãi trong đó, có điều cô ta là người có thiên phú huyền đạo, nên rất khó nhận ra.

“Ngươi, thực lực của ngươi...”

Chần chờ một lát, Huyền Đồng không nhịn được dò hỏi.

“Đúng như ngươi đoán.” Thần kiếm của Phong Vân chẳng biết đã trở lại vỏ từ lúc nào, hấn vẫn giữ dáng vẻ như cũ, bình tĩnh nói.

Nghe được câu này, con ngươi Huyền Đồng co lại, cô ta không thể tin được nhìn Phong Vân, sau đó lại thoải mái cười hì hì một tiếng: “Thì ra ngươi mới là biến thái...”

Sau khi nói xong, cả người Huyền Đồng tiêu tán, hóa thành một mảnh số liệu, hoàn toàn biến mất trong thể giới giả tưởng này.

Người đứng thứ ba trong đệ tử nội môn, huyền thuật đại sư, Huyền Đồng, đào thải!

Tê!

Mấy tên đệ tử nội môn chứng kiến một màn này, trên mặt không ngừng co rúm lại, tràn đầy kinh hãi.

Bọn họ vừa cho rằng Phong Vân bị áp chế, kết quả, trong nháy mắt, Huyền Đồng lại bại.

“Một kiếm, chỉ xuất một kiếm, huyền thuật đại sư Huyền Đồng liền bại, cái này, cái này...”

Chương 832: Người đáng tiếc cái cầu ấy!

Chương 832: Người đáng tiếc cái cầu ấy!

“Vốn định dựa vào lực linh hồn phá cực, không ngờ vẫn kém một chút, bắt buộc dĩ phải sử dụng kiếm đạo chí cao Đệ Kiếm.”

Lối ra khu vực thứ ba, một mình Phong Vân đứng ở đó, trong lòng thầm nói.

Khó gặp được một vị thiên tài mà tạo nghệ linh hồn có thể xưng đại sư, hẳn rất muốn cùng đối phương bàn luận một chút, tăng vận dụng lực linh hồn của mình.

Nhưng đáng tiếc, thiên phú linh hồn của đối phương cao hơn hẳn nhiều, hơn nữa còn định tốc chiến tốc thắng, rơi vào đường cùng, Phong Vân đành sử dụng kiếm đạo chí cao, một kiếm phá địch.

“Đáng tiếc.” Phong Vân cảm thán nói.

Nếu để Huyền Đồng nghe thấy lời này, sợ là sẽ điên cuồng phun hắt, người chiếm tiện nghi còn khoe mẽ! Rõ ràng là người một chiêu miểu ta, đã thắng rồi, người còn đáng tiếc cái cầu ấy!

Thông qua trận chiến này, Phong Vân cũng hiểu, huyền thuật có cao hơn, nếu không có thực lực tương ứng, chung quy cũng không có tác dụng, như lực bình không rề.

Trước mặt lực lượng tuyệt đối sẽ bị nghiền ép, căn bản không đủ nhìn.

Tạo nghệ kiếm đạo chí cao của hắn cao hơn tạo nghệ huyền thuật của Huyền Đồng, cho nên mới hình thành cục diện này.

Đương nhiên, nói thì nói thế, thèm thì vẫn thèm.

Phong Vân không giống Huyền Đồng, nếu như hắn có thiên phú huyền đạo như Huyền Đồng, cộng thêm thực lực cường hoành của hắn, cả hai kết hợp, đó mới là thực lực trâu bò, chắc chắn sẽ phát huy lực lượng trước đó chưa từng có!

“Phải nghĩ biện pháp lấy hình chiếu đối phương.”

Phong Vân càng nghĩ càng thèm, hình chiếu của Huyền Đồng, có thiên phú linh hồn và thiên phú huyền đạo, một khi đến tay, sẽ cực kỳ hữu dụng với hắn, nếu như bỏ lỡ, thật sự phung phí của trời, sẽ bị thiên lôi đánh xuống.

“Mình nhớ sau khi khảo hạch đệ tử nội môn, mười vị trí đầu sẽ phải đến tổng bộ tiếp nhận ban thưởng, lúc đó sẽ có cơ hội.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, lúc đó, hắn nhất định phải nắm chặt.

Không lâu sau, hắn đờ xuống những suy nghĩ này trong lòng, ánh mắt nhìn về phía những đệ tử nội môn còn sót lại nơi xa, gật đầu với bọn họ, rồi gáy nhẹ tay.

Phốc phốc phốc...

Đám đệ tử nội môn này còn chưa phản ứng kịp, đã bị xuyên thủng mi tâm, không thốt lên một tiếng, tử vong tại chỗ.

Đến bây giờ, khu vực thứ ba này, chỉ còn một mình Phong Vân!

Ong!

Lúc này, sương mù bao phủ lối ra bỗng nhiên tản đi, lộ ra một con đường, thẳng đến một đảo cỏ khác.

Phong Vân nhẹ nhàng cất bước, đi theo lối ra, chỉ lưu lại một bóng lưng thon dài.

...

Ngoại giới.

Thông Thiên Kiếm Chủ hồi tưởng lại một kiếm kia của Phong Vân, trong mắt mang theo kinh hỉ, cũng là người tu ba loại kiếm đạo kia, cho dù cách màn hình giả lập, ông ta cũng biết, đó chính là Đền Kiếm kiếm đạo.

Hơn nữa, ít nhất đạt đến cấp tiểu thành.

“Không ngờ Phong Vân còn giấu một chiêu này, lợi hại, không hổ là thiên kiêu ta nhìn trúng.

Vốn dĩ Thông Thiên Kiếm Chủ cho rằng Phong Vân lĩnh ngộ được một trong ba môn kiếm đạo chí cao đến nhập môn đã không tệ rồi, không ngờ hắn đã tiến vào cấp tiểu thành, điều này khiến ông ta vô cùng kinh hỉ.

“Cái này coi như ổn rồi, cho dù không địch lại Di Đạo, cũng không bị thua quá thảm.”

Trong lòng ông ta âm thầm gật đầu, tâm tình vốn nặng nề cũng theo một kiếm của Phong Vân mà nhẹ nhõm một chút, đương nhiên, lo lắng vẫn nhiều hơn.

Dù sao nghĩ sắp nhìn thấy Phong Vân bị đánh bại, tâm tình của ông ta không thể nào tốt được.

Mà Vô Úy Dao Chủ cách Thiên Kiếm Chủ không xa âm thầm cười lạnh một tiếng, một môn kiếm đạo chí cao đến tiểu thành mà thôi, chớ lát nữa ngươi sẽ phát hiện, trước mặt người có thực lực to lớn, thì chút chiến lực này của ngươi căn bản không có ý nghĩa gì!

...

Thế giới giả tưởng.

Phong Vân đi qua thông đạo thật dài, đi đến một bình đài to lớn, vô cùng trống trải, diện tích còn lớn hơn một cái tinh cầu, đại khái có quy mô gấp một tỷ địa cầu.

Lúc này, ở đây, trừ Phong Vân ra, không có một ai, rất vắng lặng.

“Xem ra mình là người đầu tiên đến.”

Phong Vân lắc đầu, tùy ý đứng ở một góc bình đài, khép mắt, nhìn như nhắm mắt dưỡng thần, thật ra đang nhớ lại trận đại chiến với Huyền Đồng lúc trước, từ công phạt của đối phương, học cách điều khiển liên quan đến linh hồn.

...

Một bên khác.

Khu vực thứ nhất.

Phốc phốc phốc...

Theo uy áp lớn lao này, trong nháy mắt, bảy thân ảnh bay ngược ra ngoài, nổ tung trên không trung, hóa thành vô số mảnh nhỏ.

Mà trong đây trời mảnh vỡ này, có một thân ảnh thẳng tắp, chậm rãi đi ra, trên vai vác chiến đao, chính là Di Đạo.

“Quá yếu, đều quá yếu, hoàn toàn không khơi dậy hứng thú của ta.”

Thậm chí Di Đạo còn ngáp một cái, buồn chán đi về phía lối ra.

Ngoại giới, tất cả trưởng lão nhìn thấy một màn này, trong lòng kinh thán, Di Đạo không hổ là người liên tục đứng đầu ba khóa, ngay cả bảy vị đệ tử nội môn liên thủ cũng không phải đối thủ của hắn.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, lần này, vị trí thứ nhất vẫn là hắn ta.

“Không tệ, nếu lần này vẫn chiếm vị trí đầu, sẽ trở thành đệ tử hạch tâm.”

Lúc này, vị phó tông chủ Mang Nhai mở miệng nói.

Vô Úy Dao Sơn nghe vậy, trong lòng vui mừng, nhanh chóng đứng dậy, ôm quyền nói: “Đa tạ Mang Nhai đại nhân.”

Nói xong, ông ta còn vô cùng đặc ý nhìn Thông Thiên Kiếm Chủ sắc mặt khó coi ở nơi xa, giống như đang nói, thực lực của người mạnh hơn ta thì thế nào, đệ tử của ta còn mạnh hơn đệ tử của người nhiều, người so thế nào được!

Nhìn thấy dáng vẻ muốn ăn đòn của Vô Úy Dao Chủ, nếu không có kỵ không thể chiến đấu tại bản bộ Càn Nguyên Tông được, Thông Thiên Kiếm Chủ đã sớm đi lên cho đối phương hai cái tát rồi.

Người giả vờ mẹ người ấy!

Nhưng bây giờ, ông ta chỉ có thể chịu đựng.

...

Chỗ sâu trong đảo cổ.

Khi Di Đạo từ thông đạo thứ nhất đi ra, hắn ta nhìn thấy bình đài vô cùng to lớn, sau đó, hắn ta vừa bước lên, đã nhìn thấy Phong Vân đứng cách đó không xa, nhắm mắt dưỡng thần, sắc mặt hắn ta hơi ngẩn ra.

Khóe miệng lập tức cong lên, lộ ra nụ cười lạnh: “Không tệ, người vượt ngoài dự đoán của ta, năm trăm đệ tử kia lại không thể ngăn được người.”

“Nhưng mà, như vậy mới thú vị, hi vọng tiếp theo, người có thể kiên trì được, đừng bại quá nhanh.”

Phong Vân mở mắt, chỉ quét mắt qua Di Đạo, không hề nhiều lời, tranh đấu miệng lưỡi không có ý nghĩa, so tài thực lực mới là vương đạo.

Cũng không lâu lắm, ở lối ra khu vực thứ hai nhanh chóng xuất hiện một bóng người, sau khi hạ xuống, hiện ra thân ảnh của Thần Hành.

Thần Hành nhìn hai người đã đứng trên bình đài, bên ngoài không bộc lộ cảm xúc, nhưng trong lòng âm thầm than thở, hắn ta vẫn chậm một bước.

Chương 833: Quyết đấu cuối cùng!

Chương 833: Quyết đấu cuối cùng!

Đảo cổ ở nơi sâu, trên bình đài rộng lớn có ba thân ảnh, chính là Phong Vân, Di Đạo và Thần Hành.

Lúc họ họ đều tập trung trên bình đài, trên đảo cổ lập tức xuất hiện một thân ảnh to lớn, cao chín trượng, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu tím, sau đầu có một trăm lẻ tám cái vòng thần, từ xa nhìn lại, rất giống thần tiên, siêu phàm thần thánh.

“Ta chính là trưởng lão Chấp Pháp Điện Tần Xuyên, tới để chủ trì cửa cuối cùng của khảo hạch đệ tử nội môn lần này.”

Thân ảnh màu tím từ trên cao nhìn xuống, giọng nói như thiên lôi: “Nơi này có ba số một, hai, ba, các người rút ngẫu nhiên, sau đó quyết đấu hai người theo thứ tự, cuối cùng, người toàn thắng sẽ giành được vị trí đứng đầu, người thắng một bại một sẽ là thứ hai, hai trận chiến đều bại, thì xếp thứ ba.”

Sau khi nói xong, trước mặt ba người Phong Vân lập tức xuất hiện một cái hộp bịt kín, hiển nhiên, số thứ tự ở trong đó.

Thần Hành tiến lên đầu tiên, lấy một số trong đó, sau đó là Di Đạo và Phong Vân, cũng theo thứ tự lấy một số.

Ba người mở ra, trên tay Phong Vân cầm số thứ ba, Di Đạo số một, Thần Hành là số hai.

“Trận đầu tiên, Di Đạo quyết đầu với Thần Hành.”

Trên bầu trời truyền xuống giọng nói này, Phong Vân điềm chân một cái, lướt xuống bình đài, lưu lại Thần Hành và Di Đạo.

Cuộc đại chiến kịch liệt, sắp bắt đầu.

Lúc này, ở ngoại giới, không chỉ đám trưởng lão mới có thể nhìn thấy.

Những đệ tử nội môn bị đào thải của Càn Nguyên Tông, thậm chí là đệ tử ngoại môn cũng có thể thông qua mạng lưới trực tiếp của Càn Nguyên Tông nhìn thấy, toàn bộ cuộc thi đang được phát trực tiếp.

Phần lớn các đệ tử nội môn và ngoại môn đều đang thảo luận, vị trí thứ nhất lần này, cuối cùng sẽ thuộc về ai.

Nhưng đại bộ phận đều chọn Di Đạo, không khác, Di Đạo mạnh đã thâm nhập vào trái tim bọn họ, chiến lược của hắn ta có thể dùng câu ‘Sâu không lường được’ để hình dung, liên tục đứng đầu ba khóa, chiến tích này đủ để chứng minh tất cả.

Đương nhiên, cũng có một phần nhỏ đệ tử ủng hộ Phong Vân, đây đều là đám đệ tử nội môn đã từng chiến đấu với Phong Vân, bọn họ cảm thụ sâu sắc sự cường đại của hắn, giống như hỗn độn thần biển không thể đo đếm được, cho rằng hắn có lực lượng xoay chuyển càn khôn!

...

Trên đài.

Vẻ mặt Thần Hành nghiêm túc, hai cánh phía sau vốn ảm đạm, lúc này hoàn toàn giãn ra, phía trên có bốn đạo ánh sáng xanh, tím, trắng và vàng lưu chuyển, sáng chói mắt, chiếu phá núi sông!

Hiển nhiên, hắn ta đã tăng chiến lực đến mức cực hạn.

Đôi mắt với đôi thủ cũ, Thần Hành không dám buông lỏng một chút.

Xoát xoát xoát...

Theo động tác của hắn ta, trên bình đài lập tức xuất hiện rất nhiều thân ảnh Thần Hành, nhìn sơ qua, sợ là có ngàn vạn thân ảnh.

Nhưng lại không thể đến gần Di Đạo được, do dù ngàn vạn thân ảnh Thần Hành có đến gần Di Đạo, đều bị hộ thể đao của hắn ta mạnh mẽ bắn ra.

“Nhiều năm như vậy, vẫn là trò này sao, nếu vậy, không cần tiếp tục nữa.”

Giọng nói của Di Đạo xuyên qua vô số huyền ảnh, rộng lớn và bá đạo.

Xoát!

Thoáng chốc, ngàn vạn thân ảnh Thần Hành hợp thành một, Thần Hành hiện thân, nhìn Di Đạo chằm chằm, trầm giọng nói: “Một chiêu này chuẩn bị riêng cho ngươi, xem ngươi tiếp thế nào!”

“Thật không? Ra tay đi!”

Xoát xoát xoát...

Sau khi dứt lời, Thần Hành lại phân hóa thành ngàn vạn thân ảnh, nhưng những thân ảnh này hoàn toàn không giống lúc trước, trên từng thân ảnh, hai cánh phía sau đều trở nên trong suốt, phát ra lực lượng sắc bén cực hạn và huyền ảnh trùng điệp, khiến người ta không thể nhìn rõ ràng.

Thiên Vân Thần Dục Trảm!

Trong lòng hắn ta quát khẽ một tiếng, trong nháy mắt, tử thân ảnh dung hợp lại với nhau, có thể trông thấy rõ ràng, hai cánh phía sau Thần Hành trở nên vô cùng trong suốt, đã không thể nhìn thấy bằng mắt thường, chỉ có thể dùng lực cảm giác để cảm ứng.

Tốc độ cũng nhanh lên không ít, chớp mắt một cái đã đi đến trước mặt Di Đạo.

Công kích sắc bén và nhanh chóng này, khiến các đệ tử quan chiến đều sợ hãi, nếu là bọn họ, sợ rằng đều không có thời gian phản ứng, sẽ bị miêu sát.

Nhưng sắc mặt Di Đạo lại lạnh nhạt, đối mặt với công phạt như vậy, hắn ta chỉ xuất ra một đao.

Các đệ tử nhìn thấy một vòng đao quang mỹ lệ khiến người ta say mê xẹt qua hư không. Sau đó, hai cánh của Thần Hành trực tiếp vỡ vụn, cả người cũng bị chém bay, rơi xuống bình đài.

Một màn này khiến những người quan chiến hít khí lạnh, chỉ dùng một kích đã đánh bại Thần Hành, sao mà khủng bố.

Phải biết, Thần Hành xếp thứ hai trong đệ tử nội môn, không phải đệ tử nội môn bình thường, lại không tiếp được một đao của Di Đạo!

Đây là thần lực của người đứng đầu ba khóa liên tiếp sao?

“Khụ khụ... Hóa ra người đã đạt đến cấp bậc kia. Khó trách ta không phải đối thủ của người.”

Dưới bình đài, Thần Hành chịu đựng trọng thương, dường như nửa người đã bị chém đứt, sắp tiêu tán.

Lúc này, chỉ thấy trưởng lão chấp pháp trên hư không phát tay một cái, một đoàn đao quang rơi xuống, bao phủ Thần Hành, trong khoảnh khắc hấn ta đã phục hồi, đồng thời trong nháy mắt, lực lượng tiêu hao đã được bổ sung, trở lại đỉnh phong.

Đây chính là chỗ tốt của thế giới giả tưởng, có thể tùy thời tùy chỗ khôi phục trạng thái đỉnh phong, không cần nghỉ ngơi lấy sức.

“Trận chiến này, Di Đạo thắng, tiếp theo, trận thứ hai, Phong Vân quyết đấu Thần Hành.”

Giọng nói rơi xuống, một giây sau, Thần Hành và Phong Vân được khí cơ dẫn dắt, bay lên trên đài, giằng co lẫn nhau.

Mặc dù Thần Hành bị Di Đạo đánh thảm bại, nhưng tâm tính hấn ta xuất chúng, lúc này đã khôi phục, nhìn Phong Vân chăm chăm: “Ta biết ngươi rất mạnh, còn có không ít át chủ bài, nhưng cuối cùng ngươi cũng phải thất bại mà thôi.”

“Thật sao?” Phong Vân hỏi hột trả lời, không thềm để ý.

“Ha ha ha, ta sẽ để ngươi nhìn thấy chênh lệch giữa chúng ta.”

Thần Hành cười lạnh một tiếng, trong nháy mắt trưởng lão chấp pháp tuyên bố bắt đầu, hấn ta lập tức lao ra, trong lòng suy nghĩ muốn đánh bại Phong Vân bù lại uy nghiêm mình vừa mất, bởi vậy vừa ra tay đã vận dụng toàn lực.

Thiên Vân Thần Dục Trảm!

Vẫn là một chiêu trước đó, công phạt chớp mắt đã đến, không cho người ta thời gian suy nghĩ.

Nhưng mà, hẳn ta nhanh, Phong Vân còn nhanh hơn.

Lúc Thần Hành còn chưa đến gần, bỗng nhiên toàn thân cứng ngắt, như pho tượng sừng sững đứng ở đó.

Sau đó, có thể nhìn thấy rõ ràng, ở mi tâm hẳn ta, xuất hiện một lỗ thủng, bên trong tản ra phong mang vô biên!

“Ngươi, ngươi cũng đạt đến tầng kia...”

Còn chưa nói hết câu, thân thể Thần Hành bỗng nhiên sụp đổ, trực tiếp bị đào thải.

Lần này, trưởng lão chấp pháp không ra tay nữa, hai trận chiến, Thần Hành đều bại, không cần thiết sống lại.

“Trận chiến thứ hai, Phong Vân thắng.”

Lúc tuyên bố kết quả, trưởng lão chấp pháp không nhìn được Phong Vân nhiều hơn, trong lòng kinh thán, một kiếm kia, thật sự khiến người ta kinh diễm.

Xôn xao!

Đến lúc này, các đệ tử quan chiến ở ngoại giới mới phục hồi tinh thần, bọn họ đều xôn xao, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

Phong Vân, vậy mà cũng một kích đánh bại Thần Hành! Giống như Di Đạo!

Chương 834: Hắc một nhóm hắc mã!

Chương 834: Hắc một nhóm hắc mã!

Vốn dĩ trong cảm nhận của đại bộ phận đệ tử, Phong Vân chỉ là một con hắc mã, tối đa cũng chỉ có thể sánh với Thần Hành mà thôi, trên phương diện nào đó mà nói, Phong Vân thậm chí còn không bằng Thần Hành.

Dù sao Thần Hành là nội môn đệ tử lâu năm, cơ hồ mỗi lần đều xếp thứ hai trên bảng nội môn đệ tử, trái lại Phong Vân, chỉ là một tên tân tấn nội môn đệ tử.

Mặc dù mạnh, nhưng cũng có mức độ.

Nhưng vừa mở màn, Thần Hành liền trực tiếp thảm bại, bị Phong Vân một kiếm chém xuống, trực tiếp khiến các đệ tử chấn kinh.

"Trận cuối cùng, Phong Vân đấu Di Đạo!"

Lúc này, trên không trung, chấp pháp trưởng lão Tàn Xuyên lần nữa mở miệng nói.

Một tiếng này, lập tức hấp dẫn sự chú ý của toàn bộ mọi người, các đệ tử tâm thần sôi trào, con mắt nhìn chằm chằm màn hình trực tiếp, không muốn bỏ lỡ bất kỳ một chi tiết nào.

Đây chính là trận cuối cùng, thắng bại sẽ trực tiếp quyết định ai là người đứng đầu bảng!

...

Trên đài.

Di Đạo đứng ở trong đó, hai mắt nhìn Phong Vân, thản nhiên nói: "Không nghĩ tới người có thể đi đến nơi này, nhưng đáng tiếc, ở trước mặt ta vẫn như cũ không đáng chú ý."

Phong Vân không thay đổi sắc mặt, phảng phất như không nghe thấy.

"Ha ha, xem ra người còn có át chủ bài, chỉ là, lưu lại nhiều át chủ bài cũng vô dụng thôi."

Di Đạo nhìn biểu tình trên mặt Phong Vân liền biết đối phương còn giữ lại một chút thủ đoạn át chủ bài, nhưng mà, thủ đoạn dù có lợi hại hơn nữa, nếu như không có thực lực thì có ích lợi gì.

Phong Vân bình tĩnh nói: "Không đến một khắc cuối cùng, ai có thể nói rõ được?"

Đối diện, Di Đạo cũng không biện giải, tay cầm chuôi đao, thân thể chấn động, chỉ nghe một tiếng rít gào vang dội, lập tức có vô biên khủng bố đao mang phóng lên tận trời, che kín bát phương.

Mắt thường cũng có thể thấy, phía sau lưng Di Đạo xuất hiện một thanh cự đao vạn trượng, trên sống đao khắc rõ hai chữ to theo phong cách cổ xưa — Thiên Đao.

Đây là, chí cao Đao Đao, Thiên Đao Đao Đao!

Mà khí tức của Di Đạo cũng trong nháy mắt kéo lên đến Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn!

Nhưng vẫn chưa xong, một giây sau, Di Đạo cười lạnh một tiếng, lại là một luồng đao quang kinh thể xông ngược lên, bên cạnh thiên đao có vạn lôi sinh sôi, trong khoảnh khắc hình thành một thanh chiến đao toàn thân tím đậm, lượn lờ vô tận lôi điện to lớn!

Lại là một môn chí cao Đao Đạo, tên là, Vạn Lôi Đao Đạo!

Hai đại chí cao Đao Đạo, tất cả đều đạt tới tiêu thành!

Sau đó, liền thấy khí tức vốn đình trệ của Di Đạo lại lần nữa tăng vọt, ầm một tiếng, vậy mà xông phá gông cùm xiềng xích Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn, tiến vào cấp độ cao hơn.

Đó là, viễn siêu Chí Tôn cấp độ! !

Lần này, không riêng gì những đệ tử kia thấy chấn kinh, ngay cả các trưởng lão đang quan chiến, cũng đều lộ vẻ giật mình.

"Đây là, bán Đao Quân nhất trọng thiên! ?"

"Trời ạ. . . Lợi hại quá, tuổi còn nhỏ, cảnh giới còn tại Chí Tôn cấp độ, chiến lực vậy mà đã phá vỡ mà vào bán Đao Quân cấp độ, mặc dù chỉ là nhất trọng thiên, nhưng cũng đủ kinh thể!"

"Lĩnh ngộ hai môn chí cao Đao Đạo, lại đều đạt tới tiêu thành cấp độ, khó trách có được chiến lực như thế."

"Ây chà, che giấu quá sâu, Phong Vân này cuối cùng vẫn là tuổi còn quá trẻ, tuyệt đối không phải là đối thủ, không, mười cái Phong Vân đều chưa hẳn là đối thủ của Di Đạo. Bán Đao Quân nhất trọng thiên, mặc dù cùng Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn chỉ thua kém một cái cấp độ, nhưng đã là trời cao đất thấp, so với các cấp độ Chí Tôn còn chênh lệch lớn hơn nhiều!"

Di Đạo vừa để lộ ra hai đại chí cao Đạo Đạo, không có người nào cho rằng Phong Vân còn có hi vọng chiến thắng, ngay cả Thông Thiên Kiếm Chủ cũng cho là như vậy.

Còn Vô Úy Đạo Chủ, nếu không phải cố kỵ thể diện nơi này, hẳn khả năng còn muốn nhảy múa ăn mừng, thật sự là quá vui vẻ.

Phong Vân càng mạnh, chèn ép hẳn, cảm giác thoải mái lại càng phê.

Cái gì thiên tài Kiếm Đạo đệ tử mới thu nhận chứ, chính là muốn đả kích loại thiên tài này!

...

"Hiện tại ngươi cho là mình còn có thể chiến thắng ta sao?" Trong cơ thể lực lượng bành trướng cuồn cuộn, phía sau chiến đao thông thiên triệt địa.

Khí thể trên thân Di Đạo đã hoàn toàn vượt qua mức chịu đựng của Chí Tôn cực hạn, tiến vào một thế giới khác, cuồn mãnh trùng kích lên người Phong Vân, từng lớp từng lớp, phảng phất như vĩnh viễn không có điểm dừng.

Phong Vân mở mắt ra, con ngươi bắn ra phong mang kinh người, gần từng chữ: "Ta nói rồi, không đến cuối cùng, kết quả dù ai cũng không cách nào xác định!"

Lời nói vừa rơi xuống, toàn bộ hư không bốn phía đài thi đấu ong ong chấn động, không gian bị đâm phá, như có thần binh kinh thể nào đó sắp ra khỏi vỏ, trăm diệt thiên địa.

Một giây sau, ba vết Kiếm Quang cực độ đáng sợ phá thể mà ra, xuyên thủng toàn bộ thế giới giả tưởng, ba thanh Thần Kiếm vô cùng to lớn xuất hiện phía sau lưng Phong Vân, thỏa thích phóng thích ra áp lực mênh mêng.

Mà khí thế của Phong Vân cũng tại thời khắc này liên tiếp lao vọt lên, trong nháy mắt xông phá gông cùm xiềng xích, vượt qua Chí Tôn cực hạn, cũng tiến vào cấp độ thiên địa kia!

Ba môn tiêu thành chí cao Kiếm Đạo, lên sàn! !

Cái gì! ?

Ngắn ngủi vài giây yên lặng trôi qua, sau đó người trước hết kinh động, lại chính là Thông Thiên Kiếm Chủ. . .

Hắn kinh hãi đến mức từ trên chỗ ngồi bỗng nhiên đứng vọt dậy, đầy mặt chân kinh nhìn cảnh tượng trong màn hình giả lập, Kiếm Đạo tuyệt thế thiên tài mà mình một mực ngưỡng mộ!

Gắt gao nhìn chằm chằm ba thanh cự kiếm phía sau lưng Phong Vân, lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhận ra, kia theo thứ tự là Đệ Kiếm Kiếm Đạo, Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo, Sát Kiếm Kiếm Đạo, hơn nữa, tất cả đều đạt tới tiêu thành cấp độ! !

"Ngắn ngủi hơn hai trăm năm thời gian, vậy mà tu luyện cả ba môn chí cao Kiếm Đạo này đến tiêu thành cấp độ, cái này, cái này. . ."

Mặc dù mạnh như Thông Thiên Kiếm Chủ, giờ khắc này cũng khó nén cảm xúc, tràn đầy chấn động và kinh ngạc.

Nhưng cùng với đó, chính là nồng đậm hưng phấn!

Phong Vân tu luyện cả ba môn chí cao Kiếm Đạo đến tiêu thành cấp độ, cũng đánh vỡ Chí Tôn cực hạn, chiến lực có thể so với bán Đạo Quân nhất trọng thiên cấp độ, đã hoàn toàn có thể đối đầu với Di Đạo!

"Tên đệ tử này của ta, vậy mà vô thanh vô tức đã đem ba môn chí cao Kiếm Đạo tu đến tiểu thành cấp độ."

Thông Thiên Kiếm Chủ hít sâu một hơi, miễn cưỡng bình phục cảm xúc, nội tâm kinh thán: "Kiếm Đạo thiên tài mà ức vạn kỷ nguyên cũng khó tìm được một!"

Thậm chí, nói theo một cách khác, dù cho là Di Đạo cũng không sánh bằng Phong Vân, bởi vì Di Đạo còn tu hành lâu hơn nhiều so với Phong Vân.

"Không có khả năng, hấn vậy mà tu luyện cả ba môn Chí Tôn Kiếm Đạo đến tiểu thành cấp độ!"

Vô Úy Dao Chủ siết chặt tay, tâm tình của hấn hết như đàng ngòi cáp treo vậy, từ nơi cực cao lập tức rơi xuống đến nơi cực thấp.

Hấn hi vọng Phong Vân cường đại, như vậy chèn ép hấn mới đủ thoải mái, mà bây giờ Phong Vân đúng là đã mạnh lên, nhưng lại hoàn toàn vượt qua dự đoán của hấn, mạnh đến cực hạn!

Còn các đệ tử, các trưởng lão khác đang quan chiến cũng đều chấn động tâm hồn, khó mà bình phục.

"Ta vốn cho rằng Di Đạo đã nắm vững thắng lợi, không nghĩ tới Phong Vân lại càng che giấu sâu hơb, hiện tại xem ra, vị trí đầu bảng nội môn đệ tử này, vẫn chưa được định ra đâu."

Muốn nói toàn trường có ai không chấn kinh, chỉ sợ chỉ có Huyền Đồng cùng Thần Hành, bọn họ trước đó đã cùng Phong Vân giao thủ qua, từng ngán ngủ cảm giác được chiến lực của hấn, cho nên còn có thể giữ vững bình tĩnh.

Chương 835: Chí cao chi đạo chiến đấu!

Chương 835: Chí cao chi đạo chiến đấu!

Trên đài cao, Chấp Pháp Điện trưởng lão Tần Xuyên chủ trì lần khảo hạch này, lúc này cũng kinh ngạc mà nhìn Phong Vân, mang theo chấn động.

Chiến lược của Di Đạo phá vỡ ngăn cách mà vào cực hạn, đạt tới bán Đạo Quân nhất trọng thiên, chuyện này mặc dù khiến cho người ta kinh ngạc, nhưng trong mắt những trưởng lão này, kỳ thật họ sớm đã suy đoán được.

Dù sao Di Đạo đã tu hành lâu như vậy, sớm đạt tới Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cấp độ, hơn nữa còn liên tục ba lần giành vị trí. đầu bảng, thuộc dạng nội môn đệ tử lâu năm, có thành tựu này cũng rất bình thường.

Nhưng Phong Vân, lại hoàn toàn là một ngoại lệ, hoàn toàn là một bất ngờ!

Theo hẳn biết, Phong Vân tu hành đến nay, còn không đủ một kỷ nguyên, hơn nữa còn là vừa mới gia nhập Càn Nguyên Tông, thành nội môn đệ tử mới hơn hai trăm năm, thuộc dạng non nớt trong số những đệ tử non nớt.

Nhưng chính là một người mới như vậy, về mặt chiến lược lại có thể ngang hàng với con cáo già như Di Đạo này, đương nhiên sẽ làm cho người khác kinh dị!

Chấp pháp trưởng lão Tàn Xuyên có thể cảm nhận được Phong Vân vừa mới đạt tới Hồn Độn Thiên Chí Tôn mà thôi, nhưng Kiếm Đạo thiên phú của hắn quá xuất chúng, vậy mà đã tu luyện cả ba môn chí cao Kiếm Đạo đến tiêu thành, cường ép tăng chiến lực lên đến bán Đạo Quân nhất trọng thiên cấp độ.

"Thông Thiên Kiếm Chủ xem ra lần này đã thu được một Kiếm Đạo thiên tài khó lường. . ."

Tàn Xuyên thâm cảm thán, ngữ khí tràn ngập hâm mộ.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đã rất nhiều kỷ nguyên không sinh ra cái thể thiên kiều kinh tài tuyệt diệu như vậy, không nói đến còn là Kiếm Đạo thiên kiều vốn đã thừa thốt.

Có thể gặp được một cái, vậy thì thật là sự giống hệt như tỉ lệ trùng số độc đắc ở kiếp trước vậy.

. . .

Trên sân đấu.

Ba môn chí cao Kiếm Đạo phá thể mà ra, Phong Vân cảm giác bản thân nhẹ nhõm rất nhiều, trước kia hắn hạn chế tự thân Kiếm Đạo phát huy, dẫn đến tình trạng khi quyết đấu thường có chút bó tay bó chân, rất khó nhẹ nhàng vui vẻ mà hưởng thụ chiến đấu.

Bây giờ, giống như là mở ra một loại gông xiềng nào đó vậy.

Kiếm Đạo phong mang thuần túy mà đáng sợ tràn ngập thế giới giả tưởng, đâm xuyên qua hư không, khí thể đáng sợ như là cuồng phong kia của Di Đạo vừa tới gần, liền bị Kiếm Đạo phong mang xoắn nát thành cặn bã, không cách nào tạo thành thể.

Lúc này Phong Vân, cho người ta cảm giác như một thanh tuyệt thế Thần Kiếm vừa ra khỏi vỏ, rõ ràng thuyết minh với tất cả mọi người, cái gì gọi là Kiếm Đạo tu giả!

Rắc!

Di Đạo có thể rõ ràng nghe được âm thanh khí thế của mình bị xoắn nát, ánh mắt hắn vốn có chút nhấc cao, nay rốt cục cũng hạ xuống, ánh mắt chạm tới tầm nhìn của Phong Vân, bên trong mang theo cchuts chấn động.

Hiển nhiên, hắn cũng không ngờ rằng, Phong Vân vậy mà ẩn giấu át chủ bài như thế, hắn suýt chút nữa đã cắn rơi đầu lưỡi mình.

Di Đạo vốn cho là mình có được hai môn chí cao Dao Đạo, lại đều đạt tới tiêu thành cấp độ, đã đủ đáng sợ.

Nhưng, không nghĩ tới Phong Vân so với hắn lại càng biến thái, lĩnh ngộ ba môn chí cao Kiếm Đạo, cũng đều đạt tới tiêu thành!

Kiếm Đạo cũng giống như Dao Đạo, càng lên cao, độ khó liền càng cao, tương ứng với nó, uy lực cũng tuyệt đối đáng sợ.

Nhất là chí cao cấp độ, càng thêm khủng bố.

Nhưng Di Đạo chung quy cũng là người thân kinh bách chiến, trải qua không ít sóng to gió lớn, rất nhanh hắn đã bình tĩnh trở lại, nhìn chằm chằm Phong Vân mà nói: "Tu luyện cả ba môn chí cao Kiếm Đạo đến tiêu thành, ta thừa nhận ngươi cố thiên phú rất mạnh. Nhưng ngươi cuối cùng vẫn là quá non nớt!"

Dao thế không còn khuếch tán, Di Đạo thu liễm khí thế, hình thể không cao lớn lắm tựa như một tôn Thái Cổ Thần Sơn, một đỉnh núi cao không thể chạm.

"Vậy để ta dạy ngươi một chút, chí cao chi đạo không phải chỉ cần tập trung tinh thần lĩnh hội là được, mà phải dung nhập vào chiến đấu, đó mới là vương đạo!"

Một chữ cuối cùng rơi xuống, Di Đạo tiến lên trước một bước, khí thế như vực sâu biển lớn lần nữa bạo phát bễ nghễ chúng sinh.

"Di Đạo muốn ra tay rêu, đây là lần đầu tiên hãn chân chính hoàn toàn ra tay!"

Các đệ tử quan chiến không khỏi cảm thấy tim đập rộn lên, từng người đều nhìn không chớp mắt, khẩn trương cực kì, sợ bỏ lỡ trận chiến máu chót này.

Khí thế bạo phát đến cực hạn, tiếp theo, hai thanh chiến đao to lớn phía sau lưng Di Đạo, một thanh viết thiên đao Dao Dao, một thanh viết Vạn Lôi Dao Dao.

Trong chốc lát, vậy mà dung hợp lại cùng nhau, hình thành một thanh cự đao duy nhất, ngưng đọng như thực chất, uy năng càng là nhân cấp tăng vọt!

"Chém!"

Tiếng chém vừa ra, cả sân đấu chấn động mạnh một cái, từng vết rách từ không mà có, như sắp giải thể.

Thần Dao trong tay Di Đạo phút chốc ra khỏi vỏ, trực chỉ thẳng về phía Phong Vân, mà cự đao sau lưng hãn, cũng lập tức theo sau, mạnh mẽ bổ xuống!

"Để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì mới gọi là phương thức chiến đấu chí cao chi đạo!"

Chí cao Đạo Đạo dung hợp, Di Đạo phải tốn chí ít một cái kỷ nguyên mới lĩnh hội thành công, so với lĩnh hội chí cao Đạo Đạo càng khó.

Bởi vì cái này cần vô số lần thử sức, phải tìm ra mấu chốt trung tâm cân bằng để dung hợp, thì về sau dung hợp mới có thể thuận lợi.

Mà muốn tìm tới trung tâm dung hợp kia, ngắn ngủi hơn hai trăm năm thời gian căn bản không thể nào làm được, mặc dù mạnh như Di Đạo, cũng phải tốn thời gian một trăm ngàn năm, sau đó lại dùng mấy vạn năm thời gian, mới hoàn thành bước dung hợp cuối cùng.

Phong Vân này, bản thân chính là ba môn chí cao Kiếm Đạo, độ khó càng lớn hơn, ít nhất phải cao hơn gấp 2 lần, ngắn ngủi hơn hai trăm năm, lĩnh hội đến tiêu thành đã đủ biến thái, muốn dung hợp, quả thực là người si nói mộng!

Di Đạo thâm khẳng định chắc chắn như thế.

"Vị trí đầu bảng, chung quy vẫn là của ta!"

Ngoại giới.

Vô Úy Đạo Chủ nhìn hết thấy, sắc mặt cực độ hưng phấn, hẳn không nghĩ tới, đệ tử này của mình vẫn còn giấu một chiêu này, ngay cả hắn là sư phó cũng không biết!

Nhưng cái này cũng không quan trọng, chỉ cần có thể lấy được thắng lợi cuối cùng, cái gì cũng không đáng kể!

Còn bên cạnh Thông Thiên Kiếm Chủ, hai tay bỗng nhiên xiết chặt, nhìn không chớp mắt màn hình trên cao, nói cho đúng, là nhìn khuôn mặt Phong Vân.

Cho dù đến lúc này, sắc mặt Phong Vân cũng chưa từng có dù là một tia một hào rung chuyển, phảng phất như trời sập xuống hẳn cũng không sợ hãi!

...

"Bại đi!"

Di Đạo quát một tiếng, chém ra một đao, đất trời rung chuyển, sân đấu lập tức nứt ra làm đôi, không chịu nổi uy thế kinh thiên của hắn.

Phong Vân bị che lấp dưới ánh đao quang, phảng phất đã không còn lực chống lại.

Rất nhiều đệ tử quan chiến kinh hô, chẳng lẽ một trận chiến này cứ như vậy kết thúc?

Xích Khôi cùng Millai đều siết chặt bàn tay, trong lòng thầm cầu nguyện cho Phong Vân, hai người bọn họ cũng là không bao lâu trước mới biết được có thể quan sát trực tiếp, bởi vậy mới vội vàng chạy đến.

Trên sân đấu.

Di Đạo chém ra một đao kia, tự nhận rằng thắng bại đã phân, nhưng một cái chớp mắt tiếp theo, biểu tình trên mặt hắn lại chột khựng lại.

Chỉ thấy một đoạn mũi kiếm tử hắc sắc xuyên thấu qua trùng điệp uy áp, trực tiếp đâm lên mũi đao của hắn.

Một giây sau, chiến đao của Di Đạo vậy mà trực tiếp vỡ nát, cự đao dung hợp hai đại chí cao Đao Đao sau lưng hắn cũng dễ dàng sụp đổ, hóa thành mảnh vỡ, mà chính Di Đạo, cũng rầm một tiếng bị đánh bay ra ngoài, rơi xuống khỏi sân đấu.

Cái gì ?

Một màn này trong nháy mắt khiến toàn trường kinh hãi chấn động, bao quát tất cả các đệ tử, trưởng lão, thậm chí là hai vị phó tông chủ cao cao tại thượng kia, cũng đều lộ ra vẻ chấn động.

Chương 836: Nhất bảng!

Chương 836: Nhất bảng!

Kết quả cuối cùng so tài của nội môn đệ tử vượt quá dự đoán của của cao tăng Càn Nguyên Tông, cho tới ngoại môn đệ tử, ngay cả phó tông chủ cao cao tại thượng, cũng phải động dung.

Không chỉ là vì kết quả này, cũng là vì quá trình kia nữa.

Từ khai chiến đến kết thúc, còn không đến một phút đồng hồ.

Phong Vân chỉ xuất một kiếm, Di Đạo liền bại, triệt để thất bại!

Miêu sát, lại là miêu sát!

Người mang hai đại Đạo Đạo chí cao, lại triệt để dung hợp, có thể nói là lấy tư thái tối cường giết tới, đạt tới hoàn mỹ, toàn bộ thế giới giả tưởng đều phải run rẩy, ố cảnh giới này của hắn mà đã có chiến lực kia rồi, có thể được xưng là vang dội cổ kim.

Thế nhưng là dù vậy đi nữa, vẫn là thua ở dưới một kiếm của Phong Vân, giống như là tượng gỗ bị xô xuyên vậy, toàn thân nứt ra, Đạo Đạo chí cao cũng không bảo hộ được hắn.

"Phốc!"

Di Đạo đẫm máu, toàn thân đều là thương thế, sau khi bị xô ra khỏi bình đài, lại bay lên mấy vạn năm ánh sáng, sau đó mới ngã xuống, vô cùng thê thảm.

Cái này vốn nên là một khắc huy hoàng nhất, kết quả lại bị Phong Vân đánh rơi vào đáy cốc, sinh sinh cắt đứt loại quang huy kia, ở thời khắc Di Đạo rực rỡ nhất, đem đánh nát, không chút lưu tình nào cả.

Chúng đệ tử chân kinh, cảnh này cùng với tưởng tượng của bọn hắn hoàn toàn không giống nhau, cho dù là Phong Vân kinh diễm đi nữa, có được chiến lực vô thượng, nhưng cũng không thể trấn áp thô bạo như vậy được.

Thế nhưng, sự thật rất tàn khốc, đã bày ở trước mắt như vậy.

Tất cả các đệ tử của Càn Nguyên Tông quan chiến đều biết, Di Đạo đã bại, một trận chiến này đã không thể nghịch chuyển được nữa, không phải là hắn không đủ xuất sắc, ở cảnh giới này tuyệt đối đã được xưng tụng là cực kì xuất sắc rồi, nhưng mà đối thủ của hắn lại quá mức cường đại.

Các đệ tử Càn Nguyên Tông đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cái gì là vô địch chứ, Phong Vân bày ra loại trạng thái này, không thể tranh luận, không thể ngăn cản, là tuyệt đại kinh diễm!

Nội môn đệ tử tân tấn thì như thế nào, nhập môn hơn hai trăm năm lại như thế nào, nên vô địch vẫn là phải vô địch, sẽ không bởi vì thời gian tu luyện ngắn ngủi mà có bất kỳ nhược điểm nào cả!

"Thắng, thắng rồi!"

Xích Khôi cùng Millai thần sắc kích động, trực tiếp từ dưới đất nhảy dựng lên, khoa tay múa chân, so với chính bọn họ thắng còn vui vẻ hơn nữa.

"Sao, làm sao có thể, ta. . . Không tin!"

Di Đạo nằm trên mặt đất thần sắc cực kỳ không cam lòng, hấn gắt gao nhìn chăm chăm lên bình đài, trong lòng khó mà tiêu tan.

Lấy thực lực dung hợp hai môn Đạo Đạo chí cao, thế nào lại bại bởi Phong Vân được, hơn nữa còn bại thê thảm như thế, cơ hồ không có chút lực lượng chống cự nào cả.

Bất quá một khắc sau, thời điểm khi Phong Vân từ trong khí lãng vô biên cất bước đi ra, không cam lòng trên mặt Di Đạo biến thành kinh hãi, cuối cùng, hấn đặng chát cười một tiếng, thần sắc ảm đạm vô cùng, giống như là đã bị rút đi tất cả tinh khí thần vậy.

Chỉ thấy, Phong Vân ở phía sau, vốn là những Thần Kiếm to lớn đại biểu ba môn Kiếm Đạo chí cao, vậy mà dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một thanh, lưu động quang huy tam sắc, quang mang tựa như xuyên qua cổ kim, ánh sáng chói mắt.

"Ba môn Kiếm Đạo chí cao 100% dung hợp. . ."

Sau khi Di Đạo lẩm bẩm nói ra câu này, toàn bộ thân thể bất lực ngã xuống, sau đó nổ tung ra tới, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Mà trong mỗi một phiến mảnh vỡ đều ẩn chứa kiếm khí khủng bố vô biên, đem phương viên bên trong thế giới giả tưởng xuyên thủng trăm ngàn lỗ.

Rất hiển nhiên, đây là do một kiếm nhìn như bình thường trước đó của Phong Vân, kỳ thật sớm đã đem kiếm khí mệnh mệnh đưa vào trong thân thể Di Đạo, nếu không người này ráng chống đỡ một hơi cuối cùng, lại có Đạo Đạo chí cao cản trở, sợ là đã không thể kiên trì tới bây giờ.

Trên không trung, trưởng lão Chấp Pháp Điện thấy cảnh này, nhẹ hít một hơi lạnh, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân như nhìn quái vật.

Kiểm Đạo chí cao tu luyện có rất nhiều gian nan, hắn đã từng nghe nói một hai rồi, cho dù là Thông Thiên Kiếm Chủ có thiên phú Kiếm Đạo xuất sắc nhất Càn Nguyên Đại Thiên Thế Giới đi nữa, cũng phải tốn hao không biết bao nhiêu kỷ nguyên, cũng mới khó khăn lắm tu luyện đến cấp độ đại thành mà thôi.

Nhưng ở trên người Phong Vân, phảng phất đơn giản như là ăn cơm uống nước vậy, chỉ phí hơn hai trăm năm thời gian là đã tiến vào giai tiêu thành, thậm chí còn hoàn thành dung hợp nữa!

Thiên phú Kiếm Đạo quá mức khủng bố!

"Thiên phú Kiếm Đạo đã hoàn toàn siêu việt Thông Thiên Kiếm Chủ, xem ra vài kỷ nguyên sau, vị trí Kiếm chủ Thông Thiên Kiếm Sơn phải đổi chủ rồi. . ."

Chấp pháp trưởng lão trong lòng lẩm bẫm.

Sau đó, hắn nhìn qua Phong Vân, mở miệng nói: "Ta tuyên bố, lần khảo hạch nội môn đệ tử này, người đầu bảng, là Phong Vân!"

Xôn xao!

Chúng đệ tử quan chiến sau khi hết khiếp sợ, chỉ còn lại cảm xúc sôi trào, nhiệt tình như lửa mà thôi, bọn họ tận mắt chứng kiến một truyền kỳ sinh ra, một yêu nghiệt quật khởi!

Một ngày này, nhất định được ghi vào sử sách, vĩnh thế lưu truyền!

...

Bên ngoài.

Thông Thiên Kiếm Chủ không thể kìm được vui sướng trong lòng, ngay ở trước mặt chư vị trưởng lão cùng hai vị phó tông chủ nhảy lên một cái, thần tình kích động, còn may là, hấn cố gắng khắc chế, không có nhảy múa.

Mà Vô Úy Dao Chủ ở một bên, sắc mặt đen như là đáy nồi vậy, giống như là ăn phải ớt xanh, cực kì khó chịu, nhất là Thông Thiên Kiếm Chủ không ngừng truyền đến ánh mắt đắc ý, càng là đứng ngồi không yên.

Giờ phút này, tâm tình của hăng giống như là từ trên chín tầng mây ngã vào mười tám tầng Địa Ngục vậy, phong hồi lộ chuyên, nếu không phải tâm tính hấn tốt, sợ là đã bạo tạc tại chỗ rồi.

Trên đài cao.

Hai vị phó tông chủ nhìn qua Phong Vân ở trên màn hình giả lập, truyền âm cho nhau, giọng nói vô cùng kinh thán.

"Phần thiên tư này, dù là Côn Địch đi nữa cũng phải than thở không bằng."

Mang Nhai nhẹ nhàng nói.

"Đúng vậy, khó trách Phong Vân cự tuyệt vô thượng Thái Âm Đại Đạo của tông chủ, hấn có thiên phú Kiếm Đạo cao tuyệt như thế, xác thực không thích hợp tu đạo của người khác."

Khô Lạc gật đầu nói.

...

Mà lúc này, ở phía trên tổng bộ của Càn Nguyên Tông.

Chỉ nghe một tiếng nổ vang, một quyển trục to lớn xuất hiện, vắt ngang cửa thiên, vô tận thần mang lượn lờ, rủ xuống ức vạn màn sáng, hai chữ Nội

môn hiện ra.

Đây chính là bảng danh sách đệ tử nội môn.

Mấy giây sau, quyển trục nội môn đệ tử từ từ mở ra, từ phía trên theo thứ tự hướng xuống, ghi chép rất nhiều danh tự, tổng cộng có hơn ngàn người.

Lúc này, có thể nhìn thấy, danh tự phía trên này phát sinh biến hóa.

Nhất là phía trước nhất, một vị đầu bảng, lúc đầu là 'Di Đạo', đã biến thành 'Phong Vân', rõ ràng bắt mắt, phảng phất lộ ra vô tận Kiếm Đạo phong mang, xuyên qua thương khung, hoành ép tuyệt đối!

Bảng nội môn đệ tử này nghe đồn là vô thượng bảo vật đào được ở di tích cổ, trời sinh linh tính, phàm là đệ tử nổi danh trên bảng, đều biết hiển lộ nó bộ phận đặc chất.

Ngay cả giống như là Phong Vân, hấn lấy kiếm đạo thủ thắng, lúc tên hấn hiển hiện phía trên này, liền tràn ngập uy áp Kiếm Đạo, tận diệt thập phương, thần quỷ tránh lui.

Trên Bảng, hai chữ 'Phong Vân' sáng chói mắt, tất cả nội môn đệ tử đều ở phía dưới hấn, bị trấn áp Vô Tình!

Chỗ sâu của Càn Nguyên Tông, ở bên vị trí Thần Sơn của phó tông chủ, có một tòa Thần Sơn vô cùng to lớn, toàn thân tản ra ánh sáng màu tím, không hề nghi ngờ, đây chính là vị trí Thần Sơn của hạch tâm đệ tử.

Lúc này, trên đỉnh núi, đứng thẳng hai bóng người, một nam một nữ, nam mặc trang phục màu đen, nữ thân khoác chiến giáp, tay cầm kim sắc thiên qua, tựa như một nữ Võ Thần vậy.

Xem ra thì còn tuổi trẻ, nhưng trên người bọn họ đã tản mát ra khí tức lại như vực sâu biển lớn, thâm bất khả trắc, đó là cấp độ phía trên Chí Tôn.

Hai người bọn họ nhìn lên bảng nội môn đệ tử lơ lửng trên bầu trời, nữ tu chặc chặc nói: "Di Đạo vậy mà lại bại, liên tục đùng đầu ba lần, mắt thấy hạch tâm đệ tử đang ở trước mắt rồi, vậy mà lại bại, Phong Vân này, thật sự là có chút môn đạo."

"Không chỉ là có chút môn đạo đâu, mà là rất lợi hại, cứ nghe Di Đạo một chiêu bại trong tay hẳn là hiểu đại khái rồi." Nam tu mở miệng, ánh mắt xa xăm, "Chỉ sợ không bao lâu nữa, chúng ta sẽ nhìn thấy vị Phong Vân kia ở chỗ này." _

Chương 837: Ta nhớ tới chuyện cao hứng!

Chương 837: Ta nhớ tới chuyện cao hứng!

Khảo hạch nội môn đệ tử cuối cùng hạ màn kết thúc, mặc kệ bên ngoài hồng thủy ngập trời như thế nào, dù sao Phong Vân sau khi nghe tuyên bố kết quả xong, hấn liền logout.

...

Hoàn Quang lãnh địa, phủ thành chủ.

Lana không có việc gì đều sẽ tới đây đi một chuyến, muốn nhìn một chút xem Phong Vân có phải đang hoàn thành khảo hạch hay không.

Đồng thời trong lòng nàng cũng đang không ngừng cầu nguyện, cho Phong Vân có thể lấy được một thành tích tốt, nàng cũng không muốn nhìn thấy Phong Vân bị đào thải, vì như thế sẽ mất đi vị trí lãnh chúa, mà nàng, cũng sợ là rất khó để gặp lại đối phương được nữa.

Vừa nghĩ tới kết quả đáng sợ như vậy, trong lòng Lana một vụn lần không nguyện ý, nàng tự biết thân phận quá thấp, khó mà xứng với Phong Vân được.

Cho nên tâm nguyện lớn nhất trong lòng nàng chính là một mực đi theo Phong Vân, làm bạn với hấn, như vậy đã đủ rồi.

Mà khi trong lòng Lana lướt qua đủ loại suy nghĩ này, bỗng nhiên có một tiếng nổ vang, chỉ thấy cửa lớn dài đóng chặt kia, từ từ mở ra.

Lana quay đầu, lúc nàng nhìn thấy thân ảnh thon dài tự đại từ trong cửa đi ra ngoài, lập tức chạy gấp tới đó, tràn ngập vui sướng, "Cung nghênh lãnh chúa đại nhân trở về!"

"Ừm." Phong Vân nhìn về Lana, gật đầu nói.

"Không biết, lãnh chúa đại nhân ngài khảo hạch có thành tích như thế nào?" Lana nhin không được dò hỏi.

"Tạm được, đã qua."

Phong Vân cũng không nhiều lời, dù sao bọn Lana cũng không hiểu nhiều chuyện, chỉ cần biết rằng mình không bị đào thải là được rồi, những cái khác không cần quan tâm.

Quả nhiên, thời điểm Lana nghe được Phong Vân nói hai chữ đã qua, trên mặt tràn đầy vui vẻ, kém chút nữa là đã khoa tay múa chân.

"Đúng rồi, ta có việc phải trở về tổng bộ Càn Nguyên Tông một chuyến, ngươi hay nói cho Clift một tiếng."

Phong Vân mở miệng nói.

Hắn vừa mới thu được bưu kiện tổng bộ Càn Nguyên Tông truyền đến, muốn hắn trở về để nhận ban thưởng cho vị trí đầu bảng.

Ban thưởng này Phong Vân cũng không để ý lắm, hắn để ý chính là hình chiếu của những nội môn đệ tử kia mà thôi.

Nhất là thiên phú Huyền Đạo cùng thiên phú Linh Hồn của Huyền Đổng, còn có thiên phú Đạo Đạo, cùng hai môn Đạo Đạo chí cao kiacủa Di Đạo,

đây đều là những đồ vật Phong Vân thêm cả, có thể nào bỏ lỡ được chứ!

"Minh bạch, lãnh chúa đại nhân."

Lana mặc dù rất không muốn Phong Vân vừa mới trở về lại phải rời đi nữa, nhưng nàng cũng sẽ không vi phạm mệnh lệnh của Phong Vân, lập tức gật đầu tuân mệnh nói.

"Ừm, vất vả cho ngươi."

Phong Vân vờ vờ bả vai nàng, sau đó lấy ra Phiêu Miểu Phi Thuyền, hóa thành một đám mây sương mù phóng lên tận trời, nhanh chóng biến mất ở trong vũ trụ tinh không.

Để lại Lana si ngốc nhìn qua.

...

Tổng bộ Càn Nguyên Tông, trên Thần Sơn cao nhất lớn nhất.

Hai vị phó tông chủ là Mang Nhai cùng Khố Lạc đi vào trước một tòa thần điện rộng lớn, cửa lớn thần điện mở ra, bọn họ trực tiếp đi vào trong đó.

Chỉ thấy bên trong còn có động thiên khác, lại là một mảnh chiến trường cổ lão, các loại thi thể nằm ngổn ngang, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc hoàn chỉnh hoặc không trọn vẹn, từng người tản ra khí tức khủng bố để cho vũ trụ cũng phải run rẩy, hiển nhiên khi còn sống đều là tồn tại có được chiến lực cái thế vô biên.

Đồng thời còn có vô số thân binh mục nát phiêu phù ở bốn phía, đao thương kiếm búa thuấn và nhiều loại khác nhiều vô số kể.

Tất cả ở đây, là chiến trường cổ năm đó phát sinh ra đại chiến thảm thiết.

Mà ở chỗ sâu nhất trong cổ chiến trường, trên vô số thi thể, có một trượng bảo tọa, phía trên ngời ngay thẳng một đạo thân ảnh phong hoa tuyết đại, mi tâm có quang hoa cửu sắc quanh quẩn, làm cho người khác không dám nhìn thẳng vào.

"Bái kiến tông chủ!"

Mang Nhai cùng Khó Lạc cũng không phải là lần đầu tiên đi tới nơi này, nhưng mỗi lần đến đây, đều là tâm thần kinh hãi, khó mà giữ vững được bình tĩnh.

Những thi thể này khi còn sống, chiến lực của mỗi một người đều không kém bọn hắn bao nhiêu cả, nhưng vẫn không địch lại vị tông chủ trước mắt này, bị một kích miểu sát!

Chiến trường cổ này chính là nơi năm đó phát sinh trận đại chiến cuối cùng ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cũng chính là từ một trận chiến này, tông chủ Càn Nguyên Tông nghịch thiên mà lên, lấy chiến lực vô thượng trấn áp hết thảy những kẻ không phục, chém hết chư vương.

Cuối cùng đóng đô ở Càn Khôn, quét ngang bát hoang Lục Hợp, nhất thống vũ nội, kết thúc thời đại hỗn loạn kéo dài vô số kỷ nguyên, đem Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ phát triển cho tới tình trạng cường thịnh như bây giờ.

Có thể nói là tuyệt thế yêu nghiệt từ cổ chí kim! Không ai có thể đứng ngang hàng được!

"Chuyện gì vậy?"

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng quanh quẩn giữa thiên địa, không có bất kì uy áp nào cả, nhưng lại làm cho lòng người sợ hãi khó kìm nén.

"Khởi bẩm tông chủ, lần khảo hạch nội môn này xuất hiện một vị thiên kiêu kiếm đạo vô thượng, đệ tử này tên là Phong Vân, xuất thân từ Nhân tộc, trong hơn hai trăm năm ngắn ngủi đã đem ba môn Kiếm Đạo chí cao tu đến giai đoạn tiểu thành, đồng thời hoàn thành dung hợp. Chúng ta cho rằng, thiên phú của hắn rất có thể đã siêu việt Côn Địch năm đó rồi."

Mang Nhai thân sắc cung kính nói.

"Phong Vân sao, chính là tiểu gia hỏa cự tuyệt Thái Âm Chi Đạo của ta sao." Càn Nguyên Tông tông chủ hiển nhiên nhớ rõ đối phương, trong đôi mắt thuần trắng nở rộ băng hoa, "Lại quan sát thêm chút nữa, xem có được phong thái Đạo Quân không."

"Đã rõ." Hai vị phó tông chủ gật đầu.

"Lại thêm thời gian một kỷ nguyên nữa, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta sẽ cùng Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ giao hội, đến lúc đó tất nhiên sẽ nhắc lên đại chiến kinh thế, hai người các ngươi đã là nửa bước Đạo Quân, cảnh giới cửu trọng thiên đỉnh phong rồi, thời gian một kỷ nguyên này, tranh thủ đột phá đến Đạo Quân chi cảnh đi."

Ánh mắt tông chủ Càn Nguyên Tông nhìn xuống, mở miệng nói.

"Chúng ta tất nhiên sẽ dốc hết toàn lực, sau khi trở về sẽ lập tức bế quan!" Hai vị phó tông chủ cung kính ôm quyền nói.

"Ừm, đi thôi."

Mang Nhai cùng Khô Lạc gật đầu, chậm rãi thôi lui.

Tông chủ Càn Nguyên Tông nhìn bọn họ đã đi xa, trong lòng nhẹ than thở, lấy tư chất của hai người bọn họ, nếu như không có cơ duyên quá lớn,

muốn tiến vào Đạo Quân thực sự là rất khó khăn, xác suất không đến 0.0001% nữa.

Toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Đạo Quân mới chỉ có một mình nàng mà thôi.

Mà Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, lịch sử đã lâu, hiển nhiên thực lực không chỉ có như thế.

"Đời sau có thiên phú cao tuyệt, chỉ có một mình Côn Địch, đáng tiếc đã vẫn lạc quá sớm rồi, bây giờ có Phong Vân này cũng không tệ, nhưng cuối cùng vẫn là xuất thế quá muộn. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông nhẹ nhàng lắc đầu, lập tức nhắm hai con ngươi lại, nơi này lại khôi phục yên lặng vạn cổ.

. . .

Tổng bộ Càn Nguyên Tông, Thông Thiên Kiếm Sơn.

Phong Vân dừng Phiêu Miểu Phi Thuyền ở đỉnh núi, khi phi thuyền của hắn dừng lại, đã phát hiện Thông Thiên Kiếm Chủ sớm ở trước cửa ra vào Kiếm Lư chờ hắn trở lại.

Sau khi nhìn thấy Phong Vân, Thông Thiên Kiếm Chủ nhẹ nhàng vọt tới, trong nháy mắt đã đi tới gần, ý cười trên mặt càng nồng đậm.

"Gặp qua Kiếm Chủ." Phong Vân nhẹ nhàng hành lễ.

"Không không, là ta nên hành lễ mới phải, ta nên cảm ơn ngươi, để cho Thông Thiên Kiếm Sơn ta giữ gìn được mặt mũi, cũng cho ta thở ra một ngụm ác khí, ha ha!"

Thông Thiên Kiếm Chủ nhớ tới chuyện cao hứng, biểu hiện trên mặt lập tức không kìm lại được, thoải mái cười to, thanh âm kia, chấn động trăm dặm.

Sắc mặt Phong Vân bất đắc dĩ, vị Kiếm Chủ này thật đúng là phóng khoáng, giống như Luyện Thể, mà không giống với tu kiếm chút nào. _

Chương 838: Sáu môn Kiếm Đạo chí cao!

Chương 838: Sáu môn Kiếm Đạo chí cao!

Bên trong Kiếm Lư.

Thông Thiên Kiếm Chủ hành lễ với linh bài của một vị tiên bối, cúi đầu xoay người, thần sắc tràn đầy cung kính nhớ lại, hắn nói nhỏ: "Su phụ, một mạch Thông Thiên Kiếm Sơn chúng ta rốt cục đã ra được một vị thiên tài Kiếm Đạo cái thể, ta tin tưởng rằng, hắn cuối cùng sẽ hoàn thành được tâm nguyện của chúng ta, đạt tới một bước kia!"

Nói xong những lời này, Thông Thiên Kiếm Chủ lạy ba lạy, sau đó xoay người lại, nhìn về Phong Vân, chỉ vào bài vị nói: "Vị này là su phụ ta, cũng là Kiếm Chủ Thông Thiên Kiếm Sơn đời trước."

"Năm đó đúng là hắn đã dẫn ta nhập đạo, truyền cho ta Kiếm Đạo chí cao, nhưng đáng tiếc, cuối cùng dừng lại ở nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, lúc trùng kích Đạo Quân thất bại, thân tử đạo tiêu."

Phong Vân nghe nói như vậy, thần sắc có chút rung động, hắn là lần đầu tiên nghe được, trùng kích Đạo Quân chi cảnh thất bại, lại sẽ phải trả giá bằng tính mệnh của mình.

Thông Thiên Kiếm Chủ giống như đã nhìn ra được suy nghĩ của Phong Vân, mở miệng nói: "Bình thường võ giả trùng kích Đạo Quân, nếu như

thất bại, chỉ là tổn thất một nửa tu vi mà thôi, sẽ không vẫn lạc, nhưng chúng ta tu Kiếm Đạo lại không giống vậy nữa."

"Lấy kiếm nhập đạo, vốn là như giẫm trên băng mỏng, sinh tử một đường, đột phá Đạo Quân thất bại, ắt gặp Kiếm Đạo phản phệ, nghe đồn trừ phi có nửa đường khí hộ thể, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Nói xong, Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn về Phong Vân, "Nói thực ra, nếu như ta cũng đạt tới cấp độ nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong, đi trùng kích Đạo Quân mà nói, cũng sẽ có bảy thành tỉ lệ thất bại, chỉ có ba thành nắm chắc mà thôi."

"Nhưng Phong Vân ngươi lại không giống vậy, ngươi là thiên tài có thiên phú Kiếm Đạo cao nhất ta từng gặp qua, không, không chỉ là Kiếm Đạo, phương diện khác của ngươi cũng rất tốt, với ngươi mà nói, tất nhiên có thể kế thừa Kiếm Đạo chung cực, từ đó thuận lợi xông phá công cùm xiềng xích, tấn thăng cấp độ Đạo Quân!"

"Kiếm Đạo chung cực?"

Phong Vân đã nghe qua rất nhiều, 'Chung cực Kiếm Đạo' này làm cho hắn rất hứng thú, không khỏi dò hỏi thêm.

"Cái gọi là Kiếm Đạo chung cực này, chính là dung hợp lục đại Kiếm Đạo chí cao, hình thành 'Lục Kiếm Đạo Luân Hồi', Sinh Sinh Bất Tức, dung hợp lẫn nhau, bao quát tất cả Kiếm Đạo thế gian có, cuối cùng bằng vào Kiếm Đạo chung cực này dẫn ra kiếm chi đại đạo, thành tựu Đạo Quân!"

Thông Thiên Kiếm Chủ giải thích nói, thần tình trên mặt bắt đầu trở nên cuồng nhiệt: "Chung cực Kiếm Đạo, chính là mộng tưởng của tất cả Kiếm tu! Một mộng tưởng xa tới không thể chạm vào!"

"Nhưng với Phong Vân người, hiện tại đã có cơ hội thực hiện giấc mộng này rồi!"

Nghe thấy như vậy, Phong Vân đã hiểu uy năng vô tận của Kiếm Đạo chung cực này rồi, trong mắt cũng toát ra một vòng nóng bỏng, mở miệng nói: "Không biết lục đại Kiếm Đạo chí cao này, là sáu cái nào?"

"Chính là Đê Kiếm, Sát Kiếm, Tuyệt Kiếm, ba loại mà người đang sở hữu, còn có ba loại khác nữa ta cũng không biết."

Khác với Phong Vân đoán trước, Thông Thiên Kiếm Chủ thế mà cũng không biết tất cả lục đại Kiếm Đạo chí cao đó.

"Là thật, ba môn Kiếm Đạo chí cao này, là của Thông Thiên Kiếm Sơn ta truyền thừa xuống mà có, đương nhiên, mặc dù ta không biết được ba môn Kiếm Đạo chí cao khác là loại nào, nhưng ta biết bọn chúng ở nơi nào, bất quá bây giờ người biết vẫn là quá sớm, chờ cảnh giới chân chính của người đạt tới nửa bước Đạo Quân nhất trọng thiên đã rồi nói sau."

Thông Thiên Kiếm Chủ nói đến đây đã không tiếp tục nhiều lời nữa.

Phong Vân thấy thế, cũng không hỏi thăm gì thêm nữa, chỉ là chôn sâu vào đáy lòng.

Sau đó, hắn cùng Thông Thiên Kiếm Chủ nói chuyện phiếm một lát, biết được nội môn đệ tử còn lại đã chuẩn bị tập hợp đến, hắn cũng nên đi qua tập hợp chung với bọn họ.

Lúc này, Phong Vân tạm biệt Thông Thiên Kiếm Chủ, hướng về phương hướng Nội Môn Điện bay qua.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, Thông Thiên Kiếm Chủ lẩm bẩm nói: "Hi vọng Phong Vân có thể thành công xông qua những kia khảo nghiệm."

...

Bên này, Nội Môn Điện.

Thời điểm Phong Vân đi tới nơi này, một ngàn nội môn đệ tử trên cơ bản đã đến đủ rồi.

Không hề nghi ngờ, hắn vừa ra trận, lập tức trở thành tiêu điểm của mọi người, ánh mắt tất cả nội môn đệ tử đều tụ tập ở trên người của hắn, hoặc hiếu kỳ, hoặc hâm mộ, hoặc kính sợ, hoặc ghen ghét. . .

Phong Vân có thể nói là đã khai sáng ra một lịch sử mới của nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông từ khi sáng lập đến nay, dùng thân phận đệ tử nội môn tân tảo tham gia khảo hạch lần đầu tiên, đã trực tiếp xông lên đầu bảng, trấn áp cả những nội môn đệ tử uy tín lâu năm, quá mức khủng bố!

Phần thiên phú này, phần chiến lược này, đủ để cho người khác nhìn theo bóng lưng!

Đối với người bốn phía đang nhìn tới đây, Phong Vân cũng quay sang nhìn lại, đương nhiên, hắn 'Nhìn' hoàn toàn khác với những đệ tử ở đâu, hắn là đang mượn cơ hội để hình chiếu.

"Leng keng!" "Leng keng!" "Leng keng!" . . .

Theo Phong Vân nhìn sang từng người, từng đạo thanh âm nhắc nhở cũng vang lên trong đầu óc hắn, biểu thị hình chiếu mới trong gương đã được tạo ra.

Cái này làm cho Phong Vân vui vẻ không thôi, đây là một khoản giá trị tuyệt đối, là kiếm lời lớn rồi.

Thử hỏi, một ngàn đệ tử có thể ở trong nội môn bãng, người nào mà không phải là thiên kiều, đặt ở một góc trong tinh không, đủ để trở thành Đại tướng nơi biên cương, tồn tại trấn áp một vực, chỉ bất quá bởi vì ở chỗ này, kẻ mạnh sẽ có kẻ càng mạnh hơn, cho nên quang mang bị che giấu đi mà thôi.

Cũng không lâu lắm, Phong Vân đã đem tất cả gần ngàn tên nội môn đệ tử nơi này chiếu hình xong xuôi, đương nhiên, không phải tất cả đều là chân thân, có khoảng một phần ba là hóa thân đến đây.

Bất quá làm cho Phong Vân cao hứng nhất là, Di Đạo cùng Huyền Đồng không phải là hóa thân, mà là chân thân đến đây, cho nên lúc này, hai hình chiếu này đã nằm ở bên trong tấm gương của Phong Vân.

【đối tượng hình chiếu】 : Di Đạo

【tuổi tác】 : 221 kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Chí Tôn 《 Diệt Dao Tam Thức 》 . . . võ kỹ Chí Tôn 《 Thiên Dao Thuần Sát Trảm 》 . . . công pháp Lôi Hệ Chí Tôn cấp 《 Bôn Lôi Cửu Tiêu Công 》 . . . thiên phú Lôi Hệ Hỗn Độn cấp. . . Lôi Chi Đạo (chín tầng chín). . . thiên phú Dao Đạo Hỗn Độn cấp. . . Dao Đạo quy tắc (bảy tầng). . . Dao Đạo chí cao 《 Thiên Dao 》 (tiểu thành). . . Dao Đạo chí cao 《 Vạn Lôi 》 (tiểu thành). . .

. . .

【đối tượng hình chiếu】 : Huyền Đồng

【tuổi tác】 : 203 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hồn Độn Thiên Chí Tôn

【 rơi xuống 】 . . . võ kỹ Chí Tôn 《 Huyền Ảnh Cửu Trọng Thân 》 . . .
võ kỹ Chí Tôn cấp 《 Mê Vụ Không Gian 》 . . . võ kỹ Chí Tôn cấp 《 Hư
Chân Thế Giới 》 . . . công pháp Thủy Hệ Chí Tôn cấp 《 Chân Thủy Thái
Thương Công 》 . . . Thủy Chi Đạo (tám tầng). . . thiên phú Huyền Đạo Hồn
Độn cấp. . . thiên phú Linh Hồn Chí Tôn cấp. . .

. . .

Phong Vân quét mắt qua hai cái hình chiếu có thể xưng là trọng lượng này, quả nhiên không để cho hắn thất vọng, cho dù là thiên phú Dao Đạo Hồn Độn cấp của Di Đạo, đại thành Dao Đạo quy tắc, hai môn Dao Đạo chí cao siêu thành, hay là thiên phú Huyền Đạo Hồn Độn cấp của Huyền Đồng, thiên phú Linh Hồn Chí Tôn cấp, đều để ánh mắt hắn tỏa sáng.

Chỉ là hai hình chiếu như vậy, đã đủ bù đắp được tất cả hình chiếu lúc trước hắn thu hoạch được ở trong lãnh địa.

Đương nhiên, những hình chiếu ở lãnh địa kia Phong Vân khẳng định cũng sẽ không buông tha, hai bút cùng vẽ mới là Vương Đạo! _

Chương 839: Tung hoành cùng giai, ta vì vô địch!

Chương 839: Tung hoành cùng giai, ta vì vô địch!

Phong Vân lấy hình chiếu của toàn bộ gần ngàn nội môn đệ tử, nhất là hình chiếu của Di Đạo cùng Huyền Đồng, cuối cùng mới thêm thở một hơi nhẹ nhõm, cứ như vậy, hắn sẽ càng thêm nắm chắc việc đề thăng thực lực chính mình.

Dù sao, hắn cũng đang phải cố gắng hết sức để phát triển toàn diện, Kiếm Đạo đối với Thông Thiên Kiếm Chủ bọn họ mà nói, là sự truy cầu suốt đời, trừ cái đó ra không còn gì khác.

Nhưng với Phong Vân mà nói, Kiếm Đạo, vắn vện chỉ là một trong số các đạo mà hắn tu luyện mà thôi, Thuộc Tính Chi Đạo, Linh Hồn Chi Đạo, Huyền Thuật Chi Đạo, thậm chí là Đạo Đạo, hắn đều sẽ đặt chân vào.

Mỗi một loại đạo đều là bác đại tinh thâm, dù cho là người tài tình kinh diễm như Càn Nguyên Tông tông chủ, cũng không dám nói mình có thể tinh thông nhiều đạo như vậy.

Nếu như Phong Vân nói ra, sợ là sẽ bị vô số người khuyên nhủ nên từ bỏ, bởi vì đồng thời tu luyện nhiều đạo như vậy, không khác gì tự cắt đứt tiền đồ.

Nhưng Phong Vân có được tấm gương hình chiếu, không những sẽ không có bất cứ công cùm xiềng xích gì, thậm chí, nếu hắn liều mạng tu

hành, tốc độ so với những người chỉ tu một đạo kia, chỉ nhanh chứ không chậm!

Nếu như thế, vậy Phong Vân còn có gì lý do gì mà không tu nhiều đạo.

Các cường giả cùng giai, nhiều một loại đạo, chiến lực sẽ tăng lên rất nhiều, đây là chuyện được tất cả mọi người cùng công nhận, Phong Vân đã tâm không lớn, hẳn chỉ muốn:

Tung hoành cùng giai, ta là vô địch.

...

Không đợi quá lâu, rất nhanh, nội môn đại điện đã mở ra, Phong Vân cùng các đệ tử theo thứ tự tiến vào, chỉ thấy bên trong đại điện đã để sẵn đủ loại hộp, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc lung linh, hoặc tinh xảo.

Mà trên chiếc bàn dài phía trước nhất cũng đã để sẵn ba cái hộp gắm, phía trên xoay chuyển hào quang chói lọi, chiếu sáng rạng rỡ.

Nhất là hộp gắm ở giữa, thậm chí còn có cả hương thơm quanh quẩn, để cho người ta lưu luyến quên về, tâm thần phấn chấn, khó mà tự kiềm chế.

Không cần phải nói, trong những hộp gắm này đương nhiên đều là phần thưởng ban cho ngàn tên đệ tử.

Nhìn qua ánh mắt khát vọng của từng tên nội môn đệ tử, Nội Môn Điện trưởng lão nhẹ nhàng cười một tiếng, lập tức đưa ánh mắt về phía Phong Vân, nhẹ giọng nói: "Từ người đứng đầu bảng, theo thứ tự đi lên nhận lấy ban thưởng đi."

Phong Vân lập tức đi lên phía trước, tiếp nhận hộp gắm mà Nội Môn Điện trưởng lão đưa qua, chính là hộp gắm lượn lờ nồng đậm hương khí ở

chính giữa chiếc bàn dài kia.

Nhẹ nhàng mở ra, bên trong lập tức xông ra vàng mây ba màu, ngưng tụ thành hoa cái, linh vận bức người, hương thuốc lượn lờ, dị tượng xuất hiện.

Phong Vân cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trong hộp gấm có ba viên đan dược, theo thứ tự là ba màu đỏ, trắng, lam, trong suốt sáng lóng lánh, có thể nhìn thấy bên trong có linh quang lưu động, hoa văn trên đan dược cũng đều là huyền diệu tự sinh, để cho người ta không thể dời mắt.

"Thời gian có hạn, ba viên đan dược này ta cũng không giới thiệu cho người nữa, tự người lên mạng tra cứu sẽ biết." Nội Môn Điện trưởng lão nói.

Phong Vân gật gật đầu, lập tức đóng hộp gấm lại, thu vào trong không gian tùy thân.

Ban thường tiếp tục phân chia, xếp hạng thứ hai Di Đạo là một bộ áo giáp, sau khi mặc vào có thể tăng cường phòng ngự, thậm chí tăng cường lực lượng thân thể.

Phong Vân thấy áo giáp này, tâm thần khê động, hẳn cảm thấy, bạch kim Chiến Giáp của mình cũng đến lúc nên thăng cấp rồi. Nó vốn giúp tăng cường gấp 100 lần lực lượng cùng gấp 1000 lần tốc độ, nhưng theo hẳn thân thể càng ngày càng mạnh, hiệu quả tăng cường này lại càng ngày càng yếu. Đến bây giờ, đã gần như không có hiệu quả gì.

Chuyện này cũng rất bình thường, bạch kim Chiến Giáp dù tốt đến thế nào, vậy cũng chỉ là sản phẩm của Tiểu Thiên Vũ Trụ. Thân thể lực lượng của Phong Vân một khi vượt qua mức cực hạn chịu đựng của Tiểu Thiên Vũ Trụ, nó sẽ không còn hiệu quả tăng phúc.

Cho nên nói, Phong Vân cảm thấy đã đến lúc nên thăng cấp bảo giáp của mình rồi.

Tuy nói là nói như vậy, nhưng nghe thì dễ, muốn tăng phúc thể chất của hần bây giờ, vậy bảo giáp đó tối thiểu cũng phải vượt qua Chí Tôn cấp trở lên, loại cấp độ này, sợ là chỉ có Chuẩn Đạo Khí.

Hơn nữa, Chuẩn Đạo Khí sợ là cũng không đủ, Phong Vân muốn dùng lâu dài, tốt nhất là phải tấn thăng đến Đạo Khí cấp độ!

Đạo Khí, đó chính là chí bảo trong truyền thuyết, Đạo Quân cấp độ cũng không phải ai cũng có thể có được siêu cấp Thần vật, hần một tên Thiên Chí Tôn nho nhỏ, nơi nào có bản lãnh này làm ra một thanh Đạo Khí.

"Đến lúc đó rồi nói sau, Đại Thiên Thế Giới bao la vô biên, chắc chắn sẽ có cơ duyên xuất thế, nếu thực sự không có, vô tận hỗn độn cũng là một lựa chọn không tệ. . ."

Phong Vân cũng không sót ruột, trước tiên cứ để chút lưu ý ở trong lòng, đến lúc đó đụng tới lại nói.

Mà khi trong lòng hần lướt qua những ý niệm này, ban thưởng của gần ngàn tên đệ tử cũng gần như phân chia hoàn tất.

Nội Môn Điện trưởng lão nói mấy câu, sau đó liền để cho các đệ tử tự mình rời đi, nhưng hần lại gọi lại Phong Vân.

"Không biết có chuyện gì?"

Phong Vân hiếu kỳ hỏi.

"Ta tới căn dặn ngươi, mặc dù sau trận này ngươi đại xuất danh tiếng, vượt qua mấy vạn nội môn đệ tử đoạt được vị trí đầu bảng, nhưng phúc họa

luôn luôn song hành, người lúc này thanh danh sợ là đã truyền đến Ma Giác Đại Vũ Trụ, bọn họ tất sẽ đưa tên người vào danh sách thanh trừ, nếu như không có việc gì, tốt nhất đừng ra khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ."

Nội Môn Điện trưởng lão mở miệng nói.

"Ta biết. . ." Phong Vân cũng không thêm đề ý, sớm từ trước đó khi hắn giết cái gì Ma Tướng Địa Ba hóa thân kia, chỉ sợ sớm đã bị đối phương nhớ thương rồi, cũng không thiếu một lần này.

Sau đó, Nội Môn Điện trưởng lão lại dặn dò vài câu, Phong Vân nghe xong mới cáo từ rời đi.

. . .

Trên đường trở về, Phong Vân thả ý thức kết nối vào mạng, tải lên ảnh chụp ba viên đan dược trong hộp gấm, bắt đầu tìm kiếm.

Không bao lâu, liền có từng dòng tin tức nhảy ra, tràn ngập cửa sổ.

Phong Vân quét mắt qua, đại khái hiểu được tên và thông tin về ba viên đan dược này.

Đan dược màu đỏ có tên là 'Cửu Chuyển Linh Lung Đan', chính là thần dược giúp tăng cường thiên phú, xếp vào loại Chí Tôn phẩm, có thể đem bất kì một loại thiên phú nào tăng lên tới Chí Tôn cấp, không có tác dụng phụ.

Đan dược trắng có tên là 'Huyền Nguyên Hồn Thiên Đan', đồng dạng là Chí Tôn phẩm, nó được dùng để tăng cường ngộ tính, phục dụng có thể tăng gấp 10 lần ngộ tính, dù là ngộ đạo, hay là ngộ pháp, đều có thể dùng được.

Loại thứ ba, đan dược màu lam, tên là 'Đằng Long Niết Bàn Đan', cũng là Chí Tôn phẩm, phục dụng có thể tăng phúc gấp 10 lần chiến lực, không riêng gì chiến lực, linh hồn, tốc độ, Thần lực, Thuộc Tính Chi Đạo các loại, tất cả đều trong nháy mắt tăng lên gấp 10 lần, nhưng sau đó có tác dụng phụ làm suy yếu, cần cẩn thận sử dụng.

"Hóa ra là ba loại đan dược thế này, cũng không tệ lắm."

Phong Vân còn nghĩ là chỉ đơn thuần là gia tăng tu hành, không nghĩ tới là có đan dược Chí Tôn phẩm thần hiệu như thế, hẳn vẫn là rất hài lòng.

Ba viên đan dược này, hẳn thật đúng là đều cần.

Nhìn những đan dược này, lại nghĩ tới áo giáp trước đó, Phong Vân cảm thấy, chính mình phải chăng nên tìm cơ hội tăng lên luyện đan thuật cùng luyện khí thuật của mình.

Hắn đã cực kỳ lâu không tăng cường chúng, phải nói, từ sau khi ra khỏi Địa Cầu, hẳn liền không còn để ý tới phương diện này nữa.

Một mặt là hắn lực bất tòng tâm, dù sao có nhiều thuộc tính muốn tu luyện như vậy, mặc dù hắn có tấm gương hình chiếu, cũng bận rộn vô cùng.

Một phương diện khác chính là trước kia ở trong Tiểu Thiên Vũ Trụ, thực sự tìm không ra luyện đan sư cùng luyện khí sư gì nổi danh, hai phương diện này Tiểu Thiên Vũ Trụ cũng không quá phát đạt.

Cho nên cũng đành thôi.

Bây giờ đi tới nơi này Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, các phương diện đều vượt xa Tiểu Thiên Vũ Trụ trước kia, luyện đan cùng luyện khí cũng đều phát triển rất tốt. Phong Vân cảm thấy, mình có thể thử sức thêm chút trên phương diện này.

Dù sao, hai thuật này nếu đạt tới độ cao nhất định, trợ giúp tăng cường thực lực cũng là mức không thể khinh thường.

Chương 840: Muốn tu Đạo Đạo!

Chương 840: Muốn tu Đạo Đạo!

"Ta nhớ trong Càn Nguyên Tông có một vị luyện khí sư chính là phó tông chủ Mang Nhai, mà luyện đan sư nổi danh, thì là phó tông chủ Khố Lạc. . ."

Phong Vân nhớ lại tin tức mà mình tìm hiểu được liên quan tới các đại nhân vật trong Càn Nguyên Tông, trong lòng thầm nhủ.

Hai vị phó tông chủ, một người am hiểu luyện khí, một người am hiểu luyện đan, ngược lại cũng hỗ trợ lẫn nhau.

Nhưng Phong Vân cũng hiểu, chính mình muốn gặp được chân thân của hai vị này, sợ là gần như không có khả năng, bởi vì nghe nói hai vị phó tông chủ có vẻ như đã phong sơn, không tiếp đãi tất cả những người từ bên ngoài đến.

"Chỉ có thể lùi lại mà tìm chỗ khác thôi, bắt tay vào làm từ những lựa chọn khác vậy."

Phong Vân yên lặng nói.

Có điều những thứ này tạm thời cũng không sốt ruột, hấn trước mắt mục tiêu vẫn là đặt ở Đạo Đạo, Linh Hồn thiên phú, Huyền Đạo thiên phú cùng với Thể Chất thiên phú. Những thứ này có thể giúp hấn trong thời gian ngắn tăng mạnh chiến lực, là nhất định phải chú ý.

Trước đó Nội Môn Điện trưởng lão cũng nói với hắn chuyện liên quan tới Ma Giác Đại Vũ Trụ, mặc dù Phong Vân cũng không quá sợ hãi, nhưng vẫn nên có biện pháp phòng vệ, bằng không nếu thật sự gặp phải nguy cơ trí mạng, vậy coi như xong rồi.

Một đường đi tới, Phong Vân đều là cẩn thận lại cẩn thận, lúc đứng đầu ngọn sóng, hắn tuyệt đối sẽ không lùi bước, nhưng lúc nên khiêm tốn giấu mình, hắn vẫn rất kiên quyết.

...

Sau đó, Phong Vân lại đi tới Thông Thiên Kiếm Sơn, đứng trước mặt Thông Thiên Kiếm Chủ nói lời từ biệt, nói tự mình sắp trở lại lãnh địa.

Thông Thiên Kiếm Chủ không ngăn cản hắn, chỉ nói với Phong Vân, chờ hắn đột phá đến bán Đạo Quân nhất trọng thiên, và ba môn chí cao Kiếm Đạo đều tu đến đại thành, liền có thể quay về bản bộ Kiếm Sơn một chuyến.

Đến lúc đó, sẽ có một tạo hóa đưa cho hắn, có điều Phong Vân có đủ tư cách đạt được hay không, đến lúc đạt được cấp độ đó mới biết.

Đối với việc này, Phong Vân mặc dù rất nghi vấn, nhưng Thông Thiên Kiếm Chủ không nói, hắn cũng không tiện hỏi thăm, chỉ gật gật đầu, lập tức ngồi Phiêu Miểu Phi Thuyền rời đi.

Sau khi Phong Vân rời đi không lâu, Augustine từ một bên khác đi tới, nhìn Thông Thiên Kiếm Chủ nói: "Lão tổ, ngài nói Phong Vân hắn có thể thông qua khảo nghiệm không?"

"Không rõ nữa, nhưng ta nghĩ tỷ lệ thành công của hắn so với ta cùng sự phụ ta thì cao hơn rất nhiều, nếu như nói chúng ta có một thành, Phong Vân

hắn hẳn là có năm thành nắm chắc, còn đến cuối cùng như thế nào, còn muốn xem chính bản thân hắn."

Thông Thiên Kiếm Chủ nhẹ giọng nói.

...

"Hầy, chung cực Kiếm Đạo sao."

Một bên khác, trên đỉnh Vô Úy Dao Sơn, Vô Úy Dao Chủ nhìn chăm chú lên phi thuyền của Phong Vân, sắc mặt cảm thán.

Mặc dù hắn mặt ngoài tỏ ra rất có địch ý với Phong Vân, nhưng đó là bắt nguồn từ ân oán riêng với Thông Thiên Kiếm Chủ, loại bỏ những ân oán này, kỳ thật trong lòng hắn vẫn đánh giá cao Kiếm Đạo thiên phú của Phong Vân.

Nói thật, sâu trong nội tâm, hắn rất hâm mộ Thông Thiên Kiếm Chủ có thể thu nhận được Kiếm Đạo tuyệt thế chi tài giống như Phong Vân vậy, có khả năng kế thừa chung cực Kiếm Đạo.

Trái lại Vô Úy Dao Sơn của hắn, đừng nói kế thừa chung cực Dao Đạo, mà ngay cả truyền thừa chí cao Dao Đạo đều không hoàn chỉnh, lưu truyền tới nay, cũng chỉ còn lại hai môn mà thôi.

Chung cực Dao Đạo, cũng giống như chung cực Kiếm Đạo, đều là từng người chỉ đạo thành tựu tối cao, mặc dù nguy hiểm trùng điệp, vô cùng gian nan, nhưng nếu là có thể tấn thăng tới cấp độ này, có thể nói, sẽ bắn ra uy năng kinh thế hãi tục!

Chỉ là từ xưa đến nay, dù là lĩnh ngộ chung cực Kiếm Đạo, hay là chung cực Dao Đạo, đều lác đác không có mấy, một bàn tay cũng đủ để đếm hết.

Mặc dù số lượng thừa thớt, nhưng số ít đạt được chút thành công này, đều ghi lại dấu tích nổi bật trong lịch sử, bắn ra hào quang huy hoàng cực điểm!

...

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, trong một đại điện đen như mực.

Nơi này chính là nơi Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ chuyên môn dùng để thu thập tin tức của từng thiên tài tin tức, do Ma Tướng Thâm Lam trấn thủ phụ trách.

Lúc này, chỉ thấy một tên Ma tộc thống lĩnh từ bên ngoài bước nhanh tới, bẩm báo với Ma Tướng Thâm Lam đang ngồi ngay ngắn trên bảo tọa màu đen: "Khởi bẩm Ma Tướng đại nhân, vừa rồi mật thám ẩn núp trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ truyền đến tin tức, nói là Càn Nguyên Tông sinh ra một tên tân tân Kiếm Đạo kỳ tài, tên là Phong Vân, xuất thân từ Nhân tộc."

"Hắn chỉ dùng ngắn ngủi hơn hai trăm năm thời gian, đã từ người đứng đầu tân tân nội môn đệ tử vọt lên giành lấy vị trí đầu bảng nội môn đệ tử!"

"Hả?"

Ma Tướng Thâm Lam cao cao tại thượng mở ra một đôi Ma Đòng, ngóng nhìn xuống dưới, mang theo áp lực mênh mêng, khiến Ma tộc thống lĩnh run lẩy bẩy.

"Phong Vân? Ta nhớ hình như ta đã nghe qua cái tên này ở nơi nào đó rồi thì phải."

Ma Tướng Thâm Lam cảm thấy cái tên này rất quen tai, lúc này lục lại ký ức trong đầu, lập tức hắn liền phát hiện, Phong Vân này chính là tên Càn

Nguyên Tông nội môn đệ tử lần trước chém giết hóa thân của Ma Tướng Địa Ba.

Việc này Ma Tướng Địa Ba đã đặc biệt tới nói với hấn, hơn nữa thời gian cũng không lâu, cho nên hấn còn nhớ rõ.

"Chỉ dùng hơn hai trăm năm đã vọt tới vị trí đầu bảng nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông ư, xem ra lại là một tên 'Côn Địch' nữa rồi."

Ma Tướng Thâm Lam không khỏi nhớ tới năm đó hấn tính cả các Ma Tướng khác tru sát tên tuyệt thế kỳ tài của Càn Nguyên Tông, được dự đoán là có thiên phú tới gần với Càn Nguyên Tông tông chủ nhất.

Không nghĩ tới, thời gian trôi qua ức vạn kỷ nguyên, lại sinh ra cái thể thiên kiêu cùng loại với 'Côn Địch'.

"Ma, Ma Tướng đại nhân, có khởi động kế hoạch tuyệt sát không ạ?"
Phía dưới, Ma tộc thống lĩnh run run rẩy rẩy nói.

Ma Tướng Thâm Lam trầm ngâm một lát, lắc đầu nói: "Không cần, lại thêm một cái kỷ nguyên nữa, liền đến lúc hai đại vũ trụ giao hội, đến lúc đó lại tru sát hấn."

Hấn thấy, một cái kỷ nguyên thời gian, mặc dù Phong Vân biến thái đến đâu, tu vi nhiều nhất cũng mới chỉ đạt tới dưới bán Đạo Quân ngũ trọng thiên mà thôi.

Mà hấn, sớm đã đạt tới bán Đạo Quân thất trọng thiên đỉnh phong, tiêu diệt đối phương là chuyện dễ như trở bàn tay.

Bán Đạo Quân, cách mỗi nhất trọng thiên, chiến lực lại cách nhau một trời một vực, chênh lệch lớn như vách ngăn giữa trời, bằng không, cũng sẽ

không dùng loại tầng thứ 'trọng thiên' này để phân chia, ngụ ý chính là cách mỗi một trọng thiên, chiến lược liền chên lệch cả một tầng thiên địa!

Ma Tướng Thâm Lam cho rằng Phong Vân xuất thế quá muộn, cho dù thiên phú nghịch thiên, cũng không đáng lo ngại, đây là dòng suy nghĩ bình thường.

Nhưng Phong Vân cũng không phải thiên kiêu bình thường, hoặc là nói, hấn căn bản cũng không phải là thiên kiêu, mà là một quái vật đã vượt qua mọi lý giải (hack).

Loại hiện tượng bình thường kia ở trên người hấn, có thể không có chút tác dụng nào.

...

Bên này.

Phong Vân không bao lâu sau đã trở lại Hoàn Quang lãnh địa, mà vừa trở về, hấn liền bắt đầu không kịp chờ đợi mà xoát hình chiếu.

Nhưng trước đó, Clift cùng Lana đã báo cho Phong Vân biết, bọn họ đã thành công tập hợp được chín ngàn vạn người có Đạo Đạo thiên phú, từng người đều có Đạo Đạo pháp tắc.

Tin tức này khiến Phong Vân rất vui mừng, bởi vì điều này cũng có nghĩa, hấn sắp thành công ngưng tụ ra Đạo Đạo quy tắc.

Cho đến lúc đó, hấn lại xoát các hình chiếu thu thập và dung hợp Đạo Đạo quy tắc, thậm chí là dung hợp cả chí cao Đạo Đạo của Di Đạo, thành tựu trên phương diện Đạo Đạo này của hấn, tất sẽ có thể sánh cùng Kiếm Đạo!

Chương 841: Thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn!

Chương 841: Thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn!

“Lãnh chúa đại nhân, đây chính là chín ngàn vạn người có thiên phú đạo đạo, xin ngài kiểm tra.”

Trên một quảng trường to lớn, từng dãy sinh vật vũ trụ nhiều như rừng đứng đầy, tướng mạo khác lạ, chủng tộc khác biệt, giới tính khác nhau, lớn nhỏ không đều.

Nhưng bọn họ đều có một điểm chung, mỗi người đứng ở nơi đó, đều giống như một thanh đao, khí chất khác biệt, hoặc ẩn chứa không phát, hoặc sắc bén vô cùng, hoặc bá đạo, đều là người có khí chất đạo đạo!

Phong Vân đi đến quảng trường, cúi đầu nhìn xem chín ngàn vạn người có thiên phú đạo đạo này, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

“Không tệ, ta rất hài lòng, các ngươi làm rất tốt.” Hấn nói với Clift và Lana ở phía sau, không chút tiếc lời ca ngợi.

“Cống hiến sức lực cho lãnh chúa là vinh hạnh của chúng ta.” Clift và Lana được tán thưởng, vô cùng vui vẻ.

Lana lập tức tiến lên một bước, ánh mắt quét đến chín ngàn vạn người có thiên phú đạo đạo bên dưới, thản nhiên nói: “Phong Vân lãnh chúa đại nhân đến thăm, các ngươi không mau bái kiến.”

Giọng nói mang theo uy áp, lập tức khiến chín ngàn vạn người có thiên phú đao đao bên dưới kinh động, nhìn ba thân ảnh trên không trung, đứng trước là một thanh niên, chỉ đứng đó đã khiến bọn họ có cảm giác như thiên địa vũ trụ ở bên cạnh, sâu như biển lớn, thâm sâu khó lường.

Lúc này, chín ngàn người có thiên phú đao đao đồng loạt quỳ xuống, hô to: “Bái kiến lãnh chúa đại nhân.”

“Ừ, đều đứng lên đi, tu hành cho tốt, ta sẽ thành lập một đội quân đao đao, các ngươi là đao tu kiệt xuất mà ta tuyển chọn từ lãnh địa ra, đừng để ta thất vọng.”

Phong Vân đang hoang nói vậy, kích động tâm tình của chín ngàn vạn người có thiên phú đao đao phía dưới, nhao nhao nâng đao thuận phục hẳn.

Thật ra cũng không tính là nói vậy, mặc dù mục tiêu đầu tiên của Phong Vân là lấy hình chiếu bọn họ, nhưng thành lập một đội quân Đao tu cũng là sự thật, dù sao, nếu thật sự làm được chuyện này, uy lực vẫn có.

Tối thiểu sẽ mạnh hơn quân đội bình thường một chút, không tính là lừa bọn họ.

Mà lúc Phong Vân nói những lời này, đã bắt động thanh sắc hình chiếu một bộ phận số người này.

“Bồi dưỡng bọn họ thật tốt, sớm ngày trở thành quân đội chính quy.”

Sau đó, Phong Vân nói với Clift và Lana.

“Vâng!” Hai vị thống lĩnh vô cùng nghiêm túc gật đầu.

Phong Vân ‘Ừ’ một tiếng, sau đó quay người rời đi, hẳn muốn bắt đầu quét hình chiếu.

...

Trong phủ thành chủ.

Phong Vân vừa về đã không kịp chờ đợi quét hình chiếu.

Hắn thật sự đã ghen quá lâu rồi, trước đó vào thế giới giả tưởng tham gia khảo hạch đệ tử nội môn, tối thiểu hơn một tháng hắn không quét hình chiếu rồi, rất ngứa tay.

Nếu bé quan, không biết thời gian trôi qua bao lâu, như vậy còn tốt hơn một chút.

Nhưng lúc thanh tỉnh, nhìn mỗi ngày trôi qua không thể quét hình chiếu, thật sự rất khó chịu, nhiều năm như vậy, Phong Vân đã có thói quen quét hình chiếu rồi.

Hơn nữa lần này đến tổng bộ, thu hoạch không ít hình chiếu tốt, càng cố vũ suy nghĩ muốn quét hình chiếu của hắn.

“Mở quét! Mở quét!”

Lúc này, ý thức của Phong Vân đã tiến vào không gian tám gương, lựa chọn hoàn cảnh, lựa chọn hình chiếu sử dụng, nâng quyền đánh nổ, lại thành, sau đó lại lựa chọn sử dụng, lại đánh bạo, lòng vòng như vậy, lặp đi lặp lại nhiều lần.

Rất nhanh, hoạt động quét hình chiếu một ngày đã kết thúc.

Phong Vân lập tức đưa mắt về phía ba lô, ánh mắt sáng ngời, giống như hai thần bắn lưu ly.

Chỉ thấy rõ ràng...

[Đao đạo chí cao < Vạn Lô>] : Đến từ hình chiếu Di Đạo.

[Thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn] : Đến từ hình chiếu Huyền Đồng.

“May mắn! Bạo! Bạo cái này!”

Khi Phong Vân nhìn thấy hai vật này trong ba lô, đầu tiên là giật mình, sau đó cuồng hỉ, không kiềm chế được nhếch miệng.

Thật sự quá kinh hỉ!

Vừa quét đã có khởi đầu tốt đẹp, còn song hỉ lâm môn, cái này, quá đã!

Không nói chuyện khác, cho dù sau đó không bạo ra vật tốt nữa, thậm chí là mặt hàng rác rưởi, nhưng chỉ hai vật rơi xuống này đã kiếm lời không lỗ! Hơn nữa còn là kiếm bội!

Dựa vào thực lực của Phong Vân bây giờ, đến vật phẩm rơi xuống cũng phân chia cấp bậc, hai vật này cực kỳ hi hữu, cấp SSR, là kim sắc trong truyền thuyết, đừng nói một lần bạo ra, cho dù mười năm, thậm chí là trăm năm cũng không nhất định sẽ bạo ra.

Nhưng bây giờ, chỉ một lần duy nhất đã bạo ra hai cái, cho nên Phong Vân kích động như vậy, có thể hiểu được.

Sau khi kích động, Phong Vân nhanh chóng bình phục cảm xúc, hẩn nhìn hai vật phẩm rơi xuống, trầm ngâm nói: “Tạm thời giữ môn đao đạo chí cao này lại, chưa hiển hóa.”

Bởi vì Phong Vân còn chưa tìm hiểu ra đao đạo quy tắc, dung hợp môn đao đạo chí cao này cũng không có tác dụng gì, không phát ra uy lực, không bằng cứ giữ trước, sau này lại nói.

Nghĩ đến đây, Phong Vân lại nhìn về phía vật rơi xuống thứ hai: Thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn.

“Trước mắt mình cần cái này nhất!”

Hắn không nói hai lời, trong lòng lập tức nói hiển hóa.

[Hiện hóa thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Ba động vô hình từ tấm gương xông ra, bỗng nhiên xông vào ý thức hải của Phong Vân, dung hợp với lực lượng sâu trong linh hồn hắn.

Lực lượng kia giống như ánh nến, nhưng sau khi dung nhập với cỗ ba động này, lập tức phóng đại, trong nháy mắt sáng chói như nhật nguyệt, cực hạn thăng hoa!

Cùng lúc đó, ở ngoại giới.

Phong Vân mở hai mắt, trong con ngươi hắn phát ra sự mênh mêng thâm thúy và tối tăm, có ánh sáng lộng lẫy.

Giống như chư thiên tinh không vũ trụ ẩn giấu trong đó, mênh mêng không lường được, giống lúc Huyền Đồng thi triển huyền thuật như đúc.

“Đây chính là cảm giác có thiên phú huyền thuật cấp hỗn độn sao?”

Phong Vân cảm thụ được thiên phú huyền đạo sâu trong linh hồn mình, có suy nghĩ sáng tạo vạn vật thiên địa: “Quá tốt đẹp.”

Cuối cùng hắn đã biết, vì sao Huyền Đồng có thể vô thanh vô tức điều khiển người khác, lực lượng huyền đạo cường đại như vậy, có thể làm nhiều

hiện thực, vận vẹo tâm linh.

Lúc trước, Phong Vân cũng biết về huyền đạo, nhưng chỉ là thủ thuật che mặt cấp thấp, mê hoặc da người mà thôi.

Mà huyền đạo cấp hỗn độn lại yên lặng ảnh hưởng đến tâm linh người, hấn không tận lực đi mê hoặc người, chỉ như có như không thay đổi nhận biết, tâm linh của người, để người vô thức luân hãm vào trong đó, cuối cùng không kiềm chế được!

Đương nhiên, huyền đạo cường đại đến đâu thì vẫn có sơ hở, đụng đến người có linh hồn hay tâm linh cực kỳ cường đại, rất khó có hiệu quả.

Nhưng mà, đối với Phong Vân, hấn không cần huyền đạo phải cường đại cỡ nào, chỉ cần có thể quấy nhiễu kẻ địch một chút, đã có tác dụng rất lớn rồi.

Dù sao, hấn và Huyền Đổng cũng không giống nhau, huyền đạo, chỉ là phương tiện phụ trợ của hấn mà thôi!

Chương 842: Dao đạo, thành!

Chương 842: Dao đạo, thành!

Thu hoạch được thiên phú huyền đạo cấp hỗn độn, đối với Phong Vân mà nói, chỉ là có thêm một át chủ bài cường đại, là phụ trợ mạnh nhất của hắn.

Sau đó, mỗi ngày trừ quét hình chiếu, Phong Vân đều ra ngoài hình chiếu chín ngàn vạn người có thiên phú dao đạo kia.

Mỗi ngày, pháp tắc dao đạo của Phong Vân đều tăng lên nhiều, bắt đầu là mấy cái, chậm rãi đã tăng đến một trăm cái, một ngàn cái, một vạn cái, mười vạn cái, trăm vạn cái, ngàn vạn cái.

Ngày qua ngày, năm này qua năm khác, sinh hoạt mỗi ngày của Phong Vân cơ hồ đều lặp lại.

Nhưng hắn không cảm thấy buồn tẻ, hoặc nói, nếu hắn cảm thấy một tia buồn tẻ, lập tức dùng tâm linh chi kiếm chém rơi tất cả tâm tình tiêu cực này, để lòng bình tĩnh không gợn sóng.

Cứ như vậy, năm trăm năm trôi qua.

Đối với các sinh mệnh của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, năm trăm năm không tính là gì.

Dường như toàn dân của Càn Nguyên Vũ Trụ đều tu hành, sinh ra trong hoàn cảnh này, cho dù tư chất thấp, nhưng vẫn xuất sắc hơn người của

Trung Thiên Vũ Trụ và Tiểu Thiên Vũ Trụ, thành Thần là điều cơ bản nhất.

Ở chỗ này, Thần Cách cũng không phải rất đắt, mặc dù không phải tràn ngập khắp nơi, nhưng mỗi nhà đều có thể mua được, cho dù tư chất không đủ, nhưng cũng có thể mua Thần Cách về luyện hóa để đề thăng cảnh giới.

Không giống như Tiểu Thiên Vũ Trụ của Phong Vân, chỉ là Thần Cách Hạ Vị Thần đã quyết đấu sinh tử, loại chuyện này, tại Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, căn bản không xảy ra.

Cho nên, trong mắt các sinh vật ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, năm trăm năm cũng chỉ như một năm bình thường mà thôi, thậm chí còn không bằng.

Nhưng đối với Phong Vân, trăm năm này lại là một sự tiến bộ quan trọng.

...

Trong phủ lãnh chúa của Hoàn Quang Tinh.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, nhìn bên ngoài không có động tĩnh gì, nhưng trong cơ thể hắn đang xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất, nói cho đúng, là “Vân Văn Thần Kim” hắn mới luyện hóa đang xảy ra biến hóa kịch liệt.

Tranh!

Lúc này, trong Vân Văn Thần Kim, chín ngàn vạn đao đao pháp tác hình thành một ‘Điểm’, giống như được một phương hỗn độn thai nghén, sinh ra điểm này, mà trong đó, đã bắt đầu khai thiên tích địa, sinh ra thế giới.

“Mở!”

Một giọng nói vang vọng trong thế giới này, sương mù mờ mịt bắt đầu tiêu tán, đại địa hình thành, kéo dài ra bốn hướng tám hướng, bầu trời cũng bắt đầu hình thành, không ngừng lên cao...

Trong nháy mắt, đã hình thành một thế giới rộng lớn mênh mông.

Nhưng đây không phải thế giới bình thường, mà là thế giới tràn ngập đao khí cuộn cuộn, đây là thế giới của đao, tức là đao giới!

“Lại mở!”

Oanh!

Một tiếng nổ vang lên, thiên địa đều biến sắc.

Đại địa ở trung tâm đao giới bắt đầu nhô lên, mọc ra một ngọn núi, cao lớn nhất trong thế giới này.

Ngọn núi giống như một thanh cự đao, vững vàng đứng ở trung tâm thế giới này, tản ra khí thể bá đạo sắc bén, chùng ngàn vạn dặm, uy năng tản ra toàn bộ đao giới!

Đao này hình thành, lập tức khiến đao đao pháp tắc trong cơ thể Phong Vân không ngừng kêu lên, cuối cùng thăng hoa qua cực điểm, đột phá công cùm xiềng xích, tiến vào một mảnh thiên địa khác.

Đó là, đao đạo quy tắc!

“Sau nhiều năm, cuối cùng đao đạo quy tắc đã thành.”

Phong Vân trầm thấp nói, năm trăm năm, hấn quét hình chiếu vô số lần, cuối cùng cũng tích đủ chín ngàn vạn đao đạo pháp tắc, thành công mở ra đao giới, đến bây giờ, cuối cùng hấn cũng có thành tựu trên con đường đao đạo.

Nhiều năm như vật, hắn vẫn luôn muốn tu đao đạo, nhưng đáng tiếc, hoàn cảnh không cho phép, cho nên không thể làm gì, Phong Vân chỉ có thể tạm thời bỏ qua nó, chủ tu kiếm đạo.

Bây giờ, sau khi đến Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, hắn ở trong thiên địa rộng lớn hơn, có quyền lực cao hơn, tất cả điều kiện được thỏa mãn, có thể tu đao đạo.

Sự thật chứng minh, ở nơi này, ngắn ngủi năm trăm năm, Phong Vân đã ngưng tụ được đao đạo quy tắc, so với lúc ngưng tụ kiếm đạo quy tắc ở Tiểu Thiên Vũ Trụ còn nhanh hơn rất nhiều.

“Tiếp theo, có thể hiển hóa dung hợp đao đạo quy tắc mình đã tích trữ mấy năm nay trong ba lô rồi.”

Sau khi Phong Vân đi ra Tiểu Thiên Vũ Trụ, trên đường chưa từng buông tha hình chiếu, trong lúc đó, hắn cũng thu hoạch được hình chiếu của đao tu, mặc dù không nhiều nhưng đều lĩnh ngộ ra đao đạo quy tắc.

Những năm này không ngừng đổi mới, cũng tuôn ra một chút, phần lớn đều là cấp bậc thấp, ví dụ như đao đạo quy tắc một tầng, hai tầng, ba tầng, mặc dù cấp độ không cao, nhưng tập hợp số lượng, dung hợp với nhau, vẫn có thể nhìn.

Lúc này, trong lòng Phong Vân thầm nói.

[Hiện hóa đao đạo quy tắc (một tầng)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa đao đạo quy tắc (hai tầng)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa đao đao quy tắc (ba tầng)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

...

...

Những tiếng nhắc nhở liên tục vang lên, từng đao quang mang vô hình từ trong tấm gương xông ra, nhanh chóng nhập vào cơ thể Phong Vân, dung hợp với quy tắc đao đao vốn có của hắn.

Coong! Coong!

Từng tiếng đao vang lên, mỗi một tiếng đại biểu cho quy tắc đao đao của Phong Vân lại tiến thêm một tầng.

Sáu tiếng đao ngâm vang lên mới dừng lại.

Điều này có nghĩa, đao đao quy tắc của Phong Vân, đã tấn thăng đến tầng thứ sáu! Tức là cấp độ tiểu thành!

Sau khi đao đao quy tắc của Phong Vân đạt đến cấp độ tiểu thành, chỉ thấy ở Hoàn Quang Tinh, tất cả chiến đao trong tay chín ngàn vạn người có thiên phú đao đao đều rung động, hường về một phương, không ngừng reo lên, giống như quỳ bái, chúc mừng ‘Vương’ được sinh ra.

Nhưng một giây sau, dị động này đã biến mất, giống như chưa từng xuất hiện, tất cả khôi phục bình thường.

Dị động rất ngắn, nhưng vẫn có đao tu chú ý đến, bọn họ nhìn phương hướng đao quỳ bái, hình như là phủ đệ của lãnh chúa đại nhân?

Nhưng bọn họ lại lập tức phủ định suy nghĩ này của mình, muốn vạn đao thuận phục, trừ khi đao đao quy tắc ít nhất phải đạt đến tiểu thành mới

có thể làm được.

Mà theo bọn họ biết, lãnh chúa đại nhân là một kiếm tu siêu cấp, hiển nhiên không thể làm được bước này.

...

“Sáu tầng đao đạo quy tắc, cũng được, lại dung hợp môn đao đạo chí cao này, thì thành tựu đao đạo của mình cũng có thể chống lại một vị cường giả cấp Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn!”

Lúc này, Phong Vân sử dụng thiên phú biến thân và hắc ám, thuận di ra ngoài nơi xa lãnh địa Hoàn Quang.

Hắn thức tỉnh đao đạo quy tắc đã gây ra động tĩnh không nhỏ, vất vả lắm mới ổn định lại, nếu ở trong lãnh địa dung hợp đao đạo chí cao, như vậy, khẳng định chuyện hắn là một tên đao tu sẽ bị lộ.

Ở bên ngoài, hắn đã là một kiếm tu siêu cấp rồi, nếu lại là một tên đao tu siêu cấp nữa, người khác sẽ biết hắn có vấn đề.

Cho nên, trước khi chưa mạnh tuyệt đối, vẫn nên giấu diếm mới là vương đạo.

Chương 843: Di tích cổ xuất thế!

Chương 843: Di tích cổ xuất thế!

Cương vực tinh không bao la, đây là nơi cách Hoàn Quang Tinh ít nhất chục tỷ năm ánh sáng.

“Liên ở nơi này đi.”

Phong Vân thuận di đến tận đây, nhìn quanh bốn phía, sắc mặt hài lòng.

Nơi này hoang tàn vắng vẻ, không có tinh cầu sinh mệnh, chỉ có mấy tử tinh hoang vu, hơn nữa, khoảng cách đến Hoàn Quang lãnh địa đủ xa, lúc hấn dung hợp có nháo ra động tĩnh lớn cũng không sao.

Nghĩ đến đây, Phong Vân đã lựa chọn một khối thiên thạch to lớn, ngồi xếp bằng xuống.

Trong lòng hấn thầm nói.

[Hiện hóa đao đạo chí cao < Vạn Lôi> ... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Coong!

Một thanh Thần Đao màu tím từ trong tấm gương bay ra, trong nháy mắt đã bay vào đầu Phong Vân.

Oanh!

Lập tức có một tiếng nổ vang truyền đến, trong nháy mắt tràn ngập các cảm quan, tâm thần của Phong Vân.

Vô số cảm ngộ và ký ức ùn ùn kéo đến, từ đáy lòng dần lên, không ngừng dung hợp với Phong Vân.

Đây đều là ký ức và cảm ngộ khi Di Đạo tu hành môn đạo đạo chí cao “Vân Lô” này, từ khi bắt đầu tiếp xúc đến lần đầu tiên tu hành, sau đến nhập môn, tiểu thành.

Đủ loại cảm ngộ và ký ức tràn vào tâm thần Phong Vân, dung nhập với hắn.

Thời khắc này, Phong Vân cảm thấy mình giống như đã tu hành môn đạo đạo chí cao “Vạn Lô” này trong thời gian rất dài, chìm đắm trong đó hồi lâu, quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn.

Không biết qua bao lâu, tựa như vĩnh hằng, lại giống như trong nháy mắt.

Phong Vân mở hai mắt ra, một giây sau, trong mắt hắn có đạo quang lấp lóe, chỉ nghe ‘Ầm’ một tiếng!

Trong chốc lát, trong phạm vi một trăm năm ánh sáng, đã xuất hiện một mảnh tia chớp, điện mang sôi trào mãnh liệt, lôi đình như biển, xoắn nát tất cả, hùng hực sáng chói giữa thiên địa mờ mịt mênh mang.

Oanh!

Tiếng sấm cơ hồ đánh vỡ cả linh hồn và thân thể con người, liên tiếp trong vũ trụ, vô cùng mênh mông, giống như cửu thiên từ ngân hà trút xuống, có ngàn vạn tinh thần rơi xuống!

Hư không không ngừng xuất hiện vết rách, vỡ đến không chịu nổi, nhưng rất nhanh đã bị lôi quang xán lạn bao phủ, lôi điện chói mắt tràn ngập mỗi tấc không gian.

Nhưng một giây sau, những lôi điện này nhanh chóng tụ tập, hình thành một thanh lôi đao màu tím sau lưng Phong Vân, lộ ra khí thế sắc bén, bá đạo, có thể hủy diệt vạn vật!

“Đây chính là đao đạo chí cao sao? Hoàn toàn không kém kiếm đao.”

Phong Vân đứng trên vũ trụ, tinh tế cảm nhận sự cường đại của môn đao đạo chí cao “Vạn Lôi” này, không hề kém hơn kiếm đao chí cao.

Nếu Di Đao tu thêm một môn đao đạo chí cao nữa, hoặc là tu luyện một môn đao đạo chí cao đến đại thành, Phong Vân muốn thắng, cũng không dễ dàng như vậy.

Đương nhiên, đó là trước đây, bây giờ, cho dù Di Đao có tu luyện thêm một môn đao đạo chí cao, hay tu luyện một môn đến đại thành, e rằng cũng không phải đối thủ của Phong Vân.

Hiện tại, phương diện đao đạo của Phong Vân đã tiến bộ quan trọng, so với trước đây, chiến lực của hắn đã tiến bộ cực lớn.

“Đáng tiếc chỉ có một môn đao đạo chí cao, bạo ra một môn nữa, vậy liền hoàn mỹ.” Trong lòng Phong Vân lầm bầm.

Nhưng hắn chỉ suy nghĩ một chút mà thôi, năm trăm năm trước tuôn ra một môn đao đạo chí cao của Di Đao, đến nay chưa từng bạo ra thứ gì nữa.

Quả nhiên, lần trước bạo ra, là dùng vận khí mấy trăm năm của hắn đánh đổi.

...

Phong Vân lập tức thu liễm đao đạo chí cao và đao đạo quy tắc trong cơ thể, lần nữa thuận di trở về, không gây ra chút chú ý nào.

“Tiếp theo, nên quét thiên phú linh hồn.”

Lần này, Phong Vân không thể để Clift và Lana đi thu thập người có thiên phú linh hồn trong Hoàn Quang lãnh địa được, chuyện như vậy không được làm nhiều lần, nếu không, truyền đến tai người hữu tâm, sẽ bị hoài nghi.

Cho nên, lần này Phong Vân không làm như vậy nữa.

Hơn nữa, những năm nay, trong số những hình chiếu mà hắn thu thập cũng có một số người có thiên phú linh hồn, lại thêm Huyền Đồng, không cần lượng lớn người có thiên phú linh hồn.

Sau đó, Phong Vân bình tĩnh trở về phủ thành chủ, lại lần nữa lâm vào yên tĩnh.

...

Một ngày này, trong một chỗ hỗn độn cách Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ ngàn tỉ năm ánh sáng.

Nơi đây vốn là một mảnh tối tăm mờ mịt, nhưng hôm nay, có Hỗn Độn Phong Bạo xuất hiện, những nơi đi qua, không gian không chịu nổi mà vỡ vụn.

Ngay lúc này, trong một vùng không gian vỡ nát, lại lộ ra quang huy chói lọi.

Quang huy lao ra, trong nháy mắt đã xoắn nát Hỗn Độn Phong Bạo.

Một giây sau, những quang huy này hội tụ trên hư không, ngưng tụ thành một hư ảnh chiến đao to lớn hai màu đỏ vàng, dựng đứng trong hỗn độn vô biên, tạo lên một cỗ phong bạo đao khí.

Coong!

Một tiếng đao ngâm quanh quẩn trong hỗn độn, nháy mắt kinh động vô số tồn tại, nhất là đao tu, trong lòng sinh ra chiến minh, giống như có cơ duyên tuyệt thế nào đó đang chờ đợi bọn họ.

Lúc này, đám đao tu đều nhìn thấy hư ảnh chiến đao hai màu đỏ vàng này dựng đứng trong hỗn độn vô biên, toàn thân chấn động.

“Đây là, dị tượng di tích cổ xuất thế!”

“Nhìn dị tượng này, hẳn là di tích cổ liên quan đến đao tu!”

“Nhanh đi! Không biết chừng trong đó có truyền thừa mà tuyệt thế đao tu lưu lại!”

“...”

Tin tức lan truyền nhanh chóng, càng truyền càng nhanh, không chỉ các chủng tộc tiên thiên quanh hỗn độn vô biên biết được, ngay cả ngàn vạn đao tu trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ cách đó ngàn tỷ năm ánh sáng cũng đều biết.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Vô Úy Đao Sơn.

Lúc Vô Úy Đao Chủ biết được tin tức này, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi và vui mừng cực độ, chờ nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng có di tích cổ đao tu xuất thế!

Lần trước đến bây giờ, cũng đã tỷ tỷ kỷ nguyên rồi, quá xa xưa.

“Xem ra ông trời có mắt, lần này, Vô Úy Đao Sơn ta nhất định phải quật khởi!”

Mang theo sự hưng phấn này, Vô Úy Đao Chủ dẫn theo Di Đạo cùng xuất phát, tiến về hỗn độn vô biên.

Di tích cổ đạo tu là sân khấu của cường giả, ông ta dẫn theo nhiều đệ tử Đao Sơn đi cũng không có ích lợi gì, mang theo Di Đạo là đủ.

...

Một bên khác.

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

Trong một sơn cốc, khắp núi đồi đều là trường đao màu vàng, đen hoặc đỏ, tràn ngập hơi thở tàn khốc ngang ngược.

Phút chốc, sơn cốc chấn động, vô số trường đao phóng lên trời, ngưng tụ một thanh ma đao đan xen hai màu huyết hắc, tản ra ma khí dày đặc, nhiếp hồn đoạt phách.

Sau đó, sơn cốc vỡ ra, một thân ảnh hắc ám đi từ trong đó ra, ma tóc rơi xuống, ma thân cao lớn, hắn ta khẽ ngoắc tay một cái, ma đao từ trên bầu trời lập tức rơi xuống tay hắn ta.

Hắn ta nhìn về phía hỗn độn vô biên, lạnh lùng nói:

“Bé quan đã lâu, cuối cùng di tích cổ đạo tu cũng xuất thế, cơ duyên này, nên thuộc về Đao Ma ta!”

Chương 844: Biến thân! Một thân phận khác!

Chương 844: Biến thân! Một thân phận khác!

Hoàn Quang lãnh địa, lãnh chúa phủ đệ.

Phong Vân nghe được tin tức này, trên mặt hắn cũng không khỏi lộ ra nét mừng, ức vạn kỷ nguyên cũng khó xuất hiện một lần Đạo Đạo cổ di tích, thế mà hắn lại may mắn gặp được.

Hơn nữa Đạo Đạo cổ di tích này xuất thế, tất sẽ hấp dẫn vô số Đạo tu tiến đến, đến lúc đó, đây cũng là một đợt hình chiếu khổng lồ, quá tốt.

Nhưng lập tức Phong Vân lại nhú chặt lông mày, hắn nghĩ tới một vấn đề rất mang tính then chốt.

Đó chính là, chính mình chỉ sợ không thể dùng chân thân đi tới đó.

Người nghĩ xem, người ta nói cổ di tích này mở ra, hấp dẫn đại lượng Đạo tu tiến đến, khẳng định cũng sẽ hấp dẫn Đạo tu của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, như kia Vô Úy Đạo Chủ, Di Đạo chẳng hạn.

Đến lúc đó, bọn họ nếu như nhìn thấy hắn cũng đến, tất nhiên sẽ thấy kinh ngạc: Người một tên Kiếm tu, chạy tới Đạo Đạo cổ di tích xem nào nhiệt hay gì?

Nếu là bởi vậy mà bại lộ chuyện mình có được Đạo Đạo quy tắc cùng Đạo Đạo thiên phú, vậy thì đúng là cái được không bù nổi cái mất.

"Nếu như thi triển Biến Thân thiên phú, hóa thành một thân phận khác, hẳn là sẽ không sao."

Nhưng vấn đề là, Biến Thân thiên phú của Phong Vân cấp bậc rất thấp, hẳn đã rất lâu không tăng cường nó, đừng nói lờ được Chí Tôn, bán Đạo Quân, mà ngay cả Chúa Tể hẳn đều không gạt được.

"Có cách rồi!"

Nghĩ tới đây, trong đầu Phong Vân bỗng nhiên nảy ra một ý, lúc trước hẳn không phải thu hoạch được ba viên đan dược Chí Tôn phẩm sao, trong đó có một viên 'Cửu Chuyển Linh Lung Đan', có vẻ như có thể tăng cường thiên phú.

Liên có thể chỉ định một hạng thiên phú nào đó của bản thân tăng lên tới Chí Tôn cấp.

"Đúng là nó rồi!"

Phong Vân lập tức lấy từ không gian ra một hộp gấm, mở ra, sau đó ánh mắt liền khóa chặt lên viên 'Cửu Chuyển Linh Lung Đan' bên trong.

Tâm niệm vừa động, lập tức viên đan dược Chí Tôn phẩm màu đỏ này liền tự chủ bay ra ngoài, bị Phong Vân nuốt vào.

'Cửu Chuyển Linh Lung Đan' vừa được nuốt vào, lập tức hóa thành một luồng khí đỏ, Phong Vân lúc này đã ngừng vận chuyển những thiên phú khác trong cơ thể, chỉ thôi động Biến Thân thiên phú.

"Àm ——! !"

Luồng khí đỏ giống như tìm được mục tiêu, trong nháy mắt bổ nhào qua, dung hợp lại với Biến Thân thiên phú.

Một chớp mắt, Phong Vân liền cảm giác Biến Thân thiên phú của mình giống như được đập thuốc vậy, không, mà chính là đập thuốc, liên tục tăng lên như vũ bão.

Trong vòng mấy nhịp thở, liền một đường tăng lên, từ trước kia Thần Vương cấp, trực tiếp xuyên qua Thần Chủ cấp, Chúa Tể cấp, cuối cùng đạt tới Chí Tôn cấp, mới khó khăn dừng lại.

Hơn nữa còn không phải Chí Tôn cấp bình thường, theo cảm giác của Phong Vân, tối thiểu cũng đạt tới Chí Tôn cấp cực hạn!

Chỉ thiếu chút nữa, sẽ tiến vào Hỗn Độn cấp!

Nhưng chỉ là một bước này, với đại đa số người tu hành mà nói, chính là cách biệt cực lớn.

Nhưng đối với Phong Vân, chỉ là một tầng giấy trên cửa sổ mà thôi, hần chỉ cần tùy ý đánh rơi ra một cái Biến Thân thiên phú, chỉ cần không phải từ Thần Vương trở xuống, tùy tiện dung hợp vào, vài phút sau sẽ lập tức tiến vào Hỗn Độn cấp.

"Việc này không nên chậm trễ, phải nhanh chóng tìm ra người có được Biến Thân thiên phú để lấy hình chiếu."

Mặc dù Chí Tôn cấp Biến Thân thiên phú cũng đủ cường đại, nhưng cũng có nguy cơ bại lộ, nhất là khi phải chính diện đối mặt với bán Đạo Quân, rất có thể sẽ lộ ra sơ hở.

Muôn đạt đến mức hoàn mỹ không một kẽ hở, chỉ có tăng Biến Thân thiên phú lên tới Hỗn Độn cấp mới là an toàn nhất.

Nói như vậy, cho dù hần đứng ngay trước mặt Vô Úy Dao Chủ, trừ phi hần chủ động bại lộ, nếu không Vô Úy Dao Chủ cũng khó có khả năng phát

hiện.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền trực tiếp thuận di ra ngoài, trực tiếp thả ý thức bao trùm toàn bộ Hoàn Quang lãnh địa, thi triển dò xét chi nhãn, bắt đầu dò xét toàn phương diện.

Biển Thân thiên phú không giống với những thứ khác, rất khó kiểm tra ra, hơn nữa dù kiểm tra ra, cũng phải hao phí rất nhiều thời gian, cho nên Phong Vân mới không để Clift cùng Lana đi tìm.

Dò xét chi nhãn thi triển ra, lập tức từng hình chiếu phản hồi đến trong mắt Phong Vân.

Toàn bộ Hoàn Quang Tinh có chừng trăm vạn ức vũ trụ sinh mệnh, tuy nói Biển Thân thiên phú thuộc dạng thiên phú cực kỳ hi hữu, nhưng muốn tìm ra một trong một vạn người để lấy hình chiếu thì cũng không thành vấn đề.

Lại thêm Phong Vân muốn tìm cũng không phải loại cấp bậc rất cao, cho nên càng thêm dễ dàng.

"Ồ? Cái này không tệ, Chúa Tể cấp Biển Thân thiên phú, có thể."

"Còn có cái này, Thần Chủ cấp Biển Thân thiên phú, cũng không tệ."

"Thần Vương cấp? Có ba cái cơ à? Lấy luôn!"

". . ."

Sau một tiếng, Phong Vân cảm thấy mỹ mãn trở lại phủ đệ, lúc này ở trong gương của hắn, đang nằm một vạn hình chiếu có Biển Thân thiên phú, cao nhất là Chúa Tể cấp, thấp nhất, là Thần Vương cấp.

Mặc dù cấp bậc không cao, nhưng thắng ở số lượng nhiều, như vậy tỷ lệ rơi cũng cao một chút, chỉ cần rơi ra một cái là đủ.

Phong Vân lập tức thả ý thức tiến vào bên trong tấm gương, bắt đầu điên cuồng xoát một vạn hình chiếu này. . .

Nói là điên cuồng xoát, kỳ thật cũng chỉ là vài phút.

Dù sao những hình chiếu này thực lực không cao, dù có đến một vạn cái, cũng chỉ vài phút là đã bị hấn miểu sát.

Xoát xong năm vạn lần, dùng hết số lần xoát hôm nay, Phong Vân lập tức đưa mắt nhìn về phía túi đeo, bên trong có vô số vật rơi xuống trong làn giết đầu.

Hấn trực tiếp lướt qua những thứ thượng vàng hạ cám kia, một mực nhìn xuống. Bất chợt, hấn khựng lại, con mắt nhìn chăm chú.

【 Chúa Tể cấp Biến Thân thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Lilith.

Toàn bộ hơn một vạn thứ đồ rơi xuống, trong đó chỉ có một cái Biến Thân thiên phú này, nhưng đối với Phong Vân mà nói, đã đủ!

"Hiện hóa!" Không chút do dự, Phong Vân thâm nhủ trong lòng.

Keng!

【 hiện hóa Chúa Tể cấp Biến Thân thiên phú. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa thành công! 】

"Àm ——! !"

Sau một tiếng nhắc nhở, lực lượng vô hình xông ra khỏi tấm gương, cấp tốc dung nhập vào Biến Thân thiên phú của Phong Vân, lập tức trong menh

mang tựa hồ truyền đến một tiếng vỡ vụn, biểu thị Biến Thân thiên phú của Phong Vân đánh vỡ gông cùm xiềng xích, thành công tấn thăng tới Hỗn Độn cấp!

"Rốt cục đã giải quyết!"

Phong Vân lộ ra nét mừng, hắn lập tức thôi động Biến Thân thiên phú, chỉ thấy có tia sáng nhạt lóe lên, hắn biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, là một vũ trụ sinh vật thân hình cao lớn.

Trên trán mọc ra hai cái sừng thú vàng kim, người mặc chiến giáp huyền kim sắc, một đầu tóc vàng rực rối tung, hai con ngươi lộ ra vẻ sắc bén đâm thẳng tới sâu trong linh hồn, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Hình tượng này không tệ nhỉ, hoàn mỹ."

Phong Vân cảm ứng một chút toàn thân, dù là hình dáng tướng mạo, hay là khí tức, đều tìm không ra một tia một hào sơ hở, cho dù chính Thông Thiên Kiếm Chủ đứng ở trước mặt hắn, đều không nhận ra thân phận thật của hắn.

Trừ phi là Đạo Quân đích thân tới, nhưng các tồn tại cấp bậc kia, cũng sẽ không cảm thấy hứng thú với một cái Đạo Đạo cổ di tích.

"Đáng tiếc còn thiếu một thanh đao."

Phong Vân không kiếm ra một thanh đao tốt, đao kém chút thì hắn lại không muốn mang, chỉ có thể chịu đựng dùng tay không trước, nhìn xem lần này đi tới Đạo Đạo cổ di tích, có thể kiếm ra một cái hay không.

"Đi!"

Trong lòng lướt qua đủ loại suy nghĩ, một giây sau, hắn thả người nhảy lên, chớp mắt đã biến mất không còn tăm hơi, không ai biết hắn đã rời đi.

Đối với ngoại giới, lãnh chúa Phong Vân vẫn như cũ đang bế quan.

Chương 845: Đều cho ta đến trong chén đến!

Chương 845: Đều cho ta đến trong chén đến!

Một góc mênh mông hỗn độn, hư ảnh một thanh cự đao vàng rực dựng đứng ở đó, giống như đã cắm rễ xuống chỗ này, tản ra khí thế bề ngễ chúng sinh.

Mà ở bốn phía quanh hư ảnh, sớm đã vây kín vô số người, hoặc cao hoặc thấp, hoặc người hoặc thú, tư thái không đồng nhất, nhưng mỗi một tên đều tản ra Đao tu chi khí, cũng đều không yếu.

Trong số này, kẻ yếu nhất cũng đã lĩnh ngộ ra Đao Đạo quy tắc.

Kỳ thật cũng rất bình thường, không lĩnh ngộ Đao Đạo quy tắc, sao có thể tới gần nơi này chứ.

Phút chốc, một tiếng rầm vang dội vang lên, trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Chỉ thấy ở nơi xa Hỗn Độn bị phá vỡ, một chiếc chiến thuyền to lớn chậm rãi hiển hiện, trên boong thuyền đứng sẵn hai bóng người cao lớn thon dài, nhất là người đứng trước nhất, toàn thân trên dưới tràn ngập khí tức bá đạo mênh mông, làm người run sợ.

"Đó là, Vô Úy Đao Chủ của Càn Nguyên Tông!"

"Nghe đồn hần đã lĩnh ngộ Đạo Đạo quy tắc đến tám tầng trở lên, còn lĩnh ngộ ra hai môn chí cao Đạo Đạo, không biết những năm qua phải chăng đã lĩnh hội đến đại thành cấp độ!"

"Chắc cũng chưa thành chứ, nếu như hần lĩnh hội đến đại thành, khẳng định sẽ tìm Thông Thiên Kiếm Chủ khiêu chiến."

"Dù vậy, cũng đủ khùng bố rồi, nghe nói cảnh giới của hần đang là bán Đạo Quân lục trọng thiên cấp độ, nhưng chiến lược, chỉ sợ sớm đã đạt tới thất trọng thiên!"

". . ."

Bốn phía. tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, ngữ khí bao hàm kinh thán, hâm mộ, kính sợ.

Càn Nguyên Tông là thế lực hùng cứ cả một Đại Thiên Vũ Trụ, không chỉ là bá chủ tại bản thổ vũ trụ thế giới, trong mắt những Tiên Thiên chủng tộc ở chung quanh sinh hoạt tại vô biên Hỗn Độn kia, cũng tuyệt đối là một con quái vật khổng lồ.

Ít nhất bọn họ cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

Nhất là hần còn là chủ nhân của một mạch, càng là tồn tại mà bọn họ phải ngưỡng mộ.

Đừng thấy Vô Úy Đạo Chủ có chút thất thố trong nội môn đệ tử khảo hạch, nhưng đó chỉ là vì hần quá mức để ý Thông Thiên Kiếm Chủ mà thôi, loại bỏ những thứ này, hần vẫn như cũ là cường giả Đạo đạo đệ nhất Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ!

Trong mắt rất nhiều vũ trụ sinh vật, hần chính là đỉnh phong không thể leo lên!

"Khà khà, phô trương lớn như vậy cơ à."

Ngay lúc này, một tiếng cười không giống nhân loại truyền đến, nơi xa bỗng nhiên có một mảnh mây đen cuốn tới, Ma Khí như biển, nhiếp hồn đoạt phách.

Mà ở trong đó, một bóng dáng vĩ ngạn như ẩn như hiện, nhìn không rõ khuôn mặt, chỉ có một đôi mắt nhìn sang, bên trong tràn ngập ma ý dày đặc, làm cho người ta không rét mà run.

"Là người, Đạo Ma!"

Vô Úy Đạo Chủ một chút nhìn sang, lập tức liền nhận ra người, trong mắt lấp lóe tranh tranh hàn quang.

Các Đạo tu thấy hấn, lập tức lui ra xa, không đứng lộn xộn xen vào giữa hai phe này.

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ cùng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ luôn luôn đứng vào thế như nước với lửa, đây là chuyện mọi người đều biết, bọn họ cũng không muốn bản thân bị cuốn vào trong đó, trốn càng xa càng tốt.

Nơi xa.

Phong Vân đang ẩn nấp trong hư không, hấn lúc này đang hóa thành một hạt bụi nhỏ trong Hỗn Độn, lại nhờ có Hắc Ám năng lực cùng Không Gian năng lực, căn bản không ai có thể phát hiện hấn.

"Nhiều Đạo tu như vậy, giàu to giàu to rồi!"

Hấn kiểm chế hưng phấn trong lòng, dò xét từng người, không cần phải nói, tất cả đều là chất lượng cao, kém cỏi nhất cũng lĩnh ngộ được một tầng Đạo Đạo quy tắc.

Nhìn sơ qua, chí ít cũng có hơn mười vạn cái!

Đây đều là Đạo tu đến từ thập phương vũ trụ, cùng vô tận hỗn độn, bình thường rất khó nhìn thấy. Bọn họ cách nhau cực xa, bây giờ, đều tụ tập cùng một chỗ, mặc cho Phong Vân lấy hình chiếu!

Xin hỏi, còn có cái gì sáng khoái hơn hả!

"Đều rơi vào trong chén của ta đi!"

Phong Vân núp trong bóng tối, yên lặng mà phát tài, thỏa thích lấy hình chiếu của các Đạo tu này bỏ vào túi.

Nhất là Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma đến từ Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, đây chính là đại lão trong Đạo Đạo đó.

Mặc dù Phong Vân chưa từng gặp qua Vô Úy Đạo Chủ, nhưng cũng biết Càn Nguyên Tông có một tồn tại cường đại như thế, dù sao trước đó hẳn còn hành hạ đồ đệ cung của người ta nữa mà.

"Hình chiếu!"

Ánh mắt cực kỳ mịt mờ đảo qua Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma, Phong Vân lập tức thu hồi, không dám nhìn nhiều, bằng không sợ rằng với thực lực của hai người bọn họ, tất sẽ phát giác được.

"Leng keng!" "Leng keng!"

Không bao lâu, hai tiếng nhắc nhở truyền đến, Phong Vân lộ ra ý mừng, lập tức nhìn lại.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Vô Úy Đạo Chủ

【 tuổi tác 】 : Một ức chín ngàn năm trăm vạn kỷ

【 cảnh giới 】 : Bán Đạo Quân lục trọng thiên đỉnh phong

【 rơi xuống 】 : Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Phách Dao Hoàng Thiên Thức 》 , Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Ngã Vi Thần Dao 》 , Hỗn Độn cấp Lôi Hệ công pháp 《 Kinh Lôi Thần Dao Công 》 , Hỗn Độn cấp Lôi Hệ thiên phú, Lôi Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng sáu phần), Hỗn Độn cấp Dao Đạo thiên phú, Dao Đạo quy tắc (chín tầng), Chí cao Dao Đạo 《 Vạn Lôi 》 (đại thành), Chí cao Dao Đạo 《 Thiên Dao 》 (tiểu thành đỉnh phong). . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Dao Ma

【 tuổi tác 】 : Một ức ba ngàn chín trăm vạn kỷ

【 cảnh giới 】 : Bán Đạo Quân thất trọng thiên

【 rơi xuống 】 : Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Ma Dao Cửu Thức 》 , Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Ma Dao Hợp Nhất 》 , Hỗn Độn cấp Hắc Âm Hệ công pháp 《 Ma Dao Âm Hắc Điện 》 , Hỗn Độn cấp Hắc Âm Hệ thiên phú, Hắc Âm Ngụy Đại Đạo (nửa tầng bảy phần), Hỗn Độn cấp Dao Đạo thiên phú, Dao Đạo quy tắc (chín tầng), Chí cao Dao Đạo 《 Ma Dao 》 (đại thành). . .

. . .

"Một người là bán Đạo Quân lục trọng thiên đỉnh phong, một người là bán Đạo Quân thất trọng thiên!"

Phong Vân hơi lạnh người, quả nhiên không khác lắm với suy đoán của hắn, hai người này tu vi cảnh giới đều đã đi đến rất xa ở cấp độ bán Đạo Quân, vượt xa hắn.

Trước đó chiến lực của Phong Vân so với Di Đạo cao hơn một chút, đạt tới bán Đạo Quân nhất trọng thiên đỉnh phong cấp độ, lần này trên Dao Đạo

phương diện hấn cũng có tiến bộ to lớn, chiến lực cũng chỉ có thể so với bán Đạo Quân nhị trọng thiên mà thôi.

Cùng hai người này so sánh vẫn như cũ là chênh lệch to lớn, nếu thật sự đối mặt, sợ là không có chút lực đánh trả.

Đừng nhìn chỉ chênh lệch mấy cái tiểu cảnh giới, nhưng tiểu cảnh giới này, thế nhưng chẳng khác nào trời với đất, muốn vượt cấp là chuyện cực khó.

Hơn nữa, do Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma bởi vì là Dao tu, chiến lực vốn đã vượt qua cảnh giới một chút, độ khó càng lớn.

Lại thêm cảnh giới chân thực của Phong Vân mới là Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn mà thôi (năm trăm năm bế quan đạt tới), có thể vượt hai cấp sánh vai với bán Đạo Quân nhị trọng thiên đã là cực hạn.

"Chỉ có thể trước núp trong bóng tối, mượn cơ hội ra tay, nhìn xem có thể vót một đợt hay không." Phong Vân nói thầm.

Nói thực ra, lần này có thể thu được nhiều hình chiếu Dao tu như vậy, với hấn mà nói đã là thu hoạch khổng lồ, còn đồ vật trong Đạo Đạo cổ di tích, hấn cũng không quá ham hố, dù sao với thực lực của hấn mà lao vào, vẫn là rất nguy hiểm.

Bây giờ chuyện Phong Vân có thể làm, chính là ẩn thân từ một nơi bí mật gần đó, tìm kiếm cơ hội, có thể có một chút thu hoạch.

Chương 846: Kim Dương Dao Hoàng, Dao Đạo đại năng!

Chương 846: Kim Dương Dao Hoàng, Dao Đạo đại năng!

Bên trong hỗn độn mênh mông, Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma đang giằng co nhau.

Mặc dù cảnh giới Vô Úy Dao Chủ là nửa bước Đạo Quân lục trọng thiên đỉnh phong, so với Dao Ma thất trọng thiên thì thấp hơn một cấp độ, nhưng hấn nắm giữ hai môn Dao Đạo chí cao, so với Dao Ma nhiều hơn một môn.

Nếu là chân chính chiến đấu, cũng không cần sợ hãi đối phương, đây là nguyên nhân hấn cứng rắn như vậy.

Dao Ma hiển nhiên cũng biết điểm này, cho nên chỉ là khiêu khích miệng thôi, không có động tác thực tế gì cả.

Bất quá bọn hấn không có khiêu khích nhau quá lâu, thì nghe một tiếng nổ vang.

"Oanh!"

Chiến đao vàng ròng rục đứng ở kia bỗng nhiên nổ tung, đem vô tận hỗn độn phía trước đánh xơ xác, hiện ra không gian tinh khiết, trong hư không có từng tia năng lượng khác.

Tiếp theo, một tòa cổ nhạc từ bên trong hư không chậm rãi dâng lên, như Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt vậy, trắng lệt mà lộng lẫy, hấp dẫn tâm

thần người khác.

Thần nhạc cũng không có giờ cao vào bên trong Hỗn Độn vô biên, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác bàng bạc nguy nga, rung động lòng người.

Dưới chân ngọn núi lớn, có một cặp cửa đá to lớn, phía trên có khắc năm chữ cổ, mặc dù không phải bất cứ loại văn tự đương thời nào, nhưng ở Đạo tu đều có thể nhận ra được.

"Kim Dương Đạo Hoàng mộ!" Có Đạo tu đọc lên năm chữ cổ này, hẳn dựa vào lực lượng Đạo Đạo ẩn chứa trong kiểu để nhận ra.

Mà khi hắn đọc lên năm chữ cổ này, lập tức gây nên tiếng kinh hô của rất nhiều Đạo tu ở đây.

"Kim Dương Đạo Hoàng, đây không phải là một vị Đạo tu vô thượng ức vạn kỷ nguyên trước sao, xưng bá đương thời, được tôn xưng là 'Đạo Hoàng', là đại năng trong Đạo Đạo!"

"Đúng, chính là hắn, ta nhớ rồi, chính là vị này!"

"Oa, nghe đồn hắn đã tọa hóa ở bên trong vĩnh hằng Hỗn Độn, vốn dĩ cho là truyền ngôn thôi, không nghĩ tới lại là thật!"

". . ."

Ở đây đều là Đạo tu, đối với Đạo Đạo đại năng trong lịch sử đều rất quen thuộc, cho dù là danh tự, hay là cuộc đời, đều có thể hạ bút thành văn, tuyệt không mang do dự.

Vị Kim Dương Đạo Hoàng này, chính là một vị Đạo Đạo đại năng cách bọn họ gần nhất, năm đó đạo quan thiên hạ, bễ nghễ chúng sinh, được tôn

xung là 'Đạo Hoàng', đây là vinh quang chí cao cỡ nào, tự nhiên được ghi vào sử sách, để cho hậu nhân khắc ghi truyền tụng.

Lúc này động mộ của hấn hiện thế, không riêng gì những Đạo tu kia, ngay cả Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma ánh mắt cũng trở nên sáng rõ.

Nghe đồn vị Kim Dương Đạo Hoàng này nắm giữ ba môn Đạo Đạo chí cao trong tay, cùng một thanh Thần Đạo Đạo Khí cấp!

Nếu có thể cầm tới tay, còn không phải là phát tài sao!

"Không nói tới Đạo Khí kia, chỉ cần ba môn Đạo Đạo chí cao kia, truyền thừa của Vô Úy Đạo Sơn ta chắc chắn sẽ trở nên vô cùng cường đại, đến lúc đó, việc ta siêu việt Thông Thiên Kiếm Chủ, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!"

Vô Úy Đạo Chủ tâm tình hưng phấn nói.

Nắm giữ năm môn Đạo Đạo chí cao, mặc dù thiên phú tu hành của hấn không bằng Thông Thiên Kiếm Chủ, nhưng về mặt sức chiến đấu, tất nhiên sẽ vượt qua đối phương!

Mà Đạo Ma, bản thân hấn cũng chỉ mới nắm giữ trong tay một môn Đạo Đạo chí cao mà thôi, còn về Đạo Khí, vậy thì hấn càng không có tư cách đạt được, siêu cấp thân binh kia ngay cả đạo quân cũng không nhất định có được.

Nếu như đều có thể cầm tới tay, chiến lực của hấn tất sẽ tăng vọt, thậm chí dòm ngó tới Đạo Quân chi cảnh cũng không phải là không thể được!

Nghĩ tới đây, Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma đều có quyết định ở trong lòng, đồ vật bên trong đạo mộ này, bọn họ là tình thế bắt buộc!

...

Ngọn núi lớn nguy nga, phía trên mặc dù không có cây cỏ mọc lên, nhưng lại không thiếu sinh cơ, có quang mang vờn quanh, còn có hương thơm thấm vào ruột gan bay ra.

Rất hiển nhiên, trong đạo mộ này còn có những bí ẩn khác nữa.

Phút chốc, cửa đá đóng chặt kia từ từ mở ra, lúc này, hương thuốc càng dày đặc, ở sau cửa đá lưu động, không ít người phiêu phiêu dục tiên, giống như là muốn phi thăng lên trời vậy.

Hiện trường một trận huyên náo, rất nhiều Đạo tu đều kìm nén không được, xông về phía trước.

"Hừ!"

Nhưng một giây sau, một màn đao quang màu đen quét ngang qua, trực tiếp đem hơn mười vị Đạo tu phía trước nhất chém thành huyết vụ, tử vong tại chỗ, Phong Vân nhìn thấy như vậy đau lòng không thôi, đây đều là hình chiếu của hắn đó, cứ như vậy mất đi. Ngay cả thi thể tàn hồn cũng không lưu lại.

Đạo Ma hóa thành một đạo ma quang bay tới, gặp Thần giết Thần, gặp Phật sát Phật, trực tiếp tới trước cửa đá.

Sau đó hắn trực tiếp xông vào.

Theo sát phía sau là Vô Úy Đạo Chủ cùng Di Đạo, tốc độ cũng vô cùng nhanh, vừa vào cửa đá, chớp mắt đã biến mất rồi.

Sau khi hai vị đại lão này đều đã đi vào, mới đến phiên Đạo tu còn lại tràn vào bên trong.

Phong Vân xen lẫn bên trong đám người này, không lộ thân hình, lặng lẽ tiến vào trong.

...

Toà động phủ này, ở bên ngoài nhìn vào cũng không phải là rộng lớn, càng không nói tới mênh mông, nhưng khi vừa tiến đến, lại phảng phất như mình vừa đặt chân vào bên trong một thế giới khác, vô cùng bao la.

Lúc này, đã có mấy vạn Đạo tu tiến đến rồi.

Bọn họ sững sờ nhìn tròng cảnh trước mắt, chỉ thấy trước mắt tràn đầy sương mù kim sắc, che khuất bầu trời, phảng phất như có những sợi dây thừng vô hình đưa chúng nó kết nối lại với nhau.

Bất quá theo Đạo tu tiến đến càng ngày càng nhiều, chỉ thấy vô tận sương mù kim sắc chung quanh lập tức bắt đầu mãnh liệt lên.

"Ầm ầm!

Sương mù kim sắc từ những phương hướng khác nhau dững mãnh lao tới, sau đó bắt đầu trở nên thưa thớt, cuối cùng càng ngày càng mỏng manh, cho đến khi hoàn toàn biến mất, trở nên vô cùng tinh khiết.

Mà lúc này đây, những Đạo tu kia chấn kinh phát hiện ra, chỉ thấy ở bốn phía lại có mấy trăm ức Dị Thú hình thể khổng lồ.

Những Dị Thú này toàn thân màu xám, được khô giáp bao trùm, sau lưng mọc lên hai cái cánh tựa như lưỡi đao, con mắt lạnh lẽo vô tình.

Khi những Đạo tu này nhìn thấy đám dị thú, những Dị Thú này cũng phát hiện ra nhóm Đạo tu.

Lập tức ——

"Rống! !"

"Người xâm nhập!"

"Người xông vào, giết! Giết!"

Mấy trăm ức Kim Giáp Dị Thú tất cả đều để mắt tới những Đao tu này, từng con phát ra tiếng gầm thét, hai cánh phía sau như lưỡi đao, vậy mà để lộ ra Đao Đạo phong mang khủng bố, cùng nhau vồ giết tới.

Một màn này, để cho những Đao tu cùng nhau biến sắc.

Nếu như là mấy vạn con, thậm chí là mấy chục vạn con, bọn họ có thể không thèm để ý tới, nhưng mấy trăm ức cùng nhau vồ giết tới, đó là khái niệm gì chứ.

Chẳng khác gì là phô thiên cái địa, sóng sau đè sóng trước.

Với lại hai cánh phía sau Kim Giáp Dị Thú này lại cho bọn hắn một loại ảo giác đao trảm, mặc dù uy lực một cái rất nhỏ, nhưng mấy trăm ức con chồng lên nhau, thì chính là lực lượng kinh khủng vô biên!

Không ít Đao tu ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, trực tiếp bị bao phủ, sau đó bị xé thành mảnh nhỏ.

"Chạy mau!"

Những Đao tu còn lại chạy trốn giữ mạng, căn bản không dám liều mạng.

Ngay cả Vô Úy Đao Chủ cùng Đao Ma, sau khi chém giết mấy vạn con Kim Giáp Dị Thú cũng không dám dừng lại lâu, trực tiếp chạy trốn.

Nhắc tới người thoải mái nhất bên trong đám Đạo tu, tự nhiên chính là Phong Vân rồi.

Hắn một mực ẩn núp ở bên trong không gian, những Kim Giáp Di Thú này căn bản không cảm giác được hắn, dễ dàng vượt qua bọn họ, hướng tới chỗ sâu mà đi.

Duy nhất đề cho Phong Vân đau lòng chính là, những Đạo tu này lại chết một mảnh rồi. _

Chương 847: Dao Đạo truyền thừa!

Chương 847: Dao Đạo truyền thừa!

"Hô, thật là khủng bố."

Phong Vân vượt qua mấy trăm ức con Kim Giáp Dị Thú, trong lòng lú lỏi nói.

Bên trong hai cánh của mấy trăm ức Kim Giáp Dị Thú này, đều ẩn chứa Dao Đạo pháp tắc viên mãn, cho nên mỗi lần bọn chúng huy động cánh, phảng phất như là trăm kích một đao lên người địch nhân.

Vốn có Dao Đạo pháp tắc viên mãn cũng không sao, nhưng mấy trăm ức cái Dao Đạo quy tắc viên mãn cấp tụ tập cùng một chỗ, cái kia chính là chuyện rất kinh khủng.

Hơn nữa còn là phối hợp thân mật chặt chẽ lẫn nhau, ngay cả xem như Dao Đạo quy tắc ở trước mặt cũng giống như một trang giấy vậy.

Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma không sợ hãi, nhưng lại ngại phiền phức, lại thêm tâm trí bọn họ đang đặt ở đồ tốt trong đao mộ, không có ở lại quá lâu, trực tiếp chạy trốn.

Phong Vân theo thật sát đằng sau hai người bọn họ, không xa không gần, lặng yên không một tiếng động.

Còn những Dao tu kia, còn đang liều mạng thoát khỏi mấy trăm ức Kim Giáp Dị Thú kia truy sát, cũng hướng bên này chạy qua, bất quá tốc độ bọn

hắn quá chậm, khả năng cần một đoạn thời gian nữa mới có thể tới đây.

...

Bên này.

Phong Vân đi theo phía sau Vô Úy Dao Chủ, Di Đạo cùng Dao Ma, hắn từ xa đã nhìn thấy một tòa phủ đệ to lớn, xa xa nhìn lại, phía trên cửa phủ đệ này có đồ án.

Đó là một thanh trường đao màu vàng óng, lộ ra ánh sáng chói, bá đạo, hùng hực, cho dù vũ trụ biến ảo, thời gian trôi qua, nó cũng sẽ tồn tại vĩnh hằng, bất hủ bất diệt.

"Đây là. . ."

Phong Vân chăm chú nhìn về đồ án trường đao trên cửa phủ kia, con mắt hơi chấn động, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Trong lúc mơ hồ, hắn phảng phất đã nhìn thấy một thân ảnh khôi ngô nguy nga, đứng vững vàng ở bên trong hỗn độn vô tận, một đao chém xuống, mười ngàn hoành không, khai thiên tích địa, phủ chiếu vạn giới!

Trên thực tế, không riêng gì Phong Vân nhìn thấy, Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma cũng trong thoáng chốc này 'Thấy' được cảnh tượng tự.

Cái này khiến bọn họ thần sắc càng thêm hưng phấn kích động, bởi vì cái này đủ để chứng minh, đao mộ này là thật!

"Ông ——! !"

Ngay lúc này, một đạo quang mang bỗng nhiên từ trong đồ án trường đao trên cửa phủ bắn ra, trong nháy mắt bao phủ Dao Ma, Vô Úy Dao Chủ cùng Di Đạo lại, giống như là đang kiểm tra gì đó.

Một giây sau, quang mang này thu hồi, sau đó chỉ nghe một tiếng nổ vang, cửa lớn phủ bụi đã lâu kia mở ra.

"Đi!"

Đao Ma giảnh trước một bước, hóa thành một vòng u quang, vọt thẳng đi vào, biến mất không thấy gì nữa.

Vô Úy Đao Chủ bởi vì mang theo Di Đạo, cho nên chậm một bước, nhưng cũng nhanh không kém, như Thần Đao chém ra, thoáng cái đã biến mất.

Khi bọn họ cùng nhau trở ra, Phong Vân mới tới gần.

"Ông ——! !"

Lúc này, đồ án trường đao trên cửa phủ kia, lại lần nữa bắn ra một chùm kim quang, đem Phong Vân bao phủ lại.

Thoáng chốc, Phong Vân cảm giác Đao Đạo quy tắc trong cơ thể mình bị kim quang này bao phủ, một lát sau, kim quang này liền chủ động rút về, hết thấy giống như là cái gì cũng không có phát sinh qua vậy.

"Kiểm trắc Đao Đạo quy tắc sao."

Phong Vân thầm đoán trong lòng.

Xem ra để vào động phủ này còn có yêu cầu nữa, chỉ có lĩnh ngộ ra Đao Đạo quy tắc mới có thể tiến vào trong đó.

Bất quá cái này cũng không tính là yêu cầu gì, dù sao Đao tu có thể đi tới nơi này, trên cơ bản đều đã lĩnh ngộ ra Đao Đạo quy tắc.

Chân điềm một cái, Phong Vân cũng biến mất tại nguyên chỗ, nhanh chóng tiến vào trong đó.

Mà sau khi hắn rời đi hồi lâu, Đạo tu đằng sau cũng từng người đuổi tới, cũng thông qua kiểm trắc, tiến vào trong cửa phủ.

...

Cùng lúc đó.

Ở chỗ sâu nhất trong phủ đệ, một mảnh không gian không biết tên, nơi này cực kỳ mỹ lệ, điều ngử hoa hương, muôn sông nghìn núi, sinh cơ bùng bùng.

Một tòa đỉnh núi hiểm trở, đang có hai tên sinh mệnh nhân loại đánh cờ, một người mặc áo trắng, khí chất mờ mịt giống như Thiên Thần, cả người khoác hắc giáp, tựa như Thiên Sơn nặng nề.

Phút chốc, hai người bọn họ tựa hồ cảm ứng được cái gì đó, nhẹ nhàng nâng lên, nhìn nhau một chút, cảm giác như trong mắt có chút than thở.

"Bao nhiêu kỷ nguyên rồi, phong ấn rốt cục đã bị phá, chủ nhân đạo mộ đã xuất thế."

Nam tử áo trắng phát ra cảm khái tang thương vạn cổ.

"Đúng vậy, không biết lần này có Đạo tu có thể hợp cách hay không, nhận được truyền thừa của chủ nhân." Nam tử mặc áo giáp đen nhẹ giọng nói.

Nam tử áo trắng lắc lắc đầu nói: "Ta đoán chừng rất khó, hoàn cảnh thiên địa hiện tại càng ngày càng kém, thiên tài sinh ra cũng là một đời không bằng một đời, thời đại kia của chủ nhân chúng ta, số lượng Đạo

Quân nào có thừa thớt như bây giờ, không cần nói đến là con đường Đạo tu càng thêm gian nan."

"Người nhìn một chút những Đạo tu tiến đến này đều là cái quái gì đây, thực lực hai vị Đạo tu tối cường kia cũng không tệ, nhưng đều tối thiểu đã tu luyện hơn ức kỷ nguyên rồi, sớm đã không còn tiềm năng có thể đào nữa, những người khác, căn bản vốn là không thể nhìn nổi."

Nam tử mặc áo giáp đen cũng đồng ý gật gật đầu, bất quá hấn lập tức giống như là phát hiện ra gì đó, hơi nhíu mày, "Tiểu gia hỏa Nhân tộc đi theo phía sau hai vị Đạo tu tối cường kia rất không tệ đó, ta đoán thời gian hấn tu luyện, tuyệt đối không vượt qua một kỷ nguyên, tiềm lực xem ra cũng được."

Nam tử áo trắng lại bĩu môi, "Lúc hấn vừa mới thông qua cửa phủ ta đã chú ý tới rồi, chỉ là Đạo Đạo quy tắc tầng sáu mà thôi, mặc dù tuổi tác nhỏ thì thế nào, ngay cả tư cách trở thành đệ tử ký danh của chủ nhân cũng không có."

"Chủ nhân yêu cầu quá cao rồi." Nam tử mặc áo giáp đen bất đắc dĩ lắc đầu.

"Là đệ tử do chủ nhân tuyển bạt, tiếp nhận truyền thừa, tự nhiên yêu cầu rất cao, dù sao năm đó chủ nhân chúng ta là Đạo Hoàng xưng bá một thời đại, đệ tử của hấn, dù là đệ tử ký danh, hay là thân truyền đệ tử, cũng tuyệt đối không thể qua loa được!"

Nam tử áo trắng đối với chuyện này rất kiên trì, không có bất kỳ chỗ nào có thể thương lượng cả, thậm chí lại đợi thêm trăm ức kỷ nguyên nữa cũng sẽ không tiếc.

Trên thực tế, vèn vèn chỉ là danh phận đệ tử mà thôi.

Bất quá phía sau danh phận đệ tử này, mới là chỗ tốt thực sự.

Bảo vật gì, tài nguyên gì, cũng sẽ lưu lại cho đệ tử.

Đương nhiên, nếu như Kim Dương Dao Hoàng còn sống mà nói, khẳng định là sẽ không ban thưởng nhiều bảo vật tài nguyên như vậy cho đệ tử.

Chỉ có khi hãn đã chết, mới biết chân chính vô tư, lưu lại y bát, đem bảo vật tài nguyên trọng yếu nhất tất cả đều ban thưởng cho người khác.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân tiến vào cửa phủ, liền phát hiện ra mình đã đi vào bên trong một tòa đại điện rộng lớn.

Nói là đại điện, nhưng diện tích lại cho người ta một loại cảm giác vô cùng lớn, lớn đến mênh mông, căn bản không nhìn thấy điểm cuối cùng.

Nơi này không có gì cả, chỉ có hoang vu cô tịch là vĩnh hằng bất diệt.

"Ầm ầm ——! !"

Phút chốc, có tiếng nổ vang lên.

Một giây sau, chỉ thấy ở đường chân trời cuối cùng, vậy mà dâng lên một thanh cự đao kim sắc, trên đâm tới trời xanh, dưới đâm thủng địa ngục, không phải là hư ảnh, mà là thực thể.

Đứng sừng sững ở đó, nguy nga mà cao ngất, để cho người ta ngưỡng vọng, tản ra khí thể thiên băng địa liệt bàng bạc.

"Đây là... Kim Dương Thần Đao của Kim Dương Dao Hoàng sao?"

Vô Úy Dao Chủ trước tiên nhìn sang, thần sắc chấn kinh, bất quá lập tức
hắn phát hiện ra điểm không đúng, "Không đúng, đây không phải thần binh,
mà là Dao Đạo chí cao! !"

Chương 848: Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi!

Chương 848: Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi!

Một thanh cự đao kinh thế từ đường chân trời từ từ bay lên, mang đến áp lực cùng ba động mênh mông, như là một vị đao khách tuyệt thế đứng sừng sững ở đó, làm cho người ta ngưỡng vọng.

Nhưng đây cũng không phải là thần binh, mà chỉ là Đao Đạo chí cao hiển hóa mà thôi.

Vô Úy Đao Chủ cùng Đao Ma đều tu Đao Đạo chí cao, cho nên phát giác ra chiến đao vàng ròng to lớn kia chính là Đao Đạo chí cao lộ ra bên ngoài, cũng không phải là thần binh gì cả.

Một giây sau, biến hóa lại diễn ra.

Chỉ thấy cự đao vàng ròng kia, vậy mà xuất hiện một vòng mặt trời, treo ở trên đó, quang huy ức vạn trượng, chiếu rọi Càn Khôn, định trụ vạn cổ thanh thiên.

Thấy cảnh này, Vô Úy Đao Chủ và Đao Ma thần sắc chấn động, bọn họ nghĩ đến cái gì đó, đồng thời bật thốt lên: " Đao Đạo chí cao, Kim Dương Đao Đạo!"

Lời nói vừa ra, hai vị siêu cấp Đao tu nhìn nhau, đều nhìn thấy hàn ý trong mắt đối phương.

Hiển nhiên, đây là đồ vật bọn họ nhất định phải có được!

Một chớp mắt tiếp theo, Dao Ma dẫn đầu hành động, hướng về phía cự đao vàng ròng cuối đường chân trời kia bay đi.

Vô Úy Dao Chủ quát khê một tiếng, bỏ Di Đạo lại đây, đuổi ngay theo sau.

Cùng lúc đó, ở cách đó không xa, Phong Vân lặng lẽ theo tới.

Hắn tự nhiên cũng phát giác được cự đao vàng ròng đứng sừng sững giữa thiên địa kia thật ra là một môn Dao Đạo chí cao hiển hóa, lúc này, hắn cũng hướng về phía bên kia thuận di tới.

Đương nhiên, từ đầu đến cuối, Phong Vân đều không lộ ra thân hình, hết thảy đều là ở trong bóng tối tiến hành, ở đây không có bất kỳ một người nào có thể phát giác được.

Mà qua không lâu, những cái Dao tu kia cũng lần lượt chạy tới.

Sau khi bọn hắn nhìn thấy chiến đao vàng ròng to lớn kia, cũng đều nhận ra được chiến đao này chính là một môn Dao Đạo chí cao, không ngạc nhiên chút nào, trên mặt từng người đều lộ ra vẻ hưng phấn cực độ.

Bất quá hưng phấn trên mặt bọn họ lập tức biến mất, bởi vì ở trên không, Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma đã triển khai đại chiến rồi.

Cái này khiến cho những Dao tu này biết được, môn Dao Đạo chí cao này, khẳng định không có phần cho bọn họ.

Ở trước mặt loại siêu cấp Dao tu này, bọn họ cơ hồ là một chút cơ hội cũng không có.

"Ông ——! !"

Nhưng mà, ngay lúc này, bỗng nhiên chiến đao vàng ròng nổi lên trời đất kia bỗng nhiên hét một tiếng, một vòng uy áp nồng hậu dày đặc bắt đầu xuất hiện, nhanh chóng tràn ngập ra bốn phía, trong nháy mắt bao phủ tất cả Đạo tu ở đây. Cũng bao quát cả Vô Úy Dao Chủ và Dao Ma đang đại chiến với nhau.

Một giây sau, những Đạo tu này chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, một cỗ áp lực khổng lồ giáng lâm trên người bọn hắn, để cho bọn hắn như muốn ngạt thở.

Tiếp theo, khí tức một số Đạo tu bắt đầu bỗng nhiên hạ xuống, cuối cùng, đều dừng ở cấp độ nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên.

Trên không trung, Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma cũng bị ảnh hưởng, khí tức hai người vốn như biển lớn nhanh chóng yếu đi, một đường từ nửa bước Đạo Quân lục trọng thiên đỉnh phong và thất trọng thiên rút xuống tam trọng thiên đỉnh phong và tứ trọng thiên!

Còn những vị tu vi cảnh giới vốn là không phải nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên kia, thì không hề bị ảnh hưởng, nhiều nhất là chỉ cảm nhận một chút áp lực mà thôi, đối với thực lực bản thân cũng không suy yếu chút nào.

Phong Vân cũng ở bên trong nhóm này, tu vi cảnh giới của hắn mới là Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn mà thôi, đừng nói nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên, ngay cả nửa bước Đạo Quân nhất trọng thiên cũng rất xa, cho nên cơ bản không có bị ảnh hưởng.

"Xem ra là cố ý làm như thế. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói, cự đao vàng ròng này đem cảnh giới những Đạo tu ở đây áp chế đến nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên, trong

lòng hắn suy đoán, đoán chừng là để tạo ra một hoàn cảnh tương đối công bằng.

Mà nguyên nhân của việc làm này, trong lòng hắn đại khái cũng hiểu một chút, nhưng cũng không chắc chắn, còn phải nghiệm chứng mới chắc chắn được.

Bất quá mặc kệ động cơ đối phương là gì, thì đối với Phong Vân mà nói, loại phương pháp hạn chế tu vi này, có thể nói là cơ hội của hắn.

Bởi vì cái này đại biểu cho, xác suất hắn ngư ông đắc lợi lại lớn hơn một chút.

Dù sao, Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma cường đại nhất, cảnh giới bây giờ phân biệt bị áp chế đến nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên đỉnh phong cùng tứ trọng thiên.

Mặc dù so với Phong Vân mà nói, vẫn là chênh lệch rất lớn.

Nhưng độ khó so với trước đó tối thiểu đã giảm xuống mấy cấp bậc rồi, nếu như là nửa bước Đạo Quân lục trọng thiên đỉnh phong và thất trọng thiên, nói thực ra, Phong Vân cũng không có bao nhiêu lòng tin cướp Đạo chí cao từ trong tay bọn họ.

Bất quá nếu là tam trọng thiên đỉnh phong cùng tứ trọng thiên mà nói, Phong Vân tự nhận là xác suất thành công vẫn là rất cao.

Không nói gì khác, phương diện ở ẩn nấp và tốc độ, không ai sánh được được hắn cả, dù cho là nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên đỉnh phong và tứ trọng thiên, hắn cũng không sợ hãi.

Nghĩ đến đây, Phong Vân tới gần thêm mấy phần.

Mà có ý nghĩ này, hiển nhiên không chỉ có một mình Phong Vân.

Những Đạo tu ở đây từng người ánh mắt lấp lóe, rất rõ ràng, bọn họ cũng có ý nghĩ này.

Nếu như là trước đó, bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ, bởi vì hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng bây giờ đã khác, bọn họ đều có một tia cơ hội nhỉ.

Bất quá mặc dù trong lòng bọn họ có ý nghĩ, nhưng cũng không lập tức ra tay, hiện tại tất cả Đạo tu đều đang khắc chế, chỉ chờ khi Đạo Đạo chí cao kia chân chính xuất hiện trên đời đời, là thời điểm chúng Đạo tu điên cuồng.

"Bành!"

Trên không trung vô tận, Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma vẫn đang quyết đấu, hai vị Đạo tu tuyệt thế này hiển nhiên đã đánh ra Chân Hỏa rồi, thù mới hận cũ chung vào một chỗ, hiển nhiên nhất thời nửa khắc rất khó ngừng lại.

Bất quá hai bọn hắn cũng biết nặng nhẹ, nhìn như đánh rất kịch liệt, nhưng đều bảo lưu lại đại bộ phận chiến lực, đồng thời chú ý tới động tĩnh của chiến đao vàng rờng nơi xa.

...

Không biết qua bao lâu.

Một đoạn thời khắc sau.

chiến đao vàng rờng cuối đường chân trời bỗng nhiên tách ra quang mang hùng hực, sau đó hóa thành một đạo thần hồng kinh thiên phóng lên

tận trời.

Chỉ thấy thân hồng này được bao phủ bởi một tầng Hồn Độn quang mang, sương mù mờ lung, thần bí khó lường, không người nào có thể thấy rõ vật này rốt cuộc là cái gì.

Nhưng không có chút ngoài ý muốn nào, chúng Dao tu từ trong cảm ứng được Đạo Đạo phong mang cực hạn mà thuần túy, sáng chói giống như Cửu Thiên Thần Nhật vậy!

"Giết! !"

Không có chút do dự gì, một số Dao tu cùng nhau ra tay, hướng về phía trước phóng đi.

Nơi này phát sinh chấn động mạnh, khí tức khủng bố tràn ngập bốn phương tám hướng.

Dao tu vốn là vô ý ra tay, lúc này cũng không chịu được dụ hoặc, tất cả đều vọt tới.

"Oanh!"

Nhưng ngay lúc này, một đạo ma quang từ trên cao chém xuống, chiếu sáng phiến đại điện thế giới này, tựa như cửu thiên ngân hà trút xuống vậy.

Không ít Dao tu ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không thể phát ra, tử vong tại chỗ.

"Ngấp nghé bảo vật của ta, muốn chết!"

Đạo Ma từ trên cao rơi xuống, lãnh mầu liếc nhìn một đám Dao tu, làm toàn thân bọn hắn run lên.

Một bên khác, Vô Úy Dao Chủ cũng ra tay, một đao vắt ngang thiên khung, chặn đường của một số Dao tu đường.

Mặc dù cảnh giới hai vị Dao tu tuyệt thế bị áp chế rất lớn, nhưng chiến lực bọn hắn vẫn khủng bố như cũ, để cho những Dao tu kia run sợ, cảm thấy bất lực mà nhìn.

Nhưng mà, ngay lúc này.

Bỗng nhiên một vòng hư ảnh vô thanh vô tức xuất hiện, cướp chiến đao vàng ròng lơ lửng ở giữa không trung vào trong tay, sau đó hóa thành một đạo thiểm điện bỏ chạy.

Một màn này đã vượt quá dự đoán của những Dao tu ở đây, ngay cả Vô Úy Dao Chủ cùng Dao Ma cũng khẽ giật mình!

Chương 849: Nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong!

Chương 849: Nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong!

Đột nhiên xuất hiện một cái bóng mờ cuốn lên chí cao Đạo Đạo hóa thành thần hồng rồi bỏ chạy. Một màn này khiến tất cả các Đạo tu ở đây kinh ngạc đến ngậy người, ngay cả Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma đều không phản ứng kịp, hai mặt ngẩn ngơ.

Nhưng chỉ một giây sau, bọn họ lấy lại tinh thần.

Đạo Ma nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân Ma Khí đại thịnh, cầm Ma Dao bổ thẳng lên bầu trời, Ma Dao lực lượng tối tăm thâm trầm giống như một vệt thiên mang bất hủ, xẹt qua mệnh môn thiên địa, chiếu sáng ức vạn cương vực, uy năng không thể đong đếm.

Nhưng, khi một kích khủng bố này lướt qua hư ảnh kia, lại phảng phất như không hề đụng phải vật thật, cứ thế xuyên qua.

Ma Dao chém xuống đại địa, khiến mặt đất bị chém ra thành một khe rãnh cực sâu, nhìn mà tê cả da đầu.

"Hả?"

Đạo Ma lông mày nhíu chặt, trong nháy mắt nhìn ra hư thực, "Người có Không Gian thiên phú?"

Bên cạnh.

Vô Úy Dao Chủ cũng huy động Thần Dao trong tay, lập tức Lôi Đình chọt hiện ra khắp xung quanh, giống như Thiên Kiếp giáng lâm, ngưng tụ lại giữa không trung, hình thành một thanh Thần Dao màu tím đậm.

Nó nhẹ nhàng chém xuống, trong chốc lát, vô số không gian vỡ nát ngay tại chỗ, cũng bao quát cả vùng không gian mà hư ảnh kia chạy trốn, lập tức hóa thành bột mịn.

Nhưng mà, vượt qua dự đoán của Vô Úy Dao Chủ, mặc dù không gian quanh đây đều vỡ vụn, trở nên hỗn loạn không chịu nổi, nhưng hư ảnh này vẫn như cũ chẳng có chuyện gì.

Thậm chí, nó nhẹ nhàng chấn động, trực tiếp lướt qua không gian vỡ vụn, tốc độ càng nhanh.

Cái gì! ?

Vô Úy Dao Chủ tràn ngập kinh sợ, hoàn toàn không ngờ rằng sẽ có một màn này.

"Muốn chạy ư! Ở lại cho ta! !"

Một bên khác, trong mắt Dao Ma bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, hét dài một tiếng, làm cho người ta phải rùng mình. Hẳn thoát ra từ trong không gian, thiêu đốt tự thân lực lượng, tốc độ bạo tăng, lại cường ép xông lên, cấp tốc đuổi theo.

Cách gần đó, Dao Ma cũng thấy rõ hư ảnh này, chính là một thanh niên anh tuấn khoác kim giáp, trán mọc song giác, mà khiến hắn chú ý nhất là, thanh niên anh tuấn này cảnh giới cũng chỉ là bán Đạo Quân nhất trọng thiên mà thôi.

Phong Vân thôi động Hồn Độn cấp Biến Thân thiên phú, không những có thể thay đổi hình dáng tướng mạo cùng bản nguyên linh hồn, mà ngay cả cảnh giới cũng thuận tiện thay đổi luôn.

"Chỉ là bán Đạo Quân nhất trọng thiên, cũng dám đoạt thức ăn trước miệng cọp! !"

Đạo Ma vô cùng phẫn nộ, nếu như là bị Đạo tu cường đại khác đoạt đi thì cũng thôi, nhưng mà kẻ đoạt mất bảo vật lại chỉ là một tên bán Đạo Quân nhất trọng thiên.

Đạo tu ở cảnh giới này, ở trong mắt hấn không khác gì sâu kiến, có thể tùy tiện nghiền chết.

"Chết cho ta! !"

Trong lòng hấn rống một tiếng, tốc độ đột nhiên bộc phát, trong nháy mắt nhanh chóng tiếp cận hư ảnh kia.

Cùng lúc đó, Ma Đạo trong tay hấn cũng bắn ra hào quang chói mắt, soi sáng muôn phương, chém ra một đao, vô thượng ma lực âm âm bạo động, uy năng không cách nào tưởng tượng!

Phong Vân đang bỏ chạy ở phía trước, bỗng nhiên cảm nhận được một tia nguy hiểm giáng xuống chính mình, toàn thân lông tơ dựng đứng.

Hấn không cần cảm giác cũng biết phía sau lưng có công kích khủng bố đang lao đến, cho dù lấy thân thể vô hình tới gần Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn của hấn, căn bản cũng không ngăn được một đao kia.

Nhưng Phong Vân cũng không bối rối, thần sắc vẫn như cũ bình tĩnh tinh táo.

"Thực sự không được, chỉ có thể thiêu đốt linh hồn, đổi lấy cường đại chiến lực trong giây lát. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói. Thiêu đốt linh hồn, đối với hắn mà nói, cũng không phải là thủ đoạn gì liêu mạng, người khác thiêu đốt linh hồn lực, rất khó khôi phục, thậm chí sẽ lưu lại di chứng.

Nhưng với Phong Vân mà nói, chỉ là xoát một cái linh hồn hình chiếu mà thôi.

Nhưng, ngay khi Phong Vân chuẩn bị hành động, bỗng nhiên chí cao đao bách biến thành thần hồng bị hắn cuốn vào thức hải, vậy mà lại dung hợp lại với linh hồn của hắn.

Cùng lúc đó, ở ngoại giới, trước mặt Phong Vân bỗng nhiên xuất hiện một vòng xoáy, người còn không kịp phản ứng đã trực tiếp bị hút vào trong.

Hả?

Đao Ma thấy cảnh này, bỗng nhiên tăng thêm tốc độ, cũng phóng về phía vòng xoáy kia.

Nhưng hắn vừa mới tới gần, bên trong liền truyền ra một giọng nói cực kỳ lạnh lùng, "Chỉ có người sở hữu Kim Dương Đao Đao mới có thể đi vào, còn lại, tự tiện xông vào hắn phải chết!"

Giọng nói rất nhẹ, nhưng lại vang lên từ sâu trong linh hồn Đao Ma, giống như là thiên băng địa liệt, khiến Đao Ma thần sắc đại biến, như thể đang đối mặt với một tôn vô thượng tồn tại vậy, khiến hắn không còn chút lực phản kháng.

"Ít nhất là tồn tại bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong! !"

Đao Ma cực độ kinh sợ, bị ép phải ngừng bước.

Mà hắn vừa chạm một nhịp này, vòng xoáy cũng đóng lại, không gian khôi phục bình thường, giống như là cái gì cũng chưa từng xảy ra vậy.

Cách đó không xa, Vô Úy Đao Chủ cũng nghe được giọng nói từ vòng xoáy truyền tới kia, cùng với khí tức khủng bố ẩn chứa trong đó, đồng dạng biến sắc.

"Xem ra đao mộ này cũng không phải là vô chủ, bên trong vẫn có tuyệt thế tồn tại như vậy trấn giữ!"

Vô Úy Đao Chủ nhớ tới năm đó dưới trướng Kim Dương Đao Hoàng có hai người hầu, một là bạch y Thần Thương, một là hắc giáp Chiến Cuồng, đều là bán Đao Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, từng đi theo Kim Dương Đao Hoàng chinh chiến thập phương, lập ra chiến công hiển hách, uy danh vang xa.

"Không biết là vị nào trong số đó. . ."

Vô Úy Đao Chủ cực kỳ không cam tâm, khoảng cách cơ duyên gần như thế, lại cứ như vậy bị một tên oắt thần bí nửa đường giết ra cướp mất, mà tên này lại mới chỉ là bán Đao Quân nhất trọng thiên mà thôi, hắn sao có thể nuốt xuống cục tức này. . . .

"Chờ xem, tồn tại trong bóng tối ở trong đao mộ này đưa hắn đi, khẳng định là tiến hành khảo nghiệm, nhưng người chỉ là bán Đao Quân nhất trọng thiên, khẳng định không có cách nào thông qua, đến lúc đó bị trục xuất ra ngoài, ta cũng có cơ hội thôi."

Vô Úy Đao Chủ trong lòng thâm nhủ, cũng không tính cứ vậy rời đi.

Một bên khác, Đao Ma cũng tìm một chỗ ngồi xếp bằng xuống, không có ý rời đi, hiển nhiên cũng có cùng suy nghĩ với Vô Úy Đao Chủ.

...

Cùng lúc đó.

Phong Vân bị vòng xoáy đột nhiên xuất hiện hút vào, chờ hấn lấy lại tinh thần, đã phát hiện mình đi vào một thế giới hoàn toàn xa lạ.

Chỉ thấy nơi này phong cảnh như vẽ, chói lọi yêu kiều, cảnh tượng siêu phàm.

So với cảnh tượng lúc trước thấy hoàn toàn không giống.

"Nơi này là . . ."

Phong Vân phiêu nhiên đứng giữa không trung, nghiêng đầu nhìn thế giới hoàn toàn mới này.

Lập tức, ánh mắt hấn liền ngưng tụ, bởi vì hấn nhìn thấy ở đỉnh núi phương xa, có hai bóng người đang ngồi bên cạnh một bàn cờ, nhìn qua giống như đang đánh cờ.

Vô ý thức, hấn liền muốn thử lấy hình chiếu, vốn dĩ hấn cho rằng sẽ không có phản ứng, nhưng vượt ra khỏi dự đoán của Phong Vân, vậy mà lại thành công!

"Leng keng!" "Leng keng!"

Hai âm thanh nhắc nhở liên tiếp truyền đến, biểu thị hình chiếu mới đã tạo ra.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Trụ Vũ (bạch y Thần Thương)

【 tuổi tác 】 : Năm ngàn ức vạn kỷ

【 cảnh giới 】 : Bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong

【 rơi xuống 】 : Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Thần Thương Thương Vân Phá 》 , Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Duy Tâm Nhất Thương 》 , Hỗn Độn cấp Hỏa Hệ thiên phú, Hỗn Độn cấp Mộc Hệ thiên phú, Hỗn Độn cấp Lôi Hệ thiên phú, Hỗn Độn cấp Kim Hệ thiên phú, Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng chín phần), Mộc Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng chín phần), Hỗn Độn cấp Thương Đạo thiên phú. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Hắc Tê (hắc giáp chiến cuồng)

【 tuổi tác 】 : Năm ngàn ức vạn kỷ

【 cảnh giới 】 : Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong

【 rơi xuống 】 : Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Thiên Băng Phá Diệt Quyền 》 , Hỗn Độn cấp võ kỹ 《 Sát Lục Chi Tâm 》 , Hỗn Độn cấp Thổ Hệ thiên phú, Hỗn Độn cấp Phong Hệ thiên phú, Hỗn Độn cấp Thê Chất thiên phú. . .

"Bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, còn là hai cái!"

Phong Vân sắc mặt kịch biến, lộ ra vẻ chấn động không nhỏ!

Chương 850: Hẳn phải chết khảo nghiệm?

Chương 850: Hẳn phải chết khảo nghiệm?

"Không nghĩ tới trong đạo mộ này vẫn tồn tại hai tôn cường giả tuyệt thế như vậy. . ."

Phong Vân đứng thẳng trên hư không, nhìn hình chiếu lộ ra đủ loại giao diện thuộc tính, nội tâm hơi hãi.

Bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, cự ly này cũng vền vền chỉ kém hơn vô thượng Đạo Quân cảnh một chút mà thôi, tồn tại cường đại như vậy, cho dù là ở đương thời, cũng đủ để trấn áp một giới, được chúng sinh cúng bái!

Phong Vân nhớ rõ, hai vị phó tông chủ của Càn Nguyên Tông, có vẻ như chính là cảnh giới này.

Phó tông chủ, chính là tồn tại dưới một người mà trên cả vạn người, có thể nghĩ họ có bao nhiêu đáng sợ!

"Chắc hẳn là đệ tử hoặc là thủ hạ của Kim Dương Đạo Hoàng. . ."
Phong Vân một bên suy đoán một bên bay qua.

Rất nhanh, hẳn đặt chân lên đỉnh núi, nhìn hai bóng người cách đó không xa, ôm quyền thi lễ, "Tham kiến hai vị tiền bối."

Nghe được giọng nói này, nam tử áo trắng kia quay đầu, cẩn thận nhìn kĩ Phong Vân, thản nhiên nói: "Không nghĩ tới ngươi còn am hiểu Không Gian cùng Thời Gian Chi Đạo."

Đối với chuyện này, Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn vừa rồi phải tránh né công kích của Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma, liền thi triển ra hai đại thuộc tính thiên phú này, bị vị nam tử áo trắng bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong này cảm ứng được cũng chẳng phải chuyện lạ.

Lúc này, nam tử áo trắng kia lại đổi lời nói, "Đáng tiếc, thành tựu của ngươi trên Đạo Đạo phương diện quá thấp, còn không có tư cách trở thành ký danh đệ tử của chủ nhân ta, ta nhìn ngươi không cần thiết phải tiếp nhận khảo nghiệm đâu, chờ đến lúc, chính mình đi ra ngoài đi."

"Xin hỏi là khảo nghiệm gì?" Phong Vân dò hỏi.

Hắn tới đây chính là vì muốn thu hoạch Đạo Đạo truyền thừa, vì thế mới nỗ lực nhiều như vậy, làm sao có thể cứ như vậy rời đi.

Lại nói bên ngoài còn có hai vị đại lão đang ngồi đợi hắn, hiện tại đi ra ngoài, tính nguy hiểm quá cao.

Nam tử áo trắng còn chưa mở miệng, bên cạnh nam tử mặc áo giáp đen đã cất lời: "Đây là hai bậc khảo nghiệm mà chủ nhân Kim Dương Đạo Hoàng của ta từng lập ra, một loại là khảo nghiệm cho ký danh đệ tử, yêu cầu là trong vòng ngàn năm lĩnh hội Kim Dương Đạo Đạo đến tiểu thành, đồng thời Đạo Đạo quy tắc đạt đến đại thành."

"Bậc khảo nghiệm thứ hai dành cho thân truyền đệ tử, yêu cầu là ở trong vòng trăm năm lĩnh hội Kim Dương Đạo Đạo đến tiểu thành, đồng thời Đạo Đạo quy tắc đạt đến viên mãn."

Nam tử mặc áo giáp đen nói xong, ánh mắt liếc nhìn Phong Vân, "Thông báo cho người điều cuối cùng, Kim Dương Dao Dao so với chí cao Dao Dao bình thường càng khó, hơn nữa, nếu không thông qua khảo nghiệm, sẽ phải dùng sinh mệnh để trả giá."

"Thế nào, như vậy người còn muốn thử sao?"

Lời này vừa ra, trong không khí đều nhiều thêm mấy phần tức sát.

Nhưng Phong Vân vẫn thờ ơ, thậm chí biểu lộ còn không thay đổi, nhẹ nhàng gật đầu, "Ta tiếp nhận khảo nghiệm."

"Người. . ."

Nam tử mặc áo giáp đen hơi quýnh lên, nhanh chóng nói: "Người phải suy nghĩ kỹ, hai hạng khảo nghiệm này không phải thiên tài bình thường có thể hoàn thành, có lẽ người cảm thấy chính người thiên phú không tồi, nhưng ta nói cho người biết, khi chủ nhân Kim Dương Dao Hoàng ta còn tại thế, ban xuống hai đạo khảo nghiệm này, từng có vô số Dao tu thiên kiêu ứng tên mà đến."

"Bọn họ không thiếu người có thiên phú còn xuất sắc hơn người, nhưng cuối cùng tất cả đều thất bại, không có một ai đạt tới yêu cầu."

"Người phải suy nghĩ kỹ, dù sao thiên phú của người coi như cũng không tệ, lại còn trẻ như vậy, ta thật không muốn để người đi chịu chết."

Phong Vân lẳng lặng nghe xong, đầu tiên là chấp tay với nam tử mặc áo giáp đen tỏ ý biết ơn, ngay khi hẳn cho là Phong Vân muốn thay đổi chủ ý, Phong Vân chỉ phun ra năm chữ, "Ta tiếp nhận khảo nghiệm."

"Người. . ." Nam tử mặc áo giáp đen đang muốn nói thêm, bên cạnh nam tử áo trắng đã phát tay ngăn cản lại, hẳn lạnh lùng nhìn về phía Phong

Vân, "Nếu người chính mình muốn chết, vậy liền đi thôi."

Ầm!

Lời nói vừa hạ xuống, Phong Vân chợt phát hiện tràng cảnh bốn phía quanh mình đã thay đổi, chờ hấn lấy lại tinh thần đã phát hiện mình đi vào trong một mật thất.

Bên trong không có cái gì, rộng tuếch, chỉ có một cái bờ đoàn màu vàng kim.

Rất hiển nhiên, nơi này chính là nơi Phong Vân tiếp nhận khảo nghiệm.

"Ký danh đệ tử khảo nghiệm, nội môn đệ tử khảo nghiệm ư."

Phong Vân đứng trong mật thất, trong lòng tự lẫm bẫm.

Trong mắt nam tử áo trắng cùng nam tử mặc áo giáp đen, hành động này của hấn không thể nghi ngờ là muốn tìm chết, nhưng chỉ có Phong Vân mới rõ ràng, hấn vẫn có cơ hội rất lớn.

Dù sao, lúc trước, hấn nhưng chỉ phí hơn hai trăm năm thời gian, đã tu luyện ba môn chí cao Kiếm Đạo đến tiểu thành!

Có chiến tích này, Phong Vân tự nhiên không sợ hãi.

Mặc dù hấn hiện tại tại Dao Đạo thiên phú kém xa Kiếm Đạo thiên phú, nhưng hấn còn có một tấm vương bài.

Đó chính là trước đó Phong Vân đã lấy hình chiếu của gần hết toàn bộ Dao tu tiến vào đao mộ.

Từ khi họ tiến vào đao mộ, đã sắp qua một tháng, trong một tháng này, Phong Vân thỉnh thoảng sẽ đi hình chiếu những Dao tu kia, lâu như vậy,

cũng đã hình chiếu gần hết.

Nói cách khác, giờ khắc này ở trong gương của Phong Vân, đã nằm sẵn gần mười vạn hình chiếu Đạo tu, hơn nữa còn đều là hình chiếu mới, Phong Vân một lần cũng chưa xoát qua.

"Gần mười vạn Đạo tu, đều đã lĩnh ngộ ra Đạo Đạo quy tắc, ký danh đệ tử, thân truyền đệ tử khảo nghiệm gì đó, hết thầy quét ngang hết!"

Kim Dương chí cao Đạo Đạo rất khó? Rất khó lĩnh hội ư? Không sao, dùng sức chồng thiên phú là được.

Một cái không được, vậy chồng lên mười cái, mười cái không được, vậy liền chồng lên một trăm cái, chồng đến đủ mới thôi!

Còn về Đạo Đạo quy tắc, ta có mười vạn Đạo tu, lĩnh ngộ ra Đạo Đạo quy tắc, đừng nói mười tầng viên mãn, dù là một trăm tầng cũng cho người lấp đầy.

Chỉ hỏi người có sợ hay không!

Như vậy hợp lại, đây mới là lí do Phong Vân có sức mạnh kinh khủng như thế!

Thật có lỗi, bật hack chính là có thể muốn làm sao làm như thế đó!

...

Một bên khác.

Nam tử áo trắng cùng nam tử mặc áo giáp đen vẫn đang đánh cờ, nhưng cách đó không xa, đang có một màn hình giả lập lơ lửng, bên trong phát ra cảnh tượng Phong Vân ở trong mật thất.

Khi bọn hắn nhìn thấy Phong Vân xếp bằng trên kim sắc bò đoàn kia bắt đầu lĩnh hội, nam tử áo trắng lạnh lùng nói: "Thật đúng là không biết trời cao đất rộng, đừng nói ở trong thời gian quy định lĩnh hội Kim Dương Đạo Đao đến tiểu thành, hẳn sợ là ngay cả Đạo Đao quy tắc đều không đạt được yêu cầu, lại là một thiên kiêu tự cho mình giỏi."

Bên cạnh, nam tử mặc áo giáp đen chưa nói gì, chỉ là trong nội tâm cũng nhẹ than thở, vì Phong Vân cảm thấy tiếc hận, dù sao cũng là một thiên kiêu không tệ, sẽ phải chết đi.

Hiển nhiên, hai tuyệt thế tồn tại này đều không cho rằng Phong Vân có thể thông qua khảo nghiệm, đừng nói khảo nghiệm của thân truyền đệ tử, ngay cả khảo nghiệm của ký danh đệ tử đều xa xa không làm nổi.

...

Ngoại giới.

Vô Úy Đạo Chủ cùng Đạo Ma vẫn ngồi chờ.

"Ta nhớ mang máng lịch sử ghi chép Kim Dương Đạo Hoàng từng lập ra hai bậc khảo nghiệm liên quan tới ký danh đệ tử cùng thân truyền đệ tử, đều là rất khó rất khó vượt qua, cho rằng một tên bán Đạo Quân nhất trọng thiên như hắn cũng không có khả năng vượt qua khảo nghiệm."

Hai tồn tại cường đại không có một chút ý muốn từ bỏ, sống phải thấy người, chết phải thấy xác!

Chương 851: Tu cái gì không được, nhất định phải tu đao đạo!

Chương 851: Tu cái gì không được, nhất định phải tu đao đạo!

Trong mật thất, Phong Vân không để ý đến bên ngoài, lúc này, tâm thần hắn đã hoàn toàn đắm chìm, không hề bận tâm chuyện xảy ra bên ngoài.

Đương nhiên, không phải hắn đang lĩnh ngộ Kim Dương Đao Đạo gì đó, mà tất cả ý thức đang tiến vào tấm gương, hung hăng quét hình chiếu.

Trong đó chính là gần mười vạn hình chiếu đao tu hắn mới thu hoạch được!

Lúc này, hắn quét xong hình chiếu hôm nay, không kịp chờ đợi nhìn về phía ba lô.

[Đao đạo quy tắc (ba tầng)] : Đến từ hình chiếu Bor.

[Thiên phú đao đạo cấp Chí Tôn] : Đến từ hình chiếu Hư Thương.

[Võ kỹ cấp Chí Tôn < Nhất Đao Tinh Hà >] : Đến từ hình chiếu Mặc Tuyệt.

[Đao đạo quy tắc (hai tầng)] : Đến từ hình chiếu Ly Uyên Thiên.

[Thiên phú đao đạo cấp Hỗn Độn] : Đến từ hình chiếu Vạn Hải Lý.

...

Bởi vì lần đầu tiên quét hình chiếu, cho nên có khá nhiều vật phẩm rơi xuống.

Cho dù vận khí của Phong Vân kém, nhưng lần đầu tiên mười vạn hình chiếu rơi xuống vật phẩm, cũng sẽ có đồ tốt.

“Hai đao đao quy tắc cấp bậc thấp, hai thiên phú đao đao cấp Chí Tôn.”

Phong Vân kiểm tra lại vật phẩm rơi xuống, chỉ có bốn cái này là hữu dụng với hắn, còn lại đều vô dụng, hoặc là bây giờ không dùng được.

“Vẫn được, không tốt lắm, nhưng cũng không kém.”

Trong lòng Phong Vân đã đoán trước sẽ có thu hoạch này, cũng không suy nghĩ gì nữa, hành động theo bình thường.

Hơn nữa, đây chỉ là ngày đầu tiên mà thôi, thời gian vẫn còn dài.

Sau đó, Phong Vân chuẩn bị quét hình chiếu khác, chủ yếu lựa chọn thiên phú thuộc tính có cấp bậc cao, như hình chiếu có thiên phú ba hệ thuộc tính kim, hỏa, quang minh có cấp độ cao, và hình chiếu có thiên phú linh hồn.

Lúc trước hắn thử cảm ngộ Kim Dương Đao Đao, ngoại trừ đao đao, chủ yếu là do ba thuộc tính kim, hỏa, quang minh cấu thành, trong đó còn có thiên phú linh hồn.

Ân chứa tứ đại thuộc tính, còn có thiên phú linh hồn khó hãn, đối với người khác, thật sự còn khó hơn tu luyện các môn đao đao chí cao khác.

Ví dụ như lúc trước Phong Vân dung hợp đao đao chí cao cũng không bằng Kim Dương Đao Đao, không cần quá trình rườm rà.

Kim Dương Đạo Đạo cần nhiều thiên phú hơn, đối với Phong Vân, cũng không phải việc gì khó.

Dựa vào sự cân bằng trong cơ thể hấn bây giờ, chỉ cần tăng thiên phú đạo đạo đến cấp Hỗn Độn, trong vòng ngàn năm lĩnh hội Kim Dương Đạo Đạo đến tiểu thành căn bản không có vấn đề.

Ngay cả đạo đạo quy tắc, có hình chiếu mười vạn đạo tu kia, khó nếu muốn tấn thăng đại thành hay viên mãn Phong Vân không hề cảm thấy khó.

Cho nên, trở thành đệ tử ký danh căn bản không phải vấn đề.

Nhưng Phong Vân không chỉ muốn như thế, hấn không có hứng thú với đệ tử ký danh, muốn khảo nghiệm, vậy liền khảo nghiệm cái khó khăn nhất, hấn muốn trở thành đệ tử thân truyền.

Rất đơn giản, nếu trở thành đệ tử ký danh, hấn chỉ có một hai kiện bảo vật và chút tài nguyên là xong việc.

Nhưng trở thành đệ tử thân truyền sẽ không giống vậy, bây giờ Kim Dương Đạo Hoàng đã mất, chỉ cần Phong Vân trở thành đệ tử thân truyền, thì tất cả mọi thứ trong đạo mộ này đều thuộc về hấn, thậm chí cũng bao gồm hai tên thủ hạ bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong kia!

Cái gì tốt cái gì kém, hấn biết rõ!

“Muốn trở thành đệ tử thân truyền, trong một trăm năm phải lĩnh ngộ Kim Dương Đạo Đạo đến tiểu thành, đồng thời, đạo đạo quy tắc viên mãn.”

Không cần nhắc đến đạo đạo quy tắc, cũng không tính là gì, cái khó duy nhất chính là trong vòng trăm năm lĩnh ngộ Kim Dương Đạo Đạo đến tiểu thành.

Đối với Phong Vân, chuyện này có chút khó.

Không chỉ là thiên phú đao đạo, hắn còn cần tăng lên bốn thiên phú kim, hỏa, quang minh và linh hồn.

“Bây giờ thiên phú kim, hỏa, quang minh của mình đã đạt đến cấp độ Hỗn Độn, kém một chút là đến Hỗn Độn cấp cực hạn, thiên phú linh hồn của mình vẫn là cấp Chí Tôn, tăng đến cấp Hỗn Độn là được.”

Như vậy, tăng thêm thiên phú đao đạo nữa, đủ để Phong Vân lĩnh ngộ Kim Dương Đao Đạo đến tiểu thành trong thời gian ngắn.

Cho nên Phong Vân mới không chỉ quét hình chiếu của mười vạn đao tu kia, những hình chiếu có thiên phú kim, hỏa, quang minh và linh hồn, hắn cũng đều quét.

Cứ như vậy, Phong Vân không gián đoạn hoạt động quét hình chiếu, một ngày vừa quét xong, đến không giờ, hình chiếu đổi mới, hắn lại tiếp tục quét, lòng vòng như vậy không gián đoạn, lặp đi lặp lại.

Trong lúc này, thỉnh thoảng Phong Vân sẽ nhìn về phía ba lô, nhưng hắn chỉ nhìn một chút, không dung hợp.

Hắn dự định quét hình chiếu mười năm, sau mười năm sẽ cùng lúc dung hợp các vật phẩm rơi xuống, xem lúc đó có hiệu quả thế nào, nếu đạt đến yên cầu thì không quét nữa, bắt đầu chuyên tâm lĩnh hội Kim Dương Đao Đạo.

“Có mười vạn hình chiếu đao, còn nhiều hình chiếu chất lượng tốt như vậy, mười năm hắn là đủ...”

Trong lòng Phong Vân tính toán rõ ràng, nhiều hình chiếu mạnh như vậy, mười năm, đã là thời gian hắn tính vận khí của mình kém nhất.

Lúc trước mấy trăm năm hẵn cũng không quét ra đồ tốt, bởi vì lúc đó hẵn không liên tục quét hình chiếu, còn bận tu hành.

Cho nên, nếu tính toán kỹ, khả năng còn không quét nhiều bằng mười năm này.

Phong Vân cảm giác như mình trở lại Tiểu Thiên Vũ Trụ lúc trước, điên cuồng quét hình chiếu trong chí bảo cấp bán Chí Tôn.

Cứ như vậy, chớp mắt mười năm đã trôi qua.

Bên ngoài, vẫn là đỉnh núi như cũ, nam tử mặc áo giáp đen và nam tử mặc áo trắng vẫn ngồi đánh cờ với nhau.

Bỗng nhiên, nam tử mặc áo giáp đen mở miệng nói: “Mười năm đã trôi qua.”

Động tác giờ quân cờ của nam tử áo trắng không ngừng lại, đạm mạc nói: “Nhìn hẵn ngồi mười năm, không có chút tiến bộ nào, nhất định thất bại, không nên hi vọng quá xa vời.”

“Haiz...”

Nam tử mặc áo giáp đen thảm than một tiếng, trong lòng hẵn ta vốn dĩ còn chờ mong vận may, cho rằng Phong Vân có thể sáng tạo kỳ tích, có chỗ đột phá.

Nhưng sự thật chứng minh, hẵn ta đã suy nghĩ nhiều rồi.

Sợ là Phong Vân sẽ giống đám thiên kiêu của tỷ tỷ kỷ nguyên trước, cuối cùng sẽ chôn xương ở đây.

“Tu hành không đến một kỷ nguyên đã có tu vi như vậy, nói rõ phương diện thiên phú thuộc tính cực kỳ yêu nghiệt, sao phải đến đây tiến hành

khảo nghiệm đao đao tử vong chứ.”

Nam tử mặc áo giáp đen không hiểu, trong lòng than thở, đáng tiếc cho một yêu nghiệt có thiên phú thuộc tính siêu cao như vậy, tu cái gì không được, nhất định phải tu đao đao?

Bây giờ đã chặt đứt tiền đồ và tính mạng của mình.

Nam tử mặc áo giáp đen đã sống rất lâu, ở thời đại của hắn ta, người có thiên phú thuộc tính hơn Phong Vân, cũng không có nhiều.

Người như vậy lại vẫn lạc ở đây, thật sự khiến người ta tiếc hận.

Chương 852: Quá đơn giản!

Chương 852: Quá đơn giản!

Mà giờ khắc này, trong mật thất, Phong Vân vừa kết thúc kiếp sống quét hình chiếu trong mười năm, dời mắt nhìn về phía ba lô.

Chỉ thấy có rất nhiều vật tỏa ra ánh sáng óng ánh, khiến người ta hoa mắt, lưu luyến không thôi.

Phong Vân lần nữa sắp xếp thứ tự, sau đó nhìn lại, từ trên xuống dưới lần lượt là:

[Thiên phú đao đạo cấp Chí Tôn] : Đến từ hình chiếu Hư Thương.

[Thiên phú đao đạo cấp Chí Tôn] : Đến từ hình chiếu Laura.

[Thiên phú đao đạo cấp Hỗn Độn] : Đến từ hình chiếu Vương bác.

...

[Đao đạo quy tắc (năm tầng)] : Đến từ hình chiếu Velen.

[Đao đạo quy tắc (năm tầng)] : Đến từ hình chiếu Hạ Lộ.

[Đao đạo quy tắc (bốn tầng)] : Đến từ hình chiếu Amna.

...

[Thiên phú hệ hỏa cấp Hỗn Độn] : Đến từ hình chiếu Jorg.

...

[Thiên phú hệ kim cấp Hồn Độn] : Đến từ hình chiếu Savile.

...

[Thiên phú hệ quang minh cấp Hồn Độn] : Đến từ hình chiếu Lục Nhiên.

...

[Thiên phú linh hồn cấp Chí Tôn] : Đến từ hình chiếu Huyền Đồng.

...

Nhìn các vật phẩm rơi xuống trong ba lô, vượt qua bất kỳ lần nào Phong Vân quét hình chiếu.

“Đây chính là thành quả của mười năm qua!”

Phong Vân thấy vậy, trong lòng vô cùng hưng phấn, dựa vào những thứ này, hẳn có thể tăng chính thể các thiên phú lên mấy cấp bậc.

Còn đao đao quy tắc, đừng nói viên mãn, đến viên mãn thêm lần nữa cũng có thừa.

“Không ngoài dự đoán của mình, mười năm hoàn toàn đủ!”

Phong Vân cố nén hưng phấn, bắt đầu hiển hóa dung hợp từng cái.

Đầu tiên hẳn hiển hóa dung hợp thiên phú linh hồn cấp Chí Tôn đến từ hình chiếu của Huyền Đồng, chỉ khi dung hợp được cái này, tăng thiên phú linh hồn lên, thì có thể dung hợp tất cả những thứ còn lại trong một lần duy nhất.

Nếu không, dựa vào thiên phú linh hồn của hắn bây giờ, sẽ ‘Không ăn vờ’ nhiều vật rơi xuống như vậy.

[Hiện hóa thiên phú linh hồn cấp Chí Tôn... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Sau một tiếng nhắc nhở, từ tấm gương bắn ra một quả cầu ánh sáng lớn, rồi xông vào ý thức hải của Phong Vân, như sao băng từ trên trời rơi xuống, trực tiếp nhập vào biển linh hồn vô biên của hắn.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, giống như cái thiên hoán địa, biển linh hồn vốn đã rộng lớn lại lần nữa khuếch đại.

Hơn nữa, lực linh hồn bên trong đang điên cuồng tăng lên.

Cùng lúc đó, thiên phú linh hồn của Phong Vân giống như cười tên lửa tăng vọt, bắt đầu vào cấp Chí Tôn, lập tức vọt đến cấp độ Chí Tôn cực hạn.

Nhưng mà, vẫn chưa xong.

Chỉ dừng lại một giây ngắn ngủi, sau đó vượt qua trói buộc, đánh nát gông cùm xiềng xích, tiến vào cấp độ Hỗn Độn!

Ong ong ong!

Lúc thiên phú linh hồn của Phong Vân tấn thăng cấp Hỗn Độn, có thể trong thấy rõ ràng, trong ý thức hải của hắn, lực linh hồn vẫn màu bạc, sau đó dần chuyển thành màu vàng nhạt!

Đây là cảnh tượng khiến người ta chấn động, lực linh hồn đã vượt qua bình thường mà sinh ra biến hóa bực này.

Ừ ừ...

Trong ý thức hải, lực linh hồn màu vàng nhạt sôi trào mãnh liệt, mang theo cảm giác siêu nhiên và uy áp, giống như trên đỉnh chúng sinh, siêu phàm thần thánh!

“Thiên phú linh hồn đạt đến cấp Hỗn Độn, lực linh hồn sẽ biến hóa như vậy sao?”

Phong Vân kinh ngạc, có chút bất ngờ.

“Không ngoài suy đoán của mình, thiên phú linh hồn của Huyền Đồng quả nhiên là song cấp Chí Tôn.”

Lúc trước Phong Vân chiến đấu với cô ta đã mơ hồ cảm giác được, lực linh hồn của đối phương gần như gấp đôi hẳn, điều này đủ chứng minh thiên phú linh hồn của Huyền Đồng không đơn giản chỉ là cấp Chí Tôn.

Sự thật chứng minh, Phong Vân đoán đúng, dung hợp thiên phú linh hồn của Huyền Đồng, thiên phú linh hồn của hắn lập tức tăng lên, từ cấp Chí Tôn đến cấp Hỗn Độn!

“Thiên phú linh hồn đạt đến cấp Hỗn Độn, tiếp theo, nên dung hợp các vật phẩm rơi xuống khác.”

Phong Vân nhìn các vật phẩm rơi xuống trong ba lô, ánh mắt sáng lên, bắt đầu hành động!

“Hiện hóa! Hiện hóa toàn bộ!”

[Hiện hóa đao đao quy tắc (ba tầng)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa thiên phú đao đao cấp Chí Tôn... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

[Hiện hóa thiên phú hệ hỏa cấp Hỗn Độn... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

...

Phút chốc, một lượng lớn quang mang từ trong tấm gương bắn ra, tất cả đều dung nhập vào cơ thể Phong Vân.

Từ bên ngoài nhìn xem, Phong Vân vẫn ngồi xếp bằng ở đó như cũ, không có chút thay đổi nào, nhưng thế giới trong cơ thể hắn đang biến hóa kinh thể hãi tục, không, phải là tiến hóa!

Cứ như vậy, một phút sau, thiên phú đao đao của Phong Vân từ cấp Chí Tôn tăng đến cấp Hỗn Độn cực hạn, thiếu chút nữa sẽ phá tan cảnh giới, đạt đến tầng cao hơn!

Sau ba phút, thiên phú hệ hỏa, hệ kim, hệ quang minh và thiên phú đao đao của Phong Vân đều giống nhau, tất cả đã tấn thăng đến cấp Hỗn Độn cực hạn!

Đến bây giờ, trạng thái trong cơ thể Phong Vân đã thăng hoa toàn diện, đạt đến trạng thái lý tưởng nhất mà lúc trước hắn dự đoán.

“Lại thử tìm hiểu Kim Dương Đao Đao đi.”

Lúc này, Phong Vân bắt đầu lĩnh hội Kim Dương Đao Đao kia, trong nháy mắt, hắn cảm giác cấp độ bây giờ của mình hoàn toàn khác lúc trước.

Trước đó hắn đã thử tìm hiểu Kim Dương Dao Đạo một lần, cảm thấy hơi tối nghĩa, không quá thông thuận, đương nhiên, vẫn có thể lĩnh ngộ.

Nhưng bây giờ, Phong Vân chỉ hơi cảm ngộ, đã cảm thấy môn Kim Dương Dao Đạo này vô cùng dễ dàng.

Nội dung lúc trước hắn cảm thấy tối nghĩa không hiểu, thì bây giờ lại giống như trò trẻ con.

Cảm giác này, thật giống như sinh viên đại học nhìn thấy sách giáo khoa của học sinh tiểu học bình thường, đơn giản đến mức không thể đơn giản hơn!

“Thì ra chỗ này là ý như vậy...”

“Đạo đạo, hỏa, kim, quang minh và linh hồn dung hợp cũng không khó như vậy...”

“Rất dễ dàng...”

Quá trình Phong Vân tu luyện Kim Dương Dao Đạo vô cùng thuận lợi, ngay cả hắn cũng kinh ngạc, hắn còn định phục dụng ‘Huyền Nguyên Hồn Thiên Đan’ để tăng ngộ tính lên gấp mười.

Nhưng bây giờ xem ra, có vẻ không cần nữa.

Phong Vân lĩnh hội càng lúc càng thuận lợi, ở ngoại giới, phía sau hắn bỗng nhiên xuất hiện một lượng lớn điểm sáng, những điểm sáng này hiện ra hai màu vàng đỏ, sáng chói, lộ ra một loại bá đạo sắc bén, giống như một thanh trường đao.

Hả?

Biến hóa này khiến hai người đang đánh cờ chú ý.

Nam tử mặc áo giáp đen nhìn thấy cảnh này, trên mặt lộ vẻ vui mừng: “Thế mà đã nhập môn, mười năm nhập môn, xem ra trong ngàn năm có hi vọng đạt đến tiểu thành!”

Mặc dù nam tử áo trắng có chút bất ngờ, nhưng trên mặt không lộ ra biểu cảm gì, hờ hững nói: “Mười năm mới nhập môn mà thôi, còn kém xa.”

Nhưng hắn ta vừa dứt lời, cảnh tượng trước mắt lại thay đổi!

Chương 853: Bái kiến chủ nhân mới!

Chương 853: Bái kiến chủ nhân mới!

Phong Vân cảm thấy ý thức mình xuyên qua từng tầng trở ngại, không ngừng tiến lên... Tiến lên...

Sau khi xuyên qua không biết bao nhiêu tầng, cuối cùng đã đến một mảnh hư không mênh mông rộng lớn.

Trong chỗ sâu nhất của mảnh hư không rộng lớn này, có một tinh cầu khổng lồ lơ lửng.

Bên ngoài có vô số sao trời hỏa diễm to lớn lượn lờ.

Từ xa nhìn lại, giống như một vòng thần nhật!

Nhưng vòng thần nhật này hoàn toàn không giống bình thường, mà lộ ra hai màu vàng đỏ, vô cùng sáng chói, trừ sự hùng hực còn có cảm giác bá đạo, sắc bén.

Một giây sau, trong ánh mắt kinh dị của Phong Vân, vòng thần nhật này bắt đầu thay đổi.

Cuối cùng trở thành một thanh chiến đao hai màu vàng đỏ vô cùng to lớn!

Coong!

Đao âm vô hình vang lên, giống như đại đạo luân áp, lập tức khiến Phong Vân không kiềm chế được đắm chìm trong đó.

...

Cùng lúc đó.

Bên ngoài.

Nam tử áo giáp đen và nam tử áo trắng đang đánh cờ với nhau, lúc này biểu cảm trên mặt đã không còn bình tĩnh nữa, chấn kinh nhìn cảnh tượng trên hư không.

Nói cho đúng, là nhìn Phong Vân trên màn ảnh.

Chỉ thấy vô số điểm sáng màu đỏ màu vàng hội tụ quanh người Phong Vân, dần dần di chuyển đến sau lưng hắn, hình thành một vòng thần nhật.

Vòng thần nhật này vô cùng chân thật, sáng chói mắt, lại lộ ra sắc bén khiến người ta không cách nào nhìn thẳng!

Phong Vân bị vòng thần nhật này bao phủ, giờ khắc này giống như Thiên Đế lâm thế!

“Cái này, cái này...”

Nam tử mặc áo giáp đen nghẹn họng trên trời, không nói ra lời.

“Kim Dương tự sinh, quy tắc viên mãn, đao đạo tiểu thành!”

Cho dù tâm tính của nam tử áo trắng ổn định, tỉnh táo hơn nữa, lúc này cũng khó bảo trì bình tĩnh, gắt gao nhìn Phong Vân trên màn hình, gương mặt điên cuồng run rẩy, mí mắt nháy lên: “Chỉ dùng mười năm!”

Nam tử áo trắng và nam tử mặc áo giáp đen hoàn toàn chấn kinh, bọn họ không phải cường giả bình thường, năm đó bọn họ là cường giả tuyệt thế đi theo Kim Dương Dao Hoàng chinh chiến vạn giới.

Nếu sau này không bị thương, khiến cảnh giới thụt lùi, từ Đạo Quân rơi xuống bán Đạo Quân, thì bây giờ đã sớm tung hoành cái thế trong vô tận hỗn độn rồi.

Cho nên, hai vị này đã chứng kiến vô số thiên kiều đao tu, cũng biết tu hành Kim Dương Dao Đạo khó khăn thế nào.

Cho dù là chủ nhân của bọn họ, là yêu nghiệt đao đạo mạnh nhất Kim Dương Dao Hoàng trong trăm triệu kỷ nguyên cũng phải mất một trăm năm mới làm đến bước này!

Đây đã là kỷ lục cao nhất, ngàn vạn kỷ nguyên qua, chưa từng có ai phá vỡ kỷ lục.

Nhưng bây giờ, trong hoàn cảnh hậu thế càng lúc càng kém, lại xuất hiện một người đánh vỡ kỷ lục này, hơn nữa, chỉ dùng mười năm mà thôi!

Nếu tính ra, đây không phải là đánh vỡ kỷ lục, mà là treo lên đánh!

Một người một trăm năm, một người mười năm, nhìn như không dài, nhưng lại chênh lệch gấp mười!

“Khó có thể tưởng tượng, chỉ mười năm đã làm đến bước này, là ta nhìn nhầm, cho dù là chủ nhân, ở cấp độ này cũng bị hấn treo lên đánh.”

Nam tử áo trắng lâm lâm nói.

Nam tử mặc áo giáp đen bên cạnh điên cuồng nuốt nước bọt, nhìn Phong Vân lộ ra khí thế hùng vĩ trên màn hình, trong lòng yên lặng, người trẻ tuổi

nhìn rất bình thản này, lại có thiên phú đa đạo khủng bố như vậy.

“Khó trách lúc trước hắn không sợ hãi như vậy, thì ra không phải không biết trời cao đất rộng, mà là việc này không có gì.”

Lúc trước, nam tử mặc áo giáp đen cho rằng Phong Vân lựa chọn khảo nghiệm đệ tử ký danh, bây giờ xem ra, trong mắt Phong Vân, chỉ sợ đến khảo nghiệm thân truyền cũng không coi ra gì!

Sao mà khủng bố như vậy!

Lúc nam tử mặc áo giáp đen và nam tử mặc áo trắng cảm khái, Phong Vân trên màn hình bỗng nhiên mở hai mắt, vòng thần nhật sau lưng hắn lập tức hóa thành một thanh chiến đao vàng óng.

Coong!

Đao quang lóe lên, không gian mật thất lập tức vỡ vụn, thân ảnh thon dài của Phong Vân bước ra, một lần nữa trở lại vùng hư không kia.

Đối diện hắn, vẫn là hai nam tử kia.

Nhưng giờ khắc này, bọn họ không đánh cờ nữa, mà đang kinh ngạc nhìn Phong Vân.

“Hai vị, có phải thông qua khảo nghiệm rồi không?” Phong Vân đứng trên hư không, nhẹ giọng nói.

“Thông qua, thông qua, nếu người không thông qua, sợ rằng dưới gầm trời này không ai có thể thông qua nữa.”

Nam tử mặc áo giáp đen vội vàng thuận di đến nói.

Nam tử áo trắng cũng đi lên, thi lễ thật sâu với Phong Vân, sắc mặt cung kính: “Bái kiến chủ nhân!”

“Đúng, đúng, hiện tại phải gọi là chủ nhân, bái kiến chủ nhân!” Nam tử mặc áo giáp đen nhớ đến cái gì đó, cũng xoay người hành lễ.

Phong Vân có chút bất ngờ: “Các người là...”

“Bẩm chủ nhân, trước khi qua đời lão chủ nhân từng nói, nếu có tu giả hậu thế thông qua khảo nghiệm đệ tử thân truyền, sẽ thừa kế tất cả của ông ấy, đương nhiên cũng bao gồm hai thủ hạ chúng ta.” Nam tử áo trắng giải thích.

“Đúng vậy, từ nay về sau, chủ nhân chính là một mạch truyền nhân của Kim Dương Dao Đạo, cũng là truyền nhân duy nhất.” Nam tử mặc áo giáp đen mở miệng nói.

“Thì ra là thế.” Phong Vân gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Cũng không ngại dự đoán của hắn, trở thành đệ tử thân truyền, sẽ nhận được tất cả truyền thừa mà Kim Dương Dao Hoàng lưu lại, điều này còn tốt hơn đệ tử kí danh nhiều.

“Chủ nhân, mời đi bên này, chúng ta dẫn ngài đến điện truyền thừa.”

Lúc này, nam tử áo trắng nói.

“Được.” Phong Vân gật đầu.

Ba người lập tức hóa thành một đạo lưu quang, hướng về chỗ sâu nhất trong mảnh thế giới này.

Không bao lâu, bọn họ đã đến nơi.

Ong!

Lúc này, trên hư không truyền đến từng đợt thiên âm, thiên âm to lớn bao phủ toàn không trung, hàng lâm về phía Phong Vân.

Trong chốc lát, Phong Vân cảm giác khí huyết trong cơ thể mình phun trào, trong thiên âm mênh mênh, khiến trong lòng hắn sinh ra một cỗ chiến ý mãnh liệt.

Đông!

Trên cửu thiên, giống như có Thần Linh gióng trống, mây mù đầy trời mở ra, lộ ra một đại thành hai màu đỏ vàng.

Đại thành ẩn nấp trong mây mù mờ mịt, có một vòng thần nhật màu vàng ở phía sau, giống như Thần cung trên thiên giới, hùng vĩ vô biên.

“Chủ nhân, đến điện truyền thừa rồi.” Nam tử áo trắng nói nhỏ.

Phong Vân nhìn một màn này, âm thầm liú lưỡi, không hổ là Kim Dương Dao Hoàng xưng bá một thời đại, đến bài điện cho người thừa kế cũng xây dựng rộng lớn, khí phách như vậy.

Càn Nguyên Tông là nơi rộng lớn nhất mà Phong Vân từng gặp, nhưng so với cái này, còn kém hơn rất nhiều.

Không phải tài liệu xây dựng trân quý, mà là cảm giác năm tháng lịch sử lắng đọng và cảm ngộ ẩn chứa trong đó, còn vượt qua kiến trúc bản bộ của Càn Nguyên Tông.

Chương 854: Quái vật!

Chương 854: Quái vật!

Sau khi than thở cảm khái.

Không bao lâu sau, Phong Vân, nam tử áo trắng, nam tử mặc áo giáp đen ba người liền đi đến trước đại điện truyền thừa.

"Chủ nhân, một mình ngài đi vào đi, chúng ta chờ người ở ngoài."

Nam tử áo trắng lúc này chợt nói.

Phong Vân gật gật đầu, điểm chân một cái, đi vào cửa cung điện to lớn.

"Ầm ——! !"

Lập tức, một vệt hào quang từ trên đỉnh cửa cung bắn ra, bao phủ Phong Vân, bắt đầu kiểm tra quanh người hắn.

Khi cảm ứng được trong cơ thể Phong Vân có viên mãn cấp Đạo Đạo quy tắc cùng tiểu thành Kim Dương Đạo Đạo, hào quang này lập tức thu hồi.

Cùng lúc đó, chỉ nghe ầm' một tiếng, đại môn đã phủ bụi cực lâu kia rốt cục mở ra, cảm giác thán năm đằng đẵng tang thương nặng nề đập vào mặt, phẳng phất như từ ức vạn kỷ nguyên thế giới xuyên qua dòng sông lịch sử tuyên cổ, đi tới hôm nay.

Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, tiến vào trong.

Cửa lớn lập tức đóng lại, không lộ máy may.

Nam tử áo trắng cùng nam tử mặc áo giáp đen đứng ở bên ngoài, lặng lẽ chờ đợi.

"Đại ca, không nghĩ tới đời sau lại thật sự có Đạo tu thông qua khảo nghiệm, hơn nữa so với lão chủ nhân năm đó còn yêu nghiệt hơn nhiều, thật sự là khó có thể tưởng tượng! Hoàn cảnh hậu thế ác liệt như vậy, làm thế nào mà có thể sinh ra vô thượng thiên kiêu bực này chứ. Cho dù ở thời đại của chúng ta, cũng đủ để đứng vào hàng ngũ đệ nhất thiên kiêu!"

Nam tử mặc áo giáp đen đến bây giờ còn chưa bình phục cảm xúc, than thở nói.

"Ta cũng không cách nào tưởng tượng nổi, căn bản nhìn không ra máy may khí chất của một tuyệt thế Đạo tu. Khả năng đây mới chính là chân chính yêu nghiệt đi, ẩn giấu quá sâu, vô hình mà nội liễm, giấu mà không phát, nhưng một khi nghiêm túc, chắc chắn thể hiện ra thiên tư kinh thế hãi tục."

Nam tử áo trắng đã nhìn vô số người, có thiên kiêu nào mà hắn chưa thấy qua, nhưng không thể không thừa nhận, hắn căn bản không nhìn thấu vị chủ nhân mới này của mình.

Phong Vân nếu biết hai người này ở ngoài điện điên cuồng tưởng tượng yêu nghiệt thiên phú, cùng với tâm tư tận lực che giấu thiên tư khủng bố của hắn, sợ là cũng cạn lời.

Thật sự chỉ là hack thôi!

...

Nhưng Phong Vân cũng không rảnh mà quan tâm những thứ này, hẳn lúc này đã tiến vào truyền thừa điện, nhìn thấy tồn tại làm hắn cực kỳ ngoài ý muốn.

Truyền thừa điện là một khoảng sân bãi to lớn hình tròn, bốn phía không có vách tường, đỉnh đầu cũng không có trần nhà.

Mắt nhìn quanh, tất cả đều là tinh không cương vực, từng tinh cầu tô điểm trong đó, tỏa ra ánh sáng vô lượng, lộ ra vẻ thâm thúy lại sáng chói.

Nhưng Phong Vân chú ý tới, những tinh cầu này phát ra hào quang cực kỳ sắc bén, giống như là từng vệt đao khí, mà không phải ánh sáng sao trời.

Mà đúng lúc này, chỉ thấy xung quanh những tinh cầu kia bỗng nhiên cùng nhau xoay chuyển, tự mình phóng thích ra một sợi hào quang, hội tụ tại một chỗ phía trước cách Phong Vân không xa, ngưng tụ thành một bóng người cao lớn bệ vệ.

Người này thân cao mười trượng, khôi ngô mà uy mãnh, toàn thân phủ đầy kim sắc lân phiến, chói sáng rạng rỡ, ngũ quan rắn rỏi, mi tâm có một mảnh lân phiến kim sắc hình thoi khảm vào, đứng ở nơi đó, tựa như một thanh tuyệt thế Thần Đao sắp ra khỏi vỏ, thần phong nội liễm.

"Ta chính là Kim Dương Đao Hoàng."

Bóng người này vừa xuất hiện, liền phát ra giọng nói trầm bổng vang vọng, lập tức hắn cúi đầu xuống, nhìn về phía Phong Vân, "Nhóc con Nhân tộc, ngươi chính là người thừa kế một mạch cuối cùng của Kim Dương sao."

"Phong Vân, tham kiến Đao Hoàng." Phong Vân thi lễ, tỏ rõ sự tôn kính với cường giả.

Hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, với thị lực của hắn tự nhiên có thể nhìn ra, trước mắt Kim Dương Dao Hoàng chỉ là một phần lạc ấn mà thôi, một khi hiển hóa ra ngoài, không bao lâu sau sẽ tiêu tán.

"Không cần đa lễ."

Kim Dương Dao Hoàng khoát khoát tay, lập tức nói: "Hãy để ta xem một chút, người thừa kế một mạch cuối cùng của Kim Dương ta như thế nào."

Lời nói rơi xuống, Phong Vân liền cảm giác một vệt hào quang vô hình trong nháy mắt bao phủ hắn, bắt đầu không ngừng quét nhìn hắn.

Phong Vân không thay đổi sắc mặt, cũng không thêm đề ý.

Dù sao bí mật lớn nhất của hắn là hình chiếu tấm gương, đoán chừng với năng lực của Kim Dương Dao Hoàng, cũng không có khả năng quét hình đến, còn về những cái khác, tùy ý.

Hơn nữa trước mắt chỉ là lạc ấn, cũng không phải là Kim Dương Dao Hoàng chân chính.

Một lát sau, Kim Dương Dao Hoàng lại cất lời:

"Người có Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi Băng Quang Minh Hắc Âm thập đại thuộc tính thiên phú, lại có Linh Hồn thiên phú cùng Thể Chất thiên phú, không tệ không tệ. Ồ? Còn có Không Gian cùng Thời Gian thuộc tính thiên phú nữa sao? Lợi hại đó! Hả? Không. . . Không đúng, nhóc à, người. . . Còn là một Kiếm tu?"

Vừa mới bắt đầu ngữ khí của Kim Dương Dao Hoàng còn tràn đầy ca ngợi, có phần hài lòng, sau đó chậm rãi trở nên kinh ngạc, có chút ngoài ý muốn.

Đến cuối cùng, trực tiếp biến thành kinh ngạc, một mặt chân động nhìn Phong Vân, cho là mình nhìn lầm.

"Keng!"

Phong Vân không có mở miệng, mà là lộ ra ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, lập tức phong mang của vô ảnh kiếm đạo từ đầu ngón tay hấn bắn ra, mặc dù nhỏ bé, nhưng ẩn chứa lực lượng không cách nào tưởng tượng.

"Kiếm Đạo quy tắc đại thành, còn, còn lĩnh ngộ năm môn chí cao Kiếm Đạo, lại đều đạt tới. . . Tiểu thành! ?"

Kim Dương Dao Hoàng cảm ứng rõ ràng độ mạnh yếu của Kiếm Đạo phong mang trên đầu ngón tay Phong Vân, không khỏi trợn mắt như gặp quỷ mà nhìn chăm chăm Phong Vân, thậm chí vô ý thức rút lui mấy bước.

"Ngươi, ngươi là quái vật gì?"

Phong Vân nghe nói như thế, sờ mũi một cái, chẳng lẽ hack quá tay à? Bằng không tại sao mỗi người biết chân tướng về hấn đều dùng loại ánh mắt này nhìn hấn chứ.

"Tu hành không đủ một kỷ nguyên, Kiếm Đạo quy tắc đại thành, lĩnh ngộ năm môn chí cao Kiếm Đạo, lại đều đạt tới tiểu thành, thân còn có mười hai hệ thuộc tính thiên phú, mỗi một cái đều cực cao, Linh Hồn thiên phú cùng Thể Chất thiên phú cũng thế, ôi tên nhóc này, thì ra Dao Đạo là thứ đạt cấp bậc thấp nhất trong số các thiên phú mà ngươi có đấy à."

Kim Dương Dao Hoàng dùng ánh mắt không thể tin nhìn chòng chọc Phong Vân.

Hấn thề, chính hấn sống nhiều năm như vậy, tung hoành vô tận hỗn độn, đều chưa từng gặp qua kẻ nào biến thái, lại toàn năng như vậy.

Từ hiện tại đến xem, Kim Dương Dao Hoàng có đầy đủ lý do hoài nghi, trước mắt tên Nhân tộc này, sợ rằng Dao Đạo thiên phú là thấp nhất trong số tất cả các thiên phú của hắn!

Đối với việc này, Phong Vân ngậm miệng không nói, dù sao, hắn cũng không biết phải giải thích thế nào, hình chiếu tấm gương cũng không dễ nói, chỉ có thể lựa chọn trầm mặc.

Lạc ấn Kim Dương Dao Hoàng thấy Phong Vân trầm mặc không nói, cho rằng là hắn ngầm thừa nhận, trong lòng kinh hãi, "Con mẹ nó, hậu thế của ta vậy mà còn sinh ra thiên kiêu khủng bố như vậy, ôi giời, may mà không sinh ra cùng một thời đại với ta, bằng không thì ngay cả ta đều sẽ bị trấn áp!"

Kim Dương Dao Hoàng vốn dự định hiện thân rồi thể hiện chút uy phong trước mặt người thừa kế, kết quả phát hiện người thừa kế này lại trâu bò đến thế, đối phương còn chưa nói mấy câu, hắn đã bị chấn động đến mức nói không ra lời!

"Khụ khụ. . ."

Qua hồi lâu, Kim Dương Dao Hoàng cuối cùng bình tĩnh trở lại, sau đó ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, đã hùng hực nhiệt tình.

Đồng thời nội tâm hắn thầm nói: "Không nghĩ tới khi ta còn sống không gặp được tên đệ tử nào ra dáng, chết rồi lại thu được tên đệ tử yêu nghiệt biến thái quái vật như vậy."

Chương 855: Bất hủ, thời gian!

Chương 855: Bất hủ, thời gian!

Còn sống không gặp được đệ tử nào ra dáng, chết rồi lại thu được một tên yêu nghiệt biến thái khủng bố như Phong Vân làm đệ tử.

Đối với chuyện này, Kim Dương Dao Hoàng vẫn cảm thấy rất vui mừng.

Nếu như khi hắn còn sống mà gặp được Phong Vân bây giờ, vậy không cần phải nói, đợi một thời gian, khẳng định sẽ toàn diện vượt mặt hắn.

Đồ đệ có thể tùy tiện trấn áp sư phụ, chuyện này nếu như truyền ra, hắn cũng quá mất mặt.

Nhưng bây giờ không giống vậy, hắn đã chết đi rất lâu rất lâu rồi, có được một đồ đệ yêu nghiệt như Phong Vân, đủ để một mạch Kim Dương hắn lại xuất hiện trước mắt thế gian, đến lúc đó, nếu Phong Vân báo ra danh hiệu của hắn, cảm giác kia, hoàn toàn không phải dạng vừa đâu.

Dù sao sự tích về Kim Dương Dao Hoàng trong thời đại hiện tại đã rất mơ hồ, chỉ có những Đạo tu lớn tuổi còn có thể nhớ rõ một hai, kẻ khác, trên cơ bản đều quên mất, chí ít không biết thực lực thực sự của hắn.

Dưới loại tình huống này, nếu như Phong Vân nổi danh, hắn tự nhiên cũng có thể ăn theo mà phong quang một đợt, đám người kia tự nhiên sẽ suy đoán, đồ đệ đã yêu nghiệt biến thái như vậy, vậy sư phụ tất sẽ càng khủng bố!

"Hắc hắc. . ."

Nghĩ đến chỗ cao hứng, Kim Dương Dao Hoàng nhin không được mà tự cười ra tiếng. Phong Vân cách đó không xa nhìn vậy mà đầy mặt bất đắc dĩ, xem ra, vị sư tôn tiện nghi này, cũng chỉ là một tên ngổ rồi.

"Khụ khụ. . ."

Dường như phát giác được ánh mắt Phong Vân, Kim Dương Dao Hoàng cũng cảm thấy mình có chút thất thố, cố gắng ho khan vài tiếng, lại khôi phục tư thái uy nghiêm trước đó.

Đáng tiếc, hình tượng của hắn trong lòng Phong Vân đã gắn chặt cái danh ngổ tào, vô phương cứu chữa.

"Phong Vân đúng không, ngươi đã thông qua khảo nghiệm của ta, từ giờ trở đi, ngươi chính là người thừa kế một mạch Kim Dương, cũng là vị cuối cùng, về phần sau này ngươi có muốn truyền thừa xuống nữa hay không, phải xem chính ngươi."

"Tiếp đây, ta đem số tài nguyên cùng bảo vật ta còn sót lại tất cả đều truyền cho ngươi."

Nói rồi, Kim Dương Dao Hoàng vung tay lên, lập tức trên bầu trời sao trời rơi xuống một viên, ở giữa không trung hóa thành một chiếc nhẫn màu vàng óng, nhẹ nhàng bay đến trước mặt Phong Vân.

"Cầm lấy chiếc nhẫn vũ trụ này, luyện hóa nó, bên trong chính là tài nguyên cùng bảo vật ta còn sót lại đưa cho ngươi."

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt sáng lên, lập tức lộ ra một tia linh hồn lực, phi tốc quần qua.

"Linh hồn lực màu vàng nhạt, Linh Hồn thiên phú tối thiểu cũng đạt tới Hồn Độn cấp!" Kim Dương Dao Hoàng chú ý tới màu sắc linh hồn lực của Phong Vân, nội tâm chấn động nói.

Lúc trước hẳn mặc dù dò xét ra Phong Vân có được Linh Hồn thiên phú, nhưng cũng không thể chuẩn xác cảm ứng đẳng cấp, chỉ lờ mờ cảm thấy rất cao.

Dù sao hẳn hiện tại chỉ là một nhúm lực ẩn mà thôi, nếu có chiến lực thời kỳ toàn thịnh, ngược lại là có thể cảm ứng rõ ràng.

Bên này.

Phong Vân rất dễ liền luyện hóa xong chiếc nhẫn vũ trụ vô chủ này, khi hẳn thả linh hồn lực tiến vào, chỉ cảm thấy mênh mông, vô biên vô hạn.

Cho hẳn cảm giác, trong này dường như đang thai nghén một vùng vũ trụ thế giới vậy.

"Chiếc nhẫn vũ trụ này, là ta lấy Tiểu Thiên Vũ Trụ chưa thành hình làm cơ sở, mời vô thượng luyện khí sư luyện chế ra, trên cơ bản cũng tương đương với Tiểu Thiên Vũ Trụ, chỉ là bên trong không có sinh mệnh mà thôi."

Kim Dương Dao Hoàng cất lời, giải thích nghi hoặc cho Phong Vân, cũng làm cho hẳn kinh thán, phóng khoáng ghê!

Lấy một Tiểu Thiên Vũ Trụ để luyện chế một chiếc nhẫn, cũng quá xa xỉ đi!

Cảnh giới này, cấp độ này, thủ đoạn này, nếu là truyền đến Tiểu Thiên Vũ Trụ, sợ là có thể hù chết bọn họ!

Đè xuống vẻ kinh thán trong lòng, Phong Vân đem lực chú ý tập trung vào không gian trong chiếc nhẫn vũ trụ này.

Chỉ thấy trong đó lơ lửng từng tòa núi cao, nhìn kỹ, thành phần căn bản tạo thành những núi này cũng không phải là núi đá.

Có 'núi' tản ra bảo khí, đó là từng món bảo vật tổ hợp mà thành.

Có 'núi' tản ra hương thơm thoang thoảng, đó là từng cây Linh Dược tổ hợp mà thành.

Có 'núi' tản ra thần quang, đó là từng chuỗi thần binh tổ hợp mà thành.

...

...

Liếc nhìn qua, rất có cảm giác đêm mãi không hết, đặt mình vào trong đó, tựa như đi vào thiên địa bảo khố, để cho người ta không kịp nhìn, tâm thần sung sướng đến quên đời.

"Mênh mông thật!"

Phong Vân nào đã thấy Thần Tàng như vậy, hấn tu hành đến nay, gặp qua nơi cất giữ xa hoa nhất, cũng chỉ là nội môn bảo khố của Càn Nguyên Tông mà thôi.

Nhưng so với cái này, quả thực là cách biệt một trời một vực, căn bản không thể so sánh, chênh lệch quá lớn!

"Mẹ kiếp, phát, phát tài rồi!" Phong Vân nội tâm kích động, khó mà tự kiềm chế, không uổng phí chuyến này tốn thời gian dài như vậy, quá giá trị!

Sau một lúc lâu, Phong Vân thả ý thức tiếp tục thâm nhập vào sâu hơn, đi vào chỗ sâu nhất của chiếc nhẫn vũ trụ.

Tiếp theo, hắn liền nhìn thấy một màn khiến hắn nghẹn họng nhìn trân trối.

Chỉ thấy ở chỗ này, một thanh chiến đao màu đỏ vàng đứng sừng sững, trên nổi Thanh Minh, dưới chống Cửu U, cao vạm vạm trượng, phía trên khắc rõ từng hoa văn huyền diệu, thần phong vô cùng, tựa như xuyên qua cổ kim, uy áp ức vạn kỷ nguyên!

Đây mới thực sự là thần binh, không phải hư ảnh, cũng không phải chí cao Đao Đao biến thành, mà là một thanh thần binh thực sự, thần binh chân chính!

Hơn nữa, còn không phải dạng thần binh bình thường.

Từ khí tức uy vũ vô biên mà cự đao đỏ vàng kia tỏa ra, Phong Vân kết luận, đây cũng là vũ khí duy nhất mà Kim Dương Đao Hoàng năm đó đã dùng khi tung hoành thiên địa.

Đạo Khí —— Xích Kim Thần Đao!

"Cái này là đạo khí sao, chí cao chi vật mà ngay cả Đạo Quân đều không nhất định có!"

Phong Vân trên mặt lộ ra nồng đậm vui mừng, đây là cơ duyên lớn cỡ nào chứ, Đạo Quân đều không nhất định có thể có được Đạo Khí, mà hắn một tên Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn đã có một kiện!

Nhưng cái này cũng làm cho Phong Vân trong lòng tỉnh táo, việc này tuyệt đối không thể bộc lộ ra, bằng không hắn sẽ gặp phải vô tận truy sát,

thậm chí ngay cả Đạo Quân khả năng đều sẽ vì gặp nghề thứ này mà ra tay với hắn.

"May mà ta dùng thân phận giả, không lộ ra chân thân."

Phong Vân lúc này may mắn chính mình đã tăng Biến Thân thiên phú lên tới Hồn Độn cấp, bằng không chỉ sợ sớm đã lộ ra chân thân.

...

Sau đó.

Phong Vân lại chú ý tới, xung quanh Xích Kim Thần Đạo, có hai đoàn thần quang lượn lờ, tự mình bộc lộ ra một loại Đạo Đạo lực lượng khủng bố.

Cái loại cảm giác này hắn rất quen thuộc, rõ ràng là khí tức của chí cao Đạo Đạo!

"Nghe đồn Kim Dương Đạo Hoàng thân có ba môn chí cao Đạo Đạo, chắc hẳn đây chính là hai môn còn lại kia!"

Mang theo chờ mong cùng hưng phấn, Phong Vân lập tức thả ý thức tới gần.

Khi phân biệt chạm đến, hai dòng tin tức hùng hậu cũng theo đó phản hồi lại hắn.

"《 Bất Hủ Đạo Đạo 》 《 Thời Gian Đạo Đạo 》 !"

Phong Vân lập tức thấy rõ đủ loại tin tức về hai loại Đạo Đạo, cũng làm cho hắn tâm thần kinh động, hai môn chí cao Đạo Đạo này, mỗi một môn lĩnh hội đều không dễ hơn Kim Dương Đạo Đạo là mấy.

Nhất là một môn cuối cùng 《 Thời Gian Đạo Đạo 》 , thành linh dĩnh
đến Thời Gian thiên phú lĩnh vực!

Chương 856: Người ngăn ta thành đạo , giết!

Chương 856: Người ngăn ta thành đạo , giết!

"Bất hủ, thời gian, đều là thuộc tính đặc biệt nhất đẳng!"

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Thời gian thì không phải nói rồi, phạm là đồ vật dính đến lĩnh vực Thời Gian, thì đã không thể theo lẽ thường để hình dung, tuyệt đối là khủng bố nghịch thiên.

Mà bất hủ, thì là thuộc tính đặc biệt ngang hàng cùng Sát Lục và Hủy Diệt!

Nó ngụ ý rất đơn giản, bất hủ, tức là bất diệt, Sinh Sinh Bất Túc!

"Thuộc tính Bất Hủ, từ góc độ nào đó mà nói, so với Sát Lục và Hủy Diệt càng thừa thốt hơn. . ." Phong Vân tự nói.

Sát Lục cùng Hủy Diệt còn có dấu vết mà lần theo, thuộc tính Bất Hủ, thật đúng là không có đầu mối gì cả, chí ít Phong Vân từng thu được nhiều hình chiếu như vậy, Sát Lục cùng Hủy Diệt đều có, nhưng bất hủ thì lại một cái cũng không có!

Độ thừa thốt của nó có thể nghĩ được!

Bởi vậy có thể thấy được, đặc thù của bất hủ, thậm chí cũng có thể so sánh cùng thời gian.

Mà hai đại thuộc tính đặc biệt này cùng Đạo Đạo dung hợp lại, uy năng chắc chắn phải cao hơn một cấp độ, đạt tới tình trạng không cách nào tưởng tượng được!

"Ta nói sai rồi, Kim Dương Đạo Đạo cùng hai môn Đạo Đạo này so ra, đơn giản là không đáng giá nhắc tới. . ."

Phong Vân yên lặng nói, Kim Dương Đạo Đạo mặc dù quá trình tu luyện rườm rà, nhưng lại cũng không quá hiếm gặp, thế gian này vẫn có không ít sinh mệnh tu luyện, chỉ là trình độ lĩnh hội khác biệt mà thôi.

Nhưng Bất Hủ cùng Thời Gian và hai môn Đạo Đạo chí cao này, lại đối với người tu luyện có điều kiện cực kỳ khắc nghiệt.

Dù cho là Phong Vân, trước mắt mà nói, cũng chỉ có thể tu luyện Thời Gian Đạo Đạo mà thôi, Bất Hủ Đạo Đạo, hấn tạm thời còn không có đầu mối.

"Thời Gian Đạo Đạo ta có thiên phú Thời Gian, coi như đẳng cấp thiên phú không đủ, vẫn có thể quay về lãnh địa để tìm kiếm đủ hình chiếu sinh mệnh vũ trụ có thiên phú Thời Gian."

Phong Vân nghĩ tới đây, đột nhiên nghĩ rằng, thực sự không được mà nói, ngay ở trong lãnh địa sưu tập hình chiếu sinh mệnh vũ trụ có thuộc tính Bất Hủ, cũng vẫn có thể xem như là một sách lược.

"Nếu quả thật phải làm như thế, vẫn phải tìm kiếm người có thiên phú Thời Gian nữa, bằng không thì truyền đến trong tai người hữu tâm, sẽ rất dễ dàng đoán ra thân phận của ta. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói nói.

Với lại như vậy rất có thể sẽ bại lộ ra chuyện hắn có được tấm gương hình chiếu, đồ vật nghịch thiên như vậy, khả năng người khác không biết đến tồn tại của tấm gương hình chiếu, nhưng nhất định sẽ suy đoán Phong Vân mang tuyệt thế dị bảo, có thể tăng lên thực lực bản thân, không có chút bình cảnh nào.

Nói như vậy, Phong Vân đoán chừng cả thế gian đều là địch của hắn!

Loại thế gian đều là địch này cũng không phải là loại cạnh tranh cùng thời đại kia, mà là toàn vũ trụ, toàn Hỗn Độn, vô luận cùng thế hệ, hay là lão quái vật, đều có thể trở thành địch nhân của Phong Vân!

Loại kết quả kia, Phong Vân ngẫm lại cũng cảm thấy đáng sợ.

Khả năng hắn sẽ chết ngay cả cận cũng không còn!

"Ồ trước khi tuyệt đối vô địch, vẫn phải cẩn thận mới được."

Phong Vân cũng không muốn bởi vì mình quá tung bay, dẫn đến việc lật thuyền trong mương.

Cơm phải ăn từng miếng, đường phải đi từng bước một chính là đạo lý này.

...

Cứ như vậy, một lát sau.

Phong Vân tra xét xong chiếc nhẫn vũ trụ, sau khi phát hiện những vật khác không sao, ý thức liền lui ra ngoài.

"Thế nào?" Kim Dương Dao Hoàng đứng ở cách đó không xa, nói khẽ.

Phong Vân chậm rãi nói ra bốn chữ, "Mở rộng tầm mắt."

"Ai, những thứ này kỳ thật cũng chỉ là một phần nhỏ ta cất giữ nhiều năm qua, đại bộ phận còn lại đều bị hủy diệt trong trận chiến kia, bất quá còn tốt, thần binh cùng truyền thừa tối cường của ta đều ở bên trong, cũng coi là vạn hạnh trong bất hạnh mà."

Kim Dương Dao Hoàng thở dài một tiếng nói.

"Trận chiến kia?" Phong Vân không khỏi hiếu kỳ nói.

"Việc này vốn là không nên nói cho người biết sớm như vậy, nhưng thiên tư Phong Vân người cao như thế, tương lai có hi vọng rất lớn, không, người tu Kim Dương Dao Đạo của ta, sợ là sớm muộn cũng sẽ đụng tới bọn họ, còn không bằng nói sớm cho người biết, để trong lòng người có tính toán."

Kim Dương Dao Hoàng nói.

"Bọn họ là ai?"

"Là đến từ chỗ sâu trong hỗn độn vô tận, đến từ Vĩnh Hằng quốc độ, bọn họ tự xưng là 'Thiên Thần tộc', tự cho mình là Thiên Thần, cực kỳ bài ngoại."

Kim Dương Dao Hoàng chậm rãi mở miệng, "Mặc dù bọn họ cuồng vọng tự đại, nhưng không thể không thừa nhận, tộc này xác thực được trời ưu ái, thiên phú tu luyện tốt tới mức để cho người ta đổ kỵ, đối với ức vạn chúng sinh mà nói thì là bình cảnh, đối với bọn hắn mà nói, thì đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy."

Phong Vân nghe nói như thế, trong lòng yên lặng nói: Đây thì là cái gì chứ, trong mắt ta chỉ là hình chiếu mà thôi...!

Lúc này, ngữ khí của Kim Dương Dao Hoàng trở nên thỗn thức, "Lúc ấy ta cùng tộc của bọn hấn dấy lên mâu thuẫn, bọn họ liền phái ra mười vị Đạo Quân, một vị cấp độ nghịch thiên, ba vị tuyệt phẩm, tất cả còn lại đều là Thượng phẩm, đến vây giết ta."

"Ta lúc ấy mặc dù mới vừa vận đạt tới tuyệt phẩm, nhưng bởi vì có tu ba môn Đạo Đạo chí cao, cùng bản thân có Chiến Đạo Đạo Khí Xích Kim, chiến lực thẳng bức đến cấp độ Đạo Quân nghịch thiên, thế là, cùng bọn hấn triển khai đại chiến kịch liệt."

"Đó là chiến đấu thảm thiết nhất cả đời của ta từng trải qua, cũng là một lần chiến đấu cuối cùng của ta."

Kim Dương Dao Hoàng nói đến đây, dừng lại một lát sau, mới tiếp tục nói: ".Sau trận chiến kia, mặc dù ta đã giết chết chín vị Đạo Quân, lại ôm quyết tâm hấn phải liều chết với vị Đạo Quân cấp độ nghịch thiên này, nhưng bản thân ta cũng đã là dầu hết đèn tắt rồi."

"Dựa vào chấp niệm cuối cùng, ta chạy về nơi này, địa phương thành đạo ban đầu của ta, sau đó lưu lại truyền thừa y bát, tọa hóa tại chỗ này. . ."

Phong Vân ở bên cạnh yên lặng nghe xong, thật lâu không nói gì, muốn nói tâm thần không kinh động là không thể nào.

Xuất động mười vị Đạo Quân, trong đó còn có cấp độ nghịch thiên nữa, lại còn thấp nhất là cấp độ Đạo Quân Thượng phẩm!

Vĩnh Hằng quốc độ 'Thiên Thần tộc' này khủng bố cỡ nào chứ!

Sợ là Càn Nguyên Tông ở trước mặt nó, cũng là tiện tay là diệt được rồi!

"Thế nào, có phải bị hù dọa hay không? Hối hận tiếp nhận truyền thừa của ta hay sao?" Lúc này, thanh âm Kim Dương Dao Hoàng truyền đến.

Phong Vân chỉ nói, "Phàm người ngăn ta thành đạo, Thần cản giết Thần, Phật cản giết Phật."

Lời nói bình tĩnh nhưng bên trong lại ẩn chứa ý chí vô địch, mặc dù Phong Vân như cũ vẫn mây trôi nước chảy đứng ở nơi đó, nhưng Kim Dương Dao Hoàng lại trong thoáng chốc phảng phất như nhìn thấy một vị tồn tại vô địch đang quật khởi!

Bao nhiêu năm sau, lấy lực lượng của mình quét ngang ức vạn giới, độc tôn trên đời, ngọn nguồn vô địch duy mình!

"Nếu ta năm đó có ý chí cùng quyết tâm này của ngươi đã tốt rồi." Kim Dương Dao Hoàng thở dài một tiếng.

Lập tức, bàn tay hắn lần nữa tung ra một chiêu, lập tức vô số tinh quang hội tụ, vậy mà ngưng kết thành một bức tranh.

Chỉ thấy vẽ lên một nữ tử, mặc dù không phải dung mạo tuyệt thế, nhưng cũng có một cỗ cảm giác chung linh dịc tú, khí chất thoát tục.

"Về sau nếu ngươi có thể đạt đến cấp độ Đạo Quân trở lên, khi đó ngươi hẳn là đã không sợ Thiên Thần tộc rồi, đến lúc đó, xin ngươi mang theo bức tranh này đi vào bên trong Thiên Thần tộc, tìm tới nữ tử trong tranh, nói với nàng rằng ta có lỗi với nàng."

Thanh âm bi thương của Kim Dương Dao Hoàng truyền đến, để cho khóe miệng Phong Vân một trận co rúm, nội tâm không khỏi chửi bậy: Ta thế nào lại phải được hưởng vị câu chuyện ngàn lẻ một đêm ở đây chứ! ?

Chương 857: Nhiều thêm hai người hộ đạo!

Chương 857: Nhiều thêm hai người hộ đạo!

Phong Vân trải qua hai đời người, thông suốt đạo lý đôi nhân xử thế, hẳn xem xét biểu lộ của Kim Dương Dao Hoàng liền biết, trong đó người này khẳng định có chuyện cũ.

Còn là chuyện cũ gì, không có gì ngoài mấy loại, nào là từ hôn, nào là củi mục, số người ở rể, hẳn tùy tiện liền có thể tạo ra một nhóm lớn.

Cho nên, chi tiết cụ thể thì Phong Vân ngay cả một chút hứng thú cũng không có.

Bất quá nghĩ thì nghĩ như vậy, dù sao cũng coi như là lão sư trên danh nghĩa của mình, giúp được vẫn là phải giúp.

Lúc này, Phong Vân tiếp nhận bức tranh đó, thu vào trong nhãn vũ trụ, gật đầu nói: "Được, cứ giao ở trên người của ta."

"Đa tạ."

Cảm xúc của Kim Dương Dao Hoàng đã khôi phục lại, hướng về Phong Vân nói một tiếng cảm ơn, lập tức tiếp tục nói: "Kỳ thật còn có một việc muốn nhờ người."

"Ta từng ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ sáng lập ra một Kim Dao Môn, đã qua nhiều năm như vậy, cũng không biết còn ở đó hay không, nếu

như người có thời gian, có thể đi nhìn xem một chút, nếu có thể tìm được, thì trông nom một chút, nếu như đã chôn vùi ở trong lịch sử rồi, thì coi như là ý trời."

"Vâng, được." Phong Vân gật gật đầu, hấn kể thừa nhiều đồ tốt của Kim Dương Dao Đạo như vậy, chuyện mà mình đủ khả năng tự nhiên có thể ra tay thì sẽ ra tay, bằng không thì tâm cảnh không thể nào viên mãn được.

"Nếu như thế, người đi đi thôi."

Kim Dương Dao Hoàng nói ra một chữ cuối cùng, nhẹ nhàng phát tay, Phong Vân lập tức cảm giác trước mắt tối sầm lại, chờ tới khi hấn lấy lại tinh thần, đã đi vào ngoài điện truyền thừa rồi.

Phong Vân không nói cái gì, chỉ là hướng phía cửa lớn điện truyền thừa thi lễ, lập tức quay người rời đi.

Trong điện.

Kim Dương Dao Hoàng đứng ở nơi đó, ánh mắt nối liền trời đất, từng màn chuyện cũ, như lướt qua ở trước mắt của hấn, tuế nguyệt dài đằng đẵng một đi không trở lại.

Cả đời của hấn tuy nói là long đong, nhưng đã từng huy hoàng qua, đạt tới thành tựu chí cao, vang dội cổ kim, nhất định sẽ lưu mãi sử sách.

Vì truy cầu suy nghĩ trong lòng, hấn mới đi trên một con đường không có lối về này, nhưng kết quả như thế nào cũng đã không trọng yếu nữa.

Cuối cùng trong nháy mắt, ánh mắt Kim Dương Dao Hoàng lưu chuyển ức vạn năm, dừng lại ở bên trong một đoạn sinh hoạt bình thường nhất kia.

Một đạo thân ảnh uyển chuyển lúc ấy hăng hái trên người hắn, nhưng lúc ấy hắn lại ngưỡng vọng vũ trụ vô biên, nhìn chăm chú chư thiên thể giới, tâm sớm đã đi xa, không còn chú ý tới ái mộ trong mắt của người bên cạnh nữa.

Từ đó, hắn như Hùng Ưng kia giương cánh bay lượn, cuối cùng nghịch thiên mà lên.

Nhưng kết quả là, hắn lại trở lại nguyên điểm ban đầu, thẳng đến một khắc cuối cùng của sinh mệnh, hắn mới hiểu được cái gì mà vinh quang, cái gì mà thanh danh, chỉ là hư ảo mà thôi.

Chỉ có kia một đạo thân ảnh uyển chuyển kia mới là đồ vật trọng yếu nhất trong lòng của hắn.

"Từ đó thế gian không còn Kim Dương Dao Hoàng nữa." Kim Dương Dao Hoàng nhẹ giọng nói.

Lập tức cả người hắn phai mờ đi, cuối cùng hoàn toàn chôn vùi, hoàn toàn biến mất khỏi thế gian này.

...

Ngoài điện.

Nam tử bạch y và nam tử mặc áo giáp đen dường như cảm ứng được cái gì đó, toàn thân run lên, đối với truyền thừa điện cú người chào thật sâu, dùng đại lễ quỳ lạy.

Phong Vân đi tới, chưa hề nói cái gì, chỉ là lẳng lặng chờ hai vị này thi lễ xong rồi đứng lên, mới mở miệng nói: "Các người muốn theo ta ra ngoài, hay là muốn tiếp tục lưu thủ ở chỗ này."

"Chức trách chúng ta chính là phụ trách truyền thừa của lão chủ nhân, bây giờ ngươi đã đạt được truyền thừa của chủ nhân, huynh đệ chúng ta tự nhiên là sẽ theo sau ngươi, vì ngươi hộ đạo, thẳng đến khi ngươi trở thành Đạo Quân."

Nam tử bạch y chấp tay nói.

Nam tử mặc áo giáp đen đồng ý gật gật đầu, "Nói đến mới nhớ, chúng ta cũng đã lâu không đi ra ngoài, mặc dù đã từng quan trắc qua biến hóa thế sự bên ngoài, nhưng cuối cùng vẫn không có tự mình trải qua, có chút hoài niệm."

"Tốt, vậy các ngươi liền theo ta ra ngoài đi." Phong Vân nghe nói như thế, trên mặt lộ ra nét mừng, đầy bụng vui vẻ.

Làm sao có thể không vui được, dù sao không duyên cớ gì lại nhiều ra hai người hộ đạo nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong, đãi ngộ này, ngay cả xem như là hạch tâm đệ tử của Càn Nguyên Tông cũng không có!

Ngẫm lại vẫn có chút kích động nhỏ!

"Đi thôi."

Lúc này, Phong Vân liền dẫn nam tử bạch y Trụ Vũ cùng nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê đi ra phía ngoài.

"Đúng rồi, chủ nhân, tại bên ngoài Đạo phủ này, có hai vị Đạo tu tuyệt thế nửa bước Đạo Quân cấp độ lục trọng thiên cùng thất trọng thiên trông coi, chắc là chờ ngươi đi ra đó."

Lúc này, bạch y nam tử Trụ Vũ mở miệng nói.

"Ta biết rồi."

Vén vén qua thời gian mười năm, Phong Vân tự nhiên không tin là bọn họ cứ rời đi như vậy, khẳng định đều canh giữ ở nơi đó chờ hấn ra ngoài.

Nếu như là trước đó, trong lòng Phong Vân còn có kiêng kỵ, có thể phải tung hết át chủ bài ra mới có thể chạy thoát.

Nhưng là hiện tại, hấn đã hoàn toàn không sợ hãi nữa.

Bên người có hai vị hộ vệ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, còn sợ cái gì đây.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền đối với nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê nói: "Người đuổi hai người bọn họ đi đi, nhớ kỹ, Đạo tu thân hình khô ngô kia chỉ cần đuổi đi là được, không cần đả thương hấn, còn gia hỏa Ma Khí toàn thân kia, người tùy ý xử trí là được."

Vô Úy Đạo Chủ mặc dù cùng Thông Thiên Kiếm Sơn nhất mạch không hợp nhau, nhưng chung quy vẫn thuộc về Càn Nguyên Tông, nếu như giết hấn, đối với Càn Nguyên Tông kia mà nói là một loại tổn thất to lớn.

Tranh đấu là tranh đấu, đường kia lại không thể đi được, ở phương diện này, Phong Vân vẫn rất có cái nhìn đại cục.

"Hiểu rõ rồi, chủ nhân."

Nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê gật đầu, lập tức một bước phóng ra, không gian vỡ vụn, trực tiếp biến mất tại chỗ.

"Chúng ta ở chỗ này chờ đợi hấn đi, chắc hấn là nhanh cực kỳ, chậm trễ không bao nhiêu thời gian." Phong Vân đối với nam tử bạch y Trụ Vũ nói.

Người sau tự nhiên cung kính xưng vâng.

...

Bên trong đao mộ, chỗ sâu của phủ đệ.

Không ít Đao tu còn đang chạy trốn bốn phía, lật qua lật lại tìm kiếm, thỉnh thoảng còn có thể thu hoạch được một số vật kỳ trân dị bảo gì đó, chuyện này đối với bọn hắn mà nói, đã là thu hoạch lớn nhất rồi.

Mà ở hai bên không trung, Vô Úy Đao Chủ cùng Đao Ma phân biệt đứng ở hai bên, vẫn đang lẳng lặng chờ đợi, rất có một loại cảm giác đánh chết không hé miệng.

"Mười năm thời gian rồi, hẳn là cũng đã đủ, tiểu tử, ngươi đừng để cho ta bắt được ngươi, nếu không nhất định phải lột da rút gân của ngươi, không chết không thôi!" Đao Ma nội tâm cuồn cuộn suy nghĩ cùng sát ý cực kỳ ngang ngược, để cho người ta tê cả da đầu.

"Oanh!"

Ngay lúc này, bỗng nhiên không gian vỡ vụn, một đạo thân ảnh hắc sắc cao lớn vĩ ngạn phá không mà đến.

Hắn mang theo uy áp mênh mông, như Cửu U Ma Thần, tựa như từ trong Địa Ngục trở về, một đôi lãnh mâu đảo qua Vô Úy Đao Chủ cùng Đao Ma, làm cho trong lòng hai vị Đao tu tuyệt thế sinh ra hàn khí.

"Phụng mệnh chủ nhân, người không có phận sự tránh lui, nếu không, giết không cần hỏi!"

Sau khi nói xong, thân ảnh hắc sắc liền hướng phía Đao Ma cách hắn gần nhất, đột nhiên vung ra một quyền.

"Bành!"

Ngay một khắc này, chiến ý cực hạn kinh thiên động địa, vỡ nát hết thảy trở ngại, Đao Ma căn bản không kịp phản ứng, ngay cả một tiếng cũng không thể thốt lên, thân thể trực tiếp bị sinh sinh phá diệt!

Chương 858: Cực hạn Hồn Độn Thể!

Chương 858: Cực hạn Hồn Độn Thể!

Đôi mắt với một quyền kinh thể của tồn tại nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, hơn nữa còn là bỗng nhiên ra tay, Đạo Ma vền vện chỉ là nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên căn bản không có chút lực lượng phản kháng nào cả, thậm chí hấn phản ứng cũng không kịp, đã trực tiếp bị sinh sinh đánh chết rồi!

Sau khi làm xong hết thầy, nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê thu hồi nắm đấm, ánh mắt lạnh nhạt đảo qua Vô Úy Đạo Chủ toàn thân lạnh buốt bên cạnh một chút, lập tức quay người rời đi, một lần nữa biến mất ở chỗ sâu trong không gian.

Qua hồi lâu, Vô Úy Đạo Chủ mới chậm rãi lấy lại tinh thần, hấn không nói hai lời, lôi kéo Di Đạo bên cạnh liền hướng bên ngoài đảo mộ bay đi, không có chút ý tứ dừng lại nào cả.

Giờ khắc này, cái gì mà Đạo Đạo chí cao, cái gì mà truyền thừa vô thượng, đều bị hấn ném lên chín tầng mây rồi.

Không có cái mạng nhỏ thì cái gì cũng không tính!

Vô Úy Đạo Chủ vừa điên cuồng chạy, vừa kinh hãi nói: "Nam tử mặc áo giáp đen kia, chắc hấn chính là hắc giáp chiến cuồng trong truyền thuyết đi

theo Kim Dương Dao Hoàng! Nghe ngữ khí của hắn, đao mộ này tất nhiên là đã có chủ nhân mới rồi!"

Mà chủ nhân mới này là ai, đã không cần đoán nữa.

Sau khi cướp đoạt Kim Dương Dao Đạo kia, trừ gia hỏa nửa bước Đạo Quân nhất trọng thiên bị vòng xoáy hút vào ra, còn có thể là ai nữa?

Chỉ là Vô Úy Dao Chủ nghi hoặc, cảnh giới gia hỏa kia mới chỉ là nửa bước Đạo Quân nhất trọng thiên mà thôi, xem ra cũng không phải là tồn tại kinh diễm bao nhiêu cả, làm sao lại thông qua được khảo nghiệm?

Nói lại thì Kim Dương Dao Hoàng lập xuống khảo nghiệm tất nhiên phải gian nan tới rối tinh rối mù?

Đối với việc này, Kim Dương Dao Hoàng cũng rất bất đắc dĩ, hắn lập xuống khảo nghiệm chỉ làm khó được người bình thường, gặp phải Phong Vân bật hack này, nhiều khó khăn cũng vô dụng mà thôi!

...

Bên trong đao môn.

Thân ảnh nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê lại xuất hiện, toàn bộ quá trình ngay cả một phút đồng hồ cũng không tới.

Nhìn thấy vậy nội tâm Phong Vân líu lười không thôi, đường đường nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên, lại bị một quyền miểu sát, chênh lệch này cũng quá lớn rồi!

"Thân thể cường hoành, thiên phú Thể Chất của hắn, cũng đã đạt tới cấp độ Hỗn Độn Thể cực hạn rồi!"

Phong Vân âm thầm suy đoán, chính hắc cũng được coi là một bị Thể tu, cho nên ở phương diện này cảm ứng cũng rất nhạy cảm, có thể đại khái phát giác ra được.

Lúc này, đã thấy Hắc Tê kia nói ra: "Chủ nhân, gia hỏa có Ma Khí quần quanh người kia hẳn là còn có cái mạng thứ hai nữa, lúc ta diệt đi linh hồn của hắn, phát giác được đã từng có vết tích nứt qua."

"Linh hồn phân liệt sao, xem ra là hắn có bảo vật ký sinh rồi."

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, chỉ là có chút kinh ngạc mà thôi.

Thiên địa rộng lớn, không thiếu cái lạ.

Có một loại bảo vật ký sinh, chỉ cần đem bộ phận linh hồn sống nhờ ở phía trên, nếu là bản thể ở bên ngoài tử vong, bộ phận linh hồn lưu lại này sẽ biến thành chủ hồn, sống nhờ ở bên trong bảo vật.

Sau khi trải qua một số năm ôn dưỡng, cũng có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Bảo vật ký sinh bực này luôn luôn là vô cùng trân quý, giá trị vô lượng, Phong Vân không nghĩ tới Đạo Ma sẽ có một cái.

Bất quá coi như hắn biết cũng không quan trọng, Đạo Ma muốn lần nữa khôi phục lại, không có mấy trăm tới ngàn năm là không thể nào.

Mà cho đến lúc đó, chiến lược của Phong Vân sợ là đã sớm siêu việt hắn rồi, hoàn toàn không cần sợ hãi gì cả.

"Đi thôi, chúng ta trở về."

Một lát sau, Phong Vân mang theo nam tử bạch y Trụ Vũ cùng nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê rời khỏi đảo mộ, bọn họ ngồi trên Phiêu Miểu Phi Thuyền, hướng về phía Hoàn Quang lãnh địa đi tới.

...

Cùng lúc đó, ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

Bên trong một ao nước to lớn, dòng nước rò rỉ, vậy mà lộ ra một loại hắc sắc quỷ dị, Ma Khí cuộn cuộn, phệ hồn đoạt phách.

Phút chốc, bọt nước bốc lên, từ trong hiện lên một đóa hoa sen màu đen, đón gió lung lay, rủ xuống từng màn đen.

Lúc này, chỉ thấy bên trong đóa hoa sen này, có một đoàn linh hồn màu bạc nhạt, đang bị hắc liên lực lượng tư dưỡng, lò mờ có thể thấy được, là hình dạng một thanh Ma Dao.

"Đáng chết! Thù này ta nhất định sẽ báo!"

Bên trong ma đao màu đen, truyền ra tiếng gầm gừ cực kỳ oán độc, quanh quẩn bên trong ao nước, hù dọa vô số bọt nước.

...

Một bên khác.

Phong Vân, Trụ Vũ, Hắc Tê ba người ngồi trên phi thuyền vũ trụ rất nhanh đã tới gần Hoàn Quang lãnh địa rồi.

"Không nghĩ tới chủ nhân lại là nội môn đệ tử của Càn Nguyên Tông, có lãnh địa của mình."

Trên phi thuyền, Hắc Tê nhìn xem vũ trụ mênh mông bên ngoài, ánh mắt tranh tranh nói.

"Càn Nguyên Tông là tốt chỗ không sai." Trụ Vũ ở bên cạnh gật đầu nói.

"Các người cũng biết Càn Nguyên Tông sao?" Phong Vân hỏi.

"Đương nhiên, chúng ta không chỉ là biết thôi, lúc trước chúng ta còn nhìn thấy Càn Nguyên Tông quật khởi nữa đấy."

Hắc Tê khẽ cười nói: "Chúng ta mặc dù không thể đi ra ngoài, nhưng cũng không có nghĩa là không biết bên ngoài phát sinh chuyện gì, huống chi Càn Nguyên Đại Thiên Thế Giới cách vị trí đạo mộ của chúng ta cũng không xa."

Phong Vân gật gù đầu, biểu thị đã biết, hần ngẫm lại, lại hỏi: "Vậy các người đã gặp qua tông chủ Càn Nguyên Tông chưa?"

Đối với tồn tại thống nhất Đại Thiên Vũ Trụ này, Phong Vân vẫn luôn rất là ngạc nhiên, mà bên trong thư khố của Càn Nguyên Tông giới thiệu về hần lại không nhiều, Phong Vân cũng không hiểu lắm.

Bây giờ khó lắm mới gặp được tồn tại được chứng kiến thời đại kia, tự nhiên muốn hảo hảo hỏi một chút.

"Đã gặp qua, gia hỏa kia là một người cực kỳ khủng bố, tuy thân là nữ tử, nhưng lại kinh tài tuyệt diệu, bằng vào lực lượng bản thân mà kết thúc lịch sử hỗn loạn của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ kéo dài vô số kỷ nguyên, tuyệt đối là một trong những thiên kiêu khủng bố nhất đời này ta từng gặp qua!"

Nam tử bạch y Trụ Vũ đối với tông chủ Càn Nguyên Tông đánh giá cực cao.

"Đại ca nói không sai, chủ nhân khả năng còn không biết, lúc trước vị tông chủ Càn Nguyên Tông này từng tới gần đao mộ, nàng lúc ấy mặc dù vển vển chỉ là nhìn một cái rồi đi, nhưng ta cùng đại ca hoài nghi, nàng chỉ sợ sớm đã phát hiện ra chúng ta rồi."

Nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê phụ họa nói.

Vển vển thông qua đôi câu vãi lời này, Phong Vân đã đại khái hiểu được, vì sao từ trên xuống dưới Càn Nguyên Tông đối với vị tông chủ này vô cùng thân phục, có năng lực, có thiên phú, có thủ đoạn, quả thực là Đế giả trời sinh!

"Vị tông chủ Càn Nguyên Tông này tiềm lực vô biên, nhưng cùng chủ nhân người so sánh, đợi ở Càn Nguyên Tông là một lựa chọn tốt."

Trụ Vũ nói ra.

Phong Vân gật gật đầu, hẳn tự nhiên sẽ không rời khỏi Càn Nguyên Tông, không phải vì tìm kiếm chỗ che chở, mà là vì hình chiếu vị tông chủ Càn Nguyên Tông trong truyền thuyết này.

Tồn tại vô thượng như vậy, nếu như không thể hình chiếu, vậy đơn giản là phung phí của trời rồi!

Chẳng qua là trước mắt mà nói, lấy thân phận nội môn đệ tử của hắn, đừng nói là hình chiếu, ngay cả tới gần đối phương cũng không có khả năng.

"Xem ra phải tiếp tục nâng cao thân phận nữa. . ."

Nội môn đệ tử không đủ, vậy thì hạch tâm đệ tử, hạch tâm đệ tử vẫn không đủ, vậy thì trưởng lão, thậm chí là phó tông chủ!

Chỉ cần một mực đi lên, chắc chắn sẽ có cơ hội tới gần vị tông chủ Càn Nguyên Tông này!

Quá trình này đối với người khác mà nói là dài đằng đẵng, nhưng đối với Phong Vân mà nói, chỉ là một quá trình hơi tốn thời gian mà thôi

Chương 859: Nhất tộc chi Thánh Địa!

Chương 859: Nhất tộc chi Thánh Địa!

Càn Nguyên Tông bản bộ.

Vô Úy Dao Chủ vừa mới chạy trốn trở về ghế còn chưa kịp ngồi ấm chỗ, liền nhận được lời truyền gặp của tông chủ Càn Nguyên Tông.

Thế là, hắn lại không ngừng không nghỉ đuổi tới đại điện của tông chủ tại chỗ sâu nhất trong bản bộ, đi vào thế giới chiến trường cổ kia.

Không dám nhìn thẳng bóng người tuyệt đại ngời ngay ngắn trên đỉnh ức vạn tàn binh kia, Vô Úy Dao Chủ cúi đầu ôm quyền nói: "Không biết tông chủ ngài gọi ta đến là vì chuyện gì?"

Càn Nguyên Tông tông chủ quét mắt tới, thanh âm trong trẻo lạnh lùng truyền ra, "Chuyến đi tới Dao mộ lần này thế nào?"

"Bẩm báo tông chủ, là do thuộc hạ không có năng lực, truyền thừa của Kim Dương Dao Hoàng đã có chủ." Vô Úy Dao Chủ đầy mặt hổ thẹn nói.

"Hả?" Càn Nguyên Tông tông chủ hơi nhíu mày, có chút ngoài ý muốn, "Bị ai thu được vậy, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ Dao Ma?"

"Cũng không phải là hắn, mà là một tên nhóc mới chỉ đạt tới bán Đạo Quân nhất trọng thiên." Vô Úy Dao Chủ lắc đầu, ngón tay điểm ra một cái, lập tức một hình ảnh xuất hiện giữa không trung.

Người trẻ tuổi mặc Kim Giáp, trán mọc ra hai sừng, chính là hình ảnh của Phong Vân sau khi biến thân.

Càn Nguyên Tông tông chủ nhìn chăm chú hình ảnh giả lập giữa không trung, trong mắt dườn như có vô tận huyền bí đang lưu chuyển, có một cảm giác thời gian tuế nguyệt trôi qua thâm thúy, phảng phất có vô số hình ảnh hiện lên.

Đứng ở đằng xa Vô Úy Dao Chủ cảm giác khắp cả người phát lạnh, tựa như bên cạnh hắn thời gian đang không ngừng trôi qua, lại như đang gia tốc, rối loạn không chịu nổi, khiến cho hắn thần hồn kinh hãi.

Trong lòng cảm thấy, mấy vạn kỷ nguyên không gặp, thực lực của tông chủ đại nhân càng thêm khủng bố.

Không biết qua bao lâu.

Khi Vô Úy Dao Chủ gần như sắp không kiên trì được nữa, loại cảm giác này mới như thủy triều mà rút lui.

Lúc này, Càn Nguyên Tông tông chủ mở miệng, mà câu nói đầu tiên, đã khiến cho Vô Úy Dao Chủ chấn động.

"Các ngươi đều bị lừa rồi, tên nhóc này chỉ là ngụy trang mà thôi, do tác dụng của Biến Thân thiên phú."

Cái gì?

Vô Úy Dao Chủ cảm thấy có chút không thể tin, lấy sức cảm ứng của hắn, vậy mà không nhận ra được ra đó là Biến Thân thiên phú ngụy trang!

"Biến Thân thiên phú của sinh mệnh này chỉ sợ đã đạt tới Hỗn Độn cấp, ngươi không phát hiện ra cũng rất bình thường."

Càn Nguyên Tông tông chủ nói.

"Vậy, xin hỏi tông chủ, ngài có biết thân phận thực sự của sinh mệnh này không?" Vô Úy Dao Chủ dò hỏi.

"Không biết, trừ phi chân thân của ta đích thân tới, bằng không xa cách ức vạn vạn năm ánh sáng, cũng rất khó phát giác được."

Càn Nguyên Tông tông chủ lắc đầu nói.

Nghe vậy, Vô Úy Dao Chủ nhẹ than thở trong lòng, khùng bố như tông chủ đều không có cách nào, xem ra hẳn đúng là không có duyên với đao mộ truyền thừa này rồi.

Kế hoạch quật khởi của Vô Úy Dao Sơn hẳn cũng đi tong.

"Kim Dương Dao Hoàng liên lụy nhân quả quá lớn, người không đạt được cũng là chuyện tốt, không cần cảm thấy thất vọng."

Khi Vô Úy Dao Chủ đang thấy thất vọng, Càn Nguyên Tông tông chủ lại cất lời, khiến hẳn chấn động trong lòng, nhịn không được nói: "Không biết là nhân quả thế nào?."

"Không thể nói."

Càn Nguyên Tông tông chủ chỉ phun ra ba chữ này, liền không lên tiếng nữa.

Thấy thế, Vô Úy Dao Chủ cũng không dám hỏi lại, lúc này bèn ôm quyền cáo lui.

Trên bảo tọa, ánh mắt Càn Nguyên Tông tông chủ thông triệt Tam Thiên giới, giống như ẩn chứa chư thiên huyền bí, thâm sâu khó lường, "Duy chỉ ra tay với Dao Ma, lại buông tha Vô Úy Dao Chủ, xem ra kẻ này hoặc là

cùng Vô Úy Dao Chủ có chút quan hệ, hoặc là cùng Càn Nguyên Tông ta có chút quan hệ."

Dù là loại nào, ít nhất cũng có thể biết được, người thừa kế của Kim Dương Dao Hoàng này tối thiểu không đứng ở mặt đối lập với Càn Nguyên Tông.

Mà biết được điểm này, với Càn Nguyên Tông tông chủ mà nói, cũng đủ rồi.

"Bất kể là ai, hi vọng về sau có cơ hội gặp lại."

Càn Nguyên Tông tông chủ lâm bảm nói.

Nàng biết Kim Dương Dao Hoàng bố trí khảo nghiệm khó khăn bực nào, không biết đã làm khó bao nhiêu vị tuyệt thế thiên kiêu.

Nhưng sinh mệnh thần bí này lại chỉ dùng mười năm thời gian đã thông qua, đủ để thấy tất sẽ phải có thiên phú kinh thiên động địa.

Yêu nghiệt như thế, chỉ sợ không bao lâu nữa sẽ nghịch thiên mà lên, đến lúc đó, không thể nói trước có thể nhìn thấy đối phương hay không.

Nếu như Càn Nguyên Tông tông chủ biết kẻ thu hoạch được truyền thừa, chỉ là một tên nội môn đệ tử mà nàng biết, sợ là sẽ nhảy dựng lên tại chỗ mất!

...

Bên này.

Phong Vân mang theo bạch y nam tử Trụ Vũ cùng nam tử mặc áo giáp đen Hắc Tê vụng trộm trở lại lãnh chúa phủ đệ của mình.

Dù sao lúc trước hắn tuyên bố với bên ngoài là bé quan, chưa từng từng đi ra ngoài, bây giờ trở về tự nhiên cũng không muốn để lộ, bằng không khẳng định sẽ bị hoài nghi.

Trong phủ đệ.

Phong Vân hiện ra Nhân tộc chân thân, Trụ Vũ cùng Hắc Tê tự nhiên sẽ không kinh ngạc, bọn họ đã sớm nhìn ra chân thân của Phong Vân. . . .

Tốt xấu gì thì hai vị này cũng đã từng là Đạo Quân, chỉ là do bị thương quá nặng mới làm cho cảnh giới rút lui, cảnh giới mặc dù không còn như cũ, nhưng cảm giác lại không đổi.

Cho nên từ khi ở trong đao mộ, lần đầu tiên gặp mặt Phong Vân hai người đã biết thân phận Nhân tộc của hắn.

Tuy rằng bọn hắn biết, nhưng khi thật sự nhìn thấy chân thân của Phong Vân, vẫn là không khỏi có chút than thở.

"Nhân tộc từ xưa đến nay đều là đại danh từ chỉ sự yếu đuối, cho dù có thiên kiêu, nhưng cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, không thể vĩnh tồn, cho nên Nhân tộc xưa nay không có danh vọng gì, không nghĩ tới sẽ sinh ra một vị cái thể thiên kiêu như chủ nhân ngài."

Bạch y nam tử Trụ Vũ khẽ nói, "Chỉ sợ không bao lâu nữa, Nhân tộc sẽ vì chủ nhân ngài mà chân chính quật khởi."

"Đúng vậy, đáng tiếc hiện tại Nhân tộc không có cường đại tồn tại tọa trấn, cho nên tản mát ra khắp chư thiên vạn giới, ngay cả Thánh Địa của mình cũng đều không có, bằng không, chủ nhân tất sẽ là Thánh Chủ đời tiếp theo của Nhân tộc Thánh Địa!"

Bên cạnh Hắc Tê cũng mở miệng nói.

"Thánh Địa? Đó là cái gì?" Phong Vân ánh mắt khẽ nhúc nhích, nhin không được hỏi.

"Đó là căn cơ của một tộc, có Thánh Địa, mới có thể cam đoan huyết mạch của cả tộc đàn được kéo dài, tỉ lệ xuất hiện thiên tài yêu nghiệt cũng sẽ gia tăng trên phạm vi lớn, như vậy, sẽ chỉ càng ngày càng mạnh. Nếu không có Thánh Địa tộc đàn, nhiều nhất cũng chỉ huy hoàng một đời, cuối cùng đều sẽ dần suy sụp, đời sau không bằng đời trước."

Trụ Vũ cùng Hắc Tê không hồ là lão tu giả sống rất nhiều rất nhiều năm, điều huyền bí gì cũng biết một chút, giúp Phong Vân mở mang kiến thức lịch sử cổ xưa, giải đáp rất nhiều điều có thể xưng là bí ẩn của thời đại này.

Đây đều là tin tức mà ngay cả ở trong thư khố của Càn Nguyên Tông đều tra không được, bây giờ lại có thể biết rõ toàn bộ, không chỉ là sự huyền bí của Thánh Địa, mà còn có rất nhiều thứ khác.

Tỉ như phía trên Đại Thiên Vũ Trụ còn có vũ trụ càng mạnh hơn, chỉ là nơi đó rất thần bí, cũng rất thưa thớt, cho tới bây giờ đều là bọn họ chủ động xuất hiện, nếu không sẽ không ai biết được những vũ trụ này ở nơi nào, cực kỳ thần bí.

Mà những vũ trụ này thường rất hứng thú đối với tuyệt thế thiên tài hoặc là di tích cực kỳ cổ xưa, trừ cái đó ra, phảng phất như kẻ thượng vị, cao cao tại thượng, siêu thoát ra khỏi vũ trụ hỗn độn!

Còn có chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, cũng đều tồn tại các Tiên Thiên chủng tộc cực kỳ cổ xưa, đó là một vùng đất không biết tên, có thể xưng là vũ trụ cấm địa sinh mệnh!

Chương 860: Cứu cực Xoát Tiên!

Chương 860: Cứu cực Xoát Tiên!

Phong Vân tìm hiểu được rất nhiều bí mật từ Trụ Vũ cùng Hắc Tê, không chỉ có bí mật thời cổ lão, cũng có cả bí mật đương thời.

Nhưng một số bí mật vẫn còn cách Phong Vân bây giờ quá xa, vũ trụ Hỗn Độn rộng lớn, ngay cả Đạo Quân cao cao tại thượng cũng không dám nói biết rõ, trong lòng còn có kính sợ.

Không nói đến Phong Vân bây giờ vẫn chỉ là một Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn mà thôi.

Mà biết được những bí ẩn này, cũng khiến Phong Vân cảm thấy, chính mình đã đến lúc phải chuyên chú tăng cường tu vi cảnh giới.

Những năm gần đây, hẳn hoặc là lĩnh hội Kiếm Đạo, hoặc là lĩnh hội Đạo Đạo, ngay cả xoát hình chiếu, cũng đều nhằm vào hai phương diện này, hoặc có quan hệ với nó.

Cũng không cần chính chuyên chú tăng cường cảnh giới của mình, lúc này mới dẫn đến, đã sắp qua ba trăm năm, mà tu vi cảnh giới của Phong Vân mới đạt tới Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn mà thôi.

Tuy chính Phong Vân cảm thấy chậm, nhưng ở trong mắt người khác, đó chính là tốc độ yêu nghiệt.

Dù sao, cho dù là các thiên kiêu của Càn Nguyên Tông, tu đến Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, đều phải hao phí mười mấy, thậm chí mấy chục kỷ nguyên kia kìa!

Nhưng với Phong Vân, ba trăm năm đã đạt tới, nhưng mà càng quá phận là, người trong cuộc thế mà còn ghét bỏ, còn chê chậm!

"Quá chậm, quá chậm!" Phong Vân trong lòng lầm bầm, cực kỳ bất mãn.

Nghe một chút đi, đây là tiếng người sao!

"Tiếp theo, liền chuyên tâm tăng cường cảnh giới đi, chỉ ít trước hết cũng phải tăng cảnh giới lên tới bán Đạo Quân nhất trọng thiên lại nói, cái khác, trước cứ thử thả một chút."

Phong Vân tự nói.

Hắn nếu muốn trở thành hạch tâm đệ tử, điều kiện chủ yếu chính là phải đạt tới bán Đạo Quân nhất trọng thiên.

Sau đó, có hai đường tắt có thể đi, tùy ý hoàn thành một trong số này, liền sẽ tự động trở thành hạch tâm đệ tử.

Thứ nhất chính là không khác với Di Đạo, liên tục đứng đầu bảng nội môn càng nhiều lần càng tốt; thứ hai chính là thông qua khảo hạch của hạch tâm đệ tử.

Mà theo Phong Vân biết, khảo hạch hạch tâm đệ tử mỗi một hạng so với một hạng trước còn khó hơn nhiều, hơn nữa cũng chỉ có một cơ hội, nếu thất bại, vậy chỉ có thể đi theo lựa chọn thứ nhất.

Lúc trước Di Đạo đầu tiên cũng lựa chọn hạng thứ hai, kết quả thất bại, lúc này mới bắt đầu dĩ chỉ có thể đi theo lựa chọn thứ nhất.

"Từ kho tin tức của Càn Nguyên Tông cho thấy, từ khi Càn Nguyên Tông thành lập tới nay, số người thông qua khảo hạch hạch tâm đệ tử mà trở thành hạch tâm đệ tử, đã ít lại càng ít, vừa mới đến gần vạn người mà thôi."

Đừng nhìn số lượng này rất nhiều, đây chính là ức vạn kỷ nguyên tích lũy xuống, thời gian dài đằng đẳng như vậy, mới có bằng ấy đệ tử thông qua, có thể nghĩ khảo hạch kia khó đến thế nào.

Nhưng với Phong Vân mà nói, cái này vừa lúc kích thích dục vọng khiêu chiến của hắn.

Càng khó, khiêu chiến lên mới càng có ý nghĩa không phải sao.

"Cho nên hiện tại việc cấp bách nhất, là phải đạt đến bán Đạo Quân."

Cái gọi là bán Đạo Quân, kỳ thật chính là giai đoạn quá độ giữa đạo quân cùng Chí Tôn, chỉ có điều giai đoạn này tương đối gian nan phức tạp, có chừng hơn nửa bán đạo quân khả năng cuối cùng cả đời vẫn mắc kẹt ở cấp độ này, không cách nào tiến thêm!

Muốn đạt đến bán Đạo Quân, phải đem Thuộc Tính Chi Đạo lĩnh hội đến viên mãn, sau đó cực điểm thăng hoa, từ trong đó siêu thoát đến một lĩnh vực khác.

Lĩnh vực kia chính là, Ngụy Đại Đạo!

Hơn nữa, còn không phải Ngụy Đại Đạo hoàn chỉnh, chỉ là một tầng trước Ngụy Đại Đạo mà thôi.

Nói một cách khác, bán Đạo Quân cứu trọng thiên, kỳ thật chính là một đến chín phần Ngụy Đại Đạo.

Khi lĩnh hội đến mười phần, cũng chính là một tầng Ngụy Đại Đạo, chính là lúc chính thức tiến vào Đạo Quân cấp độ!

Nghe qua tựa hồ rất dễ dàng, nhưng Ngụy Đại Đạo huyền diệu thâm ảo, không phải thứ mà Thuộc Tính Chi Đạo có thể đánh đồng, đó là một cấp độ lĩnh vực đã hoàn toàn vượt qua lý giải của thể nhân!

Thuộc Tính Chi Đạo còn có dấu vết mà lần theo, nhưng Ngụy Đại Đạo, lại thật sự là hư vô mờ mịt, hơn nữa căn bản cũng không có cách tự thân dạy dỗ, bút mực cũng không có khả năng ghi lại.

Hiểu chính là hiểu, ngộ chính là ngộ, đại âm hi thanh, Đại Đạo vô hình, chính là nói đạo lý này!

Có điều những thứ này chỉ là đối với người bên ngoài, còn với Phong Vân tới nói, cái gì hư vô mờ mịt, cái gì Đại Đạo vô hình, cứ cho ta một cái hình chiếu, vài phút cho người xoát ra hết!

"Chẳng qua vấn đề trước mắt là, ta có vẻ như không có nhiều hình chiếu như vậy."

Phong Vân trước đó hình chiếu không ít, nhưng tất cả đều là người có đặc thù thiên phú trong lãnh địa của hắn, tu vi cảnh giới mới chỉ là Chúa Tể mà thôi.

Mà Chí Tôn hình chiếu hắn chân chính thu hoạch được, kỳ thật cũng chỉ có hơn mười vạn mà thôi.

Trong đó chín thành chín đều là hình chiếu những Đạo tu trước đó, còn lại, đều là ngàn tên nội môn đệ tử Càn Nguyên Tông.

Cái khác, quả thật là không có.

"Không được, quá ít, tối thiểu cũng phải có 500 vạn trở lên."

Hơn mười vạn hình chiếu, nhìn như rất nhiều, nhưng chia ra cho mười hệ thuộc tính cũng không phải là rất nhiều.

Đương nhiên, xoát cũng có thể xoát, nhưng thời gian phải hao phí khổng lồ cũng hơn ngàn năm trở lên.

Phong Vân cũng không tin độ may mắn của chính mình, hắn chỉ tin tưởng đạo lý hình chiếu càng nhiều càng tốt.

"Ngàn năm có chút lâu. . ."

Phong Vân quen với hình thức tu hành như cưỡi tên lửa kia rồi, làm chậm lại như này nếu là lĩnh hội thì được, chứ nếu bắt hắn cuồng xoát hình chiếu mấy ngàn năm, hắn khả năng sẽ điên mất.

Nếu thật sự như thế, vậy thì không phải là Xoát Đế, vậy con mẹ nó là đại boss Xoát Tiên!

"Xem ra nhất định phải đi quanh Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ một chuyến, thu hoạch một đợt."

Phong Vân yên lặng nói.

Hắn cho tới nay cũng chỉ ở trong Càn Nguyên Tông bản bộ cùng với Hoàn Quang lãnh địa hoạt động, đối với những nơi khác của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ còn chưa hề bước chân tới.

Càn Nguyên Tông thống lĩnh toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, trừ bản bộ bên ngoài, tự nhiên còn có những phân bộ khác.

Những phân bộ này hoặc là do trưởng lão trong Càn Nguyên Tông tọa trấn, hoặc là thế lực đã từng thần phục Càn Nguyên Tông tọa trấn, mặc dù xa xa không bằng bản bộ, nhưng so với lãnh địa mà các nội môn đệ tử thống lĩnh thì mạnh hơn nhiều.

Bên trong có thể xưng là cường giả tụ tập, cao thủ như mưa!

Mà những chỗ này, chính là mục tiêu của Phong Vân.

Hắn cũng không cần đi hết toàn bộ, chỉ cần tùy tiện chọn một hai nơi, dùng sức mà lấy hình chiếu là xong việc, Chí Tôn hình chiếu vài phút đã lên 50w!

Nghĩ đến liền làm, Phong Vân lúc này bèn nói với Trụ Vũ cùng Hắc Tê một câu, để hai người bọn họ tọa trấn Hoàn Quang lãnh địa, khi rảnh rỗi có thể đi ra ngoài giải sầu một chút, mà chính hắn lại lần nữa rời phủ đệ, rời khỏi nơi này.

Trụ Vũ cùng Hắc Tê đối với chuyện này tự nhiên là vô cùng vui lòng, bọn họ chỉ ít đã ngây ngốc trong đao mộ chừng vạn vạn ức kỷ nguyên trở lên, đã sớm tràn ngập khát vọng với thế giới bên ngoài, bây giờ có cơ hội, đương nhiên phải hưởng thụ một lần cho thỏa thích.

Phong Vân biết rõ tâm tư của bọn họ, cho nên cũng không mang theo bọn họ nữa, dù sao hắn muốn tập trung đi lấy hình chiếu, vấn đề này chỉ thích hợp một thân một mình hắn đi làm, mang ai cũng không dễ giải thích.

...

"Trạm thứ nhất, liền đi Trần Quang Thánh thành gần đây nhất đi, nghe nói là một trong mười phân bộ lớn của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ."

Ra ngoài Hoàn Quang lãnh địa, Phong Vân mở ra địa đồ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cuối cùng lựa chọn một phân bộ cách hẵn gần nhất, ngồi Phiêu Miêu Phi Thuyền, phá ánh sáng mà đi.

Chương 861: Năm trăm vạn hình chiếu Chí Tôn!

Chương 861: Năm trăm vạn hình chiếu Chí Tôn!

Thành Trần Quang Thánh, chí ít đã có mấy trăm vạn kỷ nguyên lịch sử, nghe nói đã từng là nơi ở của môn phái Trần Quang, thống lĩnh các sinh mệnh vũ trụ trong phạm vi tỷ tỷ năm ánh sáng, dưới trường có hằng hà sa số tinh cầu sinh mệnh, có thể nói là quái vật khổng lồ.

Sau đó, tông chủ Càn Nguyên Tông nghịch thiên mà lên, mang phong thái quét sạch thiên địa, đại thế rộng lớn, Trần Quang môn không thể chống lại, bị đánh tan, cuối cùng chỉ có thể thuận phục, trở thành một phần bản đồ của Càn Nguyên Tông.

Thế là, Trần Quang môn biến mất, chỉ là Trần Quang phân bộ, một trong những thế lực dưới Càn Nguyên Tông mà thôi.

Từ khi tông chủ Càn Nguyên Tông công chiếm nơi này, sau đó vẫn để Trần Quang môn nắm giữ quyền tự trị như trước, Trần Quang phân bộ tự thống lĩnh mình, tất cả đều như cũ, không hề thay đổi.

Trên thực tế, không chỉ nơi này, chín phân bộ còn lại cũng là như thế, sau khi chinh phục, sẽ không nhúng tay nữa, chỉ cần định kỳ tiến công là được.

Từ điều này có thể thấy được, tông chủ Càn Nguyên Tông tự tin bực nào.

Bản thân chỉ tọa trấn trung tâm, cho các thế lực tự quản lý, không sợ bọn họ tạo phản.

Trên thực tế, mười đại phân bộ cũng rất an phận thủ thường, chưa từng gây là việc gì, cũng không có dị tâm.

Bởi vì tông chủ Càn Nguyên Tông cao cao tại thượng, có thể dùng một ngón tay để giết bọn họ, ai dám có hai lòng?

Lúc này, trong một gian phòng không đáng chú ý ở thành Trần Quang Thánh, có một vị trẻ tuổi tam nhãn dị tộc, tướng mạo bình thường đang ngồi xếp bằng ở đây.

Người trẻ tuổi dị tộc này chính là Phong Vân thi triển thiên phú biến thân hóa thành.

Lần này hắn đến vì hình chiếu, hành tung và thân phận mình, đương nhiên không bại lộ thì càng tốt.

Lúc này, Phong Vân đang dùng dò xét chi nhãn, bao phủ tất cả các sinh mệnh vũ trụ trong phạm vi này.

Lập tức, từng bảng thuộc tính xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Phong Vân quét mắt nhìn một lượt, chỉ cần là cấp Chí Tôn, hắn đều không bỏ qua, sẽ lấy hình chiếu.

Một lúc sau, hắn đã đạt đến hạn ngạch trong một ngày.

Trong thành Trần Quang Thánh, sinh mệnh vũ trụ hằng hà sa số, nhiều hơn Hoàn Quang lãnh địa của hắn không biết bao nhiêu lần.

Không nói cái khác, chỉ là Chí Tôn, mặc dù không khoa trương đến mức đi đầy đất, nhưng trong mười người đi trên đường lớn, thì có năm người là

cấp Chí Tôn.

Đương nhiên, phần lớn đều là luyện hóa ấn ký vũ trụ Chí Tôn, còn Hỗn Độn Chí Tôn thì không nhiều.

Những tinh anh như Hỗn Độn Chí Tôn, bình thường đều ra gia nhập bản bộ Càn Nguyên Tông.

Nhưng đối với Phong Vân, không quản là luyện hóa ấn ký vũ trụ Chí Tôn hay là Hỗn Độn Chí Tôn, chỉ cần có thuộc tính chi đạo, hẳn đều lấy hình chiếu.

“Khu vực này đã hình chiếu không sai biệt lắm, nên chuyển đến nơi khác.”

Phong Vân lập tức đứng dậy, rời căn phòng này, đi về một phía khác trong thành Trần Quang Thánh, lần nữa tìm một chỗ ngồi xuống, bắt đầu dò xét, sau đó lấy hình chiếu.

Cứ như vậy, Phong Vân lần nữa bắt đầu kiếp sống lấy hình chiếu, mà không ai biết hành tung của hắn, bao gồm Trụ Vũ và Hắc Tê.

Ngày qua ngày, số lượng hình chiếu Chí Tôn mà Phong Vân thu hoạch được cũng càng ngày càng nhiều, tăng lên với tốc độ mắt thường cũng thấy được.

Rất nhanh, một năm đã trôi qua.

Trong lúc này, hắn đã thu hoạch được hơn ba trăm vạn hình chiếu Chí Tôn, cách mục tiêu hơn 200w nữa.

Phong Vân cũng đã rời thành Trần Quang Thánh, đi đến nơi tiếp theo.

Dù sao nơi này hắn đã hình chiếu gần hết rồi, nên thay đổi địa điểm.

Trạm tiếp theo, chính là vô tận tinh vực.

Nơi này cũng là một trong mười đại phân bộ, từng là vị trí của Vô Cực Tinh, sau đó cũng bị tông chủ Càn Nguyên Tông thu phục, trở thành một trong mười đại phân bộ.

Vô tận tinh vực là do từng tinh cầu sinh mệnh tạo thành, ở giữa có thông đạo truyền tống, qua lại mậu dịch, giao lưu...

Phong khí ở đây cũng buu hãn hơn thành Trần Quang Thánh.

Thường xuyên có các loại tranh đấu, thế lực đổi mới giao thủ, chủ nô, đấu thú trường, sinh mệnh vũ trụ mua bán... Hắc ám hơn rất nhiều.

Đối với chuyện này, đám cao tầng của phân bộ Vô Cực Tinh sẽ không quản, chỉ cần không nháo lớn, thì không sao.

Mà bản bộ Càn Nguyên Tông, càng không chú ý chuyện này.

Ánh mắt của người phía cao mệnh mông vô cùng, sao có khả năng nhìn về nơi chập hẹp nhỏ bé này, mặc cho bọn họ tự giải quyết.

Từ khi Phong Vân đến đây, mỗi ngày đều nhìn thấy mười mấy cuộc tranh đấu, các sự kiện đẫm máu, càng nhiều vô số kể.

Ở đây, càng sùng bái cường giả vi tôn hơn, áp dụng luật rừng trần trụi, người phù hợp có thể sinh tồn, người không phù hợp sẽ bị đào thải.

Phong Vân rất ít khi ra tay can thiệp, đây là hiện tượng vận chuyển tự nhiên của vũ trụ thiên địa.

Hơn nữa, không phải chính hãn cũng đi trên con đường cường giả vi tôn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, hãn cũng thích ứng rất nhanh.

Mặc dù ở đây dân phong bưu hãn, nhưng số lượng cường giả rất nhiều, Phong Vân lấy hình chiếu cũng rất vui vẻ, chạy khắp các tinh cầu sinh mệnh, mỗi ngày đều thu hoạch rất nhiều hình chiếu, thỏa mãn và vui vẻ.

Cứ như vậy, hơn nửa năm sau.

Phong Vân thu hoạch được hơn 200w hình chiếu Chí Tôn, cộng thêm 300w hình chiếu ở thành Trần Quang Thánh, đã vượt qua 500w, thành công đạt đến mục tiêu lúc trước của hắn.

Hắn cảm thấy nên rời đi, trở về quét hình chiếu.

...

Lúc này, ở biên giới khu vực vô tận tinh không, một tinh cầu sinh mệnh sắp lâm vào kiếp nạn.

“Ha ha, các ngươi là đám bò sát nhỏ bé, thuần phục hết cho ta, từ hôm nay trở đi, tinh cầu này sẽ ở dưới trướng Hàn Vương vĩ đại, những ai phản kháng, đều giết không tha!”

Một sinh cật cao hơn vạn mét đứng trên bầu trời, toàn thân được kim loại bao bọc, hai mắt tràn ngập hỏa diễm kim sắc, uy áp khủng bố tràn lan, quét sạch toàn bộ tinh cầu.

Đây là một vị Vũ Trụ Truyền Kỳ Chí Tôn!

“Hàn Vương!”

“Là tên chủ nô sâu trong vô tận tinh vực kia, đáng giận, vậy mà hắn lại đánh chủ ý lên tinh cầu này của chúng ta.”

Bên trên tinh cầu có ngàn tỷ sinh mệnh, nhưng không có một vị Chí Tôn, lúc này, dưới uy áp của một vị vũ trụ Truyền Kỳ Chí Tôn, không

ngừng run rẩy, không khác sâu kiến!

“Giết!”

Không bao lâu, sau lưng sinh vật lớn kia bay ra một lượng lớn chiến sỹ, mở ra đại hỗn chiến trên tinh cầu này!

“Giết, giết đám người này đi!”

“Đám trẻ con, mau trốn đi!”

“Aaaa...”

Tất cả sinh mệnh vũ trụ trên tinh cầu này đều liều mạng, điên cuồng nghênh chiến, nhưng đáng tiếc, chênh lệch quá lớn, lớn đến mức khiến bọn họ tuyệt vọng.

Trong đó có một bóng người chói mắt nhất, mặc dù chỉ là Vô Địch Chúa Tể, nhưng lại có chiến lực cấp Linh Chí Tôn.

Hắn ta tung hoành chiến trường, không ngừng cố gắng để không mất thêm một tộc nhân nào nữa.

Cuối cùng, hắn ta đi đến dưới sinh vật lớn kia, ngược đầu nhìn đối phương: “Đến, đánh với ta một trận!”

Trong mắt hắn ta có điên cuồng, cũng có thỏa mãn: “Một mình ta chết, cứu mấy vạn tộc nhân của ta, cũng đủ rồi!”

“Chỉ là sâu kiến mà thôi.”

Sinh vật lớn này cười nhạo một tiếng, chuẩn bị động thủ.

Nhưng mà, lúc này, đôi bên đang tranh đấu, không biết có một thân ảnh đang yên lặng nhìn một màn này.

“Nên trở về đi...” Phong Vân nói khẽ.

Chương 862: Trạch nam cứu cực!

Chương 862: Trạch nam cứu cực!

Trên tinh cầu, toàn thân thân ảnh lóa mắt kia bất lực, trước mặt sinh vật lớn kia, hẳn ta không có lực lượng phản kháng.

Hẳn ta chỉ là một tên vô địch Chúa Tể, có thể đánh một trận với Linh Chí Tôn đã là cực hạn rồi, đối mặt với vũ trụ Truyền Kỳ Chí Tôn, không có tư cách chống đỡ.

Khi một móng vuốt to lớn mò về phía hẳn ta, thân ảnh lóa mắt này biết mình sẽ chết.

Nhưng ngay lúc này.

Bỗng nhiên, thiên địa yên lặng, vạn vật như vẽ, chúng sinh bị giam cầm!

Thân ảnh lóa mắt phát hiện, trên tinh cầu này, từ hẳn ta ra, tất cả mọi vật đều bất động tại chỗ.

Cho dù là sinh vật, hay là nước, là gió, giống như bị thời gian dừng lại, không nhúc nhích, giam cầm chỗ đó!

Ngay cả sinh vật lớn mà hẳn ta cho rằng Thần, lúc này cũng bất động giữa không trung, duy trì tư thế ra tay, không hề động đậy.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Thân ảnh lóa mắt lẩm bẩm nói.

Mà lúc này, hấn ta chợt phát hiện, cách hấn không xa, có một bóng người đang chậm rãi bước đi, quay đầu nhìn về phía hấn ta, cười cười, rồi cất bước, biến mất không thấy đâu nữa.

“Là hấn!”

Thân ảnh lóa mắt nhớ đến người thanh niên rất bình thường này, trước đây không lâu đã ra nhập đội ngũ của hấn ta, vì không có bản lĩnh gì, cho nên hấn ta để người thanh niên này phụ trách hậu cần.

Nhưng thật không ngờ, thanh niên bình thường này, lại là một vị cường giả tuyệt thế!

Thân ảnh lóa mắt không ngốc, hấn ta nhìn thấy đối phương bước ra liền hiểu, đây là kiệt tác của đối phương!

“Đa tạ tiên bối!”

Thân ảnh lóa mắt quỳ lạy về phía Phong Vân rời đi, trong lòng thầm ghi nhớ tướng mạo hình dáng của hấn thật sâu, dự định sau này báo đáp ân tình.

Đáng tiếc, hấn ta không biết, hình dáng tướng mạo mà hấn ta ghi nhớ, chỉ là hình dạng Phong Vân đã sử dụng thiên phú biến thân, qua hôm nay, sẽ không xuất hiện trong vũ trụ nữa, hấn ta sẽ không thể tìm kiếm được.

...

Bên này, Phong Vân hành tẩu trong vô tận tinh không, lúc hấn định lấy Phiêu Miểu Phi Thuyền ra, sắc mắt khẽ động, nhìn về một góc tinh không: “Đã đến, thì che giấu làm gì.”

Sau khi hấn nói xong, hư không bỗng nhiên vỡ ra, sau đó, một thân ảnh vô cùng lóng lánh đi ra, toàn thân trắng như tuyết, phía trên có khắc hoa văn

huyền diệu, giống như được thiên địa tự nhiên sinh thành, tản ra khí tức của Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn.

Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, mặc dù ở bản bộ Càn Nguyên Tông không tính là gì, nhưng ở các nơi khác của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cũng là cường giả một phương, quyền cao chức trọng, là Chúa Tể quyết định sinh tử của vô số sinh mệnh.

“Ngươi chính là Hàn Vương kia?” Phong Vân quét mắt nhìn một vòng liền biết tin tức đối phương, bình thản nói.

“Đúng vậy, không biết các hạ là ai, dựa vào thực lực của các hạ, lại ra tay với thủ hạ của ta, không cảm thấy mất thân phận sao?”

Ánh mắt Hàn Vương lạnh lùng, hắn ta đã sớm mơ ước tinh cầu sinh mệnh kia, bây giờ đột nhiên nửa đường xuất hiện một cao thủ thần bí, hắn ta tự nhiên sẵn sàng đón địch.

Phong Vân không nói gì, nhẹ nhàng điểm mi tâm, ánh sáng màu vàng chói lọi trên mi tâm lập tức tỏa ra, chiếu rọi càn khôn vũ trụ, giống như thần nhật từ cửa thiên rơi xuống.

Đối diện, Hàn Vương thấy cảnh này, toàn thân run lên, sắc mặt vốn lạnh lùng cũng trở nên kinh hãi: “Ngươi, ngươi là...”

“Càn Nguyên Tông, đệ tử nội môn.”

Một câu nói vô cùng bình thản truyền đến, nhưng rơi vào tai Hàn Vương lại giống như Thần Chùy nện xuống, âm âm nổ vang, khiến hắn ta không nhận được lui lại, thần hồn run rẩy dữ dội.

Bỗng nhiên, hắn ta nhớ đến cái gì đó, vội vàng quỳ một chân xuống, cung kính nói: “Bái, bái kiến đại nhân, tiểu, tiểu nhân có mắt như mù, xin,

xin đại nhân thứ tội!”

Hàn Vương thống trị hơn vạn tinh cầu sinh mệnh, là Chúa Tể quyết định sinh tử của ngàn tỷ sinh mệnh, nắm đại quyền trong tay, có thể hô phong hoán vũ.

Nhưng lúc này, ở trước mắt Phong Vân lại cung kính dụ ngoan như tiểu đệ, không dám thể hiện cảm xúc ra ngoài.

Bởi vì hắn ta biết, so với hắn ta, địa vị của đệ tử nội môn Càn Nguyên Tông còn cao hơn hắn ta không biết bao nhiêu lần.

“Nếu có lần sau, chính mình tự nhận cái chết.”

Sau khi nói xong, thân ảnh Phong Vân biến mất tại chỗ, đối với hắn mà nói, chuyện này nhỏ như hạt vừng, vừa rời ra tay, chẳng qua là lúc trước hắn nợ thiếu niên kia ân tình mà thôi.

“Vâng, vâng! Tiểu nhân nhất định tuân thủ!”

Hàn Vương cung kính ôm quyền nói, khi hắn ta ngẩng đầu, phát hiện Phong Vân đã rời đi, mới nặng nề thở ra một ngụm, sau lưng đã ướt đẫm.

Từ khi hắn ta trở thành đại chủ nô đến nay, không biết sợ hãi là gì, không ngờ hôm nay đã được trải nghiệm chân thực.

“Quá khủng bố, chỉ là một ánh mắt, mình đã có cảm giác một giây sau sẽ chết đi, đây chính là chỗ khủng bố của đệ tử nội môn Càn Nguyên Tông sao?”

Trong lòng Hàn Vương sợ hãi nói.

Nhưng sao hắn ta biết được, đây không phải là đệ tử nội môn của Càn Nguyên Tông khủng bố, đây chỉ là Phong Vân khủng bố mà thôi!

...

Hoàn Quang Tinh, phủ đệ lãnh chúa.

Phong Vân ở bên ngoài phiêu bạt hơn một năm, cuối cùng đã trở về.

Lúc hắn trở về, từ xa đã nhìn thấy Trụ Vũ và Hắc Tê đang đánh cờ, trong lòng im lặng, hai người này thật thích đánh cờ nha.

Trong đao mộ đã đánh cờ ngàn tỷ kỷ nguyên rồi, bây giờ đi ra, còn không bằng đi ra ngoài du lịch.

Chẳng lẽ bọn họ là trạch nam cứu cực sao?

Phong Vân vừa nghĩ vừa đi về phía bọn họ.

Bên này, Trụ Vũ và Hắc Tê cảm ứng được cái gì đó, vô thức ngẩng đầu, liền nhìn thấy Phong Vân, bất ngờ nói: “Không phải ngươi nói ra ngoài làm việc sao? Sao còn chưa đi?”

“Ta đã làm xong trở về rồi, hơn nữa, ta đã ra ngoài hơn một năm.” Phong Vân bất đắc dĩ nói.

“Đã hơn một năm rồi à? Chúng ta còn nghĩ mới qua một phút thôi.”

Đối với Trụ Vũ và Hắc Tê thời gian đã không còn ý nghĩa nữa, chỉ cần không bị giết chết, thì vĩnh sinh bất diệt.

“Vậy các ngươi tiếp tục đi, ta bế quan, vừa vặn các ngươi có thể làm hộ đao cho ta.”

Phong Vân nói xong liền đi vào phòng tu hành, đóng ngũ giác lại, ý thức tiến vào tấm gương, chuẩn bị điên cuồng quét hình chiếu.

“Hơn 500w hình chiếu Chí Tôn, dựa vào vận khí và tỷ lệ bạo của mình, cần khoảng mười năm là cực hạn.” Phong Vân thầm dự đoán.

Nói cách khác, trong vòng mười năm, hẳn nhất định sẽ bước vào cấp độ bán Đạo Quân!

Cho dù vận khí của Phong Vân kém hơn, có hơn 500w hình chiếu Chí Tôn ở đây, cũng không có gì sợ hãi nữa!

“Bắt đầu đi.”

Trong lòng hẳn thầm nói, lúc này, toàn bộ linh hồn và thể xác bắt đầu tiến vào trong tấm gương, lấy tốc độ nhanh nhất quét 500w hình chiếu.

Một trận thuế biến lớn, không lâu nữa sẽ xảy ra!

Chương 863: Bán Đạo Quân!

Chương 863: Bán Đạo Quân!

Mười năm chớp mắt trôi qua, đối với sinh mệnh vũ trụ thành Thần mà nói, đây chỉ là thời gian chớp mắt, là một giọt nước trong biển cả, nhỏ bé không đáng nhắc đến.

Mà đối với Phong Vân, mười năm này trôi qua rất phong phú, so với lĩnh hội tu hành còn phong phú hơn.

Hắn quét 500w hình chiếu Chí Tôn kia không phân ngày đêm, nhật nguyệt vô quang.

Cuối cùng, hắn đã quét hình chiếu suốt mười năm.

“Bây giờ là lúc nghiệm thu thành quả.”

Trong phủ đệ, Phong Vân vừa kết thúc lần quét hình chiếu cuối cùng, ánh mắt nhìn về phía ba lô.

Mười năm này hắn chưa từng nhìn vào ba lô, muốn có cảm giác chờ mong như lúc này,

Theo ánh mắt hắn, ba lô lập tức mở ra, trong nháy mắt, lượng lớn ánh sáng từ trong đó bắn ra, có hùng hực, cũng có âm đạm, số lượng rất nhiều.

Nhìn sơ qua, có khoảng ngàn vật phẩm sáng rực rơi xuống!

Phong Vân sắp xếp lại, ánh mắt đảo qua lần nữa, nhìn thấy các vật rơi xuống chính tề.

[Kim chi đạo (ba tầng)] : Đến từ hình chiếu Lạc Tư.

[Hỏa chi đạo (năm tầng)] : Đến từ hình chiếu Froda.

[Băng chi đạo (bốn tầng)] : Đến từ hình chiếu Mike.

[Phong chi đạo (sáu tầng)] : Đến từ hình chiếu Quinson.

...

...

Từ trên xuống dưới đều là các thuộc tính chi đạo, khoảng chừng mấy trăm cái, mười hệ đều có, từ tiểu thành đến đại thành, thậm chí có cả viên mãn.

“Lại có nhiều như vậy.”

Điều này vượt ngoài dự đoán của Phong Vân, nhưng nghĩ lại cũng bình thường, lúc trước hắn đoán mười năm là vận khí kém nhất.

Nhưng mười năm nay hắn quét nhiều lần như vậy, vận khí không thể cứ kém cõi được, khẳng định cũng có vài chục lần bạo ra thứ tốt.

Vì vậy, trên thức tế, khẳng định vật rơi xuống sẽ xa hoa hơn hắn đoán nhiều.

“Nhiều không sao, đừng ít quá là được.”

Đối với Phong Vân, nhiều thì không sao, ít mới bất đắc dĩ nhất.

“Bắt đầu hiển hóa.”

Cũng không lâu lắm, Phong Vân bắt đầu hiển hóa từng thuộc tính chi đạo này.

[Hiển hóa kim chi đạo (bốn tầng)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa hỏa chi đạo (ba tầng)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa lôi chi đạo (sáu tầng)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

...

Từng tiếng nhắc nhở truyền ra, lần này, Phong Vân không để ý mười hệ thuộc tính có cân bằng không, một mạch hiển hóa tất cả.

Dù sao dung hợp nhiều thuộc tính chi đạo như vậy, khẳng định cuối cùng đều viên mãn, căn bản không cần để ý cân bằng.

Mà sau khi thuộc tính chi đạo đạt đến mười tầng viên mãn, có dung hợp nữa cũng không sinh ra biến hóa gì, cho nên Phong Vân càng không cần lo lắng vấn đề cân bằng giữa mười hệ thuộc tính.

Ong! Ong! Ong!

Tiếng nhắc nhở qua đi, có từng đạo ánh sáng từ trong tấm gương bắn ra, lần lượt dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân, dung hợp với mười hệ thuộc tính chi đạo của hắn.

Lập tức, mười hệ thuộc tính trong cơ thể Phong Vân bắt đầu tăng trưởng với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được.

Mười hệ thuộc tính chi đạo của hấn vốn dĩ đều đạt đến đỉnh phong, bây giờ, trong nháy mắt tăng vọt.

Tám tầng một... Tám tầng sáu... Tám tầng đỉnh phong... Chín tầng một... Chín tầng sáu... Chín tầng đỉnh phong...

Oanh!

Khi đến chín tầng đỉnh phong, bỗng nhiên trong đầu Phong Vân truyền ra tiếng nổ vang, không phải một tiếng, mà là mười tiếng một lúc, giống như thiên địa sụp đổ, đỉnh tai nhức óc.

Mười tầng, viên mãn!

Đến tận lúc này, cảm giác thuộc tính chi đạo kia trong cơ thể Phong Vân mới thối lui, không phải lực lượng không đủ, mà đã đạt đến trạng thái cực hạn, không thể tăng lên nữa.

Phong Vân chậm rãi mở mắt, lúc này, hấn có cảm giác, mình tùy thời có thể bước vào cảnh giới bán Đạo Quân.

Hấn đã ở cấp độ Chí Tôn đến cực hạn, muốn đột phá chỉ là ý muốn của hấn mà thôi.

“Vậy thì đột phá đi.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Một giây sau, sau lưng hấn xuất hiện một bàn quay cực lớn, trên bàn quay có mười hai màu sắc, khi thì dung hợp, khi thì tách rời, rực rỡ chói mắt, khiến người ta ghé mắt.

Giờ phút này, theo suy nghĩ của Phong Vân, mười hai màu sắc này bỗng nhiên cùng nở rộ, sáng chói mắt, vô cùng rực rỡ.

Bọn chúng giống như đã phá vỡ gông cùm xiềng xích nào đó, từ cấp độ thuộc tính chi đạo, bước vào một cấp độ khác, đó chính là, nguy đại đạo!

Mà lúc thuộc tính chi đạo của Phong Vân bắt đầu thuế biến, ở ngoại giới cũng phát sinh biến hóa kinh thiên động địa.

Ầm ầm!

Trên bầu trời Hoàn Quang Tinh bỗng nhiên xuất hiện một mảnh tầng mây màu vàng, uy áp vô biên hạ xuống, không có chút dấu hiệu, trong nháy mắt đã kinh động toàn bộ sinh mệnh vũ trụ ở Hoàn Quang Tinh.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chuyện gì vậy?”

Clift và Lana nhìn lên bầu trời đầu tiên, cảm thấy mình giống như một con kiến dưới mảnh tầng mây màu vàng này, thần hồn lung lay, khó mà kiềm chế được.

Bọn họ đều như vậy, những sinh mệnh vũ trụ khác không cần phải nói, mỗi người đều xụ lơ trên mặt đất, không thể động đậy.

Thiên uy hàng lâm, chúng sinh tránh lui!

Trong phủ lãnh chúa, Trụ Vũ và Hắc Tê đang đánh cờ bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn về phía sâu trong phủ đệ, sau đó nhìn nhau, đều thốt lên: “Kim chi nguy đại đạo giáng lâm!”

“Có người muốn đột phá cảnh giới bán Đạo Quân! Là ai?” Hắc Tê không nhịn được nói.

“Ngươi cảm thấy còn có thể là ai?” Trụ Vũ nhìn về chỗ sâu.

Hắc Tê lập tức dùng tâm thần cảm nhận, sắc mặt chấn động nói: “Mặc dù ta không biết cảnh giới cụ thể của chủ nhân, nhưng cảm nhận được chủ nhân còn cách Truyền Kỳ Chí Tôn cấp cực hạn một đoạn, mới bề quan mười năm, đã bước vào cấp độ bán Đạo Quân rồi?”

Hắn ta cảm thấy như người si nói khoác, không thể tưởng tượng được!

Mười năm, có thể tu đến cấp độ Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn, Hắc Tê đã cảm thấy rất khủng bố rồi.

Bây giờ, Phong Vân không chỉ đạt đến, còn trực tiếp đột phá?

“Mặc dù sớm biến thiên phú thuộc tính của chủ nhân cực kỳ đáng sợ, không ngờ lại biến thái đến dạng này.”

Lúc trong đào mộ, Hắc Tê đã sớm phát hiện thiên phú thuộc tính của Phong Vân cực kỳ kinh diễm, nhưng bây giờ xem ra, vẫn vượt xa suy đoán của hắn ta.

“Không biết chủ nhân của chúng ta đột phá mấy thuộc tính?”

“Mười năm, hắn là một hai thuộc tính đột phá.” Trụ vũ nghĩ lại, rồi nói.

Oanh!

Lúc bọn họ nói chuyện, ngoại giới lại xảy ra dị tượng lần nữa, lại có mấy đám mây nặng nề giáng lâm!

Không phải như Trụ vũ nói là một hai loại, mà là chín mảnh tầng mây! Đồng loạt hàng lâm!

Trong chốc lát, trên bầu trời, mười tầng mây với màu sắc khác nhau đứng ngang hàng, quang huy vô tận không chỉ bao phủ Hoàn Quang Tinh, thậm chí còn không ngừng mở rộng.

Cuối cùng, bao phủ toàn bộ lãnh địa Hoàn Quang!

Chương 864: Thập phương đều là động!

Chương 864: Thập phương đều là động!

"Đây là . . ."

"Có chuyện gì thế?"

"Đây là . . . Ngụy Đại Đạo, có tuyệt thế tồn tại bước vào bán Đạo Quân cấp độ! Nhưng uy thế này, quá mức khủng bố rồi!"

Theo thời gian trôi qua, động tĩnh này càng lúc càng lớn, phạm vi bị tác động đến cũng càng lúc càng rộng, cuối cùng, vượt ra khỏi Hoàn Quang lãnh địa, bao trùm lên ức vạn sinh mệnh tinh cầu!

Chuyện này cũng kinh động một vài thế lực, tỉ như cách đó gần nhất là Trần Quang phân bộ cùng vô tận tinh vực phân bộ.

Các tồn tại tuyệt thế của hai đại phân bộ này đều kinh ngạc nhìn về phía xa nơi nằm ngoài vũ trụ cương vực, chỉ thấy vô tận đám mây mười màu cuộn cuộn bao phủ tới.

Uy thế này, bọn họ bình sinh gần như chưa bao giờ thấy qua, quá mức khủng bố!

"Ngụy Đại Đạo giáng lâm, thật là bước vào bán Đạo Quân, nhưng động tĩnh này, dù cộng dồn động tĩnh khi hơn vạn vũ trụ sinh mệnh đột phá tới bán Đạo Quân lại cũng xa xa không bằng ấy chứ!"

"Đúng vậy đó, hơn nữa còn là mây mười màu, nói rõ là mười hệ thuộc tính tất cả đều đạt đến bánĐạo Quân, mười hệ thuộc tính đồng thời đột phá, đây là chuyện khó tin cỡ nào chứ!"

Những tuyệt thế tồn tại này đều thấy kinh hãi, so sánh với động tĩnh khủng bố này, đám mây mười màu kia càng làm bọn hắn hoảng sợ hơn.

Mười hệ thuộc tính toàn năng cũng không tính là gì, mọi người lợi dụng một chút tài nguyên đều có thể làm được, nhưng muốn đem mười hệ thuộc tính tất cả đều đột phá đến bán Đạo Quân, hơn nữa còn là đồng thời tiến hành, vậy quả thực là quá đáng sợ.

Nhìn khắp Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, có thể làm đến bước này, có thể đếm trên đầu ngón tay, đó cũng đều là cái thế cường giả được ghi vào sử sách! !

"Tra, nhanh đi điều tra! Xem xem là vị tuyệt thế thiên tài nào đang đột phá!"

"Chúng ta phải trước tiên đi tới chúc mừng, thiên kiêu như vậy, tương lai tất nhiên tiền đồ cực kì xán lạn, chúng ta phải tranh thủ sớm ngày tạo quan hệ cho tốt!"

Không ít thế lực nghe tin này đều lập tức hành động.

Mà trong đó nhanh nhất, tự nhiên thuộc về Trần Quang phân bộ cùng vô tận tinh vực phân bộ, bọn họ cách gần nhất, có ưu thế rõ rệt.

Mà khi bọn hắn nhận được tin tình báo do thám tử truyền đến, đều không hẹn mà cùng kinh động.

Trời đất, nơi phát ra hào quang kia, lại đến từ lãnh chúa phủ đệ của Hoàn Quang lãnh địa!

"Hoàn Quang lãnh địa, đây không phải là vị trí lãnh địa của người xếp đầu bảng tân tấn nội môn đệ tử Phong Vân sao!"

"Chẳng lẽ là hấn bước vào bán Đạo Quân cấp độ?"

"Đúng là có nghe nói vị Phong Vân này có mười hệ toàn năng thuộc tính. . ."

"Hả. . . Nếu thật là hấn, vậy cũng quá khủng bố đi, giờ mới qua bao lâu, thời gian ngàn năm cũng chưa tới, liền trực tiếp từ Hỗn Độn Thiên Chí Tôn bước vào bán Đạo Quân! ?"

Phong Vân từ khi tham gia nội môn đệ tử khảo hạch đến bây giờ, cũng mới trôi qua mấy trăm năm thời gian mà thôi.

Lúc đó hấn vẹn vẹn chỉ là Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, nhưng bây giờ, thế mà đã nhảy lên tiến vào bán Đạo Quân! ? Nếu chuyện này là thật, hoàn toàn dọa chết người khác đấy!

"Đi xem một chút liền biết có phải là hấn hay không!"

Lãnh đạo tối cao của hai phân bộ đều nhao nhao xuất động, mang theo lễ vật đi tới Hoàn Quang Tinh.

. . .

"Lại là mười hệ thuộc tính đồng thời bước vào bán Đạo Quân! !"

Lãnh chúa phủ đệ, Trụ Vũ cùng Hắc Tê hai vị cường giả uy tín lâu năm này, tay vịn mà nhìn, ngóng nhìn lên cao.

Chỉ thấy vô biên vũ trụ cương vực đã hoàn toàn bị đám mây mười màu bao phủ, uy áp mạnh mẽ, hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, dị tượng

cùng uy áp này đã vượt xa khỏi dị tượng cùng uy áp khi bước vào bán Đạo Quân bình thường.

"Không cách nào tưởng tượng, mười năm thời gian, từ Truyền Kỳ Chí Tôn bước vào bán Đạo Quân, hơn nữa còn là mười hệ thuộc tính cùng lúc đạt tới!"

Hắc Tê lắc đầu, tâm thần chấn động, "Cho dù là ở ức vạn vạn kỷ nguyên trước, vào thời đại có thể xưng huy hoàng đại thế đó, cũng đủ để danh chấn một phương!"

Đây là đánh giá cực cao, phải biết, vào thời đại huy hoàng đại thế kia, thiên tài xuất thế như cá diếc sang sông, trăm hoa đua nở, loại yêu nghiệt gì đều có thể nhìn thấy.

Phong Vân có thể dùng thân thể Nhân tộc đạt tới cấp độ này, bản thân cũng đã là cực kỳ kinh diễm!

Về phần những siêu cấp yêu nghiệt kia, vậy cũng là con cưng của vũ trụ thiên địa, vô tận hỗn độn, được trời ưu ái, ai dám tranh phong!

"Chủ nhân có thiên tư như vậy, đã vượt xa lão chủ nhân lúc trước, Đạo Quân cảnh với hắn mà nói, sẽ không còn là trở ngại, thậm chí còn có khả năng trùng kích tầng thứ cao hơn!"

Trụ Vũ nhẹ nhàng mở miệng nói.

"Đúng vậy, như vậy chúng ta cũng có thể yên tâm rồi, không thể nói trước, mối thù của lão chủ nhân lúc trước, cũng có thể báo rồi." Hắc Tê gật đầu nói.

Trụ Vũ không nói gì, chỉ có thể thầm thở ra một hơi, muốn báo thù, sao mà gian nan vậy chứ!

. . .

Phủ đệ thế giới.

Phong Vân ngồi xếp bằng, Thần Uy tràn ngập, đó là uy áp đủ để Chí Tôn đều run rẩy.

Thật đáng sợ, uy áp này. . . So với bán Đạo Quân nhất trọng thiên bình thường cũng cường đại hơn nhiều!

Lúc này. .

Thế giới trong cơ thể hắn.

Vô tận đạo lực đại dương, tựa như thiên hà trút xuống, gợn sóng ực vạn trượng.

Mà ở phía trên đạo lực đại dương, có mười vầng Thái Dương treo trên đó, phát ra hào quang sáng chói vô lượng, hùng hực chói mắt, hết như vầng mặt trời trên cửu thiên rơi xuống nơi đây, huy hoàng như Thiên Uy!

Nhưng chỉ một giây sau, mười vầng Thái Dương này nhanh chóng dung hợp lại cùng nhau, hình thành một vầng Thái Dương gần như trong suốt.

Mặc dù không tỏa ra xán lạn quang mang như trước, nhưng lại tản ra khí tức cực kỳ khủng bố.

Nhưng chỉ một giây sau đó, vầng Thái Dương trong suốt này tự động giải thể, một lần nữa hóa thành mười vầng riêng biệt.

"Quả nhiên, Ngụy Đại Đạo không phải dễ dàng dung hợp như vậy. . ."

Ý thức của Phong Vân chú ý hết thảy, thấy cảnh này, nội tâm tự nói, cũng không vượt quá dự đoán của hắn.

Nếu không phải hẳn rất sớm trước đó đã đem mười hệ thuộc tính dung hợp thành công, bây giờ sợ là một giây ngắn ngủi tương dung này đều làm không được, mặc dù vụn vụn chỉ có một giây, nhưng cũng coi là một át chủ bài công kích không tệ.

"Tiếp đó, nên chuyển hóa đạo lực."

Đây là năng lực mà sau khi bước vào bán Đạo Quân mới có, cũng giống như khi bước vào Chí Tôn, thần lực trong cơ thể chuyển hóa thành đạo lực vậy.

Đạt đến bán Đạo Quân, đạo lực trong cơ thể, cũng sẽ tiến một bước thăng hoa, thành Ngụy Đại Đạo lực lượng.

Thần lực không cách nào hoàn toàn phát huy uy năng của Thuộc Tính Chi Đạo, đồng dạng, đạo lực cũng không thể hoàn toàn phát huy uy lực của Ngụy Đại Đạo.

Cho nên, chuyển hóa là nhất định phải làm!

"Tới đi!"

Phong Vân khẽ động suy nghĩ, lập tức mười vàng Thần Nhật treo trên biển đạo lực đều cùng nhau rơi xuống.

"Ầm ——! !"

Vô biên gợn sóng bị phát động, tóe lên vô số bọt nước, cực kì hùng vĩ!

Mà mười vòng Thần Nhật vừa rơi vào biển đạo lực, liền có thể rõ ràng nhìn thấy, bọn chúng chìm xuống đáy biển, riêng mình tỏa ra hào quang óng ánh chiếu rọi những nơi nó đi qua, toàn bộ biển đạo lực đều bị ảnh hưởng.

Bắt đầu quá trình thuế biến sang tầng thứ cao hơn.

Loại chuyển hóa này với các bán Đạo Quân khác mà nói chỉ là trong nháy mắt, nhưng bởi vì biến đạo lực của Phong Vân quá rộng lớn mênh mông, cho dù là điên cuồng chuyển hóa, cũng cần hao phí một lượng lớn thời gian.

Chương 865: Về nhà làm ruộng nó không thơm không?

Chương 865: Về nhà làm ruộng nó không thơm không?

Thế giới trong cơ thể.

Thuộc tính đạo lực của Phong Vân, trọn vẹn hao phí hơn một năm thời gian, mới toàn bộ chuyển hóa hoàn tất.

Người khác đều là trong nháy mắt, hấn lại hao phí hơn một năm thời gian, chênh lệch này thực sự không cách nào tưởng tượng!

"Àm âm ——! !"

Giờ phút này, có thể rõ ràng trông thấy, thế giới trong cơ thể Phong Vân, thuộc tính đạo lực chuyển hóa thành biển Ngụy Đại Đạo, phát ra khí thể so với trước đó càng thêm bao la hùng vĩ!

Cả hai căn bản không phải cùng một đẳng cấp!

Một giọt Ngụy Đại Đạo lực lượng liền có thể so với một mảng biển đạo lực! Cái này tuyệt không phải chỉ là nói suông!

Đương nhiên, đây là lấy Phong Vân để làm ví dụ, bởi vì hấn có được mười hệ thuộc tính đạo lực, khi đồng loạt chuyển hóa, chỉ ít cũng mạnh hơn gấp 10 lần, cho nên thuộc tính đạo lực cùng Ngụy Đại Đạo lực lượng của hấn mới có chênh lệch như vậy.

Người bên ngoài, sẽ không có loại đái ngũ này, nhiều nhất cũng chỉ gấp hai ba lần thôi.

Hơn nữa, cho dù là tu giả cũng có đủ mười loại thuộc tính như Phong Vân, cũng gần như không thể giống như hắn, mười thuộc tính đồng thời đột phá, bởi vì chuyện này quá khó.

Căn cứ ghi chép, đại đa số tu giả có mười hệ thuộc tính, đều là đột phá lần lượt từng hệ, hơn nữa đều hao phí thời gian cực kỳ lâu.

Nào giống Phong Vân, chỉ dùng mười năm thời gian, hơn nữa còn là mười thuộc tính cùng lúc đột phá!

"Bán Đạo Quân nhất trọng thiên đỉnh phong. . ."

Phong Vân cảm ứng một chút cảnh giới của mình, vậy mà vừa đột phá đã trực tiếp đạt tới nhất trọng thiên đỉnh phong.

Việc này phải quy công cho tích lũy của chính hắn, đương nhiên, cũng có một phần do hắn có mười hệ Ngụy Đại Đạo.

Mặc dù mười hệ Ngụy Đại Đạo không hoàn toàn dung hợp lại với nhau, nhưng bởi vì thuộc tính tương dung, cho nên giữa mười hệ Ngụy Đại Đạo lẫn nhau vẫn có một chút liên hệ.

Mối liên hệ này hình thành một vòng luân hồi, dẫn đến giữa chúng có tác dụng xúc tiến lẫn nhau.

Cái gọi là Phong trợ Hỏa, Thổ sinh Mộc, chính là nói đạo lý này.

"Phương diện chiến lược, thông thường có thể so với bán Đạo Quân tứ trọng thiên đỉnh phong, nếu như át chủ bài ra hết, chống lại bán Đạo Quân ngũ trọng thiên đỉnh phong cũng không thành vấn đề."

Phong Vân tu luyện quá nhiều loại, mỗi một loại cũng phải cần người bên ngoài hao phí vô số thời gian đi nghiên cứu, tỉ như linh hồn, tỉ như thể chất, lại tỉ như Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo.

Những thứ này người bên ngoài tùy tiện học một loại, học đến chuyên sâu, đều có thể vượt cấp mà chiến.

Mà bây giờ những thứ này đều tập trung trên người Phong Vân, cho nên hẳn có thể vượt nhiều cấp như vậy, cũng là bình thường.

Nếu như không thể vượt cấp, vậy cũng quá đần độn rồi.

Như vậy cũng đừng tu hành nữa, về nhà làm ruộng cho lành.

...

Sau đó.

Phong Vân đi ra khỏi phòng tu hành, đi vào đại điện trong phủ đệ.

Ở nơi đó, sớm có Trụ Vũ cùng Hắc Tê chờ sẵn.

Bọn họ nhìn Phong Vân, xem kỹ hồi lâu, trên mặt khi thì kinh động, khi thì than thở, khi thì lộ ra nét mừng.

Qua hồi lâu, Trụ Vũ cùng Hắc Tê ôm quyền thi lễ, "Chúc mừng chủ nhân tiến vào bán Đạo Quân cấp độ, Đạo Quân cảnh, đã không xa nữa rồi."

Nếu là người bình thường, hai người bọn họ tự nhiên không có khả năng nói câu này, nhưng đối với Phong Vân, lại hoàn toàn nói được.

Mười năm tiến vào bán Đạo Quân, hỏi người biến thái hay không!

"May mắn mà thôi." Phong Vân tâm tình không tệ, tiện tay giả vờ khiêm tốn chút.

Trụ Vũ cùng Hắc Tê cố nén dục vọng muốn chửi bậy, quay đầu sang một bên, không muốn nói chuyện.

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến giọng của Clift cùng Lana:

"Lãnh chúa đại nhân, Trần Quang phân bộ cùng vô tận tinh vực phân bộ, cùng với một vài thế lực khác đều tới xin gặp ngài? Muốn gặp không ạ?"

Ồ?

Phong Vân khẽ giật mình, những tồn tại này sao lại tới đây, chính mình có vẻ như không có qua lại gì cùng bọn hắn kia mà?

Nhưng hắn lập tức nghĩ đến, chỉ sợ là chính mình lúc trước đột phá gây ra động tĩnh quá lớn, kinh động bọn họ.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền mở miệng nói: "Để bọn hắn vào điện đón khách, ta lập tức sẽ qua."

"Vâng!"

Clift cùng Lana cung kính lui ra.

Phong Vân nhìn về phía Trụ Vũ cùng Hắc Tê, "Các người đi không?"

Hai người đều lắc đầu, "Không, chúng ta lập tức lại muốn ra ngoài du ngoạn rồi."

"Xem ra các người cuối cùng cũng đánh xong cờ rồi, cảm ơn trời đất." Phong Vân cảm khái.

"Không, chúng ta là dự định chuyển sang nơi khác tiếp tục đánh cờ."
Trụ Vũ vẻ mặt thành thật nói.

Phong Vân: ". . . ."

Hết thuốc chữa rồi, hai người này!

. . .

Bên này.

Khi Phong Vân đi vào điện đón khách, trong nháy mắt, chỉ ít có trên trăm đôi con mắt đồng thời nhìn về phía hắn.

Ở đây không ít tồn tại đều là lần đầu tiên nhìn thấy Phong Vân, không biết vì sao, chỉ là nhìn một cái, liền khó mà chuyển ánh mắt.

Đây là một Nhân tộc thanh niên thân hình thon dài, ánh mắt thâm thúy, cực kỳ khác với người bên ngoài, một thân áo giáp bạch kim, nhìn không ra mấy may chút khí thế cao ngạo kinh người, lại để lộ ra vẻ vân đạm phong khinh.

Nhìn qua rất bình thường, nhưng bên trong lại để lộ ra vẻ lạnh nhạt cùng thông dong, ngược lại sinh ra mị lực kỳ dị, chỉ cần nhìn qua một lần, liền khó mà quên được.

Nhất là một vài nữ quyền đi theo gia trưởng tới, sóng mắt lưu chuyển, mặt như đào hoa.

Các nàng vốn dĩ chỉ muốn kiến thức một chút vị vô thượng thiên kiều trác tuyệt đứng đầu bảng nội môn đệ tử này, nhưng không nghĩ tới, chỉ mới nhìn một chút, đã không dời được mắt.

Phong Vân đi không nhanh, nhưng một bước rơi xuống, chớp mắt liền đi tới chủ vị trên điện.

Ở đây vô số cường giả, không thiếu người là bán Đạo Quân tứ trọng thiên, nhưng không có một ai có thể thấy rõ, không khỏi nhìn nhau hoảng sợ.

Thực lực thế này, đã vượt qua dự đoán của bọn họ, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng hắn!

"Tham kiến phong lãnh chúa!"

Cơ hồ là vô ý thức, khi Phong Vân ngồi xuống bảo tọa vàng kim, các cao tầng cường giả đến từ phân bộ cùng thế lực kia đều không hẹn mà cùng đứng lên, hành lễ với Phong Vân.

Vốn dĩ với thân phận của bọn họ cũng không cần hành lễ với Phong Vân, đôi bên địa vị cơ hồ bình đẳng.

Nhưng biểu hiện của Phong Vân quá mức kinh diễm, tương lai đứng trong Càn Nguyên Tông bản bộ địa vị tất sẽ hết sức quan trọng, có thể nói tiền đồ bất khả hạn lượng, bọn họ sao có thể đánh đồng.

Tự nhiên phải sớm hạ thấp tư thái, cho đối phương lưu lại ấn tượng tốt.

"Không cần như vậy, chư vị khách khí rồi."

Phong Vân nhẹ giọng nói, giọng nói của hắn phảng phất mang theo một loại ma lực nào đó như gió xuân ấm áp, lập tức xuyên qua chỗ sâu trong tâm trí của tất cả các tồn tại ngồi đây, khiến bọn hắn vốn đang khẩn trương lập tức thư giãn hơn nhiều.

Loại biến hóa này đại bộ phận tồn tại không phát hiện được, chỉ có một vài cường giả am hiểu Linh Hồn Chi Đạo mới nhận ra, bọn họ trong lòng hoảng sợ, vị Phong Vân lãnh chúa này trên phương diện linh hồn chỉ sợ cũng đạt tới thành tựu cực cao!

Chí ít, không phải bọn họ có thể so sánh bằng!

"Đã sớm nghe nói Phong lãnh chúa kinh tài tuyệt diệu, lúc trước trong trận khảo hạch nội môn đệ tử kia, đã lấy phong thái uy nghi quét ngang tất cả, đoạt được vị trí đầu bảng, bây giờ càng là cường thế phá vỡ trời buộc mà vào bán Đạo Quân cấp độ, thật sự là tấm gương đáng ngưỡng mộ mà chúng ta cần học tập."

"Không sai, Phong lãnh chúa tương lai nhất định sẽ vô cùng xán lạn, chúng ta, ở chỗ này sớm chúc mừng Phong lãnh chúa!"

"Phong lãnh chúa, thần thái bừng bừng phấn chấn, anh hùng khí khái. . ."

". . ."

Khen ngợi xã giao đến từ hơn trăm thế lực, lập tức đều cùng nhau đổ dồn về phía Phong Vân, thực sự khiến người ta sắp tự mãn đến muốn bay lên trời rồi.

"Khụ khụ. . ."

Phong Vân ho nhẹ một tiếng, đè xuống trận ồn ào này của đám người, mở miệng nói: "Vẫn tạm, tạm thôi, ai cũng giống nhau, giống nhau cả."

Nhìn như khiêm tốn, bất quá biểu hiện trên mặt hắn sớm đã nói rõ hết thấy.

Rất hiển nhiên, hắn chỉ đang giả vờ thể thôi.

Các cao tầng của hơn trăm thế lực rất muốn trọn trắng mắt, nhưng lại không dám, chỉ có thể lộ ra một nụ cười xấu hổ mà không mất lễ phép.

Ngài, vui vẻ là được rồi.

Chương 866: Giết liền là tuyệt thế thiên tài!

Chương 866: Giết liền là tuyệt thế thiên tài!

Phong Vân lưu hơn trăm vị cao tăng các thế lực ở thêm vài ngày, sau đó bọn họ liền cáo từ rời đi.

Dù sao cũng chỉ là đến chào hỏi quen mặt, bây giờ đã đạt tới rồi, lãnh địa của bọn họ còn có rất nhiều sự việc phải xử lý nữa, cho nên không thể ở lâu.

Phủ đệ lãnh chúa.

Lúc này, trên đại điện, để đó một đống lớn vật phẩm, có binh khí, có trang bị, có đan dược, có công pháp, có võ kỹ, cơ hồ cái gì cần có cũng có, loại hình gì cũng có thể tìm tới.

Mỗi một kiện đều không giống như phàm tục, cầm ra bên ngoài đều là bảo vật nhất đẳng, giá trị liên thành.

Không hề nghi ngờ, đây đều là cao tăng thế lực này đưa.

Phong Vân cũng không cự tuyệt, tất cả nhận lấy hết, ngu hay sao mà không cần, không muốn.

"Oa, những bảo vật này cũng quá nhiều đi, vớ lại đều là trân phẩm, ở bên ngoài là có tiền mà không mua được đó!"

Lana nhìn bảo vật chông chất như núi nhỏ trên đại điện, không khỏi phát ra cảm giác than thở.

Clift bên cạnh thần sắc cũng thế, những bảo vật này, tùy tiện thứ nào cũng tốt hơn xa so với trên người hắn.

Phong Vân ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa kim sắc nhẹ nhàng mở miệng nói: "Các ngươi ưa thích thì tự mình chọn mấy món đi, còn lại, thì bỏ hết vào bảo khố Hoàn Quang lãnh địa đi."

"Thật sao? Cảm ơn lãnh chúa đại nhân! !"

Clift cùng Lana nghe vậy, mặt mũi tràn đầy kinh hỉ, đây đều là bảo vật bọn họ tha thiết ước mơ, không nghĩ tới hôm nay lãnh chúa đại nhân vậy mà để bọn hắn tùy ý chọn lựa!

Phong Vân khoát khoát tay, ra hiệu không quan trọng.

Nếu như là trước đó, hắn khả năng sẽ không hào phóng như vậy.

Nhưng bây giờ lại khác, hắn thu hoạch được truyền thừa của Kim Dương Dao Hoàng, có được nhiều bảo vật tài nguyên như vậy, bên trong tùy tiện lấy ra một kiện đều tốt hơn nhiều so với nơi này, tự nhiên không để những thứ này vào mắt.

"Bên trong tài nguyên quá nhiều, nhiều đến mức ta cũng dùng không hết, có lẽ, nên tìm cơ hội trở về Tiểu Thiên Vũ Trụ một chuyến. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói, những tư nguyên này một mình hắn căn bản dùng không hết, hoàn toàn có thể phân ra một phần cho Nhân tộc ở Tiểu Thiên Vũ Trụ sử dụng.

Nhất là bọn Ngũ Hành Chúa Tể, Hắc Âm Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể, các Chúa Tể nhân tộc này đều có tính dẻo rất mạnh, nếu như uốn ở một góc nhỏ Tiểu Thiên Vũ Trụ kia, thật sự là nhìn không ra bất cứ tiền đồ cùng hi vọng gì.

Phong Vân trong lòng có một dã vọng, là muốn đem Nhân tộc phát triển thành Thánh tộc bất hủ, không chỉ là uy danh vang vọng ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, còn phải ở chư thiên vạn vực, vô tận hỗn độn, cũng phải vang vọng!

Hắn muốn hướng tới vũ trụ hồng hoang, thiên địa hỗn độn mà chứng minh, Nhân tộc, không phải là đại danh từ yếu đuối, mà là ngược lại, tiềm năng vô tận!

Bất quá muốn làm đến bước này, thật sự là gánh nặng đường xa.

Phải biết rằng, chính Phong Vân bây giờ cũng chỉ là một nửa bước Đạo Quân nho nhỏ trong vũ trụ Hỗn Độn vô biên mà thôi, nói gì đến những thứ này.

Bất quá hắn tin tưởng vững chắc vào bản thân, chỉ cần từng bước một mạnh lên, cuối cùng sẽ có một ngày, thời điểm khi hắn quay đầu, sẽ không còn địch thủ nữa!

Đến thời khắc kia, có lẽ, Nhân tộc chính là chư thiên vạn giới, tộc đứng đầu trong vô tận hỗn độn!

...

Không đề cập tới dã vọng trong lòng của Phong Vân bên này đối với Nhân tộc, một bên khác, tổng bộ Càn Nguyên Tông.

Bên trong đại điện tông chủ.

Tông chủ Càn Nguyên Tông biết được Phong Vân đột phá đến nửa bước Đạo Quân, lại nhắc lên kinh hỏa dị tượng.

"Dị tượng bao trùm ức vạn tinh cầu, một khi tất cả mười hệ đều đột phá. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông lâm bầm, "Hơn nữa còn vền vện chỉ dùng mấy trăm năm thời gian mà thôi, ngay cả khám phá gông cùm xiềng xích, cho dù là ta năm đó, ở phương diện thuộc tính cũng đuổi không kịp."

Nói qua, hai mắt nàng tách ra quang huy trước đó chưa từng có, bất quá một giây sau lại tối đi.

"Đáng tiếc. . ."

Nàng đáng tiếc không phải vì thiên phú của Phong Vân, có được tư chất cỡ này, thành tựu Đạo Quân đã không là vấn đề nữa.

Nhưng mà, Phong Vân xuất thế quá muộn, cho dù hắn có được phong thái Đạo Quân đi nữa, kinh diễm vô biên đi nữa, nhưng cuối cùng lại không kịp bước vào cấp độ Đạo Quân ở một kỷ nguyên trước.

Thời điểm khi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cùng Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ giao hội, tất nhiên sẽ nhắc lên Sát Kiếp kinh thể, nếu như cho đến lúc đó không thể đạt tới Đạo Quân, dù là thiên tài đi nữa thì cũng vô dụng.

"Vói lại, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ giờ phút này sợ là đã biết được phong thái kinh thể của Phong Vân rồi, nói không chừng còn đang mưu đồ tập sát hắn nữa. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ giao thủ nhiều lần, biết rõ cách làm việc của nó, tất nhiên sẽ không ngồi nhìn dạng yêu nghiệt như Phong Vân quật khởi, sẽ sớm diệt trừ trước.

...

Trên thực tế, cùng chung suy nghĩ với tông chủ Càn Nguyên Tông, lúc này ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, xác thực bởi vì chuyện của Phong Vân, đã nhắc lên không ít gọn sóng.

Thậm chí, còn kinh động Ma Quân ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ nữa!

Cao tầng Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ tổng cộng có ba cấp độ tạo thành, là Ma Tướng, Ma Vương và Ma Quân!

Ma Tướng tu vi cao thấp không đều, kém một chút, cũng là nửa bước Đạo Quân tam trọng thiên.

Lợi hại, thì là như đao ma, cấp độ nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên.

Còn Ma Vương, đều là từ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên trở lên, nhưng lại ở dưới Đạo Quân.

Mà Ma Quân, thì không cần giải thích nữa, lúc bên trong tên mang theo một chữ 'Quân', thì đã nói rõ hết thấy, có thể so với Đạo Quân!

...

Nơi sâu xa của đại lục, mở ra một đôi mắt vô cùng khủng bố, ma uy mênh mênh, lạnh lạnh như Địa Ngục, những nơi đi qua, vô số ma vật nằm rạp xuống, run lẩy bẩy, giống như là đang đối mặt với trời xanh vậy, không sinh ra dục vọng phản kháng mảy may nào cả.

Đây là áp chế to lớn tới từ sinh mệnh cao vị!

"Ba Tuần Ma Vương ở đâu!"

Một đạo thanh âm vang vọng từ sâu trong linh hồn truyền đến, quanh quẩn trong đại lục vô biên.

Một giây sau, một đạo thân ảnh to lớn từ đằng xa bay lên, hướng về phía phương hướng này quỳ một chân trên đất, lấy lễ nghi cao quý nhất để ra mắt.

"Ba Tuần ở đây! Không biết Ma Quân đại nhân có gì phân phó?"

"Người đích thân dẫn tứ đại Ma Tướng, ẩn núp vào trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, đem Nhân tộc Phong Vân có được phong thái Đạo Quân này mạt sát đi, ta không hy vọng nhìn thấy Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ có tông chủ Càn Nguyên Tông thứ hai!"

"Vâng!"

Ba Tuần Ma Vương hiển nhiên đã sớm biết được tin tức, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Trong rất nhiều Ma Vương, hãn am hiểu nhất là ám sát và tập kích, tuyệt thế thiên tài Côn Địch lúc trước của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cũng là chết bởi hãn tay!

Bây giờ, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ lại lần nữa sinh ra yêu nghiệt cái thể có được phong thái Đạo Quân, Ma Quân lại lần nữa điều động hãn đi.

"Tuyệt thế thiên tài? Ha ha, thiên tài mà chết đi rồi thì không được coi là thiên tài nữa!"

Trên mặt Ba Tuần lộ ra vẻ cực kỳ tàn khốc cười lạnh, phảng phất như hãn đã thấy Nhân tộc Phong Vân kia vẫn lạc ở trước mặt mình.

...

Hoàn Quang Tinh, phủ đệ lãnh chúa.

Phong Vân cũng không biết một trận nguy cơ đang hướng hẳn đánh tới, hẳn lúc này đang chuẩn bị lĩnh hội Kiếm Đạo cùng Dao Đạo.

Dao Đạo đương nhiên không cần phải nói, từ Kim Dương Dao Hoàng có được hai môn Dao Đạo Chí Tôn, hẳn đến nay còn chưa có tu luyện.

Mà phương diện Kiếm Đạo, thì Phong Vân chuẩn bị nắm giữ Kiếm Đạo chí cao, tu đến cấp độ đại thành!

Chương 867: Ân hình đại thổ hào!

Chương 867: Ân hình đại thổ hào!

"Muôn xông qua khảo nghiệm hạch tâm đệ tử, ít nhất cũng phải có một môn Kiếm Đạo chí cao đạt đến đại thành mới được. . ."

Đây là yêu cầu thấp nhất của Phong Vân, bằng không mà nói, hẳn không có nắm chắc tất thắng.

Ba môn Kiếm Đạo chí cao là, Đệ Kiếm, Tuyệt Kiếm, Sát Kiếm, trong đó dễ dàng đạt tới nhất chính là Tuyệt Kiếm cùng Sát Kiếm.

Còn về Đệ Kiếm, dính đến Không Gian Chi Đạo, muốn đạt đến đại thành không phải là một sớm một chiều, với lại người nắm giữ thiên phú Không Gian cũng không nhiều, lại thêm tỷ lệ bạo cũng rất thấp.

Trong thời gian ngắn, đoán chừng rất khó có tiến bộ.

"Tuyệt Kiếm cùng Sát Kiếm, ngược lại là có hi vọng rất lớn."

Tuyệt Kiếm là lực lượng mười hệ thuộc tính dung nhập vào bên trong Kiếm Đạo quy tắc, kể cả mười hệ thuộc tính, cùng bây giờ linh ngộ Ngụy Đại Đạo.

Bởi vì sớm có kinh nghiệm ở việc dung hợp, cho nên ở phương diện này Phong Vân rất có lòng tin, tin tưởng cũng sẽ không quá khó.

Nhưng có một vấn đề, cái kia chính là coi như thành công đi nữa, thì thời gian tiếp tục cũng sẽ không quá lâu, nhiều nhất chỉ một giây đồng hồ

mà thôi.

Mặc dù uy lực tuyệt luân, nhưng chỉ có một giây thời gian, thật sự là không thể xem như thủ đoạn công kích thông thường được, chỉ có thể xem như là tập kích bất ngờ mà thôi.

Cho nên, đối với Phong Vân mà nói, cuối cùng vẫn phải rơi vào trên Sát Kiếm Kiếm Đạo!

Sát Kiếm, đơn giản cũng là thô bạo nhất, chỉ cần có đủ nhiều lực lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt, vài phút là đại thành, điều kiện tiên quyết là thiên phú Linh Hồn của người đủ để chèo chống người tới đại thành, bằng không thì tất nhiên sẽ bị phản phệ, triệt để trầm luân.

Môn Kiếm Đạo chí cao này đối với Kiếm tu mà nói, không thể nghi ngờ là kịch độc, cuối cùng cả đời chỉ sợ cũng không dám tu luyện đến đại thành được.

Nhưng ở Phong Vân mà nói, lại là Kiếm Đạo chí cao hẳn tu luyện đơn giản nhất.

"Thiên phú Linh Hồn của ta là Hỗn Độn cấp, đủ để chèo chống Sát Kiếm Kiếm Đạo của ta đến đại thành. . ."

Phong Vân yên lặng tự nói.

Phương diện Kiếm Đạo không có vấn đề gì, phương diện Dao Đạo, bất hủ Dao Đạo chí cao hiển nhiên là không cách nào tu luyện, chỉ có thể trước để ở một bên mà thôi.

Về phần thời gian Dao Đạo chí cao, Phong Vân vừa mới phát ra mệnh lệnh đối với Clift cùng Lana, để bọn hắn đi thu thập người có thiên phú

Thời Gian trong lãnh địa, nhưng phải bí mật tiến hành, không được giống như trước đó, khua chiêng gióng trống.

Lấy thiên phú Thời Gian của Phong Vân bây giờ, muốn lĩnh hội thành công môn Đạo Đạo chí cao này, hiển nhiên là không thể nào, chỉ có hình chiếu người có thiên phú Thời Gian, có được hình chiếu thiên phú Thời Gian rồi dung hợp, mới là Vương Đạo.

"Tìm người có thiên phú Thời Gian, không phải là trong thời gian ngắn có thể hoàn thành được, vẫn là trước đi tu luyện Sát Kiếm Kiếm Đạo đi."

Phong Vân ngẫm lại, tu luyện Sát Kiếm Kiếm Đạo không có nhiều điều kiện hạn chế như vậy, tìm được di tích cổ chiến trường liền xong việc.

"Di tích cổ chiến trường ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ lần trước cũng tìm kiếm không sai biệt lắm rồi, nên đi trong vô tận hỗn độn thử một chút."

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ mặc dù rộng lớn vô biên, nhưng bởi vì nguyên nhân tông chủ Càn Nguyên Tông nhất thống cương vực, cho nên đã rất ít phát sinh chiến đấu quy mô lớn rồi, lực lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt trong tự nhiên cũng không nhiều.

Phong Vân bây giờ cần đem Sát Kiếm Kiếm Đạo tu luyện đến đại thành, lực lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt cần thiết là không cách nào tương trợ được.

Muốn đạt tới mức độ này, hiển nhiên chỉ có vô tận hỗn độn mới có thể thỏa mãn được.

Vô tận hỗn độn thần bí mênh mông, cường giả vi tôn, tranh đấu đối với bọn hắn mà nói, chỉ là chuyện thường ngày, hỗn loạn tới không có chút tậ tự nào, ở chỗ này, không có đạo lý gì có thể nói được, chỉ có thực lực mới là hết thảy.

Như vậy đã trải qua không biết bao nhiêu năm tháng, ở bên trong rất dễ dàng có thể tìm được lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt.

"Ta nhớ được có vẻ như Càn Nguyên Tông Virtual Network ở vô tận hỗn độn có một phân bộ buôn bán địa đồ. . .

Phong Vân nhớ tới việc này, lập tức leo lên Càn Nguyên Tông Virtual Network, ở bên trong nhanh chóng tìm thấy địa đồ của vô tận hỗn độn.

Trên bản đồ này phân chia rõ ràng các vạm ực khu vực bên ngoài Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ trong vô tận hỗn độn, nghe nói là thủ bút của tông chủ Càn Nguyên Tông.

Vô tận hỗn độn thâm thúy mênh mông, có nhiều chỗ đối với nửa bước Đạo Quân mà nói là tuyệt địa, cũng chỉ có tông chủ Càn Nguyên Tông dạng tồn tại vô thượng này, mới có thể xâm nhập vào từng hiểm địa trong vô tận hỗn độn, chế tạo ra miếng bản đồ này.

Do tông chủ Càn Nguyên Tông tự tay miêu tả địa đồ, giá trị này không cần nói cũng biết, tự nhiên là quý báu vô cùng, cần một vạm ực điểm tích lũy tông môn mới mua được.

"Một vạm ực, mẹ nó nhiều như vậy sao!"

Phong Vân bị kinh ngạc đến ngây người tại chỗ, giá tiền này cũng quá bất hợp lý rồi!

Điểm tích lũy tông môn, là đơn vị tiền tệ giao dịch nội bộ của Càn Nguyên Tông, vô luận đối với trưởng lão, hay là đệ tử, đều là nhất định phải được.

Dùng điểm tích lũy tông môn mua sắm đồ vật, so với ở bên ngoài tiện nghi hơn nhiều.

Phần địa đồ miêu tả một bộ phận hỗn độn vô tận này, nếu như đặt ở bên ngoài, tất nhiên là có tiền mà không mua được, xa xa không chỉ đơn giản là một vạn ức điểm tích lũy như vậy.

Phong Vân cảm thán không thôi, cảm thấy vô vọng mua sắm.

Bất quá khi hắn nhìn thấy tài khoản điểm tích lũy của mình, không khỏi sững sờ, bởi vì không nhiều không ít, vừa vặn một vạn ức!

"Cái này, đây là tài khoản điểm tích lũy của ta sao?"

Phong Vân bị chấn kinh rồi.

Hắn từ khi gia nhập Càn Nguyên Tông đến nay, vẫn không có để ý qua điểm tích lũy tông môn gì cả, bởi vì hắn tu luyện không dựa vào điểm tích lũy để trao đổi tài nguyên, chỉ cần hình chiếu là được.

Ở trong nhận biết của hắn, chính mình có thể có mười vạn cũng không tệ, không nghĩ tới, lại có hơn một vạn ức!

Lúc này, Phong Vân bắt đầu lật xem sổ ghi chép điểm tích lũy của mình.

"Thành nội môn đệ tử, thu hoạch được 100w tông môn điểm tích lũy.",

"Tham gia giải thi đấu tân tấn nội môn đệ tử (không có đào thải), thu hoạch được 10w điểm tích lũy tông môn."

"Thu hoạch được vị trí đứng đầu giải thi đấu tân tấn nội môn đệ tử, thu hoạch được 1 ức w điểm tích lũy."

"Tham gia khảo hạch nội môn đệ tử (không có đào thải), thu hoạch được 1000w điểm tích lũy.",

"Trở thành số một bảng nội môn đệ tử, thu hoạch được 1000 ức điểm tích lũy.",

"Ban thường, cách một năm thời gian tự động thu hoạch được 10 ức điểm tích lũy."

". . ."

Phong Vân một chút đã quét xong, trong lòng lập tức hiểu rõ, nguyên lai hấn một đường mà đến, mỗi lần đều thu hoạch được rất nhiều điểm tích lũy, nhất là trở thành số một bảng nội môn đệ tử, thu hoạch được điểm tích lũy thì càng khủng bố.

"Tính như vậy, kỳ thật một vạn ức cũng không nhiều."

Phong Vân trong lòng đắc ý, thì ra hấn là một đại thổ hào, nhưng ngay chính hấn cũng một mực cũng không biết rõ.

"Còn do dự cái gì nữa, mua mua mua!"

Lúc này, Phong Vân tốn hao một vạn ức điểm tích lũy tông môn, mua sắm một phần địa đồ miêu tả một bộ phận vô tận hỗn độn kia.

"Keng!"

Mà khi hấn vừa mới hoàn tất thanh toán, tài khoản của mình liền truyền đến thanh âm nhắc nhở, sau khi ấn mở, một phần cầu thập phương chi tiết bày ra.

Cũng không phải là địa đồ mặt phẳng thông thường, mà là hình chiếu 3D, để người lâm vào trong kỳ cảnh, có thể dò xét mỗi một chỗ trên bản đồ này càng tốt hơn.

Ý thức Phong Vân đầu nhập vào trong đó, không có để ý đến cái khác, chỉ là tìm kiếm loại chiến trường phát sinh qua chiến dịch đại quy mô kia.

Không bao lâu, một cái tên nhảy vào bên trong ánh mắt của hắn, rõ ràng là ——

Di tích chiến trường Cổ Thần!

Chương 868: Ba Tuần Ma Vương chấn động!

Chương 868: Ba Tuần Ma Vương chấn động!

Di tích chiến trường Cổ Thần.

Thời điểm khi mấy chữ này khắc sâu vào mi mắt, trong lòng Phong Vân liền cảm giác ớn, Sát Kiếm Kiếm Đạo của mình đại thành.

Di tích chiến trường Cổ Thần này chính là tồn tại từ điểm báo ức kỷ nguyên trước đến di tích chiến trường bây giờ.

Phong Vân trước đó còn đặc biệt lên mạng điều tra tin tức liên quan tới những chiến trường cổ, trong đó cái di tích chiến trường Cổ Thần này đủ để đứng vào ba vị trí đầu trong số những chiến trường cổ kim.

Di tích chiến trường Cổ Thần, nghe nói là một trong những địa phương người cổ tu cùng người tu luyện đại chiến.

Người cổ tu, đây là một quần thể cực kỳ cổ lão, phương thức tu luyện của bọn chúng cùng tu luyện giả hiện đại khác biệt, nói đơn giản là mượn lực lượng thiên địa, câu thông vũ trụ Hỗn Độn, từ đó hấp thu lực lượng để bản thân sử dụng.

Bọn họ cho rằng, bất kỳ lực lượng nào cũng không sánh bằng thiên địa hỗn độn, lực lượng vũ trụ hồng hoang, lực lượng bản thân cùng so sánh bất quá chỉ là kiến càn lay cây, không có bất kỳ giá trị tu luyện gì cả.

Mới đầu, xác thực là như đây, cô giả tu luyện mượn lực lượng thiên địa, có thể phát huy ra lực lượng cực kỳ kinh khủng, vượt cấp chiến đấu đơn giản như uống nước vậy.

Nhưng bọn hắn, lại có một nhược điểm trí mạng, cái kia chính là quá mức tự tin, quá độ ỷ lại vào lực lượng thiên địa, từ đó làm cho thân thể yếu đuối, mặc dù có lực lượng thiên địa hộ thể, nhưng bọn hắn cũng không có khả năng mượn tới lực lượng thiên địa vô cùng vô tận.

Cho nên, rõ ràng, cuối cùng, cô giả tu luyện theo hệ thống này tất nhiên sẽ xuống dốc, bây giờ Tiếp Dẫn lực lượng thiên địa rèn luyện bản thân, luyện hóa pháp tắc quy tắc, lĩnh ngộ Đại Đạo, đây mới là chủ lưu tu luyện.

Đã rèn luyện bản thân, lại lợi dụng lực lượng thiên địa, như vậy cân đối mới là Vương Đạo.

Phong Vân cũng là lần đầu tiên hiểu về hệ thống tu luyện của cô tu, bất quá hắn cảm thấy, cô tu mặc dù bị đại thế lịch sử đào thải, nhưng cũng không thể toàn bộ phủ định thành tựu của bọn họ.

Chí ít, pháp môn mượn lực lượng thiên địa kia, Phong Vân cảm thấy không sai.

"Có cơ hội có thể học một chút. . ."

Phong Vân trầm nghĩ.

Mặc dù cô tu đối với thiên phú người tu luyện có yêu cầu cực cao, nhưng Phong Vân lại không chút nào lo lắng, thiên phú không đủ? Cho người hình chiếu vài phút là được! Đơn giản như ăn cơm uống nước!

...

Sau đó, ý thức Phong Vân ấn mở di tích chiến trường Cổ Thần trên bản đồ.

Lập tức, hấn phảng phát như xuyên qua trùng điệp trở ngại, trực tiếp giáng lâm ở bên trong di tích chiến trường Cổ Thần.

Chỉ thấy Phong Vân đứng ở trên không trung, cúi đầu nhìn xuống dưới, chỗ ánh mắt chuyển đến, hoàn toàn là một mảnh tầng mây huyết hồng, tựa như nộ hải sóng cả, trùng điệp lẫn lộn, hiện ra một loại cảm giác khủng bố làm người sợ hãi.

Nhưng hấn lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trên mặt lộ ra vui vẻ, "Nhiều lực lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt như vậy, hoàn toàn đủ rồi!"

Nghĩ đến đây, lúc này Phong Vân thu hồi địa đồ, cùng Clift, Lana chào hỏi sau đó liền rời đi.

Nhưng mà Phong Vân không biết là, sau khi hấn rời Hoàn Quang lãnh địa không lâu, có năm vị khách không mời mà đến đi vào phụ cận lãnh địa.

Bọn họ chính là Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ Ba Tuần Ma Vương cùng tứ đại Ma Tướng dưới trướng của hấn.

Đây là tổ chức chuyên môn ám sát, cho nên từng người đều tinh thông thiên phú Biến Thân, đều là Hồn Độn cấp cả.

Cũng bởi vì vậy, bọn hấn mới có thể tùy tiện lên vào nội bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, tìm tới vị trí lãnh địa của Phong Vân.

"Ma Vương đại nhân, phía trước chính là vị trí lãnh địa của Nhân tộc Phong Vân này, trực tiếp hủy diệt trọn cái Hoàn Quang lãnh địa này sao?"

Ma Tướng biến thân thành tu sĩ tâm thường truyền âm nói.

"Không vội, ta đến xem xét một chút."

Ba Tuần Ma Vương đứng ra, mi tâm phút chốc xuất hiện một vết cắt dọc, hiện ra chi quang um tùm, tựa như Thượng Thương Chi Mâu, lạnh lùng vô tình, xem thấu Cửu Thiên Thập Địa, nhìn về phía Hoàn Quang lãnh địa.

Bất quá một giây sau, Ba Tuần Ma Vương giống như là phát hiện cái gì đó, mặt liền biến sắc, lập tức kéo tứ đại Ma Tướng thủ hạ thuận di biến mất, phảng phất như không dám dừng lại mảy may chút nào.

Cùng lúc đó.

Ở bên trên một khóa sinh mệnh tinh cầu cỡ nhỏ không đáng chú ý trong Hoàn Quang lãnh địa, Trụ Vũ cùng Hắc Tê đang ở bên cạnh một cây đại thụ đánh cờ, bỗng nhiên hai vị người hộ đạo cảm ứng được gì đó, lông mày cau lại.

"Có tồn tại tuyệt thể nhìn trộm Hoàn Quang lãnh địa."

"Nhìn khí tức này, là cùng bọn ta tương đương, cũng tất là cảnh giới nửa bước cửu trọng thiên đỉnh phong."

"Sẽ là ai chứ? Chẳng lẽ là cường giả của tổng bộ Càn Nguyên Tông sao?"

"Ta nhìn không giống lắm, cỗ khí tức này làm ta thật sự chán ghét, kẻ đến hẳn là không thiện."

"Vậy liền truyền thư cho chủ nhân đi, để cho hắn cẩn thận một chút, không nên cách chúng ta quá xa."

"Tốt."

Trụ Vũ cùng Hắc Tê mặc dù đi du lịch, nhưng vẫn là ở bên trong Hoàn Quang lãnh địa, với lại đều đang chú ý động tĩnh xung quanh, sẽ không phân tâm.

Bọn họ là người hộ đạo của Phong Vân, tự nhiên là phải bảo đảm đối phương ở trước khi trưởng thành tuyệt đối an toàn.

...

Sau khi rời xa Hoàn Quang lãnh địa trăm ức năm ánh sáng.

Ba Tuần Ma Vương cùng thân ảnh tứ đại Ma Tướng xuất hiện ở đây, vừa hạ xuống, tứ đại Ma Tướng trong lòng khó hiểu liền dò hỏi Ma Vương: "Ma Vương đại nhân, phát sinh chuyện gì vậy? Sao lại kinh hoàng như vậy?"

Ba vị Ma Tướng còn lại cũng đều quăng tới ánh mắt nghi ngờ.

Ba Tuần Ma Vương hít sâu một hơi nói: "Trong lãnh địa kia có hai vị cường giả nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong."

"Cái gì? Hai vị nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, trong toàn bộ Càn Nguyên Tông đạt đến một bước này, không phải chỉ có hai vị phó tông chủ thôi sao, chẳng lẽ phải bọn hắn tới để chuyên môn hộ vệ cho Phong Vân?"

Tứ đại Ma Tướng cảm thấy có chút khó có thể tin nổi, coi như Phong Vân tài hoa hơn người đi nữa, nhưng cũng không đến mức phải để cho hai vị phó tông chủ thủ vệ như vậy được!

"Không rõ ràng lắm, dù sao kế hoạch xâm lấn Hoàn Quang lãnh địa phải ngưng lại rồi, Biến Thân Thuật của chúng ta sẽ bị bọn họ phát hiện, chỉ có thể trước tiên phục ở gần đây, chờ đợi cơ hội mà thôi."

Ba Tuần Ma Vương cũng rất bất đắc dĩ, ai biết ở trong lãnh địa nho nhỏ kia, sẽ có hai vị cường giả nửa bước cửu trọng thiên đỉnh phong trông coi chứ, bọn hắn căn bản không dám tới gần.

...

Cùng lúc đó, một bên khác.

Đang tại tiền về di tích chiến trường Cổ Thần, Phong Vân thu được bưu kiện từ Trụ Vũ gửi tới, sau khi mở ra, nội dung bên trong để cho hắn hơi nhúu mày lại.

"Có tồn tại tuyệt thế nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong nhìn trộm Hoàn Quang lãnh địa sao."

Phong Vân tự lẩm bầm, mặc dù không biết người tới là ai, nhưng theo bản năng, hắn cảm giác được một tia khí tức nguy hiểm.

"Xem ra sau này xuất hành phải chú ý hơn mới được. . ."

Phong Vân lúc này thi triển Biến Thân Thuật, biến mình thành một chùm hạt sáng, đồng thời thôi động năng lực Không Gian cùng Thời Gian, để cho mình ẩn nấp ở bên trong vô hình.

Im ắng rời khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, bay về phía Hỗn Độn vô biên.

Mặc dù tốc độ như vậy chậm đi rất nhiều, nhưng hơn ở chỗ an toàn, cẩn thận chạy thuyền được vạn năm, luôn luôn không sai.

Cứ như vậy, Phong Vân ở trong hỗn độn vô tận phiêu bạt hơn một năm, mới rốt cục tiếp cận được mục đích.

Bên trong vô tận hỗn độn.

Xa xa, khoảng cách ức vạn năm ánh sáng, Phong Vân đã cảm nhận được, sát khí mãnh liệt phát ra từ phía trước, trong đó xen lẫn lực lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt bàng bạc mà thuần túy!

Chương 869: Cỗ tu người!

Chương 869: Cỗ tu người!

Cỗ Thần di tích chiến trường, khi Phong Vân đi tới nơi này, thấy nơi này giống y hệt hình chiếu 3D trông thấy trên địa đồ lúc trước.

Thậm chí, càng dày đặc hơn nhiều.

Mà đối với Phong Vân mà nói, đây tự nhiên là chuyện tốt.

"Nhiều Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng như vậy, chắc cũng đủ rồi."

Phong Vân ngóng nhìn một lát, trong lòng lẩm bẫm.

Lúc này, hắn không chần chờ thêm, một bước phóng ra, trực tiếp đi vào bên trong.

Vừa vào trong, lập tức thấy vô số huyết sắc sương mù áp sát về phía hắn, đây là sát khí hỗn hợp Sát Lục cùng Hủy Diệt lực lượng mà thành, chuyên môn ăn mòn tâm trí, tu giả bình thường căn bản không dám tới gần, như tránh rắn rết mà chạy thật xa.

Nhưng với Phong Vân, lại là dược liệu đại bổ.

Căn bản vốn không cần chính hắn động thủ, trong thức hải Sát Kiếm Kiếm Đạo đã tự chủ hấp thu, đến bao nhiêu hút bao nhiêu, càng nhiều càng tốt.

"Trực tiếp đi tới khu vực trung tâm nhất thôi."

Sát khí vùng ngoài này với người khác mà nói đã cực kỳ nồng đậm, nhưng với hắn mà nói, lại hoàn toàn không đủ.

Hắn cũng không thuận di, bởi vì nơi này không gian cực kỳ không ổn định, rất khó thi triển.

Nhưng tốc độ của Phong Vân cũng đồng dạng cực nhanh, chân điễm một cái đã biến mất tại chỗ, mấy lượt lóe lên, liền phá vỡ huyết vụ, xâm nhập càng sâu.

...

Cùng lúc đó, tại một góc khác của Cổ Thần di tích này, đang có một tiểu đội đang tại cẩn thận từng li từng tí đi vào, ba nam hai nữ.

Dẫn đầu là một trung niên mặt mũi đầy râu quai nón, mọc ra bốn tay, trong tay cầm một thanh kiếm lớn, nhìn như tiểu cự nhân.

Đội viên khác cũng có hình dáng tướng mạo khác nhau, có người sau lưng mọc ra hai cánh, có người mọc ra sáu cái lỗ tai, có kẻ lại chỉ có một con mắt. . . Hình thù kỳ quái, đều là đến từ các chủng tộc khác biệt.

Nhưng cảm nhận khí tức trên người bọn họ, có vẻ như đều là đến từ Tiên Thiên chủng tộc trong vô tận hỗn độn.

Mặc dù vũ trụ sinh mệnh cũng có thể trở thành Hỗn Độn sinh mệnh, nhưng so về khí tức thì không giống với Tiên Thiên chủng tộc trong Hỗn Độn. Khí tức của bọn họ đã khắc sâu trong linh hồn, gần như không có khả năng thay đổi.

Cổ Thần di tích mặc dù sát khí như biển, câu hồn đoạt phách, nhưng bên trong cũng ẩn chứa không ít cơ duyên, dù sao cũng là chiến trường nơi các tu sĩ cổ đã từng chiến đấu qua, lưu lại vật tốt cũng là chuyện bình thường.

Rất hiển nhiên, tiểu đội này là tới 'kiếm tiền'.

"Đội trưởng, chúng ta không thâm nhập vào nữa hay sao? Chỉ dừng ngay ở chỗ này thôi à?"

Bên trong đội, một nữ tu sau lưng mọc lên hai cánh mở miệng nói: "Cảm giác nơi này không quá tốt, nếu không chúng ta xâm nhập vào sâu thêm một chút nhé?"

Mấy đội viên khác mặc dù không mở miệng, nhưng biểu tình trên mặt đã nói rõ hết thảy.

Đội trưởng bốn tay lắc đầu nói: "Lại đi sâu thêm về phía trước nồng độ sát khí sẽ tăng lên gấp 100 lần, các người có thể chống đỡ được sao? Nếu như có thể, chúng ta sẽ đi."

Tăng lên gấp 100 lần!

Nghe được câu này, mấy vị đội viên đều biến sắc, sát khí nơi này bọn họ miễn cưỡng còn có thể ngăn trở, gấp 100 lần, bọn họ đi vào sợ là vài phút đã toi mạng.

Lập tức, không có người nào còn dám nhắc lại nữa.

"Lui lại!"

Ngay lúc này, bỗng nhiên một giọng nói như sấm rền chọt vang vọng lên sâu trong linh hồn tiểu đội này, tựa như Thiên Thần hạ phàm, Thần Uy lẫm liệt, bàng bạc mênh mông.

Thành viên trong tiểu đội, bao quát cả vị đội trưởng bốn tay kia, đều bị kinh sợ mà hạ ý thức lui lại.

Một giây sau, một tàn ảnh vô thanh vô tức xuyên thẳng qua nơi này, tốc độ nhanh tới mức khiến cho người ta thấy khiếp sợ, không nhìn thấy mây may động tĩnh nào, chỉ có một thông đạo thẳng tắp còn sót lại, một mực nổi thẳng đến chỗ sâu trong huyết vụ.

Hồi lâu sau, năm thành viên của tiểu đội mới như ở trong mộng mới tỉnh lại.

Bọn họ lập tức tỏ ra hoảng sợ, đều cùng nhau nhìn về phía trung niên bốn tay, "Đội trưởng, vừa rồi. . ."

"Có vô thượng cường giả đi vào Cổ Thần di tích!"

Đội trưởng bốn tay cực kỳ nghiêm túc nói.

Nhưng trong lòng hắn cũng có nghi hoặc, cường giả như vậy sao còn đi vào Cổ Thần di tích, nơi này tuy nói có cơ duyên, nhưng theo lý thuyết, đối với nhóm cường giả này sớm đã không còn lực hấp dẫn mới đúng.

Cũng chỉ có lực hấp dẫn với tiểu đội Chí Tôn như bọn hắn mà thôi.

. . .

Phong Vân ước chừng tốn một tháng thời gian, rốt cục đi vào trung tâm Cổ Thần di tích chiến trường.

Chỉ thấy nơi này chỉ có một cung điện rách nát.

Phía ngoài cung điện, có hai thi thể khổng lồ, nhìn sơ qua, trong đó một thi thể có hình người, một thi thể khác, lại mang bộ dáng của dị thud, chỉ ít cũng cao đến mười vạn tám ngàn trượng.

Hai thi thể này mặc dù hình thể chênh lệch to lớn, nhưng tất cả đều tản ra trùng trùng điệp điệp khí tức, làm người run sợ.

Phong Vân quét mắt tới, nhẹ nhàng tự nói, "Xem ra là cô tu sĩ cùng Hồn Độn Di Thú."

Hắn tiến lên cẩn thận quan sát, trên thân hai cô tu sĩ này còn lưu lại chấn động đủ để so với bán Đạo Quân thất trọng thiên trở lên, nhưng thi thể này lại xa xa không đạt tới cấp độ này, yếu hơn.

"Quả nhiên không tu tự thân, chỉ mượn thiên địa lực lượng."

Phong Vân trong lòng cảm thán, xem ra lời đồn là thật.

Lập tức, hắn lại dùng linh hồn lực quét hình phụ cận, nhìn xem có còn phương pháp tu hành hay gì đó mà cô tu sĩ lưu lại hay không.

Nhưng rất hiển nhiên, hắn suy nghĩ nhiều.

Hơn nữa, cho dù có, cũng không tới phiên hắn, sớm đã bị tu giả khác lấy đi.

Tìm kiếm không có kết quả, Phong Vân cũng không thêm để ý, lúc này, hắn ngồi xếp bằng chính giữa hai bộ thi thể.

"Keng!"

Một tiếng kiếm rít vang, trên đỉnh đầu bay ra một thanh Thần Kiếm huyết sắc, nhỏ nhắn trong suốt, nhưng vừa mới xuất hiện, hư không run rẩy dữ dội.

"Bắt đầu đi."

Phong Vân nói nhỏ một câu, lập tức thôi động Sát Kiếm Kiếm Đạo.

Một giây sau, huyết sắc Thần Kiếm rung lên, trên thân kiếm xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ hết như lỗ đen.

Chỉ một thoáng, vô cùng vô tận huyết sắc sát khí từ bốn phương tám hướng lao đến, rầm rộ cuốn vào bên trong đó, trùng trùng điệp điệp.

Giống như cảnh tượng lúc trước ở chiến trường biên cương Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ vậy.

Chỉ khác là, lần này động tĩnh đã mạnh gấp 10 lần, gấp 100 lần lần trước!

Theo thời gian chuyển dời, cuối cùng lan đến gần toàn cục.

Huyết sắc sát khí trong toàn bộ Cổ Thần di tích chiến trường đều vì Phong Vân mà động, cùng nhau lao tới khu vực trung tâm, bị hấp hấp thu.

Mới đầu còn không có ai để ý, nhưng rất lâu sau, các tu giả đang ở trong Cổ Thần di tích chiến trường đều cảm giác được có điều lạ, bốn phía sương mù huyết sắc, chẳng biết từ lúc nào, đã trở nên càng ngày càng mỏng manh.

Cuối cùng, thậm chí hoàn toàn nhìn không thấy nữa, chỉ còn lại sương mù màu xám, đó là Hỗn Độn sương mù bình thường, không còn gây ra bất cứ tổn thương nào.

Phát hiện này, khiến chúng tu giả đi đến Cổ Thần di tích chiến trường thám hiểm vô cùng mừng rỡ.

Trước kia bọn họ tiến vào di tích chiến trường đều phải cẩn thận, sợ bị sát khí nồng đậm này ăn mòn, bây giờ rốt cục cũng bị loại bỏ.

"Quá tốt!"

"Mặc dù không biết do nguyên nhân gì, có thể tiếp tục bao lâu, nhưng tối thiểu lần này đúng là đã kiếm lời rồi!"

"Đi! Nhanh cẩn thận tìm kiếm!"

"..."

Tiểu đội tu giả tới đây cũng không ít, giờ phút này bọn họ đều nhao nhao hành động, cũng bao quát cả tiểu đội lúc trước.

"Keng!"

Nhưng mà, vào thời khắc này, một tiếng kiếm rít kinh thiên động địa vang lên, tựa như thiên địa chi uy, giáng xuống!

Chương 870: Người này cũng quá thận trọng a!

Chương 870: Người này cũng quá thận trọng a!

Một thanh cự kiếm đỏ như máu đứng sừng sững trong chiến trường Cổ Thần di tích, nổi liền trời đất, kiếm áp như Thiên Uy huy hoàng, bao phủ toàn bộ chiến trường.

Các tu giả tới đây thám hiểm, chỉ cảm thấy một lực lượng kinh khủng long trời lở đất áp bách lên người bọn họ, khiến cho bọn hắn thần hồn run rẩy, không còn chút sức chống cự.

"Kia, đó là cái gì?"

Các tu giả tràn đầy hoảng sợ nhìn về phía trung tâm di tích chiến trường, chẳng lẽ là có cổ tu sĩ hoặc là Hỗn Độn Dị Thú nào đó chấp niệm chưa tan, trải qua nhiều năm lắng đọng, hóa thành một tôn Tà Linh?

"Đội, đội trưởng, đến, đến cùng là sao đây? Chẳng lẽ, thật sự có Tà Linh?"

Một góc khác, năm thành viên tiểu đội lúc trước mặt mũi kinh sợ, toàn thân đều phát run.

"Không, đây không phải là Tà Linh, đó là có vô thượng Kiếm tu đang hấp thu sát khí, tu hành Kiếm Đạo!" Đội trưởng bốn tay run giọng nói.

Cái gì! ?

Lời này vừa nói ra, mấy thành viên đều chấn động mãnh liệt, kinh hãi muốn chết.

Hấp thu huyết sát khí trong cả một cái Cổ Thần di tích chiến trường, vậy mà vền vẹn chỉ là vì tu hành Kiếm Đạo!

Vậy Kiếm Đạo này, phải khủng bố đến đâu chứ, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

...

Một lát sau, trung ương chiến trường, chuỗi cự kiếm đỏ như máu tựa như trần áp cửu trọng thiên kia chợt thu nhỏ lại, sau đó biến mất tại chỗ, vô tung vô ảnh.

"Mau nhìn! Nơi cự kiếm đỏ như máu kia biến mất hình như có một người đang ngồi xếp bằng!"

"Thì ra là thế, đây là có vô thượng Kiếm tu đang hấp thu huyết sát khí tu hành Kiếm Đạo!"

"Kiếm tu mạnh nhường nào, Kiếm Đạo khủng bố ra sao, lại có uy thế bao la hùng vĩ như thế!"

"Tất nhiên là Kiếm Đạo đại năng, tu luyện cũng rất có thể là chí cao Kiếm Đạo. . ."

Chúng tu sĩ đều không phải là kẻ ngu ngốc mới ra đời, khi nhìn đến bóng dáng Phong Vân trong chốc lát, liền đoán ra lí do huyết sát khí nơi này lại vô duyên vô cớ biến mất.

Tất nhiên sẽ có liên quan tới Kiếm Đạo mà đối phương tu hành.

Trong chiến trường.

Phong Vân không để ý ánh mắt xung quanh, hẳn lúc này hoàn toàn đắm chìm trong vui sướng của riêng mình.

"Sát Kiếm Kiếm Đạo, đã đại thành!"

Chí cao Kiếm Đạo đại thành, cùng Kiếm Đạo bình thường đại thành hoàn toàn là hai phương diện, Chí cao Kiếm Đạo tăng cường chiến lực đạt tới mức độ cực kỳ đáng sợ.

Thí dụ như hiện tại, Sát Kiếm Kiếm Đạo của Phong Vân đại thành, chiến lực đã đuổi sát bán Đạo Quân lực trọng thiên đỉnh phong.

Khoảng cách thất trọng thiên, cũng vền vện chỉ còn nửa bước!

Đương nhiên, nửa bước này muốn vượt qua, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, chiến lực này hoàn toàn dư sức tham gia khảo nghiệm hạch tâm đệ tử!

"Nên trở về thôi. . ."

Sát Kiếm Kiếm Đạo đã đại thành, Phong Vân cũng đã hoàn thành mục đích, cũng không ở nơi này lâu thêm, cũng không có ý nghĩa gì.

Về phần Cổ Thần chiến trường di tích này, trước lúc hấn tu hành, đã dò quét qua toàn bộ, cũng không có vật gì có giá trị, ít nhất là với hắn mà nói chính là như vậy.

Cho nên, cũng không tất yếu phải dừng lại.

Nhưng trước khi rời đi, Phong Vân cũng gửi cho Trụ Vũ cùng Hắc Tê một tin, nói bọn hắn chờ ở vùng biên Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Phong Vân vẫn nhớ rõ trước đó từng có cường giả bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong đang nhìn trộm lãnh địa của hắn, tất nhiên kẻ đến không có ý tốt, Phong Vân vì đề phòng bất trắc, vẫn luôn để hai người hộ đạo đến đón mình là tốt nhất.

Trước khi chưa hoàn toàn mạnh mẽ, vẫn nên chú ý cẩn thận một chút cho thỏa đáng, lại nói, hắn có hai người hộ đạo mạnh như vậy, không dùng thì phí à.

Mặc dù Phong Vân có Đạo Khí Xích Kim Thần Đạo, thật sự bị ép đến đường cùng, cũng không sợ hãi bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong.

Nhưng đây chỉ là dưới tình huống bất đắc dĩ mà thôi, bây giờ, có phương án giải quyết thoải mái hơn, sao lại không cần chứ.

Gửi tin xong xuôi, Phong Vân liền hóa thành một sợi ánh sáng, phóng lên tận trời, biến mất giữa mênh mông Hỗn Độn.

...

Cùng lúc đó.

Tại Hoàn Quang lãnh địa, Trụ Vũ cùng Hắc Tê cũng nhận được mệnh lệnh của Phong Vân, liền tiến về khu vực biên cương Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, lặng lẽ chờ Phong Vân trở về.

Mà tại một nơi cách bọn họ trăm ức năm ánh sáng, Ba Tuần Ma Vương đang cùng tứ đại Ma Tướng hóa thành tu giả bình thường ẩn nấp ở chỗ này.

Bọn họ giờ phút này đang thông qua chí bảo đặc thù quan sát đến động tĩnh của Trụ Vũ cùng Hắc Tê.

Khi phát hiện hai cường giả này đều rời khỏi Hoàn Quang lãnh địa, bọn họ lập tức tới gần Hoàn Quang Tinh, bắt đầu quét hình.

Nhưng mà khiến bọn hắn thất vọng là, Phong Vân căn bản vốn không ở trong lãnh địa.

Mà lúc này, bọn họ phát hiện, khu vực vũ trụ biên cương, một bóng người từ trên trời hạ xuống, đi tới trước mặt hai cường giả bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong kia, được bọn họ hộ vệ cùng rời đi.

"Đó là, Phong Vân!"

Ba Tuần Ma Vương liếc mắt liền nhận ra bóng người kia, hắn phụng mệnh đến ám sát Phong Vân, tự nhiên vô cùng quen thuộc khí tức cùng hình dáng tướng mạo của Phong Vân, hóa thành tro vẩn nhận ra.

"Xem ra chúng ta bị phát hiện rồi. . ." Ba Tuần Ma Vương sắc mặt vô cùng khó coi, " Phong Vân này quá mức cẩn thận, xuất hành cũng để hai cường giả bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong đi theo."

Chuyện này khiến trong lòng hắn im ắng hò hét, vậy cũng quá thận trọng rồi chứ Ậu má!

Ngay bên ngoài lãnh địa nhà mình cũng phòng như phòng tặc, làm gì có ai như thế hả!

Tứ đại Ma Tướng cũng hai mặt nhìn nhau, một trong số đó Đao Ma Tướng truyền âm nói: "Ma Vương đại nhân, chúng ta, còn tiếp tục canh giữ nữa không?"

"Tiếp tục canh ở đây cũng chỉ lãng phí thời gian mà thôi, trở về đi."

Ba Tuần Ma Vương cuối cùng từ bỏ việc tiếp tục ở lại Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ ám sát Phong Vân.

Phong Vân thận trọng như thế, bên người sợ là thời thời khắc khắc đều có hai cường giả cái thể này thủ hộ, hãn căn bản không có cơ hội ra tay.

Hơn nữa, nếu là một kích không thể giết chết Phong Vân, vậy vị tông chủ Càn Nguyên Tông đang ngồi ngay ngắn trong Càn Nguyên Tông bản bộ kia tất nhiên sẽ phát hiện hãn rồi lập tức ra tay cản trở.

Lúc đó, hãn hãn phải chết không nghi ngờ!

Nghĩ tới nghĩ lui, đều không có chút cơ hội, Ba Tuần Ma Vương đành phải từ bỏ, mang theo tứ đại Ma Tướng trốn đi.

Trước khi đi, Ba Tuần Ma Vương hung hăng nhìn một cái về phía Phong Vân, nội tâm nói: "Chờ đến khi hai đại vũ trụ giao hội, ngươi hãn phải chết không nghi ngờ!"

...

Phong Vân tự nhiên không biết Ba Tuần Ma Vương giết hãn không thành, đã nghiêm túc rời đi, hãn lúc này đang ở dưới hộ tống của Trụ Vũ cùng Hắc Tê, bình an trở lại Hoàn Quang lãnh địa.

Khi bọn hãn đến Hoàn Quang Tinh, Trụ Vũ bỗng nhiên mở miệng nói: "Ánh mắt nhìn trộm kia biến mất rồi."

"Có phải là nhìn thấy hai chúng ta, cho nên tạm thời tránh lui hay không."

Hắc Tê nói.

"Có khả năng, nhưng trước đó xung quanh lãnh địa một mực như có như không quanh quần sát ý, nhưng ngay vừa rồi, tất cả lại đều biến mất." Trụ Vũ nhẹ giọng nói.

"Ta cũng cảm giác được, xem ra đối phương đã đi xa, cũng không biết là ai."

Phong Vân gật đầu nói, hẳn mặc dù cảnh giới không cao, nhưng Linh Hồn thiên phú xuất chúng, đối với phương diện này tự nhiên cũng không phải dạng thường, chỉ là đối phương có trình độ ẩn nấp rất cao, hẳn khó mà định vị.

"Hẳn không phải là người trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, khí tức trên người bọn họ làm ta cảm thấy chán ghét." Trụ Vực nói.

Chán ghét sao. . .

Phong Vân hơi kinh ngạc, nhìn về phía biên cương chiến trường, "Ta nghĩ tới ta hẳn đã biết là ai rồi."

Chương 871: Hợp với khuôn mẫu của nhân vật chính!

Chương 871: Hợp với khuôn mẫu của nhân vật chính!

“Là ai?” Trụ Vũ và Hắc Tê nhìn Phong Vân hỏi.

Phong Vân chỉ phun ra một câu: “Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.”

Có thù với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, còn có khí cơ khiến bọn họ chán ghét nữa, chỉ sợ chỉ có Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ mà thôi.

Trụ Vũ nghe vậy, sắc mặt suy tư: “Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, ta biết vũ trụ này, là vũ trụ trăm vạn kỷ nguyên trước từ chỗ sâu trong vô tận hỗn độn phiêu lưu đến đây, cuối cùng định gần Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.”

Hả?

Phong Vân nghe vậy, sắc mặt khẽ động, hiếu kỳ hỏi: “Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ không phải bản thổ ở đây, mà từ chỗ sâu trong hỗn độn vô tận đến? Vũ trụ có thể di động sao?”

“Tất nhiên, nhưng Đạo Quân mới có thể làm cho vũ trụ di động, Nhất Đạo Chi Quân, xê dịch vũ trụ là chuyện dễ như trở bàn tay.”

Hắc Tê bên cạnh giải thích.

“Nhớ này đó Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ mới đến, quyết đấu với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cơ hồ là nghiền ép, sắp bị đánh đến chỗ sâu

trong bản nguyên vũ trụ, sau đó tông chủ Càn Nguyên Tông xuất quan, mượn nhờ vũ trụ chi lực, cộng thêm lực lượng của Đạo Quân, mới có thể đuổi Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ khỏi phạm vi thể lực, nhưng từ đó đã kết thù hận, thường xuyên có va chạm.”

Trụ vũ phổ cập kiến thức cho Phong Vân về đoạn cổ sử này, Phong Vân nghe xong sững sốt một chút.

Nghe chuyện xưa này, hẳn cảm thấy tông chủ Càn Nguyên Tông rất hợp với khuôn mẫu của nhân vật chính.

Kết thúc hỗn loạn kéo dài kỷ nguyên, thống nhất Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, lại ngăn cơn sóng dữ, đánh lui cường địch, nếu không có vị trí bá chủ như bây giờ, thì còn ai nữa?

“Chủ nhân, tất nhiên là Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ chú ý đến thiên phú yêu nghiệt của ngươi, không hy vọng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ xuất hiện vị Đạo Quân thứ hai, cho nên phải cường giả tuyệt thế đến chặn giết ngươi, đáng tiếc bọn họ không ngờ, có hai huynh đệ ta bảo vệ, cho nên mới từ bỏ.”

Trụ Vũ suy đoán nói, đã trúng tám chín phần chân tướng.

“Đúng, ta cũng cho rằng như vậy.” Phong Vân gật đầu nói: “Nhưng có các ngươi ở đây, cũng không sao.”

“Mặc dù như vậy, nhưng chủ nhân vẫn phải chú ý nhiều hơn, đề phòng đánh lén, hơn nữa, sau một kỷ nguyên, hai Đại Thiên vũ Trụ sẽ tụ hợp, đến lúc đó sẽ xảy ra giết chóc kinh thiên, rất có thể đôi phương sẽ nhằm vào ngươi, cho nên phải chuẩn bị sớm.” Trụ Vũ nghiêm túc nói.

Đến lúc đó, có thể tưởng tượng, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ sẽ dùng toàn bộ lực lượng của Đại Thiên Vũ Trụ để ám sát Phong Vân, không để hẳn

trưởng thành!

Thủ đoạn kia, cho dù là hai người bọn họ, cũng không thể bảo vệ Phong Vân chu toàn.

Nếu là lúc hấn toàn thịnh thì không có vấn đề gì, nhưng bây giờ, hấn vẫn chưa có lực lượng này.

“Một kỷ nguyên nữa, hai đại vũ trụ sẽ tụ hợp sao?”

Lần đầu tiên Phong Vân nghe thấy chuyện này, nhưng hấn cũng không bối rối, đối với tu giả mà nói, một kỷ nguyên rất ngắn, chỉ là một lần bế quan tu hành mà thôi.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, đã hoàn toàn đủ rồi!

Phải biết, từ khi Phong Vân là một nhân tộc bình thường bắt đầu tu hành đến bây giờ còn chưa đến một kỷ nguyên đâu!

“Đến lúc đó, coi như không phải Đạo Quân, ta cũng không sợ Đạo Quân!”

Trong lòng Phong Vân thầm nghĩ, điều khiến hấn tự tin như vậy, chính là nơi phát ra sức mạnh, ở sâu trong đầu hấn, tấm gương hình chiếu.

...

Sau đó, Phong Vân trở lại phủ lãnh chúa.

Hấn mở bưu kiện ra, soạn một tin, nội dung rất đơn giản, chỉ có một câu: Đệ tử nội môn Phong Vân, xin khảo hạch đệ tử hạch tâm.

Sau khi gửi tin xong, Phong Vân liền đưa ý thức vào trong tấm gương, bắt đầu quét hình chiếu.

...

Cùng lúc đó, tại bản bộ Càn Nguyên Tông.

Mấy vị trưởng lão chuyên môn phụ trách các hạng mục khảo hạch đang xử lý công việc, Tần Xuyên lúc trước phụ trách thi đấu đệ tử nội môn cũng ở trong đó, mặc dù ông ta là trưởng lão Chấp Pháp Điện, nhưng đồng thời cũng là trưởng lão khảo hạch.

Lúc này, Tần Xuyên trưởng lão đang chỉnh lý từng bưu kiện, bỗng nhiên có một bưu kiện mới hấp dẫn chú ý của ông ta.

Chỉ thấy phía trên có viết rõ ràng: Đệ tử nội môn Phong Vân, xin khảo hạch đệ tử hạch tâm!

“Là hắn!”

Tần Xuyên trưởng lão lập tức nhớ lại người thanh niên nhân tộc đã để lại cho ông ta ấn tượng mãnh liệt trong cuộc thi đấu đệ tử nội môn.

Chỉ một chiêu đã đánh bại thiên kiêu Di Đạo đã dùng đầu ba khóa, vô cùng mạnh.

“Lại muốn xin khảo hạch đệ tử hạch tâm!”

Tần Xuyên trưởng lão trừng mắt, khảo hạch đệ tử hạch tâm chính là khảo hạch khó khăn nhất trong lịch sử Càn Nguyên Tông, thậm chí, ở một trình độ nào đó còn khó hơn khảo hạch trưởng lão bản bộ.

Từ khi Càn Nguyên Tông sáng lập đến nay, đã có vô số kỳ nguyên, nhưng người có thể thông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm, chỉ có vạn người mà thôi.

Con số này đủ để chứng minh độ khó của khảo hạch.

Mặc dù thiên phú của Phong Vân mạnh mẽ, nhưng Tần Xuyên trưởng lão không nghĩ đối phương sẽ thành công.

Phải biết, từ khi hấn gia nhập Càn Nguyên Tông đến bây giờ còn chưa đến vạn năm, đã muốn xin khảo hạch đệ tử hạch tâm, điều này không khác gì người si nói khoác!

Nhưng nghĩ thì nghĩ như vậy, Tần Xuyên trưởng lão không có quyền bác bỏ, nói cho đúng, là không ai có quyền bác bỏ.

Lúc trước tông chủ Càn Nguyên Tông đã đặt ra quy định, chỉ cần xin, đều phải thông qua.

Tần Xuyên trưởng lão lập tức nói tin tức này cho mấy vị trưởng lão khảo hạch biết, tự nhiên cũng khiến bọn họ xôn xao.

“Mới trở thành đệ tử nội môn mấy trăm năm đã xin khảo hạch? Ta sống nhiều kỷ nguyên như vậy, đây là lần đầu tiên gặp chuyện này!”

“Đúng vậy, nhanh đi chuẩn bị đi.”

“Đi, đến thế giới giả tưởng bố trí.”

“...”

Mấy vị trưởng lão khảo hạch vì một câu của Phong Vân mà bắt đầu bận rộn.

Mà tại thế giới giả tưởng của Càn Nguyên Tông, tin tức này cũng truyền ra.

Không nghi ngờ, giống như một tảng đá lớn rơi xuống mặt hồ bình tĩnh, nhấc lên một trận sóng.

Từ các đệ tử ngoại môn của Càn Nguyên Tông, cho đến đám trưởng lão trên cao đều biết chuyện.

Phong Vân, xin khảo hạch đệ tử hạch tâm!

“Mẹ nó! Thật hay giả, mới trở thành đệ tử nội môn mấy trăm năm đã xin khảo hạch đệ tử hạch tâm?”

“Lúc trước Di Đạo cũng phải đợi bao nhiêu kỷ nguyên mới dám xin, Phong Vân, quá trâu bò!”

“Phong Vân đại thần của ta đã từng một chiêu miểu Di Đạo đó!”

“Lần khảo hạch này tiến hành trong thế giới giả tưởng, chúng ta có thể quan chiến, tốt, đi, đi xem một chút!”

“...”

Vô số đệ tử của Càn Nguyên Tông đều vào thế giới giả tưởng, bình thường nói này quanh quẽ là thế, bây giờ lại trở nên vô cùng huyền ảo, đều vì Phong Vân mà đến.

...

Bản bộ Càn Nguyên Tông, trong một tòa thần sơn gần phủ đệ của phó tông chủ, có mấy thân ảnh vô cùng trẻ tuổi đang đứng, trên người tỏa ra khí cơ khủng bố.

“Xem đi, ta đã sớm nói rồi, vị Phong Vân này rất nhanh sẽ xin khảo hạch đệ tử hạch tâm.” Một nam tử trẻ tuổi mở miệng nói.

“Trở thành đệ tử nội môn mấy trăm năm đã dám xin khảo hạch đệ tử hạch tâm, Phong Vân, không biết là nhân vật nào.” Một thân ảnh tay cầm quạt nói.

“Nếu như hấn thành công, sợ là sẽ phá vỡ kỷ lục của Càn Nguyên Tông từ trước đến nay!” Một nữ tử như Võ Thần nói.

“Rửa mắt mà đọi đi, bây giờ nói những lời này vẫn còn hơi sớm...”

Chương 872: Có một không hai đương đại!

Chương 872: Có một không hai đương đại!

Hoàn Quang Tinh, phủ lãnh chúa.

Phong Vân nhanh chóng nhận được tin trả lời từ bản bộ Càn Nguyên Tông, bảo hắn vào thế giới giả tưởng tiến hành khảo hạch đệ tử hạch tâm.

“Nhanh như vậy sao, hiệu suất không tệ.”

Phong Vân mới gửi bưu kiện đi chưa đến một ngày đã nhận được tin trả lời, vượt ngoài dự đoán của hắn.

Làm sao hắn biết, sau khi hắn gửi tin đi, đám trưởng lão đều vì hắn mà thay đổi, vô cùng bận rộn.

Nhưng Phong Vân không nóng nảy, trước tiên quét hình chiếu xong đã.

Cứ như vậy, sau mấy tiếng, Phong Vân quét hình chiếu xong, ánh mắt quét về phía ba lô, vốn dĩ hắn cũng không ôm hi vọng, bỗng nhiên sắc mặt sáng lên.

Trong ba lô có một vật phẩm rơi xuống, chiếu sáng rực rỡ, giống như thần tinh, xem ra là đồ tốt.

Sau đó, ánh sáng tán đi, lộ ra chân dung, trên mặt Phong Vân liền nở nụ cười.

Rõ ràng là...

[Kiếm đạo quy tắc (sáu tầng)] : Đến từ hình chiếu Augustine.

“Cuối cùng đã rơi ra vật quan trọng nhất, tuyệt vời!”

Phong Vân vui sướng nói, đây là khởi đầu tốt đẹp.

Sát Kiếm kiếm đạo của hắn vừa đại thành, kiếm đạo quy tắc lại đưa đến cửa, thật thoải mái!

“Hiện hóa!”

Lúc này, Phong Vân khôngchần chờ, trong lòng vừa động, lập tức hiện hóa.

[Hiện hóa kiếm đạo quy tắc (sáu thành)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Một đạo quang ảnh kiếm từ trong tấm gương bay ra, đi vào ý thức hải của Phong Vân, dung hợp với kiếm đạo quy tắc của hắn.

Trong nháy mắt, kiếm đạo quy tắc của Phong Vân trở nên sáng chói, đồng thời cũng bắt đầu dao động, cấp tốc lên cao.

Từ bảy tầng đại thành, một đường tăng lên, bay tầng rưỡi, bảy tầng đỉnh phong, tám tầng, tám tầng rưỡi, tám tầng đỉnh phong...

Tăng đến chín tầng mới chậm rãi dừng lại.

Càng về sau, kiếm đạo quy tắc càng khó tăng lên, sáu tầng kiếm đạo quy tắc của Augustine còn chưa đủ để kiếm đạo quy tắc của Phong Vân tăng

đến viên mãn, chỉ tăng lên hai tầng mà thôi.

Nếu muốn đạt đến cấp độ viên mãn, ít nhất Phong Vân càng dung hợp sáu tầng kiếm đạo quy tắc nữa mới được.

“Chín tầng kiếm đạo quy tắc.”

Phong Vân không nhịn được rút Tử Cực Long Thần Kiếm ra, nhẹ nhàng búng tay, đưa kiếm đạo quy tắc vào trong đó.

Ngâm!

Lập tức, một tiếng kiếm ngâm vang vọng, lộ ra phong mang cực hạn, khí thể lớn lao hùng vĩ.

“Cũng không tệ lắm.” Phong Vân hài lòng gật đầu.

Lúc tiếng kiếm ngâm vang lên, Trụ Vũ và Hắc Tê bên ngoài cũng cảm ứng được, hai người họ kinh động nhìn về phía phủ lãnh chúa.

“Uy áp kiếm đạo thật mạnh! Ít nhất phải tám tầng kiếm đạo quy tắc trở lên!”

“Phủ đệ của chủ nhân, chẳng lẽ có một vị siêu cấp kiếm tu sao?”

Trụ Vũ và Hắc Tê nhìn nhau, sau đó xông vào phủ đệ của Phong Vân.

Nhưng sau khi bọn họ đi vào phòng tu hành, lập tức kinh ngạc đứng tại nơi đó.

Chỉ thấy trong tay Phong Vân cầm thần kiếm, toàn thân tản ra khí thể vô cùng sắc bén, mỗi tắc da thịt như là một mũi kiếm ngưng tụ thành, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Trụ Vũ kiến thức rộng rãi, vừa nhìn đã biết, đây là hiệu quả khi tu kiếm đạo quy tắc đến cấp độ gần viên mãn mới có thể tạo ra.

Nói cách khác, Phong Vân, chính là vị siêu cấp kiếm tu sao!

“Làm sao có thể? Chủ, chủ nhân, ngài, còn là kiếm tu?”

Trụ Vũ chưa mở miệng, Hắc Tê bên cạnh đã không thể tin kinh hô, nhìn Phong Vân chăm chăm!

Mặc dù hai người họ đi theo Phong Vân nhiều năm, nhưng Phong Vân chưa từng biểu lộ tu vi kiếm đạo trước mặt bọn họ, cho nên hai người mới không biết Phong Vân là một vị siêu cấp kiếm tu.

Lúc trước, Kim Dương Dao Hoàng có thể nhìn ra, nhưng hai người bọn họ không thể nhìn ra được.

Phong Vân nghe thấy giọng nói liền giật mình, sau đó nhớ đến cái gì đó, cười khẽ nói: “Quên không nói với các ngươi, thật ra thân phận bên ngoài của ta vẫn luôn là kiếm tu, đạo tu, xem như chỉ phụ tu thôi.”

Cái này...

Trụ Vũ và Hắc Tê nghe nói như thế, hai mặt nhìn nhau, đều hung hăng nuốt một ngụm nước miếng, không biết nói gì cho phải, ngây ngốc đứng đó.

“Đúng rồi, ta muốn đến thế giới giả tưởng tham gia khảo hạch đệ tử hạch tâm, các ngươi trông coi thân thể ta nhé, như vậy đi, hẹn gặp lại.”

Sau khi Phong Vân nói xong câu này, liền đưa ý thức kết nối vào thế giới giả tưởng, chỉ để lại thân thể ngồi xếp bằng tại chỗ.

Hồi lâu sau.

Trụ Vũ và Hắc Tê mới phản ứng được, hai người họ nhìn Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, lần đầu tiên cảm nhận được thân ảnh kia sâu không lường được bực nào.

“Thật khó tin, chủ nhân còn là một vị kiếm tu!” Cảm xúc của Hắc Tê vẫn khó bình phục.

“Còn không phải kiếm tu bình thường, đã sắp tiếp cận cấp độ kiếm đạo đại năng!” Trụ Vũ nói.

Hắc Tê hít vào một ngụm khí lạnh: “Đao kiếm song tu, đều có thành tựu biến thái như vậy, đây là quái vật gì!”

“Bây giờ ta đã biết vì sao lão chủ nhân lại dễ dàng đưa truyền thừa và đạo khí cho chủ nhân như vậy rồi, tư chất này, chính là có một không hai đương đại!”

Trụ Vũ kinh hãi nói: “Ta đoán, chiến lực bây giờ của chủ nhân sợ là có thể so với lục trọng thiên trở lên, không lâu nữa, sẽ không cần chúng ta hộ đạo.”

Hắc Tê im lặng không nói, hiển nhiên đang tiêu hóa tin tức khủng bố này.

...

Không nói đến hai vị cường giả lâu năm bị tư chất Phong Vân hù đến thất thố này.

Bây giờ, Phong Vân đã thành công tiến vào thế giới giả tưởng.

Dựa theo địa đồ mà bưu kiện gửi đến, hướng về chỗ sâu.

“Phong Vân!”

Trên đường, Phong Vân gặp Xích Khôi và Millai.

Sau khi hai người họ trở thành đệ tử nội môn liền giống như cá muối, mỗi ngày, ngoại trừ tu hành đều nằm đó nói chuyện phiếm, hoặc ngắm mặt trời.

Thỉnh thoảng đến tìm Phong Vân, nhưng phần lớn thời gian Phong Vân không bẻ quan thì cũng không ở đó.

“Ừ, nhiều năm như vậy, tu vi của hai người vẫn không có tiến bộ thế.”

Phong Vân quét mắt một vòng qua hai người bạn, rồi mở miệng nói.

Xích Khôi trợn mắt: “Đại ca, bây giờ mới mấy trăm năm mà thôi, không tiến bộ là rất bình thường, người cho rằng ai cũng biến thái như ngươi sao?”

“Đúng vậy, chúng ta không so sánh với quái vật như ngươi.” Millai ở bên cạnh phụ họa.

Phong Vân cười khẽ, không nói cái gì.

Hắn nhẹ nhàng cất bước, vượt qua hai người, giọng nói từ phía xa truyền đến: “Chờ ta xông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm sẽ chậm rãi trò chuyện.”

Sau khi nói xong, thân ảnh Phong Vân biến mất ở phía xa, chỉ để lại hai người họ.

“Này, ngươi nói Phong Vân có thể thông qua khảo hạch không?” Xích Khôi không nhịn được hỏi.

“Đương nhiên, ngươi thấy hắn đã thất bại lần nào chưa?” Millai không có chút hoài nghi, bởi vì thông qua năng lực của mình, hắn ta biết, Phong Vân còn đáng sợ hơn lúc trước rất nhiều!

Tốc độ tiến bộ bực này, nghe đã rợn cả người!

Chương 873: Một giọt máu phá diệt một giới!

Chương 873: Một giọt máu phá diệt một giới!

Thế giới giả tưởng của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ không khác thế giới chân thật, tất cả có thể hiện hóa ra ngoài.

Coong!

Phút chốc, có tiếng chuông du dương vang lên, giống như truyền từ vạn cổ, đó là Càn Nguyên Tông Thiên Chung, chỉ khi có đại sự mới vang lên.

Tiếng chuông truyền khắp thế giới giả tưởng, như xuân phong hóa vũ, khiến vạn vật im ắng.

Ầm ầm!

Sau đó, giữa các dãy núi của Càn Nguyên Tông, có tiếng động truyền đến, thần quang vô tận bùng bùng phấn chấn, đại địa rã rạc rạn nứt.

Một bệ đá theo phong cách cổ xưa từ dưới đất dâng lên.

Bệ đá này vô cùng to lớn, rộng khoảng ngàn tỷ năm ánh sáng, không biết được làm từ chất liệu nào, hai màu đen trắng đan xen, hình như có âm dương chi ý.

Khí cơ tang thương của năm tháng lưu động bên trên.

Càn Nguyên Đài hiện thế!

Rất nhiều tu giả ở Càn Nguyên Tông lộ ra sắc mặt hung phẫn, từng người chạy ra, tụ tập về phía này.

Không chỉ đệ tử nội môn, ngoại môn, trừ những người đang bế quan, chỉ cần có thể đi vào thế giới giả tưởng, thì đều đi vào.

Thậm chí, ngay cả đám trưởng lão cũng đến.

Địa vị của đệ tử hạch tâm ở Càn Nguyên Tông rất quan trọng, ngang hàng với trưởng lão, trong tông môn, địa vị chỉ ở dưới tông chủ và phó tông chủ mà thôi.

Hơn nữa, Phong Vân vốn nổi danh khắp Càn Nguyên Tông, lần này hẳn xin khảo hạch đệ tử hạch tâm, đương nhiên là hấp dẫn chín thành chín tu giả của Càn Nguyên Tông đến quan sát.

Thông Thiên Kiếm Sơn.

Thông Thiên Kiếm Chủ dẫn theo Augustine và một đám đệ tử cùng đăng nhập vào thế giới giả tưởng, đến trợ trận.

Vô Úy Dao Sơn.

Vô Úy Dao Chủ vừa mới xuất quan đã nghe thấy tin tức này, sắc mặt khẽ động: “Hắn muốn xin khảo hạch đệ tử hạch tâm sao?”

Sắc mặt Di Đạo bên cạnh phức tạp, ngũ vị tạp trần, hiển nhiên, sau trận đấu với Phong Vân kia, hẳn ta còn chưa khôi phục lại, bây giờ, nghe thấy cái tên này, trong lòng vẫn khó ổn định như cũ.

Vô Úy Dao Chủ nhìn đệ tử thân truyền của mình, thở ra một hơi: “Phương pháp tốt nhất để tiêu trừ khủng bố là đối mặt với khủng bố, đi thôi,

vào thế giới giả tưởng.”

“Vâng.” Di Đạo đáp ứng.

...

Giờ phút này.

Ở Càn Nguyên Đài, thần quang như thủy triều, sáng như ban ngày.

Khoảng chừng mấy ngàn vạn tu giả tụ tập ở đây!

Bây giờ, Phong Vân là thiên kiêu tân tấn của Càn Nguyên Tông, như mặt trời ban trưa, rất nhiều đệ tử nghe nói chuyện của hắn, nhưng chưa thực sự gặp được, chỉ nhìn qua màn hình mà thôi.

Bây giờ có cơ hội nhìn thấy, mặc dù chỉ là thế giới giả tưởng, nhưng cũng không khác gì thế giới hiện thực.

Đến rồi!

Nửa giờ sau, đám người xao động, một con đường được tách ra, lộ ra một thông đạo thật dài.

Có một thân ảnh thon dài từ phía xa đi đến.

Đây là một thanh niên nhân tộc tuần mỹ, nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, trên người mặc nhụyễn giáp màu vàng nhạt, giống như đập trên nắng mà đến.

Hắn đi rất bình tĩnh, thong dong và lạnh nhạt, ngày càng có nhiều ánh mắt tụ tập trên người hắn, nhưng sắc mặt vẫn như cũ, tóc đen bay lên, phong thái tự do đến khó tả.

Đi qua thông đạo không dài cũng không ngắn, Phong Vân bước lên thêm đá, từng bước đi lên Càn Nguyên Đài.

...

Càn Nguyên Đài, khí tức tang thương quanh quần.

Ánh mắt của mấy ngàn vạn tu giả từ bốn phương tám hướng đều hội tụ trên thân ảnh thon dài này.

“Đây chính là Phong Vân sao? Quả nhiên giống như lời đồn, đến từ Nhân tộc!”

“Nhân tộc nổi danh yếu đuối, không ngờ người xưng bá trong thế hệ tuổi trẻ của Càn Nguyên Tông ta lại đến từ Nhân tộc!”

“Không biết có thể thông qua khảo hạch đệ tử hạch tâm không? Nếu như thành, chắc chắn sẽ phá vỡ ghi chép của vô số kỷ nguyên!”

“Ta xem không thể nào, quá nhanh.”

“...”

Rất nhiều tu giả nhỏ giọng bàn luận, chấn kinh cũng có, bình tĩnh cũng có, khẳng định cũng có, phủ định cũng không thiếu.

Nhưng, không thể phủ nhận là, giờ khắc này, Phong Vân đã trở thành tiêu điểm của toàn trường.

Ong!

Lúc này, trên không trung Càn Nguyên Đài, thần quang mờ mịt, một bóng người xuất hiện, đứng giữa không trung, uy nghiêm nội liễm, chính là Tàn Xuyên trưởng lão.

Ông ta nhìn Phong Vân trên đài, sắc mặt hơi động, rồi nói: “Nội môn đệ tử Phong Vân, người chuẩn bị kỹ càng chưa?”

“Muôn việc sẵn sàng.” Phong Vân chỉ phun ra bốn chữ.

“Mời vòng thi đầu tiên Càn Nguyên.”

Oanh!

Tần Xuyên trưởng lão vừa dứt lời, lập tức có một cỗ dao động to lớn từ phía trên rơi xuống, khí cơ tang thương cổ lão lưu chuyển, xua tan sương mù mờ mịt trên cửu thiên, hiển lộ ánh sáng chói lọi như mặt trời lên cao.

Trên Càn Nguyên Đài, Phong Vân vẫn bất động, bỗng nhiên, hấn hơi nhú mày.

Bởi vì dao động to lớn rơi xuống, tất cả lực lượng thần thánh trong cơ thể hắn đều bị trấn phong, chỉ còn lực lượng khí huyết được bảo lưu.

Đây chính là vòng thi đầu tiên Càn Nguyên, thi thân thể!

Ngâm!

Đột nhiên, bốn phía Càn Nguyên Đài vang lên vang lên tiếng binh khí reo.

Theo tiếng này, chỉ thấy mười mấy đạo bóng dáng lẳng không bay lên, đi vào Càn Nguyên Đài.

Có đệ tử nội môn, cũng có chấp sự ngoại môn.

Cùng lúc đó, một cỗ ý niệm từ trên cao truyền xuống, rơi vào trong đầu Phong Vân và mười mấy thân ảnh này.

Một giờ, kiên trì trong công phạt của mười mấy vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn trong một giờ!

Quan trọng là, Phong Vân chỉ có thể sử dụng lực lượng khí huyết thân thể, còn mười mấy vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn khác không có bất kỳ trở ngại gì.

Khảo hạch bậc này, khiến các tu giả chưa từng nhìn thấy khảo hạch đệ tử hạch tâm kinh hô, thật sự quá khó!

Quả thực là cấp địa ngục, là tuyệt lộ mà!

Ở nơi xa, Di Đạo nắm chặt đuôi đao, lúc trước hắn ta thua ở vòng này, đến vòng đầu tiên cũng không qua được.

“Xem người ứng phó thế nào!” Ánh mắt Di Đạo chăm chăm nhìn Phong Vân.

Nhưng mà, khiến hắn ta trợn mắt há miệng là, Phong Vân vẫn lẳng lặng đứng ở nơi đó, trên người có từng đạo kim quang lưu động, liếc mắt nhìn mười mấy vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn một cái.

Một giây sau, bọn họ giống như bị sét đánh, trực tiếp bị đánh xuống Càn Nguyên Đài.

Vòng thứ nhất, qua!

Cái gì?

Lần này, không chỉ Di Đạo chấn kinh, mấy ngàn vạn tu giả quan chiến cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ một ánh mắt, đã đánh bay mười mấy vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn?

Nếu sử dụng thủ đoạn khác, bọn họ còn có thể tiếp nhận, nhưng vòng thi này chỉ được sử dụng lực lượng khí huyết thôi!

Chỉ dựa vào khí huyết thân thể, áp lực đến đánh bay mười mấy vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn! Cái này, cũng quá khủng bố!

“Thiên phú thể chất cấp hỗn độn!”

Một bên khác, các trưởng lão của Càn Nguyên Tông ngồi trên đài cao, trong đó có một vị trưởng lão ánh mắt sáng ngời, hào hùng nói.

“Không chỉ như vậy, ta còn cảm nhận được huyết dịch khủng bố như tinh hà vũ trụ, chỉ sợ một giọt máu của hắn có thể phá diệt một thế giới Tiểu Thiên Vũ Trụ.”

Một giọt máu có thể phá diệt một giới, thân thể khủng bố như vậy, đã vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

Chương 874: Xin hỏi, hấn là người sao?

Chương 874: Xin hỏi, hấn là người sao?

Phong Vân động cũng không động, chỉ dùng ánh mắt liền đánh bay mười mấy tên Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, hoàn toàn nghiền ép mà vượt qua khảo hạch thứ nhất Càn Nguyên.

Một màn này khiến vô số tu giả kinh hô, trong đó người kinh hãi nhất là Di Đạo.

Hấn đã tự mình trải qua, tự mình có thể cảm nhận rõ ràng nhất, biết rõ độ khó của nó.

Nhưng với Phong Vân, lại chỉ đơn giản như ăn cơm uống nước!

"Hóa ra ta và hấn lại chênh lệch lớn như vậy sao. . ." Di Đạo thầm lẩm bẩm, khắp khuôn mặt là vẻ thất sắc.

Qua mấy năm tu hành, hấn thực lực cũng có tiến bộ, vốn dĩ Di Đạo cho là mình coi như không sánh bằng Phong Vân, chênh lệch cũng có thể kéo gần một chút.

Nhưng hiện thực nói cho hấn biết, chênh lệch không những không kéo gần, ngược lại còn càng lúc càng lớn, cơ hồ là trời đất cách biệt!

Bên cạnh, Vô Úy Dao Chủ trong lòng cũng thầm thở ra một ngụm khí, chưa nói cái gì, sinh ra cùng một thời đại với Phong Vân, thật là có loại áp

lực ngạt thở.

Không chỉ Di Đạo, tất cả các đệ tử thế hệ này Càn Nguyên Tông, sợ là đều bị bao trùm dưới hào quang của Phong Vân, khả năng đến chết đều không thể ngăn đầu.

"Mời khảo hạch thứ hai Càn Nguyên!"

Ầm!

Càn Nguyên Đài run nhẹ, khí tức hùng hậu kia lập tức tán đi, hết thấy thần thánh lực lượng trong cơ thể Phong Vân đều trở về.

Mà lúc này, một làn sóng ý niệm vô hình xuất hiện, bao phủ toàn cục.

Chúng tu giả tâm lĩnh thần hội, đây là khảo hạch Càn Nguyên thứ hai, linh hồn!

Ý tứ rất đơn giản, khảo nghiệm linh hồn có hợp cách hay không, thời gian đều là một giờ.

Càn Nguyên Đài trung tâm.

Phong Vân đứng yên bất động, một giây đồng hồ trôi qua, một phút đồng hồ trôi qua, mười phút trôi qua. . .

Rất nhiều tu giả đều cảm nhận được vô hình áp lực từ Càn Nguyên Đài truyền đến, khiến bọn hấn linh hồn đều run rẩy.

Chỉ vẻn vẻn là lực lượng tản mát ra đã có cường độ như thế, trên trung ương đài kia, áp lực sẽ còn mạnh cỡ nào, tưởng tượng đã thấy khủng bố.

Nhưng Phong Vân vẫn như cũ đứng vững vàng bất động, ngay cả sắc mặt đều không biến hóa chút nào.

"Khảo hạch linh hồn, cần tiếp nhận áp lực linh hồn gấp 10000 lần, không phải dễ dàng như vậy liền có thể ngăn cản."

Một vị trưởng lão tài nguyên điện mở miệng nói, nhưng hắn mới vừa nói xong, chỉ thấy Phong Vân trên Càn Nguyên Đài kia đột nhiên mở hai mắt ra, một sợi kim sắc hào quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, hào quang cơ hồ sánh vai với mặt trời sáng chói trên cao kia hùng hực sáng rỡ, chiếu rọi vào sâu trong linh hồn mỗi một tu giả có mặt, khiến bọn hắn như đối mặt đại thế mệnh mông vậy!

Vô hình ý niệm vốn có trên Càn Nguyên Đài lập tức tán loạn ra.

Khảo hạch Càn Nguyên thứ hai, qua!

"Kim sắc linh hồn! Hỗn Độn cấp Linh Hồn thiên phú!"

Trưởng lão tài nguyên điện lúc trước mở miệng sắc mặt kịch chấn, không thể tưởng tượng nổi mà thấp giọng hô lên.

"Hỗn Độn cấp Thẻ Chất thiên phú, Hỗn Độn cấp Linh Hồn thiên phú, cái này, cái này mẹ nó là quái vật gì!?"

Một trưởng lão tài nguyên điện khác tại chỗ thất thố, hắn nhìn không được nhìn về phía Thông Thiên Kiếm Chủ, mở miệng nói: "Kiếm Chủ, đệ tử nhà ngươi thế nào biến thái như vậy? Xin hỏi, hắn còn là người sao?"

Thông Thiên Kiếm Chủ mặt ngoài mỉm cười, dáng vẻ lão tử đã sớm biết.

Kỳ thật hắn ở sâu trong nội tâm, biểu tình của hắn lúc này so với mấy trưởng lão này còn khoa trương gấp 10 lần.

Mẹ nó, ta thu về tên đệ tử quái vật gì đây a!

Thông Thiên Kiếm Chủ thề, lúc trước chính hắn cũng chỉ nhìn trúng Kiếm Đạo thiên phú của Phong Vân mà thôi, nhưng không nghĩ tới đệ tử này quá yêu nghiệt.

Hắn nghiêm trọng hoài nghi, Kiếm Đạo thiên phú chỉ sợ là một loại thiên phú không tính quá thu hút trong số đông đảo thiên phú của Phong Vân mà thôi.

Vừa khéo, cũng giống suy nghĩ của Kim Dương Dao Hoàng vậy.

Nếu như Kim Dương Dao Hoàng chưa chết, khả năng đã tìm được tri kỷ rồi.

...

Phong Vân nhẹ nhõm vượt qua khảo hạch Càn Nguyên hai, đều đánh vỡ kỉ lục từ xưa đến nay. Chuyện này khiến đông đảo đệ tử trưởng lão kinh hãi, chẳng lẽ Phong Vân thật muốn phá mọi kỉ lục sao!

Năm khảo hạch Càn Nguyên, một vòng so với một vòng càng hung hiểm.

Khảo hạch thứ ba diễn ra ngay sau khảo hạch thứ hai, căn bản vốn không cho người tham gia khảo hạch một cơ hội nghỉ ngơi.

Vút!

Càn Nguyên Đài phát sáng, khí tức tang thương dẫn ra, trong số các tu giả, lập tức có một trăm vị cường giả Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn bị lực lượng vô hình chấn động, lẳng không bay lên, rơi xuống đài.

Trăm vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn, trên cơ bản đều là ngoại môn trưởng lão, bọn họ đầu tiên là kinh ngạc, ngay sau đó, liền phản ứng

lại.

Một ý niệm vô hình truyền vào trong đầu bọn họ, để bọn hắn tại trong vòng một canh giờ trấn áp Phong Vân trước mắt.

Trăm vị cường giả Hỗn Độn truyền kỳ cực hạn, đây không thể nghi ngờ là một đội hình cực kỳ khủng bố, dù cho là tu giả bán Đạo Quân cấp độ đến cũng phải biến sắc.

Không hề nghi ngờ, đây là một trận đại chiến.

Càn Nguyên Đài không còn giam cầm tu vi cùng tinh thần, buông lỏng cầm chế, bắt đầu khảo nghiệm chân chính. . .

Rất nhiều tu giả đều lộ ra vẻ hưng phấn, ánh mắt sáng rực, rốt cục có thể nhìn thấy Phong Vân chân chính ra tay rồi ư!

Chừng trăm vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn, chắc hẳn cũng sẽ gây ra không ít áp lực cho vị Nhân tộc thiên tài như mặt trời ban trưa này.

"Lui ra!"

Nhưng ngay lúc này, đã thấy trên đài cao Phong Vân lẳng lẳng mà đứng, chỉ nói một câu.

Cái này khiến chúng tu giả cảm thấy có chút không hiểu rõ, vị Nhân tộc thiên kiêu này chẳng lẽ cho rằng chỉ dựa vào uy danh của mình liền có thể làm đối thủ tránh lui sao.

Nhưng một giây sau, bọn họ lại trọn tròn mắt kinh hãi.

Bởi vì trên Càn Nguyên Đài, chừng trăm vị Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn kia vậy mà đứng như Phong Vân nói vậy, trực tiếp quay người đi xuống khỏi Càn Nguyên Đài.

Mãi đến sau khi đi xuống dưới, trăm vị cường giả mới chấn động toàn thân, như ở trong mộng mới tỉnh, tiếp theo chính là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn lên Phong Vân trên đài.

"Huyền Thuật!"

Ôi trời ——! !

Không ít tu giả nghe được câu nói này, lập tức khuôn mặt co rúm, hít vào khí lạnh.

Hóa ra không phải thật sự quát lui trăm vị Truyền Kỳ Chí Tôn, mà là dùng Huyền Thuật cưỡng ép điều khiển đối phương!

Nhưng chuyện này lại càng khiến chúng tu giả kinh hãi, Huyền Thuật khủng bố cỡ nào đây hả, ngay cả Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn đều trúng chiêu!

"Tên này, hóa ra vẫn luôn ẩn giấu sâu như vậy, lúc cùng ta quyết đấu, khẳng định chỉ là giả vờ!"

Nơi xa, Huyền Đồng tròn mắt nhìn chăm chăm Phong Vân, nghiến chặt hàm răng, nàng tự nhiên liền cho rằng khi Phong Vân cùng nàng quyết đấu, đã che giấu Huyền Đạo thiên phú!

"Đáng giận, tên này!"

...

Trên đài cao.

Các vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, lúc này, không có người nào lại mở miệng, bọn họ phát hiện, mình đã chết lặng.

Cái này con mẹ nó chứ chính là tiểu biến thái!

Khảo hạch Càn Nguyên thứ ba, cứ như vậy mà lặng yên chấm dứt.

Còn thừa lại hai vòng.

Kế tiếp là, vòng thứ tư!

Càn Nguyên Đài ngựa không dừng vó, lại dẫn dắt vài bóng người lên đài, chỉ có mười vị.

Nhưng mười vị này, từng người đều là cường giả bán Đạo Quân nhất trọng thiên!

"Đây là. . . Nội môn chấp sự!"

Lần này, không ít các đệ tử Càn Nguyên Tông đều sôi trào, khảo hạch Càn Nguyên thứ tư, vậy mà dẫn động mười vị nội môn chấp sự bán Đạo Quân nhất trọng thiên!

Nội môn chấp sự, là chức vị xếp phía dưới nội môn trưởng lão, lại xếp phía trên ngoại môn trưởng lão.

Chương 875: Tất bại chi cục?

Chương 875: Tất bại chi cục?

Mười nội môn chấp sự bán Đạo Quân nhất trọng thiên hội tụ lại, ai cũng không thể coi thường, hơi không cẩn thận sẽ gặp nạn.

"Lui ra."

Nhưng mà, trên trung tâm Càn Nguyên Đài, Phong Vân lại một lần nữa mở miệng.

Hắn vẫn như cũ bình thản tự nhiên, nhìn cũng không nhìn mười vị nội môn chấp sự trên đài.

Cái gì!

Lần này, khi hắn mở miệng, không ít tu giả, nhất là những đệ tử của các nội môn chấp sự kia, liền lộ ra mấy phần bất mãn.

Thật cho rằng Huyền Thuật là vô địch sao?

Mười vị nội môn chấp sự này đều là hạng người tâm tính cứng cỏi, làm sao có thể bị một Huyền Thuật ảnh nhỏ nhỏ kia. . . Hả?

Một giây sau, trong ánh mắt khó có thể tin của những tu giả kia, cả mười vị nội môn chấp sự lần nữa ngơ ngơ ngác ngác, mơ mơ hồ hồ mà xoay người xuống đài.

Đợi đến khi mười vị nội môn chấp sự này đi xuống dưới rồi tỉnh dậy, từng người đều lộ ra vẻ kinh hãi, nhìn chằm chằm Phong Vân, tràn đầy chấn động.

Huyền Thuật này so với tưởng tượng của bọn họ còn khủng bố hơn nhiều, hàng phục cả tinh thần, làm hỗn loạn ý thức, nếu như thực sự ra tay với bọn hắn, sợ là bọn họ sớm đã bị giết chết.

May mà không phải sinh tử chiến, mười vị nội môn chấp sự trong lòng thở một ngụm khí, đồng thời nhìn về phía Nhân tộc thiên kiêu đang đứng trên Càn Nguyên Đài, trên mặt không tự giác lộ ra vẻ kính sợ.

Vốn dĩ chỉ dựa theo thân phận, nội môn đệ tử phải xếp sau nội môn chấp sự, nhưng một thân thực lực của Phong Vân đã sâu sắc làm bọn họ tin phục, khiến bọn hắn cam nguyện cúi đầu.

Cứ như vậy, Phong Vân không động thân, liền vượt qua khảo hạch Càn Nguyên thứ ba và thứ tư.

Không hề nghi ngờ, chuyện này đã đánh vỡ mọi kỉ lục trước đó, nhất định được ghi vào sử sách cho hậu nhân quỳ bái.

Trong số các kỉ lục trong quá khứ, có đệ tử đã từng thất bại trong thời gian ngắn như vậy, mà chưa bao giờ có bất cứ ai trong thời gian ngắn như vậy liên tiếp phá bốn tầng khảo hạch.

Chỉ còn lại một vòng cuối cùng!

Lần này, toàn bộ Càn Nguyên Tông, rất nhiều đệ tử các chấp sự đều thả chậm nhịp thở.

Nếu như hoàn toàn vượt qua, như vậy Càn Nguyên Tông sẽ nghênh đón hạch tâm đệ tử trẻ tuổi nhất, cũng là thông qua khảo hạch nhanh nhất trong

lịch sử!

Rất nhiều người trong thời điểm này đều yên lặng chú ý, ngay cả các trưởng lão nội môn trên đài cao, cũng đều không lên tiếng nữa.

...

Rầm!

Lúc này, một luồng chấn động cực mạnh vượt xa so với bốn vòng trước đây dâng lên, Càn Nguyên Đài tựa hồ cũng bị vẻ bình tĩnh của Phong Vân tùy ý chọc giận.

Ức vạn kỷ nguyên đến nay, có ai từng tùy tiện vượt qua năm khảo hạch Càn Nguyên như vậy? Đây quả thực là một loại khiêu khích!

Vút!

Trên không trung, một bóng người bị kéo tới, rơi xuống Càn Nguyên Đài.

"Đó là, Khôn Long sư huynh!"

Có đệ tử kinh hô, lại là người này, đây chính là một trong số các đệ tử hạch tâm, nghe nói có được huyết mạch Long tộc trong vô tận hỗn độn, cảnh giới bán Đạo Quân nhị trọng thiên đỉnh phong!

Ngay cả hạch tâm đệ tử đều bị đưa lên!

Các đệ tử cảm thấy khó có thể tin, cái này xác định là khảo hạch sao?

Nhưng mà, vẫn chưa xong.

Vút! Vút! Vút!...

Ngay sau đó, lại có thêm chín bóng người bị dẫn dắt, từ trên không trung rơi xuống Càn Nguyên Đài, tất cả đều là hạch tâm đệ tử.

Tu vi cũng đều tại bán Đạo Quân nhị trọng thiên đỉnh phong!

Mười tên hạch tâm đệ tử!

Hơn nữa còn đều là bán Đạo Quân nhị trọng thiên đỉnh phong, trận này hoàn toàn đã vượt qua tưởng tượng,

"Tại sao có thể như vậy, chỉ là khảo hạch hạch tâm đệ tử, vì sao đến vòng cuối cùng lại thành thế này!"

"Đồng thời đối mặt với mười hạch tâm đệ tử, này còn đánh thế nào? Chiếu tướng luôn rồi!"

"Quá hà khắc, khó trách vô số năm qua, chỉ có vạn vị đệ tử thông qua khảo hạch!"

". . ."

Thập phương âm ỉ sôi trào, mỗi một tu giả đều không thể bình tĩnh, bao quát cả các đệ tử cùng các chấp sự.

Bọn họ chưa từng nghĩ đến, vòng cuối cùng lại là đội hình như vậy!

Đối mặt với mười vị hạch tâm đệ tử, mặc dù kinh diễm như Phong Vân, chỉ sợ cũng sẽ chịu thua, không chút phần thắng nào!

. . .

Trên đài cao.

Những trưởng lão nội môn ki lại tỏ ra lạnh nhạt, hiển nhiên, bọn họ đã sớm biết được chuyện này.

Hạch tâm đệ tử khảo hạch, kỳ thật chọn ra cũng không phải là hạch tâm đệ tử bình thường, chỉ cần có thể thông qua khảo hạch như vậy, tương lai đã có thể cạnh tranh vị trí tông chủ, kém nhất cũng là vị trí phó tông chủ!

Cho nên mới khắc nghiệt như thế, cũng chính là vì nguyên nhân này, nên mới không có ai đi chắt vẩn, có được tư cách kế thừa vị trí tông chủ một tông, thành tuyệt thế tồn tại tiếp nối người trước, mở lối cho người sau.

Nếu không, liền thành thành thật thật thông qua những phương thức khác mà tấn thăng tới hạch tâm đệ tử, đừng lại ôm tâm tư khác.

"Phong Vân chắc chắn sẽ bại."

Vô Úy Đạo Chủ đứng ở một bên, nhìn một màn này, nhẹ nhàng tự nói.

Hắn biết rõ, Phong Vân trước đó hiển lộ ra chiến lược, cũng chỉ là bán Đạo Quân nhất trọng thiên đỉnh phong mà thôi, mấy trăm năm thời gian, dù có nhanh thì có thể đến đâu chứ.

Nếu như trên sân chỉ có một vị bán Đạo Quân nhị trọng thiên đỉnh phong, Vô Úy Đạo Chủ còn cho rằng kết quả không thể đoán định, nhưng mười người cùng lên, vậy thì Phong Vân một tia cơ hội cũng không có.

"Người nhìn kỹ, ác mộng trong lòng người kỳ thật cũng chỉ như thế mà thôi, người khác có thể chiến bại, người cũng có thể!"

Vô Úy Đạo Chủ nói với đệ tử mình Di Đạo.

Di Đạo gật mạnh đầu.

...

"Còn Nguyên Đài có phải đang giết gà dùng dao mổ trâu hay không, một cái khảo hạch nội môn đệ tử thôi, thế mà cũng kéo theo cả mấy hạch tâm đệ tử chúng ta, hơn nữa còn kéo cả mười người?"

Trên đài, một hạch tâm đệ tử dáng dấp âm nhu nhìn Phong Vân, thần sắc cực kỳ bất mãn.

Hắn thấy, một tên hạch tâm đệ tử cũng đủ đánh bại nội môn đệ tử kia rồi, vậy mà dẫn cả mười người đi lên, đây chẳng phải là nói, một người trong số bọn họ không bằng nội môn đệ tử kia hay sao?

Còn lại chín vị hạch tâm đệ tử khác hiển nhiên cũng nghĩ tới điều này, sắc mặt có chút không dễ nhìn.

Bọn họ có thể đi đến một bước này, ai mà không phải tài hoa xuất chúng, bị coi thường như vậy, tự nhiên tâm tình rất khó chịu.

Một hạch tâm đệ tử tính tình tương đối táo bạo, hắn nhìn thấy Phong Vân gỡ xuống Thần Kiếm bên hông liền không làm động tác gì khác, trực tiếp bĩu môi nói: "Người chắc sẽ không không rút kiếm mà cứ như vậy cùng chúng ta đánh đay chứ."

Hắn vốn chỉ thuận miệng nói vậy, nhưng không nghĩ tới Phong Vân lại gật gật đầu.

Lần này, tự nhiên là triệt để chọc giận cả mười vị hạch tâm đệ tử.

Bọn họ giận quá hóa cười, "Xem ra chúng ta yên lặng quá lâu, khiến ai cũng dám coi thường chúng ta như vậy rồi!"

Vừa nói, trong mắt hàn quang đã bắn tung toé, toàn thân trên dưới lưu động khí tức lạnh lạnh khủng bố, nhiệt độ xung quanh bỗng nhiên đều hạ xuống rất nhiều.

Đã thấy đối diện Phong Vân sắc mặt bình tĩnh, chỉ nói một câu, "Tiếp lấy một thức của ta mà không thua, ta có thể rút kiếm."

Keng!

Một giây sau, Phong Vân ra tay.

Tử Cực Long Thần Kiếm không rút ra khỏi vỏ nhẹ nhàng điểm một điểm trên hư không, lập tức toàn bộ hào quang trong thế giới giả tưởng đều tụ lại, chỉ trong khoảnh khắc đã hình thành một vàng kiếm quang!

Vô lượng quang huy hóa một kiếm!

Tựa như mặt trời rơi xuống, dung nhập vào một vệt kiếm quang này, nhẹ nhàng chém một cái, chớp mắt đi tới trước mặt mười vị hạch tâm đệ tử kia, nhìn qua vô cùng bình thản.

Nhưng rơi vào trong mắt mười hạch tâm đệ tử kia, phảng phất như một vùng vũ trụ trần áp đè xuống, không gì không phá!

Chương 876: Cỗ nào máu chó!

Chương 876: Cỗ nào máu chó!

Bành! Bành! Bành. . .

Dưới kiếm quang vô lượng, là mười thân ảnh bay ngược ra.

Vô số tu giả bốn phía sau khi thấy rõ một màn này, đều cùng nhau lâm vào bên trong yên tĩnh, đều há to mồm, tràn đầy chấn kinh cùng không thể tin được!

Phong Vân, vền vền ra một chiêu, liền đánh bại hết mười tên hạch tâm đệ tử!

Cái này, đây là máu chó cỗ nào chứ! !

"Không có khả năng! !"

Di Đạo xoát một tiếng đứng lên, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm trên đài, hấn hi vọng dường nào hết thấy ở đây đều là giả, chỉ là một giấc mơ của hấn.

Nhưng ánh mắt cùng cảm giác, hết thấy đều đang nói cho hấn biết, đây là thật, thiên chân vạn xác!

Tâm linh của Di Đạo lần này không chỉ là không bị đánh vỡ, mà ngược lại càng thêm sâu nặng, hấn cảm thấy, cả đời này của mình đều phải sống ở dưới bóng ma của Phong Vân!

Đệ tử cùng các chấp sự còn lại, cũng đều lâm vào bên trong rung động thật sâu, không cách nào tự kèm chế được.

Cái này quá khủng bố rồi! Như đằm rỗng hang hồ để cho người ta khó mà tin được!

Mười tên hạch tâm đệ tử cứ như vậy bị đánh bại, thật là ngay cả một thức của Phong Vân cũng không tiếp nổi.

Vói lại, làm cho bọn họ cảm thấy kinh hãi nhất là, Thần Kiếm của Phong Vân căn bản còn chưa rút ra, vền vẹn chỉ là lấy vỏ kiếm quyết đấu mà thôi, như vậy đã đánh bại mười vị hạch tâm đệ tử rồi, đây là chiến lược làm cho người hoảng sợ cỡ nào!

Trên đài cao.

Ngay cả những nội môn trưởng lão kia, cũng đều nhìn nhau yên lặng không nói gì, tâm thần đang lung lay dữ dội.

Thông Thiên Kiếm Chủ mặc dù cũng chấn kinh, nhưng ý cười trên mặt đã lộ ra, như vậy, vị trí hạch tâm đệ tử của Phong Vân đã ngồi vững rồi.

Ông!

Nhưng mà, ngay lúc này, Càn Nguyên Đài vậy mà lại lần nữa truyền đến tiếng tranh hót, khí tức tang thương chảy xuôi, sức mạnh vô hình to lớn tràn ngập ra bên ngoài, nhưng không thương tổn đến mọi người ở đây.

Chỉ có một cỗ uy nghiêm nhàn nhạt, giống như linh hồn ấn ký vậy, rơi vào sâu trong tâm linh những cường giả ở đây.

Hô!

Bỗng nhiên, trên đài cao, một vị nội môn trưởng lão hô nhỏ một tiếng, thân thể không tự chủ được lửng không bay lên, như một vòng lưu tinh, rơi xuống trên Càn Nguyên Đài.

Hí ——!!

Sau yên tĩnh ngắn ngủi, tất cả mọi người ở đây cũng nhin không được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Tình huống như thế nào, không phải ngũ thi là đã kết thúc rồi sao?"

"Đúng vậy, vì sao sẽ xuất hiện lục thi, với lại tình huống này là như thế nào, vậy mà lại bắt một vị nội môn trưởng lão xuống đây, Càn Nguyên Đài xảy ra trục trặc hay sao?"

"Không có khả năng, Càn Nguyên Đài nghe nói là do tông chủ đại nhân tạo ra, không có khả năng xuất hiện trục trặc được!"

"Vậy loại tình huống này là như thế nào? Chẳng lẽ sau Càn Nguyên phần thi thứ năm, còn ẩn giấu phần thi thứ sáu nữa?"

". . ."

Bốn phía nghị luận âm ỉ, nhưng còn không chờ bọn họ tiếp tục mở miệng.

Đã thấy sức mạnh vô hình to lớn của Càn Nguyên Đài lần nữa xuất hiện, trên đài cao, lại có nội môn trưởng lão lửng không bay lên, rơi trên xuống Càn Nguyên Đài, mà lần này, là ba vị.

Cộng thêm trước đó, chính là bốn vị nội môn trưởng lão! !

Ròng rã bốn vị nội môn trưởng lão, tu vi đều ở cấp độ nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên đỉnh phong!

Cái này căn bản không phải là một tên đệ tử có khả năng đối phó nổi!

Ngay cả xem như là người nổi bật trong hạch tâm đệ tử tới đây, cũng phải thua trận, không có chút hi vọng nào cả.

Giờ khắc này, không riêng gì những đệ tử kia mà các chấp sự cũng đã chấn kinh rồi.

Ngay cả những nội môn trưởng lão trên đài cao kia cũng đều bị bắt người. Trên mặt tràn ngập chấn động.

"Thế nào lại như vậy, Càn Nguyên Đài sao lại tự chủ tiến hành vòng thi thứ sáu? Hơn nữa còn chọn lựa nội môn trưởng lão, tất cả những kỳ trước đều không có dạng tiền lệ này đâu!"

Đại trưởng lão Chấp Pháp Điện chấn động nói.

"Càn Nguyên Đài không có khả năng tự chủ tiến hành vòng thi thứ sáu, tất nhiên là có ai đó trong bóng tối điều khiển rồi." Đại trưởng lão Tài nguyên điện lắc đầu nói.

"Sẽ là ai đây?"

"Càn Nguyên Đài là do tông chủ đại nhân tạo ra, trong thiên hạ, trừ nàng ra, người cảm thấy còn có ai có bản sự này nữa?"

"Người nói là. . . Tông chủ đại nhân muốn khảo nghiệm Phong Vân sao?"

"Trừ cái này ra, ta thật sự nghĩ không ra những khả năng khác nữa. . ."

Những nội môn trưởng lão tâm thần kinh động, tông chủ là thân phận bực nào, tu vi cỡ nào, là nhân vật phong vân trong vũ trụ, vậy mà kinh động được nàng.

Xem ra Phong Vân này, còn vượt xa tưởng tượng của bọn họ.

...

Thế giới hiện thực ở tổng bộ Càn Nguyên Tông.

Bên trong đại điện tông chủ.

Ngồi ngay ngắn phía trên là tông chủ Càn Nguyên Tông, ánh mắt xuyên thấu qua hiện thực, nhìn về phía thế giới giả tưởng, thấp giọng lầm bầm nói: "Hãy để cho ta nhìn thấy tiềm năng của ngươi như thế nào. . ."

...

Phong Vân đứng ở trên Càn Nguyên Đài, mặc dù có chút kinh ngạc vì sao lại có vòng thi thứ sáu, hơn nữa còn là bốn vị nội môn trưởng lão đi lên, nhưng hắn cũng không quá kinh hoàng.

Nguồn gốc phân tự tin này chính là từ thực lực cường đại của hắn.

Ông!

Thuộc về ý niệm vô hình từ Càn Nguyên Đài truyền ra ngoài, không ngoài sở liệu, vòng thi thứ sáu này, vẫn như cũ là chống nổi một giờ.

Một giờ!

Một giờ này, cùng một giờ lúc trước, quả thực là cách biệt một trời một vực.

Nhưng Phong Vân lại thờ ơ, chỉ là nội tâm thâm nghĩ: "Xem ra cuối cùng vẫn phải bại lộ ra một con át chủ bài."

Hắn cũng không quá quan tâm, dù sao hắn có rất nhiều át chủ bài, dùng một cái, vẫn còn rất nhiều, không cần cố kỵ nhiều như vậy.

Nghĩ tới đây, Phong Vân một tay nắm chặt chuôi kiếm, nhẹ nhàng mở miệng, đối với bốn vị nội môn trưởng lão kia nói: "Chuẩn bị kỹ càng chưa."

Bốn vị nội môn trưởng lão đều khẽ giật mình, ngay khi bọn hắn vừa mới kịp phản ứng lại, Phong Vân liền ra tay.

Một lần ra tay này, chính là lực lượng cực điểm.

Bang!

Thần Kiếm rút cục ra khỏi vỏ, một sợi huyết quang kinh người từ trên thân kiếm lan tràn ra, nở rộ rását phạt chí khí vô lượng.

Cùng lúc đó, cả người Phong Vân cũng phát sinh biến hóa lớn, toàn thân trên dưới lâm vào một mảnh huyết hồng, màu tóc, lông mày, đôi mắt, tất cả đều bị nhiễm huyết hồng cả.

Từ xa nhìn lại, giống như là Tu La Sát Thần từ chỗ sâu trong Địa Ngục trở về, sát khí cuộn cuộn xông thẳng lên trời, ngang qua Cửu Thiên Thập Địa!

Sát Kiếm Kiếm Đạo đại thành cấp, ra!

Một kiếm này, đồng thời khóa chặt bốn vị nội môn trưởng lão.

Một cỗ Kiếm Quang để cho người ta tâm trí hỗn loạn bay lên, cùng với sát diệt vô biên, chỉ có người chân chính đối mặt, mới hiểu một kiếm này ẩn chứa lực lượng Sát Lục cùng Hủy Diệt có bao nhiêu khủng bố!

Răng rắc tráo!

Thế giới giả tưởng bị phá diệt một mảng, bị xé mở ra một đạo lỗ hồng lớn, hiển lộ ra thế giới Hắc Ám vô biên, nếu không có Càn Nguyên Đài ngăn cách thiên địa, nếu như lỗ hồng này lan tràn ra ngoài, tất cả nhưng võ giả ở đây căn bản là gánh không được.

Đây là một màn khủng bố cỡ nào, cho dù là những nội môn trưởng lão kia cũng phải thất thổ tập thể.

Nhất là Thông Thiên Kiếm Chủ, trực tiếp đứng bật lên, dọa các nội môn trưởng lão bên cạnh kêu to một tiếng.

Nhưng hắn không thềm để ý chút nào, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Phong Vân trên đài, nói cho đúng, là nhìn về khí tức Kiếm Quang huyết sắc kia để lộ ra ngoài, trên mặt lộ ra kinh hãi cực độ.

"Sát Kiếm Kiếm Đạo, đại thành! ?"

Ngữ khí mang theo nghi vấn, biểu thị rằng Thông Thiên Kiếm Chủ cũng không quá xác định có phải là đại thành thật hay không.

Bởi vì, Sát Kiếm Kiếm Đạo của hắn cũng không tới đại thành!

Chương 877: Cho ta thời gian, Đạo Quân cũng giết cho người xem!

Chương 877: Cho ta thời gian, Đạo Quân cũng giết cho người xem!

Oanh!

Quang huy huyết hồng bao phủ toàn bộ Càn Nguyên Đài, ngay sau đó thân ảnh Phong Vân cùng bốn vị nội môn trưởng lão cũng biến mất không thấy gì nữa.

Tiếp theo, có tiếng kiếm minh leng keng, có tiếng thương gào thét, có chuông phong như nước thủy triều, có đao ngâm sáng chói, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, bị bao phủ ở bên trong ánh sáng mênh mông của huyết kiếm.

Toàn bộ thế giới giả tưởng cũng đang lung lay, tinh nhật ảm đạm, ở Càn Nguyên Đài, phảng phất như hóa thành trung tâm của chư thiên vũ trụ, để cho người ta không ai dám nhìn thẳng vào.

Một màn này, ở trong mắt đông đảo đệ tử và chấp sự đã hóa thành vĩnh hằng rồi.

Huu! Huu! Huu! Huu!

Một giây sau, ở bên trong kiếm quang vô lượng, bốn bóng người như là sao chổi vạch phá bầu trời, từ bốn phương tám hướng bắn ngược ra ngoài, một mực bay tứ tung ra ngoài mấy vạn dặm, mới rơi xuống.

Oanh!

Bốn tiếng nổ mạnh đồng thời vang lên, nổi thành một mảnh, đại địa cũng phải run rẩy theo, bốn địa phương đó, không ít đệ tử, chấp sự vội vàng không kịp chuẩn bị, bị đánh bay ra ngoài, gặp phải tổn thương.

May mà là ở trong thế giới giả tưởng, cũng không có gì lo ngại cả.

Bên trong hố sâu bốn phía, chỉ thấy trên người bốn vị nội môn trưởng lão đều có một đạo Kiếm Ngân rõ ràng, lộ ra sát khí vô cùng nồng đậm, để cho người ta nhìn một chút cũng sẽ trầm luân.

"Tốt cho kiếm khí khủng bố! Lại là huyết hồng sắc!"

"Hình như là Sát Kiếm Kiếm Đạo, một trong Kiếm Đạo chí cao của Thông Thiên Kiếm Sơn!",

"Một kiếm đánh bại bốn vị nội môn trưởng lão, cái này, cái này mẹ nó là muốn nghịch thiên sao!"

"Tất nhiên là Sát Kiếm Kiếm Đạo đại thành mới có thể có uy năng này được!"

". . ."

Sau ngắn ngủi yên lặng, âm thanh sôi trào giống như là núi lửa phun trào.

Nhất là sau khi bọn hắn nhìn thấy thân ảnh thon dài trên Càn Nguyên Đài kia, không may may bị tổn hại, loại sôi trào này đạt tới tình trạng đỉnh cao nhất!

Đó là bốn vị cường giả nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên đỉnh phong đó!

Nhưng như cũ vẫn bại dưới một kiếm của Phong Vân!

Một ngày này, nhất định được ghi vào bên trong sử sách của Càn Nguyên Tông, cũng sẽ lưu lại mộ trang sử vô cùng đặc sắc!

"Cái này, cái này. . ."

Di Đạo há to mồm, cả người hoàn toàn lâm vào bên trong ngốc trệ, lời gì cũng nói không ra, tựa như là ma chướng vậy.

Vô Úy Dao Chủ bên cạnh cũng không rảnh rỗi để an ủi đồ đệ nhà mình, bởi vì hắn lúc này cũng là một mặt kinh hãi, nhìn qua Phong Vân trên đài, như là đang nhìn yêu ma vậy.

Sát Kiếm Kiếm Đạo đại thành!

Đối phương mới tu hành Kiếm Đạo chí cao bao lâu chứ, đã đem một môn Kiếm Đạo chí cao tu luyện đến cấp độ đại thành rồi!

Vô Úy Dao Chủ cùng Thông Thiên Kiếm Chủ tranh phong tương đối lâu dài, rất rõ ràng môn Sát Kiếm Kiếm Đạo này, ngay cả Thông Thiên Kiếm Chủ cũng không có đạt tới tầng thứ này, bây giờ, Phong Vân vậy mà lại đạt tới trước!

"Thanh niên Nhân tộc này, đến cùng ẩn tàng bao nhiêu chứ. . ."

Mặc dù mạnh như Vô Úy Dao Chủ, giờ khắc này cũng không nhịn được cảm thấy kinh dị vì thiên phú yêu nghiệt của Phong Vân, cái này đã không thể dùng thiên kiêu để hình dung nữa rồi, "Chẳng lẽ là do Đạo Quân nào đó chuyển thế sao?"

Không phải do hấn thích hoài nghi như vậy, mà cái này đã vượt qua phạm trù thiên kiêu rồi, không thể hình dung theo lẽ thường nữa.

Theo Vô Úy Dao Chủ biết, một số cường giả Đạo Quân lúc tu luyện đến một bình cảnh nào đó sẽ bình giải, chuyển thể đầu thai.

Loại người do Đạo Quân chuyển thể mà thành này sẽ có được thiên phú vượt mức bình thường, so với thiên kiêu bình thường khủng bố hơn nhiều.

Bây giờ Phong Vân biểu hiện ra như vậy, rất dễ để cho Vô Úy Dao Chủ liên tưởng tới phương diện này.

...

Trong hố sâu bốn phía.

Bốn vị nội môn trưởng lão lão đảo đứng dậy, sắc mặt vô cùng phức tạp, mang theo kinh thán, bọn họ khinh thường vị thiên kiêu Nhân tộc như mặt trời ban trưa này.

Nếu không phải đối phương lưu thủ, giờ phút này bốn người bọn họ sợ là sớm đã bị đánh ra khỏi thế giới giả tưởng rồi.

Chậm rãi bay trở về đài cao, bốn vị nội môn trưởng lão nhìn về các trưởng lão khác, cười khò một tiếng, "Không nghĩ tới chúng ta cũng có một ngày phải trở thành đá đặt chân của người khác, với lại đối phương vẫn chỉ là một vị đệ tử mà thôi."

"Người cảm thấy, chiến lực Phong Vân bây giờ đã tới trình độ như thế nào rồi?" Đại trưởng lão Chấp Pháp Điện dò hỏi.

"Cảnh giới là nửa bước Đạo Quân nhất trọng thiên đỉnh phong, chiến lực, hẳn là nửa bước Đạo Quân lục trọng thiên đỉnh phong. . ." Một vị nội môn trưởng lão trong bốn người đáp.

Chúng nội môn trưởng lão nghe vậy, mặt mày co rúm lại, tâm thần kinh hãi, cơ hồ muốn từ trên ghế nhảy lên.

Con mẹ nó, chiến lực vượt qua cảnh giới ngũ trọng thiên, đây là quái vật gì vậy! ? ,

Bọn họ tự hỏi cũng đã từng là thiên kiêu, cũng có thể vượt cấp mà chiến, nhưng chưa từng vượt qua nhiều cấp như vậy, cái này quá khoa trương rồi!

Thông Thiên Kiếm Chủ cũng không thấy ngoài ý muốn, hẳn rất rõ ràng chỗ cường đại của Kiếm Đạo chí cao, nhất là loại Kiếm Đạo cực đoạn như Sát Kiếm Kiếm Đạo này, về mặt tăng phúc sức chiến đấu tự nhiên là vô cùng đáng sợ.

"Hoàn thành chuyện ta cũng không thể hoàn thành. . ."

Thông Thiên Kiếm Chủ sau khi hết khiếp sợ, chính là tràn đầy hưng phấn, "Người thừa kế Kiếm Đạo chung cực, đã tìm được rồi!"

...

Tổng bộ Càn Nguyên Tông bản bộ, bên trong đại điện tông chủ.

Tông chủ Càn Nguyên Tông thu hồi ánh mắt, ánh mắt mang theo ca ngợi, "Từ cổ chí kim, đây chính là đệ nhất thiên kiêu của Càn Nguyên Tông."

Nói như vậy đã bằng với là gián tiếp thừa nhận chính mình cũng không bằng Phong Vân.

Tông chủ Càn Nguyên Tông là nhân vật bậc nào, một vị khoáng thế chi tài trong vô số kỹ nguyên thì Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ mới ra được

một người, nàng cũng phải nói như thế, đủ để thấy Phong Vân yêu nghiệt đến thế nào, xác thực vô cùng kinh khủng.

Với lại tông chủ Càn Nguyên Tông biết được Phong Vân cũng không phải là Đạo Quân chuyển thế gì cả, khí tức sinh mệnh trên thân Phong Vân sớm đã nói cho nàng biết hết thảy rồi.

"Đáng tiếc, xuất thế quá muộn, chỉ sợ không kịp đạt tới Đạo Quân cấp độ trước khi. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông khẽ thở dài.

Mặc dù Phong Vân nghịch thiên như vậy, nàng cũng không nghĩ rằng có thể tại ở trong thời gian một kỷ nguyên đạt đến cấp độ Đạo Quân được, bởi vì vậy quá khó rồi.

Cho dù là Đạo Quân chuyển thế cũng làm không được!

"Không thể nói trước, đến thời khắc cuối cùng, chỉ có thể hi sinh toàn bộ Càn Nguyên Tông, để bảo vệ một mình Phong Vân mà thôi!"

Tông chủ Càn Nguyên Tông ánh mắt quyết tuyệt, nàng có thể dự đoán được, một khi hai đại vũ trụ giao hội, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ tất nhiên sẽ lấy ra lực lượng Thế Giới để ám sát Phong Vân.

Cho đến lúc đó, cho dù là nàng, cũng hết cách phân thân bảo vệ tất cả, Càn Nguyên Tông cùng Phong Vân, chỉ có thể bảo vệ một bên mà thôi.

Mà đối với tông chủ Càn Nguyên Tông mà nói, Càn Nguyên Tông không có vẫn có thể xây lại, nhưng Phong Vân nếu đã vẫn lạc, vậy sẽ triệt để không có hi vọng chiến thắng Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ nữa.

"Đáng tiếc, nếu để cho ta có đầy đủ thời gian, Đạo Quân cũng giết cho người xem!"

Tông chủ Càn Nguyên Tông lắc đầu nói, nàng luôn luôn nói là Phong Vân xuất thế quá muộn, chính nàng sao lại không phải chứ?

...

Thế giới giả tưởng.

Theo Tần Xuyên trưởng lão tuyên bố, cuối cùng, đóng quan định luận, Phong Vân, chính thức trở thành hạch tâm đệ tử.

Mà phân lượng hạch tâm đệ tử này của hắn, cùng với hạch tâm đệ tử bình thường hoàn toàn không giống nhau.

Ở trong cảm nhận của mọi người, Phong Vân ở trong hạch tâm đệ tử đã thuộc về cấp độ hàng đầu kia rồi.

Không thấy kiếm của hắn không cần ra khỏi vỏ mà đã đánh bay mười vị hạch tâm đệ tử sao? Chiến lược bực này, hạch tâm đệ tử bình thường ai có thể làm được?

"Thật thành công. . ."

Nơi xa, Xích Khôi nhìn qua Phong Vân đứng ở trên đài, vạn chúng chú mục, vô cùng sợ hãi nói.

"Đúng vậy a, thành công rồi." Millai khẽ nói, đối với kết quả này, cũng không vượt qua dự đoán của hắn.

Chương 878: Một ngum khí thổi tắt Thái Dương!

Chương 878: Một ngum khí thổi tắt Thái Dương!

Trong thế giới giả lập, khảo hạch hạch tâm đệ tử đã kết thúc.

Không hề nghi ngờ, lần này sẽ trở thành một trong những thịnh sự của Càn Nguyên Tông thế hệ này.

Càng làm cho người ta chấn kinh là, Phong Vân đã đánh vỡ ghi chép của các đệ tử từ khi Càn Nguyên Tông được sáng lập đến nay.

Cho dù là tốc độ trở thành nội môn đệ tử nhanh nhất, hay là tốc độ thông qua khảo hạch thành hạch tâm đệ tử nhanh nhất, cùng với vòng thi thứ sáu chưa từng có trước đó. . .

Mỗi một hạng này đều đủ để lưu danh vạn kỷ, vô số hậu nhân đều phải kính nể không thôi, tâm thần lung lay!

Đây là, vinh quang cỡ nào chứ!

Tính trên dưới toàn tông, trừ tông chủ Càn Nguyên Tông có thể so sánh ra, còn có ai cùng so sánh nữa đây!

Không nói đến chiến lược, riêng là phần thiên phú này đã khiến người ta sợ hãi rồi.

. . .

bên trên Càn Nguyên Đài.

Phong Vân thu kiếm vào vỏ, hấn nhìn Tử Cực Long Thần Kiếm trong tay, phía trên đã tràn đầy vết rách, không khỏi nhẹ than thở một tiếng.

Mặc dù nơi này là thế giới giả tưởng, Tử Cực Long Thần Kiếm này cũng chỉ là sản phẩm giả lập mà thôi, nhưng đây là quét hình đi ra, nói cách khác, cùng số liệu trong thế giới hiện thực giống nhau như đúc.

Tử Cực Long Thần Kiếm này cũng không thể thừa nhận, thì trong hiện thực cũng thế.

Nói cho đúng, là tiếp nhận không được uy lực của Sát Kiếm Kiếm Đạo đại thành, lực phá hoại cùng tính xâm lược quá mạnh.

"Lại phải thay đổi kiếm rồi. . ."

Phong Vân bắt đắc dĩ lắc đầu, nhìn bộ dạng này, không học một môn tay nghề là không được.

Bằng không thì coi như hấn đạt được Thần Kiếm cấp Đạo Khí đi nữa, về sau vẫn phải thay đổi.

Còn không bằng trở thành luyện khí sư siêu cấp, tự cấp tự túc.

"Đáng tiếc hai vị phó tông chủ còn đang bế quan, chưa có cơ hội chiếu hình rồi."

Phong Vân cũng không có cách nào cả, không bột đố gột nên hồ.

Hấn rất muốn đi hình nhiều càng nhiều đồ tốt, nhưng cũng phải có đồ vật cho hấn hình chiếu mới được, bằng không thì cũng chỉ là bày biện. ,

"Sau này hãy nói đi, bọn họ cũng sẽ phải xuất quan mà."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói, thực sự không được, hẳn có thể tìm hiểu Đạo Đạo một chút, dù sao Xích Kim Thần Đạo của hắn là đạo khí, ở phương diện Đạo Đạo, một đoạn thời gian rất dài cũng không cần phải lo lắng vấn đề binh khí, đủ cho hắn dùng rất lâu nữa.

Mà thời điểm trong lòng Phong Vân hiện lên những ý niệm này, Tần Xuyên trưởng lão nơi xa đối với Phong Vân nói: "Sau đó không lâu sẽ có chuyên gia đem hoa văn hạch tâm đệ tử đưa đến lãnh địa của ngươi, chú ý kiểm tra rồi nhận là được."

"Tốt, nếu như không có việc gì nữa, ta liền logout đây."

Phong Vân sau khi nói xong liền ngắt kết nối, rời khỏi thế giới giả tưởng.

Tần Xuyên trưởng lão không nghĩ là Phong Vân logout nhanh như vậy, ngữ khí cũng bình thản tới rồi tỉnh rồi mù, phảng phất như trở thành hạch tâm đệ tử với hắn mà nói, chỉ là một chuyện nhỏ rất bình thường, nhẹ nhàng mà thôi.

Bất quá Tần Xuyên trưởng lão nghĩ kỹ lại, từ khi Phong Vân khảo hạch đến nay, trên cơ bản đều là trong nháy mắt miêu sát địch thủ, đừng nói là thụ thương, ngay cả quyết đấu kịch liệt cũng không có.

Dù cho là nội môn trưởng lão cũng không thể chống nổi một kiếm của hắn, vậy thì chuyện trở thành hạch tâm đệ tử cũng không phải là rất nhẹ nhàng, rất bình thường hay sao!

"Chỉ sợ đây là người thông qua khảo nghiệm hạch tâm đệ tử nhanh nhất trong lịch sử rồi. . ."

Tần Xuyên trưởng lão líu lưỡi.

...

Hoàn Quang Tinh, phủ đệ lãnh chúa.

Hai con người Phong Vân từ từ mở ra, ý thức của hắn đã từ trong thế giới giả tưởng trở về rồi.

"Đã trở thành Hạch tâm đệ tử rồi, xem như hoàn thành một mục tiêu nhỏ, sau đây sẽ là vị trí phó tông chủ."

Bất quá vị trí này không phải đơn giản là có thể ngồi lên được, cảnh giới tối thiểu nhất cũng phải đạt tới nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong mới có cơ hội.

"Trước không cần vội, vẫn còn rất xa nữa, làm tốt chuyện trước mắt đã."

Phong Vân trong lòng lâm bảm.

Trước mắt chuyện mà hắn muốn làm hàng đầu, tự nhiên là muốn tìm hiểu Đạo Đạo chí cao một chút, dù sao hắn có truyền thừa của Kim Dương Đạo Hoàng, lại có Thần Đạo Đạo Khí Xích Kim, ở phương diện Đạo Đạo thì thành tựu không thể thấp được.

Bất quá, phương diện khác cũng không thể lạc hậu, tỉ như các hạng thiên phú, thuộc tính, thể chất, linh hồn và một số dạng khác.

Đương nhiên, còn có liên quan đến tu vi cảnh giới thuộc tính Ngụy Đại Đạo nữa, cũng không thể coi nhẹ được.

Mà những thứ này, đều cần rất nhiều hình chiếu.

Nhất là thuộc tính Ngụy Đại Đạo, muốn tăng lên cái này trong thời gian ngắn, Phong Vân cần phải có rất nhiều hình chiếu nửa bước Đạo Quân.

Nhưng nửa bước Đạo Quân lại đâu phải là Chúa Tể, Chí Tôn loại khắp nơi đều có kia.

Dù cho là ở Đại Thiên Vũ Trụ, thì nửa bước Đạo Quân cũng là chiến lược chủ yếu tuyệt đối, một Đại Thiên Vũ Trụ có thể có mười vạn lộ dành cho nửa bước Đạo Quân, cũng đã là số lượng không tệ!

Mà Phong Vân nếu muốn trong thời gian ngắn trùng kích đến cấp độ nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên, mười vạn, căn bản là không đủ, tối thiểu phải là gấp 10 lần mới được!

"Nửa bước Đạo Quân của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, ta trước đó đã chiếu hình không ít rồi. . ."

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ bởi vì tông chủ Càn Nguyên Tông lúc trước ra tay thiết huyết, sau khi trấn áp các thế lực khác, đã tổn thất rất nhiều cường giả nửa bước Đạo Quân, cho tới bây giờ, vền vẹn chỉ còn hơn vạn người mà thôi.

Hơn vạn người, đối với Phong Vân mà nói, căn bản cũng không đủ, chỉ có thể đi chỗ khác mà thôi.

"Xem ra muốn trong thời gian ngắn tăng lên cảnh giới, chỉ có thể rời khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ."

Bây ở trước mặt Phong Vân có hai con đường, hoặc là đi Đại Thiên Vũ Trụ khác, hoặc là đi vô tận hỗn độn tìm vận khí.

Nghĩ tới nghĩ lui, Phong Vân cảm thấy, vẫn là đi Đại Thiên Vũ Trụ khác đáng tin cậy hơn một chút.

Vô tận hỗn độn quá mức mênh mông thần bí, nếu như không có người dẫn đường, hẳn rất dễ dàng làm vào bên trong mê thất, nếu như hẳn là đạo

quân tự nhiên không cần sợ, nhưng hấn vền vẹn chỉ là nửa bước Đạo Quân thôi, một khi đình trệ, còn muốn trở về, cũng không biết phải qua bao nhiêu năm nữa.

Cho nên, để phòng vạn nhất, vẫn là đi Đại Thiên Vũ Trụ khác thì sẽ tốt hơn một chút.

"Vừa vặn, lạc ấn Kim Dương Đạo Hoàng từng nhờ ta đi Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ nhìn Kim Đạo Môn hấn lưu lại một chút xem có còn ở đó nữa hay không, vậy mượn cơ hội này đi một lần đi."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Như vậy tiến đến, đã hoàn thành ủy thác của Kim Dương Đạo Hoàng, cũng có thể thuận lợi hình chiếu, cũng coi là nhất cử lưỡng tiện, đặc ý quá rồi.

"Bất quá trước tiên cần phải tu luyện Đạo Đạo chí cao đã."

Kim Dương Đạo Đạo, Phong Vân đã đạt tới tiểu thành, muốn tới đại thành, trước mắt vẫn không làm được, bởi vì điều kiện đại thành quá khó khăn.

Không chỉ cần có thiên phú Đạo Đạo tầng thứ cao hơn, mà hà khắc nhất là, lại phải luyện hóa cả một Thái Dương Tinh vào trong Kim Dương Đạo Đạo!

Hơn nữa còn không phải là Thái Dương Tinh bình thường, cần loại Thái Dương Tinh chí ít đã tồn tại ngàn vạn ức kỷ nguyên trở lên kia mới được!

Nếu là Thái Dương Tinh bình thường, Phong Vân tự nhiên không quá quan tâm, nhưng loại Thái Dương Hệ kia, sinh ra mấy mới chục ức năm, hấn thôi một khí là diệt được rồi.

Nhưng là Thái Dương Tinh ngàn vạn ức vạn kỷ nguyên trở lên, đừng nói là luyện hóa, Phong Vân ở trên đó một hồi thôi, thithân thể của hắn cũng gánh không được rồi.

"Cần thiên phú Thể Chất Đạo Quân cấp mới được."

Phong Vân không biết Kim Dương Đạo Hoàng lúc trước làm đến bước này là khó khăn bực nào, tối thiểu với hắn mà nói, trước mắt là nghĩ cũng đừng nghĩ nữa.

"Hai môn Đạo Đạo chí cao còn lại, 'Bất Hủ Đạo Đạo' tạm thời không có đầu mối, chỉ có thể trước tu luyện 'Thời Gian Đạo Đạo' thôi. . ."

Thời Gian Đạo Đạo, Phong Vân vẫn có thể lĩnh hội được, với lại khả năng thành công cũng không thấp.

Chương 879: Người tu hành sự tình, sao có thể gọi lừa gạt đâu!

Chương 879: Người tu hành sự tình, sao có thể gọi lừa gạt đâu!

Hoàn Quang Tinh, một cung điện tương đối hẻo lánh.

Phong Vân đang đứng trên đài cao trước điện, cúi đầu quan sát hơn vạn vũ trụ sinh mệnh quỳ lạy phía dưới.

Đây đều là người có Thời Gian thiên phú mà Clift cùng Lana những năm qua âm thầm tìm kiếm trong lãnh địa rồi đưa đến.

Nhiều năm như vậy, mới chỉ có hơn vạn người, mặc dù Phong Vân có chút ít thất vọng, nhưng điều này hẳn cũng đã đoán trước được.

Thời Gian thiên phú dù sao cũng là thiên phú cực hiếm, sinh ra tự nhiên cũng cực kỳ gian nan.

Hơn nữa Hoàn Quang lãnh địa cũng nằm gần khu vực biên thủy, so sánh tỉ lên thiên tài sinh ra tự nhiên sẽ không bằng những cương vực có hoàn cảnh tốt nhất Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ kia.

Như vậy, có vạn người cũng không tệ.

...

Lúc này, Phong Vân quét mắt xuống, lấy hình chiếu của tất cả những người này.

"Leng keng!" "Leng keng!" "Leng keng" . . .

Từng âm thanh nhắc nhở vang lên, từng cái hình chiếu được tạo ra.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Lucas

【 tuổi tác 】 : 818 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hỗn Độn Linh Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Tu Di Kinh Thiên Chương 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Nộ Long Bào Hao 》 , Chí Tôn cấp Thủy Hệ công pháp 《 Thương Lan Vân Biến Công 》 , Chí Tôn cấp Thủy Hệ thiên phú, Chúa Tể cấp Thời Gian thiên phú, Thủy Chi Đạo (ba tầng). . .

. . .

【 hình chiếu đối tượng 】 : Mặc Khắc

【 tuổi tác 】 : 1716 kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hỗn Độn Huyền Chí Tôn

【 rơi xuống 】 : Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Thiên Hỏa Tam Trọng Biến 》 , Chí Tôn cấp võ kỹ 《 Lôi Đình Vạn Quân Chương 》 , Chí Tôn cấp Lôi Hệ công pháp 《 Lôi Đạo Sát Quyết 》 , Chí Tôn cấp Hỏa Hệ công pháp 《 Thiên Hỏa Chân Kinh 》 , Chúa Tể cấp Thời Gian thiên phú. . . Lôi Chi Đạo (năm tầng), Hỏa Chi Đạo (năm tầng). . .

. . .

Phong Vân quét một lượt, liền nhìn thấy vạn Thời Gian thiên phú, trên cơ bản đều là Thần Vương cấp cùng Chúa Tể cấp.

Về phần Chí Tôn cấp cùng Hỗn Độn cấp, vậy cũng không nên nghĩ.

Cái này trong toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đều không có, Hoàn Quang lãnh địa nhỏ vùng rìa biên thùy này liền càng không cần nghĩ.

"Một vạn người có Thời Gian thiên phú, xoát chừng mấy trăm năm, hẳn là có thể roi ra một chút, dung hợp sau đó, không nói cái khác, tối thiểu lĩnh hội Thời Gian Dao Đạo là không thành vấn đề. . ."

Thời Gian thiên phú của Phong Vân đã là Chúa Tể cấp, lại nhiều thêm một chút, không nói tăng lên tới Hỗn Độn cấp, Chí Tôn cấp ước chừng cũng kém không nhiều, đủ để hẳn lĩnh hội đến tiểu thành.

Mà Thời Gian Dao Đạo, có liên quan với lĩnh vực cấm kỵ Dao Đạo, tiểu thành cấp độ có thể so với Chí Tôn Dao Đạo bình thường giai đoạn đại thành!

Tỉ như Vạn Lôi chí cao Dao Đạo.

"Lại phải bắt đầu bế quan xoát hình chiếu. . ."

Phong Vân lẩm bẩm.

Sau đó.

Hắn phát biểu tượng trưng vài lời với hơn vạn người có Thời Gian thiên phú kia sau đó liền rời đi.

Dù sao hắn đã đạt được mục đích, chuyện tiếp sau, giao cho Clift cùng Lana là được.

. . .

Tu hành phòng.

Phong Vân cùng Trụ Vũ cùng Hắc Tê bắt chuyện qua vài câu, liền trực tiếp bắt đầu bế quan.

Một lần này hắn trừ xoát một vạn hình chiếu kia, cũng quét các hình chiếu khác, tỉ như hình chiếu Kiếm tu, hình chiếu Đao tu, hình chiếu thuộc tính thiên phú...

Dù sao một vạn hình chiếu Thời Gian thiên phú chỉ chớp mắt đã xoát xong, hình chiếu khác, không xoát cũng phí, dù sao cũng là thứ hắn cần.

"Bắt đầu đi." Phong Vân lập tức thả ý thức tiến vào hình chiếu tấm gương, mở ra hành trình xoát hình chiếu.

...

Khi Phong Vân bế quan, mọi chuyện liên quan tới hắn cũng đều dần dần truyền khắp toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Chỉ cần là người tu hành, tất cả đều biết Càn Nguyên Tông thế hệ này sinh ra một tên yêu nghiệt cực độ khủng bố.

Một quán rượu, khách khứa như mây, khách quý chật nhà.

Trên đại sảnh trung ương, một lão nhân râu tóc bạc trắng ngồi ngay ngắn đây, giờ thước gỗ xuống, vỗ tay một cái.

"Lại nói 'Phong Vân' của Càn Nguyên Tông kia trong vòng không đến năm trăm năm từ khi trở thành nội môn đệ tử, liền cường thế đoạt được vị trí đầu bảng nội môn đệ tử, người đứng đầu bảng nội môn đệ tử trước đó là Di Đạo, cũng bại vào tay hắn chỉ bởi một đao, nhưng, còn chưa hết, vị

Phong Vân các hạ này, vào mấy trăm năm sau, lại tham gia khảo hạch hạch tâm đệ tử gian nan nhất!"

"Chắc chắn, khảo hạch này, có thể xưng là khảo hạch khó khăn nhất trong lịch sử Càn Nguyên Tông, nhưng vị Phong Vân các hạ này, từ đầu tới cuối, khi đối mặt với đối thủ, chỉ xuất một chiêu, liền không có ai có thể ngăn lại, nghe nói ngay cả mười vị nội môn trưởng lão đều không tiếp nổi một kiếm của hắn!"

Lão nhân kia nói cực kỳ kỹ càng, phảng phất như chính hắn đích thân tới hiện trường vậy, bốn phía tu giả tụ tập lại cũng càng ngày càng nhiều.

Bây giờ sự tích về Phong Vân chấn động toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, được dự đoán là đệ nhất thiên kiêu của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ hiện tại, làm cho người ghé mắt, ai không muốn biết kỹ càng?

Không cần biết lão nhân này nói là thật hay giả, các tu giả đều nguyện ý nghe một chút, còn đề tài nói chuyện, ai có thể nói trước được chứ?

Mà trong góc, Xích Khôi cùng Millai đang ngồi chung một bàn.

Hai người bọn họ nhìn lão nhân đang thao thao bất tuyệt, Xích Khôi bĩu môi, "Nếu không phải ta, lão này có thể biết cặn kẽ như vậy chắc?"

Millai ở bên cạnh khinh bỉ nói: "Nếu để cho Phong Vân biết người đem chuyện của hắn đi khắp nơi lừa gạt tiền, hắn khả năng sẽ dùng một quyền đâm chết người."

"Nói vậy, người tu hành, sao có thể gọi lừa gạt chứ, ta làm như vậy gọi là lợi dụng hợp lý mà!"

Xích Khôi giải thích.

Millai 'Cắt' một tiếng, mặc kệ luôn.

...

Mà đương sự Phong Vân cũng không biết việc này, hắn đã hoàn toàn chuyên chú vào sự nghiệp vĩ đại xoát hình chiếu, sớm đã quên mất thời gian trôi qua.

Cứ như vậy, ba trăm năm vội vã trôi qua, ở trong Đại Thiên Vũ Trụ không tính là gì, chỉ là một cái nhìn thoáng qua mà thôi.

Lãnh chúa phủ đệ.

Trong vòng ba trăm năm này, Phong Vân tra xét mấy lần túi đeo, mặc dù Thời Gian thiên phú tỉ lệ rơi rất thấp, nhưng không chịu nổi Phong Vân liên tục cần mãi xoát, tóm lại vẫn là rơi ra một chút.

Thông qua dung hợp Thời Gian thiên phú rơi xuống, Thời Gian thiên phú của Phong Vân bây giờ, đã đạt tới Chúa Tể cấp cực hạn, chỉ cần lại có thêm một cái, liền có thể tăng lên tới Chí Tôn cấp!

Đương nhiên, ba trăm năm này, Phong Vân tiến bộ không chỉ là Thời Gian thiên phú, cái khác cũng tương ứng tiến bộ một chút.

Tỉ như thuộc tính thiên phú, trên cơ bản mười hệ đều đạt tới Hỗn Độn cực hạn, chỉ còn cách cao cấp chừng nửa bước.

Kiểm Đạo quy tắc cũng đạt đến viên mãn, đồng thời Kiểm Đạo thiên phú cũng đạt tới Hỗn Độn cực hạn.

Mà Thể Chất thiên phú, thì dung hợp thêm một cái Hỗn Độn cấp Thể Chất thiên phú, đạt tới song Hỗn Độn cấp.

Còn Linh Hồn thiên phú, cái này tỷ lệ rơi cũng rất thấp, Phong Vân cũng không có hình chiếu gì tốt, cho nên không tiến bộ mấy.

"Liên nhìn một đợt hình chiếu này rơi xuống thế nào. . ."

Phong Vân vừa mới xoát xong, ánh mắt quét về phía túi đeo, nhìn phần đầu không có gì.

Hắn trong lòng có chút thất vọng, cho rằng lại là một lần phí công, nhưng khi lật đến dòng cuối cùng, chợt mừng rỡ.

【 Chúa Tể cấp Thời Gian thiên phú 】 : Đến từ hình chiếu Lusaka.

Ra rồi!

Chương 880: Trảm Sát Thời Gian!

Chương 880: Trảm Sát Thời Gian!

"Hiện hóa!"

Phong Vân mặt mũi tràn đầy vui sướng nhìn qua Thời Gian thiên phú trong túi đeo, lập tức lựa chọn hiện hóa.

【 hiện hóa Chúa Tể cấp Thời Gian thiên phú. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn thành! 】

"Àm!"

Ánh sáng nhạt chợt hiện, phút chốc bay vào Phong Vân trong cơ thể.

Một giây sau, Thời Gian thiên phú của hắn lập tức bắt đầu tăng vọt, sau đó giống như là đâm thủng bình cảnh nào đó, nổ vang một tiếng, tựa như sấm sét giáng xuống.

Phong Vân lập tức cảm giác được thế giới khác biệt.

Trong ánh mắt của hắn, cảnh vật chung quanh vậy mà biến thành hai màu đen trắng, phẳng phất như vạn vật đều thất sắc.

Tiếp theo, Phong Vân liền phát hiện, mỗi một sự vật bên cạnh hắn trên thân đều có một sợi tơ, những sợi tơ kia màu trắng ngà, một mực kéo dài đến chỗ sâu không biết tên.

Nơi đó, Phong Vân chỉ nhìn một chút, cũng cảm giác được khí tức thán năm biến đổi, hiển nhiên, ở bên trong là lĩnh vực cấm kỵ tuyệt đối, không phải chỗ mà hiện tại hắn có thể đặt chân tới.

"Thời Gian Chi Tuyền!"

Tâm linh sáng tỏ, Phong Vân tự nhiên mà hiểu tên gọi của những sợi tơ này.

Thời Gian Chi Tuyền, tên như ý nghĩa, chính là sợi tơ đại biểu thời gian, mỗi một sinh vật còn sống, trên thân đều sẽ mang theo sợi tơ thời gian này.

Mà nơi Thời Gian Chi Tuyền kết nối về, chính là Thời Gian Trường Hà trong truyền thuyết, hay còn gọi là Thời Gian Trường Hà, Tuế Nguyệt Trường Hà, Lịch Sử Trường Hà...

Phong Vân suy đoán, chỗ sâu nhất kia, đoán chừng chính là Thời Gian Trường Hà.

Lấy thực lực của hắn bây giờ bước vào, sợ là vài phút sẽ bị hòa tan, bị vô tận tuế nguyệt mai táng, sẽ không lưu lại tí xíu vết tích.

"Thời Gian lĩnh vực quả nhiên là lĩnh vực cấm kỵ, có được loại thiên phú này, nửa phúc nửa họa. . ."

Cái gọi là gần vua như gần cọp, 'vua' này, dĩ nhiên chính là thời gian lĩnh vực, người có được Thời Gian thiên phú, có thể hưởng thụ đủ loại chỗ tốt mà Thời Gian năng lực mang đến.

Nhưng nếu sử dụng quá độ, tất nhiên sẽ chịu phản phê, đến lúc đó, rất có thể liền sẽ trở thành nô lệ của thời gian, từ đó thân bất do kỷ, hóa thành quái vật.

Những tin tức này đều là Phong Vân tự nhiên tiếp thụ được, hiển nhiên là lời khuyên chân thành mà Thời Gian Trường Hà dành cho hắn.

Mà cái này cũng đại biểu cho, Thời Gian thiên phú của Phong Vân, chính thức bước vào một loại cấp độ cao hơn.

"Xem ra Thời Gian thiên phú đạt tới Chí Tôn cấp, mới tính chân chính bắt đầu tiếp xúc với sự huyền bí của thời gian. . ."

Phong Vân trong lòng thầm nói.

Về phần lời khuyên chân thành mà Thời Gian Trường Hà dành cho hắn, Phong Vân cũng không thêm để ý, nói cho cùng chỉ là Thời Gian thiên phú của hắn còn thấp mà thôi, chờ hắn không ngừng thăng cấp, không ngừng tấn thăng.

Cuối cùng sẽ có một ngày, hắn không phải là người phụ thuộc vào thời gian lĩnh vực nữa, mà là Thời Gian chi chủ! !

"Thời Gian thiên phú tăng lên cũng tạm ổn rồi, bắt đầu lĩnh hội 'Thời Gian Đạo Đạo' thôi."

Phong Vân bèn nhắm mắt, trong đầu tin tức về 'Thời Gian Đạo Đạo' không ngừng lấp lóe hiện ra, hóa thành vô số ký tự, được hắn không ngừng lĩnh hội.

Mà khi hắn đọc hiểu toàn văn, lý giải thông thấu tất cả, bỗng nhiên, “rầm” một tiếng.

Chỉ thấy những chữ này nổ tung lên, đưa ý thức của Phong Vân vào một không gian kỳ dị.

Trong không gian, một bóng người cao lớn nắm đao mà đứng, lại là Kim Dương Dao Hoàng.

Còn không đợi Phong Vân nói chuyện, Kim Dương Dao Hoàng mở miệng nói: "Thời Gian Dao Đạo, chính là môn chí cao Dao Đạo khó lĩnh ngộ nhất của ta, độ khó không nằm ở chỗ hai chữ Dao Đạo, mà nằm ở chỗ thời gian."

"Ta lần đầu tu hành, chỉ phí một ngàn hai trăm kỷ nguyên liền lĩnh hội đến tiểu thành, nhưng sau đó, qua vô số kỷ nguyên sau này, thủy chung không cách nào khám phá tới công cùm xiềng xích, sức mạnh to lớn của thời gian, căn bản là không có cách tưởng tượng."

"Nhưng, trong trận sinh tử chiến cuối cùng, một khắc trước khi tử vong ta rút cục cũng hiểu thấu đáo huyền bí, thành công tấn cấp đại thành!"

"Xem cho kĩ, đây cũng là, Thời Gian Chi Dao!"

Dứt lời, xuất đao.

Phong Vân chỉ thấy một ánh đao lướt qua, không chút khí thế, cũng không có uy năng.

Nhưng một giây sau, chỉ thấy trên đại địa vô số sinh vật đều tan thành mây khói, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, không phải lực lượng phá hư, cũng không phải đả kích vật lý.

Mà là trong âm thầm, một dòng lực lượng quỷ dị thần bí giáng lâm, xóa bỏ sự tồn tại trong thế gian của những sinh vật này, thật giống như, chém giết thời gian trên người bọn họ vậy! !

Là, Trảm Sát Thời Gian!

"Vạn sự vạn vật trên thân đều có Thời Gian Chi Tuyền, Thời Gian Đạo Đạo chính là dùng đao trong tay, chặt đứt Thời Gian Chi Tuyền, từ đó xóa đi tồn tại của sinh vật này trong dòng thời gian, vĩnh viễn chôn vùi."

Kim Dương Đạo Hoàng thu đao mà đứng, đạm mạc nói: "Người thừa kế của ta, nếu như không thể nhìn thấy Thời Gian Chi Tuyền, vậy nói rõ ngươi không có tư cách tu hành môn Đạo Đạo này, cứ thế từ bỏ đi."

Sau khi nói xong, cảnh tượng này liền tiêu tán, Phong Vân cảm giác ý thức choáng một cái, hết thảy lại khôi phục bình thường.

"Lạc ấn lưu lại trong Thời Gian Đạo Đạo sao."

Phong Vân trong lòng đoán không sai, đây là Kim Dương Đạo Hoàng lưu lại lạc ấn hình ảnh trong Đạo Đạo, cô ý thị phạm cho người thừa kế hiểu được cái gì là Thời Gian Đạo Đạo.

"Trảm Sát Thời Gian, quả nhiên đáng sợ. . ."

Đạo Đạo, không gì không trảm, bá đạo vô cùng. Thời Gian, hư vô mờ mịt, thần bí khó lường.

Cả hai kết hợp, sẽ sinh ra sức mạnh to lớn kinh thiên động địa như vậy.

Hơn nữa căn bản là không có cách phòng ngự, không để ý bất kì phòng ngự vật lý, linh hồn phòng ngự nào, chuyên môn sử dụng với Thời Gian Chi Tuyền trên thân mỗi sinh vật!

Trừ phi đối thủ đồng dạng có Thời Gian thiên phú, cũng có thể nhìn thấy Thời Gian Chi Tuyền, nếu không, chỉ có thể bị động chờ chết!

Mà nếu muốn nhìn thấy Thời Gian Chi Tuyền, Thời Gian thiên phú ít nhất cũng phải đạt tới Chí Tôn cấp, đây là chuyện khó khăn bực nào, cả Đại

Thiên Vũ Trụ này đều chưa hẳn đã sinh ra.

Có thể nói, đây là một môn công kích không thể ngăn cản!

Một khi nắm giữ, mặc cho đối thủ có chiến lực cao hơn người rất nhiều, bằng vào công kích này, chém giết đối phương không thành vấn đề!

Tuy nhiên, mặc dù khó giải, nhưng muốn tu hành độ khó cũng không cách nào tưởng tượng.

Cho dù mạnh như Kim Dương Dao Hoàng, cũng phải dùng một ngàn hai trăm kỷ nguyên mới đạt đến tiêu thành, còn đại thành, mãi cho đến khi hẳn sắp chết đi mới lĩnh hội thành công, khó khăn cỡ nào!

Phong Vân bây giờ ở phương diện này đoán chừng cũng chỉ có thiên phú ngang hàng với Kim Dương Dao Đạo.

"Xem ra chỉ có thể lĩnh hội tới cấp độ nhập môn. . ."

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu.

"Về sau phải tìm thêm nhiều hình chiếu, tăng cường Thời Gian thiên phú cùng Đạo Đạo thiên phú."

Hắn cũng không muốn giống như Kim Dương Dao Hoàng, đến chết mới lĩnh hội đến đại thành, vậy cũng quá thảm.

"Nếu là có thể tại một cái kỷ nguyên lĩnh hội đến đại thành, đến lúc đó hẳn cũng đủ mạnh."

Phong Vân lâm bẫm.

Khi đó, cho dù hẳn không trở thành Đạo Quân, bằng Đạo Đạo này, cũng có thể chém giết Đạo Quân!

"Bắt đầu đi."

Đè xuống đủ loại suy nghĩ trong lòng, Phong Vân lúc này bắt đầu tìm hiểu lĩnh ngộ.

Thời Gian thiên phú cùng Đạo Đạo thiên phú đồng thời thôi động, vô số lý giải cảm ngộ từ trong lòng tuôn ra, kết hợp với một chút chú giải mà Kim Dương Đạo Hoàng lưu lại, hẳn bắt đầu từng chút một tăng cường lí giải của chính mình đối với Thời Gian Đạo Đạo.

Chương 881: Vậ quá khó!

Chương 881: Vậ quá khó!

Thời gian trôi mau, nhoáng một cái đã ngàn năm trôi qua.

Phủ thành chủ, bên trong phòng tu hành.

Một thanh niên đang nhắm mắt, tĩnh như bàn thạch, có loại ý vị đặc biệt, từng sợi khí tức trong cơ thể hần tràn ra, khuếch tán ra xa.

Thời không giống như đều hỗn loạn, khi thì giam cầm, khi thì gia tốc, khi thì lui lại, một mảnh hỗn độn.

Người thanh niên này đương nhiên là Phong Vân, hắn đã ngồi xếp bằng ở đây ngàn năm chưa động đậy, giống như hóa thạch.

Lúc này, cuối cùng Phong Vân đã động, trong cơ thể phát ra một tiếng coong, giống như tiếng đao ngâm, vang vọng trong điện, có thụy tượng giống như đắc đạo, ánh sáng nhảy múa.

Nhưng thụy tượng nhìn như mộng ảo này, lại ẩn chứa lực lượng cực kỳ đáng sợ, vô hình khuếch tán ra ngoài, lan ra toàn bộ Hoàn Quang Tinh.

Chỉ một thoáng, tất cả sinh mệnh vũ trụ trên Hoàn Quang Tinh đều cảm thấy có cái gì đó vô cùng đáng sợ giáng lâm, dưới chân lão đảo, cảm giác bản thân bỗng nhiên suy yếu mấy phần, lập tức khiến bọn họ hoảng sợ.

Nhưng một giây sau, cảm giác này đã biến mất, giống như chưa từng xuất hiện, những sinh mệnh vũ trụ này cũng không cảm thấy khó chịu nữa,

giống như vừa sinh ra ảo giác.

...

Một góc Hoàn Quang Tinh, Trụ Vũ và Hắc Tê cảm nhận được sự thay đổi này, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phủ lãnh chúa.

Hắc Tê giống như nghĩ đến cái gì đó, sắc mặt trở nên vô cùng kích động: “Cảm giác này...”

“Không sai, chính là Thời Gian Dao Đao!” Trong mắt Trụ Vũ bắn ra tinh quang chưa từng có: “Thì ra lần này chủ nhân bế quan để lĩnh hội Thời Gian Dao Đao, hơn nữa, nhìn cảnh tượng này, hẳn là đã nhập môn!”

“Đúng vậy, ta sớm nghĩ đến, lúc trước chủ nhân đi vào đao mộ đã thể hiện thiên phú thời gian, đây là một trong những lý do khiến lão chủ nhân coi trọng chủ nhân.”

Hắc Tê không nhịn được đứng lên: “Chủ nhân đã lĩnh ngộ được hai trong số ba đại đao đao chí cao của lão chủ nhân, chỉ còn một môn ‘Bất Hủ Dao Đao’ là đầy đủ!”

“Thời Gian Dao Đao khó khăn nhất cũng đã nhập môn, chắc rằng Bất Hủ Dao Đao cũng không xa.” Trụ Vũ nói khẽ: “Hi vọng chủ nhân có thể hoàn thành chuyện mà lão chủ nhân chưa hoàn thành, tu ba môn đao đao chí cao này đến viên mãn.”

Hắc Tê lắc đầu nói: “Như vậy quá khó, không nói đến cái khác, chỉ là Thời Gian Dao Đao, gần như không có khả năng viên mãn được.”

“Cũng nên có hi vọng, nhờ lại trở thành hiện thực thì sao?”

“Được rồi, trở về nhìn một chút.”

Lúc này, Hắc Tê và Trữ Vũ thu hồi bàn cờ, một bước phóng ra, trở lại phủ lãnh chúa.

Khi hai người bước vào phòng tu hành, đúng lúc nhìn thấy Phong Vân tu hành xong, mở hai mắt ra.

Trong tích tắc, lực lượng vô hình bỗng nhiên trùng kích lên người bọn họ, toàn thân Hắc Tê và Trữ Vũ chấn động, khí cơ trên người bọn họ lập tức giảm đi một thành.

Da thịt vốn hồng hào mỡ màng cũng ảm đạm đi mấy phần, tóc cũng vậy.

Nhưng hai bọn họ không thêm để ý, nhìn Phong Vân chăm chăm, sắc mặt hưng phấn: “Quả nhiên là Thời Gian Dao Dao.”

Hai người họ đã đi theo Kim Dương Dao Hoàng nhiều năm, rất quen thuộc với khí tức này, mặc dù nhỏ yếu hơn Kim Dương Dao Hoàng rất nhiều, nhưng loại lực lượng thuần túy đáng sợ này, bọn họ sẽ không quên.

“Ngàn vạn kỷ nguyên sau, Thời Gian Dao Dao khiến vô số kẻ địch nghe thấy đã sợ mất mật, lại lần nữa hiện thế!”

Hắc Tê giống như nhìn thấy tương lai Phong Vân sẽ trở thành Chúa Tể thế giới!

Hơn nữa, Phong Vân còn đáng sợ hơn lão chủ nhân, hấn đồng tu đao kiếm, cho dù lão chủ nhân sống lại, lúc cùng bậc với Phong Vân, cũng bị hấn nghiền ép!

“Thật khủng bố, đao kiếm song tu, tiến bộ vẫn đáng sợ như vậy, khiến người ta sợ hãi...”

Trong lòng Hắc Tê rung động.

Hắn ta từng nghĩ khuyên Phong Vân chỉ tu một đạo, không cần lãng phí nhiều tinh lực ở phương diện khác, nếu không sẽ không thể tu luyện đến tầng sâu, tiến bộ cũng sẽ giảm xuống.

Nhưng sự thật chứng minh, yêu nghiệt là yêu nghiệt, không thể hình dung theo lẽ thường.

Tốc độ chậm? Lãng phí tinh lực? Không tồn tại, vài phút là đột phá, không giống đùa giỡn, có thể hù chết người!

Dù sao bây giờ Hắc Tê cũng không có suy nghĩ khuyên Phong Vân nữa, đây không phải là tự mình tìm tai vạ sao?

Một lát sau.

Phong Vân thu liễm khí cơ, cảm giác đáng sợ kia biến mất, lực lượng vô hình trong mắt biến mất, tất cả khôi phục lại bình thường.

Trụ Vũ và Hắc Tê thấy vậy, đi lên phía trước nói: “Chúc mừng chủ nhân nhập môn Thời Gian Đạo Đạo!”

“Ngàn năm mới nhập môn, Thời Gian Đạo Đạo này còn khó hơn Kim Dương Đạo Đạo rất nhiều.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

“Rất bình thường, Kim Dương Đạo Đạo xem như có cấp bậc tầng giữa trong đạo đạo chí cao, còn Thời Gian Đạo Đạo lại là cấp xa hoa nhất, đương nhiên độ khó sẽ không giống nhau.” Trụ Vũ giải thích.

Phong Vân gật đầu, đương nhiên hắn hiểu những thứ này, nhưng chân chính tu hành, mới cảm thấy độ khó cao đến mức không thể tưởng tượng được.

Nếu không tăng thiên phú thời gian và đao đạo lên, hấn muốn tiến bộ sẽ tốn thời gian dài đằng đặc.

Đối với Phong Vân mà nói, đây là chuyện khó mà tiếp nhận được.

Hấn có thói quen thăng cấp với tốc độ tên lửa, làm sao chấp nhận được tốc độ như rùa bò đó!

“Xem ra sau này phải thu thập nhiều hình chiếu ở phương diện này.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Sau đó, hấn lập tức đề lại suy nghĩ này, nhớ đến một chuyện, rồi nói với Hắc Tê và Trạ Vũ: “Ta định đến Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ một chuyến, hoàn thành phó thác của Kim Dương Đao Hoàng lão sư, đến xem Kim Đao Môn ông ấy đã thành lập còn ở đó hay không, các người có muốn đi cùng không?”

Hắc Tê và Trạ Vũ nghe vậy liền nhìn nhau, trầm mặc một lát rồi lắc đầu.

“Chúng ta không đi, tránh thấy cảnh thương tình.”

Ngoài dự đoán của Phong Vân, Hắc Tê và Trạ Vũ lại không đi.

Nhưng hấn cũng không thềm đề ý, hấn chỉ hỏi một chút mà thôi, bọn họ đi hay không cũng không ảnh hưởng đến hấn.

“Được, vậy hai người canh giữ tại lãnh địa của ta, ta đi một thời gian sẽ trở về, đoán chừng sẽ không quá dài.”

Phong Vân gật đầu nói.

Hấn lập tức hóa thành một thiếu niên dị tộc, trên đầu có hai chiếc sừng và bốn tai, vai vác chiến đao trước mặt Trạ Vũ và Hắc Tê.

“Thế nào?” Phong Vân cười nói.

“Hoàn mỹ, không phải cấp Đạo Quân trở nên thì không ai có thể phát hiện.” Trụ Vũ tán thưởng.

Hắc Tê bên cạnh cũng mở miệng: “Năng lực biến thân của chủ nhân có thể nói là thủ đoạn bảo mệnh mạnh nhất, quả thực là năng lực cần thiết khi ra ngoài thám hiểm, khiến người ta hâm mộ.”

“Ha ha, tạm được tạm được.”

Phong Vân đắc ý, sau đó, hắn chào hỏi hai người họ: “Đi đây.”

Dứt lời, dưới chân hắn điềm một chút, biến mất tại chỗ, không để lại dấu vết.

“Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ...”

Trụ Vũ nhìn Phong Vân đã đi xa, sắc mặt hoảng hốt, không biết đang nghĩ gì, dường như đã lâm vào hồi ức xa xưa.

Chương 882: Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ!

Chương 882: Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ!

Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ cách Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ ít nhất tỷ tỷ năm ánh sáng, không biết khoảng cách cụ thể bao nhiêu, nói chung là rất xa.

Dù sao hai bên dường như không qua lại.

Đây cũng là trạng thái bình thường trong vô tận hỗn độn, các vũ trụ rất ít liên hệ với nhau, bởi vì khoảng cách quá xa.

Có thể liên hệ, nhưng không cần thiết.

Còn chuyện giữa Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ và Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, là chuyện không thường thấy.

Vốn dĩ trong phạm vi này đều là lãnh địa của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ thuộc về người xâm nhập.

Cho nên hai bên ở vào trạng thái không chết không thôi.

...

Trong phòng lái phi thuyền.

Phong Vân liếc nhìn tin tức liên quan đến Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ mà Kim Dương Dao Hoàng lưu lại cho hắn.

“Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, quần hùng cát cứ, chủng tộc san sát, nơi này nhìn như phồn hoa, nhưng thật ra ẩn chứa rất nhiều sát cơ, trật tự quy tắc bị hạ thấp đến tình trạng thấp yếu nhất, ở đây, thực lực mới là tiêu chuẩn duy nhất...”

Phong Vân tồn tại phút xem xong tin tức giới thiệu.

Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ này không có gì khác biệt với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ ở trăm vạn kỷ nguyên trước, ở vào trạng thái phân chia thời gian dài, các thế lực chinh phạt lẫn nhau, thường có tranh đấu.

“Hỗn loạn như thế, không biết bao nhiêu kỷ nguyên đi qua, Kim Dao Môn mà Kim Dương Dao Hoàng lưu lại đã biến thành dáng vẻ gì, không biết đã bị hủy diệt chưa?” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Trước khi Kim Dương Dao Hoàng chưa thành Đạo Quân, từng tới Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, sáng lập Kim Dao Môn ở đây.

Sau đó ông ta trở thành Đạo Quân, tiến về chỗ sâu trong hỗn độn, một đi không trở lại.

“Hi vọng vẫn còn tồn tại, như vậy mình có thể trả lại một cái nhân quả.”

Dù sao Phong Vân cũng nhận ân tình truyền đạo của Kim Dương Dao Hoàng, nguyện vọng của ông ta, hắn cũng muốn hoàn thành.

Nếu có thể tìm được Kim Dao Môn, có thể trả cái ‘Tình’ này cho ông ta, như vậy vô cùng tốt.

...

Sau đó, Phong Vân nhìn khoảng cách tính toán thời gian, dựa vào tốc độ của Phiêu Miểu Phi Thuyền, còn hơn ngàn năm mới đến.

“Thật xa.”

Phong Vân lắc đầu, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu hành và quét hình chiếu.

Lần này, hắn quét hình chiếu trọng điểm trên các phương diện kiếm đạo, thể chất, linh hồn và không gian.

Thiên phú thể chất và thiên phú linh hồn thì không phải nói, nhất định phải tăng cường, đây là cái căn bản nhất liên quan đến hạch tâm thân thể và linh hồn của hắn, tăng lên là tất yếu.

Còn kiếm đạo và không gian, trong ba môn kiếm đạo chí cao mà Phong Vân sở tu, có một môn Sát Kiếm đã đại thành, còn lại hai môn Đế Kiếm và Tuyệt Kiếm.

Trước mắt không có cách tu Tuyệt Kiếm, Phong Vân phải tăng thiên phú mười hệ thuộc tính đến nguy đại đạo mới được, hắn tạm thời không có nhiều hình chiếu như vậy.

Nhưng Đế Kiếm, chỉ bao hàm kiếm đạo và không gian, vẫn có hi vọng.

Mặc dù tỷ lệ bạo ra rất thấp, nhưng dù sao còn hơn không có.

“Bắt đầu quét đi, hi vọng vận khí không quá kém.”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói, ngàn năm, có kém cũng không đến mức không bạo ra đồ tốt.

Cứ như vậy, Phong Vân ngồi trên phi thuyền, bắt đầu lưu lạc trong hỗn độn mênh mông trong một ngàn năm, cũng bắt đầu một ngàn năm quét hình chiếu và tu hành.

...

Vũ trụ không so đo tuổi tác, lại ngàn năm trôi qua.

Trong phòng lái phi thuyền, Phong Vân ngồi xếp bằng một ngàn năm, đã thức tỉnh.

Lúc hấn thức tỉnh, nhìn về phía ba lô trong tấm gương đầu tiên.

Chỉ thấy có mấy vật tỏa ra ánh sáng rạng rỡ khắc sâu vào mắt hấn.

[Thiên phú thể chất cấp Chí Tôn] : Đến từ hình chiếu Lạc Thiên Thần.

[Thiên phú không gian cấp Chúa Tể] : Đến từ hình chiếu Deeth.

...

Trừ hai vật này, không có vật tốt gì nữa.

“Mẹ nó, ta nôn!”

Phong Vân suýt nữa phun ra một ngụm máu, hấn quét hình chiếu một ngàn năm, chỉ cho hấn hai cái đồ chơi này?

Cái này mẹ nó vận khí quá đen rồi!

“Không phải rất lâu không bỏ sung hình chiếu mới thôi sao? Có cần keo kiệt như vậy không?”

Phong Vân muốn hóa thân thành anh hùng bàn phím, điên cuồng mắng.

Nhưng hắn chỉ có thể nhẫn nhịn, trách vận khí của bản thân quá kém, còn có thể trách ai nữa?

“Quên đi, thịt muỗi cũng là thịt, lãng phí là đáng xấu hổ.”

Trong lòng hắn thầm nói hai câu này, miễn cưỡng bình phục cảm xúc, lựa chọn hiển hóa.

Sau khi hiển hóa dung hợp hai vật phẩm này, thiên phú thể chất của Phong Vân tăng lên một bậc nhỏ, sắp đến hỗn độn cấp cực hạn.

Còn thiên phú không gian thì tiến bộ nhỏ hơn, mới đến cấp Chúa Tể.

“Tạm được, chiến lực cũng tăng thêm một chút.”

Phong Vân tự an ủi, chiến lực của hắn đề thăng, chủ yếu là do thiên phú thể chất mang lại.

...

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên vang lên tiếng nhắc nhở của trí năng phi thuyền.

“Báo cáo chủ nhân, đã đến Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ!”

Hả?

Phong Vân nghe vậy, ý thức lập tức trở về, hắn nhẹ nhàng lóe lên, đi đến trước màn hình, ngắm nhìn thế giới vũ trụ vô cùng lớn phía trước, ánh mắt sáng ngời: “Cuối cùng đã đến rồi.”

...

Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ khác Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ là, bên ngoài có ánh sáng đủ màu quán quanh, những tia sáng đủ màu này, chính là cương linh chi khí đặc thù của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.

Loại cương linh chi khí này còn mạnh hơn linh lực nhiều, cho dù là chất lượng hay uy lực.

Cho nên, sinh mệnh vũ trụ sinh ra trong môi trường này, trời sinh có căn cơ mạnh hơn, tỷ lệ sinh ra thiếu niên tuyệt thế cũng rất cao.

Cách Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ ngàn năm ánh sáng, Phong Vân thu phi thuyền lại, biến thành một hạt lưu lượng vũ trụ, lén tiến vào.

Năng lực ẩn núp của hắn chỉ có Đạo Quân mới phát hiện.

Mà nghe nói, ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ này không có Đạo Quân.

Đương nhiên, nếu tính ra, xem như có Kim Dương Dao Hoàng, nhưng đáng tiếc, ông ta đã vẫn lạc.

Mà sau khi ông ta vẫn lạc, Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ không sinh ra Đạo Quân nữa.

“Cũng chưa chắc, tin tức của Kim Dương Dao Hoàng là tỷ tỷ kỷ nguyên trước, thời gian dài như vậy, rất có thể đã sinh ra...”

Phong Vân âm thầm suy đoán.

Nhưng có sinh ra hay không, cũng không liên quan đến hắn, hắn không phải đến xâm lấn.

...

Tùy tiện xuyên qua bích chương của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, hắn thành công đi vào thế giới vũ trụ này.

Vừa vào trong đó, hắn đã cảm nhận được cương linh chi khí nồng đậm hơn bên ngoài rất nhiều lần.

Phong Vân đứng trên hư không, không cần linh hồn cảm ứng hắn cũng có thể cảm nhận được từng khí cơ sinh mệnh trên khắp đại địa, đại biểu có cường đại tồn tại.

“Đều là bảo bối nha!”

Trong lòng Phong Vân khẽ động, ở vũ trụ này càng có nhiều cường giả, hắn càng vui vẻ.

Như thế, hình chiếu mới sáng khoái!

Chương 883: Đùi của người ta đến!

Chương 883: Đùi của người ta đến!

Phong Vân đi vào Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, nhìn thấy rất nhiều cường giả, số lượng cường giả ở đây còn nhiều hơn Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ rất nhiều.

Nhưng hắn vẫn nhịn xuống ý muốn lấy hình chiếu ngay, đi xử lý chính sự trước rồi nói.

Phong Vân lập tức lấy địa đồ Kim Dương Dao Hoàng để lại ra, đi vào Vũ Hóa đại lục của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.

Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ chia thành năm đại lục, lần lượt là Vũ Hóa đại lục, Nguyên Túc đại lục, Địa Sát đại lục, La Phù đại lục, và Chúng Tinh đại lục ở trung tâm.

Đúng, Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ này không tồn tại như tinh cầu, mà có hình thức đại lục, có vô số chủng tộc, vô số sinh mệnh vũ trụ sinh hoạt trên năm đại lục này.

Dựa theo bản đồ Kim Dương Dao Hoàng lưu lại cho Phong Vân, thì vị trí của Kim Dao Môn ở gần trung tâm của Vũ Hóa đại lục.

Nhưng mà, lúc Phong Vân tốn một ngày đuổi đến, chỉ thấy một mảnh hoang vu, trừ những dãy núi cao ngất và rừng cây rậm rạp, thì không còn cái gì.

Thấy thế, Phong Vân liền than thở, đã nhiều năm như vậy, cảnh còn người mất.

“Chỉ có thể áp dụng kế hoạch thứ hai, đi tìm Thiên Mạc Trai.”

Thiên Mạc Trai, là tổ chức tình báo của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, năng lực tình báo trải rộng toàn bộ vũ trụ, chỉ cần có tiền, tin tức gì cũng có thể đến tay.

Còn sao Phong Vân biết, là do Kim Dương Dao Hoàng để lại cho Phong Vân.

Nếu không tìm thấy Kim Dao Môn ở chỗ cũ, thì đi tìm Thiên Mạc Trai hỏi thăm.

Nếu Thiên Mạc Trai cũng không biết, như vậy không cần tìm nữa, tất nhiên đã bị hủy diệt.

...

Lúc này, Phong Vân quay người rời đi, không lâu sau, hắn đã đến trước một thành trì cổ lão.

Giống như dùng kim loại đúc thành, có cảm giác lạnh lẽo, dường như là sản phẩm lưu lại từ đời Thần Ma, hùng vĩ bao la, nguy nga cao lớn, giống như một con hung thú thái cổ băng lãnh nằm ngang.

Có rất nhiều sinh mệnh vũ trụ ra vào, các loại cường giả đều có, có người đến giao dịch, cũng có người đến để giải trí.

Quá nhiều, giống như nước chảy, liên tục không ngừng.

Nơi này có tên là Vũ Hóa thành, nghe tên cũng biết, đây là thành trì quan trọng nhất ở Vũ Hóa đại lục, do thế lực khắp nơi khống chế, mặc dù là

nơi huy hoàng, nhưng cũng rắc rối phức tạp.

Bên ngoài nhìn như phồn hoa, thật ra lại tràn đầy sát cơ.

Đọc đường Phong Vân đã nghe ngóng một hồi, rất nhanh đã đến một khu kiến trúc.

Giống như cung điện, nhưng cao lớn tráng lệ, uy nghiêm thần thánh, trên bảng hiệu màu bạc có ba chữ to “Mạc Thiên Trai”.

Phong Vân lập tức cất bước đi vào.

Lúc hắn vừa đi vào, lập tức có một vị lão nhân toàn thân mọc đầy lông vũ đi đến: “Không biết vị tiên sinh này cần gì?”

Phong Vân nói ngay trọng điểm: “Ta muốn hỏi, trăm vạn kỷ nguyên trước, ở khu vực giữa Vũ Hóa đại lục, có một tông môn, tên là Kim Dao Môn, không biết còn tồn tại không?”

“Kim Dao Môn, ta tìm thử xem.”

Động tác của lông vũ lão nhân rất nhanh chóng, ấn mở màn hình giả lập ngay trước mặt Phong Vân, gõ ba chữ ‘Kim Dao Môn’ vào đó.

Phía trên xuất hiện từng dãy ký tự, như thác nước đổ xuống, Phong Vân nhìn xem, phát hiện bản thân xem không hiểu.

Xem ra đây chính là ám hiệu đặc thù của Thiên Mạc Trai, người ngoài xem không hiểu.

Rất nhanh, lông vũ lão nhân ngẩng đầu nhìn về phía Phong Vân: “Theo lời người nói, là Kim Dao Môn do Kim Dương Dao Hoàng sáng lập sao? Nếu như đúng, thì chính là nó.”

“Đúng vậy, không biết còn tồn tại không?” Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng.

Lông vũ lão nhân gật đầu: “Vẫn còn, nhưng bây giờ Kim Dao Môn đã đổi tên thành Dương Thiên Phái rồi, còn địa chỉ, thì ở trong hoang mạc phía tây của Vũ Hóa đại lục.”

“Được, đa tạ.”

Phong Vân lấy tiền tệ đặc thù của thế giới này ra, Cương Linh tệ, rồi đưa cho lông vũ lão nhân, đây là số tiền mà trên đường đến đây hắn đã dùng tài nguyên để đổi.

Sau khi nhận tiền, lông vũ lão nhân không nhịn được nói: “Nếu như ngươi là người thân cận với Kim Dao Môn, ta khuyên ngươi đừng lấn vào đó, gần đây xung quanh Kim Dao Môn toàn là kẻ địch, nếu ngươi lấn vào trong đó, sẽ có họa sát thân.”

“Không sao.”

Phong Vân không thèm để ý, khoát tay, nhẹ nhàng lướt đi.

Lông vũ lão nhân đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, lắc đầu than thở.

Lúc này, bỗng nhiên sắc mặt ông ta thay đổi, lập tức xông vào kiến trúc cổ, bởi vì ông ta nghe thấy triệu hoán.

Trong một đại điện, có một thân ảnh cao lớn vĩ ngạn ngồi đó, không rõ mặt, nhưng vô cùng uy nghiêm, cao cao tại thượng.

“Chủ nhân, gọi ta có chuyện gì?” Lông vũ lão nhân tiến lên khom lưng nói.

“Chú ý thiếu viên vai vác đao kia, hấn có phong thái trở thành Đạo Quân, tương lai nhất định sẽ bước vào cảnh giới vô thượng Đạo Quân!”

Giọng nói của thân ảnh vĩ ngạn phát ra rộng lớn, đình tai nhức óc.

“Cái gì?” Sắc mặt lông vũ lão nhân rung động.

Thân ảnh vĩ ngạn nhìn chằm chằm khối ngọc thạch trong tay: “Vừa rồi hấn xuất hiện, Thần Thạch đã sáng lên.”

Lông vũ lão nhân hít vào một ngụm khí lạnh, ông ta biết rõ Thần Thạch sẽ không sai, nếu nó đã sáng, vậy nói rõ thiếu niên vác đao kia, tương lai chắc chắn sẽ trở thành Đạo Quân!

“Không ngờ Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ sẽ xuất hiện một yêu nghiệt cái thể như vậy!”

Lông vũ lão nhân cảm thán nói, sau đó nghi ngờ hỏi: “Kỳ lạ, hấn yêu nghiệt như vậy, sao xưa nay chúng ta không biết hấn tồn tại, hôm nay mới xuất hiện.”

“Rất đơn giản, hấn không phải sinh mệnh bản thổ ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.” Thân ảnh vĩ ngạn nói.

“Thì ra là thế.” Lông vũ lão nhân bưng tình đại ngộ.

Ông ta lập tức nhớ đến chuyện Phong Vân hỏi thăm Kim Dao Môn, không khỏi cảm thán, chỉ sợ mấy thế lực khó xử Kim Dao Môn sẽ gặp tai ương rồi.

Đùi của người ta đến!

...

Đương nhiên Phong Vân không biết Thiên Mạc Trai đã đoán được thân phận ngoại lai của hắn, lúc này, hắn đã đến hoang mạc phía tây ở Vũ Hóa đại lục.

Khắp nơi đều là bão cát, thi thoảng có quái thạch san sát, thiếu màu xanh và sức sống.

“Môn phái lại ở địa phương này, xem ra năm đó Kim Dao Môn, bây giờ là Dương Thiên Phái đã vô cùng xuống dốc rồi.”

Phong Vân lắc đầu, nhanh chóng tiến lên.

Nửa ngày trôi qua, cuối cùng hắn đã đến nơi.

Phía trước có một hẻm núi to lớn, trong bão cát đầy trời, có mấy cung điện pha tạp cổ xưa, rách nát không chịu nổi, tản ra cảm giác nặng nề, giống như lão nhân sắp mục nát, đung đưa trong gió, tùy lúc sẽ biến mất, người tử hỏa diệt.

Phong Vân thấy vậy lắc đầu: “Xem ra Kim Dao Môn đã đến cường cùng rồi, khí tượng tông môn cũng hỏng bét.”

Khí tượng tông môn có thể nhìn ra tông môn đó mạnh hay yếu.

Như nhìn Càn Nguyên Tông, giống như nhìn thấy một đầu Thần Long bay lượn giữa thiên địa, muôn hình vạn trạng, vạn thể đồ rục.

Ngược lại Kim Dao môn, bây giờ là Dương Thiên Phái, lại không có những thứ này!

Chương 884: Bởi vì, ta đến!

Chương 884: Bởi vì, ta đến!

Phong Vân không nghĩ tới tông môn mà trước kia Kim Dương Dao Hoàng sáng lập, bây giờ lại trở nên thế này.

Thân hình hần khẽ động, vọt về phía chỗ sâu trong hẻm núi, nhanh chóng đi tới trên đỉnh quan sát xuống bên dưới.

Linh hồn quét qua, mọi tình huống trong tông môn đều rõ như lòng bàn tay.

Hắn không khỏi than thở một câu, "Chỉ có chút ít mấy chục tu giả thôi ư. . ."

Chuyện này đối với một cái tông môn mà nói, đã đi tới thời điểm sắp giải tán.

Phong Vân còn cảm giác được, trong số mấy chục tu giả này, Chúa Tể có ba mươi người, Chí Tôn có hai mươi người, bán Đạo Quân, vền vền chỉ có một người, hơn nữa mới vừa đột phá đến bán Đạo Quân nhất trọng thiên mà thôi!

Trình độ như vậy, thật sự là quá mức nhỏ yếu.

Lúc này, Phong Vân chú ý tới đang có mấy tu giả trẻ từ trong môn phái đi ra, trước khi xuất phát thần thái vội vàng, dường như đều là đệ tử trong môn phái.

Trong số đó có một đệ tử nhỏ tuổi chần chừ nói: "Su huynh, chúng ta cứ như vậy mà rời đi thôi ư? Không bầm báo với chưởng môn một chút sao?"

"Còn bầm báo cái gì, Dương Thiên Phái đã sắp duy trì không được nữa rồi, chưởng môn cự tuyệt lời cầu thân của Ninh Ti, đệ tử chân truyền Quy Nguyên Tông, sợ là không bao lâu nữa, cường giả của Quy Nguyên Tông sẽ tới đây trút giận, đến lúc đó, tông môn chắc chắn gặp tai hoạ ngập đầu!"

"Hơn nữa, cho dù không có Quy Nguyên Tông, cứ ở lại trong Dương Thiên Phái cũng không có tiền đồ gì cả, tài nguyên càng ngày càng ít, sớm muộn cũng sẽ xong đời!"

"Đúng, nói đúng lắm. . ."

Nói rồi, mấy đệ tử này cũng không quay đầu lại rời khỏi hẻm núi, biến mất trong đây trời bão cát.

Phong Vân ở trên không trung lạnh lùng nhìn một màn này, trong lòng than thở, xem ra thật đúng là đã rơi vào bước đường cùng.

. . .

Lúc này, trong cung điện nằm ở vị trí trung tâm nhất Dương Thiên Phái.

Nơi này cũng coi như là nơi có điều kiện tốt hơn cả trong số các cung điện, không tính quá mức cổ xưa, phía trên miển cưỡng còn có thể trông thấy hình ảnh Long Phượng múa điêu khắc trước kia.

Trong cung điện, một nữ tử mặc áo giáp đỏ đang ngồi trên ghế.

Nữ tử này mái tóc thả dài, trong đó xen lẫn một vài sợi tóc màu vàng óng, ngũ quan tinh xảo như vẽ, chỉ là có chút tái nhợt, trong vẻ phong hoa tuyệt đại, còn mang theo một tia yêu kiều, làm cho người khác thương tiếc.

Nữ tử mặc giáp đỏ, chính là chương môn hiện tại của Dương Thiên Phái, tên là Kim Thanh, cũng là vị bán Đạo Quân duy nhất của Dương Thiên Phái.

Lúc này, trong tay Kim Thanh, đang cầm một chiếc lệnh bài, lệnh bài này toàn thân đều có màu tím, trên đó viết một chữ 'Quy', bị nàng nắm chặt trong tay, thậm chí, tay nàng đã siết đến trắng bệch.

Ánh mắt nàng lộ ra vẻ khuất nhục, nhưng lại chỉ có thể cố nén, có lòng muốn bóp nát lệnh bài này, nhưng nghĩ tới hậu quả, lại cứng rắn ép mình ngừng lại động tác.

Trong lòng, phần khuất nhục kia lại càng sâu.

Nhưng một giây sau, trong mắt nàng lóe lên sát khí, sợi tóc tung bay, quyết tuyệt nói: "Ninh Ti, Kim Thanh ta dù chết, cũng tuyệt đối không đồng ý đề nghị kết thông gia của ngươi!"

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bầm báo.

Kim Thanh nhanh chóng bình phục cảm xúc, mở miệng nói: "Vào đi."

Theo tiếng bước chân đi, không bao lâu sau, một nữ tử tướng mạo thanh tú đi tới.

"Chuyện gì?" Kim Thanh nói.

Nữ tử này chần chờ một hồi lâu, mới chậm rãi nói: "Su, su tôn, lại có năm đệ tử rời phái. . ."

Kim Thanh nghe vậy liền giật mình, sau đó đắng chát cười một tiếng, "Đê bọn hăn đi đi, dù sao Dương Thiên Phái không lâu sau cũng sẽ bị hủy diệt, ngươi cũng mau đi đi."

"Sư tôn, ta sẽ không đi! Nếu không phải khi đó người cứu ta, ta hiện tại đã sớm chết rồi! Ta thề sẽ cùng sư tôn cùng tồn vong!"

Nữ tử thanh tú này bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, sắc mặt vô cùng kiên quyết, chém đing chặt sắt.

Kim Thanh thở dài một tiếng, "Người hà tất phải như vậy chứ?"

Lập tức, nàng đưa mắt nhìn về phía trên đỉnh đại điện, nơi đó treo một bức tranh, phía trên có một vàng Thái Dương vàng chói, bên trong vàng Thái Dương đó dường như có một thanh Thần Dao.

"Lão tổ lập ra tông môn, chẳng lẽ phải hủy ở trên tay ta hay sao?"

"Sẽ không hủy."

Đúng lúc này, một giọng nói xa lạ bỗng nhiên truyền đến, không có dấu hiệu nào, cứ như vậy vang lên trong đại điện, khiến Kim Thanh cùng nữ đệ tử kia giật mình kinh ngạc.

Các nàng nhanh chóng lấy lại tinh thần, nhìn về phía phát ra âm thanh, thình lình phát hiện, trong đại điện, chẳng biết lúc nào đã có thêm một bóng người.

"Người là ai?"

Kim Thanh kinh sợ thốt lên, người này lúc nào đến đây, nàng vậy mà không cảm giác được chút nào.

"Tên ta các người không cần thiết phải biết, chỉ cần biết là, ta cũng là người của Dương Thiên Phái là được." Phong Vân thản nhiên nói.

Hắn xem như đệ tử của Kim Dương Dao Hoàng, nơi này là môn phái mà Kim Dương Dao Hoàng sáng lập, cho nên Phong Vân nói hắn là người

trong phái này, cũng không có gì sai. . .

"Không có khả năng, ta cho tới bây giờ chưa từng gặp qua ngươi." Nữ tử thanh tú không tin, Kim Thanh cũng vậy.

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ thêm, chỉ nhẹ nhàng lộ ra một ngón tay, trên hư không vạch một đường, "Nhu vậy, các ngươi nên tin chứ."

Keng!

Theo hấn vạch một ngón tay, lập tức như có tiếng đao rít vang lên.

Một giây sau, trong tầm mắt của Kim Thanh cùng nữ tử thanh tú kia, hoàn toàn bị một vầng Thần Dương vàng rực tràn ngập, to lớn vô biên, Thần Uy hùng vĩ.

Mà trong ánh Kim Dương, một thanh Thần Đao chậm rãi hiển hóa, trăm thiên diệt địa, tàn sát thương khung!

"Cái này, cái này, đây là. . . Kim Dương Đao Đạo! !"

Kim Thanh nhận ra trước tiên, mặt mũi tràn đầy sợ hãi mac hét lên.

Một lát sau, hết thảy dị tượng đều tán đi.

Nàng nhìn chăm chăm Phong Vân, run giọng nói: "Ngươi, ngươi là truyền nhân của lão tổ! ?"

Kim Dương Đao Hoàng, Kim Dương Đao Đạo, từ trước tới nay nàng chỉ biết mà chưa từng có được, trừ phi là truyền nhân của Kim Dương Đao Hoàng!

"Đúng vậy." Phong Vân gật gật đầu, hấn quét mắt nhìn Kim Thanh. Mái tóc của nàng pha lẫn chút sợi màu vàng óng, không khác gì Kim Dương

Đao Hoàng, không hề nghi ngờ, đây là hậu duệ của Kim Dương Đao Hoàng.

Kim Thanh nghe vậy, toàn thân chấn động, hai mắt chăm chú nhìn Phong Vân, bên trong mang theo chờ đợi, "Xin, xin hỏi, lão tổ, lão nhân gia người vẫn còn chứ?"

Phong Vân lắc đầu, "Sớm đã mất rồi."

Dù trong lòng đã sớm chuẩn bị, nhưng khi thực sự nghe được câu này, Kim Thanh vẫn tái mặt, thân thể run run, thanh âm nghẹn ngào, "Chết, lão tổ quả thật đã chết rồi."

Biết tin Kim Dương Đao Hoàng đã mất, một tia hi vọng cuối cùng trong lòng nàng cũng tán đi.

"Lần này, Dương Thiên Phái triệt để xong đời." Kim Thanh lâm bảm.

"Sẽ không, nếu nói là tại sao, thì là bởi vì, ta đã đến."

Phong Vân phun ra câu nói này, sau đó nhìn cũng không nhìn Kim Thanh cùng nữ tử thanh tú kia, trực tiếp đi ra khỏi đại điện, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, tay phải nắm chặt chuôi đao, giống như đang chờ đợi điều gì.

Kim Thanh cùng nữ tử thanh tú đuổi theo ra đến, nhìn biểu hiện của Phong Vân mà không hiểu ra sao, tên này đang làm cái gì.

"Ha ha ha —— "

Chợt, một loạt tiếng cười to từ trên không trung truyền xuống, mang theo cuồng phong bạo ngược, quét sạch tung hoành, phong vân biến sắc!

Chương 885: Không lùi, chết!

Chương 885: Không lùi, chết!

Tiếng cười điên cuồng quanh quần giữa thiên địa. Trên không trung, phía trên lưng một linh thú to lớn, một thanh niên áo tím đứng thẳng, dáng vẻ khá anh tuấn, chỉ là tà khí trên hai đầu lông mày lại phá hỏng chính thể, khiến cho hắn nhìn qua có chút tà dị.

"Từ nay về sau, Dương Thiên Phái này, sẽ thuộc về bản đại nhân!"

Giọng nói điên cuồng phách lối quanh quần, theo giọng nói này của hắn, uy áp vô hình tràn ngập ra, trong khoảnh khắc đã bao phủ toàn bộ hẻm núi.

Trong Dương Thiên Phái chỉ còn lại mười mấy đệ tử, đều nhao nhao bưng tỉnh khỏi trạng thái tĩnh tọa, bọn họ từng người sắc mặt trắng bệch, rõ ràng cảm nhận được một cỗ uy áp khổng lồ từ không trung đè xuống, tựa như lúc nào cũng có thể xoắn nát bọn họ.

"Ninh Ti!"

Kim Thanh nhìn thấy thanh niên áo tím đứng trên lưng Linh Thú trên không trung, căn môi dưới, trong mắt đầy vẻ khuất nhục, "Kim Thanh ta cho dù chết, cũng sẽ không khuất phục ngươi!"

Nàng rõ ràng lộ ra dáng vẻ quyết tâm sẽ sống chết đến cùng, hiển nhiên là muốn liều mạng.

Nhưng ngay lúc này, một giọng nói bình tĩnh truyền vào trong tai nàng, "Lui ra."

Vẽn vẹn hai chữ, lại như thiên lôi cuộn cuộn quanh quẩn trong đầu Kim Thanh, khiến nàng vô ý thức lui ra phía sau mấy bước.

Phong Vân tay cầm chuôi đao, ánh mắt không hề bận tâm, ngẩng đầu nhìn thanh niên áo tím trên không trung.

Hiển nhiên, hai chữ 'Lui ra' này là nói với thanh niên mặc áo tím kia.

Thiên khung.

Thanh niên mặc áo tím kia nghe hắn nói như thế, thần sắc lập tức âm trầm xuống, hắn vốn là đệ tử chân truyền của Quy Nguyên Tông, địa vị cực cao, thiếu niên tay cầm đao kia trong cảm giác của hắn chỉ là hạng người qua quýt tầm thường, lại dám nói chuyện với hắn như vậy.

Lúc này, hắn cười lạnh một tiếng, "Không lui lại thì sao?"

"Không lui, chết."

'Chết' chữ vừa ra, sau một khắc, Phong Vân nắm chặt chuôi đao khẽ động tay phải.

"Keng!"

Một tiếng kiếm rít vang, đột nhiên lao lên!

Lúc này, thiên địa vẫn còn mờ mịt, nhưng theo sau tiếng kiếm rít này, một vòng đao quang xông ngược lên, sáng chói vô lượng, thành nguồn sáng duy nhất giữa thiên địa!

PhỤt!

Tốc độ quá nhanh, lóe lên một cái rồi biến mất.

Tiếp theo, cự thú cùng thanh niên áo tím trên không trung, trực tiếp cứng ngắc ở nơi đó, giống như là bị thời gian ngưng kết lại vậy.

Thanh niên mặc áo tím kia trong mắt còn nguyên vẻ chấn kinh cùng không dám tin, ngơ ngác đứng ở nơi đó.

"Xoạt!"

Bên ngoài đại điện, Phong Vân thu đao, lập tức quay người một lần nữa bước vào trong cung điện, chỉ còn lại Kim Thanh cùng nữ tử thanh tú đầy mặt ngây ngốc đứng tại chỗ.

Một giây sau, trong ánh mắt hoảng sợ của toàn bộ đệ tử Dương Thiên Phái, chỉ thấy cự thú cùng thanh niên áo tím kia một phân thành hai, cơn mưa máu văng ra đầy trời, từ trên không trung rơi xuống phía dưới, chìm sâu vào mặt đất, gây nên từng trận nổ vang.

Hết thảy mọi chuyện này, cũng chỉ phát sinh trong chớp mắt ngắn ngủi!

Giết chết!

Thanh niên áo tím Ninh Ti, cho đến tận lúc chết, đều không thể tin được, chính mình lại bị một đao giết gọn!

...

Lúc này, bầu trời bởi vì bị một đao kia của Phong Vân chém vỡ tầng mây, có từng tia sáng vàng kim từ phía trên trút xuống, rơi xuống trên thân Phong Vân cực kì chói mắt. Cảnh tượng này sâu sắc khắc vào đáy mắt Kim Thanh. . .

Trên thực tế, không chỉ nàng, các đệ tử Dương Thiên Phái vừa chạy tới, cũng đều thấy cảnh này, tựa như hình tượng vĩnh hằng mà bọn hắn khó mà quên được.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có âm thanh từng nhịp hô hấp càng ngày càng nặng, bọn họ nhìn nhau, ai nấy đều tâm thần chấn động.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, bọn họ từ tuyệt vọng cho tới chấn kinh, tâm thần biến hóa quá nhanh, cho tới lúc này, bọn họ vẫn có cảm giác như đang mơ.

"Hắn, hắn là ai! !"

"Vị tiên bối này vì sao lại giúp Dương Thiên Phái chúng ta!"

"Nháy mắt giết chết bán Đạo Quân tam trọng thiên Ninh Ti, hắn, hắn đến cùng có tu vi gì!"

Từng tiếng kinh hô lần lượt vang lên, mang theo vẻ kinh hãi.

"Đây là một vị tông môn trưởng lão của Dương Thiên Phái ta năm xưa đi ra ngoài, bây giờ, hắn tu vi tiến nhanh nên vừa mới trở về!"

Kim Thanh sau cơn rung động, lập tức kịp phản ứng, nói khẽ.

Đồng thời trên mặt nàng lộ ra nụ cười mỉm, nụ cười mỉm này, từ sau khi bậc cha chú của nàng chết đi đến bây giờ, đã không còn xuất hiện nữa.

Nàng hé miệng cười, tựa như đóa hoa nở rộ, tỏa ra phong thái mê người kì lạ.

Các đệ tử nhìn qua bóng lưng Phong Vân biến mất sau đại điện, ngắn ngủi vài giây yên tĩnh trôi qua, sau đó chợt bộc phát ra tiếng hoan hô kịch liệt.

Không nghĩ tới trong tông môn của bọn họ còn có cường giả như vậy, lần này, Dương Thiên Phái có hi vọng rồi!

...

Cho những đệ tử kia lui ra, Kim Thanh cùng nữ tử thanh tú nhanh chóng tiến vào đại điện, hai nàng lúc này không còn tâm tình tùy ý như trước đó nữa, mà mang theo chút khẩn trương.

Thậm chí, hai nàng đều có thể rõ ràng nghe được trái tim mình, đang nhanh chóng nhảy lên.

Thân thể khẽ run đi vào điện, đoạn đường bình thường đã đi qua ngàn vạn lần, lúc này lại vô cùng dài.

Thật vất vả đi tới gần, Kim Thanh nhìn Phong Vân đứng ở trên đài cao giữa cung điện, há hốc mồm, muốn nói cái gì, nhưng lại phát hiện cái gì đều nói không ra.

Lúc này, Phong Vân nhìn sang, bình tĩnh nói: "Về sau ta sẽ tọa trấn Dương Thiên Phái, mọi việc không đáng ngại."

Bình thân lại ẩn chứa sự tự tin vô cùng.

"Còn có, tòa cung điện này ta cũng trưng dụng, lui ra đi."

Sau khi nói xong, Phong Vân liền xếp bằng trên bờ đoàn, hơi khép hai con ngươi, hoàn toàn không có ý để ý Kim Thanh cùng nữ tử thanh tú kia.

Kim Thanh thấy thế, chỉ có thể mang theo nữ tử thanh tú lui ra ngoài.

...

Bên ngoài.

Nữ tử thanh tú nhỏ giọng nói: "Su tôn, hấn cũng quá cao lãnh rồi, hoàn toàn không để ý tới chúng ta, nhất là su tôn ngài, đối mặt với nữ tử xinh đẹp như ngài, vậy mà hấn lại thờ ơ."

"Người hiểu cái gì, đây mới thực sự là tu giả, giữ vững đạo của mình, không đoạt vật ưa thích của người, không vì nỗi buồn của kẻ khác mà buồn phiền, mặc cho thương hải tang điền, phẫn hồng vờn quanh, sợ là đều không chút dao động."

Kim Thanh lắc lắc đầu nói.

Nàng từng nghe phụ thân nàng nói qua, đây mới thực sự là tu giả, cái gọi là danh lợi, trong mắt loại người này không đáng một đồng.

Bọn họ truy cầu chỉ là đạo của mình, là con đường đỉnh phong chân chính.

Về phần những tồn tại danh dương thiên hạ kia, theo bọn hấn nghĩ, cũng chỉ là một đám người đáng thương ngay cả danh lợi đều không bỏ xuống được mà thôi.

"Su tôn, vị tiền bối này giết chết Ninh Ti, chỉ sợ không bao lâu nữa, cường giả Quy Nguyên Tông đánh đến nơi. . ."

Nữ tử thanh tú đầy mặt lo lắng nói.

Kim Thanh nghiêng chặt hàm răng, "Đây là do Ninh Ti chính mình muốn chết, tự tiện xông vào môn phái người khác, chết không có gì đáng tiếc!"

...

Tại một ốc đảo trên hoang mạc cách Dương Thiên Phái mấy tỷ năm ánh sáng.

Nơi này có núi xanh sừng sững đứng vững, làn khói nhạt lượn lờ, mỗi một ngọn núi đều có thác nước cao vạn trượng rủ xuống, tóe lên từng đợt khói mỏng, nước biếc quần núi mà chảy, nơi đây thanh thúy tươi đẹp mà mỹ lệ.

Nếu là ở nơi khác, cảnh sắc như vậy không tính là gì.

Nhưng ở hoang mạc lại rất ít gặp được, khắp nơi đều là cát đá, không có một ngọn cỏ, phong cảnh sơn thủy hữu tình này, hết như tiên cảnh.

Một bia đá to lớn đứng dựng thẳng ở bên ngoài, bên trên khắc rõ ba chữ lớn 'Quy Nguyên Tông'!

Chương 886: Cao điệu tổ ba người!

Chương 886: Cao điệu tổ ba người!

Quy Nguyên Tông, ở trên ốc đảo trong hoang mạc vô biên một mảnh.

Lúc này, trong cung điện ở chỗ sâu của ốc đảo, đang có thanh âm lạnh như băng truyền ra:

"Dương Thiên Phái, dám giết đệ tử của ta, đã không cần phải tồn tại nữa, ba vị trưởng lão, giao cho các người xử lý."

"Sau ngày hôm nay, ta không hy vọng còn nhìn thấy Dương Thiên Phái còn bất cứ vết tích nào tồn tại ở thế gian!"

"Vâng, tông chủ!"

Ba đạo thân ảnh mang theo khí thế bàng bạc phóng lên tận trời, trong nháy mắt đã biến mất ở nơi xa, rất nhanh đã không thấy gì nữa.

Trong cung điện, một thân ảnh bạch phát ngạo nghễ đứng đó, chính là tông chủ Quy Nguyên Tông.

Chỉ thấy hắn ngóng nhìn nơi xa, lẩm bẫm nói: "Nhiều kỷ nguyên như vậy qua đi, Kim Dương Đạo Hoàng đã không còn tin tức gì truyền đến nữa, đoán chừng đã vẫn lạc rồi, là thời điểm nên động thủ."

Năm đó Kim Dao Môn là đạo thống Kim Dương Đạo Hoàng lưu lại, việc này tự nhiên không phải bí mật gì cả, chỉ cần tông môn tâm trung hoặc thế lực lớn đều biết được.

Bất quá mặc dù bọn họ gặp ghé Kim Dao Môn, nhưng cũng không dám công nhiên ra tay, dù sao là do Kim Dương Dao Hoàng lưu lại, vạn nhất ngày nào đó hắn trở về, chẳng phải là bắt gà không được còn mất nắm thóc sao.

Cho nên, những thế lực này đều chỉ dám ra tay trong bóng tối, chèn ép Kim Dao Môn, khiến cho nó biến thành Dương Thiên Phái cô đơn như vậy.

Bất quá trải qua nhiều năm tháng như vậy, những thế lực này cũng phát hiện ra bên trong Kim Dao Môn cơ hồ không có đồ vật của Kim Dương Dao Hoàng lưu lại, bọn họ cũng từ bỏ mục đích của mình.

Nhưng vẫn còn ba thế lực chưa từng từ bỏ.

Quy Nguyên Tông là thứ nhất, hai thế lực khác theo thứ tự là Cực Thiên Môn cùng Cửu Đầu Xà nhất tộc.

Bọn họ một mặt là chưa từ bỏ ý định, một phương diện khác cũng là ở lúc trước khi Kim Dương Dao Hoàng chưa thành Đạo Quân từng cùng bọn hắn có chút xung đột, kết oán với nhau, cho nên mới không chịu buông tha cho Kim Dao Môn.

Nhưng bởi vì thanh danh Kim Dương Dao Hoàng quá đáng sợ, bọn họ không dám hạ tử thủ, chỉ có thể âm thầm đả kích mà thôi.

Bây giờ, nhiều năm tháng qua đi như vậy, tông chủ Quy Nguyên Tông đã kìm nén không được nữa rồi.

Vừa vặn là đệ tử của hắn chết ở Dương Thiên Phái, đã cho hắn một lý do hoàn hảo, liền phái ra tam đại trưởng lão trong tông môn, hủy diệt Dương Thiên Phái!

...

Trong cung điện trung tâm của Dương Thiên Phái.

Phong Vân gọi Kim Thanh, hỏi thăm nàng về thể lực cường đại nhất Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, để làm chuẩn bị cho việc sau này hình chiếu.

Kim Thanh ngẫm lại, hỏi: "Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ tổng cộng có năm khối đại lực, mà ở trên năm khối đại lực này phân biệt có một thể lực bá đạo, tên của bọn họ cũng chính là tên của năm khối đại lực này, theo thứ tự là Vũ Hóa Môn, Nguyên Túc Giáo, Địa Sát tộc, La Phù Điện, và tối cường Chúng Tinh Hải."

"Thực lực như thế nào?"

"Không rõ lắm, nhưng bên trong khẳng định cường giả như mây, nửa bước Đạo Quân rất nhiều." Kim Thanh chỉ là một chương môn tầng dưới chót, tự nhiên không có tư cách biết được tin tức của những thể lực bá đạo kia.

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hẩn thẩn nghĩ trong lòng: "Xem ra còn phải đi Thiên Mạc Trai một chuyến."

Năm đại thể lực bá đạo này hẩn chắc chắn phải lên vào hình chiếu, bất quá là trước khi đi, cần phải tìm hiểu đầy đủ, nhìn xem bên trong cao thủ phân bố như thế nào.

Trọng yếu nhất chính là, có Đạo Quân hay không!

Bằng không mà nói, thiên phú Biến Thân của hẩn ở trước mặt Đạo Quân, có thể sẽ không có bất kỳ tác dụng gì cả.

Mà ở thời điểm Phong Vân trầm tư, Kim Thanh một bên bỗng nhiên mở miệng nói: "Người, người không phải là sinh linh vũ trụ này sao?"

Nghe được thanh âm, Phong Vân lấy lại tinh thần, nhìn về Kim Thanh, gật đầu nói: "Ừm, ta đến từ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ."

Chuyện này không cần phải giấu diếm Kim Thanh làm gì cả, dù sao hẳn cùng với người này rất có nguồn gốc.

"Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ. . ." Kim Thanh nhắc lại câu nói đó, bắt quá nhìn biểu lộ của nàng, hiển nhiên là không biết.

Cái này cũng rất bình thường, nếu không có bản đồ của Kim Dương Dao Hoàng, Phong Vân cũng không biết Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ tồn tại.

Lúc này, Phong Vân nhớ tới cái gì đó, từ trong Hồn Động Giới Chỉ lấy ra một viên thể giới giới chỉ, ném cho Kim Thanh nói: "Trong này là một số tài nguyên dùng để tu luyện, còn có phương pháp tu luyện Đạo Đạo chí cao Kim Dương Dao Đạo, bây giờ Dương Thiên Phái cần phát triển, cầm đi đi."

Những tư nguyên này là Phong Vân từ trong tài nguyên Kim Dương Dao Hoàng lưu cho hắn lấy ra một bộ phận, bây giờ xem như lấy ra cho các đệ tử Dương Thiên Phái sử dụng để tu luyện.

Trước đó Phong Vân nhìn một vòng, Dương Thiên Phái nghèo rớt mùng tơi, tài nguyên gì cũng không lấy ra được.

Còn về phần Kim Dương Dao Đạo, thì Phong Vân truyền cho Kim Thanh, dù sao người này cũng là hậu duệ của Kim Dương Dao Hoàng, truyền cho nàng cũng không sao.

Mà Bất Hủ Đạo Đạo cùng Thời Gian Đạo Đạo, thì phải nhìn tiến độ Kim Thanh tu luyện Kim Dương Dao Đạo như thế nào, nếu như ở phương diện này nàng cực kỳ xuất sắc, đến lúc đó có thể truyền cho nàng thêm cũng không sao.

Nếu không mà nói, vẫn là quên đi, miễn rước lấy phiền phức.

Kim Thanh tiếp nhận chiếc nhẫn, thần sắc kích động, lúc này chuẩn bị hành đại lễ đối với Phong Vân, lại bị Phong Vân cự tuyệt, phát phát tay, để cho nàng lui ra.

Đi ra phía sau cung điện, Kim Thanh nhìn qua thân ảnh thon dài ngồi xếp bằng bên trong, trong mắt mang theo vui sướng nồng đậm, phảng phất như tìm tìm được một chỗ dựa vậy.

Những năm trước đây, đều là nàng một người khổ cực chống đỡ, bây giờ Phong Vân đã đến, tựa như là cầu vồng sau mưa gió, để cho người ta hoa mắt.

Kim Thanh chưa bao giờ dễ dàng giống như hiện tại, bất quá lập tức nàng nhớ tới Phong Vân nói sẽ không ở đây lâu, ánh mắt lập tức trở nên ảm đạm.

"Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ sao. . ." Kim Thanh lại một lần nữa đọc lên cái tên này, thần sắc hoảng hốt, không biết đang suy nghĩ cái gì nữa.

Mà lúc này đây, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về bầu trời trên hẻm núi phương xa.

Chỉ thấy có ba đạo lưu quang lấy tư thái cực kỳ phách lối bay tới nơi này, trong chớp mắt đã tới nơi đây rồi, hóa thành ba đạo thân ảnh đứng ngạo nghễ trên hư không.

"Quy Nguyên Tông trưởng lão Perth giáng lâm!"

"Quy Nguyên Tông trưởng lão Lộ Vũ giáng lâm!"

"Quy Nguyên Tông. . ."

Ba đạo thanh âm to lớn, chấn động toàn bộ hẻm núi, Thần Uy cuộn cuộn, rung động sâu trong linh hồn.

Nguồn gốc loại tự tin này từ thực lực cường đại của bọn hắn, lấy chiến lực cường đại làm cơ sở, tuyên cáo như vậy, mang ý nghĩa bọn họ là những kẻ huỷ diệt đến đây!

Sóng âm tan ra, đại địa rung động, tầng mây bầu trời cuốn ngược, kinh thiên động địa, nghe rợn cả người!

Bên trong tiếng quát, các đệ tử Dương Thiên Phái thân thể nhao nhao kịch chấn, miệng mũi chảy ra tiên huyết, hai lỗ tai ong ong.

"Quy Nguyên Tông tam đại trưởng lão giáng lâm!"

"Ba vị trưởng lão nửa bước ngũ trọng thiên! Xong rồi!"

". . ."

Các đệ tử Dương Thiên Phái mặt không còn chút máu, áp lực mêh mêh truyền đến, khiến cho tâm thần bọn họ rung chuyển, khó mà tự kiềm chế được.

Kim Thanh hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng nói: "Thượng phẩm tông phái, đến Dương Thiên Phái của ta khoe oai, đây chính là mục đích các ngươi tới đây hay sao?"

"Giết đệ tử Quy Nguyên Tông ta, Dương Thiên Phái thật sự là can đảm đó."

Con mắt băng lãnh của trưởng lão Quy Nguyên Tông Perth lướt qua Kim Thanh, đạm mạc nói.

"Đó là do Ninh Ti tự tiện xông vào phạm vi thế lực của Dương Thiên Phái ta, phạm vào kỵ húy!" Kim Thanh tức giận nói.

Đây là quy củ của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, phạm là tự tiện xông vào thế lực nhà khác, chết không có gì đáng tiếc!

"Ha ha. . ."

Đáp lại Kim Thanh, chỉ có một tiếng cười lạnh lạnh.

Lúc này, ánh mắt Lộ Vũ trưởng lão nhìn về phía bên trong cung điện trung ương nhất, cảm ứng được một cỗ khí tức như có như không, cười lạnh nói: "Xem ra người bên trong chính là người đã giết Ninh Ti đệ tử tông ta rồi, rùa đen rút đầu, còn không dám đi ra sao."

Nói xong, một giây sau, thân thể hắn bước về phía trước một bước, lại lao thẳng đến cung điện đó. _

Chương 887: Vô địch chi quyền!

Chương 887: Vô địch chi quyền!

Trưởng lão Lộ Vũ tốc độ cực nhanh, vừa di chuyển đã đến gần cung điện trung tâm, đi vào địa phương trọng yếu nhất Dương Thiên Phái này.

Mà trong nháy mắt khi hấn bước chân bước tiến vào cung điện, lập tức toàn thân run lên, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Chỉ cảm thấy cung điện này cùng ngoại giới phẳng phát như bị chia cắt thành hai thế giới khác biệt, bước vào trong đó, hấn lập tức cảm nhận được, ở chỗ sâu trong cung điện, một cỗ khí tức để cho tâm thần hấn phải run rẩy.

Phẳng phát như ở bên trong cung điện kia, tồn tại một hung thú cường đại khủng bố, vền vền chỉ là khí tức tản mát ra, cũng đủ để cho huyết dịch khắp người Lộ Vũ bị đông lại!

"Ai dám xông vào đây?"

Một đạo thanh âm lạnh giá đến cực hạn, bên trong không có nửa điểm cảm xúc ở, tựa như gió lạnh thổi qua, rơi vào trong tai Lộ Vũ, người này thần sắc đại biến, lập tức tái nhợt, nguy cơ mãnh liệt trong nháy mắt bao phủ toàn thân.

Hấn không chút do dự muốn lui lại, muốn rời khỏi cung điện đáng sợ này.

Nhưng ở trong nháy mắt này, Lộ Vũ lập tức cảm nhận được một cỗ trùng kích không cách nào tưởng tượng, như là thiên địa áp bách vậy, thẳng đến phần bụng của hắn.

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, hắn như bị sét đánh, phun ra một ngụm tiên huyết lớn, thân thể như điều đứt dây, ngã xuống phía sau, mà ở phần bụng của hắn, một cái động lớn hình thành trong nháy mắt!

Sau đó bành một tiếng, thân thể của hắn rơi xuống đất, mặt xám như tro, không ngừng co rúm ở nơi đó, ánh mắt lộ ra sợ hãi nồng đậm.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, cực kỳ đáng sợ!

Hai vị Quy Nguyên Tông trưởng lão còn lại thấy cảnh này, hít vào một ngụm khí lạnh, ánh mắt lộ ra kinh hãi, trừng trừng nhìn chằm chằm cung điện, thân thể vô ý thức đi lui ra ngoài.

Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, bên trong Dương Thiên Phái này vẫn còn một vị tồn tại tuyệt thế này nữa!

Chỉ một kích, đã để cho trưởng lão này lâm vào tình trạng trọng thương ngã gục!

Phải biết rằng, Lộ Vũ có tu vi là nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên, mà lại bị một kích đánh bại!

Hai vị trưởng lão Quy Nguyên Tông tê cả da đầu, cảm giác được một loại nguy cơ sinh tử, có thể miêu sát Lộ Vũ, tự nhiên cũng có thể miêu sát bọn họ.

"Không được, nhất định phải đem tin tức này mang về cho tông chủ biết, bên trong Dương Thiên Phái tồn tại cường giả có thực lực cấp độ nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên!"

Trưởng lão Perth trong lòng nói thầm.

Nghĩ tới đây, lúc này hắn xoay người hướng về phía cung điện trung tâm a, cười làm lành nói: "Chúng ta không biết bên trong Dương Thiên Phái có cường giả như ngài, chuyện lúc trước, đơn thuần chỉ là phụng mệnh lệnh phía trên mà thôi, chúng ta cũng là thân bất do kỷ, xin tiên bối ngài đại nhân đại lượng, không cần chấp nhặt cùng chúng ta."

Trưởng lão bên cạnh cũng như thế.

Hai người bọn họ thả tư thái rất thấp, tự nhận mình là một vãn bối.

Một màn này làm cho đệ tử Dương Thiên Phái bốn phía từng người cực kỳ kích động, nhìn về phía cung điện trung tâm, trong ánh mắt mang theo sùng kính cuồng nhiệt.

Quy Nguyên Tông lúc đối mặt với Dương Thiên Phái, vẫn luôn là tư thái cao cao tại thượng, vô luận là đệ tử, hay là trưởng lão.

Nhưng bây giờ, lại thấp giọng hạ khí như vậy, nhìn thấy vậy trong lòng các đệ tử Dương Thiên Phái cực kỳ sáng khoái.

Lúc này, trong cung điện truyền ra một đạo thanh âm lạnh nhạt, quanh quẩn giữa thiên địa, "Tiếp ta một kích mà không chết, bỏ qua cho ngươi cũng không phải không được."

Nương theo lời nói ấy, một giây sau ——

"Oanh!"

Huyết khí kim sắc vô biên phóng lên tận trời, trực tiếp xuyên thấu qua cung điện, xuyên qua trời đất, hình thành một đạo cột sáng kim sắc to lớn.

Sau đó, từ bên trong cột sáng kim sắc này, đi ra một đạo hư ảnh kim sắc, thon dài thẳng tắp, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác so với Thần Ma còn sợ hãi hơn.

Hư ảnh kim sắc phẳng phát như là Thiên Đế, trong lúc giơ tay nhắc chân, sấm sét vang dội, bầu trời nổ tung, giống như là muốn thập phương cầu diệt.

Không có động tác dư thừa, song quyền cùng chấn động, tay trái trích nguyệt, tay phải bóp nhật, giống như là Viễn Cổ Thiên Thần giáng lâm, Thần Uy cái thế, chấn động khắp nơi.

Một loại ý chí vô địch khuếch tán ra, trong nháy mắt bao phủ ba vị trưởng lão Quy Nguyên Tông này.

"A! Không!"

Lộ Vũ vốn đã bị trọng thương rồi, không có chút năng lực phản kháng nào cả, trực tiếp bị đánh thành tro, hình thần cầu diệt.

Hai vị trưởng lão còn lại, Perth ngay lập tức đem trưởng lão bên cạnh đẩy về phía trước, mà hắn, thì trong khoảnh khắc thiêu đốt linh hồn cùng lực lượng Ngụy Đại Đạo, hóa thành một vòng lưu quang, điên cuồng bỏ chạy ra bên ngoài.

Tùy tiện ép diệt vị trưởng lão Quy Nguyên Tông kia, hư ảnh kim sắc cũng không ra tay nữa, bước một bước vào bên trong cột sáng kim sắc.

Một giây sau, hết thấy dị tượng đều tiêu tán, nơi đây khôi phục lại bình thường.

Ba vị trưởng lão Quy Nguyên Tông, hai chết một chạy trốn!

Các đệ tử Dương Thiên Phái thần sắc vừa mừng vừa sợ, tuyệt đối không nghĩ tới vị trưởng lão này trở về lại có chiến lực như thế, còn chưa hiện thân, đã miểu sát ba vị cường giả Quy Nguyên Tông rồi, cường đại dường nào chứ!

"Quá, quá mạnh!"

"Thân không động, chỉ ở trong điện đã đánh bại ba vị trưởng lão Quy Nguyên Tông rồi, thật sự là khủng bố!"

"Không biết vị trưởng lão này tu vi bao nhiêu, thật sự là làm cho người ta hiếu kỳ mà."

". . ."

Các đệ tử nghị luận âm ỉ, chủ đề nóng trong mấy ngày nay, cơ hồ đều là vây quanh Phong Vân, vốn Dương Thiên Phái đầy tử khí âm u, bởi vì Phong Vân đến, lại trở nên vui vẻ phồn vinh.

Tất cả ở đây đều được Kim Thanh nhìn thấy, nàng tự nhiên cũng là vui vẻ vô cùng.

. . .

Trong cung điện.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, thần sắc không thay đổi, kỳ thật lúc trước là hấn cố ý thả cho Perth kia rời đi, bằng không mà nói, lấy thực lực của hấn bây giờ, nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên, ở trước mặt hấn như là sâu kiến vậy, làm sao có thể trốn đi được?

"Hi vọng người có thể đem tin tức này mang về, để cho tam đại thế lực kia đều khuynh sào mà động, ta cũng một lần vất vả suốt đời nhân nhả cho tiện."

Phong Vân yên lặng nói.

Kỳ thật ở trong lòng hắn, giết bọn gia hỏa này không phải là máu chốt, đem bọn hắn tập trung tới đây để tiến hành chiếu hình, mới là đại sự hàng đầu.

Đến Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ không lâu, hắn đã thu hoạch được gần một nửa hình chiếu Đạo Quân mình cần rồi, quá đơn giản rồi.

" Tam đại thế lực này nói ít thì cũng phải có mười mấy vị cường giả nửa bước Đạo Quân chứ. . ."

Trong mắt Phong Vân hiện lên vẻ chờ mong, đây đều là bảo tàng đó.

...

Một bên khác.

Trưởng lão Perth bỏ mạng chạy trốn, rút cục trốn về tới Quy Nguyên Tông, đem sự tồn tại của Phong Vân cùng thực lực đáng sợ của hắn mang về tông môn.

Chuyện này tự nhiên là nhắc lên gợn sóng kinh thiên ở nội bộ Quy Nguyên Tông rồi.

Từ tông chủ, cho tới đệ tử, đều dị thường chấn kinh.

Ba vị trưởng lão nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên, thậm chí ngay cả mặt của vị tồn tại thần bí Dương Thiên Phái kia cũng không nhìn thấy, đã

hai chết một thương nặng quay về, đây là thực lực cùng tu vi đáng sợ đến bực nào!

"Tất nhiên đã đạt tới nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên rồi! Thậm chí là thất trọng thiên đỉnh phong!"

Bên trong đại điện Quy Nguyên Tông, tông chủ Quy Nguyên Tông âm trầm nói, sắc mặt rất khó coi.

Đánh chết hẳn cũng không nghĩ đến, Quy Nguyên Tông vậy mà lại toát ra một vị cường giả thân bí nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên, thậm chí có thể là đỉnh phong nữa!

Phải biết, ngay cả Quy Nguyên Tông, cũng mới chỉ có một vị nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên mà thôi.

"Không thể hành động thiếu suy nghĩ được, phải liên hợp cùng Cực Thiên Môn và Cửu Đầu Xà nhất tộc. . ." _

Chương 888: Chí bảo chuẩn Đạo cấp linh hồn!

Chương 888: Chí bảo chuẩn Đạo cấp linh hồn!

Quy Nguyên Tông mang theo tin tức này tiến về Cực Thiên Môn và Cửu Đầu Xà nhất tộc, tự nhiên cũng làm cho hai thế lực lớn kinh động.

Tam đại thế lực bọn họ lúc này, quyết định phái ra rất nhiều cường giả, lấy thế lôi đình sét đánh càn quét Dương Thiên Phái, không cho Dương Thiên Phái bất kỳ cơ hội chạy trốn nào cả.

Tam đại thế lực đều tự mình xuất động cường giả cấp độ nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên, theo thứ tự là tông chủ Quy Nguyên Tông, môn chủ Cực Thiên Môn, tộc trưởng Cửu Đầu Xà nhất tộc, lại thêm nửa bước Đạo Quân khác trong thế lực của mình, tổng cộng có hai mươi vị nửa bước Đạo Quân!

Cùng nhau xuất động, mang theo Hạo Nhiên đại thế, thẳng hướng Dương Thiên Phái!

...

Cùng lúc đó.

Ở xa xôi bên ngoài Vũ Hóa thành, Thiên Mạc Trai.

Lão nhân lông vũ trước đó cùng Phong Vân đối thoại, tiếp nhận được tin tức gì đó, nhanh chóng đi vào bên trong tòa cung điện kia, đối với thân ảnh

cao lớn trên bảo tọa bạ̉m báo nói:

"Chủ nhân, Quy Nguyên Tông, Cực Thiên Môn và Cửu Đầu Xà nhất tộc kia cơ hồ xuất động đại bộ phận cường giả, chuẩn bị tiến đến hủy diệt Dương Thiên Phái."

Thân ảnh cao lớn mở hai mắt ra, bên trong có tinh vân tiêu tan, "Bất quá chỉ là một đám ô hợp mà thôi, lại nhìn thiếu niên công đao kia ứng phó ra sao."

"Đúng, đã tra ra thân phận của hắn chưa? Lai lịch ra sao?"

"Cái này. . ."

Lão nhân lông vũ lộ vẻ mặt khó xử, "Đã điều tra, dù là gần hay bên trong vô tận Hỗn Độn, kể cả là bên trong Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không có tin tức của vị thiếu niên công đao, chủ nhân, hắn là không phải một mục bết quan ở một nơi nào đó, bây giờ mới ra ngoài chứ?"

"Không có khả năng, ngay cả xem như bết quan đi nữa, cũng không thể không để lại một tia vết tích nào được."

Thân ảnh cao lớn lắc đầu, lập tức, hắn giống như là nhớ tới cái gì đó, "Có lẽ, thiếu niên công đao này chỉ là một thân phận hư cấu mà thôi. . ."

Lão nhân lông vũ nghe vậy, toàn thân chấn động, "Ngài nói là, hắn đã nguy trang?"

"Suy đoán mà thôi, có phải nguy trang hay không, tiếp tục xem tiếp sẽ biết."

. . .

Dương Thiên Phái, chỗ bên ngoài hẻm núi.

Một nhóm đệ tử đang hành tẩu bên ngoài, bọn họ là các đệ tử Dương Thiên Phái đưa ra ngoài lịch luyện, ước chừng có mười mấy người.

Nhưng còn không chờ bọn hắn bước ra hẻm núi, thì đã cảm nhận được một loại khí tức ba động khủng bố, không khỏi nhìn về phía phương xa, lập tức sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy chỗ ấy thiên địa liên tiếp, giống như là một mảnh Vương dương đang cuộn trào, phong ba cuốn theo tất cả mà tới, đó là một loại khí tức chí cường, mênh mông khó lường, phảng phất như là một phương đại vũ trụ đang ép xuống đây.

Phía trước nhất, là ba thân ảnh đứng ngạo nghễ như Thần Ma, đỉnh thiên lập địa!

"Đó là, Quy Nguyên Tông, Cực Thiên Môn cùng Cửu Đầu Xà nhất tộc!"

Mười mấy đệ tử Dương Thiên Phái nhìn thấy một màn này, tâm thần kinh ngạc, vô cùng sợ hãi nói.

"Nhanh, mau trở về, bẩm báo cho chưởng môn!"

Mười mấy đệ tử Dương Thiên Phái lập tức quay người, điên cuồng chạy về môn phái.

Vừa chạy, vừa hô lớn: "Chưởng môn! Không tốt rồi! Quy Nguyên Tông, Cực Thiên Môn cùng Cửu Đầu Xà nhất tộc đã suất lĩnh cường giả giết tới đây! !"

Dương Thiên Phái vốn cũng không lớn, cho nên thanh âm này lập tức truyền khắp cả môn phái, bị đệ tử còn lại nghe được, vị Kim Thanh chưởng môn này cũng không ngoài ý muốn.

Kim Thanh đi lên trên không, nhìn về phía khí tức mênh mông ở xa xa kia, gương mặt xinh đẹp thoáng tái nhợt.

"Hai, hai mươi vị nửa bước Đạo Quân!"

Vói lại, làm cho nàng tuyệt vọng nhất là, nàng còn thấy được cả tông chủ Quy Nguyên Tông, môn chủ Cực Thiên Môn, tộc trưởng Cửu Đầu Xà nhất tộc nữa!

Ba vị cường giả nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên này cũng được xuất động!

"Xong."

Kim Thanh lâm bảm nói, ở dưới dạng nghiền ép này, nàng cảm thấy, cho dù là Phong Vân, sợ là cũng không thể lật bàn được.

"Chúng ta trốn không thoát, nhưng hẳn lại có thể đào tẩu!"

Kim Thanh nghĩ tới chỗ này, liền muốn đi vào trong cung điện nói cho Phong Vân biết, để hắn mau chóng rời khỏi đây, cường địch đã đột kích, không thể liều mạng.

Bất quá thời điểm nàng vừa mới khởi hành, bỗng nhiên bên trong cung điện trung tâm đi ra một bóng người, ngắm nhìn không trung phương xa, thần sắc không thay đổi, chính là Phong Vân.

Kim Thanh nhìn thấy Phong Vân, vừa định mở miệng, Phong Vân lại giống như là biết nàng muốn nói gì vậy, khoát tay một cái nói: "Không sao đâu, một đám người ô hợp mà thôi."

Nói xong, Phong Vân một bước phóng ra, đi vào trên không hẻm núi, tay phải nắm đao, một mình đối mặt với sóng to cuộn theo tất cả mà tới kia.

Kim Thanh há hốc mồm, cuối cùng cũng không nói được cái gì cả, chẳng biết tại sao, nàng nhìn thấy khuôn mặt không hề bận tâm kia của Phong Vân, lo lắng trong lòng, cũng dần dần an định lại.

...

Không bao lâu, khí tức mênh mông từ phương xa đã tới, bất quá lúc nó sắp bao trùm Dương Thiên Phái, chợt vang lên một tiếng đao minh, lập tức, khí tức kia bị phân thành hai, hướng về phía hai bên khuếch tán ra ngoài.

"Người chính là cường giả bí ẩn mới xuất hiện của Dương Thiên Phái sao, nhìn qua ngược lại là rất trẻ!"

Một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến, một vị cường giả nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên đỉnh phong của Quy Nguyên Tông dẫn đầu đánh tới, phía sau xuất hiện quang huy thổ hoàng sắc nặng nề, đó là Thổ Chi Ngụy Đại Đạo, đánh về phía Phong Vân.

Nhưng một giây sau, vị cường giả nửa bước Đạo Quân ngũ trọng thiên đỉnh phong này bỗng nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ, tiếp theo, toàn bộ đầu của hắn nổ tung lên, có đồ vật đỏ trắng bắn tung toé, linh hồn câu diệt, bất lực từ trên không trung ngã xuống đất.

Cái gì!

Một màn này để cho các cường giả tam đại thế lực thần sắc chấn động, bọn họ rõ ràng trông thấy Phong Vân chỉ nhìn vị nửa bước Đạo Quân của Quy Nguyên Tông này một chút mà thôi, người này đã nổ tung đầu rồi!

"Công kích linh hồn!"

Tông chủ Quy Nguyên Tông mặt liền biến sắc, lộ ra vẻ kiêng dè.

"Không sao."

Môn chủ Cục Thiên Môn lúc này tể ra một ngọn Thần Đăng màu đỏ hồng, quang huy lóe lên, hóa thành vòng bảo hộ vô hình, bảo vệ linh hồn mọi người lại.

"Chí bảo linh hồn Chuẩn Đạo cấp sao."

Phong Vân nhìn thấy ngọn Thần Đăng màu đỏ hồng kia, ánh mắt lóe lên, trong lòng âm thầm nói.

"Ha ha, không hổ là chí bảo linh hồn Chuẩn Đạo cấp, công năng nghịch thiên, lần này, tên kia vô kế khả thi rồi!"

Nửa bước đạo quân của tam đại thế lực lập tức nhìn chăm chăm vào Phong Vân.

Sau một khắc, mười vị nửa bước Đạo Quân bước ra, phóng tới Phong Vân, đánh ra công kích khủng bố, các loại lực lượng Ngụy Đại Đạo cùng bay lên, điên cuồng công kích, nhìn tê cả da đầu.

Chúng đệ tử Dương Thiên Phái phía dưới, kể cả Kim Thanh ở bên trong, mặt mũi tràn đầy lo lắng, là vì Phong Vân mà lo lắng.

Một lát sau.

Công phạt tán đi, quang huy dần biến mất, bầu trời khôi phục như lúc ban đầu.

Mà để cho mười vị nửa bước Đạo Quân chấn kinh là, Phong Vân vậy mà lông tóc không tổn hại đứng ở nơi đó, thậm chí ngay cả động tác cũng không có chút nào thay đổi.

"Làm sao có thể như vậy!"

Bọn họ tâm thần chấn động mãnh liệt, lực lượng Ngũ Đại Đạo của bọn họ quả thật đánh vào trên thân Phong Vân, vậy mà lại không thể phá vỡ phòng ngự của hắn, thân thể này, đáng sợ đến mức nào đây!

"Thiên phú Thể Chất Hỗn Độn cấp, không, không phải, đã tới gần vô hạn với cực hạn rồi!"

Con mắt Cửu Đầu Xà tộc trưởng âm lãnh nhìn chăm chăm vào Phong Vân, lạnh giọng nói.

Chương 889: Phong mang lung lay cứu trọng thiên!

Chương 889: Phong mang lung lay cứu trọng thiên!

"Hỗn Độn cấp Thê Chất thiên phú! Còn gần như đạt tới cực hạn!"

"Cái này, không nói gì khác, chỉ đơn thuần tính thân thể chiến lực đã có thể so với bán Đạo Quân lực trọng thiên, khó trách lúc trước mười vị trưởng lão ra tay, cũng không thể khiến hắn bị thương!"

"Hỗn Độn cấp Linh Hồn thiên phú! Hỗn Độn cấp Thê Chất thiên phú! Đây là yêu nghiệt từ nơi nào đến, với lại nhìn khí tức sinh mệnh, năm tháng tu hành còn rất 'trẻ'!"

Thủ lĩnh của ba thể lực nhìn chăm chăm Phong Vân, ánh mắt lấp loé không yên, rất ngạc nhiên.

Phong Vân tựa như một người đột nhiên xuất hiện, trước đây trong Dương Thiên Phái căn bản không có chút tung tích nào, bây giờ đến khi Dương Thiên Phái sắp diệt môn hắn lại bỗng nhiên nhảy ra.

"Chẳng lẽ là người hộ đạo một mực ẩn giấu trong tối?"

Ba vị thủ lĩnh suy đoán nói.

Theo bọn họ biết, một vài thể lực trong bóng tối sẽ bồi dưỡng người hộ đạo, những người hộ đạo này bình thường cơ hồ sẽ không xuất hiện, một mực sống ẩn nấp trong chỗ tối.

Chỉ đợi đến khi thể lực đó rơi vào thời khắc quyết định sinh tử tồn vong, bọn họ mới hiện thân, bảo vệ truyền thừa không bị cắt đứt.

Bây giờ Phong Vân đột ngột xuất hiện như vậy, hoàn toàn phù hợp với thân phận 'Người hộ đạo' này.

"Người hộ đạo thì thế nào, đã nhiều năm như vậy, Kim Dương Đạo Hoàng tât đã mất đi, chỉ là một người hộ đạo nho nhỏ, không có khả năng thay đổi đại cục!"

"Hôm nay, Dương Thiên Phái tât diệt, không có người nào có thể ngăn cản!"

"Nhưng hãn có được thân thể như vậy, coi như đánh bại, chỉ sợ cũng rất khó giết chết." Tông chủ Quy Nguyên Tông có chút rầu rĩ nói.

Loại Thể tu này là phiền toái nhất, cho dù ba người bọn hãn liên thủ, cũng chỉ có thể đánh bại, nếu như đối phương một lòng muốn chạy trốn, bọn họ cũng không thể làm gì được, căn bản không thể giết chết.

"Khà khà. . . Vậy cũng không nhất định."

Tộc trưởng Cửu Đầu Xà tộc khạc ra tiếng cười không giống nhân loại, chỉ thấy hãn nhấc tay điểm ra một chỉ, lập tức một vòng quang mang từ sau lưng của hãn lướt ra, lóe lên một cái rồi biến mất.

Cùng lúc đó.

Trên hư không phía trước mặt, Phong Vân đang đứng yên lặng, bỗng nhiên trong lòng vang lên một hồi chuông báo động, thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ.

"Keng!"

Cơ hồ là cùng lúc đó, một vết sáng xuyên qua nơi hấn vừa đứng, đập xuống hoang mạc ở phương xa, lập tức, long trời lở đất, mặt đất bao la trực tiếp chia năm xẻ bảy, biến thành vực sâu mênh mông!

Một kích, địa thế đại biến!

Trên khoảng trời khác, Phong Vân lại xuất hiện, hấn lạnh lùng nhìn vàng sáng bạc lập loè tia sáng trên đỉnh đầu Cửu Đầu Xà tộc trưởng, tản ra khí tức như vực sâu biển lớn, công kích vừa rồi chính là vật này đánh tới.

"Lại một binh khí Chuẩn Đạo cấp sao."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

...

"Thiên Cương Trác, hồn nhược thiên thành, màu trắng bạc, đạo văn trời sinh, nghe đồn là bản mệnh thần binh của Cửu Đầu Xà Thủy Tổ, từ sau khi hấn chết đi, một mực là bảo vật truyền thừa của toàn bộ Cửu Đầu Xà tộc, di truyền đến tận ngày nay. . ."

Tại một nơi cách chiến trường ực vạn năm ánh sáng, hai bóng người đứng giữa không trung, chính là lông vũ lão nhân, cùng chủ nhân của hấn, tồn tại cao lớn vĩ ngạn kia.

Lúc này, tồn tại cao lớn này đang nhìn vũ khí trên đầu Cửu Đầu Xà tộc trưởng, nói ra lời nói này.

"Vật này có thể phá Hỗn Động cấp Thể Chất thiên phú, lần này, thiếu niên cầm đao kia gặp phiền phức rồi."

Lông vũ lão nhân khẽ nói, nhưng lập tức hấn lại cảm thán: "Nhưng thiếu niên này là thiên kiêu đáng sợ nhất mà mấy năm gần đây ta gặp được, nhìn

khí tức, còn rất 'trẻ', thế mà đã có được Hồn Độn cấp linh hồn cùng Thể Chất thiên phú. Thật quá khủng bố!"

"Không có thiên phú yêu nghiệt như thế, thần bích cũng sẽ không sáng."

Tồn tại cao lớn uy nghi kia mở miệng nói: "Nhưng mà, có thể làm cho thần bích tỏa ra hào quang lâu như vậy, cũng không gặp nhiều, chẳng lẽ hẳn còn có át chủ bài?"

"Còn có thể có bài tẩy gì? Điều như vậy rồi." Lông vũ lão nhân lắc đầu, song Hồn Độn cấp linh hồn cùng Thể Chất thiên phú, át chủ bài này đã đủ khủng bố.

Làm sao có thể còn có át chủ bài càng đáng sợ hơn nữa được chứ.

...

Trên không trung.

Phong Vân gặp phải nguy hiểm, ít nhất là trong mắt người khác chính là nguy cơ.

Lí do là, hẳn lúc này bị hơn mười vị bán Đạo Quân vây quanh, đồng loạt khởi xướng tấn công mạnh từ các phương hướng khác nhau.

Trong đó thành linh có cả Quy Nguyên Tông tông chủ cùng Cực Thiên Môn môn chủ cũng tham dự ở bên trong, còn Cửu Đầu Xà tộc trưởng, thì đứng tại nơi xa không ngừng tế ra Thiên Cương Trác hoành kích Phong Vân.

Cơ hồ là một loạt công kích kín không kẽ hở, bao vây Phong Vân trên bầu trời, đoạn tuyệt hết thấy trước sau, hẳn, chỉ có thể đối mặt chiến đấu.

Phía dưới.

Kim Thanh thấy cảnh này, gương mặt xinh đẹp trắng bệch, trong lòng thậm chí sinh ra ý nghĩ nếu như Phong Vân chết, nàng cũng tự sát tại chỗ.

Đệ tử còn lại cũng đều có cảm giác buồn bã, vì Phong Vân mà lo lắng, cũng vì tương lai mình mà lo lắng.

Dù sao, Phong Vân là hy vọng cuối cùng của bọn họ, nếu hấn cứ như vậy mà bị tiêu diệt, bọn họ cũng cách cái chết không xa!

"Sau ngày hôm nay, sẽ không còn Dương Thiên Phái nữa!"

Tam đại thủ lĩnh không muốn lại trì hoãn thêm nữa, riêng mình thi triển ra đại thuật sát sinh, cùng nhau công kích về phía Phong Vân. . .

Còn lại các cường giả Đạo Quân khác, cũng đều bạo phát chiến lực cực hạn, ép nát vũ trụ, âm âm trùm kín tất cả như muốn phá hủy vạn vật!

Phương xa.

Lông vũ lão nhân thấy cảnh này, nhin không được nói: "Chủ nhân, chúng ta có ra tay không?"

Tồn tại cao lớn uy nghi kia lắc đầu, "Không cần, Thiên Mạc Trai chúng ta vẫn luôn đứng ở vị trí trung lập, chỉ thu thập tin tức, không thiên vị bất kỳ một thế lực nào, nếu như hấn chết tại nơi này, chỉ có thể chứng minh hấn chỉ có tiềm năng, mà vô phúc nội hàm, đáng chịu kiếp nạn này."

Lông vũ lão nhân thầm thở dài, mặc dù rất tiếc hận cho một yêu nghiệt thiên tài như Phong Vân sẽ phải chết đi, nhưng nếu chủ nhân hấn đã mở miệng, hấn cũng không dám chống lại.

"Không nghĩ tới tam đại thế lực này còn có lưu Chuẩn Đạo cấp chí bảo, hơn nữa không chỉ có một kiện. . ."

Lông vũ lão nhân thâm lâm bảm, việc này chỉ có chủ nhân hấn biết được, hấn bởi vì quyền hạn không đủ, nên cũng không rõ ràng.

Vốn cho rằng có Phong Vân đến, tam đại thế lực tất sẽ rút lui, không còn làm khó Dương Thiên Phái, không nghĩ tới, sẽ hình thành cục diện hôm nay.

"Đáng tiếc."

Lông vũ lão nhân lắc đầu.

Nhưng mà, ngay lúc này, đột nhiên ——

"Keng!"

Có tiếng kiếm ngân quanh quần khắp thiên địa, giống như là vượt qua vạn cổ tuế nguyệt mà đến, xuyên qua kim cổ, quanh quần giữa thiên địa.

Thoáng chốc, trong linh hồn thức hải của tất cả các tồn tại, một dị tượng thần kiếm cường ép hiển hóa ra ngoài, khí thế to lớn hùng vĩ, giống như Thiên Uy, phong mang lung lay cửu trọng thiên!

Hả?

Lông vũ lão nhân toàn thân run rẩy dữ dội, chỉ cảm thấy quanh thân đều bị vô biên phong mang bao phủ, từ trong ra ngoài đều run rẩy.

"Kiếm Đạo phong mang thật mạnh! Là ai!"

Hấn nhin không được gầm lên, nhưng lại không cách nào mở to mắt, thậm chí ngay cả linh hồn cảm giác đều không thể vận dụng, hoàn toàn bị phong mang ngăn chặn!

Bên cạnh tồn tại cao lớn uy nghi kia cũng thế, có điều hấn thực lực cường đại, lại cưỡng ép tránh thoát ra, cố gắng nhìn lên phía trước.

Khi hấn đưa mắt nhìn xuyên qua trùng điệp trở ngại, thấy rõ ràng đầu nguồn của phong mang kia, mặc dù mạnh như hấn, con ngươi cũng đột nhiên rung động, tràn đầy kinh hãi.

"Là hấn! Làm sao có thể?"

Chương 890: Vương cấp thiên tài!

Chương 890: Vương cấp thiên tài!

Trong ánh mắt của tồn tại cao lớn uy nghi kia, chỗ đầu nguồn, có một bóng dáng quen thuộc đứng thẳng, chính là Phong Vân.

Mà giờ khắc này thứ Phong Vân cầm trong tay, không còn là Thần Dao, mà là một thanh Thần Kiếm màu tím.

Toàn thân trên dưới cũng không còn là vẻ bá đạo của đao giả, mà tràn đầy phong mang vô biên, đó là, phong mang sắc bén mà chỉ có Kiếm Đạo đại năng mới có thể sở hữu! !

"Cái này, Kiếm Đạo đại năng! ? Làm sao có thể! !"

Tồn tại cao lớn uy nghi suýt nữa cắn rơi đầu lưỡi, đầy đầu chấn động, đánh chết hẳn cũng không nghĩ tới, Phong Vân, lại là một vị Kiếm Đạo đại năng!

Hết thấy đều là bởi hắn chưa từng nghe nói qua, tu giả tu luyện Đao Đạo, lại còn tu cả Kiếm Đạo, hơn nữa, Kiếm Đạo còn tu đến mức độ 'Đại năng'!

"Khó trách, khó trách thần bí quang huy từ khi gặp được hắn sau đó liền sáng mãi không tắt, hóa 4a còn có át chủ bài như vậy. . ."

Tồn tại cao lớn uy nghi tự lảm bảm, sương mù một mực quanh quẩn trong lòng rốt cục được thổi bay, nhưng hắn tình nguyện để nó che mắt

mình mãi mãi, bởi vì sự thật này quá đáng sợ.

"Song Hồn Độn cấp linh hồn cùng Thẻ Chất thiên phú, tăng thêm Đạo Kiếm hai đạo song tu. . ."

Mỗi khi đọc một câu, tồn tại cao lớn uy nghi đều cảm giác trái tim mình đều nhảy nhót kinh hãi, bình sinh thu thập vô số tin tức, gặp qua vô số thiên kiêu, có thiên phú tư chất nào mà hắn chưa từng gặp qua.

Hắn sớm đã cho rằng đã không còn bất cứ thiên kiêu nào có thể khiến trong lòng hắn gợn sóng, nhiều nhất cũng chỉ là ghé mắt nhìn mà thôi.

Tựa như lúc trước, hắn biết Phong Vân có Đạo Quân phong thái, cũng chưa từng động dung bao nhiêu, chỉ là lưu ý thêm một chút mà thôi.

Nhưng giờ này phút này, hắn lại hoàn toàn bị phong thái yêu nghiệt của Phong Vân làm cho kinh hãi.

"Nhìn chung từ cổ chí kim trong lịch sử Đại Thiên Vũ Trụ, cũng có thể xưng là một trong số các thiên kiêu kinh tài tuyệt diệu bậc nhất, thậm chí ở sâu trong vô tận hỗn độn, đều có tư cách xếp vào hàng ngũ 'Vương cấp' thiên tài."

Tồn tại cao lớn uy nghi cũng không phải là đến từ Đại Thiên Vũ Trụ, mà là từ chỗ sâu trong vô tận hỗn độn đi đến đây, nói cho đúng, là Thiên Mạc Trai sau lưng hắn đến từ chỗ sâu trong vô tận hỗn độn.

Gần như toàn bộ Đại Thiên Vũ Trụ đều có dấu chân của bọn họ, còn Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, bởi vì rơi vào phân tranh, cho nên Thiên Mạc Trai không tới đó, chỉ an bài một hai nhân tuyển đi vào mà thôi.

Mà tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, Vương cấp thiên tài, trưởng thành, thống lĩnh mấy cái Đại Thiên Vũ Trụ đều không có vấn đề gì!

Có thể nói, đây là đánh giá cực cao!

...

Trên thiên khung, Phong Vân vẻ mặt bình tĩnh, trong tay Thần Kiếm nhẹ nhàng ngân vang.

Keng!

Trong chốc lát, giống như cánh cửa địa ngục mở rộng, sát khí cuộn cuộn lao ra như thủy triều, âm âm phóng lên tận trời, quét sạch chu thiên, chém vỡ sao trời!

Mà quanh thân Phong Vân cũng bị sát khí xâm nhiễm, từ hai chân đến đỉnh đầu, trong khoảnh khắc hóa thành màu đỏ tươi như máu, phong mang lại xen lẫn chút yêu dị sắc bén.

Một màn này bị Kim Thanh đứng phía dưới nhìn thấy, cả trái tim ngừng không được mà đập rộn lên, hồn toàn bị hấp dẫn.

Đôi điện.

Hơn mười vị bán Đạo Quân, bao quát cả ba vị thủ lĩnh, đều bị sát khí cùng phong mang này trùng kích đến mức mắt mở không ra, mọi công kích của bọn họ còn chưa tới gần Phong Vân đã bị trực tiếp ép tan.

"Thế nào lại, hấn, hấn. . ."

Thật vất vả thích ứng được, ba vị thủ lĩnh vừa mở ra mắt liền thấy Phong Vân giơ kiếm mà đứng, toàn thân đỏ tươi như máu, thật giống như ác ma từ thâm uyên bước ra, chấn nhiếp linh hồn bọn họ.

Tầng tầng áp lực như vực sâu biển lớn đè mạnh lên người bọn họ.

Trừ ba vị thủ lĩnh kia, các vị Đạo Quân áp lực đều bị trấn áp tại chỗ, nằm không nhúc nhích, chỉ có từng đôi mắt không nhìn được mà trợn ngược, bên trong tràn đầy hoảng sợ.

Bọn họ thế nào đều không thể nghĩ đến, Phong Vân vốn yếu ớt như con cừ non trong mắt bọn họ, mặc người chém giết, vậy mà có được át chủ bài khủng bố như vậy.

Loại cảm giác này, thật giống như một đầu thú nhỏ lắc mình biến hoá, hoá thành tuyệt thế Đại Yêu, rung động thế gian!

"Chỉ là Kiếm Đạo phong mang, sao có thể làm khó dễ ta!"

Cửu Đầu Xà tộc trưởng cuồng rống một tiếng, một lần nữa té ra Kim Cương Trác, nhưng lần này, Chuân Đạo cấp binh khí mọi vật việc đều phá kia căn bản là không thể tới gần Phong Vân, vô biên sát khí cuộn cuộn mà đến, trực tiếp bộc nó lại, mệnh mông sát niệm không ngừng trùng kích.

Phụt!

Không bao lâu, Cửu Đầu Xà tộc trưởng ho ra đầy máu, hấn đầy mặt sợ hãi, linh hồn lạc ấn chính hấn lưu trong Thiên Cương Trác đã bị sát niệm mạnh mẽ xông nát!

"Giết! !"

Cửu Đầu Xà tộc trưởng gào thét kêu lên, giống như điên cuồng, giống như là muốn liều mạng, nhưng một giây sau, hấn chợt quay người, điên cuồng bỏ chạy về phía ngoài vũ trụ xa xôi.

Mà hai vị thủ lĩnh khác, Quy Nguyên Tông tông chủ cùng Cực Thiên Môn môn chủ vậy mà cũng cùng suy nghĩ với Cửu Đầu Xà tộc trưởng, cùng lúc từ các phương hướng khác nhau đồng loạt bỏ chạy.

Ba vị thủ lĩnh có thể lẫn lộn đến vị trí này, tự nhiên đều không phải là loại tồn tại chỉ biết dùng cơ bắp, biết được chuyện không thành, chạy trốn mới là Vương Đạo.

Bằng không, lưu lại hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đáng tiếc, ba người bọn hắn đánh giá quá thấp thực lực của Phong Vân, cũng đánh giá thấp sự đáng sợ của viên mãn cấp Kiếm Đạo quy tắc cùng đại thành Sát Kiếm Kiếm Đạo.

Đôi mắt với ba vị thủ lĩnh điên cuồng chạy trốn, Phong Vân mặt không đổi sắc, Thần Kiếm trong tay giơ cao, chỉ phun ra hai chữ, "Sát Kiếm."

Tựa như hung thú ngủ say chợt thức tỉnh, sáng chói lóa mắt, từng vệt huyết sắc kiếm khí hiển hiện, tản ra cực đỉnh Thần Uy, nhật nguyệt tinh thần ngoài vũ trụ đều lay động, uy thế chấn cửu thiên!

Keng!

Sát phạt khí tức nồng đậm, mệnh môn kiếm khí như lang sói, lại như ức vạn vũ trụ tinh hà rủ xuống, mệnh môn vô biên, tàn phá bừa bãi thập phương, không gì có thể cản.

Tồn tại cao lớn uy nghi đứng ở nơi xa nhìn mà tê cả da đầu, loại uy thế này quá mức đáng sợ, đây chính là uy lực của Kiếm Đạo đại năng ư!

Phụt phụt phụt phụt. . .

Phụ cận hơn mười vị bán Đạo Quân đương nhiên không cần phải nói, trong nháy mắt đã bị sát khí ép thành huyết vụ.

Mà nơi xa ba vị thủ lĩnh điên cuồng chạy trốn kia, mặc cho bọn họ thiêu đốt linh hồn cùng Ngụy Đại Đạo lực lượng, đều chỉ là vô dụng.

Trong nháy mắt, đã bị vô biên kiếm khí đuổi kịp, trong tiếng kêu to sợ hãi, bọn hắn hoàn toàn bị bao phủ.

Các đệ tử Dương Thiên Phái tận mắt thấy ba tồn tại như Thiên Thần trong mắt bọn họ kia, chìm nổi thật lâu trong biển kiếm khí đỏ như máu, cuối cùng thân thể bị mài mòn tan biến, linh hồn tan rã, tan thành mây khói, chết không thể lại chết.

Bọn họ ngã ra như phỗng.

...

"Quá, quá đáng sợ, cái này, đây chính là át chủ bài của hắn!"

Phương xa, lông vũ lão nhân toàn thân run rẩy, thần sắc chấn kinh mang theo một tia sợ hãi, hắn vốn cho rằng Phong Vân đã ra hết át chủ bài, không nghĩ tới, còn giấu thủ đoạn đáng sợ như vậy.

Lúc này, hắn bỗng nhiên cảm nhận được một vệt quang mang hùng hực đảo qua thân thể hắn, khiến cả cơ thể hắn như muốn nứt ra, sinh ra cảm giác kịch liệt đau nhức.

Nhưng chỉ một giây sau lại biến mất không thấy gì nữa.

"Hắn phát hiện chúng ta!"

Lông vũ lão nhân biết được quang mang hùng hực vừa rồi chính là ánh mắt của Phong Vân, vèn vèn chỉ là tùy ý quét mắt nhìn hắn một chút, liền khiến hắn khó chịu như vậy, có thể nghĩ Phong Vân đáng sợ ra sao.

Chương 891: Kiếm đạo đại năng độc nhất vô nhị!

Chương 891: Kiếm đạo đại năng độc nhất vô nhị!

“Đi thôi.”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn ôm quyền với Phong Vân ở phía xa, thể hiện mình không có địch ý, sau đó dẫn lông vũ lão nhân rời đi.

Lúc trước, mặc dù thân ảnh cao lớn vĩ ngạn có để ý Phong Vân, nhưng trong lòng tuyệt đối không coi trọng hắn, bây giờ, ông ta không thể coi thường nữa.

Chiến lực Phong Vân biểu hiện ra ngoài khiến ông ta rất kiêng kị.

Kiếm đạo đại năng, chắc hẳn không ai dám coi nhẹ!

Mỗi vị kiếm đạo đại năng đều là độc nhất vô nhị, bởi vì người thường không thể tưởng tượng được nỗ lực và gian khổ của bọn họ như thế nào.

Trong thế gian, bán Đạo Quân như cá diếc sang sông, thậm chí Đạo Quân cũng không phải thất truyền, luôn có thể tìm được tung tích, nhưng nhìn cả vũ trụ, gần như không thể tìm được kiếm đạo đại năng.

Cho nên, có thể trở thành kiếm đạo đại năng, mỗi người đều có con đường riêng của mình, đều phải trải qua gian khổ, ma luyện trong vô số sống chết, không thể phục chế được.

Trong điều kiện gian khổ đến không thể tưởng tượng này, lại trở thành kiếm đạo đại năng, điều này cần ý chí cường đại cỡ nào?

Vì vậy, kiếm đạo đại năng rất đáng sợ, thậm chí từng có ghi chép, kiếm đạo đại năng cấp cao nhất có thể đánh một trận với Đạo Quân!

Đạo đạo cũng thế.

“Đáng tiếc, mỗi vị kiếm đạo đại năng, dường như chín thành chín đều dừng lại ở cảnh giới bán Đạo Quân, rất khó bước vào cấp độ vô thượng Đạo Quân...”

Trong lòng thân ảnh cao lớn vĩ ngạn thầm nói.

Đây là chuyện chân thực mà vô số năm qua ông ta đã nhìn thấy trong ghi chép, trong lịch sử, cũng chỉ có mười vạn vị kiếm đạo đại năng mà thôi, nhưng trong đó, số người phá vỡ gông cùm xiềng xích, bước vào cảnh giới vô thượng Đạo Quân, lại chưa đến một phần.

Tỷ lệ thành công này còn nhỏ hơn các tu giả từ bán Đạo Quân bước vào cảnh giới Đạo Quân!

Đương nhiên, sau khi thành công, sẽ có được hồi báo rất đáng sợ.

Theo thân ảnh cao lớn vĩ ngạn này biết được, hiện nay, trong chỗ sâu hỗn độn vô tận, có một vị Kiếm Quân vô thượng, tên là ‘Thương Vũ Kiếm Quân’!

Cũng chỉ có một vị này!

“Hi vọng người có thể thành công, nếu không thì, sau này, sợ sẽ thành vĩnh biệt...”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn nhìn Phong Vân một cái thật sâu, lập tức dẫn lòng vũ lão nhân biến mất tại chỗ, giống như chưa từng xuất hiện.

“Thiên Mạc Trai sao?”

Trên bầu trời, Phong Vân đứng ở đó, thu hồi ánh mắt, trong lòng thầm nói.

Bang!

Mà lúc này, Tử Cực Long Thần Kiếm trong tay hắn bỗng nhiên gào lên một tiếng, hóa thành vô số mảnh vỡ, hoàn toàn tan biến.

Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa, lúc trước ở thế giới giả tưởng hắn đã thử mô phỏng, lúc ấy Tử Cực Long Thần Kiếm đã không thể thừa nhận.

Bây giờ, trong hiện thực, kiếm đạo quy tắc của hắn lại mạnh hơn, Tử Cực Long Thần Kiếm sụp đổ cũng là chuyện bình thường.

“Thật là, có một thân tu vi kiếm đạo, lại không có binh khí tiện tay.”

Phong Vân lắc đầu, hắn cảm thấy, chỉ sợ mình không thể chờ đợi hai vị phó tông chủ của Càn Nguyên Tông xuất quan, hắn cần có một thanh binh khí tiện tay.

“Đạo Khí quá khó tìm, nhưng cấp Chuẩn Đạo thì có thể tìm xem.”

Bây giờ hắn rất khó chịu, hắn có một thanh đao binh cấp Đạo Khí, nhưng tu vi đao đạo của hắn không bằng, cho nên không thi triển ra uy lực gì.

Còn phương diện kiếm đạo lại ngược lại, chỉ có thành tựu kiếm đạo, lại không có binh khí.

“Nếu có thể đổi lại thì tốt biết bao.” Phong Vân trầm nói.

Đương nhiên, hấn chỉ nghĩ một chút mà thôi, hơn nữa, cho dù đổi thì cũng vậy.

Bởi vì, cho dù kiếm đạo hay đao đạo, sớm muộn cũng phải có binh khí tiện tay.

“Không biết ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ này có kiếm binh cấp Chuẩn Đạo không.”

Hấn cảm thấy, hấn là có, dù sao ba vị thủ lĩnh lúc trước cũng có được hai kiện chỉ bảo cấp Chuẩn Đạo.

Mặc dù kiếm binh cấp Chuẩn Đạo khó tìm, nhưng ba vị thủ lĩnh này ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ cũng không là cái gì, có lẽ thật sự sẽ có.

“Đợi chút nữa đến Thiên Mạc Trai hỏi thì biết.”

Phong Vân lập tức vung tay lên, thu thập Thần Đăng màu đỏ của Cục Thiên Môn và Thiên Cương Trác của Cửu Đầu Xà tộc vào trong túi.

Sau đó nói với Kim Thanh phía dưới: “Chuyện đã giải quyết, tiếp theo liền giao cho ngươi.”

Sau khi nói xong, hấn liền hóa thành một đạo đao quang bay vào trong cung điện, lần nữa biến mất.

Trong Dương Thiên Phái.

Sau yên lặng ngắn ngủi, tiếng hoan hô kinh thiên vang lên.

Bao nhiêu năm nay, chưa khi nào Dương Thiên Phái cường thế như vậy, dưới tay Phong Vân, ba đại thế lực như thịt cá trên thớt, tùy ý để hấn xâm

lược.

“Không ngờ, Phong trưởng lão còn là một vị kiếm tu.”

“Kiếm tu cái gì, đó là kiếm đạo đại năng! Toàn bộ Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ rất khó tìm được một người!”

“Chỉ sợ ở thời đại của Phong trưởng lão, ngài ấy cũng là một vị thiên kiêu cực kỳ kinh diễm.”

“Nói thì nói như thế, nhưng ta luôn cảm thấy Phong trưởng lão còn rất trẻ, có vẻ như còn trẻ hơn chúng ta.”

“Đừng nói vậy, sao có thể như vậy được, nếu thật sự như vậy, chẳng phải Phong trưởng lão sẽ áp đảo toàn bộ thiên kiêu của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ sao?”

Bên cạnh, cô gái thanh tú nghe những lời này, trong lòng thầm nghĩ: Các người đoán không sai, quả thật vị Phong trưởng lão này còn trẻ tuổi hơn các người.

Kim Thanh nhìn chỗ sâu trong cung điện, trong lòng rung động: “Chỉ sợ ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, người cũng khiến vạn chúng chú mục như vậy.”

Cô ta rất rõ ràng, yêu nghiệt như Phong Vân, giống như thần nhật trên cửu thiên, cho dù ở nơi nào đều tỏa ra ánh sáng chói mắt, soi sáng muôn phương, căn bản không thể che đậy!

“Ta cũng phải nỗ lực!”

Qua trận chiến này, Kim Thanh bị kích thích dâng lên dục vọng mạnh mẽ, không chỉ để sau này bảo vệ Dương Thiên Phái, cũng là vì muốn đuổi

theo bước chân Phong Vân!

...

Trong cung điện.

Sau khi Phong Vân trở lại không bao lâu, đã gọi Kim Thanh đến, ban cho cô ta ba đạo kiếm khí, để cô ta mang ba đạo kiếm khí này đến Quy Nguyên Tông, Cực Thiên Môn và Cửu Đầu Xà tộc, diệt trừ sạch sẽ hậu hoạn, đồng thời thu hồi tài nguyên của bọn họ, sung nhập bảo khố.

Kim Thanh sớm đã không phải cô gái ngây thơ, đương nhiên biết nhờ vả phải nhờ tận gốc, không để gió xuân thổi qua lại mọc, cô ta cầm theo ba đạo kiếm khí Phong Vân cho, dẫn theo mười mấy đệ tử tiến về vị trí của tam đại thế lực.

Trận chiến này, mấy vị có chiến lực đứng đầu của tam đại thế lực đã chết hết dưới tay Phong Vân, bây giờ trong nhà chỉ còn một hai bán Đạo Quân trông coi, những người khác không đủ nhìn.

Bản thân Kim Thanh cũng là bán Đạo Quân, cộng thêm ba đạo kiếm khí Phong Vân cho, hủy diệt ba thế lực này, dễ như trở bàn tay.

Đây cũng là nguyên nhân Phong Vân dám để Kim Thanh đi.

Sau khi phái Kim Thanh đi, ý thức của Phong Vân đã vào trong tấm gương, lúc này, bên trong đang có hai mươi hình chiếu tỏa ra thần quang lập lòe lo lửng.

Chính là hình chiếu bán Đạo Quân của tam đại thế lực!

Chương 892: Nhìn thấu thân phận!

Chương 892: Nhìn thấu thân phận!

Hai mươi hình chiếu bán Đạo Quân tỏa sáng rực rỡ, trong đó có ba cái sáng chói nhất, không hề nghi ngờ, đó chính là ba đại thủ lĩnh.

Trước đó, Phong Vân chỉ phòng ngự, không chủ động tiến công, là để lấy hình chiếu của đám bán Đạo Quân này.

Nếu không thì, dựa vào chiến lược của hắn, sao lại quyết đấu với đám bán Đạo Quân này lâu như vậy, cho dù có chí bảo cấp Chuẩn Đạo cũng như vậy, chênh lệch chiến lược quá khổng lồ.

Bây giờ, chiến lược lúc bình thường của Phong Vân có thể so với bán Đạo Quân thất trọng thiên, cộng thêm tất cả các át chủ bài, thể chất, linh hồn, huyền thuật... Đủ để đánh một trận với bán Đạo Quân cửu trọng thiên!

Cho dù ba vị thủ lĩnh này là bán Đạo Quân thất trọng thiên, trong tay cầm chí đảo cấp Chuẩn Đạo, trong mắt hắn cũng không có gì uy hiếp, có thể tùy tiện chém giết.

“Đáng tiếc cảnh giới quá thấp, nếu như tu vi nguy đại đạo đề thăng, tương dung lẫn nhau, thì chiến lược sẽ tăng lên một cấp bậc.”

Bây giờ chiến lược của Phong Vân mới chỉ là bán Đạo Quân nhất trọng thiên mà thôi, so sánh với các át chủ bài khác của hắn, thì chiến lược nguy đại đạo của mười hệ thuộc tính mang lại cũng không khổng lồ như vậy.

Trừ phi nguy đại đạo của hắn bước vào cấp độ đại thành, tức đến tầng thứ bảy, lúc đó, hắn sẽ có lực công phạt mạnh mẽ.

Mà để nhanh chóng tăng cảnh giới nguy đại đạo lên, thì số lượng hình chiếu bán Đạo Quân chính là mấu chốt.

“Cho nên nói, ra ngoài lấy hình chiếu là chuyện tất yếu.”

Lúc này Phong Vân ẩn thân ra ngoài Dương Thiên Phái, đi đến Vũ Hóa thành.

Trước khi hình chiếu, hắn dự định đến Mạc Thiên Trai lấy chút tình báo, thuận tiện hỏi thăm một chút, ở đâu có kiếm binh cấp Chuẩn Đạo.

Đương nhiên không có một đệ tử Dương Thiên Phái nào biết hắn rời đi, đều nghĩ hắn đang bế quan tu hành.

...

Một bên khác.

Chỗ ở của Quy Nguyên Tông.

Ngày trước là tông môn phồn hoa, bây giờ đã là một vùng phế tích, trên mặt đất và vách tường còn lưu lại dấu vết, lộ ra phong mang khủng bố, khiến người ta nhìn mà toàn thân như muốn nứt ra.

Trên không trung, Kim Thanh và đám nữ tử thanh tú nhìn Quy Nguyên Tông biến thành phế tích trong nháy mắt, trong lòng kinh hãi, cho dù không phải lần đầu tiên nhìn thấy chi uy kiếm khí Phong Vân ban cho, nhưng mỗi lần nhìn thấy, đều khiến tâm thần bọn họ run rẩy.

Chỉ là một sợi kiếm khí mà có thể hủy diệt toàn bộ Quy Nguyên Tông, không một vật sống nào trốn thoát, đều bị chôn vùi.

Cỡ nào khùng bỏ!

Đây là lực lượng cả đời bọn họ đều ngưỡng vọng.

“Đi thôi, thu thập tất cả tài nguyên.”

Một lát sau, Kim Thanh phân phó một tiếng, mười mấy đệ tử từ trên không trung rơi xuống, xông vào Quy Nguyên Tông, bắt đầu vơ vét trắng trợn.

Hành động của bọn họ rất nhuần nhuyễn, bởi vì, đây đã là lần thứ ba rồi.

...

Vũ Hóa thành.

Phong Vân lại lần nữa đi vào Thiên Mạc Trai, nhìn thấy lông vũ lão nhân kia.

“A, lại gặp mặt, lần thứ ba.” Phong Vân phát tay, chột nói.

“Ngươi...”

Lông vũ lão nhân đang xử lý tin tức, nghe thấy giọng nói, ngẩng đầu liền nhìn thấy vị thiếu niên vác đao đứng ở cửa, cùng là thiên kiêu yêu nghiệt đã lưu lại lạc ấn không thể xóa nhòa trong lòng ông ta!

Ông ta không khỏi nhớ đến cỗ phong mang kiếm đao đáng sợ ngày đó, vô thức lui lại mấy bước.

“Đừng khẩn trương như vậy, ta chỉ đến mua tin tức thôi.” Phong Vân tùy ý tìm một chiếc ghế ngồi xuống, nhìn không có gì đặc biệt, cũng không có chỗ nào đặc thù.

Nhưng lòng vũ lão nhân biết rõ, dưới bề ngoài bình thản này chất chứa lực lượng đáng sợ đến bực nào!

Lúc này, một giọng nói truyền vào trong đầu lòng vũ lão nhân, khiến ông ta bình tĩnh lại.

Lòng vũ lão nhân lập tức đi đến trước mặt Phong Vân, thi lễ nói: “Mời đi theo ta, chủ nhân cho mời.”

“Chủ nhân, chính là người cao lớn ngày đó đứng cùng người sao?” Sắc mặt Phong Vân khẽ động.

“Đúng vậy.”

“Được, vậy đi xem một chút.”

Sau đó, Phong Vân đi theo lòng vũ lão nhân đến cung điện chỗ sâu, nhìn thấy thân ảnh cao lớn vĩ ngạn lúc trước.

Ông ta vừa nhìn thấy Phong Vân đã mở miệng: “Phong Vân, đệ tử hạch tâm của Càn Nguyên Tông tại Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, thiên kiêu mạnh nhất trong lịch sử của Càn Nguyên Tông, đánh vỡ tất cả các ghi chép của Càn Nguyên Tông từ lúc thành lập đến nay, là tuyển nhân tốt nhất cho vị trí tông chủ tiếp theo, năm tháng tu hành không hơn trăm vạn năm!”

“Không biết, ta nói có đúng không?”

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, sắc mặt không thay đổi, chỉ kinh ngạc nói: “Không hổ là Thiên Mạc Trai, năng lực tình báo quả nhiên là hạng nhất.”

“Thật ra, ngay từ đầu ta không quá xác định, nhưng tra tất cả Đại thiên Vũ Trụ bên ngoài Cương Linh Đại Thiên Vụ trăm tỷ năm ánh sáng, càng

nhìn vô số thiên kiêu, cuối cùng, kết hợp với thiên phú kiếm đạo của người, và mộ địa Kim Dương Dao Hàng mở ra, cuối cùng mới xác định.”

“Người, tên là Phong Vân, là đệ nhất thiên kiêu của Càn Nguyên Tông!”

Việc đã đến nước này, Phong Vân cũng không giấu diếm, lặc mình hóa thành diện mạo chân thật trước mặt thân ảnh cao lớn vĩ ngạn và lông vũ lão nhân.

Thân mặc bạch giáp, ngũ quan tuấn mỹ, khí chất hơn người như tiên.

“Tin đồn quả không sai, người thật sự đến từ nhân tộc!”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn nhìn Phong Vân chăm chăm, sắc mặt kinh ngạc: “Không thể ngờ, nhân tộc yếu đuối lại xuất hiện một tên yêu nghiệt như người!”

Lông vũ lão nhân bên cạnh đã há to miệng, những điều vừa rồi thân ảnh cao lớn vĩ ngạn nói, ông ta hoàn toàn không biết.

Cho nên lúc này, trong đại lão ông ta tràn đầy tin tức này, lâm vào rung động thật sâu.

Có hai âm thanh đồng thời vang vọng, một cái là ‘Năm tháng tu hành không lớn hơn trăm vạn năm’, cái còn lại là ‘Nhân tộc’.

“Là tộc đàn nào quan trọng như vậy sao? Cho dù là nhân tộc, trong tay ta, sớm muộn cũng sẽ trở thành cường tộc.”

Phong Vân lạnh nhạt nói, lời nói tràn ngập tự tin, khiến người ta chấn động.

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn nhìn ở trong mắt, trong lòng than thở, ý chí niềm tin này cứng cõi hào hùng cỡ nào đây.

Quả nhiên, có thể trở thành kiếm đạo đại năng, há chỉ có thiên phú đơn giản như vậy.

Nếu bàn về tính bền tính dẻo, sợ là kiếm tu nhận thứ hai, thì không ai dám nhận thứ nhất.

“Không biết người đến đây mua tin tức gì?”

Đề xuống đủ loại suy nghĩ, thân ảnh cao lớn vĩ ngạn hỏi Phong Vân.

“Ta đến đây hỏi người, trong Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, có kiếm binh cấp Chuẩn Đạo không?”

Phong Vân nói tiếp: “Đúng rồi, thuận tiện cũng hỏi, trong vũ trụ này có tổng cộng bao nhiêu vị bán Đạo Quân?”

Hắn đổi vị trí hai vấn đề này, khiến đối phương cho rằng mục đích chính của hắn là tìm kiếm binh cấp Chuẩn Đạo, còn hỏi thăm số lượng bán Đạo Quân chỉ là thuận tiện mà thôi.

Phong Vân làm vậy chỉ muốn cẩn thận, chắc chắn hơn mà thôi.

“Kiếm binh cấp Chuẩn Đạo sao?”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn trầm ngâm suy nghĩ.

Bỗng nhiên, ông ta nghĩ đến cái gì đó, ánh mắt sáng lên: “Có.”

Chương 893: Tiên Thiên Nhất Khí Thân!

Chương 893: Tiên Thiên Nhất Khí Thân!

“Tin tức này có giá trị không nhỏ, ngươi khẳng định muốn mua sao?”

Chỗ sâu trong cung điện, thân ảnh cao lớn vĩ ngạn nhìn Phong Vân, mở miệng nói.

Phong Vân không nhiều lời, lấy ra Thần Đăng màu đỏ của Cực Thiên Môn và Thiên Cương Trác của Cửu Đầu Xà tộc: “Hai cái này, đủ không?”

“Hai kiện chí bảo cấp Chuẩn Đạo, đủ rồi.”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn gật đầu, sau đó điềm một cái trên hư không, một màn hình giả lập xuất hiện, ký tự trên đó trút xuống như thác nước, khiến người ta hoa mắt.

Một lát sau, ký tự trên màn hình bỗng nhiên dừng lại.

Thân ảnh cao lớn đưa tay bắn ra, lập tức, những ký tự kia hóa thành một đạo lưu quang, rơi xuống đại điện.

Ong!

Trong khoảnh khắc, Phong Vân cảm thấy cảnh tượng thay đổi to lớn.

Giống như hắn đã đi vào một thời không khác, nơi này là một mảnh hắc ám, không có trên dưới, không có bắt đầu và kết thúc, không có phương hướng, cũng không có ánh sáng, khiến người ta không cảm giác được thời gian.

“Không gian ảo?” Sắc mặt Phong Vân khẽ động.

Bang!

Lúc trong lòng hắn đang suy nghĩ, bỗng nhiên một tiếng kiếm minh vang lên, như truyền từ thiên ngoại đến, không gian hắc ám vỡ vụn, bị một thanh cự kiếm trực tiếp chém ra!

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy toàn thân thanh kiếm này đen như mực, không có một tia tì vết, lơ lửng ở đó, giống như một vị quân vương vô thượng, phong mang nghiêm nghị!

“Thanh kiếm này tên là Hắc Diệu, luyện chế từ Hắc Diệu Tinh cực phẩm trong chỗ sâu hỗn độn vô tận và tiên thiên vũ trụ chi tinh, nghe nói là do một vị luyện khí sư cấp Đạo Quân rèn đúc, vốn là muốn luyện chế Đạo Khí, nhưng tài liệu không đủ, chỉ có thể luyện chế thành cấp Chuẩn Đạo.

Giọng nói của thân ảnh cao lớn vĩ ngạn từ bốn phương tám hướng truyền đến, mờ mịt vô tung, giống như không có thực thể.

“Hắc Diệu Kiếm sao?”

Chỉ một chút như vậy, Phong Vân đã dâng lên nồng đậm hứng thú với thanh thần kiếm này, thanh kiếm này, tuyệt đối có thể chịu đựng được uy năng kiếm đạo chí cao của hắn!

Hơn nữa, thanh thần kiếm này còn có tiềm năng tấn thăng thành Đạo Khí!

“Thanh kiếm này ở đâu?” Phong Vân dò hỏi.

Ong!

Hắn vừa dứt lời, một giây sau, cảnh tượng này tiêu tán, hắn lại trở về cung điện.

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn vẫn ngồi trên ghế, giống như không có thay đổi nào.

“Hắc Diệu Kiếm được phát hiện ở một chỗ trong bí cảnh Thần Ma gần Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, vốn được giữ ở chỗ sâu nhất trong bảo khố, cửa ải trông giữ trùng điệp, nhưng gần đây, Chúng Tinh Hải đã dùng một môn bí pháp có được từ bí cảnh Thần Ma đến đổi.”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn nói ra tin tức của thanh Hắc Diệu Kiếm này.

“Bí pháp gì mà có thể trao đổi kiếm binh cấp Chuẩn Đạo có tiềm năng tấn thăng Đạo Khí?” Phong Vân hiếu kỳ hỏi.

“Bí pháp này tên là ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’, nghe nói do một vị Tiên Thiên Thần Ma sáng tạo từ vô tận kỷ nguyên trước, có thể tu luyện ra một vị ‘Đạo Thân’, nghe nói có tám phần thực lực bản thể.”

Tu luyện ra một vị “Đạo Thân”, còn có tám phần thực lực bản thể?

Phong Vân nghe vậy, tâm tính cũng không khỏi rung động, bí pháp này, cường đại đến nghịch thiên!

Như vậy có thể có thêm một vị giúp đỡ!

“Khó trách có thể đổi lấy kiếm binh cấp Chuẩn Đạo.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

“Một vấn đề cuối cùng, thời gian và địa điểm trao đổi.”

“Đều ở nơi này, còn có số lượng bán Đạo Quân ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ mà người muốn biết nữa, tự xem đi.”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn bắn một tấm thẻ đến trước mặt Phong Vân, rồi nói với hắn.

“Đa tạ, cáo từ.”

Ý thức của Phong Vân thăm dò vào, rõ ràng cảm giác được, lập tức ôm quyền, quay người rời đi.

...

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, lúc này, lông vũ lão nhân mới mở miệng nói: “Chủ nhân, lần này Chúng Tinh Hải và Địa Sát Tông giao dịch, có cường giả bán Đạo Quân cứu trợ thiên hộ tổng, hơn nữa, còn ba đại thế lực đỉnh phong nữa, chỉ sợ sẽ không ngồi nhìn bọn họ giao dịch, sợ sẽ phái cao thủ tuyệt đỉnh đến quấy nhiễu bọn họ giao dịch.”

“Trong tình huống bày địch vây quanh này, cho dù Phong Vân có yêu nghiệt, nhưng vẫn chưa đủ lực.”

Mặc dù thiên phú của Phong Vân mạnh, nhưng năm tháng tu hành lại là nhược điểm, đương nhiên không thể so sánh với những lão quái vật không biết đã tu hành bao nhiêu kỷ nguyên kia.

“Ta chỉ phụ trách cung cấp thông tin, còn hắn có thể thành công hay không, phải dựa vào bản thân hắn.”

Thân ảnh cao lớn vĩ ngạn bình tĩnh nói, ông ta cũng không coi trọng Phong Vân.

“Thời gian giao dịch vào năm trăm năm nữa, cho dù thiên phú của hấn có mạnh, muốn đoạt Hắc Diệu Kiếm từ tay đông đảo cường giả tuyệt đỉnh bán Đạo Quân cứu trọng thiên, gần như không có khả năng.” Trong lòng thân ảnh cao lớn vĩ ngạn thầm nói.

Năm trăm năm, đối với tồn tại như bọn họ, chỉ là một cái búng tay mà thôi, bệ quan còn ngại ngần, nói gì đến tiến bộ!

...

【Đối tượng hình chiếu】 : Hi Đồ (thân ảnh cao lớn vĩ ngạn)

【Tuổi】 : 29850 vạn kỷ nguyên

【Cảnh giới】 : Nửa bước Đạo Quân bát trọng thiên

【Roi xuống】 : . . . Võ kỹ cấp Hỗn Độn 《 Quan Thiên Trắc Địa 》 . . .
Vô kỹ cấp Hỗn Độn 《 Vô Vọng Thần Mâu 》 . . . Công pháp hệ lôi cấp Hỗn Độn 《 Lôi Linh Chân Tuệ Đồ 》 . . . Công pháp hệ hỏa cấp Hỗn Độn 《 Viêm Linh Thôn Thiên Quyết 》 . . . Thiên phú hệ mộc cấp Hỗn Độn. . .
Thiên phú hệ băng cấp Hỗn Độn. . . Thủy Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng tám). . . Huyết mạch (nửa thức tỉnh)

...

Đi ra Thiên Mạc Trai, Phong Vân nhìn hình chiếu trong tấm gương, chính là của thân ảnh cao lớn vĩ ngạn kia.

Lúc trước ở Dương Thiên Phái, bởi vì khoảng cách quá xa hấn không hình chiếu được, bây giờ tiếp xúc ở khoảng cách gần như vậy, đương nhiên Phong Vân sẽ không bỏ lỡ.

“Huyết mạch nửa thức tỉnh, xem ra chủ nhân của Thiên Mạc Trai có lai lịch không tầm thường...”

Trong lòng Phong Vân thì thảo, nhưng việc này cũng không liên quan đến hắn, hắn chỉ muốn hình chiếu mà thôi, còn chuyện khác, hắn không quan tâm.

Đứng trên đường lớn, Phong Vân nhìn về chỗ xa, nói nhỏ: “Năm trăm năm sau, tiến hành giao dịch trên ‘Đạo Nhai’ của Cương Linh Hải Vực.”

Hắn có thể đoán được, đến lúc đó, chỉ sợ sẽ là một cuộc đại chiến tranh đoạt đến không tưởng tượng được.

Hắn có tin tức này, đương nhiên các thế lực lớn khác cũng có, sẽ có không ít cường giả tuyệt đỉnh nhúng tay!

“Sợ là chiến lực cứu trọng thiên của mình cũng không đủ nhìn.”

Phong Vân tự nói, muốn thuận lợi đoạt được thanh Hắc Diệu Kiếm kia, hắn nhất định phải tăng chiến lực của bản thân đến cấp bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong trong vòng năm trăm năm.

Nếu không thì, đến lúc đó hắn có cầm cái gì đi cũng bị một đồng cường giả bán Đạo Quân cứu trọng thiên đoạt lại!

“Trước mắt, biện pháp ôn hòa nhất là bỏ công sức trên ngục đại đạo của mười hệ thuộc tính.”

Bởi vì, khi có nhiều hình chiếu của bán Đạo Quân, thì tỷ lệ tuôn ra cái này sẽ nhiều hơn rất nhiều.

Hơn nữa, nếu Phong Vân tăng cảnh giới ngục đại đạo của mười hệ thuộc tính lên, lúc đó, uy năng của ‘Đế Kiếm’ kiếm đạo chí cao cũng sẽ tăng lên,

có thể nói là mạnh càng thêm mạnh, là chuyện nhất cử lưỡng tiện!

Chương 894: Rà quét toàn bộ vũ trụ!

Chương 894: Rà quét toàn bộ vũ trụ!

Trong đầu Phong Vân hiện lên những ý nghĩ này, lập tức hắn nhớ ra chuyện mà trước đó thần niệm điều tra đượ, liên quan tới sự phân bố của bán Đạo Quân trong từng thế lực của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, cảm thấy, thời gian năm trăm năm này, hắn cũng đã đủ.

"Trước đã dùng hết một trăm năm lấy hình chiếu, còn lại bốn trăm năm nữa có thể thỏa thích mà xoát thôi . . ."

Đây là dự định của Phong Vân.

Trăm năm để lấy hình chiếu, hắn cũng đủ để hắn kiếm ra rất nhiều hình chiếu cấp bán Đạo Quân.

"Thực lực tổng hợp của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ còn cao hơn nhiều so với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, nơi này bán Đạo Quân không chỉ có mười vạn người."

Phong Vân lẩm bẩm.

Trước hết nhìn từ tin tức mà tồn tại cao lớn tên Hi Đồ kia trước đó gửi tới có thể thấy, số lượng bán Đạo Quân trong Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, tối thiểu cũng có trăm vạn người!

Trăm vạn bán Đạo Quân, nếu là đều lấy được hình chiếu, vậy hoàn toàn có thể làm cho Phong Vân vui vẻ đến muốn bay!

Những bán Đạo Quân này không chỉ giới hạn trong năm thế lực đỉnh phong, mà trong tất cả các thế lực lớn nhỏ khác, cũng hoặc nhiều hoặc ít có được không ít cường giả bán Đạo Quân.

Khả năng số lượng cùng chất lượng xa không sánh bằng bán Đạo Quân của năm thế lực đỉnh phong, cũng chỉ như Quy Nguyên Tông, Cực Thiên Môn mà thôi, nhưng với Phong Vân mà nói, cũng không phải là vấn đề lớn.

Hắn cũng không phải chỉ lấy hình chiếu của một thế lực.

Những thế lực vừa và nhỏ này, lấy một cái mà so với các thế lực lớn, xác thực là kém xa tít tắp, nhưng nếu như tổng hợp lại, vậy sẽ là một lượng hình chiếu bán Đạo Quân rất lớn đấy!

Một thế lực nhỏ không được, vậy liền đến trăm ngàn cái, thậm chí hơn vạn cái!

Nghĩ tới đây, Phong Vân đã xác định mục tiêu rõ ràng, trước hết sẽ ra tay với các thế lực vừa và nhỏ.

Về phần năm thế lực đỉnh phong kia, nói thực ra, trong tin tức mà tồn tại cao lớn Hi Đồ đưa cho Phong Vân, căn bản còn chưa hoàn toàn thăm dò rõ ràng, không biết tình huống cụ thể.

Cho nên, dưới tình huống không biết 'vũng nước này' đến cùng sâu bao nhiêu, Phong Vân vẫn lựa chọn cẩn thận một chút, trước không ra tay với năm thế lực đỉnh phong, cứ quét hết các thế lực vừa và nhỏ một lần rồi nói sau.

Nghĩ đến đây.

Phong Vân rất nhanh quyết định hành động, hấn đi ra ngoài Vũ Hóa thành, lắc mình biến hoá, hòa tan vào hư không, hoàn toàn biến mất.

Dưới loại trạng thái này, chỉ có Đạo Quân, hoặc là Linh Bảo loại cảm giác đặc thù mới có thể biết được sự tồn tại của hấn, nếu không, cho dù hấn nghênh ngang đứng trước mặt một vị bán Đạo Quân, đối phương đoán chừng đều không biết gì cả.

"Trạm thứ nhất, tiến về Linh Hư Động Thiên."

Đây là một thế lực nhỏ cách Phong Vân gần nhất, chỉ có một vị bán Đạo Quân tọa trấn, cũng không khác gì Dương Thiên Phái, chỉ là tu vi của hấn cao hơn Kim Thanh một chút, nằm ở cấp độ bán Đạo Quân tam trọng thiên đỉnh phong.

Phong Vân lúc này dựa theo bản đồ đi tới Linh Hư Động Thiên, không uổng phí chút sức lực, liền lấy được hình chiếu của vị bán Đạo Quân tam trọng thiên đỉnh phong này, thành công rời đi.

"Trạm tiếp theo, Đại Địa Hùng tộc. . ."

"Trạm kế tiếp, Thất Tinh Môn. . ."

"Trạm kế tiếp nữa, Phong Lôi Điện. . ."

". . ."

Cứ như vậy, Phong Vân bắt đầu kiếp sống bôn ba bận rộn, đi đi về về khắp năm khối đại lục trên Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, không ngừng lên vào hết thế lực vừa này đến thế lực nhỏ khác.

Hoặc tông tộc, hoặc môn phái, hoặc động phủ, hoặc liên minh. . .

Lấy hình chiếu của tất cả bán Đạo Quân trong các thế lực đó, hóa thành vật trong bàn tay mình.

Sau đó lại chuồn mất, toàn bộ quá trình vô cùng thông thuận, không một ai có thể phát hiện ra hắn.

Khuyết điểm duy nhất chính là những bán Đạo Quân này cả đám đều trốn rất kỹ, Phong Vân muốn tìm ra bọn họ, cũng phải phí một hồi công phu.

Điều này cũng dẫn đến việc hắn một ngày không thể lấy đủ hạn mức một vạn hình chiếu, tối đa cũng chỉ lấy được không đến một hai trăm hình chiếu bán Đạo Quân mà thôi.

Như vậy, qua hơn bảy mươi năm, trong gương của Phong Vân, đã có được hơn năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân.

Mà những thứ này, là tổng số hình chiếu bán Đạo Quân mà hắn thu được trong các thế lực vừa và nhỏ trong suốt những năm qua.

Nói cách khác, Phong Vân đã rà quét hầu như toàn bộ các thế lực vừa nhỏ trong Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.

"Hao phí ròng rã bảy mươi năm mới hoàn thành, cũng đủ dã man đấy. .
."

Trên một đỉnh núi lẻ loi, Phong Vân nhìn số hình chiếu trong gương, tự lẩm bẫm.

Có một vài thế lực ẩn giấu quá sâu, hơn nữa có đôi khi bán Đạo Quân trong thế lực đó đi ra ngoài vân du tứ hải, căn bản tìm không thấy người, cho nên trên thực tế thao tác này càng hao phí không ít công sức.

Nhưng bảy mươi năm, có thể lấy được hơn năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân, đây đối với Phong Vân mà nói, đã là thu hoạch rất không tệ.

"Tiếp đó, liền là năm thế lực đỉnh phong."

Phong Vân đón gió mà đứng, một giây sau, hấn biến mất không còn tăm hơi.

Thế lực lớn thứ nhất mà hấn muốn 'vào xem', chính là Vũ Hóa đại lục Vũ Hóa Môn. . .

Thế lực đỉnh phong này cách hấn gần nhất, tự nhiên sẽ đi đầu tiên.

. . .

Vũ Hóa Môn, cực kì tráng lệ tú mỹ, dãy núi nguy nga, ngọn núi linh hoạt kỳ ảo, tựa như đi vào Tiên Cảnh, để cho người ta lưu luyến quên về, mê mải say sưa.

Trên nham thạch có suối thần chảy xuôi, Linh Thảo sinh trưởng trên vách núi, thực thú ẩn hiện, Tiên Khí cùng kỳ cảnh cũng sinh ra, mỹ lệ yêu kiều.

Khi Phong Vân tới gần nơi này, từ xa đã thấy cảnh tượng như vậy, khiến hấn chỉ biết than thở, chỉ riêng sơn thủy phong cảnh này, Càn Nguyên Tông đã không so được.

Nhưng nếu so khí tượng, Vũ Hóa Môn này, sợ là xa xa không sánh bằng Càn Nguyên Tông.

Dù sao Càn Nguyên Tông cũng là thế lực cực lớn, căn cơ là toàn bộ Đại Thiên Vũ Trụ, hoàn toàn thể hiện rõ tư thái bá chủ.

Vũ Hóa Môn, chỉ là thế lực chiếm lĩnh một phần năm Đại Thiên Vũ Trụ cương vực mà thôi, khác nhau rất nhiều.

"Có điều khí tượng cuat Càn Nguyên Tông đáng sợ như vậy, hoàn toàn là do một mình tông chủ Càn Nguyên Tông kéo cao lên mà thôi, thật muốn so về số lượng bán Đạo Quân, Vũ Hóa Môn vẫn thắng. . ."

Phong Vân rất rõ ràng điểm này, Càn Nguyên Tông nhờ sinh ra một vị tông chủ cực kỳ kinh diễm, nhưng thực lực tổng hợp lại, vẫn không thể sánh bằng Vũ Hóa Môn, cũng không bằng bốn thế lực đỉnh phong khác.

Nhưng chuyện này đối với Phong Vân mà nói, lại là một tin tức tốt.

"Đi vào hình chiếu thôi!"

Phong Vân không do dự nữa, lập tức ẩn thân chuẩn bị lén vào trong đó.

Nhưng mà, khi hắn vừa mới tới gần sơn môn, bỗng nhiên tiếng chuông âm âm vang lên!

"Coong. . ."

Tiếng chuông văng vẳng vang vọng khắp cương vực, toàn bộ Vũ Hóa Môn đều cộng hưởng theo, bộc phát ra hào quang sáng chói.

"Bị phát hiện rồi. . ."

Phong Vân kinh hãi, đây là chí bảo đặc thù loại cảm giác!

Hắn không chút do dự quay người rời đi, không có bất kỳ lưu luyến gì.

May mắn, Thần Chung này chỉ cảm ứng được có sinh mệnh xâm lấn, lại không cách nào nắm bắt được vị trí phương hướng của Phong Vân, cho nên

Phong Vân hữu kinh vô hiểm mà rời khỏi nơi này, cũng không bị các cường giả Vũ Hóa Môn phát hiện.

"Ai, thế lực đỉnh phong quả nhiên không phải dễ vào như vậy."

Xa xôi bên ngoài, Phong Vân ẩn nấp giữa không trung, cuối cùng ngóng nhìn Vũ Hóa Môn một chút, sau đó hoàn toàn biến mất.

Hắn cũng định trở về, Vũ Hóa Môn không dễ vào, bốn thế lực đỉnh phong khác tất nhiên cũng giống vậy.

Chương 895: Có người công nôi đặc ý!

Chương 895: Có người công nôi đặc ý!

Lại nói sau khi Phong Vân rời đi, các cao tăng Vũ Hóa Môn bởi vì hấn xâm lấn, mà tập thể tụ tập lại.

Khu vực hạch tâm Vũ Hóa Môn.

Một tòa cung điện trắng toát sừng sững uy nghi, hình như lông vũ, có cảm giác phiêu phiêu bay bổng như chôn thân tiên, phảng phất một giây sau sẽ vũ hóa phi thăng.

Lúc này, trong cung điện.

Đương đại môn chủ Vũ Hóa Môn cùng mấy vị cao tăng trưởng lão đứng ở nơi này.

Bọn họ đang cùng Thần Chung câu thông, muốn biết kẻ xâm lấn đến tột cùng là ai, nhưng đáng tiếc, dù cho là Thần Chung, cũng không phát hiện được đối phương, chỉ cảm ứng được đại khái mà thôi.

"Thần Chung là chí bảo mà năm đó lão tổ tiên nhiệm của môn ta mang về từ chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, trong số các Chuẩn Đạo Khí đều xếp vào hàng tuyệt đỉnh, thế mà không phát hiện được ra người kia. . ."

Đừng nói các trưởng lão cao tăng kinh động, mà ngay cả Vũ Hóa Môn môn chủ đều bị chấn động.

"Trong Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ này, người có thể tránh né Thần Chung dò xét, cũng chỉ có cường giả của tứ đại đỉnh phong thế lực khác mà thôi, có phải là một trong số bọn họ hay không?" Một vị trưởng lão đầu ưng suy đoán.

"Rất có thể, qua mấy trăm năm nữa, chính là lúc Địa Sát Tông cùng Chúng Tinh Hải tiến hành giao dịch, chắc hẳn, đây là thủ đoạn của bọn hắn, cho chúng ta lời cảnh cáo sớm cũng không chừng." Một vị trưởng lão khác nói.

"A, ngũ đại đỉnh phong thế lực chúng ta chênh lệch cũng không phải là quá lớn, còn cảnh cáo cái gì, thật sự nghĩ chúng ta sợ sao?" Vị trưởng lão thứ ba cười lạnh nói.

Vũ Hóa Môn môn chủ mặc dù không nói gì, nhưng nội tâm hiển nhiên cũng có suy đoán này.

"Bọn họ làm như vậy chỉ khiến tình huống bị đảo ngược lại hoàn toàn mà thôi, lại nhìn năm trăm năm sau, xem hươu chết vào tay ai."

Vũ Hóa Môn môn chủ thần nhiên nói.

...

Phong Vân cũng không biết, hành động này của hắn, bị các cao tầng Vũ Hóa Môn nào bỏ thành thủ đoạn của các thế lực đối địch.

Nếu như hắn biết được, nhất định sẽ rất vui vẻ, có người gánh tội thay chính là sáng khoái như vậy đó.

Giờ khắc này.

Phong Vân đã trở lại Dương Thiên Phái.

Bảy mươi năm ra ngoài, cũng không khiến bất luận kẻ nào trong Dương Thiên Phái chú ý, với bọn hắn mà nói, vền vẹn chỉ là một lần bé quan nhỏ mà thôi.

Trở lại đại điện, Phong Vân không làm kinh động bất cứ ai, hắn vội thả ý thức tiến vào tấm gương, bắt đầu xoát hình chiếu.

Mặc dù không lấy được hình chiếu của bán Đạo Quân trong ngũ đại đỉnh phong thế lực quả thực có chút đáng tiếc, nhưng hắn có hơn năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân này, kỳ thật cũng không kém nhiều.

Dù sao, còn có bốn trăm ba mươi năm thời gian nữa để hắn xoát kia mà.

Nhiều thời gian như vậy, không nói tu Ngũ Đại Đạo đến viên mãn, đại thành hắn cũng không thành vấn đề, cũng tức là đạt tới bán Đạo Quân thất trọng thiên.

"Bắt đầu xoát!"

Phong Vân lần này dự định cắm đầu xoát hơn bốn trăm năm, sau đó chỉ duy nhất một lần hiển hóa dung hợp, nói như vậy, không cần biết kết quả cuối cùng như thế nào, hắn đều là một lần tiếp nhận là xong việc.

Hắn cũng không muốn xoát đến một nửa đi lật trong túi đeo lại phát hiện đều là mấy vật phẩm bỏ đi, nói như vậy, cũng quá đả kích.

"Xoát xoát xoát xoát. . ."

Phong Vân lúc này hoàn toàn chìm vào trong đó, không để ý đến chuyện bên ngoài, yên lặng mà qua ngày.

Mà các đệ tử Dương Thiên Phái, cũng đều lần lượt bắt đầu bé quan.

Lần này quét sạch tài nguyên của ba thế lực Quy Nguyên Tông, làm phong phú bảo khố của Dương Thiên Phái, khiến các đệ tử đều có đầy đủ tài nguyên tu hành, có thể thỏa thích hưởng thụ, không cần giống như trước, sử dụng tài nguyên cũng phải dè xẻn từng chút, như một đám đồ nghèo khi.

Mà Kim Thanh, cũng bắt đầu bế quan lĩnh hội Kim Dương Đạo Đạo.

Trong cơ thể nàng có huyết mạch Kim Dương Đạo Hoàng, tự nhiên vô cùng phù hợp với môn Đạo Đạo này, tiến hành tu hành dễ như ăn cháo.

Kim Dương Đạo Hoàng chính là Đạo Quân, còn không phải Đạo Quân bình thường, Đạo Quân tầm thường. Ngài sớm đã vượt xa ra khỏi cấp độ mà người thường có thể so sánh, hậu duệ của ngài, huyết mạch tự nhiên cũng cực kỳ bất phàm.

Đây chính là ưu điểm của huyết mạch chi tộc.

Kim Thanh chính là trực hệ hậu duệ của Kim Dương Đạo Hoàng, nhiều đời truyền thừa như vậy, mặc dù thực đã không còn đậm như ban đầu, nhưng lại cực kỳ thuần túy, lại có sự kích thích của Kim Dương Đạo Đạo, đã hoàn toàn khôi phục.

Lúc này, trong tu hành phòng.

Kim Thanh khoan chân ngồi ở đó, trong cơ thể giống như đang thai nghén một vàng Kim Dương, quang huy vô lượng, chiếu rọi mỗi một tác máu thịt, không ngừng kích thích huyết mạch của nàng.

Đồng thời trên mi tâm của nàng, có một vết đao kim sắc vô thanh vô tức xuất hiện, lộ ra cảm giác bá đạo uy nghiêm!

Cứ như vậy, thời gian như nước, cuộn cuộn mà qua.

Nhoáng một cái, hơn bốn trăm năm đi qua.

...

Địa Sát đại lục, khu vực trung tâm.

Nơi này có sát khí dày đặc mà muôn hình muôn vẻ, Âm Sát, Dương Sát, hỏa sát, Lôi Sát, kim sát các loại, chủng loại phong phú, bao hàm toàn diện.

Mà tại chỗ sâu giữa các loại sát khí, có một dây cung điện nằm im lìm, chính là Địa Sát Tông đại danh đỉnh đỉnh.

Tu giả trong Địa Sát Tông khác với tu giả của các thể lực khác, bọn họ đều coi sát khí là tài nguyên tu hành, không tu nguyên lực, cũng không tu cương lực.

Sau khi thành Thần, lại đem Thần lực cùng sát khí dung hợp, hình thành Thần sát lực lượng.

Loại lực lượng này so với Thần lực còn mạnh hơn, lực phá hoại cũng càng cao.

Có điều, lực lượng này đối với thân thể cùng ý chí của tu giả cũng có yêu cầu rất cao, không phải người có đặc thù thiên phú thì không thể thử sức.

Địa Sát Tông, chủ đại diện.

Tông chủ Địa Sát Tông thân hình khô ngô nhìn qua một đám trưởng lão phía dưới, trầm giọng nói: "Nhiệm vụ lần này liền giao cho các ngươi, ta tọa trấn trong tông môn."

"Yên tâm, tất không phụ lòng tông môn."

Tất cả trưởng lão đồng loạt gật đầu, tu vi của bọn họ phổ biến đều từ bán Đạo Quân bát trọng thiên trở lên!

...

Một bên khác.

Chúng Tinh đại lục.

Thế lực mạnh nhất ở đây là Chúng Tinh Hải, cũng phái ra đội ngũ cực kì hùng hậu hộ tống 'Bí pháp tiến về 'Đạo Nhai' trong vô biên hải vực .

Mặc dù hai thế lực lớn này tiến hành rất bí ẩn, nhưng tam đại thế lực còn lại sớm đã xếp vào không biết bao nhiêu nhãn tuyến, lúc này, bọn họ khẽ động, đại nhân vật trong tam đại đỉnh phong thế lực kia lập tức liền nắm được tin tức.

Từng đôi mắt mở ra, nhìn về phía bên này.

Vũ Hóa Môn.

"Đi! Coi như chúng ta không chiếm được bảo vật, cũng quyết không thể để bọn hán giao dịch thành công!"

"Không sai, nếu không hai thế lực lớn liên thủ lại, cách cục cân bằng này của chúng ta chắc chắn sẽ bị phá vỡ!"

"Xuất phát!"

Chuyện tương tự, cũng xảy ra trong Nguyên Túc Giáo cùng La Phù Điện, bọn họ đồng dạng phái ra vô số cao thủ, muốn cướp đoạt bảo vật, coi như không đoạt được, cũng muốn phá hỏng lần giao dịch này.

Bằng không nếu để Địa Sát Tông cùng Chúng Tinh Hải giao dịch thành công, bọn họ sẽ nguy mất.

...

Tại vô biên hoang mạc phía tây cách xa Vũ Hóa Môn.

Phong Vân một mực bế quan xoát hình chiếu, lúc này, cũng mở hai mắt ra.

Trên mặt hắn lộ ra ý cười, hơn nữa còn không ít, cực kỳ nồng đậm.

Lúc này, trong túi hắn, đang có một loạt đồ vật tỏa ra hào quang rạng rỡ trưng bày sẵn.

【 Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng ba phần) 】 : Đến từ hình chiếu Cao Lợi.

【 Băng Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng bốn phần) 】 : Đến từ hình chiếu Gero.

【 Lôi Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng ba phần) 】 : Đến từ hình chiếu Sorefin.

...

...

Đây là kết quả mà Phong Vân sắp xếp lại, nhìn xuống, quả thực khiến cho người ta hoa mắt say mê.

Chương 896: Thất trọng thiên!

Chương 896: Thất trọng thiên!

"Những hình chiếu mới rơi xuống này, hẳn là đã đủ để ta đạt đến nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên rồi. . ."

Phong Vân nhìn một chút, trong lòng tính toán, cảm thấy không sai biệt lắm, khó khăn lắm mới đạt tới thất trọng thiên cũng không có vấn đề.

"Nguy hiểm thật, may mắn là hoàn thành kịp!"

Phong Vân khẽ thở ra một ngụm khí, đồng thời cũng có chút bất đắc dĩ, hơn bốn trăm năm thời gian, hơn năm mươi vạn hình chiếu, mới khó khăn lắm xoát ra đủ Ngũ Đại Đạo được.

Vận khí này, cũng quá kém đi rồi.

"Xem ra lại là một khoảng thời gian phi tù nữa. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói, cũng không cảm thấy quá khó chịu, hẳn đã thành thói quen rồi.

Đè xuống những ý niệm này, lập tức, Phong Vân một bước phóng ra, lần nữa rời khỏi Dương Thiên Phái, đi vào bên trên hư không.

Bất quá động tác của hắn rất mau lẹ, một hơi đi xa, cho đến ra khỏi Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, đi vào bên trong vô tận hỗn độn.

Trùng hợp là lúc này vô tận hỗn độn nhấc lên một trận Hỗn Độn Phong Bạo, Phong Vân bước một bước vào trong đó, muốn mượn Hỗn Độn Phong Bạo này, che dấu khí tức ba động do mình sinh ra lúc đột phá.

Dù sao hắn cũng không muốn bại lộ thân phận của mình, cũng không muốn làm chonhững cường giả và thế lực ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ này quan tâm, nhất là thân phận chân chính của hắn là tồn tại cao lớn Hi Đồ.

Phong Vân hiện tại chỉ muốn ẩn núp một chút, làm 'Hoàng Tước' chỗ tối kia, tùy thời mà động.

Hắn làm như thế, cũng không phải là sợ, mà là muốn vì Dương Thiên Phái mà cân nhắc, dù sao thì hắn có thể đi chỗ khác, mà Dương Thiên Phái lại phải phát triển ở đây.

Cho nên, trước hết, tất cả hành vi cùng động tác có khả năng bại lộ thân phận đều phải ngăn chặn, tận lực đem ảnh hưởng giảm xuống mức thấp nhất.

Tốt nhất là không cần cùng Dương Thiên Phái nhắc lên bất kỳ quan hệ gì cả.

"Đã rời xa Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ ực vạn năm ánh sáng, cộng thêm Hỗn Độn Phong Bạo che đây, động tĩnh sẽ không truyền đi quá xa. . ."

Sau khi làm xong hết thủy biện pháp phòng hộ, Phong Vân ngồi xếp bằng xuống, lúc này trong lòng mặc niệm một tiếng, "Hiện hóa."

【 hiện hóa Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng ba phần). . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 hiển hóa Băng Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng ba phần). . . Hiển hóa bên trong. . . Hiển hóa thành công! 】

【 hiển hóa Kim Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng ba phần). . . Hiển hóa bên trong. . . Hiển hóa thành công! 】

...

...

Phong Vân hiển hóa rất cẩn thận, tính toán mỗi loại thuộc tính Ngụy Đại Đạo tấn cấp đến 'Nửa tầng bảy phần' cần thiết dung hợp bao nhiêu vật rơi xuống, một phần cũng không kém, không thiếu một chút nào, cố gắng đạt tới mười hệ thuộc tính Ngụy Đại Đạo hoàn toàn ở vào cùng một cấp độ, không nhiều không ít.

Có như vậy, thời điểm mười hệ Ngụy Đại Đạo của hắn dung hợp, uy năng mới có thể đạt tới trạng thái cực hạn nhất, nếu không, một khi cân bằng bị đánh phá, vậy thì xong rồi, phí công nhọc sức.

Cho nên, lần hiển hóa này là lần tiến hành cẩn thận nhất của Phong Vân từ trước cho đến tận nay, cũng là một lần hiển hóa hao tâm tổn sức nhất.

Linh hồn bị hắn thôi động đến cực hạn, từng giờ từng phút cẩn thận giám sát, không cho phép xuất hiện một tia sai lầm nào.

Như là một dụng cụ tinh vi nhất vậy, vòng vòng đan xen, làm đến mỗi một bước đều đạt tới trạng thái hoàn mỹ nhất!

Cứ như vậy, thời gian từng giờ trôi qua.

Lần hiển hóa dung hợp này, trọn vẹn hao phí thời gian một tháng của Phong Vân, so sánh với lúc trước hắn vài phút là xong việc, lần này phá lệ

dài dằng dặc.

...

Bên trong Hỗn Độn Phong Bạo.

Khi Phong Vân hoàn thành hiển hóa hệ thuộc tính Ngụy Đại Đạo cuối cùng, thành công tấn thăng đến thất trọng thiên.

"Ầm ầm! !"

Một loại ba động vô cùng đáng sợ từ trong cơ thể hắn trong nháy mắt quét sạch ra ngoài, Hỗn Độn Phong Bạo bốn phía, chỉ trong nháy mắt đã bị xé rách, khó mà duy trì được.

Thậm chí, ngay cả không gian vô tận hỗn độn cũng phải lung lay sắp đổ, sinh ra từng đạo vết nứt, lộ ra lỗ đen thế giới đen như mực.

Thấy thế, Phong Vân lập tức thu liễm khí tức của bản thân, đồng thời tay phải ở trên không gian nhẹ nhàng khẽ vỗ một cái, lực lượng Không Gian vô hình tản mát ra ngoài, trong nháy mắt đã chữa trị tất cả Không Gian vỡ ra kia, miễn diệt tất cả ba động dị thường.

Sau khi nhìn thấy tất cả khôi phục lại bình tĩnh, Phong Vân hài lòng gật gật đầu.

Hắn lúc này mới vươn người đứng dậy, mở rộng thân thể một cái, "Rốt cục đã hoàn thành, một tháng này làm cho ta mệt chết rồi. . ."

Phong Vân thậm chí cảm giác rằng, hao phí tinh thần một tháng qua, so với khi hắn xoát hình chiếu trong hơn bốn trăm năm vừa rồi còn phải tiêu hao nhiều hơn nữa.

Dù sao hơn bốn trăm năm kia chỉ cần vùi đầu xoát xoát xoát là được, vấn đề khác căn bản vốn không cần để ý tới.

Mà một tháng qua, hấn cẩn thận chú ý mười hệ Ngụy Đại Đạo biến hóa từng chút một, có thể nói là cẩn thận tới mức không thể cẩn thận hơn nữa.

Bất quá khổ cực như vậy cũng đáng.

Cảnh giới của Phong Vân bây giờ đã thành công bước vào cấp độ nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên rồi, hơn nữa còn là mười hệ thuộc tính cùng dung hợp!

Chiến lực của hấn, tự nhiên cũng tăng lên trên diện rộng, siêu việt trước đây!

"Ngày giao dịch hấn là đã tới gần rồi. . ."

Phong Vân ngóng nhìn về phía Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, trong mắt mang theo chờ mong.

Trên thực tế, hấn không chỉ cảm thấy hứng thú đối với Hắc Diệu Kiếm Chuẩn Đạo cấp kia, mà ngay cả tuyệt đỉnh bí thuật 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' kia cũng cảm thấy rất hứng thú, bất quá bị địch nhân vây quanh, muốn đắc thủ cũng không phải là dễ dàng.

"Lần này sợ là không chỉ có mặt siêu cấp cường giả khác của tam đại thế lực đỉnh phong ra tay, một số lão quái vật lánh đời thậm chí là tương truyền đã 'Tọa hóa' lâu rồi, cũng muốn xuất thế. . ."

Phong Vân lẩm bẫm nói.

Đây là tin tức tồn tại cao lớn Hi Đồ cho hấn, mặc dù chỉ là nhắc nhở đơn giản, nhưng không thể nghi ngờ là rất đáng giá để coi trọng.

"Nếu ta muốn ra tay, nhất định phải sử dụng một thân phận khác, hơn nữa còn là loại lão quái vật ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ đã biết kia."

Nếu như Phong Vân lấy một thân phận hoàn toàn xa lạ để đi tham gia trận chiến tranh đoạt này, mặc dù đám người không cách nào nhận ra được, nhưng Thiên Mạc Trai sợ là có thể đoán ra thân phận của hắn, bởi vì cũng chỉ có hắn tinh thông phương pháp biến thân mà thôi.

Nhưng nếu là hóa thành một cường giả vốn có của Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, thì hoàn toàn không cần phải lo lắng, cho dù là Thiên Mạc Trai, sợ là cũng không thể hoài nghi đến trên đầu của hắn.

"Ta nhớ ra một người. . ."

Nghĩ tới đây, Phong Vân bắt đầu lật xem một số cường giả nửa bước Đạo Quân trước đó từng sống hoặc có liên quan tới Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.

Quét tới một chút, đã có một cái tên là 'Quang Minh Kiếm Vương' cường giả nửa bước Đạo Quân thất trọng thiên, khắc sâu vào mi mắt của hắn.

"Chính là hắn đi!" ánh mắt Phong Vân sáng lên.

Vị 'Quang Minh Kiếm Vương' này là một tán tu ẩn thế, cũng là một Kiếm tu, sau khi hắn bế quan từ một trăm kỷ nguyên trước, đã không còn sinh tức nữa, ngoại giới đồn rằng hắn đã trùng kích Kiếm Đạo cấp độ đại năng thất bại nên vẫn lạc.

Cái gọi là trùng kích Kiếm Đạo đại năng, kỳ thật chính là đem Kiếm Đạo quy tắc tu tới viên mãn, đồng thời tìm hiểu một môn Kiếm Đạo chí cao tới đại thành cấp.

Phong Vân hơn bốn trăm trước từng cố ý đi một chuyến tới chỗ bế quan của 'Quang Minh Kiếm Vương này, muốn hình chiếu đối phương, kết quả phát hiện ra hấn xác thực đã vẫn lạc.

Thân thể hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng linh hồn đã diệt vong, hiển nhiên là đã thất bại.

Lúc ấy xuất phát từ cảm khái, Phong Vân đem đối phương chôn đi.

"Quang Minh Kiếm Vương vẫn lạc chỉ có mình ta biết được, Thiên Mặc Trai cũng không biết, ta lại trở về đem vết tích hấn vẫn lạc xóa đi, giả bộ như hấn thành công xuất quan. . ."

Ánh mắt Phong Vân sáng bóng, phương pháp này, có thể dùng được. _

Chương 897: Quang Minh Kiếm Vương!

Chương 897: Quang Minh Kiếm Vương!

Quang Minh Kiếm Vương là một tán tu, với lại không có hậu duệ, cho nên sau khi hắn chết, trừ Phong Vân ra, không có người nào biết được cả.

Hiện tại Phong Vân muốn làm chính là, trước khi Thiên Mạc Trai biết được, đem vết tích chuyện 'Quang Minh Kiếm Vương' chết đi xóa hết, như vậy thì hắn có thể thuận lý thành chương hóa thành 'Quang Minh Kiếm Vương' rồi.

Nghĩ đến là làm.

Phong Vân lập tức trở về Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, tốn mấy ngày thời gian, đi vào địa phương Quang Minh Kiếm Vương bế quan, trong một động quật ở một chỗ vắng vẻ trên núi.

Nhanh chóng đi vào, Phong Vân rất nhanh đã tới chỗ sâu trong động quật, ở nơi đó, một ngôi mộ lẻ loi đứng vững vàng, trên đó viết 'Quang Minh Kiếm Vương' chi mộ.

Chính là ngôi mộ trước đó Phong Vân lập xuống cho đối phương.

"Thật có lỗi, mượn thân phận của người dùng một chút, sau đó lại hậu táng cho người."

Đôi với mộ bia nói một tiếng, Phong Vân một tay phát lên, đem toàn bộ phần mộ thu vào trong chiếc nhẫn, đồng thời đem tử khí trong này xóa đi, chỉ để lại một loại cảm giác niên đại tang thương xa xưa.

Xem xét lại hết thấy địa phương bệ quan này.

Sau khi làm xong tất cả rồi, Phong Vân lắc mình biến hoá, biến thành một vị Di tộc trung niên tóc bạc trắng, ngũ quan tuấn lãng, hai bên lỗ tai hẹp dài, mặc một bộ Chiến Giáp ngân lân, phía sau vác một thanh Thần Kiếm trong suốt như tuyết sương.

"Hoàn mỹ rồi!"

Quét hình toàn thân thể một chút, Phong Vân hài lòng gật gật đầu, như vật thì một điểm tí vết cũng không có.

Về phần Kiếm Đạo Quang Minh Kiếm Vương này, thủ đoạn công phạt và một số thứ khác, Phong Vân đều có thể bắt chước đại khái ra, dù sao, thuộc tính Quang Minh, hắn cũng có, với lại, chỉ cao hơn chứ không thấp hơn người này.

"Đi thôi."

Lập tức, Phong Vân không còn chậm trễ nữa, một bước đi ra động quật, biến mất tại chỗ.

...

Vô tận hải vực, gió biển chậm chậm, sắc trời dần dần ảm đạm.

Khi sóng nước lấp loáng trên mặt biển, sau khi một tia Toái Kim sắc cuối cùng biến mất, Thái Dương triệt biến mất.

Chỉ có một khay bạc treo trên cao, rơi vãi xuống mảng lớn Bạch Huy, trên biển giống như là phủ thêm một tầng lụa mỏng, mỏng lung mà tinh khiết.

Chỗ sâu trong hải vực, một tòa núi cô toạ lạc trong đó, không phải là cao cỡ nào, nhưng lại ở trong màn đêm lộ ra hùng hồn mà nguy nga vô cùng, tựa như xuyên qua tuế nguyệt, trấn áp hải vực mênh mông.

Ánh trăng rơi xuống, dẫn ra thiên địa chi tinh, cùng ngôi sao đầy trời hô ứng, để cho người ta cho rằng đứng ở trên đó, phảng phất như là vũ hóa phi thăng.

Nơi này, chính là Đạo Nhai.

Nghe đồn chính là chỗ một vị tồn tại tuyệt đại ngộ đạo.

Yên tĩnh phút chốc bị đánh phá.

Ở nơi xa, một chiếc chiến thuyền to lớn như một đám mây sương mù bay tới, che phủ lên ánh trăng, trên mặt biển lộ ra mảng lớn bóng ma, làm cho lòng người khó kiềm chế được.

Trên chiến thuyền có cờ xí tung bay, trên đó viết một chữ 'Sát' tranh tranh, rất hiển nhiên, đây là người Địa Sát Tông đến.

Mà bên kia.

Trên biển xanh mênh mông, một khỏa sao trời to lớn đang từ phía trên bay qua, im ắng mà đến.

Sao trời này toàn thân màu tím, sương mù tím lượn lờ, lộ ra một loại khí thế vô cùng tôn quý.

Đánh dấu rõ ràng như thế, không hề nghi ngờ, chính là Chúng Tinh Hải rồi.

...

Dưới đêm trăng sáng, Đại Hải Vô Lượng, một mảnh xa xăm.

Phía trên Đạo Nhai, Địa Sát Tông cùng Chúng Tinh Hải lặng yên xuất hiện ở đây, không làm kinh động thế nhân, trong bóng tối trao đổi bảo vật lẫn nhau.

Chiến thuyền của Địa Sát Tông dài đến mấy vạn trượng, ở dưới ánh trăng lóe ra kim loại sáng bóng rét căm.

Chúng Tinh Hải có Tử Sắc Tinh Thần cùng nó tương đương, to lớn mà tôn quý, giống như là ngôi sao bất hủ vậy, treo trên biển cả, mỗi một sợi ánh sáng màu tím đều như khắc lên ấn ký tuế nguyệt, khí tức tang thương đập thẳng vào mặt.

Cả hai ở trên biển xanh cách xa nhau tương đối, chính giữa cách một tòa Đạo Nhai.

Bỗng nhiên, từ trên chiến thuyền to lớn, đi ra một lão nhân người đầy sát khí, trên da cũng hiện ra ấn ký huyết sắc dữ tợn, tóc xám như thác nước, đứng ở đầu thuyền.

Bên trong bầu trời đêm, ánh trăng như là thác nước trút xuống, hướng về phía hấn rủ xuống, làm nổi bật hấn lên như là từ Bạch Ngân đúc thành vậy.

Tại thời khắc này, hấn tản mát ra một loại khí tức vô cùng cường đại, rõ ràng là cấp độ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên!

Không phải mới vào, nhưng cũng không đạt tới tuyệt đỉnh, chỉ là ở vào cấp độ chính giữa.

"Ông ——! !"

Một bên khác, bên trong viên Tử Tinh to lớn tôn quý kia, một thân ảnh toàn thân trong suốt như lưu ly đi ra.

Không thấy rõ khuôn mặt, nhưng ánh mắt rất sáng, giống như Tử Sắc Tinh Thần vậy, ánh sáng lộ ra màu tím, từng bước một đi ra, khí tức mênh mênh, cũng đồng dạng là nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên!

Sau khi hai vị tồn tại tuyệt đỉnh này xuất hiện, riêng phần mình từ trên hư không đi về Đạo Nhai.

Rất nhanh, bọn họ đã đến phía trên Đạo Nhai rồi.

Lúc này, lão nhân Địa Sát Tông lấy ra một cái hộp kiếm, sau khi mở ra, bên trong lập tức có phong mang vô biên xông ra, như muốn chém rụng cửu trọng thiên.

Mà đối diện, thân ảnh như lưu ly Chúng Tinh Hải, cũng lấy ra một vật, chính là một trang kinh văn màu vàng óng.

Kinh văn này bốc hơi mờ mịt, xán lạn vô biên, Kim Hà làm cho hư không xung quanh cũng ảnh hưởng theo, gần như sáng long lanh, có tiếng hót đang phát ra, mát lạnh mà thuần túy.

Chỉ từ dị tượng này mà xem, đã biết được môn bí thuật này trân quý cỡ nào, khó có khả năng mà làm giả được.

Sau khi kiểm hàng đơn giản, đôi bên đồng thời đưa tay, ở trong nháy mắt này, thời gian phẳng phát như bất động, rốt cục đã bắt đầu trao đổi.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, giao dịch cứ như vậy thành công.

Các cường giả Địa Sát Tông cùng Chúng Tinh Hải đều thở ra một ngụm khí, vốn là hai vị tồn tại tuyệt thế cũng vô cùng đề phòng, cũng đều thở dài ra một hơi, chuẩn bị quay người rời đi.

Nhưng ngay một khắc này, đột nhiên xảy ra dị biến!

Oanh!

Một bàn tay lớn có lực lượng Ngụy Đại Đạo hỗn hợp nhiều loại từ trên cao rơi xuống, năm ngón tay mở ra, áp lực mênh mông phóng thích ra ngoài, như tồn tại cái thế quân lâm đại địa, đánh đâu thắng đó, thế không thể đỡ.

"Ngươi dám!" Lão nhân Địa Sát Tông hét lớn.

Hắn phản ứng rất nhanh, lập tức xoay người lại, đồng thời vồ ra một chương.

"Phốc!"

Bàn tay to lớn kia vỡ nát tại chỗ, hóa thành vô số quang vũ rồi biến mất.

Ở một bên khác, phát sinh ra chuyện đồng dạng.

Một thân ảnh toàn thân được bao phủ ở trong mê vụ đột nhiên xuất hiện ở giữa không trung, vô thanh vô tức, nhưng lại tản ra khí tức làm cho người ta kinh dị ngạt thở.

Một tay của hắn rơi xuống, hình thành một quang hoàn sáng chói, bao phủ thân ảnh như Lưu Ly kia lại, giam cầm tại nguyên chỗ, muốn đoạt chỉ bảo trong tay nàng.

Nhưng người này chiến lược kinh thế, một tiếng quát chói tai, thương khung dao động, đem quang hoàn kia sinh sinh xé rách.

Nhưng mà, đây cũng không phải là kết thúc, tiếp đó, lại có mấy cỗ khí tức khủng bố vô biên từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Khoảnh khắc ngắn ngủi này, đã đem người này vây quanh rồi!

Nguyên lai, những tồn tại này sớm đã ẩn núp trong bóng tối rồi, trước đây một chút động tĩnh cũng không có, tất cả đều là vì chờ đợi trong nháy mắt đó khi giao dịch vừa xong!

Hỗn chiến vô cùng kinh thiên động địa, cứ như vậy mà bạo phát!

...

Mà ở càng bên trên hư không xa xôi, Phong Vân ẩn giấu ở chỗ này, cúi đầu quan sát hết thấy, tựa như thượng đế từ trên trời nhìn xuống vậy.

"Vậy mà tổng cộng có mười vị cường giả nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên tuyệt đỉnh tới đây. . ."

Chương 898: Đục nước béo cò!

Chương 898: Đục nước béo cò!

"Oanh!"

Đại chiến mở ra, hơn mười vị cường giả nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên tuyệt đỉnh nhắc lên quyết đấu kịch liệt dưới bầu trời đêm ở hải vực vô tận yên tĩnh!

"Bành!"

Một vị tồn tại như là Ma Thần ra tay, không thấy rõ khuôn mặt hắn, chỉ có tóc dài rối tung đầy đầu, có khí thế thôn sơn hà, cường ép công tới, muốn đoạt lại một tờ Cổ Kinh kia.

Cùng ra tay với hắn, còn có mấy tồn tại che giấu tung tích nữa, đều đánh ra công phạt khủng bố, giống như là mười mặt trời cùng rơi xuống, tinh hà sụp đổ vậy.

Tôi thiếu có năm vị cường giả nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên ra tay.

Mặc dù vị thân ảnh lưu ly kia của Chúng Tinh Hải có sức mạnh to lớn, nhưng cũng không chịu nổi nhiều người cùng ra tay một lúc như vậy, rất nhanh đã rơi vào hạ phong.

"Một đám tặc tử, dám cướp chí bảo của Chúng Tinh Hải ta, các ngươi một người cũng đừng hòng đi khỏi đây!"

Lúc này, từ trong Tử Sắc Tinh Thần kia truyền ra một thân ảnh uy nghiêm, lộ ra một bàn tay màu tím, ngưng kết thành sao trời, như là một tòa vũ trụ che đậy vậy!

Đây là Tiên Thiên Tinh Ấn!

"Tiên Thiên Tinh Ấn! Đây là tuyệt học thành danh của Hoàn Vũ Tinh Chủ, trong Chúng Tinh Hải không có người nào đạt đến cảnh giới như thế cả, Hoàn Vũ Tinh Chủ, ngươi còn sống sao?"

Các vị tồn tại tuyệt thế đến đây vậy công nhận ra môn tuyệt học này, trong thanh âm lạnh lẽo mang theo một tia kinh ngạc.

Hoàn Vũ Tinh Chủ, năm đó là cường giả vô thượng của Chúng Tinh Hải, thực lực là nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên, nghe đồn thụ thương lúc đột phá đến cảnh giới cửu trọng thiên đỉnh phong, cuối cùng vẫn lạc.

Không nghĩ tới hôm nay lại xuất hiện.

Tiên Thiên Tinh Ấn của Hoàn Vũ Tinh Chủ cường đại vô biên, bức chúng cường giả tránh lui, nguy cơ của thân ảnh lưu ly kia tạm thời được giải trừ.

Không bao lâu sau, từ trong Tử Sắc Tinh Thần đi ra một thanh niên người mặc tinh bào, nhìn như trẻ tuổi, nhưng trên thân lại lộ ra dáng vẻ già nua nồng đậm, khí tức sinh mệnh cũng không tràn đầy bằng người khác.

Giống như là đã đạp nửa chân vào trong quan tài vậy.

"Quả nhiên là ngươi, Hoàn Vũ Tinh Chủ!"

Ánh mắt mười vị tồn tại tuyệt đỉnh vậy công run lên, nhìn chăm chăm vào thanh niên mặc tinh bào tuổi đã xế chiều kia.

Năm đó Hoàn Vũ Tinh Chủ tung hoành Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, ép thiên kiêu một đời kia không thở nổi, có thể xưng là kinh điển một thời đại, thuộc về nhân vật cái thế, chiến lược tất nhiên không phải tầm thường.

Bất quá, những thứ này tự nhiên không dọa được mười vị tồn tại đến đây vậy công.

Có thể đạt tới tầng thứ này, người nào mà không phải là kỳ tài ngút trời, ở trước khi chính thức giao phong, sẽ không thừa nhận ai khác cường đại hơn so với mình!

"Đã nửa chân đạp vào trong quan tài rồi, còn không lo mà tìm kiếm nơi chôn xương, đi ra đây là muốn chết sao?" Một vị tồn tại toàn thân bao phủ ở trong quang mang yêu dị cười lạnh nói.

"Không sai, chỉ bằng một mình ngươi, thì có thể thay đổi cái gì chứ?" Một vị cường giả vô thượng khác trong bóng tối lạnh lẽo nói.

"Vậy sao, nếu lại cộng thêm ta nữa thì như thế nào?"

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm tràn ngập sát khí từ trên chiến thuyền của Địa Sát Tông truyền ra.

Tiếp theo, một vị nam tử khôi ngô cao lớn chậm rãi đi ra, bầu trời cũng run rẩy theo bước chân của hắn, hắn giống như là một vị Ma Thần vậy, làn da toàn thân hiện ra rất nhiều hoa văn, đó là tiêu chí của các loại sát khí nhập thể.

"Vạn Sát Thiên Vương! Ngươi cũng không chết sao!"

Mười vị cường giả vô thượng nhìn qua, lập tức nhận ra thân phận người này, cực kỳ giật mình.

Đây cũng là một vị cự phách đoạn thời gian trước nghe đồn đã vẫn lạc rồi, tên tuổi còn trên cả Vũ Tinh Chủ nữa, không phải bởi vì cảnh giới, mà là thủ đoạn của nó, có thể xung là ngang ngược càng quá.

"Ha ha, nếu ta không chết, sao có thể dẫn đám gia hỏa núp trong bóng tối các ngươi ra đây được!"

Vạn Sát Thiên Vương cười gằn nói.

"Có đúng không? Dù có thêm ngươi nữa, đối mặt với mười vị nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên chúng ta, cũng không được tính là gì cả."

Mười vị nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên này nhìn thấy Vạn Sát Thiên Vương xuất hiện, chỉ là kinh hãi một chút. Cũng không có quá nhiều e ngại.

Nếu là một chọi một, bọn họ tự nhiên không phải là đối thủ của hai người này, nhưng bây giờ là mười người cùng ra tay một chỗ, cho dù là Vạn Sát Thiên Vương, cộng thêm hoàn vũ chi chủ đi nữa, bọn họ cũng không sợ!

"Vậy liền thử một chút đi!"

Sát khí toàn thân Vạn Sát Thiên Vương trùng thiên, tựa như một tôn Sát Ma vậy, xông về trước tới.

Hoàn Vũ Tinh Chủ cũng gia nhập vào trong chiến đấu.

Trong lúc nhất thời, đại chiến khủng bố bắt đầu bạo phát!

Tràng cảnh kinh người xuất hiện, hư không bị sụp đổ chôn vùi, nếu không phải là đang ở vô tận hải vực, sớm đã liên luy không biết bao nhiêu sinh mệnh rồi.

Phong Vân một mình ẩn nấp ở trên không, cũng không sót ruột mà ra tay, lúc này hắn đang bình chân như vại, bắt đầu chiếu hình.

Không sai, là đang chiếu hình.

Những cường giả này đều là nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên, không có một người nào là kẻ yếu cả, tồn tại cái thể bực này, nếu là không thể hóa thành hình chiếu trong gương của hắn, thực sự là quá đáng tiếc!

"Leng keng!" "Leng keng!" "Leng keng!" . . .

Từng đạo thanh âm nhắc nhở vang lên liên tiếp, không bao lâu sau, trong gương của Phong Vân liền nhiều ra mười mấy cái hình chiếu mới.

Những hình chiếu này tràn đầy quang mang hơn so với trước đó, giống như là những mặt trời nhỏ vậy.

Phong Vân tùy ý chọn một cái nhìn xem.

【đối tượng hình chiếu】 : Hoàn Vũ Tinh Chủ

【tuổi tác】 : Năm ức chín ngàn bốn trăm vạn kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Hỗn Độn cấp 《 Tinh Thần Diệu Cửu Thiên 》 . . . võ kỹ Hỗn Độn cấp 《 Chúng Tinh Hàng Lâm 》 . . . võ kỹ Hỗn Độn cấp 《 Tiên Thiên Tinh Ấn 》 . . . công pháp Kim Hệ Hỗn Độn cấp 《 Kim Tinh Thần Đạo Điện 》 . . . thiên phú Hỏa Hệ. Hỗn Độn cấp. . Thủy Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng chín phần sáu). . . Tinh Thần huyết mạch (thức tỉnh). . . Thiên phú thần thông • Tinh Diệu Thuần Phong Thuật. . .

"Không hổ là cường giả nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên, bảng rơi xuống này, quả nhiên rất hoa lệ."

Phong Vân quét mắt một vòng, lú lười không thôi, không chỉ là thiên phú thuộc tính phong phú, thậm chí còn có được Tinh Thần huyết mạch, thiên phú thần thông nữa, khó trách chiến lực cường đại như vậy.

Đương nhiên, những người khác cũng không kém, có thể trở thành cường giả bậc này, đã không phải là nhân vật tầm thường, đều có điểm đặc biệt.

"Hình chiếu cũng đã đủ rồi, thời gian trì hoãn cũng đủ lâu, là thời điểm nên ra tay. . ."

Phong Vân lập tức nhìn xuống chiến trường phía dưới mình.

Hắn phát hiện, những cường giả đến đây vây công, mục tiêu cơ bản là tập trung ở trên Chúng Tinh Hải bí thuật, đối với Chuẩn Đạo Khí Hắc Diệu Kiếm thì mức độ chú ý không có cao như vậy.

Đây là rõ ràng, Hắc Diệu Kiếm mặc dù hiếm có, nhưng trừ hữu dụng đối với Kiếm tu ra, thì đối với những cường giả khác cũng vô dụng, giống như gà vạ, ăn vào vô vị, bỏ đi thì lại tiếc.

Nhưng bí thuật 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này lại không giống, đối với ai cũng đều có đại dụng.

Cho nên, Hắc Diệu Kiếm rơi vào cảnh không người hỏi thăm.

Nhưng đây đối với Phong Vân mà nói, đây lại là thiên đại chuyện tốt.

"Không người tranh đoạt, vậy ta liền không khách khí vui vẻ nhận lấy thôi!"

Phong Vân nội tâm yên lặng nói, hắn mặc dù cũng cũng rất hứng thú đối với 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' kia, nhưng Hắc Diệu Kiếm thì hắn lại thích

hơn.

Lại nói, hãn chỉ có cầm được Hắc Diệu Kiếm này, thì chiến lực bản thân mới có thể phát huy hoàn mỹ nhất.

Cho nên, Hắc Diệu Kiếm là vật hãn chắc chắn phải cầm!

Chương 899: Nở rộ hào quang Đế Kiếm Kiếm Đạo!

Chương 899: Nở rộ hào quang Đế Kiếm Kiếm Đạo!

Trên đỉnh không trung, sau khi Phong Vân quyết định, liền lập tức động thủ, hắn dùng năng lực ẩn nấp nhanh chóng đi về phía một chỗ khác trên Đạo Nhai.

Phía trên Tử Sắc Tinh Thân, bóng người như lưu ly kia ôm võ kiếm mà đứng, hắn cũng không tham chiến, mà chỉ bảo vệ Hắc Diệu Kiếm, ở bên người hắn, còn có mười mấy cường giả bán Đạo Quân bát trọng thiên đứng hộ vệ.

Lúc này, bọn họ đều tập trung lực chú ý vào chiến trường nơi xa.

"Hừ! Bọn người núp trong bóng tối này, tên nào cũng giấu đầu lộ đuôi, cũng không dám lộ mặt thật!"

Bóng người như lưu ly kia lạnh lùng nói, hắn tên Tinh Vân, chính là thủ tịch trưởng lão của Chúng Tinh Hải, uy chấn thiên hạ, nổi tiếng đã lâu.

"Khẳng định có cường giả của ba thế lực đỉnh phong khác cũng dính dáng vào vụ này, ngoài ra còn có một ít tán tu, có cả một vài lão quái vật nữa." Bên cạnh một vị trưởng lão bán Đạo Quân bát trọng thiên mở miệng nói.

"Đương nhiên rồi, đám người này lòng lang dạ thú, không muốn nhìn thấy Chúng Tinh Hải chúng ta kết minh cùng Địa Sát Tông, cho nên mới tới quấy rối!" Lại một vị trưởng lão nói.

"Yên tâm, bọn họ không làm được trò chống gì đâu!"

Bóng người như lưu ly tự tin vô cùng. Bọn họ đã sớm tính đến một bước này, làm sao có thể không chuẩn bị đầy đủ.

Nhưng, ngay khi hắn hoàn toàn tập trung mọi sự chú ý vào chiến trường nơi xa.

Bỗng nhiên, vùng không gian trên đỉnh đầu hắn vô thanh vô tức vỡ ra, tiếp theo, một bàn tay từ trong đó lộ ra, như thiểm điện chụp lấy thanh kiếm trong tay hắn.

"Ai! ?"

Thân ảnh lưu ly phản ứng trước tiên, nhưng không đợi hắn có hành động, chỉ cảm thấy một chấn động vô hình đã lập tức trút xuống.

"Rầm ——! !"

Bao quát cả bóng người lưu ly kia, còn có hơn mười vị trưởng lão Chúng Tinh Hải khác, lúc này chỉ cảm thấy linh hồn run lên, ý thức trong chốc lát gần ngủ chợt trở nên mơ hồ.

Mặc dù chỉ có vài giây đồng hồ, nhưng đối với cường giả tầng thứ này mà nói, có thể làm rất nhiều chuyện, tỉ như, lấy vật.

Bóng người lưu ly rất nhanh đã lấy lại tinh thần, sau đó hắn liền biến đổi sắc mặt, bởi vì hộp kiếm trong tay hắn đã không cánh mà bay!

Nhưng mà, bóng dáng của đối thủ lại đã không còn chút dấu tích.

"Người có Không Gian thiên phú!"

Bóng người lưu ly khẽ quát một tiếng, một giây sau, hắn toàn thân bốc hơi, mờ mịt trải dài khắp ức vạn đạo, toàn bộ hải vực đều giống như đang bị thiêu đốt, hắn điễm ra một chỉ, vô số cơn sóng thần quang vọt lên, phóng loạn lên cao.

Công kích này cũng không nhằm vào một hướng, mà bao trùm mọi không gian xung quanh.

"Rắc!"

Trong khoảnh khắc, tất cả không gian xung quanh đều vỡ vụn, mà tại công phạt đông bắc, một bóng người toàn thân bao phủ trong mê vụ từ không gian rơi ra.

"Tìm được người rồi! Tên trộm ranh!"

Bóng người lưu ly gầm thét lao lên, lần nữa điễm ra một ngón tay, một tia tiên quang bất diệt bay ra, đây là thiên phú thần thông của hắn, Lưu Ly Thần Thuật, uy năng vô cùng lớn!

"Keng!"

Nhưng một giây sau, một mảnh thần huy lóa mắt cũng bạo phát, trận vực thuộc về Quang Minh thuộc tính xuất hiện, bao phủ xung quanh, ngăn trở kia một chỉ bất diệt lưu ly quang, khiến nó hoàn toàn tan rã.

Mà một kích này, cũng làm cho mê vụ bao phủ xung quanh tồn tại thần bí trên không trung kia bị tản ra một chút, lộ ra phần nào chân dung của người đó.

Bóng người lưu ly xa xa nhìn thấy, lập tức ánh mắt híp lại, lạnh lùng nói: "Hóa ra là ngươi, Quang Minh Kiếm Vương, không nghĩ tới ngươi còn tinh thông không gian độn thuật, nhưng mà ngươi chỉ có bát trọng thiên tu vi, cũng dám đến đây chà trộn vào trận chiến đấu của tầng thứ này ư?"

"Ồ phải rồi, ngươi là một tên Kiếm tu, tự nhiên vô cùng khát vọng hắc diệu kiếm, đáng tiếc, chung quy cũng chỉ là làm chuyện vô ích."

"Còn có người nhớ rõ ta ư. . ."

Trên không trung, tồn tại thần bí kia bị người khác nhận ra thân phận, lúc này bèn làm tiêu tán mê vụ, lộ ra chân dung, người mặc Quang Minh Khải Giáp, hai con ngươi khiếp người, thần võ anh tuấn, tóc đen dày đặc, toàn thân sáng chói.

Tay cầm Quang Minh Thánh Kiếm, như Thiên Thần giáng thế.

Người này tự nhiên là do Phong Vân huyền hóa mà thành, mà cái này, kỳ thật cũng là do hấn cố ý làm ra, bằng không chỉ bằng một đạo Thần Thuật kia, làm sao có thể ép hấn từ không gian đi ra ngoài chứ.

"Ngươi chỉ là một tên tán tu, có thể tu đến cảnh giới như thế cũng coi là có chút bản lĩnh, đáng tiếc, ngươi không nên dấy vào Chúng Tinh Hải ta."

Bóng người lưu ly khẽ lóe lên, như giẫm lên cầu, từng bước một mà đi lên, đi tới gần Quang Minh Kiếm Vương.

Dứt lời, hấn lập tức ra tay, vô thượng tinh quang âm âm vận chuyển, ức vạn sao trời đều chuyển động, trút xuống vô lượng tinh lực, cuộn cuộn không ngừng, mãnh liệt mà tới.

Nhưng mà, đối diện 'Quang Minh Kiếm Vương' chỉ điểm ra một kiếm, vô ảnh kiếm đạo phong mang bắn ra, vậy mà trực tiếp cắt nát luồng tinh lực

này, vạn pháp bất xâm.

Bóng người lưu ly Tinh Vân chỉ thấy kinh ngạc, "Người thành công trùng kích Kiếm Đạo đại năng rồi ư?"

"Người đoán xem."

Phong Vân, cũng chính là 'Quang Minh Kiếm Vương', sau khi nói ra hai chữ này, đưa tay cầm lấy Quang Minh Thánh Kiếm phía sau lưng, một tiếng kiếm rít, vô thượng Kiếm Quang phóng lên tận trời, sáng lóa chói mắt, như một đạo ánh sáng thần thánh bất hủ, chém về phía Tinh Vân. . .

Tinh Vân khắp cả người phát lạnh, chỉ cảm thấy quanh thân bị vô tận phong mang bao phủ, thân thể cùng Thần Hồn như muốn nứt ra, việc này khiến hắn thâm kinh ngạc, đây tuyệt đối là thủ đoạn của Kiếm Đạo đại năng!

Bởi vì, chỉ có viên mãn cấp Kiếm Đạo quy tắc, mới có thể có lực lượng đáng sợ như thế.

Kiếm Đạo cùng thuộc tính không giống nhau, nó không có Thuộc Tính Chi Đạo gì cả, phía trên Kiếm Đạo quy tắc, chính là kiếm chi Ngụy Đại Đạo.

Cho nên Kiếm Đạo quy tắc mặc dù chỉ là quy tắc, nhưng so về uy năng, tuyệt đối có thể so với bán Ngụy Đại Đạo của bán Đạo Quân.

Nhất là viên mãn cấp, là đáng sợ nhất.

Đương nhiên, Kiếm Đạo quy tắc mặc dù cường đại nghịch thiên, nhưng cũng không có khả năng một kích liền khiến cho một cường giả cái thế bán Đạo Quân cửu trọng thiên tránh lui.

Truy tra nguyên nhân, tự nhiên là do một kiếm này của Phong Vân ngoại trừ Kiếm Đạo quy tắc, còn gia nhập thêm các thành phần khác, tỉ như, năm hệ thuộc tính Ngũ Đại Đạo dung hợp.

Đây chính là một phần uy năng của Đê Kiếm Kiếm Đạo.

Đê Kiếm Kiếm Đạo một mực nằm trong tay Phong Vân mà không có cơ hội lộ ra hào quang, đó là bởi vì Phong Vân trên phương diện thuộc tính cảnh giới vẫn luôn xa xa lạc hậu hơn các phương diện khác, cho nên liền lộ ra càng thêm yếu đuối.

Nhưng kỳ thật, Đê Kiếm Kiếm Đạo đã có thể cùng Sát Kiếm Kiếm Đạo, Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo xếp vào cùng một cấp độ chí cao Kiếm Đạo, làm sao có thể là hạng phàm tục tầm thường.

Phong Vân trước đây một mực chỉ giới hạn trong vấn đề hình chiếu, cho nên rất khó phát huy ra uy lực của nó, nhưng bây giờ, lại không giống nhau.

Nhìn xem bóng dáng lưu ly Tinh Vân bay ngược ra ngoài, Phong Vân nội tâm hài lòng, "Không tệ, chỉ là năm hệ dung hợp mà đã có uy lực như vậy, vượt qua dự đoán của ta."

Nhưng mà đây mới chỉ là một kiếm do Chí Tôn cấp kiếm binh chém ra, chưa hoàn mỹ phát huy hết uy lực.

...

Sau khi dùng một kiếm chém bay Tinh Vân, Phong Vân một bước phóng ra, vậy mà lao thẳng đến chiến trường nơi xa, mục tiêu hướng thẳng tới vô thượng bí thuật 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' kia.

Bên này, bóng người lưu ly Tinh Vân dừng lại thân thể, chỉ cảm thấy toàn thân đều là phong mang kiếm khí, trong thời gian ngắn hẵn đã không

cách nào phát huy ra chiến lược hoàn mỹ.

Chuyện này không khỏi làm hấn kinh động, Quang Minh Kiếm Vương này, vậy mà thật sự đã đột phá, mạnh đến mức này!

Mà lúc này, hấn nhìn thấy 'Quang Minh Kiếm Vương' đã bay về phía chiến trường, không khỏi trừng to mắt: Tên này, lấy được một món bảo vật còn không biết đủ, vậy mà còn muốn cả hai kiện!

Chương 900: Kiếm Đạo đại năng nguru phê liền xong việc!

Chương 900: Kiếm Đạo đại năng nguru phê liền xong việc!

Trăng sáng treo cao. Phía trên vô tận hải vực, không khí tĩnh mịch an nhàn bị phá vỡ, nơi này, đã hoàn toàn trở thành chiến trường tàn khốc.

Mười mấy vị tồn tại cái thế ở nơi này hung hổ chiến đấu, các loại lực lượng phóng ra ngoài, sáng loáng chói mắt, vô tận hải vực rộng chừng trăm ức năm ánh sáng đều bị dao động.

Đây là một trận đại hỗn chiến kinh thế, mỗi một lần va chạm đều giống như đang khai thiên tích địa, giống như bước vào thời kì ban sơ tách trời với đất vậy.

Đây là trận quyết đấu bằng Ngụy Đại Đạo, là trận chém giết dùng cảm ngộ cùng lực lượng của tự thân mỗi người, mỗi một lần giao thủ, đều tạo ra vô số dị tượng kinh khủng.

Một âm thanh tựa như Đại Đạo vang lên, ức vạn sao trời hiển hiện, giống như đang có một vũ trụ đang diễn hóa, sức mạnh to lớn vô hạn.

Lại là một kích, tất cả mọi thứ đều biến mất.

Thần bí khó lường, không thể đo đạc.

Tầng thứ này chiến đấu, ngoại nhân đã không cách nào nhúng tay, đã thuộc về loại hỗn chiến có quy cách cao nhất Cương Linh Đại Thiên Vũ

Trụ.

Trải qua trăm ức kỷ nguyên, sợ là đều chưa từng bạo phát qua chiến đấu như vậy!

Một sợi dư âm của trận này, liền có thể giết chết một mảng lớn tu giả dưới bán Đạo Quân cửu trọng thiên!

Không có người nào dám tới gần.

Dù cho là những trưởng lão của Địa Sát Tông cùng Chúng Tinh Hải kia, đều chỉ dám quan sát từ đằng xa, không dám tiếp cận.

Nhưng mà, lúc này.

Một bóng người màu trắng bỗng nhiên xuất hiện, nhào về phía chiến trường trung tâm, lại muốn chà trộn vào trận đại chiến này!

Chuyện này tự nhiên khiến những tồn tại cái thể trong chiến trường chú ý.

"Hả? Quang Minh kiếm khí thật mạnh, người là, Quang Minh Kiếm Vương?"

"A, bệ quan thành công, tiến vào Kiếm Đạo đại năng cấp độ rồi sao."

"Đáng tiếc, cảnh giới quá thấp."

Hơn mười ánh mắt so với Thái Dương còn hùng hực xán lạn hơn cùng lúc nhìn sang, trong nháy mắt liền nhận ra thân phận của người kia.

Lúc này, trong đó có ba tồn tại ra tay, cùng nhau đánh về phía Phong Vân.

Đây là một trận đại hỗn chiến, Phong Vân thuộc về phe thứ ba, tự nhiên sẽ phải chịu hai phe còn lại bài xích.

Ba luồng công kích, hình thành lực lượng to lớn, khí thế hung hăng, Thiên Đạo thanh âm, tựa như vô biên thác nước đổ xuống, đây là công kích còn đáng sợ hơn nhiều so với công kích trước đó của bóng người lưu ly Tinh Vân.

Phong Vân tay cầm Quang Minh Thánh Kiếm, nội tâm tự nói, "Bảy hệ dung hợp."

Keng!

Một vòng Kiếm Quang sáng chói tới cực điểm chém ra, nhìn từ bề ngoài là Quang Minh kiếm khí, kì thực hàm chứa cả bảy hệ Ngụy Đại Đạo, bị Phong Vân che giấu đi, không người nào có thể nhận ra.

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Ba luồng công kích kia trong nháy mắt bị phá tan, đồng thời, ba vị cường giả bán Đạo Quân cứu trọng thiên vừa ra tay cũng đều rút lui ra ngoài, đều chịu tổn thương.

Một kiếm, đánh lui ba kẻ địch!

Cái gì? ?

Không riêng gì các trưởng lão đứng nơi xa quan chiến giật nảy cả mình, mà ngay cả những bán Đạo Quân cái thế tồn tại trong chiến trường, cũng đều vì thế mà choáng váng.

"Ta nhìn nhầm hay gì, Quang Minh Kiếm Vương, vậy mà có chiến lực mạnh như vậy sao!"

"Đây chính là Kiếm Đạo đại năng ư, quả nhiên không tầm thường."

"Ha ha, lần này thú vị đấy."

". . ."

Những bán Đạo Quân này cả đám đều chưa từng gặp qua Kiếm Đạo đại năng, cũng không biết thực lực chân chính của Kiếm Đạo đại năng là như thế nào, cho nên cũng chỉ thấy kinh động, cũng không có ý hoài nghi.

Phong Vân tự nhiên cũng biết chuyện này, cho nên mới thỏa thích lộ ra chiến lược thực sự, dù sao hết thảy đều đẩy lên người Kiếm Đạo đại năng là xong việc.

Kiếm Đạo đại năng ngầu lòi!

. . .

"Không có thời gian, nhanh chóng kết thúc đi." Lúc này, Phong Vân nhìn lên bầu trời đêm, lẩm bẩm nói.

Lại thêm mấy giờ nữa, trời liền sáng rồi, đến lúc đó giữa ban ngày ban mặt, sẽ càng không dễ động tay.

Nghĩ đến đây, thân hình hấn khẽ động, trên chiến trường, trong nháy mắt xuất hiện mười mấy vị 'Quang Minh Kiếm Vương', mỗi một vị Quang Minh Kiếm Vương đều cầm chuôi kiếm trong tay, tự mình đối mặt một đối thủ.

"Tám hệ, dung hợp!"

Một tiếng nỉ non, tựa như âm thanh truyền đến từ thiên nhiên.

Trong nháy mắt, mười mấy vị 'Quang Minh Kiếm Vương' đồng loạt ra tay, chém ra một kiếm khủng bố sáng chói!

Quá nhanh!

Đây là Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo cùng một phần Đế Kiếm Kiếm Đạo kết hợp lại, vượt qua cực hạn, dù cho là Vạn Sát Thiên Vương cùng Hoàn Vũ Tinh Chủ có thực lực mạnh nhất, đều nhất thời không phản ứng kịp.

Bọn họ đều như vậy, không nói đến là các tuyệt đỉnh tồn tại khác.

Trong chốc lát, bọn họ bị vô tận Kiếm Quang bao phủ, cực hạn phong mang cận thân, trấn áp tất cả bọn hấn tại chỗ.

Nhưng những tồn tại này chung quy cũng đều đứng hàng đầu cấp độ bán Đạo Quân cực đỉnh, từng người đều cường đại đến đáng sợ, rất nhanh liền phá vỡ kiếm khí cùng Kiếm Quang, từ trong đó thoát ra ngoài.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ liền phát hiện, bí thuật 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' mà bọn họ một mực tranh đoạt kia, vậy mà đã biến mất!

Trước đó bởi vì đại hỗn chiến, 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' bí thuật vẫn ở ngay giữa chiến trường, dù ai cũng không cách nào chạm đến, bởi vì dù là ai chạm đến, đều sẽ phải nhận công kích đến từ tất cả các phương.

Cho nên, cho dù là Vạn Sát Thiên Vương cùng Hoàn Vũ Tinh Chủ, cũng không dám tùy tiện đi tới thu lấy bí thuật này.

Nhưng bây giờ, nó lại bị cướp đi!

"Đáng chết! Chạy đi đâu! !"

Vạn Sát Thiên Vương quát lớn một tiếng, lúc này, chỉ thấy chiến thuyền to lớn trên không trung bay tới, giống như muốn đập sập một mảnh vũ trụ cổ xưa, mang theo sức mạnh to lớn không cách nào tưởng tượng, hào quang chiếu rọi cổ kim, có một loại khí tức vô cùng đáng sợ.

Toàn bộ hải vực bị chấn động, trăm ức năm ánh sáng không gian bị đánh nát, bóng dáng Phong Vân từ trong đó lộ ra.

Một lần này, không phải là do hấn cố ý, mà thật sự là bị ép đi ra.

"Lại một món Chuẩn Đạo Khí nữa sao." Phong Vân đứng ở trên không trung, trong lòng thầm nói.

Những thế lực đỉnh phong này quả thực tàng trữ rất nhiều, Chuẩn Đạo Khí không chỉ có một kiện.

"Xoát!" "Xoát!" "Xoát!" . . .

Phong Vân vừa hiện thân, lập tức liền thành mục tiêu của tất cả mọi người, từng tồn tại tuyệt đỉnh vốn còn đang hỗn chiến, lúc này đều khóa chặt trên người hấn, vô cùng lạnh lùng.

Lần này, cũng chỉ có hai phe.

Một phe là Vạn Sát Thiên Vương cùng Hoàn Vũ Tinh Chủ, cộng thêm những tồn tại tuyệt đỉnh trước đó từ trong âm thầm giết ra kia.

Phe còn lại, cũng chỉ có một mình Phong Vân.

Điều này nhìn thế nào đều là kết quả nhất định phải chết, không có chút hi vọng thủ thắng.

Phương xa, bóng người lưu ly Tinh Vân nhìn thấy cảnh này, trong lòng cười lạnh, thật sự là không biết sống chết, đoạt một kiện bảo vật thì thôi đi, vậy mà còn âm mưu đoạt lấy cả hai kiện chí bảo.

"Tham lam muốn cả hai kiện chí bảo, ngươi có thực lực kia ư." Tinh Vân lạnh lùng nói.

...

Phía trên vô tận hải vực, Vạn Sát Thiên Vương đằng đằng sát khí, mang theo vẻ ngang ngược nhìn chằm chằm Phong Vân, "Người một tên tán tu nho nhỏ, cũng dám đoạt lấy bảo vật của hai đại đỉnh phong thế lực ta ư, ai cho người dũng khí này!"

"Nếu như hiện tại biết điều mà đem chúng trả lại, ta có thể tha cho người một mạng." Hoàn Vũ Tinh Chủ cũng mở miệng nói.

Còn những tồn tại khác trong bóng tối, không hề nói gì, chỉ là tản ra đứng quanh hình thành vòng vây chặt kín, phòng ngừa Phong Vân chạy trốn.

Đôi mắt với sự bao vây trùng điệp này, có thể xưng là đừng cùng rồi, Phong Vân lại thờ ơ, thần sắc vô hỉ vô bi, phảng phất không hề chịu bất kỳ quấy nhiễu nào.

Mà lúc này, nội tâm hấn khê động, hai mắt hơi sáng.

Kéo lâu như vậy, Hắc Diệu Kiếm, rốt cục luyện hóa hoàn tất!

Chương 901: Đứng nơi đó, là hack!

Chương 901: Đứng nơi đó, là hack!

Hắc Diệu Kiếm, cấp Chuẩn Đạo Khí, bên trong có nhiều lớp cấm chế, muốn luyện hóa không phải chuyện một sớm một chiều.

Nhưng những người khác làm sao có thể so sánh với thiên phú linh hồn của Phong Vân được, cho nên chỉ cần mấy giờ, hắn đã có thể thoải mái luyện hóa.

Nhưng bây giờ đang ở trên chiến trường, thời gian như vậy rất dài, bắt đầu dĩ, Phong Vân phải vòng quanh những người này.

Trong lòng hắn, nếu như có thể luyện hóa thành công trước khi trời sáng, thì có thể đoạt bí thuật ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’ đi nữa, nếu như trước khi trời sáng không thể luyện hóa được, chỉ có thể bỏ qua.

May mắn, công sức của hắn không uổng phí.

Ngay vừa rồi, hắn đã hoàn thành luyện hóa tầng cấm chế cuối cùng!

Như vậy, Phong Vân đã hoàn toàn không chế Hắc Diệu Kiếm, thành chủ nhân mới của nó.

Nghĩ đến đây, Phong Vân lấy hộp kiếm trong Hỗn Độn Giới Chỉ ra, sau đó mở nó ra trước mặt đám cường giả ở đây.

Ong!

Trong nháy mắt, kiếm khí mênh mông phóng tận lên trời, khiến trăng sao mất ánh sáng, phai mờ ảm đạm.

Sau đó, một thanh Thần Kiếm toàn thân đen kịt từ bên trong bay ra, rơi vào tay Phong Vân, bị hãm nắm lấy.

Đám cường giả nhìn thấy một màn này, sắc mặt khẽ động, bọn họ hiểu rõ chuyện này đại biểu cái gì.

“VẬY mà ngươi đã luyện hóa nó!” Vạn Sát Thiên Vương trợn mắt, lộ ra ý cười dữ tợn: “Rất tốt, vốn dĩ định thả cho ngươi một đường sống, nhưng bây giờ, là tự ngươi muốn chết!”

Lần này, sắc mặt Hoàn Vũ Tinh Chủ cũng trở nên lạnh lẽo, Phong Vân luyện hóa Hắc Diệu Kiếm ngay trước mặt bọn họ, chính là không để bọn họ vào mắt.

Trong mắt những người trong bóng tối cũng lộ ra hàn quang, bọn họ quyết đấu sinh tử, Phong Vân lại chiếm tiện nghi, đương nhiên bọn họ sẽ không buông tha hắn.

Trong nháy mắt, khí thể vô tận bốc lên từ thập phương, hình thành áp lực như biển lớn vực sâu, từ bốn phương tám hướng nghiền ép về phía Phong Vân.

Thấy thế, Phong Vân nắm chặt Hắc Diệu Kiếm, thanh kiếm hơi chấn động, lập tức phóng ra phong mang cực hạn, hóa thành những gợn sóng vô hình.

Phốc!

Trong nháy mắt, áp lực mênh mông kia bị xé thành mảnh nhỏ, bị diệt trừ trong vô hình.

“Cho dù nắm giữ Hắc Diệu Kiếm, người cho rằng có thể nghịch chuyển chiến cuộc sao?”

Vạn Sát Thiên Vương một bước phóng ra, hoa văn sát khí quanh thân thấu thể mà ra, hình thành từng đạo áo giáp sát khí, bao bọc quanh người hắn ta, giống như Ma Thần.

Đây chính là bản mệnh thần thông và bản mệnh thần binh của hắn ta, Vạn Sát Bảo Khải!

Một bên khác, Hoàn Vũ Tinh Chủ không nói gì, nhưng quanh thân có ngàn vạn tinh thần chìm nổi, biến đổi tinh ẩn một phương, bí lực như khai thiên tích địa lượn lờ, giống như có thể khiến vạn vật tan rã!

Những người trong bóng tối không muốn bại lộ thân phận, đều ẩn tàng sát chiêu, mặc dù không nhìn thấy cụ thể, nhưng khí cơ khủng bố tỏa ra quanh người, đã sớm nói rõ tất cả.

Những tuyệt đỉnh bán Đạo Quân này đều vận dụng át chủ bài của riêng mình!

Lúc trước đại chiến, mặc dù bọn họ đều thi triển thực lực chân chính của mình, nhưng không bao gồm sát chiêu át chủ bài.

Bây giờ, Phong Vân đã lấy được Hắc Diệu Kiếm, lại là kiếm đạo đại năng, chiến lực chắc chắn đã tăng thêm.

Những cường giả tuyệt đỉnh này đều là thân kinh bách chiến, đương nhiên cũng biết sư tử vồ thỏ phải dùng hết sức, mỗi người đều sử dụng sát chiêu mạnh nhất, cố gắng một kích tất sát.

Nơi xa, thân ảnh lưu ly Tinh Vân cách biển nhìn một màn này, chỉ cảm thấy khí cơ trên chiến trường kia đã đạt đến tình trạng không thể tưởng

tượng được, nếu hấn ta ở đó, chỉ sợ vài phút sẽ chết.

“Quang Minh Kiếm Vương, người xong rồi.” Hấn ta lạnh lùng phun ra câu nói này, đây chính là kết cục khi can đảm trêu chọc hai đại thế lực đỉnh phong.

Quang Minh Kiếm Vương chỉ là người đầu tiên mà thôi, những người trong bóng tối, một người cũng không chạy thoát!

Đáng tiếc, hấn ta không biết, Quang Minh Kiếm Vương đã sớm chết rồi, bây giờ đứng đó, là một tên hack!

...

Trên vô tận hải vực, chỗ sâu trong chiến trường.

Phong Vân đứng trước tất cả các sát chiêu khủng bố từ thập phương, sắc mặt bình thản, tay cầm Hắc Diệu Kiếm, cảm thụ chất liệu vô cùng cứng cõi của nó.

Trong lòng rất vui sướng, chỉ có kiếm như vậy mới có thể gánh chịu kiếm đạo vô thượng của hấn!

“Cuối cùng có thể thi triển hoàn toàn kiếm đạo của mình rồi.”

Phong Vân nói nhỏ một câu, hấn lập tức ngược mắt, nhìn sát chiêu tuyệt thế từ bốn phương tám hướng quét đến, chỉ phun ra bốn chữ: “Mười hệ, dung hợp.”

“Ha ha, cho dù là kiếm đạo đại năng thì thế nào, dám khiêu khích uy nghiêm của đại tông ta? A...”

Vạn Sát Thiên Vương nhìn Phong Vân đứng ở trung tâm chiến trường, phát ra tiếng cười lạnh, nhưng một giây sau, hắn ta phát hiện thời không xung quanh giống như đình trệ, vạn vật không tiếp tục vẫn chuyển nữa.

Bao gồm cả sát chiêu kinh thế của bọn họ, đều bị giam cầm ở đó.

“Đại Quang Minh Luân Chuyển Kiếm.”

“Nhìn thấy không. Đây chính là một trong áo nghĩa kiếm đạo chí cao của ta, danh xưng trong nháy mắt có thể tiêu diệt tất cả kiếm đạo.”

Con người của Vạn Sát Thiên Vương co chặt lại, trong đó hiện lên thân ảnh thon dài của Phong Vân.

Hắn lẳng lặng đứng đó, đứng giữa tất cả sát chiêu, xem như không có chuyện gì.

Rõ ràng hắn không dùng kiếm, nhưng lại khiến người ta có cảm giác sắc bén tuyệt thế.

“Nghe thấy ta nói, có thể cảm nhận được sợ hãi, cái này, chính là kiếm đạo của ta.”

Giọng nói không chỉ quanh quẩn trong đầu những cường giả tuyệt đỉnh xung quanh, ngay cả các trưởng lão quan chiến nơi xa và thân ảnh lưu ly Tinh Vân, đều bị tác động, vang vọng sâu trong linh hồn, như Thần Chung Mộ Cổ.

Sáu đó, một tiếng kiếm ngâm rất nhỏ chậm rãi vang lên.

Phốc phốc phốc phốc...

Một giây sau, trong ánh mắt không thể tin của thân ảnh lưu ly, chỉ thấy trên thân thể mười vị cường giả tuyệt thế vây quanh Phong Vân lộ ra từng

đạo kiếm ngân.

Một mảng lớn máu bắn ra, vẩy xuống vô tận hải vực, nhuộm đỏ cả nước biển.

“Thì ra, không phải không gian đình trệ, mà là chúng ta.”

Hoàn Vũ Tinh Chủ nói xong câu đó, vẻ mặt tràn đầy chấn kinh ngã xuống.

Còn lại mười vị trong bóng tối, trực tiếp rơi xuống biển, thực lực của mỗi người bọn họ không bằng Hoàn Vũ Tinh Chủ, bị thương nhiều hơn hẳn ta.

“A a a! Không thể nào! Ta sẽ không bại!”

Lúc này, Vạn Sát Thiên Vương phát ra tiếng gầm thét, bởi vì hẳn ta có Vạn Sát Bảo Khải bảo vệ, cho nên là người bị thương ít nhất.

Lúc này, thân thể hẳn ta nhanh chóng phồng lên, vô số sát khí trong cơ thể hẳn ta xông ra, hình thành một nắm đấm to lớn, hoàn toàn do sát khí mênh mông tạo thành, trực tiếp đánh về phía Phong Vân.

Lực lượng này đủ để hủy diệt không biết bao nhiêu Tiểu Thiên Vũ Trụ!

Nhưng lại dừng ngay trước mặt Phong Vân, mặc cho hẳn ta giãy dụa thế nào, cũng không thể tiến lên phía trước một bước.

Bởi vì, một mũi kiếm màu đen đã sớm chờ sẵn ở đó.

“Sát khí của ngươi, quá âm ỉ.”

Phong Vân nhẹ nhàng điểm kiếm, sát khí mênh mông trên người Vạn Sát Thiên Vương giống như gặp được thiên địch, cấp tốc giảm xuống, càng

ngày càng suy yếu.

Không đến mấy giây, sát khí vô tận đã tán loạn sạch sẽ.

Chương 902: Một người dám biên, một người dám tin!

Chương 902: Một người dám biên, một người dám tin!

“Ngươi...”

Trên mặt Vạn Sát Thiên Vương tràn đầy sợ hãi nhìn Phong Vân, không dám tin.

Một thân sát khí của hắn ta, vậy mà lại tán loạn dưới một kiếm của đối phương, giống như gặp được thiên địch, hoàn toàn vượt qua hắn ta dự đoán.

Vạn Sát Thiên Vương làm sao biết được, Phong Vân tu hành Sát Kiếm kiếm đạo đại thành, bản thân đã hấp thụ huyết sát khí nhiều hơn hắn ta không biết bao nhiêu lần.

Cỗ sát khí hắn ta ỷ lại đó, ở trước mặt Phong Vân không khác gì đồ chơi của học sinh tiểu học!

Phù phù!

Từ lúc Vạn Sát Thiên Vương bạo phát thực lực đến bây giờ mới qua vài giây mà thôi.

Nhưng trong vài giây này, đã đặt vững thế cục.

Sát khí toàn thân của hắn ta bị cưỡng ép xua tan, một thân thực lực đã tiêu tan phân nửa, căn bản không có lực lượng chống cự, bị kiếm đạo của

Phong Vân đánh bại, rơi xuống hải vực vô tận, trôi theo dòng nước.

Lúc này, trên toàn bộ chiến trường, chỉ còn Hoàn Vũ Tinh Chủ miễn cưỡng đứng giữa không trung, còn lại, đều đã rơi xuống hải vực vô tận.

Bang!

Phong Vân thu kiếm vào vỏ, không tiếp tục nhìn bất kỳ kẻ nào, một bước phóng ra, cứ thế biến mất giữa không trung, đi xa vô tung.

Giờ khắc này, không ai dám ngăn cản hắn.

Hoàn Vũ Tinh Chủ chăm chú nhìn bóng lưng Phong Vân, thầm nói: “Đại Quang Minh Luân Chuyển Kiếm, Quang Minh Kiếm Vương sao?”

Sắt mặt ông ta ngoại trừ chấn kinh đến cực điểm, thì không còn cảm xúc khác nữa, tài nghệ không bằng người, thua tâm phục khẩu phục, không phải nói nhiều.

Mà ở phương xa, Tinh Vân sớm đã ngăn người, hắn ta không thể tin một màn trước mắt, như rơi vào trong mộng ảo.

Cái này, cái này thật không thể tin được.

Hơn mười vị cường giả tuyệt đỉnh bán Đạo Quân liên hợp, chiến lực đáng sợ như vậy, nhưng mà, lại không ngăn được một kiếm của ‘Quanh Minh Kiếm Vương’!

Quá, quá dọa người!

“Đi thôi, lần này nhận thua, không ngờ tên Quang Minh Kiếm Vương có thực lực đáng sợ như thế, là chúng ta quá bất cẩn.”

Hoàn Vũ Tinh Chủ xuất hiện trước mặt Tinh Vân, mở miệng nói.

Câu nói của hắn ta Tinh Vân bưng bình, lấp bắp nói: “Tinh, Tinh Chủ đại nhân, cứ, cứ như vậy mặc kệ hắn ta rồi đi sao?”

“Nếu không có thể thế nào, trừ phi dẫn theo nội tình của cả tông phái, mới có thể trấn áp Quang Minh Kiếm Vương này, nhưng như vậy, chính chúng ta cũng biết nguyên khí sẽ bị đại thương, thể lực khác sẽ thừa lúc vắng mà vào, chỉ là một môn bí thuật và binh khí cấp Chuẩn Đạo thôi, không đáng làm như vậy...” Hoàn Vũ Tinh chủ thở dài nói.

Tinh Vân trầm mặc không nói, lúc này hắn ta cảm thấy mặt mình rất đau, giống như bị người ta mạnh mẽ đánh lên.

Trước đây, hắn ta còn khẳng định ‘Quang Minh Kiếm Vương’ hắn phải chết, kết quả không những người ta không có chuyện gì, thậm chí còn cướp đi tất cả chí bảo, phiêu dật rời đi, khiến tất cả mọi người đều bó tay hết cách.

“Quang Minh Kiếm Vương, Đại Quang minh Luân Chuyển Kiếm!”

Tinh Vân ghi nhớ thật sâu cái tên và một chiêu kiếm này, không thể xóa nhòa.

Nhưng mà, hắn ta không biết, cái tên này và tên chiêu thức kiếm đều là giả.

Một cái là do Phong Vân mượn dùng, còn một cái, là do hắn tự biên ở hiện trường. Căn bản sẽ không xuất hiện lần thứ hai, hắn ta có ghi nhớ cũng vô dụng.

Một người dám biên, một người dám tin.

...

Bên ngoài hư không xa xôi.

Hai bóng người chậm rãi hiện ra, chính là thân ảnh cao lớn vĩ ngạn Hi Đồ và lông vũ lão nhân.

“Không ngờ Quan Minh Kiếm Vương này lại đáng sợ như vậy, một kiếm đánh bại tất cả cường giả thập phương, quả thật kinh diễm.”

Lông vũ lão nhân cảm khái nói.

Hi Đồ thì nhẹ giọng nói: “Kiếm đạo đại năng của hắn quá mạnh, theo ta biết, kiếm đạo đại năng ở cấp độ của hắn cũng không nghịch thiên như vậy.”

“Chẳng lẽ đại nhân cho rằng, Quang Minh Kiếm Vương này có vấn đề?”

Lông vũ lão nhân kinh ngạc nói, lông mày nhíu chặt: “Nhưng Quan Minh Kiếm Vương am hiểu Quang minh chi đạo, lại là siêu cấp kiếm tu, người khác muốn giả trang, gần như không có khả năng.”

Quan minh chi đạo không khó, nhưng lại là kiếm tu, chỉ như vậy cũng không thể ngụy trang được.

Cho nên lông vũ lão nhân mới nghi hoặc như vậy.

Bỗng nhiên, lông vũ lão nhân nghĩ đến cái gì đó, trong đầu xuất hiện một thân ảnh, chân chờ nói: “Chủ nhân, người, không phải người nghi ngờ vị kia là Phong Vân chứ?”

Hi Đồ lắc đầu nói: “Không phải Phong Vân, mặc dù thiên phú của hắn nghịch thiên, nhưng chiến lực chỉ có thể so sánh với bán Đạo Quân bát trọng thiên mà thôi, không phải đối thủ của bất kỳ người nào ở đây, không nói đến một kiếm miểu bại họ...”

Ông ta thấy, Phong Vân không có chiến lược như vậy, mặc dù trăm năm qua ông ta chưa từng gặp Phong Vân, nhưng chiến lược của Phong Vân không có khả năng mạnh đến tình trạng này.

Đây là tư duy theo quán tính, thích hợp với chín thành chín thiên kiều trên thế gian. Vì thế Hi Đồ mới nghĩ như vậy.

Chỉ tiếc là, loại tư duy này không hề có tác dụng trên người Phong Vân!

...

Cũng không lâu lắm, tin tức này đã truyền đi.

Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ chấn động, thế lực lớn siêu cấp Chúng Tinh Hải và Địa Sát Tông trao đổi chí bảo, kết quả bị người chặn giết, đều mất đi chí bảo của mình.

Rất nhiều tu giả không tin, hai thế lực siêu cấp này cường đại như vậy, ai có thể chống lại!

Nhưng mặc kệ bọn họ có tin hay không, tin tức này là sự thật.

Còn chân tướng cụ thể thế nào, chỉ có một số ít tu giả biết được.

Dù sao chuyện này cũng coi như tuyệt mật, lại liên quan đến mặt mũi, hai thế lực đỉnh phong cũng không tiết lộ ra ngoài.

Còn người trong bóng tối, sẽ càng không nói.

Việc này, cứ như vậy chôn vùi trong hải vực vô tận, mai táng trong chiến trường kia.

Nhưng trong lòng đám người tham chiến hay đứng ngoài quan sát này, đều ghi nhớ một bóng người, vĩnh viễn không quên.

Phía dưới trời trắng, phía trên hai vực, có một bóng người đeo kiếm đi, phiêu diêu như tiên, chỉ lưu lại một bóng lưng cao thâm khó lường!

...

Dương Thiên Phái.

Đám đệ tử cũng nghe nói chuyện xảy ra ở vô tận hải vực, mỗi người đều thảo luận đến khí thế ngất trời.

“Không biết ai đã cướp chí bảo mà Đại Sát Tông và Chúng Tinh Hải giao dịch, ta nghe nói là một người ra tay.”

“Nói vậy, rõ ràng là rất nhiều người cùng ra tay.”

“Đúng vậy, trên đời làm gì có người nào mạnh như vậy, lực lượng của một mình có thể đánh bại đám cường giả của hai đại thế lực đỉnh phong!”

“Quản việc đó có thật hay không làm gì, thoải mái là được.”

Những đệ tử này không biết, người khởi xướng ra chuyện này, bây giờ đang bế quan trong cung điện ở hẻm núi này.

...

Trong cung điện.

Phong Vân yên lặng trở về, kiểm tra thu hoạch lần này.

Đầu tiên là hình chiếu, gần như cường giả ở đây đều bị hấn hình chiếu rồi, không bỏ lỡ một ai.

Tiếp theo là Hắc Diệu Kiếm, đây là vật mục tiêu của hắn, có được nó, có nghĩa là hành động lần này đã thành công.

Còn bí thuật ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’ là gói quà lớn được bổ sung.

Mặc dù gói quà lớn này, có chút ‘Lớn’ quá mức.

Chương 903: Truyền môn pháp, Phong Vân rời đi!

Chương 903: Truyền môn pháp, Phong Vân rời đi!

‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’ là bí thuật chí cao, nghe đồn có từ kỷ nguyên cổ đại, xuất phát từ tay một vị Tiên Thiên Thần Ma.

Rốt cuộc lại lịch nó như thế nào, đã không thể tra cứu.

Dù sao, môn bí thuật này rất cường đại là được.

Ít nhất, sợ là cấp Đạo Quân nhìn thấy cũng động tâm.

Mà qua trận chiến này, Phong Vân có thể xác định, ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ không có Đạo Quân, nếu không thì, bí thuật chí cao này sẽ không được giao dịch.

“Cho dù là nội tình hay số lượng cường giả, Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ đều vượt xa Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, lại không ngờ, ngàn tỷ kỷ nguyên trôi qua, lại không sinh ra một vị Đạo Quân.”

Ngược lại, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ lại có một vị Đạo Quân là tông chủ Càn Nguyên Tông.

Bởi vậy có thể thấy được, tông chủ Càn Nguyên Tông kinh diễm, trong hoàn cảnh ác liệt như vậy mà có thể đột phá cấp độ Đạo Quân, đánh vỡ thiên mệnh, có vận mệnh Chúa Tể.

Nếu như cô ta sinh ra ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, đã sớm trở thành Đạo Quân rồi.

Đè xuống đủ loại suy nghĩ này, Phong Vân tập trung suy nghĩ trên bí thuật này.

Hắn xuất ra, lập tứ kinh văn cổ lão tràn ra, lượn lờ trên toàn bộ cung điện, một mảnh sương mù.

Thụ khí bốc lên, giống như một chiếc lư hương cổ đại, cung phụng Thần Linh, vô cùng chói lọi.

Đương nhiên, khiến người ta chú ý nhất vẫn là kinh văn trên đó.

Lít nhít chằng chịt, tỏa ra ánh sáng trong suốt, giống như muôn lạc ấn trên hư không.

Những văn tự này đều có nguồn gốc cổ xưa, không phải bất kỳ loại văn tự nào trong vũ trụ hiện tại, nhưng cũng không ảnh hưởng đến Phong Vân lý giải áo nghĩa trong đó.

Đến cảnh giới của hắn, sớm đã không cần nhìn hiểu văn tự, chỉ cần ý nghĩ chuyển động, tự nhiên có thể hiểu huyền bí trong đó.

Một lát sau, Phong Vân từ trong đó tỉnh lại, sau đó sắc mặt khác thường: “Thật sự là pháp đạo cô đọng hóa thân.”

Hơn nữa, hóa thân này không phải hóa thân bình thường, phải nói là ‘Đạo Thân’ mới thỏa đáng, một khi ngưng luyện ra, có thể có tám thành chiến lực của bản thể.

Sao mà nghịch thiên như thế!

Phong Vân từng quét qua Tàng Thư Các của Càn Nguyên Tông, nhìn thấy vô số áo nghĩa điển tịch, nhưng loại pháp đạo cô đọng hóa thân này, là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

Hóa thân vốn khó luyện, hóa thân bình thường chỉ có một phần ba thực lực của bản thể, những hóa thân chất lượng tốt, có thể đạt được một nửa, nếu hơn nữa, gần như không có khả năng.

Nhưng bí thuật ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’ này có thể ngưng luyện hóa thân có tám thành thực lực của bản thể!

“Khó trách những tên kia lại tranh đoạt như vậy.”

Phong Vân lâm bầm, vật này quả thật vô cùng nghịch thiên, chẳng khác gì một lá bài tây, thậm chí là một cái mạng.

Nhưng có hai khuyết điểm, thứ nhất là có thời gian hạn chế.

Nhiều nhất chỉ có thể duy trì một ngày, một ngày trôi qua, hóa thân này sẽ tự động tiêu tán, lần sau muốn cô đọng, phải cần một tuần nữa.

Khuyết điểm thứ hai, chính là phương pháp tu hành vô cùng hà khắc.

Đương nhiên, loại hà khắc này không phải phương thức tu hành phức tạp, ngược lại, còn rất đơn giản, chỉ một bước là xong.

Nhưng một bước này, không phải ai cũng có thể hoàn thành.

Đó chính là, cần ‘Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên’ làm dây dẫn, luyện hóa vào cơ thể, mới có thể luyện thành ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’.

Cái gọi là ‘Tiên Thiên hồn Độn Bản Nguyên’ chính là sản phẩm trong chỗ sâu ở vô tận hồn độn.

Mà theo Phong Vân biết, thứ ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn đều là bảo vật nhất đẳng, không thể tùy tiện lấy được.

Ở Đại Thiên Vũ Trụ, căn bản không có.

“Khó trách Chúng Tinh Hải muốn giao dịch môn bí thuật này, xem ra bọn họ cũng biết, độ khó luyện thành rất lớn.”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói.

“Dựa vào thực lực của mình bây giờ, muốn đi vào chỗ sâu trong vô tận hỗn độn được, sẽ rất khó khăn.”

Hắn lại không có địa đồ, tùy tiện tiến vào, rất có thể sẽ lạc đường trong vô tận hỗn độn, trừ phi hắn đạt đến cấp độ Đạo Quân.

Nhưng thời gian ngắn căn bản không có khả năng.

“Thật ra, còn có một cách khác.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, đó chính là chia sẻ bí thuật này cho tông chủ Càn Nguyên Tông, cô ta là Đạo Quân, rất có thể đã đến chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, tỷ lệ lấy được Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên cũng cao hơn hẳn.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, hắn có thể nhờ vào đó mà nhìn thấy bản tôn của tông chủ Càn Nguyên Tông, rồi lấy hình chiếu!

Nghĩ tới nghĩ lui, thế nào cũng không thiệt!

Dù sao chia sẻ phương pháp tu hành bí thuật này ra ngoài cũng không sao.

Nếu như tông chủ Càn Nguyên Tông lấy được môn ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’ này, chiến lực của cô ta chắc chắn sẽ tăng lên một cấp độ.

Đến lúc đó, đối mặt với Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ xâm lấn, cũng gia tăng một phần chiến thắng.

Đây cũng là phòng ngừa chu đáo.

Nghĩ đến đây, Phong Vân cảm thấy mình nên rời đi.

Nhưng trước khi rời đi, hắn phải sắp xếp tốt cho Dương Thiên Phái, ít nhất phải đảm bảo nó không có chuyện gì trong trăm ngàn kỷ nguyên nữa.

Mà muốn làm được chuyện này, Dương Thiên Phái nhất định phải cường đại.

Ít nhất, thủ lĩnh Kim Thanh phải trở nên mạnh mẽ.

Nghĩ đến đây, Phong Vân xuất lực linh hồn ra, trong nháy mắt đã quét đến Kim Thanh đang bế quan.

...

Trong phòng tu hành.

Kim Thanh đang bế quan, lực lượng đại đạo tràn đầy trong cơ thể cô ta, đã từ bán Đạo Quân nhất trọng thiên đạt đến nhị trọng thiên.

Hơn nữa, càng quý hơn là, cô ta đã tu Kim Dương Đạo Đạo đến cảnh giới tiểu thành, sắp đến gần đại thành!

Thiên phú như vậy, cũng là cấp tinh anh.

“Như vậy, mình có thể cách hẳn nhiều hơn một bước.” Trong lòng Kim Thanh yên lặng nói.

Mà lúc này, cô chợt nghe thấy tiếng tụng kinh, sau đó, trong ý thức hải của cô ta, xuất hiện từng đạo quang mang, ngưng tụ thành một thân ảnh thon dài, chính là Phong Vân.

Điều này khiến Kim Thanh kinh sợ, nhưng mà, cô ta chưa kịp mở miệng, chỉ thấy Phong Vân trong ý thức hải chỉ ra một điểm, lập tức, đầu ngón tay hất bắn ra vô số hào quang óng ánh, chiếu rọi tất cả.

Một lát sau, dường như có một cơn gió mát thổi qua, một trận quang vũ tán đi, không thấy thân ảnh thon dài đâu nữa, biến mất trong hư không.

Chỉ lưu lại một câu: “Truyền đạo đạo chí cao cho người, hi vọng người có thể tái hiện phong thái của Kim Dương Đạo Đạo ngày xưa, ta tên là Phong Vân, chúng ta, có duyên sẽ gặp lại.”

Câu nói này vừa ra, trong lòng Kim Thanh run lên, lập tức có dự cảm không tốt.

Cô ra lập tức bay đến cung điện của Phong Vân, chỉ thấy đại điện rỗng tuếch, thân ảnh thon dài trắng tấp sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

“Không!”

Gương mặt xinh đẹp của Kim Thanh tái nhợt, hai hàng lệ rơi xuống mặt đất, như giọt nước rơi vào khay ngọc, phát ra tiếng tí tách.

Mặc dù cô ta sớm đoán được sẽ có một ngày này, nhưng không ngờ nó lại đến nhanh như vậy.

Một lát sau, sắc mặt Kim Thanh trở nên kiên định: “Ngươi chờ, sau khi ta bồi dưỡng được người thừa kế Dương Thiên Phái hợp cách, sẽ đến Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ tìm ngươi!”

Chương 904: Một trận thao tác hậu nhân không có!

Chương 904: Một trận thao tác hậu nhân không có!

Phong Vân chuẩn bị lặng yên không một tiếng động rời khỏi Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, mà việc này, trừ Kim Thanh, không có ai biết.

Mà bởi vì hắn khiêm tốn giấu mình, toàn bộ các thế lực trong Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không biết trong vũ trụ của bọn họ đã từng có một tên yêu nghiệt như thế tới qua.

Lại càng không biết, kẻ chân chính đứng sau màn cướp đi chí bảo của hai đại đỉnh phong thế lực, chính là Phong Vân.

Cho dù là Thiên Mạc Trai nổi danh không gì không biết, cũng hoàn toàn không biết được việc này.

Chuyện này trong đó tất cũng có một phần là do Phong Vân cố ý giấu mình, mà phần nhiều là, tốc độ tu hành khủng bố kia, đã hoàn toàn vượt qua sức tưởng tượng.

Chính bởi vì vậy, cho nên Thiên Mạc Trai mới hoàn toàn không chú ý tới Phong Vân.

Mà chuyện này, cũng là điều mà Phong Vân kỳ vọng.

Hắn cũng không muốn bởi vì vậy mà liên lụy đến Dương Thiên Phái, phải để bọn họ từ từ mà tích lũy phát triển chứ.

Dù sao Phong Vân tới đây cũng là vì muốn trợ giúp Dương Thiên Phái, tiện thể lấy chút hình chiếu, cũng không phải đến khoe khoang gì, cho nên, nên giấu được thì vẫn muốn giấu cho kĩ.

Cho dù muốn khoe, cũng phải thay thân phận giả, thân phận thật vẫn ẩn giấu đi thì tốt hơn.

"Nhớ tới hình chiếu, ta còn có một việc còn chưa hoàn thành. . ."

Phong Vân nghĩ đến đông đảo bán Đạo Quân trong ngũ đại đỉnh phong thế lực kia, cộng lại tối thiểu còn có năm mươi vạn người nữa hẳn còn chưa lấy được hình chiếu đâu!

Nếu cứ như vậy rời đi, thật sự là quá lãng phí!

Phải biết, đến một chuyến không dễ dàng gì đâu.

Các Đại Thiên Vũ Trụ vốn đã cách xa nhau, bỏ lỡ thôn này, là không còn tiệm này đâu nhé!

"Không được, năm mươi vạn bán Đạo Quân, nếu như đều lấy được hình chiếu, sẽ giảm bớt bao nhiêu năm tu hành cho ta, nhất định phải lấy tới tay!"

Phong Vân trái lo phải nghĩ, cảm thấy không nên đi ngay, năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân này, quyết không thể bỏ qua, bằng không cũng quá thua thiệt.

"Nhưng, ngũ đại đỉnh phong thế lực này tất nhiên đều có Chuẩn Đạo Khí loại cảm giác, ta căn bản là không có cách đi vào bằng cửa lớn."

Phong Vân trầm thấp tự nói.

Mà nếu như thực sự không được, hắn chỉ có thể thay một thân phận mới rồi xông vào.

Lấy chiến lược của hắn bây giờ, đủ để có thể so với bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, hoàn toàn có thể xông vào ngũ đại đỉnh phong trong thế lực, gây ra hỗn loạn.

Sau đó, lại thừa dịp hỗn loạn, sử dụng biến thân năng lực trà trộn vào nội bộ.

Chuẩn Đạo Khí loại cảm giác chỉ có thể phòng ngừa xâm lấn, chỉ cần không phải từ bên ngoài đi đến, bình thường nó đều sẽ không kiểm tra.

Đây cũng là khuyết điểm của Chuẩn Đạo Khí loại cảm giác, nếu như đổi lại là Đạo Khí, sẽ không có những vấn đề này.

"Cứ làm như thế đi."

Càng nghĩ, Phong Vân cũng không có biện pháp gì tốt, nếu như biến thân năng lực của hắn lại cao hơn một cấp, ngược lại cũng không cần sợ Chuẩn Đạo Khí loại cảm giác này, nhưng hiển nhiên cái này càng khó.

Cho nên, vẫn nên dùng biện pháp phía trước thì tốt hơn.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền bắt tay vào chuẩn bị.

Đầu tiên là vấn đề thân phận, thân phận Quang Minh Kiếm Vương là khẳng định không thể dùng lại, dùng rồi sẽ có khả năng bại lộ.

Nhưng hắn không có thân phận tán tu cường giả nào khác.

Suy nghĩ hồi lâu, Phong Vân quyết định, lần này vẫn không cần giả ai nữa, trực tiếp làm một tồn tại thần bí, dù sao chỉ là chế tạo một trận hỗn loạn mà thôi, không cần quyết đấu chân chính, tỏ chút ý tứ là được.

"Cứ làm như thế."

Phong Vân lúc này bèn lấ mình biến hoá, hóa thành một mảnh mê vụ, chỉ lộ ra một chút hình dáng thân thể, những bộ phận khác đều giấu trong mê vụ, khó mà nhìn thấy.

Làm như vậy vừa có thể không làm bại lộ bản thân, lại có thể chấp hành kế hoạch một cách viên mãn, quá hoàn mỹ.

Lại kiểm tra một lần nữa, xác nhận không sai sót xong, Phong Vân liền lập tức bay về phía Vũ Hóa Môn.

Không sai, lựa chọn thứ nhất, vẫn là Vũ Hóa Môn, không có cách, ai bảo nó cách gần nhất chứ, hơn nữa nó cũng xếp hạng chót trong số ngũ đại đỉnh phong thế lực, không chọn nó thì chọn ai.

Nếu như Vũ Hóa Môn có ý thức, sợ là sẽ nghiến răng mà nói: Ta lại cảm ơn ngươi quá.

...

Lần nữa đi vào Vũ Hóa Môn, Phong Vân từ xa nhìn lại, không nói hai lời, bay thẳng đến không trung phía trên cao, điều khiển mây mù đầy trời, hóa thành một bàn tay che trời, hung hăng chụp xuống Vũ Hóa Môn!

"Ầm ầm!"

Vũ Hóa Môn đụng phải công kích cường đại, phát sinh động đất, chí bảo Chuẩn Đạo cấp loại cảm ứng trước tiên phát ra cảnh báo.

"Coong coong coong. . ."

Tiếng chuông ngân vang, quanh quẩn không dứt.

Trên thực tế, không cần nó cảnh báo, các cao tầng Vũ Hóa Môn sớm đã lao ra đầu tiên.

Bởi vì động tĩnh này quá lớn.

Bàn tay to lớn bao trùm thiên địa, làm rung chuyển căn cơ Vũ Hóa Môn, khiến mặt đất xuất hiện từng vết rách khổng lồ, dây cung điện phía trên như lục bình trong sóng lớn, không ngừng lay động.

"Là ai ra tay vậy, giấu đầu lộ đuôi! !"

Vũ Hóa Môn môn chủ hét lớn, là người thứ nhất ra tay, một vết Hồng Quang đánh xuyên qua thiên địa, phóng thẳng lên bàn tay lớn trên bầu trời.

Phụt!

Cả hai giao kích, bàn tay lớn kia vừa đối mặt liền bị đánh tan, đồng thời đầy trời mây mù cũng tiêu tán theo, hết thấy giống như là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua.

"Tông chủ thật mạnh!"

"Tông chủ ngầu quá!"

". . ."

Các trưởng lão cùng các đệ tử Vũ Hóa Môn thấy cảnh này, đều kích động hoan hô ầm ĩ, ánh mắt nhìn về phía Vũ Hóa Môn môn chủ tràn đầy sùng kính.

Nhưng mà, môn chủ hãn lại đầy mặt mơ màng.

Tình huống gì đây?

Hắn chỉ tùy ý đánh ra một kích mà thôi, làm sao lại tiêu tán?

Nhưng cảnh báo không có kéo dài, mà hắn cũng không cảm ứng được khí tức dị dạng nào, cho nên Vũ Hóa Môn môn chủ mặc dù trong lòng khó hiểu, nhưng cũng không nói gì, trực tiếp bay trở về đại điện.

Mà hắn lại không biết, trong số đám đệ tử ồn ào hoan hô kia, một vị nội môn đệ tử không đáng chú ý, trong mắt lại chợt lóe ra ý vui vẻ.

Thành công!

Nội môn đệ tử này, dĩ nhiên chính là Phong Vân.

Hắn thừa dịp đại trận của Vũ Hóa Môn lung lay, dấy núi chấn động, trực tiếp mượn cơ hội lên vào trong, thay thế một vị nội môn đệ tử, chính mình hóa thành bộ dáng của người kia.

Hết thủy đều phát sinh trong một chớp mắt, mà hắn lại dùng Huyền Thuật che đậy, cho nên không có ai phát hiện.

"Tiếp theo, chính là hành trình lấy hình chiếu của ta. . ."

Phong Vân đắc ý rời đi, ẩn nấp trong Vũ Hóa Môn, bắt đầu vô cùng vui vẻ mà lấy hình chiếu.

Cứ như vậy, hắn mỗi ngày ở trong Vũ Hóa Môn không làm gì cả, chỉ nắm bắt cơ hội mà lấy hình chiếu.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, hình chiếu trong gương của Phong Vân bắt đầu ngày một tăng lên, chuyện này khiến hắn vui vẻ ra mặt.

Mà cái này, vèn vèn chỉ là trạm thứ nhất mà thôi.

. . .

Tiếp theo mấy trăm năm sau đó, Phong Vân lại bắt chước làm theo, trước sau lên vào Địa Sát Tông, La Phù Điện, Nguyên Túc Giáo, Chúng Tinh Hải bốn thế lực đỉnh phong kia, thành công lấy được toàn bộ hình chiếu của các bán Đạo Quân trong đó.

Mà hết thảy những chuyện này, đều không có ai biết.

Ngũ đại đỉnh phong thế lực cũng căn bản không biết việc này, bọn họ nhiều nhất chỉ hơi nghi hoặc đến cùng là ai chạy đến trước cửa điện bọn họ, âm ỉ một hồi mà không thấy người.

Khả năng đây chính là nghi hoặc mà vĩnh viễn không có lời đáp trong lòng bọn họ.

...

Nhưng người khởi xướng Phong Vân cũng không thêm để ý những việc này, bởi vì hắn đã đạt được mục đích rồi.

Một góc hư không.

Phong Vân nhìn năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân mới tăng trong gương kia, miễn bàn có bao nhiêu vui vẻ.

"Viên mãn, thoải mái."

Chương 905: Thiên phú thăng cấp!

Chương 905: Thiên phú thăng cấp!

Bên ngoài Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, Phong Vân lái Phiêu Miểu Phi Thuyền vô thanh vô tức rời đi.

Một lần này, hắn rời đi không chút tiếc nuối.

Trong gương nhiều ra thêm năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân, còn có thể có tiếc nuối gì nữa đâu!

"Có năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân này, liền có thể giảm bớt nhiều năm tu hành của ta. . ."

Cứ như vậy, hắn liền có càng nhiều thời gian đi lĩnh hội thứ khác, tỉ như, Kiếm Đạo.

Kiếm Đạo, lần này Phong Vân trở về, dự định toàn diện tăng lên phương diện Kiếm Đạo, bao gồm Kiếm Đạo thiên phú cùng Không Gian thiên phú, thuộc tính thiên phú các loại.

Mà tăng lên những phối trí này nguyên nhân chủ yếu nhất, chính là vì để lĩnh hội hai môn chí cao Kiếm Đạo khác.

Sát Kiếm Kiếm Đạo đã đại thành, Đế Kiếm Kiếm Đạo kỳ thật cũng coi như sắp tới đại thành, nhưng lại chỉ có thể duy trì trong mấy giây.

Mà gian nan nhất, chính là Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo, môn chí cao Kiếm Đạo này muốn tu luyện đến đại thành, khó khăn nhất không phải Kiếm Đạo

quy tắc, mà là không gian phương diện.

Không chỉ cần có Không Gian thiên phú siêu cao, mà còn cần phương diện không gian lĩnh hội đến quy tắc mới được!

"Vấn đề của Đế Kiếm Kiếm Đạo dễ giải quyết, chỉ cần đem mười hệ thuộc tính thiên phú toàn bộ tăng lên một cái cấp bậc còn không kém nhiều. . ."

Vấn đề của Đế Kiếm Kiếm Đạo hiện tại chính là mười hệ Ngụy Đại Đạo lực lượng không thể dung hợp trong thời gian dài, cũng chính là không kiên dung.

Mà liên quan tới việc này, Phong Vân trải qua khoảng thời gian này quan sát, khả năng rất lớn chính là do thuộc tính thiên phú của hắn có chút thấp.

Vốn dĩ Ngụy Đại Đạo lực lượng của hắn chính liền là dung hợp hiện hóa mà có, dưới tình huống bình thường, với thuộc tính thiên phú của hắn bây giờ, muốn hoàn mỹ không chế mười hệ Ngụy Đại Đạo lực lượng này đã rất miễn cưỡng.

Nếu muốn để bọn chúng hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, vậy càng là khó càng thêm khó.

Chớ xem thường thuộc tính thiên phú, cái này không chỉ quyết định cảnh giới tu hành hạn mức cao nhất, cũng quyết định cả trình độ không chế lực lượng đến hoàn mỹ.

Mà tăng cường thuộc tính thiên phú, cái này đối với người bên ngoài mà nói tất nhiên sẽ cực kỳ gian nan, bởi vì bảo vật giúp tăng cường thuộc tính thiên phú, càng về sau càng khó tìm, cực kì trân quý.

Nhưng với Phong Vân mà nói, cũng chỉ là xoát cái hình chiếu, cũng không tính là quá phức tạp.

Điều chân chính khiến Phong Vân cảm thấy khó, là không gian phương diện.

"Không Gian thiên phú xoát nhiều hình chiếu cũng không thành vấn đề, nhưng Không Gian quy tắc, thì lại. . ."

Phong Vân những năm qua vào Nam ra Bắc, trước sau đi khắp Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cùng Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, đều chưa bao giờ gặp được người có Không Gian thiên phú đã tìm hiểu ra Không Gian quy tắc.

Mà điều này cũng có nghĩa, Phong Vân chỉ có thể tự mình tìm hiểu ra Không Gian quy tắc, dựa vào hình chiếu hiển nhiên là không thể nào.

Chỗ sâu trong vô tận hỗn độn khẳng định có người đã ngộ ra Không Gian quy tắc thiên phú, nhưng điều này rõ ràng không thực tế, hẳn không đi được.

Mà dù có đi, muốn lấy được hình chiếu, đoán chừng cũng muôn vàn khó khăn.

Dù gì, người có Không Gian thiên phú đã lĩnh ngộ ra Không Gian quy tắc, đó chính là tồn tại hiếm có giống như 'Kiếm Đạo đại năng' vậy, tu giả bình thường muốn gặp một lần, cực kì khó khăn.

"Thực sự không được, chỉ có thể cố gắng tăng cường Không Gian thiên phú, sau đó tự mình lĩnh hội."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Chỉ có điều nếu làm như vậy, thời gian cần hao phí sẽ càng dài hơn.

Nhưng với Phong Vân mà nói, cho dù hao phí đại lượng thời gian, cũng nhất định phải làm.

Bởi vì Thông Thiên Kiếm Chủ đã nói với hắn, chờ cảnh giới của hắn đạt tới bán Đạo Quân, ba môn chí cao Kiếm Đạo đều tu đến đại thành, sẽ đưa cho hắn một hồi tạo hóa, có liên quan tới chung cực Kiếm Đạo.

Chung cực Kiếm Đạo, niềm truy cầu suốt đời của mỗi một Kiếm tu, cũng là tín ngưỡng cao nhất.

Phong Vân mặc dù không thể xem như Kiếm tu hoàn toàn thuần túy, nhưng đối với chung cực Kiếm Đạo này cũng cảm thấy rất hứng thú.

Cho nên, hắn mới dùng hết biện pháp để đạt tới yêu cầu.

Hiện tại điều kiện bán Đạo Quân này đã hoàn thành, thậm chí vượt xa, còn lại, chính là ba môn chí cao Kiếm Đạo.

"Một khi tìm hiểu ra chung cực Kiếm Đạo, cho dù không thành đạo quân, ta cũng có thể có được lực lượng đủ để chiến đấu với Đạo Quân!"

Phong Vân tự lẩm bẩm, ánh mắt nhiệt huyết hùng hực.

Chung cực Kiếm Đạo, hắn nhất định phải ngộ ra!

...

Đừ hết những ý nghĩ này xuống đáy lòng, sau đó, Phong Vân liền bắt đầu xoát hình chiếu.

Từ Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ đến Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ có một đoạn đường không ngắn, đoạn thời gian này vừa vắn dùng để xoát

hình chiếu.

Đầu tiên xoát, dĩ nhiên chính là năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân mới có được kia, tiếp theo chính là một nhóm năm mươi vạn hình chiếu bán Đạo Quân khác, những hình chiếu này là đến từ những thế lực vừa và nhỏ trong Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.

Cuối cùng, Phong Vân còn xoát cả hình chiếu đạt được trong Hoàn Quang lãnh địa, là các tu giả có được Không Gian thiên phú.

Những hình chiếu của đám người có Không Gian thiên phú này Phong Vân sớm đã có, chỉ là hắn vẫn chỉ xoát sơ qua, bởi vì lúc ấy hắn muốn tăng lên quá nhiều thứ.

Chỉ là tu luyện Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo đến tiểu thành cấp độ sau đó cũng không tận lực bồi dưỡng gì nữa.

Bây giờ, Phong Vân lại coi trọng, lại xếp vào một trong số các hình chiếu xoát thường xuyên.

Thế là, ngay trong bầu không khí điên cuồng xoát hình chiếu như vậy, thời gian từng giờ trôi qua.

Nhoáng một cái, mấy trăm năm chớp mắt mà qua.

...

Ức vạn năm ánh sáng bên ngoài Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, một vùng hư không kín đáo.

Một chiếc phi thuyền như mây mù tóe lên từng tia từng tia sáng từ không gian xuyên ra ngoài, chính là Phiêu Miểu Phi Thuyền.

Lúc này, trong phòng lái.

Phong Vân đang nhìn túi đeo của chính mình, như đang thờ dài.

"Lại không có vật gì tốt à. . ."

Đều sắp đi tới cửa nhà rồi, mà vẫn như cũ không có rơi ra được vật gì tốt, vận khí này, đúng là làm cho người ta muốn thổ huyết.

Đương nhiên, trong vòng mấy trăm năm xoát hình chiếu này, cũng không phải tất cả đều như hôm nay rơi ra toàn mấy thứ rác rưởi, vẫn có một hai lần rơi ra đồ tốt, với lại đều là đồ có tác dụng lớn đối với Phong Vân.

Tỉ như thuộc tính thiên phú mà hấn một mực cần.

Cũng bởi vậy, bây giờ Phong Vân, thuộc tính thiên phú của hấn, kim, thủy, hỏa, băng, phong năm hệ đã thành công từ 'Hỗn Độn cấp' tăng lên tới 'Đạo Quân cấp' .

Mà năm hệ thuộc tính thiên phú này đạt tới 'Đạo Quân cấp' về sau, Phong Vân thử đem năm hệ Ngũ Đại Đạo lực lượng này dung hợp, quả nhiên giống như hấn suy đoán, có thể hoàn mỹ không chế, chưa từng xuất hiện vấn đề không kiêm dung.

"Đáng tiếc, qua một trăm năm rồi, năm hệ còn lại vẫn không có tiến giai đến 'Đạo Quân cấp' ."

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu, huyền học chi đạo, mặc dù hấn thực lực mạnh hơn cũng không có cách nào không chế, chỉ có thể cứng rắn mà chấp nhận.

Nhưng trước khi cứng rắn chấp nhận, hấn dự định đi một chuyến tới Càn Nguyên Tông bản bộ trước, đem chuyện về 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' nói với Càn Nguyên Tông tông chủ.

Việc này không chỉ có liên quan đến chính hấn, mà còn liên quan đến tương lai của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cho nên Phong Vân trở về chuyện thứ nhất chính là làm việc này.

Về phần các việc khác, sau đó lại nói.

Lúc này, Phong Vân thu hồi Phiêu Miểu Phi Thuyền, lắc mình biến hoá, dung nhập vào hư không, phóng thẳng về phía Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Hấn muốn liên tục chú ý quanh Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ có cường giả Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ ẩn núp, tùy thời tập sát hấn hay không, hấn cũng không muốn bị chặn giết ngay cửa nhà mình đâu.

Chương 906: Hình chiếu Càn Nguyên Tông tông chủ!

Chương 906: Hình chiếu Càn Nguyên Tông tông chủ!

Phong Vân vô thanh vô tức xuyên qua bích chương đại thế giới, thành công trở lại Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Mà không bao lâu sau, hắn đã tiếp cận tổng bộ Càn Nguyên Tông rồi.

Thời điểm khi hắn đi tới nơi này, ở sâu trong nội tâm cũng thở một hơi.

Đến nơi này, đã chính là nơi chân chính an toàn rồi không cần lo âu nữa.

Chính là bởi vì có vị tồn tại kinh tài tuyệt đỉnh kia tọa trấn ở đây, dù cho là Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không dám tới đây lỗ mãng được.

Trước đó Phong Vân chỉ biết là tông chủ Càn Nguyên Tông thiên tư rất cao, nhưng không có một khái niệm cụ thể.

Bây giờ đi ra ngoài một chuyến, sau khi tiến về Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ càng cường đại hơn, hắn mới biết được, tông chủ Càn Nguyên Tông lúc trước là thành tựu Đạo Quân dưới điều kiện khó khăn bực nào!

Mà người này, cũng để cho Phong Vân cảm thấy, đem môn bí thuật 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này chia sẻ cho tông chủ Càn Nguyên Tông là quyết định vô cùng chính xác, một khi người này luyện thành, uy năng phát huy ra, mạnh hơn nhiều so với hắn.

Vừa nghĩ như vậy, Phong Vân rất nhanh đã đi vào bên trong tổng bộ.

Chuyện thứ nhất hắn làm là trở lại Thông Thiên Kiếm Sơn, bái phỏng Thông Thiên Kiếm Chủ, sau đó thông qua Thông Thiên Kiếm Chủ, để biết được chỗ của tông chủ Càn Nguyên Tông, lý do là mình có cực kỳ sự tình trọng yếu muốn gặp đối phương.

Trên đỉnh Kiếm Sơn.

Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn qua thiên kiều mạnh nhất cũng là Kiếm tu tối cường của Càn Nguyên Tông ở trước mặt. Người này tự nhiên là Phong Vân, mở miệng nói:

"Ta sẽ giúp ngươi thông tri, bất quá ta phải nói cho ngươi biết trước, thời gian của tông chủ đại nhân vô cùng trân quý, sự tình cực kỳ trọng yếu trong miệng ngươi nếu như không đáng tin cậy, làm cho tông chủ đại nhân nổi giận, ta cũng không giúp được ngươi đâu."

"Yên tâm, ta rất hiểu."

Phong Vân hướng về Thông Thiên Kiếm Chủ làm một thủ thế 'OK', để cho người này yên tâm.

Thông Thiên Kiếm Chủ trợn mắt trừng một cái, không lên tiếng nữa.

Mà cũng không lâu lắm, Phong Vân đã thu được câu trả lời chắc chắn, để cho hắn tự đi đến đại điện tông chủ.

"Đến rồi."

Thần sắc Phong Vân có chút hưng phấn, Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn thấy cũng không cảm thấy kỳ quái, bởi vì mỗi đệ tử của Càn Nguyên Tông, nếu được tông chủ tiếp kiến, thì dù là ai cũng cảm thấy hưng phấn cả.

Bất quá hấn cũng không hiểu được, Phong Vân vui không phải vì Càn Nguyên Tông tông chủ tiếp kiến, mà vui vì sắp được chiếu hình vị lão đại này rồi.

Lựa chọn gặp mặt ở đại điện tông chủ, như vậy tất nhiên là chân thân rồi!

Lúc này, Phong Vân cáo biệt Thông Thiên Kiếm Chủ, lấy tốc độ nhanh nhất bay về phía đại điện tông chủ ở chỗ sâu trong Càn Nguyên Tông.

...

Không cần bao lâu, hấn đã đi vào chỗ sâu trong Càn Nguyên Tông.

Chỉ thấy một tòa Thần Sơn to lớn thẳng tắp đứng sừng sững ở phía trước, như Sanh Thiên Thần trụ, định trụ vạn cổ Càn Khôn.

Mà ở trên đỉnh Thần Sơn, thụy khí tràn ngập, một tòa cổ cung đứng vững, không phải bằng bạc bao nhiêu, nhưng lại có khí thể trấn áp chư thiên vạn giới.

Sương mù nổi lên, cổ cung như một tòa Thần Thánh Điện Đường bất hủ, có một loại khí tức Đại Đạo đang lưu chuyển, để cho người ta kính sợ thật sâu.

Phong Vân bay lên trên đỉnh Thần Sơn, đi vào trước cung điện, ôm quyền thi lễ, "Hạch tâm đệ tử Phong Vân, gặp qua tông chủ."

"Vào đi."

Một lát sau, một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên, một giây sau, cửa lớn cung điện mở ra, hiện ra thông đạo vô cùng sâu thẳm bên trong.

Phong Vân chân điểm một cái, trong nháy mắt thiểm lược đi vào.

Sau khi tiến vào cung điện, hắn phát hiện cùng với bên ngoài quả thực là hai phong cách.

Nơi này căn bản không phải là cung điện, mà là một thế giới, nói cho đúng, là một thế giới chiến trường cổ lão.

Khí tức do những cỗ thi thể trôi nổi bốn phía tản mát ra kia, trên cơ bản đều là nửa bước Đạo Quân bát trọng thiên trở lên, đều là nhất kích tất sát.

Với lại những binh khí đứt gãy kia, theo Phong Vân quan sát, trên cơ bản đều là Chuẩn Đạo Khí!

Chiến đấu thật khủng bố và khốc liệt!

"Nơi này là chiến trường trận chiến năm đó ta tấn thăng thành Đạo Quân, những thi thể này đều đã từng là thủ lĩnh các thế lực hoặc là thiên kiêu của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, ở thật lâu trước đây, chính là do bọn họ thống lĩnh Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ. Mấy năm chinh chiến liên tục, mấy năm hỗn loạn liên tục, vì vậy mà hằng hà sa số sinh linh chết đi, trong đó cũng có cha mẹ huynh đệ của ta."

Thời điểm Phong Vân đang ở trong cảm giác than thở, thanh âm trong trẻo lạnh lùng lúc trước lần nữa truyền đến.

Phong Vân vô ý thức theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy ở trên vô số thi thể, một bảo tọa kim sắc trấn áp ở nơi đó, phía trên ngòai một thân ảnh phong hoa tuyết đại, không thấy rõ khuôn mặt, nhưng lại để lộ ra khí chất siêu phàm thoát tục.

Mặc dù không có phát ra khí tức gì, nhưng ở trong mắt Phong Vân, phảng phất như toàn bộ vũ trụ đều lấy nàng làm trung tâm, tôn nàng làm

Vương giả.

Phong Vân lập tức kịp phản ứng, có chút thi lễ, "Gặp qua tông chủ."

Đồng thời trong lòng hắn hiện lên lời nói tông chủ Càn Nguyên Tông vừa mới nói kia, không nghĩ tới tông chủ Càn Nguyên Tông kinh tài tuyệt diệu cũng trải qua dạng khổ cực này.

"Tìm ta có chuyện gì?"

Tông chủ Càn Nguyên Tông nói thẳng.

"Phong Vân ngẫu nhiên đạt được một môn bí thuật, cảm thấy tông chủ hẳn là sẽ cảm thấy hứng thú, thế là đặc biệt trở về đây một chuyến."

Phong Vân hồi đáp.

Mà lúc hắn nói chuyện, ánh mắt sớm đã đảo qua vị tông chủ Càn Nguyên Tông này rồi, không bao lâu sau, một tiếng 'Leng keng' vang lên.

"chiếu hình thành công!" Nội tâm của hắn vô cùng hưng phấn.

Đây là thanh âm leng keng dễ nghe nhất mà Phong Vân nghe được từ trước đến nay.

Bởi vì cái này đại biểu cho việc, hắn đã nắm giữ một hình chiếu 'Đạo Quân cấp'!

Nếu không phải bởi vì đang ở đại điện tông chủ, Phong Vân sợ là cũng không kìm nén được mà nhảy lên.

Bất quá bây giờ, hắn chỉ có thể cố nén phần hưng phấn này, khắc chế chính mình mà thôi.

Lúc này, tông chủ Càn Nguyên Tông trên bảo tọa mở miệng, ngữ khí có chút kinh ngạc, "Có như vậy sao? Lấy ra ta xem một chút đi."

Phong Vân nghe vậy, lấy ra trang Cổ Kinh ghi chép bí thuật 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân', trong lúc nhất thời, khói trắng lan tràn ra, khí tượng cổ lão sinh ra, thần thánh vô lượng.

"Hả?"

Tông chủ Càn Nguyên Tông thấy cảnh này, ánh mắt sáng lên, chỉ thấy tay nàng điểm một điểm, lập tức trang Cổ Kinh kia bay đến trước người nàng.

Hai con người so với vũ trụ còn thâm thúy và mênh mông hơn quét một vòng, một giây sau, vị tông chủ Càn Nguyên Tông cổ kim ít có này, vậy mà trực tiếp từ bảo tọa đứng lên.

"Tiên Thiên Nhất Khí Thân!"

Trong thanh âm trong trẻo lạnh lùng có chút chấn động, hiển nhiên, lấy tâm cảnh của nàng, cũng phải nổi sóng.

"Môn bí thuật này là người đạt được từ đâu?"

Tông chủ Càn Nguyên Tông nhìn về phía Phong Vân, hỏi.

Phong Vân không có giấu diếm, đem chuyện mình đi tới Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ một năm một mười kể rõ, đương nhiên, hắn không nói chuyện hình chiếu cùng đoạt bảo của mình, chỉ nói mình là đạt được bên ngoài Thần Ma bí cảnh ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ.

Dù sao bí thuật này vốn là do Chúng Tinh Hải đạt được ở trong Hỗn Độn Thần Ma bí cảnh, hắn nói như vậy cũng không sai.

"Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ sao, người ngược lại là vận khí không tồi, bí thuật pháp môn bực này cũng bị người đạt được."

Tông chủ Càn Nguyên Tông nghe vậy, liếc Phong Vân một chút, nói ra câu nói này.

Phong Vân sợ nói nhiều tất có sơ hở, chỉ nhẹ nhàng cười cười, không có nói tiếp.

Thấy thế, tông chủ Càn Nguyên Tông cũng không hỏi nhiều, đây là cơ duyên của mỗi người, nàng tự nhiên sẽ không can thiệp quá sâu.

Với lại lúc này, lực chú ý của nàng đã hoàn toàn bị môn 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này hấp dẫn rồi, lười nhác quan tâm đến chuyện khác. _

Chương 907: Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên!

Chương 907: Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên!

"Tiên Thiên Nhất Khí Thân, pháp môn bí thuật bực này cho dù là Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng sẽ động tâm, năm đó một lần ta đi qua chỗ sâu của vô tận hỗn độn, ở Vạn Bảo thành trung tâm giao dịch nơi đó nhìn thấy môn bí thuật này, giá trị vô lượng, nhiều người tranh đoạt, cuối cùng, bị một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân mua đi. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông nhìn trang cổ kinh trước mắt, nói với Phong Vân.

"Vĩnh Hằng Thiên Quân sao."

Phong Vân nghe được tin tức này của tông chủ Càn Nguyên Tông, không khỏi lăm bằm.

"Vĩnh Hằng Thiên Quân, chính là cấp độ phía trên Đạo Quân, là tồn tại chân chính lĩnh hội Đại Đạo, Đạo Quân, lĩnh hội chung quy vẫn là Ngụy Đại Đạo, ở trước mặt cường giả chân chính, không được coi là gì cả."

Tông chủ Càn Nguyên Tông giải thích nói.

Nghe được lời này Phong Vân nội tâm cười khở, Đạo Quân cũng không lên được mặt bàn, vậy hẳn là nửa bước Đạo Quân này thì được tính là cái gì, chẳng phải là giống như là cặn bã sao.

Bất quá hẳn cũng không nói gì cả, đứng ở vị trí nào, phong cảnh nhìn thấy cũng sẽ không giống nhau.

Những tu giả kia suốt đời lấy mục đích đạt tới Đạo Quân để truy cầu, đau khổ giãy dụa.

Thật tình lại không biết, ở trong mắt tồn tại càng mạnh hơn, Đạo Quân, kỳ thật cũng chỉ là như vậy mà thôi, không tính là gì cả.

"Bất quá dù 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này mặc dù làm động lòng người, nhưng độ khó tu luyện quá lớn, cái đồ chơi 'Tiên Thiên Hỗn Động Bản Nguyên' này từ trình độ nào đó mà nói, so sánh với 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này còn đắt đỏ hơn nữa."

Thanh âm tông chủ Càn Nguyên Tông lần nữa truyền đến, "Lúc trước vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia mua được nó là bởi vì có 'Tiên Thiên Hỗn Động Bản Nguyên', bằng không mà nói, đoán chừng hẳn cũng sẽ không tốn hao cái giá lớn để mua bí thuật này làm gì."

Phong Vân nghe nói như thế, trong lòng thở dài, xem ra bí thuật này nhất định là rất khó tu luyện thành.

Ngay cả Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng phải nhờ vào 'Tiên Thiên Hỗn Động Bản Nguyên', hẳn là nửa bước Đạo Quân, căn bản không có khả năng đạt được.

Lúc này, tông chủ Càn Nguyên Tông bỗng nhiên xoay chuyển lời nói, "Bất quá, trước kia ta từng đạt được một phần cơ duyên, trong đó, có 'Tiên Thiên Hỗn Động Bản Nguyên' này."

Phong hồi lộ chuyển, Phong Vân lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía tông chủ Càn Nguyên Tông, nhin không được oán thâm, có thể đem lời nói

trong một lần hay không, tông chủ, tâm tính của người như vậy thật sự không tốt lắm.

Đương nhiên, hắc hăng định không dám nói ra.

Đồng thời trong lòng hắc cũng đang cảm giác than thở, tông chủ Càn Nguyên Tông này đạt được cơ duyên không nhỏ, ngay cả 'Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên' cũng có.

Phong Vân xem chừng, khả năng đây chính là phiên bản nhân vật chính đi, biến thái không thể giải thích được.

...

Trên bảo tọa.

Tông chủ Càn Nguyên Tông tay trắng vung khê, lập tức, một đoàn chất lỏng vô sắc vô vị đột nhiên xuất hiện, phảng phất từ trong suốt ngưng tụ mà thành, cũng to bằng một cái chậu rửa mặt nhỏ.

Tại giữa không trung cuộn cuộn, tản ra một loại uy áp trùng trùng điệp điệp, tựa như từ thời cổ lão truyền đến.

Phong Vân sắc mặt biến hóa, giờ khắc này, hắc phảng phất như nhìn thấy Hỗn Độn mênh mêng, đó là chỗ hắc không cách nào tưởng tượng được.

Cho dù mạnh như Đại Thiên Vũ Trụ, ở bên trong vô tận hỗn độn, cũng chỉ là một hạt bụi nhỏ mà thôi, giống như một hạt cát trong sa mạc vậy.

Đại Thiên Vũ Trụ cũng như vậy, hắc là sinh linh sinh hoạt ở trong Đại Thiên Vũ Trụ này cũng không cần nói nữa, nhỏ bé giống như sâu kiến đối mặt với vũ trụ mênh mêng vậy.

"Đây chính là Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên, chính là bản nguyên do vô tận hồn độn sinh ra, giá trị của cực kì trân quý, nói lại nhiều Đại Thiên Vũ Trụ cũng không thể so sánh cùng nhau, năm đó ta có thể trở thành Đạo Quân, trong đó cũng có một phần công lao của Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên này. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông khẽ nói, nàng cong ngón búng ra, lập tức Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên này một phân thành hai, một bộ phận bay về phía mình, một bộ phận khác, thì bay đến trước mặt Phong Vân.

"Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này cũng là bí thuật cực kỳ hiếm có, đã người chia cho ta, ta cũng không thể lấy không của người, phần Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên này tặng cho người, giúp người cũng tu luyện tốt bí thuật này."

Phong Vân nghe vậy thần sắc vui mừng, lúc này ôm quyền hành lễ, biểu đạt cảm tạ.

Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên này rõ ràng trân quý hơn rất nhiều so với Tiên Thiên Nhất Khí Thân, tông chủ Càn Nguyên Tông có thể đem vật này không chút do dự tặng cho hắn, để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

"Người ngay ở chỗ này tu luyện đi, ta sẽ giúp người luyện hóa Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên này, bằng không thì tu vi của người quá thấp, sau khi ra ngoài, nó có thể sẽ chạy mất."

Còn có việc này sao.

Phong Vân lập tức gật gật đầu, khoanh chân ngồi xuống, Linh Đài thanh minh, không nhiễm bụi bặm.

Thấy thế, tông chủ Càn Nguyên Tông điềm ra một chỉ, lập tức vô số ký hiệu huyền diệu xuất hiện, đem đoàn Tiên Thiên Hồn Độn Bản Nguyên kia

vây khôn lại, sau đó lại vung tay lên.

Đoàn Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên kia trong nháy mắt tan vào mi tâm của Phong Vân.

"Ông ——! !"

Trong nháy mắt, quanh thân Phong Vân xuất hiện vô số bọt khí, đem hẳn hoàn toàn bao phủ lại, mộng ảo vô cùng.

Tông chủ Càn Nguyên Tông thấy cảnh này, hài lòng gật gật đầu, nhẹ nhàng tự nói, "Người tu luyện 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này, lúc Sát Kiếp tương lai tiến đến, người cũng có nhiều hơn một cái mạng."

Toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, có thể lọt vào mắt của tông chủ Càn Nguyên Tông, cũng chỉ có một mình Phong Vân mà thôi, thời khắc máu chốt, ngay cả xem như bỏ qua toàn bộ thế giới vũ trụ đi nữa, cũng phải bảo trụ một mình Phong Vân.

Dù sao thiên phú này là cao nhất nàng từng gặp qua, chỉ cần không vẫn lạc, thành tựu tương lai tất nhiên phải vượt qua nàng.

Phong Vân, gánh vác tất cả hi vọng của nàng.

"Bất quá tình huống còn chưa tới tình trạng xấu nhất, ta tu luyện 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này, cũng sẽ có rất nhiều phần thắng. . ."

Tông chủ Càn Nguyên Tông lập tức chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu tu luyện 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' này.

...

Bên này.

Phong Vân chỉ cảm thấy phảng phất như mình đã đặt chân vào trong một mảnh Hỗn Độn.

Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên này vừa vào thể, liền bắn ra ba động khủng bố mà mãnh liệt, tựa như một vùng vũ trụ đang phập phồng, làm cho người ta sinh ra sợ hãi.

Bất quá, trước mỗi lần bạo phát, đều bị ký hiệu tông chủ Càn Nguyên Tông bố trí ngăn cản lại, ngoan ngoãn bị Phong Vân luyện hóa.

Cái này khiến trong lòng Phong Vân than thở không thôi, may mà có tông chủ Càn Nguyên Tông hỗ trợ, bằng không thì xem như hắn đã đạt được Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên, thì môn bí thuật này sợ là cũng không luyện được.

Ngay cả luyện hóa cơ bản nhất cũng làm không được, nói gì tới tu luyện bí thuật đây!

"May mà ta đến tìm tông chủ Càn Nguyên Tông, bằng không thì bí thuật này với ta mà nói, cũng chỉ là gân gà mà thôi."

Phong Vân nội tâm cảm khái nói.

Không giống hiện tại, được tông chủ Càn Nguyên Tông trợ giúp, hắn không có phí bao nhiêu công phu đã thành công luyện hóa Tiên Thiên Hỗn Độn Bản Nguyên này.

Sau khi luyện hóa hoàn tất, Phong Vân bắt đầu bắt tay vào tu luyện bí thuật này.

Bước khó khăn nhất đã hoàn thành rồi, tiếp đó, đơn giản hơn nhiều.

Phong Vân căn cứ vào pháp môn của 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' để bắt đầu tu hành, lẳng lẳng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, giống như là cùng dung hợp vậy, không có chút khói lửa nào tràn ra, cực kỳ yên tĩnh.

Cũng không biết qua bao lâu, giống như là vĩnh hằng, lại như là trong nháy mắt.

Một đoạn thời khắc sau, Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, trên đỉnh đầu bỗng nhiên có khói xanh bay lên, lẳng không hóa thành một đạo thân ảnh thon dài, vậy mà giống Phong Vân như đúc!

Đạo Thân, thành!

"Thành công rồi sao. . ."

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn về phía 'Đạo Thân' trên đỉnh đầu.

Hắn phát hiện, thị giác của mình trong nháy mắt biến thành hai cái, một cái là của mình, một cái khác, dĩ nhiên là của 'Đạo Thân' này.

Chương 908: Vĩnh Hằng cấp!

Chương 908: Vĩnh Hằng cấp!

Phong Vân luyện thành 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân', thành công ngưng luyện ra một 'Đạo Thân'.

Mà hắn, cũng tự nhiên có thể khống chế cỗ 'Đạo Thân' này.

Loại cảm giác này, giống như là người đang chơi game vậy, khống chế nhân vật trong trò chơi, cùng hưởng thị giác, tùy ý điều khiển.

"Cái này là lực lượng đạo thân sao."

Thanh âm nhàn nhạt vang lên, lại là từ phía 'Đạo Thân' kia truyền ra, Phong Vân đem ý thức của mình di chuyển đến bên trên cỗ 'Đạo Thân' này, rõ ràng cảm nhận được cỗ 'Đạo Thân' này có thực lực.

Thật may là bản thể hắn bất trọng.

Không hề nghi ngờ, đây là một môn bí thuật cường đại, cực kỳ thần diệu, trong chốc lát lại nhiều ra một phân thân, so với thực lực bản thân tăng lên trong nháy mắt còn trọng yếu hơn nữa!

Khuyết điểm duy nhất chính là thời gian tồn tại quá ngắn, chỉ có thể tồn tại thời gian một ngày mà thôi.

Bất quá Phong Vân cũng cảm thấy bình thường, pháp môn bí thuật cường đại như thế, nếu như có thể thường xuyên ngưng luyện ra, đây chẳng phải là nghịch thiên hay sao.

Quá gian lận rồi!

"Lần này, át chủ bài của ta lại nhiều hơn một cái rồi. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói, với lại, đây cũng là át chủ bài tối cường của hắn.

Thử hỏi, có ai có thể ngưng luyện ra 'Đạo Thân' có thực lực là bát trọng.

Với lại, cái 'Đạo Thân' này vẫn có thể trưởng thành nữa, theo Phong Vân thực lực tăng cường, thực lực của Đạo Thân được ngưng luyện ra cũng tăng cường theo.

Pháp môn ngưng tụ 'Đạo Thân' còn lại, không có biến thái như vậy.

"Ông ——! !"

Mà lúc trong lòng Phong Vân hiện lên những ý niệm này, bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức khủng bố đang sinh sôi, lúc này hắn ngược mắt nhìn lại.

Chỉ thấy ở đỉnh đầu của tông chủ Càn Nguyên Tông, xuất hiện một vị nữ tử phong thái tuyệt đại, một bước phóng ra, giống như là Nữ Thiên Thần Thượng Cổ hàng thế, Thần Uy cuộn cuộn, toàn bộ vũ trụ cũng vì nàng mà rung động.

Phong Vân không nhìn thấy chân dung của nàng, bị khí tức Đại Đạo ngăn lại, chỉ có thể nhìn thấy vô thượng Thần Khu của nàng, đứng ngạo nghễ giữa trần thế, có một loại khí chất không dính khói lửa trần gian.

Đây là nữ tử, nhưng mà lại bề ngễ trong vũ trụ, một đôi mắt trông lại, tựa hồ như không đem bất cứ tồn tại gì đặt ở trong mắt cả, duy ta độc tôn, siêu nhiên trên đời.

" 'Đạo Thân', quả nhiên là huyền diệu."

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng truyền ra, không hề nghi ngờ, đây chính là Đạo Thân'tông chủ Càn Nguyên Tông ngưng luyện ra, cảm thụ khí tức của nó, mạnh hơn so với hắn không biết bao nhiêu lần.

"Đây chính là Đạo Quân sao. . ."

Phong Vân vẫn luôn nghe nói tới Đạo Quân, nhưng đây là lần đầu tiên chân chính trực diện đối mặt với một vị Đạo Quân, mạnh tới rồi tinh rồi mù, căn bản là không thể chống lại được.

"Cũng không biết tông chủ là phẩm cấp Đạo Quân gì."

Phong Vân trong lòng thâm nhủ.

Mà hắn đột nhiên nhớ tới, trước đó mình đã chiêu hình vị tông chủ Càn Nguyên Tông này rồi.

Thừa dịp đối phương còn đang quen thuộc 'Đạo Thân' của mình, lúc này Phong Vân đem ý thức dời đến bên trong tấm gương, bắt đầu xem xét.

【đối tượng hình chiếu】 : Càn La (tông chủ Càn Nguyên Tông)

【tuổi tác】 : Trăm vạn kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Đạo QuânHạ phẩm đỉnh phong

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Thái Âm Thần Chi 》 . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Chư Thiên Thế Giới 》 . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Đồ Thần Quyết 》 . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Diệt Tiên Đồ 》 . . . công pháp Đạo Quân cấp 《 Thái Âm Vô Thượng Kinh 》 . . . thiên phú Thủy Hệ Vĩnh Hằng cấp. . . thiên phú Băng Hệ Vĩnh Hằng cấp. . . thiên phú Thổ

Chát Đạo Quân cấp. . . thiên phú Linh Hồn Đạo Quân cấp. . . Đạo Quân cấp. . .

. . .

. . .

Nhìn qua còn không biết, xem xét xong liền giật mình.

Bảng thuộc tính của tông chủ Càn Nguyên Tông rơi xuống, quả thực là xa hoa nhất mà Phong Vân từng gặp được, liếc nhìn lại. Đơn giản là một mảnh lít nha lít nhít, nhìn qua khiến hắn cũng phải hoa mắt, lú lười không thôi.

"Cái này mẹ nó, lóe mù con mắt rồi."

Phong Vân cảm giác như nhìn thấy mình biến thành lão đại, võ kỹ này, công pháp này, thiên phú này, tùy tiện lấy ra một cái thôi cũng có thể treo tất cả sinh mệnh vũ trụ lên đánh rồi!

Nhất là hai thiên phú thuộc tính kia.

"Vĩnh Hằng cấp, ngoan ngoãn cho ta."

Phong Vân thở nhẹ ra một ngụm khí, không nhìn được chặc lưỡi, cũng lộ ra vẻ không bình tĩnh.

Vĩnh Hằng cấp, đây là giai tầng phía trên Đạo Quân cấp, tên như ý nghĩa, chính là có tiềm năng bước vào Vĩnh Hằng Thiên Quân.

"Khó trách mới trăm vạn kỷ đã bước vào Đạo Quân rồi, hơn nữa còn là Đạo Quân hạ phẩm đỉnh phong. . ."

Thiên phú này, cũng không phải tầm thường.

Bất quá Phong Vân cảm thấy, là do hoàn cảnh Càn Nguyên vũ trụ này liên lụy tông chủ Càn Nguyên Tông, bằng không thì lấy thiên phú người này, sợ là đã sớm bước vào Đạo Quân rồi.

Với lại, cho dù sau khi người này trở thành Đạo Quân, bởi vì phải bảo vệ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, vẫn luôn không cách nào bứt ra khỏi nơi này, tiến độ tu luyện tất nhiên cũng bị chậm trễ.

Nghĩ như vậy, nội tâm Phong Vân nhẹ than thở, tông chủ Càn Nguyên Tông ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ này, có công tích to lớn, khó trách sinh mệnh vũ trụ nơi này sùng bái cùng kính ngưỡng nàng như vậy, xem nàng như tín ngưỡng.

Khí phách lớn như thế, thử hỏi ai có thể làm được?

Lúc này, một thanh âm bỗng nhiên vang vọng ở bên tai Phong Vân, làm hắn tỉnh lại.

"Đạo Thân' của ngươi không phải thời điểm vạn bất đắc dĩ thì không nên dùng, có thể làm át chủ bài bảo mệnh đó."

Ý thức Phong Vân lập tức trở về, gật đầu nói: "Đã biết."

"Được rồi, ngươi đi đi thôi, nhớ rõ hảo hảo tu luyện, thời gian không còn nhiều, đến lúc Sát Kiếp giáng lâm, mặc dù ta sẽ đem hết toàn lực bảo vệ ngươi, nhưng con đường tu giả, cuối cùng vẫn phải dựa vào chính mình."

Tông chủ Càn Nguyên Tông nhìn về Phong Vân nói.

"Phong Vân biết được."

Phong Vân trình trọng thi lễ, cáo từ rời đi.

Mặc dù hẳn rất muốn nói, là mình không cần tới một kỷ nguyên, cũng có thể bước vào cấp độ Đạo Quân, nhưng dù sao hẳn kỳ thật cũng không quá xác định, cấp độ Đạo Quân hẳn cũng không hiểu quá nhiều.

Cho nên, vẫn là không nên trang bức thì hơn.

Đợi đến thời điểm chân chính đạt tới rồi nói sau.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, tông chủ Càn Nguyên Tông lập tức nhắm hai con ngươi lại, lâm vào bên trong yên lặng vạn cổ, không nhúc nhích.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân đi ra, liền đi Thông Thiên Kiếm Sơn một chuyến, cùng Thông Thiên Kiếm Chủ chào tạm biệt.

Lần này, hẳn cũng không còn đi ra nữa, bắt đầu điên cuồng xoát hình chiếu ở trong lãnh địa, thẳng đến khi tất cả Kiếm Đạo chí cao đều đại thành mới thôi.

Cho nên, trước phải chào hỏi.

Trên đỉnh Kiếm Sơn.

Thông Thiên Kiếm Chủ tay cầm Hắc Diệu Kiếm, biểu hiện trên mặt kinh thần không thôi, cái miệng cứ mãi than thở 'Hảo kiếm, hảo kiếm.'

"Tiểu tử ngươi ngược lại là vận khí thật tốt, vậy mà để ngươi đạt được một thanh kiếm binh Chuẩn Đạo cấp, nói thực ra, ngay cả ta cũng bắt đầu cảm thấy ganh tị rồi."

Thông Thiên Kiếm Chủ một mặt 'U oán' nhìn về Phong Vân, ánh mắt không giấu sự hâm mộ.

Hắn là Kiếm Sơn Chi Chủ, đến nay cũng không có nổi một thanh kiếm binh Chuẩn Đạo cấp, mà Phong Vân lại có, đây quả thực là muốn để hắn hóa thân thành chanh tinh.

Bất quá hắn cũng chỉ là vển vẹn hâm mộ mà thôi, không có tâm tư gì khác nữa.

Có thể trở thành Kiếm tu, nội tâm đều phải suy nghĩ thông suốt, có đạo tâm cứng cõi, sẽ không bởi vì một kiện chí bảo mà sinh ra lòng tham lam.

Phong Vân cũng là biết được điều này, cho nên mới hào phóng lấy Hắc Diệu Kiếm ra, cho Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn một chút, thuận tiện cũng đắc ý một lần.

Chương 909: Bức Vương hàng thế!

Chương 909: Bức Vương hàng thế!

"He he, may mắn mà thôi."

Phong Vân cười đắc ý, khoát khoát tay, dáng vẻ không thềm để ý.

Nhìn hắn như vậy, Thông Thiên Kiếm Chủ chỉ muốn đánh người, hóa ra là tới chỗ này khoe đây!

"Tiểu tử, lại khoe nữa, ta dùng kiếm bổ ngươi đây."

Thông Thiên Kiếm Chủ trợn mắt trừng hắn một cái.

Phong Vân ho nhẹ một tiếng, thu lại biểu tình trên mặt, bất quá trong nội tâm hắn vẫn thầm nói: Hiện tại ngươi cũng đánh không lại ta cơ.

Thông Thiên Kiếm Chủ là bán Đạo Quân thất trọng thiên, Phong Vân đã đuổi kịp hắn.

Nhưng so về chiến lực, mười Thông Thiên Kiếm Chủ khả năng đều không phải là đối thủ của hắn, chỉ có thể bị hắn ngược.

Đương nhiên, lời này không thể nói ra được, bằng không nhớ đâu lại đã kích vị lão sư tiện nghi này của hắn thì không ổn lắm, vẫn là khiêm tốn một chút thì hơn.

"Có chuôi Hắc Diệu Kiếm này, chiến lực của ngươi cũng có thể phát huy ra một cách hoàn mỹ, trở về chăm chỉ tu hành đi. Nhớ lấy, chăm chỉ luyện

tập nâng cao Kiếm Đạo nhiều thêm một chút, với Kiếm Đạo thiên phú của người, trong vòng một kỷ nguyên, lĩnh hội ba môn chí cao Kiếm Đạo đến đại thành hoàn toàn không thành vấn đề, thậm chí còn dư sức nữa kia."

Thông Thiên Kiếm Chủ nói với Phong Vân: "Đến lúc đó, ta đưa người tới Truyền Thừa Chi Địa, tu tập ba môn chí cao Kiếm Đạo khác, tranh thủ lĩnh hội tất cả đến đại thành, tấn thăng chung cực Kiếm Đạo."

"Ừm, ta hiểu rồi."

Phong Vân gật gù đầu, hần tiếp theo cũng dự tính làm như vậy.

Đột phá trên phương diện thuộc tính Ngụy Đại Đạo, rõ ràng không giúp tăng cường chiến lực nhiều bằng đột phá trên phương diện Kiếm Đạo. Hơn nữa trong gương của Phong Vân có trăm vạn hình chiếu bán Đạo Quân, phương diện thuộc tính Ngụy Đại Đạo muốn tăng lên rất dễ dàng, căn bản không cần lo lắng.

Cho nên, vẫn nên dùng nhiều thời gian tập trung vào phương diện Kiếm Đạo mới là đúng đắn nhất.

Sau đó.

Phong Vân cùng Thông Thiên Kiếm Chủ nói chuyện phiếm vài câu, sau đó mới cáo từ rời đi.

Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn Phong Vân đã dần đi xa, nội tâm khẽ than thở, trong vòng một kỷ nguyên lĩnh hội ba môn chí cao Kiếm Đạo khác đến đại thành, khó khăn cỡ nào chứ.

"Cũng không biết ta đời này còn có thể nhìn thấy chung cực Kiếm Đạo xuất hiện lần nữa hay không đây?"

Thông Thiên Kiếm Chủ ngẩng đầu nhìn lên trời, nhẹ giọng cảm khái một câu.

Sát Kiếp giáng lâm, hắn còn không thể xác định rằng chính mình có thể sống sót hay không.

...

Bên này.

Phong Vân lại gửi tin nhắn cho Xích Khôi cùng Millai, thông báo cho bọn hắn biết chính mình muốn bé quan, cũng dặn dò bọn họ chăm chỉ tu hành, không nên lười biếng.

Mà hắn, cũng chuẩn bị trở về bé quan lĩnh hội Kiếm Đạo.

"Một kỷ nguyên, không dám nói có thể bước vào Đạo Quân, nhưng sáu môn chí cao Kiếm Đạo tu đến đại thành, hắn là không thành vấn đề. . ."

Phong Vân lâm bẫm, điều này đến từ sự tự tin vào bản thân của hắn.

Bởi vì hắn biết được, việc này cũng không phải là quá mức gian nan.

Đương nhiên, đối với người khác mà nói, đó tất nhiên còn khó hơn nhiều so với bước vào Đạo Quân.

...

Sau đó.

Phong Vân liền trở lại Hoàn Quang lãnh địa của mình.

Hắn vừa về đến nơi, Trụ Vũ cùng Hắc Tê lập tức liền ra nghênh đón.

"Chủ nhân, hết thấy đều thuận lợi chứ?" Hắc Tê quan tâm hỏi.

"Đương nhiên, thuận lợi đến mức không thể thuận lợi hơn."

Phong Vân nhẹ gật đầu, kể lại kỹ càng mọi chuyện phát sinh tại Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ cho hai người biết. Lần này, hắn không giấu diếm điều gì, bao gồm cả việc chính mình đạt tới bán Đạo Quân thất trọng thiên, còn có cả chuyện hắn cướp đoạt hai chí bảo trong tay đông đảo cường giả bán Đạo Quân cửu trọng thiên. . .

Những chuyện này nói đến đâu, Trụ Vũ cùng Hắc Tê ngây ra tại chỗ đến đấy.

Tin tức quá không lồ, bọn hắn căn bản không kịp phản ứng lại.

Hồi lâu sau, Trụ Vũ mới hít sâu một hơi khí lạnh, đẩy mắt kính đi nhìn Phong Vân, lắp ba lắp bắp: "Chủ, chủ nhân, người, người đạt tới, thất trọng thiên rồi ư! ?"

Bên cạnh, Hắc Tê cũng kịp phản ứng lại, đồng dạng kính hãi nhìn Phong Vân.

"Ừ, cứ luyện rồi đột phá thôi."

Phong Vân tự nhiên không thể nào kể cho bọn hắn nghe về việc xoát hình chiếu, tùy tiện bịa ra một lý do.

Cứ luyện rồi đột phá thôi. . .

Chỉ là cái lý do này rơi vào tai Trụ Vũ cùng Hắc Tê, quả thực là thánh chém gió mà!

Nghe xem, đây là lời mà con người nên nói à!

Cứ luyện thế rồi từ nhất trọng thiên trực tiếp đột phá đến thất trọng thiên, hơn nữa, mới qua thời gian ngàn năm mà thôi!

Cái này còn muốn cho người khác sống nữa hay không đây!

"Quá khủng bố. . ."

"Không phải người!"

Trụ Vũ cùng Hắc Tê dùng ánh mắt như nhìn quái vật mà nhìn Phong Vân. Bọn họ sống nhiều kỷ nguyên như vậy, nào đã gặp qua vũ trụ sinh mệnh nào khủng bố như vậy chứ. Cái này con mẹ nó là thuộc tính thiên phú gì hả, Vĩnh Hằng cấp cũng xa xa không đạt được tốc độ này!

"Khụ khụ, thôi được rồi, ta còn có việc, đi trước nhé, các ngươi cứ tùy ý."

Phong Vân có chút chịu không nổi hai ánh mắt này, nhìn đến mức hấn toàn thân không được tự nhiên, bèn vội khoát khoát tay, lập tức ra khỏi thành chủ phủ.

"Thuộc tính thiên phú này của chủ nhân, đơn giản có thể hù chết người đó!"

Hắc Tê vẫn như cũ không thể tiêu hóa nổi, vẫn đứng trân trân ở nơi đó điên cuồng chấn kinh. . .

"Đúng vậy, khủng bố nhất là, Phong Vân còn là mười hai hệ thuộc tính toàn năng, cái này căn bản đã vượt qua tư chất hạn mức cao nhất của Nhân tộc rồi, cho dù là những Tiên Thiên chủng tộc cường đại nằm tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn kia, cũng không hơn được đâu. . ."

Trụ Vũ cảm giác nhận thức quan của mình bị đánh nát rồi.

Tại một nơi chỉ là Đại Thiên Vũ Trụ, lại có thiên kiêu khủng bố như vậy, hơn nữa còn là đến từ Nhân tộc?

"Ta hiện tại tin tưởng, chủ nhân quả thật có năng lực đem Nhân tộc biến thành đại tộc trong số các tộc quần rồi. Thiên phú này, tương lai chỉ cần không ngã xuống, Vĩnh Hằng Thiên Quân đều không phải là độ khó!"

Hắc Tê tâm thần chấn động thì thào.

Vĩnh Hằng Thiên Quân, cho dù là tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, cũng là tồn tại cường đại có thể tọa trấn một phương, đủ để thành lập ra một đại tộc!

"Đúng vậy, lão chủ nhân thật đúng là nhật được bảo mà." Trụ Vũ gật đầu nói.

...

Một bên khác.

Phong Vân ra khỏi lãnh chúa phủ đệ, lúc này mới gọi Clift cùng Lana tới, hỏi thăm bọn họ đã tìm kiếm người có Kiếm Đạo thiên phú cùng Không Gian thiên phú đến đâu rồi.

Đây là mệnh lệnh mà Phong Vân đã sớm định ra, không chỉ giới hạn tại Hoàn Quang lãnh địa, các lãnh địa khác cũng có thể trao đổi về đây, không tiếc bất cứ giá nào.

"Rất thành công! Quả nhiên không ngoài dự đoán của chủ nhân, những đại thể lực cùng phân bộ kia vừa nghe là chủ nhân ngài cần đến, từng người đều hết sức phối hợp đó, phải nói là nhiệt tình như lửa!"

Lana ánh mắt hưng hực nhìn Phong Vân, bên trong tràn đầy sùng bái.

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ thêm, đây là chuyện mà hắn đã sớm dự liệu được.

Nếu như là trước đây, phương pháp này tất sẽ không thể thuận lợi như vậy, nhưng bây giờ thanh danh của Phong Vân đã vang vọng toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, chính là thiên kiêu cái thế nổi bật chói mắt như mặt trời ban trưa.

Các thế lực cùng phân bộ lớn kia làm sao có thể không nể mặt Phong Vân chứ, thậm chí còn phải chủ động trợ giúp nữa kia.

"Tìm được bao nhiêu người?" Phong Vân dò hỏi.

"Trải qua thời gian ngàn năm, người có Kiếm Đạo thiên phú đã tìm được ngàn vạn người, dựa theo yêu cầu của chủ nhân, chỉ cần không phải thiên phú thấp hơn Thần cấp, tất cả đều cần. Về phần người có Không Gian thiên phú, cũng chỉ có trăm vạn, hơn nữa trong đó có hơn phân nửa còn chưa đạt tới Hạ Vị Thần cấp. . ."

Clift báo cáo.

"Mới trăm vạn thôi sao?"

Phong Vân lắc đầu, con số này so với dự đoán của hắn còn ít hơn, nhưng cũng đành chịu thôi, dù sao người có Không Gian thiên phú là cực kì hiếm gặp, không thể hi vọng sẽ tìm được số lượng khổng lồ như những người có các thiên phú khác được.

Chương 910: Xoát Đế: Ta nguyện xung người là mạnh nhất!

Chương 910: Xoát Đế: Ta nguyện xung người là mạnh nhất!

Phong Vân sau đó sắp xếp ngàn vạn người có Kiếm Đạo thiên phú cùng trăm vạn người có Không Gian thiên phú này vào trong phòng tu hành ngầm dưới lãnh chúa phủ đệ của hắn.

Mà hắn, thì bế quan ngay tại phía trên phòng tu hành ngầm này, nói như vậy, hắn liền không cần mỗi ngày đi ra ngoài một chuyến để lấy hình chiếu nữa, chỉ cần ngồi ngay tại chỗ này, vài phút cũng có thể lấy được hình chiếu.

Đây chính là chỗ tốt mà quyền lực cùng danh vọng mang đến, toàn bộ tài nguyên trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ này Phong Vân đều có thể điều động, chỉ cần không dính đến hạch tâm, hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì.

"Sảng khoái. . ."

Phong Vân rất vui vẻ, mỗi ngày chỉ cần qua 0 giờ, lập tức có thể đạt được một vạn hình chiếu mới, căn bản không cần tốn chút công phu.

"Hình chiếu của ngàn vạn người có Kiếm Đạo thiên phú này hắn là có thể giúp cho Kiếm Đạo thiên phú của ta lên cao hơn một cấp độ đây."

Ngàn vạn người có Kiếm Đạo thiên phú từ thân cấp trở lên, tụ tập tất cả lại, Phong Vân cảm thấy, cho dù chính mình kém may mắn đến đâu, đều đủ để kéo thiên phú tăng lên một cấp bậc lớn.

"Về phần trăm vạn người có Không Gian thiên phú kia, cố gắng mà xoát, chắc hẳn cũng đủ rồi. . ."

Phong Vân lần này dự định bế quan một lần thật lâu, so với bất kỳ lần bế quan nào trước đó của hắn đều dài hơn nhiều, chỉ ít cũng từ vạn năm trở nên.

Bởi vì hắn không chỉ muốn xoát hình chiếu, còn muốn lĩnh hội cả hai đại chí cao Kiếm Đạo, khoảng thời gian đó là tất yếu.

Đương nhiên, đối với tu giả không bị hạn chế tuổi thọ mà nói, vạn năm không tính là gì, chỉ là một lần mưa bụi mà thôi.

Mà bây giờ là thời kì đặc biệt, Phong Vân muốn cân nhắc đến chuyện mấy chục vạn sau này, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ cùng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ hai đại vũ trụ thế giới giao hội.

Cho đến lúc đó, tất sẽ nổi lên Sát Kiếp kinh thiên.

Mặc dù tông chủ Càn Nguyên Tông nói muốn dồn hết toàn lực bảo vệ hắn, nhưng Phong Vân cũng không phải là kẻ chỉ biết dựa vào người khác.

Hơn nữa, hắn cũng không chỉ muốn tự vệ mà thôi, càng nhiều, là muốn bảo vệ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Nơi này dù sao cũng là nơi hắn tu đạo, nếu cứ như vậy mà bị hủy đi, thật sự là không cam lòng.

Cho nên, Phong Vân rất muốn cố gắng hết sức của mình, đuổi tất cả đám người Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ tới xâm lấn kia ra khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, bảo vệ nơi đây được an toàn, yên ổn!

"Cứ xoát cả vạn năm, hẳn là cũng đủ."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Lập tức, hắn liền thả ý thức hoàn toàn tập trung vào trong tấm gương, chỉ lưu một tia ở bên ngoài phụ trách mỗi ngày tới lấy hình chiếu những người có Kiếm Đạo thiên phú cùng Không Gian thiên phú dưới phòng tu luyện ngầm kia.

Còn vấn đề an toàn, có Trụ Vũ cùng Hắc Tê, hai người hộ đạo bán cửu trọng thiên đỉnh phong canh giữ trong lãnh địa, hoàn toàn không cần lo lắng.

Trừ phi có vị Đạo Quân nào đó đích thân tới, mới có thể giết chết Phong Vân.

Nhưng nơi này là Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Đạo Quân từ bên ngoài muốn tiến đến, trước hết cũng phải đi qua cửa ải của tông chủ Càn Nguyên Tông đã.

Cho nên, Phong Vân hoàn toàn không lo lắng vấn đề an toàn.

...

Cứ như vậy, xuân tới thu đi, thời gian trôi mau, như cát mịn trôi trên đầu ngón tay, thoáng cái đã qua.

Mà Phong Vân bế quan trong phòng tu hành, cũng thu hoạch tương đối khá.

Năm đầu Càn Nguyên tân lịch, Phong Vân bế quan ba ngàn năm, cũng xoát hình chiếu ba ngàn năm, rốt cục cũng tăng cường Kiếm Đạo thiên phú lên tới 'Đạo Quân cấp', Không Gian thiên phú cũng có chút thu hoạch, tiếc rằng tăng lên không nhiều.

Mà Phong Vân vẫn chưa vừa lòng với nó, vẫn tiếp tục xoát hình chiếu.

Tân lịch sáu ngàn năm, lần này Phong Vân trọn vẹn xoát trong sáu ngàn năm, có thể nói là hôn thiên ám địa, nhật nguyệt vô quang.

Trước sau cộng lại, hẳn tổng cộng xoát trong chín ngàn năm, chín ngàn năm này, đều là hung hăng mà xoát hình chiếu! Không hề ngừng nghỉ!

Cho dù là Xoát Đế mạnh nhất ở kiếp trước, gặp được Phong Vân, cũng chỉ có thể nói một câu: Ta nguyện tôn xưng ngươi là người mạnh nhất!

Liên tục xoát chín ngàn năm, không chỉ đạt tới thu hoạch mà Phong Vân mong muốn, thậm chí còn vượt qua.

Đầu tiên là Kiếm Đạo thiên phú, lại tăng lên một đại cấp độ, thành linh từ 'Đạo Quân cấp', đạt tới 'Vĩnh Hằng cấp' !

Hơn nữa, còn không phải 'Vĩnh Hằng cấp' bình thường, mà đã sắp tiếp cận song 'Vĩnh Hằng cấp' !

Phong Vân không nghĩ tới, thiên phú 'Vĩnh Hằng cấp' đầu tiên của mình, vậy mà là Kiếm Đạo.

Chỉ có thể nói, đây chính là sức mạnh của Xoát Đế.

Tiếp theo, Không Gian thiên phú, cũng thành công tấn thăng, chỉ là không khoa trương như Kiếm Đạo thiên phú, thế nhưng cũng tăng lên tới Hỗn Động cấp.

Đây đã là cực hạn, trăm vạn hình chiếu có Không Gian thiên phú, trong đó đại bộ phận còn không phải là Thần cấp, Phong Vân có thể tăng cường Không Gian thiên phú lên tới Hỗn Độn cấp, đã là lợi dụng tới mức độ lớn nhất rồi.

Nhưng Không Gian thiên phú không giống với những thiên phú khác, đạt tới Hỗn Độn cấp, đã đủ để tu luyện Đế Kiếm Kiếm Đạo tới đại thành, thậm chí còn có thể vượt qua.

Mà ngoại trừ Kiếm Đạo thiên phú cùng Không Gian thiên phú, các thuộc tính thiên phú khác của Phong Vân, trước đó Kim, Thủy, Hỏa, Băng, Phong đã đạt tới Đạo Quân cấp, lần này, cũng đã đạt tới Đạo Quân cực hạn. Năm loại khác, cũng đều lần lượt đột phá đến Đạo Quân cấp.

Những năm gần đây, Phong Vân cũng không quá chú trọng xoát cái này, mỗi ngày chỉ xoát một bộ phận, cho nên mười hệ thuộc tính thiên phú chỉ tăng lên tới Đạo Quân cấp.

Đương nhiên, cũng đây để tu luyện Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo đến đại thành!

Đến tận đây, phối trí của Phong Vân, đều đã đủ để hắn tu luyện Đế Kiếm cùng Tuyệt Kiếm đến đại thành!

"Bắt đầu thôi."

Phong Vân lập tức đóng lại hình chiếu, bắt đầu tập trung toàn bộ linh hồn cùng thể xác vào tu hành.

Trong nháy mắt, trong đầu hắn, Đế Kiếm cùng Tuyệt Kiếm hai loại chí cao Kiếm Đạo đang diễn luyện, diễn hóa, đủ loại huyền bí lưu chuyển không ngừng, dung nhập vào cảm ngộ của hắn, từng chút một tăng cường mức độ lĩnh ngộ của hắn đối với hai môn chí cao Kiếm Đạo này. . .

Như vậy, lại qua sáu ngàn năm thời gian.

Cho tới lúc này, Phong Vân đã ròng rã bế quan một vạn năm ngàn năm.

Có thể xưng là khoảng thời gian bế quan dài nhất của hắn từ khi bắt đầu tu hành đến nay, đương nhiên, đây cũng không tính là gì.

Tùy tiện tìm một tu giả Thần cấp trong Đại Thiên Vũ Trụ này, một lần bế quan đều chỉ dài hơn chứ tuyệt không ngắn hơn khoảng thời gian này.

Nhưng chuyện này cũng phản ánh ra một vấn đề, những tu giả kia sở dĩ bế quan lâu như vậy, hoàn toàn là bởi vì tu hành càng ngày càng khó, tiến giai cũng càng ngày càng chậm, cho nên bắt buộc dĩ dùng khoảng thời gian dài đằng đặc để lĩnh hội.

Nhưng Phong Vân không giống vậy, hắn bế quan tu hành, phần lớn thời gian đều là cày hình chiếu.

Với hắn mà nói, không tồn tại vấn đề tu hành khó hay dễ, chỉ cần có đầy đủ hình chiếu, bình cảnh căn bản không tồn tại.

Cho nên, năm tháng Phong Vân tu hành so với người khác vẫn luôn rất ngắn, đây chính là nguyên nhân.

...

Hoàn Quang lãnh địa, Hoàn Quang Tinh.

Một người vóc dáng cao lớn vác theo Chiến Kiếm đi đến chỗ này, chính là hậu duệ của Thông Thiên Kiếm Chủ, Augustine.

Cũng là trừ Phong Vân ra, là Kiếm tu có Kiếm Đạo thiên phú ưu tú thứ hai trong Thông Thiên Kiếm Sơn.

Chỉ có điều, vị Kiếm Đạo thiên phú đứng thứ hai này so sánh với Phong Vân, chênh lệch cách xa vạn dặm còn chưa hết.

Những năm qua, Kiếm Đạo quy tắc của Augustine, cũng mới vùn vện tăng lên tới bảy tầng mà thôi.

Chuyện này khiến hắn cảm thấy vô cùng thất bại, hắn những năm qua đã bỏ bao công sức, gần như điên dại mà tu hành, lại chỉ khó khăn lắm mới đạt tới cấp độ Kiếm Đạo mà năm đó khi Phong Vân mới vào Càn Nguyên Tông đã đạt được.

Có thể tưởng tượng, chênh lệch giữa bọn hắn to lớn đến nhường nào!

Chương 911: Ba kiếm đạo đại thành!

Chương 911: Ba kiếm đạo đại thành!

Hoàn Quang Tinh.

Augustine đến nơi này, lúc trước hắn ta vẫn lịch luyện ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ trụ, bây giờ lịch luyện kết thúc, vừa lúc đi qua lãnh địa của Phong Vân, cho nên vào quan sát một lần.

Thông Thiên Kiếm Chủ từng nói với hắn ta, nếu có thời gian có thể đến chỗ của Phong Vân, giao lưu cảm ngộ kiếm đạo của mình, trăm lợi không hại.

“Bái kiến đại nhân, không biết đại nhân đến đây có chuyện gì?”

Clift và Lana đi đến, không cần Augustine nói ra thân phận, lạc ấn màu vàng trên trán hắn ta đã nói rõ tất cả, đây là dấu ấn của đệ tử nội môn Càn Nguyên Tông.

“Không cần đa lễ, ta đến bái phỏng lãnh chúa của các người, không biết hắn có ở đây không?” Augustine nói.

“Lãnh chúa đại nhân đang bế quan, hơn một vạn năm chưa từng đi ra.” Lana đáp, trong mắt hiện lên một tia nhớ nhung, cô ta thật lâu không nhìn thấy Phong Vân rồi, trong lòng rất nhớ hắn.

“Như vậy sao?”

Augustine có chút thất vọng, thật vất vả mới đến đây một chuyến, lại không gặp được Phong Vân, thật sự đáng tiếc.

Mà lúc hấn ta chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên lông mày Lana khẽ động, dường như tiếp nhận được cái gì, lập tức nói: “Xin đại nhân dừng bước, lãnh chúa nhà ta đã xuất quan, hấn bảo ngài đi vào.”

“Được, ta đi đây.”

Augustine vui mừng, trực tiếp đi về phía phủ đệ lãnh chúa, chớp mắt đã biến mất.

Ở phương xa, Trụ Vũ và Hắc Tê quét mắt sang bên này, phát hiện chỉ là một tên Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn nho nhỏ, lập tức không quan tâm nữa.

Đối với bọn họ, cái này không khác gì sâu kiến, không đáng giá nhìn.

...

Augustine đi vào phủ đệ, dựa theo lời của Lana, đến phòng tu hành ở cuối cùng.

“Phong Vân sư huynh, ta là Augustine, ta đến rồi.”

Augustine đi đến trước phòng tu hành, gọi một câu, phát hiện không ai trả lời, hấn ta do dự một chút rồi đẩy phòng tu hành ra, tự mình đi vào.

Phòng tu hành rất rộng lớn, giống như một tiểu thế giới, dù vậy, Augustine liếc mắt đã nhìn thấy Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó.

Không có cách nào, khí tức của hấn quá thịnh vượng, như mặt trời chiếu rọi bát phương, căn bản không thể coi nhẹ.

Lúc này, bỗng nhiên Phong Vân mở to mắt, ánh mắt thâm thúy và sáng chói, nhìn như vô tận.

Augustine đang định nói chuyện, lại nhìn thấy một màn khiến hấn ta kinh hãi.

Chỉ thấy sau lưng Phong Vân, ngưng tụ ba thanh chiến kiếm vô cùng to lớn.

Một kiếm màu bạc, thời gian lập lòe, giống như quỷ quái, khiến không gian xung quanh vô thanh vô tức vỡ vụn!

Một kiếm bảy màu, lãng không trăm, vạn vật đều im lặng.

Một kiếm tinh hồng, sát khí như thủy triều, vô cùng mênh mông!

“Đại, đại thành! Ba môn kiếm đạo chí cao, đại thành!”

Augustine kinh hãi, vẻ mặt giống như gặp quỷ.

Hấn ta cũng tu hành ba môn kiếm đạo chí cao này, đã nhiều năm như vậy, đến bây giờ vẫn dừng ở cấp da lông như cũ, đừng nói tiểu thành, ngay cả nhập môn cũng chưa đến.

Cho nên hấn ta biết rõ độ khó khăn trong đó.

Nhưng bây giờ, Phong Vân đều đã tu luyện đến cấp độ đại thành!

“Bé quan một vạn năm, là vì lĩnh ngộ kiếm đạo chí cao sao?”

Augustine cảm thấy giọng nói của mình đang run rẩy, hấn ta nhớ rõ lúc trước Phong Vân chỉ có Sát Kiếm kiếm đạo đại thành mà thôi.

Nói cách khác, Phong Vân chỉ mất một vạn năm để lĩnh hội Đê Kiếm kiếm đạo và Tuyệt Kiếm kiếm đạo đến đại thành!

Mẹ nó!

Đây chính là biến thái cứu cực!

Ngay lúc Augustine lâm vào trạng thái tự bế thật sâu, Phong Vân đối diện đã thu liễm khí cơ, vờn người đứng dậy, đi về phía này.

“Tìm ta có chuyện gì?” Phong Vân nhìn Augustine nói.

Augustine há miệng, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng lại nói: ‘Không có chuyện gì!’”

Thật ra hẳn ta muốn đến giao lưu cảm ngộ kiếm đạo với Phong Vân, nhưng bây giờ xem ra, giao lưu cộng lông, hoàn toàn bị ngược, căn bản không cùng một đẳng cấp!

Cảm giác này giống như trẻ học mầm non và sinh viên đại học, hai bên chênh lệch quá nhiều.

“Ta vừa lịch luyện xong, đến thăm sư huynh một chút.”

Nhìn sắc mặt nghi hoặc của Phong Vân, Augustine lập tức bổ sung một câu.

“Như vậy à, ngươi đã đến, ta cũng vừa tu hành xong, ngẫu nhiên có cảm ngộ về kiếm đạo, cho ngươi xem một chút.”

Nói xong, không đợi Augustine mở miệng, Phong Vân đã chỉ ra một điểm, hình như có tiếng kiếm ngân vang lên, Augustine chưa kịp phản ứng, đã điễm lên mi tâm hắn ta.

Ngay lập tức, toàn thân Augustine run lên, chỉ thấy mình đã tiến vào không gian hoàn toàn xa lạ.

Phút chốc, một đạo kiếm quang khai thiên tích địa, giống như từ viển cổ lao đến, chém ra hỗn độn, phá vỡ hắc ám, mang đến quanh mình vô tận.

Kiếm quang này một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám...

Trung điệp phân hóa, vô cùng vô tận.

Trong khoảnh khắc, Augustine bị vô số kiếm quang bao vây, vô số cảm ngộ kiếm đạo cuốn về phía hắn ta!

Phong Vân nhìn Augustine giật mình đứng tại chỗ, lập tức thu tay, vượt qua đối phương đi ra ngoài.

Augustine cũng là người có tài trong phương diện kiếm đạo, lại đi thật xa đến đây, Phong Vân cũng không để ý chỉ điểm cho đối phương.

Nhưng mà, hắn không truyền thụ cảm ngộ kiếm đạo chí cao, mà chỉ là cảm ngộ thuần túy về kiếm đạo, nhiều nhất là một loại chỉ dẫn, cho đối phương không phải đi quanh co.

Dù sao, hắn ta vẫn phải tự mình đi đường của mình, đường người khác cho, cũng không phải thích hợp với hắn ta nhất.

“Nên đi tìm Thông Thiên Kiếm Chủ lão sư...”

Phong Vân ra ngoài nhìn bầu trời, trong lòng thầm nói.

Ba môn kiếm đạo chí cao đại thành, với hắn mà nói, chỉ là bước đầu tiên mà thôi.

Tiếp theo, mới chân chính là tu hành kiếm đạo.

“Chung cực kiếm đạo, chờ đây.”

Phong Vân chào hỏi Clift và Lana, lần nữa rời lãnh địa, đi đến bản bộ Càn Nguyên Tông.

Mà sau khi hấn rời đi một thời gian rất dài, Augustine vẫn đắm chìm trong ảo diệu kiếm đạo của mình, cuối cùng cũng tỉnh lại.

Augustine tỉnh lại, kinh hỉ phát hiện, kiếm đạo quy tắc của mình đã bất tri bất giác đạt đến tầng thứ tám.

Mà tất cả điều này, là công lao của Phong Vân, không có kiếm đạo lý chí của Phong Vân chỉ dẫn, hấn ta ít nhất phải khổ tu hơn một vạn năm nữa!

“Ta nghĩ, chẳng mấy chốc chung cực kiếm đạo sẽ xuất thế.”

Tự mình đối mặt với Phong Vân, Augustine mới hiểu, cái gì mới gọi là thiên kiều kiếm đạo chân chính, toàn bộ kiếm tu của Càn Nguyên Đại Thiên vũ Trụ cộng lại, cũng không bằng một mình Phong Vân!

...

Một bên khác.

Không bao lâu Phong Vân đã đến bản bộ Càn Nguyên Tông, dựa vào tốc độ của hấn bây giờ, không đến một ngày đã đến nơi.

Trên đỉnh Kiếm Sơn.

Trong kiếm lục, Thông Thiên Kiếm Chủ đang tu hành, bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, ông ta mở hai mắt, nhìn về đỉnh hư không.

Không gian vỡ ra, một thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện, ngũ quan tuần mỹ như tiên như thần, không phải Phong Vân thì là ai.

Thông Thiên Kiếm Chủ đang định chào hỏi, sau đó, ông ta phát hiện gì đó, toàn thân chấn động, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Phong Vân.

“Ngươi, ba môn kiếm đạo chí cao của ngươi, đều đại thành?”

Chương 912: Truyền thừa chi địa!

Chương 912: Truyền thừa chi địa!

Trong kiểm lục.

Thông Thiên Kiếm Chủ đứng trước linh vị Kiếm Chủ đời trước, bái lạy hết lần này đến lần khác, sắc mặt rung động lại kích động, phức tạp.

Hồi lâu sau, ông ta mới miễn cưỡng bình phục cảm xúc, quay người lại nhìn thân ảnh thon dài đứng ở cửa, cuối cùng, chỉ phun ra hai chữ: “Biến thái!”

Phong Vân bắt đắ c dĩ cười một tiếng, hai chữ này hắn đã nghe mấy trăm lần rồi, từ khi hắn biểu lộ ra ba môn kiếm đạo chí cao đại thành, dường như cứ cách mấy phút Thông Thiên Kiếm Chủ lại nói như vậy một lần.

“Lão sư, nào có ai nói đệ tử của mình như vậy?” Phong Vân phản bác.

“Đừng, ta không có đệ tử biến thái như ngươi, tiểu tử ngươi vô thanh vô tức đã vượt qua ta, nếu truyền đi, mặt mo của ta biết đặt ở đâu nữa.”

Thông Thiên Kiếm Chủ trợn mắt nói.

Lão sư dạy đệ tử, bình thường đều thích đệ tử thiên tài, bởi vì dạy nhanh, dẫn ra ngoài cũng đẹp mặt.

Nhưng nếu gặp được đệ tử siêu cấp biến thái, như Phong Vân, chính là một loại tra tấn.

Ông ta còn chưa dạy thế nào, bất tri bất giác Phong Vân đã vượt qua ông ta rồi.

Quá đả kích người!

“Yên tâm, ta sẽ không nói ra.” Phong Vân bảo đảm.

“Ta tin người cái quý.” Thông Thiên Kiếm Chủ không tin nói.

Cho dù tâm tính ông ta có mạnh, đều sắp bị Phong Vân đả kích đến tụt bệ.

Nhưng mà, đây là tâm tình của riêng ông ta, nếu xem xét từ góc độ kiếm đạo, Thông Thiên Kiếm Chủ lại rất kích động và hưng phấn.

Bởi điều này đại biểu, Phong Vân có khả năng rất lớn sẽ kế thừa ‘Chung cực Kiếm Đạo’.

Cho nên, Thông Thiên Kiếm Chủ rất kích động.

“Ba môn kiếm đạo chí cao đều đạt đến cấp đại thành, vậy ta sẽ dẫn người đến truyền thừa chi địa.”

Thông Thiên Kiếm Chủ mở miệng nói Phong Vân.

“Được, sớm đã chuẩn bị kỹ càng rồi.” Phong Vân gật đầu.

“Việc này không thể chậm trễ, lên đường đi.”

Lúc này, Phong Vân và Thông Thiên Kiếm Chủ hóa thành hai tia sáng, biến mất tại chân trời.

...

Một tinh cầu hoang vu ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, nơi này không hề có sinh cơ, đều là hoang vu.

Phút chốc, hai đạo lưu quang từ trên không trung rơi xuống tinh cầu này, chính là Phong Vân và Thông Thiên Kiếm Chủ.

“Nơi này chính là truyền thừa chi địa?” Phong Vân nhìn xung quanh, vô cùng kinh ngạc nói.

“Đương nhiên không phải, truyền thừa chi đại không ở trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cụ thể ở đâu ta cũng không biết, chỉ biết là ở một góc trong vô tận hỗn độn.” Thông Thiên Kiếm Chủ lắc đầu nói.

“Vậy chúng ta đi như thế nào?”

“Đương nhiên là truyền tống đi.”

Thông Thiên Kiếm Chủ nói xong, một tay phát lên, tinh cầu này lập tức kịch chấn, sau đó, đại địa vỡ ra, một tể đàn cổ từ dưới đất bay lên, khí cơ vô cùng cổ xưa, có chút mục nát.

Thông Thiên Kiếm Chủ lấy kiếm phù nhét vào tể đàn, lập tức, một cỗ lực lượng vô hình sinh sôi, giống như ngủ say từ vạn cổ đã thức tỉnh.

Trên tể đàn xuất hiện vô số đường cong kí hiệu, trong nháy mắt tạo thành một trận pháp to lớn, giống như ảo mộng, khiến người ta kinh ngạc.

Phong Vân vừa nhìn đã biết, đây là trận pháp có cự ly siêu cấp, chỉ sợ sẽ truyền tống bọn họ đến nơi cách Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ không biết bao xa.

“Lần trước mở truyền tống trận này, là mấy chục vạn kỷ nguyên trước.”

Trong mắt Thông Thiên Kiếm Chủ tràn ngập hoài niệm, một lần kia, là Kiếm Chủ đời trước dẫn ông ta đến đây, còn lần này, là ông ta dẫn đệ tử của mình đến.

“Đi thôi.”

Lập tức, Thông Thiên Kiếm Chủ và Phong Vân bước lên truyền tống trận.

Ong!

Quang huy lóe lên, một giây sau, hai người họ biến mất trong truyền tống trận, vô tung vô ảnh.

Mà sau khi bọn họ rời đi, trận pháp này cũng biến mất không thấy đâu nữa, chỉ còn lại một tế đàn mục nát đứng ở đó.

...

Phong Vân và Thông Thiên Kiếm Chủ tiến vào truyền tống trận, sau đó liền thấy một cái thông đạo bảy màu lộng lẫy, tiến vào một vĩ độ không gian khác.

Không bao lâu, thông đạo đã đến cuối cùng, hai người từ bên trong bay ra, đi vào một mảnh hắc ám.

Mặc dù không biết đây là đâu, nhưng Phong Vân biết, nơi này là vô tận hỗn độn, bởi vì xung quanh tràn ngập sương mù hỗn độn mà hắn quá quen thuộc.

“Hả?”

Bỗng nhiên Phong Vân nhìn về phía trước, chỉ thấy có vô số vòng xoáy hiện lên, trên ngưỡng vòng xoáy kia lại có từng vòng sáng, nhìn rất lộng lẫy,

nhưng trong đó, Phong Vân cảm nhận được một loại lực lượng kinh khủng.

Lực lượng này có thể chôn vùi và thôn phệ tất cả!

“Chú ý đừng đến gần, đây là Tịch Diệt Thần Luân, lực lượng ẩn chứa trong đó cực kỳ đáng sợ, cho dù là vô thượng Đạo Quân, cũng không dám xâm nhập vào trong đó.”

Thông Thiên Kiếm Chủ lấy ra kiếm phù lúc trước, nói với Phong Vân: “Theo sát ta.”

Chỉ thấy ông ta ném kiếm phù vào trong lực lượng mênh mông này, lập tức, bên trong bay ra mười cái phù văn, lơ lửng giữa không trung, tản ra ánh sáng trắng.

“Mở!” Thông Thiên Kiếm Chủ khẽ quát một tiếng.

Xoát xoát xoát...

Lập tức, mười cái phù văn cổ lão dung nhập trong hư không, từng gợn sóng xuất hiện, hình thành một cánh cửa hư không.

Xuyên thấu qua cánh cửa hư không, có thể nhìn thấy bên kia có một tòa cung điện khổng lồ.

“Đi, đi vào, cửa này không duy trì được bao lâu đâu.”

Thông Thiên Kiếm Chủ và Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, dọc theo cánh cửa hư không bay vào.

Vừa vào trong, Phong Vân liền nhìn thấy cung điện màu vàng to lớn trước mắt, phía trên lộ ra đại khí trang nghiêm, có đủ loại điêu khắc đồ án, rất lộng lẫy.

Mà trên cửa điện có hai chữ to : Kiếm Đạo!

Hai chữ này nhìn như bình thường, nhưng cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện nét bút cấu thành hai chữ này đều ẩn chứa ý cảnh chí cao, tản ra phong mang vô biên, giống như đây không phải chữ, mà là hai vị kiếm đạo đại năng.

“Nhiều năm như vậy, nơi này vẫn không thay đổi.”

Thông Thiên Kiếm Chủ nhớ lại, cảm thán một câu, sau đó lại nói với Phong Vân: “Đi vào đi.”

Cửa điện cao lớn, mở ra toàn bộ, Thông Thiên Kiếm Chủ và Phong Vân nhẹ nhàng bước vào.

Ầm ầm!

Lúc hai người bọn họ vừa bước vào cửa điện, phía trước liền có vô số lôi điện sinh sôi, trong nháy mắt hóa thành một sinh vật loại người, trên người lượn lờ lôi quang, giống như một vị Thần Lôi, hình thể nguy nga, từ trên cao nhìn xuống quan sát Phong Vân và Thông Thiên Kiếm Chủ.

“Xin ra mắt tiên bối.” Thông Thiên Kiếm Chủ thi lễ nói.

“A? Lại là tiểu gia hỏa người, thế nào, mấy chục vạn kỷ nguyên trôi qua, ngươi còn muốn khiêu chiến sao? Đáng tiếc, ngươi chỉ có một cơ hội, đã hao hết rồi.”

Sinh vật Lôi Đình nhận ra Thông Thiên Kiếm Chủ, thản nhiên nói.

“Không, không phải ta, mà là đệ tử của ta, hắn muốn tiếp nhận khiêu chiến truyền thừa.”

Thông Thiên Kiếm Chủ chỉ Phong Vân bên cạnh nói.

Chương 913: Không thể cho hấn cơ hội trang bức!

Chương 913: Không thể cho hấn cơ hội trang bức!

“A?”

Sinh vật lôi đình quét mắt nhìn Phong Vân một vòng, trên mặt không nhìn ra cảm xúc: “Đã vào truyền thừa chi địa, vậy phải tuân theo quy củ cũ, tiếp ta ba chương, sau ba chương, có thể đi vào.”

“Hiểu rồi, hiểu rồi.” Thông Thiên Kiếm Chủ gật đầu.

Bên cạnh, sắc mặt Phong Vân cũng không ngoài ý muốn, trước khi đến đây, Thông Thiên Kiếm Chủ đã nói với hấn.

Sinh vật Lôi Đình này là thủ hộ giả của truyền thừa chi địa, hấn ta phụ trách khảo hạch, chỉ có thông qua hấn ta mới có tư cách tiến vào truyền thừa chi địa.

Mà cái này, chỉ là vào cửa mà thôi, sau khi đi vào, mới chân chính bắt đầu.

Phong Vân cất bước đi vào, dừng một mình.

“Chương thứ nhất!” Sinh vật Lôi Đình lạnh lùng nói.

Chỉ thấy hấn ta nâng tay phải lên, đập về phía Phong Vân, trong lòng bàn tay hiện ra vô số hoa văn, mỗi đạo đều ẩn chứa uy áp huyền diệu của

lôi đình chí cao.

Sắc mặt Phong Vân không động, cũng nâng một tay lên, như nâng cả bầu trời, nhe nhàng nghênh đón.

Bành!

Một tiếng rung thật mạnh, không gian xung quanh mơ hồ vặn vẹo, biểu lộ lực lượng đại.

Bàn tay lôi đình ngừng lại, sau đó thu hồi.

“Uy lực có thể so với cấp độ Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, quá yếu.” Trong lòng Phong Vân lắc đầu nói.

“Chương thứ hai!” Sinh vật Lôi Đình không dừng lại, đánh ra chương thứ hai, lần này, bàn tay hắn ta tăng vọt, giống như một vùng trời rơi xuống, trực tiếp áp về phía Phong Vân.

Phong Vân không động, vẫn dùng tư thế kia nghênh đón.

“Phanh!”

Chấn động kịch liệt truyền đến, không gian xung quanh xuất hiện từng vết rách, giống như không chịu nổi.

“Bán Đạo Quân nhất trọng thiên, không sao.”

Phong Vân vẫn thờ ơ đứng đó.

Đối diện, khóe miệng sinh vật Lôi Đình hơi vênh lên, giống như đang cười: “Có ý tứ, thân thể tiểu gia hỏa này không sai, nhưng chương thứ ba này, ta sẽ điều động toàn bộ lực lượng của truyền thừa chi địa, hi vọng ngươi có thể kiên trì.”

“Phong Vân, nhớ rút kiếm, đừng cậy mạnh, chương thứ ba này vô cùng mạnh!” Nơi xa, Thông Thiên Kiếm Chủ truyền âm cho Phong Vân.

Ầm ầm!

Lúc ông ta vừa dứt lời, chỉ thấy phía trên toàn bộ truyền thừa chi địa, bao gồm cả cung điện, mặt đất, cây cối... đều xuất hiện từng đạo hoa văn, vô số uy năng thông qua những đạo hoa văn này hội tụ trên người sinh vật Lôi Đình.

“Chương thứ ba!”

Băng!

Chương thứ ba của sinh vật Lôi Đình vừa ra, trong nháy mắt, không gian bốn phía bị phá diệt, đại thủ như bầu trời, hóa thành lôi ẩn chư thiên, hung hăng chụp về phía Phong Vân, muốn tránh cũng không tránh được.

“Phong Vân, nhanh rút kiếm, không thể đón đỡ.”

Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn Phong Vân thờ ơ đứng đó, không nhận được truyền âm hét lên.

Nhưng mà, bây giờ ông ta nhắc nhở cũng không kịp, một chương đáng sợ của sinh vật Lôi Đình đã giáng xuống.

Oanh!

Giống như bàn tay chư thiên rơi xuống, đây là một kích toàn lực của sinh vật Lôi Đình, đồng thời còn có lực lượng của truyền thừa chi địa, uy năng tản ra không thể tưởng tượng được.

“Tiểu gia hỏa này sẽ không có chuyện gì.”

Sinh vật Lôi Đình thu tay về, trong lòng thầm nói, qua nhiều kỷ nguyên dài như vậy, thật vất vả mới có sinh linh đến đây khiêu chiến, hẳn ta cũng không muốn lập tức đánh chết đối phương.

Nhưng mà, sau khi mê vụ tán đi, trước mặt lôi đình Lôi Đình, một thân ảnh thon dài chậm rãi xuất hiện, quanh người hẳn không nhiễm chút bụi, giống như trước đó, cũng không động một chút.

“Khá lắm, thân thể này, xác định không phải một người thể tu sao?”

Sinh vật lôi đình liú lười, hẳn ta thủ hộ ở đây biết bao năm tháng, cũng gặp rất nhiều người khiêu chiến, nhưng không có ai giống Phong Vân, chỉ dựa vào thân thể có thể đỡ được.

“Tiểu gia hỏa này, ngươi đã thông qua khảo hạch vào cửa, chúc ngươi may mắn, đi vào đi.”

Nói xong, sinh vật Lôi Đình cất bước, thân thể hóa thành vô số lôi quang, biến mất trước mắt hai người.

Lúc này, Thông Thiên Kiếm Chủ chạy đến, vẻ mặt kinh dị nhìn Phong Vân: “Tiểu tử ngươi, có phải thân thể lại mạnh lên không? Thậm chí đỡ được một chương khủng bố như vậy mà lông tóc không tổn hao gì.”

Nhớ năm đó, Thông Thiên Kiếm Chủ ngăn lại chương thứ ba này mà sử dụng tất cả bản lãnh của mình, suýt nữa đã chết.

Sau đó phải qua một đoạn thời gian chữa thương rất dài mới khôi phục lại.

“Tạm được, không khác gì gãi ngứa.” Phong Vân trả lời một câu.

“Lại trang bức đúng không!” Thông Thiên Kiếm Chủ muốn tát miệng mình một cái, vì sao lại cho tên gia hỏa này cơ hội trang bức rồi!

“Được rồi, mau đi đi, phát huy như bình thường là được, dựa vào thực lực của mình bây giờ, thông qua khảo hạch hẳn không có vấn đề gì.”

“Ừm.”

Phong Vân đáp lại một tiếng, bước nhanh đến chỗ sâu trong cung điện, biến mất không thấy đâu nữa.

Ánh mắt Thông Thiên Kiếm Chủ chờ mong nhìn theo, Phong Vân mạnh hơn ông ta lúc trước quá nhiều, tất nhiên sẽ thành công.

Phong Vân đến chỗ sâu trong cung điện, giống như bước vào cảnh tượng khác, trong này căn bản không phải một cung điện bình thường, mà ẩn chứa không gian chông chát, quy mô thực tế vô cùng rộng lớn.

Bất tri bất giác, hắn đã xuyên qua lượng lớn không gian, đi trên đại địa rộng lớn, không khác gì đại địa bình thường.

Ong!

Lúc này, bỗng nhiên có một đạo khí tức từ lòng đất tuôn ra, mang theo sát khí kinh thế.

Trong chốc lát, đại địa vỡ ra, một bóng người bay đến, hắn ta mặc chiến giáp màu đỏ ngòm, đeo mặt nạ, chỉ lộ ra đôi mắt lạnh băng, trên lưng đeo một thanh thần kiếm huyết sắc.

Phong Vân phát hiện khí tức kia, nhẹ nhàng mở miệng: “Sát Kiếm kiếm đạo.”

“Mấy chục vạn kỷ nguyên trôi qua, lại có một người khiêu chiến đến sao, hi vọng ngươi không giống người lúc trước, đến cửa đầu tiên cũng không thông qua.”

Thân ảnh huyết sắc thân nhiên nói.

Khóe miệng Phong Vân hơi co rút, người khiêu chiến lúc trước chính là Thông Thiên Kiếm Chủ.

“Thế mà cửa thứ nhất cũng không qua? Còn chém gió với ta là đến cửa ải cuối cùng.” Trong lòng Phong Vân thầm chửi bậy.

Bên ngoài, Thông Thiên Kiếm Chủ hást hơi một cái.

...

“Khảo hạch rất đơn giản, đánh bại ta, có thể thông qua.”

Thân ảnh huyết sắc nói xong, liền rút thân kiếm huyết sắc phía sau ra xông lại, trong nháy mắt, sát khí trùng thiên, giống như hãn hải bao trùm đến.

Trong đó xen lẫn từng đạo kiếm quang đáng sợ.

“Sát Kiếm kiếm đạo đại thành sao?”

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, một giây sau, hãn vung tay lên, sau lưng hãn cũng xuất hiện huyết quang vô biên, công kích trùng điệp mà ra.

Ầm ầm!

Cả hai va chạm, giống như hai mảnh huyết hải xông vào nhau, mênh mông vô biên, vô cùng khủng bố.

Lúc đầu là tương xứng, nhưng thời gian trôi qua, có thể nhìn thấy huyết quang phía thân ảnh huyết sắc càng lúc càng thịnh. Trái lại, huyết quang của Phong Vân lại có dấu hiệu suy yếu.

“Sát Kiếm kiếm đạo của ngươi không tệ, nhưng đáng tiếc, ngươi vận dụng quá kém.”

Thân ảnh huyết sắc lắc đầu nói: “Thật sự không thú vị.”

Nhưng lúc này, Phong Vân bỗng nhiên mở miệng: “Ngươi chỉ có thủ đoạn này sao?”

Chương 914: Khôi lỗi sinh vật!

Chương 914: Khôi lỗi sinh vật!

Bóng người huyết sắc nghe nói như thế, bèn khẽ giật mình.

Nhưng mà, còn không đợi hẳn kịp phản ứng.

Xoạt!

Đột nhiên, Huyết Sát chi khí vốn thuộc về bóng người huyết sắc, vậy mà trong nháy mắt đảo ngược lại, hóa thành trùng điệp sóng lớn, bao bọc vây kín bóng người huyết sắc đó.

Cái gì! ?

Hắn cả người chấn động, huyết sát khí của chính mình từ lúc nào đã bị đối phương đồng hóa vậy!

Nhưng vào lúc này, Phong Vân vươn tay điểm ra một chỉ, đầy trời Huyết Hải bên phía hắn hóa thành một thanh cự kiếm thông thiên, trực tiếp cắt qua trời cao, chém về phía đối phương.

Bóng người huyết sắc căn bản không có cách nào động đậy, không có biện pháp nào khác, chỉ có thể gắng hết lực ngăn cản.

"Rầm! !"

Hết thấy tán loạn.

Bóng người huyết sắc trong nháy mắt bị đánh bay, huyết sắc Thần Kiếm trong tay cũng không thể ngăn cản, đụng một cái liền tan nát, trực tiếp bị kích bay ra ngoài.

Ầm ầm!

Không gian xung quanh nổ vang, không gian xung quanh nhấc lên từng vòng gợn sóng, sau đó tất cả đều hóa thành bột mịn.

Bóng người huyết sắc nằm giữa mảng không gian đã vụn nát, toàn thân đều chết lặng run rẩy, nửa ngày cũng không thể động đậy.

"Thân thể thật mạnh, không, không phải thân thể, đây là khôi lỗi."

Phong Vân đứng ở nơi xa, từ xa nhìn qua, hắn quét hình chiếu không có bất kỳ phản ứng nào, đủ để chứng minh "người" trước mắt hắn đây không phải vật sống, chỉ là một vật cùng loại như khôi lỗi vậy.

"Còn muốn tái chiến sao?" Phong Vân bình thản nói.

"Không đánh, ngươi qua ải rồi nhóc con."

Bóng người huyết sắc lắc đầu, sau đó hắn trực tiếp phát tay, lập tức một vòng xoáy không lồ xuất hiện.

Hiên nhiên, đây là thông đạo nối tới vị trí kế tiếp.

"Đa tạ."

Phong Vân nói một câu cảm ơn, chân sau bước ra, liền xông vào thông đạo kia, biến mất không thấy gì nữa.

"Tên nhóc này, có chút tà đấy."

Hồi lâu sau, bóng người huyết sắc kia mới khôi phục lại, nhìn qua phương hướng Phong Vân rời đi mà suy nghĩ sâu xa, đối phương đến cùng đã làm thế nào mà vô thanh vô tức đồng hóa được Sát Kiếm Kiếm Đạo của hắn vậy! ?

...

Một bên khác.

Phong Vân thông qua vòng xoáy kia, thành công đi vào một vùng đất mới.

Nơi này hoàn toàn không giống chỗ trước đó, mà là một thế giới mỹ lệ phi thường, chim hót hoa thơm, núi non trùng điệp, cảnh sắc chói lọi động nhân.

Mà ở trên một đỉnh núi hiểm trở, đang có một nam tử áo bạc, hắn đeo một thanh Thần Kiếm màu bạch kim, cứ như vậy khoanh chân ngồi ở trên ngọn núi, xa xa nhìn ra khắp thế giới rộng lớn này.

Phút chốc, hắn giống như là phát hiện cái gì, nhìn về phía Phong Vân bên này.

"Nhanh như vậy đã vượt qua cửa ải của tam đệ rồi sao? Thú vị đấy! Vô tận kỷ nguyên đến nay, rốt cục đã có người khiêu chiến đáng để ta ra tay rồi sao?"

"Lại là một bộ khôi lỗi ư."

Phong Vân lông mày cau lại, hắn quét hình chiếu đối phương, vẫn không có phản ứng, hiển nhiên đây cũng là một sinh vật như khôi lỗi.

"Rầm!"

Trong lúc hấn mãi mê suy nghĩ, chỉ thấy người mặc áo màu bạc kia phóng ra một bước, trong nháy mắt biến mất tại chỗ, sau đó bỗng nhiên xuất hiện ngay trước mặt Phong Vân.

"Ta là 'Ngân', am hiểu Kiếm Đạo, Đệ Kiếm, đánh bại ta, ngươi có thể bước vào cửa ải tiếp theo."

Nói xong, hấn liền ra tay.

Một thanh Thần Kiếm màu bạch kim được rút ra khỏi vỏ, trong chớp lát xuất hiện ngay trước mắt Phong Vân, không nhìn khoảng cách, không nhìn phương hướng.

Sắc bén phong mang trực diện ép tới, để cho người ta căn bản không có thời gian phản ứng.

Bộp!

Mũi kiếm xuyên qua mi tâm Phong Vân, nhưng lại như là đâm rách một tầng không khí vậy, không có cảm giác chân thật.

Một giây sau, 'Phong Vân' bị đâm xuyên, vậy mà trực tiếp tán loạn tan đi.

"Không gian huyễn thân?"

Người mặc áo màu bạc khẽ nhướng lông mày, bỗng nhiên nhìn về phía một bên khác trên bầu trời, ở nơi đó, Phong Vân đang lẳng lẳng đứng sấn, lơ lửng không cố định.

"Xem ra ngươi cũng lĩnh hội Đệ Kiếm Kiếm Đạo đến đại thành cấp độ."

Ngân y người ánh mắt chớp lên nói.

"Đúng vậy, vừa mới đột phá." Phong Vân đáp.

"Vừa mới đột phá? Vậy người thua chắc rồi."

Người mặc ngân y vừa nói xong một chữ cuối cùng, Thần Kiếm bạch kim trong tay hắn cũng đúng lúc lao ra, mang theo vô tận sắc bén, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Phong Vân, trực tiếp đâm tới.

Phốc!

Một tiếng đâm xuyên qua, nhưng người mặc ngân y không hề cảm thấy cao hứng. Vừa rồi, thứ hắn đâm xuyên qua, vẫn chỉ là một bộ không gian huyền thân của đối phương mà thôi.

"Tên này. . ." Người mặc ngân y nhíu chặt lông mày, cảm giác được Phong Vân không tầm thường.

Mà đổi sang một bên khác.

Bóng dáng Phong Vân lại xuất hiện, hẳn lúc này nhìn người mặc ngân y, trong mắt hơi chút nghi hoặc, cũng không phải là nghi ngờ người mặc ngân y quá mạnh, mà là, có chút yếu.

Đúng, yếu.

Dù là người huyết sắc trước kia, hay là hiện tại người mặc ngân y này, đều cho hắn một loại cảm giác không cân đối.

Thật giống như, kiếm trong tay cùng chính bọn họ là hai thể tách rời, bọn họ, chỉ là đang vung kiếm mà thôi, không hề hoàn toàn dung nhập vào Kiếm Đạ.

"Loại cảm giác này, ta trước giờ chưa từng cảm nhận được. . ."

Phong Vân trong lòng thầm nói: "Là bởi vì Kiếm Đạo thiên phú của ta tăng lên sao?"

Hắn hơn mười ngàn năm qua, Kiếm Đạo thiên phú trực tiếp vượt qua hai đại cấp độ, từ Hỗn Động cấp thăng tiến tới Vĩnh Hằng cấp, đây là tốc độ trước đó chưa từng có, hắn cũng không biết điều này đại biểu cho cái gì.

Chỉ cho là chuyện bình thường khi thiên phú thăng cấp.

Chẳng qua đến lúc này xem ra, mang lại biến hóa quả thực rất to lớn.

Cũng tỷ như hiện tại, người mặc ngân y này mặc dù giống như hắn, Đế Kiếm Kiếm Đạo cũng đạt đến đại thành cấp độ, nhưng rơi vào trong mắt Phong Vân, lại có rất nhiều sơ hở, có chỗ sơ hở mà lần theo công kích.

Trước đó người huyết sắc kia cũng giống vậy, Phong Vân tự nhiên mà dễ dàng không chế huyết sắc kiếm khí của đối phương, từ đó đánh bại đối phương.

"Phốc!"

Lại là một kiếm đột ngột xuất hiện, chém tới trước mặt Phong Vân, nhưng mà, vẫn như cũ chỉ chém vào một bộ không gian huyền thân.

"Này nhóc, ngươi chỉ biết trốn đi trốn lại hay sao?"

Mãi mà không bắt được mục tiêu, cho dù là người mặc ngân y, cũng cảm giác tâm tính mình muốn bùng nổ, nhịn không được mở miệng quát.

"Được rồi, ta ra tay đây, ngươi, cẩn thận."

Vừa dứt lời, không thấy Phong Vân làm ra động tác gì, người mặc ngân y bỗng nhiên cảm nhận được một luồng phong mang sắc bén đáng sợ xuất hiện trong mắt hắn.

Ở trước mặt hắn, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh kiếm, một kiếm chém ra, mang theo tốc độ cực nhanh, sắc bén đến đáng sợ, người mặc ngân y nhìn mà kinh hãi.

Kinh nghiệm chiến đấu tích lũy vô số năm khiến người mặc ngân y ngay trong giây phút cực kỳ nguy cấp này lấy kiếm đưa ngang trước người, ngăn trở một kiếm này.

Rầm!

Nhưng một giây sau, hắn toàn thân như bị sét đánh, giống như là bị mười vạn hành tinh nện trúng vậy, trực tiếp bay ngược ra ngoài, kiếm trong tay cũng chẳng biết từ lúc nào cũng bị hất bay.

"Kiếm đã rời tay, ngươi bại rồi."

Trong lúc người mặc ngân y chấn kinh đến tột đỉnh, Phong Vân đi tới, sắc mặt bình thản nhìn đối phương mà nói.

"Ngươi. . ."

Người mặc ngân y từ khi sinh ra ý thức đến nay, còn là lần đầu tiên trong tâm cảnh sinh ra chấn động lớn như thế. Hắn không thể tin được, chính mình ngay cả một kiếm của đối phương đều không tiếp nổi.

Rõ ràng tất cả mọi người đều là Đế Kiếm Kiếm Đạo đại thành, vì cái gì hắn kém xa tít tắp đối phương, gần như bị nghiền ép!

Chương 915: Không ngừng bị tiên thi!

Chương 915: Không ngừng bị tiên thi!

"Người, người thắng."

Người mặc ngân y mặc dù vô cùng chân kinh, nhưng cũng không thể không tiếp nhận hiện thực này, hắn đã bị đánh bại, còn bị đánh bại nhanh như vậy, khiến chính hắn đến bây giờ vẫn còn đang chóng vánh.

Mà sau khi hắn nói ra câu này, chỉ thấy trên không trung lại lần nữa xuất hiện một cái vòng xoáy.

Phong Vân khẽ gật gật đầu với người mặc ngân y, một bước bước vào bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Mà sau khi Phong Vân rời đi không lâu, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở đây, chính là người huyết sắc lúc trước kia.

Hắn vừa đi đến nơi này, liếc mắt liền thấy người mặc ngân y đứng ở nơi đó, bèn đi lên phía trước hỏi: "A? Nhị ca, người khiêu chiến kia còn chưa tới chỗ này của ngươi sao? Tốc độ của hắn sẽ không chậm như vậy chứ."

"Hắn đã tới rồi, lại vừa mới đi."

Người mặc ngân y tỏ ra cực kỳ phức tạp mà nói.

"Đi rồi ư? Quả nhiên là thất bại sao?" Người huyết sắc kia lắc đầu nói, cảm thấy có phần đáng tiếc, thật vất vả mới có một vị Kiếm Đạo thiên kiêu đi vào, còn chưa đủ tư cách sao?

"Không, hắn vừa mới đánh bại ta, đã tiến về cửa ải kia của đại ca rồi."

"Ồ, đánh bại nhị ca ngươi rồi. . . Cái gì? Đánh bại nhị ca ngươi rồi á!"

Người huyết sắc kia vô ý thức tiếp lời, sau đó hắn liền kịp phản ứng, đầy mặt kinh dị nhìn người mặc ngân y, "Hắn đến nơi nơi này, cũng chỉ mới hơn một phút đồng hồ thôi kia mà!"

"Đúng, ngươi không tính sai đâu, hắn chỉ dùng hơn một phút đồng hồ đã đánh bại ta, thậm chí, hắn ngay cả kiếm cũng chưa từng rút ra nữa."

Người mặc ngân y cười khở một tiếng, đây cũng quá làm cho người ta chịu đả kích rồi đấy.

Hí ——! !

Người huyết sắc kia hít vào khí lạnh, cảm giác toàn thân thể đều chấn động mãnh liệt, hơn một phút đồng hồ đã đánh bại nhị ca! ? Cái này mẹ nó là trâu bò đến mức nào đây hả!

"Đây là quái thai từ nơi nào đến vậy hả!"

Người huyết sắc kia lẩm bẩm nói.

"Ai biết đâu? Nơi này đã rất nhiều rất nhiều năm chưa từng có người khiêu chiến tới rồi, ai mà ngờ, vừa đến đã là một tên biến thái như vậy!" Người mặc ngân y hiện tại đã triệt để tự bé.

Vốn dĩ hắn ở chỗ này đợi qua vô tận tuế nguyệt đến mức cực kì nhàm chán, thật vất vả mới có một người khiêu chiến tới đây, hắn còn chuẩn bị kỹ

càng dễ đùa vui một phen, hành hạ đối phương cho thoải mái.

Nhưng mà kết quả là, kẻ bị hành hạ lại là chính hắn!

"Đi nào, hắn sắp đi khiêu chiến đại ca, chúng ta đi quan chiến!" Lúc này, bên cạnh người huyết sắc chợt nhớ tới cái gì, tranh thủ thời gian mở miệng nói.

"Ừm, cùng đi nào."

Lúc này, người mặc ngân y cùng người huyết sắc biến mất tại chỗ, rời khỏi nơi này.

...

Một tầng thế giới thần bí.

Nơi này là một thế giới núi lửa, liếc nhìn qua, khắp nơi đều là núi lửa cao lớn nguy nga.

Những núi lửa này đều đang dâng lên dung nham hùng hực, làm cho nơi này hoàn toàn biến thành một mảnh thế giới đỏ thẫm nóng bỏng, dù là đại địa, hay là không trung, đều tràn ngập sắc lửa đỏ rực nồng đậm.

Mà tại chỗ sâu trong thế giới núi lửa này, có một tòa Thần Điện cổ xưa. Thần Điện toàn thân đỏ rực, hình tam giác ngược, mặt ngoài khắc rõ các đồ án kỳ dị.

Trên đỉnh Thần Điện, đang đứng một bóng người khôi ngô cao lớn.

Hắn trầm mặc đứng ở nơi đó, hai tay chống một thanh đại kiếm đỏ rực, giống như là một pho tượng, ánh mắt sắc bén vô cùng khiếp người, phảng phất như chỉ cần bị nó nhìn một cái, liền giống như cả thế gian đều là địch vậy.

Ầm! Ầm!

Ngay lúc này, không gian xuất hiện hai gợn sóng, trước mặt người khôi ngô cao lớn này bỗng xuất hiện hai bóng người, chính là người mặc ngân y cùng người huyết sắc kia.

"Đại ca." Người huyết sắc cùng người mặc ngân y đều mở miệng gọi.

"Ừm." Tồn tại khôi ngô kia gật đầu, "Sao các ngươi lại đến chỗ của ta?"

"Đại ca, chắc hẳn ngươi cũng cảm giác được có người khiêu chiến đến đây chứ." Người huyết sắc nói.

"Đương nhiên, cho nên ta mới thấy kỳ quái sao các ngươi lại đến chỗ của ta chứ, chẳng lẽ hẳn thất bại rồi à? Ngay cả cửa thứ nhất đều không xông qua nổi?" Tồn tại khôi ngô kia nghi ngờ nói.

"Không, hẳn thông qua rồi."

Bên cạnh người mặc ngân y mở miệng, ngữ khí đặng chất vô cùng, "Trước mắt hẳn đang đi về chỗ này của đại ca đấy."

Hả?

Tồn tại khôi ngô nghe nói như thế, thần sắc chấn động, hẳn quay đầu nhìn người mặc ngân y, "Ta nhớ hẳn mới vừa tiến vào không bao lâu đi, thời gian ngắn như vậy đã đánh bại cả ngươi và tam đệ rồi ư! ?"

"Vâng." Người mặc ngân y cảm giác vết thương của mình lại bị đâm thêm một lần, tâm tính muốn nổ tung.

"Nhưng mà ta có một việc vẫn cảm thấy rất nghi hoặc, rõ ràng hẳn cũng chỉ nắm giữ Đế Kiếm Kiếm Đạo giống như ta, cũng là đại thành cấp độ, vì sao mà ta lại bị hẳn nghiền ép chứ?"

Người mặc ngân y nhin không được nói ra.

"Ta cũng vậy, ta cùng hắn cũng đều là Sát Kiếm Kiếm Đạo đại thành, nhưng kết quả đến khi giao đấu, cũng là ta bị hắn nghiền ép." Người huyết sắc kia cũng lập tức nói ra.

Tồn tại khôi ngô nghe vậy, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên hư không nơi xa truyền đến một vòng gợn sóng, trong chốc lát, hình thành một vòng xoáy.

Tiếp theo, một bóng người thon dài từ trong đó đi ra.

"Khí tức sinh mệnh thật trẻ tuổi, hơn nữa, còn là Nhân tộc!"

Tồn tại khôi ngô nhìn về phía Phong Vân trước tiên, trong mắt hùng hực chiến ý, "Vô tận kỹ nguyên tuế nguyệt trôi qua, rốt cục đã có một người khiêu chiến kinh tài tuyệt diệu tới đây rồi sao?"

Hắn rõ ràng có thể cảm giác được khí tức thần bí khó lường quanh quần trên người Phong Vân kia, ngay cả hắn đều cảm thấy kinh hãi, đủ để thấy, thiên phú cùng tạo nghệ của đối phương trên phương diện Kiếm Đạo, tuyệt đối rất cao!

Nghĩ đến đây, tồn tại khôi ngô khẽ quát một tiếng, "Ta tên 'Đế', am hiệu Kiếm Đạo, Tuyệt Kiếm, đánh bại ta, có thể nhận được Kiếm Đạo truyền thừa!"

Nói rồi, hắn hóa thành một vệt lưu quang, nhanh chóng phóng lên bầu trời, xa xa đối lập với Phong Vân.

"Rốt cục cũng đi đến cửa ải cuối cùng rồi sao?"

Phong Vân thấp giọng thì thào, chỉ cần đánh bại khôi lỗi trước mắt này, ba môn chí cao Kiếm Đạo còn lại chính là của hắn rồi.

"Tiếp kiếm!"

Đúng lúc này, một tiếng quát lớn đánh vỡ dòng suy nghĩ của hắn, tồn tại khôi ngô huy động đại kiếm trong tay, dùng phong thái khai thiên tích địa chém về phía Phong Vân.

Một kiếm này, trong cảm giác của Phong Vân, ẩn chứa tám hệ thuộc tính!

Uy năng bạo tạc, phảng phất như không gì có thể cản.

Nhưng mà, tại trong mắt Phong Vân, vẫn như cũ có sơ hở, mặc dù không rõ ràng như người mặc ngân y cùng người huyết sắc kia, nhưng cũng không thoát khỏi ánh mắt của hắn.

Keng!

Hai mắt Phong Vân bỗng nhiên bắn ra hai vệt kiếm quang, cuộn cuộn hung hăng, giờ khắc này, cả thế giới này đều tối sầm lại, đáng sợ vô cùng.

Vậy mà ngăn cản lại một kiếm khủng bố vừa rồi của tồn tại khôi ngô kia!

"Ngăn cản được! Chỉ dùng kiếm quang trong hai mắt bắn ra liền ngăn cản được một kiếm của đại ca!"

Nơi xa, người mặc ngân y cùng người huyết sắc không thể tin nổi mà thấp giọng hô lên.

"Quả nhiên lợi hại!"

Tồn tại khôi ngô chột khựng lại, đây mặc dù không phải một kích toàn lực của hắn, nhưng cũng đến bảy tám phần, thế mà bị kiếm quang trong mắt tên nhóc Nhân tộc này ngăn lại!

"Tiếp lấy một kiếm mạnh nhất của ta!"

Tồn tại khôi ngô nâng đại kiếm lên quá đỉnh đầu, trong chốc lát, lực lượng của toàn bộ thế giới đều tụ tập lên trên đại kiếm, những núi lửa kia cũng đều trong khoảnh khắc vỡ nát, từ bên trong có mười hư ảnh cự kiếm bay vọt ra, cũng dung nhập vào kiếm này.

"Ầm ầm!"

Trong chốc lát, đại kiếm u lam hào quang đại thịnh, tản ra khí tức khiến chư thiên đều run rẩy, đảo loạn Hỗn Độn vô biên!

"Tuyệt Kiếm, mười hệ!"

Tồn tại khôi ngô thâm quát lớn một tiếng, phảng phất như một vòng vô thượng Thần Nhật treo trên cao, đạt tới trạng thái óng ánh lóa mắt nhất trong đời. Người mặc ngân y và người huyết sắc từ xa nhìn đến ngây người.

Nhưng mà, đúng lúc này, hết thảy đều đột nhiên thay đổi, biểu lộ kinh ngạc cảm thán của hai người bọn họ đều ngưng kết lại ngay trên mặt.

Chương 916: Tuyệt vọng, Tâm Kiếm, Hồn Độn!

Chương 916: Tuyệt vọng, Tâm Kiếm, Hồn Độn!

Tồn tại khôì ngô tựa như là Thần hoa nở rộ đến trạng thái rực rỡ nhất, ở thời điểm lộng lẫy mỹ lệ nhất bị sinh sinh bẻ gãy, âm đạm tàn lụi.

Thân ảnh huyết sắc cùng người mặc ngân y đều kinh ngạc đến ngây người, mặt mũi tràn đầy rung động.

Phong Vân lạnh nhạt như tiên, không có kiếm chi phong mang, cũng không có hiển hóa Kiếm Đạo chí cao, càng không có các loại khí tức khủng bố gì cả, chỉ là bình tĩnh đứng ở nơi đó, đâm về hướng phía trước một kích.

Tồn tại khôì ngô kia tư thái chiến đấu tối cường, lúc này tan rã, thân thể bay tứ tung ra ngoài, giống như là một cái tượng gỗ bị một đại chùy nện vào vậy, toàn thân chết lặng, thậm chí sinh ra vài vết rách.

"Bành!"

Tồn tại khôì ngô hoàn toàn rơi xuống đất, trực tiếp đem đại địa rộng lớn nện thành bột mịn, hóa thành một mảnh hạt bụi nhỏ, đáng sợ vô biên.

Nơi xa thân ảnh huyết sắc cùng người mặc ngân y không biết phải làm sao, cảnh này cùng tưởng tượng của bọn họ hoàn toàn không giống nhau.

Cho dù Phong Vân kinh diễm, chiến lực cường đại đi nữa, thì cũng không nên có dạng hoàn toàn nghiền ép này mới đúng.

Nhưng mà, sự thật lại là tàn khốc như vậy, bày ở trước mắt bọn họ.

"Tại sao có thể như vậy, lúc trước đại ca thi triển ra bảy tám phần thực lực, còn có thể cùng Nhân tộc này đánh đến có qua có lại, vì sao sử dụng một kích mạnh nhất, lại bị miểu sát trong nháy mắt?"

Người mặc ngân y một mặt kinh đăng.

"Nhị ca ngươi cũng không biết, ta càng không có khả năng biết." Thân ảnh huyết sắc lắc đầu, mặt mũi tràn đầy mộng bức.

o((◎_◎))o! ,

Nơi xa.

Tồn tại khô ngô bị đánh bay ra ngoài, chật vật đứng lên, mà vết rách trên người hắn cũng chữa trị hoàn tất trong khoảnh khắc.

Hắn một mặt chấn kinh lại có phần kích động nhìn về Phong Vân, run rẩy nói: " thiên phú Kiếm Đạo Vĩnh, Vĩnh Hằng cấp! ?"

"Không kém bao nhiêu đâu." Phong Vân có chút kiềm chế, không nghĩ tới đối phương lại đoán ra thiên phú Kiếm Đạo của hắn, bất quá hắn không có trực tiếp thừa nhận, chỉ có thể trả lời lập lòe nước đôi mà thôi.

Thiên phú Kiếm Đạo Vĩnh Hằng cấp! !

Thân ảnh huyết sắc cùng người mặc ngân y nghe được câu này, thể xác và tinh thần đều kịch chấn, khó có thể tin được.

"Ai da, lại là thiên phú Kiếm Đạo Vĩnh Hằng cấp, khó trách có thể miểu sát chúng ta! Nguyên lai là thiên phú Kiếm Đạo kém quá nhiều ~!"

Người mặc ngân y lần này rốt cuộc đã biết vì sao ở dưới Kiếm Đạo chí cao cấp độ giống nhau, hẳn lại bị Phong Vân nghiền ép.

Đối phương là thiên phú Kiếm Đạo Vĩnh Hằng cấp, hẳn không thua cũng khó nữa!

Thiên phú Kiếm Đạo từng cấp bậc cũng có đường ranh giới ở giữa, phía dưới Thần cấp đến Chúa tể cấp, đây coi như là một đường ranh giới, Chúa tể cấp đến Hỗn Độn cấp, đây cũng là một đường ranh giới.

Sau khi tới Hỗn Độn cấp, qua mỗi một cấp độ, đều là một đường ranh giới.

Cho nên đừng nhìn ba sinh vật khôi lỗi này có thiên phú Kiếm Đạo là đạo quân cấp, cùng Vĩnh Hằng cấp của Phong Vân chỉ kém một cái cấp độ.

Nhưng chênh lệch ở giữa thế là lớn đến không cách nào tưởng tượng được! Gần như là nghiền ép tuyệt đối!

Loại cảm giác này kỳ thật cũng có.

Nhưng bởi vì Phong Vân là dung hợp hình chiếu rơi xuống, cộng thêm hẳn lập tức tăng lên quá nhiều, cho nên tạm thời còn không có cảm giác đặc biệt rõ ràng.

Bất quá khi hẳn cùng cường giả Kiếm Đạo giao thủ, loại cảm giác này liền tự nhiên xuất hiện.

Cho nên mới cảm giác kỳ quái, tại sao Phong Vân có thể giết chết đối thủ nhẹ nhõm như vậy, nguồn gốc chính là do thiên phú nghiền ép.

...

Trên bầu trời.

Phong Vân nhìn qua tồn tại khôî ngô, mở miệng nói: "Ta đã thông qua khảo nghiệm chưa?"

"Thông qua, nếu ngươi còn không tính là thông qua, vậy ai cũng không thể thông qua được."

Tồn tại khôî ngô gật đầu nói.

Lập tức hấn chỉ vào thần điện kia, "Ở trong đó chính là Kiếm Lan lão tổ năm đó lưu lại ba môn Kiếm Đạo chí cao khác, ngươi đi lấy đi."

"Kiếm Lan lão tổ."

Phong Vân lần đầu tiên nghe nói cái tên này, bất quá có thể lưu lại truyền thừa Kiếm Đạo như vậy, tất nhiên cũng là một vị tồn tại cự phách ở trên Kiếm Đạo có thành tựu cực cao!

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía Thần Điện hình tam giác.

"Ông ——! !"

Thời điểm khi hấn tới gần, bên trong Thần Điện lập tức bay ra một đạo quang mang, đem hấn bao phủ lại, sau đó, trực tiếp kéo Phong Vân vào trong, biến mất không thấy gì nữa.

...

Bên trong tối tăm, thời điểm Phong Vân lấy lại tinh thần, phát hiện ra mình đã đi vào một khu vực hư vô rồi.

Khí lưu vô hình lưu động bốn phía trên dưới, giống như là đã đi vào nơi khai thiên tích địa của thời đại Hồng Mông trước đó, mê mê mang mang, hết thảy đều nguyên thủy như vậy.

Lúc này, Phong Vân phát hiện ở nơi xa lơ lửng ba đám quang cầu, nơi đây là nguồn sáng duy nhất.

Hắn không nói hai lời bay qua.

Sau khi tới gần, Phong Vân nhìn thấy trong ba đám quang cầu này phân biệt lơ lửng ba cái ngọc giản.

Ba cái ngọc giản này cũng riêng phần mình tản ra khí tức khác biệt.

Cái ngọc giản thứ nhất, ở bên trong cảm giác của Phong Vân, có một loại khí tức quý khốc thần sầu thảm thiết, để cho người ta phảng phất như đi vào vực sâu vô tận, dễ dàng sinh sôi cảm xúc tuyệt vọng, không thể tự kiềm chế.

Cái ngọc giản thứ hai, Phong Vân không cảm giác được cái gì, vô hình vô niệm, xen vào ở giữa hư ảo cùng chân thực, nhìn không thấu.

Cái ngọc giản thứ ba, hiện ra màu xám nhạt, cho người ta một loại cảm giác bao dung vạn vật, thôn phệ hết thảy.

Phong Vân trong lòng tự nói, lập tức, hắn nhẹ nhàng đi tới, phân biệt đem suy nghĩ thăm dò vào bên trong ba cái ngọc giản này.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Trong nháy mắt, tựa như Thiên Lô đụng phải Địa Hỏa, lại phảng phất như là Lưu Tinh Cản Nguyệt.

Đại não Phong Vân rung động, bởi vì có vô số tin tức lập tức chui vào, thật giống như hồ nước tồn trữ nhiều năm vậy, lập tức mở cống xả nước, như là dòng lũ sôi trào mãnh liệt!

Nếu không phải là Phong Vân có linh hồn lực lượng mạnh, đoán chừng đã bị cô tin tức không lồ này xông thành đồ đàn rồi.

...

Hồi lâu sau, Phong Vân miễn cưỡng hoàn tất tiêu hao, trên mặt hấn lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Tuyệt Vọng Kiếm Đạo, Tâm Kiếm Đạo, Hỗn Độn Kiếm Đạo!"

Hấn chậm rãi phun ra câu nói này, chính là tên của ba môn Kiếm Đạo chí cao này.

Nghe thấy xung hô này, liền hiểu ba môn Kiếm Đạo chí cao này bất phàm cỡ nào.

"Thật sự là, một cái so với một cái quý dị, một cái so với một cái trù tượng mà.",

Phong Vân quét hai mắt lại, chỉ cảm thấy phương thức tu luyện ba môn Kiếm Đạo chí cao này, thật sự là mở ra mặt khác, hoàn toàn vượt qua hấn đoán trước.

Tỉ như Tuyệt Vọng Kiếm Đạo này, lại muốn ở bên trong tuyệt vọng mới có thể cảm ngộ ra chân lý, từ đó ngưng tụ ra hạt giống Tuyệt Vọng, từ đó về sau, có thể hấp thu lực lượng tuyệt vọng mà trưởng thành.

Lại tỉ như Tâm Kiếm Đạo này, chỉ có một câu là càng quý dị mà đẹp đẽ, duy kiếm, duy tâm, là đủ, những thứ khác không cần tới.

Cái đồ chơi này là cái quý gì vậy!

Bên trong ba môn Kiếm Đạo chí cao, cũng chỉ có môn Hỗn Độn Kiếm Đạo này coi như là bình thường, chỉ cần hấp thu đầy đủ Hỗn Độn chi khí là

có thể tu luyện.

Mà ở thời điểm Phong Vân nội tâm chửi bậy, bỗng nhiên từ đằng xa lại bay tới một viên ngọc giản, nhanh chóng đi tới gần hắn.

Phong Vân vô ý thức lấy tay tiếp được.

Lập tức, một thanh âm rộng lớn nổ vang ở trong đầu óc của hắn.

Chương 917: Kiếm Cung!

Chương 917: Kiếm Cung!

"Lão phu Kiếm Lan, chính là cung chủ Thương Nhai Thập Nhị Cung Kiếm Cung, kể đến sau, nếu có thể tìm hiểu ra Kiếm Đạo chung cực, xin đem sáu môn Kiếm Đạo chí cao này đưa đến Kiếm Cung, tất sẽ có hậu báo!"

Bên trong ngọc giản chỉ có câu nói này, trừ cái đó ra, không còn gì khác nữa.

Mà sau khi Phong Vân nghe xong, tinh thần khẽ nhúc nhích.

"Thương Nhai Thập Nhị Cung, Kiếm Cung. . ."

Đây đều là danh tự hần chưa từng nghe nói qua, bất quá hần đoán chừng, đây cũng là thế lực ở trong vô tận hỗn độn.

Dù sao Truyền Thừa Chi Địa này ở trong vô tận hỗn độn, lại thêm thực lực Kiếm Lan lão tổ này, Phong Vân suy đoán tất nhiên là đã siêu việt cấp độ Đạo Quân rồi.

Tổng hợp đủ loại nhân tố, hần mới phán đoán Thương Nhai Thập Nhị Cung, Kiếm Cung này, đều là xuất ra từ bên trong vô tận hỗn độn.

Còn về phần cụ thể là nơi nào, Phong Vân cũng đánh chịu.

Vô tận hỗn độn lớn bao nhiêu, vấn đề này chỉ sợ không có ai biết được, cũng không ai có thể biết rõ vô tận hỗn độn này.

"Đi ra ngoài hỏi ba sinh vật khô lồi kia một chút, xem bọn hấn có biết vị trí của này Nhai Thập Nhị Cung cùng Kiếm Cung Thương hay không. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Lập tức, hấn quay người rời khỏi phiến không gian hư vô, biến mất ở nơi này.

Phong Vân cũng không lấy đi ngọc giản nơi này, đương nhiên, hấn cũng lấy không được

Bởi vì, Truyền Thừa Chi Địa này cũng không phải là một lần duy nhất, hấn không phải là người đầu tiên tiếp nhận truyền thừa, cũng không phải là người cuối cùng.

...

Sau khi Phong Vân từ Thần Điện ra ngoài, tồn tại khô lồi nơi xa, người mặc ngân y, thân ảnh huyết sắc lập tức bay tới, đều hướng về phía Phong Vân ôm quyền, "Chúc mừng, lại có một vị người thừa kế nữa được sinh ra."

"Ồ trước ta, còn có bao nhiêu người thừa kế nữa?" Phong Vân dò hỏi.

"Không có nhiều, không cao hơn ba người."

Tồn tại khô lồi đáp: "Lúc trước thời điểm lão tổ tọa hóa, Kiếm Phù lan rộng ra ngoài không nhiều, chỉ có chín cái mà thôi, tản mát ở nhiều địa phương, nhiều kỷ nguyên như vậy trôi qua, người sở hữu chín cái Kiếm Phù này, đều trước sau tới tham gia khảo nghiệm."

"Bất quá cuối cùng hợp cách, cộng thêm người nữa, cũng mới bốn người mà thôi, mà ưu tú nhất trong đó, chính là người."

Tồn tại khôì ngô cảm khái.

Ba người thừa kế trước kia, người nào mà không phải trải qua chiến đấu gian nan, sinh tử giãỵ dựa, mới cuối cùng khó khăn lắm thông qua khảo hạch, đạt được truyền thừa.

Nhưng ở Phong Vân nơi này, lại đơn giản như là ăn cơm uống nước vậy, cái gì gian nan, cái gì khảo nghiệm, đều bị hấn dễ dàng xông qua, đơn giản tới mức không thể so sánh!

Tựa như là một trò chơi, ba người thừa kế phía trước chỉ có thể coi là người chơi tinh anh, mà Phong Vân, chính là loại đại gamer thần kia, căn bản là không cùng một đẳng cấp!

Tồn tại khôì ngô xem chừng, ngay cả xem như là có kẻ đến sau đi nữa, sợ là cũng xa xa không kịp Phong Vân.

Hấn tất nhiên là người thừa kế yêu nghiệt nhất trong chín người, cũng là có hi vọng nhất đột phá công cùm xiềng xích, tấn thăng Kiếm Đạo chung cực nhất!

Thiên phú Kiếm Đạo Vĩnh Hằng cấp, không phải chỉ là nói suông mà thôi.

Theo tồn tại khôì ngô biết, thiên phú Kiếm Đạo của Kiếm Lan lão tổ, cũng mới là Vĩnh Hằng cấp mà thôi!

Đây cũng chính là nói, nếu như Phong Vân không vẫ lạc, tương lai tất nhiên có thể trở thành một Kiếm Lan lão tổ thứ hai.

"Chín người thừa kế, trừ ta ra, trước mắt chỉ có ba người hợp cách thôi sao.

Phong Vân nghe nói như thế, trong lòng không sai.

Kiểm Lan lão tổ này, hiển nhiên là định lựa chọn chín người thừa kế, sau đó trong chín người thừa kế này nếu như có thể tiến vào Kiếm Đạo chung cực, thì có thể hoàn thành di nguyện của hắn, đưa sáu môn Kiếm Đạo chí cao này trở về Kiếm Cung.

Nghĩ tới đây, Phong Vân lần nữa hỏi thăm ba sinh vật khô lồi nói: "Không biết người có biết vị trí cụ thể của Thương Nhai Thập Nhị Cung cùng Kiếm Cung?"

"Thương Nhai Thập Nhị Cung, là một thế lực cường đại ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, tổng cộng do mười hai cung tạo thành, theo thứ tự là Kim Cung, Hỏa Cung, Mộc Cung, Lôi Cung là mười thuộc tính chi cung."

"Mà hai cung còn lại, thì chính là Kiếm Cung cùng Dao Cung."

Người mặc ngân y mở miệng trước tiên nói: "Bất quá vị trí cụ thể ở nơi đó, nói thực ra, thì chúng ta cũng không biết, vì trước khi chúng ta được chế tác ra, Kiếm Lan lão tổ đã rời khỏi Kiếm Cung rồi."

Là như vậy sao. . .

Không có biết được tin tức xác thật, thần sắc Phong Vân có chút bất đắc dĩ, xem ra sau này hắn cần phải đi tìm Thương Nhai Thập Nhị Cung cùng Kiếm Cung này rồi.

"Đến lúc đó rồi lại nói sau, muốn tấn thăng Kiếm Đạo chung cực, độ khó thật đúng là rất cao."

Trong lòng Phong Vân lâm bầm.

Trước kia hẳn cho rằng bước vào cấp độ Kiếm Đạo chung cực không tính là quá khó khăn, nhưng từ khi nhìn thấy ba môn Kiếm Đạo chí cao này, Phong Vân cảm thấy, muốn đạt tới cấp độ Kiếm Đạo chung cực, vẫn là rất khó.

Dù sao, ba môn Kiếm Đạo chí cao này, một cái so với một cái quý di, một cái so với một cái trù tượng, muốn đạt đến cấp độ đại thành, cũng không phải dễ dàng, chỉ có thiên phú Kiếm Đạo không cũng không đủ.

"Tuyệt Vọng Kiếm Đạo và Hỗn Độn Kiếm Đạo còn có đầu mối, còn Tâm Kiếm Đạo này, quá trù tượng rồi. . ."

Hai môn Kiếm Đạo chí cao trước còn có phương pháp tu luyện kỹ càng, Tâm Kiếm Đạo này, vền vẹn chỉ có một câu mà thôi.

Thế là Phong Vân lại hỏi ba sinh vật khôi lỗi kia chuyện liên quan tới Tâm Kiếm Đạo.

Người mặc ngân y cùng thân ảnh huyết sắc đều không hiểu ra sao, biểu thị căn bản vốn không biết.

Mà tồn tại khôi ngô, mặc dù cũng không hiểu, nhưng vô tận năm tháng trước đây hẳn từng đi theo Kiếm Lan lão tổ, mưa dầm thấm đất, vẫn là biết một chút.

"Ta nhớ được, lão tổ từng nói qua, Tâm Kiếm Đạo, cùng cảnh giới tâm lực có quan hệ, chỉ có tâm cảnh quy chân, nhìn thấu vạn sự vạn vật, tự nhiên có thể tu thành Tâm Kiếm Đạo này. . ."

Tồn tại khôi ngô phun ra những lời này, không chỉ không giải thích nghi hoặc cho Phong Vân, ngược lại làm cho hắn càng mơ hồ hơn nữa.

Bất quá hấn vẫn biết được một điểm, Tâm Kiếm Đạo, cùng tu vi tâm cảnh có quan hệ.

Nhưng tu vi tâm cảnh này quá hư ảo, nó cùng tu vi cảnh giới bình thường không giống nhau, căn bản là không có cảm thụ trực quan, nhìn không thấu, như hoa trong gương, trăng trong nước.

"Quên đi, trước tu luyện Hỗn Động Kiếm Đạo cùng Tuyệt Vọng Kiếm Đạo đã, Tâm Kiếm Đạo, chờ sau này lại nói."

Phong Vân lắc đầu, trước bắt đầu từ hai môn kiếm đạo kia trước.

...

Sau đó, Phong Vân cáo biệt ba vị sinh vật khô lồi, rời khỏi Truyền Thừa Chi Địa đi ra ngoài.

Ba vị sinh vật khô ngô nhìn bóng lưng Phong Vân từ từ đi xa, thần sắc đều là kinh sợ than thở.

Tồn tại khô ngô nhẹ nhàng mở miệng, "Trái qua vô số tuế nguyệt kỷ nguyên, cuối cùng ở thể hệ này xuất hiện một thiên kiêu có thể so sánh với Kiếm Đạo của lão tổ, Kiếm Đạo chung cực xuất hiện đã không xa nữa rồi!"

Người mặc ngân y cùng thân ảnh huyết sắc gật đầu, yêu nghiệt Kiếm Đạo như Phong Vân này, tìm hiểu ra Kiếm Đạo chung cực chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, hấn thiếu nhất hiện tại chính là thời gian.

...

Bên ngoài Truyền Thừa Chi Địa.

Thông Thiên Kiếm Chủ không ngừng đi tới đi lui ở chỗ này, một khóa Thông Minh Kiếm Tâm, lúc này cũng đang không ngừng lung lay, cũng không bình tĩnh được.

Có thể bình tĩnh được sao?

Mặc dù Thông Thiên Kiếm Chủ tin rằng bằng vào thực lực của Phong Vân hẳn là không có vấn đề gì, nhưng trên thân người này gánh vác hi vọng của mấy đời Kiếm Chủ Thông Thiên Kiếm Sơn, có thể không khăn trương được sao!

Mà ngay tại thời điểm Thông Thiên Kiếm Chủ trong lòng không ngừng cầu nguyện, từ bên trong cung điện, chậm rãi đi ra một đạo thân ảnh thon dài!

Chương 918: Vị trí Kiếm Chủ!

Chương 918: Vị trí Kiếm Chủ!

"Phong Vân!"

Thông Thiên Kiếm Chủ trước tiên nhìn qua, sau khi hắn nhìn thấy Phong Vân, thân hình lập tức lóe lên, đi tới gần, mặt mũi tràn đầy khẩn trương nói: "Sao, thế nào rồi, thành công không?"

"Thất bại. . ." Phong Vân phát ra thanh âm trầm thấp.

Thông Thiên Kiếm Chủ nghe vậy, thần sắc kinh hãi, "Làm sao có thể, lấy thực lực của ngươi!"

Hắn còn chưa nói hết lời, Phong Vân lại phun ra bốn chữ, "Mới là lạ đó."

"Tốt, tiểu tử ngươi, ngay cả lão sư của ngươi mà cũng dám trêu chọc!"

Thông Thiên Kiếm Chủ đang muốn phát tác, bỗng nhiên mi tâm của Phong Vân quang mang đại thịnh, bay ra một đạo Hồng Quang, Hồng Quang đụng một cái liền lập tức chui vào trong cơ thể Thông Thiên Kiếm Chủ.

Thông Thiên Kiếm Chủ lúc này sững sờ tại chỗ.

Lúc này, ở bên trong đầu óc hắn, đang có một đạo rồi một đạo tin tức không ngừng xuất hiện, cấu thành Hỗn Độn Kiếm Đạo thiên chương, Tâm Kiếm Đạo thiên chương, Tuyệt Vọng Kiếm Đạo thiên chương. . .

"Cái này, đây là ba môn Kiếm Đạo chí cao khác! Quá, quá cường đại rồi!"

Thông Thiên Kiếm Chủ đầu tiên là chân kinh, sau đó đầu vầng mắt hoa, trong đầu tất cả đều là đủ loại tin tức về ba môn Kiếm Đạo chí cao, có chút đơn giản vượt qua hấn tưởng tượng, phảng phất như có được ma lực không thể tưởng tượng nổi, để cho hấn mê muội.

Loại biểu hiện này của hấn so với Phong Vân khoa trương hơn nhiều.

Nhưng nghĩ lại cũng bình thường, tâm nguyện suốt đời của Thông Thiên Kiếm Chủ chính là đạt được ba môn Kiếm Đạo chí cao khác, hấn vì thế mà nỗ lực không biết bao nhiêu, có thể nói là gian khổ tới rồi tinh rồi mù.

Cho nên bây giờ ba môn Kiếm Đạo chí cao này xuất hiện ở trong đầu của hấn, khoa trương thất thố như vậy, là hoàn toàn có thể lý giải được.

Đây cũng là biểu hiện chân thật nhất của một Kiếm tu si mê Kiếm Đạo.

Hồi lâu sau, Thông Thiên Kiếm Chủ mới từ trong loại trạng thái này tỉnh lại, thần sắc hấn kích động vô cùng, "Su phụ! Nguyện vọng của ngài rốt cục đã thực hiện được rồi! Truyền thừa của Thông Thiên Kiếm Sơn rốt cục cũng đã hoàn chỉnh! Ngài ở dưới cửu tuyền, có thể nhắm mắt rồi!"

Nói xong lời cuối cùng, Thông Thiên Kiếm Chủ không kèm chế được cảm xúc nữa, một đời Kiếm Đạo đại năng, trong hai mắt lại có từng tia lệ quang, có thể nghĩ nội tâm của hấn rung động kịch liệt cỡ nào.

Phong Vân đứng ở một bên yên lặng nhìn xem, không có mở miệng, cũng không hề rời đi.

Hấn biết rõ ràng rằng, lúc này, chỉ cần lắng nghe là được rồi.

Hồi lâu sau, cảm xúc Thông Thiên Kiếm Chủ khôi phục lại bình tĩnh, hần nhìn về Phong Vân, nói khẽ: "Phong Vân, ngươi vì Thông Thiên Kiếm Sơn ta lập ra bất thế chi công, ta quyết định lần này sau khi quay về tông môn sẽ tuyên bố, vị trí Thông Thiên Kiếm Chủ đời tiếp theo, sẽ do ngươi thay thế!"

"A?"

Phong Vân bỗng nhiên nghe được tin tức này, vô cùng ngạc nhiên, hiển nhiên là trong nội tâm cũng không có chuẩn bị gì.

"A cái gì mà a, vốn là ta đã định lập ngươi là Kiếm chủ Thông Thiên Kiếm Sơn đời tiếp theo rồi, chỉ bất quá là trước đây vẫn không tìm được cơ hội, bây giờ ngươi vì Thông Thiên Kiếm Sơn bổ sung truyền thừa, đây là công tích vô thượng, vị trí Thông Thiên Kiếm Chủ nên thuộc về ngươi."

Thông Thiên Kiếm Chủ liếc mắt một cái nói.

"Được rồi, muốn ta nhận vị trí Kiếm Chủ này cũng không phải là không thể được, bất quá ta có một điều kiện."

Phong Vân ngẫm lại, mở miệng nói.

"Tiểu tử ngươi, vị trí Kiếm Chủ này có không biết bao nhiêu tu giả nằm mộng cũng nhớ đến, ngươi ngược lại thì tốt rồi, thế mà còn dám ra điều kiện nữa!"

Thông Thiên Kiếm Chủ dựng râu tròng mắt, "Nói đi, ngươi có điều kiện gì?"

"Rất đơn giản, ta không quản chính sự, chỉ là treo cái tên lên mà thôi."
Phong Vân nói.

"Người nghĩ ăn rằm đi!"

Thông Thiên Kiếm Chủ lập tức phản bác, "Vậ người làm Kiếm Chủ này để làm gì."

"Ta muốn tu luyện, không có thời gian mà." Phong Vân chỉ có thể nói ra câu kia mà thôi.

Thông Thiên Kiếm Chủ nghe vậy, lúc này trầm mặc không nói gì, hồi lâu sau, hấn giống như là nghĩ đến cái gì đó, nhẹ nhàng than thở, gật đầu nói: "Tốt, tùy người vậy."

"Truyền thừa đã đạt được rồi, nên trở về thôi."

"Tốt."

Sau đó, hai người liền thông qua Kiếm Phù rời khỏi nơi này.

...

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, trên một tinh cầu hoang vu.

Phút chốc có quang mang chói lọi sáng lên, tiếp theo, có hai bóng người từ trong đó đi ra, từ hư hóa thực, giáng lâm mà đến.

"Rốt cục đã trở về rồi."

Thông Thiên Kiếm Chủ đến bây giờ vẫn còn cảm giác có chút không chân thực, tâm niệm truyền thừa Kiếm Đạo của hấn, lại đạt được nhẹ nhàng như vậy.

"Bây giờ, muốn cùng ta quay về tổng bộ Càn Nguyên một chuyến không? Ta sẽ tuyên bố lập người làm Kiếm Sơn Chi Chủ đời tiếp theo."

Thông Thiên Kiếm Chủ nhìn về Phong Vân bên cạnh.

Phong Vân lắc đầu cự tuyệt, "Ngươi cứ phát biểu tuyên bố là được, ta trở về suy nghĩ ba môn Kiếm Đạo chí cao kia."

Thông Thiên Kiếm Chủ nghe vậy, nhin không được dò hỏi: "Có nắm chắc ở trước khi Sát Kiếp giáng lâm đều lĩnh hội tất cả đến cấp độ đại thành không?"

Lúc trước hắn nhìn qua ba môn Kiếm Đạo chí cao này, một môn so với một môn còn khó hơn, nói thực ra, nếu như là hắn đi lĩnh hội, thật sự là không có chút nắm chắc nào cả.

"Ta chỉ có thể nói, sẽ cố hết sức mà thôi."

Phong Vân không dám đánh cam đoan, chỉ có thể nói như thế.

"Tốt, vậy ngươi đi tu luyện đi, việc này cứ giao cho ta."

Thông Thiên Kiếm Chủ nói.

Phong Vân gật gật đầu, lập tức, hắn từ biệt Thông Thiên Kiếm Chủ, hóa thành một đạo lưu quang, xuyên vân phá vụ, biến mất ở bên trong Tinh Hà mệnh môn.

Thông Thiên Kiếm Chủ đứng tại chỗ quan sát một lát, sau đó, cũng hóa thành một đạo Kiếm Quang, biến mất không thấy gì nữa.

...

Mà sau khi Thông Thiên Kiếm Chủ trở lại Thông Thiên Kiếm Sơn ở Càn Nguyên Tông không bao lâu, tin tức đầu tiên liền từ trong Kiếm Lư của hắn truyền ra ngoài.

Không lâu sau đó, toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đều vì thế mà chấn động!

Hạch tâm đệ tử Phong Vân, được lập làm Thông Thiên Kiếm Sơn chi chủ đời tiếp theo!

Tựa như là một khóa cự thạch rơi xuống mặt hồ tĩnh lặng, nhắc lên gợn sóng to lớn.

Vô số tu giả cùng thế lực ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cũng không thể bình tĩnh được nữa!

Mặc dù Phong Vân có thiên phú tuyệt thế, là đệ nhất thiên kiêu của Càn Nguyên Tông, không là cả Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, nhưng trước mắt vẫn chỉ là một hạch tâm đệ tử mà thôi.

Thân là hạch tâm đệ tử, lại phải thừa kế vị trí Thông Thiên Kiếm Sơn chi chủ, đây quả thực là khai sáng tiền lệ lịch sử mà!

Chẳng trách những tu giả cùng thế lực kia chấn động như vậy!

Thậm chí, ngay cả các trưởng lão nội môn của Càn Nguyên Tông kia cũng không thể bình tĩnh, tâm thần kinh đãng.

Trong đó đặc biệt kinh hãi nhất chính là Vô Úy Dao Chủ.

Hắn không thể nào hiểu được, vì sao Thông Thiên Kiếm Chủ lại làm ra quyết định này, coi như Phong Vân kia có thiên phú yêu nghiệt đi nữa, lúc này cũng mới vẹn vẹn chỉ là hạch tâm đệ tử mà thôi, với lại tu vi cũng không đủ nữa.

Làm sao có thể thay thế vị trí Kiếm Sơn Chi Chủ!

Bên cạnh, Di Đạo thì ở vào tình trạng chấn kinh đến tột đỉnh, hấn cùng Phong Vân là một kỳ đệ tử của Càn Nguyên Tông, trước mắt hấn vẫn như cũ là nội môn đệ tử mà thôi.

Nhưng Phong Vân, đã trở thành Thông Thiên Kiếm Sơn chi chủ rồi! Cùng sư phụ của hấn bình khởi bình tọa!

Chênh lệch giữa hai bên, đơn giản là đã lớn đến tình trạng không cách nào tưởng tượng được!

Lúc này, Vô Úy Dao Chủ mở miệng nói: "Không được, việc này quá hoang đường, ta sẽ tự mình đi tìm Phong Vân, chắc chắn hấn bây giờ có tư cách gì để kế thừa vị trí kiếm sơn chi chủ!"

Trong lòng Vô Úy Dao Chủ rất hoảng loạn, một khi Phong Vân trở thành Kiếm Sơn Chi Chủ, địa vị sẽ giống như hấn.

Mà cả một đời hấn đều tranh phong cùng Thông Thiên Kiếm Chủ, bây giờ muốn cùng đệ tử đối phương bình khởi bình tọa, chuyện này khiến hấn khó có thể chịu được, cho nên mới có phản ứng lớn như vậy!

Chương 919: Có người bảo bọc liền là tốt!

Chương 919: Có người bảo bọc liền là tốt!

Hoàn Quang Tinh lãnh địa, Hoàn Quang Tinh.

Phong Vân cũng không hề để ý động tĩnh bên ngoài, sau khi hắn trở về liền một mực ở trong lãnh chúa phủ đệ, đồng thời dự định lập tức đi ra ngoài một chuyến, tiến về vô tận hỗn độn.

Hắn đi vô tận hỗn độn chuyến này, không phải vì thứ gì khác, chính là vì tu hành Hỗn Độn Kiếm Đạo.

Ba môn chí cao Kiếm Đạo này, trong mắt Phong Vân cũng chỉ có Hỗn Độn Kiếm Đạo này dễ tu luyện hơn một chút.

Hai môn khác, nhất là Tâm Kiếm Đạo, quá khó!

"Trước tiên tu luyện Hỗn Độn Kiếm Đạo rồi lại nói. . ."

Phong Vân là người theo chủ nghĩa hành động, nếu hai môn chí cao Kiếm Đạo kia khó tu luyện, vậy trước tiên không nghĩ tới chúng, trước tiên cứ tu luyện Hỗn Độn Kiếm Đạo tương đối dễ dàng hơn này trước đã.

Mặc dù nói như vậy, nhưng Hỗn Độn Kiếm Đạo kỳ thật cũng rất khó.

Hỗn Độn Kiếm Đạo, tên như ý nghĩa, chính là luyện hóa Hỗn Độn lực lượng nhập thể, dung hợp với Kiếm Đạo.

Cái này nghe rất đơn giản, cũng chỉ là một nói.

Nhưng thực tế muốn làm được thì cũng không dễ dàng.

Nhất là, muốn luyện Hồn Độn Kiếm Đạo, không phải chỉ cần luyện hóa một tia Hồn Độn lực lượng là có thể giải quyết.

Chỉ tính riêng cấp độ nhập môn, liền cần luyện hóa mười vạn tám ngàn tia Hồn Độn lực lượng.

Tiểu thành, thì cần luyện hóa một trăm tám mươi vạn tia Hồn Độn lực lượng.

Đại thành, cần luyện hóa một ngàn tám trăm vạn tia Hồn Độn lực lượng.

...

Cứ thế mà suy ra, mỗi lần tiến giai đều phải tăng lên gấp mười gấp trăm lần.

Phải biết, Hồn Độn lực lượng cũng không phải nguyên lực thân lực bình thường, đối với tu giả có thân thể không đủ mạnh mà nói, Hồn Độn lực lượng tương đương với độc dược.

Một khi nhập thể, tất sẽ nổ tung mà chết.

Coi như thân thể đạt tiêu chuẩn, có thể nhất thời ngăn cản được sự ăn mòn của Hồn Độn lực lượng, nhưng nếu muốn luyện hóa vào cơ thể, vậy không phải là chuyện nhất thời.

Mà là thời thời khắc khắc đều phải chịu đựng Hồn Độn lực lượng ăn mòn cơ thể, một khi không thể khống chế được, nhẹ thì mất hết tu vi, nặng thì cũng sẽ nổ tung mà chết.

Cho nên nói, muốn luyện Hồn Độn Kiếm Đạo, thân thể nhất định phải mạnh đến tình trạng hoàn toàn không lo lắng sự ăn mòn của Hồn Độn lực lượng.

Bằng không, coi như nhất thời bất tử, nhưng qua năm tháng dài đằng đẳng ăn mòn, vẫn sẽ phải chết, chỉ là vấn đề sớm muộn mà thôi.

"Bằng vào cường độ thân thể của ta trước mắt, đoán chừng cũng tạm đủ để luyện đến đại thành."

Thê Chất thiên phú của Phong Vân đã đạt tới Hồn Độn cấp cực hạn, lại tiến giai thêm một tầng, chính là 'Đạo Quân cấp' .

Đạt đến đại thành, hẳn là hoàn toàn đủ.

Nếu muốn đạt tới viên mãn, khả năng còn thiếu một chút.

Cho nên mới nói, môn Hồn Độn Kiếm Đạo này là một môn duy nhất trong ba môn chí cao Kiếm Đạo tương đối đơn giản với Phong Vân.

"Việc này không nên chậm trễ, lên đường ngay đi."

Phong Vân nghĩ đến liền làm, lập tức ra khỏi phủ đệ, nói với Lana một câu rồi rời đi.

...

Vô tận hồn độn.

Sau khi Phong Vân rời khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, liền thẳng hướng tiến về phía Hồn Độn khu vực.

Hắn không rời Đại Thiên Vũ Trụ quá xa, trước đó tông chủ Càn Nguyên Tông nói cho hắn biết, xung quanh Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đã

không còn cường giả Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ ẩn núp nữa.

Hơn nữa, cho dù là có, tông chủ Càn Nguyên Tông cũng sẽ trước tiên ra tay xử lí.

Có tông chủ Càn Nguyên Tông che chở, lại thêm Phong Vân tự thân cũng có chiến lực mạnh mẽ, đã không sợ bất cứ cường giả nào phía dưới Đạo Quân nữa.

Cho nên nói, hẳn có thể không cần lo sợ mà tới khu vực Hỗn Độn quanh Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ này tu hành.

Dù sao, Hỗn Độn lực lượng đều như nhau, không phân chia ưu khuyết, chỉ có nhiều hay ít mà thôi.

...

Một khu vực Hỗn Độn.

Nơi này ngoại trừ khí lưu tối tăm mờ mịt, không còn cảnh tượng gì khác, ức vạn năm không thay đổi, vĩnh hằng thủy chung, đơn điệu mà cô quạnh.

Bỗng nhiên, một bóng người thon dài xuất hiện ở đây, chính là Phong Vân.

"Xung quanh ức vạn năm ánh sáng, chỉ có vùng này có Hỗn Độn lực lượng nồng hậu dày đặc nhất, chính là nó!"

Phong Vân lựa chọn kĩ càng, sau đó lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu dựa theo phương thức tu hành Hỗn Độn Kiếm Đạo trong đầu mà vận chuyển.

"Rầm ——! !"

Trong nháy mắt, Hồn Độn lực lượng xung quanh giống như phát điên, một mạch phóng thẳng tới chỗ Phong Vân, phảng phất như trên người hắn có lực hấp dẫn trí mạng vậy.

Giờ khắc này, Phong Vân như một hóa thân của lỗ đen, ai đến cũng không cự tuyệt, mặc cho Hồn Độn lực lượng tràn vào, hắn vẫn lù lù bất động.

Dần dần, tia Hồn Độn lực lượng thứ nhất đã bị hắn luyện hóa, dung nhập vào Kiếm Đạo.

Tiếp theo, tia thứ hai, tia thứ ba, tia thứ tư. . . tia thứ một trăm. . . tia thứ một ngàn. . . tia thứ một vạn. . .

Rất nhanh, mười vạn tám ngàn tia Hồn Độn lực lượng bị Phong Vân cấp tốc luyện hóa, đồng thời đều dung nhập vào trong Kiếm Đạo!

Lúc này, có thể rõ ràng trông thấy, trong thức hải của Phong Vân, bên cạnh Huyết Kiếm Kiếm Đạo, Đế Kiếm Kiếm Đạo, Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo, đang có một thanh tiểu kiếm tối tăm mờ mịt hình thành.

Nhìn rất nhỏ, nhưng lại lộ ra một loại ý vị bao dung hết thảy, đồng hóa hết thảy.

Cái này, chính là hình ảnh trừu tượng của Hồn Độn Kiếm Đạo!

Ngưng tụ ra thanh tiểu kiếm màu xám này, cũng mang ý nghĩa, Phong Vân đã luyện Hồn Độn Kiếm Đạo tới nhập môn cấp.

Mà cái này, vền vẹn chỉ hao tổn thời gian một ngày mà thôi.

"Quả nhiên, môn Hồn Độn Kiếm Đạo này với ta mà nói, không hề khó khăn."

Phong Vân lộ ra nét mừng, cứ tiếp tục như vậy, hẳn muốn tu luyện Hỗn Độn Kiếm Đạo đến đại thành, cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

"Tiếp tục nào."

Nếm được chút ngon ngọt, Phong Vân lập tức bắt đầu đổi chỗ khác, tiếp tục hấp thu Hỗn Độn lực lượng ở xung quanh.

Cứ như vậy, một năm sau, Hỗn Độn Kiếm Đạo của Phong Vân đạt tới nhập môn cấp đỉnh phong.

Lại qua một năm, tiến vào giai đoạn tiểu thành.

Sau đó lại tốn ba năm, từ tiểu thành cấp độ đạt tới tiểu thành đỉnh phong!

"Năm năm thời gian, một môn chí cao Kiếm Đạo đã đạt tới tiểu thành đỉnh phong, khoảng cách đại thành cũng vền vẹn chỉ còn nửa bước mà thôi."

Phong Vân đứng giữa vô biên Hỗn Độn, cảm thụ được tiến độ của mình, trong lòng cực kì vui sướng.

Đây coi như là cho đến tận lúc này, là một môn chí cao Kiếm Đạo mà hẳn tu hành nhanh nhất.

Mà cái này, đều thuộc về công lao của Thê Chất thiên phú cùng Kiếm Đạo thiên phú cường đại của hắn, hai cái này, thiếu một thứ cũng không được.

Nếu đổi lại là Thông Thiên Kiếm Chủ, căn bản không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy mà làm được bước này.

...

"Tiếp theo, chính là giai đoạn cuối cùng, tấn thẳng đại thành!"

Phong Vân nhìn qua Hỗn Độn lực lượng bốn phía như Hãn Hải, ánh mắt hùng hực, bước cuối cùng, đang ở trước mắt.

...

Cùng lúc đó.

Tại Hoàn Quang Tinh, Lana cùng Clift đang huấn luyện quân đội, bỗng nhiên, một cỗ uy áp vô cùng đáng sợ bao phủ toàn bộ tinh cầu.

Vô số binh sĩ tâm thần kinh hãi, sắc mặt hoảng sợ, không biết đã phát sinh chuyện gì, có một loại cảm giác như tận thế đã tới gần.

Lana cùng Clift lập tức biến sắc mặt, trước tiên nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy nơi đó, một nhân vật cao lớn đáng sợ đang đứng vững vàng, toàn thân trên dưới tản ra khí tức bá đạo sắc bén.

"Ta chính là tông chủ Càn Nguyên Tông, Vô Úy Dao Chủ, đệ tử hạch tâm Phong Vân ở đâu?"

Một giọng nói mênh mêng mà rộng lớn trong nháy mắt truyền khắp tinh cầu.

Chương 920: Bò!

Chương 920: Bò!

Giọng nói hùng hồn tràn ngập uy nghiêm truyền khắp toàn bộ Hoàn Quang Tinh, khiến vô số sinh linh đều cảm thấy rung động, toàn thân run rẩy, tâm thần khó có thể bình tĩnh.

Liên như là sâu kiến đối mặt với Thiên Thần vậy, run lẩy bẩy, không kiềm chế được.

Trên thực tế, với cảnh giới bán Đạo Quân thất trọng thiên của Vô Úy Dao Chủ, khi đối mặt với các sinh linh trên Hoàn Quang Tinh, xác thực cũng có thể tính là Thiên Thần đối mặt với sâu kiến.

Mặc dù hẳn không hề tản mát ra chút khí tức nào, nhưng loại sinh mệnh cách biệt về trình độ to lớn như vậy, căn bản không cách nào che giấu, một ánh mắt, cũng đủ để áp đảo hết thảy!

Lana cùng Clift nghe được giọng của Vô Úy Dao Chủ, cố nén sợ hãi trong lòng, mở miệng nói:

"Bẩm, bẩm báo Dao Chủ đại nhân, Phong Vân đại nhân, hẳn, hẳn không ở trong lãnh địa."

Khó trách bọn họ lại tỏ ra thất thố như vậy, đối mặt với đại nhân vật như Vô Úy Dao Chủ, bọn họ không khúm núm, đã coi như là khó tìm.

Vô Úy Dao Chủ dù gì cũng là tông chủ một tông là Càn Nguyên Tông, cao cao tại thượng, nắm giữ cả triệu ức sinh mệnh, sinh tử đều chỉ nằm trong một ý niệm của hắn.

Mà hai người bọn họ, chỉ là thống lĩnh nho nhỏ trong lãnh địa mà thôi, vô luận là thực lực hay là thân phận địa vị, đều chênh lệch cực xa.

Có thể đứng ở chỗ này trả lời vấn đề của Vô Úy Dao Chủ, đã là đáng quý!

"Không có trong lãnh địa?"

Vô Úy Dao Chủ nhíu mày lại, thần niệm trong nháy mắt bắn ra, bao trùm toàn bộ Hoàn Quang Tinh, quả nhiên không thấy bóng dáng Phong Vân.

Hắn cường thế giáng lâm Phong Vân lãnh địa, chính là muốn dọa đối phương một phen, khiến cho hắn biết khó mà lui, không cần mưu tính kế thừa vị trí Kiếm Chủ.

Ít nhất không phải hiện tại, thế nào cũng phải đợi đến khi hắn thoái vị.

Nói như vậy, Phong Vân là không có khả năng cùng hắn cùng đứng cùng ngai, mà bối phận của hắn, cũng sẽ không nhỏ hơn Thông Thiên Kiếm Chủ.

Đối với Vô Úy Dao Chủ mà nói, thứ khác đều có thể không quan tâm, bao gồm cả việc Phong Vân hành hạ đệ tử của hắn các loại, duy chỉ có việc này, hắn khó mà tiếp nhận nổi.

Hắn đã cùng Thông Thiên Kiếm Chủ tranh cả một đời, làm sao có thể cứ như vậy mà để Thông Thiên Kiếm Chủ vô duyên vô cớ bối phận cao hơn hắn.

Thậm chí, hẳn đều đã nghĩ đến, lần sau gặp mặt, Thông Thiên Kiếm Chủ nhất định sẽ nói với hẳn: Đồ đệ hiện tại của ta cũng cùng cấp với ngươi, ngươi còn ở trước mặt ta lắc lư làm gì, có ý tốt sao?

Nghĩ đến đây, Vô Úy Đao Chủ liền cảm giác như mình đụng phải sự sỉ nhục lớn lao, căn bản không thể chấp nhận được.

Cho nên hẳn cường thế tới đây, muốn bức lui Phong Vân, kết quả đối phương căn bản vốn không ở đây.

Nhưng hẳn không biết là, ở một góc trên Hoàn Quang Tinh, Trụ Vũ cùng Hắc Tê đang lẳng lẳng nhìn chăm chú hẳn.

"Tên này, không phải là Đao tu lần trước trong đao mộ kia sao? Nhiều năm không gặp, đã bước vào thất trọng thiên cấp độ rồi ư, cũng không tệ lắm."

Hắc Tê mở miệng nói.

"So với chủ nhân thì kém xa, không, phải nói, không có chút khả năng so sánh mới đúng." Trụ Vũ lắc đầu.

"Ngươi lại nói nhảm rồi, ngươi mà đem chủ nhân ra làm ví dụ, chỉ sợ là toàn thế giới này căn bản không có thiên kiêu nữa rồi. . ."

Hắc Tê trợn mắt trừng một cái nói.

"Chúng ta ra tay chứ? Nghe giọng của tên này, có vẻ như ý đồ không tốt đấy."

"Thôi được rồi, chủ nhân nói chúng ta không nên tùy tiện lộ diện, lại nói tên này tuy có uy nghiêm, nhưng cũng không có sát ý, trước quan sát quan sát chút đã."

"Ừm."

Trụ Vũ cùng Hắc Tê cuối cùng lựa chọn đứng ngoài quan sát, đương nhiên, nếu như Vô Úy Dao Chủ làm ra hành vi quấy rối, bọn họ cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Phong Vân hạ lệnh cho bọn hắn trấn thủ lãnh địa, tự nhiên phải tận tâm tận lực.

...

Trên bầu trời.

Vô Úy Dao Chủ hỏi thăm vị trí của Phong Vân không có kết quả, dự định đi tới lãnh chúa phủ đệ chờ.

Lana cùng Clift một mặt khó xử, "Đao Chủ đại nhân, lãnh chúa đại nhân từng nói qua, phủ đệ của hắn ngoại nhân không thể tiến vào."

"Hửm?"

Vô Úy Dao Chủ không nhiều lời, chỉ một ánh mắt, đã khiến Lana cùng Clift toàn thân kịch chấn, nhìn không được lui ra sau, một câu đều nói không ra.

Chênh lệch cảnh giới quá lớn, muốn ngăn cản căn bản không có khả năng.

Vô Úy Dao Chủ chấp hai tay ra sau lưng, phách khí cái thế, dự định bước vào lãnh chúa phủ đệ.

Nơi xa Trụ Vũ cùng Hắc Tê thấy cảnh này, đang định âm thầm từ trong bóng tối ra tay dọa Vô Úy Dao Chủ lùi lại.

Nhưng mà, ngay một khắc này.

Vô Úy Dao Chủ cảm giác thiên địa bỗng nhiên ảm đạm xuống, loại tâm cảnh Càn Khôn Nhật Nguyệt tất cả đều nằm gọn trong lòng bàn tay lập tức vỡ vụn.

Trong cảm ứng, chỉ thấy một vệt hào quang tối tăm mờ mịt ngưng tụ thành Thần Kiếm, xuyên thủng vách ngăn thế giới, nhìn qua tầng tầng hư không, chiếu sáng ra khắp vô biên tinh không.

Dùng tư thái lấp đầy thiên địa chớp mắt đã lao tới, cảm giác áp bách cường thế đầy khủng bố, không cách nào nói rõ, khó mà kháng cự, khó mà tránh né!

Một kiếm thật đáng sợ!

Vô Úy Dao Chủ biến sắc, hét lên một tiếng, rống động càn khôn, dốc hết toàn lực đối kháng.

Kết quả lại khiến tất cả mọi người chấn kinh.

Vệt kiếm quang này rơi xuống, trực tiếp đánh Vô Úy Dao Chủ toàn thân kịch chấn, bay thẳng ra ngoài, đụng nát không biết bao nhiêu tinh không vẫn thạch, ngã xuống rìa biên cảnh Hoàn Quang lãnh địa.

"Bò!"

Một tiếng nói lạnh nhạt quanh quần sâu trong linh hồn Vô Úy Dao Chủ, khiến cả người hắn bị chấn đến bò lăn bò càng, đầu óc choáng váng.

Nhưng Vô Úy Dao Chủ bất chấp hết mọi thứ, sắc mặt vô cùng sợ hãi nói: "Phong Vân! !"

Giọng nói này hẳn không thể quen thuộc hơn được nữa, chính là Phong Vân.

Nhưng đây cũng là thứ khiến hẳn cực độ kinh hãi.

"Vừa rồi một kiếm kia, uy năng có thể so với bán Đạo Quân cửu trọng thiên!"

Vô Úy Dao Chủ hồi tưởng lại một kiếm kia, cơ hồ muốn cắn rơi đầu lưỡi mình, hẳn không thể tin nổi, đó lại là một kiếm mà Phong Vân chém ra!

"Làm sao có thể, làm sao có thể. . ."

Vô Úy Dao Chủ giờ khắc này tựa như quả cà héo, bá đạo sắc bén hăng hái trước đó, lúc này đều bị đánh vè không dám tin thay thế.

Nhưng sự thật bày ra ngay trước mắt, cho dù tàn khốc hơn nữa, hẳn cũng không thể không tin.

Bất tri bất giác, Phong Vân đã trưởng thành đến mức độ mà hẳn cần ngưỡng vọng!

"Vô Úy!"

Đúng lúc này, một giọng nói trong trẻo lạnh lùng quanh quẩn trong đầu hẳn.

Vô Úy Dao Chủ chợt giật mình, lập tức đứng lên, thẳng lưng, cung kính đáp: "Tông chủ, ngài có chuyện gì phân phó Vô Úy."

"Chuyện của Phong Vân ta đã biết được, đây là ý của ta, người nhanh chóng trở về, không được lỡ mạng."

Càn Nguyên Tông tông chủ tiếp tục truyền lời.

Vô Úy Dao Chủ nghe vậy bèn cười khỏ một tiếng, "Ta nào còn dám lỗ mãng, vừa rồi đã bị Phong Vân dùng một kiếm đánh bay."

...

Càn Nguyên tông bản bộ, đại diện tông chủ.

Càn Nguyên Tông tông chủ đang dùng thần niệm cùng Vô Úy Dao Chủ đối thoại, chợt nghe hấn câu nói này, thần sắc kinh sợ quái lạ, "Đã có chuyện gì xảy ra vậy? Vô Úy."

Vô Úy Dao Chủ lúc này mới đem chuyện vừa phát sinh một năm một mười nói cho Càn Nguyên tong tông chủ nghe.

Càn Nguyên Tông tông chủ nghe nói như thế, cứ thế khựng lại tại chỗ.

"Cách ức vạn năm ánh sáng, một kiếm chém bay Vô Úy Dao Chủ. . ."

Giờ khắc này, cho dù là Càn Nguyên Tông tông chủ, trong lòng đều nổi lên sóng to gió lớn, tâm cảnh bình thản vốn đã duy trì nhiều năm, lúc này đã tràn ngập chấn kinh!

Chương 921: Chung cực kiếm đạo, nó không thơm sao?

Chương 921: Chung cực kiếm đạo, nó không thơm sao?

Tông chủ Càn Nguyên Tông không ngờ Phong Vân lại có thực lực như vậy, một kiếm có thể chém bay Vô Úy Dao Chủ.

Tu vi của Vô Úy Dao chủ là bán Đạo Quân thất trọng thiên, nhưng chiến lực lại là bán Đạo Quân bát trọng thiên.

Phong Vân có thể dùng một kiếm chém bay ông ta, chỉ có chiến lực cửu trọng thiên mới làm được!

Điều này chẳng phải nói, thực lực chân chính của Phong Vân bây giờ đã đạt đến cấp độ cửu trọng thiên sao?

“Gia hỏa này, vô thanh vô tức đã đạt đến cảnh giới này!”

Tông chủ Càn Nguyên Tông cường đại như vậy, tâm cảnh trăm vạn kỷ nguyên chưa từng rung chuyển, lúc này lại nhấc lên sóng gió ngập trời vì biểu hiện của Phong Vân.

Mà lúc này, tông chủ Càn Nguyên Tông nhớ lại lúc trước Phong Vân đến tìm mình, cô ta từng cảm nhận được khí cơ trên người hắn.

Mặc dù không rõ ràng, nhưng trong nháy mắt, cô ta lại cảm thấy, đó không phải khí tức mà người mới bước vào cảnh giới bán Đạo Quân có thể làm được.

Nhưng vì quá mờ mịt, lại xuất hiện chớp nhoáng như vậy, cho nên lúc ấy tông chủ Càn Nguyên Tông không để ý.

Bây giờ nghĩ lại, lúc đó, chỉ sợ chiến lược của Phong Vân đã đạt đến cấp bậc kia rồi.

“Tiểu gia hỏa này, thế mà ngay cả ta cũng giấu diếm...”

Tông chủ Càn Nguyên Tông khẽ lắc đầu, nhưng cô ta cũng không để ý.

Ngược lại, trong lòng rất tán thưởng cách làm của Phong Vân.

Trên đường tu hành, nếu muốn có thành tựu, phải ẩn tàng át chủ bài.

“Đáng tiếc, vẫn muộn một chút...”

Tông chủ Càn Nguyên Tông nhẹ nhàng lắc bả, nếu như Phong Vân xuất thế sớm năm kỷ nguyên, dựa vào biểu hiện của hắn bây giờ, đạt đến cấp độ Đạo Quân là tất nhiên.

Bây giờ, chỉ còn lại hơn mười vạn năm mà thôi.

Trong thời gian này, muốn đạt đến cấp độ Đạo Quân, vẫn có chút miễn cưỡng.

Phải biết, hai vị phó tông chủ của Càn Nguyên Tông đã đạt đến cấp độ bán Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong từ một ngàn kỷ nguyên trước.

Nhưng một ngàn kỷ nguyên trôi qua, bọn họ vẫn ở cảnh giới này, hơn nữa, theo quan sát của tông chủ Càn Nguyên Tông, sợ là sẽ tiếp tục ở cảnh giới này nữa, khó có thể nổi danh.

Cho nên, cô ta cho rằng Phong Vân sẽ đạt đến cấp Đạo Quân trong năm kỷ nguyên, đã là lời khẳng định tuyệt đối với hắn rồi!

Nhưng bây giờ, thiếu nhất chính là thời gian.

“Tu hành đi, thời gian có hạn càng mạnh càng tốt, như vậy, cho dù sát kiếp đổ xuống, người cũng có nhiều hơn một cơ hội sống.”

Ánh mắt tông chủ Càn Nguyên Tông tịch mịch, lẩm bẫm nói.

...

Một bên khác.

Phong Vân đứng trong vô tận hỗn độn, thu hồi ánh mắt nhìn về phía Hoàn Quang Tinh, dao động phong mang kiếm đạo khủng bố trong tay cũng ngừng lại theo.

“Hỗn độn kiếm đạo đại thành, quả nhiên uy năng không làm mình thất vọng.”

Trên mặt Phong Vân lộ vẻ hài lòng, cách ngàn vạn năm ánh sáng chém ra một kiếm, trực tiếp chém bay Vô Úy Dao Chủ...

Nếu không phải hấn hạ thủ lưu tình, sợ rằng Vô Úy Dao Chủ đã bị một kiếm của hấn giết chết rồi.

“Ba môn kiếm đạo chí cao phía sau này, có vẻ như uy lực cao hơn ba môn trước một chút.”

Sau khi Phong Vân thử kiếm, trong lòng hấn có cảm giác này.

Hơn nữa, tu hành ba môn kiếm đạo chí cao phía sau này cũng khó hơn ba môn trước rất nhiều.

Hỗn Độn Kiếm Đạo, nếu không phải xưa nay Phong Vân đều chú ý đề thăng phương diện thể chất, hấn sẽ không thể tu hành Hỗn Độn Kiếm Đạo

đến cấp đại thành trong vòng trăm năm được!

Hai môn còn lại, thật sự không tưởng tượng được còn gian nan thế nào.

Nhưng không có cách nào, hẳn nhất định phải lĩnh hội, hơn nữa phải nhanh chóng tìm hiểu ra.

Chỉ như vậy, trước khi hai Đại Thiên Vũ Trụ giao hội, hẳn mới có chiến lược cấp Đạo Quân được.

Vốn dĩ Phong Vân cho rằng một trăm ngàn năm còn lại đủ cho mình đạt đến cảnh giới Đạo Quân.

Nhưng thực tế, hẳn phát hiện, chuyện này khó khăn hơn hẳn nghĩ rất nhiều, hoặc là nói, coi như thành công, nhưng hiệu quả mang lại sẽ không mạnh như hẳn tưởng tượng.

Đâu tiên, nếu tự hẳn lĩnh hội, thời gian tiêu tốn sẽ không chỉ mười vạn năm.

Tiếp theo, nếu hẳn quét hình chiếu, cách này thì không thể làm được.

Nguyên nhân đương nhiên là vì hình chiếu cấp Đạo Quân mà Phong Vân có, chỉ có một cái của tông chủ Càn Nguyên Tông mà thôi.

Hơn nữa, đối phương lại tu Thái Âm Chi Đạo, chỉ có hệ thủy và hệ băng đạt đến cấp Đạo Quân.

Nhưng đối với Phong Vân, một thuộc tính đạt đến cấp Đạo Quân, chiến lược mang lại còn không bằng phương diện kiếm đạo mạnh lên.

Trừ phi mười hệ thuộc tính đều đạt đến cấp Đạo Quân, sau đó dung hợp, chiến lược mới tăng lên lớn.

Còn một hai loại thuộc tính tăng đến cấp Đạo Quân, sẽ phá vỡ sự cân bằng trong cơ thể hắn, chiến lực tăng lên cũng có hạn.

Dù sao, đối với Phong Vân mà nói, mười hệ thuộc tính dung hợp là ưu thế của hắn, nếu bỏ qua ưu thế này, tại cảnh giới ngang nhau, hắn căn bản không phải là đối thủ của tông chủ Càn Nguyên Tông.

Cho nên, muốn tăng lên, thì đều phải tăng lên, nếu không thì đừng tăng, cứ ở cùng cấp độ thì tốt hơn.

Nhưng bây giờ, muốn tăng tất cả thuộc tính đến cấp độ Đạo Quân, độ khó sẽ rất cao.

Sau khi so sánh, lĩnh hội kiếm đạo chí cao, bước vào chung cực kiếm đạo, nó không thom sao?

Mặc dù Phong Vân cho rằng tu hành Tuyệt Vọng Kiếm Đạo và Tâm Kiếm Đạo rất gian nan, nhưng thời gian một ngàn năm, là đủ rồi.

Cho nên, tu hành kiếm đạo mới là Vương Đạo!

Nghĩ đến đây, Phong Vân càng kiên định muốn tu hành kiếm đạo, tối thiểu trong thời gian một trăm ngàn năm này, hắn sẽ dùng tất cả lực lượng để tu hành.

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Sau đó, hắn bắt đầu tập trung sự chú ý đến môn kiếm đạo tiếp theo, Tuyệt Vọng Kiếm Đạo, bắt đầu suy cân thận.

...

Mà lúc Phong Vân lĩnh hội Tuyệt Vọng Kiếm Đạo, ở bên ngoài đã xảy ra dao động rất lớn, bởi vì một kiếm đánh bay Vô Úy Dao Chủ của hắn lúc

trước.

Lúc trước Thông Thiên Kiếm Chủ tuyên bố Phong Vân là Kiếm Sơn Chi Chủ đời tiếp theo đã gây ra gợn sóng không nhỏ ở Đại Thiên Vũ Trụ.

Bây giờ, gợn sóng này còn chưa đi qua, tin tức nặng kí hơn đã xuất hiện.

Cũng liên quan đến Phong Vân!

Biết được Phong Vân một kiếm chém bay Vô Úy Dao Chủ, toàn bộ Đại Thiên Vũ Trụ lại xôn xao.

Thần hồn của tất cả các cường giả đều rung chuyển, kinh hãi đến không thể tin được.

Những ngày này, Phong Vân không hề để ý đến lời bàn tán bịa đặt ở khắp nơi.

Hắn không ra tay thì thôi, vừa ra tay đã tạo tiếng hót kinh người, khiến tất cả tu giả đều phải ngậm miệng, rung động không thôi.

Trên thực tế, ngay cả Thông Thiên Kiếm Chủ, sau khi biết chuyện này cũng bị dọa đến mức há to miệng, trên mặt tràn đầy kinh ngạc.

Chiến lược của Vô Úy Dao Chủ chỉ kém ông ta một chút mà thôi.

Phong Vân có thể một kiếm chém bay Vô Úy Dao Chủ, chẳng phải cũng có thể một kiếm chém bay ông ta sao?

“Mẹ nó, đệ tử này của ta, rốt cuộc là quái vật gì vậy?”

Thông Thiên Kiếm Chủ hoàn toàn phục.

Chương 922: Đoạt cơ đại pháp!

Chương 922: Đoạt cơ đại pháp!

Chuyện Phong Vân một kiếm chém bay Vô Úy Dao Chủ không chỉ nhắc lên ngọn sóng ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, mà thông qua gian tế, còn truyền đến Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, kinh động đến Ma Quân chí cao vô thượng!

Trong một đại điện rộng lớn, tối tăm, ma uy dày đặc, mệnh mông như ngục, khiến người ta không rét mà run, thần hồn run rẩy.

Bên ngoài đại điện, có mấy vị Ma Vương đang đứng, rất cung kính, giống như đang báo cáo gì đó.

Cẩn thận nghe, chính là chuyện Phong Vân một kiếm chém bay Vô Úy Dao Chủ.

Phút chốc, bên trong truyền ra một giọng nói trầm thấp: “Ta nhớ chiến lực của Vô Úy Dao Chủ có thể so với bán Đạo Quân bát trọng thiên, lại bị một kiếm của Phong Vân chém bay, vậy chiến lực của hắn chắc chắn đã đạt đến bán Đạo Quân cửu trọng thiên rồi.”

“Tuổi trẻ như vậy đã có chiến lực bực này, tương lai khẳng định sẽ thành tựu Đạo Quân, thậm chí, Đạo Quân còn chưa chắc là điểm cuối cùng...”

Ngoài điện, mấy tên Ma Vương nghe nói như vậy, sắc mặt thay đổi, bọn họ không ngờ Ma Quân đại nhân lại đánh giá Phong Vân cao như vậy.

Nhưng nghĩ lại cũng rất bình thường, Phong Vân mới từng đó tuổi đã đạt đến cảnh giới này, có thể nói là trước nay chưa từng có, thậm chí sau này cũng không có.

“Ma Quân đại nhân, chúng ta có muốn ra tay trong bóng tối, xử lý tên Phong Vân này, chấm dứt hậu hoạn không, dù sao, còn hơn mười vạn năm nữa là đến thời gian hai Đại Thiên Vũ Trụ giao hội, sợ rằng trong thời gian này hẳn sẽ đạt đến cấp Đạo Quân!”

Một vị Ma Vương không nhịn được nói.

“Không cần, đạt đến cấp độ Đạo Quân không dễ dàng như vậy, mặc dù thiên phú, tư chất của Phong Vân nghịch thiên, nhưng hơn mười vạn năm cũng rất khó đột phá, hơn nữa, cho dù chúng ta tập sát trong bóng tối, người cho rằng tông chủ Càn Nguyên Tông sẽ ngồi yên quan sát sao?”

“Lui ra đi, việc này ta tự có an bài.”

“Vâng!”

Mặc dù mấy vị Ma Vương không cam lòng, nhưng không dám chống lại mệnh lệnh của Ma Quân, cáo từ rời đi.

Hơn nữa, thật ra bọn họ cũng biết Ma Quân nói là sự thật, nếu như là trước đây, bọn họ có thể thành công, nhưng bây giờ, tất nhiên tông chủ Càn Nguyên Tông sẽ dốc toàn lực bảo vệ Phong Vân, bọn họ muốn ở trong bóng tối giết Phong Vân, quả thật rất khó.

Lần trước tiêu diệt Côn Đồ, bọn họ đã phải trả đại giới, đến nay còn chưa khôi phục lại, bây giờ, thật sự không chịu được đại giới thêm lần nữa.

Sau khi mấy tên Ma Vương rời đi, chỗ sâu trong ma điện, trên một bảo tọa to lớn, có một thân ảnh đang ngồi thẳng, được ma khí màu đen vây

quanh, vị trí lộ ra là lân giáp đen kịt, tản ra sự lạnh băng.

Thân ảnh to lớn này, chính là Ma Quân duy nhất của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, tên là ‘Ám Diệu Ma Quân’!

Lúc này, trên mặt Ám Diệu Ma Quân toát ra vẻ rung động, trầm thấp nói: “Tư chất của tên Phong Vân này quá đáng sợ, đã vượt qua Côn Đồ năm đó, không, ngay cả tông chủ Càn Nguyên Tông cũng kém xa hắn!”

“Thế nào? Ngươi sợ?”

Bỗng nhiên, một giọng nói khàn khàn vang lên trong ma điện.

Ám Diệu Ma Quân cũng không suy nghĩ gì nữa, mở miệng nói: “Sợ, ta đương nhiên sợ, tư chất bậc này, cho dù ở Ma Giác tộc trong vô tận hỗn độn cũng xếp hàng đầu, thậm chí còn có tiềm năng trở thành Vĩnh Hằng Thiên Quân, sao ta lại không sợ!”

“Hắc hắc, thiên kiêu bực này hẳn là cơ duyên của ngươi mới đúng, nếu thi triển Đoạt Cơ Đại Pháp, thiên phú này, không phải sẽ là của ngươi sao? Đến lúc đó, cấp độ Đạo Quân của ngươi sẽ không còn gông cùm xiềng xích nữa.”

Giọng nói khàn khàn tiếp tục vang lên, mang theo lực mê hoặc không thể cự tuyệt được.

Trên mặt Ám Diệu Ma Quân lộ ra vẻ mơ ước: “Ngươi nói không sai, đây là cơ duyên của ta, Phong Vân, tông chủ Càn Nguyên Tông, ta đều muốn có!”

Giọng nói quanh quẩn trong ma điện, nhắc lên dao động trùng điệp!

...

Một bên khác.

Phong Vân không biết thiên phú của mình đã bị Ma Quân của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ ngấp nghé.

Lúc này, hắn đang âm thầm tu hành Tuyệt Vọng Kiếm Tu, hơn nữa, đã có đầu mối.

“Dựa theo phương thức tu hành mà phía trên nói, phải trải qua tuyệt vọng chi cảnh, nhờ vào đó nhưng tụ một hạt giống tuyệt vọng, để làm hạch tâm, bắt đầu hấp thu các loại lực lượng tuyệt vọng để tẩm bổ hạt giống này, khi nó nở hoa kết trái, đó là lúc Tuyệt Vọng Kiếm Đạo đại thành.”

Phong Vân đứng trong vô tận hỗn độn, trong lòng tự nói.

Mà ngưng tụ ra một hạt giống Tuyệt Vọng, coi như đã nhập môn Tuyệt Vọng Kiếm Đạo.

“Vấn đề là, làm sao để trải qua tuyệt vọng chi cảnh.”

Đây là vấn đề khiến Phong Vân cảm thấy hoang mang nhất.

Dựa vào thực lực của hắn bây giờ, có thể khiến hắn cảm thấy tuyệt vọng, chỉ sợ chỉ có cường giả cấp Đạo Quân.

Nhưng hắn không thể đi tìm Đạo Quân được, ngộ nhờ hắn thất thủ bị đánh chết thì làm sao bây giờ.

Hơn nữa, hắn phải đi đâu tìm Đạo Quân đây, tông chủ Càn Nguyên Tông khẳng định không được, còn lại, chỉ có Ma Quân của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ mà thôi.

Ông ta ước gì hắn chết đi, bây giờ lại đi tìm ông ta, không phải đưa dê vào miệng cọp sao?

Nghĩ tới nghĩ lui, căn bản không có cách nào khiến hấn trải qua tuyệt vọng.

“Có rồi!”

Lúc này, trong đầu Phong Vân bỗng nhiên lóe lên một suy nghĩ: “Mình thì không được, nhưng mình có thể phong ấn bản thân!”

Hấn chỉ cần phong ấn ký ức và tu vi của mình, lấy thân phận phạm nhân bình thường đi vào vạn trượng hồng trần, lẫn mò trong chúng sinh, có thể ngộ ra muôn màu của cuộc đời.

Nhưng hấn lập tức lắc đầu: “Không được, thiên phú thể chất của mình quá cường đại, không thể phong ấn được.”

Phong Vân có thể phong ấn tu vi và cảnh giới, nhưng thân thể thì không có cách nào.

“Còn một biện pháp.”

Đó chính là, dựa vào huyền đạo vô thượng của Phong Vân, hấn sẽ đưa ý thức linh hồn mình vào trong đó, phong ấn tất cả tu vi và ký ức, chỉ để lại ý thức linh hồn cơ bản nhất.

Lấy ý thức linh hồn trải qua hoàn cảnh tuyệt vọng trong huyền thuật, cũng có thể đạt được hiệu quả tương tự.

Nhưng, cách này có một khuyết điểm trí mạng.

Nếu ý thức linh hồn của Phong Vân quá mức nhập sâu vào trong đó, trải qua nhiều cảnh tượng, có khả năng sẽ trầm luân vĩnh viễn, không thể tỉnh lại được.

Nói cách khác, Phong Vân có thể trở thành zombie, tức thân thể còn sống, nhưng ý thức linh hồn đã trầm luân.

Phải cẩn thận lựa chọn!

Nhưng mà, Phong Vân chỉ do dự một chút, đã lập tức quyết định thực hiện phương án này.

Không khác, hắn có lòng tin vào linh hồn cường đại của mình, hơn nữa, hắn cũng không có lựa chọn khác, thời gian có hạn, có phương pháp thì phải thử.

Nghĩ đến đây.

Phong Vân liền trở lại Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, lựa chọn một tinh cầu tương đối hoang vu, không có dấu hiệu sinh mệnh, vô cùng tĩnh mịch, thích hợp để hắn thi triển huyền thuật!

Chương 923: Hạt giống tuyệt vọng!

Chương 923: Hạt giống tuyệt vọng!

Trên tinh cầu sinh mệnh hoang vu cô quạnh.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, sau khi đã chuẩn bị sẵn sàng, hắn lập tức phát động huyền thuật vô thượng.

Oanh!

Khi hắn thôi động thiên phú huyền đạo, trong đầu lập tức nổ vang một tiếng.

Trong nháy mắt, huyền cảnh vô hình truyền ra, mê mang mù mịt như ảo mộng, bao trùm hắn.

“Sau đó, phong ấn!”

Trong lòng Phong Vân thầm nói một tiếng, phong ấn tu vi và ý thức của mình, để ý thức linh hồn nhập vào huyền cảnh.

“Đợi thành quả...”

Sau khi phun ra chữ cuối cùng, Phong Vân hoàn toàn lâm vào yên lặng, dung nhập vào trong huyền cảnh.

...

Đây là một thôn núi nhỏ, nơi xa có một dòng suối, dòng suối rất thanh tịnh, mơ hồ nhìn thấy cá nhỏ đang bơi, thỉnh thoảng còn nhảy lên mặt nước.

Bên cạnh là một rừng trúc, lá trúc rậm rạp, xanh um tươi tốt.

Một thiếu niên trên đầu có hai sừng đang đứng ở đây, trên người mặc quần áo vá, nhìn khuôn mặt, lại có mấy phần tương tự Phong Vân.

“Hai lượng, hai lượng!” Nơi xa, có một người phụ nữ cất cao giọng hét lên.

“Đây ạ, mẹ.” Thiếu niên cũng cao giọng đáp.

Đây là con trai của một người thợ săn, lúc nhỏ đã theo phụ thân lên núi săn bắn, sau đó lại thích một cô gái nhà giàu, nhưng gia tộc cô gái lại không nhìn trúng hắn, trong một lần phụ thân hắn lên núi săn bắn, đã mất mạng, sau đó một mình thiếu niên lên rừng...

Dần dần, dựa vào trí thông minh trời sinh, hắn đã nghĩ ra cách săn bắn hiệu quả, dần tích lũy tiền, dựa vào kỹ thuật săn bắn mà càng ngày càng phát đạt, thiếu niên trở thành một nhân vật lớn trong đám thợ săn nơi đó, dưới trướng có không ít thợ săn, gia tộc của cô gái lại chủ động gia nhập...

Đây là thế giới không có người tu hành, một thế này Phong Vân là thợ săn, thời thiếu niên khôn khó, trung niên thành người giàu có một phương, lúc già thế lực tan rã, xảy ra đủ loại chuyện tuyệt vọng bi phẫn.

Thế này Phong Vân lại trở thành một hiệp khách tuyệt thế, hắn là thiên hạ đệ nhất, thực lực không thể tưởng tượng được.

Hắn từ hải ngoại phiêu bạt trở về, muốn tìm kiếm cha mẹ ruột.

Năm đó cha mẹ hắn bị kẻ thù truy sát, bắt đắ dĩ mới vút bỏ hắn.

Dựa theo trí nhớ hồi nhỏ, cuối cùng hắn cũng tìm được địa chỉ của cha mẹ ruột, kết quả lại khiến hắn tuyệt vọng, nơi này đã sớm trở thành một nghĩa địa chôn đầy xương cốt trắng...

Phong Vân trở thành học trò của một y quán, dốc lòng đi theo đại phu của y quán học tập, trải qua những ngày tháng vô cùng yên tĩnh.

Sau đó, hắn dựa vào tư chất và thiên phú cao, trở thành thầy thuốc trẻ tuổi nhất trong y quán, ông chủ y quán còn gả con gái cho hắn.

Lúc thanh danh hắn vang dội, các thầy thuốc khác bắt đầu ghen tỵ hắn, liền hợp lại mưu hại hắn...

Một thế này Phong Vân là ma đầu...

Mục tiêu duy nhất trong lòng hắn là xưng bá thiên hạ, thống nhất thế giới, khiến tất cả mọi người phải nghe theo mệnh lệnh của hắn, tôn sùng hắn.

Thuận hắn thì sống, nghịch hắn thì chết!

Hắn bắt đầu quãng thời gian làm ma đầu, thành lập thế lực một phương, sau đó không ngừng mở rộng, tiêu diệt chiếm lĩnh các thế lực khác.

Cứ như vậy, hắn trở thành đại ma đầu đứng đầu ma đạo.

Cuối cùng các thế lực chính đạo liên hợp, toàn bộ thiên hạ đều chống lại hắn.

Một thế lại một thế qua đi.

Mỗi một thế, Phong Vân đều trải qua cục diện tuyệt vọng, cho dù là chính phái, ma đầu hay người bình thường, kết quả cuối cùng đều đi vào con đường tuyệt vọng.

Những thế giới huyền cảnh này, giống như đều lần lượt trọng sinh vậy.

Bởi vì Phong Vân tự phong ấn chính mình, cho nên tuyệt đối chân thực, ít nhất, trong cảm giác của ý thức linh hồn, thì không khác gì đầu thai chuyển thế.

Cứ như vậy, một thế lại tiếp một thế, thời gian bên ngoài cũng bất tri bất giác trôi qua.

Chớp mắt, hai vạn năm yên lặng trôi qua.

Trên tinh cầu hoang vu cô quạnh, Phong Vân đã ngồi xếp bằng hai vạn năm, chưa từng động đậy, trên người bám đầy hạt bụi nhỏ, giống như một pho tượng cổ xưa, vĩnh hằng bất hủ.

Ong!

Lúc này, Phong Vân đang khoanh chân ngồi đó, bỗng nhiên quanh người tràn ra một loại khí tức huyền diệu, giống như có gì đó sinh ra.

Trong huyền cảnh, mỗi thế của Phong Vân đều đối diện với cục diện tuyệt vọng, hắn đã trải qua các cung bậc cảm xúc yêu hận tình cừ, ngọt bùi cay đắng.

Ngay từ đầu, hắn còn không hiểu được, nhưng dần dần, trải qua rất nhiều tình cảnh tuyệt vọng trong đời người, hắn đã bắt đầu hiểu.

...

“Đại sư, vạn trượng trần hồng ta đã chán ghét và tuyệt vọng, nguyện dâng thân vào sa môn, xin đại sư thành toàn!”

Trước một ngôi chùa, một thanh niên mặc áo đen quý gói bên ngoài, cung kính nói với một lão hòa thượng.

“A di đà phật, thí chủ đã quyết tâm, tự nhiên lão nạp sẽ không cự tuyệt.”
Lão hòa thượng chấp tay trước ngực, nói.

Nhưng mà, đúng vào lúc này...

Ầm ầm!

Cả thế giới bỗng nhiên rung động, một giọng nói vô hình quanh quẩn trong đầu người thanh niên mặc áo đen.

“Tĩnh lại!”

Thanh niên mặc áo đen khẽ giật mình, lập tức đứng lên, nhìn quanh bốn phía, ánh mắt lướt qua lão hòa thượng đối diện đang kinh ngạc và ngôi chùa, núi sông... gần đó. Toàn bộ thế giới đều nằm trong ánh mắt hắn.

“Luân hồi từng thế, cuối cùng cũng phải kết thúc.” Thanh niên áo đen nhẹ nhàng nói.

...

Ầm ầm!

Một giây sau, cả thế giới hoàn toàn sụp đổ, thế giới huyễn cảnh bị tiêu diệt.

Cảnh tượng trước mắt Phong Vân thay đổi, hắn vẫn ngồi khoanh chân trên tinh cầu hoang vu cô quạnh như trước.

Giờ khắc này, trong ý thức hải của hắn đang xảy ra thuế biến.

Oanh!

Một cỗ lực lượng vô hình tràn ra, lộ ra cảm giác tuyệt vọng và bi thương quanh Phong Vân, đó là lực lượng linh hồn từ sâu trong nguồn gốc, có thể ảnh hưởng đến thân hồn bên ngoài.

Trong ý thức hải.

Ảo ảnh và hiện thực giao nhau, lực lượng tuyệt vọng quanh quần ở đây, hình thành một hạt giống.

Hạt giống này, chính là ‘Hạt giống tuyệt vọng’ cần thiết để tu hành Tuyệt Vọng Kiếm Đạo.

Mà cái này, cũng mang ý nghĩa, Tuyệt Vọng Kiếm Đạo của Phong Vân chính thức đạt đến giai đoạn nhập môn, cũng là giai đoạn khó khăn nhất.

Chỉ cần bước qua giai đoạn đầu tiên đầy gian nan này, thì tiểu thành và đại thành sau đó sẽ không có vấn đề, chỉ cần hấp thu lượng lớn lực lượng tuyệt vọng, thì có thể khiến ‘Hạt giống tuyệt vọng’ này nở hoa kết trái.

“Tốn hai vạn năm, cuối cùng mới ngưng tụ được ‘Hạt giống tuyệt vọng’ này.”

Phong Vân than thở.

Mặc dù lực linh hồn của hắn cường đại như vậy, nhưng cũng suýt nữa đã lâm vào huyền cảnh, không thể kiềm chế được.

Trong huyền cảnh, hắn đã trải qua bao nhiêu thế, bao nhiêu nhân sinh, nào là chính đạo, tà đạo, nào là phạm nhân, nông dân, thô phi, cao thủ ẩn thế, tú tài đọc sách, quan to, hoàng đế, yêu quái...

Chương 924: Ma vực!

Chương 924: Ma vực!

Tuyệt đôi thế luân hồi, cho dù là ở trong huyễn cảnh, nhưng cũng không khác gì thế giới chân thực.

Khi Huyền Thuật đạt tới cực hạn, hư ảo chính là chân thực.

Đây cũng là lí do mà Phong Vân có linh hồn lực cường đại, thời khắc sống còn đã tỉnh lại, thành công tìm hiểu ra tuyệt vọng chi ý.

Đôi lại là những tu giả khác, sợ là vĩnh thế trầm luân cũng không tự biết!

"Trời không phụ người có tâm, tự ngược như vậy, rốt cục cũng có thành quả."

Phong Vân nhìn tuyệt vọng chi ý quanh quẩn quanh thân mình, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, tốn thời gian hai vạn năm thời gian, cũng còn nằm trong phạm vi chịu đựng của hắn.

"Tiếp theo, chính là nuôi dưỡng hạt giống Tuyệt Vọng này mọc rễ nảy mầm, đơm hoa kết trái. . ."

Phong Vân lẩm bẫm nói.

Mà muốn làm được, hắn cần có đại lượng tuyệt vọng lực lượng.

Tuyệt vọng lực lượng này, không liên quan tới tu vi cao thấp, cũng không liên quan tới chủng tộc, chỉ cần có sinh mệnh tồn tại, đều sẽ sinh ra

tuyệt vọng lực lượng, không có gì khác biệt.

"Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ khẳng định không được."

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đã bị Càn Nguyên Tông tông chủ thống nhất, ít có giết chóc, căn bản không có bao nhiêu tuyệt vọng lực lượng, hẳn cần tìm kiếm loại thế giới vô cùng tàn khốc, có thể xưng như địa ngục trần gian kia cơ.

Các sinh linh sinh tồn ở nơi đó, mỗi thời mỗi khắc đều sẽ sinh ra tuyệt vọng lực lượng.

Thế giới như vậy, mới là nơi Phong Vân cần.

"Thế giới tựa như địa ngục, ta nghĩ, chỉ có một nơi."

Phong Vân bỗng nhiên khẽ đổi sắc, lâm bảm.

Đó chính là, Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ!

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, bên trong chỉ có Ma tộc sinh hoạt, cũng bởi vì vậy nên sinh tồn cực kì tàn khốc mà thảm thiết, mỗi thời mỗi khắc đều sẽ xảy ra tranh đấu giết chóc.

Đây là cách sinh tồn của Ma tộc, giống như đang dưỡng cỏ vậy, từ trong ức vạn Ma tộc chọn lọc ra kẻ mạnh nhất, còn những kẻ khác, đều chỉ là đá kê chân, không có người nào để ý sống chết của bọn họ.

Vùng đất có thể so với địa ngục như thế, tuyệt vọng lực lượng sinh ra tất nhiên rất nhiều.

Nhưng Phong Vân chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, hẳn cũng không dám đi vào Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, mặc dù có Biến Thân thiên phú

cũng không được, Ma Quân kia chỉ cần vài phút là có thể cảm ứng được hần.

"Mặc dù không thể đi vào Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, nhưng Trung Thiên Vũ Trụ, Tiểu Thiên Vũ Trụ dưới trướng nó, lại có thể len lén vào. . ."

Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ thống lĩnh một phương Hỗn Độn, dưới trướng tự nhiên cũng có không ít Trung Thiên Vũ Trụ cùng Tiểu Thiên Vũ Trụ. Những vũ trụ thế giới này, sinh mệnh trong đó cũng đều là Ma tộc, cách sinh tồn tự nhiên cũng giống như Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

"Tuyệt vọng lực lượng không liên quan gì tới tu vi cao thấp, những Trung Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới này, vừa lúc thích hợp với ta." Phong Vân thàn nói.

Ma Quân mặc dù mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng cảm ứng được tình huống của các Trung Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới dưới trướng mình, lại thêm Phong Vân có Biến Thân thiên phú, hoàn toàn không cần lo lắng.

"Triển thôi!"

Nghĩ rõ ràng đủ loại chi tiết, Phong Vân lập tức quyết định hành động.

Chỉ thấy hần lác mình biến hoá, hóa thành một chùm quang mang, dung nhập vào Hỗn Độn lực lượng, bay về một hướng khác với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Nơi đó, chính là cương vực của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

. . .

Phong Vân một đường giấu mình mà đi, cũng không lâu lắm, liền đi tới khu vực nằm trong phạm vi thể lực của Ma Giới Đại Thiên Vũ Trụ.

Đến nơi này, hắn rõ ràng cảm giác được trong Hỗn Độn lực lượng xung quanh mình đều xen lẫn từng tia từng sợi Ma Khí, mặc dù không quá lộ ra, nhưng vẫn như cũ bị Phong Vân cảm nhận được.

"Mảnh Hỗn Độn này, xem ra đã bị cải tạo hoàn toàn thành Ma vực rồi."

Phong Vân tự nói.

Trong 'Ma vực' này, mọi sinh linh sinh ra đều biến thành Ma tộc, trời sinh đã quen thuộc Ma Khí, thị huyết ham giết chóc, ngang ngược tàn nhẫn.

Có thể tưởng tượng, nếu như Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ suy sụp, nơi đó đoán chừng cũng sẽ trở thành một bộ phận của 'Ma vực'.

Đến lúc đó, liền không chỉ là Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, các Trung Tiểu Thiên Vũ Trụ dưới trướng nó, thậm chí, cả Tiểu Thiên Vũ Trụ quê hương của Phong Vân, đều sẽ bị ảnh hưởng, hóa thành Ma tộc!

Đây đối với Phong Vân mà nói, tự nhiên là chuyện tuyệt đối không cho phép phát sinh.

"Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, tất phải diệt trừ!"

Ánh mắt Phong Vân trước giờ chưa từng kiên định cùng túc sát như vậy, đây là lần đầu tiên hắn chân chính trên ý nghĩa muốn hủy diệt một tên địch nhân, hoàn toàn không muốn lưu lại mảy may chỗ trống nào.

Ban đầu ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, mặc dù Nhân tộc cùng vũ trụ vạn tộc tranh phong, nhưng cuối cùng, Phong Vân cũng chỉ xử lý mấy tên Dị tộc cường giả nhằm vào hắn mà thôi, cũng không ra tay với Dị tộc tộc đàn.

Nhưng bây giờ, Phong Vân không chỉ muốn tiêu diệt cường giả của Ma Giới Đại Thiên Vũ Trụ Ma tộc, mà toàn bộ vũ trụ thế giới này, hẳn đều muốn hủy diệt!

Bởi vì, đây là khối u ác tính, lưu lại, chỉ trăm hại mà không một lợi!

...

Thật vất vả đè xuống mọi suy nghĩ nhấp nhô trong lòng, Phong Vân hóa thành một sợi Ma Khí, chính thức bước vào khu vực nằm trong phạm vi thế lực của Ma Giới Đại Thiên Vũ Trụ.

Hắn biến hóa thành Ma Khí, có thể rõ ràng cảm giác được, tại chỗ sâu trong khu vực này, có một luồng Ma Khí chi nguyên vô cùng mênh mông, khủng bố vô biên, bao trùm mỗi một góc.

Rất hiển nhiên, chính là vật này đã làm thay đổi cả vùng Hỗn Độn Thế Giới này.

Phong Vân chỉ cảm ứng một chút liền lập tức rời đi, hẳn tới đây là vì hấp thu tuyệt vọng lực lượng, không phải đến gây sự, cho nên tuyệt đối không thể bại lộ.

Bằng không nếu bị Ma Quân phát hiện, hẳn phải chết không nghi ngờ, ngay cả Càn Nguyên Tông tông chủ đều không cứu được hắn.

Rời xa khỏi khu vực trung tâm, Phong Vân chỉ tản bộ quanh biên giới, tìm kiếm các Trung Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới.

"Tìm được rồi!"

Cũng không lâu lắm, Phong Vân cảm ứng được phía trước xuất hiện phản ứng của đại lượng sinh mệnh khí tức, hẳn lập tức vụng trộm đi qua,

phát hiện là một Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới.

Hắn đi tới gần, dễ như trở bàn tay liền lên được vào bên trong.

Vừa vào bên trong đó, nồng độ Ma Khí lập tức lên cao gấp 100 lần, khắp nơi đều là tiếng la giết, khắp nơi đều là tranh đấu. . .

Mỗi thời mỗi khắc đều sẽ có sinh linh chết đi, máu cùng lửa xen lẫn, tàn khốc cùng thảm thiết là chủ đề vĩnh hằng bất biến.

Tuyệt Vọng hạt giống trong thức hải Phong Vân, lúc này cũng nhẹ nhẹ rung động, rất hiển nhiên, nó cảm ứng được đại lượng tuyệt vọng lực lượng.

Không chút do dự, Phong Vân dung nhập vào hư không, xếp bằng ở đây, bắt đầu thôi động 'Tuyệt Vọng hạt giống', lấy tuyệt vọng lực lượng của cả một Tiểu Thiên Vũ Trụ này làm chất dinh dưỡng, không ngừng hấp thu nuôi dưỡng nó.

Có thể rõ ràng nhìn thấy, trong thức hải, 'Tuyệt Vọng hạt giống' kia liền giống như là một miếng bọt biển thiếu nước vậy, điên cuồng hấp thu tuyệt vọng lực lượng ở ngoại giới.

Rất nhanh, tuyệt vọng lực lượng tồn trữ hồi lâu ở nơi này đã bị hấp thu toàn bộ!

Mà lúc này, Phong Vân phát hiện, Tuyệt Vọng hạt giống trong thức hải của hắn, có vẻ như đã lớn mạnh thêm mấy phần, thậm chí, ần ần có ý muốn phá xác mà ra.

"Lại đi!"

Phong Vân lập tức rời khỏi Tiểu Thiên Vũ Trụ này, bắt đầu tìm kiếm các Trung Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới.

Hắn liên tục làm như vậy, 'Tuyệt Vọng hạt giống' trong thức hải cũng càng ngày càng lớn mạnh hơn.

Cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ nở hoa kết trái!

Chương 925: Càng phát ra thâm bất khả trắc!

Chương 925: Càng phát ra thâm bất khả trắc!

Trong vô biên Ma vực, một vùng không gian không đáng chú ý.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, lúc này, trong thức hải của hắn, 'Tuyệt Vọng hạt giống' đã lớn bằng mặt trời nhỏ, nhưng cũng không phát ra ánh sáng, chỉ là có từng vòng từng vòng tuyệt vọng lực lượng vô hình chấn động, tựa như một tụ hợp thể tuyệt vọng to lớn.

Bất chợt, sau khi 'Tuyệt Vọng hạt giống' to lớn kia hấp thu một lượng tuyệt vọng lực lượng khổng lồ, mặt ngoài bỗng nhiên xuất hiện từng vết rách.

"Tạch tạch tạch rắc rắc. ."

Như là trên mặt gương trơn nhẵn xuất hiện vết rách vậy, trong khoảnh khắc đã trải rộng ra khắp toàn thân.

Một giây sau, 'Tuyệt Vọng hạt giống' âm âm nổ tung, một thanh thân kiếm màu đen phá xác mà ra, một cỗ khí tức quỷ khốc thần gào thảm thiết, hỗn hợp cả Kiếm Đạo phong mang, trong nháy mắt lan tràn ra.

Mà ở bên ngoài, lúc này Phong Vân cho người ta cảm giác hết như là người thu hoạch trong địa ngục, tuyệt vọng khí tức bao phủ nhân gian, lực lượng đáng sợ khiến quỷ thần đều muốn tuyệt vọng!

Dù cho là tu giả tâm tính kiên định, sợ là cũng thất thủ trước cỗ tuyệt vọng lực lượng này, sắc mặt tái nhợt.

"Hạt giống đã phá xác mà ra, Tuyệt Vọng Kiếm Đạo chính thức đi vào giai đoạn tiêu thành, cách giai đoạn đại thành cũng không xa nữa rồi."

Phong Vân lâm bầm nói.

Tuyệt Vọng Kiếm Đạo loại đặc thù quý dị Kiếm Đạo này, khó ở chỗ nhập môn, khó ngưng tụ ra 'Tuyệt Vọng hạt giống', mà một khi ngưng tụ ra 'Tuyệt Vọng hạt giống', phía sau sẽ không còn khó nữa.

"Tiếp tục đi."

Phong Vân vừa nói xong câu này, sau đó liền biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, bên trong Ma vực, tuyệt vọng lực lượng tràn ngập trong càng nhiều Trung Tiêu Thiên Vũ Trụ thế giới, đều bị hấp hấp thu từng cái một.

Tuyệt vọng lực lượng nhìn không thấy sờ không được, dù cho là linh hồn cảm giác, cũng không có khả năng cảm ứng được.

Chỉ có tu giả tu hành môn Kiếm Đạo này, mới có thể cảm giác được sự tồn tại của tuyệt vọng lực lượng, cho nên nói, Phong Vân hoàn toàn không cần phải lo lắng bởi vì chính mình hấp thu đại lượng tuyệt vọng lực lượng, mà khiến Ma Quân của Ma vực chú ý.

Chỉ cần hấp không hiển lộ thực lực, tùy ý ra tay, Ma Quân sẽ không thể nào chú ý tới hấp.

Cứ như vậy, lại qua vạn năm.

Phong Vân trong khoảng thời gian này, hấp thu tuyệt vọng lực lượng chí ít cũng của ức vạn Trung Tiểu Thiên Vũ Trụ, nương theo tuyệt vọng lực lượng mênh mông vô cùng này, hấn rốt cục cũng đã cứng rắn chống Tuyệt Vọng Kiếm Đạo lên đại thành!

Lúc này, trong thức hải của hấn, thần kiếm màu đen vốn chỉ lớn chừng ngón cái, đã dài đến mức không khác mấy thanh Thần Kiếm khác là bao.

Trong thức hải Phong Vân, bây giờ tổng cộng có năm chuỗi Thần Kiếm.

Trừ thần kiếm màu đen, còn có thần kiếm màu bạc tượng trưng cho Đệ Kiếm Kiếm Đạo, thần kiếm thập sắc tượng trưng cho Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo, thần kiếm huyết sắc tượng trưng cho Sát Kiếm Kiếm Đạo, cùng thần kiếm màu xám tượng trưng cho Hỗn Độn Kiếm Đạo.

Năm chuỗi Thần Kiếm san sát, riêng phần mình tản ra khí thể to lớn hào quang chói mắt, phân biệt đại biểu cho năm loại chí cao Kiếm Đạo, đều đạt đến đại thành!

Đến tận đây, Phong Vân cũng chỉ còn thiếu một loại Tâm Kiếm Kiếm Đạo, liền gom đủ lục đại chí cao Kiếm Đạo!

Đến lúc đó, lục đại chí cao Kiếm Đạo dung hợp lại, đặng lâm chung cực Kiếm Đạo, liền có thể dẫn ra một tia Kiếm Chi Đại Đạo từ sâu trong hỗn độn, chiến lực sẽ tăng lên như vũ bão!

"Đáng tiếc, cuối cùng một môn Tâm Kiếm Kiếm Đạo này, cũng là khó nhất trừu tượng nhất."

Phong Vân tính toán thời gian, khoảng cách thời điểm hai đại vũ trụ giao hội cũng chỉ còn không đến sáu vạn năm thời gian.

Sáu vạn năm này, nói thực ra, hấn cũng không nắm chắc có thể tuyệt đối tăng lên tới đại thành.

"Trên thế giới nào có chuyện có thể tuyệt đối nắm chắc, chỉ có thể dồn hết toàn lực thử một lần. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng nói nhỏ.

. . .

Sau đó.

Hấn lặng yên không một tiếng động rời khỏi Ma vực, trở lại Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không gây nên bất kỳ sự chú ý gì, hết như lúc hấn lặng yên không một tiếng động đến đây vậy.

Toàn bộ Ma vực không ai biết, Càn Nguyên đệ nhất thiên kiều Phong Vân mà bọn họ vẫn luôn tâm tâm niệm niệm, đã tới qua Ma vực, đồng thời còn ở lại đây gần hai vạn năm thời gian.

Đáng tiếc, bỏ lỡ thôn này, đã không còn quán này nữa.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Hoàn Quang lãnh địa.

Phong Vân về tới đây, nhưng hấn không có đi vào phủ đệ mình trên Hoàn Quang Tinh, mà đi thẳng tới tinh cầu mà Trụ Vũ cùng Hắc Tê đang trú ngụ, gọi bọn hấn đi ra.

"Chủ nhân, có chuyện gì tìm chúng ta sao?"

Trụ Vũ cùng Hắc Tê từ tinh cầu bay ra, đi tới trước mặt Phong Vân.

Mà khi hai người tới gần Phong Vân, thân hồn theo bản năng run lên, cảm giác được một cỗ nguy cơ cực lớn giáng lâm.

Thấy thế, Phong Vân lập tức thu liễm lại khí tức của ngũ đại chí cao Kiếm Đạo, trở về như bình thường.

Trước đó hẳn từng vận chuyển ngũ đại chí cao Kiếm Đạo, lại trở về quá nhanh, cho nên cũng không thu liễm cẩn thận, mới tạo thành một màn này.

"Chủ nhân, người thật đúng là càng ngày càng cao sâu khó lường. . ."

Hắc Tê tỉnh táo lại, không khỏi than thở một câu.

Trụ Vũ tán đồng gật gật đầu, ngẫm lại mấy vạn năm trước, bọn họ lần đầu gặp Phong Vân, hẳn chỉ là mới vừa bước vào bán Đạo Quân mà thôi, tùy tiện có thể nghiền chết.

Nhưng bây giờ, lại đảo ngược lại.

Bọn họ cảm nhận rõ ràng được, Phong Vân có thể tùy tiện nghiền chết bọn họ.

Trên thực tế, Trụ Vũ cùng Hắc Tê cảm giác không hề sai, lấy chiến lược của Phong Vân bây giờ, dưới tình huống ngũ đại chí cao Kiếm Đạo cùng lúc phát động, dù cho là cường giả bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, cũng không phải là địch.

Trạng thái của Phong Vân hiện tại, chính là cấp độ xen giữa bán Đạo Quân cùng Đạo Quân.

"Đều là tăng cường mà chí cao Kiếm Đạo mang đến."

Phong Vân mở miệng nói: "Ta tới đây, cũng là vì chí cao Kiếm Đạo, có một môn Tâm Kiếm Kiếm Đạo, ta không quá hiểu duy kiếm duy tâm mà nó nhắc đến có ý gì, các người đã từng đạt đến cảnh giới đạo quân, cấp độ

cùng tầm mắt tất sẽ rất phi phạm, có thể giúp ta giải thích nghi hoặc hay chẳng?"

Trụ Vũ cùng Hắc Tê đã từng là Đạo Quân, hơn nữa cũng sống cực kỳ lâu, kiến thức tất cũng phi phạm, thậm chí ngay cả Càn Nguyên Tông tông chủ ở phương diện này sợ là cũng không sánh bằng hai người này.

Vậy nên Phong Vân mới chuyên môn tới đây để thỉnh giáo hai người này.

Trụ Vũ cùng Hắc Tê nghe hắn nói vậy, lông mày nhíu chặt, riêng phần mình rơi vào trầm tư.

Rất hiển nhiên, bọn họ đang cố gắng tìm kiếm trong kho ký ức khổng lồ của mình mọi tin tức liên quan tới phương diện này.

Thời gian từng giờ trôi qua, Phong Vân cũng không nóng nảy, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, giống như đã nhập định rồi vậy.

Rốt cục, sau khi thời gian một ngày trôi qua.

Trụ Vũ tỉnh lại, hắn nhìn Phong Vân, nhẹ nhàng nói: "Chủ nhân, khi ta cùng lão chủ nhân xông xáo vô tận hỗn độn, từng gặp một người tu hành chỉ tu tâm cảnh, thực lực cực kỳ đáng sợ, theo như hắn nói, quê hương hắn đều như vậy, chỉ tu tâm cảnh."

"Đúng, ta cũng nhớ ra rồi!"

Hắc Tê nói tiếp: "Lúc ấy lão chủ nhân còn xin vị cường giả này dạy phương pháp tu hành tâm cảnh. Lúc ấy vị ấy có nói, tu hành tâm cảnh không có đường tắt nào khác, chỉ có thể tự mình từng lần một rèn luyện tu

tập, nhìn thế gian thay đổi bất thường, vạn sự biến thiên, tâm, vĩnh hằng bất biến. . ."

Chương 926: Ta nói, đã thành rồi!

Chương 926: Ta nói, đã thành rồi!

"Nhìn thế gian tang thương thay đổi bất ngờ, nhưng tâm lại vĩnh hằng bất biến. . ."

Phong Vân tinh tế nhấm nuốt câu nói này, cảm thấy mình giống như đã hiểu, nhưng lại giống như cái gì cũng không hiểu, chỉ tốt ở cảm giác bề ngoài, như mây như khói.

Trụ Vũ lúc này mở miệng nói: "Tâm cảnh này không nói rõ được cũng không tả rõ được, chỉ có thể tự mình đi thế gian đi một lần, chân chính hòa tan vào trong đó, tự nhiên có thể cảm nhận được, thiên phú Đạo Đạo cùng thiên phú Kiếm Đạo củachủ nhân cao như thế, tu luyện tâm cảnh đối với ngươi mà nói, cũng không có nhiều khó khăn, ngươi chỉ là thiếu khuyết chỉ điểm mà thôi."

"Đúng, năm đó lão chủ nhân được tồn tại kia chỉ dẫn, chỉ phí thời gian một kỷ nguyên đã lĩnh hội được lực lượng tâm cảnh huyền bí, thiên phú chủ nhân so với lão chủ nhân còn mạnh hơn, càng không phải là vấn đề."

Hắc Tê ở bên cạnh cũng nói ra.

"Chân chính trải chuyện thế gian sao. . ."

Phong Vân gật gật đầu, lập tức hấn rời khỏi Hoàn Quang lãnh địa, thậm chí rời khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, một mình đi vào ức vạn Tiểu Thiên Vũ Trụ dưới trướng, sau đó bắt đầu lưu lạc.

Thế giới vũ trụ sáng chói mà thần bí.

Phong Vân từng gặp một khóa hành tinh hoàn toàn do Thần Kim cấu thành. . .

Phong Vân đã từng phát hiện ra ức vạn sao trời đan xen lẫn nhau, tạo thành đại trận vũ trụ thiên nhiên kỳ lạ, đi hết khắp nơi trên thế gian. . .

Phong Vân từng ngủ trong ổ Tinh Không Cự Thú. . .

Hắn đã từng một mình tiến vào bên trong lỗ đen vũ trụ, chẳng qua là lấy thực lực hiện nay của hắn, lỗ đen thôn phệ đã không còn tính nguy hiểm đối với hắn nữa rồi. . .

Thậm chí, hắn còn phát động năng lực biến thân, dung nhập vào bên trong những Dị tộc, cùng những Dị tộc này sinh hoạt chung một chỗ, quan sát cách sống của bọn họ, sướng vui đau buồn...

Có đôi khi, chí khí dâng cao, Phong Vân cũng sẽ chỉ điểm một số Dị tộc tu luyện trong bóng tối. . .

. . .

Lưu lạc bên trong vũ trụ, Phong Vân quan sát vũ trụ, quan sát thiên địa, quan sát Dị tộc, quan sát tự nhiên. . .

Bất tri bất giác, ý chí cùng tâm cảnh của hắn đang phát sinh biến hóa, đây là chỗ tu luyện lúc trước chưa từng đạt tới, hoặc là nói, tu luyện lúc trước có biến hóa rất ít.

"Thời gian qua, ta trừ tiêm tu ra thì là xoát hình chiếu, hoặc là chiến đấu, giết chóc, trở thành người mạnh hơn!"

"Nhưng mà những thứ này đối với phương diện tâm cảnh cơ hồ không hề có tác dụng tăng lên, thậm chí còn bị thụt lùi nữa."

"Vũ trụ rất lớn, bên trong có rất nhiều chuyện khác nhau, tốt đẹp cũng được, thông khổ cũng được, đều có đặc sắc riêng, trải qua vô hạn tuế nguyệt, đều đáng giá để cảm nhận."

"Mà mỗi một lần cảm thụ, đều là một lần gột rửa đối với tâm linh của ta.
.."

Phong Vân cơ hồ quên mất tu luyện, quên mất Sát Kiếp, quên mất việc xoát hình chiếu, toàn tâm toàn ý đều đầu nhập vào trong việc cảm thụ thiên địa thế giới vũ trụ kỳ diệu.

Với lại, ở dưới trạng thái kỳ diệu như vậy, lý giải của Phong Vân đối với thuộc tính, cũng tăng lên trên diện rộng.

Hắn phát hiện, bên trong vũ trụ khắp nơi đều có huyền bí, như việc tinh cầu sinh ra, trưởng thành, chôn vùi, cũng ẩn chứa không ít huyền ảo.

Thậm chí, một cây cỏ nhỏ, một con Dị Thú, một con sông lớn, đều ẩn chứa quy luật vận chuyển của thiên địa tự nhiên.

Tiểu Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ, kỳ thật cũng chỉ là một Đại Thiên Vũ Trụ thu nhỏ mà thôi, về phần bản chất ở bên trong, kỳ thật cũng không có gì khác biệt cả.

Phong Vân cứ phiêu đảng như vậy ở trong những thế giới vũ trụ, tâm cảnh cũng dần dần được tăng lên, ẩn ẩn kết hợp cùng vũ trụ, phảng phất như là trở nên bao la rộng lớn như vũ trụ tinh không này vậy.

Mà bất tri bất giác, thời gian sáu vạn năm lặng yên mà qua.

. . .

"Giết!"

"Giết cho ta!"

"Giết! Giết! Giết chết những kẻ cướp đoạt này! Tài nguyên nơi này rõ ràng là chúng ta tìm được trước, thuộc về sở hữu của chúng ta!"

"A, người nói là tên của người có viết lên trên này sao? Hay là người gọi những tư nguyên này, thì nó có thể trả lời?"

"Người. . ."

"Hừ! Nhiều lời vô ích, thắng làm vua thua làm giặc, cường giả vi tôn, hết thầy hãy lấy thực lực ra nói chuyện!"

"Tốt!"

Một góc trong Trung Thiên Vũ Trụ, hai vị Dị tộc cường đại đang vì một bí cảnh mà nhắc lên đại chiến ngập trời, hai vị Dị tộc mạnh nhất này, cơ hồ đã chạm tới Chí Tôn chi cảnh rồi, cường giả trong tộc san sát, Chúa Tể đếm không hết.

Trường tranh đấu quy mô chưa từng có này, giết cơ hồ là hôn thiên ám địa, từ hai tộc trưởng, cho đến những tộc nhân phổ thông kia, đều giết tới đỏ cả mắt, rất có một loại cảm giác không chết không thôi.

Đây chính là hiện thực tàn khốc, vì tài nguyên, có thể đánh đổi hết thầy, kể cả tính mạng.

Toàn bộ vũ trụ, kể cả Đại Thiên Vũ Trụ cũng vậy, hay là vô tận hỗn độn cũng thế, chỉ là vấn đề lớn hay nhỏ mà thôi.

Trên không trung.

Hai tộc trưởng giết tới điên cuồng, ai cũng không chịu lui một bước nào cả.

Sau một một lần đụng vào nhau kịch liệt, hai tộc trưởng nổi giận gầm lên một tiếng, chuẩn bị phát động sát chiêu áp đáy hòm của mình, cho đối thủ một kích trí mạng.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm vừa muốn giao thủ, bỗng nhiên lại hoảng sợ phát hiện ra, mình bị sinh sinh giam cầm ở giữa không trung.

Trên thực tế, không phải là hai người bọn họ bị giam cầm ở giữa không trung, mà là toàn bộ Trung Thiên Vũ Trụ đều bị giam cầm!

Kể cả mấy vị Chí Tôn của phương Trung Thiên Vũ Trụ này, cũng đều bị cầm chỉ ở đó, động một cái cũng không thể động.

Mấy vị Chí Tôn mặc dù thân thể cùng Thần lực pháp tắc không thể động, nhưng tư duy vẫn có thể vận chuyển, đều tản mát ra ý vị hoảng sợ, hoàn toàn không biết đã phát sinh chuyện gì.

Toàn bộ sinh linh trong Trung Thiên Vũ Trụ, phong, thủy, mưa và nhiều thứ khác, lúc này đều bị một cỗ lực lượng vô hình làm đình trệ lại, như là biến thành một bức tranh vậy!

Tiếp theo, ở sâu trong linh hồn của toàn bộ sinh linh ở đây, một đạo thanh âm gần như nỉ non vang lên, "Ta đã thành công rồi."

Một giây sau, bọn họ phảng phất như nhìn thấy một đạo thân ảnh thon dài từ trong vũ trụ bọn họ một bước phóng ra, trực tiếp đột phá bích chương vũ trụ, tiến vào bên trong Hỗn Độn vô biên.

Sau đó, mấy vị Chí Tôn liền phát hiện ra, bọn họ khôi phục lại khả năng hành động, không chỉ là bọn họ, toàn bộ Trung Thiên Vũ Trụ cũng được khôi phục lại.

Vạn vật vận chuyển, tự nhiên tuần hoàn, hết thảy đều giống như là xưa nay chưa từng xảy ra cái gì vậy.

Nhưng mấy vị Chí Tôn lại khó bình nổi lòng, bọn họ rõ ràng biết rằng, một khắc vừa rồi tuyệt đối không phải là ảo giác, mà là chân thực đã phát sinh qua.

"Đây là một vị tồn tại vô thượng nào đó, dĩ nhiên đã vào bên trong vũ trụ chúng ta!"

"Có được lực lượng vĩ ngạn như thế, tất nhiên là cường giả siêu việt cấp độ Chí Tôn!"

"Giám cầm toàn bộ Trung Thiên Vũ Trụ, quá khủng bố rồi!"

". . ."

Mấy vị Chí Tôn vừa kinh hãi lại chấn động, lực lượng bực này, đơn giản là để bọn hắn ngưỡng vọng, quá đáng sợ!

. . .

Lúc này.

Bên trong Hỗn Động vô biên.

Phong Vân sau khi rời khỏi Trung Thiên Vũ Trụ, trực tiếp tìm một khu vực Hỗn Động khoan chân ngồi xuống.

Lúc này, ở bên trong thức hải của hắn, thanh Thần Kiếm thứ sáu đã thành hình! _

Chương 927: Chung cực Kiếm Đạo!

Chương 927: Chung cực Kiếm Đạo!

Trong thức hải, thanh Thần Kiếm thứ sáu sinh ra, cũng không phải là loại nhỏ nhắn kia, mà là vừa sinh ra, đã lớn như lànăm chuôi Thần Kiếm khác rồi.

Điều này đại biểu cho việc, Tâm Kiếm Đạo của Phong Vân, đã đạt đến cấp độ đại thành rồi!

Gần sáu vạn năm lưu lạc cảm ngộ trong vũ trụ, tâm cảnh của Phong Vân, kỳ thật đã sớm đạt tới hoàn cảnh có thể tìm hiểu ra Tâm Kiếm Đạo rồi, chỉ bất quá là hấn vẫn luôn cố đè nén.

Bởi vì hấn muốn hậu tích bạc phát, một lần để Tâm Kiếm Đạo đạt đến cấp bậc đại thành luôn, cho nên, thời gian này mới kéo dài hết mấy vạn năm.

Đến giờ này phút này, Phong Vân đã tích lũy đủ rồi, cho nên lựa chọn đột phá.

Quả nhiên, một khi Tâm Kiếm Đạo sinh ra, đã bước vào cấp độ đại thành!

...

Trong thức hải, Thần Kiếm biểu tượng của Tâm Kiếm Đạo, là một loại màu sắc trong suốt, nếu như không có linh hồn cảm giác, cơ hồ là nhìn không thấy.

Đây là lực lượng tâm cảnh cùng Kiếm Đạo kết hợp.

Lực lượng tâm cảnh vốn là vô hình vô chất, cho nên nhìn không thấy là rất bình thường, nếu như không phải cùng Kiếm Đạo có chất dung hợp, dù cho là linh hồn cảm giác, cũng không cảm ứng được.

Giờ phút này, Phong Vân xếp bằng ở bên trong Hồn Độn, nhìn sáu thanh Thần Kiếm trong thức hải, phân biệt đại biểu cho sáu loại Kiếm Đạo chí cao.

Trên mặt hấn lộ ra vui mừng nồng đậm, "Rốt cục, ở trước khi hai Đại Thiên Vũ Trụ giao hội, ta đã thành công đem ba môn Kiếm Đạo chí cao này lĩnh hội đến cấp độ đại thành rồi!"

Đến tận đây, sáu đại Kiếm Đạo Chí Tôn của Phong Vân, tất cả đều đã đạt đến cấp độ đại thành rồi.

Nói cách khác, hấn đã có tư cách lĩnh ngộ Kiếm Đạo chung cực! !

"Lĩnh ngộ Kiếm Đạo chung cực, ngay tại hôm nay!"

Phong Vân nội tâm quát nhẹ một tiếng, một giây sau, trong thức hải của hấn, sáu thanh Thần Kiếm ở dưới không chế của hấn, âm âm đụng vào nhau.

"Âm âm! !"

Tựa như là khai thiên tích địa, sáu thanh Thần Kiếm tiếp xúc vào nhau ở trong tích tắc, đều sụp đổ, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Nhưng những mảnh vỡ này cũng không tản ra, mà là hấp dẫn lẫn nhau, có thể bổ sung cho cho nhau.

Bởi vì, nguồn gốc của bọn chúng đều là từ cùng một đạo.

Đó chính là, Kiếm Đạo.

Mặc dù, sáu đại Kiếm Đạo chí cao này không thể đại biểu cho tất cả Kiếm Đạo, nhưng lại đại biểu cho sáu đại phương hướng của Kiếm Đạo, tất cả Kiếm Đạo con lại, vô luận biến hóa thế nào, cũng chạy trời không khỏi nắng.

Cho nên nói, Phong Vân tìm hiểu ra sáu đại Kiếm Đạo chí cao này, kỳ thật cũng là chân chính hoàn chỉnh sáu bộ phận của Kiếm Đạo.

Lúc Phong Vân ngộ ra một loại Kiếm Đạo chí cao, hai loại Kiếm Đạo chí cao, ba loại Kiếm Đạo chí cao, thậm chí là năm loại Kiếm Đạo chí cao, cũng không có loại cảm giác này.

Thế nhưng, sau khi hắn ngộ ra tất cả sáu loại Kiếm Đạo chí cao, hắn lập tức cảm giác được, sáu đại Kiếm Đạo chí cao có liên hệ rất sâu với nhau.

"Sáu đại Kiếm Đạo chí cao, tất nhiên có thể kết hợp."

Thế là, Phong Vân mới không chế bọn chúng va chạm lẫn nhau.

Sự thật chính như hắn suy đoán, sau khi hắn cho chúng đụng vào nhau, những cang phiến này tự nhiên liền kết hợp với nhau, căn bản không cần hắn hao tâm tổn tứ đi dẫn dắt.

Tất cả như là nước chảy thành sông vậy, sáu đại Kiếm Đạo chí cao dễ dàng tự nhiên kết hợp, tạo thành tình trạng đại viên mãn

Cùng lúc đó, Phong Vân cảm giác được giữa não hải tối tăm của mình có một tiếng nổ vang, ý thức liền đi vào một mảnh mênh mông trong đó!

Ở chỗ này, hấn nhìn thấy một thanh kiếm vô cùng to lớn, kiếm này phảng phất như so với Đại Thiên Vũ Trụ còn phải to lớn hơn nữa, đứng sừng sững ở đó.

Mà thanh kiếm lớn không thể tưởng tượng nổi này, lại phân ra thành ngàn vạn loại kiếm, vô số kể, vô cùng vô tận.

Một giây sau, ý thức Phong Vân trở về, hết thấy trước mắt đều khôi phục bình thường, tựa như vừa rồi nhìn thấy chỉ là hư ảo mà thôi.

Nhưng Phong Vân biết rõ ràng, một khắc vừa rồi tất nhiên là sự thật!

"Cái kia chính là vị trí đầu nguồn của hết thảy Kiếm Đạo, cũng chính là Kiếm Chi Đại Đạo trong truyền thuyết!"

Phong Vân trong lòng tự nói, mặc dù vền vẹn chỉ là nhìn thoáng qua, nhưng bên trong lại để lộ ra áo nghĩa huyền diệu, thật sự là mênh mông tinh thâm, viễn siêu lý giải đối với Kiếm Đạo của hấn bây giờ.

Mà lúc này, hấn phát hiện ở trong thức hải của mình, mảnh vỡ của sáu đại Kiếm Đạo chí cao đã biến mất, thay vào đó là một thanh Thần Kiếm hoàn toàn mới!

Không phải bụi không phải bạch, không phải vàng không phải ngọc, khí tức cũng phức tạp, khi thì sát phạt, khi thì lấp lóe, khi thì chói lọi, khi thì thôn phệ hết thảy. . .,

"Đây chính là Kiếm Đạo chung cực sao."

Phong Vân cảm nhận được ý cảnh mênh mông bao la, bên trong chuỗi Thần Kiếm hoàn toàn mới này của hắn, ẩn chứa tất cả lực lượng của sáu đại Kiếm Đạo chí cao.

Với lại, một khi huy động, hắn còn có thể dẫn ra một tia Kiếm Chi Đại Đạo, uy năng có thể xem là đã đạt đến tình trạng khủng bố tột đỉnh!

Mặc dù không tự mình thử kiếm, nhưng Phong Vân biết, một khi hắn huy kiếm, Đạo Quân cũng phải biến sắc! !

...

"Ầm ầm. . ."

Nhưng mà, ngay lúc này, đột nhiên, có tiếng nổ vang rung trời từ phương xa truyền đến, chấn động tất cả phương viên bên trong không gian, kể cả Hỗn Động vô biên và những Trung, Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Vô số tu giả đều vì thế mà chấn động, nhao nhao hướng về phía đầu nguồn nhìn lại, nhưng lại không nhìn thấy cái gì cả.

Chỉ có hai mắt của Phong Vân mang theo thần quang, nhìn xuyên Cửu Thiên Thập Địa, nhìn về phía chỗ sâu.

Chỉ thấy bên trong vô tận hỗn động, một cỗ lực lượng vô hình bao phủ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, thôi động tới một phương hướng khác, không ngừng di động.

Mà phương hướng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ di động, lại chính là vị trí của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ!

Nói cách khác, hai Đại Thiên Vũ Trụ giao hội, đã bắt đầu! !

Kỳ thật phải nói, đã sớm bắt đầu rồi, chỉ là giờ khắc này, mới sắp sửa đụng vào nhau mà thôi!

"Muốn bắt đầu sao?"

Phong Vân thu hồi ánh mắt, bên trong lóe ra hàn quang mãnh liệt, hẳn đã sớm chuẩn bị kỹ càng rồi!

...

Khoảng cách từ một góc của vô tận hỗn độn tới Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ không biết là bao nhiêu năm ánh sáng.

Một mảnh không gian mênh mông bên trong hỗn độn, nổi lơ lửng một tòa cung điện rộng lớn, cung điện này nhìn như bình thường, nhưng lại lộ ra một loại phong mang không thể tưởng tượng nổi, tựa như một thanh cự kiếm đứng im lặng hồi lâu ở đó, để cho người ta không ai dám nhìn thẳng.

Lúc này, ở bên trong cung điện này, đang có năm thân ảnh vĩ ngạn đứng ngạo nghễ.

Ở trước mặt bọn hắn, một khóa thủy tinh cầu đang tỏa ra quang mang trước nay chưa từng có, so với Thái Dương trên chín tầng trời còn chói mắt hơn nữa.

"Không nghĩ tới, thời gian đã qua triệu ức kỷ nguyên rồi, viên thủy tinh cầu này rốt cục lại lần nữa nở rộ hào quang!" Một thân ảnh trong đó nói một câu xúc động.

"Thủy tinh cầu tỏa ánh sáng, nói rõ cung chủ Kiếm Đạo chung cực của lão nhân gia người lại xuất hiện trên thế gian!" Một bóng người khác mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

"Thủy tinh cầu này biểu hiện có vẻ như tồn tại lĩnh ngộ ra Kiếm Đạo chung cực ở khu vực biên giới của vô tận hỗn độn, loại thâm sơn cùng cốc kia, thế mà cũng có thể sinh ra dạng thiên kiều Kiếm Đạo này sao?"

"Không quản là ở nơi nào, ta đề nghị chúng ta phải mang vị tồn tại này trở về đây, không thể để cho hắn lưu lạc ở bên ngoài."

"Ừm, ta đồng ý."

Chương 928: Sẽ không thua!

Chương 928: Sẽ không thua!

"Ầm ầm! !"

Khu vực biên giới của vô tận hỗn độn, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cùng Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ trải qua vô số kỷ nguyên di động, cuối cùng đến bây giờ, đã sắp giao hội cùng nhau rồi.

Mà một khi hai Đại Thiên Vũ Trụ thế giới này giao hội với nhau, Sát Kiếp kinh thể tất nhiên sẽ sinh ra!

Điều này đối với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ vốn là thực lực yếu nhược mà nói, không thể nghi ngờ là một tin tức cực kỳ không tốt!

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Bây giờ nơi này sớm đã không an ổn giống như trước đó nữa, các tu giả có tu vi từ Thần cấp trở lên, đều bị sắp xếp vào bên trong quân đội.

Mà ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, hơn chín thành tu giả đều là Thần cấp trở lên cả.

Cho nên nói, đã chẳng khác gì là toàn dân giai binh rồi.

Triệu ức quân đội đứng san sát như biển lớn vậy, sát khí trùng thiên, có thể nứt cả Cửu Thiên Thập Địa.

Quân đội nơi này trừ những sinh linh ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ ra, còn có đệ tử, trưởng lão của Càn Nguyên Tông nữa.

Mà ở trước bọn họ, là một bình đài to lớn đứng lặng, phía trên đó có mấy chục thân ảnh, đây đều là cao tăng của Càn Nguyên Tông.

Cầm đầu, chính là hai vị phó tông chủ của Càn Nguyên Tông, Mang Nhai cùng Khố Lạc.

Mấy chục vạn năm qua đi, tu vi hai người bọn họ vẫn như cũ dừng lại ở cấp độ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, không tiến thêm được, khó mà phá vỡ xiềng xích bước vào Đạo Quân chi cảnh.

Lúc này, Mang Nhai tay cầm thiên qua, chỉ lên trời, đối với triệu ức quân đội phía dưới quát to: "Trận chiến này, tất thắng! !"

Bên cạnh, Khố Lạc cũng thề.

"Trận chiến này, tất thắng!"

"Trận chiến này, tất thắng!"

"Trận chiến này, tất thắng!"

". . ."

Thanh âm triệu ức quân đội hội tụ vào một chỗ, hóa thành dòng lũ kinh thế, ngay cả không gian cũng không tiếp nhận được nó, có xu thế muốn vỡ ra.

"Oanh!"

Lúc này, chỗ sâu trong tổng bộ Càn Nguyên Tông, có ánh sáng vô lượng bắn ra, tựa như là ức vạn vòng Thái Dương nổ tung vậy.

Từ bên trong, một thân ảnh phong hoa tuyết đại đi ra, tóc xanh như suối, người mặc hàn băng Chiến Giáp, ánh mắt thâm sâu khôn lường, toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cũng phải lung lay, bởi vì nàng mà lay động.

Khoảnh khắc đạo thân ảnh này vừa xuất hiện, vô số sinh linh ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, kể cả đệ tử, trưởng lão, cùng hai vị phó tông chủ kia của Càn Nguyên Tông, đều quỳ một chân xuống, trong miệng hô to:

"Tông chủ đại nhân!"

Triệu ức sinh linh quỳ lạy, thần sắc cung kính, đây là một màn hùng vĩ cỡ nào, Phong Vân ở xa xôi bên ngoài nhìn lại mà thần sắc kinh sợ than thở, tông chủ Càn Nguyên Tông không hổ là kinh tài tuyệt diệu, toàn bộ sinh linh ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cũng lấy nàng làm tín ngưỡng. Vững như bàn thạch.

Loại hành vi tín ngưỡng thống nhất này, chắc chắn sẽ bộc phát ra lực chiến đấu trước nay chưa từng có.

"Quả nhiên là phiên bản nhân vật chính." Phong Vân nhin không được nói nhỏ một câu.

Lập tức, hấn một bước phóng ra, xuyên qua hư không vô tận, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt tông chủ Càn Nguyên Tông, có chút thi lễ, "Tông chủ, ta đã trở về rồi."

Tông chủ Càn Nguyên Tông nghe được thanh âm, quay đầu nhìn Phong Vân một chút, trong con ngươi hiện lên một vòng dị quang, nhiều năm không gặp, nàng phát hiện cho dù là mình, cũng có chút nhìn không thấu Phong Vân rồi.

Bất quá nàng cũng không thêm để ý nữa, đại chiến tới gần, muốn chính là loại hiệu quả này.

Tông chủ Càn Nguyên Tông truyền âm cho Phong Vân nói: "Nếu như chiến bại, ngươi nếu có thể chạy, thì phải tận lực chạy trốn đi, ta cũng sẽ dốc toàn lực yểm hộ cho ngươi."

Phong Vân nghe vậy, dùng thanh âm không được lớn, nhưng lại vô cùng kiên định nói: "Chúng ta sẽ không thua."

Sau khi nói xong, thân ảnh hắn đột nhiên biến mất, lúc xuất hiện lại lần nữa, đã đi vào mười bình đài to lớn kia, hướng về phía các vị nội môn trưởng lão, cùng hai vị phó tông chủ chào hỏi.

Hai vị phó tông chủ một mặt kính thán ánh mắt phức tạp nhìn về Phong Vân.

Bọn họ sau khi xuất quan đã nghe nói được sự tích của Phong Vân, biết được Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ của bọn họ xuất hiện một vị thiên tài cái thể, thiên phú của hắn, có thể còn ở phía trên tông chủ Càn Nguyên Tông nữa!

"Phong Vân, nếu như chúng ta chiến bại, ngươi hãy một mình thoát đi, không cần quản chúng ta, ngươi cùng tông chủ đều là hi vọng của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta."

Mang Nhai cùng Khố Lạc lại bí mật truyền âm cho Phong Vân nói.

Lại tới nữa sao?

Phong Vân đã là lần thứ ba nghe được câu nói như thế, trước đó thì lão sư tiện nghi kia đã nói một lần, tông chủ Càn Nguyên Tông nói một lần, hiện tại hai vị phó tông chủ này còn nói một lần nữa.

"Yên tâm, sẽ không thua đâu."

Phong Vân võ võ bả vai hai vị phó tông chủ, một bộ dáng như là rất quen thuộc.

"Hy vọng là vậy." Mang Nhai cùng Khố Lạc hiển nhiên tâm tình rất nặng nề, mặc dù bọn họ hô khẩu hiệu là 'Trận chiến này tất thắng', nhưng tình huống thật sự, bọn họ rõ ràng hơn so với bất kỳ ai khác.

Chỉ bất quá, là đã không còn đường lui nữa, chỉ có chiến một trận mà thôi!

Phong Vân không nói cái gì, bất quá thời điểm cùng hai vị phó tông chủ chào hỏi, cũng thuận tiện đem bọn hắn chiếu hình luôn.

【đối tượng hình chiếu】 : Mang Nhai

【tuổi tác】 : Chín ngàn ba trăm vạn kỷ

【cảnh giới】 : Nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong

【roi xuống】 : . . . võ kỹ Hỗn Độn cấp 《 Thiên Hỏa Đại Bi Thủ 》 . . . võ kỹ Hỗn Độn cấp 《 Đại Càn Khôn Thiên Chi 》 . . . võ kỹ Hỗn Độn cấp 《 Thiên Chùy Bách Thức 》 . . . công pháp Hỏa Hệ Hỗn Độn cấp 《 Thần Hỏa Cửu Luyện 》 . . . thiên phú Hỏa Hệ Hỗn Độn cấp. . . thiên phú Linh Hồn Hỗn Độn cấp. . . Hỏa Chi Ngự Đại Đạo (nửa tầng chín phần). . . kinh nghiệm luyện khí sư Hỗn Độn cấp. . .

. . .

【đối tượng hình chiếu】 : Khố Lạc

【tuổi tác】 : Chín ngàn chín trăm vạn kỷ

【cảnh giới】 : Nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ Hồn Độn cấp 《 Thông Thiên Kiến Mộc 》 . . . võ kỹ Hồn Độn cấp 《 Thiên Mộc Hàng Lâm 》 . . . võ kỹ Hồn Độn cấp 《 Thần Hỏa Cửu Long 》 . . . thiên phú Hỏa Hệ Hồn Độn cấp. . . thiên phú Mộc Hệ Hồn Độn cấp. . . thiên phú Linh Hồn Hồn Độn cấp. . . Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng chín phần). . . Mộc Chi Ngụy Đại Đạo (nửa tầng chín phần). . . kinh nghiệm luyện đan sư Hồn Độn cấp. . .

. . .

Phong Vân nhìn tấm gương trong ba lô một chút, không khỏi than thở hình chiếu do hai vị phó tông chủ này rơi xuống thật sự là có chút đơn sơ, so với những cường giả cùng cấp độ mà hấn hình chiếu ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, xác thực có chênh lệch rất nhiều.

Đương nhiên, hai vị này vốn cũng không phải là loại hình am hiểu chiến đấu kia, thân phận luyện đan sư và luyện khí sư của bọn họ, mới là trân quý nhất.

So sánh như vậy, cảnh giới võ kỹ gì, không có gì xuất sắc cũng rất bình thường.

. . .

Cùng lúc đó.

Ở Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, Ma Khí sôi trào đầy trời, vô số Ma tộc chen chúc mà ra, mỗi một vị đều chảy xuôi trên thân Thị Huyết tàn bạo chi ý.

Một cái Hắc Âm bảo tọa to lớn đứng ở trên bầu trời, phía trên ngòi ngay thẳng một thân ảnh vĩ ngạn, trên đầu mang vương miện hắc sắc, chính là Ma Quân của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ Âm Diệu.

Ở dưới trướng của hắn, chính là mười vị Ma Vương, cùng hơn vạn Ma Tướng, hội tụ vào một chỗ, Ma Khí như nước thủy triều.

Trên Hắc Ám bảo tọa, âm thanh Âm Diệu Ma Quân truyền khắp thập phương, rộng lớn không thôi, nói: "Các con, đi tiêu diệt sâu kiến để ma luyện chính mình đi."

"Trận chiến này, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, hắn đã là vật trong bàn tay của chúng ta!"

Chương 929: Vũ trụ đại giao hội!

Chương 929: Vũ trụ đại giao hội!

"Ầm ầm!"

Thiên địa bị chấn động mạnh, vũ trụ rung lắc dữ dội, hai Đại Thiên Vũ Trụ cuối cùng cũng đụng vào nhau.

Chỉ một thoáng, vô số không gian vỡ vụn, ức vạn tinh cầu cùng Vẫn Thạch tan thành mây khói.

Hai vũ trụ thế giới nguyên bản không liên quan gì đến bây giờ lại chạm vào nhau, giống như là hai tinh cầu đụng vào nhau.

Chỉ khác biệt là, hai tinh cầu đụng vào nhau sẽ làm tổn hại lẫn nhau, mà Đại Thiên Vũ Trụ thế giới lại cực kì kiên cố, cho dù hai bên đụng vào nhau, cũng sẽ không sụp đổ.

Nhưng bởi vì lực lượng quá lớn, cho nên sẽ ép chặt lại với nhau, hình thành một khu vực giao cắt chồng chéo lên.

Chỗ đó, chính là đường biên giới giữa hai Đại Thiên Vũ Trụ.

Dù là từ phương nào vượt qua, đều sẽ tiến vào vũ trụ thế giới của đối phương!

Hai Đại Thiên Vũ Trụ chạm vào nhau, đã mang ý nghĩa một thời đại không hề tầm thường đã đến!

"Ma Vương Huyết Sát tới đây!"

"Ma Vương Thương Liệt tới đây!"

"Ma Vương. . ."

Giọng nói khủng bố từ ức vạn năm ánh sáng truyền ra ngoài, chấn động toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Thiên địa đại mặc, bởi vậy mà kéo dài ra. . .

Sau khi giọng nói của mười vị Ma Vương truyền đến, trên vạn Ma Vương dẫn đầu vô số Ma tộc trùng trùng điệp điệp xông tới, từ xa nhìn lại, giống như một dòng lũ đen ngòm, những nơi nó đi qua, không còn vật gì sót lại, khủng bố vô biên.

"Giết! !"

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ bên này.

Đội quân do các trưởng lão nội môn dẫn theo triệu ức đệ tử Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cũng hiên ngang nghênh tới.

Đôi bên vừa tiếp xúc đã nhắc lên đại chiến kinh thiên, thảm thiết chưa từng có, mỗi thời mỗi khắc đều có sinh mệnh chết đi, không chỉ có Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, còn có cả Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.

Trong đó người ngã xuống của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chiếm đa số, bởi vì trình độ thực lực tổng hợp của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ tính ra vẫn cao hơn Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Nhưng các tu giả của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ không một ai lui lại, sau lưng chính là quê hương của bọn họ, làm sao có thể lui, chỉ có tử chiến đến cùng!

Phía dưới đại quân giao chiến, trên không trung, cũng bộc phát đại chiến càng thêm kinh thế.

Mùi vị Ma Vương như mùi vòng Ma Nhật, đứng sừng sững trên cao, phát ra ma uy như biển lớn, để cho người ta sợ hãi.

Bọn họ toàn bộ xông lại, muốn vượt qua đường biên giới bên kia, xâm lấn Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Rầm!

Nhưng mà, đúng thời khắc này, trong vũ trụ xa xôi, một tiếng âm vang nhưc óc chọt vang lên, ức vạn sao trời đều bị tiêu diệt, một cây cầu to lớn thần thánh vắt ngang qua tinh không, ngăn lại đường đi của mùi vị Ma Vương.

Trên cầu, có hai bóng người đứng song song, chính là hai vị phó tông chủ của Càn Nguyên Tông, Khố Lạc cùng Mang Nhai.

Lúc này, hai người bọn họ đều bạo phát ra lực lượng trước đó chưa từng có, mọi thủ đoạn đều vận chuyển tới cực hạn.

"Vén vén chỉ là hai tên bán Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong, cũng dám ngăn cản chúng ta?"

Ma Vương Huyết Sát lạnh mắt, nhưng chỉ trong phút chốc, hấn nhanh chóng đưa mắt nhìn về phía một phương hướng khác.

"Rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, cả tinh không lay động, một cây Thần Thương xuyên thủng đất trời, dài tới mấy vạn dặm, tại chỗ đâm xuyên đến. Trụ Vũ một bước đi thẳng tới đỉnh tinh không, xuất hiện trên chiến trường trên cao.

"Ồ? Lại một cường giả bán Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong nữa ư, đáng tiếc, dù có tăng thêm người, cũng chỉ là ba tên mà thôi."

Ma Vương Thương Liệt lắc đầu, sắc mặt lạnh lùng.

"Còn có ta."

Tiếng hét chấn động cửu thiên, hư không vỡ vụn, một bóng người cao lớn khôi ngô đập nát kinh thiên, xuất hiện trên chiến trường trên cao, chính là Hắc Tê.

"Lại có một kẻ tới chịu chết!" Ma Vương Nhận Tuyết lãnh khốc vô cùng mà nói.

Bên cạnh.

Khố Lạc cùng Mang Nhai vốn định liều mạng đang có chút choáng, bọn họ không biết hai vị cường giả cứu trọng thiên đình phong này là từ nơi nào xuất hiện.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ của bọn họ từ lúc nào đã có cường giả như vậy?

"Hai vị, các người. . ." Mang Nhai cùng Khố Lạc nhin không được mà truyền âm dò hỏi.

"Không thể nói, chúng ta chỉ là phụng mệnh chủ nhân mà tới đây thôi."

Trụ Vũ lắc đầu nói.

Chủ nhân?

Khố Lạc cùng Mang Nhai hai mặt nhìn nhau, không biết 'Chủ nhân' trong miệng Trụ Vũ lại là thần thánh phương nào.

Nhưng vì tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mắt, bọn họ cũng chẳng nghĩ được gì nhiều nữa.

Lúc này, phía đối diện, Ma Vương Russon lạnh lùng cất tiếng, "Mặc dù có người đến trợ giúp thì sao chứ, bọn họ cuối cùng vẫn là khó mà thay đổi kết quả đã định!"

"Vậy liền thử một chút xem sao!" Trụ Vũ nâng Thần Thương lên đặt ngang trước người.

"Không sai, dùng thực lực nói chuyện đi." Hắc Tê liếc nhìn mười tôn Ma Vương, thản nhiên nói.

"Thật sự là không biết sống chết!"

Mười tôn Ma Vương nhao nhao cười lạnh, cảm thấy mấy tên đối diện này sợ là đã sợ đến ngu người rồi, không thấy được thực lực đôi bên chênh lệch cực xa sao!

Nhưng mà, bọn họ rất nhanh liền cười không nổi.

Bởi vì, một ánh mắt sắc bén như kiếm chọt quét về phía bọn họ, khiến mười tôn Ma Vương khắp cả người phát lạnh, không chỉ có cơ thể muốn nứt, thậm chí ngay cả Thần Hồn đều đang run rẩy.

"Người. . ."

Mười tôn Ma Vương đồng thời nhìn về phía một phương hướng khác, một bóng người màu trắng đang từng bước một đi tới.

Rõ ràng trên người đối phương không có bất kỳ tia khí tức khủng bố nào lưu chuyển, nhưng mỗi một bước đi, rơi vào trong mắt mười tôn Ma

Vương, liền phảng phất như nhìn thấy phong mang khủng bố nhất thế gian vậy!

Theo bóng người màu trắng kia chậm rãi tới gần, áp lực và phong mang trên thân mười tôn Ma Vương cũng càng ngày càng lớn.

Khi người kia đi đến trong phạm vi vạn dặm, mười tôn Ma Vương đã chịu không nổi, đồng loạt cúi người, khuỵu đầu gối, không chịu nổi uy thế cùng phong mang đó, cùng nhau đối kháng cũng vô dụng, mỗi một đoạn xương trong cơ thể đều đang kêu vang như muốn vỡ ra.

"A. . ."

Mười tôn Ma Vương đau đớn kêu to, tất cả đều phun ra một ngụm máu lớn, thân thể bị đè ép đến mức vạn vạn lại, không quỳ xuống lạy thì sẽ rơi vào cảnh thân tử đạo tiêu.

"Đừng mong chúng ta sẽ quỳ lạy! Chúng ta trọn đời bất hủ, vạn kiếp bất phôi, Ma Đạo vô biên, khai thiên tích địa!"

Mười tôn Ma Vương đều liều mạng, giống như vừa đạt được vĩnh sinh giữa vô lượng ma quang, bọn họ đồng thanh rống to, tiếng hét vang tận mây xanh, khiến cả hai vũ trụ này đều mạnh mẽ lay động, truyền ra ỨC VẠN VẠN NĂM ÁNH SÁNG, vũ trụ quy tắc đều phát run.

Thời khắc này, phía sau mỗi một Ma Vương đều vọt lên một vệt ma quang, cơ hồ muốn đâm xuyên qua thiên địa, bọn họ hoàn toàn liều mạng, vạn dụng ra lực lượng mạnh nhất.

Nhưng mà, đối diện, người mặc áo trắng đối mặt với sự phản kháng kịch liệt này của bọn họ, chỉ nhẹ nhàng giậm chân một cái.

Áp lực cùng phong mang vốn có lại lần nữa tăng lên khủng bố hơn mười mấy lần!

"A! !"

Mười tôn Ma Vương rống to, tất cả đều ho ra đầy máu, mỗi một đoạn xương cốt cùng cơ thể đều xuất hiện vết rạn, bọn họ tuyệt vọng, bóng người màu trắng phía đối diện quá mức khủng bố.

Bọn họ mười tôn Ma Vương hợp lực cũng không thể làm hấn rung chuyển, bị uy áp cùng phong mang mà đối phương phóng ra trấn áp, sinh ra cảm giác bất lực, mất đi dũng khí chiến đấu.

"Người, là ai?"

Người mạnh nhất là Ma Vương Huyết Sát, cũng là người có ý chí cứng rắn nhất, lúc này cũng tuyệt vọng hỏi.

"Phong Vân."

Vén vẹn hai chữ truyền đến, phảng phất đã chấn vỡ vô biên hư không, rơi vào trong tai mười tôn Ma Vương, tựa như động đất cấp trăm cấp vạn, khiến bọn hấn vốn đang tuyệt vọng lập tức ngây ngẩn cả người!

Chương 930: Hắc Thiên Ma Quân!

Chương 930: Hắc Thiên Ma Quân!

Phong Vân!

Hai chữ này bọn họ cực kỳ quen thuộc.

Trước đây không lâu, bọn họ còn từng thương lượng, muốn trước tiên tìm ra Phong Vân rồi đánh chết hắn, không để hắn có cơ hội trưởng thành!

Nhưng bây giờ, Phong Vân đúng là đã tìm ra, kết quả lại làm cho mười tôn Ma Vương cực độ sợ hãi.

Bọn họ mười người cộng lại, vậy mà cũng không đỡ nổi Phong Vân, không, nói đúng hơn, là ngăn không nổi uy áp cùng phong mang của Phong Vân.

Phong Vân, ngay cả một chiêu chính thức đều không đánh ra, bọn họ đã ngã xuống!

Không thể chống lại!

Cái này, sao có thể!

Mười tôn Ma Vương căn bản không thể tin đây là sự thật.

Dù sao từ mấy vạn năm trước, bọn họ mới nghe nói chiến lực của Phong Vân cũng chỉ mới đạt tới bán Đạo Quân cửu trọng thiên mà thôi, so với bất kỳ một ai trong số họ đều kém xa.

Nhưng bây giờ, Phong Vân chỉ dựa vào uy áp cùng phong mang đã có thể hoàn toàn trấn áp bọn họ!

Căn bản không hề dễ xử lí như trong lời đồn!

Cảm thấy choáng váng mơ màng ngoài mười tôn Ma Vương này, còn có Khố Lạc cùng Mang Nhai.

Hai người bọn họ ngơ ngác nhìn qua Phong Vân đứng ngay phía trước mặt mình, trong lúc nhất thời căn bản không kịp phản ứng.

Bởi vì, cái này, cái này quá khủng bố!

Bọn họ nằm mơ đều không nghĩ đến, sẽ phát sinh tình cảnh như vậy!

Mặc dù Trụ Vũ cùng Hắc Tê đã quen thuộc với Phong Vân, cũng có chút kinh ngạc hít vào khí lạnh.

Có điều hai người dù gì cũng đã quen với sự biến thái cùng đáng sợ của Phong Vân, cho nên cũng là người lấy lại tinh thần nhanh nhất.

Trụ Vũ cùng Hắc Tê nhìn cả đám ánh mắt đại ra cùng biểu tình kinh ngạc xung quanh kia, nội tâm cười thầm, để cho các người cũng trải nghiệm một chút cảm thụ lúc bình thường của chúng ta.

...

Tóc đen bay bay, Phong Vân đứng ở nơi đó, giống như là đang lâm tuyết đỉnh, tầm mắt bao quát non sông, mười tôn Ma Vương nằm sấp dưới lòng bàn chân hắn.

Trên người hắn chảy xuôi khí phách bầu trời là vách núi, ta là đỉnh, nhìn xuống chư thiên vạn giới, liền mười tôn Ma Vương đều ngã xuống, phải quỳ lạy dưới chân.

Hình tượng vĩnh hằng, dù bao nhiêu năm trôi qua, đều in sâu trong lòng Khố Lạc cùng Mang Nhai, không cách nào tan biến.

"A. . ."

Mười tôn Ma Vương sắp bại trận tử vong, chịu đựng không nổi uy thế này, ngựa mặt lên trời gào thét.

Nhưng mà, ngay lúc này, một bàn tay lớn che trời từ thiên ngoại vươn đến, mãnh lực vồ xuống phía Phong Vân, vô thượng uy áp che trời lấp đất, làm cho cả Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đều âm âm gào thét, thiên địa quy tắc run rẩy dữ dội, căn bản không chịu nổi loại lực lượng này.

Rất hiển nhiên, Ma Quân đã ra tay!

Hắn tự nhiên không có khả năng ngồi nhìn Phong Vân diệt đi mười tôn Ma Vương, lại thêm Phong Vân thật sự là quá kinh diễm, cho nên hắn không lo nổi thân phận đẳng cấp mà ra tay với Phong Vân.

Rầm!

Nhưng mà, một bàn tay trắng nõn như ngọc chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện, không xa không gần, trực tiếp xuất hiện ngay phía trước bàn tay che trời kia, cản nó lại trên bầu trời, khiến nó không cách nào tạo thành tổn thương cho Phong Vân.

"Càn Nguyên Tông tông chủ!"

Thiên ngoại, một giọng nói khủng bố truyền đến, khiến hai tai của vô số sinh linh vỡ ra, không ngừng chảy máu.

"Ra tay với tiểu bối, thực sự quá bỉ ổi, ta có thể đánh với ngươi một trận!"

Giọng nói trong trẻo lạnh lùng quanh quẩn, một giây sau, Càn Nguyên Tông tông chủ một bước phóng ra, trực tiếp tiến về vô tận hỗn độn bên ngoài vũ trụ, muốn đi nghênh chiến với vô thượng Ma Quân.

Lực lượng của Đạo Quân đã vượt xa khả năng chịu đựng cực hạn của Đại Thiên Vũ Trụ. Bọn họ tùy ý đánh ra một kích đều có thể tạo thành hư hại không thể đo lường đối với Đại Thiên Vũ Trụ, cho nên đại chiến cấp Đạo Quân đều phát sinh trong vô tận hỗn độn.

Vô tận hỗn độn mênh mông vô ngần, không gian cứng rắn, hơn nữa bản thân nó cũng có năng lực tự chữa trị cực mạnh, không những thích hợp cho Đạo Quân, mà còn thích hợp với đại chiến của cường giả từ Đạo Quân cấp trở lên!

"Càn Nguyên Tông tông chủ, lần trước là ta bị thương, cho nên mới có thể để ngươi đánh ngang tay, bây giờ, thương thế của ta đã khỏi hẳn, ngươi lấy gì cùng ta chiến!"

Trong vô tận hỗn độn truyền đến giọng nói lãnh khốc của Ma Quân.

Nhưng sau một khắc, giọng nói lãnh khốc này liền trở nên cực độ kinh ngạc, "Ngươi vậy mà tu Tiên Thiên Nhất Khí Thân!"

Vô tận hỗn độn.

Càn Nguyên Tông tông chủ đứng sừng sững ở chỗ đó, xa xa giằng co với Âm Diệu Ma Quân.

Âm Diệu Ma Quân ánh mắt híp lại, bên trong có chút chấn động, hẳn không nghĩ tới, Càn Nguyên Tông tông chủ vậy mà đã tu được Tiên Thiên Nhất Khí Thân, chí cao pháp môn bực này ngay cả hắn cũng không có.

Càn Nguyên Tông tông chủ tu 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân', đã có thể đối kháng cùng Âm Diệu Ma Quân đã khởi hấn thương thế, thậm chí, còn có thể vượt qua.

"Trận chiến này, người cùng Ma tộc của người sẽ không có bất cứ hi vọng gì đâu!"

Càn Nguyên Tông tông chủ lạnh lùng nói.

"Ha ha. . . Người thật sự cho rằng, ta chỉ biết lỗ mãng đánh mà không có gì nắm chắc sao?"

Âm Diệu Ma Quân cười lớn, trên mặt không chút lo lắng, ngược lại còn lộ ra ý trào phúng, "Vốn dĩ dự định không bại lộ quá sớm, muốn cùng người chơi đùa một lát. Nếu đã như vậy, vậy liền để người mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là tuyệt vọng!"

"Ra tay đi."

Âm Diệu Ma Quân vừa nói ra câu nói này, lập tức Càn Nguyên Tông tông chủ co rụt lại con người, nàng nhìn thấy một chỗ khác trong vô tận hỗn độn, chẳng biết từ lúc nào sớm đã có một bóng người cao ráo đứng đó.

Bề ngoài nhìn có vẻ ôn tồn lễ độ, nhưng hai mắt lại đen thẫm một mảnh, giống như hai ma quạt thâm bất khả trắc, không có người biết được phía sau nó ẩn giấu lực lượng đáng sợ đến cỡ nào.

Lại là một tên Đạo Quân!

Càn Nguyên Tông chủ chủ nội tâm kinh động, hơn nữa, còn không phải Đạo Quân bình thường, đã tiến vào trung phẩm, cảnh giới so với nàng còn cao hơn nửa bậc!

"Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ từ khi nào có được vị Đạo Quân thứ hai!"

Càn Nguyên Tông tông chủ kinh hoàng hét lên.

"Ta chính là Hắc Thiên, đến từ Ma Giác tộc trong vô tận hỗn độn."

Bóng người cao ráo kia liếc ánh mắt thâm thúy qua Càn Nguyên Tông tông chủ, lạnh lùng vô cùng đáp.

Ma Giác tộc trong vô tận hỗn độn!

Càn Nguyên Tông tông chủ vừa nghe nói lời này, tâm thần chấn động, nàng đã sớm suy đoán Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ chỉ sợ rất có lai lịch trong vô tận hỗn độn, không nghĩ tới đó lại là thật!

"Hắc Thiên, ngươi đi trước bắt tên Phong Vân kia lại cho ta."

Lúc này, Âm Diệu Ma Quân mở miệng nói.

"Khắc khắc, chuyện nhỏ mà thôi, cũng chỉ là một con sâu cái kiến nho nhỏ."

Hắc Thiên phát ra tiếng cười để cho người ta không rét mà run.

Mặc dù Phong Vân thô bạo trấn áp mười tôn Ma Vương, nhưng ở trong mắt Âm Diệu Ma Quân cùng Hắc Thiên Ma Quân, hắn vẫn như cũ chỉ là một con giun, khả năng cũng chỉ mạnh hơn đám sâu kiến kia một chút.

Nhưng bọn hắn vẫn như cũ có thể tiện tay bóp chết.

Vừa dứt lời, Hắc Thiên Ma Quân lộ ra một bàn tay lớn, vươn vào Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, che khuất bầu trời, chộp thẳng về phía Phong Vân trên chiến trường.

Càn Nguyên tông chủ tông chủ nhìn thấy một màn này, muốn ngăn cản, nhưng lại bị Âm Diệu Ma Quân kéo chặt lấy, nhất thời căn bản rút ra không được tay.

"Oanh!"

Bàn tay khủng bố cưỡng ép thăm dò vào Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, làm cả vũ trụ thế giới run rẩy.

Vô biên ma uy trút xuống, Phong Vân đứng mũi chịu sào, tiếp nhận 99% uy áp.

Còn bên cạnh hẳn, Khô Lạc cùng Mang Nhai đã trước tiên bay ngược ra ngoài, không phải bọn họ tự chủ, mà là bị Phong Vân dùng khí tức cưỡng ép chân bay.

"Phong Vân! Mau trốn!"

Khô Lạc cùng Mang Nhai vừa bay ra ngoài cố nhìn qua bóng lưng thon dài kia, hô lớn.

"Không sao, cũng chỉ là Đạo Quân thôi mà."

Giọng nói bình thản truyền đến, mặc dù không vang vọng tinh không, nhưng lại để lộ ra ý tứ khiến cả Nhật Nguyệt đều muốn thất sắc!

Chương 931: Quyết đấu Đạo Quân!

Chương 931: Quyết đấu Đạo Quân!

Một cái tay lớn cường ép xâm nhập Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, lớn khoảng ngàn tỷ năm ánh sáng, ngang nhiên bắt đến.

Bên dưới, chỉ có một mình Phong Vân đối diện với đại thủ khủng bố, lớn vô biên này.

Tất cả chúng sinh linh ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đều nhìn thấy một màn này, giống như trở thành vĩnh hằng.

“Chủ nhân!”

Lana và Clift ở phía xa nhìn thấy cảnh tượng này, đôi mắt trừng lớn như muốn rách, họ muốn làm gì đó, nhưng căn bản không thể đến gần, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, trong lòng tràn ngập cảm giác bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem.

Công phạt của cảnh giới này, bọn họ không khác gì sâu kiến, căn bản không có khả năng rung chuyển.

Đây không phải một cái đại thủ, mà là một mảnh thể giới rơi xuống!

Ngâm!

Bỗng nhiên, có tiếng kiếm reo vang vọng, một vòng kiếm quang đột nhiên xuất hiện, phóng lên cứu thiên, mang phong thái khủng bố chém lên không trung.

Phốc!

Một giây sau, có máu bắn ra tứ tung.

Trong ánh mắt kinh hãi của chúng sinh, chỉ thấy cự thủ kinh thiên kia bị chém ra một vết thương, máu tươi chảy xuống, nhuộm đỏ tinh không cương vực.

Vậy mà có thể đả thương Đạo Quân!

Phương xa, mùi vị Ma Vương vốn đang cười lạnh, lúc này nụ cười đã ngưng kết trên mặt, lộ ra vẻ chán kinh, căn bản không thể tin vào một màn này.

Bán Đạo Quân Phong Vân, có thể đả thương Hắc Thiên Ma Quân đại nhân!

Khố Lạc và Mang Nhai cũng không thể tin, trong đầu bọn họ đều nghĩ đến câu nói lúc trước của Phong Vân: “Không sao, chỉ là Đạo Quân mà thôi.”

Lại phối hợp với một màn này, mẹ nó, đơn giản là bức bách đến nổ tung!

“Tiên huyết của ta cũng không phải chảy vô ích.”

Trên không trung, giọng nói của Hắc Thiên Ma Quân truyền đến.

Hắn ta tùy tiện để máu nhuộm đỏ tinh không, dòng máu vô biên giống như biển rộng vô cùng vô tận, bao phủ vô số tinh cầu xung quanh, sau đó, lao mạnh về phía Phong Vân.

Cường giả cấp Đạo Quân vô cùng khủng bố, vốn là mấy giọt tiên huyết mà thôi, giờ phút này lại hóa thành huyết hải vô biên, bao phủ vô số tinh

cầu trong vũ trụ mênh mông, trong chớp mắt, chúng đã hóa thành tro tàn.

Ma huyết đầy trời bao phủ Phong Vân.

“Ma Huyết Dung vạn vật!”

Trong huyết quang ngàn tỷ dặm, nở rộ giữa thiên không, huyết hải không bờ, to lớn mênh mông.

Phong Vân đứng trong đó, sắc mặt không chút biến hóa, phút chốc, hấn nhẹ nhàng điểm mũi kiếm lên hư không.

Keng!

Lập tức, một gợn sóng vô hình bắn ra, giống như bị tinh hải kích thích.

Trong tích tắc, huyết hải vô tận bị luyện hóa đến khô cạn.

Hả?

Đến lúc này, cuối cùng Hắc Thiên Ma Quân đã phát hiện Phong Vân dị thường, hấn ta liên tiếp đánh ra hai chiêu, mặc dù không phải sát chiêu gì, nhưng cũng đủ để mạt sát tất cả tồn tại dưới cảnh giới Đạo Quân.

Hấn ta cảm ứng được cảnh giới của Phong Vân chỉ là bán Đạo Quân thất trọng thiên mà thôi, mặc dù chiến lực có thể so sánh với cửu trọng thiên đỉnh phong, nhưng trước mặt hấn ta, vẫn chỉ là sâu kiến.

Hắc Thiên Ma Quân cho rằng như vậy, nhưng lúc chân chính giao thủ, hấn ta lại phát hiện có sự khác biệt.

Phong Vân tùy tiện đã có thể hóa giải công phạt của hấn ta, không hề phí sức!

“Đây chính là thiên kiêu tuyệt thế sao? Thật sự có thiên phú chiến đấu khiến người ta ghen ghét!”

Hắc Thiên Ma Quân nhắm mắt lại, trước đó hẳn ta nghe Âm Diệu Ma Quân nói ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ xuất hiện một thiên kiêu khó lường, trong lòng hẳn ta không thêm để ý, nhưng bây giờ tự mình tiếp xúc, hẳn ta mới biết được chỗ kinh khủng của đối phương.

Chỉ là bán Đạo Quân thất trọng thiên, đã có thể giao thủ với hẳn ta, chiến lực đã phá vỡ cảnh giới cực hạn, tiến vào cảnh giới Đạo Quân!

“Thiên phú bậc này, ở Ma Giác tộc cũng là loại vô cùng tốt!”

Nghĩ đến đây, ánh mắt Hắc Thiên Ma Quân trở lên hùng hực, nhìn Phong Vân như nhìn con mồi.

Một giây sau, ma khí trên người đại thịnh, uy áp khủng bố như núi lửa tăng vọt, hắc khí vô biên bao phủ hẳn ta, sau lưng hẳn ta vang lên tiếng động như hải dương cuộn cuộn, một vùng cự hải chậm rãi hiện ra, sóng dập dờn ngàn tỷ dặm.

Nhưng vẫn chưa xong, ngay sau đó, một vòng mặt trời màu đen từ dưới hải dương bay lên, tỏa xuống u minh chi quang.

“Hắc Thiên Chi Nhật!”

Mặt trời đen đi đến đỉnh đầu Phong Vân, ma quang rơi xuống, muốn trấn áp hẳn.

Không thể nghi ngờ, đây chính là sát chiêu chân chính của Đạo Quân, cảnh giới dưới Đạo Quân, đừng nói tiếp, chỉ bị dư quang soi sáng, trong khoảnh khắc sẽ biến thành mảnh vụn, chết đến mức không thể chết nữa.

Giờ khắc này, mặt trời đen chầm rãi rơi xuống, vô số sinh linh đều cảm thấy toàn thân chấn động, giống như bị đeo lên gông cùm xiềng xích, hành động trở nên vô cùng chậm chạp.

Bọn họ cách xa vô số năm ánh sáng cũng có cảm giác như vậy, Phong Vân lại tiếp nhận toàn bộ uy áp, có thể biết áp lực cỡ nào! Sợ là vài phút sẽ bị trấn áp!

Nhưng mà, sự thật lại hoàn toàn không giống suy nghĩ của bọn họ.

Phong Vân đứng dưới mặt trời màu đen, không động đậy không hốt hoảng, giống như không hề có cảm giác.

Lúc Hắc Sắc Ma Quang chiếu xuống người hắn, lại phát ra tiếng ken két, giống như thân thiết va chạm, vô số tia lửa bắn tung tóe.

Một màn này khiến mười vị Ma Vương biến sắc.

“Thân thể đã sắp tiếp cận cấp Đạo Quân!”

Cho dù là Hắc Thiên Ma Quân, ánh mắt cũng trở nên nghiêm nghị, một giây sau, hắn ta thao túng mặt trời màu đen hoàn toàn áp xuống dưới.

Vốn dĩ hắn ta định nương tay, bắt sống Phong Vân, nhưng bây giờ xem ra, chiến lực của đối phương mạnh dọa người, hắn ta nhất định phải tận lực, nếu không thì không thể đánh bại đối phương.

Mặt trời màu đen có ma uy cái thế, ma quang sáng chói, che đậy tinh không, vô số tinh cầu đã biến thành cát bụi, lập tức bao phủ Phong Vân.

Mở ra sức mạnh vô thượng có thể ma diệt Đại Thiên Vũ Trụ, hoàn toàn đè lên người Phong Vân.

“Lần này, ngươi không chết thì cũng trọng thương.”

Trên mặt Hắc Thiên Ma Quân lộ ra vẻ lạnh lùng vô tận, vô cùng tàn khốc.

Một kích này của hắn ta, chính là sát chiêu của cấp Đạo Quân, không biết trong nháy mắt có thể mạng sát bao nhiêu bán Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong.

Mặc dù chiến lực của Phong Vân nghịch thiên, nhưng cũng không thể vượt qua chênh lệch này, căn bản không thể ngăn cản được.

Nhưng mà, đúng vào lúc này.

Ầm ầm!

Trong khi ngàn tỷ tinh cầu lay động trong tinh không tạo thành âm thanh thiên băng địa liệt, có một bóng người bay lên đánh nát mặt trời màu đen, từ trong ma quang đi ra.

Phong Vân đứng trong tinh không, vẻ mặt không chút biến hóa, ngược mắt lên, nhìn về bầu trời bên ngoài hỗn độn vô biên, thản nhiên nói.

“Chỉ có vậy thôi sao?”

Cái gì?

Tâm thần Hắc Thiên Ma Quân kinh động, hai mắt nhìn Phong Vân chăm chăm, giống như lần đầu tiên biết đối phương.

Công kích hai lần trước không tổn thương Phong Vân cũng thôi đi, nhưng lần này là sát chiêu của hắn ta, vậy mà cũng không thể tổn thương Phong Vân!

“Chẳng lẽ...” Trong lòng Hắc Thiên Ma Quân nảy ra một suy nghĩ đáng sợ.

Ngay lúc này, một vòng phong mang kinh thể từ trên người Phong Vân quét ra.

“Đến mà không trả lễ thì không hay, giờ, đến, ta.”

Chương 932: Người cũng chỉ là sâu kiến mà thôi!

Chương 932: Người cũng chỉ là sâu kiến mà thôi!

Phun ra một chữ cuối cùng, tay phải Phong Vân nắm chặt Hắc Diệu Kiếm, một giây sau, phong mang kinh thể xuyên thủng trời đất, sát ý vô tận, rung chuyển toàn bộ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Một đạo kiếm quang, trở thành một con đường trong vũ trụ, chém về phía Hắc Thiên Ma Quân trong vô tận hỗn độn.

Tốc độ quá nhanh, dường như chớp mắt đã tới.

Hắc Thiên Ma Quân căn bản không kịp phản ứng, nhưng hắn ta là cường giả cấp Đạo Quân, hơn nữa còn là cấp trung phẩm, có thể vô thức tránh thân thể đi.

Nhưng chỉ tránh được chỗ hiểm yếu, những chỗ khác trên thân thể không thể nào né tránh được.

Phốc!

Máu bắn tứ tung đầy trời, vô tận ma lực cuộn cuộn, kiếm quang ngang qua bầu trời, vậy mà đã chém ngang lưng Hắc Thiên Ma Quân trong vô tận hỗn độn!

“Đây là kiếm đạo gì?”

Hắc Thiên Ma Quân kinh sợ, nửa ma thân trên bay ngược ra ngoài, đụng vào hư không trong vô tận hỗn độn đến vỡ nát, trong mắt bắn ra hai đạo quang mang đáng sợ.

Oanh!

Hắc Thiên Ma Quân đụng nát hư không trong tỷ năm ánh sáng mới khó khăn ổn định thân hình, một lần nữa lắp ráp lại thân thể, đứng trong hỗn độn sương mù, ma khí vô tận luân chuyển xung quanh hắn, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Phong Vân.

“Vậy mà có thể khiến ta bị thương lớn như vậy... Đây là kiếm đạo gì...”

Rất hiển nhiên, hắn ta vô cùng cố kỵ một kiếm này của Phong Vân, không lập tức động thủ đánh lại.

Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, Phong Vân một bước phóng ra, động nát thế giới bích chương, cũng đi vào vô tận hỗn độn.

Đại Thiên Vũ Trụ đã không thể tiếp một kiếm của hắn, nếu như lại vung ra mấy lần nữa, sợ rằng sẽ sụp đổ.

“Cái này, cái này...”

Khố Lạc và Mang Nhai nhìn thấy một màn này, hai người họ nhìn nhau, đều nhìn thấy kinh hãi trong mắt đối phương.

Cái này, bọn họ không phải đang nằm mơ chứ!

Phong Vân, vậy mà thật sự có thể đánh một trận với Đạo Quân!

Nơi xa, lúc này mười vị Ma Vương đã bị dọa bay hồn, một chữ cũng không nói nên lời, cảm giác thế giới quan của mình bị đánh nát.

Cảnh giới bán Đạo Quân lại có thể đại chiến với Đạo Quân, đây là chuyện bọn họ chưa từng nghe thấy, cũng chưa từng nhìn thấy!

Trên thức tế, ngay cả hai người hộ đạo Trụ Vũ và Hắc Tê đi theo Phong Vân nhiều năm, giờ khắc này cũng rơi vào trạng thái mộng bức.

“Chủ nhân, đây, đây là căn thuốc à?” Hắc Tê nói năng lộn xộn.

Trụ Vũ lắc đầu: “Không, căn thuốc cũng không mạnh như vậy.”

Bọn họ không biết, trước mặt hack, căn thuốc chỉ là đệ đệ mà thôi.

...

Một góc khác trong vô tận hỗn độn.

Đương nhiên Âm Diệu Ma Quân cũng cảm ứng được một màn này, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi: “Tên Phong Vân này, còn đáng sợ hơn ta tưởng tượng rất nhiều!”

Tâm tình lúc này của tông chủ Càn Nguyên Tông cũng không khác Âm Diệu Ma Quân là mấy, nhưng sau khi khiếp sợ, lại là kinh hãi.

Cô ta nhớ lúc trước Phong Vân nói với cô ta ‘Sẽ không thua’, vốn tưởng là an ủi, bây giờ xem ra, thật sự có khả năng thực hiện!

“Tiểu gia hỏa này, ẩn tàng quá sâu, nhiều ân khiến người ta kinh hãi.”

Tâm cảnh vạn cổ không dao động của tông chủ Càn Nguyên Tông lúc này cũng nhắc lên những gợn sóng trùng điệp, hiển nhiên bị hành động của Phong Vân dọa đến tê cả da đầu.

...

Xung quanh Phong Vân, kiếm khí như nước thủy triều, tạo thành một con đường trong vô tận hỗn độn, thẳng tắp hướng về chỗ của Hắc Thiên Ma Quân.

Đây là một màn hùng vĩ, kiếm quang lóng lánh, uy áp từng đợt, một đầu kiếm khí đại đạo lơ lửng trong hỗn độn.

Sắc mặt Phong Vân lạnh nhạt, đi từng bước về phía trước, Hắc Diệu Kiếm trong tay chỉ về phía xa, hỗn độn xung quanh cũng rung động theo hẳn, tí tí hỗn độn chi khí sáng tối chập chờn.

“Ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao?”

Hắc Thiên Ma Quân đạp nát không gian hỗn độn dưới chân, hóa thành vô tận hắc viêm, phóng ra tứ phương, biến xung quanh thành hỏa vực vô biên.

Chiến đấu, chính thức bắt đầu!

“Coong!”

Phong Vân cầm kiếm chém tới, Hắc Diệu Kiếm trong tay xuyên thủng hỗn độn mênh mông.

Kiếm quang kéo dài ngàn tỷ dặm, đâm đến trước mặt Hắc Thiên Ma Quân, khí tức hủy diệt chấn nhiếp linh hồn, quang mang mũi kiếm văng khắp nơi, vô cùng băng lãnh.

Hắc Thiên Ma Quân biết rõ kiếm quang của Phong Vân sắc bén, không dám đón đỡ, tâm niệm vừa động, một thuẫn bài to lớn xuất hiện ở phía trước hẳn ta, đón một kiếm kia đâm đến, hai cái đụng vào nhau.

Đây là một kiện Chuẩn Đạo Khí.

Hai kiện Chuẩn Đạo Khí giao phong, hỏa tinh vẩy ra, thân quang chiếu ra tứ phương, khiến hỗn độn chi quang xung quanh đều ảm đạm, ánh sáng chói khiến người ta không thể mở mắt.

Sát khí lăng liệt, khiến một phương hỗn độn tối lại, tất cả các vật hữu hình vỡ nát.

“Gia hỏa này là quái vật gì vậy?”

Hắc Thiên Ma Quân nhìn trên tấm chắn của mình xuất hiện từng đạo kiếm ngân, mí mắt nhảy lên.

Mặc dù hai kiện Kiếm Thuần đều là Chuẩn Đạo Khí, nhưng kiếm đạo của Phong Vân quá sắc bén, lại được kiếm gia trì, mỗi kiếm rơi xuống, đều mang đến cho hắn ta áp lực vượt mức bình thường!

Không phải Hắc Thiên Ma Quân chưa từng động thủ với kiếm tu, nhưng chưa một vị kiếm tu nào có được phong mang cực hạn như Phong Vân, giống như hắn đã đứng đầu thế giới vậy!

“Giết!”

Chiến ý của Phong Vân dâng cao, cũng không tiếp tục bình tĩnh như lúc trước, ánh sáng trong mắt còn óng ánh hơn nhật nguyệt vô số lần, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Ong!

Lại một kiếm chém ra.

Hắc Thiên Ma Quân lần nữa lấy thuẫn bài ra ngăn trước người, nhưng lần này, không dễ ngăn trở như lúc trước.

Răng rắc!

Trên thuẫn bài xuất hiện vết nứt, sau đó âm âm nổ tung, cũng đánh nát nửa người Hắc Thiên Ma Quân, sắc mặt hắn ta không thể tin được bay ngược ra ngoài, lại lần nữa huyết nhiễm hỗn độn.

Phong Vân lấy cảnh giới bán Đạo Quân, đại chiến với Đạo Quân, mà lại chiếm thượng phong tuyệt đối, bá đạo đến mức nào, đám phó tông chủ và mười vị Ma Vương phía dưới quan sát trận chiến này như hóa đá, mỗi người đều ngốc trệ.

“Sao có thể, Hắc Thiên đại nhân lại rơi xuống hạ phong!”

“Bán Đạo Quân có thể rung chuyển Đạo Quân, cái này, cái này quá điên cuồng.”

Nhưng mà, sự thật lại bày ra trước mặt bọn họ, bọn họ không thể không tin đây là sự thật.

...

Trong hỗn độn.

Hắc Thiên Ma Quân hét dài một tiếng, sóng âm liệt thiên, rung sụp hư không, khiến xung quanh lâm vào một mảnh đen tối, hắn ta căm tức nói:

“Sâu kiến không biết sống chết, đây là ngươi bức ra, tất cả đều kết thúc!”

Hắn ta phát động tất cả ngục đại đạo, tử sị ngục đại đạo quanh người tương liên, giống như hấp thu lực lượng của của chư thiên vạn giới, áp bách hỗn độn sụp đổ.

Oanh!

Giống như khai thiên tích địa, tạo dựng một thế giới mới.

Quanh thân Hắc Thiên Ma Quân xuất hiện từng đạo ngục đại đạo hình thành ma liên có trật tự, hẳn ta là duy nhất trong đó, giống như một vị Thần Ma bất hủ, ma huy toàn thân lưu động, trấn áp về phía Phong Vân.

“Dưới cảnh giới Đạo Quân đều là sâu kiến, người cũng chỉ là sâu kiến mà thôi!”

Chương 933: Không phải Đạo Quân, nhưng có thể giết Đạo Quân!

Chương 933: Không phải Đạo Quân, nhưng có thể giết Đạo Quân!

Oanh!

Hỗn độn nổ vang, khí cơ khai thiên tích địa lan tràn, ma liên nguy đại đạo của Hắc Thiên Ma Quân đâm xuyên qua mỗi tấc trong không gian, xoắn nát tất cả mảnh hỗn độn này.

Các sinh linh ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ đều kinh ngạc đến ngây người, căn bản không thể chống đỡ được, chênh lệch giữa Đạo Quân và cảnh giới phía dưới cách biệt một trời một vực, không thể chiến thắng tồn tại này, Phong Vân chắc chắn phải chết.

Nhưng mà, quang mang trong mắt Phong Vân càng lúc càng thịnh.

Trong thời khắc này, thanh thần kiếm duy nhất trong ý thức hải của hắn nhẹ nhàng vang lên một tiếng, trong nháy mắt bay ra ngoài, dung nhập vào trong Hắc Diệu Kiếm.

Trong nháy mắt lộ ra phong mang lợi hại, trên chọc thủng cửu thiên, dưới đâm sâu cửu u, tung hoành trên trời dưới đất, chém ra hỗn độn!

Ngâm!

Một tiếng kiếm minh vang lên, Phong Vân chém ra một kiếm mà trước đó chưa từng xuất hiện, xiềng xích nguy đại đạo của Hắc Thiên Ma Quân bị

chặt đứt, ngụy đại đao rục rờ bị mũi kiếm hắc sắc đâm xuyên qua.

Nhắm thẳng đến!

Hắc Thiên Ma Quân không thể chống lại, bay ngược ra ngoài, xiềng xích ngụy đại đao vỡ vụn thành từng mảnh, miệng phun máu, không thể ngăn cản.

Điều này khiến hắn ta cảm thấy sợ hãi, xiềng xích ngụy đại đao của hắn ta lại không địch được phong mang kiếm đạo của Phong Vân, cơ thể hắn cũng bị xuyên thủng, sinh cơ khô cạn.

Hắc Thiên ma Quân khó mà tiếp nhận được, hắn ta đường đường là Đạo Quân, còn là trung phẩm, vậy mà bại!

Phốc!

Phong Vân giống như hòa thành một thể với kiếm, phong mang phát ra vô cùng đáng sợ, mơ hồ có thể nhìn thấy một vòng trường hà kiếm đạo chuyên động.

“Đạo Quân, cũng chỉ như vậy mà thôi!”

Lời nói lạnh lùng bình thản vang lên, không chỉ vang vọng trong khu vực hỗn độn, cũng truyền đến chiến trường ở Đại Thiên Vũ Trụ, khiến nơi đó hoàn toàn yên tĩnh.

...

Trên cửu thiên, trong hỗn độn.

Một mình Phong Vân đứng đó, quanh người có phong mang vô tận lượn lờ.

Một tay hấn cầm kiếm, đâm xuyên qua mi tâm Hắc Thiên Ma Quân, dính hấn ta trong hư không, từng dòng máu dọc theo thân kiếm chảy xuống, nhìn mà giật mình.

Đây là cảnh tượng vô cùng rung động, toàn bộ sinh linh, cho dù là phe mình hay quân địch, đều đứng yên như tượng đất.

Cho dù trôi qua bao nhiêu năm, phàm là sinh linh nhìn thấy cảnh tượng này, sợ là đều không quên được, lạc ấn ở trong lòng.

Tóc đen của Phong Vân bay phấp phới giống như tiên, hỗn độn tấy lể, quang huy chói lọi, đứng vững trong hỗn độn, đánh một vị Đạo Quân trọng thương, chấn kinh thế gian.

Tất cả sinh linh đều hóa đá, không thể tin được nhìn một màn này, trong nháy mắt, thời gian giống như dừng lại, khiến người ta quên thờ.

Đánh vỡ rào cản cảnh giới, đánh tan cấm kỵ bất hủ, nghịch thiên thảo phạt Đạo Quân, đây là hành động của một vị bán Đạo Quân, ngẩng đầu mà đứng, độc tôn trong hỗn độn!

Phong Vân đã chứng minh với thế nhân, không phải Đạo Quân, lại có chiến tích khủng bố giết sạch Đạo Quân!

Nếu bọn họ biết, Hắc Thiên Ma Quân là một vị Đạo Quân trung phẩm, mà không phải là Đạo Quân hạ phẩm, nói không chừng sẽ bị Phong Vân dọa chết!

“Ta nhìn thấy là sự thật sao? Hấn dường như giết sạch một vị Đạo Quân!”

“Mẹ ơi, con nhìn thấy kỳ tích rồi!”

“Hắn tu loại kiếm đạo nào vậy, sắc bén và bá đạo như vậy, ta có cảm giác hắn đã chém toàn bộ vô tận hồn độn.”

Cũng không biết đã trôi qua bao lâu, các sinh linh mới lên tiếng kinh hô, tất cả đều ngưỡng vọng thành quả chiến đấu như thần tích trong vô tận hồn độn kia, trong mắt mỗi người đều lộ ra vẻ kinh hãi.

...

Trong hồn độn.

Phong Vân dùng sức, mũi kiếm sắc bén trên mi tâm Hắc Thiên Ma Quân nhanh chóng vỡ ra, sau đó ma thân ‘phốc’ một tiếng, hóa thành một đoàn huyết quang.

Nhưng một giây sau, một vòng u quang lao ra, lấy tốc độ không thể tưởng tượng được xông phá hư không hồn độn, biến mất không thấy gì nữa.

Phong Vân cũng không đuổi theo, hắn cũng không đuổi kịp, đó là Linh Hồn Độn Pháp, hơn nữa, cho dù đuổi kịp, e rằng hắn cũng không thể giết chết linh hồn Hắc Thiên Ma Quân được.

Dù sao hắn ta cũng là Đạo Quân trung phẩm, cảnh giới cao hơn Phong Vân quá nhiều, hắn dùng tất cả lực lượng mới đánh nát được ma thân đối phương, khiến hắn ta trọng thương, đây đã là kết quả tốt nhất rồi.

“Chung cực kiếm đạo, ít nhất khiến chiến lực của mình tăng gấp một trăm lần.”

Trước khi Phong Vân chưa lĩnh ngộ chung cực kiếm đạo, chiến lực đã đến bán Đạo Quân cực hạn, sắp bước vào cảnh giới Đạo Quân.

Sau khi lĩnh ngộ chung cực kiếm đạo, trực tiếp khiến chiến lực của hắn đột phá gông cùm xiềng xích, tiến vào cấp độ Đạo Quân, thậm chí còn không phải Đạo Quân bình thường, mà trực tiếp đạt đến trung phẩm Đạo Quân, sắp tiếp cận đến cảnh giới Đạo Quân trung phẩm đỉnh phong!

Chung cực kiếm đạo khủng bố cường đại, có thể biết được!

“Không uổng phí mình tốn hơn mười vạn năm mới lĩnh ngộ được, hoàn toàn xứng đáng.”

Phong Vân bỏ qua cảnh giới, linh hồn, thậm chí là thể chất, chỉ tập trung tinh thần vào chung cực kiếm đạo, may mắn, kết quả không khiến hắn thất vọng, mạnh đến khó tin!

Sau khi giải quyết Hắc Thiên Ma Quân xong, Phong Vân quét mắt về một chiến trường khác trong vô tận hỗn độn, ánh mắt lạnh lùng vô tình.

...

Một bên khác.

Ám Diệu Ma Quân cũng rơi vào thế hạ phong, đối mặt với bản tôn và Đạo Thân của tông chủ Càn Nguyên Tông cùng công phạt, hắn ta khó khăn lắm mới có thể chèo chống được.

Vốn dĩ hắn ta dự định để Hắc Thiên Ma Quân giải quyết Phong Vân, sau đó đến trợ giúp hắn ta, kết quả Hắc Thiên Ma Quân lại bị trấn áp, bây giờ đã trực tiếp trốn rồi!

Điều này khiến Ám Diệu Ma Quân kinh hãi không thôi, bây giờ, hắn ta không hề có dục vọng chiến đấu nữa.

Hắn ta không phải đối thủ của tông chủ Càn Nguyên Tông, bây giờ lại thêm Phong Vân nữa, căn bản không địch lại được!

Lúc này không đi, chờ đến khi nào!

Nghĩ đến đây, Âm Diệu Ma Quân không chút do dự bạo phát tất cả lực lượng, sau đó hóa thành một vòng lưu quang, vọt thẳng về chỗ sâu trong hỗn độn.

Đây là uy năng khi thiêu đốt ngũ đại đạo, cho dù là tông chủ Càn Nguyên Tông cũng không đuổi kịp.

Còn Phong Vân, hắn càng không đuổi kịp, hắn chỉ có chiến lực nghịch thiên, phương diện tốc độ vẫn không bằng Đạo Quân, trừ phi không gian quy tắc của hắn đột phá công cùm xiềng xích, hoặc thiên phú thể chất đạt đến cấp Đạo Quân.

Như vậy mới có thể vượt qua tốc độ của Đạo Quân!

Nhưng mà, ngay lúc này, Phong Vân bỗng nhiên cảm giác được một cỗ dao động cường hoành từ chỗ sâu trong hỗn độn truyền đến.

Sau đó, một giọng nói lạnh lùng vang lên: “Ma tộc? Chết!”

Bang!

Một tiếng kiếm ngân vang lên quang quán, một vòng kiếm quang màu tím từ chỗ sâu trong vô tận hỗn độn bay ra, chém giết thập phương, vạch phá hỗn độn màu đen, vô cùng chói mắt.

“A!!!”

Dưới đạo kiếm quang này, Âm Diệu Ma Quân vốn đang đào tẩu như băng tuyết gặp mặt trời, nhanh chóng bị hòa tan, sau khi hét thảm lên một

tiếng, hóa thành từng sợi khói xanh, hình thần đều bị tiêu diệt tại chỗ!

“Ừm? Đây là, vô thượng Kiếm Quân?”

Ánh mắt Phong Vân chân động, tiếp cận chỗ sâu trong hồn độn.

Chương 934: Chẳng lẽ người là thái tử gia trong truyền thuyết?

Chương 934: (Chẳng lẽ người là thái tử gia trong truyền thuyết?)

Phong Vân tiếp cận chỗ sâu trong Hồn Độn, từ nơi đó, hắn cảm nhận được Kiếm Đạo phong mang hùng hậu, hoàn toàn vượt xa bán Đạo Quân, chỉ có 'Vô thượng Kiếm Quân' trong truyền thuyết mới có thể có.

Tiếp theo, từ trong Hồn Độn sương mù xám đục kia, có hai bóng người song song đi ra.

Một người mặc một thân áo tím, hoa lệ cao quý không tả nổi, phía sau đeo một thanh Thần Kiếm tím đậm. Một người khác toàn thân áo trắng, mờ mịt tĩnh mịch, lưng đeo một thanh thần kiếm màu trắng.

Hai bóng người đều tản ra phong mang Thập Địa Kiếm Đạo sắc bén như muốn xuyên thủng cửu thiên, huy hoàng như thiên uy, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Hai vị vô thượng Kiếm Quân!"

Phong Vân tâm thần nghiêm nghị, ngoài ra, hắn còn chú ý tới, trên ngực hai vị vô thượng Kiếm Quân này, đều có thêu một chữ 'Kiếm' màu vàng kim, có vẻ như đến từ cùng một tổ chức.

"Người biết sao?"

Càn Nguyên Tông tông chủ chẳng biết từ lúc nào đã đi tới trước mặt Phong Vân, thấp giọng nói.

Phong Vân lắc đầu, chính hắn nếu có quen biết vô thượng Kiếm Quân như vậy, hắn còn khắc khổ bế quan làm quái gì nữa, trực tiếp mời bọn hắn tới, mười cái Hắc Thiên Ma Quân, Âm Diệu Ma Quân cũng không đủ giết!

Lúc này.

Đã thấy hai vị vô thượng Kiếm Quân kia vừa nhìn thấy Phong Vân, lập tức hai mắt sáng lên, một giây sau, cùng nhau bay tới bên này.

Sau đó, trong ánh mắt ngây dại của Càn Nguyên Tông tông chủ và Phong Vân, hai vị vô thượng Kiếm Quân này vậy mà cung kính cúi người với Phong Vân, mở miệng nói: "Gặp qua cung chủ!"

Cung chủ! ?

Càn Nguyên Tông tông chủ nghe được câu này, toàn thân đều muốn chấn động, nòng nhìn một chút Phong Vân đứng bên cạnh, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Trong lòng không nhịn được nghĩ: Chẳng lẽ tên này thật ra là một đại lão đang giấu diếm thân phận? Hoặc là nói, là siêu cấp truyền nhân của thế lực lớn nào đó, bởi vì lịch luyện cho nên mới đi vào Đại Thiên Vũ Trụ?

Trong chớp nhoáng, Càn Nguyên Tông tông chủ thậm chí não bở ra một vạn chữ hệ liệt thái tử gia cùng hệ liệt người thừa kế!

"Còn nói ngươi không biết bọn hắn, người ta đều gọi ngươi cung chủ kia kia."

Cần Nguyên Tông tông chủ nhện không được truyền âm cho Phong Vân, "Người sẽ không thật sự là thái tử gia của thế lực lớn gì đấy chứ?"

"Nói linh tinh gì đấy."

Phong Vân nhện không được trọn mắt một cái, nếu hấn là thái tử gia, còn cần phải khổ cực đi lấy hình chiếu tu hành như vậy sao, vài phút đã đi đến đỉnh phong của nhân sinh rồi ấy chứ.

Hấn nhìn về phía hai vị vô thượng Kiếm Quân này, mở miệng nói: "Hai vị, có phải hai người đã nhận làm rồi hay không? Ta cũng không phải là cung chủ của các người."

"Không sai, cung chủ ngài đã tìm hiểu ra chung cực Kiếm Đạo. Căn cứ vào di lệnh mà lão cung chủ nhà chúng ta lưu lại, phạm là người đạt được truyền thừa của hấn, từ đó lĩnh ngộ ra chung cực Kiếm Đạo, chính là một đời cung chủ mới của Kiếm Cung chúng ta."

Vị Kiếm Quân áo tím kia nói.

"Kiếm Cung?"

Nghe được hai chữ này, Phong Vân lập tức kịp phản ứng, hấn thử thăm dò nói: "Truyền thừa của Kiếm Lan lão tổ?"

"Đúng vậy." Kiếm Quân áo trắng gật đầu nói.

"Thì ra là thế."

Phong Vân lúc này mới lấy lại tinh thần, hai vị Kiếm Quân này lại là đến từ Kiếm Cung trong chỗ sâu vô tận hỗn độn, đã từng là người dưới trướng Kiếm Lan lão tổ.

"Trong tin tức mà Kiếm Lan lão tổ đưa cho ta cũng không nói lĩnh ngộ chung cực Kiếm Đạo là sẽ kế thừa vị trí cung chủ này mà. . ."

Phong Vân nhận được tin tức là mang truyền thừa chí cao Kiếm Đạo trở về.

Nhưng hắn không nghĩ tới, không đợi hắn rời khỏi nơi này, nhóm Kiếm Quân trong Kiếm Cung lại tự mình tìm đến, hơn nữa còn trực tiếp gọi hắn là cung chủ.

"Cung chủ, đã ngài đã tìm hiểu ra chung cực Kiếm Đạo, không ngại cùng chúng ta trở về đi, Kiếm Cung cần ngài lãnh đạo."

Kiếm Quân áo tím tiếp tục mở miệng nói.

"Đúng vậy đó, đã chùng triệu ức kỷ nguyên rồi mà Kiếm Cung chúng ta không có cung chủ mới sinh ra, nếu trải qua một Hỗn Độn kỷ nguyên nữa mà vẫn không có ai thì Kiếm Cung chúng ta sẽ phải giải tán mất. Cũng may, cung chủ ngài lúc này lại xuất hiện!" Kiếm Quân áo trắng ánh mắt sáng rực nhìn qua Phong Vân.

Bên cạnh, Càn Nguyên Tông tông chủ tận mắt thấy hết thấy, trong lòng nàng cũng khá hiểu rõ.

Đại khái là Phong Vân đạt được Kiếm Đạo truyền thừa của vị đại lão nào đó, rồi lĩnh ngộ ra chung cực Kiếm Đạo, do đó mới dẫn tới cấp dưới trước kia của vị đại lão này tìm đến.

"Chung cực Kiếm Đạo, khó trách mới là bán Đạo Quân, đã có thể vượt một đại cảnh giới giết địch. . ."

Càn Nguyên Tông tông chủ thầm lú lười, chung cực Kiếm Đạo nàng cũng chỉ mới nghe nói qua, chưa bao giờ thấy qua, coi như tại chỗ sâu trong

vô tận hỗn độn, lĩnh ngộ đạo này, cũng ít lại càng ít.

Không nghĩ tới, tại Đại Thiên Vũ Trụ này của nàng, liền có một người!

"Không biết Phong Vân lựa chọn thế nào, hẳn là sẽ không cự tuyệt chứ."

Càn Nguyên Tông tông chủ trong lòng thầm nghĩ.

Nhưng mà, ra ngoài dự đoán của nàng, Phong Vân lại trực tiếp lắc đầu cự tuyệt.

"Thật có lỗi, ta hiện tại không thể cùng các người rời đi, ta còn có việc khác cần phải xử lý."

"Cái này. . ."

Kiểm Quân áo tím cùng Kiếm Quân áo trắng không nghĩ tới lại nhận được câu trả lời như vậy, nhưng mà ý chí của Phong Vân bọn họ cũng không thể vi phạm, đành phải gật đầu nói: "Nếu cung chủ có chuyện cần xử lý, vậy chúng ta cũng không ép buộc. Đây là địa chỉ trở về Kiếm Cung, còn có đánh dấu vị trí Kiếm Cung, mong cung chủ nhận lấy. . ."

Nói rồi, Kiếm Quân áo tím đưa qua một vật phẩm giống như ngọc giản.

"Được."

Phong Vân lần này không cự tuyệt, đưa tay tiếp nhận.

Mặc dù hẳn hiện tại không có ý định đi tới chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, nhưng tương lai nói gì cũng sẽ đi, dù sao, Đại Thiên Vũ Trụ này cũng không thể giữa được bước tiến của hắn.

"Nếu như thế, vậy chúng ta liền cáo từ, chúng ta còn có rất nhiều chuyện cần trở về xử lý, không tiện chờ lâu."

Kiểm Quân áo trắng cùng Kiểm Quân áo tím sau khi nói xong, làm một đại lễ với Phong Vân, liền quay người rời đi.

Trong chốc lát, hai người đã biến mất trong mênh mông hỗn độn.

Phong Vân nhìn vật giống như ngọc giản trong tay, nhẹ nhàng cảm khái, chính mình xem ra lại phải bày ra chuyện.

Quả nhiên, truyền thừa không phải dễ cầm như vậy.

Nhận truyền thừa của người ta, cũng phải tiếp nhận nhân quả mà người ta lưu lại.

"Phong Vân, sao ngươi lại từ chối?" Lúc này, bên cạnh Càn Nguyên Tông tông chủ mở miệng nói: "Đại Thiên Vũ Trụ này đã không chứa nổi chiến lực của ngươi nữa rồi, lưu lại cũng không thể tiến bộ thêm nữa."

"Vậy sao ngươi không đi, còn không phải vẫn ở lại chỗ này đấy sao." Phong Vân hỏi ngược lại.

"Ta không vội, vẫn phải bồi dưỡng Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ mạnh lên rồi nói sau."

Càn Nguyên Tông tông chủ không chút nghĩ ngợi nói.

"Vậy ta cũng giống vậy."

Phong Vân mở miệng nói: "Quê hương ta, vẫn chờ ta trở về nữa kìa."

Càn Nguyên Tông tông chủ nghe vậy khẽ giật mình, lập tức nhẹ nhàng cười, tựa như vạn hoa nở rộ, trong nháy mắt toàn bộ hỗn độn đều sáng hơn rất nhiều.

"Trở về đi, nên thu thập tàn cuộc rồi."

Nói rồi, Càn Nguyên Tông tông chủ cùng Phong Vân hóa thành một vệt lưu quang, bay về phía Đại Thiên Vũ Trụ.

...

Một bên khác.

Vô tận hỗn độn.

Kiểm Quân áo tím cùng Kiểm Quân áo trắng đang đi đường, lần này vội vàng đi ra, còn rất nhiều nhiệm vụ chưa kịp hoàn thành đang chờ bọn họ.

"Vị cung chủ mới này của chúng ta thật là trẻ tuổi, nhìn sinh mệnh khí cơ, đoán chừng cũng mới tu hành hơn một kỷ nguyên, khó có thể tương tượng, đây là thiên kiêu xuất hiện ở một cái Đại Thiên Vũ Trụ."

Kiểm Quân áo tím sợ hãi than.

"Đúng vậy, cũng chỉ có yêu nghiệt cái thể như vậy, mới có thể ngộ ra chung cực Kiếm Đạo của lão cung chủ." Kiểm Quân áo trắng gật đầu đồng ý.

Chương 935: Công khai tử hình

Chương 935: Công khai tử hình!

"Từ sau khi lão cung chủ lưu lại truyền ngôn ở bên ngoài sau tọa hóa, địa vị của Kiếm Cung chúng ta trong mười hai cung càng ngày càng suy thoái, truy cứu nguyên nhân đến cùng vẫn là bởi vì Kiếm Cung chúng ta không có một vị cường giả cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân tọa trấn. . ."

Kiếm Quân áo trắng nhẹ giọng nói.

"Ai nói không phải đâu, đáng tiếc lão cung chủ đã tọa hóa, mà Kiếm Cung chúng ta lại một mực không có hạt giống mới gia nhập vào, mấy cái kỹ nguyên gần đây, cũng chỉ có một vị 'Thương Vũ Kiếm Quân' đi lên, được cho là người có hi vọng lớn nhất có thể tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo, nhưng hẳn cũng chỉ là có hi vọng mà thôi, mà cung chủ mới của chúng ta, đã tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo rồi."

Kiếm Quân áo tím nói.

"Đúng vậy, trước khi đạt tới Đạo Quân đã tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo, cho dù là lão cung chủ năm đó đều không cách nào làm được. Hơn nữa, vị cung chủ mới này của chúng ta, tu hành cũng mới một kỹ nguyên mà thôi, luận thiên phú, luận tư chất đều thủng 'Thương Vũ Kiếm Quân'."

"Đây là chuyện tốt, nói rõ Kiếm Cung chúng ta muốn quật khởi rồi."

"Chỉ là ta sợ 'Thương Vũ Kiếm Quân' bên kia. . ."

"Không sao, 'Thương Vũ Kiếm Quân' lòng có đại khí phách, sẽ không để ý những việc này."

"Ừ, vậy ta cũng yên tâm, đi thôi."

Giọng nói càng ngày càng nhỏ, cuối cùng theo bóng dáng hai vị Kiếm Quân, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

...

Bên này.

Phong Vân cùng Càn Nguyên Tông tông chủ không uổng phí chút sức lực, liền triệt để kết thúc trận đại chiến này.

Ám Diệu Ma Quân cùng Hắc Thiên Ma Quân là chủ chốt một chết một trốn, trận chiến đấu này tự nhiên đã không còn bất cứ huyền niệm gì.

Cứ như vậy, một trận chiến thảm thiết treo trên đỉnh đầu vô số sinh linh trong Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, cứ như vậy đầu voi đuôi chuột mà kết thúc.

Đây hết thảy đều phải quy công cho Phong Vân.

Nếu như không có hấn hoành không xuất thế, đầu tiên là nghiền ép mười tôn Ma Vương, về sau càng là dùng thân thể bán Đạo Quân giết đến tận vô tận hỗn độn, giết đánh tới bờ Hắc Thiên Ma Quân, thì trận chiến đấu này không có khả năng dễ dàng kết thúc như vậy.

Kết quả cuối cùng, rất có thể là Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ tổn thất nặng nề, thậm chí, có thể cứ như vậy mà bị diệt vong cũng không chừng.

Chứ không phải giống như bây giờ, không chỉ giành được thắng lợi, hơn nữa còn đạt được một phương Đại Thiên Vũ Trụ thế giới!

Có thể tưởng tượng, có một Đại Thiên Vũ Trụ thế giới làm hậu thuẫn, từ đây về sau, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ sẽ tiến vào thời kỳ phát triển cực kì mạnh mẽ!

Mà Phong Vân, cũng nhờ một trận chiến này, trở thành tồn tại gần ngang hàng với Càn Nguyên Tông chủ tông chủ của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, hưởng thụ nhân khí siêu cao.

Truyện ký, danh ngôn các loại về hắn, nhiều không kể hết.

Ngay cả quần áo hay cách ăn mặc của Phong Vân cũng có vô số sinh linh bắt chước, đồng thời còn lấy làm vinh sự, nhắc lên một cơn lốc 'Phong Vân' trong toàn dân.

Thậm chí, khắp đầu đường cuối ngõ, đều có thể nhìn thấy không ít thiếu niên thiếu nữ vừa mới tu hành đang bắt chước Phong Vân.

Một thiếu niên mặc y giáp màu trắng tay cầm một thanh kiếm gỗ, kiếm chỉ trời xanh, một tay chỉ xuống đất, "Ta chính là Phong Vân, nhận lấy một kiếm của ta!"

Đối diện, là một thiếu nữ đóng vai phản diện, nàng toàn thân mặc quần áo màu đen, trên mặt cũng che mặt nạ màu đen, phát ra từng tiếng cầu xin tha thứ, "A, đừng mà, tha cho ta một mạng! Phong Vân đại nhân!"

Bốn phía, vây quanh không ít người đồng lứa, đều đang lớn tiếng khen hay.

Trên một tòa lầu các cách nơi này không xa, Phong Vân ngồi trước cửa sổ nhìn thấy một màn này, thực sự không dám nhìn, muốn che mặt mình lại.

Quá xấu hổ á!

Đây quả thực là công khai tử hình chính mình mà.

Bên cạnh hẳn là Xích Khôi cùng Millai, hai người bọn họ nhìn tình cảnh phía dưới, đều đang liều mạng mà cố nhin cười.

Phút chốc, hai người bọn họ cảm nhận được một ánh mắt lạnh lùng quét tới, tranh thủ thời gian ngồi nghiêm chỉnh, ăn nói đường hoàng.

"Thật buồn cười đúng không, mỗi ngày chỉ biết lừa biếng, đã qua hơn mười vạn năm, tu vi của các người vẫn còn dừng lại ở Truyền Kỳ Chí Tôn, nhất là Xích Khôi, thực sự là quá lừa biếng, xem ra, ta cần phải đặc huấn cho người rồi."

Lời này vừa ra, sắc mặt Xích Khôi lập tức tái mét, liều mạng lắc đầu, "Đừng, ta lập tức trở về bế quan ngay đây."

"Muộn rồi."

Một chữ cuối cùng vừa rơi xuống, bóng dáng Xích Khôi cùng Phong Vân đã biến mất tại chỗ, chỉ để lại từng đợt tiếng kêu thảm thiết.

"Chậc chậc, thật sự là khiến người nghe thương tâm, người nghe rơi lệ mà."

Millai giả vờ giả vịt mà than thở đôi câu, kì thực trong lòng thoải mái muốn chết, cho người ngày ngày đắc ý, bây giờ bị Phong Vân xử lí rồi đó.

...

Chỗ sâu trong vô tận hỗn độn.

Nơi này là một vùng đất bị Ma Khí bao phủ, trong đó số lượng cùng chất lượng Ma Khí, đều muốn vượt xa Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, có thể nói, căn bản không phải một cấp độ.

Phút chốc, một vệt u quang xông phá trời buộc, đi tới vùng đất bị Ma Khí bao phủ này.

"Ai?"

Một giọng nói âm lãnh vang lên, vô biên Ma Khí ngưng tụ, hóa thành một bóng người cao lớn.

U quang kia nghe được giọng nói này, lập tức hóa thành một hư ảnh, trôi nổi ngay giữa không trung.

Bóng người cao lớn nhìn hư ảnh này, sắc mặt biến hóa, "Hắc Thiên, người sao lại biến thành dạng này?"

"Đừng nói nữa, chuyện này đi ra ngoài quả thực quá lỗ rồi, không những không mò được chỗ tốt gì, còn tổn thất mất một bộ Ma Thân."

Hắc Thiên Ma Quân bây giờ còn có chút nghĩ mà sợ, suýt chút nữa hẳn đã không về được nữa.

Bóng người cao lớn ngạc nhiên, "Người không phải đã đi tới khu vực biên giới của vô tận hỗn độn sao? Với thực lực của người hoàn toàn đủ để tung hoành một cõi chứ."

"Tung hoành cái rắm, gặp được một tên tiêu biến thái, dùng cảnh giới bán Đạo Quân, vậy mà vượt ngang một cái đại cảnh giới cùng một cái tiêu cảnh giới, suýt chút nữa đã chém ta chết tươi luôn rồi!"

Hắc Thiên Ma Quân điên cuồng chửi bậy.

"Khu vực biên giới, lại có yêu nghiệt như vậy ư?" Bóng người cao lớn tròn tròn mắt, biểu hiện ra nội tâm không bình tĩnh của hắn.

"Ai biết được! Đúng rồi, Ma Chủ lão nhân gia người có ở đây không?"

Hắc Thiên Ma Quân dò hỏi.

Bóng người cao lớn lắc đầu, "Người trở về muộn rồi, Ma Chủ vừa mới bế quan, đoán chừng đến khi ngài tỉnh lại cũng phải đợi đến mấy kỷ nguyên sau."

"Hãy, quên đi, vậy ta chỉ có thể chờ đợi thôi."

Hắc Thiên Ma Quân than thở.

Hắn muốn tái tạo Ma Thân, chỉ có thể nhờ Ma Chủ, nếu không chỉ dựa vào hắn, một trăm kỷ nguyên đều không khôi phục lại được.

"Tên Phong Vân đáng chết, người chờ đó cho ta!"

Sắc mặt Hắc Thiên Ma Quân vô cùng oán độc, thù này, hắn nhớ kỹ!

...

Bên này.

Phong Vân đặc huấn cho Xích Khôi ròng rã mười ngày mười đêm, trực tiếp huấn luyện đối phương thành một bãi bùn nhão, đoán chừng cả một đời này Xích Khôi đều phải để lại bóng ma tâm lý.

Kỳ thật Phong Vân cũng là vì tốt cho hắn mà thôi. Phong Vân sẽ lập tức rời đi, có thể giúp hắn nhiều một chút liền nhiều giúp đỡ thôi, bằng không, đợi lần sau gặp mặt, không biết sẽ là lúc nào.

Mà dưới hình thức đặc huấn địa ngục này của Phong Vân, Xích Khôi cũng rất cực đột phá cực hạn, thành công đạt đến bán Đạo Quân!

Mặc dù chỉ là nhất trọng thiên, nhưng đầu gì cũng là một lần tiến bộ lớn.

"Không tệ, coi như không phải gỗ mục."

Trên một đỉnh núi, Phong Vân võ võ Xích Khôi nằm trên mặt đất giống như chó chết, nhẹ nhàng nói.

Mà Xích Khôi, lúc này trờ điên cuồng hô hấp hít thở, đã nói không nên lời.

Lúc này, phương xa bỗng nhiên truyền đến tiếng xé gió, hai bóng người nhanh chóng đi tới gần, sau khi quang mang thu lại, chính là Trạ Vũ cùng Hắc Tê.

Chương 936: Trở lại cố hương!

Chương 936: Trở lại cố hương!

"Chủ nhân, người muốn cái gì cũng đã chuẩn bị kỹ càng."

Trụ Vũ đưa cho Phong Vân một chiếc nhẫn thế giới.

"A? Nhanh như vậy đã có sao?"

Phong Vân hơi nhíu mày, tiếp nhận giới chỉ thế giới, một tia linh hồn lực vào thăm dò, xem xét ở bên trong.

Mấy giây sau, hắn thu hồi linh hồn lực, nhẹ nhàng gật đầu, "Tốt, chính là những vật này."

Sau đó, Phong Vân đối với Xích Khôi nằm rạp trên mặt đất nói: "Ta có việc đi trước đây."

Xích Khôi nghe nói như thế, trên mặt lộ ra vui mừng nồng đậm, nhưng mà, không đợi vui mừng nở rộ ra ngoài, câu nói tiếp theo của Phong Vân trực tiếp đem hắn từ trên thiên đường đánh xuống Địa Ngục.

"Ta sẽ để hai vị này tiếp tục đặc huấn người, yên tâm, trình độ hung ác của bọn họ so với ta chỉ có hơn mà thôi, nhất định có thể để người đột nhiên tăng mạnh."

Sau khi nói xong, Phong Vân liền biến mất tại chỗ.

Trên đỉnh núi.

Trụ Vũ cùng Hắc Tê nhìn qua Xích Khôi trên mặt đất, trên mặt lộ ra nụ cười cực kỳ thân mật, "Yên tâm, chúng ta sẽ hảo hảo 'Dạy dỗ' ngươi."

Bộ dáng này, rơi vào trong mắt Xích Khôi, quả thực là giống như ác ma vậy.

Thế là, tiếng kêu thảm thiết quen thuộc lại lần nữa vang lên.

...

Ở biên giới Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở đây, hần nhẹ nhàng cất bước, trực tiếp vượt qua không gian hỗn độn, hướng nơi xa mà đi.

Không phải đi chỗ sâu của Hỗn Độn, mà là trở về, quay về Tiểu Thiên Vũ Trụ hần đã từng sống kia.

"Hơn một kỷ nguyên trôi qua, không biết mọi người thế nào rồi, nhất là, Tiểu Lan tỷ. . ."

Tưởng niệm của Phong Vân những năm này đối với Phong Tiểu Lan giống như thủy triều vậy, chỉ bất quá mỗi lần đều bị hần lấy kiếm đạo vô thượng sinh sinh chém tới, chỉ có như vậy, mới có thể không ảnh hưởng hần tu hành mà thôi.

Bây giờ, hần cũng coi như là đã đạt tới một cấp độ cực cao rồi, sơ bộ hoàn thành mục tiêu nhỏ của mình định ra lúc trước, có thể áo gấm về quê rồi.

Nghĩ đến đây, tốc độ Phong Vân trong nháy mắt tăng lên hơn trăm lần, lấy một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi bay ra ngoài, nhanh chóng biến mất ở bên trong sương mù mênh mông.

Lấy tốc độ của hắn bây giờ, hoàn toàn không cần ngòi phi thuyền vũ trụ, tốc độ kia, còn nhanh hơn nữa.

Mà khi Phong Vân lấy tốc độ nhanh chóng tiến về Tiểu Thiên Vũ Trụ, hắn cũng chia ra một sợi ý thức tiến vào bên trong tấm gương hình chiếu.

Bởi vì hắn nhớ tới, hình chiếu của mình trước đó.

Trừ mười vị Ma Vương ra, còn có không ít Ma Tướng, cùng trọng yếu nhất là bốn cái hình chiếu trọng lượng cấp.

Theo thứ tự là Âm Diệu Ma Quân, Hắc Thiên Ma Quân, tử vi Kiếm Quân, bạch y Kiếm Quân.

"Lập tức có bốn cái hình chiếu Đạo Quân cấp, trong đó lại có hai cái là Kiếm Quân, đặc ý quá rồi ~."

Trong lòng Phong Vân vẫn rất là vui vẻ, hai Kiếm Quân kia, xem như là đĩa bánh từ trên trời rơi xuống.

Lúc này, hắn bắt đầu xem xét.

【đôi tượng hình chiếu】 : Âm Diệu Ma Quân

【tuổi tác】 : Chín ngàn vạn kỷ

【cảnh giới】 : Trung phẩm Đạo Quân

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Hắc Âm Thiên Tinh 》 . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Ma Thân Cứu Chuyển 》 . . . công pháp Nói cấp Hắc Âm 《 Thiên Ma Bí Điển 》 . . . thiên phú Hắc Âm Đạo Quân cấp. . . Hắc Âm Ngụy Đại Đạo (bốn tầng). . .

. . .

【đôi tượng hình chiếu】 : Tử Vi Kiếm Quân

【tuổi tác】 : Ưc vạn vạn kỷ

【cảnh giới】 : Trung phẩm Đạo Quân

【rơi xuống】 : . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Tử Vi Vô Lượng Kiếm 》 . .
. võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Tử Vi Đâu Chuyển Bộ 》 . . . võ kỹ Đạo Quân cấp
《 Tử Vi Thiên Đế Thân 》 . . . công pháp Quang Minh Hệ Đạo Quân cấp 《
Tử Vi Thiên Minh Quyết 》 . . . công pháp Quang Minh Hệ Đạo Quân cấp. .
. thiên phú Kiếm Đạo Đạo Quân cấp. . Quang Minh Ngụy Đại Đạo (năm
tầng). . Kiếm Chi Ngụy Đại Đạo (hai tầng). . Kiếm Đạo Chí cao • Huyết
Kiếm Đạo (đại thành). . Kiếm Đạo Chí cao • Đế Kiếm Kiếm Đạo (đại
thành). . .

...

...

Phong Vân một chút đã quét xong, hình chiếu của bốn vị Đạo Quân cấp
chất lượng cũng rất cao, cùng với suy đoán trước đó của hắn cũng không sai
biệt lắm.

Duy nhất để cho hắn có chút ngoài ý muốn là, hai vị Kiếm Quân kia, lại
là Kiếm Chi Ngụy Đại Đạo, không phải là Kiếm Chi Đại Đạo.

"Không phải nói Kiếm Đạo không có Ngụy Đại Đạo sao?"

Phong Vân nội tâm kỳ quái nói, tỉ như hắn cũng không có.

Nhưng thật ra là Phong Vân có chỗ nhầm lẫn, hắn tu luyện là Kiếm Đạo
chung cực, một khi thành công, sẽ nhảy qua Ngụy Đại Đạo, trực tiếp câu
thông với Kiếm Chi Đại Đạo.

Cho nên hắn mới cảm thấy Kiếm Đạo không có Ngụy Đại Đạo, trên thực tế là có, chỉ bất quá là có thể lĩnh ngộ được, chỉ không nhiều mà thôi.

Kiểm Chi Ngụy Đại Đạo, so với thuộc tính Ngụy Đại Đạo khác, không biết khó hơn bao nhiêu lần, tỷ lệ tử vong cũng là cực cao.

Mà Kiếm Đạo chung cực, so với tìm hiểu ra Kiếm Chi Ngụy Đại Đạo, còn khó hơn gấp 100 lần, gấp 1000 lần.

Cho nên nói, Phong Vân có thể tìm hiểu ra Kiếm Đạo chung cực, mới làm cho Kiếm Cung oanh động như vậy.

Đây chính là lần thứ nhất trong vô số kỷ nguyên qua!

"Mặc dù Kiếm Đạo chung cực rất mạnh, nhưng với ta mà nói, là chuyện tốt cũng là chuyện xấu."

Phong Vân nói nhỏ.

Chuyện tốt là chiến lược của hắn tăng vọt, có thể chiến đấu với tồn tại Đạo Quân cấp, chuyện xấu chính là, dạng giống như hắn lĩnh ngộ Kiếm Đạo chung cực này, sợ là rất ít, hắn muốn tăng lên đoán chừng cũng không có người có thể hình chiếu, chỉ có thể toàn bộ nhờ vào tự mình đi lĩnh hội mà thôi.

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Biện pháp này mặc dù rất đần, nhưng cũng là hữu hiệu nhất, thiên phú Kiếm Đạo tăng lên, còn sợ không tăng lên được Kiếm Đạo chung cực hay sao!

Làm là được rồi!

Mà thời điểm trong đầu Phong Vân suy nghĩ những chuyện này, bất tri bất giác, ở trước mặt hắn, đã xuất hiện Tiểu Thiên Vũ Trụ rồi.

Đứng ở bên trong Hỗn Độn, Phong Vân nhìn qua, đã quathời gian hơn một kỷ nguyên, Tiểu Thiên Vũ Trụ vẫn này vẫn là quy mô kia, cơ hồ không có bất kỳ biến hóa nào.

Đối với thế giới vũ trụ mà nói, ngàn năm vạn năm cơ hồ đều là một cái búng tay mà thôi, căn bản là không có cảm giác gì cả.

Không có biến hóa cũng là bình thường.

Tới gần quē quán, Phong Vân không chút gì do dự, một giây sau trực tiếp cất bước, trong nháy mắt xuyên thấu qua bích chương thế giới, về tới đây.

"Hương vị quen thuộc."

Thần niệm của Phong Vân cơ hồ trong nháy mắt đã bao trùm toàn bộ Tiểu Thiên Vũ Trụ rồi, mỗi một góc, mỗi một sinh linh, đều ở bên trong phạm vi tầm nhìn của hắn.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không cần vận dụng bất kỳ lực lượng nào cả, chỉ cần một giọt máu rơi xuống, cũng đủ để hủy diệt Tiểu Thiên Vũ Trụ này rồi.

Thần niệm bao trùm mỗi một góc nhỏ, căn bản không phải là chuyện dễ dàng.

" Trước đi nhìn Hằng Vũ Chí Tôn một chút."

Nghĩ đến đây, Phong Vân một bước phóng ra, chốc lát sau đã xuất hiện ở chỗ sâu nhất của Trụ Vực, bên trong hành cung của Hằng Vũ Chí Tôn.

Giờ này khắc này.

Hằng Vũ Chí Tôn lúc bế quan tìm hiểu tu luyện, phút chốc, hần giống như là cảm ứng được cái gì đó, trên mặt biến sắc, mở choàng mắt ra, nhìn về phía cửa lớn đại điện.

Tiếp theo, hần thấy một thân ảnh quen thuộc, đang lẳng lặng đứng ở nơi đó, hướng về hần vẫy tay, "Nha, đã lâu không gặp rồi."

"Phong, Phong Vân! !"

Cứ như thế một thời gian thật dài, Hằng Vũ Chí Tôn mới phản ứng được, kinh hỉ hưng phấn kêu to lên.

Chương 937: Hằng Vũ Chí Tôn bị một bầu rượu chân kinh!

Chương 937: Hằng Vũ Chí Tôn bị một bầu rượu chân kinh!

Điện đường hậu viện, cảnh sắc lịch sự tao nhã.

Ở giữa hoa rơi rụng rã, Hằng Vũ Chí Tôn ngồi ở trước bàn đá, nhìn khuôn mặt trẻ tuổi quen thuộc đối diện kia, trên mặt cảm thán than thở, "Người vừa đi hơn mười vạn năm mà thôi, ta vẫn nghĩ là người chưa trở về được đâu?"

"Thế nào như vậy được, nơi này là cố hương của ta, lúc ta ở bên ngoài tu luyện, thời thời khắc khắc đều tâm niệm về nơi đây."

Phong Vân mỉm cười nói.

Hắn lập tức hớp một ngụm rượu, phát hiện hương vị không quá ôn, lông mày có chút nhăn lại.

Hằng Vũ Chí Tôn đối diện nói: "Thế nào, đây chính là rượu Chí Tôn do ta tỉ mỉ ủ chế, áp dụng Linh Túy vũ trụ trân quý nhất để chế mà thành, nhiều năm như vậy, cũng chỉ còn một bình mà thôi, nếu không phải người đến, ta còn không lấy ra được đâu."

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, "Vậy thì ta thật đúng là có phúc."

Sau khi uống xong rượu trong chén, Phong Vân từ trên ghế đứng lên, nói với Hằng Vũ Chí Tôn: "Ta không ở lại thêm nữa, phải trở về nhìn tộc

đàn của ta, cùng người thân của ta đây, không quấy rầy nhiều nữa."

"Ừm, có thời gian lại tụ họp tiếp." Hằng Vũ Chí Tôn gật đầu, biểu thị không sao.

Phong Vân chuẩn bị rời đi, bất quá hấn giống như là nghĩ đến cái gì đó, bàn tay vung lên, lập tức, một bầu rượu tinh xảo xuất hiện trên bàn, "Rượu này là ta từ bên ngoài mang về, xem như cho người làm lễ gặp mặt, đừng ròi, nhớ là uống ít một chút, cứ như vậy đi, ta đi đây."

Sau khi nói xong, Phong Vân liền một bước phóng ra, đi ra điện đường, nhanh chóng biến mất.

Hằng Vũ Chí Tôn đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, sau đó ánh mắt của hấn liền rơi vào trên bầu rượu trước mắt, ánh mắt động một chút, "Rượu mang về từ bên ngoài sao? Ta nếm thử một chút."

Hấn lập tức cầm bầu rượu lên, rót cho mình một ly.

So với rượu bình thường mà hấn thấy hoàn toàn không giống nhau, vậy mà hiện ra thất thái sắc, xán lạn vô cùng.

"Sao rượu này không có hương vậy."

Hằng Vũ Chí Tôn ngửi, cũng không ngửi ra mùi vị gì, lúc này lắc đầu, xem ra rượu này không tốt lắm.

Phải biết rằng, rượu càng tốt, thì hương thơm càng dày đặc thuần khiết, chỉ cần ngửi thôi cũng đã để chongười ta muốn ngừng mà ngừng không được.

"Quên đi, tốt xấu gì cũng là tâm ý của Phong Vân, uống thử một ngụm."

Hằng Vũ Chí Tôn bung chén rượu lên, lúc này ực một cái cạn chén.

"Ừm, thật đúng là không ngon. . . A. . ."

Một chén rượu vào bụng, ban đầu Hằng Vũ Chí Tôn không có cảm giác gì, nhưng một giây sau, hắn bỗng nhiên cảm giác được loại rượu này ở trong cơ thể hắn hóa thành hải dương mênh mông, trong nháy mắt chảy khắp hắn toàn thân, bao quát thức hải linh hồn.

"Àm ăm. . ."

Dồi sông lấp biển, tựa như hắn uống không phải là một chén rượu, mà là một vùng Thần Hải vậy!

Ý thức Hằng Vũ Chí Tôn lập tức mơ hồ, như là uống say vậy, mông lung, không biết vì sao.

Không biết qua bao lâu, thời điểm khi Hằng Vũ Chí Tôn thức tỉnh, lập tức phát hiện mình có khác biệt.

Đầu tiên là lực lượng Chí Tôn, vậy mà gia tăng gấp 2 lần, sau đó chính là thể xác cùng linh hồn, đều được cường hóa lên rất nhiều, viễn siêu trước đó!

Cái này khiến thần sắc Hằng Vũ Chí Tôn chấn kinh, gắt gao nhìn chằm chằm bầu rượu trước mắt, bị dọa tới đứng lên tại chỗ, "Rượu này. . ."

Đạt tới cấp độ này của hắn, đã rất khó có tiến bộ nữa, hắn đã dậm chân tại chỗ bao nhiêu kỷ nguyên rồi.

Nhưng mà bây giờ, chỉ cần uống một chén rượu của Phong Vân đưa cho hắn mà thôi, vậy mà lại có tiến bộ lớn như thế.

Cái này mẹ nó, là thần tử tuyệt thế gì đây!

Hằng Vũ Chí Tôn làm sao biết được, rượu này là tông chủ Càn Nguyên Tông đưa cho Phong Vân, một vị Đạo Quân tự tay ủ chế rượu, coi như bình thường đi nữa, cũng không phải là hẩn một vị Linh Chí Tôn phổ thông nhất uống được, phản ứng kịch liệt kia rất là bình thường.

"Phong Vân, những năm này trải qua cái gì ở bên ngoài chứ. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn lẩm bẩm nói, hẩn có cảm giác, tuyệt đối sẽ không bình thường.

. . .

Sau khi Phong Vân rời khỏi Trụ Vực, liền trực tiếp tiến về cương vực Nhân tộc.

Trải qua một kỷ nguyên phát triển, Nhân tộc bây giờ đã trở thành đại tộc bầy lớn nhất vũ trụ trừ Trụ Vực ra, không ai có thể chống lại.

Đương nhiên, Nhân tộc cũng không phát động chiến tranh đối với ngoại tộc, chỉ là yên lặng phát triển mà thôi.

Mà ở bên trong cương vực Nhân tộc, Phong gia, đã có thể cùng Vũ Trụ Võ Giả Công Hội, Sinh Mệnh Thần Đình, Linh Minh, Vũ Trụ Thánh Sơn ngang hàng với nhau, trở thành ngũ đại thế lực.

Thậm chí, bởi vì sự tích Phong Vân đã từng làm, Phong gia, nghiêm nhiên là thế lực đứng đầu ngũ đại thế lực đỉnh phong này!

Vị diện Nhân tộc chí cao.

Nơi này các Chúa Tể Nhân tộc tề tụ lại, vẫn như cũ là mấy vị quen thuộc kia, Ngũ Hành Chúa Tể, Lôi Đình Chúa Tể, Hắc Ám Chúa Tể, Phong Bạo Chúa Tể, Sinh Mệnh Chúa Tể và những người khác.

Mà ở bên trong những Chúa Tể này, Phong Lạc Linh thỉnh linh cũng ở trong đó!

Bản thân nàng có tư chất nghịch thiên, cộng thêm nhiều kỷ nguyên tu luyện, đạt tới Chúa Tể cảnh cũng không có gì ngoài ý muốn cả.

Mà Phong Lạc Linh, bây giờ cũng không chỉ là Chúa Tể, cũng là gia chủ đương đại của Phong gia, cường giả đệ nhất của Phong gia.

Giờ phút này.

Những Chúa Tể này tụ tập cùng một chỗ, chính là đang trừ bị cho thiên tài chiến vạn năm một lần của Nhân tộc.

"Chất lượng thiên tài lần này hơn xa trước đây, có mấy người có tiềm năng thành tựu Chúa Tể. . ."

Sinh Mệnh Chúa Tể nói khẽ, để cho người ta như tắm gió xuân ấm áp.

"Không sai, từ sau Lạc Linh đó, Nhân tộc ta lại không có Chúa Tể mới sinh ra, bây giờ, cuối cùng cũng có khởi sắc." Lôi Đình Chúa Tể mỉm cười nói.

"Lạc Linh là đệ nhất thiên kiêu của Nhân tộc chúng ta, cách biệt với nhóm này không ít." Hắc Âm Chúa Tể ở bên cạnh nói ra.

"Đừng, sự phụ tá hần mới là đệ nhất thiên kiêu, ta không dám làm đâu." Phong Lạc Linh liên tục khoát tay.

"Không giống nhau, Phong Vân là siêu cấp đại biến thái, sớm đã siêu thoát khỏi phạm trù thiên kiêu rồi, chúng ta là lấy ánh mắt người bình thường đến xem thôi."

Ngũ Hành Chúa Tể ở một bên phụ họa nói.

"Các ngươi như vậy không được đâu, thời điểm ta không ở đây, có phải mỗi ngày đều nói xấu ta hay không."

Ngay lúc này, bỗng nhiên một thanh âm vang lên, không có dấu hiệu nào, lập tức để cho các Chúa Tể ở đây lâm vào bên trong yên tĩnh, trên mặt của mỗi người lộ ra vẻ không thể tin được.

Bởi vì, thanh âm này quá quen thuộc với bọn họ!

Cho dù trải qua nhiều năm như vậy, vẫn như cũ để cho bọn hắn không cách nào quên mất, đã lạc ấn thật sâu vào trong lòng rồi.

Phong Lạc Linh quay đầu lại trước tiên, nhìn về phía cửa ra vào, ở nơi đó, một thân ảnh quen thuộc tới mức không thể quen thuộc hơn nữa đang đứng ở nơi đó.

"Su, su phụ! !"

Một giây sau, Phong Lạc Linh lập tức chạy như bay tới, nơi nào còn có nửa điểm uy nghiêm của Chúa Tể cùng gia chủ, giống như một tiểu nữ hài vậy.

Nàng một đầu ngã vào trong ngực Phong Vân, giống như hơn mười vạn năm trước vậy.

"Đã lớn như vậy rồi, mà còn như vậy nữa sao."

Phong Vân có chút bất đắc dĩ, bất quá cũng không đẩy đối phương ra, dù sao nội tâm hắn cũng rất áy náy, nhiều năm như vậy cũng chưa từng trở về một chuyến nào.

"Phong Vân!"

Các Chúa Tể còn lại cũng đi tới, từng người thần sắc kích động, không kèm chế được.

"Mọi người, đã lâu không gặp rồi."

Phong Vân nhìn về từng gương mặt quen thuộc, phảng phất như trở lại năm tháng lúc trước hắn tu luyện ở Nhân tộc, từng li từng tí, như là mới hôm qua vậy.

Chương 938: Vân Thiên Kiếm Thần cùng Vân Chí Tôn!

Chương 938: Vân Thiên Kiếm Thần cùng Vân Chí Tôn!

Trong cung điện, một cái bàn dài tọa lạc.

Phong Vân ngồi ở chủ vị, hai bên phân biệt ngồi các Chúa Tể Nhân tộc, người đầu tiên bên phải là Ngũ Hành Chúa Tể, người đầu tiên bên trái là Phong Lạc Linh, Chúa Tể khác, dựa theo thứ tự cảnh giới mà sắp xếp.

Ánh mắt mỗi vị Chúa Tể nhìn về phía Phong Vân đều mang theo hưng phấn cùng kính ý.

Năm đó nếu không có Phong Vân, Nhân tộc sợ là sớm đã bị tam tộc nuốt hết rồi, bọn họ cũng là dữ nhiều lành ít, nơi nào có giờ phút huy hoàng hôm nay, trở thành tộc đàn mạnh nhất!

"Xem ra thời điểm ta không ở đây, các người phát triển cũng không tệ."

Trong nháy mắt khi Phong Vân bước vào vũ trụ này, thần niệm đã trải rộng mỗi một góc, Nhân tộc phát triển đến bây giờ, hẳn tự nhiên thấy rõ.

"Đều là công lao của Phong Vân người." Lôi Đình Chúa Tể mở miệng nói, Chúa Tể còn lại nhao nhao gật đầu phụ họa.

"Ta chỉ làm một cái mở đầu mà thôi, đằng sau đều là công lao của các người."

Phong Vân khoát tay một cái nói.

Lúc này, Ngũ Hành Chúa Tể một bên nhin không được nói: "Phong, Phong Vân, ngươi, ngươi trở thành Chí Tôn sao?"

Lời này vừa ra, thân thể các Chúa Tể ở đây đều cứng ngắc lại, con mắt chăm chú nhìn qua Phong Vân, trong mắt mang theo chờ mong.

Ta há lại có thể chỉ trở thành Chí Tôn.

Phong Vân thâm nghĩ trong lòng, bất quá hấn không nhiều lời, chỉ là gật gật đầu.

"Quá tốt rồi! Nhân tộc chúng ta, rốt cục cũng ra một vị Chí Tôn rồi!"

Ngũ Hành Chúa Tể thần sắc xúc động, khó mà tự kiềm chế, hấn một lòng vì tộc đàn mà cân nhắc, kỳ vọng Nhân tộc có thể ra một vị Chí Tôn, chính bản thân hấn đã không có hi vọng, về sau Phong Vân nghịch thiên quật khởi, hấn liền đem hi vọng ký thác vào trên người Phong Vân.

Bây giờ, hơn một kỷ nguyên trôi qua, Phong Vân, rốt cục cũng trở thành Chí Tôn!

Ngũ Hành Chúa Tể tự nhiên là cao hứng từ trong lòng!

Nếu như hấn biết rằng Phong Vân bây giờ đã sắp trở thành Đạo Quân, Chí Tôn ở trước mặt Phong Vân đều là sâu kiến, sợ là phải kích động ngất đi tại chỗ.

Đương nhiên, đoán chừng Ngũ Hành Chúa Tể cũng không biết cái gì là Đạo Quân, ở trong nhận thức của hấn, Chí Tôn đã là trần nhà rồi, lại hướng lên nữa, hấn cũng không rõ ràng.

Cho nên, Phong Vân mới không nói cái gì nữa, cũng chỉ là gật gật đầu mà thôi.

Chúa Tể còn lại cũng vô cùng vui vẻ, cơ hồ đều thất thố cả.

"Ta biết mà, Phong Vân là đệ nhất thiên kiều từ cổ chí kim của Nhân tộc ta, Chí Tôn với hắn mà nói căn bản không có độ khó!"

"Không sai, chỉ là một kỷ nguyên, Phong Vân đã trở thành Chí Tôn rồi, so với vị Hằng Vũ Chí Tôn kia còn lợi hại hơn nhiều!"

"Phong Vân, không, hiện tại nên đổi giọng, phải gọi là Phong Vân Chí Tôn!"

"Không nên, không nên."

Phong Lạc Linh lắc đầu, "Phong Vân Chí Tôn quá khó nghe, ta cảm thấy, gọi là Vân Chí Tôn thế nào."

"Vân Chí Tôn, ừm, không sai, vậy gọi là Vân Chí Tôn đi!"

"Vân Chí Tôn!"

"Vân Chí Tôn!"

". . ."

Nhìn các Chúa Tể Nhân tộc kia hưng phấn lên, Phong Vân còn có thể nói cái gì nữa đây, đành phải tiếp nhận danh xưng 'Vân Chí Tôn' này.

Hắn đột nhiên cảm thấy, vẫn là Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ cho hắn cái danh xưng 'Vân Thiên Kiếm Thần' này là không sai.

Vốn là Phong Vân cảm thấy, cái danh xưng 'Vân Thiên Kiếm Thân' này đã là kém nhất rồi, hiện tại xem ra, không có kém cõi nhất, chỉ có càng kém hơn mà thôi.

Bất quá mọi người đã vui vẻ, Phong Vân cũng không quá coi trọng, dù sao chỉ là một xưng hào mà thôi.

...

Sau đó.

Phong Vân đi vào bên ngoài điện, một tay một chỉ, lập tức một ngôi lầu các đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao chừng mấy vạn trượng.

Lại một chỉ, lầu các bên cạnh, một tòa bia đá to lớn đứng vững, trên đó viết 'Nhân tộc truyền thừa' bốn chữ lớn.

Sau khi làm xong hết thấy những việc này, Phong Vân quay người nhìn qua một đám Chúa Tể sau lưng, nói với bọn họ: "Trong này là công pháp tu luyện ta đạt được lúc lịch luyện ở bên ngoài, võ kỹ, bí thuật và nhiều thứ khác, làm truyền thừa của Nhân Tộc."

A?

Nghe nói như thế, ánh mắt các Chúa Tể nhân tộc sáng lên.

"Cái kia, chúng ta có thể vào xem không?" Sinh Mệnh Chúa Tể dò hỏi.

"Tự nhiên đi, về sau lầu các này sẽ do các ngươi quản lý." Phong Vân gật gù đầu.

Lúc này, một đám Chúa Tể cùng nhau xông vào, vừa vào trong đó, bọn họ liền bị công pháp, võ kỹ, bí thuật phong phú kia hấp dẫn.

Những công pháp, võ kỹ, bí thuật này, đều là Phong Vân từ Càn Nguyên Tông sao chép về.

Hắn bây giờ là phó tông chủ của Càn Nguyên Tông (sau đại chiến được tông chủ Càn Nguyên Tông tấn thăng), muốn lấy ra một chút công pháp, võ kỹ, bí thuật, tự nhiên là chuyện nhỏ.

Những Chúa Tể này tùy tiện cầm một môn công pháp, võ kỹ, bí thuật, đều cảm thấy bác đại tinh thâm, thâm ảo vô cùng, đơn giản là so với bọn hắn tự thân tu luyện, không biết cao hơn gấp bao nhiêu lần!

"Phong Vân, những pháp môn này, đều, đều là người lịch luyện mà có được sao?"

Ngũ Hành Chúa Tể cũng cầm lên một bản 《Tiền Đạo Tinh Yếu》 đang đọc qua, chỉ cảm thấy nội dung bên trong đơn giản là huyền diệu vô biên, vượt xa cảnh giới bản thân hắn rất nhiều, không khỏi một mặt kinh động nhìn qua Phong Vân.

"Ừm, một chút kỳ ngộ." Phong Vân gật gật đầu, thuận miệng giải thích cho hắn.

"Đúng rồi, Ngũ Hành Chúa Tể, người bây giờ cũng đã đạt tới Chúa Tể cực hạn rồi, cũng có thể đột phá, bước vào Chí Tôn cấp."

"Người nói thì dễ dàng rồi, người cho rằng ai cũng biến thái như người sao."

Ngũ Hành Chúa Tể cười khở một tiếng, "Ta bị vây ở một bước này đã mấy kỷ nguyên rồi, vẫn như cũ không nhìn thấy hi vọng đột phá nào cả."

"Không sao, ta có biện pháp, đi, chúng ta đi vô tận hỗn độn lại nói tiếp."

Nói xong, Phong Vân liền một phát bắt được Ngũ Hành Chúa Tể, thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

Ở đây không có một vị Chúa Tể nào phát hiện ra, bọn họ cơ hồ đều đắm chìm trong pháp môn mênh mông kia, khó mà tự kèm chế.

...

Không gian hỗn độn bên ngoài Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Ngũ Hành Chúa Tể lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã đi tới nơi này rồi, việc này khiến cho hắn vô cùng hoảng sợ.

Thời gian một giây đồng hồ cũng không tới, bọn họ đã vượt qua bích chương đại thế giới, trực tiếp đi vào trong Hỗn Độn!

"Đây chính là lực lượng của Chí Tôn sao!" Ngũ Hành Chúa Tể nội tâm yên lặng nói.

Kỳ thật hắn không biết là, Chí Tôn cũng không có tốc độ kinh khủng như vậy, chỉ bất quá Ngũ Hành Chúa Tể tầm mắt quá nhỏ, cũng chưa từng gặp qua tầng thứ cao hơn so với Chí Tôn, cho nên mới không có khái niệm gì cả.

Giờ phút này, Ngũ Hành Chúa Tể được Phong Vân bảo vệ, để cho hắn không bị lực lượng Hỗn Độn ăn mòn, bằng không thì lấy thân thể Chúa Tể của hắn, sợ là vài phút cũng không chịu nổi.

"Ăn viên đan dược này vào, bích chương Chúa Tể có thể phá, sau đó ta lại vì ngươi dẫn dắt lực lượng Hỗn Độn nhập thể, tẩy lễ quanh thân, thành tựu Hỗn Độn Chí Tôn chi thân."

Lúc này, Phong Vân lấy ra một viên đan dược, đưa tới trước mặt Ngũ Hành Chúa Tể.

Ngũ Hành Chúa Tể định thần nhìn lại, chỉ thấy đó là một viên đan dược toàn thân hiện ra hào quang năm màu, mờ mịt tràn ngập, vẫn rơi huyền diệu, chỉ nhìn một chút, đã có một loại cảm giác để cho người ta lập địa phi thăng.

Cho dù là Ngũ Hành Chúa Tể cũng không biết đây là đan dược gì, chỉ biết là đồ vật vô cùng trân quý.

Chương 939: Âm dương quái khí!

Chương 939: Âm dương quái khí!

"Cái này, vật này quá quý giá."

Ngũ Hành Chúa Tể vô ý thức muốn từ chối, "Người giữ lại cho Lạc Linh đi, ta sớm đã hao hết tiềm lực, phục dụng đan dược này không đáng."

"Không sao, loại đan dược này ta còn có rất nhiều."

Phong Vân tâm niệm vừa động, lập tức bốn phía xung quanh bọn họ xuất hiện vô số đan dược, tản ra mùi dược liệu nồng đậm vô cùng, hào quang ngũ sắc tràn ngập, chói lọi vô cùng, giống hệt như viên đan dược trong tay Phong Vân.

Một màn này khiến Ngũ Hành Chúa Tể nhìn đến ngơ người, "Cái này, Phong Vân người, người đi ra ngoài đạt được kỳ ngộ gì à?"

Có thể tìm ra đan dược Chúa Tể bích chương, trong mắt Ngũ Hành Chúa Tể, đó chính là thần dược cử thế vô song, một viên đã vô cùng trân quý, kết quả trong tay Phong Vân, lại có cả đồng!

Hoàn toàn là muốn hù chết người!

Nhưng mà, đan dược này đối với Ngũ Hành Chúa Tể tới nói là thần dược, nhưng đối với Phong Vân, cũng chỉ là dạng đan dược tầm thường mà thôi, hẳn có thể dễ dàng lấy ra cả đồng.

"Bảo tàng của một vị tiền bối còn sót lại." Phong Vân lười giải thích, tùy ý biện ra một cái lý do.

"Nhanh phục dụng đi, đợi chút nữa dược hiệu tán đi sẽ không tốt."

"Được."

Ngũ Hành Chúa Tể không phải hạng già mồm, lập tức tiếp nhận đan dược trong tay Phong Vân, nhìn chăm chăm, trong mắt lộ ra cảm xúc vô cùng kích động.

Hắn mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng đã là một người tu hành, nào ai không nghĩ tiến thêm một bước, chỉ có điều những năm qua hắn một mực dậm chân tại chỗ, liền dần dần mất đi ý định này.

Nhưng bây giờ, cơ hội tới, Ngũ Hành Chúa Tể tự nhiên một lần nữa nổi tâm tư.

Lúc này.

Ngũ Hành Chúa Tể một ngụm nuốt vào đan dược ngũ sắc này.

"Ầm ầm! !"

Chốc lát, lực lượng hùng hậu nổ tung trong cơ thể hắn, hóa thành vô tận huyền diệu, lập tức tràn vào trí óc hắn.

"Ầm!"

Một giây sau, Ngũ Hành Chúa Tể chỉ cảm thấy thân thể chấn động, tiếp theo, hắn cảm giác bình cảnh vây nốt chính mình đã lâu kia, trong khoảnh khắc đã vỡ vụn.

Chỉ cần hấn muốn, hiện tại liền có thể luyện hóa một viên vũ trụ ấn ký, thành tựu Chí Tôn!

Phong Vân một mực đứng bên cạnh quan sát, lúc này nhẹ nhàng vẫy tay một cái, lập tức Hỗn Động lực lượng khắp bốn phía mãnh liệt ập tới, dưới sự khống chế của hấn, dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Ngũ Hành Chúa Tể, một mực bao trùm hấn, không ngừng cải tạo thân thể từ trong ra ngoài.

Từ huyết nhục, đến Thần lực, lại đến pháp tắc, tất cả đều tẩy lễ một lần.

Quá trình này cũng không dài, với cảnh giới của Phong Vân bây giờ, đơn giản tới mức không thể đơn giản được hơn nữa, vài phút là có thể giải quyết.

Không bao lâu, mệnh mông Hỗn Động lực lượng rút lui, chỉ còn lại có Ngũ Hành Chúa Tể một thân một mình đứng ở nơi đó.

Lúc này hấn, toàn thân trên dưới để lộ ra một loại khí tức mượt mà thông suốt, đó chính là biểu tượng của Hỗn Động sinh mệnh, đại biểu cho Ngũ Hành Chúa Tể đã có tiềm năng trở thành Hỗn Động Chí Tôn.

Chỉ cần hấn trở về tiềm tu, không quá một vạn năm, liền có thể tấn cấp Hỗn Động Linh Chí Tôn, hơn nữa còn không gặp phải chút gông cùm xiềng xích nào.

"Rốt cục, rốt cục muốn thành vì Chí Tôn sao? Hơn nữa còn là Hỗn Động Chí Tôn! !"

Ngũ Hành Chúa Tể mặt mũi tràn đầy hưng phấn, đây chính là chuyện mà trước đây hấn nghĩ cũng không dám nghĩ, với hấn mà nói, có thể trở thành Vũ Trụ Chí Tôn đều là hy vọng xa vời, không nói đến là trở thành Hỗn Động Chí Tôn, đó gần như không có khả năng.

Nhưng không nghĩ tới, hôm nay lại có thể dễ dàng thực hiện được rồi!

Mà cái này, đều phải ghi công lao cho Phong Vân.

Nghĩ tới đây, Ngũ Hành Chúa Tể đang muốn mở miệng nói chuyện với Phong Vân, bỗng nhiên một trận tiếng cười từ phương xa truyền tới.

"Chắc chắc, chỉ là trở thành Hồn Độn Linh Chí Tôn mà thôi, liền để người cao hứng như vậy, thật sự là đồ nhà quê."

Hả?

Ngũ Hành Chúa Tể nhìn lại trước tiên, chỉ thấy trong Hồn Độn sương mù phía xa, một chiếc thuyền lớn xuyên qua mà đến, cao chùng vạn trượng.

Trên boong thuyền, lúc này đang đứng ba bóng người, một nam một nữ, còn có một người trung niên.

Trên thân đều phủ kín lân giáp, không phải Nhân tộc, chính là Dị tộc sinh mệnh.

Lời này, chính là do nam tử kia nói ra.

Ngũ Hành Chúa Tể vừa nhìn thấy ba người này, con ngươi liền co rút lại, bởi vì từ trên thân ba Dị tộc sinh mệnh này hẳn cảm nhận được áp lực vô cùng mênh mông.

Nhất là là vị trung niên kia, hoàn toàn như vực sâu biển lớn sâu không lường được!

"Đừng nhìn, ba người chúng ta tùy tiện một người đều có thể nghiền ép người."

Nam tử kia tiếp tục âm dương quái khí mà nói với Ngũ Hành Chúa Tể.

Bên cạnh nữ tử kia không nói gì, chỉ là trong mắt không một hạt bụi, không nhìn thẳng Ngũ Hành Chúa Tể cùng Phong Vân, dáng vẻ cao cao tại thượng.

"Đừng làm rộn, chúng ta còn có chuyện quan trọng trong người, không cần lãng phí thời gian vào những chuyện vô ích."

Lúc này, trung niên nhân kia mới mở miệng nói.

Hiển nhiên, hắn là người có thực lực cao nhất trong đội ngũ ba người này, hắn vừa nói một câu, nam tử kia lập tức im miệng

Sau đó, bọn họ lái chiến thuyền vượt qua Phong Vân cùng Ngũ Hành Chúa Tể, bay về phương xa.

Ngũ Hành Chúa Tể lúc này mới thở một ngụm khí, trên mặt lộ ra vẻ nghĩ mà sợ, "Ba Di tộc sinh linh này quá khủng bố, thế nào cảm giác so với Hằng Vũ Chí Tôn còn đáng sợ hơn nhiều chứ."

"Là mạnh hơn Hằng Vũ Chí Tôn thật, hai Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, một Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn."

Phong Vân thân nhiên nói.

Cái gì! ?

Ngũ Hành Chúa Tể nghe hắn nói như thế, con ngươi co rút, hắn mặc dù chỉ là Chúa Tể, nhưng đối với cảnh giới Chí Tôn vẫn có chút hiểu biết.

Thiên Chí Tôn cùng Truyền Kỳ Chí Tôn, đó tuyệt đối là cường giả trong cảnh giới Chí Tôn!

"Kỳ quái, Thiên Chí Tôn cùng Truyền Kỳ Chí Tôn, thế nào sẽ xuất hiện tại chỗ gần Tiêu Thiên Vũ Trụ chứ. . ."

Phong Vân nhìn ra phương xa, nội tâm lâm bảm.

Sau đó, hắn cũng hoàn toàn quên sạch việc này, mang theo Ngũ Hành Chúa Tể lại thuận di quay về Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới.

...

Một bên khác.

Lúc trước chiếc chiến thuyền kia vẫn đang xuyên qua hỗn độn.

Nam tử kia mở miệng nói: "Lần này chúng ta phụng mệnh Giới Chủ, tới nơi hẻo lánh này tìm kiếm di chỉ trên bản đồ, cũng không biết có tìm được hay không."

Nữ tử nói: "Vùng đất hoang vu nông thôn như vậy, làm sao có thể có di chỉ nào từ vô số kỷ nguyên trước chứ."

"Nếu Giới Chủ nói có, vậy chính là có, chúng ta phụng mệnh tìm là được, nói nhảm nhiều như vậy làm gì."

Trung niên nhân cau mày nói.

"Đã rõ, đội trưởng." Nữ tử cùng nam tử không dám nhiều lời, cung kính nói.

Mà lúc này, nam tử nhìn về phía phương xa, không khỏi thần sắc khẽ động, "Đội trưởng, người nhìn, phía trước có một Tiểu Thiên Vũ Trụ."

Trung niên nhân lấy địa đồ ra quan sát, "Dựa theo dấu hiệu trên đây, nơi này quả thật có cái Tiểu Thiên Vũ Trụ, đi, chúng ta đi vào đó điều tra một lần."

"Được."

Nam tử gật đầu, sau đó hắn bay thẳng đi qua, toàn thân bộc phát ra uy áp thuộc về Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, lập tức đè xuống phía Tiểu Thiên Vũ Trụ cách đó không xa.

"Ta chính là Kim Hoàng Chí Tôn, Chí Tôn của thế giới này nhanh chóng đi ra tiếp kiến!"

Âm thanh truyền ra khắp thập phương, xông vào Tiểu Thiên Vũ Trụ, lập tức nhắc lên trùng điệp gợn sóng, mỗi một sinh linh ở trong này, sâu trong linh hồn đều quanh quẩn âm thanh này.

Chương 940: Nơi này có biến thái!

Chương 940: Nơi này có biến thái!

Tiếng hô khủng bố quanh quần khắp Tiểu Thiên Vũ Trụ, mỗi một sinh linh trong thế giới này đều vô ý thức run rẩy, đó là do uy áp bởi sự chênh lệch cấp độ cực lớn giữa các sinh mệnh, cho dù là người có tâm tính kiên định ra sao, đều sẽ bị ảnh hưởng.

Hằng Vũ Chí Tôn vừa mới uống xong một chén rượu, đang lúc bế quan tu hành là người thức tỉnh trước tiên, hắn cảm thụ được cỗ uy áp này, mặt liền biến sắc.

Một giây sau, hắn vươn người đứng dậy, một bước phóng thẳng ra, đi ra ngoài Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Khi hắn nhìn thấy ba bóng người trên chiến thuyền phía đối diện, trên mặt lộ ra vẻ chấn động, "Hai vị Hỗn Độn Thiên Chí Tôn, còn có một vị, Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn! !"

Hắn không thể không khiếp sợ, cấp bậc này, đã vượt xa đẳng cấp của Tiểu Thiên Vũ Trụ, cho dù là ở trong Trung Thiên Vũ Trụ thế giới, cũng không thấy nhiều!

"Cường giả tầng thứ này, sao lại tới đây chứ. . ."

Hằng Vũ Chí Tôn nội tâm kinh hãi, đây cũng không phải là hai vị Vũ Trụ Chí Tôn lần trước.

Hai vị Hồn Độn Thiên Chí Tôn, thêm một vị Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, không biết có thể giết hấn bao nhiêu lần.

Nghĩ tới đây, Hằng Vũ Chí Tôn liền cảm giác cõi lòng mình run lên, hấn ôm một hành lễ với ba vị Hồn Độn Chí Tôn đối diện, ngữ khí ngưng trọng nói: "Tham kiến ba vị Hồn Độn Chí Tôn, không biết ba vị tới đây có chuyện gì muốn làm sao."

"Chắc chắn, Tiểu Thiên Vũ Trụ chính là Tiểu Thiên Vũ Trụ, kẻ mạnh nhất thế mà mới chỉ là Linh Chí Tôn, hơn nữa còn là Vũ Trụ Linh Chí Tôn, thật sự là nhỏ yếu." Nam tử kia lại phát bệnh chanh chua, bắt đầu âm dương quái khí chọc ngoáy Hằng Vũ Chí Tôn.

Hằng Vũ Chí Tôn nghe hấn nói như thế, tự nhiên là cực kỳ không thoải mái, nhưng ai bảo người ta tu vi mạnh hơn hấn, nhỏ yếu cũng phải chịu thôi, hấn cũng không thể phản bác điều gì.

Lúc này, trung niên Dị tộc mạnh nhất trong số ba vị Hồn Độn Chí Tôn kia mở miệng nói: "Chúng ta tới đây là vì muốn làm một chuyện, cần người cùng Tiểu Thiên Vũ Trụ các người hiệp trợ."

"Không biết chúng ta cần hiệp trợ như thế nào?" Hằng Vũ Chí Tôn hỏi.

"Tự nhiên là người, còn có toàn bộ các Chúa Tể trong Tiểu Thiên Vũ Trụ của người, chúng ta muốn thăm dò khu vực phụ cận quanh đây, cần nhân thủ."

Trung niên Dị tộc quét mắt một vòng Hằng Vũ Chí Tôn, chỉ một cái nhìn này, liền khiến cho Hằng Vũ Chí Tôn toàn thân run rẩy dữ dội, một cái Vũ Trụ Linh Chí Tôn như hấn, ở trước mặt đối phương, sợ là tư cách ra tay còn không có.

"Còn không mau đi, chúng ta có thể dùng tới các người là vinh hạnh của các người đó, biết không hả?" Nam tử quát lớn.

Bên cạnh, nữ tử từ đầu đến cuối cũng rất cao lãnh, chưa từng mở miệng, dường như cực kỳ khinh thường bọn họ.

Nhưng mà, ngay lúc này ——

Vút vút! !

Ba vị Hỗn Độn Chí Tôn lập tức biến sắc, tay bỗng nhiên che ngực, mồ hôi lạnh lập tức từ trên trán chảy ra, thân thể loạng choạng nghiêng ngã, suýt nữa đứng không vững!

"Cái này, đây là. . ."

Ba vị Hỗn Độn Chí Tôn mở to hai mắt, tròng mắt đều muốn rơi ra, bọn họ nhìn một bóng người thon dài chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở phía trước, cảm giác được một luồng áp lực khủng bố không cách nào tưởng tượng, bức bách tới mức trái tim bọn họ đều muốn ngưng đập.

"Khí tức, khí tức này. . ." Trung niên Dị tộc mặt mũi tràn đầy kinh hãi, không thể tin nổi.

Phụt!

Lúc này, nam tử kia tiếp nhận không nổi áp lực này, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, lực lượng trong cơ thể bị áp lực khủng bố áp chế, triệt để hỗn loạn, còn chưa động thủ đã chịu trọng thương, uể oải ngã trên mặt đất.

"Tiền bồi tha mạng! Chúng ta tuyệt không có ý hãm hại!" Trung niên Dị tộc cất tiếng khàn khàn cầu xin tha thứ.

Một bên, nữ tử lạnh lùng kia lúc này cũng không còn vẻ lạnh lùng, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, hiển nhiên không nghĩ tới, tại nơi hẻo lánh này, lại có tồn tại kinh khủng như vậy!

Chỉ dựa vào khí tức đã chèn ép bọn họ không ngóc đầu lên được, gần như phé bỏ!

"Nếu có lần sau nữa, các người sẽ không còn có thể nhìn thấy mặt trời nữa đâu."

Một giọng nói bình thản truyền đến, một giây sau, khí tức khủng bố bao phủ trên thân ba vị Hỗn Độn Chí Tôn kia mới chậm rãi rút lui.

Ba vị Hỗn Độn Chí Tôn lúc này mới nhẹ nhõm thở ra một ngụm khí, có một loại cảm giác từ sống sót sau tai nạn.

"Đa tạ tiên. . . Là người, làm sao có thể! !"

Khi ba vị Hỗn Độn Chí Tôn ngẩng đầu dự định cảm ơn ân không giết với tồn tại thần bí này, vừa nhìn thấy khuôn mặt của người kia, lập tức phát ra tiếng kinh hô không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì tồn tại thần bí này, rõ ràng là một trong hai vị Chí Tôn mà bọn họ gặp được trước đó ở ngoài Hỗn Độn!

Lúc ấy ba người bọn họ trực tiếp xem nhẹ Phong Vân, cho rằng cũng là một Linh Chí Tôn nho nhỏ mà thôi, không đáng ghé mắt nhìn.

Nhưng mà ai có thể nghĩ, kẻ mà bọn họ cho rằng chỉ là một Linh Chí Tôn nho nhỏ, lại là đại boss ẩn tàng!

Về phần Hằng Vũ Chí Tôn, lúc này cũng đã ngây người, nhìn ba vị Hỗn Độn Chí Tôn cao cao tại thượng ở đối diện lại khúm núm với Phong Vân

như vậy, hẳn còn hoài nghi mình đang nằm mơ!

Họ chính là hai vị Hồn Độn Thiên Chí Tôn cùng một vị Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn kia mà!

Cho dù ở trong Trung Thiên Vũ Trụ, đều tuyệt đối là cường giả, thậm chí, tại Đại Thiên Vũ Trụ, đều có thể có một chỗ cắm dùi.

Kết quả đứng trước mặt Phong Vân, vậy mà lại hèn mọn như thế!

Hoàn toàn khiến người ta không thể tin nổi!

Trước đó khi Phong Vân phát ra khí tức, chỉ nhằm vào ba vị Hồn Độn Chí Tôn kia. Hằng Vũ Chí Tôn bên này một tia cảm giác cũng không có, cho nên hẳn căn bản vốn không biết thực lực của Phong Vân bây giờ là bao nhiêu.

Còn nghĩ Phong Vân nhiều nhất cũng chỉ là Thiên Chí Tôn!

Nhưng hiện tại xem ra, Phong Vân còn đáng sợ hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn!

Hằng Vũ Chí Tôn có nghi ngờ còn muốn hỏi, nhưng bây giờ cũng không phải là thời cơ mở miệng, hắn chỉ có thể giấu ở trong lòng.

...

"Các ngươi đang tìm kiếm di tích gì?"

Phong Vân đứng giữa không trung, nhìn qua ba vị hồn độn Chí Tôn ở đối diện, mở miệng nói.

Ba vị Hồn Độn Chí Tôn người nhìn ta, ta nhìn người, không ai mở miệng, hiển nhiên, đây là một bí mật.

"Bỏ đi, ta tự mình động thủ vậy."

Phong Vân lắc đầu, nói với vị trung niên Dị tộc phía trước nhất: "Nhìn ta."

Trung niên Dị tộc kia vô ý thức nhìn sang, một giây sau, đại não của hắn âm một tiếng nổ vang, sau đó, hắn đã không biết gì nữa.

Ở bên ngoài, Phong Vân nhìn trung niên Dị tộc nói: "Nói cho ta biết, các ngươi đang tìm di tích gì."

Trung niên Dị tộc chi tiết đáp: "Chúng ta phụng mệnh Giới Chủ, tới đây tìm kiếm di tích còn lại của cô tu giả."

Bên cạnh, nam tử cùng nữ tử Dị tộc thấy cảnh này, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân như xem Ma Thần, hoảng sợ vô cùng, bọn họ tự nhiên có thể nhìn ra, trung niên Dị tộc đã hoàn toàn bị Phong Vân điều khiển.

Điều khiển một tôn Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn dễ như trở bàn tay, việc này, rốt cuộc là linh hồn lực lượng đáng sợ đến bực nào!

"Vì sao, vì sao một Tiểu Thiên Vũ Trụ nhỏ, lại xuất hiện tồn tại kinh khủng đến mức này! !"

Dị tộc nam tử trong lòng hò hét, vốn cho rằng chỉ là một lần hành động cực kỳ đơn giản, nhưng ai có thể nghĩ đến, nơi này có tồn tại kinh khủng như vậy tọa trấn chứ.

Biết sớm như vậy, hắn còn tới làm cái méo gì!

Chương 941: Phía trước có đại lão ẩn hiện!

Chương 941: Phía trước có đại lão ẩn hiện!

Di chỉ cổ tu hành giả!

Phong Vân nghe thấy trung niên dị tộc trả lời, sắc mặt khẽ động, nơi này có di chỉ cổ tu hành giả?

Phong Vân vốn không có hứng thú, lúc này tâm tư giống như sống lại.

Nếu là bí cảnh, di chỉ khác, hẳn sẽ không để ý, nhưng là di chỉ cổ tu hành giả, Phong Vân vẫn cảm thấy hứng thú.

Từ khi biết được hệ thống và lịch sử của cổ tu hành giả, Phong Vân luôn nghĩ sẽ thử một chút, chỉ là vẫn không có cơ hội.

Bây giờ cơ hội đã đến, hơn nữa lại ở gần quê hương của hắn, làm sao hắn có thể bỏ lỡ!

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhìn trung niên dị tộc, tiếp tục mở miệng nói: “Các người có thể tìm được sao?”

Trung niên dị tộc lắc đầu: “Chúng ta chỉ tới trước tìm kiếm mà thôi, địa đồ ở trong tay Giới Chủ, chờ chúng ta đi trước chuẩn bị tốt, sau đó hẳn ta mới giáng lâm.”

A? Còn có địa đồ sao?

Ánh mắt Phong Vân sáng lên.

Hắn nói ngay: “Truyền tin tức cho Giới Chủ của các người, nói người đã chuẩn bị xong, bảo hắn ta đến đây.”

“Vâng!”

Trung niên dị tộc gật đầu, sau đó kết nối dụng cụ thông tin, gửi một bưu kiện ra ngoài.

Nam tử và nữ tử dị tộc bên cạnh nhìn thấy cảnh này, há miệng muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn không mở miệng.

Bọn họ cảm thấy, nếu Giới Chủ đại nhân đến đây, có thể trấn áp thanh niên nhân tộc trước mặt này.

Cùng lúc đó, tại xa xôi bên ngoài, trên một thành lũy tinh không.

Có một sinh vật loại người toàn thân mọc lông vàng óng ngồi ngay ngắn trên bảo tọa, bên dưới có mấy bóng người đang đứng, cơ bản đều là dị tộc, hơn nữa chủng tộc khác biệt, mỗi vị đều là cấp Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn.

Mà sinh vật loại người toàn thân mọc lông vàng óng, trên người lộ ra khí cơ vượt xa cấp độ Chí Tôn, rõ ràng là cảnh giới bán Đạo Quân thất trọng thiên!

Đạt đến cảnh giới này, trong khu vực vắng vẻ, quả nhiên đã là vô địch, có thể lôi kéo khắp nơi!

Tích!

Lúc này, máy truyền tin của sinh vật loại người toàn thân mọc lông vàng óng bỗng nhiên vang lên, hắn ta cúi đầu nhìn, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng:

“Là Ba Thác truyền đến tin tức, tất cả đã chuẩn bị xong.”

Lúc này, sinh vật loại người vung tay lên: “Xuất phát, tiến về Tiểu Thiên Vũ Trụ bên ngoài ngàn tỷ năm ánh sáng!”

“Vâng!”

Lập tức, cả thành lũy tòa tinh không này đều bay thật nhanh về phía Phong Vân.

Trên bảo tọa, sinh vật loại người toàn thân mọc lông vàng óng nhìn không gian hỗn độn bên ngoài thành lũy, trong lòng tràn đầy vui vẻ: “Quá tốt rồi, lần này ta có thể yên tâm thăm dò di tích cổ tu hành giả kia.”

Mặc dù bây giờ hệ thống các tu giả trong cổ tu hành giả đại chiến thất bại, nhưng không phải tất cả cổ tu hành giả đều đi con đường sai, trong đó cũng có một bộ phận vẫn có tác dụng với tu giả bây giờ!

“Nếu như có thể có được di tích cổ tu hành giả này, không biết chừng ta có thể trùng kích cấp độ cửu trọng thiên đỉnh phong. Thậm chí còn bước thêm một bước, đạt đến cấp độ Đạo Quân trong truyền thuyết.”

Trong lòng sinh vật loại người toàn thân mọc lông vàng óng hưng phấn nghĩ.

Còn nguy hiểm, hẳn ta chưa từng nghĩ đến.

Nói đùa, dựa vào thực lực bán Đạo Quân thất trọng thiên của hẳn ta, ở Đại Thiên Vũ Trụ cũng là cường giả một phương, không nói đến Tiểu Thiên Vũ Trụ ở cương vực vắng vẻ này, ai có thể là đối thủ của hẳn?

Nhưng mà, sinh vật loại người cao hứng bừng bừng này không biết, nơi hẳn ta sắp đến, có một vị đại lão đang chờ hẳn ta!

...

Bên này, Phong vẫn không đợi bao lâu, khoảng nửa ngày, phương xa trong hỗn độn liền truyền đến tiếng nổ vang.

Sau đó, một thành lũy tinh không to lớn xuyên phá thiên địa xuất hiện ở đây, tản ra khí tức thiết huyết nồng đậm.

Hằng Vũ Chí Tôn nhìn một chút, đã cảm thấy đầu đau mắt hoa, từ trên đó cảm nhận được sát khí nồng đậm, khó mà kiềm chế.

“Ba Thác! Saas! Minh Lan! Còn không đến đây bá kiếm Giới Chủ đại nhân!”

Lúc này, từ trên thành lũy tinh không truyền ra một tiếng hét lớn.

Nam tử và nữ tử dị tộc nghe nói như vậy, muốn đi qua, nhưng phát hiện bản thân không động được, đành ngoan ngoãn đứng tại chỗ.

Còn tên trung niên dị tộc Ba Thác đã sớm bị Phong Vân khống chế, đương nhiên cũng không thể động.

Hả?

Trên thành lũy tinh không, sinh vật loại người toàn thân mọc lông vàng óng xuyên qua màn hình lớn nhìn thấy ba người Ba Thác đứng đó không nhúc nhích, lông mày nhíu chặt: “Bọn họ làm cái quỷ gì vậy?”

Lúc hấn ta muốn đích thân đi ra nhìn xem, bỗng nhiên có một cỗ nguy cơ khủng bố bao phủ hấn ta, khiến toàn thân hấn ta muốn nứt ra, trong đó bao gồm cả linh hồn, hấn ta phát ra thanh âm kinh hãi.

Điều này khiến sắc mặt sinh vật loại người đại biến, hấn ta vô thức muốn chạy trốn, nhưng vừa xuất hiện suy nghĩ này, hấn ta lại kinh hãi phát

hiện, mình không thể động đậy.

Không chỉ hấn ta, toàn bộ thành lũy tinh không, bao gồm các thành viên khác cũng không nhúc nhích, đứng bất động tại đó.

“Xảy, xảy ra chuyện gì vậy?”

Tư duy của sinh vật loại người còn có thể vận chuyển, tâm trạng kinh sợ hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Mãi đến khi, hấn ra nhìn thấy thành lũy tinh không vô thanh vô tức hóa thành bột mịn, một thân ảnh thon dài đập vào mắt hấn ta, thì sinh vật loại người mới hiểu, tất cả điều này, là do thanh niên Nhân tộc trước mắt này!

“Khí tức này, Đạo Quân, vô thượng Đạo Quân!”

Trong lòng sinh vật loại người điên cuồng gào thét, mặt mũi tràn đầy rung động và khó tin.

Hấn ta từng may mắn nhìn thấy Đạo Quân từ phía xa, khi đó, khí cơ trên người vị Đạo Quân kia để lộ ra, giống như đúc khí cơ của thanh niên Nhân tộc đối diện.

Cũng to lớn và khủng bố như vậy!

Lúc sinh vật loại người kinh hãi muốn chết, Phong Vân đã đi đến gần, từ trên cao nhìn xuống hấn ta: “Chỉ là một tên bán Đạo Quân thất trọng thiên, ai cho ngươi can đảm dám xâm nhập quê hương ta.”

Lúc này sinh vật loại người phát hiện hấn ta có thể nói chuyện, vội vàng mở miệng: “Tiền, tiền bối, ta, ta không biết đây là quê hương của ngài, nếu như ta biết, cho ta một ngàn hai trăm lá gan, ta cũng không dám đến đây!”

“Cầu, cầu xin ngài nể tình tiểu nhân không biết rõ tình huống, bỏ qua cho tiểu nhân được không?”

Giọng nói của sinh vật loại người vô cùng hèn mọn, nếu như bây giờ hẳn ta có thể động, e rằng sẽ quỳ xuống dập đầu với Phong Vân rồi.

So với tính mạng, tôn nghiêm là cái gì chứ?

Ở phương xa, nam tử và nữ tử dị tộc nhìn thấy Giới Chủ đại nhân vô địch trong lòng bọn họ lại hèn mọn như vậy trước mặt thanh niên Nhân tộc, bọn họ không thể tin được, giống như trụ cột bị đánh nát.

“Sao lại như vậy, Giới Chủ đại nhân là bán Đạo Quân thất trọng thiên, tồn tại vô địch như vậy, mà lại e ngại thanh niên Nhân tộc kia.”

Nữ tử dị tộc lầm bầm nói, hoàn toàn không thể tiếp nhận sự thật này.

Chương 942: Ôm đùi, quả nhiên đắc ý!

Chương 942: Ôm đùi, quả nhiên đắc ý!

Hư không hỗn độn.

Phong Vân nhìn sinh vật loại người hạ giọng nói như thế, thản nhiên nói: “Nghe nói người đến tìm di tích cổ tu hành giả?”

Sinh vật loại người nghe nói như thế, sắc mặt ngưng lại, nhưng vẫn gật đầu: “Vâng, tiền bối, ta đến đây để tìm di tích cổ tu hành giả, tuyệt đối không cố ý xâm nhập quê hương của ngài!”

“Ừ, như vậy, cho ta một suất thăm dò di tích cổ tu hành giả đi, ta sẽ tha thứ tội bất kính của ngươi, thế nào?”

Sinh vật loại người nghe vậy, đương nhiên sẽ đồng ý, hắn ta không dám cự tuyệt.

Hơn nữa, chuyện này đã khiến hắn ta bất ngờ rồi.

Hắn ta cho rằng Phong Vân sẽ trực tiếp cướp địa đồ của hắn ta, không ngờ đối phương lại muốn đi thăm dò cùng bọn họ.

“Xem ra tính tình của vị tiền bối Đạo Quân này không tệ.”

Trong lòng sinh vật loại người thầm nói, đồng thời hắn ta cũng rất khiếp sợ, nơi nhỏ bé hẻo lánh này lại có một vị Đạo Quân tọa trấn.

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy, hẳn ta sẽ không tin được, điều này quá đặc sắc, khiến người ta khó tin!

Đạo Quân, đó là cường giả siêu cấp, cho dù ở Đại Thiên Vũ Trụ cũng chưa chắc đã có, bây giờ, ở một Tiểu Thiên Vũ Trụ lạc hậu, lại có một vị!

Nói ra, sợ là sẽ không ai tin!

...

“Đưa địa đồ cho ta xem một chút.”

Lúc này, Phong Vân mở miệng nói với sinh vật loại người.

Sinh vật loại người lập tức lấy một tấm địa đồ cổ lão trong thế giới giới chỉ ra.

“Đây là tiểu nhân bất ngờ có được từ một bí cảnh, phía trên đánh dấu di tích cổ tu hành giả ở gần đây.” Sinh vật loại người nói.

Phong Vân nhận địa đồ, từ từ mở ra, chỉ thấy bên, bên trong có khắc từng vết tích, tản ra khí tức cổ lão tang thương.

Điều này hoàn toàn không giống những địa đồ mà hắn đã gặp lúc trước, đây là địa đồ rất cổ lão, ít nhất đã tồn tại ngàn vạn tỷ kỷ nguyên rồi.

So sánh như vậy, Phong Vân phát hiện, khu vực biểu hiện trên tấm bản đồ này, thật ra là ngoài Tiểu Thiên Vũ Trụ ngàn tỷ năm ánh sáng.

“Không ngờ quê hương mình lại là bảo địa.”

Phong Vân không khỏi nghĩ đến, vì sao quê hương của hắn ở bên ngoài hỗn độn thế giới, lại có nhiều bảo vật xuất thế như vậy, chắc hẳn là có liên quan đến di tích cổ tu hành giả này.

“Việc không nên chậm trễ, chúng ta lên đường đi.”

Phong Vân cảm thấy rất hứng thú với di tích cổ tu hành giả này, không muốn chậm trễ thời gian, liền mở miệng nói.

Hắn đã nói như vậy, đương nhiên sinh vật loại người không dám không đồng ý.

Thế là sau khi Phong Vân chào hỏi Hằng Vũ Chí Tôn, đã dẫn sinh vật loại người và nhóm thủ hạ của hắn ta đi về phía hỗn độn nơi xa.

Chỉ một lát đã biến mất không thấy gì nữa.

Hằng Vũ Chí Tôn nhìn về phía xa, lúc này, đáy lòng ông ta chỉ có một suy nghĩ, đó là, Phong Vân, rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới gì?

Ba vị Hỗn Độn Chí Tôn không địch lại Phong Vân cũng thôi đi, nhưng vị Giới Chủ này, rõ ràng là cường giả đã vượt qua cấp độ Chí Tôn!

Vậy mà trước mặt Phong Vân lại khiêm tốn như vậy, tư thế hèn mọn, không khác gì tiểu đệ!

“Mới hơn một kỷ nguyên mà thôi, Phong Vân, rốt cuộc ngươi đã trải qua cái gì mới có tu vi khủng bố như hôm nay?” Hằng Vũ Chí Tôn lẩm bẩm nói.

Ông ta cho rằng Phong Vân đã gặp rất nhiều trắc trở, ném qua không biết bao nhiêu gian khổ mới có thành tựu như vậy.

Nhưng mà, ông ta không biết, Phong Vân chỉ quét hình chiếu, bạo ra đồ vật mà thôi, vừa đơn giản lại nhẹ nhõm.

...

Một bên khác.

Phong Vân dẫn theo sinh vật loại người và thủ hạ của hắn ta rời Tiểu Thiên Vũ Trụ ngàn tỷ năm ánh sáng, đến trong hỗn độn.

“Tiền bối, mục tiêu trên bản đồ chính là chỗ này, nhưng trên này thể hiện, cửa vào có vô số cấm chế, chúng ta tự tiện đến gần, sẽ bị hủy diệt.”

Sinh vật loại người ở bên cạnh nhắc nhở.

Lúc trước hắn ta không đến đây ngay, là vì cô kỵ vô số cấm chế này, cho nên mới để mấy người trung niên dị tộc đến đánh trận đầu, dùng Chí Tôn và Chúa Tể ở Tiểu Thiên Vũ Trụ triệt tiêu lực lượng những cấm chế này.

Ai có thể ngờ lại gặp được đại lão kiêm hack như Phong Vân, bị tận diệt.

“Không sao.”

Phong Vân bình tĩnh mở miệng, trực tiếp đi qua.

Lúc hắn càng đến gần, một chỗ không gian hỗn độn nào đó bỗng nhiên lại xảy ra biến hóa kinh thiên động địa.

Chỉ thấy có vô số đạo quang huy bắn ra, mỗi đạo đều mang theo lực lượng hủy diệt khủng bố, đan xen nhau tạo thành tấm lưới, đủ để giết chết tất cả sinh linh dưới bán Đạo Quân.

Cho dù là bán Đạo Quân, ở dưới lực lượng hủy diệt này cũng phải tránh lui, không thể kiên trì quá lâu, nếu không, không chết cũng bị trọng thương.

“Mau lui lại!” Sắc mặt sinh vật loại người đại biến, lập tức quát lớn.

Nhưng mà, hắn ta vừa mở miệng, đã thấy Phong Vân vung tay lên, lập tức, lực lượng hủy diệt khủng bố kia tan thành mây khói, không còn tồn tại.

“Lực lượng này, quả nhiên là vô thượng Đạo Quân!”

Sinh vật loại người nhìn thấy cảnh này, con ngươi co rút lại, trong lòng không còn bất kỳ hoài nghi gì.

“Đi thôi.”

Phong Vân phát tay tán đi những cấm chế hủy diệt này, sau đó, một vòng xoáy thông đạo dần dần xuất hiện, hắn nói một tiếng, rồi lách mình đi vào.

Sinh vật loại người và thủ hạ của hắn ta cũng nhanh chóng tiến lên.

“Quả nhiên, ôm đùi là thích nhất.”

Sinh vật loại người cảm nhận đầy đủ tư vị mỹ diệu khi được ôm đùi, cấm chế hủy diệt này khiến hắn ta khổ não hồi lâu, nhưng trước mặt đại lão, chỉ tùy ý vung tay lên đã có thể giải quyết, vô cùng trâu bò!

...

Bên này, Phong Vân đi vào vòng xoáy thông đạo, phát hiện mình đã đi đến một mảnh hư không rộng lớn, không phải không gian hỗn độn, mà là một thế giới hư không bên ngoài, độc lập với không gian hỗn độn.

Chắc là được mở ra từ mặt khác.

Lúc này, trong mảnh hư không rộng lớn này tràn đầy sương mù màu lam nhạt.

Mà trong sương mù, lại có một tinh cầu vô cùng sáng chói, tinh cầu rất to lớn, đường kính mấy chục tỷ năm ánh sáng.

“Hà? Một tinh cầu, còn là tinh cầu sinh mệnh?”

Phong Vân cảm giác một chút, liền cảm ứng được rất nhiều khí cơ sinh mệnh trên tinh cầu đó, hiển nhiên là một tinh cầu sinh mệnh.

Điều này khiến hắn bất ngờ, nơi này là di tích cô tu hành giả, vậy thì sinh mệnh sinh hoạt bên trên là cô tu hành giả?

Mà lúc này, sinh vật loại người và thú hạ của hắn ta cũng đến đây.

“Tiền bối, tinh cầu kia là tinh cầu sinh mệnh?” Sinh vật loại người cũng nhìn thấy tinh cầu kia, dò hỏi Phong Vân.

“Ừ, đi nhìn kỹ rồi hãy nói.” Phong Vân gật đầu nói.

Xung quanh không gian này, trừ tinh cầu sinh mệnh này ra cũng không có vật khác, Phong Vân quyết định đến tinh cầu này nhìn xem.”

“Nhớ kỹ, ẩn tàng khí tức, đừng quá thu hút sự chú ý của người khác.”

“Vâng!”

Lập tức, Phong Vân và đoàn người bay vọt qua hư không trùng điệp, nhanh chóng tiếp cận tinh cầu duy nhất kia.

Chương 943: Lập tức là xong, không đau!

Chương 943: Lập tức là xong, không đau!

Đám người Phong Vân vô thanh vô tức lên vào tinh cầu sinh mệnh duy nhất này.

Xung quanh tinh cầu có sương mù dày đặc ngăn trở, xuyên qua tầng sương mù này, dần dần, toàn cảnh tinh cầu đã hiện ra trong mắt đám người Phong Vân.

Chỉ thấy đại địa mênh mông, núi non chập trùng, có vô số sinh linh sinh hoạt trong đó.

“Có sinh linh, chẳng lẽ là cổ tu hành giả?”

Cảnh giới của sinh vật loại người là bán Đạo Quân thất trọng thiên, thị lực kinh người, liếc mắt đã nhìn thấy rõ ràng, kinh ngạc nói.

“Không, là người tu hành bình thường, ta cảm ứng được pháp tắc vận chuyển trong cơ thể những sinh linh này.”

Phong Vân quét mắt một vòng, rồi mở miệng nói.

Ầm ầm!

Ngay lúc này, phương xa truyền đến năng lượng dao động cuồng bạo.

“Bên kia có chiến đấu.” Sinh vật loại người nhìn về phía xa.

“Đến xem một chút.”

Phong Vân một mình bay qua.

Trên không trung, hắn nhìn thấy trên một mảnh bình nguyên rộng lớn, đang xảy ra một trận hỗn chiến, hai bên đang chém giết nhau.

“Đều là Chí Tôn.”

Sinh vật loại người tùy ý nói, đối với hắn ta, Chí Tôn chỉ như sâu kiến mà thôi.

“Tổng cộng có sáu mươi Chí Tôn, có Vũ Trụ Chí Tôn, cũng có Hỗn Độn Chí Tôn, chia thành hai phe.”

“Trên một tinh cầu sinh mệnh lại có nhiều Chí Tôn như vậy, quả nhiên bất phàm.”

Phong Vân nói khẽ: “Chúng ta đi qua đi, xuyên qua bọn họ, hắn có thể hiểu thực hư tinh cầu này, nhờ vào đó mà điều tra di tích cổ tu hành giả.”

“Được.” Sinh vật loại người gật đầu.

Phong Vân rất cẩn thận, dù sao trong đây cũng có di tích cổ tu hành giả, là nơi hắn không biết, trước khi chưa rõ ràng, hắn vẫn nên cẩn thận một chút.

Mặc dù hiện tại hắn có thể so với Đạo Quân, nhưng không thể quá tùy tiện được.

Hỗn độn vũ trụ lớn như vậy, không thiếu cái lạ, ngộ nhỡ lật thuyền trong mương, vậy thì quá không đáng rồi.

...

Cùng lúc đó, ở phía dưới, hai bên nhân mã đang hỗn chiến đến hồi cuối.

Trong đó có một bên chiếm ưu thế tuyệt đối, mặc trang phục giống nhau, ống tay áo còn viết chữ ‘Moyer’, tổng hợp thực lực của bọn họ còn mạnh hơn bên kia, chiến lực đứng đầu càng mạnh hơn.

Bọn họ có hai vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn, bên kia chỉ có một vị.

Lúc này, vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn kia đang bị hai vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn bên này vây giết.

“Thiên Tinh, người dám giết thành viên gia tộc Moyer, người muốn chết!”

Một trong hai vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn phản nộ nói.

“Là gia tộc Moyer của các người kinh người quá đáng, không cho chúng ta đường sống!” Vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn tên là Thiên Tinh, cũng là vị Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn duy nhất ở bên này dữ tợn gào thét.

“Giết!”

“Liều!”

“Cùng lắm thì chết!”

Đám Chí Tôn ở bên yếu thế càng đỏ mắt, muốn liều mạng.

Nhưng mà, ngay lúc này, bỗng nhiên các Chí Tôn chân kinh phát hiện, mình không động đậy được, bị giam cầm ở nơi đó.

Bao gồm ba vị Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn đang chém giết trên không trung cũng không thể động đậy.

Lúc này, bọn họ nhìn thấy, có một đám người hàng lâm xuống phía trước bọn họ, mỗi người đều có khí thế bất phàm.

Nhất là người cầm đầu kia, nhìn như bình đạm, nhưng đôi mắt lại giống như hai cái vũ trụ, khiến người ta sợ hãi.

“Siêu cấp cường giả!”

Trong lòng ba vị Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn đều xuất hiện suy nghĩ này, tâm thần kinh hãi.

“Gia tộc Moyer, nghe tên đã có cảm giác rất lợi hại, vậy ra tay từ trên người các ngươi đi.”

Phong Vân cất bước đi đến, khẽ cười nói.

“Nhìn mắt ta.”

Phong Vân mở miệng với một vị Hồn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn trong gia tộc Moyer, đôi phương vô thức ngẩng đầu nhìn mắt hắn, sau đó đại não trì trệ, lâm vào trong hồn độn.

Lần này Phong Vân không điều khiển đôi phương, mà trực tiếp xâm nhập vào linh hồn hắn ta, tùy tiện lật xem kí ức của hắn ta.

Dựa vào lực linh hồn cường đại của hắn, muốn đọc ký ức người khác là chuyện quá đơn giản.

Sinh vật loại người ở bên cạnh nhìn hành động của Phong Vân, tê cả da đầu: “Thế mà lại là một vị Đạo Quân am hiểu linh hồn chi đạo!”

Đối với tu giả mà nói, sợ nhất là gặp được hai loại đối thủ này.

Một là người am hiểu linh hồn chi đạo, một loại khác là am hiểu huyền thuật chi đạo, hai loại này đều rất khó chơi, thường đả thương người trong vô hình, thần không biết quỷ không hay đùa giỡn linh hồn và ý chí của người. Quả thật rất đáng sợ!

Phong Vân không biết hành động của mình đã dọa sợ sinh vật loại người, lúc này hắn đang tiêu hóa ký ức vừa mới đọc được của tên Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn kia, từ đó rút ra tin tức hữu dụng.

“Tinh cầu sinh mệnh này rất phi phàm, không chỉ có Chí Tôn, còn có bán Đạo Quân.”

“Hơn nữa, thế lực ở đây phân bố theo hình thức gia tộc, phân thành gia tộc sơ cấp, gia tộc trung cấp và gia tộc cao cấp.”

“Gia tộc sơ cấp yếu nhất, chỉ có Linh Chí Tôn tọa trấn, gia tộc trung cấp ít nhất cũng có một vị Truyền Kỳ Chí Tôn tọa trấn, còn gia cấp cao cấp thì có bán Đạo Quân tọa trấn!”

“Trên tinh cầu này, tổng cộng có năm gia tộc cao cấp, một trăm gia tộc trung cấp, còn gia tộc sơ cấp thì có một đồng lớn.”

Đây chính là tin tức hữu dụng Phong Vân lọc ra từ ký ức của tên Hỗn Độn Truyền Kỳ Chí Tôn kia, nhưng chỉ là đại khái, còn chỗ huyền bí hơn, hắn ta lại không biết.

“Nhưng cũng đủ rồi, vậy đến gia tộc Moyer, tìm tộc trưởng gia tộc vậy.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Theo hắn biết, gia tộc Moyer là gia tộc trung cấp, tu vi của tộc trưởng là bán Đạo Quân thất trọng thiên, tất nhiên sẽ biết được nhiều tin tức hơn.

Nghĩ đến đây, Phong Vân bảo sinh vật loại người cùng thủ hạ của hắn ta chờ ở đây, mà chính hắn thì thuận di rời đi.

Dựa vào tốc độ của hắn, cho dù tinh cầu sinh mệnh này lớn như vậy, cũng chỉ là một bước chân mà thôi.

Xoát!

Chưa đến một giây, Phong Vân đã xuất hiện trên không trung gia tộc Moyer.

Trong lòng khê động, khí tức lập tức bao trùm toàn bộ gia tộc Moyer, như tin tức hần đọc được, người mạnh nhất trong gia tộc Moyer, cũng là tộc trưởng, có tu vi là bán Đạo Quân thất trọng thiên.

Lúc này, tộc trưởng mạnh nhất trong gia tộc Moyer đang ở đại sảnh họp với đám cao tầng trong gia tộc, nhưng đột nhiên, đám cao tầng chấn kinh phát hiện, tộc trưởng của bọn họ đã biến mất thấy tăm hơi, không có dấu hiệu nào!

Lúc đám cao tầng thất kinh, thì trên không trung cách đó rất xa, tộc trưởng mạnh nhất của gia tộc Moyer đang run rẩy đứng trong sương mù, gương mặt tràn đầy sợ hãi nhìn thanh niên nhân tộc trước mặt.

Thực lực của đối phương vô cùng kinh khủng, cường đại đến mức khiến hắn ta sắp ngạt thở!

“Đừng khẩn trương, chỉ là muốn mượn kí ức ngươi dùng một lát, yên tâm, lập tức là xong, không đau.”

Chương 944: Cỗ tu hành giả gia tộc!

Chương 944: Cỗ tu hành giả gia tộc!

Cho ta mượn ký ức dùng một lát?

Moyer tộc tộc trưởng nghe thấy câu này, run rẩy càng thêm lợi hại, hai chân liên tục co giật.

Nghe một chút, đây là tiếng người sao!

"Tiền bối. . ." Hấn run run rẩy rẩy nói, chuẩn bị mở miệng cầu xin tha thứ.

Nhưng lời còn chưa kịp nói ra, liền cảm giác đại não thoáng cái đã ngậy ra, sau đó cái gì cũng không biết nữa.

Cùng lúc đó, Phong Vân bắt đầu cấp tốc tra xét ký ức của vị Moyer tộc tộc trưởng này, từ hồi nhỏ mới sinh ra, cho tới bây giờ, đều bị hấn nhìn qua hết một lượt.

Rất nhanh, Phong Vân liền đại khái hiểu được những vấn đề cấp độ sâu của tình cầu này.

Căn cứ vào ký ức của Moyer tộc tộc trưởng, trên tình cầu này, mạnh nhất chính là ngũ đại cao cấp gia tộc. Ngũ đại cao cấp gia tộc này luôn luôn cao cao tại thượng, bọn họ chính là Chúa Tể thống trị cả tình cầu này.

Hơn nữa thực lực của ngũ đại cao cấp gia tộc này so với tất cả các gia tộc khác cộng lại đều mạnh hơn rất nhiều, bọn họ xem thường tất cả người tu hành, trừ ngũ đại gia tộc.

Ngũ đại gia tộc theo thứ tự là Trát Hoàng gia tộc, Chúc Quân gia tộc, Tân Vân gia tộc, Địa Thương gia tộc, Tà Quang gia tộc.

Điều làm cho Phong Vân kinh động nhất là, ngũ đại cao cấp gia tộc này, vậy mà tự xưng là cô tu hành giả!

"Cô tu hành giả!"

Phong Vân hơi chấn động, xem ra bên trong đây quả nhiên là di tích của cô tu hành giả.

Thời đại này, cũng chỉ có trong di tích cô tu hành giả, còn có thể có cô tu hành giả tồn tại, nếu ở thế giới bên ngoài, đã sớm tuyệt tích.

"Xem ra ngũ đại cao cấp gia tộc này chính là mấu chốt rồi. . ."

Phong Vân lâm bẫm.

"Căn cứ vào ký ức của Moyer tộc tộc trưởng, trong ngũ đại cao cấp gia tộc này có rất nhiều Chí Tôn, bán Đạo Quân cũng có mười mấy người, ngũ đại tộc tộc trưởng càng là cường giả có thể so với bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong."

Lực lượng như vậy, xuất hiện trên một sinh mệnh tinh cầu, đã chứng tỏ nó cực kì phi phàm.

Mà điều này cũng phần nào phản ứng ra, di tích cô tu hành giả này, tất sẽ không tầm thường.

Việc này càng khiến Phong Vân có thêm hứng thú.

"Tĩnh lại."

Lúc này, Phong Vân nói khẽ.

Moyer gia tộc tộc trưởng lập tức thức tỉnh, sau đó hắn lập tức hoảng sợ, bởi vì hắn nhớ rõ trước đó Phong Vân đã tìm đọc ký ức của hắn.

"Người, người, người. . ." Moyer gia tộc tộc trưởng không dám tin, đối phương vậy mà trong nháy mắt đã khống chế hắn, khiến hắn không cách nào phản kháng, giống như con kiến hôi.

Hắn dù gì cũng là Đạo Quân thất trọng thiên, có thể làm cho hắn vô thanh vô tức mà trúng chiêu, người trẻ tuổi kia, đến tột cùng có bao nhiêu đáng sợ!

"Cổ tu hành giả, thú vị."

Phong Vân không để ý Moyer gia tộc tộc trưởng, hắn nhìn về phía xa xôi bên ngoài, nhẹ nhàng nói.

"Kiếm Thế Giới, giáng lâm."

Keng!

Có tiếng kiếm rít vang vọng, trùng trùng điệp điệp Kiếm Thế Giới hình chiếu, không chỗ nào không có, trong nháy mắt đã bao phủ lại toàn bộ tinh cầu.

Cảm giác áp bách cùng phong mang cường đại kia, khiến vô số sinh linh trên tinh cầu đều cảm thấy hoảng sợ, phảng phất như chỉ sau một khắc sẽ muốn nổ tung.

Nhưng Phong Vân cũng không ra tay với những sinh linh kia.

"Chuyện gì vậy! ?"

"Cái này, đây là cái gì? Thật nhiều kiếm, phong mang thật khủng bố!"

Trên tinh cầu, vô số sinh linh ngửa đầu nhìn lên cao.

"Cái này, đây là Kiếm Thế Giới hình chiếu."

"Trên tinh cầu của chúng ta, đã rất lâu không có Kiếm tu xuất hiện, chẳng lẽ là kiếm tu mới ư?"

"Có khả năng, mà Kiếm Thế Giới hình chiếu này cũng quá to lớn, ta thậm chí còn cảm thấy sợ hãi, chỉ sợ là chỉ cần một sợi uy năng hơi phóng xuất ra, liền có thể tùy tiện giết chết chúng ta!"

Hai vị bán Đạo Quân thất trọng thiên ngẩng đầu nhìn lên trời, sắc mặt kinh hãi.

"Ai?"

"Ai dám lớn lời như vậy, dám lấy Kiếm Thế Giới hình chiếu trấn áp Tân Vân tộc ta!"

Trong một cung điện vàng kim hoa lệ, truyền ra tiếng gầm thét lớn.

Toàn bộ sinh mệnh tinh cầu, từ ngũ đại cao cấp gia tộc cao cao tại thượng, cho tới vô số sinh linh, đều ngẩng đầu nhìn lên Kiếm Thế Giới hình chiếu trùng trùng điệp điệp kia.

Tiếp theo, giữa mênh mông Kiếm Thế Giới hình chiếu kia, xuất hiện một thanh niên mặc áo giáp trắng lung đeo Thần Kiếm, hấn dáng người cao lớn uy nghiêm, ánh mắt bao phủ cả tinh cầu.

"Ta, Vân Thiên Kiếm Thần, nghe nói Tân Vân tộc, Trát Hoàng tộc,... là ngũ đại gia tộc mạnh nhất ở nơi này, thống trị nơi này! Nhưng trong mắt ta, ngũ đại gia tộc đều yếu ớt vô cùng, yếu đến mức ta còn không muốn ra tay."

"Ngũ đại gia tộc, các người nghe kỹ cho ta, cả đám đều tự bước ra đầu hàng đi, ta còn có thể bỏ qua cho các người, nếu không, hừ hừ. . ."

Giọng nói của Phong Vân quanh quần toàn bộ tinh cầu, khiến vô số sinh linh đều hôn mê bất tỉnh, cho rằng mình đang nằm mơ.

"Cuồng vọng!"

"Ngu xuẩn!"

"Kẻ ngu ngốc từ nơi nào đến vậy!"

". . ."

Năm tiếng quát đầy phẫn nộ, từ trong năm đại gia tộc truyền ra, quanh quần toàn bộ tinh cầu

Ngũ đại cao cấp gia tộc tộc trưởng đều phẫn nộ.

Bọn họ thống trị tinh cầu này đã quá lâu quá lâu, căn bản không ai dám tới khiêu khích bọn họ như vậy.

Kiểm Đạo tu giả lã lẫm này quá mức phách lối, vậy mà công khai khiêu khích cả ngũ đại gia tộc bọn họ!

"Ha ha, nếu không phục, vậy liền đến đấu một trận, nhìn xem ai mạnh ai yếu!"

Phong Vân đứng trong Kiếm Thế Giới hình chiếu ánh mắt liếc nhìn ra, "Nhưng ta khuyên các người vẫn là đừng đến thì tốt hơn, dù sao các người

cũng quá yếu, ha ha. . ."

Tiếng cười của Phong Vân cũng phiêu đảng ngân vang mãi trên cả tinh cầu này.

Trên không trung.

Moyer gia tộc tộc trưởng nhìn Phong Vân ở trước mắt, đã hoàn toàn choáng váng, cảm giác mình đã mất đi hết thấy mọi ý thức, như thể nằm mơ vậy.

"Lại, vậy mà dám khiêu khích năm, năm đại gia tộc!" Hấn run rẩy nói.

"Thanh niên mặc áo giáp trắng này, đến cùng là ai! ?" Moyer gia tộc tộc trưởng chân động không gì sánh nổi.

Hấn đã sinh hoạt trên tinh cầu này rất nhiều năm, còn là lần đầu tiên nhìn thấy, có tu giả dám đứng ra khiêu khích ngũ đại gia tộc như vậy!

"Giải quyết."

Phong Vân thu hồi Kiếm Thế Giới hình chiếu, nội tâm thầm nghĩ: "Cứ như vậy, ngũ đại gia tộc không có khả năng nuốt xuống cơn giận này, khẳng định sẽ giết tới."

Phong Vân tự nhiên không phải tự dung vô duyên vô cớ mà tới khiêu khích xông, sở dĩ hấn làm như vậy, là vì muốn ngũ đại gia tộc chủ động xuất kích, rời khỏi hang ổ gia tộc của bọn họ.

Nói như vậy, liền có thể loại trừ rất nhiều nhân tố bí ẩn tiềm tàng.

Phong Vân mặc dù ngoài miệng phách lối, nhưng cũng không thể cứ trực tiếp xông vào hang ổ của ngũ đại gia tộc như vậy được.

Dù sao cũng là cố tu hành giả, dưới tình huống không hiểu rõ, vẫn nên cẩn thận một chút cho thỏa đáng.

Lập tức.

Phong Vân liền lẳng không khoan chân ngồi xuống, lẳng lẳng chờ đợi ngũ đại gia tộc tới công kích.

...

Cùng lúc đó.

Một bên khác.

Tại một mảnh không gian thần bí không biết tên, năm bóng người đang ngồi đó. Năm bóng người hình dáng tướng mạo không giống nhau, nhưng ở trên mi tâm bọn họ, đều có sáng chói tinh điểm lóng lánh, giống như là có sao trời khảm nạm ở phía trên, thâm thúy sâu sắc vô cùng.

Mà trong đó, hai vị ngồi chính giữa, tinh điểm trên mi tâm phá lệ sáng chói, thậm chí, ần ần có viên tinh điểm thứ hai như ần như hiện.

Ba vị khác, thì có vẻ âm đạm hơn một chút.

Năm người bọn họ, chính là ngũ đại gia tộc tộc trưởng.

Chương 945: Cổ Thần khôi lỗi!

Chương 945: Cổ Thần khôi lỗi!

Lúc này, vị Trát Hoàng gia tộc tộc trưởng ngồi chính giữa liền trầm giọng nói: "Lại dám đồng thời khiêu khích cả ngũ đại gia tộc, thật sự là cuồng vọng, các ngươi có nghe nói qua về tên 'Vân Thiên Kiếm Thần' này chưa?"

"Chưa từng."

"Cho tới bây giờ đều chưa từng nghe nói qua."

"Đoán chừng là cường giả mới tăng cấp."

"Đúng, trước đây cũng không phải chưa từng xảy ra, chỉ là lần này khả năng sẽ mạnh hơn một chút mà thôi."

Bốn tộc trưởng khác nói.

"Vân Thiên Kiếm Thần này, Kiếm Thế Giới hình chiếu có thể bao trùm toàn bộ tinh cầu của chúng ta, chắc hẳn thực lực không tầm thường."

Tân Vân tộc tộc trưởng nói: "Ta đoán, hẳn có thể so với bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong."

"Bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong sao, ha ha, qua nhiều năm như vậy, trên tinh cầu mà chúng ta thống trị này cuối cùng lại sinh ra một tên bán Đạo Quân cửu trọng thiên."

Trúc Quân tộc tộc trưởng nói ra.

"Mỗi một vị bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong, đối với ngũ đại gia tộc chúng ta mà nói, đều xem như là một việc tương đối thú vị."

Địa Thương tộc tộc trưởng mở miệng, "Tinh cầu này đối với chúng ta mà nói, một chút uy hiếp đều không có, quá mức nhàm chán, cho dù là tất cả các gia tộc khác cộng lại, đều không phải đối thủ của chúng ta, nếu không phải do chúng ta ban ân cho phép bọn họ sống sót, nơi này sớm đã không còn chỗ cho bọn họ sinh tồn!"

"Chúng ta là cô tu hành giả vô cùng cao quý, há lại có thể là người mà lũ ti tiện kia có thể so sánh ư!"

"Vậy chúng ta, xử lý tên Kiếm tu tới khiêu khích này như thế nào đây."

"Cử đi sáu khôi lỗi Cổ Thần, thế nào?"

Chính giữa, Trát Hoàng gia tộc tộc trưởng nói.

"Có thể."

"Được, sáu khôi lỗi Cổ Thần hoàn toàn đủ."

Bốn vị tộc trưởng còn lại đều hoàn toàn đồng ý.

Ngũ đại gia tộc bọn họ cao cao tại thượng, tùy tiện xuất ra một chút lực lượng, đều đủ để trấn áp hoàn toàn mọi thế lực trên tinh cầu này.

Vô tận kỷ nguyên, nhiều đời, đã từng có rất nhiều bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong được sinh ra, mưu toan khiêu chiến địa vị của ngũ đại gia tộc, đương nhiên, không có ai lại cuồng vọng trực tiếp như Phong Vân lần này.

Kết quả là, tất cả đều đã chết!

Không có người nào có thể phản kháng lại bọn họ! Bởi vì ngũ đại gia tộc bọn hắn hoàn toàn xứng đáng là kẻ thống trị chân chính của tinh cầu này.

Hủy diệt đi những người khiêu chiến này, cũng vền vẹn chỉ là một góc lực lượng của ngũ đại gia tộc bọn họ mà thôi.

...

Trong mật thất ngậm của ngũ đại gia tộc, một loạt bóng người đen như mực ngồi xếp bằng, không nhúc nhích.

Bỗng nhiên, sáu bóng người trong số đó chợt mở to mắt, tỏa ra quang huy sáng chói.

"Chủ nhân." Sáu người cung kính mở miệng.

"Có một Kiếm Đạo tu giả gọi là 'Vân Thiên Kiếm Thần' hư hư thực thực là bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, khiêu khích cổ tu hành giả gia tộc chúng ta, sáu người các ngươi lập tức rời khỏi nơi này, phế hắn rồi mang về đây."

Trong mật thất, giọng nói lạnh như băng quanh quẩn.

"Vâng."

Sáu bóng người đồng thời gật đầu, vươn người đứng dậy.

Cùng lúc đó, những bóng người đen kịt còn lại cũng đều mở to mắt.

"Thật hâm mộ các ngươi, có thể ra ngoài chiến đấu."

"Đúng vậy đây, chúng ta đã ở chỗ này đợi không biết bao nhiêu năm, thật không thú vị gì."

"Đáng tiếc chủ nhân chỉ phái sáu người các ngươi đi, không có phần của bọn ta."

". . ."

Những bóng người đen kịt này bắt đầu dĩ nói.

Bọn họ thân là khôi lồ của Cổ Thần, đều có vô tận sinh mệnh, mà tinh cầu này lớn như vậy, bọn họ đã sớm đi dạo xong, quen thuộc mỗi một chỗ.

Nguyên nhân chính là vì quá quen thuộc, cho nên bọn họ đều cảm thấy quá nhàm chán.

"Ha ha, sáu người chúng ta đi ra ngoài đùa giỡn trước một chút, đợi bọn ta giết xong 'Vân Thiên Kiếm Thần' kia, trở về lại cùng các ngươi nói chuyện nữa nha."

Xoát! Xoát! Xoát!

Sáu khôi lồ Cổ Thần lúc này mới rời khỏi mặt đất dưới lòng đất, sau đó phá không mà đi.

Tốc độ bọn họ rất nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã đi tới nơi Phong Vân đang ngồi trên hư không.

. . .

"Chỉ phái khôi lồ tới sao."

Trên không trung, Phong Vân dùng thần niệm quét qua, liền biết ngay sinh vật đang cấp tốc đi tới gần hẳn kia không phải vật sống, mà chỉ là từng

bộ khôi lỗi.

Mà cả sáu khôi lỗi này trong cảm ứng của hắn, thực lực đại khái có thể so với bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong.

"Cứu trọng thiên đỉnh phong khôi lỗi à, được đấy."

Phong Vân hơi nhướn mày, cảm thấy có chút kinh ngạc, khôi lỗi cấp bậc này, ở Đại Thiên Vũ Trụ không có.

Bên cạnh, Moyer tộc tộc trưởng nhìn biểu tình Phong Vân biến hóa, cho rằng trong lòng hắn đang thâm sợ hãi.

"Hãy, hiện tại mới sợ, đã muộn rồi."

Moyer tộc tộc trưởng lắc đầu thâm thở dài: "Ngũ đại gia tộc há lại dễ chọc như vậy, vô tận kỷ nguyên trôi qua, từ khi trên tinh cầu này có lịch sử ghi chép lại, ngũ đại gia tộc đã một mực là kẻ thống trị, chưa từng có ai có thể lật đổ bọn họ."

"Thanh niên mặc giáp trắng này có thể rất mạnh, nhưng đối mặt với ngũ đại gia tộc, cũng chỉ có một con đường chết thôi."

Trong lúc Moyer tộc tộc trưởng thở dài, phương xa truyền ra sáu luồng khí tức mênh mông hung hãn.

Một giây sau, sáu bóng người cao lớn xuất hiện trên hư không.

Bọn họ đứng lơ lửng, quan sát Phong Vân cùng Moyer tộc tộc trưởng, như nhìn sâu kiến.

Bọn họ chính là khôi lỗi Cổ Thần, từ khi ngũ đại gia tộc thành lập đã tồn tại, vô số năm qua, bọn họ giết qua không ít bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong, cho nên họ tuyệt đối tự tin.

"Ai là Vân Thiên Kiếm Thần." Một khôi lỗi Cổ Thần mang búa thần nhiên nói.

Phong Vân không trả lời, mà Moyer tặc tặc trưởng lập tức rút lui ra ngoài, biểu thị không liên quan tới mình.

Lần này, sáu khôi lỗi Cổ Thần đều đưa mắt nhìn thẳng Phong Vân, rất hiển nhiên, chính là hắn.

"Tên nhóc đáng thương, ngươi hoàn toàn không biết ngũ đại gia tộc đến cùng có bao nhiêu cường đại, thật sự là không biết tự lượng sức mình."

Cổ Thần khôi lỗi cảm trường thương nhìn Phong Vân, trong mắt tràn ngập thương hại.

"Nể tình ngươi còn trẻ người non dạ, liền cho ngươi một kiêu chết thống khoái chút nhé."

"Chư vị huynh đệ, ra tay đi, xử lý hắn."

Ầm ầm ——! !

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, sáu khôi lỗi Cổ Thần đồng loạt hành động.

Nhưng mà, còn không chờ bọn hắn tới gần, chỉ thấy Phong Vân hừ lạnh một tiếng, một luồng Kiếm Đạo uy áp vô biên khủng bố đã lan tràn ra, lập tức chèn ép lên người sáu khôi lỗi Cổ Thần kia.

Trong nháy mắt, sáu khôi lỗi Cổ Thần giống như rơi vào vũng bùn, tốc độ đột ngột hạ xuống, mỗi một bước đi đều rất gian nan.

"Cái này, phong mang thật mạnh! !"

"Không được, không thể tiếp tục tiến lên, bằng không tất sẽ bị giải thể!"

Sáu khôi lỗi Cổ Thần vừa kinh ngạc vừa hoảng sợ, ánh mắt tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Phong Vân vẫn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, căn bản không thể tin tưởng hết thảy mọi chuyện này.

Đôi phương chỉ dựa vào một luồng uy áp, liền áp bách bọn họ tới mức gần như sụp đổ, đáng sợ đến cực nào!

"Chúng ta sáu khôi lỗi Cổ Thần đều là bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong mạnh nhất, dựa vào một luồng uy áp liền triệt để áp chế chúng ta, quá, quá cường đại, nhanh lên! Nhanh báo lại cho chủ nhân! Vân Thiên Kiếm Thần này, căn bản không phải là kẻ mà chúng ta có thể đối phó!"

Chương 946: Hậu duệ cổ tu hành giả!

Chương 946: Hậu duệ cổ tu hành giả!

Bên trên hư không, Phong Vân nhìn sáu khôi lỗi Cổ Thần như là lâm vào vũng bùn, mặt không biểu tình, một cái tay lộ ra, đem bọn họ chộp vào lòng bàn tay, tiện tay ném vào bên trong Hỗn Độn Giới Chỉ, trấn áp phong ấn lại.

Hết thảy đây chỉ phát sinh trong nháy mắt mà thôi.

Tộc trưởng gia tộc Moyer vừa mới lui ra ngoài còn chưa dừng hẳn bước chân, thấy cảnh này, liền trợn mắt hộc mồm.

"Khôi lỗi Cổ Thần danh xưng bách chiến bách thắng ở ngũ đại gia tộc, vậy mà lại bại như vậy! !"

Hắn không thể tin được, đây cũng quá dọa người rồi!

Phong Vân không để ý đến biểu lộ rung động của tộc trưởng gia tộc Moyer, lực chú ý lúc này của hắn ở

trên sáu khôi lỗi này.

"Cùng khôi lỗi bên ngoài hoàn toàn không giống nhau, thủ pháp luyện chế cũng là một trời một vực, xem ra là thủ đoạn đặc thù của cổ tu giả rồi. .

."

Phong Vân quét mắt một vòng, trong lòng lẩm bẩm nói.

Hứng thú trong lòng hẳn đối với cổ tu giả này càng đậm hơn một chút, thậm chí ngay cả khôi lỗi nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong cũng có thể tạo ra được.

"Chẳng lẽ là, ngay cả khôi lỗi Đạo Quân cấp cũng có thể tạo ra hay sao?"

Phong Vân nội tâm tự nói.

Mà làm cho hẳn đề ý là, nội bộ ngũ đại gia tộc này, có khôi lỗi Đạo Quân cấp hay không, nếu quả thật là có, với lại không chỉ một vị mà nói, vậy thì có chút phiền phức.

Mặc dù khôi lỗi Đạo Quân cấp là khôi lỗi, ở trên cảnh giới không bằng Đạo Quân chân chính, không phát huy ra lực lượng hoàn mỹ của Đạo Quân cấp, nhưng số lượng nhiều chịu cũng không nổi.

Vạn nhất lại tới sáu con nữa, ngay cả xem như là Phong Vân, cũng không nhất định có thể chịu được.

Đương nhiên, nếu hẳn muốn đi, chỉ dựa vào khôi lỗi Đạo Quân cấp, cũng lưu không được hẳn.

...

Chỗ sâu trong không gian thần bí lúc trước.

Tộc trưởng ngũ đại gia tộc xếp bằng ở đây, mà bọn họ, cũng không còn lạnh nhạt trước đó nữa.

Bọn họ đã biết Phong Vân vừa mới đánh bại sáu con khôi lỗi Cổ Thần do bọn họ phái đi.

" Vân Thiên Kiếm Thànày, lấy một chọi sáu, vậy mà dễ dàng đánh bại khôilỗi Cổ Thần."

Tộc trưởng Tân Vân nhất tộc trình trọng nói: "Dạng thực lực này, đã hoàn toàn vượt qua cấp độ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, ta hoài nghi, hẳn căn bản không phải là nửa bước Đạo Quân, mà là đạo quân chân chính. ~!"

"Không sai biệt lắm, có thể dễ dàng đánh bại sáu conkhôilỗi Cổ Thần, chỉ có Đạo Quân mới có thể làm được, nhiều năm như vậy, rốt cục cũng sinh ra một vị Đạo Quân rồi, sự tình có vẻ như trở nên thú vị."

Tộc trưởng Trát Hoàng nhất tộc trên mặt lộ ra thần thái cảm thấy hứng thú.

Phong Vân cường đại, theo bọn hắn nghĩ, chỉ có thể là Đạo Quân mới có thể làm được.

Bất quá cái này cũng không thể trách bọn họ nhận lầm, dù sao lấy thực lực nửa bước Đạo Quân, có được lực lượng chiến với Đạo Quân, là chuyện cực kỳ hiếm lạ.

Cho dù là ở Đại Thiên Vũ Trụ, cũng gần như không có khả năng xuất hiện.

Chỉ có ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, mới có thể xuất hiện dạng tồn tại yêu nghiệt này.

Tộc trưởng ngũ đại gia tộc này vô số năm qua một mực đợi ở chỗ này, cho tới bây giờ chưa từng đi ra ngoài, cho nên không có loại kiến thức kia cũng rất bình thường.

"Xem ra, chỉ có chúng ta tự mình ra tay, mới có thể đánh bại Vân Thiên Kiếm Thầnkia."

Tộc trưởng Địa Thương nhất tộc trong mắt có chiến ý, "Nhu vậy đi, ta đi đấu một trận với Vân Thiên Kiếm Thần kia trước, bằng vào thực lực của ta, đánh bại hắn cũng không phải không thể, nếu như thất bại, các người lại ra tay."

"Không, đối phó địch nhân, không thể chủ quan chút nào được, vẫn là chúng ta năm cùng ra tay đi, thô bạo trấn áp, không cho đối phương cơ hội phản ứng nào."

Tộc trưởng Trát Hoàng tộc gật đầu nói.

"Tốt, cùng ra tay đi."

Tộc trưởng Trát Hoàng tộc ở trong năm vị tộc trưởng có thực lực cao nhất, bốn vị khác đều lấy hắn làm đầu, tự nhiên đều nghe hắn cả.

"Ngũ đại tộc trưởng chúng ta cùng ra tay một lần, đây là sự tình chưa từng có trước đây, đây chính là cho Vân Thiên Kiếm Thần kia đủ mặt mũi, hắn cho dù chết, cũng đáng được kiêu ngạo rồi."

"Không sai, chết ở trong tay chúng ta, là đáng giá để kiêu ngạo."

"Chúng ta là hậu duệ cổ tu giả cao quý, mặc dù chỉ là 'Hắc Thiết cấp' phổ thông nhất trong cổ tu giả, nhưng cũng mạnh hơn so với hạ phẩm Đạo Quân bình thường, bất kỳ một người nào trong chúng ta cũng có thể địch nổi Vân Thiên Kiếm Thần này, thậm chí chém giết hắn."

Mấy vị tộc trưởng đều cười, lộ ra tự tin vô cùng.

Xoát! Xoát! Xoát! Xoát! Xoát!

Lập tức, tộc trưởng ngũ đại gia tộc từ không gian thần bí lao ra, xẹt qua trời cao, biến mất ở trên không.

...

Bên trên Hư không.

Phong Vân đứng ở đó, không nhúc nhích, nhìn như đang nhắm mắt dưỡng thần, kỳ thật là hắn đang luyện hóa sáu con khôi lỗi kia.

Lạc ấn của sáu con khôi lỗi này cực mạnh, tu giả bình thường muốn luyện hóa, không có một ngàn hay tám trăm năm là gần như không có khả năng.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, rải rác chỉ vài phút là đủ.

Bên trong Hỗn Độn Giới Chi.

Sáu con khôi lỗi Cổ Thần cung kính đứng ở nơi đó, đối với hóa thân ý thức của Phong Vân cung kính nói: "Gặp qua chủ nhân."

"Ừ, ta hỏi các ngươi, ngũ đại gia tộc này, đến cùng có bao nhiêu chiến lực?" Phong Vân dò hỏi.

"Bẩm cáo chủ nhân."

Một khôi lỗi Cổ Thần đáp: "Bên trong ngũ đại gia tộc, đại tộc trưởng là tối cường, có thể so với hạ phẩm Đạo Quân, nhất là tộc trưởng Trát Hoàng nhất tộc, có thể so với hạ phẩm đỉnh phong Đạo Quân, bọn họ đều là hậu duệ của cổ tu giả. Cực kỳ đáng sợ."

Quả nhiên có tồn tại Đạo Quân cấp.

Phong Vân nghe thấy lời ấy, chỉ là có chút kiềm chế, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, có thể phái ra khôi lỗi cửu trọng thiên đỉnh phong, nếu nói không có tồn tại Đạo Quân cấp là không thể nào.

"Ta lại hỏi các người, khôi lỗi giống như các người dạng, trong năm đại gia tộc còn nhiều không? Có khôi lỗi Đạo Quân cấp sao?" Phong Vân lại hỏi.

"Bẩm chủ nhân, khôi lỗi Cổ Thần bên trong ngũ đại gia tộc như chúng ta, ước chừng có mười mấy vị mà thôi, còn về phần Đạo Quân cấp, cũng không có, bất quá ở Bí Ẩn Chi Địa, hẳn là sẽ có, chỉ là năm vị tộc trưởng không mang ra mà thôi."

Một khôi lỗi Cổ Thần khác hồi đáp.

"Bí Ẩn Chi Địa?" Phong Vân nhạy cảm bắt được một tin tức mấu chốt, "Kia là địa phương nào?"

"Cái này ta cũng không biết, chỉ biết đó là cấm khu của ngũ đại gia tộc, chỉ có tộc trưởng mới có thể tiến vào bên trong, những khôi lỗi như chúng ta, chính là được lấy ra từ bên trong, chỉ bất quá là ký ức liên quan tới khôi lỗi chúng ta đều đã bị xóa đi."

Phong Vân sau khi nghe xong, ánh mắt nhắm lại, "Xem ra, cái Bí Ẩn Chi Địa này hẳn là di tích của cổ tu giả."

Lấy thực lực của ngũ đại gia tộc, không có khả năng tạo ra khôi lỗi cường đại như vậy, chỉ có từ trong di tích cổ tu giả kia đạt được, mới nói còn nghe được.

...

Cùng lúc đó.

Ở bên ngoài.

Phong Vân ngẩng đầu nhìn về phía chân trời xa, chỉ thấy năm đạo lưu quang đồng thời hướng bên này bay tới, khí tức không che giấu chút nào, bá đạo mà Trương Dương, tràn ngập toàn bộ tinh cầu.

Vô số sinh linh thấy cảnh này, đều là tâm thần kinh động.

"Kia là gì, đó là ngũ đại tộc trưởng sao!"

"Hả, bọn họ vậy mà cùng xuất hành, cái này, cái này là đã phát sinh cái gì vậy!"

"Tất nhiên là đi quyết đấu với Vân Thiên Kiếm Thần kia!"

"Ngũ đại tộc trưởng cùng nhau ra tay, đây chính là chuyện vô số năm qua chưa bao giờ có!"

Chương 947: Cái đui này, thật thô!

Chương 947: Cái đui này, thật thô!

Năm vị tộc trưởng tốc độ rất nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã đi tới gần.

Sau đó, bọn họ phân ra năm phương vị đứng đây, đem Phong Vân vây kín ở bên trong, không cho đối phương cơ hội tìm đường chạy trốn nào cả.

"Chết!"

Một giây sau, tộc trưởng Tân Vân nhất tộc dẫn đầu ra tay, chỉ thấy hắn một tay chỉ thiên, thoáng chốc, lực lượng thiên địa vô cùng vô tận tụ tập ở sau lưng của hắn, hình thành một cây trường mâu màu vàng, lưu chuyển ba động khiến người ta run sợ.

"Đi!"

Theo hắn quát khẽ một tiếng, trường mâu kim sắc kia chốc lát đã bắn đến gần Phong Vân rồi.

Nhìn như bình thường, nhưng lại đủ để miểu sát bất cứ tồn tại nào dưới Đạo Quân cấp!

"Không phải lực lượng bản thân, mà là mượn lực lượng từ bên trong thiên địa vũ trụ. . ."

Phong Vân cẩn thận cảm ứng được một màn này, ánh mắt chớp lên, "Đây chính là cổ tu giả sao, quả nhiên không tu bản thân, chỉ mượn lực lượng thiên địa."

Ở dưới cảm giác của hắn, thể chất của ngũ đại tộc trưởng này cũng không mạnh, thậm chí ngay cả khí tức trên thân cũng không bằng cường giả Đạo Quân cấp, nhưng uy năng của một thương này, lại có thể so với một kích của Hắc Thiên Ma Quân lúc ấy.

Giờ khắc này, Phong Vân đã kiến thức được, cái gì là cổ tu giả rồi.

Mượn lực lượng thiên địa, có thể phát huy ra chiến lực vượt qua bản thân rất nhiều.

Ở thời điểm hắn suy nghĩ liên miên không dứt, cây trường mâu kim sắc kia đã xuyên qua tới rồi, thần sắc Phong Vân không động, lấy chỉ làm kiếm, nhẹ nhàng vạch một cái.

"Keng! !",

Cả hai phát sinh va chạm kịch liệt.

Chấn động đáng sợ sinh ra, một vòng gợn sóng hình thành, hướng bốn phương tám hướng tản ra xung quanh.

Trong khoảnh khắc, dãy núi ở phương xa vô thanh vô tức bị vỡ nát, không có chút dấu hiệu nào.

Độ cứng của không gian này so với Đại Thiên Vũ Trụ còn cao hơn, hoàn toàn có thể cho phép Đạo Quân cấp đại chiến.

"Phốc!"

Trên không trung.

Cây trường mâu kim sắc kia sau khi đụng vào kiếm chỉ của Phong Vân, lập tức run rẩy rồi nhanh chóng hóa thành bột mịn.

Mà Phong Vân, vẫn đứng thẳng người như cũ, khí tức không có chút biến hóa nào.

"Cái gì? Đón lấy sát chiêu của ta, vậy mà lông tóc không tổn hao gì!"
Tộc trưởng Tân Thiên nhất tộc thấy cảnh này, sắc mặt kinh động.

Một mâu này của hắn, dù cho là hạ phẩm Đạo Quân thấy cũng phải biến sắc, không dám đón đỡ.

Nhưng ở trước mặt 'Vân Thiên Kiếm Thần' này, vậy mà lại tùy tiện vỡ nát!

Hắn làm sao biết được, thân thể Phong Vân mạnh bao nhiêu, lại thêm Kiếm Đạo phong mang không gì không phá được kia nữa, hạ phẩm Đạo Quân ở trước mặt hắn thì tính là cái gì.

"Lực lượng thật mạnh, cảnh giới rất yếu."

Đôi diện, Phong Vân nhàn nhạt mở miệng, "Phương thức tu hành cực đoan như vậy, khó trách cô tu giả bị thời đại đào thải. . ."

"Im ngay!"

"Làm càn!"

"Ngươi muốn chết!"

Lời nói của Phong Vân phảng phất như là đâm chọt vào điểm đau đớn nhất ở sâu trong nội tâm của ngũ đại tộc trưởng, bọn họ từng người tức sùi bọt mép, tất cả đều bạo phát.

"Ầm ầm ——! !"

Lực lượng thiên địa vô cùng vô tận hướng bên này vọt tới, đều hình thành binh khí đáng sợ.

Có tháp, có súng, có mâu, có búa, có xích!

Những binh khí này đều là lực lượng thiên địa tế luyện mà thành, trời sinh đã xen lẫn đạo cùng lý rồi, so với uy năng của chí bảo chân chính còn to lớn hơn nữa, ai thấy cũng phải biến sắc.

"Giết! !"

Ngũ đại tộc trưởng cùng nhau thôi động năm kiện binh khí này, thẳng hướng về Phong Vân.

Uy áp mênh mông cuốn theo tất cả mà tới, phô thiên cái địa, ở dưới dạng ba động này, bao nhiêu nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, đều phải hóa thành bột mịn.

Cho dù là hạ phẩm Đạo Quân, cũng phải biến sắc, có nguy cơ vẫn lạc.

Đôi mắt với dạng công phạt này, Phong Vân lấy ra Hắc Diệu Kiếm, một tiếng tranh vang lên, Thần Kiếm ra khỏi vỏ, trực tiếp xé mở áp lực mênh mông, Kiếm Đạo phong mang vô biên chém ra, cùng sáu thanh thiên địa chi binh kia đứng chung một chỗ.

Bầu trời đã hoàn toàn trở thành chiến trường.

Tộc trưởng Moyer tộc đã sớm thoái lui đến không biết bao xa.

Lúc này hắn ở xa xa quan sát lại, tâm thần kinh ngạc đến tình trạng tột đỉnh.

Trước đó Phong Vân lấy một địch sáu con khôi lỗi, đã để hắn kinh động rồi.

Mà bây giờ, hấn vậy mà cùng ngũ đại tộc trưởng đại chiến, cũng gần như là đánh ngang.

Thời gian dài như vậy, gần như không rơi vào hạ phong!

Mà kỳ thật, lúc này quan chiến, không chỉ có tộc trưởng Moyer tộc mà thôi, thế lực và gia tộc khác ở trên tinh cầu này, cũng đồng dạng đang quan chiến.

Dù sao đây cũng là việc trọng đại trước nay chưa từng có, tự nhiên là để cho các phương thế lực quan tâm rồi.

Mà thông qua trận chiến này, bọn họ cũng hiểu biết, nguyên lai tộc trưởng ngũ đại gia tộc lại mạnh như thế!

"Nguyên lai đây mới là lực lượng chân chính của ngũ đại gia tộc! Thật đáng sợ!"

Vô luận là gia tộc trung cấp, hay là gia tộc sơ cấp, xa xa nhìn xem trận chiến này, cũng kinh hãi cực độ.

Bọn họ đều cảm nhận được cảm giác ngạt thở.

Tộc trưởng Ngũ đại gia tộc có được thực lực kinh khủng như vậy, đã xa xa không phải là bọn họ có khả năng chống lại được rồi!

Kỳ thật ở sâu trong nội tâm bọn họ, vẫn rất muốn lật đổ ngũ đại gia tộc, để mình trở thành Chương Khổng Giả phương thế giới này.

Nhưng hiện tại xem ra, ý nghĩ trước đây của bọn họ buồn cười biết bao.

Ngũ đại gia tộc này, đoán chừng cho tới bây giờ cũng không đem bọn hấn để vào mắt!

"Bất quá, Vân Thiên Kiếm Thần kia, cũng mạnh đến đáng sợ."

Bọn họ chấn kinh thực lực của ngũ đại gia tộc, thì cũng càng khiếp sợ lực lượng của Phong Vân.

Lấy lực lượng bản thân, đối kháng với tộc trưởng ngũ đại gia tộc, vậy mà không rơi xuống hạ phong!

...

Nơi xa.

Những chủng tộc dưới tay hắn cũng đang quan chiến lấy, đồng dạng cũng bị chấn động không nhỏ.

Đồng thời trong lòng bọn họ cũng cảm thấy rất may mắn, may mắn là đi theo đuôi của hắn tiến đến, nếu là đối nghịch với Phong Vân, lúc này sợ là đã sớm lạnh xác rồi.

Không gian thế giới nho nhỏ này, lại có tồn tại Đạo Quân cấp, với lại còn chỉ là một vị!

Đây cũng quá khủng bố rồi!

Các chủng tộc lúc này nhìn qua chiến trường, nhất là thân ảnh thon dài kia, nội tâm kinh ngạc, "Đối mặt với năm vị tồn tại hạ phẩm Đạo Quân cấp, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, tiền bối, so với trong tưởng tượng của ta còn đáng sợ hơn nhiều!"

Hắn chỉ cảm thấy, cái này đuôi, quá to rồi!

...

Oanh! !

Tiếng oanh minh không dứt, uy năng đáng sợ đang tràn ngập, dư âm tứ tán, toàn bộ tinh cầu cũng đang run rẩy.

Phong Vân một mình quyết đấu ngũ đại tộc trưởng, lộ ra thành thạo điều luyện, không có chút xu hướng suy tàn nào.

Điều này khiến cho ngũ đại tộc trưởng rung động không thôi, năm người bọn họ đồng loạt ra tay, uy lực mạnh đến cỡ nào, hạ phẩm Đạo Quân cũng không phải là đối thủ của bọn họ.

Mà bây giờ, khó khăn lắm mới đánh ngang tay với Phong Vân!

"Vân Thiên Kiếm Thần này, tuyệt đối không phải là hạ phẩm Đạo Quân, rất có thể đã đạt tới cấp độ Trung phẩm Đạo Quân rồi! !"

Tộc trưởng Trát Hoàng nhất tộc truyền âm nói cho bốn vị tộc trưởng khác.

"Làm sao có thể, cảnh giới của hắn làm sao có thể cao hơn so với chúng ta được!"

"Hắn nhìn còn trẻ như vậy, khí tức sinh mệnh cũng mạnh mẽ như vậy, năm tháng tu luyện tuyệt đối là không cao, làm sao có thể đạt tới Trung phẩm Đạo Quân được!"

"Ta cũng không tin tưởng, nhưng sự thật chính là như vậy, nếu không phải là Trung phẩm Đạo Quân, không có khả năng chống lại năm người chúng ta hợp kích được!"

"Chuyện đã tới nước này, thì không có biện pháp khác rồi, thi triển một chiêu kia đi thôi!"

"Tốt!"

Ngũ đại tộc trưởng nhìn nhau, hình như có lực lượng vô tận đang thai nghén!

Chương 948: Thành lập Kiếm Thần Điện!

Chương 948: Thành lập Kiếm Thần Điện!

Ngũ đại tộc trưởng quyết định thi triển cấm thuật trong hệ thống cổ tu giả.

Không có cách nào rồi, 'Vân Thiên Kiếm Thần' này thật sự là quá mạnh! Vượt xa khỏi dự đoán trước của bọn họ, ngũ đại tộc trưởng bọn họ cộng lại vậy mà cũng không thể đánh bại đối phương được!

Dạng tồn tại này xuất hiện, đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự thống trị của bọn họ đối với phương thế giới này, đây là chuyện bọn họ tuyệt đối không thể cho phép!

Cho nên, nhất định phải mật sát 'Vân Thiên Kiếm Thần' này!

"Cấm thuật, Thần Tàng!"

Năm vị tộc trưởng cùng nhau thi triển ra môn cấm thuật này, môn cấm thuật này hao phí lực lượng thiên địa quá mức, chỉ có cổ tu giả Bạch Ngân cấp mới có thể thi triển ra, bọn họ chỉ là Hắc Thiết cấp, chỉ khi năm người một chỗ mới có thể thi triển ra. ,

Theo tiếng hét lớn trong lòng bọn họ, trong chốc lát, ở trên đỉnh đầu của bọn họ, không gian Hoàng Kim óng ánh xuất hiện khắp nơi, giống như là một mảnh thế giới vậy.

Ở bên trong đó, có Hoàng Kim Cổ Chung, Thần Đỉnh, Thần Kiếm, Thánh Tháp mỗi người kim quang lấp lóe, chìm nổi không chừng, đây là một thế giới thuộc về binh khí Thần Tàng.

Tất cả cũng là do lực lượng thiên địa ngưng tụ mà thành, sức mạnh to lớn!

Các tu giả quan chiến ở xa tâm thần lung lay, mảnh thế giới này quá mỹ lệ, khắp nơi đều là thần quang kim sắc, khắp nơi đều là binh khí, một mảnh thần thánh, vô số kẻ!

"Bang!"

Một thanh Thần Thương kim sắc lao đến, sắc bén vô cùng, dài đủ mấy vạn dặm, sắc bén tuyệt thế.

Phong Vân một kiếm chém vỡ, mảnh vỡ kim sắc tứ tán.

Mà lúc này đây, Thần Tàng thế giới kia lập tức bao trùm hẳn lại.

"Keng!"

Một chiếc chuông lớn kim sắc ung dung vang lên, rung ra từng mảnh sóng lớn kim sắc, từng sợi Liên Y, không gian vỡ vụn.

"Đông!"

Lại một cái đại đỉnh đang phi tốc bức tới, muốn đem Phong Vân thu vào bên trong, tiến hành luyện hóa.

Nhưng mà, vẫn chưa xong, một bên khác, một tòa Thần Tháp kim sắc lại chuẩn bị lao đến trấn áp. . .

Binh khí vô tận, công kích vô lượng.

Phong Vân bị phiến Thần Tàng thế giới này bao trùm, từng kiện binh khí chí bảo cường đại bay tới, dày đặc, mênh mông vô cùng.

Phong Vân đứng ở trong đó, cảm nhận được áp lực.

Việc này khiến hắn than thở không thôi, cố tu giả mặc dù không đặt nặng bản thân, nhưng ở phương diện này lại cơ hồ đã làm đến cực hạn rồi, loại thủ đoạn này, cũng làm cho hắn mở rộng tầm mắt.

"Đáng tiếc, năm tộc trưởng này cảnh giới không được cao, thủ đoạn hợp kích nhìn như uy lực vô tận, kì thực sơ hở rất rõ ràng."

Phong Vân nói nhỏ.

Sơ hở này có thể ở trong mắt tu giả khác là khó mà nhận ra được, nhưng ở trước mặt cảm giác lực cường đại kia của Phong Vân, không thể nghi ngờ như là ánh đèn trong đêm tối vậy, sao mà loá mắt.

"Ngâm!"

Phong Vân ngay cả Kiếm Đạo chung cực cũng chẳng muốn vận dụng, chỉ hướng về phía năm phương hướng phân biệt trăm ra một kiếm.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Một giây sau, Thần Tàng thế giới to lớn này, chấn động mạnh một cái, tiếp theo, vết rách gần đầy, trực tiếp nổ tung giữa trời.

Thần Tàng thế giới vừa vỡ, binh khí vô tận bên trong không có chỗ dựa vào, cũng không công tự diệt, nhao nhao hóa thành tro tàn rồi biến mất.

Phong Vân một bước phóng ra, lại xuất hiện ở giữa không trung, nhìn ngũ đại tộc trưởng kia thần sắc kinh sợ giật mình, thản nhiên nói:

"Cấm thuật không sai, đáng tiếc quá thô ráp rồi."

"Cái này, cái này. . ." Ngũ đại tộc trưởng hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không thể tin được vào mắt của mình nữa.

Bọn họ liên hợp để thi triển cấm thuật, vậy mà cũng không thể tạo thành thương tổn mảy may nào đối với Phong Vân, lại còn thất bại nhanh như vậy, so với công kích trước đó của bọn họ còn nhanh hơn nhiều!

Cái này đã hoàn toàn vượt qua lý giải của bọn họ.

Rõ ràng uy lực của cấm thuật cường đại hơn nhiều so với sát chiêu trước đó, vì sao lại thất bại nhanh hơn được!

Bọn họ làm sao biết rằng, uy lực lớn không có nghĩa là nhất định mạnh, nhất là ở trước mặt loại linh hồn cảm giác lực có thể xưng là tồn tại kinh khủng này của Phong Vân, chỉ một điểm sơ hở thôi, cũng có thể trở thành nhược điểm chí mạng.

"Làm sao bây giờ?"

Năm vị tộc trưởng hiện tại cũng mộng bức mờ mịt.

Bởi vì bọn họ phát hiện ra, đối với 'Vân Thiên Kiếm Thần' này, bọn họ đã không còn bất kỳ thủ đoạn nào nữa.

Đánh thì đánh không lại, giết lại giết không chết, trừ gương mặt nhìn ra, cũng không có bất kỳ biện pháp nào nữa.

"Thế nào, không còn thủ đoạn nữa sao? Chỉ như vậy thôi?" Phong Vân đứng ở đối diện, thản nhiên nói.

"Đáng chết!"

Năm vị tộc trưởng vô cùng phẫn nộ.

Bọn họ tự nhận là thân phận cao quý, thống trị phương thế giới này vô tận tuế nguyệt, cao cao tại thượng, nắm giữ quyền sinh sát.

Bây giờ, lại bị một tiểu gia hỏa khiêu khích như vậy, nhưng mà bọn họ lại không thể làm gì được.

Sát chiêu đã dùng, cấm thuật cũng đã thi triển, kết quả căn bản là không thể tổn thương đối phương được!

"Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?" Tộc trưởng Tân Thiên nhất tộc truyền âm nói.

"Còn có thể làm sao nữa, chỉ có thể quay về trước thôi, 'Vân Thiên Kiếm Thần' này bằng vào thực lực chúng ta bây giờ, căn bản giết không được hắn, chỉ có thể trở về rồi bàn bạc kỹ hơn."

Tộc trưởng Trát Hoàng nhất tộc trầm giọng nói.

Tộc trưởng còn lại cũng rất bất đắc dĩ, địch nhân đang ở trước mắt, nhưng bọn họ căn bản không làm gì được đối phương, thực sự quá oan uổng rồi.

"Vân Thiên Kiếm Thần, chờ đó!"

Tộc trưởng Trát Hoàng nhất tộc hừ lạnh một tiếng, lập tức mang theo bốn vị tộc trưởng khác phá không mà đi, biến mất tại chỗ.

Phong Vân đứng trên hư không, xa xa nhìn lại, cũng không có ra tay nữa.

Ngũ đại tộc trưởng này rất mạnh, nếu như hắn ra tay nữa, cũng không có nắm chắc lưu bọn hắn lại.

Với lại dù sao cũng là bên trong thế giới của bọn họ, nếu như bức bọn họ vào chân tường, lại thi triển ra một số thủ đoạn cực đoan, rất có thể được không bù mất.

Phong Vân cũng không tin năm gia hỏa này không có loại thủ đoạn cùng địch nhân đồng quy vu tận kia.

...

Hắn tới đây chỉ là vì di tích cổ tu giả, tự nhiên muốn lựa chọn thủ đoạn ổn thỏa nhất.

"Trước đặt chân tới phương thế giới này, sau đó lại tìm kiếm Bí Ân Chi Địa này."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Nghĩ tới đây, chân hắn điếm một cái, biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện lại, đã đi vào bên trên đại bình nguyên trước đó.

Ở nơi đó, các chủng tộc cùng dưới trướng hắn đang tụ tập lại.

Nhìn thấy Phong Vân tới, bọn họ lập tức chạy tới, cung kính hành lễ, "Tiên bối."

Kể cả các chủng tộc khác ở bên trong, ánh mắt bọn họ nhìn về Phong Vân tràn ngập kính sợ, dùng lực lượng bản thân đại chiến với ngũ đại Đạo Quân, với lại còn làm cho đối phương không công mà tự lui, bản thân cũng không nhận một tia tổn thương nào, đây là chiến tích ngạo nhân cỡ nào chứ!

"Ừm, ta muốn thành lập thế lực ở chỗ này, dùng nơi này làm cứ điểm, trong bóng tối điều tra vị trí di tích cổ tu giả kia, các người cảm thấy thế nào?"

Phong Vân mở miệng nói.

"Hết thầy lấy tiền bồi ngài làm chủ." Các chủng tộc gật đầu, không có chút ý tứ phản đối nào cả.

"Tốt."

Phong Vân lập tức quay người, nhìn đại địa bình nguyên phía sau, tâm niệm vừa động, lập tức tinh thần niệm lực vô hình thẩm thấu vào trong đó.

Theo hần niệm động, vô số núi đá, đại địa, bắt đầu biến đổi hình thái.

Chỉ chốc lát sau, tướng mạo hình dáng nơi này đã đại biến.

Bình nguyên trước đó biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, là một tòa cự sơn nguy nga cao tới mấy vạn dặm, mà ở đỉnh núi, một tòa điện đường huy hoàng tọa lạc ở đó.

Phía trên cửa cung, ba chữ lớn mạ vàng khắc sâu, dễ thấy vô cùng.

Chính là —— Kiếm Thần Điện!

Chương 949: Lại một đầu liêm chó!

Chương 949: Lại một đầu liêm chó!

Nhìn cung điện cao lớn nguy nga, cùng ba chữ lớn màu vàng kia, trên mặt Phong Vân lộ ra vẻ hài lòng.

Sau đó, hấn lách người lóe lên, đi vào trước cửa cung, ánh mắt quan sát xuống núi sông mặt đất, lớn tiếng tuyên bố:

"Ta, Vân Thiên Kiếm Thần, hôm nay sáng lập ra Kiếm Thần Điện tại đây, không cầu tranh bá, chỉ cầu tu hành, nếu có người muốn ngăn ta, sẽ phải chịu kết cục như dãy núi xung quanh ngũ đại gia tộc, tan thành mây khói!"

Câu nói của Phong Vân quanh quẩn khắp sinh mệnh tinh cầu này, đồng thời, hấn rút ra Hắc Diệu Kiếm, cách ức vạn năm ánh sáng chém thẳng một kiếm về phía xung quanh ngũ đại gia tộc.

Bên trong ngũ đại gia tộc, đều có trùng điệp đại trận cùng cấm chế bao vây, điểm này, Phong Vân trước đó đã thăm dò được.

Nhưng dãy núi bên ngoài kia, cũng không có cấm chế bao trùm.

Cho nên Phong Vân vừa chém xuống một kiếm này, liền thấy mênh mông kiếm quang ngang ngược đâm xuống nghiền nát dãy núi.

Lập tức, xung quanh ngũ đại gia tộc, khắp nơi đều trụi lủi, không còn sót bất cứ thứ gì.

Giờ phút này, giọng nói của Phong Vân cũng truyền tới, từ ngũ đại tộc trưởng, cho tới các tộc nhân, đều nghe được âm thanh này.

"Vân Thiên Kiếm Thần này, vậy mà dám giẫm lên ngũ đại gia tộc chúng ta mà thương vị. . ."

Tân Vân tộc tộc trưởng sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Thật đáng chết!" Bốn vị tộc trưởng còn lại cũng đều rất phẫn nộ.

Nhưng bọn hắn lại không thể làm gì, bọn họ đều đã vận dụng hết tất cả lực lượng, vẫn là không cách nào khiến vị 'Vân Thiên Kiếm Thần' này bị thương dù chỉ mảy may.

Lúc này nhìn đối phương giẫm lên ngũ đại gia tộc mà gương cao thanh thế của mình, căn bản không có cách nào.

. . .

Câu nói của Phong Vân cũng phiêu đảng bên tai toàn bộ sinh linh trên tinh cầu này, ngay cả một vài đứa bé trong các gia tộc phạm tục cũng nghe được âm thanh này.

Mà tu giả trong các gia tộc thế lực này, cũng đều biết có một tồn tại cường đại gọi là Vân Thiên Kiếm Thần, giẫm lên uy thế của ngũ đại gia tộc, thành lập 'Kiếm Thần Điện'!

"Không nghĩ tới sẽ kết thúc như vậy."

"Ngũ đại gia tộc, chí cao vô thượng, bọn họ đã thống lĩnh thế giới này quá lâu, nhất là ngũ đại tộc trưởng, thực lực càng là thâm bất khả trắc, vô số năm qua, không có người nào có thể phản kháng bọn họ, không nghĩ tới, bây giờ chính bọn họ lại không làm gì được vị 'Vân Thiên Kiếm Thần' này."

"Vị Kiếm Thần này thành lập Kiếm Thần Điện, từ nay tinh cầu này của chúng ta liền không còn do ngũ đại gia tộc hoàn toàn thống trị nữa rồi."

"Thiên, phải đổi rồi!"

Các gia tộc thế lực trên tinh cầu đều nhìn rất rõ ràng, cũng hiểu rất rõ ràng.

Vị 'Vân Thiên Kiếm Thần' này thành lập nên 'Kiếm Thần Điện', tất nhiên sẽ quật khởi, trở thành một trong hai cực chí cao, cùng ngũ đại gia tộc đối đầu giằng co.

Ngũ đại gia tộc mặc dù cường đại, nội tình thâm hậu, nhưng lại không làm gì được 'Vân Thiên Kiếm Thần', hơn nữa Kiếm Thế Giới hình chiếu của 'Vân Thiên Kiếm Thần', có thể trong nháy mắt bao phủ toàn bộ tinh cầu, uy năng vô tận, trừ ngũ đại tộc trưởng, ai có thể ngang hàng.

Cho nên, Kiếm Thần Điện vừa thành lập, liền hấp dẫn không ít gia tộc thế lực tìm tới cửa hi vọng được dựa dẫm.

Đối với tình huống này, Phong Vân cũng là ai đến cũng không cự tuyệt, dù sao hắn đúng là đang cần những người này đến giúp hắn nghe ngóng về Ân Bí Chi Địa kia.

Đây cũng là mục đích hắn thành lập Kiếm Thần Điện, về chuyện tại sao hắn không dùng Biến Thân thiên phú lên vào ngũ đại gia tộc, rất hiển nhiên, Biến Thân thiên phú của hắn đẳng cấp quá thấp, đã không thích hợp dùng nữa rồi.

Đạo Quân liếc mắt liền có thể nhìn ra hắn đang nguy trang.

"Đồ Liệt, những chuyện này sắp xếp ra sao liền giao cho ngươi, ta thấy ngươi tự xưng là 'Giới Chủ', chắc hẳn đối với chuyện thống lĩnh thế lực này

cũng có chút tâm đắc đấy nhỉ."

Phong Vân đứng trong cung điện to lớn, nói với nhân loại sinh vật phía dưới.

"Tiền bối cứ yên tâm, hãy giao cho ta đi, ta cam đoan có thể sắp xếp thỏa đáng."

Tận mắt chứng kiến thân uy của Phong Vân, Đồ Liệt vị 'Giới Chủ đại nhân' này, đã hóa thân làm một tên nịnh thần, đối với lời nói của Phong Vân tự nhiên là nghe theo vô điều kiện.

Cứ như vậy, dưới sự dẫn dắt của Đồ Liệt, còn có rất nhiều gia tộc thế lực khác cũng đầu nhập vào, thế lực của Kiếm Thần Điện nhanh chóng cường đại lên.

Đối với việc này, ngũ đại gia tộc tự nhiên là vô cùng đau đầu.

Nhưng bọn hắn lại không có bất kỳ biện pháp nào.

"Tạm thời cứ nhẫn nại chút đã, những gia tộc thế lực nhỏ yếu này không tính là gì, chúng ta muốn động thủ, có thể tùy tiện xử lý bọn họ. Kẻ chúng ta chân chính muốn đối phó, là 'Vân Thiên Kiếm Thần' kia mà thôi."

Ngũ đại tộc trưởng đều rất khắc chế, bọn họ biết rất rõ, chỉ có xử lý Phong Vân, vấn đề này tự khắc được giải quyết.

"Ta đề nghị, từ giờ trở đi, ngũ đại gia tộc chúng ta cần phải rộng lượng hơn với tộc nhân bán Đạo Quân, để bọn hắn tiến vào Ân Bí Chi Địa, lại thêm chúng ta, ở bên trong không tiếc bất cứ giá nào, mau chóng tìm ra bảo vật có thể đối phó với tên Vân Thiên Kiếm Thần kia."

Trát Hoàng tộc tộc trưởng mở miệng nói.

"Ừ, đồng ý!"

"Cứ làm như thế đi."

"Tốt!"

Thế là, ngũ đại gia tộc liền bắt đầu vụng trộm triệu tập tất cả các bán Đạo Quân, truyền tống tất cả bọn họ đến Ân Bí Chi Địa, ngũ đại tộc trưởng cũng tiến vào bên trong.

...

Cứ như vậy, thời gian trôi qua.

Phong Vân ở trên tinh cầu này thành lập ra Kiếm Thần Điện, đảo mắt đã qua ngàn năm.

Ngàn năm này, hẳn không ngừng tìm kiếm manh mối về Ân Bí Chi Địa, nhân loại sinh vật Đồ Liệt, cũng thống lĩnh lực lượng của đông đảo gia tộc thế lực của Kiếm Thần Điện, cẩn thận điều tra.

Một ngày này, mây đen gió lớn.

Phong Vân đang đứng trước cửa cung điện, nhìn ra mặt đất bao la phía xa vô tận, "Thành tựu Kiếm Đạo gần như đã định hình, lại đề thăng, cũng không phải là chuyện dễ dàng."

Chung cực Kiếm Đạo muốn tăng lên, độ khó cũng không phải một chút ít.

Thế là, ánh mắt Phong Vân liền đặt lên một phương diện khác đồng dạng có tiềm năng tăng lên to lớn, đó chính là Đạo Đạo.

Đạo Đạo phương diện, Phong Vân vẫn chỉ dừng lại tại cấp độ chí cao Đạo Đạo, không gian tăng lên còn rất lớn.

Lại thêm hẳn có đạo khí Kim Dương Thần Đạo, nếu như không tăng cường Đạo Đạo, thật sự là đáng tiếc.

"Cũng không biết có chung cực Đạo Đạo hay không. . ."

Phong Vân lẩm bẫm nói, hẳn cảm thấy, nên trở về hỏi qua Trụ Vũ cùng Hắc Tê, bọn họ theo Kim Dương Đạo Hoàng nhiều năm, tất sẽ biết được.

"Nơi này xong xuôi, trở về ở cạnh Tiêu Lan tử bọn họ một chút, ta cũng nên rời đi, tiến về vô tận hỗn độn."

Bằng không cứ lưu tại nơi này, không có hình chiếu, tự thân cảnh giới của hẳn không cách nào tăng lên, muốn đạt đến Đạo Quân, xa xa khó vời.

Trong lúc Phong Vân mải mê suy nghĩ, một người hầu đi tới, cúi đầu bẫm báo nói: "Điện chủ, Bạch Hồ Đường đường chủ, có chuyện quan trọng bẫm báo với ngài."

"Chuyện quan trọng?" Phong Vân lấy lại tinh thần, ánh mắt khẽ lóe lên, "Để hẳn tới gặp ta."

Những năm qua, nhân loại sinh vật Đồ Liệt căn cứ vào lời phân phó của Phong Vân, giúp thế lực dưới trướng Kiếm Thần Điện tăng lên không ít điểm đường, Bạch Hồ Đường này, chính là một trong số đó.

"Vâng, điện chủ." Người hầu lập tức lui ra.

Một lát sau, một nam tử mặc chiến giáp đỏ đi tới, trực tiếp quỳ một chân trên đất, vô cùng cung kính nói: "Thuộc hạ Nam Khê, bái kiến điện chủ."

"Đứng lên đi, có chuyện gì quan trọng?" Phong Vân khoát khoát tay.

Nam tử chiến giáp đỏ đứng lên, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân mang theo vẻ cuồng nhiệt cùng sùng kính, trước mắt hắn chính là vô thượng tồn tại mà chỉ dùng lực lượng của một mình đã ép ngũ đại gia tộc tránh lui, tiếp xúc trong khoảng cách gần như vậy, làm hắn kích động không thôi.

Chương 950: Ân Bí Chi Địa!

Chương 950: Ân Bí Chi Địa!

"Bầm cáo điện chủ, thuộc hạ thám thính ra một tin tức, theo thuộc hạ suy đoán, chí ít có tám thành nắm chắc, có liên quan tới Ân Bí Chi Địa."

Nam tử mặc chiến giáp đỏ cung kính nói.

"Tám thành nắm chắc? Nói ta nghe một chút." Ánh mắt Phong Vân hơi sáng, có thể nói tám thành nắm chắc, chắc là có đầy đủ lòng tin.

"Điện chủ mời xem."

Nam tử mặc chiến giáp đỏ tâm niệm vừa động, trong tay xuất hiện một quyển da thú, mở ra, phía trên có lít nha lít nhít từng hàng chữ nhỏ xuất hiện.

Phong Vân liếc mắt quét qua, phát hiện phía trên này ghi chép di ngôn mà một tên bán Đạo Quân trước khi tọa hóa lưu lại.

Phía trên ngoài ghi chép truyền thừa của hắn, cũng có lưu lại một chút kiến thức trải nghiệm của hắn.

Trong đó có một dòng khiến Phong Vân đặc biệt chú ý.

"Of? Tên bán Đạo Quân này có một lần từng đi nhầm vào một không gian thần bí, đồng thời phát hiện bên trong có tu giả cực kỳ cường đại trú ẩn ở nơi này, đây tất nhiên chính là vị trí của Ân Bí Chi Địa!"

Phong Vân khẽ búng tỉnh.

Bởi vì ngoại trừ ngũ đại gia tộc, trên tinh cầu này, không có người nào có được lực lượng như vậy.

"Hóa ra là một thế giới độc lập à."

"Khó trách ta trước đó dùng linh hồn bao trùm hết cả tinh cầu này, cũng không phát giác được chút động tĩnh nào."

Phong Vân lộ ra một vòng ý cười.

Chờ lâu như vậy, đợi trên tinh cầu này cả ngàn năm, cuối cùng cũng tìm tới manh mối về Ân Bí Chi Địa này.

Điều này cũng chứng minh, trên đời căn bản không có bí mật tuyệt đối, cho dù cẩn thận đến đâu, vô tận tháng năm trôi qua, nhiều đời lưu truyền xuống, chung quy sẽ lộ ra một chút dấu vết còn sót lại.

"Rất tốt."

Phong Vân nhìn về phía Bạch Hồ Đường đường chủ này, nhẹ giọng nói: "Người làm không tệ, lập được đại công, ta sẽ không bạc đãi người."

Nói rồi, Phong Vân lập tức điểm ra một ngón tay, lập tức một vệt hào quang bay vào mi tâm nam tử mặc chiến giáp đỏ kia, hóa thành vô số tin tức nổ tung trong đầu hắn.

Nam tử này lập tức liền cảm giác được trong đầu mình nhiều thêm một môn công pháp tu hành cùng với không ít võ kỹ, đều là có thể trực tiếp tu đến bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, những võ kỹ kia cũng đều là bán Đạo Quân cấp trung cực kỳ lợi hại.

Phong Vân là phó tông chủ của Càn Nguyên Tông, hơn nữa hắn lại hình chiếu hơn phân nửa các bán Đạo Quân, phương pháp tu hành cùng võ kỹ tự nhiên có nhiều, rất nhiều, tùy ý truyền thụ cho nam tử mặc chiến giáp đồ này một môn.

Nam tử mặc chiến giáp đồ lấy lại tinh thần, thần sắc vô cùng kích động, "Đa tạ điện chủ!"

Ngũ đại gia tộc cao cao tại thượng, nghiêm ngặt khống chế các gia tộc thế lực trong thế giới này phát triển, cho nên không có công pháp cùng võ kỹ gì cao thâm truyền thừa xuống.

Những gia tộc thế lực này đều là từng bước một dựa vào tự mình tìm tòi ra, khó khăn cỡ nào.

Bây giờ, có Phong Vân truyền thụ một công pháp cùng võ kỹ này, nam tử mặc chiến giáp đồ chẳng những có hi vọng đạt tới thành tựu bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, thậm chí, dám tử đệ trong gia tộc của hắn về sau, cũng đều có hi vọng đạt tới!

"Đi thôi."

Phong Vân phát phát tay, cho phép hắn lui ra.

Sau đó Phong Vân truyền âm cho nhân loại sinh vật Đồ Liệt, "Ta có việc đi ra ngoài một chuyến, nơi này giao cho ngươi."

Đồ Liệt đang tu luyện trong Thiên Điện, nghe được Phong Vân truyền âm, lập tức cung kính trả lời: "Tiền bối yên tâm đi, hết thầy có ta."

"Ừ."

Phong Vân lúc này mới phóng thẳng lên trời, thừa dịp bóng đêm tăm tối, ẩn mình biến mất trong bầu trời đen.

Lấy tốc độ của hấn, tự nhiên chỉ trong chớp mắt đã đi tới vị trí mà cuốn da thú kia nói tới.

Cửa vào không gian này, cũng không nằm trên tinh cầu, mà là trong một hạt bụi nhỏ không đáng chú ý trên trời sao.

Trước đó Phong Vân một mực nhằm lẫn, một mực cho là Ân Bí Chi Địa nhất định nằm trên tinh cầu, lại quên mất, thế giới hư không bên ngoài tinh cầu, cũng là một bộ phận thuộc về di tích.

"Một hạt bụi nhỏ, nối liền tới Ân Bí Chi Địa, đựng vào phía dưới, liền có thể tiến vào trong đó."

Phong Vân dựa theo ghi chép trong cuốn da thú, đi vào thế giới hư không, dùng linh hồn lực quét qua, liền cảm giác được trong đó — không gian xung quanh hạt bụi nhỏ ẩn ẩn vận vẹo.

Hấn lúc này mới vươn tay ra, nhẹ nhàng đựng vào.

Một giây sau, cả người hấn liền cảm nhận được một lực hút cực mạnh.

Phong Vân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cũng không kháng cự, lập tức bị hút vào bên trong.

Trong chốc lát, không gian biến đổi.

Một mảnh Càn Khôn Thiên Địa, trên hư không có một sơn mạch nguy nga, lại liên miên vô tận.

Phong Vân liền xuất hiện ở một góc dãy núi.

Trước khi hấn tiến đến đã lựa chọn ẩn thân cùng biển thân, cho nên cũng không gây ra bất cứ động tĩnh gì, bình bình đạm đạm.

"Thật nhiều tu giả đóng quân tại đây, hơn nữa, còn có thật nhiều cấm chế trận pháp. . ."

Phong Vân quét mắt qua, liền thấy trong trong ngoài ngoài khắp dãy núi nguy nga này, đều có đại lượng tu giả, có sáu tên khôi lồi Cổ Thần, còn có không ít bán Đạo Quân, cùng đại lượng Chí Tôn.

Hơn nữa, bốn phía quanh dãy núi, còn bày ra lít nha lít nhít cấm chế cùng trận pháp.

Phong Vân muốn xông vào, gần như không có khả năng, nếu lỡ làm kinh động đến ngũ đại tộc trưởng, đến lúc đó muốn đi vào, sẽ không dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, cấm chế cùng trận pháp này, nói thực ra, Phong Vân cũng cảm thấy kiêng kị.

Rất hiển nhiên, đây là thủ đoạn còn sót lại của cổ tu hành giả.

"Xông vào là không được, chỉ có thể chờ đợi cơ hội. . ."

Phong Vân cũng không sốt ruột, dù sao đã đợi cả ngàn năm, cũng không quan tâm đợi thêm một lúc này.

Lúc này, hấn ẩn nấp tại khu vực biên giới dãy núi, dung nhập vào hư không, không có bất cứ tồn tại nào có thể phát hiện.

Cứ như vậy, trăm năm thời gian vội vàng mà qua.

. . .

Một ngày này.

Trát Hoàng tộc gia tộc.

"Râm râm râm —— "

Một đại môn phòng bế quan mở ra, một tên bán Đạo Quân thất trọng thiên tướng mạo lãnh khốc từ trong đi ra.

"Thần Liệt đại nhân."

Lúc này, một tên tộc nhân bình thường đi tới, cung kính nói: "Tộc trưởng có lệnh, nói Thần Liệt đại nhân ngài sau khi xuất quan, lập tức tiến về Thánh Địa."

"Hử?"

Bán Đạo Quân thất trọng thiên Thần Liệt chỉ thấy quái lạ, "Thánh Địa không phải chỉ có tộc trưởng mới có thể đi vào sao? Tại sao lại đặc biệt để cho ta đi vào?"

"Bẩm đại nhân, hiện tại không chỉ có ngài, trong gia tộc chỉ cần là bán Đạo Quân, đều đã tiến về Thánh Địa."

"Hả?"

Thần Liệt giật mình vô cùng, "Chuyện này sao có thể, Thánh Địa cực kỳ nguy hiểm, bán Đạo Quân phía dưới thất trọng thiên đi vào đó, rất có thể sẽ phải bỏ mình, quá nguy hiểm."

"Đại nhân ngài mấy năm qua vẫn bế quan, cũng không biết, ngũ đại gia tộc chúng ta xuất hiện một mối uy hiếp cực lớn trước đó chưa từng có."

Tộc nhân kia nghiêm túc nói: "Ngàn năm trước, một vị Đạo Quân tự xưng là 'Vân Thiên Kiếm Thần' xuất hiện, hấn thực lực ngập trời, dùng lực lượng của một mình hấn mà ép bức năm vị tộc trưởng không thể làm gì, về sau, hấn còn thành lập ra Kiếm Thần Điện, đối kháng với ngũ đại gia tộc chúng ta, nghiêm trọng uy hiếp địa vị thống trị của chúng ta."

Cái gì! ?

Thần Liệt cực kì kinh hãi, không dám tin tưởng lỗ tai mình, chính mình chỉ bé quan một lần, thế nào sau khi đi ra, ngay cả trời cũng biến đổi rồi thế này!

Nhưng mặc kệ hấn chấn kinh cùng không thể tin đến thế nào, sự thật chính là như vậy, hấn không thể không tiếp nhận.

...

Hồi lâu sau, Thần Liệt bán Đạo Quân này mới chậm rãi lấy lại tinh thần, hấn lập tức bước vào truyền tông trận nổi tới tổ địa.

Chương 951: Không có năng lực cuồng nộ!

Chương 951: Không có năng lực cuồng nộ!

Ong!

Một trận quang mang lấp lóe, bán Đạo Quân Thần Liệt đã đến bên ngoài Ân Bí Chi Địa.

“Đến rồi.”

Thần Liệt nhìn dãy núi nguy nga phía xa và đám quân trông giữ nhiều vô số kia, sau đó mới đến gần.

“Thần Liệt huynh, người đến rồi.”

“Ha ha, Thần Liệt huynh, đã lâu không gặp.”

Trong đám quân trông giữ có vài bán Đạo Quân cười tiến lên nghênh đón.

“Ừ, ta vừa xuất quan liền nhận được lệnh của tộc trưởng, cho nên vội vàng đến đây.” Thần Liệt gật đầu nói.

“Haiz, không biết tên ‘Vân Thiên Kiếm Thần’ này tu hành thế nào mà mạnh như vậy, đến năm vị tộc trưởng cũng không làm gì được hắn, bây giờ, có đông đảo bán Đạo Quân trong năm đại gia tộc đều đang liều mạng trong Thánh Địa.” Mấy vị bán Đạo Quân kia cảm khái.

“Đúng vậy, e rằng không bao lâu nữa, năm đại gia tộc ta sẽ mất đi một nửa bán Đạo Quân.”

Trong Thánh Địa cực kỳ nguy hiểm, dưới bán Đạo Quân thất trọng thiên đi vào, tỷ lệ tử vong rất cao.

“Trong những gia tộc đê tiện nhỏ yếu kia, đột nhiên lại xuất hiện tên ‘Vân Thiên Kiếm Thần’ này?”

Bọn họ đều lắc đầu không hiểu.

Những năm nay bọn họ đều quen cao cao tại thượng, trừ các sinh linh trong năm đại gia tộc, bọn họ không thèm ngó ngang đến ai, là người thống trị tuyệt đối.

Nhưng địa vị thống trị của bọn họ, bây giờ đã bị Phong Vân dao động, làm sao bọn họ không tức giận được.

Nhưng mà, bọn họ không có năng lực cuồng nộ, năm vị tộc trưởng đều không làm gì được Phong Vân, đám bán Đạo Quân bọn họ đi lên, vài phút đã chết, căn bản không phải đối thủ.

“Ta đi vào trước.”

Lúc này, Thần Liệt mở miệng nói.

“Được, Thần Liệt huynh cẩn thận.”

“Chúc ngươi có thu hoạch lớn.”

Mấy vị bán Đạo Quân đưa tay vẫy tiễn.

Xoát!

Nhưng lúc này, bọn họ không biết, vị ‘Vân Thiên Kiếm Thần’ trong miệng bọn họ, đang đứng ngay bên cạnh bọn họ.

“Cuối cùng cũng có một tên bán Đạo Quân mới đến, hơn nữa, nhìn dáng vẻ này, là muốn tiến vào chỗ sâu trong Âm Bí Chi Địa.”

Phong Vân tới gần, thi triển huyền thuật, vô thanh vô tức điều khiển.

Sau đó, hắn hóa thành một sợi lực lượng vô hình, dùng nhập vào trong ý thức hải của Thần Liệt, bám vào trong đó.

Như vậy, cho dù là năm vị tộc trưởng, nếu không tự mình xem xét ý thức hải của Thần Liệt, cũng không thể phát hiện Phong Vân được.

Đương nhiên, chuyện này cũng không có tuyệt đối, Phong Vân không biết Âm Bí Chi Địa huyền bí cỡ nào, không biết khi nào hắn sẽ bị phát hiện, cho nên hắn phải thời khắc bảo trì cảnh giác.

Trước tiên cứ vào Âm Bí Chi Địa lại nói.

Lúc này, Phong Vân điều khiển Thần Liệt bán Đạo Quân, đến cửa vào ở dãy núi.

“Thần Liệt huynh, ta đã điều khiển trận pháp và cấm chế rồi, ngươi có thể đi vào.”

Lúc này, một giọng nói từ trong cấm chế dày đặc truyền ra.

“Đa tạ.”

Thần Liệt bán Đạo Quân mỉm cười, dưới sự điều khiển của Phong Vân, tiếp tục đi vào.

Lúc đụng đến những cấm chế và trận pháp kia, quả nhiên có thể tùy tiện đi vào, không chút trở ngại.

Mà sau khi đi vào, Phong Vân mới phát hiện, trận pháp và cấm chế trong này tầng tầng lớp lớp đan xen nhau, muốn xông vào, cho dù là hắn, chỉ sợ cũng không làm được.

“Chắc là cô tu hành giả lưu lại.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hắn lập tức nghĩ đến một chuyện, nếu như mình bại lộ, những cấm chế và trận pháp này có thể vây khốn hắn, đến lúc đó, sẽ vô cùng phiền phức.

Nhĩ đến đây, Phong Vân liền phát tán lực linh hồn vô hình, thẩm thấu vào ý thức hải của mấy tên bán Đạo Quân điều khiển trận pháp và cấm chế kia, im lặng điều khiển bọn họ trong bóng tối, biến bọn họ thành linh hồn nô bộc của hắn.

“Giải quyết.”

Làm xong những chuyện này, Phong Vân không còn gì lo lắng nữa.

Hắn lập tức thao túng Thần Liệt bán Đạo Quân bước vào Thánh Địa, cũng chính là chỗ sâu trong Ấn Bí Thánh Địa.

Một đường tiến lên.

Dần dần, trong cảm giác của Phong Vân, phía trước xuất hiện một dãy cung điện liên miên.

Những cung điện này có màu đen, màu vàng và màu tím, hoa lệ và cao quý, đồng thời còn có cảm giác lãnh khốc.

Nhưng mà, những cung điện này đã bị phá thành mảnh nhỏ, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một số vết tích lưu lại.

Phong Vân cẩn thận quan sát, phát hiện những vết tích này tổ hợp lại với nhau, rất giống vết cào.

“Cảnh tượng nơi này, hẳn là do một móng vuốt tạo thành.”

Phong Vân có thể tưởng tượng tình cảnh lúc ấy, một cự trảo che trời xuất hiện trên không trung, nhẹ nhàng vạch một cái, đã thay đổi hoàn toàn dãy cung điện này.

“Chủ nhân của cái móng vuốt này chắc hẳn rất mạnh.” Phong Vân lầm bầm nói.

Bởi vì hắn nhìn thấy trên những cung điện rách rưới kia, cho dù bây giờ chỉ còn lại tường đổ, cũng tỏa ra khí cơ mệnh mỏng khùng bố, ngay cả Phong Vân cũng phải kiêng kị.

Có thể dùng một trảo phá hỏng một dãy cung điện này, thực lực của chủ nhân móng vuốt này, tất nhiên là vô cùng thông thiên.

...

Phong Vân thao túng Thần Liệt tiếp tục thâm nhập vào sâu, cũng theo sự thâm nhập này, nguy hiểm cũng dần gia tăng.

Thậm chí ven đường có thể nhìn thấy không ít bán Đạo Quân của năm đại gia tộc chết oan chết uổng.

Bởi vì nơi này có rất nhiều bẫy, vô hình vô chất, khó lòng phòng bị.

Nhưng Phong Vân có lực cảm giác siêu cường, thường có thể lẩn tránh nguy hiểm, cho nên đều an toàn gặp vượt qua.

Tồn một tháng, Phong Vân mới thao túng Thần Liệt đi vào khu vực trung tâm dây cung điện khổng lồ này.

Ong!

Lúc này, Phong Vân cảm nhận được cảm giác bài xích, lực linh hồn có thể làm mọi việc của hắn lại không thể thấm vào được, có một cỗ lực lượng trùng điệp nào đó ngăn trở.

“Xem ra đã đến trung tâm rồi.”

Lúc này, Phong Vân không chế Thần Liệt tiến vào trong đó, không bao lâu, hắn thấy trên một quảng trường lộ thiên.

Từ xa nhìn lại, trên quảng trường có nhiều cây cột, mà cỗ lực lượng này, là từ trong cây cột phóng ra.

Nhưng bởi vì những cây cột này đã sụp đổ không ít, cho nên lực lượng cũng không mạnh lắm.

“Không có cảm giác uy hiếp, hắn không thể tổn thương đến mình được.”

Phong Vân thử một lần, sau đó trực tiếp điều khiển Thần Liệt bước vào.

Vượt qua quảng trường, một điện thất to lớn xuất hiện trước mặt hắn.

“Đây là?”

Vừa vào trong, Phong Vân đã nhìn thấy, trong điện thất, năm vị tộc trưởng đang đánh nhau với một sinh vật hình người màu đen.

“Không đúng, đây không phải sinh vật hình người, đây là con rồi.”

Hơn nữa, không phải là con rối bình thường, mà là con rối cấp Đạo Quân.

“Thực lực đã đạt đến cấp thượng phẩm.”

Thông qua khí cơ mênh mông mà con rối kia tản mát ra, trong nháy mắt Phong Vân đã đánh giá ra.

Dưới công kích cuồng bạo của con rối hình người này, năm vị tộc trưởng đang đau khổ chống đỡ.

“Thật sự là phế vật, nhiều năm như vậy, thực lực của các người đều không tiến bộ, đúng là uổng phí thân phận hậu duệ cổ tu hành giả của các người, quá yếu!”

Lúc này, con rối hình người lạnh lùng nói với năm vị tộc trưởng.

Chương 952: Đạo khí, nó không thơm sao?

Chương 952: Đạo khí, nó không thơm sao?

Trong điện thất, Phong Vân nhìn thấy năm vị tộc trưởng đang đau khổ kiên trì dưới công kích của con rối hình người màu đen.

“Thế mà thật sự có con rối cấp Đạo Quân, hơn nữa còn là cấp thượng phẩm.”

Sắc mặt Phong Vân kinh sợ, càng cảm thấy cô tu hành giả không phải tu tự thân, nhưng các phương diện kỹ thuật khác lại cực kỳ xuất sắc.

Thế mà có thể tạo ra con rối cấp Đạo Quân!

Nhưng trong cảm giác của Phong Vân, thực lực chân chính của con rối cấp Đạo Quân thượng phẩm này chỉ có thể so với cấp Đạo Quân trung phẩm đỉnh phong ở hiện thực.

Không khác, con rối dù sao cũng là con rối, chỉ là có lực lượng, lại không thể không chế cỡ lực lượng kia, cho nên thực lực chân chính của con rối này, thấp hơn hẳn một chút.

“Hả? Đó là...”

Lúc này, ánh mắt Phong Vân vượt qua con rối màu đen và năm vị tộc trưởng, nhìn vào chỗ sâu trong cung điện.

Chỉ thấy ở bên trong, có một bình đài màu đen, trên bình đài, đặt ba vật.

Vật thứ nhất là một vật phẩm trong suốt như ngọc giản, vật thứ hai là một chiếc nhẫn tản ra u quang, vật thứ ba là một chiến giáp màu bạch kim.

“Đồ tốt!”

Dựa vào ánh mắt của Phong Vân, liếc mắt đã nhìn ra ba vật phẩm này bất phàm.

Tạm thời không nói đến chiếc nhẫn và ngọc giản, chỉ là Chiến Giáp Bạch Kim kia đã khiến ánh mắt hắn không thể rời đi.

Chiến Giáp Bạch Kim này, rõ ràng là Đạo Khí!

Đạo Khí loại binh khí đã vô cùng trân quý, mà Đạo Khí hộ giáp, còn trân quý hơn một trăm lần!

“Tuyệt đối là đồ tốt, nhất định phải lấy tới tay!”

Ánh mắt Phong Vân vô cùng nóng bỏng.

Mặc dù thiên phú thể chất của hắn rất mạnh, nhưng trước mắt, thể chất của hắn còn chưa đạt đến cấp độ Đạo Quân, cho nên bộ Đạo Khí hộ giáp này rất quan trọng với hắn.

Hơn nữa, cho dù hắn có thiên phú thể chất cấp Đạo Quân, Đạo Khí này cũng không thể bỏ qua.

Đây là Đạo Khí hộ pháp, bảo hộ hai tầng, nó không thơm sao?

“Phải nghĩ biện pháp ra tay.”

Phong Vân không chỉ tính toán mỗi bộ Chiến Giáp Bạch Kim kia, mà tất cả hần đều muốn!

...

Lúc này.

Dưới công kích của con rối hình người màu đen, năm vị tộc trưởng đã không kiên trì được, đây cũng do con rối hình người đã nương tay, nếu không, e rằng vừa đối mặt, năm vị tộc trưởng này đã bị đánh bại rồi.

“Thật sự là phé vật, lăn sang một bên đi!”

Chiến đấu lâu dài khiến con rối hình người đã mất kiên nhẫn, nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân hắc quang đại thịnh, tốc độ lập tức tăng vọt.

Trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ.

Một giây sau...

Ầm ầm ầm...

Năm âm thanh liên tiếp vang lên, năm vị tộc trưởng bay ngược ra ngoài, phun ra máu tươi, sắc mặt uể oải, lập tức trắng bệch.

Sau khi ngã xuống đất, giãy dụa nửa ngày vẫn không thể đứng dậy được.

Hiển nhiên đều bị thương nặng, trong thời gian ngắn không thể động được.

Nhìn thấy một màn này, ánh mắt Phong Vân sáng ngời, cơ hội đến rồi.

Con rối hình người màu đen nhìn năm vị tộc trưởng nằm trên đất như chó chết, lắc đầu: “Quá yếu, các ngươi là ‘Hắc Thiết cấp’ yếu nhất trong cỗ tu hành giả, thật sự khiến cỗ tu hành giả mất mặt, nếu năm đó cỗ tu hành giả trong tòa cung điện này còn sống, khẳng định sẽ tự tay đánh chết các ngươi.”

Năm vị tộc trưởng nằm trên mặt đất không động đậy cũng không biết nói cái gì, trong lòng bọn họ đều điên cuồng mắng con rối hình người này.

Bao nhiêu năm rồi, mỗi lần bọn họ đều bị hành hạ thảm như vậy, không phải chỉ là một con rối thôi sao, còn rất phách lối!

Nhưng bọn họ chỉ dám nghĩ trong lòng mà thôi, không dám nói trước mặt đối phương, nếu không sẽ bị đánh thảm hơn.

“Ngâm!”

Ngay lúc này, con rối hình người bỗng nhiên cảm giác được một cỗ nguy cơ cực hạn bao phủ nó, nó không kịp nghĩ nhiều, bỗng nhiên nghiêng người.

Một giây sau, một vòng kiếm quang chém đến trước người nó, rơi vào đại điện, bắn ra phong mang kinh thế.

“Ai?”

Con rối hình người màu đen quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh thon dài cầm kiếm đứng đấy, giống như một thanh Thần Kiếm tuyệt thế ra khỏi vỏ, vô cùng sắc bén.

“Ngoại tộc?”

Con rồi hình người không biết nhân tộc, nhưng trong nháy mắt đã biết được thân ảnh cầm kiếm này không phải hậu duệ của cô tu hành giả.

Lập tức, sát khí trên mặt nó tăng vọt: “Ngoại tộc vào, chết!”

Oanh!

Con rồi hình người màu đen triển khai toàn bộ lực lượng, như vạn tỷ tinh thần rơi xuống, tiến về phía Phong Vân.

Trong nháy mắt bạo phát tất cả uy năng, mạnh hơn lúc chiến đấu với năm vị tộc trưởng không biết bao nhiêu lần.

Đối với năm vị tộc trưởng, con rồi hình người là khảo nghiệm, nhưng đối với Phong Vân, là xử lý người xâm phạm, dĩ nhiên là trực tiếp mạt sát, cho nên không giừa lại cái gì.

“Chết!”

Con rồi hình người rít lên một tiếng, đấm ra một quyền, mang theo uy lực như hủy diệt thiên địa, khiến đại điện dao động.

Nếu không phải nơi này có vô số cấm chế và trận pháp bảo vệ, đã sớm không còn rồi.

Đối mặt với một kích này, ánh mắt Phong Vân trở nên nghiêm túc, ngay sau đó, sát khí kinh thế từ trên người hắn bắn ra.

Thân thể của hắn, tóc, lông mày, con ngươi, trong chớp mắt trở thành màu đỏ, từ xa nhìn lại, giống như một vị Tu La Sát Thần.

Một giây sau, Phong Vân biến mất tại chỗ, một quyền của con rồi hình người thất bại, mất đi mục tiêu.

Sắc mặt nó chần động: “Người có thiên phú không gian?”

“Giết!”

Lúc này, bỗng nhiên bên tai con rôi màu đen vang lên một chữ này, chần động vạn cổ.

Một vòng kiếm quang huyết sắc khủng bố đột ngột xuất hiện bên người nó, hung hăng chém tới.

Khoảng cách quá gần, hơn nữa lại đột nhiên xuất hiện, tốc độ vô cùng nhanh, một lần này, con rôi hình người không thể tránh khỏi, chỉ có thể đón đỡ.

“Keng!”

Một tiếng va chạm kinh thiên động địa truyền ra, ‘bành’ một tiếng, con rôi hình người bay ngược ra ngoài, hung hăng nện trên đất, tạo thành một cái hố sâu trong đại điện.

Nhưng con rôi hình người kia cũng không bị tổn thương, trên thân chỉ xuất hiện một đạo kiếm ngân màu trắng mà thôi, rất nhạt rất nông.

Con rôi không sao, nhưng năm vị tộc trưởng lại khổ cực, trực tiếp bay ra ngoài, bị vô số đá chôn dưới đất.

“Không hổ là con rôi cấp Đạo Quân, thân thể này, Hắc Diệu Kiệm của mình không thể đâm thủng được.”

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện giữa không trung, nhìn con rôi hình người dưới hố sâu, lâm bẫm.

Nhưng hắn không phải muốn ra tay giết chết con rôi hình người này, mà chỉ muốn sáng tạo cơ hội mà thôi.

“Không sai biệt lắm...”

Phong Vân lẩm bẩm một câu, một giây sau, từ đỉnh đầu hắn xuất hiện một thân ảnh giống hắn như đúc, đây chính là hóa thân do hắn thi triển ‘Tiên Thiên Nhất Khí Thân’.

Sau khi hóa thân đi ra, thân hình khẽ động, đi vào chỗ sâu trong điện đường, trực tiếp cuốn ba vật trên bình đài đi, ánh sáng lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Mà bản thể của Phong Vân vẫn đứng nguyên tại chỗ, đại chiến với con rối hình người kia.

Rất lâu không được quyết đấu như vậy rồi, đương nhiên hắn không thể buông tha.

Chương 953: Thái Thượng Trụ Cực Kinh!

Chương 953: Thái Thượng Trụ Cực Kinh!

Trong điện thất.

Phong Vân đang tiến hành quyết đấu kịch liệt với con rối hình người màu đen.

Hai người họ đã ở đây đại chiến rất lâu rồi, nhưng vẫn bất phân thắng bại như cũ.

Luận lực công kích, Phong Vân hơn một bậc, nhưng luận phòng ngự, con rối hình người này lại vô cùng mạnh, Phong Vân dùng kiếm trăm lên, căn bản không phá được phòng ngự của nó.

Thậm chí, ngay cả chung cực kiếm đạo cũng không có tác dụng.

Ngược lại, mặc dù lực công kích của con rối hình người cũng mạnh, nhưng không thể đánh trúng Phong Vân, mỗi lần Phong Vân đều dùng không gian thuận di né tránh.

Oanh!

Lại một lần va chạm mạnh nữa, con rối hình người như đạn pháo bay ra ngoài, rơi xuống đại điện, hình thành một cái hố sâu.

Cho dù là mặt đất, hay bốn phía vách tường, thậm chí là đỉnh điện, đều có vô số vết rách, lung lay sắp đổ.

“Thời gian chênh lệch không nhiều, không chơi với ngươi nữa, tạm biệt.”

Giữa không trung, Phong Vân tính toán thời gian, hóa thân sắp biến mất, thân hình hắn mới lóe lên, thuấn di rời nơi này.

Oanh!

Sau khi Phong Vân rời đi, trong hố to, con rối hình người màu đen đụng nát vô số đá vụn lao ra, nó nhìn đại diện trống trải không người.

Sau đó, nó lại nhìn vào chỗ sâu trong điện đường, bình đài rồng tuếch, ba kiện chí bảo mà nó thủ hộ đã biến mất không thấy gì nữa.

“A a! Ngoại tộc đáng chết!”

Con rối hình người màu đen lập tức nổi giận đến đỉnh điểm, điên cuồng gào thét.

Từ lúc cùng Phong Vân giao thủ đến bây giờ, nó vẫn bị hành hung điên cuồng, lại không thể đụng đến góc áo của Phong Vân.

Hơn nữa, chí bảo nó thủ hộ bị mất trộm, tâm tính của con rối hình người này đã hỏng mất.

Nếu không vì cấm lệnh, nó không thể bước ra đại điện này, đoán chừng nó sẽ đi khắp thế giới, điên cuồng tìm Phong Vân.

...

Một bên khác.

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở một góc cung điện, ở nơi đó, hóa thân của hắn đang yên lặng chờ hắn.

Sau khi giao ba kiện chí bảo cho hắn, hóa thân đã biến thành một sợi khói xanh tiêu tán.

“Hi hi, đồ tốt đã thuộc về mình rồi!”

Lúc này, Phong Vân bắt đầu xem xét ba kiện chí bảo này.

Đầu tiên hắn luyện hóa Chiến Giáp Bạch Kim.

Ong!

Khi lục ấn đánh lên, một sợi tin tức xuất hiện trong đầu hắn, chính là tin tức liên quan đến Chiến Giáp Bạch Kim này.

Chiến Giáp Bạch Kim này tên là ‘Bạch Đồ Thí Thiên Giáp’, giống như Phong Vân dự đoán, đây không phải Đạo Khí bình thường, mà đã đạt tới Đạo Khí đỉnh phong!

Mặc bộ giáp này vào, có thể phòng ngừa tất cả công kích cơ bản của Đạo Quân, cho dù là Đạo Quân cấp độ nghịch thiên, cũng không thể phá hỏng bộ chiến giáp này, nhiều nhất chỉ có thể lưu lại ấn ký.

Hơn nữa, ngoại trừ phòng thân, bộ ‘Bạch Đồ Thí Thiên Giáp’ này cũng có thể tăng phúc tốc độ và lực lượng gấp một trăm lần!

Nói cách khác, nếu Phong Vân mặc bộ giáp này vào, chỉ dựa vào lực lượng, đã đạt đến cấp Đạo Quân rồi.

“Mặc vào thử xem.”

Lúc này, trong lòng Phong Vân khẽ động, ‘Bạch Đò Thí Thiên Giáp’ đã hóa thành một đạo lưu quang, bao vây Phong Vân.

Khi quang mang tán đi, chiến giáp trên người hắn vẫn là màu bạch kim, nhưng tác dụng đã cách biệt một trời một vực so với lúc trước.

Chiến giáp lúc trước chỉ là y phục tác chiến bình thường mà thôi, có tác dụng tăng phúc cực kỳ nhỏ bé, còn chiến giáp đạt được ở Tiểu Thiên Vũ Trụ đã sớm đào thải rồi.

Bây giờ, đôi bộ ‘Bạch Đò Thí Thiên Giáp’ này, có tác dụng rất lớn với Phong Vân, khiến chiến lực của hắn tăng lên rất nhiều!

Sau khi đổi xong chiến giáp, Phong Vân bắt đầu xem xét hai vật còn lại.

Hắn cầm vật giống như ngọc giản lên, đưa một tia linh hồn vào thăm dò.

Trong chốc lát, Phong Vân cảm giác có vô số tin tức tràn vào đầu hắn, hóa thành một lượng lớn chữ viết.

Cuối cùng, hội tụ thành một quyển kinh văn huyền diệu, Thái Thượng Trụ Cực Kinh>!

Hả?

Phong Vân bị cái tên này chấn kinh, cẩn thận đọc.

Sau một lát, trong mắt hắn lộ ra tinh quang.

“Là pháp môn tiếp dẫn lực lượng thiên địa!”

Hơn nữa, còn không phải pháp môn bình thường, dựa theo bên trên viết, chính là phương pháp tu hành mà chỉ những thế lực lớn trong cổ tu hành giả mới có.

“Cuối cùng đã đoạt được!”

Phong Vân rất động tâm với thủ đoạn thi triển lực lượng tiếp dẫn thiên địa của năm vị tộc trưởng, mặc dù năm người bọn họ thi triển chẳng ra sao cả, nhưng hắn sẽ không vì vậy mà coi nhẹ uy năng và tiềm lực của môn pháp này.

Chỉ là năm đại gia tộc giám sát môn pháp này rất chặt chẽ, chỉ có năm vị tộc trưởng đã mới được tu hành, còn các tộc nhân không có tư cách tu hành, cho nên Phong Vân chỉ mong chờ mà không có được.

Nhưng bây giờ hắn đã hoàn thành tâm nguyện này!

Sau đó, ánh mắt Phong Vân rơi vào vật thứ ba, chính là chiếc nhẫn kia.

Mang theo chờ mong, hắn luyện hóa nó.

Để một tia ý thức vào đó thăm dò, hiện ra trước mặt Phong Vân là một đồng đá lít nha lít nhít, đủ loại màu sắc, vô cùng chói lọi, linh khí mênh mông bàng bạc lưu động, khiến người ta nhìn mà hoa mắt.

“Đây là, Linh Thạch!”

Phong Vân cẩn thận quan sát, trong đầu xuất hiện hai chữ này.

Theo hắn biết, tài nguyên là cổ tu hành giả tu hành đều là Linh Thạch, bọn họ dùng Linh Thạch như tiền tệ lưu thông.

Đáng tiếc đối với tu giả như Phong Vân, những Linh Thạch này cũng không có nhiều tác dụng.

Tu giả hiện đại như Phong Vân, năng lượng trong cơ thể đều do pháp tắc, quy tắc, ngục đại đạo dung hợp hình thành.

...

Bên trong những linh thạch này ẩn chứa năng lượng, mặc dù vô cùng tinh thuần, nhưng đáng tiếc, đối với tu giả hiện đại, lại không có trợ giúp lớn.

“Nhưng nếu mình tu hành Thái Thượng Trụ Cực Kinh > thì những Linh Thạch này có thể phát huy tác dụng.” Phong Vân lẩm bẩm.

Pháp môn của cô tu hành giả, đương nhiên cần dùng linh khí dẫn đường, những Linh Thạch này, vừa vặn có thể để Phong Vân luyện hóa.

...

“Nên rời đi...”

Phong Vân đã được ba vật ở Ân Bí Chi Địa, vượt qua mong đợi của hắn, là lúc nên rời đi.

Nghĩ đến đây, hắn dự định đi ra theo lối vào đây.

Nhưng mà, lúc hắn vừa hành động, chợt phát hiện, chẳng biết từ lúc nào, cách hắn không xa, có một tượng đá rất lớn đang đứng.

Tượng đá này điêu khắc hình một con dị thú, giống như sư tử, nhưng có chín cái đầu.

“Hả? Phong cách của pho tượng dị thú này, không hợp với xung quanh, không phải của cô tu hành giả.”

Phong Vân nhìn kỹ một lát, rồi nghi ngờ nói.

Hơn nữa, Phong Vân lại không biết nó xuất hiện lúc nào.

Xoát!

Ngay lúc này, trên tượng đá dị thú sư tử chín đầu kia, chiếc đầu sư tử chính giữa há miệng, từ bên trong truyền ra hấp lực khủng bố.

Oanh!

Trong nháy mắt, hấp lực bao phủ Phong Vân, lúc hắn chưa kịp phản ứng, đã bị hút vào.

Sau đó, miệng sư tử khép kín, tất cả khôi phục lại bình thường, giống như chưa xảy ra chuyện gì.

Chương 954: Ta sợ hù chết người!

Chương 954: Ta sợ hù chết người!

"Nơi này là. . ."

Phong Vân lấy lại tinh thần, sau đó, liền phát hiện mình đã đi vào một thế giới không gian tỏa ra ánh sáng lung linh, khí tức cuộn cuộn, vô cùng tôn quý, uy năng tràn ngập, hiển nhiên không phải một nơi bình thường.

Ầm ——! !

Ngay lúc này, trong không gian rộng lớn sáng rực này, bỗng nhiên ngưng tụ ra một bóng người, đây là một Dị tộc có sáu con mắt, khuôn mặt trắng nõn, người mặc trường bào, nhìn rất yêu dị.

"Uy áp thật mạnh!"

Đôi mắt với tên Dị tộc sáu mắt này, Phong Vân chỉ cảm thấy có vô cùng vô tận uy áp đè xuống, đó là cấp độ vượt xa Đạo Quân cảnh!

"Kẻ ngoại lai, xin chào."

Còn không đợi Phong Vân mở miệng, Dị tộc sáu mắt dẫn đầu nói chuyện, hần nhìn Phong Vân, trên mặt lộ ra một nụ cười, "Tên ta là Kha Tuyệt, chính là nô bộc của chủ nhân ta."

"Không biết chủ nhân của tiền bối là. . ." Phong Vân hiếu kỳ nói.

Có thể thu một tồn tại mạnh như vậy làm nô tài, vậy 'Chủ nhân' này phải mạnh đến bao nhiêu.

Mà khi họ nói chuyện, Phong Vân dự tính lấy hình chiếu, kết quả lại không có chút phản ứng nào, điều này nói rõ hai loại tình huống, một là Dị tộc sáu mắt này chỉ là hóa thân, hai là, hẳn là khôi lỗi.

Nhưng với tầm nhìn của Phong Vân, nên là loại phía trước.

"Chủ nhân của ta, chính là Thiên Tuyên Đạo Tôn!" Dị tộc sáu mắt phát ra tiếng hô cuồng nhiệt!

Đạo Tôn! ?

Phong Vân nghe vậy, thần sắc chấn động. Theo hẳn biết, phía trên Đạo Quân là Vĩnh Hằng Thiên Quân, mà phía trên Vĩnh Hằng Thiên Quân, chính là Đạo Tôn!

Loại cấp độ đó, cho dù tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, cũng là đại lão một phương, đủ để thành lập một đại giáo bất hủ!

"Đạo Tôn, cường giả cấp độ kia, vậy mà vẫn bỏ mình tại nơi này! !" Phong Vân nhin không được lắm lắm, tràn ngập vẻ không dám tin.

"Ai nói với ngươi rằng chủ nhân của ta đã chết?" Dị tộc sáu mắt nghe nói như thế, trừng Phong Vân một cái.

"Chưa chết ư! ?"

Phong Vân cảm thấy rất ngoài ý muốn, vậy không gian thế giới trong này là sao? Nơi này nhìn qua cũng rất giống như Truyền Thừa Chi Địa à.

Phong Vân đối với những nơi như vậy phải nói là xe nhẹ đường quen, trước đó Kim Dương Đạo Hoàng, còn có cả Thương Lan lão tổ kia nữa, bây

giờ lại đi tới nơi này, cho nên hắn mới vô ý thức cho rằng vị Thiên Tuyên Đạo Tôn này cũng đã chết rồi.

"Hừ hừ, đạt tới Đạo Tôn, cho dù cả một phương Hỗn Độn Thế Giới bị hủy diệt, bọn họ cũng sẽ không bị hủy diệt, chân chính bất hủ bất diệt, muốn giết chết Đạo Tôn, gần như không có khả năng. Cho dù trong trận đại chiến lúc trước giữa cô tu hành giả cùng người tu hành hiện tại, đều không có vị Đạo Tôn nào ngã xuống."

Dị tộc sáu mắt 'Hừ' một tiếng giải thích.

Phong Vân không nói gì, cấp độ Đạo Tôn cách cảnh giới hiện tại của hắn quá xa, hắn hiện tại ngay cả Đạo Quân còn không phải nữa mà.

Lúc này.

Dị tộc sáu mắt kia nhìn Phong Vân một chút, nói: "Nếu như ta không nhìn lầm, người hắn còn chưa phải là Đạo Quân nhỉ."

Phong Vân gật gật đầu, buông ra khí tức của chính mình.

Dị tộc sáu mắt cảm ứng được luồng khí tức này, ánh mắt sáng lên, "Vẹn vẹn chỉ là bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong, vậy mà có thể đề lên đánh khôi lỗi Đạo Quân thượng phẩm."

"Thiên phú như vậy, cho dù tại thời đại kia của chủ nhân ta, cũng thuộc dạng yêu nghiệt thiên tài!"

"Tiền bối quá khen." Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Dị tộc sáu mắt khoát khoát tay, sau đó bắt đầu giới thiệu cho Phong Vân về không gian thế giới này:

"Trong này là khi chủ nhân Thiên Tuyên Đạo Tôn của ta năm đó khi khai chiến với cổ tu hành giả đã lưu lại, lúc ấy hẳn truy sát đám cổ tu hành giả rút lui tới nơi này, một trảo giết chết tất cả cổ tu hành giả trong này, bao quát cả một số khôỉ lổ, không chỉ là khôỉ lổ cấp Đạo Quân, còn có khôỉ lổ cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân, tất cả đều chết trong một trảo này của chủ nhân."

Phong Vân nghe vậy, hô hấp nghẹn lại, thậm chí ngay cả khôỉ lổ cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân đều có!

Nhưng ở trước mặt Đạo Tôn, đều là sâu kiến, tùy tiện bị chém giết.

"Nhưng trước đây chủ nhân cũng lo lắng trận chiến kia sẽ thất bại, cho nên ngài cũng lưu lại một chút truyền thừa trong di tích này, lưu lại cho hậu nhân, nhưng cũng may, thắng lợi cuối cùng vẫn thuộc về chúng ta."

Dị tộc sáu mắt nói.

"Không biết truyền thừa này là. . ." Phong Vân nhin không được dò hỏi.

"Đại Đạo'chỉ dẫn, cùng kinh nghiệm tu luyện tới Đạo Tôn." Dị tộc sáu mắt phun ra một câu.

Kinh nghiệm tu luyện tới Đạo Tôn! ?

Phong Vân nghe vậy toàn thân chấn động, cái này so sánh với bất cứ truyền thừa gì đều trân quý hơn rất nhiều!

Kinh nghiệm của một vị Đạo Tôn, nó trân quý đến mức nào, bao nhiêu tu giả cầu đều cầu không được.

"Đừng quá kích động, vèn vèn chỉ là kinh nghiệm mà thôi, muốn thành Đạo Tôn, thật quá khó khăn, kinh nghiệm vèn vèn chỉ có tác dụng chỉ dẫn

mà thôi, muốn trở thành Đạo Tôn, vẫn phải dựa vào chính mình. . ."

Dị tộc sáu mắt cười nói: "Vớ lại, đối với ngươi mà nói, trước mắt khó nhất, không phải là trở thành Đạo Tôn, mà là làm sao để Hợp Đạo thành công."

"Ngươi vền vện chỉ là bán Đạo Quân, liền có chiến lực ngang bằng với Trung phẩm đỉnh phong Đạo Quân, chắc hẳn đã lĩnh ngộ ra loại Đạo không tầm thường. Đạo càng mạnh, đến khi hợp Đạo, độ khó cũng càng cao."

"Hợp Đạo?" Phong Vân tỏ ra hơi nghi hoặc, liên quan tới việc này, hẳn cho tới bây giờ cũng không biết rõ.

"Ngươi ngay cả điều này cũng không biết, với thiên phú của ngươi, tất nhiên là đến từ thế lực lớn nào đó trong vô tận hỗn độn, các trưởng bối của ngươi đều không nói chuyện này với ngươi sao?"

Dị tộc sáu mắt kỳ quái hỏi.

Phong Vân giật giật khóe miệng, hẳn nào phải xuất thân từ thế lực lớn đâu chứ, ngược lại đúng là có một cái Kiếm Cung, nhưng hẳn bây giờ không phải là còn chưa cả đi tới đó hay sao!

"Quên đi, ta nói với ngươi vậy."

Dị tộc sáu mắt lắc đầu, "Cái gọi là hợp Đạo, bắt đầu từ Đạo Quân tấn thăng đến Vĩnh Hằng Thiên Quân, cần đem Ngụy Đại Đạo của bản thân tu đến viên mãn, sau đó dẫn dắt lực lượng Đại Đạo tương ứng xuống, sao cho nó dung hợp lại với linh hồn của mình."

"Nếu như là Đạo bình thường, dẫn dắt Đại Đạo lực lượng xuống, cũng không nhiều, có thể dễ dàng dung hợp."

"Nhưng nếu như là Đạo siêu cường, vậy lượng Đại Đạo lực lượng tương ứng dẫn dắt xuống cũng sẽ cực kỳ đáng sợ, nếu như không thể dung hợp, linh hồn sẽ sụp đổ."

Dị tộc sáu mắt tiếp tục mở miệng, "Đương nhiên, nếu là dung hợp thành công, chiến lực, cũng sẽ tăng lên một mức cực đáng sợ."

"Trong lịch sử, từng có một vị Đạo Quân cực kỳ yêu nghiệt, lĩnh ngộ Ngũ Hành Chi Đạo cùng Thương Đạo, vượt qua mọi vất vả gian truân, trải qua cử tử nhất sinh, sau đó, Hợp Đạo thành công, chiến lực lập tức tăng vọt, tung hoành khắp tầng thứ Vĩnh Hằng Thiên Quân vô địch thủ. Thậm chí còn có thể cùng một vài Đạo Tôn khá yếu giao thủ mấy trăm hồi mới bại!"

Nói đến đây, Dị tộc sáu mắt nhìn về phía Phong Vân, "Tiểu tử, ngươi cũng không cần lo lắng, ngươi nhìn tên yêu nghiệt Đạo Quân này đều thành công, Đạo mà ngươi lĩnh ngộ nếu không bằng hắn, nhưng vẫn có tỷ lệ thành công rất cao."

Đối với việc này, Phong Vân chỉ có thể cười khổ một tiếng.

Ngũ Hành Chi Đạo cùng Thương Đạo thì tính là gì, mười hệ toàn thuộc tính, tăng thêm Không Gian cùng Thời Gian thuộc tính, lại cả Đạo Đạo cùng Kiếm Đạo, mời tìm hiểu một chút.

Ta chỉ sợ hù chết ngươi thôi!

Chương 955: Đạo Tôn Chi Đạo!

Chương 955: Đạo Tôn Chi Đạo!

Dị tộc sáu mắt an ủi cũng không khiến Phong Vân yên tâm, ngược lại còn làm cho Phong Vân càng nhiều áp lực.

Không vì điều gì khác, Ngũ Hành Chi Đạo cùng Thương Đạo trong mắt Phong Vân cũng không tính là gì, nhưng dù vậy, hợp Đạo cũng cực kì gian nan, còn phải trải qua cử tử nhất sinh.

Vậy mười hệ thuộc tính của hắn, cộng thêm Thời Gian, Không Gian, lại cả Kiếm Đạo, Đạo Đạo, đây không phải là thập tử vô sinh à?

Có điều Phong Vân đạo tâm kiên định, cho dù biết được hợp Đạo rất gian nan, cũng sẽ không lùi bước, càng sẽ không chút sờn lòng, dù sao, hắn hiện tại vẫn còn cách một bước kia tương đối xa, có đầy đủ thời gian chuẩn bị.

Dị tộc sáu mắt nhìn thấy Phong Vân sắc mặt như thường, còn cho là mình khuyên giải có tác dụng, hắn làm sao biết, Nhân tộc thanh niên trước mắt này, mới thật sự là cứu cực biến thái.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đi tới hạch tâm động thiên thế giới."

Sau đó, Dị tộc sáu mắt nói với Phong Vân: "Vốn dĩ hạch tâm này, chỉ có Đạo Quân cùng Vĩnh Hằng Thiên Quân mới có tư cách đi vào, kẻ phía dưới Đạo Quân ta cũng không nhìn trúng, cảm thấy bọn họ không có tư cách đi

vào, có điều tuy người là bán Đạo Quân, lại mạnh hơn rất nhiều Đạo Quân, cho nên ta mới đưa người tiến vào."

"Đa tạ tiền bối."

Sắc mặt Phong Vân cũng có chút kích động, có thể kiến thức được Đạo của một cường giả Đạo Tôn, đó thật sự là thiên đại cơ duyên, còn quan trọng hơn nhiều so với tiếp nhận truyền thừa gì khác.

Xoát! Xoát!

Lúc này, hai người hóa thành một vệt lưu quang, bay về nơi xa.

Không bao lâu, liền đi đến chỗ sâu trong động thiên thể giới.

"Đến rồi."

Dị tộc sáu mắt đưa tay chỉ về phía cách đó không xa.

Phong Vân thuận thế nhìn lại, chỉ thấy nơi đó lơ lửng một tòa Thần Đàn cổ kính, phía trên Thần Đàn có vô số cây cột.

Đây cũng là kiến trúc duy nhất trong toàn bộ động thiên thể giới, những nơi khác đều là một mảnh trống rỗng.

"Đi thôi."

Dị tộc sáu mắt nói với Phong Vân.

Phong Vân gật gật đầu, nhẹ nhàng lóe lên, liền vượt qua trùng điệp khoảng cách, rơi xuống Thần Đàn.

Trong nháy mắt, Phong Vân liền cảm giác được một mùi hương cực kỳ nồng đậm quanh quẩn, khiến cho cả người hắn đều rơi vào một loại trạng

thái kỳ diệu, không chỉ tư duy, mà ngay cả linh hồn tốc độ vận chuyển đều tăng lên rất nhiều.

"Thần Đàn này cũng là một món chí bảo, có thể trợ giúp tu giả tiến vào trạng thái 'ngộ đạo'."

Dị tộc sáu mắt cất lời, "Dù sao cũng là Đạo của Đạo Tôn, quá mức mênh mông khó lường, nếu như không có công cụ phụ trợ, dù cho là Vĩnh Hằng Thiên Quân, muốn ghi lại đều rất khó khăn."

"Ngươi hiện tại xếp bằng ở trung tâm Thần Đàn, tản ra tâm thần, sau đó nhìn về phía bốn phía bầu trời, liền có thể nhìn thấy Đạo của chủ nhân."

"Vâng."

Phong Vân có phần chờ mong.

Hắn đi nhanh đến trung tâm Thần Đàn, khoanh chân ngồi xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời xung quang.

Hả?

Chỉ trong nháy mắt, hắn liền phát hiện không gian bốn phía vốn trống rỗng, bỗng nhiên lộ ra từng đường cong tỏa ra ánh sáng lung linh.

Những đường cong này dùng một loại trạng thái cực kỳ huyền bí tổ hợp lại với nhau, hình thành biến hóa đáng sợ.

"Rầm! !"

Phía cực Đông, một con phi cầm đỏ rực, mở ra hai cánh lớn che khuất bầu trời, nghịch thiên lao lên, nhất phi trùng thiên, trùng trùng điệp điệp, hung uy bao phủ bát hoang, không thể ngăn cản!

Đây là cảnh tượng 'Đạo' thực chất hiển hóa.

"Thần Hỏa Chi Đạo!" Phong Vân lâm bảm nói.

"Đó là?"

Tiếp theo, Phong Vân hơi quay đầu, nhìn về một chỗ khác.

Một cây Thần Thương như Thần Trụ thông thiên, xuyên qua Cửu Thiên Thập Địa, phá diệt vạn cổ thương khung, ẩn chứa phong mang sắc bén 'Phá diệt cực hạn', phảng phất như muốn xuyên qua hết thủy dịch nhân phía trước.

"Thương Đạo!"

Phong Vân nhìn mà tâm thần lay động, tiếp theo, hấn lại nhìn thấy một vòng Nguyệt Lượng bên cạnh Thông Thiên Thần Thương kia, tản ra ánh sáng chói lóa cực hàn, bao phủ đại địa.

Trừ cái đó ra, còn có Thiên Lô, Quang Minh, Đại Địa.

Tổng cộng sáu loại 'Đạo' hiển hóa thành thực chất, xuất hiện khắp trên bầu trời bốn phía Thần Đàn, uy năng tương xứng.

Mà lúc này đây, Phong Vân bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu nhìn lên ngay phía trên đỉnh Thần Đàn.

Chỉ thấy trong tầng mây mù tan ra, một chiếc móng vuốt vô cùng to lớn lộ ra, sắc bén vô biên, mang theo khí thế chí cao vô thượng tuyệt đối bá đạo, bao trùm mênh mông, Thần Uy cuộn cuộn.

Móng vuốt vừa xuất hiện, khí tức của 'Đạo' trong nháy mắt tăng lên gấp 100 lần, thậm chí gấp 1000 lần, xa xa che lại sáu loại Đại Đạo kia hiển hóa, chênh lệch cách xa vạn dặm.

Nếu như nói, sáu loại Đại Đạo kia, mỗi một cái đều tương đương với hải dương mênh mông.

Vậy một móng vuốt này hóa thành Đại Đạo, liền đại biểu cho cả vũ trụ tinh không mênh mông rộng lớn, thâm bất khả trắc!

"Đây chính là Đạo của chủ nhân ta, 'Trảo Chi Đại Đạo' ."

Lúc này, Dị tộc sáu mắt bỗng nhiên mở miệng nói: "Chủ nhân của ta đạt tới thành tựu Đạo Tôn chính là nhờ Đạo này, còn sáu loại Đại Đạo bên cạnh kia, đều là chủ nhân vì muốn lĩnh hội 'Trảo Đạo' mà lĩnh hội thêm để phụ trợ, nhưng tuy nói là lĩnh hội để phụ trợ nhưng cũng đều lĩnh hội đến cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân."

Phong Vân nghe mà líu lưỡi, chỉ là lĩnh hội phụ trợ mà thôi, đã đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, vị Thiên Tuyên Đạo Tôn này, có chút khủng bố đấy.

"Ngươi hẳn phải biết, đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, không còn giống như trước đó, chỉ có thể lĩnh hội Thuộc Tính Chi Đạo mới có thể tăng cường cảnh giới tu hành, các Đặc Thủ Chi Đạo khác, cũng có thể."

Dị tộc sáu mắt nhìn Phong Vân mà nói, nhưng mà, Phong Vân vẫn bày ra vẻ mặt ngờ ngác, dứt khoát lắc đầu.

Dị tộc sáu mắt lập tức tỏ ra kinh ngạc, "Ngươi ngay cả điều này cũng không biết? Với thiên phú này của ngươi, không phải chứ, ngươi đến từ chỗ nào trong vô tận hỗn độn vậy hả?"

Phong Vân chần chờ một lát, mở miệng nói: "Kỳ thật, ta không phải tới từ vô tận hỗn độn, ta đến từ Tiểu Thiên Vũ Trụ bên cạnh khu di tích này thôi."

"Tiểu Thiên Vũ Trụ? Không có khả năng!"

Dị tộc sáu mắt phản ứng đầu tiên chính là không thể nào, nhưng hấn nhìn biểu lộ của Phong Vân, hiển nhiên không có chút giả tạo, không khỏi chần chờ nói:

"Thật à?"

"Ta cần phải lừa gạt tiên bối sao?" Phong Vân nhún nhún vai.

Ồi giờ——!!

Dị tộc sáu mắt lập tức hít vào khí lạnh, nhìn Phong Vân như nhìn cứu cực quái vật, "Tiểu Thiên Vũ Trụ, vậy mà sinh ra dạng yêu nghiệt như ngươi á!"

Phải biết, dạng quái vật như Phong Vân này, cho dù là Đại Thiên Vũ Trụ đều khó có khả năng sinh ra, chỉ có những đại thế lực nằm tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn kia mới có thể bồi dưỡng ra được.

Khi Dị tộc sáu mắt vừa nhìn thấy Phong Vân, liền tự cho là như vậy.

Mà bây giờ, hấn biết lai lịch chân thực của Phong Vân, thực sự khiến hấn giống như bị sét bổ xuống đầu, nửa chữ đều nói không ra.

...

Hồi lâu sau, Dị tộc sáu mắt mới hồi phục tinh thần, dùng ánh mắt vô cùng quái dị nhìn về phía Phong Vân, "Khó trách ngươi lại chẳng hiểu biết gì đối với phương diện tu hành này, thì ra là thế."

Như vậy mới có thể giải thích thông, vì sao Phong Vân thiên phú cao như thế, lại không quá rõ ràng về rất nhiều phương diện tu hành, tất nhiên là bởi vì xuất thân quá thấp.

Chương 956: Đạo Tôn kinh ngạc!

Chương 956: Đạo Tôn kinh ngạc!

Động thiên thế giới, Dị tộc sáu mắt phổ cập cho Phong Vân một chút khoa học liên quan tới rất nhiều vấn đề ở phương diện tu luyện, kể cả Vĩnh Hằng Thiên Quân tấn cấp trước đó, không còn chỉ có thể thông qua Thuộc Tính Chi Đạo để tấn thăng nữa, thiên phú đặc thù khác cũng có thể.

Phong Vân từ lúc tu luyện đến nay, đi qua địa phương cao cấp nhất, chính là Đại Thiên Vũ Trụ.

Nhưng bên trong Đại Thiên Vũ Trụ cũng không có ghi chép liên quan tới tri thức tu luyện phía trên Đạo Quân, cho nên Phong Vân đối với cấp độ phía trên Đạo Quân, chỉ là biết được đại khái, cụ thể bên trong ra sao, hẳn cũng không quá hiểu.

Bây giờ gặp được Dị tộc sáu mắt, phổ cập cho Phong Vân một chút, cũng coi như đền bù thiếu thốn phương diện tri thức này của hắn.

Sau đó.

Phong Vân liền an tâm ngồi xếp bằng ở đây, mượn nhờ lực lượng Thần Đàn kia, tiến vào trạng thái ngộ đạo, tìm hiểu ấn ký Đại Đạo Thiên Tuyên Đạo Tôn' lưu lại kia.

Trong nháy mắt, hắn đã trầm mê vào trong đó, không thể tự kiềm chế nữa.

"Thật sự là lợi hại."

"Đại Đạo sáu đầu, cộng thêm Trảo Chi Đạo, lúc ở Vĩnh Hằng Thiên Quân, ngay cả Thiên Tuyên Đạo Tôn cũng ngộ ra Đại Đạo bảy đầu, khó trách cuối cùng có thể thành tựu Đạo Tôn."

Không ngừng lĩnh hội, ký ức Đại Đạo sáu đầu trong Phong Vân cũng dần dần rõ ràng.

Hắn muốn làm, chính là đem Đại Đạo trước mắt nhớ trong đầu, hình thành ấn ký, bằng không thì lấy cảnh giới củahắn bây giờ, là không thể nào tìm hiểu thấu đáo được, chỉ có thể trước in dấu xuống đã, lưu lại đó chờ sau này cảnh giới tăng lên, lại đến lĩnh hội mà thôi.

...

Mà ở thời điểm Phong Vân lĩnh hội, một góc ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn.

Trong một chỗ không gian thần bí, nơi này đứng vững vàng một pho tượng Dị Thú to lớn, nối liền đất trời, độ cao chừng ức vạn năm ánh sáng!

Nếu như Phong Vân ở chỗ này, nhất định sẽ nhận ra, pho tượng ở đây cùng với pho tượng trong di tích cổ tu giả kia, giống nhau như đúc.

Chỉ bất quá, vô luận là lớn hay nhỏ, cũng đều tràn ngập khí tức, pho tượng này, cũng mênh mông rất nhiều.

Lúc này, ở trong pho tượng này, bên trên một tòa lầu các, một thân ảnh đang ngồi xếp bằng, nhìn như bình đạm, nhưng phảng phất như là cả phiến thiên địa đều lấy nó làm trung tâm, thâm bất khả trắc.

Một vòng lưu quang từ đằng xa bay tới, sau khi rơi xuống đất hiển lộ thân hình ra, rõ ràng là Dị tộc sáu mắt kia.

Bất quá trên thân Dị tộc sáu mắt này phát ra khí tức khủng bố hơn nhiều, hiển nhiên, đây là bản tôn, còn người ở trong di tích cổ tu giả kia, chỉ là hóa thân mà thôi, Phong Vân suy đoán không sai.

"Chủ nhân." Dị tộc sáu mắt này vừa đến, liền hướng về phía thân ảnh trên lầu các cung kính nói.

Thân ảnh kia nghe được thanh âm, có chút mở to mắt ra, trong nháy mắt, phảng phất như là cho Hồn Độn cũng phải tối sầm lại, "Là Tiểu Lục sao, chuyện gì vậy?"

"Bẩm chủ nhân, di tích cổ tu giả năm đó ngài lưu lại ở động thiên thể giới kia, một tiểu gia hỏa nhân tộc nửa bước Đạo Quân vừa mới được hóa thân của ta tiếp dẫn đi vào rồi."

"A?"

Thân ảnh ngồi xếp bằng ở chỗ kia, chính là Thiên Tuyên Đạo Tôn, hẳn nghe vậy, không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, "Nhân tộc, lại là nửa bước Đạo Quân? Chắc là tiểu gia hỏa Nhân tộc này có chỗ đặc thù gì đó đã động người rồi."

"Vâng, chủ nhân, tiểu gia hỏa Nhân tộc này mặc dù là nửa bước Đạo Quân, nhưng lại có thể so với được với thực lực của Trung phẩm đỉnh phong Đạo Quân, còn tinh thông Không Gian Chi Đạo cùng Kiếm Đạo nữa, đem khôi lỗi Thượng phẩm Đạo Quân trong di tích cổ tu giả đánh cho không có chút lực hoàn thủ nào cả."

Dị tộc sáu mắt gật đầu nói: "Vội lại, làm cho ta chấn kinh nhất là, tiểu gia hỏa Nhân tộc này vậy mà lại xuất thân từ Tiểu Thiên Vũ Trụ!"

"Ừm?"

Nghe nói như thế, vốn là Thiên Tuyên Đạo Tôn một mực bình tĩnh cũng không thể bình tĩnh nữa, hấn không khỏi đứng lên, nhìn qua Dị tộc sáu mắt, "Người xác định sao?"

"Đối phương chính miệng nói ra, với lại, theo quan sát của ta, tiểu gia hỏa Nhân tộc này đối với phương diện tu luyện Đạo Quân trở lên căn bản không rõ ràng, cho nên, cơ bản là đã xác định."

Dị tộc sáu mắt đáp.

"Tiểu Thiên Vũ Trụ thể mà có thể sinh ra yêu nghiệt bực này, quả nhiên là Hỗn Độn rộng lớn, không thiếu cái lạ."

Ngữ khí Thiên Tuyên Chí Tôn có phần than thở.

Sau đó, hấn nói với Dị tộc sáu mắt: "Tiểu Lục, người đem vị trí Thiên Tuyên Đạo Vực của ta nói cho hấn biết, để cho hấn đến chỗ của ta đi."

Dị tộc sáu mắt nghe vậy, toàn thân chấn động, "Chủ nhân, ngài muốn thu tiểu gia hỏa này làm đệ tử sao?"

"Có ý nghĩ này, bất quá phải chờ hấn đi tới trước mặt ta mới quyết định được."

Thiên Tuyên Đạo Tôn mở miệng nói.

Ánh mắt của hấn ung dung, nhìn qua Hỗn Độn vô biên, "Một thân tuyệt học này của ta, cũng là thời điểm nên tìm truyền nhân rồi. . ."

. . .

Một bên khác, bên trong động thiên thể giới.

Phong Vân cũng không biết Thiên Tuyên Đạo Tôn có tâm tư thu hấn làm đệ tử, lúc này hấn đã hoàn toàn yên lặng cảm ngộ rất nhiều Đại Đạo ở bên trong thiên không bốn phía.

Trong đó, Thần Hỏa, Thương Đạo, Thiên Lô, Quang Minh, Đại Địa, Hạo Nguyệt, sáu loại Đại Đạo này, trên cơ bản hấn đã hoàn toàn nhớ kỹ.

Mặc dù hấn không nhất định có thể dùng tới, nhưng đây chính là Đạo Tôn lưu lại, cho dù hấn không dùng được, cũng phải nhớ kỹ, đây chính là giá trị vô lượng.

Cuối cùng, Phong Vân cũng chỉ còn lại 'Trảo Chi Đạo' kia vẫn chưa hoàn toàn nhớ kỹ mà thôi.

Hấn bắt đầu đầu nhập toàn bộ linh hồn cùng thể xác vào trong đó, quên cả bản thân.

Cứ như vậy, bên trong trạng thái ngộ đạo, không biết tuế nguyệt trôi qua.

Nhoáng một cái, thời gian trăm năm đã trôi qua.

...

". . . ."

Bên trên Thần Đàn, Phong Vân mặc một bộ Bạch Kim Chiến Giáp, một lần nữa mở hai mắt ra, chỉ thấy bên trong có hào quang óng ánh lóe lên một cái rồi biến mất.

"Rốt cục đã hoàn toàn ghi lại rồi."

Trong đầu hấn lúc này, chỉ cần suy nghĩ hấn khẽ động, liền có thể hiện ra sáu loại Đại Đạo kia, cùng cái cự trảo mênh mông kia, những thứ này đã

hoàn toàn ghi ở trong lòng rồi.

Đương nhiên, những thứ này cũng chỉ là bên ngoài mà thôi, chỉ có thể coi là chỉ dẫn.

Bất quá đối với tu giả mà nói cũng đầy đủ rồi, mỗi một vị tu giả càng chạy đến cuối cùng, càng muốn mở ra con đường chỉ thuộc về mình, có chỉ dẫn này đã đầy đủ rồi.

Nếu như cưỡng ép muốn học đường của người khác, chỉ sợ sẽ sinh ra ảnh hưởng cực kỳ sâu xa, được không bù mất.

Phong Vân chậm rãi đứng lên.

"Không tệ, không tệ, ta quả nhiên không nhìn lầm người, người chỉ phí thời gian mấy trăm năm ngắn ngủi, đã ghi nhớ toàn bộ những Đại Đạo này, ngộ tính không tệ."

Nơi xa Dị tộc sáu mắt đi tới, mỉm cười nói.

"Lần này phải đa tạ tiền bồi rồi." Phong Vân hướng đối phương thi lễ, dù sao, nếu không có đối phương kéo hẳn đến đây, thì cũng không thể có dạng cơ duyên này được.

"Bồi dưỡng thiên tài, đây vốn là mục đích mà lúc trước Thiên Tuyên Đạo Tôn lưu lại động thiên thế giới, không cần khách xáo như vậy."

Dị tộc sáu mắt khoát tay, lập tức hẳn nhìn về Phong Vân, "Nói cho người biết một tin tức tốt."

"Bản thể ta vừa mới đi Thiên Tuyên Đạo Vực một chuyến để gặp chủ nhân, chủ nhân nói, muốn ta cho người một phần địa đồ, để cho người đi đạo vực gặp hẳn."

"Thiên Tuyên Đạo Tôn muốn gặp ta sao?"

Phong Vân thần sắc ngạc nhiên, cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

"Người thiên tư xuất chúng như thế, dù cho là Đạo Tôn thấy cũng phải động tâm, ta đoán chừng, hẳn là chủ nhân động suy nghĩ thu đồ đệ rồi."

Dị tộc sáu mắt giải thích nói. _

Chương 957: Thiên Tuyên Đạo Vực!

Chương 957: Thiên Tuyên Đạo Vực!

Đường đường Đạo Tôn lại muốn thu ta làm đệ tử sao.

Bên trong động thiên thế giới, Phong Vân nghe Dị tộc sáu mắt nói, tâm thần khẽ nhúc nhích.

Đối với việc này, Phong Vân cũng không cự tuyệt, mặc dù hắn đã có địa đồ đi Kiếm Cung rồi, không đến mức mù mịt ở trong vô tận hỗn độn.

Nhưng vị trí đạo vực của Thiên Tuyên Đạo Tôn này, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú.

Đối với Phong Vân mà nói, biết được càng nhiều cường giả, hắn càng vui vẻ, bởi vì như vậy mang ý nghĩa hắn sẽ có được rất nhiều hình chiếu chất lượng tốt.

Kiếm Cung hắn sẽ đi, mà Thiên Tuyên Đạo Vực này, hắn cũng sẽ đi.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền nói với Dị tộc sáu mắt: "Nhận được Đạo Tôn hậu ái, sau khi Phong Vân an bài xong mọi việc, nhất định sẽ đi qua."

"Tốt, vậy ta liền đem địa đồ tới Thiên Tuyên Đạo Vực truyền cho ngươi."

Vô tận hỗn độn rất lớn, nếu như không có địa đồ cụ thể, muốn tìm được một thể lực nào đó, vậy đơn giản là so với mò kim đáy biển còn đáng sợ hơn nhiều.

Ông!

Lúc này, Dị tộc sáu mắt nhẹ nhàng phát tay, một vòng lưu quang bay tới, dung nhập vào trong đầu Phong Vân, lập tức, Phong Vân cảm giác chỗ sâu trong óc của mình lại nhiều ra một bộ địa đồ.

Như vậy, ở trong đầu Phong Vân, đã có hai bộ địa đồ ở vô tận hỗn độn, một bộ là đi tới Kiếm Cung, một bộ khác thì đi tới Thiên Tuyền Đạo Vực.

"Đắc ý quá mà."

Phong Vân trầm nghĩ, hai bộ địa đồ này, tiểu hài tử mới có thể đưa ra lựa chọn, hẳn tự nhiên là đều muốn đi tất cả.

Không nói chuyện khác, chỉ là đi hình chiếu thôi cũng đã là nhất định phải đi rồi.

Sau đó, Phong Vân liền cáo từ Dị tộc sáu mắt.

"Ừm, người lại đi thôi, nhớ rõ, tốt nhất sau khi đạt tới cấp độ Đạo Quân đã rồi mới đi Thiên Tuyền Đạo Vực, bằng không thì đường xá xa xôi, người có thể sẽ gặp phải nguy hiểm."

Dị tộc sáu mắt dặn dò.

Chỗ sâu trong vô tận hỗn độn rắc rối phức tạp, cũng không nhất định là tuyệt đối an toàn, tương phản, trật tự nơi đó cơ hồ là không có, cực kỳ hỗn loạn.

Ở trong một số thế lực chính quy còn có thể ước thúc được, mà một khi ở khu vực Hỗn Độn hư vô, vậy liền mất đi tất cả hiệu dụng, huyết tinh, giết chóc, tàn nhẫn, chỉ cần là từ ngữ tiêu cực có thể nghĩ đến, đều có thể xảy ra ở đây.

Có thể thấy được hỗn loạn tới mức nào.

"Tốt, Phong Vân hiểu rõ."

Phong Vân gật gật đầu.

"Ừm, hảo hảo tu luyện đi, chúng ta gặp lại ở Thiên Tuyên Đạo Vực."

Nói xong, Di tộc sáu mắt liền biến mất tại chỗ, ngay sau đó, Thần Đàn kia cũng bỗng nhiên giải thể, biến mất không còn tăm hơi nữa.

Hiển nhiên, nơi ấn ký Đại Đạo này đã bị Phong Vân hoàn toàn ghi lại, cũng không cần phải tồn tại nữa.

"Duy nhất một lần thôi sao."

Phong Vân tự lẩm bẫm, sau đó, hẩn hướng về nơi này thi lễ một cái, sau đó quay người rời đi.

...

Ra bên ngoài động thiên thế giới, Phong Vân không do dự, trực tiếp rời khỏi Bí Ẩn Chi Địa, rất nhanh đã tới được lối vào.

Ở nơi đó, hẩn nhìn thấy ngũ đại tộc trưởng thụ thương.

Lúc này, ngũ đại tộc trưởng này bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, canh giữ ở lối ra vào, mà ở phía sau bọn họ, có rất nhiều nửa bước Đạo Quân.

Trận pháp cùng cấm chế đã mở ra hết thấy, ngăn cản tất cả con đường ra vào.

Hiển nhiên, đây là vì ngăn chặn Phong Vân.

Thấy thế, Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, hấn cũng không có che giấu bản thân, cứ như vậy đường hoàng đi ra.

Năm vị tộc trưởng tự nhiên là có thể nhìn thấy hấn, lúc này sắc mặt biến hóa, tức sùi bọt mép, nguời quả nhiên còn chưa đi!"

"Để lại chí bảo của chúng ta, bằng không thì hôm nay sẽ để nguời vĩnh viễn bị nhốt ở đây, đừng mơ tưởng đi ra ngoài được!"

". . ."

Ngũ đại tộc trưởng mặc dù bị tác động đến lúc Phong Vân cùng con rối hình nguời màu đen kia đại chiến, dẫn đến bị vô số khối vụn bao phủ, nhưng bọn hấn cũng chưa chết, nhiều nhất chỉ là chịu một chút thương thế mà thôi.

Vói lại, bọn họ rất thanh tỉnh, cho nên biết được chí bảo bên trong điện đường đã bị Phong Vân lấy đi rồi.

Bởi vậy, ngũ đại tộc trưởng này cố chịu thương thế, lấy tốc độ nhanh nhất về tới đây, đem cửa ra vào phong bế hoàn toàn, vây chết Phong Vân ở bên trong.

Nhìn Phong Vân đứng ở nơi đó, ngũ đại tộc trưởng sắc mặt lộ ra nụ cười lạnh.

"Đừng nghĩ đi ra ngoài nữa, cấm chế cùng trận pháp nơi này là của cường giả cổ tu giả còn sót lại, một khi mở ra, cho dù là Vĩnh Hằng Thiên

Quân cũng ra không được, không nói đến là người!"

"Ngoan ngoãn đầu hàng đi, bằng không thì đem người vây khốn tới chết ở bên trong!"

Phong Vân không có để ý tới lời nói của năm vị tộc trưởng, thần sắc hần bình tĩnh hướng về vào cửa ra vào đi tới.

Một giây sau, bên trong hai mắt hần bỗng nhiên có u quang lấp lóe.

Sau đó, mấy vị nửa bước Đạo Quân không chế trận pháp kia, ý thức bỗng nhiên mất đi, cùng lúc đó, ở sâu trong linh hồn bọn họ, truyền ra một thanh âm:

"Mở ra trận pháp cấm chế."

Thanh âm này như là có ma lực trí mạng, mấy vị nửa bước Đạo Quân liền chuyển động trận bàn trong tay tại chỗ.

"Ông ——! !"

Tiếp theo, vô số trận pháp cùng cấm chế bao trùm ở cửa hang kia trong nháy mắt biến mất.

Mà ở khoảnh khắc biến mất, thân hình Phong Vân lóe lên, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện lại, đã đi tới trước mặt năm vị tộc trưởng rồi.

Lúc này, Phong Vân đã thôi động lực lượng 'Bạch Đồ Thí Thiên Giáp' gia trì, trong nháy mắt đạt được lực lượng gấp 100 lần, đột phá cực hạn, tiến vào cấp độ Đạo Quân.

"Ầm ầm!"

Ở bên trong ánh mắt kinh hãi của năm vị tộc trưởng, năm ngón tay của Phong Vân thành quyền, hướng bọn họ đập tới.

Trong nháy mắt vung ra năm quyền, truyền ra tiếng nổ vang kinh thế, trùng trùng điệp điệp, tuyệt thế khủng bố, mạnh đến không thể ước đoán nổi.

Huyết khí vô biên quét sạch, ngũ đại tộc trưởng căn bản ngay cả thời gian phản ứng cũng không kịp, tốc độ của Phong Vân quá nhanh, đây là 'Bạch Đồ Thí Thiên Giáp' mang đến tăng phúc tốc độ.

Năm vị tộc trưởng chỉ có thể trơ mắt nhìn năm đấm của Phong Vân rơi trên người bọn hắn.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Một cái chớp mắt tiếp theo, thân thể năm vị tộc trưởng bị đánh bạo tại chỗ, nổ tung hóa thành vô số huyết vũ.

Bọn họ là hậu duệ cổ tu giả, chỉ là một loại yếu nhất mà thôi, thể chất vốn đã không mạnh, lại thêm trước đó cùng con rối hình người màu đen đại chiến còn thụ thương.

Tình trạng như vậy, lại đối đầu với lực lượng đỉnh phong của Phong Vân, căn bản là không có khả năng chống đỡ được.

Hình thể bị đánh nổ tung tại chỗ.

Mà sau khi thân thể năm vị tộc trưởng vỡ vụn, chỉ thấy năm đạo quang mang chói lọi từ bên trong huyết vũ bay ra, hướng về Phong Vân bên này vọt tới.

"Linh hồn mới là chủ lực của cỗ tu giả chúng ta, thân thể bất quá chỉ là một công cụ thể xác mà thôi!"

"Không sai, Vân Thiên Kiếm Thần, thân thể ngươi rất mạnh, chúng ta muốn!"

". . ."

Linh hồn năm vị tộc trưởng phát ra thanh âm phần nộ dữ tợn, vậy mà hướng về mi tâm Phong Vân phóng tới, sau khi cùng nhau tiến vào bên trong thức hải của Phong Vân.

Nhưng mà, sau khi bọn họ xông vào, còn không chờ bọn hắn cao hứng, liền bị một màn trước mắt làm cho triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Thức hải mênh mêng, linh hồn lực lượng so với Tinh Hà vũ trụ còn hùng hực hơn vô số lần, mỗi lần nhấp nhô, đều như là nhắc lên biến động kinh thiên.

"Cái này, cái này. . ."

Ngũ đại tộc trưởng bị một màn này làm cho triệt để kinh ngạc đến ngây người, cái này, vẫn là thức hải trong nhận biết của bọn hắn sao!

Chương 958: Trở về Tiểu Thiên Vũ Trụ!

Chương 958: Trở về Tiểu Thiên Vũ Trụ!

"Àm âm! !"

Tại thời điểm ngũ đại tộc trưởng kinh hãi muôn tuyệt vọng, chỉ thấy bên trong thức hải ngập trời, duỗi ra một bàn tay che trời, một phát đã bắt được bọn họ.

Sau đó, ở trong tiếng kêu thảm thiết của ngũ đại tộc trưởng, bàn tay lớn đem linh hồn của bọn hắn kéo vào dưới đáy thức hải, bắt đầu chậm rãi luyện hóa.

Dù sao cường độ linh hồn của ngũ đại tộc trưởng này, đã sắp đạt tới cấp độ Đạo Quân rồi.

Mặc dù thiên phú Linh Hồn của Phong Vân là do xoát hình chiếu những năm này tích lũy được, đã sớm tiến vào cấp độ Đạo Quân rồi, nhưng muốn luyện hóa linh hồn năm vị tộc trưởng này, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều được.

Cần trấn áp trước, sau đó mới chậm rãi luyện hóa.

Cứ như vậy, ngũ đại tộc trưởng thống trị thế giới này không biết bao nhiêu năm tháng, lại chết trong tay Phong Vân như vậy.

Chỉ có thể nói, bọn họ bại một chút cũng không oan.

Phong Vân bây giờ, so với trước kia còn cường đại hơn nhiều.

...

Ở bên ngoài.

Ý thức Phong Vân quy vị, ánh mắt băng lãnh quét một vòng những nửa bước Đạo Quân của ngũ đại gia tộc ở nơi xa kia, không có để ý tới bọn họ, trực tiếp biến mất tại chỗ.

Với hắn mà nói, vốn là cùng ngũ đại gia tộc này cũng không có thù oán gì cả, hắn chỉ muốn đồ tốt trong Bí Ân Chi Địa mà thôi.

Bây giờ, năm vị tộc trưởng phiên toái nhất đã được guaur quyết rồi, những người khác, cũng không lọt vào pháp nhãn của hắn, hắn cũng lười ra tay, bản thân hắn cũng không thích giết chóc.

Nơi xa, những nửa bước Đạo Quân kia bị ánh mắt Phong Vân nhìn qua, toàn thân rét run, hồi lâu sau, mới chậm rãi lấy lại tinh thần.

"Đi, đi!"

"Bại, năm vị tộc trưởng đã bại rồi!"

"Thay đổi! Sắp thay đổi rồi!"

"Trở về! Nhanh về đi, mở ra đại trận phòng ngự! !"

". . ."

Năm vị tộc trưởng thảm bại, để cho những nửa bước Đạo Quân của ngũ đại gia tộc này vô cùng hoảng sợ, cái này đối với bọn hắn mà nói, đơn giản chính là tín ngưỡng sụp đổ.

Không có ngũ đại tộc trưởng, ngũ đại gia tộc bọn họ cũng chỉ là lão hồ không có răng.

Lúc này, những nửa bước Đạo Quân này liền cấp tốc chạy về gia tộc, nhao nhao mở ra trận pháp phòng ngự, phong bế tất cả lối ra vào, tự cô lập gia tộc mình với bên ngoài.

Mặc dù Phong Vân trước đó không có ra tay với bọn họ, nhưng đây là do bọn hắn không dọa mà sợ.

Với lại Phong Vân không ra tay, cũng không đại biểu cho Kiếm Thần Điện dưới tay hắn sẽ không ra tay.

Thế là, theo năm vị tộc trưởng chết đi, thời đại ngũ đại gia tộc thống trị mảnh thế giới này đã qua.

Thay vào đó, là thời đại Kiếm Thần Điện quật khởi.

Bởi vì quan hệ với Phong Vân, Kiếm Thần Điện bây giờ, đã trở thành thế lực lớn nhất trên viên tinh cầu này!

Bất quá bản thân Phong Vân đối với cái này căn bản không quan tâm lắm, lúc trước hắn thành lập Kiếm Thần Điện, cũng chỉ là vì để nghe ngóng tin tức Bí Ẩn Chi Địa cho hắn mà thôi.

Bây giờ ,mục đích của hắn đã đạt tới rồi, Kiếm Thần Điện này, với hắn mà nói, cũng không còn quá nhiều tác dụng nữa.

Đương nhiên, Phong Vân không phải là loại người không chịu trách nhiệm, hắn đã chọn lựa ra không ít công pháp, truyền thụ cho bốn vị đường chủ của Kiếm Thần Điện.

Như vậy, cũng coi như là thù lao cho sự phục vụ vì Phong Vân những năm này của bọn hắn.

Mà sau khi làm xong hết thầy, Phong Vân cũng dự định rời đi.

...

Bên trên tinh cầu hư không.

Phong Vân nhìn đứng ở phía sau là Đồ Liệt, cùng một nhóm tu giả dưới trướng hắn, mở miệng nói: "Bên trong Bí Ẩn Chi Địa ta chỉ lấy ba loại đồ vật, những bảo vật khác ta cũng không động tới, hiện tại ngũ đại tộc trưởng đã bị ta diệt trừ rồi, các người có thể yên tâm đi vào bên trong."

"Nhớ kỹ, không nên tới gần hạch tâm khu vực, nơi đó có khôi lỗi có thể so với Thượng phẩm Đạo Quân đó."

Tài nguyên chí bảo khác của Bí Ẩn Chi Địa, Phong Vân cũng đã nhìn qua, cũng không làm cho hắn hứng thú, nên dứt khoát để lại cho bọn Đồ Liệt.

"Đã hiểu rồi, tiền bối!"

Đồ Liệt trịnh trọng gật đầu, sau đó, hắn do dự một chút, nói: "Tiền bối, ngài, là muốn đi sao?"

"Ừm, ta trở về còn có việc nữa, nơi này không thể ở lại lâu hơn."

Phong Vân gật đầu, lập tức vẫy tay, sau khi nói một câu hẹn gặp lại, liền biến mất tại chỗ.

Lần này hắn rời đi, trừ Đồ Liệt cùng những người dưới trướng của hắn ra, không có người nào biết được nữa, kể cả những cường giả của ngũ đại gia tộc kia.

Bọn họ một mực trốn ở trong trận pháp, căn bản không dám đi ra ngoài.

...

Khu vực Hỗn Độn.

Một vòng xoáy bỗng nhiên xuất hiện, từ trong đó đi ra một đạo thân ảnh bạch kim thon dài.

"Rốt cục đã trở về rồi."

Phong Vân nhìn bốn phía, lần này ở bên trong di tích cổ tu giả chậm trễ thời gian hơn ngàn năm, thật sự là hắn không có nghĩ tới.

Nhưng cũng không có cách nào khác, đây không phải là kế hoạch của hắn, thuộc về cơ duyên bất ngờ.

"May mắn, thu hoạch cũng rất dồi dào, càng hiếm thấy hơn là, còn có được truyền thừa của một vị Đạo Tôn nữa."

Khóe miệng Phong Vân mỉm cười, tâm tình rất không tệ.

Ai có thể tưởng tượng được, ở góc ngách vắng vẻ này, thế mà lại có giấu truyền thừa của Đạo Tôn cơ chứ!

"Thật sự là đã nhặt được đại tiện nghi rồi." Phong Vân cũng phải cười trộm.

Bất quá cái này cùng thiên phú của bản thân hắn cũng có quan hệ, bằng không mà nói, đổi lại là Đồ Liệt, thì căn bản không có khả năng đạt được bảo tàng, thậm chí cả mạng cũng phải bù vào nơi đó.

Cho nên nói, cơ duyên cùng thực lực đều quan trọng, thiếu một thứ cũng không được.

"Trở về thôi."

Lập tức, thân hình Phong Vân lóe lên, thuận di rời đi.

...

Khi Phong Vân trở lại cương vực Nhân tộc ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, liền phát hiện Hằng Vũ Chí Tôn cũng ở đây.

Lúc này hắn đang cùng Ngũ Hành Chúa Tể, không, hiện tại hắn phải gọi là Ngũ Hành Chí Tôn rồi, và một đồng lớn Chúa Tể, không chỉ là Nhân tộc, còn có những tộc khác nữa, như là Long tộc, Tinh Thần tộc.

Còn có Bắc Cương Liên Minh và nhiều thế lực khác.

"Nha, đều đã tới rồi."

Phong Vân một bước phóng ra, trực tiếp tiến vào bên trong vị diện điện đường chí cao.

Hắn vừa xuất hiện, chỉ một thoáng, tất cả Chúa Tể, thậm chí là Hằng Vũ Chí Tôn, cũng lập tức đứng dậy, cùng nhau hướng về phía Phong Vân hành lễ.

Trong đó, Long tộc Nhung Chiến cũng thành linh ở đây.

Trải qua những năm này tu luyện, hắn rốt cục cũng đột phá, đạt tới Chúa Tể cấp, cùng thiên tài trong thời đại này, có thành tích rất tốt.

Nhưng mà, Nhung Chiến lại không có chút cảm xúc vui vẻ nào cả.

Bởi vì, hắn biết rõ, nếu như thành tích của mình gọi là rất tốt, là thiên tài, thì ở trước mặt vị kia, cũng nhỏ bé yếu ớt như là đom đóm vậy!

Lúc này.

Nhung Chiến nhìn thân ảnh thon dài cách đó không xa, khuôn mặt vẫn là cái khuôn mặt kia, nhưng toàn thân trên dưới phát ra khí tức, lại cho hắn một loại cảm giác mêh mông không lường được.

Cho dù hắn bây giờ là Chúa Tể đi nữa, nhưng đối mặt với Phong Vân, vẫn sinh ra một loại cảm giác như mình là sâu kiến vậy.

Mà lúc này, Phong Vân cũng chú ý tới Nhung Chiến, không khỏi mở miệng nói: "Nhung huynh, từ biệt nhiều năm, đã thành tựu Chí Tôn rồi, chúc mừng, chúc mừng."

Nhung Chiến tranh thủ thời gian đứng lên, một bộ dáng thẹn không dám nhận.

Phong Vân thấy thế, cũng không nói gì nữa, hắn một mình đi vào chỗ ngồi trên nhất ngồi xuống, đây là chỗ ngồi của hắn, các cao tầng Nhân tộc vẫn một mực lưu lại vì hắn. _

Chương 959: Ưc vạn tộc đàn đều thần phục!

Chương 959: Ưc vạn tộc đàn đều thần phục!

Phong Vân ngồi trên vị trí cao nhất, liếc nhìn qua các Chúa Tể Dị tộc trong điện, chậm rãi mở miệng nói: "Chư vị, không biết các ngươi đi tới Nhân tộc điện đường này của ta là có chuyện gì?"

Các Chúa Tể Dị tộc ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng, vẫn là Long tộc tộc trưởng Nhung Liệt đi lên phía trước ôm quyền nói: "Phong Vân đại nhân, nghe nói Ngũ Hành Chúa Tể là do ngài trợ giúp mà đạt tới thành tựu Chí Tôn?"

Thời gian hẩn tu hành vượt xa Phong Vân, nhưng giờ phút này, lại dùng tư thái của hậu bối mà đối mặt với Phong Vân, khiêm tốn không thôi.

"Đúng vậy." Phong Vân gật gật đầu.

Lời này vừa ra, tìm được chứng minh, lập tức nhắc lên gợn sóng trong lòng các Chúa Tể Dị tộc.

Bọn họ đều tỏ ra chấn kinh, có thể giúp Ngũ Hành Chúa Tể trở thành Chí Tôn, hơn nữa còn là 'Hỗn Độn Chí Tôn' trong truyền thuyết, cái này cần phải có thủ đoạn thông thiên đến mức nào.

Một bên khác Hằng Vũ Chí Tôn lại chẳng suy nghĩ gì thêm.

Phong Vân ngay cả bán Đạo Quân đều có thể đánh bại dễ dàng, tu vi tất nhiên sớm đã vượt xa Chí Tôn, có được thủ đoạn này, không thể bình thường hơn.

Điều mà hắn hiện tại quan tâm, chính là Phong Vân đến cùng đã đạt tới tầng thứ nào, có phải là cảnh giới trong truyền thuyết kia hay không!

Mỗi lần nghĩ đến đây, Hằng Vũ Chí Tôn liền cảm giác mình từ thân thể đến linh hồn, đều đang run rẩy, nếu như là thật, vậy cũng quá mức khủng bố!

Hắn sợ lấy tâm cảnh của chính mình, tiếp nhận không nổi sự thật kinh người như vậy!

Lúc này.

Phong Vân bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta nghĩ, các người chắc sẽ không vượt qua đường xa vạn dặm để đi vào Nhân tộc điện đường này, mà chỉ để hỏi ta loại vấn đề này thôi chứ."

"Các người cũng muốn ta giúp đỡ các người trở thành Hồn Độn Chí Tôn ư."

Bắc Cương Liên Minh minh chủ đi ra, cung kính nói: "Chúng ta nào dám làm phiền Phong Vân đại nhân ngài ra tay, chỉ có điều, chúng ta chỉ hi vọng Phong Vân đại nhân chỉ ra cho chúng ta một con đường sáng."

Minh chủ vừa nói ra lời này cũng nói lên tiếng lòng của các vị cường giả xuất hiện ở nơi đây.

Phải nói, là tiếng lòng của toàn bộ các Chúa Tể trong Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Nhưng do toàn bộ vũ trụ này có hạn chế, bọn họ chỉ có thể tu đến Chúa Tể cảnh, lại hướng lên, căn bản không có đường đi.

Không giống với Trung Thiên Vũ Trụ, Đại Thiên Vũ Trụ, thiên địa hoàn cảnh tốt cực kì, cường giả cũng nhiều, muốn tu đến Chí Tôn cảnh, căn bản không có vấn đề gì.

Trung Thiên Vũ Trụ khả năng còn có chút khó, nhưng ở Đại Thiên Vũ Trụ, vậy thì thật sự là không quá khó khăn, chỉ cần thiên phú đủ cao, cơ bản đều có thể đạt tới.

Cho nên, đối với các Chúa Tể trong Tiểu Thiên Vũ Trụ, con đường phía trước cơ hồ không nhìn thấy hi vọng, chỉ có thể từng ngày từng ngày sống uổng.

Mặc dù tuổi thọ không có hạn chế, nhưng đồng thời cũng mất đi mọi mục tiêu về tương lai, chết lặng mà sống.

Con đường tu hành đáng sợ nhất không phải là đường có bao nhiêu khó đi, mà là căn bản không có đường đi.

Đường khó đi nhưng ít ra còn có mục tiêu phấn đấu, mà nếu đã không có đường, vậy thật sự là một chút hi vọng đều không có.

...

Sau khi nói xong, chỉ thấy Bắc Cương Liên Minh minh chủ lập tức quỳ xuống tại chỗ.

Hắn vừa quỳ xuống, các Chúa Tể Di tộc ở đây, cũng đều cùng nhau quỳ xuống.

Cảnh tượng này làm cho người khác nhìn mà chân động không thôi.

Các Chúa Tể Dị tộc này, ai mà không phải lão tổ của một tộc, hoặc là thủ lĩnh của thế lực lớn nào đó, thống lĩnh ức vạn tộc đàn, không nói gì khác, tối thiểu tại Tiểu Thiên Vũ Trụ này, đều là tồn tại có thể hô phong hoán vũ.

Bây giờ, vì hi vọng trên con đường phía trước, vậy mà lại quỳ lạy trước Phong Vân.

Có thể thấy được, bọn họ có bao nhiêu khát vọng với con đường phía trước.

Phong Vân nhẹ nhàng nâng tay, một giây sau, các Chúa Tể Dị tộc ở đây đều không tự chủ được mà đứng lên.

"Không cần như vậy, cho dù các người không đến, ta cũng sẽ mở ra con đường Chúa Tể trong Tiểu Thiên Vũ Trụ, đây vốn chính là mục đích mà ta trở về đây."

Phong Vân mở miệng nói: "Có điều, ta cũng không phải là làm miễn phí, các người nhất định phải quy về dưới trướng Nhân tộc, hơn nữa phải dùng linh hồn lập lời thề, vĩnh viễn không được làm tổn thương Nhân tộc, nếu không, tất sẽ hồn phi phách tán."

Mặc dù Phong Vân trở về đây là vì muốn phát triển Tiểu Thiên Vũ Trụ, nhưng điều hắn để ý, chỉ có Nhân tộc mà thôi, ức vạn tộc đàn khác, nếu muốn tiếp tục phát triển, chỉ có thể gia nhập Nhân tộc, thành thế lực dưới trướng Nhân tộc.

"Chúng ta nguyện ý!"

Các Chúa Tể Dị tộc không cân nhắc quá lâu, lập tức đồng ý.

Đây vốn chính là chiều hướng phát triển tất yếu, kẻ yếu đi theo cường giả, thiên kinh địa nghĩa.

Về phần làm tổn thương Nhân tộc, cho bọn hấn một vụn lá gan cũng không dám, đó không phải là tự mình muốn chết sao!

Lập tức, các Chúa Tể Dị tộc này từng người bắt đầu lấy linh hồn lập lời thề, vĩnh viễn đều sẽ không tổn thương Nhân tộc.

Sau khi làm xong, Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, lập tức, đại lượng hào quang từ bàn tay hấn bay đi, trong nháy mắt dung nhập vào trong mi tâm tất cả các Dị tộc Chúa Tể ở đây.

"Những thứ này đều là công pháp cùng võ kỹ để đi tới tầng thứ cao hơn, các người theo đó mà tu hành là được. . ."

Phong Vân chỉ ban cho những Chúa Tể Dị tộc này công pháp tu hành cùng võ kỹ, về phần tài nguyên, đó là lưu cho Nhân tộc, tự nhiên không có khả năng chia cho những Dị tộc này.

Hấn muốn bảo lãnh Nhân tộc cường thịnh trước, sau đó mới có thể nói tới cái khác.

Dù vậy, những Chúa Tể Dị tộc kia cả đám đều kích động không thôi, giống như vừa đạt được tuyệt thế trân bảo vậy, toàn thân đều run rẩy không ngừng.

Vì sao trong Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới, Chí Tôn rất khó đạt tới? Trừ hoàn cảnh hạn chế, còn có một nhân tố trọng yếu, chính là thiếu thôn phương pháp tu hành, đây là lí do trí mạng nhất.

Mà thứ Phong Vân cho bọn hấn, chính là một chút pháp môn từ Càn Nguyên Tông mang ra.

Càn Nguyên Tông nằm trong Đại Thiên Vũ Trụ, bao nhiêu cái Tiểu Thiên Vũ Trụ cũng không thể so sánh với nó, tùy tiện lấy ra một môn công pháp võ kỹ bên trong đó, đối với Tiểu Thiên Vũ Trụ mà nói đều là bảo vật vô giá.

Sau đó, Phong Vân nhẹ nhàng khoát tay, khiến các Chúa Tể Dị tộc này đều lui ra, bắt đầu chuẩn bị các công việc để gia nhập vào dưới trướng Nhân tộc.

...

Đợi những Dị tộc Chúa Tể này rời đi, Hằng Vũ Chí Tôn mới mở miệng nói: "Phong Vân, ngươi, ngươi đến cùng đạt tới cấp độ nào rồi?"

Lời này vừa ra, các Nhân tộc Chúa Tể ở đây, bao quát Ngũ Hành Chí Tôn, đều hiếu kỳ vô cùng, từng người đều vểnh tai nghe.

Phong Vân nhìn cả đám người hiếu kỳ vô cùng, nhẹ nhàng cười cười, chỉ phun ra một câu, "Bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong."

Ồi giời ——! !

Các Chúa Tể Nhân tộc ở đây đều lộ ra vẻ cực độ kinh hãi.

Bọn họ đều từng nhìn qua các thư tịch mà Phong Vân lưu lại trong Tàng Thư, tự nhiên sẽ hiểu cảnh giới phía trên Chúa Tể, trừ Chí Tôn, còn có bán Đạo Quân, Đạo Quân.

Tự nhiên cũng biết được, bán Đạo Quân cứu trọng thiên đỉnh phong là khái niệm gì.

Về phần Hằng Vũ Chí Tôn, mặc dù cũng thấy kinh ngạc một chút, nhưng ở sâu trong nội tâm vẫn là thờ phào một ngụm khí.

Không phải Đạo Quân là tốt rồi, không phải Đạo Quân là tốt rồi.

Nếu như Phong Vân nói mình đã là Đạo Quân, hẳn khả năng sẽ bị dọa đến mức nhảy dựng tại chỗ.

Nhưng mà, Hằng Vũ Chí Tôn lại không biết, Phong Vân mặc dù không phải Đạo Quân, nhưng lại đã từng giết qua Đạo Quân rồi.

Nếu như hắn biết, khả năng cũng không chỉ đơn giản là nhảy dựng lên như vậy, có khi lại ngất đi tại chỗ cũng không chừng!

Chương 960: Thời đại nhân vật chính!

Chương 960: Thời đại nhân vật chính!

Chủ nhân của Nhân tộc Phong Vân, tu vi là bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong. Tin tức này không biết là ai để lộ ra, lập tức truyền ra khắp ức vạn tộc đàn.

Lần này, hoàn toàn chính là một hòn đá kích thích ức vạn tầng sóng, vô số tu giả đều bị kinh hãi, nhất là các Chúa Tể Dị tộc.

Trước đây không lâu Phong Vân mới ban cho bọn họ phương pháp tu hành, bên trong ghi chép kỹ càng cảnh giới phía trên Chúa Tể.

Vốn dĩ theo bọn hắn nghĩ, Phong Vân xem chừng cao nhất cũng chỉ là Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn.

Nhưng mà, bây giờ tin tức lộ ra, lại là bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong!

Cái này nào chỉ kém xa vạn dặm!

"Khó trách số pháp môn mà hắn tiện tay ban thưởng đều cao thâm khó lường như vậy, hóa ra hắn sớm đã đạt tới tầng thứ này!"

"Hầy, tài năng kinh thiên động địa như vậy, vì sao không phải sinh ra từ tộc đàn chúng ta chứ!"

"Nhân tộc không biết có phải là đời trước đã góp nhặt hết phúc lợi hay không, vậy mà có thể sinh ra thiên tài ngút trời đến vậy, thật sự làm ta cực kỳ hâm mộ!"

"Nhanh thu thập cho xong, rồi dẫn đầu các tộc nhân đi đầu nhập vào Nhân tộc, đi theo sau vị này mà lăn lộn, tiền đồ tất sẽ bừng sáng thôi."

"Nói chuẩn đây. . ."

. . .

Long tộc lãnh địa.

Nhung Chiến biết được tin tức này, đứng trước cung điện, ngóng nhìn về phương hướng Nhân tộc, cảm khái nói: "Có vài tồn tại, nhất định sẽ trở thành nhân vật chính của thời đại, Phong Vân, chính là một trong những nhân vật chính đó."

"Mà ta, coi như cho ta tài nguyên tương đương, công pháp tương đương, cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng hấn mà thôi, xa xa không đuổi kịp."

"Làm không được nhân vật chính, làm nhân vật phụ cho hấn cũng tốt rồi, vũ trụ Hỗn Độn lớn như vậy, thiên kiêu nhiều như mưa, không cần thiết phải nản lòng thoái chí, nếu không, sẽ vĩnh viễn dậm chân tại chỗ."

Một giọng nói truyền đến, Nhung Liệt đi ra, nhìn nhi tử mình mà nói.

"Phụ thân nói đúng, ta cần gì so sánh với bọn hấn chứ, chỉ cần không ngừng vượt qua cực hạn của chính mình là được."

Nhung Chiến gật gật đầu, nhanh chóng thu thập lại tâm tình.

"Người có giác ngộ này là rất tốt, nhanh đi thu thập đi, chúng ta đưa cả tộc di chuyển đến Nhân tộc cương vực thôi."

"Vâng."

...

Một bên khác.

Phong Vân xử lý xong rất nhiều công việc, sau đó trở lại Phong gia trên địa cầu, tiếp tục ở lại làm bạn cùng Tiểu Lan tử cùng viện trưởng.

Kỳ thật lúc trước hắn trở về, cũng đã trở lại Phong gia trên địa cầu, chỉ là về sau bởi vì cảm ứng được nhóm người Đồ Liệt tới gần, cho nên mới lại thuận di ra ngoài.

Tiếp theo, chính là đi tìm di tích của cổ tu hành giả, trì hoãn thời gian ngàn năm.

Địa cầu, Phong gia Thánh Địa, trong sân biệt thự.

Phong Vân ngồi trên ghế dựa, Phong Tiểu Lan thì tựa vào trong ngực hắn, nàng lẳng lặng nghe Phong Vân kể lại chuyện những năm qua hắn ra ngoài lịch luyện mạo hiểm.

Phong Tiểu Lan nghe rất chân thành, khi thì kinh hô, khi thì cười to, khi thì lo lắng. Phảng phất như chính nàng đã hoàn toàn đi vào trong đó.

". . . Cứ như vậy, về sau ta rời khỏi Càn Nguyên Tông, trở lại Tiểu Thiên Vũ Trụ, dốc lòng muốn Nhân tộc phát triển lên. . ."

Trên ghế dài, Phong Vân kể xong chuyện chính mình những năm qua đã làm.

Phong Tiểu Lan đầy mặt mong mỏi, sau đó sắc mặt nàng lại ảm đạm, "Đáng tiếc, thực lực của ta quá thấp, không cách nào cùng ngươi đi ra ngoài mạo hiểm."

Mặc cho những năm gần đây Phong Tiểu Lan liều mạng tu hành, cố gắng đến mức không thể lại cố gắng thêm, nhưng nàng cuối cùng cũng chỉ là một nhân loại, tiềm năng chỉ đến vậy.

Có một số việc, không phải dựa vào cố gắng là có thể đền bù.

Nếu như chỉ cần cố gắng là có thể đạt tới mục tiêu, vậy sao còn muốn thiên tài gì chứ.

"Yên tâm, có ta ở đây."

Phong Vân đã sớm tính tới điểm này, cho nên từ khi hấn ra khỏi Càn Nguyên Tông, cũng đã mang theo không ít đan dược giúp tăng lên tiềm năng cực hạn, đủ để cho Phong Tiểu Lan đánh vỡ cực hạn, trở thành Chúa Tể.

Lúc này, hấn vừa động ý niệm, lập tức trên tay hấn xuất hiện một hộp gấm.

Mở ra sau đó, một mùi hương cực kỳ nồng đậm thảo nhiên mà tỏa ra, xen lẫn đan lại thành sợi mây bảy màu rực rỡ, chói lọi vô cùng.

Bên cạnh Phong Tiểu Lan chỉ ngửi một hơi, cũng cảm giác toàn thân lỗ chân lông đều mở ra, có một loại cảm giác như muốn thăng hoa.

"Đây là Chí Tôn cấp đan dược, viên màu trắng này tên là Càn Đan, viên màu đen này tên là Khôn Đan, hợp lại chính là Càn Khôn Đan, nếu như chỉ ăn một viên, chỉ có hiệu quả tăng cường."

"Nhưng nếu như cùng lúc ăn cả hai, liền có thể tăng cường thiên phú, đánh vỡ cực hạn."

Phong Vân nhẹ nhàng giải thích: "Đến, ta hộ pháp cho ngươi, Tiểu Lan tử ngươi ăn vào đi."

"Không được, thứ này rất trân quý, Chí Tôn cấp đan dược, Tiểu Vân tự ngươi giữ đi." Phong Tiểu Lan nghe là Chí Tôn cấp đan dược, vô ý thức liền cự tuyệt.

"Yên tâm, loại vật này ta có rất nhiều, ngươi cũng đừng quên, ta dù gì cũng là phó tông chủ Càn Nguyên Tông, tài nguyên của toàn bộ Đại Thiên Vũ Trụ ta đều có thể điều động, hơn nữa ta còn đạt được số tài nguyên trong di sản kếch xù mà Kim Dương Đao Hoàng lưu lại nữa. Ngươi không cần lo lắng."

Cuối cùng, Phong Vân nói hết lời, Phong Tiểu Lan rốt cục cũng ăn Càn Khôn Đan này.

Trong chốc lát, nàng liền bị một đen một trắng hai vệt quang mang bao phủ, giống như đã rơi vào 'Thái Cực Âm Dương'.

Phong Vân nhẹ nhàng lộ ra một ngón tay, đặt lên mi tâm Phong Tiểu Lan, trợ giúp nàng luyện hóa hai viên đan dược này.

Không bao lâu sau, dược lực hoàn toàn tan ra, không ngừng cải tạo thiên phú của Phong Tiểu Lan, có một loại cảm giác như thể phá rồi lại lập.

"Thời gian mấy năm hẳn cũng đủ. . ."

Vốn dĩ lấy thực lực của Phong Tiểu Lan muốn hoàn toàn tiêu hóa hai viên đan dược này, ít nhất phải tốn mấy kỷ nguyên, bây giờ có Phong Vân xuất thủ trợ trợ, thời gian mấy năm đã đủ.

Phong Vân nhìn Phong Tiểu Lan đã rơi vào trạng thái ngủ say, lập tức dời ánh mắt, nhìn về phía thiên khung.

Ánh mắt nhìn liền trời đất, lập tức liền nhìn thấy cảnh tượng sâu trong vũ trụ.

"Toàn bộ Tiểu Thiên Vũ Trụ muốn phát triển, nhưng hoàn cảnh nơi này hạn chế quá lớn."

Bây giờ Tiểu Thiên Vũ Trụ này, một giọt máu của Phong Vân rơi xuống cũng có thể phá hủy, có thể nghĩ, vũ trụ này yếu ớt ra sao.

Căn bản không có khả năng có hai Chí Tôn trở lên cùng xuất hiện.

"Phải nghĩ cách để Tiểu Thiên Vũ Trụ tiến hóa mới được. . ."

Muốn làm được điều này, Phong Vân nhất định phải tìm kiếm Tiểu Thiên Vũ Trụ mới, hoặc là Trung Thiên Vũ Trụ mới đến để dung hợp, từ đó tăng cường đẳng cấp của vũ trụ.

Mà muốn tìm ra Tiểu Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ vừa mới sinh ra, hiển nhiên không phải dễ dàng như vậy.

"Việc này, chỉ có thể để cho mạng lưới tình báo của Càn Nguyên Tông ra tay xử lý giúp."

Phong Vân lâm bầm.

Kỳ thật còn có một con đường, đó chính là để các tu giả trong Tiểu Thiên Vũ Trụ, đều chuyển vào Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Nhưng các cao tầng Nhân tộc đều cự tuyệt, nơi này là quê nhà của bọn họ, sao có thể vứt bỏ.

Kỳ thật Phong Vân cũng không phải rất muốn làm như vậy, nơi này cũng là quê hương của hắn, Địa Cầu, hệ ngân hà, Thái Dương Hệ, những nơi này đối với hắn mà nói, đều là vô cùng quen thuộc.

Nếu như có thể, hấn cũng muốn đem tất cả các nơi này cũng đều phát triển lên.

Một ngày nào đó, để bọn chúng cũng vang danh khắp vô tận hỗn độn!

Chương 961: Chuyển vũ trụ thế giới đến cho ta

Chương 961: Chuyển vũ trụ thế giới đến cho ta

“Minh phải hộ đạo cho Tiểu Lan tử, căn bản không đi được, xem ra chỉ có thể phân một sợi ý thức ra ngoài.”

Phong Vân vốn định tự mình đến Càn Nguyên Tông, nhưng bây giờ, hẳn chỉ có thể phân ra một sợi ý thức, đến thế giới giả lập của Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, giao việc này cho điện tình báo.

“Minh nhớ mạng lưới giả lập ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chỉ bao trùm Trung Thiên Vũ Trụ, còn ở Tiểu Thiên Vũ Trụ không có tín hiệu.” Phong Vân lầm bầm.

Không có cách nào, có quá nhiều Tiểu Thiên Vũ Trụ, hơn nữa đều ở chỗ vắng vẻ, không giống Trung Thiên Vũ Trụ, có thể vây quanh Đại Thiên Vũ Trụ.

“Chỉ có thể đến Thanh Giác Trung Thiên Vũ Trụ vào thế giới giả lập.”

Phong Vân lắc đầu, lúc này, mi tâm hắn phát sáng, một sợi quang huy vô hình bay ra, phá vỡ bích chương vũ trụ, biến mất bên trong hỗn độn mênh mông.

Dựa vào thiên phú linh hồn cấp Đạo Quân của hắn bây giờ, dù là một sợi linh hồn ý thức, vô tận hỗn độn cũng không thể gây trở ngại, hơn nữa,

bởi vì là lực lượng linh hồn, nên tốc độ vô cùng nhanh.

Chỉ cần một tuần lễ đã vượt qua vô số năm ánh sáng, đi vào Thanh Giác Trung Thiên Vũ Trụ.

Đến Trung Thiên Vũ Trụ, sợi linh hồn ý thức này đã tự động kết nối với mạng lưới giả lập, sau đó trực tiếp chuyển đến Càn Nguyên Tông.

...

Trong vũ trụ thế giới giả lập, Càn Nguyên Tông.

Bên cạnh đại điện tông chủ, có ba tòa cung điện hoa lệ đường hoàng lẳng lẳng đứng yên.

Hai cái trước là của Mang Nhai và Khố Lạc, còn cái thứ ba, chính là của Phong Vân.

Lúc này, bên trong cung điện thứ ba, một đạo quang mang lấp lóe, thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở đây.

“Nơi này chính là cung điện trong thế giới giả lập của mình sao? Rất đặc biệt.”

Phong Vân đứng trong cung điện, nhìn bốn phía, ca ngợi nói.

Mặc dù tông chủ Càn Nguyên Tông nói với hắn, trong thế giới giả lập cũng xây dựng cung điện cho hắn, nhưng hắn vẫn không đi xem.

Bây giờ, sau khi kết nối, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

Hắn lập tức đi ra ngoài cung điện, định đến điện tình báo.

“Hả? Phong Vân, người trở về rồi?”

Hắn vừa đi ra bên ngoài, bỗng nhiên một giọng nói truyền đến.

Phong Vân nhìn theo giọng nói, chỉ thấy phó tông chủ Mang Nhai và Khố Lạc đang uống rượu luận đạo dưới Thần Trụ cách đó không xa.

Hắn lập tức đi đến, cười khẽ nói: “Hai vị thật có nhã hứng.”

“Haiz, kiếp nạn đã qua, tâm trạng vẫn luôn khẩn trương của chúng ta cũng buông lỏng, bây giờ không có chuyện gì, mỗi ngày chỉ có thể uống rượu, tâm sự như vậy thôi.”

Khố Lạc cười, nâng chén rượu lên, mời hắn: “Muốn uống một chén không, đây chính là Thần Tửu mà tông chủ ban cho ta, bình thường không có uống đâu.”

“Không cần, ta trở về có chút chuyện muốn làm.”

Phong Vân lắc đầu, sau đó, hắn nói chuyện mình trở về tìm điện tình báo, để bọn họ tìm kiếm Tiểu Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ mới sinh ra hoặc bị vứt bỏ cho hai vị phó tông chủ nghe.

Sau khi hai vị tông chủ nghe xong, hơi kinh ngạc nói: “Phong Vân, ngươi muốn Tiểu Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ này làm gì?”

“Thực không dám giấu diếm, ta muốn quê hương ta tấn thăng.” Phong Vân thành thật nói.

“Thì ra là thế.” Mang Nhai gật đầu, lập tức nói: “Phong Vân, ngươi không cần đi tìm điện tình báo, Tiểu Thiên Vũ Trụ và Trung Thiên Vũ Trụ mới sinh ra thì rất khó tìm, nhưng nếu là loại vứt bỏ, thì có rất nhiều.”

“Không sai, ngươi quên à? Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ.” Khố Lạc ở bên cạnh cũng nói.

Phong Vân nghe xong, bưng tỉnh đại ngộ, cười cười.

Xem ra hần tu hành đến ngốc rồi, căn bản không cần tìm điện tình báo ra tay, bởi vì, nơi này đã có sẵn!

Theo Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ đình trệ, Hắc Thiên Ma Quân và Âm Diệu Ma Quân người chạy trốn, kẻ bị diệt, thì Ma tộc trong Tiểu Thiên Vũ Trụ dưới trướng Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ đã bị tiêu diệt gần như không còn.

Bây giờ, những Tiểu Thiên Vũ Trụ kia không phải bị vứt bỏ sao?

Sau đó, Phong Vân cáo biệt hai vị phó tông chủ, đêm Hậu Cần Điện.

Nơi này xử lý tất cả các chuyện của Càn Nguyên Tông.

Sau khi hần đêm đây, mấy vị chấp sự nội môn đang ở bên trong xử lý công chuyện, tu vi đều là Hỗn Động Truyền Kỳ Chí Tôn đỉnh phong đến bán Đạo Quân tam trọng thiên.

Đám chấp sự nội môn này nhìn thấy Phong Vân đều đứng dậy, thân thể thẳng tắp, ánh mắt mang theo tia cuồng nhiệt, cung kính nói:

“Bái kiến Phong phó tông chủ!”

Bây giờ, Phong Vân và tông chủ Càn Nguyên Tông là chúa cứu thế của toàn dân, trong lòng tất cả các tu giả ở Càn Nguyên Tông đều vô cùng kính ngưỡng và sùng bái Phong Vân.

“Không cần đa lễ, lần này ta đến muốn các ngươi giúp ta làm một chuyện.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

“Phong phó tông chủ cứ phân phó! Cho dù chúng ta phải xông pha khói lửa cũng không từ!”

“Không khoa trương như vậy, muốn nhờ các người giúp ta vận chuyển vài Tiểu Thiên Vũ Trụ bị vớt bỏ trong Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ đến nơi được chỉ định.” Phong Vân mở miệng nói.

“Hiểu rồi! Không biết Phong phó tông chủ cần bao nhiêu Tiểu Thiên Vũ Trụ.”

Mặc dù không biết Phong Vân cần những Tiểu Thiên Vũ Trụ bị vớt bỏ này làm gì, nhưng bọn họ cũng không hỏi nhiều, nghe lệnh làm việc là được.

“Mười mấy cái.”

Phong Vân suy nghĩ một chút, rồi nói: “Địa điểm ta lưu lại trong ngọc giản này, lúc các người đến, gọi ta là được.”

Nói xong, hấn cong tay búng ra, một cái ngọc giản nhanh chóng được hình thành, bay đến trước mặt các chấp sự.

“Được rồi, cứ như vậy, vất vả các người.”

Phong Vân lập tức quay người rời đi.

Những tên chấp sự nội môn kia không dám thất lễ, nhao nhao hành lễ.

Đội Phong Vân biến nhất không thấy gì nữa, chấp sự trưởng đã nói ngay: “Buông mọi chuyện trong tay xuống, chuyên môn làm chuyện này cho ta, lần đầu tiên Phong phó tông chủ phân phó Hậu Cần Điện chúng ta làm việc, nhất định phải hoàn thành tốt với tốc độ nhanh nhất, biết không?”

“Biết!”

...

Bên này, sau khi Phong Vân đi ra, định logout tại chỗ, bỗng nhiên, một giọng nói vang lên trong đầu hắn.

“Sao trở về cũng không nói với ta một tiếng?”

Phong Vân cũng không suy nghĩ gì nữa. Trong đầu đáp lại: “Chỉ là một tia linh hồn ý thức trở về mà thôi, bàn chuyện nhỏ, chân thân vẫn ở Tiểu Thiên Vũ Trụ.”

Giọng nói của tông chủ Càn Nguyên Tông lại tiếp tục vang lên: “Lúc nào rời đi?”

“Xử lý tốt chuyện ở Tiểu Thiên Vũ Trụ sẽ rời đi, người thì sao?”

“Nhanh thôi, chờ Mang Nhai và Khô Lạc luyện hóa ấn ký của Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ, tấn thăng Đạo Quân, ta cũng sẽ xông xáo đến vô tận hỗn độn.” Tông chủ Càn Nguyên Tông đáp.

Hai vị phó tông chủ Mang Nhai và Khô Lạc, nếu chỉ dựa vào tu hành của mình, muốn đạt đến Đạo Quân, thật sự muôn vàn khó khăn.

Chỉ có thể chọn luyện hóa ấn ký vũ trụ, thành “Vũ trụ Đạo Quân”.

“Ừm, như vậy cũng không tốn nhiều thời gian.”

Phong Vân vẫn luôn cho rằng tông chủ Càn Nguyên Tông cứ ở Đại Thiên Vũ Trụ thật sự lãng phí tài năng, nếu đến vô tận hỗn độn, tất nhiên sẽ hào quang rực rỡ.

Chương 962: Tập thể Chúa Tể đều thăng hoa!

Chương 962: Tập thể Chúa Tể đều thăng hoa!

Sau khi nói chuyện phiếm với tông chủ Càn Nguyên Tông một lát, Phong Vân liền logout.

Mà sợi linh hồn ý thức này của hắn cũng nhanh chóng rời Thanh Giác Trung Thiên Vũ Trụ, đi về phía Tiểu Thiên Vũ Trụ.

...

Địa cầu, tổ trạch Phong gia.

Trong sân, sợi linh hồn ý thức này của Phong Vân trải qua bảy ngày đã thành công trở lại.

Trong nháy mắt, Phong Vân cũng thấy rõ chuyện xảy ra ở Càn Nguyên Tông, điều này khiến hắn có chút vui vẻ.

Vốn dĩ tưởng vấn đề của Tiểu Thiên Vũ Trụ khó giải quyết, bây giờ lại nhẹ nhàng như vậy.

“Tiếp theo, chờ bọn họ đưa ‘hàng’ đến là được.” Trong lòng Phong Vân thâm nghĩ.

‘Hàng’ người khác đưa đến đều là tài nguyên bảo vật gì đó, còn Phong Vân, lại là đưa ‘Vũ trụ’.

Hơn nữa, còn là đưa đến cửa!

Đây là chuyện có một không hai!

...

Cứ như vậy, mười năm trôi qua.

Một ngày này.

Trong sân tổ trạch của Phong gia.

Ngũ Hành Chí Tôn dẫn theo Lôì Đình Chúa Tể, Hắc Âm Chúa Tể và mấy vị Chúa Tể nhân tộc khác đến.

Lúc này Phong Vân đang ngồi trước bàn uống rượu, những năm này, hắn vừa quét hình chiếu, vừa làm hộ pháp cho Tiểu Lan tử, thời gian trôi qua coi như hài lòng.

Thấy đám người Ngũ Hành Chí Tôn đến, Phong Vân vẫy tay: “Tới ngồi đi.”

Đám người Ngũ Hành Chí Tôn lập tức ngồi quanh bàn, trong đó, Bạo Phong Chúa Tể nhìn rượu trên bàn, nhin không được nói: “Rượu này gửi rất thơm!”

“Thích thì tự mình rót đi, ta còn có rất nhiều.”

Phong Vân uống một ngụm: “Đây là rượu do Đạo Quân chính tay ủ chế.”

Nghe nói như thế, Bạo Phong Chúa Tể đang đưa tay ra bỗng nhiên toàn thân chấn động, trên mặt lộ ra vẻ chấn kinh: “Đạo, Đạo Quân chính tay ủ chế?”

Đám cao tầng bên cạnh, bao gồm Ngũ Hành Chí Tôn, sắc mặt cũng đều thay đổi, nhao nhao nhìn chăm chăm bình rượu, đầu tiên là chấn động, sau đó, ánh mắt dần trở nên nóng bỏng!

Đạo Quân là cấp độ nào chứ?

Đối với bọn họ, Đạo Quân giống như mặt trời chiếu sáng phạm nhân, chỉ có thể nhìn mà mơ tưởng, ngưỡng vọng, không cách nào chạm đến.

Bây giờ, Thần tử do chính tay Đạo Quân ủ chế đang ở trước mắt, trái tim bọn họ đập thành thịch!

“Đạo, Đạo Quân ủ chế, ta uống, có nổ tung không?” Bạo Phong Chúa Tể thận trọng hỏi.

“Có.” Phong Vân thật thà gật đầu.

Lúc này, thân thể Bạo Phong Chúa Tể run lên, suýt nữa đã ném cái chén trong tay ra.

“Không đùa người nữa, ta đã lấy lực lượng cuồng bạo bên trong ra rồi, tu vi nào cũng có thể uống.”

Phong Vân khẽ ngoắc tay, bầu rượu kia lập tức bay lên, rót cho mỗi vị cao tầng nhân tộc một ly.

“Uống đi.”

Lúc này, đám người Ngũ Hành Chí Tôn cũng không nhịn được nữa, bung ly rượu lên uống một ngụm.

Trong đó, sau khi Bạo Phong Chúa Tể uống hết một ly, còm liếm chén, Phong Vân nhìn thấy không còn gì để nói.

Sau khi uống xong một ly Thần Tửu, đám cao tăng Nhân tộc đều lâm vào trạng thái rất kỳ diệu, không thể tự kiềm chế được.

Không biết qua bao lâu, sau khi tĩnh hồn lại, bọn họ phát hiện bản thân đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Không chỉ thân thể, mà linh hồn, thiên phú cũng thăng hóa, có thể nói là toàn diện đều thăng cấp!

“Ta cảm giác, Chí Tôn cảnh cách ta không quá xa xôi nữa.”

Lôi Đình Chú Tể cảm nhận một chút, rồi lẩm bẩm nói.

Những vị Chúa Tể còn lại cũng có biểu lộ như vậy.

Lúc này, Bạo Phong Chúa Tể đã rót thêm một ly uống hết, kết quả lại không có cảm giác gì, không khỏi kỳ quái.

“Thần Tửu này, mỗi người chỉ uống một ly là được, uống nhiều cũng không có hiệu quả.” Giọng nói của Phong Vân truyền đến.

“Đáng tiếc quá, ta còn định uống đến lúc đột phá.” Bạo Phong Chúa Tể thảm nói, Phong Vân nghe vậy đầu chảy hắc tuyến.

Đúng lúc này, sắc mặt Phong Vân khẽ động, lập tức đứng lên.

“Sao vậy?” Ngũ Hành Chí Tôn hỏi.

“Đi ra ngoài lấy đồ.”

“Đồ gì thế?” Hắc Ám Chúa Tể hiếu kỳ nói.

“Vũ trụ.”

Sau khi nói xong, Phong Vân liền biến mất tại chỗ, để lại mấy người Ngũ Hành Chí Tôn hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ không nghe lầm chứ? Lấy vũ trụ?

Đây là thao tác gì vậy?

...

Bên ngoài Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Lúc Phong Vân xuất hiện ở đây, liếc mắt đã nhìn thấy mấy vị chấp sự nội môn của điện hậu cần đứng trong hỗn độn.

Giờ phút này, những vị chấp sự nội môn này đang liên thủ cầm một quyển trục màu đen rất lớn, trọng lực ép ra bốn phía, khiến hư không hỗn độn đều vụn vẹo.

Đám chấp sự nội môn nhìn thấy Phong Vân, cùng nhau hành lễ: “Bái kiến Phong phó tông chủ đại nhân.”

“Ừ, vất vả rồi, trong quyển trục này là đồ ta muốn, Tiểu Thiên Vũ Trụ sao?” Phong Vân gật đầu, ánh mắt rơi vào quyển trục màu đen kia.

“Đúng vậy.” Chấp sự trưởng đáp.

“Đại nhân tìm kiếm những Tiểu Thiên Vũ Trụ bị vứt bỏ là muốn để Tiểu Thiên Vũ Trụ trước mặt này tiến hóa sao?”

Lúc đầu chấp sự trưởng không biết nguyên nhân Phong Vân làm như vậy, nhưng khi hắn ta đến đây, nhìn thấy Tiểu Thiên Vũ Trụ này, trong nháy mắt đã hiểu.

“Ừ.”

“Nếu như vậy, lúc đại nhân tiến hành dung hợp Tiểu Thiên Vũ Trụ, nhớ phải di chuyển tất cả các sinh linh bên trong ra, nếu không, sóng xung kích do vũ trụ dung hợp tạo ra, bọn họ sẽ không thừa nhận được.” Chấp sự trưởng lại nói.

“Được, ta biết rồi.”

Phong Vân gật đầu, lập tức bấm tay gảy nhẹ, mấy đạo lưu quang bay ra, phân biệt rơi đến trước mặt mấy vị chấp sự nội môn.

“Đây là thù lao của các ngươi, một đường này vắt và rồi.”

“Đây là, chí bảo cấp bán Đạo Quân!”

Mấy vị chấp sự nội môn nhìn thấy bảo vật trước mặt mình, sắc mặt chấn động: “Phó tông chủ đại nhân, cái này quá quý giá.”

Chí bảo cấp bán Đạo Quân, đây là bảo vật bọn họ thiết tha mơ ước, cho dù ở Càn Nguyên Tông, cũng là vật cực kỳ trân quý.

“Không sao, trong tay ta có không ít.”

Phong Vân khoát tay nói.

Hắn nói thật, lúc trước hắn giết chết năm vị tộc trưởng trong di tích cổ tu hành giả, từ trong không gian giới chỉ của bọn họ lấy được không ít đồ tốt.

Trong đó, có rất nhiều chí bảo cấp bán Đạo Quân.

Năm vị tộc trưởng đã vơ vét không ít đồ tốt trong Ân Bí Chi Địa, bây giờ đều lợi cho Phong Vân.

Mấy vị chấp sự nội môn nghe Phong Vân nói như vậy, cảm thấy thời khắc này hắn tỏa ra quang huy chói sáng, lóa mắt đến mức khiến bọn họ

không mở mắt ra được.

A, lại trang bức, thật chướng mắt!

Không lâu sau, mấy vị chấp sự nội môn cảm ơn hẳn rồi rời đi.

Phong Vân đứng trong hư không hỗn độn, nhìn Tiểu Thiên Vũ Trụ trước mắt, truyền âm cho Hằng Vũ Chí Tôn.

Một lát sau, Hằng Vũ Chí Tôn đi ra bích chương vũ trụ, chạy đến nơi này.

“Phong Vân, ngươi nói cái gì, ngươi, ngươi muốn để Tiểu Thiên Vũ Trụ tiến hóa?”

Hằng Vũ Chí Tôn tròn tròn mắt, vẻ mặt không thể tin được.

Vừa rồi Phong Vân truyền âm cho ông ta, nói muốn để Tiểu Thiên Vũ Trụ tiến hóa, đã dọa sợ ông ta.

Chương 963: Nhất niệm tạo vũ trụ!

Chương 963: Nhất niệm tạo vũ trụ!

Trong hư không hỗn độn.

Hằng Vũ Chí Tôn bị lời nói của Phong Vân làm kinh sợ, cho đến bây giờ, ông ta chưa từng nghe nói, vũ trụ có thể tiến hóa!

“Sao, làm sao tiến hóa được?”

“Đương nhiên là như vậy.”

Phong Vân vung tay lên, quyền trục màu đen lơ lửng ở đó từ từ mở ra.

Tiếp theo, mười mấy đạo quang mang từ trong đó bay ra, rơi vào khu vực hỗn độn.

Ầm ầm!

Một giây sau, từng tiếng nổ vang vang lên trong ngàn tỷ năm ánh sáng, kích thích gợn sóng mênh mêng.

Trong ánh mắt kinh hãi muốn chết của Hằng Vũ Chí Tôn, mười mấy đạo quang mang kia hình thành từng cái vũ trụ!

“Cái này cái này là...”

Hằng Vũ Chí Tôn bị dọa đến mức toàn thân run lên, giọng nói kinh hãi, sửng sốt một lúc lâu cũng không nói được một câu hoàn chỉnh.

“Không sai, đây chính là năm cái Tiểu Thiên Vũ Trụ, năm cái Trung Thiên Vũ Trụ.” Phong Vân bình tĩnh nói.

Tê....

Hằng Vũ Chí Tôn hít vào một ngụm khí lạnh, chấn kinh đến tột đỉnh.

Ông ta đã đoán được suy nghĩ của Phong Vân, rõ ràng hẳn muốn dung nhập năm cái Tiểu Thiên Vũ Trụ và năm cái Trung Thiên Vũ Trụ này vào trong Tiểu Thiên Vũ Trụ của bọn họ, để hoàn thành tiến hóa.

Hành động điên cuồng này, đơn giản đã khiến tâm thần Hằng Vũ Chí Tôn đều run rẩy.

Ông ta nằm mơ cũng không ngờ, Phong Vân sẽ dùng cách này để khiến Tiểu Thiên Vũ Trụ tấn thăng!

Nhưng sâu trong nội tâm Hằng Vũ Chí Tôn cũng biết, mặc dù biện pháp này điên cuồng, nhưng là cách hữu hiệu nhất, trực quan nhất.

Nếu dựa vào bản thân Tiểu Thiên Vũ Trụ tự tiến hóa, sợ là không biết cần bao nhiêu kỷ nguyên.

Nhưng bây giờ, nếu dung nhập mười vũ trụ này vào Tiểu Thiên Vũ Trụ của bọn họ, tất nhiên sẽ khiến tốc độ tiến hóa nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng mà, cái giá phải trả quá lớn.

Nếu không phải Phong Vân, mà là những tu giả khác, đừng nói xuất ra mười cái vũ trụ thế giới, cho dù chỉ là một cái, cũng táng gia bại sản rồi!

Hơn nữa, dung hợp vũ trụ thế giới, cũng không phải chuyện đơn giản, nếu thực lực không đủ, cưỡng ép dung hợp, chỉ sợ sẽ khiến toàn diện sụp đổ, cái được không bù được cái mất.

Đương nhiên, đối với Phong Vân mà nói, đây chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Một giọt máu của hắn đủ để phá diệt một Tiểu Thiên Vũ Trụ, không nói đến dung hợp.

...

“Trước khi dung hợp, phải dời tất cả sinh linh trong Tiểu Thiên Vũ Trụ đi, nếu không, bọn họ không thể thừa nhận va chạm của sóng xung kích.”

Lúc này, Phong Vân nói với Hằng Vũ Chí Tôn.

“Được, để ta phân phó sinh linh của Trụ Vực đi thông báo với những tộc quần khác.” Lúc này Hằng Vũ Chí Tôn đã hồi phục tinh thần, gật đầu nói.

Nhưng Phong Vân lại lắc đầu: “Không cần, để ta tự làm.”

Nói xong, Phong Vân chỉ ra một điểm, lập tức, một vòng sáng màu bạc xuất hiện, bao phủ Tiểu Thiên Vũ Trụ trước mắt.

Một giây sau, Phong Vân chỉ phun ra một chữ: “Dời!”

Xoát! Xoát! Xoát! Xoát...

Sau đó, trong ánh mắt kinh động của Hằng Vũ Chí Tôn, chỉ thấy bốn phía xuất hiện lít nha lít nhít sinh linh.

Chính là các sinh linh bản thổ ở Tiểu Thiên Vũ Trụ!

Những sinh linh bản thổ này đều bị không gian chi quang của Phong Vân bao phủ, cho nên có thể đứng trong khu vực hỗn độn, không sợ bị sương mù hỗn độn đồng hóa.

Lúc này, trên mặt đám sinh linh đều mộng bức, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Trong số bọn họ, có người đang tu hành, có người đang mạo hiểm, người đang quyết đấu... Sau đó, một trận hào quang lóe lên, bọn họ đã đi đến nơi này, không có dấu hiệu nào.

Sau đó, những sinh linh này nhìn thấy Phong Vân và Hằng Vũ Chí Tôn đứng ở phía xa, và mười cái vũ trụ thể giới đang lơ lửng phía xa xôi trong vô tận hỗn độn!

“Chuyện trấn an mọi người giao cho người.”

Phong Vân nói với Hằng Vũ Chí Tôn.

Hắn lập tức phóng ta, trực tiếp đi đến trước Tiểu Thiên Vũ Trụ, hai tay vẫy một cái.

Mười vũ trụ thể giới ở phía xa xôi đều bay đến theo sự điều khiển của hắn, từng cái đều vọt về phía Tiểu Thiên Vũ Trụ.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang khùng bố kinh thiên động địa truyền đến, một giây sau, trong ánh mắt kinh hãi của vô số sinh linh, Tiểu Thiên Vũ Trụ kia bị đụng hoàn toàn vỡ vụn.

Ngay sau đó, mười cái vũ trụ thể giới cũng vỡ ra.

“Hợp!”

Lúc những mảnh vỡ này sắp bay tán ra khắp nơi, Phong Vân đã tuôn ra lực linh hồn cường đại, trói buộc chúng lại, cưỡng ép chúng tụ tập về phía trung tâm.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, từng miếng vũ trụ vỡ ra lại tụ hợp vào với nhau.

Không bao lâu, một vũ trụ thế giới vô cùng to lớn được hình thành.

Cái vũ trụ thế giới này, không chỉ to lớn hơn Tiểu Thiên Vũ Trụ trước kia, thậm chí, ngay cả Trung Thiên Vũ Trụ cũng không bằng được quy mô này!

Nhìn vũ trụ thế giới đại biến trước mắt, tất cả các sinh linh đều kinh ngạc đến ngây người.

Mỗi người đều nhìn về bóng lưng thon dài của Phong Vân, giống như nhìn thấy Thần Linh!

Phất tay, tái tạo một vũ trụ thế giới, đây là sức mạnh to lớn cỡ nào! Vượt ngoài tưởng tượng của bọn họ!

“Kỳ tích, kỳ tích...”

Một vị Thần Chủ lâm bảm nói, ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt.

Các sinh linh còn lại cũng không khá hơn chút nào.

Giờ khắc này, cuối cùng bọn họ cũng có một khái niệm về thực lực của Phong Vân.

Lúc trước truyền đến tin tức Nhân tộc chi chủ Phong Vân là bán Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong, thật ra trong lòng bọn họ cũng không có khái niệm gì, dù sao bọn họ chưa từng nhìn thấy bán Đạo Quân bao giờ, thậm chí ngay cả Chí Tôn cũng rất ít gặp qua, đương nhiên rất mơ hồ, không hiểu gì, chỉ biết rất lợi hại.

Nhưng bây giờ, tận mắt nhìn thấy Phong Vân nhất niệm tạo vũ trụ thế giới, bọn họ mới biết được, cái gì mới gọi là sâu không lường được!

Có thể nhất niệm tạo vũ trụ thế giới, cũng chứng minh, Phong Vân có thể nhất niệm diệt thế!

Đám Chúa Tể của các dị tộc khác nhìn nhau, đều nhìn thấy kinh hãi và may mắn trong mắt nhau.

May mắn trước đó bọn họ không có ý đồ xấu với Nhân tộc, nếu không, bây giờ e rằng đã bị hồn bay phách diệt rồi.

Không nói đến những sinh linh khác, ngay cả Hằng Vũ Chí Tôn cũng bị dọa không nhẹ.

Bởi vì, Phong Vân dung hợp vũ trụ, vậy mà chỉ trong nháy mắt!

Vốn dĩ Tiểu Thiên Vũ Trụ muốn tiến hóa đến hoàn cảnh bây giờ, ít nhất cũng phải là ngàn tỷ kỷ nguyên mới được.

Nhưng bây giờ, Phong Vân dùng cường lực can thiệp, không đến một cái hô hấp đã hoàn thành.

Đây là chuyện kinh người cỡ nào?

“Giải quyết xong.”

Phong Vân không để ý những ánh mắt kinh hãi và rung động phía sau, hấn vỗ tay, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Cứ như vậy, vũ trụ thế giới tiến hóa, cũng đủ để Nhân tộc và những tộc khác phát triển.

“Như vậy, ta có thể yên tâm rời đi, tiến về vô tận hỗn độn.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Sau đó, hẩn nhẹ nhàng phát tay, các sinh linh bản thổ phía sau lại lần nữa biến mất.

Lúc bọn họ phản ứng lại, phát hiện bản thân mình đã đi vào vũ trụ thế giới.

Tiếp theo, bọn họ nhìn thấy, vị trí của mình trong vũ trụ thế giới, đã thay đổi nghiêng trời lệch đất!

Chương 964: Nhân Chủ Phong Vân!

Chương 964: Nhân Chủ Phong Vân!

Sự biến hóa của Tiểu Thiên Vũ Trụ vượt qua sức tưởng tượng của ỨC VẠN TỘC ĐÀN.

Không những tinh không cương vực mở rộng ra vô số lần, ngay cả thiên địa nguyên lực ẩn chứa trong thế giới này cũng dồi dào hơn rất nhiều rất nhiều so với trước kia.

"Hí. . . Sinh hoạt trong hoàn cảnh như thế này, tỉ lệ sinh ra thiên tài sẽ tăng lên rất nhiều!"

"Nguyên lực dồi dào như vậy, ta còn có chút hâm mộ ghen ghét sinh linh hậu thế đấy, thiên phú khẳng định tốt hơn nhiều so với chúng ta."

"Đây là chuyện tốt mà, cũng có nghĩa, trong tương lai sẽ xuất hiện thêm vô số đại thế nữa!"

"Chủ nhân của Nhân tộc, Phong Vân đại nhân thật sự là thần thông quảng đại, chỉ dùng vài giây đồng hồ ngắn ngủi, đã tạo ra một thế giới long trọng như vậy, khó mà tin nổi!"

"Đừng nói, gia nhập vào Nhân tộc tuyệt đối là quyết định chính xác nhất đời này của ta!"

". . ."

Vô số Dị tộc đều lung lay chấn động, cảm thấy mình đã được chứng kiến một thời đại thịnh thế được sinh ra, hơn nữa còn không ngừng kéo dài tiếp nữa.

Mà hết thảy, đều là bởi vì Phong Vân.

...

Vô tận hỗn độn.

Hằng Vũ Chí Tôn nhìn Tiểu Thiên Vũ Trụ trước mắt, không, hẳn là Trung Thiên Vũ Trụ chứ, ánh mắt phức tạp vô cùng, có kinh thán, có rung động, có cảm khái.

Hắn thế nào cũng không nghĩ tới, có một ngày, hẳn còn có thể nhìn thấy Tiểu Thiên Vũ Trụ của mình tấn thăng thành Trung Thiên Vũ Trụ.

Chuyện này với hắn mà nói, không phải chỉ là một lần tấn thăng đan điền.

Quan trọng hơn là, vũ trụ tấn thăng, mang ý nghĩa, Hằng Vũ Chí Tôn sẽ có tư cách tấn thăng tới Truyền Kỳ Chí Tôn!

Nghĩ tới đây, hắn nhìn Phong Vân bên cạnh mình một chút.

Lúc trước hắn vẫn vẹn vẹn cho rằng đối phương thiên phú không tồi, cho nên mới tiện tay kéo một cái mà thôi, cũng không trông cậy vào Phong Vân trong thời gian ngắn ngủi như vậy có thể làm được điều gì.

Nhưng không nghĩ tới, lúc này mới bao lâu, Phong Vân đã mang đến cho vũ trụ thế giới biến hóa nghiêng trời lệch đất như vậy!

Đây là điều mà Hằng Vũ Chí Tôn nằm mơ đều không dám nghĩ đến.

Giờ khắc này, hắn cảm thấy quyết định lúc trước của mình quả thực là cực kì chính xác!

Nghĩ đến đây, Hằng Vũ Chí Tôn bèn ôm quyền trước Phong Vân, cúi người thi lễ thật sâu, "Đa tạ!"

Phong Vân xoay đầu lại, khoát khoát tay, "Không cần như vậy, ta làm vậy là vì Nhân tộc, các ngươi đều là thuận tiện được hưởng ké thôi, không cần nhớ ở trong lòng."

Lời tuy nói như thế, nhưng Hằng Vũ Chí Tôn làm sao có thể thực sự cho rằng như vậy, Phong Vân chỉ là không muốn khiến hắn có gánh nặng trong lòng mà thôi.

Hằng Vũ Chí Tôn không nói gì thêm, chỉ là trong lòng thâm hạ quyết định, tất phải bảo vệ Nhân tộc, để báo đáp công ơn diu dặt này của Phong Vân!

Lúc này, Phong Vân mở miệng nói: "Được rồi, việc này cũng đã xong, Nhân tộc truyền thừa cũng lưu lại, vấn đề lớn nhất trong lòng ta đã giải quyết, lại đợi một thời gian ngắn nữa ta cũng nên rời đi."

"Ngươi dự định khi nào thì đi?" Hằng Vũ Chí Tôn hỏi.

"Đại khái trăm năm sau."

Phong Vân ngẫm nghĩ, thời gian còn lại, hắn dự định chuyên môn ở cạnh Tiểu Lan tử, thuận tiện chỉ đạo nàng tu hành.

Sau khi trở về, hắn vẫn bận cái này vội cái kia, còn ở lại trong di tích cổ tu hành giả cả ngàn năm, đều không thể nào quan tâm Phong Tiểu Lan, việc này khiến trong lòng hắn rất là băn khoăn.

Cho nên, thời gian còn lại Phong Vân dự định sẽ không đi đâu hết, chỉ chuyên tâm ở cạnh Tiểu Lan tử.

"Trăm năm, ngắn như vậy sao?" Hằng Vũ Chí Tôn ngạc nhiên nói.

"Ừm, còn có không ít việc chờ ta đi xử lý nữa." Phong Vân không giải thích gì, Hằng Vũ Chí Tôn cuối cùng cũng không ở cùng một thế giới với hắn, rất khó lý giải tồn tại trong tầng thứ này của hắn.

Sau khi nói xong, Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, sau đó thuận di biến mất tại chỗ.

Hằng Vũ Chí Tôn bình tĩnh đứng một lát, sau đó nhìn qua vũ trụ thế giới trước mắt, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

"Chờ ta luyện hóa vũ trụ ẩn ký, ta liền tấn thăng tới Truyền Kỳ Chí Tôn!
!"

Đây là chuyện mà hắn nằm mơ cũng không dám suy nghĩ, bây giờ, đã có thể muốn tại trước mắt hắn thực hiện, có thể nào không kích động!

...

Phong Vân thuận di trở lại Phong gia tổ trạch trên địa cầu.

Lại lần nữa sống cuộc sống nhàn nhã.

Một năm sau, Phong Tiểu Lan thành công thức tỉnh, thiên phú cùng tư chất của nàng đều tăng lên một khoảng lớn.

Phong Vân lại lấy ra Thần Tửu mà tông chủ Càn Nguyên Tông ủ, cho Phong Tiểu Lan uống một chén, lại giúp cho chính thể phối trí của nàng lại tăng lên một đoạn.

Như vậy, Phong Tiểu Lan không những trở thành Chúa Tể là chuyện ván đã đóng thuyền, ngay cả tiếp sau đó trở thành Chí Tôn cũng không có vấn đề gì.

Hơn nữa, thể chất cùng linh hồn của Phong Tiểu Lan cũng nhận được sự tăng cường cực lớn.

Cứ như vậy, cho dù ngày sau Phong Vân rời đi, chỉ dựa vào một mình nàng, cũng có thể tu đến Hỗn Độn Chí Tôn.

Về phần các Nhân tộc cao tầng khác, trước đây ít năm, cũng nhờ vào trợ giúp của Phong Vân, cũng lục tục tấn thăng đến Hỗn Độn Chí Tôn. . .

Bọn họ đã sớm đạt tới Chúa Tể cực hạn, lại có tài nguyên Phong Vân mang về, đột phá tự nhiên là không thành vấn đề, nước chảy thành sông.

Bây giờ Nhân tộc đã là một vùng vui vẻ phồn vinh, cao tầng nối nhau tấn thăng tới Chí Tôn, mà lớp Nhân tộc mới sinh ra, trên cơ bản cũng đều là thiên tài.

Có thể dự đoán được, không bao lâu nữa, thực lực tổng hợp của Nhân tộc sẽ tăng lên rất nhiều rất nhiều.

Những Di tộc khác mặc dù cũng tăng lên, nhưng không có khả năng tăng nhanh như Nhân tộc.

Phong Vân trừ công pháp ra, còn lưu rất nhiều tài nguyên cho nhân tộc, lại thêm ra mấy vị Nhân tộc Chí Tôn, Nhân tộc nhất định một ngựa đi đầu, bỏ lại ức vạn tộc đàn ở đằng sau, vĩnh viễn thống trị bọn họ.

. . .

Cứ như vậy, trăm năm thời gian lặng yên mà qua.

Phong Vân cũng đến lúc nên rời đi.

Phong gia tổ trạch.

Phong Tiểu Lan một mình đứng ở nơi đó, ngẩng đầu ngắm nhìn thiên khung, trong mắt tuy có ánh nước, tràn ngập vẻ không nở, nhưng lại không nói gì, chỉ là vẫy tay với Phong Vân trên không trung.

"Người nếu như mười cái kỷ nguyên nữa mà không trở về, ta sẽ đi tìm người."

Phong Vân không nói cái gì, chỉ yên lặng gật đầu, sau đó, thân hình hần lóe lên, biến mất tại chỗ.

Phong Tiểu Lan lúc này rốt cuộc không chế không nổi nước mắt, thuận theo hốc mắt chảy xuống.

Mà lúc này, một vệt hào quang lấp lóe, Nhân tộc cao tầng như Phong Lạc Linh, Ngũ Hành Chí Tôn... cũng cùng nhau xuất hiện.

Nhìn trong viện chỉ còn lại lẻ loi một người Phong Tiểu Lan, nhin không được nói: "Phong, Phong Vân đâu!"

"Vừa mới rời đi."

Phong Tiểu Lan nhẹ giọng nói.

"Su tôn. . ." Phong Lạc Linh cũng không nhin được mà chảy xuống hai hàng lệ, nàng trước đây căn bản vốn không biết Phong Vân muốn rời đi, nếu không phải là hần truyền âm nói cho nàng một tiếng, nàng đến bây giờ còn không rõ ràng.

Còn lại các Nhân tộc cao tầng khác cũng ngóng nhìn không trung, trong lòng đều thay Phong Vân cầu phúc, chờ mong hần lần này ra đi thuận buồm

xuôi gió.

...

Trụ Vực.

Hằng Vũ Chí Tôn cũng nhận truyền âm của Phong Vân, hấn yên lặng đi tới vũ trụ bích chương, nhìn về phía vô tận hỗn độn thâm bất khả trắc, đồng dạng cầu nguyện cho Phong Vân.

Mặc dù hấn chưa từng đi qua chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, nhưng cũng biết, ở trong đó còn nguy hiểm hơn Đại Thiên Vũ Trụ thế giới không biết gấp bao nhiêu lần.

Cho dù là Đạo Quân, tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, cũng không dám quá làm càn, bằng không cũng sẽ ngòm trong vài phút.

Chương 965: Tiến về vô tận hỗn độn chỗ sâu!

Chương 965: Tiến về chỗ sâu hỗn độn vô tận!

Khu vực biên giới vô tận hỗn độn, Phong Vân xuất hiện.

Hắn nhìn qua chỗ sâu, bên trong thâm thúy lại mênh mông, phẳng phát như một con cự thú nhắm người mà nằm yên, chỉ cần đi vào chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, thật giống như đi vào con đường vĩnh viễn không thể quay đầu vậy.

Trên thực tế, người từ Đại Thiên Vũ Trụ thế giới tiến về chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, có thể công thành danh toại mà trở về, thật là ít càng thêm ít.

Đại bộ phận đều là chết tại nơi tha hương xứ lạ, hoặc là, cho dù trở về, cũng sẽ mất đi hết thấy lòng tiến thủ, không khác gì phế nhân.

Nhưng đối với Phong Vân, chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, lại là sân khấu để hắn trưởng thành trong tương lai.

Bây giờ, Đại Thiên Vũ Trụ thế giới đã không cách nào thoả mãn hắn, hắn cần có hình chiếu tầng thứ cao hơn.

"Hơn nữa, ta có địa đồ, cũng bớt rất nhiều chuyện. . ."

Trong đầu Phong Vân có hai bộ địa đồ, một là đi về Kiếm Cung, một đi tới Thiên Tuyền Đạo Vực.

Từ bản đồ mà nhìn, Thiên Tuyên Đạo Vực lại càng xa hơn một chút.

"Đi tới Kiếm Cung trước đi, Kiếm Đạo với ta mà nói thì quan trọng hơn."

Phong Vân đi Kiếm Cung, không chỉ là bởi vì khoảng cách gần, cũng là bởi vì hắn cần tăng cường Kiếm Đạo phương diện, cần phải đi Kiếm Cung một chuyến.

Thiên Tuyên Đạo Vực mặc dù là nơi ở của Đạo Tôn, nhưng Phong Vân dù đi tới đó, cũng không nhất định có thể xác định Thiên Tuyên Đạo Tôn nhất định sẽ thu hắn làm đệ tử.

Cho nên nói, cân nhắc hai bên, Phong Vân vẫn dự định đi Kiếm Cung trước.

"Đi."

Lúc này, Phong Vân căn cứ vào địa đồ đi tới Kiếm Cung trong đầu, thuận di mà đi.

...

Thời gian trôi qua, nhoáng một cái, mười năm đã trôi qua.

Phong Vân cũng đã thuận di suốt mười năm trong vô tận hỗn độn, mười năm này, hắn chỉ ít đã đi qua ngàn vạn ức năm ánh sáng khoảng cách.

Nhưng đến bây giờ, ngay cả một cái Hỗn Độn Cương Vực hắn cũng không tìm được.

"Trên bản đồ nói, Hỗn Độn Cương Vực gần nhất là 'Địa Long Vực', cách vị trí của ta bây giờ còn có chừng ngàn vạn năm ánh sáng nữa, nhanh lên nào sắp tới rồi."

Chỉ cần đi tới Hỗn Độn Cương Vực, Phong Vân liền có thể ngồi Hỗn Độn truyền, một loại như truyền tống trận của bọn họ, tốc độ hẳn tiến về Kiếm Cung sẽ tăng lên rất nhiều.

Bằng không, vô tận hỗn độn cương vực vô cùng lớn, dựa vào tốc độ của chính hắn, sợ là phải đi hết cả một cái kỷ nguyên mới có thể đến Kiếm Cung!

Cứ như vậy, lại qua một tuần lễ.

Phong Vân thuận di đến một vùng Hỗn Độn hư không, "Đến rồi."

Hắn đứng ở nơi đó, xa xa nhìn một cảnh tượng rung động tâm thần phía xa.

Xa xôi bên ngoài Hỗn Độn hư không, Hỗn Độn sớm đã bị xé mở, tám cột sáng hình rồng vô cùng sáng chói tản ra từng vòng từng vòng hào quang, bọn nó đều quán quanh một đại lục ở trung tâm.

Tám đầu Long Uy, một khối đại lục làm chủ.

Bắn ra hào quang mang cực kì chói mắt, Hỗn Độn xung quanh đều bị chiếu sáng!

"Địa Long Vực, thật to lớn."

Phong Vân nhìn đến liú lười, chỉ riêng một cái cột sáng kia đã có thể so với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, đại lục nằm ở chính giữa kia lại càng không cần phải nói.

"Nghe nói Địa Long Vực này tu vi cao nhất là Vĩnh Hằng Thiên Quân, tên là Địa Long Thiên Quân, cũng không biết ta có thể lấy được hình chiếu của đối phương hay không đây. . ."

Phong Vân thâm lâm bảm.

Đương nhiên, có thể lấy được hình chiếu của Địa Long Thiên Quân này hay không không quan trọng, quan trọng nhất chính là, hẳn có thể trắng trợn lấy hình chiếu hết trong Địa Long Vực này một lần.

Hình chiếu một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, còn không sáng khoái bằng ngàn ngàn vạn vạn vị bán Đạo Quân.

"Đoán chừng trước khi đi đến Kiếm Cung, tất cả các thuộc tính thiên phú của ta đều có thể tiến giai Vĩnh Hằng cấp, thậm chí là vĩnh hằng đỉnh phong!"

Chuyện này đối với Phong Vân mà nói, cũng không phải là chuyện gì khó mà làm được.

Từ nơi này tiến về Kiếm Cung, chính giữa còn phải đi qua ba đại vực, một U Âm Chi Sơn nữa mới tới.

Ba đại vực này có đại lượng cường giả, số lượng khó mà đong đếm.

Chỉ cần tùy tiện hình chiếu một bộ phận trong số đó, cũng đủ để Phong Vân tiêu hóa rất lâu!

Đừng nói là thuộc tính thiên phú tăng lên, Thẻ Chất thiên phú, Linh Hồn thiên phú, thậm chí là cảnh giới tu vi, cũng có thể nghênh đón một lần đại thuế biến!

Đương nhiên, đây là trạng thái lý tưởng nhất.

Nếu bị sao chổi quán thân, à, coi như ta không nói gì.

...

Phong Vân nhanh chóng tới gần 'Địa Long Vực', hần vừa mới tiếp cận, liền cảm nhận được đại lượng ba động của các cường giả.

"Thật nhiều cường giả, Chí Tôn nhiều, bán Đạo Quân cũng nhiều. . ."

Phong Vân thậm chí còn cảm ứng được không dưới trăm luồng khí tức của Đạo Quân.

Từ Hạ phẩm đến Nghịch Thiên cấp đều có, khiến hần ghé mắt ghen tị.

Đạo Quân, trong Đại Thiên Vũ Trụ bên ngoài vô tận hỗn độn, là cực kì hiếm thấy, có một bộ phận Đại Thiên Vũ Trụ thậm chí còn không có.

Nhưng chỉ một vực nằm trong chỗ sâu trong vô tận hỗn độn này, vậy mà đã có nhiều như vậy.

Điều này chỉ có thể nói rõ, số lượng cùng chất lượng các sinh mệnh của vô tận hỗn độn vượt xa các vũ trụ thế giới bên ngoài.

Hơn nữa, luận lịch sử, cũng là chỗ sâu trong vô tận hỗn độn càng thêm lâu đời hơn.

Cho nên, tổng hợp lại tất cả, chỗ sâu trong vô tận hỗn độn có nhiều Đạo Quân như vậy, thậm chí người mạnh hơn, cũng là điều rất hợp lý.

"Thiên Đường đây rồi. . ."

Sinh linh bình thường nhìn thấy một màn này, đoán chừng sẽ cảm thấy rung động thật sâu.

Nhưng đối với Phong Vân, nơi này không thể nghi ngờ chính là Thiên Đường.

Những cường giả kia, ở trong mắt hần, đơn giản chính là bảo vật biết đi!

Mà còn không có ai tranh giành với hấn, hấn tự mình độc hưởng!

"Trước hết lấy hình chiếu rồi nói."

Phong Vân không nóng nảy lập tức lên Hổn Độn truyền tổng trận rời đi, hấn dự định trước nghỉ ngơi chừng trăm năm, lấy hình chiếu thoải mái rồi lại nói.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền bay về phía khu vực trung tâm Địa Long Vực, ở chỗ này mướn một phòng tu hành, kỳ hạn là trăm năm, trọn vẹn tốn một vạn Hổn Độn tệ.

Hổn Độn tệ, tiền tệ thông dụng trong Hổn Độn vũ trụ, kỳ thật chính là do 'Hổn Độn khoáng thạch' chế tạo ra.

Loại khoáng thạch này bởi vì có thể tìm ra trong Hổn Độn, hơn nữa cũng không tràn lan, còn có thể trợ lực cho việc tu hành, thế nên được đặt là đơn vị tiền tệ.

Phong Vân đạt được di sản của Kim Dương Dao Hoàng, trong đó cũng chứa không ít Hổn Độn tệ, đại khái mấy chục triệu.

Kim Dương Dao Hoàng năm đó dù sao cũng là một đời Dao Hoàng, xông xáo trong vô tận hổn độn cũng có chút tên tuổi, có nhiều Hổn Độn tệ như vậy cũng là bình thường.

...

Phòng tu hành.

Phong Vân khoan chân ngồi xuống, trong khoảnh khắc liền thôi động dò xét chi nhãn, bắt đầu dò xét bốn phía.

Nơi này cường giả thật sự là quá nhiều, Phong Vân cơ hồ không cần phải chọn, vài phút liền lấy đủ một vạn hình chiếu.

Nhưng hắn cũng không xoát, muốn góp nhiều một chút, sau đó xoát cùng lúc, như vậy mới đã.

Kế tiếp, Phong Vân dự định bắt đầu tu hành môn 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' từ di tích cổ tu hành giả mang về kia.

Vô thượng pháp môn này của cổ tu hành giả, kỳ thật Phong Vân sớm đã bắt đầu tu hành, sau khi hao phí một lượng Linh Thạch, khó khăn lắm hắn mới tiến vào bước nhập môn.

'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' cấp nhập môn, đã có thể giúp Phong Vân có thể mượn một thành thiên địa lực lượng.

"Chờ đạt tới tiêu thành, liền có thể mượn tới năm thành thiên địa lực lượng."

Cho đến lúc đó, chiến lực của Phong Vân chắc chắn đột phá công cùm xiềng xích, tiến vào Thượng phẩm Đạo Quân!

Chương 966: Thất đại thiên phú tấn thăng!

Chương 966: Thất đại thiên phú tấn thăng!

Thái Thượng Trụ Cực Kinh, nói khó cũng khó, nói đơn giản, kỳ thật cũng đơn giản, chỉ có thiên phú tư chất đạt tới yêu cầu, thì sẽ không khó.

Tương phản, nếu như không có đạt tới yêu cầu, vậy cũng chỉ có thể tạm biệt mà thôi.

Cổ tu giả ở phương diện tư chất có yêu cầu đặc biệt cao, cao hơn nhiều so với tu luyện giả hiện đại!

Bọn họ giảng cứu thiên phú là một loại 'Linh căn', điểm này cùng thiên phú thuộc tính của tu luyện giả hiện đại không sai biệt lắm.

Bất quá khác biệt chính là, Linh căn của bọn họ rất khó có được cũng như tăng lên.

Linh căn nhất đẳng của bọn họ, thì tương đương với thiên phú thuộc tính Thần cấp của tu luyện giả hiện đại.

So sánh như vậy, phương diện thiên phú của cổ tu giả, so với tu luyện giả hiện đại cao hơn nhiều.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ này.

Cổ tu giả đối với tư chất tu luyện có yêu cầu siêu cao, nhưng vấn đề là, loại 'Linh căn' này rất khó sinh ra, cho dù là trong hơn ức vạn sinh linh có thể ra một 'Linh căn' cấp thấp cũng đã rất không tệ rồi.

Không nói đến cao cấp, như vậy thì quá hiếm thấy rồi.

Nhưng hệ thống tu luyện hiện đại không giống vậy, phương pháp tu luyện của bọn họ đối với tư chất yêu cầu rất thấp, cho nên cơ hồ mỗi người đều có thể tu luyện.

Ngay từ đầu còn nhìn không ra chênh lệch, thậm chí cổ tu giả còn áp chế ngược nữa.

Nhưng chậm rãi, khi thời gian dần dần đi qua, một kỷ nguyên, mười kỷ nguyên, vạn kỷ nguyên. . .

Tu luyện giả hiện đại liên hiện ra ưu thế cực lớn, cường giả của bọn họ càng ngày càng nhiều, như là quả cầu tuyết vậy.

Chờ tới lúc cổ tu giả kịp phản ứng lại, thì thời gian đã quá muộn rồi.

Thế là, đại chiến kinh thiên động địa liền bạo phát, hai loại hệ thống quyết phân ra cao thấp.

Cuối cùng, không hề nghi ngờ, cổ tu giả bị đánh bại, không phải thua hệ thống tu luyện hiện đại, mà là thua trào lưu lịch sử cuồn cuộn.

Kỳ thật muốn nói tới cừu hận, ở giữa hai đại hệ thống cũng không có thâm cừu đại hận gì cả.

Nhiều nhất chính là phần lớn cổ tu giả băng lãnh vô tình, vì tu luyện, đoạn tuyệt tình yêu, thậm chí vì chặt đứt chấp niệm, có thể giết cả người thân.

Bọn họ nhìn chúng sinh như là kiến hôi vấy, cao cao tại thượng, mắt không có hạ bụi nào.

Cho nên khi nhìn thấy hệ thống tu luyện hiện đại quật khởi, có thể cùng bọn hắn ngang hàng, tự nhiên là không thể chịu đựng được.

Mà những tu luyện giả hiện đại cũng không chịu được cổ tu giả thống trị bọn họ.

Lúc này mới dẫn đến quyết chiến bạo phát ra.

Những lịch sử này đều là Phong Vân tìm đọc được từ trong 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh', cái này không chỉ là một phương pháp tu luyện, mà cũng là một bộ bách khoa toàn thư nữa.

Đoán chừng là cổ tu giả vì để hậu bối có thể ghi khắc đoạn lịch sử này, đáng tiếc, cuối cùng tiện nghi cho Phong Vân.

"Nói tới nói lui, nháo thì nháo, pháp môn của cổ tu giả vẫn là rất cường đại •'."

Tư chất thuộc tính bây giờ của Phong Vân, coi như là ở bên trong cổ tu giả, cũng thuộc vào loại 'Thiên tài kia, cho nên 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' này với hắn mà nói, coi như tu luyện thuận lợi.

Thời gian trăm năm ngắn ngủi, đã nhập môn rồi.

"Bất quá còn không đủ, ta muốn đạt tới tiêu thành, đại thành, thậm chí là viên mãn!"

Đến lúc đó, dù cho Phong Vân không đạt tới Đạo Quân, thì hắn cũng có thể tung hoành ở cấp độ Đạo Quân mà không cần sợ hãi!

"Hai hệ thống kiêm tu, khẳng định là không chỉ có ta làm như vậy mà thôi. . ."

Phong Vân cũng không cảm thấy, chỉ có mình mới có được pháp môn cổ tu giả này.

Hỗn Độn lớn như vậy, khẳng định có kinh tài tuyệt diệu, cùng người có vận may lớn đạt được, không chừng còn cường đại hơn nhiều so với môn 'Thái thượng trụ cực kinh' này của hắn.

Bất quá Phong Vân cũng không thêm để ý, không gặp được thì không sao, nếu là gặp được, trực tiếp hình chiếu là xong việc, sợ cái gì chứ.

"Muốn tăng tốc tiến độ, điều duy nhất có thể làm được là tăng lên thiên phú thuộc tính, thiên phú càng cao, độ phù hợp cùng môn Thái Thượng Trụ Cực Kinh này cũng càng cao, tu hành cũng sẽ càng nhanh hơn. . ."

Phong Vân có rất nhiều Linh Thạch, còn lại, chính là thiên phú thuộc tính.

Mà cái này, từ sau khi hắn đi tới chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, sẽ không còn là vấn đề nữa.

. . .

Xuân đi thu đến, nhoáng một cái, thời gian trăm năm lại trôi qua.

Thành trì trung tâm ở Địa Long Vực, bên trong một gian phòng tu luyện.

Phong Vân ở trước khi kỳ hạn đến, chuẩn bị xoát một đợt hình chiếu cuối cùng.

Lúc này, có thể nhìn thấy, ở trong gương của hắn, có rất nhiều hình chiếu mới, đây đều là hình chiếu chất lượng tốt những năm này hắn tìm kiếm

được trong Địa Long Vực.

Trên cơ bản đều là nửa bước Đạo Quân, thậm chí, còn có mười mấy vị Đạo Quân cấp!

Hình chiếu bực này, không chỉ có số lượng cao, chất lượng cũng rất cao.

"Hi vọng hôm nay có thể thu hoạch một đợt. . ."

Trăm năm qua, Phong Vân trên cơ bản là mười năm xoát một lần, bây giờ, đã xoát mười lần rồi.

Thiên phú thuộc tính của hắn, đã có năm cái đạt tới Vĩnh Hằng cấp rồi, theo thứ tự là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ.

Còn thừa lại năm cái, ở vào cấp độ Đạo Quân, bất quá cũng đã đạt tới song Đạo Quân cấp, chỉ cần lại có thêm một cái nữa, sẽ đạt tới điều kiện tấn thăng.

"Bắt đầu xoát đi."

Lúc này, Phong Vân bắt đầu cầm đầu cầm cổ xoát hình chiếu, trừ mười mấy hình chiếu Đạo Quân kia có khả năng xoát ra hơi thấp một chút, những hình chiếu nửa bước Đạo Quân khác đều có khả năng xoát ra rất cao.

Rất nhanh, mấy giờ qua đi, Phong Vân đã xoát xong hình chiếu cuối cùng rồi.

Hắn lập tức đem ánh mắt dời về phía ba lô, sau khi quét qua, trên mặt lộ ra nét mừng.

"Roi xuống thiên phú thuộc tính Phong, Quang Minh Đạo Quân cấp."

Những cái khác đều là đồ rác rưởi, chỉ có hai cái này là khá tốt, bất quá đối với Phong Vân mà nói, cũng coi là thỏa mãn.

Nói như vậy, hẳn lại có hai thiên phú thuộc tính đạt tới Vĩnh Hằng cấp nữa.

"Hiện hóa!"

Phong Vân trong lòng mặc niệm nói.

【 Hiện hóa thiên phú Phong Hệ Đạo Quân cấp. . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【 Hiện hóa thiên phú Quang Minh Đạo Quân cấp. . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

Ông ——! !

Một trận thanh âm nổ vang truyền đến, lập tức hai đạo quang mang một xanh một trắng từ trong tấm gương bay ra, dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

Trong tích tắc, Phong Vân cảm giác được thiên phú Phong Hệ cùng thiên phú Quang Minh của mình, đột phá gông cùm xiềng xích, tiến vào tầng thứ cao hơn —— Vĩnh Hằng cấp!

"Còn thiếu ba cái. . ."

Sau khi Phong Vân hoàn thành dung hợp, nhẹ nhàng lâm bảm.

Bất quá hẳn cũng không sót ruột, kế tiếp còn có hai đại vực nữa, nghĩ như thế nào cũng đầy đủ!

"Tích tích!"

Lúc này, đèn đỏ bên trong phòng tu luyện bỗng nhiên sáng lên, biểu thị cho phòng tu luyện hắc thuê đã đến ngày trả lại.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài còn muốn ở lại nữa không?" Một giọng nữ dễ nghe truyền đến.

"Không." Phong Vân mở miệng nói.

Lập tức, hắc đứng dậy rời khỏi phòng tu luyện, trực tiếp đi vào địa phương trung tâm của thành trì.

Chỉ thấy ở chỗ này, có một cái truyền tống trận rất lớn tọa lạc ở đây, tản ra hào quang óng ánh, xung quanh còn có rất nhiều Chí Tôn bận rộn, đang bảo toàn truyền tống trận.

"Xin chào, xin hỏi muốn đi đâu?"

Khi Phong Vân đến gần, một tên mặc áo bào trắng, có một đầu to lớn là nửa bước Đạo Quân tới nghênh đón, hỏi thăm Phong Vân.

Hắn có thể cảm nhận được khí tức của Phong Vân còn mênh mêng hơn nhiều so với hắc, cho nên thái độ không sai, mặt mỉm cười.

"Thất Tuyệt Vực." Phong Vân nói.

Thất Tuyệt Vực, chính là đại vực kế tiếp hắc phải đi qua. _

Chương 967: Hồn Độn đường viên tin tức!

Chương 967: Hồn Độn đường viên tin tức!

"Thất Tuyệt Vực?"

Tên bạch bào nửa bước Đạo Quân này tra địa đồ một chút, mở miệng nói: "Nếu như hiện tại ngươi muốn đi, có thể mở ra Hồn Độn truyền tống trận cho một mình ngươi, bất quá cần 50w Hồn Độn tệ, nếu như ngươi chệch đất, có thể đợi thời gian trăm năm, sẽ có một lần truyền tống tới Thất Tuyệt Vực, chỉ cần 5w Hồn Độn tệ mà thôi."

Hiển nhiên, một mình mở ra Hồn Độn truyền tống trận cần tiêu hao rất nhiều năng lượng, cho nên phí tổn cần thanh toán rất lớn.

Thật giống như là ngồi xe taxi cùng ngồi xe buýt trên Địa Cầu kiếp trước vậy.

"Hiện tại ta muốn đi ngay, đây là 50w Hồn Độn tệ."

Đối với Phong Vân mà nói, 50w Hồn Độn tệ không tính là cái gì cả, với lại hắn cũng không muốn chậm trễ thời gian, trực tiếp thanh toán để đi ngay.

"Tốt, ngươi chờ một lát."

Bạch bào nửa bước Đạo Quân lấy tiền, lúc này mệnh lệnh cho những Chí Tôn kia thối lui, sau đó hắn đi đến trong phòng lái bên cạnh, sau một

loạt thao tác.

Ông ——! !

Hỗn Độn truyền tổng trận trước mắt 'Vù vù' một tiếng, quang mang không ngừng lấp lóe, hình thành một quang hoàn to lớn, chói lọi vô cùng.

"Tốt, ngươi đi lên là được rồi." Bạch bào nửa bước Đạo Quân đi ra khỏi phòng điều khiển nói.

Phong Vân gật gật đầu, bước một bước vào trong đó.

Một giây sau, hắn bị quang hoàn to lớn bao phủ, trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ.

Sau một trận trời đất quay cuồng, khi Phong Vân lấy lại tinh thần, sau khi rời khỏi truyền tổng trận, liền phát hiện tràng cảnh bốn phía đại biến.

"Thật nhanh, thời gian một phút đồng hồ cũng không tới."

Phong Vân nhìn biểu hiện trên bản đồ, nếu như hắn tự mình từ Địa Long Vực chạy tới Thất Tuyệt Vực, nói ít cũng phải mất mấy trăm năm thời gian, với lại trong quá trình đó nói không chừng còn gặp phải nguy hiểm nữa.

Bên trong Hỗn Độn, ở giữa những đại vực, có rất nhiều nguy hiểm ẩn núp, tỉ như có một loại tổ chức gọi là 'Liệp sát giả', chuyên môn tiềm phục ở trên đường thông hướng giữa hai đại vực, ra tay đối với những tu giả kia.

Tổ chức 'Liệp sát giả' này nghe nói vô cùng thần bí, phía sau hình như là một vị Đạo Tôn, lại thêm bọn họ xưa nay không sẵn giết ở bên trong Hỗn Độn Vực, chỉ làm ở ngoại vực, lại không ra tay đối với tu giả thế lực lớn.

Cho nên, vẫn tồn tại đến ngày nay.

Phong Vân mặc dù đối với chiến lược của mình rất tự tin, nhưng loại chuyện này, hắn vẫn là không muốn dính vào.

Lại nói, hắn cũng không phải là không có tiền, ngồi truyền tống trận, không phải dễ hơn sao!

...

Sau khi từ trong truyền tống trận ra ngoài, Phong Vân cũng giống như khi ở Long Vực lúc trước, cũng thuê một phòng tu luyện, vừa tu luyện, vừa bắt đầu hình chiếu tu giả nơi này.

Bất quá Thất Tuyệt Vực so với Địa Long Vực nhỏ hơn rất nhiều, người mạnh nhất nơi này, cũng mới chỉ là Đạo Quân Nghịch Thiên cấp mà thôi, là một trạm trung chuyển.

Cùng Địa Long Vực so sánh, ngay cả giống như là khác nhau giữa thôn trấn và huyện thành vậy.

Mặc dù như vậy, nhưng Phong Vân cũng đợi ở nơi này tới năm mươi năm, thành công đem ba hệ thiên phú thuộc tính còn lại là lôi, băng và Hắc Âm, đều tấn thăng đến Vĩnh Hằng cấp.

Đến tận đây, mười hệ thiên phú của hắn, tất cả đều đã đạt tới Vĩnh Hằng cấp rồi!

Thế là, Phong Vân lại tiếp tục lên đường.

Số lượng cường giả của Thất Tuyệt Vực còn lâu mới nhiều như Địa Long Vực, lưu tại nơi này năm mươi năm, cũng hình chiếu không sai biệt lắm rồi, lưu lại nữa cũng không có ý nghĩa gì cả.

Với lại, sau Thất Tuyệt Vực chính là 'Phạm Thiên Vực', đây mới là một mảnh đất lớn.

Đây chính là Hỗn Độn Vực so với Địa Long Vực còn bao la hơn rất nhiều, nghe nói người mạnh nhất ở đây là Phạm Thiên Thiên Quân, đã đạt tới cấp độ đỉnh phong rồi, khoảng cách người này đạt tới Đạo Tôn chi cảnh chí cao chí thượng, cũng chỉ còn một bước ngắn mà thôi.

Đương nhiên, một bước này, khả năng cả một đời cũng không thể bước qua được.

"Phạm Thiên Vực, ở chỗ này, hẳn là có thể đem mười hệ thiên phú thuộc tính của ta tấn thăng tới Vĩnh Hằng cấp đỉnh phong. . ."

Phong Vân yên lặng nói.

Về phân thiên phú Thời Gian cùng Không Gian, cái này thật sự là rất khó khăn, hẳn chỉ có thể trước giữ lại hình chiếu mà thôi.

Sau đó, hẳn lại thanh toán 50w Hỗn Độn tệ, ngồi truyền tống trận, từ Thất Tuyệt Vực chạy tới Phạm Thiên Vực.

...

Phạm Thiên Vực.

Thời điểm khi Phong Vân đi ra, liền nhìn vô số công trình kiến trúc, là những tòa tháp cao thấp không giống nhau, để lộ ra một loại ý vị trang nghiêm thần thánh.

Đây là tiêu chí kiến trúc của Phạm Thiên Vực, tên là Phạm Thiên Tháp, nghe nói là xuất ra từ tay Phạm Thiên Thiên Quân.

Mà bên trên mỗi một tòa Phạm Thiên Tháp, đều có một vị tồn tại Đạo Quân cấp tọa trấn.

"Có ý tứ, như vậy mới dễ dàng để ta chiếu hình hơn.",

Ánh mắt Phong Vân quét một vòng, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ ít có hơn ngàn tòa Phạm Thiên Tháp, nói cách khác, chỉ ít có hơn ngàn vị Đạo Quân tọa trấn ở bên trong, chờ Phong Vân tới lấy hình chiếu.

"Hơn ngàn vị Đạo Quân, và vô số Chí Tôn cùng nửa bước Đạo Quân, quá đặc ý rồi."

Phong Vân vui vô cùng.

Phạm Thiên Vực này so với Địa Long Vực còn rộng lớn hơn nhiều, số lượng cường giả cũng thế, hẳn rốt cục cũng có thể chiếu hình thoải mái rồi!

"Nhanh! Mau đi xem Thiên Mạc Trai một chút, một kỳ Hỗn Độn bí văn mới ra, bên trong có bài danh thiên kiêu tiềm lực mới nhất!"

"Đi! Không biết thứ hạng của các Đại Đạo Tử có biến hóa hay không!"

"Có thể có thay đổi gì chứ, bài danh của những Đạo Tử kia bao nhiêu năm không thay đổi, lần này là muốn nhìn một chút xem có người mới lên bảng hay không!"

". . ."

Lúc này, không ít thanh âm truyền vào trong tai Phong Vân.

"Thiên Mạc Trai, thế mà ở trong vô tận hỗn độn cũng có."

Phong Vân có chút ngoài ý muốn, ban đầu lúc ở Cương Linh Đại Thiên Vũ Trụ, lúc tồn tại cao lớn kia nói cho hắn biết, hắn còn không thể tin được,

hiện tại xem ra, lại là thật.

"Còn nữa, Đạo Tử là cái gì vậy?"

Phong Vân là lần đầu tiên nghe được 'Xung hô' này, bất quá hẳn suy đoán, đây cũng là một loại xung hào vinh quang nào đó, ý tứ như 'Thánh Tử' vậy.

Nghĩ tới đây, Phong Vân nhẹ nhàng di chuyển bước chân, cũng đi theo những tu giả kia.

Không bao lâu, hẳn đã đến Thiên Mạc Trai rồi.

Chỉ thấy tu giả vây đầy nơi đó, từng người xếp hàng mua sắm vật phẩm cùng loại với ngọc giản.

Phong Vân nhìn qua, chỉ thấy bên cạnh viết: Hồn Độn bí văn mới nhất đã ra, một ngàn Hồn Độn tệ một phần!

"Đây chính là Hồn Độn bí văn sao?"

Ánh mắt Phong Vân chớp lên, nhanh chóng đi đến đội ngũ cuối cùng, bắt đầu xếp hàng.

Thiên Mạc Trai hiệu suất rất cao, không bao lâu đã đến phiên Phong Vân rồi.

Sau khi thanh toán một ngàn Hồn Độn tệ, trong tay Phong Vân liền nhiều ra một vật phẩm trong suốt như ngọc giản.

Nhẹ nhàng thăm dò linh hồn lực vào, lập tức, Phong Vân cảm giác tràng cảnh trước mắt đại biến.

Hắn giống như là đã đi vào một khu vực hư vô, tiếp theo, bốn phía xuất hiện giao diện khác nhau, phía trên có bức hoạ cùng chữ viết khác biệt.

Ánh mắt Phong Vân quét tới, tất cả đều khắc sâu vào mi mắt của hắn.

【 bí văn một 】 : Con riêng Cửu Dương Đạo Tôn đã cho ánh sáng hấp thụ, hiện nay đã được Cửu Dương Đạo Tôn dẫn về Cửu Dương Đạo Vực, tình huống sau đó không biết nữa.

【 bí văn hai 】 : Nguyệt Linh Thiên Quân có danh xưng 'Nguyệt Quang Thiên Nữ ', bị đôn đại là cùng Huyền Ngọc Thiên Quân có chút quan hệ riêng tư.

【 bí văn ba 】 : Bài danh tiềm lực bảng khóa mới có thay đổi, hãy nhìn xem phải chăng có thiên kiêu ngươi vừa ý hay không.

...

...

Sau khi Phong Vân xem xong, khóe miệng co giật, nguyên lai đây chính là bí văn.

Cái này, con mẹ nó cùng tin tức kiếp trước khác nhau ở chỗ nào, hơn nữa còn là tin tức đường viên nữa!

Chương 968: Đạo Tôn chuyển thế!

Chương 968: Đạo Tôn chuyển thế!

Đôi với cái gọi là Hỗn Độn bí văn này, Phong Vân đã không biết nói cái gì cho phải.

Nhất là hấn lại nhìn thấy không ngừng có tu giả tới mua sắm, cơ hồ nối liền không dứt, càng bất lực chửi bậy liên tục.

Xem ra, không quản ở chỗ nào, chủng tộc nào, đều không tránh được sự hiếu kỳ trong lòng.

Đè xuống những ý niệm này, Phong Vân trực tiếp nhảy qua những tin tức đường viên kia, trực tiếp nhìn về phía tiềm lực bảng kia.

Mà theo suy nghĩ của hấn khế động, chỉ thấy hình tượng đại biểu tiềm lực bảng bỗng nhiên phóng đại.

Sau đó, từng thân ảnh từ trong hư không đi ra, có nam có nữ, mỗi một người đều là phong thái tuyệt thế, khí độ trác tuyệt, để cho người ta nhìn một chút cũng khó mà quên được.

Mà bên cạnh mỗi một thân ảnh, đều có một đoạn văn tự.

Phong Vân không khỏi nhìn về phía thanh niên cầm đầu kia một chút, là một sinh linh có bốn cái đầu, toàn thân thanh kim sắc, mặt mũi lãnh khốc, bộ dáng người sống chớ đụng vào.

Ở bên người hấn, có một đoạn văn tự này:

【 tiềm lực bảng đệ nhất 】 : Đế Nguyên, Lang Gia Đạo Vực Đạo Tử, tu vi, Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, chiến tích, ở bên bờ Thiên Giang đại chiến với Hồn Độn Ma Đạo Đoàn, tru sát mười vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, trăm vị Đạo Quân Tuyệt Phẩm cấp!

Nhìn đến đây, lông mày Phong Vân nhíu lại, lấy cảnh giới Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, vậy mà chém giết mười vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp cùng trăm vị Đạo Quân Tuyệt Phẩm cấp, cái chiến lực này, quá khoa trương rồi!

Sau đó hắn lại tiếp tục nhìn về phía vị thứ hai.

Đó là một người mặc khôi giáp màu đen, thấy không rõ khuôn mặt, chỉ có một đôi mắt U Ám lộ ra ngoài, thân cầm cự phủ.

【 tiềm lực bảng thứ hai 】 : Trần Hoán, là tán tu, nghe đồn là do Thượng Cổ Đạo Tôn chuyển thế, tu vi, Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, chiến tích, từng một thân một mình giết vào Vũ Tinh Tông, chém giết mấy chục vị Đạo Quân, dù bị Vũ Tinh Thiên Quân công phạt vẫn thôi lui hoàn hảo!

"Đạo Tôn chuyển thế!"

Phong Vân nhìn thấy hàng chữ giới thiệu này, có chút lú lờ, thế mà thật có đại nhân vật luân hồi chuyển thế.

Hắn vẫn luôn nghe thấy, nhưng không có thực sự gặp được.

Kể cả hiện tại, cũng chỉ là ở trong máy chiếu giả lập này nhìn thấy mà thôi.

Không nghĩ tới, thế mà có thật.

Tiếp theo, Phong Vân một đường xem tiếp, trên bảng tiềm lực này tổng cộng có ba ngàn người trúng tuyển.

Mỗi một người, đều là cực kỳ kinh diễm, vô luận là tu vi, hay là chiến tích, đều làm cho người ta nhìn mà than thở.

Tu vi thấp nhất bên trong, cũng là cấp độ Đạo Quân tuyệt phẩm.

Về phần chiến lực, thì lại vượt xa khỏi cảnh giới này!

"Đây chính là tiêu chuẩn thiên tài ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn sao. . ."

Phong Vân lần đầu tiên cảm nhận được áp lực thật lớn, hấn tự hỏi nếu như mình đến cấp bậc kia của bọn họ, nhiều nhất cũng ngang hàng cùng bọn hấn mà thôi.

Còn muốn siêu việt, lại rất khó khăn.

"Trừ phi tất cả sở học của ta đều đại thành hoặc là viên mãn, nếu không, ở trước mặt thiên kiêu chân chính này, cũng phải ảm đạm phai mờ."

Đây là sự thật.

Phải biết, ba ngàn vị thiên kiêu này thế nhưng là đã bao quát tất cả Hỗn Độn Vực cùng thế lực ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn rồi.

Những thiên tài bên trong Hỗn Độn Vực cùng thế lực này sợ là so với số lượng sinh linh trên một Đại Thiên Vũ Trụ còn nhiều hơn nữa.

Muốn ở trong vô cùng vô tận thiên tài này trở hết tài năng, có thể nghĩ được có bao nhiêu đáng sợ.

Phong Vân mặc dù tự xưng là cùng giai vô địch, nhưng đó là ở bên ngoài.

Đi tới chỗ sâu trong vô tận hỗn độn này, muốn làm được điểm này, vẫn là rất khó khăn.

Bất quá hẳn cũng không có chút tự ti nào cả, mà ngược lại, còn tràn ngập nóng bỏng nữa.

Thiên kiêu nhiều và mạnh, với hẳn mà nói, là sân khấu tốt nhất.

Bởi vì như vậy, có nghĩa là hẳn sẽ có được hình chiếu vô cùng vô tận như biển lớn vậy.

Đã có nhiều hình chiếu như vậy rồi, Phong Vân lo gì dậy không nổi đây!

Thiên tài rất nhiều đúng không, tư chất rất tốt đúng không, bí pháp rất trâu bò đúng không, không quan tâm, sớm muộn gì cũng là của ta!

Đương nhiên, đó là chuyện sau này.

Hiện tại, hẳn vẫn là phải thành thành thật thật tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá đến cấp độ Đạo Quân.

...

Sau khi xem xong tiềm lực bảng, Phong Vân liền lui ra ngoài.

Tiếp theo, hẳn lại như cũ, ở trong 'Phạm Thiên Vực' tìm một gian phòng tu luyện để mượn, sau đó lại vừa chiếu hình, vừa tu hành.

Mà lần này, hẳn đợi không phải chỉ là thời gian trăm năm mà thôi.

Bởi vì cường giả Phạm Thiên Vực thật sự là quá nhiều, nhiều đến mức Phong Vân cảm thấy rời đi quả thực là quá phung phí của trời.

Cho nên, hẳn lại ở thêm trăm năm nữa.

Ròng rã thời gian hai trăm năm này, Phong Vân toàn ở trong phòng tu luyện, trừ mỗi ngày đi ra ngoài chiếu hình ra, cũng không còn hoạt động gì khác nữa.

Lao tâm lao lực như vậy, thành quả đổi lại cũng rất to lớn.

Đầu tiên, chính là mười hệ thiên phú thuộc tính của hắn, trừ Hắc Âm Hệ ra, còn lại, đều đã đạt tới Vĩnh Hằng cấp đỉnh phong rồi, chỉ thiếu chút nữa, là đạt tới Đạo Tôn cấp!

Tiếp theo, chính là thiên phú Linh Hồn cùng thiên phú Thử Chết của Phong Vân, cũng tiến thêm một bước, đạt tới song Đạo Quân cấp.

Bây giờ Phong Vân, cho dù không sử dụng 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh', thì chiến lực của hắn cũng có thể so với Thượng phẩm Đạo Quân rồi!

...

Bên trong phòng tu luyện.

Phong Vân khoanh chân ngồi ở chỗ đó, hai mắt thâm thúy, chung quanh hắn đang có rất nhiều Linh Thạch lơ lửng, vô số linh khí hướng hắn vọt tới, bị hắn hấp thu.

Rõ ràng, hắn đang tu luyện môn 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' kia.

Với lại, đã đến thời khắc mấu chốt nhất rồi, tức là từ tiểu thành tiến giai đến đại thành!

...

Từ khi thiên phú thuộc tính của Phong Vân đạt tới Vĩnh Hằng cấp, hắn cũng đã đem 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' tu đến cấp độ tiểu thành.

Bây giờ, thiên phú từ Vĩnh Hằng cấp tấn thăng đến đỉnh phong, cũng mang ý nghĩa 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' của Phong Vân đạt tới điều kiện tiến giai.

"Âm âm ——! !"

Linh khí giống như thiên hà mênh mông ngưng tụ trong cơ thể của Phong Vân, không ngừng dựa theo tuyến đường vận chuyển của 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh'.

Cuối cùng, đem linh khí mênh mông này dẫn dắt đến mi tâm Nê Hoàn Cung, hình thành một viên phù văn kỳ dị.

Phù văn này không thuộc về bất cứ một loại kiểu chữ nào đương thời, mà là văn tự cổ tu giả, ngụ ý là hai chữ Thái thượng.

Mà trong nháy mắt khi viên phù văn kỳ dị kia ngưng tụ ra, Phong Vân liền cảm thấy Thái thượng trụ cực kinh của mình đã tiến vào một tầng thứ khác rồi, một tầng thứ cao hơn!

Thái Thượng Trụ Cực Kinh, đại thành! !

Phong Vân bỗng nhiên mở hai mắt ra, cùng lúc đó, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được, chỉ cần mình vừa khởi động phù văn trong nê hoàn cung, sẽ có thể thành lập liên hệ cùng phương thiên địa Hỗn Độn này, mượn tới lực lượng thiên địa!

Loại cảm giác này, từ lúc tu luyện Thái Thượng Trụ Cực Kinh nhập môn đã có được rồi, bất quá nó rất mơ hồ.

Bây giờ, lại là ràng như vậy, vừa niệm động là có thể thực hiện!

"Đại Thành cấp, có thể mượn tới bảy thành lực lượng thiên địa, đủ để cho chiến lực của ta tăng lên gấp 7 lần!"

Phong Vân lâm bầm nói.

Bây giờ, chiến lực của hắn, cộng thêm Thái Thượng Trụ Cực Kinh đại thành này nữa, cho dù gặp phải Thượng phẩm đỉnh phong Đạo Quân cũng không cần sợ!

Lại biến thái như vậy! _

Chương 969: Khôi lỗi sư!

Chương 969: Khôi lỗi sư!

"Nên đi thôi. . ."

Phong Vân đã phá lệ ở lại chỗ này hai trăm năm, bây giờ mục tiêu đã hoàn thành, là lúc nên rời đi.

"Lần này muốn đi tới Kiếm Cung, chỉ cần đi qua U Âm Chi Sơn một chỗ này nữa là đến."

Chỉ cần đi qua U Âm Chi Sơn, liền đến gần Kiếm Cung, đến lúc đó, hẳn cũng cách Kiếm Cung không xa nữa.

"Nhưng U Âm Chi Sơn hình như là chỗ khó chơi. . ." Phong Vân lẩm bẩm nói.

Đây là điều mà trên bản đồ mà hai vị Kiếm Quân kia đưa cho hắn đã đánh dấu qua, nói U Âm Chi Sơn này chính là một khu vực nguy hiểm, toàn bộ hành trình chừng ngàn vạn ức năm ánh sáng.

Hơn nữa toàn bộ hành trình đều có sương mù đen quấn quanh, làm loạn cảm giác, mê hoặc tâm thần của con người, không cẩn thận sẽ chìm vào trong đó.

Chỉ có ngòi lên U Âm Chi Thuyền, mới có thể tương đối an toàn mà đến nơi.

"U Âm Chi Thuyền sao."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói, xem ra nếu hấn muốn nhanh chóng vượt qua U Âm Chi Sơn, ngồi U Âm Chi Thuyền là chuyện tất yếu.

Lúc này, hấn ngồi lên thuyền tống trận tiến về U Âm Chi Sơn, hào quang lóe lên, biến mất tại chỗ.

...

Giữa mênh mông hỗn độn, một vùng núi khí thể hùng hồn, nguy nga đứng vững, tựa như từ khi Hỗn Độn sơ khai đã đứng sừng sững ở chỗ đó, mỗi một tòa đều có thể xưng hùng xưng bá.

Phía trên núi cây cối xanh um tươi tốt, đại thụ cao ngất trời, sinh cơ bùng bùng, càng có một vài hồ nước tô điểm trong đó.

Nhưng mà, lại khó mà che giấu màu sắc của vùng núi này, là một mảnh đen kịt.

Đây chính là U Âm Chi Sơn!

Khi Phong Vân đi tới nơi này, nhìn thấy trước mắt chính là cảnh tượng như vậy, chỉ nhìn một chút, hấn cảm nhận được cảm giác sợ hãi từ trong dãy núi đen kịt này.

Hiển nhiên, sương mù đen này dù là ở trong dãy núi, cũng tiềm ẩn vô vàn nguy cơ!

Mà lúc này, không chỉ có một mình Phong Vân đứng ở chỗ này, còn có một số tu giả khác cũng đứng ở chỗ này, có bán Đạo Quân, cũng có Đạo Quân.

"Hãy, huynh đệ à, người cũng đứng ở chỗ này chờ U Âm Chi Thuyền sao?"

Khi Phong Vân đang thăm than thở về U Âm Chi Sơn này, bỗng nhiên một giọng nói truyền vào lỗ tai hắn, hắn không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một Dị tộc thanh niên mọc ra cái đuôi màu xanh đang chào hỏi thanh sắc.

"Ừ." Phong Vân gật gật đầu, ánh mắt thuận thế quét qua, hết thấy tin tức của Dị tộc thanh niên này ngay lập tức hiện ra trước mắt hắn.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Phi Trần (Thiên Tích tộc)

【 tuổi tác 】 : 1w kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Hạ phẩm đỉnh phong Đạo Quân

【 rơi xuống 】 : Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Khôi Lỗi Chiến Pháp 》 , Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Khôi Lỗi Ký Sinh Thuật 》 , Đạo Quân cấp dung hợp công pháp 《 Ngũ Hành Khôi Lỗi Công 》 , Đạo Quân cấp Kim Hệ thiên phú, Đạo Quân cấp Mộc Hệ thiên phú, Đạo Quân cấp Thổ Hệ thiên phú. . .

. . .

"Hạ phẩm Đạo Quân, Thiên Tích tộc sao."

Nhìn sơ qua, Phong Vân liền hiểu rõ Dị tộc thanh niên này như lòng bàn tay, "Hơn nữa còn là một vị khôi lỗi sư."

Khôi lỗi sư, đây cũng chỉ là Phong Vân trước đó từng nghe nói qua, chân chính nhìn thấy, đây còn là lần đầu tiên.

Nhắc đến khôi lỗi, Phong Vân liền nhớ tới những khôi lỗi mà mình gặp được trong di tích của cổ tu hành giả kia, cả đám đều cực kỳ cường đại, hơn nữa linh trí cơ hồ giống hệt như sinh linh bình thường, căn bản nhìn không ra thật giả.

"Không biết khôi lỗi sư này cùng với khôi lỗi của cô tu hành giả kia có giống nhau hay không. . . •" Phong Vân trong lòng có chút hiếu kỳ.

Mà lúc này.

Đối diện thanh niên Thiên Tích tộc này còn không biết Phong Vân sớm đã hiểu rõ về hắn, bắt đầu tự giới thiệu mình: "Xin chào, ta là Phi Trần, người tên gì?"

"Vân Thiên."

Đi ra ngoài bên ngoài, Phong Vân vô ý thức dùng thân phận giả, dù sao cũng vẫn phải có tâm phòng bị người lạ chứ.

Mặc dù hắn không hề cảm nhận được bất kỳ địch ý nào từ trên người 'Phi Trần' này, nhưng nên cẩn thận vẫn hơn.

"Hóa ra là Vân Thiên huynh đệ."

Phi Trần nhìn thanh niên mặc áo giáp trắng trước mắt, tâm thần hơi kích động, hắn sờ dĩ bất chuyện với Phong Vân, hoàn toàn là bởi vì khôi lỗi trong nhẫn trữ vật của hắn có phản ứng.

Ngay từ đầu hắn cho rằng gặp được người cùng ngành, kết quả sau khi đến gần mới phát hiện không phải.

Nếu là khôi lỗi sư, hắn nhìn một cái cũng đủ để phân biệt ra được, loại khí chất trên thân Phong Vân kia, hiển nhiên không phải một vị khôi lỗi sư nên có.

"Không phải khôi lỗi sư, lại dẫn động đám khôi lỗi của ta có phản ứng, có ý tứ."

Trong lòng Phi Trần hiếu kỳ vô cùng.

Khi hắn đang định tìm tòi nghiên cứu sâu thêm, bỗng nhiên một vật sáng to lớn chọt xông lại, tốc độ cực nhanh, giống như một vệt ngân quang đáp xuống.

Tới gần, có thể nhìn thấy, đó là một chiếc chiến thuyền to lớn, lóe ra ánh kim loại sáng bóng lạnh lẽo.

Tựa hồ là dùng thanh kim rèn đúc mà thành, bị một tầng hào quang năng lượng trắng noãn bao phủ ở bên trong, lộ ra vẻ rất thần bí. . .

"Rầm!"

Hỗn Độn hư không bị đụng thành bột mịn, chiến thuyền lập tức vững vàng đậu ở chỗ đó.

"Có người lên thuyền không?"

Tiếp theo, một tiếng hô lớn từ trên thuyền truyền xuống.

"Thuyền tới rồi!"

"Đi!"

"Đi thôi."

". . ."

Bốn phía vô số tu giả đều lũ lượt bay lên thuyền.

Phong Vân cùng Phi Trần cũng đều bay qua, sau khi thanh toán mức thuyền phí nhất định, thành công đi lên.

"Xuất phát!"

Tiếng hô lúc trước lại lần nữa vang lên, lập tức, cái kia U Âm Chi Thuyền to lớn chuyển hướng, bay về chỗ sâu trong U Âm Chi Sơn.

...

Boong thuyền, hoàn toàn yên tĩnh.

Tổng cộng có chừng trăm người lên thuyền, lúc này đều đưa mắt nhìn ra phía trước, đó là khu vực sương mù đen kịt hỗn loạn tung bừa cuộn cuộn, ẩn chứa không biết bao nhiêu nguy hiểm, làm cho lòng người kinh hãi.

Nhất là một số bán Đạo Quân tâm cảnh kém, càng là có chút phát run.

Những tu giả khác, mặc dù không đến nỗi thất thố như vậy, nhưng ai nấy cũng bày ra vẻ mặt nghiêm túc, không dám thất lễ.

Đuôi thuyền, Phong Vân tìm một chỗ khoanh chân ngồi xuống, hai mắt thâm thúy khẽ nhắm, dáng vẻ như nhập định, cái gì đều không để ý, hoàn toàn trái ngược lại với chúng tu giả kia.

Không ít tu giả đều chú ý tới hắn, nhưng khi bọn hắn nhìn thấy tu vi bán Đạo Quân kia của Phong Vân, đều trực tiếp dời ánh mắt, lười quan tâm.

Trong khoang thuyền.

Lái U Âm Chi Thuyền là một vị lão giả, hắn vẫn luôn mật thiết chú ý hết thảy mọi việc phát sinh trên boong thuyền.

"Một nhóm thuyền viên này đều không ra sao thế nhỉ, à? Có tên khôi lỗi sư, vẫn tạm được."

Hắn 'nhìn' Phi Trần một chút, hơi nhíu mày, lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Nhưng cũng vên vện chỉ là ngoài ý muốn mà thôi, khôì lỗi sư mặc dù thần bí cường đại, nhưng tên đứng trên boong thuyền này, hiển nhiên là tên gốc mới trái đời đi ra ngoài lịch luyện, nhìn vẻ khẩn trương của hắi kia liền biết.

Ồ?

Tiếp theo, khi lão nhân 'nhìn' tới Phong Vân ở đuôi thuyền, trên mặt ngoài ý muốn tỏ ra kinh động.

"Nhân tộc thanh niên này, mới là bán Đạo Quân, vậy mà lại cho ta một tia cảm giác nguy hiểm!"

Việc này khiến lão nhân có phần kinh ngạc, nên biết, hắi dù gì cũng là Thượng phẩm cấp Đạo Quân, là người có tu vi cao nhất trên thuyền này.

Kết quả, một tên bán Đạo Quân nho nhỏ, vậy mà có thể làm cho hắi cảm nhận được một tia nguy hiểm, người này thực sự không hề tầm thường!

Chương 970: Van cầu người đừng nói!

Chương 970: Van cầu người đừng nói!

U Âm Chi Sơn, phi thuyền dùng một tốc độ cực kỳ nhanh chóng đi.

Trên boong thuyền, hơn trăm vị tu giả đều rất khẩn trương, thần kinh căng thẳng, không một ai mở miệng.

"Két ——! !"

Đúng lúc này, một tiếng rít chói tai vang lên.

Chỉ thấy toàn thân nó đen như mực, có một đôi sinh vật quái dị nhìn như con dơi từ trong màn sương mù đen kịt kia bay ra, lộ ra móng vuốt sắc bén, vồ về phía một vị tu giả trên boong thuyền.

Tu giả này vẫn luôn cảnh giác, lúc này lập tức vung ra trường đao trong tay mình.

Phụt!

Trường đao xẹt qua, không gian xung quanh đều phẳng phất như ngưng kết lại, tiếp theo, sinh mệnh như con dơi màu đen kia bị phân thành hai, tử vong tại chỗ.

Nhưng vẫn chưa xong, tiếp theo, từ bốn phương tám hướng bay ra vô số sinh mệnh như con dơi màu đen.

"Là Ma Bức tộc!"

"Giết!"

"Ra tay!"

Tùng con Ma Bức sinh linh xông lên phi thuyền, công kích thẳng về phía hơn trăm vị tu giả trên boong thuyền.

Các tu giả trên phi thuyền, cũng đều tự mình thi triển đủ loại thủ đoạn, bắt đầu chém giết những Ma Bức sinh linh tới xâm lấn này.

Trong lúc nhất thời, chí bảo bay múa, Đao Quang, Kiếm Quang, nổi lên không dứt.

Ma Bức tộc, là sinh linh được thai nghén sinh ra trong hoàn cảnh đặc thù của U Âm Chi Sơn, trí tuệ không cao, tuổi thọ cũng không cao.

Ma Bức bình thường, tuổi thọ cũng chỉ dài đến một kỷ nguyên, thời gian vừa đến, sẽ tự động tiêu tán.

Nhưng nếu xảy ra bước nhảy vọt cấp độ sinh mệnh, vậy thì không giống, không những có trí tuệ thông thần, mà tuổi thọ cũng sẽ tăng trưởng vô hạn.

Nhưng số Ma Bức tới đột kích này đều là loại rất bình thường, không bao lâu, liền bị các tu giả trên thuyền giết lụi.

"Thật sự là dễ dàng."

"Đúng vậy, dễ dàng đánh tan như vậy, ta còn nghĩ là phải khó khăn lắm chứ."

"Xem ra U Âm Chi Sơn này cũng chỉ có thế, thiết thòi ta trước đó còn bày trận địa sẵn sàng đón địch nữa chứ."

"Đúng vậy, có thể thôi à, ha ha."

". . ."

Hơn trăm vị tu giả vốn rất khấn trương, trải qua một trận chiến này, đều thả lỏng.

"Chúng ta lần này gặp may, chỉ gặp phải Ma Bức tộc bình thường, nếu như gặp phải Bạch Sắc Ma Bức trong lời đồn, vậy sẽ có chút phiền phức, nghe nói Bạch Sắc Ma Bức, là thuộc về Ma Bức tiến giai, thực lực có thể so với Hạ phẩm đỉnh phong Đạo Quân đây."

Lúc này, Thiên Tích tộc Phi Trần cười hì hì nói.

Nhưng mà, hắn vừa dứt lời, lại là một tiếng rít gào truyền đến.

Chỉ thấy một con Bạch Sắc Ma Bức từ trong màn sương mù đen lao ra, trên thân tản mát ra ba động vượt xa đám Ma Bức trước đó, trùng trùng điệp điệp, rầm rộ ập tới.

"Bạch Sắc Ma Bức!"

Trên boong thuyền, các tu giả sắc mặt chấn động.

Lúc này, một trung niên Dị tộc mặc áo giáp rút ra chiến phủ sau lưng, vung lên chém về phía Bạch Sắc Ma Bức kí.

Trong nháy mắt, thiên địa đều giống như bị phân làm hai nửa.

Phụt!

Bạch Sắc Ma Bức căn bản không kịp phản ứng, liền bị chặn ngang, máu tươi tuôn rơi khắp hư không.

Nhưng chỉ một giây sau, hào quang lóe lên, Bạch Sắc Ma Bức này liền khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là khí tức của nó cũng yếu đi rất nhiều lần, cuối cùng cũng không quay đầu lại mà trốn đi.

Ra tay, chính là người có tu vi cao nhất trong số trăm tên tu giả này, Trung phẩm Đạo Quân đỉnh phong.

Bạch Sắc Ma Bức chỉ có thể so với Hạ phẩm Đạo Quân, tự nhiên không phải đối thủ của hắn.

"Vĩnh Thú Đạo Quân uy vũ!"

"Vĩnh Thú Đạo Quân ngầu đấy!"

". . ."

Những tu giả khác trên boong thuyền nhìn thấy một chiêu kinh người như thế của trung niên Dị tộc, đều không hẹn mà cùng hoan hô.

"Khách khí, khách khí."

Trung niên Dị tộc mặc dù ngoài miệng rất khiêm tốn, nhưng nụ cười trên khóe miệng cũng không ngừng, hiển nhiên rất thích cảnh này.

"Không nghĩ tới thật sự có Bạch Sắc Ma Bức, ta còn tưởng rằng chỉ là truyền thuyết chứ?" Một vị tu giả cảm thán nói.

"Bạch Sắc Ma Bức tính clái gì, nghe nói còn có Kim Sắc Biến Dị Ma Bức nữa ấy."

Phi Trần ở bên cạnh nói ra.

Lời này vừa ra, các tu giả ở đây đều quay ra theo dõi hẳn, nhìn đến mức Phi Trần đáy lòng run rẩy, "Sao, thế nào?"

"Vị tiểu huynh đệ này, ngươi vẫn là ít nói chút đi, ta cũng không muốn đụng phải Kim Sắc Biến Dịch Ma Bức."

Trung niên Dịch tộc Vĩnh Thú Đạo Quân bất đắc dĩ nói.

Kim Sắc Biến Dịch Ma Bức có được thực lực ngang ngửa Thượng phẩm Đạo Quân, cho dù hẳn gặp phải, cũng chỉ có thể tránh né.

...

Đuôi thuyền, Phong Vân từ đầu đến cuối đều không động đậy, những Ma Bức này quá yếu, hẳn chẳng muốn ra tay.

"Những Ma Bức này vừa công đã lui, xem ra không giống như là lâm thời có ý. . ."

Phong Vân trong lòng lẩm bẫm nói.

...

Lúc này, trong khoang thuyền.

Lão nhân điều khiển thuyền kia ánh mắt nhấp nháy, "Những Ma Bức này đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện, bây giờ chỉ một lần đã xuất hiện nhiều như vậy, còn có cả Bạch Sắc Ma Bức cũng đi ra, xem ra việc này không đơn giản."

...

Cùng lúc đó, khi các tu giả trên boong thuyền nâng cốc chúc mừng.

Một góc chỗ sâu trong U Âm Chi Sơn, giữa một đám Hắc Sắc Ma Bức lít nha lít nhít, xen lẫn một chút Bạch Sắc Ma Bức, một con Ma Bức toàn thân vàng rực đang hơi mở ra đôi cánh kim sắc, một đôi mắt tràn ngập linh trí nhìn về phía xa xôi bên ngoài.

"Xác định rồi chứ?" Phút chốc, Kim Sắc Ma Bức này vẩy mà mở miệng nói chuyện.

"Khởi bẩm đại vương, đã xác định. Trên phi thuyền kia tổng cộng có hơn trăm vị tu giả, trừ lão già điều khiển thuyền kia, trong đó Đạo Quân tổng cộng có mười tên, bảy tên Hạ phẩm, hai tên Trung phẩm, còn có một tên là Trung phẩm đỉnh phong, hẳn cũng là người mạnh nhất, còn lại đều là bán Đạo Quân."

Một con Bạch Sắc Ma Bức cung kính nói.

Ma Bức trí tuệ thấp, nhưng nếu đã tiến giai đến Bạch Sắc Ma Bức, trí tuệ cùng tuổi thọ cũng sẽ tăng lên rất nhiều, không khác thường nhân.

"Cao nhất mới là Trung phẩm đỉnh phong Đạo Quân sao."

Kim Sắc Ma Bức lạnh mắt nhìn, bên trong tràn đầy hàn ý.

Dị Thú giống như bọn chúng, nếu muốn tăng thực lực, trừ tu hành ra, thôn phệ chính là phương pháp tốt nhất.

Kim Sắc Ma Bức này thật lâu trước đó chỉ là một con Hắc Sắc Ma Bức bình thường mà thôi, bởi vì cơ duyên trùng hợp, thôn phệ được một nửa thi thể của Vĩnh Hằng Thiên Quân, cho nên mới có thể tiến hóa, nhảy lên thành Kim Sắc Ma Bức.

Bởi vậy, bây giờ nó đã thức tỉnh tiến hóa, trước tiên liền muốn thôn phệ hết đám người đi qua U Âm Chi Sơn, nhưng nó không phải những con Ma

Bức không có đầu óc kia, cho nên trước đó nó sai đám tay chân đi tìm hiểu.

Xác định không có cường giả Thượng phẩm Đạo Quân trở lên, nó mới xuất kích.

"Xem ra ta cũng có chút may mắn, lần đầu ra tay đã gặp được một nhóm tu giả này, các con, cùng ta giết!"

Kim Sắc Ma Bức phát ra tiếng hét lạnh lùng.

"Vâng!" Mười con Bạch Sắc Ma Bức cung kính đáp.

Đám Hắc Sắc Ma Bức còn lại, đều 'tu' 'tu' 'tu' đáp lại.

Một giây sau, một đoàn Ma Bức lít nha lít nhít này liền phá vỡ sương mù đen, tiến đến chỗ phi thuyền nơi xa xôi bên ngoài.

"Tu giả chèo thuyền cũng mới là Thượng phẩm Đạo Quân, mà ta sắp đạt tới Thượng phẩm Đạo Quân đỉnh phong, căn bản không sợ, một nhóm tu giả này, ta thu chắc rồi!"

Kim Sắc Ma Bức vừa nghĩ tới có thể thôn phệ cả trăm vị tu giả, trong lòng liền vô cùng hưng phấn.

Nhưng mà, nó lại không biết, phía trước đến tột cùng có vật gì đáng sợ đang chờ nó!

Lần này rất có thể là lần đầu tiên nó đi săn, cũng là một lần cuối cùng!

Chương 971: Bảo bối của người không tặc, ta thích!

Chương 971: Bảo bối của người không tặc, ta thích!

Phi thuyền, boong thuyền.

Từ sự kiện lúc trước, những tu giả khác nhìn thấy Phi Trần đều tránh hẳn ta rất xa, thật sự sợ cái miệng của hẳn ta.

Không có cách khác, Phi Trần chỉ có thể đến tìm Phong Vân, đúng lúc hẳn ta cảm thấy rất hứng thú với Phong Vân.

“Vân huynh đệ, trên người người có con rối phải không?”

Phi Trần nhìn Phong Vân ngồi xếp bằng, do dự nửa ngày, cuối cùng không nhin được hỏi.

Phong Vân nghe vậy, mở hai mắt ra, thản nhiên nói: “Vì sao lại hỏi như vậy?”

“Chắc hẳn ngươi biết, ta là người chế tạo con rối, chỉ cần ta đến gần ngươi, đám con rối trong không gian của ta đều có phản ứng, giống như trên người người có gì đó hấp dẫn bọn nó.” Phi Trần đáp.

Phong Vân không mở miệng, nhưng hẳn đoán, chắc là do mấy con rối cổ thần trong giới chỉ của hẳn.

Trên phương diện chế tạo con rối, cỗ tu hành giả cực kỳ ưu tú, ngay cả con rối cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng có thể tạo ra được.

Mà người chế tạo con rối hiện đại bây giờ, e rằng vẫn còn kém rất nhiều.

Cho nên, con rối hiện đại gặp được con rối cổ thần, có phản ứng cũng là bình thường.

Nhưng Phong Vân không có ý định nói ra, những con rối cổ thần này hẳn giữ lại phòng thân, hơn nữa, cho dù sau này vô dụng, có thể cầm về bảo vệ Trung Thiên Vũ Trụ, cũng không có vấn đề gì.

Phi Trần nhìn Phong Vân trầm mặc không nói, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên có một giọng nói truyền đến: “Cẩn thận!”

Chít chít chít chít...

Theo tiếng kinh hô này, từng tiếng chít chít kỳ dị vang lên, Phi Trần quay đầu nhìn lại, sắc mặt lập tức đại biến.

Cái gì?

Chỉ thấy xung quanh phi thuyền, xuất hiện rất nhiều Hắc Sắc Ma Bức, số lượng nhiều hơn lúc trước gấp mười lần, thậm chí là mấy chục lần!

Nhất là, trong đám Hắc Sắc Ma Bức này, còn có mười con Bạch Sắc Ma Bức chỉ huy đám Hắc Sắc Ma Bức này chiến đấu.

Thế cục trở nên vô cùng ác liệt, khiến các tu giả ở đây đều vội vàng.

“Xảy ra chuyện gì vậy, sao lại nhiều Ma Bức như vậy!”

“Quá nhiều.”

“Mau ngăn cản!”

“A a a...”

“...”

Trên phi thuyền là một mảnh huyết sắc, các bảo vật bay lượn, đám bán Đạo Quân liên hợp lại, còn đám Đạo Quân thì chủ động xông về phía mười con Bạch Sắc Ma Bức.

Giờ khắc này, bọn họ biết rõ không thể chạy trốn được, chỉ có chiến một trận, mới có hy vọng.

“Chết cho ta!”

Vĩnh Thú Đạo Quân mạnh nhất phóng về chỗ sâu trong đám Ma Bức, muốn tách bọn chúng ra.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cỗ ba động khủng bố bỗng nhiên từ bên trong xông ra.

Vĩnh Thú Đạo Quân vô thức huy động chiến đao trong tay.

Oanh!

Nhưng một giây sau, sắc mặt Vĩnh Thú Đạo Quân đột biến bay ngược ra ngoài, chiến đao trong tay bị chia thành hai nửa.

Ầm!

Cuối cùng, hắn ta hung hăng bị nện trên boong thuyền, chấn động toàn bộ phi thuyền.

“Kim, Kim Sắc Ma Bức!” Vĩnh Thú Đạo Quân không để ý thương thế của mình, quát âm lên.

Kim Sắc Ma Bức!

Sắc mặt tất cả các tu giả bỗng nhiên biến đổi.

Vĩnh Thú Đạo Quân vừa dứt lời, chỉ thấy bầy Ma Bức thối lui ra bốn phía, một con Ma Bức to lớn, toàn thân vàng óng chậm rãi bay ra, ánh mắt băng lãnh và tham lam nhìn đám tu giả trên thuyền!

“Tất cả Đạo Quân cùng ra tay với ta!”

Vĩnh Thú Đạo Quân cố nén thương thế, hô với đám Đạo Quân trên thuyền.

“Tu giả nho nhỏ...”

Kim Sắc Ma Bức nhìn mười tên Đạo Quân chém về phía nó, trong mắt lộ ra một vòng quang huy lãnh khốc.

“Quang Chi Quán Đột!”

Một tên trung phẩm Đạo Quân có khuôn mặt trang nghiêm, tay cầm trường thương màu trắng, lúc hấn đâm ra, xung quanh lập tức hoàn toàn là hắc ám, chỉ còn một vòng quanh mang tụ trên mũi thương.

“Chết đi!”

Một tên trung phẩm Đạo Quân khác hóa thành một đạo trường hà mênh mông mãnh liệt, trực tiếp xông về phía Kim Sắc Ma Bức.

“Cự Phủ Chân Thân!”

Vĩnh Thú Đạo Quân thi triển thủ đoạn át chủ bài của mình, trong nháy mắt thân thể căng phồng lên, bên ngoài thân thể có từng sợi phù văn, khiến tốc độ và lực lượng của hắn ta lập tức phóng đại, chém tới.

Đám Đạo Quân còn lại đều tung ra sát chiêu, trong lúc nhất nơi, nơi này giống như thời gian rối loạn, không gian vỡ nát.

Đám bán Đạo Quân đang chém giết cũng chú ý bên này, nhìn thập đại Đạo Quân tung ra sát chiêu, trong lòng mang theo chờ mong.

“Chỉ là hạt gạo, cũng dám tỏa sáng?”

Bỗng nhiên Kim Sắc Ma Bức vỡ cánh dơi màu vàng ra, phát ra lực lượng kinh khủng vô biên, bao phủ công phạt của mười vị Đạo Quân.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trong lúc mơ hồ có thể nghe được tiếng va chạm đinh tai nhức óc.

Một giây sau, mười tên Đạo Quân cũng phun máu bay ngược ra ngoài, hung hăng đung trên boong thuyền, khí tức trở nên uể oải.

“Sao lại như vậy?”

“Cái này, Kim Sắc Ma Bức mạnh như vậy sao?”

“Mười vị Đạo Quân lại không đỡ được một chiêu?”

“Cái này...”

Đám bán Đạo Quân vốn còn ôm mong chờ, lúc này như rơi xuống hầm băng.

Vút!

Lúc này, bỗng nhiên từ trong khoang thuyền có một đạo quang huy nồng đậm bay ra, chốc lát đã đến trước mặt Kim Sắc Ma Bức, đâm về phía mi tâm nó.

Hừ!

Dường như Kim Sắc Ma Bức đã sớm dự liệu, trên mi tâm bỗng nhiên xuất hiện một tấm gương màu vàng luân chuyển, phóng ra vòng bảo hộ màu vàng, ngăn cản trước mi tâm nó.

Bang!

Sau một tiếng va chạm, quang huy nồng đậm bị đánh lui, trở xuống boong thuyền, hiện ra thân hình của lão nhân điều khiển chiến thuyền.

Nhưng lúc này, sắc mặt lão nhân có chút tái nhợt, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Ông ta nhìn chằm chằm thần kính ở mi tâm Kim Sắc Ma Bức, gần từng chữ: “Đạo khí phòng ngự thượng phẩm!”

“Hắc hắc, ngươi cho rằng ta không đề phòng ngươi sao? Đây chính là chuẩn bị cho ngươi, thế nào, tư vị nhận công kích của mình có dễ chịu không?”

Kim Sắc Ma Bức âm lãnh nhìn lão nhân.

Nó có được Thần Kính màu vàng này trên thi thể của Vĩnh Hằng Thiên Quân kia, trừ phòng ngự, còn có thể phản xạ công phạt từ cảnh giới Đạo Quân thượng phẩm trở xuống.

“Đến thuyền trưởng cũng không phải là đối thủ của Kim Sắc Ma Bức!”

“Xong rồi!”

Có vài tu giả sinh ra tuyệt vọng, ngay cả thuyền trưởng thượng phẩm Đạo Quân cũng không phải đối thủ của Kim Sắc Ma Bức, bọn họ còn có biện pháp nào nữa?

“Đều là phế vật, không có ý nghĩa, đều chết đi, ha ha ha...”

Kim Sắc Ma Bức phát ra tiếng cười chói tai, đồng thời nhào về phía boong thuyền, định thôn phệ tất cả các tu giả.

Đông!

Đột nhiên, một tiếng bước chân vang lên, kết hợp với nhịp đập của mảnh không gian này, rõ ràng truyền đến tâm thần của toàn bộ sinh linh ở đây.

Một giây sau, đám tu giả chấn động phát hiện, từ cuối boong thuyền, một thân ảnh không thèm để ý công phạt của đông đảo Hắc Sắc Ma Bức, chậm rãi đi đến.

“Bảo bối của ngươi không tệ, ta thích.”

Phong Vân nhìn Thần Kính màu vàng trên mi tâm Kim Sắc Ma Bức, phun ra câu này.

Chương 972: Đến đưa mấy chục tử

Chương 972: Đến đưa mấy chục tử

Lời này vừa ra, toàn bộ phi thuyền đều yên tĩnh, các tu giả ở đây trợn mắt há mồm nhìn Phong Vân.

Ngay cả người vị Đạo Quân và thuyền trưởng cũng ngẩn ngơ.

Kim Sắc Ma Bức cũng dừng lại nhìn Phong Vân chằm chằm, lúc phát hiện hắn chỉ là bán Đạo Quân, trong mắt tràn ngập băng lãnh.

“Muôn chết!”

Lúc này, mười con Bạch Sắc Ma Bức phát ra tiếng gầm thét, sau đó, bọn chúng suất lĩnh Hắc Sắc Ma Bức xung quanh, cùng nhau xông về phía Phong Vân.

Nhưng mà, một giây tiếp theo, Phong Vân khẽ ngẩng đầu.

Thân thể đám Hắc Sắc Ma Bức kia bỗng nhiên run lên, từ trên không trung ngã xuống, tất cả đã mất ý thức!

Ngay cả mười con Bạch Sắc Ma Bức cũng vậy!

Đây là một màn kinh người, Ma Bức vốn che kín trời, lúc này như sỏi cỏ từ trên cao rơi xuống, như bị nguyên rửa vậy!

Các tu giả đều kinh ngạc đến ngây người, bao gồm mười vị Đạo Quân và thuyền trưởng, Phi Trần, bọn họ chấn kinh nhìn Phong Vân.

Ai cũng có thể nhìn ra, một màn này là do Phong Vân làm!

“Ngươi! Làm sao làm được?”

Con ngươi Kim Sắc Ma Bức co rụt lại, chỉ là một bán Đạo Quân, sao lại có sức mạnh to lớn như vậy.

“Đương nhiên là như thế này.”

Chẳng biết từ lúc nào giọng nói của Phong Vân đã vang lên phía sau Kim Sắc Ma Bức, nó bỗng nhiên quay đầu, nhưng chỉ nhìn thấy một ngón tay không ngừng phóng đại về phía nó.

“Ha ha ha, Đạo Khí phòng ngự Thượng phẩm của ta đủ để ngăn chặn tất cả công phạt từ cấp thượng phẩm Đạo Quân trở xuống, cho dù ngươi quý dị thế nào, cũng không thể làm tổn thương ta được!”

Kim Sắc Ma Bức nhìn ngón tay kia, trong lòng cười lạnh.

Nhưng mà, khi ngón tay kia nhẹ nhàng rơi xuống Thần Kính màu vàng, Kim Sắc Ma Bức lại không cảm nhận được bất kỳ lực lượng công phạt gì.

Ngay lúc nó cảm thấy kỳ quái, bỗng nhiên, một cỗ lực lượng kinh khủng vô biên trực tiếp giáng lâm trong thức hải của nó, mạt sát về phía linh hồn hạch tâm của nó.

“Đây là, công kích linh hồn! Không!”

Cuối cùng Kim Sắc Ma Bức cũng biết vì sao tên bán Đạo Quân trước mắt này lại làm được một màn vừa rồi, bởi vì hắn có lực lượng linh hồn vô cùng khủng bố!

Nhưng nó biết cũng vô dụng, đây là lực lượng linh hồn song cấp Đạo Quân.

Mặc dù Kim Sắc Ma Bức là Đạo Quân cấp thượng phẩm đỉnh phong, nhưng linh hồn của nó lại không đạt đến cấp độ này.

Phốc!

Lực lượng linh hồn của Phong Vân trực tiếp tiêu diệt linh hồn hạch tâm của Kim Sắc Ma Bức, một giây sau, đôi mắt Kim Sắc Ma Bức trở nên ảm đạm, Thần Kính màu vàng trên mi tâm nó không được điều khiển rơi xuống, được Phong Vân thu vào tay.

“Thi thể cũng không thể lãng phí, có thể làm tài liệu rèn đúc Đạo Khí.”

Phong Vân vung tay lên, thu thi thể vào trong túi.

Làm xong tất cả điều này, hắn một bước phóng ra, lần nữa trở lại boong thuyền, nói với thuyền trưởng vẫn còn ngây người: “Tiếp tục lái đi.”

Nói xong, hắn trở lại đuôi thuyền, khoan chân ngồi xuống, vẫn là tư thế lúc trước, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Mà đám tu giả đã lâm vào trạng thái đờ đẫn.

Một lúc lâu sau, bọn họ mới phục hồi tinh thần.

Sau đó, mỗi người đều nhìn về phía Phong Vân ngồi xếp bằng ở đuôi thuyền, trong mắt tràn ngập kính sợ như nhìn thấy Thiên Thần.

Vừa đối mặt đã đánh giết Kim Sắc Ma Bức có thể so với Đạo Quân cấp thượng phẩm đỉnh phong, đây, đây là thực lực kinh khủng cỡ nào!

Thuyền trưởng nhìn chằm chằm Phong Vân, trong lòng cực kỳ chấn động: “Tuyệt đối không thể là bán Đạo Quân được, tất nhiên phải là cường giả cấp Đạo Quân thượng phẩm đỉnh phong trở lên!”

Ông ta cảm thấy mình nhìn nhầm, hoặc là đôi phương đã che giấu cảnh giới.

Một tên bán Đạo Quân, không thể làm được một bước này!

Thật ra, chủ yếu vẫn do phương diện linh hồn của Kim Sắc Ma Bức quá yếu, nó dựa vào thôn phệ để tiến hóa, cho nên mới có nhược điểm to lớn, cường độ linh hồn rất thấp.

Người khác không nhìn ra nhược điểm này, nhưng Phong Vân liếc mắt đã nhìn ra, trực tiếp vận dụng lực linh hồn giết chết nó.

Bởi vậy mới tạo thành hiệu quả khủng bố như thế, hù dọa tất cả tu giả ở đây.

Nếu đổi lại là một vị tu hành đến cấp độ Đạo Quân thượng phẩm đỉnh phong nào đó, Phong Vân cũng không thể tùy tiện dùng lực linh hồn giết chết được.

“Quá, quá mạnh!”

Phi Trần nhìn Phong Vân ngồi ở đó, ánh mắt mông lung, giờ khắc này, Phong Vân đã trở thành thần tượng trong lòng hắn ta.

Hắn vừa ra tay, nguy cơ đã tan thành mây khói.

Toàn bộ quá trình cũng không đến một phút, không, mười giây cũng không đến, Phong Vân đã giải quyết cục diện có thể nói là tuyệt vọng với bọn họ!

Thực lực quá cường đại!

...

Phong Vân cũng không để ý ánh mắt kính ngưỡng và kính sợ bốn phía, lúc này hắn đang kiểm tra thân thể Kim Sắc Ma Bức, vừa dùng lực linh hồn đảo qua, hắn phát hiện thân thể nó hơi khác thường.

Thế là đặc biệt kiểm tra một lần.

“Đây là....”

Sau khi hắn tỉ mỉ kiểm tra lại một lần, cuối cùng phát hiện trên một chiếc lông vũ màu vàng của Kim Sắc Ma Bức có dị dạng.

Bên trong chiếc lông vũ màu vàng này có một không gian cỡ nhỏ.

Phong Vân phá vỡ không gian nhỏ này, chỉ thấy bên trong có một cái hỗn độn giới chỉ lơ lửng.

Nhìn rất tang thương cổ lão, cảm giác đã nhiều năm rồi.

“A?”

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, luyện hóa tại chỗ.

Sau đó, hắn nhìn thấy bên trong có một lượng lớn Hỗn Độn tậ, nhìn qua cũng có mấy chục tỷ!

“Mẹ nó, phát tài rồi!”

Hai mắt Phong Vân lập tức biến thành hình chữ ‘O’, một đường này hắn chi tiêu hơi lớn, mấy ngàn vạn Hỗn Độn tậ cũng không đủ dùng.

Bây giờ, thoáng cái đã có mấy chục tỷ Hỗn Độn tậ, hắn đã trở thành phú ông rồi!

Mấy chục tỷ Hồn Độn tệ này cũng là do Kim Sắc Ma Bức lấy được trên thi thể Vĩnh Hằng Thiên Quân, chỉ là nó luôn đợi ở đây, cơ hồ không đi qua Hồn Độn Vực, nên không dùng đến Hồn Độn tệ.

Cho nên, nó liền giấu trong không gian lông vũ, không ngờ bây giờ lại tiện nghi Phong Vân!

“Chật chịt, đúng là đồng tử đưa tài, biết mình không có tài liệu luyện binh khí, cũng không có tiền tiêu xài nên chủ động đưa đến cửa.” Phong Vân đặc ý nói.

Nếu Kim Sắc Ma Bức nghe được câu này, đoán chừng không chết cũng bị tức chết.

Quá thâm!

...

Giờ phút này.

Trên boong thuyền của phi thuyền.

Các tu giả đang uống rượu nói chuyện với nhau, chúc mừng sống sót sau tai nạn, chủ đề của bọn họ đều vây quanh Phong Vân, suy đoán hẳn từ nơi nào đến.

Có được chiến lực khủng bố như vậy, tuyệt đối là đến từ thế lực lớn.

Mà đúng vào lúc này...

Đột nhiên, trên hư không U Âm Chi Sơn, xuất hiện một cửa hang không gian rất lớn, hang động này lớn khoảng vạn tỷ năm ánh sáng.

Sau đó, từ không trung xuất hiện một móng vuốt vô cùng to lớn, chộp về phía phi thuyền.

“Đây, đây là...”

“Trời ạ!”

“Cái gì?”

Các tu giả đang uống rượu nói chuyện trên phi thuyền đều hoảng sợ mở to hai mắt, cảm thấy linh hồn chấn động, run lẩy bẩy.

Phong Vân mở mắt đầu tiên, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Khí cơ này, Vô Thượng Đạo Tôn?”

Chương 973: Đạo Tôn đều thích chơi như vậy sao?

Chương 973: Đạo Tôn đều thích chơi như vậy sao?

Ong!

Móng vuốt to lớn lập tức chộp phi thuyền của Phong Vân vào lòng bàn tay, sau đó bị hút vào vòng xoáy bên trong lòng bàn tay.

Toàn bộ quá trình, không một tu giả nào có thể trốn, cho dù là Phong Vân, cũng không làm được.

Làm xong tất cả, móng vuốt to lớn chậm rãi lùi về cửa động không lồ tối đen như mực, sau đó cửa hang khép lại, U Âm Chi Sơn lại không phục như bình thường.

Chỉ là phi thuyền chở hơn trăm vị tu giả, đã hoàn toàn biến mất.

...

Trong một hư không khác cách U Âm Chi Sơn xa xôi vô tận.

Trên một tinh cầu hỗn độn, có một bia đá trong suốt to lớn, phía trên tản ra từng đợt dao động.

“Giết!”

“Bảo vật này là của ta!”

Trên tinh cầu này đã có hơn một trăm vị Đạo Quân, ánh mắt bọn họ đều nóng bỏng nhìn bia đá trong suốt đứng sừng sững ở phía xa kia, không thể nghi ngờ, đây là một bí bảo.

“Cơ duyên bực này, nhất định phải nắm chặt!”

“Ta đến!”

Mỗi vị Đạo Quân đều thi triển bản lãnh của mình, chỉ muốn đến gần bảo vật kia, khiến nó nhận chủ.

Oanh!

Nhưng lúc này, phía trên tinh cầu hỗn độn, bỗng nhiên vỡ ra một hang động to lớn, từ hang động lộ ra một móng vuốt to lớn, chụp về phía bọn họ.

“Đây là...”

Đám Đạo Quân đang đắm chìm trong bảo vật, kinh dị nhìn cự trảo trên đỉnh đầu bọn họ, toàn thân run rẩy.

Xoẹt!

Hấp lực khủng bố sinh ra, lập tức, hơn một trăm vị Đạo Quân không hề có lực lượng phản kháng bị hút vào vòng xoáy, trong khoảnh khắc đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại một bia đá trong suốt.

Móng vuốt chậm rãi thu hồi, hang động tối như mực khép lại, khôi phục lại yên tĩnh.

Cùng lúc đó.

Trên một cương vực hư không khác, cũng xảy ra một màn này, một số Đạo Quân hoặc là bán Đạo Quân đều bị móng vuốt to lớn này chụp đi, biến

mắt không thấy gì nữa.

Cuối cùng, kinh động đến hai tên Vĩnh Hằng Thiên Quân.

Theo thứ tự là Sí Vũ Thiên Quân và Thần Đạo Thiên Quân.

Lúc này, hai người họ đang đứng trên hư không hỗn độn, nhìn cảnh tượng cự trảo bắt đi không ít Đạo Quân này.

“Khí cơ này, là cường giả cấp Đạo Tôn!”

Sí Vũ Thiên Quân là một cô gái mặc trường bào màu đỏ, dung mạo xinh đẹp.

“Cũng không biết đây là vị cường giả Đạo Tôn nào, tại sao lại bắt nhiều bán Đạo Quân và Đạo Quân như vậy?” Thần Đạo Thiên Quân dáng người khôi ngô nghi ngờ nói.

“Ta đoán, có lẽ là Hư Pháp Đạo Tôn.” Sí Vũ Thiên Quân suy đoán nói: “Nghe nói mấy kỷ nguyên này, Hư Pháp Đạo Vực sinh ra rất ít thiên tài, hơn nữa, lại xếp hạng chóp trong đông đảo đạo vực, cho nên, rất có thể là ông ta ra tay, bắt Đạo Quân và bán Đạo Quân từ Hỗn Độn Vực khác, muốn khai quật ra thiên tài từ trong đó.”

“Còn có thao tác này sao?” Thần Đạo Thiên Quân kinh ngạc đến ngây người.

“Ngươi không hiểu vị Hư Pháp Đạo Tôn này rồi, làm việc không hề có ky, căn bản không có khí độ Đạo Tôn.”

Sí Vũ Thiên Quân lắc đầu nói.

“Đi thôi, việc này chúng ta không quản được, chỉ có thể để đám bán Đạo Quân và Đạo Quân kia tục cầu phúc đi.”

Thần Đạo Thiên Quân nhẹ nhàng than thở, Đạo Tôn ra tay, đám Thiên Quân bọn họ cũng không dám chống lại.

...

Giờ khắc này.

Phong Vân và một đám tu giả bị hút vào vòng xoáy, lập tức có cảm giác thời không rối loạn.

“Đây là truyền tống trận sao? Muốn đưa chúng ta đến nơi nào?”

Phong Vân nhìn bốn phía, mặc dù tối đen như mực, nhưng hắn nhạy cảm phát hiện không gian biến hóa.

Hô!

Cũng không lâu lắm, Phong Vân cảm thấy hai mắt tỏa sáng, cảm giác không gian điên đảo cũng đã biến mất.

“Nơi này là....”

Ánh mắt Phong Vân nhìn ra, chỉ thấy bọn họ đã đứng trên một quảng trường khổng lồ, bao la vô biên, lúc này đã có rất nhiều sinh linh ở đây rồi.

Trong đó, phần lớn là Đạo Quân, bán Đạo Quân cũng không nhiều.

Hắn vô thức mở ra hình chiếu, nháy mắt đã hình chiếu tất cả những người này.

Mặc dù ở nơi xa lạ, nhưng Phong Vân đã có thói quen hình chiếu, bỗng nhiên nhìn thấy nhiều Đạo Quân như vậy, hắn không không chế nổi.

“Đây là đâu?”

“Không biết, ta chỉ nhớ bị một cự trảo bắt đi!”

“Ta cũng vậy!”

“Mẹ nó, các ngươi cũng vậy sao?”

“...”

Qua một phen nói chuyện, tất cả các tu giả ở đây đều biết bọn họ bị một cự trảo bắt đến.

“Chủ nhân cự trảo kia, tuyệt đối là Đạo Tôn!”

Trên một góc quảng trường, Phong Vân đứng ở đó, trong lòng thầm nói.

Hắn đã từng tiếp xúc với Đạo Tôn Chi Đạo, cho nên rất quen thuộc lực lượng kia.

...

“Cũng không biết vị Đạo Tôn này bắt Đạo Quân và bán Đạo Quân đến đây làm gì?” Phong Vân nghi ngờ nói.

Hắn không mờ mịt và thất thố như những tu giả khác, thực lực Đạo Tôn mạnh như vậy, lại tốn công sức bắt bọn họ từ những nơi khác nhau đến đây, khẳng định là có chuyện.

Nếu muốn giết bọn họ, đã sớm động thủ rồi, sao phải chờ đến bây giờ?

...

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua.

Nhoáng một cái, đã một tháng trôi qua.

Mà lúc này, lại có không ít tu giả từ các nơi khác bị bắt đến, tu giả tụ tập trên quảng trường đã ngàn vạn người!

Trong này, tu vi thấp nhất là bán Đạo Quân thất trọng thiên, cao nhất, là Đạo Quân cấp tuyệt phẩm.

Tất cả đều tụ tập ở đây cãi nhau.

...

Một ngày này, sau khi có một đám người bị truyền tống đến đây, bỗng nhiên ở nơi xa truyền đến hai cỗ khí cơ đáng sợ.

Oanh! Oanh!

Hai đạo lưu quanh xé rách hư không, lấy tốc độ vô cùng đáng sợ đi đến nơi này, rơi xuống quảng trường, khiến cả quang trường đều rung động.

“Khí tức của Vĩnh Hằng Thiên Quân!”

“Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân!”

Đám tu giả cảm nhận được hai cỗ khí tức khủng bố này, sắc mặt kinh sợ.

Lúc này, quang mang thu lại, lộ ra thân thể của hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, đều mặc khôi giáp màu đen, không nhìn rõ mặt, chỉ xuyên qua mũ giáp nhìn thấy một đôi mắt đáng sợ.

Uy áp phát ra, khiến tất cả tu giả ở đây đều cảm thấy ngạt thở.

Lúc này, vị Vĩnh Hằng Thiên Quân bên trái truyền ra giọng nói rộng lớn: “Các người từ trong cương vực hỗn độn mênh mêng, được Đạo Quân tuyển chọn đến nơi này, nói rõ trong các người có người có tiềm lực cực cao.”

“Đừng bối rối, các ngươi có thể đi đến nơi này, cũng coi như một phần cơ duyên.”

Các tu giả ở đây nghe nói như thế, đều vô cùng chấn động.

Bọn họ lại bị Đạo Tôn vĩ đại bắt đến?

Cự thủ thần bí kia, là Đạo Tôn vĩ đại, khó trách bọn họ bất lực chống lại, chênh lệch quá lớn!

Ở đây chỉ có một mình Phong Vân không chấn kinh, ngay từ đầu hắn đã biết rồi.

“Cơ duyên? Cơ duyên gì? Không phải lựa chọn người kế thừa chứ?”
Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Những Đạo Tôn này đều thích chơi như vậy sao, động một chút lại khảo nghiệm thiên tài gì đó.

Chương 974: Hư Chi Đảo!

Chương 974: Hư Chi Đảo!

"Còn nói tiềm lực cực cao, chẳng lẽ cả đám tu giả chúng ta trên phi thuyền kia bị bắt tới, đều là do ta hay sao?"

Phong Vân âm thầm nói.

Không phải hấn tự luyện, mà là tiềm lực của hấn thật sự thuộc về loại cực cao, mặc dù hấn tự biết là tạm thời còn không sánh bằng tiềm lực của ba ngàn thiên kiêu trên bảng kia, nhưng so với người khác, hấn tự nhận cũng không kém.

Lúc này.

Vĩnh Hằng thiên kiêu phía trước quảng trường tiếp tục nói: "Mặc dù các ngươi đi tới nơi này, nhưng các ngươi còn chưa phải là một thành viên của nơi này, nếu không thể trở thành một thành viên của nơi này, các ngươi cũng sẽ không chết, nhưng sẽ bị trục xuất đi Hỗn Độn Cổ Khoáng."

Đông đảo tu giả hai mặt nhìn nhau, nhưng cũng không có ai dám nói lời phản đối.

Ai dám phản đối, không nói Đạo Tôn, chỉ cần hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân trước mắt này đã đủ để giết bọn họ!

"Muốn đạt được tự do, trở thành một thành viên của nơi này, có bốn con đường."

"Con đường thứ nhất, các ngươi đột phá đến Vĩnh Hằng Thiên Quân, như vậy sẽ là một thành viên của nơi này."

" Con đường thứ hai, nhận được sự che chở của Vĩnh Hằng Thiên Quân, thành đệ tử của bọn họ."

" Con đường thứ ba, là con đường vô cùng an toàn, đó chính là trở thành nô lệ ở đây, mặc dù có lao dịch, nhưng cũng có thù lao."

" Con đường thứ tư, cũng là con đường khó nhất, chính là sinh hoạt tại 'Hư Chi Đảo'. Việc các ngươi cần làm, chính là phải sống sót sau khi chém giết lẫn nhau, đại khái trong số một vạn người đi vào, chỉ có thể còn một người còn sống, đương nhiên, người còn sống sót đó cũng sẽ nhận được cơ duyên cực lớn."

Khi hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nói xong, trên quảng trường liền rơi vào một khoảng thời gian yên lặng tuyệt đối.

Bốn con đường, bốn loại lựa chọn, đại biểu cho bốn phương hướng khác nhau.

Con đường thứ nhất, con đường này đối với các tu giả ở đây mà nói gần như không có khả năng, muốn trở thành Vĩnh Hằng Thiên Quân, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Sau đó là con đường thứ hai, ba, bốn, đại bộ phận tu giả đều có xu hướng chọn những con đường này, ít ra cũng rất an toàn, hơn nữa còn có thể nhận được một khoản thù lao nhất định.

Nhất là con đường thứ hai, nếu như có thể trở thành đệ tử của Vĩnh Hằng Thiên Quân, vậy hoàn toàn chính là kiếm bộn!

Các tu giả ở đây, có một bộ phận vốn chính là muốn báỉ sư, cho nên đối bọn hấn mà nói, con đường thứ hai là tốt nhất.

Về phần con đường thứ tư, một vạn người đi vào mới có một người còn sống, tỷ lệ sống sót quá thấp.

Mặc dù có cơ duyên cực lớn, nhưng nếu không còn mạng đi lấy, cơ duyên gì cũng chỉ là nói suông!

Nhưng đối với một số tu giả cấp độ yêu nghiệt mà nói, bọn họ vẫn tương đối hướng tới con đường thứ tư. Bọn họ tự cho là mình rất mạnh, cũng không nguyện ý làm nô bộc, cũng không muốn báỉ Vĩnh Hằng Thiên Quân làm sư.

Hơn nữa, người cảm thấy hứng thú đối với cơ duyên cực lớn kia, đều rất có khuynh hướng chọn con đường thứ tư.

Chỉ là tỷ lệ tử vong quá cao, cho nên đều có chút do dự.

...

Lúc này, hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia nhẹ nhàng phát tay, lập tức, từ không trung có bốn luồng hào quang chiếu xuống, hình thành bốn khu vực rộng lớn.

"Hiện tại, ai lựa chọn con đường thứ nhất, hãy tiến vào khu vực thứ nhất bên trái. . . Cứ thế mà suy ra, lựa chọn con đường thứ tư, hãy đi vào khu vực thứ hai bên phải."

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân mở miệng, ánh mắt đảo qua ức vạn tu giả trên quảng trường, "Hiện tại, bắt đầu lựa chọn!"

Lời này vừa ra, trên quảng trường trong lúc nhất thời bắt đầu rung chuyển, từng người đều đang do dự, không có người nào tiến lên.

Lúc này, một bóng người bỗng nhiên từ chúng tu giả đi ra, trực tiếp đi vào khu vực thứ tư.

Bóng người này khẽ động, tự nhiên trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt của tất cả các tu giả.

"Khí tức này, bán Đạo Quân?"

"Hắn một tên bán Đạo Quân, vậy mà dám lựa chọn con đường thứ tư, không muốn sống à!"

"Đậu má, ai cho hắn cái dũng khí này thế?"

Ức vạn tu giả đều tập trung ánh mắt trên người Phong Vân.

Ngay cả hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia cũng đều kinh ngạc một chút. Với lực cảm giác của bọn họ, tự nhiên sẽ hiểu thanh niên này chỉ là bán Đạo Quân, không hề giả mạo.

"Ta đã chủ trì nhiều lần như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một tên bán Đạo Quân không chút do dự, trong nháy mắt liền lựa chọn con đường thứ tư như thế này."

Vị Vĩnh Hằng Thiên Quân bên trái truyền âm nói.

Trước kia mặc dù cũng có bán Đạo Quân lựa chọn con đường thứ tư, nhưng bọn họ đều do dự rất lâu.

Giống như thanh niên mặc giáp trắng này, so với các Đạo Quân khác còn quả quyết hơn nhiều.

"Đoán chừng cũng là thiên tài cực kì tự tin đối với thực lực của mình."
Vĩnh Hằng Thiên Quân đứng bên phải nói.

"Chắc là vậy, nhưng ta đoán, chờ đến khi hẳn thực sự tới đó sẽ biết, 'Hu Chi Đảo' có bao nhiêu đáng sợ."

Mà trong lúc hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân truyền âm cho nhau, những tu giả kia cũng đều bắt đầu tự mình đưa ra lựa chọn.

Con đường thứ nhất, không có một tu giả nào lựa chọn.

Con đường thứ hai, con đường thứ ba, con đường thứ tư, lựa chọn nhiều nhất.

Mà con đường thứ tư, tính cả Phong Vân, cũng mới vắn vắn chỉ có hơn ngàn người mà thôi.

Trong đó có Phi Trần, Vĩnh Thú Đạo Quân cùng U Âm Chi Thuyền thuyền trưởng.

Phong Vân cảm thấy, thuyền trưởng U Âm Chi Thuyền là xui xẻo nhất, hẳn đang lái thuyền yên ổn như thế, bình thản mà đưa đón các tu giả đi lại qua U Âm Chi Sơn, kết quả lại bởi vì hắn, mà trực tiếp bị Đạo Tôn chop tới đây.

Không những việc làm ăn bị cắt đứt, mà ngay cả tự do thân thể cũng không còn.

. . .

Sau khi tất cả mọi người đều đã lựa chọn kĩ càng, hai tên Vĩnh Hằng Thiên Quân kia liền dẫn đầu các tu giả trên quảng trường tiến lên.

Nói là dẫn đầu, kỳ thật chính là thu bọn họ vào trong động thiên pháp bảo.

Phù! Phù!

Làm xong những việc này, hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân trong nháy mắt bay khỏi nơi này, đi về phía nơi xa.

...

Phong Vân không ở trong động thiên pháp bảo đợi bao lâu, liền cảm giác trước mắt mình có biến đổi, cảnh tượng lập tức biến ảo.

Hắn nhìn qua cảnh tượng trước mắt, chỉ thấy phía trước là một vực sâu hắc ám khổng lồ, vực sâu thăm thẳm thôn phệ hết thảy ánh mắt tầm nhìn, rất khó nhìn rõ phía dưới có cái gì.

P phía trên vực sâu hắc ám, lơ lửng từng hòn đảo, mỗi một hòn đảo đều lớn đến ức vạn dặm, lít nha lít nhít, ít nhất phải có hơn mấy chục vạn.

Đồng thời chúng cũng không ngừng xoay tròn, cao thấp khác biệt.

Trong đó, tầng dưới chót nhất, khoảng chừng chiếm hết chín phần các hòn đảo, nhiều hơn ba mươi vạn.

Tầng thứ hai, có vẻ như có năm sáu vạn hòn đảo.

Tầng thứ ba, có hơn hai vạn hòn đảo.

Tầng thứ tư, đại khái chừng hai ba ngàn hòn đảo.

Tầng thứ năm, vền vẹn chỉ có mười mấy hòn đảo.

Mà tầng thứ sáu, cũng chính là tầng cuối cùng, chỉ có một hòn đảo duy nhất!

Hòn đảo kia cũng là hòn đảo có quy mô lớn nhất trong số mấy chục vạn hòn đảo, xa xa áp đảo các hòn đảo khác!

"Nơi này chính là 'Hư Chi Đảo' ."

Lúc này, vị Vĩnh Hằng Thiên Quân lúc trước chỉ chỉ những hòn đảo lơ lửng kia, "Mỗi một hòn đảo đều có một tu giả cường đại, đại bộ phận đều là Đạo Quân, từ Hạ phẩm đến Nghịch Thiên cấp đều có."

"Đều có?"

Ở đây các tu giả đều cực kì chấn động, nói cách khác, nơi này tụ tập hơn ba mươi vạn Đạo Quân!

Phong Vân cũng líu lười, hẳn lần đầu tiên gặp được nhiều Đạo Quân như vậy!

Quả thực không cách nào tưởng tượng!

Ngẫm lại tại vũ trụ thế giới, một tên Đạo Quân là vinh quang đến nhường nào, phải khó khăn ra sao mới có thể sinh ra, kết quả tại chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, Đạo Quân đều là lấy vạn làm đơn vị tính toán!

Chương 975: Truyền thừa bảo vật!

Chương 975: Truyền thừa bảo vật!

"Nhiều Đạo Quân như vậy, nếu như ta có thể lấy được hình chiếu của toàn bộ bọn họ, thì còn lo gì chuyện đột phá?"

Phong Vân sau cơn chấn động, chính là tràn đầy kinh hỉ.

Có nhiều hình chiếu Đạo Quân như thế, hẳn tất nhiên có thể cấp tốc tăng lên Đạo Quân cảnh.

Đừng nói Hạ phẩm Đạo Quân, ngay cả là Thượng phẩm Đạo Quân, chỉ cần hắn lấy được hình chiếu của tất cả các Đạo Quân này, đoán chừng đều không thành vấn đề!

Lúc trước Phong Vân đi qua tam đại vực, số hình chiếu Đạo Quân cấp thu hoạch được cũng mới chỉ có chừng mấy ngàn mà thôi.

Hắn vốn dĩ cho rằng con số này đã là rất nhiều, nhưng so với nơi này, hoàn toàn chính là tiểu vu gặp đại vu!

"Cũng không biết nơi này là vực nào trong Hỗn Độn Vực, sao lại có nhiều Đạo Quân đến vậy!"

Phong Vân thầm nói trong lòng.

Nhưng ngẫm lại cũng bình thường, mặc dù hắn không biết nơi này là nơi nào, nhưng đã có Đạo Tôn tọa trấn, tất nhiên không phải là chỗ mà các khu

vực tâm thường khác có thể đánh đồng, trong đó số lượng cường giả tất nhiên phải có nhiều hơn rồi.

Phải biết, nơi có một vị Đạo Tôn vĩ đại tọa trấn, tự có thiên địa đạo vận sinh sôi, rất lâu sau này, hoàn cảnh của nơi đó cũng sẽ sinh ra sự thay đổi không thể tưởng tượng nổi.

Phàm là sinh linh sinh hoạt tại đây, cũng đều nhận được chỗ tốt cực lớn.

Cho nên hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân lúc trước nói, có thể chân chính trở thành một thành viên của nơi này, đã là một phần cơ duyên.

...

Lúc này, hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia bắt đầu giảng giải cho đám người Phong Vân nghe về quy tắc sinh tồn trên 'Hư Chi Đảo'.

"Tu giả trên Hư Chi Đảo, chỉ có thể đưa ra lời khiêu chiến cho các tu giả cùng một tầng hoặc là tầng thấp hơn. Tu giả cùng cùng một cấp độ thắng liên tiếp mười trận, liền có thể lên tới một tầng cao hơn, nếu như thất bại, nếu may mắn không chết, cũng sẽ bị hạ xuống một tầng."

Lời này vừa ra, các tu giả ở đây liền biến sắc mặt, bọn họ cuối cùng biết được vì sao những hòn đảo kia phân bố như thế nào.

Ánh mắt đều không tự chủ được nhìn về phía tầng thứ sáu, không hề nghi ngờ, hòn đảo duy nhất trên tầng thứ sáu kia, chính là tồn tại mạnh nhất trong toàn bộ 'Hư Chi Đảo'!

Chỉ có hắn mới có tư cách khiêu chiến người khác, đối thủ không có tư cách khiêu chiến hắn.

Dường như chú ý tới ánh mắt của các tu giả, Vĩnh Hằng Thiên Quân mở miệng nói: "Tên đó các ngươi cũng đừng nghĩ, không phải là tồn tại mà các ngươi có thể với tới, vẫn nên thành thực mà nghe ta giảng giải đi."

"Nghe đây, các ngươi muốn trở thành một thành viên chân chính của nơi này, rất đơn giản, chỉ cần các ngươi có thể thu được một phần truyền thừa hoàn chỉnh, liền coi như quá quan!"

Truyền thừa hoàn chỉnh? Nghĩa là sao? Không phải đòi chiến sao?

Các tu giả đều ngây ra.

Vĩnh Hằng Thiên Quân không để ý, tiếp tục nói: "Trên Hư Chi Đảo, mỗi một lần đánh bại hoặc là giết chết đối thủ, đều có thể đạt được 'Truyền thừa bảo vật' trong tay bọn họ, cái gọi là 'Truyền thừa bảo vật', chính là từng bộ phận tạo thành truyền thừa hoàn chỉnh."

"Tỉ như, một bộ truyền thừa đỉnh cấp, là do ba ngàn sáu trăm tám mươi 'Truyền thừa bảo vật' cấu thành; mà một bộ truyền thừa cao cấp, thì do một ngàn sáu trăm tám mươi 'Truyền thừa bảo vật' cấu thành. . ."

"Cứ thế mà suy ra, có truyền thừa cần thu thập đại lượng truyền thừa bảo vật, mà có truyền thừa chỉ cần thu thập mười mấy cái là đủ."

"Dựa theo quy định, chỉ cần thu thập một bộ hoàn chỉnh truyền thừa liền đạt tới điều kiện, cho nên không tính đẳng cấp, cao thấp ra sao đều được."

Vĩnh Hằng Thiên Quân nói đến đây, dừng lại một lát, ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, mới nói: "Ta khuyên các ngươi nếu có năng lực liền gắng sức mà thu thập đẳng cấp cao truyền thừa, bởi vì những truyền thừa đó đều thuộc hạng nhất đẳng, do Đạo Tôn tự mình thu thập, ở ngoại giới, ngươi có bao nhiêu tiền cũng không mua được đâu."

Đạo Tôn tự mình thu thập!

Các tu giả nghe nói như thế, mỗi người đều chấn động tâm thần.

Truyền thừa mà Đạo Tôn vĩ đại tự mình thu thập, há lại bình thường ư?

Phải biết, đạt tới loại cấp độ kia, đồ vật có thể lọt vào tầm mắt của bọn họ có thể nói là ít càng thêm ít.

Nhưng một khi đã vừa mắt, vậy tất nhiên cũng không phải thứ tầm thường! Khẳng định là ở ngoại giới đều cực kỳ hiếm có!

"Đương nhiên, các ngươi muốn lượng sức mà tìm, đến 'Hư Chi Đảo' rồi, các ngươi rất dễ dàng liền có thể điều tra ra mỗi một truyền thừa bảo vật đang nằm trên hòn đảo nào, bị ai đoạt được, các ngươi có thể đưa ra khiêu chiến với người đó. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có tư cách khiêu chiến."

"Nói chung, gom đủ một bộ truyền thừa hoàn chỉnh, nếu như ngươi không muốn tiếp tục chờ đợi, liền có thể xin trở thành một thành viên chính thức của nơi này. Nếu như còn muốn tiếp tục tiếp tục chờ đợi, sẽ phải bỏ qua truyền thừa vốn có."

"Bởi vì, một tu giả, chỉ có thể mang đi một bộ truyền thừa."

"Nơi này tổng cộng có một vạn chín ngàn lẻ tám loại truyền thừa, đều cực kỳ cường đại."

"Ghi nhớ, một ngày nhiều nhất chỉ được chiến đấu một lần!"

"Sinh tử vô thường, nơi này vừa nguy hiểm, nhưng cũng vừa có kỳ ngộ. Một vạn chín ngàn lẻ tám loại truyền thừa, các ngươi ra ngoài vô tận hỗn

độn dù liều mạng cũng rất khó chiếm được, nhưng ở nơi này, lại có thể đạt được!"

"Cố lên!"

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nói xong, bỗng nhiên vung tay lên, lập tức từng tiếng nổ vang từ dưới đáy vực sâu hắc ám truyền đến.

Một giây sau, từng hòn đảo từ trong đó nổi lên, chi chít khắp nơi, lơ lửng ở nơi đó!

"Đi thôi, chúc các ngươi may mắn."

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân phát tay, những tu giả như Phong Vân liền không hẹn mà cùng bay về phía những hòn đảo mới sinh ra kia.

Đưa mắt nhìn những tu giả này từng người bay lên đảo, xếp vào tầng thấp nhất.

Trong đó một tên Vĩnh Hằng Thiên Quân nhẹ giọng nói: "Số tu giả mà Đạo Tôn lấy từ từng cương vực trong vô tận hỗn độn lần này mặc dù không nhiều, nhưng trong đó tất cũng có tiềm lực cực cao."

"Ừm, có thể làm cho Đạo Tôn chọn đem đến, tất cũng không phải bình thường." Bên cạnh, Vĩnh Hằng Thiên Quân gật đầu nói.

"Ngươi nói xem, một nhóm này có mấy người có thể đi vào tầng thứ năm, thậm chí là tầng thứ sáu?"

"Tầng thứ năm hẳn là có mấy người đấy. Về phần tầng thứ sáu, ta cảm giác hẳn không có ai có thể làm được, dù sao, cũng không phải ai cũng giống như tên biến thái 'Bá Lan' này đâu."

Nhắc đến cái tên này, hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân đồng loạt nhìn về phía đỉnh cao nhất Hư Chi Đảo, hòn đảo duy nhất trên tầng thứ sáu kia.

"Đúng vậy, đây chính là thiên kiêu mà Hư Pháp Đạo Vực chúng ta khó lắm mới có được một người, ngay cả Hư Pháp Đạo Tôn đều rất quan tâm tới hắn, lần trước trong bảng tiềm lực, suýt nữa đã lọt vào bảng yêu nghiệt."

"Không sai, yêu nghiệt như hắn này, một khi hợp Đạo thành công, chiến lực tất sẽ ở trên cả hai ta, cũng không biết sau khi rời đi hắn sẽ chọn thế lực nào?"

"Cái này chúng ta không xen vào được, đi thôi, nhiệm vụ hoàn thành."

"Ừ."

Lúc này, hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân hóa thành hai vệt lưu quang, cấp tốc rời đi.

...

Một bên khác.

Phong Vân đang đứng trên một hòn đảo thuộc về mình trên Hư Chi Đảo.

Hắn đứng trên đảo, ánh mắt quét qua, nhìn một lượt phong cảnh trên hòn đảo này.

Nhiều kỳ hoa dị thảo, tiên tuyến róc rách, sương mù quấn quanh.

Mà ở trung tâm, một sân viện lịch sự tao nhã đã nằm sẵn, phía trên có rất nhiều hình thù điêu khắc, rất có vận vị.

Ngay giây phút Phong Vân đạp lên hòn đảo này, nó cũng đã nhận hắn làm chủ.

Chương 976: Thấy ta cần nghe theo!

Chương 976: Thấy ta cần nghe theo!

Hư Chi Đảo yên tĩnh.

Phong Vân đẩy cửa sân ra, tâm niệm biến đổi, kiêu dáng tiêu viêm trước mắt liền biến thành tiểu viện thời đại Địa Ảnh.

"Ừm, vẫn là thói quen như vậy."

Phong Vân hài lòng gật đầu, lập tức đi vào trong sân, nằm ở trên ghế, tiện tay ra một chiêu, lập tức một đạo lưu quang từ trong phòng bay ra, rơi xuống trong tay hắn, rõ ràng là một quyển thư từ kim sắc.

Đây là thứ lúc trước linh hồn hắn cảm ứng được, hắn đoán chừng, đây chính là tin tức giới thiệu liên quan tới truyền thừa trên hòn đảo.

Linh hồn thâm thấu, lập tức từng đạo tin tức đập vào mặt.

【 một vạn chín ngàn lẻ tám loại truyền thừa 】 :

No•1: Linh hồn truyền thừa, đây là một truyền thừa còn sót lại của một người tu hành đã đạt tới biên giới Hợp Đạo linh hồn là 'Mạc Thường Đạo Quân', linh hồn truyền thừa thần bí mà cường đại, linh hồn của mỗi một tu luyện giả ở trong cùng cấp độ đều thuộc về cấp độ đỉnh tiêm, Mạc Thường Đạo Quân, đã từng là Đạo Quân cực kỳ cường đại trong vô tận hỗn độn, càng là đánh giết một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai!

Truyền thừa này, vô cùng trân quý, không thua gì truyền thừa của Vĩnh Hằng Thiên Quân, tổng cộng chia làm ba ngàn sáu trăm tám mươi bảo vật truyền thừa, sau khi gom đủ, liền có thể đạt được.

No•2: Đạo Đạo truyền thừa, truyền thừa này là tới từ một vị Vô Thượng Đạo Quân, ở trong chứa ba môn Đạo Đạo chí cao, phân tán ở trên ba ngàn sáu trăm tám mươi bảo vật truyền thừa, sau khi gom đủ, liền có thể đạt được truyền thừa.

No•3: . . .

No•4: . . .

. . .

. . .

Hơn một vạn loại truyền thừa, đều có giới thiệu cùng bài danh cực kỳ kỳ càn.

Cấp cao nhất, phải gom đủ ba ngàn sáu trăm tám mươi bảo vật truyền thừa, mà cấp thấp nhất, chỉ cần chín mươi chín cái là đủ.

Phong Vân chỉ quét mắt một vòng, cơ bản đã khóa chặt những truyền thừa đỉnh cấp phía trước, nhất là bài danh thứ nhất cùng thứ hai, với hắn mà nói, quả thực là vừa lúc đang cần!

"Linh hồn truyền thừa! Đạo Đạo truyền thừa!"

Đặc biệt là linh hồn truyền thừa, nói thực ra, Phong Vân tu luyện đến bây giờ, phương diện linh hồn một mực tăng lên chưa từng kéo xuống, thậm chí còn tăng lên vượt qua cả cảnh giới.

Bây giờ, càng dẫn đầu tiến vào cấp độ 'Đạo Quân'!

Thành tựu đột xuất như vậy, nhưng mà Phong Vân ở phương diện linh hồn lại không có hệ thống gì cả, mỗi lần đều là mượn nhờ linh hồn lực cường đại của mình để mật sát người khác, không có chút kỹ xảo nào cả.

Trước kia lúc hắn ở vũ trụ thế giới, linh hồn sinh linh nơi đó tu luyện kém hắn xa tít tắp, tự nhiên không có khả năng có hệ thống linh hồn gì.

Bây giờ, đi tới chỗ sâu trong vô tận hỗn độn này, người tài ba xuất hiện ló ló, như là cá diếc sang sông, trong đó tự nhiên có rất nhiều người có phương diện linh hồn xuất sắc.

"Vị 'Mạc Thường Đạo Quân' này chỉ dựa vào linh hồn để tu luyện, đã có thể giết chết một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, thật là đáng sợ ~!"

Phong Vân có chút hưng phấn, phần linh hồn truyền thừa này, đúng là hắn đang cần.

Mà Đạo Đạo truyền thừa kia, đương nhiên không cần phải nói rồi, ở trong đó có ba môn Đạo Đạo chí cao đỉnh cấp, cộng thêm bản thân Phong Vân đã có ba môn, vừa vặn có thể gom góp thành sáu môn, hình thành Đạo Luân Hồi.

Về phần có thể lĩnh ngộ ra Đạo Đạo chung cực hay không, vậy thì không phải là vấn đề cần cân nhắc hiện tại rồi.

"Có thể không có truyền thừa liên quan tới phương diện Thể tu, cho dù có, cũng không phải là cao cấp, khó mà vào mắt của ta. . ."

Phong Vân nhìn mấy cái truyền thừa liên quan tới Thể tu, âm thầm lắc đầu, những Thể tu này còn không mạnh bằng hắn, hoặc là cùng hắn không sai biệt lắm, có cũng vô dụng.

Lại nói, trong đây cũng không ít Kiếm Đạo truyền thừa, nhưng lấy trình độ lĩnh ngộ Kiếm Đạo chung cực bây giờ của Phong Vân, những truyền thừa Kiếm Đạo này đối với hắn cũng không có trợ giúp quá lớn.

Hắn cũng có thể câu thông 'Kiếm Chi Đại Đạo', cái này đã đạt tới cấp độ chí cao của Kiếm Đạo rồi.

Nếu là Phong Vân lĩnh ngộ được Kiếm Đạo chung cực đến trình độ viên mãn, hắn đoán chừng, cho dù là Vĩnh Hằng Thiên Quân, gặp hắn không cần phải sợ!

"Quyết định, lấy linh hồn truyền thừa xếp hạng thứ nhất cùng Đạo Đạo truyền thừa xếp hạng thứ hai đi!"

Phong Vân lập tức bắt đầu thông qua thư từ kim sắc trong tay, xem xét những tin tức liên quan tới bảo vật truyền thừa đệ nhất và đệ nhị.

Trong nháy mắt, giống như là từng đạo tuyến vậy, từ nơi của hắn xuất phát, liên tiếp đến phía trên những hòn đảo.

Bị kết nối trên hòn đảo, liền đại biểu cho việc có được bảo vật truyền thừa bài danh đệ nhất và đệ nhị!

"Ừm? Tầng thứ nhất, tầng thứ hai, tầng thứ ba cơ hồ không có, tầng thứ tư có mấy trăm cái, tầng thứ năm cũng có ngàn cái, tầng thứ sáu, càng có tới mấy ngàn cái!"

Phong Vân cẩn thận cảm giác, ra được những kết luận này, vị trí ba tầng đầu một cái cũng không có, đều tập trung ở tầng bốn trở lên và ở bên trong hòn đảo, nói cho đúng, là trong tay những tu giả trên hòn đảo kia!

Hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, dù sao cũng là truyền thừa xếp hạng thứ nhất và thứ hai, mặc dù có vài tu giả không học cái này, nhưng cũng có

thể muốn thu thập, sau đó đến khi ra ngoài, bán lại với giá cao.

"Bất quá, ta tới, đều là của ta!"

Trong mắt Phong Vân có nóng bỏng, vô luận là truyền thừa, hay là mấy chục vạn hình chiếu Đạo Quân nơi này, cuối cùng rồi cũng sẽ thuộc về hắn!

Đạo Tôn vĩ đại chỉ là tùy ý đem Phong Vân tới nơi này, đoán chừng chính hắn đều không nghĩ đến, Hư Chi Đảo của mình lại có thể bồi dưỡng ra được một quái vật cỡ nào!

"Trước lúc ước chiến không được nóng nảy, chiếu hình rồi lại nói."

Mặc dù truyền thừa rất hấp dẫn người ta, bất quá đối với Phong Vân mà nói, việc cấp bách, vẫn là chiếu hình trước, đem những Đạo Quân kia đều thu vào trong túi, như vậy không phải tốt hơn sao!

...

Cùng lúc đó.

Khi Phong Vân cùng một số lớn tu giả tiến vào chiếm giữ Hư Chi Đảo, cũng làm cho tu giả nơi này quan tâm.

"Mới tới!"

"Mấy ngàn người tới!"

"Ha ha, như vậy mới được, khẳng định có không ít bảo bối, phải nắm chắc đoạt được!"

"Không sai, ước chiến, ước chiến!"

Đây là một số người có thực lực nửa bước Đạo Quân ở Hư Chi Đảo, bọn họ sớm đã bị Đạo Quân cường đại bóc lột qua, thậm chí ngay cả Pháp Bảo cũng bị cướp đi, bảo bối gì cũng không còn.

Mà khi bọn Phong Vân mới đến nơi này, khẳng định mỗi người đều có không ít bảo bối.

"Tranh thủ thời gian ước chiến đi!"

Những Đạo Quân này cần bảo bối tiện tay, tự nhiên bắt đầu bóc lột người mới tới.

Thế là, các tu giả mới tới, cả đám đều phải tiếp nhận ước chiến.

Về phần ước chiến cấp độ cao, có thể cự tuyệt, nhưng một ngày chỉ có thể cự tuyệt một lần, nói cách khác, nếu có nhiều người có cấp độ giống người đồng thời ước chiến, người nhất định phải cùng với một người trong đó đối chiến.

Bất quá dạng tràng diện chọn lựa đối thủ phạm vi lớn này là rất ít gặp, cũng chỉ khi có một nhóm người mới đến nơi đây, mới có loại hiện tượng này mà thôi.

"Ừm? Đến từ tầng thứ ba ước chiến?"

Phong Vân đợi ở chỗ này mấy ngày, có được mấy vạn cái hình chiếu Đạo Quân, trong lòng cực kỳ đắc ý.

Không nghĩ tới đã có ước chiến rồi.

Kỳ thật hẳn đây là còn chậm, những Đạo Quân mới tới khác, sớm đã bị hện mấy lần rồi.

Không có cách nào cả, ai bảo hẳn là nửa bước Đạo Quân, những Đạo Quân bản địa kia vừa nhìn thấy cảnh giới của Phong Vân, đều không hèn mà gặp.

Ở trong nhận biết của bọn họ, một vị nửa bước Đạo Quân, có thể có bảo bối gì chứ.

Cuối cùng, thật sự là không có người nào ước chiến, mới tuyên Phong Vân, thử chút vận khí mà thôi. _

Chương 977: Tự bế Đạo Quân!

Chương 977: Tự bế Đạo Quân!

"Nhiều người hướng ta ước chiến như vậy sao?"

Phong Vân nhìn lại, phát hiện người ước chiến với hắn, có tới mấy vạn người, có tầng thứ hai, cũng có tầng thứ ba!

Nhiều ước chiến như vậy, nếu Phong Vân cự tuyệt, cũng chỉ có thể cự tuyệt một người mà thôi, huống hồ, hắn cũng không có ý định cự tuyệt.

"Chọn tầng thứ ba đi, vừa vặn thử tiêu chuẩn bọn họ một chút."

Phong Vân là kẻ tài cao gan cũng lớn, lấy chiến lược của hắn bây giờ, sợ là chỉ có Đạo Quân Nghịch Thiên cấp mới có thể áp chế hắn, trừ cái đó ra, đều có thể quyết đấu cả!

Lúc này, Phong Vân từ trong đối thủ tầng thứ ba ước chiến tùy tiện chọn một người.

...

Cùng lúc đó, ở bên trong một hòn đảo tầng thứ ba.

Đang có mấy bóng người ngồi quanh bàn, giống như đang uống rượu trò chuyện.

"Lần này người mới tới không ít, đáng tiếc, trước đó ta đã bế quan, căn bản không biết, chậm tay một bước, đáng giận quá mà!"

"Còn nói nữa, ta cũng vậy, bất quá vẫn còn thừa lại một người mới không bị ước chiến."

"Người nói là nửa bước Đạo Quân duy nhất kia sao, chỉ là một nửa bước Đạo Quân mà thôi, có thể có chất béo gì chứ."

"Thử một chút đi, thịt muối cũng là thịt chứ sao."

Ngay tại lúc mấy Đạo Quân này nói chuyện lẫn phiếm với nhau, bỗng nhiên một vị Trung phẩm Đạo Quân lưng hùm vai gấu ở trong đám này thu được nhắc nhở.

Hắn đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó trên mặt lộ ra ý cười, "Các vị, ta ước chiến nửa bước Đạo Quân kia đây."

"Thật sao?"

"Tiểu tử ngươi, vận khí không tệ.",

"Ha ha, được đó, đem chất béo trên người tiểu tử kia vắt hết đi!"

Mấy vị Đạo Quân bên cạnh ồn ào nói.

Bọn họ vốn là huynh đệ sinh tử cùng lịch luyện với nhau, về sau bị Đạo Tôn vĩ đại bắt tới đây.

"Các vị huynh đệ, chờ một lát nha, ta đi một lát sẽ trở lại."

Trung phẩm Đạo Quân lưng hùm vai gấu nhếch miệng cười một tiếng, một giây sau, hắn bị một đạo quang mang bao phủ, 'Xoát' một tiếng bị truyền tống rời đi.

...

Ông!

Trên mảnh bình nguyên mênh mông vô ngàn kia, bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, chính là vị Trung phẩm Đạo Quân lưng hùm vai gấu kia.

Mà ở đối diện với hắn, Phong Vân sớm đã đứng ở nơi đó rồi, lẳng lặng chờ đợi.

Nghe được động tĩnh, Phong Vân nhẹ nhàng ngẩng đầu lên nhìn về phía đối phương, trong nháy mắt đã đem chiếu hình người này rồi.

【đối tượng hình chiếu】 : Thiên Phách Đạo Quân

【tuổi tác】 : 1000w kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Trung phẩm Đạo Quân

【roi xuống】 : . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Thần Chùy Chi Vũ 》 . . . võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Thiên Cương Phách Thẻ 》 . . . công pháp Thổ Hệ Đạo Quân cấp 《 Đại Mậu Thổ Công 》 . . . thiên phú Thổ Hệ Đạo Quân cấp. . . thiên phú Thẻ Chất Hỗn Độn cấp. . . Thổ Chi Ngụy Đại Đạo (ba tầng). . .

. . .

"Ba tầng Thổ Chi Ngụy Đại Đạo."

Phong Vân nội tâm tự nói.

Lúc này.

Thiên Phách Đạo Quân ở đối diện nhìn về Phong Vân, mỉm cười nói: "Người mới đến, chắc hắn cũng không dễ dàng, ta cũng không giết người, như vậy đi, ta để người ra một chiêu, trong vòng một chiêu, nếu như người

có thể thành công đánh lui ta nửa bước, ta sẽ không làm khó dễ ngươi nữa, như thế nào?"

"Ngươi xác định?" Ánh mắt Phong Vân có chút quái dị.

"Không cần phải lo lắng, ta nói được thì làm được, tới đi, nhìn xem bản lĩnh của ngươi." Thiên Phách Đạo Quân không nhìn thấy quái dị trong mắt Phong Vân, hẳn cho rằng là đối phương không tin hẳn, lúc này thúc giục nói.

"Được, vậy ngươi chuẩn bị tiếp chiêu đi."

Phong Vân vừa nói xong, bỗng nhiên biến mất tại chỗ, một giây sau, xuất hiện ở trước mặt Thiên Phách Đạo Quân, nhìn cũng không cần nhìn, một bàn tay nhẹ nhàng ấn xuống.

Bành!

Một giây sau, Thiên Phách Đạo Quân như gặp phải thiên lôi, ánh mắt kính hãi bay ngược ra ngoài, ho ra đầy máu.

Một kích, bị thua!

"Làm sao có thể! !"

Thiên Phách Đạo Quân sau khi hạ xuống mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, nhìn về Phong Vân, "Một vị nửa bước Đạo Quân, sao có thể có uy năng bực này được!"

Nhưng tin tức của Hư Chi Đảo sẽ không làm giả, nói cách khác, nửa bước Đạo Quân trước mắt, chiến lực chân thực là ở cấp độ Thượng phẩm Đạo Quân!

"Ta không tin! Ta không tin!"

Thiên Phách Đạo Quân nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần nữa xông lên, hấn xuất ra cự phủ Chuân Đạo Khí của mình, một búa vung ra, phảng phất như thiên địa cũng sụp đổ, lực lượng Ngụy Đại Đạo đáng sợ vô biên dập dờn.

Nhưng mà, đáng tiếc, thanh niên bạch giáp đối diện thần sắc bình thản, chỉ là nhẹ nhàng đè ép bàn tay thôi.

Oanh!

Lập tức, giống như vũ trụ sụp đổ, một cỗ áp lực bàng bạc mà mênh mông bỗng nhiên rơi xuống.

Thiên Phách Đạo Quân vừa mới xông lại đã trực tiếp bị ép ngã quy xuống đại địa, khó mà động đậy được.

Mà công phạt của hắn, cũng tán loạn theo!

Đại bại toàn diện!

"Chịu thua không?" Phong Vân xuất hiện ở trước mặt Thiên Phách Đạo Quân, cúi đầu quan sát đối phương nói.

"Ta, ta nhận thua. . ."

Thiên Phách Đạo Quân lúc này cũng tỉnh táo lại, biết được đối phương xác thực có được chiến lực Thượng phẩm Đạo Quân cấp.

Điều này khiến hắn khiếp sợ không gì sánh nổi, mới là nửa bước Đạo Quân đã có chiến lực bậc này rồi, thật là khủng bố!

"Cũng, cũng quá mạnh rồi. . ."

Thiên Phách Đạo Quân vừa kinh hãi, vừa đặng chát, hấn vốn cho rằng là đã chọn được người yếu nhất trong những người mới này rồi, mà bây giờ xem ra, người này mới là người mạnh nhất có được hay không!

Phải biết rằng, bên trong nhóm người mới này, lợi hại nhất cũng chỉ mới là Thượng phẩm Đạo Quân mà thôi, cùng Phong Vân trước mắt so sánh, nhiều nhất cũng là ngang hàng mà thôi, thậm chí còn có chút không bằng nữa.

"Cũng không biết nên nói là vận khí ta tốt, hay là vận khí ta kém."

Thiên Phách Đạo Quân cũng muốn tụt bé rồi.

...

Sau đó, dựa theo quy định ước chiến, bảo vật truyền thừa cùng một số bảo vật trong tay Thiên Phách Đạo Quân đều đưa cho Phong Vân.

Bất quá Phong Vân chỉ cần bảo vật truyền thừa, những thứ khác cũng không cần, trả lại cho Thiên Phách Đạo Quân.

Thiên Phách Đạo Quân cho rằng Phong Vân hảo tâm, cảm động đến rơi nước mắt, nhưng mà hấn đã hiểu lầm rồi, trên thực tế là do Phong Vân không để vào mắt mà thôi.

Một kiện Đạo Khí cũng không có, quá nghèo.

...

"Bảo vật truyền thừa xếp hạng thứ tám mươi, Hỗn Động Thần Lô Thuật, cũng được."

Bên trong hòn đảo tiểu viện, Phong Vân tra xét bảo vật truyền thừa từ trong tay Thiên Phách Đạo Quân thắng được, bộ truyền thừa này tên là 'Hỗn

Độn Thần Lôi Thuật', ở trong hơn một vạn truyền thừa xếp hạng thứ tám mươi, xem như là truyền thừa cao cấp.

Cần hơn một ngàn cái bảo vật truyền thừa mới có thể gom đủ.

Trên thân Thiên Phách Đạo Quân cũng mới có hơn một trăm cái mà thôi, cũng chỉ mới gom đủ một phần mười mà thôi.

"Có thể cầm thì cầm thôi, về sau ta không cần đến, thì cũng có thể mang về cho bọn Tiểu Lan tử cũng không tệ. . ."

Hiện tại Phong Vân không chỉ cân nhắc vì bản thân mình, còn có thân nhân, tộc nhân sau lưng của hắn nữa.

Không có cách nào khác, Nhân tộc hiện tại cũng chỉ có một cường giả là hắn.

Chờ sau này phát triển lên rồi, tự nhiên sẽ sinh ra người càng mạnh hơn nữa, vì sự lớn mạnh của Nhân tộc cống hiến một phần lực lượng của mình.

. . .

Một bên khác.

Sau khi Thiên Phách Đạo Quân bị truyền tống về, những huynh đệ kia của hắn đều chạy qua, nhao nhao hỏi thăm thu hoạch của hắn như thế nào, trên người nửa bước Đạo Quân kia có chất béo gì không.

Thiên Phách Đạo Quân sắc mặt khổ sở, hắn đang muốn mở miệng, bỗng nhiên trên không hòn đảo của hắn xuất hiện tin tức thứ nhất.

【 Thiên Phách Đạo Quân bị thua, từ tầng thứ ba xuống lại tầng thứ hai! 】

Cái gì ?

Nhìn thấy tin tức này, các huynh đệ của Thiên Phách Đạo Quân lập tức chấn kinh tại chỗ! _

Chương 978: Âu Hoàng phụ thể ngấn ngủi?

Chương 978: Âu Hoàng phụ thể ngấn ngủi?

"Ngươi, ngươi bại sao?"

Trên hòn đảo, mấy tên Đạo Quân nhìn Thiên Phách Đạo Quân một mặt đấng chất đứng ở nơi đó, trên mặt lộ ra thần sắc cực kỳ kinh ngạc.

Thiên Phách Đạo Quân cười khở một tiếng, "Không bại thôi, mà là thảm bại, ngay cả một chiêu của hãn ta cũng không tiếp nổi."

"Nửa bước Đạo Quân, chiến lực đã có thể so với Thượng phẩm Đạo Quân rồi, chỉ có những yêu nghiệt tầng thứ năm trở lên kia mới có thể áp chế hãn được."

Hí ——!!

Nghe được lời Thiên Phách Đạo Quân nói, mấy tên Đạo Quân ở đây hít vào một ngụm lạnh khí, các cơ trên mặt run rẩy, bị dọa cho phát sợ.

Một vị nửa bước Đạo Quân, vậy mà có chiến lực có thể so với Thượng phẩm Đạo Quân được! ?

Cái này, là quái thai gì vậy!

Thiên Phách Đạo Quân nhìn qua phía dưới hòn đảo, cảm thán nói: "Xem ra, lại có một quái vật chân chính tới Hư Chi Đảo nữa rồi!"

...

Trên hòn đảo.

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở đây, hần thông qua chiến đấu trước đó với Thiên Phách Đạo Quân kia, cùng thời gian dài đi hình chiếu, đại khái cũng hiểu được tiêu chuẩn thực lực của Đạo Quân trên mỗi một tầng ở hòn đảo này.

"Tầng thứ nhất, đại khái chính là cấp độ Hạ phẩm Đạo Quân; tầng thứ hai, đại khái là Hạ phẩm đỉnh phong; tầng thứ ba, không sai biệt lắm là Trung phẩm đến Trung phẩm đỉnh phong; tầng thứ tư, xem chừng có cấp độ Thượng phẩm Đạo Quân đến đỉnh phong."

"Tầng thứ năm, hẳn là có phải có thực lực tuyệt phẩm Đạo Quân đến đỉnh phong mới được; còn về tầng thứ sáu, cũng chính là tầng cuối cùng, không sai biệt lắm là cấp độ Nghịch Thiên cấp Đạo Quân!"

Phong Vân yên lặng nói: "Bằng vào sức chiến đấu của ta bây giờ, đại khái là tiêu chuẩn của tầng thứ tư."

"Nếu như ta bước vào Đạo Quân, lại đem 'Thái Thượng Trụ Cực Kinh' tu luyện đến viên mãn, hẳn là có thể so với tuyệt phẩm đỉnh phong Đạo Quân cấp."

Đây đã là vượt cấp cực kỳ khoa trương rồi, nhìn chung, các đại hỗn độn vực, có dạng yêu nghiệt này ít càng thêm ít, cũng chỉ có ở địa phương Đạo Tôn tọa trấn mới có loại thiên kiều quái vật này sinh ra mà thôi.

"Còn có truyền thừa Đạo Đạo cùng linh hồn nữa, nếu như đạt được, chiến lực của ta cũng sẽ tiến lên một bước dài. . ."

Thật đến lúc đó, cho dù là chính Phong Vân cũng không biết được mình mạnh bao nhiêu nữa.

"Để sau đi, việc cấp bách, vẫn là trước tăng lên cảnh giới đã lại nói tiếp."

Phong Vân đã bị vây ở nửa bước Đạo Quân quá lâu rồi, cho tới nay, hắn vẫn chưa tìm được đủ hình chiếu Đạo Quân cấp để hoàn thành tiến giai được.

Bây giờ đi tới nơi này, có thể nói là cơ duyên từ trên trời rơi xuống, hình chiếu hơn ba mươi vạn vị Đạo Quân, hắn không chỉ là bước vào Đạo Quân không có vấn đề, thậm chí đột phá thêm nữa, cũng không phải là vấn đề.

Sau đó, Phong Vân lại bắt đầu tiếp tục chiếu hình.

Mà bởi vì tin tức hắn đánh bại Thiên Phách Đạo Quân truyền ra ngoài, sau khi những Đạo Quân tầng ba kia chấn kinh, cũng không dám tùy ý ước chiến Phong Vân nữa.

Mà tầng thứ tư Đạo Quân, cũng không có nắm chắc đánh bại Phong Vân, cho nên cũng không có ai ra tay.

Về phần tầng thứ năm cùng tầng thứ sáu phía trên, bọn họ mắt cao hơn đầu, tầng dưới chót, rất ít người có thể vào mắt của bọn họ.

Bất quá Phong Vân xuất hiện, cũng làm cho bọn họ có một chút hứng thú.

Lúc này, tầng thứ năm.

Mấy thân ảnh cao thâm mặt trắc đứng ở bên trên một hòn đảo, ánh mắt quan sát phía dưới.

Một vị nữ Đạo Quân tướng mạo thanh tú trong đó mở miệng nói: "Nghe nói trong số người mới lần này có một gia hỏa không tệ, nửa bước Đạo Quân liền đã được chiến lực của Thượng phẩm Đạo Quân cấp rồi."

"A? Có thiên tài bực này sao, lợi hại!" Một vị Đạo Quân gầy gò cao cao ánh mắt hơi sáng lên.

"Vĩ đại Đạo Quân mang tu giả về, bên trong xuất hiện thiên tài yêu nghiệt là rất bình thường, nếu không thì cũng không thể tới đây được."

Một vị Đạo Quân khí chất nho nhã khác nói ra.

"Thế nào lão đại, muốn ước chiến không?"

Lời này vừa ra, ánh mắt mấy vị Đạo Quân này đều tụ tập ở trên một bóng người phía trước nhất kia.

Đó là một người thanh niên mặc trắng xanh đan xen áo giáp, tương tự Nhân tộc, nhưng từ khí tức hần đễ lộ ra mà xem, tuyệt đối không phải là Nhân tộc.

Hắn tên là Già Lam, cảnh giới là cấp độ tuyệt phẩm đỉnh phong Đạo Quân, ở trong tầng thứ năm là cường giả tuyệt đối!

Già Lam Đạo Quân mặc áo giáp lam bạch lác đàu, "Chờ hắn bước vào Đạo Quân đã rồi nói sau, như bây giờ, thắng cũng không có bất cứ ý nghĩa gì cả."

"Minh bạch."

Mấy vị Đạo Quân cũng gật gật đầu.

...

Tin tức cũng truyền đến trong tai của hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia.

Thần sắc bọn hắn cũng rất kinh sợ kỳ, than thở khó trách lúc trước Phong Vân dám lấy cảnh giới nửa bước Đạo Quân quả quyết lựa chọn con đường này, không có chút do dự nào cả.

Nguyên lai là có được chiến lược dọa người bực này.

"Xem ra lại có một vị yêu nghiệt nữa được sinh ra, cũng không biết có thể hơn được 'Bá Lan' hay không."

"Ta cũng chờ xem, 'Bá Lan' suýt chút nữa đã vào tiềm lực bảng rồi, mạnh hơn hắn, cũng chính là ba ngàn siêu cấp yêu nghiệt trong tiềm lực bảng kia mà thôi."

.....

"Chờ xem đi."

...

Phong Vân cũng không biết chiến tích của mình đã bị không ít tồn tại cường đại biết được, hắn từ sau một lần tranh đấu kia, cũng không còn tham gia bất cứ ước chiến gì nữa.

Cho tới, một nhóm tu giả mới tới, trừ hắn ra, trên cơ bản đều đã lên tới tầng thứ hai rồi.

Mà Phong Vân, vẫn ở bên trong hòn đảo tầng thứ nhất của mình bé quan, một lần bé quan này, liền bé hết hơn một tháng.

Bên trong hòn đảo.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong phòng, lúc này ý thức của hắn đang ở trong gương hình chiếu.

Chỉ thấy bên trong, đang có lầy lít nha lít nhít một mảnh, hình chiếu sáng chói như mặt trời nhỏ, không hề nghi ngờ, đây chính là hơn ba mươi vạn hình chiếu Đạo Quân cấp hắn đạt được trong thời gian hơn một tháng này!

Những Đạo Quân nơi này đều thấy Phong Vân đang bế quan, kỳ thật hắn chỉ đang chiếu hình mà thôi.

"Rốt cục chiếu hình xong, có thể xoát rồi! !"

Phong Vân lòng đầy chờ mong, bắt đầu xoát hơn ba mươi vạn hình chiếu Đạo Quân cấp này.

Ước chừng mười mấy tiếng sau, hắn rốt cục đã xoát xong cái hình chiếu cuối cùng.

Đại bộ phận hình chiếu Đạo Quân cấp đều xoát rất nhanh, chỉ có những cái cấp độ Thượng phẩm Đạo Quân trở lên kia, Phong Vân đặc biệt cùng những hình chiếu này chiến đấu một lần, sử dụng ra toàn bộ bản lãnh mới đánh bại được, cho nên chậm trễ không ít thời gian.

Mà hơn ba mươi vạn cái hình chiếu Đạo Quân cấp này của Phong Vân, chỉ ở cấp độ tầng thứ tư trở xuống, Đạo Quân tầng thứ năm và tầng thứ sáu, vẫn chưa chiếu hình được, bởi vì quá xa, khoảng cách hình chiếu không đủ.

Bất quá Đạo Quân tầng thứ năm và tầng thứ sáu cộng lại cũng không đủ một trăm người, không ảnh hưởng đến toàn cục.

"Nhìn xem ba lô."

Phong Vân không kịp chờ đợi mở ba lô ra, lập tức quang mang lóng lánh liên tiếp đi ra, xâm nhập vào bên trong hốc mắt của hắn, sáng chói vô cùng tận.

【 Mộc Chi Ngụy Đại Đạo (một tầng) 】 : Đến từ hình chiếu U Âm.

【 Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo (hai tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Triều Thiên.

【 thiên phú Lôi Hệ Đạo Quân cấp 】 : Đến từ hình chiếu Hoàng Điệp.

【(Kinh Thiên Tam Thập Lục Côn) bảo vật truyền thừa】 : Đến từ hình chiếu Hoa Kiệt.

【 Băng Chi Ngụy Đại Đạo (ba tầng) 】 : Đến từ hình chiếu Diệu Hồ.

...

...

Lần này rơi đồ vật nhiều chưa từng có, có lẽ là lần đầu tiên Phong Vân đi vào chỗ sâu trong vô tận hỗn độn xoát hình chiếu quy mô lớn như thế, cho nên Âu Hoàng cũng phụ thể ngăn ngại?

Chương 979: Đạo Quân, cuối cùng thành!

Chương 979: Đạo Quân, cuối cùng thành!

"Nhiều đồ rơi xuống như vậy, nhất là các thuộc tính Ngụy Đại Đạo, rơi xuống đặc biệt nhiều! Thậm chí còn có truyền thừa bảo vật rơi xuống!"

Ồi chà, thần may mắn nhận thể à!

Đây là lần xoát hình chiếu có vật rơi xuống tốt nhất từ khi Phong Vân tiến vào vô tận hỗn độn đến nay, cũng là lần tốt nhất trong kiếp sống xoát hình chiếu của hắn cho đến nay!

"Nhiều thuộc tính Ngụy Đại Đạo như vậy, không những đủ cho ta bước vào Đạo Quân, thậm chí một hơi lao thẳng tới Trung phẩm Đạo Quân cũng không thành vấn đề!"

Như vậy, Phong Vân một khi tiến vào Trung phẩm Đạo Quân, chiến lực lại tăng vọt gấp 100 lần, so với tiến vào Hạ phẩm Đạo Quân còn mạnh hơn gấp 10 lần!

"Đến lúc đó, chiến lực của ta e là cho dù không bằng Nghịch Thiên cấp, đoán chừng cũng kém không nhiều!"

Phong Vân ánh mắt hùng hực, như vậy, hiệu suất hắn đạt được truyền thừa bảo vật tại nơi này sẽ tăng lên rất nhiều.

Mặc dù xoát hình chiếu cũng có thể xoát rơi ra truyền thừa bảo vật, nhưng tỷ lệ này quá không xác định, thà cứ trực tiếp đi khiêu chiến lại càng nhanh hơn, hơn nữa cũng không cần lo toan gì.

Dù sao truyền thừa bảo vật do xoát hình chiếu rơi ra, lai lịch không dễ giải thích.

"Bắt đầu đột phá thôi."

Phong Vân lập tức đi vào trong sân, ngồi xếp bằng, tâm cảnh như vũ trụ mênh mêng, không dậy nổi bất kỳ gợn sóng nào.

"Hiện hóa."

【 Hiện hóa ba tầng Mộc Chi Ngụy Đại Đạo. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn thành! 】

【 Hiện hóa ba tầng Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn thành! 】

【 Hiện hóa ba tầng Lôi Chi Ngụy Đại Đạo. . . Đang hiện hóa. . . Hiện hóa hoàn thành! 】

. . .

Tổng cộng mười âm thanh nhắc nhở, trong nháy mắt vang lên.

Trong chốc lát, trong đầu Phong Vân bắn ra chấn động ngút trời, từng luồng lực lượng mênh mêng đột nhiên xuất hiện, từ vẻ bình tĩnh như sông dài biển rộng trước đó, đến chập chùng chấn động giống như sóng to gió lớn không chịu nổi, biến hóa hoàn toàn chỉ là trong nháy mắt.

Cùng lúc đó, phía sau lưng Phong Vân, từng vòng cầu vồng nối nhau xuất hiện, tản ra khí tức của mười hệ thuộc tính Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ

Phong Lôi Băng Hắc Âm Quang Minh, không ngừng kéo lên.

Trong chớp mắt hoàn thành quá trình biến hóa từ nửa tầng Ngụy Đại Đạo lực lượng tiến giai đến ba tầng Ngụy Đại Đạo lực lượng!

Rầm! !

Trong khoảnh khắc đó, Phong Vân cảm giác tầng bích chương vẫn trở ngại hẳn hồi lâu nay bỗng chấn động mạnh một cái, ngay sau đó rầm một tiếng, vỡ vụn ra, hóa thành bột phấn.

Cùng lúc đó, trên trời rơi xuống thần quang, trực tiếp xuất hiện trên Hư Chi Đảo, đồng thời không ngừng mở rộng!

...

Bán Đạo Quân bước vào Đạo Quân, như vậy, chắc chắn sẽ có động tĩnh, thậm chí sẽ có thiên địa dị tượng giáng lâm để chúc mừng, dù sao Đạo Quân cũng coi là một lần đại nhảy vọt cấp độ sinh mệnh.

Nhưng động tĩnh cũng chỉ như vậy.

Nhưng mà. . .

Phong Vân bước vào Đạo Quân động tĩnh thật sự là quá lớn, so với Đạo Quân bình thường khi hợp Đạo bước vào Vĩnh Hằng Thiên Quân còn lớn hơn rất nhiều rất nhiều lần!

Dù sao, hẳn là người có mười hệ thuộc tính, hơn nữa còn hoàn mỹ dung hợp cả mười hệ thuộc tính.

Lại thêm, thuộc tính thiên phú của hắn, tất cả đều đạt tới Vĩnh Hằng cấp đỉnh phong, cái này so với thiên phú của Vĩnh Hằng Thiên Quân bình thường cũng cao hơn nhiều!

Cuối cùng, còn có Linh Hồn thiên phú của hắn cũng cực mạnh.

Đủ loại lí do cộng lại, mới tạo nên cảnh tượng khủng bố tạo thành khi Phong Vân bước vào Đạo Quân!

...

"Chuyện gì xảy ra?"

"Cái gì vậy?"

"Đây là, Đạo chi dị tượng, chẳng lẽ có ai bước vào Đạo Quân sao, thế nhưng chỉ là tiến vào Đạo Quân tại sao có thể có động tĩnh khủng bố như vậy?"

Toàn bộ Hư Chi Đảo, hơn ba mươi vạn Đạo Quân đều bị kinh động, bọn họ từng người đều chấn động nhìn lên đỉnh đầu, chỉ thấy vô tận thân quang đã hoàn toàn bao phủ nơi này.

Hơn nữa, theo thời gian trôi qua, còn có xu hướng lan tràn về nơi xa!

Uy thế này, bọn họ bình sinh cơ hồ đều chưa từng nhìn thấy qua!

Rất nhanh, cũng làm kinh động hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân trấn thủ ở nơi xa.

Hai người bọn họ cũng bay lên không trung, thấy cảnh này, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Lúc trước chúng ta bước vào Vĩnh Hằng Thiên Quân, cũng không có uy thế kinh khủng đến mức này đâu!"

"Là ai đang đột phá vậy!"

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân trực tiếp vận dụng Đại Đạo lực lượng, nhìn xuyên qua thần quang trùng điệp, nhìn về phía đầu nguồn.

Chỉ thấy một vị thanh niên mặc giáp trắng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, đấm mình giữa vô tận thần quang, khí tức trên thân như vực sâu biển lớn thâm bất khả trắc, làm người sợ hãi.

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân thần sắc chấn động, bật thốt lên: "Là hấn!
!"

"Sớm nên nghĩ đến, trừ hấn ra, trên hòn đảo này cũng không còn ai là bán Đạo Quân nữa!"

"Mặc dù đã sớm biết vị này thiên tư bất phàm, không nghĩ tới, vậy mà yêu nghiệt đến mức này, uy thế khi bước vào Đạo Quân này, so với 'Bá Lan' lúc trước lúc còn khủng bố hơn rất nhiều lần!"

"Đi! Đem việc này báo cáo cho Đạo Tôn đại nhân nhanh lên!"

"Được!"

Vấn đề này đã vượt qua phạm vi lý giải cùng xử lý của hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, bọn họ lập tức quay đầu, bay về nơi xa, rất nhanh đã biến mất không thấy gì nữa.

...

Toàn bộ Hư Chi Đảo đều bởi vì Phong Vân đột phá mà sôi trào.

Thậm chí ngay cả các hòn đảo trên tầng thứ năm cao cao tại thượng cùng với một hòn đảo độc nhất trên tầng thứ sáu kia, cũng đều bị kinh động.

Tầng thứ năm.

Già Lam Đạo Quân cùng mấy cái người theo đuôi hấn đồng dạng chân động nhìn thần quang dị tượng trên bầu trời, thật lâu nói không nên lời.

Hồi lâu sau, một người trong số họ mới hồi phục tinh thần lại, kinh hãi nói: "Cái này, đây là ai bước vào Đạo, Đạo Quân thế! ?"

Bên cạnh, nhóm Đạo Quân hai mặt nhìn nhau.

Chỉ có Già Lam Đạo Quân hít sâu một hơi, nhìn chăm chăm một hòn đảo trên tầng thứ nhất, "Là ta xem thường hấn, uy thế đột phá kinh khủng như vậy, đợi một thời gian, sẽ trở thành đệ nhất Đạo Quân của'Hur Pháp Đạo Vực'!"

Lời này rơi vào trong tai mấy vị Đạo Quân bên cạnh, liền khiến bọn họ thân hồn kịch chấn, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

"Lão đại, ngươi, ngươi nói, kẻ tạo thành động tĩnh như vậy, là, là tên bán Đạo Quân mới tới kia ư?"

"Trừ hấn ra, nơi này còn có ai là bán Đạo Quân nữa chứ."

Già Lam Đạo Quân một câu nói toạc ra chân tướng, mấy vị Đạo Quân kia sắc mặt lập tức tràn đầy sợ hãi, không ngừng hít khí lạnh, như vừa nhìn thấy Quỷ Thần!

...

Tầng thứ sáu.

'Bá Lan' đứng trên đỉnh ba mươi vạn Đạo Quân, chính đang ở trên hòn đảo này, cũng là hòn đảo duy nhất.

Lúc này, hấn đứng tại biên giới đảo của mình, hạ mắt nhìn xuống, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy một bóng người thon dài phiêu bồng giữa ức vạn thần

quang, quanh thân có mây mù quanh quẩn, đỉnh đầu vạn trượng hào quang, mờ mịt mà tôn quý, dị tượng che lấp cửu trọng thiên!

"Cảnh tượng khi bước vào Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng không gì hơn cái này ."

Bá Lan than thở một tiếng, lập tức chiến ý trong hai mắt như núi lửa sôi trào, sắp sửa bạo phát.

Nhưng chỉ một giây sau, hấn lại lặng lẽ cất giấu, quay người đi về sân viện.

Chỉ còn lại dư âm vờn quanh.

"Ta chờ người đi lên đánh với ta một trận."

...

Trên đảo.

Phong Vân ngồi xếp bằng, Thần Uy tràn ngập, khiến nhóm Đạo Quân trên mấy hòn đảo gần đó đều bị dọa đến run lẩy rẩy.

Thật đáng sợ, uy áp này, cho bọn hấn cảm giác so với uy áp của chuẩn Đạo Quân còn đáng sợ hơn nhiều!

"Cái này, đây là quái vật gì hả. . ."

Những Đạo Quân này đều run lẩy bẩy, ánh mắt tràn ngập kinh hãi, khó mà động đậy.

Chương 980: Người xác định là mang không phải đoạt sao?

Chương 980: Người xác định là mang không phải đoạt sao?

Khi Phong Vân đột phá, xa xôi bên ngoài, khu vực trung tâm Hư Pháp Đạo Vực.

Nơi này hư vô lại mênh mông, khắp nơi đều là huyền diệu, khắp nơi lại nhìn như rất bình thường, để cho người ta nhìn không thấu.

Nơi này, chính là đạo tràng của Hư Pháp Đạo Tôn, cũng là khu vực thần thánh nhất toàn bộ Hư Pháp Đạo Vực.

Lúc này.

Phía trên đạo tràng, hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân phụ trách vực sâu hắc ám Hư Chi Đảo, đang bám báo với bóng người uy nghiêm như ẩn như hiện giấu sau lớp mây mù trong chỗ sâu kia.

"A? Khó trách ta cảm thấy thiên địa Thần lực trong đạo vực có biến hóa, đều như có như không chuyển động hướng về một hướng, thì ra là thế."

Bóng người uy nghiêm giấu sau lớp mây mù trong chỗ sâu kia, chính là Hư Pháp Đạo Tôn lúc trước bắt Phong Vân từ U Âm sơn mạch tới đây.

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nghe hắn nói như thế, cũng không khỏi chấn động, đột phá mà cũng lôi kéo đến mức toàn bộ Thần lực trong đạo vực đều biến hóa, vậy cũng quá khủng bố đi chứ!

Dường như cảm nhận được ý nghĩ trong nội tâm của hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, Hư Pháp Đạo Tôn mở miệng nói: "Động tĩnh khi đột phá lớn như vậy, xác thực cũng coi là khủng bố, đợi một thời gian nữa, hẳn tất sẽ leo lên tiềm lực bảng!"

Một vị Đạo Tôn từ trước tới giờ không tùy tiện xác định một việc, nhưng một khi đã xác định, vậy trên cơ bản chính là chuyện ván đã đóng thuyền.

Hiển nhiên, trong mắt Hư Pháp Đạo Tôn, tương lai Phong Vân có thể leo lên tiềm lực bảng, là điều tất nhiên!

"Chúc mừng Đạo Tôn, Hư Pháp Đạo Vực ta rốt cục cũng sinh ra một vị thiên kiêu có thể leo lên tiềm lực bảng!"

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân lập tức xoay người chúc mừng.

Hư Pháp Đạo Tôn hiển nhiên cũng rất vui vẻ, nói: "Quả nhiên, thiên tài mang về từ Hỗn Độn Vực khác là quyết định chính xác mà."

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nghe vậy, nội tâm không khỏi oán thâm, ngài làm thế mà gọi là mang về sao? Xác định không phải cướp về sao?

Nhưng bọn hắn cũng không dám nói thẳng, chỉ có thể thâm chửi bậy trong lòng.

"Đi xuống đi, chăm sóc tên nhóc này cho cẩn thận, trận tranh đấu tiềm lực bảng tiếp theo của Hư Pháp Đạo Vực chúng ta, liền trông cậy cả vào hắn rồi."

"Vậy, Bá Lan thì sao?"

"Hắn, hắn đạo tâm không viên mãn, tranh đoạt tiềm lực bàng lần trước gây ra ảnh hưởng quá lớn tới hắn, nếu như không thể thoát ra được, hắn khả năng cả một đời chỉ dừng bước ở đây, với trạng thái của hắn bây giờ, hợp Đạo hắn phải chết."

Hư Pháp Đạo Tôn chậm rãi cất lời.

Đạo tâm không viên mãn, loại chuyện này bất luận tài nguyên bảo vật gì đều không có tác dụng, dù cho là Đạo Tôn, thủ đoạn thông thiên, cũng không có cách nào bù đắp nỗi đạo tâm của một tu giả.

Chỉ có thể dựa vào chính bọn hắn, đi ra khỏi ác mộng ám ảnh, tin tưởng vững chắc vào bản thân.

Trên phương diện đạo tâm này, không tồn tại tốt hay xấu, thiện hay ác, chỉ để ý có kiên định hay không, có thẳng tiến không lùi hay không!

Đây cũng là lí do vì sao, một số đại ma đầu siêu cấp, tàn sát vô số chúng sinh, tu vi cũng có thể tinh tiến.

Trong lòng bọn họ, niềm tin đối với bản thân cực kỳ toàn vẹn vững chắc, chưa bao giờ có một chút hoài nghi.

Cho nên nói, nhập ma cũng tốt, từ bi cũng được, cũng chỉ là một loại niềm tin trong nội tâm mà thôi, ma tâm, hay Phật Tâm, kỳ thật căn bản vốn không quan trọng đến thế.

...

Hư Chi Đảo.

Trên đảo, Phong Vân đang tiếp nhận quá trình tẩy lễ của Ngụy Đại Đạo lực lượng, mười hệ thuộc tính Ngụy Đại Đạo không ngừng giáng lâm, tất cả

đều tràn vào thể giới bên trong cơ thể hắn, dung hợp với Thần lực, trở thành lực lượng chỉ thuộc về riêng mình Phong Vân!

Loại biến hóa thăng hoa này, khiến Phong Vân vô cùng mê mẩn, cảm giác trong cơ thể mình mỗi một tế bào đều đang nhảy cẫng lên hoan hô, đây là cảm giác hoàn toàn không giống với lúc thể chất cùng linh hồn tiến vào Đạo Quân.

Nếu như nói thể chất cùng linh hồn tấn thăng, là sự thuế biến tới từ bản thân, như vậy bây giờ cảnh giới lên chức, chính là cảm giác hóa thân thành thiên địa.

Một cái là bên trong, một cái là bên ngoài, cảm ngộ hoàn toàn khác biệt, đương nhiên, đều rất sáng khoái rồi xong.

"Cái này, chính là Đạo Quân sao."

Phong Vân có chút mở lớn hai mắt, cảm nhận được sự khác biệt rất lớn so với lúc trước, dù là chiến lực, hay là cảm quan, hoặc là lực lượng cấu thành trong cơ thể, nói chung, là toàn phương vị biến hóa.

"Trung phẩm Đạo Quân, chiến lực so với trước đó mạnh hơn gấp 100 lần!"

Phong Vân cảm giác chính mình bây giờ, liền xem như đối mặt với Nghịch Thiên cấp Đạo Quân, cũng có đủ sức chiến một trận.

Nhưng, hắn còn cảm thấy chưa đủ.

"Không đủ, còn thiếu rất nhiều, muốn đạt được truyền thừa xếp thứ nhất cùng thứ hai, phải dùng chiến lực tuyệt đối áp chế hơn ba mươi vạn Đạo Quân ở nơi này, cũng bao quát cả vị đệ nhất Đạo Quân trên tầng thứ sáu kia nữa!"

Phong Vân đưa mắt nhìn xa xăm, mặc dù chiến lực của hắn bây giờ có thể so với Nghịch Thiên cấp Đạo Quân.

Nhưng hắn biết, vị đệ nhất Đạo Quân Bá Lan trên tầng thứ sáu kia, thể nhưng đã sớm đạt tới Nghịch Thiên cấp Đạo Quân, đối phương lại là thiên kiêu, chiến lực tất cũng đã vượt qua cấp độ này.

Cho nên nói, Phong Vân của hiện tại, còn không phải đối thủ của vị đệ nhất Đạo Quân kia.

"Từ từ mà đi vậy, dù sao đường tắt để ta mạnh lên còn rất nhiều nữa."

Phong Vân cũng không sốt ruột, hắn hiện tại chỉ cần tiếp tục xoát hình chiếu, thời gian trôi qua, mạnh lên chỉ là chuyện thuận theo tự nhiên.

Dù sao, so sánh với những tu giả khác, hắn cũng không có bất cứ bình cảnh nào, chỉ cần xoát ra, đột phá chỉ là chuyện trong vài phút.

"Dù là thể chất, linh hồn, Kiếm Đạo, Đạo Đạo, đều có thể để cho chiến lực của ta đạt được sự tăng lên trên diện rộng. . ."

Đây là bốn loại thuộc tính mà trước mắt trừ mười hệ thuộc tính bên ngoài Phong Vân chủ tu. Mỗi một loại, đối với các tu giả khác mà nói đều là vô cùng gian nan, cho nên mỗi một lần tiến bộ, đều sẽ mang đến chiến lực bạo tăng.

Đương nhiên, đối với những tu giả khác mà nói, tu hành nhiều như vậy, quả thực là muốn chết, khả năng đến triệu ức kỷ nguyên trôi qua đều sẽ không có bất kỳ tiến bộ nào.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, lại là tên lửa đẩy chiến lực, là thứ không thể thiếu.

...

"Tiền bộ cũng không phải là chuyện nhất thời, tạm thời không cần vội, tiếp theo đây, có thể bắt đầu thu thập truyền thừa bảo vật. . ."

Sau khi Phong Vân hoàn thành đột phá, liền chuẩn bị bắt đầu thu thập linh hồn truyền thừa xếp hạng thứ nhất và Đạo Đạo truyền thừa xếp hạng thứ hai.

Hai loại đều là truyền thừa đỉnh cấp, mỗi cái đều có ba ngàn sáu trăm tám mươi truyền thừa bảo vật, hai cái cộng lại chính là bảy ngàn ba trăm sáu mươi truyền thừa bảo vật.

Thu thập bảy ngàn ba trăm sáu mươi truyền thừa bảo vật, đối với đại đa số Đạo Quân ở nơi này mà nói, đều cực kỳ gian nan.

Dù sao, coi như bọn họ thu thập được rất nhiều, nhưng một khi bị Đạo Quân khác đánh bại, liền bị tịch thu hết tất cả số truyền thừa bảo vật đó, thậm chí ngay cả tính mệnh cũng không còn.

Cho nên nói, chân chính nắm giữ những truyền thừa bảo vật đỉnh cấp này, đó cũng đều là những người cực kỳ tự tin đối với thực lực của mình.

Đương nhiên, hai đại truyền thừa này cũng có tính đặc thù quá lớn, linh hồn cùng Đạo Đạo, đều rất ít có tu giả tu luyện, cho nên so với các truyền thừa đỉnh cấp khác, cạnh tranh cũng không kịch liệt bằng.

Mà cái này, đối với Phong Vân mà nói cũng là một cơ hội.

Dù sao, cạnh tranh không quá kịch liệt, cũng có nghĩa hai loại truyền thừa bảo vật này sẽ không phân tán quá nhiều, lúc Phong Vân thu thập lại cũng không quá phiền toái.

"Trước tăng số tầng lên đã, những truyền thừa bảo vật khác đều nằm ở tầng ba trở lên."

Phong Vân thầm nói, hửn bây giờ mới ở tầng thứ nhất, căn bản không tư cách khiêu chiến Đạo Quân tầng thứ cao hơn.

Chương 981: Tu La, Sinh Tử, Vạn Kiếp!

Chương 981: Tu La, Sinh Tử, Vạn Kiếp!

Ngày tháng tiếp theo, Phong Vân bắt đầu lần lượt đôi chiến, hấn khiêm tốn quyết đấu với Đạo Quân cùng cấp độ.

Cứ như vậy...

Phong Vân tốn mười mấy ngày đã đến tầng thứ hai.

Lại tốn hai mươi mấy ngày đến tầng thứ ba.

Tiếp theo, hơn bốn mươi mấy ngày, hấn đã lên đến tầng thứ tư.

Đến tầng thứ tư, liền mang ý nghĩa, Phong Vân chính thức bắt đầu tiếp xúc với bảo vật truyền thừa thứ nhất thứ hai.

Lúc này hấn bắt đầu ước chiến, đối thủ hấn lựa chọn đều là đám Đạo Quân có hai loại truyền thừa này.

Đám Đạo Quân tầng thứ tư đều có tu vi là thượng phẩm hoặc thượng phẩm đỉnh phong, thậm chí có vài thiên kiêu cường đại, chiến lực còn vượt qua cảnh giới của bản thân.

Nếu như lúc trước, Phong Vân gặp bọn họ, khả năng sẽ bắt phân thắng bại, khó mà chiến thắng.

Nhưng bây giờ, ở trước mặt hắn, tất cả đã không đáng chú ý.

Gặp đối thủ, chỉ xuất một chiêu, tất cả đều thua! Không một người có thể địch lại hắn!

Theo số lần chiến đấu tăng lên, bảo vật trong tay Phong Vân cũng càng ngày càng nhiều.

...

Trên một hòn đảo lơ lửng trên tầng thứ tư.

Trong một tiểu viện có kiến trúc như địa cầu tinh xảo, lúc này Phong Vân đang ngồi xếp bằng ở đó, giống như đang cảm ngộ cái gì.

Thời khắc này...

Ngâm!

Trong cơ thể Phong Vân có tiếng đao ngâm truyền ra, sau đó, xung quanh thân thể của hắn xuất hiện từng sợi đao khí, nhìn như bình thường, nhưng lại lộ ra khí cơ bất diệt bất hủ.

Giống như vĩnh viễn không tiêu tán, tuyên cổ như lúc ban đầu.

“Lĩnh hội mười vạn năm, cuối cùng cũng ngộ ra Bất Hủ Đao Đạo.”

Khóe miệng Phong Vân cong lên, lộ ra vẻ vui mừng.

Từ khi đạt được Bất Hủ Đao Đạo đến nay, mỗi ngày Phong Vân đều lĩnh hội, kết quả lại không như ý muốn, hắn vẫn chưa nhập môn.

Nhưng Phong Vân cũng không từ bỏ, cuối cùng, hôm nay, hắn đã thành công nhập môn.

Mà cái này, trừ nghị lực và sự kiên trì của hấn tạo thành, thiên phú Đạo đạo tăng lên đến cấp Vĩnh Hằng mới là điểm mấu chốt.

“Ba môn chí cao Đạo đạo, Kim Dương Đạo Đạo kém một chút mới đến đại thành, Thời Gian Đạo Đạo mới tiểu thành, bây giờ, Bất Hủ Đạo Đạo cũng nhập môn.”

Thành tựu Đạo Đạo chí cao của Phong Vân còn kém xa kiếm đạo.

Một mặt là do truyền thừa không hoàn chỉnh, một lý do khác là do lúc trước Phong Vân tập trung phát triển Kiếm Đạo.

Không có cách nào, lúc ấy Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ xâm lấn, tình huống khẩn cấp, Phong Vân hoàn toàn bất đắc dĩ, mới tập trung vào một Kiếm đạo.

Bây giờ, nguy cơ được giải trừ, kiếm đạo cũng đạt đến một cảnh giới nhất định, hấn liền quay lại đề cao phương diện đạo đạo.

“Muốn Kim Dương Đạo Đạo đại thành, thậm chí viên mãn, cần thôn phệ thái dương tinh thần, trong vô tận hỗn độn này thì không khó lắm.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói: “Còn Thời Gian Đạo Đạo, chỉ cần tăng thiên phú thời gian lên, cũng có thể đạt được.”

“Còn Bất Hủ Đạo Đạo, một khi nhập môn, phía sau sẽ tu hành nhanh hơn nhiều, đạt đến đại thành cũng không có vấn đề.”

Như vậy, Phong Vân muốn ba môn đạo đạo chí cao của mình tiến vào đại thành, không có vấn đề gì.

Còn lại, chính là phải đạt được đạo đạo truyền thừa, học được ba môn đạo đạo chí cao còn lại.

“Tu La Dao Đạo, Sinh Tử Dao Đạo, Vạn Kiếp Dao Đạo.”

Phong Vân thầm nói tên ba môn đao đạo này, đây chính là ba môn đao đạo chí cao xuất hiện trong đao đạo truyền thừa.

Dựa vào nhãn lực của Phong Vân, đương nhiên có thể nhìn ra ba môn Dao Đạo chí cao này đều là loại cao cấp nhất, còn tốt hơn Vạn Lôi Dao Đạo gì đó không biết bao nhiêu lần.

Cũng chỉ có đao đạo chí cao này mới có thể cùng ba môn đao đạo chí cao của Phong Vân hình thành Dao Đạo Luân Hồi, có thể dòm nhó phong thái của chung cục Dao Đạo!

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhìn xem Hồn Độn Giới Chỉ của mình.

Chỉ thấy bên trong có rất nhiều ngọc thạch trong suốt lơ lửng, mỗi viên đều không giống nhau, đều có đạo vận thật sâu của riêng mình, khiến người ta nhìn một chút liền lưu luyến.

Những thứ này là bảo vật truyền thừa mà Phong Vân đã đạt được trong những ngày qua.

“Bảo vật linh hồn truyền thừa hạng nhất chỉ có hơn một trăm cái, nhưng bảo vật đao đạo truyền thừa đã có hơn hai ngàn cái, sắp thu thập đủ rồi.”

Mọi người ít nhiều đều cảm thấy hứng thú với linh hồn truyền thừa, cho nên tu giả thu thập cũng nhiều.

Nhưng Dao Đạo truyền thừa lại không nhiều.

Ít nhất, từ khi Phong Vân đến Hư Chi Đảo này, không gặp một tu đao đạo nào, tu đao đạo giống với tu kiếm đạo, không cần thận sẽ vẫn diệt.

Giá quá lớn, ngưỡng cửa quá cao, đột phá rất khó khăn.

Những lý do này cộng lại, mới khiến nơi này gần như không có tu giả tu đao đạo.

Cho dù thu thập đao đạo truyền thừa, cũng dự định để sau này xuất ra đổi những vật khác mà thôi.

Bởi vậy mới tiện nghi Phong Vân.

Bình thường hắn đánh bại một đôi thủ, từ trên người người này đã có thể có được mấy trăm đến hơn ngàn cái.

Cho nên trong thời gian ngắn, hắn đã gom gần đủ.

“Trên người Đạo Quân ở tầng thứ tư đã không có hai loại bảo vật truyền thừa này nữa, là lúc lên tầng đến tầng thứ năm.”

Đến tầng thứ năm, trên người đám Đạo Quân kia tất nhiên sẽ có nhiều bảo vật truyền thừa hơn, chỉ cần khiêu chiến một hai người, đã có thể gom đủ truyền thừa đao đạo rồi.

Còn linh hồn truyền thừa, tạm thời còn rất khó, bởi vì cạnh tranh kịch liệt, hơn nữa căn cứ vào biểu hiện, rõ ràng trong tay ‘Bá Lan’ ở tầng thứ sáu có nhiều bảo vật linh hồn truyền thừa nhất.

Cho nên, Phong Vân định để linh hồn truyền thừa sang một bên trước, gom đủ đao đạo truyền thừa rồi lại nói.

Đối với người khác, truyền thừa này chỉ như gân gà, không có lợi ích gì, vất đi thì tiếc, nhưng đối với Phong Vân, nó còn có tác dụng hơn linh hồn truyền thừa.

...

Thế là, thời gian tiếp theo, Phong Vân lại khiêm tốn khiêu chiến.

Qua một thời gian ngắn, hắn đã tấn thăng đến tầng thứ năm như mong muốn.

Bởi vì Phong Vân quá khiêm tốn, nên dường như không có Đạo Quân nào biết hắn tấn thăng đến tầng thứ năm.

Đợi đến lúc chúng Đạo Quân phản ứng lại, mới phát hiện không biết từ lúc nào, tầng thứ năm đã có thêm một hòn đảo.

Tầng thứ năm và tầng thứ sáu có rất ít hòn đảo, tầng thứ năm chỉ có mười mấy cái, còn tầng thứ sáu chỉ có một cái.

Chỉ nhìn bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy số lượng hòn đảo, bỗng nhiên tăng thêm một cái, đương nhiên sẽ khiến đám Đạo Quân quan tâm.

“Là hắn! Bán Đạo Quân mới đến kia!”

“Tê... Không đến một năm, đã từ tầng thứ nhất thăng đến tầng thứ năm, cái này, đã phá vỡ kỷ lục rồi!”

“Quá khủng bố! Gia hỏa này tu luyện thể nào vậy?”

“Haiz, cùng là người mới, người ta đã đến tầng thứ năm, mà ta vẫn còn giãy dụa ở tầng thứ nhất, suýt nữa mạng cũng không còn...”

“...”

Phong Vân tấn thăng lại lần nữa mang đến cơn sóng không nhỏ cho đám Đạo Quân ở Hư Chi Đảo, điều này đã đánh vỡ kỷ lục tấn thăng nhanh nhất từ trước đến nay, cỡ nào kinh người!”

Chương 982: Hai lớp yêu nghiệt!

Chương 982: Hai lớp yêu nghiệt!

Tầng thứ năm, một hòn đảo trong mười mấy hòn đảo.

Già Lam Đạo Quân đứng trước tiêu viện, nhìn hòn đảo thuộc về Phong Vân, nhẹ giọng nói.

“Tính ra, từ khi hấn đến nơi này, chưa từng thất bại.”

Toàn bộ Hư Chi Đảo, đây là vị tu giả thứ hai chưa từng thua trận nào.

Người đầu tiên, chính là ‘Bá Lan’ ở tầng thứ sáu.

“Lão đại, ngươi muốn ước chiến hấn sao?”

Bên cạnh có mấy bóng người đứng đó, những người này cũng đều ở tầng thứ năm.

Tầng thứ năm, Đạo Quân có thực lực từ tuyệt phẩm đến tuyệt phẩm đỉnh phong, đương nhiên có mạnh có yếu.

Già Lam Đạo Quân này là người mạnh nhất ở tầng thứ năm, trừ Bá Lan ra, hấn ta chưa từng bại bởi bất kỳ Đạo Quân nào ở đây, thiên kiêu như vậy, tương lai nhất định là nhân vật lớn, đương nhiên được một đám người theo sau.

“Vừa mới lên tầng thứ năm, trước không vội, để hấn tu hành thêm một thời gian nữa.”

Già Lam Đạo Quân chậm rãi nói.

Ở tầng thứ năm, đám Đạo Quân đạt được truyền thừa sớm đã không có vấn đề gì, bọn họ đợi ở đây, một là muốn có được truyền thừa cao cấp hơn, hai là để ma luyện, cùng các Đạo Quân quyết đấu, giao chiến.

“Nếu lão đại không ra tay, vậy chúng ta sẽ ước chiến, sớm đã muốn xem vị thiên kiêu này ra sao rồi!”

Già Lam Đạo Quân không ước chiến, mấy người đi theo hắn ta lại có chút kích động.

Mặc dù lúc Phong Vân bước vào Đạo Quân gây ra động tĩnh rất lớn, nhưng thiên phú không có nghĩa là chiến lược.

Hơn nữa, có thể đi đến bước này, có ai không phải thiên tài chứ.

Cho dù bọn họ chấn kinh bởi dị tượng lúc Phong Vân bước vào Đạo Quân, nhưng bàn về chiến lược, bọn họ rất không phục.

Trên thực tế, có rất nhiều Đạo Quân ở tầng thứ năm nghĩ như bọn họ.

Dù sao, thiên phú của Phong Vân có cao như thế nào, nhưng bây giờ, hắn chỉ là một người mới bước vào cấp độ Đạo Quân mà thôi.

“Tùy ý đi.” Già Lam Đạo Quân cũng không ngăn cản.

“Vậy ta đi trước.”

Lúc này có một người lập tức gửi ước chiến đến cho Phong Vân, kết quả lại nhận được tin nhắc nhở đối phương đang quyết đấu.

“Hả? Người nào ra tay nhanh như vậy, đã ra tay với người mới rồi?” Người này cau mày nói.

“Còn phải nói, khẳng định là tên gia hỏa ‘Diễm Ma Đạo Quân’ kia rồi, gần đây hẳn ta rất thích ra tay với những người mới, khẳng định muốn nhân dịp người mới chưa trưởng thành, vót chất béo trên người bọn họ, dù sao hẳn ta cũng sắp đi rồi, không sợ tương lai bị ước chiến lại!”

“Chậc chậc, xem ra tên yêu nghiệt người mới kia sẽ phải ném khố sử.”

Diễm Ma Đạo Quân, trong đám Đạo Quân ở tầng thứ năm, vị trí cũng ở hàng đầu.

Nghe đồn hẳn ta là sinh mệnh đặc thù được vô tận hỗn độn thai nghén, sinh mệnh đặc thù, chính là không có tộc đàn, chỉ có một mình hẳn ta.

Trời sinh có được ‘Thân thể hệ hỏa bất tử’, có thể gia trì chiến lực, dựa vào thiên phú này, mới tạo nên không ít chiến tích.

Lông mày Già Lam Đạo Quân hơi nhíu lại, nhưng lập tức giãn ra: “Vậy để ta xem một chút, chiến lực của ngươi có kinh người như thiên phú của ngươi không?”

...

Dưới một mảnh trời xanh, có hai thân ảnh đang đứng giằng co nhau.

Một người mặc bạch giáp, chính là Phong Vân.

Một người khác, toàn thân được hắc bào bao phủ, chỉ lộ ra đôi mắt xích hồng.

“Mới tới Hư Chi Đảo, bước vào Đạo Quân lại gây lên động tĩnh lớn như vậy, còn liên tiếp thăng đến tầng thứ năm này, ngươi cũng không tệ nha.”

Giọng nói của Diễm Ma Đạo Quân âm lãnh, hai mắt xích hồng càng thêm hùng hực.

“Thiên kiều giống như người, ở nơi khác nhất định sẽ tỏa hào quang rực rỡ, chắc hẳn trên người người có rất nhiều bảo vật, ta rất chờ mong.”

“Khẩu khí không nhỏ.” Phong Vân bình tĩnh đáp.

Oanh!

Diễm Ma Đạo Quân bỗng nhiên vung tay ra, trong tay hắn ta xuất hiện một trọng xích màu đỏ rực, tản ra hơi thở nóng bỏng, khiến người ta cảm thấy như ở dưới mặt trời.

“Ha ha, ta đã dám nói như thế, đương nhiên là vì ta có thực lực đó, thời gian người đến đây quá ngắn, không được ma luyện đủ.”

“Ở bên ngoài không có hoàn cảnh này, không có nhiều người liều mạng với người, chỉ sợ, ngay một chiêu của ta người cũng không tiếp nổi.” Diễm Ma Đạo Quân cười quái dị nói.

“Bại đi.”

Trong nháy mắt, Diễm Ma Đạo Quân ra tay, một xích ra, mang theo uy năng ngập trời, trên bầu trời giống như có mười mặt trời, nổ rộ đến vô cùng, nghiền ép về phía Phong Vân.

Diễm Ma Đạo Quân không hạ tử thủ, dù sao lúc Phong Vân đột phá tạo ra dị tượng quá lớn, tương lai trở thành như thế nào không nói trước được, ngộ nhờ không giết được đối phương, lại kết xuống thâm cừu đại hận.

Nếu bị một vị yêu nghiệt nhớ thương, sau này hắn ta không cần lăn lộn nữa.

Nếu bây giờ chỉ đánh bại đối phương, cũng chỉ là thắng bại bình thường mà thôi.

“Bạn nhỏ, vẫn là xuống dưới học thêm đi.”

Trong mắt Diễm Ma Đạo Quân tràn ngập trêu tức, trực tiếp ra tay, vô cùng kinh khủng.

Nhưng mà, sắc mặt Phong Vân ở đối diện không hề thay đổi.

Đối mặt với một kích có thể so với tuyệt phẩm Đạo Quân này, hẳn chỉ nhẹ nhàng đánh ra một quyền.

Nhưng một giây sau...

Ầm ầm!

Một quyền đánh ra, trong nháy mắt, cả bầu trời tối sầm lại, vô tận mây đen bao phủ, uy thế đáng sợ, giống như tất cả hỗn độn đều ép về phía Diễm Ma Đạo Quân.

Một quyền này, nặng nề giống như vô tận hỗn độn, trực tiếp đánh đến.

Phốc!

Một xích của Diễm Ma Đạo Quân còn chưa đến gần, đã bị nghiền nát.

Trên bầu trời, dị tượng mười mặt trời cũng sụp đổ trong nháy mắt.

Cái gì!

Diễm Ma Đạo Quân bay ngược ra ngoài, trên mặt vô cùng chấn kinh.

“Lực công phạt còn mạnh hơn ta!”

Hắn ta không thể tin tưởng một màn trước mắt!

Hắn ta là tuyệt phẩm Đạo Quân, đứng ở tầng cao nhất trong cảnh giới Đạo Quân.

Còn Phong Vân chỉ vừa đột phá mà thôi, vậy mà lực công phạt có thể sánh vai cùng hắn!

“Không chỉ là yêu nghiệt tu hành, còn là yêu nghiệt chiến đấu!”

Trong lòng Diễm Ma Đạo Quân vô cùng sợ hãi.

Có yêu nghiệt tu hành với tốc độ cực nhanh, nhưng phương diện chiến đấu lại không hề xuất sắc, cũng có yêu nghiệt trưởng thành chậm, nhưng chiến lực lại cao vô cùng.

Nhưng Phong Vân trước mặt hắn ta, không chỉ có tốc độ tu hành nhanh, đến chiến lực cũng vô cùng xuất sắc.

Theo Diễm Ma Đạo Quân quan sát, tự nhiên biết năm tháng Phong Vân tu hành còn không bằng số lẻ của hắn ta, trẻ tuổi như vậy đã đạt đến Đạo Quân, tự nhiên là yêu nghiệt tu hành.

Nhưng hắn ta không ngờ, lực công phạt của đối phương cũng cao đến dọa người!

“Bức ta sử dụng chân thân! Trừ Già Lam ra, ngươi là tu giả thứ hai nhìn thấy chân thân của ta!”

Diễm Ma Đạo Quân quát ầm lên.

Đối thủ hắn ta ước chiến lúc trước không có tư cách để hắn ta sử dụng chân thân.

Sinh mệnh đặc thù, một khi sử dụng chân thân, trong nháy mắt, chiến lực sẽ tăng lên gấp mười!

Đây là hình thái chiến đấu mạnh nhất của bọn họ!

Chương 983: Trang bức trước mặt ta, ai cho ngươi dũng khí!

Chương 983: Trang bức trước mặt ta, ai cho ngươi dũng khí!

Oanh!

Trên bầu trời, Diễm Ma Đạo Quân nói xong câu đó, bỗng nhiên toàn thân phun ra vô tận hỏa diễm, ngọn lửa kia không phải màu đỏ thông thường, mà lại là màu đen.

Trong nháy mắt, ngọn lửa màu đen bao phủ Diễm Ma Đạo Quân, thiêu đốt hắc bào của hắn ta, lộ ra thân thể dưới hắc bào.

Đây là một thân thể loại người đen như mực, chỉ có hai mắt đỏ rực, bị hắn ta nhìn, giống như bị hắc ma nhìn chăm chăm, khiến tim mật người ta run lên.

Một giây sau, chỉ thấy bên ngoài thân thể màu đen kia xuất hiện từng đạo vết rách, bên trong toát ra ngọn lửa màu đen.

Nhìn Diễm Ma Đạo Quân, giống như Ma Vương dưới địa ngục đang phát giận, tràn ngập uy khí vô hình.

“Bức ta lộ ra chân thân, ngươi nên tự hào, như vậy, ngươi bại cũng là vinh hạnh!”

Diễm Ma Đạo Quân nhếch miệng cười nói.

Nhưng mà, một câu nói của Phong Vân khiến nụ cười của hắn ta cứng lại.

“Quá xấu, chẳng trách phải dùng hắc bào che lại.”

“Ngươi...”

Diễm Ma Đạo Quân vô cùng tức giận, ngọn lửa màu đen trên người tăng thêm mấy phần: “Ngươi cũng chỉ có cái miệng này thôi, chờ lát nữa đánh ngươi phát khóc!”

Oanh!

Diễm Ma Đạo Quân hóa thành một ngọn lửa màu đen xông lại, rộng lớn mênh mông, những nơi đi qua, không gian đều bị thiêu đốt sụp đổ, có thể thấy được ngọn lửa này khủng bố thế nào, tu giả bình thường không có khả năng chống đỡ được.

Một kích này, đạt đạt đến lực công phạt của tuyệt phẩm đỉnh phong.

Đôi diện, Phong Vân lấy Hắc Diệu Kiếm ra, nắm chặt chuôi kiếm: “Công kích không tề, ngươi cũng đủ tư cách tiếp một kiếm của ta.”

“Hừ hừ, ai không biết mạnh miệng... Mẹ nó!”

Diễm Ma Đạo Quân vừa mới nở nụ cười lạnh, nhưng một giây sau, hắn ta đã bị một kiếm khủng bố này dọa sợ!

Chỉ thấy Phong Vân rút Thần Kiếm ra, nhẹ nhàng vung lên.

Lập tức, cả mảnh thiên đại đều vỡ vụn, một kiếm chém ra, còn khủng bố hơn một quyền lúc trước gấp một trăm lần.

Không gì có thể cản, không gì không phá, kiếm uy vô lượng!

Phốc!

Trong nháy mắt, Diễm Ma Đạo Quân bay ngược trở lại với tốc độ nhanh hơn lúc xông lên, tất cả các công kích lập tức bị phá diệt.

Hơn nữa, hấn ta cũng bị thương nặng, từ đầu đến hông xuất hiện một đạo kiếm ngân khủng bố, nếu không phải hấn ta là sinh mệnh đặc thù, thể chất đặc thù thì một kiếm này đã chém chết hấn ta rồi.

Nhưng dù vậy, lúc này Diễm Ma Đạo Quân cũng không thể chiến đấu nữa.

Hấn ta nhìn tay Phong Vân còn đang huy kiếm, lập tức hồn lìa khỏi xác, vô cùng hoảng sợ nói: “Ta nhận thua! Ta nhận thua!”

Trạng thái của hấn ta bây giờ, căn bản không tiếp nổi kiếm thứ hai của Phong Vân.

Dưới uy hiếp tử vong to lớn, vị sinh mệnh đặc thù lúc trước còn phách lối cuồng vọng này, bây giờ đã không khác gì một con chó chết.

“Trang bức trước mặt ta, ai cho ngươi dũng khí.”

Phong Vân đi đến trước mặt Diễm Ma Đạo Quân, từ trên cao nhìn xuống nói.

Mặc dù Diễm Ma Đạo Quân không biết ‘Trang bức’ là gì, nhưng lúc này hấn ta không thèm quan ý tứ của câu nói này, chật vật cầu xin tha thứ.

Một kiếm của Phong Vân có thể chém hấn ta trọng thương, một kiếm nữa, khẳng định hấn sẽ không xong.

Trước mặt tính mạng, mặt mũi cái gì, tôn nghiêm cái gì, đều không quan trọng.

“Giao tất cả bảo vật truyền thừa ra.” Phong Vân thản nhiên nói.

“Vâng, vâng.” Diễm Ma Đạo Quân lập tức giao ra tất cả bảo vật truyền thừa, bên trong bao gồm một ngàn loại truyền thừa, đều là những năm gần đây hắn ta cực khổ thu thập.

Bây giờ thua Phong Vân, hắn ta lại trở lại lúc bắt đầu trước đây.

Mặc dù thịt hắn ta đau đớn vô cùng, nhưng so với tính mạng, cũng coi như không là cái gì.

“Cút đi.”

Phong Vân thu lại tất cả các bảo vật truyền thừa, ai đến cũng không cự tuyệt, lập tức bảo Diễm Ma Đạo Quân lui ra.

Diễm Ma Đạo Quân khúm núm rời nơi này, hình tượng so với lúc trước giống như hai người khác nhau.

“Đao đạo truyền thừa, rốt cuộc đã tập hợp đủ!”

Phong Vân nhìn đông đảo bảo vật truyền thừa trong giới chỉ, trong đó bảo vật đao đạo truyền thừa trên người Diễm Ma Đạo Quân khiến hắn động tâm nhất.

Bởi vì bảo vật truyền thừa của hắn ta, cộng với bảo vật truyền thừa trên người Phong Vân, đã đủ một bộ đao đạo truyền thừa rồi!

“Trở về lập tức dung hợp.”

Phong Vân không kịp chờ đợi, lập tức trở về, biến mất ở nơi này.

...

Bên ngoài.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang trên Hư Chi Đảo khiến đám Đạo Quân chú ý.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một hòn đảo trên tầng thứ năm rơi xuống tầng thứ tư.

Điều này dẫn đến nghị luận sôi nổi.

Phải biết, rất lâu rồi không có hòn đảo ở tầng thứ năm bị giáng cấp!

Đám Đạo Quân ở tầng thứ năm hiểu rõ nhau, rất ít khi khiêu chiến nhau, mà toàn ước chiến đám Đạo Quân phía dưới.

Cho nên rất lâu mới xuất hiện sự kiện giáng cấp.

Mà lần giáng cấp trước, đã là mấy vạn năm trước rồi!

“Nhìn hòn đảo này, hình như là của Diễm Ma Đạo Quân!”

“Là hấn rơi xuống sao? Ở tầng thứ năm, hấn ta cũng ở top đầu, ai có bản lĩnh đánh hấn xuống! Chẳng lẽ là Già Lam Đạo Quân?”

“Nhìn xem bảo vật truyền thừa của ai lập tức tăng lên nhiều, chẳng phải sẽ biết sao?”

Mặc dù đám Đạo Quân không biết ai đánh bại Diễm Ma Đạo Quân, nhưng bọn họ có thể thông qua bảo vật truyền thừa để đoán ra được.

Chỉ cần nhìn bảo vật truyền thừa của ai trong khoảng thời gian này đột nhiên tăng lên nhiều, chẳng phải rõ ràng sao?

Lúc này, đám Đạo Quân bắt đầu kiểm tra bảo vật truyền thừa, phát hiện bảo vật truyền thừa của Phong Vân tăng lên nhiều nhất, lập tức tăng mấy vạn cái!

Lần này, đáp án đã được miêu tả sinh động.

Đánh bại Diễm Ma Đạo Quân, chính là người mới Phong Vân!

“Cái này, cái này... Tên mới tấn thăng Đạo Quân kia, vậy mà đánh bại Diễm Ma Đạo Quân?”

“Tê tê... Ta không tin!”

“Ta cũng không tin! Diễm Ma Đạo Quân là sinh mệnh đặc thù, chiến lược có thể so sánh với tuyệt phẩm đỉnh phong, vậy mà thua một tên mới tấn thăng Đạo Quân!”

Nhưng mà, sự thật bày ra trước mắt, bọn họ không thể không tin!

...

Cùng lúc đó.

Đám Đạo Quân ở tầng thứ năm biết được tin này, đều rất chấn động.

Bọn họ vốn cho rằng Phong Vân chỉ là một thiên tài tu hành, hoặc nói cần thời gian trưởng thành, cho nên cũng không để trong lòng.

Nhưng bây giờ xem ra, hiển nhiên đối phương không chỉ có thiên phú cao, mà chiến lược cũng cao.

Chiến lược này, nghe mà rợn cả người!

“Vậy mà Diễm Ma Đạo Quân lại bại!”

“Thật không thể tin được, người mới này, làm sao làm được!”

Trên một hòn đảo, đám người Già Lam Đạo Quân biết được tin này, mỗi người đều vô cùng chấn kinh, hoàn toàn không hiểu được.

Người mới này, thật mạnh!

Sắc mặt Già Lam Đạo Quân cũng thay đổi, Phong Vân còn đáng sợ hơn hẳn ta tưởng tượng.

“Xem ra, đến lúc ước chiến hấn rồi!”

Chương 984: Kim Dương Dao Đạo viên mãn!

Chương 984: Kim Dương Dao Đạo viên mãn!

"Mẹ nó, quái vật, quả thực là cứu cực quái vật!"

Trong sân, Diễm Ma Đạo Quân vừa mới trở về nằm bẹp trên mặt đất, không ngừng ho khan.

Vết kiếm thương trên người hắn trong thời gian ngắn căn bản không thể khép lại.

"Tên biên thái này rốt cuộc đã dùng loại Kiếm Đạo gì vậy, vì sao cho ta cảm giác khủng bố đến thế, giống như muốn bỏ đời cả Hồn Độn vậy!"

Diễm Ma Đạo Quân hồi tưởng lại một kiếm kia, cũng cảm giác Thần Hồn mình lại run rẩy, hắn cũng không tiếp tục nghĩ tới chuyện đối mặt với Phong Vân, đã lưu lại bóng ma tâm lý nghiêm trọng.

"Tiếc rằng số truyền thừa mà ta thu thập nhiều năm như vậy, còn có Huyền Dương Xích mà ta thích nhất, đều bị tên kia lấy đi mất."

Diễm Ma Đạo Quân đứng là khóc không ra nước mắt, hắn vốn dĩ muốn thừa dịp cháy nhà cướp của, kết quả không những không thành công, ngược lại còn đánh mất cả chí bảo cùng nhiều năm tích lũy của mình vào đó.

Thanh Huyền Dương Xích kia, là hắn tìm mười vàng Thái Dương trong vô tận hồn độn, mời đại luyện khí sư luyện chế mà thành!

Cho nên nói, hấn vung ra một thước, xuất hiện dị tượng là mười vàng Thái Dương không phải chỉ là vô duyên vô cớ, mà là bên trong thước đo của hấn quả thực có mười vàng Thái Dương áp súc bên trong!

Cái này có thể nói đã hao tổn không biết bao nhiêu tinh lực của hấn, kết quả hiện tại toàn bộ đều đi tong.

Có điều những thứ này dù có trân quý hơn nữa, cũng không quý giá bằng chính tính mạng của hấn, cho nên nếu để cho Diễm Ma Đạo Quân lại lựa chọn một lần nữa, hấn vẫn sẽ làm như vậy.

"Mẹ nó, nếu để cho ta lại lựa chọn một lần nữa, đánh chết ta cũng không đi khiêu chiến quái vật kia. Tiên sư đúng là không phải người mà!"

Diễm Ma Đạo Quân vô cùng hối hận.

...

Trong lúc Diễm Ma Đạo Quân vô cùng phiền muộn, một bên khác Phong Vân lại vô cùng vui vẻ.

Không chỉ là vì hấn đã đạt được Dao Đạo truyền thừa hoàn chỉnh, mà còn là vì hấn đã đạt được Huyền Dương Xích.

"Cây thước này áp súc tinh hoa của mười vàng Thái Dương ở bên trong, sau khi ta luyện hóa nó, tất sẽ có thể mượn nhờ tinh hoa của Thái Dương trong đó đem Kim Dương Dao Đạo đạt đến đại thành, thậm chí là viên mãn!"

Kim Dương Dao Đạo vốn chính là muốn luyện hóa tinh hoa Thái Dương mới có thể hoàn thành bước thuế biến cuối cùng.

Bây giờ tinh hoa Thái Dương này đang ở ngay trước mắt, vậy Phong Vân cũng không cần đi tìm Thái Dương khác đến luyện hóa nữa.

"Việc này không nên chậm trễ, bây giờ liền bắt đầu thôi."

Phong Vân lập tức chấn vỡ Huyền Dương Xích, lộ ra tinh thạch đỏ rực bên trong, hừng hực tựa như lửa cháy sáng chói, một mảnh lít nha lít nhít, làm cho người ra không thể mở mắt.

Nhẹ hít một hơi, lập tức những tinh thạch lít nha lít nhít này đều bị Phong Vân hút vào bụng.

Lấy thể chất và khí huyết cường đại của hắn, vài phút liền hòa tan hết những tinh thạch này, hóa thành năng lượng Thái Dương ngập trời.

Trong nháy mắt, trong cơ thể Phong Vân phảng phất như có mười vầng Thái Dương cùng lúc xuất hiện, lực lượng Thái Dương khủng bố sôi trào mãnh liệt.

May mà hắn có Thể Chất thiên phú cực cao, bằng không nếu đổi lại là những tu giả khác, khả năng vài phút sau sẽ bị nướng cháy!

"Ầm ầm!"

Phong Vân lúc này mới thôi động Kim Dương Dao Dao, trong thức hải của hắn, một vầng Thái Dương đỏ rực bỗng nhiên sáng rực lên, bên trong một thanh Thần Dao rít gào.

Một giây sau, chỉ thấy lực lượng Thái Dương trong cơ thể Phong Vân cùng nhau lao thẳng tới thức hải của hắn, tất cả đều dung nhập vào vầng Thái Dương đỏ rực kia.

Trong nháy mắt, Thái Dương đỏ rực giống như uống thuốc bổ, nổ tung bành trướng.

Từ quy mô trăm trượng ban đầu, lập tức mở rộng đến ức vạn trượng!

Nhưng vẫn chưa xong, Thái Dương đỏ rực kia vẫn đang mở rộng. . .

Một mực mở rộng đến triệu ức vạn trượng, sau đó, mới khó khăn lắm mới dừng lại.

Mà điều này cũng có nghĩa, Kim Dương Dao Đạo của Phong Vân, đã đại thành!

Giờ khắc này, có thể nhìn thấy, trong thức hải của Phong Vân, vàng Thái Dương đỏ rực che lại hết thấy, bao trùm lên cả Dao Đạo cùng Kiếm Đạo. Giờ khắc này không có thứ gì hùng hực chói mắt bằng vàng Thái Dương đỏ rực kia.

Đây là lần đầu tiên từ khi Phong Vân tu Dao Đạo Kiếm Đạo đến nay, đem một môn chí cao chi đạo tu đến viên mãn!

Cho nên mới có thể xuất hiện tình huống che đậy các loại chí cao chi đạo khác.

Nhưng loại tư thái này chỉ duy trì trong một lát, sau đó, vàng Thái Dương rực rỡ kia liền khôi phục lại về độ lớn ban đầu, vẫn như cũ nhẹ nhàng trôi nổi ở nơi đó.

Quy mô vẫn là quy mô đó, chỉ có điều khí tức phát ra lại khủng bố hơn rất nhiều rất nhiều lần!

"Không nghĩ tới loại chí cao chi đạo viên mãn đầu tiên của ta, lại là Kim Dương Dao Đạo."

Phong Vân có chút ngây người, cảm thán nói.

Sáu môn chí cao Kiếm Đạo khác, đến bây giờ vẫn còn dừng lại ở cấp độ đại thành.

Nhưng cái này cũng là cơ duyên, dù sao nếu như không gặp được Diễm Ma Đạo Quân, hẳn cũng không có cơ hội đem Kim Dương Đạo Đạo tiến giai đến viên mãn.

Dù sao, mười vâng Thái Dương, vẫn là loại Thái Dương đã tồn tại cả ức vạn kỷ nguyên kia, không dễ tìm.

Diễm Ma Đạo Quân cũng phải tốn hao rất nhiều công sức cùng thời gian mới tìm ra được, bây giờ, đều tặng không cho Phong Vân!

"Đúng là người tốt, không những giúp ta gom đủ Đạo Đạo truyền thừa, còn giúp Kim Dương Đạo Đạo của ta đạt tới viên mãn. . ."

Phong Vân nói khẽ.

Lời này nếu để Diễm Ma Đạo Quân nghe thấy, đoán chừng hẳn sẽ thổ huyết tại chỗ mất.

...

Sau đó, Phong Vân bắt đầu lấy ra ba ngàn sáu trăm tám mươi truyền thừa bảo vật kia, bắt đầu dung hợp.

Không bao lâu, một quyền trực tản ra hào quang sắc bén xuất hiện trong tay hắn.

Trên đó viết bốn chữ to màu vàng —— Đạo Đạo truyền thừa.

Chỉ một cái liếc mắt, Phong Vân liền từ bốn chữ này cảm nhận được một loại phong mang cực hạn, bá đạo mà sắc bén.

"Hãy để ta kiến thức một chút, áo nghĩa của ba môn chí cao Dao Đạo này đi."

Giấu đi hưng phấn trong lòng, Phong Vân mở ra quyển trục này.

Trong chốc lát, ba vệt hào quang từ bên trong bắn ra, thông qua mi tâm, đi vào trong đầu Phong Vân.

"Rần!"

Phong Vân cảm giác đại não nổ vang một tiếng.

Chờ hẩn lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã đi vào một quảng trường, bên cạnh mình đã đứng sẵn rất nhiều tu giả, mỗi một người đều mang theo Thần Dao, khí chất đao giả lộ lộ không thể nghi ngờ.

Mà trên quảng trường, một bóng người bá đạo uy nghi đứng ngạo nghễ, mặc dù không có bất cứ binh khí gì, nhưng hẩn đứng ở nơi đó, liền như là một thanh Thiên Dao, xuyên qua Cửu Thiên Thập Địa, chặt đứt dòng sông lịch sử cổ kim!

"Hôm nay truyền thụ cho các ngươi ba môn chí cao Dao Đạo khác, theo thứ tự là Tu La Dao Đạo, Sinh Tử Dao Đạo, Vạn Kiếp Dao Đạo, tiếp theo, ta diễn luyện cho các ngươi nhìn một lượt, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, phải xem ngộ tính của chính các ngươi!"

Lời vừa dứt, chỉ thấy bóng người bá đạo uy nghi kia hóa thành ba thanh Thần Dao.

Một đao tràn ngập chiến ý vô tận, sôi trào như lửa, phảng phất như muốn đốt hết toàn bộ Hồn Độn!

Một đao phân làm hai mặt, một mặt sinh cơ bùng bùng, một mặt âm u đầy tử khí, sinh tử hai mặt, đại biểu hai loại lực lượng cực đoan!

Một đao lượn lơ khí tức u ám vô cùng vô tận, phảng phất như có thể dẫn động tâm ma nằm tại chỗ sâu nhất dưới đáy lòng, giáng xuống kiếp nạn vô biên!

Phong Vân bất tri bất giác mà nhìn đến mê mẩn, đây là cảm giác hoàn toàn không giống với các truyền thừa trước đó.

Loại truyền thừa này, lại càng thêm hoàn mỹ, càng thêm chân thực.

Bất tri bất giác, trong lòng Phong Vân, ba môn chí cao Đao Đạo này, đã gieo xuống hạt giống ban đầu, thâm căn cố đế.

Chỗ tốt của việc này chính là, hắn không cần phải lo âu về vấn đề nhập môn nữa!

Chương 985: Gieo xuống ba khóa hạt giống!

Chương 985: Gieo xuống ba khóa hạt giống!

Trên quảng trường, ba thanh Thần Dao đột nhiên biến mất, một lần nữa hóa thành bóng người bá đạo uy nghiêm kia.

Chỉ thấy hấn nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức, một vầng đao quang bay vọt ra.

Nhìn như một vầng đao quang bình thường, lại trong nháy mắt tăng lên gấp 1000 lần gấp 10000 lần gấp 100000 lần, đạt tới cấp độ bất khả tư nghị, khiến một đám tu giả quanh Phong Vân trong nháy mắt bị chém chết toàn bộ, nhưng một giây sau, bọn họ lại lần nữa hiển hiện ra.

"Đây chính là ba môn chí cao Đạo Đạo truyền thừa, các ngươi đã nhìn rồi, đi thôi."

Bóng người bá đạo uy nghi cất lời.

Một giây sau, Phong Vân đột nhiên tỉnh táo lại, mà hấn phát hiện mình đã trở lại trong sân, hết thảy mọi chuyện vừa mới phát sinh, phỏng phát chỉ là ảo ảnh.

Nhưng hấn lại biết rất rõ, chính mình xác thực thật sự đã tiếp xúc đến ba môn chí cao Đạo Đạo kia.

Bởi vì giờ khắc này, ba môn chí cao Đạo Đạo kia đã hóa thành ba hạt giống, treo lơ lửng bên trong thức hải của hắn, chỉ chờ nở hoa kết trái, nở rộ hào quang.

"Không sai, Đạo Đạo truyền thừa này vậy mà trực tiếp để cho ta nhập môn. . ."

Phong Vân hơi nhướn mày, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng, giúp hắn nhảy vọt qua giai đoạn khó nhất.

Đương nhiên, việc này cũng là do Đạo Đạo thiên phú cùng ngộ tính của hắn đủ cao, bằng không, chỉ riêng việc hình thành ba môn hạt giống này, hắn cũng không có khả năng giữ được, sẽ tan thành mây khói.

Dù sao chí cao Đạo Đạo có linh, nếu như tu giả tu hành nó không có Đạo Đạo thiên phú đủ cao, thà rằng tự hủy, cũng sẽ không truyền thừa tiếp.

"May mắn Đạo Đạo thiên phú của ta đạt tới Vĩnh Hằng cấp, tăng thêm Linh Hồn thiên phú cũng đạt tới song Đạo Quân cấp, hoàn toàn thỏa mãn điều kiện."

Phong Vân tự lẩm bẩm.

Khi hắn dự định bắt đầu lĩnh hội ba môn chí cao Đạo Đạo này, bỗng nhiên bên tai truyền đến âm thanh nhắc nhở.

"Ồ? Có tu giả khiêu chiến ta ư?"

Phong Vân tiếp thụ nhắc nhở của đảo, vừa mới có tu giả khiêu chiến hắn, hơn nữa cũng ở tầng thứ năm.

"Già Lam Đạo Quân, là hắn ư."

Phong Vân từng cảm nhận qua các Đạo Quân ở nơi này, Già Lam Đạo Quân này tuyệt đối là Đạo Quân mạnh nhất mà hắn gặp qua ở nơi này, trừ Bá Lan.

Mặc dù cảnh giới của hắn chỉ là tuyệt phẩm đỉnh phong, nhưng trong cảm giác của hắn, lại cực kỳ đáng sợ, không thể theo lẽ thường mà tính toán.

"Hơn nữa Già Lam Đạo Quân này cũng là sinh mệnh đặc thù, nhưng hắn dường như chưa từng để lộ ra chân thân bao giờ, duy nhất một lần, vẫn là lúc cùng Bá Lan đối chiến."

Rất hiển nhiên, Già Lam Đạo Quân sinh mệnh đặc thù này, so với sinh mệnh đặc thù như Diễm Ma Đạo Quân còn cường đại hơn nhiều.

"Thú vị, người mạnh như vậy đến khiêu chiến ta à."

Phong Vân bèn vươn người đứng dậy, từ bỏ lĩnh hội ba môn chí cao Đạo Đạo kia.

Đạo Đạo tùy thời đều có thể lĩnh hội, còn khiêu chiến, lại không phải lúc nào cũng có.

"Đúng lúc lấy hình chiếu của vị Già Lam Đạo Quân này, cũng làm cho hắn trở thành một phần tử trong số đông đảo các hình chiếu."

Các hòn đảo trên tầng thứ năm cách nhau quá xa, Phong Vân muốn lấy hình chiếu hầu như rất khó, cũng chỉ đến lúc khiêu chiến, mới có cơ hội lấy hình chiếu.

Bây giờ cơ hội đang ở ngay trước mắt, tự nhiên là không thể bỏ qua.

Nghĩ đến đây, Phong Vân vừa động tâm niệm, đồng ý khiêu chiến.

Xoát!

Một giây sau, hấn bị thần quang bao phủ, truyền tống rời đi, biến mất tại chỗ.

...

Trên một đại lục hoang phế.

Xoẹt!

Thần quang rơi xuống, Phong Vân cũng theo đó mà lộ ra.

Đối diện hấn, một bóng người khác cũng cùng lúc xuất hiện.

Phong Vân nhìn đối phương, người kia cũng nhìn hấn, trong mắt hào quang bùng bùng phấn chấn.

Một lát sau, Già Lam Đạo Quân nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới, Nhân tộc, vậy mà cũng có thể sinh ra một yêu nghiệt như ngươi vậy. Ở quê nhà của ta, Nhân tộc tu hành cao nhất cũng mới chỉ tới Chúa Tể cảnh, hoàn toàn không cách nào so sánh được với ngươi."

"Là thế ư, giữa người cùng người cũng có khác biệt." Phong Vân tùy ý đáp lại một câu, đã bắt đầu lấy hình chiếu của đối phương.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Già Lam Đạo Quân

【 tuổi tác 】 : 200w kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Tuyệt phẩm đỉnh phong cấp Đạo Quân

【 rơi xuống 】 : Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Thần Thủy Tịch Diệt Trảo 》 , Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Dạ Tuyên Thiên Hà 》 , Đạo Quân cấp võ kỹ 《

Vạn Xuyên Trảo Ẩn 》 , Đạo Quân cấp Thủy Hệ công pháp 《 Thủy Hoàng Chân Kinh 》 , Vĩnh Hằng cấp Thủy Hệ thiên phú, Thủy Chi Ngự Đại Đạo (tám tầng đỉnh phong), Thiên phú thần thông Thủy Hoàng Bất Tử Thân. . .

...

Nhìn hình chiếu của đôi phương hình thành trong gương, Phong Vân thầm mừng, quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, Già Lam Đạo Quân này đã đạt tới tuyệt phẩm đỉnh phong cấp.

Mà hắn còn là sinh mệnh đặc thù, chiến lực tất nhiên còn cao hơn cảnh giới.

Còn có cả thiên phú thần thông kia, cũng làm cho Phong Vân rất đê ý.

"Thủy Hoàng Bất Tử Thân. . ."

Môn thiên phú thần thông này là lần đầu tiên Phong Vân nhìn thấy, cũng không rõ nó có uy năng cỡ nào.

Nhưng nếu là thiên phú thần thông của một vị Đạo Quân tuyệt phẩm đỉnh phong, chắc hắn cũng sẽ không kém.

Bởi vậy dưới đáy lòng Phong Vân cũng thầm chôn xuống một ý niệm.

...

Đối diện.

Già Lam Đạo Quân nghe được lời này của Phong Vân, mỉm cười, "Người nói không sai, giữa người với người quả thật là có khác biệt, vậy hãy để ta lãnh giáo một chút chỗ khác biệt của ngươi đi."

Xoẹt!

Vừa nói xong, hắn liền ra tay.

Tay phải cao cao giơ lên, giữa thiên địa lập tức xuất hiện một móng vuốt lớn màu xanh đậm.

Già Lam Đạo Quân vung tay lên, móng vuốt lớn màu xanh đậm kia cũng theo đó mà vờ xuống, chấn động khủng bố quét sạch hết thảy, không gì sánh được!

"Trảo Chi Đạo sao."

Phong Vân ngấm nhìn móng vuốt bao trùm bát hoang kia, ánh mắt khẽ nhúc nhích.

Cái này khiến hắn không khỏi nhớ tới vị Thiên Tuyên Đạo Tôn kia, có vẻ như chính là am hiệu trảo chi đạo.

Phong Vân còn một mực nhớ kỹ Trảo chi đạo của vị Thiên Tuyên Đạo Tôn này ở trong đầu, mặc dù hắn không dự định tu hành, nhưng cũng có chút tác dụng tham khảo.

Cho nên lúc này nhìn thấy Trảo Chi Đạo của Già Lam Đạo Quân này, hắn không khỏi lấy nó ra so sánh với Thiên Tuyên Đạo Tôn.

Kết quả tự nhiên phát hiện ra rất nhiều nhược điểm, hoặc là nói, rất nhiều chỗ còn chưa hoàn thiện.

Chuyện này cũng rất bình thường, Già Lam Đạo Quân dù mạnh, nhưng chung quy cũng chỉ là một tên Đạo Quân mà thôi, làm sao có thể cùng Thiên Tuyên Đạo Tôn so sánh được chứ.

Nghĩ đến đây, Phong Vân nâng tay phải lên, nhẹ nhàng điểm ra một chỉ.

Vút!

Đầu ngón tay xuyên phá hư không, không tán ra chút chấn động nào làm người sợ hãi, chỉ nhẹ nhàng điểm lên một chỗ trên móng vuốt to lớn kia.

Một giây sau, móng vuốt to lớn màu xanh đậm kia bất ngờ vỡ vụn tại chỗ.

Hả?

Già Lam Đạo Quân thấy cảnh này, con ngươi co rút lại, hẳn có chút không dám tin mà tròn mắt nhìn Phong Vân.

Một kích này của hắn mặc dù không tính là sát chiêu, nhưng cũng không kém bao nhiêu, lại bị một chỉ tùy ý của đối phương tiêu diệt?

"Xem ra đối phó người, dùng phong độ lúc bình thường là không được rồi."

Già Lam Đạo Quân chăm chú nhìn Phong Vân, một giây sau, toàn thân hắn bộc phát ra hào quang sáng chói, loá mắt bức người, để cho người ta không ai dám nhìn thẳng.

Một lát sau.

Khi hào quang tán đi, thân thể Già Lam Đạo Quân trước kia đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, là một Dị Thú màu xanh đậm!

Chương 986: Người nói, không hoàn mỹ!

Chương 986: Người nói, không hoàn mỹ!

Phía trên đại lục.

Già Lam Đạo Quân hóa thành một con Dị Thú màu lam, tương tự như Kỳ Lân, phảng phất như toàn thân là từ lam ngọc chạm khắc mà thành, sáng trong suốt long lanh, tản mát ra khí tức vô cùng khủng bố.

Đều là Đạo Quân nếu như không có thủ đoạn lợi hại bảo mệnh, ở dưới dạng khí tức này, đoán chừng linh hồn cũng sẽ bị ép vỡ vụn, trực tiếp bỏ mình.

Không thể không nói, nếu như nói chân thân Diêm Ma Đạo Quân là ma quỷ, thì chân thân của Già Lam Đạo Quân, lại cho người ta một loại cảm giác thuy thú.

Cả hai mặc dù đều là sinh mệnh đặc thù, nhưng ở phương diện hình thái, lại là có khác biệt rất lớn.

Phong Vân rõ ràng cảm giác được, sau khi Già Lam Đạo Quân hiện ra chân thân, khí tức của hắn tăng vọt mười mấy lần!

Bây giờ chiến lực của đôi phương, đoán chừng đã đạt tới Nghịch Thiên cấp rồi, thậm chí cơ hồ tới gần với Nghịch Thiên cấp đỉnh phong!

"Không hổ là danh xưng đệ nhị Đạo Quân trên Hư Chi Đảo, quả nhiên mạnh tới đáng sợ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Nói thực ra, lấy chiến lực bây giờ của hắn, nhiều nhất cũng chỉ là ngang hàng với Già Lam Đạo Quân lúc chưa hiện chân thân mà thôi.

Nhưng Già Lam Đạo Quân đối với Phong Vân mà nói, lại có một khuyết điểm trí mạng.

Đó chính là, Già Lam Đạo Quân là 'Trảo chi nhất đạo', cái này ở trước mặt Phong Vân mà nói, không thể nghi ngờ là múa rìu qua mắt thợ.

Dù sao Phong Vân đã đạt được truyền thừa 'Trảo Chi Đạo' của Thiên Tuyên Đạo Tôn, luận nhãn lực, luận cảm ngộ, Già Lam Đạo Quân đều xa xa không kịp hắn.

Cho nên nói, không quản chiến lực Già Lam Đạo Quân đề thăng bao nhiêu, chỉ cần 'Trảo Chi Đạo' của hắn không đạt tới trình độ ngang cấp với Thiên Tuyên Đạo Tôn, Phong Vân liền có thể tìm ra nhược điểm trong đó, tùy tiện đánh tan.

...

Lúc này, Già Lam Đạo Quân cúi đầu quan sát Phong Vân, giống như đang nhìn một tên nhóc vắt mũi chưa sạch, "Đây là tư thái chiến đấu tối cường của ta, cho đến tận nay, chỉ có Bá Lan được chứng kiến, ngươi là người thứ hai."

"Hình thái không sai, so với Diễm Ma Đạo Quân đẹp mắt hơn nhiều."
Phong Vân phê bình nói.

Cảm thụ ngữ khí bình tĩnh của Phong Vân, ánh mắt Già Lam Đạo Quân nghiêm nghị hơn một chút, một giây sau, hấn không có dấu hiệu nào ra tay.

Huy động móng vuốt bên phải, tốc độ nhanh không cách nào tưởng tượng, đồng thời mang theo lực phá hoại khủng bố, trực tiếp xuất hiện ở trên đỉnh đầu Phong Vân, chụp vào thân thể nhỏ bé của hấn.

Nhưng mà, hấn nhanh, Phong Vân còn nhanh hơn hấn.

Chẳng biết từ lúc nào, một bàn tay bỗng nhiên xuất hiện, hơi đụng vào cái móng vuốt bên phải kia một chút, lập tức khiến cho hết thủy công kích trên móng vuốt tan thành mây khói, phảng phất chưa hề xuất hiện qua vậy.

"Sao lại có thể! . ?"

Già Lam Đạo Quân một lần này rốt cục bị hù dọa rồi, trên mặt lộ ra thần sắc chấn kinh cực độ.

Lúc trước một trào dưới hình thái bình thường của hấn, bị Phong Vân tùy tiện phá diệt còn có thể lý giải được.

Nhưng bây giờ, đây chính là trạng thái chân thân của hấn dưới một trào tiếp cận toàn lực, đâu chỉ là mạnh hơn mười lần, nhưng vẫn bị Phong Vân tùy tiện phá mất như vậy!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, quả thực hấn không thể tin tưởng đây là thật!

"Rống! Ta không tin!"

Già Lam Đạo Quân một tiếng rống to, móng vuốt trái phải đồng thời lộ ra, uy năng không ngừng hội tụ, giống như là mười vạn vòng Thái Dương tụ tập ở nơi đó, tản mát ra quang mang cùng ba động khủng bố vô biên.

Thậm chí, ở sau lưng của hắn, một thứ ánh Dị Thú to lớn mà tôn quý cũng được ngưng tụ thành, mênh mông cuộn cuộn, Thần Uy như ngục!

"Thủy Hoàng Bất Tử Thân!"

Đây là thiên phú thần thông của Già Lam Đạo Quân, cũng là một trong những thủ đoạn cuối cùng của hắn.

Mà khoảnh khắc hắn đang thúc giục, khí tức ba động trên thân Già Lam Đạo Quân lại lần nữa tăng vọt lên rất nhiều!

"Thần Thủy Tịch Diệt Trảo!"

Lại một đại sát chiêu nữa được thi triển ra.

Hai át chủ bài lớn đập gia lên nhau, theo hai cái móng vuốt của Già Lam Đạo Quân rơi xuống, lập tức như là thiên địa Hỏa Sơn đột nhiên bạo phát vậy!

Giờ khắc này, công kích của Già Lam Đạo Quân loá mắt vô cùng, cường hoành vô cùng, hết thảy uy năng tất cả đều bạo phát, lấy tư thái quét ngang hết thảy ép về phía Phong Vân, không ai có thể ngăn cản nổi!

Già Lam Đạo Quân thậm chí cảm giác được lực lượng trong cơ thể mình tựa như đạt được thăng hoa, nếu như một kích phát tiết thỏa thích này của hắn đánh bại được Phong Vân, không bao lâu nữa, hắn có thể bằng vào cỗ khí thế này xông lên cảnh giới Đạo Quân Nghịch Thiên cấp!

Đến lúc đó, hắn sẽ có tư cách tiến vào tầng thứ sáu!

Nghĩ tới đây, tâm tình Già Lam Đạo Quân càng phấn chấn hơn, ánh mắt của hắn không khỏi nhìn về phía Phong Vân, muốn nhìn Phong Vân làm sao ứng phó được một chiêu này của hắn.

Nhưng mà, những gì xảy ra lại để cho Già Lam Đạo Quân thần sắc ngo ngẩn.

Bởi vì, Phong Vân căn bản không có bất cứ ứng đối gì cả, vẫn bình tĩnh như cũ đứng ở nơi đó.

Nhìn công phạt khủng bố oanh kích đến trước mặt, vẫn giống như trước đó, nhẹ nhàng lộ ra một cái tay, chậm rãi rơi xuống phía trước mặt.

"Một kích này đã đạt tới cấp độ Nghịch Thiên Đạo Quân rồi, ta không tin người còn có thể tùy tiện phá diệt như vậy nữa! !"

Già Lam Đạo Quân căn bản không tin Phong Vân còn có thể tùy ý ngăn lại như vậy, nếu như vậy thì cũng quá khủng bố rồi!

Nhưng mà, câu này của hắn vừa mới dứt, bỗng nhiên một tiếng nổ vang đáng sợ truyền đến.

"Ầm ầm ——! !"

Tiếp theo, Già Lam Đạo Quân liền kinh hãi phát hiện ra, công phạt tối cường cực điểm thăng hoa của mình kia, vậy mà ở dưới một kích của Phong Vân không chỉ sụp đổ, thậm chí hóa thành lực lượng kinh khủng cuốn theo tất cả mà tới phía của hắn.

Lực lượng va chạm phản chấn đáng sợ, trực tiếp đụng vào trên chân thân của Già Lam Đạo Quân, trải rộng toàn thân của hắn, để cho hắn trong nháy mắt bay ngược ra ngoài.

Bay thẳng đến khoảng chừng trăm vạn km, mới khó khăn lắm dừng lại được.

Mà thân thể mỹ lệ thâm lam sắc ban đầu của Già Lam Đạo Quân, bây giờ đã bị vô số vết rách che kín.

Oanh ——! !

Một giây sau, thân thể mỹ lệ lam sắc của hắn chỉ có thể hơi chèo chống một chút, sau đó toàn bộ vỡ vụn ra.

Chẳng những là mặt ngoài, ngay cả bên trong cũng bị vỡ vụn, trong nháy mắt vỡ vụn thành vô số phần!

Mà cũng không lâu lắm, bên trong vô số mảnh vỡ, liền bay ra hư ảnh một con Dị Thú lam sắc mơ hồ, dĩ nhiên chính là Già Lam Đạo Quân, chỉ bất quá là khí tức đã suy yếu đi rất nhiều.

Già Lam Đạo Quân một mặt kinh hãi nhìn qua Phong Vân lẳng lẳng đứng ở nơi đó, run giọng nói: "Người, người làm sao làm được?"

Hắn không cách nào tưởng tượng nổi, một kích mạnh nhất của mình, không chỉ bị Phong Vân nhẹ nhõm phá giải, ngược lại còn bị đối phương sử dụng, công kích ngược lại hắn!

Cái này, đây quả thực quá đậm rồng hang hổ rồi!

...

Sau yên lặng ngắn ngủi, Phong Vân chỉ phun ra một câu, "Trảo Đạo của ngươi, còn không hoàn mỹ."

Sau khi nói xong, hắn liền cầm thân thể vỡ vụn trước đó của Già Lam Đạo Quân cho vào giới chỉ trữ vật, lập tức biến mất tại chỗ.

"Trảo Đạo của ngươi, còn không hoàn mỹ!"

Phong Vân rời đi, nhưng Già Lam Đạo Quân lại bởi vì câu nói kia của Phong Vân mà lâm vào bên trong rung động thật sâu.

Có thể nói ra những lời này, lại liên tưởng với đủ loại biểu hiện trước đó, đủ để chứng minh, thành tựu của Phong Vân ở trên phương diện Trảo Đạo phải cao minh hơn xa hẳn!

"Tùy tiện đánh tan Trảo Chi Đạo của ta như vậy, thành tựu của hẳn ở phương diện này, chẳng lẽ đã đạt tới Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp rồi sao!?"

Già Lam Đạo Quân lâm bẫm nói, nhưng cái này, làm sao có thể được!

Hẳn làm sao biết, Phong Vân là hấp thu Trảo Chi Đạo của một vị Đạo Tôn, ở trước mặt Phong Vân thi triển Trảo Chi Đạo, không thể nghi ngờ là Tiểu Vu gặp Đại Vu rồi. _

Chương 987: Thập tử vô sinh!

Chương 987: Thập tử vô sinh!

Hư Chi Đảo, hơn ba mươi vạn hòn đảo lớn nhỏ, chia ra sáu tầng, lơ lửng ngay ngắn trật tự.

Ở đỉnh cao nhất tầng thứ sáu, vẫn như cũ chỉ có một hòn đảo, mà tầng thứ năm hơi thấp một chút, lại có mười mấy hòn đảo đang xoay chậm chậm.

"Ầm ầm ——! !"

Một lúc sau, vốn là một hòn đảo ở tầng thứ năm, chợt từ phía trên hạ xuống, đi vào tầng thứ tư.

"Cái gì! Tầng thứ năm lại có một hòn đảo giáng cấp nữa!"

"Đây là lần thứ hai rồi, đã phát sinh cái gì vậy?"

"Chẳng lẽ là do những người mới kia tạo thành?"

Những vị Đạo Quân ở tầng dưới của Hư Chi Đảo, mắt thấy một màn này, cũng nghị luận ầm ĩ.

Từ sau khi Phong Vân thăng lên, một đoạn thời gian ngắn ngủi, đã liên tiếp có hai hòn đảo tầng thứ năm giáng cấp rồi!

Dạng đại sự này, đã cực kỳ lâu chưa xảy ra ở trên Hư Chi Đảo!

...

Cùng lúc đó.

Những Đạo Quân khác ở tầng thứ năm cũng nhìn thấy cảnh này.

Bọn họ nhao nhao đi ra sân, đi vào biên giới hòn đảo, nhìn qua hòn đảo vừa mới hạ xuống, trên mặt lộ ra thần sắc không thể tin nổi.

"Đó là, hòn đảo của Già Lam Đạo Quân!"

"Hí —— Già Lam Đạo Quân vậy mà lại bại? Ta không phải đang nằm mơ chứ!"

"Hắn không chỉ bại thôi, còn là thua bởi người mới nữa!"

"Người mới này cũng quá khủng bố đi, trước đã đánh bại Diễm Ma Đạo Quân, hiện tại chính là Già Lam Đạo Quân cũng phải chiến bại?"

Những Đạo Quân khác của tầng thứ năm vốn còn không quá coi trọng Phong Vân, nhưng bây giờ hai đại chiến tích khủng bố này vừa ra, cho dù là bọn họ đi nữa, cũng phải tâm thần kinh ngạc, nhắc lên sóng to gió lớn, khó mà bình tĩnh lại.

Bởi vì ý vị này, cũng có nghĩa là Phong Vân có thể đánh bại bọn họ!

Một vị Đạo Quân mới tấn cấp, vậy mà có thể đánh bại bọn họ, vấn đề này quá hoang đường!

Nhưng sự thật lại đang ở trước mắt, không phải bọn họ tin tưởng hay không!

...

Một bên khác.

"Không có khả năng! Lão đại vậy mà lại bại!"

"Không, ta không tin tưởng! Tên kia bắt quá chi là vừa mới tiến vào Đạo Quân mà thôi, làm sao có thể đánh bại lão đại được, chắc chắn là đã thi triển ám chiêu gì đó!"

"Đúng, lão đại làm sao có thể bại được!"

". . ."

So sánh với những người khác, mấy vị đi theo Già Lam Đạo Quân kia tâm tình chập chờn càng thêm kịch liệt, bọn hấn căn bản khó mà tiếp nhận chuyện này, vô cùng xúc động phần nộ, đều cho rằng Phong Vân không phải bằng vào bản lĩnh thật sự để thắng được.

Mà lúc này đây, bỗng nhiên một vệt thần quang rơi xuống trong sân, hiện ra thân ảnh Già Lam Đạo Quân.

Chỉ bắt quá lúc này sắc mặt của Già Lam Đạo Quân rất là tái nhợt, khí tức so với trước đó cũng yếu hơn rất nhiều, một bộ dạng cực kỳ suy yếu.

Mấy vị kia lập tức bay tới, đỡ Già Lam Đạo Quân dậy.

"Lão đại, có phải người mới kia sử dụng thủ đoạn hèn hạ gì ám toán ngươi hay không?"

"Không."

Già Lam Đạo Quân khẽ lắc đầu, "Hấn là đường đường chính chính đánh bại ta, ta thua tâm phục khẩu phục."

"Không, nói là đánh bại ta, không bằng nói là, nghiền ép ta."

"Người mới kia, khả năng ngay cả Liên Bá lan cũng không phải là đối thủ của hắn."

Cái này. . .

Mấy vị kia nghe được mấy lời này, trong mắt tràn ngập kinh hãi, cái người mới kia, thật sự khủng bố như vậy sao!

Thậm chí ngay cả đệ nhất Hư Chi Đảo Đạo Quân Bá Lan cũng không phải là đối thủ của hắn!

Kỳ thật, là Già Lam Đạo Quân nhìn lầm.

Chiến lực bây giờ của Phong Vân cũng chỉ ngang hàng với hắn mà thôi, nếu như Già Lam Đạo Quân am hiểu không phải là Trảo Đạo, thì Phong Vân muốn thắng, là vô cùng khó khăn.

Nhưng hết lần này tới lần khác Già Lam Đạo Quân lại dùng 'Trảo', đây chính là tự mình đâm vào chỗ khó.

Cho nên Phong Vân cơ hồ không phí chút sức lực nào đã đánh bại Già Lam Đạo Quân rồi, mà chỗ hắn dựa vào, cũng không phải là lực lượng của mình, mà là truyền thừa của 'Thiên Tuyên Đạo Tôn'.

Chỉ bất quá biểu hiện của Phong Vân quá kinh diễm, cho nên Già Lam Đạo Quân mới hiểu lầm.

Cho rằng Phong Vân mạnh tới đáng sợ, ngay cả Liên Bá lan cũng không phải là đối thủ của hắn.

Trên thực tế, hai người bọn họ cờ trông tương đương.

. . .

Trên hòn đảo.

Phong Vân sau khi trở về, liền kiểm kê chiếc nhẫn của Già Lam Đạo Quân, từ bên trong chỉ tìm ra mấy bộ truyền thừa mà thôi.

Hiển nhiên Già Lam Đạo Quân không thu thập bao nhiêu truyền thừa, chỉ lấy thứ mình muốn tu luyện mà thôi, những truyền thừa khác không cần tới.

"Thu hoạch này còn không bằng Diễm Ma Đạo Quân trước đó nữa."

Phong Vân bĩu môi nói.

Già Lam Đạo Quân một lòng chỉ ưa thích luận bàn, cùng thiên tài cường giả quyết đấu, cho nên không thèm để ý đến những truyền thừa kia, cũng không thu thập bao nhiêu cả.

Bất quá trong đó vẫn là có một bộ phận liên quan tới bảo vật truyền thừa linh hồn.

"Bảo vật truyền thừa linh hồn ta đã có một ngàn cái rồi. . ."

Phong Vân nội tâm lẩm bẩm nói.

Mà hơn hai nghìn cái còn lại, có một số trên người Đạo Quân khác ở tầng thứ năm, số còn lại, thì ở trên thân Bá Lan tầng thứ sáu.

"Trước không cần vội, vẫn là lĩnh hội Đạo Đạo cùng xoát hình chiếu đã."

Đạo Quân khác ở tầng thứ năm thì không cần sợ hãi, nhưng Bá Lan tầng thứ sáu này, lại là kẻ khó chơi.

Lấy trạng thái của Phong Vân bây giờ, muốn chiến thắng đối phương, thật sự là rất khó.

Trừ phi cảnh giới của hắn lại tăng lên nữa, cùng tìm hiểu ra Dao Đạo chung cực, đến lúc đó, hắn chưa hẳn đã không có lực lượng cùng đối phương chiến một trận! Thậm chí, có thể chiến thắng!

...

Lập tức, Phong Vân lại bắt đầu bế quan.

Hắn đánh bại Già Lam Đạo Quân, ở Hư Chi Đảo đã là 'Hung danh hiển hách' rồi, tự nhiên không có Đạo Quân nào dám đi ước chiến với hắn.

Cho nên Phong Vân mới có thể thỏa thích xoát hình chiếu và lĩnh hội Dao Đạo chí cao.

Bởi vì nguyên nhân có hạt giống, cộng thêm thiên phú ngộ tính của hắn cao, cho nên lĩnh hội ba môn Dao Đạo chí cao này rất thuận lợi.

Với lại, sau khi Phong Vân tu luyện liền phát hiện, Dao Đạo chí cao này, cùng Kiếm Đạo chí cao hắn đã tu tập qua, ở một số phương diện, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Tỉ như, Tu La Dao Đạo này, cùng Sát Kiếm Kiếm Đạo trước đó Phong Vân tu luyện, có phần có chỗ giống nhau.

Lại tỉ như, Sinh Tử Dao Đạo này, cùng với Tuyệt Vọng Kiếm Đạo mà hắn đã tu luyện, cũng có một số tương quan liên hệ.

Còn có, Vạn Kiếp Dao Đạo kia nữa, cùng với Tâm Kiếm Kiếm Đạo của Phong Vân, cũng có liên quan.

Mà nhờ vào những liên quan này, cho nên Phong Vân tu luyện ba môn Đạo Đạo chí cao này, rất là thuận buồm xuôi gió, so với tu luyện Kiếm Đạo chí cao trước đó nhẹ nhõm hơn nhiều.

Cái này cũng đủ để chứng minh, Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo, kỳ thật cũng có quan hệ hỗ trợ lẫn nhau, cũng không phân biệt rõ ràng như vậy.

"Về sau có thể thử đem hai đạo dung hợp lại xem. . ."

Phong Vân trong lòng không khỏi toát ra ý nghĩ này.

Nếu như những tu giả khác biết được ý nghĩ này của Phong Vân, sợ là phải bị dọa bay lên tận chỗ.

Từ khi có lịch sử tu luyện đến nay, cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện tình huống Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo dung hợp lẫn nhau.

Người ở trên hai con đường này đều như là giẫm trên băng mỏng, động một tí là sẽ bỏ mình.

Đừng nói là dung hợp, ngay cả tu luyện một cái thôi, tỷ lệ tử vong cũng đã rất cao rồi, không nói đến dung hợp cả hai lại.

Vốn đã là cử tử nhất sinh rồi, cả hai dung hợp lại, chính là thập tử vô sinh!

Chương 988: Bốn môn chí cao Đạo Đạo đại thành!

Chương 988: Bốn môn chí cao Đạo Đạo đại thành!

Từ sau khi Phong Vân bế quan lĩnh hội Đạo Đạo chí cao, tầng thứ năm không còn Đạo Quân rơi xuống nữa.

Mà trước đó Diễm Ma Đạo Quân cùng Già Lam Đạo Quân rơi xuống dưới cũng đã trở lại tầng thứ năm, bất quá bọn hắn lại không qua ước chiến với Phong Vân nữa.

Ở trong lòng hai người bọn họ, đối với chiến lực của Phong Vân sinh ra kính sợ cực lớn, nhất là Già Lam Đạo Quân, trong lòng hắn, sợ là đệ nhất Hư Chi Đảo Đạo Quân Bá Lan, cũng không phải là đối thủ của Phong Vân!

Phong Vân bởi vậy ở tầng thứ năm cũng đứng vững gót chân được, thậm chí ẩn ẩn còn có một loại cảm giác siêu việt những Đạo Quân tầng thứ năm.

Những Đạo Quân khác ở tầng thứ năm có đôi khi sẽ luận bàn lẫn nhau, chạm đến là thôi, nhưng không có một vị Đạo Quân nào cùng Phong Vân luận bàn cả.

Thật sự là chuyện Phong Vân đánh bại Già Lam Đạo Quân, đối với những Đạo Quân tầng thứ năm sinh ra chấn động kịch liệt, những Đạo Quân này sau đó cũng đã bái phỏng qua Già Lam Đạo Quân cùng Diễm Ma Đạo Quân.

Hai người bọn họ đối với tình cảnh chiến đấu lúc ấy không nhắc tới một lời, chỉ nói một câu, "Không nên trêu chọc người mới kia."

Thế là, từ đó về sau, Phong Vân ở tầng thứ năm trở thành một truyền thuyết, có một loại cảm giác siêu nhiên, không có bất cứ Đạo Quân nào dám đi tìm hấn luận bàn ước chiến.

...

Cứ như vậy, thời gian trôi qua, mấy ngàn năm vội vàng mà qua.

Tầng thứ năm, bên trên một hòn đảo nào đó.

Trong sân tràn ngập phong cách Địa Cầu, thanh niên đang ngồi xếp bằng, hai mắt thâm thúy, mà bên cạnh hắn, lờ mờ có tiếng đao minh nhẹ nhàng vang lên.

Mặc dù không có quá mức hùng vĩ, nhưng lại lộ ra một loại cảm giác cao thâm mạt trắc, để cho linh hồn của người ta cũng giật nảy theo.

Một lúc sau.

Tranh ——! !

Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia bỗng nhiên mở hai mắt ra, cùng lúc đó, có hai đạo Đao Quang từ trong mắt của hắn bắn ra, một sát na sau, ở sau lưng của hắn lờ mờ có núi thây biển máu, chân cụt tay đứt hiển hiện ra.

Mà chiến ý trong mắt Phong Vân cũng đạt tới cực hạn, gần như sôi trào!

Bất quá một giây sau, hết thảy lại khôi phục bình tĩnh, núi thây biển máu, dị tượng chân cụt tay đứt cũng đều đã tiêu tán.

Chiến ý cực hạn trong mắt Phong Vân, cũng dần dần lắng lại.

Hắn có chút tự nói, "Cuối cùng ngàn năm trôi qua, Tu La Dao Đạo rốt cục đã đạt đến đại thành rồi. . ."

Cái gọi là Tu La, ngụ ý là cuồng mãnh hiếu chiến, dũng mãnh thiện chiến, Tu La Dao Đạo càng đem loại dũng chiến này phát huy đến cực hạn, người tu luyện đao đạo này, thời điểm đại thành, sẽ sinh ra các loại dị tượng có núi thây biển máu.

Có thể gia trì ở trên thân Dao tu, đem chiến ý phát huy đến trạng thái cực hạn nhất, chỉ có ta vô địch!

Đủ loại biểu hiện trước đó của Phong Vân, chính là tiêu chí Tu La Dao Đạo đạt đến đại thành.

Mà hắn tu luyện nhiều năm như vậy, trong ba môn Dao Đạo chí cao, đạt đến đại thành, không chỉ có Tu La Dao Đạo, còn có cả Vạn Kiếp Dao Đạo nữa.

Còn lại Sinh Tử Dao Đạo, mặc dù không tấn thăng đến đại thành, nhưng cũng đạt tới tiêu thành đỉnh phong, chỉ cách một bước ngắn mà thôi.

Sở dĩ tu luyện nhanh như vậy, một mặt là bởi vì hạt giống do ba môn Dao Đạo chí cao lưu lại, một phương diện khác là bởi vì Phong Vân có kinh nghiệm tu luyện Kiếm Đạo chí cao, Kiếm Đạo cùng Dao Đạo sinh ra quan hệ với nhau.

Dưới điều kiện như vậy, Phong Vân tìm hiểu Dao Đạo chí cao làm ít công to.

"Kim Dương Dao Đạo, Bất Hủ Dao Đạo, Vạn Kiếp Dao Đạo, Tu La Dao Đạo, đều đạt đến cấp độ đại thành, Thời Gian Dao Đạo cùng Sinh Tử Dao Đạo lại kém phía sau một chút."

Phong Vân lâm bảm nói.

"Bất quá cũng nhanh thôi, lại cho ta thêm thời gian ngàn năm nữa, hai môn Đạo Đạo chí cao này, cũng có thể tiến vào cấp độ đại thành.

Trong mắt Phong Vân có thần quang, hẳn rất chờ mong đến lúc tất cả lục đại Đạo Đạo chí cao của mình đều đạt đến đại thành.

Đến lúc đó, cũng chính là thời điểm hắn lĩnh ngộ ra Đạo Đạo chung cực.

"Đạo Đạo chung cực. . ."

Phong Vân lại lần nữa chìm vào bên trong lĩnh hội, không để ý đến chuyện bên ngoài, quên mất tất cả, trong mắt, chỉ có Đạo Đạo mà thôi!

. . .

Thời gian lại lần nữa chậm rãi trôi qua, nhoáng một cái, Phong Vân đã đi vào Hư Chi Đảo năm ngàn năm rồi.

Thời gian năm ngàn năm, lúc ở thế giới vũ trụ không coi là cái gì, không cần nói là ở bên trong vô tận hỗn độn không có bất kỳ khái niệm thời gian nào cả, tất cả chỉ như một cái chớp mắt mà thôi.

Hư Chi Đảo, tầng thứ sáu.

Hòn đảo lơ lửng duy nhất kia, chính là chỗ ở của 'Bá Lan'kia, hẳn không ước chiến Đạo Quân, ai cũng không có tư cách ước chiến hắn được.

Lúc này, ở trên hòn đảo cái duy nhất tầng thứ sáu này.

Một tên thanh niên Di tộc mặc áo giáp tử sắc khoanh chân ngồi xuống, mái tóc dài màu tím, dung mạo âm nhu, mi tâm có bảo thạch hình thoi khảm nạm vào, xem ra có phần khá kỳ dị.

Phút chốc, hấn mở to mắt, ánh mắt thâm thúy, phảng phất như ở trong chứa vô số sao trời sáng chói, hấn nhẹ giọng lầm bầm:

"Lại qua một kỷ nguyên nữa, những tu giả tầng thứ năm này trải qua nhiều năm tu hành ma luyện như vậy, thực lực cũng đạt tới bình cảnh rồi, nên ước chiến bọn họ thôi. . ."

"Ừm, vậy bắt đầu từ Diễm Ma Đạo Quân đi."

Nói xong, hấn liền đứng dậy đi ra.

...

Tiếp đó, sự tình để cho mấy chục vạn Đạo Quân chấn kinh xuất hiện.

Thời gian hơn năm nghìn năm trôi qua, bọn họ lần nữa nhìn thấy Diễm Ma Đạo Quân lại lần nữa ngã xuống từ tầng thứ năm, rơi xuống tầng thứ tư.

Vốn bọn họ cho rằng lại là Phong Vân ra tay, nhưng sau khi tra xét, những Đạo Quân này mới biết, bảo vật truyền thừa trong tay Diễm Ma Đạo Quân, đều bị tầng thứ sáu đoạt đi.

Mà tầng thứ sáu, chỉ có một hòn đảo mà thôi.

Cho nên bọn họ liền biết được, là 'Bá Lan' Đạo Quân tầng thứ sáu ra tay, đánh bại Diễm Ma Đạo Quân!

"Bá Lan Đạo Quân vậy mà lại ra tay, lần trước hấn ra tay, đã là chuyện của một kỷ nguyên trước rồi!"

"Đúng vậy, lúc ấy Đạo Quân tầng thứ năm còn không phải một nhóm này đâu, cũng chỉ có Diễm Ma Đạo Quân và Già Lam Đạo Quân là người cũ, còn lại, đều là sau này mới thăng lên!"

"Không nghĩ tới, thời gian một kỷ nguyên qua đi, Bá Lan Đạo Quân vậy mà lại ra tay!"

"Ta nhớ mang máng là lần trước Bá Lan Đạo Quân cũng lần lượt ược chiến với những Đạo Quân tầng thứ năm, đem bọn hấn đánh rớt toàn bộ, không biết lần này có phải vẫn như cũ hay không?"

". . ."

Mà không lâu sau khi những Đạo Quân này nghị luận, quả nhiên thấy, cứ cách mỗi một ngày, tầng thứ năm lại có một hòn đảo rơi xuống.

Tầng thứ năm ở Hư Chi Đảo, từ mười sáu tòa, không ngừng giảm bớt đến mười lăm tòa, mười bốn tòa, mười ba tòa. . . Một ngày giảm bớt một tòa, những Đạo Quân ở những hòn đảo tầng dưới kinh ngạc đến ngây người!

"Lại một người nữa ngã xuống."

Một vị Đạo Quân trên Hư Chi Đảo đứng ở biên giới hòn đảo của mình, nhìn về chỗ cao tầng thứ năm, một hòn đảo chậm rãi rơi xuống phía dưới.

"Đây đã là tòa thứ mười một rồi, chỉ còn lại có năm tòa mà thôi. . ."

Ý vị này, chính là Bá Lan Đạo Quân đã đánh bại mười một vị Đạo Quân tầng thứ năm rồi, với lại thời gian còn rất ngắn nữa.

Nếu không phải là có hạn chế, một ngày chỉ có thể khiêu chiến một lần, thì vị Đạo Quân này sẽ hoài nghi là, trong vòng một ngày, tầng thứ năm sẽ không còn một hòn đảo nào cả! _

.....

Cảm ơn đh Songthansang đã ủng hộ tlt cho truyện.

Chương 989: Tất cả đều ước chiến!

Chương 989: Tất cả đều ước chiến!

"Ta thua."

Một vị Di tộc Đạo Quân toàn thân mọc ra lân phiến vàng kim nhìn về phía Bá Lan Đạo Quân, ánh mắt phức tạp lại chấn động.

"Người rất lợi hại, có hi vọng trùng kích Nghịch Thiên cấp Đạo Quân. .
."

Bá Lan Đạo Quân nói khẽ, giống như trưởng bối đang chỉ điểm cho hậu bối vậy.

Nhưng Di tộc Đạo Quân lân phiến vàng kim đối diện kia lại không có tâm tình mâu thuẫn, bởi vì hắn biết người kia có tư cách này.

So sánh với hắn, nói là trời và đất cũng không quá đáng.

Năm hòn đảo, giảm đi còn bốn hòn đảo.

...

"Hãy, thua rồi, rất nhiều thủ đoạn của ta đều không dùng với ngươi."

Một vị Đạo Quân nửa người trên là thân người, nửa người dưới như rắn thở dài nói.

"Người quá nhiều thủ đoạn, cho nên không có một loại nào tu đến cao thâm, người hẳn nên học cho giỏi một đạo trước lại nói."

Bá Lan Đạo Quân đứng ngay đối diện, tựa như mặt trời loá mắt, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Hãy, sở trường một đạo thì đơn giản, nhưng muốn tu đến cấp độ sâu, nó lại không đơn giản đến thế."

Vị Đạo Quân nửa người nửa rắn kia lắc đầu nói.

...

"Sao có thể như vậy."

Một vị nữ Đạo Quân dung mạo thanh tú, mọc ra hai cánh, vốn là hạng người lạnh lùng, lúc này lại tràn đầy chấn kinh mà nhìn Bá Lan Đạo Quân.

"Ta ngay cả một chiêu của người đều không đỡ nổi ư?"

"Người quá mức ý lại vào chí bảo, nên biết, bản thân mới là máu chốt, chỉ cần ta giam cầm chí bảo của người, người liền mất hơn phân nửa sức chiến đấu rồi."

Bá Lan Đạo Quân lắc đầu, "Chí bảo dù mạnh, chung quy cũng chỉ là phụ trợ, chớ có nhầm."

"Ta..."

Nữ Đạo Quân này kỳ thật biết rõ vấn đề của mình, nhưng từ khi nàng đạt được chí bảo này đến nay, một mực thuận buồm xuôi gió, cho dù có bại, cũng chỉ là bại trong đáng tiếc mà thôi.

Nào giống như bây giờ, gần như bị đánh bại nghiền ép.

Mà lần này cũng làm cho nàng tỉnh ngộ lại, biết được ý lại chí bảo cuối cùng không phải đạo lâu dài.

Ba hòn đảo, giảm còn hai hòn đảo.

...

Trên một vùng biển lớn màu xanh lam mênh mông.

Bá Lan Đạo Quân cùng Già Lam Đạo Quân giăng co mà đứng, vừa rồi giữa bọn hắn tiến hành một trận đại chiến.

Bá Lan Đạo Quân nhìn qua Già Lam Đạo Quân nói: "Nhiều năm không gặp, người thay đổi mạnh hơn so với trước đây, so với tên Diễm Ma kia mạnh hơn, thực lực của hắn không tăng mà còn giảm, thật sự là làm cho người ta thất vọng."

Già Lam Đạo Quân khẽ cười nói: "Người cũng đừng trách hắn, lúc trước hắn cùng tên Đạo Quân mới kia đại chiến, bị trọng thương, đoán chừng bây giờ còn chưa khôi phục lại nữa."

"Ta xem thương thế hắn đã hoàn toàn khôi phục rồi mà."

"Thân thể tổn thương đúng là đã khỏi rồi, nhưng vết thương trong lòng, cũng không dễ khỏi hắn như vậy đâu." Già Lam Đạo Quân mở miệng nói.

"Tên Đạo Quân mới kia thật sự lợi hại như vậy ư? Ta cho là hắn chỉ có thiên phú cao, còn định chờ hắn nhiều thêm mấy cái kỷ nguyên nữa, không nghĩ tới, vền vẹn mới qua năm ngàn năm, hắn đã mạnh đến như vậy."

Bá Lan Đạo Quân khẽ nói.

"So với tướng tượng của người chỉ mạnh chứ không yếu, mặt khác, nói dễ nghe một chút, hắn năm ngàn năm trước đã mạnh như vậy."

Già Lam Đạo Quân nhìn Bá Lan Đạo Quân, "Người cần thận chút, ta chỉ có thể nói, hấn mạnh vượt qua sức tưởng tượng của ta, lúc trước hấn đánh bại ta, chỉ dùng ba chiêu."

Lần này, mạnh như Bá Lan Đạo Quân, con người cũng hơi co rút lại, hiển nhiên bị Già Lam Đạo Quân nói đến chấn kinh.

Mà Già Lam Đạo Quân sau khi nói xong, liền truyền tổng rời đi.

Chỉ để lại Bá Lan Đạo Quân một thân một mình đứng ở nơi đó, phút chốc, khóe miệng hấn lộ ra từng nụ cười, "Thật sự là làm cho người chờ mong."

Một giây sau, hấn cũng biến mất tại chỗ, không còn tung tích.

Đến đây, hai hòn đảo trên tầng thứ năm, liền chỉ còn lại một tòa lẻ loi, cũng chính là hòn đảo của Phong Vân!

"Đậu má!"

"Vị ở trên tầng thứ sáu kia, thật không địch nổi!"

"Không hổ là đệ nhất Đạo Quân của Hư Chi Đảo, quá ngầu!"

". . ."

Toàn bộ Hư Chi Đảo những ngày qua đều âm ỉ huyên náo, tiếng nghị luận chưa hề dứt đoạn.

Bởi vì bọn hấn nhìn từng hòn đảo trên tầng thứ năm rơi xuống, có thể nằm trên tầng thứ năm, đều là thiên tài trong thiên tài, tất nhiên tại một lĩnh vực nào đó cũng cực kỳ đột xuất.

Nhưng không cần biết là am hiểu lĩnh vực gì, đều bị Bá Lan Đạo Quân trực tiếp nghiền ép đánh bại.

Bây giờ, tầng thứ năm chỉ còn lại có một hòn đảo lẻ loi duy nhất.

Đợi đến khi một hòn đảo cuối cùng này nếu như cũng bị đánh bại, như vậy tầng thứ năm sẽ chẳng còn một hòn đảo nào nữa.

"Hòn đảo cuối cùng còn lại kia, ta nhớ hình như là đảo của tên Đạo Quân mới kia thì phải!"

"Thật đúng là, tên Đạo Quân mới này trước đó cũng đã đánh bại Diễm Ma Đạo Quân cùng Già Lam Đạo Quân, được dự đoán là đệ nhị Đạo Quân của Hư Chi Đảo!"

"Bây giờ hai con hổ này tranh chấp, không biết ai sẽ thất bại đây, thú vị!"

"Ta cược Bá Lan Đạo Quân thắng!"

"Ta cũng cược một cái. . ."

". . ."

Đại bộ phận Đạo Quân đều đặt cược Bá Lan Đạo Quân thắng, dù sao Bá Lan Đạo Quân đã ở chỗ này xây dựng tầm ảnh hưởng cực sâu, từ khi hấn đi tới Hư Chi Đảo này đến nay, mãi cho đến tầng thứ sáu, chưa từng thất bại qua, thậm chí suýt nữa đã leo lên hàng yêu nghiệt trên tiềm lực bảng.

Biểu lộ trước đó của Phong Vân mặc dù cũng rất kinh người, nhưng dù sao cũng là người mới, chỉ đại biểu cho việc có tiềm năng to lớn, mặc dù chiến lực cũng cường đại, nhưng những Đạo Quân này đều cho rằng, vẫn là kém Bá Lan Đạo Quân một chút.

Giờ khắc này, mấy chục vạn Đạo Quân đều chú ý, bọn họ chờ đợi kết cục cuối cùng của trận này.

Mà trên hòn đảo, Bá Lan Đạo Quân cũng đưa ra lời khiêu chiến với Phong Vân.

Trong sân, Phong Vân vừa mới kết thúc bế quan, liền nghe được bên tai truyền đến âm thanh nhắc nhở, cái này khiến hắn hơi nhíu mày, "Bá Lan Đạo Quân thế mà lại khiêu chiến ta?"

Hắn vô ý thức ngẩng đầu, liền trông thấy, cả tầng thứ năm rộng lớn như vậy, lại chỉ có một hòn đảo này của hắn lẻ loi trơ trọi lơ lửng.

"Đều bị Bá Lan Đạo Quân đánh bại rồi sao. . ."

Phong Vân trong nháy mắt nhìn rõ ngọn nguồn, khước miệng hắn hơi vênh, "Cũng tốt, vậy để ta lãnh giáo một chút chỗ cường đại của đệ nhất Đạo Quân."

...

Một bên khác, tại một vùng không trung cách Hư Chi Đảo không biết bao nhiêu năm ánh sáng, khoảng chừng hơn mười bóng người tụ tập ở chỗ này, bọn họ từng người đều có khí tức mênh mêng như Hỗn Độn thiên hà.

Vậy mà đều là Vĩnh Hằng Thiên Quân!

"Bá Lan này thật là lợi hại, dù là cận chiến, hay là viễn trình công kích, đều đã ần ần vượt qua Đạo Quân cực hạn."

"Đây cũng là trận chiến đấu cuối cùng của hắn trên Hư Chi Đảo."

"Đúng vậy, tất cả đều quét ngang một lần, hắn nên rời đi."

"Cũng không biết hẳn muốn gia nhập cung nào trong Thương Nhai Thập Nhị Cung của chúng ta nhỉ?"

"Trừ Kiếm Cung cùng Đạo Cung ra, đều có thể gia nhập."

"Kiếm Cung vẫn nên quên đi, coi như có thể gia nhập, vẫn nên gia nhập chỗ khác cho thỏa đáng, ngay đến cung chủ còn đã mất tích bao nhiêu kỷ nguyên rồi."

Lời này vừa ra, một vị lão nhân vác Thần Kiếm đứng bên cạnh nhìn không được nói: "Các vị Thiên Quân tiền bối, cứ như vậy ngay trước mặt ta, người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ này, nghị luận việc này, coi được sao?"

"Lại nói, Kiếm Cung chúng ta đã có cung chủ mới rồi, là một vị yêu nghiệt đã lĩnh ngộ ra chung cực Kiếm Đạo Kiếm Đạo!"

Chương 990: Quyết đấu đệ nhất Đạo Quân!

Chương 990: Quyết đấu đệ nhất Đạo Quân!

"Hả? Người nói thật đấy ư? Thật sự có yêu nghiệt đã lĩnh ngộ ra chung cực Kiếm Đạo Kiếm Đạo?"

Lão nhân vừa thốt ra câu nói này, hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân ở đây đều tỏ ra hơi chân động, có phần kinh động mà nhìn sang.

"Khẳng định gạt người."

"Đúng, chung cực Kiếm Đạo há lại dễ dàng lĩnh ngộ được như vậy ư, Kiếm Cung của các người, vị Thương Vũ Kiếm Quân đó kinh diễm đến mức nào, chẳng phải cũng dừng bước ở đó hay sao?"

"Tiểu Bạch Vũ, người khẳng định là đang gạt chúng ta."

". . ."

Hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân đều không tin tưởng, nhất là vị Đạo Cung cung chủ kia, hắn là thiên tài đã từng suýt nữa tìm hiểu ra chung cực Đạo Đạo Đạo Đạo, biết rõ tìm hiểu ra chung cực chi đạo khó khăn bực nào.

Kiểm Cung cung chủ đời trước cũng là như thế, là bao nhiêu kỷ nguyên mới sinh ra một người.

Lão nhân vác Thần Kiếm không lên tiếng nữa, trong lòng hần cười nói: Chờ vị tân cung chủ kia của chúng ta đến, các ngươi liền biết cái gì mới gọi kinh tài tuyệt diệu, đến lúc đó hù chết các ngươi.

Nhưng trong lòng hần cũng có chút nghi hoặc, đã qua lâu như vậy, vị tân cung chủ kia của bọn họ sao còn chưa tới chứ.

"Không phải là trên đường gặp phải sự tình gì làm trì hoãn đấy chứ?"

Lão nhân thâm suy đoán trong lòng.

Nhưng mà hần đâu biết, vị tân cung chủ mà hần đau khổ chờ đợi kia, lúc này đang ở ngay trong Hư Chi Đảo phía dưới chứ.

Mà lúc này, một trung niên nhân mặc áo bào màu xanh lam mở miệng nói: "Đừng nói, chiến đấu bắt đầu rồi."

Hần là Hành Cung cung chủ đến từ Thương Nhai Thập Nhị Cung Thủy.

Rầm!

Theo hần điem ra một chỉ tay, lập tức trên hư không ngưng tụ ra một cảnh tượng, chính là tại một mảnh sông băng, Phong Vân cùng Bá Lan Đạo Quân đã lẫn nhau giằng co.

"Tên Đạo Quân mới kia cũng xem là hạt giống tốt, cảnh tượng khi hần bước vào Đạo Quân cơ hồ có thể so với cảnh tượng khi chúng ta bước vào Vĩnh Hằng Thiên Quân đấy!"

"Đúng vậy nhỉ, đáng tiếc thời gian hần tu hành quá ngắn, gặp phải Bá Lan Đạo Quân, chỉ có thể nói hần đến không đúng lúc, nếu như muện chừng một cái kỷ nguyên nữa, khả năng kết quả sẽ khác."

"Không biết người mới này có thể chống đỡ bao lâu."

"Này phải nhìn xem Bá Lan Đạo Quân muốn chơi bao lâu."

Những Vĩnh Hằng Thiên Quân này đều là các cung chủ đến từ Thương Nhai Thập Nhị Cung, bọn họ đều rất coi trọng Bá Lan Đạo Quân.

Phong Vân mặc dù tiềm năng to lớn, nhưng thật sự là tuổi còn rất trẻ, cần rèn luyện thêm mấy cái kỷ nguyên, mới có thể so sánh với Bá Lan Đạo Quân.

Một bên khác.

Chỗ sâu nhất trong Hư Pháp Đạo Vực, Hư Pháp Đạo Điện.

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân trước đó phụ trách tiếp đón cũng đang quan sát đại chiến giữa Phong Vân và Bá Lan Đạo Quân.

"Không biết ai sẽ thắng. . ." Trong đó, một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nói.

"Ta cảm thấy hẳn là Bá Lan, người mới này mặc dù tiềm lực vô biên, nhưng dù sao cũng vẫn còn trẻ, cần rèn luyện thêm."

Một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân khác nói.

"Ừ, ta cũng cho rằng như vậy."

"A, Bá Lan cùng tên Đạo Quân mới này quyết đấu ư?"

Lúc này, một giọng nói vang lên.

Chỉ thấy chỗ sâu trong Đạo điện, một bóng người vĩ ngạn chậm rãi hiện hiện, vẫn như cũ không thấy rõ khuôn mặt, nhưng khí tức tản ra so với Vĩnh Hằng Thiên Quân thì mệnh mông hơn vô số lần.

"Vâng, Đạo Tôn đại nhân!"

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân vội vàng cung kính hành lễ.

"Thú vị, ta liền đến nhìn một cái, những năm qua người tiến bộ như thế nào? Hi vọng không thua quá nhanh."

Hiển nhiên, ngay cả vị Đạo Tôn vĩ đại này cũng không coi trọng Phong Vân, dù sao Bá Lan Đạo Quân tuy đạo tâm có chút thiếu hụt, nhưng đầu gì cũng là một vị siêu cấp yêu nghiệt suýt nữa tiến vào tiềm lực bảng, một thân thực lực không thể bỏ qua.

...

Phía trên sông băng.

Phong Vân mặc bạch kim chiến giáp, đang nhìn về phía xa, nơi xa là Dị tộc thanh niên tóc tím áo tím, chỉ đứng ở nơi đó, phảng phất như là trung tâm trời đất, khiến cho người ta kim lòng không được mà bị ảnh hưởng.

Điều này nói rõ cảnh giới của đôi phương đã sắp đột phá cấp độ Đạo Quân này, gần như đã hợp Đạo.

"Cảnh giới thật cao."

Phong Vân ánh mắt lóe lên, trong nháy mắt lấy hình chiếu đôi phương.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Bá Lan

【 tuổi tác 】 : 1000w kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân

【 rơi xuống 】 : Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Hỗn Độn Thiên Địa Thủ 》 , Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Vô Cực Kim Diệu Thân 》 , Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Khuê Mộc Vạn Bảo Thân 》 , Đạo Quân cấp Kim Hệ công pháp 《 Đại Diễn Kim Linh Diễn 》 , Đạo Quân cấp Mộc Hệ công pháp 《 Khuê Mộc Vô Lượng Công 》 , Vĩnh Hằng cấp Kim Hệ thiên phú, Vĩnh Hằng cấp Mộc Hệ thiên phú, Kim Chi Ngụy Đại Đạo (chín thành chín), Mộc Chi Ngụy Đại Đạo (chín thành chín), Kim Mộc dung hợp Ngụy Đại Đạo (mười thành), Thiên phú thần thông Hỗn Độn Hóa Kim Thuật, Thiên phú thần thông Kiến Mộc Phục Tô Thuật. . .

...

"Lại có hai loại thiên phú thần thông."

Phong Vân nội tâm hơi bất ngờ, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Đạo Quân có hai loại thiên phú thần thông trong vô tận hỗn độn.

Không hổ là đệ nhất Đạo Quân của Hư Chi Đảo.

Không hề nghi ngờ, Bá Lan cũng thuộc về sinh mệnh đặc thù, hơn nữa rõ ràng so với Già Lam Đạo Quân cấp độ còn cao hơn nhiều.

Nếu như nói Diễm Ma Đạo Quân thuộc về sinh mệnh đặc thù tầng thứ ba, vậy Già Lam Đạo Quân chín là tầng thứ hai, còn Bá Lan, hoàn toàn xứng đáng là tầng thứ nhất.

"Còn không biết tên người." Lúc này, đối diện Bá Lan Đạo Quân mở miệng nói.

"Vân Thiên." Phong Vân giống như trước đây dùng đến thân phận giả.

"Vân Thiên sao."

Bá Lan Đạo Quân gật đầu, sau đó nhìn về phía Phong Vân, "Ta tên là gì, ngươi chắc hẳn cũng phải biết."

"Ngươi là người mạnh nhất trong số các Đạo Quân trên Hư Chi Đảo lần này, hi vọng ngươi đừng khiến ta thất vọng."

Phong Vân ánh mắt yên tĩnh, mở miệng nói: "Lấy ra binh khí của ngươi đi."

"Để ta lấy binh khí ra? Phải nhìn xem ngươi có mạnh đến vậy hay không đã." Bá Lan cười.

"Ha ha ha. . ."

Vừa nói xong, Bá Lan Đạo Quân liền ra tay, hấn đập lên hư không mà đến, cách ức vạn năm ánh sáng xa xa ra tay.

Bộ áo bào tím của hắn trong nháy mắt biến lớn, bao phủ thiên địa, khung bố vô biên, hoàn toàn có thể bao trùm một phương Đại Thiên Vũ Trụ.

Thậm chí trong mơ hồ, có thể nhìn thấy trong một bên tay áo, có ức vạn vũ trụ sao trời lượn lờ, lòng bàn tay có một mảnh thế giới đang xoay tròn!

Ầm ầm!

Nơi này vỡ nát, sáng chói vô cùng tận, giống như là vô số đại thế giới rơi xuống, sau đó đụng vào nhau, quá mức xán lạn, vô biên thần quang cuộn cuộn sôi trào.

Bá Lan Đạo Quân không hổ là đệ nhất Đạo Quân, vừa mới ra tay đã kinh người như vậy!

Phong Vân từ xa đã cảm nhận được áp lực, trong nháy mắt hắn triển khai toàn bộ chiến lược, Ngụy Đại Đạo cùng kim sắc huyết khí trong cơ thể đồng thời khuấy động.

Oanh!

Phong Vân sức thể đến cực hạn, lôi đình xuất kích, một quyền phá nát thiên địa càn khôn, hung mãnh giết qua.

Trời long đất lở, Thần Ma kinh hãi!

Rầm!

Nơi này phát sinh một trận va chạm kịch liệt, chiến trường vỡ vụn rồi lại chữa trị, sau đó lại vỡ vụn, sau đó lại chữa trị.

Đây là chiến trường mà Đạo Tôn vĩ đại thành lập, có được năng lực tự chữa trị cường đại, cho nên lực phá hoại chỉ cần không phải quá mức bất hợp lý, vẫn là có thể chữa trị trong nháy mắt.

Chương 991: Dục vọng muốn sống kéo căng!

Chương 991: Dục vọng muốn sống kéo căng!

Một lúc lâu sau, nơi này khôi phục lại bình tĩnh.

Trong trận chiến, Phong Vân và Bá Lan Đạo Quân tách ra.

Thần quang trong mắt Bá Lan Đạo Quân chớp động, kinh ngạc nhìn Phong Vân, gần từng chữ: “Thượng phẩm Đạo Quân?”

“Đúng vậy.” Phong Vân không hề che giấu khí cơ của mình, rộng lớn vô biên, loạn thiên động địa, hẳn đã bước vào cấp độ thượng phẩm Đạo Quân!

“Chỉ dùng năm ngàn năm, đã tấn thăng đến cấp độ thượng phẩm Đạo Quân.”

Cho dù Bá Lan Đạo Quân biết Phong Vân có thiên phú tu hành siêu tuyệt, nhưng trong thời gian ngắn đã đạt đến bước này, sao mà khủng bố!

Trên hư không Hư Chi Đảo.

Mười hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân của mười hai cung nhìn thấy cảnh này, cũng vô cùng kinh động vì thiên phú tu hành của Phong Vân.

“Không nói đến cái khác, chỉ đơn thuần là thiên phú tu hành này, cũng đủ đưa thân vào đám thiên kiêu hạng nhất rồi.”

“Đúng vậy, ta chưa từng nhìn thấy thiên tài có tốc độ tu hành nhanh như vậy ở Hu Pháp Đạo Vực, phương diện này, Bá Lan cũng không bằng người mới này.”

“Không ngờ lần này Đạo Tôn cướp một đám tu giả về, bên trong lại có một tên yêu nghiệt như thế này.”

“Khụ khụ, nhỏ giọng một chút, đừng để Đạo Tôn nghe thấy.”

“Đúng đúng, không phải cướp, xem cái miệng của ta này, là dẫn về, dẫn tu giả về...”

“Ha ha, khí trời hôm nay thật tốt.”

Mười hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân của mười hai cung đều có dự vọng cầu sống, cả đám pha trò, lừa dối qua cửa.

...

Trong một đạo điện xa xôi.

Hu Pháp Đạo Tôn nghe đám Vĩnh Hằng Thiên Quân của mười hai cung nói, gương mặt không biểu tình, nhưng cánh tay vừa giơ lên đã thả xuống.

Trong lòng hai tên Vĩnh Hằng Thiên Quân phía dưới thở ra một hơi, cũng may đám người kia phản ứng nhanh. Nếu không bây giờ khẳng định đã gặp nạn rồi.

...

Trên hư không.

Mặc dù trong lòng Bá Lan Đạo Quân vô cùng chấn động, nhưng không bao lâu đã khôi phục bình thường, hắn ta chỉ kinh ngạc vì thiên phú của

Phong Vân, nhưng nếu bàn về chiến lược, vẫn không đủ để hấn ta động dung.

“Tái chiến!” Bá Lan Đạo Quân ra tay quá nhanh, vài giây đã đến gần, nắm đấm tay phải bạo phát, giống như vạn vòng mặt trời nổ tung, đánh về phía Phong Vân, như muốn xuyên qua thân thể hấn.

Phong Vân đứng ở đối diện, giờ phút này, hấn vẫn rất bình tĩnh, hai chân chưa từng di chuyển, giống như một cây tùng cắm rễ trên sườn núi, không thể rung chuyển.

Hấn giơ tay phải lên, đánh về phía nắm đấm của Bá Lan Đạo Quân.

Keng!

Thanh âm kinh thế quanh quần, may mắn không có Đạo Quân ở đây quan chiến, nếu không chắc chắn sẽ bị chấn điếc.

Giống như kim thiết cứng rắn nhất va chạm vào nhau, phát ánh sáng vô cùng chói mắt và thanh âm nứt cừu thiên!

Một kích này quá cương mãnh, hai người chỉ thuần túy đối cứng.

Bá Lan Đạo Quân bạo phát, nắm đấm đẩy lên phía trước, nhìn như bình tĩnh, nhưng trong nháy mắt không biết đã chấn động bao nhiêu lần!

Giống như hỗn độn chi hải, nắm đấm của hấn ta bạo phát thần quang, từng gợn sóng xuất hiện, gợn sóng sau cao hơn sóng trước, sóng cả kịch chấn đánh đến.

Oanh!

Phong Vân không sợ, thậm chí hấn còn chủ động tiến lên, tay trái như cầu vòng, chụp về phía nắm đấm đang tiến đến, huyết khí màu vàng ngập

trời, như là thần tiễn phá thiên!

Xoẹt xoẹt xoẹt...

Phong Vân và Bá Lan Đạo Quân quyết đấu trên hư không, nắm đấm và bàn tay va chạm, cánh tay chuyển động như long xà rong ruồi.

Đều quá nhanh, khiến người ta không kịp phản ứng, hai cường giả siêu cấp Đạo Quân kịch chiến trên hư không, vận dụng lực lượng thông thiên.

Thiên địa nứt thành bốn mảnh, hai bóng người mơ hồ, va chạm chém giết lẫn nhau, lúc đối cứng, ai cũng không chịu lùi bước!

Hô!

Thiên phong gào thét, càn quấy nhật nguyệt.

Cát đá nơi này bay tán loạn, thiên địa băng liệt, không nhìn thấy cái gì, chỉ mơ hồ nhìn thấy hai bóng người đang dây dưa chém giết nhau.

Đến cuối cùng, một tiếng động cực lớn vang lên, bọn họ tách ra, lực lượng tan hết, nơi này khôi phục bình thường.

Phong Vân và Bá Lan Đạo Quân giằng co, hai bên cách nhau ngàn vạn dặm.

Không có bất kỳ vết máu nào, chỉ có cảnh tượng bị tàn phá do chiến đấu.

Lần này, cảm xúc trên mặt Bá Lan Đạo Quân không thể che giấu được, chấn động nhìn Phong Vân: “Thiên phú thể chất của người đạt đến cấp độ gì?”

Thân thể hắn ta cường hãn là do đặc thù huyết mạch, không phải thiên phú thể chất.

Nhưng Phong Vân là nhân tộc, tất nhiên huyết mạch kém xa hắn ta, nhưng lại có thể so sánh thân thể với hắn ta, là do thiên phú thể chất.

Điều này cũng không khó đoán.

Phong Vân không trả lời, quanh người có vô số khí huyết màu vàng lượn lờ, kéo theo quang mang ngập trời, hắn đi về phía trước, mỗi bước đi đều khiến thiên địa cộng minh, không ngừng run rẩy.

Giờ khắc này, Bá Lan Đạo Quân cảm ứng rõ ràng, sắc mặt hoảng sợ: “Thiên phú thể chất cấp Đạo Quân! Không, không đúng, hắn là thiên phú thể chất sắp tiếp cận Đạo Quân cực hạn!”

“Không ngờ người còn giấu át chủ bài như vậy.”

Cuối cùng Bá Lan Đạo Quân cũng biết vì sao chiến lực của Phong Vân lại cao như vậy, có được thiên phú thể chất có thể so với Đạo Quân cực hạn, cho nên chiến lực cũng đạt đến cấp độ Đạo Quân cực hạn!

Thiên phú thể chất là thiên phú đặc thù, giống thiên phú linh hồn rất khó tăng lên, trừ khi trời sinh, nếu muốn tiến giai, phải cần bảo vật vô cùng trân quý mới được.

Mà bảo vật kia có tiền cũng không mua được, cho dù là Đạo Tôn cũng không có.

Nếu xuất hiện, chắc chắn sẽ khiến vô số cường giả truy bắt.

Mà Phong Vân chỉ là một tên nhân tộc không quan trọng, hiển nhiên không thể có được bảo vật này, cho nên, tỉ lệ rất lớn là thiên phú thể chất

của hấn vốn mạnh như vậy!

“Lợi hại, không ngờ người mới còn có át chủ bài bực này.”

“Thiên phú thể chất mạnh như vậy, khó trách chiến lực của hấn mạnh.”

“Chỉ một thân thể nhỏ bé, không nhìn ra, vậy mà lại am hiểu cận chiến!”

“Người mới này, Lực Cung chúng ta muốn!”

Lúc này, một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân dáng dấp khôi ngô, người đầy cơ bắp mở miệng, ánh mắt hùng hực nhìn về phía Phong Vân.

“Rất lâu không gặp được thiên tài có thiên phú thể chất mạnh như vậy rồi, nếu vào Lực Cung của ta, tương lai trở thành cấp Vĩnh Hằng sẽ không thành vấn đề.”

“Này, cung chủ Lực Cung, bây giờ ngươi đã khâm định thì không hợp quy củ, phải đợi đến khi Đạo Tôn mở miệng mới được.” Cung chủ Kim Hành Cung nói.

“Đúng vậy, tự ngươi quyết định không có hiệu lực.”

Các cung chủ khác phụ họa nói.

“Hừ! Hấn có thiên phú thể chất mạnh như vậy, không vào Lực Cung của ta, chẳng lẽ lại vào cung của các ngươi, các ngươi có thể dạy hấn cái gì? Không phục, đến đánh một trận đi!”

Cung chủ Lực Cung trực tiếp trả lời.

Những cung chủ khác lập tức yên lặng, đánh nhau? Bọn họ không đánh lại cung chủ Lực Cung.

Trong thập nhị cung ở Thương Nhai, Đao Cung và Lục Cung cùng đứng thứ nhất, các cung còn lại ở phía dưới.

Còn Kiếm Cung, là hạng chót.

Thật ra, trước khi cung chủ Kiếm Cung chưa tạo hóa, Kiếm Cung hoàn toàn xứng đáng đứng đầu mười hai cung, nhưng bây giờ, khuyết thiếu cường giả tọa trấn, cho nên Kiếm Cung đã rơi xuống hạng chót trong mười hai cung.

Chương 992: Thành cũng tại chấp niệm, bại cũng tại chấp niệm!

Chương 992: Thành cũng tại chấp niệm, bại cũng tại chấp niệm!

“Thiên phú tu hành nhanh như vậy, thiên phú thể chất lại cao như thế.”

Trên chiến trường hư không, Bá Lan Đạo Quân nhìn Phong Vân, trầm giọng nói: “Thực ra, thiên phú của tên Nhân tộc người khiến cho sinh mệnh đặc thù ta cũng phải hâm mộ ghen ghét.”

“Nhưng đáng tiếc, năm tháng người tu hành quá ngắn, lần này người bại, hãy ở đây ma luyện một thời gian đi.”

Dứt lời, Bá Lan Đạo Quân giải thể tại chỗ, thực thể biến thành một đoàn sương mù màu tím, lơ mơ có thể nhìn thấy là hình người, chỉ có một đôi mắt lóng lánh ánh tím.

“Đây chính là chân thân của người sao?” Phong Vân nhíu mày nói.

“Không sai, từ khi ta vào Hư Chi Cảnh đến nay, đây là lần đầu tiên hiển lộ chân thân trước mặt tu giả cùng cấp bậc, người có thể kiêu ngạo.”

Bá Lan Đạo Quân thản nhiên nói.

Lúc này, trên không trung, đám cung chủ cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Nhìn chân thân của Bá Lan Đạo Quân một lần khiến người ta kinh thán một lần, không thể không cảm thán hỗn độn thế giới thần kỳ, có thể đản

sinh ra bất kỳ sinh mệnh đặc thù nào.”

“Đúng vậy, ta nhớ cái này gọi là sinh mệnh đặc thù trạng thái sương mù, có thể miễn dịch tất cả công kích vật chất, hơn nữa còn vô hình vô chất, có thể biến hóa ra bất kỳ hình dạng nào.”

“Không sai, công kích vô dụng, phòng ngự cũng vô dụng, cho dù đối đầu với chúng ta, trừ lợi dụng lực lượng đại đạo, thì không có thủ đoạn nào có thể đối phó.”

“Nhưng Bá Lan Đạo Quân còn chưa hoàn toàn trưởng thành đến viên mãn, chỉ có thể duy trì trạng thái này trong một ngày.”

“Một ngày, đủ để đánh bại người mới này rồi.”

“Vậy cũng đúng.”

Khi Bá Lan Đạo Quân hiện ra chân thân, mười hai vị cung chủ đều cho rằng Phong Vân hoàn toàn không có phần thắng.

Dù sao, trạng thái có thể miễn dịch tất cả công kích vật chất, cho dù thân thể Phong Vân có mạnh hơn cũng vô dụng, giống như đánh vào không khí vậy, không có đất dụng võ.

Xoẹt!

Trên chiến trường hư không.

Bá Lan Đạo Quân nhóang lên một cái, đã đến gần Phong Vân, Phong Vân ngưng tụ quyền thế, trực tiếp đập đến, nhưng lại xuyên qua thân thể Bá Lan Đạo Quân, không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng nào.

Mà Bá Lan Đạo Quân lại dùng sương mù nhưng tụ thành một đại chùy, trực tiếp hướng về phía Phong Vân.

Oanh!

Một tiếng va chạm vang lên, Phong Vân không nhìn được rút lui ra ngoài.

Bá Lan Đạo Quân công kích quá nhanh, lại vô hình vô chất, khó lòng phòng bị, không biết hắn ta sẽ công kích chỗ nào.

Oanh!

Không chờ Phong Vân dừng bước, bên trái bỗng nhiên xuất hiện một bàn tay lớn, hung hăng đập đến.

Phong Vân dùng tay trái chống đỡ, mặc dù ngăn cản thành công, nhưng lại lần nữa rút lui ra ngoài.

Sau đó, Bá Lan Đạo Quân liền phân đoạn thân thể sương mù của mình, phát động công kích với Phong Vân từ mọi phương hướng.

Có cận chiến, cũng có tấn công từ xa, vô cùng phong phú, hơn nữa, căn bản không thể phòng ngự, xuất quỷ nhập thần.

Nếu không phải Phong Vân có lực cảm giác kinh người, cộng thêm thân thể cường hoành, đã sớm thua rồi.

Nhưng dù vậy, trong mắt những cung chủ kia, Phong Vân đã có xu hướng suy tàn, sớm muộn gì cũng thua.

“Ta thừa nhận ngươi rất mạnh, vậy mà có thể kiên trì dưới trạng thái mạnh nhất của ta lâu như vậy, rất kinh diễm, sau này, có thể ngươi sẽ vượt qua ta, nhưng lần này, ngươi chắc chắn phải thua.”

Giọng nói của Bá Lan Đạo Quân từ bốn phương tám hướng truyền đến, hắn ta không có thực thể, giống như dung nhập vào trong thiên địa, trở

thành hóa thân của thiên địa.

“Kết thúc! Một kích cuối cùng!”

Bá Lan Đạo Quân ngưng tụ toàn bộ lực lượng, lộ ra lực lượng siêu cường, phát ra công phạt cuối cùng với Phong Vân!

“Hả?”

Nhưng mà, sau một khắc, gương mặt Bá Lan Đạo Quân bỗng nhiên biến sắc.

Ong!

Hắn ta phát hiện, cảnh tượng xung quanh hắn ta đã thay đổi.

Vốn là trên hư không, phía dưới là vô tận đại lục, nhưng lúc này, Bá Lan Đạo Quân lại kinh ngạc phát hiện, cảnh tượng đã thay đổi.

Nhìn một cái, lại biến thành bình nguyên rộng lớn, biến thành núi cao chập trùng, trên đỉnh núi nguy nga, một thân ảnh vĩ ngạn đứng thẳng, tản ra quang huy vạn trượng.

Từ trên cao nhìn xuống Bá Lan Đạo Quân: “Bá Lan, ngươi vẫn khỏe khoang như trước, ta đã sớm nói với ngươi, thủ đoạn của ngươi không đáng nhắc đến, chỉ thường thôi.”

“Hạo Thiên Đạo Tử!”

Bá Lan Đạo Quân ngược mắt nhìn thân ảnh vĩ ngạn trên đỉnh núi, vẻ mặt thay đổi.

Lúc này, một cỗ lực lượng vô hình đã ảnh hưởng đến hồn phách của hắn ta, dẫn động chấp niệm ở chỗ sâu nhất trong lòng hắn ta, trong lòng Bá Lan

Đạo Quân, lúc trước hẳn ta thua Hạo Thiên Đạo Vực Đạo Tử trong một chiêu, là đả kích quá lớn với hẳn ta.

Hẳn ta khát vọng mạnh lên, cho nên sâu trong lòng hẳn ta đã hình thành chấp niệm này, đây là chỗ thiếu hụt trong đạo tâm của hẳn ta.

Thật ra, từ rất sớm Phong Vân đã phát hiện điểm này, dựa vào cường độ linh hồn của hẳn, chỉ nhìn Bá Lan Đạo Quân một chút đã hiểu, mặc dù hẳn ta rất mạnh, nhưng phương diện đạo tâm lại không hoàn mỹ.

Trong ánh mắt lấp lánh thân quang, cất giấu chấp niệm thật sâu.

Chấp niệm kia quá mạnh, có thể nói, Bá Lan Đạo Quân thành cũng tại chấp niệm, bại cũng tại chấp niệm.

Chấp niệm khiến hẳn ta tu hành khắc khổ, có được tiến bộ và thành tựu cao hơn, nhưng trong lòng hẳn ta vẫn có chấp niệm, hình thành nhược điểm ác mộng.

Nếu là tu giả không am hiểu Linh hồn chi đạo thì rất khó nhận ra.

Nhưng trước mặt Phong Vân có linh hồn như đại sư, căn bản không giấu được.

Nhưng Bá Lan Đạo Quân cũng không phải tu giả bình thường, mặc dù có chấp niệm, nhưng hẳn ta cũng không dễ dàng bị huyễn cảnh vây khốn.

“Huyễn thuật? Phá cho ta!”

Bá Lan Đạo Quân phát ra một tiếng gầm thét, không gian xung quanh hẳn ta lập tức vặn vẹo, thân ảnh vĩ ngạn trên đỉnh núi cũng biến mất không thấy đâu nữa.

Cảnh tượng xung quanh lập tức lộ ra.

Nhưng ngay lúc này, hắn ta cảm nhận được cảm giác sợ hãi truyền đến.

Tranh!

Một tiếng đao minh quanh quẩn giữa thiên địa, Bá Lan Đạo Quân vô thức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên cửu thiên, có một thân ảnh tay giơ Thần Đao, chém về phía đỉnh đầu hắn ta, như là một sông đao dài.

Một đao vung xuống, Bá Lan Đạo Quân cảm giác toàn thân như muốn nứt ra, một cỗ lực lượng khủng bố bá đạo điên cuồng giáng lâm trên người hắn ta.

Mà lúc này, hắn ta mới phát hiện, chân thân của mình đã bị giải trừ, không còn trạng thái sương mù như trước, mà là nửa thực thể nửa vụ hóa.

Hiển nhiên lúc Bá Lan Đạo Quân lâm vào huyền cảnh, tâm thần bị khống chế, đã tự mình giải trừ.

Lúc này, hắn ta không kịp tiến vào trạng thái sương mù lần nữa, lực lượng khủng bố bá đạo đã bao phủ hắn ta, khiến hắn ta không thể động đậy, chỉ có thể gánh vác một đao kia!

Oanh!

Một đao rơi xuống, áp chế vạn vật, trấn áp tất cả quy tắc, pháp tắc, nguy đại đạo trong hỗn độn thế giới, vô cùng đáng sợ.

Thiên địa đều run rẩy vì một đao kia, không chịu đựng nổi!

Giờ khắc này.

Trên không trung xa xôi, cung chủ Dao Cung vốn bình tĩnh bỗng nhiên đứng lên, trong mắt lóe ra thần quang dọa người, thốt lên: “Chung, chung cục đao đạo!”

Chương 993: Sớm đã vượt qua Đao Hoàng!

Chương 993: Sớm đã vượt qua Đao Hoàng!

Chung, chung cực đao đạo?

Lời này của cung chủ Đao Cung vừa ra, giống như một giọt nước sôi rơi vào chảo dầu, trong nháy mắt tạo nên gợn sóng kinh thiên.

Tất cả Vĩnh Hằng Thiên Quân ở đây đều kinh động, gắt gao nhìn Phong Vân trên chiến trường, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Sao có thể? Vậy mà hắn đã ngộ ra chung cực đao đạo? Đây, đây là đang nói đùa sao?”

Sinh ra chung cực đao đạo khó khăn thế nào, không chỉ cần thiên phú đao đạo siêu cao, còn cần tu luyện lục đại đao đạo chí cao đến cấp độ đại thành.

Hơn nữa, thời gian sáu môn đao đạo chí cao đạt đến đại thành không thể cách nhau hơn một kỷ nguyên, nếu không, khoảng cách ở giữa quá lớn, liên hệ giữa các đao đạo mới xuất hiện sẽ bị đoạn tuyệt.

Như vậy, cho dù sáu môn đao đạo chí cao đạt đến đại thành, cũng không cách nào hình thành Đao Đạo Luân Hồi, đương nhiên cũng không thể dẫn ra một tia Đao Chi Đại Đạo trong tối tăm, tiến vào chung cực đao đạo.

Kiểm đạo cũng thế, thậm chí có thể nói, tất cả chung cực chi đạo đều như vậy.

Hơn nữa, tất cả phải hoàn thành trước khi bước vào cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân, nếu không, một khi bước vào cảnh giới này, sẽ không có cơ hội lĩnh hội thành công Hợp Đạo nữa.

Cho nên, cho dù là chung cực kiếm đạo hay là chung cực đạo đạo, vô cùng khó khăn mới đạt được thành tựu này, bởi vì yêu cầu và điều kiện khắc nghiệt của nó.

Ngàn vạn tỷ kỷ nguyên, không vạn vạn tỷ kỷ nguyên cũng chưa chắc đã xuất hiện một người!

Lấy Đạo Cung mà nói, từ khi sáng lập đến nay, chỉ có cung chủ Đạo Cung đời thứ nhất có thành tựu này, cho đến nay, không biết bao nhiêu kỷ nguyên trôi qua, vẫn không sinh ra một ai khác!

Còn Kiếm Cung cũng chỉ có hai người, một người là cung chủ Kiếm Cung đời thứ nhất, người thứ hai là cung chủ Kiếm Cung đời trước, chính là vị Kiếm Lan lão tổ kia.

Cũng chính ông ta đã tìm hiểu ra chung cực kiếm đạo, cho nên mới khiến Kiếm Cung đứng đầu trong mười hai cung.

Bởi vậy, lúc mười hai cung chủ nhìn thấy Phong Vân tìm hiểu ra chung cực đạo đạo, mới thất thố như vậy.

Trên thực tế, không chỉ có bọn họ thất thố, ngay cả Hư Pháp Đạo Tôn trong Đạo Điện, lúc này, trên mặt cũng tràn đầy kinh hãi.

Mạnh như tâm cảnh ông ta, cũng sinh ra gợn sóng cực lớn.

Hư Pháp Đạo Tôn kinh động, không phải vì Phong Vân tìm hiểu ra chung cục đao đao, mà bởi vì hắn đã lĩnh hội thành công trong thời gian ngắn như vậy!

“Chỉ năm ngàn năm thời gian, còn chưa đến một phần mười kỷ nguyên...”

Trong lòng Hư Pháp Đạo Tôn thì thảo, mặc dù ông ta bất hủ, ngời nhìn thế gian thay đổi, thiên kiều gặp qua nhiều như sao trên trời, nhưng yêu nghiệt như Phong Vân, chỉ đếm trên đầu ngón tay.

“Nhưng lĩnh hội chung cục chi đạo, tương lai Hợp Đạo sẽ khó hơn tu giả thiên tài bình thường gấp mấy trăm lần.”

Chung cục chi đạo bao hàm tất cả các phương diện lĩnh hội chi đạo, cho nên lúc Hợp Đạo vô cùng khó khăn.

Đương nhiên, nếu hợp đạo thành công, chiến lực chắc chắn sẽ vô cùng đáng sợ.

“Đến lúc đó ta có dốc hết một nửa tài nguyên của một đạo chi vực, cũng có thể giúp hắn hợp đạo thành công.” Hư Pháp Đạo Tôn nhẹ nhàng nói.

Với ông ta mà nói, tài nguyên không là gì, nhưng yêu nghiệt như Phong Vân, lại vô cùng trân quý, đương nhiên phải bồi dưỡng thật tốt.

Tương lai tất sẽ trở thành trợ lực của ông ta.

Nghĩ đến đây, Hư Pháp Đạo Tôn nhìn về phía Phong Vân, ánh mắt đặc ý: “Xem ra đi ra ngoài bắt tu giả trở về, là quyết định rất chính xác, sau này không có việc gì thì nên ra ngoài nhiều hơn.”

...

Trên chiến trường hư không.

Cuối cùng một đao kia của Phong Vân cũng không rơi xuống, bởi vì thân thể của Bá Lan Đạo Quân sẽ không chịu nổi, nếu chém xuống, Bá Lan Đạo Quân chắc chắn sẽ bị trọng thương, nguyên khí bị thương nặng, thậm chí còn thương tổn căn cơ.

Bang!

Phong Vân thu hồi Kim Dương Thần Đao, chuôi Đao Khí này do Kim Dương Đạo Hoàng truyền lại, cuối cùng ở trong tay Phong Vân, đã phát ra uy năng mạnh hơn nhiều so với Kim Dương Đạo Hoàng lúc trước.

Phong Vân, chỉ dùng hơn một kỹ nguyên, đã toàn diện vượt qua Kim Dương Đạo Hoàng, đạt đến cấp độ chung cực đao đạo mà cả đời ông ta truy cầu.

Nếu như Kim Dương Đạo Hoàng dưới tuổi vàng biết được, khả năng sẽ kinh hãi tột cùng, ông ta đã thu nhận quái vật gì đây!

“Ta thua...”

Bá Lan Đạo Quân nhìn Phong Vân thu đao, khỏ sở nói.

“Ngươi rất mạnh, ta không bằng ngươi.”

“Không, ngươi thua bởi chính ngươi, đạo tâm của ngươi không viên mãn.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

“Ta cũng biết, nhưng ta không thể áp chế được.” Bá Lan Đạo Quân gãi đầu, thông khỏ nói.

“Sao phải áp chế? Nên trực diện đối mặt với ác mộng.”

“Không thể nào, người không biết người kia mạnh thế nào đâu!” Bá Lan Đạo Quân lắc đầu nói.

Sắc mặt Phong Vân bình tĩnh: “Đúng là ta không biết hấn ta mạnh thế nào, nhưng ta biết, người dám cản đường ta, tất cả đều phải chém!”

“Cho dù là một lần, hay là một tỷ lần, mãi cho đến khi làm được mới thôi.”

Sau khi nói xong, Phong Vân liền xoay người rời đi, biến mất tại chỗ.

Còn Bá Lan Đạo Quân vẫn ngơ ngác đứng đó, trong đầu không ngừng vang lên giọng nói của Phong Vân, những năm gần đây, hấn ta vẫn bị vây trong ác mộng lúc trước, mặc dù hấn ta đã áp chế trong chỗ sâu nhất, nhưng không thể tiêu trừ, vẫn luôn tồn tại.

Lúc bắt đầu, thực lực của hấn ta tiến bộ rất nhanh, nhưng vì nguyên nhân này, mà những năm nay hấn ta không có bất kỳ thay đổi nào.

Bây giờ, Bá Lan Đạo Quân nghe thấy Phong Vân nói, cảm nhận được ý chí là khí phách vô địch của đối phương, trong lòng xúc động.

“Nếu lúc trước ta có giác ngộ như người thì tốt rồi.”

Bá Lan Đạo Quân cười khổ lắc đầu, sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

...

Cùng lúc đó.

Bên ngoài.

Ầm ầm!

Trên tầng cao nhất của Hư Chi Đảo, hòn đảo lên đến tầng thứ sáu vốn không có biến động nào nữa, bây giờ, dưới ánh mắt của mấy chục vạn Đạo Quân, lại chậm rãi rơi xuống tầng thứ năm!

“Không!”

“Tại sao có thể như vậy?”

“Sao Bá Lan Đạo Quân có thể thua được?”

“Người mới kia đánh bại Bá Lan Đạo Quân? Cái này, cái này, không phải ta đang nằm mơ chứ?”

Đám Đạo Quân bị Bá Lan Đạo Quân đánh bại, cho dù là ai đều vô cùng khiếp sợ và không thể tin được.

Bọn họ rất rõ ràng Bá Lan Đạo Quân cường đại thế nào, vì thế không tin được Bá Lan Đạo Quân sẽ thua!

Mấy chục vạn Đạo Quân đều nhìn thấy, hòn đảo trên tầng thứ sáu cao nhất kia ngã xuống, đều rung động thốn thức.

Cho dù bọn họ không muốn tin, nhưng mà chuyện này quả thật đã xảy ra!

Bá Lan Đạo Quân, thực sự bị người mới kia đánh bại!

...

“Quả nhiên, cuối cùng là Vân Thiên Đạo Quân thắng.”

Già Lam nhìn một màn này, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, hẳn ta đã lĩnh giáo sự đáng sợ của Phong Vân, cảm giác thông dong khó lường

kia, giống như một cái động không đáy, để người ta vĩnh viễn không thể nhìn thấu.

Đương nhiên, lúc trước là do hấn ta nghĩ nhiều mà thôi, lúc ấy, mặc dù Phong Vân cường đại, nhưng vẫn không bằng Bá Lan Đạo Quân.

Chương 994: Người nghĩ ăn rằm!

Chương 994: Người nghĩ ăn rằm!

Cuối cùng trận quyết đấu cũng kết thúc, Phong Vân thành công đánh bại Bá Lan Đạo Quân, tấn thăng trở thành đệ nhất Đạo Quân trên Hư Chi Đảo, thậm chí là đệ nhất Đạo Quân của cả Hư Pháp Đạo Vực!

Bởi vì Bá Lan Đạo Quân trước đó cũng đã là đệ nhất Đạo Quân của Hư Pháp Đạo Vực, cho nên khi Phong Vân đánh bại hắn, cũng tự động kế thừa danh hiệu 'Đệ nhất Đạo Quân' này.

Theo thời gian trôi qua, Hư Chi Đảo vốn cực kì huyền ảo, cũng dần dần trở nên yên lặng bình tĩnh.

Vô số các Đạo Quân mặc dù không muốn tin, nhưng cũng chậm chậm chấp nhận hiện thực.

Nhưng ở xa xôi phía trên hư không, lại bởi vì Phong Vân, những Vĩnh Hằng Thiên Quân kia lại bắt đầu nảy sinh tranh chấp.

"Không được! Vân Thiên Đạo Quân này tất phải gia nhập vào Đạo Cung của ta!"

Đạo Cung cung chủ giận trừng trừng mắt, "Đây chính là yêu nghiệt đã lĩnh ngộ ra chung cực Đạo Đạo, bao nhiêu kỷ nguyên đều khó tìm được một người, các người hiểu không?"

Đôi diện hẳn, Lục Cung cung chủ lớn tiếng nói: "Người nói vớ vẩn! Chung cực Đạo Đạo thì tính gì, Vân Thiên Đạo Quân có Thể Chất thiên phú biến thái như vậy, chẳng lẽ không vào Lục Cung, người đùa ta à?"

Một bên khác, Hồn Cung cung chủ một mực chưa từng mở miệng lại quát: "Người nghĩ hay nhỉ! Vân Thiên Đạo Quân cuối cùng cưỡng ép thức tỉnh chấp niệm trong lòng Bá Lan Đạo Quân, một khắc này ta cảm nhận được linh hồn cường độ mạnh mẽ như vực sâu biển lớn, Vân Thiên Đạo Quân tất sẽ thuộc về Hồn Cung của ta!"

"Ta cảm thấy, vào Kim Cung cũng không thành vấn đề."

"Không được, Hỏa Cung của ta chứ."

". . ."

Đạo Cung, Lục Cung, Hồn Cung, Kim Cung, Hỏa Cung, cả ngũ đại Thiên Cung cung chủ đều vì vấn đề Phong Vân thuộc về cung nào mà nảy sinh tranh chấp, ai nảy đều hóa thân thành bình xịt vô địch, phun khắp nơi, chê các Thiên Cung khác không có gì nổi bật. Tất cả chỉ vì để Phong Vân gia nhập vào Thiên Cung của mình.

Mà Lôi Cung, Mộc Cung, Thủy Cung cung chủ đều đứng ở một bên, ai xem náo nhiệt thì xem náo nhiệt, ai khuyên can thì khuyên can, có thể nói là loạn như cái chợ.

Bởi vì lúc trước Phong Vân chỉ để lộ ra Đạo Đạo thiên phú, cho nên cũng không lộ ra chính hẳn là người sở hữu toàn thuộc tính thiên phú, nếu không, trận tranh đoạt này, khả năng cũng không chỉ có ngũ đại Thiên Cung này, các Thiên Cung còn lại đoán chừng đều muốn lao lên.

Về phần Kiếm Cung, lại bình chân như vại đứng ở nơi đó, người đại diện cho cung chủ thậm chí còn thầm bật cười trong lòng: Các người cứ

tranh đi, chúng ta sớm đã có một yêu nghiệt siêu cấp, đang trên đường tới đây rồi nhé!

"Có điều Vân Thiên Đạo Quân này đúng thật là một tên biến thái siêu cấp, đoán chừng cũng ngang ngửa vị cung chủ tương lai kia của chúng ta đấy nhỉ. . ."

Người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ lâm bẩm.

Nhưng hắn lại không biết là, hai tên yêu nghiệt trong mắt hắn, kỳ thật chính là cùng một người.

Ngay khi ngũ đại Thiên Cung cung chủ tranh luận không ngớt, thậm chí còn muốn động thủ, một giọng nói hùng hậu chọt truyền đến, "Được rồi, đều là Thiên Quân cấp tồn tại, ở chỗ này cãi nhau, còn ra thể thống gì!"

Ngay sau câu nói này, một bóng người cao lớn đột nhiên xuất hiện, không có bất kỳ dị tượng nào, cũng không có khí tức khủng bố, nhưng chỉ đứng ở nơi đó, đã cho người ta một loại cảm giác so với vô tận hỗn độn còn mênh mông hơn!

Mười hai cung cung chủ lập tức cúi đầu, cung kính hành lễ, "Tham kiến Đạo Tôn."

"Đạo Tôn, ta. . ." Đạo Cung cung chủ vừa muốn mở miệng, lại bị Hư Pháp Đạo Tôn ngăn cản.

"Vân Thiên muốn đi đâu, cứ để chính hắn ra quyết định đi."

Hư Pháp Đạo Tôn trực tiếp vung tay lên, lập tức, ở phía xa xôi bên ngoài, Phong Vân vừa mới quay về đảo, liền cảm giác được một luồng lực lượng mênh mông bao phủ hắn, một giây sau, hắn liền bị truyền tống đến nơi này.

"Vân Thiên."

Khi Phong Vân còn đang ngây người, một giọng nói uy nghiêm đã truyền vào trong đầu hắn.

Phong Vân vô ý thức ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một người trung niên mặc áo bào trắng đứng ngay phía trước, mọc ra một sừng, hai mắt thâm thúy sáng chói như hỗn độn, để cho người ta nhìn qua liền muốn trầm luân vào.

"Tên ta là Hư Pháp."

Hư Pháp, Hư Pháp Đạo Tôn! !

Phong Vân nghe được hai chữ này, tâm thần chấn động, trong một nháy mắt liền ngơ ngẩn, nhưng ngay sau đó đã lập tức phản ứng kịp, tranh thủ thời gian âm thầm nói: "Tham kiến Đạo Tôn."

"Ừm."

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn qua Phong Vân, "Người là một trong những Đạo Quân yêu nghiệt nhất mà ta từng gặp qua, bây giờ người đã đánh bại Bá Lan Đạo Quân, chắc là muốn rời khỏi Hư Chi Đảo chứ."

Phong Vân gật đầu, "Đúng vậy."

Hắn đánh bại Bá Lan Đạo Quân, đạt được truyền thừa bảo vật của đối phương, đã gom đủ một bộ linh hồn truyền thừa, như vậy, Đạo Đạo cùng linh hồn truyền thừa hắn đều đã có, cũng không tất yếu phải đợi tiếp nữa.

Hơn nữa, hắn đã vô địch ở nơi này, hình chiếu cũng đã lấy xong, rời đi là lựa chọn tốt nhất.

Dù sao, trong lòng Phong Vân vẫn nhớ kỹ nơi mình muốn đi là Kiếm Cung kia!

"Rất tốt, Hư Pháp Đạo Vực ta tổng cộng có mười hai cung, theo thứ tự là Dao Cung, Kiếm Cung, Hồn Cung, Lực Cung, Hỏa Cung, Kim Cung, Thủy Cung, Thổ Cung, Mộc Cung, Phong Cung, Lôi Cung, Băng Cung."

"Tin tức cụ thể của mười hai cung này ta cũng truyền vào thức hải của ngươi rồi, để ngươi từ từ tìm hiểu, sau đó, ngươi có thể tùy ý chọn một cung để gia nhập. . . .",

Hư Pháp Đạo Tôn phổ cập khoa học về tình hình cụ thể của mười hai cung cho Phong Vân, nhưng lại không phát hiện sắc mặt Phong Vân lại dần dần biến hóa.

"Vân Thiên, gia nhập Dao Cung của ta đi, đao của ngươi đói khát khó nhịn phải không, ta đã cảm nhận được rồi, tới đây nào!"

"Im miệng, nếu là nam nhân chân chính thì nên đến Lực Cung của ta này! Vân Thiên, ngươi nhất định là nam nhân chân chính."

"Linh Hồn Chi Đạo mới là Đại Đạo, vạn sự vạn vật, đều không thể rời bỏ linh hồn hạch tâm, ta xem trọng ngươi đấy, thiếu niên."

"Đến đây với ta, cùng nhau nghịch lửa đi nào, rất hấp dẫn đó."

"Khụ khụ. . . Kim Cung chúng ta, à thôi, quên đi, các ngươi tùy ý."

Sau khi Hư Pháp Đạo Tôn nói xong, ngũ đại Thiên Cung cung chủ liền bắt đầu tranh nhau lôi kéo Phong Vân.

Nhưng mà bọn họ cũng không ai chú ý đến, vẻ mặt sớm đã ngây dại của Phong Vân.

Một lát sau, Phong Vân mới chân chờ nói: "Mười hai cung? Là Thương Nhai Thập Nhị Cung kia à? Không có hai cái mười hai cung đấy chứ?"

"Tự nhiên không thể nào, đây là mười hai cung mà ta tự mình sáng tạo ra, nhìn khắp ba ngàn đạo vực, chỉ một nơi này."

Hư Pháp Đạo Tôn mặc dù không biết Phong Vân vì sao lại hỏi vấn đề như vậy, nhưng vẫn giải đáp cho hắn.

Phong Vân nghe vậy, hít sâu một ngụm khí, sắc mặt dần dần bình tĩnh trở lại.

"Quyết định?"

"Ừm, quyết định rồi."

Phong Vân gật gật đầu, sau đó dưới ánh mắt cực kỳ chờ mong của năm vị Thiên Cung cung chủ cách đó không xa, đưa ngón tay chỉ về phía người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ vẫn một mực công kiếm đứng ở bên cạnh xem trò vui kia mà nói:

"Ta lựa chọn, Kiếm Cung."

"A?"

"A?"

"A?"

Người thứ nhất 'A' là Hư Pháp Đạo Tôn, người thứ hai 'A' là ngũ đại Thiên Cung cung chủ, còn người thứ ba, dĩ nhiên chính là người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ kia.

Lúc này, bọn họ đều mang vẻ mặt mờ mịt thêm dấu chấm hỏi, cho dù là Hư Pháp Đạo Tôn cũng không ngoại lệ.

Đánh chết hẳn đều không có nghĩ đến, Phong Vân vậy mà lại lựa chọn Kiếm Cung! ?

"Vì sao?" Hư Pháp Đạo Tôn nhìn không được nói.

"Bởi vì, cái này."

Phong Vân lúc này mới lấy ra bảng hiệu mà lúc trước hai vị Kiếm Quân kia giao cho hắn.

Người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ ánh mắt quét đến khối bảng hiệu này, lập tức chấn động toàn thân, bật thốt lên: "Ngươi, ngươi tại sao lại có được lệnh bài của cung chủ Kiếm Cung! ?"

Chương 995: Người nói tức giận hay không?

Chương 995: Người nói tức giận hay không?

"Không thể nào, lệnh bài Kiếm Cung cung chủ này đã sớm bị Tử Tinh Kiếm Quân cùng Bạch Diệu Kiếm Quân cầm đi giao cho vị Kiếm Cung cung chủ tương lai đã tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo của chúng ta rồi, làm sao có thể nằm trên tay người chứ!"

Người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ nhìn thấy Kiếm Cung chủ bài trong tay Phong Vân, không thể tin mà nói.

Các vị Vĩnh Hằng Thiên Quân còn lại, bao quát cả Hư Pháp Đạo Tôn, cũng đều kinh dị nhìn Phong Vân, hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra.

Phong Vân sắc mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng nói: "Bởi vì, ta chính là người đã tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo kia."

Vốn dĩ hắn không định bại lộ quá nhiều, nhưng bây giờ tình huống như này, thì cũng không còn cách nào.

Ai bảo Kiếm Cung mà hắn một mực muốn tới, lại nằm ngay tại Hư Pháp Đạo Vực này chứ, mà hắn, không biết sao lại bị Hư Pháp Đạo Tôn bắt tới Hư Chi Đảo, trải qua rất nhiều trận chiến đấu.

Cái gì! ?

Hắn nói nhẹ nhõm, nhưng rơi vào tai mười mấy vị Vĩnh Hằng Thiên Quân ở xung quanh, và cả Hư Pháp Đạo Tôn, thì không khác gì sét đánh ngang tai!

"Không thể nào!" Người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ vẫn không muốn tin tưởng.

Nhưng một giây sau, câu "không thể nào" của hắn liền hoàn toàn kẹt lại trong cổ họng, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi muốn chết!

Keng ——! !

Chỉ nghe một tiếng kiếm rít, bên ngoài thân thể Phong Vân, một luồng kiếm quang cực độ mãnh liệt trào dâng, công kích thẳng tới cửu trọng thiên, như Thiên Uy huy hoàng chói lọi.

Trong lúc mơ hồ, trên đỉnh đầu hắn, một dòng kiếm quang trường hà mệnh mông hiện hiện ra, mệnh mông cuộn cuộn, không biết nơi bắt nguồn cũng như nơi kết thúc, xuyên qua thiên cổ tuế nguyệt, không ai có thể ngăn cản!

"Chung, chung cực Kiếm Đạo!"

Lần này, người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ không còn bất kỳ lời phản bác nào.

Mà các vị Vĩnh Hằng Thiên Quân khác đã trực tiếp kinh ngạc đến ngây người tại chỗ!

Bọn họ cùng nhau nuốt nước miếng, dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Phong Vân, vốn cho rằng những thứ kia đều là át chủ bài của Phong Vân, không nghĩ tới hắn lại còn cất giấu cả một lá bài chung cực Kiếm Đạo!

"Một người lĩnh ngộ ra hai đại chung cực chi đạo, mà còn là hai loại khó nhất Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo, cái này, cái này. . ."

Cho dù cường đại như những Vĩnh Hằng Thiên Quân này, lúc này cũng đều không ngừng hút khí lạnh, trình độ yêu nghiệt như vậy, đã hoàn toàn vượt qua phạm vi hiểu biết của bọn họ.

Dù cho là Hư Pháp Đạo Tôn, cũng đều co rút con ngươi, nhìn chăm chăm Phong Vân, giống như muốn nhìn rõ ngọn ngành của hắn từ trong ra ngoài, rất hiển nhiên, hắn đã bị hù dọa không nhẹ!

Lúc này, nơi xa có hai vệt lưu quang bay tới, nhanh chóng tới gần, sau khi lộ ra thân hình, chính là hai vị Kiếm Quân áo tím cùng Kiếm Quân áo trắng lúc trước.

Đây là do người đại diện cho Kiếm Cung cung chủ gọi tới.

"Cung chủ." Kiếm Quân áo tím cùng Kiếm Quân áo trắng vừa hạ xuống, liền ôm quyền tham kiến người đại diện cung chủ kia.

Sau đó, không đợi lão giả cung chủ mở miệng, hai vị Kiếm Quân này liền thấy Phong Vân, không khỏi sáng mắt lên, nhanh chóng đi qua, "Thiếu cung chủ, ngài đã đến rồi ư, tại sao ở cửa ra vào không nhìn thấy ngài vậy."

Phong Vân giật giật khóe miệng, hắn căn bản chưa từng tới Kiếm Cung, làm sao có thể xuất hiện tại cửa ra vào chứ.

Lúc này, thông qua lời nói của Kiếm Quân áo tím cùng Kiếm Quân áo trắng, hiển nhiên đã chứng thực lời của Phong Vân trước đó, hết thảy đều là thật.

Người đại diện Kiếm Cung cung chủ cũng rất cực đã an tâm, sau đó, hắn liền bày ra vẻ mặt tràn đầy hưng phấn, nhanh chóng đi tới trước mặt, Phong

Vân tại chỗ làm đại lễ, "Tham kiến cung chủ, ngài đã đến rồi, người đại diện cung chủ là ta cũng rất cực có thể nghỉ ngơi rồi!"

Có thể không vui sao!

Cứu cực yêu nghiệt này, lại là Kiếm Cung cung chủ tương lai của hắn, trên đời còn có thể có chuyện gì so với việc này càng để cho người ta hưng phấn hay sao!

Có điều, hắn mặc dù vui vẻ, nhưng có một số tồn tại lại không cao hứng.

Tỉ như ngũ đại Thiên Cung cung chủ kia.

Bọn họ ở đây tranh cướp cả nửa ngày, kết quả lại để Kiếm Cung một mực đứng bên xem náo nhiệt kia chiếm hời, người nói có đáng giận hay không?

Lui một bước trời cao biển rộng, nhẫn nhất thời càng nghĩ càng bức.

Có điều bọn hắn cũng không dám nhiều lời, bởi vì Đạo Tôn trước đó cũng đã nói, mặc cho Phong Vân lựa chọn.

Cho nên, lúc này ngũ đại Thiên Cung cung chủ cũng chỉ có thể nghiền nát răng mà nuốt cục tức này vào bụng.

"Được rồi, giải tán cả đi."

Hư Pháp Đạo Tôn cuối cùng cũng giải quyết dứt khoát, kết thúc lần tranh luận này.

Sau đó, từng vị Thiên Cung cung chủ đều tự mình rời đi, nhưng ngũ đại Thiên Cung cung chủ cũng không dễ dàng từ bỏ như vậy, trước khi rời đi bọn họ đều ném ra cảnh ô liu về phía Phong Vân, nói là tùy thời đều có thể đến Thiên Cung bọn họ làm khách, ai đến cũng không có cự tuyệt.

Phong Vân còn muốn nghĩ cách làm thế nào để đi lấy hình chiếu của các Thiên Cung khác, bây giờ có cái cơ hợp lý này, tự nhiên không có khả năng chối từ.

Một lát sau, trên bầu trời liền chỉ còn lại Phong Vân, đại diện lão nhân cung chủ, cùng hai vị Kiếm Quân áo trắng áo tím.

Phong Vân kể lại chuyện chính mình rời đi Đại Thiên Vũ Trụ thế giới, một đường căn cứ bào địa đồ, tiến về phía Kiếm Cung, cuối cùng bị Hư Pháp Đạo Tôn chộp tới Hư Chi Đảo này nói cho bọn hắn nghe.

Ba vị Kiếm Quân nghe xong, mặt mũi tràn đầy thôn thức.

"Cũng may người bắt cung chủ ngài đi là Hư Pháp Đạo Tôn đại nhân, nếu là các vị Đạo Tôn khác, đoán chừng muốn chờ ngài tự trở về, sợ là không biết phải đợi đến bao nhiêu cái Hỗn Độn kỷ nguyên nữa."

Đại diện cung chủ cười khò một tiếng.

Bên cạnh Kiếm Quân áo tím cũng thầm nói: "Các Đạo Tôn khác cũng sẽ không giống như Hư Pháp Đạo Tôn đại nhân, tùy tiện bắt tu giả vậy đâu."

"Im miệng." Đại diện cung chủ vội vã che miệng Kiếm Quân áo tím, để hắn không nên tiếp tục nói nữa.

Đứng ngay trong Hư Pháp Đạo Vực mà nói xấu Hư Pháp Đạo Tôn, không muốn sống à!

Phong Vân nhìn mà mặt xạm lại, trong lòng hắn thậm cảm thấy, Hư Pháp Đạo Tôn này có chút nhỏ mọn, ân, về sau không thể nói xấu hắn trong đạo vực.

Lúc này, đại diện cung chủ mới nói với Phong Vân: "Cung chủ ngài hiện tại cùng chúng ta trở về sao?"

Phong Vân lắc đầu, "Các người về Kiếm Cung trước đi, ta trở về dọn dẹp một chút lại đến."

Lúc trước hắn đã chiến một trận với Bá Lan Đạo Quân, lòng có cảm giác, dự định tiêu hóa một chút, hơn nữa phần hình chiếu hôm nay hắn cũng còn chưa xoát, ngày hôm nay đã sắp hết, trước xoát xong lại nói.

"Tốt, vậy ta gửi bản đồ chi tiết tới Kiếm Cung cho người."

Bản đồ lúc trước cho Phong Vân, chỉ là bản đồ đại khái, hơn nữa tại Hư Chi Đảo đã sớm bị che lấp, không cách nào tìm đọc được.

Bây giờ gửi cho Phong Vân, là bản đồ bản chi tiết, không chỉ bao quát Kiếm Cung, mà còn có địa đồ của Hư Pháp Đạo Vực, cùng một chút tin tức cơ bản.

Sau khi nhận được địa đồ, Phong Vân gật gật đầu, vẫy tay với vị đại diện cung chủ và hai vị Kiếm Quân kia sau đó liền quay người rời đi, rất nhanh đã biến mất không còn tăm tích.

Nhìn qua phương hướng Phong Vân rời đi, trên mặt người đại diện cung chủ lộ ra vẻ nồng đậm vui mừng, "Lần này, thời cơ để Kiếm Cung chúng ta tái hiện huy hoàng đã đến! !"

Một bên, Kiếm Quân áo tím cùng Kiếm Quân áo trắng cũng lộ ra vẻ mặt như thế, hai người bọn họ cũng đã nghe nói qua về đủ loại biểu hiện kinh diễm của Phong Vân trên Hư Chi Đảo!

Có thể nói, Phong Vân bây giờ, thậm chí so với ba người bọn hắn còn mạnh hơn!

"Đệ nhất Đạo Quân quả thực là danh bất hư truyền danh đúng với thực!"

"Đáng tiếc Thương Vũ Kiếm Quân còn đang bế quan, bằng không hẳn đã có thể nhìn thấy phong thái vô thượng của vị tân cung chủ này của chúng ta rồi!"

Chương 996: Tồi cường đạo!

Chương 996: Tồi cường đạo!

Bên này.

Sau khi Phong Vân trở lại trên hòn đảo, liền bắt đầu tiến vào bệ quan, trong lúc đó Già Lam Đạo Quân từng tới tìm hắn, nói cho Phong Vân biết hắn muốn rời đi, tiến về Thủy Cung.

Mà Bá Lan Đạo Quân kỳ thật đã sớm gia nhập vào Kim Cung rồi, hắn đến Hư Chi Đảo bắt quả chỉ là vì khiêu chiến các yêu nghiệt mà thôi.

Phong Vân cũng thông báo cho bọn hắn rằng mình sẽ gia nhập Kiếm Cung, cũng giải thích kỳ thật cho tới nay mình am hiểu nhất là Kiếm Đạo, ở trong lòng Già Lam Đạo Quân cùng Bá Lan Đạo Quân, không thể nghi ngờ lại nhắc lên sóng to gió lớn nữa.

Nhất là Bá Lan Đạo Quân, kém chút nữa tâm tính đã trực tiếp bạo tạc.

Hắn toàn lực ứng chiến, vốn vẫn cho rằng Phong Vân cũng là như thế, cho nên thua cũng có thể lý giải được, nhưng bây giờ sự thật lại nói cho hắn biết, Phong Vân còn chưa vận dụng toàn lực!

Bá Lan Đạo Quân kém chút nữa đã khóc, hắn tình nguyện mình vĩnh viễn không biết được chân tướng, quá thảm rồi!

Cuối cùng, hai vị Đạo Quân này cao hứng mà đến, mặt mày xám xịt mà đi.

Phong Vân cũng không có cách nào khác, việc này sớm muộn gì bọn họ cũng sẽ biết, sớm biết muộn biết cũng không có gì khác biệt cả.

Sau khi tiễn hai vị này, hắn bắt đầu toàn tâm toàn ý đầu nhập vào bên trong việc xoát hình chiếu.

Bất quá trước đó, Phong Vân dự định xem xét những hình chiếu mình vừa mới mới đạt được kia một chút.

Không sai, chính là hình chiếu của hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia!

"Đáng tiếc không thể hình chiếu được Hư Pháp Đạo Tôn. . ."

Lúc ấy người Phong Vân hình chiếu đầu tiên chính là Hư Pháp Đạo Tôn, kết quả lại không có bất kỳ phản ứng nào, hiển nhiên, người đến không phải là chân thân, cho nên không cách nào hình chiếu được.

Về phần những Vĩnh Hằng Thiên Quân khác, tự nhiên đều vào trong gương hình chiếu của Phong Vân cả.

【 đối tượng hình chiếu 】 : Lam Thủy Thiên Quân (cung chủ Thủy Cung)

【 tuổi tác 】 : 5000 triệu ức kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai

【 rơi xuống 】 : . . . võ kỹ Vĩnh Hằng cấp 《 Thủy Chi Pháp Giới 》 . . . võ kỹ Vĩnh Hằng cấp 《 Thủy Chi Huyền Thân 》 . . . võ kỹ Vĩnh Hằng cấp 《 Quỷ Thủy Huyền Thiên Chi 》 . . . công pháp Thủy Hệ Vĩnh Hằng cấp 《 Ngã Túc Vi Thủy 》 . . . thiên phú Thủy Hệ Vĩnh Hằng cấp. . . Thủy Chi Đại Đạo (bảy thành). . .

...

【đôi tượng hình chiếu】 : Sí Hỏa Thiên Quân (cung chủ Hỏa Cung)

【tuổi tác】 : 7 vạn triệu ức kỷ nguyên

【cảnh giới】 : Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai

【rơi xuống】 : ... võ kỹ Vĩnh Hằng cấp 《Thần Hỏa Phân Thân》 . .
. võ kỹ Vĩnh Hằng cấp 《Liệt Diễm Chú Thiên Thê》 . . . võ kỹ Vĩnh Hằng
cấp 《Sí Hỏa Vô Cực Đồ》 . . . công pháp Hỏa Hệ Vĩnh Hằng cấp 《Thiên
Hỏa Vô Lượng Kinh》 . . . thiên phú Hỏa Hệ Vĩnh Hằng cấp. . . Hỏa Chi
Đại Đạo (bảy thành). . .

...

...

Phong Vân quét một chút những hình chiếu này, trên mặt lộ ra nét mừng, quả nhiên, hình chiếu những Vĩnh Hằng Thiên Quân này không giống nhau, không chỉ có đẳng cấp võ kỹ tăng lên, ngay cả linh hội Thuộc Tính Chi Đạo, đều đã biến thành Đại Đạo!

"Trên cơ bản đều là thiên phú Vĩnh Hằng cấp, cùng thuộc tính Đại Đạo.
...•'..."

Cái này cũng rất bình thường, nếu không có được thiên phú như thế, bọn họ cũng không có khả năng đạt tới Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, giai đoạn hiện tại vẫn là hình chiếu Đạo Quân cấp quan trọng hơn, số lượng Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng không nhiều, toàn bộ Hư Pháp Đạo Vực, chỉ chỉ có mười mấy vị mà thôi.

Nhưng nếu bàn về Đạo Quân, chí ít cũng có hơn ngàn vạn!

Ngàn vạn Đạo Quân, nhìn như rất nhiều, nhưng nếu để vào trong vô số sinh linh ở Hư Pháp Đạo Vực, cũng chỉ là giọt nước trong biển cả mà thôi, căn bản không đáng bao nhiêu cả.

"Sau đó ta đi Kiếm Cung báo danh, trên đường lại nhiều hình chiếu Đạo Quân thêm một chút nữa."

Ngàn vạn Đạo Quân, cũng không phải đều ở mười hai cung, có thể vào mười hai cung, đều là Đạo Quân Tinh Anh cả, cả đám đều có thể được xưng là thiên kiêu.

Dạng Đạo Quân này, ở bên trong mười hai cung, cũng khoảng trăm vạn.

Còn lại, cơ bản đều phân bố ở những địa phương trên Hư Pháp Đạo Vực, tổ kiến thế lực khác.

Sau đó, Phong Vân lại bắt đầu xoát hình chiếu.

...

Cùng lúc đó, một bên khác.

Hư Pháp Đạo Điện.

Hư Pháp Đạo Tôn ngồi ngay ngắn ở phía trên Thần vị, hư vô mờ mịt, vĩ ngạn mênh mông.

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia mặt mũi cũng tràn đầy vẻ hưng phấn, "Không nghĩ tới vị Vân Thiên Đạo Quân này mạnh như vậy, vậy mà đồng thời có được song chung cực chi đạo, một cái Kiếm Đạo, một cái Đạo Đạo!"

"Còn không chỉ có vậy, nghe nói thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn của hắn cũng cực kỳ đáng sợ, ở phương diện thiên phú thuộc tính,

cũng là cao ngất ngưỡng, năm ngàn năm ngàn ngui đã vọt tới cấp độ Thượng phẩm Đạo Quân rồi!"

"Mạnh thật, Đạo Quân yêu nghiệt như vậy, quả là hiếm thấy trên đời!"

Lúc này, Hư Pháp Đạo Tôn ngồi ngay ngắn ở phía trên Thần vị lại nhẹ nhàng than thở, "Yêu nghiệt như thế, chưa chắc đã là chuyện tốt đâu, tối cường đạo, cũng là tối cường công xiềng, tương lai thời điểm hấn Hợp Đạo, căn bản không có khả năng khống chế đạo khổng lồ như thế."

"Không cần thận, chắc chắn sẽ thân tử đạo tiêu."

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nghe nói như thế, đều lập tức phản ứng lại, đúng vậy, một Kiếm Đạo chung cực Hợp Đạo, đã khó hơn gấp 100 lần so với thiên tài tu giả Hợp Đạo rồi, so với tu giả bình thường khó hơn gấp 1000 lần!

Nếu như lại thêm Đạo Đạo chung cực, thiên phú Thể Chất nữa, con mẹ nó, đây không phải là muốn khó hơn trăm vạn lần so với tu giả bình thường Hợp Đạo sao!

Nhưng mà, bọn họ lại không biết, Phong Vân còn có được mười hệ thuộc tính, Thời Gian thuộc tính, Không Gian thuộc tính các loại nữa, những này cộng lại, cũng ước chừng ức vạn lần!

Độ khó cao tới mức đơn giản không cách nào tưởng tượng được!

"Kỳ thật không cần lo lắng, chỉ cần để cho lúc Vân Thiên Đạo Quân Hợp Đạo, chỉ chọn Kiếm Đạo, hoặc là Đạo Đạo, chẳng phải là không có vấn đề gì hay sao?"

"Đúng vậy, chỉ hợp một chung cực chi đạo, vẫn có đầy đủ nắm chắc."

Hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nói.

"Chỉ có thể như vậy mà thôi. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn kỳ thật cũng đã nghĩ tới biện pháp này rồi, hẳn cũng không muốn trơ mắt nhìn Phong Vân đi chịu chết.

Có đôi khi, một vị tu giả quá mức yêu nghiệt sáng chói cũng không tốt, nhất là ở trước lúc Hợp Đạo!

...

【Võ kỹ Đạo Quân cấp 《Thần Đế Ấn》】 : Đến từ hình chiếu Trần Tuyệt Đạo Quân.

【Thủy Chi Ngụy Đại Đạo (một tầng)】 : Đến từ hình chiếu Vô Thường Đạo Quân.

【Hỏa Chi Ngụy Đại Đạo (một tầng)】 : Đến từ hình chiếu Vĩnh Dạ Đạo Quân.

【thiên phú Không Gian Chúa Tể cấp】 : Đến từ hình chiếu Võ Không Đạo Quân.

...

...

Bên trong ba lô, sau khi Phong Vân xoát xong hình chiếu, nhìn một chút, nhẹ nhàng lắc đầu.

Lần này hình chiếu lại là chỉ bạo một chút thịnh muối mà thôi, không đau không ngứa.

"Quên đi, cũng không sao cả."

Phong Vân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đối với những vận đen này, hắn đã thành thói quen rồi.

Tiếp đó, hắn trực tiếp rời đảo, hóa thành một đạo lưu quang, hướng nơi xa mà đi.

Những Đạo Quân tầng dưới chót của Hư Chi Đảo đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, trong mắt từng người tràn ngập âm mộ.

Mặc dù mọi người đều là Hư Chi Đảo cả, nhưng đãi ngộ tầng dưới chót và cao tầng là hoàn toàn không giống nhau, bọn họ nhiều nhất chỉ là có dân quyền mà thôi.

Mà đối phương, thế nhưng là siêu cấp yêu nghiệt mười hai cung đều muốn đoạt lấy, một cái là trời, một bên là đất, không có chút khả năng nào so sánh được! _

Chương 997: Thiên Sát Tam Thập Nhất Tướng!

Chương 997: Thiên Sát Tam Thập Nhất Tướng!

Hư Pháp Đạo Vực cực kỳ bao la, nghe nói là do Hư Pháp Đạo Tôn ở trong Hỗn Độn mở ra.

Đạo Tôn sức mạnh to lớn không thể tưởng tượng được, lúc trước cùng cô tu giả đại chiến, từ đầu tới đuôi, số lượng Đạo Tôn vẫn lạc, cũng chỉ có vển vẹn mấy vị mà thôi.

Bởi vậy có thể thấy được, Đạo Tôn mạnh mẽ tới cỡ nào.

Mà ba ngàn đạo vực này, tất cả đều là do các Đại Đạo tôn mở ra cả.

Đạo vực so với Hỗn Độn Vực khác, cường đại hơn ở chỗ, các loại thiên địa pháp tắc quy tắc rất rõ ràng, nguyên lực cũng dồi dào, hoàn cảnh rất thuận lợi, tỉ lệ sinh ra thiên tài cũng cường giả, cũng nhiều hơn một chút so với Hỗn Độn Vực khác.

Mà Hư Pháp Đạo Tôn mới thành tựu Đạo Tôn được ức vạn Hỗn Độn kỹ nguyên mà thôi, ở trong số những Đạo Tôn cũng thuộc về một nhóm tuổi trẻ.

Bởi vậy, hẳn mở ra Hư Pháp Đạo Vực, tuổi cũng rất trẻ, cho nên qua những năm này, nội tình còn lâu mới có thể cùng những đạo vực cổ lão kia đánh đồng được, chênh lệch rất xa.

Cho dù là số lượng sinh linh, hay là số lượng và tỉ lệ thiên tài sinh ra, đều xa xa không bì kịp những đạo vực cổ lão kia.

Cũng tỷ như, ở Hư Pháp Đạo Vực thì Vĩnh Hằng Thiên Quân chỉ có hơn mười vị, lại đều là Thiên Quân cấp bình thường, hợp Đạo đều là loại bình thường nhất kia, Đạo Quân lại càng không cần phải nói tới.

Mà đạo vực cổ lão, số lượng Vĩnh Hằng Thiên Quân không chỉ có nhiều, mà có không ít người Hợp Đạo đều là đại đạo cực kỳ mạnh mẽ, phương diện Đạo Quân cũng như thế.

Cho nên Hư Pháp Đạo Tôn vì để cho Hư Pháp Đạo Vực nhanh chóng trưởng thành, đã không ngừng cướp tu giả tới từ Hỗn Độn Vực khác, chỉ cần có thể từ tìm ra được một vị thiên tài, là hẳn đã có lời rồi.

Tỉ như Phong Vân lần này, quả thực là lần thu hoạch lớn nhất của Hư Pháp Đạo Tôn trong những kỷ nguyên này.

Hắn thề, hẳn nhiều lần cướp bóc tu giả như vậy, nhưng Phong Vân có thiên phú yêu nghiệt nhất, thậm chí yêu nghiệt để cho cả hắn cũng bị hù.

...

Mây trắng từng đóa, một bóng người đang ở không trung bước trên mây mà đi, tiêu sái mờ mịt, rất không hài lòng, tự nhiên là Phong Vân.

Sau khi hắn đi ra, một đường mà đi, dọc đường ngắm phong cảnh một chút, cũng coi như có chút thú vui tiêu khiển.

"Đạo vực này, so với trong tưởng tượng của ta còn loạn hơn nhiều. . ."

Phong Vân dọc theo con đường này đã đụng phải nhiều lần cướp bóc, hiển nhiên trật tự bên trong Hư Pháp Đạo Vực hỗn loạn, tranh đấu so với

địa phương khác còn khốc liệt hơn nhiều.

"Khả năng cùng tác phong của Hư Pháp Đạo Tôn có quan hệ?"

Lời này Phong Vân tự nhiên không dám nói, chỉ có thể yên lặng chửi bậy ở trong lòng mà thôi.

Đương nhiên, mặc dù gặp phải nhiều lần cướp bóc, nhưng chiến lược của Phong Vân bây giờ, cơ hồ có thể nói là đệ nhất Đạo Quân trong Hư Pháp Đạo Vực, trừ phi tồn tại Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp ra tay, nếu không không có ai có thể đối phó hẳn được.

Mà bên trong Hư Pháp Đạo Vực này, Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đều ở trong mười hai cung, vền vẹn chỉ có mười mấy vị mà thôi.

Cho nên nói, Phong Vân bây giờ có thể nói đã đứng tại Hư Pháp Đạo Vực cao tầng phía trên!

Lúc này, cách Phong Vân trăm ức km có một cái hồ rộng lớn ở chỗ sâu.

Nơi này, có một tòa cung điện.

Trong cung điện có rất nhiều thị nữ cùng hộ vệ, tu vi cấp độ không cao lắm, phần lớn đều là cấp độ Chúa Tể, Chí Tôn.

Ừm?

Một lúc sau, chỗ sâu của cung điện, bên trong một tòa Thiên Điện, một thanh niên Dị tộc dựa vào chỗ ngồi đang uống rượu, bỗng nhiên mở to hai mắt ra, bên trong phóng ra quang mang làm cho thị nữ đứng bên cạnh cũng giật mình.

"Có khí tức bảo vật! !"

Tên thanh niên Dị tộc này tu vi là thượng phẩm Đạo Quân, tên là Linh Cảm Đạo Quân, chính là một tên tu giả từ Hư Chi Đảo đi ra, bất quá bởi vì vấn đề thiên phú của hắn, cho nên không thể gia nhập vào mười hai cung.

Thế là hắn liền cùng không ít huynh đệ, ở trong Hư Pháp Đạo Vực thành lập một thế lực, cũng coi như sống khá giả, có tư có vị.

Mà chính hắn, bởi vì có một loại năng lực thiên phú Tầm Bảo, cho nên cũng coi như ở bên trong phương viên này đứng vững gót chân.

Ngay vừa rồi, tên Linh Cảm Đạo Quân Dị tộc này cảm nhận được phản ứng thiên phú Tầm Bảo của mình.

Cái này đủ để chứng minh, bên trong phương viên này có bảo vật xuất thế!

Xoát!

Linh Cảm Đạo Quân trong nháy mắt hóa thành quang mang xông ra hồ nước, đi vào trên bầu trời, nương tựa theo cảm ứng của thiên phú Tầm Bảo.

Không bao lâu, hắn đã cảm ứng được ở phương hướng cực đông, truyền đến loại cảm giác này.

"Không ngừng đang di động, nói rõ bảo vật này ở trên thân một vị tu giả, nhìn khí tức, hình như là Thượng phẩm Đạo Quân."

Linh Cảm Đạo Quân sắc mặt vui mừng, sau đó lập tức trở về hồ nước, sử dụng công cụ truyền âm, giống như là đang kêu gọi cái gì đó.

Không bao lâu, có ba mươi thân ảnh từ đằng xa chạy đến, từng người khí tức cường đại, không thua kém Linh Cảm Đạo Quân một chút nào, thành linh đều là Thượng phẩm Đạo Quân cả!

"Linh cảm."

"Linh cảm, thế nào đột nhiên lại gọi chúng ta đến đây."

"Đúng vậy, có đại sự gì trọng yếu sao?"

"Có phải có thể lực khác muốn xâm lấn hay không?"

Ba mươi vị Thượng phẩm Đạo Quân cũng giống như Linh Cảm Đạo Quân vậy, từ Hư Chi Đảo đi ra, bởi vậy nên dựa vào lẫn nhau, cho nên ở chỗ này cũng coi như có tên tuổi không nhỏ.

"Có đại sự, bất quá là việc vui trọng đại."

Linh Cảm Đạo Quân cười ha ha một tiếng, "Ta cảm ứng được một vị Thượng phẩm Đạo Quân đang bay tới đây, mà trên người hắn, mang theo không ít bảo vật."

A?

Lời này vừa ra, trên mặt ba mươi vị Đạo Quân ở đây liền lộ ra nét mừng, trông thèm thuồng vô cùng.

"Bất quá phải cẩn thận một chút, Đạo Quân này đoán chừng là từ Hư Chi Đảo đi ra." Linh Cảm Đạo Quân mở miệng nói.

"Yên tâm, chúng ta đều là từ Hư Chi Đảo đi ra cả, tự nhiên sẽ không khinh thường bất kỳ một đối thủ nào."

"Đúng vậy, chúng ta là Thiên Sát Tam Thập Nhất Tướng còn sợ một vị Thượng phẩm Đạo Quân hay sao?"

"Giết, đoạt bảo!"

"Giết!"

". . ."

Lúc này, Linh Cảm Đạo Quân cùng ba mươi vị Đạo Quân này đi ra hồ nước, ẩn nấp ở bên trong hư không chung quanh, chuẩn bị bố trí xuống Thiên La Địa Võng.

. . .

Không bao lâu sau, một bóng người ở phương xa chân đạp hư không mà đến, thần sắc bình tĩnh, mờ mịt thong dong.

Mà khi thân ảnh này tới gần trên không hồ nước, bỗng nhiên từng đạo lưu quang từ bên trong hư không bốn phía bay ra, tổng cộng có ba mươi một đạo quang mang, sáng chói vô cùng.

Đang ra trong nháy mắt đã hình thành trận pháp rồi, vậy Phong Vân ở trong đó.

Ở trung ương trận pháp, Phong Vân thì bình tĩnh nhìn lại, tự lắm bảm, "Ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân sao, không sai, lại có hình chiếu chủ động đưa tới cửa nữa rồi."

Hắn tự nhiên đã sớm cảm giác được khí tức của ba mươi một vị Đạo Quân này, bất quá hắn cũng không thèm để ý, trong mắt hắn thì ba mươi một vị Đạo Quânnày, tất cả đều không cần để ý.

Nếu không phải vì hình chiếu, Phong Vân cũng không gặp bọn họ làm gì.

Lúc này, hắn quét tới một chút, lập tức đem ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân tại trận hình chiếu hết.

Đồng thời Phong Vân nhàn nhạt mở miệng, "Các ngươi. . ."

Bất quá hắn còn chưa nói xong, thì Thiên Sát Tam Thập Nhất Tướng kia liền trực tiếp vung tay lên, "Giết hắn."

Bọn họ lười nhác dông dài, tung hoành một vùng ở đây, hung uy hiển hách, sát phạt quả đoán, từ trước tới giờ chưa nương tay bao giờ.

Trước mắt bất quá chỉ là một vị Thượng phẩm Đạo Quân, muốn giải quyết thì chỉ là chuyện vài phút mà thôi, hà tất phải tốn nhiều miệng lưỡi làm gì.

Chương 998: Quá, quá mạnh!

Chương 998: Quá, quá mạnh!

Àm âm!

Ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân đồng thời ra tay, năng lượng ba động khùng bố hướng về phía hấn gào thét mà đến, muốn nghiền ép Phong Vân.

Đồng thời còn có một số chí bảo cũng hướng về phía Phong Vân đánh tới nữa.

Cơ hồ trong nháy mắt, ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân này liền bắt đầu tiến hành tấn công phi thường thuần thực, đây là ẩn ý do bọn họ tác chiến nhiều năm mới có được, đã từng vây giết qua một tên tuyệt phẩm Đạo Quân rồi.

Cho nên theo bọn hấn nghĩ, giết chết Phong Vân, cũng bất quá là sự tình trong chớp mắt mà thôi.

Ông!

Nhưng mà, Phong Vân lại đứng sừng sững ở chỗ đó bất động, quanh thân từng vòng quang mang kim sắc tràn ngập ra.

Những năng lượng công kích, chí bảo đả kích kia, sau khi đụng phải hộ thể kim quang của hấn liền trực tiếp vỡ vụn, căn bản là bất lực chống lại.

Hộ thể kim quang này là khí huyết bên ngoài của Phong Vân hiển hóa mà thành, cùng một loại với trận vực, cái gì tới gần nó đều sẽ bị giảo sát không còn một mảnh.

"Quá yếu. . ."

Phong Vân trong lòng lắc đầu, so với những Thượng phẩm Đạo Quân trước đó cùng mình đại chiến qua đơn giản là không cùng một đẳng cấp.

Hắn đoán chừng, đây chính là loại Thượng phẩm Đạo Quân dựa vào thời gian tuế nguyệt từng chút một đi lên kia, so với những yêu nghiệt Thượng phẩm Đạo Quân ở Hư Chi Đảo hoàn toàn là hai phương diện thực lực khác nhau.

"Giết!"

"Giết!"

Ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân thần sắc biến đổi, lập tức bắt đầu biến trận, đem lực lượng gia trì ở trên thân Linh Cảm Đạo Quân.

Khí tức Linh Cảm Đạo Quân lập tức phóng đại, phóng tới Phong Vân.

"Chết!"

Hắn hóa thành một đạo lưu quang giết tới, tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc mà tới.

Nhưng mà, Phong Vân nhìn cũng không cần nhìn, trực tiếp vung tay áo, đảo qua.

Hắn ngay cả bất kỳ chiêu thức võ kỹ nào, thậm chí là lực lượng Ngụy Đại Đạo cũng chẳng muốn vận dụng, trực tiếp lấy thân thể chống cự.

Bành!

Một giây sau, sắc mặt Linh Cảm Đạo Quân đại biến, bởi vì một cỗ lực lượng càng thêm khủng bố nhanh chóng rơi vào trên người hắn, trực tiếp đem tất cả công kích của hắn đánh thành mảnh vỡ.

Mà chính hắn cũng trực tiếp bay ngược ra ngoài, hung hăng nện vào hồ nước, một tiếng nổ vang kinh thiên, đem cung điện của hắn cũng bị nện sập, dọa hô vệ cùng thị nữ sợ hồn phi phách tán.

"Cái gì! ?"

"Một kích đã đánh bại Linh Cảm đại ca rồi!"

"Phiền phức to, địch nhân quá mạnh!"

"Cùng một chỗ ra tay!"

Ba mươi vị Thượng phẩm Đạo Quân còn lại mặc dù biết Phong Vân trước mắt này không dễ chọc, nhưng bây giờ đâm lao thì phải theo lao, chỉ có thể liều mà thôi.

Bọn họ từng người bộc phát ra lực lượng mạnh nhất, xuất ra át chủ bài mạnh nhất.

Trong lúc nhất thời, chỉ thấy các loại ba động khủng bố ở một mảnh Hỗn Độn nơi này tăng vọt.

Sau đó, cùng nhau đánh về phía Phong Vân ở chính giữa.

Nhưng mà, Phong Vân vẫn như cũ, động cũng không động, vẫn là nhẹ nhàng vung tay áo lên.

Oanh!

Trong nháy mắt tất cả ba mươi vị Đạo Quân vây công đều bị oanh kích bay ngược ra ngoài, bay về phía vị trí hồ nước lúc trước Linh Cảm Đạo Quân rơi xuống, tạo ra thanh âm rung trời chuyển đất.

Dưới đáy hồ nước, cung điện lúc trước đã sớm hóa thành tro bụi.

Ba mươi vị Thượng phẩm Đạo Quân kia, kể cả Linh Cảm Đạo Quân trước đó, lúc này đều bị trọng thương, ánh mắt hoảng sợ vô cùng.

"Quá, quá mạnh!"

"Vễn vẹn một kích, đã đánh tan tất cả công kích chúng ta liên thủ tạo thành, không quản là sát chiêu mạnh nhất, hay là trận pháp gì cả. Ở trước mặt hãn đều không chịu nổi một kích!"

"Quá mạnh!"

"Tại sao có thể có Thượng phẩm Đạo Quân mạnh như vậy được!"

"Yêu nghiệt! Khẳng định là những yêu nghiệt đáng sợ ở tầng thứ năm trên Hư Chi Đảo kia!"

Ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân này hoảng sợ chạy trốn bốn phía, trên người có thương cũng không lo được nữa.

Bọn họ biết rõ, dạng thực lực giống như Phong Vân, tất nhiên là cấp độ yêu nghiệt ở tầng thứ năm của Hư Chi Đảo, so với bọn hãn là những Đạo Quân tầng dưới chót này không biết phải mạnh hơn bao nhiêu lần.

Loại cấp độ yêu nghiệt này, đối mặt với bọn hãn, tất nhiên là miếu sát!

"Trốn?"

Phong Vân đứng ở trên không hồ nước, nhìn ba mươi một vị Đạo Quân bỏ chạy bốn phương tám hướng, ánh mắt lạnh lẽo.

Một giây sau, linh hồn ba động vô hình lấy hấn làm trung tâm, hướng bốn phía quét sạch ra.

Phốc phốc phốc phốc phốc. . .

Trong nháy mắt, mười một vị Thượng phẩm Đạo Quân chạy trốn kia thân thể run lên, sau đó quang mang trong ánh mắt ảm đạm đi, rồi rơi xuống đất.

Mặt ngoài nhìn qua không có chút tổn thương nào, kì thực đã chết đến không thể chết nữa, bởi vì linh hồn đã diệt rồi!

Làm xong hết thảy ở đây, Phong Vân khẽ ngoắc một cái, lập tức trữ vật giới chỉ của ba mươi một vị Thượng phẩm Đạo Quân kia bay tới phía của hấn, bị hấn thu vào trong túi.

Sau đó, Phong Vân hơi nghiêng người, trực tiếp bay về phương xa,

. . .

Bay trên mây, Phong Vân bắt đầu xem xét ba mươi một cái trữ vật giới chỉ này, đáng tiếc, đại bộ phận đều là mặt hàng bình thường cả, căn bản khó mà lọt vào pháp nhãn của hấn.

Bất quá hấn cũng không vứt bỏ, đối với hấn vô dụng, nhưng đối với Tiểu Lan tử, đối với Nhân tộc, vẫn rất có chỗ dùng.

"Ừm? Đây là. . ."

Phong Vân bỗng nhiên từ trong trữ vật giới chỉ của Linh Cảm Đạo Quân lấy ra một vật, lại là một cái bảo cầu.

Phía trên ghi lại, ở trong một chỗ địa vực nào đó có sinh trưởng một gốc Hỗn Động Thần Dược, có thể tăng tỷ lệ Hợp Đạo thành công.

"Tăng tỷ lệ Hợp Đạo thành công?"

Phong Vân xem xong, ánh mắt sáng rõ, hấn hiện tại cần có nhất là cái gì đây.

Không phải là công pháp cùng võ kỹ tuyệt thế gì, cũng không phải là tài nguyên khoáng thế gì, mà là bảo vật tăng tỷ lệ Hợp Đạo thành công này!

Phong Vân rất rõ ràng tu tập của mình là phức tạp bậc nào, không lồ cỡ nào, so với những tu giả khác Hợp Đạo khó hơn ức vạn lần trở lên!

Đây là khái niệm gì, đổi lại là những tu giả khác, khả năng cả đời cũng không muốn Hợp Đạo, bởi vì hợp lại hấn là phải chết!

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, tự nhiên là không thể nào từ bỏ, hấn đã đi đến một bước này rồi.

Bất quá kỳ thật chính hấn cũng không có lòng tin gì, cho nên nói, loại bảo vật có thể tăng tỷ lệ Hợp Đạo thành công này, với hấn mà nói, đã là tình thế bắt buộc rồi.

"Vốn còn muốn chờ tới lúc ta đạt tới Nghịch Thiên cấp đỉnh phong lại đi tìm kiếm bảo vật này, bây giờ đã tự mình đưa tới cửa rồi, còn do dự cái gì nữa!"

Lúc này Phong Vân chuẩn bị đi tới địa phương ghi lại trên này nhìn một chút.

"Là Thiên Tuyệt sao, chỗ đó cách nơi này rất xa."

Phong Vân có bản đồ chi tiết do cung chủ Kiếm Cung cho, căn cứ lộ tuyến biểu hiện phía trên, tối thiểu phải cách hẳn khoảng cách ức triệu năm ánh sáng.

"Bằng vào tốc độ của ta, trong vòng trăm năm hẳn là có thể tới đó."

Phong Vân tự nhiên là không thể nào từ bỏ, với lại theo ghi chép trên bảo cầu, là Hỗn Độn Thần Dược này còn thời gian rất dài nữa mới có thể thành thực.

"Xem ra đây là Linh Cảm Đạo Quân chuẩn bị lưu cho mình dùng, đáng tiếc, tiện nghi ta rồi."

Cái này gọi là bản thân tự tìm đường chết, không chỉ ngay cảm mạng cũng bồi vào, còn chấp tay đưa tiễn một gốc Thần Dược nữa.

"Vừa lúc ở trên đường đi tìm hiểu một chút linh hồn truyền thừa vậy. . ."

Phong Vân lập tức lấy ra một chiếc phi thuyền, vừa lái, vừa chuẩn bị lĩnh hội linh hồn truyền thừa đạt được.

Ông ——!!

Lập tức, phi thuyền hóa thành một đạo lưu quang, xuyên vân phá vụ, nhanh chóng biến mất ở phương xa.

Chương 999: Linh hồn truyền thừa!

Chương 999: Linh hồn truyền thừa!

Linh hồn truyền thừa, tổng cộng có cửu đại bí thuật, nhưng trên đây chỉ ghi chép lại sáu loại, theo thứ tự là 《Linh Hồn Uy Áp》, 《Linh Hồn Thiết Cát》, 《Linh Hồn Hiến Tế》, 《Hồn Táng》, 《Chú Ấn》, 《Hồn Chủng》.

Trong đó, Linh Hồn Uy Áp, Linh Hồn Thiết Cát cùng Hồn Táng thuộc về linh hồn bí pháp loại công kích.

Mà Linh Hồn Hiến Tế, cùng loại với bí thuật phụ trợ, thông qua hiến tế linh hồn của những sinh linh khác, có thể chuyển hóa thành linh hồn lực lượng để chính mình sử dụng, nhưng chỉ có thể xem như dự trữ để sử dụng, không thể tự động luyện hóa, bằng không sẽ làm ô nhiễm linh hồn lực lượng của chính mình.

Về phần hai cái 《Chú Ấn》 cùng 《Hồn Chủng》, thì dùng để đối phó với các sinh linh khác.

Chú ấn, tên như ý nghĩa, chính là gieo xuống Hồn Ấn trong thức hải của những sinh linh khác, có thể dùng loại thủ đoạn này để điều khiển người khác, cũng không khác mấy với linh hồn nô dịch trước đó, chỉ là nó cao minh hơn vô số lần.

Mà Hồn Chung, chính là chôn xuống một linh hồn hạt giống trong thức hải của những sinh linh khác, có thể không ngừng hấp thu linh hồn lực lượng của những sinh linh đó, biến hoá chúng để bản thân sử dụng.

Có điều vẫn là đạo lý cũ, chỉ có thể xem như hàng dự trữ để sử dụng, không thể tự động luyện hóa.

Sáu linh hồn bí thuật này, đối với Linh Hồn thiên phú có yêu cầu rất cao.

Yêu cầu thấp nhất là Linh Hồn thiên phú đạt tới Chúa Tể cấp, nếu muốn tu luyện cả sáu linh hồn bí thuật này đến viên mãn, thì cần có Vĩnh Hằng cấp Linh Hồn thiên phú.

"Linh hồn truyền thừa này chắc là từ Hồn Cung truyền tới, hoàn chỉnh truyền thừa khẳng định nằm trong Hồn Cung, đặt ở nơi này, chỉ là một bộ phận mà thôi."

Phong Vân nội tâm lâm bầm.

Cái này cũng rất bình thường, truyền thừa trên Hư Chi Đảo đều là không hoàn mỹ, dù sao đó cũng đều là truyền thừa thuộc về mười hai cung, lấy ra một bộ phận đã đủ.

Tự nhiên không có khả năng đưa ra tất cả, đây cũng là một loại thủ đoạn để lôi kéo hấp dẫn.

Muốn học hoàn chỉnh, chỉ có thể lựa chọn gia nhập mười hai cung.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, việc này căn bản cũng không đáng lo.

Bởi vì, hắn đã lấy hình chiếu của Hồn Cung cung chủ, trên thân vị này tự nhiên sẽ có cả chín linh hồn bí thuật bản hoàn chỉnh.

Đến lúc đó, Phong Vân chỉ cần đánh rơi ra, vẫn có thể học được toàn bộ, căn bản vốn không cần gia nhập Hồn Cung.

Mà truyền thừa của các Thiên Cung khác, Phong Vân cũng đều có thể thông qua xoát hình chiếu của các cung chủ mà xoát ra đến, quá thoải mái.

"Hắc hắc, như vậy, mặc dù ta vào Kiếm Cung, nhưng truyền thừa của cả mười hai cung, đều nằm trong tay ta!"

Phong Vân chỉ muốn hỏi một chút, giống như hấn, còn có ai không!

Sau đó.

Hấn bắt đầu lĩnh hội bí thuật đệ nhất trọng, tức —— 《Linh Hồn Uy Áp》.

Đây là một môn linh hồn bí thuật có tính áp bách, thuộc loại công kích trên phạm vi lớn, không gì khác, có thể tạo ra áp bách tuyệt đối đối với kẻ địch, chỉ cần là người có linh hồn cường độ không bằng Phong Vân, đều sẽ bị áp chế.

Từ đó làm cho một thân chiến lực không phát huy ra nổi chín thành, bị suy yếu nghiêm trọng!

"Nghiêm chỉnh mà nói, đây coi như là buff suy yếu mà."

Phong Vân tâm tắc lấy làm kỳ lạ, bí thuật này trong quá trình quần công có tác dụng trong thời gian hạn định quả là nổi bật.

"Bắt đầu tu hành đi, không biết thời gian trăm năm, ta có thể tìm hiểu đến cấp độ nào. . ."

Phong Vân tiến vào phòng tu hành trong phi thuyền, mở ra hình thức bế quan tu hành.

Mà bởi vì lĩnh hội linh hồn cần hết sức chăm chú, cho nên hấn cũng không thể phân ra một sợi ý thức đi xoát hình chiếu, chỉ có thể tạm thời đình chỉ.

...

Cứ như vậy, trăm năm lặng yên mà qua.

Trên đỉnh một ngọn núi nguy nga, có một cung điện tráng lệ đường hoàng, đây là Bạch Thần Giáo, chính là một thế lực không kém trong Hư Pháp Đạo Vực.

Bên trong cung điện, đang có đại lượng cường giả, bọn họ đứng ở hai hàng trái phải, nhìn khí tức, từ Hạ phẩm Đạo Quân đến Thượng phẩm Đạo Quân không đồng đều.

Trên bảo tọa phía trên cung điện, một bóng người gầy gò ngồi sẵn, là một trung niên nhìn qua tương tự như Nhân tộc, chỉ là mắt hấn có màu trắng, tóc, lông mày cũng thế, cảm thụ khí tức, đã đạt tới Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân!

Bên cạnh hấn, có một nữ tử mặc áo giáp đứng thẳng, đặc thù giống như hấn, tóc trắng mắt trắng, khí tức đại khái nằm ở cấp độ Trung phẩm Đạo Quân.

Lúc này, một tên thuộc hạ đang hồi báo tin tức gì đó.

"Ngươi nói! Có tin tức Hỗn Độn Thần Dược kia rồi ư!"

Trung niên tóc trắng lập tức từ trên bảo tọa đứng lên, mắt chăm chú nhìn tu giả phía dưới.

"Vâng, giáo chủ, căn cứ vào tin tức mới truyền về, Hồn Độn Thần Dược đang ở nơi gọi là Thiên Tuyệt."

Tên thuộc hạ cung kính nói.

Nghe nói như thế, các Đạo Quân trong điện cũng đều kinh động, trên mặt lộ ra nét mừng.

Nữ tử tóc trắng kích động nói: "Quá tốt, có Thần Dược này, phụ thân ngươi nhất định thành công hợp Đạo!"

"Hợp Đạo nào có dễ dàng như vậy, một gốc Thần Dược này, nhiều nhất cũng chỉ tăng lên ba thành tỷ lệ thành công mà thôi. . . ."

Trung niên tóc trắng lắc đầu nói.

Nhưng dù vậy, trong mắt hắn cũng lộ ra vẻ kiên quyết, hiển nhiên là tình thế bắt buộc.

Có thể tăng lên ba thành tỷ lệ thành công, đó cũng là cực kỳ trọng yếu!

"Chỉ là, nghe nói U Vũ Các bên kia cũng nhận được tin tức, đoán chừng bọn họ cũng sẽ tiến đến." Lúc này, tên thuộc hạ lại nói.

U Vũ Các, chính là một thế lực lớn khác, gần đây cùng Bạch Thần Giáo như nước với lửa.

Hư Pháp Đạo Vực mười hai cung cao cao tại thượng, thế lực khác trở mặt kịch chiến, họ cũng sẽ không tới quản.

Mà Hư Pháp Đạo Tôn lại càng không quản, chẳng thà nói chuyện này đúng lúc hợp với ý của hắn, cường giả, phải là đánh ra mới có!

Bằng không, hấn cũng sẽ không sáng lập Hư Chi Đảo, để nhiều thiên tài như vậy chém giết lẫn nhau.

Lời này vừa ra, các Đạo Quân khác trong đại điện liền biến sắc.

Trung niên tóc trắng ánh mắt lăm liệt, hấn không chút do dự nói: "Lập tức lui xuống chuẩn bị, chúng ta lập tức xuất phát!"

"Vâng! !"

Trong điện, các Đạo Quân lĩnh mệnh, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

"Phụ thân, nghe nói tu vi của U Vũ Các các chủ kia cũng đạt tới Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân, liệu hấn có trở thành uy hiếp hay không?"

Lúc này, bên cạnh nữ tử tóc trắng mở miệng nói.

Trung niên cười lạnh một tiếng, "Dựa vào hấn còn không đáng ngại."

Nhưng lập tức hấn lại khẽ thờ dài: "Chỉ sợ những yêu nghiệt Đạo Quân trong mười hai cung kia cũng tới, không đến nhiều, cho dù chỉ một người, ta đều không có chút phần thắng nào."

Nữ tử tóc trắng không phục nói: "Phụ thân người chính là Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân, những yêu nghiệt kia dù mạnh hơn, cũng không có khả năng hoàn toàn nghiền ép người chứ."

Trung niên cười khỏ nói: "Nữ nhi người không hiểu, đám yêu nghiệt kia, ai nấy đều có chiến lực cao hù chết người, gần nhất Hư Chi Đảo cũng có một tên yêu nghiệt xuất thế, nghe nói hấn dùng thực lực Thượng phẩm Đạo Quân, quét ngang mấy chục vạn Đạo Quân, trong đó bao quát cả Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân, vô cùng khủng bố."

Ôi trời ——! !

Nữ tử tóc trắng nghe nói như thế, tại chỗ hít vào khí lạnh, không thể tin nói: "Quét, quét ngang mấy chục vạn Đạo, Đạo Quân?"

Còn là một tên Thượng phẩm Đạo Quân nho nhỏ? Xác định không nghe lầm sao!

"Đúng, người không nghe lầm, đó chính là đệ nhất Đạo Quân của Hư Pháp Đạo Vực chúng ta!"

Chương 1000: Thần Dược xuất thế!

Chương 1000: Thần Dược xuất thế!

Thiên Tuyệt chi địa, nằm tại hướng cực đông của Hư Pháp Đạo Vực, là một vùng cổ bí cảnh hoang phế.

Hư Pháp Đạo Vực có rất nhiều cổ bí cảnh, có một phần là do tự nhiên hình thành, có một phần thì là do Hư Pháp Đạo Tôn chuyên môn chế tạo.

Chính là để các tu giả trong Hư Pháp Đạo Vực có thể dựa vào những cổ bí cảnh này mà nhanh chóng trưởng thành.

Thiên Tuyệt chi địa, chính là một bí cảnh thiên nhiên, trước kia bên trong đó có rất nhiều thần tài liệu có tên gọi là 'Thiên Tuyệt Thạch', là nguyên liệu chủ yếu có thể dùng để rèn đúc chí bảo Thần Binh.

Nhưng trải qua mấy kỷ nguyên khai thác, đã sớm không còn.

Cho nên liền bỏ hoang.

Không nghĩ tới, vượt qua năm tháng dài đằng đẵng, tại Thiên Tuyệt chi địa này, vậy mà dựng dục ra một gốc Hỗn Độn Thần Dược!

Có thể, đây mới là chân tướng thực sự của bí cảnh Thiên Tuyệt chi địa.

Mà Hỗn Độn Thần Dược do Thiên Tuyệt chi địa thai nghén sinh ra có tác dụng tăng lên tỷ lệ hợp Đạo thành công, tin tức này không biết là ai tiết lộ ra ngoài, rất nhanh liền truyền khắp các thế lực cùng tu giả tại khu vực cực đông.

Thế là, trong mấy tháng nay, Thiên Tuyệt chi địa vốn hoang tàn vắng vẻ, lại bỗng trở nên náo nhiệt vô cùng.

Đại lượng Đạo Quân chạy đến, từ Hạ phẩm đến Nghịch Thiên cấp tất cả đều có.

Một ngày này.

Trên một lối nhỏ, có một bóng người thon dài đi tới, khí chất lồi lạc, mờ mịt như tiên, giống như là đang du lịch giữa trần thế vậy.

Ngẩng đầu nhìn lên phía trước, Phong Vân lầm bầm: "Rốt cục cũng đến, Thiên Tuyệt chi địa."

Mà trong mấy ngày này, hắn cũng biết, đại lượng Đạo Quân đã biết được sự tồn tại của gốc Hỗn Độn Thần Dược này, từ bốn phương tám hướng lao đến, đều hội tụ đến Thiên Tuyệt chi địa phong.

Nhưng tin tức này đối với Phong Vân tới nói, cũng coi là chuyện tốt.

Bởi vì nó cũng có ý nghĩa, hắn lại có thể thu hoạch được rất nhiều Đạo Quân cấp hình chiếu!

Về phần Hỗn Độn Thần Dược, không có Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp tồn tại ra tay, trong cả Hư Pháp Đạo Vực này, không có Đạo Quân nào có thể chống lại hắn!

Đây là chuyện hắn tuyệt đối tự tin!

Ngay lúc này, Phong Vân muốn đi đến đoạn cuối của đường nhỏ này.

Bỗng nhiên ——

"Xoạt xoạt xoạt!"

Ba tiếng xé gió đột nhiên vang lên, đánh vỡ vẻ yên tĩnh hoang dã, tiếp theo, trước mặt Phong Vân, chẳng biết lúc nào xuất hiện ba tên Dị tộc Đạo Quân.

Tu vi đều là Trung phẩm Đạo Quân cấp, bọn họ không có ý tốt mà nhìn chằm chằm Phong Vân, biểu hiện đã rất rõ ràng, chính là cản đường cướp bóc.

Loại hiện tượng này Phong Vân sớm đã quen, căn bản lười nói nhảm, vừa muốn ra tay càn quét đám cặn bã trước mắt, bỗng nhiên hấn khê động lông mày, nhìn về phía bầu trời.

Một giây sau, uy áp không lồ giáng xuống, trực tiếp bao phủ ba tên Dị tộc Đạo Quân kia.

"Thượng, Thượng phẩm Đạo Quân!"

Ba tên Dị tộc Đạo Quân cướp bóc run run rẩy rẩy nói.

"Cút!" Một tiếng quát truyền đến, lạnh lạnh vô tình.

Ba tên Dị tộc Đạo Quân lập tức như được đại xá, trong nháy mắt tiến sâu vào trong rừng rậm, biến mất không thấy gì nữa.

Lập tức, từ bên trên không trung, bốn bóng người đi xuống, ba nam một nữ, trong đó ba vị nam Đạo Quân tu vi đều là Thượng phẩm Đạo Quân, mà nữ tử kia, thì hơi yếu hơn một chút, Trung phẩm Đạo Quân.

Nhưng từ chỗ đứng rõ ràng có thể thấy được, ba nam Đạo Quân đều coi nữ tử kia làm người dẫn đầu.

Hơn nữa nữ tử này mặc dù chỉ là Trung phẩm Đạo Quân, nhưng khí tức phát ra, có thể so với Thượng phẩm Đạo Quân.

Nhưng so sánh với tu vi, hình tượng của nàng hiển nhiên càng thêm thu hút sự chú ý của người khác, tóc trắng mắt trắng.

Bốn vị Đạo Quân từ không trung giáng xuống, đi tới cạnh Phong Vân.

Trong đó nữ tử tóc trắng nhìn Phong Vân nói: "Ngươi một tên tiểu Đạo Quân một thân một mình mà cũng dám đến Thiên Tuyệt chi địa này ư, mau trở về đi thôi, nơi này không phải nơi mà tu giả như ngươi có thể đi vào đâu."

Phong Vân không nói gì, chỉ nhìn qua nữ tử tóc trắng này một chút.

"Thiếu chủ, giáo chủ đại nhân đã dẫn đầu xuất phát, chúng ta cần tăng thêm tốc độ." Lúc này, bên cạnh một tên Thượng phẩm Đạo Quân mở miệng nói.

"Ừ, ta biết."

Nữ tử tóc trắng nhìn Phong Vân một chút, thấy đối phương không có phản ứng, liền không lên tiếng nữa, trong lòng khẽ lắc đầu, lại là một tên tu giả vì Thần Dược mà không để ý tính mạng mình.

Lập tức, nàng mang theo hộ vệ phóng lên trời, nhanh chóng biến mất tại phương xa.

Mà Phong Vân, thì nhìn theo phương hướng nữ tử tóc trắng kia biến mất, sắc mặt hơi động, "Không nghĩ tới lại là một sinh mệnh đặc thù, đáng tiếc, thiên phú bình thường, ngay cả Diễm Ma Đạo Quân đều kém xa."

Vừa mới nhìn thấy nhóm người nữ tử tóc trắng, Phong Vân liền lấy hình chiếu của bọn hắn, thấy rõ thân phận cùng hết thảy tin tức của bọn họ.

"Xem ra Đạo Quân đến đây càng ngày càng nhiều, phải tăng thêm tốc độ. . ."

Phong Vân bằng vào linh hồn cảm ứng cường đại, có thể cảm giác được chỗ xa xa phía trước không ngừng có khí tức mạnh mẽ bốc lên, hiển nhiên không ít Đạo Quân đều đã đến.

Mà hẳn, cũng vừa vặn có thể bắt đầu lấy hình chiếu!

Lập tức, Phong Vân phóng ra một bước, trong nháy mắt biến mất, vô tung vô ảnh.

. . .

Thiên Tuyệt chi địa, chỗ sâu.

Nơi này đang có vô vàn người cùng xuất hiện, từng người tản mát ra khí tức dồi dào, đều là Đạo Quân.

Trong đó, có hai thế lực cường đại nhất.

Một cái là Bạch Thần Giáo của trung niên tóc trắng lúc trước, trừ nam tử tóc trắng là Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân bên ngoài, dưới tay còn có được một vị Nghịch Thiên cấp Đạo Quân, trên trăm vị Thượng phẩm Đạo Quân, cùng mấy ngàn Đạo Quân Thượng phẩm trở xuống.

Một cỗ thế lực khác, thì do một nam tử áo đen cầm đầu, tên là U Vũ Các, dưới tay dù là số lượng, hay là chất lượng các Đạo Quân, đều không kém Bạch Thần Giáo là bao.

Hai thế lực lớn này có thể nói là chấn nhiếp toàn trường, khiến các Đạo Quân cùng thế lực nhỏ khác chỉ có thể tránh lui.

Có điều các Đạo Quân cùng thế lực nhỏ kia cũng không có rút đi, bọn họ trong lòng đều có ý đồ.

Dù sao Hỗn Độn Thần Dược có thể tăng lên tỷ lệ hợp Đạo thành công, đối với các Đạo Quân cũng có lực hấp dẫn quá khổng lồ, hơn xa hết thầy chí bảo Thần vật khác!

Lúc này, U Vũ Các các chủ, đang lạnh lùng nhìn trung niên tóc trắng, nói: "Bạch Thần giáo chủ, chiến trận thật lớn nhỉ."

"Cũng vậy thôi." Trung niên tóc trắng đạm mạc nói.

"Ha ha, nghe nói ngươi đã dừng ở Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân cả mấy Hỗn Độn kỷ nguyên, ta đoán chừng cũng không thành công được đâu, không bằng đem gốc Thần Dược này nhường cho ta đi, như thế nào?"

U Vũ Các các chủ âm dương quái khí mà nói.

"Chỉ bằng có ngươi, tu vi chỉ dựa vào tài nguyên mà chồng đi lên, cũng xứng cùng ta tranh phong?" Trung niên tóc trắng có thể nói là ngôn từ sắc bén, không chút nể tình.

Lần này, sắc mặt U Vũ Các các chủ liền có chút khó coi, hẳn không nghĩ tới đối phương thậm chí ngay cả việc này đều biết, xem ra cũng cần thận điều tra hẳn rồi, không thể phớt lờ!

Rầm ——! !

Ngay lúc này, bỗng nhiên chỗ sâu trong Thiên Tuyệt chi địa, bắn ra hùng hực quang mang, sau đó từng vệt thần quang kinh thiên ngút trời lao lên, bộc phát ra hào quang cực kỳ óng ánh.

Đồng thời còn kèm theo dược hương nồng đậm.

Bốn phía Đạo Quân vừa ngủ được, cũng cảm giác tự thân có vô vàn cảm ngộ xông lên đầu!

Rất hiển nhiên, Hỗn Độn Thần Dược, xuất thế!

Chương 1001: Chương 1001: Kiếm Cung, Phong Vân!

Chương 1001: Kiếm Cung, Phong Vân!

Hỗn Độn Thần Dược xuất thế, lập tức tạo nên gợn sóng kinh thiên.

Tất cả Đạo Quân đều không thể bình tĩnh được.

“Thần Dược xuất thế!”

“Xông lên!”

“Của ta, của ta!”

“...”

Trên mặt đám Đạo Quân gần đó hùng hực, không chút do dự xông lên.

Hợp đạo là tâm nguyện suốt đời của tất cả các Đạo Quân, vì thế, có trả đại giới bọn họ cũng chấp nhận.

“Cút ngay!”

Lúc này, theo tiếng quát kinh thiên động địa, các chủ U Vũ Các suất lĩnh rất nhiều thủ hạ Đạo Quân xông lên, đánh bay tất cả Đạo Quân có can đảm nhúng chàm, bản thân nhanh chóng bay lên.

Oanh!

Nhưng mà, một tiếng rung mạnh truyền đến, người trung niên tóc trắng cũng suất lĩnh đám thủ hạ Đạo Quân tiến lên, ngăn cản đường đi của U Vũ Các, hai bên lập tức lâm vào giao phong kịch liệt.

Cuồng phong rít gào giận dữ, thần quang ngập trời, uy áp vô tận cuộn cuộn, giống như tai ương tận thế, trong khoảnh khắc bao trùm cả Thiên Tuyệt.

“Các chủ đừng gấp gáp, nếu không sẽ vĩnh viễn ngủ say ở đây.”

Mặc dù nhìn người trung niên tóc trắng ôn tồn lễ độ, nhưng lời nói lạnh lùng, chấn động thập phương, khiến người ta có cảm giác ngạt thở, hẳn ta trực tiếp bỏ qua thủ hạ, phóng về phía các chủ U Vũ Các.

Các chủ U Vũ Các vốn định nhân cơ hội hai thế lực lớn kịch chiến, bản thân đi trước lấy Hỗn Độn Thần Dược kia, không ngờ lại bị người trung niên tóc trắng phát hiện.

Không thể nghi ngờ, hai tên Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong bắt đầu đại chiến.

Ầm ầm!

Ở Thiên Tuyệt như xảy ra động đất, vô số dãy núi lớn lung lay, trên mặt đất xuất hiện từng vết rách, cự sơn như lục bình trôi trên hãn hải, không ngừng lay động.

Phương xa, một số Đạo Quân yếu hơn yên lặng theo dõi kỳ biến, hai đại cường giả giao chiến, bọn họ không dám đi lên tranh đoạt, chỉ có thể đợi cơ hội, chỗ sâu trong Thiên Tuyệt hoàn toàn bị hai cường giả này chiếm giữ.

Không ai ngờ, ngay lúc này, một bên khác bay đến một đóa hoa sen thất sắc, xung quanh tràn đầy sương mù, một thân ảnh xuất hiện, chân đạp hoa

sen thất sắc, lấy vô thượng thân hoa bao phủ Thiên Tuyệt.

“Là người! Thất Liên Đạo Quân!”

Các chủ U Vũ Các hét lớn, mặt biến sắc: “Không ngờ người biến mất vạn năm, lúc này lại xuất hiện!”

“Bé quan nhiều năm, vẫn luôn tìm kiếm thời cơ hợp đạo, đáng tiếc không thể vào được, bây giờ có Thần Dược xuất thế, đương nhiên muốn đến xem một chút.”

Thất Liên Đạo Quân nhẹ nhàng nói.

Hắn ta chính là một gốc Thất Sắc Đạo Liên tu thành sinh linh, là thảo mộc chi linh, sớm đã đạt đến cấp độ Đạo Quân nghịch thiên đỉnh phong, ngàn vạn năm trước đã bé quan muốn hợp đạo.

Nhưng vẫn không nắm chắc, bây giờ Hỗn Độn Thần Dược xuất thế, hắn ta mới xuất quan chạy đến đây.

Oanh!

Lúc này, bỗng nhiên có một bàn tay từ trên trời rơi xuống, bao trùm tất cả Thiên Tuyệt, mãnh lực chộp đến, giống như muốn bắt toàn bộ Thiên Tuyệt đi, sao mà khủng bố.

Ầm ầm!

Thiên Tuyệt run rẩy, giống như không tiếp nhận được sức mạnh to lớn này, vết rách được mở rộng.

“Khí cơ này, là Chiến Không Đạo Quân tỷ năm trước tung hoành nơi cực đông!” Ánh mắt người trung niên tóc trắng trở nên nghiêm nghị, là

người đầu tiên ra tay, một đạo hồng quang đánh xuyên qua thiên địa, đánh về phía cự thủ trên bầu trời.

Bành!

Quang huy chiếu sáng, sương mù cuộn cuộn, giữa thiên địa là một mảnh trắng xóa.

Nơi xa, tất cả các Đạo Quân đều lui lại, tuyệt đối không nghĩ đến, ngoài các chủ U Vũ Các và người trung niên tóc trắng, còn có hai vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong đến đây, tham dự lần tranh đoạt Thần Dược này!

“Cường giả thế hệ trước đều xuất hiện!”

Trên một đỉnh núi, cô gái tóc trắng nhìn chiến trường bao phủ uy áp vô biên, lâm bảm nói.

Cho dù là Thất Liên Đạo Quân, hay là Chiến Không Đạo Quân, cũng là cường giả thành danh từ ngàn tỷ năm trước, có tiếng tăm lừng lẫy trong phạm vi này.

...

Trên không Thiên Tuyệt, chiến đấu đã đến giai đoạn ác liệt nhất, bốn phương đánh ra chân hỏa.

Một mặt, bọn họ khát vọng Hỗn Độn Thần Dược, mặt khác, giống như đang phòng bị cái gì đó, cho nên nóng lòng muốn phân thắng bại.

Nhưng chênh lệch giữa bốn người bọn họ cực nhỏ, lại từng người tự chiến, trong thời gian ngắn rất khó phân thắng bại.

“Cứ kéo dài như vậy không ổn.”

Sắc mặt người trung niên tóc trắng có chút lo lắng, mặc dù cực đông cách mười hai cung rất xa, nhưng tiếp tục kéo dài, yêu nghiệt Đạo Quân ở đó khẳng định sẽ đuổi đến.

Mười hai cung thống trị Hư Pháp Đạo Vực, vô số năm qua đều thu hút nhân tài tuyệt diệu, lúc còn trẻ, người trung niên tóc trắng đã từng hằng hái, muốn gia nhập mười hai cung.

Kết quả, hắn ta đi đến đó mới biết, cái gì gọi là núi cao còn có núi cao hơn, chiến tích hắn ta vẫn kiêu ngạo, ở nơi đó lại không là gì.

Cuối cùng, người trung niên tóc trắng nản lòng thoái chí rời đi, sáng lập Bạch Thần Giáo.

Mặc dù uy danh của hắn ta hiển hách, nhưng trong lòng hắn ta vẫn rất kiêng kỵ yêu nghiệt Đạo Quân của mười hai cung.

Mà hiển nhiên, ba tên Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong cũng nghĩ như vậy, cho nên mới ra tay kịch liệt như thế.

Đông!

Đúng lúc này, bỗng nhiên, phía cuối thiên địa truyền đến tiếng bước chân, giống như cùng nhịp đập với thế giới này, truyền vào trong lòng tất cả Đạo Quân ở đây.

Giờ khắc này, dưới trời chiều đỏ rực, từng sợi ánh sáng màu đỏ chiếu xuống mặt đất bao la, tạo thành một tầng đỏ ửng.

Ở nơi cuối cùng của thiên địa kia, một thân ảnh thon dài đang bước đến, trên người mặc bạch giáp, tư thế oai hùng, bùng bùng phấn chấn.

Hắn lập tức hấp dẫn lực chú ý của tất cả các Đạo Quân ở đây, bao gồm bốn vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đang đại chiến.

Ánh mắt của tất cả bọn họ đều tập trung trên người đến, đó là một thanh niên tuấn mỹ, hấn và thiên địa hòa vào nhau, không nhiễm một tia bụi bặm, siêu phàm thoát tục, phong thần như ngọc, như thiên tiên hàng thế.

“Là hấn!”

Cô gái tóc trắng phản ứng lại đầu tiên, sau khi nhìn thấy rõ khuôn mặt tuấn mỹ của người thanh niên kia, cô ta không nhịn được thấp giọng hô lên.

Nhưng lúc này, cô ta có cảm giác, người thanh niên lúc này hoàn toàn không giống lúc trước.

Lúc trước, có cảm giác mờ mịt, còn lúc này, lại mang theo phong mang bức người!

Trên bầu trời, người thanh niên mặc bạch giáp đi đến, ánh sáng chiều chiếu xuống người hấn, tạo thành một tầng hào quang thần thánh, giống như ảo mộng, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Giờ phút này, người trung niên tóc trắng, các chủ U Vũ Các, Thất Liên Đạo Quân và Chiến Không Đạo Quân đều vô thức dừng tay, đôi mắt chăm chú nhìn Phong Vân.

Trực giác nói cho bọn họ biết, người thanh niên mặc bạch giáp này tuyệt đối không đơn giản, cho dù chỉ nhìn một cái, cũng khiến người ta có áp lực vô hình.

“Ngươi là ai?” Cuối cùng, người trung niên tóc trắng không nhịn được mở miệng nói.

“Kiếm Cung, Phong Vân.”

Chỉ bốn chữ, lại giống như bạo phong lôi đình, nổ tung trong đầu mỗi vị Đạo Quân ở đây!

Chương 1002: Tiếp ta một kiếm, vừa vận rất tốt!

Chương 1002: Tiếp ta một kiếm, vừa vận rất tốt!

Kiểm Cung, Phong Vân.

Bốn chữ này vừa ra, trong đầu tất cả các Đạo Quân đều âm âm nổ tung nhau nhau chấn kinh, bao gồm bốn tên Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong, trên mặt đều thay đổi.

“Tới nhanh như vậy sao?”

Trong lòng người trung niên tóc trắng thâm than thở, thật sự là sợ cái gì đến liền đến ngay, vừa rồi trong lòng hắn ta còn lo lắng yêu nghiệt Đạo Quân của mười hai cung đến đây, không ngờ đảo mắt một cái đối phương đã đến rồi.

Nhưng lúc này hắn ta nghĩ lại: “Kiếm Cung, Đạo Quân?”

Mọi người đều biết, Kiếm Cung xếp hạng chót trong mười hai cung, so với mười một cung khác, thực lực kém xa.

Hơn nữa, cung chủ của Kiếm Cung bây giờ chỉ là Đạo Quân, mà không phải Vĩnh Hằng Thiên Quân.

Tổng hợp lại, người trung niên tóc trắng cảm thấy, tên Đạo Quân đến từ Kiếm Cung này, có thể không mạnh như vậy.

Nghĩ đến đây, hắn ta nhìn ba tên Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong còn lại, mấy người sau cũng nhìn hắn ta, trong mắt lóe lên dị quang, hiển nhiên bọn họ cũng nghĩ đến điều này.

Trên thực tế, không chỉ bọn họ, đám Đạo Quân còn lại cũng đều phản ứng lại.

Mỗi người đều âm thầm nghị luận.

“Đọa ta một hồi, thì ra đến từ Kiếm Cung.”

“Kiếm Cung? Vậy không có chuyện gì!”

“Mặc dù Kiếm Cung cũng là một trong mười hai cung, nhưng những năm nay không được, đời sau không bằng đời trước.”

“Đúng vậy, tông chủ bọn họ đã tọa hóa, hơn nữa, đời này cũng không xuất hiện thiên tài kiếm đạo.”

“Nghe nói chỉ có một tên Thương Vũ Kiếm Quân, những người khác đều chẳng ra sao.”

“...”

Đám Đạo Quân này còn đang nghị luận, cho rằng Phong Vân không biết, nhưng lực lượng linh hồn của hắn cường đại thế nào, hơi cảm ứng một chút đã có thể biết tường tận.

Nhưng hắn cũng không nói cái gì.

Xoát!

Một bước phóng ra, đạp trên ánh chiều, đi đến gần, nhìn thẳng bốn tên Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong.

Chỉ phun ra một câu: “Tiếp ta một kiếm không bại, Hồn Độn Thần Dược thuộc về các ngươi.”

Giọng nói này không hề che giấu, cho nên đám Đạo Quân ở đây đều nghe được.

Bọn họ đều xôn xao, vừa rồi còn nghị luận không biết vị Đạo Quân Kiếm Cung này ra tay thế nào, không ngờ vừa đến đã bạo nổ như thế?

Tiếp một kiếm của hắn không bại, thì hắn không cần Thần Dược nữa.

Quả thật dùng lời nói bình thản nhất, nói ra lời kiêu ngạo nhất.

Cho dù Thất Liên Đạo Quân vẫn luôn bình tĩnh, nghe câu này xong cũng nổi giận.

Thật sự là quá phách lối!

Nếu là yêu nghiệt Đạo Quân đứng đầu Thiên Quân nói ra lời này, bốn người bọn họ còn cân nhắc một chút.

Nhưng chỉ là Kiếm Cung tàn lụi đứng cuối cùng, bọn họ cảm thấy cũng quá xem thường bọn họ rồi!

Dù sao bọn họ cũng là đại lão có uy danh hiển hách, tung hoành ở cực đông, lại bị kinh thường như vậy, rất khó tiếp nhận.

“Ha ha, Đạo Quân Kiếm Cung, trừ Thương Vũ Kiếm Quân ra, người khác, có thể đánh sao?”

Các chủ U Vũ Các bắt đầu âm dương quái khí.

Sắc mặt ba vị Đạo Quân cấp nghịch thiên còn lại cũng không khá hơn.

Phong Vân cũng không mở miệng nói cái gì, ánh trời chiều bao phủ, hắn chỉ có một động tác, chập ngón tay lại như kiếm, vung về phía trước.

Ngâm!

Một giây sau, một tiếng kiếm minh vang vọng, trong nháy mắt quanh quần cửu thiên thập địa!

Sau đó, trong ánh mắt kinh hãi của tất cả Đạo Quân, trên không Thiên Tuyệt xuất hiện một trường hà kiếm quang, vô cùng minh mông, bên trong có vô số kiếm quang bay vút lên, mỗi đạo đều mang theo quang mang tuyệt thế, có thể trăm phá ngàn khôn, từ cổ kim đến tương lai!

Trường hà chưa rơi xuống, nhưng uy áp vô tận này đã trút xuống.

Tất cả các Đạo Quân gần đó đều đổ rạp xuống, không nhận công kích, nhưng lại không chịu nổi uy áp trên trời, giống như thiên địa đều bị hủy diệt.

Mà bốn vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đứng mũi chịu sào, toàn thân phát run, giống như thời gian dừng lại, không cách nào tưởng tượng được áp lực vô hình rơi trên người bọn họ.

Đừng nói ra tay, bây giờ, đến động bọn họ cũng không thể động được.

Một đôi mắt sắc bén cực hạn quét qua người bọn họ, cơ thể bọn họ như muốn nứt ra, giống như một khắc sau sẽ giải thể.

“Còn muốn tiếp tục không?”

Giọng nói không có chút tình cảm truyền đến, rơi vào tai bốn vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong, giống như giọng nói của tử thần.

“Không, không...”

Các chủ U Vũ Các là người đầu tiên mở miệng, giống như dùng hết tất cả sức lực của bản thân mới bật ra một câu kia, hẳn ta cảm giác mình sắp chết, trên mặt đầy hoảng sợ, ánh mắt nhìn Phong Vân như nhìn thấy Thiên Ma.

Quá khủng bố!

Mặc dù ba người còn lại không thất thố như vậy, nhưng cũng không khá hơn chút nào.

Ong!

Một giây sau, trường hà kiếm quang biến mất, giống như chưa xuất hiện cái gì, tất cả khôi phục bình thường.

Tất cả Đạo Quân ở đây đều cảm thấy trên người không còn áp lực nữa, giống như một lần nữa được sống lại, lệ nóng quanh tròng.

Có trời mới biết vừa rồi bọn họ đã trải qua cái gì, giống như đi dạo một vòng ở Quỷ Môn Quan vậy.

Lúc này, bọn họ không dám khinh thị Phong Vân, lúc nhìn hẳn, trong mắt đã tràn ngập kính sợ.

“Đây là thực lực của yêu nghiệt Đạo Quân trong mười hai cung sao?”

Trên đỉnh núi, cô gái tóc trắng thất thần, lẩm bẩm nói, chên lệch như vậy, thật sự là quá khổng lồ!

Một Đạo Quân, có thể mạnh như vậy sao? Thật khủng bố!

...

Trên bầu trời.

Người trung niên tóc trắng, các chủ U Vũ Các, Thất Liên Đạo Quân và Chiến Không Đạo Quân đều khôi phục lại, ánh mắt nhìn Phong Vân đã tràn ngập kinh ngạc và kính sợ.

Nếu một kiếm của hắn rơi xuống, bọn họ chắc chắn phải chết, căn bản không thể ngăn cản được.

Đây là một kiếm đáng sợ nhất mà đời này bọn họ từng gặp, đơn giản đã vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

“Chỉ sợ trong mười hai cung, vị Phong Vân Đạo Quân này cũng thuộc nhóm cực kỳ yêu nghiệt kia.”

Người trung niên tóc trắng là Đạo Quân đỉnh phong, đương nhiên sẽ hiểu biết hơn những tu giả khác.

Hơn nữa, hắn ta đã gặp không ít Đạo Quân đến từ mười hai cung, mặc dù đám Đạo Quân kia rất mạnh, nhưng so sánh với vị Phong Vân trước mắt này, vẫn có chênh lệch rất lớn.

Đôi phương tùy ý ra một kiếm đã có thể trấn áp tất cả Đạo Quân ở đây, sức mạnh to lớn bậc này, đã không cách nào tưởng tượng được.

“Lui ra đi.”

Lúc này, Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng.

Người trung niên tóc trắng, các chủ U Vũ Các, Thất Liên Đạo Quân và Chiến Không Đạo Quân không dám phản đối, cả đám đều lui lại một bên.

Lập tức, trên bầu trời chỉ còn lại một mình Phong Vân.

Hắn khẽ ngoắc tay một cái, góc Hỗn Độn Thần Dược hùng hực như mặt trời kia đã bay về phía hắn.

Sau khi đến gần, mới nhìn rõ dáng vẻ cụ thể của Thần Dược.

Đó là một cái cây cao khoảng ba thước, sinh ra chín lá, mỗi chiếc lá có màu sắc không giống nhau, có đỏ, có lam, có trắng, có vàng...

Đạo vận tự sinh, huyền diệu vô tận.

Chương 1003: Yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Chương 1003: Yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Trên không trung Thiên Tuyệt, Phong Vân đưa tay thu gốc Hỗn Độn Thần Dược này vào không gian giới chỉ, sau đó, hẩn nhìn bốn vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong bên cạnh, một bước phóng ra, biến mất không còn tung tích.

Từ đầu đến cuối, vẻ mặt Phong Vân vẫn nước chảy mây trôi.

Nhìn Phong Vân đã đi ra, bốn vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong đều nặng nề thở ra một hơi, trong nháy mắt kia, bọn họ thật sự cảm nhận được tử vong.

Nếu một kiếm kia của Phong Vân rơi xuống, bọn họ sẽ thân tử đạo tiêu.

Điều này cũng khiến các chủ U Vũ Các vốn có lòng bành trướng hoài hợ, không nhịn được lâm bảm: “Đạo Quân của mười hai cung đều khủng bố như vậy sao? Chỉ là Đạo Quân của Kiếm Cung đứng cuối, cũng đáng sợ như thế, còn những cung khác ở Thiên Cung thì thế nào.”

So với ba vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong khác, thì vị các chủ U Vũ Các này còn trẻ hơn rất nhiều, nên không rõ ràng chuyện của mười hai cung.

Thất Liên Đạo Quân lắc đầu nói: “Không phải, vị Phong Vân Đạo Quân đến từ Kiếm Cung này, trong mười hai cung cũng là loại vô cùng yêu nghiệt, thậm chí còn là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, lúc ta ngao du tứ phương, đã từng giao thủ với một vị Đạo Quân trong Đạo Cung, đối phương còn lâu mới khùng bỏ được như vậy.”

“Đúng vậy, mặc dù trong mười hai cung, yêu nghiệt Đạo Quân rất nhiều, nhưng cũng phân cao thấp, giống ta và ngươi, đoán chừng cũng chỉ là loại làm chuyện lật vật mà thôi, bên trên có cấp tinh anh, cấp thiên kiêu, cấp yêu nghiệt, và cấp yêu nghiệt trong yêu nghiệt.”

Chiến Không Đạo Quân cũng mở miệng: “Mà cấp cuối cùng, yêu nghiệt trong yêu nghiệt này, cho dù trong mười hai cung, cũng rất ít, chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.”

“Không sai.”

Người trung niên tóc trắng nói tiếp: “Bởi vậy chúng ta có thể gặp được vị yêu nghiệt trong yêu nghiệt, Phong Vân Đạo Quân này, cũng là tỷ lệ cực thấp.”

Nói đến đây, hắn ta không khỏi cười khò một tiếng: “Cũng không biết vận khí của chúng ta tốt, hay là kém đây.”

“Haiz, giải tán đi, Hỗn Độn Thần Dược đã không còn, về tắm một cái rồi ngủ đi.”

Lúc này, bốn vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong đều rời đi.

Giữa bọn họ không có thâm thù đại hận quá lớn, trước đó vì Hỗn Độn Thần Dược mới khai chiến, bây giờ Thần Dược đã không còn, đương nhiên không có lý do động thủ nữa.

“Phụ thân.”

Bên này, sau khi người trung niên tóc trắng trở về, cô gái tóc trắng suất lĩnh đám Đạo Quân Bạch Thần Giáo đến nghênh đón.

“Về thôi, lần này ta đã nói trúng rồi, yêu nghiệt của mười hai cung đã đến, hơn nữa còn là loại yêu nghiệt mạnh nhất ra tay, căn bản không có cơ hội, haiz...”

Người trung niên tóc trắng khoát tay nói.

Cô gái tóc trắng không nói gì, chỉ nhìn phương hướng Phong Vân rời đi, nghĩ đến xuất thân, cảm thấy mình đã sai rồi.

“Nếu như lúc trước mình có thể đi cùng hắn, không biết chừng bây giờ đã khác.”

Đáng tiếc, trên đời không có nếu như.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân lấy được Hỗn Độn Thần Dược, chuẩn bị đến Kiếm Cung đưa tin.

Trên đường, hắn vừa đi vào, vừa nhìn hình chiếu trong tấm gương.

Bên trong là mấy vạn Đạo Quân tụ tập ở Thiên Tuyệt lúc trước, tất cả đã bị hắn hình chiếu.

Vì thế, Phong Vân mới đặc biệt trì hoãn mấy ngày đuổi đến, nếu không, dựa vào tốc độ của hắn, sớm đã đến rồi.

“Lần này tổng cộng thu hoạch được ba vạn hình chiếu cấp Đạo Quân, mặc dù kém xa Hư Chi Đảo, nhưng cũng là thu nhập không tồi.”

Đến bây giờ, Phong Vân đã thu thập khoảng ba mươi, bốn mươi vạn hình chiếu Đạo Quân rồi, kể cả cấp hạ phẩm.

Hắn thu thập nhiều hình chiếu cấp Đạo Quân, ngoại trừ có thể nhanh chóng tăng tu vi cảnh giới và thiên phú thuộc tính ra, đối với những thiên phú khác, như thể chất, linh hồn, thậm chí là đạo đạo, kiếm đạo cũng rất có lợi.

Dù sao, đám Đạo Quân có thiên phú dị bẩm, so với một chút yêu nghiệt cũng không tính cái gì, nhưng nếu so với những tu giả dưới cấp Đạo Quân, đương nhiên không phải tầm thường.

Cho nên, trong đám Đạo Quân cũng có không ít người có thiên phú và năng lực chất lượng, thể chất và linh hồn cũng vậy.

Quan trọng là, thời gian và không gian cũng có không ít, những thứ này tăng lên, không chỉ khiến hai thiên phú đặc thù này của hắn tăng lên, cũng có thể kéo theo đạo đạo và kiếm đạo tăng lên nữa, quả thực là chuyện nhất cử lưỡng tiện.

“Quay về Kiếm Cung, sau đó cố gắng quét hình chiếu, tranh thủ sớm ngày tu luyện chung cực đạo đạo và chung cực kiếm đạo đến viên mãn, còn có linh hồn truyền thừa, đúng rồi, truyền thừa của Thiên Cung khác cũng thử quét một lượt.” Trong lòng Phong Vân lẩm bẩm.

Hắn vừa nghĩ những chuyện này, vừa lên đường, cuối cùng, sau một thời gian ngắn, thành công đến nơi ở của mười hai cung.

...

Đứng trên bầu trời, Phong Vân đưa mắt nhìn về phương xa.

Chỉ thấy cuối chân trời, trên đỉnh mây, có mười hai cung điện khổng lồ lơ lửng ở đó, chính giữa là một trận pháp to lớn, vô cùng rườm rà, vượt ngoài tưởng tượng.

Rất hiển nhiên, mười hai tòa cung điện này chính là mười hai cung.

Nhìn qua thì những cung điện này ở chung một chỗ, nhưng trên thực tế, không gian giữa mười hai cung điện này chồng chất, cách xa nhau khoảng chừng trăm tỷ năm ánh sáng.

Không gian giữa trăm tỷ năm ánh sáng bị áp súc lại một chỗ, sức mạnh to lớn bực này, Phong Vân đoán rằng, hoặc là Đạo Tôn tự ra tay, hoặc là có đại năng không gian vô thượng ra tay, mới có thể làm được.

Mà hẳn, càng tin tưởng là Đạo Tôn ra tay hơn, dù sao cái Đạo Vực này là do Hư Pháp Đạo Tôn kiến tạo, mười hai cung cũng thế.

“Đến Kiếm Cung.”

Ánh mắt Phong Vân rơi xuống vị trí cuối cùng trong dãy cung điện, nơi đó để lộ phong mang sắc bén ngút trời, hiển nhiên là Kiếm Cung.

Xoát!

Phong Vân hóa thành một đạo lưu quang, phi tốc tiếp cận Kiếm Cung.

Lúc hẳn tiếp cận, kiếm bài trên người lập tức phản ứng, tỏa ra hào quang rực rỡ, soi sáng muôn phương.

Mà trong Kiếm Cung, trên kiếm bài của đám cao tầng cũng bắn ra quang mang, lập tức kinh động bọn họ.

Huu huu huu...

Một giây sau, bốn năm thân ảnh từ Kiếm Cung xông ra, xuyên vân phá vụ, nhanh chóng đến gần Phong Vân.

Dẫn đầu chính là lão nhân đại diện cung chủ Kiếm Cung, phía sau là Kiếm Quân mặc tử y, Kiếm Quân mặc bạch y và Kiếm Quân mặc lam y, Kiếm Quân mặc xích y mà hắn đã gặp lần đầu tiên.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Phong vân, cùng chấp tay hành lễ, trong miệng cung kính nói: “Bái kiến cung chủ!”

“Không cần như vậy, cảnh giới của ta còn thấp hơn các ngươi, quả thật không dám nhận một tiếng cung chủ này.” Phong Vân khoát tay nói.

“Không, lão cung chủ từng nói, chỉ cần thông qua Kiếm đạo chí cao mà ông ấy lưu lại, tìm hiểu ra chung cực kiếm đạo, thì chính là cung chủ tương lai của Kiếm Cung!”

Lão nhân đại diện cung chủ kiên định nói.

Chương 1004: Các người là thềm mặt cung chủ đại nhân !

Chương 1004: Các người là thềm mặt cung chủ đại nhân !

"Không sai, di huấn của lão cung chủ không thể tuân."

Bên cạnh Kiếm Quân áo tím cũng mở miệng, "Vớ lại, cung chủ ngài đã lĩnh ngộ ra chung cục Kiếm Đạo, mặc dù trên phương diện cảnh giới ngài hơi kém hơn chúng ta, nhưng về phương diện chiến lược, so với chúng ta lại mạnh hơn, dù sao, ngài cũng là người đã đánh bại Bá Lan Đạo Quân, thay thế hẳn trở thành đệ nhất Đạo Quân của Hư Pháp Đạo Vực chúng ta!"

"Đúng vậy, luận chiến lược, ngài bây giờ ở trong Kiếm Cung này hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất, chức vị cung chủ này không phải do ngài làm, vậy làm gì còn ai xứng đáng nữa chứ?"

"Không sai, cung chủ ngài đã tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo, một khi thôi động, trong nháy mắt có thể áp chế tất cả các Kiếm tu chưa tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo còn lại, chúng ta dù cùng nhau liên thủ lại, sợ rằng cũng không phải là đối thủ của ngài!"

Mấy vị Kiếm Quân khác cũng đều phụ họa nói.

Chung cục Kiếm Đạo, có thể xưng là chí tôn trong Kiếm Đạo, thuộc về cấp độ chí cao vô thượng.

Hai vị Kiếm tu, một người tìm hiểu ra chung cực Kiếm Đạo, một người khác thì không, cho dù có cảnh giới giống nhau, chiến lực cũng sẽ bị hoàn toàn áp chế, không tìm hiểu ra chung cực Kiếm Đạo, một thân thực lực chỉ có thể phát huy ra một hai thành!

Đây chính là sự áp chế tuyệt đối về cấp độ Kiếm Đạo!

Bởi vậy, đối với toàn bộ Kiếm Cung mà nói, Phong Vân chính là loại Kiếm tu chí cao vô thượng kia, khiến Kiếm Quân phảng phất nhìn thấy bóng dáng của Kiếm Lan lão tổ năm xưa!

"Được rồi."

Đối mặt với lời nói như thế, Phong Vân cũng không biết nên nói gì, chỉ có thể đồng ý.

Dù sao hắn cũng đã thành thói quen, những năm qua đều liên tục ngồi ở vị trí cao, đã sớm không còn cảm thấy kinh ngạc.

Hơn nữa nhậm chức cung chủ này, còn có thể hưởng thụ không ít đãi ngộ vô cùng tốt, suy nghĩ kỹ một chút, kỳ thật cũng không lỗ, ngược lại còn kiếm lời lớn!

Đại diện cung chủ thấy Phong Vân đã đáp ứng, rốt cục cũng yên tâm.

Rốt cục cũng mời được vị đại lão cấp tồn tại này đến đây.

Nhưng lập tức, đại diện cung chủ lão nhân lại nghĩ tới chuyện Phong Vân tìm hiểu ra chung cực Đạo Đạo, không khỏi mở miệng nói: "Cung chủ, đã vào Kiếm Cung, không nên lĩnh hội chung cực Đạo Đạo nữa, chí ít trước khi ngài hợp Đạo đạt tới Vĩnh Hằng Thiên Quân, thì không nên lĩnh hội."

"Nếu không, ngài hợp Đạo sẽ càng thêm khó khăn, đến lúc đó, tỷ lệ thất bại khẳng định cao tới 80% trở lên."

Dù sao Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo, từ xưa đến nay hợp Đạo đều gian nan đến cùng cực, lại thêm là chung cực chi đạo, độ khó sẽ tăng lên rất nhiều rất nhiều.

Đại diện cung chủ lão nhân sợ Phong Vân hợp hai loại chung cực đạo là chung cực Kiếm Đạo và chung cực Đạo Đạo thất bại, đến lúc đó thân tử đạo tiêu thì hỏng bét!

Cho nên, hấn đề nghị Phong Vân tạm thời chỉ tu luyện chung cực Kiếm Đạo, những loại khác đều tạm thời dừng lại, chỉ chuyên tinh thông một thứ.

"Yên tâm, ta tự có chừng mực."

Phong Vân gật gù đầu, biểu thị tự mình đã biết.

Đại diện cung chủ lão nhân thấy hấn trả lời như vậy, trong lòng biết, đoán chừng hấn căn bản không nghe lọt tai.

Hấn chỉ có thể thầm than thở trong lòng, kỳ thật đã sớm ngờ tới Phong Vân sẽ trả lời như vậy.

Siêu cấp yêu nghiệt kinh tài tuyệt đỉnh như Phong Vân vậy, đều có ý nghĩ cùng mục tiêu của mình, đồng thời kiên định không thay đổi, tâm vững như bàn thạch, không phải chỉ mấy câu nói của người khác là có thể khuyên được.

"Đến lúc đó nếu thực sự không được, chỉ có thể mời Đạo Tôn đại nhân cưỡng ép can thiệp. . ."

Lão nhân trong lòng tự nói, mặc dù làm như vậy sẽ mất thân phận, nhưng thật vất vả Kiếm Cung mới sinh ra một ngôi sao hi vọng như Phong Vân, sao có thể trở mắt nhìn hi vọng này bị chôn vùi một cách đáng tiếc như vậy chứ!

Kiếm Cung đã đợi quá lâu, rốt cuộc cũng đợi được Phong Vân, tuyệt đối không cho phép thất bại.

Thu lại những ý niệm này, lập tức, lão nhân liền dẫn Phong Vân đi về phía Kiếm Cung.

Đám người bọn họ đầu tiên đi đến một con đường rộng chừng ức vạn trượng, con đường này thẳng tắp, nối thẳng tới phía trước.

Nơi cuối cùng, là một cánh cửa to lớn, trên đó viết hai chữ lớn rất dễ thấy—— Kiếm Cung!

Hai chữ Kiếm Cung này, Phong Vân chỉ nhìn một chút, chung cực Kiếm Đạo trong cơ thể liền xuất hiện phản ứng, phảng phất như đồng tông đồng nguyên, vậy mà tự chủ kích phát, tràn ra khỏi cơ thể.

Keng ——! !

Một tiếng kiếm ngân vang vọng cửu tiêu, cùng lúc đó, có kiếm quang bùng bùng phấn chấn, sau đó bay thẳng tới không trung, cho dù là chồng chất không gian cũng không cách nào trở ngại nó!

Trong nháy mắt, toàn bộ Kiếm tu trong Kiếm Cung, cũng cảm giác Kiếm Đạo trong cơ thể mình bị hung hăng áp chế, ần ần truyền ra ý muốn thần phục.

Dù cho là lão nhân cùng mấy vị Kiếm Quân kia cũng thế, bọn họ cảm nhận được Kiếm Đạo trong cơ thể mình hưng phấn gào thét, hết như bình

dân gặp được Hoàng Đế vậy, chênh lệch to lớn, không thể so sánh.

Lão nhân cùng Kiếm Quân áo tím, Kiếm Quân áo trắng từng gặp qua chung cực Kiếm Đạo của Phong Vân, cho nên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Mà đôi thành hai vị Kiếm Quân bên ngoài lại chưa từng gặp qua, bởi vậy đều cảm thấy cực kỳ chấn động.

"Đây chính là, chung cực Kiếm Đạo sao? Từ khi lão cung chủ rời đi, đã qua rất nhiều rất nhiều kỷ nguyên, không nghĩ tới rốt cục lại một lần nữa trông thấy chung cực Kiếm Đạo!"

"Chung cực Kiếm Đạo! Đây chính là chung cực Kiếm Đạo! Thật sự là lực lượng làm cho người kính sợ!"

Trừ bọn họ bên ngoài, các Kiếm tu khác cũng đều ngoảnh mặt nhìn về hướng bên này, nhận ra kiếm quang này là chung cực Kiếm Đạo. . .

"Đó là, chung cực Kiếm Đạo! Đương nhiên là Vân Thiên cung chủ đến!"

"Đi! Chúng ta đi bái kiến Vân Thiên cung chủ!"

"Ta đến!"

"Ta cũng đến!"

". . ."

Thế là, Phong Vân vừa mới bước vào Kiếm Cung, trước mắt liền xuất hiện một nhóm lớn Kiếm tu, từ Chúa Tể đến Chí Tôn đều có, từng người đều vác Thần Kiếm, cùng nhau đứng ở nơi đó.

Vừa nhìn thấy Phong Vân, giống như lão nhân bọn họ trước đó vậy, trực tiếp chấp tay cung kính nói: "Bái kiến cung chủ đại nhân!"

Tiếng như biển động, rung động chín tầng trời.

Phong Vân khẽ vươn tay, "Không cần khách khí, đều đứng lên đi."

Trước mắt lít nha lít nhít một nhóm Kiếm tu lập tức đều ngẩng đầu lên, từng người hiếu kỳ lại kính sợ nhìn qua Phong Vân đứng ở nơi đó.

Một số nữ đệ tử nhin không được thấp giọng nghị luận: "Cung chủ đại nhân thật trẻ tuổi."

"Đúng vậy, dáng dấp cũng rất đẹp trai, hoàn toàn đúng khẩu vị của ta!"

"Ta cũng cho rằng như vậy."

"Tán thành!"

"Liên si, các ngươi chỉ biết thèm muốn nhan sắc của cung chủ đại nhân, mắt hết liên si!"

Mà đám nam đệ tử, thì hoàn toàn là một cảnh tượng khác.

"Nghe nói cung chủ ở Hư Chi Đảo dùng lực lượng của một mình quét ngang tất cả các Đạo Quân, còn đánh bại cả người mạnh nhất là Bá Lan Đạo Quân!"

"Không chỉ có vậy, ta còn nghe nói, cung chủ đại nhân không phải dùng chung cực Kiếm Đạo đánh bại Bá Lan Đạo Quân, mà là dùng chung cực Đạo Đạo!"

"Quá đáng sợ, cung chủ đại nhân không chỉ lĩnh hội ra chung cực Kiếm Đạo, còn tìm hiểu ra chung cực Đạo Đạo, đây là thiên phú kinh khủng đến

mức nào chứ!"

Những đệ tử này đều ngâm truyền âm, vô cùng náo nhiệt.

Phong Vân tự nhiên có thể nghe được, nhưng hắn cũng không nói gì, dù sao cũng không phải lần đầu tiên, đã sớm nhìn quen rồi.

"Được rồi, tất cả các người đều đi xuống đi, chúng ta còn muốn mang cung chủ đi tham quan Kiếm Cung, đều giải tán đi."

Lão nhân lúc này mới mở miệng nói.

Một giây sau, một đám Kiếm tu hành lễ chào Phong Vân, sau đó, liền tự mình tản ra.

Chương 1005: Tứ đại Thánh Địa!

Chương 1005: Tứ đại Thánh Địa!

"Cung chủ, đi dạo lâu như vậy, một số kiến trúc công trình cơ bản của Kiếm Cung chúng ta chắc hẳn ngài cũng rõ ràng cả rồi."

Tại một góc Kiếm Cung, lão nhân cùng một số vị Kiếm Quân giới thiệu tình huống của Kiếm Cung cho Phong Vân nghe, chi tiết mọi điều, đều nhắc tới.

"Kế tiếp, ta sẽ giới thiệu cho ngài về tứ đại Thánh Địa trong Kiếm Cung chúng ta."

Nói rồi, một nhóm Kiếm Quân mang theo Phong Vân bay đến trên đỉnh Kiếm Cung.

Lão nhân chỉ về phía đông, nơi đó có một tòa cổ lâu to lớn, cao chùng ức vạn trượng, bên trong cổ lâu, có thể nhìn thấy có vô số đốm sáng đang chầm nổi.

Bên trong mỗi một đốm sáng, đều là một quyển quyển ngọc giản.

"Chỗ thứ nhất là đây, chính là Tàng Kiếm Các, tên như ý nghĩa, trong đó tất cả đều là các loại kiếm kỹ, chừng mấy ngàn vạn quyển, từ cấp thấp nhất là Chúa Tể cấp kiếm kỹ, đến cao cấp nhất là Vĩnh Hằng cấp kiếm kỹ, bên trong tất cả đều có."

Ồ?

Phong Vân nghe được câu nói sau cùng, ánh mắt sáng lên, "Vĩnh Hằng cấp kiếm kỹ?"

"Đúng vậy, nhưng bên trong chỉ có một môn, chính là kiếm kỹ do lão cung chủ lưu lại, tên là 《 Thái Hạo Thuần Sát Kiếm 》, chỉ có các đời cung chủ tìm hiểu ra chung cực Kiếm Đạo mới có thể tu tập."

Thái Hạo Thuần Sát Kiếm sao.

Phong Vân tâm thần khẽ động, xem ra môn kiếm kỹ này là chuẩn bị cho Vĩnh Hằng Kiếm Quân, hẳn hiện tại, hiển nhiên không có đạt tới tư cách đệ tu hành.

Sau đó, lão nhân lại chỉ về hướng nam, chỉ thấy nơi đó là một vùng sơn lâm, trong núi rừng, ẩn ẩn có một cái sơn cốc, kiếm khí trùng thiên, cuộn cuộn vô cùng.

"Nơi đó là Thánh Địa thứ hai của Kiếm Cung chúng ta, Kiếm Bình Cốc. Bên trong tất cả đều là các loại Kiếm Bình với đủ các cấp bậc, vô luận là Chúa Tể cấp Kiếm Bình, hay là Đạo Khí, bên trong cái gì cần có đều có."

Ngay cả Đạo Khí cấp Kiếm Bình đều có!

Phong Vân thừa nhận chính mình rung động rồi, hơn nữa còn là rung động mạnh, đặc biệt rung động, không hồ là Kiếm Cung, Đạo Khí cấp Kiếm Bình đều có!

Tiếp theo, lão nhân dời ánh mắt, chỉ về hướng tây, chỉ thấy nơi đó có một tòa kiến trúc phẳng phát như do mây mù rền đúc mà thành.

Kiến trúc kỳ dị này tổng cộng có mười tầng, tầng thứ nhất là do vô số mây mù trắng ngưng tụ mà thành, tầng thứ hai do mây mù màu xanh ngưng tụ lại, tầng thứ ba thì là do mây mù màu đỏ ngưng tụ. . .

Cứ thế mà suy ra, mỗi một tầng đều là do một loại mây mù với màu sắc khác nhau ngưng tụ ra, tổng cộng có mười loại màu sắc, hình thành kiến trúc mây mù vô cùng to lớn.

"Cung chủ, đây là Thánh Địa thứ ba, tên là Kiếm Chi Bí Cảnh, bên trong cất giấu đại lượng đan dược, kỳ vật các loại, hơn nữa còn có đại lượng khôi lỗi Kiếm tu, thi triển đủ loại kiếm thuật, các đệ tử Kiếm Cung chúng ta có thể thường xuyên cùng họ luận bàn, không cần phải lo lắng vấn đề thương vong. . ."

"Kiếm Chi Bí Cảnh, không tệ." Phong Vân nghe vậy, gật gật đầu.

Dù sao, Kiếm tu, cần có nhất chính là chiến đấu, chỉ có không ngừng chiến đấu, mới có thể phi tốc mạnh lên.

Đương nhiên, vị thiên tài hack nào đó thì không cần phiền toái như vậy.

Cuối cùng, lão nhân chỉ về phía bắc, nhìn Phong Vân nói: "Cung chủ, nơi đó chính là Thánh Địa thứ tư của Kiếm Cung chúng ta, tên là Kiếm Lâm, bên trong tất cả đều là truyền thừa mà mỗi một vị Kiếm Đạo cường giả của Kiếm Cung chúng ta lưu lại, bất cứ Kiếm tu nào đều có thể tiến vào bên trong, chỉ cần có điều kiện phù hợp, đều có thể thu hoạch được truyền thừa!"

Phong Vân nhìn ra xa, có thể rõ ràng trông thấy, bên trong Kiếm Lâm, đang có từng chuỗi Kiếm Binh lớn nhỏ không đều, hình thái không đồng nhất dựng thẳng.

Mà ở bên cạnh những Kiếm Binh này, lại có không ít Kiếm tu đang ngồi xếp bằng, có người đắm chiêu minh tu, có người hết khóc lại cười, thất thố vô cùng.

Hiển nhiên, đây đều là các Kiếm tu muốn đạt được truyền thừa nhưng không được nhập môn.

"Hay đấy."

Phong Vân nhẹ nhàng lộ ra một ngón tay, đầu ngón tay có phong mang lay động.

Mà khi phong mang tán ra, bao trùm Kiếm Lâm, chỉ thấy vô số Kiếm Binh bên trong lại lập tức cùng nhau rung lên rít gào, truyền ra cảm giác vô cùng khát vọng, phảng phất như sau một khắc nữa sẽ phá địa mà lên, bay về phía Phong Vân bên này.

Thấy thế, Phong Vân lập tức làm tán đi phong mang trên đầu ngón tay, hấn hải lòng gật gật đầu, "Không tệ, đều là các loại Kiếm Đạo truyền thừa rất tốt."

Lão nhân cùng đám Kiếm Quân áo tím nhìn mà lú lủi, không hổ là chung cực Kiếm Đạo, chỉ vừa tế ra, tất cả các loại Kiếm Đạo đều thần phục, cam nguyện phụ thuộc.

"Cung chủ, không biết tứ đại Thánh Địa này, ngài muốn tới tham quan nơi nào?" Lão nhân dò hỏi.

"Đi Kiếm Binh Cốc đi, ta muốn nhìn Kiếm Binh." Phong Vân không chút do dự nói.

Tứ đại Thánh Địa, đối với Phong Vân mà nói, cũng chỉ có Kiếm Binh Cốc đối với hắn là hữu dụng, mọi thứ khác, hoặc là lúc này không đủ tư cách, hoặc là không có quá nhiều trợ giúp đối với hắn.

"Được, chúng ta đi thôi."

Lúc này, Phong Vân dẫn theo một đoàn người hóa thành lưu quang, bay về phía Kiếm Bình Cốc.

Không bao lâu sau, bọn họ đã đến nơi.

Đứng ngay trước Kiếm Bình Cốc, Phong Vân nhìn đến đâu, chỉ thấy trước mắt là một vùng Thần Trì to lớn, sương mù mờ mịt, lượn lờ như khói.

Mà bên trong Thần Trì, có thể trông thấy, là một vùng Thần Kiếm lít nha lít nhít, tản ra kiếm khí vô biên đáng sợ, mỗi một chuỗi thần kiếm cầm ra ngoài vũ trụ thế giới đều là bảo kiếm tuyệt thế, tranh đến đầu rơi máu chảy.

Yếu nhất, cũng là Chúa Tể cấp Kiếm Bình.

Mà mạnh nhất trong đó, Phong Vân cảm giác được chín chuỗi, chín chuỗi này, hiển nhiên đều là Đạo Khí cấp Kiếm Bình!

Tiếc là không có Vĩnh Hằng cấp Kiếm Bình.

Ồ?

Đúng lúc này, ánh mắt Phong Vân bỗng nhiên rơi vào chỗ sâu trong Kiếm Cốc, ở bên trong, có một tế đàn, mà bên trên tế đàn, có để sẵn một thanh trường kiếm nhìn cóc vẻ mục nát cổ xưa.

Kiếm này thật sự là quá mức mục nát, phía trên vậy mà đều đã loang lổ rỉ sắt, xem ra không có gì khác với loại kiếm sắt sắp mục nát tầm thường của thế tục vậy.

Có điều linh hồn lực của Phong Vân quá cao, có thể lờ mờ cảm giác được, phía trên thanh kiếm cũ mục nát kia, tản ra kiếm áp phi thường đáng sợ, dù cho trong Kiếm Trì này có kiếm áp của ngàn vạn thanh Thần Kiếm tụ lại, đều kém xa tít tắp một thanh kiếm rỉ này!

Mà thanh kiếm rỉ này, cũng là thanh kiếm duy nhất không nằm trong Kiếm Trì của toàn bộ Kiếm Binh Cốc.

"Kiếm này. . ."

Phong Vân nhin không được mở miệng.

"Bẩm cung chủ, kiếm này nghe nói là do Kiếm Cung cung chủ đòi thứ nhất đạt được ở bên ngoài, về sau, sau khi hấn ngã xuống, chuôi kiếm này đã không còn có bất cứ tu giả nào có thể thôi động, thế là, chuôi kiếm cũ này vẫn để đó, ở lại trong Kiếm Binh Cốc chúng ta."

Lão nhân nói: "Mãi cho đến khi lão cung chủ đòi trước, từng đi tới nơi này, thôi động chuôi kiếm cũ này trong vài giây ngắn ngủi, nhưng cuối cùng lão cung chủ lại một mặt tiếc nuối rời đi, giống như đã thất bại."

Hả?

Phong Vân nghe xong, ánh mắt sáng bóng, trong lòng nổi lên hứng thú.

Thế là, hấn vượt qua Kiếm Trì, đi thẳng tới tế đàn, muốn đụng vào chuôi kiếm này.

"Àm âm ——! !"

Nhưng một giây sau, Phong Vân bỗng nhiên cảm nhận được kiếm áp vô cùng khủng bố bành trướng ra, một cỗ Kiếm Đạo ý vị chưa hề cảm thụ qua mạnh mẽ bắn ra.

Phong cách cổ xưa, cuộn cuộn, mênh mêng, xa xăm!

Đối mặt với nó, phảng phất như không phải đang đối mặt với một thanh kiếm, mà là một tồn tại khủng bố có tạo nghệ Kiếm Đạo kinh thế!

Chương 1006: Pháp Bảo chi linh!

Chương 1006: Pháp Bảo chi linh!

Trên tế đàn, Phong Vân đối mặt với chuỗi kiếm cổ lão này, giống như là đang quan sát một vị Kiếm tu vĩ đại.

Mà khi hắn muốn tiến một bước, phía trên thanh kiếm cũ lại tản mát ra uy áp càng không lồ, ngăn cản Phong Vân tới gần.

Nhưng mà thể chất cùng linh hồn lực lượng của Phong Vân cường đại cỡ nào, những uy áp khủng bố kia rơi vào trên người hắn, căn bản là không thể tạo thành chút tổn thương nào cả, thậm chí, thậm chí trên thân Phong Vân còn truyền ra âm thanh leng keng do kim loại va chạm nữa, nhưng vẫn không thể ngăn cản bước chân của hắn được.

Một lát sau, Phong Vân cưỡng ép đi đến chính giữa tế đàn, đi vào trước mặt chuỗi kiếm cổ lão này.

"Vậy mà cưỡng ép đi vào được!"

"Không hổ là cung chủ đại nhân!"

Nơi xa, lão nhân cùng mấy vị Kiếm Quân thấy cảnh này, thần sắc kinh sợ, bọn họ mặc dù cũng có thể tới gần được, nhưng tuyệt đối không phải là trạng thái vô hại như vậy, với lại cũng không có khả năng dễ dàng giống như Phong Vân được.

...

Bên trên tế đàn.

"Ta không để cho ngươi tới gần, ngươi lại còn không biết tiến thoái, cưỡng ép tới gần!"

Ngay lúc này, một giọng nữ lãnh đạm bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Phong Vân, mang theo một loại cảm giác phong mang vô biên.

"Pháp Bảo chi linh?"

Phong Vân nghe vậy, thần sắc chấn động, thanh kiếm cũ này lại có Pháp Bảo chi linh sao, đây lại là Kiếm Bình cấp độ Vĩnh Hằng cấp trở lên!

Pháp Bảo chi linh, là linh hồn hạch tâm của một kiện chí bảo, chỉ có Vĩnh Hằng cấp cùng chí bảo cấp độ phía trên mới có thể sinh ra được.

Mà một khi sinh ra, liền đại biểu cho món chí bảo này có tiềm năng tiến hóa vô hạn, đã có thể 'Sống', có thể tu luyện như con người, không ngừng tiến giai!

Cho nên, mỗi một kiện chí bảo có được Pháp Bảo chi linh, đó đều là đồ vật tuyệt đối trân quý.

Nghĩ đến đây, Phong Vân hít sâu một hơi nói: "Pháp Bảo chi linh, ngươi đợi ở Thần Bình Cốc này vô tận tuế nguyệt, không cảm thấy nhàm chán sao? Không bằng theo ta cùng nhau xông xáo, thế nào?"

"Ngươi chính là cung chủ tân nhậm của Kiếm Cung sao."

Pháp Bảo chi linh đạm mạc nói: "Tuổi còn nhỏ, thế mà đã lĩnh ngộ ra Kiếm Đạo chung cực, cũng không tệ, không, chờ một chút, ngươi còn lĩnh ngộ ra cả Đạo Đạo chung cực, còn có mười hệ thuộc tính viên mãn nữa sao!?"

Thanh âm bắt đầu từ lạnh nhạt, biến thành chấn kinh hiện tại.

Một giây sau, ở trước mặt Phong Vân, phía trên chuỗi kiếm này, hiển lộ ra một vị nữ tử toàn thân bao phủ ở trong quang mang, đôi mắt của nàng không ngừng nhìn ở trên thân của Phong Vân, nhìn càng lâu, chấn kinh trên mặt càng nồng đậm.

"Tiểu gia hỏa, người thân kiêm nhiều đạo như vậy, cũng đều là đại đạo cực kỳ mạnh mẽ, chẳng lẽ không có ai nói cho người biết, như vậy mà Hợp Đạo là hẳn phải chết không nghi ngờ sao?"

Mặc dù lấy kinh lịch của Pháp Bảo chi linh sống nhiều năm như vậy, cũng chưa từng gặp Đạo Quân nào đáng sợ như Phong Vân cả, vậy mà lĩnh ngộ được hai cái chung cực chi đạo, còn có mười hệ thuộc tính viên mãn nữa.

Cái này nếu là Hợp Đạo, đơn giản là cùng với tự sát không có gì khác nhau!

"Đạo của ta, ta tự có chừng mực, vẫn là trở lại đề tài vừa rồi đi, thế nào, có hứng thú cùng ta đi ra xông xáo hay không? Bây giờ thế giới đã rất khác trước kia rồi."

Phong Vân tiếp tục mê hoặc nói.

"Hừ, lịch đại cung chủ Kiếm Cung đều tới tìm ta, nhưng ta đều chướng mắt, Kiếm Lan lão tổ đời trước kia có một chút bản lĩnh, đáng tiếc cũng không đủ tư cách, cho dù là cung chủ đời thứ nhất của Kiếm Cung các người, cũng chỉ có tư cách sử dụng được bộ phận của ta mà thôi."

"Còn về phần người, vẫn là rời đi thôi, ta không có khả năng đi theo một Đạo Quân được."

Pháp Bảo chi linh lạnh lùng nói.

"Yêu cầu cao như vậy sao?" Phong Vân cau mày nói.

"Đừng nói là Đạo Quân, coi như là Vĩnh Hằng Thiên Quân bình thường ta cũng nhìn không được. Chí ít cũng là loại yêu nghiệt Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp kia, người là một Đạo Quân nho nhỏ, ta nhìn người lĩnh ngộ nhiều đạo như vậy, nên mới hiện thân ở trước mặt người."

Phong Vân nghe vậy lắc đầu, "Kiếm tu Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp, ta nhìn ở toàn bộ Hỗn Độn Thế Giới đã ít càng thêm ít, người muốn tìm chủ nhân mới, sợ là rất khó khăn."

"Hừ, người không có thực lực, căn bản là không có cách phát huy ra toàn bộ lực lượng của ta, coi như để người cầm kiếm đi nữa, cũng sẽ bị Vĩnh Hằng Thiên Quân cường đại đánh bại dễ dàng, trong tay người cũng chỉ là lãng phí."

Pháp Bảo chi linh căn bản không chút động tâm nào.

Bất quá nàng cũng không phải là tuyệt đối cự tuyệt, "Chờ người Hợp Đạo thành công, ta sẽ đáp ứng đi theo người."

Đến lúc đó, chiến lực của Phong Vân tất nhiên sẽ đáng sợ vô cùng, dù sao lúc ở Đạo Quân đã yêu nghiệt như thế này, nếu như Hợp Đạo thành công, mà không vẫn lạc, tất nhiên ở trong Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng là một dạng tồn tại vô địch!

Phong Vân nghe vậy yên lặng.

Hợp Đạo thành công?

Không nói là Hợp Đạo có độ khó rất cao, chính mình bây giờ nếu thật có thể Hợp Đạo thành công, hẳn cũng không cách nào tưởng tượng được chiến lực của mình có thể đạt tới cấp độ cỡ nào.

Chỉ sợ đến lúc đó, chuỗi kiếm Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp này với hắn mà nói đã là có cũng được mà không có cũng không sao rồi.

"Thật không theo ta đi ra ngoài sao?" Phong Vân lại một lần nữa hỏi.

"Người chỉ là Đạo Quân mà thôi."

Pháp Bảo chi linh không có chút ý tứ đồng ý nào cả.

Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu, xem ra cùng bảo vật này vô duyên, lúc này không chút do dự quay người đi xuống tế đàn.

Pháp Bảo chi linh nhìn bóng lưng Phong Vân rời đi, trong mắt lóe lên một vòng quang mang kỳ lạ.

Nói thực ra, một tên Đạo Quân mạnh như vậy, xác thực để cho nàng rất động tâm, ít nhất nàng chưa từng thấy qua Đạo Quân nào mạnh như vậy, lại là một Kiếm Quân có thiên phú Kiếm Đạo trác tuyệt như thế!

Nhưng nàng cuối cùng lại cự tuyệt, một tên Đạo Quân dù mạnh hơn đi nữa, đó cũng chỉ là Đạo Quân, nếu như Hợp Đạo thất bại, cuối cùng sẽ vẫn lạc, đến lúc đó, nàng lại biến thành vô chủ chi binh rồi.

Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, kết quả là vẫn như cũ là công dã tràng, còn không bằng cự tuyệt ngay từ đầu.

...

Bên này.

Phong Vân rời khỏi tế đàn, đi vào bờ Kiếm Trì.

Lão nhân cùng mấy vị Kiếm Quân lập tức tới chào đón, quan tâm nói: "Cung chủ, thế nào rồi?"

Phong Vân lắc đầu, nói khẽ: " Pháp Bảo chi linh bên trong ghét bỏ ta vền vẹn chỉ là một tên Đạo Quân, không muốn theo ta."

Lão nhân cùng mấy tên Kiếm Quân an ủi: "Cung chủ không cần chú ý, lúc trước lão cung chủ cũng không được thanh kiếm này tán thành, rất bình thường thôi."

"Không sao, chuyện nhỏ mà thôi."

Phong Vân khoát khoát tay, sau đó hắn lấy ra Hắc Diệu Kiếm của mình, đưa cho lão nhân, "Không biết thanh kiếm này của ta có tiềm năng tiến giai Kiếm Binh Đạo Khí cấp không?"

Lão nhân vội vàng cung kính tiếp nhận, cẩn thận xem xét một lần.

Một lát sau, hắn gật đầu nói: "Kiếm này của cung chủ chính là lấy Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai rèn đúc mà thành, chỉ bất quá là sử dụng Thạch Mẫu Thai quá ít, cho nên cuối cùng chỉ là bán thành phẩm mà thôi, trở thành Chuẩn Đạo Khí, nếu như thêm vào đủ Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai, lại lấy Kiếm Đạo chung cực đi tầm bổ, trong vòng trăm năm nhất định có thể tiến giai."

A?

Ánh mắt Phong Vân sáng lên, xem ra lúc trước tồn tại cao lớn ở Cương Linh Đại Thiên Thế Giới kia quả nhiên không có lừa hắn, Hắc Diệu Kiếm này, thật sự là có tiềm năng tiến giai Đạo Khí.

"Bên trong Kiếm Cung có Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai này không?"
Phong Vân dò hỏi.

"Có, cung chủ, ta đi lấy cho ngài." Nói chuyện là tử y Kiếm Quân, hẳn hướng Phong Vân ôm quyền sau đó liền xoay người đi về phía Kiếm Bình Cốc.

Sau đó, một đoàn người Phong Vân cũng rời khỏi nơi này. _

Chương 1007: Kiếm Binh tiến giai!

Chương 1007: Kiếm Binh tiến giai!

Bên trong chủ điện Kiếm Cung, công trình hoàn mỹ, ngộ đạo thất, phòng tu luyện, diễn luyện thất, luyện khí thất đều có cả.

Lúc này, Phong Vân đang ở bên trong một gian phòng luyện khí.

Chỉ thấy bên trong phòng luyện khí này, có một tòa Hỏa Sơn vô cùng to lớn, mỗi một miệng núi lửa, đều dâng lên hỏa diễm nóng bỏng mà khủng bố.

Màu sắc Hỏa diễm cũng không hề giống nhau, có màu xanh đậm, có màu đỏ tía, có màu trắng, thậm chí còn có màu đen nữa. . .

Chỉ cần là màu sắc hỏa diễm Phong Vân có thể tưởng tượng được, tất cả đều có ở nơi này, với lại nhiệt độ cũng không giống nhau, có loại hỏa diễm có nhiệt độ cơ bản nhất kia, cũng có loại hỏa diễm có nhiệt độ khủng bố vô biên kia.

Liếc nhìn lại, nơi này vốn cũng không phải là luyện khí thất, nói là thế giới hỏa diễm cũng không quá đáng chút nào.

"Chắc chắc, cung chủ đại điện quả nhiên là đại khí, chỉ là một cái luyện khí thất, đã có thể so với quy mô Đại Thiên Thế Giới rồi."

Phong Vân nhin không được lú lười, đây cũng quá to lớn rồi!

Nên nói không hổ là thế lực lớn ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn!

Mà Phong Vân, đã trở thành cao tầng của thế lực lớn này, chủ của một cung.

Cao vị bực này, cho dù là Kim Dương Dao Hoàng lúc trước, cũng phải ngưỡng vọng!

Phải biết, Kim Dương Dao Hoàng lúc trước thế nhưng là ở chỗ sâu trong vô tận hỗn độn phần đầu hồi lâu, mới dốc sức làm ra thành tựu như thế, nhưng mà Phong Vân, vừa vào chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, đã trở thành cao tầng thế lực lớn rồi.

Có đôi khi không thể không nói, nhân sinh huyền bí, có nhiều thay đổi bất ngờ khó mà phỏng đoán được.

Những ý niệm này lướt qua, Phong Vân lập tức chuẩn bị bắt đầu luyện khí, cũng chính là đem Hắc Diệu Kiếm của mình tiến giai.

"May mà ta trước đó đã tuôn ra kinh nghiệm luyện khí của Mang Nhai, đủ để cho ta đem Hắc Diệu Kiếm này tiến giai. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Mang Nhai thân là đại luyện khí sư, ngâm mình ở con đường luyện khí nhiều năm như vậy, kinh nghiệm bản thân tuyệt đối là đủ, chỉ khổ là không có tài liệu, cho nên mới không có cách nào luyện chế ra Đạo Khí mà thôi.

Bây giờ, Phong Vân dung hợp kinh nghiệm luyện khí của Mang Nhai, cho nên hẳn cũng có thể tính là luyện khí sư.

Muốn đem Hắc Diệu Kiếm từ bán thành phẩm luyện chế thành Đạo Khí, căn bản là không có vấn đề gì.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền một bước đi ra, đi vào bên trong một ngọn núi lửa tận cùng nhất.

Núi lửa này có màu tím, ngút trời như trụ, cách thật xa đã có thể cảm thụ nhiệt độ khủng bố của nó.

Bất quá thể chất Phong Vân mạnh mẽ, đừng nói là đứng ở trước mặt, ngay cả tắm rửa ở trong hỏa diễm cũng lông tóc không tổn hao gì.

Thật xin lỗi, thân thể mạnh chính là như vậy, muốn làm sao thì làm!

Lập tức, Phong Vân lấy ra Hắc Diệu Kiếm, cùng một chút Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai mà tử y Kiếm Quân cho hẳn lúc trước, tổng cộng có mười vạn tám ngàn khối, tất cả đều bị Phong Vân bỏ vào bên trong hỏa diễm.

Ở bên trái là Hắc Diệu Kiếm, bên phải là Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai, cả hai đều trong nháy mắt bị tử sắc hỏa diễm bao vây, bắt đầu chậm rãi hòa tan.

Đương nhiên, luyện khí cũng không phải là đơn giản như vậy.

Ở trong quá trình này, Phong Vân phải không ngừng rót vào linh hồn lực của mình, để điều khiển những ngọn lửa này, để bọn chúng phân bố ở bên trên đồ vật cần luyện, không thể bị nóng quá mức, cũng không thể bị nóng không đều.

Phải không chế mỗi một chỗ rất nhỏ, hơn nữa còn phải lấy tinh thần lực để loại bỏ những tạp chất bên trong kiếm nữa, những tạp chất này đều cực kỳ nhỏ bé, lại rất nhiều, cần hao phí tâm lực cực lớn.

Với lại, nếu có một chút tạp chất không bị loại bỏ ra, luyện khí sẽ thất bại, uổng phí hết nhiều tài liệu như vậy, thậm chí đối với hắc diệu kiếm cũng là một loại hao tổn.

Cho nên nói, muốn luyện chế ra Đạo Khí, cũng không phải sự tình dễ dàng như vậy.

Bất quá Phong Vân có kinh nghiệm Mang Nhai tích lũy không biết bao nhiêu năm tháng, lại thêm linh hồn lực của hắn mạnh hơn Mang Nhai không biết bao nhiêu lần.

Kinh nghiệm khủng bố, công thêm linh hồn cường đại, giờ phút này Phong Vân, ở trên phương diện luyện khí còn mạnh hơn nhiều so với Mang Nhai!

Cho nên nói, lần luyện khí này với hắn mà nói, căn bản vốn không phải là chuyện gì to tác cả.

Ước chừng qua một tháng sau, Phong Vân đã đem vô số tạp chất bên trong Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai loại bỏ hết, thậm chí tạp chất bên trong Hắc Diệu Kiếm cũng bị hắn khử trừ nốt.

"Không sai biệt lắm rồi."

Thần quang bên trong hai mắt của Phong Vân sáng lên, một giây sau, tinh thần lực của hắn khẽ động, hòa tan tinh hoa của Hắc Diệu Thạch Mẫu Thai, sau đó lại hòa tan chiết xuất của Hắc Diệu Kiếm, rồi dung hợp lại với nhau.

Ở trong nháy mắt tương hợp kia, Phong Vân liền cảm nhận được năng lượng khủng bố từ bên trong tinh hoa truyền đến, hắn lập tức tăng cường độ vận chuyển của linh hồn lực, cưỡng ép khống chế điều khiển, không để cho năng lượng bạo tẩu, bằng không thì sẽ thất bại trong gang tấc.

Có linh hồn lực cường đại khống chế, cộng thêm kinh nghiệm vô song, không bao lâu sau khi tinh hoa dung hợp hoàn toàn an tĩnh lại.

Đồng thời ở dưới không chế của Phong Vân, dần dần hình thành hình dáng kiếm.

Phong Vân đối với hình dáng của hắc diệu kiếm vẫn không quá ưa thích, bây giờ có cơ hội, hẳn dự định đem Hắc Diệu Kiếm hơi cải tạo một chút theo thâm mỹ của mình.

"Ong ong ong. . ."

Theo thời gian từng giờ trôi qua, Hắc Diệu Kiếm giữa không trung cũng dần dần thành hình.

So sánh với Hắc Diệu Kiếm trước đây, hình dáng của Hắc Diệu Kiếm bây giờ, thon dài hơn một chút, hoa văn trên thân kiếm cũng càng huyền diệu phức tạp hơn.

Với lại, nếu cẩn thận xem xét, cũng có thể phát hiện những hoa văn trên thân kiếm kia, là tư thái của một con Thần Long.

Không phải loại Đại Tích Dịch mọc ra cánh kia, mà là tư thái Thần Long trên Địa Cầu kiếp trước!

Mà thân kiếm, cũng có hình long đầu.

Toàn thể mà xem, mang theo một loại cảm giác uy nghiêm vô hạn!

"Cũng coi là kỷ niệm một thanh Tử Cực Long Thần Kiếm của ta trước đó. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói.

Hắn nhẹ nhàng lấy tay, chộp thanh kiếm lại, "Bây giờ gọi ngươi là Hắc Diệu Kiếm không quá phù hợp rồi, liền gọi ngươi 'Hắc Long Kiếm' đi."

Ngâm ——! !

Theo Phong Vân bấm tay gảy nhẹ, lập tức một đạo kiếm minh truyền ra, uy áp vô hình trong nháy mắt nhọn nhọn lên, lộ ra chủ điện, bao phủ toàn bộ Kiếm Cung.

Kiểm Binh Cốc, những Kiếm Binh kia đều đang có chút tranh hót, nhận ảnh hưởng do cỗ kiếm uy này mang lại.

Động tĩnh này tự nhiên làm kinh động lão nhân cùng mấy vị Kiếm Quân.

Bọn họ bay ra khỏi cung điện, ánh mắt liền khóa chặt vị trí của Phong Vân trong chủ điện.

"Khí tức này, là do có Kiếm Binh Đạo Khí cấp mới sinh ra!"

"Không nghĩ tới cung chủ đại nhân còn hiểu cả luyện khí, vậy mà thật sự có thể đem Hắc Diệu Kiếm tiến giai đến Đạo Khí cấp được!"

"Đúng vậy, với lại mới qua một tháng đã thành công rồi, nói rõ tạo nghệ của cung chủ đại nhân ở phương diện luyện khí cũng không thấp!"

"Hít —— thế nào ta cảm giác như cung chủ đại nhân cái gì cũng biết vậy!"

"Ta cũng cảm thấy như vậy."

"+1."

Càng hiểu Phong Vân, bọn họ càng phát hiện ra, vị cung chủ tân nhậm này đơn giản là thâm bất khả trắc, phảng phất giống như cái gì cũng biết, đơn giản là toàn năng!

Trên thực tế, bọn họ đã đoán đúng rồi, Phong Vân, thật sự là cái gì cũng biết.

Vói lại, cho dù hiện tại hấn không biết, nhưng trong tương lai không lâu, hấn cũng có thể học được, mà hơn nữa còn là sự tình vài phút!

Chương 1008: Đạo Vực bài danh chiến!

Chương 1008: Đạo Vực bài danh chiến!

Bên trong phòng luyện khí.

Phong Vân nhìn Hắc Long Kiếm trong tay, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, đây coi như là lần đầu tiên hắn luyện khí sau khi ra khỏi Tiểu Thiên Vũ Trụ, hơn nữa còn luyện chế Đạo Khí, rất có ý nghĩa kỷ niệm.

Đưa Hắc Long Kiếm trong tay vào trong vỏ kiếm, Phong Vân dự định đi phòng tu hành bế quan, bắt đầu xoát hình chiếu.

Bất quá lúc này, trên kiếm bài của hắn bỗng nhiên truyền đến thanh âm 'Keng' nhắc nhở.

Sau khi Phong Vân mở ra, là bưu kiện tin tức lão nhân phát cho hắn.

Bên trong nói đề cho Phong Vân tiến vào Đạo Vực thế giới giả lập, Đạo Điện của Hư Pháp Đạo Tôn sẽ mở, có chuyện trọng yếu muốn tuyên bố.

"Ta ngược lại đã quên, chỗ sâu trong vô tận hỗn độn này kỹ thuật cũng rất phát đạt, cũng có thể giới giả lập mà. . ."

Phong Vân nội tâm lâm bầm.

Chỉ bất quá là thực lực tu giả ở chỗ sâu vô tận hỗn độn rất cao, phạm vi ứng dụng kỹ thuật giả lập này không phải lớn như trước, đại đa số cũng

không mở thường xuyên, chỉ có những lúc quan trọng cần tụ tập mới có thể sử dụng được.

Thời điểm còn lại, đều là để không, còn lâu mới có thể ứng dụng rộng rãi như ở Tiểu Thiên Vũ Trụ được.

"Chuyện trọng yếu sao."

Phong Vân lập tức hơi chuyển động ý nghĩ một chút, ý thức cả người liền thông qua mạng lưới giả lập tiến vào trong thế giới Đạo Vực giả lập.

Thời điểm hần hồi tỉnh lại, đã phát hiện mình đang ở giữa không trung, chỗ ánh mắt chuyển đến, tất cả đều là sương mù dày đặc, Tiên Sơn vô tận, cung khuyết như rừng.

So với Hư Pháp Đạo Vực, thế giới giả lập này càng thêm lộng lẫy và mỹ hảo, giống như là Tiên Giới vậy.

Phong Vân nhìn một hồi, sau đó, tâm niệm hần lóe lên, biến mất tại chỗ.

Một giây sau, hần đã xuất hiện ở trước một tòa cung điện khổng lồ.

Chỉ thấy cung điện này vô cùng nguy nga, chủ sắc là màu trắng và màu vàng, lại dựa vào màu tím, nổi bật ra một loại đại khí bàng bạc, cùng cảm giác tôn quý.

Vén vén nhìn cung điện trước mắt thôi, đã có thể cảm nhận được uy áp vô tận rồi, có một loại cảm giác như đang nhìn Thâm Uyên mênh mông.

"Nơi này chính là Đạo Điện sao, chỉ là trong thế giới giả lập đã có khí phách này rồi, không biết Đạo Điện ở thế giới chân thực, là loại phong thái nào nữa!"

Mang loại chờ mong này, Phong Vân lập tức bước vào trong cung điện.

Vừa vào trong đó, hần liếc mắt liền thấy thân ảnh ngồi ngay ngắn ở trên cao vị, mặc dù hình dáng tướng mạo cùng Hư Pháp Đạo Tôn trước đó hần thấy hoàn toàn không giống nhau, nhưng Phong Vân có thể cảm giác được, đây chính là Hư Pháp Đạo Tôn.

Khí tức và khí tức linh hồn sẽ không gạt người.

Mà tại hai bên trái phải, thì phân biệt có sáu tấm bảo tọa, phía trên đều viết chữ lớn rõ ràng.

Có Hỏa, Thủy, Thổ, Kim, Dao, Kiếm, Lục...những chữ này.

Hiển nhiên, những bảo tọa này đều là chuẩn bị cho cung chủ mười hai Thiên Cung.

Lúc này, trừ Phong Vân ra, những cung chủ Thiên Cung khác đều đã đến rồi.

Ở khoảnh khắc mà Phong Vân tiến đến, tất cả ánh mắt trong điện kẻ cả Hư Pháp Đạo Tôn nữa, đều rơi ở trên người của hần.

Phong Vân mặt không đổi sắc, có chút hành lễ, "Vừa rồi đang tu luyện, cho nên đến trễ, thật có lỗi."

"Không sao, bọn họ cũng cũng vừa mới đến thôi." Hư Pháp Đạo Tôn mỉm cười nói.

Phong Vân cũng hướng cung chủ mười một cung khác gật đầu ra hiệu, sau đó lại chỗ mình ngồi.

Trong lòng những cung chủ Thiên Cung này than thở không thôi, một đoạn thời gian trước Phong Vân vẫn là hậu bối phân đầu ở trong Hư Chi

Đạo, không nghĩ tới bây giờ đã trở thành cung chủ Kiếm Cung rồi, cùng bọn hắn bình khởi bình tọa.

Cho dù bọn họ biết nguyên do đi nữa, nội tâm cũng không khỏi có chút thôn thức.

Phong Vân chỉ sợ là tu giả lên chức nhanh nhất từ trước tới nay ở trong mười hai cung, trực tiếp trở thành một cung chi chủ, những chức vị ở giữa đều trực tiếp lướt qua.

Mà sau khi Phong Vân ngồi lên chỗ ngồi.

Hư Pháp Đạo Tôn hát bạch bào lên, ánh mắt nhìn cung chủ mười hai Thiên Cung ở hai bên trái phải, kể cả Phong Vân bên trong, mở miệng nói:

"Lần này tìm các người tới đây, là vì một việc, đó chính là một ngàn năm sau, lại là bài danh chiến của tiềm lực bảng mới."

Lời này vừa ra, trừ Phong Vân ra, cung chủ mười một cung khác hiển nhiên đã sớm biết được việc này rồi, cũng không có chút nào ngoài ý muốn cả.

"Tiềm lực bảng chi chiến sao?"

Phong Vân nội tâm khẽ nói, hắn mặc dù đã nghe được rồi, nhưng vẫn không nghĩ tới, nhanh như vậy đã đến.

"Liên quan tới tầm quan trọng của bài danh trong tiềm lực bảng ta cũng không nhiều lời nữa, cung chủ Kiếm Cung mới đến, chắc hẳn không rõ ràng, người trở về tự mình tìm đọc là biết, ta không giải thích gì thêm."

Hư Pháp Đạo Tôn nói ra.

Phong Vân gật gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Sau đó Hư Pháp Đạo Tôn lại nói: "Lần này ta dự định tự mình tuyển bạt, từ bên trong mười hai Thiên Cung tuyển ra năm vị Đạo Quân tối cường, tiến đến tham gia bài danh chiến tiềm lực bằng."

"Năm vị Đạo Quân sao?"

Những cung chủ Thiên Cung thần sắc hơi lạnh, bên trong mười hai Thiên Cung thì Đạo Quân có hơn mười vạn, chỉ từ bên trong tuyển ra năm vị, cạnh tranh kịch liệt ra sao, có thể nghĩ được.

Lúc này, cung chủ Đạo Cung nhìn về phía Phong Vân nói: "Lấy thực lực của cung chủ Kiếm Cung, ta nghĩ, này năm danh ngạch, tất có một cái của hần."

Các vị cung chủ nghe vậy, cũng không có ai phản đối gì cả.

Dù sao thực lực của Phong Vân bọn họ đều rõ như ban ngày, ngay cả Bá Lan Đạo Quân cũng không phải là đối thủ của Phong Vân, năm cái danh ngạch không có của hần mới là không bình thường.

Mà Hư Pháp Đạo Tôn trầm ngâm chốc lát nói: "Vì tính công bằng công chính, đến lúc đó Vân Thiên cung chủ người vẫn nên tham gia tuyển bạt một chút."

"Tốt." Phong Vân gật đầu nói.

"Cứ như vậy đi, tuyển bạt liền định ở mười năm sau, sớm ngày tuyển ra được, ta cũng dễ tự mình chỉ đạo bọn họ hơn."

Hư Pháp Đạo Tôn nói xong, sau đó hần liền giải tán lần hội nghị này, tự mình logout.

...

Chủ điện Kiếm Cung.

Sau khi Phong Vân logout trở về liền gọi đến lão nhân cùng bốn vị Kiếm Quân đến, đây là tất cả tu giả cấp độ Đạo Quân trước mắt Kiếm Cung có, còn có một vị Thương Vũ Kiếm Quân, bất quá vẫn đang lúc bế quan.

Bên trong đại điện, Phong Vân đem sự tình nghe được ở trong Đạo Điện giả lập, kể cho lão nhân cùng bốn vị Kiếm Quân nghe.

Lão nhân sau khi nghe xong, ánh mắt sáng bóng, "Đây là cơ hội ngàn năm khó gặp, cung chủ đại nhân, đây là thời điểm để cho uy danh của Kiếm Cung chúng ta vang vọng một lần nữa!"

"Không sai, nếu như cung chủ đại nhân ngài đi tham gia, tất nhiên có thể trở hết tài năng, thậm chí ở trong bài danh chiến của tiềm lực bảng đạt được thứ tự, đến lúc đó, nhất định dương danh ba ngàn Đạo Vực, được vô số tu giả biết được! !"

Bốn vị Kiếm Quân khác thần sắc cũng rất kích động.

Đối với thực lực của Phong Vân, bọn họ chưa hề hoài nghi bao giờ cả!

"Cái bài danh chiến tiềm lực bảng này đến cùng có cái gì đặc thù, thế nào ta cảm giác như Hư Pháp Đạo Tôn rất coi trọng vấn đề này?" Phong Vân hỏi vấn đề đã tồn tại trong lòng từ lâu.

Lão nhân ngẫm lại, tổ chức ngôn ngữ một chút nói: "Bài danh chiến tiềm lực bảng, kỳ thật cũng có thể gọi là bài danh chiến Đạo Vực, ở trên tiềm lực bảng đạt được thứ tự, liền đại biểu cho bài danh của Đạo Vực ở trong ba ngàn Đạo Vực."

"Mà bài danh trong ba ngàn Đạo Vực càng cao, cũng sẽ hấp dẫn càng nhiều tán tu đến gia nhập, với lại, trọng yếu nhất chính là, đạt được phân

phôi tài nguyên cũng sẽ nhiều hơn!"

Chương 1009: Thương Vũ Kiếm Quân!

Chương 1009: Thương Vũ Kiếm Quân!

Thời gian như thoi đưa, mười năm thoáng cái đã qua.

Hư Pháp Đạo Điện.

Trên bảo tọa, Hư Pháp Đạo Tôn khẽ mở to mắt, nhẹ giọng nói: "Kì hạn mười năm đã đến."

Một giây sau, mệnh lệnh của hắn liền truyền đến tai mười hai vị Thiên Cung cung chủ.

"Tất cả Đạo Quân, đi thế giới giả lập xông Vân Chi Pháp Giới, kỳ hạn năm ngày, năm người vượt qua nhiều tầng Vân Chi Pháp Giới nhất, liền đạt được danh ngạch tham gia bài danh chiến tiềm lực bảng."

"Xông Vân Chi Pháp Giới?"

Các Thiên Cung cung chủ trong nháy mắt đều hiểu.

Kiểm Cung, chủ điện.

Phong Vân đang khoanh chân ngồi ở đó, hắn khẽ động sắc mặt, mở ra máy truyền tin, đi lên mạng lưới của Hư Pháp Đạo Vực, gõ vào bốn chữ 'Vân Chi Pháp Giới'.

Lập tức, liên tiếp các tin tức hiện ra.

Phong Vân quét mắt tới, lập tức thầm khen một câu trong lòng không sai.

Cái gọi là Vân Chi Pháp Giới, chính là một nơi khảo nghiệm lớn nhất trong thế giới giả lập, bên trong có rất nhiều tu giả giả lập, tổng cộng có một ngàn tầng.

Mỗi một tầng đều có đại lượng thủ hộ giả giả lập, hơn nữa theo tầng số tăng lên, thực lực của thủ hộ giả giả lập cũng sẽ dần dần gia tăng.

Thủ hộ giả giả lập trước một trăm tầng, tu vi là hạ phẩm Đạo Quân, sau đó mỗi khi qua một trăm tầng, tu vi sẽ tăng lên một cái đại cảnh giới.

Tới tầng năm trăm, thực lực của thủ hộ giả giả lập liền đạt tới cấp độ khủng bố Nghịch Thiên cấp Đạo Quân!

Lại tăng lên, muốn khiêu chiến, liền vô cùng biến thái!

"Căn cứ vào tất cả các kỉ lục được ghi chép đến nay, Đạo Quân xông qua Vân Chi Pháp Giới được cao nhất, chính là Bá Lan Đạo Quân, ghi chép là sáu trăm lẻ một tầng."

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói.

Với chiến lực khủng bố kia của Bá Lan Đạo Quân, cũng phải dừng bước tại tầng thứ sáu trăm.

Điều này nói rõ, muốn xông qua hết Vân Chi Pháp Giới, tất nhiên cần có được chiến lực vượt xa cấp độ Đạo Quân này!

"Không biết ta có thể đi bao xa. . ."

Phong Vân thì thảo, trong lòng không khỏi dâng lên chút hiếu kỳ.

Vốn dĩ lần thi đấu chọn lựa này với hắn mà nói cũng chỉ coi như là đi ngang qua sân khấu, dù sao Đạo Quân bên trong mười hai cung, người có thể làm đối thủ của hắn, ít càng thêm ít.

Nếu không, vì công bằng công chính, hắn căn bản sẽ không tham gia.

Nhưng bây giờ, Vân Chi Pháp Giới này đã gợi nên hứng thú của Phong Vân, hắn muốn đi xông thử xem chính mình có thể đi được bao xa.

Trong khi Phong Vân suy nghĩ những ý niệm này, không bao lâu sau, lão nhân cùng mấy vị Kiếm Quân đều đi vào chủ điện.

Lần này, không chỉ là lão nhân cùng bốn vị Kiếm Quân, bên cạnh bọn họ, còn có thêm một vị Kiếm Quân.

Đó là một Dị tộc thanh niên sau lưng mọc lên hai cánh, gánh theo một thanh Thần Kiếm màu trắng, từng bước đi, trong vẻ phiêu dật còn mang theo phong mang sắc bén, cả hai hoàn mỹ kết hợp với nhau, làm người khác chú ý.

Dị tộc thanh niên Kiếm Quân sau lưng mọc lên hai cánh này vừa tiến vào chủ điện, ánh mắt liền rơi vào trên người Phong Vân, ần ần có hào quang kỳ lạ lấp lóe.

Phong Vân dường như có chút cảm ứng, cũng quay người nhìn sang.

Rầm ——! !

Trong nháy mắt, Dị tộc thanh niên Kiếm Quân sau lưng mọc lên hai cánh này liền cảm giác toàn thân chấn động, từ trong hai mắt Phong Vân,

hắn phảng phất nhìn thấy hai thế giới rộng lớn vô cùng khủng bố, nghiền ép về phía hắn, khiến hắn gần như không thể thở nổi.

Nhưng chỉ một giây sau, hết thảy lại biến mất không còn tăm hơi, bất cứ thứ gì đều không thể nhìn thấy, phảng phất như chỉ là ảo giác.

"Linh hồn lực thật mạnh, Huyền Thuật Chi Đạo quá mức lợi hại!"

Dị tộc thanh niên Kiếm Quân co rút con ngươi, hắn đã sớm nghe nói vị tân cung chủ này không chỉ lĩnh ngộ ra chung cực Kiếm Đạo, bản thân hắn trên phương diện Linh Hồn Chi Đạo cùng Huyền Thuật Chi Đạo cũng có tạo nghệ cực kỳ cao!

Hắn chỉ cho rằng vậy cũng bình thường, không nghĩ tới hôm nay tận mắt nhìn thấy, chỉ là một góc của băng sơn đã để hắn Thần Hồn dao động, khó mà tự kiềm chế.

Nếu như chân chính động thủ, chỉ sợ còn khủng bố hơn gấp 10 lần!

"Khó trách có thể đánh bại Bá Lan Đạo Quân. . ."

Dị tộc thanh niên Kiếm Quân này chính là Thương Vũ Kiếm Quân thiên tài mạnh nhất của Kiếm Cung, trong mười hai cung cũng coi như khá nổi danh, được dự đoán là yêu nghiệt có hi vọng đối đầu với Bá Lan Đạo Quân nhất.

Thương Vũ Kiếm Quân cũng một mực cố gắng để đạt tới mục tiêu này.

Nhưng mà, điều làm hắn không ngờ tới là, vừa mới xuất quan đã nghe nói Bá Lan Đạo Quân bị đánh bại, mà người đánh bại Bá Lan Đạo Quân, lại là Kiếm Cung cung chủ mới nhậm chức.

Cho nên hần mới vội vã đi tới nơi này, muốn gặp mặt vị cung chủ mới này.

Hiện tại, mới gặp lần đầu, Thương Vũ Kiếm Quân mới biết, cái gì mới gọi là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Nghĩ đến đây, hần ôm quyền với Phong Vân, cung kính thi lễ, "Tham kiến cung chủ!"

Phong Vân khẽ gật đầu, "Chắc hẳn người chính là Thương Vũ Kiếm Quân nhỉ, quả nhiên là thiên phú xuất chúng, để cho người ta đỏ mắt ghen tị."

Trong nháy mắt Phong Vân vừa mới nhìn thấy đối phương đã lấy hình chiếu, lúc này, hình chiếu của Thương Vũ Kiếm Quân, đã im lặng nằm trong gương của hần.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Thương Vũ Kiếm Quân

【 tuổi tác 】 : 100w kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Nghịch Thiên cấp Đạo Quân

【 rơi xuống 】 : Đạo Quân cấp kiếm kỹ 《 Thiên Ngoại Cách Thế 》 , Đạo Quân cấp kiếm kỹ 《 Thiên Bãng Thập Nhị Thức 》 , Đạo Quân cấp kiếm kỹ 《 Vũ Hóa Nhất Kiếm 》 , Đạo Quân cấp dung hợp công pháp 《 Quang Minh Phong Thần Kiếm Điển 》 , Vĩnh Hằng cấp Quang Minh thiên phú, Vĩnh Hằng cấp Phong Hệ thiên phú, Đạo Quân cấp Kiếm Đạo thiên phú. . . Kiếm Chi Ngụy Đại Đạo (năm tầng), Quang Minh Ngụy Đại Đạo (chín tầng), Phong Chi Ngụy Đại Đạo (chín tầng), Thiên phú thần thông Thần Vũ Chân Thân. . .

...

Phong Vân quét mắt một vòng bảng hình chiếu của Thương Vũ Kiếm Quân, xác thực chói mắt hơn nhiều so với các Kiếm Quân khác trong Kiếm Cung, điều này cũng nằm trong dự liệu của Phong Vân.

Dù sao cũng là thiên kiều kiệt xuất nhất của Kiếm Cung bây giờ, có được bảng hoa lệ chói mắt đến vậy đúng là bình thường.

"Thương Vũ Kiếm Quân vừa là đặc thù sinh mệnh, hơn nữa còn có Đạo Quân cấp Kiếm Đạo thiên phú, cũng coi là thiên kiều cực kỳ hiếm có. . ."

Phong Vân thầm tự nói.

Sau đó, hần đề xuống những ý niệm này, nhìn về phía lão nhân cùng năm vị Kiếm Quân, "Các người muốn tham gia lần chọn lựa thi đấu này đúng không?"

Trong điện, trừ Thương Vũ Kiếm Quân, mấy người còn lại đều lắc đầu.

"Chúng ta có bao nhiêu lực lượng, trong lòng chúng ta đều rất rõ ràng, sẽ không tới đó góp vui nữa."

Bốn vị Kiếm Quân khoát tay nói.

Về phần lão nhân kia, hần đã ở trong Kiếm Cung này rất nhiều năm, thân phận cũng là của thế hệ trước, tự nhiên không có khả năng hạ mình đi tham gia trận tuyển chọn thiên tài này.

"Được, vậy ta cùng Thương Vũ Kiếm Quân, sẽ đại biểu cho Kiếm Cung xuất chiến."

Phong Vân gật gù đầu, xác định nhân số tham gia tuyển chọn cuối cùng.

...

Cùng lúc đó, các Thiên Cung khác cũng bắt đầu lần lượt nhận được tin tức, triệu hoán các Đạo Quân của cung mình.

Hỏa hành Thiên Cung.

Hỏa Cung cung chủ khoanh chân ngồi trên một cái bồ đoàn màu đỏ vàng, đứng trước mặt hắn có bảy tên tu giả, hình dáng tướng mạo không giống nhau, hoặc nam hoặc nữ, hoặc hài đồng, hoặc thiếu niên, thậm chí còn có Dị Thú.

Có điều mỗi một người trong số bọn hắn đều có điểm giống nhau, đó chính là quanh thân đều là hỏa diễm hùng hực, nóng bỏng vô cùng.

"Mười năm đã tới, Đạo Tôn vĩ đại đã hạ lệnh, để cho các ngươi đi xông Vân Chi Pháp Giới, trong năm ngày, năm người xông tới tầng số cao nhất sẽ trúng tuyển, nhận được danh ngạch cuối cùng."

Chương 1010: Liền mẹ nó không hợp thói thường!

Chương 1010: Liền mẹ nó không hợp thói thường!

Lục Thiên Cung.

Phía trên cung điện, Lục Cung cung chủ ngồi tại đây, hẩn nhìn về phía dưới đại điện, năm bóng người cao lớn, từng người đều mang huyết khí ngập trời, tựa như chân long.

"Điều nên nói ta đều đã nói, chúc các ngươi may mắn."

"Cung chủ yên tâm, chúng ta nhất định không phụ lòng ngài!"

Năm vị Lục Cung Đạo Quân cùng nhau ôm quyền nói, giọng như lôi đình, chấn động phương viên.

"Ừ, đi thôi."

...

Băng hành Thiên Cung.

"Ta từ vạn năm trước đã bắt đầu chỉ điểm các ngươi, lần này nếu các ngươi không thể cầm về một cái danh ngạch, ta đều sẽ thay các ngươi cảm thấy xấu hổ vì không có năng lực!"

Băng Cung cung chủ cất lời lạnh lùng như băng, không có chút cảm tình.

"Chúng ta, tất sẽ dốc hết toàn lực!"

Bốn vị Đạo Quân mạnh nhất Băng Cung trầm giọng nói, trong mắt tràn ngập ý chí chiến đấu, phảng phất như bách chiến bách thắng.

...

Đạo Cung.

"Các ngươi lần này nếu như gặp phải vị Kiếm Cung cung chủ mới kia, nhớ rõ nhất định hãy tránh xa đối phương, hắn là người mang theo chung cục Đạo Đạo, các ngươi đối mặt với hắn, không có chút hi vọng chiến thắng nào. . ."

Đạo Cung cung chủ nhìn sáu vị Đạo Quân mạnh nhất dưới trướng mình, từng người đều đạt tới Nghịch Thiên cấp đỉnh phong, đặt ở Hư Pháp Đạo Vực, đều là tồn tại tuyệt đối vô địch.

Đặt trong mười hai Thiên Cung, cũng có thể đứng vào hàng khá nổi danh.

Nhưng dù vậy, lại không có ai lĩnh ngộ ra chung cục Đạo Đạo.

"Chúng ta đã rõ." Sáu vị Đạo Quân tự nhiên sớm đã nghe nói sự tích của Phong Vân.

"Hãy, yêu nghiệt tồn tại lĩnh ngộ ra chung cục Đạo Đạo, lại là Kiếm Cung cung chủ, thật là châm chọc."

Đạo Cung cung chủ thâm than thở một hơi.

Trước giờ Kiếm Cung cùng Đạo Đạo cạnh tranh với nhau khá kịch liệt, lại đều là Kiếm Cung áp chế Đạo Cung, nhưng từ khi Kiếm Cung cung chủ đời trước mất đi, về sau Kiếm Cung liền mỗi ngày sa sút, càng ngày càng tệ, bị Đạo Cung hoàn toàn áp chế.

Nhưng bây giờ xuất hiện một vị tân nhậm cung chủ, mặc dù không cải thiện tình huống của Kiếm Cung, nhưng chỉ nhìn vào việc đối phương đã tìm hiểu ra chung cục Đạo Đạo mà toàn bộ Đạo Cung này không có một ai tìm hiểu ra, đã chứng tỏ Đạo Cung bọn họ lại một lần nữa chịu thua.

Mặc dù không phải thua về thực lực, nhưng Đạo Cung cung chủ tình nguyện thua về thực lực, mà không phải giống như bây giờ, gián tiếp nói Đạo Cung bọn họ không có năng lực!

...

Hồn Cung.

Bên trong Hồn Cung, hoàn toàn yên tĩnh.

Dù là đệ tử, hay là Đạo Quân, trong Hồn Cung đều ít đến đáng thương.

Hơn nữa, Đạo Quân được xưng tụng là có linh hồn cường đại, cũng vênh vện chỉ có một người mà thôi.

Tên là, Miện Nhật Hồn Quân.

"Hồn Cung chỉ có một mình ta xuất chiến, thật là cô độc mà."

Miện Nhật Hồn Quân mặc áo giáp đỏ vàng, đi lại trong đại điện, mỗi một bước hạ xuống, đều có dị tượng rực rỡ xuất hiện, hư ảo với hiện thực giao nhau, không giờ khắc nào không ảnh hưởng ra xung quanh.

"Nghe nói vị Kiếm Cung cung chủ kia cũng am hiểu Linh Hồn Chi Đạo, đến lúc đó cùng hẳn so tài một chút."

Miện Nhật Hồn Quân lẩm bẩm nói.

Hồn Cung mặc dù số lượng không nhiều, ít đến đáng thương, nhưng mỗi một người đều cực kỳ cường đại, không thể khinh thường.

"Đừng thử, người đánh không lại hẳn."

Lúc này, một giọng nói mênh mông vang vọng từ chỗ sâu trong đại điện truyền ra, chính là Hồn Cung cung chủ.

"Ây, lão gia hỏa, người cứ như vậy mà đã kích quan môn đệ tử của người sao?" Miện Nhật Hồn Quân bất mãn nói.

"Không phải đã kích người, chỉ là trần thuật sự thật mà thôi, quên đi, đến lúc đó người đối mặt rồi sẽ biết, ta cũng không trông cậy vào người lấy được vị trí thứ nhất, cầm vị trí thứ hai chắc không có vấn đề đi, bằng không ta sẽ đánh gãy chân người."

Giọng nói của Hồn Cung cung chủ tiếp tục truyền đến.

"Hừ. . ."

Miện Nhật Hồn Quân 'Hừ' một tiếng, cất bước đi ra khỏi đại điện, rất nhanh đã biến mất không còn tăm tích.

. . .

Sau khi từng Thiên Cung tuyên bố ra tin tức, cũng không lâu sau, liền có đại lượng Đạo Quân đổ bộ tới thế giới giả lập, truyền tống đến Vân Chi Pháp Giới.

Chỗ sâu trong giả lập Đạo Vực.

Một kiến trúc to lớn như do mây mù tạo nên đột ngột từ mặt đất nhô lên, tổng cộng có ngàn tầng, mỗi một tầng đều có thể so với một cái Đại Thiên Vũ Trụ, cộng tất cả lại, tương đương với ngàn cái Đại Thiên Vũ Trụ thế giới!

Nơi này, chính là đại danh đỉnh đỉnh Vân Chi Pháp Giới!

Lúc này, bên ngoài Vân Chi Pháp Giới đã tụ tập không ít Đạo Quân, đều là những người mạnh nhất đến từ mười hai Thiên Cung.

Bọn họ cũng đều quen biết lẫn nhau, dù sao ngẩng đầu không gặp cúi đầu gặp, mà bình thường mười hai Thiên Cung cũng sẽ tổ chức các loại hoạt động, cho nên cơ bản đều nhận biết nhau.

Nhưng giờ phút này, những Đạo Quân của mười hai Thiên Cung này đều không ôn chuyện, mà là đưa ánh mắt nhìn về một bóng người ở một góc.

Bóng người kia nhìn qua thon dài thư thả, phong độ hơn người, cho người ta cảm giác ấm áp như gió xuân.

"Người kia chính là Kiếm Cung cung chủ mới nhậm chức!"

"Thật sự là hấn, sao lại có cảm giác không giống như lời đồn nhỉ, nghe đồn không phải nói hấn mặt rộng răng nanh, ba đầu sáu tay, bấp thịt cuộn cuộn sao!"

"Ta cũng thấy lạ, có điều nhìn Thương Vũ Kiếm Quân cung kính đứng bên cạnh tên kia như thế, trừ vị Kiếm Cung cung chủ mới nhậm chức kia ra, không còn ai khác."

"Hừ! Ta cũng phải thử hấn một chút xem sao, có phải thật sự cường đại như lời đồn hay không!"

". . ."

Đủ loại nghị luận vang lên, hoặc hiếu kỳ, hoặc ngoài ý muốn, hoặc không phục. . . Nói chung, cơ hồ tất cả đều vây quanh Phong Vân.

Biết sao được, ai bảo hấn hot nhất chứ.

Tu giả đầu tiên trong lịch sử vừa vào cung lập tức trở thành cung chủ, có thể xưng là một bước lên trời, đi đến đỉnh phong, những Đạo Quân này nói không ghen ghét là không thể nào.

Phong Vân nghe được mấy tiếng nghị luận này, nhất là người nói hấn mặt rộng răng nanh, ba đầu sáu tay, khoe miệng điên cuồng co giật.

Hình tượng này đến tột cùng đã truyền đi kiểu gì vậy, con mẹ nó chứ quá không hợp thói thường mà!

. . .

"Chắc chắn, chính là vị này, sư phụ nói ta dù như thế nào cũng không thắng được đây sao."

Nơi xa, Miện Nhật Hồn Quân miệng đung đưa một cọng cỏ đuôi chó, nhỏ giọng thầm thì.

Một bên khác, Bá Lan Đạo Quân cũng vô thanh vô tức xuất hiện, ánh mắt hấn nhìn chăm chăm Phong Vân, bên trong sôi trào chiến ý.

Mặc dù lần trước bại trong tay Phong Vân, nhưng hấn không hề nhụt chí, còn muốn tái chiến.

Nhưng hắn biết, chính hắn nếu không thể giải quyết vấn đề đạo tâm, liền một mực không phải là đối thủ của Phong Vân.

...

"Ầm ầm ——! !"

Lại qua một khoảng thời gian, đợi các Đại Đạo mà mười hai Thiên Cung chọn ra đều đến đông đủ, Vân Chi Pháp Giới to lớn vô cùng kia mới phát ra một tiếng rung mạnh.

Có thể nhìn thấy, mây mù dưới tầng chót nhất đột nhiên xé mở ra thành từng lỗ hồng, lộ ra tràng cảnh, mênh mông vô biên tĩnh mịch bên trong.

Cùng lúc đó, một giọng nói uy nghiêm truyền đến, "Tuyển chọn, bắt đầu!"

Một giây sau, tất cả các Đạo Quân ở đây đều cùng nhau xông vào xé mở ra các lỗ hồng.

Phong Vân cũng ở trong số đó, sau khi hắn tiến vào, liền cảm giác tràng cảnh biến đổi, một con đường nhìn không thấy điểm cuối cùng kéo dài dưới chân hắn, một mực thông lên tận đỉnh mây.

Mà quanh hắn, thậm chí nơi xa, cũng tương tự có từng con đường lớn kéo dài ra, trên những con đường lớn kia, cũng đều có các vị Đạo Quân đứng sẵn.

Vân Chi Pháp Giới, chính là do từng con đường nối tới trời cao tạo thành, thông lên tới tận đỉnh mây, mà hai bên con đường này, sẽ thỉnh thoảng có thủ hộ giả giả lập ra tay, ngăn cản người khiêu chiến leo lên.

Chương 1011: Đại Thần vào hồ cá!

Chương 1011: Đại Thần vào hồ cá!

Đường mây dài đằng đẵng.

Phong Vân tùy ý đi phía trên, rất nhàn nhã thong dong.

Hưu!

Lúc này, bỗng nhiên có hai bóng người lao ra, quang mang lóe lên, trên không trung xuất hiện đại lượng công kích huyền ảnh, không phân rõ thật giả.

Phốc! Phốc!

Nhưng mà, một giây sau, trong nháy mắt, những công kích huyền ảnh này đã bị phá diệt, sau đó hai thân ảnh kia cũng bị chôn vùi.

Mà Phong Vân từ đầu đến cuối không hề thay đổi, vẫn đi trong thiên địa, nháy mắt đã đột phá trở ngại, bước vào tầng thứ hai.

Sau khi hấn đến tầng thứ hai, vẫn dùng tư thái nhẹ nhõm như vậy xông qua.

Sau đó là tầng thứ ba, tầng thứ mười, tầng thứ năm mươi... Tầng thứ một trăm... Tầng thứ một trăm năm mươi... Tầng thứ hai trăm... Tầng thứ hai trăm năm mươi... Tầng thứ ba trăm... Tầng thứ ba trăm năm mươi...

Tốc độ của Phong Vân càng lúc càng nhanh, toàn bộ hành trình chưa từng ra tay, thường thường chỉ một bước phóng ra, những tên thủ hộ giả lập đã giải thể.

Gặp được số lượng nhiều, hắn chỉ quét mắt một vòng, sau đó, trong khoảnh khắc, những tên thủ hộ kia liền bị băng diệt.

...

Bên trong đạo điện.

Hư Pháp Đạo Tôn và hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nhìn cảnh tượng trên không trung.

Cung chủ Đạo Cung không khỏi cảm thán: “Quả nhiên không ngoài dự đoán của chúng ta, đầu tiên là Vân Thiên cung chủ.”

“Đây là chuyện sớm đã đoán được, dựa vào thực lực của Vân Thiên cung chủ, chỉ là đi ngang qua sân khấu mà thôi, bây giờ ta chỉ hiếu kỳ, không biết hắn có thể xông đến tầng nào?”

“Chắc hẳn bảy trăm tầng, dù sao Ba Lan Đạo Quân cũng mới xông đến tầng thứ sáu trăm lẻ một, Vân Thiên cung chủ đại khái chỉ mạnh hơn Ba Lan Đạo Quân một trăm tầng.”

“Ta cũng cảm thấy là bảy trăm tầng.”

“Ừ, vượt qua bảy trăm tầng rất khó khăn, chỉ có chiến lực đột phá Đạo Quân cực hạn mới có thể đạt được.”

“...”

Hơn mười vị Vĩnh Hằng thiên Quân đều đang nghị luận, đối với Phong Vân, mặc dù chỉ là Đạo Quân, nhưng trong lòng bọn họ đã đối đãi với hắn

như ngang hàng rồi.

Bọn họ gọi những Đạo Quân khác là tiểu gia hỏa hoặc là tiểu tử.

Nhưng đối với Phong Vân, bọn họ không dám gọi như vậy.

Mặc dù bây giờ Phong Vân vẫn chỉ là Đạo Quân, nhưng một khi hấn bước vào cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, tất nhiên sẽ mạnh hơn bọn họ rất nhiều, phải nói, không thể so sánh được, đủ để nghiền ép bọn họ.

Bọn họ chỉ là Vĩnh Hằng Thiên Quân loại bình thường nhất, đối mặt với những Đạo Quân thiên tài khác, bọn họ có thể bảo trì uy nghiêm.

Nhưng đối mặt với yêu nghiệt như Phong Vân, đương nhiên vô cùng khách khí.

...

Thi đấu tuyển chọn vẫn còn tiếp tục.

Phong Vân như một con ngựa tuyệt trần, dẫn xa phía trước, đã đạt đến tầng thứ bốn trăm của Vân Chi Pháp Giới.

Đứng thứ hai không phải Bá Lan Đạo Quân, mà là Miện Nhật Hồn Quân đến từ Hồn Cung, đã đến tầng thứ ba trăm.

Đứng thứ ba là Bá Lan Đạo Quân, đã xông qua hơn hai trăm bảy mươi tầng.

Đứng thứ tư là đại đệ tử Dao Cung, tên là Thiên La Dao Quân, vừa xông đến tầng thứ hai trăm.

Đứng thứ năm chính là đệ tử thiên tài của Lục Cung, tên là Trần Ngục Đạo Quân, xông đến tầng một trăm năm mươi.

Còn lại, đều không khác nhau mấy, khó khăn lắm mới đạt đến một trăm tầng.

Tốc độ vượt qua của những Đạo Quân này đều rất nhanh, dù sao, có thể đi đến nơi này đều là Đạo Quân kiệt xuất nhất của mỗi Thiên Cung, hơn xa bên ngoài, tốc độ đương nhiên nhanh hơn.

Từ vị trí thứ năm đổi xuống, số tầng mọi người vượt qua đều rất sát nhau, thỉnh thoảng lại đổi mới thứ tự, cạnh tranh rất khốc liệt.

Nhưng ba hạng đầu vẫn luôn ổn định, nhất là Phong Vân, căn bản không ai có thể rung chuyển.

Cho dù là người xếp thứ hai cũng chênh lệch một trăm tầng với hắn, theo thời gian trôi qua, chênh lệch không chỉ thu nhỏ, thậm chí còn càng kéo dài hơn.

“Ong!”

Đến một tầng nào đó, toàn thân Miện Nhật Hồn Quân tỏa ra hào quang kim sắc, hai mắt hắn ta sáng chói lên.

Nơi hắn ta nhìn qua, những tên thủ hộ công kích về phía hắn ta lập tức như trâu đất xuống biển, không nhắc lên bất kỳ gợn sóng nào.

“Hồn Táng!”

Trong lòng Miện Nhật Hồn Quân khẽ quát một tiếng.

Phốc phốc phốc...

Một giây sau, gợn sóng vô hình xẹt qua, trong nháy mắt, những người thủ hộ kia cứng ngắc tạo chỗ, sau đó hóa thành quang mang vô tận.

“Đã bốn trăm tầng rồi.”

Miện Nhật Hồn Quân thở ra một ngụm khí, nói: “Hắn là đã rút ngắn khoảng cách với tiểu gia hỏa kia rồi.”

Hắn ta lập tức mở bảng xếp hạng trên máy truyền tin ra, bạng xếp hạng này được đổi mới từng khắc, có thể nhìn thấy tiến độ và tên tuổi của các vị Đạo Quân vượt cửa ải.

Nhưng mà, sau khi Miện Nhật Hồn Quân mở ra, nhìn thấy cái tên trên hàng thứ nhất, nhất là số tầng phía sau, dọa trái tim hắn ta ngừng đập.

Phía trên đó viết... tầng thứ sáu trăm!

Hí!

Miện Nhật Hồn Quân hít vào một ngụm khí lạnh, khuôn mặt co rúm lại, đây mẹ nó là quái vật gì, hắn ta nhớ rõ lúc trước nhìn mới tầng thứ bốn trăm mà thôi.

Qua nửa ngày, đã trực tiếp tăng hai trăm tầng rồi?

Cứu mạng, đây là tên khủng bố nào vậy?

Đây không phải lần đầu tiên Miện Nhật Hồn Quân xông Vân Chi Pháp Giới, hắn ta nhớ rõ, từ bốn trăm tầng đến sáu trăm tầng, qua mỗi tầng, không chỉ thực lực đối thủ tăng lên, hơn nữa, mỗi tầng còn có uy áp làm suy yếu thực lực, gia tăng độ khó trong vô hình.

Lúc trước Miện Nhật Hồn Quân vọt đến năm trăm tám mươi tầng đã không chịu được, mà lần này, hắn ta dự định trùng kích hơn sáu trăm tầng.

Kết quả bây giờ, mới ngày đầu tiên trôi qua, Phong Vân đã vọt tới tầng thứ sáu trăm, quá khủng bố!

“Thành tích ngày đầu tiên đã khiến mình phải nhìn bóng lưng rồi.”

Cuối cùng Miện Nhật Hồn Quân cũng biết vì sao sư phụ lại nói hấn ta tuyệt đối không thắng được vị cung chủ tân nhậm này rồi.

Quái vật như vậy, hấn ta lấy gì mà thắng đây, căn bản không thể so sánh!

Trên thực tế, không chỉ Miện Nhật Hồn Quân có suy nghĩ này.

Đám Đạo Quân còn lại của Thiên Cung, sau khi nhìn thấy thành tích của Phong Vân, đều bị chấn kinh.

Nhất là đám Đạo Quân lúc trước nghi ngờ Phong Vân, bây giờ chỉ còn lại kinh hãi!

Cái này, căn bản không cùng một đẳng cấp!

Tầng sáu trăm, bọn họ chỉ nhìn một chút, linh hồn đã run rẩy rồi, đây là thành tích kinh khủng cỡ nào.

Giống như sinh viên đại học đột nhiên đến tiểu học vậy, hơn nữa, tuổi tác của sinh viên đại học này lại giống học sinh tiểu học, thậm chí còn trẻ tuổi hơn, nhưng lại quét ngang toàn bộ tiểu học!

Giống như Đại Thần đi vào hồ cá vậy!

“Haiz, quả thật là tàn phá, ta hoài nghi, không biết để Phong Vân đến thi đấu tuyển chọn lần này có phải là quyết định chính xác không, ta sợ đám Đạo Quân kia bị lưu lại bóng ma tâm lý.”

Cho dù Hư Pháp Đạo Tôn cao cao tại thượng, lúc này nhìn thấy tình huống nghiêng về một bên, cũng phải cảm thán.

Có đôi khi quá yêu nghiệt, cũng là một loại đả kích đối với tu giả cùng giai!

“Không sao, đây cũng là ma luyện với bọn họ, nếu cửa này cũng không qua được, tương lai, sẽ không có thành tựu.”

Mười hai vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nhìn rất thoáng, đây cũng là một loại khảo nghiệm tâm niệm.

Chương 1012: Ai cũng không chạy thoát định luật thật thom!

Chương 1012: Ai cũng không chạy thoát định luật thật thom!

“Tầng thứ sáu trăm hai mươi...”

Một bên khác, Bá Lan Đạo Quân đang nhìn số tầng Phong Vân xông qua trên bảng xếp hạng, cũng không suy nghĩ gì nữa, hẳn ta là người duy nhất trong đông đảo Đạo Quân từng giao thủ với Phong Vân, biết rõ thực lực của đối phương.

“Không biết người có thể đột phá bảy trăm tầng không?”

Bá Lan Đạo Quân lẩm bẩm nói, nếu Phong Vân đột phá bảy trăm tầng, biểu hiện hẳn có thể trở hết tài năng trên bảng tiềm lực, đưa tên vào ba nghìn vị trí trên bảng.

Bởi vì, đại chiến trên bảng tiềm lực lần trước, Bá Lan Đạo Quân xếp thứ ba nghìn lẻ mấy, suýt nữa được vào bảng.

Cho nên, hẳn ta tự lấy mình làm đơn vị đo, xông qua bảy trăm tầng, mới đại biểu Phong Vân có hi vọng tấn thăng!

“Còn ta, không thể đạt được bảy trăm tầng, nhưng có thể thử trùng kích sáu trăm năm mươi tầng.”

Bây giờ Bá Lan Đạo Quân đã ở tầng năm trăm, từ lúc bước vào tầng này bắt đầu, hẳn ta rõ ràng cảm nhận được áp lực, không còn nhẹ nhõm như

trước nữa.

Tốc độ rõ ràng đã hạ xuống.

Mà Miện Nhật Hồn Quân phía trước hẳn ta, lúc này tốc độ cũng chậm lại.

Phải nói, đến bây giờ, gần như tốc độ của tất cả mọi người đều chậm lại, đều lâm vào bình cảnh của mình.

Còn Phong Vân, sau khi đến tầng sáu trăm, tốc độ cũng hạ xuống rõ ràng, không nhanh như lúc trước.

Một màn này bị đông đảo Đạo Quân phát hiện, trong lòng đều thả ra một hơi, cũng may, cũng may, rốt cuộc tên quái vật này đã giảm tốc độ rồi.

Nếu không, Phong Vân cứ nhanh như vậy, e rằng bọn họ sẽ không tiếp nhận được.

...

Trong Đạo Điện.

Hư Pháp Đạo Tôn và hơn mười vị Vĩnh hằng Thiên Tôn nhìn Phong Vân trên màn hình, mặc dù tốc độ của hắn đã chậm lại, nhưng mỗi bước đều rất kiên định, không thêm để ý đến áp lực khổng lồ.

Cung chủ Lục Cung nhìn thấy một màn này, nhẹ nhàng than thở: “Thân thể cường hoành cỡ nào, Đạo Quân mạnh nhất ở Lục Cung ta cũng không bằng, yêu nghiệt thể tu dạng này, thế mà lại ở Kiếm Cung.”

Bên cạnh, cung chủ Đạo Cung liếc hẳn ta cái: “Đừng nói, người như vậy Đạo Cung ta làm sao chịu được.”

“Đúng vậy, còn Hồn Cung của ta nữa.”

“Kim Cung ta thì sao?”

“Vì sao không nhìn ta? Hỏa Cung chúng ta không xứng được nhắc đến sao?”

Cung chủ Lục Cung nói xong giống như gây ra phản ứng dây chuyền, khiến mấy vị cung chủ khác liên hợp lại chửi bậy.

“Được rồi, các người có thể xem tranh tài được không?”

Hư Pháp Đạo Tôn bất đắc dĩ nói, mấy tên gia hỏa này vừa có cơ hội đã bắt đầu chửi bậy, khiến ông ta vô cùng đau đầu.

Lúc này, năm vị cung chủ Thiên Cung mới không nói nữa.

Sau đó, cung chủ Lục Cung lại nói: “Đạo Tôn, cũng không phải ta chửi bậy, chỉ là không đành lòng để thiên phú thể chất của Vân Thiên cung chủ bị mai một, ta nguyện ý đưa tuyệt học của Lục Cung, và cho Vân Thiên cung chủ!”

Lời này vừa ra, đám Vĩnh Hằng Thiên Quân ở đây biến sắc.

Đầu tiên, cung chủ Đạo Cung giật mình, sau đó phản ứng lại, trong lòng thầm mắng một tiếng: Lão hồ ly.

Hiển nhiên, cung chủ Lục Cung muốn dùng hai tuyệt học này để lấy lòng Phong Vân, nếu như Phong Vân nhận, coi như hấn không vào Lục Cung, thật ra cũng không khác gì đã vào.

Ít nhất, tương lai Phong Vân tiến vào cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân, tất nhiên sẽ bảo bọc Lục Cung.

“Tên gia hỏa này, không ngờ một thân cơ bắp mà đầu óc vẫn xoay chuyển nhanh như vậy, quả nhiên, bên ngoài càng chất phác, trong lòng càng đen tối.”

Trong lòng mấy vị cung chủ Thiên Cung đều cực kỳ kinh bỉ với hành vi này của hắn ta.

Nhưng một giây sau, bọn họ cùng móc tuyệt học của Thiên Cung mình, tranh nhau bấm báo với Hư Pháp Đạo Tôn.

Quả nhiên, ai cũng không chạy khỏi định luật thật thom!

“Được rồi, để sau này lại nói, chuyên tâm xem thi đấu tuyển chọn đi, Vân Thiên đã đến tầng bảy trăm.”

Hư Pháp Đạo tôn vừa dứt lời, đám cung chủ này lập tức ngồi nghiêm chỉnh lại, ánh mắt nhìn lên không trung, bắt đầu xem xét tỉ mỉ.

...

Vân Chi Pháp Giới.

Tầng thứ sáu trăm chín mươi chín.

Phong Vân thành công đi đến tầng này, hắn đứng trên không trung, nhìn lên phía trên chỉ thấy mây mù mờ mịt, trên bầu trời, mơ hồ nhìn thấy một tòa thiên cung to lớn.

“Kia chính là tầng bảy trăm sao?”

Ở Vân Chi Pháp Giới, từ tầng bảy trăm trở đi, không còn hình thức lộ thiên nữa, mà là từng tòa Thiên Cung, sau khi thông qua một tòa Thiên Cung, mới có thể lên một tầng.”

“Thiên Cung, thú vị.”

Phong Vân thuận gió đi lên, mây mù ngập trời, đưa hắn lên đỉnh mây.

Thần quang hoành không, kéo dài đến dưới chân hắn, cách rất xa đã có thể nhìn thấy, bên trong là một mảnh thiên địa mới.

Biển mây mở ra, tầng bảy trăm của Vân Chi Pháp Giới đã ở phía xa!

Phong Vân nhanh chân bước lên phía trước, càng ngày càng gần, không chần chờ chút nào.

Oanh!

Cửa lớn Thiên Cung ầm ầm mở ra, bên trong truyền ra khí tức khủng bố, một giây sau, rất nhiều người thủ hộ ở bên trong xông ra, khoảng một trăm người, tu vi đều là Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong!

Không nói hai lời, cùng nhau xông về phía Phong Vân!

Một trăm vị Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong, số lượng này, thật sự khiến người ta sợ hãi.

Ánh mắt Phong Vân lạnh đi, quang mang lóe lên, Hắc Long Kiếm xuất hiện trên tay hắn, thông qua nhiều tầng như vậy, cuối cùng hắn đã rút kiếm.

Ngâm!

Một tiếng kiếm ngâm vang lên, một đạo kiếm quang kinh diễm xoẹt qua trời cao.

Kiếm này của Phong Vân là Lưu Tinh Hỏa Vũ, giống như màu sắc xinh đẹp nhất trên thế giới này, hư ảo xen lẫn hiện thực, nhanh đến cực hạn, vô cùng chói lọi.

Xuy xuy xuy xuy...

Sau một đạo kiếm quang, thân ảnh Phong Vân xuất hiện phía sau những người thủ hộ này, gương mặt vô cảm thu kiếm vào vỏ, sau đó bước vào thiên cung.

Những người thủ hộ lập tức tan thành mây khói, như quang vũ tiêu tán.

“Quá mạnh, đây là lần đầu tiên Vân Thiên cung chủ biểu hiện uy năng của Kiếm đạo, còn mạnh hơn chung cực đao đạo của hần!”

Ánh mắt cung chủ đao cung chấn động.

Lúc trước, mặc dù Phong Vân đã lộ ra chung cực kiếm đạo của mình, nhưng không ra tay, đây là lần đầu tiên hần chân chính động thủ.

Uy lực kia, thật sự khủng bố.

“Khó trách Vân Thiên cung chủ lại lựa chọn Kiếm Cung, thì ra Kiếm Đạo của hần là mạnh nhất!”

“Một kiếm này, ta có cảm giác như đã phá vỡ cấp độ cực hạn Đạo Quân!”

“Luận lực lượng công phạt, quả thật kiếm đạo không hợp thói thường, nhất là chung cực kiếm đạo, nghe càng rợn người.”

“Ta dường như đã nhìn thấy Kiếm Lan lão tổ thứ hai quật khởi.”

“Không, Vân Thiên cung chủ còn có tiềm lực cao hơn Kiếm Lan lão tổ, chiến lực mạnh hơn, càng toàn diện hơn.”

“Đúng vậy...”

Đây là lần đầu tiên hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này nhìn thấy Phong Vân thi triển chung cực kiếm đạo, đều bị kinh sợ.

Công phạt bực này, trong cấp độ ngang nhau, bọn họ đều bị nghiền ép, căn bản không có lực lượng chống cự.

“Đột phá hơn bảy trăm tầng.”

Ánh mắt Hư Pháp Đạo Tôn sáng ngời, ý vị này, Phong Vân đã có chiến lực cấp bằng tiềm lực!

Chương 1013: Một đao trăm tuế nguyệt, một kiếm mở vạn cổ!

Chương 1013: Một đao trăm tuế nguyệt, một kiếm mở vạn cổ!

“Thật sự đạt đến tầng thứ bảy trăm.”

Tầng thứ sáu trăm năm mươi của Vân Chi Pháp Giới, Bá Lan Đao Quân nhìn số tầng của Phong Vân trên bảng xếp hạng, có chút lú lười, quả nhiên, lúc ấy Phong Vân chiến đấu với hắn ta, không dùng toàn lực.

“Đây chính là chênh lệch.”

Bây giờ Bá Lan Đao Quân đã đến tầng sáu trăm năm mươi, nhưng hắn ta cảm thấy, mình đi mỗi bước đều nhận áp lực không thể tưởng tượng được.

Thậm chí, hắn ta đã hiện ra chân thân, nhưng vẫn khó chống cự như cũ.

“Lại lên một tầng nữa!”

Bá Lan Đao Quân cắn chặt răng, đạp lên tầng sáu trăm năm mươi một.

Ầm ầm!

Một cái chớp mắt tiếp theo, vô số người thủ hộ bỗng nhiên xuất hiện, thực lực đáng sợ, số lượng cũng nhiều hơn.

Phanh phanh phanh...

Lúc đang đối chiến kịch liệt, Bá Lan Đạo Quân phạm một sai lầm, không ngăn cản được một chiêu, sau đó đã bị vô số công kích bao phủ, đi đánh xuống trời.

Bá Lan Đạo Quân, bại!

Dừng bước tại tầng sáu trăm năm mươi!

...

Một bên khác, Miện Nhật Hồn Quân cũng xông đến tầng sáu trăm năm mươi một, cũng đồng thời thất bại, bị đánh xuống trời.

Mặc dù Miện Nhật Hồn Quân bại, nhưng vẫn khiến đám Vĩnh Hằng Thiên Quân trong Đạo Điện khen ngợi.

“Tiềm lực của tên giả hóa Miện Nhật này phi phạm, mới qua bao lâu đã có thể sánh ngang với Bá Lan Đạo Quân rồi, lợi hại.”

“Đúng, chỉ cần không vãn lạc, tương lai hợp đạo có xác suất rất lớn.”

“Cung chủ Hồn Cung, mặc dù đệ tử của Hồn Cung rất ít, nhưng mỗi người đều rất cường đại, khiến người ta phải ghé mắt.”

Cung chủ Hồn Cung nghe đám cung chủ kinh thán, khóe miệng mỉm cười: “Vẫn được, lúc trước ta đoán hẳn có thể đứng thứ hai, không ngờ lại chính xác.”

Miện Nhật Hồn Quân và Bá Lan Đạo Quân gần như đồng thời bị đào thải, cho nên cùng đứng thứ hai.

Sau đó, thứ ba là Thiên La Đạo Quân, thứ tư là Trần Ngục Đạo Quân, cũng lần lượt bị đào thải, một người dừng ở tầng thứ sáu trăm, một người dừng ở tầng năm trăm chín mươi tám.

Đám Đạo Quân phía sau cạnh tranh kịch liệt hơn rất nhiều, thực lực đều không kém nhau nhiều, vì vậy, người đứng thứ năm không ngừng thay đổi.

Cuối cùng, Đạo Quân mạnh nhất đến từ Băng Cung, là một cô gái, tên là Huyền Băng Đạo Quân, dừng lại tại tầng năm trăm năm mươi.

Đến lúc này, ngoại trừ Phong Vân, tất cả Đạo Quân của mười hai cung đã bị đào thải.

Thương Vũ Kiếm Quân rất đáng tiếc, hẳn ta cũng dừng bước tại tầng năm trăm năm mươi, nhưng lại bị đào thải trước Huyền Băng Đạo Quân, cho nên bị xếp phía sau.

Hẳn ta chỉ thiếu một chút như vậy.

Bên ngoài Vân Chi Pháp Giới.

Đám Đạo Quân bị đào thải, sau đó bị truyền tống ra ngoài.

Lúc này, trên không trung đang phát trực tiếp, từ rất nhiều màn hình, biến thành một cái duy nhất.

Trên đó, chính là cảnh tượng Phong Vân vượt cửa ải!

Đám Đạo Quân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên màn hình, một vị thanh niên phong trần như ngọc, tay trái cầm đao, tay phải cầm kiếm.

Đao kiếm tung hoành, long trời lở đất, công phạt vô tận tràn ra!

Quả nhiên là gặp thần giết thần, gặp phật giết phật!

“Một đao trăm tuế nguyệt, một kiếm mở vạn cổ, cái này ai chịu nổi?”

Một vị Đạo Quân lâm bảm nói, hấn ta còn không có dũng khí đối diện với Phong Vân!

“Giết Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong như giết chó giết gà, quá, quá đáng sợ!”

Một vị Đạo Quân khác, toàn thân run lẩy bẩy, bị dọa sợ.

Giờ khắc này, đông đảo Đạo Quân, cho dù là người xếp bên trên hay người xếp phía sau, trong đầu chỉ có một thân ảnh thon dài kia mà thôi.

Người kia tư thái thong dong, đã khắc sâu trong lòng bọn họ, khó mà ma diệt.

“Đây chính là đệ nhất Đạo Quân mà sư phụ nói sao?”

Đôi mắt đẹp của Huyền Băng Đạo Quân rung động, cô ta có cảm giác, mình không thể đỡ được một kích của đối phương, chênh lệch quá lớn!

Quả nhiên là người xếp thứ nhất, cách xa người thứ hai thứ ba đến vạn dặm!

Tiêu chuẩn Đạo Quân của toàn bộ hư Pháp Đạo Vực, đã bị Phong Vân kéo cao một bậc!

...

Trong Vân Chi Pháp Giới.

Phong Vân liên tiếp xông qua ba mươi chín tầng, cuối cùng đã cảm thấy cổ hết sức.

Bất kỳ thời khắc nào cũng có uy áp, hơn nữa, càng lúc càng có nhiều người thủ hộ, mặc dù cường đại như hấn, cũng khó mà chống đỡ được.

Mặc dù Phong Vân am hiểu rất nhiều đạo, nhưng luận công phạt mạnh nhất của hắn, vẫn chưa đột phá Đạo Quân cực hạn, các phương diện của hắn đều cân đối, cho dù là phòng ngự, tốc độ, lực lượng đều đạt đến cực hạn, hoàn toàn không có nhược điểm.

Cho nên hắn rất mạnh, nhưng không phải mạnh ở công kích cực hạn, mà cường đại ở mọi phương diện.

Bởi vậy, Phong Vân rất am hiểu ứng phó quân công.

Nhưng bây giờ, hắn đã cảm nhận được trở ngại to lớn.

Tầng thứ bảy trăm bốn mươi.

Bên ngoài Thiên Cung, đối diện hắn có tổng cộng bốn trăm vị thủ hộ cấp Đạo Quân nghịch thiên đỉnh phong.

Sau một khắc, bốn trăm tên thủ hộ cùng nhau xông lên, mỗi người đều ra sát chiêu mạnh nhất.

Phong Vân muốn mạnh mẽ cản lại, nhưng trong công kích long trời lở đất này, căn bản không thể ngăn trở được.

Oanh!

Trong một tiếng nổ kịch liệt, Phong Vân bị đánh xuống tầng mây, bị đào thải.

Bên ngoài Vân Chi Pháp Giới,

Thân ảnh Phong Vân bỗng nhiên xuất hiện, hắn khẽ lắc đầu: “Xem ra thực lực của mình còn chưa đủ, tám trăm tầng cũng không đạt được.”

Nếu lời này bị người khác nghe thấy, sợ rằng sẽ điên cuồng chửi bậy.

Tám trăm tầng tương đương với thực lực cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, căn bản không phải Đạo Quân có thể đạt tới!

Trừ phi là loại Đạo Quân cực kỳ yêu nghiệt trong ba ngàn Đạo Vực mới có thể đạt đến cấp độ này!

Nói cách khác, nếu như có thể xông đến tầng tám trăm, chắc chắn sẽ lên bảng tiềm lực, thậm chí có thể trùng kích một ngàn vị trí đầu!

“Cảnh giới của mình mới là thượng phẩm Đạo Quân, còn có thể tăng lên, hơn nữa kiếm đạo và đao đạo của mình mới cất bước, cộng thêm linh hồn, thể chất.”

Phong Vân có thể tăng lên rất nhiều phương diện, hẳn cảm thấy, nếu như mình tăng đến cấp độ cực hạn, đừng nói tám trăm tầng, đến một ngàn tầng hẳn cũng có thể thông qua!

Lúc Phong Vân nghĩ những chuyện này, bên ngoài Vân Chi Pháp Giới, đám Đạo Quân đều vô tình hay cố ý đến gần hắn, giống như muốn nhìn thấy phong thái của vị đệ nhất Đạo Quân Hư Pháp Đạo Vực này.

“Nhìn bề ngoài, chẳng lẽ vị Vân Thiên cung chủ này là Nhân tộc sao?”

“Hình như đúng vậy, ta đã nghe thấy Đạo Quân khác nói rồi.”

“Nhân tộc còn có yêu nghiệt mạnh như vậy sao?”

“Hỗn độn rất lớn, không thiếu cái lạ, rất bình thường.”

“Mặc dù bị đào thải, nhưng có thể kiến thức một vị yêu nghiệt thể này, coi như không lỗ.”

“ ... ”

Trong lòng chúng Đạo Quân kính sợ, không dám đến gần Phong Vân, chỉ có Bá Lan Đạo Quân, Miện Nhật Hồn Quân, Thiên La Đạo Quân, Trần Ngục Đạo Quân và Huyền Băng Đạo Quân, đều đi đến trước mặt Phong Vân, ôm quyền nói: “Bái kiến Vân Thiên cung chủ.”

Chương 1014: Trung ương Hỗn Độn Giới!

Chương 1014: Trung ương Hỗn Độn Giới!

Phong Vân quay người lại, nhìn năm bóng người đứng trước mắt, đây đều là những Đạo Quân trở hết tài năng nổi bật nhất.

Trong đó, Miện Nhật Hỗn Quân là người khiến Phong Vân cảm thấy ngoài ý muốn nhất, hẳn không nghĩ tới, đối phương lại có thể đứng ngang hàng thứ hai với Bá Lan Đạo Quân, hiển nhiên cũng là tu giả cực kỳ yêu nghiệt.

"Ừm, chào mọi người."

Phong Vân cũng không tỏ ra uy nghiêm, cả người tựa như công tử khiêm nhường, khí chất thanh nhã, hoàn toàn không giống với hình tượng hoành áp thiên địa khí phách bá đạo trước đó.

Trừ Bá Lan Đạo Quân sớm đã thành thói quen, bốn người khác đều có chút không quá thích ứng, dù sao cũng tương phản quá lớn.

Lúc này, trên không trung truyền đến một giọng nói uy nghiêm.

"Tuyển chọn kết thúc, cuối cùng, người hợp lệ có Vân Thiên, Bá Lan, Miện Nhật, Thiên La, Trần Ngục, Huyền Băng!"

Huyền Băng Đạo Quân nghe được tên của mình, trong lòng thở phào một ngụm khí.

Mặc dù nàng là xếp thứ năm, nhưng bởi vì Bá Lan cùng Miện Nhật ngang hàng thứ hai, cho nên trừ nàng ra, phía trước đã có đủ năm danh ngạch.

Bởi vậy nàng cũng không xác định chính mình có thể trúng tuyển hay không, cũng may, Đạo Tôn vĩ đại vẫn cho nàng vào trong danh sách.

"Sáu vị Đạo Quân vào ngàn năm sau, tiến về trung tâm Hỗn Độn Giới, tham dự giải thi đấu tiềm lực bằng do ba ngàn Đạo Vực cùng nhau tổ chức!"

"Hiện tại, sáu người các ngươi đến Đạo Điện của ta đi, trong thời gian ngàn năm này, ta sẽ tự mình chỉ đạo các ngươi."

Lời này vừa ra, trừ Phong Vân, năm vị Đạo Quân Bá Lan bọn họ trên mặt đều lộ ra nét mừng, có thể được Đạo Tôn vĩ đại chỉ đạo, chuyện này đối với bọn hắn mà nói, hoàn toàn chính là chuyện cực kì đáng mơ ước!

Phong Vân ngược lại cũng không vui vẻ như vậy, thứ nhất hắn đã quan sát qua đạo của Đạo Tôn, thứ hai, hắn tu hành không giống với những tu giả khác, hắn chủ yếu dựa vào hình chiếu, cho nên sự chỉ đạo của Đạo Tôn, với hắn mà nói, trợ giúp ngược lại là không quá lớn.

Có thời gian đi nghe chỉ đạo, còn không bằng đi xoát cái hình chiếu.

Nhưng, Hư Pháp Đạo Tôn hiển nhiên không cho Phong Vân cơ hội mở miệng, người vừa nói xong, Phong Vân liền cảm giác trước mắt hoa lên, tròng cảnh biến ảo.

Khi hắn kịp phản ứng lại, liền phát hiện mình đã đi đến một mảnh hư không mênh mêng.

Vùng hư không này quá lớn, không thể nhìn thấy phần cuối, hơn nữa không có vật gì, giống như như mặt kính bóng loáng tinh khiết, không nhuốm bụi trần.

Bên cạnh, Bá Lan Đạo Quân bọn họ năm người cũng có mặt, đồng dạng đầy mặt mơ hồ.

"Xôn xao!"

Bỗng nhiên, hư không như là màn nước kéo ra, ở phía xa lộ ra một con cự thú vô cùng to lớn, trên cái đầu khổng lồ, một đôi mắt như thế giới hỏa diễm ôn hòa nhìn về phía bọn họ, đồng thời phát ra âm thanh, truyền khắp mỗi một góc trong hư không.

"Xin chào, sáu vị Đạo Tôn mạnh nhất của Hư Pháp Đạo Tôn ta."

Trừ Phong Vân, Bá Lan bọn họ đều kinh hãi, sau đó kịp phản ứng, tất cả đều cung kính hành lễ, "Bái kiến Đạo Tôn đại nhân."

Phong Vân cũng nhẹ hành lễ, "Bái kiến Đạo Tôn."

Hắn trong lòng thâm nhủ, hình thái của Đạo Tôn vĩ đại lại thay đổi.

Phong Vân tổng cộng nhìn thấy Hư Pháp Đạo Tôn ba lần, nhưng ba lần đều là các hình thái không giống nhau, một lần so với một lần đặc dị, hai lần trước vẫn là hình người, hiện tại trực tiếp biến thành Dị Thú!

Có điều Đạo Tôn thần thông quảng đại, lực lượng vô biên, hóa thân ngàn vạn cũng rất bình thường.

"Trừ Vân Thiên, năm người các ngươi trong tương lai ngàn năm tới sẽ tiếp nhận sự chỉ đạo của ta, tranh thủ để cho các ngươi tiến thêm một bước,

không cầu lưu danh trên tiềm lực bảng, chỉ cần có thể mang thêm chút Thần vật trở về, cũng là chuyện vô cùng tốt."

"Thần vật?"

Đối diện mấy vị Đạo Quân đều có chút choáng váng, cho dù là Bá Lan Đạo Quân cũng không ngoại lệ.

Mỗi lần tiềm lực bảng tỏ chức cũng không ở cùng một chỗ, cho nên hẳn cũng không rõ ràng lắm.

"Đến lúc đó các ngươi sẽ biết, hiện tại, các ngươi tiến vào trong thế giới của ta ma luyện trước một lần đi."

Dứt lời, chỉ thấy Hư Pháp Đạo Tôn mở miệng lớn, nhẹ nhàng hút một cái, hút Bá Lan Đạo Quân bọn họ vào trong cơ thể.

Sau khi làm xong, Hư Pháp Đạo Tôn nhìn về phía Phong Vân, "Vân Thiên, với chiến lực của ngươi, ta cũng không dạy được ngươi cái gì, ta bảo ngươi tới đây, là muốn nói cho ngươi, ngàn năm sau chuyển đi tới trung tâm Hỗn Độn Giới, do ngươi phụ trách dẫn đội, làm đội trưởng của bọn họ."

"Vì sao?" Phong Vân nghi ngờ nói.

"Trong trung tâm Hỗn Độn Giới có phân hỗn loạn, còn hỗn loạn hơn nhiều so với Hư Pháp Đạo Vực chúng ta, hơn nữa bên trong đó cơ bản đều là đặc thù sinh mệnh, cảnh giới cao đồng thời chiến lực cũng rất cường đại, ta lo lắng Bá Lan bọn họ đơn độc thông qua sẽ rất khó, cho nên để ngươi dẫn bọn họ đi."

Hư Pháp Đạo Tôn cất lời.

"Giải thi đấu tiềm lực bảng lần này tổ chức trong giới vực hạch tâm của trung tâm Hỗn Độn Giới, hoàn toàn tự do công khai, không có bất kỳ thế lực nào nhúng tay, cho nên hết thảy chỉ có thể dựa vào chính các người, ta cũng sẽ không ra tay."

Phong Vân nghe nói vậy, ánh mắt chớp chớp, giải thi đấu tiềm lực bảng này thật đúng là biết chọn nơi tổ chức đầy nhĩ, cứ chọn ngay chỗ nguy hiểm như vậy.

Hư Pháp Đạo Tôn dường như biết Phong Vân nghi hoặc, nói: "Kỳ thật giải thi đấu tiềm lực bảng là một mặt, chủ yếu là ở hạch tâm giới vực có không ít Thần vật, trong đó có cả loại thần vật giúp tăng lên tỷ lệ hợp Đạo thành công, cho nên mới thuận tiện tổ chức giải thi đấu ở đó, cũng coi là một loại khảo nghiệm đối với các Đạo Quân của ba ngàn Đạo Vực."

Thần vật giúp tăng lên tỷ lệ hợp Đạo thành công!

Phong Vân nghe nói như thế, thần sắc cũng không thể giữ vẻ bình tĩnh, "Thế mà còn có Thần vật như vậy!"

"Đó là tự nhiên, hạch tâm giới vực của Hỗn Độn Giới đã tồn tại từ thật lâu trước đó, lịch sử so với ba ngàn Đạo Vực đều lâu đời hơn nhiều, cách mỗi mấy kỷ nguyên đều sẽ có Thần vật xuất thế, bên trong giúp tăng lên tỷ lệ hợp Đạo thành công, không chỉ có bảo vật, cũng có cả chí bảo, hiệu quả so với Hỗn Độn Thần Dược mà người đạt được trước đó còn lợi hại hơn nhiều."

Bị Hư Pháp Đạo Tôn một câu nói toạc ra chuyện chính mình từng đạt được Hỗn Độn Thần Dược, Phong Vân cũng chẳng nghĩ nhiều, dù sao toàn bộ Đạo Vực đều do Hư Pháp Đạo Tôn sáng tạo ra, chỉ một ý niệm của hắn đã biết chuyện khắp thiên hạ, cũng không kỳ quái.

"Trong vòng ngàn năm này người tốt nhất cứ tu hành đi, nếu như có gì cần, cứ mở miệng, ta tất sẽ toàn lực ủng hộ người."

Hư Pháp Đạo Tôn mở miệng nói: "Đúng rồi, Lực Cung, Dao Cung, Hỏa Cung, Kim Cung, Hồn Cung ngũ đại Thiên Cung cung chủ đã mang tuyệt học trong cung bọn hắn đến chỗ ta, nói với ta tặng chúng cho người."

"Tặng tuyệt học của ngũ đại Thiên Cung cho ta?" Phong Vân có chút ngoài ý muốn, đây là thao tác gì?

"Bọn họ nói không đành lòng nhìn những thiên phú khác của người bị mai một."

Hư Pháp Đạo Tôn nói, đồng thời hai mắt lóe lên, lập tức bên trong kích xạ ra không ít quang mang, rơi xuống trước mặt Phong Vân, hình thành từng viên ngọc giản.

"Đây đều là tâm ý của bọn họ, ta cũng không cách nào cự tuyệt."

"Có điều, ta vẫn muốn nói với người một câu, người nhiều nhất chỉ có thể tu hai loại đạo, nếu như vượt qua hai loại, tỷ lệ hợp Đạo thành công sẽ giảm xuống trên diện rộng, đến lúc đó, mặc dù ta là Đạo Tôn, cũng không có cách nào trợ giúp người quá nhiều."

"Người, biết chưa?"

Chương 1015: Giải thi đấu đến!

Chương 1015: Giải thi đấu đến!

"Ta biết."

Phong Vân gật gật đầu, hắn cũng không phản bác lời của Hư Pháp Đạo Tôn, lúc này cùng đối phương tranh luận hiển nhiên không có ý nghĩa.

Mà trong lòng Phong Vân, kỳ thật cũng có dự định này.

Nếu như hắn không tìm được nhiều Hợp Đạo chí bảo đủ mạnh, đến lúc đó, hắn cũng sẽ lựa chọn bỏ qua một số loại đạo.

Đây cũng là chuyện bất đắc dĩ, dù sao hợp Đạo thất bại chắc chắn sẽ phải chết, mặc dù bởi vì tu vi cường đại, ngày chết sẽ tương đối dài, nhưng cuối cùng vẫn là sẽ chết.

Phong Vân cũng không muốn mạo hiểm như vậy.

Nếu như hắn chỉ có một thân một mình, thì không có gì cần lo lắng, vì truy cầu đỉnh phong Đạo mà 'sáng sớm nghe đạo chiều có thể chết', vậy cũng không sao.

Nhưng hắn có Tiểu Lan tử, viện trưởng, cùng đám Nhân tộc Ngũ Hành Chí Tôn, những người này cơ bản đều dựa vào một mình Phong Vân, nếu như hắn chết, Tiểu Lan tử bọn họ sẽ thương tâm cỡ nào chứ.

Thậm chí với hiểu biết của Phong Vân đối với Tiểu Lan tử, rất có thể nàng sẽ theo hắn đi.

Bởi vậy, coi như là vì người thân, Phong Vân cũng không muốn mạo hiểm như vậy.

"Cho nên vẫn nên tận lực sưu tập nhiều một chút các loại bảo vật hợp Đạo, đến lúc đó cũng không cần bỏ qua nhiều đạo như vậy. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Nhưng muốn sưu tập hợp Đạo bảo vật, đây là một việc vô cùng khó khăn, có một số loại hợp Đạo bảo vật dù có biết, cũng không có cách nào đạt được, bởi vì chúng được nắm giữ trong tay một số thế lực cực kỳ cường đại, dù cho là Đạo Tôn, muốn lấy tới cũng rất khó.

Cho nên Hư Pháp Đạo Tôn mới nhắc Phong Vân lúc hợp Đạo chỉ nên tuyển chọn hai loại đạo mà thôi.

"Ừ, người hiểu rõ thì tốt, đi đi, ngàn năm sau ta lại tìm người tới."

Hư Pháp Đạo Tôn nghe được lời Phong Vân nói, nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức hấn đã biến mất tại chỗ.

"Lần này năm người bọn họ chỉ là đi sưu tập bảo vật thuận tiện lịch luyện, người chân chính tham gia giải thi đấu, chỉ có một mình Phong Vân, hy vọng có thể lấy được một vị trí trên tiềm lực bảng, cho dù là vị trí cuối cùng cũng được. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn nhẹ giọng nói.

Mặc dù Phong Vân thiên phú rất mạnh, tại Hư Pháp Đạo Vực được xưng là đệ nhất Đạo Quân, nhưng ba ngàn Đạo Vực này đều là các Đạo Vực không biết đã tồn tại bao lâu, luận nội tình, luận lịch sử, đều vượt xa Hư Pháp Đạo Vực.

Theo lý thường, một số yêu nghiệt trong đó, cũng khủng bố vô biên.

Thậm chí còn có Đạo Tôn chuyên thế!

Phong Vân tuy mạnh, nhưng cùng bọn người này so sánh, vẫn là chênh lệch một mảng lớn.

Có điều Hư Pháp Đạo Tôn cũng không để Phong Vân đi đoạt vị trí thứ nhất, điều này quá không thực tế, hẳn chỉ hi vọng Phong Vân có thể có tên trên bảng là được.

"Hi vọng không xảy ra vấn đề gì, bằng không Hư Pháp Đạo Vực ta sẽ lại có vạn Hồn Độn kỷ nguyên nữa không chiếm được tài nguyên phân phối. ."

Hư Pháp Đạo Tôn nói xong, cũng biến mất tại chỗ.

...

Bên này.

Khi Phong Vân lấy lại tinh thần, liền phát hiện mình đã trở lại chủ điện Kiếm Cung.

Hắn đứng trong đại điện, trong lòng trầm ngâm.

"Còn có thời gian ngàn năm, trong ngàn năm này, liền chuyên tâm tăng lên tu vi cảnh giới, cùng phương diện Kiếm Đạo."

Tu vi cảnh giới, Phong Vân có vài chục vạn hình chiếu Đạo Quân, nói thế nào trong ngàn năm cũng đủ để tăng lên tới Nghịch Thiên cấp.

Mà Kiếm Đạo phương diện, bởi vì hắn ở ngay trogn Kiếm Cung, nơi này có đại lượng Kiếm tu với Kiếm Đạo thiên phú cực cao cung cấp cho

hắn lấy hình chiếu.

Cho nên, Phong Vân có hai quần thể quần thể hình chiếu lớn như vậy, thời gian ngàn năm tăng lên hoàn toàn không phải là không thể.

Về phần tuyệt học mà ngũ đại cung chủ tặng, Phong Vân chỉ quét hai mắt liền ném vào trong giới chỉ.

Hắn có hình chiếu của hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, còn cần bắt đầu học lại từ đầu những tuyệt học này chắc? Cứ đùa!

Chỉ cần tùy tiện xoát rơi ra một cái rồi dung hợp, vài phút đã tăng lên tới đỉnh!

"Bắt đầu đi."

Phong Vân lúc này liền tuyên bố bế quan, cắm đầu vào tu hành phòng, bắt đầu chuỗi hoạt động xoát hình chiếu đã lâu không làm.

Bên ngoài Kiếm Cung, lão nhân cùng năm vị Kiếm Quân thu được tin tức mà Phong Vân gửi tới, bọn họ than thở với nhau: "Cung chủ đã mạnh như vậy, còn có thể khổ tu như vậy, thật làm cho chúng ta cảm thấy xấu hổ."

"Cung chủ tu luyện quá mức phức tạp, Kiếm Đạo, Dao Đạo, Linh Hồn Chi Đạo, Lục Chi Đạo các loại, cơ hồ bao quát hết tất cả các mặt, mà muốn làm đến bước này, cần hao phí vô vàn tâm huyết, khó có thể tưởng tượng, cho nên cung chủ cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều đang tu hành."

"Đây cũng là do cung chủ có thiên phú yêu nghiệt trên những phương diện này, bằng không nếu đổi lại là chúng ta, sợ là có nghiên cứu cả ức vạn kỷ nguyên cũng khó mà đạt được thành tựu."

"Đây là lí do mà hấn có thể làm cung chủ, còn chúng ta chỉ là một cái Kiếm Quân đây!"

"Cung chủ kỳ thật cũng chịu áp lực rất lớn chứ, những tên biến thái trên tiềm lực bảng kia ai cũng đều khủng bố chết đi được, cung chủ muốn trở hết tài năng, cũng không dễ dàng như vậy."

"Ừ, đáng tiếc chúng ta cũng không giúp đỡ được cái gì, chỉ có thể thầm cầu nguyện trong lòng."

". . ."

Lão nhân cùng năm vị Kiếm Quân đều rất tự giác khoanh chân ngồi xuống bốn phía quanh chủ điện, giúp Phong Vân hộ pháp.

Tuy nói nơi này là Hư Pháp Đạo Vực, có Đạo Tôn tọa trấn, không có ai dám đến gây sự, nhưng bọn hấn làm như vậy, cũng chỉ là tượng trưng mà thôi, bọn họ thực sự không biết làm cái gì mới có thể trợ giúp Phong Vân.

. . .

Thời gian cứ như vậy trôi qua, ngàn năm, trong nháy mắt trôi qua.

Giải thi đấu tiềm lực bảng một vạn Hỗn Độn kỷ nguyên tổ chức một lần, cứ như vậy vô thanh vô tức mà đến.

Ba ngàn Đạo Vực vốn yên lặng, lúc này cũng bắt đầu náo nhiệt lên.

Mỗi khi đến ngày này, không ít tu giả đang bế quan, mạo hiểm, tu hành, cũng bắt đầu sinh động, bọn họ cũng bắt đầu tự phát tự tập, bắt đầu đàm luận chuyện đời.

Nội dung bàn tán tự nhiên cũng đều có liên quan tới giải thi đấu tiềm lực bảng.

Mặc dù còn cách ngày bắt đầu chính thức một đoạn thời gian nữa, nhưng những cái này cũng không ngăn được sự nhiệt tình của bọn họ.

Dù sao, mục đích của giải thi đấu tiềm lực bảng là hướng về đại chúng, đến lúc đó sẽ tiến hành trực tiếp tại hiện trường, tất cả các Đạo Vực, đều có thể nhìn thấy.

Cũng vì thế, không ít các tu giả trong Hỗn Độn Vực, đều sẽ đặc biệt ngồi truyền tống trận đi tới Đạo Vực, chỉ vì xem trực tiếp giải thi đấu.

Lúc này, trong một tòa Thiên Khuyết, mây mù lượn lờ, tụ tập không ít tu giả, từ Chí Tôn đến Đạo Quân đều có.

"Các ngươi nói, giải thi đấu tiềm lực bảng lần này ba ngàn cái tên trên bảng có thể phát sinh biến hóa hay không?"

Trong đó một vị Đạo Quân Tuyệt phẩm như lang nhân Dị tộc mở miệng nói.

"Căn cứ vào kinh nghiệm của các kỳ trước, tất nhiên sẽ phát sinh biến hóa, vạn Hỗn Độn kỷ nguyên, đủ để sinh ra một số cái thể yêu nghiệt." Một Đạo Quân toàn thân mềm mại như thủy tinh đáp.

"Không sai, theo ta được biết, trong Thiên Vũ Đạo Vực có sinh ra một vị cái thể yêu nghiệt, nghe đồn hẳn đã lĩnh ngộ ra chung cực Ngũ Hành Đạo, khủng bố vô biên, Thiên Vũ Đạo Vực lần này chắc là muốn quật khởi rồi đây!"

Lời này vừa ra, các Đạo Quân ở đây đều tâm thần kinh động, chung cực Ngũ Hành Đạo, kia chính là chung cực chi đạo, một khi lĩnh ngộ ra, chiến lực chắc chắn nghịch thiên.

Thiên Vũ Đạo Vực vốn chỉ xếp hạng ngoài ba ngàn Đạo Vực, nhưng lần này, rất có thể nhờ vào đó mà lật bàn!

"Cái này cũng không nhất định, các Đạo Vực khác cũng chưa chắc không có kinh thể yêu nghiệt sinh ra, theo ta được biết đã có mấy vị, cũng cực kì xuất sắc."

"Không sai, nói đến chung cực chi đạo, ta nghe nói ở Hư Pháp Đạo Vực, cũng có một vị yêu nghiệt lĩnh ngộ ra chung cực Kiếm Đạo xuất hiện."

Chương 1016: Yêu nghiệt như mưa!

Chương 1016: Yêu nghiệt như mưa!

Kiểm Đạo chung cực!

Cái từ ngữ này vừa ra, Đạo Quân ở đây đều thân sắc chấn động, chung cực chi đạo vốn đã đáng sợ, mà Kiểm Đạo chung cực, lại càng thêm khủng bố!

Thuộc về một loại chung cực chi đạo cực kỳ cường hoành!

"Hu Pháp Đạo Vực là Đạo Vực trẻ tuổi nhất, một mực không xuất hiện ra thiên tài gì đáng nói cả, ngay cả Bá Lan Đạo Quân lần trước cũng chỉ hơi được mà thôi, không nghĩ tới lần này, vậy mà lại toát ra một yêu nghiệt dạng này!"

"Đúng vậy, xem ra lần này thật sự là đại thế chi tranh rồi, có nhiều yêu nghiệt sinh ra như vậy, dù cho là Đạo Tôn chuyển thế đi nữa, đoán chừng cũng phải cảm nhận được áp lực."

"Đoán chừng rất khó, Đạo Tôn chuyển thế, vô địch sinh mệnh đặc thù, những tồn tại này như là bàn thạch vậy, đứng vững vàng ở trên tiềm lực bằng, bao nhiêu yêu nghiệt đột kích, đều không thể rung chuyển bọn họ mấy may được."

"Ừm, đến lúc đó liền rửa mắt mà xem thôi."

". . ."

Bên trong Thiên Khuyết nghị luận âm ỉ, đối với các Đại thiên tài Yêu nghiệt nhất nhất phê bình, nói ra góc nhìn của mình.

Cùng lúc đó, ở trong góc thiên khuyết, ngồi hai bóng người, một nam một nữ, xem ra rất trẻ trung, người mặc hắc bào, ẩn nấp ở bên trong đám người, cũng không quá thu hút.

Phút chốc, nam tử kia mở miệng nói: "Không nghĩ tới Hư Pháp Đạo Vực vậy mà ra một vị Kiếm tu lĩnh ngộ được Kiếm Đạo chung cực, có ý tứ."

Nữ tử nói: "Su huynh, Kiếm Đạo chung cực rất lợi hại sao? So với Âm Dương Chi Đạo chung cực của người thì sao?"

"Âm dương bao hàm thiên địa vạn vật, là cơ sở cấu thành hết thảy bản nguyên thế giới, dù cho là Kiếm Đạo chung cực đi nữa, cũng là sinh ra từ trong đó, người nói sao đây?"

Nam tử nhẹ nhàng cười một tiếng, "Mục tiêu của ta cũng không phải là vị Kiếm tu này, hấn nhiều nhất là chỉ để cho ta ghé mắt một chút mà thôi, mục tiêu chân chính của ta, là những gia hỏa nổi danh trên bảng kia."

"Su huynh cố gắng lên, người nhất định sẽ thành công."

Nam tử cười cười, sờ sờ đầu nữ tử, ôn hòa nói: "Đi thôi, chúng ta nên lên đường rồi."

"Ừm."

Lập tức, hai người bọn họ đứng dậy, rời khỏi Thiên Khuyết.

Mà lúc bọn họ đi qua một vị Đạo Quân trung niên, người này trong lúc vô tình liếc đến dung mạo của nam tử, toàn thân chấn động.

"Đây không phải Huyền Thiên Đạo Tử tân tân của Huyền Thiên Đạo Vực Âm Dương Đạo Quân sao!"

Hắn từng có may mắn ở Huyền Thiên Đạo Vực quan sát được tranh đoạt chiến Đạo Tử khóa mới, vị Âm Dương Đạo Quân này, đã đánh bại Huyền Thiên Đạo Tử đời trước, thật là khủng bố!

"Nghe đồn vị Âm Dương Đạo Quân này tìm hiểu ra Âm Dương Chi Đạo chung cực, cường hoành tới rối tinh rối mù, giải thi đấu tiềm lực bảng lần này rất đáng xem. . ."

Vị Đạo Quân trung niên này đưa mắt nhìn đôi phương rời đi, nội tâm lẩm bẩm nói.

Hắn cũng không dám tiến lên bắt chuyện, trong lòng còn có kính sợ.

Mặc dù hắn là Đạo Quân Nghịch Thiên đỉnh phong, nhưng đoán chừng ngay cả một chiêu của đôi phương cũng không tiếp nổi!

...

Cùng lúc đó, các Đạo Tử của Đại Đạo Vực, hoặc là Đạo Quân tối cường, cũng từng người xuất động.

Thiên Vũ Đạo Vực.

Bên trong ngũ sắc thần quang đầy trời, một đạo thân ảnh đứng thẳng tắp, ở đối diện hắn, đứng đấy một vị lão nhân tiên phong đạo cốt, hắn chính là Đạo Tôn của Thiên Vũ Đạo Vực, tên là Thiên Vũ Đạo Tôn.

Thiên Vũ Đạo Tôn nhìn về thân ảnh thẳng tắp đôi diện, mở miệng nói: "Vân Trần, lần tuyển bạt thi đấu tiềm lực bảng này liền dựa vào ngươi đi, Thiên Vũ Đạo Vực chúng ta đã yên lặng vô danh thật lâu rồi, rốt cục cũng sinh ra yêu nghiệt như ngươi vậy, chớ có khiến ta thất vọng."

"Lão sư yên tâm, Vân Trần tất sẽ dốc hết toàn lực!"

Thân ảnh thẳng tắp trong ngũ sắc thần quang chân thành nói.

...

Lang Gia Đạo Vực.

Phía trên một tòa Vân Đài to lớn, một thanh niên lãnh khốc có bốn đầu đứng chấp tay, nhìn qua phương xa, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Phút chốc, một thanh âm từ không trung mênh mông truyền đến: "Ta xem khí tượng Hỗn Độn, hiện ra đại thế chi tranh, lần tiềm lực bảng chi chiến này tất nhiên sẽ xuất hiện ra không ít yêu nghiệt, khả năng sẽ rung chuyển địa vị của ngươi."

"Không sao, ta chờ bọn họ chạy tới rung chuyển, bằng không thì cũng quá không thú vị rồi."

Thanh niên lãnh khốc bốn đầu mở miệng, phát ra thanh âm đều đều.

"Ngươi chính là Phệ Thiên Thần Thú, là một con siêu cấp sinh mệnh biến dị đặc thù duy nhất trong vô tận hỗn độn trước mắt, bên trong rất nhiều Đạo Vực này yêu nghiệt có thể cùng ngươi tranh phong cơ hồ không có, cũng không cần phải lo lắng quá mức."

Phệ Thiên Thần Thú, nghe đồn là lấy Đại Thiên Thế Giới làm thức ăn, chính là hung thú tuyệt đối, lệ khí vô biên, rất khó tu luyện.

Nhưng một khi thành công bước vào con đường tu luyện, tiềm lực cũng vô biên, chiến lực càng đáng sợ vô cùng.

Cho nên thanh niên lãnh khốc này mới không có sợ hãi như vậy.

...

Thần Tinh Đạo Vực.

Ở một chỗ nào đó trên sườn núi, một thiếu niên thanh tú đang nằm uể oải, trong miệng ngậm một cọng cỏ, tựa như cá ướp muối vậy.

Bỗng nhiên, một đạo thân ảnh cường tráng xuất hiện ở bên cạnh thiếu niên thanh tú này, cúi đầu nhìn đối phương, bất đắc dĩ nói: "Trần Hoán, giải thi đấu tiềm lực bảng đã sắp bắt đầu rồi, ngươi còn không lên đường xuất phát, còn ở nơi này phơi nắng nữa sao?"

"Không vội, thời gian không phải vẫn còn sao, lại để cho ta nằm một lát nữa đi." Thiếu niên thanh tú kia khoát tay một cái nói.

"Ta biết ngươi là Đạo Tôn chuyên thể, không cần tu luyện, chỉ cần không ngừng thức tỉnh trí nhớ kiếp trước cũng đã đủ, nhưng lần này xuất hiện không ít yêu nghiệt, đến lúc đó ngươi nếu như bị quét xuống, cũng quá mất mặt đi thôi."

Thân ảnh cường tráng nói.

"A? Có yêu nghiệt mới sao? Vậy xem ra ta phải đi thôi."

Thiếu niên thanh tú nghe vậy, ánh mắt sáng lên, đuổi người một cái, một giây sau, đã vô thanh vô tức biến mất rồi, thân ảnh cường tráng kia căn bản không phát giác được gì.

Hắn không khỏi than thở một tiếng, "Không hổ là Đạo Tôn chuyên thế, càng ngày càng nhìn không thấu hắn."

...

Các Đại Đạo Vực cũng bắt đầu nghe tin lập tức hành động, Đạo Tử hoặc Đạo Quân tới cường nhao nhao dẫn đội, hướng về khu vực trung ương Hỗn Độn Giới.

Mà ở Hư Pháp Đạo Vực, cũng đang diễn ra một màn này.

Bên trong Đạo Điện.

Phong Vân, Bá Lan, Miện Nhật, Thiên La, Trấn Ngục, Huyền Băng, lục đại Đạo Quân đang đứng ở nơi đó, lấy Phong Vân cầm đầu.

Mà ở phía trên, Hư Pháp Đạo Tôn nhìn xuống bọn Phong Vân nói: "Lần này đi trung ương Hỗn Độn Giới, đường xá xa xôi, có thể nói là gian nguy, bất quá cái này cũng là khảo nghiệm đối với các ngươi, ghi nhớ, ở trung ương Hỗn Độn Giới, không được bại lộ thân phận kẻ ngoại lai của mình, bằng không sẽ bị quân công đó."

"Các ngươi phải làm, chính là thông qua trung ương Hỗn Độn Giới tiến vào khu vực trọng yếu nhất, ở bên trong là địa phương cử hành tiềm lực bảng lần này, giải thi đấu lần này hoàn toàn tự do, Đạo Tôn chúng ta cũng sẽ không can dự vào, cho dù các ngươi chết ở nơi đó, cũng chỉ có thể trách chính các ngươi mà thôi."

"Bởi vậy, phải nhớ rõ bảo vệ tốt chính mình!"

Hư Pháp Đạo Tôn nói một phen làm bọn Bá Lan Đạo Quân sắc mặt biến hóa, giải thi đấu tiềm lực bảng lần này so với trong tưởng tượng của bọn họ còn tàn khốc hơn nhiều.

Phong Vân ngược lại là dâng lên hứng thú, bởi vì hẳn nghe nói trung ương Hỗn Độn Giới tu giả như mây, ý vị này, cũng chính là hẳn lại có thể đạt được không ít hình chiếu, cái này tự nhiên là sự tình cực đẹp!

Chương 1017: Mạnh lên ức điễm điễm!

Chương 1017: Mạnh lên ức điễm điễm!

Bên trong Đạo Điện.

Sau khi Hư Pháp Đạo Tôn nói xong những lời này, vung tay lên, lập tức ở trước mặt bọn Phong Vân xuất hiện một cái quang môn to lớn.

Cái quang môn này giống như là tấm gương bóng loáng vậy, nhìn qua rất bình thường.

"Đi thôi, thông qua thông đạo Hỗn Độn này, các người có thể tới thẳng trung ương Hỗn Độn Giới, hết thầy liền dựa vào chính các người vậy."

Hư Pháp Đạo Tôn nhẹ nhàng nói.

"Hiểu rõ, chúng ta đi thôi."

Phong Vân và năm vị Đạo Quân lúc này bước vào bên trong quang môn này, biến mất không thấy gì nữa.

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn bọn họ rời đi, sau đó phất tay tán đi quang môn, thấp giọng lầm bầm nói: "Toàn bộ nhờ vào người, Phong Vân."

...

Bên này.

Sau khi nhóm sáu người Phong Vân tiến vào thông đạo Hỗn Độn, liền cảm giác được thời gian vặn vẹo, không gian rung chuyển, cùng với bản nguyên khác bị xé rách. . .

Bọn họ ở trong thông đạo Hỗn Độn tận lực bay lên, mãi cho đến một tháng sau, bỗng nhiên ở phía trước ần ần xuất hiện ánh sáng.

Cái này khiến cho bọn Bá Lan Đạo Quân sắc mặt chấn động, lộ ra nét mừng.

"Sắp tới rồi!"

"Hô, rốt cục cuối cùng cũng đến, thông đạo Hỗn Độn này cũng quá dài, bằng vào tốc độ của ta, cũng phải bay hơn một tháng!"

"Ta cũng vậy, quá nhàm chán rồi."

Bọn Miện Nhật Đạo Quân đã phi hành hơn một tháng rồi, đã sớm không chịu nổi.

Lúc này, Bá Lan Đạo Quân bay đến bên cạnh Phong Vân, nghiêng đầu nhìn về Phong Vân nói: "Đội trưởng, tại sao ta cảm giác, người có vẻ như lại mạnh lên nữa rồi?"

Bởi vì Phong Vân là đội trưởng chuyến này, cho nên bọn Bá Lan Đạo Quân đều nhất trí trực tiếp gọi Phong Vân là đội trưởng.

Như vậy có thể thể hiện thân phận của Phong Vân, cũng có thể tránh vấn đề bại lộ thân phận.

"Có chút thu hoạch mà thôi." Phong Vân nhẹ nhàng nói ra.

Hắn tự nhiên không phải chỉ là có chút thu hoạch, thời gian ngàn năm này, Phong Vân xoát hình chiếu, thành công đem tu vi cảnh giới của mình

tăng lên tới cấp độ Nghịch Thiên Đạo Quân.

Với lại, phương diện Kiếm Đạo, hắn cũng có tiến bộ rất lớn, đầu tiên là thiên phú Kiếm Đạo, thành linh đã đột phá cực hạn Vĩnh Hằng Đỉnh Phong cấp, tiến vào Đạo Tôn cấp rồi!

Tiếp theo là lục đại Kiếm Đạo chí cao, cũng đều được hắn tu luyện đến viên mãn.

Cả hai kết hợp lại, để cho Kiếm Đạo chung cực của Phong Vân đạt tới cấp độ tiểu thành! Tức Kiếm Chi Đại Đạo đạt tới cấp độ tiểu thành!

Như vậy, bằng vào công phạt của Kiếm Đạo, Phong Vân cảm thấy, chiến lực cực hạn của mình đã đột phá cực hạn Đạo Quân rồi, đánh vào lĩnh vực Vĩnh Hằng Thiên Quân!

Chiến lực trước sau tăng lên với biên độ quá lớn, cũng khó trách Bá Lan Đạo Quân phát giác được.

"Đội trưởng thu hoạch một chút sao, ta xem ra là ức vạn chút thu hoạch thì có."

Miễn Nhật Đạo Quân trêu ghẹo nói.

"Ha ha, đội trưởng càng mạnh càng tốt, như vậy chúng ta không phải là có thể đi ngang hay sao?" Thiên La Đạo Quân cười ha ha một tiếng.

"Ngươi nghĩ ăn rắm." Trần Ngục Đạo Quân liếc mắt một cái.

Ngay cả Huyền Băng Đạo Quân một mực cao lãnh, trên gương mặt xinh đẹp cũng lộ ra từng tia nụ cười.

Mặc dù Phong Vân ở trong mắt bọn họ cường hoành vô biên, nhưng lại không có chút giá đỡ nào, cái này cũng là nguyên nhân bọn hắn có can đảm

trêu chọc.

Phong Vân lòng có đại khí phách, cũng sẽ không để ý những ngữ điệu trêu chọc này của bọn họ.

Mà bọn họ vừa tán gẫu, vừa phi tốc tiến lên, không bao lâu, rốt cục đã xông ra thông đạo Hỗn Độn, đi vào một thế giới mới tinh.

Chỉ thấy trước mắt là một mảnh Hỗn Độn hư không, Hỗn Độn phiêu đảng, mà cùng Hỗn Độn bên ngoài khác biệt, Hỗn Độn trong này có những viên Hỗn Độn Tinh Thần, xán lạn mà xinh đẹp vô cùng, chiếu rọi Hỗn Độn.

"Cảm giác nơi này so với bên ngoài Hỗn Độn tốt hơn quá nhiều."

"Đúng vậy, với lại các loại lực lượng thuộc tính trong này cũng rất sinh động, ở chỗ này tu luyện, hoàn cảnh không thua gì Đạo Vực do Đạo Tôn mở ra."

"Khó trách trong Hỗn Độn Giới này danh xưng cường giả như mây đầu, nghe nói còn có không ít tồn tại Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp nữa!"

"Cho nên chúng ta mới phải coi chừng từng chút một, không được bại lộ thân phận, bằng không mà trêu đến Vĩnh Hằng Thiên Quân ra tay, chúng ta còn chưa tiến về địa điểm tranh tài đã lạnh hơi rồi!"

Bọn Bá Lan Đạo Quân không ngừng quan sát hoàn cảnh nơi này, trước tiên bắt đầu thích ứng.

Phong Vân đứng tại chỗ, linh hồn lực sớm đã phát tán ra, trải rộng khắp nơi, từ bên trong những Hỗn Độn Tinh Thần kia, hắn cảm nhận được không ít khí tức sinh mệnh, hiển nhiên, trên những Hỗn Độn Tinh Thần kia, đều có tu giả tồn tại.

"Đi thôi, trên bản đồ biểu hiện, khoảng cách chúng ta tới giới vực hạch tâm còn rất xa, sớm lên đường đi." Phong Vân nói .

Là đội trưởng, hắn đã mở miệng, những đội viên kia tự nhiên đều nghe hắn.

Lúc này, một nhóm Đạo Quân bọn họ hóa thành lưu quang, biến mất tại chỗ, hướng về Hỗn Độn Tinh Thần có truyền tống trận gần nhất đi lên.

Trung ương Hỗn Độn Giới quá mức hỗn loạn, nếu như không ngồi truyền tống trận, mà trực tiếp vượt qua, ở giữa sợ là cần trải qua rất nhiều trắc trở, thậm chí sẽ gặp phải cường giả Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp.

Cho nên nói, vì lý do ổn thỏa, Phong Vân liền dẫn bọn Bá Lan Đạo Quân ngồi truyền tống trận, tận lực giảm bớt phong hiểm không cần thiết.

Cứ như vậy, hơn mười năm sau, bọn Phong Vân đi vào truyền tống trận trên một viên Hỗn Độn Tinh Thần, tên là Tử Vận Tinh.

Mà sau khi bọn Phong Vân giáng lâm xuống đó, ở bên trong một sơn cốc trên viên tinh cầu này, đang có nhiều tòa phủ đệ, bên trong đều là cường giả Đạo Quân cấp cư trú, ước chừng mười mấy vị.

"Ô ô ô. . ."

Một vị Đạo Quân xếp bằng ở bên trong Phong Bạo, như không có gì, nhẹ nhàng thoải mái.

Xoát!

Bỗng nhiên, một bóng người nơi xa phi tốc tới gần, quang mang thu lại, thấy một Cự Côn Lục Bì cũng Đạo Quân rơi xuống.

Hắn lập tức đi tới nói: "Đến sáu vị Đạo Quân, ước chừng là cấp độ Nghịch Thiên cả."

"A? Chỉ có sáu vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, cũng dám đến địa bàn của chúng ta sao? Chẳng lẽ có cái gì ý vào nữa?" Vị Đạo Quân bên trong gió bão kia nói.

"Hắn là từ bên ngoài đến, chưa bao giờ thấy qua." Lục Bì Đạo Quân đáp.

"Chưa bao giờ thấy qua, mấy trăm khóa tinh thần xung quanh chúng ta đều nhận biết, đã không biết bọn hắn, xem ra là từ cương vực xa xôi tới đây, vừa vặn, chúng ta còn thiếu mấy danh ngạch là đụng đủ số lượng, thông tri cho mấy vị thủ lĩnh, làm thịt sáu vị Đạo Quân kia đi!"

"Hiểu rõ!" Lục Bì Đạo Quân gật đầu, sau đó hướng nơi xa bay đi.

"Thái Tinh Tông tuyển nhận Đạo Quân cấp cung phụng, điều kiện hợp cách là đánh giết đủ một ngàn vị Đạo Quân, bây giờ ta cũng đã đánh giết hơn chín trăm chín mươi người, sắp đủ rồi. . ."

Đạo Quân bên trong gió bão lâm bầm.

...

Một bên khác.

Bọn sáu người Phong Vân đi tới trước truyền tống trận trên khóa Tử Vận Tinh này.

"Truyền tống trận này đã rất lâu không dùng đến rồi, năng lượng cũng đã hao hết."

Miền Nhật Đạo Quân đi tới gần, quan sát một lần nói.

"Không sao, chỉ cần trận pháp không hư là được, năng lượng hao hết, chúng ta bổ sung." Bá Lan Đạo Quân tùy ý nói.

Ngay lúc bọn hắn chuẩn bị bắt đầu khôi phục năng lượng của truyền tống trận này, bỗng nhiên trong lòng bọn họ có cảm ứng, nhìn về phía phương xa.

"Oanh!"

Hỗn Độn thất sắc, vô số Hỗn Độn gợn sóng mãnh liệt mà ra, như là thiên địa sụp đổ vậy, trực tiếp quét sạch hướng về phía bọn Phong Vân bên này!

Chương 1018: Đạo Quân cũng có thể khùng bố như vậy?

Chương 1018: Đạo Quân cũng có thể khùng bố như vậy?

Vô tận sóng cả cuốn theo tất cả mà tới, mà ở trên đỉnh sóng cả, thì đứng rất nhiều Đạo Quân, ước chừng có trên trăm vị, tất cả bọn họ đều tràn ngập sát ý nhìn chăm chăm vào sáu người bọn Phong Vân.

"Xem ra đã lọt vào chận giết rồi."

Sáu người Phong Vân trong nháy mắt liền hiểu rõ.

"Để tiêu mọi thể hiện chút bản lãnh nhỏ, đẩy lui những địch nhân này đi."

Huyền Băng Đạo Quân mặc một bộ trường bào màu trắng bạc, khuôn mặt lạnh lạnh, bình thường ở trước mặt Phong Vân đều thả tư thái rất thấp, nhưng khi đối diện với mấy Đạo Quân này tập kích, thần sắc của nàng băng lãnh, trực tiếp vung tay lên.

Ong ong ong ——! !

Một vòng ngân bạch sắc, nhìn như ánh sáng màu bạc rất bình thường tản ra bốn phương tám hướng.

Những nơi quang mang ngân sắc này đi qua, vô tận ba động trong khoảnh khắc liền bị đông cứng.

"Cái gì! ?"

"Một trăm lẻ tám vị Đạo Quân chúng ta liên thủ bố trí ra 'Thiên Thủy hủy diệt đại trận', cứ như vậy bị phá giải sao?"

"Cái này. . ."

Những Đạo Quân tập sát kia cũng giật mình dị thường.

"Diệt!" Ánh mắt Huyền Băng Đạo Quân nhất động, vô tận sóng cả giữa không trung bị đông lại, trực tiếp hóa thành tro tàn rồi biến mất.

"Đại trận đã bắt không được, chúng ta liền cùng một chỗ ra tay thôi!"

"Đúng, giết đi qua!"

"Chúng ta nhiều Đạo Quân như vậy còn sợ một mình nàng sao?"

"Trực tiếp giết qua!"

Chỉ thấy Đạo Quân ở trong vô số Phong Bạo lúc trước trực tiếp truyền âm hạ lệnh, mặc dù thực lực của nữ tử ngân bào kia bất phàm, nhưng bên này bọn hắn có ưu thế áp đảo số lượng, không sợ chút nào, trực tiếp giết tới là được.

Sát chiêu trùng điệp cùng nhau xuất ra, giữa thiên địa cũng bị năng lượng bàng bạc tràn ngập.

"Hạt gạo cũng dám toả hào quang?"

Huyền Băng Đạo Quân cười lạnh, lộ ra một ngón tay, nhẹ nhàng lâm bầm nói: "Lâm Đông, giáng lâm!"

Ong ong ——! !

Một giây sau, một trăm linh tám vị Đạo Quân kia chợt phát hiện nhiệt độ không trung kịch liệt hạ xuống, bất tri bất giác, phương thiên địa này vậy mà xuất hiện tuyết rơi!

Với lại càng lúc càng lớn, càng ngày càng dày đặc.

Những Tuyết Hoa kia cũng không phải là Tuyết Hoa bình thường, bên trong ẩn chứa năng lượng ba động khủng bố.

Xuy xuy xuy xuy xuy. . .

Nhóm Đạo Quân tập sát còn không kịp phản ứng, đã bị băng phong tại chỗ, hóa thành từng tòa Băng Điêu!

Một hơi đông kết nhiều Đạo Quân như vậy, Huyền Băng Đạo Quân cũng không vui vẻ, mà là nhú nhú mày, nhìn về phía phương xa, "Vậy mà chạy mất mấy người."

"Quên đi, dù sao cũng không ảnh hưởng tới đại cục."

Nàng nhẹ nhàng phát tay, lập tức những Băng Điêu kia vỡ nát ra, mà Đạo Quân bị đóng băng bên trong, cũng đều vô thanh vô tức chết đi, chôn vùi vào hư không.

Mà ở trong hư không xa xôi bên ngoài, năm vị Đạo Quân vừa mới liêu mạng trốn ra, lúc này đều run lẩy bẩy tụ tập cùng một chỗ, trong mắt còn lưu lại hoảng sợ nồng đậm.

"Quá, quá đáng sợ!"

"Cái này, đây còn là Đạo Quân nữa sao?"

"Nàng một mình, thuận sát hơn một trăm vị Đạo Quân chúng ta, với lại, đại bộ phận trong đó còn là Thượng phẩm Đạo Quân trở lên!"

"Đúng vậy, một mình nàng đã đáng sợ như vậy rồi, ở sau lưng nàng, còn có năm vị Đạo Quân nữa, đoán chừng cũng đáng sợ giống như nàng!"

"Những Đạo Quân này đến cùng là xuất hiện từ chỗ nào? Cũng quá khủng bố rồi!"

Năm vị tu giả này cho tới bây giờ còn chưa từng gặp qua Đạo Quân khủng bố như vậy, một màn vừa rồi, dọa bọn họ sợ hãi không thôi.

Mà vừa lúc này, bỗng nhiên một thanh âm ở sâu trong linh hồn bọn họ vang lên.

"Ngủ đi, ngủ đi, các người đã rất mệt mỏi rồi, ngủ đi thì cái gì cũng không cần lo lắng nữa."

Thanh âm này phảng phất như mang theo một loại ma lực nào đó, một cái chớp mắt tiếp theo, năm vị Đạo Quân kia trực tiếp ngã xuống đất, trên mặt lộ ra nụ cười an tường hạnh phúc, mà sinh cơ linh hồn, lại sớm đã mất đi.

...

Bên ngoài truyền tông trận, Miện Nhật Hồn Quân thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Phong Vân nói: "Đội trưởng, hết thầy đã được giải quyết, năm con cá lọt lưới kia đã đền tội rồi."

"Người cũng quá rắc rối rồi." Huyền Băng Đạo Quân thâm nói.

"Đây là cần thận." Miện Nhật Hồn Quân cải chính.

"Ừm, làm không sai, về sau không ra tay thì thôi, một khi ra tay, thì phải trăm thảo trừ căn, nếu như làm không được, liền dùng linh hồn xóa đi ký ức, không thể lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào cả."

Ánh mắt Phong Vân quét về phía năm đội viên bên cạnh mình, dặn dò.

"Vâng, đội trưởng!"

Năm vị đội viên đều tâm phục khẩu phục đối với Phong Vân, tự nhiên không có nửa điểm vi phạm ý của hấn.

"Ừm, tiếp tục lên đường thôi."

Lập tức, một nhóm sáu người Phong Vân ngồi lên truyền tống trận, rời khỏi phiến cương vực này.

Đối với lần tập sát này, bọn họ cũng không quá để ý, dù sao vốn bên trong này đã hỗn loạn rồi, bị chặn giết cũng rất bình thường.

Nhưng lúc bọn họ theo Phong Vân lần lượt tiến lên, vậy mà mỗi lần đều gặp phải chặn giết.

Có mai phục ở bên ngoài truyền tống trận, bọn Phong Vân vừa ra tới đã gặp phải rất nhiều công kích.

Có trốn ở bên trong thông đạo truyền tống, nửa đường chặn giết bọn họ.

Cũng có trực tiếp bố trí đại trận khủng bố vô biên ở xung quanh truyền tống trận, lấy mười vạn tinh cầu làm trận cơ, ma diệt hết thủy.

"Ầm ầm!"

Ba tên Đạo Quân Nghịch Thiên cấp từ trên không trung rơi xuống, hung hăng nện ở trên đại địa tinh cầu, đem đại địa này nện đến chia năm xẻ bảy, cơ hồ vỡ vụn.

Ba người bọn hấn nhìn sáu bóng người đứng trên không trung, mặt đầy sợ hãi, toàn thân phát run.

"Quá, quá mạnh, quá đáng sợ!"

"Thế nào, làm sao có thể!"

"Đạo Quân, cũng có thể mạnh như vậy sao!"

Ba tên Đạo Quân Nghịch Thiên cấp này rõ ràng nhớ rõ, ngay một phút đồng hồ trước đó, bọn họ tổng cộng có ngàn tên Đạo Quân, trong đó Tuyệt phẩm có chín trăm người, Nghịch Thiên cấp cũng có một trăm vị.

Vốn cho rằng tập sát sáu vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, hoàn toàn là thịt trên thớt gỗ, hạ bút thành văn, nhưng mà lại không nghĩ tới, vền vền giao thủ một phút đồng hồ, ngàn tên Đạo Quân bọn họ, đã chết chỉ còn lại có ba người bọn hắn mà thôi!

Mà sáu tên Đạo Quân kia, một người so với một người còn đáng sợ hơn, nhất là thanh niên người mặc bạch giáp kia, căn bản động cũng không cần động, mỗi lần chỉ là ánh mắt quét tới một chút, đã có một mảnh Đạo Quân chết đi rồi!

Mà ba người bọn hắn, bởi vì cách xa nhau khá xa, mới trốn qua một kiếp này, nhưng căn bản là không có cách nào đào tẩu được, dễ dàng bị đuổi kịp.

"Miện Nhật, giao cho người đó, ta muốn lấy được tất cả tình báo."

Phong Vân mở miệng nói.

"Được rồi."

Miện Nhật Đạo Quân cười hắc hắc, từng bước một đi tới ba vị Đạo Quân hoảng sợ không thôi kia, trong hai mắt u quang đại thịnh.

"Đến, nói cho ta biết, tại sao các người lại phải tập sát bọn ta?"

Ba vị Đạo Quân kia thân thể co lại, một giây sau, biểu hiện trên mặt khôi phục lại bình tĩnh, một vị trong đó nói: "Bởi vì các ngươi dễ giết, chỉ có sáu người mà thôi."

Vén vén bởi vì dễ giết thôi sao?

Bọn Phong Vân lông mày cau lại, lại là bởi vì cái lý do đơn giản này sao.

Miệng Nhật Đạo Quân cũng có chút im lặng, hấn lại hỏi lần nữa: "Một năm qua chúng ta cơ hồ mỗi lần xuất hành đều gặp phải tập sát, ngươi cũng biết nguyên nhân là gì chứ?"

"Là bởi vì Thái Tinh Tông tuyên nhận cung phụng, cần giết đủ một ngàn vị Đạo Quân, mới có tư cách."

"Cho nên cường giả Đạo Quân trên ức vạn hành tinh xung quanh Thái Tinh Tông nhao nhao xuất hiện, bắt đầu điên cuồng đuổi giết Đạo Quân khác, một mảnh giết chóc xuất hiện từ đây."

Chương 1019: Vĩnh Hằng Thiên Quân chân kinh!

Chương 1019: Vĩnh Hằng Thiên Quân chân kinh!

"Giết đủ một ngàn vị Đạo Quân mới có thể làm cung phụng, quả nhiên, Hỗn Độn Giới này có thể xưng là hỗn loạn chi giới."

Trần Ngục Đạo Quân sắc mặt trầm xuống, nơi này so với Hư Pháp Đạo Vực của bọn hắn không biết còn hỗn loạn hơn bao nhiêu lần.

"Đúng vậy, trước đây ta một mực cho rằng Hư Pháp Đạo Vực chúng ta đã đủ loạn, không nghĩ tới so với Hỗn Độn chi giới này, quả thực là thái bình thịnh thế."

Thiên La Đạo Quân lắc đầu nói.

"Chiêu thức thu cung phụng này cũng khó."

Bá Lan Đạo Quân cũng lắc đầu.

Muốn giết một ngàn tên Đạo Quân là rất khó khăn, trừ phi là loại chiến lược chênh lệch cực lớn, bằng không, muốn giết chết một tên Đạo Quân rất khó, cho dù có thể chiến thắng đối phương, nếu như đối phương tự bạo, vậy cũng đành chịu.

Hơn nữa, coi như cực khổ giết được mấy trăm người, nói không chừng cũng sẽ lật thuyền trong mương, chết oan chết uổng trong tay kẻ khác.

Dù sao, Đạo Quân yêu nghiệt giống như Phong Vân của bọn họ này, thế nhưng là ít càng thêm ít.

Ngẫm lại mà xem, Phong Vân là một Đạo Quân yêu nghiệt kinh diễm nhất trong Đạo Vực của bọn họ, được sinh ra nhờ sự tích lũy từ vô số sinh mệnh, nói là Thiên Mệnh chi tử của cả Đạo Vực cũng không quá đáng.

Lại nói, nếu có Đạo Quân cấp bậc như Phong Vân vậy, đoán chừng cũng khinh thường gia nhập vào Thái Tinh Tông kia.

"Thái Tinh Tông này có lai lịch gì? Bên trong tu giả mạnh nhất có cảnh giới gì?"

Miện Nhật Hồn Quân tiếp tục dò hỏi.

"Thái Tinh Tông là đại tông thống lĩnh vô số tinh cầu, là một trong chín đại tông của Hồn Độn Giới, trong đó người có chiến lực mạnh nhất là Thái Tinh Tông tông chủ, nghe nói hắn đã đạt tới cao giai Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp!"

Ba vị Nghịch Thiên cấp Đạo Quân kia nói.

"Cao giai Vĩnh Hằng Thiên Quân!"

Miện Nhật Hồn Quân bọn họ nghe vậy, thần sắc hơi chấn động.

Bọn họ mặc dù là Yêu Nghiệt cấp Đạo Quân, có thể miêu sát cùng giai, nhưng nếu gặp phải Vĩnh Hằng Thiên Quân, cũng hẳn phải chết.

Phong Vân cũng có chút nghiêm nghị, hắn phân phó: "Đoạn đường tiếp theo cố gắng cẩn thận một chút, không nên bị Thái Tinh Tông đó phát hiện chúng ta là từ bên ngoài đến, bằng không chúng ta xong cả đám đấy."

"Đã rõ."

Năm vị đội viên đều cùng nhau gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Lập tức, Miện Nhật Hồn Quân giết chết ba tên Nghịch Thiên cấp Đạo Quân kia, liền cùng Phong Vân bọn họ một lần nữa lên đường.

Phong Vân tiểu đội rất cẩn thận, cũng rất khiêm tốn.

Nhưng Thái Tinh Tông vì thống kê chiến tích, cũng vì phát hiện một số Đạo Quân kinh tài tuyệt diệu bị vây công mà chết, cho nên Thái Tinh Tông cũng phái ra không ít Nghịch Thiên cấp đỉnh phong cấp độ Đạo Quân.

Những Đạo Quân này đều phân tán ra, đi tới rất nhiều cương vực âm thầm xem xét tuần sát, một bên thống kê chiến tích, một bên tìm kiếm những Đạo Quân chân chính yêu nghiệt, nếu quả thật rất yêu nghiệt, vậy sẽ trực tiếp mang về.

Những Nghịch Thiên cấp Đạo Quân này đều xuất thân từ đại tông môn, thủ đoạn thông thiên, lại có y phục đánh dấu trên người, cho nên những Đạo Quân kia cũng không dám vây công bọn họ, mà ngược lại đều vô cùng nịnh nọt.

Cho nên, những Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân này của Thái Tinh Tông đều rất an toàn, mãi đến khi——

"Thật sự là tự mình muốn chết."

Trong phạm vi thể lực của Thái Tinh Tông năm thứ mười.

Một mảnh Hồn Độn hư không.

Sáu thành viên của Phong Vân tiểu đội đứng ở chỗ này, trừ Phong Vân, sắc mặt của năm vị còn lại đều có chút bất đắc dĩ.

Ngay phía trước mặt bọn họ, có một cỗ thi thể nằm ngang, nhìn kí hiệu đánh dấu trên y phục của hắn, rõ ràng là Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân của Thái Tinh Tông!

"Thật sự là bất đắc dĩ, tên này ngẫu nhiên nhìn thấy chúng ta ra tay một lần, liền một mực quăn lầy chúng ta, nhất định phải mang bọn ta trở về Thái Tinh Tông, thái độ cũng phách lối không chịu được, thật sự là tự tìm đường chết."

Trần Ngục Đạo Quân chửi bậy nói.

"Đúng đấy, đã nói với hắn là chúng ta đã có sư phụ, còn muốn cưỡng chế mang chúng ta đi, còn kiêu ngạo như vậy, chết cũng không thể trách chúng ta."

Huyền Băng Đạo Quân buông tay nói.

"Vấn đề bây giờ là, giết chết tu giả của Thái Tinh Tông, mặc dù chỉ là một tên Đạo Quân, nhưng tất cũng sẽ bị Thái Tinh Tông phát hiện, thậm chí truy tra!"

Bá Lan Đạo Quân vẻ mặt nghiêm túc nói.

Giết người kia mặc dù rất thống khoái, tên Đạo Quân bá đạo lớn lối này một mực kêu gào trước mặt bọn hắn, bất kì một ai trong số kêu gào đều có thể tùy tiện giết chết đối phương, cuối cùng vẫn là do Trần Ngục Đạo Quân ra tay, đâm một nhát làm đối phương chết tươi.

Mấy vị đội viên nghe nói như thế, cũng đều tỏ ra rất nặng nề.

Lúc này, Phong Vân mở miệng, "Không sao, ta đã dùng thời gian quý giá nhiều vùng hư không này, hỗn loạn vô cùng, không có ai có thể tra được, coi như tra ra, cũng đã là chuyện của nhiều năm về sau."

Lời này vừa ra, năm vị đội viên đều giật mình nhìn về phía Phong Vân, tuyệt đối không nghĩ tới, đội trưởng nhà mình còn có thủ đoạn thông thiên như vậy!

Còn có thể đảo loạn thời gian!

Chỉ có Thiên La Dao Quân chẳng suy nghĩ gì, hấn nhớ rõ trong số lục đại chí cao Dao Đạo, có một môn Thời Gian Dao Đạo.

Phong Vân đã tìm hiểu ra chung cục Dao Đạo, Thời Gian Dao Đạo tất nhiên cũng đã tới đại thành, có năng lực này hoàn toàn không ngoài ý muốn!

"Đi thôi, tiếp tục lên đường, ra khỏi phạm vi thể lực của Thái Tinh Tông liền an toàn."

Phong Vân ra lệnh một tiếng, tiểu đội lần nữa xuất phát, rất nhanh đã biến mất tại nơi này.

Mà hết thấy đều như Phong Vân nói như vậy.

Sau một thời gian ngắn, một vị Dao Quân của Thái Tinh Tông nào đó đi vào nơi khởi nguồn này, muốn tra xét xem nguyên nhân tên Dao Quân kia mất tích là gì, kết quả lại không thu được gì.

Dù hấn vất cả tìm kiếm manh mối như thế nào, đều không thu được gì, phảng phất như hết thấy đều bị xóa sạch vậy.

"Có được năng lực như thế, xem ra là Diệu Quang Dao Quân đã đắc tội tồn tại khủng bố nào đó rồi."

Vị Dao Quân này càng nghĩ càng thấy khả năng này rất lớn, thế là hấn cũng bị dọa sợ không dám tra tiếp, lập tức trở về tổng bộ báo cáo.

Một vị Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân chết đi, đối với Thái Tinh Tông mà nói, đây cũng coi như là một đại sự.

Thế là, bọn họ phái ra một vị sơ giai Vĩnh Hằng Thiên Quân, đi vào nơi khởi nguồn này.

"Ồ?"

Vị sơ giai Vĩnh Hằng Thiên Quân này vừa đến nơi đây, liền phát hiện ra Thời Gian lực lượng mà Phong Vân bố trí xuống, lúc này ánh mắt hắn đầy kinh ngạc, "Thì ra là thế, hóa ra là Thời Gian lực lượng, khó trách không cách nào dò xét, vừa đúng lúc ta cũng nghiên cứu đạo này, bằng không nếu đổi lại là các vị Vĩnh Hằng Thiên Quân khác đến, cũng đành bó tay."

Vừa nói, vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này lập tức thi triển thời gian chi đạo, luyện hóa Thời Gian lực lượng mà Phong Vân lúc trước bố trí xuống, đồng thời quay lại tràng cảnh phát sinh trước đó.

Không nhìn không sao, vừa nhìn xong vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này đã bị giật mình kinh hãi một chút.

"Sáu tên Đạo Quân? Một người ra tay, tùy ý một kích liền giết chết Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân! ?"

Hắn thấp giọng tự nói, "Mấy tên yêu nghiệt Đạo Quân từ nơi nào đến vậy!"

Mặc dù năm người khác không ra tay, nhưng lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra, sáu tên Đạo Quân kia một người so một người đáng sợ, nhất là thanh niên Đạo Quân mặc bạch giáp kia.

Cho dù cách hình ảnh, vị sơ giai Vĩnh Hằng Thiên Quân này vẫn cảm nhận được một loại phong mang bá đạo.

Cái này khiến hấn cảm thấy không thể tưởng tượng được, hấn đường đường là Vĩnh Hằng Thiên Quân, lại bị một tên Đạo Quân dọa cho phát sợ, hơn nữa còn không phải mặt đối mặt, vên vên chỉ là một hình ảnh mô phỏng lại mà thôi!

Chương 1020: Cứu đại tông hâm mộ!

Chương 1020: Cứu đại tông hâm mộ!

"Đạo Quân yêu nghiệt như thế! !"

Vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này rất là chân kinh.

Hắn nào có hay, đây chính là sáu vị Đạo Tôn mạnh nhất đến từ một phương Đạo Vực, Thái Tinh Tông mặc dù là một trong chín đại tông của Hỗn Độn Giới, nhưng nếu so với Hư Pháp Đạo Vực, vẫn là không đáng nhắc tới.

Dù sao Hư Pháp Đạo Vực tuy trẻ tuổi, thế nhưng cũng có một vị Đạo Tôn tọa trấn, nơi ở của một vị Đạo Tôn, thiên địa hoàn cảnh đều sẽ sinh ra biến hóa.

Người mạnh nhất Thái Tinh Tông, cũng chỉ là cao giai Vĩnh Hằng Thiên Quân mà thôi, so với Đạo Tôn không biết kém cạnh bao nhiêu.

"Yêu nghiệt Đạo Quân như vậy, nếu là gặp được, nhất định phải thu nhập vào Thái Tinh Tông ta! !"

Đạo Quân kinh diễm như vậy, tương lai đạt tới thành tựu Vĩnh Hằng Thiên Quân cơ hồ là chuyện ván đã đóng thuyền, nếu như gia nhập vào Thái Tinh Tông, đủ để cho Như vậy Thái Tinh Tông lớn mạnh hơn mười

mấy lần, đến lúc đó, cơ hội cạnh tranh người đứng đầu của cửu đại tông cũng đến!

Về phần Phong Vân bọn họ giết chết một tên Đạo Quân, đây căn bản cũng không phải là chuyện gì to tát.

"Đuổi theo!"

Thế là, vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này trở lại tổng bộ, bẩm báo với Thái Tinh Tông tông chủ về việc này. Sau đó tông chủ lập tức hạ mệnh lệnh, làm cho cả Thái Tinh Tông đều chấn động.

Chỉ vì tìm kiếm sáu vị Đạo Quân là nhóm người Phong Vân!

Còn lúc này, Phong Vân tiêu đội sớm đã ra khỏi phạm vi thế lực Thái Tinh Tông, một đường đi tới chỗ sâu trong Hỗn Độn Giới.

Thái Tinh Tông chỉ có ảnh hưởng rất lớn trên địa bàn nhà mình, một khi ra khỏi phạm vi thế lực của bọn hắn, vậy cơ hồ không hề có sức ảnh hưởng.

Cho nên Phong Vân bọn họ trên đường đi đều rất ổn định, cũng không gặp được Đạo Quân nào chặn giết.

Cứ như vậy, bọn họ một đường hữu kinh vô hiểm, sau khi tốn hết trăm năm thời gian, rốt cục cũng đi đến hạch tâm giới vực của Hỗn Độn Giới.

"Rốt cục cũng đến!"

Đám Phong Vân đứng trong Hỗn Độn hư không, xa xa nhìn về phía trước, chỉ thấy có vô số linh vụ đang cuộn cuộn, hiện ra thất thải chi quang nhàn nhạt.

Mà nơi bị vô tận linh vụ bao phủ kia, chính là hạch tâm giới vực!

"Hạch tâm giới vực phân thành ngoại vực cùng nội vực, nơi mà lần này chúng ta cần đi là nội vực, vẫn không thể lơ là, nghe nói ngoại vực cũng rất nguy hiểm, thậm chí có Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp tồn tại!"

Bá Lan Đạo Quân nghiêm nghị nói.

"Ừm, chúng ta vẫn phải thật cẩn thận."

Lúc này, một nhóm sáu người bay vào vùng sương mù bảy màu mênh mông, tiến vào ngoại vực của hạch tâm giới vực.

Cùng lúc đó, các yêu nghiệt Đạo Quân của ba ngàn Đạo Vực khác, cũng đều từ từng phương hướng chạy đến, thành công tiến vào hạch tâm giới vực.

Lập tức tràn vào nhiều Đạo Quân như vậy, hơn nữa mỗi người đều là Đạo Quân cực kỳ yêu nghiệt, đều có thể một kích miểu sát một mảnh Đạo Quân bình thường, việc này tự nhiên khiến cho chín đại tông của Hỗn Độn Giới chú ý.

Mới đầu bọn họ còn tưởng rằng là Hỗn Độn Giới xuất hiện đại bạo phát, duy nhất một lần xuất hiện nhiều yêu nghiệt Đạo Quân như vậy, cực kỳ vui thích.

Nhưng mãi cho đến một lần ngoài ý muốn, bọn họ bắt được một vị yêu nghiệt Đạo Quân trong đó, sau khi ép hỏi, mới hiểu, những này Yêu Nghiệt cấp Đạo Quân, lại đều là Đạo Quân đến từ ba ngàn Đạo Vực, hơn nữa còn là những Đạo Quân mạnh nhất của ba ngàn Đạo Vực này.

Hỗn Độn Giới chín đại tông biết được chuyện này mới biết, vì sao những Đạo Quân này đều yêu nghiệt như thế, là nhóm Đạo Quân mạnh nhất của cả một Đạo Vực, có thể không yêu nghiệt sao!

"Các Đạo Tôn vĩ đại vậy mà đặt nơi diễn ra giải thi đấu tiềm lực bảng tại nội vực của hạch tâm giới vực. Bọn họ thật đúng là ác, nội vực mặc dù không có quá nhiều nguy hiểm, hơn nữa còn có bảo vật xuất thế, nhưng ngoại vực, lại có không ít nguy hiểm, thậm chí còn có cả Vĩnh Hằng Thiên Quân."

"Nội tình của Đạo Vực không phải thứ mà người ta có khả năng tưởng tượng, Yêu Nghiệt cấp Đạo Quân đối với bọn hắc mà nói, không có khan hiếm như chỗ như vậy, trên cơ bản cách mỗi mấy kỷ nguyên đều sẽ sinh ra một cái."

"Đúng vậy, mà trong đó Yêu Nghiệt cấp Đạo Quân mà các Đạo Vực cổ lão sinh ra, đều là siêu cấp quái vật mà ngay cả Vĩnh Hằng Thiên Quân đều có thể ngăn cản, không thể theo lẽ thường mà nói đâu!"

"Hầy, thật sự là hâm mộ Đạo Vực, thiên tài như mây, yêu nghiệt như rừng, không giống Hỗn Độn Giới chúng ta, sinh ra một cái yêu nghiệt cũng khó như lên trời."

". . ."

Chín đại tông tông chủ dùng thần niệm giao lưu với nhau, cảm khái vô cùng, những Đạo Vực này động một chút là lại có thể sinh ra siêu cấp yêu nghiệt Đạo Quân, thực sự khiến bọn hắc thêm muốn không thôi.

Nhưng bọn hắc cũng chỉ là thêm mà thôi, thật nếu để cho bọn họ đi cướp những yêu nghiệt này, bọn họ cũng không dám.

Cơn lôi đình của Đạo Tôn, chín đại tông bọn họ góp chung vào đều không đủ nhìn.

. . .

Bên này.

Sáu người Phong Vân tiến vào khu vực ngoại vực, liền lần theo đánh dấu trên bản đồ, đi vào trong.

Đọc theo con đường này, bọn họ đều cực kỳ cẩn thận, thậm chí Phong Vân còn vì tăng thêm tốc độ, chủ động mang theo năm người còn lại cùng lên đường.

Mà năm vị đội viên cũng lần đầu tiên biết được tốc độ của Phong Vân cực kì nhanh chóng, lại còn có thể thuận di!

Một tháng sau, bọn họ đi đến một nơi rất sâu rất sâu.

"Các người nhìn kia."

Một ngày này, Miện Nhật Hồn Quân chỉ về phương xa.

Mấy vị Đạo Quân nhìn lại, xuyên qua màn sương mù nhàn nhạt, bọn họ nhìn thấy một đại lục vô cùng to lớn lơ lửng trên hư không, quy mô lớn chừng ức vạn năm ánh sáng.

"Phía trên có sinh linh, có điều tu vi đều rất thấp, cao nhất mới chỉ là Chúa Tể cấp."

Miện Nhật Hồn Quân trong nháy mắt phát ra cảm giác lực, bao trùm cả đại lục kia, trong nháy mắt thấy rõ tu vi của toàn bộ sinh linh.

"Hẳn là thổ dân ở nơi này, cũng có thể là sinh linh mà một vị đại năng nào đó đang nuôi dưỡng. . ."

Mấy vị Đạo Quân suy đoán nói.

Nếu như là thổ dân còn tốt một chút, nếu như là sinh linh mà đại năng nuôi dưỡng, vậy phía sau đại lục này, tất nhiên phải có siêu cấp tồn tại tọa trấn.

"Không có cách nào tránh khỏi những đại lục này, chúng ta muốn đi vào nội vực, phải dựa vào truyền tống trận bên trên những đại lục này, Đạo Tôn đã nói với chúng ta như vậy."

Huyền Băng Đạo Quân nói.

"Cẩn thận một chút, chỉ cần không phải gặp được Vĩnh Hằng Thiên Quân, mấy người chúng ta cũng không sợ, hơn nữa, Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng không phải là loại người ngang ngược thấy ai cũng giết, chúng ta cẩn thận khiêm nhường một chút, tự nhiên sẽ vô sự."

Thương lượng xong, Phong Vân tiêu đội liền khiêm tốn giấu mình tiến vào đại lục này.

Vì biết rõ một vài tin tức, bọn họ liền đi đến tông môn mạnh nhất trên đại lục này.

Vô Cực Điện.

Là một trong số các tông môn mạnh nhất Vĩnh Trần đại lục, điện chủ một mực ẩn cư trong cấm địa tu hành, ẩn cư không ra ngoài, cực kỳ giấu mình.

Động phủ trong cấm địa.

Vô Cực Điện điện chủ từ từ mở mắt, cảm thụ tu vi cảnh giới trong cơ thể mình không chút biến hóa, thở dài một tiếng, "Hầy, một phương thế giới này hoàn cảnh quá kém, ta đạt tới Chúa Tể cực hạn, liền không cách nào tăng lên nữa, xem ra chỉ có thể đi tới Đạo Tiên Giới."

Nói rồi, hắn nhìn về phía dưới đáy Vô Cực Điện, thần sắc nhớ nhung không nổi, "Thật không muốn rời đi chút nào."

Hả?

Nhưng một giây sau, thần sắc hắn lại biến đổi, bởi vì trong tầm nhìn của hắn chẳng biết lúc nào, vậy mà xuất hiện sáu bóng người, đang cúi đầu lắng lắng nhìn hắn.

Cả không gian lập tức an tĩnh lại, trở nên cực kỳ quỷ dị!

Chương 1021: Thế Tục Giới, Đạo Tiên Giới!

Chương 1021: Thế Tục Giới, Đạo Tiên Giới!

Điện chủ Vô Cực Điện nhìn sáu người cách đó không xa, trên trán lập tức chảy mồ hôi lạnh, hẳn ta cảm thấy linh hồn của mình cũng đang run rẩy.

Lập tức cung kính nói: “Bái kiến sáu vị tiên bối!”

Trời ạ! Quá khủng bố!

Điện chủ Vô Cực Điện cho rằng mình là người mạnh nhất thế giới này, vô địch thiên hạ, nhưng bây giờ còn người mạnh hơn hẳn ta rất nhiều! Hơn nữa còn là sáu người!

“Ta hỏi ngươi một số việc.” Lúc này, Miện Nhật Hồn Quân mỉm cười nói.

“Mời tiên bối nói.”

Điện chủ Vô Cực Điện rất cẩn thận, nhưng hẳn ta không phát giác được, sâu trong đầu hẳn ta đã vô thức tín nhiệm vị đang mỉm cười này.

“Nói một chút về tình huống khối đại lục này đi.”

“Bẩm báo tiên bối, khối đại lục này có tên là Vĩnh Trần đại lục, còn gọi là ‘Thế Tục Giới’, phía trên có vô số sinh mệnh sinh hoạt, cũng có rất nhiều tu giả.”

Điện chủ Vô Cực Điện nói.

“Thế Tục Giới? Sao lại gọi như vậy?” Miện Nhật Hồn Quân tiếp tục hỏi.

“Bởi vì phía trên Vĩnh Trần đại lục của chúng ta còn có ‘Đạo Tiên Giới’, đó là thế giới chân chính của tu giả, nguyên lực ở Vĩnh Trần đại lục mỏng manh, hoàn cảnh càng ngày càng kém, tu luyện đến Chúa Tể đỉnh phong đã là cực hạn, gần như không thể tiếp tục hướng lên trên được nữa.”

Điện chủ Vô Cực Điện nói: “Mà ‘Đạo Tiên Giới’ thì không giống vậy, đó là thánh địa của người tu hành, nguyên khí thiên địa dồi dào hơn nơi này rất nhiều, các loại quy tắc, pháp tắc cũng vô cùng hoàn thiện, nghe nói đã có rất nhiều tiên bối đến Đạo Tiên Giới tu thành Chí Tôn, thậm chí còn cao hơn!”

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt vị điện chủ Vô Cực Điện này tràn ngập mơ ước, mơ ước về tương lai.

Miện Nhật Hồn Quân hỏi tiếp: “Vậy làm sao để đến được ‘Đạo Tiên Giới’?”

“Đương nhiên là ngồi truyền tống trận, trên Vĩnh Trần đại lục của chúng ta có duy nhất một truyền tống trận, nghe nói là do một vị cường đại bố trí từ rất lâu trước đây, đám tu giả ở Vĩnh Trần đại lục chúng ta không có năng lực này.”

Lời này vừa ra, ánh mắt đám người Phong Vân khẽ động.

Huyền Băng Đạo Quân nói: “Xem ra ‘Đạo Tiên Giới’ chính là trạm tiếp theo chúng ta phải đến.”

“Ừ, vậy đi thôi.”

Lúc này, sáu người Phong Vân biến mất tại chỗ, không để lại vết tích gì.

“Hả? Đã xảy ra chuyện gì?”

Điện chủ Vô Cực Điện nhìn xung quanh: “Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Sao mình lại hốt hoảng một lát?”

Hắn ta trầm tư suy nghĩ, thế nào cũng không nghĩ ra.

Đương nhiên là do Miện Nhật Hồn Quân đã tiêu trừ ký ức của hắn ta.

Sau đó, đám người Phong Vân lại tìm hai vị cường giả ở đại lục này hỏi lại một lần, đáp án nhận được không khác gì điện chủ Vô Cực Điện.

Lúc này, đám người Phong Vân đang đứng trên không trung, quan sát khối đại lục này.

“Khối đại lục này có chút kỳ lạ.”

Lúc trước Miện Nhật Hồn Quân chỉ nhìn đại khái, bây giờ tỉ mỉ quan sát đã phát hiện chỗ khác thường.

“Có cái gì kỳ quái? Không phải chỉ là hoàn cảnh kém một chút sao?”
Trần Ngục Đạo Quân nghi ngờ.

“Vấn đề nằm ở chỗ này, hoàn cảnh khối đại lục này cách biệt, không phải tiên thiên, mà do lực bên ngoài tạo thành.” Miện Nhật Hồn Quân nói.

“Miện Nhật, người nói là, có người phía sau cố ý làm như vậy, phá hỏng hoàn cảnh tu hành của nơi này?” Thiên La Dao Quân kịp phản ứng nói.

Miện Nhật Hồn Quân gật đầu.

“Có thể ảnh hưởng đến hoàn cảnh tu hành của một đại lục, tu vi ít nhất phải là Đạo Quân mới có thể làm được, nhưng Đạo Quân có cần làm như vậy không? Mục đích là gì?” Huyền Băng Đạo Quân không hiểu.

“Có thể liên quan đến ‘Đạo Tiên Giới’ kia.” Phong Vân bỗng nhiên mở miệng nói.

Lời này vừa ra, sắc mắt Miện Nhật Hồn Quân thay đổi: “Đội trưởng, ý của ngươi là, người sau màn làm như vậy, là muốn tu giả ở Vĩnh Trần đại lục phải tiến về Đạo Tiên Giới?”

“Cũng gần như vậy, nhưng chuyện này không liên quan đến chúng ta, chúng ta chỉ cần đi đường thôi, chuyện khác không cần quan tâm.” Phong Vân thản nhiên nói.

“Hiểu rồi, tất cả nghe theo đội trưởng.”

Năm vị đội viên cũng không phải thánh mẫu gì, bọn họ tu hành đến bây giờ, không biết đã đạp lên bao nhiêu thi cốt để tấn thăng rồi.

Đối với bọn họ, sinh mệnh không thân cũng chẳng quen, không đáng để bọn họ để bụng.

Có thể lúc tâm tình bọn họ không tệ, thuận tay cứu một người, nhưng cái này hoàn toàn xuất phát từ bản tâm, không liên quan đến cái khác.

Sáu người Phong Vân lập tức đi đến nơi có truyền tông trận cổ.

Ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy truyền tông trận cổ này có diện tích bao la, khoảng mấy chục tỷ cây số, chỗ trung tâm càng thêm phức tạp, tu giả bình thường nhìn một chút đã xám thấy đau đầu hoa mắt, khó mà kiềm chế.

“Đại trận này thật phức tạp, tuyệt đối không phải Đạo Quân có thể bố trí!”

Bá Lan Đạo Quân liếc mắt đã nhìn ra bất phàm.

“Chắc hẳn là một vị trận pháp sư cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân bố trí.”

Miện Nhật Hồn Quân quan sát một lúc, nghiêm túc nói.

“Nói như thế, chẳng phải ở Đạo Tiên Giới kia có Vĩnh Hằng Thiên Quân tọa trấn sao?” Huyền Băng Đạo Quân nghiêm nghị nói.

“Cũng không có cách nào, đây là con đường duy nhất, Đạo Tôn vĩ đại tự mình lựa chọn cho chúng ta, không đi không được.” Thiên La Đạo Quân cười khổ một tiếng.

“Đạo Tôn vĩ đại thật ác, trên đường chúng ta đã tận lực tránh Vĩnh Hằng Thiên Quân rồi, không ngờ vẫn không thể trốn thoát.”

“Cũng chưa chắc, chúng ta cẩn thận một chút, cho dù Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng không thể lập tức phát hiện chúng ta, đến lúc đó chúng ta trực tiếp ngồi truyền tống trận rời đi, không dừng lại một khắc.”

“Chỉ có thể như vậy.”

Các thành viên trong tiểu đội Phong Vân lập tức hạ xuống, hóa thành tu giả bình thường, lẩn vào một tòa thành lớn bên cạnh truyền tống trận.

Số lượng tu giả trong thành khoảng hơn mười tỷ người, bọn họ đều tụ tập ở đây, đợi truyền tống trận mở ra, tiến về Đạo Tiên Giới.

“Haiz, ta bị vây ở Chúa Tể quá lâu rồi, ta khát vọng đột phá, đáng tiếc hoàn cảnh nơi này quá kém, chỉ có thể đến Đạo Tiên Giới.”

“Đáng tiếc, truyền tống trận trăm năm mới mở một lần, còn năm mươi năm nữa, khiến người ta nóng lòng.”

“Bình tĩnh, chỉ là năm mươi năm mà thôi, tuổi thọ của chúng ta không giới hạn, còn không đợi được một ít thời gian này sao?”

“Đây không phải do khát vọng đột phá sao?”

Trong tòa thành này, lượng lớn tu giả tụ tập cùng một chỗ, trong mắt mỗi người đều tràn đầy ước mơ và chờ mong.

Ở Thế Tục Giới, bọn họ đã đi đến cuối cùng, chỉ có đến ‘Đạo Tiên Giới’, bọn họ mới có thể tiếp tục.

Nhưng mà trong lúc đám tu giả này không biết rõ tình hình, giờ phút này đã có sáu tên yêu nghiệt khủng bố đang ở bên cạnh bọn họ, Chí Tôn mà bọn họ mộng tưởng, trước mặt sáu người này, cũng có thể tiện tay diệt đi vô số!

...

“Trăm năm mới mở? Còn năm mươi năm?”

Bên cạnh, Bá Lan Đạo Quân nhíu mày: “Còn hạn chế như vậy sao?”

“Hẳn là do truyền tống trận này cần trăm năm để hấp thu năng lượng, cho nên trăm năm mới mở ra một lần.” Huyền Băng Đạo Quân nói.

Chương 1022: Truyền thụ kiếm đạo!

Chương 1022: Truyền thụ kiếm đạo!

“Vậy chúng ta có muốn mở ra sớm không?” Trần Ngục Đạo Quân nói.

“Không cần, một khi truyền tông trận mở ra sớm, khẳng định sẽ khiến đầu bên kia Đạo Tiên Giới chú ý, đến lúc đó kinh động người sau màn thì không tốt.” Miện Nhật Hồn Quân lắc đầu nói.

“Trước cứ tìm nơi đặt chân đi, năm mươi năm sau lại đến.”

Sau đó, sau người Phong Vân rời đi nơi này, tùy ý chọn một khu rừng bên ngoài ngàn vạn dặm, bắt đầu ẩn cư.

Bọn họ đều là những người có thực lực thông thiên, có thể hóa mục nát thành thần kỳ, mở một khu nhạc viên ở rừng núi hoang dã, là chuyện vô cùng đơn giản.

Cứ như vậy, sáu người Phong Vân tạm thời ở lại trong núi, lúc thì uống rượu làm vui, khi thì cùng nhau ngồi đàm đạo, luận bàn kỹ thuật chiến đấu, hiếm có một lần nhàn nhã.

Ngay cả Phong Vân, trừ mỗi ngày quét hình chiếu cũng không bế quan tu hành.

Đối với bọn họ, năm mươi năm quá ngắn, nếu bế quan, căn bản không đủ.

Một ngày này.

Bên ngoài rừng núi có hai người trẻ tuổi, khoảng hơn hai mươi tuổi, chính là Nhân tộc đi đến.

Trong đó, chàng trai có ngũ quan cương nghị, góc cạnh, tay cầm trường kiếm, trên người tỏa mát ra một vòng quang mang.

Cô gái có tướng mạo thanh tú, tay cầm một cây roi.

“Anh, trong rừng sâu núi thẳm này, thật sự có kiếm đạo đại năng sao?”

Cô gái thanh tú nhìn rừng núi gần như hoang vu này, đôi mày thanh tú cau lại nói.

“Nghe một vị tiên bối nói, mấy năm trước nơi này từng có kiếm khí trùng thiên, tất nhiên là có kiếm đạo đại năng tu hành ở đây, ta nhất định phải tìm được vị kiếm đạo đại năng này, bá sư nhập môn!”

Sắc mặt chàng trai vô cùng kiên định.

Cô gái thanh tú nhẹ nhàng thở ra một hơi, lúc muốn nói gì đó, ánh mắt bỗng nhiên khẽ động, chỉ thấy ở cách đó không xa, có một thanh niên đang chặt củi.

“Gia hỏa này quá tuấn mỹ.”

Cô gái thanh tú nhìn rõ ngũ quan của người thanh niên chặt củi kia, trái tim lung lay, cô ta đã gặp nhiều tu giả như vậy, nhưng không ai có thể so sánh với người thanh niên đang chặt củi cách đó không xa.

Nhưng cô ta không cảm nhận được bất kỳ khí cơ nào trên người thanh niên này, hiển nhiên là một phạm nhân.

Nghĩ đến đây, cô ta đi qua, hô lên: “Này, người tên là gì? Sao lại một mình chọt củ ở đây? Người ở đây sao?”

“Thanh Mi, đừng vô lễ.”

Chàng trai cương nghị đến, nói với em gái mình.

Sau đó nhìn về phía thanh niên tuấn mỹ, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên hắn ta bị cái búa trong tay đối phương hấp dẫn, giống như có cái gì đó chí cao huyền bí.

Chàng trai cương nghị cứ nhìn như vậy, thời gian giống như dừng lại ở thời khắc này.

Chàng trai cương nghị cảm giác mình đã đi vào một mảnh không gian hư vô, bên trong không có cái gì, chỉ có một đạo kiếm quang không ngừng lóe lên.

Kiểm quang kia vô cùng xinh đẹp và huyền diệu, trong nháy mắt chàng trai cương nghị đã trầm mê.

Hắn ta quên mất thời gian, quên mất bản thân, giống như hóa thành một thanh kiếm, hình thành từ trong lò, đi theo kiếm khách này đến kiếm khách khác, sinh ra đến hủy diệt, rồi lại sinh ra, lại hủy diệt.

Vòng đi vòng lại như vậy, ngày này qua ngày khác, năm này qua năm khác, không biết bao nhiêu năm tháng, trong chốc lát, tựa như thương hải tang điền, biến cô thạch nát.

Vô tận năm tháng, chỉ trong một chớp mắt.

Cũng không biết bao lâu, lúc này, chàng trai cương nghị bỗng nhiên khôi phục ý thức, hắn ta thậm chí nói một tiếng không tốt, bản thân mình lại trầm

mê vào.

“Đoán chừng đã qua vạn năm rồi, không biết em gái có sốt ruột không?”

Chàng trai cương nghị nghĩ đến đây, một giây sau, hấn ta mở choàng mắt, vội vàng nhìn về phía cô gái thanh tú bên cạnh: “Em gái, để em chờ sốt ruột rồi.”

Cô gái thanh tú nghi ngờ nói: “Anh, người nói cái gì vậy, không phải chúng ta vừa đến đây sao?”

Hả?

Chàng trai cương nghị nghe vậy, gương mặt thay đổi, lập tức ngẩng đầu, thấy trước mặt vẫn là trong rừng núi kia, phía trước, vẫn là người thanh niên tuấn mỹ đang chặt củi.

Tất cả đều không thay đổi.

“Chẳng lẽ, vừa rồi là nằm mơ sao?”

Chàng trai cương nghị nghi ngờ không thôi, nhưng giấc mộng này cũng quá chân thực, khiến hấn ta tưởng rằng là hiện thực, ngộ nhận mình đã trải qua vạn năm.

Lúc này, thanh niên tuấn mỹ dừng chặt củi, chậm rãi ngẩng đầu, trên mặt nở nụ cười: “Không tệ, có thể tuân theo bản tâm kiếm đạo, nhảy ra huyễn cảnh.”

Chàng trai cương nghị nghe nói như thế, lập tức rõ ràng, tất cả là do thanh niên tuấn mỹ trước mặt làm.

Hấn ta lập tức quỳ xuống, dập đầu nói: “Nhân tộc Diệp Thanh Thiên, xin ra mắt tiên bối, xin tiên bối thu ta làm đồ đệ, truyền dạy ta vô thượng

kiếm đạo, ta nguyện cả đời hầu hạ.”

Cô gái thanh tú bên cạnh thấy cảnh này ngẩn ra, tình huống thế nào vậy?

Phong Vân cúi đầu nhìn: “Lấy tư chất của ngươi, muốn trở thành đệ tử của ta, còn lâu mới đủ tư cách, nhưng ta nể tình ngươi là Nhân tộc, sẽ phá lệ một lần.”

Thiên phú kiếm đạo của chàng trai kiên nghị trước mắt cũng được, đạt đến cấp Chí Tôn, cái khác, thật sự không thể nhìn.

Nếu đối phương không phải là Nhân tộc, Phong Vân sẽ không đặc biệt khảo nghiệm hắn ta.

“Coi như lưu lại cho Nhân tộc ở giới này một hạt giống.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Lập tức, hắn chỉ ra một điểm, rơi vào mi tâm chàng trai cương nghị, truyền sáu môn kiếm đạo chí cao, và vô số kinh nghiệm tu hành kiếm đạo của bản thân cho hắn ta.

Đương nhiên, nhiều tin tức như vậy, cường độ linh hồn của chàng trai cương nghị này không thể tiếp nhận được, cho nên Phong Vân đặc biệt thiết kế phong ấn, đợi người này từng bước lớn mạnh, nội dung phía sau mới dần được hiển lộ.

Làm xong tất cả, Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, biến mất tại chỗ.

Lúc này cô gái thanh tú mới trừng lớn mắt, có đơn thuần hơn cũng biết, người thanh niên tuần mỹ này, tuyệt đối là siêu cấp cường giả.

Giờ phút này, chàng trai cương nghị đã bị phương pháp tu hành kiếm đạo cuộn cuộn và khổng lồ kia làm cho rung động, hắn ta chưa từng nhìn

thấy kiếm đạo cao thâm và huyền diệu như vậy.

“Tu luyện kiếm đạo ta truyền lại, hãy để kiếm khí kinh vạn cổ, phong mang diệu cửu châu, nếu không, không xứng đáng xưng là đệ tử của ta hành tẩu thiên hạ.”

Một giọng nói bỗng nhiên vang lên trong đầu chàng trai cương nghị.

Hắn ta vô thức hô to: “ Sư phụ, ta còn không biết tên của ngài.”

“Vân Thiên.”

Hai chữ bình thản truyền đến, sau đó không vang lên nữa.

Chàng trai cương nghị nhìn về phía Phong Vân rời đi, lập tức quỳ xuống, dập đầu chín cái, lớn tiếng nói: “Ta nhất định sẽ phát huy dương quang kiếm đạo mà sư phụ truyền lại, để tên ngài truyền khắp thiên địa!”

...

Chỉ là một lúc động tâm, Phong Vân mới truyền kiếm đạo cho chàng trai cương nghị này, còn sau này như thế nào, phải xem tạo hóa của hắn ta.

“Nếu như ngươi có thể đi ra mảnh thiên địa này, thu ngươi là đệ tử thân truyền của ta thì thế nào.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Chương 1023: Thiên đường là địa ngục!

Chương 1023: Thiên đường là địa ngục!

Phong Vân trở lại phòng ở trong rừng núi, những người khác đang uống rượu luận đạo.

Sau khi nhìn thấy Phong Vân, Huyền Băng Đạo Quân khẽ cười nói: “Không ngờ đội trưởng còn đặc biệt đến chỉ điểm một tên gia hỏa Thần Chủ cảnh.”

“Cùng là Nhân tộc, hơn nữa nhìn thiên phú kiếm đạo của hắn không tệ, cũng là người có tài, ở lại địa phương nhỏ này không khỏi đáng tiếc.”

Phong Vân nói tiếp: “Coi như là một đệ tử của ta.”

Mấy người khác đều giật mình, bọn họ cho rằng Phong Vân chỉ tùy ý chỉ điểm tiểu gia hỏa này mà thôi, không ngờ hắn lại thu làm đệ tử,

Mặc dù thiên phú kiếm đạo của tiểu gia hỏa này không tệ, nhưng cũng chỉ ở thế giới này mà thôi.

Sáu người bọn họ đều là yêu nghiệt cấp cao nhất trong vô tận Đạo Vực, nhất là Phong Vân, càng sâu không lường được, không biết có bao nhiêu Chúa Tể, Chí Tôn khóc lóc cầu thu đệ tử.

Nhưng bây giờ Phong Vân lại thu một tên Thần Chủ ở địa phương nhỏ này làm đệ tử.

Nhưng đôi phương là Nhân tộc, năm người họ có thể lý giải.

Dù sao Nhân tộc có thể đạt được thiên phú này, đã cực kỳ cường đại.

Không phải Nhân tộc nào cũng khủng bố như Phong Vân, lực áp sinh mệnh đặc thù và những dị tộc khác, lấy Nhân tộc chi thân áp đảo chúng thiên kiêu.

“Được rồi, thời gian sắp đến rồi, chúng ta nên xuất phát thôi.”

Phong Vân nhìn thời gian, năm mươi năm sắp đến, truyền tống trận cũng sắp khởi động.

“Ừ, đi thôi.”

Tiểu đội bọn họ lập tức đi vào thành lớn trước kia.

“Các vị đạo hữu, truyền tống trận cổ đã mở ra, xin nhanh chóng đi lên, chậm trễ không chờ.”

Đứng trong thành, một vị lão nhân đứng giữa không trung, thanh âm vang vọng.

“Truyền tống trận mở!”

“Cuối cùng đã mở, Đạo Tiên Giới, ta đến đây!”

“Ha ha , ta muốn là người đầu tiên đột phá đến Chí Tôn!”

“... ”

Một lượng lớn tu giả đi qua, cùng nhau bước vào truyền tống trận cổ.

Cũng may truyền tống trận này rộng mấy chục tỷ cây số, nếu không sẽ không chứa nổi nhiều tu giả như vậy.

Ong ong ong...

Lúc một lượng lớn tu giả tràn vào truyền tống trận cổ, chỉ thấy hào quang óng ánh buông xuống, bao phủ tất cả tu giả, trong đó bao gồm đám người Phong Vân.

Một giây sau, bọn họ cùng nhau biến mất trong trận.

Truyền tống một lát đã kết thúc.

Một lát này, đám tu giả đã đến Đạo Tiên Giới.

“Đạo Tiên Giới!”

“Cuối cùng chúng ta cũng đến!”

“Nguyên khí thiên địa thật nồng nặc!”

“Còn có pháp tắc, quy tắc hoàn thiện, quả nhiên, lời đồn không sai, nơi này chính là thiên đường của tu giả!”

Hả?

Nhưng mà, lúc này, đám người Phong Vân xen lẫn trong đám tu giả, sắc mặt thay đổi.

“Quả nhiên Đạo Tiên Giới này không đơn giản!”

“Chúng ta che giấu trước, yên lặng theo dõi kỳ biến.”

Một giây sau, sáu người Phong Vân biến mất tại chỗ, không có bất kỳ tu giả nào chú ý tới.

Giờ phút này, lượng lớn tu giả đến Đạo Tiên Giới cùng đi ra truyền tông trận, cảm thụ không khí ẩn chứa nguyên khí bàng bạc và pháp tắc, quy tắc hoàn chỉnh, tất cả đều phấn khởi.

Nhưng bọn họ chưa đi được mấy bước, đã thấy một màn kinh khủng.

Chỉ thấy nơi xa có rất nhiều thạch trụ, trên những thạch trụ này đều trói các tu giả, chủng tộc khác nhau, hình thái khác nhau.

Nhưng tất cả đều có vết thương đầy mình, trong mắt tràn đầy hận ý và tuyệt vọng như hãn hải.

Lượng lớn tu giả vốn đang hưng phấn, trong nháy mắt yên tĩnh lại! Yên tĩnh giống như đã chết!

Một màn trước mắt này, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

“Lại một nhóm tu giả đến.”

Một tu giả bị trói trên một trụ đá, khắp người đầy vết thương, tuyệt vọng nói nhỏ.

“Các ngươi không nên đến.”

“Giả! Đều là giả! Tất cả đều là âm mưu, cái gì Đạo Tiên Giới, cái gì thánh địa tu hành, đều là giả!”

“Ta rất hận!”

“...”

Vô số âm thanh tuyệt vọng và thống khổ từ bốn phương tám hướng truyền đến, khiến lượng lớn tu giả mới đến nghe thấy, trong lòng đều phát lạnh.

Đông đông đông...

Ngay lúc này, cuối đại địa bỗng nhiên xuất hiện những bóng người to lớn, toàn thân đen như mực, tỏa ra khí tức khủng bố vô biên.

Chỉ nhìn một chút đã khiến tâm thần đám tu giả run rẩy.

“Đây là nơi nào?” Một tu giả không nhịn được hỏi: “Nơi này không phải là Đạo Tiên Giới!”

“Không, đây chính là Đạo Tiên Giới, là thánh địa mà các ngươi thiết tha mơ ước!”

Một bóng người to lớn cười nhạt một tiếng, vung tay lên, giữa thiên địa xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, hút đám tu giả này vào trong đó.

Lượng lớn tu giả này không hề có lực phản kháng.

“Không tệ, lại có một đám đối tượng tra tấn đến, chủ nhân sẽ rất vui vẻ, oán khí sẽ tăng lên nhiều!”

“Hắc hắc, những đồ ngốc này còn ôm giấc mộng Đạo Tiên Giới, thật tình lại không biết, một khi bọn họ đến, sẽ phát hiện nơi này là địa ngục!”

“Trăm năm sau lại có đám tiếp theo đến, lúc đó lại có thu hoạch, vui vẻ.”

“...”

Thanh âm dần đi xa, những bóng người to lớn kia cũng biến mất theo.

Trên không trung, tiểu đội Phong Vân nấp trong hư không, yên lặng nhìn một màn này.

“Không ngờ, Đạo Tiên Giới mà đám tu giả kia cả đời đầu khổ truy tìm, lại không phải thiên đường, mà là địa ngục.”

“Thực lực của đám con rôi này đều là hạ phẩm Đạo Quân.”

“Chủ nhân mà bọn chúng nói, chỉ sợ là người phía sau màn, phá hỏng hoàn cảnh tu hành của Vĩnh Trần đại lục, xem chừng, cảnh giới là Vĩnh Hằng Thiên Quân!”

“Vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này nhốt nhiều tu giả như vậy để làm gì?”

“Nghe đám con rôi kia nói, là vì thu thập oán khí, chắc là vị Vĩnh Hằng Thiên Quân kia cần oán khí để tu hành.”

Trong giới tu hành, chuyện này cũng rất phổ biến, một vài người ma tu, động một tý sẽ tàn sát chúng sinh, huyết nhiễm mệnh mông, chỉ vì tu hành mà thôi!

“Chúng ta có quản không?” Lúc này, Huyền Băng Đạo Quân mở miệng nói.

“Quản thế nào được? Đối phương là Vĩnh Hằng Thiên Quân, chúng ta tự vệ được đã không tệ rồi, căn bản không quản được.” Thiên La Đạo Quân lắc đầu.

“Không sai, việc cấp bách là đi tìm truyền tống trận tiếp theo, trực tiếp ngồi truyền tống trận rời đi, đây là biện pháp ổn thỏa nhất.”

“Ừ, đi thôi.”

Sáu người Phong Vân lập tức yên lặng rời đi.

...

Cùng lúc đó, tại Hư Pháp Đạo Vực phía xa.

Trong Đạo Điện.

Hư Pháp Đạo Tôn cùng hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nhìn hình ảnh giữa không trung, rõ ràng là cảnh tượng mấy người Phong Vân gặp phải ở Đạo Tiên Giới.

“Trong Đạo Tiên Giới có một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân tọa trấn, tên là Cổ Tà Thiên Quân, trước khi bị thương, cho nên vẫn trốn ở chỗ này, dùng vô biên oán khí chữa thương, bây giờ chỉ đạt tới năm thành thực lực lúc toàn thịnh mà thôi.”

“Cho nên, chỉ cần đám tiểu gia hỏa này cẩn thận, vẫn có thể chạy.”

Chương 1024: Tả Đạo Ma tu!

Chương 1024: Tả Đạo Ma tu!

Nhóm sáu người Phong Vân che giấu tiềm phục tại 'Đạo Tiên Giới', trên đường đi đều rất chú ý cẩn thận.

Dù sao vẫn là địa bàn của Vĩnh Hằng Thiên Quân, bọn họ tự nhiên phải cực kỳ thận trọng, không thể có chỗ sơ suất, bằng không thì khả năng liên bỏ mạng lại ở đây.

Đương nhiên, mấy người bọn hắn cũng có lòng tin, nếu là Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, bọn họ mặc dù đánh không lại, nhưng vẫn có thể bỏ chạy.

Nhưng điều kiện tiên quyết là không thể bị nhốt lại.

Cho nên bọn họ bắt đầu bốn phía tìm kiếm phương pháp rời 'Đạo Tiên Giới'.

"Xoát!"

Bên trong hư không, nhóm Phong Vân vô thanh vô tức đi vào biên giới lục địa Đạo Tiên Giới, lấy thủ đoạn của Phong Vân xuyên toa không gian tự nhiên không có bất cứ ba động cùng chấn động gì.

"Hả?"

Nhóm Phong Vân đứng trên không trung biên giới, nhìn kim sắc quang vụ tràn ngập, bên trong trộn lẫn vô số phù văn, vô cùng huyền diệu.

"Thủ hộ đại trận thật mạnh, đây là trận pháp Vĩnh Hằng cấp!" Miện Nhật Hồn Quân quan sát phía sau, thần sắc kinh sợ.

"Đại trận này đem toàn bộ đại lục Đạo Tiên Giới bao trùm, một khi chúng ta đi vào, tất nhiên sẽ gây nên phản ứng, với lại chúng ta cũng không phá nổi Trận pháp Vĩnh Hằng cấp này."

Huyền Băng Đạo Quân ngưng trọng nói.

"Xem ra từ biên giới đại lục đi ra ngoài không làm được, chỉ có thể đi tìm cỗ truyền tống trận ở sâu hơn. . ."

Bá Lan Đạo Quân lắc đầu.

"Cái kia đi thôi, việc này không nên chậm trễ, lại chậm trễ nữa, sẽ có phong hiểm."

"Tốt."

Nhóm sáu người Phong Vân lại lần nữa vô thanh vô tức biến mất, đem toàn bộ Đạo Tiên Giới đại lục xem xét một lượt.

Khối đại lục này so với thế giới thế tục lúc trước nhỏ hơn nhiều, chỉ có trăm ức km, địa phương khác đều tương đối hoang vu, chỉ có khu vực hạch tâm, nơi đó đứng lặng lầy từng tòa nguy nga cung điện, ẩn ẩn tản ra uy áp.

Nhóm Phong Vân vốn không dám tới gần, bởi vì một trong những cung điện này, rất có thể chính là nơi ở của Vĩnh Hằng Thiên Quân.

Nhưng bọn hắn tìm một vòng, cũng không có tìm được truyền tống trận.

Cuối cùng thực sự không có cách, mới lặng lẽ đến gần.

"Oán khí nơi này, quá nồng nặc!"

Bên trên một ngọn núi lớn màu đen, nhóm người Phong Vân đứng ở chỗ này, xa xa nhìn đến một tòa cung điện.

Chỉ thấy phía trên cung điện, tràn ngập oán khí, đã không chỉ là nồng đậm hắc sắc, thậm chí đã phiếm hồng.

Trong đó để lộ ra hận ý cùng tuyệt vọng, dù cho là bọn Bá Lan, cũng muốn kinh hãi.

Đây là oán khí của vô số tu giả tích lũy vô số năm qua, sau đó hình thành oán khí hợp thể, bên trong ẩn chứa tất cả đều là đồ vật u ám của thế gian này!

"Quá nồng nặc, ta đã từng thấy qua một cái Tả Đạo Ma tu tàn sát một vạn cái vũ trụ thế giới, cũng không có sinh ra oán khí mạnh như vậy!"

Trần Ngục Đạo Quân cau mày nói.

"Ta có thể cảm ứng được, trong này giam giữ vô số tu sĩ, đoán chừng mỗi ngày đều bị tra tấn, cho nên mới sinh ra nhiều oán khí như vậy. . ."

Miện Nhật Hồn Quân nói.

"Vào xem, nói không chừng truyền tống trận ở bên trong."

"Tốt, đều cẩn thận một chút."

Bọn họ cuối cùng quyết định lên vào bên trong cung điện kia, tìm kiếm truyền tống trận

Bất quá bọn hắn vẫn ẩn nấp bên trong hư không, rất ít hiện thân, tăng thêm năng lực che đậy cùng nhiễu loạn của Phong Vân, nên cũng không có việc lớn gì.

Mặc dù Phong Vân tự nhận bản thân có chiến lực đã siêu việt Đạo Quân cực hạn, nhưng Vĩnh Hằng Thiên Quân là chiến lực bậc nào, hẳn cũng không rõ.

Cho nên nói, vẫn là cẩn thận mới là tốt, có thể không động thủ liền không động thủ, dù sao đây cũng là hang ổ của người ta, Tiên Thiên liền ở vào yếu thế.

Bọn Phong Vân tiến vào từ phía sau tòa cung điện này, phát hiện bên trong lại là lồng giam to lớn, mỗi một lồng giam đều giam giữ lấy lượng lớn tu giả, quá nhiều, khoảng chừng ngàn vạn ức!

Cần biết thế tục giới kia trăm năm truyền tống một lần, nhiều năm như vậy tích lũy xuống, cái lồng giam này tự nhiên giam giữ tu giả đếm mãi không hết.

Lồng giam to lớn.

Có đủ loại đạo cụ cùng hình phạt, đây đều là để tra tấn những người này mà sáng tạo ra, mà vì để những tu hành giả này sinh ra oán khí, thủ đoạn tra tấn tự nhiên là vô cùng tàn nhẫn, đơn giản khiến người ta tức lộn ruột!

"A! Tha ta, van cầu các người tha ta!"

"Cho ta một cái thống khoái, để cho ta đi chết đi!"

"Không ——! !"

"A a a —— loại này thời gian Hắc Ám khủng bố, lúc nào mới là cái đầu!"

". . ."

Trong lồng giam, vô số thanh âm vang lên, hoặc kêu khóc, hoặc kêu thảm, hoặc điên cuồng. . .

Hội tụ vào một chỗ, xen lẫn thành một bài từ khúc huyết tinh khủng bố.

Nhóm Phong Vân hành tẩu tại bên trong lồng giam, không có người nào nhìn thấy bọn họ, cho dù là những khôi lỗi Đạo Quân cấp kia, cũng vô pháp nhìn thấy bọn họ.

Một đường thấy những thủ đoạn tra tấn khủng bố tàn nhẫn này, ngay cả Phong Vân, tâm cảnh cũng từng tia từng tia ba động.

"Thủ đoạn tu hành như thế, thật sự là làm cho người khinh thường."

Huyền Băng Đạo Quân trong mắt tỏa ra hàn quang.

"Tả Đạo Ma tu gần đây đều chỉ cầu nhanh, đáng tiếc, loại thủ đoạn ngoại lực này đối với căn cơ tổn thương vô cùng nghiêm trọng, coi như tấn cấp, đoán chừng cũng là cả đời ngừng ở đây."

Miện Nhật Hồn Quân lắc đầu nói.

Yêu nghiệt thiên kiêu như bọn họ, là khinh thường dùng loại thủ đoạn này tu hành, một mặt là dựa vào ngoại lực, một phương diện khác, sử dụng loại thủ đoạn này đối với bọn hắn không khác tự hủy tương lai.

Lúc này, bên trong một cái lồng giam nào đó, một người đầu dê toàn thân gầy còm vô cùng yên lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, hắn không có phát ra bất kỳ thanh âm, nhưng ánh mắt khủng bố oán độc.

"Ta nhất định phải kiên trì lên! Quyết không thể ngã xuống! Chờ ta một đường đột phá, đạt tới Chí Tôn cấp độ! Đến lúc đó, ta liền có thể chạy đi!"

Người này trong lòng gào thét, hấn dựa vào ý chí cứng cỏi, một mực kiên trì đến bây giờ.

Nhưng một giây sau hấn liền phát hiện không hợp lý, bởi vì trước người hấn bỗng nhiên xuất hiện sáu bóng người.

"Các người. . ."

Người này có chút mộng, bởi vì sáu bóng người trước mắt trên thân quá mức sạch sẽ, không nhiễm trần thế, trên thân cũng không có xiềng xích.

"Ta có việc hỏi người."

Miện Nhật Hồn Quân bỗng nhiên mở miệng nói.

"Vâng, ngài nói." trong mắt người đầu dê gầy còm có tinh quang lấp lóe, trong nháy mắt hấn liền bị Miện Nhật Hồn Quân khống chế, thần phục xuất phát từ nội tâm.

Đến mức những tu giả khác trong lòng giam, căn bản không nhìn thấy một màn này, dù cho là những Đạo Quân khôi lỗi cũng thế.

"Ta hỏi người, chủ nhân nơi này là ai?"

Nghe được câu này, thân thể người này run lên, hoảng sợ xuất phát từ bản năng, "Hấn, hấn là ma quỷ! Cực kỳ đáng sợ! Bất quá hấn cực ít đến nơi này, ta đi tới nơi này vạn năm, cũng chỉ là gặp qua bọn hấn hai lần. Nhưng mỗi một lần, hấn đều biết thi triển năng lực tra tấn đáng sợ với chúng ta, hấn quá mạnh!"

"Một vạn năm hai lần, năm ngàn năm tới một lần? Xem ra tần suất không phải quá cao."

Thiên La Đạo Quân trầm giọng nói.

Chương 1025: Linh hồn đại thiên đế, tên gọi tắt Hồn Thiên Đế!

Chương 1025: Linh hồn đại thiên đế, tên gọi tắt Hồn Thiên Đế!

"Mặc dù tần suất thấp, nhưng khoảng cách lần trước giáng lâm đã nhanh qua năm ngàn năm, cho nên chúng ta cần chú ý cẩn thận, bởi vì hắn có khả năng sẽ giáng lâm!"

Miện Nhật Hồn Quân thông qua hỏi thăm người gây còm đầu dê biết được cái tin tức này, trịnh trọng nói.

"Ta hỏi lại ngươi, ngươi có biết nơi này có truyền tống trận không?"

"Có, tại chỗ sâu nhất của tòa cung điện này, có một tòa nghe nói là thông ra bên ngoài, chỉ bất quá có một đám hắc sắc cự nhân thủ vệ, rất khó tới gần."

Người gây còm đầu dê đáp.

Nhóm Phong Vân nghe nói như thế, trên mặt lộ ra nét mừng, "Xem ra tìm đúng."

"Đi, việc này không nên chậm trễ, mau chóng tới!"

"Tốt!"

Lúc này, bọn họ biến mất tại chỗ, vô thanh vô tức.

Người đầu dê kia trong nháy mắt lấy lại tinh thần, hắn có chút kỳ quái, vừa mới chính mình có vẻ như hoảng hốt một chút, bất quá loại cảm giác này chỉ là duy trì trong chớp mắt, một giây sau liền bị vô tận hận ý tràn ngập.

...

Bên này.

Khi Nhóm Phong Vân hướng chỗ sâu nhất tiềm hành, tại một tòa cung điện xa xôi, bay ra ngoài một bóng người, mặc trường bào màu đen, trên mặt dày đặc vẩy màu xanh lục, một đôi mắt âm lãnh lại đen tối, khuôn mặt che lấp bởi tang thương.

Hắn, chính là đại lão phía sau màn của Đạo Tiên Giới, Cổ Tà Thiên Quân!

"Su phó!"

Bên ngoài cung điện, đứng đấy năm cái Dị tộc Đạo Quân, tu vi đều là Nghịch Thiên cấp đỉnh phong, trên người vòng quanh hắc sắc sương mù, nguy hiểm lại âm trầm.

"Ừm."

Cổ Tà Thiên Quân nhẹ nhàng gật đầu, "Năm ngàn năm lại đến, ta muốn đích thân đi thu hoạch một đợt oán khí, đến trị liệu thương thế."

"Su phó, thương thế của ngài như thế nào?"

Một người hơi lớn tuổi bên trong năm đệ tử quan tâm nói.

"Chỉ khôi phục chừng năm thành, còn cần càng nhiều tu sĩ, các người cần gấp rút tìm kiếm đại lục khác, tranh thủ bắt tới càng nhiều tu giả, sinh

ra càng nhiều oán khí."

Cổ Tà Thiên Quân đăm đăm nói.

"Vâng, tuân mệnh." Năm tên đệ tử vọi vàng bảo đảm nói.

"Đi thôi."

Lập tức, Cổ Tà Thiên Quân cùng năm đệ tử hướng cung điện lòng giam bay đi.

...

Chỗ sâu lòng giam.

Nơi này có một cỗ lão trận pháp chiếm diện tích vạn dặm, phù văn phía trên âm đạm không ánh sáng, hiển nhiên đã rất lâu không có khởi động.

Ở bốn phía xung quanh, đứng đầy hơn trăm cái khôi lỗi Đạo Quân cấp, từ Hạ phẩm đến Tuyệt phẩm đều có, tới tới lui lui tuần sát.

"Thật sự là nhàm chán, đều bảo vệ mấy cái kỷ nguyên, cũng quá không thú vị."

"Đúng vậy, chủ nhân quá cẩn thận đi, ở đại lục này còn có ai có thể dưới mí mắt của chúng ta ngồi truyền tống trận rời đi sao?"

"Ai, đừng nói, tiếp tục thủ đi, còn một cái kỷ nguyên liền có thể thay ca, đến lúc đó liền giải phóng."

"..."

Hơn trăm cái khôi lỗi Đạo Quân cấp đang không ngừng than phiền, trông coi cái truyền tống trận đã lâu chưa từng khởi động này, có thể quá

nhàm chán.

Bọn họ cho rằng hoàn toàn không cần thiết, dù sao ở trên lục địa này, căn bản không ai có năng lực đến nơi này.

Nhưng mà, lúc này, những cái k khôỉ lổỉ Đạo Quân cấp kia bỗng nhiên kinh hãi phát hiện, không trung chẳng biết lúc nào ảm đạm xuống, nguyên bản nơi này là một vùng trời nhỏ, trời trong gió nhẹ.

Nhưng lúc này, chợt trở nên ảm đạm.

Bọn họ vô ý thức ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy mây mù bên trong, mở ra một đôi con ngươi cuộn cuộn , lạnh lẽo vô tình, tựa như Thiên Đế Chi Mâu, có chút quét qua, liền để bọn họ toàn thân phát run.

"Oanh ——! !"

Thiên địa đại chấn, từ bên trong mây mù, một cái tay lớn mò xuống, trong ánh mắt kinh hãi của hơn trăm vị khôỉ lổỉ Đạo Quân cấp, đem bọn họ bắt gọn trong lòng bàn tay.

"Cái này, đây là ai! ?"

"Khí cơ này, thật đáng sợ!"

"Tha, tha mạng! !"

". . ."

Hơn trăm vị khôỉ lổỉ Đạo Quân cấp chỉ cảm thấy ý thức lập tức lâm vào Hắc Ám, cái gì cũng không biết.

Ngoại giới.

Miện Nhật Hồn Quân thu hồi ánh mắt, hướng phía đội viên mình mỉm cười nói: "Giải quyết, đều dùng huyền cảnh vây khốn, không có một vạn năm cơ bản thoát không được."

"Hoàn mỹ!"

"Có tu giả am hiểu Linh Hồn Chi Đạo làm đồng đội liền là đáng tin."

"Ta tuyên bố, người chính là tương lai linh hồn đại thiên đế, tên gọi tắt, Hồn Thiên Đế!"

Mấy vị đội viên nhao nhao lộ ra nét mừng, không chút nào tiếc rẻ tán dương Miện Nhật Hồn Quân.

Dù sao nếu bọn họ động thủ, khó tránh khỏi sẽ có lực lượng ba động, nếu tiết lộ ra ngoài, khẳng định sẽ bị phát hiện.

Nơi nào có linh hồn lực lượng vô hình đều thuận tiện.

"Không không!"

Miện Nhật Hồn Quân nghe được đồng đội tán dương, nhất là nói hấn là tương lai linh hồn đại thiên đế, hấn thẳng khoát tay, "Ở trước mặt đội trưởng, ta đây là múa rìu qua mắt thợ."

"Không quan hệ, cái danh xưng này liền cho người, ta không ngại."

Phong Vân vỗ vỗ bả vai Miện Nhật Hồn Quân, không chút do dự nói.

Nói đùa, cái danh xưng Hồn Thiên Đế này đánh chết hấn cũng không cần, đây chính là phản phái trong tiểu thuyết, người nào thích thì cầm lấy đi!

Mà trong lúc nói chuyện, bọn họ đã đi vào truyền tống trận phía trước.

"Trận pháp này kích hoạt đại khái cần thời gian một tháng, trong một tháng này, chúng ta phải nghiêm khắc trấn giữ, thu liễm khí cơ ba động!"

Bá Lan Đạo Quân mở miệng nói.

Các đội viên còn lại đều trịnh trọng gật đầu, vô cùng nghiêm túc.

"Ta nghĩ, đã không kịp."

Lúc này, Phong Vân bỗng nhiên nói ra, mà ánh mắt của hắn, đã nhìn về phía không trung.

Dường như xác minh lấy lời của hắn, trên không trung, một cỗ uy áp khủng bố trùng trùng điệp điệp tràn ngập ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ cung điện, cũng bao quát phạm vi truyền tống trận.

Một giây sau, liền phát hiện Nhóm Phong Vân một nhóm sáu người.

"A? sáu người các ngươi, là ai?",

Âm lãnh băng hàn quanh quẩn giữa thiên địa, tiếp theo một cái chớp mắt, ở trên không, xuất hiện sáu bóng người.

Từng người đều tản ra uy áp, nhất là vị chính giữa, quanh thân khí cơ cuộn cuộn như Hỗn Độn, mênh mông cuộn cuộn, Thiên Uy nặng nề, bị nó nhìn một chút, liền tựa như thiên băng địa liệt, bất lực chống lại!

"Vĩnh Hằng Thiên Quân! !"

sắc mặt nhóm Bá Lan Đạo Quân đại biến, nghìn tính vạn tính, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là không cách nào trốn thoát, bị Vĩnh Hằng Thiên Quân phát hiện!

...

Cùng lúc đó.

Bên trong Hư Pháp Đạo Vực Đạo Điện.

Hơn mười vị Vĩnh Hằng Thiên Quân cùng chủ nhìn giữa không trung trung, sắc mặt cũng biến hóa, "Đạo Tôn đại nhân, bọn họ bị Cổ Tà Thiên Quân phát hiện, lần này không ổn!"

Mặc dù Nhóm người Phong Vân là yêu nghiệt Đạo Quân, nhưng dù yêu nghiệt, cũng vô pháp cùng Vĩnh Hằng Thiên Quân chống lại, cho dù là Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp thấp nhất.

Chỉ có những quái vật có bài danh trên tiềm lực trên bảng, mới có thực lực thế này!

"Không sao, nếu thật là có nguy hiểm đến tính mạng, ta sẽ trong bóng tối ra tay, không cần phải lo lắng."

Hư Pháp Đạo Tôn rất là bình tĩnh.

Mặc dù hắn luôn mồm nói cùng nhóm Phong Vân, tại Hỗn Độn Giới sinh tử dựa vào chính mình, nhưng hắn làm sao có thể thật sự thấy chết không cứu.

Nhóm Phong Vân thế nhưng là yêu nghiệt của Hư Pháp Đạo Vực qua bao nhiêu kỷ nguyên mới có, nhất là Phong Vân, càng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, có thể nào chết ở đây!

Chương 1026: Thiên Quân rung động!

Chương 1026: Thiên Quân rung động!

"Sáu tiểu gia hỏa Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, thế mà vô thanh vô tức lên vào bên trong Tiên Giới này của ta, có ý tứ."

Thanh âm âm lãnh khủng bố quanh quẩn ở trong thiên không, ánh mắt Cổ Tà Thiên Quân lạnh lạnh nhìn chằm chằm vào bọn Phong Vân.

"Tiền bối, chúng ta chỉ là đi ngang qua mà thôi, không có ý gì khác."

Miện Nhật Hồn Quân ôm quyền nói.

"Ha ha. . ." Cổ Tà Thiên Quân không nói gì nữa, chỉ là cười cười âm lãnh.

Một giây sau, sáu đệ tử bên cạnh hắn trong nháy mắt giết, trên mặt từng người nhe răng cười, tràn đầy sát ý.

"Tất cả những người phát hiện Đạo Tiên Giới, đều phải chết!"

Tốc độ bọn họ cực nhanh, đã giết tới gần rồi.

Nhưng mà, tốc độ Miện Nhật Hồn Quân càng nhanh hơn, quang mang ánh mắt của hắn bùng lên, "Linh hồn giới, giáng lâm!"

Ầm ầm!

Linh hồn thể giới hấn hình chiếu ra, trực tiếp giáng lâm xuống, trong lúc nhất thời, toàn bộ lồng giam to lớn vang lên một tiếng ầm lớn, giống như bị đồ vật vô cùng nặng nề đè xuống, bị xé nát như giấy mỏng vậy.

Sáu đệ tử xông lại kia, bị trấn áp tại chỗ, động một cái cũng không thể động được!

"Cái này, cái này. . ."

"Cái gì! ?"

"Làm sao có thể?"

Lục đại đệ tử ánh mắt kinh hãi, cùng là Đạo Quân Nghịch Thiên đỉnh phong, bọn họ vậy mà trong nháy mắt đã bị trấn áp rồi, căn bản không có chút sức chống cự nào cả!

Cái này, đây quả thực là sự tình không cách nào tưởng tượng nổi! Bọn họ cho tới bây giờ vẫn chưa bao giờ gặp phải Đạo Quân khủng bố như vậy!

Ngay cả Cổ Tà Thiên Quân trên không trung một mực lạnh nhạt âm trầm, biểu hiện trên mặt cũng có chút biến hóa.

"Chiến lực thật mạnh!"

Sáu đệ tử này của hấn mặc dù cảnh giới là do tu luyện Tả Đạo tăng lên, nhưng cũng coi là thiên kiều một phương, chiến lực không tầm thường, kết quả vừa đối mặt đã bại rồi, cơ hồ không có chút lực lượng phản kháng nào.

"Tư chất yêu nghiệt bậc này, ta cũng chưa từng gặp qua được!"

Cổ Tà Thiên Quân chỉ ở trong những thế lực lớn siêu cấp của Hỗn Độn Giới kia mới gặp qua dạng tồn tại yêu nghiệt này mà thôi, nói cách khác,

những Đạo Quân trước mắt này, khẳng định có bối cảnh cực lớn, ngay cả hắn cũng không dám trêu chọc loại kia!

Nếu là bình thường, Cổ Tà Thiên Quân khẳng định sẽ trực tiếp thả đi, nhưng bây giờ đây là địa bàn của hắn, với lại hắn không muốn đem nơi này tiết lộ ra ngoài.

Cho nên, thả là tuyệt không có khả năng!

"Hắc hắc, vốn các ngươi ngộ nhập vào địa bàn của ta, ta có thể trực tiếp giết chết các ngươi, bất quá ta vẫn quyết định cho các ngươi một con đường sống, chỉ cần các ngươi nguyện ý lập xuống lời thề linh hồn, nguyện ý vĩnh viễn thần phục với ta, nghe mệnh lệnh của ta. Làm nô bộc của ta, thì ta sẽ bỏ qua cho các ngươi •."

Cổ Tà Thiên Quân nhìn về sáu người bọn Phong Vân, ánh mắt tỏa sáng, mấy người này đều là yêu nghiệt, tương lai thành tựu Vĩnh Hằng Thiên Quân cơ hồ là chuyện tất nhiên, tiềm lực vô hạn, thậm chí tương lai từng người đều mạnh hơn so với hắn.

Nếu là có thể thu làm nô bộc, không thể nghi ngờ là một món lời lớn!

"Không có khả năng!"

Bọn Bá Lan Đạo Quân trước tiên cự tuyệt, bọn họ kêu ngạo cỡ nào, làm sao có thể thần phục với một Vĩnh Hằng Thiên Quân được.

Cổ Tà Thiên Quân ánh mắt lập tức trở nên băng lãnh, "Vậy các ngươi chỉ có thể, đi chết!"

Oanh!

Không trung bỗng nhiên bị vô số oán khí đầy trời che đậy, sau đó hóa thành một bàn tay to lớn, hướng về phía bọn Bá Lan vỗ xuống.

Áp lực khủng bố vô biên trút xuống, bọn Bá Lan Đạo Quân thật giống như là phạm nhân đối mặt với Thần Linh vậy, chỉ cảm thấy Thần Hồn cũng đang run rẩy.

Nhưng bọn hắn cũng không phải là tu giả tình nguyện ngồi chờ chết, nhao nhao nổi giận gầm lên một tiếng, bộc phát ra sát chiêu mạnh nhất của bản thân, hướng lên phía trên đánh tới.

"Kiến càng sao dám lay cây?"

Cổ Tà Thiên Quân thần sắc hờ hững, đại thủ tùy ý chấn động, tất cả sát chiêu của bọn Bá Lan Đạo Quân bị tùy tiện đánh tan rã.

Hắn quan sát bọn Phong Vân, giống như đang nhìn từng con sâu cái kiến, "Mặc dù các ngươi yêu nghiệt vô song, nhưng Vĩnh Hằng Thiên Quân, cũng không phải là các ngươi có thể chống lại được."

Ầm ầm!

Đại thủ tiếp tục rơi xuống, bọn Bá Lan Đạo Quân sắc mặt xám trắng, căn bản bất lực tránh né.

...

Đạo Điện xa xôi.

Hư Pháp Đạo Tôn một mực quan sát, thấy cảnh này, đang muốn giơ bàn tay lên, nhưng một giây sau, hắn cảm ứng được cái gì đó, thần sắc hơi chấn động.

...

"Ngâm!"

Bàn tay lớn che trời hoàn toàn rơi xuống, bỗng nhiên giữa thiên địa vang lên một tiếng kiếm minh, tiếp theo, một vòng Kiếm Quang chợt hiện, chỉ nhẹ nhàng lóe lên.

Phốc!

Bàn tay lớn che trời kia tại chỗ bị cắt thành hai nửa, sau đó bành một tiếng rồi tản ra, hóa thành oán khí vô biên, hướng bốn phía phóng đi.

Cái gì! ?

Xảy ra một kiếm bất ngờ, không chỉ để cho bọn Bá Lan Đạo Quân ngây người, ngay cả Cổ Tà Thiên Quân cao cao tại thượng, con người cũng co rút lại.

Một kiếm vừa rồi, uy năng đã vượt qua tướng tượng của hắn!

Tiếng bước chân vang lên, Phong Vân cầm kiếm ra, tựa như đạp lên thiên lộ vậy, từng bước một đi đến không trung, đứng đối mặt với Cổ Tà Thiên Quân.

"Người. . ."

Cổ Tà Thiên Quân chăm chú nhìn Phong Vân, uy lực một kiếm vừa rồi, đã siêu việt cực hạn Đạo Quân, ần ần tiếp cận Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp sơ giai!

Cái này khiến cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

"Làm sao có thể, chỉ là một Đạo Quân mà thôi, sao lại có chiến lực đáng sợ như thế! Đây là Đạo Quân sao?"

Cổ Tà Thiên Quân ở góc vách này lâu dài, chỗ nào được chứng kiến yêu nghiệt siêu cấp Đạo Quân như vậy, cho nên khi Phong Vân biểu hiện ra chiến lực đáng sợ, hắn mới có thể thất thố như vậy!

"Người, người đến tột cùng là thần thánh phương nào!"

Ngay cả xem như Đạo Quân yêu nghiệt nhất ở những thế lực lớn siêu cấp trong Hỗn Độn Giới kia, cũng xa xa không có khung bố như Phong Vân!

"Tiếp ta một kiếm mà không lùi, ta sẽ nói cho người biết."

Phong Vân có lòng muốn dùng vị Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai này thử chiến lực của mình một chút, trong nháy mắt hắn thôi động Kiếm Đạo chung cực, Hắc Long Kiếm trong tay lóe lên, lấy tư thái trảm phá thiên địa thời không, giết tới.

Bây giờ Kiếm Đạo chung cực của Phong Vân, cũng đã không phải là trước kia nữa, trải qua nhiều năm tu hành, sớm đã tiến vào giai đoạn tiểu thành rồi.

Mà cái này, cũng là lần đầu tiên hắn toàn lực ra tay sau khi Kiếm Đạo chung cực của hắn tiến vào cấp độ tiểu thành!

Trong nháy mắt, Kiếm Quang xuyên thủng oán khí cuộn cuộn, chớp mắt đã tới, không cách nào nói rõ cường thế, cảm giác phong mang khung bố kia, tựa như một loại chí lý nào đó, khó mà kháng cự, khó mà tránh né!

Một kiếm thật đáng sợ!

Cổ Tà Thiên Quân hải hùng khiếp vía, sắc mặt kịch biến.

Nhưng đã không kịp né tránh, không kịp xuất chiêu, đúng lúc này, quanh người hấn bỗng nhiên xuất hiện một tầng oán khí bình chướng, hóa thành hoa sen màu đen, ngăn ở trước người.

Phốc!

Nhưng mà, Kiếm Quang chốc lát đã chém vỡ hắc liên, lấy tư thái phong mang vô biên như cũ hướng về phía trước, thậm chí ngay cả tốc độ cũng không có chậm lại chút nào!

Phốc!

Kiếm Quang đánh trúng mi tâm của Cổ Tà Thiên Quân, chém vào thật sâu, quang mang chợt sáng, uy năng khủng bố cực đoan được phóng thích!

Oanh!

Ầm ầm!

Quang mang loạn vũ, oán khí kêu rên, oán khí toàn thân của Cổ Tà Thiên Quân bị phá vỡ, vậy mà trực tiếp bay tứ tung ra ngoài!

Một kiếm, Cổ Tà Thiên Quân, bại!

Hí ——! !

Bên cạnh trận pháp, bọn Bá Lan Đạo Quân họ thấy cảnh này, tâm thần chấn động mãnh liệt, tròng mắt cũng sắp rớt ra ngoài!

Chương 1027: Ta có một kiếm, có thể bại Thiên Quân!

Chương 1027: Ta có một kiếm, có thể bại Thiên Quân!

"Sao, làm sao có thể như vậy!"

Năm người Bá Lan Đạo Quân ngược nhìn một màn phát sinh trên bầu trời, thần sắc kinh sợ giật mình vô cùng, trong đầu một mảnh nổ vang, cảm giác như là mình đang nằm mơ, hết thấy đều lộ ra không chân thực như vậy!

Đội trưởng bọn họ, Phong Vân Đạo Quân, vậy mà một kiếm chém bay một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân!

Khủng bố cỡ nào!

Vĩnh Hằng Thiên Quân, thế nhưng là cảnh giới đã Hợp Đạo rồi, bởi vậy, mặc dù Vĩnh Hằng Thiên Quân yếu hơn nữa, lúc đối mặt với Đạo Quân, đều là nghiền ép cả.

Thật muốn lấy cảnh giới Đạo Quân nghịch phạt Thiên Quân, chỉ có một nhóm yêu nghiệt chân chính ở trong ba ngàn Đạo Vực kia, thậm chí là trong vô tận hỗn độn cũng có thứ hạng mới có thể làm được!

Phong Vân tuy mạnh, nhưng cũng chỉ là ở Hư Pháp Đạo Vực mà thôi, thật muốn ra ngoài Hư Pháp Đạo Vực, ở trên võ đài của trăm ngàn đạo vực, vẫn là ở vào ngăn thứ ba mà thôi.

Trong lòng bọn Bá Lan Đạo Quân vẫn luôn cho rằng như vậy.

Nhưng hiện tại thấy cảnh này, đã hoàn toàn đánh vỡ nhận biết của bọn họ!

...

Hư Pháp Đạo Điện.

Cung chủ mười một Thiên Cung lúc này đều không có một ai ngồi cả, tất cả cùng nhau đứng lên, ánh mắt bọn họ cũng như Bá Lan Đạo Quân vậy, tràn đầy rung động cùng kinh đặng, thật lâu nói không ra lời.

Chỉ có Hư Pháp Đạo Tôn coi như bình tĩnh, hẩn nhìn qua Phong Vân, trong lòng tự lẩm bầm, "Kiếm Đạo chung cực đạt tới tiêu thành sao. . ."

Lấy sức mạnh to lớn của hẩn, tự nhiên có thể nhìn ra nguyên do chiến lực Phong Vân tăng vọt.

Mà để cho hẩn kinh thán là, lúc này Phong Vân mới qua bao lâu, Kiếm Đạo chung cực đã tiến vào cấp độ tiêu thành rồi.

"Thiên phú này, thật đúng là dọa người."

Hư Pháp Đạo Tôn lú lười, Kiếm Đạo chung cực tấn thăng, không chỉ có phương diện thiên phú Kiếm Đạo, còn dính đến thuộc tính, không gian, linh hồn và những thiên phú khác, chỉ có những tồn tại kinh tài tuyệt diệu này, mới có thể để cho Kiếm Đạo chung cực tiến bộ nhanh chóng như vậy.

"Cũng không biết nếu như Kiếm Đạo chung cực của Phong Vân viên mãn, cùng Đạo Đạo chung cực viên mãn, chiến lực sẽ đạt tới mức nào nữa."

Cái này dù cho là mạnh như Đạo Tôn, cũng không có cách nào đoán trước được cả.

Dù sao, từ cổ chí kim, tự khi có ghi chép lịch sử đến nay, trong vô tận hỗn độn chưa từng xuất hiện dạng tiền lệ này.

Phong Vân, là người duy nhất.

"Xem ra không cần ta ra tay nữa rồi. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn khẽ cười một tiếng, không nghĩ tới hẳn cũng có một ngày tính sai.

Bất quá như vậy ngược lại là chuyện tốt, Phong Vân càng mạnh, Đạo Vực bọn họ sẽ xếp hạng càng cao, đạt được chỗ tốt cũng càng nhiều, quả thực là trăm lợi mà không có một hại nào.

. . .

Lòng giam cung điện chỗ sâu trong Đạo Tiên Giới.

Phong Vân cảm kiếm mà đứng, đối diện, sắc mặt Cổ Tà Thiên Quân có chút tái nhợt, hiển nhiên là một kiếm vừa rồi của Phong Vân đã tạo thành tổn thương không nhỏ đối với hắn.

"Một Đạo Quân, vậy mà có thể mạnh như vậy!"

Cổ Tà Thiên Quân rung động trong lòng, nếu như hắn lúc toàn thịnh, tự nhiên không sợ Phong Vân, nhưng bây giờ hắn, chỉ có năm thành thực lực trước đây mà thôi.

Với lại, khí thế Kiếm Đạo của Phong Vân lớn hùng vĩ, đối với loại tà ma chi đạo này của Cổ Tà Thiên Quân, là trời sinh khắc chế!

Như vậy, một thân thực lực của Cổ Tà Thiên Quân, cũng chỉ có thể phát huy ra khoảng ba thành.

"Mẹ nó, không thể đánh được!"

Cổ Tà Thiên Quân rất muốn đi, nhưng hắn lại không bỏ xuống mặt mũi được, dù sao hắn cũng đường đường là Vĩnh Hằng Thiên Quân, lại bị một Đạo Quân bức chạy trốn.

Chuyện này nếu như truyền đi, về sau hắn còn lăn lộn thế nào nữa?

Mà ở thời điểm Cổ Tà Thiên Quân do dự, Phong Vân đối diện bỗng nhiên biến mất tại chỗ.

Tiếp theo, trong lòng Cổ Tà Thiên Quân báo động đại thăng, một cỗ nguy cơ mãnh liệt trong nháy mắt bao phủ hắn.

Nhưng đã không kịp phản ứng nữa.

Một vòng Kiếm Quang chợt hiện, không gì không phá, dễ như trở bàn tay, cái gì Thời Gian, Không Gian, Đại Đạo, quy tắc, tất cả đều bị xuyên qua, chốc lát đã chém tới trước mắt rồi.

Phốc!

Cổ Tà Thiên Quân lần này trực tiếp bị chém thành hai nửa, từ mi tâm bắt đầu, kéo dài đến hai chân, hắn vẫn lấy oán khí làm kiêu ngạo của mình, ở trước mặt Kiếm Đạo khí thế hùng vĩ, không có một chút tác dụng nào cả!

"A ——! !"

Cổ Tà Thiên Quân phát ra một tiếng rú thảm thiết, huyết dịch màu đỏ đậm rơi vãi đầy trời, tràn ngập ra, tựa như Thiên Ma vẫn lạc, một mảnh cảnh tượng tận thế.

Ngâm!

Bất quá một tiếng kiếm minh sau đó, tựa như sắc trời hàng thế, tịnh hóa thế giới.

Huyết dịch đầy trời kia trong khoảnh khắc biến mất, hết thấy khôi phục lại bình thường.

Bang!

Phong Vân thu kiếm vào vỏ, một bước phóng ra, trở lại trước mặt bọn Bá Lan Đạo Quân.

Mọi người lúc này vừa mới lấy lại tinh thần, một mặt rung động nhìn về Phong Vân, "Chết, chết rồi?"

"Không chết, Vĩnh Hằng Thiên Quân không phải dễ giết như vậy đâu, chạy rồi."

Phong Vân lắc đầu, mặc dù chiến lực đối phương không bằng hẳn, nhưng dù sao cũng là một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, thủ đoạn thông thiên, nếu là một lòng muốn chạy trốn, hẳn cũng không có cách nào khác.

"Xem ra ta vẫn kém."

Bọn Trần Ngục Đạo Quân nghe được câu này, suýt nữa phun ra một ngụm lão huyết, người như này còn kém? Người còn muốn cho chúng ta sống nữa hay không!

Đó là Vĩnh Hằng Thiên Quân đó, không phải là rau cải trắng đâu, người thật cho rằng giết hẳn cũng dễ dàng như thái thịt sao!

"Quả nhiên, ta cảm giác không sai, đội trưởng mạnh hơn so với trước đó."

Bá Lan Đạo Quân cảm thán nói.

"Đúng vậy, trước đó đội trưởng chỉ nói có một chút tiến bộ, ta còn đùa rằng là một ngàn vạn ức chút tiến bộ, xem ra là thật rồi."

Miễn Nhật Hồn Quân cười khở một tiếng.

"Đội trưởng có thực lực như thế, lần xếp hạng chiến tiềm lực bảng này, Hư Pháp Đạo Vực chúng ta sắp nổi danh rồi!"

Trần Ngục Đạo Quân vui vẻ nói.

Lúc này, Huyền Băng Đạo Quân mở miệng nói: "Bá Lan, người nói lấy thực lực này của đội trưởng, có thể xếp ở vị trí bao nhiêu trên tiềm lực bảng?"

Bá Lan Đạo Quân trầm ngâm một lát, mới nói: "Đại khái chắc là hơn năm trăm tên."

"Đội trưởng cũng đáng sợ như vậy rồi, có thể đánh bại Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, vậy mà mới sắp xếp hơn năm trăm tên thôi sao!"

Bọn Huyền Băng Đạo Quân đều bị kinh ngạc, chấn động nói.

"Tên Vĩnh Hằng Thiên Quân kia đã thụ thương, chỉ có thể phát huy năm thành thực lực mà thôi, với lại Kiếm Đạo chung cực của đội trưởng kỳ thật đối với người này có Tiên Thiên khắc chế, bởi vậy đội trưởng mới có thể dễ như trở bàn tay đánh bại đối phương như vậy, thật muốn tính toán ra, đội trưởng kỳ thật so với Vĩnh Hằng Thiên Quân còn có chút chênh lệch nữa."

Bá Lan Đạo Quân không hồ là đệ nhất Đạo Quân năm đó, trận chiến trước đó mặc dù khùng bố, nhưng trong lòng hẳn vẫn có thể phân tích ra được, thể hiện kinh nghiệm đối địch phong phú.

"Mà xếp hạng tiềm lực trước năm trăm Đạo Quân, mỗi một người đều có chiến tích đơn đầu với Vĩnh Hằng Thiên Quân, nhất là mấy vị phía trước, đều là biến thái trong biến thái, yêu nghiệt trong yêu nghiệt, viễn siêu tưởng tượng của các ngươi."

Bá Lan Đạo Quân dường như hồi tưởng lại cái gì đó, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Bọn Huyền Băng Đạo Quân nghe Bá Lan Đạo Quân nói, cũng không khỏi bắt đầu trầm mặc, hiện tại xem ra, xếp hạng chiến tiềm lực bảng này, so với bọn họ tưởng tượng còn đáng sợ hơn nhiều.

Đội trưởng mạnh như vậy, thế mà chỉ có thể xếp hơn năm trăm vị mà thôi!

Chương 1028: Chung cực chi đạo!

Chương 1028: Chung cực chi đạo!

Mà sau khi Phong Vân đem Cổ Tà Thiên Quân đuổi ra khỏi Đạo Tiên Giới, vô số tu giả bị cầm tù nơi này, cũng được thả ra.

Về phần những khôi lỗi Đạo Quân kia, đều bị bọn Huyền Băng Đạo Quân luyện hóa.

Bên trong lồng giam đại điện.

Những tu giả thoát khỏi vận mệnh bị cầm tù tra tấn, giờ phút này tất cả đều vui đến phát khóc, hướng về phía Phong Vân trên không trung quỳ bái.

"Đa tạ thượng tiên cứu tính mạng của bọn ta!"

"Cảm ơn đại tiên cứu chúng ta ra khỏi Khổ Hải!"

"Cảm tạ tiên bồi!"

Những người này đều đã bị giam rất lâu rồi, mỗi ngày đều phải chịu đựng các loại tra tấn tàn nhẫn khủng bố, về phần những người trước đó, đã sớm ở trong tra tấn sụp đổ chết thảm.

Chỉ có bọn họ vẫn đang đau khổ chống đỡ, nhưng cũng không duy trì được bao lâu nữa.

Nhưng bây giờ, bọn họ đều đã được giải thoát! Đều đã sống sót!

Hận ý tích lũy qua năm tháng dài đằng đẵng, lúc này đều hóa thành cảm kích đối với Phong Vân.

Một bên khác.

Huyền Băng Đạo Quân đi đến trước cây cột trên quảng trường, tay trắng vung khê.

Lập tức, những tu giả đang bị trói trên cây cột kia, cũng được giải phóng ra ngoài.

"Từ giờ trở đi, các ngươi không còn là tù phạm nữa, các ngươi đều đã tự do, tồn tại nơi này đều đã bị chúng ta dọn dẹp sạch sẽ rồi, hi vọng các ngươi ngày sau hảo hảo tu luyện."

Thanh âm Huyền Băng Đạo Quân truyền khắp mỗi một góc ngách.

"Tự do?"

Hơn ngàn vạn tu giả kia tất cả đều kích động, từng người quỳ xuống cảm kích, thậm chí nước mắt chảy ra.

"Đa tạ thượng tiên!"

"Thượng tiên rốt cục đã đến giải cứu chúng ta rồi!"

". . ."

Huyền Băng Đạo Quân gật gật đầu, sau đó trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Lúc xuất hiện lại, đã trở lại bên cạnh Phong Vân rồi.

"Chúng ta liền ở chỗ này chờ một tháng đi, một tháng sau kích hoạt truyền tống trận, chúng ta liền rời đi."

Phong Vân mở miệng nói.

"Tốt."

Thế là, một nhóm sáu người bọn họ đi vào trước cỗ truyền tống trận, lẳng lặng chờ đợi.

Một tháng thời gian rất nhanh, chớp mắt đã qua.

Ông ——! !

Một ngày này, sau một loạt thao tác, truyền tống trận nguyên bản vẫn yên lặng, rốt cục nở rộ ra từng sợi quang mang, từng đạo phù lấp lóe, tổ hợp thành một cảnh tượng chói lọi.

"Thời gian đến rồi, chúng ta đi thôi."

Xoát!

Bọn Phong Vân hóa thành sáu đạo lưu quang, xông vào trong trận pháp, sau đó biến mất ở bên trong, vô thanh vô tức.

Mà cùng lúc đó, những tu giả được giải cứu ra ở phía xa kia, đều cùng nhau hướng về phía truyền tống trận quỳ lạy, trong miệng hô to, "Cung tiễn thượng tiên!"

...

Sau khi đi qua Đạo Tiên Giới, hành trình sau này, bọn Phong Vân rất ít gặp phải nguy hiểm.

Chỉ có một lần.

Một lần kia là bọn Phong Vân vừa mới xuyên toa hư không, liền phát hiện phía trước khoảng vạn ức năm ánh sáng hiện ra một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân Dị tộc có mười cái xúc tu, không phải Vĩnh Hằng Thiên Quânsơ giai, mà là cao giai.

Tên Vĩnh Hằng Thiên Quân Dị tộc cao giai kia nhìn thấy bọn Phong Vân, trong mắt lập tức bắn ra sát ý, chỉ cần một ánh mắt, đã để cho bọn Phong Vân cảm nhận được uy hiếp đáng sợ.

May mắn, Phong Vân tinh thông ẩn nấp, thấy tình thế không ổn trong nháy mắt liền ẩn thân, sau đó mang theo các đội viên thoát đi.

Mà lần kia cũng là lần nguy hiểm nhất, bất quá cũng may là hữu kinh vô hiểm.

Sau đó, một nhóm sáu người Phong Vân liền không có gặp lại nguy hiểm gì nữa.

Mà càng ngày càng tới gần nội vực, bọn họ cũng dần dần gặp được những Đạo Quân đến từ Đạo Vực khác, cũng biết được một chút tin tức.

Tỉ như Lang Gia Đạo Vực Đế Nguyên Đạo Quân, thời điểm đang đuổi đến hạch tâm nội vực, gặp phải ba tên Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, kết quả đại chiến, ba tên Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai một chết hai trọng thương, mà Đế Nguyên Đạo Quân, lại lông tóc không tổn hao gì.

Lại tỉ như, nghe đồn vì Đạo Tôn chuyển thế Trần Hoán Đạo Quân, gặp được Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai, đem hắn đánh tới sợ hãi, cuối cùng đại bại mà chạy.

Còn có một số tin tức khác, đều là tới từ Đạo Quân có tên trên tiêm lực bảng.

Nghe được mấy tin tức này, bọn Huyền Băng Đạo Quân mới biết, lời Bá Lan Đạo Quân nói trước đó đều là thật sự.

Những Đạo Quân xếp hạng hàng đầu kia, quả nhiên mạnh tới mức làm người ta sợ hãi!

Nhất là Đế Nguyên Đạo Quân xếp hạng thứ nhất.

"Vậy mà đại chiến với ba tên Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, còn có thể làm cho một chết hai trọng thương nữa, đây cũng quá dọa người rồi, hấn làm sao có thể làm được!"

Miện Nhật Hồn Quân lú lười, cùng là Đạo Quân Nghịch Thiên đỉnh phong, chênh lệch này cũng quá lớn rồi!

"Đừng nhìn ta, ta cũng không biết gì cả, ta đã sớm nói, những quái vật kia khẳng định vượt qua các ngươi tưởng tượng mà." Bá Lan Đạo Quân lấy thân phận một người từng trải nói ra.

Phong Vân cũng cảm nhận được áp lực, hấn toàn lực bạo phát ra lực lượng, có thể cùng Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai chiến một trận, nhưng nếu là đối mặt với ba vị, hấn không thể ứng phó nổi.

Vị Đế Nguyên Đạo Quân kia có thể làm đến bước này, đủ để thấy hấn rất mạnh!

Bất quá Phong Vân cũng không có bất kỳ cảm xúc gì cả, với hấn mà nói, những Đạo Quân này tự nhiên là càng yêu nghiệt càng tốt, như vậy hấn hình chiếu mới thoải mái chứ.

"Những Đạo Quân yêu nghiệt này tất nhiên đều có tu luyện chung cực chi đạo, đến lúc đó nhìn xem có thể thu hoạch được gì không."

Phong Vân nội tâm lâm bầm.

Chung cực chi đạo, là một cách gọi chung, giống như Kiếm Đạo chung cực và Đạo Đạo chung cực, cũng đều thuộc về phạm trù chung cực chi đạo này.

Mà chung cực chi đạo, còn bao gồm những cái khác nữa, tỉ như là Ngũ Hành chung cực, Quang Âm chung cực, Âm Dương chung cực, Phong Lôi chung cực, Thương Đạo chung cực và những thứ khác.

Những thứ này đều thuộc về chung cực chi đạo, mặc dù không có sắc bén như Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực, nhưng đều có uy năng khủng bố riêng, không thể khinh thường được.

...

Phong Vân dự định hình chiếu một số chung cực chi đạo để dung hợp, có như vậy, thì Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực của bản thân hắn, mới có thể tăng lên nhanh hơn một chút.

Ngay cả như là Thiên Tuyên Đạo Tôn kia, tu luyện nhiều loại 'Đạo' như vậy, hấp thu kinh nghiệm, đến bổ sung cho 'Trảo chi nhất đạo' của mình, không ngừng tiến bộ, cuối cùng đăng lâm Tôn vị!

Phong Vân hiển nhiên là cũng tính toán như thế.

Bất quá những thứ này đều là nói sau, việc cấp bách trước mắt, vẫn là nhanh chóng đuổi tới đấu trường.

...

Thế là.

Trải qua thời gian trăm năm nữa, đám người Phong Vân, rốt cục thành công đến được đấu trường, cũng chính là nội vực hạch tâm.

"Rốt cục đã đến rồi."

Bên trong hư không, sáu người Phong Vân đều ngẩn đầu nhìn về xa xa, phía trước là một tòa thế giới nổi lơ lửng vô cùng to lớn, nơi đó chính là nội vực hạch tâm, trong truyền thuyết mệnh danh là địa phương khởi nguyên của Hỗn Độn Giới, ngụ ý là hết thảy đều khởi nguồn từ đây.

Mặc dù có chút khoa trương, nhưng cũng đủ để chứng minh, bên trong nội vực hạch tâm này có rất nhiều thứ đáng chú ý.

Trước đó, các cường giả trong 'Nội vực' này là đến từ nhiều nơi của Hỗn Độn Giới.

Chẳng qua là hiện nay, nội vực đã hoàn toàn biến thành sân thi đấu của ba ngàn Đạo Vực.

Không có cách nào khác, trong ba ngàn Đạo Vực chí ít cũng có ba ngàn vị Đạo Tôn, tùy tiện lấy ra một vị Đạo Tôn nào cũng có thể diệt đi trung ương Hỗn Độn Giới không biết bao nhiêu lần, không cần nói đến ba ngàn vị.

Bởi vậy, trung ương Hỗn Độn Giới cũng không dám có chút oán giận nào.

Chương 1029: Đừng hỏi, hỏi liền vô địch!

Chương 1029: Đừng hỏi, hỏi liền vô địch!

"Trung ương nội vực Hỗn Độn Giới, kinh lịch ức vạn kỷ nguyên thai nghén, lúc này bên trong tất nhiên sinh ra rất nhiều bảo vật!"

"Đúng vậy , nghe nói còn có không ít Bảo vật Hợp Đạo đâu!"

"Bảo vật Hợp Đạo chúng ta liền không muốn, khẳng định là bị Đế Nguyên cùng Trần Hoán hai tên siêu cấp đại biến thái này ôm đồm, lui một vạn bước nói, cho dù hai người bọn họ không để vào mắt, cũng đều sẽ bị yêu nghiệt khác trên tiềm lực bảng chia cắt, căn bản không tới phiên chúng ta."

"Ai, ai nói không phải, chúng ta vẫn là vớt chút những bảo vật khác đi, chí ít chuyện này không thể đến vô ích."

"Đúng, nghe nói Đế Nguyên cùng Trần Hoán, một người đem ba tên sơ giai Vĩnh Hằng Thiên Quân đánh một chết hai trọng thương, một người giết cho trung giai Vĩnh Hằng Thiên Quân đại bại mà chạy?"

"Ở đâu? Mạng lưới thông tin? Vài ngày trước đã biết sự tình, ngươi còn ở đây nói?"

"Không có, ta chính là cảm khái một chút, ngươi nói bọn họ thế nào biến thái như vậy chứ, bọn họ thật chỉ là đạo quân sao?"

"Đừng hỏi, hỏi liền là vô địch!"

". . ."

Đế Nguyên cùng Trần Hoán, là mãnh nhân xếp thứ nhất và thứ hai trên tiềm lực bảng, có thể nói là truyền kỳ.

Sự tích cùng truyền thuyết về bọn họ, không chỉ lưu truyền ở bên trong ba ngàn Đạo Vực, ngay cả Hỗn Độn Vực cũng không ngoại lệ.

Dù sao hai người này, một là sinh mệnh siêu cấp biến dị hi hữu của vô tận hỗn độn, một là vĩ đại Đạo Tôn chuyển thế, là Đạo Quân tối cường được thời đại này công nhận, đều là người sở hữu năng lực không thể tưởng tượng nổi.

Những Đạo Quân khác trên tiềm lực bảng, trước mặt hai vị này, đều trở nên âm đạm phai mờ, cho dù là hạng thứ ba, cũng còn kém hai vị này.

. . .

Mà lúc này.

Trước khi đến nội vực, Bá Lan Đạo Quân cũng tại bắt đầu phổ cập khoa học tin tức về Đế Nguyên cùng Trần Hoán.

"Hai vị Đạo Quân này đều khủng bố, Đế Nguyên Đạo Quân là thực lực bản thân cường đáng sợ, vô luận là thiên phú thần thông hay là chiến lực thuần túy của hắn, đều không có kẽ hở, mà Trần Hoán Đạo Quân, thì lại lấy bảo vật nhiều mà nổi danh, nghe nói hắn có được đại lượng chí bảo, bất luận là Đạo Khí, hay là Vĩnh Hằng cấp chí bảo, hắn cần gì thì đều có."

"Thậm chí có nghe đồn, Trần Hoán Đạo Quân có một kiện Tôn cấp chí bảo!"

"Cái gì?" Trần Ngọc Đạo Quân kinh hô, "Tôn cấp chí bảo, người không có nói sai?"

"Bình thường, người đừng quên, vị Trần Hoán Đạo Quân này thế nhưng là vĩ đại Đạo Tôn chuyên thế, những thứ này khẳng định đều là kiếp trước do hấn tích lũy, nếu vậy đều có thể lưu giữ đến kiếp này."

Thiên La Đạo Quân nói ra.

"Không sai, chính là đạo lý này." Bá Lan Đạo Quân gật đầu.

"Hai vị Đạo Quân này được vô tận hỗn độn, ba ngàn Đạo Vực công nhận là tối cường Đạo Quân, nhưng vị khác trên bảng xếp hạng Đạo Quân, đều xa xa không kịp hai người bọn họ."

"Ai, đồng dạng là Đạo Quân, chênh lệch này cũng quá dọa người." Huyền Băng Đạo Quân cảm khái.

Phong Vân đứng ở một bên, sau khi nghe hết, thần sắc không thay đổi, mà nội tâm của hấn đã bắt đầu linh hoạt xoay chuyển, hình chiếu hai người này, nhất định phải thu vào tay.

Lúc này, bọn họ đã rất tới gần nội vực, ven đường thấy được Đạo Quân cũng càng ngày càng nhiều, đều là tới từ ba ngàn Đạo Vực.

Kỳ thật ba ngàn Đạo Vực chỉ là một cách gọi, còn có những Đạo Vực khác không có danh hiệu, nhưng cũng phải thiên tài Đạo Quân đến.

Tỉ như Nhóm Phong Vân vị trí Hư Pháp Đạo Vực, thật ra là bên ngoài của ba ngàn Đạo Vực.

Bất quá những Đạo Quân này coi như lại kém, cũng không kém bao nhiêu, dù sao đều là tối cường Đạo Quân do một Đạo Vực tuyển ra, trình độ

khẳng định không kém, chỉ là càng so sánh thì chỉ là yêu nghiệt hơn kém nhau mà thôi.

Trong mắt Đạo Quân bình thường, đều là nhất đẳng thiên kiêu!

Phong Vân gặp được những Đạo Quân này, tự nhiên là không chút nào khách khí, một ngụm khí tất cả đều chiếu hình xuống.

Nhìn hình chiếu trong gương dần dần tăng lên, khóe miệng của hắn không tự giác có chút nhếch lên.

Hả?

Ngay lúc Phong Vân vui vẻ chiếu hình, bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động, nhìn về phía chéo hướng trái, từ nơi đó, lặng yên không một tiếng động đi tới hai bóng người.

Một nam một nữ, tương tự Nhân tộc, nhưng trên da tô điểm tinh thể nói rõ bọn họ chính là Dị tộc.

Ánh mắt Phong Vân rơi vào người nam tử kia, hắn vừa cảm giác được một cỗ cực kỳ đặc thù khí cơ ba động.

"Chiếu hình."

Trong lòng khẽ đọc một tiếng, một giây sau, tiếng nhắc nhở âm vang lên, biểu thị hình chiếu đã tạo ra.

【 hình chiếu đối tượng 】 : Mộng Thiên Cơ (Âm Dương Đạo Quân)

【 tuổi tác 】 : 20w Hỗn Độn kỷ nguyên

【 cảnh giới 】 : Nghịch Thiên cấp đỉnh phong Đạo Quân

【 rơi xuống 】 : . . . Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Thần Dương Biến 》 . . .
Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Huyền Âm Cửu Thức 》 . . . Đạo Quân cấp võ kỹ
《 Nghịch Loạn Âm Dương 》 . . . Đạo Quân cấp dung hợp công pháp 《
Âm Dương Ly Hợp Bí Điển 》 . . . Chung cực Âm Dương Đạo 【 Âm
Dương Dung Hợp Đại Đạo 】 (bảy thành) . . .

. . .

"Lại là chung cực Âm Dương Đạo!"

Phong Vân nhìn thấy hình chiếu rơi xuống trên bảng số liệu, sắc mặt biến hóa.

Âm Dương Chi Đạo, vốn là đáng sợ vô cùng, thậm chí, trình độ nào đó mà nói, so với Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo, còn muốn cường hãn hơn.

Bởi vì âm dương bao hàm hết thảy, là cấu thành bản chất thiên địa thế giới, bởi vậy, Âm Dương Chi Đạo, bao dung vạn đạo.

Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo, cũng là thoát thai từ này.

Chung cực Âm Dương Đạo, cũng thế, có thể nói so với chung cực Kiếm Đạo, chung cực Đạo Đạo của hắn, muốn càng thêm cường đại.

Đương nhiên, nếu luận mỗi cao thấp, chỉ là một loại so sánh phiến diện, chiến lực cường đại hay không, bao hàm rất nhiều phương diện.

Phong Vân từng duyệt các thiên kiêu khắp tiềm lực bảng, hắn nhớ rõ, trên bảng không có nhân vật 'Mộng Thiên Cơ' này.

Có được thực lực như vậy, nhưng không có lên bảng, nói cách khác, vị Âm Dương Đạo Quân này giống như hắn, đều là lần đầu tiên tham gia giải thi đấu tiềm lực bảng, là người mới.

"Không nghĩ tới vừa mới đến nơi, liền gặp được người cường hãn như thế, có ý tứ. . ."

Phong Vân nội tâm kinh thán, Mộng Thiên Cơ này, khả năng so với hắn còn mạnh hơn một chút.

Thời điểm Phong Vân cảm khái, nơi xa Mộng Thiên Cơ giống như là cảm ứng được cái gì, nhìn về hướng Phong Vân, lúc này Phong Vân đã thu hồi ánh mắt.

Nhưng dù vậy, Mộng Thiên Cơ vẫn là liếc mắt liền thấy Phong Vân, ánh mắt sáng lên, " Khí cơ thật mạnh!"

"Su huynh, cái gì khí cơ mạnh, người nói thanh niên tuấn mỹ Nhân tộc kia sao? Người có phải làm không? Đạo Quân xung quanh có khí cơ so với hắn thịnh vượng nhiều."

Nghe được Mộng Thiên Cơ nói, nữ tử đi theo bên cạnh hắn lên tiếng nhìn lại, không khỏi nghi ngờ nói.

"Người không hiểu, những cái kia đều là phé vật, chỉ có một người này, mới thật sự là cường giả."

Riêng việc Phong Vân đã thu liễm khí cơ toàn thân, từ bên ngoài căn bản nhìn không ra, nhưng Mộng Thiên Cơ vẫn là trong nháy mắt cảm ứng được.

Loại khí tức bình tĩnh ẩn tàng bên dưới là lực lượng mệnh mông bực nào!

"Diện mạo các thiên kiêu trên bảng ta đều khắc ở trong lòng, người này từ trước tới nay chưa từng gặp qua, là tân tú giống như ta sao, tân tú mạnh

như vậy, xem ra trình độ đặc sắc của lần so tài này muốn vượt qua dự đoán của ta. . ."

Âm Dương Đạo Quân lẩm bẩm nói.

Chương 1030: Song trọng tấn thăng!

Chương 1030: Song trọng tấn thăng!

"Đội trưởng, người nhìn cái gì đây?"

Dường như phát giác được ánh mắt trước đó của Phong Vân, năm vị đồng đội cũng nhìn lại, nhưng cái gì cũng không thấy, không khỏi kỳ quái.

"Không sao, một vị Đạo Quân có ý tứ."

Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng.

"Có thể làm cho đội trưởng nói có ý tứ, vị Đạo Quân này khẳng định rất mạnh." Huyền Băng Đạo Quân nói ra.

"Ai, vốn cho là ta đã coi như xuất sắc, kết quả đi tới nơi này, ta mới hiểu, cái gì mới gọi là cường đại."

Trần Ngục Đạo Quân đặng chát cười một tiếng.

Ở Hư Pháp Đạo Vực hẳn thuộc về Yêu Nghiệt cấp Đạo Quân, thuộc về nhóm tối cường.

Nhưng mà đến chỗ này, hẳn mới biết, nơi này tối thiểu có tám thành Đạo Quân trở lên đều mạnh hơn hẳn, chỉ vèn vện tán lộ ra một sợi khí cơ, liền có thể khiến hẳn ngạt thở, khó có thể tưởng tượng, đến tột cùng là cường đến mức nào!

"Ai nói không phải, may mắn trước đó đã dự đoán trước, bằng không thì tâm tính của ta lúc này xác định chắc chắn sẽ bạo tạc."

Thiên La Đạo Quân cũng khẽ cười khỏ.

Chỉ có Bá Lan Đạo Quân cùng Miện Nhật Hồn Quân khá tốt một chút, hai người bọn họ trong nhóm Đạo Quân, thuộc về loại nhìn được.

"Đi thôi, đi vào."

Phong Vân lúc này nói một tiếng, bọn họ một nhóm sáu người đã đột phá bích chương, tiến vào bên trong.

Vừa vào trong đó, cảnh tượng trước mắt liền đại biến, từ hư không đi vào trước một dòng sông lớn.

Nước sông cuộn cuộn, hai bên bờ trái rộng Cổ Thụ, dưới cây chập chờn từng đóa kỳ hoa, chói lọi mỹ lệ, tựa như một bức tranh tinh mỹ.

"Nghe đồn nội vực này mạo hiểm vô cùng, không nghĩ tới lại có cảnh đẹp như này." mắt đẹp của Huyền Băng Đạo Quân liếc nhìn bốn phía, sợ hãi than nói.

"Thường thường dưới vẻ ngoài mỹ lệ, ẩn giấu sát cơ càng mạnh, nhớ rõ cẩn thận một chút." Bá Lan Đạo Quân dặn dò.

" Thi đấu xếp hạng tiềm lực bảng còn chưa bắt đầu, chúng ta cứ tùy tiện tìm một chỗ trước, chờ nó bắt đầu."

Thiên La Đạo Quân đề nghị.

"Tốt."

Nhóm Phong Vân liền tại tạm thời ở lại bên cạnh sông lớn này, trên thực tế, bọn họ cũng đi không xa, bởi vì bốn phía đều có kết giới phòng hộ nghiêm mật.

Chỉ có thể hoạt động ở phạm vi nhỏ.

Các nhóm Đạo Quân khác dẫn đầu tiến vào nội vực, cũng giống vậy.

Đây là phòng ngừa những Đạo Quân khác động tay chân ở bên trong, cho nên mới có dạng phòng hộ này.

...

Bên trong một gian phòng.

Phong Vân ngồi xếp bằng, hai mắt thâm thúy.

Giờ phút này, ý thức của hắn đang ở trong gương, vừa mới xoát xong hình chiếu.

【 Đạo Quân cấp Hỏa Hệ thiên phú 】 : Đến từ Quý Thiên Đạo Quân hình chiếu.

【 Băng Chi Ngụy Đại Đạo (sáu thành) 】 : Đến từ Địa Liệt Đạo Quân hình chiếu.

【 Đạo Quân cấp võ kỹ 《 Thần Hỏa Tụ Thiên Biến 》 】 : Đến từ Diệu Mục Đạo Quân hình chiếu.

【 Đạo Quân cấp Thê Chất thiên phú 】 : Đến từ Đại Lực Đạo Quân hình chiếu.

【 Đạo Quân cấp Linh Hồn thiên phú 】 : Đến từ Thiên Mục Đạo Quân hình chiếu.

...

...

Một mắt quét xuống, chân chính khiến Phong Vân vui vẻ, chỉ có hai cái 【 Đạo Quân cấp Thể Chất thiên phú 】 cùng 【 Đạo Quân cấp Linh Hồn thiên phú 】 .

Đương nhiên, không phải nói cái khác không tốt, mà là hai cái này đối với thực lực bây giờ của hắn tăng lên nhất có trợ giúp.

Phong Vân Thể Chất thiên phú cùng Linh Hồn thiên phú sớm đã đạt tới Đạo Quân cấp cực hạn, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể tấn thăng Vĩnh Hằng cấp!

Mà một khi tấn thăng Vĩnh Hằng cấp, chiến lực của Phong Vân cũng sẽ tăng lên cực lớn.

Đến lúc đó, linh hồn cùng thể chất song hành, chiến lực của hắn sẽ đánh vỡ gông cùm xiềng xích, chân chính tiến vào tầng thứ kia!

Mà không phải giống như trước đó, chỉ là ẩn ẩn tới gần mà thôi.

Thậm chí, cho dù là sơ giai Vĩnh Hằng Thiên Quân, hắn cũng có thể chiến mà thắng!

"Hiện hóa."

Lúc này, Phong Vân tâm niệm một tiếng.

【 hiện hóa Đạo Quân cấp Thể Chất thiên phú. . . Hiện hóa bên trong. . . Hiện hóa thành công! 】

【hiển hóa Đạo Quân cấp Linh Hồn thiên phú. . . Hiển hóa bên trong. . .
Hiển hóa thành công!】

Ông! Ông!

Liên tiếp hai tiếng chân âm vang lên, một giây sau, hai đạo quang mang bàng bạc cuộn cuộn từ trong gương bắn ra, một đạo phóng tới trong thức hải Phong Vân, một quy tắc chảy khắp toàn thân, bao quát mỗi một tác máu thịt, mỗi một tế bào, thậm chí là mỗi một cái gen!

Ầm ầm ——! !

Chỉ một thoáng, tạo ra kinh thiên động địa biến hóa, linh hồn cùng thể chất Phong Vân, đều lấy một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi tăng lên.

Trong nháy mắt, xuyên qua gông cùm xiềng xích, song song tiến vào đến tầng thứ cao hơn!

Đó là —— vĩnh hằng cảnh!

Lúc này, nếu là có Đạo Tôn ở đây, liền có thể nhìn thấy huyết khí cuộn cuộn trong cơ thể Phong Vân, đủ để vỡ nát vô số vũ trụ thế giới, mỗi một tác máu thịt, so Cửu Thiên Thần Nhật còn óng ánh hơn nhiều!

Mà trong thức hải của hắn, càng không thể miêu tả.

Nguyên bản vẫn là thức hải đậm kim sắc, bây giờ đã hoàn toàn biến thành ám kim sắc, quy mô so với trước đó càng mở rộng không ngừng gấp 2 lần!

"Ầm ầm. . ."

Tùy ý một cái hồn niệm nhấp nhô, liền hùng vĩ như thái dương trên biển động, tất cả đều là lực lượng Tinh Linh hồn chí thuần, nếu lộ ra bên ngoài, mỗi một sợi đều đủ để áp sập hư không!

Trong cơ thể cùng thức hải Phong Vân phát sinh dạng biến hóa vô biên khủng bố, nhưng bên ngoài vẫn bình tĩnh không gợn sóng như cũ, vẫn bình tĩnh ngồi xếp bằng ở chỗ kia.

Bên ngoài phòng, đám Bá Lan Đạo Quân đang đàm luận, hiển nhiên, bọn họ cũng không nhận thấy được, Phong Vân ở bên trong đang tiến hóa vô cùng đáng sợ!

...

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Nhoáng một cái, một tháng thời gian đi qua.

Đoạn này thời gian, nhóm Đạo Quân từ ba ngàn Đạo Vực đều cơ hồ đến đông đủ.

Bọn hắn cũng đều nhao nhao đi vào bên trong nội vực.

Cùng lúc đó, ở Lang Gia Đạo Vực.

Một tòa nguy nga Thiên Khuyết, Tiên Khí lượn lờ, màu cầu vồng như luyện, trân thú nằm ngang, Tiên Cầm xoay quanh, khí thế của tiên gia.

Bên trong Thiên Khuyết, có một đóa mây bạch sắc lơ lửng.

Bên trên mỗi một đóa mây đều ngồi xếp bằng một bóng người, liếc nhìn lại, đều có ngàn cái thân ảnh.

Những thân ảnh này mỗi một cái đều như thiên địa cuộn cuộn thâm thúy, phảng phất thiên địa chi chủ, thân quần Đại Đạo khí tượng, mỗi tiếng nói cử động, đều hàm ẩn một loại đạo lý nào đó, như Thần như thánh.

Không hề nghi ngờ, đây đều là vĩ đại Đạo Tôn!

Giờ phút này, ở đám mây trắng chính giữa, chính là đủ loại hình tượng trong nội vực.

"Xem ra đều đến đông đủ, các vị đạo hữu, vậy cuộc thi xếp hạng tiềm lực bảng, bây giờ liền bắt đầu?"

Lúc này, một vị Đạo Tôn ngồi ở vị trí trung ương nhẹ nhàng mở miệng nói, hẳn chính là Lang Gia Đạo Tôn.

"Bắt đầu đi."

"Tốt."

". . ."

Thấy chư vị Đạo Tôn đều đồng ý, Lang Gia Đạo Tôn liền nhẹ nhàng phát tay, lập tức, nhóm đạo quân phía xa nội vực, bỗng nhiên xuất hiện một màn ánh sáng trước mắt.

Phía trên hiện ra từng nhóm văn tự.

"Lần tranh tài này khai thác bảo vật tích lũy, tức căn cứ giá trị bảo vật mỗi một vị Đạo Quân thu hoạch cùng số lượng bao nhiêu, đến phán định cho điểm, cuối cùng, căn cứ cho điểm xếp hạng bài vị."

"Phía dưới là phân cấp bảo vật, cùng điểm tương ứng của mỗi cấp bậc."

Chương 1031: Bắt đầu hoàn mỹ!

Chương 1031: Bắt đầu hoàn mỹ!

“Liên quan đến chí bảo, một kiện Chuẩn Đạo Khí, điểm từ mười đến chín mươi chín, một kiện Đạo Khí, điểm từ một trăm đến chín trăm chín mươi chín, một kiện cấp Chuẩn Vĩnh Hằng, phạm vi cho điểm từ một nghìn đến chín nghìn chín trăm chín mươi chín.”

“Còn linh dược, linh dược ngàn năm từ mười đến chín mươi chín điểm, linh dược vạn năm, phạm vi cho điểm từ một trăm đến chín trăm chín mươi chín điểm, linh dược mười vạn năm, từ một nghìn đến chín nghìn chín trăm chín mươi chí điểm, linh dược trăm vạn năm, từ mười nghìn điểm đến chín mươi chín nghìn chín trăm chín mươi chín điểm.”

“Chú ý, có được chí bảo hoặc linh dược, không cần nộp lên, có thể giữ làm của riêng.”

“Cuối cùng, ta tuyên bố, cuộc thi xếp hạng, chính thức bắt đầu.”

Sau vài giây, màn sáng bao trùm các vị Đạo Quân dự thi, sau đó biến mất tại chỗ, bị truyền tống đi.

Đám người Phong Vân cũng ở trong đó.

Lúc hấn lấy lại tinh thần, phát hiện bản thân đã đến tuyết sơn, bốn phía tràn ngập tuyết hoa, một mảnh trắng như tuyết, trừ hấn ra, đám người Bá Lan Đạo Quân đều không ở đây.

“Xem ra là bị tách ra truyền tống.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói, hẳn chỉ có thể chúc đám người Bá Lan Đạo Quân may mắn.

“Nội vực khu hạch tâm này mệnh mông vô ngần, nghe nói còn bao la hơn bên ngoài vực.”

Phong Vân đứng tại chỗ một lát, dựa vào lực cảm giác cảm nhận sự to lớn sâu xa này, có thể nghĩ nó rộng lớn đến mức nào.

“Cuộc thi xếp hạng dùng khai thác bảo vật và linh dược cho điểm, thật ra, cái này có lợi với mình.”

Đừng quên, Phong Vân có thiên phú Tâm Bảo, đây là thiên phú hẳn có được ở Tiểu Thiên Vũ Trụ, qua nhiều năm hình chiếu như vậy và được nhiều tài nguyên bồi dưỡng, mặc dù thiên phú Tâm Bảo của hắn không tăng lên rất khoa trương, nhưng cũng đến cấp Hỗn Độn.

Thiên phú Tâm Bảo cấp hỗn độn, không chỉ có thể tìm được linh dược và bảo vật cấp hỗn độn.

Cấp bậc của thiên phú tâm bảo chỉ định vị bảo vật và linh dược thêm rõ ràng mà thôi, mà không phải thiên phú tâm bảo cấp hỗn độn, không cảm ứng được bảo vật và linh dược cấp cao hơn, chỉ là phương vị không được cụ thể.

“Bắt đầu đi, xem tòa tuyết sơn này có bảo vật gì không.”

Lúc này Phong Vân thôi động thiên phú tâm bảo, trong nháy mắt, cảm ứng vô hình bắn ra, tự động bỏ qua các tin tức, chỉ cảm ứng khí tức chí bảo và linh dược.

Lúc này, sắc mặt Phong Vân khẽ động, ánh mắt nhìn về đỉnh tuyết sơn:
“Nơi đó có khí tức linh dược!”

Hắn không ngờ vận khí chính mình lại tốt như vậy, vừa mới đến đây đã gặp được đồ tốt, với lại, trong khí tức hắn cảm ứng được, còn rất nồng đậm!

Tất nhiên không phải phàm vật!

Một giây sau, Phong Vân biến mất tại chỗ, trực tiếp thuận di đến đỉnh tuyết sơn.

Chỉ thấy trên đỉnh tuyết sơn có một gốc linh thảo, cành lá đỏ rực như lửa, sinh ra một nụ hoa, màu đỏ tươi.

Mà nụ hoa này đang có dấu hiệu nở rộ.

“Đây là, Xích Linh Thảo!”

Phong Vân liếc mắt đã nhận ra gốc linh vật này, đây chính là một loại linh dược có thể tăng xác suất hợp đạo.

Vì muốn tăng tỷ lệ thành công khi hợp đạo, dường như Phong Vân đã ghi tạc tất cả các bảo vật và linh dược trong lòng, vĩnh viễn không thể quên được, cho nên, trong nháy mắt hắn đã nhận ra linh thảo này.

“Đáng tiếc mới mười vạn năm, chỉ có thể tăng xác suất lên một thành.”

Mười vạn năm Xích Linh Thảo mới kết ra một đóa hoa, mười vạn năm nữa kết ra đóa hoa thứ hai, cho nên chỉ cần nhìn số nụ hoa của nó, có thể phán đoán tuổi của nó.

Gốc Xích Linh Thảo trước mắt này chỉ có một nụ hoa, hiển nhiên mới mười vạn năm.

Giờ khắc này, nụ hoa đang chuẩn bị nở rộ.

Phong Vân thấy vậy, cũng không lập tức ra tay, mà đứng tại chỗ chờ đợi.

Cứ như vậy chờ mất một ngày.

Tranh!

Lúc hoa nở, lại có tiếng đàn tranh vang lên, thanh âm uyển chuyển thanh thúy, thấm vào lòng người, còn có hương hoa tràn ngập, hóa thành vân hà.

Hương hoa thành hà, hoa nở có âm!

Cùng lúc đó, vân hà trên bầu trời dần thu liễm, ngưng tụ thành từng sợi quang hoa, rủ xuống cánh hoa, khiến nó trở nên trong suốt, rục rĩ động lòng người.

Một lát sau, nụ hoa nở thành hình, một đóa hoa ba mươi sáu cánh, lớn bằng bàn tay.

Mà trong nhụy hoa, có một viên màu đỏ, đỏ tươi như máu, phát ra quang huy nhàn nhạt.

Nhìn thấy một màn này, Phong Vân lập tức đưa tay, chuyển cả cây linh thảo này vào trong thế giới của mình. Phong ấn, không để nó bị xói mòn.

“Bắt đầu đã rất hoàn mỹ.”

Tâm trạng Phong Vân không tệ, mặc dù chỉ mười vạn năm, nhưng thịt muối cũng là thịt, góp gió thành bão, luôn có thể bộc phát ra lực lượng cường đại.

“Tiếp tục.”

Phong Vân lập tức rời tuyết sơn, bắt đầu dùng thiên phú Tâm Bảo tìm kiếm bảo vật hoặc linh dược.

Thiên phú Tâm Bảo mở ra, trong phạm vi này, gần như tất cả các bảo vật và linh dược đều không chạy khỏi mắt hắn.

Phong Vân cũng không lựa chọn, bất chấp tất cả, chỉ cần là linh dược và bảo vật, hắn đều thu vào trong túi, cho dù hắn không cần những bảo vật và linh dược này, cũng có thể giữ lại cho Nhân tộc.

Cứ như vậy, Phong Vân một đường tìm kiếm, mấy ngày sau, hắn lại gặp được một gốc linh dược có giá trị khá cao.

Đó là linh dược đã có trăm vạn năm, tên là Lục Diệp Tiên Liên, không chỉ có thể bổ sung thể lực, còn có thể chữa thương trong nháy mắt, khiến trạng thái khôi phục như ban đầu, có thể xưng là Thánh Dược đại bổ.

Nhưng lúc Phong Vân đi đến, nơi đó đã sớm có Đạo Quân rồi.

Hắn cũng không bất ngờ, mặc dù hắn có thiên phú tâm bảo, nhưng thế giới rộng lớn, không thiếu cái lạ, hơn nữa các Đạo Quân khác cũng có không ít thủ đoạn.

Lúc này, Phong Vân đứng trên một ngọn núi gần đó, nhìn xem Lục Diệp Tiên Liên trong sơn cốc, tiên thí lượn lờ xen lẫn sương mù rục rỡ, muôn hình vạn trạng.

Mà trong sơn cốc, có bốn tên Đạo Quân đang giằng co, nhìn hành động của bọn họ, hiển nhiên là đến từ các Đạo Vực khác nhau.

Thực lực không phân cao thấp, cho nên mới hình thành cục diện giằng co.

Phong Vân quét mắt một vòng, trong nháy mắt đã hình chiếu bốn vị Đạo Quân này.

Thông qua bảng số liệu, hắn biết bốn vị Đạo Quân này cũng chỉ là bình thường, tương tự với Huyền Băng Đạo Quân, không đáng lo ngại.

Ngay lúc Phong Vân muốn động thủ, bỗng nhiên sắc mặt khẽ động, nhìn về phương xa.

Chỉ thấy nơi đó bỗng nhiên vỡ ra, một thanh niên dị tộc thân thể thon dài đi ra, tóc nửa trắng nửa đen, quần áo cũng thế, thậm chí là mắt và lông mày cũng đều như vậy.

Cả người một nửa đen một nửa trắng, nhìn có chút buồn cười.

Nhưng bốn vị Đạo Quân trong sơn cốc nhìn thấy người thanh niên dị tộc nửa trắng nửa đen này liền biến sắc, kinh ngạc nói: “Tiểu Quang Âm Vương!”

Chương 1032: Người mới đều là quái vật hệ liệt!

Chương 1032: Người mới đều là quái vật hệ liệt!

Trong Di Thiên Đạo Vực, có một vị yêu nghiệt Đạo Quân được xưng là “Quang Âm Vương”, đó là nhân vật xếp thứ tư trên bảng tiềm lực.

Tiểu Quang Âm Vương đến cùng một nơi với Quang Âm Vương, thực lực chênh lệch mấy cấp bậc, xếp trên dưới vị trí một nghìn trên bảng tiềm lực.

Đại Tiểu Quang Âm Vương cùng đến từ một Đạo Vực, cũng am hiểu vài năng lực tương tự nhau.

Tên gọi chân chính của Tiểu Quang Âm Vương là Diêu Phong, có thể gọi là Diêu Phong Đạo Quân, nhưng phần lớn mọi người đều gọi hắn ta là Tiểu Quang Âm Vương.

Trên không trung sơn cốc.

Tiểu Quang Âm Vương nhìn bốn tên Đạo Quân bên trong, sắc mặt đạm mạc nói: “Ta muốn gốc linh dược này, tự lui ra đi, nếu không, ta chỉ có thể động thủ.”

Bốn tên Đạo Quân nghe vậy, sắc mặt khó coi, nhưng bọn họ không dám động thủ với Tiểu Quang Âm Vương, bọn họ còn chưa lên bảng xếp hạng, đối với người đứng thứ một nghìn, chênh lệch quá lớn.

Đạo Quân trong ba ngàn ĐạoVực đều tin phục xếp hạng trên bảng tiêm lực, bởi vì đã có rất nhiều lần nghiệm chứng!

Cuối cùng, bốn vị Đạo Quân vẫn tránh lui, khó mà chống lại.

Vì một gốc linh dược mà liên lụy tính mạng mình, hiển nhiên không đáng.

Thấy thế, trên mặt Tiểu Quang Âm Vương lộ ra vẻ hài lòng, nhưng lúc hấn ta đi vào sơn cốc, chuẩn bị ngắt Linh Dược, lại đột nhiên phát hiện, chẳng biết từ lúc nào, trong sơn cốc đã có một bóng người.

Là một vị thanh niên, ngũ quan tuấn mỹ, trên người mặc áo giáp bạch kim, mái tóc đen nhánh, khí chất mờ mịt.

Tiểu Quang Âm Vương sầm mặt: “Gia hỏa từ nơi nào đến! Không nghe hiểu lời ta nói sao? Gốc linh dược này là của ta.”

Lúc này, người thanh niên đối diện bỗng đưa ra một ngón tay, nói với hấn ta: “Một chiêu, tiếp ta một chiêu bất bại, linh dược này cho ngươi!”

Hừ!

Tiểu Quang Âm Vương lập tức hừ lạnh một tiếng.

Bỗng nhiên, phía bên trái người hấn ta tỏa ra ánh sáng chói lọi, giống như mười vạn mặt trời rơi xuống đây, còn bên phải, u quang đại thịnh, giống như cánh cửa Cửu U mở ra, tản mát khí tức hắc ám nồng đậm.

Xoát!

Một giây sau, Tiểu Quang Âm Vương biến mất tại chỗ, hóa thành một tia sáng đen trắng, tốc độ nhanh đến đáng sợ, một lát đã đi đến gần, trực tiếp phóng về phía mi tâm thanh niên.

Hiển nhiên, hẳn ta không có ý định dông dài, trực tiếp vận dụng lực lượng lôi đình trấn áp.

Một kích này chính là một trong ba tuyệt chiêu của Tiểu Quang Âm Vương, tên là ‘Thuấn Sát’, ngụ ý chớp mắt đã giết tới, nhanh đến không gì sánh được!

“Một tên Đạo Quân không biết từ nơi nào xuất hiện, cũng dám nói chuyện với ta như vậy, để ta dạy ngươi, cái gì mới là cường giả tôn kính.”

Trong lòng Tiểu Quang Âm Vương nghĩ như vậy, công kích đã đến gần, trực tiếp xuyên qua mi tâm thanh niên.

Nhưng trên mặt Tiểu Quang Âm Vương lại không có chút vui vẻ, thậm chí vẻ mặt còn biến sắc.

Bởi vì, người thanh niên trước mắt, lại là tàn ảnh.

Lúc này, một giọng nói từ sau lưng hắn ta truyền đến.

“Một chiêu.”

Oanh!

Dứt lời, một cỗ khí cơ từ sau lưng đột nhiên bạo phát, có kim sắc huyết khí ngút trời, hóa thành quyền ấn rộng lớn bàng bạc.

Quyền ấn kia vắt ngang qua hư không, bá liệt vô cùng, giống như không gì không phá, không gì không diệt, những nơi đi qua, tất cả những vật mà mắt thường có thể thấy được, đều tan vỡ.

Cái gì?

Tiểu Quang Âm Vương vừa quay người lại, đã nhìn thấy một quyền khủng bố như vậy, toàn thân hắn ta chấn động, lông tơ dựng thẳng, cảm nhận được nguy cơ vô biên.

Trong thế giới của hắn ta, thiên địa vạn vật đều là hư ảo, chỉ có một quyền này giống như hỗn độn vỡ vụn, mở lại thiên địa, trong lòng hắn ta dâng lên sợ hãi vô biên.

Sinh tử khủng bố giáng lâm!

Tiểu Quang Âm Vương trơ mắt nhìn một quyền này của Phong Vân rơi xuống, toàn thân bị một quyền có thể hủy diệt thiên địa này trấn nhiếp, tâm thần không thể động đậy.

“A!”

Tiếng kêu sợ hãi vang vọng sơn lâm.

Nhưng lúc Tiểu Quang Âm Vương cho rằng mình sẽ chết trong một quyền này, bạo phong mãnh liệt đập vào mặt, khiến da mặt hắn ta đau nhức kịch liệt.

Đợi đến khi bạo phong tán đi, Tiểu Quang Âm Vương không cảm nhận được thống khổ vì xương đầu vỡ vụn, linh hồn vỡ vụn.

Chỉ thấy một quyền hủy diệt thiên địa kia đang dừng trước mặt hắn ta, cách mi tâm hắn ta không đến nửa tấc, lông tơ sau gáy dựng lên, thậm chí còn cảm giác được lực lượng kinh khủng ẩn chứa trong một quyền kia.

“Thứ một nghìn trên bảng tiềm lực, chỉ như vậy thôi sao?”

Phong Vân lắc đầu, trực tiếp quay người đi lấy gốc Lục Diệp Tiên Liên kia, sau đó biến mất ở nơi này, không để lại tung tích.

Tiểu Quang Âm Vương vẫn lâm vào trong rung động và khản trương như cũ, thật lâu cũng chưa hoàn hồn, ý thức của hắn ta vẫn đang đắm chìm trong một quyền khủng bố vừa rồi.

Nơi xa, bốn vị Đạo Quân vẫn luôn trốn tránh, lúc này đều nhìn nhau kinh hãi.

Bọn họ tuyệt đối không ngờ, mạnh như Tiểu Quang Âm Vương, vậy mà không tiếp nổi một quyền của Đạo Quân thần bí kia!

“Trên bảng xếp hạng căn bản không có người thanh niên mặc bạch giáp này, nói cách khác, hắn là tân tú lần này!”

“Hí, tân tú lần này đều khủng bố như vậy sao! Trước đó ta còn nghe nói có tân tú đánh bại yêu nghiệt Đạo Quân uy tín lâu năm trên bảng xếp hạng, ta còn không tin, bây giờ xem ra, đúng là sự thật!”

“Tân tú đều là hệ liệt quái vật!”

...

Một bên khác.

Cuối cùng Tiểu Quang Âm Vương đã lấy lại tinh thần, nhưng dù vậy, sợ hãi trong mắt hắn ta vẫn chưa tán đi.

“Lực lượng đáng sợ và thể chất đáng sợ này, tuyệt đối đã đột phá cực hạn Đạo Quân, đạt đến cấp Vĩnh Hằng!”

Trong lòng Tiểu Quang Âm Vương không ngừng phát run, hô hấp từng ngum lớn, dùng hình thức này để thư giãn áp lực tinh thần của mình, nếu không thì, hắn ta cảm thấy mình sẽ bị nội thương.

Đây là sợ hãi ảnh hưởng đến sinh tử tạo thành.

...

Cùng lúc đó, tại Lang Gia Đạo Vực.

Các Đại Đạo Tôn vẫn luôn chú ý cuộc tranh tài nhìn thấy cảnh này.

“Khí huyết của vị thanh niên bạch giáp này thật mạnh.”

“Nhìn mức độ này, thiên phú thể chất đã đạt đến cấp Vĩnh Hằng rồi.”

“Lúc trước chưa từng nhìn thấy, không biết là yêu nghiệt mới của vực nào?”

“...”

Nơi xa, Hư Pháp Đạo Tôn ho nhẹ một tiếng: “Ngại quá, đây là yêu nghiệt nhà ta, khiến các vị chê cười rồi, cũng bình thường mà thôi.”

Đám Đạo Tôn nghe vậy, đều âm thầm trợn mắt, tên gia hỏa này, lại bắt đầu trang bức.

Di Thiên Đạo Tôn mở miệng nói: “Mặc dù thanh niên mặc bạch giáp này mạnh, nhưng nếu gặp ‘Quang Âm Vương’ của vực ta, cũng chỉ có thảm bại.”

Hư Pháp Đạo Tôn vốn đang đắc ý, lập tức hừ lạnh một tiếng, vút xuống một câu ‘Ai sợ ai’ liền không lên tiếng nữa.

Nhưng trong lòng ông ta cũng biết, nếu Phong Vân đối đầu với ‘Quang Âm Vương’ xếp thứ tư trên bảng, cho dù không phải vài giây đã bại, cũng tuyệt đối không phải đối thủ.

Chương 1033: Tim heo bóc vỏ tôm!

Chương 1033: Tim heo bóc vỏ tôm!

Một chỗ nội vực.

Một thanh niên mặc trường bào trắng đen, mái tóc rối tung, tản ra quang huy nhàn nhạt đang dạo bước.

Nơi hắn ta đi qua đều lưu lại từng đóa đạo liên đen trắng, đây là thiên địa tự biến hóa, chỉ có lĩnh ngộ đại đạo đến cấp độ nhất định mới làm được.

Nếu Vĩnh Hằng Thiên Quân bình thường nhìn thấy cảnh này cũng phải biến sắc, bởi vì bọn họ cũng chưa làm đến bước này.

Đây chính là ‘Quang Âm Vương’ xếp thứ tư trên bảng xếp hạng, cũng gọi là Quang Âm Đạo Quân.

Lúc này hắn ta đã biết tiêu đệ nhà mình đã thua một tên tân tú.

“Một quyền đều không tiếp nổi sao? Sớm đã nói hắn phải tu hành thật tốt, lần này bị nhận giáo huấn.”

Quang Âm Vương khẽ lắc đầu: “Nhưng tên tân tú này cũng rất cường hãn, đoán chừng có thể trùng kích mười vị trí đầu, thú vị.”

“Hy vọng có thể để ta tận hứng.”

Ong!

Đúng lúc này, bỗng nhiên cái ngọc bàn trong tay Quang Âm Vương tỏa ra quang huy sáng chói, lập tức hấp dẫn lực chú ý của hắn ta.

Hả?

Sắc mặt Quang Âm Vương vui mừng: “Đồ tốt!”

Ngọc bàn trong tay hắn ta là Tâm Bảo bàn, có thể tự động tìm ra tất cả các bảo vật trong phạm vi chục tỷ cây số, còn căn cứ vào trình độ trân quý của bảo vật mà tỏa ra ánh sáng.

Bây giờ Tâm bảo bàn phát ra ánh sáng nồng đậm như vậy, hiển nhiên bảo vật kia vô cùng trân quý.

Lúc này, Quang Âm Vương phóng ra một bước, nhật nguyệt dưới chân đảo ngược, trong nháy mắt đã đến mục đích.

Đó là một cái đảo giữa hồ, bảo vật ngay trên đảo, rõ ràng là một giọt nước màu lam trong suốt.

“Đây là, Thái Nhất Chân Thủy Châu!”

Ánh mắt Quang Âm Vương sáng lên, đây là chí bảo cấp Chuẩn Vĩnh Hằng, nghe nói bên trong chất chứa ngàn vạn Thiên Hà Chi Thủy, lúc thôi động, có thể triệu hoán Thiên Hà Chi Thủy, có thể phá hủy mười vạn vũ trụ thế giới trong khoảnh khắc.

“Đồ tốt!”

Thân hình Quang Âm Vương lóe lên, trong nháy mắt lên trên đảo, nhưng mà, lúc hắn ta chuẩn bị đưa tay ra, bỗng nhiên trên bầu trời có thân quang ngũ sắc hạ xuống, nhẹ nhàng quét một cái, ngăn cản bước chân của Quang Âm Vương.

Hả?

Quang Âm Vương ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên anh tuấn, trên người quần thần quang ngũ sắc, đang đứng trên hư không nhìn hấn ta.

“Gương mặt này, tân tú?”

Sắc mặt Quang Âm Vương khê động: “Bảo danh hiệu của ngươi đi.”

Thiếu niên anh tuấn thản nhiên nói: “Ta là Ngũ Thái Đạo Quân, chuyên đến để đánh bại ngươi.”

“Đánh bại ta?”

Quang Âm Vương giống như nghe thấy chuyện rất buồn cười, nhẹ nhàng lắc đầu: “Tân tú bây giờ đều không biết trời cao đất rộng như vậy sao?”

“Thử một chút ngươi sẽ biết.”

Ầm ầm!

Giây tiếp theo, hai bóng người đã va chạm vào nhau, giống như hai cái hỗn độn thể giới va vào nhau, vô cùng khủng bố!

...

Một bên khác.

Hai vị Đạo Quân đang điên cuồng chạy trốn, ánh mắt bọn họ vô cùng sợ hãi, thỉnh thoảng lại nhìn về phía sau.

Hai vị Đạo Quân này là yêu nghiệt đến từ Đại Mạc Đạo Vực, đều là Đạo Quân nổi tiếng trên bảng tiềm lực, một người là ‘Tượng Vân Đạo Quân’,

xếp thứ tám trăm, một người là ‘Thiên Long Đạo Quân’, xếp thứ bảy trăm chín mươi tám, có thể nói là song kiệt một vực, trở thành giai thoại.

Mà lúc này, hai vị Đạo Quân này đang kinh hãi chạy trốn, không còn phong độ như trước, chậ vật không chịu nổi.

“Quá đáng sợ, quá mạnh, sao hắn ta lại mạnh như vậy?”

Tượng Vân Đạo Quân đang chạy trốn, trong lòng không ngừng reo hò.

Trong não hắn ta đang hồi tưởng lại một màn lúc trước.

Hắn ta và Thiên Long Đạo Quân liên hợp lại, chuyên môn đi săn các Đạo Quân lạc đàn, muốn lấy bảo vật trên người bọn họ, dùng thủ đoạn này để có được điểm cao hơn, không cần bọn họ khổ cực đi tìm.

Phải biết, tìm tu giả còn đơn giản hơn tìm bảo vật nhiều.

Hơn nữa, hai người bọn họ ra tay đều có chừng mực, chỉ ra tay với những người không nổi danh hoặc người mới.

Lần nào bọn họ ra tay cũng đúng, đến bây giờ, đã thành công hơn mười lần rồi.

Nhưng lúc bọn họ ra tay với một thanh niên mặc áo giáp bạch kim lạc đàn, liền biết được, cái gì gọi là đánh trúng thiết bản.

Đối phương, chỉ dùng một chiêu đã nghiền ép bọn họ, trực tiếp đánh bọn họ đến hôn mê!

Nếu không phải trên người bọn họ có Đại Na Di Phù, bây giờ đã không trốn thoát rồi.

Tượng Vân Đạo Quân và Thiên Long Đạo Quân chạy trốn không biết bao nhiêu năm ánh sáng, cho đến một ngày sau, bọn họ mới khó khăn dừng lại.

“Cuối cùng đã trốn được rồi!”

Tượng Vân Đạo Quân cảm thấy trong cổ họng đều là tia máu, từ khi hắn ta trở thành yêu nghiệt trên bảng tiềm lực đến nay, đây là lần đầu phải dùng đến trạng thái cực hạn này.

“Tên tân tú kia quá khủng bố, hắn có tư cách trùng kích mười vị trí đầu, quá dọa người.”

Thiên Long Đạo Quân chưa hồi phục lại tinh thần nói.

“Nghe tu giả khác nói, tân tú lần này rất cường đại, lúc đầu ta chẳng thèm để ý, đến bây giờ mới biết, đây không phải cường đại, quả thật là cứu cực quái vật!”

“Đừng nói nữa, lại chạy thêm một đoạn, triệt để rời xa khu vực này, ta có cảm giác còn chưa an toàn.”

“Sẽ không có chuyện gì đâu, chúng ta đã sử dụng Đại Na Di Phù, hơn nữa, chạy một ngày đã sớm vút bỏ...”

Lời sau còn chưa nói ra miệng, bọn họ bỗng nhiên kinh hãi phát hiện, chẳng biết từ lúc nào, bốn phía đã trở nên ảm đạm, ngẩng đầu nhìn lên, một bàn tay to lớn khoảng ngàn vạn năm ánh sáng từ không trung lộ ra, trực tiếp bao trùm về phía bọn họ!

“A!”

Tượng Vân Đạo Quân và Thiên Long Đạo Quân chỉ kịp hét lên một tiếng, sau đó bị đại thủ trấn áp xuống.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, sau đó không nhìn thấy cái gì nữa.

Một lúc lâu sau, tất cả khôi phục bình thường, chỉ thấy trên đại địa, có một thân ảnh thon dài đứng ở đó.

Phong Vân đứng đó nhìn Tượng Vân Đạo Quân và Thiên Long Đạo Quân ngất bên dưới như chó chết, sắc mặt lạnh nhạt, trong lòng vừa động, sau đó, không gian giới chỉ của hai vị Đạo Quân bay đến trước mặt hắn.

Lực lượng linh hồn cường hoành tuôn ra, xóa sạch ấn phía trên, sau đó, Phong Vân nhẹ nhõm thăm dò vào.

Một lát sau, Phong Vân thu hồi lực linh hồn, khoe miệng hơi cong lên: “Khó trách lại muốn đánh cướp, thu hoạch này còn nhanh hơn mình khổ cực tìm kiếm nhiều.”

“Nếu được, ta cũng nên thử phương pháp này.”

Lời nói vẫn quanh quẩn ở đây, người đã biến mất, chỉ để lại cảnh tượng phế tích hoang tàn và hai tên Đạo Quân hôn mê nằm trên đất.

...

Trong đại điện.

Đại Mạc Đạo Tôn nhìn hình ảnh trên màn hình, hừ lạnh một tiếng: “Hai tên phế vật vô dụng, thực lực không đủ, còn học người ta đánh cướp, thật sự là mất mặt.”

“Ai da, đừng tức giận, Đại Mạc, không phải hai tên Đạo Quân nhà ngươi yếu, mà là Đạo Quân nhà chúng ta quá mạnh.”

Giọng nói của Hư Pháp Đạo Tôn truyền đến, khiến da mặt Đại Mạc Đạo Tôn co rúm lại.

Đám Đạo Tôn bên cạnh nhìn, trong lòng than thở, đúng là tim heo bóc vỏ tôm mà!

Chương 1034: Cmn, người cũng ưa thích trang bức!

Chương 1034: Cmn, người cũng ưa thích trang bức!

Mà lúc này, Di Thiên Đạo Tôn bỗng nhiên nhìn không được từ trên chỗ ngồi đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chăm một chỗ hình tượng nào đó giữa không trung, sắc mặt không phải quá dễ nhìn.

Hư Pháp Đạo Tôn trong lòng giật mình, vốn hắn còn nghĩ là đối phương hướng về phía hắn mà đến, nhưng một lát sau lại phát hiện, không phải là như vậy.

Hư Pháp Đạo Tôn lúc này thuận ánh mắt Di Thiên Đạo Quân nhìn lại, thần sắc không khỏi giật mình, "Ta con mẹ nó, Quang Âm Vương bại rồi?"

Một tiếng này, lập tức làm cho những Đạo Tôn khác bên trong đại điện quan tâm, ánh mắt bọn họ cùng nhau liếc nhìn tới.

Chỉ thấy bên trong một chỗ hình tượng nào đó, Quang Âm Vương xếp hạng thứ tư tiềm lực bằng, đang nửa quỳ trên mặt đất, mà cách đó không xa, thiếu niên anh tuấn cả người quán ngũ sắc thần quang đứng lặng.

Hắn ở trên cao nhìn xuống Quang Âm Vương, chỉ phun ra hai chữ, "Người bại."

Sau khi nói xong, thiếu niên anh tuấn liền biến mất tại chỗ, lưu lại Quang Âm Vương một mặt không cam lòng và chấn kinh.

Hắn không nghĩ tới, mình vậy mà lại bại, hơn nữa còn là thua ở trong tay một tân tú không có tên tuổi gì!

Nếu như thua ở trong tay ba vị trí đầu, hắn còn có thể tiếp nhận, nhưng đối phương rõ ràng chỉ là vô danh tiểu tốt, mới xuất hiện lần này, cái này khiến hắn có thể tiếp nhận được!

...

"Quang Âm Vương vậy mà lại bại, hắn là Đạo Quân yêu nghiệt lĩnh ngộ ra chung cực Quang Âm Chi Đạo, vậy mà thua ở trong tay một tân tú!"

"Các người có chú ý tới không, vị này tân tú thân quán ngũ sắc thân quang, nếu như ta không nhìn lầm, ở trong đó ẩn chứa năm loại chung cực chi đạo!"

"Khó trách, khó trách Quang Âm Vương bại, hắn chỉ là lĩnh ngộ hai loại chung cực chi đạo, đối phương trọn vẹn lĩnh ngộ ra năm loại, tự nhiên không địch lại nổi."

"Không biết Đạo Quân yêu nghiệt này là đến từ Đạo Vực nào?"

". . ."

Đạo Tôn bốn phía thân sắc kinh sợ quái lạ, trọn vẹn lĩnh ngộ ra năm loại chung cực chi đạo, dù cho là bọn họ, cũng bị làm cho kinh hãi.

Bỗng nhiên, một thanh âm truyền đến, "Đây là Đạo Tử Đạo Vực của ta, tên là 'Ngũ Thái Đạo Quân', thế nào, có lọt vào pháp nhãn của các vị không?"

Chúng Đạo Tôn theo tiếng kêu nhìn lại, ánh mắt nhất động, "Thiên Vũ Đạo Tôn, không nghĩ tới người còn có ngón này, ẩn tàng đủ sâu đó, vậy mà

vô thanh vô tức bồi dưỡng được dạng Đạo Quân yêu nghiệt này!"

"May mắn may mắn mà thôi." Thiên Vũ Đạo Tôn khiêm tốn cười một tiếng, nhưng đặc ý trong mắt lại thể nào cũng ẩn tàng không được.

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn thấy vậy, trong lòng chửi bậy, cmn, gia hỏa này cũng là ưa thích trang bức!

Hắn cảm giác danh tiếng của mình bị cướp mất!

Lúc đầu Phong Vân đại sát tứ phương, nghiêm nhiên có chiến lực trùng kích trước mũi, cái này khiến cho Hư Pháp Đạo Tôn cảm giác mình vô cùng có mặt mũi, mặc dù trong lòng hắn cũng rất kinh động Phong Vân vậy mà trở nên mạnh mẽ như vậy, so với lúc đại bại Cổ Tà Thiên Quân trước đó còn mạnh hơn nhiều.

Nhưng hắn cũng một mực không có biểu hiện ra ngoài, tương phản còn một mặt 'Đây chính là thực lực Đạo Quân tối cường của Đạo Vực chúng ta, danh tiếng vô lượng'.

Mà bây giờ, danh tiếng này đều bị Di Thiên Đạo Tôn cùng Ngũ Thái Đạo Quân Đạo Vực của hắn cướp đi.

"Ai, năm loại chung cực chi đạo, cơ hồ đều đạt đến giai đoạn đại thành. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn cảm giác than thở, thành tựu bực này, ngay cả hắn cũng phải ghé mắt.

Phong Vân mặc dù là đệ nhất Đạo Quân ở Hư Pháp Đạo Vực, nhưng cùng những quái vật yêu nghiệt chân chính này so ra, vẫn còn hơi kém hơn một đoạn.

"Như vậy cũng được, đã vượt qua dự đoán của ta trước đó rất xa rồi."

Hu Pháp Đạo Tôn đã rất hài lòng với biểu hiện của Phong Vân, đã viên siêu hấn đoán chừng.

"Lại nói, dạng quái vật yêu nghiệt như Ngũ Thái Đạo Quân này có một người đã là hiếm rồi, sẽ không xuất hiện người thứ hai."

Hu Pháp Đạo Tôn trong lòng nghĩ như vậy.

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy một tiếng kinh hô vang lên, "Xếp hạng thứ ba Long Tước Đạo Quân bại!"

Cái gì! ?

Hu Pháp Đạo Tôn nghe được thanh âm này, lập tức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong đông đảo hình tượng minh mông, bên trong một bức tranh trong đó, một thân ảnh nguy nga nằm sấp trên mặt đất.

Thân ảnh nguy nga này tương tự Thần Long, nhưng lại sinh ra tước đầu, một đôi cánh chim dài trên người, trong lúc vỗ cánh, tạo ra Phong Bạo vô biên giữa thiên địa.

Đây chính là Long Tước Đạo Quân xếp hạng thứ ba, nghe đồn hấn là Hoàng tộc bên trong Thần Long, Kim Long nhất tộc, cùng Cửu Thiên Thần Tước nhất tộc hỗn huyết mà sinh ra, hoàn mỹ kế thừa huyết mạch cả hai, cực kỳ cường đại.

Huyết mạch Chí Thánh Đạo Quân bậc này, trời sinh đã có thể hiểu ra Đại Đạo, lại thêm tự mình tu luyện, tự nhiên đáng sợ vô cùng.

Chỉ là giờ phút này, vị tồn tại có được huyết mạch Long Tước vô thượng này, lại vết thương đầy người, bất lực nằm ở nơi đó.

Mà ở đối diện hần, một người trẻ tuổi khí chất trác tuyệt ngạo nghễ mà đứng, chỉ thấy mắt trái hần là kim sắc, mắt phải là ngân sắc, hơi khép lại, hùng hực quang mang vô cùng tận!

"Đó là, chung cực Âm Dương Chi Đạo! !"

Hư Pháp Đạo Tôn hô nhỏ một tiếng, trên mặt toát ra thần sắc chấn động.

"Lại có Đạo Quân lĩnh ngộ ra Đại Đạo bực này! ?"

Không chỉ là hần chấn động, Đạo Tôn khác thần sắc cũng thế.

"Chung cực Âm Dương Chi Đạo, loại đại đạo này bao nhiêu kỷ nguyên cũng chưa từng đi ra!"

"Đúng vậy, lần trước đã cách bao nhiêu kỷ nguyên ta cũng đã hoàn toàn quên mất."

"Loại đại đạo đáng sợ này, mặc dù chúng ta là Đạo Tôn, cũng rất khó lĩnh ngộ được, không biết tiểu gia hỏa này là như thế nào lĩnh ngộ ra được?"

"Cái này người phải hỏi Huyền Thiên Đạo Tôn rồi."

Ánh mắt chúng Đạo Tôn lập tức nhìn về phía Huyền Thiên Đạo Tôn ngồi xếp bằng ở chỗ kia, người này trước đó vừa mới nói qua, vị Đạo Quân này lĩnh ngộ ra chung cực Âm Dương Đạo, hần đúng là Đạo Tử của Huyền Thiên Đạo Vực.

Huyền Thiên Đạo Tôn ho nhẹ một tiếng, chỉ nói một câu, "Kẻ này chính là một vị do Âm Dương Nguyên Thạch biến hóa mà thành."

Âm Dương Nguyên Thạch!

Lời này vừa ra, Đạo Tôn ở đây đều thần sắc chấn động, tiếp theo, trên mặt đều lộ ra vẻ thoải mái.

"Nguyên lai là Âm Dương Nguyên Thạch chi linh, khó trách."

"Lợi hại, Huyền Thiên Đạo Tôn, loại bảo bối hiếm có này mà người cũng có, lợi hại."

"Chắc chắn, hâm mộ rồi."

Âm Dương Nguyên Thạch, chính là một loại Linh Thạch chỉ có thời điểm một phương Hỗn Độn Giới mới mở mới có thể sinh ra, tỉ lệ cực thấp, một phần ức vạn cũng không tới.

Hỗn Độn Giới mở ra, cũng không so với mở ra Đạo Vực, đó là Hỗn Độn tiến hành tự phát, không có bất kỳ tồn tại nào có thể quấy nhiễu.

Cho nên nói, muốn lấy được loại nguyên Linh Thạch này, cũng phải xem người có phải Âu Hoàng phụ thể hay không.

Rất hiển nhiên, mấy ngàn vị Đạo Tôn ở đây, chỉ có Huyền Thiên Đạo Tôn là Âu Hoàng.

"Xong, lại ra một quái vật yêu nghiệt nữa, với lại so với người trước đó còn đáng sợ hơn, chung cực Âm Dương Chi Đạo. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn nội tâm buồn bã than thở, lần này, danh tiếng Phong Vân cũng bị đè xuống.

Chung cực Âm Dương Chi Đạo, mặc dù chỉ là hai loại chung cực chi đạo, nhưng âm dương bao hàm vạn vật, có thể tự đồng hóa vạn đạo, trời sinh đã đứng ở thế bất bại rồi!

"Ai, thôi đi, xem ra ta không còn cơ hội để trang bức nữa."

Hư Pháp Đạo Tôn lắc đầu, hấn hiện tại chỉ hy vọng Phong Vân có thể né tránh mấy quái vật yêu nghiệt này, hoàn thành mỹ mãn tranh tài, như vậy đã là tốt rồi

Chương 1035: Cao mở thấp đi!

Chương 1035: Cao mở thấp đi!

Bên trong nội vực.

Chư vị Đạo Quân tham gia trận đấu, cũng đều trước sau biết được Long Tước Đạo Quân xếp hạng thứ ba cùng Quang Âm Vương xếp hạng thứ tư bị hai vị tân tú đánh bại.

Đây không thể nghi ngờ là đã gây nên cơn sóng kinh thiên.

Phải biết, tranh tài vừa mới bắt đầu một năm mà thôi, đã phát sinh đại sự bực này.

Cái này nếu là theo hình thức trước kia, thứ tự trên tiềm lực bảng đã phải đổi chủ.

Nhưng hình thức lần tranh tài này cũng dĩ vãng khác biệt, cho nên mặc dù Long Tước Đạo Quân cùng Quang Âm Vương đã bại, nhưng trước mắt mà nói, thứ tự bọn họ không hề động.

"Hai tân tú, một là Đạo Tử của Huyền Thiên Đạo Vực, Âm Dương Đạo Quân, một là Đạo Tử của Thiên Vũ Đạo Vực, Ngũ Thái Đạo Quân, trước đó đã từng nghe nói qua thanh danh bọn họ, nguyên bản cũng chính là tiêu chuẩn trăm ngàn, không nghĩ tới vậy mà đánh bại vị thứ ba cùng vị thứ tư trên bảng!"

"Khó có thể tưởng tượng, tân tú cũng đáng sợ như vậy sao, trước có Đạo Quân thần bí kia đại bại tứ phương, sau có âm dương cùng ngũ thái hai vị Đạo Quân, quá mạnh rồi!"

"Có sao nói vậy, Đạo Quân thần bí mặc dù cũng mạnh, nhưng cùng hai vị đằng sau này vẫn là không cách nào so sánh được.",

"Xác thực, vị Đạo Quân thần bí kia nhiều nhất có được tư cách trùng kích trước mười, xác thực không cách nào cùng âm dương và ngũ thái hai vị Đạo Quân so sánh."

". . ."

Một bên khác.

Bá Lan Đạo Quân đã thành công cùng Huyền Băng Đạo Quân, Thiên La Đạo Quân, Trần Ngục Đạo Quân, Miện Nhật Hồn Quân tụ hợp.

Nội vực mặc dù lớn, nhưng mấy người bọn hắn vận khí không tệ, địa phương truyền tống không phải quá xa, mất thời gian một năm, rốt cục thành công tụ hợp.

Giờ phút này, bọn họ cũng nghe được tin tức này.

"Lần này tân tú đều cường không hợp thói thường, thực sự để cho người ta khó có thể tưởng tượng." Huyền Băng Đạo Quân cảm khái nói, nàng mặc dù cũng là tân tú, nhưng cùng những quái vật này so ra, thật sự là thiên soa địa viễn.

"Có tin tức của đội trưởng không?" Trần Ngục Đạo Quân dò hỏi.

"Không có." Bá Lan Đạo Quân lắc đầu.

Phong Vân vẫn chưa từng báo ra danh hiệu của mình, với lại hắn đánh bại địch nhân đều là trong nháy mắt, cơ hồ không người nào chứng kiến, cho nên coi như truyền bá ra, cũng không có ai biết hắn là ai, chỉ có thể lấy Đạo Quân thần bí để gọi hắn.

"Ai, đội trưởng tuy mạnh, nhưng cùng những yêu nghiệt quái vật này so sánh, vẫn là kém mấy bậc."

Miễn Nhật Hồn Quân khẽ thở dài.

Chưa ra khỏi Hư Pháp Đạo Vực, hắn cảm thấy Phong Vân, cơ hồ đã đến tình trạng Đạo Quân cường đại đỉnh cao nhất, nhưng đi tới nơi này tham gia giải thi đấu, kiến thức nhiều Đạo Quân yêu nghiệt đến như vậy.

Hắn mới hiểu, không có tôi cường, chỉ có càng mạnh hơn!

"Đội trưởng một mực không trả lời tin tức của ta, ta cũng không biết hắn ở nơi nào, chúng ta vẫn là trước tìm bảo vật đi, đến lúc đó lại tìm hắn tụ họp."

Bá Lan Đạo Quân đề nghị.

"Tốt."

Xoát!

Lúc này, bọn họ năm người một lần nữa tổ đội, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

...

Bên này.

Phong Vân tiện tay từ trên vách núi cheo leo lấy xuống một góc Ngọc Linh Chi ức năm, đem để vào trong giới chỉ.

Giờ phút này, trong giới chỉ của hắn, chí bảo cùng Linh Dược đã có thể xếp thành một tòa lại một tòa núi nhỏ.

Bao nhiêu năm cũng có, phải nói, đơn giản là cái gì cần có cũng có.

Bất quá Phong Vân không có bao nhiêu vui vẻ, kỳ thật với hắn mà nói, xếp hạng tiềm lực bảng cũng không phải là trọng yếu như vậy.

Chỉ có hai chuyện chân chính để cho hắn để ý, một là hình chiếu đông đảo thiên tài Đạo Quân, thứ hai là tận khả năng đạt được nhiều chí bảo hoặc Linh Dược tăng lên tỷ lệ Hợp Đạo thành công.

Hiện tại mà nói, việc thứ nhất hoàn thành coi như không tệ, những ngày qua hắn cũng hình chiếu không ít thiên tài Đạo Quân.

Nhưng việc thứ hai, lại không phải dễ dàng đạt được như vậy.

Phong Vân những ngày qua, đã chạy khắp địa phương lân cận để tìm bảo vật hoặc Linh Dược, lại không gặp được chí bảo hoặc Linh Dược có thể tăng lên tỷ lệ Hợp Đạo thành công nào.

"Ai, vốn cho rằng bắt đầu hoàn mỹ, đằng sau khẳng định cũng là hoàn mỹ, không nghĩ tới là mở đi cao thấp mà."

Phong Vân lắc đầu.

"Bất quá thời gian cuộc thi xếp hạng tổng cộng cử hành vạn năm, hiện tại mới qua một năm, vẫn còn thời gian."

Phong Vân tự nhiên không có khả năng từ bỏ, đây chính là mấu chốt liên quan tới việc hắn có thể tiến thêm một bước hay không, so thứ tự, vinh

quang gì cũng đều trọng yếu hơn nhiều.

"Đổi địa phương kế tiếp thử một chút."

Xoẹt!

Trong nháy mắt, Phong Vân biến mất tại chỗ, chuyển dời đến một cái khu vực khác.

Nội vực tổng cộng chia làm ức vạn khu vực, mỗi khu vực đều là cực kỳ rộng lớn, có thể so với mười đại khí vũ trụ thế giới, cho nên có thể nghĩ được nội vực có bao nhiêu mệnh mông.

Đây cũng là nguyên nhân Phong Vân đối với nội vực động tâm như vậy.

Địa vực bát ngát như thế, tất nhiên có thể sinh ra không ít chí bảo cùng Linh Dược tăng lên tỷ lệ Hợp Đạo thành công.

Cứ như vậy, Phong Vân một mực trần trọc ở trong từng địa vực, vơ vét hết bảo vật này đến bảo vật khác, có đôi khi gặp được Đạo Quân, hắn cũng sẽ ra tay, đem đôi phương đánh ngất xỉu, từ đó thuận tay cướp đi thu hoạch của đôi phương.

Như vậy, thời gian năm trăm năm chớp mắt mà qua.

Ở trong năm trăm năm này, cũng không có việc lớn gì phát sinh, ngay cả Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân là tân tú cũng triệt để nổi danh.

Bọn họ nhìn thấy Đạo Quân, chỉ cần là trên bảng xếp hạng, đều sẽ đi khiêu chiến.

Đến tận bây giờ, trừ vị thứ nhất cùng thứ hai trên bảng xếp hạng kia, hơn hai ngàn chín trăm tên Đạo Quân khác, cơ hồ đều bị hai vị tân tú này

thu thập một lần.

Không hề nghi ngờ, không có một người nào là đối thủ của hai người bọn hắn.

Dù sao, ngày xưa thứ ba cùng thứ tư đã bại, Đạo Quân khác trên bảng, tự nhiên không thể nào là đối thủ được.

Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân, hiện tại như là mặt trời ban trưa, phổ chiếu toàn bộ nội vực, chư vị Đạo Quân cơ hồ không có người không biết hai người bọn họ.

Bây giờ chủ đề thảo luận nhiều nhất, cũng đều là tin tức liên quan tới hai người bọn họ.

Về phần Phong Vân vị 'Thần bí Đạo Quân' này, năm trăm năm này, Phong Vân chỉ cố tìm kiếm bảo vật cùng Linh Dược, cơ hồ không có ra tay, đã sớm bị chúng Đạo Quân lãng quên.

...

Phía trên một góc Cổ Thụ.

Phong Vân đang khoanh chân ngồi ở chỗ đó, hắn lúc này đang xem xét ba lô, bởi vì vừa mới xoát xong hình chiếu.

【 chung cục Ngũ Hành Chi Đạo (năm thành) 】 : Đến từ Vô Nhai Đạo Quân.

【 Thiên phú Hỏa Hệ Vĩnh Hằng cấp 】 : Đến từ Khố Cấp Đạo Quân.

【 Thiên phú Băng Hệ Vĩnh Hằng cấp 】 : Đến từ Độ Mạc Đạo Quân.

【 Thủy Chi Ngụy Đại Đạo (chín thành) 】 : Đến từ Lăng Tiêu Đạo Quân.

...

...

Roi xuống vật không phải rất nhiều, chỉ có mấy cái, nhưng thời điểm cái thứ nhất lọt vào trong tầm mắt, thần sắc Phong Vân chấn động.

"Vậy mà tuôn ra cái này!"

Không phải do hắn dễ bị chấn động, mà là hình chiếu Ngũ Hành Chi Đạo chung cực này cũng là hắn trước đây không lâu mới đạt được, không nghĩ tới lúc này mới không bao lâu đã trực tiếp tuôn ra.

Vị Vô Nhai Đạo Quân này, là vị trí thứ một trăm trên tiềm lực bảng, Phong Vân cũng là một lần ngẫu nhiên có cơ hội ở trong một khu vực hình chiếu được đối phương.

Lúc ấy vị Vô Nhai Đạo Quân này đang đi đường, tốc độ cực nhanh, trong thời gian nháy mắt đó đi ngang qua chỗ của Phong Vân, trùng hợp bị hắn hình chiếu.

Chương 1036: Hợp Đạo Phù!

Chương 1036: Hợp Đạo Phù!

"Ngũ Hành Chi Đạo chung cực, muốn hiển hóa dung hợp hay không?"

Phong Vân nhìn vật rơi xuống bên trong ba lô, biểu hiện trên mặt do dự.

Ngũ Hành Chi Đạo chung cực, tên như ý nghĩa, chính là ẩn chứa Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại thuộc tính, mà tùy ý lĩnh hội một loại thuộc tính trong đó đến cấp độ chung cực, rồi cùng với bốn loại khác dung hợp, đều có thể tính là Ngũ Hành Chi Đạo chung cực.

Tên Vô Nhai Đạo Quân này, nghe nói chỉ đem Kim thuộc tính lĩnh hội đến cấp độ Đại Đạo, tức Kim Hành Chi Đạo chung cực, rồi cùng với bốn loại Ngũ Đại Đạo khác dung hợp, hình thành Ngũ Hành Chi Đạo chung cực này.

Nhưng kỳ thật loại Ngũ Hành Chi Đạo chung cực này, chỉ có thể coi là giả mạo mà thôi. Ngũ Hành Chi Đạo chung cực chân chính là viên mãn Ngũ Hành Chi Đạo chung cực, tự nhiên là năm loại đều tìm hiểu tới chung cực, sau đó dung hợp hoàn mỹ.

"Một khi dung hợp, chính là triệt để đi đến không đường về."

Phong Vân thấp giọng thì thào.

Phải biết rằng, Kiếm Đạo chung cực của hắn cùng thuộc tính có quan hệ mật thiết, dù sao Đế Kiếm Kiếm Đạo của hắn chính là dung hợp với thuộc

tính.

Mà Phong Vân một khi dung hợp Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, đến lúc đó, cho dù hấn muốn bỏ qua cũng không được.

Bởi vì thuộc tính của hấn đã diễn hóa thành Đại Đạo rồi, tức chung cực chi đạo, nếu như không thể cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp, thì sẽ bị tháo rời ra, đến lúc đó, Kiếm Đạo chung cực của hấn cũng không thể Hợp Đạo, bởi vì không hoàn chỉnh.

Càng nghĩ, Phong Vân quyết định vẫn là nên chậm rãi một chút, coi như hấn muốn dung hợp đi nữa, cũng không phải là hiện tại.

Tối thiểu phải chờ tới khi hấn thu thập xong thuộc tính chung cực chi đạo khác lại nói tiếp.

"Ông ——! !"

Đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo quang trụ chỗ xa xa phóng lên tận trời, thẳng xuyên cửu thiên, huy diệu minh mông.

Ừm?

Phong Vân ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy ở trên đỉnh cột sáng, một viên ngọc phù trong suốt chìm chìm nổi nổi, phía trên ngọc phù, có văn tự kỳ diệu chiếu sáng rạng rỡ, văn tự uốn lượn như rồng, cổ lão mà thần bí, cũng không phải là văn tự đương thời, mà là ký hiệu thiên địa tự nhiên sinh ra.

Chỉ cần tu giả có tu luyện qua, tự nhiên có thể xem hiểu rõ ràng.

Mà ý tứ văn tự này chính là: Hợp Đạo Phù.

"Hợp Đạo Phù! Lại là vật này! !"

Hợp Đạo Phù, là do thiên địa tự nhiên sinh thành, có công hiệu thần kỳ, đó chính là có thể cho tồn tại Hợp Đạo bắt chước một lần quá trình Hợp Đạo.

Cũng chớ có xem thường công hiệu này, cái này tương đương với việc nhiều hơn một cái mạng.

Hợp Đạo, không cho phép thất bại, một khi thất bại, chắc chắn sẽ tan thành mây khói, thân tử đạo tiêu.

Cho nên, tỷ lệ sai số trong Hợp Đạo là 0, cũng không tồn tại khuyết điểm gì có thể tìm ra cả.

Nhưng nếu có Hợp Đạo Phù, có thể nói, thì lại đơn giản hơn nhiều, bắt chước một lần quá trình Hợp Đạo, nếu như thất bại, có thể từ bên trong tìm ra khuyết điểm, sau đó sửa chữa.

Không chỉ có thể giữ được tính mạng, thậm chí có thể tăng xác suất Hợp Đạo lên rất nhiều.

Hợp Đạo Phù này, đối với Đạo Quân mà nói, cũng như là phạm nhân với tiền bạc vậy, có lực hấp dẫn trí mạng.

Có thể tưởng tượng, nó sẽ nhắc lên sóng gió vô biên!

Bởi vì, mặc dù như Phong Vân, lúc này cũng vô cùng động tâm, ánh mắt nóng bỏng.

Đạo Quân khác lại càng không cần phải nói nữa.

"Hợp Đạo Phù."

"Trời ạ, nội vực này vậy mà lại sinh ra Thần vật bực này!"

"Khó trách những Đạo Tôn vĩ đại muốn đem sân thi đấu đặt ở nơi này, xem ra bọn họ đã sớm tính tới Hợp Đạo Phù sẽ xuất thế nơi này rồi!"

"Hợp Đạo Phù, có Hợp Đạo Phù, cơ hội Hợp Đạo gia tăng không chỉ mười lần đâu!"

"Gấp 10 lần? Người sợ là từ trong góc mới ra ngoài rồi, ta nói cho người biết, gấp 100 lần, gấp 1000 lần cũng không đủ!"

". . ."

Tất cả Đạo Quân ở nội vực đều nóng mắt, giờ khắc này, Thần vật khác trong mắt bọn hắn đều không trọng yếu, chỉ có Hợp Đạo Phù này mà thôi!

Xoẹt!

Lúc này, Hợp Đạo Phù trên cột sáng kia, bỗng nhiên tản mát ra từng đạo tin tức, trong nháy mắt trải rộng nội vực, bị những Đạo Quân kia tiếp thu được.

Tin tức rất đơn giản, đại ý là bên trong nội vực này, tổng cộng có trăm viên Hợp Đạo Phù.

Mỗi một đoạn thời gian qua sẽ hiện ra phương vị, giống như trước đó vậy, hào quang ngút trời, hiển hiện thế gian.

Tin tức này vừa ra, chúng Đạo Quân chỗ nào còn nhìn được nữa, cả đám đều vô cùng hưng phấn, trăm viên Hợp Đạo Phù, chuyện này đối với bọn hắn mà nói, quả thực là thịnh sự bậc nhất!

Ngay cả mấy vị hàng đầu tiềm lực bàng cao cao tại thượng kia, cũng đều động tâm không thôi.

Phía trên một chỗ cô nhai, một thân ảnh vĩ ngạn có bốn đầu đứng vững vàng ở chỗ này, chính là vị đứng đầu tiềm lực bảng Đế Nguyên Đạo Quân.

Hắn nhìn qua bầu trời mênh mông, tự lẩm bầm, "Hợp Đạo Phù, ta nhất định phải có được!"

...

"Hợp Đạo Phù sao, thứ này kiếp trước ta có vẻ như có sưu tập một chút, đáng tiếc ký ức của ta không hoàn chỉnh, không biết để ở nơi đâu rồi, cũng được, bây giờ lại đi kiếm một chút vậy."

Trên một mảnh đồng cỏ, một thiếu niên thanh tú năm năm ngậm cỏ lười biếng, hắn nhìn sang cột sáng thông trời đất kia, ánh mắt hơi động một chút, bên trong hiện lên một vòng quang mang dọa người.

...

Phốc!

Một vị Đạo Quân từ trên cao rơi xuống, trực tiếp nện ở trên mặt đất, nhấc lên ba động vô biên.

Tiếp theo, một bóng người từ trên cao đi xuống, thân quần ngũ sắc thần quang, thần thánh siêu nhiên, chính là Ngũ Thái Đạo Quân.

"Người thứ năm trăm."

Thì thảo nói một câu, lập tức, hắn nhìn về phía chân trời, "Hợp Đạo Phù sao, ta nên có một cái."

Nói xong, hắn biến mất tại chỗ.

...

"Sư huynh, Hợp Đạo Phù đó, chúng ta mau tới thôi."

Bên cạnh một dòng suối nhỏ, nữ tử đang ngắt lấy linh vật tranh thủ thời gian hướng thanh niên một bên khác nói.

Thanh niên tuấn tú này, chính là Âm Dương Đạo Quân.

Người này nhẹ nhàng cười cười, "Không vội, viên Hợp Đạo Phù này cách chúng ta quá mức xa xôi, chờ chúng ta đi qua, tất nhiên đã bị cướp đi rồi, ý nghĩa không lớn, còn không bằng tiếp tục chờ đi."

"Ừm, người nói có đạo lý, vậy chúng ta chờ một chút đi."

...

"Cái Hợp Đạo Phù này cách ta gần nhất, không thể bỏ qua được!"

Một bên khác, Phong Vân không chút do dự thuận di mà đi.

Hợp Đạo Phù này cách hắn chỉ mười ức năm ánh sáng mà thôi, chỉ cần mấy cái thuận di là đến rồi.

Xoát! Xoát! Xoát! Xoát. . .

Trong vòng mấy cái hít thở, Phong Vân đã vượt qua khoảng cách mười ức năm ánh sáng rồi, đi vào cột sáng trước đó.

Hắn nhìn qua Hợp Đạo Phù kia, ánh mắt khuấy động, "Ngay bên kia."

Hưu!

Một cái thuận di nữa, hắn đi thẳng tới trước cột sáng đó, nhẹ nhàng tìm tòi, liền đem viên Hợp Đạo Phù kia thu vào trong chiếc nhẫn.

Ngay tại thời điểm Phong Vân chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên có rất nhiều khí tức khủng bố giáng lâm, khoảng chừng hơn trăm người.

"Dừng tay!"

"Thả xuống!"

"Người muốn chết!"

". . ."

Hơn một trăm vị Đạo Quân này vừa tới, đã có thêm nhóm Đạo Quân khác qua đây rồi.

Chỉ bất quá lát tốc độ đám bọn hăn không có nhanh bằng Phong Vân, cho nên mới chậm một bước, trơ mắt nhìn Phong Vân đem Hợp Đạo Phù thu vào trong túi.

Lúc này, bọn họ cùng nhau bạo phát ra uy áp, đánh ra sát chiêu, hướng về phía Phong Vân oanh sát qua.

"Oanh!"

Nhưng mà, tâm niệm Phong Vân vừa động, trong nháy mắt một tòa hình chiếu thế giới linh hồn bao la vô cùng liền giáng lâm, thức hải mênh mông, linh hồn cuộn cuộn, hình chiếu thế giới linh hồn khổng lồ mà khủng bố, trực tiếp đem công kích của hơn trăm vị Đạo Quân liên hợp nghiền nát tan tành!

Chương 1037: Đạo Phù chi tranh!

Chương 1037: Đạo Phù chi tranh!

Cái gì! ?

Hơn trăm vị Đạo Quân thấy cảnh này, con người co rút lại, thanh niên bạch giáp kia nhìn qua có vẻ tầm thường, lại có sức mạnh to lớn bực này, trong khoảnh khắc đem công phạt bọn hắn liên hợp nghiền nát!

"Nơi đây không nên ở lâu!"

Phong Vân biết rõ nếu hắn không rời đi, nơi này đoán chừng sẽ có càng nhiều Đạo Quân tới đây nữa, mặc dù thực lực của hắn đột nhiên tăng mạnh, nhưng nếu để cho hắn đồng thời đối phó với hơn vạn người, cũng không có khả năng trụ nổi.

Dù sao Đạo Quân tới đây đều không phải là mặt hàng đơn giản, đó cũng đều là một nhóm cao cấp nhất ở những Đạo Vực, không phải là rau cải trắng ở chợ mặt người lựa chọn.

Xoát!

Lúc này, dưới chân Phong Vân lóe lên ánh bạc, chốc lát đã hiện ra ngoài, nhanh chóng biến mất ở trước mặt hơn trăm vị Đạo Quân.

"Không tốt! Hắn chạy rồi!"

"Truy!"

Hơn trăm vị Đạo Quân lập tức truy kích, nhưng mà bọn họ lại bất đắc dĩ phát hiện ra, tốc độ đối phương nhanh hơn bọn họ quá nhiều, một hơi thở, đã đuổi không kịp rồi.

Mà sau một lát, nơi này lại có rất nhiều khí tức giáng lâm, tất cả đều vì viên Hợp Đạo Phù kia mà đến.

Đáng tiếc, bọn họ nhất định sẽ tay không mà về.

Luận tốc độ, ai có thể ngang hàng với Phong Vân!

...

Bên trong một chỗ hư không.

Phong Vân ẩn nấp ở trong đó, hẩn nhìn Hợp Đạo Phù trong giới chỉ trong suốt sáng long lanh, huyền diệu vô tận, ánh mắt lộ ra vui mừng nồng đậm.

Có thể đạt được một viên Hợp Đạo Phù này, toàn bộ đều nhờ vào tốc độ của hẩn nhanh cùng với tinh thông Không Gian và Thời Gian Chi Đạo, bằng không thì coi như hẩn đánh bại được đông đảo Đạo Quân đi nữa, muốn bình yên rời đi, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Trừ phi hẩn có được thực lực như Đế Nguyên Đạo Quân cùng bọn Trần Hoán kia, nghiền ép hết thảy, nếu không vẫn phải đánh đổi khá nhiều.

"Bất quá chỉ có một viên Hợp Đạo Phù vẫn không đủ. . ."

Nếu như Đạo Quân khác, một viên Hợp Đạo Phù đã đủ rồi, nhưng đối với Phong Vân mà nói, hẩn tự nhiên là hi vọng càng nhiều càng tốt, dù sao hẩn hợp là chung cực chi đạo.

Với lại không chỉ một loại, độ khó cực cao.

Phong Vân tin tưởng, những yêu nghiệt Đạo Quân hàng đầu trên bảng danh sách kia, tất nhiên cũng giống như hắn, một viên Hợp Đạo Phù khẳng định còn thiếu rất nhiều.

"Còn chín mươi chín viên nữa, bằng vào tốc độ của ta, hẳn là vẫn có cơ hội."

Phong Vân trong lòng tự nói, lập tức hắn biến mất ở bên trong không gian, bắt đầu chạy trốn ở từng địa vực trong nội vực, trừ ngắt lấy Thần vật ra, thì chính là vì hình chiếu.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, hắn đang chờ đợi viên Hợp Đạo Phù thứ hai hiện thế, như vậy thì hắn mới có thể phản ứng kịp được.

Rất nhiều Đạo Quân cũng như Phong Vân vậy, lực chú ý đều ở trên bầu trời, ngẫu nhiên gặp được Thần vật, nếu như tranh đấu quá kịch liệt, bọn họ cũng sẽ từ bỏ.

Không muốn bởi vì cái này mà dẫn đến thực lực có chỗ hao tổn, đều vì Hợp Đạo Phù sắp xuất thế kia, đem trạng thái bản thân điều chỉnh đến trạng thái đỉnh phong nhất.

Cứ như vậy, thời gian năm trăm năm lại đi qua.

Trong lúc này, cái Hợp Đạo Phù cũng thứ hai vẫn chưa xuất thế, nhưng những Đạo Quân này cũng không sốt ruột, từng người đều rất kiên nhẫn.

Đừng nói chỉ là năm trăm năm, ngay cả năm ngàn năm, năm vạn năm, bọn họ cũng chờ nổi.

Mà Phong Vân, ở trong vòng năm trăm năm này, cũng ở trong bóng tối thu thập được không ít hình chiếu, mà lại còn tuôn ra chung cục chi đạo

— Thủy Hành Đại Đạo, bất quá hấn vẫn không có dung hợp, mà là trước để ở bên trong ba lô.

...

Một ngày.

Trong một đại hạp cốc, đi tới một đội ngũ Đạo Quân, tổng cộng có bảy người, năm nam hai nữ.

Bọn họ là Đạo Quân đến từ Bồng Mông Đạo Vực, cầm đầu là một người mặc trọng giáp màu đen. Hình thể cao lớn, giống như làm từ sắt thép vậy.

Hắn chính là Đạo Tử Bồng Mông Đạo Vực, Trọng Giáp Đạo Quân, xếp hạng thứ năm trăm năm mươi trên tiềm lực bảng, chính là một sinh mệnh đặc thù.

Lúc này, bọn họ đang lục soát trong đại hạp cốc, tìm kiếm linh vật phát hiện trước đó.

"Tìm được rồi, đội trưởng!"

Một vị Đạo Quân nữ tính bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, chỉ về một cái phương hướng nào đó.

Đội viên khác lần theo phương hướng đó nhìn lại, chỉ thấy ở bên trong một vết nứt, một hạt giống lam sắc ónh ónh tỏa ra ánh sáng, có phần thần dị.

Xoát!

Một đạo tàn ảnh xẹt qua, một vị Đạo Quân nữ tính khác trong đội ngũ ra tay, ngắt lấy.

"Ừm, không sai, tiếp tục đi địa phương kế tiếp."

Trọng Giáp Đạo Quân gật đầu.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm bọn hắn chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên cách đó không xa phát sinh chấn động mạnh.

Oanh!

Tiếp theo, một đạo quang hình trụ nhất phi trùng thiên, nối liền đất trời, sáng chói vô cùng tận.

Mà ở trong đó, một viên thần phù trong suốt như ngọc có chút xoay tròn, phóng thích huyền diệu vô tận.

"Hợp Đạo Phù!"

Bảy vị Đạo Quân trong nháy mắt thốt ra, ánh mắt Trọng Giáp Đạo Quân lập tức trở nên nhiệt huyết.

Hắn không nói hai lời, phóng tới cột sáng.

Cột sáng này cách hắn khoảng cách không quá vạn dặm, nhẹ nhàng lóe lên đã đi tới gần rồi, đem nó lấy xuống.

"Không nghĩ tới ta có cơ duyên như thế, Hợp Đạo Phù này vừa vặn xuất hiện đến trước mặt ta!"

Trọng Giáp Đạo Quân vô cùng hưng phấn, lúc này hắn bay trở về, muốn mang theo các đội viên rời xa nơi này.

Oanh!

Nhưng mà, hắn vừa mới hành động, còn chưa bay ra khỏi Đại Hạp Cốc, thiên địa đã sinh biến, một bàn tay to lớn từ trên cao rơi xuống, mang theo chi uy cuộn cuộn, hung hăng đánh tới.

Còn chưa giáng lâm, uy thế kia đã để cho Trọng Giáp Đạo Quân biến sắc rồi.

"Uy áp thật mạnh!"

Sáu tên Đạo Quân còn lại sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, cảm giác hết thấy lực lượng đều bị phong ấn, bất lực phản kháng.

"Trọng giáp, giao ra Hạp Đạo Phù, nếu không, chết!"

Thanh âm cuộn cuộn từ chân trời truyền đến, đình tai nhức óc.

"Bàn Thạch Đạo Quân, là người sao!"

Trọng Giáp Đạo Quân mắt lộ ra kinh hãi, sắc mặt biến hóa.

Bàn Thạch Đạo Quân, chính là người đứng thứ hai trăm trên tiềm lực bảng, ròng rã cao hơn hắn ba trăm vị, thực lực tự nhiên cũng có chênh lệch to lớn.

Xoát!

Một giây sau, Trọng Giáp Đạo Quân không chút do dự phóng lên tận trời, bỏ qua sáu người đồng đội của mình, rời đi không chút quay đầu lại.

Mắt hắn lộ vẻ điên cuồng, "Hạp Đạo Phù là của ta, ai cũng không đoạt được?"

Tâm quan trọng của một viên Hạp Đạo Phù đối với Đạo Quân cao bậc nào chứ, tương đương với cái mạng thứ hai, có thể không điên cuồng sao.

Suu!

Trọng Giáp Đạo Quân liều mạng thoát đi, nhưng mà hắn lại không am hiểu tốc độ, cộng thêm thực lực cùng Bàn Thạch Đạo Quân chênh lệch xa nhau, bởi vậy, không có chạy được bao xa đã bị sinh sinh ngăn lại rồi.

"Định!"

Bàn Thạch Đạo Quân găm thét một tiếng, bỗng nhiên phát tay, vô số hư ảnh bàn thạch giáng lâm, bao phủ không gian xung quanh, đem Trọng Giáp Đạo Quân nhốt ở bên trong.

"Không!"

Trọng Giáp Đạo Quân thấy cảnh này, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tuyệt vọng, phát ra găm thét không cam lòng.

"Hợp Đạo Phù há là người có tư cách đạt được?"

Bàn Thạch Đạo Quân cười lạnh, hai tay tăng vọt, mỗi một cái đều trở nên vô cùng to lớn, uy năng cũng mạnh hơn nhiều so với trước đó, Trọng Giáp Đạo Quân căn bản không có biện pháp ngăn cản.

Thình thịch thình thịch thình thịch. . .

Liên tiếp đánh ra hơn mười chưởng, Trọng Giáp Đạo Quân trực tiếp bị đánh phá thân thể, linh hồn âm đạm, trọng thương tại chỗ rơi vào trạng thái ngủ say.

"Ha ha, là của ta!"

Bàn Thạch Đạo Quân vung tay lên thu đạo cụ của Trọng Giáp Đạo Quân vào trong không gian trữ vật, sau khi nhìn thấy Hợp Đạo Phù ở bên trong, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

Lúc này hắn chuẩn bị rời đi, nhưng mà, một đạo tia sáng cực kỳ chói mắt bỗng nhiên từ đằng xa mà đến, cực sáng và cực tối cùng tồn tại, vô cùng quý dị.

"Ừm?"

Bàn Thạch Đạo Quân xem xét, sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

Chương 1038: Đáng chết, gia hỏa này thế mà trang bức!

Chương 1038: Đáng chết, gia hỏa này thế mà trang bức!

Một bộ hắc bạch trường bào, có tóc dài loá mắt, uy áp vô biên.

"Quang Âm Vương!" Bàn Thạch Đạo Quân tâm thần đang run rẩy.

Mặc dù hẳn có thể nhẹ nhõm đánh bại Trọng Giáp Đạo Quân, nhưng ở trước mặt Quang Âm Vương, hẳn căn bản không đủ nhìn.

Tuy nói Quang Âm Vương bị Ngũ Thái Đạo Quân đánh bại, nhưng lực uy hiếp vẫn đáng sợ như cũ, Bàn Thạch Đạo Quân mới đứng hàng hơn hai trăm, làm sao có thể chống lại được ~.

"Giao ra Hợp Đạo Phù đi, ngươi không gánh nổi đâu - ."

Quang Âm Vương từng bước một đi tới, nhìn như thong thả, kì thực so với Bàn Thạch Đạo Quân còn nhanh hơn nhiều.

"Không, không. . . Hợp Đạo Phù là của ta!" Bàn Thạch Đạo Quân gằm nhẹ một tiếng.

Oanh!

Khí tức của hắn trong nháy mắt tăng vọt, trên mặt, trên thân thể đều xuất hiện hoa văn huyết sắc, đôi mắt đã bị điên cuồng tràn ngập.

"Ai cũng không thể ngăn cản ta!"

Bàn Thạch Đạo Quân điên cuồng, hấn không tiếc thiêu đốt Ngụy Đại Đạo, chấp nhận nguy hiểm tăng nhanh cảnh giới, cũng muốn chạy đi.

"Hừ!"

Quang Âm Vương cười lạnh, âm âm ——

Vô tận quang mang cùng vô tận Hắc Âm nở rộ, chỉ một thoáng, vô số Quang Âm Vương đồng thời xuất hiện.

...

Cũng không lâu lắm, nương theo một tiếng hét thảm, Bàn Thạch Đạo Quân thân thụ trọng thương, đồng dạng lâm vào bên trong hôn mê.

Quang Âm Vương thu lấy tất cả trữ vật đạo cụ của người này, nhẹ lướt đi.

Những Đạo Quân khác chạy đến thấy cảnh này, muốn đuổi theo nhưng lại đuổi không kịp.

Tốc độ Quang Âm Vương cũng đáng sợ vô cùng, với lại bọn họ cho dù đuổi kịp đi nữa, cũng không dám ra tay.

Trừ phi có hơn vạn Đạo Quân cùng một chỗ ra tay, bằng không thì căn bản không có khả năng lưu lại Quang Âm Vương được.

Xa xôi bên ngoài.

Bên trong một chỗ hư không.

Phong Vân cách một tầng mây quan sát hết thấy vừa xảy ra, lúc trước hấn đã đến, rất muốn ra tay, nhưng Quang Âm Vương đến trước hấn một bước, trực tiếp cướp đi Hợp Đạo Phù.

Mà Phong Vân tự nhận là lấy thực lực hiện tại của hấn, vẫn không kịp Quang Âm Vương, muốn từ trong tay hấn đoạt được bảo vật, rõ ràng là không thực tế.

"Quang Âm Đạo chung cực cũng đã đạt đến cấp độ đại thành rồi, ta không kịp được."

Trong lòng Phong Vân than thở, Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực của hấn tuy mạnh, nhưng một cái mới khó khăn lắm tiêu thành, một cái cũng chỉ mới nhập môn mà thôi, nếu thật sự phải đánh nhau, tất nhiên là thua nhiều thắng ít.

"Bất quá, cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch, tối thiểu cũng đạt được không ít hình chiếu."

Phong Vân nhìn Đạo Quân càng ngày giáng lâm càng nhiều, ánh mắt hấn sáng bóng, vệt vàng giấu ở bên trong không gian, bắt đầu hình chiếu từng người.

Sau khi số lượng đạt tới một vạn, hấn mới hài lòng rời đi.

...

Bên trong Đạo Điện.

Di Thiên Đạo Tôn nhìn thấy Quang Âm Vương cường thế đoạt được một viên Hợp Đạo Phù, trên mặt lộ ra một vòng nụ cười. Lập tức hấn nhớ tới cái gì đó, nhìn về phía Hư Pháp Đạo Tôn một bên khác, bình thản nói:

"Xem ra Đạo Quân này của Đạo Vực người biết rõ chên lệch nha, biết được không phải là đối thủ, cho nên không dám hiện thân, đây là quyết định chính xác nhất."

Hư Pháp Đạo Tôn lộ ra xấu hổ mà không mất đi lễ phép mỉm cười, trong lòng sớm đã điên cuồng chửi bậy rồi, đáng chết, gia hỏa này, vậy mà ở trước mặt ta trang bức!

Hắn lại quên rồi, trước đó ai trang bức toàn trường.

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn qua Phong Vân, nội tâm nhẹ than thở, để cho Phong Vân cùng những yêu nghiệt quái vật này cạnh tranh, thật là có chút khó khăn.

Bất quá Phong Vân bây giờ đã đạt được một viên Hợp Đạo Phù, hắn đã cực kỳ hài lòng rồi.

Hắn cũng không hy vọng xa vời như Phong Vân, chỉ cần có thể tránh đi những yêu nghiệt quái vật kia, bình yên hoàn thành tranh tài là được.

...

Một chỗ trong huyết động.

Phong Vân xếp bằng ở đây, nội tâm của hắn khẽ nói: "Bằng vào thực lực của ta bây giờ, nhiều nhất cũng chỉ ở giữa ngăn thứ hai và ngăn thứ ba mà thôi, khoảng cách tới ngăn thứ nhất còn có khoảng cách không nhỏ."

Hắn mặc dù vẫn chưa gặp qua Đế Nguyên cùng Trần Hoán xếp hạng thứ nhất, nhưng hắn đã gặp qua Âm Dương Đạo Quân cùng Quang Âm Vương rồi.

Từ bên trong hình chiếu của bọn họ, Phong Vân tự nhiên có thể đại khái đánh giá ra thực lực của Đế Nguyên và Trần Hoán.

"Chỉ sợ chung cực chi đạo của bọn họ tất cả đều đã lĩnh hội đến cấp độ viên mãn rồi. . ."

Chung cực chi đạo viên mãn, cũng chính là Đại Đạo viên mãn.

Từ trình độ nào đó mà nói, bọn họ ở phương diện Đại Đạo, đã đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân viên mãn rồi.

Bất quá bởi vì bị cảnh giới giới hạn, cho nên chiến lực không có đạt tới cấp bậc kia.

Đây đã là Đạo Quân tối cường ở trong ba ngàn Đạo Vực rồi, không còn Đạo Quân có thể mạnh hơn bọn họ nữa!

Còn nếu là lấy loại tư thái này Hợp Đạo, một khi tiến vào cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, chỉ sợ lập tức sẽ là một nhóm Vĩnh Hằng Thiên Quân tối cường!

Phong Vân cũng không thể không thừa nhận, ba ngàn Đạo Vực ở trong vô tận hỗn độn này, yêu nghiệt quái vật quá nhiều, cho dù là hấn đi nữa, cũng không thể xem thường được.

Kỳ thật nếu như Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực của hấn cũng đạt tới cấp độ viên mãn, công thêm thể chất cùng linh hồn, và át chủ bài khác nữa, cũng không yếu hơn bọn họ.

Nhưng vấn đề là, Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực của hấn muốn đạt tới viên mãn, chỉ thời gian vạn năm căn bản là không đủ.

Mà những Đạo Quân đến tham gia trận đấu này, trừ hẳn ra, không có một ai tìm hiểu ra Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực nữa, hai môn Đại Đạo nguy hiểm lại gian nan này, lĩnh hội thật sự là quá mức thừa thớt.

Cho nên Phong Vân cũng không có khả năng thông qua hình chiếu để tăng lên.

"Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể hiển hóa Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp, thăng hoa cực điểm, mới có thể để cho chiến lực của ta tăng lên gấp 100 lần, gấp 1000 lần!"

Đây là một con đường không có lối về, một khi Phong Vân lựa chọn, độ khó Hợp Đạo ngày sau lại tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Kiếm Đạo chung cực vốn đã gian nan phức tạp, có thể so với mấy chung cực chi đạo khác, nếu là lại dung hợp với chung cực chi đạo khác, vậy đơn giản là không cách nào tưởng tượng nổi.

"Liều, đoạt nhiều Hợp Đạo Phù một chút."

Ánh mắt Phong Vân lộ ra ngoan sắc.

Dù sao nếu như không có đạt được đầy đủ Hợp Đạo Phù, tỷ lệ Hợp Đạo thất bại của hắn cũng tăng lên, vẫn có nguy hiểm vẫn lạc nhất định.

Về phần bảo vật tăng tỷ lệ Hợp Đạo thành công lên, coi như có được nhiều đi nữa, cũng chỉ có thể tăng lên tới sáu thành mà thôi, không có khả năng tăng lên tới mười thành được.

Đã như vậy, còn không bằng làm một vô lớn, đoạt càng nhiều Hợp Đạo Phù càng tốt!

Sau khi quyết định, Phong Vân liền không có chút gì do dự.

Đầu tiên muốn làm, chính là không ngừng hình chiếu, nhất là những Đạo Quân lĩnh ngộ ra Thuộc Tính Chi Đạo chung cực kia.

Bất luận cấp độ lĩnh ngộ cao thấp, hết thảy đều hình chiếu hết.

May mắn, những Đạo Quân tới đây tham gia giải thi đấu, tất cả đều là một nhóm tối cường một vực cả, cho nên, chí ít có 50%, đều tìm hiểu ra chung cực chi đạo.

Mà trong đó, đại bộ phận tìm hiểu ra chung cực chi đạo, thì là phương diện thuộc tính.

Dù sao, phương diện thuộc tính chung cực chi đạo tương đối dễ lĩnh hội hơn một chút.

Tựa như bọn Bá Lan Đạo Quân, kỳ thật cũng nhanh tìm hiểu ra được, chỉ bất quá bởi vì Hư Pháp Đạo Vực nội tình không đủ, cho nên mới chậm chạp không cách nào tấn thăng.

Thế là, Phong Vân liền bắt đầu hành trình hình chiếu của hắn.

Không ngừng quay vòng ở từng địa phương, lần này, hắn không tầm bảo nữa, mà là tìm người.

Bất quá Phong Vân che giấu cũng rất tốt, cho nên những Đạo Tôn vĩ đại cũng không phát hiện mục đích hành động của hắn, chỉ coi là hắn đang tìm kiếm linh vật mà thôi.

Chương 1039: Người ngoài cuộc!

Chương 1039: Người ngoài cuộc!

Bên trong nội vực, thời gian năm trăm năm thoáng cái đã qua.

Trong lúc này, lại có Hợp Đạo Phù xuất thế, với lại không chỉ một viên, mà là khoảng chừng ba viên.

Ba địa phương cách xa nhau xa xôi, mà ba địa phương này, chính là chiến trường kịch liệt nhất trong nội vực lúc kia.

Vô số Đạo Quân đều tiến đến ba địa phương này, cho dù cách xa nhau bao xa, cũng có thể rõ ràng cảm nhận được, từ trong ba chiến trường này truyền đến ba động cuộn cuộn khủng bố.

Hiển nhiên, nơi đó đang tại nhắc lên gió tanh mưa máu.

Nếu không phải đây là tranh tài, mọi người ra tay đều có khắc chế, nếu không mà nói, một lần này Đạo Quân tối thiểu phải chết đến hơn một nửa!

Mặc dù như vậy, vẫn là có Đạo Quân hi sinh.

Dù sao quá mức hỗn loạn, ở dưới loại trường hợp này, thất thủ không thể tránh được.

Những Đạo Tôn vĩ đại ở bên ngoài nhìn xem một màn này, trong lòng đều có cảm giác than thở, tưởng tượng năm đó bọn họ ở cấp độ Đạo Quân, đã từng liều mạng như vậy, đều là vì tranh dành một đường cơ duyên trong tối tăm kia mà thôi.

"Lại có Đạo Quân chết đi."

"Đó là Đạo Quân của Mạc Tà Đạo Vực ta, ai, tạo hóa trêu ngươi, chết ở trên đường cầu đạo, cũng coi như không phụ cuộc đời này."

"Còn có đệ nhị Đạo Quân của Thiên Nhai Đạo Vực ta, chết ở dưới chúng Đạo Quân vây công. . ."

". . ."

Những Đạo Tôn nhìn Đạo Quân không ngừng vẫn lạc, nhất là lúc Đạo Quân Đạo Vực nhà mình chết đi, trong lòng đau đớn miễn bàn.

Nếu là Đạo Quân bình thường chết đi, bọn họ nhiều nhất chỉ là tiếc hận một chút.

Nhưng cái này đều là bọn họ dùng lực của đạo vực bồi dưỡng được, lại chết ở chỗ này như vậy, là đau lòng cỡ nào.

Bất quá quy củ tranh tài là nhóm Đạo Tôn vĩ đại cộng đồng định ra, chỉ cần không phải thị huyết đồ sát, thì tử thương khác tất cả đều có thể tiếp nhận.

. . .

Cuối cùng, sau khi trải qua nhiều trận đại chiến, ba viên Hợp Đạo Phù này đều đã có chủ.

Một viên bị 'Hiếu Hàn Đạo Quân' xếp hạng thứ sáu đạt được, một viên thì bị tân tú 'Âm Dương Đạo Quân' đạt được, còn có một viên, thì rơi vào trong tay Trần Hoán Đạo Quân.

Đến tận đây, ba chỗ chiến trường đại chiến kịch liệt, xem như hạ màn kết thúc.

Rất nhiều Đạo Quân phân tán ra, tiếp tục chờ đợi lần tiếp theo Hợp Đạo Phù xuất hiện.

Mà Phong Vân, ba lần chiến trường này kỳ thật hẳn đều có mặt, chỉ bất quá hẳn một mực không tìm được cơ hội ra tay, cuối cùng chỉ có thể bị ba vị kia lấy đi.

Đã vô vọng tìm lấy Hợp Đạo Phù, Phong Vân liền một mực ẩn nấp ở bên cạnh, không ngừng hình chiếu Đạo Quân này đến Đạo Quân khác.

Mặc dù không có đạt được Hợp Đạo Phù mới, nhưng những hình chiếu này, đối với Phong Vân mà nói, cũng là kiếm lời lớn.

Chứng minh hẳn không có một chuyển tay không.

...

Bên trong động phủ kiến tạo lâm thời.

Phong Vân đang xếp bằng ở chỗ sâu nhất, giờ phút này ý thức đang trong gương, tra xét từng cái hình chiếu mới đạt được.

"Thời gian năm trăm năm này, ta trước sau tổng cộng hình chiếu mấy vạn Đạo Quân, trong đó tìm hiểu ra Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, hoặc là chỉ tìm hiểu ra nửa thành Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, có gần vạn cái. ."

Mà qua thời gian năm trăm năm này xoát hình chiếu, Phong Vân đã thành công tuôn ra hai cái Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, theo thứ tự là Hỏa Hành Đại Đạo cùng Thổ Hành Đại Đạo.

"Kim, Thủy, Hỏa, Thổ, bốn loại thuộc tính Đại Đạo đã tuôn ra, còn thiếu một Mộc Hành Đại Đạo, là có thể gom đủ Ngũ Hành Chi Đạo chung cực."

Phong Vân thấp giọng thì thào.

Cho đến lúc đó, hắn liền có thể tiến hành hiển hóa dung hợp, đem Ngũ Hành bản thân tăng lên tới cấp độ chung cực chi đạo, từ đó cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp.

Chỉ có như vậy, mới có thể phát huy ra uy năng trình độ lớn nhất.

Dù sao, hoàn chỉnh Ngũ Hành Chi Đạo chung cực, có thể hình thành một vòng luân hồi, cộng thêm kinh nghiệm dung hợp thuộc tính Kiếm Đạo trước đó, lúc kia cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp cũng sẽ dễ dàng hơn một chút.

Đến lúc đó, coi như bởi vì Ngũ Hành Chi Đạo tấn thăng đến cấp độ chung cực chi đạo, từ đó phá hư cân bằng Đế Kiếm Kiếm Đạo, cũng ảnh hưởng tới cân bằng Kiếm Đạo chung cực, khiến uy năng của nó giảm xuống.

Nhưng bởi vì Ngũ Hành Chi Đạo chung cực cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp, có thể đền bù bộ phận uy năng giảm xuống này, thậm chí tăng lên càng nhiều thêm nữa!

Đây cũng là lý do vì sao Phong Vân một mực chậm chạp không chịu hiển hóa dung hợp Thuộc Tính Chi Đạo chung cực.

"Thiếu một Mộc Hành Đại Đạo, lại cho ta một chút thời gian nữa hắn là có thể rồi."

Phong Vân lần này ở ba đại chiến trường thu hoạch nhiều hình chiếu như vậy, xoát ra một Mộc Hành Đại Đạo, cũng không phải là vấn đề gì lớn.

Ngay tại thời điểm hắn chuẩn bị bế quan xoát hình chiếu, bỗng nhiên lực lượng linh hồn cảm giác được tình huống dị dạng.

"Àn? bọn Bá Lan Đạo Quân gặp nguy hiểm?"

Phong Vân thân sắc khẽ động.

Lúc trước hẳn vì hành động càng tốt hơn, cho nên không có cùng mấy người Bá Lan Đạo Quân tụ hợp, mà là tự mình đơn độc đi riêng lẻ. ,

Bất quá hẳn cũng đã lưu lại Hồn Ân trên người bọn Bá Lan Đạo Quân, một khi bọn họ gặp được nguy cơ, mình có thể cảm ứng được trước tiên.

Dù sao bọn Bá Lan Đạo Quân đều là cùng hẳn tới đây, mình là đội trưởng, vẫn phải gánh vác trách nhiệm của một đội trưởng.

"Xem ra để bọn hẳn ở lại bên ngoài vẫn là quá nguy hiểm, cũng được, ta thu thập hình chiếu cũng không sai biệt lắm rồi, tiếp xuống cũng chỉ cần xoát là được, để bọn họ đi cùng cũng được."

Phong Vân thì thào một câu, một giây sau, hẳn vô thanh vô tức biến mất ở bên trong động phủ.

...

Hỏa Sơn quần lạc.

Ngàn vạn tòa núi lửa liên tiếp hoạt động, thê lương mà cổ lão, khói đặc cuồn cuộn, che khuất bầu trời, ngày đêm không nghe thấy, tất cả thiên địa là một mảnh âm đạm.

Một góc nào đó, một tòa núi lửa cao vạn trượng.

Nơi này linh khí thành sương mù, xích hồng óng ánh, như là đom đóm lấp lóe trong đêm tối, sáng chói mỹ lệ.

Giờ phút này, ở trong đó, có năm bóng người ngồi xếp bằng, khí tức hỗn loạn, ở chỗ này thu nạp linh khí nóng bỏng.

Hồi lâu, Bá Lan Đạo Quân phun ra một ngụm trọc khí, chậm rãi mở hai mắt ra, chỗ sâu trong con ngươi lộ ra một vòng thái độ mõi mệt, Chiến Giáp trên người mình cũng vỡ vụn mấy chỗ.

Ở bên người hắn, bốn người Huyền Băng Đạo Quân cũng từ trong nhập định thăm thẳm tỉnh lại, mỗi người trên thân đều có thương thế hoặc nhiều hoặc ít.

"Khục, tên kia ra tay quá nhanh, may mà chúng ta sớm có chuẩn bị, bố trí xuống đại trận, bằng không thì đã bị đào thải rồi."

Trần Ngục Đạo Quân ho khan vài tiếng, khóe miệng chảy máu.

" Xếp hạng thứ một trăm tiềm lực bằng, quả nhiên cường đại để cho người ta ngạt thở."

Huyền Băng Đạo Quân đắng chát nói một tiếng.

Chỉ có tự mình đối mặt, mới biết đối phương khủng bố cỡ nào.

Địa Cổ Đạo Quân, xếp hạng thứ một trăm trên tiềm lực bằng, ở trong mắt bọn họ, đó là một cường giả như Thần Linh.

Dạng tồn tại này, để cho bọn Bá Lan Đạo Quân cảm thấy run rẩy, càng nhiều hơn là một loại bất lực, cơ hồ không có chút lực lượng phản kháng nào.

Nếu không phải bọn họ sớm bố trí đại trận, giờ phút này sợ là đã sớm người chết người bị thương!

Bá Lan Đạo Quân lắc đầu nói: "Sống không qua mấy ngày, nếu là đội trường ở nơi này, có thể còn có cơ hội, chỉ là trước mắt. . ."

"Trước mắt các ngươi một người cũng trốn không thoát!"

Chương 1040: Phong Vân cứu tràng!

Chương 1040: Phong Vân cứu tràng!

Đột ngột, một đạo thanh âm lạnh lùng xuyên thấu nham tương trùng điệp lại rộng lớn, truyền vào thế giới dưới lòng đất.

"Địa Cổ Đạo Quân!"

Bá Lan Đạo Quân toàn thân chấn động, ánh mắt của hắn trầm ngưng, bỗng nhiên đứng dậy, tiếp cận trên đỉnh đầu.

Nham tương kim hồng sắc mãnh liệt cuộn cuộn, từng cái nổ tung như cối xay bột khí, một cỗ khí tức khủng bố làm người sợ hãi giáng lâm, cho dù đỉnh đầu chính là nham tương nóng rực lắng đọng mấy ngàn tỉ năm kia, Bá Lan Đạo Quân vẫn như cũ cảm thấy một cỗ hùng hực rót vào cốt tủy.

Giống như ức vạn Thần Nhật giáng lâm, khí thế uy nghiêm không gì sánh kịp, làm cho thế giới tâm linh cũng đang dao động, nhấc lên trời long đất lở.

Ông!

Một lát sau, nham tương bị linh quang xích hồng chống ra, bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn cách, một đạo thân ảnh toàn thân phát ra kim quang, tựa như là do Hoàng Kim đúc thành, hiển hiện ở trên đỉnh đầu.

Bốn vị Đạo Quân khác thấy vậy, cũng đều nhao nhao đứng lên, ánh mắt cô đọng.

Dưới chân tựa như giẫm lên bậc thềm vô hình, Địa Cổ Đạo Quân từng bước một đi vào thế giới dưới lòng đất, lúc này một tên Di tộc tuổi trẻ, một thân khô giáp kim sắc, mày kiếm kim sắc, thân thể thon dài, một đầu kim phát trong suốt, thiêu đốt Hoàng Kim diễm hùng hực, được xưng tụng là phong thần như ngọc.

Hắn chân đạp Âm Kim Chiến Ngoa, con mắt màu vàng óng phun ra thần quang, trong con mắt đều là lạnh lùng cùng Vô Tình, tựa như đang quan sát chúng sinh.

Địa Cổ Đạo Quân, vác một cây Hoàng Kim Kích, xuyên qua linh quang xích hồng, đi vào thế giới dưới lòng đất, chỗ đi qua, phương viên bên trong, hư vô vụn vụn, hết thảy quang mang rơi vào trong đó, giống như xuyên qua trùng điệp thế giới, đứt gãy thành vô số ánh sáng cát nhỏ vụn.

"Địa Cổ Đạo Quân!"

Bá Lan Đạo Quân âm thanh lạnh lùng nói, chiến y phần phật, hắn cảm nhận được một cỗ áp lực khổng lồ, đây là tồn tại hàng đầu trên tiềm lực bảng, sớm đã nghe tiếng ở ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn.

"Kỷ nguyên dài đằng dặc, thứ ta muốn, không có không chiếm được."

Địa Cổ Đạo Quân mở miệng, dáng người hắn trắng kiêu, lượn lờ ánh sáng vàng óng thần thánh, chân đạp hư không, lỗi lạc vô thượng.

"Người có thể đánh bại chúng ta, nhưng cũng không đại biểu người mạnh hơn so với Hư Pháp Đạo Vực chúng ta, đệ nhất Đạo Quân của Đạo Vực chúng ta, nhất định có thể đánh bại người."

Bá Lan Đạo Quân trầm giọng nói.

"A, chờ đào thải các ngươi, lấy đi linh vật trên thân các ngươi, ta sẽ đi tìm cái gọi là đệ nhất Đạo Quân của Đạo Vực ngươi, đánh bại hắn."

Địa Cổ Đạo Quân sắc mặt chế nhạo, Hư Pháp Đạo Vực bất quá là Đạo Vực mới sinh ra, luận nội tình, luận thiên tài, đều không bằng càn Cổ Đạo vực của hắn.

Mà Địa Cổ Đạo Quân ở càn Cổ Đạo vực thế nhưng là người đứng thứ hai, nhân vật số một tên là thiên cổ Đạo Quân, ở trên tiềm lực bảng càng là xếp hạng thứ bảy, hưởng thụ vinh quang vô thượng.

"Năm mơ mà thôi." Thiên La Đạo Quân quát khê.

Địa Cổ Đạo Quân ánh mắt như điện, ý chí thông thần, đảo qua Thiên La Đạo Quân, làm cho đối phương toàn thân chấn động, như bị sét đánh, lão đảo lui lại, một ngụm máu cũng nhịn không được nữa, dâng lên mà ra.

"Cho các ngươi cơ hội cuối cùng, giao linh vật ra, đồng thời cúi đầu nhận tội, ta có thể buông tha cho các ngươi."

Năm người Bá Lan Đạo Quân không có mở miệng, nhưng chấn động mãnh liệt quanh quần trên thân đã nói rõ hết thảy.

"Ngu xuẩn mất khôn." Địa Cổ Đạo Quân ánh mắt rốt cục trở nên lạnh lẽo.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm hắn chuẩn bị ra tay, không có nửa điểm dấu hiệu, trên không thế giới dưới lòng đất, nham tương nổ tung, một cái chân to xé rách mọi thứ, hướng phía Địa Cổ Đạo Quân đạp tới.

Ừm?

Địa Cổ Đạo Quân nhíu mày, đôi với một kích bất thành linh cũng không để trong lòng, hấn là vị thứ một trăm trên bảng xếp hạng đương đại, ở trong vô số Đạo Quân trở hết tài năng, chân chính để cho hấn để ý, chỉ có một nhóm kia mà thôi.

Những người khác, hấn đều có thể không nhìn.

Oanh!

Một cái chớp mắt tiếp theo, hấn giơ chưởng hướng lên trời, sắc bén bá đạo cùng tồn tại, toàn bộ bàn tay một mảnh ánh vàng rực rỡ, tản mát ra huyết khí kinh người, giống như một đại vũ trụ đang gầm thét.

Đông!

Một tiếng vang trầm, như kinh lôi cuộn cuộn, nổ tung ở thế giới dưới mặt đất.

Địa Cổ Đạo Quân thân thể run lên bần bật, giơ bàn tay phảng phất như nâng lên một tòa Thái Cổ Thần Sơn, để cho trong lòng hấn kinh động.

Hấn không cảm nhận được ba động tu vi gì từ trên người đối phương, tất nhiên là thuần túy lấy thân thể đè xuống.

Đây là thân thể kinh người cỡ nào!

"Người đến là ai!"

Địa Cổ Đạo Quân quát lạnh một tiếng, đồng thời cơ bắp cầu khúc toàn thân, giống như một đạo hoàng kim xà tới lui, ánh sáng vàng óng thần thánh lượn lờ, lực lượng trong cơ thể Bạo Phong gấp đôi, mênh mông vô cùng tận.

Nhưng mà, hấn vẫn như cũ không thể rung chuyển bàn chân kia, như là định Thiên Thần trụ, không gì phá nổi.

"Hu Pháp Đạo Vực, Phong Vân."

Lúc này, thanh âm nhàn nhạt truyền vào bên tai Địa Cổ Đạo Quân, để cho sắc mặt của hấn biến hóa.

Mà càng làm cho hấn tâm thần chấn động là, lực lượng từ trên bàn chân này truyền đến càng ngày càng cuộn cuộn, để cho thân thể của hấn chậm rãi chìm xuống, khí huyết ba động đáng sợ kia, để cho hấn biến sắc.

Hấn có chút khó có thể tin, Đạo Quân Hu Pháp Đạo Vực này, vậy mà có được lực lượng thân thể bực này!

"Lên! !"

Địa Cổ Đạo Quân hét dài một tiếng, kim phát loạn vũ, mỗi một cây đều lượn lờ Hoàng Kim Hỏa, trong suốt sáng long lanh, xẹt qua hàng rào hư không, đánh ra từng đạo vết rách.

Hấn vận dụng chiến lực cực hạn của bản thân, trong nháy mắt đạt tới đỉnh phong, không gian xung quanh trong chốc lát vỡ vụn, khó có thể chịu đựng lực lượng bực này phát tiết.

Bọn Bá Lan Đạo Quân lập tức rút lui mà ra, bất lực chống lại loại ba động này.

Nhưng mà, mặc dù Địa Cổ Đạo Quân bạo phát chiến lực vô thượng, nhưng như cũ khó mà rung chuyển đạo thân thể kia!

"Chỉ có những thủ đoạn này thôi sao, thứ một trăm tiềm lực bảng, cũng không gì hơn cái này đi."

Thanh âm lạnh nhạt vang lên, không có một gợn sóng, "Nếu là như thế, người cũng tiếp ta một kích."

Đông!

Tựa như thiên cổ gióng lên, trong cơ thể Phong Vân, lực lượng hùng hậu như bích hải uông dương bắn ra, trong nháy mắt tuôn ra khí tức đáng sợ.

Phốc!

Địa Cổ Đạo Quân căn bản là không có cách nào tiếp nhận nổi, bàn tay nổ nát vụn tại chỗ, lực lượng bá đạo xuyên thấu mà qua, trực tiếp đem thân thể hấn xé thành hai nửa.

"A ——! !"

Một tiếng hét thảm quanh quần khắp nơi, Thần Huyết vẩy xuống vạn dặm, thê mỹ mà tiên diễm.

Mà ở bên trong Thần Huyết, một đạo thân ảnh thon dài tắm rửa quang huy mà đứng, tựa như trong trời đất, chỉ một ánh mắt, đã có thể để cho người ta ngạt thở.

"Đội trưởng!"

Tận đến giờ phút này, bọn Bá Lan Đạo Quân mới nhìn rõ thân ảnh thon dài này, cùng nhau kinh hãi đi ra.

Bọn họ trong nháy mắt tới nghênh đón, năm vị Đạo Quân đều vây quanh Phong Vân, trong mắt tràn đầy vui sướng.

"Đội trưởng, người đến quá kịp thời, chậm một chút nữa chúng ta đã không còn rồi."

"Hắc hắc, vẫn là đội trưởng trâu, mạnh như Địa Cổ Đạo Quân, một kích cũng không tiếp nổi."

"Hí —— đội trưởng lại mạnh lên rồi, thời gian ngàn năm, tiến bộ quá nhanh mà!"

"Đây là rất bình thường, đội trưởng của chúng ta thế nhưng là có tư chất ngút trời, cho hẳn thời gian, cái gì mà tiềm lực bằng, hết thấy đều đánh xuyên qua cho người xem!"

". . ."

Năm vị đội viên tuyệt xử phùng sinh, hưng phấn tới rồi tinh rồi mù, không ngừng vỗ mông ngựa Phong Vân.

Chương 1041: Bản đầy đủ của chung cục ngũ hành chi đạo!

Chương 1041: Bản đầy đủ của chung cục ngũ hành chi đạo!

“Đội trưởng, tên Địa Cổ Đạo Quân kia đâu? Sao không nhìn thấy tàn thể của hắn.”

Bá Lan Đạo Quân chợt phát hiện cái gì đó, mở miệng nói.

“Đã sớm trốn rồi.”

Phong Vân thản nhiên nói.

Trước khi hắn một cước đạp thành hai nửa, đối phương đã thừa cơ chạy trốn.

Mặc dù nhìn thương thể kia rất khốc liệt, nhưng thật ra cũng không nghiêm trọng, đối với Đạo Quân mà nói, chỉ cần không thương tổn đến chân linh linh hồn, thì vết thương bên ngoài đều không sao.

“Gia hỏa này, một đường đuổi theo chúng ta, vênh váo đắc ý, nhìn mặt đã khiến người ta tức giận.” Huyền Băng Đạo Quân hừ lạnh nói.

“Vì theo lại đuổi theo các ngươi?” Phong Vân hỏi.

“Là vì vật này.”

Giọng nói của Bá Lan Đạo Quân truyền đến, sau đó, hắn ta lấy một cái hộp gắm trong nhẫn giới chỉ ra, bên trong có một chiếc lư hương lớn bằng bàn tay.

Lư hương có hai màu đen trắng, tản ra hương khí màu trắng nhạt.

Lúc Phong Vân hút hương khí màu trắng này vào...

Ong!

Bỗng nhiên, thiên địa đều yên tĩnh.

Trong đầu Phong Vân trở nên linh hoạt kỳ ảo, trạng thái này giống như ngộ đạo, trong lúc nhất thời, rất nhiều cảm ngộ liên quan đến đạo đạo, kiếm đạo nhanh chóng hiện lên trong đầu hắn, không ngừng trôi đi...

Không biết qua bao lâu, Phong vân mở to mắt, trong lúc mở mắt, hắn biết mình đã đứng ở đây nửa ngày rồi.

“Đây là, chí bảo hợp đạo?”

Phong Vân nhìn lư hương lớn bằng bàn tay trước mắt, kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, bảo vật này tên là Càn Khôn Nhật Nguyệt Lô, chính là chí bảo cấp Chuẩn Vĩnh Hằng, không có tác dụng khác, tác dụng duy nhất là phóng thích hương khí, mà hương khí này có thể khiến tu giả lâm vào trạng thái lĩnh ngộ, ngộ tính tăng lên mấy chục lần!” Bá Lan Đạo Quân giới thiệu.

“Khó trách Địa Cổ Đạo Quân lại truy kích các ngươi, bảo vật này, cho dù những cường giả trên đầu bảng xếp hạng cũng động tâm.”

Phong Vân chặc chặc nói, phải nói là, chỉ cần là Đạo Quân, đều sẽ động tâm với bảo vật này.

Mặc dù thần lô này không có công năng nghịch thiên như Hợp Đạo Phù, nhưng cũng là một thần vật lớn, cho dù là hợp đạo hay ngộ đạo, đều có tác dụng cực lớn.

Lúc này, Bá Lan Đạo Quân đưa hộp gắm đến trước mặt Phong Vân: “Đội trưởng, nếu lần này không có người, đừng nói bảo vệ lưu hương này, khả năng chúng ta đã bị đào thải rồi, thần vật này, nên là của người.”

“Đúng vậy, đội trưởng, lần này đều là nhờ người.” Bốn đội viên còn lại cũng trầm miêng một lời.

Phong Vân lại lắc đầu: “Ta không cảm được, đây là các người liều mạng có được, như vậy đi, chờ đến sau này ta hợp đạo, mượn dùng một chút là được.”

Đối với hắn mà nói, Càn Khôn Nhất Nguyệt Lô cũng không quan trọng như vậy, chỉ có lúc hợp đạo mà thôi, các phương diện khác không hề quan trọng với hắn.

“Được.”

Phong Vân đã nói vậy, năm người không dám trái, thế là không lên tiếng nữa.

Sau đó, Phong Vân dẫn đám Bá Lan Đạo Quân về động phủ mình đã bố trí lúc trước.

“Gần đây ta ngẫu nhiên có cảm ngộ, dự định bế quan, các người giúp ta hộ pháp.”

Trong động phủ, Phong Vân nói với năm người Bá Lan Đạo Quân.

“Hiểu rồi.” Năm đội viên gật đầu.

“Ừ.”

Phong Vân đi vào chỗ sâu nhất, bắt đầu quét hình chiếu.

Đưa mắt nhìn Phong vân rời đi, năm vị đội viên cảm khái: “Đội trưởng lại bế quan, xem ra lần này xuất quan, thực lực của hắn lại tăng lên.”

“Thiên phú của đội trưởng quá cao, tu hành đột phá đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy.”

“Đáng tiếc thời gian tu hành của đội trưởng quá ngắn, cho hắn thêm một kỷ nguyên, sợ rằng đám người mạnh nhất trên bảng tiềm lực, cũng không phải đối thủ của hắn.”

“Không sao, thi đấu xếp hạng trên bảng tiềm lực cũng không phải một lần này, lần sau đội trưởng tham gia, khẳng định sẽ nghiền ép tất cả.”

“Haiz, dựa vào thiên phú của đội trưởng, ta đoán, trước khi thi đấu xếp hạng trên bảng tiềm lực lần tiếp theo mở ra, hắn đã đạt đến cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân rồi.”

“Đúng, nói đúng lắm.”

...

Trong động phủ.

Phong Vân bắt đầu quét hình chiếu, lần này hắn tập trung quét hình chiếu lĩnh ngộ chung cực mộc chi đạo, dù sao, việc cấp bách của hắn bây giờ, là quét ra cái này.

Cái khác, có thể trì hoãn.

“Bắt đầu đi.”

Lúc này Phong Vân bắt đầu quét hình chiếu có chung cực mộc chi đạo mà hấn có, khoảng hơn hai ngàn người, trong đó có một nửa là lĩnh ngộ được nửa tầng, một nửa mới nhập môn, chỉ có vài người khó khăn lắm mới tiểu thành.

Còn tiểu thành đỉnh phong, thậm chí đại thành, đều không có một người.

Chung cực mộc chi đạo, nói thực có chút gân gà, nó không có lực sát thương như những thuộc tính khác, cũng không tăng phúc tốc độ, tăng phúc lực lượng hay phòng ngự...

Tác dụng duy nhất, chính là trị liệu, nhưng nó chỉ có thể trị liệu thân thể, không thể trị liệu linh hồn được.

Đến cảnh giới bây giờ, tổn thương thân thể đã không tính cái gì, một lát đã có thể khôi phục.

Cho nên, cho dù là thuộc tính mộc bình thường, hay là chung cực mộc chi đạo, thật ra cũng dần mất đi tác dụng.

Bởi vậy, đa số Đạo Quân chỉ tùy tiện lĩnh ngộ mà thôi, cho dù có tấn thăng đến chung cực mộc chi đạo, tu đến cấp tiểu thành, cũng lười tu tiếp nữa.

Bởi vì công dụng quá yếu, nỗ lực và thu hoạch lại chênh lệch.

Trừ phi giống Phong Vân, muốn kiếm đủ chung cực ngũ hành, nếu không, hấn sẽ không đi lĩnh hội cái này.

“Nói cách khác, giá trị của món đồ chơi này thấp hơn các chung cực chi đạo khác, tỷ lệ bạo ra hấn là rất cao.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

...

Một lát sau, hắn đã quét xong mấy ngàn hình chiếu.

Mang theo chờ mong mãnh liệt, Phong Vân mở ba lô ra, trong nháy mắt, một đạo quang mang khắc sâu vào ý thức hắn.

Trong ba lô chỉ có một vật rơi xuống.

[Mộc Hành Đại Đạo (ba thành)] : Đến từ hình hiệu Thần Hư Đạo Quân.

“Thành!”

Trên mặt Phong Vân lộ ra vẻ hưng phấn, không ngờ, đúng là trong dự đoán của hắn.

Một phát nhập hồn!

Đắc ý!

“Cứ như vậy, mình đã gom đủ năm cái chung cực chi đạo kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, chung cực ngũ hành chi đạo, hoàn chỉnh!”

Điều này có nghĩa, hắn có thể tiến hành hiển hóa dung hợp.

[Hiển hóa kim hành đại đạo (ba thành)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa hỏa hành đại đạo (ba thành)... Hiển hóa bên trong... Hiển hóa thành công!]

[Hiển hóa ...]

...

Trong nháy mắt, năm loại chung cực chi đạo từ trong tấm gương bắn ra, hóa thành năm chùm sáng lộng lẫy, xông vào trong thân thể Phong Vân, dung hợp với hắn.

Chốc lát, Phong Vân cảm giác năm loại ngũ đại đạo kim, mộc, thủy, hỏa, thổ trong cơ thể hắn bỗng nhiên tăng vọt, sau đó xông phá trời buộc, tiến vào cấp đại đạo!

Chung cực ngũ hành chi đạo, tấn thăng!

Chương 1042: Ác khách đăng lâm!

Chương 1042: Ác khách đăng lâm!

Chung cực ngũ hành chi đạo vừa thăng cấp, Phong Vân liền cảm thấy ý thức từ trong tối tăm của mình đã vượt qua khoảng cách vô tận, xuyên qua trở ngại trùng điệp, đi vào một nơi bí ẩn.

Nơi này giống như là nơi bắt đầu của thiên địa, vạn vật chi nguyên, thế giới chi đầu.

Nơi này có sương mù dày đặc, một mảnh mênh mông, cái gì cũng không trông thấy.

Phút chốc, có tiếng nước chảy ào ào, trước mắt, một bộ phận sương mù bị đẩy ra, lộ ra cảnh tượng kỳ dị.

Có năm trường hà màu sắc khác nhau lưu chuyển, lần lượt là màu vàng, lục, lam, đỏ, cam, trùng trùng điệp điệp, không biết nó bắt đầu từ đâu, cũng không biết kết thúc ở chỗ nào, giống như từ tuyên cổ xa xôi chảy đến đương đại, lại chảy về kỷ nguyên tương lai.

Trong năm cái trường hà này, Phong Vân cảm nhận được khí cơ quen thuộc, chính là đại đạo!

Không thể nghi ngờ, trước mắt này chính là năm trường hà đại đạo của kim, mộc, thủy, hỏa, thổ!

Một giây sau, cảnh tượng biến mất, Phong Vân đã trở về động phủ.

Nhưng trong tối tăm, hắn cảm thấy mình đã có liên hệ với năm cái trường hà kia, trong lòng vừa động, có thể mượn lực lượng đại đạo ngũ hành!

“Chung cực ngũ hành chi đạo, hoàn mỹ.”

Phong Vân nhẹ nhàng nói câu này, trên mặt nở nụ cười.

Nhưng hắn không đứng dậy, đây mới là bước đầu mà thôi.

Sau đó, mới là màn quan trọng.

Chính là, Phong Vân muốn dung hợp chung cực ngũ hành chi đạo và chung cực kiếm đạo!

Giờ phút này, ngũ hành ngũ đại đạo tấn thăng đến cấp độ đại đạo, Phong Vân rõ ràng cảm thấy uy năng chung cực kiếm đạo của mình giảm xuống, bởi vì để kiếm kiếm đạo dung hợp mười hệ thuộc tính, ngũ hành thuộc tính tấn thăng, đã phá vỡ cân bằng của mười hệ.

“Bắt đầu đi, vấn đề không lớn.”

Mặc dù không thể hoàn toàn dung hợp, nhưng dung hợp sơ bộ, hắn không có vấn đề gì.

Mà thực tế, chuyện này tương đương với dung hợp sáu loại chung cực chi đạo, cho dù là sơ bộ, nhưng uy năng phát ra, cũng vô cùng khủng bố!

Nhất là trong đó có một loại chung cực chi đạo mạnh hơn các loại khác, chính là chung cực kiếm đạo!

Ong!

Lúc này, tâm thần Phong Vân hợp lại, hoàn toàn đắm chìm trong đó, đóng tất cả cảm quan bên ngoài lại, chuyên chú tập trung vào dung hợp.

Thay đổi đáng sợ lại dần được hình thành.

...

Một bên khác.

Trong hư không mênh mông, một chiếc phi thuyền nhỏ đi với tốc độ cực nhanh, xuyên qua không gian đến đây.

Trên phi thuyền có hai bóng người, một người trong đó chính là Địa Cổ Đạo Quân lúc trước, một người khác là một nam tử dị tộc đầu đội cao quan, mặc trường bào màu tím hoa lê, trông mắt màu đỏ, tản ra khí độ vương giả cao cao tại thượng.

Người khác nhìn một chút đều không tự chủ mà sinh ra cảm giác muốn thuận phục.

Hắn ta là Thiên Cổ Đạo Quân, chỉ khác một chữ với Địa Cổ Đạo Quân, nhưng giống như tên của bọn họ, cách nhau một trời một vực!

Địa Cổ Đạo Quân xếp thứ một trăm, còn Thiên Cổ Đạo Quân thì xếp thứ bảy!

Chênh lệch quá lớn.

Lúc này, Địa Cổ Đạo Quân đứng bên cạnh Thiên Cổ Đạo Quân, nói: “Đại ca, ngươi nhất định phải báo thù giúp ta, đánh bay một đám Đạo Quân ở Hư Pháp Đạo Vực, nhất là tên Phong Vân kia, ta muốn tự tay đánh hắn rơi vào trạng thái ngủ say!”

Hắn ta nổi danh vạn năm nay, hôm nay lại bị một tên vô danh tiểu tốt đánh thành như vậy, chuyện này khiến Đại Cổ Đạo Quân tính tình cao ngạo không thể chịu được!

Cho nên sau khi trốn về, hắn ta lập tức tìm đại ca của mình, Thiên Cổ Đạo Quân, đến đoạt lại mặt mũi cho hắn ta.

Sắc mặt Thiên Cổ Đạo Quân lạnh nhạt, nhìn Địa Cổ Đạo Quân bên cạnh: “Thật sự ngu xuẩn, thua một tên vô danh tiểu tốt, dựa vào thân phận của ta, khinh thường tham dự loại tranh đấu này, nếu không có Càn Khôn Nhật Nguyệt Lô, ta mới lười quản người, đều là tranh đấu giữa sâu kiến với nhau.”

Bị nói là kiến hôi, Địa Cổ Đạo Quân không hề tức giận, ngược lại còn cười theo, đủ để chứng minh hắn ta e ngại đại ca mình như thế nào.

Dù sao, Địa Cổ Đạo Quân có tu vi như hôm nay, đều là nhờ Thiên Cổ Đạo Quân từng bước dẫn theo.

Mà Địa Cổ Đạo Quân có tính tình này, cũng là chịu ảnh hưởng sâu của Thiên Cổ Đạo Quân.

Nếu nói Địa Cổ Đạo Quân có tính cách cao ngạo, thì Thiên Cổ Đạo Quân là người có tính cách thuận ta thì sống, nghịch ta thì vong, duy ngã độc tôn.

Trong Đạo Vực của Thiên Cổ Đạo Quân, thậm chí hắn ta còn sáng lập một giáo phái, là chi chủ chí cao vô thượng, vô số sinh linh phải thần phục dưới chân hắn ta.

Hắn ta đã lâm vào cực đoan, nhưng cũng bởi vậy, hắn ta mới thu được thành tựu to lớn.

Đạo, không phân thiện ác.

Người thiện, có thể đi đến cực hạn, kẻ ác, cũng có thể đi đến đỉnh phong.

...

Một tháng sau.

Địa Cổ Đạo Quân trên phi thuyền nhỏ cảm nhận khí cơ hấn ta lưu lại trên người đám Bá Lan Đạo Quân, thành công đến ngoài động phủ của Phong Vân.

“Phong Vân!”

Bỗng nhiên một giọng nói to lớn vang lên.

Trong động phủ, đám người Bá Lan Đạo Quân đang thủ vệ Phong Vân lập tức bừng tỉnh, liếc mắt nhìn thấy phi thuyền nhỏ trên không trung, trên đó có hai bóng người.

“Địa Cổ Đạo Quân, ngươi còn đến đây làm gì, muốn bị đánh bại lần nữa sao?” Trấn Ngục Đạo Quân quát to.

“Hừ!”

Địa Cổ Đạo Quân còn chưa mở miệng, một tiếng hừ lạnh đã vang lên, nổ bên tai Trấn Ngục Đạo Quân, khiến hấn ta trực tiếp bay ra ngoài.

Cái gì?

Đám người Bá Lan Đạo Quân nhìn thấy một màn này, sắc mặt kinh sợ, nhìn thân ảnh đứng trên phi thuyền nhỏ bên cạnh Địa Cổ Đạo Quân, vừa rồi

bọn họ cũng cảm giác được, thân ảnh này đứng ở đó cuộn cuộn khó lường như hồ sâu.

“Trước mặt ta cũng dám nói bừa?”

“Các hạ là ai?” Bá Lan Đạo Quân chống lại uy áp thật lớn, hỏi.

“Dựa vào ngươi mà cũng muốn biết danh hiệu của ta?” Ánh mắt Thiên Cổ Đạo Quân sắc bén như đao, đâm người Bá Lan Đạo Quân cảm giác như bị ngàn đao băm thây, không nhịn được kêu lên đau đớn.

Điều này khiến bọn họ kinh hãi, chỉ một ánh mắt bọn họ đã không thừa nhận được, đây là thực lực kinh khủng cỡ nào!

Theo Bá Lan Đạo Quân biết, chiến lực bực này chỉ có mười Đạo Quân quái vật đứng đầu mới có được!

Lại có quan hệ với Địa Cổ Đạo Quân nữa, nghĩ đến đây, hẳn ta đã biết rõ thân phận của nam tử dị tộc trước mắt này.

“Ngươi là, Thiên Cổ Đạo Quân, đứng thứ bảy trên bảng tiềm lực!” Bá Lan Đạo Quân quát khê.

“Nhãn lực không tệ, đáng tiếc, không có trướng dùng.” Thiên Cổ Đạo Quân đạm mạc nói.

Thiên Cổ Đạo Quân, đứng thứ bảy trên bảng tiềm lực.

Đám người Miện Nhật Hồn Quân nghe vậy, toàn thân run lên, đối với bọn họ, tồn tại bực này giống như Đế Hoàng khiến đám bình dân như bọn họ ngưỡng vọng, xa không thể chạm đến, cao cao tại thượng, không thể tưởng tượng được!

“Được rồi, bảo Phong Vân đi ra, giao Càn Khôn Nhật Nguyệt Lô ra nữa, lại nhận phạt xin lỗi, ta sẽ bỏ qua việc này, nếu không, các ngươi sẽ không còn chỗ dung thân ở đây.”

Chương 1043: Chỉ là ngăn cản một kiếm mà thôi!

Chương 1043: Chỉ là ngăn cản một kiếm mà thôi!

Thiên Cổ Đạo Quân nói rất tùy ý, chưa từng để Phong Vân và Hư Pháp Đạo Vực vào mắt.

Dù sao, đối với Đạo Vực khác mà nói, Hư Pháp Đạo Vực ‘Còn rất trẻ tuổi’, nói một cách khác, tuổi trẻ là vốn liếng, nhưng cũng chưa có bất kỳ sở trường gì.

Đạo Vực ‘Còn rất trẻ tuổi’ sẽ thiếu nội tình, giống như rượu, rượu càng nhiều năm, hương vị sẽ càng thuần càng đậm hơn.

Đạo Vực cũng thế, thời gian càng lâu, nội tình càng sâu, xác suất sinh ra thiên tài cũng cao hơn.

Đây cũng là lý do vì sao vị trí của Thiên Cổ Đạo Quân lại cao như vậy, Hư Pháp Đạo Vực chỉ là một Đạo Vực mới sinh, thiên tài mạnh nhất có thể mạnh đến mức nào?

Chỉ thường thôi.

“Phong Vân!”

Giọng nói của Thiên Cổ Đạo Quân cuồn cuộn, truyền khắp thập phương, khiến hư không nhấc lên gợn sóng, không gian như biển, sóng to gió lớn.

“Cho người thời gian ba cái hô hấp, tự mình đi ra, nếu để ta tự ra tay, hậu quả, tự chịu!”

Chỉ là sóng âm đã ép năm người Bá Lan Đạo Quân không thể ngẩng đầu lên được, không phải bọn họ không muốn phản kháng, nhưng giờ phút này, ngay cả tư cách phản kháng, bọn họ cũng không có.

Trong Đạo Điện.

Mặc dù Hư Pháp Đạo Tôn vẫn ngồi nghiêm chỉnh như cũ, nhưng trong lòng đã vô cùng khó chịu, không có chuyện gì đánh mặt hơn chuyện nhìn thấy Đạo Quân nhà mình bị nghiền ép trước mặt mình.

“Càn Cổ, Đạo Quân nhà người thật được, tư thái như vậy, biết thì không sao, không biết còn tưởng hắn ta là người đứng đầu bảng tiềm lực đấy.”

“Ha ha, Hư Pháp, chỉ là tranh đấu giữa đám tiêu bồi mà thôi, hà tất phải để ý, xem là được rồi.”

Càn Cổ Đạo Tôn cười ha ha, có cảm giác rất xấu bụng.

Trong lòng Hư Pháp Đạo Tôn thầm mắng, quả nhiên Đạo Tôn dạng gì thì Đạo Quân dưới tay dạng ấy, đúng là một mạch giống nhau!

Ông ta nhìn hình ảnh giữa không trung, trong lòng than thở, xem ra lần này thi đấu xếp hạng trên bảng tiềm lực của Hư Pháp Đạo Vực sẽ kết thúc ở đây.

Mặc dù Phong Vân có tiềm năng trùng kích mười vị trí đầu, nhưng chỉ là trùng kích mà thôi, làm sao có thể chân chính chống lại Thiên Cổ Đạo Quân xếp thứ bảy trên bảng được.

“Quên đi, Phong vân cũng có một cái Hợp Đạo Phù rồi, tính thế nào cũng là kiếm lời.”

Trong lòng Hư Pháp Đạo Tôn tự an ủi như vậy.

...

Ngoài động phủ.

Thời gian hô hấp ba cái trôi qua, nhưng bên trong không có bất kỳ phản ứng nào, giống như không nghe thấy Thiên Cổ Đạo Quân nói.

Ánh mắt Thiên Cổ Đạo Quân lạnh dần: “Đây là tự ngươi tìm!”

Chân hắn ta đập mạnh một cái, giống như thiên đế đập thời gian, càn khôn cùng rung động!

Mà lúc Thiên Cổ Đạo Quân sắp bước vào động phủ.

Oanh!

Thiên địa tối sầm lại.

Yên lặng như tờ.

Thời không đình chỉ.

Nhân quả đoạn tuyệt.

Một cỗ uy năng cuộn cuộn hiển hiện, sau đó, một vòng kiếm quang từ trong động phủ chém ra, trong nháy mắt đã đi đến trước người Thiên Cổ Đạo Quân.

Cái gì?

Con người Thiên Cổ Đạo Quân co chặt lại, toàn thân phát run, trong nháy mắt bị nguy cơ tử vong bao phủ.

“Không!”

Thiên Cổ Đạo Quân miễn cưỡng thoát khỏi trạng thái này, hắn ta phát ra át chủ bài bảo mệnh của mình, một đóa hoa tuyết trắng mỹ lệ.

Ong!

Đóa hoa tuyết trắng nở rộ, từng cánh hóa nhanh chóng bao phủ hắn ta.

Ngâm!

Lúc này, đạo kiếm quang trảm xuống đóa hoa to lớn này.

Chỉ thấy đóa hoa run lên bần bật, xoay tròn, từng cánh hoa điên cuồng di chuyển lực lượng trùng kích, theo cánh hoa xoay tròn, cỗ uy năng đáng sợ đã tản ra bốn phương tám hướng.

Không gian ngàn vạn năm ánh sáng hóa thành bột mịn.

“Quá đáng sợ, một phần nhỏ uy năng bị dời đi, mà mạnh thành như vậy? Làm sao có thể?”

Sắc mặt Thiên Cổ Đạo Quân trong đóa hoa đại biến, bởi vì hắn ta nắm đóa hoa tuyết trắng này trong tay, cho nên cảm ứng rất rõ toàn bộ sự vận chuyển của đóa hoa.

Đóa hoa này có thể chống cự công kích, di chuyển và hóa giải lực công kích kia, đẩy ra chín thành.

Nhưng bây giờ, lúc kiếm quang kia chém đến, uy năng lại đạt đến khả năng chịu đựng cực hạn của đóa hoa, từng cánh hoa bắt đầu vỡ ra.

“Sắp nát rồi!”

Chỉ một hơi thở, trong ánh mắt hoảng sợ của Thiên Cổ Đạo Quân, cánh hoa thứ nhất vỡ vụn, sau đó là cánh thứ hai, cánh thứ ba...

Ầm ầm!

Sau mười mấy hơi thở, toàn bộ đóa hoa tuyết trắng đã sụp đổ, hóa thành mảnh nhỏ.

Kiếm quang còn lại tiếp tục đảo qua Thiên Cổ Đạo Quân.

Bành!

Xung quanh Thiên Cổ Đạo Quân dâng lên từng vòng phòng hộ, trong khoảnh khắc vỡ vụn hầu như không còn, trực tiếp bị đánh ngược ra ngoài.

Phốc!

Thiên Cổ Đạo Quân ngã trên mặt đất, đại địa xung quang bị nổ tung, hấn ta phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân đều là vết thương, nhưng trên mặt lại đang cuồng hỉ: “Sống sót, sống sót!”

Chỉ khi đối mặt chính diện với một kích kia, mới biết nó khủng bố thế nào!

Đạo kiếm quang kia, cho dù không sáng chói đến vô cùng vô tận, nhưng uy năng bắn ra, lại khiến Thiên Cổ Đạo Quân hoảng sợ vô cùng.

Trên phi thuyền nhỏ nơi xa, Địa Cổ Đạo Quân nhìn thấy cảnh này, sớm đã ngóc trệ, cứng ngắc như pho tượng đứng ở đó, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu bị lôi đình oanh nổ.

“Chỉ là ngăn cản được một kiếm mà thôi.”

Bỗng nhiên, một giọng nói hờ hững vang lên, không có dấu hiệu nào.

Toàn thân Thiên Cổ Đạo Quân run lên, hấn ta cứng ngắc xoay đầu, chỉ thấy gần đó có một thanh niên tuấn mỹ đang đứng.

Con người co chặt lại, lúc hấn ta nhìn thấy thanh niên tuấn mỹ kia, hấn ta cảm thấy ánh mắt đau nhức, vôi vàng thu mất, tâm thần kinh dị.

Thanh niên tuấn mỹ trước mắt này, nhìn như không có khí tức gì, nhưng mỗi tác da thịt trong cơ thể lại giống như phong mang ngưng tụ thành.

Từ trước đến nay Thiên Cổ Đạo Quân chưa từng gặp tu giả nào có phong mang kiếm đạo như vậy!

Giống như đứng ở đó không phải một tu giả. Mà là một thanh tiên kiếm kinh thế!

“Các, các hạ là...” Thiên Cổ Đạo Quân run rẩy nói.

“Không phải vừa rồi người mới gọi ta sao?” Thanh âm bình thản truyền đến, một tia may mắn trong lòng Thiên Cổ Đạo Quân tan thành mây khói.

Thật sự là Phong Vân!

Trong lòng Thiên Cổ Đạo Quân vừa rung động vừa kinh dị, mặc dù hấn ta đã đoán ra, nhưng lúc Phong Vân chân chính thừa nhận, trong lòng hấn ta vẫn nhắc lên gợn sóng vô biên!

Một Hư Pháp Đạo Vực ‘Còn trẻ tuổi’, lại sinh ra một tên quái vật kinh khủng như vậy?

Chỉ một kiếm mà thôi, đã khiến hấn ta hao hết át chủ bài bảo mệnh, khó khăn lắm mới ngăn trở được!

Nếu như công bằng quyết đấu, hẳn ta căn bản không ngăn cản được một kiếm của đối phương!

Thực lực bậc này, Thiên Cổ Đạo Quân chỉ gặp trên người Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân mà thôi!

Thực lực Phong Vân đáng sợ như vậy, nhưng chưa có tên trên bảng xếp hạng, hiển nhiên, hẳn là tân tú lần này.

Trong lòng Thiên Cổ Đạo Quân kinh hãi, vì sao lần này lại xuất hiện nhiều tân tú đáng sợ như vậy!

Lúc trước có Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân, bây giờ lại xuất hiện một vị!

Chương 1044: Người quản cái này gọi có chút cảm ngộ?

Chương 1044: Người quản cái này gọi có chút cảm ngộ?

Lang Gia Đạo Vực, bên trong đại điện.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Giờ khắc này, ánh mắt tất cả Đạo Tôn đều một mực nhìn chăm chăm vào một hình ảnh nào đó giữa không trung.

Bên trong đó chính là một kiếm kia của Phong Vân!

Hồi lâu sau, ánh mắt Lang Gia Đạo Tôn lóe lên thần quang nhấp nháy, kinh ngạc cực độ nói: "Đây là, Ngũ Hành Chi Đạo chung cực cùng Kiếm Đạo chung cực

dung hợp sao?"

"Hơn nữa còn không phải là ngụy Ngũ Hành Chi Đạo chung cực, mà là Ngũ Hành Chi Đạo chung cực hoàn chỉnh!"

"Lợi hại, Hư Pháp Đạo Vực vậy mà ra một tân tú như vậy, có chút khủng bố đó."

"Hư Pháp, được đấy, người từ nơi nào tìm được quái vật này, đủ để có tư cách vấn đỉnh hai vị trí đầu, xoay người đẹp đó!"

"Bội phục, bội phục."

". . ."

Bên tai truyền đến từng tiếng chúc mừng của Đạo Tôn khác, tiếng than thở, tiếng khen ngợi. . . Cái này khiến Hư Pháp Đạo Tôn vốn rất là mộng bức, lập tức trở nên vô cùng thỏa mãn.

Mặc dù hắn cũng không biết vì sao Phong Vân đột nhiên trở nên mạnh như vậy, mãnh liệt đến mức để cho hắn cũng ngốc trệ, nói không nên lời.

Nhưng trường hợp trước mắt này, hắn tự nhiên không thể biểu hiện ra ngoài.

Lúc này, Hư Pháp Đạo Tôn lộ ra một trí tuệ vững vàng mỉm cười, "Vẫn được vẫn được, vốn là ta dự định để cho Phong Vân giấu kín đến cuối cùng mới ra tay, không nghĩ tới gặp được Đạo Quân tọa hạ của Càn Cổ Đạo Tôn, thật sự là bất đắc dĩ mà."

Lúc nói đến Đạo Quân tọa hạ của Càn Cổ Đạo Tôn, Hư Pháp Đạo Tôn còn cố ý tăng thêm một chút ngữ khí.

Một bên khác Càn Cổ Đạo Tôn nghe vậy, khóe miệng điên cuồng co rúm, vốn trước đó là biểu lộ mỉm cười, lúc này lại đen như đáy nồi, cũng kém không nhiều.

Vốn là cho rằng nắm chắc thắng lợi trận chiến trong tay, không nghĩ đến Phong Vân này ẩn tàng sâu như vậy!

Vậy mà người mang Ngũ Hành Chi Đạo chung cực cùng Kiếm Đạo chung cực, hơn nữa còn dung hợp, mặc dù chỉ là sơ bộ, nhưng uy năng đã vô cùng cường đại.

Thiên Cổ Đạo Quân cho ăn bẻ bụng cũng chỉ là ba loại chung cực chi đạo mà thôi, có thể nào chống lại được!

"Đáng chết, gia hỏa Hư Pháp này, đến cùng là góp nhặt vận khí bao lâu, vậy mà để cho hắn đạt được một vị thiên kiêu khủng bố như vậy!"

Càn Cổ Đạo Tôn nội tâm vô cùng ước ao ghen tị.

Lần trước Hư Pháp Đạo Vực vẫn chỉ là xếp ở cuối cùng mà thôi, không nghĩ tới lần này, dựa vào một vị Đạo Quân quái vật này, vậy mà trực tiếp xoay người!

Dựa theo xu thế này, Hư Pháp Đạo Vực thậm chí có tư cách chiếm hai vị trí đầu!

Coi như cuối cùng thất bại, vậy cũng sẽ ở vị trí rất cao, thấy thế nào cũng sẽ không lỗ!

Nhìn thấy biểu lộ kia của Càn Cổ Đạo Tôn, Hư Pháp Đạo Tôn nội tâm nhiều thư thái miễn bàn, không có người nào, có thể trang bức ở trước mặt hắn!

"Bất quá nói đi thì cũng phải nói lại, gia hỏa Phong Vân này, ẩn tàng cũng quá sâu đi, ngay cả ta là Đạo Tôn này cũng bị mơ mơ màng màng. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn nội tâm kinh thán, vốn cho rằng Phong Vân chỉ là lĩnh ngộ được Kiếm Đạo cùng Đạo Đạo chung cực mà thôi, không nghĩ tới còn giấu chiêu này!

Quả thực để cho hắn vô cùng kinh động.

Nếu như hắn ở bên trong Đạo Điện, lúc này hắn có thể đã phải trợn mắt hốc mồm.

...

Bên trong nội vực.

Phong Vân lấy ra công cụ trữ vật của Thiên Cổ Đạo Quân cùng Địa Cổ Đạo Quân, đem Linh Dược cùng linh vật bên trong tất cả đều lấy ra, sau đó thả bọn họ xám xịt rời đi.

Dù sao cũng là ở bên trong tranh tài, với lại hai người này cũng không có bộc lộ sát ý, từ đầu tới đuôi, chỉ là đang trang bức mà thôi, Phong Vân đem bọn hắn đánh thành trọng thương đã đủ rồi.

"Hai người này, có nhiều Linh Dược bảo vật như vậy, chắc chắn."

Phong Vân nhìn Linh Dược bảo vật chồng chất như núi trong giới chỉ của mình, không khỏi lú lẫm, nhất là Thiên Cổ Đạo Quân, gia hỏa này gọi là một bảo tàng cũng không quá, nhìn ra được, hắn đã ăn cướp của không ít Đạo Quân.

Bởi vì, dựa vào tự mình đi thu thập, tuyệt không có khả năng trong đoạn thời gian này thu thập được nhiều Linh Dược linh vật như vậy.

Bất quá bây giờ, những thứ này hết thảy đều thuộc về Phong Vân.

"Không chỉ có như vậy, ta hình chiếu hắn cũng vui vẻ nhận."

Thiên Cổ Đạo Quân là thứ bảy tiềm lực bằng, người mang ba loại Thuộc Tính Chi Đạo chung cực đại thành, theo thứ tự là Hỏa hành, Phong hành, Thủy hành.

Đây đối với Phong Vân mà nói, so với những linh dược bảo vật kia còn trọng yếu hơn.

Về phần Địa Cổ Đạo Quân, lúc trước hắn đã hình chiếu qua, thân chỉ mang một loại Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, chính là Hỏa hành, miễn cưỡng đạt tới đại thành.

" Một đợt này vẫn được." Phong Vân nội tâm lẩm bẫm.

Một đợt thao tác này, hắn không chỉ đạt được rất nhiều Linh Dược linh vật cùng hình chiếu, quan trọng hơn là, hắn lấy Thiên Cổ Đạo Quân thử kiếm, đối với chiến lực trên tiềm lực bảng đã có ước định.

"Bằng vào chiến lực của ta bây giờ, không sai biệt lắm ở vào ngấn thứ nhất, hắn là cùng bốn người kia không kém quá nhiều. . ."

Phong Vân ánh mắt nhắm lại. ,

Hiện tại công nhận Đạo Quân tối cường có bốn người, theo thứ tự là Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân uy tín lâu năm, và tân tú Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân.

Bốn người bọn họ có tiếng hô cao nhất, hai người trước không cần phải nói, sớm đã danh truyền ba ngàn Đạo Vực, âm thanh chấn vô tận hỗn độn!

Hai người sau, tuy là tân tú, nhưng một người có Âm Dương Đạo chung cực, một người chọn lượt cường giả tiềm lực bảng, đều là tồn tại tiềm lực vô tận!

"Nói cách khác, ở bên trong nội vực này, ta đã không sợ bất luận tồn tại gì nữa!"

Phong Vân ánh mắt sáng bóng, hắn rốt cục có thể lại lần nữa xuất kích!

Trước đó liên tiếp bỏ lỡ ba viên Hạp Đạo Phù, để hắn vô cùng đau lòng, nhưng không có biện pháp nào khác, hắn chơi không lại những cường giả

tuyệt đối kia.

Nhưng bây giờ lại khác, trước đó hẳn không bằng Thiên Cổ Đạo Quân, bị hẳn một kiếm miểu sát.

Chiến lược đâu chỉ tăng phúc mấy lần, đơn giản là gấp mười mấy lần!

"Hợp Đạo Phù tiếp theo, chỉ cần ở bên trong phạm vi ta có thể chạm đến, hết thảy đều là của ta!"

Phong Vân nội tâm yên lặng nói.

Mà lúc này, bọn Bá Lan Đạo Quân một mực đứng ngây ngốc ở một bên khác, cũng rất cục lấy lại tinh thần.

Bọn họ cùng nhau nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, như là con kiến đang ngược nhìn Thần Long!

Bọn họ, vừa mới nhìn thấy cái gì vậy, vị thứ bảy trên bảng Thiên Cổ Đạo Quân, lại bị đội trưởng một kiếm miểu sát! ?

"Ta, ta không phải là đang nằm mơ chứ?" Trần Ngục Đạo Quân lẩm bẩm nói, như là nói mê.

"Ma ma, ta nhìn thấy quái vật rồi." Huyền Băng Đạo Quân đầu óc trống rỗng.

"Một kiếm, chỉ một kiếm!" Thiên La Đạo Quân chân động không gì sánh nổi.

"Quá nhanh, căn bản thấy không rõ được." Miện Nhật Hồn Quân lắc đầu.

"Đội trưởng, người, người tìm hiểu ra chung cục chi đạo khác sao?"

Bên trong toàn trường, chỉ có Bá Lan Đạo Quân nhìn ra một chút mảnh khoe, nhìn về phía Phong Vân nói.

Phong Vân gật gật đầu, "Có chút cảm ngộ mà thôi."

Có chút cảm ngộ! ? Ngươi cái này mà gọi là có chút cảm ngộ sao! ?

Mấy vị Đạo Quân nghe nói như thế, đều là nội tâm điên cuồng chửi bậy, nếu như cái này mà gọi là có chút cảm ngộ, vậy bọn hắn cũng muốn có chút cảm ngộ đó!

Cái này mẹ nó cũng quá khủng bố đi!

Xếp hạng thứ bảy bị một kiếm miểu sát, cái này nếu không phải phát sinh ở trước mắt, đánh chết bọn họ cũng không thể tin được!

Vị đội trưởng này của bọn họ, cũng quá biến thái đi!

Chương 1045: Ưc vạn không gian, tất cả nằm trong lòng bàn tay!

Chương 1045: Ưc vạn không gian, tất cả nằm trong lòng bàn tay!

Bởi vì một trận chiến này của Phong Vân không có mặt Đạo Quân khác quan sát, cho nên cũng không có lưu truyền ra ngoài.

Dù sao, Thiên Cổ Đạo Quân cùng Địa Cổ Đạo Quân không có khả năng tự mình đi tuyên truyền.

Cũng bởi vậy, thanh danh của hắn cũng không có lưu truyền ra, cũng chỉ có những Đạo Tôn vĩ đại kia biết được.

Trong động phủ.

Phong Vân đang thử đem Ngũ Hành Chi Đạo chung cực cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp càng sâu hơn một chút.

Hồi lâu sau, hắn nhẹ nhàng mở to mắt, khẽ lắc đầu, "Cơ hồ không có chút biến hóa nào, xem ra chỉ có thể dung hợp sơ bộ, muốn làm đến dung hợp hoàn mỹ, không phải là chuyện một sớm một chiều. . ."

Hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, chung cực chi đạo muốn dung hợp hoàn mỹ, há lại là sự tình dễ dàng như vậy.

Huống chi hắn đây là sáu loại chung cực chi đạo, nếu không phải hắn đã có kinh nghiệm dung hợp từ rất sớm trước đó, bây giờ muốn dung hợp sơ bộ đoán chừng cũng làm không được.

"Bất quá bằng vào chiến lược của ta bây giờ, ở bên trong nội vực này cũng không sợ bất luận tồn tại nào, đủ để đoạt được Hợp Đạo Phù."

Phong Vân trước kia chỉ là tốc độ nhanh, chiến lược không đủ, cho nên mỗi lần chỉ có thể ở xa xa quan sát, khó mà nhúng tay.

Bây giờ lại không giống vậy, dù cho là gặp phải Đế Nguyên, Trần Hoán bốn người bọn họ, hắn cũng dám ra tay!

Ngay lúc này, ngoài động phủ truyền đến tiếng hét lớn của Bá Lan Đạo Quân, "Đội trưởng, có Hợp Đạo Phù xuất thế, tổng cộng có hai cái!"

Ừm?

Phong Vân ánh mắt sáng lên, thật đúng là nói đến liền đến mà.

Lúc này, thân hình hắn lóe lên, trong chốc lát đi tới bên ngoài.

Chỉ thấy hai phương hướng nam bắc, phân biệt có hai đạo cột sáng xông tiêu thiên địa, rất hùng vĩ.

"Đi phía nam."

Cột sáng phía nam ở khoảng cách gần hắn hơn, cho nên Phong Vân nghĩ cũng không nghĩ, trực tiếp lựa chọn Hợp Đạo Phù phía nam.

"Ở chỗ này đợi ta."

Vút xuống một câu nói kia, Phong Vân liền biến mất tại chỗ.

Tranh dành Hợp Đạo Phù tất nhiên rất kịch liệt, bọn Bá Lan Đạo Quân đi cũng không có bất kỳ trợ giúp gì, còn có thể trở thành vương vãi, cho nên lưu lại ở nơi này mới là thích hợp nhất.

Nhìn phương hướng Phong Vân rời đi, bọn Bá Lan Đạo Quân cảm giác than thở, đội trưởng lần này đi, sợ là phải nhắc lên gợn sóng kinh thế!

Chiến lược một kiếm đánh bại vị thứ bảy, đủ để vị liệt ngã thứ nhất!

"Đội trưởng đã áp đảo phía trên chín thành chín Đạo Quân nơi đây, chỉ đợi tranh tài kết thúc, đoán chừng sẽ danh truyền ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn thế giới."

"Ta cảm thấy không cần, không bao lâu nữa, hình tượng nơi này sẽ lưu truyền ra, đến lúc đó ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn thế giới những thiên tài kia cũng sẽ đều biết."

"Đúng, ta kém chút quên mất, hình tượng nơi này cũng sẽ truyền đến bên ngoài, chỉ bất quá là có trì hoãn một chút."

"Thật kích động, ta vậy mà chứng kiến một đời kỳ tài quật khởi!"

"Ta cũng vậy!"

...

Bên này.

Thời điểm khi Phong Vân đuổi tới, chiến đấu đã mở ra.

Xa xa nhìn lại, chừng mấy trăm vị Đạo Quân đang hỗn chiến, với lại theo thời gian trôi qua, càng ngày có càng nhiều Đạo Quân không ngừng chạy đến, sau đó gia nhập chiến trường.

Mà một số ẩn nấp ở địa phương bên ngoài, Phong Vân cũng cảm nhận được một chút khí tức như có như không, hiển nhiên xung quanh còn tiềm ẩn không ít Đạo Quân, dự định bọ ngựa bắt ve hoàng tước ở sau.

Đáng tiếc những người này đối với Phong Vân mà nói, đều không có chút ý nghĩa nào.

Hắn không có chút do dự gì, trực tiếp thôi động lực lượng linh hồn cùng lực lượng Huyền Đạo, cả hai kết hợp, hóa thành lực lượng vô hình, trong nháy mắt bao phủ toàn trường.

"Ô. . ."

"Ta. . ."

"Đây là nơi nào? Ta thế nào trở lại Đạo Vực?"

"Phụ thân đại nhân, ngài làm sao lại tới đây?"

". . ."

Trong chốc lát, ở đây chỉ ít có bảy thành Đạo Quân lâm vào bên trong Huyền Thuật của Phong Vân, không cách nào tự kèm chế, thật sâu trầm luân vào trong đó.

Mà ba thành Đạo Quân còn lại thì đều là có cường độ linh hồn nhất định, với lại đạo tâm cực kỳ cường đại, bọn họ không bị Huyền Thuật ảnh hưởng, hoặc là nói, ảnh hưởng rất nhỏ, lập tức liền tránh thoát.

"Ai! ? Là ai đang thi triển Huyền Thuật!"

"Ở nơi đó!"

Trên trăm Đạo Quân còn lại liếc mắt liền thấy Phong Vân đứng vững vàng ở một mảnh hư không khác, lập tức đặng đặng sát khí xông lại, từng người mang theo vẻ điên cuồng.

Theo bọn hấn nghĩ, loại Đạo Quân am hiểu Huyền Thuật Chi Đạo này, ở phương diện khác tất nhiên rất yếu kém.

"Đi."

"Bại đi."

"Diệt!"

Trên trăm Đạo Quân không chút do dự phát động công phạt.

"Thành thịnh thành thịnh thành thịnh. . ."

Hoặc là hắc quang khiến người ta run sợ, hoặc là Lôi Hỏa đáng sợ, hoặc là quang mang vô tận băng hàn. . . Cùng nhau bao trùm tới.

Nhưng mà, Phong Vân chỉ là quét mắt một vòng, những công phạt đáng sợ kia trực tiếp giải thể ở giữa không trung, tiêu tán không còn.

Cái gì! ?

Một màn này bị chúng Đạo Quân nhìn thấy, không chỉ là trăm vị Đạo Quân kia, mà những Đạo Quân ẩn núp bốn phía kia cũng đều nhìn thấy.

Tất cả đều tâm thần đại chấn!

Bên trong Đạo Quân ra tay trước đó, không ít đều là bên trên tiềm lực bảng, nhưng sát chiêu của bọn hấn cũng đều trực tiếp tán loạn không còn.

Theo bọn họ biết, chỉ có những tồn tại trước mười trên tiềm lực bảng kia, mới có thể không nhìn công phạt của bọn họ như vậy!

Trước mắt thanh niên tuần mỹ bạch giáp này, lại có thực lực thế này!

"Ta biết đây là ai rồi, đây là Đạo Quân thân bí ngay từ đầu miêu sát vị 'Tiểu Quang Âm Vương' kia!"

Lúc này, một vị Đạo Quân nhận ra Phong Vân, thấp giọng hô lên.

Phong Vân trước đó mặc dù thanh danh không hiện, nhưng chuyện hắn đánh bại Tiểu Quang Âm Vương vẫn là bị mấy vị Đạo Quân kia đứng ngoài quan sát rồi truyền bá ra.

Bởi vì là tân tú, cho nên vẫn có một ít tên tuổi.

Chỉ bắt quá về sau Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân hoành không xuất thế, mới đề xuống tên tuổi của hắn.

Bây giờ bị vị Đạo Quân này nhận ra, lập tức gây nên một chút ba động.

"Nguyên lai là hắn, ta nói thế nào có một chút quen thuộc!"

"Hí —— nguyên lai hắn mạnh như vậy, ta cảm giác hắn cũng không kém cõi so với Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân!"

"Lần này tân tú đều mạnh như vậy phải không!"

". . ."

Mà tại thời điểm bọn họ nghị luận, bỗng nhiên một Đạo Quân ẩn nấp ở bên cạnh thật lâu ra tay, cướp đi một cái Hộp Đạo Phù giữa không trung, sau đó hắn trực tiếp xé mở không gian quyền trục, một đạo quang huy ngân sắc lập tức đem hắn bao phủ.

Hắn đứng ở bên trong không gian quang huy, cười ha ha, "Các vị, Hộp Đạo Phù này ta liền vui vẻ nhận lấy vậy!"

Sau đó, hắn vừa nhìn về phía Phong Vân, trong mắt tràn đầy chế nhạo, "Quản ngại là thần bí Đạo Quân gì đó, có thể làm khó dễ được ta sao?"

Sau đó, một giây sau chính là bi kịch của hắn.

Bởi vì hắn hoảng sợ phát hiện, vài giây đồng hồ qua, không gian quyền trục vẫn không đem hắn truyền tống rời đi, phảng phất như có ý chí không thể lay động gì đó giáng lâm ở đây, không chế phương viên không gian này.

"Vùng không gian này đều ở bên trong nắm giữ của ta, ta không đồng ý, ai dám truyền tống đi?"

Một đạo thanh âm lạnh nhạt truyền đến, ở bên trong ánh mắt sợ hãi của vị Đạo Quân kia, Phong Vân chẳng biết từ lúc nào xuất hiện ở bên cạnh hắn, cứ như vậy lẳng lặng nhìn xem hắn!

Chương 1046: Một tân tú đi ngang qua mà thôi!

Chương 1046: Một tân tú đi ngang qua mà thôi!

"Ta. . ."

Tên Đạo Quân kia vừa muốn mở miệng, lại phát hiện mình một chữ cũng nói không ra, một cỗ lực lượng kinh khủng trực tiếp giáng lâm ở bên trong thức hải của hắn, như Thiên Uy huy hoàng, bất lực chống lại.

Bành!

Hắn chỉ cảm thấy đầu tê rần, sau đó liền lâm vào bên trong hôn mê, từ giữa không trung ngã quỵ mà xuống, rơi xuống trên mặt đất.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Phong Vân khẽ ngoắc một cái, một viên Hạp Đạo Phù bay vào trong tay hắn, sau đó hắn một bước phóng ra, biến mất không còn tăm tích.

Từ đầu tới đuôi, những Đạo Quân này không có một vị nào ra tay được.

Thẳng đến sau khi Phong Vân rời đi, bọn họ mới thở ra một ngụm khí, tựa như từ trong vô tận gánh nặng được giải phóng ra ngoài.

Trên thực tế, không phải bọn họ không dám ra tay, mà là từ đầu đến cuối, đều có một cỗ ba động khủng bố ở trên đỉnh đầu bọn họ xoay quanh.

Bọn họ biết được, một khi bọn họ động thủ, chắc chắn phải nghênh đón đả kích kinh thế!

Một vị Đạo Quân cường đại xếp hạng thứ một ngàn trên tiềm lực bảng mặt mũi tràn đầy kinh hãi, "Quá khủng bố rồi! Một cái ý niệm trong đầu đã áp chế tất cả Đạo Quân ở đây, đây là lực lượng kinh khủng cỡ nào!"

"Ai, lại một quái vật được sinh ra! Ta cảm thấy, hẳn có thể cùng bốn vị kia ngang hàng!"

"Không biết hẳn tên gọi là gì, xưng hào là cái gì?"

"Không rõ ràng."

". . ."

Phong Vân không giống Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân, vốn bọn họ cũng có một chút tên tuổi, rất dễ dàng bị nhận ra.

Mà hẳn, vẫn luôn đợi ở Hư Pháp Đạo Vực, cơ hồ không có đi ra bên ngoài xông xáo, tên tuổi cũng chỉ gắn liền ở Hư Pháp Đạo Vực.

Mà Hư Pháp Đạo Vực lại là loại Đạo Vực tân sinh, cùng Đạo Vực khác giao lưu không quá sâu.

Cho nên, tên tuổi của Phong Vân cũng không có truyền đi, từ đó làm cho hiện tại, không có một vị Đạo Quân nào có thể nhận ra danh hiệu của hẳn.

. . .

"Lại thu hoạch một viên Hợp Đạo Phù, đi một chỗ khác nhìn xem một chút."

Bên trong hư không, Phong Vân lấy tốc độ cực nhanh chạy tới một Hợp Đạo Phù phương hướng khác.

Đối với tu giả có thể không kịp, nhưng với hắn mà nói, lại là hoàn toàn đầy đủ.

Xoát! Xoát! Xoát. . .

Trong vòng mấy lần hít thở, thân ảnh Phong Vân không ngừng lấp lóe, khoảng cách vạn ức năm ánh sáng giống như gần ở trước mắt.

. . .

Cùng lúc đó.

Ở một chỗ Hợp Đạo Phù khác.

Nơi này không có phát sinh hỗn chiến như ở trong tưởng tượng.

Không, phải nói là, không cách nào tiến hành hỗn chiến.

Mặc dù nơi này cũng tụ tập rất nhiều Đạo Quân, nhưng giờ phút này, bọn họ đều không thể tới gần Hợp Đạo Phù được.

Bởi vì, ở phía dưới Hợp Đạo Phù, đang có hai đạo quang mang vô cùng sáng chói đang đối kháng với nhau.

Hai đạo quang mang này, một bên là ngũ thái sắc, một bên tản ra kim, ngân nhị sắc, đều chiếm nửa bầu trời, như hăng sông Tinh Hải, lộ ra uy áp mênh mông.

Mà nếu như xem xét tỉ mỉ, có thể nhìn thấy ở bên trong hai đoàn quang huy, có hai bóng người đang đối đầu.

Rõ ràng là Ngũ Thái Đạo Quân và Âm Dương Đạo Quân!

"Không nghĩ tới hai vị tân tú này ở chỗ này đối đầu!"

"Xem bộ dáng bọn hần, hình như là muốn phân ra thắng bại?"

"Ta cảm thấy hần không phải là vậy, hai vị này hần là đều có chỗ khác chế, bằng không thì ba động chiến trường sẽ không biểu hiện như vậy, tối thiểu sẽ quét sạch vô tận địa vực!"

"Chiến lược hai vị này quá khủng bố, khó có thể tưởng tượng đây chỉ là tân tú!"

"Riêng phần mình thủ đoạn thăm dò đã để cho chúng ta ngưỡng vọng, nếu là chiến lược thật sự, phải là khủng bố cỡ nào!"

". . ."

Những Đạo Quân này càng xem càng cảm thấy chênh lệch quá lớn, giống như hồng cầu, làm người tuyệt vọng.

Đồng dạng đều là cấp độ Đạo Quân nghịch thiên đỉnh phong, chênh lệch với nhau lại tựa như là đom đóm và mặt trời vậy, kiến càng và Thần Long, đây là sự tình làm cho người không thể tiếp nhận cỡ nào.

Đông đảo Đạo Quân vì quần chúng, đã ngay cả tư cách tham dự tranh đoạt cũng không có.

. . .

Bên trong quang đoàn sáng chói.

Ngũ Thái Đạo Quân thân quán ngũ sắc thần quang, ánh mắt nhàn nhạt nhìn xem Âm Dương Đạo Quân đối diện, "Âm Dương Đại Đạo, quả nhiên

bác đại tinh thâm, đáng tiếc, người không có linh hội đến cấp độ đại thành."

"Nếu linh hội đến đại thành, người có thể đứng ở chỗ này nói chuyện với ta sao?" Âm Dương Đạo Quân nói.

Ngũ Thái Đạo Quân không có phản bác, Âm Dương Đại Đạo bao hàm toàn diện, huyền diệu không lường được, nếu là đại thành, hẳn xác thực ngăn không được, bất quá Đại Đạo càng khó, độ khó linh hội cũng sẽ cao hơn.

Âm Dương Đạo Quân muốn đại thành, cũng không phải là chuyện đơn giản.

"Đáng tiếc, trong lần tân tú này, chỉ có người có thể lọt vào trong mắt của ta, những người khác đều quá yếu, ta ngay cả dự vọng khiêu chiến cũng không có."

Ngũ Thái Đạo Quân lắc đầu nói.

"Là vậy sao, vậy không bằng tiếp ta một kiếm."

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm bình thản vang lên.

Một giây sau ——

Ngâm!

Một vòng Kiếm Quang từ cửu tiêu chém xuống, lập tức dẫn ra thiên địa huyền cơ, dẫn phát dị tượng tự nhiên, Vân Hải trống trồn, trăm ngàn mẫu sen mở, nở rộ Thiên Hoa vô cùng tận.

Phảng phất như một mảnh cổ lão đại địa khôi phục, ức vạn Chiến Kiếm hí dài, mỗi một thanh chiến kiếm, đều trực chỉ trời xanh, âm thanh vô tận kiếm hội tụ thành một cỗ nước lũ cực lớn, bay thẳng thiên địa!

Kiểm chưa rơi, uy áp vô biên đã giáng lâm, tất cả Đạo Quân ở gần cũng cảm giác ý thức của mình bị phong mang đáng sợ tràn ngập, một thân thực lực bị áp chế tươi sống, khó mà phát huy ra.

Cái này khiến bọn họ kinh dị, đây là phong mang khủng bố cỡ nào!

Hả?

Ngũ Thái Đạo Quân trong nháy mắt kịp phản ứng, ánh mắt lộ ra tinh quang dọa người, không thấy hẳn có chút động tác nào, phía sau bỗng nhiên xông ra năm cái Thần Vũ, phân biệt hiện năm màu xanh, vàng, đỏ, đen, trắng.

Chốc lát biến lớn ở giữa, tựa như năm cái Định Thiên Thần Trụ, nghênh tiếp một kiếm đáng sợ kia.

Oanh ——! !

Kiểm Quang bắn tung toé, ngũ quang đầy trời, khí lãng khủng bố chấn động, so với trước đó còn muốn khủng bố hơn nhiều, để cho Đạo Quân bốn phía lại tránh lui lần nữa.

Bên trong khí lãng ba động vô biên, ngũ sắc thần quang rủ xuống, đem Ngũ Thái Đạo Quân che đậy, chiến bào của hắn phần phật, một đôi mắt nhìn về phía đỉnh mây phía trên bầu trời, trầm giọng nói: "Ai?"

"Một tân tú đi ngang qua mà thôi."

Thanh âm bình tĩnh vang lên, tiếp theo, ở trong ánh mắt kinh ngạc của chúng Đạo Quân, đỉnh mây mù, hiện ra một đạo thân ảnh thon dài, bạch giáp gia thân, ngũ quan tuấn mỹ.

Tân tú! ?

Ngũ Thái Đạo Quân nghe được câu này, con ngươi hơi co lại, hấn cảm thấy có chút kinh động, tân tú lần này hấn trên cơ bản đều đã nhìn qua một lần, trừ Âm Dương Đạo Quân ra, người khác cũng chỉ là bình hoa di động mà thôi, căn bản không vào pháp nhãn của hấn.

Bây giờ, không nghĩ tới, bên trong tân tú, lại còn có cường giả bực này!

Lúc trước, một kiếm kia, để cho hấn cảm nhận được uy năng thiên băng địa liệt!

Nếu không có vận dụng Ngũ Thái Đạo Quân phòng ngự mạnh nhất, căn bản không có khả năng vô hại như vậy!

"Trời ạ, ta không nghe lầm chứ? Tân tú? Lại một vị tân tú?"

"Uy năng một kiếm này, ngươi nói cho ta biết là tân tú nào?"

"Hí —— ta có phải đang nằm mơ hay không? Lại đi ra một vị tân tú siêu cấp quái vật nữa?"

"Không có khả năng, không có khả năng, đây đều là ảo giác, đều là ảo giác. . ."

". . ."

Chúng Đạo Quân khó mà tiếp nhận, có Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân dạng tân tú này vốn đã là rất khủng bố rồi, hiện tại lại xuất hiện một vị mạnh như vậy nữa, còn muốn bọn họ sống thế nào!

Chương 1047: Đạo Quân toàn năng nhất!

Chương 1047: Đạo Quân toàn năng nhất!

"Ta thu hồi lời nói trước đó, ngươi là tân tú thứ hai lọt vào pháp nhãn của ta."

Giữa không trung, ánh mắt Ngũ Thái Đạo Quân nhìn chằm chằm về Phong Vân, mở miệng nói.

Mà Âm Dương Đạo Quân thì nhận ra Phong Vân, chính là tồn tại thần bí trước đó lúc hắn còn chưa đi vào vực nhìn thấy.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

"Trước đó chẳng qua là cảm thấy có chút thần bí, không nghĩ tới, ẩn tàng thực lực thế này."

Âm Dương Đạo Quân nội tâm lẩm bẫm.

Mà lúc này đây, hắn cũng trên cơ bản đoán ra thân phận của Phong Vân.

Nghĩ tới đây, Âm Dương Đạo Quân nhẹ nhàng cười một tiếng, đối với Phong Vân nói: "Nếu như ta đoán không sai, ngươi hẳn là Vân Thiên Kiếm Quân đến từ Hư Pháp Đạo Vực rồi."

Vân Thiên Kiếm Quân!

Ngũ Thái Đạo Quân nghe vậy, lông mày nhíu lại, hấn tự nhiên cũng nghe qua cái tên này, chỉ bất quá hấn cũng không để vào mắt, cũng chỉ vừa mới tìm hiểu ra chung cục Kiếm Đạo mà thôi, có thể nào chống lại hấn được.

Nhưng mà, lúc chân chính quyết đấu, hấn mới hiểu, người này lĩnh ngộ ra chung cục chi đạo, không chỉ có một chung cục Kiếm Đạo mà thôi!

Vân Thiên Kiếm Quân sao. . .

Nơi xa những Đạo Quân kia trong lòng yên lặng ghi lại cái tên này, bọn họ biết được, sau trận chiến này, vị Vân Thiên Kiếm Quân này chắc chắn sẽ danh chấn nội vực, cùng Ngũ Thái Đạo Quân, Âm Dương Đạo Quân, Trần Hoán Đạo Quân, Đế Nguyên Đạo Quân ngang hàng!

. . .

Trên không trung.

Phong Vân thần sắc bình thản, đối với Âm Dương Đạo Quân nói lên thân phận của hấn, hấn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, vốn hấn cũng không có ý định ẩn tàng, bại lộ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Trước mắt, Hợp Đạo Phù mới là mấu chốt.

Nghĩ đến đây, trong mắt Phong Vân lóe lên ánh bạc, một giây sau, hấn không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt Hợp Đạo Phù, đưa tay muốn bắt.

"Ông!"

Một cây Cự Côn hoành thiên, ép thập phương tịch diệt, đại địa sụp ra, thiên địa vạn vật đều run rẩy.

Chính là Âm Dương Đạo Quân ra tay!

Phong Vân dường như sớm có đoán trước, thân bất động, chỉ có tay trái lộ ra, chống đỡ cái Cự Côn kia.

Vậy mà dùng huyết nhục chi khu đi cản Thần Binh!

"Keng!"

Một tiếng chiến minh, như Thần Cổ lôi thiên, kim sắc huyết khí xông phá vạn trượng, cùng Cự Côn đụng vào nhau, quang huy điểm điểm, rủ xuống ức vạn đạo.

Mỗi một đạo đều đập vụn một vùng núi, đại địa nơi xa cùng dãy núi liên miên sụp ra, trở thành một đám bụi trần, không có một ngọn cỏ!

Nếu không phải nơi này là nội vực, mà là ở bên ngoài, không biết đã có bao nhiêu thế giới đã bị đánh nát rồi!

"Vậy mà ngăn trở được!"

Chúng Đạo Quân kinh hãi, thuận túy lấy thân thể để ngăn trở chí bảo chuẩn Vĩnh Hằng cấp, thân thể phải cường hoành cỡ nào!

"Thân thể sắp vượt qua cực hạn Đạo Quân rồi!"

Âm Dương Đạo Quân thấy cảnh này, trong lòng hơi chấn động.

Hắn không nghĩ tới, thân thể Phong Vân cũng đáng sợ như vậy!

Phong Vân lấy tay trái ngăn trở Cự Côn của Âm Dương Đạo Quân công phạt, hành động không bị ảnh hưởng, tay phải hắn vẫn như cũ chụp vào Hợ Đạo Phù.

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng vang lên, Ngũ Thái Đạo Quân mặc dù từ đầu đến cuối đều rất mơ hồ, giấu ở bên trong ngũ sắc thần quang, nhưng lại cường đại tới mức làm người sợ hãi, khí thế thôn thiên địa, ngũ sắc thần quang bay ra, vạn vật Thương Sinh đều bị định trụ, khó mà động đậy.

"Oanh!"

Hắn hóa thân ra một "chính mình" khác, ngồi xếp bằng ở cửu trọng thiên, người khoác áo giáp ngũ sắc, một cái tay phật lớn, thiên địa sụp đổ, cái gì cũng không thể ngăn cản.

Đây là một môn thiên phú thần thông của hắn, tên là ngũ sắc Thần thân!

Rất hiển nhiên, Ngũ Thái Đạo Quân đã vận dụng lực lượng chân chính của mình.

Lúc trước bị một kiếm của Phong Vân bức lui, để cho hắn không dám khinh thường đối phương nữa, bởi vậy vừa ra tay đã là đại sát chiêu!

Phong Vân cảm nhận được áp lực, hắn tự giác dựa vào chung cực Kiếm Đạo của mình, sợ là không cách nào xuyên qua công kích này.

"Nếu bàn về lực xuyên thấu, chỉ có Kiếm Đạo chung cực còn không đủ, còn cần Kim Hành Đại Đạo nữa!"

Ngũ Hành Đại Đạo Chung cực cùng Kiếm Đạo chung cực dung hợp, tăng lên năng lực toàn diện, nhưng cũng không có thuần túy như vậy, nghiêm chỉnh mà nói, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, kiềm chế lẫn nhau, dung hợp lẫn nhau.

Cái này khiến Kiếm Đạo của Phong Vân càng có xu hướng toàn diện hóa.

Đương nhiên, như vậy cũng không phải là không tốt, chỉ là dù sao hẳn còn không có viên mãn, như vậy mà dung hợp lại vẫn có một chút tì vết.

Hiện tại, việc Phong Vân muốn làm, chính là tách Kim hành ra khỏi bốn loại thuộc tính chung cực chi đạo khác trong ngũ hành.

Như vậy, Phong Vân có thể đạt được lực lượng công phạt cực đoan nhất!

"Kiếm Đạo chung cực, Kim Hành Chi Đạo chung cực!"

Phong Vân suy nghĩ khê động, lập tức tách ra đi, Kim Hành Chi Đạo chốc lát trải rộng toàn bộ thân kiếm.

Ngâm!

Kiếm Quang như là một viên sao băng cuộn cuộn trong Hỗn Độn, vượt qua trùng điệp trở ngại, xé rách hết thủy cực hạn, cùng bàn tay Ngũ Thái Thần Thân kia đụng vào nhau.

Mũi kiếm đối chưởng tâm!

"Oanh!"

Lực lượng đáng sợ ở trong khoảnh khắc va chạm, liền hoàn toàn bộc phát ra!

"Vậy mà dễ dàng ngăn trở như vậy? Không có khả năng!"

Ngũ Thái Đạo Quân lần đầu tiên đôi mắt tròn to, trên mặt toát ra thần sắc chấn động.

Thậm chí, thân thể của hắn cũng bị ảnh hưởng đến, run lên bần bật, lui về phía sau.

Điều này nói rõ, Phong Vân không chỉ ngăn trở sát chiêu của hắn, mà còn phá giải nó, lại một lần nữa đem hắn bức lui!

"Một kích Ngũ Thái Thần Thân của ta, vậy mà lại bại?" Ngũ Thái Đạo Quân kinh động, "Chính diện giao phong còn ở vào hạ phong nữa sao?"

Mà ở trong nháy mắt hắn phân thân này, Phong Vân đã cầm được viên Hợp Đạo Phù kia, thu nhập vào bên trong trữ vật giới chỉ.

Sau khi Phong Vân làm xong đây hết thấy, hướng phía Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân nhẹ nhàng mở miệng, "Đã nhường rồi."

Nói xong, gió thiên địa thổi qua, hắn liền biến mất vô tung không còn chút tăm hơi, chút nào vết tích nào nữa, phảng phất như chưa hề xuất hiện qua vậy.

"Năng lực Không Gian! Còn không phải là năng lực Không Gian bình thường!"

Âm Dương Đạo Quân thấy cảnh này, sắc mặt khẽ biến thành run sợ, cho dù chỉ là tiếp xúc một chút ngắn ngủi, nhưng hắn phát hiện ra, Vân Thiên Kiếm Quân này, giống như cái gì cũng biết vậy!

"Vân Thiên Đạo Quân này, đại khái là Đạo Quân toàn năng nhất mà ta từng gặp qua. . ."

Ngay cả chính Âm Dương Đạo Quân cũng từ than thở mình không bằng, Âm Dương Đại Đạo của hắn mặc dù danh xưng là bao hàm toàn diện, nhưng cuối cùng chỉ là một loại Đại Đạo nào đó, không cách nào làm được năng lực biến đổi vạn vật.

Trừ phi là Hồn Độn Đại Đạo bên trong truyền thuyết, mới có năng lực bực này, nhưng gần như không có khả năng, bởi vì trong lịch sử cơ bản chưa từng xuất hiện ra có người tu loại Đại Đạo này!

Đôi diện, Ngũ Thái Đạo Quân sắc mặt có chút khó coi, bị cướp đi Hợp Đạo Phù ở trước mặt, lại là do một vị tân tú, cái này với hắn mà nói, không khác gì là đánh vào mặt.

"Vân Thiên sao, ta ghi nhớ ngươi rồi!"

Ngũ Thái Đạo Quân nội tâm yên lặng nói.

...

Bên trong Đạo Điện.

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn thấy Phong Vân lại đoạt được một viên Hợp Đạo Phù, cười thành một đóa hoa, hắn ho nhẹ một tiếng, nhìn về phía Thiên Vũ Đạo Tôn cùng Huyền Thiên Đạo Tôn nói: "Hai vị đã nhường rồi."

Hắn nghiêm nhiên là đem lời nói Phong Vân trước khi đi lặp lại một lần, tâm trạng bức rõ ràng.

Hai vị Đạo Tôn nghe vậy, cùng nhau trợn mắt trừng một cái.

Bất quá bọn hắn nhìn qua hình tượng Phong Vân, trong lòng đều cảm giác than thở, tốt cho một vị Kiếm tu Vô Song!

Chương 1048: Ngũ Đại Thiên Vương!

Chương 1048: Ngũ Đại Thiên Vương!

Phong Vân liên tiếp tạo hai đợt thao tác, một lần so một lần, thậm chí từ thủ hạ của Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân cướp đi Hợp Đạo Phù, có thể xưng là cuồng hoa chi tú.

Không ngạc nhiên chút nào, thanh danh Vân Thiên Kiếm Quân một truyền mười, mười truyền trăm, trăm truyền ngàn. . . Rất nhanh đã trải rộng nội vực.

Trên cơ bản những Đạo Quân nội vực cũng biết lại ra một vị tân tú là 'Vân Thiên Kiếm Quân', mạnh tới rồi tinh rồi mù, lấy một địch hai, vậy mà ngăn trở Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Cho dù hai vị sau không có sử dụng chiến lực tối cường, nhưng cũng thi triển công phạt cường đại, lại bị vị Vân Thiên Kiếm Quân kia nhẹ nhõm hóa giải!

Như vậy so sánh, Vân Thiên Kiếm Quân tất nhiên cũng là tồn tại cùng một cấp độ với bọn hắn rồi.

Thế là, vốn 'Tứ Đại Thiên Vương', sau khi Phong Vân xuất thế, liền chính thức thay đổi thành 'Ngũ Đại Thiên Vương' .

Tức Đế Nguyên, Trần Hoán, Âm Dương, Ngũ Thái, cộng thêm Phong Vân nữa, tổng cộng là năm vị, được liệt là năm vị tối cường nội vực.

Mặc dù tranh tài còn chưa kết thúc, nhưng ở trong mắt chúng Đạo Quân, xếp hạng của Phong Vân, thấp nhất cũng là vị trí thứ năm! Thậm chí càng cao hơn!

"Quá mạnh! Tân tú lần này đơn giản là đem các cường giả trước đây treo ngược lên đánh, trừ Đế Nguyên cùng Trần Hoán ra, còn lại cơ bản tất cả đều bại, thua ở trên tay ba vị tân tú này!"

"Tân tú lần này đoán chừng là tối cường nhất từ trước đến nay."

"Các ngươi nói xem, ba vị tân tú này có thể đánh bại Đế Nguyên cùng Trần Hoán hay không."

"Ta đoán chừng rất khó, Đế Nguyên cùng Trần Hoán đã là ngoan nhân liên tục mấy giới, bọn họ so với Đạo Quân khác trên tiềm lực bản, đơn giản là mạnh vô biên, mặc dù tân tú cũng rất mạnh, nhưng so với hai người bọn họ, chênh lệch vẫn là rất lớn."

"Đó là tự nhiên, tân tú tuy mạnh, nhưng cũng có hạn độ, trước mắt mà nói đã rất biến thái rồi."

"Xác thực, mạnh hơn hẳn là cũng không thắng được hai vị kia."

". . ."

Mặc dù Phong Vân, Âm Dương Đạo Quân, Ngũ Thái Đạo Quân rất mạnh, nhưng chúng Đạo Quân vẫn không quá xem trọng bọn họ có thể chiến thắng Đế Nguyên cùng Trần Hoán.

Dù sao Đế Nguyên cùng Trần Hoán, đã được công nhận là Đạo Quân tối cường rồi, hai vị này, cơ hồ đạt tới trần nhà của Đạo Quân, ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, cũng không nhìn thấy Đạo Quân mạnh hơn so với bọn hắn.

Nhìn chung từ cổ chí kim, tối cường cũng chính là hai người bọn họ không sai biệt lắm mà thôi.

...

Cùng lúc đó, các tu giả bên ngoài, cũng rốt cục nhìn thấy sự kiện lớn phát sinh trực tiếp bên trong nội vực.

Không hề nghi ngờ, đã nhắc lên sóng to gió lớn.

Mỗi tu giả nhìn qua đều rất khiếp sợ, từ võ giả Thần cấp, cho tới Đạo Quân, tất cả đều không ngoại lệ bị hù dọa.

Mà để bọn hắn bị hù, dĩ nhiên chính là ba vị Phong Vân, Âm Dương Đạo Quân, Ngũ Thái Đạo Quân.

Ba ngàn Đạo Vực, trong vô tận hỗn độn tu giả rất khó tưởng tượng, tân tú lần này biến thái như vậy, suýt nữa đem trọn cái tiềm lực bảng cũng đánh xuyên qua!

"Quá mạnh, trừ Đế Nguyên cùng Trần Hoán ra, Đạo Quân trước đây đều bị ba vị tân tú này đè xuống đất đánh, quá thảm rồi."

"Không phải những Đạo Quân trước đây yếu, mà là ba vị tân tú này quá mạnh."

"Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân mạnh như vậy còn có thể lý giải, dù sao trước đó đã nghe tiếng rồi, nhưng vị Vân Thiên Kiếm

Quân mới ra này, vì sao trước đó một mực không có tin tức gì?"

"Ta cũng kỳ quái, theo lý thuyết, chiến lực mạnh như vậy, không thể tí xíu tin tức cũng không có được.

"Bình thường, ta tra một chút rồi, vị Vân Thiên Kiếm Quân này đến từ Hư Pháp Đạo Vực, gần đây điều thấp cực kỳ, chưa hề đi ra khỏi Hư Pháp Đạo Vực, cũng chỉ có tới gần Đạo Vực mới biết một chút."

"Thì ra là thế. . ."

Đối với chúng tu giả mà nói, Phong Vân có thể nói là hoành không xuất thế, giống như là đột nhiên xuất hiện vậy, đem bọn hắn làm cho mộng mị.

Một bên khác.

Thiên Tuyên Đạo Vực, phân thân trước đó dẫn Phong Vân tiến đến Thiên Tuyên Đạo Vực bái sư lục nhãn Dị tộc, lúc này cũng nhìn thấy trực tiếp giữa không trung đến từ nội vực.

Khi hắn nhìn thấy hình tượng của Phong Vân, thần sắc kinh sợ, "Đây không phải là tiêu gia hỏa Nhân tộc kia sao?"

Năm đó ở Tiểu Thiên Vũ Trụ bên trong di tích cô tu giả, hóa thân của hắn nhìn thấy Phong Vân, vì thiên phú người này quá đáng sợ, cho nên chỉ điếm đối phương đến Thiên Tuyên Đạo Vực bái sư học nghệ.

Nhưng mà, đã ngàn năm trôi qua, Phong Vân lại không chút tung tích nào đến đây.

Vốn là lục nhãn Dị tộc sợ là Phong Vân đã vẫn lạc trên đường đi, hắn còn đã từng tiếc hận một trận, nhưng cũng không có đi lắng nghe.

Dù sao lúc ấy Phong Vân, mặc dù thiên phú cũng rất tốt, nhưng còn không đến mức để cho hấn khổ tâm đi tìm.

Vốn là lục nhãn Dị tộc cơ hồ đã quên mất chuyện này rồi, nhưng bây giờ lại ở giải thi đấu Đạo Quân nội vực tiềm lực bảng nhìn thấy Phong Vân!

Với lại, đôi phương rõ ràng đã mạnh hơn rất rất nhiều so với trước đó!

Cứ như vậy tiếp xuống, tiêu gia hỏa Nhân tộc này, nhất định sẽ xếp ở năm vị trí đầu trên tiềm lực bảng!

Cho đến lúc đó, là vinh quang cỡ nào, ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, tất nhiên đều sẽ lưu truyền tên hấn!

"Cái này, cái này. . ."

Lục nhãn Dị tộc lập tức kinh ngạc đến ngây người, không thể tin nổi.

Đánh chết hấn cũng không nghĩ đến, tiêu gia hỏa Nhân tộc năm đó, vậy mà đi đến tầng thứ này!

Nghĩ đến đây, lục nhãn Dị tộc không có chút do dự gì, lúc này hấn đi vào bên trong Đạo Điện của Thiên Tuyên Đạo Vực, đứng ở ngoài cửa lớn tiếng nói: "Chủ nhân, thuộc hạ có chuyện trọng yếu muốn bẩm báo!"

Một lát sau, một thanh âm truyền đến, "Vào đi."

Lục nhãn Dị tộc lập tức tiến vào bên trong Đạo Điện, xuyên qua hành lang thật dài, hấn đi vào bên trong đại điện, vừa mới chuẩn bị mở miệng đối với Thiên Tuyên Đạo Tôn trên bảo tọa, chợt nghe người này thở dài một tiếng:

"Ai, lần này xếp hạng của Thiên Tuyên Đạo Vực chúng ta đoán chừng phải hạ xuống rồi, không nghĩ tới sẽ ra ba vị tân tú khủng bố như vậy, nhất

là Vân Thiên Kiếm Quân kia, không biết tên Hư Pháp kia là đại vận gì, vậy mà có được một vị yêu nghiệt cái thế như vậy!"

Lục nhãn Dị tộc nghe nói như thế, thần sắc im lặng, không biết nói cái gì cho phải.

"Đúng rồi, người có chuyện trọng yếu gì bẩm báo?" Lúc này, Thiên Tuyên Đạo Tôn nói.

Lục nhãn Dị tộc sắc mặt chần chờ, cuối cùng, hấn cắn răng một cái, vẫn là nói, "Chủ nhân, Vân Thiên Kiếm Quân kia, ngài hấn là đã nhận biết. . ."

"A? Ta biết sao?"

"Đúng vậy, ngài đã quên sao, ta trước kia từng nói với người, ở biên hoang Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới, sinh ra một tiểu gia hỏa Nhân tộc thiên phú không tồi, ngài còn để cho hấn đến Thiên Tuyên Đạo Vực tìm ngài, ý muốn thu nó làm đồ đệ."

Theo lục nhãn Dị tộc kể ra, Thiên Tuyên Đạo Tôn cũng hồi tưởng lại.

Sau đó, hấn bỗng nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, chăm chú nhìn lục nhãn Dị tộc, "Cái này. . . Người nói là thật chứ?"

"Thiên chân vận xác, khuôn mặt tiểu gia hỏa Nhân tộc kia ta rõ ràng nhớ rõ." Lục nhãn Dị tộc gật đầu.

Thiên Tuyên Đạo Tôn nghe vậy, lập tức mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng hồi hận!

Chương 1049: Thời Không Đại Đạo!

Chương 1049: Thời Không Đại Đạo!

"Đáng chết, gia hỏa Hư Pháp này, khẳng định là hắn bắt thiên tài khắp nơi, đem Phong Vân này bắt về Đạo Vực của mình, sau đó phát hiện thiên phú của đôi phương, liền để cho hắn thay thế Đạo Vực mình xuất chiến!"

Bên trong Đạo Điện, Thiên Tuyên Đạo Tôn cơ hồ lập tức liền đoán ra vì sao Phong Vân không có đến Thiên Tuyên Đạo Vực của hắn, nguyên do ngược lại xuất hiện ở Hư Pháp Đạo Vực.

Không thể không nói, hắn đoán rất chuẩn, chỉ bất quá, coi như Hư Pháp Đạo Tôn không ra tay, Phong Vân sớm muộn cũng muốn đi Hư Pháp Đạo Vực.

Dù sao Phong Vân đáp ứng trước hết nhất, là Kiếm Lan lão tổ, muốn hắn đi Kiếm Cung của Hư Pháp Đạo Vực một chuyến, sau đó mới là Thiên Tuyên Đạo Vực.

"Ai, ta tốt hồi hận quá đi, vì sao ta không chú ý, bằng không mà nói, hiện tại đại xuất danh tiếng, chính là Thiên Tuyên Đạo Vực ta! Nơi nào còn chỗ cho Hư Pháp kia trang bức!"

Thiên Tuyên Đạo Tôn hiện tại hồi hận phát điên.

Nếu là hắn có thể để tâm thêm một chút, tự mình đi tiếp dẫn Phong Vân, bây giờ ở bên trong Lang Gia Đạo Điện trang bức chính là hắn!

Vói lại, Thiên Tuyên Đạo Vực của hắn ở trên xếp hạng, cũng sẽ đi theo nước lên thì thuyền lên!

Nhưng mà, cơ hội như vậy đã từng thả ở trước mặt hắn, lại bị hắn tự tay bỏ lỡ!

...

Lang Gia Đạo Điện.

Ý thức hóa thân của Thiên Tuyên Đạo Tôn xếp bằng ở một góc khác, hắn vốn đối với Hư Pháp Đạo Tôn trang bức ở nơi đó không có cảm giác gì, chỉ là trong lòng hâm mộ mà thôi.

Hiện tại hắn biết được thân phận của Phong Vân, nhìn lại đối phương trang bức, liền cảm giác mình muốn thổ huyết.

Cmn, đây vốn là thuộc về ta!

Đáng tiếc, có nhiều thứ, bỏ lỡ chính là bỏ lỡ.

Dù cho là Đạo Tôn, cũng không có thuốc chữa hối hận.

...

Bên này.

Phong Vân sai khi đạt được hai viên Hợp Đạo Phù, cũng trở về đến bên trong động phủ.

Thời gian tiếp theo, hấn trừ xoát hình chiếu ra, thời gian còn lại đều dùng để tu luyện, cơ bản cũng không ra ngoài tìm kiếm bảo vật Linh Dược gì.

Đã có Hợp Đạo Phù, còn muốn linh vật Linh Dược gì nữa.

Phải biết, giá trị của một trương Hợp Đạo Phù, thế nhưng so ra mà vượt trăm ngàn vạn tấn Linh Dược linh vật, Phong Vân bây giờ đã có ba trương, giá trị càng là không cách nào đánh giá hết.

Cho nên nói, đoạt Hợp Đạo Phù mới là mấu chốt.

Đương nhiên, đây là đối với Đạo Quân cường đại như Phong Vân mà nói, đối với những Đạo Quân khác mà nói, không cách nào trông cậy vào Hợp Đạo Phù, trừ phi là loại vận khí cực kỳ nghịch thiên kia, Hợp Đạo Phù liền xoát ở bên cạnh người, xung quanh cũng không có mặt Đạo Quân khác.

Bằng không mà nói, vẫn là thành thành thật thật đi tìm kiếm Linh Dược linh vật, mới là Vương Đạo.

Cho nên, bọn Bá Lan Đạo Quân cũng không có đợi ở trong động phủ, trên cơ bản mỗi ngày đều đi ra ngoài tìm kiếm Linh Dược linh vật.

Phong Vân cũng không ngăn cản bọn họ, nơi này tài nguyên đông đảo, ở bên ngoài cũng không có thể thấy nhiều, sưu tập nhiều một chút là tốt.

"Bây giờ đã xuất thế 7 trương Hợp Đạo Phù, còn có 93 trương chưa xuất thế, mà tranh tài, thì còn thời gian hơn tám nghìn năm nữa là kết thúc. . ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Thời gian tám ngàn năm này, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, vẫn là rất dài.

Với lại, hẳn nếu là vận khí không tệ, ở trong thời gian tám ngàn năm này, thực lực nói không chừng lại có thể nghênh đón một lần đại tăng lên.

Không nói chuyện khác, phương diện liên quan tới Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, hẳn kiếm đủ Ngũ Hành, còn thiếu Phong, Lôi, Băng, Quang Minh, Hắc Âm năm loại Đại Đạo.

Về phần phương diện khác, như linh hồn, thể chất các loại, muốn tăng lên cũng phải nhìn hình chiếu có thể tuôn ra hay không.

Mà tu vi cảnh giới, Phong Vân đã đạt tới cấp độ Đạo Quân Nghịch Thiên cấp đỉnh phong, phương diện này đã đạt tới cực hạn Đạo Quân, không thể đề thăng thêm nữa.

Tu vi cảnh giới đối với Đạo Quân bên trong nội vực mà nói, kỳ thật cũng không nhiều tác dụng lắm.

Có thể đi tới nơi này, cảnh giới cơ hồ đều đạt tới cấp độ đỉnh phong, cho nên khác biệt không lớn.

Cho nên Phong Vân cường điệu tăng lên, hay là ở phương diện chung cực chi đạo, cùng linh hồn, thể chất các loại.

Cái trước thuộc về phần mềm, cái sau thuộc về phần cứng, nếu muốn làm đến toàn năng, thiếu một thứ cũng không được!

"Đáng tiếc không gặp được người tìm hiểu ra Thời Không Đại Đạo. . ."

Phong Vân nội tâm khẽ nói.

Phải nói, ngay cả tìm hiểu ra Thời Không Ngụy Đại Đạo cũng không có!

Không có cách, Không Gian là Vương, Thời Gian là Tôn, câu nói này vô luận ở đâu đều là lời lẽ chí lý.

Hai loại này tùy tiện lĩnh hội một loại đều vô cùng gian nan, nếu là lĩnh hội cả hai, lại dung hợp, vậy nhưng rất khó khăn.

Thậm chí, so với từ Vĩnh Hằng Thiên Quân tấn thăng đến Đạo Tôn còn khó hơn!

Cho nên nói, chưa từng xuất hiện cũng quá bình thường.

Ngay cả Phong Vân loại hack này, đến nay cũng chỉ đem Không Gian cùng Thời Gian vừa mới lĩnh hội đến cấp độ Ngụy Đại Đạo mà thôi.

Càng đi lên chung cực chi đạo, đơn giản là xa xa khó vời.

"Ban đầu Thời Gian cùng Không Gian dung hợp còn có thể làm được, nhưng theo cảnh giới cất cao, dung hợp cũng càng ngày càng gian nan."

Thời Không nhất đạo thuộc về cấm kỵ, bên trong truyền thuyết, nắm giữ Thời Không Đại Đạo, liền nắm trong tay Thời Không Trường Hà, nhìn trộm quá khứ tương lai, tuyên cổ tuyên kim, đều là trong một ý nghĩ.

Phong Vân cũng rất hướng tới loại kia, nhưng rất rõ ràng, hấn hiện tại chỉ có thể tưởng tượng mà thôi.

Đạo Tôn cũng làm không được một bước này, không nói đến là hấn.

"Quên đi, những cái kia cách ta còn quá xa, vẫn là trước đem sự tình trước mắt giải quyết lại nói."

Phong Vân hiện tại chỉ muốn đạt được càng nhiều Hợp Đạo Phù, tốt nhất là có thể được mấy chục viên, như vậy tỷ lệ hấn Hợp Đạo thành công cũng có thể cao hơn rất nhiều.

Mà nếu muốn đạt được nhiều Hợp Đạo Phù như vậy, hẳn liền không thể tránh né, tất nhiên muốn cùng bọn Đế Nguyên Đạo Quân cạnh tranh.

Bởi vậy, Phong Vân còn cần phải trở nên mạnh hơn.

"Liền nhìn những thời giờ bên trong này, ta có thể xoát ra cái gì. . ."

Phong Vân trong lòng thì thảo.

Sau đó, hẳn liền hoàn toàn không để ý tới chuyện phát sinh ở bên ngoài, trừ phi là Hợp Đạo Phù xuất thế, nếu không, hẳn trên cơ bản liền vui ở trong động phủ, không phải tu luyện thì chính là xoát hình chiếu.

Cứ như vậy, thời gian như nước, róc rách mà qua.

...

Nhoáng một cái, thời gian gần tám ngàn năm cứ như vậy qua đi.

Trong lúc này, Hợp Đạo Phù cũng xuất thế mấy chục lần. ,

Phong Vân ở trong thời gian gần tám ngàn năm này, mặc dù không nổ ra vật gì tốt, dẫn đến thực lực tiến bộ không lớn, nhưng hẳn nương tựa theo năng lực Không Gian cùng Thời Gian, cùng thể chất và linh hồn cường hoành.

Vẫn là thành công đoạt được 20 viên Hợp Đạo Phù.,

Mà Hợp Đạo Phù còn lại, Đế Nguyên Đạo Quân đạt được nhiều nhất, khoảng chừng 30 viên, tiếp theo là Trần Hoán Đạo Quân, không sai biệt lắm 20 viên, còn lại Âm Dương Đạo Quân đạt được mười mấy viên, Ngũ Thái Đạo Quân cũng thế.

Còn có mấy cái, thì bị một số Âu Hoàng đạt được.

Đến tận đây, Họp Đạo Phù đã xuất thế chín mươi chín viên, còn thiếu một viên cuối cùng.

Đáng nhắc tới là, ở trong tám ngàn năm này, Ngũ Thái Đạo Quân từng cùng Trần Hoán Đạo Quân có một trận chiến, nhưng cuối cùng lại bại.

Cái này có thể nói là một việc lớn nhất phát sinh ở thời gian tám ngàn năm này trong nội vực!

Chương 1050: Tám ngàn năm phi tù!

Chương 1050: Tám ngàn năm phi tù!

Một vùng phế tích, nơi này cảnh hoang tàn khắp nơi, vô cùng thê thảm, không nhìn thấy một địa phương hoàn hảo nào, ngay cả không gian cũng bị phá vỡ vụn nát, đang cực lực chữa trị bản thân.

Mà ở trung tâm phế tích, hai bóng người đang ở nơi này.

Bên trong một vị bình tĩnh đứng sừng sững ở chỗ đó, mà một vị khác, thì quỳ một chân trên đất, khí tức hỗn loạn nghiêm trọng.

Nơi xa, nhóm Đạo Quân vây xem thì gắt gao nhìn xem một màn này, thần sắc khấn trương.

Không lâu sau đó, mê vụ chậm rãi tản ra, bên trong lộ ra diện mạo chân thực.

Thân ảnh đứng thẳng kia, chính là Đế Nguyên Đạo Quân.

Mà nửa quỳ trên mặt đất, rõ ràng là Âm Dương Đạo Quân.

Giờ phút này, Đế Nguyên Đạo Quân ở trên cao nhìn xuống Âm Dương Đạo Quân khí tức uể oải, "Âm Dương Đại Đạo thâm ảo vô biên, đáng tiếc ngươi không có tu đến chỗ sâu, còn thiếu một chút hoả hầu."

"Cho nên, ngươi bại."

"Khụ khụ. . ." Âm Dương Đạo Quân ho khan vài tiếng, ngẩng đầu lên nói: "Không hổ là trần nhà của Đạo Quân, xem ra ta muốn chiến thắng ngươi, còn cần tiên thêm một bước mới được. . ."

"Chờ mong ngươi đạt đến ngày đó."

Đế Nguyên Đạo Quân sau khi nói xong, liền xoay người rời đi, mặc dù hắn chưa hề nói lời nói bá đạo gì, nhưng toàn thân trên dưới lại không giờ khắc nào không để lộ ra một loại khí phách bề ngỗ chúng sinh, như là một vị Đế giả trời sinh, làm cho người ta tâm thần khuất phục.

"Sư huynh!"

Đợi đến sau khi Đế Nguyên Đạo Quân rời đi, một nữ tử từ nơi xa chạy tới, nhanh chóng đi vào trước mặt Âm Dương Đạo Quân, đem hắn từ dưới đất đỡ dậy, "Ngươi không sao chứ?"

"Không sao, vết thương nhỏ mà thôi."

Âm Dương Đạo Quân lắc đầu, hắn nhìn qua phương hướng Đế Nguyên Đạo Quân rời đi, nhẹ than thở một hơi, "Không hổ là danh chấn ba ngàn Đạo Vực, đệ nhất Đạo Quân vô tận hỗn độn, ta cũng không kịp, lần này sợ là không có Đạo Quân nào là đối thủ của hắn. Cũng chỉ có Trần Hoán Đạo Quân, là có thể cùng hắn chiến một trận."

"Sư huynh, vị Vân Thiên Kiếm Quân kia cũng không được sao?"

Nữ tử hiếu kỳ nói.

"Hắn?" Âm Dương Đạo Quân lắc đầu, "Vân Thiên Kiếm Quân mặc dù có thể xưng là toàn năng, nhưng cũng không phải là đối thủ của hai vị này."

Âm Dương Đạo Quân dù sao cũng đã giao thủ qua với Phong Vân, đối thực lực đối phương có chút hiểu, bởi vậy mới phán đoán được như vậy.

"Đi thôi, mục đích của ta cũng coi như đã đạt tới, tiếp theo chính là chờ đợi giải thi đấu kết thúc. . ."

Lập tức, Âm Dương Đạo Quân được nữ tử nâng đỡ, rời khỏi chiến trường.

Chiến trường lập tức trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

Nhưng nhóm Đạo Quân vây xem, lại vô cùng nhiệt liệt thảo luận.

"Quá mạnh, không hổ là Đế Nguyên Đạo Quân, danh chấn ba ngàn Đạo Vực, đệ nhất Đạo Quân vô tận hồn độn, hấn dùng chiến lực của mình hướng chúng sinh tuyên bố, hấn, vẫn như cũ là Đạo Quân tối cường!"

"Đúng vậy, vốn tưởng rằng Trường Giang sóng sau đè sóng trước, hiện tại xem ra, tân tú chính là tân tú, ở trước mặt Đạo Quân tối cường, vẫn như cũ không đáng chú ý!"

"Hai vị tân tú Ngũ Thái Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân trước sau đều bại, hiện tại cũng chỉ còn lại vị Vân Thiên Kiếm Quân kia."

"Vị kia sớm muộn cũng phải bại, chỉ cần đi ra khiêu chiến, tất nhiên sẽ bại, mà nếu như không khiêu chiến, lấy số lượng Hợp Đạo Phù Đế Nguyên Đạo Quân đạt được, cuối cùng xếp hạng thứ nhất vẫn là hấn."

"Đúng vậy, từ số lượng Hợp Đạo Phù đến xem, Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân vẫn thắng, ba vị tân tú, vẫn là kém một chút."

"Đó là tất nhiên, Đế Nguyên Đạo Quân thế nhưng là siêu cấp sinh mệnh đặc thù biến dị, mà Trần Hoán Đạo Quân, càng là Đạo Tôn chuyên thế, loại

huyết mạch cùng xuất thân này, bao nhiêu kỷ nguyên cũng chưa từng xuất hiện!"

"..."

...

Bên trong Đạo Điện.

Lang Gia Đạo Tôn cùng Thần Tinh Đạo Tôn thần sắc bình tĩnh, duy trì một loại tư thái siêu nhiên.

Nhưng mặc cho ai cũng có thể nhìn ra đầu lông mày hai vị này ẩn chứa kiêu ngạo cùng đắc ý.

Đạo Tôn xung quanh chỉ có thể xem như nhìn không thấy, đồng thời trong lòng than thở, xem ra lại bị hai Đạo Vực này đè xuống đất đánh.

Hư Pháp Đạo Tôn cũng không có nói khoác trang bức, cái này hẳn giả bộ, vậy liền thành thật dừng bút.

Nội tâm của hắn thở dài, xem ra cái thứ yếu này thật phải kết thúc.

Mà lúc này đây, Hư Pháp Đạo Tôn phát hiện Phong Vân vẫn tu luyện trong động phủ, im lặng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, không để ý đến chuyện bên ngoài, phảng phất như chuyện phát sinh bên ngoài cùng hắn không hề quan hệ.

Đạo Tôn khác cũng thấy cảnh này, đều mắt có quang mang kỳ lạ, đã ở loại thời điểm này, tân tú Vân Thiên Kiếm Quân này thế mà còn có thể chìm vào tu luyện.

Lang Gia Đạo Tôn nhìn thấy tình cảnh này, lấy tay vuốt râu nói: "Kẻ này đạo tâm cứng cõi, là cuộc đời ta ít thấy, mặc dù nhất thời thất bại, nhưng

thành tựu tương lai cũng tất nhiên siêu phàm."

Mặc dù lời nói của hắn là đang khen Phong Vân, nhưng Đạo Tôn bên cạnh nghe xong liền nhận ra, điều này hiển nhiên là ám chỉ Phong Vân nhất định sẽ thất bại ở lần so tài này, hành vi bây giờ, bất quá là đang làm chuyện vô ích mà thôi.

"Lão gia hỏa này, vẫn là xấu bụng trước sau như một."

Hư Pháp Đạo Tôn trong lòng điên cuồng chửi bậy nói, nhưng hắn nhưng không có phản bác, bởi vì sự thật là như vậy.

Mặc dù Phong Vân khắc khổ tu luyện tám ngàn năm, nhưng muốn đền bù chênh lệch so với Đế Nguyên Đạo Quân, lại căn bản là không có khả năng.

Thiên Tuyên Đạo Tôn im lặng nhìn Phong Vân trong hình tượng, ở đây đoán chừng chỉ có một mình hắn biết được tiềm năng của Phong Vân, thiên phú mạnh, dù cho là Hư Pháp Đạo Tôn, đoán chừng cũng không có cách nào so sánh với hắn.

Dù sao, Hư Pháp Đạo Tôn chỉ biết Phong Vân là đến từ vũ trụ thế giới bên ngoài vô tận hỗn độn, nhưng căn bản không biết cụ thể chỗ nào.

Nhưng Thiên Tuyên Đạo Tôn lại rất rõ ràng, Phong Vân, vển vẹn chỉ là một sinh linh xuất thế ở Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới mà thôi.

Tu luyện đến bây giờ, cũng chỉ dùng thời gian một kỷ nguyên mà thôi, ở trong thời gian ngắn như vậy, liền đi đến một bước này, cái này là thiên phú tư chất cường đại cỡ nào! !

"Thời gian tám ngàn năm đổi lại là Đạo Quân khác có thể không có khả năng sáng tạo ra kỳ tích, nhưng nếu là tiểu gia hỏa Nhân tộc này, vậy thì

không nhất định. . ."

Thiên Tuyên Đạo Tôn trong lòng tự nói.

...

Bên trong nội vực.

Thời điểm ở bên ngoài bắt đầu nhao nhao hỗn loạn, Phong Vân vẫn như cũ đắm chìm trong thế giới của mình.

Nghiêm chỉnh mà nói, hẳn đắm chìm trong thế giới hình chiếu của mình.

Cũng tử như hiện tại, hẳn vừa mới xoát xong hình chiếu, ánh mắt không khỏi quét về phía ba lô, lập tức, hào quang óng ánh hướng hẳn phóng tới.

【thiên phú Hỏa Hệ Vĩnh Hằng cấp】 : Đến từ hình chiếu Viêm Liệt Đạo Quân.

【thiên phú Thể Chất Đạo Quân cấp】 : Đến từ hình chiếu Xích Dã Đạo Quân.

【võ kỹ Đạo Quân cấp 《Huyền Thiên Cứu Biến》】 : Đến từ hình chiếu Diêm Mặc Đạo Quân.

【Quang Âm Đại Đạo (sáu thành)】 : Đến từ hình chiếu Quang Âm Vương.

...

...

Có thể vào mắt chỉ có bốn cái hình chiếu, mà bên trong bốn cái hình chiếu này, có một cái để cho ánh mắt Phong Vân nở rộ thần thái vô cùng

nồng đậm.

Chính là sáu thành Quang Âm Đại Đạo đến từ hình chiếu của Quang Âm Vương kia!

"Thời gian tám ngàn năm, rốt cục cũng tuôn ra cho lão tử!"

Mà lấy tâm tính của Phong Vân, cũng không khởi kích động lên, xoát hình chiếu tám ngàn năm, không phải tám ngàn năm, thực sự quá thảm!

Bây giờ, rốt cục Âu một lần! _

Chương 1051: Một phù cuối cùng!

Chương 1051: Một phù cuối cùng!

Quang Âm Đại Đạo, tức là chung cực Quang Âm Chi Đạo.

Ở cảnh giới Đạo Quân mới được gọi như vậy, nếu như đạt đến Vĩnh Hằng Thiên Quân mới ngộ ra đại đạo, như vậy chỉ có thể gọi là đại đạo, không nói là chung cực.

Mặc dù cả hai đều giống nhau, nhưng Vĩnh Hằng Thiên Quân ngộ ra đại đạo, sẽ vĩnh viễn không thể dung hợp với tu giả, cuối cùng chỉ có thể mượn lực lượng của đại đạo, mà không phải dung hợp đại đạo vào mình.

Nhưng Đạo Quân thì không giống vậy, nếu ở Đạo Quân ngộ ra đại đạo, lúc hợp đạo, thì có thể dung hợp đại đạo.

Đến lúc đó, nghĩa là, ta chính là đại đạo, đại đạo chính là ta.

Cho nên nói, cũng là đại đạo, nhưng ngộ ra tại cảnh giới Đạo Quân và ngộ ra tại cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân, lại cách biệt một trời một vực.

Cũng bởi vậy, lúc Đạo Quân ngộ ra đại đạo, mới được gọi là chung cực chi đạo!

Đây cũng là lý do Phong Vân khao khát chung cực chi đạo, nếu như lúc hắn ở cảnh giới Đạo Quân, có thể đạt được đủ nhiều chung cực chi đạo, thì lúc hợp đạo, dung hợp đại đạo càng nhiều hơn, mà hắn, cũng càng mạnh!

Cho nên, khi tuôn ra Quang Âm Đại Đạo, hắn mới hưng phấn như thế.

“Sáu thành Quang Âm Đại Đạo, vui vẻ!”

Trong mắt Phong Vân vui vẻ, nếu chung cực chi đạo này dung nhập vào cơ thể hắn, chiến lực sẽ tăng lên!

Hơn nữa, cái này là Quang Âm Đại Đạo, mà không phải Quang Minh và Hắc Âm, sau đó dung hợp đại đạo, sẽ giúp Phong Vân bớt việc, không cần tự mình dung hợp, đơn giản thoải mái!

“Hiện hóa.”

Lúc này, không hề do dự, trong lòng Phong Vân thầm nói một tiếng.

[Hiện hóa Quang Âm Đại Đạo (sáu thành)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Ngay sau đó, một chùm sáng đen trắng giao hòa từ trong tấm gương bắn ra, trong nháy mắt dung hợp vào trong cơ thể Phong Vân.

Cùng lúc đó, Phong Vân cảm giác Quang Âm Ngự Đại Đạo trong cơ thể mình giống như ăn thuốc đại bổ, trong nháy mắt tăng vọt, xông qua công cùm xiềng xích, tiến vào một mảnh thiên địa khác!

Oanh!

Cùng lúc đó, ý thức của Phong Vân cũng lần nữa xuyên qua trở ngại trùng điệp, đi vào thế giới sương mù trước đó.

Ào ào...

Thoáng chốc, mê vụ đẩy ra, hai đạo trường hà trắng đen trùng điệp đổ xuống, còn mênh mông hơn thiên hà trên cửu thiên vô số lần, cuốn theo tất

cả mà đến, hiện ra trước mặt Phong Vân, bên trong chứa đựng vô tận huyền diệu, tất cả đều là về quang minh và hắc ám.

Một lát sau, ý thức của Phong Vân trở về, hắc vượn người đứng dậy, mắt trái lấp lánh hắc quang, mắt phải tỏa ra bạch quang, giống như người chấp chưởng hắc ám và quang minh, sâu không tưởng được!

Nhưng vài giây sau, tất cả lại khôi phục như lúc đầu, giống như không xảy ra chuyện gì.

Quá trình này rất ngắn, cộng thêm hình ảnh không quay đến chỗ Phong Vân, cho nên đám Đạo Tôn cũng không phát hiện manh mối gì.

Chỉ có Miện Nhật Hồn Quân bên ngoài động phủ mới phát hiện gì đó, kỳ lạ nhìn về chỗ sâu trong động phủ, nhưng cuối cùng lại không cảm ứng được gì, không khỏi lắc đầu, nghĩ mình xuất hiện ảo giác.

“Miện Nhật, ngươi sao vậy?” Giọng nói của Bá Lan Đạo Quân truyền đến.

“Không sao.” Miện Nhật hồn Quân khoát tay.

“Haiz, cuộc thi đấu cũng chuẩn bị kết thúc, Ngũ Thái Đạo Quân và Âm Dương Đạo Quân cũng trước sau thất bại, bây giờ chỉ còn lại một vị tân tú là đội trưởng của chúng ta chưa thua trận.” Thiên La Đạo Quân khẽ thở dài.

“Đội trưởng, hắc, hắc có thể thắng không?” Huyền Băng Đạo Quân bỗng nhiên mở miệng.

Lời này vừa ra, bốn vị Đạo Quân còn lại đềm trầm mặc.

Thật ra trong lòng bọn họ đều nghĩ như đám Đạo Quân bên ngoài, cho rằng đội trưởng không phải là đối thủ của Đế Nguyên và Trần Hoán.

Nhưng lời này bọn họ không nói ra miệng, chỉ có thể trầm mặc.

....

Oanh!

Ngay lúc này, bỗng nhiên ở nơi xa xuất hiện một cột sáng ngút trời, thần quang dập dờn, tỏa ra tám phương, vô số dị tượng sinh ra, kim liên, hoa ngọc, cầu vòng, vô cùng vô tận.

Mà trong những dị tượng này, một cái phù như hội tụ tất cả huyền bí của chư thiên trôi nổi, từng vòng ánh sáng như gợn sóng tràn ra, bao phủ toàn bộ nội vực!

“Một cái Hợp Đạo Phù cuối cùng.”

Đám người Bá Lan Đạo Quân lập tức bay lên không trung, nhìn cái phù lục chói sáng kia, kinh ngạc nói.

“Cái Hợp Đạo Phù cuối cùng này lại có dị tượng kinh người như vậy, vượt xa chín mươi chín cái lúc trước.”

“Nghe đồn Hợp Đạo Phù cũng chia chủng loại, một loại là phó phù, một loại là chủ phù, nói như vậy, phó phù chỉ có thể thôi diễn quá trình hợp đạo một lần, nhưng chủ phù, lại có thể thôi diễn một trăm lần!”

Bá Lan Đạo Quân đã tư lự lâu nhất, rất nhanh đã biết được diện mục của cái Hợp Đạo Phù này.

Cùng lúc đó, đám Đạo Quân khác cũng nhìn thấy rõ sự huyền bí của Hợp Đạo Phù này.

“Không ngờ ở đây lại xuất hiện một cái chủ phù! Đây là vận khí lớn cỡ nào!”

“Thì sao? Người cảm thấy người có thể cướp được sao?”

“Đúng vậy, không có quan hệ với chúng ta, cái chủ phù này, không phải của Đế Nguyên Đạo Quân thì là Trần Hoán Đạo Quân, chúng ta căn bản không có cơ hội.”

“Haiz.... Xem ra chỉ có thể đi xem.”

“...”

Mặc dù đám Đạo Quân rất thềm cái Hợp Đạo Phù này, nhưng ai cũng biết, cái chủ phù này không có quan hệ với bọn họ, có Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân ở đây, làm gì đến lượt bọn họ.

Quả nhiên.

Lúc cái chủ phù này vừa mới xuất hiện, từ hai phương hướng, có hai đạo khí cơ khủng bố vô biên bạo phát, nổi liền trời mây, thiên địa dao động!

Khí cơ này, đám Đạo Quân rất quen thuộc.

“Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân xuất động!”

“Từ mấy lần trước đó đến bây giờ đã sinh ra không ít tuyệt thể thiên tài, nhưng đều không thể rung chuyển vị trí của bọn họ, lần này có ba tên tân tú yêu nghiệt, vốn tưởng rằng có thể sáng tạo kỳ tích, bây giờ xem ra, cũng là uổng công.”

“Thiên tài yêu nghiệt như nước chảy, còn Đế Nguyên và Trần hoán được làm bằng sắt nha.”

“Mau nhìn đi, hai vị kia sắp gặp nhau ở chỗ Hợp Đạo chủ phù!”

“Xem ra hôm nay hai người họ phải đại chiến một trận, phân thắng bại rồi.”

“Đi, đến quan sát một chút, mặc dù không chiếm được Hợp Đạo chủ phủ, nhưng nhìn thấy cuộc đại chiến này, chuyến này đi cũng không tệ.”

“Đúng, đến hiện trường.”

“...”

Giờ phút này, trên cột sáng của Hợp Đạo chủ phủ, Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân cuối cùng đã gặp nhau.

Đế Nguyên Đạo Quân nhìn thiếu niên thanh tú đối diện, thản nhiên nói: “Yêu nghiệt một giới lại một giới, cũng chỉ thường thôi, chỉ có người mới có thể đánh với ta một trận.”

“Đừng khen ta như vậy, ta sẽ kiêu ngạo.” Thiếu niên thanh tú phun linh thảo căn trong miệng ra, dáng vẻ lười biếng bắt đầu trở nên nghiêm túc.

...

Một bên khác.

Đám người Bá Lan Đạo Quân cũng đang quan sát, bỗng nhiên, bọn họ phát hiện, động phủ mở ra, thân ảnh Phong Vân đi ra, mở miệng nói với bọn họ: “Đi thôi.”

“Đi thôi? Đi chỗ nào?” Vẻ mặt năm vị đội viên mờ mịt.

Phong Vân ngẩng đầu nhìn về phía cột sáng, trong miệng nhẹ nhàng nói.

“Đương nhiên là đi đoạt Đạo Phủ, tranh hạng nhất!”

Chương 1052: Điều không nhìn kỹ!

Chương 1052: Điều không nhìn kỹ!

“Cái này...”

Đám người Bá Lan Đạo Quân nghe nói như vậy, lúc đầu còn chưa phản ứng lại, một lát sau, vẻ mặt bọn họ bỗng nhiên kinh hãi muốn chết, gắt gao nhìn đội trưởng nhà mình, nghiêm trọng nghi ngờ mình nghe lầm.

Nhưng Phong Vân không hề giải thích với bọn họ, chỉ vung tay lên, dẫn đám người Bá Lan Đạo Quân đi.

Lập tức, Phong Vân một bước phóng ra, đầu chuyển tinh di, sông núi nhật nguyệt đều không bằng một bước này, hấn biến mất tại chỗ.

...

Bên này.

Trên cột sáng chọc trời, Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân đang giằng co với nhau, mặc dù hai bên không trực tiếp động thủ, nhưng trận vực vô hình giữa hai đại cường giả đã khiến người khác biến sắc.

Oanh!

Giữa bọn họ, hình thành lực phá hoại kinh người, siêu việt cực hạn!

Nhìn về phía trước, hoàn toàn mơ hồ, thiên địa biến hình, hư không vỡ vụn, trận vực tản ra, vạn vật quy tụ!

Chưa chân chính ra tay, nhưng loại găng cơ này, trong vô hình, áp lực đáng sợ tản ra, hình thành cảnh tượng khủng bố.

Răng rắc!

Một đạo lôi điện kinh người từ trên hư không vô tận đánh xuống, nổ tung tại chỗ.

Trong chốc lát, thời không nơi này như vỡ nát, hủy diệt sinh cơ, chém giết thương sinh, xoắn nát tất cả.

Đây là dị biến sinh ra trong trận vực, là khí cơ của Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân đối kháng sinh ra gợn sóng!

Đám Đạo Quân chạy đến nhìn thấy cảnh này, sắc mặt kinh sợ, trong lòng than thở, đây chính là quyết đấu giữa các Đạo Quân mạnh nhất, chỉ là khí cơ hai bên phát ra, đã khiến bọn họ cảm thấy ngạt thở.

Chiến lực chân chính bao nhiêu, bọn họ không thể tưởng tượng được!

Nơi xa, Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân cũng lần lượt xuất hiện, bọn họ đều quan sát nơi này, ngoài mặt không để lộ dao động, nhưng trong lòng lại không thể bình tĩnh.

Dù sao lòng hai người bọn họ cũng cao hơn trời, có chí đánh xuyên qua bảng tiềm lực, nhưng cuối cùng lại dừng bước trước mặt Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân, khó mà tiến thêm.

Hả?

Bỗng nhiên, Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân giống như cảm ứng được gì đó, nhìn sang bên cạnh, chỉ thấy một thân ảnh thon dài mặc bạch giáp đang lẳng lặng đứng đó.

“Là người!”

Ánh mắt Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân chấn động, nhận ra Phong Vân.

Vẻ mặt bọn họ nghiêm nghị, lúc nào Phong Vân đến bên cạnh bọn họ, vậy mà bọn họ không cảm ứng được!

“Là ta, chào hai vị, nhiều năm không gặp, có vẻ uể oải không ít.” Phong Vân chào hỏi.

Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân không mở miệng, lúc trước, tư thế bọn họ oai hùng bừng bừng như mặt trời ban trưa, tinh thần phấn chấn cỡ nào.

Nhưng sau khi bại bởi Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân, mặc dù không đến mức khiến đạo tâm bọn họ dao động, nhưng khí chất không ai bì nổi trên người đã chịu ảnh hưởng, không có tinh thần như trước nữa.

“Không biết Vân huynh đến đây làm gì? Chẳng lẽ cũng như chúng ta đến quan chiến.” Âm Dương Đạo Quân mỉm cười nói.

“Nếu như nói, ta cũng cảm thấy hứng thú với cái Hợp Đạo chủ phù kia thì sao?” Phong Vân nhắm mắt nói.

“Ta cũng cảm thấy hứng thú, nhưng vậy thì thế nào, Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân không phải người chúng ta có thể đánh bại, ta và Âm Dương Đạo Quân không làm được, người cũng không làm được.” Ngũ Thái Đạo Quân lắc đầu nói.

“Vậy cũng chưa chắc.”

Phong Vân vừa dứt lời, người đã biến mất không thấy gì nữa, tốc độ nhanh chóng, Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân căn bản không kịp phản ứng.

“Tên gia hỏa này...”

Hai vị tân tú nhìn nhau, đều nhìn thấy kinh động trong mắt đối phương.

Mặc dù tốc độ lúc trước của Phong Vân cũng nhanh, nhưng bọn họ vẫn có thể bắt được quỹ tích, nhưng bây giờ, bọn họ lại không phát hiện một vết tích nhỏ nào.

“Xem ra trong tám ngàn năm này, hấn tiến bộ.” Âm Dương Đạo Quân nói.

“Vô dụng thôi, chênh lệch quá lớn, một chút tiến bộ cũng không có bất kỳ tác dụng nào.” Ngũ Thái Đạo Quân vẫn không coi trọng Phong Vân.

...

Trên chiến trường.

Ngay khi Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân muốn động thủ, bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ dao động cường hoành đến gần.

Hai người họ đồng thời nhìn về phía bầu trời bên trái, chỉ thấy một thân ảnh thon dài đứng trên đỉnh mây, đang nhìn bọn họ.

“Ai?” Đế Nguyên Đạo Quân nhíu mày, hấn ta chưa từng nhìn thấy gương mặt Phong Vân, nên không nhận ra.

“Vân Thiên.” Phong Vân phun ra hai chữ này.

“Thì ra là ngươi, lui ra đi, mặc dù ngươi không tệ, nhưng tuổi còn rất trẻ, có lẽ lần tiếp theo mới có hi vọng.” Đế Nguyên Đạo Quân thản nhiên nói.

“Ta muốn thử xem.” Phong Vân vẫn rất bình tĩnh.

“Hà?”

Đế Nguyên Đạo Quân nghe vậy, hai mắt nhìn qua, trong hư không, xuất hiện hai tia sáng màu vàng, giống như hai vệt thần quang đâm thẳng đến, những nơi đi ra, hư không vô tận đều bị đâm thủng.

Nhưng hai đạo kim quang này lại không cách nào đến gần Phong vân, chốc lát đã vỡ vụn.

Thấy thế, Đế Nguyên Đạo Quân hơi nhíu mày: “Đã như vậy, trước tiên đánh bại ngươi.”

Oanh!

Một cỗ tinh khí cuộn cuộn hùng hồn dâng lên trên người hắn ta, đạo tinh khí kia hội tụ thành một cột máu cao chừng ngàn vạn trượng!

Cột máu đột nhiên xuất hiện, giống như một cái trụ trời thông thiên triệt địa, tách tất cả trong đó ra, không ngừng xông phá bích chương, lan đến hỗn độn giới.

Lập tức khiến đám cao tầng trên hỗn độn giới chú ý.

Bọn họ nhìn trụ trời tinh khí xuyên qua hỗn độn vũ trụ kia, sắc mặt rung động, cái này cần tinh khí cường đại cỡ nào, mới có thể tạo thành cảnh tượng như vậy!

Trong nội vực.

Đám Đạo Quân thấy cảnh tượng này, tiếng hít khí lạnh nối liền thành một mảnh, trụ trời tinh khí ngàn vạn trượng, cũng quá dọa người!

Oanh!

Đế Nguyên Đạo Quân không có lời nói dư thừa nào, trực tiếp quay người đánh một kích về phía Phong Vân, chỉ thấy tinh khí đầy trời hóa thành một bàn tay to lớn, trấn áp xuống!

Còn chưa đến gần, bàn tay che đậy vạn giới chư thiên mang theo uy áp nghiền ép tất cả mà đến!

Một kích này, ngay cả Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân cũng biến sắc.

Đây hiển nhiên không phải Đế Nguyên Đạo Quân tùy ý công kích, mà là sát chiêu chân chính, vô cùng khủng bố.

Nhưng Phong Vân không lùi mà tiến, trực tiếp nghênh đón bàn tay kia.

Oanh!

Một tiếng va chạm kinh thiên vang lên, sau đó, thiên địa mất tiếng, bàn tay lớn tán loạn.

Còn Phong Vân, vẫn hoàn hảo như cũ, không chút tổn hại đứng ở nơi đó, bạch giáp phản phật, xuất trần phiêu dật.

A?

Trên mặt Đế Nguyên Đạo Quân kinh ngạc: “Xem ra thân thể ngươi cũng rất mạnh.”

“Vẫn được, cũng bình thường thôi.”

Phong Vân bình thản nói, lúc này, hắn lại nhìn về phía Trần Hoán Đạo Quân cách đó không xa: “Nhìn người rất nhàm chán, cũng đến quyết đấu đi.”

Nói xong, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện thanh khí, hóa thành một người như mình, trên người cũng mặc bạch giáp, thân thể thon dài, ngũ quan tuấn mỹ.

Khác biệt là trên người ‘Phong Vân’ này cầm Thần Kiếm, ánh mắt giống như phong mang bén nhọn nhất thế gian!

Tiên Thiên Nhất Khí Thân!

Chương 1053: Võ chi đại đạo!

Chương 1053: Võ chi đại đạo!

Trên chiến trường, hai Phong Vân phân biệt đối chiến với Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân, đám Đạo Quân xung quanh nhìn thấy một màn này, tất cả đều lộ ra vẻ chấn kinh.

“Cái gì? Hắn muốn một người độc chiến với Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân?”

“Cuồng vọng! Hắn thật sự coi mình là vô địch thiên hạ sao? Dám lấy một địch hai!”

Đám Đạo Quân không thể tin được nhìn một màn trước mắt, đây là tự tin với chiến lực của bản thân thế nào, mới dám làm ra hành động cuồng vọng lấy một địch hai như vậy.

Ngay cả Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân đều lú lẫm, bọn họ vốn cho rằng Phong Vân sẽ đi khiêu chiến với một trong hai người Đế Nguyên hoặc Trần Hoán thôi, nhưng bây giờ hắn lại đồng thời khiêu chiến cả hai người!

Hai người bọn họ đã tự nhận mình ngông cuồng, nhưng không ngờ, trước mặt Phong Vân, sự ngông cuồng của bọn họ chỉ là đệ đệ mà thôi.

Nhìn xem, đây mới gọi là ngông cuồng!

Người trong cuộc, Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân cũng bị hành động của Phong Vân làm cho giật mình.

Nhưng sau đó, lông mày bọn họ nhúu chặt lại.

Hành động này của Phong Vân, đối với bọn họ, là một loại ngạo mạn.

Bọn họ có thân phận gì, vượt xa đám Đạo Quân trong ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, không biết bao nhiêu tu giả quỳ bái, bây giờ lại bị một tên thiên tài mới nổi đối đãi như vậy, mặc dù lòng bọn họ lạnh nhạt, cũng sinh ra gợn sóng.

“Người đã cuồng vọng như vậy, vậy thì thành toàn người.”

Bình thường, Trần Hoán Đạo Quân là một thiếu niên thanh tú lười biếng, giống như không quan tâm cái gì, nhưng giờ phút này, hắn ta thật sự tức giận.

Tóc dài thổi ra phía sau, hắn ta hơi híp mắt.

Một giây sau, hắn ta đột nhiên mở mắt, trong mắt lóe ra huyết quang.

Oanh!

Lập tức, huyết quang trùng điệp, lấy Trần Hoán Đạo Quân làm trung tâm, tràn ngập ra, đồng thời, một thế giới hình chiếu đen như mực dung hợp với huyết quang, ép về phía Tiên Thiên Nhất Khí Thân của Phong Vân.

“Đến rồi, một trong những sát quân của Trần Hoán Đạo Quân, Tu La Thiên Địa!”

Sắc mặt Ngũ Thái Đạo Quân nghiêm túc nói, lúc trước hắn ta đã thua bởi một chiêu này.

Đây là Trần Hoán Đạo Quân dung hợp Tâm Lực Đại Đạo và Sát Lực Đại Đạo tạo thành, sinh ra uy năng không thể tưởng tượng được.

Mặc dù Tâm Lực Đại Đạo và Sát Lực Đại Đạo chỉ là hai loại đại đạo, nhưng lại là đại đạo đặc thù, mạnh hơn thuộc tính đại đạo rất nhiều.

Cho nên, mặc dù Ngũ Thái Đạo Quân có năm chung cực thuộc tính đại đạo, nhưng lại không thể chống lại, đương nhiên, cái này là do hấn ta chưa dung hợp năm chung cực thuộc tính đại đạo, sau đó lại tu đến chỗ sâu.

Đôi mắt với sát chiêu như vậy, sắc mặt Tiên Thiên Nhất Khí Thân của Phong Vân không hề thay đổi, tay phải nắm chặt chuôi kiếm, một tiếng tranh hót vang lên, Hắc Long Kiếm ra khỏi vỏ.

Thoáng chốc, ngàn vạn phong mang xuất thế, hóa thành một vòng bảo vệ to lớn, tỏa ra ánh sáng lung linh, chắn trước mặt hóa thân của Phong Vân, ngăn cản sát chiêu của Trần Hoán Đạo Quân!

“Cái này, cứ tùy tiện như vậy, không thể nào!”

Ngũ Thái Đạo Quân nhìn thấy cảnh này, sắc mặt chấn động, không thể tin được.

Lúc trước hấn ta đã thua bởi một chiêu này, nhưng bây giờ, lại bị hóa thân của Phong Vân ngăn cản, cái này chẳng phải nói, hấn ta còn không bằng một bộ hóa thân của Phong Vân?

“Rất bình thường, ngươi vốn không am hiểu phòng ngự, đây là chỗ yếu kém của ngươi, nhưng Vân Thiên Kiếm Quân là loại toàn năng, ngăn trở được cũng rất bình thường.”

Âm Dương Đạo Quân ở bên cạnh phân tích nói.

“Dù vậy, cũng đủ kinh người rồi, đó chỉ là hóa thân của hắn...”

Ngũ Thái Đạo Quân nhìn Phong Vân một cái thật sâu, hắn ta phát hiện mình không nhìn thấu đối phương, tên tân tú này so ra khiêm tốn hơn Âm Dương Đạo Quân và hắn ta, nhưng lại ẩn giấu thực lực đáng sợ như vậy!

“Cái vòng bảo vệ này....”

Trần Hoán Đạo Quân nhìn vòng bảo vệ to lớn ngăn trở sát chiêu của mình, từ bên trong, hắn ta phát hiện rất nhiều loại khí tức chung cực!

Mặc dù rất yếu ớt, nhưng chắc chắn hắn ta cảm ứng không sai.

“Gia hỏa này, rốt cuộc đã tu mấy loại chung cực chi đạo!” Trần Hoán Đạo Quân cảm thấy có chút khó giải quyết.

...

“Quá kinh người, vậy mà ngăn cản một trong ba sát chiêu của Trần Hoán Đạo Quân!”

“Giả đi, chẳng qua là một bộ hóa thân thôi, lại mạnh như vậy?”

“Đó là Tiên Thiên Nhất Khí Thân, có tám thành chiến lực của bản tôn, không vừa đâu!”

“Vậy cũng đủ dọa người rồi, tám thành chiến lực cũng mạnh như vậy!”

“...”

Đám Đạo Quân vây xem đều sôi trào, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Vốn dĩ cho rằng sẽ nháo ra một vở kịch, hiện tại xem ra, Phong Vân thật sự có chút tài năng.

Lấy hóa thân ngăn cản một trong ba sát chiêu của Trần hoán Đạo Quân, đã chứng minh, Phong Vân còn mạnh hơn Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân!

...

Bên ngoài, trên Lang Gia Đạo Điện.

Đông đảo Đạo Tôn nhìn hình ảnh giữa không trung, vẻ mặt kinh ngạc.

“Thực lực vị tân tú này còn mạnh hơn chúng ta nghĩ.”

“Đáng tiếc thời gian hóa thân có hạn, mặc dù ngăn cản được một trong ba sát chiêu của Trần Hoán Đạo Quân, nhưng trong thời gian này, muốn đánh bại đối phương, gần như không có khả năng.”

“Mặc dù như vậy, cũng rất kinh diễm.”

So với các Đạo Tôn khác, Hư Pháp Đạo Tôn lại vừa mừng vừa sợ.

Ông ta cho rằng đã kết thúc, không nghĩ thời khắc cuối cùng, Phong Vân lại đứng ra.

“Tiểu gia hỏa này, lúc nào thì tu Tiên Thiên Nhất Khí Thân, thậm chí ngay cả ta cũng không biết.” Trong lòng Hư Pháp Đạo Tôn yên lặng nói.

Tiên Thiên Nhất Khí Thân, phương pháp tu hành cũng không phức tạp, rất nhiều tu giả có thể đạt được.

Mà chỗ khó là, tài nguyên tu hành cần có, chỉ có ở hỗn độn bản nguyên mới có được.

Thứ này đạt được là nhờ vận khí, cho dù là Đạo Tôn, cũng chưa chắc đã có.

Cho nên Phong Vân tu thành, quả thực đã khiến Hư Pháp Đạo Tôn kinh ngạc.

...

Trong chiến trường.

Đế Nguyên Đạo Quân hừ lạnh một tiếng, khí thế tăng lên, sau lưng xuất hiện một đạo hư ảnh dị thú, đầu đội chín tầng mây, chân trần u minh, ngửa mặt lên trời rống dài một tiếng.

Lập tức, trong năm đám do tinh khí hóa thành, phát ra một cỗ khí phách bá liệt, rộng lớn bàng bạc, như thiên đế tái thế, to lớn mà trang nghiêm!

Phong Vân nhìn bóng ma chồng chất rơi xuống, sắc mặt hơi động: “Võ chi đại đạo sao?”

Thông qua tấm gương, hắn sớm biết vị Đế Nguyên Đạo Quân là sinh mệnh đặc thù siêu cấp, nhưng lại đi theo ‘Võ’ chi nhất đạo.

Hơn nữa, Đế Nguyên Đạo Quân còn dung hợp mười hệ thuộc tính đại đạo, trở thành sinh mệnh đặc thù siêu cấp, đây là hắn ta được trời ưu ái.

Mười hệ thuộc tính đại đạo dung nhập ‘Võ Chi Đại Đạo’, khiến chiến lực của hắn ta khủng bố vô biên.

Theo một ý nghĩa nào đó, Phong Vân cũng cùng loại với hắn ta, nhưng mà, Đế Nguyên Đạo Quân nhìn như tu hành nhiều loại chung cực chi đạo như vậy, thật ra chỉ để phục vũ cho ‘Võ Chi Đại Đạo’ của hắn ta mà thôi, cho nên không tu hành đến cấp độ sâu.

Nhưng Phong Vân lại không giống vậy, mỗi loại hấn đều tinh tu, không chủ tu cái gì, mặc dù nhất thời có phân chia mạnh yếu, nhưng tương lai cũng sẽ tăng lên!

Chương 1054: Kinh tài tuyệt diệu!

Chương 1054: Kinh tài tuyệt diệu!

Bên trên hư không mênh mông, Phong Vân lẻ loi một mình độc chiến Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, cho dù không phải là sinh tử quyết đấu, nhưng cũng đánh tới trời long đất lở.

Đạo Quân xung quanh đều là rung động, kinh ngạc nói không ra lời, tân tú Vân Thiên Kiếm Quân này mạnh có chút không hợp thói thường!

"Hắn là đang lấy xảo phá vạn pháp, có Tiên Thiên Nhất Khí Thân tương trợ, tạm thời đại chiến Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân cũng bình thường, thời gian đến, phải thua không thể nghi ngờ."

Một số Đạo Quân mở miệng nói.

"Lời tuy nói như thế, nhưng cái này cũng thật sự là đủ kinh người, tân tú này tôi thiếu cũng cùng Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân không kém nhiều."

Phong Vân đại chiến Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, phàm là Đạo Quân chạy tới nơi này ai cũng ngăn người, tất cả đều nghẹn họng trân trối.

"Cút ngay!"

Đế Nguyên Đạo Quân gầm thét, rốt cục vận dụng lực lượng thể nhân không cách nào tưởng tượng, phóng thích Võ Chi Đại Đạo, hỗn hợp mười

hệ thuộc tính Đại Đạo, tinh khí cùng lực lượng Đại Đạo như Hồn Độn sôi trào.

Một quyền chấn cửu thiên, nhìn như mơ hồ, nhưng uy áp so với trước đó sắc bén không chỉ gấp mấy lần, đánh về phía chân thân Phong Vân trong sân.

Chân thân Phong Vân ánh mắt hùng hực, hấn đem Kiếm Đạo chung cực cùng Thuộc Tính Chi Đạo khác, đều phân cho hóa thân, mà bản tôn của hấn, chỉ còn lại có thể chất cùng linh hồn, bất quá mặc dù như thế, hấn vẫn như cũ không sợ gì.

Bởi vì tám ngàn năm này, mặc dù Phong Vân không có tuôn ra đồ vật gì tốt, nhưng xưng là cứu cực trong cứu cực, nhưng những thứ thể chất cùng linh hồn này, hoặc nhiều hoặc ít cũng tuôn ra một chút.

Mặc dù chất lượng không ra sao, nhưng thắng ở số lượng rất khả quan.

Thế là tích lũy qua tháng ngày, thể chất cùng linh hồn Phong Vân, ở dưới tình huống hấn không quá phát giác được, đã đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng cấp đỉnh phong cực hạn!

Đương nhiên, thể chất cùng linh hồn đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng cấp cực hạn đỉnh phong, cũng không có nghĩa là vô địch bên trong Vĩnh Hằng Thiên Quân, nhưng tối thiểu cũng có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai.

Đủ để đối phó Đế Nguyên Đạo Quân!

Đây cũng là sức mạnh để Phong Vân có can đảm lấy một địch hai!

Một giây sau, Phong Vân động, hấn một bước phóng ra, tất cả hư không xung quanh đều vỡ vụn, trong khi chớp con mắt thần quang bắn ra, giống

như là hai ngọn Thần Đăng,

Mà ở trong cơ thể hấn, thanh âm huyết dịch cọ rửa vách tường huyết quản như sơn băng hải tiểu, đình tai nhưc óc, để cho rất nhiều Đạo Quân sắc mặt trắng bệch.

"Đông!"

Phong Vân đâm ra một quyền, trong chốc lát, một cỗ huyết khí kim sắc nổi liền trời đất từ trên nắm tay hấn dâng lên, bên trong bầu trời tựa như hình thành một vòng xoáy khổng lồ, vô số đám mây kinh phong theo huyết khí kim sắc kia tựa như quán thông Càn Khôn nhảy múa xoay quanh.

Tựa như cảnh tượng một bức Thần Linh khủng bố xuất thế!

Huyết khí kim sắc trụ xuyên qua bích chương nội vực, nổi liền đất trời, cùng tinh khí thần Đế Nguyên Đạo Quân lúc trước không khác nhau chút nào!

Hỗn Độn Giới thất đại tông các cao tầng thấy cảnh này, nội tâm kinh ngạc không thôi, "Lại một Đạo Quân khủng bố vô biên!"

"Khí tức này, ngay cả ta là một Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai cũng cảm thấy sợ hãi, tựa như đối mặt lực lượng thiên địa! Đây thật là Đạo Quân phát ra sao?"

"Hí —— ba ngàn Đạo Vực không hổ là ba ngàn Đạo Vực, bọn họ sinh ra thiên tài số lượng cùng chất lượng đều quá khủng bố, viễn siêu Hỗn Độn Giới chúng ta, ai, căn bản không thể so sánh."

"Các người nói, đợi một thời gian nữa, ba ngàn Đạo Vực có thể chỉ xuất ra một Đạo Quân, liền đem Hỗn Độn Giới chúng ta quét ngang hay không?"

"Cái này. . . Hẳn là không thể nào, Đạo Quân tối cường nhất trong lịch sử của ba ngàn Đạo Vực, cũng chỉ có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai đỉnh phong, mà Hồn Độn Giới chúng ta có Vĩnh Hằng Thiên Quân tối cường, đều ần ần vượt qua giới hạn, một chân bước vào cấp độ Đạo Tôn."

"Ta cũng cảm thấy không có khả năng, vậy quá khoa trương, Đạo Quân dù yêu nghiệt, đó cũng là Đạo Quân, không có khả năng nghịch thiên như vậy."

". . ."

. . .

Chiến trường nội vực.

Chân thân Phong Vân cùng Đế Nguyên Đạo Quân đối cứng một cái, tiếp xúc ngắn ngủi, để cho Càn Khôn kịch chấn, hư không vô tận vừa mới chữa trị lần nữa vỡ vụn thành tro, dãy núi, rừng rậm nơi xa, cũng ở trong khoảnh khắc bị san thành bình địa.

"Xoát!"

Thân ảnh dịch ra, mỗi người trong bọn họ đứng vững vàng ở phía dưới một khoảng trời, xa xa giăng co, tản ra uy áp dọa người.

"Thân thể cấp Vĩnh Hằng Đỉnh Phong!"

Đế Nguyên Đạo Quân ánh mắt nhìn chăm chăm Phong Vân, phun ra câu nói này.

Cái này khiến hẳn tâm thần kinh động, lực lượng hẳn có này, toàn bộ nhờ vào lực lượng huyết mạch bản thân, thật phải so sánh thân thể, hẳn vẫn không kịp Phong Vân.

Đây là lần thứ nhất hắn nhìn thấy Đạo Quân có thiên phú Thể Chất cường hãn như thế!

...

Oanh!

Một bên khác, Trần Hoán Đạo Quân hai tay huy động, lại có Hỗn Độn Tinh Vực biến đổi mà ra, đây là Tâm Lực Đại Đạo tạo dựng mà ra, từng khóa Hỗn Độn tinh cầu xuất hiện, Nhật Nguyệt chuyển động, đại tinh phục sinh, định trụ vạn cổ Hỗn Độn. . . .

Giống như là mở ra một phương thế giới, khí tức Hỗn Độn tràn ngập, phát ra uy năng vô địch tuyệt đại.

Trần Hoán Đạo Quân đứng vững vàng ở bên trong Hỗn Độn Tinh Vực, như Tiên Vương giáng lâm phạm trần, phát ra lực lượng Diệt Thế.

Nghe đồn, Tâm Lực Đại Đạo tu đến cực hạn, tạo dựng thế giới tâm lực, cũng sẽ từ hư hóa thực, nhất niệm hóa vật, cường hoành vô cùng.

Đương nhiên, Trần Hoán Đạo Quân cách cấp bậc kia còn cực kỳ xa, mặc dù kiếp trước của hắn là Đạo Tôn vĩ đại, cũng không có chạm tới cấp bậc kia.

Trần Hoán Đạo Quân ra tay, đại khí bàng bạc, một khóa lại một khóa Hỗn Độn tinh cầu chuyển động, lực lượng ba động vô cùng, mỗi một cái Hỗn Độn tinh tiêu hoá làm một thanh kiếm, một ngum đỉnh, một tòa tháp. .

"Bang!"

Một khóa Hỗn Độn tinh hóa thành Thần Thương, đâm đến.

"Khi. . ."

Một viên Hồn Độn tinh khác phát ra tiếng chuông vang rộ lớn, Thân âm ung dung dao động nát cửu trọng thiên, quét ngang hết thủy.

Đối mặt tràng cảnh như thế, hóa thân Phong Vân vẫn như cũ mặt không biểu tình, một kiếm chém ra, kiếm ngân vang cuộn cuộn so âm thanh với Cổ Chung còn phải hùng vĩ, giống như Thiên Đạo chi kiếm, trùng kích qua Tinh Hải, một khóa lại một khóa Hồn Độn tinh cầu cổ lão nổ tung.

Trần Hoán Đạo Quân triển hiện ra Hồn Độn Tinh Vực lập tức ảm đạm một mảng lớn.

"Đông!"

Hóa thân Phong Vân cùng Trần Hoán Đạo Quân cứng đối cứng, chân thực đối kích, hai thân thể đều kịch chấn, sau đó riêng phần mình bay ngược ra ngoài, tinh quang lại một lần nữa ảm đạm đi không ít.

Đại chiến đến bây giờ, vẫn như cũ hiện ra giai đoạn gay cấn.

Mà Phong Vân lấy một địch hai, vậy mà cùng hai vị Đạo Quân tối cường tiềm lực bằng đánh ngang tay!

"Vị Vân Thiên Kiếm Quân này cũng quá cường đại đi, khiến người ta cảm thấy quá không chân thực, kinh tài tuyệt diệu!"

"Quá khủng bố, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, thực sự khó có thể tưởng tượng!"

". . ."

Bốn phương tám hướng, Đạo Quân vây xem, đều nhìn chăm chăm không chuyển mắt vào chiến trường, cái này đối với bọn hắn mà nói xem

như là đại chiến khoáng thế, nào có thể bỏ lỡ.

"Đội trưởng, vậy mà cường đại như thế!"

Nơi xa, bọn Bá Lan Đạo Quân nhìn qua từng màn phát sinh trên chiến trường, thần sắc kinh sợ giật mình, giống như là nhìn thấy sự tình khó mà tin nổi nhất trên đời này vậy!

Chương 1055: Nmd? Người nói đây là không có ý nghĩa?

Chương 1055: Nmd? Người nói đây là không có ý nghĩa?

"Rông! !"

Đại chiến lâu ngày, Đế Nguyên Đạo Quân mặt lộ vẻ không kiên nhẫn, tóc dài đầy đầu loạn vũ, phát ra một tiếng hét dài, phương thiên địa này cũng giống như sụp đổ đi!

Giống như là hồng thủy Diệt Thế, lại như Hỗn Độn Tinh Hà rủ xuống, giận dữ mà ra, vạn xuyên cũng có thể sấy khô, nếu là ở bên trong tinh không vô ngàn, vô số tinh cầu cũng phải bị gào vỡ xuống.

Cảnh tượng Dị Thú sau lưng của hắn càng phát ra rõ ràng, như thần ma hàng thế, khí thôn thiên địa, trên chống đỡ Hỗn Độn, dưới giẫm U Minh, thoáng cái, chư thiên vạn giới đều là run rẩy!

Đối diện, Phong Vân thấy cảnh này, kim quang trong con mắt nhấp nháy, lực lượng linh hồn vô hình như biển lớn hướng phía Đế Nguyên Đạo Quân đối diện quét sạch mà đi.

Người sau lập tức chịu ảnh hưởng, Dị Thú hư không phía sau cũng sáng tối chập chờn.

"Người còn biết. . . Công kích linh hồn nữa!"

Đế Nguyên Đạo Quân nhìn chăm chăm Phong Vân, mặt ngoài thân thể hiển hiện một vòng bảo hộ hệt như vỏ trứng, Phong Vân cảm giác lực lượng linh hồn của mình bị ngăn cản ở ngoài, không cách nào công phá đi vào.

"Thủ đoạn nhỏ không có ý nghĩa mà thôi." Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Đế Nguyên Đạo Quân không có mở miệng, ở trong lòng hắn, kỳ thật rất muốn thử bại.

Cmn, công kích linh hồn này cũng có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, người nói với ta là thủ đoạn nhỏ không có ý nghĩa?

Nếu không phải Đế Nguyên Đạo Quân thân có chí bảo phòng ngự linh hồn Vĩnh Hằng cấp, lúc này hắn đoán chừng đã trúng chiêu.

"Gia hỏa này, danh xưng Kiếm Quân, nhưng ở phương diện thể chất cùng linh hồn còn am hiểu hơn, là vì che giấu chiến lực chân chính của mình sao?"

Đế Nguyên Đạo Quân nhìn không được bắt đầu suy đoán.

Nhưng mà đánh chết hắn cũng không nghĩ đến, thể chất cùng linh hồn của Phong Vân tấn thăng, chỉ là mới tiến bộ trong thời gian tám ngàn năm này mà thôi, thật không phải vì ẩn giấu thực lực.

"Nói không chừng phải xuất ra sát chiêu mạnh nhất."

Đế Nguyên Đạo Quân nội tâm tự nói, đại chiến đến bây giờ, hắn đã không tồn tại bất luận lòng khinh thường gì đối với Phong Vân nữa, muốn lấy thủ đoạn mạnh nhất quyết đấu.

Nghĩ đến đây, thân hình Đế Nguyên Đạo Quân bắt động, nhưng toàn thân trên dưới lại dâng lên một loại Võ Đạo ý chí cuộn cuộn vô cùng.

Oanh ~~

Trong khoảnh khắc đó, tất cả Đạo Quân xung quanh đều bị cố ý chí Võ Đạo này nghiền ép.

Tựa như giữa thiên địa hết thảy đều không còn tồn tại gì, chỉ có một đạo ý chí Võ Đạo kia mà thôi!

Ầm ầm!

Ý chí Võ Đạo cuộn cuộn nghiền ép mà đến, xung quanh hết thảy đều như hoa tuyết dưới ánh nắng chói chang, tan biến thành vô hình.

Đế Nguyên Đạo Quân đâm ra một quyền, trên hư không lưu lại một đạo vết tích rộng chừng ức vạn trượng thật sâu, mạnh mẽ như thế, bá liệt như vậy!

Đây chính là Võ Chi Đại Đạo của Đế Nguyên Đạo Quân!

Bên trong Đạo Điện.

Lang Gia Đạo Tôn hài lòng gật đầu, "Đế Nguyên Võ Đạo ý chí so với trước đây càng thuần túy to lớn hơn, đợi một thời gian nữa, nếu lấy Võ nhập Vĩnh Hằng, chắc hẳn sẽ vào mắt vị kia."

Lời này vừa ra, nhóm Đạo Tôn ở đây đều thần sắc biến hóa, hiển nhiên, bọn họ biết được "Vị kia" trong miệng Lang Gia Đạo Tôn đến tột cùng là ai.

Nếu bàn về võ, bên trong ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, không có một ai so ra mà vượt 'Vị kia'.

"Tiểu gia hỏa Đế Nguyên này nếu thật là vào mắt vị kia, tiền đồ nhất định vô cùng tận.

"Đây là tự nhiên, bất quá độ khó lấy Võ nhập Vĩnh Hằng không phải lớn bình thường, Đế Nguyên Đạo Quân muốn thành công, cũng cần hao phí đại lượng tâm huyết cùng thời gian."

"Tôi thiếu là có cơ hội, dù sao Võ Chi Đại Đạo, không phải ai cũng có thể tu thành."

". . ."

Hư Pháp Đạo Tôn nghe được các loại tiếng thảo luận bên tai truyền đến, thần sắc hần không có động, lực chú ý chỉ ở trên thân Phong Vân trong hình tượng.

Lúc này, ánh mắt hần sáng lên, nhin không được kêu lên: "Ngăn trở!"

Các vị Đạo Tôn đang thảo luận lập tức ngược mắt nhìn lại, chỉ thấy bên trong hình tượng, đối mặt một quyền bá liệt này của Đế Nguyên Đạo Quân, Phong Vân vung tay, giống như Tiên Hoàng kích cửu thiên, tuyệt thế vô cùng, lực lượng một trăm của cánh tay phải đem tinh khí cuộn cuộn toàn bộ đánh xơ xác.

Về phần Võ Đạo ý chí bá đạo vô thượng kia của Đế Nguyên Đạo Quân, ở trước mặt linh hồn lực bàng bạc vô cùng tận kia của Phong Vân, căn bản không có chút thành tích nào.

"Lực lượng linh hồn thật mạnh, có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai."

"Khó mà tin được, lực lượng linh hồn bàng bạc này, vậy mà lại nhìn thấy trên thân một vị Đạo Quân."

"Các ngươi có phát hiện hay không, vị Vân Thiên Kiếm Quân này, mặc dù nhìn như không có khí phách vô cùng như Đế Nguyên Đạo Quân, cũng

không có công phạt hoa lệ như Trần Hoán Đạo Quân kia, nhưng lại cực kỳ toàn diện, giống như cái gì cũng đều am hiểu vậy."

"Mặc dù là Kiếm Quân, nhưng cơ hồ toàn năng, từ trình độ nào đó mà nói, so với Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân còn mạnh hơn một chút."

". . ."

Những Đạo Tôn này sống vô tận tuế nguyệt, trải qua không biết bao nhiêu, tự nhiên liếc mắt liền nhìn ra Phong Vân, cơ hồ bao dung các mặt, công có Kiếm Đạo, phòng có thể chất, với lại ở phương diện linh hồn cũng có cả công lẫn thủ. Có thể nói là trang bị đến tận răng, không có chút nhược điểm nào.

Dạng Đạo Quân này, ban đầu cho người ta cảm giác cũng không phải là quá kinh diễm, nhưng vô luận gặp được đối thủ gì, đều có thể đứng ở thế bất bại.

Không có nhược điểm, thì không có chỗ để nhằm vào, ai có thể địch nổi?

"Thời gian tranh tài sắp tới."

Lúc này, Thiên Tuyên Đạo Tôn bỗng nhiên nói.

Chúng Đạo Tôn lập tức con mắt chăm chú, một viên Hợp Đạo chủ phù cuối cùng này rơi vào người nào, thì đứng đầu tiềm lực bảng lần này chính là người đó.

Dù sao cũng là Hợp Đạo chủ phù, một trương chống đỡ trăm trương Hợp Đạo Phù, vô luận ai đạt được, lập tức cho là đứng thứ nhất!

...

Chiến trường nội vực.

Đại chiến vẫn đang tiếp tục, Phong Vân quyết đấu Đé Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, vẫn như cũ là kỳ phùng địch thủ, cây kim so với cọng râu, ai cũng không làm gì được ai.

Bất quá lúc này, ba người bọn hắn dường như phát giác được cái gì, thế công dần dần chậm lại, đồng thời đều chậm rãi hướng về phía phương hướng Hợp Đạo chủ phủ tới gần.

Nhóm Đạo Quân quan chiến cũng phát giác được một màn này.

"Thời gian tranh tài sắp tới!"

"Thật khó có thể tin, Vân Thiên Kiếm Quân lấy một địch hai lại kéo tới hiện tại!"

"Các ngươi nói, ai có thể đạt được Hợp Đạo chủ phủ?"

"Khó mà nói trước, liền xem ai có thủ đoạn nhiều hơn."

"..."

Hợp Đạo chủ phủ, những Đạo Quân này cũng trông mà thèm, nhưng bọn hắn không dám hành động, bởi vì dư âm ba vị kia đại chiến cũng đủ để chôn vùi bọn họ vô số lần.

Nơi này không phải là thế giới giả lập, chết là chết thật, không có cơ hội làm lại nào.

Bọn họ mặc dù rất muốn Hợp Đạo chủ phủ, nhưng mạng nhỏ vẫn là quan trọng hơn.

Về phần Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân, thì hành động.

Xoát! Xoát!

Hai vị tân tú trong nháy mắt đem chiến lực tăng lên tới cực hạn, né qua ba người Phong Vân, trực tiếp nhào về phía Hợp Đạo chủ phủ.

Nhưng mà, bọn họ vừa mới tới gần, liền có ba cỗ khí tức khủng bố vô biên khóa chặt bọn họ, trong nháy mắt đem bọn họ áp chế ở tại chỗ, không cách nào động đậy.

Giọt! Giọt!

Mồ hôi lạnh trên trán không bị khống chế từ Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân rơi xuống, đến tận giờ phút này, hai người bọn họ mới cảm nhận được, cái gì mới gọi là cường hoành vô cùng!

Chương 1056: Vốn có cho rằng rất cao lãnh, không nghĩ tới là Bức Vương hàng thế!

Chương 1056: Vốn có cho rằng rất cao lãnh, không nghĩ tới là Bức Vương hàng thế!

Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân muốn đánh lên lấy được Hợp Đạo chủ phù, nhưng hấn hiển nhiên đã đánh giá thấp Phong Vân, Đế Nguyên Đạo Quân, Trần Hoán Đạo Quân.

Ba vị đại lão này chỉ là cùng nhau phóng thích khí tức, đã trực tiếp đem Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân trần phong tại nguyên chỗ, không cách nào động đậy.

Giờ khắc này, Âm Dương Đạo Quân cùng Ngũ Thái Đạo Quân mới cảm nhận được, ba vị này cường đại, so với bọn hấn cao hơn một bậc!

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân coi như cũng được, dù sao cũng là 'Lão nhân' thống trị mấy lần tiềm lực bằng.

Nhưng Phong Vân lại không giống vậy, hấn chỉ là tân tú như Âm Dương Đạo Quân, Ngũ Thái Đạo Quân mà thôi, vậy mà cũng khủng bố như vậy!

Cái này khiến cho Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân nội tâm cực kỳ phức tạp, bọn họ một mực cho rằng Phong Vân nhiều nhất là

cùng bọn hắn cân bằng mà thôi, hiện tại xem ra, đối phương vẫn luôn giấu dốt mà thôi, buồn cười bọn họ còn một mực không tự biết lượng sức mình.

Nếu là Phong Vân biết ý nghĩ trong lòng bọn họ giờ phút này, chỉ có thể nói, bản thân cần bổ não, toàn diện địch hóa.

...

Trên chiến trường, Phong Vân, Đế Nguyên Đạo Quân, Trần Hoán Đạo Quân, giờ phút này đều chậm rãi thu nạp lực lượng, bắt đầu đem lực chú ý đặt ở trên Hợp Đạo chủ phù.

Dù sao đại chiến không phải máu chót, trương chủ phù này mới là trọng yếu nhất.

"Đây là của ta!"

Đế Nguyên Đạo Quân là người đầu tiên kìm nén không được, bỏ qua Phong Vân, toàn thân tinh khí nhất bạo, trong nháy mắt lao ra, so với không gian chuyển vị còn nhanh hơn!

"Người đang nghĩ ăn rắm!"

Biểu hiện trên mặt Trần Hoán Đạo Quân nghiêm túc trước nay chưa từng có, vung tay lên, nhật nguyệt tinh thần, chư thiên vạn giới hiển lộ ra, vì hắn trải đường, tốc độ nhanh đến vô biên.

Một bên khác, Phong Vân muốn thi triển không gian chuyển vị, nhưng hắn lại chợt phát hiện, không gian xung quanh vậy mà đều bị phong ấn!

"Đã sớm biết được người am hiểu năng lực Không Gian, cho nên ta đã sớm đem tất cả hư không xung quanh đều phong ấn rồi." Thanh âm Trần Hoán Đạo Quân truyền đến.

Mặc dù Phong Vân có thể điều khiển không gian, biến hoá để cho bản thân sử dụng, nhưng thế gian này luôn có một số chí bảo có thể phong ấn không gian, làm cho người có thiên phú Không Gian cũng phải thúc thủ vô sách.

Đương nhiên, những chí bảo này đều cực kỳ trân quý.

Bất quá Trần Hoán Đạo Quân kiếp trước là Đạo Tôn, có dạng chí bảo này cũng là rất bình thường.

Mất đi năng lực Không Gian, tốc độ Phong Vân so với Trần Hoán Đạo Quân cùng Đế Nguyên Đạo Quân kém hơn một đoạn.

Những Đạo Quân nơi xa quan chiến thấy cảnh này, nội tâm nhẹ than thở, xem ra Vân Thiên Kiếm Quân phải dừng bước ở nơi này.

"Đáng chết."

Bọn Bá Lan Đạo Quân gắt gao nhìn xem, khắp khuôn mặt đều là không cam lòng, thời khắc cuối cùng, vậy mà sử dụng ra động tác như vậy, đây là chuyên môn hạn chế năng lực Không Gian của đội trưởng!

Bên trong Đạo Điện.

Hư Pháp Đạo Tôn thần sắc nghiêm nghị, "Đây là, Cẩm Không Thánh Phù!"

Cẩm Không Thánh Phù, chính là vô tận năm tháng trước đây, do một vị 'Phù Tôn' nổi danh trên đời lưu lại, tổng cộng có chín cái, vô cùng trân quý, một khi tế ra, mặc cho thiên phú Không Gian của người cao đến đâu, cũng không làm nên chuyện gì được, đều phải chịu ảnh hưởng.

Hư Pháp Đạo Tôn không nghĩ tới Trần Hoán Đạo Quân còn có được loại bảo vật này, hơn nữa còn sử dụng đối phó với Phong Vân.

"Kiếp trước không hồ là 'Đa Bảo Đạo Tôn', cho dù chỉ thức tỉnh một bộ phận ký ức, đã giàu có như vậy, so với Đạo Tôn này là ta còn phải giàu hơn."

Hư Pháp Đạo Tôn một bộ ngữ khí Kháp Nịnh Mông.

Trên thực tế, Đạo Tôn khác cũng thế.

"Ai, thua ở dưới Cẩm Không Thánh Phù, cũng là tính là thua không oan." Hư Pháp Đạo Tôn an ủi như vậy.

...

Bên này.

Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân lấy tốc độ nhanh nhất bay về phía Hợp Đạo chủ phù, mắt thấy là sắp đắc thủ.

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên một cỗ lực lượng vô hình giáng lâm trên người bọn hắn, lập tức, hai vị này liền phát giác được, chung quanh bọn họ hết thảy đều thay đổi đến hỗn loạn.

Tiếp theo, hai người bọn họ chấn kinh phát hiện ra, thân thể của mình vậy mà đang rút lui!

"Không, không đúng, rút lui không phải thân thể, mà là, thời gian!" Trần Hoán Đạo Quân chấn động nói.

"Lực lượng Thời Gian!" Đế Nguyên Đạo Quân gầm nhẹ.

Nếu như là trước kia, trình độ lực lượng Thời Gian này, tự nhiên đối với bọn hắn không cách nào tạo thành tổn thương gì, nhưng ở thời điểm này, ảnh hưởng kia đã không cách nào đánh giá hết.

Thế là, ở trong ánh mắt không thể tin nổi của Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, một bàn tay trắng nõn từ trời rơi xuống, đem Hợp Đạo chủ phù nhẹ nhàng chộp vào trong tay.

Cùng lúc đó, trên không trung vang lên một đạo thanh âm rộng lớn bàng bạc, "Thời gian tranh tài, đã đến!"

Xôn xao ——! !

Theo thanh âm này cùng một chỗ, lập tức Đạo Quân toàn trường đều cùng nhau ồn ào lên, trên mặt bọn họ che kín chân kinh cùng bất khả tư nghị.

Không nghĩ tới ở thời khắc sống còn, Vân Thiên Kiếm Quân lại đột nhiên giết ra, đem Hợp Đạo chủ phù đoạt vào trong tay!

Đây quả thực là lật bàn tuyệt địa, thật sự là quá rung động rồi!

"Thắng, thắng! Chúng ta là quán quân!"

Bọn Bá Lan Đạo Quân thậm chí nhin không được ôm nhau cùng một chỗ, ở nơi đó khoa tay múa chân lên.

Thật sự là quá làm cho tâm huyết bọn họ phun trào!

Vốn cho rằng tràng diện tất thua, cuối cùng vậy mà xoay chuyển!

Mặc dù rất nhiều Đạo Quân không biết phát sinh cái gì, vì cái gì sẽ xoay chuyển, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng bọn họ nhìn thấy kết quả cuối cùng!

Cái này đã đủ rồi!

...

Trên bầu trời.

Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân tránh thoát lực lượng thời gian, một mặt phức tạp nhìn qua Phong Vân.

"Người thế mà còn cất giấu chiêu này, bị người lừa gạt rồi." Trần Hoán Đạo Quân bất đắc dĩ nói.

Nếu là hắn sớm biết Phong Vân còn có được lực lượng Thời Gian, hắn đã không chỉ tế ra một trương 'Cấm Không Thánh Phù' .

"Lực lượng Thời Gian, lực lượng Không Gian, người vậy mà đều am hiểu, hơn nữa còn đạt tới cấp độ Ngụy Đại Đạo. . ."

Đế Nguyên Đạo Quân ngược lại không có ảo não như vậy, hắn cả đời chỉ sống vì 'Võ', tham gia tiềm lực bằng cũng chỉ là trả ân Lang Gia Đạo Tôn dạy bảo mà thôi, tận lực là được rồi.

Tương phản, hắn đối với Phong Vân càng cảm thấy hứng thú hơn.

"Giống nhau giống nhau, hiểu sơ hiểu sơ thôi." Phong Vân vẫn là bộ biểu lộ mây trôi nước chảy kia, Đế Nguyên Đạo Quân nhìn qua mí mắt run rẩy.

Hắn không chút do dự quay người, rời xa Phong Vân, bởi vì hắn sợ mình nhìn không được một chùy bạo gương mặt kia.

Có dám lại trang bức một chút nữa hay không!

Trần Hoán Đạo Quân cũng cực kỳ im lặng, trước đó hắn nhìn thấy Phong Vân nói ít như vậy, còn tưởng rằng là một cao nhân lãnh thiết, không nghĩ tới là Bức Vương hàng thế.

Rbq, rbq, trượt.

Theo Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân lần lượt rút lui, trên không trung chỉ còn lại Phong Vân.

Tay hắn nắm Hợp Đạo chủ phù, tắm rửa ở dưới ánh sáng trên trời, thần thánh siêu phàm, một cảnh tượng này khắc thật sâu vào trong đầu những Đạo Quân ở đây, bao nhiêu năm qua đi, vẫn như cũ không cách nào quên mất.

...

"Cái này, cái này. . . Vậy. . . Vậy mà thắng!"

Bên trong Đạo Điện, mặc dù như Hư Pháp Đạo Tôn, lúc này đại não cũng có chút trì trệ, cảm thấy mình đang nằm mơ!

Nhưng rất nhanh, hắn đã kịp phản ứng, nhin không được đứng người lên, trên mặt lộ ra vui mừng nồng đậm, "Chúng ta là quán quân rồi!"

Chương 1057: Kết quả bất ngờ!

Chương 1057: Kết quả bất ngờ!

Giải thi đấu tiềm lực bảng lần này, có thể nói là sắc thái truyền kỳ lớn nhất từ trước tới nay.

Bởi vì, quán quân lần này, là một tân tú chỉ tham gia lần đầu tiên, có thể nói, là hắc mã tối cường, với lại là loại hắc mã mạnh tới rớt tinh rớt mù kia.

Kết quả triệt để bất ngờ.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Khi hình tượng trực tiếp truyền đến bên ngoài, ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, phàm là thấy cảnh này, tất cả đều sôi trào!

"Trời ạ, cái này, lần này cũng quá đảo ngược rồi!"

"Đúng vậy, vốn cho rằng đại cục đã định, người đứng đầu phải là Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, không nghĩ tới, nửa đường giết ra một vị Vân Thiên Kiếm Quân, nhất cử đoạt giải nhất!"

"Ta ngất, ta phân biệt ép Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, vốn có cho rằng bên trong coi như không, cũng sẽ không thua thiệt, kết quả toát ra một vị tân tú, thua thiệt quá lớn rồi!"

"Đừng nói nữa, ta chuẩn bị đi dời gạch đây, nửa đời người tích súc thua không còn gì."

". . ."

Ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, giờ phút này đều đang thảo luận việc này, mà Phong Vân, không hề nghi ngờ, cũng nhờ vào đó triệt để nổi danh, âm thanh động vạn giới.

Lại thêm Thiên Mạc Trai trợ giúp, khắp nơi tuyên truyền việc này, thế là không đến thời gian một tháng, cái tên 'Vân Thiên Kiếm Quân', cơ hồ đã truyền khắp ba ngàn Đạo Vực, vô tận Hỗn Độn rồi.

"Sao? Lần thứ nhất tham gia giải thi đấu tiềm lực bảng đã đoạt giải nhất rồi! Ta thiên, đây là sáng tạo ghi chép đó!"

"Từ cổ chí kim, đây là lần đầu, nhất định sẽ được ghi vào sử sách!"

"Vân Thiên Kiếm Quân, lại là một vị tu Kiếm Đạo, đều nói Kiếm Đạo không có đường ra, hiện tại ta nhìn thấy cái gì đây!"

"Nghe nói hần không chỉ biết Kiếm Đạo chung cực, mà còn lĩnh hội Đạo Đạo chung cực, cường hãn như vậy!"

". . ."

Hư Pháp Đạo Vực.

Mười một cung cung chủ biết được tin tức này, tất cả đều thần sắc hưng phấn, kích động tới rồi tỉnh rồi mù.

Bọn họ cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ qua, vị trí Đạo Vực của mình, vậy mà có thể vị liệt thứ nhất, thăng lên nhiều bậc xếp hạng như vậy!

Trước đó bọn họ chỉ là hi vọng đứng ở vị trí ba ngàn mà thôi, không nghĩ tới lần này không chỉ vào ba ngàn, còn một hơi vọt tới thứ nhất!

Quá mức mộng ảo !

"Hết thầy đều tới từ Vân Thiên cung chủ, hấn, hấn quá mạnh!" Lực Cung cung chủ cũng thất thố.

"Chiến lực bây giờ hấn có, chúng ta chỉ sợ đã không phải là đối thủ của hấn nữa."

Đạo Cung cung chủ cười khỏ một tiếng.

"Đạo Quân có chiến lực bực này, đơn giản là nghe rợn cả người, nhưng mà dạng Đạo Quân này, lại xuất từ Đạo Vực chúng ta, vậy thì càng thêm làm cho người rung động." Hỏa Cung cung chủ líu lười.

"Ai nói không phải đâu?"

Trước đó bọn họ mặc dù biết có dạng Đạo Quân này tồn tại, nhưng dù sao cũng là của Đạo Vực khác, cách nhau vô cùng xa, lẫn nhau cũng không có cơ hội gặp mặt, cho nên cảm giác không có khác sâu như vậy.

Bây giờ, trong Đạo Quân bọn họ nhận biết, lại ra một vị như vậy, cảm giác kia hoàn toàn không giống!

Kiểm Cung.

Lão nhân cùng mấy vị Kiếm Quân, lúc này còn hưng phấn kích động hơn xa so với mười một vị cung chủ kia.

"Cung chủ, cung chủ trở thành thứ nhất!" Bạch y Kiếm Quân có chút nói năng lộn xộn.

"Lần này, Hư Pháp Đạo Vực chúng ta nổi danh rồi." Lão nhân hít sâu một ngụm khí, "Với lại, trọng yếu nhất chính là, Kiếm Cung chúng ta, sắp trở lại đệ nhất Thiên Cung rồi!"

"Đúng vậy, lấy chiến lực cung chủ bây giờ, sớm đã thắng các đại cung chủ khác!" Tử y Kiếm Quân hung hăng gật đầu nói.

"Lấy Đạo Quân chi cảnh, chiến lực đã đạt tới cấp độ này, thật là khiến người ta không cách nào tưởng tượng nổi." Thương Vũ Kiếm Quân một mặt thôn thức.

"Cấp độ của cung chủ, không phải chúng ta có thể so sánh được."

Mặc dù mọi người đều ở cấp độ Đạo Quân Nghịch Thiên đỉnh phong, nhưng trong này nước có thể quá sâu, chênh lệch lẫn nhau, thật giống như sâu kiến cùng Thần Long, đom đóm cùng mặt trời vậy, làm cho người ta không thể nào tưởng tượng được, thậm chí làm người tuyệt vọng!

...

Một bên khác, Thiên Tuyên Đạo Vực.

Một sợi ý thức của Thiên Tuyên Đạo Tôn trở về, hấn ngồi ngay ngắn ở trên đại điện, ánh mắt xa xăm, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Điện hạ, lục nhãn Di tộc thì một mặt phức tạp nói: "Không nghĩ tới cuối cùng sẽ là hấn đạt được quán quân. . ."

Rõ ràng hơn một vạn năm trước, lúc lần đầu gặp được Phong Vân, đối phương vẫn chỉ là một gân gà mà thôi, mà bây giờ đã lặc mình biến hoá, trở thành thứ nhất tiềm lực bảng trong ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn!

Hiện tại Phong Vân, đã mạnh hơn so với hấn rồi!

Cái này khiến cho lục nhãn Di tộc nội tâm ngũ vị tạp trần, thật giống như một hài tử đang bị bắt nói trước mặt người, chỉ chớp mắt một cái, đã trở thành người mạnh hơn so với người rồi.

Hơn một vạn năm, đối với tồn tại bực này của hắn mà nói, cũng chính là một cái búng tay mà thôi.

Nhưng biến hóa lại là long trời lở đất.

"Ta cũng không nghĩ tới, ai, tên Hư Pháp kia đòi trước khẳng định cứu vớt thế giới, có được một vị yêu nghiệt vô thượng như vậy, mà làm ta giận nhất người biết là cái gì không?"

Thiên Tuyên Đạo Tôn ngữ khí dần dần mất khống chế, "Cái kia chính là, TMD, cái vinh dự này vốn nên là của Thiên Tuyên Đạo Vực chúng ta, bây giờ lại tiện nghi cho gia hoả Hư Pháp kia, ta quá uất ức rồi!"

Mắt thấy Thiên Tuyên Đạo Tôn phát ra uy áp càng lúc càng lớn, lục nhãn Dị tộc tranh thủ thời gian khuyên nhủ: "Chủ nhân, việc này giải quyết cũng tốt, trên người Vân Thiên Kiếm Quân kia có ngọc phù Thiên Tuyên Đạo Vực chúng ta, cũng coi là một phần tử của Thiên Tuyên Đạo Vực chúng ta."

"Vớ lại, vị Vân Thiên Kiếm Quân kia, cũng coi là nửa cái đệ tử của ngài, coi như hiện tại không thể vì Đạo Vực mang đến vinh quang, nhưng có thể cùng hắn chung một đường mà."

"Lấy tư chất vị Vân Thiên Kiếm Quân này, thành tựu tương lai tất sẽ bất khả hạn lượng, nói không chừng, sẽ vào Thượng giới đó."

Nghe xong lời nói của lục nhãn Dị tộc, Thiên Tuyên Đạo Tôn cảm xúc lập tức bình ổn lại, uy áp trên thân cũng dần dần biến mất.

Hắn trầm ngâm nói: "Người nói có đạo lý, ta đi Hỗn Độn Giới một chuyến, trước cùng Phong Vân gặp mặt một lần đã rồi tính."

Dứt lời, thân ảnh Thiên Tuyên Đạo Tôn đã biến mất không thấy gì nữa.

Lục nhân Dị tộc lác đầu, chủ nhân cũng quá nóng vội rồi.

Bất quá hẳn cũng có thể lý giải, dù sao biểu hiện của Phong Vân quá mức kinh diễm, ngay cả Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân phong thái đều bị đoạt, tương lai chỉ cần Hợp Đạo thành công, lo gì con đường phía trước!

...

Hỗn Độn Giới.

Phong Vân cùng bọn Bá Lan Đạo Quân đáp phi thuyền ở chỗ này.

Từ sau khi tranh tài kết thúc, bọn họ được Đạo Tôn vĩ đại lưu lại trận pháp truyền tống đến Hỗn Độn Giới, bay thẳng vọt ngoại vực.

Dù sao trước đó chỉ là khảo nghiệm, hiện tại tranh tài đã kết thúc, lại khảo nghiệm một lần nữa cũng không có tất yếu gì.

Boong thuyền.

Phong Vân đứng chấp tay, ngưỡng vọng phương xa, áo bào phần phật, di thể mà độc lập.

Bên cạnh, bọn Bá Lan Đạo Quân thân sắc vẫn vui vẻ như cũ, đến bây giờ còn không có đánh tan.

"Không nghĩ tới, Hư Pháp Đạo Vực chúng ta, cũng có thời điểm có thể thu được vinh dự như vậy."

"Đều là công lao của đội trưởng, đội trưởng quá mạnh, lực lượng bản thân ngăn cơn sóng dữ, cái gì mà Đế Nguyên Đạo Quân, cái gì mà Đạo Tôn chuyển thế, hết thấy đều không nói chơi."

" . . . "

Chương 1058: Mười hai loại chung cực chi đạo!

Chương 1058: Mười hai loại chung cực chi đạo!

"Chỉ là lần tranh tài này hình thức không giống nhau mà thôi, nếu quả thật muốn phân cao thấp, ta chưa chắc đã thắng."

Phong Vân nghe được bọn Bá Lan Đạo Quân họ, nhẹ nhàng trả lời.

Hắn nói là sự thật, nếu như quả thật phải phân chia ra thắng bại, kết quả cuối cùng như thế nào, thật đúng là không nhất định.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân, cũng còn có át chủ bài chưa hề dùng tới.

Tỉ như Đế Nguyên Đạo Quân, mọi người đều biết, hắn là siêu cấp sinh mệnh đặc thù biến dị, hiện ra bản thể mới là hình thái tối cường của hắn, nhưng ở bên trong chiến đấu trước đó, hắn cũng không lộ ra bản thể.

Còn về Trần Hoán Đạo Quân, cũng có rất nhiều thủ đoạn chí bảo không có thi triển.

Cho nên nói, Phong Vân xếp hạng thứ nhất tiềm lực bảng này, kỳ thật có một chút thành phần gặp may mắn.

Chủ yếu là Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân không biết Phong Vân còn am hiểu năng lực Thời Gian, nhất thời chủ quan, nên trúng chiêu.

"Đội trưởng người khiêm tốn rồi, người thế nào không nói người lấy một địch hai, cùng Đế Nguyên Đạo Quân, Trần Hoán Đạo Quân đại chiến lâu như vậy." Thiên La Đạo Quân nói.

"Đúng vậy, đối lại là Đạo Quân khác, tỉ như Âm Dương Đạo Quân hay Ngũ Thái Đạo Quân, khẳng định vài phút đã bị đánh bại rồi, đội trưởng người cái này là danh xứng với thực."

Huyền Băng Đạo Quân cũng phụ họa nói.

"Được đi." Phong Vân nghĩ thầm ta chỉ là khách khí một chút mà thôi, ta đương nhiên biết mình có nhiều ngu bực !

Lời này nếu để cho bọn Huyền Băng Đạo Quân nghe thấy, đoán chừng sẽ không nói những lời vừa rồi kia.

Bức Vương, người lăn!

"Chiến thắng giải thi đấu tiềm lực bảng lần này, trợ giúp Hư Pháp Đạo Vực tăng lên xếp hạng, ta cũng coi như trả lại nhân quả cho Kiếm Lan lão tổ, tiếp đó, nên đi địa phương khác rồi. . ."

Phong Vân nội tâm thâm nghĩ.

Hắn nếu muốn tiến bộ nhanh hơn, chiếu hình mới là sự chọn lựa tốt nhất, trường kỳ đợi ở một chỗ, với hắn mà nói, ngược lại là không tốt.

Bên trong Hư Pháp Đạo Vực, những hình chiếu kia, Phong Vân trên cơ bản đã chiếu hình xong, đợi tiếp nữa, cũng không trợ giúp gì, còn không

bằng đi Đạo Vực khác dạo chơi.

"Ba ngàn Đạo Vực, nên có bao nhiêu hình chiếu chất lượng siêu tốt đây."

Phong Vân chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy không nhịn được rồi.

Lần này những Đạo Quân tới tham gia tiềm lực bằng, mặc dù đều là đến từ ba ngàn Đạo Vực, nhưng mỗi cái Đạo Vực đến chỉ là có hạn mấy người mà thôi, căn bản là không có cách thỏa mãn cho Phong Vân.

Phải biết, một số Đạo Vực nội tình thâm hậu cũng không giống như Hư Pháp Đạo Vực, bên trong Đạo Quân rất ít, với lại lĩnh ngộ chung cực chi đạo, càng là lông phượng sừng lân.

Đối với Lang Gia Đạo Vực cùng Thần Tinh Đạo Vực có được nội tình thâm hậu mà nói, trong đó Đạo Quân lĩnh ngộ được Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, tất nhiên cũng không thiếu!

Đây cũng là một trong những mục tiêu của Phong Vân.

Hắn đã lựa chọn dung hợp Thuộc Tính Chi Đạo chung cực, vậy liền mở cung không quay đầu tiến đi, mười hệ thuộc tính chung cực chi đạo, hắn, tất cả đều muốn!

Với lại từng cái đều phải tu luyện đến cấp độ viên mãn, lại dung hợp lẫn nhau!

"Còn có Đạo Đạo chung cực. . ."

Tổng cộng hợp lại, chính là mười hai loại chung cực chi đạo!

Cái này nếu là truyền đi, sợ là có thể hù chết những Đạo Quân khác!

Mười hai loại chung cực chi đạo, cái này còn là người sao?

Tu giả bình thường tu một loại chung cực chi đạo, đã vui vẻ lắm rồi, có thể thôi cả một đời.

Phong Vân hiện tại đồng thời tu mười hai loại chung cực chi đạo, là nghe rợn cả người cỡ nào.

Dù cho là Đạo Tôn biết, cũng phải bị dọa đến nói không ra lời!

"Mười hai loại chung cực chi đạo, nhìn như rất nguu phê, nhưng muốn Hợp Đạo, độ khó đơn giản là không cách nào tưởng tượng được."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Hắn đoán chừng đại bộ phận tu giả đều coi hắn là chủ tu Kiếm Đạo chung cực, chung cực chi đạo khác, đều là phụ tu.

Cái gì là phụ tu, chính là thời điểm Hợp Đạo phải bỏ qua, không dung nhập bản thân, chỉ biết ngoại dụng, đây chính là phụ tu.

Nhưng mà kỳ thật trong lòng Phong Vân tự mình rõ ràng, hắn là mười hai loại đồng tu, không tồn tại cái gì chủ tu, phụ tu cả.

"Bất quá ta có Hợp Đạo chủ phù, có thể thôi diễn một trăm lần quá trình Hợp Đạo, lại thêm đạt được rất nhiều Thần Dược, linh vật tăng lên tỷ lệ Hợp Đạo thành công, cũng không có vấn đề lớn."

Trong lịch sử cũng không có ví dụ mười hai loại chung cực chi đạo Hợp Đạo thành công, tối đa cũng chính là sáu loại chung cực chi đạo Hợp Đạo thành công mà thôi, cho nên Phong Vân cũng không có đối tượng để tham khảo, chỉ có thể tự mình dự đoán.

"Trừ cái đó ra, Thân Thể cùng Linh Hồn tăng lên cũng là trọng yếu nhất.
.."

Nói như vậy, nếu như Hợp Đạo thất bại, Phong Vân cũng sẽ không Vẫn Diệt, mà vẫn có thể tiếp nhận được.

"Phong Vân."

Ngay lúc này, bỗng nhiên một thanh âm từ chỗ xa xa truyền đến, quanh quẩn ở bên trong hư không này.

Hả?

Phong Vân ngừng suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên cửu thiên, tầng mây phá vỡ, giống như là bị một cái tay lớn xé rách.

Tiếp theo, sắc trời như là thác nước trút xuống, rủ xuống ỨC VẠN SỢI, quang huy chói lọi, sôi trào như biển.

Một người trung niên tắm rửa quang huy mà đến, thân quán vô tận huyền diệu, hai con ngươi còn mênh mông hơn so với hỗn độn, bên trong có cảnh tượng vạn vật khô vỉnh.

"Thiên Tuyên Đạo Tôn!" Bá Lan Đạo Quân đứng ở bên cạnh Phong Vân, nhìn thấy người trung niên này, nhin không được hoảng sợ nói.

Tiếp theo, hấn chấp tay hành lễ, vô cùng cung kính nói: "Bái kiến Thiên Tuyên Đạo Tôn đại nhân!"

Bọn Thiên La Đạo Quân cũng trong nháy mắt kịp phản ứng, cúi đầu hành lễ, "Bái kiến Thiên Tuyên Đạo Tôn đại nhân!"

Thiên Tuyên Đạo Tôn!

Phong Vân lập tức hồi tưởng lại, mình ở trong di tích cổ tu giả gặp được 'Đạo' do Chí Tôn kia lưu lại, chính là Thiên Tuyên Đạo Tôn.

Nghĩ đến đây, Phong Vân hai tay ôm quyền, hành lễ nói: "Gặp qua Thiên Tuyên Đạo Tôn tiên bối."

Nói đến, hắn quan sát Đại Đạo lạc ấn đối phương, mặc dù không có đi đạo của đối phương, nhưng cho hắn dẫn dắt cũng không ít, để cho hắn ít đi không ít đường quanh co.

"Ừ"

Thiên Tuyên Đạo Tôn nhìn qua Phong Vân, ánh mắt vô cùng phức tạp, "Không nghĩ tới ngươi vào Hư Pháp Đạo Vực, mà không đến Thiên Tuyên Đạo Vực của ta."

Nguyên lai là đến hỏi cái này.

Phong Vân trong lòng tự nói, bất quá hắn thần sắc trên mặt không có biến đổi, đáp: "Bẩm báo Thiên Tuyên tiên bối, lúc trước gặp được Đại Đạo lạc ấn của ngài, ta đã tiếp nhận lệnh bài vào Kiếm Cung của Hư Pháp Đạo Vực rồi, cộng thêm Thiên Tuyên Đạo Vực của ngài thực sự khoảng cách quá xa, lúc ấy đối với ta mà nói, tính nguy hiểm quá cao, cho nên liền. . ."

Mặc dù ở giữa là bị Hư Pháp Đạo Tôn cướp bóc qua, bất quá Phong Vân vốn chính là muốn đi Kiếm Cung, cho nên cũng không tính là nói dối.

"Thì ra là thế, xem ra là ta bỏ lỡ."

Thiên Tuyên Đạo Tôn nhẹ than thở một hơi, thật sâu tiếc nuối.

Bên cạnh bọn Bá Lan Đạo Quân nghe được Phong Vân cùng Thiên Tuyên Đạo Tôn đối thoại, trong lòng lập tức ngửi ra mùi vị.

Nguyên lai là thật lâu trước đó, đội trưởng bọn họ vốn là muốn vào Thiên Tuyên Đạo Vực, kết quả lại dẫn đầu đi vào Hư Pháp Đạo Vực.

"Chuyện quá khứ đã qua, cũng cải biến không được, ta tới đây, là muốn mời người đến Thiên Tuyên Đạo Vực ta làm khách, dù sao, người cũng coi như là nửa cái đệ tử của ta."

Thiên Tuyên Đạo Tôn rốt cục nói ra mục đích của mình tới đây.

Chương 1059: Cứu Long hàm Đại Nhật!

Chương 1059: Cứu Long hàm Đại Nhật!

Đôi mắt với Thiên Tuyên Đạo Tôn mời, Phong Vân nói không động tâm là không thể nào, hấn vừa rồi còn muốn đi tới Đạo Vực khác.

Bây giờ Thiên Tuyên Đạo Tôn này tự mình đưa tới cửa, há có lý lẽ không đi?

Nghĩ tới đây, Phong Vân khẽ vuốt cằm, nói: "Tiền bối đã nói như thế, Phong Vân đương nhiên tuân theo, chỉ bất quá ta còn muốn trước về Hư Pháp Đạo Vực một chuyến, xử lý một ít chuyện, sau đó liền đi."

"Tốt, ta chờ ngươi."

Thiên Tuyên Đạo Tôn đạt được câu trả lời chắc chắn, trên mặt lộ ra mỉm cười, lập tức, hấn một bước phóng ra, toàn bộ thân thể biến mất vô tung không còn tăm hơi, dị tượng đầy trời cũng tiêu tán, giống như là chưa từng phát sinh cái gì vậy.

Bọn Bá Lan Đạo Quân có chút đứng dậy, nhìn Phong Vân nói: "Đội trưởng, không nghĩ tới ngươi còn cùng Thiên Tuyên Đạo Tôn có quan hệ?"

"Trước kia lúc còn chưa tới Đạo Quân, từng có may mắn quan sát qua lạc ấn Đại Đạo của Thiên Tuyên Đạo Tôn, cho nên xem như là nửa đệ tử của hấn." Phong Vân không có giấu diếm gì, nói thật ra.

Quan sát Đại Đạo lạc ấn của một vị Đạo Tôn!

Bọn Bá Lan Đạo Quân lập tức mất lộ về hâm mộ, đây chính là cơ duyên khoáng thế, không nói tu vi cảnh giới tăng lên gì, tối thiểu đối với tu hành về sau, có ảnh hưởng hết sức quan trọng.

Như là một ngọn đèn sáng trong Hắc Ám, chiếu sáng con đường tiến lên, ít đi rất nhiều đường quanh co.

"Trở về đi."

Phong Vân lập tức bắt đầu gia tăng tốc độ, phi thuyền trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa, tốc độ nhanh đến không biên giới.

...

Mà ở thời điểm Phong Vân gia tốc chạy về Hư Pháp Đạo Vực, một bên khác.

Ở phía trên vô tận hỗn độn, nơi một mảnh vĩnh hằng không biết.

Đang có một thân ảnh độc giác xếp bằng ở đây, mặt mũi lãnh khốc mà tuấn đạt, nhìn qua rất trẻ trung, nhưng mà, khí tức hần lại cực kỳ cuộn cuộn, phảng phất như Hỗn Độn vô biên, bao phủ chư thiên.

Nhắm mắt một lát, tồn tại độc giác giống như có cảm ứng, hai mắt mở ra, trong con ngươi đen kịt có vũ trụ biến đổi, có sinh mệnh biến thiên, có Hỗn Độn tiêu tan.

"Có ý tứ, người đứng đầu tiềm lực bằng lần này, thế mà là một tân tú, Vân Thiên Kiếm Quân sao, thật là ngoài dự liệu."

Đúng lúc này, nơi vĩnh hằng không biết Hắc Ám mà băng lãnh, có tiếng long ngâm cuộn cuộn truyền đến, chấn động hoàn vũ.

Không bao lâu, Thiên Long chín đầu từ trong hư không hiển hiện.

Thiên Long cực kỳ to lớn, mỗi đầu đều dài ức vạn trượng, toàn thân xích kim sắc, sinh ra ngũ thảo, uy thế vô biên, hướng về phía trước ép vào.

Mà bên trong mỗi một Long Khẩu, vậy mà đều chứa một vòng Đại Nhật, gieo rắc quang minh vô lượng, chiếu sáng Hắc Ám phía trước!

Phía trên Long Bối Thiên Long, đều có một đạo xiềng xích lôi kéo, khóa lại Long Thân.

Thuận theo xiềng xích nhìn lại, ở cuối dây xích, lại có một cỗ xe to lớn.

Thiên Long chín đầu này, cũng chỉ là kéo xe mà thôi!

Lại xem xét xe đồng liền kia, lấy mỹ lệ tinh vân làm sa, lấy Thanh Đồng Thần Mộc làm trụ, lấy vô thượng tiên kim làm đỉnh, lấy cửu sắc hào quang làm móng, cực kỳ cuộn cuộn, cực kỳ cổ lão.

Mà ở xung quanh xe, lại có ức vạn tinh thần quay quanh, chìm nổi không chừng, diễn luyện vô biên huyền diệu.

Cửu Long hàm Đại Nhật, tinh thần quán Thân liền!

Đây là đại khí phách rung động cỡ nào!

Nhưng tồn tại độc giác thấy cảnh này, lại không có vẻ gì ngoài ý muốn, hiển nhiên là sớm đã nhìn quen lắm rồi.

Khi Cửu Long tiếp cận, tồn tại độc giác buông xuống ánh mắt, khom mình hành lễ.

"Cung nghênh quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc."

Có tinh vân chi sa che chắn, ai cũng nhìn không thấy người ngồi trong xe vua, chỉ thấy tinh vân chi sa có chút lưu động, liền có một thanh âm truyền ra, cực kỳ to lớn, làm cho chư thiên tinh cầu run rẩy.

"Thanh Giác, tiềm lực bảng lần này như thế nào? Có phải vẫn như cũ là Đế Nguyên kia đứng đầu hay không."

Thanh Giác trên mặt khẽ nhúc nhích, mở miệng nói: "Bẩm quốc chủ, người đứng đầu tiềm lực bảng lần này không phải là Đế Nguyên Đạo Quân, cũng không phải Trần Hoán Đạo Quân, mà là một tân tú, tên là 'Vân Thiên Kiếm Quân'."

"Ừm? Một vị Kiếm Quân? Vậy mà có thể đoạt giải nhất sao?" Tồn tại bên trong xe vua hiển nhiên cực kỳ kinh ngạc, hẳn có phần xem trọng Đế Nguyên Đạo Quân, cho nên mới tới đây hỏi một chút, nếu không, tiềm lực bảng thi đấu nho nhỏ này, chỗ nào đáng giá để hắn quan tâm.

"Lần tranh tài này là áp dụng chế độ cho điểm, Vân Thiên Kiếm Quân kia người mang rất nhiều năng lực, vô luận là thể chất hay là linh hồn, hoặc là không gian, thời gian, tất cả đều am hiểu, cho nên mới lấy được vị trí người đứng đầu."

Thanh Giác đại khái giải thích một chút quy định trong trận đấu.

"Thì ra là thế, chỉ là vận may một lúc thôi, sở học hỗn tạp như vậy, thời điểm tương lai Hợp Đạo đoán chừng cũng chỉ hợp nhất một ít mà thôi, giai đoạn hiện tại có thể cùng Đế Nguyên Đạo Quân thực lực tương đương, nhưng một khi đạt tới Vĩnh Hằng Thiên Quân, chênh lệch sẽ cấp tốc hiển hiện ra, không cần để ý."

Đế Nguyên Đạo Quân bởi vì tính đặc thù của huyết mạch bản thân, mới có chiến lực, điểm này, sau khi Hợp Đạo cũng sẽ không thay đổi, thậm chí

thăng hoa. . .

Nhưng Phong Vân, là ý vào chung cực chi đạo nhiều mà thôi, mà một khi Hợp Đạo, những chung cực chi đạo kia của Phong Vân cuối cùng đều sẽ bị bỏ qua, chỉ hợp nhất hai loại, như vậy sau khi đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, ưu thế cũng không còn nữa.

Cho nên tồn tại cường đại bên trong xe liễn này, mới không thêm để ý Phong Vân như vậy.

Dù sao, coi như lĩnh ngộ chung cực chi đạo nhiều, cũng không ai dám Hợp Đạo nhiều như vậy.

Nhưng mà, tồn tại cường đại này lại không cách nào nghĩ đến, mục đích cuối cùng của Phong Vân, chính là toàn bộ đều hợp! !

"Tiếp tục quan sát Đế Nguyên kia, một khi hấn Hợp Đạo thành công, liền đem hấn đưa đến Thanh Vân Cổ Quốc ta."

"Tuân mệnh." Thanh Giác gật đầu.

Lập tức, quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc này truyền đạt sắc lệnh, Thiên Long chín đầu kia lập tức quay người, lên tiếng gào thét, lôi kéo xe vua lao vùn vụt mà qua, trong chốc lát, liền biến mất ở nơi vĩnh hằng không biết.

Chờ xe liễn triệt để vô tung ảnh, Thanh Giác lúc này mới đứng dậy, chậm chậm nhả khí.

"Quốc chủ đã nói như vậy, Vân Thiên Kiếm Quân kia chắc hẳn cũng là phù dung sớm nở tối tàn, vậy liền không quan tâm nữa. . ."

Hấn phụng lệnh tọa trấn ở đây, chính là tìm kiếm kỳ tài ngút trời ở trong ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, chọn tuyển vì Thanh Vân Cổ Quốc.

Vốn là Phong Vân cũng đang được hấn quan sát, bất quá quốc chủ đã nói như vậy, hấn tự nhiên sẽ không chú ý Phong Vân nữa.

Đáng tiếc, quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc cùng Thanh Giác lại không biết, bọn họ đã bỏ lỡ thiên tài kinh diễm cỡ nào!

...

Bên này.

Phong Vân rất nhanh liền dẫn bọn Bá Lan Đạo Quân trở lại Hư Pháp Đạo Vực.

Khi bọn hấn vừa mới bước vào bên trong Đạo Vực, lập tức hào quang phô thiên cái địa bao phủ bọn họ, toàn bộ Đạo Vực giống như vì bọn họ mà lớn tiếng khen hay, quang hoàn gia thân, nguyên lực trải đường, dị tượng vây quanh, cực điểm sáng chói.

Không hề nghi ngờ, đây là thủ bút của Hư Pháp Đạo Tôn.

Dù sao toàn bộ Đạo Vực đều do hấn sáng tạo ra, ở chỗ này, nói hấn là tạo vật chi chủ cũng không quá đáng, bất kỳ biến hóa nào bên trong Đạo Vực, đều chỉ ở trong một suy nghĩ của hấn mà thôi.

"Đi thôi."

Phong Vân nhìn bọn Bá Lan Đạo Quân bên cạnh thân sắc kích động vô cùng, nhẹ nhàng mở miệng nói.

Chương 1060: Người phạm, người tinh tế phạm!

Chương 1060: Người phạm, người tinh tế phạm!

Hư Pháp Đạo Vực, bên ngoài thập nhị Thiên Cung.

Khi nhóm Phong Vân xuất hiện ở đây, xa xa liền thấy Hư Pháp Đạo Tôn suất lĩnh mười một Cung Cung chủ, lão nhân Kiếm Cung cùng mấy vị Kiếm Quân, đang ở nơi đó chờ đợi.

"Đạo Tôn."

Phong Vân đi tới gần, nhẹ nhàng thi lễ.

"Gặp qua Đạo Tôn." Bọn Bá Lan Đạo Quân cũng trước sau đuổi theo, cung kính hành lễ.

"Ha ha, không cần đa lễ." Hư Pháp Đạo Tôn rất là thoải mái, "Nhất là Phong Vân, người càng không cần hành lễ, nói đến đây, nên cảm tạ hẳn là ta mới đúng."

Lần này Phong Vân tại tiềm lực bảng đoạt được danh hiệu đệ nhất, cũng để cho Hư Pháp Đạo Vực hẳn xếp hạng phía trên đông đảo Đạo Vực, lực áp Lang Gia Đạo Vực, Thần Tinh Đạo Vực những loại đại vực uy tín lâu năm này.

Loại chuyện này, trước đó Hư Pháp Đạo Tôn nghĩ cũng không dám nghĩ, hẳn thấy, tối thiểu phải qua kỷ nguyên Kinh Triệu, có lẽ có một tia cơ

hội như vậy.

Nhưng không nghĩ tới, một ngày này lại tới nhanh như vậy!

Nếu không phải hẳn là Đạo Tôn, đạo tâm cứng cõi, đổi lại là những tu giả khác, khả năng đương nhiên sẽ hưng phấn ngất đi cũng không chừng!

"Khách khí, Phong Vân vốn chính là một phần tử của Kiếm Cung, cũng là một phần tử của Hư Pháp Đạo Vực, là việc nằm trong phận sự của ta." Phong Vân lộ ra rất khiêm tốn thấp điệu, bất quá người khác hiểu, hẳn đây là đang chờ người khác khen hẳn.

Dù sao, trang bức cũng cần nhờ người khác phụ trợ mới có ý nghĩa, tự mình cưỡng ép trang bức không ý nghĩa gì cả.

Quả nhiên, mười một Cung chủ, cùng lão nhân, nhóm Kiếm Quân đằng sau Hư Pháp Đạo Tôn, tất cả đều bay vọt tới, nhao nhao tán thưởng Phong Vân khiêm tốn.

"Vân Thiên cung chủ chính là vô thượng thiên tài khoáng cổ thướt kim, cùng là cung chủ Thiên Cung như người, thật sự là để cho chúng ta xấu hổ!"

"Đúng vậy, Vân Thiên cung chủ phong thái ngút trời, quý thần khó lường, sau trận này thật đúng là đánh ra phong thái, đánh ra cảm giác vô địch!"

"Đúng đúng đúng, chính là như vậy, vô địch, Vân Thiên cung chủ tung hoành vô địch đương đại, đệ nhất Đạo Quân của ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn!"

"Đệ nhất Đạo Quân!"

"Đệ nhất Đạo Quân!"

". . ."

Bọn gia hỏa này nghiêm nhiên từng người hóa thân thành liếm chó, cơ hồ đem tất cả những từ tán dương có thể nghĩ đến đều nói mấy lần.

Nếu như nói mà có thể chứng đạo, lúc này sợ là đã trên trời rơi xuống trời hạn gặp mưa, Địa Dũng Kim Liên!

"Nào có, nào có." Phong Vân mặt ngoài vẫn là bộ dáng rất khiêm tốn, nội tâm lại là một trận cuồng tiếu.

Cách đó không xa, bọn Bá Lan Đạo Quân nhìn một màn này, khoe miệng điên cuồng co rúm.

Nếu như đổi lại trước đây, bọn họ khẳng định sẽ gia nhập đại quân liếm chó, bất quá trong khoảng thời gian này, bọn họ cùng Phong Vân ở chung lâu như vậy, đã sớm biết được, vị đội trưởng này của bọn họ, nhìn từ bề ngoài như lạnh nhạt.

Kỳ thật trong lòng hoàn toàn không phải như thế, chỉ cần có cơ hội sẽ trang bức ngay, đơn giản là Bức Vương tái thế!

Bất quá Phong Vân trang bức đều là loại rất mịn mờ kia, người phẩm, người phẩm tinh tế, mới có thể phẩm ra.

. . .

Sau khi một đồng công cụ người điên cuồng liếm chó công kích tán thương, Hư Pháp Đạo Tôn liền mở ra yển hội long trọng.

Toàn bộ Hư Pháp Đạo Vực phàm là Đạo Quân có một chút thực lực tất cả đều tới.

Bạch Thần Giáo giáo chủ, U Vũ Các các chủ, Thất Liên Đạo Quân, Chiến Không Đạo Quân cũng ở trong đó.

Bốn vị này rõ ràng là bốn vị Đạo Quân lúc trước Phong Vân gặp được trên hòn đảo cướp đoạt Hỗn Độn Thần Dược

Nhiều năm qua đi, bọn họ vẫn là đậm chân tại chỗ, tu vi cảnh giới chiến lực không có chút nào biến hóa.

Cái này mới là khắc họa chân thực của đại bộ phận Đạo Quân, muốn tiến giai Vĩnh Hằng Thiên Quân, há có dễ dàng như vậy!

Lúc này, bốn vị Đạo Quân này ngược nhìn Hư Pháp Đạo Tôn uống cùng Phong Vân trên đài cao, sắc mặt cảm khái thôn thức.

"Nhiều năm không gặp, hắn đã chạy tới một bước này, che đậy ba ngàn Đạo Vực Đạo Quân, đứng thứ nhất tiềm lực bàng, thành tựu bực này, đơn giản là không cách nào tưởng tượng!"

Giáo chủ Bạch Thần Giáo lúc nói ra câu nói này cũng cảm giác được tâm thần mình đang run rẩy, giống như đang nói lời cấm kỵ vậy.

"Năm đó một nhóm cung chủ Vân Thiên, miểu sát bọn ta như cắt cỏ, hiện tại, sợ là một ánh mắt của hắn cũng để chúng ta chết hàng ngàn, hàng vạn lần!"

Các chủ U Vũ Các cười khở nói, tất cả mọi người đều là Đạo Quân, đều ở cùng một cấp độ, nhưng chênh lệch này, quá dọa người.

"Vân Thiên cung chủ mạnh hơn chúng ta gấp mấy vạn lần, chỉ sợ độ khó Hợp Đạo cũng cao gấp mấy vạn lần so với chúng ta, không biết hắn có thể giãy khỏi gông xiềng, tiến vào vĩnh hằng hay không."

Thất Liên Đạo Quân lo lắng nói.

"Yên tâm, nghe nói cung chủ đạt được Hợp Đạo Phù, chắc hẳn không có vấn đề gì." Chiến Không Đạo Quân mở miệng, mà thời điểm nói đến 'Hợp Đạo Phù', trong mắt tràn đầy hâm mộ.

Ba Đạo Quân khác cũng thế, dù sao Hợp Đạo Phù đối với mỗi một Đạo Quân mà nói, đều có lực hấp dẫn trí mạng.

Bất quá bọn hắn cũng rõ ràng, Hợp Đạo Phù đối với bọn hắn mà nói quá mức xa xôi, vẫn là thành thành thật thật tìm kiếm Linh Dược hoặc linh vật Hợp Đạo mới là Vương Đạo.

...

Trên đài cao.

Qua ba lần rượu, Hư Pháp Đạo Tôn vẫn như cũ thoải mái không thôi, hướng về phía Phong Vân cười nói: "Lần này Hư Pháp Đạo Vực chúng ta xếp hạng thứ nhất, không lâu sau đó, phía trên sẽ có sứ giả giáng lâm, phân phối rất nhiều tài nguyên cho Hư Pháp Đạo Vực chúng ta."

"Phía trên?" Phong Vân nhạy cảm bắt được một từ máu chốt.

"Người đã hỏi, ta sẽ nói cho người biết, vốn là vấn đề này ở bên trong cao tầng Đạo Vực cũng không tính là bí ẩn gì."

Hư Pháp Đạo Tôn nói: "Ta trước đó không phải đã cùng người nói, nếu như Đạo Vực chúng ta xếp hạng cao, thì sẽ có rất nhiều tài nguyên phân phối xuống, tài nguyên phân phối này chính là do Đạo Minh gửi tới."

"Đạo Minh?" Phong Vân thần sắc khẽ động, nghe cái tên này, liền biết tuyệt đối không đơn giản.

"Đúng, Đạo Minh, kỳ thật ba ngàn Đạo Vực chúng ta đều thuộc về Đạo Minh, chỉ bất quá Đạo Minh tương đối lỏng lẻo, độ tự do rất cao, mà cùng Đạo Minh ngang hàng, lại có Thanh Vân Cổ Quốc, Vĩnh Hằng Thần tộc, và dị vực."

"Tứ đại thế lực này riêng phần mình thống trị cương vực vô tận hỗn độn, trong đó Thanh Vân Cổ Quốc là do Thanh Vân Cổ Tổ sáng lập mà thành, nghe nói hẳn cũng là siêu cấp sinh mệnh đặc thù biến dị, mà Vĩnh Hằng Thần tộc, nghe nói là hậu duệ của những sinh linh đầu tiên ở vô tận hỗn độn, một mực ngăn cách, năm đó thời điểm cổ tu giả cùng tu giả hiện hành đại chiến, bọn họ cũng không có xuất hiện, ít có tộc nhân cất bước ở bên ngoài."

"Về phần dị vực cuối cùng, là bá đạo nhất, với lại bọn họ cùng Đạo Minh có thù, về sau nếu như gặp phải tu giả dị vực, nếu như có xung đột, nhớ rõ không cần lưu thủ."

Hư Pháp Đạo Tôn một hơi phổ cập rất nhiều tin tức cho Phong Vân, đây đều là tình hình Phong Vân trước đây không biết rõ.

Kỳ thật lấy địa vị của Phong Vân, nếu như cẩn thận điều tra, vẫn có thể biết được.

Bất quá hẳn một mực đắm chìm trong xoát hình chiếu và tu hành, đối với phương diện này một mực cũng không để tâm, cho nên không hiểu rất nhiều, bất quá bây giờ biết cũng không tính là muộn.

Chương 1061: Trêu gái nhất thời thoải mái!

Chương 1061: Trêu gái nhất thời thoải mái!

Dị vực, Vĩnh Hằng Thần tộc, Thanh Vân Cổ Quốc, Đạo Minh.

Phong Vân ghi nhớ tên bốn thế lực lớn vào trái tim, trong đó, hẳn để ý nhất là Vĩnh Hằng Thần tộc.

Dù sao từ rất lâu đã nghe thấy tên thế lực này rồi, là lúc hẳn đạt được truyền thừa của Kim Dương Đạo Hoàng, một tia chấp niệm cuối cùng của Kim Dương Đạo Hoàng nói cho hẳn biết.

Tùng có một đạo lữ, có vẻ như đến từ Vĩnh Hằng Thần tộc.

“Kim Dương Đạo Hoàng cũng được đẩy, thế mà có thể câu được một cô gái trong Vĩnh Hằng Thần tộc, một trong bốn thế lực lớn.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, nhưng Kim Dương Đạo Hoàng cũng phải giá đắt, bị Vĩnh Hằng Thần tộc truy sát đến chết.

Chỉ có thể nói, trêu gái nhất thời thoải mái, sau đó phải hỏa táng xuống tràng!

“Vốn cho rằng Vĩnh Hằng Thần tộc là một tộc không mạnh, có thời gian đi trả lại nhân quả này cho Kim Dương Đạo Hoàng, hiện tại xem ra, đi không được rồi.”

Có thể thành một trong bốn thế lực lớn, Vĩnh Hằng Thần tộc sao lại đơn giản được, tất nhiên trong tộc sẽ có cường giả nhiều như mây, không thấy lúc Hư Pháp Đạo Tôn nói đến bốn thế lực lớn này cũng rất kiêng kị sao!

Nói rõ, trong tộc có cường giả siêu việt Đạo Tôn tồn tại!

“Kim Dương Đạo Hoàng, người thật sự rất được...”

Trong lòng Phong Vân im lặng, đây là hắn, nếu đổi lại là bất kỳ một tu giả nào đạt được truyền thừa của ông ta, sợ là cả đời này đừng hy vọng hoàn lại nhân quả.

Nhưng cho dù là Phong Vân, bây giờ muốn đến Vĩnh Hằng Thần tộc kiếm chuyện, đoán chừng cũng là đưa dê vào miệng cọp, vẫn phải đợi một thời gian, trưởng thành một đợt đã.

Đè xuống những suy nghĩ này trong đầu, Phong Vân nhớ đến cái gì đó, nói với Hư Pháp Đạo Tôn: “Đạo Tôn, lần này ta được rất nhiều lợi từ bảng tiềm lực, cho nên muốn ra ngoài lịch luyện.”

“Lịch luyện? Được, hoàn toàn không có vấn đề.”

Hư Pháp Đạo Tôn không hề nghĩ ngợi đã đồng ý, Phong Vân lập công lớn như vậy rồi, đừng nói ra ngoài lịch luyện, nếu muốn một kiện chí bảo cấp Vĩnh Hằng, ông ta cũng cho.

“Đúng rồi, người cầm miếng ngọc phù này, trong này chứa một tia thần niệm của ta, nếu người gặp nguy hiểm, liền bóp nát, lúc đó, ta cảm ứng được, sẽ đến tương trợ.”

Hư Pháp Đạo Tôn lấy ra một cái ngọc phù trong suốt, sáng long lanh đưa cho Phong Vân.

Nhìn tang thương cô lão, phía trên khắc hoa văn lít nha lít nhít, mỗi đạo đều huyền diệu không thể nói rõ được.

“Đa tạ Đạo Tôn.”

Sắc mặt Phong Vân vui mừng, có Đạo Tôn che chở, đây chính là một đại vương bài.

Giờ khắc này, Phong Vân mới cảm nhận được, vì sao những thành viên trong thế lực lớn dám ra ngoài không hề sợ hãi.

Sau lưng có núi lớn dựa vào, muốn khiêm tốn cũng khó!

Cất ngọc phù, Phong Vân nhìn về phía một lão nhân khác, nói: “Sau khi ta đi, vị trí cung chủ Kiếm Cung còn cần người đảm nhiệm, chờ ta trở lại.”

“Tuân mệnh, cung chủ đại nhân.” Lão nhân cung kính gật đầu.

Phong Vân hài lòng gật đầu, như vậy, hẳn cũng không còn gì lo lắng nữa.

...

Mà lúc yến hội tiến hành được một nửa, bỗng nhiên một giọng nói từ trên cao truyền xuống: “Hur Pháp, chỗ ngươi có yến hội mà không gọi ta, thật không biết suy nghĩ.”

Hả?

Giọng nói đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt đã khiến các tu giả chú ý.

Chỉ thấy trên không trung có một vị đạo sỹ tiên phong đạo cốt, khoảng trên năm mươi tuổi, khí tức mờ mịt như mây, không thể nắm lấy.

“Ha ha, thì ra là Nguyên Thương huynh, ngọn gió nào đã thổi huynh đến đây vậy?” Hư Pháp Đạo Tôn nhìn thấy vị đạo sĩ này, lập tức rời chỗ ngồi, chủ động đi nghênh đón.

Phong Vân có chút tò mò, không biết lai lịch vị đạo sĩ này thế nào, vì sao Hư Pháp Đạo Tôn phải tự mình đi nghênh đón.

Lúc này, giọng nói của cung chủ Đạo Cung truyền đến: “Vị Nguyên Thương Đạo Tôn này đến từ Đạo Minh.”

Chỉ một câu, Phong Vân lập tức hiểu.

“Thì ra đến từ Đạo Minh.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hẳn thử hình chiếu đối phương, kết quả lại không chút phản ứng, hiển nhiên, người đến không phải chân thân.

“Sao xưa nay đám Đạo Tôn này lại không xuất động chân thân chứ?” Phong Vân có chút buồn bực, Hư Pháp Đạo Tôn như thế, Nguyên Thương Đạo Tôn cũng là như vậy.

Nhưng phàn nàn thì phàn nàn, thật ra hình chiếu Đạo Tôn cũng không có tác dụng lớn với hắn, tối đa hắn cũng chỉ thêm thiên phú của bọn họ mà thôi.

Trừ cái đó ra, nhưng vật khác tuôn ra, hắn cũng không dùng được.

Không bao lâu, Hư Pháp Đạo Tôn dẫn theo Nguyên Thương Đạo Tôn đến: “Nào, Nguyên Thương huynh, vị này chính là Vân Thiên Kiếm Quân, là siêu cấp thiên tài ta tỉ mỉ bồi dưỡng.”

Hư Pháp Đạo Tôn chỉ vào Phong Vân giới thiệu.

Phong Vân cũng lập tức đứng dậy nói: “Bái kiến Nguyên Thương Đạo Tôn.”

Nguyên Thương Đạo Tôn mỉm cười: “Nghe danh không bằng gặp mặt, Vân Thiên tiểu hữu đứng đầu bảng tiềm lực, tên truyền ba ngàn Đạo Vực, phong thái vô thượng khiến người ta ghé mắt.”

“Nào có, chỉ là một chút vận khí mà thôi.” Phong Vân lắc đầu nói.

“Lấy một địch hai, đại chiến lâu như vậy còn không thua, phần thực lực này, cũng không phải một câu may mắn là có thể bỏ qua, ít nhất, lúc ta ở cấp độ của ngươi, còn kém xa ngươi.” Nguyên Thương Đạo Tôn cảm khái nói.

Há lại chỉ kém xa, quả thực là bị nghiền ép.

Ông ta đã nhìn thấy cảnh tượng Phong Vân đại chiến Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân, khiến ông ta phải lau mắt mà nhìn.

Sau đó.

Hư Pháp Đạo Tôn liền dẫn Nguyên Thương Đạo Tôn đi vào Đạo Điện, hình như có chuyện quan trọng gì đó.

Cung chủ Đạo Cung thấy vậy, giải thích nói: “Chắc là tài nguyên Đạo Minh phân xuống, Nguyên Thương Đạo Tôn đến để thông báo một tiếng.”

Phong Vân gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Hắn lập tức nhìn về phía cung chủ Đạo Cung: “Ta vẫn luôn hứng thú với Đạo Cung, không biết có thể đến thăm một chút không?”

Cung chủ Đạo Cung thụ sủng nhược kinh: “Đó là tự nhiên, nếu Vân Thiên cung chủ có hứng thú, đến Đạo Cung chúng ta như rồng đến nhà tôm

vậy, không biết lúc nào thì người đến, chúng ta sẽ quét dọn giường chiếu hoan nghênh.”

“Bây giờ đi.” Phong Vân nói thẳng.

“Bây giờ? Được, xin mời theo ta.”

Lúc này, Phong Vân và cung chủ Đào Cung liền rời đi.

Đương nhiên Phong Vân đến Đào Cung không phải để tham quan gì đó, mà vì hình chiếu.

Chung cục đạo đạo đã kém hơn chung cục kiếm đạo một mảnh lớn, Phong Vân muốn nhanh chóng tăng chung cục đạo đạo lên, cho nên rất cần hình chiếu về đạo đạo.

Mà hấn vẫn luôn tu hành, cộng thêm thi đấu trên bảng tiềm lực, còn chưa hình chiếu Đào Cung trong mười hai Thiên Cung.

Hiện tại, hấn lập tức sẽ rời Hư Pháp Đạo Vực, trước khi rời đi, chuyện này không để lâu được, cũng nên xử lý.

...

Trong Đạo Điện.

Hư Pháp Đạo Tôn và Nguyên Thương Đạo Tôn đứng trong đại điện.

Nguyên Thương Đạo Tôn đưa một cái túi màu vàng đen, bên trên có ngàn vạn ngôi sao, vô cùng sáng chói, thoáng chói, những ngôi sao phía trên không ngừng rung chuyển, đại khí bàng bạc.

Hư Pháp Đạo Tôn tiếp nhận túi màu vàng đen, thần niệm thăm dò vào trong đó, trên mặt lập tức nở nụ cười.

“Ôi chao, một trăm bí cảnh cỡ cực lớn, một ngàn bí cảnh cỡ lớn, còn có một trăm gốc hồn độn thần dược, một trăm kiện linh vật hợp đạo, chắc chắn, đây chính là tài nguyên cho hạng nhất sao, yêu yêu!”

Chương 1062: Thật ra yêu nghiệt là kiếm về!

Chương 1062: Thật ra yêu nghiệt là kiếm về!

Hư Pháp Đạo Tôn quá vui vẻ, tài nguyên này thực sự quá phong phú!

Lúc trước, tài nguyên phân phối mà ông ta đạt được cũng chỉ có một tòa bí cảnh cỡ siêu nhỏ mà thôi.

Mà bây giờ, chỉ là bí cảnh cỡ lớn đã có ngàn cái, còn bí cảnh cực lớn, khoảng một trăm cái.

Đây là khái niệm gì, phải biết, một cái bí cảnh cỡ lớn tương đương với một vạn bí cảnh cỡ siêu nhỏ, đương nhiên, đây chỉ là một phép so sánh.

Trên thực tế, giá trị của bí cảnh cỡ lớn còn cao hơn số lượng này nhiều!

Càng không nói đến loại bí cảnh cực lớn, mỗi đồ vật trong đó, tuyệt đối là trân phẩm.

Thậm chí một cọng cỏ, còn tốt hơn bên ngoài rất rất nhiều!

“Còn có một trăm gốc hỗn độn linh dược, một trăm kiện linh vật hợp đạo, đều là vật thượng thừa, tương lai có thể khiến đạo vực của ta có nhiều Vĩnh Hằng Thiên Quân hơn!”

Trong lòng Hư Pháp Đạo Tôn càng thêm vui vẻ.

Từ khi ông ta trở thành Đạo Tôn đến nay, đây là lần thứ hai tâm trạng ông ta chập chờn kịch liệt như vậy, hưng phấn như vậy.

Lần thứ nhất đương nhiên là lúc ông ta đột phá Đạo Tôn.

“Nhìn người đi, đã thành Đạo Tôn rồi, còn thất thố như vậy.”

Nguyên Thương Đạo Tôn ở bên cạnh nhìn thấy vẻ mặt của Hư Pháp Đạo Tôn, không nhịn được lắc đầu nói.

“Hi hi, lần đầu tiên mà, có chút kích động.” Hư Pháp Đạo Tôn cười đắc ý, cũng không thêm quan tâm.

“Nói thật, lần này Hư Pháp Đạo Vực của người có thể đạt giải quán quân, khiến không biết bao nhiêu tồn tại ngày người, bao gồm những nhân vật lớn nữa, đều bị kinh ngạc, ta nói này, người tìm được yêu nghiệt biến thái như vậy từ nơi nào đấy, vậy mà có thể cướp vị trí thứ nhất trong tay Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân!”

Nguyên Thương Đạo Tôn hỏi ra nghi vấn cất giấu trong lòng mình đã lâu.

“Khụ khụ... Nếu như ta nói ta kiếm được ở bên ngoài về, người có tin không?” Hư Pháp Đạo Tôn ho nhẹ một tiếng nói.

“Người đừng đùa, biết ngay người sẽ không nói, quên đi, ta không hỏi nữa.”

Nguyên Thương Đạo Tôn hiển nhiên không tin, cái này mẹ nó cũng quá giả, siêu cấp biến thái như Phong Vân, người nói với ta là thật được? Người có dám khoác lác nữa không.

Hư Pháp Đạo Tôn nhún vai, ta nói thật với ngươi, ngươi không tin, lại còn trách ta.

“Nhưng mặc dù vị Vân Thiên Kiếm Quân này cực kỳ biến thái, nhưng lại không lọt vào mắt vài nhân vật lớn, bọn họ càng nhìn trúng Trần Hoán Đạo Quân và Đế Nguyên Đạo Quân hơn.” Nguyên Thương Đạo Tôn nói.

“Vì sao?” Hư Pháp Đạo Tôn nghi ngờ hỏi.

“Ngươi phải biết, giai đoạn hiện tại, Vân Thiên Kiếm Quân biến thái như vậy, bởi vì hắn ta lĩnh ngộ nhiều chung cực chi đạo, mà những thứ này, lúc hợp đạo, khẳng định sẽ phải bỏ qua, đến lúc đó, cho dù hắn có tấn thăng Vĩnh Hằng Thiên Quân, cũng kém hơn Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân một mảng lớn.”

Nguyên Thương Đạo Tôn giải thích.

Hư Pháp Đạo Tôn nghe xong, cũng lâm vào trầm mặc, thật ra ông ta cũng nghĩ đến vấn đề này.

Nhưng ông ta thấy, nếu Phong Vân dung hợp chung cực kiếm đạo và chung cực đao đạo, tất nhiên sẽ không kém.

Nhưng hiển nhiên, Phong Vân như vậy cũng không lọt vào mắt những nhân vật lớn kia.

Dù sao, có thiên tài yêu nghiệt gì mà những nhân vật lớn kia chưa nhìn thấy, mặc dù Phong Vân là người song tu đao kiếm, cũng rất khó khiến bọn họ chú ý.

Ngược lại, Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân càng xuất sắc hơn.

“Haiz, cái này cũng không có cách nào, nghe nói Đế Nguyên Đạo Quân chính là sinh mệnh đặc thù dị biến siêu cấp, nghe nói có quan hệ với Thanh Vân Cổ Quốc Cổ Tổ, tiềm lực trong tương lai lớn dọa người, còn Trần Hoán Đạo Quân, mặc dù nói là Đạo Tôn chuyển thể. Nhưng kiếp trước hẳn ta suýt nữa đã bước chân đến cấp độ kia, sau khi chuyển thể chỉnh sửa và làm các loại chuẩn bị, muốn không mạnh cũng khó.” Hư Pháp Đạo Tôn cũng rất bất đắc dĩ.

So sánh như vậy, Phong Vân giống như là một yêu nghiệt quật khởi không hề quan trọng, hoàn toàn không có bối cảnh, cũng không có xuất sinh, cứng rắn dựa vào thiên phú và tư chất của mình đi đến một bước hôm nay!

“Nhưng cũng đừng lo lắng, trong Đạo Minh ta vẫn có một vài tiền bối xem trọng vị Vân Thiên Kiếm Quân này, ví dụ như Đan Tôn Nhân.” Nguyên Thương Đạo Tôn an ủi nói.

“Đan Tôn Nhân, ta xem, cô ta hẳn là nhìn trúng thiên phú linh hồn của Phong Vân, muốn Phong Vân kế thừa truyền thừa Đan Đạo của cô ta.”

Hư Pháp Đạo Tôn cũng nói: “Nhưng cái này cũng coi như một con đường phát triển tốt.”

Đan Tôn Nhân, mặc dù sức chiến đấu không mạnh, nhưng có một tay luyện đan xuất thần nhập hóa, khiến cô ta nổi danh trong Đạo Minh, không ít Đạo Tôn thiếu tình cô ta.

Chỉ cần Đan Tôn Nhân muốn, tất nhiên sẽ được nhiều người ủng hộ.

Có thể nói, một mình cô ta, là một quân đội.

Nếu tương lai Phong Vân phát triển không tốt, lấy Đan Đạo thành tựu Đạo Tôn, vẫn rất được.

“Được rồi, tài nguyên đã cho người rồi, tin tức cũng nói với người, ta nên trở về thôi, lần sau nói chuyện tiếp.”

Sau đó, Nguyên Thương Đạo Tôn từ biệt Hư Pháp Đạo Tôn, nhẹ nhàng lướt đi.

Hư Pháp Đạo Tôn đứng một mình trong đại điện, nhìn về phía Phong Vân, cuối cùng thở ra một ngụm, quay người biến mất.

...

Bên này.

Phong Vân mượn cơ hội tham quan Đạo Cung, trong bóng tối đã lấy tất cả các hình chiếu của tu giả có thiên phú đạo đạo.

Tu giả có thiên phú đạo đạo ở đây vẫn rất có lực, nhất là một vài Đạo Quân, bọn họ có thể không tìm hiểu ra chung cực đạo đạo, nhưng có thể tu một môn đạo đạo chí cao nào đó đến viên mãn.

Mà cái này, lại tiện nghi cho Phong Vân.

Đương nhiên, Phong Vân vẫn không nhìn thấy có ai tu hành Thời Gian Đạo Đạo đến viên mãn, ngay cả chính hắn, cũng đến đại thành đỉnh phong mà thôi.

Còn lại, Phong Vân đã tu hành Kim Dương Đạo Đạo đến viên mãn, Bất Hủ Đạo Đạo, Vạn Kiếp Đạo Đạo, Tu La Đạo Đạo, Sinh Tử Đạo Đạo, năm môn đạo đạo này, Phong Vân cũng tìm thấy một vài Đạo Quân tu đến viên mãn rồi.

Một khi tuôn ra dung hợp, chung cực đạo đạo của hắn sẽ tăng trưởng, sau đó cất cánh!

“Còn phải tăng thiên phú đao đao nữa, không thể bỏ rơi được.”

Nếu không thì, chỉ lực lượng đao đao tăng lên, không có thiên phú khổng chế, chẳng phải lẫn lộn đầu đuôi sao?

Sau đó, hấn hình chiếu xong, lập tức rời Dao Cung, trở lại chủ điện kiếm cung.

Ở bên trong bắt đầu quét hình chiếu.

Sau một thời gian, ý thức của Phong Vân rời khỏi tấm gương, nhìn về phía ba lô, hấn đã quét xong hình chiếu hôm nay.

[Bát Hủ Đao Đao (viên mãn)] : Đến từ hình chiếu Khải Tinh Dao Quân.

[Thiên phú đao đao cấp Dao Quân] : Đến từ hình chiếu Xích Trụ Dao Quân.

...

Trong ba lô chỉ rơi xuống hai thứ này, nhưng Phong Vân vẫn rất hài lòng.

Ít nhất cả hai đều có tác dụng với hấn.

“Trước một khắc muốn bạo ra, không ngờ sau một khắc thật sự bạo ra, xem ra cầu nguyện vẫn có tác dụng.”

Sắc mặt Phong Vân vui vẻ.

Lúc này, hấn không chút do dự dung hợp hai cái này.

Thành công tăng Bát Hủ Đao Đao từ đại thành đến viên mãn, mà thiên phú đao đao của hấn, cũng đến gần cấp độ Vĩnh Hằng đỉnh phong thêm một

bước!

Chương 1063: Trước cú cầu thả một đọt!

Chương 1063: Trước cú cầu thả một đọt!

Quét hình chiếu đồng thời cũng dung hợp xong, Phong Vân liền rời Hư Pháp Đạo Vực, đi về phía Đạo Vực khác, chuẩn bị đi thu thập càng nhiều hình chiếu hơn.

Trạm đầu tiên Phong Vân muốn đi, chính là Lang Gia Đạo Vực, xếp thứ nhất trong ba ngàn Đạo Vực!

Một mặt là vì Lang Gia Đạo Vực xếp hạng nhất, mặt khác là vì khoảng cách đến Lang Gia Đạo Vực gần nhất.

Hai phương diện có ưu thế lớn như vậy, làm sao có thể không đến Lang Gia Đạo Vực được!

Xoát!

Cáo biệt với Hư Pháp Đạo Tôn, cung chủ và Kiếm Quân xong, Phong Vân liền thuận di rời đi.

Đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, Hư Pháp Đạo Tôn bình tĩnh đứng đó một lúc lâu, mới quay người trở lại đạo điện.

“Ta cũng phải bắt đầu lợi dụng hợp lý những tài nguyên này, khiến Hư Pháp Đạo Vực lớn mạnh.”

Tài nguyên lần này có chút không lờ, cho dù Hư Pháp Đạo Vực muốn sinh ra nhiều thiên tài, hay là bồi dưỡng thiên tài, đều có thể tăng lên.

Như vậy, sau một vài kỷ nguyên, tỷ lệ xuất hiện cường giả sẽ tăng lên trên phạm vi lớn!

...

Lang Gia Đạo Vực.

Nếu như nói Hư Pháp Đạo Vực là một học sinh tiểu học mới, thì Lang Gia Đạo Vực là sinh viên đại học chưa tốt nghiệp, hơn nữa còn là loại sinh viên tinh anh trong đại học tinh anh.

Khác biệt giữa hai bên, có thể thấy được.

Dù sao, Lang Gia Đạo Vực là Đạo Vực xuất hiện đầu tiên trong ba ngàn Đạo Vực, bên trong không chỉ có một vị Đạo Tôn!

Lịch sử của Lang Gia Đạo Vực bắt đầu từ thời cổ tu hành giả, lúc đó, người tu hành và cổ tu hành giả vừa kết thúc đại chiến.

Lang Gia Đạo Tôn đời thứ nhất đã sáng tạo ra Lang Gia Đạo Vực.

Qua nhiều kỷ nguyên phát triển, hiện tại, Lang Gia Đạo Vực, đã là đời Đạo Tôn thứ tư tiếp quản.

Trước đó, còn có ba vị khác, nói cách khác, bây giờ Lang Gia Đạo Vực có bốn vị Đạo Tôn!

Một Đạo Vực có bốn vị, không nói cái khác, chỉ cái này cũng đủ để treo ngược Hư Pháp Đạo Vực lên đánh!

Đương nhiên, hiện tại ba vị Đạo Tôn kia không ở Lang Gia Đạo Vực.

Khi Phong Vân đi vào Lang Gia Đạo Vực, phát hiện nơi này có khác biệt rất lớn đối với Hư Pháp Đạo Vực.

Đầu tiên là hoàn cảnh, sau đó là số lượng thiên tài, cường giả.

Riêng điểm này, Lang Gia Đạo Vực đã vượt xa Hư Pháp Đạo Vực.

Còn nội tình khác, càng không cần phải nói, hoàn toàn không thể so sánh được.

“Khó trách có thể sinh ra yêu nghiệt siêu cấp như Đế Nguyên Đạo Quân...”

Nếu Phong Vân không có tấm gương hình chiếu, hấn căn bản không thể chống lại được, không nói là đoạt hạng nhất.

Dù vậy, hấn cũng chỉ đạt được tương đương mà thôi, không thắng được quá nhiều.

Trên thực tế, ở Lang Gia Đạo Vực, trừ yêu nghiệt siêu cấp như Đế Nguyên Đạo Quân ra, những thiên tài Đạo Quân khác cũng không ít, thậm chí còn rất nhiều.

Nếu không phải hạn chế số người dự thi của mỗi Đạo Vực, Phong Vân nghiêm trọng hoài nghi, đám Đạo Quân thiên tài ở Lang Gia Đạo Vực, đều có thể chiếm chật ních trên bảng tiềm lực!

“Nhưng đối với mình, như vậy lại là chuyện tốt.”

Thiên tài càng nhiều, Phong Vân càng vui vẻ, như vậy hấn hình chiếu càng thỏa mái, lợi ích sẽ tốt nhất.

Còn cái khác, hấn không quan tâm!

Lang Gia Đạo Vực có mạnh hay không, liên quan gì đến hấn.

“Nên khiêm tốn đi lấy hình chiếu.”

Phong Vân vừa vào Lang Gia Đạo Vực đã thay đổi hình dáng tướng mạo, không có cách nào, bây giờ hấn là người xếp thứ nhất trên bảng tiềm lực, đánh vỡ ghi chép từ trước đến nay.

Mà hình dáng và tên hấn, đã truyền khắp ba ngàn Đạo Vực rồi, cho dù là trong hỗn độn thế giới.

Cho nên, chỉ cần Phong Vân xuất hiện, khẳng định sẽ khiến những vị tu giả ở Lang Gia Đạo Vực quan tâm.

Như vậy lấy hình chiếu rất bất lực.

Nghĩ lại vẫn là quên đi, trước cứ khiêm tốn trưởng thành một đợt lại nói.

Nghĩ đến đây, Phong Vân bắt đầu đi dạo trong Lang Gia Đạo Vực, tìm kiếm hình chiếu tu giả phù hợp.

Lang Gia Đạo Vực thật sự rộng lớn, lấy tốc độ của Phong Vân, rông rã mười năm mới đi được một nửa cương vực mà thôi.

Nhưng hấn cũng thu hoạch được tương đối khá.

Nội tình Lang Gia Đạo Vực thâm hậu, không chỉ đám Đạo Quân mới có giá trị, những tu giả khác cũng có hình chiếu cần thiết.

Ví dụ như, có được thiên phú thời gian và không gian, ví dụ như, thiên phú thể chất, thiên phú kiếm đạo...

Lang Gia Đạo Vực lớn như vậy, tu giả trải rộng, cho dù là số lượng hay chất lượng, đều mạnh hơn Hư Pháp Đạo Vực nhiều.

Mười hai Thiên Cung mạnh nhất trong Hư Pháp Đạo Vực, thực ra, ở Lang Gia Đạo Vực, cũng chỉ có thể so với thế lực ở địa phương mà thôi.

Tại Lang Gia Đạo Vực, thế lực ở địa phương có một ngàn tám trăm cái, mà mỗi chỗ đều có một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân tọa trấn, từ sơ giai đến đỉnh phong đều có.

Nói cách khác, ở Lang Gia Đạo Vực, còn có hơn ngàn vị Vĩnh Hằng Thiên Quân.

Mà trong Hư Pháp Đạo Vực, cũng chỉ có mười mấy vị mà thôi, làm sao có thể so sánh được.

“Quả nhiên, không so không biết, vừa so sánh đã giật mình.”

Trước khi Phong Vân đến đây, còn nghĩ khác biệt giữa các Đạo Vực sẽ không quá lớn, nhưng bây giờ, hắn mới phát hiện, ý nghĩ lúc đó là sai lầm bực nào.

Cũng may không thể phát động chiến tranh giữa các Đạo vực, tất cả đều do Đạo Minh quản lý, nếu không thì, Hư Pháp Đạo Vực đã sớm bị Lang Gia Đạo Vực chiếm đoạt rồi.

...

Một ngày này, Phong Vân đi đến một nơi có tên là ‘Tinh Vân Kiếm Tông’ ở Lang Gia Đạo Vực, đây chính là thế lực địa phương cuối cùng mà hắn đặt chân đến.

Một nghìn bảy trăm chín mươi chín cái lúc trước, hắn đã đi hết rồi.

Trừ một số người đang bế quan, không thể lấy hình chiếu, bộ phận khác, Phong Vân đã thành công lấy hình chiếu.

Bây giờ, trong gương của Phong Vân, đã có chừng mấy chục vạn hình chiếu.

Mặc dù so với tổng số lượng thì rất ít, nhưng những người này đều là Phong Vân tỉ mỉ tuyển chọn.

Mỗi một người đều có tác dụng lớn.

“Thế lực địa phương cuối cùng, Tinh Vân Kiếm Tông này, nghe nói tông chủ đời trước là Vĩnh Hằng Kiếm Quân, có vẻ như cũng lĩnh ngộ chung cực kiếm đạo, không biết đã đạt đến cấp độ gì...”

Đối với Phong Vân, đây là tin tức tốt.

Trước mắt, hẳn muốn tăng lên chung cực kiếm đạo sẽ vô cùng khó khăn, nếu có sẵn hình chiếu, Phong Vân sẽ có thêm một đường tắt.

Cớ sao lại không làm!

Người tìm hiểu ra chung cực kiếm đạo quá ít, cho dù Lang Gia Đạo Vực nội tình thâm hậu lại lớn như vậy, nghe nói cũng chỉ có một vị tông chủ Tinh Vân Kiếm Tông mà thôi!

Nhìn như vậy, có thể nói, Kiếm Lan lão tổ ở Hư Pháp Đạo Vực cũng xứng đáng là yêu nghiệt một đời.

Nếu như ông ta sinh ra ở Lang Gia Đạo Vực, không biết chừng sẽ có thành tựu cao hơn, sẽ không vẫn lạc.

Kiếm Lan lão tổ đã vẫn lạc lúc trùng kích chung cực kiếm đạo tầng cao hơn, đủ biết tu hành kiếm đạo nguy hiểm thế nào!

Trong đầu vừa suy nghĩ, Phong Vân vừa đi đến trước một thành trì cao lớn, diện tích mênh mông bát ngát.

Hắn đứng ở ngoài thành, cảm nhận cả thành trì đều được một loại vô ảnh kiếm bao phủ, thậm chí, chung cực kiếm đạo trong cơ thể hắn cũng có mấy phần phản ứng.

Nhưng cuối cùng đã bị Phong Vân áp chế, bình tĩnh lại.

Chương 1064: Thiên địa quy tắc áp chế!

Chương 1064: Thiên địa quy tắc áp chế!

Cùng lúc đó.

Tại thời điểm Phong Vân tiến vào thành trì, ở trung tâm thành trì phía xa nhất, một tòa cung điện lớn bằng bạc như vậy.

Một trung niên nhân khuôn mặt uy nghiêm mở hai mắt ra, bên trong hiện lên một vòng nghi hoặc, "Vừa rồi, thành trì Cổ Kiếm Trận có vẻ như rung chuyển một chút. . ."

Nhưng loại cảm giác này rất yếu ớt, chỉ là trong nháy mắt mà thôi, nếu không phải hắn cùng Cổ Kiếm Trận tâm thần tương liên, thật đúng là không nhất định có thể cảm ứng được.

"Kỳ quái, trước đây chưa từng có, với lại Cổ Kiếm Trận cũng không có cảnh báo, nói rõ không có nguy hiểm."

Trung niên nhân này chính là tông chủ hiện tại của Tinh Hà Kiếm tông, tên là 'Thiên Diệp Vĩnh Hằng Kiếm Quân', chính là một tên Vĩnh Hằng Kiếm Quân sơ giai, bất quá không có lĩnh ngộ ra chung cực chi đạo.

"Ai, nếu là sư phụ lão nhân gia người ở chỗ này thì tốt, lấy Kiếm Đạo chung cực của hắn, tất nhiên có thể phát giác ra, cũng không biết lão nhân

gia người ở trong hư không vô tận lĩnh hội Kiếm Đạo chung cực thể nào rồi, có đột phá hay không. . ."

Thiên Diệp Tông chủ nội tâm lẩm bẩm.

. . .

Bên này.

Phong Vân vào thành, chỉ thấy đường đi cổ lão, các loại kiến trúc đều có lịch sử đã lâu, tồn thế chí ít cũng có triệu ức kỷ nguyên trở lên.

Bất quá vẫn như cũ rất phồn hoa.

Bất quá bên trong thành trì phồn hoa, bình thường cũng có địa phương nhỏ yên tĩnh.

Phong Vân quét mắt một vòng, đi vào một con đường không tính rộng, hướng về một mảnh kiến trúc rất cổ xưa đi đến, các con hẻm nhỏ nơi này đều rất yên tĩnh, rất rõ ràng không thể nào là nơi ở của những đại tu hành giả kia.

Chỉ có một ít tu hành giả rất bình thường ở đây.

Cái này cũng rất bình thường, cho dù là Lang Gia Đạo Vực, cũng không có khả năng toàn dân đều là thiên tài tu hành, luôn có một số tu giả thiên phú có hạn, khó mà tiến bộ.

Mà lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến thanh âm.

Một đứa bé gái đang chạy trốn, xem bộ dáng khoảng 6~7 tuổi, mặc quần áo rất rách rưới, toàn thân vô cùng bẩn, trên mặt có một vết sẹo đen, một vết sẹo tím, có máu ứ đọng, còn có mồ hôi cùng bùn đất.

"Dừng lại! Dừng chạy!"

"Đánh nàng! Chặn đứng nàng!"

Một đám hài tử hơi lớn đang đuổi theo đằng sau, từng người khí thế hùng hổ, phía trước còn có người chặn đường.

Bất quá đứa bé gái này thân hình lại linh hoạt di thường, tốc độ rất nhanh, cơ hồ trong nháy mắt liền xuyên qua chính giữa mấy hài tử chặn đường, hướng về hẻm nhỏ một bên khác chạy tới.

"Con nhóc rách rưới, ngươi chạy không được, tổ tiên ngươi không phải danh xưng thành tựu không gian đệ nhất sao, hiện tại ngươi lại chán nản như vậy, cũng không thể tu luyện."

"Nhìn ngươi còn dám mạnh miệng hay không, hôm nay không cầu xin, đánh chết con hoang như ngươi!"

Một đám hài tử cuối cùng vẫn ngăn chặn đứa bé gái được, bọn họ đều đã qua tu hành.

Đứa bé gái toàn thân vô cùng bẩn, xem ra rất đáng thương, chỉ có đôi mắt to rất sáng, không chịu khuất phục, bị ngăn chặn vẫn quật cường phản kháng.

"Nhân tộc."

Phong Vân nhìn một cái, liền cảm ứng được đứa bé gái này là Nhân tộc, bất quá để cho hắn kinh ngạc là, huyết dịch chảy xuôi trong cơ thể đứa bé gái này lại có từng tia từng sợi ngân sắc!

Đó là, Không Gian bản nguyên chi lực!

"Huyết mạch truyền thừa sao, xem ra tổ tiên nàng có thành tựu ở phương diện Không Gian cực kỳ kinh người."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Không quản bất kỳ chủng tộc nào, khi bên trong chủng tộc có một sinh linh nào đó tu vi đạt tới tình trạng thông thiên triệt địa, huyết mạch hẳn sẽ phát sinh biến hóa, cuối cùng di truyền cho hậu đại.

Đây cũng là nguyên nhân một chủng tộc có thể không ngừng phát triển lớn mạnh.

Mà Nhân tộc sở dĩ yếu đuối như vậy, chính là bởi vì số lượng cường giả quá ít, với lại Nhân tộc phân bố quá mức tán loạn, chưa từng xuất hiện người thống nhất, rất lâu sau này, chờ những cường giả kia vẫn lạc, cũng liền triệt để xuống dốc.

Phong Vân có lòng muốn muốn tụ hợp lực lượng Nhân tộc, nhưng lấy thực lực trước mắt của hắn, muốn làm được việc này rất khó khăn, tối thiểu phải chờ hắn thành Vĩnh Hằng Thiên Quân, thậm chí mạnh hơn, mới có năng lực này.

...

"Con nhóc rách rưới, nhìn ngươi còn dám mạnh miệng nữa không!"

Lúc này, mấy đại hài tử xông lên.

Đứa bé gái Nhân tộc vô cùng bản này, quần áo rách rưới, trên khuôn mặt nhỏ nhắn một vết xanh, một vết tím, trên thân còn có không ít máu ứ đọng, nhưng lại rất là linh mãnh, không nói lời nào, bằng vào tốc độ cùng kỹ xảo ra sức đánh trả.

Đem mấy đại hài tử đánh ngao ngao thét lên.

"Mọi người cùng nhau xông lên, đánh chết đứa con hoang này, cái gì mà tổ tiên là không gian đệ nhất, còn không phải đã vẫn lạc sao."

Một đám đại hài tử kêu la, cùng nhau vây công tới.

Đứa bé gái tốc độ lại tăng, thân thể linh hoạt, nhanh chóng tránh công kích, đi vào trước mặt một đại hài tử, bành một tiếng đem một đại hài tử nện cho trên mặt nở hoa, lập tức mặt mũi bầm dập, khóc lên.

Một vài đại hài tử nhịn không được lui ra phía sau hai bước, thế công trong nháy mắt tan rã.

"Có cái gì mà sợ, một đứa nhóc rách rưới mà thôi. . .",

Một đại hài tử đi ra, bàn tay nở rộ quang huy, hướng đứa bé gái vỗ tới.

Một đại hài tử khác thì phóng thích uy áp, đem không khí xung quanh áp bách lại, hạn chế tốc độ đứa bé gái.

Bành!

Đứa bé gái lập tức bị đánh bay, rơi xuống góc tường, một đám đại hài tử lập tức ủa lên, quyền đâm cước đá.

"Đánh chết ngươi, nhìn xem ngươi còn mạnh miệng, cái gì tổ tiên, chỉ là Nhân tộc, có cái gì mạnh!"

Những đại hài tử này có một hai đứa tu vi không yếu, bằng không mà nói, một đám bọn họ, thật đúng là đánh không lại đứa bé gái này.

Một lát sau, bọn đại hài tử này nghênh ngang rời đi, tại chỗ chỉ còn lại đứa bé gái, co quắp ở góc tường, trên trán đang chảy máu, trên mặt có máu

ứ đọng mới, bắt quá ánh mắt rất sáng, biểu lộ không có chút ý định khuất phục nào.

Phong Vân ở một bên bình tĩnh mắt thấy hết thấy, lúc này đi vào, nhìn nàng nói: "Có muốn mạnh lên hay không?"

Đứa bé gái mặc dù chỉ có 6~7 tuổi, nhưng lại rất cảnh giác, không nói lời nào, đứng lên, hướng một bên thối lui.

"Tổ tiên của ngươi rất mạnh sao?" Phong Vân hỏi.

"Không cho phép ngươi khinh thị tổ tiên, hấn rất mạnh, hấn là Nhân tộc!" Đứa bé gái rất cục mớ miệng, giống như là một con tiểu hổ, ánh mắt càng trở nên sắc bén.

"Vậy ngươi vì sao lại yếu?"

"Ta bị nguyên rủa, bị quy tắc thiên địa áp chế, không thể tu luyện."

Đứa bé gái vừa rồi lúc mới bị đánh một giọt nước mắt cũng không rơi, bây giờ lại vụng trộm lau nước mắt, "Nếu ta có thể tu luyện, ai cũng không thể nhục nhã tổ tiên ta, xem thường Nhân tộc!"

Phong Vân nghe xong, ngồi xuống sờ sờ đầu đứa nhỏ, một tiếng nhẹ than thở, hấn đã sớm nhìn ra trong cơ thể đứa bé gái có một vật cùng loại xiềng xích quấn quanh, giam cầm lực lượng Không Gian của nàng, để cho nàng không cách nào tu luyện.

Đây cũng là nguyên rủa khắc vào trong huyết mạch, rất có thể là tổ tiên đứa bé gái bị tồn tại cường đại nào đó nguyên rủa, dẫn đến huyết mạch xuống dốc.

Phong Vân tay xẹt qua những máu ứ đọng kia, vết thương, từng tia ánh sáng hiện lên, tất cả thương thế trên người đứa bé gái đều chuyển biến tốt đẹp, thương thế trên trán cũng biến mất, không có để lại bất kỳ vết sẹo gì.

Đứa bé gái kéo căng thân thể buông lỏng một chút, nghi hoặc nhìn xem, không biết vì sao đối phương lại hảo tâm chữa thương cho nàng, cùng những người khác rất khác nhau.

"Ta cũng là Nhân tộc."

Phong Vân nhẹ giọng nói, lần nữa hỏi ra vấn đề vừa rồi, "Ngươi, muốn mạnh lên không?" _

Chương 1065: Muốn phát triển Nhân tộc!

Chương 1065: Muốn phát triển Nhân tộc!

Lần này, đứa bé gái không do dự, trực tiếp gật đầu nói: "Muốn! !"

Bất quá rất nhanh nàng lại âm thầm cúi đầu xuống, "Thế nhưng thân ta có nguyên rủa, không cách nào tu luyện, luôn luôn bước không qua đạo cửa ải kia."

Đứa bé gái có chút nhụt chí, tràn ngập không cam lòng, kéo góc áo của mình.

"Nếu như ngươi muốn, ta có thể dạy ngươi, cái gì mà thiên địa quy tắc, cái gì mà pháp tắc áp chế, cũng không tính là cái gì."

Phong Vân bình tĩnh nói ra.

Đứa bé gái nghe nói như thế, trong mắt nổi lên thần sắc chán kinh, có can đảm không nhìn thiên địa quy tắc áp chế, đại ca ca trước mắt này là ai?

"Ngươi tên là gì, trong nhà còn có thân nhân không?" Phong Vân hỏi.

"Ta gọi là Dương Giáng Tuyết, trong nhà cũng chỉ có một mình ta, mẫu thân sinh ra ta liền đi, phụ thân tưởng niệm thành tật, cộng thêm thân thể có tổn thương, năm ngoái cũng đi, chỉ còn lại một mình ta."

Tiểu nữ đồng Dương Giáng Tuyết đáp chi tiết.

Kỳ thật nhìn đồ nàng mặc liền biết, gia cảnh khẳng định không tốt, bằng không thì cũng không đến mức như ăn mày nhỏ, bị một đám hài đồng đuổi theo khi dễ.

Phong Vân lúc này vận dụng dò xét chi nhãn, quét hình tiểu nữ đồng Dương Giáng Tuyết một chút.

Một tiếng leng keng, lập tức một bảng bắn ra.

【đôi tượng dò xét】 : Dương Giáng Tuyết

【tuổi tác】 : 7 tuổi rưỡi

【cảnh giới】 : Phàm nhân

【roi xuống】 : Quần áo rách nát một bộ, lực lượng nguyên rủa Thiên Quỷ, Không Gian bản nguyên chi lực (bị nguyên rủa phong ấn)

Bảng rất đơn giản, Phong Vân chưa từng nhìn thấy bảng đơn giản như vậy, nhưng biểu hiện bên trong, lại làm hấp chú ý.

"Lực lượng nguyên rủa Thiên Quỷ sao. . ."

Phong Vân ánh mắt nhắm lại, chính là cái đồ chơi này, khiến cho tiểu nữ đồng trước mắt không cách nào tu luyện.

Mà Không Gian bản nguyên chi lực phía sau, cũng biểu hiện bị nguyên rủa phong ấn.

"Đại ca ca, ta, ta có thể tu luyện sao?"

Dương Giáng Tuyết nhìn Phong Vân một mực chăm chú lên nàng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn chứa đầy khẩn trương.

Phong Vân không nói gì, nhẹ nhàng lộ ra ngón tay, đầu ngón tay bắn ra một đạo kim mang, huu một tiếng chui vào trong cơ thể Dương Giáng Tuyết.

Dương Giáng Tuyết lập tức kinh hô một tiếng, thân thể run lên.

Sau đó, thân thể nàng bắt đầu phát sáng, mỗi một đầu vách tường huyết quản đều trong suốt, có từng sợi quang điểm ngân sắc đang di động.

Đúng lúc này, những khí lưu hắc sắc kia bám vào ở trong huyết mạch, giống như là mèo con ngửi được mùi cá tanh vậy, lại như Phụ Cốt chi đỉnh, lập tức bao trùm tới.

Nhưng mà, sau khi đụng phải kim quang của Phong Vân, lập tức tan thành mây khói, biến mất không còn tăm tích.

"Tiêu hao một nửa linh hồn lực của ta, cái nguyên rủa này. . ."

Sắc mặt Phong Vân khẽ biến thành run sợ, Thiên Quỷ nguyên rủa này, đã tồn tại rất nhiều rất nhiều kỷ nguyên, sợ là đã sớm bị suy yếu rất nhiều.

Nhưng dù vậy, vẫn phải tiêu hao hơn một nửa linh hồn lực của Phong Vân, đủ để tưởng tượng, thời kỳ toàn thịnh, có bao nhiêu đáng sợ.

"Xem ra tổ tiên nha đầu này xác thực rất mạnh, xem chừng khẳng định là siêu việt cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân!"

Phong Vân cảm giác có chút ngoài ý muốn, Nhân tộc thế mà xuất hiện qua cường giả như vậy sao?

Như Nhân tộc thật có cường giả như vậy, làm sao đến mức biến thành bộ dáng bây giờ, chư thiên cường giả, cơ hồ không có cái bóng Nhân tộc.

"Xem ra là gặp chuyện ngoài ý muốn, vẫn lạc quá sớm, cho nên mới dẫn đến Nhân tộc không có phát triển lên."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Có thể làm cho tồn tại siêu việt Vĩnh Hằng Thiên Quân vẫn lạc, hẳn không cách nào tưởng tượng, đối thủ cường đại cỡ nào!

"A!"

Lúc này, tiểu nữ đồng Dương Giáng Tuyết truyền đến tiếng kinh hô.

Sau khi Phong Vân xua tan nguyên rủa trong cơ thể nàng, Không Gian bản nguyên chi lực giải phóng, cùng huyết mạch nàng dung hợp lại cùng nhau, lập tức để cho Dương Giáng Tuyết cảm ứng được lực lượng Không Gian giữa thiên địa.

Có được Không Gian bản nguyên, sau khi phóng thích, nàng lập tức từ một khúc củi mục không cách nào tu luyện, biến thành sủng nhi Không Gian.

Chỉ cần nàng nguyện ý, tùy thời có thể lấy không gian dung nhập vào bên trong.

Phong Vân lúc này lại lần nữa xem xét, phát hiện thiên phú Không Gian của Dương Giáng Tuyết, vậy mà đạt tới Hỗn Độn cấp! Với lại đằng sau còn biểu hiện có thể trưởng thành!

Điều này thực để cho Phong Vân giật mình, thiên phú Không Gian này là cường đại cỡ nào! Chỉ yếu hơn một bậc so với hắn mà thôi!

Với lại, thiên phú Không Gian của Dương Giáng Tuyết, lại có thể trưởng thành hình, mang ý nghĩa, theo nàng dần dần lớn lên, thiên phú

Không Gian cũng sẽ trưởng thành!

Cuối cùng đạt tới cấp độ gì, Phong Vân cũng vô pháp xác định, bất quá kém nhất cũng là cùng hãn hiện tại một dạng, đạt tới Đạo Quân cấp!

"Lợi hại, đây cũng là thiên phú Nhân tộc tối cường ta từng gặp qua. . ."

Phong Vân ánh mắt sáng bóng, nếu như hảo hảo bồi dưỡng, tương lai Nhân tộc tất sẽ xuất hiện một vị cường giả!

Cho tới nay, Phong Vân thấy tu sĩ cường giả, cơ hồ đều là Dị tộc, căn bản không có Nhân tộc, nói thực ra, kỳ thật hãn có chút tịch mịch.

Thiên địa mệnh mông, chư thiên vạn giới, Nhân tộc dài đằng đẵng, chỉ có một mình hãn tới trước, để cho người ta ngạt thở trên đường, loại cảm giác này vẫn là rất khó chịu.

Dù sao Phong Vân kiếp trước kiếp này đều là Nhân tộc, vô luận đạo tâm kiên định như thế nào, tinh táo như thế nào, chấp niệm trong lòng đối với tộc đàn kia, không cách nào xóa đi.

Hãn cũng không phải cô tu giả, trăm thất tình, diệt lục dục, trở thành tồn tại tuyệt đối lãnh khốc cùng Vô Tình.

Như thế cho dù đứng ở đỉnh phong lại như thế nào, quay đầu chỉ có một mình lẻ loi, mặc dù tầm mắt nhìn hết vạn cổ cũng uổng công.

Bây giờ, có nhân tộc thiên phú cao tuyệt như Dương Giáng Tuyết này, để cho Phong Vân nhìn thấy hi vọng.

"Chờ sau khi ta Hợp Đạo, có thể hành tẩu chư thiên vạn giới, chuyên môn tìm kiếm những Nhân tộc thiên phú tư chất cao để dạy bảo, gieo trồng hạt giống cường thịnh cho Nhân tộc. . ."

Phong Vân trong lòng nghĩ như vậy.

Bất quá còn quá xa xôi, dù sao hẳn cũng không biết mình có thể Hợp Đạo thành công hay không, nếu như thất bại, thân tử đạo tiêu, những ý nghĩ này tự nhiên không cách nào thực hiện.

Sau đó.

Phong Vân ở bên trong tòa thành trì này tìm một ngôi nhà ở lại, bắt đầu dạy bảo Dương Giáng Tuyết tu luyện.

Từ khi nguyên rủa bị giải phong, thiên phú của Dương Giáng Tuyết liền được hiển lộ ra, càng thêm nghiêm túc khắc khổ, biểu hiện cực kỳ kinh diễm.

Nơi này thuộc về Lang Gia Đạo Vực, hoàn cảnh tự nhiên cũng tốt không thôi.

Cộng thêm có Phong Vân đốc lòng dạy bảo, Dương Giáng Tuyết rất nhanh trở thành Võ Giả, sau đó tu vi giống như là cưỡi tên lửa, từ Võ Giả một đường tiêu thăng đến Đại Tông Sư, sau đó là Vương giả, Thánh cấp.

Phong Vân nhìn thấy mà líu lưỡi, tốc độ tăng lên này, đơn giản là để cho Nhân tộc ở Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới xấu hổ.

Ngay cả so với những thiên tài Dị tộc cường đại kia, cũng không chút thua kém, thậm chí vượt qua!

Cứ như vậy, một tháng sau.

Trong sân tinh xảo, phía dưới một gốc Cổ thụ.

Dương Giáng Tuyết khoanh chân ở bên dưới, toàn thân tản ra quang mang ngân sắc, giống như là một vòng trăng sáng, thần thánh siêu nhiên.

Ông ——! !

Một đoạn thời khắc sau, bỗng nhiên quy tắc thiên địa giáng lâm, bao phủ Dương Giáng Tuyết phía dưới Cổ Thụ.

Thấy thế, Phong Vân lập tức vung tay lên, che đậy cổ thiên địa quy tắc này, đồng thời bố trí xuống huyền cảnh, để cho hết thảy xem ra cực kỳ bình thường.

Mà lúc này, chỉ thấy ở trên đỉnh đầu Dương Giáng Tuyết, một viên Thần Cách ngân sắc sáng chói chậm rãi ngưng tụ ra.

Không Gian Hạ Vị Thần, thành!

Chương 1066: Nghĩ trang bức? Không cửa!

Chương 1066: Nghĩ trang bức? Không cửa!

Dương Giáng Tuyết chỉ phí thời gian hơn một tháng, đã từ một phạm nhân tu đến cấp độ Không Gian Hạ Vị Thần.

Tư chất bức này, chớ nói ở trong Nhân tộc không có người thứ hai, ngay cả xem như ở bên trong những Di tộc cỡ lớn kia, cũng xứng đáng với Danh xưng 'Thiên tài'.

Phong Vân nhìn lú cả lưởi, nhớ năm đó hắn tu đến cấp độ Hạ Vị Thần, nhanh nhất cũng mất thời gian mười mấy năm, ngay cả cái này đã đánh vỡ rất nhiều ghi chép rồi, nhưng ở trước mặt tiểu nha đầu này, bị miểu thành cặn bã.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Bất quá cũng rất bình thường, dù sao Phong Vân xuất sinh quá thấp, lúc ấy chỗ hắn sống, ở Tiểu Thiên Vũ Trụ cũng thuộc về cấp độ lạc hậu nhất.

Tự nhiên cùng Dương Giáng Tuyết, tổ tiên siêu việt Vĩnh Hằng Thiên Quân siêu cấp cường giả này không cách nào đánh đồng được.

Phong Vân là từng chút một tấn cấp mà đến, dựa vào hình chiếu của mình cùng dốc sức làm ra, mà Dương Giáng Tuyết thì là phúc phận tổ tiên, một đợt tấn thăng.

"Tu hành quá nhanh, căn cơ bất ổn, với lại nàng không có chút kinh nghiệm chiến đấu nào. . ."

Phong Vân đề cho Dương Giáng Tuyết đình chỉ tiếp tục tu hành, mà là ngược lại dạy nàng kỹ xảo cùng kinh nghiệm chiến đấu, bằng không thì chỉ có tu vi, ở trong mắt người khác, chỉ là một cái bình hoa di động mà thôi.

Phong Vân đứng yên lặng, nhìn qua Dương Giáng Tuyết ngoan ngoãn đứng ở nơi đó, mở miệng nói: "Những ngày này ta dạy cho ngươi không ít kỹ xảo cùng kinh nghiệm chiến đấu, là thời điểm thực chiến, đi ngoài viện thử một chút đi."

Đi ngoài viện thử một chút? Nơi đó có cái gì sao?

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Dương Giáng Tuyết tràn đầy nghi hoặc, bất quá Phong Vân nói nàng không dám không nghe, những ngày này lúc Phong Vân dạy bảo nàng, mặc dù không có hà khắc như vậy, nhưng cũng có phần nghiêm khắc, trong lòng tiểu nha đầu đối với Phong Vân tự nhiên là vừa kính vừa sợ.

Đi vào bên ngoài viện, không có cái gì.

Ngay tại lúc Dương Giáng Tuyết chuẩn bị đi trở về hỏi thăm, bỗng nhiên có âm thanh kêu la truyền đến.

"Tên nhóc rách rưới phế vật! Cái gì mà tổ tiên tối cường, cái gì mà Nhân tộc, thiên tài chân chính đến trấn áp ngươi đây!"

Một đám hài tử trước kia lại trở về lần nữa.

Bất quá ở trong bọn hắn, lại có một hài tử phá lệ không giống nhau, người mặc bảo y.

Đám hài tử này đối với Dương Giáng Tuyết có phần phách lối, nhưng ở trước mặt hài tử người mặc bảo y kia, lại rất yên tĩnh, đối với nó có phần e ngại, nhìn thấy hấn khoát tay chặn lại, toàn bộ đều dừng lại, không dám mở miệng nhiều.

Tòa thành trì này hùng vĩ vô biên, cộng thêm hoàn cảnh ưu việt, ở lại hơn phân nửa trong thành đều là tu giả tu hành có thành tựu.

Những hài tử này đều là đến từ thế lực bình thường, tu vi bình thường, nhưng hài tử người mặc bảo y này, lại không tầm thường, rõ ràng là phồn hoa bên trong nội thành.

Trên thực tế, hấn tới qua không chỉ một lần, hấn tên là Đẳng Vân, chính là tộc nhân 'Đẳng gia' ở Nam Thành, cách mỗi mười ngày nửa tháng mới có thể xuất hiện một lần, mỗi lần đi ra đều là muốn tìm Dương Giáng Tuyết, đem nàng đánh cho đầu rơi máu chảy, lúc này cũng giống như thế.

Bên ngoài viện.

Một đám hài tử đang kêu la, "Tên nhóc rách rưới phế vật nguoi không được, làm sao có thể là đối thủ của Đẳng thiếu gia, hôm nay lại sẽ bị đánh cho đầu rơi máu chảy."

Nhưng mà, Dương Giáng Tuyết lại cực kỳ bình tĩnh đứng ở nơi đó, trước đó lúc nàng đối mặt với Đẳng Vân, sẽ bị khí tức đối phương ép đến, nhưng bây giờ, hoàn toàn có thể không cần nhìn.

Đẳng Vân tuổi không lớn, nhưng lại có một loại lạnh lùng cùng tuổi tác cực kỳ không tương xứng, hai tay nắm chặt, quấy phong vân tứ phương, đánh về phía Dương Giáng Tuyết.

Vốn có cho rằng sự tình vạn vô nhất thất, nhưng mà sau khi Đẳng Vân đánh tới lại phát hiện đối phương sớm đã không ở tại chỗ nữa.

"Quá chậm."

Một đạo thanh âm bình thản bỗng nhiên vang lên ở phía sau Đẳng Vân.

Con người hấn cơ rút nhanh, lập tức quay đầu, sau đó một cánh tay nhỏ trắng ngần liền xuất hiện ở bên trong tầm nhìn của hắn.

Khẩn!

Một tiếng bạt tai vang lên, một giây sau, Đẳng Vân trực tiếp bay ngược ra ngoài, té lăn trên đất.

Dương Giáng Tuyết ngay sau đó xuất hiện, một cước giẫm ở trên người đối phương, "Ngay cả người cùng gia tộc của người, cũng xứng cùng tổ tiên ta so sánh sao, cút về!"

Sau khi nói xong, lại là một cước, trực tiếp đem Đẳng Vân đạp bay ra ngõ nhỏ.

Sau đó, Dương Giáng Tuyết nhìn cũng không nhìn, một đám tiêu hài bên cạnh sớm đã bị dọa sợ, trực tiếp quay về sân, đi vào trước mặt Phong Vân.

"Cảm giác như thế nào?" Phong Vân hỏi.

"Không có cảm giác gì." Dương Giáng Tuyết đáp.

"Không có cảm giác gì là đúng, bất quá là tôm tép nhãi nhép mà thôi."

Phong Vân thản nhiên nói.

"Sau đây ta sẽ truyền thụ cho người kỹ năng Không Gian, người là sủng nhi Không Gian, chỉ cần đem không gian đạo này tu đến cực hạn là đủ rồi."

Không Gian vi Vương, một thuộc tính này có thể so với thuộc tính khác mạnh hơn rất nhiều, chỉ ở phía dưới thời gian mà thôi.

Nếu là đem tu đến cực hạn, tất nhiên cũng có thể trở thành một đời cường giả vô thượng!

"Vâng, lão sư." Dương Giáng Tuyết cung kính nói.

Tiếp xuống mấy tháng, Phong Vân bắt đầu truyền thụ dạy bảo Dương Giáng Tuyết phương diện liên quan tới kỹ năng Không Gian.

Những năm này Phong Vân ở phương diện Không Gian tu luyện cũng không yếu, tự nhiên cũng là cực kỳ tinh thông, dạy bảo Dương Giáng Tuyết chỉ là chuyện nhỏ.

Mà chính hấn thời điểm nhàn hạ cũng sẽ đi vào địa phương khác trong thành đạo chơi, sưu tập hình chiếu, nhất là Tinh Hà Kiếm Tông trong thành kia, càng là một người cũng không thể bỏ qua.

Một ngày, Phong Vân như thường lệ dạy bảo Dương Giáng Tuyết tu luyện.

Bỗng nhiên, một thanh âm lạnh lùng từ đằng xa truyền đến.

"Chỉ là Nhân tộc, Dương gia xuống dốc, thật sự là có khí phách, để ta xem một chút là ra cái thiên tài gì, đem tôn nhi bảo bối của ta đánh thành dạng này!"

Nương lấy theo thanh âm, một bóng người nhanh chóng tiếp cận.

Đây là một vị lão giả, tóc trắng như tuyết, từng chiếc trong suốt, da thịt giàu có rục rờ, ánh mắt càng là sắc bén như hai tia chớp.

Phong Vân thân sắc lạnh nhạt, nói: "Nhìn qua liền đi đi thôi, đừng tự tìm phiền phức."

"Hả? Người là ai?" Lão giả nhìn qua, hai con người nở rộ tinh quang, ở phía sau hắn, là Đằng Vân trước đó, bất quá hắn lúc này, bị đánh thành chó.

"Ta là Nhân tộc trong miệng người chỉ." Phong Vân lạnh lùng đảo qua, ánh sáng màu vàng trong con mắt tăng vọt.

Lão giả đối diện mặc dù đạt tới cấp độ Đạo Quân, nhưng tại thời khắc này lại một trận rùng mình, thân thể nhịn không được run rẩy.

Bạch bạch bạch. . .

Hắn không tự chủ được rút lui, run run rẩy rẩy, ở tia mắt kia xuống thân mật ngạt thở.

"Người, người. . ."

Lão giả nhịn không được kêu to lên, trong miệng phun máu, mặt như giấy trắng.

Phong Vân không có tận lực phóng khí tức ra ngoài, chỉ là từng tia từng sợi mà thôi, mà hắn đã bị thương tổn rồi, điều này quả thực để cho hắn kinh hãi.

"Thực lực quá yếu, không đáng để ta ra tay, tự mình rút đi."

Phong Vân rất bình tĩnh nói ra, nhưng ở trong tai lão giả, lại so với kinh lôi còn đáng sợ hơn ức vạn lần.

Hắn là hung sư vắn tội mà đến, nhưng giờ phút này sắc mặt lại tái nhợt vô cùng, không nói câu nào, xoay người rời đi.

Một sợi khí tức đã để hấn thụ thương rồi, thực lực đối phương là khủng bố thế nào chứ, để cho hấn rung động, lúc này không đi, sợ là mãi mãi cũng đi không được.

"Bên trong Nhân tộc khi nào xuất hiện một vị cường giả như vậy! Xem ra còn cùng Dương gia có quan hệ không cạn, đến cùng là ai?"

Lão giả vừa đi, trong lòng vừa nghĩ.

"Mau trở về đem việc này báo cho gia chủ!"

Chương 1067: Một Nhân tộc đi ngang qua thôi!

Chương 1067: Một Nhân tộc đi ngang qua thôi!

Lão giả rất mau đã trở lại đến Đẳng gia, cũng đem việc này báo cáo cho gia chủ Đẳng gia.

Gia chủ Đẳng gia là một vị trung niên nhân khôi ngô, mái tóc đen suôn dài như thác nước, trong lúc giơ tay nhắc chân giống như là cùng thiên địa tương hợp, như Thần như Ma.

Sau khi hắn nghe nói việc này, thần sắc kinh ngạc, "Một sợi khí tức đã để người thụ thương rồi, tu vi chí ít cũng là cấp độ Thượng phẩm Đạo Quân, bên trong Nhân tộc, lại có cường giả bậc này? Từ nơi nào đến?"

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Bọn họ không có đem người liên hệ thần bí này hướng về trên thân Phong Vân.

Mặc dù Phong Vân danh truyền ba ngàn Đạo Vực, bất quá biết được hắn là Nhân tộc lại không nhiều.

Lại thêm giờ phút này Phong Vân là nguy trang, cho nên rất khó liên tưởng đến nhau.

"Truyền lệnh xuống, thời khắc chuẩn bị mở ra đại trận, nếu hắn dám tới, thì để cho hắn có đi không về!"

Gia chủ Đẳng gia lạnh lùng nói.

Tổ tiên hẳn từng cùng tổ tiên Dương gia có khúc mắc, cũng bởi vậy, những năm gần đây, Dương gia suy yếu thành dạng này, cũng là do bọn hắn trong bóng tối chèn ép.

Nếu không có Tinh Hà Kiếm Tông ra tay can thiệp, Dương gia đã sớm diệt tuyệt rồi.

Dù vậy, Đẳng gia cũng thường xuyên phái tiểu bối đi khi nhục Dương gia, không ngừng đả kích.

"Một Đạo Quân nhân tộc, còn có thể lật lên được bao nhiêu bọt nước đây!"

Gia chủ Đẳng gia ánh mắt vô cùng ngoan tuyệt.

...

Bên này.

Dương Giáng Tuyết đứng ở bên trong sân, giống như là nhớ tới cái gì đó, nói với Phong Vân: "Lão sư, tổ tiên từng có lưu lại một ít gì đó, nói là lưu cho hậu nhân, bất quá điều kiện tiên quyết là có thể tu luyện, bằng không thì không cần mở ra, như vậy an nghỉ phủ bụi."

Phong Vân khẽ giật mình, lão tổ Dương gia có lưu lại một ít gì đó, đó là vật gì? Bất quá có thể khẳng định, tất nhiên không phải phàm vật bình thường.

"Ở nơi nào?"

"Ở Đẳng gia!" Dương Giáng Tuyết tay nhỏ bóp quyền, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập hận ý, "Nghe phụ thân ta nói, mười mấy năm trước,

Đằng gia ra tay trong bóng tối, đoạn đi di vật tổ tiên lưu lại, bất quá bọn hấn cướp đi cũng vô dụng, nhất định phải do huyết mạch Dương gia giải phong mới có thể mở ra."

"Thì ra là thế." Phong Vân khẽ gật đầu, sau đó quay người đi ra ngoài.

"Lão sư, ngài đi nơi nào?" Dương Giáng Tuyết hô lớn.

"Tự nhiên là đi cầm di vật về." Phong Vân cũng không cần quay đầu lại nói.

"Thế nhưng, cao thủ Đằng gia nhiều như mây, bọn họ là một phương bá chủ ở Nam Thành, ta sợ. . ." trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Dương Giáng Tuyết tràn đầy lo lắng, không hy vọng Phong Vân bởi vì sự tình Dương gia mà thụ thương.

"Không sao, gà đất chó sành mà thôi."

Phong Vân khẽ ngoắc một cái, đem Dương Giáng Tuyết đến được bên cạnh thân, sau đó nắm tay nhỏ của nàng, nhanh chóng biến mất.

...

Lúc xuất hiện lại, đã đi vào vị trí Đằng gia.

Tòa thành trì này lớn tới không biên giới, bên trong từng cái thế lực, tự nhiên cũng không giống những thế lực bên trong thành trì nhỏ khác.

Tỉ như Đằng gia, an vị là một mảnh núi sông tráng lệ.

Thác nước Phi Lưu Tam Thiên trượng màu bạc, sương mù mờ mịt, từng tòa cung điện khổng lồ tọa lạc ở trên ngọn núi, tựa như là tiến vào tiên cảnh.

Cách đó không xa, một tòa to lớn sơn môn đứng vững, ần ần có khí tức khùng bố phát ra, Phong Vân nhìn sang, liền phát hiện tung tích của trận pháp.

Phong Vân cũng không ẩn tàng thân ảnh, cho nên rất nhanh đã bị Đăng gia phát hiện.

Không bao lâu, một đám người xuất hiện ở ngoài sơn môn, song song đứng ở bên trên một tòa cự phong, hướng ra phía ngoài quan sát, dò xét hai thân ảnh một lớn một nhỏ kia.

"Thật sự là khó được, Nhân tộc thế mà còn có cường giả như vậy, còn cùng Dương gia có quan hệ, bất quá người đi vào địa vực Đăng gia ta đến tột cùng là ý gì?"

Một vị trưởng lão Đăng gia lạnh như băng hỏi, mang theo tự ngạo.

"Không có gì, thu hồi đồ vật phải có mà thôi." Phong Vân bình tĩnh nói.

"Cái gì là đồ vật phải có, bất quá là chỉ là di vật gia tộc suy tàn mà thôi, bị Đăng gia chúng ta nhìn trúng, là vinh quang lớn lao!"

"Không sai, ở cái thế giới này, cường giả vi tôn, thực lực chúng ta so với Dương gia mạnh hơn, lấy đi di vật của hắn là thiên kinh địa nghĩa, có gì không thể?"

Mở miệng là hai người trẻ tuổi của Đăng gia, tu vi không tệ, đều là đạt tới cấp độ Trung phẩm Đạo Quân.

Bởi vậy bọn họ mang theo tự phụ cao cao tại thượng, cũng có một loại cảm giác ưu việt, lại trần trụi làm nhục.

Đương nhiên, hai người trẻ tuổi mở miệng cũng biết mức độ, cũng không dám đi ra khỏi sơn môn, chỉ là ở bên trong phạm vi đại trận châm chọc, đứng ở trên ngọn núi, lạnh lùng quan sát xuống.

"Vậy sao, cường giả vi tôn, đã như vậy, ta cũng thử làm cường giả một lần."

Phong Vân nói xong, biến mất tại chỗ.

Oanh!

Một giây sau, đại trận Đẳng gia nhận trùng kích, phóng xuất ra ba động cuộn cuộn ngập trời, các loại trận văn xen lẫn, ma diệt hết thảy bước vào người, uy áp khủng bố đang tràn ngập.

Nhưng mà, đó căn bản ngăn không được Phong Vân.

Thân Thể cùng Linh Hồn hẳn, đều đã đạt tới Vĩnh Hằng cấp đỉnh phong, uy năng đại trận này, chỉ là gãi ngứa cho hẳn mà thôi.

Một bước phóng ra, hẳn trực tiếp xuất hiện ở trên ngọn núi kia, trong nháy mắt ra tay.

"Ngăn trở hẳn!"

Một đám trưởng lão Đẳng gia kêu to, muốn ngăn cản, nhưng tốc độ Phong Vân quá nhanh, chớp mắt đã tới, để cho người ta căn bản phản ứng không kịp.

Xoát!

Lúc bọn hẳn ra tay, Phong Vân sớm đã bắt lấy hai người trẻ tuổi lúc trước biến mất ở trên ngọn núi, lúc xuất hiện lần nữa, lại trở về vị trí trước đó.

"Nhìn thấy không, cái này chính là năng lực không gian, ở bên trong vạn quân lấy thủ cấp tướng địch, dễ dàng giống như lấy đồ trong túi."

Phong Vân một tay nắm lấy một người trẻ tuổi, đối với Dương Giáng Tuyết bên cạnh nói ra.

"Tiểu Tuyết đã biết!" Dương Giáng Tuyết hai mắt trong sáng, đối với Phong Vân sùng bái cuộn cuộn như thủy triều.

Quá tuấn tú rồi! Lão sư!

"Đã là cường giả vi tôn, vậy thì xin lỗi hai kẻ yếu các ngươi, bắt các ngươi ma luyện, cũng là thiên kinh địa nghĩa đó."

Bành! Bành!

Phong Vân tiện hai bàn tay, đem hai người trẻ tuổi quét bay, giống như là đá bóng vậy.

Oanh! Oanh!

Nơi xa đại sơn bị hai người trẻ tuổi này va sập, bụi mù tứ tán, nơi đó truyền ra tiếng kêu thảm tê tâm liệt phế, không ngừng kêu rên.

Đây là làm nhục!

Ngay trước mặt Đàng gia, ở trước sơn môn bọn họ thu thập thiên tài trong tộc, ở trong nháy mắt này, bên trong sơn môn yên tĩnh tới cực điểm, không thể tin được một màn nhìn thấy trước mắt.

Ngay sau đó, bên trong sơn môn Đàng gia liền nổi bão, rất nhiều chí bảo, công kích, tất cả đều hướng về phía Phong Vân bay tới, đem hấn bao phủ.

"Đáng chết, người chọc giận Đảng gia chúng ta, đây là nhục nhã đối với chúng ta, hôm nay người đừng nghĩ đi nữa!"

Đây là chuyện chưa bao giờ có, qua nhiều năm như vậy, một đời lại một đời, chưa từng bị dạng làm nhục này qua, tất cả đều muốn rách cả mí mắt.

Bất quá, những thứ này ở trước mặt Phong Vân căn bản vốn không đủ nhìn, hấn nhẹ nhàng vung tay áo lên, lập tức tất cả công kích cùng chí bảo đều đảo ngược trở về, lúc xuất hiện ở trên tay người nhà họ Đảng tất cả đều đã bị đánh thành trọng thương.

Oanh!

Lúc này, nội bộ Đảng gia, bộc phát ra một cỗ phách khí tuyệt thế, một thân ảnh Ma thần xông ra, đi vào trên bầu trời.

Chính là gia chủ Đảng gia.

"Người đến cùng là ai?" gia chủ Đảng gia chăm chú nhìn vào Phong Vân.

"Một Nhân tộc đi ngang qua mà thôi." Phong Vân thản nhiên nói.

Chương 1068: Nhân tộc người mở đường!

Chương 1068: Nhân tộc người mở đường!

"Nhân tộc, bất quá chỉ là tộc đàn cấp thấp, thật cho rằng có thể quật khởi sao?"

Thanh âm gia chủ Đẳng gia rét lạnh, sát ý trên thân nồng đậm.

"Nhục Đẳng gia ta, ta cho ngươi vạn kiếp bất phục!"

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Gia chủ Đẳng gia không chút do dự nào ra tay, té ra một cái Tử Chung to lớn.

"Keng. . ."

Tiếng chuông ung dung, chấn động thiên địa, khí phách tuyệt thế, như Tinh Hà mệnh mông rơi xuống, uy áp tràn ngập, hướng phía Phong Vân trấn sát mà qua.

Nhưng mà, một nắm đấm đột ngột xuất hiện, nở rộ quang huy vô lượng, chỉ nhẹ nhàng chấn động, cái chuông lớn tử sắc kia sụp đổ tại chỗ!

Cái gì! ?

Gia chủ Đăng gia thấy cảnh này, con người co rút nhanh, chuông lớn này của hắn thế nhưng là chí bảo nửa bước Vĩnh Hằng cấp, lại bị một quyền đánh nát! ?

Lúc này, Phong Vân lần nữa ra tay, chủ động tấn công vào bên trong sơn môn.

Ầm ầm!

Giống như là thiên địa nghiêng rơi, đại lượng ngọn núi sụp đổ, sơn môn bị san thành bình địa, sông núi nơi đây vỡ nát.

Đây là một cỗ khí thế không thể ngăn cản, dễ như trở bàn tay, giống như là Tinh Hà vỡ đê, mang theo lực lượng đứt gãy đại sơn, hướng về phía nội bộ Đăng gia sôi trào mãnh liệt mà đi!

"A. . ."

Cao tầng Đăng gia kêu to, tất cả đều bị chấn kinh, vì lực lượng đáng sợ của Phong Vân.

Đối phương như vào chỗ không người, những nơi đi qua, không ít trận pháp của Đăng gia trong nháy mắt bị ma diệt, hắn bay thẳng mà tiến.

"Trận pháp vĩnh hằng, trấn áp hết thủy!" gia chủ Đăng gia quát.

Lập tức, quang mang liên miên lóe lên, liền cùng một chỗ, một màn ánh sáng liên miên, tựa như cửu trọng thiên ép xuống, trấn áp hướng Phong Vân.

Phong Vân tiến lên, giờ khắc này hắn không còn che giấu, mang theo huyết khí kim sắc ngập trời, đi vào trước mặt gia chủ Đăng gia, một quyền rơi xuống, thiên băng địa liệt!

Gia chủ Đẳng gia vị liệt là cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, thực lực ngập trời, nhưng ở dưới một quyền tuyệt thế này của Phong Vân, căn bản ngăn không được, đầu tiên là toàn bộ thân thể nổ tung, ngay sau đó, linh hồn liên quan cũng trở thành pháo hoa, hình thần câu diệt.

Các cao tầng Đẳng gia bên cạnh gằm thét, nhao nhao té ra chí bảo tối cường cùng đánh ra công kích mạnh nhất.

Nhưng căn bản vô dụng, còn chưa tiếp cận, đã bị huyết khí kim sắc của Phong Vân bao phủ, sau một trận kêu thê lương thảm thiết, trực tiếp bị hóa thành hư vô.

Đến tận đây, gia chủ cùng cao tầng Đẳng gia tất cả đều đã vẫn diệt, không có một người nào chạy thoát!

Hết thảy đều phát sinh ở trong chớp mắt!

Những tộc nhân phổ thông kia của Đẳng gia thấy cảnh này, cũng không dám tới gần, trong lòng rất sợ hãi, nhìn Phong Vân như nhìn một vị Thiên Ma vậy.

Phong Vân không có để ý bọn họ, trực tiếp nắm tay nhỏ của Dương Giáng Tuyết, trực tiếp vào Đẳng gia, đi vào bên trong bảo khố.

Lúc trước thời điểm hắn diệt đi gia chủ Đẳng gia, đã vận dụng linh hồn lực tìm kiếm ký ức đối phương, biết được di vật tổ tiên Dương gia ở ngay trong bảo khố.

Sau khi nhẹ nhõm phá mất cấm chế bảo khố, Phong Vân liền dẫn Dương Giáng Tuyết tiến vào trong đó.

Lập tức, một mảnh Châu Quang Bảo khí cuốn theo tất cả mà tới.

Làm một gia tộc có Vĩnh Hằng Thiên Quân tọa trấn, trong bảo khố tự nhiên cất giữ rất phong phú, công pháp, võ kỹ, đan dược, chí bảo và nhiều bảo vật khác, cái gì cần có đều có.

Mà Phong Vân cũng không chút khách khí nào, một hơi lấy đi tất cả.

Không bao lâu, hai người bọn họ đi vào chỗ sâu nhất trong bảo khố, chỉ thấy một cái hộp đá bị đặt ở trên một bệ đá.

Dương Giáng Tuyết lập tức cảm giác được huyết mạch trong người mình đang sôi trào.

Sao?

Thân hình Phong Vân lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện, đem hộp đá cầm ở trong tay, chỉ thấy phía trên đã phủ một lớp bụi.

Hiển nhiên, cho dù là Đẳng gia, cũng vô pháp mở ra cái hộp đá này, nên mới một mực đặt ở chỗ này.

"Ta tới, lão sư."

Dương Giáng Tuyết cắn nát ngón tay, từng sợi huyết dịch ngân sắc chảy xuống, không có vào bên trong hộp đá.

Răng rắc!

Một tiếng vang nhỏ, hộp đá mở ra, có một loại lực lượng tuế nguyệt đang tràn ngập, càng có một cỗ đại khí tang thương.

"Tổ tiên!" Dương Giáng Tuyết kêu to một tiếng, nàng cảm nhận được một loại khí tức huyết mạch tương liên.

Bên trong hộp đá có bavật, một viên ngọc giản, một cái bình ngọc nhỏ, cùng một mảnh vỡ Thanh Đồng.

Phong Vân cầm ngọc giản lên, một tia ý thức đi vào thăm dò, lập tức một đạo thanh âm hùng vĩ vang lên:

"Hậu nhân của ta, nếu như một ngày kia có thể mở cái hộp đá này ra, nói rõ nguyên rủa đã trừ, nhưng ta chắc hẳn đây đã là rất nhiều đời sau, bởi vậy ta lưu lại công pháp cùng võ kỹ ta sở tu năm đó, cùng một bình nhỏ là Thần Huyết bản nguyên của ta. Như vậy, liền có thể tạo ra được một vị cường giả cái thế, kéo dài huyết mạch của ta, che chở Nhân tộc."

"Còn ba vật ở đây, cụ thể là cái gì ta cũng không rõ ràng, là cơ duyên tâm đắc năm đó, nhưng lại cực kỳ bất phàm, ta từ phía trên cảm giác được khí tức Thời Gian cùng Không Gian, tựa hồ bị phong ấn, đáng tiếc ta không tinh thông năng lực Thời Gian, không cách nào giải phong, chỉ có thể lưu lại chờ hậu nhân tự mình thăm dò."

"Ta hy vọng Nhân tộc có thể cường thịnh dường nào, người người đều có thể tu luyện, người người như rồng, đáng tiếc, ta lại không chờ được ngày đó đến. . ."

Nói đến đây liền im bặt mà dừng, ý thức Phong Vân rời khỏi, trên mặt thôn thức, đây là một vị lòng mang ý nghĩ mở đường cho Nhân tộc, đáng tiếc cuối cùng đổ vào trên đường thăm dò, chỉ để lại lác đác không có mấy di vật.

"Yên tâm đi, tiền bối, Nhân tộc tất sẽ cường thịnh! Bằng vào nhiệt huyết trong lòng, ta thề!"

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Sau đó, hắn đem nội dung trong ngọc giản nói cho Dương Giáng Tuyết, cũng lấy ra bình ngọc nhỏ kia.

Bên trong Bình ngọc nhỏ, huyết dịch ngân sắc chảy xuôi, mỹ lệ lóa mắt, thánh khiết xuất trần, rọi sáng cả một mảnh vĩnh hằng.

Cầm nó ở trong tay, giống như là đứng ở trên trời đất, trở thành một vị Tiên Vương, bị các loại quang huy bao phủ, Thần vòng gia thân.

.....

Bình ngọc nhỏ phi thường kỳ lạ, bất quá cao chừng bằng ngón cái, lại có dạng quang huy này bắn ra, khí tức bàng bạc uy nghiêm, như một vị cường giả vô địch khôi phục.

"Huyết mạch Không Gian thật mạnh!"

Phong Vân líu lưỡi, cái này đã đi qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên, lại còn có ba động cường thịnh bực này.

Dương Giáng Tuyết một bên huyết mạch trong người sôi trào càng thêm kịch liệt, tiếng sấm ầm ầm, cùng sinh ra cộng minh khắc sâu.

Sau đó, Phong Vân đem hộp đá đưa cho Dương Giáng Tuyết, nhưng nàng không có tiếp lấy.

"Lão sư, ngài cũng có lực lượng Không Gian, lưu cho người tác dụng càng lớn hơn." Dương Giáng Tuyết chỉ nói một câu kia.

Phong Vân lắc đầu, nói: "Ta không cần, ta đã đi ra con đường của mình, không dùng được, người cầm đi."

Thiên phú Không Gian của hắn cũng không dựa vào huyết mạch, cho nên Thần Huyết này đối với hắn tác dụng cũng không lớn, mà nếu hắn

muốn tăng lên thiên phú Không Gian, chỉ cần xoát hình chiếu là được.

Với lại trưởng thành vô thượng, siêu việt tổ tiên Dương gia cũng là sự tình sớm muộn.

Phong Vân cự tuyệt, bắt quá hấn lấy đi viên mảnh vỡ Thanh Đồng kia, đồ chơi này cho hấn cảm giác không tầm thường, nói không chừng có giá trị cực kỳ cao, đáng giá nghiên cứu một lần.

"Tốt, chúng ta trở về đi, tiếp theo không lâu, ta sẽ mang ngươi rời đi."

Lập tức, Phong Vân mang theo Dương Giáng Tuyết đi ra khỏi bảo khố, dự định rời khỏi Đẳng gia.

Bất quá lúc này, Phong Vân cảm nhận được trên không trung hình như có ánh mắt đang nhìn trộm, hai con ngươi mang theo phong mang vô thượng, đảo qua! _

Chương 1069: Ở trước mặt ta diễn xuất?

Chương 1069: Ở trước mặt ta diễn xuất?

Trên không trung, dĩ nhiên chính là Thiên Diệp Tông chủ của Tinh Hà Kiếm Tông.

Đương nhiên, cái này không phải là chân thân của hắn, mà là hắn mượn nhờ hộ tông đại trận hạ ánh mắt xuống.

Lúc trước Phong Vân động thủ mặc dù cấp tốc, lại bố trí xuống huyện cảnh ở bốn phía, không làm kinh động bất kỳ thế lực nào trong thành, ở trong mắt bọn họ, Đẳng gia vẫn là phong cảnh tú lệ trước sau như một, sơn thủy như tranh.

Lấy thủ đoạn Huyền Thuật của Phong Vân, Thiên Diệp Tông chủ là cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai, tự nhiên là không cách nào nhìn thấu, nếu không phải Thiên Diệp Tông chủ cùng đại trận hợp nhất, căn bản là không có cách phát giác được nơi này.

Phong Vân ra tay tự nhiên là đã hiểu qua trước đó, tu giả tối cường nơi này là tông chủ đời trước của Tinh Hà Kiếm Tông, có tu vi là Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, mà cái này, cũng vẹn vẹn cùng hắn tương đương mà thôi.

Cho nên, hắn mới cường thế ra tay, diệt chủ lực Đẳng gia, đoạt lại di vật.

Bất quá bây giờ xem ra, Phong Vân vẫn là đánh giá thấp nội tình Tinh Hà Kiếm Tông.

"Ý thức có thể cùng đại trận dung hợp, giám sát toàn thành, thủ đoạn này, ngược lại là lợi hại. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Ý thức cùng đại trận dung hợp, Phong Vân tự nhiên cũng có thể làm được, bất quá hẳn là dựa vào linh hồn lực cường đại của mình, nhưng bây giờ hẳn cảm giác được tia ý thức này, cường độ linh hồn giống nhau, nhưng lại có thể dung hợp đại trận hoàn mỹ như vậy, hiển nhiên là có thủ đoạn khác.

Mà loại thủ đoạn này, Phong Vân ở Đạo Vực khác chưa thấy qua.

Một việc nho nhỏ, liền cho thấy Lang Gia Đạo Vực nội tình thâm hậu.

Bất quá đối với Phong Vân mà nói, chỉ là thủ đoạn nhỏ, hẳn rất nhanh thu hồi ánh mắt, cái gì cũng không làm, vẫn như cũ nắm tay nhỏ của Dương Giáng Tuyết, rời khỏi Đăng gia, hướng nơi xa mà đi.

...

Cùng lúc đó.

Tông chủ đại diện Tinh Hà Kiếm Tông.

Thiên Diệp Tông chủ ngồi xếp bằng ở chỗ kia bỗng nhiên hai mắt mở ra, hẳn lập tức ngum lớn hô hấp, cảm giác ngực một trận kiềm chế, phảng phất như muốn ngạt thở!

Ánh mắt hẳn kinh hãi vô cùng, " Uy áp Kiếm Đạo thật mạnh!"

Đôi phương chỉ là một ánh mắt liền để hấn sinh ra dạng cảm giác này, nếu khí tức chân chính ngoại phóng, hấn còn không phải liền quỳ tại chỗ hay sao!

"Uy thể như vậy sẽ không sai, là khí tức Kiếm Đạo chung cực!"

Thiên Diệp Tông chủ cũng là tu kiếm, có thể cùng Kiếm tu sinh ra cộng minh, lại thêm tông chủ đời trước của Tinh Hà Kiếm Tông cũng lĩnh ngộ ra Kiếm Đạo chung cực, cho nên hấn đối với loại khí tức này không thể quen thuộc hơn được.

"Hấn nói hấn là Nhân tộc, bên trong Nhân tộc khi nào ra cường giả lĩnh ngộ ra Kiếm Đạo chung cực!?"

Thiên Diệp Tông chủ lông mày nhíu chặt, bỗng nhiên, trong đầu óc hấn hiện lên một đạo linh quang, sắc mặt biến hóa, "Cường giả nhân tộc, lĩnh ngộ ra Kiếm Đạo chung cực, không phải là hấn. . . nhất định là hấn, trừ hấn ra, không có một nhân tộc nào có thực lực thể này!"

Nghĩ tới đây, Thiên Diệp Tông chủ lập tức đi ra khỏi đại điện, hướng về Phong Vân địa phương biến mất lúc trước.

...

Bên này.

Phong Vân mang theo Dương Giáng Tuyết trở lại trong phòng.

Trong sân.

Phong Vân nhìn Dương Giáng Tuyết, "Bình Thần Huyết kia ngươi về sau mỗi ngày luyện hóa một giọt, nhớ là không được ham nhiều, bằng không thì thân thể nhỏ của ngươi sẽ ăn no mà bạo."

"Vâng, Tiểu Tuyết đã rõ." Dương Giáng Tuyết nghe được nửa câu sau, khuôn mặt nhỏ bị dọa có chút tái nhợt, hiển nhiên lực trùng kích cảnh tượng đó đối với nàng có chút lớn.

Thấy thế, Phong Vân trong lòng trầm ngâm, xem ra còn cần phải mang tiểu gia hỏa này để vào môi trường khắc nghiệt hơn, cho nàng sớm ngày trưởng thành.

Nếu như Dương Giáng Tuyết biết ý nghĩ trong lòng Phong Vân giờ phút này, sợ là sắc mặt còn trắng hơn.

Lão sư này, cũng quá ác ma đi!

"Đi thôi."

Lập tức, thân hình Dương Giáng Tuyết lóe lên, tiến vào bên trong phòng tu luyện, bắt đầu luyện hóa một giọt Thần Huyết.

Lúc này, Phong Vân bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía không trung, thần nhiên nói: "Đã đến, thì đi ra đi."

"Nghe nói Vân Thiên Kiếm Quân đệ nhất tiềm lực bàng, không chỉ có am hiểu Kiếm Đạo, thành tựu ở phương diện Thân Thể cùng Linh Hồn cũng dọa người, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền."

Nương theo lấy thanh âm, một bóng người từ trên không trung hiển lộ ra, một bước phóng ra, đi vào trong sân, hướng phía Phong Vân nhẹ nhàng ôm quyền, "Tông chủ Tinh Hà Kiếm Tông Thiên Diệp, gặp qua Vân Thiên đạo hữu."

Hắn mặc dù là Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai, Phong Vân chỉ là một Đạo Quân, nhưng cũng không dám ở trước mặt Phong Vân bày mặt mũi.

Dù sao đối phương thực lực mạnh, có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, hơn nữa còn tìm hiểu ra Kiếm Đạo chung cực, bất luận tu vi cảnh giới, ở phương diện Kiếm Đạo, Phong Vân sớm đã đi trước mặt hắn.

Nếu không phải Thiên Diệp là tông chủ Tinh Hà Kiếm Tông, hẳn ở trước mặt Phong Vân cũng không phải là ngang hàng, mà là thấp một đoạn.

"Không biết Thiên Diệp Tông chủ tới đây cần làm chuyện gì?" Phong Vân hỏi, cũng không có phủ nhận thân phận của mình

Dù sao hắn đã hình chiếu xong, lập tức sẽ rời đi, bại lộ thân phận đã không còn trọng yếu nữa.

Kỳ thật Phong Vân trong nháy mắt khi nhìn thấy đối phương liền nhận ra, dù sao lúc trước hắn đã hình chiếu qua Tinh Hà Kiếm Tông, tông chủ này hẳn tự nhiên cũng không bỏ qua.

Lúc này, hình chiếu Thiên Diệp Tông chủ này còn ở trong gương của hắn.

"Trước đó thời điểm thông qua đại trận giám sát thành trì, cảm ứng được đại trận có động, thế là tiến đến xem một chút, thấy Vân Thiên Kiếm Quân tư thế oai hùng, Vân Thiên Kiếm Quân đến Tinh Hà Kiếm Tông ta, thế nào lại không nói một tiếng, như vậy nếu là truyền đi, ngược lại lộ ra Kiếm Tông chúng ta lãnh đạm."

Thiên Diệp Tông chủ cũng không ngại Phong Vân tới đây nháo sự, dù sao nơi này chính là Lang Gia Đạo Vực, mặc dù Phong Vân mạnh hơn hắn, nhưng ở phía trên hắn còn có Đạo Tôn đại nhân, Phong Vân tự nhiên không có khả năng làm ầu.

Về phần Đẳng gia, Thiên Diệp Tông chủ cũng đoán ra một hai.

Đằng gia kia gần đây xem thường Nhân tộc, còn làm nhục không ít Nhân tộc, tỉ như Dương gia này, nếu không phải hấn ra tay ngăn cản, hiện tại Dương gia sớm không còn.

Bây giờ gặp được Phong Vân, cũng chỉ có thể nói bọn họ không may mà thôi.

Mặc dù Đằng gia từ một ý nghĩa nào đó, là thuộc về dưới trướng Tinh Hà Kiếm Tông, nhưng Thiên Diệp Tông chủ là người nào, làm sao có thể vì một gia tộc nho nhỏ mà đi đắc tội Phong Vân.

Đây chính là siêu cấp yêu nghiệt đệ nhất tiềm lực bản, thành tựu tương lai không thể đoán trước, nếu Hợp Đạo thành công, khả năng thành tựu Đạo Tôn cũng sẽ rất lớn.

Một bên là đạo tôn tương lai, một bên là gia tộc nho nhỏ, cái gì nhẹ cái gì nặng, đồ đàn cũng biết lựa chọn thế nào, không nói đến hấn látông chủ một tông!

"Chỉ là tới đón đứa bé kia mà thôi, không bao lâu sẽ phải rời khỏi đây rồi."

Phong Vân thấy rõ, tự nhiên biết đôi phương đang suy nghĩ cái gì, đây cũng là một trong những nguyên nhân hấn ra tay không sợ.

"Còn phải cảm ơn Thiên Diệp Tông chủ bảo trụ Tiểu Tuyết, bằng không thì nàng cũng đợi không được ta tới, nhân tình này, ta ghi ở trong lòng."

"Ha ha, Vân Thiên Kiếm Quân khách khí rồi, ta cũng chỉ là thuận tay mà thôi, tổ tiên Dương gia cũng là một đời cường giả, từng chống cự qua cổ tu giả xâm lấn, cũng coi như từng có công tích đối với đương kim thế giới, hậu nhân hấn tự nhiên phải bảo vệ, đáng tiếc ta phát hiện quá muộn, bằng không thì Dương gia cũng sẽ không lưu lạc đến tận đây."

Thiên Diệp Tông chủ một mặt thôn thức than thở, tiếc hận ảo não không
thôi, Phong Vân trong lòng chửi bậy, đây là diễn trước mặt ta hay sao?

Chương 1070: Đã từng là Nhân tộc!

Chương 1070: Đã từng là Nhân tộc!

Thiên Diệp Tông chủ không dừng lại ở nơi này bao lâu, hắn đạt được hứa hẹn của Phong Vân liền rời đi.

Dù sao, mục đích hắn tới đây chính là vì cái này, bây giờ đã đạt tới, tự nhiên sẽ không ở đây lâu, đồ gây chán ghét.

Mặc dù Thiên Diệp Tông chủ tu vi không phải là nổi trội nhất Tinh Hà Kiếm Tông, nhưng hắn có thể trở thành tông chủ, dựa vào cũng không phải là tu vi, mà là thủ đoạn ngoại giao này.

Nếu như đổi lại là một tông chủ ánh mắt thiên cận đến đây, thì sẽ mang đến vận mệnh cho Tinh Hà Kiếm Tông hoàn toàn không giống.

Phong Vân đưa mắt nhìn đối phương rời đi, đối với Thiên Diệp Tông chủ này mà nói, hắn vẫn tương đối hài lòng, mặc dù diễn nhiều một chút, nhưng cũng không có gì đáng trách.

Dù sao Nhân tộc cùng Dương gia và hắn không hề quan hệ, hắn có thể bảo vệ một tay, đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

Xem như Phong Vân thiếu một món nợ ân tình của hắn.

Mà từ Thiên Diệp Tông chủ, Phong Vân cũng hiểu biết, cuộc đời tổ tiên Dương gia.

Dương Thiên Hà, vốn là một Nhân tộc phổ thông, tu tập ban đầu chỉ là Chúa Tể mà thôi, bởi vì ra ngoài mạo hiểm, không cần thận roi vào bên trong vòng xoáy không gian.

Bị truyền tống đến Không Gian bản nguyên hạch tâm chi địa, dưới cơ duyên xảo hợp dung hợp Không Gian Mẫu Hạch ức vạn kỷ nguyên cũng khó gặp.

Bên trong có chứa Không Gian Đại Đạo.

Thế là Dương Thiên Hà quật khởi như vậy, lấy một đường Không Gian Chi Đạo tu hành đột phá, Chí Tôn, bán bộ Đạo Quân, Đạo Quân, Vĩnh Hằng Thiên Quân, hết thấy bị hấn nhẹ nhõm vượt qua, vền vẹn chỉ phí thời gian một trăm kỷ nguyên mà thôi, cực kỳ kinh người. Chấn động vô biên Hỗn Độn!

Lúc ấy, bởi vì duyên cớ Dương Thiên Hà, cả Nhân tộc cũng có một chút dấu hiệu quật khởi.

Lại về sau, cổ tu giả cùng tu giả hiện hành bạo phát chiến tranh, Dương Thiên Hà lúc ấy tu vi đã sắp tiến vào Đạo Tôn.

Một khi đạt tới Đạo Tôn, liền có thể để cho Nhân tộc chân chính quật khởi.

Nhưng vào lúc đó, hấn lại vẫn lạc quá sớm!

Dương Thiên Hà từ khi quật khởi đến vẫn lạc, chỉ là qua mấy trăm kỷ nguyên mà thôi, Nhân tộc căn bản không kịp phát triển quá nhiều.

Lại thêm một số Dị tộc khác căm thù, nguyên bản Nhân tộc đã dấy lên ngọn lửa hi vọng, lại lần nữa bị đánh quay về nguyên hình.

Hơn nữa còn trở nên phân tán, phân bố tại biên giới vô tận hỗn độn, thậm chí là bên trong một số vũ trụ thế giới.

Vốn là thiên phú tư chất không quá được, hoàn cảnh sinh tồn cũng kém, làm sao có thể đàn sinh ra cường giả được, một đời lại một đời xuống dốc, đã sớm suy nhược không chịu nổi.

"Thiên Diệp Tông chủ cũng không nói tiên bối Dương Thiên Hà là vẫn lạc thế nào, hẳn nói là trên sử sách ghi chép cũng không kỹ càng. . ."

Phong Vân nội tâm tự nói, một vị cường giả sắp tiến vào cấp độ Đạo Tôn, quá trình vẫn lạc lại mơ hồ như vậy, hẳn là có chút bất hợp lý.

"Xem ra trong đó có một số ngoại nhân không đáng nói."

Cho dù Phong Vân biết, hẳn hiện tại không thể làm gì được, không nói thời gian đã quá lâu, chân tướng sớm đã mai táng ở bên trong lịch sử, với lại tu vi hiện tại của hắn cũng còn thiếu rất nhiều, căn bản không có tư cách điều tra.

"Bây giờ nghĩ những thứ này cũng vô dụng, tranh thủ Hợp Đạo thành công đã."

Nếu như Hợp Đạo thành công, vậy dĩ nhiên tất cả đều dễ nói chuyện, nếu như thất bại, vậy không cần nhắc tới nữa.

Cho dù hắn không chết, đoán chừng cũng không thể tiến hành lần Hợp Đạo thứ hai.

"Trước xoát hình chiếu đi, lần này đạt được nhiều hình chiếu như vậy, đủ để ta xoát một đợt."

Phong Vân lúc này tìm một băng ghế đá trong sân ngồi xuống, hai mắt thâm thúy, ý thức tiến vào bên trong không gian tấm gương, bắt đầu cuồn xoát.

...

Một bên khác.

Sau khi Thiên Diệp Tông chủ trở lại tông môn, lập tức đi vào mật thất, đi đến trước một tấm gương, sau khi khởi động, lập tức bên trong hiện lộ ra thân ảnh một vị lão giả.

Nhìn hình tượng trong tấm gương, lão giả tựa hồ xếp bằng ở bên trong tinh không mù mịt.

"Thiên Diệp, tìm ta có chuyện gì?" Lão giả hai mắt mở ra, bên trong hình như có vô số Thần Kiếm lấp lóe, phong mang liệt thiên.

"Bẩm báo lão sư, ta vừa mới gặp được Vân Thiên Kiếm Quân đệ nhất tiềm lực băng kia." Thiên Diệp Tông chủ nói.

"A?" Lão giả ánh mắt nhất động, "Hắn đến Tinh Hà Kiếm Tông chúng ta làm cái gì?"

"Là tới đón tiêu cô nương Dương gia kia. . ." Thiên Diệp Tông chủ lúc này đem mục đích Phong Vân đi tới nơi này, cùng chuyện diệt các cao tầng Đẳng gia hết thảy nói ra.

"Người làm không sai, chỉ là một Đẳng gia, sao có thể cùng Vân Thiên Kiếm Quân này so sánh, bất quá người nên kết giao với hắn, đừng quá mức khúm núm, ngang hàng là được, dù sao hắn cũng chỉ là một Đạo Quân, tương lai Hợp Đạo còn không biết có thể thành công hay không đâu?"

"Vói lại, Kiếm Đạo chung cực của lão tổ ta sắp tiến vào cấp độ tiểu thành đỉnh phong, đến lúc đó tất nhiên sẽ siêu việt Vân Thiên Kiếm Quân, cũng không việc gì phải sợ hấn."

Lão giả thanh âm bình thản truyền đến.

Thiên Diệp Tông chủ nghe xong, trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, "Chúc mừng lão sư, chúc mừng lão sư, sau khi ngài đột phá, địa vị tại Lang Gia Đạo Vực nhất định sẽ lên một cấp độ!"

"Ha ha, đó là tất nhiên."

Lão giả nhin không được cười một tiếng, trên mặt có đắc ý không che giấu được.

Cho đến lúc đó, dù cho là Đạo Tôn, cũng phải nhìn hấn bằng con mắt khác, dù sao Kiếm Đạo chung cực so với cái khác mà nói, lực sát thương quá cao.

"Được, cứ như vậy đi, tiếp theo ta muốn đi vào cấp độ bế quan sâu, không nên quấy rầy ta."

"Vâng, cung tiễn lão sư."

Lập tức, tám gương đóng lại, hết thủy khôi phục nguyên dạng.

Thiên Diệp Tông chủ thì trên mặt vui mừng đi ra ngoài, lão sư trở nên mạnh hơn, địa vị của Tinh Hà Kiếm Tông cũng sẽ lên cao, cái này tự nhiên là thiên đại việc vui.

...

Bên trong tinh không mịt mù.

Lão giả tắt máy truyền tin, nhẹ nhàng nói nhỏ, "Vân Thiên Kiếm Quân sao, ngược lại là muốn biết ngươi, nhìn xem ngươi là có mạnh như bên trong truyền thuyết hay không. . ."

Sau khi nói xong, hắn liền lâm vào trạng thái bế quan cấp độ sâu, bắt đầu tiến hành đột phá cuối cùng.

...

Xuân đi thu đến, nhoáng một cái, một năm thế giới đi qua.

Phong Vân nguyên bản định trước tiên mang Dương Giáng Tuyết rời đi, bất quá thời gian một năm này Dương Giáng Tuyết đang luyện hóa một giọt Thần Huyết kia, một mực không có đi ra.

Roi vào đường cùng, Phong Vân đành phải tạm thời dừng lại ở nơi này, vừa xoát hình chiếu, vừa chờ Dương Giáng Tuyết.

Bất quá trong một năm này, Phong Vân xoát hình chiếu thu hoạch cũng không tệ lắm.

Đầu tiên là thiên phú Kiếm Đạo tăng lên, đã đạt tới 'Đạo Tôn cấp!'

Thiên phú Kiếm Đạo tăng lên, cũng làm cho cảm ngộ của Phong Vân đối với phương diện Kiếm Đạo chung cực tăng lên độ cao gấp mười mấy lần!

Tiếp theo là thuộc tính chung cực chi đạo, lần lượt tuôn ra Phong, Lôi chung cực chi đạo, sau khi dung hợp, Kiếm Đạo chung cực của Phong Vân, đã đột phá công cùm xiềng xích, tấn thăng giai đoạn Đại Thành!

"Còn kém cái cuối cùng, Băng Chi Đạo chung cực, một khi dung hợp, Kiếm Đạo chung cực của ta chắc chắn sẽ tiến vào đại thành đỉnh phong!"

Cho đến lúc đó, mười hệ thuộc tính tất cả đều tấn thẳng Đại Đạo, dung nhập vào bên trong Đế Kiếm Kiếm Đạo, tự nhiên mà vậy liền kéo theo Kiếm Đạo chung cực trưởng thành!

Chương 1071: Nghe nói người muốn luận bàn với ta?

Chương 1071: Nghe nói người muốn luận bàn với ta?

Lại một tháng trôi qua, Phong Vân cũng quét hình chiếu một tháng, nhưng vẫn không bạo ra chung cực băng chi đạo cuối cùng như cũ.

Nhưng hắn không hề từ bỏ, sớm đã thành thói quen, mỗi ngày đều không ngừng kiên trì.

Sau đó, lại một tháng trôi qua.

Trưa một ngày nào đó, Phong Vân vừa quét hình chiếu xong, lúc nhìn ba lô, trên mặt lập tức nở nụ cười.

[Băng chi đại đạo (ba thành)] : Đến từ hình chiếu Thiên Băng Đạo Quân.

Trong ba lô còn có những vật phẩm khác rơi xuống, nhưng so với cái này, đều ảm đạm hơn, không cần cũng được.

“Cuối cùng đã tuôn ra, trời không phụ người có lòng.”

Phong Vân nhẹ giọng nói, cũng may, chỉ mất hai tháng, cũng không nhiều lắm.

“Hiện hoá.”

Lúc này, không hề do dự, trong lòng hấn thẳm nói.

[Hiện hóa Băng Chi Đại Đạo (ba thành)... Hiện hóa bên trong... Hiện hóa thành công!]

Ong!

Một đạo bạch quang từ trong tấm gương xông ra, nhanh chóng cuốn theo tất cả, bao phủ về phía Phong Vân.

Cùng lúc đó, Băng Chi Ngụy Đại Đạo trong cơ thể hấn tăng lên với tốc độ kinh khủng, trong chốc lát đã đến đỉnh phong, trực tiếp đột phá gông cùm xiềng xích, tiến vào cấp độ đại đạo! Cũng nhanh chóng tăng lên ba thành!

Chung cực băng chi đại đạo, đã thành!

Ngay lúc thuộc tính băng của Phong Vân lĩnh hội đến chung cực chi đạo, mười hệ chung cực thuộc tính trong cơ thể hấn, giống như phản ứng dây chuyền, kết hợp với nhau vô cùng tự nhiên.

Cùng lúc đó, Phong Vân cảm giác chung cực kiếm đạo của mình sắp đánh vỡ bích chương, lại lần nữa tấn thăng!

“Muốn đột phá!”

Ánh mắt Phong Vân ngưng lại, lúc này mới thuận di rời thành trì này, đi về phía tinh không.

Động tĩnh đột phá của hấn quá lớn, hơn nữa, khó mà khống chế, nếu như ở trong thành, sợ là trong nháy mắt có thể khiến tòa thành này tan thành mây khói, vô số sinh linh bên trong, cũng hóa thành tro!

Cho nên, nhất định phải đi ra ngoài tinh không.

Xoát xoát xoát...

Phong Vân thôi động không gian thuận di đến cực hạn, trong mấy hơi thở, hắn đã đến tinh không trong hỗn độn lạnh băng.

Mới vừa đến nơi này, hắn liền áp chế không nổi nữa.

Ngâm!

Theo tiếng kiếm ngâm này, phong mang kiếm đạo vô hạn từ trong cơ thể Phong Vân xông ra, trong nháy mắt đã kết nối với kiếm chi đại đạo mệnh môn, một đạo trường hà kiếm đạo mệnh môn xuất hiện, giống như đi xuyên qua từ cổ kim đến tương lai!

...

Cùng lúc đó, ở một bên tinh không khác.

Tông chủ đời trước của Tinh Hà Kiếm Tông bề quan đã lâu, cũng chính là vị lão giả trước đó, ông ta bỗng nhiên mở to hai mắt, hét lên:

“Vất vả vô số kỷ nguyên, một khi đại đạo, từ đó chung cực kiếm đạo sẽ bước vào tiểu thành đỉnh phong, chắc chắn một bước lên mây!”

Nhưng mà, ông ta vừa dứt lời, bỗng nhiên phát hiện toàn bộ tinh không hỗn độn đều âm ảm xuống, tiếp theo, một đạo trường hà vượt qua sự tưởng tượng của ông ta giáng xuống nơi này.

Cái gì?

Trong nháy mắt, lão giả cảm thấy chung cực kiếm đạo vừa tiến vào tiểu thành đỉnh phong của mình băng tán, giống như đối mặt với Kiếm Đạo Chi Chủ, lại không có cách nào duy trì chung cực kiếm đạo được!

Sao có thể như vậy!

Suy nghĩ của lão giả ngưng kết, thân thể không nhìn được nơm nớp lo sợ.

“Đây là ai đang triệu hoán Kiếm Chi Đại Đạo giáng lâm, quy mô như vậy, là chung cục kiếm đạo sắp viên mãn!”

Lão giả càng xem càng cảm thấy kinh hãi, trong thế gian, lại có cường giả kiếm đạo bậc này sao?

Sau đó, ông ta trông thấy, trên trường hà kiếm đạo, có một thanh niên đang đứng, khuôn mặt mơ hồ, nhưng xem ra còn rất trẻ, toàn thân lộ ra một cỗ phong mang, giống như Kiếm Chi Đại Đạo hóa thân, nhất cử nhất động, đều dẫn động Kiếm Chi Trường hà cộng minh!

Thời gian này, thanh niên tuấn mỹ kia giống như cảm ứng được cái gì, nhìn về phía này.

Ánh mắt này khiến lão giả không nhìn được cúi đầu, cái này không phải suy nghĩ của ông ta, mà là phản ứng do kiếm đạo mang đến.

Giống như một hạ vị giả gặp được thượng vị giả, tuyệt đối là cấp bậc áp chế.

Nhưng trong khoảnh khắc đó, lão giả cũng nhìn thấy rõ gương mặt của người thanh niên.

Bởi vì lúc này Phong Vân không tiếp tục ngưng trang nữa, cho nên trong nháy mắt lão giả đã nhận ra.

Điều này cũng khiến lão giả kinh hãi mấy chục lần!

“Là hử! Làm sao có thể? Tại sao chung cực kiếm đạo của hử có thể đạt đến cấp độ này?”

Căn cứ theo tin tức truyền về, chung cực kiếm đạo của Phong Vân cũng là cấp tiểu thành mà thôi.

Nhưng hiện tại xem ra, chỗ nào là tiểu thành, rõ ràng là đại thành đỉnh phong, kém một bước nữa đã đạt đến cảnh giới viên mãn!

Tiểu thành, tiểu thành đỉnh phong, đại thành, đại thành đỉnh phong.

Không chỉ là tên thay đổi, chênh lệch trong đó, nói là một hạt bụi nhỏ và một tinh cầu cũng không quá!

Cũng như hiện tại, chung cực kiếm đạo của lão giả mới đạt đến tiểu thành đỉnh phong, chỉ kém Phong Vân một cấp độ, nhưng nếu động thủ, ông ta sẽ không có năng lực phản kháng, chốc lát đã bị trấn áp!

“Quá đáng sợ! Quá đáng sợ! Đây là siêu cấp quái vật gì vậy?”

Lão giả nhớ đến lúc trước mình còn muốn luận bàn kiếm đạo với Phong Vân, hiện tại xem ra, ý nghĩ này của ông ta ngu xuẩn thế nào!

“Mẹ nó, đám cao tầng Đạo Vực đến nói Vân Thiên Kiếm Quân không đủ gây sợ, đúng là nói bậy, thiên phú kiếm đạo thế này, có ai trong bốn thế lực lớn có thể chống lại?”

Lão giả cũng không biết thật ra lúc trước Phong Vân đúng là cấp tiểu thành, nhưng trong thời gian này mới tấn thăng.

Nếu không thì, lúc thi đấu trên bảng tiềm lực, Phong Vân không cần dựa vào năng lực thời gian để giành chiến thắng, mà trực tiếp áp chế Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân.

Dù sao, dựa vào thực lực bây giờ của Phong Vân, cho dù Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân cùng tiến lên, hấn cũng có thể dùng một kiếm trấn áp, nếu một kiếm không được, vậy thì thêm một kiếm nữa.

“Đi, đi thôi.”

Lão giả nhìn thấy trường hà kiếm đạo kia sắp bao trùm đến nơi này, không dám chờ lâu, lập tức xé mở một cái truyền tống phù, tại chỗ truyền tống rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Đương nhiên Phong Vân biết lão giả rời đi, nhưng hấn cũng không thêm để ý, bởi vì lúc trước, hấn đã thành công hình chiếu đối phương rồi.

Thuận tiện còn dành thời gian xem, phát hiện là một tên Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, có chung cực kiếm đạo đạt đến tiêu thành đỉnh phong.

“Chắc hấn là tông chủ đời trước của Tinh Hà Kiếm Tông.”

Trong lòng Phong Vân âm thầm nói, trước đó hấn nghe tông chủ Thiên Diệp nói sư phụ hấn ra đàng bẻ quan ở hỗn độn tinh không, lúc nhìn thấy bảng hình chiếu này, thân phận đã rõ ràng.

“Chạy nhanh như vậy.”

Phong Vân lắc đầu, tâm thần tập trung trên trường hà kiếm chi, không tiếp tục để ý cái khác.

Làm sao hấn biết, lão giả đã sớm bị hấn dọa đến hồn bay phách lạc, căn bản không dám dừng ở đây.

Chương 1072: Ngày đó bị hack làm cho sợ hãi!

Chương 1072: Ngày đó bị hack làm cho sợ hãi!

Trong tình không hỗn độn mênh mông, giờ phút này đã sớm bị vô tận trường hà kiếm đạo bao bọc, phạm vi càng lúc càng lớn, uy áp cũng càng lúc càng mạnh.

Nơi này là hỗn độn vô tận bên ngoài Lang Gia Đạo vực, thuộc về khu vực không được quản lý, không có sinh cơ, nhưng ngẫu nhiên cũng có tu giả đi qua.

Giờ phút này, đám tu giả đi ngang qua đều bị cảnh tượng trước mắt khiến cho rung động đến phát ngốc!

“Cái kia, đó là cái gì?”

Một vị Đạo Quân nhìn trường hà kiếm quang bao phủ tinh không hỗn độn, chỉ cảm thấy đôi mắt với thiên đạo chi kiếm, thân hồn run rẩy, rung động không hiểu.

“Chung, chung cực kiếm đạo!”

Con người một vị Đạo Quân lớn tuổi khác con rụt vào, nói ra chân lý của trường hà kiếm quang.

Hắn ta đã từng được may mắn chứng kiến một vị kiếm tu siêu cấp ngộ ra chung cực kiếm đạo, ý vị trên người đối phương, tương tự như trường hà

kiếm quang trước mắt này.

Mà khác biệt là, cho dù vị kia là kiếm tu siêu cấp, nhưng cảnh tượng kiếm đạo lại không bằng nửa nơi này!

“Chung cực kiếm đạo! Đây là chung cực kiếm đạo? Là chung cực kiếm đạo khủng bố kia sao?”

“Quá đáng sợ, ta nhìn trường hà kiếm quang một chút đã cảm thấy hai mắt nhói đau đến không nhìn thẳng được!”

“Đi, nhanh rời nơi này! Kiếm quang sắp lan đến rồi!”

“...”

Những tu giả đi ngang qua không dám dừng lại, tất cả đều tránh như tránh rắn rết, từng người đều chạy nhanh.

Lúc này, cái gì cũng không quan trọng bằng mạng nhỏ của mình.

Bọn họ biết rõ đạo lý này, muốn sống lâu, nhất định đừng tò mò chuyện gì, nếu không sẽ chết rất nhanh.

Còn những người cái gì cũng cảm thấy hứng thú, bây giờ đã sớm lạnh thấu rồi.

Động tĩnh đột phá của Phong Vân quá dọa người, cuối cùng vẫn kinh động đến đám cao tầng của Lang Gia Đạo Vực.

Đám Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, thậm chí là đỉnh phong, bao gồm cả Lang Gia Đạo Tôn, lúc này đều không hện mà cùng ngẩng đầu nhìn về phía ngoài hỗn độn thế giới.

“Phong mang kiếm đạo thật mạnh, đây là ai đang phóng thích chung cực kiếm đạo?” Một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai không nhịn được kinh ngạc nói, khoảng cách xa như vậy mà hắn ta đều cảm thấy lông tơ dựng đứng, nếu chân chính đối mặt, không biết sẽ có uy năng cỡ nào!

“Ta nhớ tông chủ đời trước của Tinh Hà Kiếm Tông đang bế quan ở ngoài tinh không hỗn độn, có phải ông ta không?” Một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân khác nói.

“Không thể nào, vị Tinh Hà Kiếm Tông kia ta biết, tối đa ông ta cũng chỉ lĩnh ngộ ra chung cực kiếm đạo tiểu thành đỉnh phong thôi, làm sao lại có động tĩnh khủng bố như vậy!”

“Vậy là ai? Trong tứ đại thế lực, ta không nhớ có tu giả nào tu luyện chung cực kiếm đạo đến tầng này, chẳng lẽ là Vân Thiên Kiếm Quân xếp thứ nhất trên bảng tiềm lực?”

“Không thể nào, nếu thật sự là hắn, vậy lúc trước tranh tài, cần gì phải phiền phức như vậy, dựa vào chung cực kiếm đạo cấp độ này, đã sớm trấn áp Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân rồi.”

“...”

Đám Vĩnh hằng Thiên Quân không nhịn được bắt đầu thảo luận, nhao nhao suy đoán rốt cuộc là ai, nhưng mặc cho bọn họ nghĩ nát óc, cũng không biết là ai.

“Xem một chút liền biết.”

Lúc này, Lang Gia Đạo Tôn ngồi ngay ngắn trên ghế nói, sau đó, mi tâm ông ta vỡ ra, một con mắt màu xanh lam xuất hiện, bên trong có ánh mắt hùng vĩ và lạnh lùng.

Trong nháy mắt, nhìn xuyên qua chư thiên vạn giới, cửu thiên thập địa, nhìn về phía tinh không ngoài hỗn độn.

Một lát sau, Lang gia Đạo Tôn chậm rãi thu mắt, nhẹ nhàng lắc đầu: “Đã biến mất, vừa rồi chỉ là dư âm kiếm đạo mà thôi, kiếm tu bên trong đã sớm rời đi.”

Đám Vĩnh Hằng Thiên Quân cao tầng nghe vậy, đều hít vào một ngụm khí, Đạo Tôn còn không truy tung được, cũng đừng trông cậy vào bọn họ, chỉ có thể bỏ qua.

“Chung cực kiếm đạo gần viên mãn, không biết là Đạo Quân, hay là Vĩnh Hằng Thiên Quân.”

Trong lòng Lang Gia Đạo Tôn lâm bảm nói.

Cảnh giới Đạo Quân lĩnh ngộ chung cực kiếm đạo viên mãn và cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân lĩnh ngộ chung cực kiếm đạo viên mãn, là hoàn toàn khác nhau.

Nghiêm chỉnh mà nói, lúc Vĩnh Hằng Thiên Quân tìm hiểu ra chung cực kiếm đạo, thì không gọi là chung cực kiếm đạo, gọi là Kiếm Chi Đại Đạo thì thích hợp hơn.

Bởi vì lúc Vĩnh Hằng Thiên Quân tìm hiểu ra, đã không thể hợp đạo.

Cái gọi là hợp đạo, chỉ có thể hợp nhất một lần, cho nên một khi hợp đạo tấn thăng Vĩnh Hằng Thiên Quân, thì không thể hợp đạo lần thứ hai.

Cũng như lão giả trước đó, mặc dù ông ta là Vĩnh Hằng Thiên Quân, nhưng lúc ông ta tấn thăng Vĩnh Hằng Thiên Quân mới lĩnh hội Kiếm Chi Đại Đạo, nói như vậy, cho dù cảnh giới Kiếm Chi Đại đạo cao hơn, cũng không thể hợp đạo.

Vì thế, mặc dù ông ta còn mạnh hơn các Vĩnh Hằng Thiên Quân cùng giai, nhưng không mạnh đến tình trạng đáng sợ như vậy, chỉ một chút mà thôi.

Nhưng Phong Vân lại không giống vậy, tại cảnh giới Đạo Quân, hắn đã lĩnh ngộ Kiếm Chi Đại Đạo đến viên mãn, sau đó hợp đạo, sẽ mạnh hơn mấy chục lần!

Thật ra, hợp đạo chỉ là quá trình tăng uy năng đại đạo của bản thân mà thôi.

Một tu giả, cả đời chỉ có một cơ hội, cho nên hợp một đạo hay là mấy đạo, sẽ hoàn toàn quyết định vận mệnh và hướng đi tương lai!

Đây cũng là vấn đề Lang Gia Đạo Tôn quan tâm, nếu như vị kiếm tu vừa rồi là Đạo Quân, như vậy quá khủng bố.

“Không thể nào, kiếm tu Đạo Quân, mạnh nhất bây giờ là Vân Thiên Kiếm Quân, hắn muốn tu chung cực kiếm đạo đến viên mãn, không có trăm vạn kỷ nguyên thì không thể nào, đoán chừng là vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nào đó ẩn thế.”

Trong lòng Lang Gia Đạo Tôn thầm nói, ông ta cảm thấy, trường hợp sau có khả năng cao hơn.

Nhưng mà, ông ta đã đánh giá thấp sự khủng bố của hack rồi!

Một ngày nào đó, ông ta sẽ bị hack làm cho sợ hãi!

...

Bên này.

Phong Vân đã sớm trở lại trong sân.

Trước đó hấn cảm giác động tĩnh đột phá quá lớn, sớm muộn cũng khiến người ta nhìn trộm, cho nên đã sớm rời đi.

“Kiếm đạo đại thành đỉnh phong, còn kém một bước nữa mới đến viên mãn.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Muôn làm đến bước này, hấn cần hao phí thời gian trên các kiếm đạo chí cao khác.

Phong Vân cũng phát hiện, muốn tăng chung cực kiếm đạo, hoặc là thành thật tích lũy từng cảm ngộ kiếm chi đại đạo.

Hoặc là tăng kiếm đạo chí cao lên, nói như vậy, có thể nhờ vào đó mà kích phát kiếm chi đại đạo hiện hóa, có thể hấp thu kiếm chi đại đạo từ đó, sau đó tăng cấp độ của chung cực kiếm đạo lên.

Nhưng mà, tăng kiếm đạo chí cao không phải chỉ nói suông, phải có cơ sở đột phá mới có tác dụng, còn tu luyện bình thường đến viên mãn, cũng không có trúng dùng.

Ví dụ như Phong Vân sở tu Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo, lúc trước hấn đã tu đến viên mãn, có tăng lên cũng vô dụng.

Nhưng hấn mở ra lối riêng, để mười hệ ngụy đại đạo trong Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo tăng đến cấp độ đại đạo, khiến Tuyệt Kiếm Kiếm Đạo đột phá cực hạn, từ đó dẫn động trường hà kiếm đạo giáng lâm, khiến chung cực kiếm đạo của hấn thành công tấn cấp!

Chương 1073: Sát lục đại đạo!

Chương 1073: Sát lục đại đạo!

Mà bây giờ, nếu Phong Vân muốn tăng chung cực kiếm đạo lên nhanh hơn, cần ra tay từ kiếm đạo chí cao.

“Còn có môn kiếm đạo chí cao, trong đó tăng Đế Kiếm Kiếm Đạo rất khó khăn, Không Gian Đạo Đạo cũng đừng nghĩ, so với chung cực kiếm đạo viên mãn còn hiếm hơn, Tuyệt Vọng Kiếm Đạo và Tâm Kiếm Kiếm Đạo quá trừu tượng, nhìn không thấu, Hỗn Độn Kiếm Đạo cũng không có cách nào tăng lên, hỗn độn đại đạo là cái gì, quá hư vô mờ mịt.”

“Nếu như vậy, chỉ còn lại một cái.”

Phong Vân lẩm bẩm nói: “Sát Kiếm Kiếm Đạo!”

Đây là một môn duy nhất mà bây giờ có hi vọng tăng lên.

Sát Kiếm Kiếm Đạo, tức Sát Lục Chi Đạo và Kiếm Đạo dung hợp lại, chỉ cần Phong Vân có thể tu luyện Sát Lục Chi Đạo đến cấp độ Sát Lục Đại Đạo, thì Sát Kiếm Kiếm Đạo sẽ tự nhiên đột phá gông cùm xiềng xích vốn có, tấn thăng đến cấp độ cao hơn, từ đó dẫn động Kiếm Chi Đại Đạo hiển hóa.

Đến lúc đó, Phong Vân lại lần nữa hấp thu, tất nhiên có thể tấn thăng chung cực kiếm đạo đến viên mãn!

“Sát Lục Đại Đạo, mặc dù cái này rất khó, nhưng so với mấy cái trước còn đơn giản hơn nhiều, ít nhất có phương pháp để cố gắng.” Phong Vân lẩm bẩm.

Hơn nữa, lực linh hồn của hắn cường đại, hoàn toàn có thể tiếp nhận Sát Lục Đại Đạo mang đến ảnh hưởng tiêu cực, cho nên, đối với hắn, đây là cách dễ dàng nhất.

“Thật ra đơn giản nhất, là tìm các cường giả đã tìm hiểu ra Sát Lục Đại Đạo rồi lấy hình chiếu.”

Nhưng Phong Vân cũng chưa nghe nói có Đạo Quân nào tìm hiểu Sát Lục Đại Đạo.

“Đạo Quân không có, nhưng Vĩnh Hằng Thiên Quân thì có một người.” Phong Vân sờ cằm, nhớ đến lúc trước Hư Pháp Đạo Tôn từng nói với hắn, trong dị vực có một tên Vĩnh Hằng Thiên Quân đi theo Sát Lục Chi Đạo, tên là Thất Sát Thiên Quân!

Nghe nói hắn ta chính là đệ nhất cường giả dưới trướng Phong Tuyệt Thánh Vương, một trong tám Thánh Vương ở dị vực, thành công hợp đạo Sát Lục Chi Đạo, tự sáng tạo ra < Thất Sát Thức >, chiến lực cường hoành, tuy cảnh giới chỉ là Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai, nhưng chiến lực có thể so sánh với Vĩnh hằng Thiên Quân đỉnh phong.

“Bằng với chiến lực hiện tại của mình.” Phong Vân yên lặng nói.

Bây giờ, chiến lực cực hạn của hắn cũng có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong.

Mặc dù Sát Lục Đại Đạo mạnh, nhưng đối với Phong Vân, vẫn chỉ là một nhánh mà thôi.

Tuy cảnh giới của Phong Vân thấp, nhưng chung cực kiếm đạo của hắn mạnh hơn, cộng thêm những thiên phú hoặc năng lực khác, có chiến lược này cũng không lạ.

Trước khi đột phá, chiến lược của Phong Vân đã có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai rồi, bây giờ, tiến thêm một bước, tự nhiên chiến lược cũng tăng lên!

“Một hình chiếu cũng không có tác dụng, tỷ lệ bạo ra quá thấp, vẫn nên chuẩn bị cái khác.”

Phong Vân không đặt hi vọng vào hình chiếu Thất Sát Thiên Quân kia, một mặt là vì tỷ lệ bạo ra quá thấp, mặt khác là do Thất Sát Thiên Quân ở dị vực, cách nơi này quá xa.

Hơn nữa, Đạo Minh và dị vực có thù, một mình Phong Vân đến dị vực, nếu như bị phát hiện, sẽ vài phút lạnh rơi.

Mặc dù hắn có phù lục bảo vệ của Hư Pháp đạo Tôn, nhưng cũng không thể quá liều được.

“Vẫn nên trung thực đi hấp thu sát lục chi khí, lấy lượng biến chất, từ đó thấy được một tia áo nghĩa Sát Lục Đại Đạo, như vậy mới đáng tin nhất.”

Phương pháp này thế nhân đều biết, nhưng dám làm như vậy, đoán chừng không có mấy người, hơn nữa hạ tràng cũng không phải tốt đẹp, nếu không điên, thì đã chết.

Bởi vì quá nguy hiểm, nên linh hồn phải gánh vác quá lớn.

Một khi vượt qua khả năng chịu đựng cực hạn của linh hồn, sát lục phản phệ, cuối cùng sẽ ăn mòn người hấp thụ.

Mặc dù không chết, có thể giữ mạng, cũng biến thành một tên quái vật không có ý thức.

Sát Lục là một môn tu hành, mặc dù không nguy hiểm như kiếm đạo giẫm trên băng mỏng, nhưng cũng có hung hiểm khó lường, linh hồn không mạnh, không thể tùy tiện thử phương pháp này, nếu không, sẽ gieo gió gặt bão.

Cho dù là Thất Sát Thiên Quân, lúc trước cũng dựa vào thời gian dài dằng dặc để luyện hóa từng chút lực lượng sát lục, đồng thời còn dựa vào vận khí mới thành công tìm hiểu Sát Lục Đại Đạo.

Mà hiển nhiên Phong Vân không có khả năng lãng phí nhiều thời gian như vậy được.

Cho nên nói, đối với Phong Vân, biện pháp này là đường tắt nhanh nhất.

“Dựa vào cường độ linh hồn của mình, sẽ không có vấn đề, vấn đề duy nhất là biết đi đâu tìm nhiều lực lượng sát lục đây.” Phong Vân lầm bầm.

Hắn dự định đến Thiên Mạc Trai mua tin tức này, chắc hẳn bên trong sẽ có.

“Quyết định như vậy, hành trình tiếp theo sẽ là tìm kiếm lực lượng sát lục.”

Phong Vân cảm giác chung cục kiếm đạo của mình đã đến trước cửa viên mãn, lại bị kẹt lại, cảm giác rất khó chịu.

Cho nên hắn dự định tăng chung cục kiếm đạo đến viên mãn trước, còn các phương diện khác, thì để sau.

Dù sao hắn cũng không vội vàng.

“Chờ con nhóc kia đi ra liền đi.”

Phong Vân nhìn phòng tu hành, nhẹ nhàng nói.

Hắn lập tức nhớ đến cái gì đó, từ trong giới chỉ lấy ra một vật.

Chính là mảnh vỡ Thanh Đồng trong di vật của Dương Thiên Hà.

“Theo Dương Thiên Hà để bồi dưỡng lại, thứ này cần tu giả tinh thông năng lực thời gian và không gian cùng ra tay mới có thể mở phong ấn.”

Đối với các tu giả khác, điều này có thể rất khó, nhưng đối với Phong Vân, hắn có thể thử một lần.

Dù sao hắn cũng là người am hiểu cả không gian và thời gian.

“Hi vọng phong ấn này không kiên cố.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Lập tức, hai mắt hắn thay đổi, mắt trái xuất hiện vòng xoáy không gian, giống như bên trong chứa đựng vô số không gian.

Mắt phải lại có vô số mảnh vỡ thời gian bao phủ, vô cùng huyền diệu, vô cùng mênh mông.

Huu! Huu!

Một giây sau, hai chùm sáng từ hai mắt của Phong Vân bắn ra, gần như đồng thời rơi vào mảnh vỡ Thanh Đồng.

Ong!

Trong chốc lát, mảnh vỡ Thanh Đồng giống như được rót hoạt tính vào, khôi phục ý vị cổ lão bên trong, như đã thức tỉnh tư vô số kỷ nguyên ngủ

say.

Nhưng đúng vào lúc này, bên ngoài mảnh võ Thanh Đồng, bỗng nhiên phù văn dày đặc phát sáng, hình thành một cái phong ấn giam cầm, ngăn cản ý vị cổ lão này.

Phong Vân thấy cảnh này, sắc mặt ngưng lại, lập tức tăng lớn vận chuyển .

Có lực lượng thời gian và lực lượng không gian của Phong Vân rót vào, ý vị cổ lão trên mảnh võ Thanh Đồng trở nên cường thịnh hơn.

Cuối cùng, khi Phong Vân tiêu hao chín thành lực lượng không gian và thời gian, ý vị cổ lão đột phá phong ấn giam cầm!

Xoát!

Phong ấn bị phá, trong nháy mắt, tất cả hạn gỉ trên mảnh vụn Thanh Đồng bị tróc ra, lộ ra mặt ngoài hoàn mỹ, sau đó hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp bay vào mi tâm Phong Vân, rơi xuống thức hải của hắn.

Đông!

Một tiếng rung mạnh, bên trên mảnh võ Thanh Đồng dập dờn tuôn ra một cỗ lực lượng kỳ dị, trong nháy mắt đã quét sạch toàn bộ thức hải, đồng thời truyền lại tin tức kinh người!

“Cái này, đây là...”

Phong Vân lập tức trợn tròn mắt lên!

Chương 1074: Cứu đại Thánh Khí!

Chương 1074: Cứu đại Thánh Khí!

Mảnh vỡ Thanh Đồng, như sở liệu của Phong Vân vậy, lai lịch cực kỳ không tầm thường.

Chính là một trong cứu đại Thánh Khí vô thượng của cổ tu giả—— mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ!

Cái gì là Thời Không Giới Chỉ, chính là Thánh Khí ẩn chứa thuộc tính Thời Gian cùng Không Gian, mà lại hoàn toàn dung hợp, trong giới chỉ tự thành thời không, có thể tự mình điều tiết tốc độ thời gian trôi qua.

Cao nhất có thể điều chỉnh 1000 so với 1, tức là bên trong Thời Gian Giới Chỉ 1000 năm, ngoại giới mới đi qua 1 năm! ,

Thánh Khí bậc này, đối với tu hành ngộ đạo, tự nhiên là phụ trợ tuyệt hảo.

Cổ tu giả năm đó rèn đúc ra cứu đại Thánh Khí, vì tăng cường thực lực bản thân.

Về sau, cổ tu giả cùng tu giả hiện hành bạo phát chiến tranh, cứu đại Thánh Khí này cũng phát huy tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Mà sau khi cổ tu giả bại, tung tích cứu đại Thánh Khí cũng liền không rõ.

Theo như truyền thuyết, cứu đại Thánh Khí có một ít là bị thế lực cổ tu giả còn sót lại mang đi, mà có một ít, thì bị tu giả hiện hành lúc ấy thu được, còn có một ít, thì trực tiếp bị đánh nát, hóa thành vô số mảnh vỡ.

"Cứu đại Thánh Khí, mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ, không chế tốc độ thời không chảy. . ."

Phong Vân tự lẩm bẫm, ánh mắt cũng càng phát ra sáng bóng.

Đương nhiên, hấn cảm thấy hứng thú cũng không phải là tốc độ thời không chảy này, với hấn mà nói, thời gian tu luyện dài ngắn cũng như thế, với lại hấn tu hành đến bây giờ đã rất nhanh, không cần cái gì phụ trợ.

Chân chính hấp dẫn Phong Vân là thuộc tính bản thân Thời Không Giới Chỉ kia, tức thuộc tính Thời Không.

Cái này mới là thứ Phong Vân cần.

Nếu như hấn có thể đem loại thuộc tính Thời Không này ngộ ra, dựa vào hấn, có thể điều khiển tốc độ thời gian trôi qua một phương, căn bản vốn không cần Thánh Khí gì!

"Ta một mực phiền não vì dung hợp Thời Gian cùng Không Gian, không nghĩ tới cái này đưa tới cửa!"

Phong Vân từ lúc ở Tiểu Thiên Vũ Trụ thế giới đã muốn hoàn thành một hành động vĩ đại này, đem Thời Gian cùng Không Gian dung hợp hoàn mỹ, điều khiển thời không.

Nhưng quá mức gian nan, căn bản không có đầu mối.

Dù sao cũng là hai loại khó nhất trên đời, ai có thể đem bọn chúng hoàn toàn ngộ ra?

Bất quá Phong Vân cho tới nay cũng không hề từ bỏ, bây giờ, rốt cục để cho hắn nhìn thấy cơ hội!

"Đáng tiếc một mảnh vụn này để lộ ra ý vị quá ít, khó mà bắt được mấu chốt bên trong nó, xem ra phải thu thập mảnh vỡ giới chỉ thời không này nhiều hơn. . ."

Phong Vân khẽ nói.

. . .

Một bên khác.

Dị vực xa xôi, một tòa thần phủ huyền không to lớn, quang mang vạn trượng, như mặt trời huyền không, huy hoàng giống như Thiên Uy, Chúa Tể giữa thiên địa.

Bên dưới, lại có vô số thành trì, bên trong sinh hoạt vô số tu giả.

Những tu giả này thỉnh thoảng nhìn về phía thần phủ huyền không, trong mắt tràn đầy kính sợ.

Nơi này, chính là chỗ ở của một trong bát đại Thánh Vương dị vực Phong Tuyết Thánh Vương.

Mà thần phủ kia, chính là phủ đệ của Phong Tuyết Thánh Vương.

Giờ phút này, ở bên trong phủ đệ, một bóng người đang xếp bằng ở trên bồ đoàn, là một Dị tộc trung niên nhân, chỉ thấy hắn người mặc thanh bạch giáp, sinh ra bốn lỗ tai, mi tâm có một thanh đao dựng thẳng.

Một đoạn thời khắc sau, hắn dường như cảm ứng được cái gì đó, bỗng nhiên mở hai con ngươi ra, bên trong một mảnh xanh biếc, nhìn lại để cho người ta rụt rè.

"Ừm?"

Con mắt xanh biếc của hắn nhìn về phía địa phương xa xôi, "Ta cảm ứng được! Ở cái hướng kia, có mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ giải phong!"

Dị tộc trung niên nhân này trong mắt lóe lên một vòng hung phấn, lâu như vậy, rốt cục lần nữa có mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ giải phong!

Dị tộc trung niên nhân này chính là một trong bát đại Thánh Vương dị vực Phong Tuyết Thánh Vương.

Cái gọi là bát đại Thánh Vương dị vực, là chỉ tám cường giả còn chưa tấn thăng đến Đạo Tôn, nhưng lại siêu việt siêu cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân, tức cấp độ nửa bước Đạo Tôn.

Đương nhiên, nửa bước Đạo Tôn của Dị tộc khẳng định không chỉ có tám người bọn họ, nhưng tám người bọn hắn là tám vị nổi trội nhất bên trong.

Liên lấy Phong Tuyết Thánh Vương tới nói, hắn ở bên trong bát đại Vương xếp hạng thấp nhất, bất quá cũng là người dốc lòng lớn nhất.

Trước kia hắn kỳ thật chỉ là lấy Phong Tuyết chung cục Hợp Đạo mà trở thành Vĩnh Hằng Thiên Quân, ở trong Đạo Quân yêu nghiệt cũng không phải là xuất sắc như vậy.

Nhưng về sau, hắn lại lĩnh ngộ ra Đạo Đạo chung cục, mặc dù hắn là Vĩnh Hằng Thiên Quân, sau đó mới lĩnh ngộ ra, không cách nào Hợp Đạo.

Nhưng những năm này, hắn quả thực đã đem Đạo Đạo chung cục tu đến cấp độ viên mãn, sau khi dung hợp vào Phong Tuyết Đại Đạo, chiến lực liền tăng lên trên một mảng lớn.

Bên trong cùng giai, thuộc về cấp độ cực mạnh.

Cho nên, cuối cùng đứng vào bên trong bát đại Thánh Vương, được phong là 'Phong Tuyết Thánh Vương' .

Những chuyện này đều không phải là bí mật gì, mọi người đều biết.

Nhưng có một chút chuyện, kỳ thật bọn họ cũng không biết.

Cái kia chính là, nguyên nhân Phong Tuyết Thánh Vương tiến cảnh nhanh chóng như vậy, chính là bởi vì hắn có được đại bộ phận mảnh vỡ Thời Không Giới Chi!

Mặc dù không phải hoàn chỉnh, nhưng cũng có hiệu quả khống chế tốc độ thời gian chảy nhất định.

Phong Tuyết Thánh Vương chính là dựa vào cái này, mới có thể nhanh chóng quật khởi như vậy, bằng không thì, hắn sớm đã bị đào thải rồi!

Cho nên, Phong Tuyết Thánh Vương những năm này vẫn luôn trong bóng tối tìm kiếm mảnh vỡ Thời Không Giới Chi khác, nhưng một mực không có tin tức gì.

Bây giờ, rốt cục có một khối xuất thế!

"Mảnh vỡ này, tựa như là ở khu vực Đạo Minh. . ."

Trong phủ đệ, Phong Tuyết Thánh Vương cẩn thận cảm ứng một lát, nhíu mày lại nói.

Đạo Minh gần đây cùng dị vực có oán, nếu hắn đi qua, có thể sẽ bốc lên nguy hiểm rất lớn.

"Không được! Mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ ta nhất định phải lấy được!"

Phong Tuyết Thánh Vương đối với cái này là nhất định phải được, với lại hẳn đối với chiến lược của mình cũng cực kỳ tự tin, cho dù là Đạo Tôn ra tay, cũng không lưu lại hẳn được!

Nghĩ tới đây, Phong Tuyết Thánh Vương cũng không do dự nữa, lúc này truyền âm cho dưới trướng của mình:

"Thất Sát, tới một chuyến."

Lời nói vừa dứt, một đạo huyết quang hiện lên, trong phủ đệ lập tức xuất hiện một thanh niên Dị tộc toàn thân bị huyết quang bao phủ, chỉ thấy làn da toàn thân của thanh niên Dị tộc này, lông tóc, mắt, lông mày, tất cả đều hiện ra huyết hồng sắc, cả người tựa như là ở trong giết chóc đi ra, để cho người ta sợ hãi.

"Chủ thượng, có chuyện gì?"

"Ta muốn người cùng ta đi Đạo Minh một chuyến, ta cảm ứng được mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ xuất thế."

Phong Tuyết Thánh Vương mở miệng nói.

"Thất Sát đã rõ, chúng ta khi nào động thủ." Thất Sát Thiên Quân cung kính nói.

"Hiện tại liền lên đường."

Phong Tuyết Thánh Vương vung tay lên, lập tức một đạo ánh đao lướt qua, trực tiếp bỏ ra không gian vô tận.

"Đi."

Xoát xoát!

Một giây sau, Phong Tuyết Thánh Vương cùng Thất Sát Thiên Quân một bước phóng ra, trực tiếp biến mất ở bên trong không gian mênh mêng.

...

Cùng lúc đó, bên Phong Vân.

Dương Giáng Tuyết rốt cục luyện hóa được một giọt Thần Huyết kia, thành công xuất quan.

Mà trong một năm này, nàng biến hóa cũng rất lớn, vô luận là cảnh giới, hay là huyết mạch bản thân, đều chiếm được tăng cường.

Còn có thân thể, cũng có vẻ như cao lớn hơn một chút, ngũ quan cũng biến thành càng tinh xảo hơn.

Tuổi còn nhỏ, dung nhan đã khuynh quốc khuynh thành!

Chương 1075: Người đặc biệt muốn ta chết sao!

Chương 1075: Người đặc biệt muốn ta chết sao!

"Lão sư!"

Trong sân, Dương Giáng Tuyết xuất quan thân thể lóe lên liền đi tới trước mặt Phong Vân, thanh tú động lòng người gọi một câu.

"Ừm, không sai, nồng độ huyết thống lên cao, thiên phú Không Gian cũng tăng lên một chút."

Hai mắt Phong Vân hiện ra quang huy kim sắc, đó là linh hồn lực của hắn, từ trên xuống dưới quét hình Dương Giáng Tuyết một lần.

Có thể rõ ràng trông thấy, ở bên trong huyết quản của Dương Giáng Tuyết, quang huy huyết dịch ngân sắc càng phát ra sáng chói, đó là biểu hiện nồng độ huyết thống đạt tới trình độ nhất định.

"Một giọt Thần Huyết lại có hiệu quả bực này, xem ra huyết dịch này không phải là bản nguyên chi huyết bình thường, hẳn là bản nguyên chi huyết trong tim Dương Thiên Hà tiền bối."

Phong Vân ánh mắt chớp lên.

Tâm là người thống trị thân thể, vạn sự căn bản, cũng là chủ của lực phủ ngũ tạng.

Có thể nói, hết thủy căn bản của thân thể, đều là bởi vậy mà ra, như máu được trải qua, lực lượng thần dị khác cũng là thông qua nơi này vận chuyển về các nơi.

Cho nên nói, Thần Huyết nơi này, tuyệt đối là tinh hoa nhất toàn thân, bản nguyên chi huyết thuần túy nhất!

Dương Thiên Hà tuyệt đối là đem bản nguyên chi huyết trong lòng lấy ra một chút, lưu cho hậu nhân, bằng không thì không thể có hiệu quả kinh người bực này.

Nhưng làm như vậy, đối với bản thân Dương Thiên Hà hao tổn cũng là không cách nào đánh giá, bản nguyên huyết trong lòng rất trân quý, muốn bổ sung lại, không phải một sớm một chiều là được.

Tối thiểu phải qua ức vạn kỷ nguyên tĩnh dưỡng mới có thể thông thả hồi phục.

"Khả năng cũng là bởi vì đây, Dương Thiên Hà tiền bối gặp phải cường địch mới không phải là đối thủ, cuối cùng vẫn lạc. . ."

Phong Vân âm thầm suy đoán nói.

Nếu thật là như vậy, thật làm cho người tiếc hận.

Bất quá hết thủy cái này đều là Phong Vân suy đoán, cái chết của Dương Thiên Hà, bằng lực lượng của hắn hiện tại, không có năng lực điều tra, với lại cũng không thể nào tra được.

"Chỉ có thể chờ tới thời điểm ta bắt đầu dẫn đầu Nhân tộc quật khởi, mới biết được Dương Thiên Hà tiền bối đã từng trải qua chuyện gì."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

"Lão sư, người đang nghĩ cái gì vậy?" Lúc này, thanh âm Dương Giáng Tuyết truyền đến, mang theo hiếu kỳ.

"Không sao, phải tu hành thật tốt, không được cô phụ tổ tiên của người." Phong Vân sờ sờ đầu của tiểu nha đầu, nói khẽ.

"Tiểu Tuyết đã rõ." Dương Giáng Tuyết mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng tâm trí sớm đã thành thục, một chút đạo lý vẫn là rất hiểu.

"Ừm, chúng ta đi thôi."

Phong Vân lập tức nắm tay nhỏ của Dương Giáng Tuyết, rời khỏi tòa thành trì này, hai thân ảnh một lớn một nhỏ biến mất ở bên trong hư không, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua vậy.

Cùng lúc đó.

Trong Tinh Hà Kiếm Tông, lão giả một mực điều khiển đại trận xem xét thấy cảnh này, trong lòng thở một hơi, vị này rất cục cựa cũng đi.

Mặc dù Phong Vân ở trong thành một mực chưa từng phóng thích bất luận khí tức gì, nhưng trước đó ở trong Hỗn Độn tinh không mang đến cho lão giả ấn tượng quá sâu, đơn giản như ác mộng quanh lầy hấn.

Hấn sợ Phong Vân tìm tới cửa cùng hấn luận bàn Kiếm Đạo!

Cho nên những ngày này, hấn một mực lo lắng, bây giờ, nhìn thấy Phong Vân rời đi, đơn giản như trút được gánh nặng, cả người trong nháy mắt nhẹ nhõm hơn không ít!

Lúc này, Thiên Diệp Tông chủ bỗng nhiên đi tới, đối với lão giả nói: "Lão sư, Vân Thiên Kiếm Quân đã rời khỏi nơi này, chúng ta nếu không phải đuổi theo!"

"Ừm?"

Lão giả nghe nói như thế, một mặt mờ mịt, "Đuổi theo làm gì?"

Người cùng hấn rất quen thuộc sao? Muốn lưu hấn lại tới ăn cơm rau dưa hả?

"Tự nhiên là cùng lão sư ngài luận bàn Kiếm Đạo, để cho hấn biết, ta Tinh Hà Kiếm Tông chúng cũng có một siêu cấp Kiếm tu tồn tại!"

Thiên Diệp Tông chủ trước đó bị Phong Vân dọa không nhẹ, cho nên muốn xả một hơi.

Lão giả: (͡° ͜ʖ ͡°) 𠄎𠄎𠄎!

Ta nhìn ngươi là muốn ta chết sao!

Cùng tên biến thái kia luận bàn cái cầu cầu, một chiêu đã bị miểu sát!

"Không, không, tùy hấn đi đi."

Lão giả tranh thủ thời gian khoát khoát tay, phòng ngừa đệ tử này của hấn làm chuyện điên rồ, đem hấn hớ vào chỗ chết.

Thiên Diệp Tông chủ thấy biểu hiện của lão giả, nội tâm kinh động, thế nào cảm giác lão sư có vẻ như rất không muốn cùng Vân Thiên Kiếm Quân luận bàn, cùng thái độ trước đó đơn giản là tưởng như hai người.

Giữa bọn hấn, không phải là đã phát sinh cái gì chứ?

Thiên Diệp Tông chủ lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng hấn cũng không dám hỏi ra miệng, chỉ có thể chôn sâu ở đáy lòng.

Mà nhiều năm sau đó, thời điểm một tin tức truyền bá ra ba ngàn Đạo Vực, vô tận hỗn độn, hẳn mới rốt cuộc biết được, vì sao năm đó lão sư không muốn cùng Phong Vân luận bàn Kiếm Đạo.

Đương nhiên, đó là nói sau.

...

Một bên khác.

Lại nói sau khi Phong Vân mang theo Dương Giáng Tuyết rời khỏi Tinh Hà Kiếm Tông, đi ra Lang Gia Đạo Vực, đi vào phụ cận Hỗn Độn Vực.

Ở bên trong vực, Phong Vân tìm tới một chi nhánh của Thiên Mạc Trai, từ bên trong mua sắm một phần tin tức liên quan tới sự phân bố của lực lượng Sát Lục.

Đó là một tấm bản đồ, phía trên kỹ càng ghi chú tình huống phân bố lực lượng Sát Lục.

"Dựa theo thuyết pháp trên bản đồ, địa phương ở gần giao giới Đạo Minh cùng dị vực, từng là một trong những chiến trường cuối cùng cổ tu giả và tu giả hiện hành quyết chiến, trận chiến kia, đôi bên đều có hơn triệu ức tu giả tham gia, chỉ là Đạo Quân đã là hàng hà sa số, Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng đạt tới ngàn vạn tôn. . ."

Đại chiến càng là tiếp tục trên vạn năm, cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều có tu giả vẫn lạc!

Trận chiến kia, đôi bên tử thương vô số!

Về sau, tu giả hiện hành chiến thắng, phiên chiến trường cổ lão này một mực được bảo lưu lại cho tới bây giờ.

Bây giờ, trải qua thời gian nhiều năm như vậy, bên trong sinh ra lực lượng Sát Lục tích lũy tất nhiên đã đạt tới một loại tình trạng đáng sợ.

Muốn hỏi trong thiên hạ chỗ nào có lực lượng sát khí cùng Sát Lục nhiều nhất, thì chính là phiên chiến trường cổ này.

"Vậy liền đi nơi này đi."

Phong Vân không có bao nhiêu do dự, lập tức quyết định đi phiên chiến trường cuối cùng này.

"Chờ đem Sát Lục Đại Đạo tìm hiểu ra ở chỗ này, sau khi Kiếm Đạo chung cực viên mãn, lại cho tiểu nha đầu đi Hư Pháp Đạo Vực. . ."

Phong Vân trong lòng lên kế hoạch.

Dù sao hẳn muốn đi ra ngoài chiếu hình, mang theo Dương Giáng Tuyết thực sự là không tiện lắm.

Đem Dương Giáng Tuyết mang đến Hư Pháp Đạo Vực, tiến hành dạy bảo hoàn mỹ nhất, tốt hơn nhiều so với để nàng cùng đi xông xáo thiên nam địa bắc.

Trước mắt Dương Giáng Tuyết cần ổn định hoàn cảnh tu luyện, mà không phải là du đãng khắp nơi.

Nghĩ tới đây, thân hình Phong Vân lóe lên, mang theo Dương Giáng Tuyết thuận di rời đi, hướng tới chỗ giao giới dị vực cùng Đạo Minh.

...

Giao giới Đạo Minh cùng dị vực ở một góc chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, nơi đó được xưng là địa phương vĩnh hằng không biết.

Không chỉ là giao giới Đạo Minh cùng dị vực, phải nói là chỗ giao giới của tứ đại thế lực, trên cơ bản đều ở nơi này.

Lấy tốc độ của Phong Vân, đến nơi này cũng đầy đủ hao phí thời gian hơn một năm, có thể thấy được có bao nhiêu xa xôi.

"Ừm?"

Một đoạn thời khắc sau, thời điểm khi Phong Vân giáng lâm Không Gian Tê Liệt nơi này, bỗng nhiên mặt liền biến sắc.

"Chuyện gì xảy ra vậy, mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ thế nào lại rung động! ?"

Hắn vừa mới giáng lâm nơi đây, liền cảm giác mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ trong thức hải đang điên cuồng rung động, muốn hướng một hướng khác bay đi.

Chương 1076: Huyền cảnh khắc giết chóc!

Chương 1076: Huyền cảnh khắc giết chóc!

"Loại cảm giác này, không phải là có mảnh vỡ khác của Thời Không Giới Chỉ chứ?"

Phong Vân nhìn về một phương hướng nào đó phía hư không Hỗn Độn.

Trong thức hải của hắn, mảnh vỡ đang tại không ngừng rung động, muốn hướng về phía phương hướng cảm ứng bay đi.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

"Đi nhìn một chút."

Phong Vân ngẫm lại, dự định đi xem một chút.

Nhưng mà, khi hắn vừa mới chuẩn bị động tác, thân sắc bỗng nhiên biến đổi.

"Không đúng! Khoảng cách cảm ứng đang nhanh chóng biến ngắn, đối phương đang tới gần hắn!"

Vội lại, Phong Vân suy đoán, đối phương khẳng định đã sớm phát giác được hắn, bởi vì tốc độ đối phương càng lúc càng nhanh.

Ở bên trong cảm ứng của Phong Vân, lấy một loại tốc độ cực nhanh vô cùng đáng sợ đến gần.

Vốn còn rất xa xôi, nhưng chỉ vùn vện mấy giây, đã cách hẳn chỉ có ực vạn năm ánh sáng rồi!

"Tốc độ nhanh như vậy, với lại không hề cố kỵ, khí tức dừng mãi, xem ra kẻ đến không thiện."

Khoảng cách ngắn như vậy, Phong Vân muốn rời khỏi đã không kịp nữa.

Hắn lập tức đem Dương Giáng Tuyết thu vào trong thế giới cơ thể.

Đây là biện pháp ôn hòa nhất, bằng không thì nếu như chiến đấu, có thể chỉ một cái dư âm, Dương Giáng Tuyết cũng không chịu nổi, căn bản là không có cách nào tiếp nhận.

Ở thời điểm Phong Vân vừa mới đem Dương Giáng Tuyết thu vào trong thế giới cơ thể, liền cảm ứng được một cỗ khí tức bá liệt xuất hiện ở hư không cách đó không xa, trực tiếp xé nát không gian.

Tiếp theo, hai bóng người xuất hiện, cả người khoác Chiến Giáp thanh bạch, hai con ngươi xanh biếc, một vị khác toàn thân tinh hồng, tựa như ác ma bên trong Địa Ngục.

Hai người bọn họ vừa xuất hiện, ánh mắt liền cùng nhau nhìn về phía Phong Vân giữa không trung.

"Ừm? Thế nào cảm giác có chút mà quen thuộc vậy." Phong Tuyết Thánh Vương nhìn về khuôn mặt Phong Vân, cảm thấy có chút quen thuộc.

"Chủ nhân, đây là Vân Thiên Kiếm Quân xếp hạng thứ nhất tiềm lực bảng lần này." Thất Sát Thiên Quân nhận ra Phong Vân, mở miệng nói.

Tiềm lực bảng mặc dù là Đạo Minh, nhưng yêu nghiệt bên trong tam đại thế lực còn lại cũng rất quan tâm, cũng tỷ như Thanh Vân Cổ Quốc trước đó, đối với Đế Nguyên Đạo Quân rất quan tâm.

Còn về dị vực, mặc dù cùng Đạo Minh có hiềm khích, nhưng chính vì vậy, bọn họ cũng phá lệ quan tâm tới Đạo Minh.

Dù sao yêu nghiệt trên tiềm lực bảng tương lai đều sẽ trở thành lực lượng trung kiên của Đạo Minh, nhất là xếp hạng số một số hai, có xác suất rất lớn tấn thăng Đạo Tôn!

Phong Vân như hắc mã cường thế giết ra, lấy xuống vòng nguyệt quế, tự nhiên thanh danh lan xa, không chỉ có truyền khắp Đạo Minh, dị vực cũng được lưu truyền không ít.

"Nguyên lai là hắn."

Phong Tuyết Thánh Vương lúc này mới nhớ tới vì sao quen mặt như vậy, hóa ra là đệ nhất tiềm lực bảng Đạo Minh Vân Thiên Kiếm Quân.

"Chỉ là một tên Đạo Quân mà thôi, coi như thiên tài đi nữa lại như thế nào, Thất Sát, giải quyết hắn, cầm lại mảnh vỡ."

Phong Tuyết Thánh Vương vô cùng lạnh lùng nói.

"Vâng!"

Thất Sát Thiên Quân chấp tay.

Một giây sau, hắn bỗng nhiên biến mất tại chỗ, lúc xuất hiện lại, đã đi vào trước mặt Phong Vân, một chưởng vỗ xuống, lập tức huyết quang tinh

hồng tràn ngập, vô số núi thây biển máu hiển hiện, ép hướng Phong Vân.

Nhưng mà, sau khi một chương này của Thất Sát Thiên Quân rơi xuống, lại hoàn toàn đánh hụt, thân ảnh Phong Vân sớm đã tiêu thất trong hư không.

Cái gì! ?

Vốn cho rằng một chương tình thế bắt buộc, lại phát sinh biến cố như vậy, để cho thân sắc Thất Sát Thiên Quân khẽ biến.

Lúc này, một thanh âm bỗng nhiên vang lên từ trên không trung, không có dấu hiệu nào:

"Sát Lục chi khí nặng như vậy, chắc là hợp Sát Lục Đại Đạo thành tựu Thiên Quân, bên trong bốn thế lực lớn, chỉ có Thất Sát Thiên Quân phù hợp điều kiện này, mà nghe đồn, Thất Sát Thiên Quân chính là một trong bát đại Thánh Vương dưới trướng Phong Tuyết Thánh Vương ở dị vực, chắc hẳn, vị bên kia kia chính là Phong Tuyết Thánh Vương rồi."

Thất Sát Thiên Quân theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy Phong Vân chân đạp Huyết Hải mà đứng, vậy mà nhìn những lực lượng Sát Lục kia không ảnh hưởng gì.

"Ha ha, nhân lực tốt, đáng tiếc, ngươi lập tức sẽ chết rồi."

Nơi xa, Phong Tuyết Thánh Vương cười lạnh.

"Dựa vào ngươi chỉ là một nô bộc, giết không được ta đâu." Phong Vân bình tĩnh nói.

Bất quá hẳn mặc dù nhìn bề ngoài rất thong dong, kỳ thật nội tâm sớm đã tự hỏi chạy trốn như thế nào.

Thất Sát Thiên Quân hẳn tự nhiên không sợ, nhưng Phong Tuyết Thánh Vương này lại không bình thường.

Bởi vì thời điểm vừa mới hình chiếu đối phương, Phong Vân đã biết được trình độ vị này.

Cảnh giới Phong Tuyết Thánh Vương sớm đã tới cấp độ nửa bước Đạo Tôn, với lại ba môn Đại Đạo tất cả đều tu luyện đến cấp độ viên mãn, nhất là còn am hiểu Đạo Chi Đại Đạo.

Phong Vân mặc dù thiên phú mạnh hơn so với đối phương, nhưng không chịu nổi phương diện các số liệu Phong Tuyết Thánh Vương còn cao hơn hẳn quá nhiều.

Chỉ là cảnh giới thôi, đã ép Phong Vân không biết bao nhiêu cấp độ rồi.

"Bất quá may mắn là Đạo Chi Đại Đạo của Phong Tuyết Thánh Vương này là Hợp Đạo sau đó mới lĩnh ngộ, uy năng giảm bớt đi nhiều, ta cũng không phải là không có chút cơ hội nào. . ."

Nếu như Phong Tuyết Thánh Vương là hợp ba môn chung cực chi đạo thành tựu vĩnh hằng, thì Phong Vân khẳng định cơ hội may mắn cũng không có, tất sẽ bị miểu sát, không chút huyền niệm.

Nhưng bây giờ, lại không nhất định rồi.

"Ha ha, giết không được ngươi, bất quá chỉ là một Đạo Quân, ai cho ngươi tự tin này?"

Thất Sát Thiên Quân bị Phong Vân nói cười, hẳn là đứng vững vàng ở một nhóm Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong nhất kia, giết chóc ngấp trời, hung danh hiển hách, Vĩnh Hằng Thiên Quân chết ở trong tay hẳn cũng có không ít.

Đạo Quân, bình thường trong mắt hắn giống như sâu kiến vậy, tiện tay là bóp chết.

Tuy nói Phong Vân không phải Đạo Quân bình thường, nhưng hắn thấy, lại có thể mạnh đến mức nào?

Ngay tại lúc Thất Sát Thiên Quân chuẩn bị động thủ thi triển sát chiêu, bỗng nhiên Phong Vân cách đó không xa mở miệng.

Thanh âm mờ mịt không chừng, quanh quần bên tai Thất Sát Thiên Quân, thậm chí quanh quần ở trong đầu óc của hắn, quanh quần ở trong tâm linh của hắn.

"Không tốt!"

Thất Sát Thiên Quân bưng tỉnh, nhưng mà cảnh tượng trước mắt hắn là một mảnh sơn cốc mỹ lệ, trong sơn cốc có vô số hoa cỏ cây cối, còn có thanh tuyền thác chảy.

Nhưng mà hắn rõ ràng là ở nơi vĩnh hằng không biết cùng Phong Vân giằng co mà.

"Phá cho ta! !!" Thất Sát Thiên Quân liên tiếp gầm thét.

Oanh ——! !

Cuối cùng phá vỡ hoàn cảnh này, cảnh tượng chân thực xuất hiện trước mắt.

Bành! !

Nhưng mà, ở trong nháy mắt hắn đi ra, liền cảm giác một cỗ lực lượng kinh khủng rơi vào bên trên thân thể của hắn, lực trùng kích vô cùng giáng lâm.

Thất Sát Thiên Quân căn bản không có bất cứ phòng ngự gì, trực tiếp bị đánh bạo thân thể, hóa thành vô số mảnh vỡ huyết sắc bộc phát ra.

Sau đó lại một lần nữa ngưng tụ ở nơi xa.

Bất quá một lần nữa ngưng tụ ra khí tức Thất Sát Thiên Quân rõ ràng suy yếu hơn rất nhiều, không còn ngập trời như trước đó nữa, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

"Linh hồn Huyền Thuật!"

Thất Sát Thiên Quân nhìn chằm chằm về Phong Vân, ánh mắt lộ ra vẻ kiêng dè mãnh liệt.

Như hấn tu luyện Sát Lục Đại Đạo này, sợ nhất là gặp được người giống như Phong Vân tu luyện linh hồn Huyền Thuật.

Bởi vì giết chóc tuy mạnh, nhưng cũng có tai họa ngầm, tác dụng phụ mãnh liệt nhất định phải thời khắc bị áp chế, bởi vậy, một khi gặp được dạng am hiểu linh hồn Huyền Thuật như Phong Vân này, rất dễ dàng bị châm ngòi đạo tâm, lâm vào huyền cảnh.

Tâm linh đạo tâm là nhược điểm của Thất Sát Thiên Quân, hấn không nghĩ tới, Phong Vân nhanh như vậy đã nhìn ra nhược điểm của hấn, đồng thời còn am hiểu đạo này!

Hấn làm sao biết được, Phong Vân cũng tinh thông lực lượng Sát Lục, tự nhiên sẽ hiểu tác dụng phụ là cái gì, cùng sợ nhất là cái gì.

Chương 1077: Đồ ăn giống như chó!

Chương 1077: Đồ ăn giống như chó!

Nơi vĩnh hằng không biết.

Phong Vân một mình đứng ở nơi đó, cúi đầu quan sát Thất Sát Thiên Quân, "Sát Lục Đại Đạo tuy mạnh, nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, mà người lại không có vượt qua cái nhược điểm này."

Thất Sát Thiên Quân còn là lần đầu tiên bị một Đạo Quân quan sát như vậy, chợt cảm thấy đụng phải sỉ nhục to lớn, nhưng hắn cũng không dám vọng động.

Phong Vân khắc chế hẳn, mặc dù hẳn có sát thuật vô biên, nhưng lúc này cũng căn bản không dùng được.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Nơi xa, thanh âm Phong Tuyết Thánh Vương truyền đến, "Lui ra đi, Thất Sát, người không phải đối thủ của hắn."

"Tuân mệnh."

Thất Sát Thiên Quân đành phải lui khỏi nơi này.

Phong Tuyết Thánh Vương có nhiều thú vị nhìn xem Phong Vân, "Không hổ là đệ nhất Đạo Quân tiềm lực bằng của Đạo Minh, thực lực

mạnh, thậm chí ngay cả chiến lực cũng có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong, ngay cả Thất Sát cũng rơi xuống hạ phong, thực lực của ngươi, sợ là sắp vượt qua cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân rồi."

"Một tên Đạo Quân mạnh tới như vậy, thật là khiến người ta bội phục."

"Bất quá, so với ta kém còn rất xa."

Phong Tuyết Thánh Vương cười, nhưng mà nụ cười của hắn lại làm cho lòng người phát lạnh.

"Thiên tài kinh tài tuyệt diệu như vậy, chết đi thực sự quá đáng tiếc, như vậy đi, ta cho ngươi một con đường sống, nếu ngươi đem tất cả bảo vật trên thân cho ta, đồng thời để cho ta đánh ký ức vào trong linh hồn của ngươi, ta liền tha cho ngươi một mạng, như thế nào?"

"Ngươi cảm thấy sao?" Phong Vân thần sắc dần dần băng lãnh xuống.

Đánh dấu ký ức?

Đem ký ức linh hồn chủ động hiện ra, cái này cùng với trở thành nô bộc của đối phương có gì khác biệt.

Vói lại, đông đảo bảo vật trên thân Phong Vân, làm sao có thể nói cho liền cho được.

"Xem ra ngươi không nguyện ý."

Phong Tuyết Thánh Vương lâm bảm nói, sau một khắc, trong con ngươi xanh biếc của hắn bạo phát sát cơ, sắc mặt biến thành dữ tợn, "Vậy thì chết đi!"

Ầm ầm!

Quang mang mi tâm hấn đại thịnh, đao ấn ký dựng thẳng kia đột nhiên phóng đại, hóa thành Đao Quang trắng khuyết to lớn loá mắt, trực tiếp chém tới Phong Vân!

Đao này xem ra chỉ giống như bình thường, nhưng bên trong ẩn chứa ba loại Đại Đạo viên mãn, tức là phong, băng, đao ba loại Đại Đạo, dung hợp lại cùng nhau, uy năng mênh mông bực nào!

Mà ở một sát na Phong Tuyết Thánh Vương ra tay, Phong Vân cũng đã sớm chuẩn bị trước tiên động thủ.

Ngâm!

Một tiếng kiếm minh quanh quẩn giữa thiên địa, Kiếm Đạo chung cực bạo phát, quanh thân Phong Vân xuất hiện vô số Kiếm Quang, nghịch thiên mà lên, cùng Đao Quang to lớn kia đụng vào nhau.

Bành!

Lực trùng kích cường đại cuốn theo tất cả mà tới, để cho Phong Vân trên hư không rút lui ra ngoài, không gian cũng bị đập nát.

Một lần giao phong này, Phong Vân ở vào hạ phong mà kết thúc.

Nhưng mà, Phong Tuyết Thánh Vương lại lộ ra vẻ kinh ngạc cực độ, "Vậy mà ngăn trở một đao kia của ta, còn thật sự có mấy phần thực lực, một đao kia của ta có ta sáu thành thực lực, vốn dĩ là có thể trực tiếp đem người oanh thành bột mịn, không nghĩ tới người vền vẹn chỉ là lui lại mà thôi, ngay cả thụ thương cũng không có."

"Xem ra nghe đồn quả nhiên không sai, người không riêng gì linh hồn cường đại, thân thể cũng rất mạnh."

"Bất quá, người có thể ngăn cản một lần, nhưng người có thể ngăn cản mười lần trăm lần sao? Người, chết chắc!"

Hai con người xanh biếc của Phong Tuyết Thánh Vương sát ý càng thêm nồng đậm.

"Vậy sao, vậy làm sao người biết, ta đã đem ra hết toàn lực rồi?" Phong Vân bình tĩnh nói, trên mặt không có chút cảm xúc kinh hoàng nào.

Vừa rồi hấn thử đón đỡ một đao của Phong Tuyết Thánh Vương, cũng là muốn thử một chút chiến lực chân thực của đối phương, cùng thân thể mình có thể tiếp nhận hay không.

Bây giờ xem ra, lấy thân thể hấn, hấn là có thể tiếp được.

Mặc dù số lần nhiều cũng sẽ thụ thương, nhưng không nên quên, Phong Vân thân có chung cực chi ngôn, tức là Mộc Chi Đại Đạo, phương diện khôi phục này, ai có thể so sánh cùng hấn.

Lại thêm thân thể hấn vốn có năng lực hồi phục mạnh, mạnh theo cấp số cộng, căn bản không sợ thương thể!

Sau đó, Phong Vân nhìn về phía Phong Tuyết Thánh Vương ánh mắt liền trở nên kích động, đó là ánh mắt nhìn bồi luyện.

Cường giả như vậy đang ở trước mắt, nếu như không thể hảo hảo lợi dụng một chút, ma luyện bản thân, đó thật là quá lãng phí.

Nghĩ đến đây, Phong Vân quyết định chủ động xuất kích.

Xoát!

Hấn tâm niệm vừa động, chỉ nghe 'Oanh' một tiếng.

Vô số Kiếm Quang tràn ngập xung quanh, hình thành một thanh Thần Kiếm to lớn, trực tiếp trấn áp hướng về phía Phong Tuyết Thánh Vương.

"Người còn dám chủ động ra tay sao?"

Phong Tuyết Thánh Vương cảm giác uy nghiêm của mình nhận phải khiêu khích, ánh mắt hấn lạnh lẽo, trực tiếp bạo phát toàn bộ thực lực.

Lập tức trên đỉnh đầu xuất hiện ba con sông dài trùng trùng điệp điệp.

Một sông xanh đậm, như có vô số gió lốc hình thành.

Một sông tuyết trắng, đóng băng Cửu Thiên Thập Địa.

Một sông cuối cùng, Đào Quang như biển, khí phách vô biên!

Rõ ràng là hấn triệu hoán ra ba con sông lớn, bất quá con sông thứ ba là Đào Chi Đại Đạo, so với hai con sông phía trước uy năng nhỏ hơn nhiều, hiển nhiên là sau khi Hợp Đạo mới tìm hiểu ra.

Phong Tuyết Thánh Vương thi triển chiến lực tối cường, nghiền ép giết lên, chính là thuần túy lấy 'Lực' đè người!

Tay cầm Thiên Dao, thi triển công kích hung hãn cực kỳ bá đạo!

Ở trước mặt dạng Đào Quang này, phảng phất như thiên địa vạn vật, không vật gì không phá, không có gì có thể ngăn cản, cực kỳ đáng sợ!

Phong Vân giờ phút này cũng cảm nhận được nguy hiểm, không chút do dự cũng đem chiến lực tăng lên tới đỉnh cao nhất!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" . . .

Sông lớn liên tiếp từ trên trời hạ xuống, tiếng nước ào ào, truyền khắp thập phương thiên địa, tám mặt Hỗn Độn.

Ở trên đỉnh đầu Phong Vân, vậy mà xuất hiện mười hai con sông lớn, rủ xuống quang mang vô tận, như Thần như thánh!

"Cái này, cái này, mười hai con sông, mười hai cái chung cực chi đạo!"

Chỗ xa xa Thất Sát Thiên Quân thấy cảnh này, con ngươi bỗng nhiên co rút lại, cảm giác trái tim của mình cũng như muốn ngưng đập.

Một màn này thật sự là quá đáng sợ rồi!

Chỉ là một Đạo Quân, vậy mà tìm hiểu ra mười hai cái chung cực chi đạo!

Ngay cả Phong Tuyết Thánh Vương cũng lộ ra thần sắc chấn kinh, "Mười hai cái chung cực chi đạo, trong đó lại còn có Đạo Đạo chung cực! Với lại cấp độ còn không thấp, vậy mà sắp đại thành!"

Mà kinh người nhất, không ai qua được Kiếm Đạo chung cực, vậy mà sắp viên mãn!

"Chiến!"

Trên không trung, Phong Vân chỉ phun ra một chữ, một giây sau, hấn ngang nhiên giết tới, cùng Phong Tuyết Thánh Vương kịch liệt đánh nhau.

Phanh phanh phanh. . .

Đôi bên chém giết, kinh thiên động địa.

Phong Tuyết Thánh Vương không hổ là tồn tại nửa bước đạo tôn cường đại, mặc dù ở phương diện Đại Đạo số lượng hấn xa xa không kịp Phong

Vân, nhưng dựa vào cảnh giới cao thâm, quả thực là hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng loại không rơi vào thế hạ phong này, đối với Phong Tuyết Thánh Vương mà nói, không khác gì là một loại vũ nhục.

Dù sao, Phong Vân vẹn vẹn chỉ là một tên Đạo Quân mà thôi.

Mà hắn, thế nhưng là tồn tại cái thế nửa bước đạo tôn!

Đôi bên ở trên cảnh giới kém đâu chỉ một bậc!

Nhưng bây giờ, hắn vậy mà cùng Phong Vân bất phân thắng bại, cái này hắn làm sao có thể chịu đựng được!

Mà Thất Sát Thiên Quân nơi xa, giờ phút này đã ngốc trệ từ lâu.

Hắn một mực tự xưng là mình có thể nghịch hành phạt, lấy cấp độ trung giai Thiên Quân, có được thực lực có thể so với Thiên Quân đỉnh phong, là tự ngạo của hắn.

Bởi vì đạt tới tầng thứ này của bọn họ, muốn vượt cấp mà chiến, là khó khăn bậc nào, mỗi một người có thể vượt cấp mà chiến, đều là thiên kiêu vô thượng yêu nghiệt.

Nhưng bây giờ, Thất Sát Thiên Quân nhìn thấy Phong Vân, hai bên so sánh, hắn trong nháy mắt cảm thấy mình giống như đồ bỏ đi vậy!

Chương 1078: Mắt không cần có thể quyền cho có người cần!

Chương 1078: Mắt không cần có thể quyền cho có người cần!

Chỗ giao giới Di vực cùng Đạo Minh, đại chiến kinh thể đang bạo phát.

Phong Tuyết Thánh Vương cùng Phong Vân có thể nói là đánh tới hôn thiên ám địa, đôi bên thể lực ngang nhau, tựa như cây kim so với cọng râu.

Mười hai cái chung cực chi đạo của Phong Vân vắt ngang cửu thiên, đem chiến lực của hãn gia trì đến một hoàn cảnh đáng sợ, mà Phong Tuyết Thánh Vương, hoàn toàn bồng vào cảnh giới chí cao của mình.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Đôi bên đại chiến không biết bao lâu, quanh mình hết thấy đều bị hủy diệt, lỗ đen Hỗn Độn cái này đến cái khác, trải rộng đầy trời.

Dù cho là Thất Sát Thiên Quân, lúc này cũng lựa chọn rời xa.

"Quá, quá mạnh!"

Thất Sát Thiên Quân nhìn xem thân ảnh thon dài bị mười hai con sông dài kia vây quanh, hung hăng nuốt một ngụm nước miếng, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

Hắn chưa từng tưởng tượng qua, một Đạo Quân cũng có thể đáng sợ như vậy, có thể cùng chủ nhân hắn đại chiến đến tầng thứ này!

"Mẹ nó, những cao tầng dị vực kia là đóp cút sao, thiên kiêu khủng bố như vậy, mà bọn họ nói là không đáng để lo, còn nói không bằng quan tâm kỹ càng người thứ hai thứ ba là Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân, thật sự là mắt mù."

Thất Sát Thiên Quân nhớ tới các cao tầng dị vực đánh giá đối với Phong Vân, chỉ có tám chữ 'Chẳng khác người thường, không đáng để lo' .

Bây giờ nghĩ lại, Thất Sát Thiên Quân cũng muốn đem những lời này đánh giá các cao tầng kia, chỉ về khung cảnh chiến đấu đằng trước, đối với bọn họ hô lớn: Cái này mẹ nó chính là Đạo Quân các người đánh giá chẳng khác người thường, không đáng để lo sao?

Mắt không cần có thể vứt đi!

Phong Vân biểu hiện như vậy, ở trong mắt Thất Sát Thiên Quân xem ra, so với Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân kia mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, cái này nếu là chẳng khác người thường, vậy hẳn tính là cái gì? Ngay cả xách giày cũng không xứng!

Nhưng mà Thất Sát Thiên Quân xác thực là oan uổng cho các cao tầng dị vực, bọn họ chỉ là căn cứ biểu hiện của Phong Vân ở giải thi đấu tiềm lực bảng để đánh giá mà thôi.

Bọn họ làm sao biết, Phong Vân căn bản chính là một hacker, trong khoảng thời gian ngắn đã khủng bố như vậy, ai đến đánh giá cũng không tốt được cả.

"Chủ nhân cũng phải vận dụng át chủ bài rồi!"

Thất Sát Thiên Quân bỗng nhiên ánh mắt ngưng tụ, gắt gao nhìn chăm chăm phương xa.

Lấy hiểu biết của hấn đối với Phong Tuyết Thánh Vương, lúc này, đối phương tất nhiên phải vận dụng át chủ bài.

...

Nơi vĩnh hằng không biết.

Phong Tuyết Thánh Vương đã không biết mình chém ra bao nhiêu đao, mỗi một đao hấn đều cơ hồ dùng hết toàn lực, nhưng căn bản vô dụng, tất cả đều bị Phong Vân đón lấy.

"Vân Thiên Kiếm Quân này mạnh tới mức nó không hợp thói thường, thật không thể tin được, lại có Đạo Quân có thể ngăn cản chiến lực trạng thái đỉnh phong của ta."

Phong Tuyết Thánh Vương không phải chưa bao giờ gặp Đạo Quân cường đại, nhưng bên trong những Đạo Quân này, tối cường nhất, cũng mới vển vẹn ngăn trở mười đao của hấn mà thôi.

Nhưng gặp được Phong Vân, hấn mới cảm nhận được, cái gì mới gọi là Đạo Quân tối cường, căn bản là không đánh nổi.

Đối phương mặc dù công phạt cực hạn không mạnh bằng hấn, nhưng vô luận là phòng ngự, hay là cường độ thân thể, hoặc hồi phục thương thế, đều mạnh tới rồi tinh rồi mù, căn bản không sợ hấn công kích.

Phong Tuyết Thánh Vương đối với cái này rất buồn rầu, lần đầu tiên cảm thấy một vị Đạo Quân lại khó chơi như vậy.

"Chẳng lẽ đối phó với một Đạo Quân, mà ta phải vận dụng át chủ bài sao?"

"Lấy thực lực cùng phòng ngự của Vân Thiên Kiếm Quân này, át chủ bài giống nhau căn bản giết không được hẳn, ta phải sử dụng ra một trong những át chủ bài trọng yếu nhất."

Phong Tuyết Thánh Vương rất đau lòng.

"Vô tận tuế nguyệt, ta cũng đã góp nhặt được mấy trương át chủ bài, cũng là dùng để thời khắc mấu chốt ngăn cản Đạo Tôn "

Phong Tuyết Thánh Vương rất do dự chần chờ, mấy trương át chủ bài kia đều là hẳn hao phí vô số tâm huyết cùng thời gian làm ra, dùng để đối phó với một Đạo Quân, thật sự là quá không có lời!

Nhưng át chủ bài khác trên thân hẳn, cũng không có khả năng giết chết Phong Vân trước mắt, uy năng không đủ.

"Mẹ nó, liêu, vì mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ, cái gì cũng đáng giá!"

Đôi bên lại đại chiến mấy trăm hiệp, Phong Tuyết Thánh Vương phát hiện hẳn lại có dấu hiệu bị áp chế, lúc này, hẳn đã không còn bất cứ chần chờ gì nữa, quyết tâm dùng một trong những át chủ bài cuối cùng xử lý Phong Vân!

"Vói lại, Vân Thiên Kiếm Quân này đáng sợ như thế, tương lai trường thành, chắc chắn sẽ tạo thành uy hiếp to lớn đối với dị vực ta, nếu như chết ở chỗ này, cũng là một chuyện vui lớn!"

Nghĩ đến đây, Phong Tuyết Thánh Vương không chần chờ nữa, lập tức ném ra một viên ngọc giản.

Ngọc giản kia hóa thành vỡ nát giữa trời, tiếp theo, từ bên trong bắn ra một nửa mũi tên đen kịt.

Ở khoảnh khắc mũi tên này xuất hiện, phương thiên địa Hỗn Độn này trong nháy mắt âm đạm xuống, một cỗ tĩnh mịch, khí tức mục nát từ trên mũi tên tràn ngập ra.

Trong lúc mơ hồ, Phong Vân phảng phất như nhìn thấy xung quanh mũi tên kia nhuộm máu, cảnh tượng cổ lão Thần Ma, vỡ vụn Hỗn Độn.

Tiền chưa đến, vền vền chỉ là tiết lộ ra một tia khí tức, đã để cho Phong Vân sinh ra cảm giác nguy cơ cực hạn, hấn cưỡng ép ngăn chặn cố ý niệm này, không chút do dự bóp nát Đạo Phù Hư Pháp Đạo Tôn cho hấn.

Ông ——!!

Một giây sau, ở vào bên trong Hư Pháp Đạo Vực xa xôi.

Hư Pháp Đạo Tôn đang tu luyện, bỗng nhiên giống như là cảm ứng được cái gì đó, hai con ngươi bỗng nhiên mở ra, lộ ra tinh quang dọa người, trong chốc lát, biến mất tại chỗ.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Ở nơi vĩnh hằng không biết, tại trên không Phong Vân cùng Phong Tuyết Thánh Vương giao chiến.

Không Gian Tê Liệt, xuất hiện một đạo khe hở to lớn, một đầu cự thú vô cùng nguy nga từ trong duỗi ra một cái đầu lâu to lớn, đầu lâu so với Nhật Nguyệt còn óng ánh hơn, hai mắt nhìn về phía phiến khu vực này đang chiến đấu, nhìn thấy Phong Vân, cũng nhìn thấy Phong Tuyết Thánh Vương, càng nhìn thấy một mũi tên hắc sắc đang bắn về phía Phong Vân kia.

Hư Pháp Đạo Tôn sắc mặt chấn động, "Thiên Ma Tiền!"

• • • ••

Cái gọi là Thiên Ma Tiễn, chính là Ma Tiễn do một vị Thiên Ma thời đại viễn cổ của Ma tộc rèn đúc, tổng cộng có chín cái, từng đã bắn giết qua Đạo Tôn! Uy danh hiển hách truyền khắp chư thiên!

Trước mắt Thiên Ma Tiễn này mặc dù chỉ là một nửa, không có uy năng khủng bố như trong tin đồn, nhưng Phong Vân, cũng không phải là Đạo Tôn!

"Phong Tuyết! Cũng dám ám toán một Đạo Quân như vậy!"

Hư Pháp Đạo Tôn giận, Phong Vân thế nhưng là hi vọng của Hư Pháp Đạo Vực hẳn, Phong Tuyết Thánh Vương này không biết xấu hổ ra tay cũng thôi, còn muốn lợi dụng thủ đoạn âm tàn bực này để ám toán.

Lúc này, thân thể không lồ của hắn đuổi ra một cái lợi trảo, trực tiếp chụp vào một nửa mũi tên hắc sắc kia.

Phốc một tiếng, liền xé rách một nửa Thiên Ma Tiễn này!

"Hư Pháp Đạo Tôn! !"

Cách đó không xa, Phong Tuyết Thánh Vương nhìn thấy cự thú nguy nga này, sắc mặt đại biến, lại là bản tôn Hư Pháp Đạo Tôn tự mình giết tới!

Sau đó, hắn không chút do dự quay người rời đi, đem Thất Sát Thiên Quân thu vào trong thế giới cơ thể, sau đó điên cuồng chạy trốn!

"Muốn chạy sao?"

Trong hai mắt Hư Pháp Đạo Tôn sáng chói tràn đầy lửa giận.

Phủ đi!

Vốn móng vuốt xé nát Thiên Ma Tiễn, lại cấp tốc chụp vào Phong Tuyết Thánh Vương đang chạy trốn.

"Lực lượng thật mạnh, không hổ là Đạo Tôn, dù cho là tân tấn, cũng đáng sợ như vậy!"

Phong Tuyết Thánh Vương cảm thụ được lực lượng kinh khủng truyền đến đỉnh đầu, sắc mặt kinh hãi, căn bản vốn không dám đón đỡ, trực tiếp thiêu đốt lực lượng Đại Đạo trong cơ thể.

Oanh ——! !

Tốc độ của hắn được bạo phát, trong giây lát biến mất tại chỗ, thoát khỏi phạm vi công kích của Hư Pháp Đạo Tôn, triệt để biến mất không thấy nữa.

—

Chương 1079: Gia hỏa này, thật là biến thái!

Chương 1079: Gia hỏa này, thật là biến thái!

"Chạy thật nhanh."

Bên trên Hư không, Hư Pháp Đạo Tôn nhìn Phong Tuyết Thánh Vương không thấy trong nháy mắt, trên mặt lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Đối phương mặc dù cảnh giới không bằng hắn, thực lực cũng không bằng hắn, nhưng nếu một lòng muốn chạy trốn mà nói, hắn cũng không thể giữ lại được.

Phong Tuyết Thánh Vương chỉ là cấp độ nửa bước Đạo Tôn, những muốn giết chết hắn, cũng không phải là sự tình dễ dàng như vậy.

Trừ phi là đối phương mất trí, đón đỡ một kích này của hắn, nếu không mà nói, muốn giết chết Phong Tuyết Thánh Vương, vẫn rất khó.

Ông ——! !

Sau đó, hắn vụt nhỏ lại, hóa thành hình thái nhân loại, đi vào trước mặt Phong Vân.

"Để hắn chạy rồi, gia hỏa này nếu cùng ta chiến đấu, ta một chiêu liền có thể giết chết hắn, nhưng hắn nhìn thấy ta liền chạy, ta cũng không có cách nào."

Hư Pháp Đạo Tôn nói với Phong Vân: "Đúng rồi, người làm sao lại chọc gia hỏa này?"

Hắn rất kỳ quái, Phong Vân chỉ là một Đạo Quân, hơn nữa còn là Đạo Minh, không có lý do cùng Phong Tuyết Thánh Vương này gặp nhau trước đó.

"Là bởi vì cái này. . ."

Phong Vân không có gì giấu diếm, đem mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ lấy ra, cũng đem chuyện phát sinh trước đó nói một lần.

"Thì ra là thế, là mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ một trong cửu đại Thánh Khí cổ tu giả, khó trách. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn hiểu tiền căn hậu quả, không khỏi vì Phong Vân bóp một vết mồ hôi lạnh.

"Còn tốt là người bóp nát Đạo Phù kịp thời, bằng không mà nói, người lúc này đã là một cỗ thi thể, chỉ là ta rất kỳ quái, Phong Tuyết Thánh Vương đối phó một Đạo Quân như người, thậm chí ngay cả Thiên Ma Tiễn cũng vận dụng, đây cũng quá hung ác rồi."

Hư Pháp Đạo Tôn trăm mối vẫn không có cách giải, hắn thấy, Phong Tuyết Thánh Vương muốn giết Phong Vân, hắn là không tốn hao công phu gì, một đao là đủ.

Nhưng mà hắn nhìn thấy hình tượng, lại là Phong Tuyết Thánh Vương vì giết Phong Vân, trực tiếp té ra Thiên Ma Tiễn!

Cái đồ chơi này có thể ngăn trở một kích của Đạo Tôn bình thường!

Dùng để giết một Đạo Quân nhỏ, không cảm thấy có chút quá phận sao!

Phong Vân nghe vậy, mỉm cười, cũng không có giải thích cái gì, có nhiều thứ, về sau tự nhiên sẽ biết, không cần hẳn chuyên môn đi giải thích, giả bộ như vậy liền lộ ra rất tận lực.

Hư Pháp Đạo Tôn suy nghĩ nát óc đoán chừng cũng không nghĩ ra, không phải Phong Tuyết Thánh Vương khoa trương, mà là Phong Vân thật biến thái!

...

Sau đó, Hư Pháp Đạo Tôn muốn dẫn Phong Vân trở về, bất quá lại bị hấn cự tuyệt.

"Ta còn muốn tiếp tục lịch luyện, không trở về đâu."

"Vậy được rồi, ta cho ngươi thêm một viên Đạo Phù, dùng để phòng thân." Hư Pháp Đạo Tôn nghiêm nhiên đã trở thành người hộ đạo của Phong Vân, lại cho Phong Vân một viên Đạo Phù.

Phong Vân tự nhiên vui vẻ nhận lấy, át chủ bài bảo mệnh, ngu sao mà không muốn.

"Đúng rồi, Đạo Tôn đại nhân, xin ngươi đưa nàng mang về Đạo Vực, giao cho Kiếm Cung đi, do mấy vị Kiếm Quân dạy bảo nàng."

Phong Vân lúc này nhớ tới cái gì đó, vung tay lên, đem Dương Giáng Tuyết từ thế giới trong cơ thể phóng xuất ra ngoài, đối với Hư Pháp Đạo Tôn nói.

"A?"

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn Dương Giáng Tuyết một chút, trong mắt có quang mang lưu chuyển, "Lại là Nhân tộc thân có huyết mạch Không Gian!"

Lấy khả năng của hắn, tự nhiên liếc mắt liền nhìn ra nền tảng của Dương Giáng Tuyết, thần sắc hơi kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới, trừ Phong Vân ra, còn có thể nhìn thấy Nhân tộc thứ hai có thiên phú ưu tú như vậy.

"Ừm, đây là đệ tử của ta." Phong Vân sờ sờ cái đầu nhỏ của Dương Giáng Tuyết, trên mặt tươi cười, "Cũng là một trong những trụ cột tương lai của Nhân tộc."

Hư Pháp Đạo Tôn không nói cái gì, nếu như đổi lại là trước đây, hắn tự nhiên không tin tương lai Nhân tộc có thể quật khởi.

Bất quá sau khi nhìn thấy Phong Vân xuất hiện, loại ý nghĩ này của hắn liền dao động.

Lấy thiên tư của Phong Vân, nếu như Hợp Đạo thành công, tương lai rất có thể tiến vào cấp độ Đạo Tôn.

Như vậy, muốn lớn mạnh Nhân tộc, cũng không phải là sự tình không được!

"Tốt, không có vấn đề."

Hư Pháp Đạo Tôn đối với Phong Vân mở miệng, "Chính ngươi cũng cẩn thận một chút, đừng ở biên cương dị vực lắc lư, tu giả nơi này đều rất cừu thị tu giả Đạo Minh."

"Ừm, yên tâm, trong lòng ta nắm chắc."

Phong Vân gật đầu nói.

Lập tức, Hư Pháp Đạo Tôn mang theo Dương Giáng Tuyết biến mất tại chỗ, hướng về phía Hư Pháp Đạo Vực bay đi.

Mà Phong Vân, tự nhiên là không thể nào hiện tại liền rời khỏi nơi này.

Dù sao, hấn đến nơi này chính là vì lực lượng Sát Lục mà đến, chỉ bất quá vì gặp phải Phong Tuyết Thánh Vương, mới chậm trễ lâu như vậy.

Nghĩ tới đây, Phong Vân mắt lộ hàn quang, "Phong Tuyết Thánh Vương, cái nhân quả này, kết lại!"

Không đề cập tới đôi bên vốn chính là thế lực tu giả đối địch, chỉ nói Phong Vân cùng Phong Tuyết Thánh Vương riêng phần mình đều có mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ, thì nhất định, không có khả năng cùng tồn tại.

Phong Tuyết Thánh Vương cấp thiết muốn mảnh vỡ trong tay Phong Vân, coi như Phong Vân tránh lui, đối phương đoán chừng cũng không có khả năng từ bỏ ý đồ, sẽ nghĩ hết biện pháp cướp đoạt đến.

Cho nên nói, Phong Vân sớm muộn cũng sẽ cùng Phong Tuyết Thánh Vương đối đầu!

"Cũng không có khả năng mỗi lần đều dựa vào Hư Pháp Đạo Tôn, ta cần phải trở nên mạnh hơn!"

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

"Bằng vào thực lực của ta bây giờ, nếu như đem Sát Lục Đại Đạo tìm hiểu ra được, Kiếm Đạo chung cực sẽ đạt đến hoàn cảnh viên mãn, chiến lực cũng sẽ tăng lên, nhưng cái này, còn không phải chiến lực cực hạn của ta."

Đừng quên, hần tu mười hai chung cực chi đạo, Kiếm Đạo chung cực viên mãn, chỉ là một trong số đó mà thôi, còn có mười một chung cực chi đạo khác nữa!

Đương nhiên, nếu tìm hiểu ra Sát Lục Đại Đạo, cái kia chính là mười ba chung cực chi đạo!

"Trước bắt tay vào làm từ Sát Lục Đại Đạo đi."

Phong Vân nhẹ nhàng lâm bầm.

Chợt, Phong Vân liền mở ra địa đồ, bắt đầu tìm kiếm chiến trường cổ kia.

Mặc dù lúc trước hần đạt được hình chiếu Thất Sát Thiên Quân, nhưng hình chiếu chỉ có một cái, tỷ lệ bạo thực sự quá thấp, muốn tuôn ra Sát Lục Đại Đạo, trời mới biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Cho nên, Phong Vân làm chuẩn bị hai tay.

Một tay tự nhiên vẫn là tiếp đi cổ chiến trường hấp thu lực lượng Sát Lục, tranh thủ dùng lượng làm cho chất biến.

Tay kia, hình chiếu vẫn là phải xoát, dù sao, vạn nhất nếu là bạo ra, cái kia chính là kiếm lời lớn không thể nghi ngờ.

Xoát!

Một giây sau, Phong Vân liền biến mất tại chỗ, không thấy tung tích.

...

Cùng lúc đó.

Phong Tuyết Thánh Vương trở lại Phong Tuyết Thánh thành, trong lòng thở một ngụm khí, còn tốt là hấn chạy nhanh, bằng không thì có thể mãi mãi cũng ở lại nơi đó rồi.

"Không nghĩ tới Hư Pháp Đạo Tôn này tới nhanh như vậy, xem ra hấn đối với Vân Thiên Kiếm Quân này cực kỳ coi trọng."

Phong Tuyết Thánh Vương lẩm bẫm nói.

Cái này cũng có thể hiểu được, dù sao Vân Thiên Kiếm Quân kia cường hoành như vậy, tương lai chỉ cần không vãn lạc, tất thành cự phách một phương, tự nhiên muốn chăm sóc thật kỹ.

"Chủ nhân, chúng ta muốn đem sự tình Vân Thiên Kiếm Quân báo cho cao tầng bên trên hay không." Lúc này, Thất Sát Thiên Quân một bên mở miệng nói.

"Không cần."

Phong Tuyết Thánh Vương lắc đầu, "Việc này mình ta có thể giải quyết."

Kỳ thật là hấn không muốn báo lên, bởi vì một khi báo cáo, vậy thì chuyện hấn có được Thời Gian Giới Chỉ liền phải bộc lộ ra ngoài.

Đến lúc đó, tất sẽ làm giá y cho người khác!

Chương 1080: Nơi Thần Long vẫn lạc!

Chương 1080: Nơi Thần Long vẫn lạc!

Chiến trường cổ lão, bên trong có hung hiểm vô thượng, đến nay không có tu giả nào có thể tìm kiếm đến cuối cùng.

Đương nhiên, những người có năng lực tìm kiếm kia, căn bản sẽ không cảm thấy hứng thú đối với chiến trường cổ này.

Còn lại những tu giả hiện hành kia, đều là muốn đụng vận khí ở trong chiến trường, để đạt được cơ duyên đến từ cổ lão mà thôi.

Bất quá ung dung vô cùng tận tuế nguyệt, bao nhiêu tu giả đổ vào vô số tinh lực, cũng không nhiều người có thể đạt được cơ duyên bên trong, ngược lại tỷ lệ tử vong cực kỳ cao, không biết đã mai táng tính mệnh bao nhiêu tu giả, có thể xưng là địa phương đại hung.

Rất lâu sau này, đã không còn tu giả nào đi tới nơi này, đã hoàn toàn hoang phế, lẳng lặng đứng vững vàng ở một góc nơi vĩnh hằng không biết, không làm người đời biết tới.

Giờ này khắc này, một bóng người lại xuyên qua không gian, đi tới nơi này.

Chính là Phong Vân không thể nghi ngờ.

Phong Vân nhìn qua bên trên chín tầng trời kia, nơi đó Huyết Vân ngập đầu, sát uy lớn lao trút xuống xuống, để cho người ta không rét mà run.

Đồng thời, một cỗ cảm xúc giết chóc không hiểu sinh sôi trong lòng hắn, như là ác ma lằm bằm, không ngừng hướng dẫn khát vọng giết người ở sâu trong nội tâm Phong Vân.

Nhưng hắn vẫn thờ ơ, một mình cất bước đi vào trong đó.

Ầm ầm ——!!

Vừa vào trong đó, cảnh tượng đại biến.

Tia chớp màu đỏ ngòm nổ vang ở đỉnh đầu, tựa như ngàn vạn Thần Cổ gióng lên, có thanh âm giết chóc cuộn cuộn trấn áp xuống, thanh âm hành sử sát phạt, trăm lục sinh mệnh.

Phong Vân bước chân không ngừng, vẫn như cũ tiến lên.

Tại khoảng cách ước chừng ức vạn năm ánh sáng, xuất hiện ở trước mặt Phong Vân, là một hồ trời xem ra cực kỳ bình thường.

Cái hồ trời hẹp dài này, bên trong một mảnh tối tăm, thấy không rõ sâu bao nhiêu.

"Nơi này chính là cửa vào cỗ chiến trường. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Lúc trước những người kia, cũng chỉ là khai vị mà thôi, phía dưới hồ trời này, mới thật sự là cỗ chiến trường.

Lập tức, không chút do dự, Phong Vân trực tiếp nhảy vào trong đó.

Hô ——!

Trước mắt phong thanh phân phật, dần dần ảm đạm đi, hấn nhìn lại dưới chân.

Lòng đất tĩnh mịch, tựa như không có cuối cùng.

Mà theo không ngừng rơi xuống, Phong Vân có thể mơ hồ trông thấy hố đen kịt trên vách đá xung quanh, có chút vết tích pha tạp.

Lại, một cỗ khí tức tuế nguyệt tang thương, cũng càng ngày càng nặng!

Ước chừng hạ xuống chừng triệu ức năm ánh sáng, trước mắt Phong Vân rộng rãi sáng sủa, xuất hiện ở trước mặt hấn, là một mảnh thiên địa bát ngát vô biên.

Phóng tầm mắt nhìn tới, mênh mông vô biên, không biết lớn bao nhiêu.

Trên bầu trời, vẫn như cũ là Huyết Vân dày đặc, bất quá Huyết Vân trong này, so với bên ngoài, không biết nồng đậm hơn bao nhiêu lần, quả thực là chênh lệch trời và đất.

Mà sau khi nhìn thấy chút Huyết Vân này, trên mặt Phong Vân cũng lộ ra thần sắc hài lòng.

" Lực lượng Sát Lục cuộn cuộn này, với ta mà nói là dư xài. . . "

Phong Vân cũng không sót ruột lập tức tiến vào bên trong Huyết Vân tu luyện, đã đến cũng đến rồi, trước đi dạo bốn phía một vòng mới là Vương Đạo, nói không chừng có thể tìm được một ít cơ duyên.

Mặc dù hấn không nhất định có thể dùng được, nhưng có thể để dành, lưu lại cho Nhân tộc.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền bắt đầu xâm nhập vào phiến chiến trường cổ lão này.

Tiến lên một đoạn khoảng cách, Phong Vân đi vào một nơi chôn xương.

Chỉ thấy ở bên trong cổ bùn, từng khỏa đầu lâu to lớn ngửa đầu nhìn lên trời, những đầu lâu này to lớn vô cùng. Chỉ là huyết nhục phía trên đã sớm bị tuế nguyệt vô tận ma diệt hết.

Bất quá mặc dù như thế, đầu lâu chừng ức vạn trượng kia, cũng đủ mang đến rung động cho người ta.

Mà phía trên mỗi một cái đầu lâu, đều có hai cây Thần Giác to lớn, những Thần Giác này cắm ngược ở sau đầu, tựa như từng chuỗi thiên kiếm, phong mang xông thiên.

Trong lúc mơ hồ, ở trước mặt Phong Vân, phảng phất như xuất hiện một con rồi lại một con Thần Long, ngửa mặt lên trời gào thét, Long Ngâm đang cứu tiêu!

"Đây là, Thần Long nhất tộc cổ lão!"

Phong Vân ánh mắt nhất động, nhận ra lai lịch những xương đầu này, rõ ràng là Thần Long nhất tộc thời đại viễn cổ.

"Nhiều Thần Long như vậy đều vẫn lạc tại nơi này."

Thần Long nhất tộc thuộc về trận doanh tu giả hiện hành, năm đó cũng là một đại bá chủ, đáng tiếc, sau khi cùng cổ tu giả đánh một trận xong nguyên khí đại thương, dẫn đến huyết mạch bị hao tổn, cho tới hiện tại Thần Long nhất tộc không chỉ phân liệt, mà huyết mạch cũng càng ngày càng mỏng manh.

"Ai, đáng tiếc."

Phong Vân lắc đầu, hình tượng Thần Long nhất tộc cùng hình rồng ở một đất nước nào đó trong kiếp trước của hắn cực kỳ tương tự, cho nên trong lòng ôm lòng hảo cảm đối với nó.

Bây giờ, lại suy sụp như vậy, địa vị cơ hồ cùng Nhân tộc hiện tại là một dạng, thật sự là làm cho người bóp cổ tay thở dài.

"Nếu như về sau có cơ hội gặp được Thần Long nhất tộc, thì phải giúp đỡ một chút." Phong Vân phun ra câu nói này.

Mà sau khi hắn vừa mới nói xong, bỗng nhiên, có tiếng long ngâm nhàn nhạt vang lên.

Ngang ——! !

Ở bên trong đông đảo Long Thủ, một cái to lớn nhất, bỗng dựng nổi lên kim mang nhàn nhạt, kim mang sáng chói này, như Cửu Thiên Thần Nhật, có một cỗ khí thế uy áp to lớn tán dật ra tới.

Tiếp theo, Long Thủ khác cũng đều riêng phần mình bắn ra kim quang.

Những kim quang này hội tụ vào một chỗ, ở giữa không trung, hình thành một con Thần Long vạn trượng.

Long Khu kim sắc, uốn lượn mà thon dài, Long Lân Kim Lọng, sinh ra ngũ trảo, mắt rồng to lớn cũng hiện ra kim sắc, tựa như là bảo thạch đúc thành.

Lại là Ngũ Trảo Kim Long!

Ngang ——! !

Giống như có được linh tính vậy, Ngũ Trảo Kim Long kia chuyển động Long Thủ, nhìn về phía Phong Vân.

"Mười hai chung cực chi đạo, bên trong Nhân tộc, vậy mà sinh ra người dạng yêu nghiệt chi tài này, cho dù là ở vị trí thời đại của chúng ta, cũng là ở vào thiên kiêu siêu nhất lưu!"

Thanh âm không chỉ một loại, như là mấy vạn tiếng nói dung hợp lại cùng nhau, phảng phất có vô số hồi âm.

Phong Vân cũng không kinh ngạc, đây cũng là một tia chấp niệm bất diệt cuối cùng của những Thần Long vẫn lạc này ngưng tụ mà thành.

Chỉ là để cho hắn có chút ngoài ý muốn là, ngưng tụ ra, lại là Ngũ Trảo Kim Long!

"Đa tạ tiên bối kích lệ, chỉ là bình thường mà thôi."

Cho dù đối mặt với chấp niệm vô tận kỷ nguyên trước, Phong Vân cũng không quên tiêu trang bức.

May mắn những chấp niệm này không có cảm thụ được, bằng không mà nói, có thể đã trực tiếp xoắn ốc thăng thiên tại chỗ.

"Thiên kiêu nhân tộc, chúng ta muốn hỏi người một chút, bây giờ, Thần Long nhất tộc của ta hiện trạng như thế nào?" Ngũ Trảo Kim Long do chấp niệm tụ hợp lần nữa mở miệng nói.

Phong Vân trầm mặc một lát, sau đó chi tiết nói: "So với Nhân tộc không khác bao nhiêu."

"Ai, đã suy bại đến tận đây sao."

Ngũ Trảo Kim Long lắc đầu, bên trong mắt rờng tràn đầy tự trách, "Là chúng ta không có năng lực, vẫn lạc tại nơi này, cho nên mới để cho Thần Long nhất tộc suy sụp đến tận đây, thẹn với các vị tổ tiên!"

"Hận! Hận không thể có được chiến lực vô địch!"

"Hận! Hận ta bất lực!"

". . ."

Tựa như có vô số thanh âm đang thét gào, rung chuyển thiên địa, đình tai nhức óc, truyền vào sâu trong linh hồn.

Cuối cùng, Ngũ Trảo Kim Long nhìn về phía Phong Vân, "Thiên kiều Nhân tộc, chúng ta làm một cuộc giao dịch như thế nào?"

Chương 1081: Tiến giai, Vạn Long Kiếm!

Chương 1081: Tiến giai, Vạn Long Kiếm!

Lời nói bất ngờ, khiến Phong Vân giật mình.

Hắn phản ứng rất nhanh, nói: “Giao dịch gì?”

“Người đem Long Châu của chúng ta thất lạc ở đây về tộc địa Thần Long tộc, để báo đáp lại, người có thể đưa ra bất kỳ yêu cầu gì, chỉ cần chúng ta có thể, nhất định sẽ làm được!”

Ngũ Trảo Kim Long do chấp niệm tụ hợp lại nói.

Bất kỳ yêu cầu gì?

Trong lòng Phong Vân âm thầm lắc đầu, đám Thần Long này chỉ còn lại chấp niệm, đoán chừng sẽ không làm được cái gì.

Mặc dù bọn họ có thể giữ lại một bộ phận lực lượng, nhưng bọn họ lại không thể rời khỏi đây, đoán chừng vừa ra khỏi chiến trường này, sẽ không còn gì nữa.

Chấp niệm sinh ra ở đây, tự nhiên cũng bị vây khốn ở đây, đến chết cũng không thể rời đi.

Nếu không thì, chấp niệm Thần Long này đã tự đưa Long Châu đi rồi, tội gì phải chờ nhiều năm như vậy.

Nhưng Phong Vân vẫn đồng ý, dù sao, Thần Long tộc từng trợ giúp Nhân tộc.

Bây giờ Thần Long tộc luân lạc đến mức có chung vận mệnh với Nhân tộc, tự nhiên Phong Vân sẽ giúp đỡ.

Nghĩ đến đây, Phong Vân mở miệng nói: “Ta giúp các người đưa Long Châu về, còn giao dịch hồi báo thì thôi, dù sao cũng chỉ là tiện tay.”

“Khó mà làm được, sao có thể để người thiệt thòi.” Ngũ Trảo Kim Long lắc đầu.

Phúc chốc, ánh mắt nó nhìn về Hắc Long Kiếm trong tay Phong Vân: “Ta xem chung cục kiếm đạo của người sắp viên mãn, kiếm binh trong tay còn là Đạo Khí, như vậy đi, chúng ta giúp thanh kiếm này của người thuê biến, xem như hồi báo.”

Sau khi nói xong, không đợi Phong Vân trả lời, bỗng nhiên, Ngũ Trảo Kim Long gào thét một tiếng.

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng, khu cỏ địa này chấn động, đại địa nứt ra, một vết nứt lan ra ngoài, khủng bố khiến người ta sợ hãi.

Một giây sau, chỉ thấy trong những vết nứt kia truyền ra tiếng Long Ngâm, sau đó, bay ra rất nhiều bộ hài cốt Thần Long!

Đây là những Thần Long đã vẫn diệt trong cuộc chiến năm đó!

Liếc mắt nhìn lại, khoảng chừng trăm nghìn vị!

Trăm vạn thi hài Thần Long vất ngang qua chiến trường, ngửa mặt lên trời gào thét, một màn này kinh người cỡ nào, cho dù là Phong Vân, cũng vì

đó mà rung động.

Gào!

Gào!

...

Từng tiếng long ngâm từ trong thi hài Thần Long truyền ra, thần uy cuộn cuộn, tựa như vạn long đã khôi phục!

Trong giây tiếp theo, chỉ thấy những thi hài Thần Long này cũng phun ra một đạo lưu quang, dung hợp lại giữ không trung, hóa thành một nguồn sáng còn lấp lánh hơn mặt trời vô số lần.

Ong!

Tiếp theo, Hắc Long Kiếm bỗng nhiên rời khỏi tay Phong Vân, trong ánh mắt kinh ngạc của hắn, chui vào nguồn sáng sáng chói kia.

Mặc dù không nhìn thấy cảnh tượng bên trong, nhưng tâm huyết của Phong Vân tương liên với Hắc Long Kiếm, rõ ràng có thể cảm nhận được, Hắc Long Kiếm đang bị một loại cường lực thuế biến!

“Đây là một điểm Long Nguyên cuối cùng trong thi hài vạn long mà chúng ta tập hợp được, rót vào Thần Kiếm của ngươi, khiến nó tiến hóa.”

Giọng nói của Ngũ Trảo Kim Long suy yếu rất nhiều, hiển nhiên, hành động lần này khiến nó hao tổn không nhẹ.

Long Nguyên!

Phong Vân nghe vậy, con ngươi co rụt lại.

Hắn biết thứ này, nghe nói mỗi con Thần Long sau khi trưởng thành ở Thần Long tộc, trong cơ thể sẽ ngưng tụ một viên Long Nguyên, cũng quan trọng ngang với Long Châu.

Một viên Long Châu, bên trong chứa tất cả sở học của con Thần Long này, bao gồm công pháp, năng lực... Những thứ này có thể truyền thừa cho thế hệ sau, ảnh hưởng tự nhiên không thể đo lường được.

Một viên Long Nguyên, mặc dù không thể làm được những thứ này, nhưng lại là vị trí tinh hoa nhất trên người một con Thần Long, là bảo vật có giá trị vô cùng vô tận.

Đối với Long tộc, ảnh hưởng của Long Châu lớn hơn, nhưng đối với người ngoài, hiển nhiên Long Nguyên mới là đồ có giá trị lớn nhất.

Dù sao, Long Châu chỉ có Long tộc mới có thể sử dụng, còn Long Nguyên, ai cũng có thể sử dụng.

“Dùng trăm vạn Long Nguyên của Thần Long để luyện kiếm.”

Trong lòng Phong Vân kinh thán, chỉ sợ, trong thiên hạ chỉ có một mình hắn mà thôi.

Mà hắn, cũng cảm thấy một phần nặng nề.

Một lát sau.

Giữa không trung, Long Nguyên to lớn đã bị hấp thu hoàn toàn.

Ngâm!

Một giây sau, tiếng ngâm kinh thể truyền ra, theo phong mang vô cùng, thông thiên quán đị này, trong lúc mơ hồ, có thể nhìn thấy trăm vạn Thần Long đang phóng lên trời, cảnh tượng hùng vĩ cỡ nào!

Sau khi tất cả dị tượng tiêu tán, giữa không trung, lộ ra Hắc Long Kiếm.

Phong Vân chăm chú nhìn lại, chỉ thấy lúc này, Hắc Long Kiếm đã không giống lúc trước.

Thân kiếm vốn tối tăm, bây giờ đã thay bằng màu thủy tinh, tỏa ra ánh sáng lung linh, có từng đạo Long Văn bên trên, huyền bí khó lường.

Chuôi kiếm vẫn không có gì thay đổi, vẫn là hình đầu rồng, nhưng màu sắc cũng chuyển thành màu thủy tinh.

Từ xa nhìn lại, Hắc Long Kiếm đã biến thành một thanh kiếm lưu ly tỏa ra ngũ quang thập sắc, sáng chói xinh đẹp!

Đương nhiên, vẻ ngoài cũng không phải thứ Phong Vân quan tâm, hấn chân chính để ý là, giờ phút này, khí cơ mà Hắc Long Kiếm tản mát ra, mạnh hơn trước đây rất rất nhiều.

“Vĩnh hằng chi bảo!” Phong Vân gần từng chữ.

Hơn nữa, còn không phải vĩnh hằng chi bảo bình thường, khí cơ kia, đã sắp đạt đến mức cực hạn!

“Kiếm Bình cấp vĩnh hằng chi bảo...”

Nói Phong Vân không vui mừng là giả, từ khi chung cực kiếm đạo của hấn đột nhiên tăng mạnh, sau đó, Hắc Long Kiếm đã dần dần không tiếp nhận được chung cực kiếm đạo của hấn, trước đó, hấn đại chiến với Phong Tuyết Thánh Vương cũng có cảm giác này.

Nhưng muốn Đạo Khí đã tiến giai đến cấp Vĩnh Hằng chi binh, cần hao phí giá trị quá lớn.

Phong Vân dự định, trong quá trình lịch luyện tìm kiếm tài liệu để binh khí tiến giai.

Không ngờ, lại trực tiếp tiến giai ở đây!

Keng!

Thần Kiếm ngâm vang, kiếm quang lóe lên, bay đến trước mặt Phong Vân, tất cả phong mang đều được thu liễm, bình tĩnh trở lại.

“Binh khí tiến giai, tương đương với trọng sinh một lần, người có thể lấy một cái tên mới cho nó.” Giọng nói của Ngũ Trảo Kim Long truyền đến.

Phong Vân đưa hai tay tiếp được, cảm nhận được một loại nặng nề, không chỉ là trọng lượng bên ngoài, mà còn là trọng lượng trong lòng.

Hắn nhẹ nhàng nói: “Vậy gọi là, Vạn Long Kiếm đi.”

“Vạn Long Kiếm sao? Tên rất hay...”

Thanh âm cuối cùng đã nhỏ đến mức không thể nghe thấy, Phong Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngũ Trảo Kim Long đã tiêu tán, trăm vạn thi hài Thần Long cũng diệt vong, tại chỗ chỉ còn lại một viên Long Châu nhỏ như trứng bồ câu, tản ra khí cơ mệnh mông cổ lão.

“Cung tiễn các vị tiên bối.”

Phong Vân lập tức khom người tiễn biệt, trịnh trọng cầm Long Châu lên, lại lần nữa nhìn ra phía sau, sau đó quay người rời khỏi nơi này.

Nơi này lại lần nữa lâm vào yên lặng vạn cổ, chỉ là, giờ phút này, đã không còn thi hài Thần Long nữa, vết tích lưu tồn cuối cùng trên thế gian của bọn họ, đã bị xóa đi.

Nhưng đôi với bọn họ, có lẽ đây là kết cục tốt nhất.

Thời gian tiếp theo, Phong Vân đi dạo trên toàn bộ chiến trường, cũng thu được một chút cơ duyên, có đến từ người tu hành, cũng có từ cô tu hành giả.

Nhưng ai đến hấn cũng không cự tuyệt, không quản lớn nhỏ, tất cả đều thu vào trong túi, tích lại chờ sau này bồi dưỡng Nhân tộc, rất đặc ý.

Chương 1082: Mới mở miệng liền biết là lão liếm cầu!

Chương 1082: Mới mở miệng liền biết là lão liếm cầu!

Trên chiến trường, trong một mảnh huyết vân.

Phong Vân đứng vững vàng ở đây, quanh thân bao phủ một tầng ánh sáng, ngăn trở lực lượng sát lục bên ngoài.

“Hấp thu là luyện hóa tất cả lực lượng này, hẳn là đủ để Sát Lục Chi Đạo của mình tiến giai...”

Một giây sau, Phong Vân buông vòng bảo vệ ra.

Ầm ầm!

Lập tức, giống như thiên hà vỡ đê, lực lượng sát lục từ bốn phương tám hướng sôi trào mãnh liệt về phía hắn, như biển máu thét gào, rung động chư thiên, như muốn thôn phệ Phong Vân.

Nhưng mà, trên thân thể Phong Vân xuất hiện từng vòng xoáy huyết sắc, trực tiếp thôn phệ lực lượng sát lục đang dâng trào đến.

Mà những lực lượng sát lục này vừa vào, đã trắng trợn phá hỏng thân thể Phong Vân, thậm chí xâm lấn thức hải.

Nhưng lực linh hồn không lồ của Phong Vân vừa ra, lực lượng sát lục này đã bị trấn áp, lúc trước cuồng bạo, bây giờ đã giống như bé ngoan,

ngoan ngoãn nghe lời, bị Phong Vân luyện hóa.

Sau đó hóa thành chất dinh dưỡng cho Sát Lục Chi Đạo, không ngừng rót vào.

Nói như vậy, mặc dù biện pháp này có thể khiến Sát Lục Chi Đạo tiến hóa phi tốc, nhưng dường như không có ai sử dụng biện pháp này.

Không khác, giết địch một ngàn, tự tổn thương tám trăm.

Phương pháp này quá cực đoan, tiếp dẫn lực lượng sát lục nhập thể, rất dễ bị lật xe.

Rất có thể Sát Lục Chi Đạo còn chưa kịp tiến giai, thì linh hồn và thân thể của tu giả đã không chịu nổi mà sụp đổ, hoặc bị ăn mòn.

Có đôi khi, cho dù thành công, cũng sợ sẽ lưu lại di chứng cực lớn, còn nghiêm trọng hơn Thất Sát Thiên Quân!

Sát Lục Đại Đạo của Thất Sát Thiên Quân cũng không tấn thăng như vậy, trên thực tế, hắn ta cũng không dám dùng cách này tấn thăng.

Duy chỉ có Phong Vân không sợ.

Tác dụng phụ cái gì, di chứng cái gì, tại thân thể và linh hồn cường hãn của hắn, tất cả đều bị trấn áp, vài phút đã hóa giải.

Đương nhiên, thân thể và linh hồn của Phong Vân cũng có giới hạn chịu đựng.

Nhưng đủ để cho Sát Lục Đại Đạo tiến đến giai đoạn viên mãn.

Duy nhất không xác định là, lực lượng sát lục ở đây, có đủ để hắn đạt đến viên mãn không.

Trên chiến trường trống rỗng.

Phong Vân lẳng lặng ngồi xếp bằng ở đó, giống như một chiếc máy móc vô tình đang thôn phệ.

Bởi vì thời gian dài hấp thu lực lượng sát lục, khiến cả người hắn đều thay đổi, trở nên giống Thất Sát Thiên Quân, làn da bắt đầu biến thành màu hồng nhạt.

Sau đó là tóc, lông mày, con ngươi...

Một con người bình thường, đang chuyển hóa thành Sát Lục Chi Thần.

Đương nhiên, hiện tượng này cũng là bình thường.

Thất Sát Thiên Quân là loại mở ra trạng thái giết chóc, lúc bình thường, tự nhiên sẽ không có tư thái như vậy.

Nhưng Thất Sát Thiên Quân giết chóc thành tính, lúc có thái độ bình thường chỉ đếm trên đầu ngón tay, hắn ta càng thích mở ra trạng thái giết chóc hơn.

Mà hắn ta như vậy, cũng là vì lực linh hồn của hắn ta không đủ cường đại, không thể không chế hoàn mỹ Sát Lục Đại Đạo.

...

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua, nhóang một cái, đã qua mười năm.

Đối với các tu giả khác, mười năm chỉ là một cái chớp mắt mà thôi.

Nhưng đối với Dương Giáng Tuyết mà nói, lại là quãng thời gian dài đằng dặc.

Dù sao, lúc cô bé mới bước vào tu hành, mới có bảy tuổi.

Bây giờ, mười năm trôi qua, từ bé gái năm đó, đã lác mình biến thành một thiếu nữ yêu kiều, khuynh quốc khuynh thành rồi!

Mà mười năm, không chỉ thay đổi tuổi tác của cô bé, đến tu vi cũng thay đổi rất lớn.

Từ Không Gian hạ vị Thần, đã tấn thăng đến Không Gian Thần Chủ!

Mặc dù cảnh giới Thần Chủ thấp, nhưng Dương Giáng Tuyết chỉ dùng mười năm mà thôi, hơn nữa, cô bé chỉ là một nhân tộc, nếu truyền đi, sợ là sẽ gây nên sóng gió.

Không thể nghi ngờ, tương lai Dương Giáng Tuyết có tiềm năng trở thành tồn tại cái thế!

Giờ phút này, tại Kiếm Cung trong mười hai Thiên Cung của Hư Pháp Đạo Vực.

Trên một tòa Vân Đài, Dương Giáng Tuyết ngược nhìn về nơi xa, nhẹ nhàng thì thầm: “Su phụ, bây giờ ngươi đang ở đâu, có bình an không?”

Phong Vân đã thay đổi cả cuộc đời Dương Giáng Tuyết, cho dù cô bé chỉ ở cùng Phong Vân mấy năm, nhưng mấy năm này, có vị trí quan trọng nhất trong lòng cô bé.

Phong Vân, đã trở thành duy nhất của cô bé.

“Thiếu cung chủ, ngài lại đến đây rồi.”

Lúc này, một giọng nói truyền đến, từ xa có một lão giả đi đến, chính là cung chủ đại diện cho Kiếm Cung.

Dương Giáng Tuyết quay đầu, lắc đầu nói: “Ta không phải thiếu cung chủ, ta chỉ là đệ tử của sư phụ thôi, hơn nữa, quan trọng nhất là, ta căn bản không biết Kiếm Đạo.”

“Sư phụ ngươi là cung chủ Kiếm Cung, cho nên ngươi chính là thiếu cung chủ, cái này không liên quan đến kiếm đạo.” Lão giả kiên trì nói.

Dương Giáng Tuyết bất đắc dĩ lắc đầu, không phản bác, cô bé nhìn lên trời nói: “Lão tiên sinh, ngươi nói, sư phụ một mình xông xáo bên ngoài có sao không, dù sao hấn cũng mạnh như vậy.”

“Đó là tất nhiên, cung chủ thiên tư trác tuyệt, có một không hai đương đại, lực lượng của bản thân trấn áp vô số Đạo Quân của ba ngàn Đạo Vực, là ‘Đệ nhất Đạo Quân’, tiềm năng vô hạn, ai dám tranh phong!”

Hiển nhiên, lão giả là liêm cầu thâm niên của Phong Vân, há miệng đã nói ra các từ hoa lệ để hình dung hấn, đến mí mắt cũng không nháy một cái.

Hơn nữa, đáng sợ nhất là, Dương Giáng Tuyết cũng là tiểu liêm cầu của Phong Vân.

Thế là, một giả một trẻ ở đây bắt đầu khen ngợi Phong Vân giống như thiên hà chi thủy, thao thao bất tuyệt.

May mắn nơi này không có tu giả khác, nếu không đã qua đời tại chỗ.

...

Cùng lúc đó, trên chiến trường.

Phong Vân không biết có hai tên liêm cầu đang nói chuyện ở Hư Pháp Đạo Vực xa xôi, lúc này, toàn bộ tâm thần hấn đều đặt trong huyết hải mênh mông hơn trường hà trong cơ thể hấn.

Đây là kết quả khi hắn đã luyện hóa tất cả lực lượng sát lục trên chiến trường này vào cơ thể.

Mà bây giờ, lực lượng sát lục này đang tiến hành thuế biến cuối cùng.

Thời khắc này, Phong Vân nghe thấy ‘Oanh’ một tiếng.

Sau đó, làn da toàn thân hắn nhanh chóng biến thành màu đỏ, bao gồm cả tóc, lông mày, đôi mắt, hoàn toàn giống trạng thái của Thất Sát Thiên Quân lúc trước! Tức giết chóc chi thân!

Như vậy nghĩ là, Sát Lục Chi Đạo của Phong Vân đã tiến vào cấp độ ‘Đại Đạo’!

Giống như muốn xác minh suy đoán của hắn.

Rầm rầm!

Một giây sau, trên đỉnh đầu Phong Vân, một trường hà huyết sắc rẽ mây xuất hiện, trực tiếp hàng lâm xuống, mệnh mông cuồn cuộn, nhắc lên giết chóc vô biên!

“Giống mình dự đoán, lực lượng sát lục này đủ để mình tấn thăng.”

Phong Vân mở to hai mắt, đôi mắt huyết hồng nở rộ: “Nhưng chỉ đủ để mình đạt đến tiểu thành, còn xa mới đến viên mãn.”

Nhưng Phong Vân cũng không thất vọng, bởi vì, chân chính thuế biến, bây giờ mới bắt đầu!

Chương 1083: Tỷ lệ thất bại cao tới 99, 9999%

Chương 1083: Tỷ lệ thất bại cao tới 99, 9999%

“Cấp độ chung cực kiếm đạo viên mãn, tấn thăng!”

Trong lòng Phong Vân hò hét câu này, một giây sau, toàn thân huyết hồng lập tức cởi sạch huyết sắc, kiếm thể đáng sợ phóng thẳng lên trời.

Như vậy đại biểu, Sát Lục Kiếm Đạo của Phong Vân đã đột phá công cùm xiềng xích, tiến lên cấp viên mãn, uy năng tăng trưởng rõ rệt!

Ầm ầm!

Thiên địa sụp đổ, trong tối tăm, trường hà kiếm đạo cảm ứng được, lại lần nữa hiển hóa, hàng lâm xuống.

Một lần này, còn mệnh mông rộng lớn hơn lúc trước, uy lực cũng càng thêm khủng bố.

Phong Vân đứng vững vàng trên trường hà kiếm đạo, chung cực kiếm đạo trong cơ thể thôi động, bắt đầu không ngừng hấp thu chân ý của Kiếm Chi Đại Đạo.

Cùng lúc đó, Kiếm Chi Đại Đạo của Phong Vân cũng tăng lên với tốc độ ổn định.

Chín thành một, chín thành hai, chín thành ba, chín thành bốn...

Mỗi lần chỉ tăng lên một chút, nhưng một lần, chân ý của Kiếm Chi Đại Đạo tăng lên lượng lớn.

Nếu không phải hấp thu từ trường hà kiếm đạo, chỉ dựa vào bản thân tu hành, đoán chừng, ngàn vạn kỷ nguyên mới có thể đạt đến hiệu quả này.

Cho nên nói, đám cao tầng của tứ đại thế lực không coi trọng Phong Vân cũng là bình thường.

Tu hành chung cực kiếm đạo quá gian nan, ngàn vạn kỷ nguyên mới có thể viên mãn, nếu như vậy, Trần Hoán Đạo Quân hay Đế Nguyên Đạo Quân, sợ là đã sớm đạt đến cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân rồi, thậm chí còn tiến xa hơn.

Nhưng mà, đánh chết bọn họ cũng không ngờ, Phong Vân sẽ thông qua phương pháp này để đề thăng chung cực kiếm đạo, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Thật ra, phương pháp này chỉ có Phong Vân mới có thể thực hiện.

Dù sao, những tu giả khác làm như vậy, sẽ không làm được, bởi vì một chung cực chi đạo bọn họ tìm hiểu ra, đã mất trăm vạn kỷ nguyên rồi.

Cũng không phải ai cũng giống Phong Vân, lĩnh hội chung cực chi đạo, chỉ cần quét hình chiếu là xong việc.

...

Trên không trung.

Vẫn còn tiếp tục, đồng thời, còn duy trì như vậy hơn một tháng.

Thời khắc này, lúc trường hà kiếm đạo sắp tiêu tán, bỗng nhiên, toàn thân Phong Vân chấn động, trong cơ thể hắn, giống như có một mảnh thể

giới cổ lão đang thức tỉnh, ngàn vạn kiếm ngân vang vọng, hội tụ thành một dòng lũ to lớn, xông lên chín tầng mây.

Quá mức rộng lớn, không thể đoán được đây là cảnh tượng thế nào, giống như chặt đứt thời không, rối loạn âm dương, từ cổ kim xuyên đến tương lai!

Mà trường hà kiếm đạo vốn sắp tiêu rán, lại sinh ra cảm ứng, lần nữa trở lên sáng chói mắt, còn mở rộng gấp một trăm lần!

Giờ phút này, trường hà kiếm đạo không chỉ giáng lâm một bộ phận, mà giáng lâm hoàn toàn, đây chính là trường hà Kiếm Chi Đại Đạo!

Nghĩa là, chung cực kiếm đạo của Phong Vân đã tấn thăng đến cấp độ viên mãn!

“Mười ba đầu chung cực chi đạo, cuối cùng đã có một đầu viên mãn.”

Tóc đen của Phong Vân tung bay, mỗi sợi đều lộ ra phong mang vô biên, giờ khắc này, hẳn giống như chủ nhân của Kiếm Chi Đại Đạo, giơ tay nhắc chân đều đại biểu cho lý chí kiếm đạo!

Lúc này, dựa theo lời nói của đám Đạo Quân khác là, có thể bắt tay vào chuẩn bị hợp đạo, tiến đến cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân.

Nhưng đối với Phong Vân, lúc này mới chỉ bắt đầu mà thôi!

Nếu để đám tu giả bên ngoài biết, Phong Vân muốn hợp tất cả mười ba đầu chung cực chi đạo viên mãn, có thể bọn họ sẽ bị dọa điên.

Hư Pháp Đạo Tôn, e rằng cũng không ngoại lệ.

“Cung đã căng không quay tiến lại được, lúc trước đã nghĩ kỹ, bây giờ muốn từ bỏ, đã không có khả năng.”

Trong lòng Phong Vân âm thầm nói, mười ba đầu chung cực chi đạo viên mãn hợp đạo, hành động vĩ đại bậc này, nhìn toàn bộ lịch sử tu hành cũng không có, Phong Vân là người đầu tiên.

Tỷ lệ thất bại cao đến 99,9999%.

Có thể nói là thập tử vô sinh.

Đương nhiên, đó là đối với người khác, đối với Phong Vân, vẫn là có một chút cơ hội.

“Mình có chủ phù Hợp Đạo, có linh vật tăng tỷ lệ hợp đạo thành công, nên vẫn có cơ hội, không đến mức không hề có đường sinh.”

Trong lòng Phong Vân vẫn tự biết về bản thân.

...

Sau đó, Phong Vân thu liễm khí cơ, nhìn chiến trường dưới chân, không còn sát lục đầy trời bao phủ, chiến trường đã không còn âm trầm khủng bố nữa, mà dần lộ ra diện mạo chân thực.

Nhưng đối với Phong Vân, nó đã không còn lực hấp dẫn nữa, hắn đã sớm thăm dò, đồ vật nên lấy đã lấy tới tay, không còn gì lưu luyến.

Nghĩ đến đây, Phong Vân trực tiếp thuận di rơi đi, một đường ra khỏi chiến trường.

“Trạm tiếp theo, nên đến tộc Thần Long một chuyến.”

Vốn Phong Vân định đến các Đạo Vực lớn khác lấy hình chiếu, nhưng bây giờ trong tay có việc, trước tiên cần giải quyết, xong xuôi lại nói.

“Thần Long tộc, mình nhớ là ở trong Long giới.”

Long giới, nghe có vẻ rất cao thượng, thật ra còn không bằng một cái hỗn độn giới trong vô tận hỗn độn, chớ nói đến Đạo Vực.

Chỉ mạnh hơn Đại Thiên Vũ Trụ một chút mà thôi.

Nhớ lúc trước, thời kỳ toàn thịnh của Long Giới, còn bao la hơn ba ngàn Đạo Vực, trong đó cường giả nhiều như mây, có cường giả cấp Đạo Tôn tọa trấn.

Đáng tiếc, qua lần đại chiến kia, tất cả đều không có nữa.

Không chỉ cao thủ không còn, thậm chí ngay cả Long Giới đều bị phá hủy, chỉ còn lại một phần rất nhỏ, và tộc nhân Thần Long tộc có huyết mạch không thuần.

Thế là, Thần Long tộc từng là đại bá chủ, đã suy yếu.

Đến bây giờ, Phong Vân cũng nghe nói, Thần Long tộc đương đại chỉ có mười vị Đạo Quân tọa trấn mà thôi.

Mười vị Đạo Quân, nhiều nhất chỉ có thể xưng bá bên ngoài vũ trụ thế giới, nhưng trong vô tận hỗn độn, còn không bằng một tộc đàn nhỏ yếu.

“Lăn lộn quá thảm.”

Phong Vân rời chiến trường, lúc nghe thấy tin tức này, thôn thức không thôi.

Năm đó Long tộc tôn quý, bây giờ lại nghèo túng đến dạng này, thậm chí, còn có không ít tu giả thích săn rồng, bắt Long tộc làm tọa kỵ, điều này càng khiến tình huống của Long tộc càng thêm thê thảm.

Điều này khiến Phong Vân nhớ đến Tứ Hải Long tộc trong Tây Du Ký ở kiếp trước, từng người bị lăn lộn đến mức thảm không chịu được, chỉ có thể

thể hiện uy phong trước mặt phàm nhân, còn trong mắt Tiên Thần đầy trời, chỉ là tiểu lâu la mà thôi.

Lại nghĩ đến thời đại hồng hoang, Long tộc cường đại, xưng bá thiên địa, vạn thú thuần phục!

“Mặc dù thế giới khác nhau, nhưng vận mệnh của hai Long tộc lại tương tự nhau.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Thế giới kia, Phong Vân không xen vào Long tộc được, nhưng thế giới này, hẳn vẫn có thể giúp một tay.

Muôn Nhân tộc phát triển lâu dài, Long tộc là một người bạn không sai.

Dù sao, mặc dù Long tộc yếu, nhưng vẫn còn tiềm năng, nếu như Phong Vân đưa viên Long Châu này về Long Giới, như vậy, thời cơ Thần Long tộc mạnh lên cũng đã đến.”

Như vậy, đối với sự phát triển của Nhân tộc cũng có chỗ tốt.

“Có thể thử một chút.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Sau đó, hắn thăm dò lộ tuyến đến Long Giới, sau đó thuận di rời đi, biến mất ở phương xa.

Chương 1084: Hành tẩu giang hồ, tiểu hào bên người!

Chương 1084: Hành tẩu giang hồ, tiểu hào bên người!

Đây là một mảnh bình nguyên ám xích sắc, ngẫu nhiên có ngọn núi tô điểm, một chút cây cối thưa thớt mọc như rừng, tại địa phương xa xôi, ngẫu nhiên còn có một số thanh âm thú rừng kéo dài truyền ra.

Phảng phất như có một loại cảm giác mẫn hoang.

Lúc này, ở phía bắc trên phiến bình nguyên này có một tòa cô nhai, một đạo thân ảnh thon dài đang nhìn hết thảy trước mắt.

"Đây chính là Thú Vực sao." Phong Vân nhìn qua mẫn hoang đại địa này, lâm bẫm nói.

Cái gọi là Thú Vực, là một đại xưng hô, ở phiến giới vực này, có đại lượng tu giả Thú tộc đang sinh tồn, vị trí Long Giới của Thần Long nhất tộc, cũng lệ thuộc vào Thú Vực.

Trừ Long Giới ra, nơi này còn có rất nhiều tu giả Thú tộc khác.

"Mà trong đó, Thú tộc cường đại nhất Thú Vực có bốn nhà, theo thứ tự là Côn Bằng tộc, Thiên Tượng tộc, Kỳ Lân tộc, Ma Giác tộc. . ."

Phong Vân nhìn tin tức mình nhận được trên máy truyền tin, hơi nhíu mày, nhất là danh tự tộc đàn cuối cùng, trên mặt hẳn lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ma Giác tộc, vậy mà cũng lệ thuộc vào Thú Vực sao."

Phong Vân có chút ngoài ý muốn, nếu như hẳn nhớ không lầm, năm đó ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, thời điểm cùng những tu giả Ma Giác tộc kia đại chiến, Ma Giác tộc này không phải Ma tộc sao?

Lúc nào lệ thuộc vào Thú Vực?

Vô ý thức lật ra giới thiệu của Ma Giác tộc, một lát sau, Phong Vân mới hiểu ra.

Nguyên lai tiên tổ Ma Giác tộc vốn là thuộc về Thú Vực, về sau hẳn cùng một nữ tử Ma tộc kết hợp, thai nghén hậu đại, chính là Ma Giác tộc.

Cho nên nói, Ma Giác tộc là tộc đàn nửa thú nửa ma, trong cơ thể đã có huyết mạch Ma tộc, cũng có huyết mạch Thú tộc.

"Khó trách gọi Ma Giác tộc, mà không gọi Ma tộc."

"Nguyên bản cho rằng sẽ không còn gặp nhau nữa, không nghĩ tới vẫn là gặp phải, nếu có cơ hội, thù mới hận cũ, cũng nên tính toán."

Phong Vân ngóng nhìn phương xa, lẩm bẫm nói.

"Bất quá, vẫn là phải khiêm tốn chút, tối thiểu, thân phận này của ta vốn là không thể dùng. . ."

Không khác, bởi vì thế lực Thú Vực lệ thuộc vào dị vực, nếu như Phong Vân ở chỗ này dương danh, tất nhiên sẽ bị các cao tầng dị vực quan tâm.

Đến lúc đó, hẳn mặc dù có ngọc phù của Hư Pháp Đạo Tôn, sợ là cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cho nên nói, khoa trương đúng nơi đúng lúc, nhưng không thể lấy thân phận 'Vân Thiên Kiếm Quân' này khoa trương, bằng không thì sẽ lạnh rất nhanh.

"Hành tẩu giang hồ, sao có thể không có tiêu hào được?"

Phong Vân trong nháy mắt phát động năng lực biến thân, hóa thành một bạch phát thiếu niên, mi tâm khảm nạm lấy một cái lân phiến ngân sắc, gánh vác một thanh Thiên Cương Đao, đây là một thanh đao binh chuẩn Vĩnh Hằng cấp hãn xoát hình chiếu tuôn ra được.

Mặc dù kém xa Vạn Long Kiếm, nhưng bây giờ hãn muốn sử dụng tiêu hào, thì không thể dùng kiếm. được

Bằng không thì nếu bị người hữu tâm biết được, chỉ đoán cũng có thể đoán ra thân phận của hãn.

Dù sao, dùng kiếm mạnh như vậy, ba ngàn Đao Vực, vô tận hỗn độn cũng không có mấy người, mà dùng đao lại không một giống, có rất nhiều.

Cho nên tiêu hào của Phong Vân là đóng vai một đao khách Dị tộc, hoàn toàn không có vấn đề.

"Giải quyết, xuất phát."

Phong Vân lại dùng linh hồn lực trải rộng toàn thân, che đậy khí tức, làm xong hết thảy, lại giám sát nhiều lần, phát hiện không có vấn đề, hãn nhẹ nhàng lóe lên, biến mất ở bên trên cô nhai, hướng phía nam Thú Vực mà đi.

Trên đường đi, Phong Vân cũng kiến thức được Thú Vực hỗn loạn, có thể so với trung ương Hỗn Độn Giới.

Thỉnh thoảng có thể nhìn thấy không ít tu giả Thú tộc đang chém giết lẫn nhau, cướp đoạt tài nguyên, địa bàn, công pháp và nhiều thứ khác.

Ở chỗ này, hết thầy bằng thực lực nói chuyện, hỗn loạn không chịu nổi, có thể nói, không có chút trật tự nào có thể nói.

Bất quá những thứ này đều cùng Phong Vân không hề quan hệ, hẩn thông dong đi đường, đối với mấy cái này làm như không thấy.

Đương nhiên, trên đường đi cũng có một số tu giả Thú tộc đem chủ ý đánh ở trên người hẩn, nhưng không hề nghi ngờ, cuối cùng đều lạnh thấu, tự mình tìm đường chết.

...

Cứ như vậy, mấy ngày sau.

Phía trên bình nguyên xích hồng, một vòng trời chiều treo chéch, quang huy đỏ sậm bao phủ đại địa.

Đông lửa đỏ rực trước đó, Phong Vân ngồi xếp bằng ở chỗ kia, ở trước người hẩn, có một cây gậy gỗ, phía trên gậy gỗ, một cái đuôi con heo rừng to mập đang bị hun sấy dưới hỏa diễm, nhỏ xuống nước dầu kim hoàng sắc.

Vô luận là hương khí, hay là bề ngoài, đều mười phần tốt.

Một lát sau, Phong Vân gỡ đuôi heo rừng xuống, rải lên một chút đồ gia vị, bắt đầu ăn như gió cuốn.

Mặc dù hẩn hiện tại có ăn hay không cũng không sao, nhưng ngẫu nhiên nhắm nháp một chút mỹ thực vẫn là có phần thú vị, thỏa mãn một chút niềm vui ăn uống.

Vừa ăn, trong não Phong Vân vừa nghĩ sự tình.

"Mặc dù ta biết Thân Long nhất tộc ngay tại Thú Vực, nhưng nơi này thật sự là quá lớn, cụ thể là phương vị gì, trên tin tức cũng căn bản không nói tới, tự mình tìm, sợ là phải hao phí một quãng thời gian rất dài. . ."

Phong Vân trong lòng bất đắc dĩ, hấn ngược lại rất muốn dùng linh hồn lực cảm giác, như thế hiệu suất sẽ nhanh hơn nhiều, nhưng như vậy rất dễ dàng làm cho cường giả Thú Vực chú ý, ngẫm lại vẫn là quên đi. . .

Ở bên trong Đạo Vực còn có thể điên cuồng, nhưng ở bên trong dị vực này, cho dù là đối tiểu hào rồi, vẫn phải khiêm tốn một chút.

Đương nhiên, khiêm tốn chỉ là tạm thời, lúc nên khoa trương, vẫn là phải khoa trương.

Chỉ cần nắm tốt cái độ kia là được.

Nghĩ như vậy, Phong Vân liền thu hồi tâm tư, lúc vừa muốn lại ném thử một đùi heo rừng nướng, bỗng nhiên thần sắc khẽ động, ngẩng đầu lên, nhìn về phía nơi xa.

Chỉ thấy nơi đó có cát vàng phóng lên tận trời, trong lúc mơ hồ, có các loại tiếng cười mắng truyền đến, tràn ngập cảm giác của một bọn cướp.

Ầm ầm ——!!

Cát vàng càng phát ra tiếp cận, ở trong đó, Phong Vân nhìn thấy một mặt cờ xí có sư tử huyết sắc chiếm cứ, trong lúc cờ xí lắc lư, Huyết Sư kia tựa như muốn xông ra vậy, sát khí kinh người.

Tiếp theo, cát vàng tán đi, lộ ra bên trong mấy trăm thân ảnh, từng người mặc áo giáp màu đỏ ngòm, tay cầm lợi khí, khí tức hung hãn vô cùng.

Mà hai vị ở phía trước nhất, coi khí tức, đạt tới cấp độ Đạo Quân Nghịch Thiên đỉnh phong.

Dạng thể lực này, ở trong những ngày này Phong Vân thấy qua, thuộc về đỉnh lưu.

Đương nhiên, vẫn như cũ không vào pháp nhãn của hắn.

Chi quân đội này phong quyền tàn vân lướt qua, bọn họ tiếp cận, tự nhiên cũng phát hiện Phong Vân, một số thân ảnh trong mắt hung quang lấp lóe, bất quá không có ra tay.

Cuối cùng, bọn họ phóng ngựa rời đi.

Nếu như đổi lại bình thường, bọn họ có thể đã ra tay rồi, nhưng hôm nay bọn họ thu hoạch tương đối khá, trước mắt nhìn thấy Phong Vân một thân một mình, cũng lười nhác ra tay, buông tha bạch phát thiếu niên này một đường sống.

Nhưng mà, may mắn là bọn họ không có ra tay, bằng không thì, hiện tại khả năng bọn họ đã không còn tồn tại nữa.

Phải nói, bọn họ không có ra tay, không phải buông tha Phong Vân một đường sống, mà là cứu chính bọn họ.

Đối với loại tiểu nhân vật này, Phong Vân tự nhiên không có hứng thú gì, giết bọn họ cũng cảm thấy phiền phức.

Bất quá, ở thời điểm chi quân đội này bay vọt qua từ bên cạnh hắn, Phong Vân cảm giác Long Châu trong giới chỉ, bỗng nhiên có phản ứng.

Ừm?

Phong Vân thần sắc khẽ động, quay đầu trông qua.

"Loại cảm giác này. . ."

Chương 1085: Long Nữ!

Chương 1085: Long Nữ!

Bóng đêm dần dần đến, ở phía trên phiến hoang nguyên này, đứng vững vàng một cái thành nhỏ.

Ở bên trong thành thị kia, tụ tập mảng lớn đồng lúa, nơi này tựa như là một địa phương nghỉ chân hội tụ.

Xa xa, có thể trông thấy những phương hướng khác không ngừng có một số đội ngũ lao nhanh mà đến.

Mà tòa thành nhỏ này, cũng là bởi vì như vậy mà trở nên ồn ào, không còn loại quanh quẽ trước đó trên cánh đồng hoangkia.

Tòa thành nhỏ này tên là Hoang Thành, chính là một trong những địa phương đặt chân ở cánh đồng hoang vu này, không ít bộ đội thể lực các phương ngày thường xuyên qua phiến hoang nguyên này tìm kiếm con mồi, phần lớn đều sẽ lựa chọn đặt chân ở chỗ này.

Mà thời điểm những bộ đội thể lực hội tụ ở chỗ này, cũng sẽ có một chút giao dịch sinh ra.

Đương nhiên, càng nhiều hơn, thì là tranh đấu, dù sao chủ đề trong này là loạn, có thể mọi người trước đó còn vui tươi hơn hử, một giây sau, lập tức sử dụng bạo lực, giết đến máu chảy thành sông.

Mà giờ khắc này.

Ở một chỗ trong thành kia, Huyết Sư cờ xí phiêu động, ở xung quanh có một phiến doanh địa, các loại tiếng quát mắng vang lên, sau đó xa xa truyền ra.

Ở phía trước mảnh doanh địa này, có một mảnh sân bãi bao la, có không ít thực lực hội tụ ở chỗ này, từng cái cờ xí phiêu động, biểu hiện ra bọn họ đều lệ thuộc vào thế lực khác biệt trong Thú Vực.

Những thế lực này cả đám đều đang khoe khoang thu hoạch chuyến này của mình.

"Cắt, mới đánh bại một chi phi đội chạy trốn mà thôi, có cái gì đáng giá để khoe."

Huyết Sư cờ xí bên này, một trong hai vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp kia, hẳn nghe được âm thanh thế lực khác nói chuyện với nhau, khinh thường nói.

Đây là một vị nam tử xích phát, trên mặt có không ít vết thương giao thoa, cái này khiến hắn xem ra có phần dữ tợn cùng hung ác.

"Hừ, Xích Minh, Huyết Sư thành người chỉ biết tìm những trại một kích không chịu nổi kia ra tay, có thể có thu hoạch gì?"

Sau khi thanh âm nam tử xích phát kia truyền ra, một đạo thanh âm không đúng lúc truyền đến.

Ánh mắt quét tới, đó là một tên trung niên nhân gầy gò, ở bên cạnh hắn, vây quanh không ít thủ hạ.

Xích phát nam tử trong mắt hung quang lấp lóe, hẳn không có mở miệng, mà là đem ánh mắt nhìn về phía một vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp bên cạnh khác, đó là một vị đại hán thân hình khôi ngô.

Người sau tâm lĩnh thần hội, nâng lên ánh mắt có chút tinh hồng, nhìn chằm chằm trung niên nhân gầy gò kia, nhếch miệng lạnh lạnh cười một tiếng, "Hai tên Long Nữ Thần Long tộc, người nói có đáng tiền hay không?"

Lời này vừa nói ra, lập tức xung quanh liền truyền đến một chút âm thanh xôn xao.

Không ít tu giả Thú tộc mắt sáng lên, Long Nữ ở Thú Vực là đại danh từ mỹ lệ thuần khiết, không ai không khát vọng đạt được!

Xích phát nam tử cùng đại hán khôi ngô nhìn thấy các tu giả Thú tộc xung quanh phản ứng, khóe miệng có một tia đắc ý mở ra, sau đó vung tay lên, sau lưng có thanh âm xe vòng nhấp nhô truyền đến.

Tiếp theo, một cái xe chở tù bị đẩy ra, mặt ngoài che kín Phù văn Phong Ấn, chỉ thấy ở bên trong xe chở tù, hai đạo thân ảnh kiều diễm, đang run lẩy bẩy ôm ở cùng một chỗ.

Khấp khuôn mặt toàn là nước mắt, ánh mắt hoảng sợ nhìn qua những ánh mắt nóng bỏng vô cùng của tu giả Thú tộc bốn phía.

Mặc dù không cách nào triệt để thấy rõ dung nhan hai vị Long Nữ, bắt quá trên đỉnh đầu các nàng lộ ra hai cây Long Giác, đã để cho tu giả xung quanh xác nhận thân phận.

"Hắc hắc, Xích Minh huynh, Long Nữ này, có thể bán một vị cho ta không?"

Nam tử cơ bắp lúc trước kia ánh mắt hùng hục, "Ta ra giá một trăm kiện Đạo Khí, thế nào. ?"

Xung quanh không ít tu giả Thú tộc lộ ra vẻ kinh ngạc, gia hỏa này thật đúng là giàu có, một hơi hô lên giá cả một trăm kiện Đạo Khí!

"Hắc Huyền, đây chính là thứ muốn hiến cho thành chủ nhà ta, ngươi cũng dám muốn?" Nam tử xích phát châm chọc nói.

Nghe nói như thế, nam tử cơ bắp sắc mặt biến hóa, lập tức gượng cười hai tiếng, không lên tiếng nữa.

Tên tuổi thành chủ Huyết Sư thành, hẳn đã nghe nói qua, kia thế nhưng là một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân

Nhìn được gia hỏa này sợ, nam tử xích phát lộ ra thần sắc đắc ý, lập tức phát phát tay, định để cho thủ hạ đem xe chở tù đẩy trở về.

"Ta nói, đem hai Long Nữ này bán cho ta như thế nào?"

Đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo thanh âm bình tĩnh truyền đến.

Chúng tu giả ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy ở trên không, chẳng biết lúc nào xuất hiện một thân ảnh, mượn nhờ đồng lửa, có thể nhìn thấy thân ảnh này hình như là một vị bạch phát thiếu niên công trường đao.

Xích phát nam tử nhìn qua bạch phát thiếu niên đột nhiên xuất hiện này, mày nhíu lại một chút, cười lạnh nói: "Có thể, một trăm vạn kiện Đạo Khí, ngươi cầm ra được không?"

Chúng tu giả xung quanh khoe miệng giật một cái, gia hỏa này, công phu sư tử ngọam quá mạnh, một trăm vạn kiện Đạo Khí, nói đùa à!

Lúc này, chỉ thấy bạch phát thiếu niên kia nhẹ nhàng cười nói: "Lấy mạng của các ngươi xem như thanh toán thù lao, thế nào."

Lời này vừa ra, tu giả xung quanh sắc mặt cổ quái lên, hiện tại mặc cho ai cũng nhìn ra, vị bạch phát thiếu niên này là đến tìm chuyện.

"Xem ra là gặp phải một tên điên rồi."

Xích phát nam tử nhẹ răng cười một tiếng, trước đó vội vàng mà qua, hắn cũng không thấy rõ ràng dung mạo Phong Vân, cho nên cũng không biết bạch phát thiếu niên trước mắt chính là người gặp được lúc trước.

"Làm thịt hắn!"

Xích phát nam tử sắc mặt bỗng nhiên trở nên âm lãnh, cùng tráng hán khôi ngô bên cạnh liếc nhau, trong mắt sát ý bạo dũng đi ra.

Oanh! Oanh!

Lực lượng bàng bạc, gần như đồng thời từ trong cơ thể hai người bọn họ quét sạch mà ra, chấn động bát phương.

Hai người bọn họ đều có thực lực Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, tại Huyết Sư thành tên tuổi cũng không kém, mặc dù khí tức Phong Vân bọn họ nhìn không thấu, nhưng cũng chỉ thế thôi.

Bọn họ có lòng tin mãnh liệt, hai người liên thủ, đem đối phương chém giết!

Xích phát nam tử cùng tráng hán khôi ngô trong nháy mắt lao ra, giao thoa hướng về phía Phong Vân mà đến, thân thể bọn họ cũng tại lúc này bành trướng hơn rất nhiều.

Phong Vân thần sắc bình thản nhìn qua hai bóng người bạo cướp mà đến kia, thân hình bất động, vền vện nâng lên hai bàn tay.

Bành!

Không gian phẳng phát như nổ tung lên trong nháy mắt này, sau đó đông đảo tu giả ở đây liền nhìn thấy bên trong mảnh vỡ không gian đầy trời, bạch phát thiếu niên kia vẫn như cũ là động tác trước kia, không có nửa điểm lệch vị trí.

Mà hai tay của hắn, lại là riêng phần mình rơi vào chỗ yết hầu của xích phát nam tử cùng tráng hán khôi ngô, lúc này hai vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp này đang điên cuồng giãy dụa.

Nhưng bất luận bọn họ giãy giụa như thế nào, thì bàn tay đang giữ cổ họng bọn họ kia, vẫn không mấy may rung chuyển!

Hí ——!!

Phiến khu vực này, lập tức vang lên một mảnh thanh âm hít vào lãnh khí.

Những tu giả kia đến từ thế lực khắp nơi, trong mắt phun lên một vòng kinh hãi.

Lúc trước một cái chớp mắt kia, bọn hắn căn bản không kịp thấy rõ cái gì phát sinh, sau đó xích phát nam tử cùng tráng hán khôi ngô liền bị thua!

Đó là hai vị Đạo Quân Nghịch Thiên cấp đó, tại phiến khu vực này, cũng là hãn tướng nhất đẳng, nhưng hiện tại, lại như là gà con bất lực ở trong tay bạch phát thiếu niên kia!

Bạch phát thiếu niên này, đến cùng là lai lịch ra sao?

Trên xe tù.

Hai Long Nữ kia lại có chút hiếu kỳ nhìn qua Phong Vân, chẳng biết tại sao, hai nàng từ trên thân Phong Vân cảm nhận được một loại khí tức cực

kỳ thân cận, phảng phất như gặp được đồng tộc.

Chương 1086: Người có ý kiến gì không?

Chương 1086: Người có ý kiến gì không?

Bành!

Phong Vân hờ hững đem hai người trong tay ném ra bên ngoài như là rác rưởi vậy, đùng đỗ một đồng người.

Sau đó, hắn vỗ vỗ tay, ánh mắt lại nhìn về phía chỗ sâu trong doanh địa Huyết Sư thành kia, thản nhiên nói: "Người ta mang đi, người có ý kiến gì không?"

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Mặc dù chỗ sâu trong doanh địa khí tức cực kỳ mịt mờ, nhưng căn bản trốn không thoát cảm giác của Phong Vân, hắn hơi chút quét, đã biết bên trong còn có giấu một vị tu giả nữa.

Với lại cảnh giới vị tu giả này cao thâm hơn nhiều so với nam tử cùng hán tử cường tráng, sắp Hợp Đạo.

Mà lúc này những tu giả các phương xung quanh kia cũng đều kinh hãi nhìn qua chỗ sâu doanh địa, nơi đó chẳng lẽ còn có cường giả Huyết Sư thành sao?

"Ha ha. . ."

Ở bên trong những tia ánh mắt hội tụ, một tiếng cười lạnh lơ lửng không cố định, từ chỗ sâu doanh địa kia truyền đến.

Sau đó chúng tu giả thấy hoa mắt, chờ lúc bọn hắc lại lần nữa ngưng thân, một đạo thân ảnh mang chiến giáp đỏ lòm, đã xuất hiện ở bên trong trận.

Người tới khuôn mặt tái nhợt, hai con ngươi hãm sâu, hơi có vẻ âm lãnh, bàn tay hắc rất thon dài, sắc bén như lưỡi đao, ở quanh thân, cũng thường xuyên bồi hồi từng sợi huyết sương mù màu nâu nhàn nhạt.

Sương mù này gay mũi vô cùng, hiển nhiên có chứa kịch độc.

"Phó thành chủ Huyết Sư thành, Huyết Huyền!"

Người này vừa xuất hiện, liền dẫn tới tu giả xung quanh rầm rầm tản ra, tranh thủ thời gian kéo dài khoảng cách, như tránh rắn rết, sắc mặt kính sợ.

"Phó thành chủ." Xích phát nam tử cùng đại hán khôi ngô cũng vội vàng đứng lên, chật vật đi vào trước người Huyết Huyền.

"Hai tên Long Nữ ta mang đi, ngươi có ý kiến gì không?"

Ánh mắt Phong Vân quét một vòng Huyết Huyền, ngữ khí giống như mang theo ý trung cầu, nhưng cho dù ai cũng có thể nghe ra sự qua loa và tùy ý.

"Cảm giác lực của ngươi tựa hồ rất xuất sắc, cho nên ta nghĩ, ngươi hẳn phải biết, hậu quả khi cự tuyệt ta."

Các tu giả thú tộc xung quanh nghe nói như thế, thần sắc biến hóa, đây cũng quá cuồng rồi!

Nhưng mà, để thần sắc bọn hấn chấn kinh là, Huyết Huyền sau khi nghe được câu này, vậy mà không phản bác, thậm chí, ngay cả lời cũng không dám nhiều lời.

Các tu giả Thú tộc trong lòng giật mình, vị thiếu niên bạch phát này, thật mạnh như vậy sao? Ngay cả Huyết Huyền sắp Hợp Đạo cũng không dám trêu chọc.

Phong Vân mỉm cười, nhẹ nhàng huy động bàn tay, lập tức, hai tên Long Nữ kia hướng hấn bay tới, được thu vào trong thế giới cơ thể của hấn.

Sau đó, Phong Vân cũng không quay đầu lại mà trực tiếp rời đi.

Xung quanh những tu giả Thú tộc kia, mau mở ra một con đường, thần sắc hiếu kỳ lại kính sợ nhìn Phong Vân rời đi. . .

"Phó thành chủ. . ."

Xích phát nam tử nhìn Phong Vân nghênh ngang rời đi, sắc mặt khó coi, mặc dù thực lực bạch phát thiếu niên kia không yếu, nhưng nếu như bọn họ cùng tiến lên, chưa hấn đã không bắt được đối phương.

"Ta không phải đối thủ của hấn, thiếu niên này không đơn giản, cho dù là toàn bộ chúng ta cùng lên, cũng không phải là đối thủ của hấn."

Huyết Huyền thần sắc âm lãnh nhìn xích phát nam tử một chút, nói.

"Hấn, hấn mạnh như vậy sao?" Đại Hán cường tráng khẽ cắn môi, có chút không thể tin nói.

Phó thành chủ thế nhưng là tồn tại cường đại sắp Hợp Đạo, mà vị bạch phát thiếu niên kia, nhìn thế nào cũng không giống như là rất lợi hại.

"Người đang hoài nghi cảm giác của ta? Đừng nói là ta, ngay cả xem như là đại ca ta, thành chủ Huyết Sư thành tới, cũng sẽ không phải là đối thủ của bạch phát thiếu niên kia!"

Huyết Huyền hít sâu một hơi nói.

Cái gì! ?

Xích phát nam tử cùng Đại Hán cường tráng thân thể chấn động mãnh liệt, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi. Thành chủ là Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, dạng tồn tại này, vậy mà cũng không phải là đối thủ của vị bạch phát thiếu niên kia! ?

"Nếu như không phải là hai tên phế vật các người ở chỗ này rêu rao, chúng ta làm sao lại gặp được dạng siêu cấp cường giả này!"

Huyết Huyền lạnh như băng nói.

Xích phát nam tử cùng Đại Hán cường tráng mồ hôi lạnh đầy người, không dám nhiều lời.

"Phó thành chủ, chúng ta sau này nên làm sao bây giờ? Cứ để cho hắn đem Long Nữ mang đi như vậy sao?"

Xích phát nam tử không cam lòng nói.

Huyết Huyền nhìn qua phương hướng Phong Vân rời đi, âm lãnh nói: "Cường giả bậc này, Huyết Sư thành chúng ta không dám trêu chọc, nhưng không có nghĩa là không có người trị được hắn, Long Nữ này vốn chính là hiến cho một vị đại nhân vật nào đó của Ma Giác tộc, đã như vậy, chúng ta báo cáo giống như thực, vị đại nhân vật kia, để bảo vệ mặt mũi, sẽ ra tay thôi."

"Đến lúc đó, chúng ta chỉ cần xem kịch vui là được. . ."

. . .

Ở trong rừng rời xa toà Hoang Thành kia, đồng lửa bốc lên.

Phong Vân xếp bằng ở bên cạnh, ở đôi diện hấn, là hai vị Long Nữ đang khom mình hành lễ, "Đa tạ ân công cứu giúp, chúng ta vô cùng cảm kích!"

"Ân công, ta tên là Ngao Loan, đây là muội muội ta, tên là Ngao Tâm, không biết tôn tính đại danh của ân công ngài, ta cùng muội muội sẽ luôn khắc ghi trong lòng!"

Bên trong một vị Long Nữ niên cấp hơi lớn chân thành nói.

"Gọi ta là Vân Túc." Phong Vân không muốn bại lộ lai lịch chân thực, tùy tiện lấy một chữ bên trong danh tự của mình, như vậy sẽ không bị nhận ra.

"Vân ân công!"

Hai vị Long Nữ muốn dập đầu hành lễ, lại bị Phong Vân ngăn lại.

"Không cần như vậy, ta chỉ là thuận tay mà thôi, nói đến, ta còn có chuyện muốn xin nhờ các người nữa."

"Ân công, ngài cứ nói, nếu là đủ khả năng, ta cùng muội muội nhất định sẽ xông pha khói lửa."

Tuy nói hai vị Long nữ nhận biết Phong Vân không đến một ngày, nhưng khí tức trên thân hấn lại làm cho các nàng cảm giác thật thoải mái, lại thêm Phong Vân đã cứu các nàng, cho nên hai nàng rất tín nhiệm Phong Vân.

"Rất đơn giản, mang ta đi tộc địa Thần Long tộc của các ngươi, ta có việc tìm tộc trưởng các ngươi. . ."

Phong Vân phải đi Thần Long tộc nói ngắn gọn một chút, thậm chí vì để hai nữ tướng tin, hắn còn lấy Long Châu ra cho các nàng nhìn.

Hai vị Long Nữ sau khi nghe xong, lập tức thần sắc vô cùng kích động, không nghĩ tới vị ân công này lại là vị trợ giúp Thần Long tộc mà đến.

"Quá tốt! Thần Long nhất tộc ta có hi vọng rồi!"

"Khó trách ta cùng muội muội đối với khí tức trên thân Vân ân công cảm thấy thân cận như vậy!"

Hai vị Long Nữ sau khi nhìn thấy Long Châu, liền hoàn toàn tin tưởng Phong Vân.

Long Châu có được linh tính, nếu như không được Long Châu thừa nhận, hoặc là đối với Thần Long tộc có mưu đồ làm loạn, Long Châu sẽ tự động giải thể, không bị nắm giữ.

Hiện tại Long Châu ở trên thân Phong Vân, cái này tự nhiên là đã nói rõ hết thảy vấn đề.

"Vậy thì đi thôi, các ngươi lập tức mang ta đi Thần Long nhất tộc."

Phong Vân không muốn trì hoãn nữa, sớm hoàn thành chuyện này, hắn cũng tiếp tục du lịch, tiến hành đại nghiệp hình chiếu của hắn.

Xoát! Xoát! Xoát!

Lúc này, Phong Vân mang theo hai vị Long Nữ biến mất tại chỗ, giống như chưa hề xuất hiện qua vậy.

...

Một bên khác.

Huyết Huyền mang theo đội ngũ trở lại Huyết Sư thành, đem sự tình từng gặp được Phong Vân trên đường nói cho đại ca nhà mình, cũng chính là thành chủ Huyết Sư thành, Huyết Vũ.

"Bạch phát thiếu niên sao? Là thần thánh phương nào vậy? Nghe người miêu tả, thực lực của hắn nên là Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai trở lên, cường giả như vậy, chỗ nào xuất hiện ra?"

Huyết Vũ lâm bảm nói.

Chương 1087: Gặp lại Ma Giác tộc!

Chương 1087: Gặp lại Ma Giác tộc!

"Ta cũng không biết, theo lý thuyết, cường giả như vậy không có khả năng đột nhiên xuất hiện."

Huyết Huyền nghi ngờ nói.

Một vị cường giả như vậy, không thể nào là đột nhiên xuất hiện được, có thể đi đến một bước này, không có người nào mà không phải kinh lịch qua rất nhiều lịch luyện, đã là lịch luyện, thì nhất định phải từng gặp tu giả khác, không có khả năng không có chút tung tích nào có thể tìm ra.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

"Đã như vậy, thì chỉ có một khả năng, chính là bạch phát thiếu niên này là từ bên ngoài đến đến, không phải tu giả bản thổ của Thú Vực."

Huyết Vũ trầm giọng nói.

"Vậy thì không có cách, bên ngoài lớn như vậy, muốn tra được lai lịch của bạch phát thiếu niên này, sợ là cũng khó như lên trời." Huyết Huyền lắc đầu nói.

"Không cần chúng ta đi thăm dò, trực tiếp báo cáo lên trên, tự có người khác đi thăm dò, không phải chuyện của chúng ta."

Huyết Vũ lắc đầu nói.

"Ta cũng nghĩ như vậy, bạch phát thiếu niên kia chúng ta không thể trêu vào, cứ giao cho đại nhân vật của Ma Giác tộc kia tự mình đi giải quyết."

Huyết Huyền nói: "Tên kia gần đây thích sĩ diện, với lại có thù tất báo, bạch phát thiếu niên này dám đoạt Long Nữ của hắn, khẳng định hắn sẽ không ngồi nhìn!"

"Ừm, việc này không nên chậm trễ, lập tức báo cáo, miễn cho bạch phát thiếu niên kia chạy đi."

Hai huynh đệ lập tức đem tin tức này gửi ra ngoài.

...

Cùng lúc đó.

Ma Giác tộc tộc địa, Ma Vân lượn lờ, núi non trùng điệp, thẳng đứng ngàn trượng.

Tất cả mọi thứ nơi này đều là hắc sắc, phẳng phất là chủ đề vĩnh hằng bất biến, vô luận là sông núi, Thủy Mộc, hoặc là hoa cỏ cá trùng, tất cả đều như vậy.

Giờ phút này, ở trên một ngọn núi cao nào đó, đứng vững vàng một tòa Ma điện.

Chỗ sâu nhất trong Ma điện, phía trên một tòa Ma Liễn xích kim sắc, một tên tu giả thanh niên đang đang nâng rượu uống, mà bảo sa bay lên, mơ hồ có thể thấy được ánh sáng trắng nõn, tà âm không dứt, để cho người ta rơi xuống không biết.

Bỗng nhiên, một tu giả cùng loại với người hầu đi tới, quỳ lạy trên mặt đất, cung kính nói: "Chủ thượng, Huyết Sư thành có việc đến báo!"

Thanh âm kinh động tu giả thanh niên trong Ma Liễu, chỉ thấy hấn ngược mắt nhìn sang, trong con ngươi lóe ra tà mị chi quang, "A? Chuyện gì, không phải là hai Long Nữ kia của ta xảy ra vấn đề chứ."

"Chính là việc này, hai huynh đệ Huyết Sư thành đến báo, nói là bị một bạch phát thiếu niên thần bí cướp hai vị Long Nữ đi, theo bọn họ nói, thực lực bạch phát thiếu niên kia đại khái là khoảng cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai."

Người hầu bẩm báo nói.

Ừm?

Nghe nói như thế, biểu hiện trên mặt tu giả thanh niên kia trở nên có chút ngang ngược, "Một Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai, cũng dám đoạt hàng hóa của ta!"

"Truyền lệnh xuống, để cho ba huynh đệ Thân Đồ ra tay, đem đầu cùng linh hồn bạch phát thiếu niên kia mang về cho ta, ta muốn tra tấn hấn một vạn năm!"

Thanh niên tu giả quyền cao chức trọng, ở Thú Vực làm mưa làm gió đã quen, khi nào bị đối đãi như vậy, lúc trước hấn đã cùng đám bạn xấu của mình nói tốt, sẽ mang hai vị Long Nữ tới, hiện tại Long Nữ bị cướp, đến lúc đó hấn khẳng định sẽ mất mặt không ít.

Hấn yêu nhất là mặt mũi, loại chuyện hao tổn mặt mũi này, hấn thấy, cùng với đánh mặt hấn không có gì khác nhau, có thể nào chịu đựng được!

Bởi vậy, hấn trực tiếp phái ra ba tay chân tối cường dưới trướng của mình, ba huynh đệ Thân Đồ.

Lão đại Thân Đồ Tuyệt, lão nhị Thân Đồ Thiên, lão tam Thân Đồ Diệt.

Ba huynh đệ lấy lão đại là tu vi cao nhất, đã sắp đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai cực hạn, lão nhị thì mới vừa tiến vào Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, còn về lão tam, thì ở vào cấp độ cực hạn trung giai.

"Vâng!"

Tôi tớ biết được chủ nhân nhà mình phần nộ tới cực điểm, không khỏi trong lòng mặc niệm cho bạch phát thiếu niên kia, trêu chọc ai không chọc, trêu chọc loại Hỗn Thế Ma Vương này.

Đáng tiếc, tôi tớ này đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả.

Rất nhanh, vị tôi tớ này đi tới trong ma điện trên một ngọn núi khác, hẳn đứng ở ngoài cửa, lớn tiếng nói: "Ba vị tiên sinh, chủ thượng mời các người đi tru sát một vị tu giả."

Vừa nói xong, lập tức từ trong ma điện xông ra ba đạo u quang, sau khi rơi xuống đất, lộ ra khuôn mặt, rõ ràng là ba người mặc áo giáp ám hắc sắc, thân ảnh cao lớn.

Khác biệt là, nồng độ Ma Khí trên thân ba người bọn hắn không giống nhau, từ trái đến phải, theo thứ tự giảm dần.

"Không biết công tử để cho chúng ta đi giết ai?" Tu giả bên trái nhất mở miệng nói, hẳn chính là lão đại Thân Đồ Tuyệt. ,

"Là một bạch phát thiếu niên, tin tức cụ thể, các người đi Huyết Sư thành tìm hai huynh đệ huyết nhà liền biết." Tôi tớ nói ra.

"Tốt, chúng ta xuất phát ngay."

Lúc này, ba huynh đệ Thân Đồ rời khỏi địa vực Ma Giác tộc, hướng Huyết Sư thành mà đi.

...

Một bên khác.

Phong Vân mang theo Ngao Loan cùng Ngao Tâm hai vị Long Nữ hướng về vị trí Long Giới của Thần Long nhất tộc tiến đến.

Mà thời điểm bọn họ đi đường, không ít phong thanh dần dần khuếch tán ra, tuy nói bên trong Thú Vực chiến đấu không ngừng, nhưng một người không biết từ nơi nào tới, dám khiêu khích một thế lực như vậy, vẫn là tương đối hiếm thấy.

Dù sao, Huyết Sư thành cũng không phải là loại lương thiện gì, càng khủng bố là, tồn tại phía sau Huyết Sư thành.

...

"Hi hi. . ."

Âm thanh Thiếu nữ thanh thúy êm tai vui đùa âm ỉ, ở giữa không trung phiêu đảng, để cho thời gian đi đường buồn tẻ kia cũng nhiều một tia thú vị.

Long Nữ Ngao Tâm chạy chậm trên một chỗ dốc cao, sau đó khuôn mặt nhỏ có chút hưng phấn, phát phát tay đối với Phong Vân cùng Ngao Loan đằng sau, vừa mới chuẩn bị gọi hàng, đột nhiên phát giác được có cái gì không đúng.

Nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ lập tức trở nên trắng bệch.

Chỉ thấy ở trên bình nguyên dốc cao phía trước kia, số lớn nhân mã đen nghịt đứng ngạo nghễ, ở trong một nhóm người ngựa kia, từng đạo cờ xí đón gió tung bay, nhất là một cây cờ lớn trung ương nhất.

Cên trong cờ xí huyết sắc, chữ 'Ma 'hắc sắc nổi lên, lộ ra ma ý um tùm, để cho người ta không rét mà run.

Cái kia là tiêu chí đại biểu cho cái gì, Ngao Tâm rất rõ ràng!

Mà ở ngay phía trước những nhân mã kia, năm bóng người đứng lặng ở đấy, trong đó ba đạo càng đáng sợ hơn, toàn thân tản ra Ma Khí phệ nhân.

Phảng phất như cây cỏ thụ kia phủ lên, ngay cả bên trên thiên không kia, cũng có mây đen hội tụ tới, một bộ cảnh tượng thiên địa nghiêng rơi tận thế.

Ngao Loan cùng Ngao Tâm vốn còn vui vẻ, khuôn mặt đều trở nên trắng bệch ở trước trận chiến này, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

"Vân ân công, là Ma Giác tộc!" Ngao Loan truyền âm cho Phong Vân nói.

Phong Vân gật gật đầu, kỳ thật hắn đã sớm phát giác được.

Chậm rãi đi đến trên đỉnh núi, ngóng nhìn những nhân mã phía trước kia, thần sắc không có chút nào biến hóa.

"Chính là người cướp đi hai tên Long Nữ của công tử à."

Phía trước nhất binh mã, lão tam trong ba huynh đệ Thân Đồ chậm rãi ngẩng đầu, con ngươi tam giác còn giống như rắn độc nhìn chằm chằm đạo thân ảnh trên dốc cao kia, thanh âm nhàn nhạt, truyền vang ra tới.

"Người đã dây vào tồn tại không nên dây vào."

Ngữ khí cao cao tại thượng, mắt không có hạ bụi.

Nhưng mà, Phong Vân căn bản không tranh luận với hắn, chỉ là mắt lộ ra vẻ tưởng nhớ, "Khí tức Ma Đạo quen thuộc, Ma Giác tộc, để cho ta nhớ

tới một đoạn tuế nguyệt xanh thẳm kia. . ."

Một lát sau, thần sắc hẳn trở nên lãnh đạm, quét qau thân ba huynh đệ Thân Đồ một chút, "Cho các ngươi một cơ hội, tiếp một chiêu của ta mà không chết, thì sẽ bỏ qua cho các ngươi."

Chương 1088: Lại gặp một chiêu!

Chương 1088: Lại gặp một chiêu!

Phong Vân lời nói mặc dù không tính vang dội, nhưng lại trong khoảnh khắc truyền khắp toàn bộ hoang nguyên.

Huyết Vũ cùng Huyết Huyền nghe nói như thế, đầu tiên là ngơ ngẩn, sau đó là nhìn Phong Vân như đang nhìn đồ đàn vậy.

Gia hỏa này không phải là bị điên chứ?

Loại lời này cũng nói ra được!

"Lời nói cuồng vọng như vậy, lúc trước hắn cũng nói với ta như vậy, đại ca, ta đoán chừng đây là một nhị thế tổ nào đó đi ra lịch luyện, căn bản là loại không gặp bao nhiêu việc đời kia."

Huyết Huyền truyền âm cho đại ca của mình là Huyết Vũ nói, trong ngữ khí tràn đầy cười nhạo.

"Ta nhìn cũng thế, ta đoán chừng cốt linh của hắn cũng không cao, chắc hẳn không có trải qua gì cả, hoàn toàn là một con chim non mới ra đời mà thôi, bất quá có thể nuôi dưỡng được dạng thiên tài này, xem ra thế lực sau lưng bạch phát thiếu niên này cũng không tầm thường."

Huyết Vũ vẫn là tương đối lý trí một chút, nói ra suy đoán của mình.

"Thì tính sao? Ma Giác tộc cũng không kém, trừ những Đạo Vực không sánh bằng kia, thế nào ở trong vô tận hỗn độn cũng được coi là một cường

tộc!"

Huyết Huyền không lo lắng chút nào.

"Cái kia ngược lại là, hiện tại nhìn bạch phát thiếu niên này chết như thế nào." Huyết Vũ gật đầu nói.

...

Mà tại thời điểm Huyết Huyền cùng Huyết Vũ truyền âm giao lưu với nhau, ba huynh đệ Thân Đồ cũng bị lời nói của Phong Vân làm cho bật cười.

Ba người bọn hắn tất cả đều là Vĩnh Hằng Thiên Quân, có thể nói là một nhà tam kiệt, tâm khí cao bậc nào, tự xưng là kỳ tài khoáng thế, năm đó lúc bọn họ ở Đạo Quân đã kinh diễm vô cùng, từng cùng Đạo Quân xếp hạng thứ một trăm trên tiềm lực bảng của Đạo Minh chiến đấu qua, không rơi vào thế hạ phong.

Sau khi Hợp Đạo, thành tựu Vĩnh Hằng Thiên Quân, càng thêm tự ngạo, gân đây mắt cao hơn đầu, cho dù ở Ma Giác tộc, cũng là lấy thân phận khách khanh, có thể nghĩ được thực lực của bọn họ là như thế nào.

Cho nên khi Phong Vân nói ra câu nói này, bọn họ mới bật cười.

Lão tam Thân Đồ Diệt thần sắc lạnh như băng nói: "Chỉ bằng ngươi sao?"

Hắn đứng chấp tay, trên mặt thần sắc bề nghệ.

Khí tức Phong Vân hắn thấy cũng chỉ mới vừa vào Vĩnh Hằng Thiên Quân trung giai mà thôi, có thể chiến lực mạnh hơn một chút, nhưng hắn sao lại không phải, có ai không phải là thiên kiêu đâu?

Cho nên bạch phát thiếu niên trước mắt này tuy mạnh, nhưng ở trước mặt hắn, còn kém xa, chớ nói chi là lão đại cùng lão nhị còn mạnh hơn so với hắn.

Quả thực là tự tìm đường chết!

Nhưng mà Phong Vân không lên tiếng nữa, chỉ là một bước bước ra.

Một bước này rơi xuống, một giây sau, một cỗ khí thế lớn hùng vĩ, ý chí vô tận lừng lẫy đã tràn ngập toàn bộ bình nguyên, cướp đoạt hết thảy nguồn sáng, ngay cả là bên trong tâm vũ trụ, đầu mối Đại Đạo then chốt, áp lực khủng bố vô biên lập tức cuốn theo tất cả mà tới.

"Người. . ."

Trong chớp nhoáng này, ba huynh đệ Thân Đồ thần sắc vốn bình tĩnh lập tức mặt liền biến sắc, toàn thân kịch chấn, trong nháy mắt, Ma Khí toàn thân bọn họ bị động kích phát, hóa thành ma khí vô thượng, hiện lên ở trước mặt bọn họ.

Như lâm đại địch! !

Vén vén một bước, ba huynh đệ Thân Đồ đã cảm nhận được cảm giác nguy cơ không gì sánh kịp.

"Tốt lắm, ta chỉ xuất một chiêu."

Thanh âm lạnh nhạt truyền đến, mang theo băng lãnh vô tận, để cho người ta không rét mà run.

"Cùng một chỗ ra tay! !"

Đúng lúc này, lão đại Thân Đồ Tuyệt cuồng hồng một tiếng, dẫn đầu ra tay, hai tay ma quang lóe lên, bốn đạo Ma Khí mang theo lực lượng kinh

khủng như bài sơn đảo hải, bay thẳng tới Phong Vân.

Thân Đồ Thiên cùng Thân Đồ Diệt còn lại cũng đồng thời ra tay, ngang nhiên vận dụng sát chiêu

Vô tận Hắc Sắc Ma Quang, hiện ra sát phạt diệt tuyệt chi ý um tùm, tung hoành thiên địa, dao động Lạc Tinh thân!

"Xem trọng các người rồi. . ."

Phong Vân lại có phần có chút tê nhạt vô vị, ba vị Vĩnh Hằng Thiên Quân trước mắt này, cộng lại còn không bằng một Thất Sát Thiên Quân nữa, so với trong tưởng tượng của hắn chênh lệch quá lớn.

Phong Vân không có sử dụng Kiếm Đạo chung cực, chỉ là đem mười hệ chung cực chi đạo cùng Đạo Đạo chung cực dung hợp.

Bang ——! !

Một tiếng đao minh, xé rách ức vạn dặm thiên địa, đao mang um tùm bao phủ hoàn vũ.

Thiên Cương Đao phía sau Phong Vân tự chủ bay ra, trong nháy mắt hiện ra uy năng mãnh liệt, so với ba huynh đệ Thân Đồ liên hợp công kích còn khủng bố hơn nhiều!

"Không tốt! !"

Tại khoảnh khắc Thần Đao kia bay ra, ba huynh đệ Thân Đồ trong lòng báo động kéo lên mấy chục lần.

Bọn họ cũng không dám giấu diếm, đem chiến lực thôi động đến cực hạn, một bộ Ma đồ bao quát Thiên Vũ to lớn hiện lên ở phía trên hư không

vô tận, đem khí tức ba người bọn hắn liên hệ với nhau, hóa thành công kích khủng bố, trấn áp Phong Vân.

"Trảm!"

Phong Vân chỉ có một chữ này phun ra.

Thiên Cương Đao có chút nhảy lên, sau đó chém ngang giữa trời!

Chém ra một đao, thập phương diệt hết!

Chỗ ánh đao kia lướt qua, Ma Khí bên trong hư không, cũng không tiếp tục lưu động, tựa hồ bị một đao kia trong nháy mắt chém giết!

Giờ khắc này, Hỗn Độn vũ trụ cũng tựa hồ bị một đao kia, trảm làm hai nửa!

Xuy xuy xuy xuy xuy. . .

Ba huynh đệ Thân Đồ đánh ra công phạt khủng bố, cũng ở trong một nháy mắt này tựa như băng tuyết gặp mặt trời vậy, nhao nhao tan rã!

"Đây là. . ."

Con người ba huynh đệ Thân Đồ rung động, chỉ cảm thấy một cỗ sắc bén chi ý vô tận như thực chất đâm vào phía trên mi tâm bọn họ.

Một cỗ trảm thiên diệt địa vô thượng bá đạo kia, để trong lòng bọn hắn run rẩy kịch liệt, nhận ra một đao kia là: "Đao Đao chung cực, Đao Đao chung cực!"

Phốc! Phốc! Phốc!

Đao Quang sáng chói chột lóe lên, nhanh đến mức để cho người ta căn bản không kịp phản ứng.

...

Phía trên dốc cao, Thiên Cương Đao tự chủ vào vỏ, Phong Vân thần sắc bình thản, xoay người đi đến trước mặt Ngao Loan cùng Ngao Tâm mặt mũi tràn đầy mộng bức, mở miệng nói: "Đi thôi."

Nói xong, hấn nhanh chân hướng về phương xa mà đi, Ngao Loan cùng Ngao Tâm ngây ngốc nhìn nhân mã bên trên bình nguyên đứng ở nơi đó một chút, trong lòng mặc dù vô cùng nghi hoặc, nhưng vẫn theo sát bộ pháp của Phong Vân.

...

Lập tức, bọn họ biến mất ở phương xa.

Mà lúc này, Huyết Huyền kia bị một đao của Phong Vân đoạt đi tâm thần, mới khôi phục lại, hấn nhìn ba huynh đệ Thân Đồ bên cạnh vẫn như cũ đứng ở nơi đó, trên mặt lộ ra ngoài ý muốn, "Thế nào lại thả bạch phát thiếu niên kia đi? Ba vị đại nhân không truy đuổi sao?"

"Truy không được."

Thanh âm Huyết Vũ lúc này vang lên, mang theo sự hãi vô tận, "Bởi vì, bọn họ đều chết rồi."

Cái gì! ?

Lời này vừa ra, toàn thân Huyết Huyền cũng run run, hấn lập tức quay người, mà lúc này, ba huynh đệ Thân Đồ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, bỗng nhiên vỡ ra, hóa thành một đoàn huyết vụ.

Cùng lúc đó, binh mã Ma Giác tộc phía sau bọn họ, cũng đều trong nháy mắt trở thành huyết vụ, chết đến không thể chết nữa.

"Cái này, cái này. . ."

Huyết Huyền chỉ cảm giác linh hồn của mình cũng đang run rẩy, ba vị Vĩnh Hằng Thiên Quân, một vị thậm chí sắp đạt tới cấp độ cao giai cực hạn!

Dạng tổ hợp khủng bố này, vậy mà ngăn không được một đao của bạch phát thiếu niên kia! ?

"Là, là thật sao?" Huyết Huyền vô cùng hoảng sợ, hẳn đây là gặp được tồn tại kinh khủng gì đây!

"Chết, tất cả đều chết, vì cái gì chúng ta còn sống!"

"Ta nghĩ, đại khái là không nhìn đi, trong mắt hẳn, chúng ta chỉ là sâu kiến mà thôi, căn bản là không đáng giá để lọt vào trong mắt hẳn. . ."

Huyết Vũ khổ sở nói.

Hắn chưa từng nghĩ tới, mình sẽ có một ngày bởi vì là sâu kiến trong mắt người khác, mà sống sót được.

Là châm chọc cỡ nào!

Cái này so với giết hẳn còn khó chịu hơn!

Chương 1089: Thần Long nhất tộc xuống dốc!

Chương 1089: Thần Long nhất tộc xuống dốc!

Một chỗ Thú Vực, dưới chân một tòa núi cao.

Ngao Loan răng cắn chặt môi, mang trên mặt vẻ áy náy mãnh liệt, nhìn qua Phong Vân đối diện, "Vân ân công, thật xin lỗi, nếu như không phải vì cứu chúng ta, ngươi cũng sẽ không bị Ma Giác tộc để mắt tới, đều là chúng ta sai."

Ngao Tâm cũng đứng ở một bên, mắt to ngậm lấy nước mắt.

Thậm chí, hai nàng muốn quỳ xuống tạ tội với Phong Vân, bắt quá đối phương lại phát tay cưỡng ép họ đứng lên.

"Không cần như vậy, ta cùng Ma Giác tộc kia cũng có một chút ân oán, cho dù không có các ngươi, ta cũng sẽ ra tay."

Phong Vân cười cười, cũng không để ý chút nào.

Một chút tin tức của Ma Giác tộc, những ngày này hẳn cũng dò thăm được.

Mặc dù Ma Giác tộc là một trong tứ đại bá tộc ở Thú Vực, nhưng là tộc yếu nhất trong bốn đại tộc, chiến lực tối cường trong tộc, cũng bắt quá có thể so với cấp bậc phong tuyết Thánh Vương kia.

Nếu như là trước đó, hẳn có thể phải kiêng kị mấy phần, nhưng thực lực hẳn bây giờ đại trượng, cho dù không sử dụng Kiếm Đạo chung cực, hẳn cũng có nắm chắc ngăn trở đôi phương.

Có gì phải sợ?

"Đi thôi, tiếp tục đi đường."

Lập tức, Phong Vân mang theo Ngao Loan cùng Ngao Tâm tăng thêm tốc độ, hướng về tộc địa Thần Long tộc mà đi.

...

Đây là một mảnh Man Hoang đại địa mênh mông vô ngần, phía trên đại địa, từng tòa dãy núi giống như cự long nằm rạp xuống.

Từng mảnh rừng rậm Viễn Cổ đứng sừng sững, đại thụ cổ lão cao vạn trượng như từng tòa núi cao, khuếch tán ra cành lá, cũng bao phủ phương viên phạm vi ngàn trượng, một loại mãng hoang chi khí nồng đậm, dập dờn ở giữa thiên địa này.

Phía trên đại địa, thỉnh thoảng còn có đủ loại tiếng thú gào truyền đến.

Phiến Man Hoang đại địa này, chính là Long Giới bây giờ, hoặc nói là Long Vực.

Nơi này vốn làmột chốn cực lạc ở thời đại viễn cổ, tràn đầy các loại thiên tài địa bảo, linh khí sung túc, nhưng bây giờ, lại biến thành man hoang chi địa lạc hậu, cơ hồ không có chút khả năng khai phát nào.

Ông ——! !

Lúc này, trên không đại địa, hư không bỗng nhiên bắt đầu vẩn vọ, sau đó hình thành một vòng xoáy không gian.

Ba đạo thân ảnh từ trong đó đi ra, nhìn kỹ lại, chính là Phong Vân, Ngao Loan, Ngao Tâm.

"Nơi này chính là Long Giới sao, cũng quá hoang vu đi."

Phong Vân đi ra vòng xoáy không gian, ánh mắt quét qua phiến đại địa này, trong lòng tự nói.

Cũng chỉ mạnh hơn một chút so với Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, thậm chí cũng không bằng một số nơi ở Hỗn Độn Giới, về phần Đạo Vực, vậy căn bản không có chút nào so sánh, ngay cả Hư Pháp Đạo Vực cũng mạnh hơn gấp mấy trăm lần so với nơi này!

Ở trong môi trường này, ngay cả xem như có tư chất, cũng căn bản là không có cách trưởng thành, cách cục ở nơi đó.

Dù sao, không phải ai cũng giống như Phong Vân là hack.

"Vân đại ca, phía trước chính là tộc địa Thần Long tộc chúng ta."

Ngao Loan cùng Ngao Tâm bay lượn mà ra, ở phía trước dẫn đường cho Phong Vân.

Hành trình tiếp theo cũng không trì hoãn thời gian, gần một giờ sau, đám người bọn họ liền tiến vào Long Giới.

Không bao lâu, bọn họ xuất hiện ở bên trong một vùng núi.

Chỉ thấy không gian phía trước xuất hiện một số dấu hiệu vắn vẹo, giống như một tầng bình chương vô hình, ngăn cách bên trong cùng bên ngoài.

Bình chương mặc dù vô hình vô chất, nhưng lấy cảm giác lực của Phong Vân, có thể cảm ứng rõ ràng được phía trước có một đạo trận pháp cường

đại tồn tại.

Rất rõ ràng, đây cũng là thủ hộ đại trận của Thần Long tộc.

Phong Vân cảm ứng cường độ của nó, có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong.

"Vân đại ca, phía trước này chính là thủ hộ đại trận của Thần Long tộc, nghe nói là truyền xuống từ thời đại viễn cổ, đây cũng là đồ vật duy nhất tộc chúng ta truyền xuống từ viễn cổ."

Ngao Loan phổ cập khoa học cho Phong Vân nói.

Phong Vân gật gật đầu, Thần Long tộc này mặc dù suy bại, nhưng vẫn là có tí xíu nội tình như vậy.

Có trận pháp này ở đây, trừ phi là tứ đại bá tộc đỉnh phong, bằng không thì toàn bộ Thú Vực, những tộc quần khác không cách nào tới gần.

"Vân đại ca, chờ một chút, ta đi mở ra trận pháp."

Ngao Loan hướng về phía Phong Vân cười một chút, sau đó bàn tay lật một cái, quang mang ở lòng bàn tay ngưng tụ lại, hóa thành một đạo đồ đằng Thần Long sinh động như thật.

Đồ đằng hiện lên hình rồng, uốn lượn chiếm cứ, tản ra Long Uy nhàn nhạt.

"Rồng!"

Đồ đằng phát ra tiếng Long Ngâm, sau đó hóa thành một đạo quang huy bay ra, trực tiếp bắn vào bên trong bình chướng vô hình phía trước kia.

Lập tức, vùng không gian kia chậm rãi chấn động, một lối đi, lặng yên hình thành.

"Đi thôi."

Ngao Loan dẫn đầu đi ra, một bước liền bước vào bên trong thông đạo, tiếp theo là Ngao Tâm, sau đó là Phong Vân.

Kỳ thật này trận pháp căn bản ngăn không được Phong Vân, chỉ cần hắn muốn, vài phút là vô hại đi vào, bất quá hắn tới đây không phải nháo sự, vẫn là đi cửa chính tốt hơn nhiều. . .

Vừa vào thông đạo, một giây sau cảnh tượng trước mắt Phong Vân liền biến đổi.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, là một mảnh hải dương um tùm nhìn không thấy cuối cùng, từng cây đại thụ cổ lão kia, cao tới mấy vạn trượng.

Mà ở trung ương nhất, có một gốc đại thụ cao trăm vạn trượng, như là cột chống trời, tràn ngập hoa văn cổ lão, bất quá gốc đại thụ này lại không vàng một mảnh, như gỗ mục vậy.

"Đó là Thiên Nguyên Cổ Thụ, nghe nói cũng là truyền xuống từ thời đại viễn cổ, đáng tiếc đã chết, nghe mẫu thân nói, Thiên Nguyên Cổ Thụ này có thể Thôn Thỏ đạo vận Thiên Địa, chế tạo ra hoàn cảnh tu luyện tuyệt đối thích hợp, Sinh Sinh Bất Tử. Cuồn cuộn không dứt. . ."

Ngao Tâm nhìn thấy ánh mắt Phong Vân, không khỏi lên tiếng giới thiệu nói.

"Thiên Nguyên Cổ Thụ sao." Phong Vân đối với cái này cũng không lạ lắm, bởi vì ở Hư Pháp Đạo Vực cũng có, với lại không chỉ một vị, bất quá Thiên Nguyên Cổ Thụ bên trong kia xa xa không có cao lớn như nơi này.

Đủ để thấy, thời đại viễn cổ, nội tình Thần Long nhất tộc, không thể khinh thường.

Sau đó.

Phong Vân, Ngao Loan, Ngao Tâm ba người từ bầu trời bên trong bay cướp mà qua, chỉ thấy phía dưới từng tòa dãy núi chiếm cứ, từng cỗ khí tức cổ lão phát ra, tựa như tuyên cổ vĩnh tồn.

Mà lúc này trên bầu trời, đã thỉnh thoảng có thể trông thấy một số Thần Long khổng lồ lao vùn vụt mà qua.

Những Thần Long này hình thái khác nhau, có con có độc giác, có con có hai cánh, có thậm chí ngay cả chân cũng không có. . . .

"Huyết mạch cũng hỗn tạp thành như vậy."

Phong Vân chỉ quét mắt một vòng liền thu hồi ánh mắt, trong lòng lắc đầu.

Dường như biết được suy nghĩ trong lòng Phong Vân, Ngao Loan giải thích nói: "Hiện tại huyết mạch Thần Long tộc coi như thuần khiết, cũng chỉ có Ngao thị nhất mạch chúng ta, thị mạch còn lại trên cơ bản đều trộn lẫn huyết mạch những tộc quần khác, đương nhiên, ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện huyết mạch phản tổ hoặc là biến dị, bất quá loại tình huống đó đã cực kỳ lâu chưa từng xuất hiện."

Phong Vân trong lòng thở dài, thuần khiết Thần Long nhất tộc sinh ra hậu đại xác suất quá thấp, vì kéo dài huyết mạch Thần Long nhất tộc, trộn lẫn huyết mạch chủng tộc khác là tất nhiên.

Bằng không thì hiện tại chỉ sợ là sớm đã không có Thần Long nhất tộc.

Mà ở lúc trong lòng hẩn lấp lóe những ý niệm này, bất tri bất giác, bọn họ đã đi vào trung tâm tộc địa Long tộc.

Chương 1090: Cung phụng Tử Kim cấp!

Chương 1090: Cung phụng Tử Kim cấp!

Phong Vân đi theo Ngao Loan cùng Ngao Tâm hai vị Long Nữ lướt qua tầng tòa kiến trúc tạo hình cổ lão mà kỳ lạ, ước chừng sau mười mấy phút, một tòa Thạch Điện mênh mông liền xuất hiện bên trong tầm mắt.

Cách thật xa, Phong Vân đều có thể nhìn thấy một đám thân ảnh tồn tại.

Từ khí tức, hẳn biết được đây cũng là chiến lực cao cấp nhất trước mắt của Long tộc.

"Mười vị Đạo Quân, trong đó Nghịch Thiên cấp đỉnh phong ba vị, bảy người còn lại, đều là Tuyệt phẩm cùng Thượng phẩm. . ."

Mười vị Đạo Quân, ở bên ngoài vô tận hỗn độn, xác thực coi là thế lực cường đại.

Nhưng ở bên trong vô tận hỗn độn, cái kia chính là hạng chót nhất, một tộc mười đạo quân, vậy đơn giản là quá thảm!

"Đã suy bại thành như vậy, khó trách chỉ mạnh hơn so với Nhân tộc một chút." Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Kỳ thật nghiêm chỉnh mà nói, hiện tại Long tộc so với Nhân tộc cũng không bằng.

Lấy chiến lược đỉnh phong tới nói, một mình Phong Vân liền kéo cao cả hạn mức cao nhất của Nhân tộc, nếu hấn muốn, có thể trong chốc lát chôn vùi cả Long tộc, dễ như trở bàn tay.

Năm đó một trong những bá tộc ở vô tận hỗn độn, lẫn lộn thành cái dạng này, trừ nhóm đỉnh cấp tồn tại vẫn lạc năm đó ra, thế lực khác còn thừa cơ bỏ đá xuống giếng cũng là một trong những nguyên nhân.

Dù sao năm đó Long tộc sao mà bá đạo, có phần vì cao ngạo, phong cách hành sự cũng thế, không thể tránh được, cùng những tộc quần khác có một ít ma sát.

Long tộc lúc cường thịnh, những tộc đàn kia tự nhiên không dám tìm phiền phức, về sau Long tộc suy yếu, những tộc đàn kia liền bắt đầu thừa cơ bỏ đá xuống giếng, đem Long tộc vốn đã suy yếu chìm vào thâm uyên cùng cốc.

Nếu không có đại trận thủ hộ, có thể Long tộc đã sớm không còn.

...

Không bao lâu, một nhóm Phong Vân rơi vào phía trước Thạch Điện.

Phong Vân ngược mắt nhìn lại, phía trước nhất là mấy vị lão nhân, tuổi bọn họ hiển nhiên là tương đối cổ lão, nếp nhăn trên mặt như khe rãnh, nhìn như gỗ mục, bất quá trong cơ thể lại bao hàm lực lượng khổng lồ.

Mà tại vị trí thủ vị nhất của bọn họ, thì là một nam tử trung niên vóc người tráng kiện, nam tử mặc áo gaimộc mạc, bộ dáng cũng không phải là rất xuất chúng.

Bất quá Phong Vân cảm ứng khí cơ của hấn, lại là cao nhất trong những Long tộc ở đây.

Hiển nhiên, bên trong Long tộc có thực lực thế này, đồng thời thân phận như vậy, trừ tộc trưởng Long tộc ra, tuyệt không người thứ hai.

"Phụ thân!"

Ngao Loan cùng Ngao Tâm nhìn thấy nam tử trung niên, lập tức chạy chậm qua, tựa vào trên vai của hắn, anh anh thút thít, phảng phất đem ủy khuất nhiều ngày đã chịu lập tức khóc lên.

Nam tử trung niên nhẹ giọng an ủi: "Không có sao, không có sao."

Một hồi lâu sau đó, Ngao Loan cùng Ngao Tâm mới hồi phục tâm tình, hai nàng lập tức đem nam tử trung niên kéo đến trước mặt Phong Vân, mở miệng nói: "Phụ thân, vị này chính là vị trước đó trong thư chúng ta nhắc tới, ân công cứu chúng ta từ trong biển lửa. Tên là Vân."

"Nguyên lai là Vân tiên sinh, tại hạ Ngao Nguyên, đa tạ tiên sinh cứu hai nữ nhi này của ta, thật sự là không biết nên báo đáp tiên sinh như thế nào, mời tiên sinh nhận cúi đầu của ta!"

Nói xong, nam tử trung niên muốn được quỳ lạy, Phong Vân lập tức phát tay, ngăn cản động tác của hắn.

Long tộc các người cảm ơn người đều là cảm ơn như vậy sao? Động một chút là quỳ lạy, cũng quá ngạnh hạch rồi!

"Không cần, tiện tay mà thôi, với lại lần này ta đến, vốn là vì Long tộc mà đến."

Phong Vân không có nhiều trì hoãn, lập tức từ trong giới chỉ lấy ra viên Long Châukia.

"Đây là ta tại cổ chiến trường gặp được các tiên bối Long tộc chiến tử năm đó, bọn họ cho ta, để cho ta đưa về Long tộc."

Trong lúc hắn nói chuyện, viên Long Châu kia lập tức xông lên bầu trời.

"Rống ——! !"

Thoáng chốc, có tiếng Long Ngâm kinh thiên từ trong Long Châu truyền vang mà ra, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Long Giới.

Sau đó, Long tộc toả hào quang rực rỡ, sáng chói như mặt trời, một đạo hư ảnh Ngũ Trảo Kim Long nhàn nhạt từ bên trong Long Châu bay ra, nối tiếp cửu thiên, bễ nghễ toàn bộ Long Giới!

"Tổ tiên! !"

Lúc này, kể cả tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên, cùng toàn bộ Long tộc trong Long Giới, tất cả đều hướng phía hư ảnh Ngũ Trảo Kim Long trên bầu trời quỳ xuống lạy, thần sắc kích động vô cùng, hưng phấn vô cùng.

Hư ảnh Ngũ Trảo Kim Long quét mắt chúng tộc Long tộc một lần, than thở một hơi, "Long tộc, suy bại thành tình trạng như thế sao? Ngay cả một Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng không có."

"Chúng ta thẹn với tổ tiên! Là chúng ta không có năng lực!"

Tộc trưởng Ngao Nguyên cùng mấy vị trưởng lão Long tộc nghe nói như thế, mặt mũi tràn đầy xấu hổ, đầu rạp xuống đất.

"Cũng không trách được các ngươi, các ngươi cũng tận lực rồi."

Hư ảnh Ngũ Trảo Kim Long lắc đầu, sau đó ánh mắt của hắn nhìn về phía Phong Vân, "Tiểu hữu, ngươi sửa đổi hình tượng, ta kém chút nhận không ra ngươi rồi."

"Thế giới hiểm ác, ta là một Nhân tộc, vẫn là khiêm tốn một chút mới tốt."

Phong Vân nhẹ nhàng cười nói.

Lời này truyền vào trong tai tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên và một đám thành viên Long tộc bên cạnh, liền để bọn họ lộ ra vẻ khó tin.

Bạch phát thiếu niên trước mắt này, lại là Nhân tộc?

Dường như phát giác được bọn Ngao Nguyên ngạc nhiên, Phong Vân cũng không che giấu nữa, quang mang toàn thân rút đi, lộ ra diện mục thật sự.

"Thế nào lại như vậy! Người, người là. . ."

Sau khi tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên thấy rõ khuôn mặt Phong Vân, lập tức rút lui ba bước, trên mặt lộ ra thần sắc chấn động, "Xếp hạng thứ nhất tiềm lực bảng Đạo Minh, Vân Thiên Kiếm Quân! !"

Thành viên Long tộc khác cũng rất kinh ngạc, nhất là Ngao Loan cùng Ngao Tâm, các nàng tự nhiên là nghe nói qua danh hiệu Vân Thiên Kiếm Quân, biết được đối phương là Nhân tộc.

Nhân vật truyền kỳ bực này, bây giờ vậy mà lại ở trước mặt các nàng! Vội lại, còn cứu các nàng!

Nghĩ đến đây, Ngao Loan cùng Ngao Tâm vô cùng kích động.

Phong Vân là Nhân tộc, lấy lực lượng bản thân lực áp đông đảo Đạo Quân siêu cấp yêu nghiệt, ở trong lòng Long tộc, đây là sự tình khó khăn bực nào, bọn họ trong lòng tràn ngập kính nể đối với Phong Vân.

Bây giờ, đối phương ngay ở chỗ này, cái này đối với bọn hắn mà nói, là đại xung kích!

"May mắn, may mắn mà thôi."

Phong Vân lại lần nữa biến đổi, một lần nữa biến thành bộ dáng bạch phát thiếu niên, "Còn xin các người không được tiết lộ ra ngoài, dù sao ta là Đạo Minh, nơi này thuộc về dị vực, truyền đi, đoán chừng sẽ rất phiền phức."

"Tiên sinh xin yên tâm, chúng ta dùng tính mệnh thề, tuyệt không tiết lộ nửa câu!"

Tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên trịnh trọng nói, lập tức để cho các thành viên Long tộc phát xuống Đạo thề, một khi vi phạm, đem đầu đón cực kỳ thâm làm cái giá.

Lúc này.

Hư ảnh Ngũ Trảo Kim Long trên bầu trời mở miệng nói: "Lần này còn phải cảm ơn tiểu hữu đem Long Châu đưa về Long tộc, chúng Long tộc nghe lệnh, kể từ hôm nay, Vân Thiên tiểu hữu chính là cung phụng Tử Kim cấp của Long tộc!"

Cung phụng Tử Kim cấp!

Lời này vừa ra, tất cả tộc viên Long tộc đều giật mình.

Cái gọi là cung phụng Tử Kim cấp, cung phụng đẳng cấp cao nhất trong Long tộc, địa vị tôn sùng, thậm chí có quyền lực hiệu lệnh một bộ phận Long tộc!

Cho dù là ở thời đại viễn cổ, đông đảo cung phụng Long tộc, cung phụng Tử Kim cấp, cũng mới chỉ có một vị mà thôi!

Bất quá liên tưởng đến việc Phong Vân đem Long Châu mang về Long tộc, bằng với cứu vãn toàn bộ Long tộc, hoàn toàn có tư cách đảm nhiệm cung phụng Tử Kim cấp!

Chương 1091: Cái này ai chịu nổi?

Chương 1091: Cái này ai chịu nổi?

Tộc địa Long tộc, trong một phòng tu hành.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, giống như đi tu hành, thật ra ý thức của hắn đang quét hình chiếu trong tấm gương.

Hắn định đưa Long Châu đến liền rời đi, nhưng tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên muốn giữ Phong Vân ở lại đây mấy ngày để tỏ lòng biết ơn.

Mà Phong Vân cũng muốn hình chiếu Long tộc, cho nên đã đồng ý.

Nhưng hình chiếu được mấy ngày, hắn phát hiện, bây giờ Long tộc không có hình chiếu tốt, còn không bằng ba huynh đệ Thân Đồ mà lúc trước hắn diệt đi.

Mạnh nhất là tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên, trừ huyết mạch của Long tộc ra, thiên phú cũng không ra sao.

Nhìn chung, toàn bộ Long tộc, thiên phú mạnh nhất là hai vị Tiểu Long Nữ Ngao Loan và Ngao Tâm.

Nếu bồi dưỡng hai người họ tốt, tương lai thành trụ Vĩnh Hằng cũng không thành vấn đề.

Có thể nói, tương lai của Long tộc, liên quan đến hai vị Tiểu Long Nữ Ngao Tâm và Ngao Loan này, cũng khó trách tộc trưởng Long tộc biết Phong Vân cứu được hai cô con gái trở về, sẽ mang ơn như thế.

Trên thực tế, coi như Phong Vân đã hai lần cứu Long tộc khỏi cảnh nước sôi lửa bỏng.

Đưa Long Châu về Long tộc, cứu Ngao Loan và Ngao Tâm, tương đương với cứu Long tộc hai lần!

Cũng bởi vậy, hiện tại, danh vọng của Phong Vân đã đạt đến cấp độ cực cao trong Long tộc.

Đối với Phong Vân, điều này cũng không xấu.

Dù sao có Long Châu, cộng thêm hai chị em Ngao Loan Ngao Tâm, tương lai, nhất định Long tộc sẽ quét khỏi, đến lúc đó, bọn họ vẫn sẽ cung phụng Phong Vân, chỉ như vậy có thể khiến Nhân tộc và Long tộc liên hợp lại.

Đến lúc đó, Nhân tộc sẽ có một trợ lực rất mạnh, cũng dễ trở thành hơn rất nhiều!

Dù sao Phong Vân cũng không có tổn thất gì, chuyện này hoàn toàn không lỗi.

...

Một lát sau.

Phong Vân quét hình chiếu xong, ánh mắt nhìn về phía ba lô, trên mặt lộ ra vui mừng.

[Hỏa chi đại đạo (bốn thành)] : Đến từ hình chiếu Vô Tướng Đạo Quân.

[Thủy chi đại đạo (bốn thành)] : Đến từ hình chiếu Tiêu Diêu Đạo Quân.

...

Phong Vân không thèm nhìn các vật khác, chỉ nhìn hai vật này.

“Không tệ không tệ, tuôn ra hai cái chung cực thuộc tính chi đạo.”

Đã rất lâu Phong Vân không có thu hoạch như vậy, hai cái chung cực thuộc tính chi đạo, đã coi như là một đợt bạo lớn rồi.

“Trước không dung hợp, sẽ phá hư cân bằng, chờ mười hệ chung cực thuộc tính chi đạo đều tuôn ra rồi lại nói.”

Trong lòng Phong Vân tính toán, đợi gom đủ mười hệ chung cực thuộc tính chi đạo đạt đến viên mãn, nếu không thì, còn không bằng không dung hợp. Phá hỏng sự cân bằng, chiến lực không tăng lên, ngược lại còn giảm xuống.

Phải biết, mười hệ chung cực thuộc tính chi đạo cân bằng là rất quan trọng, nếu không, không những thực lực không tăng lên, ngược lại còn hao tổn.

Đây cũng là nguyên nhân khiến rất nhiều tu giả không nguyện ý tu mười hệ chung cực thuộc tính chi đạo.

Trừ vấn đề tư chất và vấn đề hợp đạo ra, phần lớn những người có thiên phú và tư chất kia, cũng không toàn tu.

Độ khó tăng lên quá lớn!

Phải biết, bọn họ không có dụng cụ hack như Phong Vân, bọn họ chỉ có thể từng bước tăng lên, mỗi lần đạt đến một cái cân bằng, lại phải đánh vỡ, sau đó lại tìm kiếm cân bằng mới, lại đánh vỡ...

Lòng vòng lặp đi lặp lại, khổ không thể tả.

Cho nên, hiện tại, các tu giả tu mười hệ chung cực thuộc tính chi đạo đều là phụ tu, lúc hợp đạo, nhiều nhất chỉ lựa chọn bốn, năm loại mà thôi, không dám chọn nhiều hơn.

Tiến độ quá chậm, hơn nữa, lúc hợp đạo, độ khó tăng vọt mấy lần!

Cái này ai chịu nổi!

...

Cùng lúc đó.

Bên ngoài đại trận hộ sơn bên ngoài Long tộc, có một đám khách không mời mà đến.

Một tòa ma liễn lơ lửng giữa không trung, bên trong có một thanh niên mặc áo đen ngồi đó, chính là nhân vật lớn của Ma Giác tộc lúc trước.

Giờ phút này, ánh mắt thanh niên mặc áo đen ngang ngược tàn nhẫn nói: “Dám giết người tộc ta, rất tốt, chỉ là Long tộc, cũng dám khiêu khích ranh giới cuối cùng của ta!”

“Ma Nhất, tiến lên khiêu chiến, bảo Ngao Nguyên đi ra, nếu không, sẽ huyết tẩy Long tộc!”

“Tuân lệnh!”

Một thân ảnh mặc hắc giáp nhanh chóng lướt đi, đứng giữa không trung, nhìn đại trận hộ sơn phía trước, mở miệng quát to.

“Ngao Nguyên đi ra, công tử nhà ta tìm người, nếu không, sẽ huyết tẩy Long tộc!”

Giọng nói quanh quẩn, rất nhanh đã thông qua đại trận truyền vào Long tộc.

Giờ phút này, trong tộc địa Long tộc, tộc trưởng Ngao Nguyên đang cùng Ngao Tâm Ngao Loan và một đám cao tầng Long tộc đứng trong trận, nhìn cảnh tượng bên ngoài, sắc mặt khó coi.

“Phụ thân, chính là tên này đã phái tu giả ở Huyết Su thành bắt con và em gái.”

Ngao Loan chỉ vào thanh niên mặc áo đen trên không trung, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Đó là một trong ba đại công tử của Ma Giác tộc Nguyên Thiên Ly, thiên phú kinh người, sớm bước vào cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân rồi, bây giờ, đã nhiều năm như vậy, chắc hẳn đã đạt đến cấp đỉnh phong.”

Khuôn mặt Ngao Nguyên đặng chất: “Cường giả bực này, chúng ta không thể trêu vào.”

Lúc này, ông ta xoay người, nói với Ngao Loan và Ngao Tâm: “Các ngươi nhanh chóng đi gọi Vân Thiên tiên sinh từ phía sau rời đi, ta ra bên ngoài ngăn cản Nguyên Thiên Ly, tranh thủ để các ngươi rời đi.”

“Hiểu ạ, phụ thân.”

Ngao Loan và Ngao Tâm lập tức phóng về phía phòng tu hành.

Còn Ngao Nguyên cự tuyệt đám cao tầng khác đi theo, một thân một mình đi ra đại trận, từ xa ông ta đã nhìn thấy Nguyên Thiên Ly ngồi trên Ma Liên.

Cho dù cách nhau rất xa, ông ta cũng cảm nhận được áp bách, giống như đối mặt với thiên uy, uy nghiêm như ngục.

Mặc dù cảnh giới của Ngao Nguyên không được, nhưng tâm tính cứng cỏi, ông ta cố gắng chống đỡ uy áp, đi đến gần, chấp tay hành lễ nói.

“Không biết Nguyên Thiên Ly công tử đến Long tộc có chuyện gì, vì sao lại không thông báo trước, để chúng ta chuẩn bị, khoản đãi công tử.”

Nguyên Thiên Ly cúi đầu, nhìn Ngao Nguyên như không nhìn thấy vật gì: “Chỉ như sâu kiến, cũng dám tiếp kiến ta?”

Mặc dù trong lòng Ngao Nguyên phẫn nộ, nhưng trên mặt không lộ ra bất cứ dấu vết gì, ngược lại còn cười làm lành: “Đương nhiên ta không đủ tư cách, nhưng có thể ngưỡng vọng thiên nhan của Nguyên công tử, đối với ta và toàn bộ Long tộc, cũng là một loại vinh quang vô thượng.”

Sắc mặt Nguyên Thiên Ly hờ hững: “Người muốn kéo dài thời gian?”

Trên mặt Ngao Nguyên run rẩy, ông ta không ngờ đối phương lại dễ dàng xem thấu mình như vậy.

“Cho người một cơ hội, trong một trăm hơi thở, đưa hai Tiểu Long Nữ kia ra đây, đồng thời đưa hung thủ giết người của ta ra, nếu không, Long tộc sẽ chết không có chỗ chôn, thật sự cho rằng mình tìm được một chỗ dựa liền làm trái ý bản công tử sao?”

Nguyên Thiên Ly lạnh như băng nói.

Ngao Nguyên cười khỏ nói: “Như vậy sao...”

Ông ta cười giống như cầu xin tha thứ.

Nhưng một khắc sau, Ngao Nguyên trừng như muốn rách mí mắt, trên mặt lộ ra vẻ quyết tuyệt: “Vậy ngươi bước qua cửa của ta trước đi!”

Chương 1092: Ngón tay như ấn sâu kiến!

Chương 1092: Ngón tay như ấn sâu kiến!

Nói xong, tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên bước lên, đánh một chường về phía đầu Nguyên Thiên Ly.

Cho dù tu vi chênh lệch xa, nhưng ông ta vẫn lựa chọn ra tay như cũ, có ý chịu chết.

Ngao Nguyên muốn làm khó dễ, nhưng căn bản không có trứng dùm.

Không cần tới tứ xung quanh có phản ứng, Nguyên Thiên Ly chỉ nhìn một chút, Ngao Nguyên đã thổ huyết lui ra ngoài, bắt lực tái chiến.

“Sâu kiến cũng dám lay trời.” Nguyên Thiên Ly cười nhạo.

Ngao Nguyên và Nguyên Thiên Ly chỉ chênh lệch một cảnh giới, nhưng Ngao Nguyên lại không phải thiên kiêu tuyệt đỉnh gì, cho nên không có khả năng vượt cấp mà chiến, cũng không có lực phản kháng nào.

Trong lòng ông ta thở dài, tu vi của mình quá thấp, cũng không kéo dài được bao nhiêu thời gian.

“Hi vọng Loan Nhi Tâm Nhi và Vân Thiên tiên sinh thuận lợi chạy trốn.”

...

Một bên khác.

Ngao Loan và Ngao Tâm cùng xông vào phòng tu hành, không nói hai lời muốn kéo Phong Vân chạy.

“Không kịp giải thích, mau đi cùng ta.”

Nhưng Ngao Loan vừa kéo một cái, sau đó quay đầu lại, phát hiện Phong Vân vẫn lẳng lẳng đứng đó, sắc mặt bình thản nói: “Ta biết, Ma Giác tộc đến, không cần lo lắng.”

“Vân đại ca, lần này là một trong ba đại công tử của Ma Giác tộc, Nguyên Thiên Ly đến, nghe nói tu vi của hắn ta sâu không lường được, đã đạt đến Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp cực hạn rồi, so với ba huynh đệ Thần Đồ lúc trước không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, cho dù chiến lực của ngươi ngập trời, không không ngăn được hắn ta!”

“Hơn nữa, sau lưng của hắn ra còn có Ma Giác tộc, ngươi ở lại đây quá nguy hiểm.”

Ngao Loan và Ngao Tâm đều vô cùng lo lắng nói.

Nhưng Phong Vân lại lắc đầu, bàn tay tìm tòi trong hư không, thản nhiên nói: “Vấn đề nhỏ mà thôi.”

“Hả?”

Ngao Loan và Ngao Tâm thấy ngón tay Phong Vân khẽ nhúc nhích, thăm dò vào hư không.

...

Bên ngoài đại trận hộ sơn của Long tộc.

Nguyên Thiên Ly từ Ma Liễu đứng lên, ma khí trên người dày đặc, trong đôi mắt có ma ảnh vô tận lưu chuyển, giống như Ma Thần.

“Chỉ là đại trận hộ sơn, thật sự cho rằng có thể ngăn cản ta sao?”

Tóc hắc ta bay lên, đang muốn ra tay.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, phong bạo vô hình xuất hiện, khiến vạn dãy núi đều chấn động.

Ma quang vô tận bao phủ trên dãy núi đều sôi trào nổ tung, ma khí bị chấn động hóa thành hư vô.

“Tặc tử từ đâu đến, dám ra tay với Ma Giác tộc ta.”

Tôi tớ bên cạnh Nguyên Thiên Ly lạnh mặt, phần nộ quát.

Đám người đều bộc phát ra ma quang vô tận, muốn ổn định ma khí đang chấn động.

Ánh mắt Nguyên Thiên Ly nheo lại, cười lạnh nói: “Dám động thủ trước mặt bản công tử, làm càn? Có mấy thủ đoạn này, chỉ là ánh sáng nhạt nhòa trên đom đóm mà thôi!”

Nói xong, vẻ mặt hắc ta lạnh lùng ma khí trong bàn tay như biển, muốn đánh lên.

Ầm ầm!

Vô tận phong lôi bạo liệt, cuồng phong cuộn cuộn bao phủ ngàn vạn không gian.

Trong dao động vô tận, xuất hiện một ngón tay lớn giống như thần trụ thông thiên!

Ong ong ong!

Ma khí Nguyên Thiên Ly ngưng tụ ra bỗng nhiên rung động giữa không trung, lực lượng không thể tưởng tượng được trấn áp xuống.

Từ Nguyên Thiên Ly cho đến một đám tối tở, trong lúc này đều bị cỗ lực lượng không thể đo lường này trấn áp, không thể nhúc nhích, liên tục ho ra máu, sắc mặt hoảng sợ!

“Đây, đây là gì?”

“Tha, tha mạng!”

“Không! Công tử cứu mạng!”

Một đám tối tở lên tiếng hô to, cầu xin Nguyên Thiên Ly ra tay.

Vừa mới ngẩng đầu, bọn họ đã nhìn thấy ngón tay to như trụ trời vô tận kia rơi xuống, không hề có động tác dư thừa, nhẹ nhàng điểm một cái, liền ấn Nguyên Thiên Ly cao cao tại thượng, ma uy vô tận xuống mặt đất.

Giống như là ấn một con kiến!

Phốc!

Yên tĩnh giống như thiên băng địa liệt, Nguyên Thiên Ly cảm nhận được áp lực bàng bạc không thể tưởng tượng được từ đỉnh đầu đổ xuống, cả người như muốn nổ tung.

“Là ai? Là ai?”

Nguyên Thiên Ly muốn điên cuồng giãy dụa, nhưng dưới ngón tay kia, hắn ta không có cách nào động đậy, gân cốt toàn thân hắn giống như pháo liên châu không ngừng nổ vang, huyết dịch chảy ào ào.

Một ngón tay đã ẩn chứa sức mạnh quá khủng bố, trấn áp tất cả suy nghĩ của hắn ta, trừ việc trơ mắt nhìn một ngón tay này rơi xuống, hắn ta đều không làm được cái gì.

Điều này khiến Nguyên Thiên Ly hoảng sợ tới cực điểm, lực lượng tầng này, chỉ có bán Đạo Tôn hoặc Đạo Tôn chí cao vô thượng mới có thể làm được!

Tồn tại bậc này, làm sao lại ra tay với hắn ta?

Mặc dù Nguyên Thiên Ly đã đạt đến cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong, nhưng trước mặt bán Đạo Tôn, cũng không khác gì sâu kiến.

Chênh lệch nửa bước, giống như chênh lệch giữa trời đất, giữa bán Đạo Tôn và Đạo Tôn cũng thế.

Sau đó.

Trong ánh mắt rung động của đám tôi tớ, lại một ngón tay nữa lộ ra, nâng Nguyên Thiên Ly giống như chó chết lên, kéo vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Toàn bộ quá trình chỉ có vài giây mà thôi, tốc độ quá nhanh, Ngao Nguyên bị thương đứng một bên cũng ngẩn ngơ.

Nhưng ông ta cũng nhanh chóng phản ứng lại, sắc mặt kinh hãi nói: “Khí cơ kia...”

Khí cơ trên ngón tay kia tản ra, cùng khí cơ trên người Vân Thiên Kiếm Quân mà lúc trước ông ta nhìn thấy, dường như giống nhau như đúc, khác biệt là, khí cơ này khủng bố hơn vô số lần!

“Là hãn sao?”

Tộc trưởng Ngao Nguyên không thể tin được nhìn tất cả, ông ta lập tức đứng dậy, chạy vào trong trận, bước chân không ngừng, một đường chạy đến phòng tu hành của Phong Vân.

Ông ta vừa bước vào, đã thấy một thân ảnh màu đen quỳ ở giữa phòng như chó chết.

Không phải Nguyên Thiên Ly, thì là ai!

Hí!

Ngao Nguyên lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, thân thể điên cuồng run rẩy, linh hồn mê muội!

Cái này, cái này quá điên cuồng! Nguyên Thiên Ly đạt đến Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong, lại bị Vân Thiên Kiếm Quân dùng một đầu ngón tay trấn áp!

Mà khiến Ngao Nguyên hoảng sợ là, cảnh giới của Phong Vân, vẫn chỉ là Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong mà thôi!

Ông ta và Phong Vân có cùng cảnh giới, nhưng sức chiến đấu, lại kém nhau rất nhiều!

“Cái này, làm sao có thể?”

Mặc dù sự thật đã bày ra trước mắt, Ngao Nguyên cũng khó mà tin được, điều này đã đánh vỡ nhận biết của ông ta!

Làm sao ông ta biết được, trong một ngón tay vừa rồi đã ẩn chứa bảy thành lực lượng của Phong Vân, thoát nhìn như một ngón nghiền ép, trên thực tế đã bỏ ra không ít công sức.

Cảnh giới của Nguyên Thiên Ly và Thất Sát Thiên Quân cũng không chênh lệch bao nhiêu, chỉ nói về chiến lực, Thất Sát đã mạnh hơn một chút, nhưng hẳn ta có nhược điểm lớn.

Còn Nguyên Thiên Ly thì toàn diện hơn, cho nên Phong Vân trực tiếp dùng sức mạnh trấn áp, không chút do dự.

Nếu là lúc trước, Phong Vân phải sử dụng chín thành lực lượng mới có thể đánh bại Nguyên Thiên Ly, nhưng chỉ là đánh bại mà thôi, không phải nghiền ép.

Nhưng bây giờ, đã không giống trước!

Một ngón kia của Phong Vân dung hợp tất cả chung cực chi đạo mà hẳn có, mà trong đó chung cực kiếm đạo ẩn giấu rất sâu, căn bản không cảm thụ được.

Chương 1093: Lần này đi, vì nhân tộc quật khởi!

Chương 1093: Lần này đi, vì nhân tộc quật khởi!

Trong phòng tu hành.

Nguyên Thiên Ly nằm rạp trên mặt đất như cá chết, lúc này, hắn ra nhìn thiếu niên tóc trắng trước mắt, cho dù là tâm thần hay linh hồn, đều ở trong trạng thái sợ hãi cực độ.

Cho dù thế nào, hắn ta cũng không ngờ thiếu niên tóc trắng này lại có tu vi là bán Đạo Tôn, thậm chí là mạnh hơn!

Nếu như hắn ta biết, cho dù có một vạn cái mạng, hắn ta cũng không dám lỗ mãng.

Mặc dù Ma Giác tộc cũng có một vị lão tổ cấp bán Đạo Tôn, nhưng vị lão tổ kia đã bế quan không biết bao nhiêu năm, trừ khi là đại sự diệt tộc, nếu không không thể kinh động.

Hơn nữa, nếu trong tộc biết hắn ta đắc tội một vị bán Đạo Tôn, khẳng định sẽ bỏ qua hắn ta.

Một vị bán Đạo Tôn, cho dù là Ma Giác tộc, cũng không thể coi nhẹ!

Giờ khắc này, trong đầu Nguyên Thiên Ly chấn động, nhưng hắn ta lại không biết, thiếu niên tóc trắng trước mắt, thật ra không phải bán Đạo Tôn gì đó.

Mà chỉ là một tên Đạo Quân mà thôi.

Trên thực tế, lúc này Phong Vân cũng không che giấu cảnh giới của mình, chỉ là một tên Đạo Quân cấp nghịch thiên đỉnh phong.

Nguyên Thiên Ly cũng cảm ứng được, nhưng hắn ta không tin, trong lòng hắn ta, Phong Vân đang giả heo ăn thịt hổ.

Một tên Đạo Quân, sao có thể có chiến lực khủng bố như vậy, người đang giả làm cừu à?

Phong Vân ở trên cao nhìn xuống Nguyên Thiên Ly, đôi mắt băng lãnh khiến hắn ta run rẩy dữ dội, cảm giác mình sắp ngạt thở chết.

Giờ phút này, Nguyên Thiên Ly đâu còn dáng vẻ tùy tiện như trước, toàn thân đều run rẩy nói: “Tiền, tiền bối, tha, tha mạng!”

Mặc dù nhìn Phong Vân có vẻ trẻ tuổi, nhưng có thực lực khủng bố như vậy, tất nhiên là cường giả siêu cấp đã tu hành nhiều năm!

Bên cạnh, Ngao Nguyên nhìn thấy cảnh này, trên mặt thỏa mái.

Vừa rồi người còn trang bức, bây giờ bỏ cho lão tử!

Đồng thời, ánh mắt Ngao Nguyên nhìn Phong Vân tràn ngập tôn sùng, lúc trước, nếu nói ông ta kính nể Phong Vân, vậy thì bây giờ, đã hoàn toàn sùng bái như đại thần.

Một ngón tay đã nghiền ép một trong ba đại công tử của Ma Giác tộc Nguyên Thiên Ly, đây là chuyện khủng bố kinh điển cỡ nào!

Lúc trước Ngao Nguyên còn nghe nói một vài tin tức, nói Phong Vân xếp thứ nhất trên bảng tiềm lực, nhưng thật ra còn kém xa Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hóa Đạo Quân, tiềm lực có hạn?

Nhưng bây giờ, Ngao Nguyên rất muốn trợn mắt nói, các người đúng là mắt chó nhìn người, mẹ nó, cái này gọi là tiềm lực có hạn?

Lúc này, giọng nói của Phong Vân truyền đến, kéo suy nghĩ của Ngao Nguyên trở về hiện thực.

“Tộc trưởng, người cảm thấy thế nào? Tất cả đều giao cho người xử lý, hấn sống hay chết, người nói đi.”

Nguyên Thiên Ly nghe nói như vậy, lập tức khẩn cầu nhìn Ngao Nguyên, khiến trong lòng Ngao Nguyên vô cùng thoải mái.

Ông ta không ngờ, một Đạo Quân như mình, sẽ có một ngày được một tên Vĩnh Hằng Thiên Quân dùng ánh mắt khẩn cầu ngược nhìn như vậy, quá đã!

Nhưng Ngao Nguyên cũng biết đây là Phong Vân đang trút giận thay ông ta, mặc dù Ngao Nguyên rất muốn một đao chém chết Nguyên Thiên Ly, nhưng hậu quả kia, ông ta không thể tiếp nhận được.

Trầm ngâm một lát, Ngao Nguyên lại nói: “Nguyên Thiên Ly, người thề đi, sẽ không gây khó khăn cho Long tộc chúng ta và Vân tiên sinh nữa, nếu không, hôm nay người chắc chắn phải chết, ai cũng không cứu được!”

“Được, được, ta thề, ta thề!”

Nguyên Thiên Ly nghe nói có thể sống, không để ý đến cái gì, lập tức thề.

Ngao Nguyên nhìn thấy vậy, mới gật đầu nói: “Người rút đi.”

“Đa, đa tạ tha mạng.”

Nguyên Thiên Ly thi lễ thật sâu với Phong Vân, sau đó nhanh chóng cụp đuôi chạy ra ngoài.

Hắn ta không muốn dừng ở đây thêm một khắc nào.

Phong Vân đưa mắt nhìn đối phương rời đi, cả quá trình đều không ngăn cản, nhưng để phòng ngừa, hắn đã lưu lại linh hồn ấn ký của mình trong thức hải của Nguyên Thiên Ly.

Bất tri bất giác đã thâm thấu vào trong linh hồn của Nguyên Thiên Ly, từ đó yên lặng thay đổi mục đích của đối phương.

Nguyên Thiên Ly sẽ không chân chính ra tay với Long tộc.

Bản thân Phong Vân thì không sợ, hắn sợ là sau khi mình rời đi, Ma Giác tộc sẽ gây bất lợi cho Long tộc, vì thế mới dùng thủ đoạn này.

Am hiểu linh hồn, cho dù là giết người, hay là điều khiển người, đều trong vô hình, khó mà phòng bị.

Cho nên, người đùa giỡn linh hồn, trong lòng đều đen tối.

...

Đợi Nguyên Thiên Ly rời đi, Ngao Nguyên mới làm đại lễ với Phong Vân: “Tiên sinh lại cứu Long tộc ta một lần, đại ân như thế, Long tộc chúng ta không biết hồi báo thế nào!”

“Không cần như thế, vốn là đến vì ta, liên lụy đến các người.”

Phong Vân khoát tay, ra hiệu không cần như vậy, sau đó hắn lại nói: “Chuyện lần này đã giải quyết, ta cũng nên rời đi.”

Lời vừa nói ra, sắc mặt Ngao Loan và Ngao Tâm thay đổi, mặc dù hai người họ đã sớm biết sẽ có ngày này, nhưng không ngờ sẽ nhanh như vậy.

“Cái này, tiên sinh mới đến long tộc không bao lâu, đã muốn rời khỏi sao? Là Long tộc chúng ta tiếp đón không chu đáo, lạnh nhạt với tiên sinh sao?” Ngao Nguyên giật mình, sau đó vội vàng nói.

“Không phải như vậy, chỉ là trên người ta có việc, không tiện ở lâu, lúc này đi, không cần tiễn.”

Sau khi Phong Vân nói xong, người cũng đi ra phòng tu hành, một đường đi xa.

Ngao Nguyên không nhịn được hô lên: “Lần này tiên sinh đi vì chuyện gì?”

“Lần này đi, là vì Nhân tộc quật khởi.”

Giọng nói nhàn nhạt vang vọng trên không trung, thân ảnh Phong Vân đã sớm biến mất không còn tung tích.

“Nhân tộc quật khởi...”

Ngao Nguyên nhẹ nhàng nhắc lại câu này, mặc dù vô cùng đơn giản, nhưng muốn thực hiện, sẽ ngàn vạn hiểm trở, gian nan vượt ngoài tưởng tượng!

Long tộc có một chút nội tình, bây giờ có Long Châu trở về, quật khởi đã không phải giấc mộng.

Nhưng Nhân tộc, chưa từng có thời kỳ đỉnh phong, hiện tại cũng chỉ mạnh hơn Long tộc một chút mà thôi.

Có thể nói, Nhân tộc lớn như vậy, bây giờ đều nhờ vào một mình Phong Vân!

Một người nâng lên cả một tộc quần, đây là chuyện gian khổ cỡ nào.

Tương đương với một mình Phong Vân đi trên con đường khiến người ta ngạt thở.

“Hi vọng tiên sinh có thể hợp đạo thành công.”

Mặc dù Ngao Nguyên không biết vì sao Phong Vân mới có cảnh giới Đạo Quân lại có chiến lực khủng bố như vậy, nhưng ông ta biết, Đạo Quân càng mạnh, độ khó lúc hợp đạo càng cao.

Chiến lực của Phong Vân đủ để đánh bại Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong, độ khó khi hợp đạo, cũng cao đến đáng sợ!

...

Sau đó, Ngao Nguyên quay đầu, nhìn hai khuê nữ nhà mình, trên mặt đều hờn bay phách lạc, than thở một tiếng: “Nếu các người muốn gặp lại Vân tiên sinh, trước tiên các người phải cường đại lên, có lực lượng tự vệ, nếu không, sau này, đến tư cách đứng bên cạnh hắn, các người cũng không có.”

“Phụ thân, chúng ta hiểu!”

Ngao Loan và Ngao Tâm trịnh trọng gật đầu, giống như từ lúc này, hai người họ đã chính thức trưởng thành.

Ngao Nguyên nhìn thấy vậy, trong lòng vui mừng, Ngao Loan và Ngao Tâm là hi vọng tương lai của Long tộc, bây giờ đạo tâm thăng hoa, con

đường tu hành đã không còn gông cùm xiềng xích, trở thành cường giả, chỉ còn là vấn đề thời gian.

Chương 1094: Gieo rắc hạt giống hi vọng!

Chương 1094: Gieo rắc hạt giống hi vọng!

Lại nói bên này.

Sau khi Phong Vân rời khỏi Long tộc, liền lặng lẽ trở lại phạm vi thể lực Đạo Minh.

Hắn dự định tiếp theo, chính là một bên tìm Nhân tộc có thiên phú tu chất trong Đạo Minh, một bên thu thập càng nhiều hình chiếu.

Nhất là Đạo Quân, Thiên Quân am hiểu chung cực chi đạo.

Phong Vân có mười ba chung cực chi đạo, trước mắt chỉ có Kiếm Đạo chung cực là cấp độ tròn đầy, mười hai cái còn lại khoảng cách tới viên mãn còn phải đi một đoạn đường rất dài.

Dựa theo phương thức tu hành bình thường, sợ là thời gian triệu ức kỷ nguyên Hỗn Độn cũng không đủ.

Cho nên Phong Vân chỉ có thể thông qua con đường xoát hình chiếu, tuôn ra rồi dung hợp này là có thể đi.

Mà muốn làm được bước này, nhất định phải có đại lượng hình chiếu.

Bởi vậy, Phong Vân mới chịu đi khắp ba ngàn Đạo Vực, không ngừng đi tìm hình chiếu tu giả phù hợp yêu cầu.

Ba ngàn Đạo Vực, bao la vô biên, tu giả phù hợp yêu cầu của Phong Vân tất nhiên không ít, đây cũng là nguyên do Phong Vân tràn ngập lòng tin.

Mà ở bên trong quá trình sưu tập hình chiếu, Phong Vân còn có thể tìm kiếm Nhân tộc thiên phú tư chất không tệ, tiến hành bồi dưỡng, vì Nhân tộc ngày sau phát triển đánh hạ căn cơ trước.

Có thể nói là vẹn toàn đôi bên!

"Quyết định vui vẻ như vậy đi. . ."

Phong Vân không do dự nữa, phi tốc lựa chọn một Đạo Vực xông tới.

Lần này, Đạo Vực hẳn lựa chọn là Thần Tinh Đạo Vực.

Là Đại Đạo Vực gần với Lang Gia Đạo Vực, bên trong Thần Tinh Đạo Vực cường giả tự nhiên cũng là như sao như mưa, vô số kể.

Trong đó Đạo Quân tìm hiểu ra chung cực chi đạo, cùng Vĩnh Hằng Thiên Quân, số lượng cũng không ít.

...

Thần Tinh Đạo Vực, bởi vì bên trong Đạo Vực đều là lấy từng khóa tinh thần làm chủ, cho nên mới có tên gọi như thế.

Nghe nói, lúc trước Thần Tinh Đạo Tôn đời thứ nhất chính là sinh linh đản sinh ở trong tinh thần vô cùng tận, thai nghén triệu ức Hồn Độn kỷ nguyên, một khi xuất thế, dị tượng kinh thế, vạn tinh triều bái.

Rất có một loại tư thái Chúng Tinh Chi Chủ, Tinh Không Đại Đế!

Mà một đời Thần Tinh Đạo Tôn này, cũng là đản sinh ở bên trong tinh hạch, mặc dù không có biến thái như đời thứ nhất, hẳn chỉ thai nghén vạn ức kỷ nguyên, nhưng cũng đủ mạnh, vẫn là thành tựu Đạo Tôn.

Trên thực tế, địa vị tôn sùng nhất bên trong Thần Tinh Đạo Vực, chính là một số sinh linh trực tiếp sinh ra từ bên trong tinh hạch này.

Bọn họ thì tương đương với những quý tộc cổ đại kiếp trước kia, mà sinh linh sinh ra ở mặt ngoài tinh thần, thì tương đương với bình dân.

Ở giữa lẫn nhau có đẳng cấp sâm nghiêm, khó mà vượt qua.

Đương nhiên, nếu như thiên tài sinh ra bên trong 'Bình dân', loại đẳng cấp này cũng có thể bị đánh vỡ.

Mà Thần Tinh Đạo Vực tổng cộng có trăm đại Chí Tôn tinh thần, sinh hoạt trên những ngôi sao này, hoặc là sinh linh sinh ra bên trong tinh hạch, hoặc là những sinh linh thiên tài sinh ra ở mặt ngoài tinh thần.

Tổng tới mà nói, phía trên chỉ có tinh anh!

Trăm đại tinh thần Chí Tôn này, đều là nghiêm ngặt hạn chế ngoại nhân tiến đến, có phương pháp kiểm soát nghiêm ngặt.

Giờ phút này, Phong Vân đang ở một trong trăm đại tinh thần Chí Tôn này Thiên Vận Chí Tôn Tinh.

Mà bộ dáng hiện tại của hắn, cũng đã đại biến dạng.

Rõ ràng là một nam tử gầy gò, đồng thời bên trên mi tâm có mảnh võ tử mang sáng chói lóng lánh, đó chính là mảnh võ tinh hạch, đại biểu cho thân phận cao quý.

Đối Phong Vân mà nói, muốn trà trộn vào đây rất dễ dàng.

Trừ phi là Đạo Tôn đứng ở trước mặt hắn, bằng không thì cũng không có khả năng phát hiện được.

Mà Thần Tinh Đạo Tôn gần đây đều là ở thâm cư không ra ngoài, căn bản không có khả năng đi ra tuần sát, cho nên Phong Vân chỉ cần không nháo chuyện, căn bản sẽ không có bất kỳ khả năng bị phát hiện nào.

Phong Vân đứng ở trên đường cái, nhìn qua từng thân ảnh xung quanh đi qua, không chút do dự mở ra dò xét đối tượng, trong khoảnh khắc bao trùm nơi này.

Hắn một bên di động tới, một bên mở rộng phạm vi bao trùm, từ trong chọn lựa ra tồn tại có hình chiếu phù hợp.

Thiên Vận Tinh này có thể xưng là rộng lớn vô cùng, đường kính tinh cầu chừng triệu ức năm ánh sáng, đơn giản là mênh mông vô biên, dù cho là Phong Vân, cũng không thể nhìn hết được.

Đương nhiên, nếu là hắn muốn, linh hồn lực của hắn ngược lại vẫn có thể bao trùm lại, bất quá như vậy quá kiêu căng, vẫn là quên đi.

Mặc dù linh hồn lực một số Đạo Tôn còn chưa nhất định cao như Phong Vân, nhưng thân là Đạo Tôn, bản thân chính là đạo, cộng thêm đạo vực này là do hắn sáng tạo, biến hóa bên trong khẳng định chạy không khỏi cảm giác của hắn.

Cho dù linh hồn lực không bằng Phong Vân, nhưng cũng có thể trong nháy mắt khóa chặt Phong Vân.

Mặc dù Phong Vân không phải tới làm chuyện xấu gì, nhưng hắn dù sao cũng là Hư Pháp Đạo Vực, lại chưa được cho phép đã tiến vào tinh thần Chí Tôn Thần Tinh Đạo Vực, cái này chung quy là không tốt.

"Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, an tâm khiêm tốn chiếu hình là xong việc. . ."

Phong Vân sau đó lấy ý niệm khiêm tốn là Vương Đạo, lưu luyện ở bên trong trăm đại tinh thần Chí Tôn này, làm tiêu ảnh hình trong suốt, mỗi ngày chiếu hình xong thì là xoát hình chiếu, trừ cái đó ra, không hề làm gì khác, cũng không có kết giao bất cứ tu giả gì, độc lai độc vãng.

Cứ như vậy, thời gian mấy năm qua đi.

Phong Vân cũng thành công đem Đạo Quân, Thiên Quân phù hợp yêu cầu trên trăm đại tinh thần Chí Tôn ở Thần Tinh Đạo Vực chiếu hình hết.

Bất tri bất giác, trong gương của hắn, lại nhiều ra mấy vạn cái hình chiếu mới mẻ!

"Tiếp đó, đi tinh cầu thứ đẳng khác nhìn xem."

Sinh hoạt bên trên những tinh cầu thứ đẳng này là rất nhiều loại tộc, trừ những Di tộc khác ra, tự nhiên cũng có Nhân tộc.

Nhân tộc mặc dù phân tán, nhưng trên cơ bản đều phân bố ở một số Hỗn Độn Giới cùng bên trong một bộ phận Đạo Vực, lệ thuộc vào thế lực Đạo Minh, ở phạm vi tam đại thế lực khác, thì không có Nhân tộc.

Bởi vì Đạo Minh tôn sùng lý niệm 'Hải Nạp Bách Xuyên', hoàn cảnh rất rộng rãi, không giống tam đại thế lực khác, đều rất bài ngoại.

Nhất là Vĩnh Hằng Thần tộc, bài xích đối với ngoại tộc tới cực điểm, trong mắt không cho phép có một hạt cát.

"Sự tình hình chiếu đã hoàn thành, cần tiến hành hạng thứ hai. . ."

Phong Vân dự định đem Nhân tộc ở Thần Tinh Đạo Vực xem xét một lần, từ bên trong tuyển chọn một người có thiên phú cao nhất, tiến hành bồi dưỡng.

Sau đó do Nhân tộc này trưởng thành, sẽ dạy đạo cho những nhân tộc khác, như vậy, theo thời gian trôi qua, cũng như là quả cầu tuyết vậy, Nhân tộc cũng sẽ chậm rãi phát triển lên.

Đương nhiên, đây chỉ là kế hoạch ban đầu.

Nhân tộc chân chính muốn trưởng thành, vẫn là cần một vị siêu cấp tồn tại tọa trấn mới được, bằng không thì cũng sẽ như thời cổ đại, phát triển đến nửa đường liền chết yểu.

"Trước gieo rắc hạt giống, về phần siêu cấp tồn tại, chỉ cần ta Hợp Đạo thành công, hết thủy đều dễ nói."

Phong Vân lẩm bẩm nói.

Nếu như hấn Hợp Đạo thất bại, vậy hấn cũng bất lực, chỉ có thể chờ đợi nhân kiệt cái thế kế tiếp xuất thế.

...

Thế là, thời gian mấy tháng sau đó.

Phong Vân lần lượt xem tất cả Nhân tộc ở Thần Tinh Đạo Vực, số lượng có chừng ngàn ngàn vạn vạn, không coi là nhiều, cũng không tính ít.

Hấn rất nhanh đã tìm được người có tư chất cao nhất trong ngàn ngàn vạn vạn Nhân tộc này!

Chương 1095: Cùng ta có duyên!

Chương 1095: Cùng ta có duyên!

Đây là một mảnh lãnh thổ thế giới Nhân tộc diện tích mấy ức dặm, bảy nước tranh bá.

Hệ thống tu luyện ở nơi này cùng ngoại giới không giống nhau lắm, phân ra là Hậu Thiên, siêu phàm, Tử Phủ, vạn hư bốn đại cảnh giới.

Đạt tới siêu phàm thì có thể so sánh với cấp độ Hạ Vị Thần ở bên ngoài

Phong Vân biến ảo bộ dáng thân phận dung nhập vào bên trong mảnh thế giới này, bắt đầu chân chính gần sát mảnh thế giới này, quan sát ngàn ngàn vạn vạn Nhân tộc.

"Oa. . ."

Một ngày nào đó, bên trong một tòa đại trang viên chiếm diện tích lớn, theo một âm thanh khóc nỉ non, một đứa hài nhi mới giáng sinh.

Ở bên ngoài Trang Tử, thân ảnh Phong Vân xuất hiện, trong mắt hấn lấp lánh kim quang, từ trên thân hài nhi kia, hấn quan trắc được thiên tư tuyệt đỉnh, ngày sau có tiềm năng thành tựu đạo quân.

Đây là Nhân tộc có thiên phú cao nhất sau khi hấn quan trắc qua ngàn ngàn vạn vạn Nhân tộc ở đạo vực này.

"Mặc dù chỉ có đơn thiên phú Hỏa Hệ Đạo Quân cấp, nhưng cũng đáng quý."

Phong Vân nhẹ nhàng lắm bả.

Lập tức, hấn lắ mình biến hoá, hóa thành một thầy bói, tay cầm bô buồm, dâng thư tám chữ lớn, tính thiên tính toán, tính toán tường tận chúng sinh !

Phong Vân lập tức đi đến cửa trang viên, hai tên hộ vệ ở cửa nói: "Công tử nhà ngươi cùng ta có duyên."

"Đi đi, đi qua một bên, nơi này không có chuyện của ngươi."

"Muốn ngân lượng thì tự mình đi cửa sau lĩnh."

Hai tên hộ vệ phát tay xua đuổi Phong Vân rời đi.

Phong Vân cũng không thềm để ý, mỉm cười rời đi.

Trang viên này giáng sinh hài nhi, là con trai duy nhất của trang chủ, đặt tên là 'Tả Mông'.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba năm sau.

Phong Vân toàn thân áo trắng lại lần nữa xuất hiện ở bên ngoài toà Trang Tử này, nhìn mười mấy hài đồng chơi đùa trên đất trống nơi xa, hấn mỉm cười, lắ mình biến hoá, cũng thay đổi thành một hài đồng 3~4 tuổi, nhanh như chớp tiến lên.

"Ngươi chỗ nào tới vậy? Ta thế nào chưa hề gặp qua ngươi?"

Hài tử tên là Vương Tả Mông, nghi hoặc nhìn hài đồng môi hồng răng trắng trước mắt.

"Ngươi quản ta từ đâu tới đây."

Hài đồng môi hồng răng trắng rất bá đạo, đồng thời đưa một tay đem đồ chơi trong tay Tả Mông cướp tới, "Đồ chơi này của người không tệ, ta muốn."

"Người, người. . ."

Hài tử Vương Tả Mông trừng to mắt, lập tức trở nên ngập nước, khí cắn răng, "Người trả cho ta."

Nói xong, hấn huy quyền đánh tới, mấy hài đồng khác cũng đều đi theo ra tay.

"Đánh ta?"

Hài đồng môi hồng răng trắng lại là thân thể lóe lên, tiếp theo, một cước đá vào trên thân Tả Mông, đem hấn gạt ngã trên mặt đất.

"Oa oa oa. . ."

Tả Mông liền khóc tại chỗ.

"Chuyện gì xảy ra? Là ai động thủ?"

Nơi xa một số hộ vệ phát hiện động tĩnh nơi này, nhao nhao chạy đến.

Hài đồng môi hồng răng trắng thấy thế, lập tức nhẹ nhàng lóe lên, vọt thẳng vào nơi xa trong rừng cây biến mất không thấy gì nữa.

Mà hài đồng 'Tả Mông' này, đêm đó liền bắt đầu phát sốt, cái trán nóng kinh người, thậm chí thả hồng quang.

Đọa trang chủ lập tức đi tìm danh y đến, mấy ngày sau, Tả Mông lại tự nhiên mà vậy liền tốt, với lại tố chất thân thể hấn càng ngày càng tốt.

Thiên phú phương diện tu luyện cũng càng phát ra kinh người, nhất là Hỏa hành nhất đạo.

Vễn vẹn mất thời gian mấy năm, liền bước vào cấp độ siêu phàm.

Năm 18 tuổi, càng là đột phá đến cấp độ Tử Phủ!

Tử Phủ, có thể so với cấp độ Thần Vương.

Mà vạn hư, thì tương đương với cảnh giới Thần Chủ.

Siêu việt phía trên vạn hư, chính là Chúa Tể, Chí Tôn và những cảnh giới cao hơn ở bên ngoài.

Phía trên vùng thế giới này, ngẫu nhiên mới sẽ sinh ra một vị Chí Tôn, số lượng cực kỳ ít ỏi.

Phong Vân một mực quan sát Tả Mông trưởng thành.

Tả Mông lúc 18 tuổi, cũng đã được dự là thiên kiêu đệ nhất đương đại, hấn một đường khiêu chiến, cơ hồ lực áp thiên tài cùng thời đại, phong quang vô hạn, chúng tinh cũng nguyệt, vinh quang cỡ nào.

Cũng bởi vậy, hấn mê thất ở bên trong loại vinh quang vô thượng này, dần dần, tu luyện bắt đầu lười biếng, mỗi ngày đều thỏa thích hưởng lạc, bị người thổi phồng.

Rốt cục, có một ngày, một số cường giả trước đó hấn đắc tội qua liên hợp lại, vụng trộm xuống tay với hấn, suýt nữa tử vong.

Bất quá cuối cùng hấn vẫn trốn được, đi vào một sơn thôn nhỏ.

Qua chiến dịch này, Tả Mông cũng rốt cục giật mình tỉnh lại, biết được mình đã đánh mất bản tính.

Lúc này, Tả Mông đang ở trong sơn thôn dưỡng thương.

Một ngày, hắn cùng thôn trưởng trong thôn đi vào trong chợ mua thịt.

"Đại gia, hai cân thịt nạc." Tả Mông đi vào trước một gian hàng bán thịt, mở miệng nói.

"Chờ một lát." Bán thịt mặc dù là một lão ông tóc trắng, nhưng lại cực kỳ cường tráng, cầm khảm đao ở nơi đó chém xương chặt thịt.

Tả Mông ở bên cạnh nhìn xem, nhìn một chút, ánh mắt hắn liền sáng lên.

"Thôn trưởng, người về trước đi, ta còn có chuyện phải làm." Tả Mông đề cho thôn trưởng một thân một mình trở về.

Mà hắn, thì trực tiếp quỳ gối trước gian hàng, "Đại gia, xin dạy ta Đao Pháp!"

"Ha ha, ta không biết Đao Pháp, ta chỉ biết mổ heo chặt thịt mà thôi." Lão ông tóc trắng cười nói.

"Vậy ta liền học mổ heo chặt thịt này." Tả Mông lập tức nói.

"Ta không có tiền công cho người." Lão ông nhìn hắn.

"Ta không cần tiền công." Tả Mông vội vàng nói.

Thế là, lão ông mổ heo, lại có thêm một học đồ.

Một năm sau, lão ông tóc trắng mổ heo đột nhiên biến mất không thấy, Tả Mông tìm thế nào cũng không tìm được, cuối cùng chỉ có thể rời đi.

"Có ý tứ, ta tu luyện lâu như vậy, còn chưa từng làm qua bán thịt đâu."

Trên bầu trời, lão ông tóc trắng biến thành Phong Vân, hấn đứng ở đỉnh mây, nhìn qua Tả Mông rời đi, mỉm cười.

"Ma luyện không sai biệt lắm rồi, tiếp đó, nên toả hào quang rực rỡ."

Quả nhiên.

Được truyền Dao Pháp, cộng thêm ma luyện tâm tính, Tả Mông từ đó khác hẳn, tốc độ tu hành cũng càng lúc càng nhanh.

Tại năm 20 tuổi, càng là bước vào vạn hư chi cảnh.

Bị Hoàng Đế bốn quốc biết được, tự mình phái người mời trở thành tướng quân, bất quá Tả Mông cự tuyệt, chuyên tâm tu hành.

Rốt cục, lại mười năm qua đi, Tả Mông thành công đánh vỡ gông cùm xiềng xích, tiến vào Chúa Tể chi cảnh!

Đến tận đây, ở trong niên đại này Chí Tôn không ra, hấn đã vô địch thiên hạ, trở thành một đời anh hùng, danh lưu thiên cổ!

...

Một ngày, Tả Mông đang ở trong viện nhà mình diễn luyện Dao Pháp, bỗng nhiên, ở trước mặt hấn xuất hiện một bóng người.

Hấn ngẩng đầu nhìn lại, rõ ràng là lão ông tóc trắng hơn mười năm trước truyền thụ Dao Pháp cho hấn.

"Lão sư!"

Tả Mông sắc mặt kinh hãi, lập tức tiến lên quỳ lạy.

Cho dù giờ phút này Tả Mông đã được thế nhân xưng là 'Vô địch', nhưng hẳn trong lòng biết, mình có thể có thành tựu như vậy, tất cả đều là công lao sư phụ của mình.

"Không sai, không cô phụ ta chờ mong, nhìn thấy người có thành tựu như thế này, ta cũng có thể yên tâm rồi đi."

Lão ông tóc trắng mỉm cười nói.

Mà Tả Mông lúc này chấn kinh phát hiện ra, sư phụ của mình từ lão ông tóc trắng, biến thành một thanh niên tuấn mỹ.

"Lão sư, ngài. . ." Tả Mông có chút trợn mắt hốc mồm, hẳn không nghĩ tới, sư phụ của mình lại là còn trẻ như vậy.

"Ghi nhớ, sau khi mình cường đại lên, cũng phải phát triển Nhân tộc, nếu như một ngày kia, người đạt tới Đạo Quân, hãy đến Hư Pháp Đạo Vực tìm ta."

Sau khi nói xong, Phong Vân liền biến mất tại nguyên chỗ, mặc cho Tả Mông hô hoán như thế nào, đều không có bất kỳ phản ứng gì.

"Đạo Quân, Hư Pháp Đạo Vực sao." Tả Mông ánh mắt vô cùng kiên định.

Chương 1096: Lúc tiến hành chiếu hình!

Chương 1096: Lúc tiến hành chiếu hình!

"Nên đi Đạo Vực kế tiếp chiếu hình và tìm kiếm thiên kiều Nhân tộc. . ."

Phong Vân cười cất bước, ra khỏi mảnh thế giới này, một đường đi xa, rất nhanh, đã thuận lợi rời khỏi Thần Tinh Đạo Vực.

"Trạm tiếp theo, chính là Xích Thần Đạo Vực đã từng xếp hạng thứ ba đi."

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Hắn dự định Đạo Vực có xếp hạng, đều đi một lần, đem Đạo Quân cùng Thiên Quân phù hợp yêu cầu bên trong đều chiếu hình một lần.

Nói như vậy, hình chiếu đạt được tất nhiên cũng là một bút số lượng rất khả quan!

Cho đến lúc đó, tỷ lệ xoát ra chung cực chi đạo tự nhiên cũng tăng lên!

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền mở ra địa đồ, từ phía trên tìm tới vị trí của Xích Thần Đạo Vực, 'Xoát' một tiếng, thuận di mà đi.

. . .

Xích Thần Đạo Vực, ở giữa Lang Gia Đạo Vực cùng Thần Tinh Đạo Vực, vị liệt hàng thứ ba.

Đương nhiên, đây là xếp hạng trước đây, sau tiềm lực bùng nổ lần này, có Phong Vân, Âm Dương Đạo Quân, ngũ sắc Đạo Quân ba con hắc mã này toát ra, đã xáo trộn xếp hạng trước đó.

Xích Thần Đạo Vực bởi vậy từ thứ ba xuống đến thứ sáu.

Cho dù đây là bởi vì số lượng thiên tài Đạo Quân của Xích Thần Đạo Vực lần này không được, nhưng cũng không thể bởi vậy mà cho rằng toàn bộ Đạo Vực không được.

Xích Thần Đạo Vực ở trước đây đều có xếp hạng cao, chưa hề rơi ra khỏi top 10, đủ để thấy nội tình của nó.

Hắc mã giống Âm Dương Đạo Quân và ngũ sắc Đạo Quân, trăm vạn ức kỷ nguyên cũng chưa chắc có thể ra một vị, về phần giống Phong Vân, càng là không biết bao nhiêu năm mới có thể ra một vị.

Cho nên, bỏ qua nhân tố hắc mã, nội tình Xích Thần Đạo Vực vẫn là rất mạnh.

...

Khi Phong Vân đi vào Xích Thần Đạo Vực, rõ ràng cảm giác được Hỏa Chi Đại Đạo bên trong Đạo Vực dị thường sinh động, hắc cơ hồ có thể dùng mắt nhìn thấy từng Hỏa Chi Đại Đạo mạch lạc trong hư không kia.

Ở trong môi trường này, tu giả tu luyện phương diện Hỏa chi thuộc tính, ưu thế sẽ rất lớn, với lại sinh ra thiên kiều phương diện Hỏa Hệ thuộc tính, cũng nhiều hơn một chút so với những thiên kiều thiên phú khác.

"Ta nhớ được Đạo Tôn Xích Thần Đạo Vực này, có vẻ như chính là tu luyện Hỗn Độn Tiên Thiên Ly Hỏa chi tinh mà đắc đạo. . ."

Phong Vân đứng ở bên trên một tòa Hỏa Diệm Sơn, nhìn ra Đạo Vực mênh mêng, trong lòng lâm bầm.

Hỗn Độn Tiên Thiên Ly Hỏa chi tinh, đây là Thần vật nhất đẳng, giá trị vô cùng tận.

Mà Thần vật giống như vậy, muốn tu hành đắc đạo, so với tu giả chủng tộc khác còn khó hơn nhiều, có lẽ là bởi vì nguyên nhân điểm xuất phát quá cao.

Nhưng một khi đắc đạo, uy năng cũng so với tu giả cùng giai mạnh hơn nhiều!

Tỉ như xích Thần Đạo tôn này, mặc dù chỉ tu Hỏa Chi Đại Đạo một loại này, nhưng hấn bằng vào Hỗn Độn Tiên Thiên Ly Hỏa chi tinh, khống chế vạn hóa, thực lực so với tu giả tu Hỏa Chi Đại Đạo khác mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

"Cũng chỉ có sinh linh đặc thù, hoặc là tồn tại trời sinh phi phạm, tu một Đại Đạo mới lợi hại, những tu giả khác, tuyệt đối không được."

Phong Vân lâm bầm nói.

Không có cách nào khác, ai bảo bọn họ trời sinh đặc biệt chứ.

Bất quá loại sinh linh này vẫn là ít càng thêm ít, truy cứu nguyên nhân, dĩ nhiên chính là phía trên đã nói, những sinh linh này muốn đắc đạo. Độ khó cao tới rồi tinh rồi mù.

"Mặc dù đắc đạo khó, nhưng ở thời gian dài dằng dặc tích lũy xuống, những sinh linh đắc đạo này, vẫn có một ít, tỉ như Thánh Thủy Đạo Tôn, Thanh Phong Đạo Tôn, Thiên Kim Đạo Tôn, Kiến Mộc Đạo Tôn. . ."

Phong Vân ánh mắt khẽ nhúc nhích, những Đạo Tôn này đều hoặc nhiều hoặc ít không phải bình thường, mà Đạo Vực bọn họ sáng lập ra, hoàn cảnh cũng cực kỳ đặc thù, giống như Xích Thần Đạo Vực vậy.

"Những tu giả trong Đạo Vực này cũng chịu hoàn cảnh ảnh hưởng, đoán chừng tỉ lệ bên trong sinh ra một loại thuộc tính Đại Đạo nào đó cũng sẽ cao hơn một chút."

Phong Vân nghĩ tới đây, ánh mắt sáng lên.

Mặc dù lúc trước hắn nói muốn đi ba ngàn Đạo Vực một lượt, nhưng kỳ thật đi mấy trăm đạo vực cũng đã mất rất nhiều thời gian và công sức rồi.

Đằng sau những Đạo Vực kia, phần lớn cao thấp không đều, có một số Đạo Vực bên trong có một hai Đạo Quân tìm hiểu ra Đại Đạo cũng không tệ, còn về Thiên Quân, số lượng cũng không nhiều, xem chừng cũng chỉ có mười mấy vị thôi.

Mà có một số Đạo Vực, lại rất điệu thấp, nội tình mặc dù không có sâu như những Đạo Vực trước, nhưng cũng không thấp, chỉ là bởi vì không thể sinh ra một siêu cấp thiên tài, cho nên mới một mực xếp hạng không cao.

Những Đạo Vực này xếp hạng quán quýt lấy nhau, muốn từ bên trong chọn lựa ra, không chỉ lãng phí thời gian, còn lãng phí tinh lực.

Phải biết, mặc dù nói là ba ngàn Đạo Vực, nhưng kỳ thật số lượng căn bản không đứng yên.

Mà Hư Pháp Đạo Tôn tốt nhất một lần có thể xếp tới hơn ba ngàn vị, vậy vẫn là Bá Lan Đạo Quân gặp may mắn, bằng không mà nói, bằng vào thực lực của hắn, căn bản không có khả năng đứng ở vị trí hiện tại.

Cho nên nói, có một số Đạo Vực xếp hạng thấp, nhưng có thể chỉ là Đạo Quân trong vực không có thực lực, bản thân nội tình không thấp, vẫn có thể tồn tại một số hình chiếu chất lượng siêu tốt.

Cái này nếu để cho Phong Vân bỏ lỡ, chính hắn cũng cảm thấy thật sự đáng tiếc, nhưng mà đi hình chiếu từng người, hắn lại cảm thấy thật sự là quá hao phí tinh lực.

Nhiều Đạo Vực như vậy, mỗi một Đạo Vực đều bao la tới rồi tinh rồi mù, nếu hắn từng cái hình chiếu qua, trời mới biết mất bao nhiêu kỷ nguyên để hoàn thành.

Cho nên Phong Vân trước kia rất xoắn xuýt.

Mà bây giờ, Phong Vân cảm thấy, hắn có thể từ những Đạo Vực do Đạo Tôn đặc thù kia sáng lập ra.

Những Đạo Tôn đặc thù này đều rất mạnh, là bởi vì bản thân mình đầy đủ đặc biệt, nhưng sinh linh trong Đạo Vực hắn sáng lập lại không giống vậy, thiên phú giống nhau, ở trên người hắn, cùng trên thân những sinh linh khác là hai chuyện khác nhau.

Cho nên, bên trong những Đạo Vực này không có Đạo quân gì đặc biệt mạnh mẽ, xếp hạng rất thấp, nhưng bởi vì thời gian tồn tại lâu, nội tình vẫn là có, tất nhiên có không ít Vĩnh Hằng Thiên Quân.

" Chiếu hình xong mấy trăm Đạo Vực phía trước, sau đó, liền từ những đạo vực do Đạo Tôn đặc thù này sáng lập, đem những Đạo Vực này đều chiếu hình hết, Đạo Vực khác, cũng không quan trọng."

Phong Vân trong lòng tính toán hết thảy, như vậy đã dùng ít thời gian lại dùng ít sức lực, vẹn toàn đôi bên, chẳng phải sung sướng!

"Liên quyết định như vậy."

Lập tức, Phong Vân không chần chờ nữa, nhẹ nhàng lóe lên, cấp tốc tiến vào bên trong Xích Thần Đạo Vực, bắt đầu điên cuồng hình chiếu trong đó.

Thời gian mấy năm, hẩn thành công chiếu hình xong.

Mà sau đó, Phong Vân xem xét Nhân tộc nơi này, lại phát hiện số lượng Nhân tộc nơi này không nhiều, tư chất cũng cực kỳ thấp.

Thế là Phong Vân đem một chút truyền thừa lưu lại cho nhưng người này sau đó liền rời đi, cũng không tự mình chỉ đạo.

Như vậy mặc dù tàn khốc, nhưng cũng không có biện pháp khác, trước mắt Phong Vân chỉ có thể đi lộ tuyển tinh anh, bởi vì tài nguyên bản thân hẩn có hạn, không cách nào cho nhiều người như vậy.

Chỉ có thể trước hết để cho một bộ phận Nhân tộc thiên tư cực cao trưởng thành, sau đó để bọn hẩn đi phát triển, như quả cầu tuyết vậy, chậm rãi lớn mạnh.

...

Thời gian tiếp theo, Phong Vân lần lượt đi Thiên Giáp Đạo Vực, Thần Hoàng Đạo Vực, Di Thiên Đạo Vực.

Từ bên trong những Đạo Vực này, hẩn đạt được không ít hình chiếu, bắt quá cách số lượng lý tưởng trong lòng hẩn, còn kém một đoạn.

Ở bên trong quá trình này, Phong Vân cũng lần lượt gặp được một số Nhân tộc thiên tư không sai, cũng lưu lại truyền thừa, để bọn hẩn tự thân đi

phát triển.

Đương nhiên, Phong Vân lựa chọn, đều là tâm tính ưu tú, nếu như tâm tính không đủ, mặc dù thiên phú cao hơn nữa, cũng sẽ không lọt vào pháp nhãn của hắn.

Dù sao, Phong Vân cũng không muốn cuối cùng bồi dưỡng ra một bạch nhãn lang.

Chương 1097: Tan vỡ tại chỗ!

Chương 1097: Tan vỡ tại chỗ!

Tử Khuyết Đạo Vực, trong ba ngàn Đạo Vực xếp hạng thứ năm trăm.

Trong đó tổng cộng chia làm mười trọng thiên, mỗi một trọng thiên trong đó đều có vô số sinh linh tồn tại, căn cứ thực lực cảnh giới để phân chia.

Một khi có tu giả siêu việt cảnh giới giới hạn này, thì sẽ 'Phi thăng' lên thượng giới, tiến hành tu luyện tầng thứ cao hơn.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Đệ nhất trọng thiên là nơi ở của Linh tu thấp nhất, phần lớn là một số phạm tu.

Sau khi thành Thần, sẽ phi thăng tới đệ nhị trọng thiên.

Sau đó, mỗi lần tăng lên một cảnh giới, thì sẽ phi thăng lên Thượng giới.

Mà đệ cửu trọng thiên, chính là căn cứ của những Đạo Quân và Thiên Quân.

Về phần đi lên đệ thập trọng, đó là nơi ở của Tử Khuyết Đạo Tôn, không có gọi đến, tu giả Tử Khuyết Đạo Vực ai cũng không dám tiến vào.

Giờ phút này, ở đệ cửu trọng thiên, bên trong một nhà tử cung nào đó.

Nơi này tụ tập không ít Đạo Quân, thậm chí có một số gian, còn có mấy vị Vĩnh Hằng Thiên Quân phẩm tử luận đạo nữa.

Trong hành lang, không ít Đạo Quân cũng đang thảo luận chuyện nóng đương thời.

"Nghe nói không? Ở bên trong Lang Gia Đạo Vực có tu giả Kiếm Đạo chung cực đại viên mãn hư hư thực thực xuất hiện, không biết là ai."

"Có phải là vị Vân Thiên Kiếm Quân kia hay không?"

"Không có khả năng, Vân Thiên Kiếm Quân mặc dù cũng lĩnh ngộ Kiếm Đạo chung cực, nhưng khoảng cách hẳn tới viên mãn, chí ít còn cần mấy chục vạn kỷ nguyên nữa, đây đã là nhanh rồi, chậm mà nói, ngàn vạn kỷ nguyên cũng rất có thể!"

"Đúng vậy, Kiếm Đạo chung cực tuy mạnh, nhưng tiến hành tu luyện có thể nói như là giẫm trên băng mỏng, ngày sau muốn Hợp Đạo, cũng tương đối khó khăn, với lại ích lợi thực tế không cao."

"Nói đến Hợp Đạo, có vẻ như Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân đã bế quan, bọn họ đây là một lần bế quan cuối cùng trước khi Hợp Đạo, sau khi xuất quan, đoán chừng chính là thời điểm Hợp Đạo."

"Hai người bọn họ lĩnh ngộ chung cực chi đạo vốn là sắp viên mãn, đoán chừng lần này bế quan không bao lâu, sẽ xuất quan Hợp Đạo rồi."

"Hai vị này lĩnh ngộ chung cực chi đạo mặc dù đơn nhất, nhưng bản thân bọn họ bất phàm, sau khi Hợp Đạo thành công, sợ là chiến lực tuyệt đối bạo tạc, Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong đoán chừng cũng không phải là đối thủ của bọn họ, có thể so với nửa bước Đạo Tôn!"

"Đúng vậy, so sánh ra, con đường Hợp Đạo của Vân Thiên Kiếm Quân nhiều thăng trầm hơn."

"Không có cách nào khác, Vân Thiên Kiếm Quân mặc dù là đệ nhất tiềm lực bang, nhưng hình thức lần tranh tài này cũng không phải là đơn thuần độ sức chiến lực, cho nên mới để cho Vân Thiên Kiếm Quân đoạt giải nhất, nếu như là so đấu chiến lực, xác suất hẳn được vị trí này rất thấp."

". . ."

Không chỉ có Đạo Quân trong đại sảnh đang thảo luận chuyện này, ngay cả Vĩnh Hằng Thiên Quân bên trong bao sương, sau khi luận đạo, cũng đàm luận việc này.

Mà bọn họ cũng giống như những Đạo Quân này vậy, đối với Phong Vân rất không coi trọng.

Mặc dù bây giờ Phong Vân bộc lộ tài năng, nhưng bọn họ cũng đều biết, luận tiền đề mà nói, Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân so ra mạnh hơn Phong Vân nhiều.

Thậm chí, ngay cả Âm Dương Đạo Quân và ngũ sắc Đạo Quân, tiềm lực cũng cao hơn so với Phong Vân.

Nhưng mà nếu như bọn hắn biết, tu giả Kiếm Đạo chung cực viên mãn kia chính là Phong Vân, sợ là vỡ ra tại chỗ.

Mà giờ khắc này, ở trong một góc khác của tử cung, đang có một người trẻ tuổi xem ra thường thường không có gì lạ ngòi ở chỗ đó, một mình uống rượu, không tham dự thảo luận, nhìn qua rất không giống như người ở đây.

Bất quá trên đời này loại người gì cũng có, những tu giả kia cũng không ngoài ý muốn.

"Đế Nguyên cùng Trần Hoán sắp Hợp Đạo sao. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói, hẳn chỉ là có chút kinh ngạc, cũng không quá để tâm.

Lần trước lúc hình chiếu hai người bọn họ, hẳn đã hiểu Đại Đạo hai vị này đã sắp tu đến cấp độ viên mãn.

Chỉ là không nghĩ tới, tốc độ hai người bọn họ nhanh như vậy, vừa mới qua không nhiều năm đã đi đến bước này rồi.

Nhưng mà chính hẳn cũng không nghĩ một chút, mình trong thời gian ngắn như vậy, chiến lược đâu chỉ tăng lên mấy lần, quả thực là gấp mấy lần rồi.

Cùng so sánh ra, Đế Nguyên và Trần Hoán đều là thuộc về phạm trù 'Thiên tài yêu nghiệt' bình thường.

Loại như Phong Vân này, chỉ có bật hack mới có thể làm được!

"Xem ra ta cũng phải gấp rút."

Phong Vân lập tức đứng dậy, rời khỏi toà tử cung này, hẳn ngưỡng vọng thiên khung, "Năm trăm cái Đạo Vực đều chiếu hình xong, số lượng hình chiếu còn không đạt tới yêu cầu của ta, tiếp đó, nên đi những cái Đạo Vực do Đạo Tôn đặc thù kia sáng tạo, có thể có không ít thu hoạch. . ."

"Bất quá trước đó, phải đi xem nhân tộc bên trong Đạo Vực này một chút."

Phong Vân hai mắt mở ra, kim quang bên trong như nước thủy triều, trong nháy mắt nhìn xuyên Cửu Thiên Thập Địa, từ đệ cửu trọng thiên địa nhìn xuống.

Đệ bát trọng, đệ thất trọng, đệ lục trọng, đệ ngũ trọng, đệ tứ trọng, đệ tam trọng.

Mấy tầng đều không có thân ảnh Nhân tộc, thẳng đến đệ nhị trọng, Phong Vân mới nhìn đến một số Nhân tộc, nhưng số lượng cũng không nhiều.

A?

Bất quá lập tức, ánh mắt Phong Vân liền động, hơi nhếch khóe môi lên, "Có ý tứ."

Một giây sau, hấn biến mất tại chỗ, không thấy bất cứ bóng dáng gì.

...

Cùng lúc đó, ở đệ nhị trọng thiên.

Bên trong một khu rừng rậm, giờ phút này đã là mặt trời chiều ngã về tây, gần đến hoàng hôn.

Bỗng nhiên, một bóng người từ trong rừng sâu nhảy ra, khí tức hỗn loạn, lộ ra có phần chật vật.

"Hô, cuối cùng trốn ra được, lão sư, người kém chút nữa hại chết ta rồi, thủ hộ thú của Địa Tâm Thiên Tinh Dịch kia cường đại như thế, suýt nữa ta cũng phải giao phó ở nơi đó rồi!"

Thanh âm thanh thúy, mượn ánh chiều tà, có thể thấy rõ, thân ảnh này là một vị thiếu nữ, người mặc trang phục, hai đầu lông mày mang theo một cỗ anh khí, tư thế hiên ngang.

"Hừ, đây coi là nguy hiểm gì, chút lòng thành mà thôi, với lại, người thân là Nhân tộc, Tiên Thiên tiềm năng quá thấp, mặc dù thiên phú người

không tồi, nhưng thể chất quá kém, Địa Tâm Thiên Tinh Dịch này đối với người rất trọng yếu, bằng không thì, người dựa vào cái gì để đoạt giải nhất ở trên thi đấu tông môn bốn năm sau đây, chớ nói chi người là người dẫn đầu tộc nhân quật khởi."

Rõ ràng nơi này không có người thứ hai, nhưng lại có âm thanh vang lên ở trong đầu thiếu nữ kia, hơn nữa còn là thanh âm của một nữ tử.

Bất quá nhìn biểu lộ của thiếu nữ, hiển nhiên đã sớm tập mãi thành thói quen rồi.

"Hừ, Nhân tộc lại như thế nào, ta một ngày nào đó sẽ chứng minh, Nhân tộc, không kém gì tộc khác!"

Thiếu nữ xiết chặt nắm đấm, một bộ dáng lời thề son sắt.

"Đừng nằm mơ, người nghĩ ăn rằm." Trong đầu giọng nữ lại vang lên, đả kích không chút khách khí nào.

Thiếu nữ cũng đã quen lão sư nhà mình ác miệng, nàng lơ đãng, tiếp tục đi tới.

Không bao lâu, sắc trời đã hoàn toàn tối đen, nàng đi tới đi tới, bỗng nhiên thần sắc sững sờ.

Bởi vì ở phía trước cách đó không xa, có một đống lửa bay lên, làm cho nàng ngoài ý muốn nhất là, ở bên cạnh đống lửa kia, vậy mà ngồi một thân ảnh thon dài.

"Ừm? Kỳ quái, ở hoang sơn dã lĩnh này, thế nào còn có một gia hỏa ở chỗ này?"

Thiếu nữ vô cùng hiếu kỳ, nhin không được ở trong đầu nói: "Lão sư, người cảm thấy có vấn đề không?"

"Có thể có vấn đề gì, cho dù có vấn đề, không phải còn có ta ở đây sao? Sợ cái bóng."

"Người ngu phê lắm."

Thiếu nữ khóe miệng co quắp, lập tức nàng đi qua, sau khi tới gần, nàng mới phát hiện ra thân ảnh này lại là một người trẻ tuổi, xem ra không lớn hơn nàng mấy tuổi.

Chương 1098: Nếu như xâm lấn Nhân tộc của ta, tiếc gì một trận chiến!

Chương 1098: Nếu như xâm lấn Nhân tộc của ta, tiếc gì một trận chiến!

"Xin chào."

Thiếu nữ đi tới, nàng vốn dự định trực tiếp rời đi, nhưng lúc nhìn thấy khuôn mặt người trẻ tuổi kia, nàng nhin không được đi ra phía trước chào hỏi.

Thật sự là đáng đáp đối phương quá tuần mỹ, là đáng đáp anh tuần soái khí nhất mà nàng từng gặp qua.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Ngay cả tứ đại soái ca nghe tiếng xa gần trong tông môn, so với vị thanh niên trước mắt này, cũng phải kém rất rất xa.

Người thanh niên này không chỉ cực kỳ tuần mỹ, mà trên người còn có một cỗ khí chất không nói được cũng không tả rõ được, để cho thiếu nữ không nhin được muốn tới gần.

"Xin chào"

Thanh niên tuần mỹ xoay đầu lại, đối với thiếu nữ nhẹ nhàng cười nói.

Mặc dù vền vẹn hai chữ, nhưng rơi vào trong tai thiếu nữ, để cho nàng cảm thấy thanh âm này giống như tràn ngập ma lực.

Ma xui quỷ khiến, thiếu nữ đi vào bên cạnh trực tiếp ngồi xuống.

"Ta gọi là Lạc Bất Niệm, đại ca ca, người gọi là gì?" Thiếu nữ nhìn không được dò hỏi.

"Lạc Bất Niệm, tên rất hay." Thanh niên tuấn mỹ mỉm cười, "Gọi ta là Phong Vân."

Phong Vân sao.

Lạc Bất Niệm trong lòng nhắc nhở, đem cái tên này ghi nhớ thật sâu.

Lúc này, bên cạnh có âm thanh truyền đến, "Lạc cô nương, người cảm thấy, Nhân tộc thế nào?"

"Phong đại ca, người gọi ta Bất Niệm là được rồi."

Lạc Bất Niệm trước tiên nói câu này, sau đó trầm ngâm chốc lát nói: "Ta cảm thấy, Nhân tộc mặc dù Tiên Thiên tiềm năng thấp, kém xa những tộc quần khác, nhưng so sánh thiên phú tư chất, tâm tính, và trọng yếu hơn, ta tin tưởng, mặc dù không có huyết mạch nghịch thiên gì, nhưng Nhân tộc sớm muộn cũng sẽ quật khởi!"

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm Lạc Bất Niệm đột nhiên cất cao hơn, mặt mũi tràn đầy cứng cõi.

Lập tức, nàng lấy lại tinh thần, ngượng ngùng cười một tiếng, "Không có ý tứ, Phong đại ca, để người chê cười rồi, ý nghĩ này của ta rất ngây thơ đúng không?"

Vượt quá dự kiến của nàng, thanh niên tuấn mỹ đối diện không chỉ là không cười nàng, ngược lại một mặt vui mừng nhìn xem nàng.

"Không, ta cũng là Nhân tộc, với lại ta rất may mắn, gặp được ngươi."

Dứt lời, chỉ thấy thanh niên tuấn mỹ kia vung tay lên, lập tức thiếu nữ chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, đợi đến lúc nàng lấy lại tinh thần, cảnh tượng đã đại biến.

Bọn họ không còn là trong rừng, mà là ở bên trong một không gian hư vô.

Phong Vân liền đứng ở đối diện, hẩn nhìn Lạc Bất Niệm cách đó không xa, tâm niệm vừa động, lập tức không gian hư vô xuất hiện một hình ảnh.

Một gốc cỏ còn nhỏ sinh trưởng ở phía trên đại địa, xem ra bình đạm, tầm thường.

Nhưng một ngày, bụi cỏ này bắn ra kiếm mang kinh thế, một kiếm chém vào bên trong vũ trụ tinh không, chôn vùi cửu thiên ức vạn tinh thần.

Lúc này, cảnh tượng biến đổi, hình tượng bên trong, xuất hiện một giọt nước, nhưng giọt nước này, lại không ngừng mở rộng, tăng phúc, cuối cùng, bao phủ toàn bộ thế giới.

Sau đó, lần nữa biến hóa.

Lần này ở trong mắt Lạc Bất Niệm, xuất hiện một đóa hoa, một đóa hoa rất bình thường.

Nhưng bao nhiêu năm sau, đóa hoa này lại che khuất bầu trời!

Hình tượng đến đây im bất mà dừng, đối diện thanh âm Phong Vân truyền tới:

"Một cây cỏ chém hết tinh thần, một giọt nước bao phủ thiên địa, một đóa hoa che khuất bầu trời, đều là từ bé nhỏ mà quật khởi, Nhân tộc ta, cũng thế, chur thiên vạn tộc lại như thế nào!"

Lời nói mặc dù đơn giản, nhưng rơi vào trong tai Lạc Bất Niệm, lại để cho nhiệt huyết trong lòng nàng thiêu đốt, trong mắt lộ chiến ý.

Nhìn không được lớn tiếng nói: "Không sai, chur thiên vạn tộc lại như thế nào, nếu như lần lượt Nhân tộc ta, tiếc gì một trận chiến!"

"Ha ha, nói tốt, tiếc gì một trận chiến!"

Phong Vân cười lớn một tiếng.

Một lát sau, chỉ thấy hấn vung tay lên, lập tức Lạc Bất Niệm đối diện toàn thân run lên, tiếp theo, từ trên người nàng hiển hiện điểm điểm bạch quang, sau đó ở bên cạnh tụ lại hình thành một đạo thân ảnh mờ lung.

Thân ảnh này có phần hư ảo, là một vị nữ tử, mặc một thân tử y, tương tự hình người, bất quá từ độc giác trên trán mà xem, người này là Dị tộc.

"Linh hồn của một Dị tộc, nhìn thực lực ngươi, cũng nhanh đạt tới Đạo Quân, xem ra là xông quan thất bại, thân thể hủy hết."

Trước đó nữ tử lăm lăm vô cùng, giờ khắc này bị ánh mắt Phong Vân nhìn soi mói, run lẩy bẩy, như là sâu kiến tiếp cận Cự Long vậy, thân ảnh rung chuyển, phảng phất như tùy thời đều có thể tiêu tán vậy.

Nàng hoàn toàn thấy không rõ thực lực vị thanh niên trước mắt này, chỉ có một cảm giác, là thâm bất khả trắc!

Phải biết, dù cho là Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, cũng không để cho nàng có loại cảm giác này.

Cái này khiến cho tử y nữ tử khó có thể tưởng tượng được, thanh niên Nhân tộc này, đến cùng mạnh đến mức nào, không phải là Vĩnh Hằng Thiên Quân chứ ?

Nàng chưa từng gặp qua nhân tộc khủng bố như vậy, mạnh như vậy vẫn là Nhân tộc sao!

"Đại, đại nhân. . ." Bởi vì quá mức hoảng sợ, tử y nữ tử nói cũng nói không rõ.

Lúc này, Lạc Bất Niệm lấy lại tinh thần, lập tức mở miệng nói: "Phong, Phong đại ca, đây là lão sư của ta, nàng tuy là Dị tộc, nhưng đối với ta rất tốt, không có nàng, thì đã không có ta hiện tại!"

Mặc dù Lạc Bất Niệm không biết Phong Vân mạnh bao nhiêu, nhưng nàng nhìn biểu lộ vô cùng hoảng sợ kia của lão sư nhà mình thì đã có thể đoán ra một hai rồi.

"Tiểu, tiểu tử Tử Yên, gặp, gặp qua Phong Vân đại nhân!"

Tử y nữ tử lúc này hơi lấy lại tinh thần, lập tức hành bái đại lễ với Phong Vân, cung kính vô cùng.

"Nếu như thế, về sau ngươi tiếp tục phụ trợ Bất Niệm, sau khi chuyện thành công, ta có thể giúp ngươi tái sinh máu thịt."

Phong Vân quét mắt tử y nữ tử một vòng, từ tốn nói.

Lời nói bình thản, nhưng truyền đến trong tai tử y nữ tử, lại để cho thần sắc nàng vô cùng kích động, tái sinh máu thịt, đây chính là sự tình nàng nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Chỉ có linh hồn và thân thể mới có thể đạt đến thành tựu cao hơn!

Nghĩ tới đây, nàng trực tiếp hai đầu gối quỳ xuống đất, cực kỳ cung kính cùng hưng phấn nói: "Đa tạ Phong Vân đại nhân!"

"Ừm, xem linh hồn của người bất ổn, cũng được, cho phép người đến thức hải của ta, ban cho người một sợi linh hồn lực lượng, giúp người củng cố linh hồn!"

Nói xong, kim quang trong mắt Phong Vân lóe lên, một giây sau, tử y nữ tử liền cảm giác một cỗ hấp lực cường đại đưa nàng hút vào bên trong mi tâm của Phong Vân.

"Rầm rầm ——! !"

Đợi đến khi tử y nữ tử lấy lại tinh thần, thì đã trông thấy trước mắt xuất hiện một mảnh hải dương mênh mông vô ngần.

"Không, không phải hải dương, cái này, những thứ này, tất cả đều là linh hồn lực lượng! ! Trời ạ! Ta không phải đang nằm mơ chứ!"

Tử y nữ tử khiếp sợ không gì sánh nổi, nàng cũng tự xưng là một vị tu giả linh hồn, ở phương diện này rất có thành tựu.

Nhưng thức hải của nàng cùng cái này so sánh, đơn giản như là ao nước nhỏ cùng biển rộng vậy!

"Quá khủng bố, cái này, cái này đã vượt xa khỏi Đạo Quân, người thanh niên này, thật sự là Nhân tộc sao?"

Tử y nữ tử sắp bị dọa điên, cảm giác nhận biết của mình đang bị nghiền nát Vô Tình, không phải nói Nhân tộc yếu nhất sao? Không phải nói Nhân tộc không có cường giả sao?

Thanh niên tuấn mỹ trước mắt này, chẳng lẽ là quý à?

Chương 1099: Trời mới biết hấn vì sao lại biến thái như vậy !

Chương 1099: Trời mới biết hấn vì sao lại biến thái như vậy !

Bên trong thức hải, Tử Yên bị linh hồn lực khủng bố cuộn cuộn của Phong Vân dọa hoang mang lo sợ, tựa như một con nai con chân kinh vậy.

"Ầm ầm ——! !"

Lúc này, thức hải rung chuyển, linh hồn lực bàng bạc rung chuyển, tiếp theo, ở bên trong ánh mắt sợ hãi của Tử Yên, dưới đáy thức hải, mở ra một con mắt khổng lồ.

Con mắt kia quá lớn, so với vì sao trên trời còn bao la hơn, ngó nhìn nàng, bên trong hiện ra cảm xúc uy nghiêm lạnh nhạt, như là Thượng Thương Chi Chủ, tuần sát thiên hạ.

"Ông ——! !"

Ngay tại thời điểm Tử Yên sắp bị nhìn chăm chú ngạt thở, bỗng nhiên một đạo quang mang từ trong mắt kia bắn ra, phi tốc dung nhập vào bên trong hồn thể của nàng.

Một sát na, hồn thể Tử Yên vốn hư ảo, lập tức giống như là được bổ sung năng lượng cứu cực gì vậy, trở nên vô cùng ngưng thực, tựa như chân nhân vậy.

Tử Yên trong nháy mắt cảm nhận được linh hồn của mình đạt được bổ dưỡng không cách nào tưởng tượng, so với trước đó, không biết vững chắc hơn bao nhiêu.

Thậm chí, linh hồn nàng còn tiến giai!

Nguyên bản, lúc Tử Yên đột phá tới Đạo Quân thất bại, chính là linh hồn lực của mình kém một tia như vậy, không thể thừa nhận ngưng tụ Ngụy Đại Đạo.

Cho nên nàng cuối cùng thất bại.

Nhưng bây giờ, linh hồn của nàng đạt được tiến giai, nói cách khác, dẫn đến khuyết điểm nàng cuối cùng thất bại đã được bổ túc.

Nếu như một lần nữa, nàng thành tựu Đạo Quân liền hoàn toàn không có vấn đề!

Nghĩ đến đây, Tử Yên liền hướng phía con mắt to lớn kia quỳ xuống, lấy tư thái cùng giọng vô cùng cung kính nói: "Đa tạ đại nhân ban thưởng chi ân! Tử Yên không thể báo đáp, chỉ có thể thề sống chết thủ hộ Bất Niệm!"

"Không cần, không đến sống chết trước mắt, đừng ra tay giúp nàng, biết không?" Thanh âm hùng vĩ từ đáy biển truyền đến.

"Tử Yên đã rõ."

Tử Yên gật đầu, nàng trong lòng biết được, vị Nhân tộc tồn tại chí cao này, là muốn bồi dưỡng Lạc Bất Niệm, để đối phương trưởng thành làm một đời cường giả, mà không phải đóa hoa trong nhà ấm.

"Ừm, đi thôi."

Theo câu nói này rơi xuống, một giây sau, Tử Yên liền phát hiện mình lại trở lại trong rừng lúc trước.

"Lão sư!"

Lạc Bất Niệm nhìn thấy Tử Yên, suýt nữa cho là mình xuất hiện ảo giác, "Linh hồn người. . ."

"Nhờ có Phong Vân đại nhân, giúp linh hồn ta tấn thăng."

"Không sao, chỉ là một sợi hồn lực mà thôi." Phong Vân mở miệng nói.

Tử Yên nghe lời này trong lòng kinh ngạc, một sợi hồn lực đã để linh hồn nàng trong nháy mắt tấn thăng, thực sự không cách nào tưởng tượng, linh hồn vị đại nhân này đạt tới hoàn cảnh khủng bố cỡ nào, đơn giản là không cách nào tưởng tượng.

Tử Yên khi còn sống cũng chỉ là tu giả bán bộ Đạo Quân đại viên mãn mà thôi, Đạo Quân cũng không phải, tự nhiên không thể nào hiểu được cảnh giới hiện tại của Phong Vân.

Nàng nếu là biết, cho dù Đạo Quân ở trước mặt Phong Vân đều là sâu kiến, có thể bị dọa hồn phi phách tán tại chỗ.

Lúc này, Phong Vân nhìn về phía Lạc Bất Niệm, "Người thiên phú không tồi, bất quá sở học quá kém, công pháp cùng võ kỹ đều là rối tinh rối mù."

"Ta vẫn còn kém nhiều sao, sở học của ta đều là lão sư dạy cho, so với công pháp cùng võ kỹ giới này mạnh hơn rất nhiều đó." Lạc Bất Niệm nói ra.

Bên cạnh Tử Yên nghe thế một mặt xấu hổ, hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống.

Công pháp võ kỹ của nàng là mạnh hơn so với giới này, nhưng ở trước mặt vị Phong Vân đại nhân này, sợ là rách giày cũng không xứng.

"Công pháp của người chỉ có thể tu đến nửa bước Đạo Quân, lãng phí thiên phú của người, ta ban cho người truyền thừa mới, tĩnh tâm, ngưng thần!"

Theo lời nói Phong Vân truyền đến, Lạc Bất Niệm lập tức vô ý thức tĩnh tâm ngưng thần.

Sau đó, nàng liền thấy một ngón tay đang không ngừng phóng đại trong tầm mắt của mình.

Tiếp theo, Lạc Bất Niệm liền cảm giác được mi tâm mát lạnh, một giây sau trong đầu bạo phát tin tức khổng lồ, hình thành hết phù văn này đến phù văn khác.

《 Thái Hư Hóa Huyền Thiên 》 《 Trạch Lôi Chương 》 《 Thiên Địa Vô Cực Thân 》 《 Vô Lượng Kim Mâu 》 《 Bạch Hổ Thuấn Sát Công 》 .

..

Mỗi một cái phù văn đều đại biểu một bộ công pháp cùng võ kỹ, vèn vèn chỉ là quét qua hai mắt, Lạc Bất Niệm cũng cảm giác được cuộn cuộn thâm thúy chí lý.

Mỗi một môn đều mạnh hơn so với sở học tự thân của nàng không biết bao nhiêu, căn bản không thể so sánh!

"Cái này, đây chính là truyền thừa Phong đại ca nói tới sao?"

Lạc Bất Niệm còn nhỏ, tâm linh bị chấn động tới rối tinh rối mù, nàng tu hành đến bây giờ bắt quá là thời gian mười mấy năm, nơi nào thấy qua Đạo Tàng phong phú như vậy.

Đợi thời điểm nàng thật vất vả lấy lại tinh thần, mở to mắt, liền phát hiện Phong Vân đối diện đã biến mất, chỉ còn lão sư Tử Yên của nàng đứng tại chỗ, ngóng nhìn hư không mênh mông, trên mặt có kính nể cùng ước mơ vô hạn.

"Lão sư, Phong đại ca, hắn đi rồi sao?" Lạc Bất Niệm trong mắt có thật sâu không bỏ, cho dù nàng đã đoán được. . .

"Ừm, đi rồi, hắn để cho ta nói với ngươi, chờ ngươi chừng nào trở thành Đạo Quân, liền có tư cách đi tìm hắn."

Tử Yên quay đầu, nhẹ nhàng nói.

"Đạo Quân."

Lạc Bất Niệm lẩm bẩm hai chữ này, cảnh giới này cách nàng là xa xôi bực nào, dù sao nàng hiện tại cũng mới là Trung Vị Thân mà thôi.

"Lão sư, ngươi nói, Phong đại ca hắn đạt tới cấp độ gì? Hắn cũng là Đạo Quân sao?"

Lạc Bất Niệm hiếu kỳ nói.

Tử Yên trầm ngâm một lát sau, mới nói: "Không cách nào nhìn trộm, bắt quá từ một ánh mắt của hắn, đoán chừng có thể miêu sát thời kỳ toàn thịnh của ta."

"Mạnh như vậy sao?"

Lạc Bất Niệm thần sắc kinh sợ, mặc dù nàng biết Phong Vân rất mạnh, nhưng không nghĩ tới, mạnh đến mức độ này.

Nghĩ tới đây, Lạc Bất Niệm liếc xéo Tử Yên một chút, nói: "Lão sư, người không phải nói Nhân tộc ta không được, căn bản không có khả năng có cường giả gì sao? Phong đại ca kia giải thích thế nào?"

Tử Yên thần sắc cứng lại, trong lòng nhin không được chửi bậy, ta làm sao biết Nhân tộc lại có siêu cấp quái vật như vậy chứ!

...

Trên không trung.

Phong Vân nhìn Lạc Bất Niệm đang đấu võ mồm cùng Tử Yên, khoe miệng hơi giật, "Lạc Bất Niệm sao, ngược lại là có chút bộ dáng của nhân vật chính."

Hơn nữa còn là nhân vật chính theo lối "Lão gia gia".

Chỉ bất quá là, bàn tay vàng của nàng, có chút quá yếu, khi còn sống chỉ là cảnh giới bán bộ Đạo Quân đại viên mãn.

Không có cách nào khác, Phong Vân chỉ có tự mình ra tay, đem 'Lão gia gia' này hơi tăng cường một chút, miễn cho ngày sau đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

"Cũng không biết Lạc Bất Niệm có bị từ hôn hay không, hoặc đã từng là củi mục. . ."

Phong Vân trong lòng có nhiều thú vị nghĩ đến, hẳn nhớ rõ trên trang web tiểu thuyết nào đó trong kiếp trước thịnh hành chuyện nữ chính bị từ hôn, nữ chính là củi mục.

Bất quá cũng chỉ là hấn thấy thú vị mà thôi, cũng không dự định thật đến hỏi.

"Cũng nên rời đi rồi."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói: "Ta tổng cộng hành tẩu năm trăm Đạo Vực, thấy Nhân tộc vô cùng tận, gieo trồng xuống hạt giống truyền thừa cũng có hơn bốn trăm người."

"Nhưng mà, chân chính có thiên phú, có tiềm năng tấn thăng Đạo Quân, cũng chỉ đếm được trên bàn tay, về phần phía trên Đạo Quân, lại là một người cũng không có. . ."

Chương 1100: Bật hack cường giả, khủng bố như vậy!

Chương 1100: Bật hack cường giả, khủng bố như vậy!

Phong Vân một đường hành tẩu qua năm trăm cái Đạo Vực, gặp qua số lượng Nhân tộc phong phú, nhưng chính thức có được thiên phú Đạo Quân, chỉ có sáu người.

Tính cả Dương Giáng Tuyết ở Hư Pháp Đạo Vực, tổng cộng có bảy người.

Bảy người này, chính là Phong Vân từ trong biển người mê mông tìm kiếm ra người mạnh nhất, cũng là tiềm năng hạn mức cao nhất của Nhân tộc trước mắt, thiên phú đạo quân cấp.

Về phần đi lên Vĩnh Hằng cấp, một người cũng không có.

"Tuy nói là tiềm năng hạn mức cao nhất, nhưng Nhân tộc có thiên phú Đạo Quân cấp, tỷ lệ sinh ra không đủ một phần triệu. . ."

Phong Vân trong lòng âm thầm nói.

Đây cũng là sự tình không có cách nào, Nhân tộc vốn có Tiên Thiên tiềm năng yếu, với lại hoàn cảnh sinh tồn cũng vậy, muốn sinh ra thiên kiêu tuyệt thế, tỉ lệ đơn giản là ít đến đáng thương.

"Bất quá có bảy người, cũng coi là hoàn toàn ra khỏi ta đoán trước."

Bảy thiên kiêu có được thiên phú, Đạo Quân cấp Phong Vân đều phân biệt lưu lại truyền thừa cùng thủ đoạn bảo hộ, có thể cho bọn họ đều an an ổn ổn trưởng thành.

Không có gì bất ngờ xảy ra mà nói, bao nhiêu năm sau, Nhân tộc sẽ ra thêm Đạo Quân!

Mặc dù khách quan so sánh với những tộc quần khác trong vô tận hỗn độn, vẫn như cũ phải kém rất nhiều, nhưng đối với bản thân Nhân tộc tiến bộ, đã là cực lớn.

Với lại, đây chỉ là sơ bộ, nếu như bảy thiên kiêu này cuối cùng trưởng thành thành đạo quân, có thể giúp Nhân tộc khác, tân hỏa tương truyền, vĩnh hằng không thôi, một đời càng mạnh hơn một đời.

Loại ý nghĩ này là Phong Vân tham khảo lịch sử Nhân tộc phát triển trong thần thoại Hồng Hoang kiếp trước.

Bên trong Tam Hoàng Ngũ Đế, Thiên Địa Nhân Tam Hoàng, Nghiêu Thuấn, Ngũ Đế, bọn họ chính là mấy vị đại năng ban đầu của Nhân tộc, dẫn Nhân tộc từ nhỏ yếu đi lên cường đại, cuối cùng thay thế những tộc quần khác, đứng vững vàng ở địa vị linh trưởng vạn linh!

Ý nghĩ Phong Vân chính là bắt nguồn từ đó mà thành, cho nên hẳn mới chọn lựa ra mấy người thiên phú tối cường trong Nhân tộc để bồi dưỡng, để bọn họ phân biệt dẫn đầu Nhân tộc, phát triển Nhân tộc.

"Như vậy xem xét, bọn Dương Giáng Tuyết thì tương đương với Tam Hoàng Ngũ Đế, vậy ta, từ trình độ nào đó cũng coi như là sáng tạo ra bọn họ, dựa theo thiết lập này, ta là Nữ Oa Đại Thần sao?"

Phong Vân sắc mặt cổ quái, mau đem ý nghĩ này vung ra khỏi đầu óc, hẳn là nam, chẳng lẽ muốn hẳn cải trang thành nữ sao?

Vậy cũng quá khủng bố.

Hắn nhớ tới lời lẽ chí lý kiếp trước, nữ trang chỉ có 0 lần cùng vô số lần.

Quả quyết cắt đứt suy nghĩ.

Phong Vân cũng không muốn mình nhiễm lên đám mê kỳ quái.

"Đại nghiệp gieo rắc hạt giống Nhân tộc tiến hành đến nơi này coi như có một kết thúc, tiếp đó, nên đi những Đạo Vực đặc thù kia. . ."

Sau khi đi khắp những Đạo Vực đặc thù kia, vô luận hình chiếu đạt hay không đạt tiêu chuẩn, Phong Vân đều muốn bẻ quan xoát hình chiếu.

Đế Nguyên Đạo Quân cùng Trần Hoán Đạo Quân cũng muốn chứng đạo vĩnh hằng, hắn cũng không thể lạc hậu quá nhiều.

Mặc dù thời gian hắn tu luyện còn không bằng một số kẻ của người khác, nhưng Phong Vân xưa nay không lấy thời gian tu luyện để phán đoán cái gì, hắn cùng tu giả bình thường không giống nhau.

Xoát!

Lúc này, Phong Vân thi triển thuận di, biến mất tại nguyên chỗ.

...

Thánh Thủy Đạo Vực.

Mặc dù ở trong ba ngàn Đạo Vực xếp hạng không ra thế nào, nhưng Thánh Thủy Đạo Tôn của Thánh Thủy Đạo Vực, lại là một vị Viễn Cổ cự đầu, đản sinh ở thời đại cuối thời kì cổ tu giả, bản thể là một Thánh Thủy, đã từng chứng kiến hai đại hệ thống tu giả đại chiến.

Chỉ bất quá hấn lúc kia, còn ở vào thời kỳ trưởng thành, cho nên chỉ là đứng ngoài quan sát.

Bây giờ, hấn đã trưởng thành làm một đời Đạo Tôn, càng là sáng lập ra Thánh Thủy Đạo Vực, chỉ bất quá, hấn đối với Đạo Vực, không giống như Hư Pháp Đạo Tôn có tâm sự nghiệp như vậy, khắp nơi cướp bóc thiên tài yêu nghiệt.

Thánh Thủy Đạo Tôn trên cơ bản chỉ là vung tay chưởng quỹ, cái gì thiên kiêu, cái gì yêu nghiệt, tùy duyên là tốt, không nên cưỡng cầu.

Cái này cũng dẫn đến Đạo Vực một mực không sao xuất hiện thiên kiêu quá mức kinh tài tuyệt diệu, cho nên xếp hạng thấp.

Nhưng dù sao tồn tại lịch sử tuế nguyệt đã lâu như vậy, nhiều đời tích lũy xuống, vẫn là có không ít người thành tựu vĩnh hằng.

Yêu nghiệt Đạo Quân không có, nhưng Vĩnh Hằng Thiên Quân bình thường vẫn là bao no.

Mà những thứ này, chính là mục tiêu của Phong Vân.

...

Giờ phút này, một góc nào đó của Thánh Thủy Đạo Vực, phía trên một chỗ Vương dương.

Phong Vân đứng yên ở nơi này.

Thánh Thủy Đạo Vực lớn như vậy, 90% đều là hải dương, còn lại 10% mới là lục địa.

"Theo ta được biết, số lượng Vĩnh Hằng Thiên Quân của Thánh Thủy Đạo Vực đột phá mười vạn Đại Quan. . ."

Phong Vân lâm bảm nói.

Đừng nhìn số lượng mười vạn này rất đa dạng, kỳ thật đại đa số đều là hàng lớn, tức là loại đơn nhất thuộc tính Hợp Đạo kia, hơn nữa còn không phải lấy chung cực chi đạo Hợp Đạo.

Đều là tồn tại hạng chót ở trong Vĩnh Hằng Thiên Quân.

Loại tu giả này, kỳ thật không riêng gì là hạng chót ở Vĩnh Hằng Thiên Quân, ở đâu trong một cảnh giới nào đều là hạng chót.

Bọn họ không có thiên phú huyết mạch được trời ưu ái như Thánh Thủy Đạo Tôn, tu đơn nhất thuộc tính chỉ có thể chẳng khác gì so với người thường.

Đương nhiên, kỳ thật bọn họ cũng không có lựa chọn, bởi vì duyên có Thánh Thủy Đạo Tôn, hấn sáng tạo ra Đạo Vực lớn như vậy, sinh linh sinh ra ở bên trong, mang theo thuộc tính thiên khoa mãnh liệt, chỉ có thể tu đơn nhất.

Bất quá, đây là bất hạnh của bọn họ, nhưng bây giờ đối với Phong Vân mà nói, cũng là một chuyện tốt.

"Mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân, liền mang ý nghĩa có mười vạn thuộc tính Đại Đạo, đặc ý quá đi!"

Phong Vân vui vẻ một nhóm, hấn chỉ là tính sơ qua, tuôn ra Đại Đạo của Vĩnh Hằng Thiên Quân này, dung hợp vào trên người hấn, chính là chung cực chi đạo.

Dù sao, chung cực chi đạo chính là lĩnh hội Đại Đạo thời kỳ Đạo Quân, trên bản chất cũng không có khác nhau chút nào.

Hợp Đạo mới là vị trí máu chốt nhất.

Cầm Đại Đạo Vĩnh Hằng Thiên Quân lĩnh hội, đến đề thăng chung cực chi đạo của mình, xem chừng, chừ thiên vạn giới, vô tận hỗn độn, chỉ có Phong Vân một người có thể làm như vậy.

Nếu để cho những tu giả kia biết cái này, sợ là sẽ điên cuồng hơn chửi bậy: Cường giả bất hack, khủng bố như vậy!

"Bắt đầu đi. . ."

Phong Vân lẩm bẫm một câu, sau đó dung nhập vào bên trong Thánh Thủy Đạo Vực, không ngừng biến hóa thân phận cùng hình dạng, nghe ngóng cùng tiếp cận vị trí những Vĩnh Hằng Thiên Quân kia, sau đó nghĩ hết tất cả biện pháp tới gần bọn họ.

Cái gì bán bảo, giao dịch, bái sư, thậm chí Phong Vân làm một đại boss phía sau màn, chuyên môn thiết trí một chút bí cảnh, bên trong thả một số bảo vật quý giá, sau đó đem tin tức lan rộng ra ngoài, hấp dẫn những Vĩnh Hằng Thiên Quân kia tới.

Sau đó hắn lại tùy thời giấu ở một bên, đem bọn hắn từng người chiếu hình.

Cứ như vậy, qua thời gian trăm năm, Phong Vân cũng rốt cục đem mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân ở Thánh Thủy Đạo Vực tất cả đều hình chiếu.

Bất quá hắn không có dừng bước lại như vậy, lại liên tiếp đi Thanh Phong Đạo Vực, thiên kim Đạo Vực, Kiến Mộc Đạo Vực, những Đạo Vực đặc thù.

Phong Vân ở bên trong Đạo Vực đặc thù này bắt chước làm theo, thi triển các loại thủ đoạn, giấu ở phía sau màn, chỉ vì đạt được hết thủy hình

chiều Vĩnh Hằng Thiên Quân!

Chương 1101: Mạng lưới lạc hậu?

Chương 1101: Mạng lưới lạc hậu?

Xuân đi hạ đến, nhoáng một cái đã ngàn năm trôi qua.

Qua ngàn năm này, bảy hạt giống Nhân tộc mà Phong Vân lựa chọn đã phát triển vô cùng tốt, đều dương danh trong lĩnh vực của riêng mình.

Hoặc trấn thủ một phương, hoặc phát triển thế lực, hoặc độc lai độc vãng... Phân đấu phát triển vì tương lai của Nhân tộc.

Mỗi đêm khuya vắng người, bọn họ đều nhớ đến một thân ảnh thon dài đã ban cho bọn họ hi vọng, đó là tồn tại mà cả đời bọn họ muốn truy tìm!

Bảy hạt giống Nhân tộc đang khỏe mạnh trưởng thành, mà lúc này, Phong Vân cũng hoàn thành đợt hình chiếu cuối cùng của mình, chuẩn bị đại bế quan, điên cuồng quét hình chiếu.

Lần này bế quan, Phong Vân cần đẩy tất cả mười hai đầu đại đạo đến cấp độ viên mãn, nếu không đạt được, hắn sẽ không xuất quan.

Cho dù cần thời gian bao lâu, một vạn năm, mười vạn năm, thậm chí là trăm vạn năm, hắn cũng nhất định phải quét!

Làm nhiều công tác chuẩn bị như vậy, chạy đến nhiều Đạo Vực như vậy, không phải vì những thứ này sao?

Hiện tại, tất cả đã chuẩn bị kỹ càng, chỉ còn quét hình chiếu.

...

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền đến chỗ sâu trong vô tận hỗn độn, trên một tinh cầu hoang vu cô quạnh.

Tinh cầu này không có cái gì, khắp nơi đều trụi lủi, vô cùng yên lặng, thích hợp để Phong Vân quét hình chiếu.

Hắn cũng không muốn bị quấy rầy.

“Nơi này đi...”

Lúc này, Phong Vân đã thuận di đến tinh cầu này, trực tiếp đến giữa tinh cầu, ngồi xếp bằng, ý thức tiến vào tấm gương, bắt đầu điên cuồng quét hình chiếu.

Nhưng hắn cũng lưu lại một tia ý thức ở bên ngoài để cảnh giác, và thời khắc chú ý máy truyền tin, tránh có tin tức quan trọng gì gửi đến, hắn lại bỏ lỡ.

...

Cùng lúc đó.

Trong dị vực, Phong Tuyết Thánh Vương chữa khỏi vết thương, tâm tư lại bắt đầu linh hoạt, đánh chủ ý lên Thời Gian Giới Chỉ trên người Phong Vân.

Mặc dù lúc trước hắn ta bị Hư Pháp Đạo Tôn cảnh cáo một lần, nhưng Phong Tuyết Thánh Vương lại không thèm để ý, hắn ta không thể từ bỏ mảnh vỡ thời gian này.

Hơn nữa, Hư Pháp Đạo Tôn không thể lúc nào cũng chú ý đến Phong Vân được.

“Trước đó Hư Pháp Đạo Tôn đến quá nhanh, hẳn là trong tay Vân Thiên Kiếm Quân có đồ vật như Hộ Thân Phù, chỉ cần bố trí kết giới, che đậy loại cảm ứng này là được...”

Bên trong Thánh thành, Phong Tuyết Thánh Vương nhẹ nhàng lắm bầm.

Như vậy, cho dù Vân Thiên Kiếm Quân có bóp nát Hộ Thân Phù, Hư Pháp Đạo Tôn cũng không thể cảm ứng được, mà đợi đến lúc ông ta phản ứng lại, Vân Thiên Kiếm Quân kia đã sớm bị hắn ta xử lý đoạt bảo rồi.

“Nhưng như vậy, mình phải hao phí một bảo vật vô cùng quý giá.”

Bảo vật có thể che đậy cảm ứng của Đạo Tôn, sao có thể là bảo bối bình thường được, tất nhiên là Thần vật trong Thần vật, là loại cực kỳ hiếm có.

Hơn nữa, còn cần một vô thượng Thần vật để giết chết Vân Thiên Kiếm Quân trong nháy mắt.

Dù sao, thực lực của Vân Thiên Kiếm Quân mạnh đến mức không tưởng tượng được.

Phong Tuyết Thánh Vương nhớ đến lần trước hắn ta suýt nữa bị Phong Vân phản áp chế, chỉ nghĩ lại đã khiến hắn ta kinh hãi không thôi, thiên phú kinh khủng bậc này, nếu trải qua mười mấy kỷ nguyên nữa, sợ là sẽ áp chế hắn ta.

“Nhưng ngẫm lại cũng không có khả năng, nếu Vân Thiên Kiếm Quân hợp đạo, tất nhiên chỉ chọn được một hai loại hợp đạo, cho dù thành công cũng không đáng lo, nếu như hắn hợp đạo tất cả, tỷ lệ thất bại sẽ cao đến đáng sợ, cho dù thế nào, ta đều có lợi.”

Lúc trước Phong Tuyết Thánh Vương bị chiến lực của Phong Vân hù đến, bây giờ yên lặng cẩn thận phân tích, thật ra Phong Vân cũng chỉ như

vậy mà thôi.

Nói đơn giản, Phong Vân chỉ phách lối ở cấp độ Đạo Quân, một khi hắn lựa chọn Hợp Đạo, chờ đợi hắn, không phải diệt vong, thì không khác người thường, mất đi tất cả quang mang.

Không có cách, ai bảo Phong Vân chỉ là Nhân tộc bình thường, không có năng khiếu, có lĩnh ngộ nhiều cũng uổng công.

Lúc này, so thiên phú và sự ưu việt của sinh mệnh, cái nào có ưu thế sẽ hiển hiện ra.

Bọn họ hợp đạo bình thường, nhưng vì tính đặc thù của bản thân, chiến lực còn đáng sợ hơn những tu giả khác nhiều!

“Vấn đề bây giờ là, lâu như vậy, vẫn không có tin tức Vân Thiên Kiếm Quân, giống như đã hoàn toàn biến mất...”

Phong Tuyết Thánh Vương không thể hiểu được, hắn ta nhận được tin tức, rõ ràng Vân Thiên Kiếm Quân đã rời Hư Pháp Đạo Vực, kết quả sau đó, cả người liền biến mất, mặc cho bọn họ tìm kiếm thế nào, đều không có dấu vết gì để lại.

Người sống lớn như vậy, nói biến mất liền biến mất, chuyện này mẹ nó thật không hợp thói thường!

Đối với cái này, Phong Tuyết Thánh Vương cũng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể vừa chờ đợi, vừa điều động nhiều thủ hạ tìm kiếm trong phạm vi thế lực, sớm ngày tìm được Phong Vân.

Nhưng vừa tìm kiếm, đã tìm trọn vẹn một vạn năm, vẫn không có trứng dùng, không tìm thấy tung tích của Phong Vân.

Theo lý thuyết, Phong Vân đứng đầu bảng tiềm lực, cho dù đi đến nơi nào cũng trở thành tiêu điểm, nhưng bây giờ lại bình tĩnh không có một gợn sóng, đơn giản không thể tưởng tượng được.

Những người kia đều mù sao?

Một vạn năm không có động tĩnh, Phong Tuyết Thánh Vương cũng không nhìn được hoài nghi, có phải Vân Thiên Kiếm Quân này đã lạnh rồi không?

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng vẫn phải tìm kiếm, sống phải thấy người, chết phải thấy xác, nói thế nào hẳn ta cũng không thể buông tha mảnh vỡ Thời Gian Giới Chỉ được.

...

Một vạn năm, tại vô tận hỗn độn không tính là cái gì, chớp mắt đã qua, không hề có ý nghĩa.

Nhưng một vạn năm này lại không giống nhau, bởi vì lúc này, đã xảy ra hai chuyện không bình thường.

Đó chính là, Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân trước sau đã hợp đạo thành công, trở thành Vĩnh Hằng Thiên Quân!

Đây chính là chuyện lớn vang dội trong vô tận hỗn độn.

Đế Nguyên và Trần Hoán đều là người có tiếng tăm, các tu giả trong vô tận hỗn độn vẫn luôn chú ý bọn họ.

Bây giờ, hai vị kỳ tài ngút trời này lại trước sau hợp đạo thành công, bước vào cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân, đương nhiên đã trở thành đề tài nóng trong vô tận hỗn độn.

Các tin tức ùn ùn phát ra, dường như mỗi tu giả mỗi nơi đều thảo luận về chuyện này.

Ví dụ như đoạn đối thoại dưới đây:

“Này, các người có nghe nói không? Đế Nguyên và Trần Hoán đều hợp đạo thành công rồi!”

“Hừ, mạng lưới lạc hậu? Đều mẹ nó truyền bao nhiêu ngày rồi, bây giờ người còn nói với ta cái này?”

“Tin tức mới nhất, Đế Nguyên Đạo Quân, không, Đế Nguyên Thiên Quân được Thanh Vân Cổ Quốc Cổ Tổ nhìn trúng, thu làm đệ tử cuối cùng! Mà Trần Hoán Thiên Quân cũng được một nhân vật lớn nào đó trong Đạo Minh tiếp nhận, nghe nói có nguồn gốc rất sâu.”

“Haiz, xem ra hai vị này nhất định sẽ nhất phi trùng thiên, bây giờ, sợ là bọn họ có thể so với bán Đạo Tôn, thật là đáng sợ.”

“...”

Chuyện thảo luận như vậy rất nhiều.

Mà lúc thảo luận, dần dần, người đứng đầu bảng tiềm lực Phong Vân đã phai nhạt trong tầm mắt đại chúng cũng bị lôi ra so sánh.

Chương 1102: Vạn năm, đạo thành!

Chương 1102: Vạn năm, đạo thành!

“Vốn dĩ là hắc mã mạnh nhất, không ngờ, cuối cùng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn.”

“Rất bình thường, chung quy là Nhân tộc, mặc dù thiên phú kinh người, nhưng đối mặt với thiên kiêu yêu nghiệt cấp cứu cực chân chính, vẫn còn kém rất nhiều.”

“Haiz, thật ra vị Vân Thiên Kiếm Quân này đã mạnh hơn phần lớn tu giả rồi, chỉ là gặp hai vị quái vật Đế Nguyên và Trần Hoán, mới âm thầm như vậy.”

“Ngươi quên hai người rồi, còn có Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân sao, e rằng hai người này cũng rất nhanh vượt qua Vân Thiên Kiếm Quân.”

“Sự thật chứng minh, cho dù thiên phú có cao hơn, như huyết mạch không tốt, thì vẫn chưa được.”

“Một Nhân tộc có thể mạnh như vậy, đã ngoài tưởng tượng rồi, bây giờ, chỉ bình thường lại mà thôi.”

“...”

Trong vô tận hỗn độn, có chín thành chín tu giả không coi trọng Phong Vân, tiếc hận cũng có, trào phúng cũng có, đồng tình cũng có...

Phong Vân đã từng nổi tiếng thế nào, thì bây giờ ảm đạm thế ấy.

Không có cách nào, ai bảo hấn đến từ tộc đàn bình thường không có gì lạ chứ, đã không có huyết mạch tốt, còn không có thiên phú đặc thù.

Chỉ kinh diễm ở cấp độ Đạo Quân thì thế nào, cuối cùng cũng phải hợp đạo.

Mà một khi hợp đạo, Phong Vân sẽ chẳng là cái gì, triệt để bị Đế Nguyên và Trần Hoán đặt dưới chân.

...

Thiên Tuyên Đạo Vực.

Thiên Tuyên Đạo Tôn nghe thấy các loại bàn tán trong hỗn độn, cảm thán: “Một Nhân tộc có thể đi đến bước này đã rất mạnh rồi, cho dù hấn chỉ chọn một hai loại hợp đạo, dựa vào thiên phú kiếm đạo và đao đạo của hấn, cũng mạnh hơn Vĩnh Hằng Thiên Quân bình thường, hơn nữa, năm tháng hấn tu hành ngắn như thế, tương lai không phải không thể thành tựu Đạo Tôn.”

Lục nhân dị tộc gật đầu: “Đúng là như vậy, chẳng qua Đế Nguyên và Trần Hoán quá xuất sắc, khó tránh những tu giả kia cảm thấy vị Vân Thiên Kiếm Quân này ảm đạm phai mờ.”

“Còn có hai người Âm Dương Đạo Quân và Ngũ Thái Đạo Quân nữa, bốn người thì có ba người là sinh mệnh siêu cấp đặc thù, còn một người được di trạch của kiếp trước, là hi hữu, không thể so sánh được, hơn nữa, diễm xuất phát của bọn họ quá cao, ngay từ đầu đã vô cùng mạnh rồi.”

“Không giống Vân Thiên Kiếm Quân, quật khởi từ chỗ bé nhỏ, một bước lại một bước đi đến hiện tại, nếu hấn không phải Nhân tộc, mà là bất kỳ một tộc đàn nào đó trong hỗn độn, thành tựu sẽ cao hơn bây giờ.” Thiên Tuyền Đạo Tôn nhẹ giọng nói.

Ông ta còn hiểu Phong Vân hơn Hư Pháp Đạo Tôn, là người chân chính biết Phong Vân từ tầng chót đi đến một bước này.

“Đúng là như thế, nhưng Vân Thiên Kiếm Quân chưa từng để ý xuất thân và chủng tộc của mình, lúc trước hấn đến Thiên Tuyền Đạo Vực, ta đã từng nói chuyện này với hấn, hấn có chí phát triển Nhân tộc, muốn quật khởi vì tương lai của Nhân tộc.” Lục nhãn Dị tộc mở miệng nói.

Lúc ấy Phong Vân lấy hình chiếu tại các Đại Đạo Vực, đương nhiên cũng đến Thiên Tuyền Đạo Vực, thuận tiện cũng gặp Thiên Tuyền Đạo Tôn và lục nhãn Dị tộc, coi như đã làm theo ước định với Thiên Tuyền Đạo Tôn lúc trước.

“Tu giả như hấn, trong nội tâm tự có đạo tâm của mình, sẽ không bị người khác chi phối, chỉ là, không biết đạo tâm này của hấn có thể phá ra, chiếu sáng sông núi hay không?”

Thiên Tuyền Đạo Quân vẫn rất xem trọng Phong Vân, ít nhất, tương lai sẽ có thành tựu không thấp hơn ông ta.

Đối với một Nhân tộc, đây đã là thành tựu chí cao vô thượng rồi, từ cổ kim đến tương lai, không có Nhân tộc nào có thể đi đến cảnh giới Đạo Tôn!

...

Hư Pháp Đạo Vực.

Suy nghĩ của Hư Pháp Đạo Tôn không khác với Thiên Tuyên Đạo Tôn, với ông ta mà nói, Phong Vân đủ khả năng để thành tựu Đạo Tôn, còn cấp độ cao hơn, thì không với đến được.

Trên thực tế, không riêng gì ông ta, bây giờ, trong vô tận hỗn độn, chỉ sợ người có thể dòm ngó cảnh giới trên Đạo Tôn, chỉ đếm trên một bàn tay mà thôi, Đế Nguyên và Trần Hoán chính là ở trong nhóm này.

Hơn nữa, đây chỉ là có tư cách nhòm ngó mà thôi, có thể thành công hay không, vẫn còn là ẩn số.

Mặc dù Đạo Tôn cũng khó thành, nhưng trăm ngàn kỷ nguyên vẫn có thể xuất hiện một người, nhưng cảnh giới trên Đạo Tôn, thật sự là từ cuối thời kỳ cổ tu hành giả đến bây giờ, chỉ xuất hiện mấy vị mà thôi.

Hơn nữa, mấy vị này đều đột phá sau khi chiến thắng cổ tu hành giả không lâu, sau đó không còn nữa.

“Mấy vị kia là lợi dụng đại thế lúc đó để đột phá, nếu là thời đại bình thường, muốn đột phá sẽ khó khăn cỡ nào.” Hư Pháp Đạo Tôn lắc đầu nói.

Lập tức, ông ta đề xuống những suy nghĩ này, nhìn về phía hỗn độn vô biên: “Phong Vân, ngươi vẫn còn lịch luyện sao, nên trở về thôi.”

Mặc dù ông ta không biết Phong Vân đang ở chỗ nào, nhưng thông qua Hộ Thân Phù, ông ta phát hiện Phong Vân đã đi đến rất nhiều Đạo Vực, thậm chí còn chạy đến dị vực.

Điều này khiến lòng Hư Pháp Đạo Tôn hoảng hốt, nếu không phải cảm ứng được Phong Vân không có chuyện gì, ông ta sẽ không nhìn được mà tiến lên.

“Lịch luyện lâu như vậy, cũng không biết bây giờ hấn đã đạt đến cấp độ gì?”

Hư Pháp Đạo Tôn cảm thấy, dựa vào thiên phú của Phong Vân, hơn trăm kỷ nguyên nữa, hấn sẽ hợp đạo.

“Không biết Phong Vân sẽ hợp đạo gì, kiếm đạo, đao đạo, hay là cái khác.”

Nhưng đánh chết Hư Pháp Đạo Tôn cũng không ngờ, Phong Vân lại muốn hợp tất cả đại đạo mình có!

...

Vạn năm trôi qua, mặc cho bên ngoài nói thế nào, cũng không ảnh hưởng đến Phong Vân.

Giờ phút này.

Hấn đang đứng bên ngoài tinh cầu hoang vu, sắc mặt bình tĩnh, nhưng hai mắt vẫn còn kích động.

“Đạo, cuối cùng đã thành.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Theo lời nói của hấn, trên đỉnh đầu, thiên địa như lồm xuống, mười ba trường hà đại đạo giáng lâm, lần lượt đứng trong hỗn độn, mênh mông cuộn cuộn, lao nhanh gào thét, che khuất bầu trời!

Toàn bộ khu vực hỗn độn này, đều bị mười ba trường hà đại đạo bao bọc, cỡ nào hùng vĩ, cỡ nào rung động!

Cho dù Đạo Tôn đến đây, cũng bị một màn này dọa sợ.

Mười ba trường hà đại đạo có quy mô như vậy, đại biểu cho mười ba chung cực chi đạo viên mãn!

Mà cái này, chỉ là do một vị Đạo Quân tìm hiểu ra.

Đương nhiên, cũng chỉ có Đạo Quân mới có tiềm năng này.

Nếu như là Vĩnh Hằng Thiên Quân, bản thân đã hợp đạo, lại lĩnh ngộ cái khác, sẽ rất gian nan.

Bởi vì bản thân và linh hồn Vĩnh Hằng Thiên Quân đã dung hợp với đại đạo kia, vì thế, muốn cảm ngộ cái khác, đương nhiên càng khó khăn.

“Vạn năm, mười ba chung cực chi đạo đến viên mãn, hoàn toàn vượt ngoài dự đoán của mình.”

Phong Vân vốn cho rằng mình phải bế quan một kỷ nguyên, không ngờ không đến một phần mười thời gian đã đạt đến mục đích.

“Bây giờ không biết thực lực của mình đã đạt đến mức nào.”

Phong Vân chỉ cảm thấy mình rất mạnh, nhưng mạnh đến mức nào, trong lòng hẳn lại không rõ.

“Nhưng đối với mình, Phong Tuyết Thánh Vương đã không có gì uy hiếp nữa.”

Chương 1103: Dạy người làm người!

Chương 1103: Dạy người làm người!

“Mặc dù Phong Tuyết Thánh Vương không tính là gì, nhưng nhất định phải kết nhân quả, hơn nữa, mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ, mình cũng cần.”

Phong Vân nhắm mắt, hắn muốn lĩnh hội thời không chi đạo, nên không thể thiếu mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ được.

Hơn nữa, hắn tin rằng Phong Tuyết Thánh Vương cũng không hết hi vọng, nhất định muốn có mảnh vỡ trong tay hắn.

“Đã như vậy, mình không cần tìm hắn ta, chỉ cần để hắn ta thăm dò tung tích của mình, như vậy, hắn ta sẽ tự tìm đến.”

Khóe miệng Phong Vân cong lên.

Một giây sau, hắn đã biến mất tại chỗ, xuất hiện tại nơi có sinh linh trong vô tận hỗn độn, lần này, hắn đã lộ diện mạo thật.

Cho nên, rất nhanh, tin tức liên quan đến Vân Thiên Kiếm Quân đã truyền đến vô tận hỗn độn.

Mặc dù Phong Vân đã qua thời kỳ nổi tiếng, nhưng dù sao vẫn là đệ nhất Đạo Quân, vẫn có độ chú ý.

Hơn nữa, hắn đã rời khỏi tâm mắt đại chúng đã lâu như vậy, bỗng nhiên lại xuất hiện, cũng nhận được nhiều quan tâm.

Rất nhanh...

Tin tức từ Đạo Minh đã truyền đến ba thế lực lớn khác.

Vân Thiên Kiếm Quân xuất hiện tại giao giới giữa dị vực và Đạo Minh.

“Cuối cùng đã xuất hiện! Lần trước có Hư Pháp Đạo Tôn giúp ngươi, lần này, ta đã có chuẩn bị, ngươi chắc chắn phải chết!”

Trong Thánh thành, Phong Tuyết Thánh Vương nhận được tin tức vô cùng kích động, trong đôi mắt xanh biếc của hắn ta tràn đầy sát cơ: “Còn dám chạy đến nơi này, thật không biết ngươi ngốc hay là phách lỏi nữa, cho rằng có Đạo Tôn bảo vệ là ngươi không có gì sợ hãi sao?”

“Lần này, dạy ngươi làm người!”

Nghĩ đến đây, Phong Tuyết Thánh Vương lập tức quát khê một tiếng: “Thất Sát!”

“Vâng, chủ nhân!” Một đạo huyết quang thoáng hiện lên, ngưng tụ thành thân ảnh của Thất Sát Thiên Quân.

“Theo ta đến giao giới giữa dị vực và Đạo Minh, lần này, phải giết tên Vân Thiên Kiếm Quân kia!” Phong Tuyết Thánh Vương lạnh lùng nói.

“Chủ nhân yên tâm, kết giới đã chuẩn bị kỹ càng, đến lúc đó sẽ che đậy tất cả cảm giác, cho dù Hư Pháp Đạo Tôn có quan tâm thế nào, cũng không thể phát giác được.”

Thất Sát Thiên Quân mở miệng nói.

“Được, rất tốt.”

Phong Tuyết Thánh Vương vô cùng hài lòng, vung tay lên, dẫn theo Thất Sát Thiên Quân biến mất tại chỗ, đến giao giới giữa Đạo Minh và dị vực.

...

Một bên khác.

Phong Vân một mình đi ở chỗ giao giới giữa Đạo Minh và dị vực, sắc mặt bình tĩnh ung dung, nhàn nhã tùy ý, giống như tản bộ.

Cách đó không xa, có một vài tu giả đến từ Đạo Minh, đến đây tìm kiếm tài nguyên.

Bọn họ nhìn thấy Phong Vân, đương nhiên cũng nhận ra hắn.

“Mau nhìn! Đây không phải là Vân Thiên Kiếm Quân đứng thứ nhất trên bảng tiềm lực sao?”

“Hắn biến mất hơn một vạn năm, lần nữa hiện thân.”

“Khí cơ này, vẫn là Đạo Quân.”

“Nói nhảm, so với Đế Nguyên Thiên Quân và Trần Hoán Thiên Quân, Vân Thiên Kiếm Quân chỉ là một tên tân tú mà thôi, mặc dù hắn xếp thứ nhất, nhưng nói đến lĩnh ngộ, còn không bằng hai vị kia, hơn nữa, muốn chung cực kiếm đạo viên mãn, e rằng vạn năm cũng không đủ.”

“Không biết Vân Thiên Kiếm Quân có biết hai vị kia đã tấn thăng Thiên Quân rồi không, đúng tà tiếc hận thay hắn.”

“Khẳng định biết...”

Phong Vân nghe thấy những tiếng bàn luận này, cũng không suy nghĩ gì nữa.

Lúc hần đến đã nghe nói Đế Nguyên và Trần Hoán đều hợp đạo thành công, tấn thăng Vĩnh Hằng Thiên Quân, đồng thời, một người bị một nhân vật lớn nào đó trong Đạo Minh dẫn đi, một người gia nhập Thanh Vân Cổ Quốc, được Cổ Tổ thu làm đệ tử cuối cùng, tiền đồ vô lượng.

“Theo tiên độ tu hành của hai người họ, vạn năm là đủ rồi, cũng không bất ngờ.”

Phong Vân chỉ than thở một tiếng, cũng không có quá nhiều kinh dị.

Bởi vì, hai vị này đã hợp đạo, nhưng nếu bàn về chiến lược, Phong Vân vẫn mạnh hơn bọn họ rất nhiều.

...

Đúng lúc này.

Ầm ầm!

Uy áp khổng lồ từ bên trên giáng xuống, bao phủ toàn bộ nơi này, giống như ngày tận thế.

Nơi xa, đám tu giả đều biến sắc, cảm nhận được áp lực như trời sập kia, trong tâm linh phát ra sợ hãi.

“Cái này, cái này...”

Sau đó, bọn họ nhìn thấy giữa không trung phía xa, bỗng nhiên vỡ ra một đường.

Sau đó, từ trong không gian màu đen, có hai bóng người đi ra, một người toàn thân là màu đỏ, lộ ra sát khí cuộn cuộn như biển, khiến người ta biến sắc.

Một người khác là dị tộc mặc chiến giáp màu xanh trắng, đôi mắt xanh biếc.

“Dị vực Thất Sát Thiên Quân, và một trong tám đại Thánh Vương, Phong Tuyết Thánh Vương!”

Đám tu giả lập tức nhận ra thân phận của hai người này.

Dù sao thực lực và địa vị của Thất Sát Thiên Quân và Phong Tuyết Thánh Vương cũng không tầm thường, hình ảnh của bọn họ đã sớm truyền khắp vô tận hỗn độn, được mọi người biết đến.

Tu vi thấp nhất của đám tu sĩ này đã là Thượng phẩm Đạo Quân, khẳng định nhìn một chút đã nhận ra.

Mà điều này, cũng khiến bọn họ hoảng sợ.

Thất Sát Thiên Quân và Phong Tuyết Thánh Vương đến đây làm gì.

Ngay khi đám tu giả bất an sợ hãi, giọng nói lạnh băng của Phong Tuyết Thánh Vương vang lên, quanh quần thiên địa: “Vân Thiên, lần này ngươi không trốn được đâu.”

“Cái gì? Phong Tuyết Thánh Vương và Thất Sát Thiên Quân đến đây để tìm Vân Thiên Kiếm Quân?”

“Xong rồi, Vân Thiên Kiếm Quân chắc chắn phải chết.”

“Hắn đã làm gì mà khiến Phong Tuyết Thánh Vương không tiếc đi ra dị vực đến giết.”

“ ... ”

Đám tu sĩ đều kinh ngạc đến ngậy người, bọn họ không thể hiểu được, lúc nào thì Phong Vân đã đắc tội với Phong Tuyết Thánh Vương?

Mặc dù Đạo Minh và dị vực có thù, nhưng cũng không thể khiến Phong Tuyết Thánh Vương tự mình đến giết Phong Vân được, muốn giết, chỉ cử Đạo Quân đến là được.

Bây giờ có Phong Tuyết Thánh Vương, còn có Thất Sát Thiên Quân, đúng là không có đường sống.

Nhưng mà, khiến đám tu sĩ này chấn động là, đối mặt với Phong Tuyết Thánh Vương và Thất Sát Thiên Quân, Phong Vân lại thờ ơ, nhẹ nhàng dùng bước, bình tĩnh nói: “Ta còn nghĩ các ngươi không đến nữa, thật sự quá chậm.”

Đám tu giả nơi xa trợn mắt há miệng, bọn họ không nghe lầm chứ.

Vân Thiên Kiếm Quân không chạy trốn, lại còn khiêu khích ngược lại!

“Thật lợi hại, hẳn là một Đạo Quân lại bá đạo khiêu khích như vậy, ngươi kia là Phong Tuyết Thánh Vương đó.”

“Không hổ là đệ nhất Đạo Quân, can đảm này, cho dù bại, ta cũng bội phục.”

“ ... ”

Đám tu giả vô cùng kinh thán, bọn họ đều là người của Đạo Minh, đương nhiên đều đứng về phía Phong Vân.

Hơn nữa, bọn họ cũng là Đạo Quân, bây giờ nhìn Phong Vân cũng là Đạo Quân, lại khiêu khích với Phong Tuyết Thánh Vương không thể trêu

chọc được, điều này khiến bọn họ cảm thấy chí khí bùng bùng, sáng khoải từ trong linh hồn.

Đạo Quân chúng ta yếu, thì sao?

Đạo Quân mạnh nhất của chúng ta, cho dù đối mặt với cấp Thánh Vương vẫn bình tĩnh không chút sợ hãi!

Mặc dù trong lòng dám tu giả ủng hộ Phong Vân, nhưng bọn họ đều cảm thấy, vị Vân Thiên Kiếm Quân này không có hi vọng chiến thắng, thậm chí khả năng sống sót cũng rất thấp.

Không khác, Đạo Quân đối mặt với bán Đạo Tôn, cộng thêm một tên Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong, làm sao có thể thắng được?

Chương 1104: Một kiếm trấn áp thời không!

Chương 1104: Một kiếm trấn áp thời không!

Chỗ giao giới Đạo Minh cùng dị vực, bên trong vô tận hỗn độn.

Phong Vân đứng ở nơi đó, lẳng lặng nhìn xem Phong Tuyết Thánh Vương cùng Thất Sát Thiên Quân đối diện, thần sắc ung dung, không có chút gợn sóng nào.

Phong Tuyết Thánh Vương trong mắt sát cơ như nước thủy triều, lạnh lùng nói: "Nghe ý tứ ngươi, là chuyên môn ở chỗ này chờ ta sao?"

"Bằng không thì làm gì đây?" Phong Vân hỏi ngược lại.

"Ngươi thật cho là có Hư Pháp Đạo Tôn làm chỗ dựa, là có thể coi mình vô địch rồi đúng không, tiêu tử, hôm nay để ngươi biết, có Đạo Tôn che chở, cũng không là cái gì!"

Phong Tuyết Thánh Vương nghe vậy cười một tiếng, "Thất Sát, động thủ!"

"Vâng!"

Thất Sát Thiên Quân lạnh lùng quét mắt Phong Vân một vòng, sau đó lấy ra một vật, trực tiếp ném ra.

Đó là một viên Tinh Thạch, phía trên có khắc vô số phù văn huyền diệu.

"Ông ——! !"

Một giây sau, Tinh Thạch kia nhanh chóng hòa tan, hóa thành vô số sợi tơ, hình thành một mạng lưới ánh sáng to lớn, đem một phương vô tận hỗn độn này che đậy.

"Đây là Thần vật vô thượng, tóc đen Thiên Minh lưới, ngăn cách hết thủy khí tức tiết lộ, cho dù là Đạo Tôn, cũng vô pháp cảm ứng được hết thủy tinh huồng trong lưới, Hộ Thân Phù của ngươi, không có bất kỳ tác dụng gì."

Thất Sát Thiên Quân nhìn Phong Vân, vô cùng lạnh lẽo nói.

"Lần này, là chính ngươi tự chui đầu vào lưới, muốn trách, thì trách chính ngươi xuẩn!"

Thất Sát Thiên Quân giống như là nhìn người chết nhìn xem Phong Vân, nhưng mà, làm hấn thất vọng là, dù vậy, Phong Vân cũng không có lộ ra bất kỳ tâm tình kinh hoàng thất thổ chập chờn nào, thậm chí, ngay cả nhìn cũng không nhìn hấn một chút, như không có gì.

"Sắp chết đến nơi, còn phách lối như vậy!" Thất Sát Thiên Quân xiết chặt nắm đấm, trong lòng sát ý sôi trào, nhưng hấn cũng không dám tiến lên.

Phong Vân đáng sợ, hấn lần trước đã lĩnh giáo, nơi nào còn dám đi lên chịu chết.

Phong Tuyết Thánh Vương nhếch miệng cười một tiếng, "Ta biết được ngươi đối với thực lực của mình rất tự tin, nhưng đáng tiếc, ngươi vẫn là quá non, ngươi cho rằng, ta sẽ sẽ như lần trước, cùng ngươi triển đấu sao?"

"Hôm nay, liền để mở mang kiến thức một chút, cái gì mới gọi là át chủ bài!"

Dứt lời, hần từ bên trong không gian trữ vật lấy ra một thanh trường mâu hôi sắc cổ xưa vô cùng, tản ra mênh mông chi khí.

Bên ngoài nhìn như rất bình thường, không có lộ ra chút khí tức nào bên ngoài.

Nhưng nơi xa những tu giả quan sát kia đều cảm giác được sợ hãi xuất phát từ bản năng, bọn họ minh bạch, cái trường mâu hôi sắc kia chỉ sợ hơi tản mát ra một tia lực lượng, liền có thể miêu sát bọn họ vô số lần!

Một thanh trường mâu hôi sắc, nhìn như bay thong thả, nhưng tốc độ lại nhanh tới không hợp thói thường, nó lại tản mát ra quang mang mịt mờ cũng bao phủ Phong Vân, để cho hần không cách nào tránh né, trực tiếp bị khóa chặt.

"Đây là sát khí Đạo Tôn cấp—— Thiên Tru Thần Mâu, diệt hồn lục thân, mặc cho Thân Thể cùng Linh Hồn người cường đại như thế nào, ở dưới Thần mâu này, cũng không thể cứu vãn!"

Thanh âm Phong Tuyết Thánh Vương lãnh khốc vô cùng truyền đến, bởi vì có tóc đen Thiên Minh lưới ngăn cách, cho nên những tu giả nơi xa kia cũng không nghe thấy câu nói này.

Bất quá mặc dù bọn hần không có nghe thấy, nhưng từ trường mâu hôi sắc kia để bọn hần nhìn một chút liền vô cùng hoảng sợ, cái này tất nhiên là đại sát khí kinh thế!

"Xong!"

Những tu hành giả này cũng không nhẫn tâm nhìn, không muốn nhìn thấy Phong Vân cứ như vậy chết ở trong tay Phong Tuyết Thánh Vương.

"Sát khí Đạo Tôn cấp, chắc là có được lực lượng tiếp cận Đạo Tôn cấp, vừa vặn, để cho ta thử uy lực của nó một chút, cũng đo chiến lực chân thực bây giờ của ta."

Phong Vân lại chiến ý dâng cao, không chút do dự, trực tiếp té ra trạng thái mạnh nhất!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" . . .

Trong tích tắc, toàn bộ trên không vô tận hỗn độn, phảng phất như thế giới đồ sụp, thiên băng địa liệt.

Bên trong hoàn toàn Hắc Âm Hỗn Độn, đột nhiên xuất hiện mấy con sông dài bao la vô biên, vắt ngang thiên địa, không biết thủy chung, nhan sắc khác nhau, đều tản ra ba động không cách nào tưởng tượng.

Tỉ như, có trường hà Kiếm Quang ngút trời, phong mang không ngớt; có trường hà đao mang như sóng triều, diệt tuyệt thiên địa chúng sinh; có trường hà Hoàng Kim sáng chói, chói mắt vô cùng; có trường hà đen như mực, Vân Ba quý quýet; có trường hà Quang Minh hùng hực. Thần thánh siêu phàm. . .

Hợp mười ba trường hà, nấn ná vô biên phía trên Hỗn Độn, tựa như xuyên qua cổ kim tương lai, để cho tất cả tu giả ở đây đều sinh ra cảm giác không thể địch lại.

Loại uy năng tuyệt đối kia, đừng nói là Thất Sát Thiên Quân, ngay cả Phong Tuyết Thánh Vương, cũng sinh ra sợ hãi.

"Mười, mười ba chung cực chi đạo, viên mãn! ?"

Phong Tuyết Thánh Vương, một trong bát đại Thánh Vươngđị vực này, nổi danh tồn tại vô thượng, giờ phút này, bị tràng cảnh trước mắt triệt để dọa ngốc!

"Không có khả năng! Không có khả năng!"

Hắn căn bản không thể tin được, có Đạo Quân có thể tìm hiểu ra mười ba đầu chung cực chi đạo, với lại tất cả đều đạt tới cấp độ viên mãn!

Phong Tuyết Thánh Vương rõ ràng nhớ được, lần trước lúc cùng Phong Vân chiến đấu, đối phương mặc dù cũng lĩnh ngộ mấy cái chung cực chi đạo, nhưng khoảng cách viên mãn còn kém rất rất xa. . .

Lúc này mới vền vẹn trôi qua thời gian vạn năm, tất cả đều đã đạt tới viên mãn?

"Mười ba chung cực chi đạo viên mãn, với lại, trong đó còn có Sát Lục Đại Đạo, cũng viên mãn! ?"

Thất Sát Thiên Quân sắc mặt lộ ra vẻ hoảng sợ cực độ, hắn rõ ràng nhớ được, lần trước Phong Vân căn bản không có lộ ra Sát Lục Đại Đạo.

Nhưng bây giờ, lại trực tiếp viên mãn!

Với lại, Đại Đạo khác cũng đều toàn bộ viên mãn!

Cái này tựa như một màn mộng ảo, cứ như vậy phát sinh ở trước mắt hắn.

"Không! ! Ta không tin! Đây nhất định là Huyền Thuật! !"

Phong Tuyết Thánh Vương là người đầu tiên không tin tưởng, hắn căn bản khó mà tiếp nhận, rộng giận thôi động Thiên Tru Thần Mâu kia, trực tiếp đâm về phía Phong Vân.

Phong Vân không có một ngọn sóng, thấy tình huống như vậy, rút ra Vạn Long Kiếm.

Mũi kiếm một chỉ, lập tức mười ba trường hà đại đạo tận số dung nhập vào bên trong một kiếm này, cũng bao quát Đao Đao chung cực.

"Oanh ——! !"

Một kiếm chém ra, tựa như Diệt Thế chi kiếm, khai thiên chi kiếm, mỹ lệ khiến người ta say mê.

Giờ khắc này, nhân quả, sinh tử, quy tắc, pháp tắc đều bị trấn áp hết thảy!

Trên trời dưới đất, cổ kim tương lai, phảng phất đều chỉ có một kiếm này tồn tại, cái khác đều là hư ảo!

"Bành ——! !"

Như là châu châu đá xe, ở dưới một kiếm đáng sợ như vậy, Thần vật Thiên Tru Thần Mâu vô thượng kia hoàn toàn bị bao phủ, sau đó vỡ vụn ra, bị tan rã hầu như không còn.

Uy năng còn lại, không trở ngại chút nào, trùng trùng điệp điệp quét sạch qua hướng Phong Tuyết Thánh Vương cùng Thất Sát Thiên Quân.

"Trồn! !"

Giờ khắc này, Phong Tuyết Thánh Vương cùng Thất Sát Thiên Quân không hẹn mà cùng điên cuồng bỏ chạy.

Nhưng một giây sau bọn họ liền phát hiện, xung quanh thời không hoàn toàn ngưng kết, hoàn toàn bị trấn áp.

Đây tuyệt đối chính là sức mạnh to lớn khủng bố!

Phong Tuyết Thánh Vương trừ phi có được Thời Không Giới Chỉ hoàn chỉnh, nếu không căn bản không thể xé rách hư không!

"Bảo vật!"

Phong Tuyết Thánh Vương lập tức muốn thử vận dụng bảo vật chạy trốn, nhưng mà, lại không kịp.

Hô. . .

Kiểm Quang như trường hà, trong nháy mắt chèo thuyền qua đây, trực tiếp trùng kích ở trên thân Phong Tuyết Thánh Vương cùng Thất Sát Thiên Quân!

Chương 1105: Quên đi, tiếp tục biến thái !

Chương 1105: Quên đi, tiếp tục biến thái !

"A!"

Thất Sát Thiên Quân đứng mũi chịu sào, cảm giác được một cỗ diệt tuyệt chí ý đáng sợ, trùng kích ở phía trên hồn phách Chân Linh của hắn, hét thảm lên tại chỗ.

Nhưng hắn căn bản bất lực chống lại, vốn có thủ đoạn mạnh nhất của hắn chính là Sát Lục Đại Đạo, nhưng bây giờ lại bị hoàn toàn áp chế, cộng thêm linh hồn bản thân hắn thiếu hụt.

Cho nên một vệt Kiếm Quang này vừa mới rơi xuống, Thất Sát Thiên Quân liền không thể thừa nhận, kêu thảm một tiếng, liền bị bao phủ, sau đó hóa thành tro bụi!

Một đời 'Thất Sát Thiên Quân'tồn tại tuyệt thế, sống vô tận tuế nguyệt, liền chết như vậy ở trong tay một Đạo Quân!

Trở thành đá kê chân để Phong Vântriển lộ tài năng tuyệt thế!

"Chạy! !"

Bởi vì Thất Sát Thiên Quân ngăn trở đại bộ phận uy năng, lúc Kiếm Quang còn lại đảo qua Phong Tuyết Thánh Vương, không đủ để giết chết hắn, chỉ là đem hắn quét ngang đi ra ngoài.

Mà Phong Tuyết Thánh Vương mượn lực trùng kích này, không chút do dự lấy ra bảo vật đào mệnh, sau đó điên cuồng hướng cảnh nội dị vực bỏ chạy, phá không biến mất!

"Chạy sao?"

Phong Vân sắc mặt không có động, lập tức, bước chân đạp mạnh, biến mất ở bên trong vô tận hỗn độn.

Chiến trường nơi này lập tức khôi phục lại bình tĩnh, chỉ để lại các tu giả một mảnh ngốc trệ nơi xa kia.

Bọn họ giờ phút này như pho tượng, trợn mắt hốc mồm.

Không biết qua bao lâu, mới hồi phục lại tinh thần.

Sau đó là âm thanh điên cuồng hít vào khí lạnh, một ngum lại một ngum, phảng phất như muốn đem không khí xung quanh cho hút khô vậy!

Thật sự là quá mức kinh dị khủng bố!

Bọn họ nhìn thấy cái gì đây?

Thất Sát Thiên Quân cùng Phong Tuyết Thánh Vương đại danh đỉnh đỉnh, vậy mà bù không được một Đạo Quân, với lại vừa chết vừa trốn!

Loại tràng cảnh đẫm rùng rợn này, có thể nào để cho hần tin tưởng được!

"Ta, chúng ta thấy là chân thực sao?" Một vị tu giả run run rẩy rẩy nói, cảm giác mình giống như đang nằm mơ, đại não một mảnh Hỗn Độn.

"A!" Bỗng nhiên, tên tu giả này kêu thảm một tiếng, lại là một vị tu giả bên cạnh hung hăng đánh hần một cái.

Người này khiến hắn giận dữ, "Người làm cái gì?"

"Đau không?" Tu giả đánh hắn hỏi.

"Nói nhảm, người để cho ta quạt người một bàn tay thử một chút."

"Đau, vậy liền chứng minh không phải nằm mơ! Là, là thật!" Tu giả ra tay vô cùng kinh dị nói.

"Quá, quá mạnh, mười ba chung cực chi đạo cấp viên mãn, đây là Đạo Quân tối cường ta từng gặp qua!"

"Nói nhảm, không chỉ là chúng ta từng gặp qua, ngay cả xem như ở tứ đại thế lực, bên trong vô tận hỗn độn, cũng là tối cường!"

"Đi, chúng ta cùng đi qua nhìn một chút!"

Những tu hành giả này lập tức hướng phía phương hướng nhóm Phong Vân biến mất mà đi, muốn nhìn một chút cuối cùng kết quả.

Nhưng mà, tốc độ bọn họ quá chậm, ngay cả hình bóng cũng không nhìn thấy.

...

Bên trong hỗn độn mênh mê.

Phong Vân phá vỡ hư không, lấy tốc độ vô thượng, năng lực Không Gian, năng lực Thời Gian.

Ở phía trước hắn, Phong Tuyết Thánh Vương cả người bị bao khóa ở bên trong một lớp quang mang mịn mờ, không nhìn hết thấy trở ngại, tốc độ nhanh đến không biên giới.

Dù cho là Phong Vân, nhất thời nửa khắc cũng đuổi không kịp đối phương.

"Thời không bị ảnh hưởng, xem ra là năng lực của Thời Không Giới Chỉ. . ."

Phong Vân trong lòng lâm bảm.

Lấy tốc độ bây giờ của hắn, Đạo Tôn cũng không so lại, chỉ có dạng Thánh Khí vô thượng như Thời Không Giới Chỉ này ảnh hưởng thời không, mới có thể ở phương diện tốc độ vượt qua hắn!

Cái này khiến ánh mắt Phong Vân sáng bóng, trừ ân oán vốn có cùng Phong Tuyết Thánh Vương ra, mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ này hắn cũng muốn đem tới tay.

Thời Không một đạo sao mà nghịch thiên!

Với lại, coi như Phong Vân tạm thời không cách nào lĩnh ngộ thời không, nhưng hắn cũng có thể nhờ vào đó để đề thăng cảnh giới Không Gian cùng Thời Gian của mình.

Bây giờ, Không Gian cùng Thời Gian của hắn đều dừng lại ở cấp độ Ngụy Đại Đạo, khoảng cách tới Đại Đạo còn kém một đoạn, nhưng một đoạn này muốn đột phá, lại là muôn vàn khó khăn, không có thời gian triệu ức kỷ nguyên đặt cơ sở là làm không được.

Bằng không mà nói, tu giả lĩnh hội Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo trong Hỗn Độn này, cũng sẽ không ít đáng thương, không, phải nói, cơ hồ là không có.

Cho dù là có, cũng chỉ là đơn tu một loại, hai loại đều tu, hoặc là ngay cả thành tựu còn không có, hoặc là đã đổ vào trên đường Hợp Đạo.

"Mã cái gà, dù sao cũng có mười ba chung cực chi đạo, cũng không để ý nhiều hai cái Thời Gian cùng Không Gian, lại biến thái một chút cũng không quan trọng. . ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Với lại, nếu như hắn đoán không sai, có thể đây chính là vị trí hắn có một chút hi vọng sống.

Đương nhiên, hết thảy đều là hắn suy đoán, độ chuẩn xác như thế nào, còn phải đợi đến một ngày hắn thành công tìm hiểu ra Thời Không Đại Đạo, đồng thời Hợp Đạo mới có thể biết được.

Mà trong lúc ý niệm trong lòng Phong Vân nhấp nhô, bất tri bất giác, vậy mà xuyên qua dị vực, sắp đến Phong Tuyết Thánh thành!

. . .

Biên cương Dị vực, Phong Tuyết Thánh thành.

"Thật đẹp."

Hai tên Đạo Quân dị vực sóng vai phi hành, nhìn thấy Phong Tuyết Thánh thành nơi xa, chỉ thấy toàn bộ Phong Tuyết Thánh thành có vô số động phủ cung khuyết, liên miên chập trùng, vị liệt phía trên mây mù, lộng lẫy, mỹ lệ vô cùng.

Phía trên tòa Phong Tuyết thánh thành còn có Thanh Phong đi theo, hoa tuyết chậm chậm rơi, thánh khiết mà trang nghiêm.

"Thiết Thủ đại ca, nơi này chính là một trong bát đại Thánh thành 'Phong Tuyết Thánh thành' sao? Phong Tuyết Thánh Vương trong truyền thuyết thành lập thế lực, xinh đẹp như vậy sao?"

Hai tên Đạo Quân, vị tuổi trẻ kia mặt mũi tràn đầy kinh thán.

"Ha ha, Thiên Hành, ngươi vừa mới thành tựu Đạo Quân, lần đầu tiên tới nơi này, bị kinh thán là rất bình thường."

Thiết Thủ Đạo Quân một bên phi hành, một bên chỉ về đằng trước nói: "Bất quá nơi này không thể chỉ nhìn bề ngoài, ghi nhớ, quy củ nơi này chính là, vô luận thực lực ngươi mạnh bao nhiêu, đều không thể động thủ, một khi chém giết, cái kia chính là khiêu khích uy nghiêm Phong Tuyết Thánh Vương, hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Thiên Hành Đạo Quân tranh thủ thời gian gật gật đầu. ,

"Cũng bởi vậy, Phong Tuyết Thánh thành mới an toàn vô cùng, phải biết, cho dù là những Vĩnh Hằng Thiên Quân kia, cũng không dám phá hư quy củ."

Thiết Thủ Đạo Quân nói ra.

"Cái kia, Thiết Thủ đại ca, từ cổ chí kim, có lần nào Phong Tuyết Thánh Vương động thủ một lần hay không?" Thiên Hành Đạo Quân hiếu kỳ nói.

"Rất ít." Thiết Thủ Đạo Quân mở miệng nói: "Phong Tuyết Thánh Vương là một trong bát đại Thánh Vương, thực lực sao mà khủng bố, đừng nói Đạo Quân chúng ta, ngay cả xem như Vĩnh Hằng Thiên Quân ở trước mặt hắn, cũng chỉ là sâu kiến mà thôi."

Mạnh như vậy sao?

Thiên Hành Đạo Quân rung động trong lòng, đối với vị 'Phong Tuyết Thánh Vương' này dâng lên kính sợ vô biên.

"Thiết Thủ đại ca, người nhìn!" Lúc này, Thiên Hành Đạo Quân mặt liền biến sắc, vội vàng chỉ hướng nơi xa.

Thiết Thủ Đạo Quân nghi hoặc nhìn lại.

Chỉ thấy bên trong không trung xa xôi, bỗng nhiên vỡ ra một khe hở không gian, từ bên trong bay ra một bóng người, đang lấy tốc độ điên cuồng chạy về phía Phong Tuyết Thánh thành.

"Cái kia, đó là, Phong Tuyết Thánh Vương! !"

Thiết Thủ Đạo Quân lập tức thấy rõ thân ảnh chạy như bay kia, kinh hô một tiếng nói.

"Vị kia chính là Phong Tuyết Thánh Vương sao! Quả nhiên khí tức rất khủng bố!"

Thiên Hành Đạo Quân thần sắc hưng phấn, đây là kích động lúc nhìn thấy đại nhân vật, bất quá trong lòng hắn cũng hơi nghi hoặc một chút, thế nào cảm giác, vị Phong Tuyết Thánh Vương này, giống như đang chạy trốn chết vậy?

Chương 1106: Tồi cường, Đạo Quân!

Chương 1106: Tồi cường, Đạo Quân!

Thân ảnh Phong Tuyết Thánh Vương không riêng gì hai vị Đạo Quân kia nhìn thấy, bên trong Phong Tuyết Thánh thành những tu giả khác cũng đều chú ý tới.

"Nhìn kia! Là Phong Tuyết Thánh Vương đại nhân!"

"Ta xem một chút, thật sự là hắn! Là Thánh Vương đại nhân!"

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

"Thánh Vương đại nhân quả nhiên cường hoành vô cùng, vền vền một sợi khí tức đã để chúng ta cảm thấy ngạt thở rồi, chỉ là bất quá, tại sao ta cảm giác Thánh Vương đại nhân, giống như là có chút chật vật chứ?"

"A? Nghe người nói như vậy, ta cũng cảm thấy, bộ dáng Thánh Vương đại nhân có vẻ như là rất gấp."

". . ."

Ngày xưa Phong Tuyết Thánh Vương, đều là không nhanh không chậm, cao lãnh vô cùng, nhưng Phong Tuyết Thánh Vương bây giờ, mặc dù vì nguyên nhân bởi tốc độ quá nhanh, chúng tu nhìn không rõ lắm, nhưng cũng có thể bắt được khí tức người này rất là hỗn loạn.

Vội lại Phong Tuyết Thánh Vương còn tỉnh thoảng quay đầu nhìn lại, phảng phất như đằng sau có cái gì đang đuổi theo hắn vậy.

"Phong Tuyết."

Đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo thanh âm lạnh lùng vang vọng trong đất trời, cũng truyền khắp toàn bộ Phong Tuyết Thánh thành.

"Thế nào?"

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Thanh âm này là ai, dám hô thẳng tặc danh Phong Tuyết Thánh Vương đại nhân như vậy?"

Bên trong thánh thành, vô số tu giả, kể cả Vĩnh Hằng Thiên Quân và Đạo Quân cũng bị kinh động, một số Chúa Tể nhỏ yếu, các Chí Tôn, còn có một số người hầu, cũng đều đi ra khỏi kiến trúc của mình.

Từng người đều chấn kinh hiếu kỳ nhìn phía xa bầu trời, đây chỉ sợ là tràng cảnh mà bọn họ cả đời này cũng khó mà nhìn thấy được lần thứ hai.

"Thiết Thủ đại ca, người không phải nói, nơi này rất an toàn, không có tu giả dám đến đây nháo sự sao?" Một bên khác, Thiên Hành Đạo Quân lúc trước có chút ngốc trệ.

Hắn lúc này mới là lần đầu tiên tới Phong Tuyết Thánh thành, thì đã gặp được khiêu khích.

"Ta cũng không biết, ta tới đây trăm vạn kỷ nguyên, cái này thật là lần đầu tiên bị khiêu khích đó."

Thiết Thủ Đạo Quân cũng mộng bức, hắn ở chỗ này cũng được trăm vạn kỷ nguyên rồi, không có chuyện gì, hiện tại vừa mới mang tiểu huynh đệ

đến là có chuyện ngay!

Sau đó, hấn tranh thủ thời gian lôi kéo tiểu huynh đệ của mình, trốn vào trong một tòa cung điện gần đó.

"Trốn trước, cường giả tầng thứ này một khi giao thủ, lan đến gần chúng ta, thì cũng là tai họa ngập đầu."

"Hiểu rồi, Thiết Thủ đại ca."

Thiên Hành Đạo Quân liên tục gật đầu, đồng thời hiếu kỳ vô cùng, "Cũng không biết đến đây khiêu khích là ai?"

Trên thực tế, hiếu kỳ không phải chỉ có một mình hấn, những tu giả khác bên trong Thánh thành cũng mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ, không biết là ai đến đây khiêu khích.

Lúc này, đã thấy Phong Tuyết Thánh Vương trên không trung quay đầu hét lớn: "Vân Thiên Kiếm Quân, ta đã trở lại Thánh thành rồi, nơi này là dị vực, không phải Đạo Minh của ngươi, ngươi còn ra tay nữa, không đến mùi hơi thở, chắc chắn thu nhận mầm tai vạ!"

Thanh âm cũng truyền khắp toàn bộ Thánh thành, trong nháy mắt, cũng làm cho toàn bộ tu giả trong Thánh thành minh bạch, người đến khiêu khích danh hiệu là 'Vân Thiên Kiếm Quân' !

"Vân Thiên Kiếm Quân? Đây không phải là đệ nhất Đạo Quân ở trên tiềm lực bảng của Đạo Minh sao?"

"Cái này, một tên Đạo Quân dám đến khiêu khích Phong Tuyết Thánh Vương? Là ta đang nằm mơ sao?"

"Quá giả rồi, một vị Đạo Quân, còn là Đạo Minh, dám đến nơi này khiêu khích?"

". . ."

Nhưng mà, những tu giả này thảo luận, sau đó lại phát hiện một chuyện khác để bọn hấn chấn kinh hơn.

"Các người có phát hiện hay không, Phong Tuyết Thánh Vương đại nhân, vậy mà nói vị Vân Thiên Kiếm Quân kia đừng ra tay, nói nơi này là dị vực! !"

"Ta cũng phát hiện, ý tứ lời này của Thánh Vương đại nhân, không phải chính là đang nói, hấn không bằng vị Vân Thiên Kiếm Quân kia sao? Nhưng, cái này sao có thể đây? Đại nhân thế nhưng là nửa bước Đạo Tôn đó!"

Từ trong lời nói của Phong Tuyết Thánh Vương, chúng tu giả rõ ràng có thể nghe ra sự e ngại đối với vị Vân Thiên Kiếm Quân kia.

Cái này suýt nữa để cho những tu giả này hoài nghi mình có phải đang nằm mơ hay không?

Một vị nửa bước Đạo Tôn cao cao tại thượng, thế mà lại sợ một vị Đạo Quân?

Nói đùa cũng không có khả năng không hợp thói thường như vậy đâu!

. . .

Lúc này, thanh âm lạnh lùng lúc trước lần nữa quanh quẩn trong thiên địa.

"Vậy sao, giết người, không cần tới mùi hơi thở."

Dứt lời, không gian đầy trời âm âm hóa thành tro tàn, giờ khắc này, có khí tức khủng bố vô biên xông ra, tràn ngập toàn bộ Phong Tuyết Thánh thành.

Trong nháy mắt, các tu giả trong Phong Tuyết Thánh thành, đều nhìn thấy cảnh một mảnh đại địa Thượng Cổ tan ra.

Đây là một mảnh đại địa cực kỳ cổ lão, ức vạn Thần Kiếm tranh hót, một thân ảnh thon dài hành tẩu trong đó, hần bỗng nhiên rút kiếm.

Ngâm!

Một kiếm từ chỗ sâu trong vô tận hỗn độn chém ra, Thần Uy kinh thiên, rung chuyển toàn bộ Phong Tuyết Thánh thành.

Đám tu hành gia bên trong phiến cương vực siêu thoát này, hiện tại đều cảm giác được khí tức đại phá diệt, tựa như Chư Thiên Thế Giới cũng sụp đổ!

Trong khoảnh khắc, bao phủ Phong Tuyết Thánh Vương!

"Không! !"

Phong Tuyết Thánh Vương cảm nhận được khí tức tử vong giáng lâm, hần tuyệt vọng, phát ra tiếng kêu la hoảng sợ, hần không thể tin được, mình đã trốn về Phong Tuyết Thánh thành, Phong Vân còn dám ra tay nữa!

Tại giờ khắc tới gần tử vong này, hần hối hận, không nên đi trêu chọc Phong Vân.

Nhưng mà, ai có thể nghĩ tới, một Đạo Quân không quan trọng, mà lại có chiến lực khủng bố vậy như, ngay cả hần là nửa bước Đạo Tôn cũng xa xa không phải là đối thủ!

"Hô. . ."

Tất cả Phong Tuyết thánh khu của hắn đều chôn vùi ở dưới một kiếm này của Phong Vân.

Một đời Thánh Vương tuyệt thế, Phong Tuyết Thánh Vương, liền vẫn lạc như vậy ở dưới kiếm của một vị Đạo Quân!

Hết thảy mây trôi nước chảy.

Phá toái hư không phía trên, Phong Vân thu kiếm mà đứng, một tay một kiếm, liền đem tất cả di vật của Phong Tuyết Thánh Vương thu lại.

Sau đó hắn cũng không dừng lại gì, nhẹ nhàng lóe lên, tiến vào bên trong không gian, biến mất không thấy gì nữa.

. . .

Không biết qua bao lâu, chúng tu giả bên trong Phong Tuyết Thánh thành rốt cục lấy lại tinh thần.

Bọn họ nhìn nhau, đều nhìn thấy hoảng sợ trong mắt đối phương, hoàn toàn ngốc trệ, không ai từng nghĩ tới sẽ là kết cục như vậy!

"Phong, Phong Tuyết Thánh Vương, chết, chết rồi! ?"

"Chết, chết rồi, làm sao có thể! Làm sao có thể! Một Đạo Quân, một kiếm chém giết nửa bước Đạo Tôn! ? Nhanh, mau nói cho ta biết, là ta đang ở trong mơ đi!"

"Quá, quá mạnh!"

"Không, đây không phải là sự thật, Phong Tuyết Thánh Vương đại nhân cường đại như vậy!"

". . ."

Toàn bộ tu giả bên trong Phong Tuyết Thánh thành, lúc này biểu lộ trên mặt không khác nhau lắm, hoặc rung động, hoặc ngốc trệ, hoặc hoảng sợ. . .

Nói chung, tất cả đều không thể tin được, tựa như sống ở trong mộng vậy!

"Thiết, Thiết Thủ đại ca, cái này, đây là thật sao? Vị Vân Thiên Kiếm Quân kia, xử lý Phong Tuyết Thánh Vương sao?"

Thiên Hành Đạo Quân run run rẩy rẩy nói.

"Ừm, hẳn là thật." Thiết Thủ Đạo Quân nhìn thoáng qua thân ảnh Phong Vân, hẳn từng gặp hình ảnh Phong Vân, bởi vậy lập tức nhận ra, vị Vân Thiên Kiếm Quân kia thật là.

"Bao nhiêu kỷ nguyên, bát đại Thánh Vương làm là lực lượng trung kiên của dị vực, nổi danh vô cùng, mặc dù Phong Tuyết Thánh Vương ở trong bát đại Thánh Vương xếp hạng cuối cùng, nhưng cũng nhận quan tâm từ nhiều mặt, bây giờ, cứ vẫn lạc như vậy. . . tất nhiên sẽ nhắc lên gợn sóng kinh thiên!"

"Đúng vậy, còn vẫn lạc trong tay một Đạo Quân! Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi!"

"Ta cảm thấy, so với Phong Tuyết Thánh Vương, vị Vân Thiên Kiếm Quân này, mới làm cho người để ý nhất!"

". . ."

Chương 1107: Cái này mẹ nó không phải Bức Vương là cái gì!

Chương 1107: Cái này mẹ nó không phải Bức Vương là cái gì!

Sau khi tu giả trong Phong Tuyết Thánh thành lấy lại tinh thần, từng người bắt đầu truyền bá những tin tức này ra ngoài.

Tin tức chưa từng có bức này, tuyên cổ không thấy, tin tức không thể tưởng tượng nổi, điên cuồng truyền vang ra hướng bốn phương tám hướng.

Lấy một loại tốc độ vô cùng đáng sợ, truyền khắp tứ đại thế lực, vô tận hỗn độn!

Mỗi một tu giả biết được tin tức này, không quản là cảnh giới gì, tu vi gì, tất cả đều bị rung động.

Cái gì? Một vị Đạo Quân, vậy mà đánh giết một trong bát đại Thánh Vương, Phong Tuyết Thánh Vương!

Tin tức truyền về Đạo Minh, những cao tầng kia chính là người biết được đầu tiên.

Phản ứng đầu tiên của bọn họ chính là không tin, một vị Đạo Quân, chém giết nửa bước Đạo Tôn, trò đùa gì thế?

Nhưng sau khi bọn họ nhìn thấy video hình ảnh truyền về, từng người đều im lặng.

"Vân Thiên Kiếm Quân, chỉ là một vị Đạo Quân, vậy mà lại chém giết Phong Tuyết Thánh Vương, với lại chỉ xuất một kiếm mà thôi?"

Chỗ sâu trong tổng bộ Đạo Minh, ở bên trong một mảnh thế giới quang huy mỹ lệ bao phủ vô tận, ở chỗ cao nhất trong cung điện của thế giới này, có một lão nhân tóc trắng có cánh màu đen.

Trên mặt hắn có thần sắc chán kinh, "Nếu như ta không nhìn lầm, bên trong một kiếm kia, chí ít ẩn chứa mười loại chung cực chi đạo viên mãn trở lên."

Ở phía sau lão nhân, Trần Hoán Thiên Quân đồng dạng cực kỳ chán động, "Mười chung cực chi đạo viên mãn trở lên? Cái này, cái này. . ."

Hắn rõ ràng nhớ rõ, lần trước cùng Phong Vân đại chiến, đối phương vền vẹn chỉ là lĩnh hội được mấy chung cực chi đạo mà thôi, với lại đều là tiến vào sơ bộ.

Nhưng mà, lúc này mới qua được bao lâu, thời gian một kỷ nguyên cũng chưa tới, đối phương đã đạt tới tầng thứ này rồi sao?

"Không có khả năng, có Đạo Quân nào tu luyện chung cực chi đạo nhanh như vậy, nếu là siêu cấp sinh mệnh khác coi như cũng được, nhưng Vân Thiên Kiếm Quân, chỉ là Nhân tộc mà thôi, có Nhân tộc biến thái như vậy sao?"

Trần Hoán Thiên Quân rất khó tin tưởng, hắn tình nguyện tin tưởng là trước đây Phong Vân giấu dốt, mà không phải là trong thời gian ngắn đã tu được nhiều chung cực chi đạo như vậy.

...

Một bên khác.

Thanh Vân Cổ Quốc.

Quốc chủ cổ quốc đương đại sau khi biết tin tức này, cũng căn bản không tin tưởng được.

"Không có khả năng, tin tức có phải đã sai hay không? Đạo Quân làm sao có thể mạnh như vậy được?"

Sau đó, hần nhìn thấy Phong Vân một kiếm chém giết Phong Tuyết Thánh Vương, liền trầm mặc tại chỗ.

Hồi lâu sau, hần mới tỉnh hồn lại, phun ra một ngụm khí nói: "Mười ba chung cực chi đạo viên mãn! Vân Thiên Kiếm Quân!"

Đế Nguyên Thiên Quân từ bên ngoài dạo chơi đi tới nghe được câu này, liền chấn kinh tại chỗ.

Hần ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy chấn động nói: "Vân Thiên, mười ba chung cực chi đạo viên mãn sao? Quốc chủ, người xác định chứ?"

"Ta biết người không thể tin được, nói thực ra, ta cũng không thể tin được, nhưng đây là sự thật, cũng chỉ có như vậy, thì Vân Thiên Kiếm Quân kia mới có thể lấy cảnh giới Đạo Quân, có được chiến lực khủng bố áp đảo nửa bước Đạo Tôn, mặc dù khoảng cách tới Đạo Tôn còn kém một chút, nhưng đã rất gần rồi."

Quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc mở miệng nói.

Đế Nguyên Thiên Quân nghe vậy, chỉ cảm thấy như là Ngũ Lô Oanh Đỉnh, một vị Đạo Quân, thế mà có chiến lực tiếp cận Đạo Tôn, vượt qua hai đại cảnh giới, đây cũng quá khoa trương rồi!

Phải biết, cho dù là sinh mệnh đặc thù siêu cấp biến dị được trời ưu ái như hấn, bao nhiêu năm cũng khó tìm ra một người, cũng chỉ có thể vượt một đại cảnh giới mà thôi.

Mà chiến lực chân thực bây giờ của hấn, cũng chính là cấp bậc của Phong Tuyết Thánh Vương kia.

Vốn cho rằng, Vân Thiên Kiếm Quân đã không tạo thành bất cứ uy hiếp gì đối với hấn, bị hấn bỏ lại đằng sau, nhưng bây giờ, cho dù hấn Hợp Đạo thành công, Phong Vân vẫn như cũ là Đạo Quân, nhưng về mặt sức chiến đấu, hấn lại không có chút nắm chắc nào có thể thắng đối phương!

Chiến lực của Đế Nguyên Thiên Quân và Phong Tuyết Thánh Vương không sai biệt lắm, Phong Vân có thể một kiếm miểu sát Phong Tuyết Thánh Vương, thì cũng có thể một kiếm miểu sát hấn!

Nghĩ tới đây, thần thái trong mắt Đế Nguyên Thiên Quân cũng âm đạm đi mấy phần, thiên phú của Phong Vân này, ngay cả hấn, vị sinh mệnh đặc thù siêu cấp biến dị này cũng cảm nhận được sợ hãi.

Dường như phát giác được tâm tình Đế Nguyên Thiên Quân chập chờn, quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc mở miệng nói: "Người cũng không cần lo lắng, Vân Thiên Kiếm Quân này cho dù kinh diễm đến đâu đi nữa, thì cũng chỉ là cấp độ Đạo Quân mà thôi, hấn dám Hợp Đạo sao?"

"Cho dù hấn dám Hợp Đạo, cũng không dám hợp nhiều đạonhư vậy, nhiều nhất cũng chỉ lựa chọn bốn, năm cái mà thôi, nói như vậy, sau khi hấn hợp đạo thành công thì cũng không kinh diễm như cấp độ Đạo Quân được.",

"Nếu như hấn chọn hết, thì hấn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên, người không cần lo lắng, "

Đế Nguyên Thiên Quân nghe vậy, gật gật đầu, hẳn tự nhiên cũng nghĩ tới điểm mấu chốt đó, nhưng cảm xúc của hắn vẫn không cao như cũ.

Nếu như bỏ qua thiên phú đặc thù của hắn, kỳ thật hắn sớm đã bại bởi Phong Vân rồi, xa xa không kịp đối phương.

Đế Nguyên Thiên Quân hiện tại tâm tình rất mâu thuẫn, một phương diện hắn không muốn nhìn thấy Phong Vân sau khi Hợp Đạo không còn huy hoàng, một phương diện khác hắn lại không muốn Phong Vân ngự trị ở trên hắn, nên rất là xoắn xuýt.

"Ai, hết thấy đều xem tạo hóa của người đi."

Đế Nguyên Thiên Quân cuối cùng thở dài một tiếng.

...

Bên này.

Tin tức rất cục cũng truyền đến ba ngàn Đạo Vực, tự nhiên cũng có cả Hư Pháp Đạo Vực.

Hư Pháp Đạo Tôn được nghe tin tức này, liền bị dọa tới mức nhảy lên tại chỗ, sau đó hắn không chút do dự xuyên toa không gian, tuần hoàn theo chỉ dẫn của Hộ Thân Phù, hướng vô tận hỗn độn chạy tới.

Không bao lâu, hắn vượt qua trùng điệp trở ngại, xa xa đã thấy Phong Vân đang hành tẩu ở bên trong Hỗn Độn.

Xoát!

Một lần thuận di, Hư Pháp Đạo Tôn đi vào trước mặt Phong Vân, hắn tựa đang như nhìn quái vật, gắt gao nhìn chăm chăm đối phương, Phong Vân thấy vậy vội một đầu hắc tuyến.

"Thế nào?"

"Ngươi, ngươi thật là một kiếm giết chết Phong Tuyết Thánh Vương sao?" Thanh âm Hư Pháp Đạo Tôn cũng run nhè nhẹ.

"Ừm, ngươi hẳn là đã nhìn thấy hình tượng rồi." Phong Vân gật gật đầu.

"Vậy ngươi, đã lĩnh hội mười ba chung cực chi đạo viên mãn, cũng là thật sao?"

"Tự nhiên là thật, bằng không thì sao có thể xử lý Phong Tuyết Thánh Vương được." Phong Vân hời hợt nói.

"Mẹ nó, ngươi là siêu cấp quái vật nào vậy!"

Hư Pháp Đạo Tôn chính tai nghe được Phong Vân thừa nhận, tròng mắt cũng muốn tuôn ra ngoài, Phong Vân hoàn thành sự tỉnh hẳn cũng không thể hoàn thành, từ một góc độ nào đó mà nói thì, giờ phút này Phong Vân, có thể đã siêu việt hẳn rồi!

Mặc dù chiến lực Phong Vân còn không có đạt tới cấp độ Đạo Tôn, nhưng tốc độ của hắn, đã siêu việt Hư Pháp Đạo Tôn rồi!

Dù sao, Không Gian Đại Đạo cùng thời gian Đại Đạo, cho dù là Đạo Tôn đi nữa, cũng phải biến sắc!

"Vẫn mới tốt chứ, thoáng có chút ngoài ý muốn mà thôi."

Thần sắc Phong Vân không mẫn không nhạt, một biểu lộ như là chỉ là phát huy trình độ bình thường vậy.

Hư Pháp Đạo Tôn: ". . . ."

(˘ ˘)———!

Mẹ nó, vậy mà ở trước mặt ta trang bức!

Vốn là cung chủ những Thiên Cung nói Phong Vân là Bức Vương, Hư Pháp Đạo Tôn vẫn không tin, nhưng bây giờ, hẳn tin rồi!

Cũng dám ở hẳn trước mặt một vị Đạo Tôn trang bức, cái này mẹ nó không phải Bức Vương thì là gì đây!

Chương 1108: Yêu yêu!

Chương 1108: Yêu yêu!

Hư Pháp Đạo Tôn cuối cùng cảm nhận được tâm tình của cung chủ những Thiên Cung lúc trước.

Đây chính là một đời Bức Vương sao.

"Đúng, người gần đây đừng đi ra ngoài, người đã giết Phong Tuyết Thánh Vương, Phong Tuyết Thánh Vương kia mặc dù ở bên trong bát đại Thánh Vương bài danh cuối cùng, nhưng lão sư của hắn là của một trong những cao tầng của dị vực, gọi là Bất Hủ Đạo Tôn."

"Hắn chỉ có một đệ tử như vậy, hiện tại chết vào tay người, hắn khẳng định sẽ không để ý mặt mũi mà ra tay đối với người, bất quá người chỉ cần đợi ở bên trong Đạo Vực, thì hắn sẽ không cách nào ra tay được."

Hư Pháp Đạo Tôn căn dặn Phong Vân nói.

Cái sau gật gật đầu, "Hiểu rõ."

Hắn vốn là dự định sẽ bế quan một đoạn thời gian.

Sau khi giết Phong Tuyết Thánh Vương, đoạt di vật của đối phương, mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ kia tự nhiên cũng thuộc về hắn.

Phong Tuyết Thánh Vương có được mảnh vỡ Thời Không Giới Chỉ nhiều hơn xa so với Phong Vân, đã có một bộ phận uy năng của Thời Không Giới Chỉ rồi.

Bây giờ, tất cả đều tiện nghi cho Phong Vân.

"Ừm, trở về đi."

Hu Pháp Đạo Tôn lập tức mang theo Phong Vân hóa thành lưu quang, biến mất ở bên trong vô tận hỗn độn mênh mông.

...

Cùng lúc đó.

Dị vực.

Bên trong một gian nhà gỗ bình thường, một lão nhân sắp sửa gỗ mục, nếp nhăn trên mặt như khe rãnh, chống gậy run rẩy.

Ở chung quanh hắn, còn có một số sinh linh phàm tục khác sinh hoạt.

Bất quá đúng lúc này, ánh mắt đục ngầu của vị lão nhân này nhìn về phía máy truyền tin của mình, chỉ thấy trên đó viết một câu —— Phong Tuyệt Thánh Vương, đã chết!

Oanh! !

Vốn là ánh mắt đục ngầu bỗng nhiên quang mang đại thịnh, tiếp theo, khí thế vô biên khủng bố từ quanh thân vị lão nhân sắp sửa gỗ mục này tản ra, trong chốc lát, tận diệt bát phương.

Những sinh linh phàm tục khác ở gần, trong nháy mắt hóa thành tro bụi, chết đến không thể lại chết nữa!

Sau đó, dung mạo vị lão nhân này cấp tốc biến hóa, thời gian như là đảo lưu ở trên người của hắn, rất nhanh, hắn đã trở nên anh tuấn cao lớn, áo bào cũng biến thành vô cùng hoa lệ.

Khí tức uyên thâm tựa như biển lớn, toàn bộ thân thể như là một tòa Thiên Sơn nguy nga, đứng vững vạn cổ, làm cho người ta không dám nghịch lại.

Bất quá giờ phút này, sát khí trên người hắn đủ để rung chuyển trời đất, "Giết đệ tử của ta, chẳng cần biết ngươi là ai, cho dù trên trời hay dưới đất, đều phải để ngươi chết!"

Nói xong, hắn trực tiếp xé mở không gian, biến mất tại chỗ.

Khi hắn xuất hiện lại, đã đến bên trong một tòa cung điện ở một nơi nào đó.

Lúc này, bên trong cung điện đứng đầy mấy bóng người, thấy không rõ khuôn mặt, nhưng khí tức trên thân từng người cũng đều cuộn cuộn không thể ước lượng.

"Bất hủ, ngươi đến."

Cảm nhận được khí tức, ánh mắt mấy vị cao tầng dị vực này nhìn tới, chào hỏi nói.

"Bớt nói nhiều lời, đệ tử ta đã chết như thế nào? Là Đạo Tôn nào dám ra tay?" Bất Hủ Đạo Tôn trực tiếp lạnh giọng nói.

Hắn thấy, có thể giết chết đệ tử của hắn, bên trong vô tận hỗn độn, chỉ có Đạo Tôn mới có thể làm được.

Mấy vị cao tầng dị vực nghe nói như thế, thần sắc đều hơi khác thường, thẳng đến một lát sau, mới có một vị mở miệng nói: "Giết Phong Tuyết Thánh Vương, không phải là Đạo Tôn, mà là một vị, Đạo Quân."

Ừm?

Bất Hủ Đạo Tôn nghe vậy, thần sắc lạnh lẽo, "Côn Luyện, ngươi cảm thấy trò cười này buồn cười sao?"

Đạo Quân giết nửa bước Đạo Tôn, người đùa cái gì vậy!

"Ta biết ngươi không tin, cho ngươi xem cái video hình ảnh này một chút ngươi liền biết thôi."

Vị lúc trước mở miệng nói lắc đầu, trực tiếp vung tay lên.

Ông ——! !

Lập tức, ở giữa không trung, một màn sáng to lớn xuất hiện, tiếp theo, bên trong xuất hiện những tràng cảnh.

Chính là bên trong Phong Tuyết Thánh thành, tình cảnh Phong Vân một kiếm chém chết Phong Tuyết Thánh Vương.

Cái gì! ?

Hình tượng cuối cùng dừng lại ở Phong Vân đứng trên bầu trời, thu kiếm mà đứng.

Quang mang trong mắt Bất Hủ Đạo Tôn đã đạt tới trình độ dọa người, "Mười ba chung cực chi đạo viên mãn! Cái này, là thật sao?"

Hiển nhiên là, mạnh như hắn, giờ khắc này nội tâm cũng sinh ra nghi hoặc cực lớn.

Hắn sống lâu như thế, cũng chưa từng gặp qua một màn này!

"Đúng vậy, ngươi không nhìn lầm, chính là mười ba cái chung cực chi đạo viên mãn." Côn Luyện Đạo Tôn lúc trước mở miệng nói.

"Mười ba chung cực chi đạo viên mãn, khó trách, một vị Đạo Quân có thể trăm đệ tử của ta!"

Bất Hủ Đạo Tôn rất nhanh bình phục tâm tình chập chờn của mình, mặc dù là một vị Đạo Quân tìm hiểu ra mười ba chung cực chi đạo viên mãn, nhưng Đạo Quân chính là Đạo Quân, chỉ là ở cảnh giới này chói mắt mà thôi.

Một khi Hợp Đạo, liền chẳng phải là cái gì cả.

"Giết đệ tử của ta, hấn hấn phải chết!" Bất Hủ Đạo Tôn lạnh lùng nói.

"Người muốn giết hấn cũng có thể, bất quá chúng ta không giúp người được, người dựa vào chính mình lên vào Đạo Minh đi." Mấy vị Đạo Tôn cao tầng nói ra.

Vốn là để một Đạo Tôn đối phó với một Đạo Quân đã đủ mất mặt rồi, hiện tại nếu để cho mấy người bọn hấn hỗ trợ nữa, thì cho dù thành công đi nữa, chuyện này truyền đi, mặt mũi bọn họ cũng mất hết.

Bất Hủ Đạo Tôn là vì đệ tử, còn có thể lý giải, nhưng bọn họ không có liên quan gì cả.

Mặc dù dị vực cùng Đạo Minh có oán, nhưng cũng không tới loại tình trạng không chết không thôi kia, không có khả năng cảnh giới cao lại tự mình hạ tràng đối phó với một đứa nhỏ, bằng không thì sẽ rất lộn xộn.

"Trong lòng ta rõ ràng, một Đạo Quân nho nhỏ, mặc dù ngộ ra mười ba chung cực chi đạo viên mãn, ở trước mặt ta, cũng là cặn bã mà thôi."

Bất Hủ Đạo Tôn đạm mạc nói.

Hắn là cấp độ Đạo Tôn đỉnh phong, đừng nói chỉ là Đạo Quân, ngay cả xem như nửa bước Đạo Tôn, ở trước mặt ta, cũng đều là nghiền ép.

Cấp độ Đạo Tôn tổng cộng phân chia thành bốn cảnh giới, tức là từ một bước đến bốn bước, mỗi một bước lại phân chia ra sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong bốn cấp độ.

Bất Hủ Đạo Tôn là hai bước đỉnh phong, ở bên trong Đạo Tôn, đã coi như là cấp độ trung bình rồi.

...

Đạo Minh, Hư Pháp Đạo Vực.

Sau khi Phong Vân trở về, Hư Pháp Đạo Tôn liền tổ chức cho hắn một yến hội hoan nghênh long trọng.

Hiện tại ai cũng biết Phong Vân lấy cảnh giới Đạo Quân, một kiếm trăm diệt Phong Tuyết Thánh Vương cấp độ nửa bước Đạo Tôn, thanh danh lan truyền xa, huy hoàng như mặt trời, chiếu rọi vô tận hỗn độn, phàm là sinh linh tu đến cấp độ nhất định, đều nghe nói tên của Phong Vân!

Không thể nghi ngờ, danh hiệu Đạo Quân tối cường của hắn, không chỉ đúng ở Đạo Minh, mấy thế lực lớn còn lại, cũng không một phản đối.

Ai dám phản đối?

Đó là mãnh nhân một kiếm chém giết nửa bước Đạo Tôn, bên trong thế lực lớn còn lại, Đạo Quân nào có thể làm được?

Bất quá, trong vô tận hỗn độn cũng không hoàn toàn là tiếng than thở, trong đó cũng xen lẫn thanh âm âm dương quái khí, không quản là xuất phát từ Kháp Nịnh Mông chua, hay là ghen ghét đơn thuần.

Nói chung, là cũng không để Phong Vân vào mắt, đều cho rằng Phong Vân cũng chỉ có thể ở cấp độ Đạo Quân tỏa sáng một chút mà thôi.

Một khi Hợp Đạo, hoặc là hẳn phải chết, hoặc là không còn tỏa sáng như vậy.

Đối với ngôn luận bức này, người ủng hộ Phong Vân cũng không cách nào phản bác, bởi vì thật là như vậy.

Mặc cho Phong Vân kinh diễm như thế nào, chỉ là ở cảnh giới Đạo Quân mà thôi, một khi Hợp Đạo, không có khả năng đem mười ba chung cực chi đạo viên mãn tất cả đều thành công hợp lại!

Chương 1109: Nữ Đế tương lai của Nhân tộc!

Chương 1109: Nữ Đế tương lai của Nhân tộc!

Đại điện cung chủ Kiếm Cung.

Dương Giáng Tuyết đang đây cõi lòng kích động nhìn thân ảnh trên bảo tọa, đó là thân ảnh nàng chờ đợi cả ngày lẫn đêm hơn mười ngàn năm qua.

Vạn năm năm tháng trôi qua, Dương Giáng Tuyết sớm đã không phải tiểu gia hỏa lúc trước kia, mà là trở mã phong hoa tuyệt đại.

Không chỉ dung mạo có một không hai ở trong toàn bộ Hư Pháp Đạo Vực, ngay cả tên tuổi cũng thế.

Là sủng nhi Không Gian, thành tựu của nàng ở Không Gian nhất đạo tuy nói không phải khoáng cổ thược kim, nhưng cũng coi là tung hoành đương thời.

Bây giờ, Dương Giáng Tuyết đã đạt tới Chí Tôn chi cảnh, chiến lực càng là đuổi sát Truyền Kỳ Chí Tôn cực hạn!

Đây là tin tức để cho Phong Vân vui mừng, không có gì bất ngờ xảy ra, Nữ Đế đời thứ nhất tương lai của Nhân tộc, chính là Dương Giáng Tuyết.

Dù sao trừ Phong Vân ra, thiên phú tối cường cả Nhân tộc, cũng chỉ có Dương Giáng Tuyết.

Mấy đệ tử Phong Vân thu chỗ khác, phải kém hơn một chút, bất quá trở thành đệ cùng hoàng sau Dương Giáng Tuyết cũng không có vấn đề.

Về phần Phong Vân, hết thầy phải chờ tới sau khi hẳn Hợp Đạo thành công lại nói, bằng không thì tất cả đều là nói suông.

"Lão sư, không nghĩ tới người mạnh như vậy, Hư Pháp thúc thúc nói thực lực của người bây giờ cũng không thua hẳn!"

Khuôn mặt nhỏ của Dương Giáng Tuyết hưng phấn đỏ bừng, bên ngoài bây giờ đều là lưu truyền thanh danh cùng truyền thuyết liên quan tới Phong Vân, nàng mỗi lần nghe đều vô cùng kiêu ngạo và tự hào, phảng phất như so với nàng tự mình nổi danh còn vui vẻ hơn.

"Thành tựu bé nhỏ mà thôi, người về sau cũng có thể."

Phong Vân vẫn là như trước đây sờ sờ đầu Dương Giáng Tuyết, còn tốt, ở trước mặt đồ đệ mình, Phong Vân thu hồi tâm tính Bức Vương.

Bằng không thì Hư Pháp Đạo Tôn cũng muốn cuồng phun, người quá đằm rỗng hang hổ rồi, ngay cả đồ đệ người cũng không buông tha!

Dương Giáng Tuyết không còn là tiểu nha đầu năm đó, từ mặt ngoài nhìn, tuổi tác nàng cùng Phong Vân giống nhau, cho nên lúc Phong Vân làm động tác này, nàng khó tránh khỏi trong lòng xấu hổ.

Bất quá khuôn mặt nhỏ của nàng vốn là đỏ rực, hiện tại xấu hổ cũng nhìn không ra được.

"Đúng rồi, ta lần này đi ra ngoài, thu mấy đồ đệ, về sau bọn họ có thể lại muốn tới nơi này, đến lúc đó người nhớ rõ dẫn đạo bọn họ một chút."

Phong Vân dặn dò.

"Ta có sư đệ sư muội sao!"

Dương Giáng Tuyết ánh mắt sáng lên, lúc này gật đầu, "Lão sư yên tâm, ta nhất định hoàn thành trách nhiệm đại sư tử!"

"Ừm, ta gần đây đối với ngươi rất yên tâm."

Phong Vân cười cười.

Sau đó, Dương Giáng Tuyết cùng hắn nói chuyện phiếm một lát, liền đi ra ngoài tu luyện.

Mà Phong Vân, cũng chuẩn bị bắt đầu bế quan.

Một lần này, hắn muốn bế quan lĩnh hội huyền bí ẩn chứa trên Thời Không Giới Chỉ, không nói nhìn trộm bí mật thời không, tối thiểu để cho thời gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo đạt được tăng lên.

Bây giờ hai môn Đại Đạo này của hắn chỉ là khó khăn lắm sờ đến ngưỡng cửa mà thôi, mà cái này, vẫn là Phong Vân liều mạng xoát hình chiếu mới đạt được.

Thời gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo không thể so với Đại Đạo khác, hình chiếu có rất nhiều, Đại Đạo rất ít người lĩnh hội được, có thể nói là lác đác không có mấy người.

Phong Vân chạy nhiều Đạo Vực như vậy, cũng chỉ có thể tìm được mấy trăm cái mà thôi, với lại trên cơ bản đều là phụ tu chỉ lĩnh hội Đại Đạo từng chút một mà thôi.

Hắn cũng là cuồng xoát rất nhiều lần, mới rốt cục tuôn ra đến một chút, sau khi hiển hóa dung hợp, đem Thời Gian cùng Không Gian của mình tăng lên tới cấp độ Đại Đạo.

Nhưng đây đã là cực hạn.

Lại muốn tiếp tục tăng lên, Phong Vân chỉ có thể đi tam đại thế lực khác chiếu hình.

Nhưng như vậy quá hao phí thời gian, với lại dị vực cùng Vĩnh Hằng Thần tộc hẳn cũng đi rồi, còn lại Thanh Vân Cổ Quốc cũng rất phong bế, đối với sinh mệnh đặc thù hữu hảo, những tu giả khác đi qua, đều phải tiếp nhận kiểm tra.

Dù sao, không phải thế lực nào cũng rộng rãi như Đạo Minh được.

Cho nên tính đi tính lại, Phong Vân trừ chiếu hình ở bên trong Đạo Minh, những nơi khác đều là đi không được.

Nhưng bây giờ tu giả lĩnh ngộ thời gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo trong Đạo Minh, cơ hồ đều đã bị hấn hình chiếu, đã không có hàng.

"May mắn, còn có Thời Không Giới Chỉ loại Thánh Khí này, đỡ đi rất nhiều công phu của ta. . ."

Bên trong phòng tu luyện, Phong Vân trực tiếp lấy ra Thời Không Giới Chỉ tàn thể.

Đó là đại khái là Thời Không Giới Chỉ hư hao một phần ba, hiện ra một loại hơi bạch sắc, xung quanh thời thời khắc khắc đều có huyền diệu quanh quẩn, Không Gian cùng Thời Gian phụ cận đều hỗn loạn, tựa như âm dương điên đảo, Ngũ Hành thiếu thốn.

"Đồ tốt bực này, thế mà chỉ là cầm đi điều khiến tốc độ chảy của thời không, thật sự là phung phí của trời."

Phong Vân nhìn chăm chú lên Thời Không Giới Chỉ tàn thê trong tay, lắc lắc đầu nói.

Phong Tuyết Thánh Vương cũng không tinh thông Thời Gian cùng Không Gian, cho nên chỉ có thể dùng như vậy, không giống Phong Vân, trực tiếp đánh cắp huyền bí trong đó, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

"Trước lợi dụng huyền bí bên trong để đề thăng Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo đã. . .",

Chỉ có trước tiên đem hai Đại Đạo này viên mãn, mới có thể cân nhắc sự tình dung hợp lĩnh hội Thời Không Đại Đạo.

"Thử trước hiệu quả một chút."

Phong Vân không chần chờ nữa, lúc này đem linh hồn của mình xuyên vào bên trong Thời Không Giới Chỉ tàn thê này.

Trong nháy mắt, vô số ký hiệu xuất hiện ở bên trong linh hồn hắn.

Mỗi một cái ký hiệu đều giống như một đoạn thời không ảnh thu nhỏ, lộ ra khí tức ba động cổ lão mà tối nghĩa, phía trên thời thời khắc khắc có hai loại đạo vận vô hình quán quýt lấy nhau, bác đại tinh thâm, để cho người ta khó mà nhìn trộm hư thực.

Không hề có điềm báo trước, hai loại đạo vận vô hình chính là Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo huyền diệu.

"Chính là bọn chúng!"

Phong Vân lúc này thôi động Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo của mình.

Ông ——!!

Trong tích tắc, huyền diệu Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo trong Thời Không Giới Chỉ phi tốc tách ra khỏi ký hiệu, phân biệt dung nhập vào bên trong Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo của Phong Vân.

Như là một gốc mầm cây nhỏ đạt được rất nhiều chất dinh dưỡng vậy, bắt đầu lấy một loại tốc độ cực kỳ nhanh chóng khỏe mạnh trưởng thành.

Theo Đại Đạo huyền diệu không ngừng đưa vào, cảm ngộ của Phong Vân đối với hai loại Đại Đạo cũng càng ngày càng sâu, rất có một loại cảm giác hiểu ra, thể hồ quán đĩnh.

Không biết bao lâu, tựa như là trong nháy mắt, lại phảng phất là vĩnh hằng.

Khi thời điểm Phong Vân tỉnh lại, hấn ngạc nhiên phát hiện, Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo của mình, từ vừa mới sờ đến ngưỡng cửa, đến đã hoàn toàn nhập môn, thậm chí sắp tiếu thành!

"Không hồ là một trong cửu đại Thánh Khí, cái hiệu quả này quá tuyệt!"

Phong Vân không khỏi líu lười kinh thán, cô tu giả này thật đúng là lợi hại, rèn đúc cửu đại Thánh Khí, không có một kiện nào là phạm vật, tất cả đều có công hiệu không thể tưởng tượng nổi.

"Đáng tiếc Thời Không Giới Chỉ là tàn thể, nếu không mà nói, còn có thể tăng lên càng nhanh hơn."

Hấn nhẹ nhàng cảm giác than thở một câu, nhưng cũng không có bao nhiêu tiếc nuối.

Vốn là thứ này với hấn mà nói cũng như là trên trời rơi xuống đến đĩa bánh vậy, hữu dụng cũng không tệ, không nên hy vọng quá xa vời.

Với lại Phong Tuyết Thánh Vương nắm giữ mảnh vỡ tàn thể này lâu như vậy, cũng không có thu thập xong, hiển nhiên, đây là một công trình to lớn.

Phong Vân vẫn là không phiền phức, tăng lên chậm một chút cũng không sao, vừa vặn hẳn cũng cần tiêu hóa.

Chương 1110: Chờ ăn rằm đâu!

Chương 1110: Chờ ăn rằm đâu!

Khi Phong Vân bế quan.

Nơi vĩnh hằng xa xôi không biết.

Nơi này tự thành một giới, bên trong ở lại rõ ràng là Vĩnh Hằng Thần tộc đại danh đỉnh đỉnh.

Nghe đồn tộc này từ khi Hỗn Độn sinh ra ban đầu đã tồn tại, siêu nhiên ở bên ngoài, không nhận bất cứ ước thúc gì.

Lúc ấy thời điểm tu giả hiện hành cùng cổ tu giả đại chiến, Vĩnh Hằng Thần tộc liền độc lập với bên ngoài, ai cũng không giúp.

Vốn là ở giữa hai thế lực lớn, lựa chọn trung lập, là hành vi nguy hiểm nhất.

Nhưng Vĩnh Hằng Thần tộc quá cường đại, cho dù là cổ tu giả hay tu giả hiện hành cũng không muốn đắc tội, cho nên cuối cùng đều đồng ý địa vị trung lập của Vĩnh Hằng Thần tộc.

Càng về sau, tu giả hiện hành thắng được, trải qua vô số ký ức phát triển, trở thành tam đại thế lực, Vĩnh Hằng Thần tộc liền tự động trở thành thế lực thứ tư.

Bất quá nó vẫn như cũ làm theo ý mình, cực kỳ bài ngoại, đối với tu giả Đạo Tôn trở lên thì để ý, về phần bên dưới, đều không vào pháp nhãn bọn

họ.

Một ngày này.

Thế giới bên ngoài Vĩnh Hằng Thần tộc, đến một thân ảnh cao lớn, rõ ràng là Bất Hủ Đạo Tôn trước đó.

"Người tới là ai?"

Phút chốc, một đạo thanh âm lạnh lùng từ bên trong hư vô truyền đến.

"Dị vực, Bất Hủ Đạo Tôn, chuyên tới để bái phỏng Nguyên Thanh trưởng lão."

Bất Hủ Đạo Tôn tranh thủ thời gian mở miệng nói.

"Có lệnh bài không?"

"Có." Bất Hủ Đạo Tôn lập tức lấy ra một lệnh bài trong suốt, phía trên có đồ án kỳ dị, tương tự một gốc cây.

Ông ——!!

Lập tức, một sợi quang mang từ trên cao rơi xuống, chiếu rọi ở trên lệnh bài kia, lập tức Thần Thụ trên lệnh bài phảng phát như sóng lại, sinh động như thật, hoa hoa tác hưởng.

Nghe đồn, đây là Thần Thụ nhất mạch của Vĩnh Hằng Thần tộc, biết kết Thần Quả, đối với tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc có tác dụng cực kỳ trọng yếu.

"Tốt, ngươi có thể đi vào, ở điện tiếp khách chờ đợi, chúng ta đã thông tri Nguyên Thanh trưởng lão."

Thanh âm lúc trước kia lại lần nữa truyền đến, bất quá không còn lạnh lùng như trước đó nữa.

"Tốt, đa tạ."

Bất Hủ Đạo Tôn lập tức cất kỹ lệnh bài, tiến vào bên trong thế giới vĩnh hằng.

Không bao lâu, hắn đi vào bên trong một tòa cung điện khổng lồ.

Khi hắn đi vào, một đạo âm thanh trong sáng liền truyền tới, "Bất Hủ đạo huynh, ngọn gió nào đem ngươi thổi đến vậy, lần trước từ biệt, chúng ta đã có hơn vạn Hỗn Độn kỷ nguyên không gặp rồi."

Đó là một nam tử có thanh sắc tóc dài, hai con ngươi cũng là thanh sắc, gánh vác một trương Thần Cung, phong mang bức người!

"Nguyên Thanh trưởng lão, vạn Hỗn Độn kỷ nguyên trước, ta từng giúp ngươi một lần, ngươi đã nói, ta cầm lệnh bài tới gặp ngươi, ngươi có thể lựa chọn đáp ứng làm giúp ta một chuyện, là thật hay không?"

Bất Hủ Đạo Tôn nói thẳng.

Nguyên Thanh trưởng lão gật đầu, "Tự nhiên là thật, không biết Bất Hủ đạo huynh cần ta hỗ trợ cái gì."

"Rất đơn giản, giúp ta giết một Đạo Quân." Bất Hủ Đạo Tôn nói ra.

Ừm

Nguyên Thanh trưởng lão tại chỗ liền là một dấu chấm hỏi.

Ta không nghe lầm chứ, phí công phu lớn như vậy tới tìm hắn, chỉ là vì giết một Đạo Quân?

"Bất Hủ đạo huynh, ngươi, ngươi nói thật chứ?" Nguyên Thanh trưởng lão nhìn qua đối phương.

Bởi vì duyên có Vĩnh Hằng Thần tộc phong bế, cho nên tin tức Phong Vân giết Phong Tuyết Thánh Vương còn không có truyền đến nơi này •

Bởi vậy Nguyên Thanh trưởng lão mới sẽ một mặt mộng bức.

"Tự nhiên là thật, ngươi ở Vĩnh Hằng Thần tộc, tin tức bế tắc, khả năng không biết, bên trong Đạo Minh ra một vị Đạo Quân kinh tài tuyệt diệu, lĩnh ngộ mười ba chung cực chi đạo viên mãn, một kiếm trăm đệ tử ta, Phong Tuyết Thánh Vương!"

Cái gì! ?

Nguyên Thanh trưởng lão nghe nói như thế, lập tức bị kinh ngạc vô ý thức há to mồm, mặt mũi tràn đầy chấn động, "Đạo Quân? Lĩnh ngộ mười ba chung cực chi đạo viên mãn? Là ai, biến thái như vậy!"

"Chính là đệ nhất tiềm lực bảng Đạo Minh kia Vân Thiên Kiếm Quân!"

"Nguyên lai là hắn."

Nguyên Thanh trưởng lão đối với sự tình tiềm lực bảng Đạo Minh vẫn là có biết một hai, hắn chép miệng một cái, mặt sợ hãi than nói: "Ta nghe nói hắn còn là một Nhân tộc, vậy mà lĩnh ngộ ra mười ba chung cực chi đạo viên mãn, thật là một cứu cực quái vật, hắn làm sao làm được vậy? Cũng quá dọa người rồi!"

"Ha ha, thì tính sao, hắn lĩnh ngộ nhiều như vậy, không có nghĩa là hắn cũng có thể Hợp Đạo nhiều như vậy, hiện tại hắn giết đệ tử ta, co đầu rút cổ ở bên trong Đạo Minh, ta cần giúp đỡ, cùng ta lên vào Đạo Minh, tùy thời xử lý hắn!"

Dị vực không có ý định ra tay giúp hắn, mà Bất Hủ Đạo Tôn một mình cũng không dám nói có 100% nắm chắc, dù sao cũng là ở Đạo Minh, không phải sân nhà của hắn.

Vì để phòng vạn nhất, Bất Hủ Đạo Tôn dự định vận dụng quan hệ bản thân.

"Chỉ có hai ta lên vào Đạo Minh sao?" Nguyên Thanh trưởng lão kinh ngạc nói.

"Không, còn có Cửu hoàng tử của Thanh Vân Cổ Quốc, Vạn Huyền Đạo Tôn." Bất Hủ Đạo Tôn nói ra.

"Cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn? Nghe nói hắn đã đạt tới cấp độ Đạo Tôn hai bước, không nghĩ tới Bất Hủ đạo huynh ngươi có thể đem hắn gọi tới."

Nguyên Thanh trưởng lão lông mày nhíu lại nói.

Vị Cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn này có phần truyền kỳ, là từ bên trong quân đội ma luyện mà ra, sát phạt quả đoán, thậm chí có thể cùng đại hoàng tử một đời tối cường kia tranh phong, mặc dù cuối cùng vẫn bại, nhưng cũng không phải tầm thường.

Đi qua nhiều năm tu luyện như vậy, sớm đã vị liệt cấp độ Đạo Tôn hai bước!

"Trước kia có chút gặp nhau, qua nhiều năm như thế, cũng coi như có chút giao tình, tổn hao một chút đền bù, còn có thể mời được."

Bất Hủ Đạo Tôn mở miệng nói.

Cái này khiến Nguyên Thanh trưởng lão lú lỏi, xem ra Bất Hủ đạo huynh này là hận Vân Thiên Kiếm Quân kia thấu xương, không tiếc gọi hai vị Đạo Tôn ngấm bản, không cần mặt mũi cũng muốn xử lý đối phương.

"Chuẩn bị lúc nào động thủ?" Nguyên Thanh trưởng lão dò hỏi.

"Chờ một khắc hấn Hợp Đạo, lúc đó, hấn tất nhiên sẽ đi ra khỏi Hư Pháp Đạo Vực, đi vào bên trong vô tận hỗn độn, đến lúc đó, chính là thời điểm chúng ta ra tay!"

Bất Hủ Đạo Tôn sớm đã tính tốt hết thảy.

...

Cứ như vậy, thời gian trôi mau, ba vạn năm thời gian chớp mắt mà qua.

Nhưng mà Phong Vân còn chưa xuất quan.

Cho nên bọn Bất Hủ Đạo Tôn cũng chờ ba vạn năm.

Cái này khiến nội tâm Bất Hủ Đạo Tôn rất là phiền muộn, hấn không biết Phong Vân còn bế quan cái gì, mẹ nó mười ba chung cực chi đạo đều viên mãn, còn chờ cọng lông nữa sao, không hợp đạo chờ ăn rắm!

Nhưng mà hấn cũng không biết, chung cực chi đạo của Phong Vân, còn phải gia tăng hai cái nữa mới đủ!

Với lại còn không phải hai cái bình thường, thuộc về hai cái cực kỳ đặc thù!

...

Một ngày này.

Cửa lớn phòng tu hành Kiếm Cung bỗng nhiên mở ra, Phong Vân một mình đi ra, thần sắc bình tĩnh, trên thân càng không một chút khí tức ba động.

Hắn hành tẩu ở bên trong Kiếm Cung, môn nhân lui tới Kiếm Cung nhìn thấy hắn, đều cung kính hành lễ, trên mặt sùng bái, "Gặp qua cung chủ."

Phong Vân gật gật đầu, hắn đạp trên hư không, giáng lâm đến trước kiến trúc trong hẻm núi, nơi này chính là Kiếm Binh Cốc.

Hắn lập tức đi vào, bên trong Kiếm Binh Cốc có đại lượng Kiếm Binh cùng bảo vật, chỉ bất quá với hắn mà nói, đã là chướng mắt.

"Kiếm gãy."

Ánh mắt Phong Vân rơi vào bên trên một thanh kiếm gãy nơi xa bày ra ở trên tế đàn, trong mắt có nhớ lại. _

Chương 111: Trở mặt nhanh hơn đóng kịch!

Chương 111: Trở mặt nhanh hơn đóng kịch!

Kiểm Binh Cốc, trên tế đàn, một thanh kiếm gãy vắt ngang trong đó.

Kiểm vận cuộn cuộn xa xăm, tràn ngập bốn phía, bất kỳ người tu hành nào đi vào cũng không thể xem nhẹ.

Chỉ là nhiều năm như vậy, không ai có thể khiến nó nhận chủ.

“Năm đó nhỏ yếu cảm ứng không đúng, bây giờ cường đại, xem kiếm vận của thanh kiếm gãy này, là Kiếm Binh cấp bán Đạo Tôn, hơn nữa còn là sau khi bị hư hao, sợ rằng thời kỳ toàn thịnh còn cao hơn.” Phong Vân nở nụ cười đi qua.

Là một kiếm tu, tự nhiên có hứng thú với kiếm binh tốt, mặc dù hắn đã có Vạn Long Kiếm, nhưng cũng không chê có thêm một thanh, dù sao, hắn và kiếm tu bình thường không giống nhau.

Mặc dù không phải càng nhiều càng tốt, nhưng nhiều hơn một hai thanh cũng không có vấn đề.

Nhẹ nhàng lóe lên, Phong Vân xuyên qua ngăn trở trùng điệp, đi thẳng đến trước mặt thanh kiếm gãy.

Lần này, những trở ngại kia không thể ảnh hưởng đến hắn một chút nào.

Nhưng vì vậy cũng có thể thấy được, năm đó, lúc thanh kiếm gãy gãy trở ngại cho Phong Vân, cũng không thi triển toàn lực, nếu không, sợ là lúc đó hẳn không thể đi đến trước mặt thanh kiếm này được.

Ong!

Khi Phong Vân đến gần, thanh kiếm vang lên ong ong tác hưởng, một lát sau, một cô gái từ trong vàng sáng bay ra, đôi mắt chăm chú nhìn Phong Vân.

“Ta nhớ ngươi, ngươi là cung chủ tân nhiệm của Kiếm Cung, thằng nhóc này, sao lại đến nữa, lần trước ta đã hạ thủ lưu tình với ngươi, nếu không, làm sao ngươi có thể đến gần ta?”

Cô gái đứng trong vàng sáng của pháp bảo lạnh lùng nói.

“Thật sao? Nhưng lần này ta đến cũng giống như lần trước, mời ngươi ra ngoài, thế nào?” Phong Vân cười khẽ nói.

“Hừ, thực lực bây giờ của ngươi mạnh hơn trước đây, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một tên Đạo Quân mà thôi, ngươi đi đi, ta không đi theo một tên Đạo Quân.”

Thái độ của cô gái pháp bảo chi linh rất kiên quyết.

Trong mắt Phong Vân bắn ra hai đạo kiếm quang.

Ong! Ong!

Hai đạo kiếm quang, mang theo uy áp vô cùng đáng sợ, trực tiếp bao phủ về phía kiếm gãy, nhưng không công kích.

“Ngươi, kiếm đạo của ngươi?”

Lúc này, cô gái pháp bảo chi linh rung động, nhìn chăm chăm Phong Vân: “Ngươi, ngươi, sắp sánh vai Đạo Tôn? Làm, làm sao có thể?”

Cô ta là Thần Kiếm cấp bán Đạo Tôn, cảm ứng kiếm tu rõ ràng nhất, một chút đã nhận ra trong kiếm đạo của Phong Vân, ít nhất có mười loại chung cực chi đạo trở lên, hơn nữa, tất cả đều là viên mãn!

Cái này đã vượt xa cấp độ Đạo Quân, thậm chí ngay cả cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân cũng không bằng, phóng qua bán Đạo Tôn, đuổi sát Đạo Tôn!

“Đi theo ta, cùng ta xông xáo, ngươi có thể thấy được thực lực của ta, trong thiên hạ, không thể tìm ra kiếm tu như ta, Vĩnh Hằng Thiên Quân và bán Đạo Quân đều không phải là đối thủ của ta.”

Phong Vân nhìn pháp bảo chi linh: “Cho dù tương lai ta chết, ngươi cũng không phục tự do, hiện tại cùng ta xông xáo đi, cứ đợi ở đây, nhằm chán cỡ nào.”

Bây giờ Phong Vân giống như một người chú kỳ lạ đang cầm que kẹo lừa trẻ con.

Pháp bảo chi linh chân chờ, cô ta nhìn Phong Vân, hít sâu một hơi, miễn cưỡng đè xuống chân kinh trong lòng: “Ta thừa nhận ngươi rất mạnh, Đạo Quân đã sánh vai với Đạo Tôn, có thể xưng là từ cổ chí kim không có, ngươi là người đầu tiên, nhưng ngươi lĩnh ngộ nhiều chung cực chi đạo như vậy, đều là viên mãn, tỷ lệ hợp đạo thành công là 0,00001%.”

“Nói cách khác, ngươi chắc chắn phải chết, ta đi theo ngươi cũng vô dụng.”

Phong Vân không mở miệng, chỉ điềm ra một cái, lập tức, thời không xung quanh pháp bảo chi linh bỗng nhiên hỗn loạn, càn khôn điên đảo, âm

dương rối loạn.

“Bây giờ thì thế nào?”

“Ngươi!”

Toàn thân pháp bảo chi linh chấn động, giống như nhìn thấy một chuyện gì đó không thể tưởng tượng được, thân thể lắc như giống như ngọn lửa trên cây nến, chập chờn bất định.

Một giây sau, cô ta không chút do dự quỳ một chân trên đất về phía Phong Vân, giọng nói cũng trở nên cung kính: “Linh Điệp, bái kiến chủ nhân!”

Thái độ thay đổi nhanh chóng, khiến người ta ngốc trệ.

Nếu bên cạnh có tu giả khác, sợ rằng sẽ trợn mắt há miệng.

Chuyện này là sao vậy? Vừa rồi còn cự tuyệt, một giây sau đã đồng ý? Cái này còn trở mặt nhanh hơn đóng kịch!

Chỉ có Phong Vân biết chuyện gì xảy ra, hẩn nhẹ nhàng cười một tiếng, một sợi lực linh hồn từ mi tâm bay ra, nhanh chóng dung nhập vào thanh kiếm gãy.

Bởi vì pháp bảo chi linh đã thần phục, cho nên luyện hóa rất nhanh, vài phút đã giải quyết xong.

Mà sau khi luyện hóa, Phong Vân cũng biết tên của thanh kiếm gãy này – Linh Huyền!

“Linh Huyền Kiếm sao?”

Phong Vân cầm thanh kiếm gãy, trong chốc lát, hắn đã cảm nhận được phong mang cực hạn, kiếm gãy cũng không ngừng vang lên, giống như yên lặng vô số năm, cuối cùng đã được kiếm tu nắm giữ, vô cùng vui vẻ.

Kiếm hài lòng với người, người cũng hài lòng với kiếm, hoàn mỹ!

“Chủ nhân, thanh kiếm này là Thần Binh Tổ cấp, trước tuyên cổ, thần tượng đời thứ nhất sử dụng hỗn độn nguyên địa sản xuất ra Vô Cực Hỗn Độn Mẫu Thiết, lại dựa vào Âm Dương Huyết Long Tuyên đặc thù của cô tu hành giả, trải qua chín ngàn chín trăm chín mươi chín hỗn độn kỷ nguyên mới luyện chế thành!”

“Lúc kiếm thành, khiến vô tận hỗn độn rung động, dị tượng từ cổ chí kim ít có, nhưng cũng khiến nhiều người tranh đoạt, sau này, cô tu hành giả sợ thanh kiếm này rơi vào tay người tu hành, cướp đoạt không thành, nên mang cửu đại Thánh khí cùng đi, sau lần kịch chiến đó, kiếm này gãy thành hai đoạn, phong mang trên kiếm bị diệt hết.”

“Một đời kiếm binh tuyệt thế bởi vậy thoái hóa, biến thành kiếm binh cấp bán Đạo Tôn bây giờ, lúc bắt đầu quang mang vạn trượng, sau này không người hỏi thăm, tổng cộng đã trải qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên.”

“Sau đó, ta được sinh ra.”

Pháp bảo chi linh Linh Điệp nói lịch sử và lai lịch của thanh kiếm này cho Phong Vân, đủ để trở thành một bộ sử thi.

Vượt qua vô số kỷ nguyên, cuối cùng lưu lạc đến tay cung chủ Kiếm Cung đời thứ nhất, bị ông ta mang về Kiếm Cung.

Chỉ đáng tiếc, Linh Huyền Kiếm vẫn là Linh Huyền Kiếm, mặc dù đã rơi xuống, nhưng ngạo khí vẫn còn, không cho phép kẻ yếu nắm giữ nó.

Cho nên, đã nhiều năm như vậy, vẫn không có chủ nhân.

Đến bây giờ, bởi vì Phong Vân xuất hiện, thiên phú chiến lực của hắn cao, cuối cùng đã khiến pháp bảo chi linh hoàn toàn tin phục, khiến cô ta cam nguyện đi theo!

“Yên tâm, chỉ cần ta chưa chết, tất nhiên sẽ khiến ngươi khôi phục vinh quang ngày xưa.”

Phong Vân nói với pháp bảo chi linh Linh Điệp.

“Dựa vào thiên phú của chủ nhân, ta tin sẽ có một ngày như vậy.” Pháp bảo chi linh Linh Điệp không còn vẻ cao lãnh như trước, khiêm tốn đối mặt với Phong Vân.

Bởi vì cô ta biết, vừa rồi cô ta đã nhìn thấy cái gì.

Cho dù cô ta có kiến thức rộng rãi, cũng bị dọa rất sâu!

Thiên phú và tư chất bực này, đừng nói là Linh Huyền Kiếm bây giờ, cho dù là Linh Huyền Kiếm thời kỳ toàn thịnh, cũng có thể sẽ nhận Phong Vân làm chủ!

Chương 112: Sắp hợp đạo!

Chương 112: Sắp hợp đạo!

Trên tế đàn, Phong Vân lấy một hộp kiếm ra, thu Linh Huyền Kiếm vào trong đó, đây chính là một thanh kiếm có tiềm lực to lớn, so với Vạn Long Kiếm, Linh Huyền Kiếm còn mạnh hơn rất nhiều.

Dù sao Vạn Long Kiếm chỉ là Kiếm binh cấp Vĩnh Hằng, đương nhiên không thể so sánh với kiếm binh Linh Huyền Kiếm đã từng là Tổ cấp được.

Mà sau khi Phong Vân hợp đạo thành công, Vạn Long Kiếm sẽ không thể gánh chịu hoàn toàn lực lượng của hắn, không có cách nào, ai bảo hắn trưởng thành quá nhanh.

Binh khí căn bản không theo kịp tiến độ của hắn, bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng Linh Huyền Kiếm, như vậy hoàn toàn đầy đủ.

“Coi như là niềm vui ngoài ý muốn.”

Phong Vân hài lòng gật đầu.

Sau đó, hắn một bước phóng ra, trực tiếp đi vào Hư Pháp Đạo Điện.

Trong nháy mắt Hư Pháp Đạo Tôn đã cảm ứng được động tĩnh của hắn, lập tức đứng dậy nghênh đón: “Cuối cùng ngươi đã xuất quan rồi, ta còn nghĩ ngươi muốn hợp đạo trong Kiếm Cung đây.” Ông ta trêu ghẹo nói.

Nhưng Phong Vân trực tiếp mở miệng nói: “Lần này ta đi ra, là định hợp đạo.”

“Thật sự muốn hợp đạo?”

Hư Pháp Đạo Tôn có chút giật mình: “Nhanh như vậy liền hợp đạo? Người tu hành đến cấp Đạo Quân còn chưa đến một kỷ nguyên, căn bản không cần sót ruột, hoàn toàn có thể đợi mười vạn, trăm vạn hỗn độn kỷ nguyên nữa, sau đó hợp đạo cũng không muộn, đến lúc đó, ta sẽ tìm nhiều đồ vật hợp đạo đến cho người, tăng tỷ lệ thành công.”

“Không cần.” Phong Vân lắc đầu, bây giờ hắn muốn hợp nhiều chung cực chi đạo như vậy, tất cả vật phụ trợ đều vô dụng.

Bao gồm các loại Hợp Đạo Phù lúc trước hắn đạt được, đối với hắn đều không có tác dụng.

Nếu như là một, hoặc hai ba chung cực chi đạo, thì Hợp Đạo Phù và các vật phụ trợ khác còn có thể có tác dụng.

Nhưng Phong Vân muốn một lần duy nhất hợp nhiều loại chung cực chi đạo như vậy, những đồ phụ trợ này đã không thể phụ trợ hắn, trong nháy mắt sử dụng sẽ sụp đổ.

Cái duy nhất có thể hữu dụng, chỉ có tấm Hợp Đạo chủ phù kia mà thôi.

“Sao có thể không cần, người còn rất trẻ, không cần hợp đạo sớm như vậy.” Hư Pháp Đạo Tôn khuyên nhủ.

“Đã đủ rồi, ta đã không thể tiến lên được nữa.” Phong Vân mở miệng nói.

Bây giờ hắn lĩnh ngộ chung cực chi đạo, trừ những cái vô cùng đặc thù, gần như đã lĩnh ngộ tất cả, một tia cảm ngộ mới cũng không có.

Cứ kéo dài, cũng chỉ lãng phí thời gian mà thôi.

Hơn nữa, Phong Vân cũng biết bản thân nhất định phải có quyết tâm thẳng tiến không lùi, không thể co một tia do dự sợ hãi được!

Đương nhiên, quan trọng hơn là, hấn vô cùng có lòng tin!

“Vậy được rồi, ngươi phải cẩn thận.”

Hư Pháp Đạo Tôn không khuyên giải được, cũng không miễn cưỡng nữa: “Chuyện hợp đạo cần tiếp xúc hỗn độn bản nguyên vũ trụ, tại Đạo Vực không thể tiến hành hợp đạo được, chỉ có ở vô tận hỗn độn mới được, ngươi chờ một chút, ta gọi một vài Đạo Tôn đến hộ pháp cho ngươi.”

Đạo Quân bình thường hợp đạo, tự nhiên không thể có tình cảnh lớn như vậy được, nhưng Phong Vân quá nổi tiếng, là Đạo Quân mạnh nhất trong tứ đại thế lực, hấn hợp đạo căn bản không thể giấu được.

Phải cẩn thận một chút, sợ người nào lòng dạ khó lường sẽ ra tay, không bằng làm cho xôn xao, dẫn phát sự quan tâm, công khai như vậy, không sợ những người ra tay trong bóng tối.

Hơn nữa còn mời mấy vị Đạo Tôn đến hộ pháp, ai dám gây sự?

Không thể không nói, chiêu này của Hư Pháp Đạo Tôn rất tuyệt.

“Được, đa tạ.”

Mặc dù Phong Vân không sợ, nhưng đây là ý tốt của Hư Pháp Đạo Tôn, hấn không tiện cự tuyệt, hơn nữa, có thêm đề phòng vẫn tốt hơn.

“Chuyện nhỏ mà thôi, ngươi là hi vọng tương lai của Đạo Vực ta.”

Hư Pháp Đạo Tôn lập tức rời Đạo Vực, đi mời mấy vị Đạo Tôn mình có quan hệ tốt.

Sinh mệnh của Đạo Tôn dài đằng dặc, có khi lịch luyện cùng một chỗ, cũng sẽ trở thành bạn bè, chuyện nhỏ như hộ pháp, chỉ cần nỗ lực một chút, đương nhiên sẽ không có vấn đề.

Giống lúc Đế Nguyên Đạo Quân và Trần Hoán Đạo Quân hợp đạo, không chỉ là Đạo Vực của bọn họ hộ pháp, ngay cả Đạo Minh và Thanh Vân Cổ Quốc đều phái nhân vật lớn đến hộ pháp.

Luận bài diện, còn lớn hơn Phong Vân không biết bao nhiêu.

...

Theo hành động Hư Pháp Đạo Tôn mời Đạo Tôn có quan hệ tốt đến hộ pháp, tin tức Phong Vân muốn hợp đạo cũng truyền ra ngoài.

Dù sao Hư Pháp Đạo Tôn cũng không giấu diếm, mặc dù ông ta không tự rải đi, nhưng lúc đó đệ tử và thủ hạ của mấy vị Đạo Tôn kia cũng ở đây, đương nhiên cũng biết tin tức này rồi truyền bá ra ngoài.

Sau đó một truyền mười, mười truyền trăm...

Trong thời gian ngắn, đã truyền khắp Đạo Minh, sau đó tiếp tục truyền đến dị vực, Thanh Vân Cổ Quốc, Vĩnh Hằng Thần tộc với tốc độ cực nhanh.

Thế là, hiện tại, trong vô tận hỗn độn chỉ có một chủ đề, mỗi tu giả đều đàm luận, không biết Vân Thiên Kiếm Quân có thể thành công hợp đạo, tiến vào Vĩnh Hằng không?

“Ta cảm thấy, có thành công hay không phải xem Vân Thiên Kiếm Quân hợp bao nhiêu loại chung cực chi đạo, nếu là năm loại, tỷ lệ thành công vẫn rất cao.”

“Đây không phải nói nhảm sao, như vậy, cho dù hấn hợp đạo thanh công, cái tên Vân Thiên Kiếm Quân cũng không còn chói mắt nữa.”

“Đúng vậy, đến lúc đó, e rằng thực lực của hấn không tăng lên mà còn giảm đi, một khi Hợp Đạo, những chung cực chi đạo không được hợp, sẽ không thể dung hợp với hấn nữa.”

“Đoán chừng đây là chuyện đầu tiên từ cổ chí kim, trước và sau khi hợp đạo, thực lực lại có khác biệt lớn như vậy.”

“Ngộ nhớ Vân Thiên Kiếm Quân lựa chọn nhiều loại hợp đạo thì sao?”

“Vậy không cần phải nói, khẳng định sẽ chết!”

“...”

Bây giờ, Phong Vân tuyệt đối là người thu hút tất cả ánh mắt của tu giả trong vô tận hỗn độn, mỗi tu giả đều quan tâm, chờ đợi kết quả.

Thậm chí, ở Đạo Minh và Thanh Vân Cổ Quốc đều có nhân vật lớn xuất hành, muốn đến nhìn cảnh tượng Phong Vân hợp đạo.

Phong ba vượt qua tường tượng của chúng tu giả.

Trên thực tế, không chỉ Đạo Minh, Thanh Vân Cổ Quốc, còn có một vài thế lực ngoại vực cũng bị kinh động, muốn đến nhìn xem, xem Phong Vân lựa chọn ra sao, là quang hoàn rơi xuống, huy hoàng không còn, hay là đánh cược một lần, sáng tạo thần thoại đầu tiên từ cổ kim đến tương lai!

...

Bên ngoài tư đại thế lực, tại vực ngoại cuộn cuộn hơn vô tận hỗn độn.

Ở một góc nào đó, trong một đại lục hoang vu, không có sinh cơ, khắp nơi trụi lủi.

Oanh!

Bỗng nhiên, một cái chân to xuyên qua bạo phong trùng điệp, trực tiếp rơi trên vùng đại lục này, đại địa nổ vang, sau đó một bóng người to lớn nguy nga xuất hiện, đứng ở vực ngoài, cao như vũ trụ.

“Lão gia hỏa, mau dậy đi, đừng ngủ nữa!”

“Chuyện gì?” Một giọng nói khàn khàn từ nơi sâu trong đại lục truyền đến.

“Có Đạo Quân muốn hợp đạo, gần đây không phải chúng ta muốn đến vô tận hỗn độn làm việc sao, đúng lúc đi xem một chút.” Thân ảnh nguy nga lớn tiếng nói.

“Một tên Đạo Quân nho nhỏ hợp đạo, có gì đáng xem, không đi không đi.” Giọng nói khàn khàn lập tức cự tuyệt.

Buồn cười, ông ta đường đường là Nhị Bộ Đạo Tôn, đi xem một tên Đạo Quân hợp đạo, có bệnh à?

Nhưng một khắc sau, ông ta đã lật mặt!

Chương 1113: Vẫn không quên trang bức!

Chương 1113: Vẫn không quên trang bức!

“Cái gì, lĩnh ngộ mười ba đầu viên mãn chi đạo, thật hay giả, một tên Đạo Quân, lại hung ác như vậy?”

“Còn chờ cái gì, đi, đi xem một chút.”

“Là đệ nhất Đạo Quân từ cổ chí kim cũng không quá đáng!”

“Ta cũng đi!”

“Dẫn ta đi.”

“...”

Những lời này đều truyền ra từ mỗi thế lực, không ít tu giả đều xuất động, bán Đạo Tôn, Đạo Tôn, tất cả đều động tâm, tiến về phía Đạo Minh.

Cảnh tượng này, có thể xưng là trên đời có một!

Cho dù Đế Nguyên Thiên Quân và Trần Hoán Thiên Quân đều nghe tiếng mà đến, muốn xem quá trình Phong Vân hợp đạo.

...

“Người có áp lực không? Cả thế gian đều chú ý.” Hư Pháp Đạo Tôn kinh thán.

“Có một chút, nhưng vẫn gánh vác được.” Phong Vân nghiêm túc trầm tư, sau đó nói ra câu này.

Hư Pháp Đạo Tôn trợn trừng mắt, đến lúc này, vẫn không quên trang bức?

Địa điểm Phong Vân hợp đạo được chọn là bên ngoài vô tận hỗn độn của Hư Pháp Đạo Vực, thế là, trong những ngày này, không ít tu giả đều đến đây, bầu không khí rất khẩn trương, cao thủ ẩn hiện, cường giả tụ tập, đến từ bốn phương tám hướng.

Trừ dị vực và Vĩnh Hằng Thần tộc.

Đương nhiên, đây chỉ là bên ngoài mà thôi, còn trong bóng tối, Bất Hủ Đạo Tôn đã sớm đến mai phục rồi.

Nếu Phong Vân hợp đạo thất bại thì thôi, ông ta không cần ra tay, chỉ cần nhìn đối phương chết.

Nếu có dấu hiệu thành công, vậy ông ta sẽ ra tay, không tiếc bất cứ giá nào, cưỡng ép quấy nhiễu.

Đệ tử duy nhất đã chết, giờ phút này, tâm tính của Bất Hủ Đạo Tôn có chút điên dại, có suy nghĩ không chết không thôi!

...

Thời gian từng giờ trôi qua, rất nhanh, ngày Phong Vân hợp đạo đã đến, cả mảnh hỗn độn như mất đi âm thanh, yên tĩnh đến cực điểm, không có tiếng gió thổi cỏ lay, giống như một tòa thành chết, không nghe thấy bất kỳ tiếng nói chuyện nào.

Yên tĩnh giống như đã chết, tất cả tu giả đang chờ đợi, một mảnh đen kịt, khắp nơi đều là bóng người, không nhìn thấy điểm cuối.

“Đến, đến rồi!”

Bỗng nhiên, không biết là ai hét lên, tất cả tu giả đều nhìn về một phía.

Chỉ thấy Phong Vân đạp mây đi đến, trong mảnh hỗn độn này, hắn mặc một bộ giáp màu bạch kim, phiêu dật và linh hoạt, bước đi thông dong, cất bước trong hỗn độn.

Sợi tóc màu đen múa trên không trung, sáng chói như tiên, hắn như trích tiên hàng thế, được thần quang bao phủ, xuất trần tuấn mỹ, giáng lâm trên đài cao.

“Đây chính là Vân Thiên Kiếm Quân sao? Lại là một Nhân tộc, năm tháng tu hành tuyệt đối không vượt qua vạn hỗn độn kỷ nguyên!”

“Không nói đến cái khác, độ tuổi này, chủng tộc này mà đi được đến đây, cũng coi như thiên phú dị bẩm.”

“Đúng là một tộc nhân Nhân tộc tuấn mỹ, hắn là kiếm tu siêu cấp? Ta nhìn thế nào cũng không giống.”

“...”

Rất nhiều tu giả lần đầu tiên nhìn thấy Phong Vân, rất hiếu kỳ về hắn, nhỏ giọng bàn luận.

Không khí không còn yên tĩnh, khiến người ta ngạt thở nữa, cuối cùng cũng có tu giả nói chuyện với nhau.

Trên đài cao, Phong Vân một mình như phi tiên mà đi, siêu phàm thoát tục.

Bỗng nhiên, có ba thân ảnh đi thẳng về phía trước, vây quanh đài cao, rõ ràng là Hư Pháp Đạo Tôn và hai người bạn của ông ấy, Trúc Lan Đạo Tôn và Phù Nhiên Đạo Tôn.

Bọn họ phân làm ba phương hướng, hiển nhiên muốn hộ pháp cho Phong Vân.

Phong Vân ngẩng đầu nhìn hỗn độn, khuôn mặt tuấn mỹ rất bình tĩnh, sau đó nhìn qua tất cả tu giả ở đây, hắn biết những tu giả này đến từ khắp nơi trong hỗn độn, đều quan tâm nhất cử nhất động của hắn.

Thậm chí, hắn còn nhìn thấy không ít Đạo Tôn.

Phong Vân nhìn tất cả các tu giả, sau đó thu hồi ánh mắt, khoanh chân ngồi chính giữa đài cao, thôi động đạo của mình.

Oanh! Oanh! Oanh!

Đúng lúc này, vô tận hỗn độn lung lay, quang mang đáng sợ xuyên thủng hư không, khắp nơi nóng rực, khiến người khác không thể mở mắt.

Trên đài cao, linh địa tuyệt thế giống như khai thiên tích địa, thần huy vạn đạo, thụ khí rực rỡ, thất sắc xuất hiện, cửu thái lượn lờ, vô cùng thần thánh.

Phong Vân ngồi ngay ngắn trên đó, toàn thân nở rộ hào quang, trên đỉnh đầu hắn, mười ba trường hà rơi xuống, xuyên qua vô tận hỗn độn, vắt ngang tám hướng!

Tất cả tu giả đều hoảng sợ, đây chính là mười ba đầu chung cực chi đạo viên mãn sao?

“Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, quang, âm, kiếm, đao, sát lục! Đây chính là mười ba chung cực chi đạo viên mãn sao?”

“Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy, thật sự có Đạo Quân có thể làm đến bước này!”

“Hí... Quá khủng bố!”

“...”

Trừ Đạo Tôn ra, tất cả các tu giả khác đều biến sắc.

Nơi xa, mặc dù thông qua hình ảnh, Đế Nguyên Thiên Quân và Trần Hoán Thiên Quân đã sớm nhìn thấy rồi, nhưng bây giờ tự mình đối mặt, bọn họ vẫn cảm nhận được một loại áp lực khổng lồ.

Nói thẳng ra, bây giờ Phong Vân đã vượt xa bọn họ!

Ngay cả nhân vật lớn của Đạo Minh đến đây quan sát cũng hơi biến sắc.

Thanh Vân Cổ Quốc đến một chiến xa, nhưng có cấm chế che đậy, không ai biết bên trong là ai, Đế Nguyên Thiên Quân đang đứng bên cạnh chiến xa.

Giờ phút này, người ngồi trên chiến xa cũng nhìn về phía Phong Vân trên đài cao, trong mắt mang theo kinh dị.

...

Trên đài cao.

Phong Vân không nhìn ánh sáng đang bao phủ hắn, hắn lấy tám Hợp Đạo chủ phù ra.

Đây là vật duy nhất hữu dụng với hắn.

“Thử một chút, mặc dù mình có lòng tin sẽ hợp đạo thành công, nhưng không dùng thì thật phí.”

Hiệu quả của Hợp Đạo chủ phù chỉ có thể duy trì một hỗn độn kỳ nguyên, sau đó sẽ tiêu tán giữa thiên địa, xuất hiện ở phương khác.

Cho nên, giữ lại cũng lãng phí, không bằng thử một chút.

Ong!

Thần mang xông lên, khắp nơi chó mắt, đó là dị tượng mà Hợp Đạo chủ phù bị thôi động, xán lạn hùng hực, ánh sáng chiếu trong vô tận hỗn độn, thành vĩnh hằng chi quang giữa thiên địa.

“Đó là Hợp Đạo chủ phù!”

“Thật hâm mộ, nếu ta có tấm phù này thì tốt rồi!”

“...”

Rất nhiều Đạo Quân hâm mộ, đồ tốt này, bọn họ đều thiết tha mơ ước.

Hợp Đạo chủ phù rủ xuống vạn sợi hào quang, giống như ba ngàn đại đạo biến hóa mà ra, bao phủ Phong Vân, càng khiến hắn trở nên thần thánh siêu nhiên, sợi tóc bay múa, cơ thể lấp lóe rực rỡ, giống như một vị Thần.

“Bắt đầu mô phỏng.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, lập tức, tấm Hợp Đạo chủ phù kia hóa thành dáng vẻ của Phong Vân, không khác hắn một chút nào, đến khí tức cũng giống nhau.

“Hợp Đạo!”

Theo suy nghĩ của hắn, mười ba chung cực chi đạo trên đỉnh đầu hắn bỗng nhiên dao động, đạo vận hạ xuống, nhưng vừa tiếp xúc, hóa thân mà tấm Hợp Đạo chủ phù kia tạo thành đã trực tiếp ‘Ầm’ một tiếng, tiên tán!

Sau đó, toàn bộ Hợp Đạo chủ phù cũng sụp đổ, không còn tồn tại, tan thành mây khói.

Tu giả bốn phía thấy cảnh này, tất cả đều xôn xao!

Chương 114: Thập tử vô sinh?

Chương 114: Thập tử vô sinh?

Trên đài cao, khi Phong Vân lấy ra Hợp Đạo chủ phù bắt chước bản thân Hợp Đạo, vẫn còn chưa đi đến được liền trực tiếp sụp đổ.

Một màn này làm cho vô số tu giả xung quanh kinh động.

Rất nhiều tu giả đều là một mặt mờ mịt, hoàn toàn không biết vì sao lại như thế, chẳng lẽ trong Hợp Đạo chủ phù kia là giả sao?

Mà chỉ có một số tồn tại Đạo Tôn cấp nhìn ra mách khóe.

Một vị lão nhân đến từ Đạo Minh thấy cảnh này, nhẹ nhàng than thở, "Hắn lĩnh ngộ chung cực chi đạo quá nhiều, coi như chỉ cùng hai ba loại, chung cực chi đạo còn lại cũng đều tồn tại, vì vậy, Hợp Đạo chủ phù căn bản là không có cách tới gần. Phải nói, thế gian này sợ là không có cái gì có thể phụ trợ hắn Hợp Đạo."

Hắn tên là Hằng Hà Đạo Tôn, người mặc Âm Dương Ngư phục, quang mang vạn trượng, khi thì tiên phong đạo cốt, khi thì thần võ vô cùng, để cho người ta kính sợ.

"Không sai, hiện tại vô luận là hắn muốn hợp mấy loại, đều phải dựa vào chính mình." Đây là một người có mái tóc rối bời, xem ra vô cùng lôi thôi mập mạp nói.

Nhưng ở trận không có một tu giả nào có thể coi nhẹ hắn, bởi vì từ khí tức khủng bố trên người hắn phát ra đến xem, đây là một vị Đạo Tôn!

Lần này đến xem lễ, trừ ba vị hộ pháp cho Phong Vân kia ra, tổng cộng đến mấy trăm vị Đạo Tôn.

Đại bộ phận đều là Đạo Minh, một bộ phận đến từ cao tầng Đạo Minh, một bộ phận khác thì là đến từ Đạo Vực.

Đạo Tôn còn lại, có chút là đến từ Thanh Vân Cổ Quốc, có chút thì là đến từ thế lực vực ngoại.

Giờ phút này, những Đạo Tôn này người một lời ta một câu, nói nội dung đều cùng mấy vị Đạo Tôn phía trước không khác nhau chút nào.

Đó chính là, Phong Vân Hợp Đạo không thể dựa vào ngoại vật, chỉ có thể toàn bộ nhờ vào chính mình, cơ hội chỉ có một lần!

Hư Pháp Đạo Tôn nhìn một màn này, nội tâm rất lo lắng, nhưng hắn không thể nói cái gì, càng không thể truyền âm đi đánh nhiễu Phong Vân, lúc này, hết thảy đều phải dựa vào chính mình, người bên ngoài không cách nào tương trợ.

Bất Hủ Đạo Tôn ẩn giấu ở chỗ tối thì mừng thầm, thầm nghĩ, đây chính là báo ứng.

Lần này xem người còn không chết được không? Ông trời cũng giúp ta nữa!

...

Bất luận tu giả xung quanh nội tâm hoạt động như thế nào, Phong Vân làm người trong cuộc, lại có vẻ rất bình tĩnh.

Mặc dù có chút vượt quá hấn đoán trước, nhưng cũng không ảnh hưởng toàn cục, vốn là hấn muốn bớt việc, nhưng đã không được, vậy cũng chỉ có thể dùng sức mạnh.

"Đã như vậy, vậy liền chân thực Hợp Đạo đi."

Phong Vân lúc này bắt đầu tiến hành chân chính Hợp Đạo ở trong cơ thể, mà theo hấn Hợp Đạo, trên đỉnh đầu mười ba Đại Đạo trường hà cũng nhao nhao vào trong cơ thể hấn.

Cái gọi là Hợp Đạo, chính là đem tự thân chi đạo cùng linh hồn, dung nhập vào trong Hỗn Độn hạ xuống bên trong Đại Đạo trường hà.

Trên lý luận, chỉ cần lĩnh ngộ Đại Đạo, vô luận là có viên mãn hay không, đều có thể Hợp Đạo, chỉ là chẳng qua nếu như không viên mãn mà muốn Hợp Đạo, vậy cũng chỉ có thể dựa vào năm tháng dài đằng đẳng tăng lên từng chút một.

Nếu như Đại Đạo viên mãn mới Hợp Đạo, sẽ làm ít công to, tránh khỏi rất nhiều khổ công, điểm xuất phát cũng càng cao.

Bất quá Đại Đạo viên mãn, cũng chính là chung cực chi đạo viên mãn, độ khó lúc Hợp Đạo cũng sẽ cao hơn nhiều.

Nếu như cường độ linh hồn không đủ, lại tự mình ngộ đạo nếu như đi lệch, không cách nào dung nhập hoàn mỹ, đều sẽ thu nhận thất bại.

Hợp Đạo cần trình độ hoàn mỹ nhất, không cho phép có bất kỳ sai lầm nào, cho dù là tí xiu, cũng sẽ phải vạn kiếp bất phục!

...

"Bắt đầu!"

Phong Vân không có chút gì do dự, trực tiếp bắt đầu tiến hành Hợp Đạo, hẳn hợp không phải mười ba, mà là ròn rã mười lăm!

Không sai, trừ bỏ mười ba Đại Đạo ngay từ đầu, hẳn còn có Thời Gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo!

Kinh lịch thời gian nhiều năm như vậy, hẳn cũng rốt cục đem hai môn Đại Đạo này đến trình độ viên mãn! Thậm chí, còn không chỉ như thế!

Mà cái này, cũng là chỗ để hẳn có dũng khí can đảm Hợp Đạo!

Theo Phong Vân bắt đầu Hợp Đạo, tự thân hẳn, linh hồn, bắt đầu cùng Đại Đạo trường hà bắt đầu điểm điểm dung hợp. . .

Toàn bộ quá trình tất cả đều hoàn mỹ, không chỗ có thể bắt bẻ.

Cùng lúc đó, cấp độ sinh mệnh của Phong Vân cũng bắt đầu vượt qua.

"Oanh! !"

Trên đài cao, quang mang bên ngoài thân Phong Vân ưỡng phí đại thịnh, đó là 'Đạo' quang mang, nương theo lấy uy áp bắt đầu tiêu thăng, trong nháy mắt liền siêu việt cấp độ Đạo Quân, tiếp tục tiêu thăng, cơ hồ trong nháy mắt liền vượt qua cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân. Sau đó là nửa bước Đạo Tôn!

"Ầm ầm ——! !"

Uy áp vô cùng đáng sợ, trong nháy mắt xuyên thấu hết thủy trở ngại.

Trận pháp cấm chế trên đài cao, căn bản là không có cách ngăn trở uy áp khủng bố như vậy, Thần Uy cuộn cuộn cao cao tại thượng, đó là viễn siêu Vĩnh Hằng Thiên Quân, viễn siêu nửa bước Đạo Tôn!

Uy áp khủng bố đã đạt tới cấp độ Đạo Tôn!

Các tu giả ở đây quan sát, trừ Đạo Tôn ra, tất cả tu giả đều bị uy áp này dọa run sợ, đây là sợ hãi dưới tình huống cấp độ sinh mệnh khác biệt to lớn!

Chính là cỗ uy áp nửa bước Đạo Tôn này dọa cho đều cảm nhận được e ngại!

"Tốt, thật mạnh. . ."

Đế Nguyên Thiên Quân cố nén e ngại theo bản năng, cố gắng ngẩng đầu nhìn về phía Phong Vân.

Giờ phút này Phong Vân, tách ra ức vạn đạo quang huy.

Khí tức cuộn cuộn xa xăm, cũng bá đạo vô cùng, cao cao tại thượng, ở trong mắt hần đơn giản là không thể địch nổi.

"Hần đến cùng hợp bao nhiêu đạo vậy, vì sao khí tức khủng bố như thế!" Đế Nguyên Thiên Quân nội tâm vô cùng hoảng sợ.

Lúc này, đại nhân vật trong chiến xa cô truyền ra thanh âm, mang theo một vòng kinh đặng, "Vân Thiên Kiếm Quân đây là, hợp tất cả đạo tự thân!"

Âm thanh hần mặc dù không lớn, nhưng lại trong khoảnh khắc truyền khắp toàn trường.

Tất cả tu giả đều được nghe được, lập tức từng người kinh dị.

"Cái gì! ? Hợp toàn bộ đạo, mười ba chung cực chi đạo? Hần làm sao dám? !"

"Điên, điên, hần hần phải chết không thể nghi ngờ!"

"Quá điên cuồng đi, trực tiếp hợp tất cả đạo!"

"Sáng sớm tỏ, buổi chiều chết cũng được, ta có thể hiểu được loại tâm tình này của hấn."

". . ."

Tu giả xung quanh hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ, Phong Vân tại sao phải hợp tất cả đạo, cái này cùng muốn chết có gì khác biệt?

Vô số lịch sử nói cho thế nhân biết, Hợp Đạo vượt qua bảy loại trở lên, tử vong tỷ lệ không nói 100%, nhưng kỳ thật cũng kém không nhiều.

Không nói đến là như Phong Vân, trực tiếp mười ba loại, cái kia càng là thập tử vô sinh!

Đương nhiên, nếu như bọn họ biết Phong Vân hợp không phải mười ba chủng, mà là mười lăm loại, đoán chừng còn phải điên cuồng so với hiện tại.

"Phong Vân! !"

Hư Pháp Đạo Tôn lúc này sắc mặt trắng bệch, hấn một mực cho là Phong Vân hợp cũng chỉ có Kiếm Đạo cùng Dao Đạo chung cực mà thôi, kết quả bây giờ đối phương trực tiếp hợp tất cả đạo!

Cái này đã hoàn toàn vượt qua hấn đoán trước!

"Ai. . . Hư Pháp, nén bi thương đi."

Bên cạnh hộ pháp trúc lan Đạo Tôn cùng phù nhưng Đạo Tôn than thở một hơi, an ủi Hư Pháp Đạo Tôn.

Hiển nhiên, theo bọn hắn nghĩ, cử động lần này của Phong Vân hẳn phải chết không nghi ngờ, không có chút địa phương nào có thể quay lại!

...

Không quản cái khác, Phong Vân trên đài cao, hẳn lúc này uy áp còn tại không ngừng nở rộ, không ngừng tăng cường!

Chương 1115: Thời Không trường hà hiện!

Chương 1115: Thời Không trường hà hiện!

Trên đài cao, áp lực trên thân Phong Vân càng ngày càng mạnh, phạm vi cũng càng lúc càng rộng.

Không chỉ là một mảnh hỗn độn này, chốn hỗn độn xa xôi bên ngoài cũng chịu ảnh hưởng.

"Đây là có chuyện gì?"

"Cái uy áp này!"

Vô số sinh linh, kể cả tu giả, thậm chí là phạm tặc hoặc dã thú, từng sinh mệnh theo bản năng sinh ra cực kỳ sợ hãi.

Vô số sinh mệnh, không có một cái bị thương tổn, nhưng ở trong một nháy mắt này, bọn họ đều hoàn toàn yên tĩnh, phẳng phất như quỳ lạy cửu thiên Đế Hoàng, bản năng sinh mệnh bọn họ hướng vị tồn tại tầng thứ cao hơn kia biểu thị quỳ lạy, thần phục phía dưới!

Cỗ uy áp này, chỉ có tồn tại cấp độ Đạo Tôn trở lên mới có thể gánh vác được, trừ cái đó ra, không có người nào có thể không bị ảnh hưởng.

Thậm chí, theo cỗ uy áp này không ngừng mở rộng, dù cho là một số Đạo Tôn một bước, cũng chịu ảnh hưởng.

"Thật cường đại, thật là lợi hại, thậm chí ngay cả chúng ta Đạo Tôn một bước cũng chịu ảnh hưởng!"

Mấy vị Đạo Tôn một bước tất cả đều rung động, đây chỉ là một Đạo Quân Hợp Đạo thôi, vền vẹn chỉ là uy áp Hợp Đạo phóng thích, đã để bọn họ thâm thụ ảnh hưởng, cơ hồ có thể so với Thần Uy của Đạo Tôn hai bước!

Sao mà khủng bố!

"Đây chính là khí tức hợp mười ba chung cực chi đạo sao, quá đáng sợ."

"Ai, đáng tiếc chỉ là loá mắt nhất thời, nếu như là chân chính loá mắt vĩnh hằng, đó mới gọi là kinh diễm!",

"Đúng vậy, nếu như Hợp Đạo thành công, đây chính là đệ nhất thiên kiêu từ cổ chí kim, từ khi có lịch sử ghi chép đến nay, không có ai có thể làm được!"

"Nghịch thiên như vậy, không có khả năng thành công."

"Đáng tiếc, cuối cùng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn."

". . ."

Giờ này khắc này, Phong Vân trở thành vĩnh hằng duy nhất, vô luận là Đạo Quân, hay là Vĩnh Hằng Thiên Quân, hoặc là Đạo Tôn, ánh mắt đều thẳng tắp rơi ở trên người hắn.

Mặc dù Phong Vân Hợp Đạo hắn phải chết không nghi ngờ, nhưng chúng tu giả vẫn là hi vọng có thể trông thấy kỳ tích.

"Cố gắng đi, Phong Vân!"

Hư Pháp Đạo Tôn thì ở trong lòng điên cuồng cầu nguyện, về phần Dương Giáng Tuyết, loại trường hợp này nàng không có tư cách tham dự, chỉ có thể yên lặng ở trong chủ điện Kiếm Cung vì Phong Vân cầu phúc.

...

Thời gian đi qua một chút như vậy, một ngày, mười ngày, một tháng, ba tháng, nửa năm. . .

Mãi cho đến một năm sau đó, quang mang cùng uy áp trên thân Phong Vân vẫn thịnh vượng như cũ, thậm chí ần ần có xu thế đột phá.

Cái này khiến không ít tu giả ánh mắt hơi sáng, hiện tượng này, chẳng lẽ thật muốn thành công sao?

Ngay cả Hư Pháp Đạo Tôn trên mặt cũng lộ ra từng tia ý cười, nhưng mà, ngay lúc này.

Phong Vân bỗng nhiên toàn thân run lên, tiếp theo, trên người hắn phát ra trùng trùng điệp điệp áp lực, đột nhiên suy yếu xuống, khí tức liên quan tới Phong Vân cũng yếu xuống.

"Uy áp suy yếu xuống!"

"Thất bại!"

"Ai, còn nghĩ là kỳ tích muốn xuất hiện, quả nhiên, không cách nào nghịch thiên được.

"Rất khó khăn!"

"..."

Đông đảo tu giả thấy cảnh này, đều trong lòng thở dài, kết quả cuối cùng vẫn là không có vượt quá bọn họ đoán trước, vị Vân Thiên Kiếm Quân này, vẫn là đổ vào trên đường Hợp Đạo.

Những đại nhân vật Đạo Tôn kia cũng đều lắc đầu, mặc dù trong lòng sớm có đoán trước, nhưng chân chính phát sinh. Vẫn là để bọn họ không khỏi thôn thức.

Một vị thiên kiêu vô thượng, cứ như vậy vẫn lạc ở trên đường Hợp Đạo, không khỏi để cho người ta bóp cổ tay thở dài.

"Ha ha ha ——! !"

So với những tu giả khác, Bất Hủ Đạo Tôn núp trong bóng tối lại vô cùng vui vẻ, hắn nhìn Phong Vân trên đài cao toàn thân như là đồ sứ che kín vết rách, trong mắt tràn đầy khoái ý.

Không có tràng cảnh gì khiến người ta vui vẻ hơn so với nhìn thấy cừu nhân tuyệt vọng mà chết!

"Phong Vân!"

Hư Pháp Đạo Tôn đứng phải đá kích sâu nặng, cả người trong nháy mắt như là Thương lão mấy chục tuổi, bước chân không ổn, thất tha thất thểu.

Đây chính là hi vọng tương lai của Đạo Vực hắn, cứ như vậy vẫn lạc, để cho hắn không thể nào tiếp nhận!

"Ào ào. . ."

Hợp Đạo thất bại, thân thể cùng linh hồn Chân Linh của Phong Vân, tất cả đều xuất hiện vết rách.

Quá trình này không đảo ngược, mặc cho người tài tình ngấp trời, một khi Hợp Đạo thất bại, chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể của mình sụp đổ, linh hồn tán loạn, sau đó thân tử đạo tiêu.

Loại trơ mắt nhìn xem chính mình chết đi này, cực kỳ tàn nhẫn, bởi vậy có không ít Đạo Quân Hợp Đạo thất bại rất điên cuồng, cuồng loạn, làm ra một số sự tình thường nhân không cách nào tưởng tượng.

Vậy mà lúc này Phong Vân, lại bình tĩnh dị thường.

Hai mắt hần, lúc này bỗng nhiên mở ra, bên trong có khí tức khủng bố tĩnh mịch sâu thẳm vô cùng đang vận chuyển.

"Muốn cho ta Hợp Đạo thất bại, còn sớm, một lần không được, liền một mực tiến hành tiếp!"

Phong Vân trong lòng hò hét.

Ầm ầm ——! !

Theo câu nói này trong lòng hần vừa ra, trong chốc lát, mảnh không gian hỗn độn này phong vân đột biến, hai đạo dòng sông to lớn phá vỡ rồi lập lại trở ngại, giáng lâm ở chỗ này.

Một con sông ngân sắc sáng chói, như vạn thế ngân hà giáng lâm, một con sông gần như không màu, hiện lên sương mù, sâu thẳm mà cuộn cuộn!

Hai Đại Đạo trường hà này không giống với trước đó, không có khí tức khủng bố, nhưng lại bao hàm đạo vận vượt quá tưởng tượng đặc thù.

Rất nhiều tu giả không biết cái này là Đại Đạo trường hà gì.

Mà một số Vĩnh Hằng Thiên Quân cùng Đạo Tôn trong nháy mắt liền nhận ra, tất cả đều biến sắc.

Hằng Hà Đạo Tôn đến từ Đạo Minh càng là thất thanh nói: "Không Gian Đại Đạo viên mãn cấp, Thời Gian Đại Đạo viên mãn cấp! ? Cái này, cái này. . ."

Lời này vừa nói ra, Cửu Thiên Thập Địa chấn động mạnh!

Vô số tu giả ngạt thở, hít vào khí lạnh, toàn thân đều đang co giật.

Không Gian Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, cũng đều đạt tới viên mãn cấp?

Trời của ta, cái này, cái này mẹ nó là cứu cực quái vật gì vậy!

Cái này so với Phong Vân lĩnh ngộ ra mười ba chung cực chi đạo còn muốn khủng bố hơn, không gian là Vương, thời gian xưng Tôn, hai loại Đại Đạo này từ xưa đến nay không có một tu giả nào đem tất cả đều kiêm tu.

Nhiều nhất cũng là đơn tu một môn, như thế đã rất biến thái rồi.

Nhưng bây giờ, bọn họ gặp được càng biến thái, vậy mà đồng thời kiêm tu, với lại đều đạt tới cấp độ viên mãn!

Nhưng mà, càng làm cho bọn họ khủng bố, thậm chí hoảng sợ, còn ở đằng sau.

Chỉ thấy lúc này, Không Gian Đại Đạo trường hà cùng Thời Gian Đại Đạo trường hà trên đỉnh đầu Phong Vân, vậy mà âm âm kết hợp với nhau, hình thành một đầu tối tăm mờ mịt, có vô số mảnh vỡ thời gian đang bay múa cuồn cuộn trong trường hà.

Phảng phất như vượt qua vô tận tuế nguyệt, từ cổ đại cách xa chảy xuôi mà đến, đi qua đương thời, phóng tới tương lai, xuyên qua quá khứ hiện tại tương lai!

Lần này, ngay cả đại nhân vật một mực ngồi ngay ngắn ở bên trong cỗ chiến xa thần bí đến từ Thanh Vân Cổ Quốc cũng không nhìn được, một bước từ bên trong đi ra, là một vị thanh niên người mặc áo bào tím, đầu đội Thần Quan, quang huy ức vạn trượng, toàn thân cao thấp lộ ra khí chất vô cùng tôn quý.

Giờ phút này, vị thanh niên Dị tộc vô cùng tôn quý này, mực quang đang gất gao nhìn chăm chăm Đại Đạo trường hà tối tăm mờ mịt trên đỉnh đầu Phong Vân kia.

Trên mặt lộ ra chân kinh, gằn từng chữ: "Thời không, trường hà!"

Chương 1116: Từ cổ chí kim ví dụ đầu tiên!

Chương 1116: Từ cổ chí kim ví dụ đầu tiên!

Thời Không trường hà hiện!

Đây không thể nghi ngờ là một tin tức bạo tạc!

Những tu giả ở đây tất cả đều ngốc trệ, thậm chí mang theo ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía Phong Vân.

Trước đó bọn họ đối với thiên phú Phong Vân, vẫn nhiều nhất chẳng qua là cảm thấy kinh tài tuyệt diệu, nhưng bây giờ, hoàn toàn chính là hoảng sợ.

Lĩnh ngộ Không Gian Đại Đạo cùng Thời Gian Đại Đạo coi như cũng được, lại còn có thể đem bọn chúng dung hợp! Để cho Thời Không trường hà giáng lâm!

Mọi người đều biết, Thời Không trường hà thuộc về lĩnh vực cấm kỵ, không có tu giả nào có thể chân chính bước chân tới, đó là cấm khu tuyệt đối! Thuộc về cấm địa sinh mệnh!

Cho dù là cổ tu giả trước đây, cũng không có đặt chân đến lĩnh vực này.

Bởi vì thời không sức mạnh to lớn thần thánh không xâm phạm được, cổ tu giả gần đây thờ phụng Thiên Đạo, tuân theo thiên lý, không có khả năng

đi xúc phạm sức mạnh thời không to lớn, bằng không thì sẽ dẫn tới phản phê!

Cho nên từ cổ chí kim, không có tu giả nào có thể triệu hồi ra Thời Không trường hà giáng lâm!

Nhưng bây giờ, Phong Vân lại làm được!

Đây quả thực là sáng tạo lịch sử, mở ra tiền lệ tuyên cổ!

Giờ phút này, từ Đạo Tôn, cho tới Đạo Quân, tất cả đều chấn động kinh dị, khó mà bình tĩnh!

...

Mà Thời Không Đại Đạo vừa ra, thân thể cùng linh hồn Phong Vân vốn phải diệt vong, đều lấy tốc độ khôi phục mắt thường trông thấy được.

"Thương thế tất cả đều được chữa trị!" Đế Nguyên Thiên Quân nhin không được hoảng sợ nói.

"Không, đây không phải là chữa trị, đó là thời không quay lại, hẳn điều khiến thời không, để cho thời không bên trong chính mình quay lại đến trạng thái hoàn mỹ trước khi Hợp Đạo."

Thanh niên Dị tộc thần bí đến từ Thanh Vân Cổ Quốc kia lẩm bẩm nói.

Hắn chính là đại hoàng tử đáng sợ nhất Thanh Vân Cổ Quốc, tên là Phá Hiếu Đạo Tôn!

"Thời không quay lại, để cho mình ở vào trạng thái trước Hợp Đạo!" Đế Nguyên Thiên Quân tâm thần kinh hãi, như vậy chẳng phải là nói, Phong Vân vĩnh viễn ở vào thế bất bại, vô luận Hợp Đạo thất bại bao nhiêu lần, đều có thể quay lại sao!

Vói lại, Đế Nguyên Thiên Quân còn nghĩ tới cấp độ càng sâu hơn, hẳn nhin không được nói: "Nếu thật là như vậy, vậy hẳn không phải là mãi mãi cũng chết không được sao? Cho dù có người đánh lén, nếu hẳn trúng chiêu, cũng có thể lợi dụng thời không quay lại, chữa trị thương thế!"

"Trên lý luận là như thế này không sai, nhưng cái gọi là nhất lực hàng thập hội, nếu như đẳng cấp lực lượng siêu việt bản thân hẳn quá nhiều, dù cho là thời không quay lại, cũng không thể hoàn toàn cứu vớt hẳn, dù sao, hẳn nắm giữ không phải là thời không một mạch hoàn chỉnh."

Đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn giải thích nói.

Đế Nguyên Thiên Quân trong lòng không sai, nhưng kỳ thật hẳn biết, cái này căn bản vốn không thể tính là khuyết điểm.

Bởi vì Phong Vân trừ Thời Không Đại Đạo ra, còn lĩnh ngộ nhiều chung cực chi đạo như vậy, ở trên đẳng cấp lực lượng đã vượt qua hẳn, sợ là chỉ có Đạo Tôn, hơn nữa còn là loại Đạo Tôn cực kỳ cường đại kia!

...

Giờ phút này, Thời Không Đại Đạo của Phong Vân vừa ra, sau khi các tu giả ở đây chấn kinh ngạc trệ, chính là tất cả đều kích động hưng phấn.

Bọn họ gắt gao nhìn chăm chăm Phong Vân trên đài cao, chỉ thấy người này đang tiến hành Hợp Đạo một lần nữa.

Vói lại thất bại không chỉ một lần, từ vừa rồi bắt đầu, cho tới bây giờ, đã trọn vẹn thất bại hơn ngàn lần!

Bất quá, mỗi một lần thất bại, Phong Vân đều sẽ lợi dụng năng lực thời không quay lại đem trạng thái của mình quay trở lại trước lúc Hợp Đạo, sau đó tiếp tục, như vậy vòng đi vòng lại.

Thế là, xuất hiện một tràng cảnh cực kỳ quái dị.

Chỉ thấy uy áp trên thân Phong Vân một đợt lại một đợt, sau đó đột nhiên suy yếu, sau đó lại bỗng nhiên bắn ra, tiếp theo là suy yếu, bạo phát. .

Điều này đại biểu cho Phong Vân đang không ngừng thất bại!

Nhưng hẳn bởi vì có Thời Không chi đạo, có thể tùy ý quay lại, cho nên hoàn toàn không cần lo lắng hậu quả thất bại.

Đây cũng là át chủ bài cuối cùng của Phong Vân, cũng là sức mạnh lớn nhất để hắn có can đảm hợp tất cả đạo!

Giờ phút này, trong trũ vật giới chỉ của Phong Vân, Pháp Bảo chi Linh Linh Huyền Kiếm cảm ứng được một màn này, có chút lú lẫm, "Quả nhiên là Thời Không Đại Đạo, như vậy, hẳn Hợp Đạo sẽ không còn là vấn đề nữa."

Đây cũng là vị trí lúc ấy nàng xuyên kích trở mặt chân tướng.

Phong Vân nắm giữ Thời Không Đại Đạo, vô luận hẳn Hợp Đạo thất bại bao nhiêu lần, cũng căn bản không có vấn đề gì cả, dù sao cũng không chết được.

Thành công là tất nhiên!

Có thể nói, Thời Không Đại Đạo chẳng khác gì là một bản bug năng lực, chỉ cần ai nắm giữ, trước hết đều đứng ở thế bất bại.

Bất quá gian nan trong đó, cũng là không cách nào tưởng tượng, Phong Vân nếu không phải hình chiếu, cũng không có khả năng đi đến một bước này! ,

...

Mà lúc Phong Vân không ngừng tiến hành thử Hợp Đạo, Bất Hủ Đạo Tôn một mực ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đó nhìn không được.

Hắn vốn cho rằng Phong Vân hẳn phải chết, nhưng bây giờ đối phương lại trực tiếp làm ra Thời Không Đại Đạo, loại quái vật này, nói thực ra, chính hắn cũng có chút sợ hãi.

Cho nên, không thể để cho Phong Vân Hợp Đạo thành công!

Không quản là xuất phát từ thù riêng của , hay là vì dị vực về sau, Phong Vân đều phải chết!

Lúc này, Bất Hủ Đạo Tôn bắt đầu liên hệ Nguyên Thanh trưởng lão cùng Cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn trong bóng tối ra tay, quấy nhiễu Phong Vân, hẳn thì tùy thời ra tay.

...

Thế là, ngay tại thời điểm Phong Vân Hợp Đạo trên đài cao.

Bỗng nhiên ——

Một âm thanh đất trời run rẩy, tựa như thanh âm khai thiên tích địa, từ trong hỗn độn mênh mông truyền ra.

Có tồn tại đại sát khí thần bí được tế ra, ban đầu huyền diệu tinh thâm, nhưng tiếp cận, đã hóa thành sát phạt chi khí kinh thế, giống như Hỗn Độn phá diệt, lao nhanh gào thét mà đến, phá hủy ngăn cản, ma diệt vạn vật, phóng tới Phong Vân.

Một màn này để cho các vị tu giả kinh hô, bọn họ không nghĩ tới, tại thời khắc mấu chốt này, lại còn có tồn tại trong bóng tối ra tay, không hy

vọng Phong Vân trưởng thành!

"Hừ!"

Bọn Hư Pháp Đạo Tôn còn chưa ra tay, Đạo Tôn đến từ Đạo Minh Hằng Hà hừ lạnh một tiếng, trực tiếp lộ ra một cái tay lớn, ma diệt sát khí khủng bố kia, sau đó tay hắn như là thiên địa lan tràn, chụp vào chỗ sâu Hồn Độn.

Rất nhiều tu giả rung mình, Hằng Hà Đạo Tôn là Đạo Tôn hai bước, thực lực khủng bố vô biên, nhìn Hồn Độn thiên địa như hộp gấm trong bàn tay, tùy ý bắt lấy.

"Đông đông đông. . ."

Sát khí ngút trời, Hồn Độn vỡ nát, vô số dị tượng xuất hiện, giống như từng vị sát thần, chân thực biến hóa mà ra, vồ tới mà giết.

Oanh!

Thế nhưng, ở dưới bàn tay của Hằng Hà Đạo Tôn, tất cả mọi thứ đều hóa thành bột mịn, căn bản không thể ngăn cản hắn một chút nào.

"Phốc!"

Cuối cùng, bàn tay lớn của Hằng Hà Đạo Tôn đến mảnh hồn độn thiên địa cuối cùng này, đem đại sát khí kia nắm một cái, sau đó mặt sát ở hư vô.

Còn về tồn tại trong bóng tối, căn bản không còn ở đó.

"Làm tổn thương thiên kiêu Đạo Minh ta, ai cho ngươi lòng can đảm đó!"

Hằng Hà Đạo Tôn là một người trong phái thượng thức Phong Vân ở Đạo Minh, bằng không thì hắn cũng sẽ không đặc biệt đến xem lễ.

Vôn là hấn rất có hảo cảm đối với Phong Vân, bây giờ biết được đối phương Hợp Đạo tất sẽ thành công, hấn càng không có khả năng ngồi nhìn không quản, cho nên trước tiên ra tay, bóp chết hết thầy nguy cơ! _

Chương 1117: Sát Trận Đạo Tôn cấp!

Chương 1117: Sát Trận Đạo Tôn cấp!

Trên đài cao, Phong Vân nhắm mắt bất động, bên ngoài đã phát sinh chuyện gì đã khó quấy nhiễu tâm tư củahắn, hắn không hề bận tâm, giống như ngăn cách vậy, lẳng lẳng ngồi xếp bằng ở chỗ kia.

Ở chung quanh hắn, thời không lung lay, bị hắn thao túng, không ngừng tiến hành Hợp Đạo một lần lại một lần nữa.

Hợp Đạo tiến hành đến hiện tại, đã trọn vẹn hợp nhất hơn vạn lần, nhưng vẫn không thể thành công.

Bất quá sau mỗi lần thất bại, lần tiếp theo Phong Vân Hợp Đạo, sẽ tiến bộ từng chút một, mặc dù không nhiều, nhưng số lần tích lũy khổng lồ, Phong Vân đã sắp đi tới thành công rồi.

Giờ phút này, Phong Vân thân mang xông màn đêm vờn quanh, mỗi một tác cơ thể đều có lực lượng Đại Đạo lưu động.

Lỗ chân lông toàn thân hắn cũng thư giãn ra, thân mang cùng lực lượng Đại Đạo không ngừng ra vào, toàn thân cao thấp đều bị nhiễm lên một tầng hào quang lóa mắt.

Chúng tu giả vậy xem vô cùng nghiêm túc, Phong Vân Hợp Đạo đến bây giờ, đã qua hơn một trăm năm.

Đây quả thực là đánh võ ghi chép về Hợp Đạo, bên trên lịch sử ghi chép, Hợp Đạo dài nhất, cũng vẹn vẹn tổn hao thời gian chín năm mà thôi.

Mà Phong Vân ở nơi này, lại căn bản không có giới hạn.

Bất quá chúng tu giả cũng biết, Phong Vân nắm giữ Thời Không Đại Đạo, thời gian Hợp Đạo cùng số lần với hắn mà nói đã không có bất cứ ý nghĩa gì nữa.

Thất bại hơn một vạn lần còn không thành công, cái này nếu đổi lại là những tu giả khác, mặc dù có đại lượng bảo vật Hợp Đạo phụ trợ, sợ là cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Tình huống giống Phong Vân như vậy, vô tận hỗn độn, chư thiên vạn vực, cũng chỉ có mình hắn một người mà thôi!

...

Oanh!

Bỗng nhiên, sát ý như biển, chớp mắt đã tới, ngàn vạn đạo thần tiên đâm rách thiên địa, xuất hiện ở trước đài cao, lại có cường giả bất thể triển khai tuyệt sát!

Lần này sát khí liên miên, từ những phương hướng mà đến, mảnh không gian hỗn độn này cũng đang run run!

Hư Pháp Đạo Tôn, Trúc Lan Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn ba vị tồn tại hét lớn, cùng lúc ra tay, hợp lực té ra một mặt đại thuẫn, Hỗn Độn sương mù tràn ngập, quét ngang bát phương, trấn thủ giữa thiên địa.

"Răng rắc!" "Răng rắc!" ...

Bốn phương tám hướng, không ngừng có thân tiễn hóa thành bột mịn, đánh vào trên đại thuấn, tóe lên vô số hỏa hoa, nhưng cuối cùng vẫn bị ngăn trở lại, sát khí đều bị bức lui.

"Chí bảo cấp Đạo Tôn!"

Tu giả xung quanh nhìn không được kinh hô, ánh mắt lộ ra vẻ nóng bỏng và khát vọng.

Ngay cả ngay cả một số Đạo Tôn một bước, cũng lộ ra từng tia từng sợi vẻ hâm mộ.

Đương kim thời đại, sớm đã không còn phồn thịnh như thời đại viễn cổ nữa, ở phương diện luyện khí cũng thế.

Công nhận luyện khí sư tối cường, cũng chỉ là luyện chế ra chí bảo nửa bước Đạo Tôn cấp mà thôi.

Mà muốn đạt được chí bảo Đạo Tôn cấp, thì chỉ có đi bên ngoài vô tận hỗn độn xa xôi, tức thiên ngoại vực, nơi đó mới có chí bảo Đạo Tôn cấp sinh ra.

Thậm chí, nghe đồn chí bảo Tổ cấp chí cao vô thượng, cũng có khả năng xuất hiện, đương nhiên, chỉ là truyền thuyết, đến nay chưa có người nào từng gặp qua.

Cho nên nói, có một kiện chí bảo Đạo Tôn cấp, tuyệt đối là một vật vô cùng quý báu.

Bởi vì có một số Đạo Tôn cũng không nhất định có chí bảo Đạo Tôn cấp!

Đương nhiên, chí bảo Đạo Tôn cấp cũng không nhất định phải đi vực ngoại mới có thể thu được, bây giờ tự mình bồi dưỡng ra, hao phí thời gian lâu dài, cùng các loại thiên tài địa bảo, vẫn có một chút cơ hội tấn thăng.

Bởi vậy, ngàn vạn thân tiền kia mặc dù lợi hại, nhưng ở trước mặt phòng ngự ba người Hư Pháp Đạo Tôn tể ra, liền toàn bộ bị ngăn trở, chấn nhiếp không ít tu giả.

Thế nhưng, đúng lúc này, một loại khí tức khủng bố khó có thể tưởng tượng được lan tràn ra, bao phủ toàn bộ Hỗn Độn thiên địa, để cho người ta tim mật đều run.

"Sát Trận Đạo Tôn ba bước!"

Hằng Hà Đạo Tôn giật mình, ba người Hư Pháp Đạo Tôn cũng đều biến sắc, ai cũng phát lạnh, cảm giác đại sự không ổn.

Có tồn tại vô thượng vậy mà tại giờ phút này tể ra trận pháp bậc này, mà còn là Thần Văn sát phạt đáng sợ, nói rõ chuyện này đối phương có bao nhiêu quyết tâm!

Sát Trận Đạo Tôn ba bước, tên như ý nghĩa, chỉ có Đạo Tôn ba bước trở lên mới có thể ngăn cản Sát Trận cấp bậc bậc này, tuyệt đối kinh thế hãi tục, lực sát thương cực lớn, không cách nào tưởng tượng nổi.

Hư Pháp Đạo Tôn, Trúc Lan Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn, vền vền ở vào cấp độ Đạo Tôn một bước đỉnh phong, Hằng Vũ Đạo Tôn, cũng ở vào hai bước mà thôi.

Đối mặt với Sát Trận Đạo Tôn ba bước này, bọn họ tự nhiên thực lực không đủ!

Các tu giả quan sát hãi hùng khiếp vía, cuối cùng là ai đang ra tay, là thâm cừ đại hận bực nào, thậm chí ngay cả Sát Trận Đạo Tôn cấp cũng té ra được!

"Là có tồn tại kiêng kị Vân Thiên Kiếm Quân trưởng thành sao?"

"Không thể nào, ở đây đều là Thanh Vân Cổ Quốc cùng Đạo Minh, Vĩnh Hằng Thần tộc cùng dị vực căn bản không thể đến đây, ai sẽ kiêng kị Vân Thiên Kiếm Quân chứ?"

"Đúng vậy, với lại thứ Sát Trận Đạo Tôn cấp này cũng lấy ra được, có thể thấy được đã sớm mưu đồ từ trước rồi, không phải bây giờ mới có ý định!"

". . ."

Chúng tu giả cũng đang thảo luận, không biết đến tột cùng là ai, mà quyết tuyệt với Vân Thiên Kiếm Quân như vậy, không tiếc vận dụng Sát Trận cũng không để cho hấn chứng đạo vĩnh hằng!

"Đừng mơ tưởng đạt được! !"

Hằng Hà Đạo Tôn, Hư Pháp Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn, Trúc Lan Đạo Tôn bốn vị cùng nhau nổi giận gầm lên một tiếng, giờ khắc này liên hợp lại cùng nhau, trừ đại thuận Đạo Tôn cấp kia ra, Hằng Hà Đạo Tôn té ra một đỉnh lô màu xanh thẫm, mặc dù không phải chí bảo Đạo Tôn cấp, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Đây là thân binh bản mệnh củahấn, là hấn hao phí vô tận tuế nguyệt cùng chí bảo để ôn dưỡng, đã sắp tiến hành thuế biến cuối cùng!

Hai kiện chí bảo Đạo Tôn cấp liên hợp xuất động, trấn áp tứ phương, ngăn cản Sát Trận vô thượng kia.

"Oanh!"

Tuyệt thế sát khí xông ra, cùng hai kiện chí bảo Đạo Tôn cấp phát sinh va chạm mạnh, uy năng đáng sợ quét sạch thập phương!

May mà tu giả quan sát sớm đã lui ra ngoài vô cùng xa, bằng không thì hiện tại cũng phải bị tác động đến.

"Ngăn trở!"

Chúng tu giả chăm chú nhìn, rõ ràng nhìn thấy Sát Trận Đạo Tôn ba bước kia cuối cùng ẩn nấp vô hình, biến mất ở giữa không trung.

"Xem ra không phải hoàn chỉnh."

Có Đạo Tôn nhìn ra mảnh khoe, tự lằm bằm.

Bằng không mà nói, Sát Trận Đạo Tôn ba bước hoàn chỉnh, tuyệt đối khủng bố siêu cấp, uy lực không chỉ vẹn vẹn là như trước mắt nhìn thấy, đơn giản như vậy.

Nhưng mà, Phong Vân đối với cái này, bình tĩnh như trước, bất vi sở động, nhắm mắt Hợp Đạo, lần lượt thất bại, lần lượt ném thử, không ngừng tổng kết kinh nghiệm.

Đến một đoạn thời khắc sau, trên đài cao đã hoàn toàn bị sương mù Hỗn Độn bao phủ, bên trong tối tăm, chúng tu giả đã thấy không rõ khuôn mặt Phong Vân.

Chỉ có một bóng người ngồi trên chín tầng trời cao, mây mù lượn lờ, quan sát Thương Sinh, rất nhiều hoa văn Đại Đạo dày đặc, vô cùng thần bí.

Lúc này hẳn, thần thánh mà uy nghiêm, như một vị Vĩnh Hằng Đạo Chủ, để cho người ta không nhìn được mà muốn quỳ bái.

Tất cả tu giả đều thần sắc kinh sợ, những ý tưởng này quá mức rung động, bọn họ thấy qua đủ loại cảnh tượng Hợp Đạo, cũng đều kém Phong Vân giờ phút này xa tít tắp.

Đế Nguyên Thiên Quân cùng Trần Hoán Thiên Quân thuộc về dị tượng Hợp Đạo kỳ dị nhất gần đây, nhưng cùng Phong Vân so sánh, lại là ngày đêm khác biệt!

Chương 118: Tiên Thiên Đạo Đồ!

Chương 118: Tiên Thiên Đạo Đồ!

Muôn thành công sao?

Phong Vân bị dị tượng bao khóa như thế, ở chúng tu giả xem ra, là dấu hiệu sắp thành công.

Thập phương thiên địa, phàm là chỗ có thể nhìn thấy, không có một vị tu giả nào có thể giữ vững bình tĩnh, nổi lòng bợn họ nhấp nhô, dù cho là đại hoàng tử Thanh Vân Cổ Quốc Phá Huyền Đạo Tôn thần bí khó lường nhất, lúc này ánh mắt cũng không khỏi ngưng thực.

Mặc dù sớm có đoán trước, nhưng chân chính đến giờ phút này, chỗ nào có thể bình tĩnh được!

Đây chính là tự mình chứng kiến lịch sử được sinh ra! ,

Từ cổ chí kim, một vị yêu nghiệt duy nhất lấy mười lăm loại chung cực chi đạo để tiến hành Hợp Đạo!

Quá khứ không tồn tại, hiện tại càng là không có, còn về tương lai, chắc hẳn cũng không có khả năng.

Thời khắc thần thánh như vậy, mỗi một vị tu giả đều yên lặng quan sát, không có một ai nói chuyện!

Thời gian từng giờ trôi qua, tồn tại trong bóng tối không tiếp tục ra tay nữa, phảng phất như đã thối lui.

Trong lòng bọn Hư Pháp Đạo Tôn thở ra một ngụm khí.

Nhưng mà, đúng lúc này ——

Ông!

Vô tận hỗn độn chấn động mạnh, phương thiên địa này giống như là muốn sụp đổ xuống, để cho rất nhiều tu giả rung mình, sinh lòng sợ hãi!

Trong lòng Hư Pháp Đạo Tôn báo động, nhìn lên bầu trời đêm, cảm giác được nguy hiểm vô biên, giống như là tận thế sắp tới, để cho hắn sinh ra mất hết can đảm suy nghĩ!

Trên không Hỗn Độn, từng cái hoa văn Tiên Thiên hiển hiện, ở trên không đan vào một chỗ, hình thành một bức Đạo Đồ, chậm rãi hướng phía Phong Vân trấn áp xuống!

Hỗn Độn run run, cơ hồ sắp sụp đổ, Đạo Đồ huyền bí khó lường này, giống như là hình thể Đại Đạo, để cho người ta ngạt thở, linh hồn cũng đang run run.

"Đây là cái gì?" Đại bộ phận tu giả cũng rung động trong lòng, không rõ ràng cho lắm.

"Đây là, cấm khí cổ tu giả, Tiên Thiên Đạo Đồ!"

Hằng Hà Đạo Tôn sắc mặt kinh biến nói.

Cái gọi là cấm khí, là sản phẩm do cổ tu giả luyện chế, có chứa vô thượng rất khủng bố, bất quá chỉ có thể thi triển một lần, sau đó sẽ tan thành mây khói, không mấy may lưu lại vết tích.

Lúc trước thời điểm cổ tu giả cùng người tu luyện đại chiến, cấm khí vừa ra, tử thương một mảnh!

...

Giờ phút này, bên trong không gian không biết mệnh mông.

Nguyên Thanh trưởng lão và Vạn Huyền Đạo Tôn nhìn qua Bất Hủ Đạo Tôn bên cạnh, thần sắc cực độ kinh ngạc, "Không nghĩ tới người ngay cả cấm khí cũng có!"

"Tùng ngộ nhập vào trong một bí cảnh của cô tu giả, ở trong đó có chút thu hoạch mà thôi."

Bất Hủ Đạo Tôn thản nhiên nói, ở bên trong bí cảnh kia, hẳn đạt được không chỉ có cấm khí mà thôi, còn có rất nhiều bảo vật khác nữa.

Tỉ như Sát Trận Đạo Tôn cấp trước đó, cùng giờ phút này che lấp ba người bọn hắn hành tung, cũng là tới từ bên trong bí cảnh kia.

Bằng không thì hẳn là một vị Đạo Tôn dị vực, thật đúng là không dám xông vào bên trong Đạo Minh như vậy để đánh giết Phong Vân!

"Cái cấm khí Tiên Thiên Đạo Đồ này, đủ để mạt sát phía dưới Đạo Tôn ba bước đỉnh phong, Vân Thiên Kiếm Quân này hẳn phải chết không thể nghi ngờ nữa!"

Bất Hủ Đạo Tôn gắt gao nhìn chăm chăm Phong Vân, phảng phất như đã thấy đối phương bị Tiên Thiên Đạo Đồ ép thành bột mịn.

Bên cạnh, Nguyên Thanh trưởng lão cùng cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn, nội tâm nhẹ than thở, kỳ thật bọn họ đối với Phong Vân không có thâm cừ đại hận gì, nếu không phải là vì có giao tình với Bất Hủ Đạo Tôn, bọn họ cũng sẽ không ra tay.

Kỳ thật từ trong đáy lòng, hai người bọn họ vẫn rất là bội phục Phong Vân.

Ngay cả xem như trước đó ra tay, hai người bọn họ cũng chỉ là đánh nghi binh mà thôi, chân chính ra tay, vẫn là Bất Hủ Đạo Tôn.

...

"Oanh!"

Cấm khí Tiên Thiên Đạo Đồ bao phủ mà đến, Hư Pháp Đạo Tôn, Trúc Lan Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn, Hằng Hà Đạo Tôn chờ đều bị trấn áp tại chỗ, không cách nào động đậy được.

Cái Đạo Tôn Đạo Minh khác muốn chạy tới hiệp trợ, cũng đều bị áp chế.

Tiên Thiên Đạo Đồ hùng vĩ mà trang nghiêm, huyền ảo mà phức tạp, không thể kháng cự, Đạo Tôn ba bước trở xuống, đều không thể làm nên chuyện gì, vài phút đã bị đánh quay về nguyên hình.

Ở đây chỉ có đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn của Thanh Vân Cổ Quốc còn có thể bảo trì động tác, chỉ bất quá, hắn cũng không dám bại lộ ở dưới Tiên Thiên Đạo Đồ, trừ phi hắn trả giá một chút, mới có thể ngăn cản Tiên Thiên Đạo Đồ này.

Đạo Đồ hùng vĩ kiên định mà thông thả rơi xuống, ép Hỗn Độn hư không vỡ nát lại chữa trị, sau đó lại vỡ nát.

Đây là một loại sức mạnh vô hình to lớn mà khủng bố, như vạn trượng thiên địa rú xuống, chỗ nào cũng có, không vật gì không phá, nghiền nát hết thảy trở ngại, ma diệt bất cứ vật gì trên đường đi, dù là hữu hình hay vô hình.

"A!"

Lúc này, Hư Pháp Đạo Tôn hét lớn, vậy mà cường ép thôi động đại thuẩn Đạo Tôn cấp kia, nghênh đón mà lên, phong cách cổ xưa mà đại khí, hóa thành mấy vạn trượng, lạc ấn bên trong Hỗn Độn.

Tiên Thiên Đạo Đồ chậm rãi chuyển động, giống như là mang theo ba ngàn đại đạo ép xuống xuống tới, cùng đại thuẩn va chạm, chưa từng nhận mấy may tổn thương, không thể kháng cự.

"Đông!"

Đại thuẩn rơi xuống, nếu không phải là thánh vật giữa thiên địa, nó sớm đã hóa thành bột mịn rồi, cho dù nó chưa từng bị ma diệt, nhưng cũng tạm thời mất đi tất cả công năng.

Áp lực khổng lồ trút xuống, Hư Pháp Đạo Tôn chỉ bị tác động đến một phần nhỏ, lập tức lạch cách lạch cách rung động, từ trong lỗ chân lông tràn ra từng sợi huyết dịch, cuối cùng nửa người đều bị nhuộm đỏ!

"Phốc!"

Hư Pháp Đạo Tôn ho ra máu, thân thể gần như đứt gãy, không thể kiên trì được nữa, không có gì có thể ngăn cản Tiên Thiên Đạo Đồ, hấn sắp bị đập vụn.

Hư Pháp Đạo Tôn tuyệt vọng, tràn ngập không cam lòng, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào, thật vất vả Phong Vân mới vượt qua chướng ngại, sắp trở thành tòn tại Hợp Đạo mạnh nhất từ cổ chí kim, lại gặp dạng chặn giết này, sắp rơi xuống vực sâu vạn trượng!

· · · · ·

"Đáng chết, đến tột cùng là ai, nếu để ta điều tra ra, Đạo Minh nhất định cùng hấn không chết không thôi!"

Hằng Hà Đạo Tôn gầm thét lên, tức sùi bọt mép, nhưng không có bất cứ tác dụng gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiên Thiên Đạo Đồ kia hướng phía Phong Vân nghiền ép xuống.

Nơi xa, đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn của Thanh Vân Cổ Quốc phảng phất như quyết định gì đó, hấn lấy ra một vật, chính là một viên thất thái minh châu, bên trong có vô số sợi dây lụa chảy xuôi, xem ra chói lọi vô cùng, nhưng lại lộ ra một loại khí tức mênh mông cuộn cuộn, xem xét rất có cảm giác niên đại.

"Đây vốn là một trong những Thần vật ta dùng để trùng kích Đạo Tôn ba bước đỉnh phong, tên là Vạn Trần Thần Châu, hấn là có thể ngăn trở Tiên Thiên Đạo Đồ này."

Phá Hiểu Đạo Tôn thối đầu vô cùng, đây chính là thứ hấn trả cái giá rất lớn đoạt được từ vực ngoại.

Bây giờ vì cứu Phong Vân, cũng không thềm đếm xỉa nữa.

Rất đơn giản, giá trị của Phong Vân, trọng yếu hơn xa so với viên Thần Châu này.

Phá Hiểu Đạo Tôn gần đây ưa thích kết giao thiên kiều yêu nghiệt các phương, đầu tư trên người bọn hấn, lần này hấn đến quan sát Phong Vân Hợp Đạo, cũng là vì mục đích này.

Cho nên hiện tại, mặc dù hấn thối đầu vô cùng, nhưng lại không chút do dự.

Bất quá, ngay tại lúc đại hoàng tử Phá Hiếu Đạo Tôn muốn tể ra viên Thần Châu này——

Bỗng nhiên, phiến thiên địa này run run, uy áp khủng bố để cho mỗi một cái tu giả đều run rẩy, muốn quỳ bái!

Như ức vạn vũ trụ phá diệt, giống như ngàn vạn Thần Sơn giáng lâm, giống như chư thiên vạn giới rơi xuống, vô tận hỗn độn vỡ ra!

Phong Vân, sống lại!

Chương 119: Một kiếm miểu chi!

Chương 119: Một kiếm miểu chi!

Ầm ầm! !

Trên đài cao, Phong Vân bị sương mù Hỗn Độn vô biên bao phủ, tại thời khắc này, tách ra quang huy sáng chói khó có thể tưởng tượng, đem mảnh hỗn độn hư không này hoàn toàn bao phủ!

Có hơn phân nửa tu giả đều ngã oặt ở giữa không trung, căn bản không chịu nổi loại Thần Uychung cực này, phảng phất như cảm nhận được một vị Vô Thượng Đạo Tôn sinh ra!

Bên trong bầu trời đêm, Tiên Thiên Đạo Đồ lại bị sinh sinh định ở nơi đó, không cách nào chìm xuống, không thể tới gần Phong Vân.

Tiếp theo, một ngón tay trắng nõn xuất hiện, nhẹ nhàng điểm ở bên trên Tiên Thiên Đạo Đồ, cái sau lập tức run rẩy lên, sau đó vỡ nát ra, hóa thành vô số quang vũ tiêu tán.

Tiên Thiên Đạo Đồ, chôn vùi!

Tất cả các tu giả đều hít vào khí lạnh, sau khi sương mù tiêu tán, bọn họ rõ ràng trông thấy, chủ nhân ngón tay trắng nõn kia, chính là Phong Vân!

Một chỉ chôn vùi Tiên Thiên Đạo Đồ, đây là uy thế cỡ nào, đơn giản là vượt qua bọn họ tưởng tượng!

Ngay cả đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn trước đó chuẩn bị tể ra Thần Châu, lúc này cũng lộ ra chấn kinh chi sắc.

Mặc dù Phong Vân đứng ở nơi đó, khí tức bình bình đạm đạm, nhưng hẳn lại cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ không cách nào nói rõ!

"Để cho ta sinh ra loại cảm giác này, chiến lực củ a hấn đã đạt tới cấp độ gì, Đạo Tôn ba bước đỉnh phong, hay là Đạo Tôn bốn bước?"

Phá Hiểu Đạo Tôn cảm thụ không ra, nhưng có thể khẳng định là, mạnh hơn so với hấn!

Cái này để cho hấn chấn động không gì sánh nổi, đồng thời lại cảm giác than thở vô cùng, không hồ là cứu cực yêu nghiệt mười lăm chung cực chi đạo, cảnh giới ở vào cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, chiến lực đã cường đại hơn so với hấn!

Cái này nếu là truyền đi, toàn bộ vô tận hỗn độn đều phải vì thế mà chấn động!

...

Xoát!

Trên không trung, Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, đi vào trước Hư Pháp Đạo Tôn, một chỉ điểm ra, lực lượng Thời Không Đại Đạo tràn vào trong cơ thể đối phương.

Lập tức, Hư Pháp Đạo Tôn bị thương lấy tốc độ biến hóa mắt thường trông thấy được hồi phục lại.

Trong chốc lát, quay lại đến trạng thái chưa thụ thương trước đó.

Hu Pháp Đạo Tôn mở hai mắt ra, tràn đầy kinh hỉ nhìn qua Phong Vân, "Phong Vân, ngươi Hợp Đạo thành công rồi sao?"

"Ừm."

Phong Vân gật gật đầu, "Chờ một hồi rồi nói, ta đi xử lý tiểu côn trùng một chút."

Nói xong, bên trong hai mắt hần tách ra chùm ánh sáng vô cùng lộng lẫy, lập tức đánh xuyên qua thiên địa Hỗn Độn.

Bên trong không gian xa xôi bên ngoài, bỗng nhiên vỡ vụn, tiếp theo, từ bên trong rơi ra ba đạo thân ảnh, vô cùng chật vật.

"Đó là, đệ tử Bất Hủ Đạo Tôn, còn có Nguyên Thanh trưởng lão của Vĩnh Hằng Thần tộc, và cửu hoàng tử Thanh Vân Cổ Quốc, Vạn Huyền Đạo Tôn!"

"Bọn họ dĩ nhiên đến núp trong bóng tối!"

"Thì ra là thế, hết thấy đều không sai, là ba người bọn hần ra tay ở trong bóng tối!"

"Bọn họ cùng Vân Thiên Kiếm Quân có thâm cừu đại hận gì, vậy mà không tiếc hao phí nhiều thủ đoạn như vậy!"

"Rất đơn giản, Bất Hủ Đạo Tôn là vì báo thù cho đệ tử Phong Tuyết Thánh Vương của hần, về phần Nguyên Thanh trưởng lão cùng cửu hoàng tử, hần là bị Bất Hủ Đạo Tôn mời đến."

". . ."

Các vị tu giả nhìn thấy ba vị Đạo Tôn rơi ra từ trong không gian, lập tức liền rõ ràng đủ loại sự tình phát sinh trước đó.

Hằng Hà Đạo Tôn sắc mặt vô cùng băng lãnh, "Rất tốt, các người dám động thủ ở Đạo Minh, tập sát thiên kiêu vô thượng của Đạo Minh ta, đã chuẩn bị kỹ càng gánh chịu hậu quả chưa?"

Nguyên Thanh trưởng lão cùng cửu hoàng tử nghe nói như thế, sắc mặt biến hóa, hai người bọn họ muốn nói cái gì đó, nhưng lại há hốc mồm, cái gì cũng nói không ra.

Nguyên bản hai người bọn họ cho rằng Phong Vân Hợp Đạo hẳn là phải chết, không có khả năng thành công, chỉ là tới trả lại một nhân tình, đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Sớm biết sẽ làm thành dạng này, đánh chết bọn họ cũng vào vũng nước đục lặn này, hiện tại tốt rồi, hết đường chối cãi.

Mà ở thời điểm hai người bọn họ đang tỉnh lại, Bất Hủ Đạo Tôn phía trước bỗng nhiên hét lớn một tiếng, toàn thân tỏa hào quang rực rỡ, đồng thời có khí tức hủy diệt vô biên bắn ra, quét sạch thập phương.

"Không tốt! Hắn muốn tự bạo!"

Đông đảo tu giả thấy cảnh này, sắc mặt đại biến, từng người chạy ra bên ngoài giống như nổi điên, sợ bị lan đến gần.

Cho dù là Đạo Tôn, giờ phút này cũng không dám dừng lại.

Một vị Đạo Tôn tự bạo, uy lực kia đơn giản là không cách nào tưởng tượng được, đủ để phá hủy hết thảy trong nháy mắt!

Nhưng mà, ngay lúc chúng tu giả cho rằng Bất Hủ Đạo Tôn muốn tự bạo, hắn bỗng nhiên quay người điên cuồng thoát đi, một cái chớp mắt đã biến mất không thấy gì nữa!

Nguyên lai, Bất Hủ Đạo Tôn thiêu đốt lực lượng Đại Đạo, không phải vì tự bạo, mà là vì chạy trốn!

Có thể trở thành Đạo Tôn, tự nhiên không phải tu giả bình thường, đều cực độ trân quý sinh mệnh của mình, làm sao có thể tự bạo như vậy!

Bất Hủ Đạo Tôn chỉ là thoáng giả bộ mà thôi.

"Đáng chết!"

Nhìn thấy Bất Hủ Đạo Tôn đã chạy đến không còn hình bóng, Hằng Hà Đạo Tôn giận dữ mắng một tiếng, nhưng cũng không thể tránh được, hấn căn bản đuổi không kịp :

Bọn Hư Pháp Đạo Tôn cũng lộ ra vẻ áo não, nếu để cho Bất Hủ Đạo Tôn trốn về dị vực, vậy bọn hấn còn muốn báo thù, là vô cùng gian nan.

Bỗng nhiên, đúng lúc này.

Phong Vân tay phải nhẹ nhàng huy động, lập tức, thời không phương Hỗn Động thiên địa này phát sinh biến hóa kinh thiên.

Chỉ thấy vô số mảnh vỡ thời gian đang bay múa, một loại lực lượng không hiểu bao phủ tất cả tu giả như thế.

Tiếp theo, bọn họ liền hoảng sợ phát hiện, hành động không nhận chỉ huy của mình, đang không ngừng đảo lưu!

Vén vén qua thời gian mấy giây, nguyên bản Bất Hủ Đạo Tôn sớm đã chạy đến không thấy, bỗng nhiên lại từ phương xa 'Chạy ngược 'Trở về.

Chỉ bất quá giờ phút này, trên mặt hấn tràn ngập kinh hãi!

Thời không đảo lưu quay lại!

Đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn nơi xa hít sâu một hơi, ở đây cũng chỉ có hấn không có bị ảnh hưởng đến, chỉ bất quá tận mắt chứng kiến sức mạnh to lớn của Thời Không Đại Đạo, để cho hấn khó mà bình tĩnh.

"Bang!"

Lúc này, Phong Vân rút Vạn Long Kiếm ra.

Xoát!

Hấn nhẹ nhàng vừa cất bước, thân ảnh lóe lên, tốc độ nhanh chóng, không có bất kỳ một tu giả nào có thể kịp phản ứng, ngay cả đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn cũng chỉ có thể bắt được một tia tàn ảnh.

Phong Vân trong chốc lát xuất hiện ở trước Bất Hủ Đạo Tôn, Vạn Long Kiếm trong tay cứ như vậy tùy ý chém ra.

"Ông!"

Một kiếm bình thường, một kiếm này tốc độ rất chậm, ngay cả một số Đạo Quân cũng nhìn rõ ràng.

Nhưng mà, một kiếm nhìn như chậm rãi kia, tùy tiện lướt qua mi tâm Bất Hủ Đạo Tôn.

Chiến Giáp thậm chí Vô Thượng Đạo Tôn Thể của hấn, đều phẳng phát yếu ớt không chịu nổi như đậu hũ, vạch một cái mà qua, thậm chí ngay cả mảy may vết thương cũng không có.

Nhìn như chậm rãi, trên thực tế là một loại cảm giác thời không rối loạn quỷ dị, kì thực nhanh đến mức ở đây không có người nào có thể hành động.

"Ngươi, ngươi. . ."

Bất Hủ Đạo Tôn trừng to mắt, một giây sau, tất cả khí tức của hắn đều bị chôn vùi, bất luận hắn có bao nhiêu hóa thân, nắm chắc bao nhiêu át chủ bài, tại thời khắc này, đều không có một chút tác dụng nào.

Bất Hủ Đạo Tôn, chết!

Tĩnh!

Thập phương đều im lặng, phong thanh dừng, cây kim rơi cũng nghe tiếng!

Các tu giả ở đây tất cả đều ngốc trệ, mỗi một người đều há to mồm, lộ ra vẻ kinh hãi muốn chết.

Một vị Đạo Tôn hai bước cứ như vậy bị Phong Vân một kiếm miểu sát?

Chương 1120: Muốn thống nhất Nhân tộc!

Chương 1120: Muốn thống nhất Nhân tộc!

Hoàn toàn yên tĩnh.

Đạo Quân, Vĩnh Hằng Thiên Quân quan sát bốn phía, giờ phút này cả đám đều hoàn toàn nín hơi.

Nơi xa những Đạo Tôn Đạo Vực kia, càng là trừng to mắt nhìn xem.

Hư Pháp Đạo Tôn, Trúc Lan Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn, Hằng Hà Đạo Tôn, Phá Hiểu Đạo Tôn từng người đều ngẩng đầu nhìn.

Giờ phút này ——

Tất cả tu giả xung quanh, các đại năng, mỗi một người đều ngẩng đầu nhìn thân ảnh thon dài trong tay nắm Thần Kiếm bạch sắc trên không trung.

Cảnh giới của hắn rất bình thường, cũng chính là cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai.

Tầng thứ này có thể được tính là cường giả một phương ở trong vô tận hỗn độn, nhưng bên trong ở đây, chỉ có thể coi là cấp độ trung đẳng.

Nhưng mà, chính là cấp độ cảnh giới này, lại một kiếm miểu Bất Hủ Đạo Tôn cao tầng thành danh nhiều năm ở dị vực!

"Phong Vân, hấn, hấn. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn ngẩng đầu nhìn, trong mắt tràn ngập kích động nồng đậm.

Hấn là vì Phong Vân mà kích động, cũng vì hành vi của mình lúc trước mà kích động.

Hấn còn nhớ lúc ấy mình từ Hỗn Độn Vực đem Phong Vân 'Cướp bóc' trở về, căn bản chưa từng để ý.

Về sau, Phong Vân dựa vào chính mình, từng chút một nở rộ quang mang ở trong chúng tu giả, đi ngược dòng nước, cuối cùng vào pháp nhãn của hấn, bị hấn chú ý.

Từ đó về sau, hấn liền nhìn xem Phong Vân từng bước một trưởng thành, càng thêm loá mắt, trở thành đệ nhất Đạo Quân từ cổ chí kim.

Sau đó tiến hành Hợp Đạo, ngay tại thời điểm hấn cho rằng Phong Vân phải thất bại, đối phương lại lấy ra át chủ bài kinh thể, Thời Không Đại Đạo.

Cái này khiến Hư Pháp Đạo Tôn vô cùng vui vẻ, nhưng mà, làm việc tốt thường gian nan, lại có Bất Hủ Đạo Tôn không tiếc đại giới ám sát.

Một lần để cho bọn hấn tuyệt vọng.

Nhưng khi hấn nhìn thấy một chiêu kiếm đẹp đẽ đến đáng kinh ngạc kia.

Bất Hủ Đạo Tôn kia tung hoành nhiều năm, thành danh đã lâu, cứ như vậy ngã xuống, Hư Pháp Đạo Tôn đầu tiên là rung động, kích động cùng vui sướng xuất phát từ nội tâm, vì Phong Vân mà vui sướng!

"Không nói quá khứ, tôi thiếu ở thời đại này, Phong Vân đã đạt tới nóc thiên tài, đương kim trên đời, không có một thiên kiêu nào có thể có quang mang lớn hơn hẳn, đều bị che giấu, nhất định vĩnh viễn truyền miệng, trở thành truyền thuyết bất khả tư nghị nhất!"

Hư Pháp Đạo Tôn ngẩng đầu nhìn, ánh mắt càng thêm hùng hực.

"Tốt, thật mạnh!"

Đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn cũng ngẩng đầu nhìn, tự lẩm bầm, toàn bộ thân thể cùng linh hồn đều đang run run.

Hắn gần đây tự xưng là kỳ tài ngút trời, cho dù kết giao không ít thiên kiêu, nhưng hắn đều cho là mình mạnh hơn bọn họ, cho dù là đương kim tư chất số một số hai Đế Nguyên Thiên Quân cùng Trần Hoán Thiên Quân, cũng chỉ là để hắn có chút ghé mắt mà thôi.

Nhưng bây giờ, hắn nhìn Phong Vân, mới hiểu cái gì mới gọi là chân chính tài hoa hơn người, phong thái ngút trời!

Mênh mông hỗn độn thiên địa, căn bản chưa từng nghe nói qua dạng sự tình này, lấy mười lăm chung cực chi đạo vào cấp độ vĩnh hằng, với lại hai trong số đó còn là Thời Gian cùng Không Gian Đại Đạo, sao mà khủng bố!

"Ai, phụ vương lúc trước còn nói vị Phong Vân này chỉ thường thôi, không cần bỏ ra tâm tư giao hảo, hiện tại xem ra, thật sự là quá không khôn ngoan. . ."

Phá Hiểu Đạo Tôn lắc đầu, lúc ấy hắn còn đang bé quan, bằng không thì lấy tính tình của hắn, tất sẽ giao hảo với Phong Vân, hắn sẽ không bỏ qua bất kỳ một cơ hội đầu tư vào thiên kiêu này.

Nhưng bây giờ, Phong Vân đại thế đã thành, dệt hoa trên gấm, đều kếm xa đưa than trong ngày tuyết rơi.

...

Trên không trung, Nguyên Thanh trưởng lão cùng Vạn Huyền Đạo Tôn đều ngốc trệ.

Bọn họ nhìn thấy Phong Vân một kiếm miểu sát Bất Hủ Đạo Tôn, rốt cuộc chịu không được nội tâm sợ hãi, cùng nhau hướng phía Phong Vân cầu xin tha thứ.

"Tiên sinh, chúng ta chỉ là trả nhân tình cho Bất Hủ Đạo Tôn thôi, từ đầu tới đuôi đều không có chính diện ra tay! Còn xin tha mạng!"

"Nếu như tha cho chúng ta một mạng, chúng ta cái gì cũng nguyện ý làm!"

Hai vị này ở bên trong thế lực của mình đều thuộc về cao tầng, địa vị tôn sùng, là một đạo tôn, nhưng giờ phút này, đối mặt với một Vĩnh Hằng Thiên Quân, lại điên cuồng cầu xin tha thứ.

Phong Vân không có mở miệng, chỉ là lẳng lẳng nhìn qua hai Đạo Tôn này.

Mặc dù không có phóng thích bất cứ khí tức khủng bố gì, nhưng mang cho Nguyên Thanh trưởng lão cùng Vạn Huyền Đạo Tôn áp lực không cách nào tưởng tượng.

Cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn lúc này nhìn không được nhìn về phía Phá Hiểu Đạo Tôn nơi xa, quát âm lên: "Đại ca! Cứu ta!"

"Ai. . ."

Đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn bất đắc dĩ than thở, chung quy là huynh đệ một nhà, hắn cũng không đành lòng nhìn thấy cửa đệ nhà mình chết ở trước mặt mình, hướng phía Phong Vân chấp tay thi lễ nói:

"Phong Vân tiên sinh, nể tình cửa đệ này của ta trẻ người non dạ, còn xin tha hắn một mạng, tiên sinh người có yêu cầu gì, đều có thể tùy tiện nhắc tới."

Phong Vân nghe vậy, ánh mắt có chút quét tới, nhìn đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn này, nói ra: "Nếu là đại hoàng tử đã mở miệng cầu tình, ta liền tha hắn một mạng."

Lúc trước thời điểm hắn Hợp Đạo, đã từng chú ý tới động tác đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn này, hiển nhiên là muốn giúp đỡ hắn, Phong Vân tự nhiên vui vẻ thuận nước giong thuyền, giao hảo với đối phương.

"Đa tạ tiên sinh!"

Đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn vô cùng cảm kích, hắn lập tức thuận di đến trước mặt cửa hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn, đê đối phương, "Còn không nhanh hướng Phong Vân tiên sinh bái tạ!"

"Vâng, vâng, đa tạ tiên sinh ân không giết!"

Đi một vòng qua Quỷ Môn Quan, Vạn Huyền Đạo Tôn toàn bộ phía sau lưng đều là ẩm ướt, bây giờ cuối cùng sống sót sau tai nạn.

Phong Vân gật gật đầu, sau đó hắn ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thanh trưởng lão một bên đang run lấy bẩy, thân nhiên nói: "Ta cũng có thể không giết người, bất quá người cần mang ta đi Vĩnh Hằng Thần tộc một chuyến, có thể không?"

"Có thể, có thể!"

Nguyên Thanh trưởng lão nghe được có thể không cần chết, tự nhiên là một trăm hai mươi cái đồng ý, điên cuồng gật đầu.

Phong Vân không tiếp tục để ý hẳn nữa, mà là nhìn về phía tu giả bốn phương tám hướng, mở miệng nói: "Chư vị đến đây xem lễ, vừa vặn ta cũng có sự tình muốn xin nhờ các vị."

"Phong Vân đại nhân khách khí."

"Đúng vậy, Phong Vân đại nhân thực lực như thế, có chuyện gì cứ việc nói, chúng ta nhất định xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Không sai, Phong Vân đại nhân cứ mở miệng!"

". . ."

Những tu hành giả này nghe được Phong Vân nói vậy, từng người thụ sủng nhược kinh, đối mặt Phong Vân có thể một kiếm chém giết Đạo Tôn, bọn họ không dám thất lễ, đồng thời cũng rất muốn kết giao với đối phương.

Phong Vân gật gù, tiếp tục mở miệng nói: "Ta muốn thống nhất Nhân tộc, làm phiền các vị nếu là có nhìn thấy Nhân tộc, làm phiền thông báo một chút, nói ta Phong Vân ở Hư Pháp Đạo Vực chờ bọn họ đến đây."

Thống nhất Nhân tộc!

Lời này vừa ra, tu giả bốn phía thần sắc chấn động.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, cũng không có gì đáng trách.

Phong Vân bây giờ mặc dù cảnh giới còn ở vào cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân, nhưng chiến lực đã có thể mạnh hơn so với một số Đạo Tôn.

Sự tình thống nhất chính hợp Nhân tộc, là chuyện không thể bình thường hơn được.

Điều này cũng làm cho những tu giả này trong lòng cảm giác than thở, Nhân tộc sinh ra một Phong Vân, đoán chừng tương lai không lâu sau, cũng sẽ nhanh chóng phát triển trưởng thành!

Chỉ cần Phong Vân không vãn lạc, trong Hỗn Độn lại thêm một cường tộc! _

Chương 1121: Danh chấn vô tận hồn độn!

Chương 1121: Danh chấn vô tận hồn độn!

Sau đó, các tu giả đến xem lần lượt rời đi.

Tại chỗ chỉ còn lại Hư Pháp Đạo Tôn, Trúc Lan Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn, Hằng Hà Đạo Tôn và Nguyên Thanh trưởng lão ở nơi xa.

Bọn họ đều bay về phía Phong Vân, trong đó, Trúc Lan Đạo Tôn, Phù Nhiên Đạo Tôn và Hằng Hà Đạo Tôn còn có chút câu nệ, chỉ có Hư Pháp Đạo Tôn và Phong Vân có quan hệ gần nhất, có thể thoải mái hơn.

Hư Pháp Đạo Tôn sợ hãi than: “Phong Vân, một kiếm kia của ngươi, đến bây giờ trong lòng ta vẫn cảm thấy hoảng hốt.”

Trúc Lan Đạo Tôn, Hằng Hà Đạo Tôn tán thành gật đầu.

Nói thẳng, một kiếm kia của Phong Vân cũng đủ để miểu bọn họ.

Dù sao, bọn họ còn không cường đại bằng Bất Hủ Đạo Tôn.

“Ta cũng không muốn rút kiếm, nhưng thực lực của Bất Hủ Đạo Tôn cường đại, không rút kiếm thì ta không giết được ông ta.” Phong Vân nói.

“Phong Vân, ngươi, thực lực bây giờ của ngươi đạt đến cấp độ gì rồi?”

Hu Pháp Đạo Tôn hỏi ra vấn đề mình tò mò nhất, mấy Đạo Tôn bên cạnh cũng vểnh tai nghe.

“Đại khái là cấp độ Tam Bộ đỉnh phong Đạo Tôn, ta cũng không rõ ràng lắm.” Phong Vân căn cứ vào chiến lược của Bất Hủ Đạo Tôn để tính toán, cũng không quá chuẩn xác.

Dù sao hẳn cũng chưa gặp nhiều Đạo Tôn, mới chiến đấu với Bất Hủ Đạo Tôn mà thôi.

“Tam Bộ đỉnh phong Đạo Tôn!”

Trong lòng mấy người Hằng Hà Đạo Tôn nhảy lên, một Đạo Tôn, chỉ kém một bước, nhưng chiến lược đã cách xa nhau.

Khó trách Phong Vân có thể một kiếm miểu Bất Hủ Đạo Tôn!

Thực lực đã mạnh hơn Bất Hủ Đạo Tôn rất nhiều!

Hơn nữa, trong tay Phong Vân còn nắm giữ Thời Không Đại Đạo thần bí khó lường, không miểu đối phương mới là lạ!

“Được rồi, không nhiều lời với các người nữa, ta muốn đến Vĩnh Hằng Thần tộc một chuyến, xử lý chút chuyện cho một cố nhân, trước đây thực lực không đủ, bây giờ có chút thành tựu, cũng nên đi giải quyết, rất nhanh sẽ trở lại.”

Nói xong, Phong Vân một bước phóng ra, đi đến trước mặt Nguyên Thanh trưởng lão, dẫn ông ta biến mất tại phương xa.

Nhìn không gian hỗn độn Phong Vân vừa biến mất, Hằng Hà Đạo Tôn sợ hãi than: “Từ cổ chí kim, vĩnh hằng duy nhất, sợ là không tìm ra yêu nghiệt khủng bố như hắn nữa!”

“Đúng vậy, hợp mười lăm chung cực chi đạo, trong đó còn có Thời Gian và Không Gian Đại Đạo, quả thật hù chết người, ta nguyện xung hấn là mạnh nhất!”

“Nhất định sẽ trở thành truyền thuyết.”

“Không bao lâu nữa, thanh danh hấn sẽ truyền khắp vô tận hỗn độn.”

“Khẳng định là vậy, hợp mười lăm chung cực chi đạo, một kiếm giết chết Đạo Tôn, cho dù là việc nào, cũng đủ để rung động thiên địa.”

“Đúng vậy!”

Lúc này, Hằng Hà Đạo Tôn bỗng nhiên vỗ tay một cái: “Ta phải nhanh chóng trở về trình báo, phải chú ý động tĩnh của Dị vực hơn, giết một vị Đạo Tôn của bọn chúng, sợ rằng bọn chúng sẽ nổi giận, có thể ra tay với Phong Vân!”

“Không phải có thể, mà là 100%, dù sao đã rất lâu không có Đạo Tôn vẫn lạc rồi, chuyện này coi như là chuyện lớn kinh thiên!”

“Hừ, gần đây Dị vực bá đạo, nhưng Đạo Minh chúng ta cũng không phải ăn chay, nếu thật sự khai chiến, sợ gì chứ!”

Đạo Tôn vẫn lạc, chuyện này có thể coi là ngàn vạn hỗn độn kỷ nguyên đều khó thấy, còn là Đạo Tôn ở Dị vực vẫn lạc.

Gần đây dị vực bá đạo, trong tứ đại thế lực xếp thứ hai, xếp thứ nhất là Đạo Minh, nhưng Đạo Minh phân tán, không chính hợp chiến lực thành một như Dị vực, ở Đạo Minh còn có cường giả ra ngoài du lịch nữa.

Thậm chí, ngay cả minh chủ Đạo Minh cũng thế, từ triệu vạn kỷ nguyên trước đã chạy đến vực ngoại du đấng, đến nay còn chưa trở về.

Cho nên, không xét đến tổng hợp chiến lược, chỉ xét đến chiến lược có thể vận dụng được, thì Dịch vực mạnh nhất trong tứ đại thế lực.

Nếu là bình thường thì không sao, không có khả năng sẽ thật sự khai chiến, nhưng bây giờ Dịch vực có một Đạo Tôn vẫn lạc, cộng thêm Đạo Minh sinh ra một vị yêu nghiệt cứu cực như Phong Vân, có thể Dịch vực sẽ không kìm nén được, thừa cơ làm khó dễ.

“Sớm biết như vậy, vừa rồi nên bảo Phong Vân lưu lại, lúc này đến Vĩnh Hằng Thần tộc, thật sự quá nguy hiểm!” Hư Pháp Đạo Tôn ảo não nói: “Đáng tiếc Phong Vân lại không mang máy truyền tin, không thể liên hệ với hắn được.”

Mặc dù chiến lược của Phong Vân nghịch thiên, nhưng đối mặt với Dịch vực to lớn, vẫn không thể chống lại!

“Không sao, ta trở về thông báo với phó minh chủ của chúng ta, bảo hắn tọa trấn Đạo Minh, có hắn, Phong Vân sẽ không có chuyện gì.” Hằng Hà Đạo Tôn lập tức mở miệng.

“Vậy thì tốt, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức đi Đạo Minh.”

Lúc này, bốn người họ hóa thành bốn đạo lưu quang, bay về phía Đạo Minh.

...

Cùng lúc đó.

Chuyện Phong Vân hợp đạo thành công mười lăm chung cực chi đạo, lại một kiếm miểu Bất Hủ Đạo Tôn đã truyền ra toàn bộ vô tận hỗn độn với tốc độ kinh khủng.

Tin tức này, giống như một trận phong bạo!

Mặc dù vô tận hỗn độn bao la vô biên, muốn truyền bá tin tức rất khó, nhưng tin tức này quá rung động, Bất Hủ Đạo Tôn lại có tên tuổi lớn, cho nên tốc độ truyền bá tự nhiên rất nhanh.

Thanh Vân Cổ Quốc.

Trên hư không, có tầng mây màu vàng, trong tầng mây có từng tòa thân điện tản ra ánh sáng màu trắng, liên miên thành núi, có ngàn vạn hào quang bao phủ, chiếu rọi thiên địa.

Trong một Thân Điện nguy nga trên chỗ cao nhất.

Cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn, đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn và Đế Nguyên Thiên Quân đứng đó.

Trên đài cao cách bọn họ không xa, có một thân ảnh nguy nga đứng thẳng, chính là quốc chủ đương nhiệm của Thanh Vân Cổ Quốc.

Lúc này, ông ta đã biết sự tích của Phong Vân, trên gương mặt vốn không bận tâm đã lộ ra vẻ cực độ chấn động, ông ta lẩm bẩm nói: "...”

Lúc trước ông ta rất không coi trọng Phong Vân, chỉ để ý một mình Đế Nguyên Thiên Quân, nhưng không ngờ, mới không lâu, Phong Vân đã hung hăng đánh ‘Mặt’ ông ta như vậy, trưởng thành như yêu!

Nghĩ đến đây, quốc chủ nhìn về phía Đại hoàng tử Phá Hiểu Đạo Tôn: “Người làm rất tốt, yêu nghiệt vô thượng như Phong Vân, đương nhiên phải toàn lực giao hảo, hẳn xây dựng Nhân tộc chắc chắn cần lượng lớn tài nguyên, người lập tức lấy một phần ba tài nguyên trong quốc khố, đưa cho Phong Vân đi.”

Một phần ba tài nguyên!

Dù tâm tính của Phá Hiểu Đạo Tôn kiên định, nghe nói như thế cũng phải hung hăng chấn động.

Thanh Vân Cổ Quốc tồn tại đã lâu, bất hủ bất diệt, tài nguyên trong quốc khố đếm mãi không hết, vô cùng mệnh mông, dù là một phần ba, cũng là vô cùng to lớn, có thể nói là bảo tàng!

Cửu hoàng tử Vạn Huyền Đạo Tôn hiển nhiên cũng bị dọa đến, hắn ta không nhịn được nói: “Phải đưa nhiều như vậy sao?”

Quốc chủ Thanh Vân quốc nhìn hắn ta một cái:”Nếu không phải người chủ động dính vào, ta cần đưa nhiều như vậy sao?”

Vạn Huyền Đạo Tôn rụt cổ, không dám mở miệng nữa.

“Vị Vân Thiên Kiếm Quân này đã vượt qua cửa gian nan nhất, đường đến Đạo Tôn đã thông suốt, bây giờ chiến lược của hắn đã khoa trương như vậy, chờ đến khi hắn trở thành Đạo Tôn, chiến lược sẽ không cách nào tương tượng được.”

“Cho nên, không quản là vì kết giao, hay là vì bồi tội, những tài nguyên này, nhất định phải đưa!”

Có thể trở thành quốc chủ, đương nhiên phải là người không có lòng dạ hẹp hòi, vinh nhục của cá nhân đâu quan trọng bằng tương lai quốc gia.

Chương 1122: Đẳng cấp rất cao!

Chương 1122: Đẳng cấp rất cao!

Dị vực.

Khi tin tức truyền đến, không thể nghi ngờ đã tạo lên chấn động mạnh.

Cho dù là Bất Hủ Đạo Tôn vẫn lạc, hay là Đạo Minh sinh ra một tên yêu nghiệt như Phong Vân, đều khiến đám cao tầng Dị vực khó mà bình tĩnh được.

Thế là, đám cao tầng Dị vực đã lâu không đại hội, nay lại tổ chức cùng ngày.

Trong một tòa Thần Điện Thanh Đồng, cỏ ngọc trải địa, sương mù phun trào, rất nhiều tiên hạc và loan điều nhảy múa.

Các loại thần quang phát ra, dưới mỗi quang trụ, có một thân ảnh ngồi xếp bằng, đây đều là đám cao tầng ở Dị vực, mỗi người đều là Đạo Tôn.

Liếc nhìn lại, phải đến ngàn người!

Hơn nữa, đây chỉ là một bộ phận, còn có những người đang bế quan tu hành nữa.

Trên cùng, mây mù cuộn cuộn, thần hoa phát phối, một thân ảnh được sương mù bao phủ liếc nhìn bốn phía, đạm mạc nói: “Chắc các ngươi cũng biết chuyện rồi, suy nghĩ của các ngươi như thế nào?”

“Còn phải nhiều lời sao? Trực tiếp giết đến Đạo Minh, buộc bọn họ phải giao Phong Vân ra!”

“Đúng, hoặc là bảo tên Phong Vân tự vẫn trước mặt chúng ta!”

“Không sai, Dị vực chúng ta chưa từng chịu khuất nhục như vậy, một vị Đạo Tôn vẫn lạc!”

“Ta cảm thấy, cách này không thể thành công được, Đạo Minh sẽ không giao tên Phong Vân kia ra.”

“Đúng vậy, vẫn nên bình tĩnh một chút, nghĩ biện pháp khác ôn hòa hơn đi.”

“...”

Mấy ngàn Đạo Tôn ở Dị vực, người một lời, ta một câu, phần lớn đều đặng đặng sát khí, vô cùng bá đạo, muốn trực tiếp giết đến Đạo Minh, đòi công đạo.

Chỉ có một số ít Đạo Tôn Dị vực nói phương pháp này không ôn, quá lỗ mãng.

Lúc này, thân ảnh thần bí trên cùng mở miệng nói: “Được rồi, đánh đến Đạo Minh, các ngươi cho rằng dễ như vậy sao? Chết một tên Bất Hủ Đạo Tôn không tính là gì, lo lắng chân chính của chúng ta là tên Phong Vân kia, tin tức truyền về nói, hắn một kiếm chém chết Bất Hủ Đạo Tôn, chiến lực rất có thể là Tam Bộ Đạo Tôn!”

“Yêu nghiệt vô thượng bậc này, nếu sau này hắn thành tựu Đạo Tôn, chỉ sợ ta cũng không phải đối thủ của hắn!”

Lời này vừa ra, sắc mặt đám Đạo Tôn Dị vực thay đổi.

“Vực Chủ, ngài nói không phải thật chứ? Tên Phong Vân kia cường đại thế nào, cũng làm sao vượt qua ngài được.”

:Đúng vậy, ngài là vực chủ một vực, tên Phong Vân kia tính là gì?”

“...”

“Ngu xuẩn!”

Thân ảnh thần bí chính là dị vực chi chủ, ông ta lạnh giọng quát một tiếng, liếc nhìn bốn phía: “Yêu nghiệt hợp mười lăm đầu chung cực chi đạo, há lại bình thường, hơn nữa, còn có Thời Không Đại Đạo, đây là cấm kỵ chi đạo, từ xưa đến nay không có ai nắm giữ, đây là lần đầu tiên từ khi khai thiên tích địa!”

Nói xong, ông ta thở dài một hơi thật sâu: “Vì sao yêu nghiệt khủng bố như vậy lại không sinh ra ở Dị vực ta?”

Có đôi khi, ông ta không thể không thừa nhận, mặc dù tổ chức của Đạo Minh lỏng lẻo, nhưng xác suất sinh ra thiên tài lại vượt qua ba đại thế lực còn lại, mỗi một thời đại cũng không thiếu thiên kiêu.

Một thế này, lại xuất hiện Phong Vân càng thêm kinh thế!

Lúc này, một tin tức thông qua ngoại giới, truyền đến tai vị Dị vực chi chủ này, khiến ông ta như có mây, ánh mắt sáng lên.

“Vừa nhận được tin tức, Phong Vân đã đến Vĩnh Hằng Thần tộc, đây là cơ hội của chúng ta. Ta quyết định tự mình ra tay, Lưu Vân, Thiên Vũ, các người đi cùng ta.”

“Tuân mệnh!”

Trong mấy ngàn Đạo Tôn, có hai vị đứng lên, một người là trung niên Dị tộc, toàn thân như đám mây lưu ly, một người mặc bạch y, có ba mươi sáu cánh, đều là Tam Bộ Đạo Tôn.

Đây đã là hai Đạo Tôn cực mạnh trong Dị vực.

Mặc dù Dị vực có mấy nghìn Đạo Tôn, nhưng phần lớn đều là Tam Bộ trở xuống, Tam Bộ trở lên, lác đác không có mấy người.

Cấp độ Đạo Tôn, mỗi bước tăng lên đều vô cùng gian nan, nhất là Tam Bộ Đạo Tôn trở nên, cần tốn thời gian, động một tý là lấy trăm triệu hỗn độn kỷ nguyên làm đơn vị thời gian!

Cho nên Phong Vân vừa trở thành Vĩnh Hằng Thiên Quân, đã có chiến lược của Tam Bộ Đạo Tôn, quả thực dọa dị vực chi chủ phát sợ.

Thế là ông ta quyết định tự mình ra tay, bóp chết đại địch tương lai này!

...

Bên này.

Phong Vân từ trong miệng Nguyên Thanh trưởng lão biết được vị trí của Vĩnh Hằng Thần tộc.

Vĩnh Hằng Thần tộc ở một cổ vực vĩnh hằng nào đó.

Mặc dù trong vô tận hỗn độn, cổ vực này cũng không lộ ra bao nhiêu cuộn cuộn, nhưng có cái gọi là ‘Thủy vì Long linh, sơn vì Tiên linh’, cổ vực này tồn tại vì Vĩnh Hằng Thần tộc, từ đó vang danh trong vô tận hỗn độn.

Vĩnh Hằng Thần tộc, là chủng tộc siêu cường lấy lực lượng một tộc trong vô tận hỗn độn mà trở thành một trong tứ đại thế lực, lịch sử của nó đã lâu, không thể tưởng tượng được.

Mà trong vô số kỷ nguyên dài đằng đẵng này, đã sinh ra vô số cường giả, đều là tồn tại siêu cấp, khiến vạn thế lực kính sợ triều bái.

Nhưng gần đây Vĩnh Hằng Thần tộc phong bế, chỉ nhìn đến Đạo Tôn, còn lại đều không đặt vào mắt.

Bên ngoài cổ vực.

Trong vô tận hỗn độn, một đỉnh núi che kín băng bén nhọn, lộ ra vẻ dữ tợn đứng vững ở đây, tầng băng thật dày bao phủ, hiện ra màu lam của băng.

Đứng trên đỉnh núi, có thể nhìn thấy huyền tượng rộng lớn cuộn cuộn đến ngàn vạn năm ánh sáng, vô số ngôi sao, điểm xuyết ngàn vạn vàng sáng, đó là tinh thần quốc trong Vĩnh Hằng Thần tộc.

Mà lúc này, trên đỉnh băng cao nhất, có hai bóng người đang đứng.

“Phong Vân tiên sinh, phía trước chính là tộc địa của Vĩnh Hằng Thần tộc chúng ta, ngươi ở đây chờ một lát, ta đi mở đại trận kết giới.”

Nguyên Thanh trưởng lão ôm quyền nói.

“Ừm.” Phong Vân gật đầu.

Nguyên Thanh trưởng lão hóa thành một đạo lưu quang, bay vào trong khu vực cổ vực.

Phong Vân nhìn thân ảnh đối phương biến mất, sắc mặt bình tĩnh, hẳn không sợ Nguyên Thanh giở thủ đoạn gì, bởi vì hắn đã sớm gieo Hồn Ấn lên người ông ta rồi, bất tri bất giác thao túng đối phương, không thể làm ra chuyện thương tổn đến mình.

“Kim Dương Dao Hoàng, chấp niệm cuối cùng của ngươi đúng là khó làm, may mà là ta, nếu là những tu giả khác, sợ rằng cả đời đều khó có thể thực hiện giúp ngươi.”

Phong Vân lấy Kim Dương Thần Dao ra, trước kia, thanh đao này đã giúp đỡ hắn rất nhiều, cho dù bây giờ vô dụng, nhưng hắn cũng không ném đi, mà vẫn luôn giữ lại.

Hơn nữa, dù sao đây cũng là đồ vật bản mệnh của Kim Dương Dao Hoàng, hắn đã nhận ân huệ của nó, đương nhiên phải giữ lại.

“Ngươi là một Đạo Quân, vậy mà có thể thông đồng với nữ tử của Vĩnh Hằng Thần tộc, xem ra ngươi hoàn toàn không giống ngoại giới nói một lòng vì Đạo Đạo.”

Trong lòng Phong Vân thầm chửi bậy, loại hành vi của Kim Dương Dao Hoàng ở kiếp trước, chính là một tên thấp bé lại trêu chọc được bạch phú mỹ, đẳng cấp rất cao nha.

Nhưng mà, tên thấp bé Kim Dương Dao Hoàng này có chút thảm, bị người trong tộc của bạch phú mỹ truy sát đến chết!

Cho nên, thông qua chuyện này, chúng ta có thể biết, trêu gái chỉ thoả mái nhất thời, sẽ lập tức hỏa táng xuống tràng đó!

Chương 1123: Vĩnh Hằng Thần tộc!

Chương 1123: Vĩnh Hằng Thần tộc!

Vĩnh Hằng Thần tộc, đây là cách gọi đối với bên ngoài, bên trong, bọn họ tự xưng là “Thiên Thần tộc”, ngụ ý cứu thiên chi thần, áp đảo vạn vật chúng sinh, huyết mạch ưu việt, cực kỳ bài ngoại.

Cho dù cường giả hay yêu nghiệt ngoại giới, bọn họ nhiều nhất chỉ ghé mắt nhìn qua, không có ý đi kết giao.

Đây là sự tự tin và ưu việt đã khắc vào huyết mạch của bọn họ, trời sinh bọn họ có huyết mạch cường đại, căn bản không cần quan hệ thông gia gì đó với bên ngoài, cho dù có, cũng chỉ là tộc nhân dòng hệ mà thôi.

Còn tộc nhân dòng chính chân chính, không có khả năng sẽ kết thông gia với bên ngoài.

Trong lòng bọn họ luôn cho rằng, tu giả bên ngoài thấp hơn bọn họ.

Cho nên, sau khi Nguyên Thanh trưởng lão nói sự tích của Phong Vân ra, đám cao tầng của Vĩnh Hằng Thần tộc cũng không quá chấn kinh, chỉ kinh ngạc mà thôi.

Thật ra là do bọn họ phong bế quá lâu, tin tức lạc hậu, không hiểu nhiều rõ về chung cực chi đạo.

Theo bọn họ nghĩ, cho dù chiến lực của Phong Vân mạnh, nhưng trước mặt Vĩnh Hằng Thần tộc lớn như vậy, cũng không tính là gì.

Hơn nữa, đám cao tầng của Vĩnh Hằng Thần tộc luận huyết mạch cao thấp, Phong Vân chỉ là một Nhân tộc bình thường, trời sinh đã bị bọn họ coi nhẹ.

Nguyên Thanh trưởng lão nhìn sắc mặt đám cao tầng trong mắt, trong lòng than thở, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Ông ta chỉ là trưởng lão của một chi thứ, mặc dù là Nhị Bộ Đạo Tôn, nhưng là loại bình thường nhất, huyết mạch cũng không ra sao, cho nên địa vị trong Thần tộc không tính quá cao, chỉ là tầng trung mà thôi.

Đối với tư tưởng cố chấp của đám cao tầng này, ông ta cũng không biết làm sao.

“Vĩnh Hằng Thần tộc tồn tại nhiều năm như vậy, đã mục nát thành dạng này sao?”

Trong lòng Nguyên Thanh trưởng lão thở dài.

Giờ phút này, ông ta đang đứng trong đại điện, mà trong đại điện, có vô số cường giả trong Vĩnh Hằng Thần tộc hội tụ, lực lượng bàng bạc truyền ra, khiến không gian chấn động mạnh.

Mà trong đại điện, trên bốn vương tọa, có bốn bóng người, bọn họ xứng đáng là tiêu điểm, mỗi lời nói hành động đều khiến vô số cường giả trong đại điện cảm thấy áp bách.

Trong đó, có một nam tử Dị tộc mặc áo bào lam, tồn tại đã nhiều năm tháng, khuôn mặt không có nếp nhăn, làn da trắng nõn như trẻ con, một đôi mắt màu xanh lam, phản chiếu vạn chư thiên, trên người tỏa ra uy nghiêm.

Ba vị khác, vị ngoài cùng bên phải là lão giả râu tóc trắng bạc, hạc phát đồng nhan, râu trắng thật dài rủ xuống trước ngực, vô cùng có tiên khí.

Vị thứ hai là một nam tử khôi ngô, người khoác hắc bào, tướng mạo đường đường, hai con ngươi tỏa ra ánh sáng màu tím, bàng bạc vô biên.

Vị cuối cùng là một thân ảnh khoác kim bào, phong phạm cái thế, nhìn có vẻ trẻ tuổi, không nhiễm trần thế, tóc vàng như thác nước đổ xuống, đôi mắt vô cùng thâm thúy, như ẩn chứa tinh hà sáng chói.

Bốn vị này, chính là bốn vị phó tộc trưởng của Vĩnh Hằng Thần tộc, lúc trưởng tộc bế quan không ra, bọn họ sẽ chủ trì chuyện lớn trong tộc.

Giờ phút này, Nguyên Thanh trưởng lão nhìn bốn vị phó tộc trưởng, mặc dù ông ta cho rằng tư tưởng của bốn vị phó tộc trưởng đã mục nát, nhưng không thể không thừa nhận, thực lực của bọn họ vô cùng khủng bố, mạnh hơn ông ta không biết bao nhiêu lần.

Lúc này, vị phó tộc trưởng ở ngoài cùng bên phải mở miệng nói: “Thiên kiều như vậy, cũng đáng được thấy, Nguyên Thanh, ngươi bảo hắn vào đi.”

“Vâng.”

Nguyên Thanh lập tức chấp tay, nhanh chóng lui ra đại điện, biến mất không thấy gì nữa.

Sau khi ông ta rời đi, đám cao tầng trong đại điện không nhìn được, bắt đầu thấp giọng nghị luận.

“Nghe Nguyên Thanh nói, Vân Thiên Kiếm Quân này hợp mười lăm chung cực chi đạo, vừa thành Vĩnh Hằng Thiên Quân, chiến lực đã có thể so với Tam Bộ Đạo Tôn, có phải thật không? Khoa trương như vậy sao?”

“Ta cũng hoài nghi, hơn nữa, hẳn là Nhân tộc, Nhân tộc yếu đuối như vậy, thật sự sẽ sinh ra người như vậy?”

“Ta cảm thấy là thật, hợp mười lăm đầu chung cực chi đạo, có thực lực bực này rất bình thường.”

“Haiz, nếu là thật, vậy tên Vân Thiên Kiếm Quân này không phải còn cường đại hơn đệ nhất thiên kiêu Lang Hoàn Đạo Tôn trong tộc ta sao?”

“Xuyt, nhỏ giọng một chút, hẳn nghe thấy đấy.”

Trong đông đảo người trong đại điện, có một thanh niên vô cùng sáng chói, chỉ đứng ở đó, đã khiến người ta không thể coi nhẹ, giống như quang mang vạn trượng, chiếu rọi tám phương.

Hắn ta nghe thấy tiếng bàn luận bốn phía, trong lòng hừ lạnh, lẩm bẩm: “Ta cũng rất muốn xem, người có phải cường đại như trong lời đồn không?”

...

“Phong Vân tiên sinh, mời đi bên này.”

Giờ phút này, trong Vĩnh Hằng Thần tộc.

Nguyên Thanh dẫn đường cho Phong Vân đi vào lãnh địa Thần tộc đại danh đỉnh đỉnh này.

Đứng ở giữa, Phong Vân nhìn về phía xa, chỉ thấy nơi này sương mù mênh mông, minh diễm vô cùng.

Một vầng mặt trời sáng ngời, bên cạnh có từng đám mây, lại có ngàn vạn ngôi sao tô điểm, như mơ như mộng.

Thần quang sáng rực bao phủ toàn bộ Thần tộc, có cảm giác mờ mịt, mà giữa những thần quang này, lại lộ ra vài tòa đại điện đứng sừng sững, giống như vô tận cự thú, mênh mông hùng vĩ.

“Nơi tốt.”

Phong Vân vừa nhìn, đã cảm nhận được tộc địa Thần tộc vô tận huyền diệu, so với Lang Gia Đạo Vực còn tốt hơn rất nhiều.

“Núi tốt, nước tốt, đất tốt, đáng tiếc, sinh linh nơi này lại không tốt như vậy.”

Phong Vân đã sớm tra xét ký ức của Nguyên Thanh, biết được tình huống của Vĩnh Hằng Thần tộc, đơn giản mà nói, chỉ là một đám ký sinh trùng dựa vào huyết mạch mà thôi.

Nếu như không có huyết mạch, e rằng bọn họ còn không bằng người tu hành bình thường.

“Huyết mạch của Thần tộc có chất lượng tốt thế nào, vậy mà lại khiến tộc nhân có điểm xuất phát cao như vậy, hơn nữa, tu hành còn không tốn sức.”

Phong Vân cảm thấy, huyết mạch của Vĩnh Hằng Thần tộc tuyệt đối không phải bình thường, mặc dù bây giờ đã có xu thế suy yếu, nhưng cũng cực kỳ khủng bố.

“Có cơ hội nghiên cứu một chút.”

Trong lòng hấn nghĩ như vậy, nếu để cho tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc biết suy nghĩ của hấn, khả năng sẽ không chút do dự trấn áp hấn.

Đây chính là cấm kỵ của tộc bọn họ!

Hô hô...

Một lát sau, Vĩnh Hằng Thân tộc và Nguyên Thanh một trước một sau đi xuyên qua sương mù dày đặc, đến trước đại điện chính.

“Mời tiên sinh!”

Nguyên Thanh lui về sau mấy bước, nói.

Phong Vân khẽ vuốt cằm, dậm chân đi vào đại điện chính.

Cộc cộc!

Sắc mặt hần tự nhiên, chậm rãi đi vào đại điện, tiếng bước chân thanh thúy quanh quẩn vang lên.

Bên trong đại điện, cường giả đông đảo, đều là Đạo Tôn, quét mắt một cái, không dưới mấy ngàn vị!

Chúng cường giả nghe thấy tiếng bước chân, cùng nhau quay đầu, ánh mắt ngưng tụ ra vô thượng ý chí, nhìn tên yêu nghiệt Nhân tộc đang thịnh truyền bên ngoài này.

Oanh!

Ánh mắt như thiên, hư không rung động.

Nhiều Đạo Quân như vậy, ánh mắt đủ để áp sập càn khôn nhật nguyệt, huống chi còn có bốn vị phó tộc trưởng là siêu cấp cường giả.

Một ánh mắt nhìn xuống, ẩn chứa ý chí khiến ai cũng biến sắc.

Nhưng những ý chí này còn chưa đến gần Phong Vân đã tự nhiên giải thể, giống như bị phong mang khủng bố nào đó cắt ra, không tạo ra một gợn

sóng.

Chương 1124: Mời không cần ở trước mặt ta trang bức!

Chương 1124: Mời không cần ở trước mặt ta trang bức!

Bên trong đại điện, Phong Vân nhìn không chớp mắt, giẫm đạp trên Tiên Thạch lát đại điện, từng bước một đi vào trong đại điện.

Cuối cùng, hắn đứng ở chỗ đó, nhìn qua bốn vị phó tộc trưởng ngồi trên cao, ánh mắt có chút lóe lên, hai tay ôm quyền, "Phong Vân, gặp qua bốn vị phó tộc trưởng."

Trong nháy mắt này, trong đầu của hắn truyền ra thanh âm đinh đinh thùng thùng.

Phong Vân trên mặt biểu lộ không thay đổi, nội tâm mừng thầm, lại là một đợt hình chiếu.

Bốn vị phó tộc trưởng ánh mắt nhắm lại, đối với yêu nghiệt Nhân tộc trước mặt này, nói thực ra, bọn họ cũng nhìn không quá thấu triệt.

Rõ ràng cảnh giới còn ở đó, chỉ là cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, nhưng lại cho bọn hắn một loại cảm giác nhìn không thấu.

Lúc này, phó tộc trưởng lam bào ở giữa nhất mở miệng, có phần khách khí, "Không biết Vân Thiên Kiếm Quân đến Vĩnh Hằng Thần tộc ta có chuyện gì?"

Nguyên Thanh trước đó đã kể ra chuyện Phong Vân đến Vĩnh Hằng Thần tộc, nhưng cũng không cho biết là chuyện gì.

Phong Vân không muốn giấu diếm, trực tiếp nói ngay vào điểm chính: "Chính là vì Kim Dương Dao Hoàng."

Ừm?

Kim Dương Dao Hoàng vừa ra, toàn bộ cao tầng Vĩnh Hằng Thần tộc bên trong đại điện đều cùng nhau mặt liền biến sắc.

Ngay cả bốn vị phó tộc trưởng bên trên Vương Tọa, cũng đều sắc mặt khẽ biến thành hơi âm trầm.

Lam bào phó tộc trưởng nhìn chăm chăm Phong Vân, "Tên kia là gì của ngươi?"

"Xem như sự phụ của ta, hẳn trước khi lâm chung có nói cho ta biết, để cho ta có cơ hội đến Vĩnh Hằng Thần tộc một chuyến, đi gặp một vị nữ tử gọi là 'Tú Vận'."

Phong Vân nói ra.

"Ha ha. . . Xem ra hẳn đến chết vẫn còn si tâm vọng tưởng, chỉ là một ngoại tộc dê tiện, cũng dám vọng tưởng nhúng chàm huyết mạch Thần tộcta!"

Lam bào phó tộc trưởng cười lạnh một tiếng, chẳng thềm ngó tới.

Mặc dù Kim Dương Dao Hoàng chỉ là một Đạo Quân, nhưng hẳn làm ra sự tình vĩnh viễn là chỗ bán của Vĩnh Hằng Thần tộc, cho nên bị một đám cao tầng cùng bốn vị phó tộc trưởng nhớ rõ rõ ràng như vậy, cũng rất bình thường.

Từ một trình độ nào đó mà nói, Kim Dương Dao Hoàng cũng trâu, hấn là một Đạo Quân, có thể làm cho nhiều Đạo Tôn như vậy đều ghi nhớ đến hấn.

Bên trên Vương Tọa.

Lam bào phó tộc trưởng nhìn qua Phong Vân, thái độ đã không có khách khí trước đó, mang theo băng hàn, "Người đi đi, việc này không có khả năng, "

Nếu không phải Phong Vân bây giờ bối cảnh phi phạm, mà thực lực lại không tầm thường, chỉ bằng thân phận đệ tử Kim Dương Dao Hoàng củahấn, căn bản không có khả năng rời khỏi Vĩnh Hằng Thần tộc.

Phong Vân lông mày nhíu lại, hấn không nghĩ tới, đã qua lâu như vậy, Vĩnh Hằng Thần tộc lại còn không có tiêu tan, người ta chẳng phải chỉ là yêu đương thôi sao, chẳng lẽ các người là FFF đoàn?

Trong lòng hấn không khỏi chửi bậy như vậy.

"Thật không được sao?" Phong Vân chạy thật xa tới đây, mặc dù thu hoạch không được ít hình chiếu, nhưng vẫn muốn làm xong chính sự, miễn cho luôn quanh quẩn trong lòng, ảnh hưởng tu luyện.

Còn không đợi bốn vị phó tộc trưởng mở miệng, một tiếng hét lớn truyền tới từ phía bên cạnh, "Làm càn! Để người rời khỏi đã là tha thứ lớn nhất, Nhân tộc, không nên được voi đòi tiên!"

Ngôn từ kịch liệt, quanh quẩn bên trong đại điện, chính là đệ nhất thiên kiêu của Vĩnh Hằng Thần tộc, Lang Hoàn Đạo Tôn.

Lang Hoàn Đạo Tôn, là tộc nhân huyết mạch thuần chính nhất trong dòng chính thế hệ Thần tộc này, thậm chí ẩn ẩn vượt qua bốn vị phó tộc

trưởng. Được dự làngười cạnh tranh tộc trưởng đời sau.

Mà hấn tu luyệntrên vạn kỷ nguyên, đã đạt tới cấp độ Đạo Tôn ba bước, có thể xưng là thiên phú tuyệt luân!

Cái này khiến hấn một mực tự xưng là thiên chi kiêu tử, xem thường những thiên kiêu bên ngoài kia, bây giờ toát ra một Phong Vân, lại có thanh âm nói mình không bằng Nhân tộc này, đùa gì thế!

Nhưng mà, Phong Vân nhìn cũng chưa từng nhìn hấn một chút, nhìn qua bốn vị phó tộc trưởng bên trên Vương Tọa, lần nữa nói: "Ta chỉ là thay lão sư ta hoàn thành một chấp niệm, làm xong cũng đi."

Bốn vị phó tộc trưởng mắt sụp xuống, lên tiếng trước là lam bào phó tộc trưởng âm thanh lạnh lùng nói: "Ta đã nói qua, không có khả năng, Vân Thiên Kiếm Quân, ta kính ngời là một đời thiên kiêu, chớ có quá mức làm càn, Vĩnh Hằng Thần tộcta, không phải đạo minhcủa ngươi!"

Chuyện Kim Dương Đạo Hoàng làmviệc kia, làđề tài cấm kỵ của Vĩnh Hằng Thần tộc, bây giờ bị Phong Vân nhắc tới, bọn họ có thể nói là vô cùng phẫn nộ, nếu không phải Phong Vân đến từ Đạo Minh, lại là một đời yêu nghiệt, bọn họ đã sớm ra tay!

Bất quá, bốn vị phó tộc trưởng còn có điều khắc chế, đệ nhất thiên kiêu Vĩnh Hằng Thần tộc, Lang Hoàn Đạo Tôn kia lại nhịn không được.

Hấn lúc trước mở miệng trực tiếp bị Phong Vân không nhìn, cái này với hấn mà nói là một loại im ắng làm nhục, giờ phút này, nhìn thấy phó tộc trưởng quát lớn Phong Vân, cũng nhịn không được nữa mà ra tay!

"Đê ngươi đi thì đi, nghe không hiểu sao? Chỉ là Nhân tộc, dám làm càn sao!"

Lang Hoàn Đạo Tôn một tiếng gầm thét, lộ ra một bàn tay, hướng phía Phong Vân chớp tới, muốn đem hấn ném ra bên ngoài!

Phong Vân rút cục quay đầu nhìn qua, một tiếng cười gằn, không thấy mây may động tác, chỉ là bàn tay nhẹ nhàng vung lên.

Lập tức, Lang Hoàn Đạo Tôn như người bù nhìn bay tứ tung ra ngoài ực vạn dặm, toàn thân co rút, trong lúc nhất thời lại nói không ra lời.

"Cái gì! ?"

"Đây là, quá khủng bố rồi!"

Đạo Tôn Thần tộc khác bốn phía rung động, đều xôn xao, tất cả đều tiếp cận Phong Vângiữa sân.

Ngay cả bốn vị phó tộc trưởng, cũng đều lộ ra một vòng kinh hãi.

Lang Hoàn Đạo Tôn dù sao cũng là một vị Đạo Tôn ba bước, mặc dù là gần đây mới đột phá, còn chưa vững chắc cảnh giới, nhưng cũng cực kỳ cường đại, vậy mà một chiêu liền tạt bay!

Sau khi Phong Vân tạt bay Lang Hoàn Đạo Tôn, liền không còn quan tâm hấn, hấn nhìn bốn vị phó tộc trưởng, trên mặt tuấn mỹ xẹt qua một vòng thất vọng, nhẹ than thở một hơi nói:

"Đã như vậy, vậy liền, đắc tội!"

Hấn đã tư thái như vậy, vẫn là không thể hoàn thành chấp niệm, vậy cũng chỉ có thể, đánh.

Ầm ầm!

Một chữ cuối cùng rơi xuống, quang mang quanh thân Phong Vân lướt ngang ỨC VẠN TRỌNG, mơ hồ có thể thấy được mười lăm quang hoàn, vờn quanh ở quanh thân, khí thế lớn hùng vĩ, uy thế tịch diệt!

"Làm càn!"

Bốn vị phó tộc trưởng trong mắt hàn quang đại thịnh, cười lạnh nói: "Vĩnh Hằng Thần tộc ta đứng vững vàng vô số kỷ nguyên ở vô tận hỗn độn, cái gì thiên kiêu yêu nghiệt mà chưa từng gặp qua, bằng vào người một nhân tộc, thật cho rằng có thể nhắc lên sóng gió sao!"

"Tộc nhân của t, đuổi hẳn ra ngoài cho ta!"

"Vâng!"

Nghe được bốn vị phó tộc trưởng tức giận, mấy ngàn Đạo Tôn bên trong đại điện chính tề hét lại, âm thanh giống như ngàn tỉ lớp sóng lớn, vang tận mây xanh, mang theo uy áp vô tận, phô thiên cái địa, nghiền ép hướng một đạo thân ảnh thế đơn lực bạc trong đại điện kia.

Ầm ầm ——! !

Nhưng mà, áp lực mệnh mông còn chưa tới trăm dặm quanh thân Phong Vân, đã tan thành mây khói, căn bản là không cách nào tới gần mấy may thân thể hẳn.

Nhìn được một màn này, đông đảo Đạo Tôn vĩnh hằng tộc trong lòng run lên, cũng không dám lãnh đạm, hai tay phi tốc kết ấn, lập tức sau người phát động gọn sóng, thân quang lưu chuyển.

Tùng đạo Thần lực huyết mạch vĩnh hằng khủng bố, thoáng chốc mà lên, bay thẳng lên trời cao.

Thần Uy bàng bạc, không giới hạn, hội tụ vào một chỗ, vậy mà hóa thành hơn ngàn con cự thú!

Cự thú chùng ức vạn năm ánh sáng, cùng nhau khoan chân, ánh mắt lạnh lẽo, phát ra vô tận uy áp, đủ để hủy thiên diệt địa!

Chương 1125: Tuyệt thế đại thần thông!

Chương 1125: Tuyệt thế đại thần thông!

Hơn ngàn con cự thú gầm thét, trong nháy mắt tiếp theo, đàn thú gào thét mà ra, công kích to lớn, phô thiên cái địa, cuốn theo tất cả mà tới.

Phong Vân ngẩng đầu, nhìn qua một màn hùng vĩ như vậy, thần sắc cũng không có bao nhiêu biến hóa.

Răng rắc!

Kiểm Quang loá mắt, lấy hấn làm trung tâm, điên cuồng lan tràn ra, Kiểm Quang kích xạ, tư thế như thiên hà nổ tung, cùng vô số cự thú đối cứng cùng một chỗ.

Ầm ầm! !

Kiểm Quang quét ngang, làm cho thần mang tránh lui, từng con cự thú bị nó bao phủ, trong nháy mắt đều là hóa thành hư vô.

Phong Vân nhìn cũng không nhìn những Kiểm Quang cùng thần quang kia bạo tạc, trực tiếp cất bước mà ra, xuất hiện ở trước mặt bốn vị phó tộc trưởng, lẳng lặng nhìn qua bọn họ.

Dưới đại điện, những Vĩnh Hằng Đạo Tôn Thần tộc kia sắc mặt đều là hiện lên vẻ kinh sợ, Vân Thiên Kiếm Quân này, vậy mà xuyên qua đại trận bọn họ bố trí xuống dễ như trở bàn tay.

Người này, thâm bất khả trắc. . .

Thực lực thế này, quả nhiên như ngoại giới thịnh truyền!

Bốn vị phó tộc trưởng nhìn qua một màn này, ánh mắt cũng là có chút ngưng tụ, lập tức bốn người bọn họ từ phía trên Vương tọa đứng lên, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Phong Vân.

Kim bào phó tộc trưởng chậm rãi nói: "Dám một mình đến tộc ta, xem ra quả nhiên rất có bản sự."

"Bất quá. . . Loại thực lực này, muốn ở chỗ này làm githì làm, vẫn còn không đủ!"

Khi thanh âm hần rơi xuống, giữa thiên địa, nhiệt độ chợt hạ xuống, tức sát chi khí vô hình tràn ngập ở trong thiên địa, để cho cơ thể người ta muốn nứt.

"Vì biểu đạt coi trọng đối với ngươi, hôm nay liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, một trong tam đại thần thông tuyệt thế ở vô tận hỗn độn của Vĩnh Hằng Thần tộc ta!"

Sống lâu vô số năm, hần tự nhiên biết, đôi mắt với dạng thiên kiêu yêu nghiệt như Phong Vân này, thủ đoạn bình thường, đã mất tác dụng, bởi vậy hần không có chút gì do dự, vừa ra tay, là chân chính tuyệt thế thần thông!

Tuyệt thế thần thông, Vĩnh Trấn Hàn Ngục!

Kim bào phó tộc trưởng hai lòng bàn tay đối diện nhau, trong lòng bàn tay thần quang lộn xộn, giữa thiên địa lập tức dâng lên dòng nước lạnh vô tận, ở trên đỉnh đầu hần, thương khung đỏ sục, ức vạn băng vũ từ chỗ đỏ sục giáng lâm, không nhìn khoảng cách Vạn Không, chiếu rọi ở trên thân Phong Vân.

Băng mang thăm thẳm, tinh lam hàn băng lấy một loại ba động khủng bố không cách nào hình dung điên cuồng lan tràn trên thân Phong Vân, trong chớp mắt, đã đông kết!

Dòng nước lạnh ngưng tụ, từ phía trên thiên khung trút xuống, cuối cùng hóa thành một lồng giam hàn băng ước chừng mấy vạn dặm, mà thân thể Phong Vân, đang bị băng phong ở bên trong lồng giam!

Dưới đại điện, một đám các cao tầng Vĩnh Hằng Thần tộc thấy cảnh này, trong lòng thở ra một hơi.

'Vĩnh Trần Hàn Ngục' này, chính là một loại phong ấn chi thuật cực kỳ đáng sợ, một khi bị phong ấn, xem như là Đạo Tôn cũng sẽ bị phong kết trong nháy mắt, khó mà đào thoát!

Năm đó thời điểm Vĩnh Hằng Thần tộc quật khởi, không biết bao nhiêu cường giả Đạo Tôn đã ăn thiệt thòi lớn bởi một tay Phong Ấn Thuật này, mà lần này, yêu nghiệt Nhân tộc này, cũng sẽ không có may mắn ngoại lệ.

Kim bào phó tộc trưởng nhìn qua Băng Ngục u lam kia trôi nổi trên đại điện, lạnh giọng nói: "Đạo phong ấn này, duy trì một năm, sau một năm, sẽ tự giải khai, mà một năm này, ngươi liền lưu lại ở nơi đây, coi như là trừng phạt sự vô lễ của ngươi đối với tộc ta!"

Dù sao bối cảnh của Phong Vân phi phạm, hắn cũng không dám thật hạ tử thủ.

Âm thanh hắn rơi xuống, cũng không nhìn nữa, định quay người mà đi.

Răng rắc!

Bất quá, ngay tại lúc kim bào phó tộc trưởng vừa muốn quay người, hắn chợt nghe một chút thanh âm rất nhỏ, từ trong lao ngục hàn băng truyền ra,

lúc này hấn bỗng nhiên ngừng đầu, con người co rút nhanh, bởi vì bên trong Hàn Ngục kia, tựa hồ ẩn ẩn có Kiếm Quang thoáng hiện.

"Kiếm Quang của hấn vậy mà không bị phong ấn lại sao?"

Nhìn thấy một màn này, kim bào phó tộc trưởng sắc mặt lập tức trầm xuống, có chút khó có thể tin.

Một khi rơi vào bên trong phong ấn này, mặc cho lực lượng Đại Đạo của người có thể hóa thành Hấn Hải vô tận, đều phải bị phong ấn lại.

Nhưng mà, lại không cách nào phong bế Kiếm Quang của Vân Thiên Kiếm Quân này?

Xuy xuy!

Ngay tại lúc trong lòng hấn chấn kinh, Kiếm Quang chỗ sâu trong Hàn Ngục kia bỗng nhiên nở rộ, trong nháy mắt tiếp theo ——

Oanh!

Trong một nháy mắt này, ức vạn kiếm mang cuộn cuộn, giống như Diệt Thế, lấy tư thái cực kỳ khủng bố, từ trong Hàn Ngục này điên cuồng lan tràn mà ra.

Những nơi Kiếm Quang đi qua, hết thảy trở ngại, đều bị vô tận phong mang, triệt để nghiền nát!

Hàn Ngục to lớn ức vạn dặm, trực tiếp đụng phải Diệt Thế Kiếm Quang này, âm âm nổ tung lên!

Vô số mảnh lạnh từ giữa không trung bay múa mà xuống, các cường giả trong đại điện Vĩnh Hằng Thần tộc cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Vĩnh Trấn Hàn Ngục do phó tộc trưởng phát động, lại bị cưỡng ép phá vỡ?

Gia hỏa này, đến tột cùng là quái vật gì vậy!

Bốn vị phó tộc trưởng nhìn qua Kiếm Quang tàn phá bừa bãi, sắc mặt triệt để ngưng trọng, trong mắt có một vòng kiêng dè.

" Lực lượng Kiếm Đạo của Vân Thiên Kiếm Quân này, vậy mà cường hoành đến loại trình độ này sao. . . "

Từ cổ chí kim, đem Kiếm Đạo tu đến tầng thứ này, trước mắt chỉ có một mình Phong Vân mà thôi, cho nên kỳ thật bọn họ cũng không biết, một Kiếm tu, có thể mạnh đến cấp độ gì!

Bị cao tầng Vĩnh Hằng Thần tộc nhìn soi mói, một đạo thân ảnh toàn thân quán quanh lấy Kiếm Quang, chậm rãi đi ra. . .

Nhìn qua thân ảnh kia, bất luận là vô số cường giả của Vĩnh Hằng Thần tộc, hay là bốn vị phó tộc trưởng, đều đã cảm nhận được một cỗ áp lực lớn lao.

Bởi vì hiện tại bọn hắn đã bắt đầu minh bạch. . . Vì sao ngoại giới lại đang thịnh truyền yêu nghiệt Nhân tộc này!

. . .

Kiếm Quang tràn ngập giữa thiên địa, Phong Vân chậm rãi đi ra, mỗi một bước rơi xuống, Vạn Không run rẩy, nếu không phải là ở Vĩnh Hằng Thần tộc, nơi này sớm đã không còn tồn tại!

Đông đảo cao tầng Vĩnh Hằng Thần tộc, ánh mắt đều là tràn ngập kinh hãi, hiển nhiên, đạo thân ảnh này cho bọn họ cảm giác áp bách, thật sự là

quá mức cường đại.

Thậm chí, ngay cả bốn vị phó tộc trưởng, cũng chưa từng cho qua bọn họ loại cảm giác này!

Thậm chí ánh mắt bọn họ cũng không dám đối mặt cùng Phong Vân, phảng phất như chỉ cần bị đao ánh mắt kia nhìn chăm chú, mình sẽ bị vô tận Kiếm Quang xé nát.

Phong Vân nhìn về phía bốn vị phó tộc trưởng, tay đã nắm chặt Viễn Cổ Thần Binh —— Linh Huyền Kiếm, thanh âm trầm thấp, ngữ khí vẫn như cũ không sao ba động.

"Đến mà không trả lễ thì không hay, Vĩnh Hằng Thần tộc đã nhiệt tình đón lấy, vậy cũng mời tiếp của ta, một kiếm!"

Hắn đã biết, hoà nhã trò chuyện với nhau không có tác dụng gì, như vậy, liền dùng vũ lực đi.

Xoẹt xoẹt!

Ngay trong nháy mắt thanh âm Phong Vân rơi xuống, Kiếm Quang quần quanh thân của hắn, bỗng nhiên bạo phát, Kiếm Quang như phong bạo, cấp tốc tràn ngập ra.

Rốt cục, chủ đại diện tiếp nhận không được Thần Uy bức này, bắt đầu không ngừng dao động rời đở sụp.

"Thôi lui!"

Bốn vị phó tộc trưởng thấy thế, con ngươi co rụt lại, bỗng nhiên nghiêm nghị quát lên.

Không cần bọn họ nhắc nhở, cao tăng các cường giả đã sớm chặt vật lui lại, bọn họ tự nhiên có thể cảm giác được thế công khủng bố của Phong Vân này, cho dù là Đạo Tôn một hai bước, cũng không dám mảy may dính vào!

Ầm ầm!

Phong Vân triệt để buông lỏng áp chế, Kiếm Quang nguyên bản vền vện chỉ có phạm vi mấy vạn dặm, chợt bộc phát ra huyền mang vô tận, Kiếm Quang bắt đầu lấy tốc độ kinh người tăng vọt.

Bất quá trong chớp mắt, liền no bạo chủ đại điện, hóa thành một mảnh Kiếm Vân cuộn cuộn rộng mấy trăm ức năm ánh sáng, lơ lửng ở trên không Vĩnh Hằng Thần tộc!

Chương 1126: Đánh phục các người!

Chương 1126: Đánh phục các người!

Bên trong Tinh vân, Kiếm Quang nội hàm, xa xa nhìn lại, tuy không có bất cứ thanh âm kiếm ngân gì truyền ra, nhưng bộ yên tĩnh quý dị này, ngược lại làm cho người ta cảm nhận được một tia bất an cùng sợ hãi.

Phong Vân trong mắt phản chiếu vô số quang mang, nhẹ nhàng một chỉ, đồng thời có thanh âm nhàn nhạt truyền ra, "Trảm!"

Bang!

Tinh vân chấn động, tiếp theo, một mũi kiếm hắc sắc cổ lão, bỗng nhiên từ trong tầng mây Kiếm Quang chém ra, mũi kiếm kia do vô số Kiếm Quang xen lẫn mà thành, bên trong mỗi đạo Kiếm Quang, đều có Thần Uy vô biên, đang gào thét, làm người ta sợ hãi.

Một cỗ ba động gần như ngạt thở, từ bên trong mũi kiếm kia quét sạch đi ra.

Mũi kiếm màu đen vừa ra, trong nháy mắt đã xuất hiện ở phía trên bốn vị phó tộc trưởng của Vĩnh Hằng Thần tộc, trực tiếp chém xuống!

Oanh!

Kiếm còn chưa rơi xuống, quanh thân bốn vị phó tộc trưởng, mấy ức không gian sụp đổ, vô số mảnh vỡ thời không nổ ra, nhưng những mảnh vỡ

như thần binh lợi khí vô thượng này, tiếp theo lại cuộn cuộn dưới kiếm áp, chôn vùi thành bụi bặm. . .

Một kiếm kia, có thể nói là chân chính tịch diệt!

Bốn vị phó tộc trưởng đứng ở hư không, lực lượng Đại Đạo toàn bộ triển khai, mới có thể ở dưới loại uy áp kia bình yên mà đứng.

Bốn người bọn họ ngẩng đầu, nhìn qua mũi kiếm hắc sắc kia, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng thật sâu.

Bọn họ không hề nghĩ tới, Phong Vân vậy mà có được uy năng bức này, cái này đã siêu việt cấp độ Đạo Tôn ba bước rồi, thậm chí, đã vượt qua đỉnh phong, đạt đến Đạo Tôn bốn bước!

Một vị yêu nghiệt Nhân tộc, lại có chiến lực như vậy, ngay cả xem như bốn vị phó tộc trưởng sống vô tận tuế nguyệt, cũng cảm thấy hoảng sợ.

Đôi mắt với một kiếm này, bốn vị phó tộc trưởng cũng không dám có chỗ khinh thường, bốn người bọn họ không chút do dự thi triển đại thần thông tuyệt thế.

Lam bào phó tộc trưởng trong bàn tay ấn pháp ngưng tụ, ống tay áo bỗng nhiên căng phồng lên.

Đại thần thông tuyệt thế, Thất Tinh Kiếp Mạc!

Nương theo ba động khùng bố dâng lên, chỉ thấy bảy đạo tinh mang lóng lánh sáng chói, lực lượng đại đạo vô cùng, ngăn ngại quen hơi thở, đã treo ở trên đó, hóa thành bảy viên đại tinh cổ lão!

Tinh thần đoạt Thiên Công, đường kính chừng ức vạn năm ánh sáng, quang mang diệt bay, mấy đạo màn sáng như sáng tạo không gian vậy, đem

bảy ngôi sao kia bao phủ ở trong đó.

Sau đó một mái vòm to lớn xuất hiện ở chỗ không gian võ vụn, bên trong có ngàn vạn mặt trời chìm nổi, Diệu Tinh xéo xuống, phảng phất như có thể tiếp nhận một kích hủy diệt thiên ngoại, mà bản thân vẫn như cũ sẽ không vỡ nát.

Thất tinh lóng lánh, Thần mạch Thiên Tinh!

Phân hợp biến ảo, vạn kiếp có thể phá!

Thất tinh thần thông này, còn được gọi là thần thông bảy mạch, biến ảo vô tận, chính là một trong tam đại tuyệt thế thần thông về phòng ngự trong Vĩnh Hằng Thần tộc, Đạo Tôn giống nhau, căn bản là không cách nào rung chuyển nổi.

Mà bây giờ, đối mặt với một kiếm kinh thế kia của Phong Vân, cho dù là phó tộc trưởng, cũng không dám có chút khinh thường, trực tiếp thôi động đại thần thông tuyệt thế này!

Ba vị phó tộc trưởng khác thấy thế, cũng không chút do dự thi triển bảy mạch thần thông này!

"Tinh Kiếp Huyền Mạc, Thần Tế Khung Lư!"

Oanh!

Bao phủ tổ địa Thất Tinh Kiếp Mạc, từng đạo Linh Ấn khắc vào bên trong thiên khung, phát ra uy năng vô tận.

Nhưng mà, mũi kiếm hắc sắc kia cũng không dừng lại chút nào, trực tiếp chém xuống.

Cuối cùng, ở dưới ánh mắt kinh hồn táng đảm của các cao tăng Vĩnh Hằng Thần tộc, trùng điệp trăm ở phía trên bảy mạch thần thông kia.

Trong nháy mắt va chạm, ngoài ý định là, không có âm thanh to lớn gì truyền ra.

Trên mũi kiếm, Kiếm Quang vô cùng vô tận như giống như Hỗn Độn dững mãnh tiến ra, ăn mòn lực lượng bảy mạch thần thông.

Mà đồng dạng, phía trên khung thiên, lực lượng bảy mạch thần thông kia cũng hiện ra, ý đồ bao phủ mũi kiếm hắc sắc này, đem nó nghiền nát.

Hai đạo công kích khủng bố, lúc này xuất hiện đình trệ trong nháy mắt.

Phong Vân ngẩng đầu nhìn qua một màn này, không nhúc nhích chút nào, nếu như là bốn vị phó tộc trưởng không có chút thủ đoạn nào, làm sao có thể quản lý Vĩnh Hằng Thần tộc này được?

Bất quá bảy mạch thần thông này mặc dù lợi hại, nhưng đáng tiếc là, mũi kiếm hắc sắc này là do Linh Huyền Kiếm huyền hóa mà thành, đã từng là Thần Binh Tổ cấp, mặc dù phẩm giai rơi xuống, nhưng chất liệu cũng không có biến đổi.

Cộng thêm Phong Vân dung hợp mười lăm Đại Đạo vào trong một kiếm, đại thần thông tuyệt thế này, không thể đỡ nổi.

Nghĩ đến đây, ngón tay Phong Vân hướng về phía trước nhẹ nhàng một chỉ, thanh âm lãnh đạm truyền ra, "Phá!"

Oanh!

Một sát na này, giống như Thiên Đế phần nộ, quang mang mũi kiếm hắc sắc nổ tung, thanh âm đình tai nhức óc, quấy tộc địa, giống như dòng lũ

Hỗn Động vậy, từ bên trong mũi kiếm này trút xuống.

Danh xung mái vòm thất tinh không thể phá vỡ, trực tiếp bị ngành sinh sinh phá diệt!

Nơi xa, vô số tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc bị kinh động, bọn họ nhao nhao xuất quan, nhìn qua một màn trên không trung, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Đến cùng là phát sinh cái gì vậy?

Vì sao có đại thần thông tuyệt thế xuất hiện, còn nữa, mũi kiếm hắc sắc kia là cái gì?

Tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc vừa sợ hãi vừa nghi ngờ, hoàn toàn không biết đã phát sinh chuyện gì.

Mà các cao tầng, thì tất cả đều thất sắc, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, đại thần thông tuyệt thế của phó tộc trưởng bọn họ kiên cố vô cùng, lại bị Phong Vân kia, một kiếm phá mở?

"Đây là quái vật gì vậy! ?"

Bọn họ kinh hãi nhìn qua thân ảnh Phong Vân, vô số năm qua, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy phó tộc trưởng nhà mình ăn thiệt thòi lớn như vậy!

Ầm ầm!

Mái vòm thất tinh to lớn vô cùng hoàn toàn bị tan vỡ, quang mang đầy trời tiêu tán, bốn bóng người hơi có vẻ chật vật bị bắn ngược ra xa mấy vạn dặm, sau đó mới chậm rãi ổn định thân hình.

Bốn vị phó tộc trưởng ổn định thân thể lại, bọn họ ngẩng đầu nhìn đạo thân ảnh ở chỗ xa xa kia, trên mặt không khỏi hiện ra một vòng kinh hãi nồng đậm.

Chỉ thấy nó giống như là Kiếm Đạo Chi Chủ, Thiên Phong gào thét, mà tại thức cuối cùng, phương viên bên trong, Kiếm Quang thôn nạp, cao ngất như mực, rất có khí thế Kiếm Đạo nghiền ép hết thảy.

Con người bốn vị phó tộc trưởng co rút nhanh, đại thân thông tuyệt thế mà mình vẫn lấy làm kiêu ngạo, ở trước mặt đối phương, vậy mà yếu ớt không chịu nổi như thế sao! ?

"Lần này, các người dù sao cũng nên đáp ứng rồi chứ."

Trên không trung, Phong Vân ở trên cao nhìn xuống bốn vị phó tộc trưởng, mở miệng nói.

"Khụ khụ. . . Đừng hòng! "

Bốn vị phó tộc trưởng ho nhẹ một tiếng, vẫn cự tuyệt như cũ.

Mặc dù Phong Vân chiến thắng bọn họ, nhưng cũng không có nghiền ép, trong lòng bọn họ vẫn không phục.

"Ai. . ."

Phong Vân cúi đầu nhìn bốn vị phó tộc trưởng, nhẹ nhàng than thở một hơi.

Một giây sau, chỉ thấy khí tức bên ngoài thân hắn, lần nữa âm âm bạo phát!

"Âm âm ——! !"

Toàn bộ Vĩnh Hằng Thần tộc bỗng nhiên chấn động, vốn là Kiếm Quang cuộn cuộn, lần nữa khuếch trương, Kiếm Quang lấy Phong Vân làm trung tâm, từng cái lơ lửng giữa trời.

Trong nháy mắt, Vĩnh Hằng Thần tộc rộng lớn, hoàn toàn trở thành thế giới Kiếm.

Những tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc kia cùng các cao tầng, từng người trở nên vô cùng hoảng sợ, bọn họ sợ hãi nhìn xem Kiếm Quang bốn phía, một cử động nhỏ cũng không dám, bọn họ đều cảm giác được phong mang những Kiếm Quang này, thậm chí ngẫu nhiên lao tới, cũng có thể để cho bọn hắn bị thương.

Bọn họ đều hiểu, vô số Kiếm Quang đâu đâu cũng có này, tùy tiện cũng có thể chôn vùi bọn họ.

"Cái này. . ."

"Đây là. . ."

Kể cả bốn vị tộc trưởng ở bên trong, cũng đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ nhìn vô số Kiếm Quang tồn tại trong thiên địa này.

Cái này hoàn toàn chính là thế giới Kiếm Chi Đại Đạo!

Chương 1127: Hung hăng học một khóa!

Chương 1127: Hung hăng học một khóa!

Thế giới Kiếm Chi Đại Đạo.

Có Kiếm Quang quét sạch như biển lớn, có Kiếm Quang sắc bén xuyên qua vạn vật, có Kiếm Quang nặng nề như đại địa, có Kiếm Quang mờ mịt như gió, có Kiếm Quang tràn ngập sát ý. . .

Vô số Kiếm Quang, tạo thành thế giới Kiếm Chi Đại Đạo hoàn mỹ này.

"Phó tộc trưởng!"

Những cao tầng cùng các tộc nhân kia đều nhìn về bốn vị phó tộc trưởng, bọn họ đều sợ hãi, sợ hãi theo bản năng.

Đệ nhất thiên kiêu của Vĩnh Hằng Thần tộc là Lang Hoàn Đạo Tôn cũng nuốt một ngụm nước bọt, sắc mặt trắng bệch, hẳn có chút sợ hãi nhìn Phong Vân bình tĩnh như trước đứng ở nơi đó, "Quá đáng sợ, vừa rồi còn không phải là toàn bộ thực lực của hắn nữa!"

Mỗi một đạo kiếm quang này đều đủ để chém giết hắn!

Lần này, Lang Hoàn Đạo Tôn không còn có bất cứ dũng khí nào dám cùng Phong Vân tranh phong, tâm vô địch của hắn, đã bị Phong Vân đánh triệt để vỡ vụn!

Vô số Kiếm Quang này hình thành thế giới, chính là năm loại Đại Đạo Phong Vân chấp tay trước ngực sáng tạo ra, là Đại Đạo cụ tượng hóa của hần, bằng vào một thức này, lại thêm Linh Huyền Kiếm, thực lực Phong Vân cho dù ở bên trong Đạo Tôn bốn bước, cũng thuộc về cấp độ cực cao.

Mặc dù không vào đỉnh phong, nhưng cũng không kém bao nhiêu!

Bốn vị phó tộc trưởng chỉ là mới vào cấp độ Đạo Tôn bốn bước, làm sao có thể cùng Phong Vân chống lại được!

Nếu không phải Phong Vân không hạ sát thủ, toàn bộ Vĩnh Hằng Thần tộc, đều bị hần trấn áp trong chốc lát mà thôi!

Bất quá Phong Vân cũng sẽ không làm như vậy, Vĩnh Hằng Thần tộc rất mạnh, trừ tộc trưởng ra, còn có mấy vị thái thượng trưởng lão nữa, nghe nói đều là mạnh tới không hợp thói thường, chỉ bất quá không ở trong tộc.

Tộc mạnh như vậy, Phong Vân tự nhiên không muốn cùng bọn hần mâu thuẫn trở nên gay gắt, hần chỉ là đến làm việc, không phải đến giết chóc.

"Hiện tại, các người còn muốn tiếp tục nữa không?"

Phong Vân lại hỏi bốn vị phó tộc trưởng một lần, thanh âm đăm đăm nói.

Một lần này, bốn vị phó tộc trưởng không còn dám tùy ý như trước đó, sắc mặt bọn họ trắng bệch, tâm cung đang khẽ run.

Cuối cùng, lão nhân phó tộc trưởng thở dài một tiếng, mở miệng nói: "Đáp ứng hần đi."

Ba vị phó tộc trưởng khác còn muốn cùng chết, nhưng cảm nhận được Kiếm Quang rung động bên trong phương viên kia, trong lòng lắc một cái,

chỉ có thể gật gật đầu, biểu thị đồng ý.

"Nguyễn Thanh, đem Tiểu Hoàn mang ra đi."

Lão nhân phó tộc trưởng đối với Nguyễn Thanh nơi xa nói ra.

"Vâng!"

Nguyễn Thanh trưởng lão chấp tay, ánh mắt hẩn nhìn về phía Phong Vân đã mang theo ý sùng bái nồng đậm, một người một kiếm áp đảo cả Thần tộc, làm cho những lão già này không thể không cúi đầu, thực lực thế này, phần tư thái này, thật sự là để cho hẩn kích động tốt đỉnh!

Theo Nguyễn Thanh xuống dưới, không bao lâu, một nữ tử gầy gò thanh lệ từ đằng xa đi tới.

Mắt ngọc mảy ngài, mặc dù không coi là quá phong hoa tuyết đại, nhưng cũng có một cổ cảm giác chung linh dịc tú, như một dòng thanh tuyền, để cho người ta cảm giác mới mẻ.

Nữ tử thanh tú này đi lên phía trước, thần sắc nghi hoặc nhìn xem Phong Vân, "Ta nhớ được ta cũng không nhận ra ngươi."

"Lão sư ta là Kim Dương Dao Hoàng."

Phong Vân chỉ nói một câu nói kia.

Lập tức, thân thể nữ tử thanh tú chấn động, khó có thể tin nhìn người thanh niên trước mắt này.

"Hẩn, hẩn. . ." Trong lòng nàng nhắc lên thao thiên cự lãng.

Nàng lập tức minh bạch, thần sắc trở nên vô cùng kích động, nhìn qua Phong Vân, "Hẩn, hẩn còn sống không "

Phong Vân lắc đầu, "Lão sư sớm đã vẫn lạc, ta cũng là sau khi hấn chết, mới có được truyền thừa của lão sư."

Nữ tử thanh tú nghe vậy, toàn thân chấn động, ánh mắt ảm đạm không ánh sáng, "Đúng vậy, hấn đã sớm vẫn lạc, đây là chuyện ta đã sớm biết rồi, ta còn hy vọng xa vời cái gì chứ?"

Thật lâu trước đó, nàng đã phát giác được hồn bài Kim Dương Dao Hoàng tặng cho nàng đã vỡ vụn, chỉ sợ sớm đã vẫn lạc rồi.

Chỉ là nàng một mực không muốn tiếp nhận hiện thực, hiện tại Phong Vân tự mình nói cho nàng biết, đánh vỡ ảo tưởng cuối cùng của nàng.

Phong Vân lúc này lấy ra bức tranh và bộ Kim Dương Dao Hoàng kia, bên trong bức tranh chính là vị nữ tử trước mắt này.

"Đây là lão sư để cho ta giao cho ngươi, hấn muốn ta nói cho ngươi, hấn một mực cũng rất để ý ngươi, là xuất phát từ nội tâm."

"Kim Dương. . ."

Nữ tử thanh tú gạt gao nắm vuốt bức tranh, lâm bẫm nói: "Ta biết, ta vẫn luôn biết. . ."

Ai. . .

Phong Vân nhẹ than thở một hơi, cũng không nói cái gì, chuyện hấn nên cũng đã làm rồi, cũng coi như hoàn thành di nguyện của Kim Dương Dao Hoàng, kết một đoạn nhân quả.

Sau đó, hấn nhìn về phía bốn vị phó tộc trưởng, "Di nguyện của lão sư đã hoàn thành, ta liền cáo từ."

Nói xong, Phong Vân liền quay người rời đi, sải bước, chỉ chốc lát sau, đã biến mất trong ánh mắt của chúng tộc nhân.

Mà theo Phong Vân rời đi, Kiếm Quang đầy trời cũng tan thành mây khói, không còn tồn tại.

Hô. . .

Đến tận đây, bốn vị phó tộc trưởng cùng tộc nhân Vĩnh Hằng thần tộc, mới rốt cục thở một hơi dài, cảm xúc hoảng sợ trong lòng chậm rãi bình phục lại.

Bốn vị phó tộc trưởng quen biết lẫn nhau, trên mặt đều là treo nụ cười đắng chát.

Bọn họ tung hoành vô tận kỷ nguyên, không nghĩ tới hôm nay lại bị một vị hậu bối Nhân tộc nghiền thành dạng này.

"Ai, xem ra vị Vân Thiên Kiếm Quân này so với bên trong lời đồn còn đáng sợ hơn nhiều, thực lực của hắn đã sắp tiếp cận Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong rồi!"

"Khó có thể tưởng tượng được, hắn là một Nhân tộc, không dựa vào huyết mạch, chỉ dựa vào tu đạo, đã đi tới tầng thứ này, quá đáng sợ rồi!"

"Từ cổ chí kim, cũng chưa hề xuất hiện qua dạng tồn tại này, ta cảm giác, thời đại phải đổi thôi. . ."

"Ai, xem ra chúng ta cũng không thể giậm chân tại chỗ nữa, phải đốc thúc thế hệ trẻ tu luyện nhiều hơn."

Hôm nay cùng Phong Vân chiến một trận, triệt để đem bốn vị phó tộc trưởng thức tỉnh, bọn họ gần đây xem thường bên ngoài, phong bế tộc đàn,

ngăn cách tất cả.

Nhưng bây giờ một vị thiên kiêu yêu nghiệt từ bên ngoài đến, một người một kiếm đã cơ hồ trấn áp cả tộc bọn hắn, việc này khiến bọn họ hiểu ra, thế giới tu luyện bên ngoài, đã không còn là tương mạo lạc hậu như trong ấn tượng của bọn họ nữa.

Phong Vân, hung hăng cho bọn hắn một bài học!

...

Một bên khác.

Rời xa khỏi Vĩnh Hằng Thần tộc, bên trong một mảnh hư không.

Ba đạo thân ảnh đạp không mà đi, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi.

Chính là dị vực chi chủ cùng hai vị Đạo Tôn ba bước khác, Lưu Vân Đạo Tôn và Thiên Vũ Đạo Tôn.

Bọn họ biết được Phong Vân tiến về Vĩnh Hằng Thần tộc, liền lập tức lên đường chạy tới nơi này, chuẩn bị mai phục Phong Vân, tru sát hắn ở đây, thay dị vực tiêu trừ cái họa lớn trong lòng này.

Nhưng mà, đúng lúc này.

Dị vực chi chủ bỗng nhiên ngẩng đầu, con mắt trừng lớn, bắn ra từng đạo quang huy, chiếu triệt hư không.

Chỉ thấy bên trong hỗn độn mênh mêng, không gian nổi lên gợn sóng to lớn, khí lưu Hỗn Độn bị gợn sóng vô tận thổi động, hình thành tầng khí lưu to lớn.

Nơi vĩnh hằng không biết, bỗng nhiên tối sầm lại.

Ầm ầm!

Ở bên trong ánh mắt có chút ngưng trọng của dị vực chi chủ, một bàn tay to lớn từ không trung lộ ra.

Che khuất bầu trời, khủng bố tuyệt luân!

Hung hăng hướng phía ba người bọn hắn ép xuống!

"Đạo Vô Khuyết!"

Dị vực chi chủ phát ra tiếng hét lớn, đã nhận ra bàn tay này.

Chính là phó minh chủ Đạo Minh, Đạo Vô Khuyết!

Chương 1128: Đánh giá thấp nam nhân bật hack kia!

Chương 1128: Đánh giá thấp nam nhân bật hack kia!

Một bàn tay to lớn vất ngang vô tận hỗn độn, từ nơi vĩnh hằng không biết lộ ra, chụp vào ba vị Đạo Tôn dị vực chi chủ!

Bất quá, tại thời điểm đại thủ rơi xuống, từ trên đỉnh đầu dị vực chi chủ, một bức tranh to lớn bao trùm triệu ức năm ánh sáng bỗng nhiên xuất hiện.

Bên trong bức tranh, khắc họa một thạch nhân màu đen.

Lập tức, ở dưới dị vực chi chủ thôi động, tôn thạch nhân hắc sắc này giống như là sống dậy, nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền giết ra, tựa như vượt qua thời không, chấn động cổ kim, nghênh tiếp bàn tay trên không trung.

Oanh!

Khí thế như cầu vồng, uy áp Hỗn Độn, cả vùng không gian đều đang sụp đổ.

Bất quá, cuối cùng vẫn là ngăn trở được.

Trên bầu trời, Không Gian Tê Liệt, một bóng người chậm rãi hiện ra, trên đầu có sáu cái sừng, người khoác đạo bào, hình thể thon dài, xem ra giống như là một thư sinh yếu đuối bên trong thế tục vậy.

Nhưng Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn có thể cảm nhận được khí tức khủng bố trên thân người này, một cỗ cảm giác sợ hãi trong lòng tràn ra.

Đạo Minh phó minh chủ, Đạo Vô Khuyết!

Đây là tồn tại cái thể thành danh ở trước tuyên cổ, năm đó cổ tu giả cùng người tu luyện đại chiến, vị Đạo Vô Khuyết này ở trong đó ra không ít lực, trong mấy vị cổ tu giả đại năng tuyệt đại, đều là chết ở trong tay vị Đạo Vô Khuyết này. Thành tựu của hắn có thể nói là uy danh cái thể.

Lưu Vân cùng Thiên Vũ mặc dù cũng tu luyện vô tận tuế nguyệt, nhưng trận chiến năm đó, bọn họ vẫn chỉ là tiểu tu sĩ yếu đuối thôi, căn bản không có tư cách nhìn thấy vị tồn tại cái thể này.

"Đạo Vô Khuyết, từ khi từ biệt lần trước, đã là triệu ức kỷ nguyên chưa từng thấy đến, không nghĩ tới ngươi vậy mà tự mình giáng lâm."

Dị vực chi chủ cùng Đạo Vô Khuyết xem như là người cùng thời đại, đã từng cạnh tranh với nhau qua, cơ hồ tương xứng.

"Nhiều năm không gặp, không nghĩ tới ngươi thay đổi đến không có điểm máu chốt như vậy, tiểu bối ngươi cũng nghĩ ra tay mặt sát? Chẳng lẽ ngươi sợ, sợ hắn ngày sau siêu việt ngươi, siêu việt dị vực của ngươi sao."

Đạo Vô Khuyết lạnh lùng nói.

"Ha ha, trò cười, chỉ là thuận tay mà thôi, đã chọc ta không vui, thì sao không tiện tay mà mặt sát đây?"

Dị vực chi chủ thản nhiên nói.

"Nói thì dễ nghe, còn không phải là các ngươi cùng một chỗ thôi diễn tung tích Phong Vân sao, sao lại là tiện tay rồi?" Đạo Vô Khuyết cười lạnh nói.

"Thuận thế mà làm, dù sao đã không ngừng mạt sát một người, giống như pháo hoa chói lọi nở rộ trong lịch sử, mặc dù mỹ lệ, nhưng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, qua đi tức diệt."

Dị vực chi chủ lãnh khốc vô cùng nói.

"Có ta ở đây, nhìn ngươi mạt sát thế nào!"

Đạo Vô Khuyết lập tức ra tay, chỉ điểm một chút là đến, Đại Đạo quang diệu cổ kim, ngăn trở đường đi của dị vực chi chủ.

Ánh mắt Dị vực chi chủ ngưng tụ, không dám thất lễ, lập tức nghênh đón.

Bất quá khi hấn ra tay, liền truyền âm cho Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn, để cho hai người bọn họ tiến về Vĩnh Hằng Thần tộc.

Xoát! Xoát!

Bởi vì có dị vực chi chủ ngăn cản, cho nên Lưu Vân cùng Thiên Vũ Đạo Tôn rất nhanh đột phá ngăn cản, lái chiến thuyền màu đen, biến mất ở bên trong hỗn độn mênh mông.

"A, kết cục là không thay đổi được, Phong Vân, tất phải chết, ngươi cũng không thể cứu vãn!"

Dị vực chi chủ cười nhạt nói.

Ánh mắt Đạo Vô Khuyết khẽ nhúc nhích, bất quá cuối cùng cũng không nói cái gì, trước kia hấn từng tới Vĩnh Hằng Thần tộc lượn một vòng, cảm

ứng được một kiếm kia xuyên qua ánh rạng đông Hồn Động thiên địa, tâm thần cũng lung lay theo.

Lúc ấy hấn liền hiểu, thực lực của Phong Vân, còn phải vượt qua tưởng tượng của hấn!

"Người quá coi thường vô thượng yêu nghiệt có năm chung cực chi đạo chấp tay trước ngực rồi, bằng vào hai tên phé vật kia, có thể làm được gì đây?"

Đạo Vô Khuyết mở miệng nói.

"Hừ, là vậy sao, vậy liền rửa mắt mà đợi thôi." Dị vực chi chủ mặc dù thừa nhận Phong Vân thiên tư tuyệt thế, nhưng bất quá cảnh giới chỉ là Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, lại có thể mạnh đến mức nào!

Đáng tiếc, hấn đã đánh giá thấp nam nhân bất hack kia!

...

Bên ngoài Vĩnh Hằng Thần tộc.

Thân ảnh Phong Vân vừa mới xuất hiện, bỗng nhiên cảm ứng được ba động, từ chỗ xa một hướng khác nhìn lại.

"Àm âm ——! !"

Một giây sau, không gian vỡ nát, một chiếc chiến thuyền to lớn màu đen lao ra, giáng lâm ở không gian này.

"Ừm?"

Ánh mắt Phong Vân chớp lên, từ trên chiếc chiến thuyền màu đen kia hấn cảm ứng được sát khí ngút trời, hiển nhiên kẻ đến không thiện.

"Ha ha ha ——! !"

Có tiếng cười hùng hồn truyền đến, phảng phất như từng đọt sóng lớn, vang vọng trong mảnh không gian này, "Vân Thiên Kiếm Quân, người quả là ở nơi này, ta chính là Lưu Vân (Thiên Vũ) Đạo Tôn, đặc biệt phụng mệnh Vực Chủ, đến đây tru sát ngươi!"

Hai âm thanh không hẹn mà cùng truyền đến.

Tiếp theo, từ trên chiến thuyền màu đen, đi ra hai bóng người, một vị toàn thân như lưu ly, còn một vị thì sinh ra ba mươi sáu cánh, khí tức ngập trời, quét sạch bát phương.

"Hai vị Đạo Tôn ba bước?"

Ánh mắt Phong Vân lóe lên, khóe miệng hơi vênh, rất tốt, lại có hai cái hình chiếu chất lượng siêu tốt đưa tới cửa nữa.

Lúc này không chiếu hình, chờ đến khi nào đây!

"Leng keng!" "Leng keng!"

Một lát sau, nương theo hai đạo thanh âm nhắc nhở, hai Đạo Tôn dị vực này đã bị Phong Vân chiếu hình thành công, đắc ý.

"Giết!"

Mà khi Phong Vân vừa mới hình chiếu xong, Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn đã trực tiếp ra tay!

Bọn họ sợ Đạo Minh còn có viện thủ khác, cho nên vừa thấy được Phong Vân, liền trực tiếp ngang nhiên ra tay.

Hai vị Đạo Tôn ba bước đạp trên hư không giết tới, Lưu Vân Đạo Tôn tay cầm Thần Phủ, toàn thân phát ra Lưu Ly thần quang, vung trăm mà đến, phảng phất như muốn bẻ nát hết thầy.

Mà Thiên Vũ Đạo Tôn thì ngưng tụ tất cả lực lượng quanh thân, kể cả lực lượng Đại Đạo, lực lượng linh hồn, lực lượng thân thể, ba loại lực lượng thăng hoa vô tận rồi hợp nhất.

..

Có khó có thể tưởng tượng lực lượng cường đại thế nào, phảng phất có thể đánh xuyên qua bất kỳ trở ngại nào, không gì có thể cản được!

Một vệt thần quang, chiếu rọi Thiên Cổ, xuyên qua cổ kim, ở thời khắc này ngưng tụ lại một chỗ, thẳng tắp bắn về phía trước Phong Vân!

Hai vị Đạo Tôn ba bước không ra tay thì thôi, vừa ra tay chính là sát chiêu kinh thế, hiển nhiên không cho Phong Vân bất cứ cơ hội phản kháng nào, trong nháy mắt tuyệt sát!

"Ha ha. . ."

Xa xôi bên ngoài, dị vực chi chủ thấy cảnh này, phảng phất đã cho rằng hết thầy đã kết thúc, không khỏi cười ha hả, "Cái gì mà đệ nhất thiên kiêu, cái gì mà vô thượng yêu nghiệt, đắc tội dị vực ta, đều phải hóa thành tro tàn!"

"Đạo Vô Khuyết, ngươi trông coi một đồng tro tàn đi thôi!"

Đối mặt với dị vực chi chủ trào phúng, Đạo Vô Khuyết thần sắc không có dao động, trên mặt căn bản nhìn không ra bất cứ cảm xúc bối rối phần nộ gì cả.

Lần này, trong lòng dị vực chi chủ liền không có chắc chắn như vậy, nhưng hắn vẫn không tin tưởng Phong Vân có thể ở dưới đại sát chiêu của hai vị Đạo Tôn tam bước mà còn sống.

Ngâm!

Phảng phất như đáp trả nghi hoặc của hắn, một tiếng kiếm minh đột nhiên vang lên, truyền khắp Hỗn Độn.

Giờ khắc này, thời không đều ngưng trệ!

Tiếp theo, một vòng Kiếm Quang liền đột ngột xuất hiện như vậy, tựa như phong cảnh chói lọi nhất thế gian, mỹ lệ mà động người, để cho người ta nhìn một chút liền muốn chìm đắm vào, không cách nào tự kiềm chế!

Phốc! Phốc!

Trong nháy mắt Kiếm Quang xuất hiện, sau đó đột nhiên biến mất.

Tiếp theo, thời không xung quanh đang khôi phục lại bình thường.

Oanh! Oanh!

Trên không trung, thi thể Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn âm âm rơi xuống, rơi vào bên ngoài tộc địa Vĩnh Hằng Thần tộc! _

Chương 1129: Người cho rằng ta tại tầng thứ nhất, kỳ thật ta tại tầng thứ năm!

Chương 1129: Người cho rằng ta tại tầng thứ nhất, kỳ thật ta tại tầng thứ năm!

Oanh —! !

Thi thể của Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn hung hăng nện ở trên ngọn núi bên ngoài Vĩnh Hằng Thần tộc, gây nên chấn động kinh thiên.

Giờ phút này, ở bên trong tộc địa Vĩnh Hằng Thần tộc, một số tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc bởi vì âm thanh Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn phát ra lúc trước mà bị hấp dẫn tới.

Bất quá, bọn họ vừa đến nơi đây, nhìn thấy không phải là bộ dáng Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn đại phát thần uy, mà là hình tượng bọn họ bị Phong Vân một kiếm chém giết!

"Cái kia, đó là Lưu Vân Đạo Tôn cùng Thiên Vũ Đạo Tôn dị vực, thiên tài Đạo Tôn tân tân, nghe nói đều đạt tới bước thứ ba!"

"Thật bị một kiếm chém giết! Vị Vân Thiên Kiếm Quân này, thật có chiến lực bực này sao!"

"Nói nhảm, bốn vị phó tộc trưởng cũng không địch lại Vân Thiên Kiếm Quân, hai Đạo Tôn ba bước này có thể lật ra bọt nước gì."

"Hai người bọn họ cũng là thâm, cái gì cũng không hiểu tới ám sát Vân Thiên Kiếm Quân, không phải ngàn dặm tặng đầu người thì là cái gì!"

"Ai, yêu nghiệt như thế, há có thể khinh nhục? Bọn họ là tự mình muốn chết."

Trước đó Phong Vân lúc ở Vĩnh Hằng Thần tộc chưa từng động tới sát ý, chỉ đi đến là dừng, cho chúng tộc nhân Vĩnh Hằng Thần tộc một loại cảm giác bá đạo Lãng Vân.

Nhưng bây giờ, bọn họ tận mắt thấy Phong Vân một kiếm chém giết hai vị Đạo Tôn ba bước, loại sát khí kia, loại uy năng kia, đơn giản là lạc ấn thật sâu ở trong linh hồn, khó mà quên được.

Kỳ thật, nghiêm ngặt mà nói.

Không phải bọn họ rõ ràng nhìn thấy, mà một kiếm này là Phong Vân chủ động lạc ấn ở bên trong ký ức bọn họ, để bọn họ muốn quên cũng khó có khả năng.

...

Cái gì! ?

Xa xôi bên ngoài, Di Vực Chi Chủ thấy cảnh này trong mắt cũng muốn tuôn ra, đơn giản là không thể tin được hết thảy trước mắt!

Làm sao có thể!

Phong Vân này, không phải vền vền chỉ là có được chiến lực tiếp cận Đạo Tôn ba bước đỉnh phong sao?

Nhưng từ biểu hiện vừa rồi đến xem, đã sắp tiếp cận Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong!

Thực lực kinh khủng bậc này, một yêu nghiệt Nhân tộc có thể có được sao?

"Đáng chết, hấn thế mà một mực giấu dốt!"

Dị Vực Chi Chủ kịp phản ứng, biết mình một mực bị tin tức bên ngoài lừa dối, cho rằng thực lực Phong Vân chỉ là như vậy mà thôi.

Nhưng trên thực tế, vượt xa tưởng tượng của hấn!

Kỳ thật cũng không phải là Dị Vực Chi Chủ sơ ý chủ quan, mà hấn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy yêu nghiệt mười năm chung cực chi đạo, không có chút tiền lệ nào, căn bản không thể nào phán đoán được thực lực cụ thể.

Không chỉ là hấn, toàn bộ vô tận hỗn độn, ai cũng không cách nào phán đoán chính xác thực lực chân chính của Phong Vân như thế nào!

Bởi vì Phong Vân là người duy nhất hợp nhiều chung cực chi đạo như vậy từ khi trời đất Hỗn Độn mở ra đến nay, mở ra tiền lệ lịch sử, xưa nay chưa từng có, không cách nào khảo cứu!

"Ta đã sớm nói rồi, dạng tồn tại như Phong Vân này, chẳng lẽ không phải bình thường, người khinh thường hấn, chính là sai lầm lớn nhất của người!"

Đạo Vô Khuyết cười gằn nói.

Dị Vực Chi Chủ: ?

Cmn, người con mắt nào nhìn thấy ta khinh thường hấn, ta đã đặc phái hai Đạo Tôn ba bước đến, chỉ là vì đối phó một Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, như thế vẫn chưa đủ nữa sao?

Có trách thì trách, trình độ yêu nghiệt của Phong Vân, hoàn toàn vượt qua hẳn tưởng tượng!

Đây chính là, người chỉ thấy tầng thứ hai, ta nghĩ ở tầng thứ nhất, nhưng mà trên thực tế, ta lại là ở tầng thứ năm!

Chơi không lại người, Phong Vân!

Chuyện tiến hành đến như bây giờ, Dị Vực Chi Chủ biết đại thế đã mất, hành động ám sát đã hoàn toàn thất bại, không chỉ có như vậy, còn góp vào hai vị Đạo Tôn ba bước, đơn giản là để cho trái tim hắn cũng đang chảy máu.

Nhưng hắn không dám chậm trễ, nơi này cách tổng bộ Đạo Minh rất gần, hắn nếu như lại dây dưa tiếp, tất sẽ bị vây công.

Nghĩ đến đây, Dị Vực Chi Chủ ném ra một kiện cấm khí, đồng thời sau đó dẫn bạo, mượn ba độngngập trờikia, nhanh chóng ẩn nấp mà đi.

Đạo Vô Khuyết cũng không truy kích, chỉ là lẳng lặng nhìn xem, đạt tới tầng thứ này của bọn họ, trừ phi là chiến lược nghiền ép, bằng không thì rất khó giết chết đối phương.

Dị Vực Chi Chủ một lòng chạy trốn, hắn cũng ngăn không được.

"Bất quá, có thể làm cho gia hỏa này ăn thua thiệtlớn như vậy, cũng đầy đủ rồi. . ."

Đạo Vô Khuyết còn chưa từng nhìn thấy Dị Vực Chi Chủ ăn xẹp lớn như vậy, ngẫm lại liền vui vẻ.

Lập tức, thân hình hắn lóe lên, một giây sau trực tiếp xuất hiện ở bên ngoài tộc địa Vĩnh Hằng Thần tộc.

Hắn nhìn qua đạo thân ảnh giữa không trung kia dần dần khôi phục lại khí tức bình tĩnh, trên mặt lộ ra cảm khái, "Bản thân tu hành đến nay, ta chỉ bội phục qua minh chủ lão nhân gia mà thôi, hiện tại, lại nhiều thêm một người."

"Phong Vân hoàn toàn xứng đáng đệ nhất thiên kiêu trong vô tận hỗn độn cương vực!"

Phong Vân nghe được thanh âm, quay đầu, có chút ôm quyền nói: "Gặp qua Đạo phó minh chủ, lần này đa tạ ra tay, Phong Vân vô cùng cảm kích. . .",

"Ha ha, khách khí, coi như không có ta ra tay, Dị Vực Chi Chủ kia cũng giết không được ngươi, lấy bản sự của ngươi, muốn rời đi cũng là rất đơn giản."

Đạo Vô Khuyết mắt nhìn Phong Vân, mở miệng nói.

Phong Vân từ chối cho ý kiến cười cười, trên thực tế cũng là như thế, coi như Đạo Vô Khuyết không ra tay, chỉ bằng vào Dị Vực Chi Chủ kia, cũng không thể lưu lại Phong Vân.

Bất quá người ta thật xa chuyên đến giúp đỡ hắn, nên cảm ơn vẫn là phải cảm ơn.

Lúc này, Đạo Vô Khuyết bỗng nhiên hướng phía Phong Vân hành lễ, thần sắc cực kỳ trịnh trọng.

Phong Vân bị kinh ngạc một chút, không khỏi nói: "Đạo phó minh chủ, ngươi cái này là. . ."

"Phong Vân, ta có một yêu cầu quá đáng, có thể cho ta xem Thời Không Đại Đạo của ngươi một chút được không?"

Đạo Vô Khuyết trịnh trọng nói: "Ta cả đời này vì thành đạo mà sống, muốn nghiên cứu vạn đạo, trong đó muốn nghiên cứu nhất, chính là Thời Không Đại Đạo, thế nhưng ta không có tư chất phương diện kia, cái này bên trong vô tận hỗn độn, cũng không có ai nắm giữ trong tay Thời Không Đại Đạo, chỉ có một mình Phong Vân ngươi."

"Cho nên, ta mới mạo muội như vậy!"

Đạo Vô Khuyết sau khi nói xong, một mặt khát vọng nhìn xem Phong Vân, đó là biểu hiện cuồng nhiệt đối với 'Đạo'.

Phong Vân trong lòng lặng yên nói, khó trách tên là không thiếu sót, từ bên trong cái tên này, liền có thể cảm nhận được chấp niệm mãnh liệt!

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không quan sát trắng, ngươi có bất kỳ yêu cầu gì, đều có thể nói với ta, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định hoàn thành cho ngươi!"

Đạo Vô Khuyết nhìn thấy Phong Vân trầm mặc, cho là hắn đang do dự, lập tức nói.

Đạo Vô Khuyết rất rõ ràng, sở ngộ đại đạo của bản thân, đó là thành tựu một tu giả cả đời tự hào nhất.

Đó là trải qua rất nhiều ngăn trở, rất nhiều cực khổ, rất nhiều mạo hiểm, còn có kỳ ngộ vô biên. . .

Cả đời vô số kinh lịch, mới có thể lĩnh ngộ ra Đại Đạo này, đối với Đại Đạo của mình, mỗi một vị tu giả đều có tình cảm rất sâu sắc!

Bởi vì nỗ lực vì 'Đạo' của mình rất nhiều, là kết tinh tâm huyết của mình.

Cho nên nói, đạo, không thể dễ dàng truyền!

Đạo Vô Khuyết quan sát sở ngộ đại đạo của Phong Vân, còn là Thời Không Đại Đạo tuyên cổ hiếm thấy, có thể nói, đổi lại là ai khác, sợ là sẽ không đồng ý.

Nhưng mà, đối Phong Vân mà nói, Đại Đạo đối với hắn ngược lại là không có quý giá như vậy, hắn đều là xoát hình chiếu, cộng thêm tự thân cảm ngộ mà thành, không có khoa trương như tu giả khác.

Chương 1130: Mới mở miệng liền biết là lão thổ hào!

Chương 1130: Mới mở miệng liền biết là lão thổ hào!

Trên không trung, Đạo Vô Khuyết sau khi nói xong, trong lòng liền khẩn trương không nhìn được, hắn trông thấy Phong Vân chậm chạp không mở miệng, cho rằng đối phương muốn cự tuyệt, lập tức ánh mắt có chút tối nhạt.

Ai ngờ, Phong Vân bỗng nhiên gật đầu, "Tốt."

Đạo Vô Khuyết đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó kịp phản ứng, trên mặt lập tức lộ ra vẻ mừng như điên, "Cám, cảm ơn ngươi, Phong Vân!"

Hắn là một vị phó minh chủ Đạo Minh, ngồi ở vị trí cao, hưởng dự nổi danh vô tận, lại bởi vì một môn Đại Đạo, mà hớn hở ra mặt giống như này, đủ để thấy, đây là một vị 'Đạo sư' chân chính!

Phong Vân cười cười, sau đó lộ ra một ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở phía trên mi tâm Đạo Vô Khuyết.

Lập tức, một cỗ đạo vận cực kỳ huyền diệu liền giáng lâm ở bên trong thức hải Đạo Vô Khuyết.

"Đây chính là Thời Không Đại Đạo sao?"

Đạo Vô Khuyết lập tức cảm nhận được một cỗ đạo vận cuộn cuộn xa xăm cường đại, liền rung động tại chỗ.

Thời không sức mạnh to lớn không cách nào tưởng tượng, từ xưa đến nay ngay cả là vĩnh hằng cấm khu, cổ tu giả mượn lực lượng thiên địa, tự nhiên sẽ không đi vào cấm khunày.

Mà tu giả hiện hành, nhưng không có dạng tư chất này.

Thẳng đến khi Phong Vân xuất hiện, có thể nói là người đầu tiên đi vào cấm khu này.

Đạo Vô Khuyết quan sát một lát, bỗng nhiên toàn thân lắc một cái, trực tiếp từ trong loại trạng thái kia cưỡng ép lui ra.

Sắc mặt hắn có chút tái nhợt, nhìn Phong Vân cười khỏ nói: "Thời Không Đại Đạo quả nhiên không hổ là Đại Đạo thần bí nhất từ cổ chí kim, ta vậy mà không cách nào máy may nhìn trộm được áo nghĩa, còn muốn tiến thêm một bước, trực tiếp bị bài xích đi ra."

"Rất bình thường, ngươi không có thiên phú tương quan, tự nhiên không cách nào lĩnh hội."

Phong Vân nhẹ giọng nói.

"Ha ha, mặc dù không thể lĩnh hội, nhưng xem một chút Thời Không Đại Đạo này, đời này cũng đã đủ!"

Đạo Vô Khuyết chỉ quan sát vạn đạo, Thời Không Đại Đạo này mặc dù hắn không cách nào lĩnh hội, nhưng cũng coi như cảm thụ qua đạo vận, đối với Đại Đạo khác hắn lĩnh hội, cũng có trợ giúp nhất định.

Nói đến đây, Đạo Vô Khuyết đối với Phong Vân nói: "Chuyện này Đạo Vô Khuyết ta nhận, chỉ cần Phong Vân ngươi có bất kỳ yêu cầu gì, đều có thể nói ra, chỉ cần ta có thể làm được, sẽ giúp ngươi hoàn thành!"

Phong Vân nhẹ nhàng cười cười, "Thật đúng là có một việc, ta muốn thống nhất Nhân tộc, chỉ là Nhân tộc phân tán ở vô tận hỗn độn cương vực, bằng lực lượng một mình ta, rất khó tụ tập trong thời gian ngắn, mong rằng Đạo phó minh chủ giúp ta."

Trước đó Phong Vân để cho những Nhân tộc phân tán kia tới tìm hắn, về sau hắn suy nghĩ kỹ một chút, có một số nhân tộc quá mức nhỏ yếu, căn bản không có thực lực hành tẩu ở bên trong Hỗn Độn, rất có thể gặp được nguy hiểm.

Cho nên, hắn suy nghĩ kỹ một chút, vẫn là trực tiếp để cho cường giả mang bọn hắn về là tốt nhất.

Chỉ là hắn nhất thời không có nhân thủ, lúc này mới gác lại.

Chẳng qua hiện nay có Đạo Vô Khuyết hứa hẹn, kế hoạch này liền có thể áp dụng.

"Thì ra là thế, vậy dễ làm, ta sẽ phái ra mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân của tổng bộ, chuyên môn tìm kiếm Nhân tộc ở vô tận hỗn độn cương vực cho ngươi, sau đó mang về Hư Pháp Đạo Vực, ngươi thấy thế nào?"

Đạo Vô Khuyết vung tay lên, rất có một loại hào khí nhà giàu.

Phong Vân nhìn thấy một trận nóng mắt, cmn, mới mở miệng là mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân, đây chính là siêu cấp lão đại sao?

Lúc nào Nhân tộc mới có loại nội tình cùng thế lực này, vậy liền quá để cho lòng người thư thái!

"Vậy liền phiền phức Đạo phó minh chủ." Phong Vân gật gật đầu.

"Kỳ thật cũng không tính là chuyện lớn gì, giá trị xa xa thấp hơn chuyện người đem Thời Không Đại Đạo cho ta mượn quan sát, cái này không thể tính được."

Đạo Vô Khuyết hiển nhiên là một vị tu giả rất có nguyên tắc, hẳn suy nghĩ một chút nói: "Như vậy đi, sau khi người thống nhất Nhân tộc, khẳng định cần tài nguyên, ta cho người thêm ngàn vạn tòa bí cảnh, trăm vạn tòa động phủ, mười vạn truyền thừa Đạo Quân. . ."

Đạo Vô Khuyết đơn giản há mồm liền ra, dễ dàng liền nói ra liên tiếp những con số hù chết người.

Mới mở miệng đã biết là lão thổ hào!

Phong Vân còn có thể làm sao, đối mặt với loại 'Đại lão'này, vậy khẳng định là, càng nhiều càng tốt rồi!

Cứ như vậy, Phong Vân tay không bắt sói, dễ dàng đem phó minh chủ Đạo Minh Đạo Vô Khuyết, biến thành công cụ người củahắn!

Sau đó.

Phong Vân cáo biệt Đạo Vô Khuyết, thuận di trở lại Hư Pháp Đạo Vực, yên lặng chờ những Nhân tộc đến.

"Chờ đem nhân tộc bên trong vô tận cương vực thu xếp tốt, ta liền đi đónbọn Tiểu Lan tỷ tới."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Bây giờ hẳn cũng coi như có nơi sống yên ổn của mìnhở trong vô tận hỗn độn cương vực, có thể khinh thường đại bộ phận tu giả, chân chính đứng ở cao tầng, đã có thể che chở Nhân tộc!

Mà lúc này đây, Phong Vân cũng có thể yên tâm đem bọn Tiểu Lan tỷ tới đây, cho bọn họ hoàn cảnh tu luyện càng tốt hơn.

Vũ trụ thế giới mặc dù bị hấn cải tạo, nhưng cuối cùng kém xa tít tắp ở vô tận hỗn độn cương vực, bọn họ cần hoàn cảnh chất lượng cao hơn!

...

Một bên khác.

Sau khi Đạo Vô Khuyết trở lại Đạo Minh, cũng không có mập mờ, lúc này truyền đạt mệnh lệnh, để cho mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân xuất phát, tiến về từng địa phương ở vô tận hỗn độn cương vực, tìm kiếm Nhân tộc, cũng mang về Hư Pháp Đạo Vực, ở trước mặt giao cho Phong Vân.

Thế là, Đạo Minh liền xuất hiện thịnh cảnh khó thấy được, mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân xuất động, vụt bay mà qua, từ Đạo Minh từng phương hướng rời đi, hướng bốn phương tám hướng mà tới.

Cả đám đều vì Phong Vân đi tìm kiếm Nhân tộc.

...

Sí Dương Đạo Vực, vùng biên hoang, một khóa tinh cầu lơ lửng rất bình thường ở chỗ này, hoàn cảnh cũng không tốt, thuộc về cấp độ bình thường.

Một đoạn thời khắc, một đạo quang mang từ đằng xa kích xạ mà đến, sau khi dừng lại, lộ ra một bóng người.

Đó là một nam tử trung niên Di tộc, người mặc phục sức đặc thù của Đạo Minh, chính là một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai.

Hắn nhìn qua sinh linh sinh hoạt bên trên tinh cầu phía trước, ánh mắt sáng lên, "Tìm được rồi."

Một giây sau, hắn trực tiếp xuất hiện ở bên trên tinh cầu, cúi đầu nhìn xem Nhân tộc mệnh mông phía dưới, không khỏi cảm giác than thở, "Nhân tộc từ trước yếu đuối, cơ hồ không có xuất hiện cường giả nào, không nghĩ tới hôm nay sinh ra Phong Vân đại nhân dạng siêu cấp tồn tại này."

"Lần này, những Nhân tộc này có phúc, có cái một vị siêu cấp lão đại như vậy bảo bọc."

Nói xong, vị Vĩnh Hằng Thiên Quân này vung tay lên, đem Nhân tộc trên viên tinh cầu này tận số thu lấy, sau đó hắn lại lần nữa hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại nơi này.

...

Tử Khuyết Đạo Vực.

Bên trong đệ nhất trọng thiên địa.

Nơi này sinh hoạt đại lượng chủng tộc, bất quá chủ yếu lấy Nhân tộc làm chủ.

Vốn là Nhân tộc ở bên trong nhất trọng thiên này thuộc về bộ tộc yếu thế, nhưng về sau bởi vì một nữ tử tồn tại, dẫn theo Nhân tộc cấp tốc quật khởi, cuối cùng trở thành bá chủ đệ nhất ở trọng thiên này.

Giờ phút này, ở bên trong phủ đệ cao nhất tộc địa Nhân tộc.

Một vị nữ tử đang ngồi xếp bằng ở đây, mi thanh mục tú, lộ ra một cỗ anh khí, rõ ràng là một trong mấy vị đồ đệ Phong Vân thu lúc trước, Lạc Bất Niệm!

Chương 1131: Sư phụ, thì ra người trâu bò như vậy!

Chương 1131: Sư phụ, thì ra người trâu bò như vậy!

Từ khi Phong Vân truyền đạo cho Lạc Bất Niệm đến nay, đã hơn một vạn năm rồi.

Qua mười ngàn năm, Lạc Bất Niệm đã sớm trở thành một đời cường giả, cảnh giới Truyền Kỳ Chí Tôn, là đệ nhất cường giả của Nhân tộc!

Trong phủ đệ.

Lạc Bất Niệm thức tỉnh từ trong tu hành, cô ta vươn người đứng dậy, đi đến cửa, ngẩng đầu nhìn cửu thiên, sắc mặt xa xăm, không biết đang nghĩ gì.

Lúc này, một giọng nói vang lên trong đầu cô ta: “Người đã đạt đến Truyền Kỳ Chí Tôn đỉnh phong, bước tiếp theo, chính là cảnh giới bán Đạo Quân, chỉ dùng vạn năm, thật sự khiến người ta kinh thán, còn nhanh hơn ta lúc ấy.”

Giọng nói này chính là Tử Yên, từng bị Phong Vân trêu chọc là ‘Lão gia gia’ lưu lại bàn tay vàng.

“Điều là công lao của sư phụ, nếu hấn không lưu lại những truyền thừa và tài nguyên này, ta sẽ không thể tu hành nhanh như vậy, phải đột phá nhanh một chút, như vậy mới có thể ra ngoài tìm sư phụ được!”

Lạc Bất Niệm rất nhớ Phong Vân.

“Cũng không biết những năm qua sư phụ có sống tốt không?”

“Yên tâm đi, tu vi của sư phụ người thông thiên, khẳng định sống dễ chịu hơn người nhiều.” Tử Yên nói.

Hả?

Bỗng nhiên, lúc này, Tử Yên và Lạc Bất Niệm cảm ứng được cái gì đó, đột nhiên nhìn lên không trung.

Chỉ thấy không gian nơi đó nhấc lên từng gợn sóng, có một bóng người đi ra.

Đó là một cô gái, mặc một bộ trường bào màu xanh lục kỳ quái, trên áo choàng có từng chiếc lá, dung mạo tuyệt mỹ, còn mang theo ý cười, nhìn thấy cô ta, trong lòng tự nhiên cảm thấy bình an.

Trong nháy mắt cô ấy xuất hiện, đã chú ý đến Lạc Bất Niệm và Tử Yên.

Đôi mắt cô gái lóe sáng, một giây sau đã xuất hiện trước mặt hai người.

“Không ngờ bên trong nhất trọng thiên còn có Nhân tộc mạnh như vậy, đã đạt đến cảnh giới Truyền Kỳ Chí Tôn đỉnh phong rồi, không hổ là tộc đàn của vị đại nhân kia...”

Cô gái nhẹ nhàng mở miệng, giọng nói êm dịu như gió xuân ấm áp.

Mặc dù Lạc Bất Niệm cảm thấy đối phương không có ác ý, nhưng khí cơ trên người quá to lớn, cho dù đối phương không làm gì, cũng khiến cô ta cảm thấy ngạt thở.

“Ngươi, ngươi là...” Dựa vào trực giác, Lạc Bất Niệm cảm thấy tu vi của đối phương sâu không lường được.

“Đạo hiệu của ta là Khuê Mộc.” Cô gái dịu dàng nói.

Khue Mộc sao?

Trong lòng Lạc Bất Niệm nhắc lại, âm thầm ghi nhớ cái tên này.

Nhưng Tử Yên trong đầu cô ta chợt phát ra âm thanh khó tin: “Khue Mộc! Đây là Khuê Mộc Thiên Quân!”

Cái gì? Thiên Quân?

Tâm thần Lạc Bất Niệm chấn động, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng chấn kinh, mặc dù cô ta đoán tu vi của cô gái trước mặt này rất bất phàm, nhưng không ngờ, đây là một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân!

Dường như cảm ứng được cái gì, Khuê Mộc Thiên Quân khẽ cười nói: “Không ngờ đến nơi này còn nhìn thấy một vị linh hồn thể cấp bán Đạo Quân, thú vị.”

Lời này vừa ra, bên cạnh Lạc Bất Niệm ngưng tụ ra hồn thể của Tử Yên, cô ta hành lễ với Khuê Mộc Thiên Quân: “Tử Yên bái kiến Thiên Quân.”

“Miễn lễ, ta đến phụng mệnh lệnh của vị đại nhân kia, dẫn Nhân tộc các ngươi rời nơi này, đến cương vực vô tận hỗn độn, yên tâm, tuyệt đối là chuyện tốt.”

Khue Mộc Thiên Quân nói rõ ý đồ đến đây của mình.

“Vị đại nhân kia?” Trên mặt Lạc Bất Niệm và Tử Yên lộ ra vẻ nghi hoặc: “Không biết thân phận cụ thể của người này là gì? Nếu là bí mật thì thôi.”

“Không sao, việc này cũng không phải bí mật, vị đại nhân kia giống như các người, là Nhân tộc.”

“Hắn tên là Phong Vân, đạo hiệu Vân Thiên Kiếm Quân, chính là đệ nhất thiên kiều từ cổ chí kim trong vô tận hỗn độn!”

Nói xong câu cuối, trên mặt Khuê Mộc Thiên Quân tràn đầy sùng bái và kính ngưỡng, vẻ mặt kia, hiển nhiên giống như một em gái mê muội!

Mà bên này, vẻ mặt Lạc Bất Niệm và Tử Yên đã ngốc trệ, bởi vì hai người vô cùng quen thuộc với hai chữ ‘Phong Vân’ này.

Chẳng lẽ là cùng một người?

Trong lòng Lạc Bất Niệm không nhận được nghĩ như vậy.

“Các người sao vậy?” Khuê Mộc Thiên Quân nhìn thấy vẻ mặt Lạc Bất Niệm và Tử Yên, hỏi.

“Cái kia, cái kia, Thiên Quân, ngài nói Phong Vân, có phải là người này không?”

Lạc Bất Niệm dùng đạo lực ngưng tụ thân ảnh Phong Vân giữa không trung, rồi nói với Khuê Mộc Thiên Quân.

Khue Mộc Thiên Quân ngẩng đầu nhìn lên, lập tức kinh ngạc: “Đúng, đây chính là Phong Vân đại nhân, người biết Phong Vân đại nhân?”

Mặc dù Phong Vân cũng là Nhân tộc, nhưng hắn mạnh hơn Nhân tộc rất nhiều, Lạc Bất Niệm chỉ là một Chí Tôn trong một Đạo Vực nho nhỏ, tỷ lệ nhận biết Phong Vân, hẳn là rất thấp.

Lạc Bất Niệm học Phong Vân sờ lỗ mũi nói: “Thật ra, đây là sư phụ của ta...”

Lúc này, Lạc Bất Niệm mới kể chuyện mình gặp được Phong Vân, được hấn truyền đạo ra.

Khuê Mộc Thiên Quân nghe xong, sợ hãi than: “Khó trách ngươi còn nhỏ tuổi đã đạt đến cảnh giới như thế, thì ra là đệ tử của Phong Vân đại nhân, thật kính thật kính.”

Khuê Mộc Thiên Quân nói xong, vậy mà còn thi lễ với Lạc Bất Niệm.

Lạc Bất Niệm bị dọa, vội vàng khoát tay: “Thiên Quân đứng khách khí, ta không dám nhận lễ của ngươi.”

“Ha ha, nhận được, ngươi là đệ tử của Phong Vân đại nhân, địa vị còn ở trên ta.” Khuê Mộc Thiên Quân cười nói.

Lạc Bất Niệm nghe nói như thế, vô cùng hiếu kỳ: “Thiên Quân, rốt cuộc sư phụ ta là cấp bậc gì? Ta rất tò mò, hỏi hấn, hấn lại không nói cho ta.”

“Vừa rồi ta đã nói, sư phụ ngươi là đệ nhất thiên kiêu trong vô số năm qua, hợp mười lăm đầu chung cực chi đạo thành Thiên Quân, sau đó một kiếm diệt Đạo Tôn, uy danh chấn hỗn độn, danh truyền khắp thiên địa!”

Khuê Mộc Thiên Quân vô cùng kinh thán nói.

Hợp mười lăm đầu chung cực chi đạo thành Thiên Quân? Một kiếm diệt Đạo Tôn?

“Cái này, cái này...”

Cho dù là Lạc Bất Niệm hay là Tử Yên, giờ phút này đều há to miệng, trên mặt, trong mắt đều là rung động và kinh hãi, nửa ngày không nói ra một chữ!

Tin tức này quá có lực trùng kích với bọn họ, nhất thời bọn họ không chịu đựng được!

Khuê Mộc Thiên Quân không hề thấy lạ, lúc trước cô ta nghe nói tin tức này, cũng có vẻ mặt giống hai người này.

“Phong Vân đại nhân muốn nhất thống Nhân tộc, cho nên thông qua Đạo Minh, phái ra mười vạn Vĩnh Hằng Thiên Quân, tiến đến từng địa phương trong vô tận cương vực tìm kiếm Nhân tộc, đưa đến trước mặt hắn, ta chỉ là một người trong số đó mà thôi.”

Khuê Mộc Thiên Quân nhẹ nhàng nói: “Được rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa, chúng ta lên đường đi.”

“Vâng.” Lạc Bất Niệm lấy lại tinh thần, gạt mạnh, trên mặt vô cùng sung sướng, bởi vì, cô ta sắp gặp được sư phụ rồi!

...

Chuyện như vậy đều xảy ra ở từng địa phương của Nhân tộc, trong lúc nhất thời, một lượng lớn Vĩnh Hằng Thiên Quân dẫn theo Nhân tộc, đi về phía Hư Pháp Đạo Vực.

Mà chính Phong Vân cũng cảm ứng được lượng lớn khí tức Nhân tộc, trên mặt không khỏi nở nụ cười.

Một ngày này, cuối cùng đã đến!

Chương 1132: Chương 1132: Lại là liếm cầu, lại là người công cụ!

Chương 1132: Lại là liếm cầu, lại là người công cụ!

Trong phòng tu hành.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đó, hắn không quét hình chiếu, mà chuyên tâm luyện hóa lực lượng đại đạo trong cơ thể.

Bây giờ, sau khi hắn hợp đạo, từng đại đạo hướng đến viên mãn, có thể dung hợp với nhau, không có chút gông cùm xiềng xích, bởi vì hắn đều hợp đạo, trời sinh có tính tương dung.

Bởi vậy, trên lý thuyết, cảnh giới của Phong Vân đã đạt đến cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong!

Nhưng hắn còn chưa luyện hóa xong lực lượng của mười lăm loại đại đạo, cho nên cảnh giới vẫn dừng lại ở cấp độ sơ giai.

Chờ hắn luyện hóa thành công, nhất định có thể tăng từ Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai đến Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong.

Mà quá trình này, cần mấy trăm năm thời gian là đủ.

Đây chính là chỗ viên mãn khi lấy chung cực chi đạo viên mãn hợp đạo, cảnh giới có thể nhảy lên cấp đỉnh phong, căn bản không cần giống Vĩnh Hằng Thiên Quân bình thường, phải chậm rãi tu hành từng bước một.

Cho nên, chung cực chi đạo, trừ nguy hiểm khi hợp đạo, thì có rất nhiều chỗ tốt.

Bây giờ Phong Vân mới bắt đầu luyện hóa, bởi vì hắn có lực lượng của mười lăm loại đại đạo, thời gian hao phí cũng lâu hơn, khả năng cần hơn ngàn năm.

Nhưng chút thời gian này cũng không tính là gì.

...

Một lát sau, Phong Vân tỉnh dậy trong phòng tu hành, hắn không tiếp tục nữa, bởi vì hắn đã cảm ứng được khí tức của không ít Nhân tộc đang hướng về nơi này.

Hiển nhiên, đã có một bộ phận Vĩnh Hằng Thiên Quân trở về.

Đi ra cung điện, đến trước cửa chính, Phong Vân ngẩng đầu nhìn lên, không bao lâu đã có rất nhiều đạo lưu quang từ trong hỗn độn mênh mông phóng đến.

Vài giây sau, lần lượt đáp xuống trước mặt Phong Vân, đều hiện ra thân hình của mình, mỗi cái đều là một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân của Đạo Minh, có khoảng ngàn người.

Bọn họ chính tề như một hành lễ với Phong Vân: “Bái kiến Phong Vân đại nhân.”

Mỗi người đều có vẻ mặt kích động.

Hình ảnh Phong Vân một kiếm diệt Đạo Tôn, bọn họ đều mang trên người, để có thể lấy ra quan sát mọi lúc.

Đối với bọn họ mà nói, Đạo Tôn là tồn tại cao cao tại thượng, xa không thể chạm đến, giống như phàm nhân đối mặt với ngôi sao trên trời, chỉ có thể nhìn mà thèm.

Nhưng Phong Vân cùng cảnh giới với bọn họ, thậm chí còn thấp hơn bọn họ, lại có thể một kiếm trăm Đạo Tôn, tự tay đánh vỡ thần thoại cao cao tại thượng, không thể chiến thắng kia!

Sự tích cực này, bọn họ chỉ nghĩ đã thấy hưng phấn kích động không thôi.

“Khách khí, vất vả rồi.”

Phong Vân mỉm cười gật đầu, cũng mời bọn họ đi vào trong cung điện ngồi xuống.

Mấy ngàn Vĩnh Hằng Thiên Quân thụ sủng nhược kinh, mỗi người đi theo Phong Vân vào trong cung điện, ngồi ở hai bên.

“Phong Vân đại nhân, trong này là Nhân tộc đến từ Thiên Hà Đạo Vực.”

Vừa ngồi xuống, một vị Vĩnh Hằng Thiên Quân đã lấy một cái vũ trụ nhẫn ra.

Hắn ta mới mở miệng, các Thiên Quân khác cũng lần lượt nói chuyện.

“Phong Vân đại nhân, trong này là Nhân tộc đến từ Lang Gia Đạo Vực.”

“Phong Vân đại nhân, trong này là Nhân tộc đến từ Thần Tinh Đạo Vực.”

“Phong Vân đại nhân, trong này là Nhân tộc đến từ Tử Khuyết Đạo Vực.”

“ ... ”

Nhìn mấy ngàn vũ trụ nhẫ trước mắt, Phong Vân vung tay lên, thu hồi tất cả, trên mặt nở nụ cười: “Các vị, vất vả rồi, Phong Vân ở đây trịnh trọng cảm ơn chư vị!”

Hắn thi lễ với đám Vĩnh Hằng Thiên Quân đang ngồi ở đây.

Đám Vĩnh Hằng Thiên Quân lập tức bị dọa đứng lên, nhao nhao đáp lễ.

“Phong Vân đại nhân khách khí rồi!”

“Đúng vậy, đây là phận sự nằm trong công việc của chúng ta!”

“Không sai, công hiến sức lực cho Phong Vân đại nhân là vinh hạnh của chúng ta!”

“ ... ”

Mấy ngàn vị Vĩnh Hằng Thiên Quân nghe nói hoặc kiến thức được sự tích của Phong Vân, đều đã biến thành liếm cầu, hơn nữa, bây giờ Phong Vân đã trở thành một trong đám cao tầng của Đạo Minh.

Tự nhiên đám Vĩnh Hằng Thiên Quân này vô cùng nhiệt tình và chủ động.

Tổ chức của Đạo Minh gần đây lỏng lẻo, không giống những thế lực khác, nghiêm ngặt dạy học và chỉ đạo, đều là tùy tâm.

Đám cao tầng cũng phân tán, trừ phi có chuyện liên quan đến sinh tử tồn vong, nếu không sẽ rất ít xuất hiện.

Cái này cũng khiến đám Vĩnh Hằng Thiên Quân ở Đạo Minh khổ sở, bọn họ muốn tu hành, chỉ có thể dựa vào chính mình và các thư tịch hình

ảnh mà các bậc tiền bối lưu lại mà thôi.

Mặc dù trong Đạo Minh có Đạo Vô Khuyết tọa trấn, nhưng hẳn ta là một ‘Đạo sĩ’, thường xuyên lâm vào cảnh si mê, căn bản không tranh luận với đám Thiên Quân dưới tay này.

Lần này, nếu không xuất hiện yêu nghiệt vô thượng như Phong Vân, có thể Đạo Vô Khuyết vẫn còn si đạo.

Cho nên, bây giờ Đạo Minh có Phong Vân gia nhập đám cao tầng, hơn nữa, hẳn còn phải thống nhất Nhân tộc, đương nhiên sẽ không đi du lịch thập phương.

Bởi vậy, đối với những Thiên Quân này, bây giờ đầu nhập vào Phong Vân là lựa chọn tốt nhất.

Nếu không, chờ sau khi Phong Vân thu xếp cho Nhân tộc xong, không biết chừng ngày nào đó cũng đi mất!

Ôm tâm tư này, cho nên đám Vĩnh Hằng Thiên Quân không chỉ có hành vi liếm cầu, còn là người công cụ nữa.

Đương nhiên Phong Vân cũng biết suy nghĩ của bọn họ, nhẹ nhàng mở miệng nói: “Ngàn năm sau, ta sẽ đặc biệt giảng đạo trong nội bộ Đạo Minh, lúc đó, chư vị đều đến nghe nhé.”

Giảng đạo?

Ánh mắt đám Vĩnh Hằng thiên Quân sáng lên, đây chính là chuyện tốt.

Phong Vân tu tất cả đại đạo, nếu bọn họ có thể lĩnh ngộ được vụn vặt trong đó, đây cũng là hưởng thụ vô tận của chúng sinh!

Lúc này, mỗi người đều hớn hở ra mặt, vui vẻ muốn nhảy lên!

...

Một khắc sau, Phong Vân đưa tiễn đám Vĩnh Hằng Thiên Quân này đi, lại tiếp đãi một nhóm khác, cũng nói chuyện ‘Giảng đạo’ cho bọn họ một lần.

Không thể nghi ngờ, mọi người đều biểu hiện như vậy, vui vẻ như một đứa trẻ.

Cứ như vậy, một nhóm lại một nhóm, cuối cùng, trên cơ bản, mười vạn vị Vĩnh Hằng Thiên Quân đều đến chỗ của Phong Vân.

Đương nhiên, không có khả năng mỗi Thiên Quân đều có thu hoạch, dù sao số lượng Nhân tộc cũng không nhiều, có Đạo Vực có, có Đạo Vực không có, mà ở Hỗn Độn Vực khác, lại càng thêm ít.

Nhưng tập hợp lại, trong tay Phong Vân đã có mấy tỷ Nhân tộc rồi, số lượng này có vẻ rất nhiều, nhưng so sánh với các chủng tộc khác trong vô tận hỗn độn, ngay cả số lượng chủng tộc trong vũ trụ thế giới, thì số lượng này rất ít.

“Mấy tỷ Nhân tộc, nhiều hơn số lượng Nhân tộc mà lúc trước mình đã gặp một chút.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, nhưng đáng tiếc là, chỉ có mấy người kia có tư chất tốt, còn chín thành chín Nhân tộc đều có tư chất giống nhau, thậm chí là không có.

“Trước tiên thu xếp tốt cho những Nhân tộc này đã.”

Nhẹ nhàng nói một câu, Phong Vân lập tức lóe lên, đi vào phía cực đông của Hư Pháp Đạo Vực.

Chỉ thấy nơi đây tràn ngập hỗn độn khí, cuồng phong tàn phá bừa bãi, một cảnh tượng hoang vu.

“Thật ra phương pháp tốt nhất là mở ra Đạo Vực, Đạo Vực chỉ thuộc về Nhân tộc, đáng tiếc, mặc dù chiến lược của mình bước vào cấp độ Đạo Tôn, nhưng cảnh giới không phải, không có đủ khả năng tạo vật trong hư không, trước cứ tạm thời dàn xếp ở Hư Pháp Đạo Vực...” Phong Vân nhẹ giọng nói.

Chương 1133: Cứu Châu đại địa!

Chương 1133: Cứu Châu đại địa!

Nhưng nói dần xếp Nhân tộc ở Hư Pháp Đạo Vực, nhưng Phong Vân không có ý định đặt Nhân tộc tròn cương vực vốn có của Hư Pháp Đạo Vực.

Gần đây, Hư Pháp Đạo Vực tôn trọng đấu tranh, mỗi giờ mỗi khắc đều xảy ra chiến đấu.

Đối với Nhân tộc mà nói, đây không phải điều kiện hoàn mỹ để trưởng thành.

Nhân tộc bây giờ cần trưởng thành trong một hoàn cảnh khá an nhàn trước, chờ bọn họ có đủ sức chiến đấu, sau đó mới để bọn họ dần thân vào chiến đấu tàn khốc.

Ma luyện dưới máu lửa, mới dưỡng ra cường giả bách chiến.

“Tiến hành theo chất lượng tốt nhất.”

Nghĩ đến đây, Phong Vân duỗi một tay ra, thăm dò vào trong vô tận hỗn độn, từ bên trong cầm ra chín đại lục minh mông rộng lớn. Sau đó hắn lại dùng linh khí và thân lực vô tận trên chín khối đại lục này, cải tạo thành nơi ở thích hợp.

Sau đó, Phong Vân lấy lượng lớn tái nguyên mà Đạo Vô Khuyết tặng hắn ra, bao gồm bí cảnh, truyền thừa, động phủ... Tất cả đều nhập vào chín

khối đại lục này.

Đương nhiên, tất cả đều bị che giấu trong không gian, chỉ có một vài điều kiện đặc biệt mới có thể phát động.

Hơn nữa, điều kiện phát động cũng không giống nhau, ví dụ như, yêu cầu về tâm tính, yêu cầu về tư chất, yêu cầu về thân thể, yêu cầu về linh hồn...

Làm xong những thứ này, Phong Vân đứng trên không trung, phóng tầm mắt ra nhìn, chỉ thấy chín tòa đại lục trước mắt rực rỡ hẳn nên, lúc trước hoang vu cô quạnh, biến thành thánh địa tu hành, có thể nói là thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Mặc dù bây giờ Phong Vân chưa có đủ năng lực tạo vật trong hư không như Đạo Tôn, nhưng chuyện cải thiên hoá địa, đối với hắn mà nói, vẫn dễ như trở bàn tay.

“Chín khối đại lục, gọi là Cửu Châu đại địa đi.”

Phong Vân bấm tay gảy nhẹ, lập tức, chín đạo lưu quang từ đầu ngón tay hắn rơi xuống, phân biệt đứng trên chín khối đại lục, mỗi nơi hình thành một bia đá trên đó viết tên của mỗi đại lục.

Phân biệt là tên Cửu Châu trong thế giới kiếp trước của Phong Vân.

Đây cũng là sự phát triển văn hóa với kiếp trước của hắn.

“Giải quyết.”

Phong Vân hài lòng nhìn, sau đó vung tay lên, lập tức, vô số Nhân tộc từ thế giới trong cơ thể hắn bay ra, lần lượt rơi xuống Cửu Châu đại lục.

Lần nữa vung tay lên, chín bóng người xuất hiện trước mặt hắn, chính là chín đại đệ tử lúc trước hắn thu nhận, bao gồm Dương Giáng Tuyết.

“Su phụ!”

“Su Phụ!”

“...”

Trừ Dương Tuyết Giáng ra, lúc tám đại đệ tử khác nhìn thấy Phong Vân đều chạy như bay đến trước mặt hắn, dập đầu hành lễ, trên mặt tràn đầy vẻ kích động và hưng phấn.

“Đều đứng lên đi.”

Phong Vân quét mắt nhìn, nhị đệ tử Tả Mông, tam đệ tử Lạc Bất Niệm, tứ đệ tử Tàn Vô Uyển, ngũ đệ tử Tiết Giác, lục đệ tử Cổ Tinh Văn, thất đệ tử Vũ Văn Khâu, bát đệ tử Lữ Tô và cửu đệ tử Diệp Tam Thi.

Đây đều là những đệ tử hắn đã thu nhận lúc hắn đi du lịch trong vô tận cương vực nhiều năm trước.

Trong đó, đặc biệt là đại đệ tử Dương Tuyết Giáng có tu vi cao nhất, đã đạt đến bán Đạo Quân cửu trọng thiên!

Không có cách khác, Dương Tuyết Giáng so với những người còn lại, không chỉ có thiên phú cao, hơn nữa, hoàn cảnh sinh hoạt vô cùng khác biệt, cộng thêm được Hư Pháp Đạo Tôn và đông đảo Thiên Quân dạy bảo, cho nên tiến bộ nhanh chóng.

Mạnh thứ hai là tam đệ tử Lạc Bất Niệm, sắp tấn thăng bán Đạo Quân, còn mấy đệ tử khác, dựa theo thứ tự, thực lực từ cao xuống thấp.

Trong mắt Phong Vân, mặc dù tu vi của họ không tính là gì, nhưng trong mắt Nhân tộc, đã bao nhiêu kỷ nguyên chưa xuất hiện một vài cường giả rồi!

“Phía dưới là Cửu Châu đại địa, là ta thành lập nơi sinh tồn cho Nhân tộc, hơn nữa, còn có rất nhiều bí cảnh, động phủ, truyền thừa... Mỗi người các ngươi tọa trấn một châu, chuyên môn dạy bảo Nhân tộc của mình, nếu nhìn thấy người có tư chất không tệ, nhớ rõ trọng điểm bồi dưỡng...”

Phong Vân nói với chín đệ tử của mình.

“Vâng, sự phụ!”

Chín vị đệ tử cung kính nói.

“Ừ, vậy đi thôi.” Phong Vân gật đầu, chín vị đệ tử lập tức hóa thành lưu quang, lần lượt rơi trên một khối châu lục, bắt đầu dạy bảo Nhân tộc dưới trướng mình.

Nhìn tất cả đều phát triển theo hướng tốt đẹp, Phong Vân hài lòng gật đầu, hần nhìn về phía vô tận hỗn độn, lẩm bẩm: “Tiếp theo, nên đi đón đám người Tiểu Lan tử rồi!”

Nghĩ đến đây, Phong Vân không có chút do dự, một bước phóng ra, thuận di biến mất ngay tại chỗ.

Dựa vào cảnh giới của hần bây giờ, từ vô tận hỗn độn đến vũ trụ thế giới ở biên hoang, căn bản không cần tốn nhiều thời gian, chỉ một khắc ngắn ngủi đã đến nơi.

Đứng ở biên giới mênh mông hỗn độn, Phong Vân nhìn vũ trụ thế giới to lớn phía trước, chính là Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

“Mấy vạn năm chưa từng trở về, cũng không biết mọi người có bình an không?”

Phong Vân có chút hoài niệm.

Mặc dù nơi này không phải Tiểu Thiên Vũ Trụ hấn sinh ra, nhưng cũng là nơi hấn từng cầu đạo, hấn không quên được quãng thời gian hấn sinh hoạt ở đây.

Hơn nữa, nếu không phải đến đây cầu đạo, Phong Vân cũng không có thành tựu hôm nay.

“Nhìn xem mọi người còn ở đây không.”

Hai mắt Phong Vân lóe lên, lực lượng linh hồn không lồ vô hình bắn ra, trong nháy mắt đã bao phủ vũ trụ thế giới to lớn phía trước.

Chốc lát, đủ cảnh tượng xuất hiện trong đầu Phong Vân.

Một lát sau, Phong Vân thu hồi lực lượng linh hồn, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc: “Không ngờ tông chủ Càn Nguyên tông không ở đây, tân tấn Đạo Quân lại là Thông Thiên Kiếm Chủ lão sư.”

Hấn nhớ năm đó, tông chủ Càn Nguyên Tông nói, một khi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ bồi dưỡng được Đạo Quân mới, cô ta sẽ rời đi, tiến về vô tận hỗn độn, cầu đạo cao hơn!

“Cũng không biết cô ấy ở chỗ nào trong vô tận hỗn độn, có cơ hội thì tìm thử xem.”

Năm đó tông chủ Càn Nguyên Tông trợ giúp hấn không ít, bây giờ là lúc hấn trả lại nhân quả.

“Đi gặp Kiếm chủ lão sư.”

Phong Vân nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại chỗ.

...

Cùng lúc đó.

Càn Nguyên Tông, đại diện tông chủ.

Năm đó Thông Thiên Kiếm Chủ, nay đã là Thông Thiên Đạo Quân, ngồi trên bảo tọa màu vàng trên cao.

Đứng phía dưới đều là người Phong Vân quen thuộc, ví dụ như hai vị phó tông chủ Mang Nhai và Khô Lạc, còn có Vô Úy Đạo Chủ...

Thông Thiên Đạo Quân nhìn các vị cấp cao trên đại điện, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Bao lâu nữa Hỗn Độn Sinh Tử Luân kia mới đến Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta?”

Mang Nhai mở miệng nói: “Tông chủ, còn một năm nữa sẽ đụng vào Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, dựa vào lực lượng hủy diệt, chắc chắn Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ sẽ bị sụp đổ!”

“Chỉ còn một năm sao?”

Trên mặt Thông Thiên Đạo Quân lộ ra vẻ không cam lòng: “Chúng ta chỉ có đường bỏ qua Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ này sao?”

Chương 1134: Lại có thể trang bức!

Chương 1134: Lại có thể trang bức!

"Các người, xem ra giống như rất buồn rầu."

Đúng lúc này, bên trong đại điện bỗng nhiên vang lên một thanh âm, không có dấu hiệu nào.

"Thanh âm này. . ."

Thông Thiên Đạo quân phản ứng đầu tiên, hấn lập tức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ở chính giữa đại điện, chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người.

"Phong, Phong Vân! !"

Thân ảnh kia quen thuộc như thế, Thông Thiên Đạo quân lập tức nhận ra, nhin không được hô to lên tiếng.

"Thật sự là Phong Vân!"

"Oa, là hấn!"

"Phong Vân đại nhân trở về!"

". . ."

Cao tầng khác bên trong đại điện cũng nhìn thấy Phong Vân, tại chỗ cũng hét to lên, từng người rất là kích động.

Phong Vân đối với bọn hắn mà nói, ý nghĩa trọng yếu không thua gì tông chủ Càn Nguyên Tônglúc trước, dù sao lúc trước nếu không có hắn ra tay, Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ rất có thể đã bị Ma Giác Đại Thiên Vũ Trụ chiếm đoạt, bọn họ cũng không sống đến bây giờ.

"Ừm, đã lâu không gặp, các vị."

Phong Vân mỉm cười chào hỏi, nhìn thấy mấy gương mặt quen thuộc này, hắn vẫn là rất vui vẻ.

Mọi người tựa như lão bằng hữu nhiều năm không thấy, mặc dù xa cách đã lâu, nhưng cảm giác quen thuộc lẫn nhau vẫn còn.

"Phong Vân, ngươi đã trở về, những năm này vẫn tốt chứ?"

Thông Thiên Đạo quân bay thẳng chạy tới, đi vào trước mặt Phong Vân, một mặt vui vẻ nói.

Đối với vô thượng thiên tài Phong Vân hắn một tay khám phá này, Thông Thiên Đạo quân trong lòng là vô cùng kiêu ngạo, có thể nói, hắn kỳ thác đại bộ phận hi vọng cùng chấp niệm lên Phong Vân.

Cho nên, nhìn thấy Phong Vân nhất phi trùng thiên, nội tâm Thông Thiên Đạo quân, cũng là vui vẻ không thôi.

Bây giờ nhìn thấy Phong Vân trở về, hắn đương nhiên nhịn không được thất thố.

"Cũng không tệ lắm, qua loa mà thôi." Phong Vân nho nhỏ khiêm tốn một chút, hắn sợ nói ra chân tướng, sẽ đem những lão bằng hữu này hù chết.

"Đúng, vừa rồi nhìn thấy bọn người sâu mi khổ kiếm, là có cái gì phiền não?"

Phong Vân dò hỏi.

Vừa nhắc tới cái này, các vị cấp cao ở đây, kể cả Thông Thiên Đạo quân ở bên trong, bầu không khí vốn đang cao hứng, lập tức biến mất.

Tất cả mọi người trở nên than thở.

Thông Thiên Đạo quân nói: "Phong Vân người có chỗ không biết, ước chừng ở ngàn năm trước, một năng lượng tản ra ba động khủng bố vô biên xuất hiện ở bên ngoài Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, đồng thời thường cách một đoạn thời gian, sẽ hấp thu năng lượng trong Hỗn Độn để lớn mạnh bản thân, đồng thời từng chút một bay tới Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, năng lượng này chúng ta gọi nó là 'Hỗn Độn Sinh Tử Luân'."

"Về sau, 'Hỗn Độn Sinh Tử Luân' này bị chúng ta phát hiện, dù thử các loại biện pháp, cũng không thể thay đổi quỹ tích phương hướng Sinh Tử Luân này, với lại theo nó càng phát ra lớn mạnh, ngay cả ta cũng không dám tới gần quá nhiều, bằng không thì cũng sẽ bị thôn phệ trong nháy mắt."

"Bây giờ, chỉ còn lại thời gian một năm, 'Hỗn Độn Sinh Tử Luân' này sẽ đụng vào Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta, từ đó thôn phệ hết thảy!"

"Cho nên, chúng ta không thể không rút lui Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ trước đó."

Thì ra là thế.

Phong Vân sau khi nghe xong, trong lòng không sai, khó trách trước kia hắn cảm ứng được có một cỗ năng lượng ba động cường đại bên ngoài vũ trụ, lúc ấy hắn còn tưởng rằng là đồ vật bên trong bí cảnh nào đó.

Hiện tại xem ra, đó chính là 'Hồn Độn Sinh Tử Luân' .

"Ta đi thử một chút."

Phong Vân lúc này mở miệng nói.

Hắn vừa nói chuyện, lập tức các cao tầng ở đây đều ánh mắt sáng lên.

Đúng rồi, bọn họ không được, không có nghĩa là Phong Vân không được.

Là thiên kiêu vô thượng, đã nhiều năm như vậy, Phong Vân sợ là đã sớm đạt tới Đạo Quân, thậm chí siêu việt cấp độ Đạo Quân cũng không nhất định, tất nhiên có thể đối phó với 'Hồn Độn Sinh Tử Luân' kia!

Lập tức, đám người bọn họ liền bay ra khỏi Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, đi vào bên trong hồn độn mênh mông.

Chỉ thấy chỗ xa xa. . .

Một vòng xoáy hơi sắc to lớn lơ lửng ở bên trong hư không, gần như sắp lớn bằng nửa Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ.

Phảng phất như một thế giới hơi sắc rộng lớn, ánh sáng xám xung quanh trùng trùng điệp điệp, theo tới gần, hết thấy quy tắc thiên địa cũng bắt đầu vận vẹo.

Nó cường đại, đã đạt tới một mức độ khó mà tin nổi, thuần túy bằng vào lực lượng tự thân, cũng đủ để phá diệt pháp tắc vũ trụ tự nhiên vận hành.

"Năng lượng ba động thật mạnh."

Phong Vân ánh mắt khẽ nhúc nhích, năng lượng ba động cường hoành bực này, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn liền có thể

hình thành.

"Xem ra bên trong tất có ẩn tình." Hãn yên lặng nói.

Mà ở bên cạnh Phong Vân, bọn Thông Thiên Đạo quân nhìn 'Hỗn Động Sinh Tử Luân' kia, trên mặt che kín sợ hãi.

"Phong Vân, người cẩn thận một chút, thực sự không được, chúng ta liền từ bỏ Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ."

Thông Thiên Đạo quân lo lắng nhìn Phong Vân.

Cao tầng khác cũng đều gật đầu đồng ý, bởi vì bọn hãn phát hiện, uy năng 'Hỗn Động Sinh Tử Luân' này lại tăng trưởng so với trước đó!

Vượt xa khỏi bọn họ tưởng tượng!

Phong Vân lắc đầu, "Không sao, phí không bao nhiêu công phu, ta đi một lát sẽ trở lại. . . ."

Dứt lời, Phong Vân liền biến mất tại nguyên chỗ, một giây sau, hãn xuất hiện ở phía trên vòng xoáy.

"Ầm ầm ——! !"

Trong chốc lát, thân thể Phong Vân nhanh chóng tăng lớn, hóa thành một cự nhân vô biên, đứng vững vàng ở bên trong vô tận hỗn động, thiên thể vờn quanh, tinh thần oanh thân, tựa như Hỗn Động chi chủ khai thiên tích địa, Thần Uy lâm liệt!

"Cái này, đây là. . ."

Bọn Thông Thiên Đạo quân nhìn xem một màn này, bản năng linh hồn run rẩy, thật giống như sâu kiến nhìn thấy voi vậy, vền vền chỉ là nhìn một

chút, đã tiếp nhận không được uy áp đẳng cấp này!

"Oanh!"

Cự nhân Phong Vân lộ ra một cái tay, trực tiếp chụp vào 'Hỗn Động Sinh Tử Luân' .

Đối phương tựa hồ cũng ý thức được nguy hiểm, bắt đầu phản kháng theo bản năng, chỉ thấy vòng xoáy hôi sắc đột nhiên mở rộng, bất quá ngay sau đó lại bỗng nhiên thu nhỏ, biến thành độ lớn ban đầu.

Đột ngột mở rộng, thu nhỏ, để choultry lực vòng xoáy này cũng trong nháy mắt tăng vọt.

Nhưng mà, vẫn vô dụng như cũ, ở dưới tay Phong Vân, mặc cho bạo phát như thế nào, đều trực tiếp bị hung hăng nắm chặt.

Sau đó ——

"Bành!"

Vòng xoáy hôi sắc trực tiếp tán loạn, bị Phong Vân sinh sinh bóp nát.

Vài giây đồng hồ thời gian, Hỗn Động Sinh Tử Luân liền bị phá diệt, chỉ còn lại một chút dư âm.

"Thành, thành công?"

"Ta, ta không phải nằm mơ chứ? Cứ, cứ như vậy thành công rồi!"

"Cũng, cũng quá nhanh đi!"

". . ."

Bọn Thông Thiên Đạo quân đều kinh ngạc đến ngây người, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm, có chút không thể tin được, làn guy cơ phức tạp lớn nhất của bọn họ, có thể xưng là nguy cơ khó giải, cứ như vậy bị Phong Vân tiện tay giải quyết!

Đây hết thấy, đơn giản là giống như kỳ tích!

Mà Thông Thiên Đạo quân thanh tỉnh qua đi, không nhận được nghĩ đến: Phong Vân, hiện tại rốt cuộc là mạnh cỡ nào?

...

Cùng lúc đó.

Một chỗ không gian thần bí trong thế giới, một mảnh sương mù, cái gì cũng nhìn không thấy.

Sau khi Phong Vân bóp nát 'Hỗn Độn Sinh Tử Luân', bỗng nhiên bên trong sương mù truyền ra một chút bồi rồi.

"Viên guy đạo chúng thứ một vạn lẻ ba bị một cỗ lực lượng từ bên ngoài đến phá diệt!"

Chương 1135: Một cò hạ vạn năm!

Chương 1135: Một cò hạ vạn năm!

"Viênngụy đạo chủng thứ một vạn lẻ ba bị phá diệt? Ta nhớ được vị trí địa phương nơi đó là vùng biên hoang vô tận hỗn độn, vền vện chỉ có mấy Đại Thiên Vũ Trụ thế giới mà thôi, chiến lực cao nhất bất quá là Đạo Quân, làm sao có thể có năng lực phá diệt ngụy đạo chủng?"

Bên trong sương mù dày đặc, lại có một thanh âm truyền đến.

Ngụy đạo chủng chỉ có lực lượng cấp Đạo Tôn mới có thể phá diệt, chỉ là vùng biên hoang vô tận hỗn độn, làm sao có thể có tồn tại có loại lực lượng này?

"Ta cũng không rõ ràng, đoán chừng là Đạo Tôn nào đó đi du lịch, vừa lúc đi qua khu vực biên giới Hỗn Độn, thuận tay giải quyết."

Thanh âm lúc trước lại lần nữa vang lên.

"Có khả năng bị phát hiện hay không?"

"Yên tâm đi, trong nháy mắt ở vòng xoáy phá diệt, ngụy đạo chủng sẽ tự động biến mất, sẽ không lưu lại một tia vết tích, ngay cả xem như là Đạo Tôn, cũng không có khả năng phát giác được."

"Ừm, tổng cộng đưa lên vạn ức viên ngụy đạo chủng, không biết cuối cùng có thể thành công bao nhiêu."

"Căn cứ thuyết pháp của đại nhân, thời đại hiện tại không thể so với trước đây, chỉ sợ tỷ lệ thành công cuối cùng chỉ có một phần ức vạn."

"Một phần ức vạn? Vậy cũng kém không nhiều, đến lúc đó, kế hoạch của chúng ta có thể thực hành sơ bộ."

"Ừm, bất quá vẫn là phải cẩn thận, không thể chủ quan."

"Minh bạch."

Thanh âm lập tức yên lặng, không gian nơi này lại lâm vào vạn cổ tịch mịch.

...

Bên này.

"Thứ này là cái gì?"

Bên trong hư không, Phong Vân nhìn ánh sáng nhạt lóe ra trong tay, còn có hoa văn kim sắc khảm bên cạnh, cùng loại bộ dáng với hạt giống, trên mặt lộ ra từng tia từng sợi hiếu kỳ.

Đây là hấn lấy ra từ trong 'Hỗn Động Sinh Tử Luân' kia sau khi bạo tạc.

Mặc dù ở trong nháy mắt bạo tạc, đồ chơi này liền phá diệt theo, nhưng ở trước mặt Thời Không Đại Đạo Phong Vân của, căn bản không phải là chuyện khó.

Cho nên, chỉ cần một cái thời không quay lại, thứ này liền từ trạng thái phá diệt hồi phục đến thời kỳ toàn thịnh.

Chỉ sợ là hai tồn tại thần bí kia cũng không nghĩ tới, bên trong hỗn động mệnh môn này, sẽ có một tồn tại tìm hiểu ra Thời Không Đại Đạo cấp,

dùng loại biện pháp này, cưỡng ép lưu lại viên ngọc đạo chửnày.

"Mặc dù không biết là cái gì, nhưng có vẻ như 'Hỗn Độn Sinh Tử Luân' là bởi vì cái này mà lên."

Phong Vân nhìn xem, từ trên viênhạt giống kim sắc này, hẳn cảm ứng được huyền diệuvô hạn, bên trong vậy mà chứa Đại Đạo chí lý.

Hắn thực sự không nghĩ ra, loại vật này vì sao sẽ xuất hiện ở nơi này.

"Trở về hỏi các cao tăng Đạo Minhmột chút, bọn họ kiến thức rộng rãi, rất có thể sẽ biết."

Phong Vân yên lặng nói, sau đó đem hạt giống này thu hồi, khôi phục chân thân, nhẹ nhàng lóe lên, trở lại trước mặt bọn Thông Thiên Đạo quân.

Mà bọn họ, thì lại lấy một loại ánh mắt nhìn quái vật nhìn qua Phong Vân.

Thông Thiên Đạo quân thanh âm có chút run rẩy, "Phong, Phong Vân, người, người hiện tại đạt tới cấp độgì?"

Phong Vân nghe vậy, suy nghĩ một chút nói: "Cũng qua loa có thể so với Đạo Tôn đó."

Hắn vẫn là giữ lại một bộ phận, cũng không nói đến sự tình mình một kiếm giết Đạo Tôn, bằng không thì bọn Thông Thiên Đạo quân biết được khả năng sẽ điên mất cũng không nhất định.

Mặc dù như thế, rơi vào trong tai bọn Thông Thiên Đạo quân, thì cũng không thua kém rung chuyển do vũ trụ sụp đổ mang đến!

"Đạo, Đạo, Đạo. . . Đạo Tôn! ?"

Thông Thiên Đạo quân điên cuồng cả lăm, ngay tiếp theo thân thể cũng đang co giật, hấn giờ phút này, hoàn toàn không có tư thái của một vị Đạo Quân nên có, ngược lại giống như là người chung phòng bệnh phát bệnh vậy!

Bên cạnh các cao tầng khác, cũng đều như thế.

Bọn họ kinh hãi muốn tuyệt vọng, khó có thể tin.

Mặc dù bọn họ sinh hoạt tại khu vực biên giới, chỗ sâu cùng vô tận hỗn độn rất khó liên thông, nhưng cũng không phải là cái gì cũng không biết.

Mà Đạo Tôn lặt lặt tại Thần vĩ cao cao tại thượng, bọn họ tự nhiên cũng biết.

Kia thế nhưng là tạo vật chi chủ, nhất đạo chi tôn!

Nhất niệm thiên địa biến, nhất niệm vạn vật sinh!

Đạo Quân ở trước mặt, nhỏ bé giống như sâu kiến, yếu đuối không chịu nổi!

Bọn Thông Thiên Đạo quân trước kia mặc dù cho rằng Phong Vân rất mạnh, nhưng cũng chỉ là cực hạn tại cấp độ Đạo Quân, nhưng mà không nghĩ tới, Phong Vân đã mạnh đến mức độ này!

Lúc này mới qua bao lâu? Ngay cả thời gian một kỷ nguyên cũng chưa tới! !

Bất quá sau cơn kinh hãi, bọn Thông Thiên Đạo quân lại là vô cùng vui sướng, thậm chí có chút cao tầng còn khoa tay múa chân!

Phong Vân bây giờ trở nên mạnh như vậy, đối với bọn hắn mà nói, là thiên đại hảo sự.

Như vậy, về sau lúc bọn họ hành tẩu ở vô tận hỗn độn, tất nhiên sẽ không có e ngại như vậy!

"Ta cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ qua, ta vậy mà sẽ nhận biết một vị Đạo Tôn!"

Một số cao tăng kinh thán, vẫn là yên lặng rung động ở bên trong, không cách nào tự kiềm chế.

Phong Vân cũng không có tiếp tục mở miệng, hắn nhìn đám Thông Thiên Đạo quân nói: "Ta bây giờ ở Hư Pháp Đạo Vực trong vô tận hỗn độn, các ngươi về sau nếu là đi vô tận hỗn độn, có thể đi nơi đó tìm ta, hiện tại ta còn có chuyện phải làm, không thể ở lâu."

Nói xong, Phong Vân lấy ra mấy cái lệnh phù cho bọn Thông Thiên Đạo quân, "Nếu như trên đường gặp phải nguy hiểm, đem vật này lộ ra, có thể bảo vệ an toàn."

"Cứ như vậy, ta đi đây."

Phong Vân sau khi nói xong, hướng bọn Thông Thiên Đạo quân vẫy tay, liền quay người rời đi.

Vốn hắn tới đây cũng chỉ là bởi vì tâm huyết dâng trào thăm hỏi một số người quen biết cũ, bây giờ nhìn thấy bọn họ sinh hoạt rất tốt, hắn cũng yên lòng.

Bọn Thông Thiên Đạo quân nhìn qua thân ảnh Phong Vân đi xa, đều là thần sắc xa xăm, trong mắt còn lưu lại kinh ngạc, thật lâu không nói gì.

...

Một bên khác.

Tới gần Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ bên trong Hỗn Độn hư không, nơi này có một tòa đại lục trôi nổi.

Bên trên đại lục không có khí tức gì, xem ra rất hoang vu.

Mà ở trung tâm đại lục, có hai bóng người đang đánh cờ, nhìn chung quanh bọn họ chông chát bụi bặm, hiển nhiên đã tiến hành như vậy rất nhiều năm.

Phút chốc, một thanh âm đột nhiên vang lên, không có dấu hiệu nào.

"Thời điểm ta rời đi, các ngươi còn đang đánh cờ, hiện tại ta trở về lại, các ngươi vẫn còn đang đánh cờ, đừng nói với ta, là một bàn cờ này của các ngươi kéo dài vài vạn năm nha."

Ừm?

Đột nhiên xuất hiện âm thanh, lập tức đem hai bóng người đang đánh cờ bừng tỉnh.

Hai người bọn họ lập tức đánh xơ xác bụi bặm, lộ ra hai bóng người một đen một trắng, chính là hai khôi lỗi nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong đã từng dưới tay Phong Vân, Trụ Vũ cùng Hắc Tê.

"Chủ nhân!"

Hai khôi lỗi này nhìn thấy Phong Vân, lập tức vút xuống quần cò trong tay, cùng nhau đi tới, thần sắc kính sợ.

"Ngài rốt cục đã trở về rồi!"

"Ừm, trở về xử lý chút chuyện, thuận tiện ghé thăm các ngươi một chút."

Phong Vân mỉm cười, hất quạt mắt bàn cờ một vòng, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, "Cái bố cục này, cùng mấy vạn năm trước khita rời đi là như nhau, các ngươi thật tổng thể mất vài vạn năm, có thể, rất tú."

"Hắc hắc, tuổi thọ chúng ta là vô tận, sớm đã quên mất khái niệm thời gian, cho nên liền nhập thần một chút."

Hắc Tê chất phác gãi gãi đầu, nói ra.

Đánh cờ mất vài vạn năm, ngươi gọi cái này là nhập thần một chút?

Chương 1136: Chủ nhân, người cần thuốc sao?

Chương 1136: Chủ nhân, người cần thuốc sao?

Phong Vân rất bất đắc dĩ, đánh cờ vài vạn năm, cũng là đủ rồi.

Lập tức, hắn nghĩ tới một chuyện, mở miệng nói: "Đúng, chấp niệm của lão sư Kim Dương Dao Hoàng của ta đã hoàn thành."

Trụ Vũ cùng Hắc Tê thần sắc khẽ giật mình, sau đó kịp phản ứng.

Bất quá hai người bọn hắn không có nhiều lời gì, chỉ là yên lặng hướng phía về vị trí mộ của Kim Dương Dao Hoàng cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Lão chủ nhân, nghe được không? Chủ nhân đã giúp ngài hoàn thành chấp niệm, lần này, ngài cũng có thể nghỉ ngơi rồi!"

Nói xong, hai người bọn họ lại cùng nhau hướng phía Phong Vân quỳ xuống lạy, dập đầu xuống đất, "Đa tạ chủ nhân!"

Phong Vân nhẹ nhàng phát tay, đem thân thể Trụ Vũ cùng Hắc Tê nâng lên, "Không cần như vậy, đây cũng là chuyện ta nên làm, hiện tại, ta giúp hai người khôi phục thực lực."

Phong Vân bấm tay gảy nhẹ, lập tức hai đạo lưu quang từ đầu ngón tay hắn bắn ra, phân biệt vào bên trong mi tâm Trụ Vũ cùng Hắc Tê.

Ông! Ông!

Chỉ chốc lát, hai người bọn họ toàn thân chấn động, quang mang vô cùng vô tận đem hẳn bọn họ hai bao phủ lại, đồng thời có lực lượng cuộn cuộn tràn vào bên trong thân thể khô lồi của bọn họ, không ngừng chữa trị tất cả thương thế bọn họ đã từng chịu.

Ở trong thần sắc chấn kinh của Trụ Vũ cùng Hắc Tê, việc này làm bọn họ phức tạp hồi lâu, hao hết hết thấy biện pháp cũng không cách nào chữa trị đạo thương, lại ở trong khoảnh khắc được chữa trị hoàn hảo!

Oanh! Oanh!

Một giây sau, khí tức cường đại mà bàng bạc từ trên thân Trụ Vũ cùng Hắc Tê bộc phát ra, đạo lực như biển, một đen một trắng, quét sạch cửu trọng thiên địa!

Mà khí thế hai người bọn họ cũng tầng tầng cất cao, trong nháy mắt xông phá gông cùm xiềng xích, từ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, trực tiếp bước vào cấp độ Hạ phẩm Đạo Quân.

Hơn nữa còn không xong, khí thế một mực tiếp tục, không ngừng tăng vọt.

Hạ phẩm Đạo Quân đỉnh phong. . . Trung phẩm Đạo Quân. . . Trung phẩm Đạo Quân đỉnh phong. . . Thượng phẩm Đạo Quân. . . Thượng phẩm Đạo Quân đỉnh phong. . . Tuyệt phẩm Đạo Quân. . . Tuyệt phẩm Đạo Quân đỉnh phong!

Ầm ầm ——! !

Sau đó, càng là trực tiếp xuyên qua hàng rào, nhảy lên mà vào Đạo Quân Nghịch Thiên cấp!

Đến tận đây, loại khí thể biến hóa này mới dần dần ngừng lại, cuối cùng chậm rãi bình tĩnh lại.

Một lát sau, Trụ Vũ cùng Hắc Tê tỉnh lại, hai người bọn họ cảm thụ được lực lượng kinh khủng chưa bao giờ có trong cơ thể, không khỏi kinh hãi.

"Chủ nhân, cái này, đây là. . ."

Phong Vân mỉm cười, "Đưa chút lễ vật nhỏ cho các người thôi, cũng coi là ban thưởng cho các người tận tâm tận lực nhiều năm như vậy trợ giúp ta."

Trước kia Trụ Vũ cùng Hắc Tê cũng chính là khôi lỗi Hạ phẩm Đạo Quân cấp, bất quá đối với bây giờ Phong Vân mà nói, tùy tiện làm chút lạc ấn tăng lên cảnh giới của Trụ Vũ cùng Hắc Tê đơn giản dễ như trở bàn tay.

Vài phút đã giải quyết xong.

Dù sao hai người bọn họ là khôi lỗi, không cần lo lắng vấn đề di chứng cùng căn cơ gì, tăng lên là xong việc.

"Trong khoảnh khắc liền đem cảnh giới chúng ta tăng lên tới cấp độ Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, thứ lễ vật này lại có thể là nhỏ sao!"

Trụ Vũ cùng Hắc Tê giờ khắc này cảm thấy chủ nhân nhà mình quả thật là không thể nói nổi nữa!

Mà đồng thời, hai người bọn họ cũng nghi hoặc vô cùng.

Chuyện gì xảy ra vậy? Chúng ta không phải chính là bàn cờ tiếp theo sao? Vì sao chủ nhân bỗng nhiên thay đổi khủng bố như vậy!

Hai người bọn họ rõ ràng nhớ rõ, Phong Vân trước khi rời đi, còn chưa tới cấp độ Đạo Quân nữa.

Thế nào hiện tại đi ra ngoài một chuyến trở về, đã mẹ nó khủng bố không tưởng nổi như vậy rồi!

"Chủ, chủ nhân, ngươi, ngươi cần thuốc sao?"

Hắc Tê nhin không được hỏi một câu.

Phong Vân lập tức xạm mặt lại, cần thuốc là cái quỷ gì?

"Đồ đàn, khẳng định là chủ nhân chúng ta thiên phú siêu tuyệt, hoành ép Hỗn Độn!" Trụ Vũ liếc Hắc Tê một cái.

Ừm, không sai, con này liếm chó không sai, rất có ngộ tính.

Phong Vân nhìn Trụ Vũ một chút, trong lòng có phần hài lòng gật gật đầu.

"Hiện tại ta cũng coi như là có thành tựu, về sau các ngươi liền theo ta đi, muốn đánh cò, đi vô tận hỗn độn, nơi đó có tràng tử cực kỳ lớn."

Trụ Vũ cùng Hắc Tê bây giờ có tu vi Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, vừa vặn có thể trở thành người hộ đạo của Nhân tộc, bảo vệ những Nhân tộc còn chưa trưởng thành kia.

"Vâng, chủ nhân."

Trụ Vũ cùng Hắc Tê tự nhiên không dám chống lại mệnh lệnh của Phong Vân, đồng thời trong lòng bọn họ cũng đúng là rất hoài niệm chỗ sâu trong vô tận hỗn độn.

Trước đây là thực lực không đủ, không dám vào, bây giờ thực lực không chỉ khôi phục, còn tiến lên một bước, đương nhiên tâm tư linh hoạt hơn rồi.

"Được rồi, hai người các người vào thế giới trong ta đợi trước, ta còn muốn xử lý một số chuyện."

Nói xong, Phong Vân vung tay lên, đem Trụ Vũ cùng Hắc Tê thu vào trong thế giới cơ thể.

Sau đó hần một bước phóng ra, biến mất tại chỗ.

...

Lúc lần nữa xuất hiện, Phong Vân đã đi vào vũ trụ thế giới cải tạo qua.

Thần niệm quét qua, tất cả mọi thứ bên trong đều trong nháy mắt xuất hiện ở trong đầu hần, đương nhiên, trọng điểm vẫn là Nhân tộc biến hóa.

"Ừm? Không nghĩ tới hôm nay người mạnh nhất Nhân tộc không phải là Ngũ Hành Chí Tôn, mà là tiểu nha đầu Phong Lạc Linh này."

Cái này hoàn toàn là vượt quá khỏi tính toán của Phong Vân.

Phải biết, Phong Lạc Linh mặc dù thiên phú không tồi, nhưng cuối cùng là xuất sinh quá muộn, cùng bọn Ngũ Hành Chí Tôn kém rất nhiều.

Nhưng mà không nghĩ tới, Phong Lạc Linh thế mà lại vượt lên trước, nhảy lên trở thành nửa bước Đạo Quân, mặc dù vền vẹn chỉ là nhất trọng thiên, nhưng cũng đủ làm cho người rung động.

Nơi này mặc dù là một vũ trụ thế giới đã qua cải tạo, nhưng chung quy vẫn là không sánh bằng thế giới Đại Thiên Vũ Trụ, chớ nói chi là vô tận hỗn độn, đơn giản là trên trời dưới đất.

Ở bên trong hoàn cảnh này, Phong Lạc Linh vậy mà trở thành bán bộ Đạo Quân, cái này đã là rất khủng bố!

"Tất nhiên có đại cơ duyên, nếu không thì không có khả năng tiến bộ lớn như vậy."

Phong Vân trong lòng nắm chắc, Phong Lạc Linh tiến bộ to lớn như thế, khẳng định là đạt được đại cơ duyên kinh thế, bằng không thì lấy thiên phú của nó, dù cho là trăm vạn kỷ nguyên, cũng không đạt được tầng thứ này.

"Cũng không biết là cơ duyên gì, phải chăng có hại đối với nàng."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Cơ duyên là một chuyện, cũng không hoàn toàn là mang đến ích lợi, cũng có loại nhất thời tiến bộ to lớn, nhưng tác dụng phụ hoặc là di chứng lại cực kỳ nghiêm trọng.

Phong Vân mặc dù hi vọng Phong Lạc Linh cường đại lên, nhưng chắc chắn sẽ không lấy loại phương thức gần như tự mình hại mình này.

"Đi nhìn kỹ hẵng nói."

Phong Vân tâm niệm vừa động, một giây sau, trực tiếp thuận di đến bên trong một ngôi biệt thự ở vị diện chí cao của Nhân tộc.

Trong sân biệt thự.

Phong Tiểu Lan đang cùng Phong Lạc Linh đợi cùng một chỗ, hai người đều là đang tu luyện, xem ra khắc khổ vô cùng.

Nhất là Phong Tiểu Lan, hai đầu lông mày mang theo một cỗ tính bèn dẻo, tu luyện cơ hồ đến tình trạng mất ăn mất ngủ.

Theo lý thuyết, hiện tại bên trong phương vũ trụ thế giới này, lấy tu vi chúa tể đỉnh phong của Phong Tiểu Lan bây giờ, đã coi như là chiến lược tầng cao nhất rồi.

Không cần khổ như lúc này nữa!

Nhưng trong lòng Phong Vân biết, Tiểu Lan tỷ cũng là vì có thể sớm ngày đi vào trong vô tận hỗn độn tìm hấn, mà đang điên cuồng tu luyện.

Nhưng mà tư chất nàng bình thường, tiến bộ thật sự là quá chậm, vài vạn năm sau, vền vẹn chỉ là tăng lên một tiểu cảnh giới mà thôi. _

Chương 1137: Mang ta mở hack, mang ta bay!

Chương 1137: Mang ta mở hack, mang ta bay!

Nghĩ tới đây, Phong Vân trực tiếp thuận di xuất hiện ở phía sau Phong Tiểu Lan, ôm chặt lấy nàng, nhẹ giọng rí tai nói: "Tiểu Lan tử, ta trở về rồi."

Phong Tiểu Lan từ trong trạng thái tu luyện bị bùng tỉnh, nàng vừa muốn có phản ứng, chợt nghe lời nói bên tai, lập tức toàn thân run lên, nhin không được nỉ non nói: "Ta không phải nằm mơ chứ, Tiểu Vân, thật là người sao?"

"Là ta."

Phong Vân đi đến trước mặt Phong Tiểu Lan, khẽ vuốt đỉnh đầu đối phương, "Những năm này, vất vả người rồi."

"Thật là người, Tiểu Vân!"

Phong Tiểu Lan ôm chặt lấy Phong Vân, khắp khuôn mặt là thần sắc vui vẻ, so với tu vi của mình đột phá còn vui vẻ hơn ngàn vạn lần, "Người rốt cục lại trở về rồi!"

"Lão, lão sư! !"

Lúc này, Phong Lạc Linh một bên khác cảm ứng được cái gì đó, mở to mắt ra, sau đó nàng liền thấy một thân ảnh vô cùng tượng niệm đứng ở nơi đó, lập tức kêu to lên.

"Oa, lão sư, người có thể trở về rồi, Lạc Linh nhớ người muốn chết!"

Nàng vừa nói vừa chạy tới, sau đó tựa như gấu túi treo ở phía sau Phong Vân, tựa như một biểu tượng vậy.

"Cũng lớn như vậy rồi, còn không nghiêm túc nữa." Phong Vân rất bất đắc dĩ.

"Có quan hệ gì đâu, người cũng hết mấy vạn năm không hỏi đáp rồi, lão sư, lần này người cần phải ở lâu một chút."

Phong Lạc Linh mặt không quan tâm nói.

"Yên tâm, lần này ta tới, liền là mang các người đi theo ta, ta ở bên kia đã thu xếp tốt, lần này là đặc biệt tới đón các người, cùng cả Nhân tộc đi qua."

Phong Vân nói với Phong Tiểu Lan cùng Phong Lạc Linh.

"Thật sao? Vậy quá tốt rồi!" Phong Lạc Linh vô cùng vui vẻ.

Phong Tiểu Lan cũng lộ ra nụ cười, nói như vậy, nàng rốt cuộc cũng không cần cùng Phong Vân xa cách nhau nữa!

Bất quá Phong Lạc Linh vui vẻ một hồi, sau đó nhớ tới cái gì đó, đối với Phong Vân nói: "Lão sư, có thể lại chờ một đoạn thời gian hay không, ta còn có việc cần giải quyết."

Ừm?

Phong Vân lông mày nhíu lại, hần nhìn về phía Phong Lạc Linh, "Là cùng tu vi của người tiến bộ nhanh như vậy có quan hệ sao?"

Phong Lạc Linh mắt to khê giật mình, sau đó kịp phản ứng, gật đầu nói: "Không sai biệt lắm."

"Bất quá, lão sư, người có biết vì sao ta tu luyện đột nhiên tăng mạnh như thế không? Đáp án chính là cái này."

Nói qua, Phong Lạc Linh bỗng nhiên lấy ra một vật cùng loại với kính một mắt, chỉ bất quá cùng kính mắt khác biệt là, phía trên này khắc đủ loại phù văn, mỗi một cái đều xem ra rất là huyền diệu, lộ ra đạo vận không thể giải thích.

A?

Ánh mắt Phong Vân quét qua, từ bên trên vật cùng loại với kính mắt này, hẳn cảm ứng được một cỗ trận pháp phù văn ẩn tàng rất sâu, tựa hồ là trận pháp ý thức linh hồn.

"Đây là . . ."

"Thứ này gọi là đăng nhập khí, chỉ cần ý thức linh hồn kết nối vào, thì có thể đăng nhập đến một thế giới khác, cùng toàn bộ tin tức trò chơi không sai biệt lắm, bất quá khác biệt là, ở bên trong đạt được đồ vật, là có thể dùng được ở trên người mình, với lại cùng hiện thực giống nhau như đúc."

"Ta chính là nhờ vào đó tu luyện mới tăng lên nhanh như vậy."

Phong Lạc Linh đắc ý nói ra.

"Thứ này, người có được từ nơi nào?" Ánh mắt Phong Vân nhất động nói.

"Là có một ngày ta ở bên trong Hỗn Độn nhật được, lúc ấy chính ta cũng cảm thấy chơi vui nên đồ bộ thử một chút, không nghĩ tới về sau trợ giúp

lớn như vậy đối với ta."

Phong Lạc Linh đáp.

"Dạng đăng nhập khí này, ngươi còn nữa không?" Phong Vân tiếp tục hỏi.

"Còn có một cái nữa, là gần đây vừa mới đạt được ở trong game, vốn là muốn cho Ngũ Hành Chí Tôn thúc thúc." Phong Lạc Linh gật đầu nói.

"Cho ta xem một chút." Phong Vân nói ra.

Phong Lạc Linh lúc này lấy ra, đưa cho Phong Vân.

Hắn tiếp trong tay, hai con ngươi mang theo kim quang, không ngừng liếc nhìn, bất quá lại cái gì cũng nhìn không ra được.

Vô luận là phù văn này, hay là trận pháp ẩn tàng rất sâu kia, đều vượt xa khỏi lý giải của Phong Vân, phẳng phất như, là một đồ vật ở ngoài hành tinh vậy.

"Kỳ quái."

Phong Vân mặc dù nhìn không ra, nhưng hắn từ trong tối tâm cảm ứng được, từ trên đăng nhập khí này, truyền đến tín hiệu cực kỳ không tốt, hiển nhiên, đồ chơi này tuyệt không phải là thiện vật.

"Đồ chơi cổ quái kỳ lạ như vậy, ta ngược lại muốn xem xem, là lai lịch gì."

Thứ này rất có thể gieo xuống ảnh hưởng không tốt đối với Phong Lạc Linh, mà loại ảnh hưởng này lại giấu diếm được hắn dò xét, cái này không giống Tiểu Khả.

Lấy cấp độ của hắn bây giờ, không nói là vô địch ở vô tận hỗn độn cương vực, nhưng cũng coi là đứng ở một nhóm cấp độ cao kia, lại còn có thể giấu diếm được hắn, cái này cho thấy vấn đề.

Cho nên, Phong Vân nhất định phải điều tra rõ ràng!

Nghĩ đến đây, Phong Vân nhìn qua Phong Lạc Linh nói: "Lần tiếp theo đăng nhập, là lúc nào?"

"Không lâu, là ở một tuần lễ sau." Phong Lạc Linh đáp.

"Tốt, lần sau ta cùng người đăng nhập một lần."

Phong Vân gật đầu nói.

"A" Phong Lạc Linh nghe vậy, há to mồm, "Lão sư, thực lực của người đã đạt tới cấp độ Đạo Quân rồi, đăng nhập khí này không thể thừa nhận khí tức cường giả Đạo Quân cấp, nhưngtu giả đăng nhập trước đó, đều là sau khi đạt tới Đạo Quân thì biến mất, không cách nào đăng nhập lại."

"Không sao, ta lấy hóa thân tiến vào cũng được."

Phong Vân nói qua, từ đỉnh đầu hắn bỗng nhiên toát ra một sợi thanh khí, trong chốc lát, ngưng tụ thành một đạo hóa thân, cảnh giới bị hắn áp chế ở cấp độ nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong.

Đây là hắn lấy lực lượng Đại Đạo vô thượng ngưng tụ ra hóa thân, thoát thai từ 'Tiên Thiên Nhất Khí Thân' .

Mặc dù không có bảy thành chiến lực của bản thể, nhưng được ở chỗ có thể tồn tại vĩnh cửu, chỉ cần không bị tiêu hao hết lực lượng, thì có thể một mực tiếp tục trường tồn.

Phong Lạc Linh thấy cảnh này, giơ ngón tay cái lên, "Lão sư ngu phê! Mang ta mở hack, mang ta bay!"

Phong Vân nhìn không được liếc mắt một cái, nha đầu này, thật đúng là đang chơi game.

"Mau trở về tu luyện, một tuần lễ sau gọi ta."

Phong Vân tản ra hóa thân, nhẹ nhàng vung tay lên, đem Phong Lạc Linh đưa về phòng tu luyện, nó tức giận đến kêu to oa oa, nhưng không có một chút tác dụng nào.

Trong viện.

Phong Vân nhìn Phong Tiểu Lan, khẽ cười nói: "Bóng đèn rút cục đã đi, lần này, chúng ta có thể hưởng thụ thế giới của hai người."

"Người đó, cũng đã lớn rồi, còn như vậy nữa." Phong Tiểu Lan buồn cười nói.

"Vô luận là đi qua bao lâu, ta đều nhớ năm đó ở trong viện mồ côi cùng người sớm chiều làm bạn."

Phong Vân ôm lấy phong Tiểu Vân, nhẹ nhàng nói.

Đối phương cũng trở tay ôm lấy Phong Vân, thời gian, phẳng phất như ngừng lại ở thời khắc này.

Mặt trời chiều ngã về tây, đem cái bóng hai người kéo rất dài. . .

. . .

Một tuần lễ sau.

Vẫn là ở trong sân.

Hóa thân của Phong Vân lẳng lẳng đứng ở nơi đó, ở bên cạnh hẳn, Phong Lạc Linh kê vai sát cánh.

"Chuẩn bị kỹ càng chưa? Chúng ta có thể đổ bộ, lão sư."

Phong Lạc Linh bỗng nhiên mở miệng nói.

"Ừm." hóa thân Phong Vân gật đầu, mặc dù là hóa thân, bất quá vẫn là do ý thức Phong Vân tự mình điều khiển. _

Chương 1138: Đăng nhập, Tiên Giới!

Chương 1138: Đăng nhập, Tiên Giới!

Khi hóa thân Phong Vân đăng nhập vào, chỉ thấy quang mang lóe lên tại chỗ, một giây sau, hắn cùng Phong Lạc Linh biến mất tại chỗ, hóa thành hai đạo quang mang, tiến vào bên trong một không gian thần bí.

Trong sân, chân thân Phong Vân đứng ở đây, hắn ánh mắt có chút nheo lại, "Kỹ thuật mở thời không thật cao minh, thậm chí ngay cả ta cũng không thể phát giác được."

Theo hắn suy đoán, thời không này hẳn là độc lập với bên ngoài, cũng không phải là vị trí thế giới vốn có, với lại kỹ thuật cực cao, có thể che đậy hết thảy cảm ứng.

Mặc dù Phong Vân am hiểu Thời Không chi đạo, nếu như ở dưới tình huống không có tọa độ, muốn tìm ra, đó cũng là cực kỳ khó khăn.

Bất quá bây giờ, Phong Vân đã đem tọa độ hóa thân của mình nắm giữ trong tay rồi.

"Trước điều khiển hóa thân nhìn xem tình huống lại nói, ta luôn cảm thấy cái đồ chơi này vượt qua thủ đoạn kỹ thuật người tu luyện bây giờ, rất có thể có lai lịch lớn."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Hắn bây giờ cũng coi như là cường giả bên trong người tu luyện, đủ loại thủ đoạn kỹ thuật của người tu luyện, hắn cũng coi như rất rõ ràng.

Nhưng tình huống cùng loại với loại mở ra thời không độc lập này, vẫn là lần đầu tiên gặp phải, bởi vậy vô cùng hiếu kỳ, phải tìm hiểu ngọn ngành.

"Tiểu Vân, thế nào?"

Lúc này, thanh âm Phong Tiểu Lan truyền đến, Phong Vân cũng không đem vị trí của đăng nhập khí nói cho nàng biết, dù sao, chính hắn cũng không rõ ràng cụ thể nguy hại ở đâu, để tránh khủng hoảng, không nói là tốt nhất.

Cho nên Phong Tiểu Lan cũng không biết.

"Không sao, ta đang nghĩ, thế giới hai người chúng ta sau này, nên làm gì trong đó."

Phong Vân quay đầu cười hắc hắc.

Khuôn mặt nhỏ của Phong Tiểu Lan đỏ lên, bạch một cái nói: "Không có nghiêm túc, không để ý tới người nữa."

Nói xong nàng liền nhanh như chớp chạy đi, để lại một mình Phong Vân ở trong sân, hắn nhìn xem xa xôi bên ngoài, cuối cùng lẳng lặng ngồi xếp bằng xuống.

...

Bên này.

Hóa thân Phong Vân cảm giác mình tựa hồ xuyên qua một tầng Vân Tiêu, lại hình như đi qua một vòng mê vụ, ở trong lực tối tăm kia cảm giác thật khó dò xét, vượt qua không gian cùng thời gian cách trở, tách ra

mê mang cùng không biết, bỗng nhiên tiến vào một thế giới hoàn toàn khác biệt!

"Tích! Quét hình tu vi cảnh giới hoàn tất, sơ bộ dự phán, nửa bước Đạo Quân cứu trọng thiên đình phong!"

"Tích! Kiểm trắc được là lần đầu đổ bộ vào 'Tiên Giới', mời tự mình thiết lập một cái tên!"

Hai âm thanh, phảng phất như trực tiếp vang lên ở bên tai, lại như tiếng vọng ở chỗ sâu trong tinh thần, Phong Vân tâm thần khẽ nhúc nhích, nơi phát ra thanh âm này hẳn cũng không phát giác được.

Bất quá để cho khóe miệng của hắn hơi rút là, đồ chơi này thật đúng coi mình là game online giả lập, còn muốn mình lấy biệt danh nữa.

"Tích! Xin xác nhận tên! Có thể lựa chọn ngôn ngữ đưa vào, hoặc là viết tay đưa vào!"

Ở thời điểm nội tâm Phong Vân suy nghĩ nhấp nhô, thanh âm nhắc nhở lúc trước đã vang lên lần nữa.

Đồng thời, ở trước mặt hắn hiện ra rất nhiều ký tự, số lượng, ký hiệu, thậm chí còn có mấy loại văn tự hắn căn bản không nhận biết được.

Những chữ số này vừa xuất hiện, lập tức lấy một loại biến hóa cực kỳ nhanh chóng không ngừng ở trước mặt hắn.

Phong Vân sắc mặt co lại, lúc này cũng không cân nhắc, trực tiếp ở trên màn hình hư điểm ba lần.

"Một hai ba, xin xác nhận phải chăng sử dụng danh xưng này."

"Xác nhận."

Phong Vân mí mắt lật một cái, không nghĩ tới mình chọn đại lại ra cái tên này, bất quá hấn lười nhác đổi.

"Tên đã tạo ra, mời lựa chọn địa điểm người muốn tiến về!"

Theo thanh âm nhắc nhở này vang lên, hơn ngàn địa điểm xuất hiện ở trước mặt Phong Vân.

Ánh mắt của hấn quét mắt một vòng ngàn cái địa điểm này, cuối cùng rơi xuống bên trên Thiên Diệu thành.

Phong Lạc Linh ở ngay trong thành phố này.

Tuyển định một thành thị, Phong Vân liền cảm giác hoàn cảnh chung quanh phát sinh biến hóa to lớn, vốn sương mù bạch sắc bao trùm tại bốn phía hoàn toàn tán đi, một tòa thành thị hình dáng cổ điển, ở trong thời gian không đến mười cái hô hấp, trong nháy mắt gây dựng lại hoàn tất.

Khi ánh mắt Phong Vân hướng bốn phương tám hướng nhìn lại, hấn đã chính thức đứng ở trên một quảng trường có quy mô vượt qua ức vạn năm ánh sáng!

"Chúc mừng người, chính thức tiến vào 'Tiên Giới', hay mau xin khảo hạch, để đạt được quyền hạn, sau khi đạt được quyền hạn, mới có thể hưởng thụ đặc quyền cùng chỗ tốt của 'Tiên Giới', đem tốc độ tu luyện của người tăng lên rất nhiều! Chúc ngài sớm ngày trùng kích Đạo Quân thành công!"

Thanh âm thần bí kia sau khi lưu lại một câu nói, lập tức không có tiếng động nữa, hiển nhiên, nó đã hoàn thành sứ mệnh của người Tiếp Dẫn.

Đứng ở trên quảng trường này, ánh mắt Phong Vân khẽ nhúc nhích, nơi này cho hấn cảm giác, căn bản không phải thế giới giả lập, mà là một thế giới chân chân chính chính.

Mặc dù kỹ thuật giả lập thời đại bây giờ đã là rất cao, tu giả giống nhau rất có thể không phân rõ giả lập cùng hiện thực khác nhau ở chỗ nào.

Bất quá đối với Phong Vân là một cao thủ chơi Huyền Thuật bực này mà nói, giả lập cùng hiện thực khác nhau vẫn là rất rõ ràng.

" 'Tiên Giới' sao. . . "

Danh xưng này để cho trong lòng Phong Vân có một chút liên tưởng, bất quá có phải giống suy nghĩ trong lòng hắn hay không, còn phải tìm tòi nghiên cứu nữa.

"Đi tìm cái nha đầu Lạc Linh kia trước đã."

Phong Vân lúc này bước chân di chuyển, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

. . .

Cùng lúc đó.

Ở chỗ cao nhất trong 'Tiên Giới', bên trong một chỗ thời không hư vô mờ mịt.

Đang có ba đạo thân ảnh đứng ngạo nghễ ở đây, hai nam một nữ, là ba người bề ngoài tương tự như Dị tộc, hai Dị tộc nam một vị là thanh niên, đại khái là hơn hai mươi tuổi, một vị thì là trung niên.

. . .

Mà nữ Dị tộc kia, thì một vị nữ tử cực kỳ cao lãnh, lấy thâm mỹ Nhân tộc mà nói, cũng tính là thanh tú.

Giờ phút này, ở trước mặt ba vị Dị tộc này, đang lơ lửng một khối màn hình to lớn vô cùng.

Màn hình chia cắt thành vô số tiểu hình tượng, trong mỗi một tấm hình nhỏ đều có đủ loại thân ảnh.

Ừm?

Bỗng nhiên, vị Dị tộc trung niên kia phát ra một tiếng kinh ngạc, "Mới tới một người đăng nhập mới, lại là tu vi nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong."

"A?"

Lời này vừa ra, thanh niên Dị tộc cùng nữ tử ánh mắt nhất động, nhìn qua.

Thanh niên Dị tộc nói: "Người nào?"

"Là người này." Trung niên Dị tộc ấn mở một hình tượng nhỏ, lập tức nó phóng đại ra, chỉ thấy hình tượng bên trong, là một vị thanh niên tuấn mỹ hiện ra.

"Hình tượng này, là Nhân tộc sao?"

Thanh niên Dị tộc thần sắc hơi động nói.

"Trong người tu luyện ta nhớ được Nhân tộc gần đây rất yếu đuối, thế mà sinh ra một vị cường giả nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, lợi hại, thiên phú tu luyện của người này nhất định rất cao, sau khi chuyển hóa thành tộc ta, chắc hẳn thiên phú tiềm lực còn có thể lại tăng lên nữa!"

Nữ tử cao lãnh cũng không nhịn được mở miệng nói.

"Ừm, yên tâm, hấn đã đăng nhập vào 'Tiên Giới', vậy hấn chính là một con cá trên thớt gỗ, muốn chạy cũng khó có khả năng!"

"Còn lại, chính là chậm rãi ăn mòn hấn, đồng hóa hấn, chờ hấn mượn nhờ lực lượng nơi này đột phá Đạo Quân, chính là thời điểm hấn hoàn thành chuyển hóa!"

Chương 1139: Cầu thả bày ra, đi ra sushi!

Chương 1139: Cầu thả bày ra, đi ra sushi!

"Trận chiến thời đại viễn cổ kia, nếu không phải nội bộ của quê hương chúng ta xảy ra vấn đề, tu giả hiện hành nhất định đại bại, một phương thứ nguyên thế giới này sớm đã bị 'Tu Chân tộc' chúng ta nắm giữ, sao để cho những tu giả hiện hành này phát triển nhiều năm như vậy!"

Thanh niên Dị tộc không nghĩ tới Nhân tộc yếu đuối cũng có bán bộ Đạo Quân sinh ra, không khỏi sinh lòng cảm khái.

"Không sao, bất quá là trễ một chút thời gian mà thôi, 'Tu Chân tộc' chúng ta đang khôi phục nhanh chóng, mà trái lại là tu giả hiện hành, qua nhiều năm như thế, một đời không bằng một đời, một kỷ nguyên cũng sinh ra không nổi một Đạo Tôn. Tư chất sao mà kém."

Trung niên Dị tộc cười lạnh nói.

"Bây giờ, chúng ta đã bố trí xuống rất nhiều thủ đoạn, Tiên Giới này chỉ là một cái bên trong mà thôi, chờ thời cơ không sai biệt lắm, tiến hành thu lưới, lực lượng chúng ta sẽ lớn mạnh hơn rất nhiều, ta rất chờ mong một màn kia đến!"

"Vậy cũng là sự tình về sau, hiện tại, vẫn là trước tiên nên nghĩ như thế nào chuyển hóa càng nhiều tu giả hiện hành." Nữ tử cao lãnh kia mở miệng nói.

"Ừm, tiểu Lan nói đúng, hiện tại ta liền ban bố khảo hạch, để chobán bộ Đạo Quân Nhân tộc mới tới kia hoàn thành, đạt được quyền hạn, sau đó lại để hấn cùng mấy nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên khác cùng một chỗ tham gia thí luyện Đạo Quân, chờ sau khi bọn hấn đột phá, chúng ta liền phái ra Giới Thú Đạo Quân cấp, tiến đến hoàn thành chuyển hóa!"

Trung niên Dị tộc gật đầu nói.

"Ừm, cứ làm như vậy."

...

Bên này.

Phong Vân đi vào Thiên Diệu thành, nhìn thấy Phong Lạc Linh.

Đồng thời, còn có mấy đồng đội của nàng.

"Đến đây, cùng các người giới thiệu một chút, đây là lão sư của ta, hấn rất mạnh, có tu vi nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, lần này là tu luyện nhằm chán, cùng ta tới chơi đùa."

Phong Lạc Linh giới thiệu cho bốn đồng đội của nàng nói, nàng cũng không nói đến thực lực chân thật của Phong Vân, đây là do Phong Vân phân phó.

Bốn đồng đội đều là người trẻ tuổi, đều là Dị tộc, thực lực cùng Phong Lạc Linh không sai biệt lắm, cũng đều ở bồi hồi nửa bước Đạo Quân nhất trọng thiên.

Bọn họ nghe được Phong Lạc Linh giới thiệu, nguyên bản thái độ hững hờ, lập tức chuyển biến một trăm tám mươi độ, đều cùng nhau hướng phía Phong Vân cúi đầu nói:

"Gặp qua đại nhân!"

Vô luận ở chỗ nào, đều là thực lực mạnh được người tôn kính, ở bên trong Tiên Giới này cũng thế.

"Ừm, khách khí."

Phong Vân gật gật đầu, cũng không có giá đỡ quá lóngi, lộ ra rất hòa nhã.

Cái này rơi vào trong mắt bốn vị đồng đội, tự nhiên mà vậy liền cảm khái, đây chính là khí độ của cường giả sao!

Vô hình bên trong, Phong Vân lại giả bộ ép một cái.

"Tích! Hiện tại tuyên bố nhiệm vụ khảo hạch, tùy ý đánh giết một con Giới Thú, thì được tính hoàn thành."

Đột nhiên, bên tai Phong Vân lại vang lên thanh âm nhắc nhở.

Hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, lúc trước Phong Lạc Linh đã nói với hắn, nội dung khảo hạch này trên cơ bản đều giống nhau.

Bất quá để cho Phong Vân kỳ quái là, tu giả giống nhau tiến đến, nhiệm vụ khảo hạch đều là tự mình tiếp, mà Phong Vân, lại là trực tiếp tuyên bố.

"Là chờ không kịp sao?"

Phong Vân trong lòng có loại cảm giác này, hình như là cấp thiết muốn hắn hoàn thành bất luận khảo hạch gì vậy.

"Cùng ta chơi phía sau màn sao. . ."

Phong Vân ánh mắt lóe lên nhấp nháy, loại mô thức này hẳn quá là rõ ràng, bởi vì hẳn thật lâu trước đó cũng từng chơi qua, chính là thời điểm hẳn thu thập các loại hình chiếu.

Mặc dù hình thức không giống nhau lắm, nhưng bên trong đều là giống nhau.

Chỉ bất quá, hẳn là vì thu thập hình chiếu, mà tồn tại phía sau màn thành lập 'Tiên Giới' này, chỉ sợ có suy nghĩ càng sâu xa.

"Liên cùng người chơi đùa."

Phong Vân biết được, đối phương đã gấp gáp như vậy, khẳng định sẽ chính mình chủ động hiện thân, đến lúc đó, lại nhìn một chút đối phương làm cái quỷ gì cũng không muộn.

Coi như thất bại cũng không tính là gì, đây chính là một bộ hóa thân.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền đem nội dung khảo hạch của mình nói cho Phong Lạc Linh.

Đối phương lập tức nói: "Cái này đơn giản, vốn tiểu đội Thần Phong chúng ta cũng muốn đi Thần Khư săn giết Giới Thú làm nhiệm vụ, chúng ta cùng một chỗ đi."

Bốn đồng đội của nàng tự nhiên sẽ không cự tuyệt, thậm chí còn vô cùng vinh hạnh.

Dù sao, Phong Vân thế nhưng là đui, mặc dù là lần đầu tiên đăng nhập, nhưng thực lực còn ở đó, đủ để dẫn bọn hắn bay lên!

"Quá tốt, chúng ta cũng có Đại Thần mang, lần này tất nhiên có thể thu được càng nhiều Thú Linh, trao đổi càng nhiều tài nguyên!"

Bốn đồng đội rất vui vẻ, có một loại cảm giác hưng phấn sắp bước mang bay lên.

Lập tức, đám người bọn họ liền đi tới một cột sáng lam sắc to lớn, xông thẳng lên trời.

Đường kính cột sáng lam sắc này chừng ức vạn km, cao ngất tận trời, không thấy đỉnh của nó, toàn thân trên dưới lóng lánh một loại lam sắc hoàn mỹ tinh khiết. .

Ở trước loại ánh sáng màu xanh lam này, tâm linh các tu giả đều phẳng phất như đạt được tịnh hóa hoàn chỉnh, tự nhiên mà vậy phóng xuất hết thủy áp lực ra ngoại giới, ở trước mặt nó thể hiện ra diện mục chân thật nhất, chân thật nhất của mình!

"Đây chính là truyền tống trận của Tiên Giới, bất kỳ địa phương nào cũng có thể thông qua truyền tống trận này để đi qua, chúng ta đi thôi."

Phong Lạc Linh giải thích cho Phong Vân một chút.

Sau đó đám người bọn họ tiến vào trong Truyền Tống Trận kia, do Phong Lạc Linh báo ra mục đích, sau đó hoàn cảnh chung quanh bọn họ liền phát sinh biến hóa to lớn.

Vốn là địa phương tràn ngập quang mang lam sắc, chuyển biến thành một địa phương hoàn toàn xa lạ.

Phía trước, quang huy quanh quẩn, giống như là một mảnh lại một mảnh tiên hoa đang tỏa ra, mà lúc mảng lớn ánh sáng xẹt qua, lại tốt giống như lưu tinh vắt ngang, xán lạn vô cùng.

Địa phương gọi là Thần Khư, cảnh tượng sông núi rất tráng lệ, có đại thụ, có thác nước, đồng thời ở trong đó, còn có vô số phù lục đang ẩn hiện.

"Đi, chúng ta đi vào."

Một đoàn người Phong Vân tiến vào phiến Thần Khư này, bên trong có không ít tu giả đến sẵn giết Giới Thú giống như bọn hắn.

Phong Vân một đường nhìn qua, cái gọi là Giới Thú, kỳ thật chính là hung thú không có linh trí, sau khi giết bọn nó, tinh hoa toàn thân sẽ ngưng tụ vào bên trong một viên châu, đây cũng là giới linh.

Sử dụng giới linh, thì có thể trao đổi các loại tài nguyên đạo trong cửa hàng cụ ở 'Tiên Giới', thường thấy nhất là công pháp, võ kỹ, trang bị, mà đặc thù thì như là huyết mạch, thần thông, Thần vật các loại, cũng đều có thể đổi được.

Nói chung, chủng loại rất đầy đủ, chỉ có người nghĩ không ra, chứ không có cửa hàng làm không được.

"Cái cầu thả này là ai bày ra, hình thức này cũng quá đơn nhất, cũng chỉ có con đường đánh quái thăng cấp này thôi sao?"

Phong Vân hiểu ra, trong lòng không ngừng chửi bậy.

Cũng không bao nhiêu kỹ nguyên sau đó, còn tới loại sáo lộ cũ rích này, có dám có một chút cách chơi mới lạ hay không!

Nếu là ba Di tộc phụ trách phía sau màn kia nghe được Phong Vân nói, có thể sẽ nắm lấy hắn chất vấn: Người cho rằng làm cái này rất dễ dàng sao? Đây chính là bọn họ hao phí thời gian ức vạn kỹ nguyên để khai phát ra đó!

Chỉ là thu thập các loại tài nguyên đạo cụ thuộc về tu giả hiện hành trong cửa hàng, đã để bọn họ suýt nữa thổ huyết.

Bất quá nói là nói như vậy, mọi người đi vào 'Tiên Giới', đâu có ai tới chơi trò chơi, đều là chạy tới để tăng lên tu vi, cũng chỉ có Phong Vân mới có lòng dạ thanh thản nghĩ nhiều như vậy. _

Chương 1140: Chạy mau a, cái kia là hack!

Chương 1140: Chạy mau a, cái kia là hack!

"Oanh!"

Một bàn tay vất ngang thiên địa, đơn giản mà trực tiếp, nhẹ nhàng đánh rớt, đem một conhung thú kim sắc như là mảnh hổ cuốn bay lên tại chỗ, trực tiếp nổ tung, huyết vũ bay rơi vãi.

Phía sau, bốn đồng đội của Phong Lạc Linh tất cả đều ngây người, miệng há rất lớn, nhét vào nửa nắm đấm cũng không có vấn đề gì.

"Giới Thú nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên, thế mà bị một chương đánh chết, thật sự là khủng bố!"

"Đúng vậy, Giới Thú ở trong đồng bậc gần đây mạnh hơn so với chúng ta, Giới Thú nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên, lại càng không cần phải nói!"

"Quả nhiên ôm lấy đùi, chính là đặc ý!"

". . ."

Nghe tiếng thảo luận củabốn đồng đội, Phong Lạc Linh trong lòng cười thầm, cái này còn bị hù, nếu như ta nói cho người, lão sư thế nhưng là Đạo Quân, còn không dọa thảm các người nữa sao!

Nhưng mà, Phong Lạc Linh cười trên nỗi đau của người khác lại không biết, Phong Vân so với Đạo Quân, còn khủng bố hơn vô số lần!

Nơi xa.

Phong Vân đứng tại chỗ, thu bàn tay về, thần sắc bình tĩnh.

"Tích! Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ khảo hạch, ngươi hiện tại chính thức gia nhập 'Tiên Giới', trở thành một thành viên trong đó, hưởng thụ đặc quyền trao đổi, đồng thời có thể tự do tu luyện!"

Theo Phong Vân giết chết Giới Thú trước mắt, thanh âm nhắc nhở lúc trước lại vang lên lần nữa, nói cho Phong Vân biết, hắn hiện tại đã chính thức gia nhập trận doanh 'Tiên Giới'.

...

Cùng lúc đó.

Bên trong thời không thần bí, ba Dị tộc phía sau màn trước đó, giờ phút này cũng thông qua màn hình thấy cảnh này.

Thanh niên Dị tộc nói: "Một chiêu liền giết chết Giới Thú nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên, Nhân tộc này, có vẻ như chiến lực rất mạnh đó."

"Ừm, ta cũng chú ý tới, thân thể hắn rất mạnh, sắp tiếp cận Đạo Quân." Trung niên Dị tộc gật đầu nói.

"Dạng thiên phú này, rất khó tin tưởng lại xuất hiện ở Nhân tộc, thật là khiến người ta kinh thán."

Nữ tử cao lãnh cũng cảm giác than thở một tiếng.

" Nhân tộc này, có thể nói là thiên phú tốt nhất trong tất cả tu giả từ khi 'Tiên Giới ' thành lập đến nay, nếu đem hấn chuyên hóa thành công, lại dung nhập ngũ đạo chúng, chưa hấn không thể tạo ra được một vị Đạo Tôn, đến lúc đó, chúng ta sẽ đạt được công lao to lớn!"

Trung niên Dị tộc càng nói mắt càng sáng.

Còn thanh niên Dị tộc cùng nữ tử cao lãnh bên cạnh, ánh mắt cũng đều hùng hực.

"Không sai, rất có khả năng này, đến lúc đó, chúng ta cũng không cần khổ bức canh giữ ở nơi rách nát này nữa, đợi ức vạn kỷ nguyên, cũng muốn buồn tẻ chết!"

Ba người bọn hấn ở 'Tu Chân tộc' cũng không tính là xuất sắc bao nhiêu, mặc dù là tu vi Đạo Tôn một bước, nhưng bọn hấn là dựa vào trạng thái 'Hiển thân' mà tăng lên.

Tương đương với đoạn tuyệt con đường phía trước, dựa vào chính mình tu luyện, lại không có một tia khả năng tăng lên nào, chỉ có thể sử dụng một số Thần vật đến để đề cao tu vi cảnh giới.

Bất quá chút Thần vật kia đều cực kỳ trân quý, dù cho là ở 'Tu Chân tộc', cũng không dễ dàng đạt được như vậy.

Bởi vậy, địa vị bọn họ còn không bằng một số thiên kiêu.

Cho nên, nếu bọn họ cố gắng hiển cho một thiên tài trong tộc có thể trưởng thành, tất nhiên sẽ được ban thưởng phong phú.

Mà bọn họ cũng có thể bởi vậy tiến thêm một bước, đạt tới Đạo Tôn ba bước, thậm chí là tiến lên cảnh giới siêu việt Đạo tôn cũng không nhất định!

Nghĩ tới các loại khả năng trong tương lai, ba vị kẻ sau màn này hung phấn vô cùng, cùng nhau đem ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, nhìn như vậy, hiển nhiên là như đang nhìn một 'Cây rặng tiền' !

Nhưng mà, thật tình không biết, bọn họ để mắt tới, căn bản không phải con mồi gì, mà là một siêu cấp quái vật to lớn!

Giờ phút này, ba vị tồn tại 'Tu Chân tộc' đắm chìm trong tương lai tốt đẹp vô hạn, căn bản không biết, chờ đợi bọn hắn, chính là cái gì.

Chạy mau đi, cái kia là hack, các ngươi thắng không được đâu!

Sau đó.

Sau đó trung niên Dị tộc lấy lại tinh thần, lập tức truyền đạt thí luyện Đạo Quân cho Phong Vân, còn có mấy tu giả khác tu vi cũng ở nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, chuẩn bị tiến hành thu hoạch cuối cùng.

Bọn họ đã tiến hành như vậy rất nhiều lần, sớm đã xe nhẹ đường quen.

Chỉ bất quá lần này thiên phú Phong Vân vượt quá bọn họ đoán trước, cho nên phá lệ kích động mà thôi.

...

Địa phương Thần Khư.

Sau khi Phong Vân một chương đánh chết Giới Thú nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên kia, không có đi lấy Thú Linh gì đó, tất cả đều lưu cho bọn Phong Lạc Linh.

Mà lúc này, bên tai hắn lại truyền tới thanh âm nhắc nhở.

"Tích! Kiểm trắc được tu giả '123' tu vi đạt tới nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, hiện tại tiến hành thí luyện Đạo Quân, bên trong thí luyện, có xác suất đột phá đến Đạo Quân rất lớn, phải chăng tiến hành thí luyện Đạo Quân?"

Nhanh như vậy sao. . .

Phong Vân lông mày nhíu lại, hắn mới vừa vận thông qua khảo hạch, thí luyện Đạo Quân này lại theo sát phía sau liền đến.

"Gấp gáp như vậy sao?"

Phong Vân làm sao biết, hắn tùy tiện hiển lộ một chút thiên phú, đã làm cho ba kẻ sau màn kia thèm không nhìn được, đã xem hắn là con cá lớn nhất, cấp thiết muốn câu hắn lên.

Cho nên mới nóng vội như vậy.

"Liên cùng các người đùa giỡn một chút."

Phong Vân khước miệng hơi vênh, lập tức lựa chọn đồng ý.

"Tích! Mệnh lệnh đã xác nhận, mười giây đồng hồ sau sẽ bắt đầu mở truyền tống, xin chuẩn bị kỹ lưỡng!"

Nghe được thanh âm nhắc nhở, Phong Vân nhìn Phong Lạc Linh nơi xa một chút, truyền âm chào hỏi với nàng.

Mười giây sau, hắn liền biến mất tại chỗ.

Phong Lạc Linh nghe được Phong Vân truyền âm, lông mày cau lại, "Lão sư mới chỉ đăng nhập không đến thời gian một ngày, liền để hắn đi tham gia thí luyện đạo quân kia, vì sao ta cảm giác có chút gấp gáp vậy?"

Hiển nhiên, nàng cũng phát giác một vài vấn đề.

"Hi vọng lão sư có thể bình yên trở về."

Từ kinh nghiệm trước đó đến xem, một khi có tu giả ở 'Tiên Giới' đột phá đến cấp độ Đạo Quân, đều sẽ biến mất không thấy nữa, cũng không tiếp tục đăng nhập xuất hiện nữa.

Trước đó Phong Lạc Linh cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng bây giờ, trong lòng nàng lại cảm thấy có chút bất an.

Nhưng thực lực nàng thấp, cũng không có cách nào làm gì, chỉ có thể cầu nguyện Phong Vân an toàn trở về.

Với lại, Phong Lạc Linh cũng tràn ngập lòng tin với Phong Vân.

...

Nơi tập luyện Đạo Quân.

Khi Phong Vân lấy lại tinh thần, liền nhìn thấy một mảnh tuyên cổ đại địa rộng lớn mênh mông.

Nơi này hình dạng sông núi mặt đất, quang vũ liên miên, so với địa phương Thần Khư còn óng ánh phức tạp hơn ức vạn lần.

Mà tại nơi xa, có hơn mười đạo cột sáng to lớn phóng lên tận trời, quán thông trên trời dưới đất, như là thần huy vậy!

Đó là từng cây Sanh Thiên trụ lớn kim sắc, mỗi một cây đều cuộn cuộn mà bàng bạc, tựa như chông đỡ cửu trọng thiên, tựa như từng vị Thần Linh giáng lâm, trấn áp Thế Gian!

"Oa, nơi này chính là Đạo Quân thí luyện sao? Thật sự là cảnh tượng hùng vĩ."

Một đạo thanh âm trong sáng truyền tới từ phía bên cạnh.

Trừ Phong Vân ra, nơi này còn có tám vị tu giả, tu vi cảnh giới đều ở nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong.

Giờ phút này, tám tu giả này đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Phong Vân, bởi vì, ở đây chỉ có một mình hắn là lạ mặt.

Bên trong 'Tiên Giới', trước mắt tu hành đến nửa bước Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, cũng chỉ có tám người bọn họ, cho nên trên cơ bản đều nhận biết nhau, chỉ có Phong Vân, là khuôn mặt mới.

Chương 1141: Để các người xem, cái gì mới gọi là thiên phú!

Chương 1141: Để các người xem, cái gì mới gọi là thiên phú!

“Vị huynh đệ kia, là người mới sao? Lúc trước chưa từng gặp người.”

Một vị tráng hán Di tộc vai vác cự phủ trong tám vị bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong nhìn về phía Phong Vân nói.

Bảy người còn lại cũng đều tò mò nhìn qua.

“Mới đến không lâu.” Phong Vân giải thích một câu.

Tám vị tu giả kia nghe nói vậy, trong lòng thầm hiểu, ‘Người mới’ này, chỉ sợ ở bên ngoài, thực lực đã sớm đạt đến bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong rồi.

Không giống như bọn họ tặng tu vi trong ‘Tiên Giới’.

Nghĩ đến đây, ánh mắt tám vị tu giả nhìn về phía Phong Vân đều mang theo kính ý.

Từ kinh nghiệm lúc trước mà nói, thực lực ở bên ngoài như vậy, có thể xưng là tu giả thiên tài rồi.

Đối với tu giả mà nói, ‘Tiên Giới’ là phụ trợ mạnh, có thể khiến tu giả có thiên phú bình thường nhanh chóng mạnh lên.

Nhưng nếu có thiên phú không tệt đi vào nơi này, cũng có thể trở nên càng mạnh.

Mặc dù mọi người đều là bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, nhưng trong lòng tám tu giả này biết được, luận tiềm năng, bọn họ không thể so sánh với ‘Người mới’ trước mắt này.

Phong Vân không để ý ánh mắt của tám tu giả khác, lúc này, hắn đang thông qua con đường kết nối ý thức của mình, để bản tôn biết vị trí thời không của mình.

“Tích! Thí luyện Đạo Quân bắt đầu, ở đây có chín vị bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, các ngươi có thể đi vào trong cột sáng màu vàng kia, nếu có thể tiếp nhận áp lực, thì có thể đoạt tạo hóa, thành tựu cho bản thân!”

“Chúc các ngươi có thể đột phá công cùm xiềng xích, bước vào cảnh giới Đạo Quân!”

“Một khi thành công, sẽ có thiên địa rộng lớn hơn chờ đợi các ngươi!”

Lúc này, giọng nói phía sau màn bồng nhiên xuất hiện, quanh quần bên tai chín vị tu giả bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong, ba gồm cả Phong Vân.

“Bắt đầu!”

Một giây sau, trừ Phong Vân ra, tám tu giả khác trực tiếp bay về phía cột sáng cách mình gần nhất, bắt đầu đột phá.

“Các vị, hi vọng chúng ta có thể thành công!”

“Ha ha, đó là đương nhiên, cố gắng như vậy, không phải vì thời khắc này sao?”

“Cố gắng, cùng nhau cố gắng!”

“Cố lên!”

“...”

Phong Vân nhìn tám vị tu giả nhanh chóng tiến vào giai đoạn đột phá, ánh mắt lóe lên, đi đến trước một cột sáng màu vàng.

Hơi cảm giác một lát, hần biết, bên trong cột sáng màu vàng này có ẩn chứa một lượng lớn mảnh vỡ ‘Ngụy đại đạo’.

Điều này không khỏi khiến Phong Vân kinh hãi, có thể lấy ra mảnh vỡ ‘Ngụy đại đạo’ hoàn chỉnh như vậy, lại biến nó thành trạng thái vô chủ, tùy ý để người tu hành dung hợp.

Kỹ thuật này đã dẫn trước giới tu giả hiện tại rất nhiều!

Ít nhất, Phong Vân tu hành đến bây giờ, còn chưa gặp hành động như vậy.

“Lúc này có thể người sau màn đang nhìn, cũng được, liền diễn cho các người xem.”

Phong Vân cũng đi vào cột sáng màu vàng.

Đồng thời, trong lòng hần suy đoán, người sau màn có thể muốn thu thập rất nhiều người tu hành, sau khi để bọn họ đạt đến Đạo Quân, sẽ tiến hành khống chế.

Đây là kết luận sau khi Phong Vân đã quan sát toàn bộ ‘Tiên Giới’, cộng thêm Phong Lạc Linh nói, chỉ cần có tu giả đạt đến Đạo Quân, sau đó sẽ biến mất. Còn có, vừa rồi người sau màn lại vội vã với hắn như thế...

Tổng hợp những cái này, Phong Vân đã có kết luận.

“Hơn nữa, sau khi mình biểu hiện ra thiên phú cường đại, rõ ràng bọn họ càng sốt ruột...”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, hắn đoán, sợ là người sau màn ‘Thèm’ thiên phú mà hắn bày ra.

“Đã như vậy, để các người mở mang kiến thức, xem cái gì mới là thiên phú tốt chân chính.”

Khóe miệng Phong Vân hơi cong lên.

Một giây sau, hắn đi vào cột sáng màu vàng, khoanh chân ngồi tại chỗ, há miệng hút vào.

“Àm âm!”

Lập tức, toàn bộ mảnh vỡ ‘Nguy đại đạo’ trong cột sáng đều bị hắn một ngụm hút sạch!

Cái gì?

Cùng lúc đó, ba kẻ sau màn ở nơi giám sát nhìn thấy màn này, đều trợn mắt lên.

“Cái này, tên gia hỏa này lại một ngụm thôn phệ toàn bộ cột sáng màu vàng, bên trong có mười vạn mảnh vỡ ‘Nguy đại đạo’, đủ để khiến hơn ngàn tu giả đột phá!”

Thanh niên Dị tộc vô cùng kinh động nói.

“Cái này đủ để chứng minh, hấn tích lũy rất hùng hậu, thân thể và linh hồn đều vô cùng cường hãn, hơn nữa còn lĩnh ngộ không ít đạo!”

Ánh mắt người trung niên Dị tộc sáng lên nói.

“Các ngươi nhìn đi!”

Lúc này, bỗng nhiên cô gái cao lãnh mở miệng, chỉ vào màn hình, vẻ lạnh nhạt trên mặt đã chuyển thành chấn động.

Người thanh niên và trung niên Dị tộc vội vàng nhìn lại, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy trên màn hình, tu giả thiên tài của Nhân tộc một ngụm thu nạp toàn bộ cột sáng màu vàng của mình, sau đó, lại nhẹ nhàng hít một cái về phía các cột sáng màu vàng khác.

Lập tức, tất cả cột sáng màu vàng đều vỡ nát, hóa thành từng sợi kim quang, từ bốn phương tám hướng mà đến, dung nhập vào trong cơ thể Phong Vân.

“Cái này, cái này...”

Lần này, cả ba kẻ sau màn đều không thể bình tĩnh được, tất cả đều đứng lên, nhìn chăm chăm Phong Vân trên màn hình, ánh mắt hùng hực, giống như phát hiện ra bảo tàng kinh thế! “Hấp thu luyện hóa triệu vạn mảnh vỡ ‘Ngụy đại đạo’, cho dù trong tộc ta cũng có thể làm thiên tài thất giai!”

Thanh niên Dị tộc lâm bầm nói.

Thiên tài thất giai, là có tiềm chất đột phá đến Đạo Tôn!

Tu Chân tộc chia thiên tài từ nhất giai đến cửu giai, đây là phân chia thông thường nhất, còn trên cửu giai, chính là Tiên Thiên Đạo Thể trong truyền thuyết.

Tiên Thiên Đạo Thể là tồn tại nhất định sẽ có thành tựu, sức mạnh to lớn, cực kỳ thừa thốt, cho dù trong Tu Chân tộc, một đời cũng chưa chắc đã sinh ra một cái Tiên Thiên Đạo Thể.

Có một thiên tài cửu giai đã không tệ rồi.

Mà thiên tài thất giai, trong Tu Chân tộc cũng là thiên tài cao giai, coi như đối tượng được bồi dưỡng trọng điểm!

“Phát tài, phát tài rồi, không ngờ có thể gặp được thiên tài thất giai ở đây, dạng thiên tài này cũng không thấy nhiều trong người tu hành, chỉ có chỗ sâu trong vô tận hỗn độn mới có thể sinh ra, hơn nữa đều có lai lịch phi phàm, không ngờ ở nơi biên hoang này lại có thiên tài như vậy!”

Ba kẻ sau mà đều kích động, thời khắc này, trọng lượng của tất cả tu giả trong ‘Tiên Giới’ cũng không bằng một mình Phong Vân!

“Chỉ cần chuyển hóa người này thành người tộc ta, vậy chúng ta sẽ có công lao lớn!”

“Ha ha, đến lúc đó chúng ta thành Tứ Bộ Đạo Tôn cũng không có vấn đề!”

“Không sai, có thể không quan tâm những người khác, chờ lúc tên thiên tài Nhân tộc này thành công đột phá, chúng ta liền ra tay!”

Bọn họ gắt gao nhìn Phong Vân trên màn hình, không hề chớp mắt, chỉ chờ hấn đột phá.

Chương 1142: Diễn kịch!

Chương 1142: Diễn kịch!

Nơi tập luyện Đạo Quân.

Động tĩnh Phong Vân đột phá quá lớn, cộng thêm hẳn một ngụm nuốt tất cả các cột sáng màu vàng ở đây, đương nhiên cũng bao gồm cột sáng màu vàng của tám vị tu giả khác.

Bọn họ bị ép thức tỉnh từ trong trạng thái tu hành, sau đó nhìn thấy một màn khiến bọn họ hoảng sợ.

Chỉ thấy vô số kim quang đều lao mạnh về một phía.

Dưới vô tận kim quang bao trùm này, là một thân ảnh thon dài ngồi xếp bằng, tựa như thiên thần trên trần thế, tư thái siêu thoát, không nhiễm bụi trần.

“Là hẳn, là người mới kia!”

“Quá đáng sợ, một mình hẳn hút tất cả các cột sáng màu vàng ở đây!”

“Thiên phú thật sự khiến người ta sợ hãi!”

“Hí...”

“...”

Sắc mặt tám vị tu giả đều phức tạp và rung động, bọn họ là ‘Người chơi già dặn kinh nghiệm’ ở nơi này, đương nhiên biết trong cột sáng màu vàng có ẩn chứa mảnh vỡ ‘Nguy đại đạo’, có thể giúp bọn họ nhanh chóng đột phá cảnh giới.

Nói như vậy, một cột sáng màu vàng đã dư xài rồi.

Đương nhiên, lúc trước, cũng có người thôn phệ cả một cột sáng màu vàng thành tựu Đạo Quân, cũng thuộc loại vô cùng lợi hại.

Nhưng bây giờ, biểu hiện của Phong Vân càng thêm khủng bố.

Hắn trực tiếp thôn phệ tất cả cột sáng màu vàng ở nơi tập luyện, vô cùng đáng sợ, dọa bọn họ sợ muốn chết!

“Xem ra lần luyện tập này không có chuyện của chúng ta.”

Tám tu giả nhìn nhau, lập tức cười khổ, lần lượt đứng lên, đi sang một bên chờ đợi.

Không thể nghi ngờ, giờ phút này, Phong Vân đã trở thành duy nhất, sáng chói, lóa mắt vô cùng!

Tám tu giả không đợi bao lâu, đại khái khoảng một tiếng.

Chỉ thấy đầy trời kim quang âm âm tiêu tán, sau đó, một cỗ khí thể bàng bạc cuộn cuộn phóng lên tận trời.

Ầm ầm!

Giống như cường giả ngủ say vô tận năm tháng thức tỉnh, trong cỗ khí thể này, mái tóc đen của Phong Vân tung bay, đôi mắt sắc bén như điện, chỉ tỏa ra xung quanh một chút, đã khiến tám vị tu giả kia run lên.

“Quá khủng bố, ta gặp không ít Đạo Quân, nhưng không có ai cho ta cảm giác này.”

Trong tám vị tu giả, tráng hán Di tộc vai vác cự phủ nuốt nước bọt nói.

“Đây chính là thiên kiêu! Cho dù ở ‘Tiên Giới’, cũng là thiên kiêu không che giấu được quang mang!”

“Haiz, thiên phú thật khiến người ta hâm mộ.”

“Đừng nói nữa, chúng ta làm sao chịu được cái này.”

“...”

Tám vị tu giả nhìn Phong Vân đã thành tựu Đạo Quân, vừa hâm mộ vừa kính sợ, trong lúc nhất thời, không dám bước lên mở lời.

Nơi xa.

Phong Vân đứng đó, trong lòng cười thầm, đương nhiên không phải hấn thực sự đột phá, chẳng qua là để bản tôn giáng lâm một chút khí thế, sau đó hấn phóng thích một chút mà thôi.

Còn mảnh vỡ ‘Ngụy đại đạo’ trong cột sáng màu vàng kia, hấn đều giấu trong vực thời không trong cơ thể, không thật sự hấp thu.

Bên ngoài, nhìn những mảnh vỡ ‘Ngụy đại đạo’ này không có bất cứ vấn đề gì, nhưng Phong Vân biết, thiên hạ không có bữa cơm không công, kẻ sau màn sao có thể miễn phí đưa tặng đồ quý giá như vậy, để người đột phá được.

“Bây giờ mình đột phá, những tên kia hấn sẽ động thủ.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

...

Cùng lúc đó.

Ba kẻ sau màn thông qua màn hình nhìn thấy Phong Vân đột phá, không kìm nén được nữa, tại chỗ phá ra Giới Thú cấp Đạo Quân, thậm chí, bọn họ còn chưa yên tâm, lại phá ra mười vị Đạo Quân nữa.

Dù sao, Phong Vân một ngum thôn phế nhiều cột sáng màu vàng như vậy, dựa vào một con Giới Thú cấp Đạo Quân, khẳng định không bắt được đối phương.

Thế là, ở nơi Đạo Quân tập luyện, bỗng nhiên có mười một cỗ khí thể bàng bạc từ trên trời giáng xuống, giống như thiên hà rơi xuống, trùng điệp trút xuống, đê sập chúng sinh!

“Đây là...:

Tám vị tu giả cảm nhận được khí thể khủng bố này, vô thức ngẩng đầu nhìn lại.

Lập tức nhìn thấy một con Giới Thú như con hổ, mà bên cạnh Giới Thú, còn có mười thân ảnh phân biệt đứng đó.

Khí cơ từ trên người phát ra, đều là Đạo Quân!

Nhưng mười thân ảnh này, mặc dù khí tức cuộn cuộn, cao quý vì Đạo Quân, nhưng ánh mắt đều tĩnh mịch không có tình cảm, giống như con rối.

“Người kia, đó là Thương Ba! Còn có Thanh Sơn...”

Lúc này, bỗng nhiên tám vị tu giả kinh hô, bọn họ nhìn chằm chằm mười vị Đạo Quân ở trên trời, nhận ra thân phận của mười vị Đạo Quân này.

Tất cả đều là những người từng đạt đến bán Đạo Quân cửu trọng thiên đỉnh phong ở ‘Tiên Giới’!

Sau khi đột phá đến Đạo Quân, đều biến mất.

Vốn tưởng rằng đi đến nơi thiên địa càng rộng lớn hơn, nhưng bây giờ, nhìn bọn họ như con rôi, tám vị tu giả có ngọc cũng phát hiện vấn đề.

“Thì ra đột phá đến Đạo Quân không phải biến mất, mà bị luyện thành con rôi! Trời ạ!”

“Âm mưu, đây đều là âm mưu của ‘Tiên Giới’!”

“Ta biết mà, ta biết mà, làm sao Tiên Giới lại có lòng tốt như vậy, cho chúng ta nhiều chỗ tốt, đề chúng ta tu hành nhanh chóng!”

Thật ra, theo tu vi lên cao, trong lòng bọn họ cũng mơ hồ có chút lo lắng.

Nhưng quá khát vọng đạt đến cảnh giới Đạo Quân, nếu như ở hiện tại, bọn họ không có chút cơ hội nào.

Mà ở Tiên Giới, lại có cơ hội này, cho nên bọn họ không nhìn vào sự lo lắng này, ký thác vào kỳ vọng tốt đẹp.

Bây giờ, bọn họ tận mắt nhìn thấy cảnh này, tất cả nguyện vọng tốt đẹp của bọn họ đều bị đánh nát!

...

Trên bầu trời, Giới Thú và mười con rôi Đạo Quân không thèm nhìn tám vị tu giả, mà cùng nhìn về phía Phong Vân.

Một con rôi lão nhân trong đó lạnh lùng nói: “Phụng mệnh chủ nhân, đến đây đưa ngươi tào hóa lớn, còn không lên trước tiếp nhận!”

“Ta không cần tào hóa lớn gì đó.”

Phong Vân lắc đầu nói.

“Làm càn!”

Mười con rôi Đạo Quân cùng hét lớn, sau đó không chút do dự ra tay, tấn công Phong Vân từ mọi hướng, muốn chế trụ hắn!

Nhưng Phong Vân không thèm nhìn, nhẹ nhàng vung tay áo lên, lập tức, mười con rôi Đạo Quân đều bị đánh ra ngoài, ho ra máu, trong nháy mắt trọng thương!

Rống!

Lúc này, con Giới Thú cấp Đạo Quân cũng xông lên, uy áp tràn ngập, bao trùm bầu trời.

Nhưng một giây sau, nó cũng bay ngược ra ngoài, đập sập dãy núi, đá vụn bắn tung ra, bầu trời vỡ nát!

Vừa đổi mặt, mười vị Đạo Quân và một con Giới Thú cấp Đạo Quân đã bị đánh phé!

Thậm chí tám vị tu giả phía xa còn không nhìn thấy Phong Vân ra tay thế nào!

“Quá, quá mạnh!”

Tám vị tu giả lâm bảm nói, khó tin được.

Nhưng mà, đúng lúc này, bỗng nhiên toàn thân bọn họ run rẩy dữ dội, linh hồn cũng run lên, ‘Phù’ một tiếng nằm rạp trên mặt đất, không thể không chế ngự về một hướng nào đó.

“Sao, sao vậy?”

Sắc mắt tám vị tu giả kinh sợ, giật mình, run lẩy bẩy, khó có thể chịu đựng.

Phong Vân nhìn về phía chân trời, lầm bầm: “Cuối cùng đã hiện thân...”

Chương 1143: Cuối cùng đã ra tay!

Chương 1143: Cuối cùng đã ra tay!

Huu! Huu!

Ở nơi luyện tập, trên bầu trời xuất hiện vô số quang vũ, giống như sao băng rơi xuống, hùng hực chói mắt, hóa thành một đạo thần mang!

Cuối chân trời, có ba thân ảnh đi đến, đây là khí cơ bọn họ mang đến, hóa thành một mảnh quang vũ rơi xuống, giống như thiên hà vạn trượng giáng lâm, khí tức khiến cơ thể tám vị tu giả nơi xa muốn nứt ra!

Bọn họ quỳ rạp dưới đất, bản thân bọn họ không muốn như vậy, nhưng uy áp khiến thân hồn bọn họ run rẩy, thân thể theo bản năng làm như vậy.

“Khí cơ siêu viễn Đạo Quân!”

Bọn họ kêu to, sắc mặt hoảng sợ.

Tám vị tu giả không hiểu biết về cấp độ Đạo Tôn, tầm mắt bọn họ không nhìn đến cấp bậc đó.

“Ba vị Nhất Bộ Đạo Tôn sao? Đây chính là kẻ đứng sau màn, cảnh giới quá thấp.”

Phong Vân cảm nhận khí cơ, lâm bẫm.

Các loại kỹ thuật trong ‘Tiên giới’ này đều vô cùng tiên tiến, hẳn thấy, chỉ ba tên Nhất Bộ Đạo Tôn thì không thể làm được.

“Không đúng, khí cơ này có chút quen thuộc...”

Bỗng nhiên Phong Vân có cảm giác này, nghĩ như vậy, con ngươi hắn co rụt lại, lần nữa nhìn ba người Nhất Bộ Đạo Tôn kia, vẻ mặt dần thay đổi: “Thì ra là bọn họ, cô tu hành giả!”

Khí cơ trên người ba tên Nhất Bộ Đạo Tôn khiến Phong Vân cảm thấy quen thuộc, hắn nhớ lại, trong di tích của cô tu hành giả lúc trước, hắn từng cảm nhận được khí cơ tương tự như vậy!

Nhĩ đến đây, Phong Vân đã hiểu tất cả.

Kỹ thuật của cô tu hành giả phát triển hơn người tu hành nhiều, cho nên có thể giải thích vì sao khắp nơi trong ‘Tiên Giới’ này đều rất tiên tiến, bởi nó do cô tu hành giả khai phát!

“Cô tu hành giả còn có Đạo Tôn, hơn nữa, nhìn tình huống này, sợ là còn ẩn giấu rất nhiều.”

Trong lòng Phong Vân kinh động, hắn cho rằng, qua trận chiến kia, cô tu hành giả hầu như đã biến mất, coi như còn, cũng chỉ là tôm tép, không tạo thành uy hiếp gì.

Nhưng bây giờ xem ra, chỉ sợ cô tu hành giả chưa từng biết mất đến mức hầu như không còn, mà ẩn núp trong chỗ tối, chậm rãi trưởng thành, chậm rãi tích lũy lực lượng!

Lúc trong lòng Phong Vân xuất hiện những suy nghĩ này, ba thân ảnh đã từ cuối chân trời đến gần.

Chính là ba người sau màn kia.

Bọn họ đứng trên đỉnh mây, cúi đầu nhìn Phong Vân, trong mắt hùng hực không hề che giấu.

“Hay cho một tên thiên kiêu, lần này lại thuộc về chúng ta, ha ha!”

Người thanh niên Di tộc không nhịn được nở nụ cười đắc ý, sau đó hắn ta ở trên cao nhìn xuống Phong Vân, tư thái cao ngạo.

“Còn không đến đây quỳ xuống, chúng ta là Đạo Tôn cao cao tại thượng, ban tạ hóa cho ngươi.”

Cái gọi là tạ hóa, chính là đưa Phong Vân chuyển hóa thành khôi lỗi của Tu Chân tộc bọn họ.

Đạo Tôn!

Nơi xa, tám vị tu giả nghe thấy cái tên này, cảm thấy ngạt thở, mặc dù bọn họ không biết Đạo Tôn là cảnh giới bực nào, nhưng cũng biết, tuyệt đối là khủng bố!

“Đạo Tôn thì thế nào? Ta không cần tạ hóa.” Phong Vân lắc đầu, vẻ mặt không để ý.

“Ha ha, mặc dù thiên phú không tồi, nhưng chung quy vẫn là tiểu dân, Đạo Tôn mạnh, há ngươi có thể tưởng tượng được?”

Nói xong, thanh niên Di tộc trực tiếp lộ ra một cái tay, xuyên thấu qua tầng mây, chụp về phía Phong Vân bên dưới.

Ầm ầm!

Trời long đất nổ, thiên địa sụp đổ, đây là khí cơ cuồng bá, giống như một vùng vũ trụ nổ tung, ba động cường đại quét sạch toàn bộ nơi thí luyện, chúng sinh như sâu kiến, bất lực chống lại.

Toàn thân tám vị tu giả điên cuồng run rẩy, đối mặt với uy áp ngập trời này, không có một chút lực lượng chống cự!

Nhưng mà, lúc đại thủ kia rơi xuống, lại chộp hụt.

Tên thiên kiêu Nhân tộc kia, đã biến mất không còn tăm hơn.

“Quá chậm.”

Lúc này, một giọng nói bình thản từ một bên khác truyền đến.

Đám người thanh niên Dị tộc ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời phía xa, thân ảnh tên thiên kiêu Nhân tộc kia lại xuất hiện.

“Làm sao có thể? Chỉ là một Đạo Quân, làm sao có thể trốn thoát công kích của ta?”

Sắc mặt thanh niên Dị tộc khẽ thay đổi, cảm thấy chuyện này vượt qua lẽ thường.

Sắc mặt hai tên Đạo Tôn Tu Chân tộc còn lại cũng thay đổi, không thể tin một tên Đạo Quân lại có thể tránh né công kích của Đạo Tôn!

“Quên đi, xem ra mấy người các ngươi chính là kẻ sau màn của ‘Tiên Giới’ này, không chơi với các ngươi nữa.”

Nói xong, hóa thân của Phong Vân biến mất vô tung, giống như đến bây giờ cũng chưa từng xuất hiện.

Ba tên Đạo Tôn Tu Chân tộc đối diện không thấy rõ Phong Vân rời đi như thế nào, lúc này, theo bản năng, bọn họ cảm thấy bất an.

Tên thiên kiêu Nhân tộc này, có vấn đề.

Nhưng mà, bọn họ còn chưa kịp suy nghĩ nhiều.

Ầm ầm!

Đột nhiên, phong bạo vô hình xuất hiện, ngàn vạn dãy núi hóa thành bột mịn!

Vô tận đạo quang bao phủ nơi tập luyện đều sôi trào nổ tung, khí cơ đại đạo của ba tên Đạo Tôn Tu Chân tộc đều bị chấn động hóa thành hư vô.

Xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt ba tên Đạo Tôn của Tu Chân tộc chấn động, trong lòng tràn đầy lo lắng, có cảm giác sắp lâm đại nạn.

Điều này khiến bọn họ thật sự không tin được, ở nơi biên hoang này, còn ai có thể uy hiếp bọn họ?

Đây không phải chỗ sâu trong vô tận hỗn độn!

Ầm ầm!

Bạo phong vô tận càng thêm cuồng dã, gió lốc cuộn cuộn bao phủ cả Tiên Giới!

Mà trong vô tận phong bạo, lộ ra hai ngón tay như hai thần trụ thông thiên!

Băng băng băng!

Quanh huy đại đạo mà ba tên Đạo Tôn Tu Chân tộc đã tích lũy vô số năm đều rung động, bị một lực lượng khổng lồ trấn áp!

Thời khắc này, cỗ lực lượng không thể tưởng tượng này trấn áp bọn họ đến không thể động đậy được, bọn họ liên tục ho ra máu, sắc mặt kinh hãi!

“A! A! Đây là cái gì?”

“Cường giả! Cường giả cái thế! Ít nhất là Tứ Bộ Đạo Tôn!”

“Vì sao, vì sao cường giả bậc này lại xuất hiện ở đây?”

Toàn thân ba tên Đạo Tôn Tu Chân tộc đều run rẩy, bọn họ như con kiến hôi ngã xuống, run lẩy bẩy, từ trên đám mây cao cao tại thượng rơi xuống!

Sau đó, trong ánh mắt ngốc trệ của tám vị tu giả, ba tên Đạo Tôn của Tu Chân tộc bị hai ngón tay này bắt lên như bắt côn trùng nhỏ, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Chuyện hôm nay đã vượt xa phạm vi chịu đựng của tám vị tu giả, lúc này bọn họ đều ngây ra như phỗng, không có phản ứng, giống như hóa thạch.

...

“Phốc!”

Trong một mảnh thời không không biết tên.

Ba tên Đạo Tôn của Tu Chân tộc nằm sấp trên mặt đất, không thể động đậy, trong đầu ngón tay kia ẩn chứa lực lượng quá khủng bố, trấn áp lực lượng của tất cả bọn họ, bao gồm khí huyết, linh hồn và lực lượng đại đạo!

Giờ phút này, bọn họ giống như chó chết nằm trên mặt đất, nhìn thân ảnh thon dài đang đi về phía bọn họ, ánh mắt vô cùng hoảng sợ!

Chương 1144: Tồn tại so thiên kiêu quái vật còn khủng bố hơn ức vạn lần!

Chương 1144: Tồn tại so thiên kiêu quái vật còn khủng bố hơn ức vạn lần!

"Người, người. . ."

Đợi thân ảnh thon dài kia đến gần, ba vị kẻ sau màn lập tức thấy rõ khuôn mặt của hắn, sau đó thần sắc hoảng hốt, lộ ra vẻ không thể tin.

Đánh chết bọn họ cũng không tin, cường giả cái thế để bọn hắn bất lực chống lại kia, lại là thiên kiêu Nhân tộc trước đó bọn họ muốn cướp đoạt!

Cái này, cái này sao có thể đây!

Dường như biết được ý nghĩ của ba kẻ sau màn này, Phong Vân khẽ cười một tiếng nói: "Không có ý tứ, trước đó chỉ là hóa thân của ta, trêu chọc các người mà thôi, không nghĩ tới các người dễ dàng mắc câu như vậy, một câu liền đi ra rồi."

Ba vị kẻ sau màn tâm muốn chết cũng có, mẹ nó người là một Đạo Tôn bốn bước, dùng hóa thân câu ba người chúng ta Đạo Tôn một bước, còn để cho người sống hay không!

Cũng không trách bọn họ dễ dàng mắc câu như vậy, thật sự là đánh chết bọn họ cũng không có nghĩ đến, ở cái vùng biên hoang này, vậy mà lại có

Đạo Tôn bốn bước tồn tại!

Đạo Tôn bốn bước, đây chính là tồn tại tuyệt đối bá chủ cấp, cho dù là ở chỗ sâu vô tận hỗn độn, cũng là tồn tại độc bá một phương, vùng biên hoang bực này, sợ là nhìn cũng sẽ không nhìn một chút.

Cho nên ba người bọn hắn mới an tâm phát triển nghiệp vụ tại biên hoang, tìm tu giả đều là tiểu tu sĩ không có bối cảnh gì, cũng không lo lắng sẽ bị cường giả tìm tới cửa.

Bởi vậy, khi Phong Vân xuất hiện, bọn họ kinh hãi lại mộng bực!

Đáng tiếc, bọn họ cũng không có kỹ càng điều tra qua, bằng không thì sẽ biết được, tại vùng biên hoang này, mặc dù không có tồn tại cao đại thượng, nhưng lại ra một cái hack.

Kia thế nhưng là tồn tại khủng bố hơn ức vạn lần so với bất cứ thiên kiêu quái vật nào!

Nhưng bây giờ, tự nhiên đã muộn.

"Tốt, đừng giãy dụa nữa, nếu như ta đoán không sai, các ngươi hẳn là cổ tu giả nhất mạch rồi."

Phong Vân ở trên cao nhìn xuống bọn họ, thản nhiên nói.

"Cổ tu giả? Đó bất quá là cái tên các ngươi áp đặt cho chúng ta, chúng ta là Tu Chân tộc vĩ đại mà cao quý!"

Thanh niên Di tộc nhìn không được phản bác.

Về phần trung niên Di tộc cùng nữ tử cao lãnh, thì không có mở miệng, một bộ biểu lộ thấy chết không sờn.

Tu Chân tộc?

Phong Vân thân sắc khẽ động, hấn vẫn là lần đầu tiên nghe được cái tên này.

"Thế nào nghe cùng tu giả chân giống như vậy?"

Phong Vân trong lòng thì thảo, bất quá hấn chợt nhớ tới, hệ thống tu hành của cô tu giả kia, không phải chính là hệ thống của tu chân giả sao, cái gì mà Kim Đan Nguyên Anh độ kiếp đại thừa gì đó.

Nói đến một bộ hệ thống này Phong Vân vẫn là rất quen thuộc, dù sao kiếp trước hấn nhìn qua không ít cùng loại như vậy.

Nguyên bản hấn tưởng rằng là trùng hợp, hiện tại xem ra, cô tu giả thật là Tu chân giả.

Về phần vì sao không gọi là Tu chân giả, mà gọi là Tu Chân tộc', rất có thể bọn họ là một tộc đàn, đã thực hiện hoàn toàn thống nhất, bởi vậy liền dùng cái danh xưng này.

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền đến gần ba Tu Chân tộc này, kim quang bên trong hai mắt lấp lóe hấn dự định thi triển linh hồn Huyền Thuật mê hoặc ba người này, dù sao xem biểu lộ của bọn hấn khẳng định là sẽ không trả lời thành thật.

Nhưng mà, ngay lúc này, ba Tu Chân tộc kia bỗng nhiên toàn thân căng phồng lên đến, một cỗ khí tức cuồng bạo hủy diệt tán phát ra.

Rất hiển nhiên, bọn họ muốn tự bạo!

"Ha ha ha, Đạo Tôn bốn bước lại như thế nào, để cho ngươi chôn cùng theo chúng ta! !"

Thanh niên Dị tộc hét lớn, nhin không được cười như điên.

"Không sai, chúng ta nếu có thể kéo theo một vị Đạo Tôn bốn bước của tu giả hiện hành chôn cùng, cũng là một công lao lớn, Tiên Đế đại nhân sẽ nghịch chuyển thời không làm sống chúng ta lại!"

"Chết cho lão tử. . . A?"

Ngay cả trung niên Dị tộc cùng nữ tử cao lãnh cũng đều phát cuồng, muốn cùng Phong Vân đồng quy vu tận.

Nhưng mà, tại thời điểm bọn họ vừa mới thả ra lời hung ác, bỗng nhiên mờ mịt phát hiện, vốn là mình đang nhanh chóng bành trướng, thân thể cùng linh hồn sắp bạo tạc, vậy mà lấy một loại tốc độ khôi phục cực kỳ nhanh chóng.

Không, không phải khôi phục, mà là thời không chung quanh bọn họ phát sinh thay đổi, thời không, đang quay lại! !

"Ngươi, ngươi, ngươi vậy mà lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo! !"

Ba vị Tu Chân tộc lấy một loại ánh mắt vô cùng kinh dị nhìn về phía Phong Vân, giống như là nhìn thấy tồn tại gì đó không thể tưởng tượng nổi!

"Không có khả năng, Tiên Đế đại nhân đã nói qua, phương thứ nguyên thế giới này bắt đầu mới phát triển đến trung kỳ, làm sao có thể dẫn sinh ra tồn tại lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo được!"

"Huyền Thuật, đây tuyệt đối là Huyền Thuật, phá cho ta a a a a!"

Ba vị Tu Chân tộc bị Phong Vân quay lại thời không dọa cho triệt để ngốc, từng người thét lên giã dũa, đều cho là mình lâm vào bên trong một loại Huyền Thuật nào đó, điên cuồng bạo phát.

Nhưng mà, mỗi một lần bạo phát, đều là chưa tới vài giây đồng hồ, bọn họ lại bị quay trở lại, ,

Như vậy lặp đi lặp lại, cứ như đang chơi đùa.

Phong Vân thực sự nhìn không được, liền vung tay lên, đem thể giới trong cơ thể ba gia hỏa này phong ấn.

Mặc dù thời không quay lại của hắn có thể làm cho ba tên này không thể tự bạo, nhưng linh hồn hắn cũng vô pháp ảnh hưởng đến bọn họ.

Trước đó Phong Vân đã thử, sâu trong linh hồn của ba tên này có cấm chế phong ấn, một khi lực lượng từ bên ngoài đến tới gần, sẽ chôn vùi tất cả mọi thứ của ba tên này trong nháy mắt, kể cả ký ức.

Loại cấm chế phong ấn này, Phong Vân xem ra, đẳng cấp rất cao, dù cho là Thời Không Đại Đạo của hắn, cũng không thể tiến hành quay lại.

Rất hiển nhiên, tồn tại bố trí cấm chế phong ấn này, thực lực rất mạnh, viễn siêu Phong Vân!

"Chẳng lẽ là Tiên Đế đại nhân trong miệng bọn họ sao?"

Phong Vân nhẹ nhàng tự nói, cái danh xưng Tiên Đế này, thật đúng là lạ lẫm lại quen thuộc, bất quá khẳng định là, 'Tiên Đế này cùng Tiên Đế trong kiếp trước của Phong Vân, hẳn không phải là giống nhau.

"Nghịch chuyển thời không sống lại, xem ra cái gọi là 'Tiên Đế đại nhân' này, hẳn là cũng lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo, với lại trên ta xa."

Tôi thiếu Phong Vân biết được, mình muốn làm được nghịch chuyển thời không sống lại, vậy căn bản là rất khó có khả năng.

Coi như hắn bây giờ có thể làm được, hẳn cũng không dám.

Cách tiếp nhận áp lực cùng đi qua song thời không, cùng toàn bộ Hỗn Độn thiên địa bản nguyên phản phệ, dù sao, tồn tại nghịch chuyển thời không sống lại chết đi, đây là vi phạm quy tắc vận chuyển của Hỗn Độn.

Cũng được coi là đang nghịch thiên hành sự, tam trọng phản phệ phía dưới, cho dù là Phong Vân, sợ là cũng sẽ trong khoảnh khắc chết đến ngay cả cận cũng không còn!

Cho nên, nghịch chuyển thời không sống lại, không chỉ cần phải đem thời không lĩnh hội đến cấp độ không cách nào tưởng tượng, còn cần thực lực cường hoành, cả hai thiếu một thứ cũng không được, nếu không hẳn phải chết không nghi ngờ!

"Nghĩ đến, cho dù là Tiên Đế kia, cũng không có khả năng tùy ý sống lại người chết, bằng không thì bọn họ đã sớm thắng rồi, hà tất bị tu giả chúng ta bức đến tình trạng gần như biến mất không còn. . ."

Phong Vân trong lòng suy đoán nói.

Kỳ thật hẳn cũng đoán không sai biệt lắm, Tiên Đế Tu Chân tộc, mỗi lần làm sống lại một Tu Chân tộc, đều cần thời gian tu dưỡng rất lâu, bởi vì tam trọng phản phệ kia, cho dù là hẳn, cũng gặp thương tích không nhỏ. _

Chương 1145: Không hổ là người!

Chương 1145: Không hổ là người!

Thành công trấn áp phong ấn ba Tu Chân tộc này, Phong Vân mặc dù không có tin tức gì hữu dụng, nhưng hẳn tối thiểu biết được, 'Tiên Giới' này xác thực không phải vật gì tốt.

Từ hành vi, chuyển hóa tu giả trở thành khôi lỗi 'Tu Chân tộc', cung cấp lực lượng cho bọn họ là có thể thấy được.

"Đi hang ổ ba tên này nhìn xem."

Linh hồn lực khổng lồ của Phong Vân tản ra, bắt đầu trải rộng bên trong toà thời không giới vực này.

Ngay từ đầu hẳn không biết tọa độ thời không, cho nên khó mà tiến vào, nhưng bây giờ hẳn đã đến rồi, vậy thì trong này tự nhiên cái gì cũng không thể gạt được hẳn.

Chỉ là hang ổ, cũng chính là phòng điều khiển phía sau màn của 'Tiên Giới', tự nhiên là không làm khó được hẳn.

"Tìm tới!"

Một lát sau, Phong Vân bước chân khê động, bước vào bên trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

...

Bên trong thời không mênh mông, một tòa cung điện hoa mỹ mà nguy nga đứng vững vàng trong đó, trong cung điện còn có một số tôi tớ.

"Làm hào hoa xa xỉ như vậy, tất nhiên là hang ổ không tệ."

Thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở đây, hấn nhìn xem, cấp tốc xẹt qua trời cao, tới gần.

Cung điện hoa mỹ, những người làm hoặc là quét dọn, hoặc là tuần tra.

Khi Phong Vân đáp xuống nơi này.

Những người ở này lập tức từng người ngẩng đầu lên, khí tức cuộn cuộn, vậy mà tất cả đều là Đạo Quân.

Chỉ bất quá, ánh mắt bọn họ cùng mười Đạo Quân trước đó một dạng, hoàn toàn tĩnh mịch, không có chứa chút tình cảm nào bên trong.

"Đây là phủ đệ của các chủ nhân, người cũng dám tự tiện xông vào."

"Giết!"

Đang nói chuyện, bọn họ rất nhanh tất cả đều nhào tới, muốn giết chết Phong Vân.

Phong Vân nhìn cũng không nhìn, một ánh mắt, những này Đạo Quân tất cả đều bị định nguyên tại chỗ, sau đó mí mắt lật một cái, cùng nhau ngã oặt xuống.

"Xem ra đều là các tu giả đột phá đến Đạo Quân bên trong 'Tiên Giới'. .
."

Hấn thô sơ giản lược nhìn lại, chí ít cũng có hơn vạn người.

Số lượng bực này tại chỗ sâu vô tận hỗn độn không tính là cái gì, nhưng đừng quên, nơi này là vùng biên hoang cần cỗi nhất, ngay cả Đại Thiên Vũ Trụ cũng không bằng.

Một vạn vị Đạo Quân, đã là số lượng rất khủng bố!

Phong Vân xem xét một lát, phát hiện những Đạo Quân này đều đã bị cải tạo, mặc dù còn có ý thức, nhưng đã bị thuần phục cải tạo thành một loại khôi lỗi đặc thù của Tu Chân tộc.

Thực lực không chút tổn hại nào, ký ức cũng không tổn hại, nhưng lại hoàn toàn mất đi bản thân, nhu thuận nghe theo mệnh lệnh chủ nhân như là khôi lỗi, chủ nhân muốn bọn họ làm cái gì, bọn họ sẽ làm cái đó.

"Muôn khôi phục lại là không thể nào, bất quá đem bọn hắn bỏ ở nơi này cũng không phải là chuyện, vẫn là mang về thủ hộ Nhân tộc là tốt nhất."

Phong Vân ngẫm lại, sau đó quang mang ở mi tâm bùng bùng phấn chấn, từng tia sáng kim sắc hướng bốn phương tám hướng tản ra, phân biệt dung nhập vào bên trong mi tâm những Đạo Quân kia.

Tùy tiện xóa đi ấn ký do ba Đạo Tôn Tu Chân tộc lưu lại, hoàn toàn thay thế bằng linh hồn lạc ấn của hắn.

Lập tức, hắn nhẹ nhàng vung tay lên, những Đạo Quân này lập tức tỉnh dậy.

Sau đó từng người đứng dậy, hướng phía Phong Vân cung kính hành lễ, hoàn toàn không có sát khí trước đó, "Bái kiến chủ nhân!"

"Ừm, các ngươi trước đi vào thế giới trong cơ thể ta đợi đi, sau đó lại thả các ngươi ra."

"Vâng!"

Phong Vân đem vạn Đạo Quân thu nhập vào thế giới trong cơ thể.

Sau đó, hắn liền vào trong toà cung điện hoa mỹ này, muốn nhìn một chút xem có chỗ tốt gì hay không.

Nhưng rất đáng tiếc, sợi lông cũng không có.

Duy nhất có một chút giá trị, chính là một bộ bích hoạ to lớn có khắc trên vách tường cung điện.

Chỉ thấy phía trên khắc hoạ lấy một thân ảnh thần tư vĩ ngạn, thấy không rõ cụ thể khuôn mặt, nhưng có thể nhìn thấy mi tâm của hắn mọc sừng, chiều dài sáu tay, ngoài ra còn có ba mươi sáu cánh, bề ngỗ thiên hạ.

Ở bên trong bích hoạ, hắn ngửa mặt lên trời gào thét, thiên địa thất lạc, vạn vật hủy diệt.

Mà ở xung quanh, vô tận sinh linh quỳ sát mệnh môn, mỗi một sinh linh đều tản ra ý vị không thể tìm ra, mặc dù từ bích hoạ không cách nào biết được tu vi, nhưng có thể khẳng định, đều là cường giả!

"Nhiều nhân vật cường hoành như vậy, còn nơm nớp lo sợ như thế, hướng tồn tại thấy không rõ khuôn mặt này đập đầu?"

Phong Vân trong lòng kinh ngạc.

Hắn nhìn không được vạn chuyển linh hồn lực, một lần nữa nhìn lại.

Trong nháy mắt, từ trên thân tồn tại thấy không rõ khuôn mặt kia, lại có uy thế vô thượng phát ra!

Hỗn Độn diệt vong, khí xâu cổ kim, vạn giới run run, đơn giản là không thể tưởng tượng!

"Chỉ một sợi khí tức đã mạnh như vậy. . ."

Phong Vân trong lòng kinh động, vị tồn tại thấy không rõ khuôn mặt này, rất có thể chính là 'Tiên Đế đại nhân' trong miệng ba Đạo Tôn kia.

"Việc này không biết Đạo Vô Khuyết có biết hay không, sau khi trở về hỏi một chút hấn."

Hư Pháp Đạo Tôn khẳng định là không biết, hấn thành đạo lúc, chiến tranh đã sớm kết thúc, trận chiến kia năm đó, hấn đoán chừng vẫn là một tiểu tu sĩ.

Bất quá Đạo Vô Khuyết lại không nhất định, hấn chân chân chính chính là lão ngoan đồng, siêu cấp cường giả sống sót từ trận chiến kia.

"Đi."

Lại lần nữa lượn một vòng, xác định không có vật gì tốt.

Phong Vân liền dự định rời đi.

Bất quá trước lúc rời đi, hấn còn muốn làm một chuyện.

Cái kia chính là đình chỉ 'Tiên Giới' vận hành, dùng hiện đại mà nói, phải loại bỏ trò chơi này, đóng Server!

Không có cách nào khác, thứ này là của Tu Chân tộc, với lại không có ý tốt, giữ lại cũng là một tai họa.

Theo một ý niệm trong đầu Phong Vân bùng bùng phản chấn, lập tức, toàn bộ các tu giả ở 'Tiên Giới' bỗng nhiên mất tối sầm lại, cái gì cũng

không biết.

Chờ thời điểm bọn hắn lấy lại tinh thần, lại phát hiện mình đã trở lại thế giới bên ngoài.

Mà đăng nhập khí của bọn họ, cũng đã mất đi hết thủy hiệu dụng.

Trong sân.

Phong Tiểu Lan đang ngồi ở trong đình, bỗng nhiên một trận quang mang lấp lóe, thân ảnh Phong Lạc Linh xuất hiện.

"Ta, ta trở về rồi sao? Ta không có logout mà?"

Phong Lạc Linh nhìn chung quanh một chút, một mặt mờ mịt nói.

Nàng vô ý thức còn muốn tiếp tục đăng nhập, nhưng mà nàng kinh động phát hiện, đăng nhập khí vậy mà không có chút phản ứng nào, cũng không cách nào kết nối!

"Thế nào lại như vậy! ?"

Phong Lạc Linh đôi mắt tròn to, sau đó trên mặt nàng lộ ra vẻ lo lắng, "Lão sư còn đang ở bên trong chưa có đi ra!"

"Ta sẽ sớm đi ra."

Bỗng nhiên, một thanh âm truyền đến.

Phong Lạc Linh theo tiếng kêu nhìn lại, lập tức vui vẻ ra mặt, "Hi hi, ta biết mà, lão sư người thần thông quảng đại, nhất định có thể trở về."

Bỗng dưng, nàng giống như là nhớ tới cái gì đó, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn qua Phong Vân, "Lão sư, đừng nói với ta, là chuyện đột nhiên logout

này, là người kiệt tác của người đây nhé?"

Phong Vân nhún nhún vai, "Bằng không thì ai đây?"

"Vì sao vậy."

"Bởi vì đồ vật này một mực nhắm vào ta, cho nên ta liền cưỡng ép đóng nó lại."

Phong Vân không có nói quá nhiều cho Phong Lạc Linh, tùy tiện tìm ra một lý do, dù sao đối phương tạm thời còn quá nhỏ, không nên tham gia những chuyện này.

Phong Lạc Linh nghe nói như thế, im lặng nửa ngày, nửa ngày mới phun ra một câu:

"Không hồ là người." _,

Chương 1146: 'Tiên Giới' đóng Server!

Chương 1146: 'Tiên Giới' đóng Server!

Tiếp xuống thời gian.

Phong Vân đi vị diện chí cao Nhân tộc, gặp mặt Ngũ Hành Chí Tôn, Lôi Đình Chí Tôn, Hắc Ám Chí Tôn và các cao tầng Nhân tộc.

Bởi vì có tài nguyên trước đó Phong Vân lưu lại, cho nên những cao tầng này trên cơ bản cũng từng người thành công đột phá, đạt tới cấp độ Chí Tôn.

Trong đó lấy Ngũ Hành Chí Tôn tu vi là cao nhất, đã đạt tới cấp độ Truyền Kỳ Chí Tôn đỉnh phong, khoảng cách tới nửa bước Đạo Quân, cũng chỉ cách một bước.

Bất quá một bước này, lại là muôn vàn khó khăn.

Nếu như không có tài nguyên Thần vật gì cường đại mà nói, Ngũ Hành Chí Tôn chỉ sợ là cả đời thành tựu cũng dừng lại ở nơi này.

Cái này cũng không có cách nào khác, Ngũ Hành Chí Tôn thiên phú hạn chế là ở chỗ này, trên thực tế, nếu như không phải bởi vì có Phong Vân trợ giúp, Ngũ Hành Chí Tôn cũng không đạt được độ cao như vậy.

Với lại, bây giờ hẳn cho dù đạt tới nửa bước Đạo Quân, đoán chừng cũng không có khả năng thành tựu cấp độ Đạo Quân.

Trừ phi là như tu chân tộc, một lần quán đỉnh, cưỡng ép tiến vào Đạo Quân, sau đó triệt để đoạn tuyệt con đường phía trước.

Mà những người khác ở trong Nhân tộc, nói thực ra, dù cho là quán đỉnh, sợ là cũng không đạt được độ cao như vậy, nhiều nhất cũng chính là nửa bước Đạo Quân mà thôi.

Nhưng nói thế nào đây?

Bọn họ mặc dù không cách nào đến Đạo Quân, nhưng bởi vì huyết mạch bản thân bọn hắn đã siêu phàm, lại thêm hoàn cảnh Phong Vân bố trí có chất lượng tốt, sinh ra hậu đại, vẫn là có xác suất nhất định có được thiên phú Đạo Quân cấp.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Phong Vân muốn đưa Nhân tộc tới chỗ kia.

Một mặt là vì khuếch trương số lượng Nhân tộc, một phương diện khác cũng là vì bồi dưỡng được càng nhiều hậu đại có ưu thế.

Cứ như vậy, ở dưới Phong Vân lôi kéo, mọi người bắt đầu lay chuyển.

Nói là di chuyển, kỳ thật đối với phần lớn Nhân tộc mà nói, chẳng qua là đổi chỗ ở mà thôi.

Do Phong Vân đem tất cả bọn hắn thu vào trong thế giới cơ thể, sau đó mang đến chỗ sâu trong vô tận hỗn độn là xong việc.

...

Mà trước khi đi.

Phong Vân cũng đặc biệt vấn an Hằng Vũ Chí Tôn một chút, cho hắn lệnh phù của mình, nếu như có chuyện, có thể tới Hư Pháp Đạo Vực tìm

hắn, đồng thời, cũng cho hắn một chút tài nguyên, dùng để bồi dưỡng thiên tài vũ trụ ngày sau xuất hiện.

Phong Vân chung quy vẫn là đi ra ngoài từ vũ trụ này, nên có một chút hồi báo mới là tốt.

Trước thân điện.

Phong Vân cuối cùng cáo biệt Hằng Vũ Chí Tôn, một bước phóng ra, biến mất ở chỗ sâu trong hỗn độn mênh mông.

Hằng Vũ Chí Tôn đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, thần sắc lộ ra cảm khái vô hạn.

Mặc dù Phong Vân chưa hề nói hắn bây giờ mạnh bao nhiêu, nhưng Hằng Vũ Chí Tôn thân là người phát ngôn của vũ trụ thế giới này, tự nhiên có thể cảm nhận được ý chí ba động của vũ trụ thế giới này.

Rất rõ ràng, lúc ý chí ba động vũ trụ đối mặt với Phong Vân, đã là một loại trạng thái hoảng sợ đến cực hạn.

Loại hiện tượng này, vẫn là Hằng Vũ Chí Tôn lần đầu tiên gặp được.

Hắn thấy, dù cho là Đạo Quân, cũng không có khả năng để cho ý chí vũ trụ thế giới sợ thành dạng này.

Như vậy, chỉ có một lời giải thích, đó chính là thực lực của Phong Vân, đã siêu việt Đạo Quân rồi!

Đây quả thực là không cách nào tưởng tượng được!

"Càng ngày càng nhìn không thấu hắn, hắn đến cùng đã trải qua cái gì. .
."

Hằng Vũ Chí Tôn lâm bảm nói.

Hắn tận mắt nhìn thấy một vết nứt tại vĩ đại quật khởi, loại cảm giác này là lần đầu tiên hắn có được, có chút hỗn tạp, nhưng càng nhiều vẫn là kích động hưng phấn.

Dù sao, lấy tính tình của Phong Vân, hắn vẫn có thể ôm một cái đùi.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân đem trọn cái 'Tiên Giới' đóng Server.

Cũng làm cho Tu Chân tộc quan tâm.

Bên trong một tòa sơn cốc to lớn, mê vụ lượn lờ, mông lung.

Trong đó có mấy bóng người ngồi xếp bằng, thân thể mơ hồ, cơ hồ dung nhập vào bên trong Thiên Địa Đại Đạo.

"Vừa mới nhận được tin tức, 'Tiên Giới' vùng biên hoang số chín mươi đình chỉ vận hành, mà ba vị tộc nhân phụ trách nơi đó, cũng đều biến mất không còn tăm tích."

Một hư ảnh Hỗn Độn mông lung phát ra thanh âm vô cùng tang thương cổ lão.

"Ừm? Hỗn Độn đập tắt sao?" Một thanh âm khác truyền đến, giống như là xuyên qua vạn giới mà tới.

"Không có, hết thấy đều hoàn hảo."

"Xem ra là bị bắt đi, bắt quá có cảm ché Tiên Đế đại nhân phong ấn, trong người tu luyện không có ai có thể xem xét ký ức được."

"Gần đây xảy ra nhiều bất trắc, vài ngày trước, một viên ngục đạo chủng cũng bị phá hủy, đồng dạng là ở gần khu vực vùng biên hoang thứ chín mươi."

"Xem ra vùng biên hoang thứ chín mươi đã có cường giả cái thế nào đó đi ngang qua."

"Làm sao bây giờ, chúng ta phải ra tay sao?"

"Không cần, ta cho rằng hắn cũng tra không ra cái gì, chúng ta hết thảy như thường lệ tiến hành, không cần để ý tới hắn."

Đến tận đây, chỗ thần bí chi địa này an tĩnh lại, không có tiếng thở nữa, mấy đạo thân ảnh mơ hồ này đều biến mất.

...

Một bên khác.

Phong Vân mất thời gian không bao lâu, cũng đã trở lại Hư Pháp Đạo Vực.

Sau khi hắn đi vào trên không Cửu Châu, nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức tất cả Nhân tộc trong thế giới của hắn đều được thả ra.

Phong Lạc Linh cùng Phong Tiểu Lan đứng ở trước nhất, bên cạnh chính là bọn Ngũ Hành Chí Tôn, phía sau chính là các tu giả Nhân tộc khác.

Giờ phút này, bọn họ nhìn qua Cửu Châu đại địa phía dưới, từng người trên mặt lộ ra thần sắc chấn kinh.

Cho dù cách nhau rất xa, cho dù chỉ là nhìn một chút, bọn họ cũng từ trên Cửu Châu đại địa này cảm nhận được linh khí bàng bạc cùng pháp tắc, quy tắc sinh động không cách nào tưởng tượng nổi.

Đơn giản là so với hoàn cảnh sinh tồn trước đó của bọn hắn, tốt hơn không biết bao nhiêu lần!

"Nếu như hoàn cảnh nơi đó của chúng ta tốt bằng một nửa ở đây, thì hạn mức cao nhất của Nhân tộc chúng ta cũng sẽ không thấp như vậy. . ."

Ngũ Hành Chí Tôn biểu lộ cảm xúc.

Mà lúc này đây, hắn cũng phát hiện ra, ở trên Cửu Châu đại lục này, sinh hoạt đều là Nhân tộc!

"Phong Vân, nơi này là. . ." Ngũ Hành Chí Tôn nhin không được hỏi.

"Nơi này tên là Cửu Châu đại lục, là hoàn cảnh sinh hoạt ta chuyên môn vì Nhân tộc chế tạo ra, từ nay về sau, các người liền sinh hoạt ở nơi này đi."

Phong Vân mỉm cười nói.

Sinh hoạt ở nơi này! ?

Bọn Ngũ Hành Chí Tôn nhìn nhau kích động, cái này mẹ nó cất cánh thôi!

"Xoát!" "Xoát!" . . .

Mà lúc này, từ Cửu Châu đại lục bay ra chín bóng người, bọn họ cùng nhau hiện ra thân hình, đứng ở đó, trên dưới quanh người tản mát ra từng cỗ ba động cường hoành vô cùng, làm cho bọn Ngũ Hành Chí Tôn sắc mặt biến hóa.

"Lão sư!"

Sau khi chín bóng người đi tới gần, cùng nhau hướng phía Phong Vân cung kính hành lễ, bọn Ngũ Hành Chí Tôn thấy vậy liền sửng sốt một chút.

Bọn họ không nghĩ tới, chín tồn tại vô cùng cường đại này, vậy mà lại là đệ tử của Phong Vân?

"Giới thiệu cho các ngươi một chút, đây là chín vị đệ tử của ta."

Phong Vân chỉ vào chín người bọn Dương Giáng Tuyết, sau đó lại chỉ chỉ bọn Ngũ Hành Chí Tôn, nói: "Những người này là Nhân tộc quê nhà của ta, từ nay về sau, các ngươi sẽ sinh hoạt chung một chỗ, hỗ trợ lẫn nhau, vì Nhân tộc quật khởi mà phấn đấu!"

Xôn xao!

Trong lúc nhất thời, cả Nhân tộc đều phát ra thanh âm nhảy cẫng hoan hô! _

Chương 1147: Uy, đừng lập flag a!

Chương 1147: Uy, đừng lập flag a!

Sau khi Phong Vân đem Nhân tộc thu xếp tốt, liền đem phủ đệ của mình từ Kiếm Cung dời đến trung ương Cửu Châu đại lục.

Không có cách nào khác, hắn đã từng hỏi qua Phong Tiểu Lan, Phong Lạc Linh, viện trưởng, cùng Phong Tiểu Long và mấy vị đồng bạn, bọn họ không muốn cùng Phong Vân đi Kiếm Cung của hắn, mà khăng khăng muốn ở bên trên Cửu Châu đại lục sinh hoạt.

Với bọn họ mà nói, chính là muốn cùng Nhân tộc cùng tiến cùng thối, chung một chỗ ma luyện.

Đối với chuyện này, Phong Vân cũng không có cách, hắn cũng chỉ đành đem phủ đệ chuyển đến Cửu Châu đại lục, để cho thân nhân cùng đám tiểu đồng bạn của mình ở lại.

Mà chính hắn, tự nhiên cũng ở nơi này.

Giờ phút này, Phong Vân đứng ở trước cung điện, quan sát ỨC VẠN VẠN Nhân tộc trên Cửu Châu đại lục, từ đáy lòng cảm nhận được một loại vui vẻ phồn vinh đang phát triển mạnh mẽ.

"Không tệ, ta nhìn thấy một loại hi vọng mới, Nhân tộc ở trên tay ngươi, nói không chừng thật có thể trở thành một đại tộc trong vô tận hỗn độn."

Lúc này, một thanh âm truyền đến, thân ảnh Hư Pháp Đạo Tôn hiển hiện, hần nhìn qua Nhân tộc ở bên trên Cửu Châu đại lục, có phần cảm thán nói.

"Ta nhớ được, so với trước kia, từng có một cường giả Nhân tộc đã có ý đồ để cho Nhân tộc quật khởi, đáng tiếc cuối cùng hần lại thất bại."

"Ta biết được, đó là Dương Thiên Hà tiền bối, hậu đại của hần chính là Dương Giáng Tuyết." Phong Vân nhẹ nhàng nói.

"Nguyên lai Tiểu Tuyết là hậu đại người kia, khó trách có thiên phú như vậy."

Hư Pháp Đạo Tôn thần sắc kinh sợ một chút, sau đó thôn thức mà than thở, "Vị Dương Thiên Hà kia lúc trước cũng coi là thanh danh vang dội, từng tu vi lấy nửa bước Đạo Tôn, đại bại Đạo Tôn một bước, danh chấn vô tận hỗn độn, lúc ấy, ta còn chưa thành đạo, từng xa xa liếc hần một cái, xác thực cường hoành vô biên."

"Đương nhiên, có mạnh mẽ hơn nữa thì hần cuối cùng vẫn là người, không giống người gia hỏa này, là một quái vật, từ đầu đến chân, trừ lớn lên giống Nhân tộc ra, không có điểm nào giống nữa cả."

Hư Pháp Đạo Tôn nhin không được chửi bậy nói.

Những Nhân tộc khác đó mới là Nhân tộc, còn Phong Vân nơi này, có chín thành chín tu giả trong vô tận hỗn độn đều cho rằng Phong Vân là siêu cấp quái vật khoác lên lớp da người!

"Vẫn được, cũng hơi cao một chút mà thôi." Phong Vân sắc mặt bình tĩnh, Hư Pháp Đạo Tôn nghe được mắt trợn trắng.

Thế nhân cũng biết Phong Vân thiên phú vô song, không người sánh kịp, nhưng bọn hắn không biết là, luận về trang bức, vị này cũng là đệ nhất Hỗn Độn, không người sánh được.

Hu Pháp Đạo Tôn trong lòng nghĩ như vậy.

"Tốt, không nháo nữa, hiện tại đại bộ phận Nhân tộc đã bị người tìm về, chờ người tìm về toàn bộ Nhân tộc hiện nay trong vô tận hỗn độn, là có thể bắt đầu thành lập Thánh Địa Nhân tộc, như vậy, mới có thể bảo vệ một tộc đàn trường thịnh không suy."

Hu Pháp Đạo Tôn mở miệng nói.

"Ừm, ta biết được."

Phong Vân gật gật đầu.

Thành lập Thánh Địa Nhân tộc, liên quan đến khí vận của tộc đàn, thứ khí vận này hư vô mờ mịt, cũng không tồn tại chân thực, nói rõ ra, hẳn là tinh khí thần một tộc đàn thể hiện ra ngoài.

Một tộc đàn nếu có khí vận mạnh, thật là tộc nhân, cho dù là phổ thông nhất, cũng sẽ tươi cười rạng rỡ, chói lọi.

Trái lại, nếu là khí vận suy bại, thậm chí không thể ngưng tụ ra khí vận, vậy liền thường thường không có gì lạ, không có chút hành vi nào.

Hiện tại Nhân tộc chính là như vậy, cùng một số cường tộc Hỗn Độn kia so sánh, không có chút nào xuất sắc.

"Chỉ bất quá, Nhân tộc bên trong vô tận hỗn độn đều đã bị ta tìm về, còn lại, ta cũng không biết ở đâu. . ."

Phong Vân lắc đầu nói.

"Cái này ta biết được, trước đó ta ở Đạo Minh giúp người điều tra, lúc ấy sau khi Dương Thiên Hà ngã xuống, Nhân tộc từng phân thành ba bộ phận, một bộ phận tiến về vũ trụ thế giới biên hoang Hỗn Độn, một bộ phận thì phân tán ở các nơi trong vô tận hỗn độn, phần còn lại, thì tiến về vực ngoại bên ngoài vô tận hỗn độn."

Hư Pháp Đạo Tôn nói: "Mặc dù đã nhiều năm như vậy, nhưng Nhân tộc lại không tề tựu đủ, vậy đã nói rõ, một phần Nhân tộc ở vực ngoại kia, vẫn còn đang sinh tồn ở đây."

"Vực ngoại sao."

Ánh mắt Phong Vân chớp lên, nơi này với hắn mà nói là cái 'Địa vực mới' .

"Vực ngoại thiên địa, thế lực rắc rối phức tạp, không giống vô tận hỗn độn chúng ta, đã sớm bị tứ đại thế lực chia cắt, miễn cưỡng còn thành lập trật tự, vực ngoại, không có chút trật tự nào có thể nói, dù cho là ta, cũng không dám quá mức phách lối ở nơi đó, nói không chừng sẽ bị Thái Cổ ma đầu gì đó nuốt gọn."

Hư Pháp Đạo Tôn một mặt nghĩ mà sợ nói, hiển nhiên hồi tưởng lại sợ hãi đã từng bị chi phối.

"Thái Cổ ma đầu?" Phong Vân thần sắc kinh sợ, còn có loại vật này nữa sao?

"Há lại chỉ có từng đó, còn có Chiến giả vô địch, Thượng Cổ Tà Thần, trung cổ thiên tự, cận cổ Tu La và nhiều thứ khác nữa, bọn họ đều xem như là sinh linh vực ngoại sinh ra, hoàn cảnh vô tận hỗn độn không thích hợp với bọn họ, bằng không thì rất có thể đánh vào đây, thậm chí còn có hậu duệ cổ tu giả nhất mạch nữa, cũng ở bên trong."

Hư Pháp Đạo Tôn giải thích nói.

". . . . Quả nhiên rất phức tạp."

Khóe miệng Phong Vân co rút, sinh linh này đều là kỳ kỳ quái quái, cho hẳn một loại cảm giác như một món thập cẩm.

"Bất quá, lấy thực lực của Phong Vân ngươi, chỉ cần không trêu chọc đến những tên ta vừa nói kia, những sinh linh khác ngươi cũng không cần để ở trong lòng."

Hư Pháp Đạo Tôn vỗ vỗ bả vai hẳn.

Phong Vân nghe vậy, rất muốn một bàn tay ở trên mặt Hư Pháp Đạo Tôn mà hô lớn, uy, đừng lập flag chứ!

Người trước lập flag, hiện tại mộ phần cỏ cũng đã cao mấy vạn trượng rồi đó!

"Lúc nào xuất phát?" Hư Pháp Đạo Tôn không có chú ý tới gương mặt Phong Vân run rẩy, dò hỏi.

"Chờ ta đem tu vi tăng lên tới Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong lại nói, với lại, ta còn có việc đi Đạo Minh một chuyến."

Phong Vân thu liễm tâm tình nói.

"Ừm, chính ngươi an bài đi, vậy ta đi Hỗn Độn Vực kiếm lời đã, nhìn xem có thiên tài đi ngang qua hay không."

Hư Pháp Đạo Tôn xoa xoa tay nói, hình tượng cao nhân đã bị hủy hết.

"Lại muốn cướp bắt thiên tài trở về?" Phong Vân im lặng.

"Chuyện người tu luyện, sao có thể gọi là cướp đây? Cái này gọi mời, là mời hiểu không?"

Hu Pháp Đạo Tôn ngôn từ chính nghĩa, "Tốt, không nói với ngươi nữa, ta đi vậy."

Một giây sau, quang ảnh lóe lên, hấn biến mất tại chỗ.

Phong Vân bắt đắ dĩ lắ đầu, cũng không quản, hấn trở lại trong cung điện, bắt đầu tiến hành bế quan, tiến hành luyện hóa cuối cùng.

Với hấn mà nói, lĩnh ngộ Đại Đạo đã đầy đủ, còn lại, chính là luyện hóa lực lượng Đại Đạo, thời gian ngàn năm là đủ.

...

Cùng lúc đó.

Bên trong vô tận hỗn độn, rất nhiều thế lực lớn nhỏ cũng biết được Phong Vân trên cơ bản đã nhất thống Nhân tộc, trở thành chủ nhân mới của Nhân tộc.

Trong lúc nhất thời, từng thế lực cũng bắt đầu suy nghĩ như thế nào dựng vào đường dây Nhân tộc này, bởi vì một khi dựng vào đường dây Nhân tộc này, sẽ liền mang ý nghĩa, có thể ôm lấy đùi của Phong Vân!

Không có cách nào khác, Phong Vân không thu người theo đuổi, cho nên những thế lực này chỉ có thể tìm cách khác mà thôi, chính là bắt đầu từ Nhân tộc.

Mà Long tộc, cũng biết được tin tức này.

Chương 1148: Lần này đi Trung Vực ỨC ẶN ẶM, từng bước đi lên con đường triều thánh!

Chương 1148: Lần này đi Trung Vực ỨC ẶN ẶM, từng bước đi lên con đường triều thánh!

Long tộc.

Các cao tầng Long tộc đoạn thời gian trước đã biết được Phong Vân đại sát tứ phương, chiến tích khủng bố một kiếm trăm Đạo Tôn, bây giờ, lại biết được đối phương đã bắt đầu thành lập Nhân tộc, bọn họ là vui vẻ xuất phát từ nội tâm.

Bởi vì, Phong Vân trước đó để cho Nhân tộc cùng Long tộc kết minh, bây giờ nhìn thấy Nhân tộc có xu thế lớn mạnh, bọn họ tự nhiên cũng có thể được lợi đi theo.

Ta Theo Trong Gương Xoát Cấp Trailer

Trọng yếu nhất chính là, bọn họ có vị siêu cấp quý nhân Phong Vân này ở đây!

Mà Long tộc những năm này phát triển cũng rất tốt, Ngao Loan cùng Ngao Tâm, trở thành tộc nhân thiên phú cao nhất trước mắt của Long tộc, mượn nhờ viên Long Châu kia, đã đem huyết mạch chiết xuất, thành công tiến hóa thành Ngũ Trảo Kim Long!

Đây là một tin mừng, cũng đại biểu cho Long tộc chính thức quật khởi.

Ngũ Trảo Kim Long, chỉ cần hoàn toàn trưởng thành, tất nhiên là một đời Đạo Tôn cấp!

Mà Long tộc có được hai vị chiến lược Đạo Tôn cấp, dù cho là Ma Giác tộc, ở trước mặt bọn hắn cũng không đáng chú ý!

Đương nhiên, không khỏi rước lấy cừu hận, tin tức Ngao Loan và Ngao Tâm tiến hóa thành Ngũ Trảo Kim Long không được truyền ra ngoài, toàn bộ Long tộc, chỉ có mấy vị cao tầng Long tộc biết được, hơn nữa còn đều lập xuống lời thề, một khi tiết lộ, tất sẽ tan thành mây khói!

Không có cách nào khác, việc quan hệ tới Long tộc quật khởi, nửa chút cũng không được qua loa.

"Đây hết thảy đều là do ân công Phong Vân ban cho, hẳn thật là quý nhân của Long tộc chúng ta, về sau lúc đệ tử Long tộc chúng ta lịch luyện bên ngoài, gặp được Nhân tộc, hết thảy đều phải dùng lễ đối đãi, không được lỗ mãng, bằng không thì trục xuất khỏi Long tộc!"

Tộc trưởng Long tộc Ngao Nguyên nghiêm khắc phân phó các tộc nhân nhà mình.

Chúng tộc nhân Long tộc tự nhiên sẽ hiểu ân huệ của Phong Vân, sẽ không quên ân to lớn, bất quá đã nhiều năm như vậy, Long tộc cũng sinh ra không ít tộc nhân mới, những người mới này cũng không có nhiều người hiểu chuyện cũ đã từng xảy ra.

Cho nên, Ngao Nguyên mới truyền đạt mệnh lệnh này, ngày sau thành viên mới của Long tộc tăng nhiều, tất nhiên sẽ sinh ra vấn đề như vậy, cho nên hẳn sớm dự phòng.

Trên thực tế.

Trừ Ngao Nguyên ra, tất cả thế lực lớn nhỏ khác, cũng đều phân phó thành viên nhà mình nếu là gặp được Nhân tộc, tận lực né tránh, thực sự trốn không thoát, cũng phải hữu hảo, không thể tùy ý đánh giết.

Cái này ở thời gian trước kia đơn giản là không thể nào.

Nhưng bây giờ bởi vì Phong Vân tồn tại, bọn họ không thể không chuyển biến thái độ đối với Nhân tộc.

Ngay cả Vĩnh Hằng Thần tộc, cũng đối với tộc nhân ra ngoài lịch luyện, cũng truyền đạt dạng mệnh lệnh này.

Rất hiển nhiên, bốn vị phó tộc trưởng nhớ tới ngày đó bị Phong Vân kém chút nữa đánh cho mất hết hình tượng!

Về phần dị vực, thì đối với Nhân tộc rất căm thù, trong danh sách tất sát, Phong Vân xếp ở vị trí thứ nhất.

Dù sao, Phong Vân từng hung hăng đánh vào mặt mũi bọn họ, có ba vị Đạo Tôn đều là chết ở trên tay Phong Vân, thù này, tất nhiên phải báo!

Dị vực.

Trong cung điện lớn như vậy, Dị Vực Chi Chủ lâm bẩm nói: "Ta đã phát tin tức cho lão Vực Chủ, chờ hắn vừa về đến, tất phải tiến về Đạo Minh, thanh toán hết thủy!"

Dị Vực Chi Chủ hắn cũng không phải là người khai sáng dị vực, người khai sáng chân chính là lão sư hắn, cũng chính là Vực Chủ đời trước.

Bởi vì quá mức nhàm chán cùng tịch mịch, cho nên đem vị trí Vực Chủ truyền cho hắn, rồi đi du lịch thiên địa mênh mông, căn bản không biết tung

tích, chỉ có thể thông qua phương thức đặc biệt liên lạc với hắn mà thôi.

Một khi lão Vực Chủ trở về, Dĩ Vực Chi Chủ tin tưởng, Đạo Minh căn bản không gánh nổi Phong Vân!

...

Cứ như vậy, thời gian cực nhanh, thời gian một ngàn năm đảo mắt mà qua.

Cửu Châu đại lục, khu vực trung tâm.

Nơi này có một cây Thông Thiên Thần trụ, trên đỉnh Thần trụ đứng vững vàng một tòa cung điện rộng lớn đại khí.

Đây là Thánh Địa trong lòng Nhân tộc ở Cửu Châu đại lục, là nơi chốn bệ quan của Phong Vân đại nhân, Nhân tộc chi chủ của bọn họ!

Cơ hồ hàng năm đều sẽ có Nhân tộc đến đây triều thánh, thậm chí có một câu cũng bắt đầu lưu truyền ở Cửu Châu đại lục.

Lần này đi Trung Vực ức vạn dặm, từng bước đi lên triều thánh lộ!

Ngụ ý chỉ người có tâm tính nhất, mới có thể đi con đường triều thánh này, đi vào trung ương vực, lễ bái Nhân tộc chi chủ!

Một ngày này.

Phía dưới Thần trụ Trung Vực, ở thường ngày, cũng đều quý lạ rất nhiều hương giả nhân tộc.

Bọn họ suy nghĩ ở giữa không trung xen lẫn như điện, lộ ra một loại cứng cõi cùng thành tâm thành ý, đem Phong Vân xem như nội tâm tín ngưỡng, tâm tư tinh khiết vô cùng!

Đương nhiên, cũng có một số Nhân tộc mới sinh trong ngàn năm qua, bọn họ mặc dù nghe cổ sự lớn lên của Phong Vân, nhưng dù sao cũng chưa bao giờ thấy qua Phong Vân, ở sâu trong nội tâm vẫn có một ít dao động.

Mặc dù bọn hắn không có mở miệng, nhưng ý niệm trong lòng sớm đã nói rõ hết thảy.

Mà ngay sau khi những Nhân tộc này quỳ lạy xong, thời điểm chuẩn bị đứng dậy rời đi, bỗng nhiên ——

"Ầm ầm ——! !"

Có kim quang bùng bùng phấn chấn, từ trên trời giáng xuống, trùng trùng điệp điệp, chùng triệu ức năm ánh sáng!

Hoàn toàn che đậy trên không Cửu Châu, hóa thành màn trời kim sắc!

Dị tượng như thế, lập tức làm cho Nhân tộc trên Cửu Châu đại địa chú ý, bọn họ đều ngẩng đầu nhìn lại, trong lúc mơ hồ, có thể ở phía trên màn trời kim sắc, nhìn thấy một thân ảnh ngồi xếp bằng, như ẩn như hiện, hư thực đan xen.

"Là Phong Vân đại nhân!"

"Phong Vân đại nhân hiển linh!"

"Bái kiến Phong Vân đại nhân!"

". . ."

Vô số Nhân tộc nhận ra thân ảnh phía trên màn trời, nhao nhao kích động quỳ xuống, không ngừng dập đầu.

Mà theo bọn họ đập đầu, chỉ thấy màn trời kim sắc hóa thành mưa, mưa lớn kim sắc như trút nước mà xuống, phân biệt dung nhập vào bên trong thân thể mỗi một Nhân tộc, không ngừng cải thiện tư chất cùng căn cốt của bọn họ, đề cao thiên phú bọn họ!

Loại phản hồi chân thật nhất này, để cho những Nhân tộc này càng thêm thành kính, thậm chí tiếp cận với cuồng nhiệt!

Chỗ xa xa.

Hư Pháp Đạo Tôn thấy cảnh này, nhẹ nhàng cảm khái, "Mới là Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong, đã hạ xuống đạo quang rồi."

Nói như vậy, vì chỉ có đạt tới Đạo Tôn cấp, mới có thể hạ xuống đạo quang, phúc phận Thương Sinh.

Nhưng Phong Vân thật sự là quá mạnh, cho nên ở Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong đã hạ xuống đạo quang, phúc phận cho Nhân tộc.

"Chờ lúc hấn đạt tới Đạo Tôn, chỉ sợ còn phải có một đợt nữa, như vậy, tiềm lực của Nhân tộc lại chính thể cất cao lên một tầng. . ."

Hư Pháp Đạo Tôn lú lỏi, có Phong Vân ở đây, Nhân tộc lo gì không cách nào quật khởi.

Phải biết, một số tộc đàn cường đại, trong tộc trải qua vô số kỷ nguyên tích lũy, cũng mới sinh ra một vị Đạo Tôn mà thôi.

Sinh linh trong tộc, cũng mới vén vện tiến hành một lần đạo quang tẩy lễ mà thôi.

Nhưng Nhân tộc, bởi vì có Phong Vân, lại có thể tiếp nhận hai lần đạo quang tẩy lễ, lo gì không mạnh?

...

Trong cung điện.

Phong Vân chậm rãi mở hai con ngươi ra, mặt ngoài khí tức không có thay đổi gì, nhưng cảnh giới của hắn, dĩ nhiên đã đạt tới Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong rồi.

"Lực lượng Đại Đạo đã hoàn toàn luyện hóa, đến tận đây, cả hai hoàn toàn giao hòa, chiến lực của ta không sai biệt lắm đã tăng lên ba thành rồi."

Vốn khoảng cách tu vi Phong Vân tới Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong còn kém một chút, trải qua lần đột phá này, đã tới gần vô hạn. _

Chương 1149: Bí ẩn trước Tuyên cổ!

Chương 1149: Bí ẩn trước Tuyên cổ!

Trong cung điện.

Phong Vân xem kỹ tu vi chiến lực của mình, nhẹ nhàng tự nói, "Chỉ thiếu lâm môn nhất cước, đạt đến chiến lực Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong."

Nhưng một cước này, lại là muôn vàn khó khăn.

Đối với người khác mà nói, cần vô số kỷ nguyên mới có thể đi đến một bước này.

Mà đối với Phong Vân mà nói, trước mắt hắn ở phương diện cảnh giới, đã không chỗ có thể tiến lên.

Trừ phi là bước vào Đạo Tôn, nhưng cũng không phải là đơn giản có thể làm được như thế, với lại, nói thực ra, Phong Vân trước mắt còn không có biết nên bước vào cấp độ Đạo Tôn như thế nào.

Bất quá nghĩ đến, cũng cần thời gian khổng lồ để thực hành.

"Còn muốn tăng chiến lực lên, chỉ có thể ra tay từ phương diện Thân Thể cùng Linh Hồn. . ."

Phong Vân lẩm bẫm nói.

Kỳ thật, bởi vì chiến lược của hắn tăng lên quá nhanh, dẫn đến Thân Thể cùng Linh Hồn đều rơi xuống hạ phong.

Bây giờ cấp bậc Thân Thể cùng Linh Hồn của Phong Vân mới đạt tới cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân cực hạn mà thôi, ngay cả Đạo Tôn cũng không có đạt tới.

Cho nên, muốn đem chiến lược tổng hợp tăng lên tới cấp độ Đạo Quân bốn bước đỉnh phong, hắn cần đem Thân Thể cùng Linh Hồn chỉ ít tăng lên tới cấp độ Đạo Tôn bốn bước!

Bằng không mà nói, chiến lược thủy chung không cách nào vượt qua giới hạn kia.

"Những năm này thu thập hình chiếu rất nhiều, mặc dù cũng có một số có thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn, nhưng trên cơ bản đều phía dưới Đạo Quân cấp."

Không có cách nào khác, đẳng cấp thiên phú Thể Chất thấp vô dụng, đẳng cấp cao lại quá thừa thớt.

Về phân thiên phú Linh Hồn, lại càng thừa thớt, chỉ có những huyền thuật sư, hoặc là trận pháp sư, Luyện dược sư trời sinh kia, mới có được thiên phú Linh Hồn không tệ, với lại một mực chuyên chú tăng lên.

Mà những tu giả khác, thì không có điều kiện này.

"Cái này ngược lại không gặp, trước xoát hình chiếu, sau đó thời điểm đi vực ngoại, chú ý nhiều vào phương diện này để chiếu hình, cũng sẽ không chậm trễ quá nhiều thời gian."

Chiến lược Phong Vân bây giờ, là thuộc một nhóm cực mạnh ở vực ngoại thiên địa kia, mặc dù gặp được cường giả cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh

phong, cũng không sợ chi.

Nghĩ tới đây, Phong Vân liền chuẩn bị rời khỏi vô tận hỗn độn, tiến về vực ngoại tìm kiếm một cỗ thể lực Nhân tộc cuối cùng.

Bất quá trước khi rời đi, hắn còn muốn đi Đạo Minh một chuyến, đem chuyện khi trước cho Đạo Vô Khuyết biết, thuận tiện hướng đối phương nghe ngóng một số việc.

Sau đó.

Phong Vân truyền âm cho Phong Tiểu Lan các nàng chào hỏi, liền thuận đi rời khỏi nơi này.

...

Tổng bộ Đạo Minh, so với Phong Vân tưởng tượng còn mỹ lệ hơn nhiều.

Thần Sơn bàng bạc nguy nga kia, đột ngột mọc lên từ mặt đất, thẳng vào bên trong vô tận hỗn độn, Đại Hà kia gào thét lao nhanh, vắt ngang ức vạn năm ánh sáng, khí thế rộng rãi.

Trừ Sơn Hà hùng vĩ ra, sông núi đầm lầy càng là như vẽ, áng mây phiêu động, linh khí bức người, Tiên cung mờ mịt, kỳ trân dị thú lúc nào cũng ẩn hiện.

Từng mảnh từng mảnh Thanh Sơn thúy cốc, tràn ngập sinh cơ nồng đậm, phồn hoa như gấm, như thơ như họa.

Nơi này thật sự là một chốn cực lạc, nhảy ra vạn trượng hồng trần, không dính vào nửa điểm khói lửa trần thế.

Phong Vân đi tới nơi này, hơi ngẩng đầu, liền trông thấy nhật nguyệt tinh thần treo ở chân trời.

Hắn nhìn rõ ràng, nâng nhật nguyệt tinh thần kia cùng ngoại giới cực kỳ khác biệt, rất hiển nhiên, đây là sáng tạo mà ra.

Bất quá cái này cũng không ngoài ý muốn, mặc dù sáng tạo nhật nguyệt tinh thần so với mở ra một phương Đạo Vực còn gian nan hơn nhiều, nhưng Đạo Minh nội tình thâm hậu, có cảnh tượng này không thể bình thường hơn được.

"Gặp qua Phong Vân đại nhân!"

Phong Vân tiến vào Đạo Minh, các lộ tu giả Đạo Minh xa xa nhìn thấy Phong Vân, đều tới hành lễ.

"Ừm." Phong Vân cũng đáp lại từng người.

Không bao lâu, khi hắn đi vào đại điện của Đạo Minh, phó minh chủ Đạo Vô Khuyết cũng đã ở nơi đó chờ đợi.

Nhìn thấy Phong Vân, hắn cất bước đi tới, khẽ cười nói: "Là chuyện gì mà không thể nói qua máy truyền tin, mà nhất định phải ở gặp trực tiếp."

"Là liên quan tới cô tu giả nhất mạch, hoặc là nói, 'Tu Chân tộc'."

Phong Vân mới mở miệng, liền để thần sắc trên mặt Đạo Vô Khuyết lập tức trở nên ngưng trọng.

"Tình huống như thế nào? Người gặp được bọn họ sao?" Đạo Vô Khuyết dò hỏi.

"Ừm, không sai biệt lắm, ta là ở biên hoang vũ trụ gặp được bọn họ. . ."

Lúc này, Phong Vân đem một dãy chuyện tại vùng biên hoang gặp được, kể cả 'Tiên Giới' vào, chuyện giam cầm Đạo Tôn, đều nói hết mọi chuyện.

Một lát, Đạo Vô Khuyết nghiêm túc sau khi nghe xong, sắc mặt biến hóa, "Không nghĩ tới những thứ gia hỏa này vẫn là hết hy vọng không đổi, còn đang âm mưu kế hoạch như vậy!"

"Đạo tiên bối, lúc trước chúng ta không phải đã thắng sao? Vì sao không đem tất cả 'Tu Chân tộc' tiêu diệt, mà lại tùy ý để bọn họ sinh sống đến nay." Phong Vân nghi ngờ nói.

Đạo Vô Khuyết cười khổ một tiếng, "Ngươi cho rằng thật là chúng ta thắng sao?"

"Có ý tứ gì?" Phong Vân thân sắc giật mình, nhìn không được nói. . . .

"Trên thực tế, chúng ta chỉ là ngăn trở một lần tiến công của bọn họ mà thôi, lúc ấy chúng ta chiến lực đã khô kiệt, nếu không phải cuối cùng nội bộ Tu Chân tộc xảy ra vấn đề, chúng ta cũng thắng không được, với lại, coi như chúng ta thắng, chúng ta cũng chỉ dám canh giữ ở vô tận hỗn độn cương vực mà thôi."

"Về phần tổng bộ Tu Chân tộc nhất mạch, lúc trước bọn mình chủ cũng không dám tiến về, từng xa xa nhìn một chút, sau khi bố trí xuống vô số phong ấn, liền rời đi."

Đạo Vô Khuyết nói ra chuyện xa xưa tiến về, để lộ đủ loại bí ẩn giữa Tu Chân tộc cùng tu giả.

Để cho Phong Vân biết được Tu Chân tộc đáng sợ, cũng biết, vì sao ba Đạo Tôn Tu Chân tộc kia, ở thời điểm đối mặt với tu giả, lại ưu việt mà kiêu ngạo như vậy.

"Tu Chân tộc so với trong tưởng tượng của chúng ta mạnh hơn xa, cho nên những năm này, mình chủ một mục du lịch ở bên ngoài, chính là khát vọng tìm kiếm được lực lượng có thể đối kháng Tu Chân tộc, vô luận là Thần vật cũng được, hay là tăng lên tu vi cũng tốt, đều là thứ hấn sở cầu!"

Đạo Vô Khuyết nói khẽ.

"Nguyên lai, chúng ta bị động như thế sao."

Phong Vân một mực cho là hoàn cảnh tu luyện ở vô tận hỗn độn cương vực vô cùng hoà nhã an nhàn, mặc dù ngẫu nhiên có ma sát, nhưng cũng không ảnh hưởng toàn cục.

Nhưng mà hấn không nghĩ tới, hết thảy hòa bình này, cũng chỉ là xây dựng ở trên điều kiện tiên quyết là Tu Chân tộc không có xâm chiếm đến.

Trung hạ tầng không buồn không lo, nhưng cao tầng lại biết được chân tướng, cả đám đều đang liều mạng tu luyện, gắng đạt tới đột phá.

Trước đây Phong Vân không rõ ràng, nhưng hấn bây giờ đạt tới độ cao này, tự nhiên cũng hiểu biết chân tướng.

Mà cái này cũng mang ý nghĩa, hấn đã gánh vác một bộ phận trách nhiệm!

"Ngươi cũng không cần phải lo lắng, nước tới đất ngăn, binh tới tướng đỡ, chúng ta cũng không phải là ăn chay, lại nói, nội bộ Tu Chân tộc xuất hiện vấn đề lớn, khiến bọn họ nguyên khí đại suy, cũng không dám tùy tiện tiến công."

Đạo Vô Khuyết dường như nhìn ra Phong Vân sầu lo, mở miệng an ủi.

"Nội bộ Tu Chân tộc xảy ra vấn đề gì?" Phong Vân hiếu kỳ nói.

"Không rõ lắm, bắt quá tựa như là nghe nói nội bộ phát sinh phản loạn, mà vị Tiên Đế kia vì trấn áp phản loạn, chịu tổn thương không nhẹ. . ."

Đạo Vô Khuyết nói ra.

Phong Vân trong lòng không sai, nếu như là thật, vậy tồn tại phát động phản loạn kia, thật đúng là gián tiếp cứu tu giản nhất mạch.

Chương 1150: Được hoàn! Song trọng flag!

Chương 1150: Được hoàn! Song trọng flag!

Tin tức liên quan tới phản loạn 'Tu Chân tộc', Đạo Vô Khuyết cũng không rõ ràng lắm.

Vừa đến, lúc ấy tu giả đã tiếp cận dầu hết đèn tắt, căn bản không có tinh lực đi quan tâm loại chuyện này.

Thứ hai, việc này phát sinh cũng cực kỳ bí ẩn, nếu không phải lúc trước mình chủ Đạo Minh bọn họ bắt một số Tiên Quân Tu Chân tộc, từ trong miệng bọn họ biết được tin tức này, bọn họ cũng sẽ không biết.

"Liên quan tới 'Tu Chân tộc', kỳ thật bọn họ cũng không phải là dân bản địa nơi này, mà là một đám kẻ ngoại lai. . ."

Đạo Vô Khuyết lại phun ra một tin tức kinh người.

Căn cứ Đạo Vô Khuyết giải thích, nguyên lai, ở thời tuyên cổ, khi đó nơi này vẫn còn văn minh phát triển ở thời kỳ đầu, đừng nói tu giả, ngay cả lực lượng siêu phàm xuất hiện cũng cực kỳ thưa thớt.

Về sau, 'Tu Chân tộc' giáng lâm, bọn họ cưỡng ép chiếm cứ nơi này, bất quá cũng không có tiến hành hủy diệt, mà là nô dịch vô số sinh linh, đồng thời thường xuyên cầm những sinh linh này làm thí nghiệm.

Không biết là đang nghiên cứu cái gì, lại hoặc là đang tìm kiếm cái gì.

Về sau, 'Tu Chân tộc' có vẻ như phải xử lý sự tình gì, cho nên tạm thời rời khỏi thời gian mấy chục ức kỷ nguyên.

Mà một đoạn thời gian trống không này, liền để cho các sinh linh lúc ấy có thời gian quật khởi.

Trong đó một số tồn tại cực kỳ kinh tài tuyệt diệu, đã sớm âm thầm ghi lại Phương pháp tu hành của Tu Chân tộc, cũng cải tiến lại, biến thành phương pháp tu hành thích hợp với các sinh linh, sau đó truyền bá ra.

Chỉ có bên trong hoàn cảnh ác liệt nhất, mới có thể tạo ra được tồn tại vĩ đại.

Câu nói này dùng ở trên thân sinh linh lúc ấy cực kỳ thích hợp.

Mấy thời gian chục ức kỷ nguyên, ở trong mắt 'Tu Chân tộc' cũng không tính là cái gì, thậm chí cầm tới hôm nay, cũng không tính là cái gì.

Nhưng chính là trong khoảng thời gian này trưởng thành cùng tích lũy, mới khiến cho những sinh linh lúc ấy sinh ra từng đám cường giả!

"Về sau, thời gian qua đi mấy chục ức kỷ nguyên, những Tu Chân tộc kia lại giáng lâm, bất quá lần này số lượng không nhiều, chỉ có mấy trăm vị mà thôi, các tiền bối tu giả đã sớm chuẩn bị mai phục trong bóng tối, thế là, lần thứ nhất đại chiến cứ như vậy mở ra!"

"Kết quả lấy Tu Chân tộc thảm bại làm đoạn kết, một trận chiến này ủng hộ sĩ khí lúc ấy cực lớn, để cho các sinh linh biết được, Tu Chân tộc cũng không phải là không cách nào chiến thắng."

"Lại về sau, chẳng biết tại sao, sau khi Tu Chân tộc rút đi, lại là thời gian rất lâu không có tới, lần này dài hơn, thời gian chừng trăm ức kỷ nguyên."

"Vói lại, số lượng vẫn như cũ không phải rất nhiều, cũng nhiều hơn một hai trăm vị so với trước đó."

"Mà tu giả chúng ta bên này, trải qua thời gian dài dằng dặc phát triển như vậy, cường giả đã sớm xuất hiện lớp lớp, mặc dù chất lượng kém xa Tu Chân tộc, nhưng dựa vào số lượng khủng bố chồng chất, cũng lần nữa thắng đại chiến lần thứ hai."

"Sau đó bên trong tuế nguyệt, thường cách một đoạn thời gian cường giả Tu Chân tộc đều sẽ giáng lâm, bất quá thời gian không có dài dằng dặc như vậy, số lượng cường giả cũng dần dần tăng nhiều, nhưng mà tu giả chúng ta phát triển càng là khủng bố, cho nên mỗi một lần, đều có thể ngăn trở."

"Thắng đến một lần tuyên cổ lúc trước, Tu Chân tộc ra 'Tiên Đế' kia, hẳn dẫn đầu Tu Chân tộc tiến công tu giả chúng ta, những nơi đi qua, đơn giản là không vật gì không phá, dù cho là Đạo Tôn bốn bước, cũng không phải là một chiêu chi địch của hắn. Bất quá may mắn, hắn ra tay có vẻ như có một loại hạn chế nào đó, không thể thường xuyên ra tay, cái này cũng cho chúng ta cơ hội thở dốc."

"Lại về sau, chính là phiên bản người nghe được trước đó, chúng ta dốc hết tất cả lực lượng. Cộng thêm nội bộ Tu Chân tộc xảy ra vấn đề, mới cuối cùng để cho chúng ta tuyệt địa còn lật bàn, nhưng cũng chỉ là phòng ngự thành công, lại căn bản là không cách nào phản kích, chỉ có thể đem Tu Chân tộc bức đi mà thôi."

Đạo Vô Khuyết êm tai nói, mặc dù chỉ là ngôn ngữ, nhưng Phong Vân có thể cảm nhận được gian nan cùng khốn khổ trong đó, không hề nghi ngờ

Ngay cả xem như bây giờ, thời đại hắc ám này cũng chưa từng đi qua, Tu Chân tộc tồn tại, vẫn như cũ như một thanh dao găm, treo ở trên đầu tất cả tu giả, tùy thời đều có thể chém xuống.

Đương nhiên, vấn đề này tu giả tâm thường sẽ không biết được, bọn họ vẫn cho là mình sinh hoạt ở thời đại hoà nhĩ, lại không biết, điều kiện tiên quyết là có vô số cường giả đang chèo chống.

"Vấn đề này người sớm muộn cũng sẽ biết, dù sao người hiện tại cũng mạnh như vậy rồi, bất quá người cũng không cần phải lo lắng, dựa theo quy luật, Tu Chân tộc muốn lần nữa ngóc đầu trở lại, không có ngàn vạn ức kỷ nguyên là không được, không cần phiền lòng."

"Đến, cười cho gia một cái."

Đạo Vô Khuyết nửa nghiêm túc, nửa trêu chọc nói.

Cái trán Phong Vân lập tức bốc lên hắc tuyến, đây chính là cái gọi là khí độ cường giả sao? Đơn giản khủng bố như vậy!

"Đúng, còn có một chuyện nữa, thứ này người biết là cái gì không?"

Phong Vân nhớ tới hạt giống kim sắc trước đó đạt được ở bên cạnh Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, lập tức lấy ra, cầm tới trước mặt Đạo Vô Khuyết.

Người sau thần sắc khẽ giật mình, sau đó mở miệng nói: "Cái đồ chơi này người cũng không biết sao? Đây là Đạo Chủng đó"

Đạo Chủng?

Phong Vân ánh mắt khẽ nhúc nhích, "Lúc bước vào Đạo Tôn, trong cơ thể sẽ ngưng tụ ra Đạo Chủng?"

"Ừm, bất quá cái Đạo Chủng này của người, cùng Tiên Thiên ngưng tụ ra không giống nhau, có một ít thiếu hụt."

Đạo Vô Khuyết nhìn một hồi, nói ra.

"Đây là ta đạt được ở bên cạnh Đại Thiên Vũ Trụ. . ."

Phong Vân lúc này đem tình huống trước đó mình gặp được 'Hỗn Độn Sinh Tử Luân' nói một lần.

Đạo Vô Khuyết sau khi nghe xong, ánh mắt lấp lóe, "Nếu như ta đoán không sai, đây cũng là 'Ngụy Đạo Chung', là một trong những hạng mục Tu Chân tộc năm đó nghiên cứu, hiện tại xem ra, là thành quả đơn giản."

"Ngụy Đạo Chung, có xác suất nhất định có thể tạo ra được một vị Đạo Tôn, mặc dù tỷ lệ thành công không phải cao, nhưng so với một vị tu giả bình thường tu hành đột phá đến Đạo Tôn, phải hao phí thời gian ngắn hơn nhiều."

"Đương nhiên, loại hành vi này không thua gì đốt cháy giai đoạn, di chứng tự nhiên là mãi mãi cũng không cách nào tiến giai đến tầng thứ cao hơn, bất quá cấp độ phía trên Đạo Tôn vốn là vô cùng gian nan, bởi vậy di chứng này có thể nói là không có ý nghĩa."

"Bất quá Ngụy Đạo Chung này ngưng tụ ra cũng không phải là dễ dàng như vậy, mỗi một khóa đều hao phí đại lượng tâm huyết, người lấy đi một khóa, đoán chừng Tu Chân tộc đau lòng một hồi lâu rồi."

Thì ra là thế, lại là Ngụy Đạo Chung sao.

Phong Vân không khỏi cảm giác than thở Tu Chân tộc tại phương diện kỹ thuật xác thực dẫn trước tu giả một đoạn xa, liền nói loại vật này cũng có thể chế tạo ra, đơn giản là cùng 'Tạo thần' không có gì khác nhau.

"Người nói đã đến biên hoang vũ trụ, xem ra Tu Chân tộc ở nơi đó bố trí một ít gì đó, mặc dù chúng ta không thể trực tiếp tiến công hang ổ bọn họ, nhưng những âm mưu này, vẫn là phải quản một chút."

Đạo Vô Khuyết lúc này quyết định tự mình đi một chuyến, quét dọn một chút uy hiếp tiềm ẩn này.

"Ừm, ta chuẩn bị đi vực ngoại thiên địa một chuyến, tìm về Nhân tộc còn lại." Phong Vân nói ra.

"Đi vực ngoại thiên địa? Vậy ngươi nhớ phải cẩn thận một chút, không nên quá rêu rao, bên trong có một bộ phận siêu cấp tồn tại đối với tu giả vô tận hỗn độn vẫn ôm địch ý rất lớn, bất quá ngươi chỉ là đi tìm người, khẳng định sẽ không gặp được bọn họ. Không có vấn đề."

Đạo Vô Khuyết mở miệng nói.

Phong Vân: "?"

Tại? Lại lập flag? _,

Chương 1151: Hổ lang chi từ!

Chương 1151: Hổ lang chi từ!

Có hai flag lớn như Hư Pháp Đạo Tôn và Đạo Vô Khuyết, Phong Vân cảm thấy, lần này mình đến vực ngoại, sợ rằng sẽ có thêm rất nhiều khó khăn trắc trở.

Không có cách nào, flag đại pháp giống như huyền học, không thể không tin được!

“Đi.”

Phong Vân không dám chần chờ thêm nữa, tránh để trong miệng Đạo Vô Khuyết lại phun là hổ lang chi từ gì đó, cho nên, tranh thủ thời gian chạy đi mới là thượng sách.

Xoát!

Quang ảnh lóe lên, Phong Vân biến mất tại chỗ, rời tổng bộ Đạo Minh. Đạo Vô Khuyết lắc đầu, hấn ta lập tức nhìn về một phương xa khác, lẩm bẩm nói: “Tu Chân tộc không dám xâm nhập vô tận hỗn độn, mà động tay chân ở vùng biên hoang vũ trụ sao? Ta sẽ không để các người được như ý.”

Một giây sau, hấn ta cũng rời Đạo Minh, đến vùng biên hoang trong vũ trụ.

Chỉ sợ đám Tu Chân tộc kia đánh chết cũng không ngờ, bởi vì dạng bug như Phong Vân mà kế hoạch được bố trí chặt chẽ của bọn họ bị tiết lộ ra

ngoài.

Không chỉ có ‘Tiên Giới’, ngay cả kế hoạch ‘Ngụy Đạo Chung’, khả năng cũng phải ngừng lại.

Đương nhiên, Tu Chân tộc cũng không biết nhân vật số một như Phong Vân tồn tại, bọn họ vừa tự đại vừa kiêu ngạo, căn bản sẽ không chủ động nghe ngóng chuyện của người tu hành.

Hơn nữa, bọn họ không xâm nhập vào vô tận hỗn độn, một mực ở vùng biên hoang vũ trụ, cho nên tin tức bết tắc, không biết chuyện xảy ra trong vô tận hỗn độn cũng rất bình thường.

Nếu bọn họ biết sự tồn tại của Phong Vân, khả năng sẽ không phải không quan tâm như bây giờ.

...

Vực ngoại, đây là nơi có tên gọi không rõ ràng.

Trên thực tế, nơi này còn phức tạp và bao la hơn vô tận hỗn độn nhiều, trình độ thực lực của sinh linh, hạn mức cao nhất và hạn mức cuối cùng có chênh lệch rất lớn.

Hạn mức cuối cùng không cần nhiều lời, có rất nhiều sinh linh không có cách nào tu hành, mà hạn mức cao nhất, giống như Thái Cổ Ma Đầu, thực lực của ông ta mạnh, có thể so với tứ đại thế lực chi chủ hiện nay.

Đương nhiên, nghe đồn ở vực ngoại thậm chí còn có cường giả siêu việt Đạo Tôn.

Nói chung, nếu trong cương vực vô tận hỗn độn, tứ đại thế lực bị chia cắt, thì ở thiên địa vực ngoại, giống như một nơi vô chủ chưa được khai

phát hết.

Luận lịch sử, còn xa xưa hơn vô tận hỗn độn, nhưng đến tận bây giờ, cũng không có vị nào dám nói mình đã thăm dò hoàn toàn thiên địa vực ngoại.

Cho dù là cường giả cấp độ phía trên Đạo Tôn, cũng không dám nói như vậy.

Cho nên thiên địa vực ngoại có tất cả các khả năng.

Minh chủ Đạo Minh chính là đang du lịch ở vực ngoại, tìm kiếm biện pháp chiến thắng Tu Chân tộc, đến nay còn chưa về.

Sau khi Phong Vân từ biên giới cương vực Đạo Minh đi ra, liền đến thiên địa vực ngoại.

Hắn phóng mắt ra nhìn, hoàn cảnh nơi này hoàn toàn không giống cương vực vô tận hỗn độn, đại đạo, quy tắc, pháp tắc đều vô cùng cuồng bạo, muốn lĩnh hội ở đây, cũng có độ khó rất cao.

Chỉ có thân thể và linh hồn vô cùng cường đại mới có thể không thềm quan tâm đến cuồng bạo này.

“Vật cạnh thiên trạch, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, sinh linh sinh là trong môi trường này, đương nhiên sẽ mạnh hơn trong cương vực vô tận hỗn độn.”

Tất nhiên hoàn cảnh này cũng có lợi có hại, trong hoàn cảnh ác liệt như vậy, khẳng định xác suất sinh ra sinh linh kém xa trong cương vực vô tận hỗn độn.

Mà quy mô không lồ bây giờ, là do thiên địa vực ngoại đã tồn tại vô tận năm tháng.

Nếu cương vực vô tận hỗn độn xuất hiện cùng với thiên địa vực ngoại, thì số lượng sinh linh trong vực ngoại sẽ kém xa vô tận hỗn độn.

Nhưng bây giờ, hai bên đã ngang nhau.

Đương nhiên, theo năm tháng trôi qua, số lượng sinh linh trong vô tận hỗn độn sẽ áp đảo thiên địa vực ngoại.

“Trên cơ bản, thiên địa vực ngoại đều tồn tại theo hình thức tộc đàn, cơ hồ không có thế lực nào, hơn nữa vô cùng phân tán.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Cho nên hẳn tìm kiếm Nhân tộc, thậm chí là lấy hình chiếu, cũng có ảnh hưởng nhất định.

Trong cương vực vô tận hỗn độn, chính xác mà nói, vẫn có thể thống kê ra số lượng thế lực và tộc đàn.

Nhưng ở thiên địa vực ngoại, thật sự là không có cách nào thống kê được, bởi vì không có ai biết.

“Cũng không có bản đồ, haiz...”

Cách một khoảng thời gian, thiên địa vực ngoại sẽ xảy ra thay đổi, cho nên không có bản đồ biểu hiện chính xác.

Đối với các sinh linh mà nói, cho dù người đã đến thiên địa vực ngoại rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đến, cơ bản không khác gì mới đến.

“Từ từ đi, luôn có thể thăm dò được.” Phong Vân lắc đầu.

Trong tình huống này, hấn cũng không trông cậy thanh danh mình sẽ truyền đến thiên địa vực ngoại được bao xa, chỉ sợ Nhân tộc ở đây cũng không biết hấn tồn tại.

Đương nhiên cũng chưa chắc.

Có khả năng biết, cũng có khả năng không biết.

“Trước đến một tộc đàn gần đây nhất xem đã.”

Hấn đến thiên địa vực ngoại, một mặt là tìm Nhân tộc, nhưng lấy hình chiếu cũng là nhân tố quan trọng.

Trong cương vực vô tận hỗn độn, chỉ có Đạo Minh hấn có thể lấy hình chiếu, ba thế lực khác, Vĩnh Hằng Thần tộc là huyết mạnh chí cao, hình chiếu cũng không có tác dụng.

Dị vực, Phong Vân không dám xâm nhập sâu, nếu không, hấn sợ mình sẽ không về được.

Còn Thanh Vân Cổ Quốc, hấn vừa đánh cứu hoàng tử của đối phương đến tề người, bây giờ đến nhà, không phải tự tìm không vui sao?

Cho dù muốn đi, vậy cũng phải đợi nhiều năm sau lại nói.

Cho nên, tính đi tính lại, thiên địa vực ngoại có thể xem là nơi đến tốt đẹp.

“Tìm kiếm Nhân tộc, thuận tiện hình chiếu, đơn giản vui thích.”

Lúc này Phong Vân bắt đầu xuất phát, thuận di biến mất tại chỗ.

...

Khoảng qua một tháng, cuối cùng Phong Vân đã nhìn thấy tộc đàn đầu tiên ở thiên địa vực ngoại.

Đây là một tộc đàn có quy mô nhỏ, số lượng tộc nhân cũng chỉ có vạn người, nhưng chất lượng rất cao, tu vi thấp nhất cũng là cấp Chí Tôn.

Cao nhất, là cấp độ Đạo Quân nghịch thiên.

Dáng vẻ kỳ quái, đầu to thân thể nhỏ, từ xa nhìn lại, giống như một quả bóng đang chạy, vô cùng quỷ dị.

Nhưng tộc đàn nhỏ như vậy, Phong Vân cũng lấy hình chiếu, thịt muối cũng là thịt, ta không kén ăn.

Trong bóng tối, hắn cũng tìm đọc ký ức của tộc trưởng tộc đàn này, muốn tìm tin tức của Nhân tộc.

Đáng tiếc, đến cọng lông cũng không có.

Nhưng cũng không phải không có thu hoạch, tối thiểu hắn biết xung quanh có những tộc đàn nào, thực lực phân bố thế nào, khiến Phong Vân bớt đi quanh co rất nhiều.

“Đại tộc duy nhất quanh tên là ‘Hoang Quy tộc’, số lượng tộc nhân đạt đến hơn trăm triệu người, thống trị các tiểu tộc xung quanh.”

Phong Vân cảm thấy, đây có thể là một cơ hội, mặc dù thiên địa vực ngoại nhìn như mãng hoang tán loạn, không có dấu vết mà tìm kiếm.

Nhưng vẫn có quy luật nhất định, đó chính là giữa các tộc đàn, có thống trị và bị thống trị.

Giống như kết cấu kim tự tháp, người nhỏ yếu bị tộc quần yếu kém thống trị, tộc quần yếu kém lại bị tộc quần nhỏ thống trị, tộc quần nhỏ bị tộc

quần lớn thống trị...

Phân tầng lớp như vậy, có thể tìm hiểu nguồn gốc, tìm được tin tức Phong Vân cần!

Chương 1152: Xuất sinh đã là thần linh, mẹ nó không hợp thói thường!

Chương 1152: Xuất sinh đã là thần linh, mẹ nó không hợp thói thường!

Hoang Quy tộc.

Đây là một tộc đàn lớn, trời sinh có thể chất cường đại, vốn thuộc loại rùa, phòng ngự và thể chất đều mạnh, mà Hoang Quy tộc, lại là người nổi bật trong đó.

Cho nên Phong Vân đã nhắm Hoang Quy tộc đầu tiên.

Tộc đàn này không chỉ cung cấp thiên phú thể chất cho hắn, cũng có thể khiến hắn tìm hiểu tin tức, quả thực vẹn cả đôi đường!

Nào có lý không đi?

“Trong tộc, tu vi cao nhất là vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai, vẫn được.”

Đối với Phong Vân mà nói, Hoang Quy tộc như vậy không có đủ tính nguy hiểm, hắn muốn thăm dò bất cứ tin tức nào trong đó, đoán chừng cũng không có vấn đề.

“Đi.”

Một giây sau, Phong Vân biến mất tại chỗ.

...

Lại hơn tớn hơn một tháng, Phong Vân thành công đi vào tộc địa của Hoang Quy tộc.

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy trên hư không mênh mông, có một dãy núi hình rùa to lớn vũng vàng, khoảng cách vượt qua trăm vạn năm ánh sáng, khiến người ta lú lỏi.

Xoát!

Phong Vân không sử dụng năng lực biến thân, chỉ dùng năng lực không gian, dung nhập vào không gian hư không, đi về phía tộc địa Hoang Quy tộc.

Không đến một lát, hắn đã thành công đi vào.

Mặc dù Hoang Quy tộc có đại trận hộ tộc, nhưng rõ ràng còn thấp hơn năng lực không gian của hắn nhiều, cho nên hắn đi qua đại trận dễ như trở bàn tay, tiến vào trong tộc địa.

Đứng trên không, Phong Vân cúi đầu quan sát toàn bộ tộc địa Hoang Quy tộc, chỉ thấy nơi này có không dưới một trăm triệu người.

Chất lượng cũng rất cao, hơn phân nửa đều có cảnh giới Chí Tôn trở lên.

Hơn nữa, Phong Vân chú ý, trẻ con mới sinh đã có thể ngưng tụ Thần cách, thành tựu Hạ Vị Thần.

“Xuất sinh đã là thần linh, mẹ nó không hợp thói thường.”

Trong lòng Phong Vân không nhịn được chửi bậy, đây chính là đại tộc ở dị vực sao? Yêu yêu.

【 Đối tượng hình chiếu 】 : Hoang Thần Quang

【 Tuổi 】 : Mười vạn kỷ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Bán Đạo Quân nhất trọng thiên

【 Rơi xuống 】 : . . . Võ kỹ cấp Hỗn Độn 《 Thiên Quy Vô Thượng Quyền 》 . . . Võ kỹ cấp Hỗn Độn 《 Thổ Giới Hàng Lâm 》 . . . Công pháp dung hợp cấp Hỗn Độn 《 Thiên Quy Vô Lượng Kinh 》 . . . Thiên phú thần thông • Thần Quy Chân Thân. . . Thiên phú thể chất cấp Hỗn Độn. . . Thiên phú hệ thổ cấp Đạo Quân...

Đây là hình chiếu Phong Vân lấy của một vị có cảnh giới cấp trung trong Hoang Quy tộc, xem ra rất bình thường, thậm chí khó vào mắt Phong Vân.

Nhưng người này lại có ‘Thiên phú thể chất cấp Hỗn Độn’ khiến hai mắt hấn tỏa sáng.

Chỉ là một tộc nhân cấp trung đã có ‘Thiên phú thể chất cấp Hỗn Độn’ rồi.

“Một trăm triệu người, coi như chỉ có một nửa, cũng có năm mươi triệu người có thiên phú thể chất không tệ, đây cũng là kiếm lời.”

Phong Vân càng nghĩ càng vui vẻ, tộc đàn này thật sự được làm cho hấn, ở đây hình chiếu, lo gì thiên phú thể chất không tăng lên.

“Trước tiên ở đây đã, vừa hình chiếu, vừa nghe ngóng tin tức.”

Phong Vân lập tức quyết định, không có cách nào, thiên phú thể chất ở đây quá nhiều, hấn không thể cự tuyệt được.

Thế là Phong Vân ở nơi gọi là An gia, dĩ nhiên là hấn điều khiển một tộc nhân Hoang Quy tộc, sau đó lấy thân phận của hấn ta hành tẩu trong tộc,

vừa nghe ngóng tin tức, vừa hình chiếu.

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

...

Cùng lúc đó, tại một góc xa xôi.

Nơi này là một chỗ man hoang, hoàn cảnh kém cỏi, linh khí cũng thiếu thốn.

Trong đó, có một thôn xóm có quy mô không lớn, khoảng chừng hơn hai ngàn nhân khẩu, quần áo đều tả tơi, xanh xao vàng vọt, nuôi một vài súc vật.

Đây chính là một thôn xóm nhỏ Nhân tộc.

Giờ phút này.

Dưới một gốc cây đại thụ giữa thôn xóm, có già trẻ lớn bé Nhân tộc ngồi ở đây, mỗi người đều tập trung tinh thần, giống như đang chuyên tâm nghe cái gì đó.

Mà ngồi giữa bọn họ, có một cô gái dung mạo tuyệt mỹ, mặc dù ăn mặc rất bình thường, nhưng khí tức siêu phàm thoát tục, không gì sánh được.

Nếu Phong Vân ở đây, nhất định sẽ nhận ra, đây rõ ràng là tông chủ Càn Nguyên Tông, Càn La.

Lúc này, tông chủ Càn La đang nói gì đó với đám Nhân tộc xung quanh.

“Hơn nữa, ở nơi đó của chúng ta, Nhân tộc cũng rất yếu đuối, cơ bản khó xuất hiện được thiên tài gì, nhưng đến khi người kia xuất hiện, đã thay đổi tất cả, cũng thay đổi cái nhìn của ta về Nhân tộc.”

“Hắn tên là Phong Vân, được sinh ra từ Nhân tộc, thiên tư siêu phàm, ngộ tính kinh người, tâm tính kiên định, không gì không làm được, chỉ cần có hắn, trên đời sẽ không có chuyện gì không được giải quyết, không có khó khăn nào không thể vượt qua.”

“Tại nơi đó, cuối cùng hắn đã đi đến đỉnh điểm, dẫn dắt Nhân tộc chiến thắng tà ác, đi đến huy hoàng!”

Càn La nói đến đây liền ngừng lại.

Mà Nhân tộc bốn phía vẫn còn đắm chìm trong đó, trên mặt mỗi người tràn ngập ước mơ.

Càn La nhìn thấy vậy, trong lòng nhẹ nhàng than thở, Nhân tộc nơi này có cuộc sống gian nan nhất mà cô ta đã từng gặp, không chỉ có hoàn cảnh, mà còn tâm hồn.

Bọn họ bị ức hiếp thời gian dài, trong lòng sớm mất đi duệ khí và chí tiến thủ.

Cho nên Càn La mới kể sự tích của Phong Vân cho bọn họ nghe, muốn qua đây, để dựng lên tấm gương cho bọn họ.

Lúc này, một giọng nói yếu ớt truyền đến: “Càn đại nhân, ngài, ngài nói thật sao? Nhân tộc chúng ta còn có người mạnh như vậy?”

Càn La ngẩng đầu nhìn lên, người hỏi là một cô gái nhỏ, khuôn mặt vô cùng bần, chỉ có đôi mắt to tinh khiết, bên trong tràn ngập chờ mong.

“Đương nhiên là thật, hắn lớn lên như vậy, ngươi cần phải ghi nhớ.”

Càn La vung tay trắng lên, ngưng tụ hình ảnh Phong Vân giữa không trung.

Đám người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một thanh niên tuấn mỹ đứng giữa không trung, tinh thần phấn chấn, tư thế oai hùng, giống như thần tiên hạ phàm, lại như nhật nguyệt giữa trời, quang huy vạn trượng, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

“Đây, thật sự là Nhân tộc chúng ta sao?”

Mọi người xung quanh đều rung động, bọn họ sống ở đây rất lâu rồi, bị ngăn cách với bên ngoài, căn bản chưa từng nghe thấy tên Phong Vân, cũng không biết Nhân tộc đã phát triển như thế nào.

Trong ý thức của bọn họ, Nhân tộc nên giống bọn họ, trở thành lương thực của vạn tộc, không có lực lượng phản kháng.

Người chói mắt như Phong Vân, bọn họ tuyệt đối không dám nghĩ!

Đôi mắt to của cô gái nhỏ sáng ngờ, khắc sâu dung mạo của người thanh niên trên không trung vào trong lòng.

“Yên tâm, hấn đã từng nói với ta, muốn chấn hưng Nhân tộc, ta tin rằng, sớm muộn sẽ có một ngày, hấn sẽ đến đây, đón các người về.”

Càn La chỉ có thể an ủi như vậy, cho đám Nhân tộc ở đây một hi vọng, nếu không, bọn họ sẽ sống như cái xác không hồn.

“Ha ha ha, chấn hưng Nhân tộc? Đây là chuyện buồn cười nhất mà ta nghe được trong ngàn vạn năm nay.”

Bỗng nhiên, một tiếng cười to từ bên trên truyền đến, tràn ngập trào phúng.

Chương 1153: Bán một giá tốt!

Chương 1153: Bán một giá tốt!

Đột nhiên xuất hiện một giọng nói, khiến Càn La đang nói chuyện biến sắc, cô ta nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một thân ảnh như Ma Thần ngạo nghễ đứng đó, toàn thân đầy lông vũ đen kịt, giống như thân thể con người, nhưng phía trên lại là đầu chim.

Sau lưng là đôi cánh chim màu đen, che khuất bầu trời, ngăn trở mặt trời sáng chói trên chín tầng mây, bóng ma to lớn bao phủ trăm vạn năm ánh sáng.

Một đôi mắt lớn nhìn về phía này, bên trong lạnh băng và đầy trào phúng.

“Nhân tộc cũng muốn quật khởi? Đây thật sự là chuyện buồn cười nhất mà ta nghe được, ha ha ha!”

Tiếng cười cợt phách lối truyền khắp thiên địa, khiến Nhân tộc trong thôn đều run rẩy, sắc mặt trắng bệch, khó mà động đậy.

Càn La cũng phải chịu áp lực lớn, sắc mặt ngưng trọng nhìn lên không trung, gằn từng chữ: “Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai!”

“A? Không ngờ ở đây lại có một mặt hàng ưu đẳng, bắt các ngươi đi, hẳn có thể bán với giá tốt.”

Tên Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai nhìn về phía Càn La, ánh mắt sáng lên.

Một giây sau, hấn ta không chút do dự ra tay, lộ ra móng vuốt to lớn màu đen, vồ xuống thôn xóm bên dưới, muốn một mẻ bắt gọn Càn La và đám Nhân tộc ở đây.

“Đừng hòng!”

Càn La quát lạnh một tiếng, sắc mặt lãnh ngạo, đôi mắt bắn ra hai chùm sáng rực rỡ, đồng thời huyết dịch trong cơ thể như biển động, khiến hư không xung quanh chấn động!

Ầm ầm!

Một chùm quang mang sáng rực từ trong tay cô ta bay ra, xé rách thiên địa, nhật nguyệt vô quang.

Vậy mà có thể ngăn cản móng vuốt màu đen kia.

Sắc mặt tên Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai chấn động, nhìn chằm chằm Càn La không rời mắt: “Chỉ là Đạo Quân cấp Nghịch Thiên, chiến lược đã bước vào cảnh giới Vĩnh Hằng Thiên Quân, ở địa phương nhỏ mãng hoang này, lại có thiên kiêu bực này!”

Năm đó tông chủ Càn Nguyên Tông được hack Phong Vân gọi là ‘Nhân vật chính trong tiểu thuyết’, nếu Càn La không bị Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ trói buộc, dựa vào tài năng của cô ta, sớm đã trưởng thành đến tầng cao hơn rồi.

Nhưng dù vậy, những năm nay, cô ta cũng tiến bộ phi tốc, ở phương diện này, chỉ có Phong Vân mới có thể đè ép cô ta.

“Đáng tiếc, chiến lực chỉ có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, cho nên người nhất định không chạy được!”

Ánh mắt tên Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai có hai cánh chim màu đen sau lưng nhìn Càn La càng thêm hùng hực: “Thiên kiêu như vậy, nếu như đưa đến hội đấu giá, có thể bán với giá trên trời!”

Có một vài tồn tại cường đại rất thích thiên kiêu, cho dù là làm tôi tớ, đoạt cơ, hay là làm lô đỉnh, đều là lựa chọn tốt nhất.

Nếu lúc trước Càn La chỉ hơi khiến hắn ta chú ý, thì bây giờ, đã trở thành đồ vật hắn ta nhất định phải có được!

Thiên kiêu dạng này, nếu có thể bán đi, như vậy hắn ta có thể dựa vào tài nguyên đến tay, đột phá thêm một bước, thậm chí đạt đến bán Đạo Tôn cũng không có vấn đề!

“Phát tài, phát tài rồi!”

Vừa nghĩ đến đây, vị Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai này đã vô cùng hưng phấn.

Hắn ta không giữ lại nữa, trực tiếp thi triển toàn bộ thực lực, thậm chí còn lấy ra pháp bảo bản mệnh của hình, hình thành một thiên võng to lớn, che lấp đến, không gì không phá.

Lần này, cho dù Càn La tài năng tuyệt thế, cũng khó ngăn trở được, bị thiên võng bắt được.

Mà tất cả Nhân tộc trong thôn xóm cũng bị bắt theo, trở thành ‘Vật phẩm tặng kèm’.

“Chắc chắc, đi chuyến này vốn muốn bắt một ít Nhân tộc về làm nô lệ, không ngờ lại có thu hoạch lớn như thế, xem ra ông trời cũng phù hộ ta.”

Tên Vĩnh Hằng Thiên Quân cao giai nhìn Càn La bị vây trong thiên võng, không nhìn được ha ha cười.

Hắn ta nhẹ nhàng giương cánh chim, bay đi, biến mất cuối chân trời.

Nhưng lúc hắn ta đang ở trong trạng thái hưng phấn, lại không biết, hắn ta đã chọc đến người kinh khủng bậc nào.

Không chỉ bản thân hắn ta có chuyện, thậm chí tộc đàn của hắn ta cũng gặp đại nạn!

...

【 Thiên phú hệ thổ cấp Đạo Quân 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Quyết.

【 Thiên phú thể chất cấp Hỗn Độn 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Mỹ La.

【 Thiên phú thần thông • Thiên Quy Chân Thân 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Thiên Hoa.

【 Võ kỹ cấp Đạo Quân 《 Thiên Quy Thần Quyển 》 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Cửu Âm.

【 Thất Tuyệt Thiên La Tán (Đạo Khí) 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Tuyệt.

【 Thiên phú thể chất cấp Đạo Quân 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Bạch.

【 Thiên phú thể chất cấp Hỗn Độn 】 : Đến từ hình chiếu Hoang Vô Lượng.

...

Trong một phủ đệ.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, ý thức nhìn về phía ba lô, bên trong tỏa ra ánh sáng dày đặc khiến hắn choáng váng.

Nhất là đám thiên phú thể chất kia, khiến hắn vui vẻ ra mặt.

“Một nửa tộc có thiên phú thể chất không tệ bị mình lấy hình chiếu, quét nhiều lần như vậy, mỗi lần đều rơi xuống một lượng lớn thiên phú thể chất, thật sự sáng khoái.”

Phong Vân ở đây một khoảng thời gian rồi, trong thời gian này, mỗi ngày hắn đều quét hình chiếu một lần, có lẽ vì hình chiếu quá nhiều, mỗi ngày hắn đều thu hoạch được thiên phú thể chất.

Một lần nhiều nhất, có thể liên tiếp bạo mười mấy cái thiên phú thể chất, mặc dù đều là cấp hỗn độn, nhưng cực kỳ khủng bố!

Loại này vừa thuần túy lại chồng chất, mạnh mẽ tích tụ lại.

Đương nhiên, cũng có một chút vận khí trong đó.

Nếu không, gặp vận xui, đến mấy trăm triệu hình chiếu cũng không bạo ra cái gì cho người.

“Lần này lại bạo thêm không ít thiên phú thể chất.”

Phong Vân quét mắt nhìn ba lô một vòng, phát hiện trong đó có sáu cái thiên phú thể chất cấp Đạo Quân, chín cái thiên phú thể chất cấp Hỗn Độn!

Tổng cộng, là ba cái thiên phú cấp Vĩnh Hằng.

Lại dung hợp, sẽ thêm một cái thiên phú cấp Đạo Tôn!

Lúc trước Phong Vân đã dung hợp rồi, khi đó thiên phú thể chất của hắn đã đạt đến cấp Đạo Tôn, lại thêm cái này, thiên phú thể chất của hắn sẽ đạt đến song Đạo Tôn.

Cũng tương đương với Nhị Bộ Đạo Quân đỉnh phong.

“Chỉ cần thêm một thiên phú cấp Đạo Tôn nữa, sẽ tương đương với cảnh giới Tứ Bộ Đạo Tôn!”

Thiên phú thể chất và cảnh giới tu hành không giống nhau, nên phân chia cũng không rõ ràng như vậy.

Hơn nữa, tăng thêm một cái thiên phú thể chất cấp Đạo Tôn, chiến lực cũng thay đổi, rõ ràng sẽ mạnh hơn cảnh giới đột phá Đạo Tôn một cấp độ nhỏ.

Nếu so sánh, hiện tại, thiên phú thể chất của Phong Vân đạt đến song Đạo Tôn, chiến lực thân thể của hắn có thể so với Nhị Bộ Đạo Tôn đỉnh phong, cái này còn mạnh hơn Nhất Bộ Đạo Tôn đột phá đến Nhị Bộ Đạo Tôn.

“Nơi này lấy hình chiếu cũng khá nhiều rồi, nghe nói tộc trưởng đã xuất quan, đi xem ông ta một chút.”

Phong Vân lấy hình chiếu các tộc nhân Hoàng Quy tộc ở đây nhiều như vậy, nhưng vẫn không có tin tức của Nhân tộc.

Nghe nói kiến thức tộc trưởng nơi này rộng rãi, hơn nữa tu vi lại cao nhất, tìm ông ta có thể xem là một biện pháp.

Nhưng lúc trước vị tộc trưởng này vẫn luôn bế quan, Phong Vân không có cơ hội, bây giờ nghe nói ông ta xuất quan, có thể thử một chút!

Chương 1154: Yên tâm, không đau!

Chương 1154: Yên tâm, không đau!

Tộc địa Hoang Quy tộc, chỗ kiến trúc cao nhất.

Một trung niên nhân gánh vác mai rùa đứng ở đây, toàn thân tản ra ánh sáng Huyền Hoàng màu Huy, chính là tộc trưởng Hoang Quy nhất tộc.

Vị tộc trưởng này mới vừa từ bên trong phòng tu luyện xuất quan, trong tay hắn, chính nắm đang vuốt một viên phù đưa tin.

Cũng chính là bởi vì viên phù đưa tin này, cho nên hắn mới xuất quan sớm.

Giờ phút này, vị tộc trưởng này vừa mới đọc xong nội dung bên trong đưa tin phù, trên mặt lộ ra sắc mặt khác thường, "Hắc Vũ Thiên Quân của thần Thửu tộc, bắt được một bộ lạc Nhân tộc, vậy mà trong đó còn có một nữ Đạo Quân, thiên tư siêu nhiên, chiến lực có thể so với Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai!"

Bắt được bộ lạc Nhân tộc, cái này cũng không hiếm lạ, hiếm lạ là vị nữ Đạo Quân kia, bắt quá mới là cảnh giới đạo quân, chiến lực lại cao như vậy, độ cao thiên phú, đủ để tưởng tượng.

"Xem ra lần đầu giá hội này, đồ vật áp trực chính là nữ Đạo Quân này."

Tộc trưởng Hoang Quy nhất tộc lác đầu, ở Hồn Loạn Chi Địa này, Đạo Quân nữ tính vốn đã ít, huống chi là thiên phú tài tình cao như thế, lại càng là trân quý tới rồi tinh rồi mù.

Có thể tưởng tượng, vị nữ Đạo Quân này nhất định sẽ hấp dẫn đại lượng đại nhân vật tiến về tranh đoạt.

"Đoán chừng đều là cường giả Đạo Tôn cấp, cùng ta loại tiểu nhân vật này không thể tới gần, với lại, khoảng cách tới đấu giá hội còn thời gian một tháng nữa, ta hiện tại đi cũng không kịp, chỉ có thể đi xem náo nhiệt một chút."

Tộc trưởng Hoang Quy nhất tộc khẽ thở dài.

Nhưng mà, ngay tại thời điểm hắn quay người dự định phân phó tộc nhân của mình rời ly khai, bỗng nhiên phát hiện, ở trước mặt mình, chẳng biết lúc nào, vậy mà đứng đấy một thân ảnh.

"Là ai! ?"

Hắn vô ý thức liền muốn rống to, nhưng lời đến khóe miệng, lại hoảng sợ phát hiện, mình vậy mà bị giam cầm ở tại chỗ.

Không, không phải hắn bị giam cầm, mà là thời không vị trí hắn đứng bị đông cứng!

Tiếp theo, vị tộc trưởng này liền thấy một người thanh niên mặc Chiến Giáp bạch kim sắc chậm rãi hướng hắn đi tới.

"Cái này, đây là Nhân tộc! ?"

Tộc trưởng thấy rõ ràng đạo thân ảnh này, trong lòng lập tức hoảng sợ vô cùng nói.

Hắn cũng đã mấy lần gặp được Nhân tộc, biết được Nhân tộc chính là hình dáng tướng mạo như vậy, trước mắt thanh niên thần bí này, không hề nghi ngờ là Nhân tộc.

Nhưng làm hắn kinh hãi là, hắn chưa bao giờ thấy qua Nhân tộc khủng bố như thế!

Nhất niệm đông kết thời không, đây là sức mạnh to lớn cỡ nào! Đơn giản là siêu việt hẳn tướng tượng!

"Yên tâm, không sao, lập tức sẽ qua đi, ngủ thôi."

Một thanh âm truyền đến, chợt xa chợt gần, phảng phất như đến từ chân trời, lại như tại quanh quần trong đầu.

"Không tốt, Huyền Thuật!"

Tộc trưởng Hoang Quy nhất tộc trong lòng kinh hãi, nhưng hắn căn bản là không cách nào phản kháng lực lượng này, chỉ là giãy dụa từng cái, lập tức lâm vào bên trong Huyền Thuật.

Phong Vân lập tức đi vào trước mặt hắn, nhẹ nhàng điếm vào mi tâm một cái, lập tức đại lượng ký ức từ trong đầu tộc trưởng Hoang Quy nhất tộc bay ra, bị Phong Vân bắt được.

Hả?

Tìm đọc một lát, bỗng nhiên Phong Vân phát hiện một tin tức trọng yếu.

"Sau một tháng, bên trong Thần Thú thành sẽ cử hành một đấu giá hội, trong đó có đấu giá Nhân tộc, còn có một nữ Đạo Quân. . ."

Phong Vân ánh mắt lạnh dần, đấu giá Nhân tộc.

Hắn mặc dù biết hoàn cảnh sinh tồn của Nhân tộc ở địa phương vực ngoại rất có thể không tốt, nhưng không nghĩ tới, vậy mà sẽ bị xem như nô lệ mang ra đấu giá.

"Thần Thú thành, Thần Thú nhất tộc sao."

Phong Vân ghi nhớ nơi này, cũng ghi nhớ tộc đàn này.

Một giây sau, hắn vung tay lên, lập tức hết thấy đều khôi phục nguyên dạng, mà chính hắn, cũng biến mất tại nguyên chỗ, phẳng phất như chưa hề xuất hiện qua vậy.

Không bao lâu, tộc trưởng Hoang Quy nhất tộc thức tỉnh lại, hắn đầu tiên là hoảng hốt một lát, sau đó một mặt mờ mịt nói: "Ta tại sao lại ở chỗ này, ta không phải là đang bế quan sao?"

Nói xong, hắn lại quay trở về phòng tu hành, bắt đầu bế quan.

Về phần tin tức trước đó, Phong Vân đã đem ký ức tương quan của hắn xóa đi.

...

"Căn cứ ký ức tộc trưởng Hoang Quy tộc đến xem, Thần Thú thành cách nơi này khoảng cách chừng triệu ức năm ánh sáng, mà đấu giá hội còn một tháng nữa là sẽ mở ra, bằng vào tốc độ hiện tại của ta, hắn là theo kịp. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Sau đó, hắn không có chút gì do dự, mở ra hình thức đi đường điên cuồng, tranh thủ trước khi đấu giá hội kết thúc đuổi tới.

...

Một tháng thời gian chớp mắt mà qua.

Thần Thửu thành, đây là chủ thành của Thần Thửu nhất tộc, bao la vô biên, dung nạp số lượng ức vạn vạn tộc nhân của Thần Thửu tộc.

Thần Thửu tộc, thuộc về một trong những đại tộc đỉnh cấp, trong tộc có hai vị Đạo Tôn tọa trấn, theo thứ tự là lão tộc trưởng Thiên Thửu Đạo Tôn, nghe đồn là cấp độ Đạo Tôn hai bước đỉnh phong.

Cùng tộc trưởng đương đại Địa Thửu Đạo Tôn, là cấp độ Đạo Tôn một bước đỉnh phong.

Có hai vị Đạo Tôn này tọa trấn, cộng thêm ức vạn vạn tộc nhân Thần Thửu tộc, tạo thành một tộc đàn cường đại mà đáng sợ, hiệu lệnh vô số trung tiểu tộc quần.

Bởi vậy, Thần Thửu nhất tộc tổ chức đấu giá hội, vẫn rất có tên tuổi, hấp dẫn đại lượng tu giả tới đây.

Mà lần đấu giá hội này còn có một vị nữ Đạo Quân thiên phú kinh người, chỉ sợ người tới chỉ có thể càng nhiều thêm, thậm chí, một vài đại nhân vật cũng sẽ ngửa không dùng vó chạy đến.

Một ngày này, là thời gian đúng hạn của đấu giá hội.

Nơi trung tâm nhất Thần Thửu thành, đại môn đấu giá hội sớm đã rộng mở, đại lượng tu giả bay vào bên trong.

Đều là tộc trưởng tộc đàn nào đó, cùng loại hình cao tầng, tu vi thấp nhất đều là Vĩnh Hằng Thiên Quân sơ giai, về phần phía dưới, căn bản không có tư cách vào trong.

Đây là một lần đấu giá hội mặt hướng Tinh Anh cấp.

Vào thời khắc này, ở bên trong hư không phương xa, có tiếng trống trầm hồn vang lên, tiếng trống này giống lên tâm thần đám người, tràn ngập một loại vận luật kỳ dị, từ chân trời truyền đến.

Sau một khắc, bên trong một mảnh hư không kia, đây trời Thần hà đi theo, Thần Hoa sáng chói, một cỗ xe đá phong cách cổ xưa từ trong đó hiển hiện ra.

Hai đầu Thần diễm thiêu đốt, sinh ra Hỏa Dục hoang thú kéo xe, phía dưới xe đá có Thần hà kim hồng sắc trải đường, Tôn Giả cực điểm xa hoa.

Thần Thử thành, rất nhiều tu giả trong mắt lộ ra vẻ kính sợ, xa xa nhìn qua xe đá này không ngừng tới gần.

"Đó là tiêu chí của Địa Hỏa Thần tộc, đến hẳn là trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc!"

"Không biết là vị trưởng lão nào, có thể lệnh cho hoang thú Thiên Quân cấp kéo xe, tất nhiên là tu vi thông thiên, nói không chừng, là một vị Đạo Tôn một bước trở lên!"

"Cường giả bực này cũng giáng lâm!"

Không ít tu giả kinh hô, vị nữ Đạo Quân Thiên Kiêu cấp kia, lực hấp dẫn mạnh tới mức, còn muốn vượt qua bọn họ đoán trước.

"Chờ một chút, đó là cái gì!"

Lại có tu giả kinh hô, bọn họ hướng phương xa nhìn lại, chỉ thấy chỗ Phương Đông kia Triều Dương lên xuống, một đạo tử kim mang vô cùng chói lợi vạch phá thiên khung, tựa như một đạo tử kim Thần điện, khí tức khủng bố cách xa khoảng cách mấy chục ức năm ánh sáng. Cũng có thể rõ ràng cảm ứng được.

"Tốc độ thật đáng sợ!"

Tử thần mang vàng óng kia lấy tốc độ kinh người vượt qua khoảng cách mấy chục ức năm ánh sáng, cùng xe đá kia sánh vai, lúc này mới dần dần hiện lộ ra thân hình.

Chương 1155: Nhân tộc chi chủ!

Chương 1155: Nhân tộc chi chủ!

Đây là một sinh linh loại người, toàn thân đều là lớp vảy màu vàng óng, phía sau có một cái đuôi thô to, đỉnh đầu cũng có hai cây sừng thú, lóe ra hàn mang khủng bố.

Một đôi mắt lạnh lùng như băng, con mắt màu vàng óng sắc bén tựa như lưỡi đao, đảo qua Thần Thử thành một chút, làm cho vô số tu giả cúi đầu xuống đầu, không dám nhìn thẳng.

Ở tại phía sau, càng là công một cây cỏ thương tử kim sắc, cỏ thương này sắc bén vô cùng, tự nhiên phát ra một cỗ Đại Đạo chi vận, lúc này, có âm tiếng súng rất nhỏ vang lên, tựa như sau một khắc liền muốn bay ra.

Thần Binh Đạo Tôn cấp!

Không hề nghi ngờ, Thần Binh có được loại khí thể cùng đạo vận này, trừ Thần Binh Đạo Tôn cấp, không còn gì khác!

Mà còn không đợi chúng tu giả phản ứng, từ hư không phương xa, lại phá không mà tới hai tên cường giả, hai tên tồn tại này vượt qua thiên địa, có thủ đoạn thông thiên.

Bên trong có một vị toàn thân đều là thâm thanh sắc, kể cả da thịt, lông mày, con ngươi, cũng đều như vậy, hiển nhiên một kim loại bộ dáng người.

Một đôi tròng mắt như u đằm dập dờn, chỉ là trong đó lộ ra một cỗ hồ hững thật sâu, làm cho vô số tu giả ở dưới hoảng sợ.

Một vị khác, là một cự thú, tương tự Thần Ngưu, nhưng là hai cây sừng trâu lại dị thường lớn mạnh, phía trên có ngũ sắc quang mang chớp động, dưới móng đạp trên Tường Vân, lẳng hư ngự không, như là một con cửu thiên thụ thú, tản mát ra khí tức đáng sợ.

Làm cho hai con Hỏa Dực thú kéo động xe đá kia đều hoảng sợ bất an, không ngừng phát ra thanh âm ghen ngào.

Bốn tên cường giả, còn có một tên ở trong xe đá còn chưa hiện thân, nhưng bốn cỗ khí thể Thần Uy kia xông tiêu đã đem Thần Thú thành hoàn toàn bao khóa, điểm phong không vào, hư không ngưng trệ, một bầu không khí cực kỳ kiềm chế tràn ngập ra.

Àm ảm ——! !

Dường như cảm ứng được khí tức của tứ đại cường giả, bên trong Thần Thú thành, đồng dạng có hai cỗ khí tức cuộn cuộn lóe ra.

"Ha ha ha, không nghĩ tới Địa Hỏa Thần tộc, Tử Kim Thạch tộc, Thanh Tinh Đế tộc, Ngũ Thái Thần Ngưu tộc, bốn vị đạo hữu siêu cấp đại tộc sẽ quang lâm bỉ thành, thật sự là hết sức vinh hạnh!"

Nương theo lấy khí tức cường đại, hai bóng người từ bên trong Thần Thú thành bay ra, một lão một trung niên, chính là lão tộc trưởng cùng tộc trưởng đương nhiệm Thần Thú nhất tộc.

"Nghe nói nữ Đạo Quân này của ngươi có thiên phú không tồi, ta liền tới xem một chút."

Tồn tại bên trong xe đá truyền ra thanh âm nhàn nhạt.

"Không sai, cũng đừng khiến ta thất vọng." Một sinh vật khác gánh vác cỗ thương tử kim sắc lãnh đạm nói.

"Ha ha, yên tâm, chắc chắn sẽ không để bốn vị thất vọng, còn xin vào hội trường, đấu giá hội sẽ lập tức bắt đầu."

Lão tộc trưởng Thiên Thứ Đạo Tôn mời, vô cùng nhiệt tình.

Có thể không nhiệt tình sao, bốn vị này đều là đến từ bốn siêu cấp tộc đàn, bối cảnh cực kỳ lớn, lại nói, dứt bỏ lai lịch thân phận, tu vi cảnh giới bốn người này, cũng đều rất cao.

Tôi thiếu đều có tu vi Đạo Tôn ba bước, thậm chí đạt tới ba bước đỉnh phong!

Đánh chết hãn cũng không dám lười biếng!

Lúc này, bốn vị cường giả này vào đấu giá hội, uy áp dài đằng đằng kia mới chậm rãi tán đi, những tu giả trong lòng mù mịt trong thành kia cũng chậm rãi biến mất.

Bọn họ nhin không được nhiệt nghị lên.

"Địa Hỏa Thần tộc, Tử Kim Thạch tộc, Thanh Tinh Đế tộc, Ngũ Thái Thần Ngưu tộc, lại là cường giả tuyệt thế đến từ tứ đại tộc này!"

"Kỳ thật cũng rất bình thường, dù sao gần đây nhất chính là tứ đại tộc này!"

"Tứ đại tộc này thế nhưng là ở trong toàn bộ vực ngoại cũng rất nổi danh, trừ một Thái Cổ ma đầu, vô địch Chiến giả ra, bọn họ là cường đại nhất!"

"Không sai, đáng tiếc chúng ta vào không được đấu giá hội, không thể lấp kín thiên tư, thật sự là tiếc nuối."

". . ."

Những tu giả này đều là lập tức nhận ra thân phận những đại nhân vật này, cả đám này đều không được.

. . .

Mà giờ khắc này.

Tại bên trong đấu giá hội, đấu giá giao dịch đang tiến hành hùng hực khí thế.

Bất quá bốn vị cường giả tứ đại tộc cũng không ra tay, hiển nhiên đồ vật nơi này khó vào pháp nhãn của bọn họ.

Rất nhanh, đấu giá liền vào đi đến một khắc cuối cùng.

Lúc này, một thân ảnh đi đến đài cao, chính là một đám người trước đó bắt Càn La cùng Hắc Vũ Thiên Quân.

Vốn lấy thân phận của hắn, tự nhiên không cần thiết đảm nhiệm chủ trì, nhưng hôm nay đến đây bốn vị cường giả, phân lượng không nhỏ, tự nhiên cần hắn tự mình ra mặt, lấy đó làm tôn kính đối với cường giả.

"Bốn vị đại nhân, đây chính là nữ Đạo Quân ta từ một chỗ đất hoang chộp tới, cùng một số Nhân tộc, mời xem qua!"

Lời nói rơi xuống, Hắc Vũ Thiên Quân vung tay lên, lập tức thần binh bản mệnh của hắn biến thành Thiên Võng tản ra, cuối cùng thân ảnh Càn La cùng nhân tộc liên quan xuất hiện ở trên đài cao.

Ở khoảnh khắc Càn La xuất hiện, bốn vị siêu cấp cường giả ánh mắt liền chăm chú rơi ở trên người nàng, quét hình từ trên xuống dưới, giống như là xem thấu sâu trong linh hồn.

"Thân thể thật mạnh!" Tồn tại bên trong xe đá phát ra một chút bồi rôi.

"Cường độ linh hồn có vẻ như cũng rất tốt, siêu việt cấp độ Đạo Quân!" cường giả Ngũ sắc Thần Ngưu tộc ánh mắt lộ ra dị sắc.

Hai cường giả khác trên mặt cũng đều lộ ra thần sắc hài lòng, hiển nhiên, thiên phú Càn La, còn muốn vượt quá bọn họ đoán trước.

Tầng thứ Đạo Quân này, cho dù ở trong tộc bọn họ, cũng có thể tính làm một thiên kiêu để bồi dưỡng.

"Ha ha, ta đã sớm nói, sẽ không làm cho bốn vị đạo hữu thất vọng, đã như vậy, vậy thì mời bắt đầu ra giá đi, quy củ như cũ, người trả giá cao hơn là được, vô luận là Thần vật, hay là Linh Dược, hoặc là công pháp bí tịch, đều là có thể."

Lão tộc trưởng Thiên Thứu Đạo Tôn mở miệng nói.

"Đáng chết! !"

Lúc này, Càn La cũng nghe ra, nàng lại là bị coi như nô lệ hàng hóa mang ra đấu giá.

Nhưng nàng lại không thể làm gì hơn, mặc dù chưa từng ra tay, nhưng nàng bằng vào cảm giác lực xuất sắc, cũng có thể cảm giác được, tu vi cảnh giới tu giả ở đây, cơ bản đều ở phía trên nàng!

Nhất là sáu người kia, ở bên trong cảm giác của nàng, đơn giản là như vô tận hỗn độn vậy, thâm bất khả trắc, mênh mông vô ngần, một ý niệm

khủng bố trong đầu liền có thể trấn áp nàng, không có chút lực lượng phản kháng nào!

"Loại khí tức uy thế này, chỉ sợ chỉ có Đạo Tôn trong truyền thuyết mới có thể có được! !"

Nghĩ tới đây, trái tim Càn La không khỏi chìm xuống, nhin không được cười khở một tiếng, xem ra thật sự là tai kiếp khó thoát.

Nàng chỉ là tới tìm bảo vật mà thôi, không nghĩ tới gặp được chuyện này, thật sự là tai bay vạ gió mà.

Mà những nhân tộc bên cạnh nàng, từng người cũng đều run lấy bầy, nơi này khí tức giao thoa, đối với bọn hắn mà nói, tựa như đặt ở trong lòng đại núi vậy, khó mà hô hấp.

Ở chỗ này, bọn họ chỉ sợ cùng sâu kiến không có gì khác biệt.

Lúc này, tiêu la lỵ Nhân tộc kia không khỏi nhớ tới thanh niên siêu phàm thoát tục nhìn thấy trước đó, nhin không được trừu khắp nói: "Nhân tộc chi chủ, ngài lúc nào mới đến cứu vớt chúng ta?"

Thanh âm của nàng rất nhỏ, nhưng ở trận đều là cường giả nhất đẳng, một ít thanh âm này bọn họ không có khả năng nghe không được.

Lập tức, từng người phát ra tiếng cười to, "Nhân tộc chi chủ? Nhân tộc yếu đuối như sâu kiến, có tài đức gì sinh ra Nhân tộc chi chủ, chết cười!"

"Ầm ầm! !"

Bỗng nhiên, toàn bộ Thần Thú thành chấn động mạnh!

Chương 1156: Ân tàng phía sau màn!

Chương 1156: Ân tàng phía sau màn!

"Oanh!"

Tiếng động kinh thể, rung chuyển toàn bộ Thần Thứ thành.

Ở trên tòa thành siêu thoát thân thành cổ xưa này, toàn bộ sinh linh đều cảm giác được khí tức đại phá diệt, phảng phất như có vô số thế giới đang đồng thời sụp đổ!

"Oanh!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, bao phủ ở Hỗn Độn mông lung bên ngoài Thần Thứ thành, âm âm vỡ vụn, có uy áp khủng bố trùng trùng điệp điệp mà đến, chấn động tòa thân thành này.

Mênh mông vô cùng, truyền đến uy áp vô thượng, như Hãn Hải vậy, thâm bất khả trắc.

"Ừm?"

Địa Thứ Đạo Tôn biến sắc, hẳn là tộc trưởng Thần Thứ tộc đương đại, tâm thần cùng Thần Thứ thành sớm đã dung hợp lại cùng nhau, lúc này rõ ràng cảm ứng được, Thần Thứ thành đang bị cường giả vô thượng công kích.

Có tồn tại chính lấy đại thần thông cái thể đang đối cứng với bình chương của Thần Thứ thành, đánh ra sức mạnh mang tính chất hủy diệt.

"Là ai đang ra tay?" Hấn nhin không được thấp giọng nói.

"Vô luận là ai, cũng không thể quấy nhiễu đấu giá hội tiến hành được!" Ánh mắt Thiên Thứ Đạo Tôn âm hàn, "Không cần quản hấn, chờ đấu giá hội kết thúc, sẽ để cho hấn đẹp mắt! Dám đến Thần Thứ thành của ta nháo sự, ai cho hấn lòng can đảm đó!"

Nhưng mà, lời nói của hấn vừa mới thốt ra, Thần Thứ thành lại là lay động một hồi, tiếp theo, từ chỗ sâu mên mêng vô tận truyền đến ba động khủng bố.

Đó là một cỗ khí tức không thể miêu tả, không cách nào tưởng tượng, chấn động vô tận năm ánh sáng, đụng vào linh hồn toàn bộ sinh linh trên Thần Thứ thành, từ Đạo Tôn, cho tới phạm tục, tất cả đều cảm giác được một cỗ áp chế cực hạn.

Thần Thứ thành đang run rẩy, hư không đang đổ sụp!

"Bành!"

Âm thanh bạo động nặng nề truyền ra, phảng phất như vượt qua thời không, rung chuyển cỗ kim tương lai, Thời Gian cùng Không Gian cũng không thể ngăn cản.

"Giết!"

Tại thời khắc này, có sát ý kinh thiên không cách nào tưởng tượng nổi tập hợp ở một chỗ, va chạm ra một cỗ sát âm bản nguyên của thiên địa!

Sát ý đánh nát hư không, phá diệt thiên địa, trong nháy mắt này, Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh, nhao nhao xông ra khỏi hội trường.

Lấy uy lực bàng bạc của bản thân ngăn cản sát ý đáng sợ cuốn theo tất cả mà tới kia.

Ầm ầm ——!!

Sau một lần va chạm mạnh kinh thiên động địa, Hỗn Độn sụp đổ, cuối cùng ngăn trở sát ý tiến công.

Bất quá Thần Thứ thành lớn như vậy, cũng bị hủy đi một phần ba, đại lượng kiến trúc tan thành mây khói, hóa thành hoang vu chi địa.

Thiên Thứ Đạo Tôn và Địa Thứ Đạo Tôn nhìn xem hết thấy, toàn thân phát run, Thần Thứ thành thế nhưng là vô thượng thần thành do bọn họ tâm tâm khổ khổ thành lập, đứng vững vàng ung dung ở trong lịch sử tuế nguyệt, đã vượt qua ngàn vạn ức kỷ nguyên thời gian rồi, chưa bao giờ có tổn thương gì.

Nhưng ở hôm nay, lại gặp tàn phá như vậy!

Vội lại, giận nhất là, cho đến bây giờ, hai người bọn họ cũng không biết đến tột cùng là ai đang ra tay!

"Có thể cảm ứng được là ai đang ra tay không?"

Thiên Thứ Đạo Tôn hỏi thăm Địa Thứ Đạo Tôn bên cạnh.

Người sau sắc mặt bất đắc dĩ lắc đầu, "Căn bản không cảm ứng được."

"Xem ra là cường giả cực kỳ am hiểu ẩn thân!" Thiên Thứ Đạo Tôn thần sắc khó coi, hẳn không biết mình khi nào trêu chọc đối thủ khó chơi

như vậy.

Từ giao thủ vừa rồi đến xem, thực lực đối phương cường hoành vô cùng, chí ít không thua hẳn, cái này khiến cho trong lòng Thiên Thứ Đạo Tôn kinh ngạc cực độ, hẳn gần đây chỉ lần kẻ yếu, đối với cường giả từ trước tới giờ vẫn không ra tay.

Đối với Đạo Tôn cùng cấp độ với hắn, lại càng không kết thù.

Cho nên, hắn hiện tại là vừa phần nộ lại vừa phát mộng, bí mật truyền âm, nhưng mà đối phương căn bản không chút chú ý nào, để cho hắn cơ hồ tức điên lên.

Bất đắc dĩ, Thiên Thứ Đạo Tôn chỉ có thể hướng bốn vị đại nhân vật kia xin giúp đỡ.

Lúc này, bốn vị đại nhân vật này cũng bởi vì biến cố lúc trước, nhao nhao lập tức tới hội trường, đứng ở trên bầu trời xa xa, thần sắc khác nhau.

Thiên Thứ Đạo Tôn nhanh chóng bay đến gần đó, ôm quyền thi lễ với phía bốn vị đại nhân, "Bốn vị, tình huống các người cũng đã trông thấy, không biết gia hỏa phiền phức đến từ nơi nào đã phá hư đấu giá hội, chúng ta thật sự là không có cách nào. Còn xin bốn vị ra tay, sau đó tất có thâm tạ."

Hắn hiện tại chỉ muốn nhanh chóng bắt được gia hỏa nháo sự này, bằng không thì tiếp tục trì hoãn nữa, mặt mũi Thần Thứ nhất tộc bọn họ phải mất hết rồi?

Bị chặn trước cửa nhà nửa ngày, nhưng lại không biết là ai ra tay!

Bốn vị đại nhân vật nghe vậy, một tồn tại vô thượng kia ngồi ở trong xe đá kia, rốt cục hiện ra thân hình.

Đây là một thân ảnh toàn thân bốc lên Thần diễm kim hồng sắc, chiều dài chín trượng, tay cầm quạt lông, khi hắn xuất hiện, thiên địa cũng phải âm đạm phai mờ.

Hắn lẳng lập trong hư không, xung quanh tự có Thần hà hiển hiện, thiên âm Đại Đạo vang vọng trong hư không.

"Đây là, tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc, nghe nói là Đạo Tôn ba bước đỉnh phong, một thân tu vi thông thiên triệt địa!"

"Lại là vị đại nhân vật này!"

". . ."

Các sinh linh trong thành từng người kinh hô, ngửa mặt lên trời ngóng nhìn, như phàm nhân ngưỡng vọng Thần Linh vậy.

Thần sắc bọn Thiên Thứ Đạo Tôn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hiển nhiên bọn họ đã sớm biết được.

"Ta tới đi."

Tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc này mở miệng nói.

"Vậy làm phiền tam trưởng lão rồi." Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn chấp tay cảm tạ.

Xoát!

Một giây sau, tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc đi vào hư không phía trước Thần Thứ thành, hắn ngóng nhìn chỗ mênh mông không biết, thần nhiên nói: "Ra đi, trốn trốn tránh tránh há là hành vi của cường giả?"

Nhưng mà, xung quanh cũng không có bất kỳ thanh âm gì trả lời hắn.

Tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc sắc mặt hơi trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, sau một khắc, hấn vẫy tay, bên trong xe đá sau lưng, lập tức có một cỗ khí tức ngút trời bắn ra.

Khí thể đầy trời kia, làm cho Vạn Không vỡ nát, dễ như trở bàn tay!

Lập tức, một thanh Thần Mâu kim hồng sắc từ bên trong xe đá bay ra, rơi vào trong tay tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc.

"Thần Mâu Đạo Tôn cấp! Lại là một kiện chí bảo Đạo Tôn cấp!"

Không ít tu giả lên tiếng kinh hô, trong mắt lộ ra khát vọng vô hạn, gắt gao nhìn chăm chăm cái Thần Mâu kim hồng sắc kia.

"Diệt!"

Tam trưởng lão thần sắc lạnh lẽo, tay phải chấp mâu, nhẹ nhàng vạch một cái, Thần diễm kim hồng sắc bạo phát giữa thiên địa, hóa thành một đạo cầu vòng, phóng tới chỗ mênh mông không biết.

Đây là một đòn kinh thế, chỉ là đứng ngoài quan sát, đã có một loại cảm giác áp bách ngạt thở, để cho người ta sợ hãi.

Nhưng mà, cầu vòng Thần diễm kim hồng sắc kia xông vào chỗ mênh mông không biết, không đến một giây đồng hồ, đã hoàn toàn bị dập tắt, tựa như là chưa từng tồn tại vậy.

Lúc này, rốt cục có một thanh âm từ bên trong truyền ra, lạnh nhạt vô biên.

"Bằng vào một Đạo Tôn ba bước đỉnh phong như ngươi, mà cũng muốn diệt ta sao?"

Xôn xao!

Lời này vừa ra, toàn bộ Thần Thú thành một mảnh xôn xao, vô số sinh linh trở nên khiếp sợ.

Người ra tay ở trong bóng tối này đến tột cùng là mạnh tới bao nhiêu, vậy mà ngạo mạn với tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc như vậy!

Quả nhiên, tam trưởng lão nghe nói như thế, thần sắc trên mặt triệt để băng hàn.

"Rất tốt, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi mạnh bao nhiêu!"

Một giây sau, hắn trực tiếp dẫn theo Thần Mâu giết vào chỗ mênh mông không biết.

"Ầm ầm ——! !"

Lập tức, bên trong bạo phát ra ba động khủng bố không cách nào tưởng tượng nổi, giống như là từng cái thế giới rơi xuống, chấn động vô số sinh linh run lẩy bẩy, giống như là có một vị cự nhân khai thiên tích địa, đang huy động búa, chém ra thiên địa hỗn độn.

"Oanh!"

Chỉ một lát sau thời gian, ba động khủng bố bên trong liền dừng lại, tiếp theo, một bóng người từ bên trong bay ngược mà ra, hung hăng rơi vào bên trong Thần Thú thành, nhắc lên ba động cuộn cuộn!

Vô số sinh linh ngưng mắt nhìn lại, lập tức trên mặt lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Chương 1157: Lóe sáng đấng tràng!

Chương 1157: Lóe sáng đấng tràng!

Chỉ thấy bên trong hồ to kia, không ngừng ho ra máu, lại là tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc!

"Cái này, cái này. . ."

"Thật hay giả vậy? Tam trưởng lão, hửn, hửn vậy mà lại bại!"

"Mà lại là trong nháy mắt đã bại nữa!"

"Hí ——! !"

". . ."

Vô số sinh linh thấy cảnh này, tất cả đều hít vào một hơi khí lạnh, tựa như nhìn thấy hình tượng bất khả tư nghị nhất trên đời này vậy.

Bọn họ không cách nào tưởng tượng được, đại nhân vật cao cao tại thượng như tam trưởng lão, vậy mà lại bại dễ dàng như vậy!

Thậm chí, đối phương cũng không hề lộ diện nữa, chiến đấu trong nháy mắt đã kết thúc rồi.

Giờ phút này, đừng nói là bọn họ, ngay cả Thiên Thứ Đạo Tôn, Địa Thứ Đạo Tôn, cùng ba đại nhân vật còn lại kia, cũng đều sắc mặt triệt để

ngung trọng.

Đạo Tôn của Tử Kim Thạch tộc nhìn chăm chăm chỗ mệnh mông không biết, gằn từng chữ: " Đạo Tôn bốn bước!"

Có thể trong nháy mắt đánh bại tam trưởng lão Đạo Tôn ba bước đỉnh phong, tồn tại trong bóng tối này, cảnh giới tu vi chí ít cũng là cấp độ Đạo Tôn bốn bước!

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn thần sắc đấng chát, bọn họ thế nào cũng không nghĩ đến, mình lúc nào đã trêu chọc đến tồn tại cái thế bực này!

Cảnh giới Đạo Tôn, cách nhau một bước là trời và đất, cấp độ Đạo Tôn bốn bước, vậy cũng là tồn tại cái thế vô thượng!

Liên ngay cả bên cạnh ba vị đại nhân vật cũng đều sắc mặt nghiêm túc, không giống trước đó như vậy nhẹ nhõm.

Đạo Tôn bốn bước, mặc dù ở trong tộc bọn họ, cũng là cao tầng tuyệt đối, chính là đại trưởng lão, thậm chí là một vị phó tộc trưởng, địa vị chắc chắn ở phía trên bọn họ.

Bọn họ không cách nào tưởng tượng, ở khu vực xa xôi này, vậy mà lại có Đạo Tôn bốn bước tới đây!

Chẳng lẽ cũng là vị nữ Đạo Quân kia?

Nhưng ngẫm lại cũng không có khả năng, cường giả đạt tới tầng thứ này, đối với một vị Đạo Quân nho nhỏ, chỉ sợ còn không đến mức để bụng như vậy.

"Vị đại nhân này, không biết Thần Thứ tộc ta đắc tội như thế nào với ngươi, còn xin nói rõ."

Thiên Thứ Đạo Tôn lúc này cũng không dám bày sắc mặt gì, thậm chí hắn cũng bị dọa không nhẹ, một vị Đạo Tôn bốn bước tự mình đến tìm hắn để gây sự, ngấm lại đã tê cả da đầu, lập tức chấp tay thỉnh tội, ngữ khí cũng mang theo một vòng kính ý.

Có thể bắt kính sao? Đối phương chỉ cần lật tay một cái là có thể trấn áp hắn rồi.

Chớ nhìn hắn là Đạo Tôn hai bước, nhưng ở trước mặt Đạo Tôn bốn bước, căn bản là không có lực lượng phản kháng gì cả.

Hắn cũng không phải yêu nghiệt cái thế gì, có thể vượt cấp mà chiến, chỉ có thể nhận sợ.

"Bắt tộc nhân ta ra bán, ngươi nói một chút xem vì sao đắc tội ta." Thanh âm lạnh nhạt không rõ từ nơi nào truyền đến.

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn đồng thời mộng bức, bọn họ nhìn xem đấu giá hội, trừ Nhân tộc yếu đuối ra, không còn tộc đàn gì khác mà.

Chẳng lẽ vị nữ Đạo Quân kia là tộc nhân của vị tồn tại cái thế này?

Hai người bọn họ đồng thời nghĩ đến cái này.

Không riêng gì hai người bọn họ, ba vị đại nhân vật bên cạnh kia, cũng đều nghĩ tới chỗ này, sắc mặt biến hóa.

Đồng thời trong lòng bọn họ cũng giật mình, khó trách thiên tư nữ Đạo Quân này kinh thế như vậy, thì ra phía sau còn có một vị Đạo Tôn bốn bước

nữa!

Emmm. . . Kỳ thật bọn họ nghĩ cũng không sai, Càn La xác thực cùng Phong Vân có chút liên hệ, bất quá có được thiên tư như vậy, lại cùng Phong Vân không có quan hệ gì.,

Nhưng mà Phong Vân nhưng lại không những chuyện này, hẳn căn bản không biết Càn La cũng ở nơi này là tộc nhân trong miệng hắn

...

Bên này.

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn tự nhận vị nữ Đạo Quân kia là tộc nhân của vị tôn tại cái thế này, lập tức cúi đầu xuống, tất cung tất kính nói: "Đại nhân, chúng ta không biết vị là tộc nhân của ngài, mong rằng thứ tội."

"Đúng vậy, đại nhân, chúng ta không phải là cố ý, nếu như sớm biết đó là tộc nhân của người, cho chúng ta thêm một vụn lá gan đi nữa, cũng không dám lỗ mãng!"

Ở dưới ánh mắt chăm chú của vô số sinh linh, hai vị Đạo Tôn của Thần Thứ tộc thấp giọng hạ khí, không giống như là tộc trưởng thống nhất đại tộc vĩ đại, giống như là thần tử khẩn cầu tha thứ trước mặt Hoàng Đế.

Nhưng mà, chỗ mênh mông không biết, cũng không có âm thanh truyền ra.

Bất quá, giờ này khắc này, bên trong lại có một đôi mắt mở ra, ánh mắt băng lãnh giống như xuyên qua Thiên Cổ, vượt qua thời không ngăn cản, liếc nhìn mà đến.

Bọn Thiên Thứ Đạo Tôn đều cảm giác được một cỗ cảm giác tim đập nhanh.

"Đông!"

Một giây sau, thiên địa phương xa truyền đến một trận uy áp khủng bố, giống như một đao sắc bén xẹt qua tâm chúng sinh linh, mỗi một tồn tại đều cảm giác Tâm Hải chấn động, như gặp phải thiên phạt.

Dần dần, mê vụ chỗ mênh mông không biết tản ra, một đạo thân ảnh thon dài, dần dần nổi lên, hần từng bước một đi về phía này, đi lại không coi là quá lớn, cực kỳ thông thả.

Nhưng mỗi một bước rơi xuống, toàn bộ Thần Thứ thành cũng phải lay động theo.

Đạo thân ảnh kia chậm rãi tới gần, vô số sinh linh cảm giác giống như là bị người bóp chặt yết hầu vậy, kiềm chế không thở nổi, có một loại cảm giác ngạt thở.

Càng ngày càng gần, áp lực rung động cũng càng phát ra bành bạc, phảng phất như nhịp đập đại biểu cho thế giới này vậy, bước chân hần có cảm giác áp bách phi thường, mỗi một bước tựa như đạp ở bên trong tâm linh chúng sinh, hung hăng chà đạp tâm thần bọn hần.

"Phốc!" "Phốc!" "Phốc!" . . .

Vô số tộc nhân Thần Thứ tộc lúc này đều há mồm phun ra một ngụm máu, trong đó xen lẫn nửa trái tim vỡ vụn.

Đông! Đông! Đông. . .

Phương xa, thân ảnh kia từng bước một đi tới, sau khi hạ xuống thanh âm càng phát ra tiết tấu giàu cảm giác.

Toàn bộ sinh linh đều biến sắc, không lui lại được, đi vào sau lưng mấy vị Đạo Tôn, không dám chờ lâu.

Đạo thân ảnh kia là đáng sợ như thế, một thân một mình đứng ở phía trên ý chí thiên địa, như chủ chương chư thiên vạn giới, ở thời khắc này bề nghề Càn Khôn, một mình mà đến, để cho người ta sợ hãi.

Rốt cục, đạo thân ảnh kia đi tới gần, đây là một thanh niên tuấn mỹ người mặc Chiến Giáp bạch kim sắc.

Nhưng mà, Thiên Thứ Đạo Tôn, Địa Thứ Đạo Tôn, cùng bốn vị đại nhân vật kia, sau khi nhìn thấy diện mục nhìn chân thực của đạo thân ảnh này, trên mặt lại lộ ra thần sắc chấn kinh không thể tưởng tượng nổi.

"Cái này, hình dáng tướng mạo này, là, là Nhân tộc! ?"

Thiên Thứ Đạo Tôn suýt nữa cắn một roi đầu lưỡi mình, tròng mắt trừng lớn, tựa như nhìn thấy sự tình không thể tin nhất đời này.

Đánh chết hẳn cũng không thể nghĩ đến, cái này Đạo Tôn bốn bước này, lại, lại là Nhân tộc!

Mặc dù đạo thân ảnh đối diện kia uy áp chư thiên, nhưng khí tức thuộc về Nhân tộc trên thân cũng không có giấu đi, cho nên bọn họ mới lập tức phát giác được.

Mà cái này, cũng làm cho bọn họ chấn kinh vạn phần.

Dù cho là bốn vị đại nhân vật cao cao tại thượng kia, giờ khắc này cũng đều há to mồm, hoàn toàn trọn mắt hốc mồm.

"Nhân tộc. . ."

Tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc ánh mắt phức tạp lại rung động, hẳn khó có thể tưởng tượng, mình lại là thua ở trong tay một vị Nhân tộc.

Lúc trước hẳn còn nhìn Nhân tộc như là kiến hôi, nhưng mà không nghĩ tới, sau một khắc hẳn đã bị một vị Nhân tộc tùy tiện đánh bại, ngay cả một chiêu của đối phương cũng không đỡ nổi!

Giờ khắc này, vô số sinh linh toàn bộ Thần Thửu thành, cũng đều rung động vì thân phận của Phong Vân! _

Chương 1158: Vì ta làm nô bộc ba ỨC NĂM!

Chương 1158: Vì ta làm nô bộc ba ỨC NĂM!

Nhân tộc, lại có Đạo Tôn bốn bước!

Không thể nghi ngờ, đây là một tin tức để cho người ta rung động vạn phần!

Từ Đạo Tôn Cho tới phạm tục, , giờ khắc này tất cả đều lâm vào bên trong ngốc trệ, đây là chuyện làm cho tâm thần bọn họ lung lay dữ dội hơn bất kỳ một đại sự nào!

Bốn vị siêu cấp cường giả đến từ tứ đại tộc, cũng đều không cách nào tin nổi nhìn qua thân ảnh Phong Vân.

Ở bên trong nhận biết của bọn họ, Nhân tộc luôn luôn là yếu đuối lại không có năng lực, chưa hề xuất hiện qua cao thủ ra dáng gì.

Cái gọi là 'Cao thủ' trong Nhân tộc, theo bọn hắn nghĩ, lật tay là có thể diệt được.

Nhưng bây giờ, Nhân tộc lại xuất hiện một vị Đạo Tôn bốn bước, cái này giống như là đầm rồng hang hổ vậy, để bọn hắn cảm giác vô cùng mộng ảo.

Nhưng mà, sự thật đang ở trước mắt, cũng không cho phép bọn họ không tin tưởng.

Nếu như nói, bốn vị siêu cấp cường giả này là rung động, thì Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn chính là rung động và sợ hãi.

Bởi vì hai người bọn họ rõ ràng cảm nhận được, vị Nhân tộc cái thể đối diện kia, ánh mắt lạnh lẽo một mực nhìn về hai người bọn họ, để cho linh hồn hai người bọn họ run rẩy.

Nguyên lai, tộc nhân của vị tồn tại cái thể này không phải là nữ Đạo Quân kia, mà là những nhân tộc này!

"Đại, đại nhân, tha, tha mạng!"

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn bị Phong Vân nhìn soi mói, căn bản không có dũng khí phản kháng, trực tiếp cúi đầu cầu xin tha thứ.

"Buôn bán tộc nhân ta, coi như sâu kiến, xem ra đây là pháp tắc các ngươi thờ phụng, vậy ta cũng tới thử một chút."

Phong Vân đứng ở không trung, cúi đầu quan sát toàn bộ Thần Thứ thành.

Sau đó, chỉ thấy hắn trực tiếp ra tay, tay phải lộ ra, một mảnh thể giới hiển hiện ở bàn tay, bên trong có vô số Tinh Hà, đầy sao vô tận, sau khi lật tay, vậy mà một tay đem toàn bộ tộc nhân Thần Thứ tộc đều giam cầm ở trong đó, trấn áp tại chỗ!

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn sắc mặt thay đổi tại chỗ, nhưng hai người bọn hắn cũng không dám nhiều lời cái gì, thậm chí là thở mạnh cũng không dám.

Không có cách, ai bảo bọn họ đem Nhân tộc chộp tới đầu giá.

Điều này cũng làm cho trong lòng hai người bọn họ đắng chát tới cực điểm, mẹ nó, ai có thể nghĩ tới bên trong Nhân tộc lại sinh ra một vị Đạo Tôn bốn bước chứ!

Nếu như sớm biết bên trong Nhân tộc có tồn tại bực này, đánh chết bọn họ cũng không dám buôn bán Nhân tộc nữa!

"Cmn, bị lừa rồi, ai nói với ta là bên trong Nhân tộc không có cường giả! Ta xxx bố khi ngươi!"

Thiên Thứ Đạo Tôn trong lòng gằm thét, lúc này thật sự là thua thiệt đến nhà bà ngoại!

Nhưng hắn cũng không dám đem biểu lộ tức giận bày ở trên mặt, thậm chí, hắn còn muốn ở trước mặt Phong Vân bảo trì mỉm cười, không dám lỗ mãng.

Làm xong đây hết thảy, ánh mắt Phong Vân lãnh đạm quét về phía Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn, "Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, nô bộc cho ta ba ức năm, thì ta sẽ tha cho sai lầm của các ngươi!"

Lời này vừa nói ra, Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn liền vô ý thức muốn cự tuyệt, dù sao bọn họ cũng đường đường là Đạo Tôn, là tồn tại Thần vĩ thống lĩnh vô số sinh linh chi, làm nô bộc cho người khác, đây là sự tình mất mặt cỡ nào.

Nhưng mà, hai người bọn họ nói còn chưa nói ra, đã cảm nhận được một cỗ nguy cơ sinh tử mãnh liệt bao phủ ở trên đỉnh đầu bọn họ, để cho hai người bọn họ cùng nhau giật mình.

Rất hiển nhiên, chỉ cần bọn họ dám can đảm cự tuyệt, một giây sau sẽ là tử kỳ của bọn họ.

Đây là dự cảm mãnh liệt trong lòng!

Cho nên, hai người bọn họ không chút do dự, trực tiếp khúm núm nói:
"Gặp qua chủ nhân "

May mắn một màn này không có bị các tộc nhân Thần Thú tộc nhìn thấy, bằng không thì tâm tính bọn họ có thể đã đóng băng luôn rồi, coi như là Thần Linh. Tộc trưởng cao cao tại thượng, vậy mà nhận người khác là chủ nhân!

Cách đó không xa, bốn vị cường giả đến từ tứ đại tộc thấy cảnh này, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Thậm chí trong lòng còn vì Thiên Thú Đạo Tôn và Địa Thú Đạo Tôn co được dãn được mà tán thưởng, làm nô bộc không tính là cái gì, trọng yếu nhất chính là còn sống, nếu như chết đi, mặt mũi dù lớn, cũng căn bản không dùng được gì.

Bất quá Phong Vân này cũng biểu hiện ra sự cường đại của mình, để cho thiên thú cùng Địa Thú Đạo Tôn cũng cảm thấy không dậy nổi nửa chút lòng kháng cự.

Sau khi đem hai vị Đạo Tôn Thần Thú tộc thu làm nô tài, ánh mắt Phong Vân nhìn về phía tứ đại cường giả.

Tứ đại cường giả đều cảm giác toàn thân chấn động, vậy mà không dám nhìn thẳng ánh mắt Phong Vân, vô ý thức dời mắt đi chỗ khác.

"Vị đại nhân này, chúng ta chỉ là tới tham gia đấu giá hội, từ đầu tới đuôi cũng không ra tay đối với Nhân tộc, còn xin không nên hiểu lầm."

Cường giả Ngũ Sắc Thần Ngưu tộc nhắm mắt nói.

"Nếu như nhóm các người có ra tay, hiện tại cũng sẽ không nguyên vẹn đứng ở chỗ này đâu."

Phong Vân thản nhiên nói.

"Ta có thể thả các người rời đi, bất quá cần các người làm giúp ta một chuyện."

"Không biết là chuyện gì?" Tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc thấp thỏm nói.

Hắn là Đạo Tôn duy nhất trong mấy người ở đây chân chính trực diện biết được thực lực của Phong Vân, cho nên biết rõ đối phương khủng bố ra sao.

"Đem tin tức hôm nay tung ra ngoài, thuận tiện giúp ta mang câu nói, chính là nói Phong Vân ta muốn thống nhất Nhân tộc vực ngoài, nếu như bên trong các tộc đàn lớn có Nhân tộc, hiện tại thả hết ra, ta có thể bỏ qua chuyện cũ, nếu không mà nói, ta sẽ đại khai sát giới!"

Lời nói này của Phong Vân bình thản, nhưng rơi vào trong tai mấy vị Đạo Tôn ở đây, thật giống như là nhìn thấy thiên băng địa liệt vậy, cảnh tượng khủng bố như nhật nguyệt rơi xuống.

Nhất là lúc nói đến 'Đại khai sát giới', mấy vị Đạo Tôn cũng nhin không được thân thể lắc một cái, phảng phất như nhìn thấy núi thân biển máu, giết chóc thiên địa!

"Đã rõ, đã rõ."

Bốn vị đại cao thủ tranh thủ thời gian gật đầu, từng người vô cùng khéo léo, không có chút nào tư thái cao ngạo bề nghệ chúng sinh trước đó, tựa như học sinh gặp được lão sư vậy, sợ hãi rụt rè.

"Cút đi."

Phong Vân vung tay lên, lập tức thời không xung quanh bốn vị đại cao thủ vụn vẹo, một giây sau, bốn người bọn họ bị truyền tống đến xa xôi phương xa.

Chờ đến lúc bọn hắn kịp phản ứng lại, đã rời xa Thần Thử tộc mấy chục ức năm ánh sáng rồi.

"Phát tay, đã để chúng ta không có chút lực phản kháng nào rời đi, thực lực này. . ."

Thanh âm cường giả Tử Kim Thạch tộc cũng đang run lên.

"Tam trưởng lão, cường giả Nhân tộc người từng đối diện kia, có biết thực lực hắn như thế nào không? Có bài tẩy gì không?" cường giả Ngũ Thái Thần Ngưu tộc nhin không được hỏi.

"Không có, ta cái gì cũng không thấy, hắn chỉ xuất một chiêu, ta đã bại."

Tam trưởng lão Địa Hỏa Thần tộc vô cùng khổ sở nói: "Ta hoài nghi, thực lực hắn chỉ sợ không chỉ là Đạo Tôn bốn bước, rất có thể đã đạt tới cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong!"

Bốn bước đỉnh phong!

Ba vị Đạo Tôn còn lại con người co rút nhanh, đây chính là tương đương với chiến lực của tộc trưởng bọn họ!

Một Nhân tộc, vậy mà sinh ra cường giả tầng thứ này.

Đây chẳng phải là nói, từ trình độ nào đó mà nói, Nhân tộc, đã cùng bọn hắn ngang hàng hay sao!

"Chuyện hôm nay truyền bá ra ngoài, có thể tưởng tượng được, sẽ nhắc lên sóng to gió lớn cỡ nào ở vực ngoại thiên địa. . ."

"Đúng vậy, bên trong Nhân tộc sinh ra Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong, những người kia một mực nuôi nhốt nô dịch tộc đàn Nhân tộc, sợ là muốn sợ thành chó ròi."

"Ta nhớ được Thiên Ma nhất tộc thích ăn Nhân tộc, bọn họ gần đây tàn bạo, với lại có Thái Cổ ma đầu là chỗ dựa, chỉ sợ sẽ không tranh luận."

"Thái Cổ ma đầu? Cường giả Nhân tộc kia có thể không có cách nào."

"Không quản, chúng ta chỉ quản chuyện truyền bá là xong việc, còn về kết quả cuối cùng như thế nào, đã không phải là chuyện chúng ta có thể dự đoán được!" _

Chương 1159: Nhiều một người bạn, thiếu một địch nhân, nó không thom sao?

Chương 1159: Nhiều một người bạn, thiếu một địch nhân, nó không thom sao?

Bên trong Thần Thử thành, trừ tu giả tới tham gia đấu giá hội, thành trì lớn như vậy, đã hoàn toàn trống rỗng.

Phong Vân đứng ở trên không trung, ở sau lưng của hắn, Thiên Thử Đạo Tôn cùng Địa Thử Đạo Tôn vô cùng nhu thuận đứng đấy, cho dù nội tâm vô cùng phức tạp, nhưng trên mặt cũng không dám biểu lộ ra, thậm chí còn lộ ra thần sắc cung kính.

Không thể không nói, hai người bọn họ sống lâu như thế, bản lãnh chuyện khác không có, nhưng năng lực thích ứng này ngược lại là mạnh tới không hợp thói thường.

Nhanh như vậy liền từ hai đại tộc trưởng Thần Thử tộc cao cao tại thượng, biến thành hai tôi tớ.

Trên không đấu giá hội, những tu giả tới tham gia đấu giá hội kia, phần lớn đều là Vĩnh Hằng Thiên Quân, bọn họ lúc này cũng là vô cùng phức tạp nhìn qua Thiên Thử Đạo Tôn cùng Địa Thử Đạo Tôn.

Ai có thể tưởng tượng, hai vị Đạo Tôn trước một giây còn uy phong lẫm liệt, sau một khắc liền trở thành tôi tớ.

Giờ khắc này, bọn họ đầy đủ cảm nhận được, vị cường giả Nhân tộc này khủng bố.

Nghĩ đến đây, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Phong Vân, cũng chỉ còn lại có kính sợ.

Thậm chí, tu giả trước đó từng trào phúng Nhân tộc, lúc này càng là bị dọa quỳ xuống tại chỗ, khăn cầu tha thứ.

Đối với tu giả tự mình tự thú như vậy, Phong Vân tự nhiên là khoan hồng độ lượng, cho nên, chỉ bắt bọn họ phục vụ vì Nhân tộc trăm ức năm mà thôi.

Dù sao, hắn cũng không phải là ác ma gì.

Nếu như những Vĩnh Hằng Thiên Quân bị phạt kia nghe được tiếng lòng của Phong Vân, sợ là muốn thổ huyết mà tại chỗ chết.

nmb, ngươi cái này mà gọi là nhẹ nhõm! Nghe một chút, đây là người nói chuyện sao?

Phong Vân xử lý xong những tu giả kia, ánh mắt nhìn về phía một nhóm còn lại kia, thản nhiên nói: "Giao cho các ngươi một nhiệm vụ, cùng bốn tên kia, đem chuyện ta nói trước đó truyền bá ra ngoài, hiểu không?"

"Hiểu, hiểu."

Các tu giả còn lại điên cuồng gật đầu, không ngừng cam đoan, sợ Phong Vân không vui đem bọn hắn đánh chết.

Bọn họ không phải tới từ địa phương cường đại như tứ đại tộc, nếu như Phong Vân xử lý bọn họ, chỉ sợ tộc đàn bọn họ không chỉ không thay bọn họ ra mặt, thậm chí còn chủ động đến bồi tội.

Thậm chí ngay cả tứ đại tộc chỉ sợ cũng không nguyện ý đả tội một vị Đạo Tôn bốn bước, cũng không phải là bởi vì tứ đại tộc không có năng lực xử lý Đạo Tôn bốn bước, mà là như thế phải trả giá quá lớn.

Nhiều một người bạn, thiếu một địch nhân, nó không thom sao?

"Ừm, vậy thì đi thôi."

Phong Vân lại là phát tay một cái, những Vĩnh Hằng Thiên Quân kia tại chỗ bị thời không truyền tống đến phương xa, biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Thứu Đạo Tôn cùng Địa Thứu Đạo Tôn nhìn nhau, đều là nhìn thấy hoảng sợ trong mắt đối phương.

Nếu như nói, lần thứ nhất truyền tống bọn họ còn không có thấy rõ, vậy lần thứ hai này, lại là nhận được cảm giác vô cùng rõ ràng.

Đó là, lực lượng Thời Không!

Tùy ý điều khiển thời không, chỉ có nắm giữ Thời Không Đại Đạo mới có thể làm được!

Siêu cấp cường giả Nhân tộc trước mắt này, lại còn nắm giữ Thời Không Đại Đạo!

Nghĩ tới đây, Thiên Thứu Đạo Tôn cùng Địa Thứu Đạo Tôn liền từ đầu đến chân, từ bên trong ra ngoài đều đang điên cuồng run rẩy.

Cái này mẹ nó là cứu cực biến thái gì! Ngay cả Thời Không Đại Đạo cũng có thể nắm giữ! ?

Bọn họ sống nhiều năm như vậy, đi qua vô số địa phương, chưa từng nhìn thấy một tồn tại nào nắm giữ Thời Không Đại Đạo trong tay, đây là chỉ Đại Đạo tồn tại ở bên trong truyền thuyết!

Nhưng hiện tại, bọn họ lại tận mắt nhìn thấy! Đây là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi!

Phong Vân không có để ý hai tên gia hỏa phía sau kính hãi, sau khi hắn truyền tống những thiên quân kia đi, ánh mắt rơi vào bên trong đấu giá hội.

Một giây sau, hắn hơi nhíu mày, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc cực độ, "Lại là nàng!"

Mặc cho Phong Vân suy đoán như thế nào, hắn cũng không có nghĩ đến, nữ Đạo Quân bị đấu giá này, lại vị tông chủ Càn Nguyên Tông kia.

Nghĩ tới đây, khóe miệng Phong Vân khẽ nhếch, 'Xoát' một tiếng, hắn biến mất tại chỗ, thuận di đến bên trong hội trường.

...

Giờ phút này.

Càn La đang bảo vệ những nhân tộc này, đồng thời trong lòng nàng rung động không thôi, bởi vì khí tức cực kỳ khủng bố tuôn ra bên ngoài lúc trước.

Sau đó, nàng lại nghe được có không ít thanh âm đang kinh ngạc thốt lên, nói cái gì siêu cấp cường giả Nhân tộc, cái gì Đạo Tôn bốn bước.

Cái này không khỏi để cho nàng liên tưởng đến, chẳng lẽ là Nhân tộc xuất hiện một vị siêu cấp cường giả Đạo Tôn bốn bước, nghe nói nơi này đang buôn bán Nhân tộc, cho nên nghĩ cách tới cứu viện?

"Nếu như là như vậy, thì quá tốt, chỉ bất quá, bên trong Nhân tộc có Đạo Tôn bốn bước sao?"

Nói thực ra, trong lòng Càn La cũng không quá tin tưởng, mặc dù trước đó nàng một mực thổi Nhân tộc, nhưng cái này chỉ là vì an ủi những Nhân tộc sau lưng này, cho bọn họ hi vọng vào tương lai mà thôi.

Nhân tộc trên bản chất xác thực yếu đuối vô cùng. .

Càn La thấy vô số Nhân tộc, chỉ có thiên phú của Phong Vân là tối cường bên trong Nhân tộc của nàng.

Nhưng dù cho là Phong Vân, muốn đạt đến cấp độ Đạo Tôn bốn bước, vậy cũng gần như không có khả năng!

Đạo Tôn là tồn tại bậc nào, nhất đạo chi tôn, bao trùm phía trên chúng sinh, cho dù là tự tin như Càn La, cũng đối với việc mình có thể đạt tới cấp độ Đạo Tôn hay không cũng không xác định.

Cho nên nói, Càn La cảm thấy, đến có thể không phải là Nhân tộc Đạo Tôn bốn bước, mà là tộc khác.

Mà ở thời điểm trong lòng Càn La suy nghĩ lung tung, bỗng nhiên một thanh âm cách nàng không xa vang lên.

"Nha, đã lâu không gặp, không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp được ngươi."

Ừm?

Càn La vô ý thức quay đầu, sau đó toàn thân nàng liền chấn động, tiếp theo lộ ra biểu lộ cực độ kinh động, chỉ vào Phong Vân cách đó không xa nói: "Phong, Phong Vân, ngươi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Nàng ngữ khí đầu tiên là kinh ngạc, sau đó trở nên vô cùng kinh hãi.

Bất kể nói thế nào, tha hương ngộ cố tri, cái này tóm lại là một chuyện để cho người ta đáng giá vui vẻ.

Bất quá, sau đó nàng kịp phản ứng, mặt liền biến sắc nói: "Phong Vân, người mau rời đi đi, nơi này có rất nhiều cường giả, đều là Vĩnh Hằng Thiên Quân, thậm chí còn có mấy Đạo Tôn, người nhanh rời khỏi nơi này đi!"

Mặc dù không biết Phong Vân là như thế nào tìm tới nơi này, nhưng Càn La vô ý thức liền muốn để cho Phong Vân tranh thủ thời gian rời đi.

Dù sao các cường giả trong này buôn bán Nhân tộc, Phong Vân thiên phú ưu tú như vậy, vạn nhất bị bắt lại, rất có thể sẽ bị bán đi.

Nhưng mà, Phong Vân đối diện lại mắt đét tai ngơ, thậm chí còn cứ thế sững sờ, sau đó cười đi tới.

Một màn này Càn La nhìn vô cùng nóng nảy, nhưng lại không thể làm gì, nàng bị giam cầm ở trên đài cao, không cách nào rời khỏi nơi này, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem.

Nhưng vào lúc này, nàng chợt rung động phát hiện, hai vị Đạo Tôn trước đó mình nhìn thấy, vậy mà từ trên không trung rơi xuống, sau đó cung cung kính kính đứng ở trước mặt Phong Vân, chắp tay hành lễ nói: "Gặp qua chủ nhân."

Chủ, chủ nhân! ?

Càn La trong nháy mắt đại não hoàn toàn lâm vào trạng thái mộng bực.

Hai người bọn họ, vừa mới gọi là chủ nhân đúng không!

Hai Đạo Tôn, vậy mà gọi Phong Vân là chủ, chủ nhân! ?

Trong chớp nhoáng này, Càn La cảm thấy mình đang nằm mơ, bởi vì, đây hết thảy đều quá không chân thực! _

Chương 1160: Mới mở miệng liền biết là lão trang bức phạm!

Chương 1160: Mới mở miệng liền biết là lão trang bức phạm!

Trong hội trường đấu giá hội.

Càn La trải qua thời gian rất lâu rất dài để tiêu hóa, mới rốt cục miễn cưỡng nhận rõ thực tế trước mắt!

Dù vậy, nàng cũng vẫn thần sắc rung động như cũ, không kèm chế được, "Thật khó có thể tin, người vậy mà đạt tới cấp độ này!"

Thông qua Phong Vân giải thích, nàng cũng biết, Nhân tộc Đạo Tôn bốn bước trước đó là thật, với lại chính là Phong Vân.

Tin tức này, kém chút để cho Càn La xoắn ốc thăng thiên tại chỗ, thật sự là quá mức kinh thế hãi tục!

Nàng đã nghĩ Phong Vân rất cường hãn, thậm chí ở bên trong nàng đoán trước, Phong Vân rất có thể đã đạt tới Thiên Quân cấp, đây đã là đánh giá cực kỳ cao.

Nhưng mà, sau khi chân chính nhìn thấy Phong Vân, Càn La mới phát hiện, nàng đánh giá như vậy vẫn chưa cao, quả thực là đánh giá thấp tới không thể lại thấp hơn!

Trên thực tế, nàng dự đoán cũng không sai, ở trên cảnh giới, Phong Vân thật là Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp, chỉ bất quá chiến lực của hắn quá biến

thái.

Thằng tới Đạo Tôn bốn bước, siêu cấp đại biến thái bức này, đổi lại ai đến, cũng không thể nào đoán trước!

"Vẫn được, cũng bình thường."

Phong Vân lại phạm bệnh cũ trang bức, mở miệng nói ra.

Càn La khloe miệng co quắp, không nói gì thêm, mới mở miệng đã biết là lão trang bức, còn nói cái gì?

"Đúng rồi, ngươi thế nào lại chạy đến vực ngoại? Bọn họ nói với ta, ngươi tiến về chỗ sâu vô tận hỗn độn mà."

Phong Vân lúc này dò hỏi.

"Là như thế này, ta vốn là tiến về chỗ sâu vô tận hỗn độn, kết quả trên nửa đường ta được một phần Tàng Bảo Đồ, thế là ta cứ dựa theo bản đồ chỉ thị đi tìm bảo tàng, sau khi tìm được ta ở chỗ này một mực tu luyện."

"Sau đó, ta đem tu vi tăng lên tới Đạo Quân Nghịch Thiên cấp, truyền tông trận bên trong liền tự phát khởi động, đem ta truyền tông tới nơi này, lập tức ta liền phát hiện, nguyên lai còn có chỗ bảo tàng thứ hai, mà vị trí chỗ bảo tàng thứ hai này, ngay tại vực ngoại. . ."

Càn La đem tiền căn hậu quả êm tai nói.

Phong Vân sau khi nghe xong, một mặt kinh thán, Càn La thật đúng là 'Nhân vật chính mô bản' mà, vừa đi ra là có bảo tàng, một mực có thể làm cho nàng tu luyện đến cấp độ Đạo Quân Nghịch Thiên cấp.

Với lại, còn có chỗ bảo tàng thứ hai.

Nghe Càn La nói, chỗ bảo tàng thứ hai này thậm chí có thể cho nàng một mực tu luyện đến Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong.

Về phần sau còn có hay không, Càn La cũng không biết, bất quá Phong Vân lưỡng trước, chỉ sợ vẫn là có.

Vì thế, Phong Vân từ đáy lòng cảm giác than thở, đây quả thực là khí vận chi tử bên trong truyền thuyết, không phải là khí vận chi nữ!

Cùng với nàng so sánh, dù cho là Phong Vân, cũng phải ảm đạm phai mờ một chút.

Mặc dù Phong Vân là hack, nhưng hãn cái hack này còn phải đi khắp nơi sưu tập hình chiếu, tự mình làm công cho mình, nào có tốt như Càn La, đi trên đường đều gặp bảo tàng từ trên trời giáng xuống, đơn giản thoải mái đến không thể hơn được.

Nghĩ tới đây, Phong Vân nhịn không được đối với Càn La nói: "Đi trên đường cũng có thể nhặt được bảo tàng, xin hỏi người chính là khí vận chi nữ bên trong truyền thuyết sao?"

Hắn cho rằng Càn La biết chửi bậy, nào biết đối phương vậy mà học bộ dáng của hắn, thản nhiên nói: "Vẫn được, cũng bình thường."

Quả nhiên, đi ra lăn lộn luôn luôn phải trả.

Phong Vân bất đắc dĩ, hãn Bức Vương này thế mà bị phản trang bức.

Mà lúc này, những nhân tộc phía sau Càn La thì nhịn không được cùng nhau đi tới, lấy một loại ánh mắt hiếu kỳ, sùng kính nhìn qua Phong Vân.

Sau đó, bọn họ cùng nhau quỳ xuống, trăm miệng một lời: "Bái kiến Nhân tộc chi chủ Phong Vân đại nhân!"

Ừm?

Lần này đến phiên Phong Vân kinh ngạc, hẳn ngoài ý muốn nói: "Các người, nhận biết ta sao?"

"Là Càn La đại nhân nói cho chúng ta biết, nàng nói có một vị Nhân tộc chi chủ, một ngày nào đó sẽ đến giải cứu chúng ta ở trong biển lửa!"

Lúc trước tiêu la ly Nhân tộc kia vô cùng vui vẻ nói.

A?

Phong Vân nhú nhú mày, nhìn về phía Càn La.

Đôi phương thần sắc có chút xấu hổ, truyền âm cho Phong Vân nói: "Ta đây không phải là vì kích thích bọn họ hi vọng đối với tương lai sao, tùy tiện dùng hình tượng của người biện ra một cố sự Nhân tộc chi chủ cho bọn hắn, ai biết, người vậy mà thật xuất hiện, còn biến thái như vậy!"

Nguyên lai là đánh bậy đánh bạ.

Phong Vân trong lòng không sai, bất quá hẳn cũng cảm khái, trực giác của Càn La này thật là chuẩn, đoán là chuẩn, lại một lần nữa nghiệm chứng sự thật của 'Khí vận chi nữ'!

Đè xuống những ý niệm này, lập tức, Phong Vân nhìn về phía những nhân tộc này, nhẹ nhàng nói: "Nàng nói không sai, ta chính là chuyên môn vì giải cứu các người mà đến, từ giờ trở đi, các người được tự do, có ta ở đây, không có bất kỳ tộc đàn gì, bất luận sinh linh gì có thể khi dễ các người."

Nghe nói như thế, những nhân tộc này lập tức hoan hô lên, lệ nóng doanh tràng, khoa tay múa chân, giờ khắc này, bọn họ mới rốt cục từ trong

nom nớp lo sợ đi ra, sinh hoạt, yêu quý sinh mệnh.

Không còn như trước vậy, lo lắng hãi hùng, như giẫm trên băng mỏng, sợ có một ngày bị cường giả đi ngang qua diệt hết.

Càn La nhìn xem một màn này, trên mặt cũng lộ ra ý cười, đôi mắt nhìn về phía Phong Vân, chây xuôi hào quang, "Nhân tộc sinh ra một nhân vật như ngươi vậy, thật sự là phúc của Nhân tộc mà."

"Tiếp theo có tính toán gì?"

"Tự nhiên là đem tất cả Nhân tộc ở vực ngoại đều thống nhất, sau đó mang về vô tận hỗn độn, ta ở nơi đó đã vì Nhân tộc thành lập một hoàn cảnh mới, đủ để bọn họ phát triển lớn mạnh."

Phong Vân nói ra.

"Thống nhất Nhân tộc vực ngoại?"

Càn La lông mày có chút nhíu lại, "Lấy thực lực là Đạo Tôn bốn bước, ngược lại là không có vấn đề gì, bất quá nghe nói có Thiên Ma tộc gần đây thích ăn Nhân tộc, đồng thời nuôi nhốt rất nhiều Nhân tộc, bọn họ khả năng rất có độ khó."

"Thiên Ma tộc? Lai lịch gì." Phong Vân nghe được 'Thích ăn Nhân tộc', trong mắt sát ý tăng vọt.

Càn La lắc đầu, "Ta cũng chỉ là nghe nói, tình huống cụ thể không rõ lắm."

Lúc này, Thiên Thử Đạo Tôn một mực đứng ở bên cạnh nhin không được nói: "Chủ nhân, Thiên Ma nhất tộc chính là một trong những siêu cấp đại tộc ở vực ngoại."

"A? Vị trí cùng tộc đàn bốn tên trước đó so sánh như thế nào?" Phong Vân hỏi.

"Lấy chính thể tộc đàn mà nói, Thiên Ma nhất tộc cùng tứ đại tộc thực lực không kém bao nhiêu, nhưng phía sau Thiên Ma nhất tộc lại có một vị Thái Cổ ma đầu, tên là 'Chân Huyền Đại Ma Thần', hắn sinh ra ở vực ngoài thời đại Thái Cổ, Thiên Ma nhất tộc là hậu duệ của hắn."

Thiên Thử Đạo Tôn mở miệng giải thích.

Phong Vân nghe xong, ý niệm đầu tiên trong nội tâm chính là, mẹ nó, quả nhiên song trọng flag có hiệu lực!

Trước đó Hư Pháp Đạo Tôn cùng Đạo Vô Khuyết lập xuống cho hắn song trọng flag, nói hắn không nên gặp phải Thái Cổ ma đầu, hiện tại ngược lại là tốt, nghĩ không gặp được cũng khó có khả năng!

"Quả nhiên, flag đại pháp là vô địch."

Phong Vân trong lòng bất đắc dĩ, bất quá hắn cũng chỉ là chửi bậy một chút.

Thật phải đối đầu với Thái Cổ ma đầu, hắn cũng là không sợ hãi.

Chỉ cần chờ hắn đem thiên phú Linh Hồn cũng tăng lên tới Đạo Tôn bốn bước, đến lúc đó, chiến lực hắn sẽ chính thức tiến vào cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong.

Mặc dù gặp được Thái Cổ ma đầu, cũng có thể chiến một trận!

Chương 1161: Diss công khai!

Chương 1161: Diss công khai!

Vừa nghĩ đến đây, Phong Vân liền nhìn về phía Thiên Thứ Đạo Tôn nói: “Ngươi biết nơi này có tộc đàn nào am hiểu tu hành linh hồn không?”

“Chúng tộc am hiểu tu hành linh hồn?”

Phong Vân bỗng nhiên hỏi khiến Thiên Thứ Đạo Tôn ngây ra, nhưng hẳn ta đã sống vô số năm, kiến thức rộng rãi, hơi nghĩ một lát đã có đáp án.

“Chủ nhân, có hai chủng tộc am hiểu tu hành linh hồn, một là ‘Cửu Mộc tộc’, đã từng là đại tộc, nhưng sau đó suy bại, lưu lạc thành tộc đàn trung đẳng, một tộc khác là ‘Linh Thiên tộc’, tân tấn đại tộc, nghe nói bên trong còn có Hồn Tôn!”

Cái gọi là Hồn Tôn, dĩ nhiên là lấy linh hồn thành Đạo Tôn , nên được gọi tắt là Hồn Tôn.

“Hai tộc đàn này, Cửu Mộc tộc ở phía nam, Linh Thiên tộc ở phía bắc, vị trí cách nhau cực xa.”

Mặc dù không biết tạo sao Phong Vân lại hỏi cái này, nhưng Thiên Thứ Đạo Tôn vẫn nói rõ ra.

“Cửu Mộc tộc, Linh Thiên tộc sao?”

Trong lòng Phong Vân thầm nói không tệ, quả nhiên vực ngoại còn phong phú hơn vô tận hỗn độn, đến chủng tộc am hiểu tu hành linh hồn

cũng có, hơn nữa còn có Hồn Tôn.

Phải biết, trong cương vực vô tận hỗn độn, hấn còn chưa gặp Hồn Tôn.

Nhưng cũng có khả năng đối phương quá khiêm tốn, nên hấn không biết.

“Việc này không thể chậm trễ, lập tức chạy đến hai nơi này, hình chiếu xong, sau đó trở về, vừa quét, vừa chờ những tộc đàn kia đưa Nhân tộc đến.” Phong Vân trầm nghĩ.

Hấn lập tức thu Càn La và Nhân tộc vào trong thế giới trong cơ thể, đồng thời dặn dò Thiên Thứ Đạo Tôn và Địa Thứ Đạo Tôn trú thủ ở đây, tiếp nhận Nhân tộc mà các tộc đưa đến, chờ hấn trở về xử lý.

Sau khi phân phó xong, Phong Vân trực tiếp rời Thần Thứ thành, nhoáng một cái đã biến mất.

Thiên Thứ Đạo Tôn và Địa Thứ Đạo Tôn nhìn phương hướng Phong Vân biến mất, cảm khái nói: “Ta đoán bây giờ tin tức đã truyền đi, chỉ sợ vực ngoại yên tĩnh đã lâu sẽ bị đánh vỡ, một vị Nhân tộc Tứ Bộ Đạo Tôn, đủ để gây chấn động mạnh.”

“Đúng vậy, ai ngờ Nhân tộc sẽ xuất hiện Tứ Bộ Đạo Tôn chứ, hơn nữa còn lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo, cho dù là Thái Cổ Ma Đầu, sợ cũng không thể giết hấn.”

“Nhân tộc, sắp quét khởi rồi.”

...

Một góc vực ngoại.

Trong hư không vô tận, một tòa thành lớn màu kim hồng ẩn nấp trong hỗn độn sương mù, toàn thân sáng chói, giống như một vị Thần, đại đạo tỏa ra vạn tượng, bắn ra trăm vạn ánh sáng.

Một cỗ khí tức cổ lão tang thương tràn ngập thiên địa, uy phong lạnh thấu xương, diễn hóa đại đạo thần vận, rung động lòng người.

Rõ ràng là chủ thành của Địa Hỏa Thần tộc, Địa Hỏa Thần thành!

Lúc này, một cỗ xe đá từ sâu trong hư không đi đến, nhanh chóng đi qua cửa, thân ảnh tam trưởng lão lóe lên.

Ông ta đứng ở cửa ra vào thần thành, trước mắt là bậc thang hư không, trên đó có thần âm lượn lờ, sáo trúc không ngừng, còn có luân âm, giống như xuyên qua thời không.

Tam trưởng lão không chậm trễ, một đường tiến lên, nhanh chóng đi qua bậc thang đến trước đại điện.

Sau khi đi vào, từ xa ông ta đã nhìn thấy trong đại điện có mấy bóng người, chính là mấy đại trưởng lão trong Địa Hỏa Thần tộc, mà trên bảo tọa, có một thân ảnh cao lớn, sợi tóc lấp lóe màu kim hồng thần diễm, giống như hỗn độn thiên địa tọa lạc ở đó.

Chính là tộc trưởng đương đại của Địa Hỏa Thần tộc.

Nhìn thấy tam trưởng lão đi vào, mấy vị trưởng lão trong điện nhìn qua, trong đó có một vị mở miệng: “Lão tam, không phải ngươi đi tham gia hội đấu giá sao, thế nào, có mua được nữ Đạo Quân kia không?”

Tam trưởng lão nghe nói như vậy, lập tức cười khở: “Còn quản nữ Đạo Quân gì nữa, xảy ra chuyện lớn...”

Ông ta lập tức nói chuyện Phong Vân là Nhân tộc cảnh giới Tứ Bộ Đạo Tôn và chuyện Phong Vân phân phó ông ta ra.

Đại diện lập tức lâm vào yên tĩnh.

Một lúc lâu sau, một vị trưởng lão không nhịn được nói: “Lão tam, ngươi, ngươi không gạt chúng ta chứ?”

“Ngươi cảm thấy ta sẽ lấy chuyện quan trọng như vậy ra đùa giỡn sao?” Tam trưởng lão cạn lời.

“Ngươi đừng trách chúng ta không tin, thực sự không thể tưởng tượng được, Nhân tộc lại xuất hiện Tứ Bộ Đạo Tôn, cái này, quá điên cuồng!”

Một vị trưởng lão khác hét lớn.

“Đúng vậy, quá dọa người, đó là Nhân tộc đấy!”

“Quả thực chuyện này còn khoa trương hơn nằm mơ.”

“...”

Nhìn dáng vẻ giật mình lo sợ của các vị trưởng lão, tam trưởng lão cười khổ một tiếng: “Ngay từ đầu ta cũng không tin, nhưng đến khi tự ta ra tay, bị hấn một chiêu đánh bại, ta không thể không tin được.”

Lúc trước ông ta rất cao ngạo, kết quả lại bị Phong vân thu thập triệt để, không thể phản kháng.

Đối phương xuất một chiêu đã có thể miểu ông ta, ông ta còn kiêu ngạo cái cầu gì, trừ phi không muốn sống nữa!

Trên bảo tọa, lúc này tộc trưởng Địa Hỏa Thần tộc mở miệng nói: “Nhân tộc Tứ Bộ Đạo Tôn sao? Nói thật, ta cũng không tin được, nhưng lão tam

không nói dối, đương nhiên là sự thật.’

“Đã như vậy, lão tam, người cứ dựa theo lời hấn nói mà làm, Tứ Bộ Đạo Tôn, không thể đắc tội, nếu không sẽ vô cùng phiền phức.”

“Vâng, tộc trưởng!”

Tam trưởng lão được mệnh lệnh, lập tức truyền bá lời Phong Vân đã nói với ông ta lúc trước ra ngoài.

Cùng lúc đó, ba đại tộc khác cũng dựa theo cách làm của Địa Hỏa Thần tộc, bắt đầu truyền bá lời nói của Phong Vân.

Dù sao đây chỉ là yêu cầu nhỏ của một vị Tứ Bộ Đạo Tôn, có thể đổi được ý tốt của đôi phương, có sao không làm?

Thế là, tứ đại thế lực truyền bá xuống, cộng thêm những Thiên Quân lúc trước, tin tức Nhân tộc xuất hiện Tứ Bộ Đạo Tôn tuyên bố thống nhất Nhân tộc truyền bá khắp thiên địa vực ngoại với tốc độ khủng bố.

Không thể nghi ngờ, điều này khiến thiên địa vực ngoại vốn yên tĩnh lập tức trở nên gió thổi mây bay.

Nhất là những tộc đàn nuôi nhốt Nhân tộc, vừa nghe nói Nhân tộc có cường giả cái thế Tứ Bộ Đạo Tôn, đều bị dọa đến chân mềm nhũn.

Mặc dù bọn họ chưa nhìn thấy Phong Vân, nhưng tứ đại tộc và nhiều Thiên Quân đều nói như vậy, tất nhiên có chín phần thật.

Hơn nữa, thà tin là có còn hơn không tin, dù sao, đây cũng là đại sự liên quan đến diệt tộc! Ai dám đánh cược!

Đương nhiên, cũng không thể trông cậy tất cả các tộc đàn đều tin phục.

Ví dụ như Thiên Ma tộc, đối với chuyện này, bọn họ khịt mũi coi thường.

Hơn nữa, cho dù Nhân tộc có Tứ Bộ Đạo Tôn thì thế nào, bọn họ cũng không sợ.

Bọn họ nô dịch nuôi nhốt Nhân tộc đã bao nhiêu năm tháng, sớm coi Nhân tộc là lương thực rồi.

Nhưng đột nhiên có một ngày, lương thực lại muốn phản kháng, đối với bọn họ, chuyện này giống như châu chấu đá xe, không biết tự lượng sức.

Thậm chí, Thiên Ma tộc còn công khai diss Phong Vân, nói hấn không đủ gây sợ, có gan thì tự mình đến Thiên Ma tộc tìm người.

Đám cao tầng của Thiên Ma tộc còn phách lối hơn, kêu gào mình chưa được ném thử huyết nhục Nhân tộc cấp Đạo Tôn, muốn ném thử.

Chương 1162: Lúc này không quỳ liếm, chờ đến khi nào?

Chương 1162: Lúc này không quỳ liếm, chờ đến khi nào?

Mục Hư tộc.

Đây chính là một tộc đàn trung đẳng ở phía nam thiên địa vực ngoại, đồng thời cũng là một trong các tộc đàn nuôi nhốt Nhân tộc.

Người mạnh nhất trong Mục Hư tộc, cũng chỉ là Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong.

Bởi vậy, lúc bọn họ nghe thấy tin tức Phong Vân tung ra ngoại, hồn bị dọa bay.

Nghe nói lúc ấy vị Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong kia còn đang trút giận trên người một tên Nhân tộc, lúc tin tức truyền đến, thậm chí hắn ta còn đích thân nhận lỗi với tên Nhân tộc kia, đối đãi với Nhân tộc còn cung kính hiếu thuận hơn cha ruột của mình.

Không có cách nào, Mục Hư tộc là tộc đàn cách Thần Tứ tộc gần nhất, cho nên sau khi bọn họ nhận được tin tức đã đi xác minh, phát hiện là sự thật.

Hơn nữa, bọn họ còn nhận được một tin tức khủng bố, hai vị Đạo Tôn mạnh nhất của Thần Tứ tộc đều nhận tên Nhân tộc Tứ Bộ Đạo Tôn kia làm chủ.

Đạo Tôn cũng đã nhận chủ, chiến lược cao nhất của bọn họ chỉ là Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong, là tộc đàn trung đẳng, lúc này không quỳ liếm Nhân tộc, thì ở đó chờ chết sao?

Không thể không nói, Mục Hư tộc rất quả quyết, bọn họ cũng là tộc đàn đầu tiên đưa Nhân tộc đến Thần Thú thành.

Có tộc đàn dẫn đầu, lúc này, những tộc đàn vẫn đang yên lặng quan sát đã không thể bình tĩnh được.

Mặc dù bọn họ không biểu hiện rõ ràng như Mục Hư tộc, nhưng cũng nhao nhao mời Nhân tộc trong tộc đàn của mình ra, cung kính hộ tống đến Thần Thú thành.

Thế là, trong thời gian ngắn, trong Thần Thú thành có vô số sinh linh, trong đó có một bộ phận là Nhân tộc, còn lại, đều là những tộc đàn hộ tống Nhân tộc đến.

Bọn họ chạy đến muốn bồi tội với Phong Vân, thuận tiện kiến thức vị Nhân tộc Tứ Bộ Đạo Tôn trong lời đồn một chút.

Nhưng Phong Vân lại đi ra ngoài, cho nên bọn họ chỉ có thể đợi ở đây.

...

Một bên khác.

Phong Vân cũng thành công đến ‘Cửu Mục tộc’, thông qua năng lực biến thân cường đại và năng lực thời không, hấn thành công ẩn núp trong tộc đàn này, bắt đầu hình chiếu từng người.

Cửu Mục tộc từng là đại tộc, nghe nói tộc trưởng sáng lập ra là một vị Hồn Tôn, nhưng sau đó không biết tại sao lại vẫn lạc, khiến Cửu Mục tộc

đời sau không bằng đời trước, cuối cùng sụp đổ.

Nhưng lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, Phong Vân ở trong tộc đàn này, phát hiện có rất nhiều tộc nhân có thiên phú linh hồn rất cao.

Trong đó, cao nhất sắp đạt đến cấp độ Đạo Tôn, là cấp Vĩnh Hằng cực hạn!

Còn lại, phần lớn đều là cấp Đạo Quân, cấp Đạo Quân trở xuống chiếm một phần ba.

Cho nên, Phong Vân lấy hình chiếu rất thoải mái.

Nhưng khiến hắn cảm thấy đáng tiếc là, số lượng tộc nhân của ‘Cửu Mục tộc’ quá ít, chỉ có hơn một vạn người.

Phong Vân chỉ ở đây một hai ngày đã có thể hình chiếu xong.

Nhưng cũng có thể hiểu được, thiên phú linh hồn rất khó có được, cấp độ cao càng khó hơn, toàn bộ Cửu Mục tộc đều có thiên phú linh hồn, số lượng tộc nhân không thể quá nhiều được.

Nếu không thì, tộc đàn tu hành linh hồn, sợ rằng sẽ trở thành một tộc đàn vô cùng cường đại!

Nghĩ mà xem, mấy ngàn vạn, thậm chí mấy trăm ngàn vạn tu giả linh hồn cùng phóng lực linh hồn công kích, chỉ sợ đến Đạo Tôn cũng phải biến sắc, không dám đón đỡ.

Đây cũng là một loại cân bằng trong tự nhiên.

“Như vậy, số lượng tộc nhân trong Linh Thiên tộc cũng không nhiều, khoảng chừng mấy vạn người như Cửu Mục tộc thôi, chủ yếu là xuất hiện một tên Hồn Tôn.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Mặc dù Hồn Tôn chỉ là một tiếng xung hô đơn giản, nhưng lại có trình độ kinh khủng, sợ là vô địch cùng giai.

“Cũng may Hồn Tôn của Linh Thiên tộc mới có tu vi Nhất Bộ Đạo Tôn, mình còn gánh vác được.”

Linh hồn đặc thù nhưng cũng không thể so với thời không, từ cổ chí kim, thời không là sức mạnh to lớn đứng đầu, đây là vô số thế giới, vô tận sinh linh nghiệm chứngra, những người sở hữu đều rất kiệt xuất.

Lúc này Phong Vân đã lấy hình chiếu Cửu Mục tộc xong, liền khởi hành đến Linh Thiên tộc.

Đương nhiên hắn cũng không tốn nhiều sức lực đã thành công lén vào, nhưng hắn vẫn tận lực trách Hồn Tôn của Linh Thiên tộc, dự định ngày cuối cùng rời đi mới đi lấy hình chiếu đối phương, hiện tại, vẫn là không nên kinh động.

Mặc dù Phong Vân rất có tự tin với Thời Không Đại Đạo, nhưng dù sao cảnh giới của hắn vẫn là Vĩnh Hằng Thiên Quân, không bằng Đạo Tôn.

Số lượng tộc nhân của Linh Thiên tộc khoảng ba vạn người, trong đó có hơn một vạn người có thiên phú linh hồn cấp Đạo Quân, gần một vạn người cấp Vĩnh Hằng, còn lại, đều dưới Đạo Quân.

Nhìn theo tỷ lệ, Cửu Mục tộc và Linh Thiên tộc cũng tương đương nhau.

Nhưng nhân số của Cửu Mục tộc ít hơn, hơn nữa không có Hồn Tôn, nên không mạnh bằng.

Mà Linh Thiên tộc, không chỉ có tổng thể chiến lực mạnh hơn Cửu Mục tộc gấp hai lần, hơn nữa còn có một tên Hồn Tôn, càng mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Một tên Hồn Tôn, có thể chống đỡ không biết bao nhiêu tộc nhân.

Phong Vân tốn bốn ngày mới hình chiếu tất cả các tộc nhân trong Linh Thiên tộc.

“Còn lại, chỉ thiếu tên Hồn Tôn kia.”

Một góc tộc địa của Linh Thiên tộc, Phong Vân vẫn ẩn nấp ở đây, hẩn nhìn về tháp cao nhất ở trung tâm tộc địa, trong lòng thầm nói.

Cái tháp này tên là ‘Linh Thiên Tháp’, chính là nơi tên Hồn Tôn kia ở.

Phong Vân thừa dịp mây đen gió lớn, không ai biết, hẩn vụng trộm thôi động lực lượng thời không, giấu mình trong đó, phi tốc đến gần Linh Thiên Tháp.

...

Trong Linh Thiên Tháp.

Một thân ảnh tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt, mái tóc phiêu dật đang ngồi xếp bằng ở đó.

Ánh sáng màu vàng này không phải vật khác, chính là lực lượng linh hồn, nói rõ hẩn ta đã dùng lực lượng linh hồn bao phủ toàn thân, dùng cái này thành đạo.

Không thể nghi ngờ, đây chính là vị Hồn Tôn duy nhất trong Linh Thiên tộc.

Lúc này, trong tay vị Hồn Tôn đang cầm một cái thiếp mời được mạ vàng, phía trên có linh hồn nồng đậm dao động, cho dù là hẩn ta, cũng phải động dung.

“Không ngờ vị Hồn Tôn kia của Thiên Ma tộc lại đột phá, đạt đến cấp độ Tam Bộ Hồn Tôn, dẫn trước ta quá nhiều.”

Vị Hồn Tôn của Linh Thiên tộc lắc đầu cảm khái.

Thiếp mời trong tay hắn ta chính là thiếp mời đến ăn mừng của vị Hồn Tôn Thiên Ma tộc kia, mời hắn ta đến tham gia lễ xuất quan.

Hồn Tôn khó cầu, không nói đến Tam Bộ Hồn Tôn, luận địa vị, có thể ngồi ngang hàng với Tứ Bộ Đạo Tôn!

Hồn Tôn của Thiên Ma tộc tu luyện vô tận năm tháng, cuối cùng mới bước đến bước này, có thể nói đã là đệ nhất Hồn Tôn ở thiên địa vực ngoại!

“Đệ nhất Hồn Tôn, khó trách hắn ta lại đắc ý như vậy.”

Hồn Tôn của Linh Thiên tộc thậm chí nói, trong mắt tràn đầy hâm mộ, nhưng hắn ta cũng chỉ nghĩ một chút mà thôi, dựa vào tư chất của hắn ta, đời này sợ là sẽ không thể đột phá.

Hồn Tôn của Thiên Ma tộc không chỉ mạnh hơn hắn ta, quan trọng nhất là, người kia còn có một Thiên Ma tộc phía sau, có câu gọi là lưng dựa đại thụ hưởng bóng mát, nhờ vào đó cũng có tài nguyên to lớn.

Còn Hồn Tôn ở Linh Thiên tộc thì ngược lại, một tộc đàn lớn như vậy, chỉ dựa vào một mình hắn ta chống đỡ, đừng nói tài nguyên, ngay cả cọng lông cũng không có một cọng!

Chương 1163: Oa, kim sắc trong truyền thuyết!

Chương 1163: Oa, kim sắc trong truyền thuyết!

“Hả? Ai?”

Ngay lúc trong lòng Hồn Tôn của Linh Thiên tộc suy nghĩ nhiều thứ, bỗng nhiên cảm ứng được gì đó, nhìn về một phía khác, miệng quát to.

Cùng lúc đó, trong đôi mắt hắn ta bắn ra kim quang, giống như hai thanh Thần Kiếm, trăm thiên lục địa, đó là bí thuật linh hồn, nhưng bỏ qua tất cả phòng ngự, chỉ là công kích linh hồn!

“Đến Linh Thiên tộc ta lén lút lút lút, ở lại cho ta!”

Nhưng mà, sau khi hai đạo kim quang chém vào hư không, lại không tạo nên bất cứ dao động gì.

Sau đó, Hồn Tôn của Linh Thiên tộc cảm giác mình đã mất đi liên hệ với sợi linh hồn chi quang vừa chém ra, giống như vượt qua thời không, đi đến một nơi xa.

“Đã xảy ra chuyện gì? Xảy ra chuyện gì?”

Lần đầu tiên Hồn Tôn của Linh Thiên tộc gặp tình huống này, sắc mặt kinh ngạc, hoàn toàn không cách nào lý giải.

Mà lúc hấn ta ngây người, lại cảm ứng dao động biến mất, không thấy gì nữa, mặc cho hấn ta cảm giác thế nào cũng không ra được.

“Vậy mà lại biến mất nhanh như vậy, rốt cuộc người này có lai lịch gì?”

Vẻ mặt Hồn Tôn của Linh Thiên tộc nghiêm túc, lực lượng linh hồn của hấn ta rất cường đại, cho dù là Tứ Bộ Đạo Tôn, nếu không có chí bảo ẩn nấp đặc biệt, hấn ta cũng phát hiện được!

Nhưng trong bóng tối không phát ra dao động của chí bảo ẩn nấp, lại có thể trốn thoát điều tra của hấn ta, sao mà thần bí.

Mặc dù Hồn Tôn của Linh Thiên tộc rất để ý chuyện này, hấn ta tìm nửa ngày, vẫn không có bất cứ động tĩnh gì, hơn nữa, Linh Thiên tộc cũng không xảy ra chuyện gì, dần dần, hấn ta cũng không để ý nữa.

Đương nhiên, chủ yếu nhất là, hấn ta muốn đến tham gia lễ của Thiên Ma tộc, không thể trì hoãn thêm.

Thiên Ma tộc là đại tộc, hấn ta không đắc tội nổi.

...

Bên này.

Cách Linh Thiên tộc mấy tỷ năm ánh sáng, thân ảnh Phong Vân mới xuất hiện ở đây.

Hấn nhìn đông đảo hình chiếu trong gương, nhất là một cái chói mắt nhất trong đó, trên mặt nở nụ cười.

【Đối tượng hình chiếu】 : Linh Thiên Hồn Tôn

【Tuổi】 : Triệu ức kỷ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Nhất Bộ Đạo Tôn (Hồn Tôn)

【 Rơi xuống 】 : . . . Bí thuật linh hồn cấp Đạo Tôn 《 Linh Quyền Sát 》 . . . Bí thuật linh hồn cấp Đạo Tôn 《 Hồn Chi Cứu Ấn 》 . . . Bí thuật linh hồn cấp Đạo Tôn 《 Linh Hồn Quốc Độ 》 . . . Công pháp linh hồn cấp Đạo Tôn 《 Thiên Hồn Tam Thập Lục Điện 》 . . . Thiên phú linh hồn cấp Đạo Tôn. . . Đạo Chung (Hồn Chung). ..

Phong Vân chỉ nhìn hình chiếu của Hồn Tôn Linh Thiên tộc, phát hiện trong đó có ‘Thiên phú linh hồn cấp Đạo Tôn’ khiến hắn thèm chấy dãi.

Nhưng hắn chỉ thèm mà thôi, nếu muốn tuôn ra, độ khó sẽ lớn rất nhiều.

“Trông cậy vào hình chiếu khác tuôn ra thiên phú linh hồn còn đáng tin hơn.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

So sánh với thiên phú linh hồn cấp Đạo Tôn này, hắn cảm thấy tuôn ra thiên phú linh hồn ở hình chiếu khác, sau đó dung hợp, để thiên phú linh hồn tiến giai đến cấp Đạo Tôn còn dễ hơn nhiều.

“Thiên phú thể chất lúc trước cũng đi theo con đường này, cho nên vẫn rất tin cậy.”

Phong Vân rất không có tự tin với vận khí của mình, tuôn ra thiên phú linh hồn cấp Đạo Tôn, nghĩ đã thấy có mà ăn rắm rồi.

Nhưng thể sự lại không như dự liệu, huyền học vốn không có đạo lý.

Sau khi Phong Vân tùy tiện quét hình chiếu, ánh mắt quét một vòng trong ba lô, trông mắt sắp lòi ra.

Chỉ thấy có một đạo kim quang chói lọi chiếu thẳng đến, gần lóa mù mắt hắn.

Oa, kim sắc trong truyền thuyết!

【 Thiên phú linh hồn cấp Đạo Tôn 】 : Đến từ hình chiếu Linh Thiên Đạo Tôn.

Móa!

Sau khi Phong Vân nhìn rõ, suýt nữa đã kêu thành tiếng, cái này cũng có thể bạo ra.

“Mẹ nó, quét hình chiếu mấy nghìn năm, đây là lần đầu tiên bạo lớn như vậy.”

Lúc trước bạo ra, nhiều nhất chỉ gọi là đồ tốt thôi, nhưng bây giờ thì không giống vậy, đây chính là thiên phú cấp Đạo Tôn!

Hơn nữa còn là thiên phú linh hồn!

“Xem ra hôm nay là ngày tháng tốt.”

Phong Vân vui vẻ, mấy vạn năm đổi lấy một lần bạo lớn, cũng chỉ có lá gan của hắn mới chờ đợi được như vậy.

Nếu trong trò chơi ở kiếp được, sợ là đến khi trò chơi đóng cửa cũng không thể bạo lớn như vậy được!

“Tuổi thọ vô tận vẫn có chỗ tốt, ít nhất cứ chờ như vậy, sau đó đợi đến ngày bạo lớn.”

Phong Vân tự an ủi mình.

“Hiện hóa!”

【 Hiện hóa thiê phú linh hồn cấp Đạo Tôn. . . Hiện hóa bên trong. . .
Hiện hóa thành công! 】

Ong!

Một trận cường quang màu vàng từ trong gương bắn ra, nhanh chóng dung nhập vào thân thể Phong Vân, khiến thiê phú linh hồn cửa hắc tăng lên, trực tiếp đánh vỡ bích chương, tiến vào cấp độ Đạo Tôn!

Hơn nữa còn không phải Đạo Tôn bình thường, sắp đạt đến song Đạo Tôn.

Oanh!

Lập tức lấy Phong Vân làm trung tâm, lực lượng linh hồn màu vàng phóng ra, những nơi đi qua, hư không vụn vụn, vạn vật nằm rạp trên mặt đất, run lấy bầy.

Cảm nhận một loại uy áp linh hồn thượng vị giả, không cách nào phản kháng, cũng không dám phản kháng!

Đây chính là chỗ đáng sợ của linh hồn, chỉ dựa vào uy áp, đã có thể khuất phục vạn vật, áp chế tất cả.

“Lại thêm một cái cấp Đạo Tôn nữa, gần tương đương với chiến lực Tứ Bộ Đạo Tôn rồi!”

Phong Vân thu liễm dao động linh hồn, trong lòng lâm bầm.

Đến lúc đó, thiê phú linh hồn của hắn đã là song Đạo Tôn cấp, khoảng cách đến Đạo Tôn cực hạn cũng chỉ còn một chút mà thôi.

Nhưng, nghĩ là nghĩ như vậy, tiếp theo phải xem tỷ lệ bạo ra thế nào, nếu không bạo ra, cái gì cũng không cần bàn nữa.

“Trước trở về rồi nói, chắc hẳn bọn họ đã đưa Nhân tộc đến rồi.”

Lúc này, Phong Vân đã phóng tận lên trời, một bước một thiên địa, nhanh chóng đi về phía Thần Thứ thành.

...

Trong Thần Thứ thành.

Trong khoảng thời gian ngắn, số lượng Nhân tộc ở đây đã vượt qua ngàn vạn người, đồng thời, cách một khoảng thời gian, sẽ có Nhân tộc mới được đưa đến.

Đều là tộc quần nhỏ và trung, còn các tộc lớn, đều án binh bất động.

Không nói Phong Vân có phải có chiến lực cấp Tứ Bộ Đạo Tôn không, cho dù có, bọn họ cũng không sợ, bởi vì một câu của Phong Vân đã khiến bọn họ thỏa hiệp, như vậy cũng quá mất mặt!

Giờ phút này, ngoài cửa thành.

Lại một tộc đàn hộ tống Nhân tộc đến, dẫn đầu là một một Vĩnh Hằng Thiên Quân toàn thân trong suốt như thủy tinh, đây là tộc trưởng Huyền Tinh tộc, và đám cao tầng trong tộc.

Bọn họ đích thân đưa Nhân tộc đến.

Vào trong thành, tộc trưởng và đám cao tầng Huyền Tinh tộc liếc mắt nhìn thấy Thiên Thứ Đạo Tôn và Địa Thứ Đạo Tôn đang đứng trên quảng trường, bọn họ đang kiểm kê Nhân tộc, dáng vẻ chịu mệt nhọc.

“Lời đồn quả không sai, Thiên Thứ Đạo Tôn và Địa Thứ Đạo Tôn của Thần Thứ tộc đã nhận tên cường giả Nhân tộc kia làm chủ!”

“Đúng vậy, nếu không phải nhân chủ, sẽ không ra sức làm việc như vậy.”

“Hơn nữa, người có phát hiện không, toàn bộ Thần Thửu thành không có một tộc nhân của Thần Thửu tộc, xem ra cũng giống như lời đồn, tất cả tộc nhân của Thần Thửu tộc đã bị tên cường giả Nhân tộc kia trấn áp!”

“Hí... Đừng nói nữa, chúng ta nhanh đến đi, chờ vị đại nhân kia trở về, sau đó thỉnh tội trước mặt hắn.”

Tộc trưởng Huyền Tinh tộc nhanh chóng nói.

Mà lúc hắn ta vừa dứt câu...

Ong!

Một cỗ uy áp khủng bố vô hình từ trên trời buông xuống!

Chương 1164: Liếm cầu là thực nguru phê!

Chương 1164: Liếm cầu là thực nguru phê!

Thần Thứ thành.

Uy áp vô hình mà khủng bố bỗng nhiên giáng lâm, tựa như bản thể Đại Đạo đích thân tới, trong nháy mắt, tất cả tu giả trong thành, trừ Nhân tộc ra, chấn động theo, đều là nằm rạp trên mặt đất, thân thể không kèm chế được.

Ngay cả Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn cũng toàn thân run lên, cảm nhận được một loại áp chế vô hình!

"Cái này, đây là Linh Hồn Uy Áp!"

"Chỉ có Hồn Tôn mới có thể có được loại Linh Hồn Uy Áp này!"

Hai người bọn họ trong lòng kinh hãi, lại có Hồn Tôn giáng lâm Thần Thứ thành, chẳng lẽ là tới kiểm chuyện sao?

Bất quá, khi hai người bọn hắn vừa mới hiện lên ý nghĩ này, liền trông thấy một bóng người đi xuống từ trên chín tầng trời, trong chớp lát đi vào gần bọn họ.

"Là, là chủ nhân! ?"

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn thấy rõ người tới, lập tức há to mồm, một mặt kinh ngạc.

Sau đó bọn họ kịp phản ứng, điên cuồng hít khí lạnh, chủ nhân, lại còn là một vị Hồn Tôn?

"Cái này, cái này. . ."

Hai vị Đạo Tôn đã hoàn toàn ngốc trệ, không thể tin được vào những gì mình thấy.

Chủ nhân, vậy mà không chỉ là một vị Đạo Tôn bốn bước, hơn nữa còn là một vị Hồn Tôn!

"Am hiểu Thời Không Chi Đạo, thân thể cũng cực kỳ cường đại, còn là một vị Hồn Tôn!"

Thiên Thứ Đạo Tôn càng nghĩ càng thấy khủng bố, Phong Vân thật giống như một cái động không đáy, vĩnh viễn cũng đoán không ra, thâm bất khả trắc.

Hắn không biết Phong Vân còn có bao nhiêu át chủ bài, nhưng có thể khẳng định là, hắn nhận chủ nhân này không sai!

Tồn tại kinh khủng như vậy, may mắn là lúc trước hắn nhảy bén, trong nháy mắt liền sợ, bằng không thì khả năng hiện tại đã sớm lạnh thấu rồi!

Sau đó, Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn nhanh chóng nghênh đón, cung kính nói: "Chủ nhân, hiện tại đã hết hạn, có trên trăm tiểu tộc quần đưa tới Nhân tộc, bây giờ bọn họ đều đã chờ đợi ở trong thành, chờ đợi ngài trở về. Thỉnh tội với ngài."

"Ừm, ta biết được."

Phong Vân gật gật đầu, sau đó ánh mắt của hắn rủ xuống, quét về phía những Dị tộc trong thành kia.

Những Dị tộc giờ phút này đều đang run rẩy dưới Linh Hồn Uy Áp của Phong Vân, thờ mạnh cũng không dám, vốn là muốn tìm lí do tốt để thoái thác, lúc này một cái cũng nhảy không ra.

Ở dưới loại uy áp tuyệt đối này, thật giống như là sâu kiến gặp được Cự Long, đừng nói là mở miệng, có thể bảo trì tâm thần không sụp đổ, đã là rất khó được.

"Các ngươi ức hiếp Nhân tộc ta, vốn là tội hãn phải chết, bất quá nể tình các ngươi chủ động phóng thích, ta không giết các ngươi, nhưng, nhân quả lúc trước ức hiếp Nhân tộc ta, các ngươi cũng phải hoàn lại, liền để các ngươi phục vụ vì Nhân tộc ta ba ức năm."

Thanh âm Phong Vân lạnh nhạt quanh quẩn.

Những này Dị tộc nào dám phản kháng, phản kháng chính là chết, huống hồ ba ức năm nhìn như rất dài, nhưng đối với bọn hãn những tồn tại đã sống lâu vô tận tuế nguyệt này mà nói, cũng không phải là quá lâu.

Cho nên, bọn họ không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Kỳ thật, như vậy cũng có chỗ tốt, như vậy, bọn họ cũng coi là cột vào phía trên Nhân tộc, được Phong Vân che chở.

Phải biết, những trung tiêu tộc quần này ở vực ngoại thiên địa không nói là ăn bữa hôm lo bữa mai, nhưng kỳ thật cũng kém không nhiều, động một chút là sẽ bị cường giả đại tộc đi ngang qua san thành bình địa.

Cho nên hiện phục vụ vì Nhân tộc, bị trói lên Nhân tộc, kỳ thật ở sâu trong nội tâm bọn họ, vẫn là rất tình nguyện.

Dù sao, Nhân tộc có Phong Vân vị siêu cấp vô địch này, bọn họ cũng được tính là có người che chở.

Bất tri bất giác, bọn Dị tộc này vậy mà an ủi bản thân, liêm cầu cho Phong Vân!

Nếu như Phong Vân biết thuyết pháp của bọn họ, sợ là phải cảm giác than thở: Liêm cầu thực là ngu phê!

...

Giải quyết vấn đề Dị tộc, Phong Vân cũng đem mấy chục triệu nhân tộc kia đều thu nhập vào bên trong thế giới trong cơ thể, tự có Càn La đi mở đạo, tạm thời còn không cần hấn ra tay.

Lúc này, mộ thiên chi kiều nữ nào đó vội vàng mệt mỏi thành chó, nhìn xem vô duyên vô cớ lại có hơn mấy chục triệu nhân tộc, hướng phía ngón tay giữa bầu trời giơ lên, điên cuồng chửi bậy.

Nhưng nàng không thể làm gì, chỉ có thể tiếp tục dấn thân vào công việc khuyên bảo.

Bên ngoài.

Phong Vân xử lý xong sự tình liền bắt đầu bế quan.

Hắn mặc dù xoát ra thiên phú Linh Hồn Đạo Tôn cấp, nhưng rõ ràng không đủ, lại nói hắn còn có nhiều hình chiếu chưa xoát như vậy, lúc này chính là thời điểm mở xoát.

"Hy vọng có thể bạo, không cầu đại bạo, tiểu bạo một chút là được."

Phong Vân trong lòng yên lặng cầu nguyện, đem cái gì chúc phúc, cầu nguyện đều niệm một lần, thậm chí còn chuyên môn đốt hương tám rửa một lần, một bộ á tử rất chính thức.

Sau đó, hắn liền dấn thân vào trong sự nghiệp xoát hình chiếu vĩ đại.

Cứ như vậy, cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Nhoáng một cái, hơn nửa năm thời gian qua đi.

Thần Thửu thành những ngày này, lại nghênh đón Nhân tộc mới. . .

Hết thấy, đều tiến hành đâu vào đấy.

. . .

Vực ngoại thiên địa.

Một góc phía bắc, nơi đó được xưng là 'Thiên Ma Vực', là địa phương toàn bộ Thiên Ma tộc trú đóng, cho nên gọi tên như vậy.

Thiên Ma tộc, lịch sử đã lâu, ngược dòng tìm hiểu đến cuối thời kì Thái Cổ.

Lúc ấy, Thái Cổ ma đầu 'Chân Huyền Đại Ma Thần' uy danh lừng lẫy, hậu duệ của hắn cũng dần dần nhiều lên, rất lâu sau này, liền thành Thiên Ma tộc.

Bởi vì có 'Chân Huyền Đại Ma Thần' làm chỗ dựa, cho nên Thiên Ma tộc phát triển cấp tốc, trải qua những năm này, sớm đã trở thành một nhóm tộc đàn tối cường ở vực ngoại thiên địa, khủng bố vô biên.

Cho đến ngày nay, cho dù không có 'Chân Huyền Đại Ma Thần', bên trong Thiên Ma tộc cũng là cường giả như mây.

Tỉ như 'Vạn Ma Hồn Tôn' lần này, hắn chính là một trong những siêu cấp cường giả tân tân của Thiên Ma tộc, đột phá công cùm xiềng xích, tiến vào cấp độ Hồn Tôn ba bước, một thân thực lực, có thể so với Đạo Tôn bốn bước, bước vào hàng ngũ siêu cấp cường giả!

Lúc này, ở bên trong Ma vực trung ương Ma tộc.

Phi thường náo nhiệt, trống chiêng Huyền Thiên, một cảnh tượng huyền nào.

Mà xung quanh đứng đầy đại lượng tu giả, bọn họ đều là các tân khách lần này mời đến xem lễ.

Linh Thiên Hồn Tôn đang ở trong đó, ở bên cạnh hắn, cũng có một số Hồn Tôn, cấp độ cùng hắn không sai biệt lắm.

Dù sao, vực ngoại thiên địa lớn như vậy, ra một số Hồn Tôn cũng rất bình thường, cũng không phải là mỗi một hồn tôn đều sẽ mở tộc đàn, cũng có người ưa thích nhàn vân dã hạc, một thân một mình.

Giờ phút này, những tân khách này đều trông mong nhìn qua trung tâm Ma vực, bởi vì, Vạn Ma Hồn Tôn còn chưa có xuất hiện.

"Ông ——! !"

Một đoạn thời khắc sau, bỗng nhiên từ trên nền đất xông ra một cỗ áp lực mênh mêng, trong nháy mắt bao trùm toàn trường, để chotát cả tân khách xem lễ run rẩy.

"Đến!"

Linh Thiên Hồn Tôn con người co rút nhanh.

Một giây sau, chỉ thấy trung tâm Ma vực thông suốt vỡ ra, từ trong đi ra một đạo thân ảnh hắc bào, bởi vì có Ma Khí lượn lờ, thấy không rõ khuôn mặt, nhưng đôi mắt lại hiện ra quang mang kim hồng sắc.

Quét đến chỗ nào, tu giả chỗ đó liền không tự giác xuy lơ, tựa như bị rút đi tất cả lực lượng vậy.

Ngay cả những Hồn Tôn kia cũng đều như vậy.

"Đây chính là Hồn Tôn ba bước sao, quá khủng bố!"

Linh Thiên Hồn Tôn toàn thân co rút, một mặt sợ hãi nói.

Chương 1165: Hoảng thành một đầu chó!

Chương 1165: Hoảng thành một đầu chó!

Trung tâm Ma vực, Vạn Ma Hồn Tôn xuất hiện, có thể nói là áp chế toàn trường, cho dù là một số Đạo Tôn bốn bước, cũng đều cảm giác được thân sắc có chút hoảng hốt.

Dù cho là tồn tại đạo tâm cực kỳ kiên cố, cũng không khỏi tâm thần lung lay.

Điều này cũng làm cho bọn họ cảm nhận được, Hồn Tôn ba bước đáng sợ, sợ là chiến lực so với Đạo Tôn bốn bước còn mạnh hơn một chút!

"Gặp qua Vạn Ma Hồn Tôn!"

Khách ở đây lập tức hướng phía Vạn Ma Hồn Tôn ở trung tâm hành lễ, kính sợ xuất phát từ nội tâm.

"Ha ha, các vị đạo hữu hữu lễ."

Vạn Ma Hồn Tôn rất hài lòng thái độ mọi người biến hóa đối với hắn, ánh mắt có chút nheo lại, trong lời nói mặc dù rất khiêm tốn, nhưng trong lòng đắc ý sớm đã tràn đầy.

Nơi xa tộc trưởng cùng các cao tầng Thiên Ma tộc, cũng đều riêng phần mình lộ ra nụ cười.

Vạn Ma Hồn Tôn thành công đột phá, đối với Thiên Ma tộc mà nói, cũng là một sự tình trọng yếu nhất.

Ý vị này, là Thiên Ma tộc bọn họ lại mạnh hơn rất nhiều!

Một vị Hồn Tôn ba bước, mang đến tăng lên thể nhưng là vô cùng to lớn!

...

Trung tâm ma vực, Vạn Ma Hồn Tôn ngắm nhìn bốn phía, sau đó bỗng nhiên mở miệng nói: "Chư vị, những năm gần đây, các ngươi chắc hẳn có nghe nói một việc, Nhân tộc, có vẻ như xuất hiện một vị Đạo Tôn bốn bước, còn tuyên bố muốn thu phục tất cả Nhân tộc."

"Việc này, các ngươi hẳn là phải biết chứ."

Lời này vừa ra, toàn trường lập tức trầm mặc, sau đó đều không hện mà cùng gật gật đầu.

Phong Vân làm việc mặc dù không tính là quá kiêu căng, nhưng cũng không thấp điệu, cộng thêm đến đây trên cơ bản đều là tồn tại có mặt mũi, tốc độ biết được tin tức rất nhanh, tự nhiên là biết được.

Lần này xem lễ, tứ đại tộc cũng có đến, bọn họ là rõ ràng nhất.

Thậm chí, lần này cường giả tứ đại tộc đến xem lễ, bốn cường giả Đạo Tôn cấp lúc trước cùng Phong Vân đánh qua ở Thần Thử thành cũng có mặt.

Vạn Ma Hồn Tôn nói xong câu đó, ánh mắt cũng vọng hướng tới phương hướng tứ đại tộc này, "Nghe nói tứ đại tộc các ngươi có bốn vị Đạo Tôn cùng vị kia giao thủ qua? Phải chăng cũng như trong lời đồn?"

Đội trưởng dẫn Ngũ Sắc Thần Ngưu tộc gật đầu nói: "Xác thực cùng như trong lời đồn, vị liệt cấp độ Đạo Tôn bốn bước."

Đội trưởng dẫn tam đại tộc còn lại cũng đều lần lượt gật đầu.

Được tứ đại tộc tự mình xác nhận, vốn là trong lòng còn có hoài nghi tộc đàn một chút, lúc này cũng đã tin tưởng.

Bọn họ không khỏi sắc mặt biến hóa, không gì khác, bởi vì bọn hắn đều hoặc nhiều hoặc ít nuôi nhốt Nhân tộc.

Lúc trước trong lòng bọn họ còn ôm lấy một tia may mắn, cho rằng cùng nghe đồn không hợp, nhưng bây giờ tứ đại tộc tự mình xác nhận, liền để trong lòng bọn họ hoảng thành một đoàn.

Vạn Ma Hồn Tôn đem chút cường giả biểu lộ hoảng hốt này nhìn ở trong mắt, cười to nói: "Đạo Tôn bốn bước lại như thế nào, hôm nay hồn đạo ta đại thành, liền lấy Nhân tộc Đạo Tôn bốn bước này thử đạo một chút, cho hắn một chút cảnh cáo, cho hắn biết. Mặc dù là Đạo Tôn bốn bước, ở trong mắt Thiên Ma tộc ta, hắn vẫn như cũ là thức ăn!"

Nói xong lời cuối cùng, Vạn Ma Hồn Tôn ngữ khí đã thành lạnh lẽo, nhiệt độ không khí cũng hạ xuống không biết bao nhiêu độ, phảng phất từ chói chang liệt nhật, lập tức tiến giai đến thâm hàn Lẫm Đông!

Một giây sau, chỉ thấy Vạn Ma Hồn Tôn lấy ra một đại bút hắc sắc, cùng một bộ Không Bạch Họa Quyển.

"Vạn Ma Bút! Vạn Ma Quyển!" Có cường giả nhịn không được hoảng sợ nói.

"Không sai, chính là căn bản bản tôn dựa vào mà thành đạo, Vạn Ma Bút cùng Vạn Ma Quyển." Vạn Ma Hồn Tôn đắc ý nói.

Xung quanh lập tức dâng lên từng cỗ kinh hô.

Vạn Ma Bút cùng Vạn Ma Quyển, đều là chí bảo Đạo Tôn cấp, là thân binh bản mệnh của Vạn Ma Hồn Tôn, đi theo nó cùng một chỗ trưởng thành.

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, hai kiện chí bảo Đạo Tôn cấp này đều có năng lực không thể tưởng tượng nổi.

Dùng Vạn Ma Bút vẽ xuống chân dung tu giả nào đó ở trên Vạn Ma Quyển, sẽ tự động chuyển hóa thành lực lượng nguyên rủa, mà lực lượng nguyên rủa này, cũng sẽ trong khoảnh khắc xuất hiện ở trước mặt tu giả trên bức họa, đem chú sát!

Vạn Ma Hồn Tôn năm đó trước lúc bế quan, chính là dùng vật này chú sát không biết bao nhiêu cường giả, có thể nói là ma uy ngập trời.

Bây giờ sau khi hấn xuất quan, càng hơn trước đó.

Lấy lực lượng Hồn Tôn ba bước thi triển chú sát, chỉ sợ Đạo Tôn bốn bước cho dù chết không, cũng phải bị trọng thương.

Lực lượng nguyên rủa cũng thuộc về một loại linh hồn huyền bí, khó lòng phòng bị, quý dị vô cùng.

Mặc dù người chiến đấu cường đại vô cùng, nhưng nếu không có tu luyện phương diện này, rất có thể cũng phải trúng chiêu.

Hiện tại Vạn Ma Hồn Tôn xuất ra vật này, nói rõ là muốn ra tay đối với vị Nhân tộc Đạo Tôn bốn bước kia.

"Hôm nay liền để chư vị mở mắt một chút."

Vạn Ma Hồn Tôn lúc này đem Vạn Ma Bút trong tay ném đi, Vạn Ma Quyển tự động mở ra.

Chỉ thấy Vạn Ma Bút u quang đại thịnh, Hắc Mang lóe lên, vô số đạo hắc sắc dây nhỏ lấp lóe mà ra, rơi vào phía trên Vạn Ma Quyển, bút tâu long xà, trong khoảnh khắc, liền phác hoạ ra hình dáng Phong Vân!

Thiên Ma nhất tộc sớm đã trong bóng tối điều tra ra tướng mạo của Phong Vân, cũng cho Vạn Ma Hồn Tôn biết, cho nên lúc này vẽ ra, để như trở bàn tay.

Bên trên Vạn Ma Quyển, sau khi hình tượng Phong Vân bị miêu tả ra.

Hai mắt Vạn Ma Hồn Tôn kim hồng sắc chi quang đại thịnh, chỉ thấy hệ số linh hồn lực bàng bạc mà khủng bố tràn vào Vạn phía trên Ma Quyển, hóa thành lực lượng nguyên rủa hắc sắc, quỷ dị vô cùng.

...

Một bên khác.

Phong Vân vừa mới xoát xong hình chiếu, ánh mắt quét về phía ba lô.

"Thời gian hơn nửa năm này xoát mấy trăm lần hình chiếu, tỷ lệ bạo lúc cao lúc thấp, bất quá vẫn được, lại kém một cái thiên phú Linh Hồn Vĩnh Hằng cấp, là có thể gom góp đủ một cái Đạo Tôn cấp nữa."

Cái này kỳ thật đã rất nhanh, Phong Vân vẫn là rất hài lòng.

"Hi vọng lần này có thể toại nguyện."

Nghĩ tới đây, Phong Vân không khỏi nhìn về phía ba lô.

【võ kỹ Vĩnh Hằng cấp 《 Thiên Lượng Vô Thượng Ân 》】 : Đến từ hình chiếu Thần Phủ Thiên Quân.

【thiên phú Hỏa Hệ Đạo Tôn cấp】 : Đến từ hình chiếu Thiên Hỏa Đạo Tôn.

【 Hồn Nguyên bảo châu (chí bảo nửa bước Đạo Tôn cấp)】 : Đến từ hình chiếu Thương Nguyên Đạo Tôn.

【thiên phú Linh Hồn Vĩnh Hằng cấp】 : Đến từ hình chiếu Linh Huyền Thiên Quân.

...

...

Phong Vân quét mắt qua, sau đó ánh mắt liền dừng lại ở một chỗ nào đó, rốt cuộc không di chuyển nữa.

"Một đọt này, giá trị."

Khóe miệng của hắn nhin không được toét ra, xem ra đọt hương tẩm rửa trước khi mở xoát vẫn là có chút dùng được, hiệu quả cũng duy trì đến bây giờ.

"Dung hợp cái này, thiên phú Linh Hồn của ta không chỉ là song Đạo Tôn cấp, mà là sắp tiếp cận cấp độ cực hạn!"

Phải biết, ngay từ đầu thiên phú Linh Hồn của Phong Vân cũng nhanh muốn đến Đạo Tôn cấp, về sau lại dung hợp với hai cái thiên phú Linh Hồn Đạo Tôn cấp, như vậy, tự nhiên là sắp tiếp cận cấp độ cực hạn.

Ừm?

Đúng lúc này, Phong Vân bỗng nhiên thần sắc biến đổi, bởi vì ở bên trong linh hồn hải của hắn, bỗng nhiên xuất hiện một mảng sương mù hắc sắc lớn.

Sương mù hắc sắc này vừa mới xuất hiện, đã điên cuồng ăn mòn linh hồn của hắn, thậm chí không ngừng lan tràn hướng vào linh hồn hạch tâm!

"Lực lượng nguyên rủa?" Phong Vân ánh mắt nghiêm nghị, lâm lâm nói. _

Chương 1166: Khắc chế hết thủy thần thông có sức mạnh to lớn!

Chương 1166: Khắc chế hết thủy thần thông có sức mạnh to lớn!

Lực lượng nguyên rửa! ?

Phong Vân nhìn sương mù màu đen không ngừng lan tràn ăn mòn bên trong thức hải, sắc mặt nghiêm nghị.

"Có tồn tại muốn chú sát ta sao."

Lực lượng nguyên rửa này mặc dù xuất hiện không có dấu hiệu nào, nhưng Phong Vân bằng vào lực lượng để Thời Không cảm ứng, vẫn có thể bắt được vết tích.

"Lực lượng nguyên rửa đến từ phía bắc."

Phong Vân rất vui vẻ tìm ra phương hướng nơi phát ra lực lượng nguyên rửa.

"Phía bắc, ta nhớ được Thiên Thử từng nói qua, Thiên Ma nhất tộc ngay tại phương bắc, xem ra là Thiên Ma tộc ra tay trong bóng tối rồi."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Mà lúc này đây, lực lượng nguyên rửa kia đã lan tràn ra toàn bộ linh hồn hải, lao thẳng tới linh hồn hạch tâm, một khi ăn mòn linh hồn hạch tâm, dù cho là Phong Vân, cũng muốn phải đi đời nhà ma.

Bất quá Phong Vân thần sắc rất bình thản.

Thấy thế, chỉ phun ra bốn chữ, "Thời không, quay lại!"

Ông ——! !

Một cái chớp mắt tiếp theo, chỉ thấy đại lượng lực lượng nguyên rủa bên trong không gian linh hồn của hắn, bỗng nhiên bắt đầu nhanh chóng co vào, như là đang rút lui vậy.

Đó là vị trí lực lượng nguyên rủa bị thời không của Phong Vân quay lại, lực lượng nguyên rủa lập tức trở lại hình thái nguyên thủy nhất, sau đó Phong Vân đem chỗ thời không kia trực tiếp đông kết lại, lực lượng nguyên rủa kia cũng liền không cách nào lại tiếp tục lan tràn nữa.

"Thời không quả nhiên là bắt đầu của hết thảy sức mạnh to lớn, cái gì mà lực lượng nguyên rủa, vài phút là đã bị khắc chế."

Phong Vân không khỏi lần nữa cảm giác than thở lực lượng Thời Không cường đại và đáng sợ, đơn giản là khắc chế hết thảy thần thông sức mạnh to lớn.

Giải quyết xong lực lượng nguyên rủa, ánh mắt Phong Vân lạnh lẽo, "Đã như vậy, vậy ta cũng đưa các ngươi một món lễ lớn!"

Bất quá trước đó, Phong Vân dự định đem thiên phú Linh Hồn tặng lên đã rồi lại nói tiếp, như vậy, cường độ phản công cũng có thể lớn hơn một chút, để cho gia hỏa Thiên Ma tộc ra tay trong bóng tối kia phải trả cái giá nặng nề!

"Hiện hóa!"

Lúc này, Phong Vân trong lòng mặc niệm một tiếng.

【hiển hóa thiên phú Linh Hồn Vĩnh Hằng cấp. . . Hiển hóa bên trong. .
. Hiển hóa thành công! 】

Ông ——! !

Một cái chớp mắt tiếp theo, lực lượng linh hồn không lồ từ trong tấm gương bắn ra, rơi vào bên trong linh hồn hải của Phong Vân, dung nhập vào bên trong linh hồn hạch tâm của hắn.

Cơ hồ là trong khoảnh khắc, thiên phú Linh Hồn của Phong Vân trực tiếp tăng lên tới cấp độ song Đạo Tôn cực hạn!

"Àm àm ——! !"

Lực lượng linh hồn như dòng lũ sôi trào mãnh liệt, trực tiếp xoắn nát lực lượng nguyên rửa tới đánh lén kia, khiến cho nó có đi mà không có về.

Vốn là linh hồn lực của Vạn Ma Hồn Tôn so với Phong Vân còn mạnh hơn, mặc dù thiên phú Linh Hồn của Vạn Ma Hồn Tôn không có cao như Phong Vân, nhưng hắn lại lấy linh hồn thành đạo tôn.

Trái lại là Phong Vân, vẫn chưa đi đến một bước kia, cho nên tại phương diện linh hồn lực, hắn vẫn đuối không kịp Vạn Ma Hồn Tôn.

Nhưng bây giờ không giống nhau, thiên phú Linh Hồn của Phong Vân đạt tới cấp độ song Đạo Tôn cực hạn, từ cường độ linh hồn mà nói, đã đi vào chỗ sâu trong Đạo Tôn bốn bước rồi, khoảng cách tới cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong cũng không xa lắm, vượt qua Vạn Ma Hồn Tôn không ít.

Cho nên, muốn xoắn nát lực lượng nguyên rửa của đối phương, đơn giản là dễ như trở bàn tay.

"Đến mà không trả lễ thì không hay, người cũng tiếp ta một kích đi!"

Phong Vân ngòi xếp bằng ở chỗ kia, cả người tản ra linh hồn chi quang vàng óng.

Tại thời khắc này, tất cả linh hồn cường đại của hắn cũng phóng lên tận trời, tập hợp lại một chỗ, đây là sức mạnh to lớn vô tận của linh hồn thăng hoa hợp nhất.

Có khó có thể tưởng tượng được lực lượng cường đại như thế, có thể đánh xuyên qua bất cứ bình chướng nào, dù cho là Hỗn Độn vạn vật, cũng có thể quán thông!

Một vệt thần quang, chiếu rọi vạn cổ, xuyên qua cổ kim, ở một cái chớp mắt này ngưng tụ lại một chỗ, lần theo Phong Vân mở ra thông đạo thời không, thẳng tắp bắn về phương hướng phía bắc.

...

Thiên Ma tộc.

Trung tâm Ma vực.

Vạn Ma Hồn Tôn nhìn Phong Vân đã bị nguyên rửa chi quang của Vạn Ma Quyền thượng bao phủ, trên mặt lộ ra nụ cười tùy tiện.

"Đây chính là kết quả của việc đối nghịch với Thiên Ma tộc chúng ta, dù cho là Đạo Tôn bốn bước, cũng không được chết tử tế!"

Các cường giả xem lễ bốn phía kia, từng người thần sắc không giống nhau.

Tứ đại tộc trong lòng cảm khái, Nhân tộc thật vất vả mới có cơ hội quật khởi, cứ như vậy phải bị mặt sát sao!

Kỳ thật ở sâu trong nội tâm bọn họ cảm thấy Phong Vân thật sự là hơi khoa trương một chút, hoàn toàn có thể trước tiên yên tĩnh trưởng thành, mà không phải là tuyên bố muốn thống nhất tất cả Nhân tộc, cái này tất phải là địch của thế gian!

Mà một số tộc đàn trước đó trong lòng sợ thành chó, lúc này cũng có phần vui vẻ.

Phong Vân nếu đã chết, vậy bọn hắn cũng không cần lo lắng hãi hùng gì nữa.

Nhưng mà.

Đúng lúc này ——

Chỉ thấy chân dung Phong Vân trên Vạn Ma Quyển, chợt bộc phát ra kim quang vạn trượng, trực tiếp đem lực lượng nguyên rửa nồng đậm kia hoàn toàn băng tán.

Nhưng còn chưa xong, tiếp theo, từ bên trong mi tâm chân dung của Phong Vân, bỗng nhiên bắn ra một chùm ánh sáng cực kỳ lộng lẫy, vọt tới thẳng hướng Vạn Ma Hồn Tôn gần trong gang tấc.

Người này một mặt kinh hãi, căn bản không có thời gian phản ứng.

"Bành!"

Cường đại như Vạn Ma Hồn Tôn, ở trong nháy mắt này, trực tiếp bị kích trúng.

Đây là lực lượng linh hồn vô thượng do Phong Vân ngưng tụ thành Thần Hoa, trực tiếp tác dụng ở bản chất linh hồn.

"Oanh!"

Một tiếng rung mạnh, lực lượng linh hồn cường đại, tách ra linh hồn hải của Vạn Ma Hồn Tôn, trùng điệp đánh vào phía trên linh hồn hạch tâm của hắn.

"A ——! !"

Vạn Ma Hồn Tôn phát ra tiếng tru lên thảm thiết, từ mặt ngoài nhìn qua giống như hắn không nhận mảy may tổn thương gì, nhưng bên trong linh hồn hạch tâm, lại chịu trọng thương.

May mắn là ở thời khắc mấu chốt, Thần Khí phòng ngự linh hồn của hắn giúp hắn cản một chút, bằng không thì hiện tại, linh hồn hắn hạch tâm tất nhiên đã vỡ vụn.

Một khi vỡ vụn, nặng thì tan thành mây khói tại chỗ, nhẹ thì, cảnh giới rơi xuống, vĩnh viễn không có cơ hội khôi phục.

Mà bây giờ, Vạn Ma Hồn Tôn chỉ là thụ trọng thương, cũng không trí mạng.

Đương nhiên, tình huống hiện tại của hắn cũng tuyệt đối không khá hơn chút nào.

Chỉ thấy Vạn Ma Hồn Tôn như một con chó chết tê liệt trên mặt đất, ôm đầu không ngừng tru lên, hiển nhiên đang gặp thống khổ to lớn.

"Phát sinh cái gì vậy?"

Hết thấy phát sinh quá nhanh, những cường giả ở đây căn bản không có phản ứng kịp.

Ngay cả tộc trưởng Thiên Ma tộc cùng một số cao tầng, cũng đều như vậy.

"Vạn Ma, người thế nào!"

Tộc trưởng Thiên Ma tộc nhanh chóng đi tới gần, nhìn Vạn Ma Hồn Tôn tru lên trên mặt đất, một mặt lo lắng nói.

"Ta, ta bị vị Đạo Tôn Nhân tộc kia công kích linh hồn, đánh, đánh trúng, hồn hạch!"

Vạn Ma Hồn Tôn vừa lảo đảo vừa gằm nhẹ nói.

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng các cường giả ở đây đều nghe rõ ràng.

Lúc này, bọn họ đều sắc mặt biến hóa, tất cả đều là một mặt không thể tin nổi!

Không có làm chứ! Vạn Ma Hồn Tôn lại bị vị Đạo Tôn Nhân tộc kia công kích linh hồn, đánh trúng hồn hạch tâm?

Người là một cao thủ chơi hồn, lại bị người khác công kích linh hồn đánh thành dạng này? Thật giả vậy!

Cái này thì tương đương với, một cường giả, ở chính phương diện mình am hiểu nhất bị người khác đánh bại, loại cảm giác này, vô cùng hoang đường!

Cái gì! ?

Tộc trưởng Thiên Ma tộc cũng là một mặt chấn kinh, vị Đạo Tôn Nhân tộc kia, lại còn là một vị Hồn Tôn nữa sao! ? _

Chương 1167: Ân tàng quá sâu !

Chương 1167: Ân tàng quá sâu !

Vạn Ma Hồn Tôn là một Hồn Tôn ba bước, vậy mà ở phương diện linh hồn thua Đạo Tôn Nhân tộc kia.

Cái này chẳng phải là nói, Đạo Tôn Nhân tộc kia cũng là một vị Hồn Tôn sao? Với lại đẳng cấp so với Vạn Ma Hồn Tôn chỉ cao hơn chứ không thấp hơn!

Không thấy được Vạn Ma Hồn Tôn lúc này đang nằm trên mặt đất thống khổ gâm rú sao!

"Làm sao có thể!"

Tộc trưởng Thiên Ma tộc thần sắc chấn kinh, lần đầu tiên cảm thấy, chuyện giống như vượt qua bản thân đoán trước.

Đạo Tôn Nhân tộc kia, so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn nhiều!

Hắn cũng như vậy, những cường giả đến đây xem lễ kia, lại càng thêm chấn kinh hoảng sợ.

"Vạn Ma Hồn Tôn thi triển lực lượng chú sát nguyên rủa Đạo Tôn Nhân tộc kia, kết quả lại bị công phạt, cái này đủ để chứng minh, Đạo Tôn Nhân tộc kia, thành tựu ở trên linh hồn, so với Vạn Ma Hồn Tôn còn phải đáng sợ hơn nữa!"

"Hí —— Vạn Ma Hồn Tôn đã là đệ nhất Hồn Tôn vực ngoại, Nhân tộc Đạo Tôn này, vậy mà còn mạnh hơn so với Vạn Ma Hồn Tôn, ta cảm thấy mình giống như là đang nằm mơ vậy, quá không chân thực rồi!"

"Đúng vậy, cho tới bây giờ mới bạo lộ ra, nếu không phải Vạn Ma Hồn Tôn đánh bậy đánh bạ, chúng ta còn thật không biết, Đạo Tôn Nhân tộc này lại mạnh như vậy, hấn ẩn tàng quá sâu rồi!"

"Đừng nói, lát nữa ta trở về sẽ lập tức đem Nhân tộc phóng thích ra, đồng thời tự mình đi nhận lỗi, quá khủng bố rồi, chỉ sợ Thiên Ma tộc cũng phải cúi đầu!"

"Đúng vậy, trừ phi Thiên Ma tộc mời Thái Cổ ma đầu ra, bằng không thì thật đúng là không làm gì được Đạo Tôn Nhân tộc kia."

". . ."

Cường giả xem lễ xung quanh cũng đang thảo luận, đương nhiên, bọn họ đều là tiên hành truyền âm.

Dù sao cũng là ở trên địa bàn của Ma tộc, vẫn là nên thu liễm một chút.

. . .

Qua hồi lâu.

Cảm giác thống khổ của Vạn Ma Hồn Tôn mới chậm rãi thối lui, hồn hạch của hấn bị hao tổn, cũng đang từ từ được chữa trị.

Chỉ bất quá, trong thời gian ngắn, hấn không cách nào ra tay nữa, bằng không thì thương thế sẽ càng nặng thêm.

Mất đi linh hồn lực làm căn bản, Vạn Ma Hồn Tôn liền cùng với một tên phé nhân không có bao nhiêu khác biệt.

Trong lòng hắn tràn ngập oán độc đối với Phong Vân, nhưng lại có một loại hoảng sợ.

Vừa mới cùng linh hồn lực của Phong Vân va chạm trong nháy mắt, hắn thật giống như cảm nhận được Hỗn Động thiên địa áp bách, như là trách phạt Đại Đạo chi chủ hạ xuống, đó là linh hồn lực lượng so với hắn còn cường hoành hơn nữa!

"Vạn Ma, chuyện gì xảy ra vậy, ngươi vẫn tốt chứ."

Tộc trưởng Thiên Ma tộc một mặt ân cần nói.

"Ta còn tốt, linh hồn lực của Đạo Tôn Nhân tộc kia ở trên ta, lần này là ta bị hổ ròi."

Vạn Ma Hồn Tôn trong mắt chảy xuôi một vòng sợ hãi, trong lòng đã lưu lại bóng ma của Phong Vân.

"Còn mạnh hơn ngươi sao?"

Tộc trưởng Thiên Ma tộc thần sắc kinh sợ, cảm thấy sự tình đạt tới tình trạng khó giải quyết.

Thực lực vị Đạo Tôn Nhân tộc này, so với trong tưởng tượng của hắn còn đáng sợ hơn nhiều.

"Đáng chết! Vì sao Nhân tộc lại sinh ra cường giả khủng bố như thế!"

Tộc trưởng Thiên Ma tộc nội tâm gào thét, hắn mặc dù là tộc trưởng Thiên Ma tộc, nhưng một thân thực lực cũng chỉ là ở cấp độ Đạo Tôn bốn bước, cùng Vạn Ma Hồn Tôn không sai biệt bao nhiêu.

Phong Vân có thể trọng thương Vạn Ma Hồn Tôn, tự nhiên cũng có thể trọng thương hắn!

Đây quả thực để cho hấn không thể nào tiếp thu được!

Dù sao, ở trong lòng hấn, Nhân tộc gần đây chỉ là đồ ăn mà thôi, tiện tay là có thể diệt.

Nhưng bây giờ, đồ ăn trong miệng hấn, lại có được lực lượng có thể trọng thương hấn, chênh lệch trong đó là cực lớn, sao có thể để cho hấn tiếp nhận đây!

Nhưng mà, sự thật đang bày ở trước mắt, vô luận là hấn mâu thuẫn như thế nào đi nữa, cũng không thể cải biến được.

"Chuyện đã đi tới nước này rồi, giới nghiêm toàn tộc đi, đồng thời liên lạc với lão tổ, bằng không thì nếu như đối phương giết tới, Thiên Ma tộc chúng ta chắc chắn sẽ tổn thất nặng nề!"

Vạn Ma Hồn Tôn một mặt yếu ớt nói.

Thiên Ma tộc bọn họ cũng chỉ có hai vị Đạo Tôn bốn bước, cộng thêm hấn, xem như ba người, nhưng hấn bây giờ thụ trọng thương, đã không có chiến lực như thời kỳ đỉnh phong nữa rồi.

Nếu như lúc này Phong Vân giết tới, Thiên Ma tộc tất nhiên phải thừa nhận tổn thất to lớn.

"Tốt! Người đi truyền đạt mệnh lệnh giới nghiêm toàn tộc, ta đi liên hệ lão tổ."

Tộc trưởng Thiên Ma tộc gật đầu nói.

Đến lúc này, hấn cũng không thể tránh được nữa, chỉ có thể liên hệ lão tổ mà thôi.

"Chỉ cần lão tổ ra tay, thì cái gì mà Đạo Tôn Nhân tộc, trấn áp bất quá chỉ là sự tình trong nháy mắt mà thôi!"

Lập tức, tộc trưởng Thiên Ma tộc đi vào mật thất trong tộc.

Mà Vạn Ma Hồn Tôn, thì truyền đạt lệnh giới nghiêm toàn tộc, đồng thời để cho các cường giả đến đây xem lễ rời khỏi Thiên Ma tộc.

Toàn bộ Thiên Ma tộc, từ trên xuống dưới, đều tràn ngập một loại không khí cực kỳ khẩn trương, không khí cũng tràn ngập sát khí.

Bên ngoài Thiên Ma tộc, những cường giả kia đến đây xem lễ cũng không rời đi.

"Các người nói xem, vị Đạo Tôn Nhân tộc kia có tới hay không?"

"Ta cảm thấy hẳn là sẽ tới, dù sao Thiên Ma tộc lấy Nhân tộc làm thức ăn, có thể nói là địch nhân lớn nhất của Nhân tộc, Đạo Tôn Nhân tộc này, đoán chừng sớm đã sát ý tăng vọt rồi!"

"Nhưng Thiên Ma tộc còn có hai vị Đạo Tôn bốn bước nữa, thậm chí còn có chiến lực tối cường là Thái Cổ ma đầu, vị Đạo Tôn Nhân tộc này lại không ngóc, sao có thể tới lúc này được?"

"Emm. . . Cứ chờ đi, không lâu sau hẳn là sẽ có kết quả xác định!",

". . ."

Đối với việc Phong Vân có tới hay không, trong lòng bọn họ đều cảm thấy là đối phương hẳn sẽ không đến, dù sao chỉ cần là ý nghĩ bình thường, thì lúc này sẽ không tới.

Thái Cổ ma đầu Thiên Ma tộc uy danh quá khủng bố, nghe đồn thực lực của hắn khủng bố vô biên, ngay cả Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong cũng

không phải là đối thủ của hấn!

Đạo Tôn Nhân tộc tuy mạnh, nhưng chỉ sợ vẫn là xa xa không kịp!

...

Cùng lúc đó, ở mật thất của Thiên Ma tộc.

Tộc trưởng Thiên Ma tộc đi vào trước một chiếc gương, hấn lau sạch nhè nhẹ mấy lần, lập tức tấm gương không ngừng lấp lóe.

Mặt kính như gợn sóng nhộn nhạo lên, sau đó bên trong mở ra một tròng mắt to lớn màu đen lạnh lùng, như Ma Chủ vô thượng, nhìn toàn thân tộc trưởng Thiên Ma tộc run rẩy.

Hấn lập tức quỳ xuống lạy, vô cùng cung kính nói: "Lão tổ!"

"Ngươi không hảo hảo kinh doanh Thiên Ma tộc, tìm ta có chuyện gì?" Thanh âm hờ hững từ trong tấm gương truyền đến, không có chút tình cảm ba động nào.

"Bẩm báo lão tổ, Thiên Ma tộc có đại nạn!" Tộc trưởng Thiên Ma tộc thấp giọng nói.

"Ừm? Đại nạn gì vậy, không phải là những đại tộc khác liên hợp lại đối phó Thiên Ma tộc chứ?"

"Không, không phải là như vậy, mà là Nhân tộc sinh ra một vị siêu cấp cường giả khủng bố, thực lực của hấn vô biên, ta hoài nghi hấn có chiến lược cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong."

Tộc trưởng Thiên Ma tộc nói ra.

"Ngươi nói cái gì! ?"

Lần này, mặc dù lạnh lùng như Thái Cổ ma đầu, trong thanh âm cũng lộ ra một vòng chấn kinh, "Một Nhân tộc, lại có chiến lực cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong sao? Người không có nói đùa với ta chứ?"

"Bẩm báo lão tổ, thiên chân vạn xác, Vạn Ma Hồn Tôn của tộc ta, ngay vừa rồi, đã bị Đạo Tôn Nhân tộc kia tùy tiện trọng thương. . ."

Tộc trưởng Thiên Ma tộc một năm một mười đem chuyện phát sinh trước đó nói ra hết.

Bên trong tấm gương, Thái Cổ ma đầu trầm mặc hồi lâu, rất hiển nhiên, hẳn cũng bị tin tức này làm cho rung động, đang tiêu hóa gian nan. _

Chương 1168: Người có vận may lớn?

Chương 1168: Người có vận may lớn?

Trong mật thất.

Tộc trưởng Thiên Ma tộc chờ đợi hồi lâu, thanh âm từ bên trong tấm gương mới truyền đến, "Tốt, ta sẽ trở về."

Sau khi nói xong, quang mang tấm gương liền ảm đạm xuống.

Tộc trưởng Thiên Ma tộc đạt được câu trả lời chắc chắn, lo lắng trên mặt biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là vẻ mặt tươi cười.

"Quá tốt rồi, có lão tổ ra tay, cái gì mà siêu cấp cường giả của Nhân tộc, cái gì mà Hồn Tôn, đến bao nhiêu chết bấy nhiêu!"

Hắn rõ ràng biết được, lão tổ nhà mình thực lực có bao nhiêu khủng bố, dù cho là Đạo Tôn bốn bước ở trước mặt hắn, cũng căn bản bất lực chống lại!

Thậm chí, tộc trưởng Thiên Ma tộc có đôi khi cũng nhịn không được suy đoán, thực lực lão tổ nhà mình có phải không đã tiến vào một tầng khác hay không, đó là, cảnh giới siêu việt Đạo Tôn!

...

Cùng lúc đó.

Tại một chỗ không gian thần bí trong Hắc Âm không thấy đáy, nơi này vạn vật không còn, sinh cơ không hiện, là cấm địa của hết thảy sinh mệnh.

"Âm âm!"

Bỗng nhiên, thiên địa run rẩy.

Một đạo thanh âm chấn động vô số năm ánh sáng, truyền khắp chư thiên vạn giới, một cỗ Ma Khí to lớn xuyên qua Càn Khôn Nhật Nguyệt, bay thẳng tới tận chỗ mênh mông không biết!

Ma Khí ngập trời, u quang vô biên nở rộ, bao phủ bát phương!

Một đạo thân ảnh vung lấy vạn đạo ánh sáng, ở trong Ma Khí thịnh vượng như biển kia chậm rãi đứng lên.

U mang mông lung bao phủ ở bên trong, lờ mờ có thể nhìn thấy, vị kia tựa hồ như là một nam tử tràn ngập ma ý, mái tóc đen suôn dài như thác nước, cơ thể trong suốt không rãnh, phía trên che kín ma văn, đứng vững vàng ở trên mặt đất bao la.

Đối mặt với bóng người này, phảng phất như là chư thiên vạn giới ở trước mặt hẳn cũng vô cùng nhỏ bé, cơ hồ có thể nói là không có ý nghĩa.

"Bé quan vô số năm, vẫn không cách nào xông phá tầng gông cùm xiềng xích kia, bất quá cuối cùng bước ra được nửa bước, pháp môn Tu Chân tộc quả nhiên không phải tầm thường, cũng không biết vị Tiên Đế kia đến tột cùng mạnh đến mức nào. . ."

Thân ảnh này thấp giọng lầm bầm nói, hẳn chính là Thái Cổ Ma Đầu sáng lập ra Thiên Ma nhất tộc, tức 'Chân Huyền Đại Ma Thần'.

Nghe ngôn ngữ trong miệng hắn, thế mà cùng Tu Chân tộc có quan hệ dính líu với nhau!

Ánh mắt Chân Huyền Đại Ma Thần tĩnh mịch, "Nhân tộc thế mà xuất hiện Đạo Tôn bốn bước, có ý tứ, chủng tộc vô cùng yếu đuối này, vậy mà cũng có thể trưởng thành đến tầng thứ này, chắc là có kỳ ngộ vô thượng, Thần vật tuyệt thế bậc này, cho một Nhân tộc không quan trọng thật sự là phung phí của trời, chẳng bằng để ta sử dụng đi."

Hắn trong lời nói tự tin mà cuồng ngạo, cũng không đem Phong Vân để vào mắt.

Trên thực tế, hắn thật có thực lực để tự tin cùng cuồng ngạo, sớm tại nhiều năm trước, hắn đã đạt đến cấp độ Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong, bây giờ càng là tiến thêm một bước, cơ hồ là sắp bước vào một độ cao khác.

Ở trong mắt hắn, đừng nói là Đạo Tôn bốn bước, ngay cả xem như Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong, hắn cũng không để ý lắm.

"Xem ra ta quả thật là có đại cơ duyên, lúc này vừa mới xuất quan, đã đưa tới cho ta kỳ ngộ bậc này."

Chân Huyền Đại Ma Thần khoe miệng lộ ra mỉm cười.

Tiên Đế Tu Chân tộc từng nói cho hắn biết, mình là tuân theo thiên địa ma vận mà sinh ra, cả đời tuy có áp chế thất bại, nhưng lại đạt được càng nhiều cơ duyên hơn.

Chân Huyền Đại Ma Thần hồi tưởng lại thời gian tu luyện của mình, xác thực mỗi lần đều có thể đạt được kỳ ngộ, ngay từ đầu hắn còn cho là mình vận khí tốt nữa.

Thẳng đến khi Tiên Đế nói cho hắn biết, mình có ma vận chiếu cố hắn mới hiểu rõ.

Một lần này, Chân Huyền Đại Ma Thần tự nhiên cũng cho rằng là đại cơ duyên của mình đến, đưa tới cho hắn một món lễ lớn như Đạo Tôn Nhân tộc này.

Nhưng mà, Đại Ma Thần ở vào trong vui sướng cũng không biết, dù cho là hắn người có vận may lớn đi nữa, ở trước mặt hack, cũng căn bản không tính là cái gì!

"Tin tức này, tạm thời không nói cho đám người Tu Chân tộc kia."

Chân Huyền Đại Ma Thần nói nhỏ, mặc dù gia nhập vào trận doanh của Tu Chân tộc, nhưng hắn chỉ là quan hệ cùng đối phương lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Huống hồ, Tu Chân tộc đối với hắn cũng có chỗ đề phòng, dù sao, hắn cuối cùng vẫn không phải tộc nhân Tu Chân tộc.

Bây giờ, có kỳ ngộ vô thượng bực này, Chân Huyền Đại Ma Thần tự nhiên muốn tự mình độc hưởng, chờ sau khi hắn chân chính bước vào một bước kia, có thể nhìn trộm huyền bí của Tu Chân tộc!

Nghĩ tới đây, Chân Huyền Đại Ma Thần cũng có chút không kịp chờ đợi được.

Chỉ thấy hắn lúc này liền xé nát không gian, biến mất khỏi nơi này.

...

Thiên Ma tộc.

Sau khi tộc trưởng Thiên Ma tộc trở về, liền đem tin tức lão tổ sắp giáng lâm nói ra.

Tự nhiên, vốn là trên dưới Thiên Ma nhất tộc còn khấn trương, lập tức trở nên ổn định lại.

Đây có nguồn gốc từ tín ngưỡng tuyệt đối của bọn hắn đối với lão tổ nhà mình, cho rằng đối phương không có khả năng thất bại được.

"Quá tốt rồi! Lão tổ vừa ra, ai có thể chống lại, ta muốn tận mắt nhìn Đạo Tôn Nhân tộc kia chết đi!"

Bên trong đại điện, Vạn Ma Hồn Tôn bị Phong Vân trọng thương phát ra thanh âm vô cùng oán độc, để cho người ta không rét mà run.

Lúc trước hắn kiểm tra thương thế, phát hiện mình mặc dù khôi phục lại, nhưng đời này cũng không có khả năng tiến bộ nữa, đã dừng bước ở đây.

Cái này bằng với đoạn Đại Đạo của hắn!

Mỗi hận này, so với giết người toàn tộc còn phải khắc sâu hơn nhiều!

Cho nên Vạn Ma Hồn Tôn mới thất thố như vậy!

...

Một bên khác.

Phong Vân từ bên trong phòng tu luyện đi ra, hắn tìm đến Thiên Thử Đạo Tôn, hỏi thăm hắn thực lực Thái Cổ Ma Đầu Thiên Ma tộc như thế nào.

Đối phương lắc đầu cười khỏ nói: "Tồn tại vô thượng bực này, ta chỗ nào có thể biết được, bất quá nghe nói, vị tồn tại kia ở ức vạn kỷ nguyên

trước, đã từng đánh bại qua Đạo Tôn bốn bước, bây giờ, chỉ sợ là càng mạnh hơn."

Thực lực Chân Huyền Đại Ma Thần thâm bất khả trắc, ở bên trong đông đảo cường giả vực ngoại thiên địa, cơ hồ thuộc về một nhóm tối cường kia, đương nhiên, là ở bên trong khu vực vực ngoại đã biết.

Những địa phương không biết kia, còn không thể biết được phải chăng sẽ có tồn tại càng mạnh hơn không.

Dù vậy, Chân Huyền Đại Ma Thần cũng là tồn tại siêu cấp vô địch, dù cho là Thượng Cổ Tà Thần, Trung Cổ Thiên Tự, Cận Cổ Tu La những tồn tại này, ở trước mặt hắn cũng phải thấp hơn một đầu, về phần Chiến giả vô địch, ngược lại là ngang hàng cùng hắn.

Bất quá, vô địch Chiến giả lai lịch bí ẩn, ai cũng không có thực sự gặp được, nửa chút tin tức cũng không có.

Bởi vậy, Chân Huyền Đại Ma Thần chính là cường giả tối cường ở tầng thứ kia!

"Những cường giả như Thượng Cổ Tà Thần này xem chừng là tu vi Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong, mà vị Chân Huyền Đại Ma Thần này, sợ là càng mạnh hơn nữa. . ."

Ánh mắt Phong Vân lóe lên nhấp nháy, chiến lực của hắn bây giờ, cũng chính là ngang hàng với bọn Thượng Cổ Tà Thần, gặp được Chân Huyền Đại Ma Thần, đoán chừng lực còn chưa đến.

"Bất quá ta có lực lượng Thời Không, mặc dù không địch lại, muốn an toàn rời đi cũng không có vấn đề gì."

Phong Vân lẩm bẫm.

Đương nhiên, hắn cũng không có ý định hiện tại liền đi Thiên Ma tộc, thế nào cũng phải chờ hắn đem thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn tất cả đều tăng lên tới cấp độ Đạo Tôn cực hạn lại nói tiếp.

Cho đến lúc đó, mới Phong Vân có khả năng đạt tới trạng thái cực hạn nhất.

Mà một thân chiến lực của hắn, cũng có thể lần nữa tiến bộ, đối phó Chân Huyền Đại Ma Thần nắm chắc cũng sẽ cao hơn một chút. _

Chương 1169: Vạn đạo, hợp nhất!

Chương 1169: Vạn đạo, hợp nhất!

"Bây giờ thiên phú Linh Hồn cùng thiên phú Thể Chất của ta cũng đã đạt tới cấp độ cực hạn. . ."

Phong Vân phái đi Thiên Thứ Đạo Tôn, lại trở về bên trong phòng tu luyện, tự lầm bầm.

Nói cách khác, chỉ cần hần tùy tiện tuôn ra một thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn Đạo Quân cấp, sau khi dung hợp, vài phút tăng lên.

"Cái này độ khó cũng không cao, chậm nhất cũng chỉ cần một tháng, nhanh nhất, sợ là một ngày liền có thể giải quyết."

Thiên phú thể chất cùng Linh Hồn Đạo Quân cấp muốn tuôn ra, vẫn không phải là quá khó.

Phong Vân ngồi cũng không có ngồi, tại chỗ liền bắt đầu xoát hình chiếu.

Sau một thời gian ngắn, hần thành công xoát xong một nhóm hình chiếu, ánh mắt quét về phía ba lô.

【bí kỹ linh hồn Đạo Quân cấp 《Linh Hồn Bách Biến Gia Tỏa》】 : Đến từ hình chiếu Cửu Huyền.

【Hàng Thiên Xử (hồn binh Đạo Khí cấp)】 : Đến từ hình chiếu Linh Giác.

【thiên phú Thể Chất Đạo Quân cấp】 : Đến từ hình chiếu Hoang Mộc.

【võ kỹ Đạo Quân cấp 《 Đại Hoang Vô Lượng Chương 》】 : Đến từ hình chiếu Hoang Xuyên.

【thiên phú Linh Hồn Đạo Quân cấp】 : Đến từ hình chiếu Linh Chỉ.

...

...

"Quả nhiên, một lần là tuôn ra!"

Phong Vân ánh mắt sáng bóng, cùng hấn sở liệu không sai biệt lắm, nhanh, một ngày thời gian là đủ.

Ngay cả xem như chậm, cũng không chậm đi nơi nào.

"Thiên Ma tộc, Chân Huyền Đại Ma Thần, chờ ta một chút, ta rất nhanh sẽ đến!"

Phong Vân ánh mắt lạnh lẽo, nhẹ nhàng lẩm bẩm nói.

Một giây sau, hấn lựa chọn hiển hóa.

Ông ——!!

Hai cỗ chùm sáng mãnh liệt từ trong tấm gương xông ra, một cái phóng tới thức hải, một cái thì chảy khắp toàn thân!

Hai bút cùng vẽ, cơ hồ là trong nháy mắt, Phong Vân liền cảm giác thiên phú Linh Hồn cùng thiên phú Thể Chất của mình tăng lên tới một loại cấp độ chí cao vô thượng

Hắn rất rõ ràng cảm ứng được, linh hồn cùng thể chất của mình cảm nhận được một tầng bích chương, đó là biểu hiện đã tăng lên tới cấp độ cực hạn!

"Thử một chút chiến lực của ta đạt tới cấp bậc gì. . ."

Phong Vân đứng ở bên trong trận, bắt đầu thôi động tất cả lực lượng của mình, thể chất, linh hồn, Sát Lục Đại Đạo, Ngũ Hành Đại Đạo, Phong Lô băng Đại Đạo, Quang Âm Đại Đạo, Kiếm Chi Đại Đạo, Dao Chi Đại Đạo, Thời Không Đại Đạo. . .

Những lực lượng này vốn là không chút nào tương quan, ở trong cơ thể Phong Vân lúc này tất cả đều dung hợp lại cùng nhau.

Thật giống như trong cơ thể Phong Vân là hoá lò thiên địa, dung luyện hết thủy lực lượng, vạn vật, quy nhất!

Oanh!

Cuối cùng trong một tiếng vang lớn rung trời, tất cả lực lượng triệt để hợp nhất, hoàn thành giao hòa.

Trong nháy mắt, một cỗ khí tức cực kỳ khủng bố trong nháy mắt bộc phát ra, Phong Vân trong chốc lát nhảy lên tới một bước để cho người ta hoảng sợ.

Tại thời khắc này, phương viên bên trong Thần Thử thành, khí tức cường đại giống như là biển gầm, từ trong toà thần thành cổ lão này quét sạch đi ra ngoài, toàn bộ sinh linh đều bất động, thân thể bọn họ không cách nào động đậy, nhưng suy nghĩ vẫn còn.

Tất cả đều toát ra ba động kinh hãi cực độ, cảm giác được uy hiếp từ tử vong.

"Hô. . ."

Giữa thiên địa bỗng nhiên xuất hiện một trận gió mãnh liệt, thổi nát thương khung, thậm chí ngay cả Đại Nhật treo cao cũng bị thổi băng liệt!

Cũng may mắn là Đại Nhật trên trời không ngừng một vòng, bằng không thì nơi này phải lâm vào bên trong Hắc Âm vĩnh cửu!

Tất cả tồn tại gần đó đều bị kinh động, phàm là sinh linh ai cũng sợ hãi vô cùng.

Bất quá loại tình huống này chỉ duy trì vắn vẹo vài giây đồng hồ, sau đó liền biến mất không thấy gì nữa, giống như là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện qua vậy.

Bên trong Thần Thứ thành.

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn khôi phục lực hành động, bọn họ nhìn nhau, vô cùng hoảng sợ.

Cỗ lực lượng vừa rồi quá mức đáng sợ, cho bọn hắn cảm giác, giống như là siêu việt hết thảy!

"Lực lượng kia, tựa như là từ bên trong phòng tu luyện của chủ nhân truyền tới. . ." Địa Thứ Đạo Tôn run run rẩy rẩy nói.

"Chủ nhân, rốt cuộc là mạnh cỡ nào!" Thiên Thứ Đạo Tôn trong lòng vừa sợ sợ lại hiếu kỳ.

Bỗng nhiên, một thanh âm xuất hiện ở trong đầu hai người——

"Ta đi Thiên Ma tộc một chuyến, sự tình nơi này giao cho các ngươi."

"Tuân mệnh, chủ nhân!"

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn tranh thủ thời gian đáp ứng.

Sau đó hai người bọn họ kịp phản ứng, một mặt hoảng sợ.

Địa Thứ Đạo Tôn điên cuồng nuốt nước miếng, "Chủ, chủ nhân, muốn đi Thiên Ma tộc?"

"Đúng, người không nghe lắm, ta cũng không nghe lắm, lần này, sắp biến thiên rồi!"

Thiên Thứ Đạo Tôn lâm bảm nói.

...

Bên ngoài Thiên Ma tộc.

Trước đó một nhóm cường giả kia vẫn đang xem lễ, lúc này vẫn như cũ chờ ở chỗ này.

Bất quá bọn hắn có chút hơi không kiên nhẫn, thời gian dài như vậy đã qua, cường giả Nhân tộc kia vì sao còn không có động tĩnh gì. ,

"Ta đoán chừng hắn sẽ không tới, nghe nói Thái Cổ Ma Đầu Chân Huyền Đại Ma Thần sắp trở về rồi!"

"Vậy khẳng định là không đùa được, cường giả Nhân tộc mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng chống lại Thái Cổ Ma Đầu."

"Đúng vậy, đi một chút, nên tan cuộc rồi."

"Ai, đáng tiếc không thấy được lưỡng cường tranh phong."

"..."

Những cường giả xem lễ này nghe nói Thái Cổ Ma Đầu muốn trở về, cả đám đều cảm thấy Phong Vân khẳng định sẽ không đến nữa, trong lòng sinh tâm thôi lui, dự định rời đi.

Bất quá, ngay lúc này, một bàn tay lớn phô thiên cái địa, bỗng nhiên thăm dò vào không trung, vươn vào Ma Vực cuộn cuộn, hướng về phía Thái Dương Tinh treo cao ở trên không Ma Vực kia chộp tới.

Ma Vực Thái Dương Tinh tuyệt không phải là Thái Dương địa phương khác có thể so sánh, đó là Thái Dương Tinh Ma Vực tự mình bồi dưỡng bao nhiêu năm, can hệ trọng đại, không cho sơ xuất, từ xưa tới nay, phía trên cũng không biết bị bố trí xuống bao nhiêu tầng trận pháp cùng cấm chế, bảo đảm nó sẽ không bị những cường giả khác chặn lấy.

Nhưng ở giờ phút này, một bàn tay lớn vỡ vụn thiên địa, vậy mà đem Thái Dương Tinh kia bao trùm, trong nháy mắt, toàn bộ Ma Vực đều lâm vào Hắc Ám.

Tất cả tu giả đều bị kinh động, đây là chuyện vô số kỷ nguyên qua chưa bao giờ có, toàn bộ đại địa Ma Vực trong chốc lát lâm vào đen kịt, phàm là sinh linh ai cũng ngửa mặt lên trời mà nhìn, kinh hãi vô cùng.

Chỉ thấy bên trong Hắc Ám vô biên, Thái Dương Tinh lại bị một bàn tay bắt lấy, chỉ có điểm điểm hào quang nhỏ yếu từ giữa những ngón tay kia vẩy xuống mà ra, đem đại thủ kia phác hoạ thành một hình dáng vô cùng khủng bố!

Đây là sự tình chưa hề phát sinh qua, Ma Vực Thái Dương Tinh can hệ trọng đại, được bày lên trận pháp, dù cho là Đạo Tôn bốn bước cũng khó mà chân chính đánh rơi xuống.

Thế nhưng, tại lúc này hết thảy đều bị phá vỡ, đại thủ kia vậy mà một tay đem Thái Dương Tinh vồ xuống xuống tới.

Tất cả tộc nhân Thiên Ma tộc ở Ma Vực, kể cả các cường giả bên ngoài xem lễ, đều nhìn được một cảnh tượng suốt đời khó quên này!

Đại thủ đáng sợ, tựa như đến từ phía trên trời xanh, đơn giản là khủng bố tới cực điểm, thô to vô biên, giống như là bàn tay của Đại Đạo chi chủ!

Loại tràng diện này quá mức rung động, căn khôn tươi sáng bỗng nhiên thay đổi thành u ám, Đạo Tôn bốn bước cũng không làm gì được Thái Dương, bị một bàn tay to lớn ôm xuống dưới!

Ma Vực không có ngày! _

Chương 1170: Đủ đánh chết người!

Chương 1170: Đủ đánh chết người!

Ma Vực Thái Dương Tinh không còn tồn tại, bị tồn tại vô thượng lấy uy năng lớn lao bắt đi, đại địa lâm vào đen kịt, ức vạn tộc nhân Thiên Ma tộc kinh hoàng không chịu nổi một ngày.

"Cái này, đây là ai vậy? Vậy mà một tay bắt đi Thái Dương Tinh tồn tại vô số kỷ nguyên ở Thiên Ma tộc!" Bên ngoài những cường giả xem lễ kia trong lòng sợ hãi, loại thủ đoạn này, vượt qua bọn họ tưởng tượng.

Bọn họ tự hỏi căn bản làm không được một bước này, cách biệt quá xa.

Với lại, bọn họ mặc dù có thể làm, nhưng cũng không dám làm như vậy, cmn, bên trong Thiên Ma tộc này còn có tối cường Thái Cổ Ma Đầu Chân Huyền Đại Ma Thần, cũng không phải là ăn chay!

"Tặc tử, ngươi dám!"

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến!

Lúc này, một đạo tiếng hét phần nộ từ hư không vô lượng truyền đến, lại là Thái Cổ Ma Đầu Chân Huyền Đại Ma Thần vừa mới trở về.

Hắn thấy cảnh này, lập tức giận không kiềm được.

Người tới thật sự là quá mức phách lối, cũng dám bắt đi Thái Dương Tinh tồn tại vô số kỷ nguyên của Thiên Ma tộc, đó căn bản là đang đánh mặt hắn!

Ầm ầm! !

Đại địa xung quanh Ma Vực đột nhiên nứt ra, hiện ra một khe to lớn kéo dài ỨC VẠN NĂM ÁNH SÁNG, vô tận ma quang tràn ngập mà lên, đại địa HẮC ẨM cách ỨC VẠN NĂM ÁNH SÁNG TOÀN BỘ SỤP ĐỔ, núi lớn ĐỔ SỤP, sông núi SỤP ĐỔ.

Bên trong cái khe to lớn dài đến ỨC VẠN NĂM ÁNH SÁNG, bỗng nhiên xuất hiện một ngón tay to lớn.

Tay kia chỉ trắng bệch không ánh sáng, mang theo Ma Khí thâm trầm, to lớn cùng dài như cái khe kia!

Một màn này quá rung động, một ngón tay lại có chiều dài ỨC VẠN NĂM ÁNH SÁNG, lớn tới khó có thể tưởng tượng, trong nháy mắt phóng lên tận trời, điểm hướng tới bàn tay lớn bắt đi Thái Dương kia!

Oanh! Oanh! Oanh!

Quang mang hùng hực, như thác nước như nước thủy triều, trong nháy mắt càn quét bầu trời cùng đại địa vô tận, uy năng không cách nào tưởng tượng.

Xoẹt xoẹt!

Có Lôi Đình gầm thét, Thiên Hỏa hoành không, chiếu sáng vô tận thiên địa.

Đại Đạo mênh mông cũng đang tranh hót, tựa hồ cũng cảm nhận được cỗ ba động này, toàn bộ Ma Vực, không thậm chí là toàn bộ cương vực phía bắc, tất cả đều bị kinh động.

"Đây là? Là tồn tại cái thể nào đang giao thủ?"

"Tựa như là phương hướng Ma Vực, chẳng lẽ lại là Chân Huyền Đại Ma Thần đang cùng kẻ nào đó giao thủ?"

"Đi! Đi mau! Nơi đây không thể ở lâu, bằng không thì hấn phải chết không thể nghi ngờ!"

". . ."

Trừ sinh linh bên trong Ma Vực ra, vô số sinh linh bên ngoài Ma Vực ở cương vực phía bắc, cũng bắt đầu tự phát rút lui, nhất là các cường giả quan chiến bên ngoài Ma Vực kia, lúc này càng là điên chạy trốn ra ngoài.

Bọn hấn căn bản chịu không nổi, đại chiến kinh thế cứ như vậy mở ra!

"Là ai, là ai đang cùng Chân Huyền Đại Ma Thần giao thủ! Không phải là cường giả Nhân tộc kia chứ?"

Bọn họ vừa chạy vừa quay đầu nhìn lại, đáng tiếc, bầu trời hoàn toàn mờ mịt, che đậy hết thấy, căn bản không phải bọn họ có thể nhìn trộm!

Lúc này, thanh âm Chân Huyền Đại Ma Thần vang vọng giữa đất trời.

"Người tới là ai? Dám ra tay đối với Thiên Ma tộc ta, sống chán rồi sao?"

"Nhân tộc, Phong Vân."

Thanh âm lạnh nhạt vang lên, không có chút tình cảm ba động nào, xuyên thấu hết thấy trở ngại, rõ ràng rơi vào trong tai toàn bộ sinh linh, tự nhiên cũng có cả những cường giả xem lễ kia.

"Vậy mà thật sự là hấn! !"

"Hấn đến! Hấn vậy mà thực có can đảm đến!"

"Đúng vậy , hấn không chỉ có đến, lại trực tiếp ra tay, đoạt đi Thái Dương Tinh của Thiên Ma tộc!"

Những cường giả này không khỏi hít vào khí lạnh, cảm thấy Phong Vân thật sự là quá bá đạo, quá cường thế!

Không chỉ có vậy, còn chủ động khiêu khích!

Cái này cần có khí phách cỡ nào,có tự tin đối với thực lực bản thân cỡ nào!

Mặc dù chín thành chín những cường giả xem lễ này đều không có gặp qua chân nhân Phong Vân, nhưng giờ khắc này, cũng bị phong thái vô thượng của đối phương thuyết phục.

Về phần những sinh linh khác ở Bắc Cương, cũng đều biết được Nhân tộc ra một vị cường giả cái thế, hiện tại thông qua thanh âm kia, cũng biết là vị cường giả cái thế của Nhân tộc kia đánh lên Thiên Ma tộc!

...

"Nhân tộc Phong Vân! Ngươi thật lớn mật!"

Chân Huyền Đại Ma Thần gầm thét Sơn Hà nát, thậm chí toàn bộ Bắc Cương cũng đang run rẩy kịch liệt.

Hấn là chân nô, nguyên bản trong mắt hấn, Đạo Tôn Nhân tộc chỉ là thường thôi, không lén lút tránh né còn được, lại còn dám chủ động tới cửa khiêu khích, cái này đối với hấn mà nói, không khác gì là đang đánh mặt.

Còn là đánh mặt ngay trước mặt nhiều chúng sinh như vậy!

"Lòng can đảm của ta còn tốt, bất quá hấn là đủ đánh chết ngươi."

Nương theo thanh âm nhàn nhạt, lực lượng Đại Đạo gào thét lẫn lộn mà đến, cuồng phong lạnh lẽo giơ lên.

Phong Vân từng bước một đạp không mà đến, đồng thời khí thể thân thể từng chút một cất cao!

Đợi lúc hắn dừng bước lại nhìn thẳng Chân Huyền Đại Ma Thần đối diện, khí tức bản thân đã cùng đối phương không khác nhau chút nào!

"Đánh chết ta?"

Chân Huyền Đại Ma Thần sắc mặt âm trầm xuống, tựa như hàn băng, một giây sau, hắn đã một bước tiến lên trước, quyền ấn phía trên dấy lên ma quang ngập trời, âm âm một quyền hướng Phong Vân đánh tới:

"Ta trước hết để cho ngươi chết!"

Âm âm!

Chân Huyền Đại Ma Thần tu vi thâm bất khả trắc, bỏ qua toàn bộ võ kỹ thần thông, vạn pháp quy nhất, mọi cử động đều ẩn chứa uy thế không cách nào tưởng tượng.

Đấm ra một quyền, ức vạn năm ánh sáng tinh không cũng bị vỡ nát, đại địa dưới chân Bắc Cương âm âm rung động, khối lớn sơn nhạc sụp đổ.

"So lực quyền? Vậy ngươi cần phải chuẩn bị tâm lý rồi."

Phong Vân không chút nào lui bước, đồng dạng oanh ra một quyền, huyết khí kim sắc tựa như Hãn Hải vô tận dâng lên một vòng Hạo Nguyệt to lớn, trong nháy mắt đè xuống, hoành kích giết tới Chân Huyền Đại Ma Thần.

Âm âm!

Kịch liệt va chạm mạnh, vô cùng tận trên không trung leng keng rung động, một kích này đùng đùng, tựa như hai kiện Thần Binh vô thượng đang oanh nhau.

Bên trên hư không tạo nên gợn sóng vô biên, lực lượng kinh khủng ở trên không nhắc lên lực đạo cùng sóng lớn huyết khí không cách nào tưởng tượng, quét ngang hết thấy đồ vật hữu hình vô hình, thậm chí lan tràn ra Bắc Cương, hướng phía ba cương vực ngoại khác mà đi!

Giờ khắc này, những tồn tại vô thượng ở ba cương khác nhau sinh ra cảm ứng.

Nhất là ba vị trong đó.

Thượng Cổ Tà Thần, Trung Cổ Thiên Tự, Cận Cổ Tu La, ba vị này nhao nhao xông ra tộc địa của mình, đứng ở trên không trung mênh mông, ngóng nhìn phương hướng Bắc Cương, đều là vẻ mặt nghiêm túc.

"Vực ngoại thiên địa này, lại có tồn tại có thể cùng tên Chân Huyền kia chống lại!"

"Đây là tới từ Nhân tộc sao? Bên trong Nhân tộc vậy mà sinh ra cường giả như vậy!"

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ ta vĩnh viễn sẽ không tin tưởng!"

Tu giả bên cạnh thấy không rõ chiến trường, nhưng ba người bọn họ hẳn tự nhiên có thể thấy rõ ràng, cho nên bọn họ mới khiếp sợ như vậy, giống như là nhìn thấy sự tình không thể tin nhất đời này!

...

"Còn chưa bước ra cấp độ kia, cũng dám cùng bản tọa tranh chấp, không biết tự lượng sức mình!"

Bên trên hư không vô cùng tận, Chân Huyền Đại Ma Thần lạnh lùng mở miệng, một bước bước ra, tóc đen phiêu tán như Ma Thần hàng thế, "Trong vòng mười chiêu, ngươi hẳn phải chết!"

Ba động rét lạnh chấn động cương vực vô biên, Chân Huyền Đại Ma Thần sát ý hung dữ cuồng loạn!

Chương 1171: Mười tỷ chủng tộc tiên thiên đều không bằng một phần nghìn hắn!

Chương 1171: Mười tỷ chủng tộc tiên thiên đều không bằng một phần nghìn hắn!

Trên không trung vô tận, sát ý của Chân Huyền Đại Ma Thần bạo loạn, không ai bì nổi!

Một chiêu va chạm, ông ta biết được nội tình của Phong Vân, mặc dù chiến lực vô song, nhưng bản chất vẫn chưa bước ra cấp bậc kia, không phải là đối thủ của ông ta.

Ông ta là bá chủ tuyệt đối xưng hùng vô số năm tháng ở vực ngoài, còn đạt được pháp môn tiến giai đến tầng cao hơn trong tay Tiên Đế của Tu Chân tộc, mặc dù chỉ bước ra nửa bước, cũng đủ để giết chết đối thủ trước mắt rồi!

Oanh!

Chân Huyền Đại Ma Thần một bước phóng ra, tinh không vỡ nát, thần lực vô tận bị thân thể cường hoành của ông ta khiến cho nứt vỡ, nhấc lên vô số gợn sóng khủng bố ở nơi bắc cương này.

“Thật sao? Vậy thử một chút.”

Phong Vân cười lạnh, tóc đen như triệu vạn Thần Kiếm phóng lên trời.

Chiến lược của Chân Huyền Đại Ma Thần giống như hần đoán lúc trước, cho nên lúc này hần không cảm thấy có gì bất ngờ.

Ngược lại, chiến lược của Phong Vân, trong một ngày lại tăng lên nhiều.

Mặc dù hần không nắm chắc có thể đánh chết Chân Huyền Đại Ma Thần, nhưng có thể đánh bại đôi phương!

Oanh!

Các tế bào huyết nhục trong cơ thể Phong Vân đều sôi trào, huyết khí màu vàng tràn ngập, gào thét lao nhanh, giống như có vô số tinh hà ở trong cơ thể hần, huyết khí vốn màu vàng dần nhiễm một tầng xích hồng!

Đây là báo trước thân thể đại thành, trở lại nguyên trạng!

Đông! Đông! Đông!

Trên tinh không, Phong Vân đạp tám bước, tạo ra dị tượng, cuối cùng hội tụ thành sức mạnh to lớn, đánh ra một đòn kinh thế, phóng về phía Chân Huyền Đại Ma Thần.

Ầm ầm ầm!

Thiên địa băng liệt, lần va chạm này đã phá vỡ vô số hư không, bao quát tất cả vật chất trong hư không.

Cũng may, bắc cường không phải đại địa, nếu không, lần này sẽ có không biết bao nhiêu sinh linh phải chết!

Thật sự là thân tiên đánh nhau, phạm nhân gặp nạn!

Trên người Huyền Đại Ma Thần quán quanh ma quang, trên thân Phong Vân phủ đầy tiên quang, giống như đại biểu cho thế gian cực hạn, thời khắc

này thiên địa hắc ám, đều bị chiếu sáng.

Giờ khắc này, vô số tồn tại trong thiên địa vực ngoại đều khiếp sợ, hai vị cường giả tranh phong đủ để chấn động vạn phương, không ai dám lên trước nhìn.

Cho dù cách xa trăm vạn năm ánh sáng, đều có thể cảm nhận được uy thế kinh khủng khi hai người giao thủ.

Mà một vài sinh linh phạm tục, tâm thần đều bị đè nặng, trừ quý xuống dập đầu, thì không có biện pháp nào.

A!

Bỗng nhiên, Huyền Đại Ma Thần không cam lòng gào thét một tiếng, thân thể bị đánh lui về sau, có thể nhìn thấy trên bụng có một đạo quyền ấn đánh xuyên qua.

Máu của Thái Cổ Ma Đầu rơi vãi trên thiên địa, giống như từng đạo huyết dịch tinh hồng, nhuộm đỏ mảng lớn tinh không.

Trong quyết đấu thân thể, ông ta đã thua!

Đây là chuyện không thể tưởng được!

“Thân thể cấp độ Đạo Tôn cực hạn!”

Huyền Đại Ma Thần gần từng chữ nói, ánh mắt nhìn Phong Vân không còn thờ ơ nữa, mà tràn đầy khó tin, một Nhân tộc lại có thân thể khủng bố như vậy, ngay cả ông ta là Ma Đầu sinh ra từ thời Thái Cổ cũng kém hơn một chút!

Cái này mẹ nói là Nhân tộc sao? Mười tỷ chủng tộc tiên thiên cũng không bằng một phần nghìn của hắn!

Dường như Huyền Đại Ma Thần đã bị Phong Vân đánh vỡ thế giới quan!

Phong Vân lãnh khốc đứng đó, dậm chân mà đến, khí thế nức người.

“Tiên huyết của ta không phải chảy vô ích.”

Huyền Đại Ma Thần lạnh lẽo nói.

Mặc cho máu nhuộm đỏ bầu trời, lại lộ ra u quang màu đen, giống như vô tận đại hải, vô biên mênh mông, bao phủ phần lớn hư không bắc cương, sau đó mãnh liệt lao nhanh.

Đây chính là ma uy khủng bố của Huyền Đại Ma Thần, vốn chỉ là một chút ma huyết mà thôi, giờ phút này lại hóa thành huyết hải vô biên, bao phủ tất cả, bất kỳ vật chất nào đắm chìm vào trong đó cũng bị ăn mòn chôn vùi.

Ma Thần chi huyết đầy trời, bao phủ Phong Vân.

Nhưng Phong Vân không động cũng không hoảng, trong lòng vừa động, quanh người lóe lên thần quang, trong nháy mắt khôi phục toàn thịnh, chớp mắt đã bước ra triệu vạn dặm, năm ngón tay khê động, như năm thần trụ thông thiên, lại như năm thần sơn bao phủ thiên khung.

Ầm ầm!

Bạo động mãnh liệt khủng bố quét ngang vô tận thiên địa, trong khoảnh khắc, vô số ma thần bị đánh đến bốc hơi, không gian vừa được chữa trị đã lần nữa nổ tung, bị đánh thành màu sắc hỗn độn nguyên thủy nhất.

“Chết!”

Nhưng lúc này, Huyền Đại Ma Thần cũng giết đến, sát khí dày đặc.

Một lần này, hắn không chỉ vận dụng lực lượng thân thể, mà còn thôi động chiến lực tuyệt đỉnh trong cơ thể, ma quang tăng vọt chưa từng có, hòa lẫn với khí huyết của Phong Vân.

Đại chiến, sôi trào!

Hai đại cái thể ở thời điểm này chém rơi tất cả tạp niệm, quyết đấu sinh tử.

Tốc độ giao đấu của hai người nhanh không cách nào tưởng tượng được, bước một bước đã ngàn vạn năm ánh sáng, giao thủ đến tận không gian không biết trên vực ngoại.

Lúc này, cho dù ba vị đại năng tuyệt thế Thượng Cổ Tà Thần, Trung Cổ Thiên Tự, Cận Cổ Tu La cũng chỉ miễn cưỡng nhìn thấy cái bóng.

Còn những cường giả khác, đến cái bóng cũng không nhìn thấy, chỉ có thể nhìn thấy từng cỗ dao động khủng bố, giống như pháo hoa tỏa sáng trong vũ trụ.

Từng sợi uy năng khiến không biết bao tinh cầu ở vực ngoại vỡ nát, những nơi đi qua, không còn gì là hoàn hảo.

Bành!

Vô tận quang vũ vỡ vụn, trong nháy mắt, thân thể Phong Vân giải thể.

Nhưng trên mặt Huyền Đại Ma Thần lại không hề vui sướng, tương phản, lại vô cùng ngưng trọng.

Trên người ông ta đang chảy máu, nhuộm đỏ mênh mông, trong đại chiến lúc trước, ông ta đã bị thương rồi.

Chiến đấu đến lúc này, ông ta cũng biết.

Phong Vân là kẻ địch khó chơi, vượt ngoài dự đoán của ông ta, hẳn dù ông ta đã thi triển toàn bộ chiến lược của mình, cũng khó giết chết.

Lần lượt nổ tung, giống như đối phương đang mượn tay ông ta mà ma luyện bản thân.

“Chết!”

Huyền Đại Ma Thần chấn kinh vì thiên phú của Phong Vân, yêu nghiệt dạng này, nếu như không chết, tương lai sẽ trở thành mối họa lớn trong lòng ông ta.

Cho nên ông ta không chút do dự sử dụng bí pháp mà Tiên Đế của Tu Chân tộc ban cho ông ta, trong đó có một pháp môn khiến chiến lực tăng vọt trong nháy mắt.

Đạt đến cảnh giới như bọn họ, bí pháp để tăng phúc thực lực đã khó có tác dụng, ít nhất, trong đương thời, căn bản không tìm thấy.

Nhưng Tiên Đế của Tu Chân tộc sâu không lường được, có được pháp môn như thế, lại ban cho Huyền Đại Ma Thần.

Đồng thời, pháp môn này không đơn giản chỉ là tăng phúc thực lực, cũng có thể khiến Huyền Đại Ma Thần đột phá giới hạn của bản thân, vượt qua Đạo Tôn nửa bước!

Đơn giản mà nói, bí pháp này là vô thượng pháp môn, cũng có thể xem là bí pháp tăng phúc thực lực!

Oanh!

Ma hỏa dấy lên!

Mảnh thiên địa này giống như bị nhóm lửa, vạn vật đều bị thiêu đốt.

Huyền Đại Ma Thần huy quyền lên, chấn động không biết bao nhiêu chỗ trong mênh mông, ma hỏa dấy lên, hoành kích vào vô tận quang vũ mà Phong Vân biến thành, muôn mạnh mẽ luyện nó thành tro bụi!

Chương 1172: Ta nhận thứ hai, không ai dám nhận thứ nhất!

Chương 1172: Ta nhận thứ hai, không ai dám nhận thứ nhất!

Ma hỏa đánh đến, trong quang vũ đang bay múa tại không gian mênh mông không biết, lại truyền ra giọng nói của Phong Vân:

“Ngưng!”

Ong ong!

Trong chốc lát, trong vô tận ma hỏa, thân thể Phong Vân chậm rãi xuất hiện, phong thần như ngọc, như thần như thánh.

Không nhìn ma hỏa đang thiêu đốt kia, Phong Vân nhìn Chân Huyền Đại Ma Thần, trong mắt hiện lên mê huyễn.

Lúc này Chân Huyền Đại Ma Thần kêu lên đau đớn, giờ khắc này, trong tâm thần của ông ta hiện lên các loại cảm xúc.

Tâm tình tiêu cực trong cơ thể ông ta lan tràn như lửa cháy hừng hực trên đồng cỏ, hoặc bi thương, hoặc cừ hận, hoặc nổi giận, hoặc hủy diệt, hoặc giết chóc...

Vô tận tạp niệm cảm xúc phức tạp vốn bị trấn áp dưới đáy lòng Chân Huyền Đại Ma Thần, giờ khắc này lại sôi trào lên, dâng cao đến mức khó mà tưởng tượng được!

Cho dù trong lòng ông ta không ngừng trấn áp, nhưng những thứ này vẫn xông khởi trời buộc.

Chính là ma tâm thiếu sót của Chân Huyền Đại Ma Thần ngày trước!

“Đáng chết! Vậy mà kích động tâm ma dưới đáy lòng ta!”

Chân Huyền Đại Ma Thần không khỏi nhớ đến lúc trước Phong Vân khiến đệ nhất Hồn Tôn Vạn Ma Hồn Tôn bị trọng thương, bây giờ mới nhớ đến, thành tựu trên linh hồn chi đạo của đối phương cũng đã đạt đến cấp độ chí cao vô thượng rồi!

“Ngay cả ma tâm của ta cũng bị ảnh hưởng, thành tựu linh hồn này, còn cao hơn ta nghĩ.”

Lần đầu tiên, trong lòng Chân Huyền Đại Ma Thần sinh ra cảm giác nguy cơ, ông ta cảm nhận được ma tâm trong lòng mình, nếu còn chậm trễ, chắc chắn sẽ phản phệ ông ta.

Cho nên, ông ta muốn quyết ra thắng bại trong nháy mắt, nếu không, ông ta sẽ nguy hiểm.

Rầm ầm!

Hư không điên cuồng lay động giống như trang giấy trong cuồng phong.

“Một kích cuối cùng, để người kiến thức chiến lực mạnh nhất của ta, vì vậy, chắc chắn người phải chết!”

Chân Huyền Đại Ma Thần điên cuồng vận chuyển bí pháp vô thượng mà Tiên Đế truyền cho ông ta, mặc dù ông ta chưa hoàn toàn ngộ ra bí pháp này, nhưng ông ta tự tin, một thức trong bí pháp này đủ để đánh giết Phong Vân, xứng bá thiên địa vực ngoại, che đậy tất cả mọi tồn tại!

Đây cũng là lý do vì sao lúc trước ông ta không đặt Phong Vân vào mắt, đương nhiên là ông ta có tự tin đánh chết đối phương trong mười chiêu!

Trong lòng xuất hiện suy nghĩ này, bí pháp vô thượng điện cuồng thôi động, trong nháy mắt, ma quang trên người Chân Huyền Đại Ma Thần tăng vọt!

Oanh!

Một cỗ lực lượng đủ để xưng bá vực ngoài, chấn động cỗ kim, vô cùng mạnh mẽ bạo phát!

Tay Chân Huyền Đại Ma Thần nắm thành quyền, cuối cùng hóa thành nắm đấm đánh ra.

“Chết đi!”

Ầm ầm!

Một quyền này vừa ra, uy năng lớn hơn trước đó không biết bao nhiêu lần, giống như thiên khuyết vạn trượng trấn áp xuống, giống như thiên địa nổi giận.

Trong nháy mắt, tất cả lực lượng trong mấy chục năm ánh sáng bị gạt ra, hư không không thể duy trì, từng tắc bị vỡ vụn rồi sụp đổ!

Hơn nữa, phạm vi này không ngừng mở rộng, hư không của ba cương vực khác cũng bị xé nát!

Một quyền chấn động cỗ kim đến tương lai ầm ầm mà đến, Phong Vân không có chút nhượng bộ, hần bình tĩnh đứng đó, trong nháy mắt dung hợp tất cả lực lượng trong cơ thể lại, chiến lực thăng hoa đến cực điểm.

Mặc dù chỉ có thể duy trì trong chớp mắt, nhưng giờ phút này, như vậy đã đủ rồi.

Ngâm!

Phong Vân lấy thanh kiếm gãy Linh Huyền ra, dùng sức mạnh thẳng hoa đến cực điểm này rót vào trong đó, rồi lập tức chém ra!

Ầm ầm ầm!

Hai cỗ lực lượng mãnh mẽ chưa từng có va chạm vào nhau, thần mang chói sáng đến cực điểm, chiếu sáng thiên địa vực ngoại, vạn tượng đều bị diệt!

Trong chốc lát, không nhìn thấy cái gì, chỉ là một mảnh hừng hực, dư âm chấn động truyền ra, lan tràn về phía ba cương vực còn lại, giống như cảnh tượng hỗn độn bị phá diệt.

Vô cùng khủng bố!

Tất cả cường giả quan tâm trận chiến này, bao gồm ba vị đại năng cái thế, đều bị một kích va chạm của Phong Vân và Chân Huyền Đại Ma Thần khiến cho lạnh cả người.

Một kích cuối cùng này, đã siêu việt cấp độ Đạo Tôn!

Một lúc lâu sau, ở nơi mênh mông không biết, hai bóng người dần lộ ra.

Chỉ thấy Chân Huyền Đại Ma Thần nửa quỳ trong hư không, khoe miệng chảy máu, hóa thành một đạo tiên huyết phiêu tán trong thiên địa.

Mà cách đó không xa, Phong Vân vẫn đứng ở đó, thân thể bị phá thành một cái động lớn, trước sau thông thấu, lục phủ ngũ tạng đều bị phá diệt, tất cả huyết nhục đều không thấy tung tích.

Thậm chí, trên mi tâm Phong Vân còn có một cái lỗ, nổi liền từ trước ra sau, huyết dịch màu vàng và đỏ chảy xuống, giống như thức hải của hắc đả võ vụn.

Thân thể kịch liệt run rẩy, giống như tùy thời sẽ giải thể.

“Khụ khụ, không ngờ người lại mạnh như ta, vậy mà ta lại đại chiến với một tên Nhân tộc đến tầng này, nhưng kết quả vẫn tốt, chỉ đáng tiếc cho vô thượng ma thân của ta, đây là ta đã tổn bao nhiêu kỷ nguyên mới ngưng luyện ra.”

Chân Huyền Đại Ma Thần ho ra máu, thần quang trong mắt đã phai nhạt, nhưng ông ta nhìn về đối diện, thấy hình thể của Phong Vân không ngừng sụp đổ, trên mặt lộ ra nụ cười.

“Kết quả vẫn tốt, đánh chết yêu nghiệt như người, mặc dù tổn một bộ vô thượng ma thân, cũng xứng đáng!”

Vừa dứt lời, chỉ thấy Chân Huyền Đại Ma Thần bắt đầu vỡ nát, hình thể dần hóa thành từng điểm sáng, sắp tiêu tán.

Nhưng mà, một khắc cuối cùng này, Phong Vân ở đối diện bỗng nhiên ngẩng đầu, nhếch miệng cười nói với ông ta: “Khiến người thất vọng rồi.”

Một giây sau...

Chỉ thấy quanh thân Phong Vân bắt đầu thay đổi, thân thể vốn vỡ vụn, lục phủ ngũ tạng bị chôn vùi, thức hải bị đánh nát lại lần nữa ngưng tụ lại.

Không, cũng không phải ngưng tụ lại, mà là thời không đảo lưu, quay lại, tất cả vết thương trên người Phong Vân đều biến mất không thấy, một lát ngắn ngủi, hắc đả khôi phục trạng thái đỉnh cao nhất!

Cơ thể trong suốt, khí huyết cường thịnh như biển, đôi mắt sáng ngời có thần, tuần mỹ như tiên!

“Ngươi, ngươi...”

Đôi mắt Chân Huyền Đại Ma Thần đột nhiên trợn to, giống như nhìn thấy cảnh tượng không thể tưởng tượng được, ông ta lớn tiếng nói: “Thời không...”

Bành!

Còn chưa nói hết, ông ta đã vỡ nát, vô thượng ma thân biến mất không thấy nữa, chỉ còn một sợi u quang lóe lên rồi biến mất, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, thậm chí còn đột phá thời không phong tỏa của Phong Vân, biến mất không thấy.

“Lực lượng này, không phải Chân Huyền Đại Ma Thần!”

Phong Vân nhắm mắt lại, hắn đã giao thủ với Chân Huyền Đại Ma Thần mấy lần, sớm quen thuộc lực lượng của đối phương rồi, lực lượng của sợi u quang vừa rồi, rõ ràng không phải của ông ta.

Mà là lực lượng ở cấp độ cao hơn.

“Xem ra, sau này có thể gặp lại Chân Huyền Đại Ma Thần.”

Phong Vân lầm bầm nói, nhưng hắn không thêm để ý, bây giờ hắn có thể chiến thắng Chân Huyền Đại Ma Thần, sau này, tất nhiên càng hơn đối phương.

Bàn về tốc độ tiến bộ, ở chư thiên vạn giới này, bên ngoài hỗn độn vực, hắn nhận thứ hai, không ai dám nhận thứ nhất!

Chương 1173: Một ngón tay mặt sát một tộc!

Chương 1173: Một ngón tay mặt sát một tộc!

“Chiến đấu kết thúc! Chân Huyền Đại Ma Thần của Thiên Ma tộc và cường giả cái thế của Nhân tộc Phong Vân, thắng bại thế nào?”

“Hai vị có cấp độ siêu việt Đạo Tôn tranh phong, quả thật là tuyên cổ hiềm thấy!”

“Người nào thắng?”

“...”

Thiên địa vực ngoại run rẩy, tất cả tu giả trong ngàn vạn tộc đàn đều chăm chú nhìn về chỗ không biết trong mênh mông, dùng mọi thủ đoạn để quan sát chiến trường.

Trận chiến của Phong Vân và Chân Huyền Đại Ma Thần khủng bố, khiến các sinh linh đều cảm nhận được ngàn vạn đại đạo giáng lâm, khí tức muốn diệt thế.

Tất cả tu giả đều chú ý chiến trường.

Cuối cùng, Phong Vân đạp chân thành một đạo tiên quang xuyên qua tinh đấu, thẳng vào bắc cương.

“Rốt cuộc là ai?”

Tất cả tu giả đều nhìn về đạo tiên quang này.

Mặc dù không nhìn thấy khuôn mặt cụ thể của đối phương, nhưng có thể thấy rõ bóng người là thanh niên tóc đen, trên người không có một vết thương, giống như toàn thắng.

Tất cả sinh linh nơi này đều biết Chân Huyền Đại Ma Thần, mặc dù bọn họ không biết Phong Vân, nhưng lúc này, trong tiên quang không phải Chân Huyền Đại Ma Thần, tất nhiên sẽ là Nhân tộc Phong Vân!

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng bọn họ chấn động.

Sau đó, toàn bộ thiên địa vực địa đều sôi trào!

Thái Cổ Ma Đầu Chân Huyền Đại Ma Thần tung hoành thiên địa vô số năm, cao cao tại thượng, ma uy ngập trời, bễ nghễ thương sinh, lại bại vào tay một tên cường giả Nhân tộc!

Đây có thể nói là tin tức bùng nổ nhất từ cổ kim đến tương lai.

Cũng lòng đám tu giả sinh ra lòng kính ý và sợ hãi vô hạn đối với Phong Vân.

Phong Vân vô cùng cường đại, kinh tài tuyệt diệu, kinh thường vạn cổ, đạt đến tầng này, có thể nói là đỉnh đỉnh mảnh thiên địa này, vô địch tứ hải bát hoang!

“Chân Truyền, vậy mà bại!”

Ba vị đại năng Thượng Cổ Tà Thần, Trung Cổ Thiên Tự và Cận Cổ Tu La vừa rung động vừa phức tạp.

Ba người bọn họ từng tranh phong với Chân Huyền Đại Ma Thần, tự nhiên biết được ông ta cường hoành, nhưng tồn tại vô thượng như vậy, lại

thua một vị cường giả Nhân tộc.

Lúc trước, bọn họ luôn cho rằng Chân Huyền Đại Ma Thần là người có chiến lực cao nhất ở thiên địa vực ngoại, nhưng bây giờ xem ra, còn có người mạnh hơn!

Đối với Phong Vân, trong lòng bọn họ cũng có kính sợ, còn sâu hơn Chân Huyền Đại Ma Thần.

...

Tiên quang cuộn cuộn, vượt qua khoảng cách vô tận, trùng trùng điệp điệp, chấn nhiếp hư không thiên địa vực ngoại.

Bỗng nhiên, một ngón tay to lớn khoảng ngàn vạn năm ánh sáng từ trong tiên quang rơi xuống, nhẹ nhàng đè về phía tộc đàn Thiên Ma tộc trên bắc cương.

Ầm ầm!

Giống như thiên địa ngừng lại, vạn đạo than khóc, thương sinh gào thét!

Đây là một ngón tay diệt thế!

Lúc ngón tay này rơi xuống, chục tỷ tộc nhân của Thiên Ma tộc lớn như vậy, trong thời khắc này đều cảm nhận được khí cơ tử vong.

Tộc trưởng Thiên Ma tộc gào thét, Vạn Ma Hồn Tôn gào thét, các cường giả khác của Thiên Ma tộc điên cuồng giãy dụa...

Nhưng không có một chút tác dụng nào.

Ngón tay kia kiên định không thay đổi rơi xuống, không có dao động kinh thiên động địa, cũng không có tiếng va chạm lớn.

Chỉ có một đạo quang mang mãnh liệt tản ra, khiến tất cả các tu giả đều vô thức tránh né ánh sáng này.

Một lúc lâu sau, cường quang tiêu tán, tất cả khôi phục lại bình thường.

Các tu giả nhìn về phía Thiên Ma tộc, đồng thời kinh hãi.

Chỉ thấy nơi đó không còn gì, cái gì Thiên Ma tộc, cái gì Ma Vực, trận pháp, tất cả đều bị xóa bỏ sạch sẽ, chỉ lưu lại vết tích một đầu ngón tay to lớn.

Thiên Ma tộc tung hoành thiên địa vực ngoại vô số kỷ nguyên, lại bị mạnh mẽ tiêu diệt như vậy!

Không có chút năng lực phản kháng!

“Không... Không còn Thiên Ma tộc nữa!”

“Quá khủng bố, quá khủng bố!”

“Vừa mới xử lý Chân Huyền Đại Ma Thần, đảo mắt đã diệt sát Thiên Ma tộc rồi, vị cái thế của Nhân tộc này, quá mạnh!”

“...”

Thiên địa vực ngoại mới yên tĩnh một lát, trong nháy mắt lại sôi trào lên, tất cả các tu giả đều kinh ngạc, một ngón tay diệt sát một đại tộc siêu cấp, thực lực này, khí phách này, thật sự khiến bọn họ vô cùng sùng bái và sợ hãi!

...

Thần Thú thành.

Lúc này, Thiên Thứ Đạo Tôn và Địa Thứ Đạo Tôn đã như hóa thạch không hề nhúc nhích, hiển nhiên, bọn họ còn đắm chìm trong rung động kia, không thể tự kiềm chế được.

Một lúc lâu sau, hai người họ mới tỉnh lại.

Nhìn nhau một chút, giống như đạt thành nhận thức chung: “Ta nghĩ, ba trăm triệu năm sau, chúng ta không cần rời đi, cứ đi theo chủ nhân thôi.”

“Đang có ý này, đi theo tồn tại siêu cấp này mới là con đường tốt nhất, cứ ở lại địa phương nhỏ này, có thể uy phong đến đâu chứ!”

Hai người họ cảm thấy rất may mắn vì lúc trước Phong Vân không giết bọn họ, mà thu bọn họ làm nô tài.

Mặc dù lúc đó hai người họ bất đắc dĩ, miễn cưỡng khuất phục.

Nhưng bây giờ, tận mắt chứng kiến chiến lược khủng bố của Phong Vân, từ trong đáy lòng hai người họ, đã quyết tâm đi theo Phong Vân!

Cường giả cỡ này, nói là thứ bọn họ hướng đến.

...

Tộc địa Thiên Ma tộc.

Phong Vân dùng một ngón tay giết chết tất cả tộc nhân của Thiên Ma tộc, sau đó vung tay lên, ngàn vạn tộc nhân bị Thiên Ma tộc nuôi nhốt dưới lòng đất được hất thả ra, tất cả đều thu nhập vào thế giới trong cơ thể hắn.

Trong thế giới trong cơ thể.

Càn La không biết Phong Vân vừa có hành động kinh thiên động địa thế nào, cô ta chỉ biết, bỗng nhiên lại có rất nhiều Nhân tộc.

“Mẹ nó, vậy mà có ngày ta sẽ biến thành người công cụ!”

Trong lòng Càn La lướt qua một loạt câu cmn, không biết có nên nói ra không.

...

Sau khi Phong Vân thu Nhân tộc vào trong, lập tức mở bàn tay ra, chỉ thấy trên đó có một mảnh vỡ màu đen, chính là một giây trước khi Chân Huyền Đại Ma Thần bị phá diệt, hẳn đã lấy được một mảnh vỡ ký ức.

“Đây là mảnh vỡ ký ức được ẩn giấu sâu nhất, chắc hẳn có chút huyền bí không muốn người biết.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Hắn lập tức thu hồi, định sau khi trở về tìm tòi thực hư.

...

Cùng lúc đó, tại một nơi không biết.

Nơi này có một cái hồ tiên, thủy quang bốc lên, sương mù mông lung, tỏa ra ánh sáng lung linh, vô số đạo tắc đang tỏa ra ánh sáng lấp lóe, lực lượng đại đạo vô tận từ trong hồ nước phát ra.

Trên bờ hồ, có xây dựng một tòa lầu các, sương mù lượn lờ.

Keng keng...

Tiếng đàn tranh quanh quẩn giữa thiên địa, trong mây mù, sinh ra thiên âm đại đạo, xâm nhập tâm thần người, vận luật vô tận, tu giả bình thường nghe được, chỉ sợ sẽ ngồi tại chỗ ngộ đạo.

Cách sương mù mông lung, lờ mờ nhìn thấy một thân ảnh mặc bạch y ở trong tòa lâu kia, hai chân buông thõng ngồi trên ván gỗ ở cửa lớn, đang nhẹ nhàng gảy đàn tranh.

Siêu phàm nhập thánh, không nhiễm phàm tục, giống như thần tiên.

Nhìn thân ảnh bạch y này có vẻ dịu dàng yên tĩnh, nhưng có thể mơ hồ cảm nhận được một cỗ đế uy tràn ngập, dường như là lực lượng không thuộc về thế gian này!

Hả?

Bỗng nhiên, sắc mặt thân ảnh bạch y này khẽ động, tiếng đàn tranh đứt đoạn, hắn ta nhẹ nhàng nâng tay lên, chỉ thấy một sợi u quang từ nơi xa phóng đến, rồi rơi xuống tay hắn ta.

“Thế mà bị phá diệt chỉ còn lại một sợi linh hồn...”

Chương 1174: Học ta người sống, giống ta người chết!

Chương 1174: Học ta người sống, giống ta người chết!

Bên trong lâu các.

Bạch y thân ảnh nhìn xem trong tay hắc sắc u quang, ngón tay điểm nhẹ, từng đạo thần tắc hóa thành phù văn bay ra, tận số dung nhập trong đó.

Không bao lâu, liền thấy u quang hóa thành một đạo mông lung thân ảnh, chính là Chân Huyền Đại Ma Thần bộ dáng.

Chân Huyền Đại Ma Thần như ở trong mộng mới tỉnh, hẩn nhìn về phía đối diện thân ảnh màu trắng, có chút ôm quyền nói: "Đa tạ Tiên Đế xuất thủ cứu giúp."

"Phát sinh cái gì? Sao ngươi lại thâm trầm như thế, theo lý thuyết, vực ngoại thiên địa nên không có mạnh hơn ngươi tồn tại, không phải là những vô thượng cường giả không biết kia đến chứ?"

Bạch y thân ảnh nhàn nhạt thanh âm truyền đến, tựa như một cỗ Thần suối chảy xuôi, để cho người ta đình tai nhưc óc.

"Không phải vô thượng cường giả không rõ, mà là một cái Nhân tộc yêu nghiệt."

Chân Huyền Đại Ma Thần khổ sở nói: " tu vi của Hẩn nói ra ngươi khả năng không tin, chỉ có đỉnh phong Vĩnh Hằng Thiên Quân cảnh giới, nhưng

chiến lược, đã đột phá Đạo Tôn cực hạn cấp độ."

Đúng, tại cuối cùng một khắc này, hấn chân chính thấy rõ Phong Vân cảnh giới, căn bản không phải Đạo Tôn, vền vền chỉ là một cái đỉnh phong cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân mà thôi!

Phát hiện này, đơn giản khiến Chân Huyền Đại Ma Thần tâm thần chấn động mãnh liệt, không cách nào tự kèm chế!

"Hả?"

Bạch y thân ảnh nghe thấy lời ấy, lông mày cau lại, "Nhân tộc yêu nghiệt? Đỉnh phong cấp Vĩnh Hằng Thiên Quân, sẽ vượt qua Đạo Tôn chiến lược? Người xác định?"

"Tự nhiên là thiên chân vạn xác, ta biết rất khó tin tưởng, nhưng sự thật là như vậy."

Chân Huyền Đại Ma Thần cười khổ nói, hấn một thế uy danh, hủy hết trong tay Phong Vân, chỉ sợ đời này đều quên không được đối phương.

"Không có đạo lý, dựa theo này phương thứ nguyên này phát triển mà nói, Nhân tộc tối thiểu phải ở hậu kỳ mới sẽ phát lực, sinh ra cái thế cường giả, lúc này mới trung kỳ, làm sao lại sinh ra bậc này tồn tại?"

Bạch y thân ảnh trong lòng vô cùng nghi ngờ, hấn từng xem Lịch Sử Trường Hà của phương thứ nguyên, thấy được tương lai một góc, biết được một chút huyền bí.

Nhân tộc tương lai sẽ trở thành thiên địa nhân vật chính, nhập chủ giàu có nhất trung tâm thế giới, cường thịnh vô biên, mà tương phản, cái khác ức vạn tộc đàn liền sẽ càng ngày càng suy yếu, cuối cùng bị Nhân tộc chỗ thống trị.

Nhưng đây là thứ nguyên phát triển đến cực kỳ hậu kỳ mới sẽ phát sinh.

Lúc trước kỳ đến trung kỳ, Nhân tộc đều là chịu đủ ức hiếp, với lại lúc này vạn tộc vẫn như cũ cường thịnh, Nhân tộc căn bản không cơ hội quật khởi.

Nhưng bây giờ là tình huống như thế nào? Lịch sử vì cái gì sẽ bị thay đổi?

"Người xác định hẳn là Nhân tộc sao?" Bạch y thân ảnh nhìn qua Chân Huyền Đại Ma Thần nói.

"Từ linh hồn cùng huyết mạch đến xem, thật là Nhân tộc, bất quá hẳn thiên phú cùng chiến lược, hoàn toàn không giống là một cái Nhân tộc, so ức vạn Tiên Thiên chủng tộc đều mạnh hơn nhiều hơn."

Chân Huyền Đại Ma Thần bất đắc dĩ nói.

Nếu không phải linh hồn bản chất cùng huyết mạch đặt ở chỗ đó, không cách nào nguy trang, hẳn sẽ cho rằng Phong Vân là quái vật mang da người!

"Có ý tứ, xem ra là phát sinh biến hóa, mới đưa đến Nhân tộc sớm có tuyệt thế yêu nghiệt sinh ra, chẳng lẽ là thứ nguyên thế giới chính mình sinh ra ý thức, phát giác được nguy cơ, cho nên sớm gia tốc tiến trình?"

Bạch y thân ảnh trong lòng lẩm bẫm, bất quá hẳn rất nhanh lại lật đổ cái lý luận này, thứ nguyên thế giới phát triển đã sớm quyết định tốt, căn bản là không cách nào bị can thiệp.

"Đến cùng là phát sinh biến hóa gì, mới khiến cho Nhân tộc yêu nghiệt này sớm xuất thế?"

Bạch y thân ảnh trầm tư suy nghĩ, lại không biết tư duy của chính mình lâm vào nhầm lẫn, căn bản không phải biến hóa gì dẫn đến Phong Vân xuất thế, mà là biến hóa chính là bản thân hắn!

"Đúng, có một việc, cái Nhân tộc yêu nghiệt này, nắm giữ Thời Không lực lượng. Một kích cuối cùng, ta vốn có thể giết chết hắn, nhưng hắn lợi dụng thời không quay lại năng lực, để cho mình trở lại đỉnh phong. . ."

Chân Huyền Đại Ma Thần nghĩ tới một chuyện, lập tức mở miệng nói.

"Cả Thời Không lực lượng đều nắm giữ!"

Bạch y thân ảnh thần sắc rốt cục có chỗ động dung, "Không Gian xưng Vương, Thời Gian vì Tôn, khi cả hai hợp nhất, hình thành Thời Không lực lượng, đó là siêu việt hết thảy lực lượng, ta không nghĩ tới, thứ nguyên thế giới này mới phát triển đến trung kỳ, liền có tồn tại nắm giữ, lại là Nhân tộc."

Chính hắn cũng nắm giữ trong tay loại lực lượng này, nhưng cũng là ở thứ nguyên thế giới của hắn khi phát triển đại hậu kỳ, tụ tập tất cả lực lượng của thế giới, mới nắm giữ một cách khó khăn.

Nhưng không nghĩ tới, nơi này thế mà nhanh như vậy đã có tồn tại nắm giữ!

Nếu là hắn biết, Phong Vân Thời Không lực lượng là lĩnh ngộ từ một trong cửu đại Thánh Khí, Thời Không Giới Chỉ do hắn đã từng rèn đúc cửu mà có, sợ là muốn thổ huyết tại chỗ!

Bạch y thân ảnh lúc trước rèn đúc cửu đại Thánh Khí, chỉ là tiện tay, vì hấp thu lực lượng của thứ nguyên thế giới biến thành của mình, xem như bán thành phẩm.

Nhưng chính là cái bán thành phẩm này, lại giúp Phong Vân từ bên trong tìm hiểu ra huyền bí, từ đó trợ giúp Thời Gian cùng Không Gian dung hợp lẫn nhau, sinh ra thời không!

Kỳ thật cái này cũng không trách hấn, mặc cho ai cũng không nghĩ đến, ở thế giới mới phát triển đến trung kỳ này, đã có tu giả đồng thời nắm giữ Không Gian cùng Thời Gian lực lượng, với lại thiên phú còn cao như vậy!

Nói như vậy, chỉ có đại hậu kỳ mới có thể có một tí khả năng nhỏ nhoi. . .

Ai có thể nghĩ tới, sẽ có Phong Vân một cái đại bug xuất hiện!

. . .

"Còn có một chuyện, người cho ta vô thượng bí pháp, hấn là bị cái kia Nhân tộc chặn lại, hấn đánh cắp đoạn trí nhớ kia của ta."

Lúc này, Chân Huyền Đại Ma Thần lần nữa mở miệng nói: "Việc này trách ta, ta nguyện tiếp nhận trừng phạt."

"Không sao, hấn nếu tu hành bí pháp kia, với ta mà nói vẫn là chuyện tốt."

Bạch y thân ảnh cũng không tức giận, tương phản còn có chút mong đợi.

"Cái bí pháp kia trộn lẫn ta chi đạo, một khi hấn lựa chọn tu tập, vậy hấn đời này đều phải dừng bước ở đây, lại cũng không cách nào tiến bộ."

Thanh âm Bạch y thân ảnh dần dần lạnh nhạt, "Học ta người sống, giống ta người chết!"

Chân Huyền Đại Ma Thần im lặng không nói gì, lời này lúc trước bạch y thân ảnh đã từng đã nói với hấn, nhưng hấn lĩnh hội vô số kỷ nguyên, đều

không thể từ bí pháp suy tính ra công pháp thuộc về mình, trong lòng hắn biết được, chính mình thiên phú cũng chỉ có thể đến đây.

Cho nên hắn cuối cùng chỉ có thể lựa chọn tu tập, mà cái này cũng mang ý nghĩa, hắn chỉ có thể đi ra một bước kia, sau đó liền lại không có khả năng đột phá.

Bất quá, mặc dù như vậy, Chân Huyền Đại Ma Thần cũng là không chút do dự, nếu như không tu, hắn căn bản không nhìn thấy con đường phía trước, nếu như tu, hắn còn có thể đi ra một bước.

Cái này kém một bước, liền là thiên soa địa viễn!

"Cái kia, vạn nhất hắn đẩy ra làm sao bây giờ?" Chân Huyền Đại Ma Thần nhin không được nói.

Bạch y thân ảnh nhàn nhạt liếc hắn một cái, nói: "Người tưởng rằng chuyện có thể dễ dàng như vậy sao? Dù cho là ta, cũng là tập hợp không biết bao nhiêu kinh nghiệm từ cổ chí kim, hao phí vô cùng tận thời gian, mới sáng tạo mà ra."

"Chỉ bằng hắn nội tình, không cần nghĩ!"

"Tốt, người đi dưỡng thương đi, vực ngoại người không thể đợi, tiếp xuống người đi vô tận hỗn độn cương vực, có một số việc cần người xử lý."

"Đã rõ" Chân Huyền Đại Ma Thần gật đầu, sau đó nhẹ nhàng lóe lên, nhảy vào tiên hồ cách đó không xa, bắt đầu trị liệu. _

Chương 1175: Huyền Thiên Tạo Hóa Công!

Chương 1175: Huyền Thiên Tạo Hóa Công!

Thần Thú thành.

Phong Vân đứng ở trên không, ánh mắt quan sát vực ngoại thiên địa này, sau lưng hắn, Thiên Thú Đạo Tôn cùng Địa Thú Đạo Tôn đang cung kính đứng đây, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân, mang theo nồng đậm sùng bái.

Không khách khí mà nói, bọn họ của chủ nhân, bây giờ đệ nhất cường giả ở vực ngoại thiên địa!

Mà trước đó bọn đưa ra lựa chọn không ít tu giả chế giễu bọn họ, nói bọn họ đường đường Đạo Tôn, vậy mà ủy khúc cầu toàn, vì mạng sống mà làm nô tài.

Nhưng bây giờ, những âm thanh này tất cả đều biến mất, biến thành ước ao ghen tị.

Đi theo dạng tồn tại này, tương lai có thể tưởng tượng được, tất nhiên thành tựu sẽ không thấp.

Dù Phong Vân ăn thịt bọn họ uống một ngụm canh còn lại, đối bọn hắn mà nói, đã là trợ giúp lớn rồi!

Một ngậm canh này, thế nhưng bao nhiêu cường giả cầu cũng cầu không được!

Cho nên nói, hiện tại Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn nghĩ quả thực là mình trúng đại vận rồi!

"Chủ nhân, Nhân tộc vực ngoại thiên địa trên cơ bản tất cả đều đưa tới."

Trên không trung, Thiên Thứ Đạo Tôn bậm bỏa nói.

"Ừm."

Phong Vân nhẹ nhàng gật đầu, hắn đã cảm ứng được, đương thời Nhân tộc trên cơ bản đều tìm kiếm đủ, còn lại, chính là trở lại Hỗn Độn Cương Vực, chiêu cáo thiên hạ, Nhân tộc thành lập!

Nghĩ đến đây, Phong Vân liền nhìn về phía Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn nói: "Có một việc ta nghĩ các ngươi hẳn đã đoán được, ta kỳ thật cũng không phải là vực ngoại thiên địa, mà là đến từ vô tận hỗn độn cương vực."

Lời này vừa ra, hai vị Đạo Tôn cũng không chấn kinh, hiển nhiên, trong lòng bọn họ sớm có suy đoán.

Trên thực tế, không chỉ đám hai người bọn hắn, những tu giả khác trên vực ngoại thiên địa, cũng đều suy đoán như vậy.

Dù sao đột nhiên xuất hiện cái thế tồn tại, không có chút trưởng thành nào, không có dấu vết để lại, trống rỗng, nghĩ như thế nào đều khó có khả năng!

Chỉ là để bọn hắn ngoài ý muốn là, Phong Vân lại đến từ vô tận hỗn độn cương vực, nguyên bản bọn họ còn tưởng rằng là đến từ không biết chỗ nào

vực ngoại.

"Ta đến vực ngoại thiên địa, liền là vì tìm kiếm Nhân tộc, bây giờ đã giải quyết, ta dự định trở về vô tận cương vực."

Phong Vân mở miệng nói, lời này ý tứ đã rất rõ ràng.

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn tranh thủ thời gian chấp tay, "Chủ nhân đi nơi nào, chúng ta liền đi chỗ nào."

"Ừm, vậy chuẩn bị một chút, chờ ta xong xuôi một ít chuyện sau khi trở về liền lên đường."

"Minh bạch."

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn lập tức lui ra, rời xa cố hương, tiến về vô tận hỗn độn cương vực, nói thực ra, trong bọn họ tâm là vô cùng phức tạp, dù sao ở chỗ này, bọn họ đã sinh hoạt vô số kỷ nguyên.

Nhưng đã thành nô bộc, vậy dĩ nhiên không thể theo ý mình.

Đương nhiên, nếu để cho chính bọn họ lựa chọn nói, vẫn là sẽ đi cùng Phong Vân.

Phong cảnh trước mắt bọn họ đã nhìn không sai biệt lắm, tầng phong cảnh cao hơn, mới là chỗ bọn họ truy cầu!

...

Phái hai Đạo Tôn đi xong, Phong Vân vung tay lên, lập tức một đạo quang mang từ thể nội thể giới hấn bắn ra, nhanh chóng ngưng tụ, hóa thành một đạo thân ảnh, chính là Càn La.

"Ngươi còn biết để cho ta đi ra a."

Càn La nhìn thấy Phong Vân phía sau, nhin không được liếc mắt một cái, nàng sắp thành công cụ người toàn chức, đơn giản thậm không được.

"Không có cách, trước đó vội vàng chuẩn bị đại chiến, cho nên không có cách nào cố kỵ đến người."

Trước đó Phong Vân đang điên cuồng xoát hình chiếu, vì đề tăng chiến lực, đề quyết chiến với Chân Huyền Đại Ma Thần.

Thời khắc khẩn trương như thế, tự nhiên là không cách nào cố kỵ Càn La.

"Cái kia, đại chiến thắng sao?" Càn La vẫn luôn đợi bên trong thể nội thể giới, đối với sự tình ngoại giới hoàn toàn không biết, cũng không biết bây giờ chiến lực Phong Vân đã đạt tới một cấp độ nghe rợn cả người.

"Ừm, xem như thắng à."

Phong Vân đáp, mặc dù Chân Huyền Đại Ma Thần không chết, nhưng muốn khôi phục lại, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều.

"Vậy là tốt rồi, vậy người có thể theo giúp ta đi một chuyến bảo tàng bí địa sao?" Càn La nhìn xem Phong Vân nói.

Phong Vân khẽ nói, "Đây chính là nguyên do ta gọi người ra, chờ người lấy bảo tàng xong, chúng ta liền sẽ vô tận hỗn độn cương vực, ta muốn xây lại Nhân tộc."

"Tốt, trước khi đi ta chuẩn bị một chút, ngày mai chúng ta xuất phát."

Trên mặt Càn La lộ ra nét vui mừng, không chỉ bởi vì Phong Vân bồi nàng đi lấy bảo tàng, mà cũng vì sắp trở lại vô tận hỗn độn cương vực nên nàng vui vẻ.

Có trời mới biết, lưu lạc vực ngoại cảm giác có rất khó chịu, không đáng vì ngoại nhân nói rồi.

Dứt lời, nàng liền hóa thành một đạo lưu quang, bay vào một tòa cung điện nào đó trong Thần Thử thành, bắt đầu chuẩn bị.

Phong Vân thấy thế, bước chân một bước, đi vào bên trong tu hành phòng.

Hắn lấy ra mảnh vỡ kí ức từ Chân Huyền Đại Ma Thần, "Vừa vặn lợi dụng trong khoảng thời gian này, để xem bên trong có vật trân quý gì."

Ông ——! !

Hai mắt bên trong kim quang bắn tung toé, trong nháy mắt xông vào bên trong mảnh vỡ kí ức này.

Một giây sau, một cảnh tượng xuất hiện trước mặt Phong Vân.

Chỉ thấy trước mắt là một chỗ không gian mênh mênh, Chân Huyền Đại Ma Thần đang xếp bằng ở trong đó, xung quanh ma quang vô cùng tận, bao phủ tứ cực bát hoang.

Một đoạn thời khắc, Chân Huyền Đại Ma Thần quanh thân ma quang điên cuồng run rẩy, sau đó 'Oanh' một tiếng vỡ vụn, hóa thành vô tận quang vũ.

"Ai, lại thất bại, cấp độ phía trên Đạo Tôn, Chân Huyền ta mãi mãi cũng vô pháp đạt đến sao?"

Ngay tại thời điểm hắn than thở, bỗng nhiên không gian lơ mờ thân bí lập tức trở nên đường hoàng sáng chói, vô tận Ma Vân vỡ ra, vô số tiên quang hạ xuống.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Ma Vân, một thân ảnh mờ lung xuất hiện, cúi đầu quan sát Chân Huyền Đại Ma Thần, thản nhiên nói: "Thế nào, cân nhắc xong sao? Lấy tư chất của ngươi, cuối cùng cả đời, cũng chỉ có thể dừng bước ở đây, vào Tu Chân tộc ta, ta ban cho ngươi hi vọng đột phá."

Chân Huyền Đại Ma Thần nghe thấy lời ấy, trên mặt cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hiển nhiên hẳn không phải lần đầu tiên nhìn thấy thân ảnh mờ lung này.

Dĩ vãng hẳn còn có thể thờ ơ, nhưng bây giờ, ném cả nỗi khổ không cách nào đột phá, hẳn sớm đã chịu không được.

Liên nói ngay: "Cách thức của ngươi, thật có thể để cho ta phá được bình cảnh?"

"Tự nhiên."

"Tốt, vậy ta gia nhập Tu Chân tộc." Cuối cùng Chân Huyền Đại Ma Thần cắn răng gật đầu.

"Quyết định sáng suốt, đây chính là pháp môn ngươi muốn, cầm đi đi."

Lời kia vừa nói xong, Phong Vân lập tức cảm giác trong đầu mình bỗng nhiên thêm ra một cỗ tin tức khổng lồ.

Cái kia tựa hồ là một quyển kinh văn, khúc dạo đầu là năm chữ to màu vàng —— Huyền Thiên Tạo Hóa Công!

Đằng sau thì là lít nha lít nhít phù văn lạc ấn, không thuộc bất luận một loại văn tự đương thời nào, nhưng lại có thể có ý nghĩa, bác đại tinh thâm.

Thậm chí, Phong Vân phảng phất như nhìn thấy Đại Đạo đang cùng reo vang, vô số Tiên Linh xuất hiện, bay múa, đủ loại tràng cảnh kỳ quỷ xuất

hiện.

"Vén vện chỉ là phù vãn, liền có dị tượng như thế. . ."

Phong Vân thân sắc kinh sợ, bản Huyền Thiên Tạo Hóa Công này, đẳng cấp độ cao của nó, đơn giản làm cho tinh thần hấn chấn động. _

Chương 1176: Đây chính là Âu Hoàng thường ngày sao!

Chương 1176: Đây chính là Âu Hoàng thường ngày sao!

Đầu bên trong, Phong Vân xem một lần 《Huyền Thiên Tạo Hóa Công》 này, cho dù lấy tư chất của hắn, cũng chỉ kiến thức nửa vời, quá mức thâm ảo, ẩn chứa không biết bao nhiêu loại huyền bí.

"Chân Huyền Đại Ma Thần chính là dựa vào 'Huyền Thiên Tạo Hóa Công' này, mới thành công đi ra khỏi giới hạn Đạo Tôn sao."

Phong Vân mặc dù kiến thức nửa vời, nhưng cũng đại khái biết được, môn pháp môn vô thượng này thực chỉ cấp độ phía trên Đạo Tôn.

Chỉ bất quá là, Chân Huyền Đại Ma Thần tu luyện không tới nơi tới chốn, chỉ lĩnh hội được một nửa, cho nên mới chỉ phóng ra nửa bước mà thôi.

"Người ban Huyền Thiên Tạo Hóa Công này cho hắn, sẽ không phải là Tiên Đế bên trong truyền thuyết kia chứ."

Phong Vân trong lòng suy đoán, trước đó thông qua ký ức của Chân Huyền Đại Ma Thần, hắn biết được đối phương đã gia nhập Tu Chân tộc, chính là vì Huyền Thiên Tạo Hóa Công này.

Mà môn pháp môn vô thượng này rõ ràng không phải Đạo Tôn có thể sáng tạo ra được, cho nên Phong Vân mới có phỏng đoán này.

Bất quá cuối cùng chỉ là suy đoán của hấn mà thôi, chân tướng như thế nào, chỉ có ngày sau mới có thể biết được.

"Pháp môn vô thượng này không thể trực tiếp tu luyện. . ."

Phong Vân mặc dù không cách nào xem thấu Huyền Thiên Tạo Hóa Công này, nhưng hấn từ trong tối tăm cũng cảm giác được, pháp môn vô thượng này hấn là có vấn đề, cụ thể là vấn đề gì, hấn cũng không biết được.

Bất quá chỉ cần hướng về phía Tiên Đế tùy tiện đem pháp môn vô thượng này ban cho Chân Huyền Đại Ma Thần, liền có thể suy đoán ra, tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Cho nên Phong Vân khắc chế nội tâm xúc động, cũng không có lựa chọn đi tu luyện Huyền Thiên Tạo Hóa Công này.

Trên thực tế, coi như không có môn Huyền Thiên Tạo Hóa Công này, Phong Vân đối với mình có thể xông phá cấp độ Đạo Tôn hay không cũng không có chút nghi vấn nào.

Bởi vậy lực hấp dẫn của pháp môn vô thượng này đối với hấn không có lớn như vậy.

Đổi lại Chân Huyền Đại Ma Thần, 《 Huyền Thiên Tạo Hóa Công 》 này chính là đường ra duy nhất của hấn.

Cho nên ở ngoài sáng biết điều kiện tiên quyết không cách nào tiên giai, vẫn như cũ lựa chọn đi tu luyện.

Đáng tiếc, mặc hấn ma vận ngập trời, cũng bù không được tên thiên tài Phong Vân này.

Sau đó, Phong Vân liền đem pháp môn vô thượng này từ trong đầu của mình rút ra, ngưng tụ ra một viên ngọc giản, ném vào trong thế giới cơ thể trấn áp, không còn quan tâm nữa.

Rất nhanh, thời gian một ngày trôi qua.

...

Hôm sau.

Phong Vân cùng Càn La rời khỏi Thần Thử thành, hướng khu vực cực đông mà đi.

Bọn họ một mực xâm nhập, thậm chí vượt qua vực ngoại thiên địa, hướng lĩnh vực không biết mà đi.

"Cái truyền thừa này của ngươi là cái gì vậy, lại muốn chạy xa như vậy."
."

Phong Vân hiếu kỳ hỏi thăm.

Cái này nếu không phải là hãn một đường bảo vệ, dựa vào thực lực của Càn La, sợ là không có ức vạn kỷ nguyên, căn bản là không đi đến được.

"Ai biết đâu, ta chỉ là ngẫu nhiên đạt được một ngọc bài màu đen mà thôi, trách ta vận khí tốt rồi."

Càn La bắt đắ dĩ buông buông tay.

Câu này rơi vào trong mắt Phong Vân, ngay cả là Âu Hoàng cũng im ắng trào phúng, để cho khóe miệng hãn co giật.

Càn La và Phong Vân, hoàn toàn tựa như là Âu Hoàng cùng hack trong trò chơi.

Âu Hoàng mạnh hơn, cuối cùng vẫn là ở trong phạm vi hiểu biết, mà hack, thế nhưng là hoàn toàn không cách nào thuyết phục được, tình huống như thế nào cũng có thể xuất hiện, vượt qua tưởng tượng của người.

"Đi đường đi, ta ngược lại muốn xem xem, người vị Âu Hoàng này có thể Âu đến mức nào."

Phong Vân vung tay lên, lập tức tăng lên tốc độ tiến lên của bọn họ.

Càn La và Phong Vân ở chung thật lâu, cũng hiểu rất nhiều 'Thuật ngữ', hẳn tự nhiên biết Âu Hoàng trong miệng đối phương là có ý gì.

Không khỏi mỉm cười, "Ta, Âu Hoàng, thu tiền."

Phong Vân yên lặng trợn mắt trừng một cái, căn bản vốn không để ý đến nàng.

...

Rốt cục, sau khi đi đường gần một tháng, Phong Vân mang theo Càn La đi vào chỗ giao giới của vực ngoại không biết cùng một vực ngoại thiên địa nào đó.

Vực ngoại thiên địa thuộc về khu vực đã biết, có thể thấy rõ, mà chỗ vực ngoại không biết, thì nhiều năm bao phủ một tầng khí vụ màu nâu, khí vụ này che đậy tất cả cảm giác, cho dù là Phong Vân, phạm vi cảm giác ở chỗ này, cũng vền vẹn chỉ có ngàn dặm mà thôi.

Có thể nói là, bị trở ngại nghiêm trọng.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhiều năm như vậy, cương vực vực ngoại thiên địa vẫn luôn không có xu hướng khuếch trương, hết thảy khu vực không biết đều tràn ngập không biết, Đạo Tôn cũng không dám xâm

nhập quá sâu, bằng không thì rất có thể mê muội, tìm không được đường trở về nữa.

"Chính là chỗ này."

Càn La nhìn ngọc bài màu đen không ngừng lấp lóe trong tay, mở miệng nói ra.

"Ừm, vậy người mở bảo tàng ra đi." Phong Vân gật đầu nói.

"Tốt."

Càn La không có trì hoãn, lúc này đem ngọc bài trong tay ném ra, rơi vào một chỗ xa xa.

"Ầm ầm ——! !"

Một giây sau, hư không hướng hai bên tách ra, đồng thời một tòa quái vật khổng lồ chậm rãi từ trong đó bay lên, một cỗ uy áp khiến người ta run sợ cũng từ trong quái vật khổng lồ kia tràn ngập ra.

Sự mạnh mẽ của áp lực này, dù cho là Phong Vân, cũng cảm nhận được một tia áp lực.

Phảng phất như là nhân vật đáng sợ nào đó ngủ say đang chậm rãi thức tỉnh.

"Thật đáng sợ!" Càn La nhìn không được run run, kém chút nữa đã quỳ xuống.

Ánh mắt Phong Vân ngóng nhìn, chỉ thấy là một tòa điện đường cổ lão, toàn thân là hắc sắc cùng kim sắc hỗn tạp xen lẫn mà thành, vền vẹn chỉ nhìn toà điện đường này, cũng có thể cảm giác được mệnh mệnh xa xăm vô tận.

Mà tại ở ngay phía trên của lớn, có ba văn tự cổ lão, văn tự kia cực kỳ phức tạp khó lường, lộ ra một cổ đạo vận không hiểu.

Rõ ràng là —— Thiên Mang Điện!

"Thiên Mang Điện?"

Phong Vân trong lòng thầm nhủ một câu, từ bên trong toà điện đường này, hẳn cũng cảm giác được toà bảo tàng bí địa này sợ là cực kỳ không tầm thường.

Bên trong nói không chừng còn có Thần vật cùng truyền thừa kinh thế gì đó cũng không nhất định.

"Mẹ nó, đây chính là Âu Hoàng thường ngày sao! Yêu yêu!"

Phong Vân trong lòng nhin không được bạo tục nói, người so với người, đơn giản là tức chết hẳn rồi.

Đều là thám hiểm ở khu vực vô tận hỗn độn, Phong Vân lúc trước trải qua gian nguy, với lại nửa đường còn bị Hư Pháp Đạo Tôn bắt đi, mỗi ngày đại chiến!

Trái lại là Càn La, tùy tiện đi một vòng, vật gì tốt cũng đưa tới cửa!

Mà lúc này đây, một đạo quang mang ngũ sắc bỗng nhiên xuất hiện, đem Càn La bao lại, thời điểm nàng còn chưa kịp phản ứng, đã trực tiếp kéo nàng vào bên trong điện đường rồi, biến mất không thấy gì nữa.

Ủm?

Phong Vân thấy thế, hơi nhú mày, một bước phóng ra, muốn tiến vào bên trong Thiên Mang Điện này.

Ông ——! !

Đúng lúc này, mặt ngoài Thiên Mang Điện lập tức hiện ra rất nhiều thân quang ngũ sắc, kim, lục, lam, xích, hoàng, ngũ sắc luân chuyển, hình thành một tòa ngũ sắc Thần Sơn vô cùng to lớn, hướng phía Phong Vân trấn áp đến, ngăn cản hẳn vào trong điện.

Phong Vân thân sắc bất động, một chỉ nhẹ nhàng điem ra.

Bang!

Kiểm Quang lưu động, giống như là Hoàng Minh, lại như Long Khiếu, trong nháy mắt từ đầu ngón tay của hắn xông ra, phía trên ngũ sắc Thần Sơn nổ tung tại chỗ, hóa thành vô số mảnh vỡ.

"Ra đi, đừng cho là ta không biết ngươi ở nơi này."

Phong Vân thu hồi kiếm chỉ, thản nhiên nói.

"Không nghĩ tới ở trong đời sau, lại có thể sinh ra cường giả như ngươi, thật là khiến người ta lau mắt mà nhìn."

Một đạo thanh âm thăm thẳm vang lên, truyền khắp thiên địa. _

Chương 1177: Cái này đặc sao cũng coi như điệu thấp?

Chương 1177: Cái này đặc sao cũng coi như điệu thấp?

"Vẫn được, cũng bình thường thôi."

Phong Vân khoát khoát tay, mở miệng nói: "Ta rất khiêm tốn."

Lời này vừa ra, thanh âm trong bóng tối kia bỗng nhiên trì trệ, trong lòng nhin không được điên cuồng chửi bậy.

Người ở bên trong vực ngoại thiên địa là cuồng bá cỡ nào, chỉ Diệt Thiên Ma tộc, đại bại Thái Cổ Ma Đầu, cơ hồ che đậy tất cả cường giả ở vực ngoại!

Cái này mà cũng coi như khiêm tốn sao?

Nếu là khoa trương, chẳng phải là muốn hủy diệt thế giới à?

"A, a."

Tồn tại trong bóng tối không nói gì nữa, chỉ là lấy hai tiếng cười lớn để che dấu xấu hổ.

Nếu không phải đánh không lại Phong Vân, hẳn đã sớm đi ra điên cuồng chửi bậy rồi.

Một giây sau, mảnh không gian này bỗng nhiên thay đổi bất ngờ, giữa bầu trời ở trên đại điện kia, ánh sáng năm màu lóng lánh mà ra, ngưng tụ thành một vị lão nhân Thương lão, người khoác áo giáp ngũ sắc, toàn thân làn da cao thấp cũng đều hiện lên ngũ sắc. Một cỗ ý vị phỉ hoài thảng năm từ trên người hắn tản ra.

Hiển nhiên, hắn đã tồn tại vô số kỷ nguyên rồi.

"Vị tiểu hữu này, người hắn không phải là sinh linh của vực ngoại thiên địa này rồi."

Ngũ thái lão nhân đầu tiên là hướng phía Phong Vân ra lễ chào hỏi, sau đó mở miệng nói.

"Ừm, ta đến từ cương vực vô tận hỗn độn, Đạo Minh." Phong Vân gật đầu nói.

"Thì ra là thế, Đạo Minh sao, ta nhớ được là lão gia hỏa kia sáng lập, lúc trước hắn sáng tạo ra Đạo Minh nói là để tập trung bồi dưỡng thiên tài, hiệu suất sinh ra cường giả cũng sẽ nhanh hơn, ta còn khịt mũi coi thường."

"Hiện tại xem ra, hắn quyết định vẫn là chính xác, bao nhiêu năm sau, lại có thể sinh ra dạng tồn tại cái thế như ngươi."

Ngũ thái lão nhân thôn thức cảm thán nói.

"Quên tự giới thiệu, ta là Thiên Mang lão nhân."

Thiên Mang lão nhân!

Phong Vân thần sắc kinh sợ quái lạ, hắn từng ở trong điển tịch của Đạo Minh gặp qua cái tên này, là cùng Đạo Minh chi chủ của bọn họ tồn tại

cùng một thời đại, bất quá khác biệt là, hần là tán tu, không có thành lập bất kỳ thế lực nào, cũng không có bất kỳ dòng dõi hậu duệ gì cả.

Tùng tham dự đại chiến tuyên cổ, sau khi kết thúc liền biến mất không còn tăm tích, nghe nói cũng là cùng minh chủ Đạo Minh bọn họ đi khu vực vực ngoại không biết.

Không nghĩ tới, vậy mà gặp được ở nơi này!

"Thực lực của ngươi. . ."

Phong Vân nhìn Thiên Mang lão nhân trước mắt, nhin không được nói.

Lấy linh hồn lực của hần, tự nhiên có thể rõ ràng cảm ứng được, Thiên Mang lão nhân trước mắt này, thực lực mới vẹn vẹn là cấp độ Đạo Tôn bốn bước mà thôi.

Thực lực thế này ở bên trong thiên địa đã tính là cường giả, nhưng Thiên Mang lão nhân năm đó cũng đã ở trên cảnh giới này rồi.

"Ai, miễn bàn đi, lúc trước cùng minh chủ Đạo Minh xông đến một chỗ vực ngoại không biết, hi vọng tìm được biện pháp đối phó Tu Chân tộc, kết quả chúng ta phân biệt đình trệ, ta cũng gặp thương tích, cảnh giới một mực rơi xuống, cũng may là ta một mực liều mạng áp chế, mới miễn cưỡng dừng lại ở cấp độ Đạo Tôn bốn bước này."

"Bất quá, ta cũng sắp không áp chế được nữa rồi, cho nên thừa dịp trước khi mình hoàn toàn biến mất, tranh thủ thời gian tìm người thừa kế, đem y bát truyền thừa của mình truyền xuống dưới, bằng không thì ta chết cũng không nhắm mắt."

Thiên Mang lão nhân giận dữ nói.

Phong Vân nghe nói như vậy, ánh mắt chấn động, khu vực vực ngoại không biết này quý dị như vậy sao, ngay cả cường giả tầng thứ như Thiên Mang lão nhân này cũng trúng chiêu?

"Ta biết ngươi rất ngạc nhiên, bất quá ta vẫn là khuyên ngươi, không đạt tới phía trên Thần Ma thất trọng, chớ có tiến vào khu vực không biết này."

Thiên Mang lão nhân nhắc nhở nói.

"Thần Ma thất trọng? Cảnh giới Bán Tổ?" Phong Vân hơi nghi hoặc một chút.

"Ngươi cũng không biết, một thân chiến lực của ngươi cũng đã có thể so với cấp độ Thần Ma nhất trọng thiên, ngươi ngay cả phân chia cảnh giới phía trên Đạo Tôn cũng không biết sao?" Thiên Mang lão nhân vô cùng ngạc nhiên.

"Bên trong Đạo Minh chỉ là mơ hồ nhắc tới, cụ thể không có nói rõ." Phong Vân lắc đầu nói.

"Thì ra là thế, đoán chừng là lúc trước lão gia hỏa kia dự định sau khi trở về lại hoàn thiện, kết quả hẳn liền một đi không trở lại như vậy, cho nên liên quan tới cấp độ phía trên Đạo Tôn, liền khó mà lưu truyền tới nay."

Thiên Mang lão nhân gật đầu, "Kỳ thật cũng không quá thâm ảo, phía trên Đạo Tôn phân thành Thần Ma chi cảnh, tổng cộng có cửu trọng, về phần tiến giai Thần Ma chi cảnh như thế nào, chính là ở trên cơ sở Đạo Tôn ngưng tụ ra 'Đạo Chung', để cho Đạo Chung mở ra Đạo Đài, một tầng Đạo Đài là nhất trọng thiên."

"Chín là con số cực hạn, cho nên Đạo Đài tổng cộng có chín tầng, đối ứng với Thần Ma cửu trọng."

"Mà phía trên Thần Ma cử trọng, lại xung là cảnh giới Bán Tổ, lại hướng lên nữa, chính là Tổ cảnh trong truyền thuyết, về phần huyền bí, ta cũng không biết, bởi vì bên trong phương thứ nguyên thể giới này, chưa bao giờ có ai đạt tới qua."

Thần Ma cử trọng, nhất trọng một đạo đài!

Còn có Bán Tổ cùng Tổ cảnh, thần bí khó lường.

Đây đều là tin tức Phong Vân cho tới bây giờ cũng không biết được, hoặc là biết được cũng không nhiều, chỉ là có khái niệm mơ hồ mà thôi.

Bây giờ, thông qua Thiên Mang lão nhân chỉ bảo, hẳn cũng coi như rõ ràng hơn rất nhiều.

"Lão phu năm đó là Thần Ma cử trọng thiên, lão gia hỏa Đạo Minh kia thì là Bán Tổ, chúng ta là một đám tồn tại tối cường, ở trong trận chiến tuyên cổ kia, chúng ta đánh lui Tu Chân tộc tiến công, nhưng hậu hoạn chưa trừ, Tu Chân tộc chỉ là một lần tiến công này bị chúng ta ngăn cản mà thôi."

"Cho nên, vì tìm kiếm phương pháp đối phó Tu Chân tộc, một đám chúng ta liền vào chỗ vực ngoại không biết này, vốn chỉ muốn rất mau là trở lại, nhưng mà ai có thể nghĩ đến, chỗ vực ngoại không biết này cực kỳ thần bí khó lường, dựa vào tu vi Thần Ma chi cảnh của chúng ta, cũng khó mà dò xét."

Thiên Mang lão nhân thở dài một tiếng, "Cuối cùng, chúng ta đều thất lạc, đã nhiều năm như vậy, cũng không biết bọn họ thế nào, bất quá, hẳn không có chết đi, hồn bài ở chỗ này của ta vẫn còn tồn tại."

"Đáng tiếc tu vi ta rơi xuống, đã bắt lực đi tìm kiếm bọn họ rồi."

Nói đến đây, Thiên Mang lão nhân nhìn về phía Phong Vân, "Vốn ta cũng đã tuyệt vọng, mất đi một nhóm lão gia hỏa chúng ta này, cương vực vô tận hỗn độn phải phát triển thế nào, bất quá, bây giờ thấy ngươi, ta cảm thấy, tương lai có thể không có bi thảm như trong tưởng tượng của ta vậy."

"Thiên Quân cấp đỉnh phong liền có chiến lực Thần Ma nhất trọng thiên, phần tư chất thiên phú này, từ cổ chí kim, là tối cường mà ta từng gặp qua, dù cho là lão gia hỏa Đạo Minh kia, cũng không kịp ngươi!"

Thiên Mang lão nhân mặc dù tu vi rơi xuống, nhưng cảm giác đã từng vẫn còn, cộng thêm Phong Vân không có tận lực che giấu, cho nên hấn liếc mắt liền nhìn ra được.

Với lại tuổi tác Phong Vân ở bên trong cảm giác của hấn, tuyệt đối không vượt qua mười vạn kỷ nguyên.

Đây quả thực là yêu nghiệt tối cường đời này hấn từng gặp qua!

"Đáng tiếc, ngươi sinh sau quá nhiều, nếu như sinh ra ở thời đại kia của chúng ta, có thể cục diện đã không giống như ngày hôm nay."

Thiên Mang lão nhân lắc đầu nói.

Phong Vân thấy thế, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Hiện tại cũng không muộn, Thần Ma chi cảnh, Bán Tổ, thậm chí là Tổ cảnh, ta đều sẽ đạt tới."

"Ừm, lấy thiên phú của ngươi, tỷ lệ thành công chắc hẳn cao hơn nhiều so với chúng ta."

Thiên Mang lão nhân không đành lòng đả kích lòng tự tin của Phong Vân, cho nên nói rất uyển chuyển.

Phong Vân tự nhiên nhìn ra điểm này, bất quá hẳn cũng không nhiều lời, dùng sự thực chứng minh là xong việc. _

Chương 1178: Thế nào, sợ sao!

Chương 1178: Thế nào, sợ sao!

Giao giới vực ngoại thiên địa cùng chỗ không biết.

Phong Vân cùng Thiên Mang lão nhân trò chuyện hồi lâu, Phong Vân từ trong miệng đối phương biết được rất nhiều sự tình bí ẩn, thời cổ dật văn, mà Thiên Mang lão nhân cũng từ Phong Vân nơi này biết được một chút tình huống đương kim thời đại bây giờ.

Thiên Mang lão nhân bởi vì thời thời khắc khắc phải áp chế thương thế trong cơ thể, cho nên rất khó đi đường thời gian dài, một mực cứ đợi ở chỗ này, không có di chuyển quá nhiều.

Sự tình vực ngoại thiên địa hẳn còn có thể cảm giác được, nhưng cương vực vô tận hỗn độn, cách nơi này quá mức xa xôi, ngoài tầm tay với của hẳn.

"Nghe người miêu tả, Tu Chân tộc xem ra hẳn là tạm thời không cách nào điều động đại quân tới, cho nên một mực tận sức đem các tu giả ở giới này chuyển hóa thành chiến lực của bọn họ. . ."

Thiên Mang lão nhân nghe Phong Vân nói chuyện liên quan tới 'Tiên Giới' cùng 'Ngụy Đạo Chung', mở miệng nói ra.

"Không, phải nói là, bọn họ vẫn luôn điều động quân không lớn tới, bằng không mà nói, phương thế giới này của chúng ta đã sớm không có khả năng thủ được."

"Người có biết, lần trước Tu Chân tộc giáng lâm có bao nhiêu cường giả không?"

"Có lẽ là mấy trăm ức." Phong Vân suy đoán nói.

"Không, vèn vèn chỉ có ức vạn Tu Chân tộc mà thôi."

Thiên Mang lão nhân lắc đầu, nói ra một sự tình đáng sợ, "Chỉ là ức vạn Tu Chân tộc này, cơ hồ đã hao hết không biết bao nhiêu tu giả cương vực vô tận hỗn độn, mới khó khăn lắm đánh lui được."

"Mạnh như vậy sao?" Phong Vân nhin không được nói.

"Há lại chỉ có từng đó, với lại lần kia Tiên Đế Tu Chân tộc đến vèn vèn chỉ là một cái phân thân mà thôi, nhưng ngay cả một cái phân thân kia, chiến lực cũng đã siêu việt Bán Tổ, cơ hồ đạt tới Tổ cảnh, nếu không phải Tu Chân tộc xuất hiện phản loạn nội bộ, chúng ta đã sớm không có bây giờ rồi."

Thiên Mang lão nhân than thở, "Tu Chân tộc trừ Tiên Đế ra, những cường giả khác cũng rất đáng sợ, phía dưới Tiên Đế, là Chuẩn Tiên Đế, chiến lực có thể so với Bán Tổ, sau đó là Tiên Vương, có thể so với cấp độ Thần Ma, bên dưới thì là từng cái đối ứng. Tiên Tôn đối ứng Đạo Tôn, Tiên Quân đối ứng Đạo Quân. . ."

"Tiên Đế, Chuẩn Tiên Đế, Tiên Vương, Tiên Tôn, Tiên Quân."

Phong Vân trong lòng không sai, đây chính là phân chia cảnh giới của Tu Chân tộc, cùng người tu luyện khác hoàn toàn, nhưng từ trình độ nào đó mà nói, lại có chút tương tự.

"Nói chung, đám người Tu Chân tộc kia đều là thuận phụng Thiên Đạo, tu đến cuối cùng, đều là lấy bản thân tan vào trong Đại Đạo, mà người tu

luyện chúng ta, thì lại đem Đại Đạo luyện hóa vào trong cơ thể mình, hình thành lực lượng Đại Đạo chỉ thuộc về mình."

"Hai cái này không thể nói ai tốt ai xấu, nhưng không thể nghi ngờ, đám người Tu Chân tộc kia tốc độ tu luyện nhanh hơn nhiều so với chúng ta, bất quá, loại phương pháp tu luyện kia của Tu Chân tộc có một khuyết điểm trí mạng, đó chính là, một khi thế giới Văn Diệt, bọn họ cũng sẽ bỏ mình."

Thiên Mang lão nhân thanh âm ung dung, phảng phất như từ tuyên cổ truyền đến, "Cho nên, chúng ta từng suy đoán, bọn họ vì sao muốn công chiếm phương thế giới này của chúng ta như vậy, rất có thể là bởi vì tuổi thọ thế giới bọn hắn đã sắp hết, sắp bị hủy diệt."

"Có khả năng này."

Phong Vân gật đầu, Tu Chân tộc này, một khi thế giới bị hủy diệt, bọn họ cũng sẽ tử vong theo, cho nên mới tận hết sức lực công chiếm phương thế giới này.

Hắn còn nhớ rõ, ba vị Tiên Tôn Tu Chân tộc kia nói qua, phương thế giới này mới vừa vạn phát triển đến trung kỳ, thuộc về tráng niên, nếu có thể cướp đoạt tuổi thọ, tất nhiên có thể kéo dài tuổi thọ thế giới bọn họ.

"Đúng, còn có một chuyện nữa, người trước đó đánh bại Thái Cổ Ma Đầu kia đạt được Tiên Thiên Tạo Hóa Công, nhớ rõ không được tu luyện, đây là một môn tuyệt công, ai luyện cũng sẽ xong đời, không chỉ là cảnh giới dừng bước không tiến, cũng sẽ trở thành nô bộc cho người sáng tạo môn công pháp này, cả đời cũng khó mà thoát khỏi trời buộc được."

Thiên Mang lão nhân nghĩ tới một chuyện, nói với Phong Vân nói.

Phong Vân gật gật đầu, "Yên tâm đi, ta sẽ không tu luyện, không dựa vào pháp môn này, ta cũng có thể đột phá công cùm xiềng xích."

"Ừm, pháp môn này cũng không sao, chỉ cần không tu luyện, đứng ngoài quan sát chân ý của nó cũng là không sai, nhớ kỹ, tu luyện càng về sau, đi ra con đường thuộc về mình mới là trọng yếu nhất, những pháp môn khác, đều chỉ có thể cầm đến quan sát. Không thể lĩnh hội tu luyện."

Thiên Mang lão nhân nhắc nhở nói.

"Ừm, ta biết được." Phong Vân đáp.

"Tốt, nha đầu kia tiếp nhận truyền thừa cũng sắp kết thúc rồi, ta trở về căn dặn nàng mấy chuyện nhỏ, xin từ biệt tại đây, hi vọng lần sau gặp mặt, ngươi có thể trở nên càng mạnh hơn."

Lập tức, Thiên Mang lão nhân khoát tay một cái nói.

"Thương thế của ngươi. . ." Phong Vân muốn nói lại thôi.

"Muốn trị tốt thương thế của ta, tối thiểu phải đợi ngươi đạt tới Bán Tổ lại nói, bằng không thì không chỉ trị không hết, ngược lại sẽ liên lụy ngươi nữa."

Thiên Mang lão nhân biết Phong Vân muốn nói cái gì, trực tiếp cự tuyệt nói.

"Bán Tổ sao, ta biết rồi."

Phong Vân khẽ gật đầu.

Lúc này, Thiên Mang lão nhân bỗng nhiên một chỉ điểm ra, một đạo lưu quang bay đến trước mặt Phong Vân, "Đây là do ta tự sáng tạo 《 Ngũ Sắc Thần Cương Kinh 》 , thẳng tới Thần Ma cửu trọng, ngươi có thể mượn xem, đương nhiên, ngươi truyền cho tu giả phù hợp cũng tùy ngươi."

. . . .

"Đa tạ."

Phong Vân ôm quyền nói.

Thiên Mang lão nhân làm như vậy, thì tương đương với đem Đại Đạo bản thân sở tu hoàn toàn hiện ra ở trước mặt Phong Vân, vô luận là ưu khuyết điểm, chỉ cần nhìn một cái là không sót gì.

Chỉ có tình huống cực độ tín nhiệm đối với đối phương, mới có thể làm như thế.

"Đừng dông dài, ngươi thế nhưng là hi vọng của chúng ta, cái này cũng không tính là cái gì cả."

Thiên Mang lão nhân phát phát tay, sau đó lóe lên một cái rồi biến mất, tiến vào bên trong Thiên Mang Điện, bắt đầu căn dặn Càn La.

...

Trên không trung.

Phong Vân đem 《 Ngũ Hành Thần Cương Kinh 》 hơi xem một chút, phát hiện là đây là Ngũ Hành Đại Đạo, chỉ bất quá cùng Ngũ Hành Đại Đạo nguyên bản có chút khác nhau.

Thiên Mang lão nhân là sinh mệnh đặc thù, chính là tu luyện Ngũ Hành Thái Thần Thạch mà thành, thân có Ngũ Hành Đạo Mạch, cái này tự nhiên làm cho Ngũ Hành Đại Đạo của hắn cùng người bên ngoài không giống nhau.

"Bất quá Đại Đạo tương thông, ta vừa vặn cũng có Ngũ Hành Đại Đạo, cũng có thể mượn xem một lần."

Ánh mắt Phong Vân hơi sáng, 《 Ngũ Hành Thần Cương Kinh 》 này với hấn mà nói, vẫn có một ít tác dụng.

Lập tức, hấn liền bắt đầu nghiêm túc quan sát môn 《 Ngũ Hành Thần Cương Kinh 》 này, thời gian từng giờ trôi qua.

Ước chừng qua thời gian một tháng.

Chỉ thấy một vệt thần quang trong điện ngày đó bỗng nhiên xông ra, bay đến cách Phong Vân không xa, hiện ra thân hình, chính là Càn La. _

Chương 1179: Người đánh xuyên qua vực ngoại thế giới !

Chương 1179: Người đánh xuyên qua vực ngoại thế giới !

Sau khi Càn La ra ngoài không lâu, Phong Vân liền dẫn nàng rời khỏi nơi này, trước đi Thần Thú thành, sau đó lại quay về vô tận hỗn độn cương vực.

Bên trong Thiên Mang Điện, Thiên Mang lão nhân nhìn qua bóng lưng Phong Vân đi xa, tự lẩm bẩm: "Lão gia hỏa, trong Đạo Minh các người ra một tồn tại không được, trò giỏi hơn thầy, càng mạnh hơn hơn người, nói không chừng, tương lai giới này, cũng phải dựa vào hắn. . ."

Cái này cũng không phải là nói ngoa, mà xác thực là như vậy.

Phong Vân thiên phú mạnh, là tối ưu nhất cuộc đời Thiên Mang lão nhân nhìn thấy, thậm chí, lật khắp lịch sử, từ khi có ghi chép đến nay, cũng tìm không ra người mạnh hơn so với Phong Vân!

Bên trong Lịch Sử Trường Hà cuộn cuộn, thiên phú của Phong Vân, là đệ nhất!

"Không biết ta có thể kiên trì đến ngày đó hay không."

Thiên Mang lão nhân lắc đầu, lập tức hắn thu hồi ánh mắt, yên tĩnh lại.

Cùng lúc đó, Thiên Mang Điện cũng chậm rãi biến mất, không mảy may để lại vết tích.

...

Cùng lúc đó.

Tại vô tận hỗn độn cương vực, vùng biên hoang vũ trụ thế giới.

Đạo Vô Khuyết đang du tẩu ở nơi đây, ý đồ tìm kiếm ra tiểu âm mưu thủ đoạn của Tu Chân tộc, đem phá hủy.

Nhưng mà, sau khi hấn đến, lại không có phát hiện mảy may dị thường, hết thấy đều rất bình tĩnh an toàn, phẳng phất như chuyện gì cũng chưa từng phát sinh qua.

"Không hổ là Tu Chân tộc, động tác rất là nhanh."

Đạo Vô Khuyết nhẹ nhàng than thở, xem ra lần này hấn nhất định vô huyệt rồi.

"Leng keng!"

Lúc này, máy truyền tin của hấn bỗng nhiên vang lên.

Cúi đầu nhìn lại, Đạo Vô Khuyết sắc mặt vui mừng, "Tên Phong Vân kia trở về rồi, nhanh như vậy sao."

"Cũng không biết hấn ở vực ngoại thiên địa thuận lợi không, thời gian ngắn như vậy, hấn là cũng không quá thuận lợi, chẳng lẽ là trở về tìm ta xin giúp đỡ?"

Đạo Vô Khuyết nhin không được nghĩ như vậy.

Cũng chẳng trách hấn nghĩ như vậy, dù sao Phong Vân mới đi không bao lâu, ngay cả thời gian ngàn năm cũng xa xa chưa tới, làm sao có thể thuận lợi giải quyết được!

Nhưng mà, hắn lại không biết, chính là trong khoảng thời gian ngắn này, Phong Vân, nam nhân kia, đã đánh xuyên qua vực ngoại thiên địa! Ngay cả Thái Cổ Ma Đầu trong chỗ tối kia, cũng bị hắn đánh chỉ còn một sợi tàn hồn!

Không có cách nào khác, vực ngoại thiên địa cùng vô tận hỗn độn cương vực cách nhau quá xa, tin tức truyền bá không có nhanh như vậy.

Muôn truyền trở về, tối thiểu cũng phải mất mấy năm công phu.

Cho nên Đạo Vô Khuyết không biết cũng rất bình thường.

"Quên đi, Phong Vân đã trở về, vậy ta cũng nên đi rồi."

Đạo Vô Khuyết du đãng rất nhiều lần, nhưng đều không thu hoạch được gì, hắn cũng lười trì hoãn, lúc này thân hình lóe lên, hướng chỗ sâu vô tận hỗn độn mà đi.

Mà sau khi hắn rời đi không lâu, trong một chỗ không gian thần bí nào đó.

Có mấy đạo thân ảnh khí tức cuộn cuộn mênh mang xếp bằng ở bên trong.

Một thân ảnh bên trong nói: "Xem ra hắn đã đi rồi."

"Đáng chết! Quả nhiên vẫn là bị tiết lộ ra ngoài? Vậy mà dẫn Đạo Minh Đạo Vô Khuyết đến đây!" Một thân ảnh khác nói.

"Ai, xem ra chúng ta chỉ có thể chuyển sang nơi khác, nơi này chỉ có thể từ bỏ, mặc dù có chút đáng tiếc, dù sao cũng bố trí lâu như vậy, nhưng vì không ảnh hưởng tới đại kế, vẫn là nhanh chóng rời đi mới tốt."

"Bọn thổ dân này, chờ sau khi đại kế của chúng ta hoàn thành, giải cứu đồng bạn bị phong ấn ra, chính là thời điểm bọn họ trả giá đắt!"

"Việc này, cần trình báo lên trên không?"

"Không cần, cái này là sơ sẩy của chúng ta, tự chúng ta có thể xử lý, không cần trình báo lên cao tầng."

Bọn họ lúc này trình báo, cao tầng tất phải phái thành viên khác tới, đến lúc đó, công lao của bọn họ liền bị chia cắt, nhiều năm cố gắng như vậy, chẳng phải là thất bại trong gang tấc sao!

Cho nên, nói cái gì bọn họ cũng sẽ không trình báo lên phía trên, mà là tự mình vụng trộm giải quyết.

...

Bên này.

Phong Vân tốn hao một chút thời gian, thành công mang theo Càn La, Thiên Thứ Đạo Tôn, Địa Thứ Đạo Tôn, cùng đại lượng Nhân tộc trong thế giới trong cơ thể hắn, trở lại vô tận hỗn độn cương vực.

Giờ phút này, Phong Vân đứng ở bên trong hư không mênh mông vô tận hỗn độn cương vực, ngắm nhìn cảnh tượng quen thuộc trước mắt, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười, "Rất cục đã trở về, vẫn là nơi này tốt, yên tĩnh tường cùng, thế ngoại đào nguyên."

So sánh với vực ngoại thiên địa hỗn loạn không chịu nổi, vô tận hỗn độn cương vực tốt hơn nhiều, đây mới là địa phương sinh linh có thể an cư lạc nghiệp!

"Hô, ta cũng coi như trở về rồi." Càn La hít sâu mấy hơi, trên mặt vô cùng hoài niệm, nàng mơ mơ hồ hồ bị truyền tống đến vực ngoại thiên địa.

Mặc dù một nhóm nàng vận khí tốt, toàn bộ hành trình không có thụ thương, nhưng quá trình thực sự để cho nàng kinh hãi.

Một bên Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn thì rất ngạc nhiên, bọn họ từ khi sinh ra tới bây giờ chưa từng rời khỏi vực ngoại thiên địa, vô tận hỗn độn cương vực bọn họ cũng nghe qua, bất quá xưa nay chưa từng tới bao giờ.

Căn cứ vào nhận biết bình thường, số lượng cùng chất lượng cường giả vực ngoại thiên địa, cao hơn một chút so với vô tận hỗn độn cương vực.

Cho nên, sinh linh vực ngoại thiên địa đối với sinh linh vô tận hỗn độn cương vực, có một loại cảm giác ưu việt trời sinh.

Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn cũng thế, bất quá cảm giác ưu việt này của bọn hắn, sau khi gặp được Phong Vân, liền bị nghiền nát vô tình.

Lực lượng của bản thân Phong Vân cơ hồ đánh xuyên qua vực ngoại thiên địa, quét ngang vô số cường giả, đánh bại Thái Cổ Ma Đầu, trong nháy mắt diệt sát Thiên Ma tộc, đầy đủ hướng bọn họ biểu hiện ra, cường giả từ vô tận hỗn độn cương vực đi ra ngoài có bao nhiêu đáng sợ!

Nhưng mà trên thực tế, vô tận hỗn độn cương vực có thể thực lực không bằng vực ngoại thiên địa, nhưng luận chiến lực đỉnh phong, lại là vô tận hỗn độn cương vực cao hơn nhiều.

Chẳng qua là những chiến lực đỉnh phong kia, đều không ở vô tận hỗn độn cương vực, mà là đi chỗ vực ngoại không biết.

Tỉ như, minh chủ Đạo Minh, lão tộc trưởng Vĩnh Hằng Thần tộc, Vực Chủ dị vực đời trước, cùng lão tổ đời thứ nhất Thanh Vân Cổ Quốc, cùng với một số tán tu khác.

Những cường giả này tùy tiện ra một người, đều có thể quét ngang tất cả cường giả vực ngoại thiên địa, cho dù là Chân Huyền Đại Ma Thần, cũng không phải là đối thủ.

Cho nên nói, vô tận hỗn độn cương vực nhìn như thời gian sinh ra ngắn, nhưng phương thế giới trung tâm này, dựng dục ra cường giả nhiều không đếm hết, vực ngoại thiên địa, thì yếu kém hơn nhiều.

Đây cũng là nguyên do vì sao Tu Chân tộc cố chấp công chiếm vô tận hỗn độn cương vực như thế.

...

"Đi thôi, mang các người đi nơi ở của ta."

Phong Vân lập tức vung tay lên, trong chốc lát, liền dẫn bọn Càn La đi vào cảnh nội Hư Pháp Đạo Vực trong Đạo Minh.

Lấy tốc độ bây giờ của hắn, đây quả thực là sự tình vài phút, lại cực kỳ đơn giản.

"Toà phía trước kia chính là Đạo Vực, đi theo ta."

Phong Vân chỉ về Hư Pháp Đạo Vực đằng trước mở miệng nói.

Một giây sau, hắn dẫn đầu đi vào trong đó, Càn La, Thiên Thú Đạo Tôn, Địa Thú Đạo Tôn theo sát phía sau.

Không bao lâu, nhóm Phong Vân liền xuất hiện ở trên không Cửu Châu đại địa trong Hư Pháp Đạo Vực.

"Đến rồi, nơi này chính là nơi ở của ta, cũng là đại bản doanh trước mắt của Nhân tộc."

Phong Vân nhìn qua Cửu Châu phía dưới, nhẹ giọng nói. _

Chương 1180: Lại muốn muốn đột phá?

Chương 1180: Lại muốn muốn đột phá?

Cửu Châu đại địa?

Càn La, Thiên Thứ Đạo Tôn, Địa Thứ Đạo Tôn nhìn về phía chín khối đại lục phía dưới, chỉ thấy trên đó có đại lượng Nhân tộc sinh hoạt.

Chỉ bất quá, tu vi cùng thiên phú những Nhân tộc này ở trong mắt ba người bọn hắn xem ra, quá mức thấp.

Cùng Phong Vân Nhân tộc này so sánh, chênh lệch thật sự là quá lớn.

Điều này cũng làm cho bọn họ biết được, dạng Nhân tộc như Phong Vân này, sợ là chỉ có một người.

Xoát! Xoát! Xoát. . .

Lúc này, có hơn mười đạo lưu quang từ bên trên Cửu Châu đại lục bay ra, nhanh chóng hướng bên này mà đến.

Cầm đầu tự nhiên là Phong Tiểu Lan, theo sát phía sau là bốn tiểu đồng bọn cùng cửu đại đệ tử của Phong Vân.

"Tiểu Vân (lão sư)!"

Bọn họ xa xa nhìn thấy Phong Vân, liền không nhịn được hô hoán lên.

Lập tức, Phong Tiểu Lan trực tiếp nhào vào trong ngực Phong Vân, thân mật vô cùng, một màn này cũng làm cho Càn La, Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn biết được, nữ tử Nhân tộc trước mắt này, hẳn là đạo lữ của Phong Vân.

Chỉ bất quá là tu vi của nữ tử Nhân tộc này cũng chỉ là nửa bước Đạo Quân, mặc dù cũng coi như không tệ, nhưng cùng Phong Vân so ra, kém hơn rất rất nhiều.

"Đây chính là đạo lữ của Phong Vân ở Tiểu Thiên Thế Giới." Càn La thâm nghĩ trong lòng, nàng dù sao cũng là biết được Phong Vân từ trước đó, cho nên nhìn một cái liền đoán được.

Về phần Thiên Thứ Đạo Tôn cùng Địa Thứ Đạo Tôn, bọn họ mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng không dám nói ra.

Bên này.

Phong Vân cùng Phong Tiểu Lan, bốn tiểu đồng bọn, cứu đại đệ tử trò chuyện xong, liền bắt đầu giới thiệu Càn La.

Một lát sau, hai phe xem như đại khái nhận biết lẫn nhau.

Phong Tiểu Lan cùng cứu đại đệ tử biết được Phong Vân đi một chuyến tới vực ngoại, vậy mà thu hai vị Đạo Tôn làm nô tài, tự nhiên là kinh ngạc vô cùng.

Bất quá bọn hắn sớm thành thói quen với việc Phong Vân siêu cấp biến thái, cho nên cũng chỉ là kinh ngạc mà thôi, không có quá nhiều ngoài ý muốn.

"Ha ha, Phong Vân, ngươi thế nào lại trở về nhanh như vậy, có phải ở nơi đó gặp khó khăn hay không, có muốn ta hỗ trợ hay không."

Lúc này, có thanh âm trong sáng bỗng nhiên từ phương xa truyền đến.

Sau một khắc, một bóng người từ xa đến gần, phi tốc đi tới gần, sau khi lộ ra thân hình, chính là Đạo Vô Khuyết.

Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, không có mở miệng.

Mà Thiên Thứ Đạo Tôn bên cạnh hắn lập tức tâm lĩnh thần hội, ôm quyền nói: "Vị đại nhân này, chủ nhân nhà ta đã đánh xuyên qua vực ngoại thiên địa, lực bại Thái Cổ Ma Đầu, chỉ diệt Thiên Ma tộc, danh chấn vực ngoại."

Ừm?

Đạo Vô Khuyết nghe nói như thế, tròn mắt đột nhiên trợn to, hắn sững sờ nhìn Phong Vân, nói: "Người, người không có lừa gạt ta chứ?"

"Người cảm thấy sao?" Phong Vân nhún nhún vai.

"Lộc cộc. . ."

Đạo Vô Khuyết hung hăng nuốt một chút nước bọt, cảm thấy sự tình vượt qua bản thân đoán trước, hắn chăm chú nhìn Phong Vân, nhịn không được nói: "Người, người lại hóa thân biến thái nữa sao?"

Phong Vân trực tiếp trợn mắt trừng một cái, cái gì gọi là lại hóa thân biến thái? Có biết nói chuyện hay không! Gọi là vô địch, vô địch đó có được không!

"Người, người hiện tại là chiến lực gì?" Đạo Vô Khuyết đột nhiên hỏi.

"Người đoán xem." Phong Vân giống như cười mà không phải cười nói.

"Đánh bại Thái Cổ Ma Đầu, không, không phải là. . ." Đạo Vô Khuyết nói đến phần sau, thanh âm của mình cũng đang run run, hiển nhiên khó mà tin được.

"Không sai, chính là như ngươi nghĩ." Phong Vân trực tiếp mở miệng, triệt để cắt đứt tưởng niệm của Đạo Vô Khuyết.

"Cái này, ngươi. . ."

Đạo Vô Khuyết nghe được câu này, chỉ cảm thấy Thiên Lô oanh đỉnh, trong đầu một mảnh mộng bức, có một loại cảm giác nằm mơ tại chỗ!

Đây quả thực là chuyện làm hấn kinh ngạc còn lớn hơn so với tất cả những chuyện kinh ngạc mà đời này của hấn gặp được cộng lại!

Năm đó, Tu Chân tộc xâm lấn, hấn cũng không có thất thổ như vậy!

Hồi lâu sau, Đạo Vô Khuyết kịp phản ứng lại, hấn nhìn qua Phong Vân, ánh mắt phức tạp, "Ta cho mình sẽ là tồn tại bên trong vô tận hỗn độn cương vực đạt tới cấp độ kia nhanh nhất, không nghĩ tới ngươi vậy mà lại bất tri bất giác đi phía trước ta."

"Kỳ thật cũng không phải, chỉ là chiến lực của ta miễn cưỡng đạt tới mà thôi, cảnh giới vẫn còn ở cấp độ Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh phong." Phong Vân mở miệng nói.

"Cái này mới là khủng bố nhất đó!"

Đạo Vô Khuyết đã không biết nói cái gì cho phải, cảnh giới mới là Thiên Quân, chiến lực thì mẹ nó đã vượt ngang một đại cảnh giới, cuối cùng là quái vật biến thái gì vậy!

Sinh mệnh thể đặc thù hẳn gặp được, dù có huyết mạch nghịch thiên, cũng không có biến thái như Phong Vân vậy.

Bất quá nghĩ đến đối phương lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo từ cổ chí kim không ai có thể lĩnh ngộ, hết thấy đều có thể giải thích.

"Không so cùng biến thái, không so cùng biến thái. . ."

Đạo Vô Khuyết nhẹ giọng nhắc tới, tựa như muốn rửa não cho mình vậy, Phong Vân nhìn thấy khóe miệng co giật, hẳn đáng sợ như thế sao.

Ai, xem ra không thể thường thường trang bức nữa, bằng không thì đem tâm tính của bọn hắn băng hàn cũng không tốt.

Người nào đó không có chút tự giác nào thâm nghĩ.

"Tốt, ta muốn bẻ quan đột phá, phó minh chủ ngươi không có chuyện gì quan trọng nữa, thì không phụng bồi."

Phong Vân mở miệng nói.

"Lại phải đột phá! ?"

Đạo Vô Khuyết nhìn Phong Vân tựa như nhìn một con quái vật, "Ngươi, ngươi cần thuốc sao!"

Đây cũng quá mãnh liệt đi!

Vừa mới trở về liền muốn bẻ quan đột phá, còn muốn hẳn sống hay không!

"Ta dừng lại ở Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp đỉnh phong đã lâu, là thời điểm nên đột phá, Đạo Tôn với ta mà nói, cũng không phải là bí mật gì."

Phong Vân một mặt bình thản nói.

Dừng lại ở Thiên Quân cấp đã lâu? Người không phải là đang đùa ta đó chứ!

Cmn, mấy trăm năm trước người vừa mới Hợp Đạo, hiện tại người nói với ta là dừng lại đã lâu? ,

Người có phải là đối với từ đã lâu này có sự hiểu lầm hay không?

Đạo Vô Khuyết một mặt biểu lộ cmn.

Trên thực tế, đối với Phong Vân mà nói, từ khi hắn bắt đầu Hợp Đạo, đến bây giờ, thời gian không có trôi qua quá lâu, nhưng hắn trải qua rất nhiều, cộng thêm xoát nhiều hình chiếu như vậy, đạt được không biết bao nhiêu ký ức cùng kinh nghiệm của Đạo Tôn.

Những 'Đồ vật' này đặt ở hiện thực, sợ là cần phải có vạn ức kỷ nguyên mới có thể tích lũy xuống.

Cho nên nói, mặt ngoài nhìn Phong Vân từ khi Hợp Đạo đến bây giờ bề quan đột phá, vền vẹn đi qua mấy trăm năm thời gian, nhưng kỳ thật tích lũy của Phong Vân, sớm đã vượt qua tích lũy vạn ức kỷ nguyên của tu giả khác!

Đáng tiếc, sự thật này chỉ có mình Phong Vân biết được, người bên ngoài căn bản không có khả năng biết.

Cho nên, ở trong mắt mọi người, Phong Vân liền thành đệ nhất quái vật từ cổ chí kim, vô luận là thiên tư, hay là tài tình, đều muốn vượt xa tất cả tồn tại khác!

...

Cuối cùng, Đạo Vô Khuyết mang theo tâm tình tràn đầy hoài nghi nhân sinh rời đi, hấn thề mình sau khi trở về phải bế quan, không đột phá thì không tới gặp Phong Vân nữa.

Bằng không thì hấn sợ sau khi mình nhìn thấy Phong Vân, tâm tính sẽ nổ tung ra.

Hấn là một phó minh chủ Đạo Minh, sau khi minh chủ rời đi, liền là đệ nhất cường giả của Đạo Minh.

Nhưng bây giờ, tên tuổi đệ nhất cường giả này của hấn bất tri bất giác đã thay người!

Với lại đối phương càng ngày càng biến thái, đối với tương lai, Đạo Vô Khuyết nghĩ cũng không dám nghĩ, bằng không thì đạo tâm cũng có thể sẽ xuất hiện dao động.

"Minh chủ, ngươi ở đâu rồi, mau trở lại đi, nơi này có biến thái!"

Đạo Vô Khuyết đối với hỗn độn mệnh môn kêu rên nói.

Chương 1181: Tri thức kỳ quái gia tăng!

Chương 1181: Tri thức kỳ quái gia tăng!

Đương nhiên Phong Vân không biết hấn điên cuồng trang bức trước mặt Đạo Vô Khuyết đã khiến tâm tính hấn ta suýt nữa lạnh băng.

Lúc này hấn đang rải đám Nhân tộc trong thế giới trong cơ thể đến Cửu Châu đại địa, đồng thời để chín đại đệ tử của mình đi trấn an chiêu cố, khiến bọn họ có thể nhanh chóng dung nhập với Nhân tộc bản thổ.

Sau đó, hấn lại chộp đến một khối đại lục khác từ trong mệnh môn hỗn độn cho Thần Thú tộc, giao cho Thiên Thú Đạo Tôn và Địa Thú Đạo Tôn chương quản, trở thành tộc hộ đạo cho Nhân tộc, phục vụ cho Nhân tộc.

Sau khi làm xong tất cả, Phong Vân nhìn về phía Càn La, mở miệng nói: “Người có tính toán gì, muốn ta an bài một trụ sở cho người không?”

Càn La lắc đầu: “Không, Thiên Mang lão sư để ta ra ngoài kịch luyện, chỉ có trong máu lửa mới có thể trưởng thành, lần sau gặp mặt, ta sẽ không còn yếu như thế này nữa!”

“Run rẩy trước mắt Âu hoàng đi, phi tù!”

Nói xong, Càn La xoay người rời đi, rất nhanh nhẹn.

Lưu lại Phong Vân đen mặt đứng tại chỗ.

Năm đó là nữ tông chủ duy nhất ở Càn Nguyên Đại Thiên Vũ Trụ, thế mà bây giờ lại biến thành phong cách này!

Thật sự khiến người ta đau lòng đau đầu!

Nhưng Phong Vân cũng không nghĩ một chút, Càn La biến thành như bây giờ, đều do hấn cải tạo!

Lúc ở cùng Càn La, hấn điên cuồng dạy cô ta khái niệm Âu Hoàng và phi tù, thế là tri thức kỳ quái của Càn La đã gia tăng, từ đó không thể ngăn cản!

...

Sau đó Phong Vân và Phong Tiểu Lan ở chung một lúc, ngày hôm sau bắt đầu bế quan.

Trên Thần Điện ở trung tâm Cửu Châu đại lục.

Phong Vân ngồi xếp bằng trong phòng tu hành, hai mắt nhắm chặt, ý thức tập trung trên thức hải của mình.

Ở nơi đó, mười lăm đầu đại đạo trường hà kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, quang, ám, kiếm, đao, sát lục, thời gian và không gian trôi nổi, mênh mông cuộn cuộn, đạo vận vô tận.

“Muốn bước vào cảnh giới Đạo Tôn, cần phải ngưng tụ đạo chủng, tức hạt giống đại đạo, dung hợp hoàn toàn lực lượng đại đạo và linh hồn phân tán làm một, đánh lạc ấn của mình lên, đại đạo thuộc về bản thân...” Phong Vân lầm bầm nói.

Một bước này nói khó cũng không khó, nói đơn giản cũng không đơn giản.

Cuối cùng vẫn phải xem tích lũy của bản thân, và trình độ không chế đại đạo.

Ngưng tụ đạo chúng là chuyện rất tinh tế, yêu cầu nhất định phải nắm giữ tuyệt đối mỗi tơ mỗi sợi lực lượng đại đạo, hơn nữa, lúc dung hợp phải bảo trì giữ vững tiến độ, không thể nhanh cũng không thể chậm, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc!

May mắn, ngưng tụ đạo chúng cũng không có nguy hiểm quá lớn, nhiều nhất là sau khi thất bại cần điều dưỡng một thời gian dài mới được.

Đối với Phong Vân, những chuyện này đều không phải vấn đề.

Nếu là trước khi hấn đến thiên địa vực ngoại, e rằng hấn sẽ không thể nắm giữ mười lăm đầu đại đạo đến mức độ tinh tế, nhưng hiện tại, thiên phú linh hồn của hấn đã đạt đến cấp độ Đạo Tôn cực hạn, ở phương diện này, căn bản không có vấn đề.

Nắm giữ càng nhiều đại đạo, linh hồn của bản thân cũng phải theo kịp, nếu không sẽ giống lấy giỏ trúc mà múc nước, công dã tràng, trải qua cửa hợp đạo, mà không qua được cửa Đạo Tôn.

Cho dù là Phong Vân cũng phải bôn ba rất lâu, quét rất nhiều hình chiếu mới đạt đến cấp độ này!

Cho nên nói, Phong Vân bỏ công sức ra rất bình thường đến không thể bình thường hơn.

Chỉ là mọi người không biết nhiều bí ẩn như vậy, đều cho rằng Phong Vân là siêu cấp đại biến thái.

“Bắt đầu đi.”

Lúc này, Phong Vân bắt đầu điều động lực lượng linh hồn của mình để dung hợp từng tia từng sợi lực lượng đại đạo của mười lăm đầu đại đạo trường hà.

Trong một đầu đại đạo trường hà, có ngàn vạn sợi lực lượng đại đạo, mười lăm đầu, số lượng kia nhiều đến mức không thể tưởng tượng được.

Không thể nghi ngờ, đây là một quá trình rất ròm rà, cực kỳ gian khổ.

Cho dù là Phong Vân cũng phải hết sức chú ý, cẩn thận tỉ mỉ, không thể xảy ra một chút sai lầm, nếu không mười lăm đầu đại đạo trường hà sẽ bạo động, hẳn không khống chế được.

Lúc này, cho dù muốn thời không quay lại cũng không dễ dàng.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng giờ.

...

Lúc Phong Vân bế quan tu hành, ở không gian thần bí xa xôi bên ngoài, cũng đang xảy ra một số chuyện.

Vẫn là lâu các trước đó, vẫn là mảnh hồ tiên kia.

Giờ phút này, bên trong hồ tiên có một bóng người ngồi xếp bằng, chính là Chân Huyền Đại Ma Thần.

Trong khoảng thời gian này tâm bồ, ông ta đã khôi phục khoảng bốn, năm phần mười.

Soạt!

Một lát sau, Chân Huyền Đại Ma Thần từ trong hồ tiên đứng lên, lóe lên từng mảnh bọt nước, ông ta nhìn thân thể mình, cảm thụ được lực lượng

trong cơ thể, trên mặt lộ ra vui mừng.

“Không hổ là hồn độn nguyên dịch, ta bị thương nghiêm trọng như vậy, đều có thể khôi phục lại.”

“Xem ra người khôi phục rất khá.”

Bỗng nhiên có một giọng nói truyền đến, nam tử mặc bạch y từ trong lầu các đi ra, dường như hắn ta không phải thực thể, thời khắc đều mông lung, nhìn không rõ ràng.

“Tất cả là nhờ đại nhân trợ giúp, nếu không, ta phải cần vô số kỹ nguyên mới khôi phục.” Chân Huyền Đại Ma Thần ôm quyền, cung kính nói.

“Chờ ta khôi phục, thực lực đột phá, tất nhiên sẽ thu vục ngoại vào trong túi, chuyển hóa tất cả sinh linh bên trong thành Tu Chân tộc.”

Đây vốn là nhiệm vụ của ông ta, chỉ là lúc trước vẫn không đột phá, cho nên tạm thời bị ông ta gác lại, sau đó Phong Vân hoành không xuất thế, khiến kế hoạch này của ông ta gần như tiêu tán, đương nhiên nhiệm vụ này không còn nữa.

“Không cần, ta đã chọn được người khác.” Nào biết, nam tử mặc bạch y lại cự tuyệt.

“Hả? Là ai?” Chân Huyền Đại Ma Thần sững sốt nói.

“Là ta.”

Theo giọng nói lạnh nhạt hờ hững này. Bỗng nhiên trong mảnh không gian này có hồng quang chấn động.

Sau đó, một thanh niên tóc đỏ như tiên hoàng âm âm rơi xuống, khí tức dao động, chấn động bát phương, ánh mắt giống như dung nạp đạo vận từ

cổ kim đến tương lai, sâu không lường được.

“Người là, Huyết Hoàng Tiên Vương? Không phải người đã vẫn lạc trong trận chiến kia rồi sao?”

Chân Huyền Đại Ma Thần nhìn thấy người thanh niên tóc đỏ này, không nhận được hoảng sợ nói.

“Là suýt nữa vẫn lạc, nhưng ai bảo mệnh ta cứng rắn chứ.”

Thanh niên tóc đỏ nhếch miệng cười, lập tức lắc đầu nói: “Mặc dù sống sót, nhưng bị thương quá nặng, nhiều năm như vậy vẫn luôn chữa thương, khó khăn lắm mới duy trì cảnh giới ở Tiên Vương tam trọng.”

Tiên Vương tam trọng, so với người tu hành, là Thần Ma tam trọng.

Ánh mắt Chân Huyền Đại Ma Thần nhấp nháy, trận chiến năm đó, đôi bên đại chiến thảm thiết, mặc dù Tu Chân tộc có cường giả chất lượng cao, nhưng số lượng không bằng người tu hành, cộng thêm nguyên nhân nội bộ, cuối cùng thất bại.

Sau trận chiến kia, một bộ phận Tiên Vương vẫn lạc, thậm chí còn chết một vị Chuẩn Tiên Đế, còn lại, đều bị phong ấn trấn áp.

Chân Huyền Đại Ma Thần một mực cho rằng Huyết Hoàng Tiên Vương đã sớm vẫn lạc, không ngờ bây giờ lại xuất hiện.

“Không biết những cường giả khác...” Chân Huyền Đại Ma Thần không nhận được hỏi.

“Chỉ còn một mình ta, còn lại thì bị phong ấn trấn áp, hoặc đều chết.” Huyết Hoàng Tiên Vương mở miệng nói.

Chương 1182: Đột phá, Đạo Tôn!

Chương 1182: Đột phá, Đạo Tôn!

Đều chết sao?

Chân Huyền Đại Ma Thần nghe vậy, trong lòng thầm nói không sai, như vậy mới có thể giải thích được những chuyện này.

Nếu không thì, Tu Chân tộc đã sớm nhắc lên một trận đại chiến từ cổ chí kim rồi!

Còn vì sao nam tử mặc bạch y không ra tay, bởi vì hắn ta chỉ là một hình chiếu mà thôi, hóa thân đã tiêu tán trong trận chiến nội bộ kia.

Nếu không thì người tu hành sẽ không thắng lợi, tất cả sẽ thay đổi.

Trong đó có đủ loại biến cố, Chân Huyền Đại Ma Thần cũng không rõ ràng, dù sao lúc đó ông ta vẫn chưa gia nhập Tu Chân tộc.

“Huyết Hoàng, để ngươi tỉnh lại là vì kế hoạch xuất hiện biến cố.”

Nam tử mặc bạch y nhìn về phía thanh niên tóc đỏ Huyết Hoàng Tiên Vương nói.

“A? Không biết là biến cố gì?” Huyết Hoàng Tiên Vương hiếu kỳ hỏi.

“Trong vô tận hỗn độn cương vực xuất hiện một tên siêu cấp yêu nghiệt, hắn tên là Phong Vân, Nhân tộc, có tu vi Vĩnh Hằng Thiên Quân đỉnh

phong, lại có chiến lược của Thần Ma nhất trọng, ta biến thành dáng vẻ này, là do hấn ban tặng.”

Chân Huyền Đại Ma Thần ở bên cạnh, nghiêng răng nghiêng lợi nói, hận ý ngập trời.

Hả?

Sắc mặt Huyết Hoàng Tiên Vương chấn động: “Tu vi Thiên Quân, lại có chiến lược Thần Ma nhất trọng? Vô tận hỗn độn cương vực lại có yêu nghiệt bực này sao?”

Hấn ta rất khiếp sợ, trong thế giới của hấn ta, yêu nghiệt có được thiên phú bực này, dường như là không có!

“Đúng, bởi vậy mới để ngươi tỉnh lại, ta chỉ là một sợi hình chiếu, không cách nào ra tay, tộc nhân khác lại bị trấn áp phong ấn, trong thời gian ngắn cũng không ra được, chỉ có ngươi mới có thực lực này.” Nam tử mặc bạch y nói.

“Yên tâm, không có vấn đề, quả thực phải mặt sát yêu nghiệt bực này, nếu không để hấn trưởng thành, sẽ đáng sợ hơn minh chủ Đạo Minh kia nhiều, đến lúc đó, cơ hội chúng ta công chiến vô tận hỗn độn cương vực càng nhỏ!”

Huyết Hoàng Tiên Vương lạnh lùng nói.

“Đúng là như thế, nhưng trước đó, ngươi xử lý chuyện của thiên địa vực ngoại trước, chuyển hóa những sinh linh kia thành Tu Chân tộc chúng ta, tăng tốc kế hoạch.” Nam tử mặc bạch y mở miệng nói.

“Vâng, hiểu rồi.”

Lúc này, Huyết Hoàng Tiên Vương nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại chỗ.

Sắc mặt Chân Huyền Đại Ma Thần có chút phức tạp, dù sao thiên địa vực ngoại cũng coi là nơi thai nghén ra ông ta, bây giờ tận số bị chuyển hóa thành Tu Chân tộc, nơi đó chắc chắn sẽ không còn tồn tại.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt ông ta lại trở nên lãnh khốc vô tình, trong lòng ông ta, thành đạo mới là quan trọng nhất, những cái khác có thể bỏ qua.

Bất tri bất giác, Chân Huyền Đại Ma Thần đã trở nên giống Tu Chân tộc, trầm thất tình, diệt lục dục, trở thành người tuyệt đối lãnh khốc và lý trí!

...

Một ngày này.

Thiên địa vực ngoại.

Oanh!

Một đạo ý chí vô cùng cao quý bá đạo giống như triều tịch diệt thế, quét sạch toàn bộ vực ngoại, quét ngang thiên địa xuất hiện.

“Ta chính là Huyết Hoàng, hôm nay đến thu phục vực ngoại!”

Giống như chiêu cáo thiên hạ, vô cùng cường hoành, khiến vô số tồn tại ở thiên địa vực ngoại chú ý!

Ầm ầm!

Một giây sau, ngàn vạn đại đạo phóng lên trời, thiên âm cuộn cuộn xuyên qua càn khôn, một bàn tay to lớn do đại đạo thiên địa tạo thành, trong

nháy mắt xuyên thủng không gian thiên địa vực ngoại, chộp về phía toàn bộ vực ngoại.

Khí tức vô biên khủng bố trút xuống, khiến toàn bộ sinh linh ở vực ngoại đều biến sắc.

Ba vị đại năng Thượng Cổ Tà Thần, Trung Cổ Thiên Tự và Cận Cổ Tu La phản ứng trước tiên, bộc phát khí tức loạn động thiên địa, lao ngược lên trên, muốn phản kháng.

Nhưng lực lượng của ba người họ như cá vào biển rộng, căn bản không ngăn được lực lượng của đại thủ kia, đến một tia cũng không thể rung chuyển!

“Châu châu đá xe!”

Giống nói lãnh khốc vang vọng, sau một khắc, vô tận sinh linh ở toàn bộ vực ngoại, đều bị đại thủ này bắt được.

Sau đó, bàn tay to lớn chậm rãi lui đi, biến mất trong thông đạo không gian.

...

Một nên khác, chỗ giao giới không biết với thiên địa vực ngoại.

Thiên Mang lão nhân bỗng nhiên mở hai mắt, trong mắt ông ta lộ ra hoảng sợ nhìn đại thủ huyết sắc kia, bên tai quanh quẩn thiên âm cuộn cuộn, cả kinh nói:

“Là Huyết Hoàng Tiên Vương, hắn còn sống!”

Ông ta bỗng nhiên đứng lên, nhưng một giây sau lại ngồi trở lại, thở dài nói: “Dựa vào thực lực bây giờ của ta, có thể làm gì được, đi cũng là chịu

chết.”

Năm đó ông ta đã từng đại chiến với Huyét Hoàng Tiên Vương, vốn cho rằng đối phương đã vẫn lạc, nhưng không ngờ hắn ta vẫn còn sống, ẩn giấu đến bây giờ.

“Xem ra những năm này hắn ta vẫn luôn chữa thương, hiện tại mới xuất quan.”

Thiên Mang lão nhân không khỏi suy đoán: “Cảm nhận khí cơ, chỉ có Tiên Vương tam trọng thiên, cảnh giới rơi xuống rất nhiều.”

“Lần này hắn ta xuất quan, chẳng lẽ là vì Phong Vân sao?”

Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có Phong Vân mới có thể khiến Huyét Hoàng Tiên Vương từ bỏ chữa thương, lần nữa xuất thế!

Dựa vào thiên phú kinh khủng của Phong Vân, nếu để mặc hắn trưởng thành, tất nhiên sẽ trở thành mối họa lớn trong lòng bọn họ!

“Cũng may hỗn độn cương vực có đại trận thủ hộ, hắn có thể ngăn cản không ít thời gian, chỉ cần Phong Vân không ra, sẽ không có vấn đề gì.”

Trong lòng Thiên Mang lão nhân lâm bầm.

Đây là đại trận chuyên môn để ngăn cản Tu Chân tộc, do chính mình chủ Đạo Minh trước khi rời đi tự mình bố trí, một khi có cường giả cấp Tiên Vương trở nên xông vào, sẽ kích hoạt đại trận.

Đương nhiên, tối đa cũng chỉ ngăn cản được Tiên Vương mà thôi, Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế thì không ngăn được.

Nhưng những tồn tại này, không có khả năng xuất hiện ở đây.

“Huyết Hoàng Tiên Vương xuất thế, xem ra Tu Chân tộc lại muốn hành động...”

Thiên Mang lão nhân vô cùng lo lắng, bây giờ cương vực vô tận hỗn độn đã hoàn toàn không thể so sánh với trước đây.

Nếu Tu Chân tộc đột kích, căn bản không có khả năng chống đỡ được.

“Haiz, gấp cũng vô dụng, chỉ có thể làm hết sức mình, nghe theo thiên mệnh.” Thiên Mang lão nhân than nhẹ một tiếng.

...

Thời gian trôi mau, thoáng một cái đã trăm năm trôi qua.

Hư Pháp Đạo Vực, trên Thần Điện ở trung tâm Cửu Châu đại lục.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở phòng tu hành, đôi mắt đóng mở, thần quang tràn đầy.

“Hô!”

Thời gian này, trong lòng Phong Vân vừa động, mười lăm viên đạo chủng trong thức hải của hắn đã hoàn toàn cô đọng!

Oanh!

Ở mi tâm hắn có một đạo quang hoa to lớn đến không thể hình dung được, từ Hư Pháp Đạo Vực mà lên, bay thẳng đến mênh mông hỗn độn, muốn đâm rách mảnh cương vực này!

Mà thân ảnh Phong Vân, trong nháy mắt đã bay lên trong đạo quang huy này, một bước phóng ra, tiến vào chỗ sâu trong hỗn độn.

Ầm ầm!

Dị tượng tại mệnh môn hỗn độn kinh thế, trong khoảnh khắc bao trùm
tỷ năm ánh sáng, bao phủ vô tận cương vực.

“Dị tượng chúng đạo? Có người bước vào Đạo Tôn?”

“Đại đạo nổ vang! Quả thật là cảnh giới Đạo Tôn!”

“Cái này, thật sự là Đạo Tôn sao? Vì sao dị tượng lại bao phủ rộng rãi,
thanh thế to lớn như vậy!”

Hỗn độn cương vực bình tĩnh hồi lâu, nay trở nên náo nhiệt, ngay cả một
vài thế lực đang giao chiến cũng dừng lại phân tranh, tất cả đều ngửa đầu
nhìn lên.

Chương 1183: Ta không quản, ta không nghe!

Chương 1183: Ta không quản, ta không nghe!

Xoẹt xoẹt!

Ngàn vạn dị tượng hiện lên, chiếu sáng hỗn độn.

Trong vô tận dị tượng, từng đạo hư ảnh giống như từ hư không đi đến hiện thực.

Tiên Hoàng, Chân Long, Kỳ Lân, Thao Thiết... Từng sinh vật chỉ tồn tại ở thời tuyên cổ hiển hóa, thành dị tượng, thiên địa gào thét!

Oanh!

Đồng thời, một cỗ khí tức vô biên kinh khủng lẫn lộn, vượt qua khắp cương vực, dũng mãnh lao đến Đạo Vực của Đạo Minh, giống như trời xanh diệt thế, quét ngang bốn phương tám hướng.

Phong Vân đứng ở trong đó, thân quang quanh người sắp nổ tung, nhìn bằng mắt thường cũng nhìn thấy trên đỉnh đầu hắn có ngàn vạn thần chỉ đang tỏa hào quang.

Mười lăm đạo chỉ cô đọng hoàn toàn, bộc phát lực lượng kinh khủng chấn động thiên địa hỗn loạn và phá diệt tất cả lực lượng.

Mười lăm hạt giống đại đạo, kinh nghiệm của một lượng lớn hình chiếu Đạo Tôn, đủ loại áo nghĩa đều chảy qua lòng bàn tay Phong Vân.

Nội tình không ai có thể so sánh, vào thời khắc này hiện ra không sót chút nào!

Oanh!

Khí thế dao động dọa người, sôi trào như ngàn vạn đầu đại đạo trường hà phóng thẳng lên trời, giống như toàn bộ hỗn độn đều bốc cháy!

Khi bước vào cảnh giới Đạo Tôn, Phong Vân đã hiểu ra rất nhiều.

Dị tượng của hấn khủng bố như vậy, chính là do bản thân hấn có mười lăm viên đạo chủng!

“Chuyện mình muốn làm, là hoàn toàn dung hợp mười lăm viên đạo chủng này!”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Đương nhiên, loại dung hợp này là đảo ngược, cho dù dung hợp cũng có thể tách ra.

Mà sau khi dung hợp, chiến lực của Phong Vân cũng tăng lên mấy lần, giống như trước đó, thậm chí so với trước đó còn tăng lên cường hoành hơn!

Đây là ưu thế ông trời ưu ái cho hấn!

Dù sao, từ cổ chí kim, cũng chỉ có một mình hấn hợp mười lăm đầu đại đạo!

Mười lăm đầu đại đạo này của hắc đường như đã bao quát tất cả thế gian, trừ những đại đạo đặc thù.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt Phong Vân suy nghĩ, dị tượng vô tận ầm ầm lao xuống, bao bọc xung quanh hắc.

Tùng đạo dị tượng tạo thành những sinh vật tuyên cổ Tiên Hoàng, Chân Long, Kỳ Lân, Thao Thiết...Tất cả đều gầm thét quay quanh hắc, giống như bảo vệ chủ nhân, không ai đến gần.

Một màn này khiến những cường giả khác trong cương vực Đạo Minh trợn mắt há miệng, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy dị tượng khủng bố như vậy!

Đạo Vô Khuyết cũng bị kinh động, nhưng hắc ta chỉ quét mắt một vòng đã trực tiếp bế quan, che đậy tất cả bên ngoài.

Cái này mệ nó trừ tên biến thái Phong Vân kia ra, còn ai đột phá mà có động tĩnh lớn như vậy nữa, không quản, không nghe, không ảnh hưởng đến ta!

...

Bên trong dị tượng, Phong Vân không quan tâm cái khác, bình tâm tĩnh tọa, trên đỉnh đầu hắc, mười lăm hạt giống đại đạo rung động, bên trong chứa rất nhiều thần quang, bắt đầu đến gần nhau, tiến hành dung hợp.

Bởi vì lúc trước đã có kinh nghiệm, cho nên toàn bộ quá trình cũng không tính gian nan.

Nhiều nhất chỉ là tiêu hao lực linh hồn lớn, dù sao đây cũng là một môn kỹ thuật sống!

Cuối cùng, sau một tháng.

Phong Vân đã hoàn thành dung hợp mười lăm đạo chủng.

Ầm ầm!

Vừa hoàn thành, một tiếng động như khai thiên tích địa vang động cương vực hỗn độn ở Đạo Minh, ngàn vạn tinh cầu chấn động, dị tượng như biển sôi trào!

Trong tối tăm, một thân ảnh thon dài từ dị tượng đi ra, vang dội cổ kim. Chư thiên vạn tinh ở trước mặt đều phai mờ!

Nhưng một giây sau, thân ảnh này đã biến mất trong hỗn độn mênh mông, sau đó, dị tượng đầy trời cũng tiêu tán theo, không tồn tại ở thế gian.

Giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

“Người có nhìn thấy không? Vừa rồi là ai đột phá Đạo Tôn?”

“Không biết, dị tượng quá mênh mông, hoàn toàn bực hấn lại, không thấy cái gì.”

“Trong chớp mắt cuối cùng từng nhìn thoáng qua, mơ hồ nhìn thấy một bóng dáng.”

“...”

Đám cường giả này đều đang thảo luận, bọn họ đều không nhìn thấy rõ người bước vào Đạo Tôn kia là ai, đối phương quá thần bí, toàn bộ quá trình đều không chân chính lộ ra.

...

Bên này.

Phong Vân vừa bước chân trở về, Hư Pháp Đạo Tôn liền đến.

Ông ta vừa nhìn thấy dao động khủng bố còn chưa tán đi trên người Phong Vân, con ngươi không khỏi xiết chặt: “Vừa rồi quả nhiên là tiểu tử ngươi!”

“Ta đã nói mà, dao động khủng bố cường hoành như vậy, trừ ngươi ra, ta không nghĩ ra ai khác!”

Hư Pháp Đạo Tôn vây quanh Phong Vân, chặc chặc nơi: “Ta vốn đang bế quan, bị động tĩnh đột phá của người làm kinh hãi, mãnh mẽ từ trong trạng thái ngộ đạo tỉnh lại, lúc nào thì ngươi trở về?”

“Trăm năm trước trở lại, sau khi về vẫn bế quan, vừa rồi mới thành công đột phá.” Phong Vân mở miệng nói.

“Đi một chuyến đến vực ngoại, lúc trở về đã đột phá, ngươi cũng quá hung ác đi, bây giờ ngươi, mạnh thế nào?” Hư Pháp Đạo Tôn không nhịn được hỏi.

“Ngươi muốn thử một chút không?” Phong Vân cười mà như không cười nhìn ông ta.

“Đừng, ta không muốn chịu ngược đãi.”

Hư Pháp Đạo Tôn trực tiếp lui lại mấy mét, tê cả da đầu, ông ta có điên mới quyết đấu với Phong Vân.

Lúc đối phương hợp đạo, ông ta đã không phải đối thủ rồi, bây giờ, chỉ sợ càng chênh lệch lớn!

“Nói thật, ta cũng không biết mình mạnh thế nào, cần tìm thứ luyện tập thử một chút.”

Ở trạng thái bình thường, chiến lực của Phong Vân là Đạo Tôn cấp cực hạn, chỉ có khi cực điểm thăng hoa, hợp nhất tất cả lực lượng, chiến lực của hắn mới tăng lên.

Cho nên, trạng thái mạnh nhất của hắn mạnh cỡ nào, hắn cũng không biết, nhưng khẳng định là mạnh hơn trước.

“Ta cảm thấy, trong Đạo Minh, không ai có thể làm đối tượng tập luyện của ngươi, bao gồm cả vị phó minh chủ, Đạo Vô Khuyết kia.”

Hư Pháp Đạo Tôn cười khò một tiếng, nói.

Đây là tình huống thế nào? Bất tri bất giác, Phong Vân đã vô địch Đạo Minh rồi?

“Yên tâm, chắc chắn có.” Phong Vân nhẹ nhàng nói.

Sau khi hắn và Thiên Mang lão nhân nói chuyện, tầm mắt hắn đã không giống lúc trước, Đạo Minh cũng tốt, dị vực cũng được, trong mắt hắn, đều chưa đáng để ý như vậy.

Tu Chân tộc mới là quan trọng nhất, cho nên, hắn mới phải nhanh chóng tăng cảnh giới, vì sẽ có một ngày, Tu Chân tộc ngóc đầu trở lại, hắn sẽ có lực lượng trấn áp tất cả!

“Đúng rồi, chuyện ở vực ngoại của ngươi thế nào?” Hư Pháp Đạo Tôn nghĩ đến chuyện này, dò hỏi.

“Giải quyết.”

Phong Vân gật đầu: “Tiếp đó, chính là thành lập thánh đài, chiêu cáo thiên hạ, Nhân tộc thành lập!”

“Bây giờ ngươi cũng là Đạo Tôn, có thể thành lập một phương tộc đàn, hơn nữa, ngươi cũng có thể mở Đạo Vực của mình, để Nhân tộc ở trong đó, vĩnh viễn bất hủ.” Hư Pháp Đạo Tôn nói.

“Ừm.” Phong Vân gật đầu.

Dù sao Nhân tộc cũng không thể ở Hư Pháp Đạo Vực mãi được, nơi này là Đạo Vực do Hư Pháp Đạo Tôn mở, bên trong ẩn chứa pháp tắc, quy tắc gì đó, đều không phù hợp với Nhân tộc.

Cho nên, Phong Vân phải mở một phương Đạo Vực, pháp tắc, quy tắc, linh khí, nguyên lực gì đó, đều phù hợp với Nhân tộc nhất, như vậy bọn họ mới phát triển nhanh được!

Chương 1184: Người ở trước mặt ta chỉ là đệ đệ!

Chương 1184: Người ở trước mặt ta chỉ là đệ đệ!

Bên trong Hỗn Độn hư không cuộn cuộn, Hỗn Độn khí lưu phảng phát như pháo hoa sáng chói xinh đẹp vậy.

Phong Vân đứng vững vàng ở trong đó, cách hẳn mấy chục ức năm ánh sáng, chính là Hư Pháp Đạo Tôn.

"Không nghĩ tới, thời gian người vào Hư Pháp Đạo Vực ta mới vền vẹn chỉ vài vạn năm, đã muốn mở Đạo Vực, đây thật là sự tình trước đó chưa từng có."

Hư Pháp Đạo Tôn đến bây giờ còn đang cảm khái, khó có thể tin.

"Kỳ thật ta sớm đã có thể mở rồi, chỉ bất quá là không đạt Đạo Tôn, Đạo Vực có thể chưa vững chắc, cho nên một mực kéo dài tới hiện tại." Phong Vân nhẹ giọng nói.

"Tốt, ta chuẩn bị bắt đầu đây."

Phong Vân dứt lời, quanh thân chợt bộc phát ra quang mang ức vạn trượng.

"Ầm ầm",

Lực lượng Đại Đạo có thể xung là vô cùng vô tận cuộn trào mãnh liệt đi ra, lực lượng đáng sợ để cho hư không xung quanh không ngừng vỡ vụn.

Oanh! !

Lúc đạt tới một loại cực hạn, bỗng nhiên bạo phá ra.

Xoẹt xẹt ——! !

Trong nháy mắt, một đạo vết nứt hư không mấy trăm vạn dặm bỗng nhiên xuất hiện, đồng thời không ngừng mở rộng, ngàn vạn dặm, ức vạn dặm, một năm ánh sáng, một trăm năm ánh sáng, một vạn năm ánh sáng. . .

Dần dần ra thêm đến quy mô triệu ức năm ánh sáng!

Nơi xa Hư Pháp Đạo Tôn thấy cảnh này, không khỏi trợn cả mắt lên.

Hắn lúc trước thời điểm mở Hư Pháp Đạo Vực, quy mô ban đầu cũng chỉ là ngàn vạn năm ánh sáng mà thôi, về sau mới dần dần mở rộng, cho tới trăm vạn ức năm ánh sáng bây giờ.

Nhưng còn xa xa không bằng quy mô ngay từ đầu của Đạo Vực do Phong Vân mở!

"Đây chính là lực lượng khủng bố của tồn tại nắm giữ mười lăm Đại Đạo sao!" Hư Pháp Đạo Tôn thì thào.

Mở Đạo Vực lớn nhỏ, cùng lực lượng Đại Đạo của Đạo Tôn có quan hệ, Phong Vân nắm giữ mười lăm lực lượng Đại Đạo, cái này mở ra Đạo Vực, tự nhiên là quy mô vượt quá tưởng tượng!

"Oanh!"

Theo Không Gian Liệt Phùng bắt đầu không ngừng mở rộng, lực lượng Đại Đạo trong đó bắt đầu phát sinh biến hóa huyền diệu, không ngừng diễn sinh cấu thành vật chất thế giới cần thiết.

Nguyên tố, sông núi, hoa cỏ, linh khí. . .

Quá trình này là Hỗn Độn thiên địa tự động tạo ra, không cần Đạo Tôn đặc biệt đi lĩnh ngộ lực lượng Đại Đạo tương quan.

Đương nhiên, nguyên tố chủ yếu quyết định cấu thành vực nội cuối cùng, vẫn là phải có xu hướng tới loại Đại Đạo do Đạo Tôn lĩnh ngộ ra.

Tỉ như, một vị Đạo Tôn am hiểu Kim Hành Đại Đạo mở ra Đạo Vực, mặc dù trong đó cũng sẽ có nguyên tố khác, nhưng cuối cùng sau khi thành hình, sẽ lấy Kim hành lực lượng làm chủ đạo, lực lượng nguyên tố khác sẽ tương đối nhỏ hơn.

Cho nên, mỗi đạo vực của Đạo Tôn đều là khác biệt, rất khó chiếu cố sở hữu.

Nhưng đối với Phong Vân mà nói, lại không tồn tại vấn đề này.

Bởi vì nguyên tố cơ bản cấu thành thế giới, hẳn trên cơ bản tất cả đều lĩnh ngộ.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong lôi băng quang âm, mười loại nguyên tố cơ bản này, loại nào với hẳn mà nói cũng đều là lĩnh ngộ vô cùng sâu, cho nên không tồn tại khuynh hướng gì.

Chỉ có hoàn cảnh Đạo Vực như vậy, mới là thích hợp để trưởng thành nhất.

Dù sao, kiêm dung tính cao nhất, dẫn sinh ra sinh linh thiên phú cũng là đa dạng, như vậy mới có thể sinh ra tuyệt thế thiên tài với trình độ lớn nhất!

Mà không phải loại cực độ thiên khoa kia, chỉ là một loại sinh linh!

...

Thời gian chậm rãi trôi qua, nhoáng một cái, đã là trăm năm thời gian trôi qua.

Giờ phút này, ở bên trên Hỗn Độn hư không.

Phong Vân đứng ở nơi đó, ở trước mặt hắn, là cương vực mênh mông vô ngần, chỉ bất quá vẫn vẫn vẹn là hình thức ban đầu, quy mô đơn giản.

Lúc này, Hư Pháp Đạo Tôn bay tới nói: "Phong Vân, sơ bộ đã hoàn thành, còn lại chính là chờ nó tự mình biến đổi, quá trình này đại khái mất một Hỗn Độn kỷ nguyên."

"Một Hỗn Độn kỷ nguyên? Quá lâu."

Phong Vân lắc đầu, "Ta muốn nó lập tức thành hình."

Nói xong, hắn lộ ra ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái.

Ông ——!!

Lập tức, một cỗ lực lượng không cách nào nói rõ tuế nguyệt lao nhanh đến, trong nháy mắt bao phủ toà cương vực trước mắt này.

Một giây sau, ở bên trong ánh mắt chấn động của Hư Pháp Đạo Tôn, Đạo Vực mới là quy mô đơn giản, đang lấy một loại tốc độ khoa trương không cách nào tưởng tượng biến đổi.

Một ngày ngắn ngủi, đã triệt để biến đổi đến gần như hoàn mỹ!

Thời gian một kỷ nguyên, áp súc đến một ngày!

"Quả nhiên, Thời Không lực lượng là lực lượng vĩ đại nhất. . ." Hư Pháp Đạo Vực cảm khái.

Đồng thời hắn cũng cười khổ một tiếng, chỉ sợ sử dụng thời gian ngắn nhất để mở Đạo Vực, đã thuộc về Phong Vân.

Mới hơn trăm năm thời gian một chút xíu đã giải quyết xong.

Thậm chí, nếu không phải là ban đầu không thể thi triển thời không gia tốc, Hư Pháp Đạo Tôn cũng hoài nghi Phong Vân có thể trong thời gian hai ngày liền mở ra một tòa Đạo Vực hay không!

. . .

"Ầm ầm ——! !"

Sóng lớn đánh ra bờ biển.

Phong Vân lơ lửng ở trên không tòa Đạo Vực này, "Hiện tại, còn kém một bước cuối cùng là hoàn thành. . .",

Chỉ thấy hắn ngẩng đầu quét qua, miệng phun một chữ, "Ánh sáng!"

Lập tức, lấy một điểm nào đó làm trung tâm, vô cùng vô tận Quang Minh, Hỏa nguyên tố điên cuồng áp súc.

Sau đó ở chỗ trên không hình thành một hình cầu loá mắt —— Thái Dương!

Thái Dương này lơ lửng ở trên cùng Đạo Vực, tùy ý tản ra quang huy, chiếu rọi vùng không gian này.

"Giải quyết xong, từ nay về sau, toà Đạo Vực này sẽ gọi là, Vân Thiên Đạo Vực!"

Phong Vân đem tiêu hào của mình quán triệt đến cùng.

"Đạo Vực này của ngươi so với ta lớn hơn rất nhiều lần, ở trước mặt đạo vực của ngươi, đạo vực kia của ta tựa như là một đệ đệ vậy."

Hư Pháp Đạo Tôn cười khỏ nói.

"Ngươi ở trước mặt ta cũng là đệ đệ mà, Đạo Vực như vậy không phải rất bình thường sao?" Phong Vân trêu chọc nói.

"Ngươi không nói thì sẽ chết sao!"

Hư Pháp Đạo Tôn khước miệng giật một cái.

"Tốt, không nói nữa, ta đem Cửu Châu đại lục chuyển qua Vân Thiên Đạo Vực này, sau đó bắt đầu thành lập thánh đài Nhân tộc, chiêu cáo thiên hạ!"

Phong Vân khoát khoát tay, một giây sau biến mất tại nguyên chỗ.

...

Mà ở thời điểm Phong Vân bận rộn vì sự tình Nhân tộc.

Một bên khác.

Trong không gian thần bí, Huyết Hoàng Tiên Vương đứng ở trước lầu các, khí tức cuộn cuộn, khiến người ta run sợ.

Không bao lâu, nam tử bạch y từ bên trong đi ra, chỉ thấy tay hắn cầm một trượng trận đồ rách nát, phía trên có nhiều từng điểm từng điểm vết máu, tản mát ra khí tức khủng bố mê mông, phảng phất như đã tồn tại ức cổ tuế nguyệt.

Chân Huyền Đại Ma Thần trong tiên hồ chỉ nhìn một chút, bên tai phảng phất như xuất hiện vô số tiếng chém giết, các loại thân ảnh vĩ ngôn ngập trời đang tranh đấu, tựa như chư thần chi chiến vậy!

"Đây là . . ." Hắn nhin không được kinh ngạc nói.

"Đây là trận cầu năm đó ta sử dụng để chinh chiến ở dị giới, mặc dù đã tổn hại, nhưng cũng có lực lượng vô biên, có thể để cho người không cần quan tâm trận pháp ở vô tận hỗn độn cương vực, tiến vào trong đó, chém giết Nhân tộc yêu nghiệt này."

Bạch y nam tử thân nhiên nói.

Chân Huyền Đại Ma Thần hít vào một ngụm khí lạnh, trận đồ một vị Tiên Đế đã từng nắm giữ, cho dù đã bị tàn phá, uy năng kia chỉ sợ cũng cao dọa người.

Dùng để loại trừ trận pháp bao khóa vô tận hỗn độn cương vực, lại cực kỳ đơn giản.

"Phong Vân, lần này xem người còn bắt tử nữa không!" Trong lòng Chân Huyền Đại Ma Thần vô cùng ác độc nghĩ vậy. _

Chương 1185: Ta là Nhân Chủ!

Chương 1185: Ta là Nhân Chủ!

Vân Thiên Đạo Vực.

Tồn hao một chút thời gian, Phong Vân đem toàn bộ Cửu Châu đại lục chuyển qua Vân Thiên Đạo Vực.

Đồng thời, Phong Vân cũng bắt đầu chộp tới một số Hỗn Độn hung thú từ bên trong Hỗn Độn Vực khác, phân biệt tạo dựng tại một tòa dãy núi hung thú ở bên trên Cửu Châu đại lục, cũng có chôn giấu ở bên trong đại lượng tài nguyên cùng bí cảnh.

Dùng để làm một chỗ lịch luyện cho Nhân tộc.

Mà chỗ lịch luyện này, mức độ nguy hiểm cũng rất cao, dù sao những Hỗn Độn hung thú kia cũng không phải là loại lương thiện.

Đây cũng là do Phong Vân cố ý làm ra, chỉ có lịch luyện ở trong máu cùng lửa, mới có thể nhanh chóng trưởng thành.

Hắn cần là một Nhân tộc cường thịnh không suy, không ngừng vươn lên, mà không phải một Nhân Tộc được hắn bảo vệ, tựa như đóa hoa trong nhà ấm!

Mà làm xong hết thấy.

Phong Vân liền ở địa phương trung tâm nhất của Vân Thiên Đạo Vực, thành lập một tòa tế đàn.

Giờ phút này, hắn đang đứng ở trước tế đàn to lớn này, ở phía dưới hắn, đứng đầy vô số Nhân tộc, nhóm trước nhất, chính là Phong Tiểu Lan cùng cứu đại đệ tử.

Tất cả Nhân tộc đều lấy một loại ánh mắt sùng bái kính ngưỡng nhìn qua Phong Vân bên trên tế đàn. ,

Đối với Nhân tộc mà nói, Phong Vân chính là tín ngưỡng của bọn họ, chính là Chân Thần duy nhất trong lòng bọn họ!

Không có Phong Vân, thì cũng không có Nhân tộc hôm nay!

...

Trên tế đàn, Phong Vân túc mục trang nghiêm, dáng người vĩ ngạn, nhìn Hỗn Động thiên địa, quanh thân bỗng nhiên bạo phát sắc trời vô cùng tận.

Ầm ầm! !

Cùng lúc đó, một đạo lôi âm hùng vĩ nương theo lấy thần quang vô biên chiếu rọi, vang lên ở bên trong vô tận hỗn động, kinh động vô số tồn tại.

"Đó là?"

"Hình như là Đạo Vực?"

"Đạo Vực? Mới sinh ra sao? Động tĩnh lớn như vậy!"

". . ."

Một lần này, không chỉ là Đạo Minh, mà Hỗn Động Cương Vực khác cũng đều chú ý tới biến hóa nơi này, từng vị tồn tại tất cả đều hướng một chỗ cương vực to lớn kia nhìn lại.

Chỉ thấy, mê vụ bao phủ ở phía trên cương vực to lớn kia chậm rãi tiêu tán ra, hiển lộ ra một phương Đạo Vực to lớn!

Phía Đạo Vực kia rộng tới không biết bao nhiêu năm ánh sáng, bên trong có đại lục san sát nối liền, một khóa lại một khóa đại tinh vờn quanh đại lục phi hành, quang huy lóng lánh.

Ở bên trên từng tòa đại lục to lớn, bên trong có vô tận sông núi nhấp nhô, Linh Thảo khắp nơi trên đất, Dị Thú bay lượn.

Mà trên đại lục, lại có nhiều tòa phù đảo.

Những phù đảo kia đều bị bao phủ ở bên trong sương mù, rủ xuống từng đạo ngân mang, rơi vào trên đại địa phía dưới.

Trên từng tòa phù đảo, thành linh có những tòa Thiên Cung cung điện bằng bạc nguy nga không lồ, đại khí mà rộng lớn.

Xa xa có thể thấy được cung khuyết được vô tận quang mang bao phủ, Diệu Lan Ngọc Thế, bậc thềm tựa như cẩm thạch, Thần ngói lưu động sáng chói rực rỡ, tựa như là lấy Thần Kim thiên chuy bách luyện mà thành.

Oanh!

Lập tức, vô số Hỗn Độn khí trên phù đảo mãnh liệt, thuy quang hoành quyển ngàn vạn dặm, một bóng người tắm thân quang chậm rãi hiển hiện.

Bóng người kia khí tức quanh người cường hoành vô cùng, phách tuyệt vô song, tất cả tồn tại mắt thấy một màn này, trong lòng đều kinh động, khó mà tự kiềm chế.

Đạo nhân ảnh kia bao phủ ở bên trong thần quang, nhìn không ra diện mục, chỉ có thể nhìn thấy mái tóc màu đen như kiếm, thân thể thon dài,

quanh thân có vô tận thái hà vờn quanh:

"Nhân tộc đã được thành lập, ta là Nhân Chủ! !"

Tiếng oanh minh cuộn cuộn chấn động vô tận hỗn độn sôi trào, trong chớp mắt truyền khắp vô tận hỗn độn cương vực.

"Bái kiến Nhân Chủ!"

Bên trong phù đảo Thiên Khuyết, từng đạo bóng người hiển hiện ra, khom người mà bái.

Phía trên đại lục to lớn, số bóng người không rõ nhảy ra, âm âm mà bái:
"Bái kiến Nhân Chủ!"

"Nhân tộc! Nhân Chủ! Đó là Vân Thiên Kiếm Quân sao? Hẳn rốt cục đã thành lập Nhân tộc rồi sao?"

"Khí tượng thật là hùng vĩ, khí tức thật là khủng bố!"

"Mỗi một lần nhìn thấy Vân Thiên Kiếm Quân, hẳn đều cho ta một cảm giác thần bí khó lường, cũng không biết Vân Thiên Kiếm Quân đã đạt tới cấp độ gì rồi!"

Vô tận hỗn độn, thế lực khắp nơi, bên trong cương vực khắp nơi, không ít cường giả chấn động theo, ca ngợi Phong Vân đại khí phách, cũng cảm khái Nhân tộc có khí tượng như thế, sợ là sắp quật khởi rồi.

...

Cùng lúc đó.

Ở biên giới vô tận hỗn độn cương vực.

Huyết Hoàng Tiên Vương tới chỗ này, hẩn nhìn qua cương vực cách đó không xa, mặc dù nơi đó nhìn từ bề ngoài không có gì.

Nhưng ở bên trong tầm mắt của hẩn, chỉ thấy phía trước có từng đạo sợi tơ giăng khắp nơi, những sợi tơ này đan vào một chỗ, hình thành hết trận pháp này đến trận pháp khác, đem trọn tòa vô tận hỗn độn cương vực một mực bảo hộ lấy.

"Năm đó bố trí đại trận, qua nhiều năm như thế, đã có buông lỏng, nếu như ta ở thời kỳ toàn thịnh, cho dù không mượn trận đồ không trọn vẹn của Tiên Đế đại nhân, thì cũng có thể phá vỡ được."

Huyết Hoàng Tiên Vương nhẹ nhàng lắc đầu, năm đó trận chiến kia, hẩn một mình độc đấu mấy cường giả Thần Ma cảnh, bị sinh sinh đánh nổ.

Nếu như không phải cuối cùng hẩn dùng phương pháp giả chết đào thoát, chỉ sợ cũng phải bước theo đồng bạn khác mà vẫn lạc.

Nhưng mà, mặc dù hẩn cuối cùng đào thoát được, nhưng cũng nhận đạo thương không thể coi thường, qua nhiều năm như vậy cũng không thể dưỡng tốt, cảnh giới cũng không còn như trước đó.

"Bất quá, bây giờ vô tận hỗn độn cương vực thực lực càng yếu hơn, bằng vào thực lực của ta, đủ để quét ngang hết thảy!"

Nghĩ đến đây, Huyết Hoàng Tiên Vương ánh mắt lãnh khốc vô cùng, có một loại xúc động muốn huyết tẩy vô tận hỗn độn cương vực.

Bất quá hẩn vẫn là dần xuống, giết những sâu kiến này không có một chút tác dụng nào, chỉ có đánh giết Phong Vân, mới là trọng yếu nhất của chuyện này.

Lập tức.

Huyết Hoàng Tiên Vương vung tay lên, đem trận đồ rách nát lấy ra, nhẹ nhàng dán ở bên trên thủ hộ đại trận kia.

Ông ——! !

Một giây sau, thủ hộ đại trận im ắng không có hơi thở bị phá vỡ ra một cái động lớn, Huyết Hoàng Tiên Vương nhẹ nhàng lóe lên, trực tiếp lướt vào trong đó.

Oanh! !

Ở trong nháy mắt Huyết Hoàng Tiên Vương đi vào, khí tức khủng bố hấn thu liễm hồi lâu lập tức được phát tán ra, tiên uy cuồn cuộn, đồng thời có thanh âm to lớn, chấn động vô tận hỗn độn cương vực.

"Ta, Huyết Hoàng Tiên Vương, đã giáng lâm!"

Thanh âm to lớn, so với thanh thế lúc Phong Vân thành lập Nhân tộc trước đó còn to lớn hơn, truyền khắp vô tận hỗn độn cương vực, vọng lại bên tai mỗi một sinh linh.

Nguồn gốc loại gương oai này là từ chiến lực cường đại của Huyết Hoàng Tiên Vương, tuyên cáo như vậy, là muốn vô tận hỗn độn cương vực biết được hấn đáng sợ, ghi nhớ hấn cường hoành!

Đồng thời muốn để những sinh linh này nhìn cho thật kỹ, đệ nhất thiên kiêu bọn họ sùng bái, sẽ vẫn lạc ở trên tay hấn!

Không hề nghi ngờ, vô số thế lực chấn động, tứ đại thế lực chấn động, vô tận hỗn độn cương vực chấn động!

Nhất là cao tầng cùng thủ lĩnh tứ đại thế lực, bọn họ biết được tuyên cổ huyền bí, cho nên biết rõ một vị Tiên Vương khủng bố thế nào!

"Tiên Vương, Tiên Vương Tu Chân tộc, chiến lực của hắn có thể so với cường giả Thần Ma chi cảnh!"

"Nhưng vô tận hỗn độn cương vực chúng ta trước mắt căn bản không có một vị cường giả Thần Ma chi cảnh nào!"

"Xong, xong rồi, các cường giả Thần Ma chi cảnh đời trước đều đi chỗ vực ngoài không biết, đến bây giờ vẫn còn chưa trở lại!"

"..." _

Chương 1186: Đại Đạo luân hồi!

Chương 1186: Đại Đạo luân hồi!

Thủ lĩnh cùng các cao tăng tứ đại thế lực không nghĩ tới, thời gian qua đi vô tận tuế nguyệt, lại có Tiên Vương Tu Chân tộc nhảy ra, đồng thời đột phá đại trận cương vực vô tận hỗn độn, đi tới nơi này.

"Huyết Hoàng Tiên Vương? Ta nhớ được cái tên này rồi, đây là một vị Tiên Vương trước tuyên cổ, không phải mới xuất hiện!"

"Làm sao có thể như vậy! Trận chiến kia, Tu Chân tộc giáng lâm mười vị Tiên Vương vẫn lạc hơn phân nửa, Huyết Hoàng Tiên Vương ở trong số đó, còn lại, cũng đều bị phong ấn trấn áp, vô số năm sau, hãn vậy mà lại sống dậy một lần nữa sao?"

"Không, không phải sống lại, trận chiến kia hãn rất có thể vẫn chưa chết, đoán chừng là vẫn luôn núp trong bóng tối chữa thương, bây giờ thương thế khôi phục lại không sai biệt lắm rồi, liền đến cương vực vô tận hỗn độn!"

"Vậy làm sao bây giờ, cường giả Thần Ma nhất cảnh cơ hồ đều đi tới chỗ vực ngoại không biết, đến bây giờ cũng chưa trở lại, cương vực vô tận hỗn độn chúng ta, cầm cái gì đi ngăn cản hãn đây!"

"Trừ liều chết chiến một trận ra, còn có thể làm gì nữa!"

"Chúng ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng bọn hậu bối lại không thể chết đi như thế, đó là hy vọng cuối cùng của chúng ta!"

"..."

Đối với vô số sinh linh ở cương vực vô tận hỗn độn mà nói, Tiên Vương giáng lâm, không hề nghi ngờ là một trận đại kiếp Diệt Thế.

Đương kim thế giới, bọn hấn căn bản tìm không ra một vị cường giả Thần Ma chi cảnh nào đến đối kháng Huyết Hoàng Tiên Vương!

Mà bọn họ biết rõ, lấy thực lực của bọn họ, ở trước mặt Tiên Vương, cùng sâu kiến không có gì khác biệt.

Đến bây giờ, tu giả phía dưới Tiên Vương đều thật sâu cảm giác được sự nhỏ bé của mình, một vị Huyết Hoàng Tiên Vương giáng lâm, đơn giản là có thể quét ngang cương vực vô tận hỗn độn!

...

Đạo Minh.

Đạo Vô Khuyết từ trong tu luyện thức tỉnh lại, hấn tụ tập tất cả cao tầng của Đạo Minh, nhẹ nhàng thở dài nói: "Đều trốn hết đi, có thể trốn bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu."

"Không thể vậy được đâu đại nhân, chúng ta không trốn, cùng hấn liều mạng, ta không tin, cương vực vô tận hỗn độn chúng ta nhiều cường giả như vậy, còn sợ một Tiên Vương sao!" Một vị cao tầng nhịn không được nói.

Những cao tầng khác thần sắc cũng như thế, hiển nhiên là cực kỳ không cam tâm.

Đạo Vô Khuyết ngửa mặt lên trời dài than thở, "Loại tồn tại cấp độ kia, ngay cả ta đi qua cũng là bị miểu sát trong nháy mắt, mà các người, ngay cả

tư cách tới gần cũng không có, giống như hạt bụi nhỏ trước Mặt trời vậy, các người còn chưa tới gần hẳn, sẽ tự động bình giải vẫn lạc. . ."

Các cao tầng Đạo Minh lần đầu tiên tiếp xúc với tồn tại cái thế cấp Tiên Vương, vốn trong lòng rất mơ hồ.

Bây giờ nghe được Đạo Vô Khuyết nói, thần sắc vô cùng hoảng sợ, khó mà tự kiềm chế được.

"Ai, minh chủ lão đại, các người vì sao vẫn chưa trở lại, thật đã thất thủ ở chỗ không biết sao?"

Đạo Vô Khuyết trong lòng lâm bảm nói.

Lúc trước một nhóm cường giả Thần Ma chi cảnh minh chủ Đạo Minh kia cho rằng rất nhanh là có thể từ chỗ không biết trở về, cộng thêm nguy loạn Tu Chân tộc đã được giải trừ, cho nên bọn họ chỉ lưu lại một đại trận liền rời đi.

Nhưng những người đã đi, bọn họ một đi không trở lại, nhiều năm như vậy, một tin tức cũng không có.

Bây giờ, Huyết Hoàng Tiên Vương chưa vẫn lạc ở thời đại tuyên cổ một lần nữa giáng lâm, cái này đối với bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một tin tức trí mạng!

. . .

Cương vực vô tận hỗn độn.

Huyết Hoàng Tiên Vương ngạo nghễ đứng ở trên đỉnh sương mù Hỗn Độn, toàn thân bị một đoàn huyết sắc quang vụ bao phủ, âm thanh truyền

khắp thập phương, chấn động trời cao, nói: "Địa phương chinh chiến năm đó, vô số năm tháng trôi qua, vẫn làm cho người hoài niệm như cũ."

"Đã như vậy, trước hết thu chút lợi tức đi."

Mặc dù hấn không có ý định huyết tủy cương vực vô tận hỗn độn, nhưng hành vi thu hoạch một số sinh linh làm lợi tức vẫn là có thể.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Huyết Hoàng Tiên Vương trở nên vô cùng băng lãnh, nhìn về phía một chỗ nào đó của Hỗn Độn Cương Vực.

Một khắc sau, hấn lộ ra một cái tay lớn, xuyên qua hư không mênh mêng, hướng về một chỗ nào đó trong Hỗn Độn Vực chộp tới.

Vô tận sinh linh sinh hoạt nơi đó, lúc này đều mặt lộ vẻ tuyệt vọng, có Đạo Tôn tọa trấn bên trong, nhưng giờ phút này, vị đạo tôn kia cũng căn bản bất lực phản kháng.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn cái tay lớn kia rơi xuống, giết chết hết thảy

Oanh!

Bỗng nhiên, ở bên trong Thiên Vũ xa xôi, một tiếng âm vang, ức vạn tinh cầu vỡ nát ra, một đạo thần hồng giáng lâm, vắt ngang hỗn độn mênh mêng, ngăn cản đường đi của Huyết Hoàng Tiên Vương.

Phía trên Thần hồng đứng đấy một thân ảnh cao lớn, đó là một nam tử uy mãnh, tóc dài xõa xuống, đầu có Thần Giác thanh sắc, người mặc áo giáp Thanh Lân, mỗi một phiến lân giáp đều có quang mang chói mắt đang nhấp nháy.

Ánh mắt hấn lập lòe, không giận tự uy.

"A? Một vị tu giả Thần Ma chi cảnh mới tấn cấp, cương vực vô tận hỗn độn đã không chịu nổi như vậy sao? Đi qua nhiều năm tháng như vậy, mới vẹn vẹn sinh ra một vị cường giả Thần Ma chi cảnh."

Huyết Hoàng Tiên Vương lắc đầu, thần sắc lạnh lùng.

Trên thực tế, là bởi vì bên trong trận chiến kia, cương vực vô tận hỗn độn vẫn lạc quá nhiều cường giả Thần Ma chi cảnh, dẫn đến truyền thừa bị đứt gãy, lại bởi vì nguyên nhân ở gần chiến trường, nên mặc dù là thắng, nhưng di chứng quá mức nghiêm trọng, hoàn cảnh cũng không tốt bằng trước đây.

Dưới loại tình huống này, cương vực vô tận hỗn độn sinh ra thiên kiều tự nhiên là ít càng thêm ít, hơn nữa còn không có truyền thừa lợi hại gì, cho nên một đời mới không bằng một đời.

"Vị kia, đó là, nội tình của Thanh Vân Cổ Quốc, Thanh Thương đại trưởng lão!"

"A! Là hấn, truyền thuyết nói hấn đã tọa hóa, không nghĩ tới vẫn còn sống!"

"Không hổ là nhỏ tuổi nhất trong đông đảo dòng dõi của lão quốc chủ, nhưng lại là vị xuất sắc nhất, không nghĩ tới, hấn vậy mà đã vào thần ma chi cảnh!"

"Quá tốt, lần này được cứu rồi!"

". . ."

Một số tồn tại nhận ra vị nam tử áo giáp Thanh Lân này, chính là nhi tử nhỏ nhất của lão quốc chủ, cũng là một vị thiên phú xuất sắc nhất, bất quá thật lâu trước đó đã mai danh ẩn tích.

Bên ngoài nghe đồn lúc hấn trùng kích Thần Ma chi cảnh đã vẫn lạc, nhưng hiện tại xem ra, chỉ là che giấu mà thôi.

...

"Dư nghiệt Tu Chân tộc, lăn ra ngoài!" Thanh Thương đại trưởng lão lạnh giọng nói.

Huyết Hoàng Tiên Vương lạnh lùng vô tình nhìn hấn, thản nhiên nói: "Cảnh giới Thần Ma nhất trọng thiên, ngươi cũng có tư cách để cho ta lăn sao?"

Nếu như là ở thời kỳ toàn thịnh, Huyết Hoàng Tiên Vương một tay cũng đủ để miêu sát đối phương.

Cho dù là hiện tại, hấn ở trạng thái trọng thương, cũng mạnh hơn đối phương.

"Vậy liền thử một chút!"

Thanh Thương đại trưởng lão đứng ở bên trên thân hồng, trong nháy mắt ra tay, vừa lên đến đã thể hiện ra đại thần thông, quả thật là uy áp cái thế!

"Đại Đạo luân hồi!"

Quang huy sáng chói, bao phủ Hồn Độn, vô tận vật chất, hóa thành bụi bặm.

Một Đại Đạo thể giới nổi lên, đem Huyết Hoàng Tiên Vương bao phủ vào trong.

Mở ra sức mạnh vô thượng ma diệt hết thảy, không gì ngăn cản nổi!

"Đại thần thông không sai, có một chút ý tứ, đáng tiếc, ta tuyên cổ khó diệt, luân hồi cũng không có tư cách thu nạp ta!"

Từ bên trong ức vạn không gian hỗn độn run rẩy, truyền ra thanh âm của Huyết Hoàng Tiên Vương, không có chút cảm giác ba động nào.

"Âm âm!"

Thiên băng địa liệt, hấn lay động đất trời, tiện tay đánh nát Đại Đạo luân hồi, từ trong thế giới mờ mịt kia thông dong đi ra.

Đứng ở trên đỉnh hư không Hỗn Độn, Thần Uy cuộn cuộn! _

Chương 1187: Đại chiến Tiên Vương!

Chương 1187: Đại chiến Tiên Vương!

Cương vực vô tận hỗn độn, Huyết Hoàng Tiên Vương ở phía dưới đại thần thông của Thanh Thương đại trưởng lão, bình yên vô sự, ngay cả khí tức cũng không có một tia thay đổi nào.

Cái này khiến cho Thanh Thương đại trưởng lão biến sắc, đôi phương đáng sợ còn vượt qua hẳn tưởng tượng!

Hắn không chút do dự lấy ra trấn quốc chi bảo của Thanh Vân Cổ Quốc, cũng là bản mệnh thần binh do lão quốc chủ lưu lại.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, ngàn vạn đạo ngân xen lẫn, lực lượng vô tận nổ tung, không gian bên trong phương viên này lập tức chia năm xẻ bảy, Hỗn Độn hư không đột nhiên xuất hiện một phương trống rỗng to lớn!

"Đó là binh khí gì? Thần Binh Đạo Tôn cấp sao!"

"Không, đó là Thần Ma Chi Binh đến từ thời đại tuyên cổ, tên là Thanh Kim Vũ Hóa Tháp! Là bản mệnh thần binh của Thanh Vân lão quốc chủ!"

"Hí ——! !"

Tất cả các tu giả quan tâm trận chiến này không kìm chế được rung động, bọn họ ngay cả Thần Binh Đạo Tôn cấp cũng cơ hồ chưa từng gặp qua, lúc này thấy được Thần Ma Chi Binh còn cường đại hơn so với Thần Binh Đạo Tôn cấp, đều động dung, loại quyết đấu cấp bậc này, bọn họ chỉ có thể ngưỡng vọng mà thôi.

"Thanh Kim Vũ Hóa Tháp? Năm đó ta thụ thương, cũng có một phần công lao của nó, vừa vắn kết một đoạn nhân quả đi."

Huyết Hoàng Tiên Vương quát lạnh một tiếng, hồng phát bay lên, bàn tay khê lật, một thanh Thần Thương huyết sắc xuất hiện, vung cho ỨC VẠN ĐẠO Ngấn rơi vãi, hướng về Thanh Thương đại trưởng lão tấn công tới. ,

Thanh Thương đại trưởng lão tay cầm Thanh Kim Vũ Hóa Tháp, sắc mặt nghiêm nghị.

Ầm ầm!

Huyết sắc Thần Thương thành linh cũng là một kiện Thần Ma Chi Binh, không, phải nói là binh khí Tiên Vương cấp, mà phẩm giai của nó so với Thanh Kim Vũ Hóa Tháp còn cao hơn, hơi nở rộ ra ba động khủng bố, đã chấn động không biết bao nhiêu Hỗn Độn hư không.

Mặc dù có Thanh Kim Vũ Hóa Tháp, Thanh Thương đại trưởng lão cũng không khỏi bay ngược ra ngoài, ho ra đầy máu.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong huyết quang vô tận, Huyết Hoàng Tiên Vương thần sắc lạnh lùng, căn bản không có chịu dù là tí xíu thương thế nào.

Cái này khiến cho Thanh Thương đại trưởng lão biết được, hắn cùng Huyết Hoàng Tiên Vương thực lực cách xa nhau, căn bản không phải là đối thủ của đối phương.

Bất quá hấn không có chút ý tứ nào muốn lui về phía sau, toàn bộ sinh linh sinh mệnh cương vực vô tận hỗn độn đều trông chờ vào một tay của hấn, nếu như lúc này hấn lui, vô số sinh linh sẽ phải nằm xuống.

Như vậy hấn cho dù là người sống sót cuối cùng, đạo tâm cũng đã sinh ra vết rách, cuối cùng cả đời đều sống ở bên trong tự trách.

Cho nên hấn tình nguyện tử chiến, cũng không thể lùi bước!

Nghĩ đến đây, Thanh Thương đại trưởng lão thành linh lựa chọn thiêu đốt chính mình, đôi lấy chiến lực cường đại trong thời gian vô cùng ngắn, ngăn cản Huyết Hoàng Tiên Vương!

Một màn này bị vô số tu giả nhìn ở trong mắt, tất cả đều cảm nhận được một loại tâm tình bi thương bất đắc dĩ.

Đã có thông hận đối với Tu Chân tộc, cũng có vì thực lực bản thân thấp, không có năng lực mà bị ai!

Loại chiến đấu cấp bậc này, bọn họ ngay cả tư cách tới gần cũng không có, tùy tiện một tia dư uy, cũng có thể để cho bọn hấn hóa thành tro tàn!

...

Cùng lúc đó, ở phía xa không gian thần bí.

Bạch y Tiên Đế thông qua bí thuật quan sát hết thấy phát sinh ở cương vực vô tận hỗn độn, lông mày hấn nhin không được nhăn lại, "Ta nhớ được đã nói với hấn, không cần làm sự tình dư thừa rồi, tiến vào cương vực vô tận hỗn độn, chuyện thứ nhất là giết Phong Vân."

"Không sao, dù sao tối cường của cương vực vô tận hỗn độn, cũng chính là Thanh Thương đại trưởng lão này, những người khác căn bản vốn không

đủ nhìn, cũng lật không nổi bọt nước gì."

Chân Huyền Đại Ma Thần cũng không để ý thế nào, hắn rất thích xem tuyệt vọng cùng thống khổ trên mặt những sinh linh cương vực vô tận hỗn độn này, để cho trong lòng của hắn rất dễ chịu.

"Nói thì nói như thế, nhưng ta luôn có một loại cảm giác bất an."

Bạch y Tiên Đế lẩm bẩm nói, đáng tiếc hắn chỉ là một hình chiếu, chỉ có từng tia cảm ứng mà thôi, cụ thể từ đâu mà đến, thì không cách nào biết được.

Chân Huyền Đại Ma Thần mỉm cười, "Có thể có vấn đề lớn gì chứ, sớm đã kết thúc rồi, ngươi nhìn xem, Huyết Hoàng Tiên Vương sắp ra một kích tuyệt sát rồi kìa."

...

Bên này.

Huyết Hoàng Tiên Vương lãnh khốc cười một tiếng, "Muôn liêu mạng sao, vừa vặn, ta cũng chơi chán rồi, vậy liền, tiễn ngươi lên đường thôi."

Chỉ thấy hắn nâng huyết sắc Thần Thương trong tay lên, trong nháy mắt bộc phát ra khí thế trùng điệp cất cao, so với Thanh Thương đại trưởng lão thiêu đốt chính mình còn phải khủng bố hơn nhiều!

"A. . ."

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo thanh âm cười khẽ không có dấu hiệu nào vang lên, quanh quẩn ở bên tai mỗi sinh linh.

Vô luận là Huyết Hoàng Tiên Vương, Thanh Thương đại trưởng lão trong chiến trường, hay là những sinh linh khác ở trong cương vực vô tận

hỗn độn, đều có thể cảm nhận được hàn ý ẩn chứa bên trong tiếng cười này.

Hô

Tiếp theo, thời không tựa hồ như có chút đình chỉ, vết nứt không ngừng phá toái hư không cũng không tiếp tục khuếch trương nữa.

Thân hình Thanh Thương đại trưởng lão chuẩn bị đánh cược lần cuối ở trong Hỗn Độn chân độn, thật giống như bị một cỗ lực lượng không cách nào chống lại nắm bắt lên, cả người lấy một loại tốc độ vô cùng đáng sợ rời đi tại chỗ.

Oanh!

Công kích Huyết Hoàng Tiên Vương lập tức đánh vào không trung, để cho hư không Hỗn Độn phía kia trực tiếp chôn vùi!

"Ha ha, rốt cục đã xuất hiện rồi sao, ta còn một mực cho là người muốn làm con rùa đen rút đầu nữa chứ."

Huyết Hoàng Tiên Vương đối với hết thảy chuyện này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn thu hồi Thần Thương huyết sắc, nhìn qua thanh niên bạch giáp tuấn mỹ bỗng nhiên xuất hiện cách đó không xa, cười lạnh nói.

Người đến chính là Phong Vân.

Huyết Hoàng Tiên Vương tự nhiên đã sớm biết được chiến lược của Phong Vân có thể so với Thần Ma nhất trọng thiên, dù sao, ở vực ngoại thiên địa, Chân Huyền Đại Ma Thần đã bị đánh thành như thế.

...

"Người. . . Người. . ."

Thanh Thương đại trưởng lão thần sắc kinh sợ nhìn qua Phong Vân, trên mặt có chút không thể tin, từ biểu hiện vừa rồi đến xem, thực lực của Phong Vân, vậy mà cũng đạt tới cấp độ Thần Ma chi cảnh!

Nhưng, cái này sao có thể đây!

Vì sao hắn cho tới bây giờ cũng không biết được có loại chuyện này!

"Người chừng nào thì. . ."

Thanh Thương đại trưởng lão mặc dù bề quan lâu dài, cơ hồ chưa từng xuất thế, nhưng đối với Phong Vân, hắn vẫn là biết đến.

Dù sao đối phương chính là đệ nhất thiên kiêu đương thời, danh truyền cương vực vô tận hỗn độn, lấy Nhân tộc chi thân đi đến một bước này, không dựa vào huyết mạch, không dựa vào xuất thân, không thể nghi ngờ, là hạng người kinh tài tuyệt đỉnh.

Thanh Thương đại trưởng lão muốn không nhớ rõ cũng khó khăn.

Nhưng hắn vẫn đánh giá thấp Phong Vân, hắn thấy, Phong Vân tới đa nhiều nhất cũng chỉ có thể so với chiến lực của Đạo Tôn bốn bước mà thôi.

Nhưng mà để cho hắn tuyệt đối nghĩ không ra là, chiến lực chân thực của Phong Vân, vậy mà tiến vào cấp độ Thần Ma chi cảnh!

Đây quả thực vượt qua hắn tưởng tượng! Cỡ nào kinh khủng thiên phú!

Cương vực vô tận hỗn độn vậy mà có thể sinh ra dạng vô thượng yêu nghiệt này?

"Một hồi lại trò chuyện tiếp."

Phong Vân có chút run tay, phá vỡ hư không, đem Thanh Thương đại trưởng lão đưa đến bên trong hậu phương Thanh Vân Cổ Quốc.

Sau đó ánh mắt hắn nhìn về phía Huyết Hoàng Tiên Vương, trong mắt lướt qua một vòng dị quang, thân nhiên nói: "Đến báo thù cho Chân Huyền sao?"

"Không, chỉ là đơn thuần muốn giết ngươi mà thôi."

Huyết Hoàng Tiên Vương thấy chính chủ đi ra, hắn cũng không tiếp tục ẩn giấu nữa, bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, một mảnh tinh cầu bị nổ nát vụn, hóa thành một mảnh huyết quang chói lọi!

Đối mặt Phong Vân, hắn không chút do dự, toàn lực thôi động huyết sắc Thần Thương trong tay!

Chương 1188: Mẹ nó, thì ra là Bức Vương!

Chương 1188: Mẹ nó, thì ra là Bức Vương!

Ông — một! !

Vô tận huyết quang chói lọi chiếu sáng Hồn Độn hư không, huyết sắc Thần Thương sống lại cực điểm, Tiên Vương chi uy tựa như Diệt Thế chi sóng vậy, hoành hành thập phương.

"Tốt cho một kích khủng bố, uy năng một kích này, đoán chừng là cấp độ Thần Ma tam trọng thiên!"

Nơi xa, Thanh Thương đại trưởng lão thần sắc khẩn trương, hấn cực kỳ lo lắng nhìn xem Phong Vân, không biết đối phương có thể ngăn lại hay không.

"Tiên Vương Bình sao. . ."

Phong Vân cười nhạt một tiếng, không thèm để ý ba động sôi trào cực hạn bên trong hư không chút nào.

Ở trong ánh mắt nhìn soi mói của tất cả tu giả, hấn thông dong nâng lên bàn tay thon dài như ngọc, ngón trở có chút nâng lên một chút:

"Gậy ông đập lưng ông. . ."

Keng ——! !

Một đạo thanh âm tựa như gõ vang Đại Đạo kêu khê vang lên, một vòng lực lượng không người nào có thể nhìn thấy im ắng lan tràn ra ngoài!

Cho dù là huyết quang không ngừng sôi trào nổ tung cũng không thể che chắn đạo thanh âm kêu khê này, rõ ràng lạc ẩn ở bên trong ngực tất cả tu giả quan chiến, để bọn hắc không tự chủ được run rẩy, phảng phất như có lực lượng cầm kị gì đó đang bay hơi.

"Ngươi, cái này. . . ! A! Không, không có khả năng, không cần!"

Huyết Hoàng Tiên Vương tay cầm huyết sắc Thần Thương đột nhiên phát ra thanh âm gầm rú thảm thiết mà tuyệt vọng, chân võ từng khóa Vẫn Thạch phiêu đảng mà đến, thậm chí là tinh cầu xung quanh.

Ầm ầm!

Ở trong mắt tất cả tu giả, huyết sắc Thần Thương sống lại kia đột nhiên hơi chậm lại, sau đó gào thét lên bắn ngược lại, bị Huyết Hoàng Tiên Vương tự mình thao túng, đánh về phía đỉnh đầu của mình!

Phốc!

Huyết Hoàng Tiên Vương nổ tung ra tại chỗ, huyết dịch bay tứ tung, tựa như thác nước buông xuống trong tinh không vậy, nhuộm đỏ một phương Hỗn Độn hư không này!

Vị Tiên Vương tồn tại vô thượng từ thời đại tuyên cổ này, lại bị một chỉ điểm diệt ở bên trong hư không!

Vói lại, giống như là tự tuyệt mà chết!

Đây là khủng bố cỡ nào!

Dạng thủ đoạn này, nhìn như hoà nhã không gợn sóng, nhưng ý vị ẩn chứa trong đó lại làm cho tất cả tu giả kinh dị, khắp cả người phát lạnh, đơn giản là so với Tiên Vương tuyên cổ sống lại còn mang lại rung động to lớn hơn!

Dù cho là vị Thanh Thương đại trưởng lão kia, lúc này cũng bị kinh hãi thật sâu, ngốc trệ đứng tại chỗ, một chữ cũng nói không ra.

Bang ——! !

Huyết sắc Thần Thương run rẩy, chấn động, phát ra ý thức ba động không tình nguyện, hướng về phía Phong Vân rơi xuống.

Lạch cạch!

Sau đó, bị hấn vững vàng giữ ở trong tay.

Trên cán thương Huyết sắc Thần Thương này có khắc hai chữ 'Huyết Sát', chắc là tên của nó, gần đó có ức vạn hoa văn tung hoành dây dưa, tỏa ra tiên uy vô thượng, xán lạn vô cùng.

Ô ô ——! !

Khí Linh bên trong Huyết Sát Thần Thương khẽ kêu, phát ra ba động kháng cự, tiên văn thân thương chấn động, tựa hồ muốn tự hủy.

"Tính tình vẫn còn lớn như vậy sao."

Phong Vân mỉm cười, đem nó ném vào trong thế giới cơ thể, cũng nói với Linh Điệp: "Giao cho ngươi, phẩm giai của ngươi cao hơn nó, trùng trị nó không có vấn đề chứ."

"Ta làm việc, ngươi cứ yên tâm."

Thế giới trong cơ thể chỉ truyền ra sáu chữ này, lộ ra tràn đầy tự tin.

Phong Vân nhẹ nhàng gạt đầu, không quan tâm nữa, hấn đem ánh mắt quét về phía địa phương Huyết Hoàng Tiên Vương nổ tung, chỉ thấy nơi đó tiên huyết như thác nước, tinh hồng mà diễm lệ, lộ ra một loại tiên tính bất hủ.

"Ông ——! !"

Đúng lúc này, chỉ thấy bên trong tiên huyết kia, bỗng nhiên xông ra một trương tàn cầu, vút qua phía trên Hỗn Độn hư không, toàn bộ hư không ửng thanh mà ra, một giây sau, biến mất không thấy gì nữa.

Tốc độ nhanh chóng, dù cho là Phong Vân cũng chưa kịp phản ứng.

"Chạy sao."

Phong Vân thấy thế, nhẹ nhàng nói nhỏ, thần sắc cũng không chút để ý nào.

Huyết Hoàng Tiên Vương nhận một kích trí mạng kia, so với Chân Huyền Đại Ma Thần còn khủng bố hơn nhiều, cho dù là không chết, một thân căn cơ sợ là đã bị diệt hết, coi như khôi phục, cũng phải rơi xuống khỏi Tiên Vương chi cảnh!

Cho nên, đã không đáng để lo nữa.

Với lại, còn có một kiện Tiên Vương Binh, nghĩ như thế nào cũng là kiếm lời lớn.

Phong Vân lập tức quay đầu nhìn lại, muốn cùng chúng tu sĩ khoe khoang một chút, nhưng mà hấn lại phát hiện, tất cả tu giả, kể cả Thanh

Thương đại trưởng lão, đều lấy ánh mắt cực độ ngốc trệ sờ nhìn qua hắn.

Tất cả đều trở thành một dạng hoá thạch, không nhúc nhích, cứng ngắt mà đứng.

"Này, đều hoàn hồn đi, đã kết thúc rồi." Phong Vân phát phát tay, la lên.

Thanh Thương đại trưởng lão là người thứ nhất hoàn hồn, hắn nhìn Phong Vân, nhin không được nói: "Nguoi, nguoi là quái vật gì vậy?"

Phong Vân khoe miệng co rút, có thể nói như vậy sao?

Thanh Thương đại trưởng lão cũng ý thức được mình quá khiếp sợ mà thất thố, hắn vội vàng sửa lời nói: "Ý tứ của ta là, nguoi thế nào lại mạnh như vậy, kia thế nhưng là Huyết Hoàng Tiên Vương đó, mặc dù thụ thương, nhưng cũng có chiến lực Tiên Vương tam trọng. Lại bị nguoi dễ dàng đánh bại!"

Phong Vân khẽ mỉm cười nói: "Rất đơn giản, bởi vì ta mạnh hơn hắn."

Sau khi nói xong, hắn còn khẽ ngẩng đầu, ngưỡng vọng trời cao, một bộ tư thái cao thủ tịch mịch.

Một màn này làm cho Thanh Thương đại trưởng lão da mặt điên cuồng co rúm, có một loại cảm giác bị buộc khí hung hăng chấn đến, hắn chỉ có thể há mồm mỉm cười lộ ra xấu hổ mà không mất đi lễ phép.

Mẹ nó, nguyên lai là Bức Vương!

...

Một bên khác, trong không gian thần bí xa xôi bên ngoài.

Bầu không khí lộ ra rất ngưng trọng.

"Sao, làm sao có thể! !"

Hồi lâu sau, một đạo thanh âm không thể tin vang lên, biểu lộ trên mặt Chân Huyền Đại Ma Thần vừa rung động vừa sợ hãi.

Hắn thông qua bí thuật cũng nhìn thấy hết thảy phát sinh ở trên Hỗn Độn hư không kia, đơn giản là đã làm cho hắn rung động, cả người cũng muốn sụp đổ!

· · · ,,

Hắn không cách nào tưởng tượng được, Huyết Hoàng Tiên Vương là Tiên Vương tam trọng, lại còn chưa cùng Phong Vân giao thủ, đã trực tiếp nổ tung, suýt nữa còn vẫn lạc!

Trước đó lúc hắn cùng Phong Vân giao thủ, chiến lực đối phương rõ ràng là vừa mới tiến vào Thần Ma nhất trọng mà thôi, vì sao trong khoảng thời gian ngắn không gặp, đã trở nên khủng bố như thế! ?

Đây là, tốc độ tiến bộ khủng bố như thế nào! ?

Đừng nói là hắn, ngay cả hình chiếu bạch y Tiên Đế một bên, cũng đều lấp loé không yên, tỏ rõ nội tâm không bình tĩnh.

Ông ——! !

Lúc này, bỗng nhiên không gian thần bí bị phá vỡ, một đạo lưu quang từ trong đó thoáng hiện ra, rơi vào lầu các trước đó, chính là một trương tàn cầu kia.

Lúc này, ở phía trên tàn cầu, đang có một đoàn huyết quang phiêu diêu, âm đạm không chừng, phảng phất như tùy thời đều sẽ bị dập tắt.

"Bị thương nặng như vậy sao. . ."

Chân Huyền Đại Ma Thần thì thảo, thương thế này so với thương thế lúc trước của hắn chịu còn nghiêm trọng hơn nhiều, Huyết Hoàng Tiên Vương, hơn phân nửa sợ là đã bị phế.

Lúc này, hình chiếu bạch y Tiên Đế bàn tay vung lên, một đoàn huyết quang kia lập tức bay vào bên trong tiên hồ, vô số tiên quang hướng nó vọt tới, không ngừng tắm bổ.

Một giây sau, huyết quang ổn định lại, sau đó chậm rãi hiện ra một đạo hư ảnh mờ lung, chính là Huyết Hoàng Tiên Vương.

"Huyết Hoàng Tiên Vương, chuyện gì xảy ra vậy? Vì sao khi đó ngươi không thể tự mình khống chế, đã phát sinh cái gì?"

Chân Huyền Đại Ma Thần lập tức hỏi.

"Hắn, hắn điều khiển. . . Tâm thần của ta!" Một đạo ý thức yếu ớt chậm rãi lan truyền ra. _

Chương 1189: Thế giới ý thức: TMD, nơi nào đến yêu nghiệt?

Chương 1189: Thế giới ý thức: TMD, nơi nào đến yêu nghiệt?

Điều khiển tâm thần! ?

Chân Huyền Đại Ma Thần nghe nói như thế, một mặt sợ hãi, còn có loại thao tác này?

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế mở miệng nói: "Huyết Hoàng Tiên Vương tu là Sát Lục Hủy Diệt Chi Đạo, đạo tâm trời sinh có thiếu hụt, nếu như năm đó Tiên Vương có tu vi cứu trọng thiên, loại thiếu sót này tự nhiên có thể xóa đi, nhưng về sau hấn thụ thương, cảnh giới rơi xuống, loại thiếu sót này liền hiển lộ ra, bất quá hấn bảo hộ rất tốt, cơ bản không có khả năng bị nhắm vào."

" Thiên phú Linh Hồn của Phong Vân kia tất đã đạt tới Thần Ma cấp, cho nên mới có thể không quan tâm Huyết Hoàng Tiên Vương bảo hộ, trực tiếp điều khiển tâm thần hấn, lợi dụng một kích của hấn mạnh nhất, đả kích chính hấn. . ."

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế trong nháy mắt nhìn ra nguyên do trong đó, đồng thời cũng nói ra độ cao thiên phú Linh Hồn của Phong Vân.

Chân Huyền Đại Ma Thần sau khi nghe xong, trong lòng lạnh buốt, chỉ cảm thấy Phong Vân này thật sự là đáng sợ, lại còn am hiểu Linh Hồn Chi Đạo.

Hắn nhớ rõ Phong Vân ở lúc cùng hắn chiến đấu, cũng không hiển lộ ra năng lực này, cái này đủ để chứng minh, đối phương ẩn tàng thật sự là quá sâu.

"Cái kia, vậy làm sao bây giờ?" ý sợ hãi trong lòng Chân Huyền Đại Ma Thần đối với Phong Vân nâng cao thêm một bước, hiện tại nếu Phong Vân xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn có thể không nói hai lời liền chạy, căn bản không có dũng khí đối mặt.

"Kế hoạch một thất bại, chỉ có thể làm kế hoạch hai, người lập tức tiến về vùng biên hoang vô tận hỗn độn cương vực, truyền đạt lệnh ta ra, nói cho các tộc nhân, chính thức khởi động kế hoạch!"

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế nói với Chân Huyền Đại Ma Thần.

Người sau lúc này cũng khôi phục bảy tám phần, mặc dù thực lực rơi xuống đến Đạo Tôn cảnh, nhưng thời gian ngắn có thể khôi phục thành như vậy, đã rất ngu ngốc.

"Tốt, ta đi ngay."

Chân Huyền Đại Ma Thần gật đầu, sau đó phóng lên tận trời, biến mất ở trong không gian thần bí.

"Tiên Đế đại nhân, là ta sai, không thể hoàn thành nhiệm vụ ngài giao cho thuộc hạ, tội đáng chết vạn lần!"

Trong tiên hồ, Huyết Hoàng Tiên Vương mông lung hư ảo một chân quỳ xuống, thỉnh tội nói.

"Cái này cũng không trách người, là Phong Vân kia quá yêu nghiệt, độ cao thiên phú của người này, tài tình chi tuyệt, nếu như là chúng ta ở phương thế giới kia, cùng ta ở vào cùng một thời đại mà nói, ta khả năng

cũng không phải là đối thủ của hắn, vị trí Tiên Đế này. Sự cũng là của hắn. .
."

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế nhẹ giọng nói.

"Cái này. . ." Tàn hồn Huyết Hoàng Tiên Vương ghen hống trên trời, hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Tiên Đế thế mà đối với Phong Vân này đánh giá cao như thế.

Phải biết rằng, bạch y Tiên Đế ở bên trong phương thế giới kia của bọn họ, thế nhưng là tồn tại có thiên tư tối cường từ cổ chí kim, từ khi bắt đầu xuất thế, đã quét ngang hết thảy.

Uy hiếp vạn tộc, trấn áp vô số cường giả, diệt đại địch xâm phạm, quét ngang bát hoang Lục Hợp, vô địch khắp trên trời dưới đất, cổ kim đều phải sợ.

Tiên Đế vô địch, cũng không phải là tùy tiện kêu ra, cái gì nào động, cái gì tồn tại vô thượng, người có can đảm dám mạo phạm, toàn bộ đều bị trấn sát!

Đánh đâu thắng đó, không hề có một chút đáng lo lắng, để cho chư thiên đều run rẩy, hết thảy đầu nguồn họa loạn đều bị hắn quét sạch, trên đời chỉ có thanh âm của hắn tồn tại!

Căn cứ những gì Huyết Hoàng Tiên Vương biết, trong tu thế giới chân thứ nguyên, ở bên trong tuế nguyệt quá khứ đã từng sinh ra không ít tồn tại thiên phú siêu tuyệt, nhưng nhắc đến bọn họ, đều phát hiện bọn họ đã trải qua huyết chiến, từng có đại địch, đã từng nhận uy hiếp sinh mệnh.

Nhưng mà, chỉ có một mình bạch y Tiên Đế, vô luận ai đối địch với hắn, cho tới bây giờ đều không có ai sẽ lo lắng cho hắn.

Nghe chuyện của hắn, xem những gì hắn trải qua, thật sự là dễ như trở bàn tay, quét ngang hết thảy, một đường vô địch đến cùng!

Vô luận gặp được là ai, bạch y Tiên Đế tất cả đều là một trận chiến bình định, căn bản không có một chút lo lắng, trấn áp đến cùng.

Đến cuối cùng, nhắc đến bạch y Tiên Đế, chính là cách gọi khác của vô địch, trên trời dưới đất duy ngã độc tôn, quét ngang chư thiên vạn giới.

Đây chính là bạch y Tiên Đế, một Đế Hoàng vô thượng hùng thị cổ kim tương lai, đăng lâm tuyệt đỉnh, khí thôn Lục Hợp Bát Hoang, bễ nghễ ức cô!

Nhưng mà, chính là dạng tồn tại này, lại cảm giác than thở thiên phú Nhân tộc Phong Vân ở trên hắn, thậm chí nếu hắn và Phong Vân ở vào cùng một thời đại, vậy mà bại sẽ là hắn!

Cái này khiến Huyết Hoàng Tiên Vương có chút khó mà tiếp nhận.

Bạch y Tiên Đế không có để ý tâm tình của Huyết Hoàng Tiên Vương, hắn một mình lẩm bẩm nói: "Nhân tộc Phong Vân, chẳng lẽ chính là phản công cuối cùng của phương thứ nguyên thế giới này sao. . ."

Hắn thấy, thứ nguyên thế giới mặc dù không có sinh ra ý thức, nhưng có một loại bản năng tự bảo hộ mình tồn tại.

Dù sao, tu chân nhất tộc bọn họ tới là vì thôn phệ bản nguyên phương thứ nguyên thế giới này, cho nên phát giác được nguy cơ, bởi vậy thúc đẩy sinh trưởng ra một yêu nghiệt vô địch Phong Vân, làm người phát ngôn của Thần, trấn áp tu chân nhất tộc?

Đây là suy đoán của bạch y Tiên Đế.

Nhưng mà kỳ thật hắn cũng không biết, nếu như thứ nguyên thể giới có ý thức mà nói, đoán chừng lúc này cũng là một mặt mộng bức, thậm chí sẽ nghĩ:

Tê liệt, chuyện gì xảy ra vậy? Ta đã làm tốt chuẩn bị chờ chết, yêu nghiệt vô địch đột nhiên xuất hiện này là loại nào! ?

Cái nhân, bản nguyên thứ nguyên thể giới cũng thúc đẩy sinh trưởng thiên tài yêu nghiệt biến thái như Phong Vân vậy!

Bạch y Tiên Đế cũng không hiểu biết điểm này, cho nên hắn liền cho rằng đây là phản công cuối cùng của thứ nguyên thể giới, chỉ cần xử lý Phong Vân, toàn bộ thứ nguyên thể giới, sẽ không có ai là đối thủ Tu Chân tộc của hắn.

Nói thực ra, kỳ thật cái này nghĩ sao cũng không có tâm bệnh.

"Đợi cắn nuốt bản nguyên thứ nguyên thể giới này, liền có thể chữa trị vấn đề còn sót lại lúc ta tu hành năm đó, để cho tu vi cảnh giới của ta càng lên một cấp độ. . ."

Bạch y Tiên Đế trong lòng lâm bầm, trong mắt có vô số thể giới lấp lóe mà qua.

Hắn trước kia từng khai sáng một môn phương pháp nghịch thiên, mặc dù để cho tu vi hắn tiến nhanh, nhưng lưu lại vấn đề lớn cũng không thể coi thường.

Lần trước hắn cũng muốn đánh hạ phương thứ nguyên thể giới này, là bởi vì cái 'Vấn đề lớn' này, hắn mới thất bại trong gang tấc, mưu đồ trong vô số kỷ nguyên bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Bằng không mà nói, lấy thực lực của hắn, thứ nguyên thể giới ai có năng lực phản kháng với hắn!

...

Một bên khác.

Phong Vân trở lại Nhân tộc, mà sau khi hắn trở về không bao lâu, tất cả thế lực lớn nhỏ trong toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực, đều có thủ lĩnh tới, biểu đạt ân cứu mạng.

Dù sao, nếu như không có Phong Vân, có thể bọn họ giờ phút này đã sớm lạnh.

Tuyên cổ Tiên Vương giáng lâm, đủ để toàn diệt tất cả tu giả bọn họ trong nháy mắt, không chút huyền niệm!

Ngay cả bốn vị phó tộc trưởng Vĩnh Hằng Thần tộc cũng đã đến, bọn họ đến nay còn đắm chìm ở bên trong rung động nồng đậm.

Khó có thể tưởng tượng, lúc này mới qua thời gian bao lâu, Phong Vân liền đạt tới tình trạng để bọn hắn ngưỡng vọng, đưa thân vào bên trong một nhóm tồn tại tối cường từ cổ chí kim ở vô tận hỗn độn cương vực!

Bất quá, dị vực lại không có chút động tĩnh nào, đừng nói Dị Vực Chi Chủ không tới, thậm chí ngay cả một cao tầng cũng không có phái tới.

Chương 1190: Người có bản lĩnh tiếp tục biến thái đi!

Chương 1190: Người có bản lĩnh tiếp tục biến thái đi!

Vân Thiên Đạo Vực.

Bên trong Linh địa trải rộng, nhiều ngọn núi tú lộ, lơ lửng trên bầu trời, lượn lơ mây mù, linh cầm bay múa, Đan Nhai quái thạch, như luyện thác nước.

Trên vách đá, vách núi cheo leo chạy theo chiều dài Linh Chi, quần hà vòng thụy.

"Sĩ Hỏa Đạo Tôn bá kiến!"

"Bốn vị phó tộc trưởng Vĩnh Hằng Thần tộc cầu kiến!"

"Phó minh chủ Đạo Minh Đạo Vô Khuyết tiến đến!"

"Thanh Vân Cổ Quốc Thanh Thương đại trưởng lão cùng quốc chủ đến đây bái tạ!"

". . ."

Theo từng đạo thanh âm, thủ lĩnh các thế lực lớn hoặc nhỏ chạy đến, cũng đều là phái cao tầng đưa tới hậu lễ.

Một mặt là vì bái tạ ân cứu mạng, một phương diện khác, cũng là vì chúc mừng Nhân tộc được thành lập.

Trên thực tế, những thế lực này vốn cũng là muốn đến ăn mừng, chỉ bất quá bởi vì tại thời điểm Phong Vân vừa mới thành lập Nhân tộc, Huyết Hoàng Tiên Vương kia liền giáng lâm Hỗn Độn Cương Vực.

Cho nên, còn không đến kịp.

Bất quá bây giờ lại khác, bái tạ cùng chúc mừng ngược lại là có thể cùng một chỗ xử lý.

Các thế lực cơ hồ đều tới, cho dù thế lực đã từng phát sinh qua một chút không vui, ngày hôm nay cũng đều dâng lên lễ vật, tranh thủ hóa giải một chút thù cũ, không hy vọng bị đệ nhất thiên kiêu kiêu kiêu đệ nhất cường giả Hỗn Độn Cương Vực bây giờ kiêng kỵ ghi hận, vậy thì quá thảm rồi.

Dù sao, những thế lực này mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng mạnh hơn Phong Vân.

Đương nhiên, cũng có thế lực rất đầu sất, căn bản không có nửa phần ý tứ hoà giải.

Tỉ như, dị vực.

Không chỉ Dị Vực Chi Chủ không có hiện thân, càng không có điều động một sứ giả đến đây, giống như là không quan tâm, đối với cái này chẳng thèm ngó tới.

...

Trong điện chí cao Nhân tộc.

Một ngày này, ra vào rất nhiều tu giả, tu vi trên cơ bản đều ở cấp độ Đạo Tôn, phía dưới Đạo Tôn, căn bản không có tư cách vào, bên trong tất cả đều là đại nhân vật ngày thường khó gặp được, bây giờ tất cả đều hội tụ một đường.

Đây quả thực tựa như là một trận thịnh hội, các phương cự đầu đều xuất hiện, nhao nhao lộ diện.

"Nhân Chủ đến!"

Theo một tiếng hô to, toàn bộ các đại nhân vật bên trong điện đường tất cả thần sắc chấn động, đều đứng dậy, nhìn về phía ngoài điện.

Chỉ thấy một thân ảnh thon dài mặc bạch bào chậm rãi đi tới, oai hùng vĩ ngạn, dung mạo tuấn mỹ tuổi trẻ, chỉ có một đôi mắt rất tang thương, trải qua biến hóa, rất nhiều kinh lịch, để cho nó có một loại thành thực cùng thâm thúy riêng biệt, để cho người ta vừa thấy liền khó quên.

"Bái kiến Nhân Chủ!"

Những đại nhân vật này tất cả đều hành đại lễ, biểu đạt nội tâm sùng kính cùng cảm kích.

Mặc dù bọn họ đều là cự đầu các phương, lúc này ở trước mặt Phong Vân, cũng thả tư thái rất thấp.

"Không cần khách khí, người đến đều là người một nhà, tùy ý đi."

Phong Vân cũng không có bao nhiêu giá đỡ, thái độ rất hiền hoà, nhưng một đám đại nhân vật vẫn như cũ tâm thần bất định rất khẩn trương.

Dù sao bọn họ đối mặt là tồn tại vô thượng có thể tùy tiện đánh bại tuyên cổ Tiên Vương cấp.

Lúc ấy cho dù cách nhau vô tận năm ánh sáng, bọn họ cũng có thể cảm nhận được khí tức khủng bố tản mát ra từ trên thân của Phong Vân, chỉ sợ tùy tiện một sợi cũng đủ để bọn hắn trong nháy mắt chết rất nhiều lần.

Bây giờ Phong Vân mặc dù thu liễm tất cả khí tức, nhưng một đám đại nhân vật làm sao có thể đối đãi bình thường, từng người chú ý cẩn thận, không dám thất thố cùng lỗ mãng.

Phong Vân đối với cái này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đây chính là ảnh hưởng do thực lực chênh lệch quá lớn, không ở cùng một cấp độ, nhìn thấy phong cảnh cũng không giống nhau, nói gì ở chung?

Ở đây sợ chỉ có cường giả cấp độ Đạo Tôn bốn bước còn có thể miễn cưỡng giữ vững bình tĩnh.

...

Trên đại điện, Phong Vân ngồi ngay ngắn trên ghế, những tu giả khác cũng đều ngồi xuống theo, sau đó ăn uống linh đình, các loại chúc mừng sùng bái ùn ùn kéo đến, bên tai không dứt.

Phong Vân mặc dù mặt ngoài chỉ là mỉm cười, Bất Động Như Sơn, bất quá ở sâu trong nội tâm lại là rất vui vẻ, thậm chí còn đang không ngừng hô hoán, nhiều một chút, lại nhiều thêm một chút!

Một lát sau, Phong Vân nhìn về phía Đạo Vô Khuyết, khẽ cười nói: "Phó minh chủ không phải bé quan sao? Thế mà còn tự thân tới nữa."

Trước đó Đạo Vô Khuyết bị Phong Vân đả kích tâm tính bạo tạc, trực tiếp liền trở về bé quan, tuyên bố không đột phá không ra ngoài.

Đạo Vô Khuyết trợn mắt trừng một cái, "Ngươi cho rằng là ta muốn đến sao, còn không phải bởi vì ngươi biến thái, với lại, ta bây giờ nghĩ rõ ràng

rồi, ta không so cùng đại quái vật, người có bản lĩnh thì cứ tiếp tục biến thái đi, nếu ta lại có may may dao động thì tính là người lợi hại."

Phong Vân một lần so với một lần cường đại đáng sợ, Đạo Vô Khuyết cũng đã bị đả kích thành thói quen, tâm tính cũng chết lạng.

"Được, người chờ đi." Phong Vân nhẹ nhàng cười một tiếng, thâm nghĩ, lúc này mới đến chỗ nào, ta vẫn chưa có phát lực đâu.

Chúng đại nhân vật nhìn thấy Đạo Vô Khuyết có thể cùng Phong Vân nói chuyện không kiêng kỵ gì như vậy, ở sâu trong nội tâm đều là rất hâm mộ, bất quá bọn hắn hâm mộ thì hâm mộ nhưng cũng không dám làm theo.

Dù sao, người ta từ rất sớm đã cùng Phong Vân quen biết, với lại đều là Đạo Minh, chỗ nào bọn họ hơn được.

Lúc này.

Bỗng nhiên một thanh âm từ bên ngoài truyền đến, "Dị vực sứ giả cầu kiến Nhân Chủ!"

Lời này vừa ra, các đại nhân vật đều có thần sắc khác nhau, cơ hồ tất cả thế lực đều tới vô tận hỗn độn cương vực, chỉ có dị vực, một mực không hề có động tĩnh gì, thủ lĩnh cùng cao tầng cũng không có tới.

Bất quá bây giờ, lại phái một vị sứ giả đến đây.

"Vào đi." Thần sắc Phong Vân không gợn sóng, nhìn cũng không thể nhận ra sướng vui hay đau buồn.

Một lát sau, một thân ảnh cao gầy từ ngoài điện đi vào, có chút run run rẩy rẩy, thần sắc cũng rất khẩn trương tâm thần bất định.

Các đại nhân vật trong điện nhìn thấy dị vực sứ giả này, thần sắc trên mặt biến hóa, sứ giả này cũng không phải là người nổi danh bao nhiêu, tương phản, thật sự là quá mức vô danh, tu vi cũng thấp đến đáng thương, ngay cả đạo quân cũng không tới, lại là một vị Chúa Tể.

Phong Vân bây giờ danh chấn vô tận hỗn độn, độc tôn Cửu Thiên Thập Địa, tôn quý cỡ nào, phách khí cỡ nào.

Dị vực lại chỉ phái tới một sứ giả Chúa Tể cấp, tâm tư của họ đã rõ ràng rành!

Vị sứ giả chúa tể kia ở trước ánh mắt các đại nhân vật Đạo Tôn run lẩy bẩy, bất quá hẳn vẫn nhớ nhiệm vụ chuyên này, lập tức hướng phía Phong Vân hành bái đại lễ, run run rẩy rẩy mở miệng nói:

"Tham kiến Nhân Chủ, tiểu nhân, là phụng mệnh lệnh Dị Vực Chi Chủ, trước đến đây chúc mừng người, chúc mừng Nhân Chủ ngài thành lập Nhân tộc."

Một câu nói tới nửa ngày, còn là đứt quãng, rốt cục cũng nói xong.

"Dị Vực Chi Chủ của các người phái người qua đây sao?" Phong Vân không có mở miệng, Đạo Vô Khuyết thẹn không được, chất vấn.

"Vâng, chỉ, chỉ có tiểu nhân." Vị sứ giả chúa tể kia cơ hồ muốn xụi lơ trên mặt đất, toàn thân đều là mồ hôi lạnh.

Ngay cả lễ vật cũng không có?

Các đại nhân vật ở đây một câu cũng không nói được, Dị Vực Chi Chủ phái một vị sứ giả Chúa Tể như vậy tới chúc mừng, còn lễ vật gì cũng không mang tới, đồng thời không hề đề cập tới đại ân Phong Vân đánh lui địch trước đó.

Hiển nhiên, là cố ý như vậy, muốn Phong Vân mất mặt mũi.

Để bọn hắn cơ hồ ngạt thở, Nhân Chủ Phong Vân chiến lược có một không hai ở vô tận hỗn độn, cổ Tiên Vương cũng không phải là đối thủ của hắn, Dị Vực Chi Chủ bất quá Đạo Tôn bốn bước đỉnh phong, ai cho hắn có lòng can đảm này?

Dám đi ngạo mạn với một vị cường giả vô địch! ?

Chương 1191: Nơi bản nguyên vũ trụ!

Trong điện phủ cao nhất của Nhân tộc.

Các nhân vật lớn không ai dám nói chuyện, bầu không khí ngưng đọng đến cực điểm.

Vị sứ giả cấp Chúa Tể mà dị vực phái đến vẫn không ngừng run rẩy, với hấn ta mà nói, tùy tiện một người ở đây, cũng có thể giết hấn ta vô số lần.

Nhất là thân ảnh thon dài trên bảo tọa màu vàng kia, chỉ sợ một ánh mắt có thể miểu sát hấn ta không biết bao nhiêu lần.

Đạo Vô Khuyết nghe thấy vị sứ giả Chúa Tể này nói như vậy, trên mặt bộc phát phẫn nộ, muốn nói chuyện.

Bỗng nhiên, Phong Vân trên bảo tọa mở miệng: “Ta biết rồi, người đi xuống đi, cũng thay ta truyền lời cho Dị vực chi chủ, có cơ hội, ta sẽ đích thân đến nhà bái phỏng.”

Sau khi nói xong, Phong Vân nhẹ nhàng vung tay lên, vị sứ giả Chúa Tể kia đã biến mất tại chỗ.

“Được rồi, tiếp tục đi.” Phong Vân quét mắt một vòng quanh điện, nói.

Lập tức, tiếng sáo trúc vui vẻ, tiếng nói cười liên tiếp vang lên, tất cả khôi phục như trước.

Nhưng mà, trong lòng đám nhân vật lớn đều ghi nhớ câu nói cuối cùng của Phong Vân, có cơ hội sẽ đích thân đến bái phỏng dị vực!

Hiển nhiên, hai chữ ‘Bái phỏng’ trong miệng vị Nhân tộc chi chủ này, không phải là bái phỏng bình thường.

Điều này cũng khiến đám nhân vật lớn ở đây không hiểu, tên dị vực chi chủ này, hoặc là đầu óc bã đậu, dám không nhìn Phong Vân như mặt trời ban trưa, không muốn hóa giải thù giận, còn tiếp tục làm cho sâu sắc.

Hoặc là hẳn ta có thủ đoạn nghịch thiên gì đó, không sợ Phong Vân, cho nên mới không thềm đề ý.

Nhưng có thể trở thành Dị vực chi chủ, khẳng định không phải người ngu.

Như vậy, tất nhiên là hẳn ta có thủ đoạn cường đại, có thể chống lại Phong Vân.

Nhưng trong lòng bọn họ vô cùng nghi hoặc, dị vực có thủ đoạn như vậy sao?

Đương nhiên Phong Vân cũng biết những thứ này, trong lòng hẳn cũng có chút hiếu kỳ, tên dị vực chi chủ này có cơ duyên hay kỳ ngộ gì kinh thiên sao? Nếu không, làm sao dám không nhìn hẳn như vậy.

“Tạm thời không quan tâm hẳn ta, hẳn ta cũng không lật nổi cái bọ nước gì...”

Phong Vân không hứng thú với Dị vực lắm, bây giờ hẳn chỉ muốn cố gắng tăng thực lực của mình, tránh lại có Tiên Vương tuyên cổ giáng lâm lần nữa, hoặc có thực lực mạnh hơn, số lượng càng nhiều.

Đến lúc đó, hắn sẽ không phải đối thủ.

“Thực lực bây giờ của mình cũng có thể so với Thần Ma tam trọng thiên.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Sở dĩ hắn có thể tùy tiện giải quyết Huyết Hoàng Tiên Vương như vậy, chẳng qua là do lúc trước hắn quét hình chiếu, tăng thiên phú linh hồn đến cấp Thần Ma, cộng thêm Huyết Hoàng Tiên Vương bị thương, đạo tâm thiếu hụt nghiêm trọng, nên hắn mới thắng.

Đừng nhìn rất nhẹ nhàng, thực tế đã hao hết lực lượng linh hồn của Phong Vân.

Nhưng vì hắn trang bức, cho nên thể hiện rất nhẹ nhàng.

Trên thực tế, trong lòng Phong Vân vẫn có chút hoảng, nếu có vị Tiên Vương tuyên cổ thứ hai đến, vậy hắn cũng chỉ có thể chạy trốn.

Bởi vậy, nguyện vọng lớn nhất của Phong Vân bây giờ là nhanh chóng tăng thực lực lên.

Sau khi đột phá Đạo Tôn, muốn tăng cảnh giới, phải không ngừng tiếp dẫn lực lượng đại đạo tẩm bổ cho đạo chủng, khiến nó nở hoa kết trái, cuối cùng nở ra đạo đài.

Mà chuyện tiếp dẫn lực lượng đại đạo, căn bản không thể tốc hành được, cho dù là người có thiên tư nghịch thiên, tài tình tuyệt thế, cũng phải tu hành từng chút một.

Cho nên, Đạo Tôn muốn tăng tu vi, cần hao phí một lượng lớn thời gian, động một chút là ngàn vạn hồn độn kỷ nguyên, lâu khiến người ta tức lộn ruột.

Đương nhiên Phong Vân không thể đợi lâu như vậy, nếu không, cái gì cũng muộn rồi!

“Còn một biện pháp, quét hình chiếu, quét ra đạo chủng của các Đạo Tôn, sau đó xóa linh hồn lạc ấn phía trên đạo chủng đi, chỉ để lại lực lượng đại đạo tinh thuần nhất, cứ như vậy, có thể khiến tiến độ tăng lên rất nhiều.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Nhưng như vậy có một khuyết điểm, đó chính là Thời Không Đại Đạo không có cách nào tăng lên.

Đến bây giờ, chỉ có một mình hấn lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo, muốn quét đạo chủng của những tu giả khác, nghĩ cũng đừng nghĩ.

“Chờ hồi Đạo Vô Khuyết một chút, hấn ta sống lâu nhất, khẳng định biết biện pháp khác.” Phong Vân yên lặng nói.

...

Cứ như vậy, cũng không lâu lắm, yến hội kết thúc, tất cả thủ lĩnh và đám cao tầng của các thế lực lớn nhỏ đều lần lượt rời đi.

Trong lòng bọn họ đều hạ quyết tâm, sau khi trở về, phải giao hảo với Nhân tộc.

Đồng thời, dặn dò tộc nhân của mình, nếu như gặp phải Nhân tộc trong vô tận hỗn độn, phải tuyệt đối lễ độ, không thể xung đột, nếu không sẽ dùng quy tắc của tộc hầu hạ!

Bởi vậy, dưới sự dẫn dắt của Phong Vân, Nhân tộc xem như đã chân chính quật khởi!

...

Bên này.

Phong Vân đã hỏi Đạo Vô Khuyết cách khiến Đạo Tôn nhanh chóng tăng lên tu vi.

Vẻ mặt của Đạo Vô Khuyết chính là “Ta biết ngươi đến chắc chắn là hỏi cái này, dù sao, dựa vào tốc độ tu hành yêu nghiệt của ngươi, khẳng định không chịu dùng tốc độ rùa bò tiếp dẫn lực lượng đại đạo, tâm bồ đạo chúng.”

“Theo ta được biết, trừ tiếp dẫn lực lượng đại đạo ra, còn một biện pháp có thể tăng tốc độ lên rất nhiều, thật ra rất đơn giản, ngươi trực tiếp đến nơi bản nguyên vũ trụ hấp thu là được, đây là biện pháp duy nhất.”

“Nơi bản nguyên vũ trụ sao?” Ánh mắt Phong Vân lóe lên: “Có Đạo Tôn đã thử rồi sao?”

“Đương nhiên là có, nhưng cuối cùng không phải cảnh giới trì trệ không tiến, thì tự bạo mà chết.” Đạo Vô Khuyết gật đầu nói.

Phong Vân nghe xong, mí mắt giật giật, hẩn nhìn chăm chăm Đạo Vô Khuyết: “Có phải muốn luận bàn với ta không?”

Đây cũng là biện pháp? Xác định không phải muốn hẩn chết?

“Khụ khụ, ngươi hãy nghe ta nói hết đã.”

Đạo Vô Khuyết ho nhẹ vài tiếng: “Ta đã nghiên cứu, nơi bản nguyên vũ trụ có lực lượng đại đạo quá rắc rối phức tạp, nhiều loại hỗn tạp cùng một chỗ, cơ bản không có khả năng tách ra, hơn nữa vô cùng cường bạo, Đạo Tôn bình thường không chịu nổi.”

“Nhưng người thì không giống, người là người đàn ông lĩnh ngộ mười lăm đầu đại đạo, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, quang, ám, sát lục, thời gian và không gian, mặc dù nơi bản nguyên vũ trụ có lực lượng đại đạo hỗn tạp, nhưng người có thể tiêu hóa, hấp thu.”

“Hơn nữa, linh hồn và thân thể người biến thái như vậy, nhất định có thể tiếp nhận lực lượng cuồng bạo kia.”

Đạo Vô Khuyết nói một hơi, không dừng lại một chút, sợ Phong Vân tìm hắn ta luận bàn.

Phong Vân nghe xong, sắc mặt hơi động: “Thì ra là thế, vậy có thể thử một lần.”

Nếu quả thật như Đạo Vô Khuyết nói, thì đối với hắn, bản nguyên vũ trụ chính là nơi phúc địa!

“Nhưng người phải cẩn thận một chút, nơi bản nguyên vũ trụ không tầm thường, bên trong sinh ra không biết bao nhiêu Đạo Nguyên thú, bọn chúng tồn tại vì bảo vệ lực lượng đại đạo, số lượng đông đảo, mặc dù bây giờ chiến lực của người rất mạnh, nhưng vẫn phải chú ý.”

“Ừm.” Phong Vân gật đầu, biểu thị đã biết.

Chương 1192: Bí mật của Di vực!

Chương 1192: Bí mật của Di vực!

Nhưng cuối cùng Phong Vân vẫn không đến nơi bản nguyên vũ trụ.

Bởi vì Đạo Vô Khuyết nói, một kỷ nguyên bản nguyên vũ trụ mới mở ra một lần.

Lần trước đã mở ra gần một kỷ nguyên rồi, khoảng cách đến lần sau, chỉ còn hơn năm trăm năm.

“Năm trăm năm, được, vậy mình sẽ chờ, trong khoảng thời gian này thuận tiện quét hình chiếu, nếu như có thể tuôn ra đạo chủng, cũng coi như kiếm lời.” Trong lòng Phong Vân lẩm bẫm.

Sau khi Đạo Vô Khuyết rời đi, Phong Vân bắt đầu đi vào phòng tu hành quét hình chiếu.

Hắn cũng không có nhiều hình chiếu cấp Đạo Tôn, đại khái chỉ có mấy vạn người.

Đây là số lượng hãn tích lũy từ vô tận hỗn độn cương vực và thiên địa vực ngoại, trên cơ bản, đây đã là toàn bộ số lượng Đạo Tôn hiện nay rồi.

Không có cách nào, không phải dễ dàng tu thành Đạo Tôn như vậy, một đời có thể xuất hiện một người, cũng là ưu tú rồi!

Có đôi khi, mấy đời đều không xuất hiện một người, cũng là chuyện bình thường.

Thế hệ của Phong Vân, ngoại trừ hẳn ra, đã là một đời xuất sắc nhất trong gần ngàn vạn kỷ nguyên này.

Tương lai, có bốn người chắc chắn sẽ tấn thăng Đạo Tôn.

Theo thứ tự là Đế Nguyên, Trần Hoán, Âm Dương, Ngũ Thái!

Bọn họ là tuyệt thế thiên kiêu cùng thời đại với Phong Vân, đặt trong kịch sử, đều là siêu quần, chẳng qua Phong Vân quá xuất sắc, đã che giấu toàn bộ hào quang của bọn họ.

Cho nên bọn họ mới không có mức độ chú ý gì, nếu đặt ở thời đại khác, đã sớm rực rỡ hào quang rồi.

Không có cách, thời đại thiên kiêu có thể có nhiều người, nhưng Phong Vân, lại chỉ có một.

“Mấy vạn hình chiếu Đạo Tôn, quét hơn năm trăm năm, hẳn có thể quét ra không ít hàng.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Hắn lập tức tiến vào bệ quan cấp độ sâu, giao chuyện lớn nhỏ trong Nhân tộc cho Phong Tiểu Lan quản lý, còn hẳn không để ý đến bên ngoài.

Phong Vân rất yên tâm về Phong Tiểu Lan, mặc dù Phong Tiểu Lan không có thiên phú tu hành cao, nhưng phương diện quản lý vẫn rất được.

Trước đó ở vũ trụ thế giới, Phong Tiểu Lan đã từng quản lý Nhân tộc, bây giờ, cũng coi như tiếp tục sự nghiệp.

Phong Tiểu Lan là vợ của Phong Vân, cũng là chủ mẫu của Nhân tộc, các tộc nhân trong Nhân tộc đều rất ủng hộ cô.

...

Mà lúc Phong Vân bế quan, tại một bên khác.

Dị vực.

Tên sứ giả cấp Chúa Tể trở về truyền lời Phong Vân, sắc mặt đăm cao tầng trong đại điện đều thay đổi, bọn họ rất rõ ràng, ‘Đến nhà báỉ phỏng’ trong miệng Phong Vân kia, tất nhiên là kẻ đến không thiện.

Một vị cao tầng không nhìn được nói: “Vực chủ, Phong Vân như mặt trời ban trưa, đến Tiên Vương tuyên cổ cũng không phải đối thủ của hắn, dị vực chúng ta ngạo mạn với hắn như vậy, chỉ sợ...”

Hắn ta không nói tiếp, nhưng ý tứ không cần nói cũng biết.

Mặc dù đăm cao tầng khác không mở miệng, nhưng vẻ mặt đã cho thấy tất cả.

Dị vực chi chủ bình tĩnh nhìn vị cao tầng vừa nói chuyện kia và đăm cao tầng còn lại, cười nhạt một cái nói: “Chỉ là một tên Tiên Vương tuyên cổ bị trọng thương thôi, còn Phong Vân mới vào cảnh giới Thần Ma, chẳng lẽ Dị vực ta không có cường giả cấp Thần Ma sao?”

Lời này vừa ra, đăm cao tầng dị vực đều chấn động, tên cao tầng mở miệng lúc trước không nhìn được, vui mừng nói: “Vực chủ, chẳng lẽ...”

Dị vực chi chủ khoát tay một cái nói: “Các ngươi biết là tốt rồi, việc này đừng tiết lộ ra ngoài, nếu tên Phong Vân kia dám đến nhà gây náo, tự nhiên sẽ cho hắn đẹp mặt.”

“Vâng!”

Đăm cao tầng dị vực có được cam đoan, trên mặt mỗi người đều lộ vẻ yên tâm, không nhắc đến chuyện này nữa.

Một lát sau, dị vực chi chủ phát tay để bọn họ lui ra, bản thân thì lóe lên, biến mất trong đại điện, đi vào chỗ sâu trong Thánh địa dị vực.

Bịch bịch...

Tiếng bước chân trầm thấp vang lên, không bao lâu, dị vực chi chủ đã đi vào chỗ sâu trong động phủ, bước lên mấy bước, đã thấy một cái tế đàn.

Giờ phút này, trên tế đàn có một thân ảnh mờ mờ lung lung ngồi xếp bằng, chỉ thấy trên người mặc chiến giáp tử kim, từng sợi tóc tím như tiên thiếp lóe ra thân quang.

Cho dù chỉ lảng lạng ngồi xếp bằng ở đó, khí tức Thần Ma như thủy triều râm ran tỏa ra bát phương, uy áp cái thế, khí phách mạnh nhất thiên địa.

“Phụ thân đại nhân!”

Dị vực chi chủ đi đến gần, vô cùng cung kính nói.

Thân ảnh mờ mờ lung lung này rõ ràng là lão vực chủ dị vực đời trước!

Lão vực chủ nghe vậy, mở mắt, nhìn dị vực chi chủ, thản nhiên nói: “Chân thân của ta vẫn ở một chỗ không biết tại vực ngoại, nhiều năm như vậy, mới miễn cưỡng tránh thoát một chút, có thể thông qua tế đàn liên hệ với ngươi, không ngờ đã nhiều năm như vậy, Tu Chân tộc vẫn chưa thành công, phí công lúc trước ta lừa đám người minh chủ Đạo Minh đến một nơi không biết ở vực ngoại, cũng đồng thời trục xuất bọn họ.”

Đây là một bí mật kinh thiên!

Lão vực chủ dị vực là người thuộc trận doanh của Tu Chân tộc, ông ta có ý bố cục, để lộ biện pháp đối phó với Tu Chân tộc tại một chỗ không biết

ở vực ngoại. khiến tất cả đám cường giả cảnh giới Thần Ma trong vô tận cương vực đều tiến về nơi đó.

Tất cả đều nằm trong tính toán của ông ta, bị thời không trục xuất.

Nhưng quá trình cũng có một chút thay đổi, lão vực chủ cũng bị liên lụy, thất thủ trong thời không lưu loạn, nhiều năm như vậy, khó khăn lắm mới tránh thoát một chút, thông qua tế đàn liên hệ với dị vực.

“Phụ thân đại nhân, ngài không biết, lúc trước Huyết Hoàng Tiên Vương đã giáng lâm đến vô tận hỗn độn cương vực, nhưng, hắn ta thất bại.” Dị vực chi chủ đáp.

“Hả?” Lão vực chủ nghe vậy, lông mày nhíu chặt: “Huyết Hoàng Tiên Vương từng bị đại thương, mặc dù cảnh giới không cao như lúc trước, nhưng vẫn mạnh hơn Thanh Vân Cổ Quốc Thanh Thương nhiều, vậy mà bại? Có phải nhiều năm như vậy, Thanh Thương đã đột phá rồi?”

“Không, không phải như vậy, mà trong vô tận hỗn độn cương vực của chúng ta xuất hiện một tên yêu nghiệt vô thượng của Nhân tộc, tên là Phong Vân, cảnh giới Nhất Bộ Đạo Tôn, chiến lực đã bước vào cảnh giới Thần Ma, một chiêu đánh Huyết Hoàng Tiên Vương suýt tan thành mây khói.”

Dị vực chi chủ nghiên răng nghiên lợi nói đến Phong Vân, vô cùng oán hận!

“Yêu nghiệt Nhân tộc Phong Vân? Cảnh giới Nhất Bộ Đạo Tôn, chiến lực đã bước vào cấp độ Thần Ma, một chiêu đánh Huyết Hoàng Tiên Vương suýt nữa vẫn lạc?”

Mặc dù mạnh như lão vực chủ, lực này cũng bị kinh sợ từ tế đàn đứng lên, trên gương mặt mờ lung, mơ hồ có thể nhìn thấy rung động cực độ.

“Trong thời gian ta không ở đây, vô tận hỗn độn cương vực đã sinh ra yêu nghiệt bực này? Tên này còn đáng sợ hơn minh chủ Đạo Minh nhiều!”

“Tu Chân tộc có biết không?” Lão vực chủ hỏi.

“Khẳng định là biết, lần này Huyết Hoàng Tiên Vương giáng lâm, là để giết chết Phong Vân, kết quả chiến lược của hắn lại nằm ngoài dự đoán, suýt nữa phải góp cả mình vào.” Dị vực chi chủ đáp.

“Tiên Đế đại nhân luôn tính toán không lộ chút sơ hở, không ngờ lần này lại có sai lầm lớn như vậy...” Lão vực chủ cảm thấy có chút khó tin.

“Không có cách nào, tên Phong Vân kia ẩn giấu quá sâu, hơn nữa, mỗi lần ra tay, thực lực của hắn lại cách biệt một trời một vực so với lúc trước, ngay cả Tiên Đế đại nhân, chỉ sợ cũng không tính được.”

Dị vực chi chủ bất đắc dĩ nói.

Chương 1193: Danh chân Tu Chân tộc!

Chương 1193: Danh chân Tu Chân tộc!

Thánh địa dị vực, chỗ sâu trong động phủ.

Lão vực chủ biết chuyện của Phong Vân, vô cùng chấn kinh.

Ông ta không ngờ trong vô tận hỗn độn cương vực lại sinh ra một tên yêu nghiệt thiên kiêu còn khủng bố hơn mình chủ Đạo Minh nhiều!

“May mắn hãn còn chưa hoàn toàn trưởng thành, con ta, người nhanh chóng đi tìm Tiên Đế đại nhân, mượn hãn hình chiếu vô thượng đế binh, thông qua tế đàn truyền tống cho ta, để ta phá vỡ thời gian loạn lưu, trở về hỗn độn!” Lão vực chủ mở miệng nói.

“Vâng, phụ thân đại nhân!”

Dị vực chi chủ trịnh trọng gật đầu nói.

Một giây sau, thân ảnh mờ lung trên tế đàn biến mất.

Dị vực chi chủ thấy thế, hít sâu một ngụm, quay người rời nơi này.

Sau đó, hãn ta bí mật rời dị vực, đi về phía vực ngoại.

Mà tất cả chuyện này, không một ai biết, thần không biết quỷ không hay.

...

Một bên khác.

Tại khu vực biên giới của vô tận hỗn độn, trong thế giới bí ẩn.

Nơi này là một mảnh tối tăm mờ mịt, không nhìn thấy cái gì, cũng không thấy sinh cơ, giống như đã hoang phế thật lâu.

Thời khắc này, hư không bỗng nhiên vỡ ra, một đạo lưu quang từ trong đó xông ra, hóa thành một thân ảnh, rõ ràng là Chân Huyền Đại Ma Thần đến từ vực ngoại.

Chỉ thấy Chân Huyền Đại Ma Thần đứng giữa không trung, ngóng nhìn mảnh không gian này, hô lớn:

“Minh Âm ở đâu! Ta phụng mệnh Tiên Đền đến đây, còn không mau đi ra!”

Ông ta vừa dứt lời, thế giới vốn âm u đầy tử khí này lập tức phát sinh thay đổi lớn.

Vô tận sương bụi mênh mông chậm rãi chấn động, tầng tầng gợn sóng như hai cánh cửa vô hình rộng mở!

Ong!

Xuất hiện trước mặt Chân Huyền Đại Ma Thần không phải Tu Chân tộc, mà là một Thần Tháp thất thái!

Thần Tháp này cao ba mươi ba tầng, đại biểu chí cao vô thượng, hơn nữa, mỗi tầng đều có lực lượng đại đạo buông xuống, giống như từng dải thiên hà rủ xuống.

Rõ ràng là Tiên Vương chi binh dùng tiên tài đúc thành trong truyền thuyết, phẩm giai có thể so với Huyết Hoàng Tiên Vương Huyết Sát Thần

Vương!

“Chân Huyền, Tiên Đế lão sư phái người đến đây có chuyện gì?”

Trong tháp cao, một giọng nói lạnh lùng truyền đến.

“Kế hoạch thất bại, Tiên Đế đại nhân để ta đến bảo các người khởi động kế hoạch thứ hai.” Chân Huyền Đại Ma Thần đáp.

Hả?

Lời này vừa ra, Thần tháp lập tức chấn động, một thân ảnh cao lớn chậm rãi bước ra.

Nhìn bề ngoài, nam tử này khoảng hai năm hai sáu tuổi, ánh mắt hùng hực như thái dương, mặc áo giáp đen lóe ra kim loại sáng bóng, nhìn rất khiếp người!

Dáng người người này tráng kiện, khí chất phi phàm, giống như một vị chiến thần viễn cổ từ năm tháng hồng hoang đi đến, dưới chân không nhiễm bụi bặm, bên ngoài có vàng sáng thần thánh bao phủ.

Hắn ta từ trên tháp cao đi ra, giống như một vị Thần!

Mái tóc dài rối tung ở đầu vai, áo giáp hắc thiết chỉ không bao trùm đầu, nên có thể nhìn thấy dung mạo hắn ta, tài hoa xuất chúng, nhìn đã biết là một tồn tại khó lường.

Mà khí tức của hắn ta cũng nửa chân đạp vào cảnh giới Thần Ma rồi!

“Minh Âm, nhiều năm không gặp, không ngờ cảnh giới của ngươi lại tăng nhanh như vậy, không hổ là đệ tử của Tiên Đế đại nhân.” Chân Huyền Đại Ma Thần dò xét nam tử này một lát, mở miệng nói.

Nam tử mặc áo giáp đen Minh Âm nhíu mày: “Thế nào mà nhiều năm không gặp, cảnh giới của ngươi không tăng lại giảm đi? Vậy mà từ nửa bước Thần Ma rút xuống còn Nhất Bộ Đạo Tôn? Ta không nhìn lầm chứ?”

“Ta đến chính là vì chuyện này.”

Chân Huyền Đại Ma Thần thở dài một hơi nói: “Ngươi ở lại vùng biên hoang của vô tận hỗn độn thời gian dài, không biết trong thời gian này, ở vô tận cương vực xuất hiện một tên siêu cấp yêu nghiệt Phong Vân, ta biến thành như vậy là do hắn ban tặng. Hơn nữa, Huyết Hoàng Tiên Vương cũng bị hắn đánh đến suýt vẫn lạc...”

Ông ta kể lại những chuyện xảy ra gần đây cho nam tử mặc áo giáp đen Minh Âm nghe.

Không hề nghi ngờ, Minh Âm cũng giống như lão vực chủ, bị chấn kinh, thật lâu không hoàn hồn!

“Vậy mà Huyết Hoàng Tiên Vương thất bại...” Sắc mặt nam tử mặc áo giáp đen Minh Âm hoảng sợ, vốn dĩ hắn ta không đặt vô tận hỗn độn cương vực vào mắt, nhưng bây giờ, lại không thể không coi trọng nữa!

“Bây giờ kế hoạch tiến hành như thế nào?” Chân Huyền Đại Ma Thần hỏi.

“Còn thiếu một chút, ngươi đã đến, vậy ở đây giúp đi.”

“Ừm, ta đến đây chính là vì chuyện này.”

Chân Huyền Đại Ma Thần lập tức cùng nam tử mặc áo giáp đen Minh Âm bay vào chỗ sâu trong thế giới, nơi này lại trở nên tối tăm mờ mịt, không có chút sinh cơ nào.

...

Tại một chỗ biên hoang của cương vực vô tận hỗn độn khác.

Trên một mảnh hư không mênh mông, có ba thân ảnh đang đứng.

Chính là ba đệ tử của Phong Vân, Dương Giáng Tuyết, Phong Lạc Linh và Lạc Bất Niệm.

Ba người bọn họ có tu vi thiên phú cao nhất trong đám đệ tử của Phong Vân, theo thứ tự là, Dương Giáng Tuyết xếp thứ nhất, Lạc Bất Niệm xếp thứ hai và Phong Lạc Linh xếp thứ ba.

Trong đó, Dương Giáng Tuyết đã đạt đến cấp hạ phẩm Đạo Quân, nhanh nhất, sau đó là Lạc Bất Niệm bán Đạo Quân thất trọng thiên, còn Phong Lạc Linh thì vừa đạt đến bán Đạo Quân nhị trọng thiên.

Giờ phút này, ba người họ đi lịch luyện, nhận được một tin cầu cứu của Nhân tộc phát ra ở đây, đúng lúc bọn họ ở gần, cho nên cùng nhau chạy đến.

Quan sát rất lâu, Dương Giáng Tuyết mới mở miệng nói: “Nơi này là không gian khác, ta đã tìm được tọa độ không gian rồi, các người giữ chặt ta, ta dẫn các người đi vào.”

“Vâng! Sư tỷ!”

Lạc Bất Niệm và Phong Lạc Linh lập tức giữ chặt Dương Giáng Tuyết.

Dương Giáng Tuyết yên lặng vận chuyển thần lực không gian, sau một khắc, ba người bọn họ như lưu tinh, thoáng qua trong không gian hắc ám.

Không lâu sau, trước mắt xuất hiện ánh sáng, ba người lập tức từ không gian lao ra.

“Nơi này là...”

Lạc Bất Niệm là người đầu tiên ngẩng đầu nhìn, sắc mặt lập tức thay đổi.

Chỉ thấy bầu trời nơi này màu đỏ, yêu diễm và thê mỹ.

Sương mỏng màu đỏ như máu bao phủ lên người ba người họ, khiến thân thể bọn họ như bị nhuộm thành màu đỏ tiên diễm.

Mảnh đại địa này không có bất kỳ sinh cơ gì, chỉ có hoang vu và tang thương, thậm chí, trên bầu trời có chín vàng trắng màu đỏ lờ lửng, tỏa xuống huyết quang thê lương, khiến mảnh đại địa này càng thêm yêu dị.

“Nơi này thật đáng sợ!”

Ba người họ đều có tu vi phi phạm, tối thiểu, ở vùng biên hoang hỗn độn này cũng là cường giả siêu cấp, nhưng giờ khắc này, trong bí cảnh này, lại cảm nhận được một lực lượng vô cùng đáng sợ.

Giống như có thể ma diệt tất cả.

Ầm!

Lúc này, trung tâm vùng đại địa băng lãnh này, có một cỗ lực lượng thần bí trùng kích đến, dẫn dắt ba người Dương Giáng Tuyết, khiến bọn họ bị khống chế tiến lên, căn bản không thể kháng cự.

Giống như dị thú hồng hoang muốn ăn, dẫn sinh linh nhỏ yếu bốn phương tám hướng đến triều bái, lao về hướng kia.

Đây là một tín hiệu vô cùng không tốt!

Chương 1194: cường giả Tuyên cô!

Chương 1194: cường giả Tuyên cô!

Trên phiên đại địa này, không có bất kỳ một loại lực lượng nào có thể chống cự lại loại triệu hoán này, chỉ có thể tiến lên, không có cách nào lui lại được.

Ba nữ Dương Giáng Tuyết tự nhiên cũng vô pháp chống cự, chỉ có thể không ngừng tiến lên.

Theo khoảng cách kéo gần không ngừng, dần dần, ở trước mặt các nàng, có một tòa cự cung vô cùng to lớn, đứng sừng sững, giống như là một tiêu chí thế giới vậy.

Cỗ lực lượng quý dị kia chính là từ trong cung điện to lớn truyền ra, càng phát ra nhiếp hồn đoạt phách!

Ba nữ Dương Giáng Tuyết cảm giác linh hồn mình cũng muốn rời khỏi thân thể!

Nhưng vào lúc này, trên thân các nàng lập tức bay ra một đạo lưu quang, kết hợp với nhau, hóa thành một bộ Thần Đò, nở rộ ỨC VẠN QUANG HUY.

"Oanh!"

Một tiếng vang mãnh liệt, ngàn vạn đạo lực lượng quý dị đánh thẳng tới, muốn đánh vỡ nát Thần Đò, ở bên trong một lần giao phong kịch liệt, Thần Đò cuối cùng chậm rãi ổn định lại.

Cho đến hồi lâu sau, lực lượng quý dị như là sóng nước dập dờn ở chung quanh, cuối cùng vậy mà không còn công kích, tựa hồ bộ dáng không thể làm gì.

"Hô —— "

Thấy thế, ba người Dương Giáng Tuyết trùng điệp thở một hơi, "Lão sư tặng Thần Đồ cho chúng ta thật sự là át chủ bài bảo mệnh, đã cứu chúng ta không chỉ một lần."

Phong Vân đối với đệ tử mình tự nhiên sẽ không keo kiệt, từng tốn hao đại khí lực chế tác chín phần Thần Đồ, bên trong phong tồn lấy đại bộ phận lực lượng của hắn, đủ bảo hộ các đệ tử của hắn.

Dù sao cứu đại đệ tử là hạt giống hi vọng của Nhân tộc, không thể nửa đường chết yếu được.

Có Thần Đồ của Phong Vân bảo hộ, ba người Dương Giáng Tuyết thành công ngăn trở lực lượng thần bí xâm nhập, mà lúc này đây, các nàng đã đi vào trước mặt cự cung.

"Đó là . . ."

Ở thời khắc này, ba nàng xuyên thấu qua cửa lớn cung điện nửa khép nửa mở kia, nhìn thấy thi thể vỡ vụn đang trôi nổi, bên trên thi thể kia tán phát khí thể tức giận, để cho các nàng toàn thân phát run.

"Ít nhất là tồn tại Vĩnh Hằng Thiên Quân cấp!"

Dương Giáng Tuyết vẻ mặt nghiêm túc nói.

Càng làm cho các nàng hoảng sợ là, ở sau thi thể kia, lại nhìn thấy hai bộ thi thể vô cùng cao lớn, chậm rãi từ trong cửa lớn phiêu đảng mà qua.

"Tồn tại Đạo Tôn cấp!"

Các nàng phi thường chấn kinh!

Lại có tồn tại Đạo Tôn cấp vẫn lạc ở nơi này, nơi này đến tột cùng là địa phương nào!

Đúng lúc này, trong cự cung hình như có thanh âm bi thương hùng tráng vang vọng giữa đất trời.

"Chúng ta chiến tử dị địa, lại không thể ngăn cản Tu Chân tộc tiến công, chúng ta không cam lòng. . ."

Thần huy nở rộ, cự cung tựa như một vòng mặt trời, vậy xuống vô tận quang huy.

Lúc này, trước cự cung hiện ra một vài hình tượng chân thực lại sinh động, hiện ra ở trước mặt ba nữ.

Như máu dưới trời chiều, mấy thân ảnh cao lớn, đỡ nhau, đầy người đều là thương tích, bọn họ đang chảy Thần Huyết, vậy mà tất cả đều là Đạo Tôn!

Mấy vị Đạo Tôn này vốn nên là thần thánh vĩ ngạn, nhưng lúc này lại khó mà đứng ở trên mặt đất, chỉ có thể dựa vào nâng đỡ lẫn nhau, trên mặt bọn họ cũng tràn ngập bi thương cùng ảm đạm, dường như có một loại bất lực.

Cái này khiến ba nữ Dương Giáng Tuyết khó có thể tin được, Đạo Tôn là tạo vật chi chủ, nhất đạo chi tôn, nhân vật cường hoành tung hoành thiên hạ, thế mà lại lộ ra thần sắc bực này, bọn họ tao ngộ cái gì vậy?

Bất quá cụ thể như thế nào, các nàng nhìn không ra, bởi vì hình tượng đến bây giờ im bất mà dừng, cuối cùng lưu lại, chỉ có mấy bóng lưng bi thương kia đi xa.

"Nhìn năm hình tượng này, thời gian phát sinh chỉ ít cũng là trước tuyên cổ tuế nguyệt, Tu Chân tộc là cái gì? Vì sao chưa từng nghe qua?"

"Không biết được, trở về hỏi lão sư một chút đi, hắc hắc định biết."

"Chẳng lẽ đi xa xôi qua, chúng ta từng cùng Tu Chân tộc đại chiến qua sao?"

Ba nữ đang điên cuồng thảo luận, mà các nàng cũng dần dần biết, cự cung này lớn như vậy, đoán chừng cũng là chiến trường trước tuyên cổ tuế nguyệt.

Vô số cường giả vẫn lạc tại nơi này, đem bên trong này hóa thành một vùng cấm địa, dù cho là Đạo Tôn, sợ là cũng không dám đặt chân vào.

Mà các nàng sợ dĩ không có sao, cũng là bởi vì có Thần Đồ của Phong Vân ở đây.

"Ai, đáng tiếc vị huynh đệ Nhân tộc kia, sợ là đã vẫn lạc. . ." Dương Giáng Tuyết thở dài nói.

Ba người các nàng nếu không có Thần Đồ, lúc này chỉ sợ cũng đã không ở đây được, Nhân tộc cầu cứu kia, tu vi so với các nàng còn thấp hơn, chỉ sợ đã sớm vẫn lạc.

"Ai, chúng ta trở về đi, đem sự tình bên trong này nói cho lão sư, mời hắc hắc đến quyết định."

Dương Giáng Tuyết nói.

"Tốt." Lạc Bất Niệm cùng Phong Lạc Linh tự nhiên không có ý kiến.

Nơi này thật sự là quá nguy hiểm, mặc dù có Thần Đồ của Phong Vân thủ hộ, các nàng cũng tuyệt không dễ chịu.

"Loảng xoảng leng keng!"

Nhưng mà, ngay lúc này, ở phiến cự cung tĩnh mịch im ắng này, vậy mà truyền ra một động tĩnh.

Nơi xa, bên cạnh cự cung, một trận chấn động kịch liệt, một bàn tay tàn phá không chịu nổi, phảng phất như tùy thời sẽ vỡ nát, đã sắp không còn hình dạng, gian nan chấn vỡ mặt đất cứng rắn, bất lực vươn ra, tràn ngập khí tức tuế nguyệt.

Ừm?

Ba nữ lập tức bị kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn lại, nơi đó, lại có một người còn. . . Tồn tại! ?

Một tên cường giả hư hư thực thực từ thời đại tuyên cổ còn sót lại?

Ba nữ cực kỳ chấn kinh, bất quá sau đó các nàng liền phát hiện, dưới bàn tay vỡ vụn này, là một cỗ sóng ý thức cực kỳ yếu ớt.

Hiển nhiên, dưới thời gian dài, vị cường giả tuyên cổ này đã gần như Vãn Diệt.

Lúc này, chỉ thấy mặt đất cứng rắn lạnh lẽo vỡ ra, toát ra một cái hố to.

Trong hố lớn, một tồn tại gần như mục nát, vền vền chỉ có nửa cái đầu lâu cùng vai phải, cánh tay phải, những bộ phận khác, đã sớm tan thành mây khói.

Giờ phút này.

Cường giả tuyên cổ chỉ còn lại nửa cái đầu lâu cùng vai phải cánh tay phải này, mở ra một mắt, lạnh lùng nhìn về phía ba nữ Dương Giáng Tuyết, thanh âm phi thường suy yếu, "Các người không phải là hậu thế của ta, là hậu nhân của thứ nguyên thể giới này sao. . ."

Mặc dù hấn đã gần như bị hủ diệt, nhưng loại uy nghiêm trời sinh này vẫn còn sót lại, khí thế quân lâm thiên hạ năm đó có thể thấy được lóm đóm.

"Người là ai? Chẳng lẽ người là Tu Chân tộc kia sao?" Dương Giáng Tuyết nhìn không được hỏi.

Nhưng mà, cường giả tuyên cổ kia căn bản vốn không nhìn thẳng nàng, mặc dù đã sắp phải hủ diệt, nhưng vẫn y nguyên lộ ra một tư thái bề ngể thiên hạ.

Hấn đạm mạc nói: "Tới đi, ký ức bảo khố của ta rộng mở cho các người, công pháp vô thượng của ta nhất định phải truyền thừa tiếp, không có khả năng ma diệt ở loại địa phương tối tăm không mặt trời này."

Tuyên cổ cường giả phảng phất như là đang nói với con cháu đời sau của mình vậy, căn bản vốn không giống bộ dáng như là nói với hậu đại của cừu địch.

Ba nữ Dương Giáng Tuyết nhìn cường giả tuyên cổ chăm chú, thần sắc có chút do dự.

"Sợ sao? Ta đối với các người không cần sử dụng âm mưu gì, vô thượng chi pháp của ta, các người không cách nào truyền thừa, nhưng ta muốn nhờ các người truyền bá ra ngoài, tương lai hậu đại của ta nhất định sẽ đạt được đại pháp này!"

Tuyên cố cường giả ánh mắt lạnh lẽo, "Từ khi các ngươi xuất hiện ở trước mặt ta, thì đã không cách nào tránh khỏi, trở thành công cụ truyền pháp cho ta!" _

Chương 1195: Mượn người chi thể, truyền ta Đại Đạo!

Chương 1195: Mượn người chi thể, truyền ta Đại Đạo!

"Nói khoác không biết ngượng!"

Dương Giáng Tuyết hừ lạnh nói.

Đúng lúc này, cái đầu lâu gần như mục nát kia, bỗng nhiên bắn ra từng đạo quang hoa kim sắc, cũng không phải là công kích về phía ba người, mà chỉ là lơ lửng ở bốn phía.

Cùng lúc đó, nửa đầu lâu kia phát ra thanh âm 'Răng rắc răng rắc', vậy mà bắt đầu vỡ vụn.

"Ta không có khả năng chết ở trong tay người khác, chỉ có chính ta mới xứng giết chết ta mà thôi." Nương theo lấy những lời này, nửa cái đầu của cường giả tuyên cổ kia triệt để sụp đổ, một đạo quang hoa kim sắc cuối cùng từ trong Đồ Mục bắn ra.

Một đoàn Kim Hoa môn lung trong khoảnh khắc hướng về phía Dương Giáng Tuyết trước nhất phóng đi, tốc độ quá nhanh, người sau căn bản không kịp phản ứng.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, cung điện không lồ nơi đây cũng lay động một hồi, lực lượng quỷ dị xung quanh giống như thủy triều thối lui, bị phá ra

một mảng khu vực trống không lớn.

Một cường giả bị trấn áp vô số kỷ nguyên, sắp bị hủy diệt mục nát, vẫn như cũ thể hiện ra Thần lực cực kỳ khủng bố, vượt qua ba nữ Dương Giáng Tuyết đoán trước, nếu như không có Thần Đồ gia thân, đổi lại giống như tu giả bình thường, rất có thể đã sớm tan thành mây khói.

Đây chính là sức mạnh chân chính của cường giả tuyên cổ còn sót lại, nếu như hẳn đang ở trạng thái đỉnh phong, thì sẽ mạnh đến bao nhiêu!

Quang huy kim sắc không có đủ bất cứ lực công phạt gì, cho nên Thần Đồ Phong Vân ban cho cũng không có cách trở ra, thế là nó tiến vào bên trong ý thức Dương Giáng Tuyết.

"Úc vạn năm trước kia, năm đó toàn bộ Hỗn Động Thế Giới đều run rẩy ở dưới chân ta, không có gì có thể ngăn cản bước chân ta!"

Bên trong ý thức của Dương Giáng Tuyết, một thân ảnh cao lớn hiển hiện, một bộ tư thái bá đạo ngạo thị thiên hạ, duy ngã độc tôn.

"Đáng tiếc, ngươi cũng chỉ có thể hồi ức. . ." Dương Giáng Tuyết cũng không khẩn trương, bình tĩnh đáp lại nói.

Tiếp theo, một tiếng rống rít gào kinh thiên động địa, thân ảnh tên cường giả tuyên cổ kia, phóng đại vô hạn, ở trong thức hải của Dương Giáng Tuyết khuếch trương đến mức cùng thiên địa ngang nhau.

"Rống. . ."

Yêu dị tới cực điểm, mà ánh mắt cũng là vô cùng sắc bén, đây là cường giả tuyên cổ!

"Ta đã nói qua, đại pháp của ta không thể đoạn diệt, người chính là vật dẫn để vô thượng huyền pháp của ta được truyền khắp!"

Tuyên cổ cường giả đem thần vận của mình hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn, sức mạnh cực tận thi triển hết, rõ ràng lạc ấn ở trái tim Dương Giáng Tuyết.

"Từ khi người xuất hiện ở trước mặt ta, thì đã không thể tránh né, người sẽ phải truyền xuống đại pháp cho ta!"

Tuyên cổ cường giả tại thời khắc này không có chút ba động rõ ràng nào, chỉ là bày ra đạo vận của bản thân, muốn lạc ấn truyền xuống đại pháp của mình.

"Người nói để cho ta truyền pháp, thì ta phải truyền sao? Lạc ấn đại pháp của người, ta sẽ nắm giữ, nhưng là hậu thế người thì đừng vọng tưởng!" Dương Giáng Tuyết lạnh lùng đáp lại nói.

"Ha ha ha. . ."

Tuyên cổ cường giả cười to, "Trừ hậu thế ta ra, người khác vô luận là ai, đều không thể tu đại pháp của ta!"

"Àm âm!"

Một tiếng rung mạnh, một chút ba động Thần Hồn cuối cùng của cường giả tuyên cổ cũng sụp đổ, nhưng đạo Thần Hồn cuối cùng kia lại biến mất trước, quang huy đại thịnh, phảng phất như chiếu rọi vạn cổ, xuyên qua cổ kim.

Rõ ràng hiện lên ở trước mắt Dương Giáng Tuyết, lưu lại cho nàng ấn tượng khó mà ma diệt, dù cho là muốn quên cũng khó có khả năng.

"Mượn thân thể người, truyền Đại Đạo của ta!"

Đây là lời nói cuối cùng của vị cường giả tuyên cổ kia trước khi triệt để tan thành mây khói.

Không cách nào tưởng tượng, vị cường giả tuyên cổ này vậy mà khai thác loại thủ đoạn cực đoan này, tự hủy mà chết, nhanh chóng đem thân vận Đại Đạo cực điểm của hắn khắc ở trái tim Dương Giáng Tuyết, ép buộc nàng một mực ghi nhớ.

Mượn thân thể ta, truyền Đại Đạo của người. . .

Dương Giáng Tuyết nhẹ nhàng nhắc tới, trong lòng cũng không lo lắng, mặc dù nàng không cách nào giải quyết cái này, nhưng nàng có thể đi trở về thỉnh giáo lão sư, tự nhiên có thể nhìn trộm ra đạo vận của đối phương.

Thậm chí, đối với nàng mà nói, cái này thì tương đương với thu được một gói quà lớn.

Ở trong lòng Dương Giáng Tuyết, sự phụ của mình là không gì làm không được, cường giả tuyên cổ này, khẳng định cũng không bằng sự phụ của mình!

"Đại sư tử! Người không sao chứ!"

Lúc này, Phong Lạc Linh cùng Lạc Bất Niệm bên cạnh mở miệng nói, các nàng thấy Dương Giáng Tuyết đứng ở nơi đó bất động, cho rằng đối phương xảy ra vấn đề gì, nhin không được lo lắng nói.

"Không có sao, chúng ta ra ngoài đi."

Dương Giáng Tuyết khoát tay một cái nói.

Lập tức, các nàng ba cái đặng không mà lên, hướng về bầu trời thâm thúy phóng đi, muốn rời khỏi nơi này.

Nhưng mà, ngay lúc này, ba nữ Dương Giáng Tuyết cảm nhận được sát cơ mãnh liệt!

"A. . . Vậy mà phát hiện người tu hành ở nơi này?"

Một đạo thanh âm cực kỳ lạnh lùng bỗng nhiên vang lên.

Một giây sau, có tiếng Man Thú gào thét, lôi kéo một cỗ thần xa xuất hiện ở bên trong bầu trời, tám con Man Hoang Dị Thú đang gầm thét, bước trên mây mà đến, ngăn chặn đường đi của ba nữ Dương Giáng Tuyết.

Ba nữ Dương Giáng Tuyết chỉ cảm thấy một cỗ áp lực không lồ trút xuống.

Các nàng thần sắc không khỏi hoảng sợ, người đến thực lực quá mức khủng bố, Man Hoang Dị Thú kéo xe đều là tu vi Đạo Quân cấp, tu vi bản thân của đối phương cực cao, sợ là đã tới Đạo Tôn chi cảnh!

Mà Dương Giáng Tuyết lúc này thậm chí cảm ứng được một loại lạc ấn nào đó trong cơ thể nàng đang rung động, pháp tướng cường giả tuyên cổ lúc trước lưu lại hiện lên, thần vận đạt tới cực hạn, lạc ấn lại muốn ngưng tụ thành hình ở trước thân thể hần, hiển hiện ra.

Rất hiển nhiên, cường giả bí ẩn phía trước kia, là hậu đại của vị cường giả tuyên cổ vừa rồi!

Cái này không khỏi để cho Dương Giáng Tuyết sốt ruột, đoạn truyền thừa này quyết không thể bỏ trốn ra ngoài, loại Đại Đạo này một khi kéo dài tiếp, uy hiếp đơn giản là không cách nào tưởng tượng!

Mặc dù Dương Giáng Tuyết không biết cái gì là Tu Chân tộc, nhưng từ bên trong hình tượng trước đó, nàng đã lý giải được, Tu Chân tộc cùng người tu hành các nàng là đối thủ một mất một còn!

"A, một Hạ phẩm Đạo Quân, hai bán bộ Đạo Quân, ở trước mặt ta ngay cả sâu kiến cũng không bằng, không xứng chết trong tay ta, chỉ xứng trở thành súc vật cặn bã của ta!"

Dứt lời, tám con Man Hoang Dị Thú kéo xe kia bộc phát ra quang huy hùng hực, hướng về ba nữ Dương Giáng Tuyết giẫm đạp mà đến.

Dương Giáng Tuyết là người có tu vi cao nhất trong ba nữ, cũng mới là Hạ phẩm Đạo Quân, mà tám con Man Hoang Dị Thú kia thấp nhất cũng có tu vi Tuyệt phẩm Đạo Quân, làm sao có thể ngăn cản được!

Bất quá, ngay lúc này, Thần Đồ trên người các nàng bỗng nhiên bạo phát quang huy, lập tức liền đem tám con Man Hoang Dị Thú kia tất cả đều trấn áp, mặc bọn chúng Thần lực ngập trời, bốn vó như núi, ngửa mặt lên trời gào thét, nhưng cũng không cách nào giãy động ra ngoài.

Hư không cũng bị bọn chúng đạp nát, nhưng tám con Man Hoang Dị Thú lại ở phía dưới Thần Đồ ban tặng Phong Vân, nhanh chóng xụi lơ đi.

Sau đó Thần Đồ hơi chấn động một chút, bị khiêu ngập trời, từ phía trước một mảnh huyết vụ phiêu đảng mà ra, tám con Man Thú vô cùng ngang ngược tan thành mây khói.

"Ừm? Lại có dị bảo như thế tương trợ, xem ra các người ở trong người tu hành có địa vị không thấp!"

Tồn tại vô thượng bên trong Thần xa cảm ứng khí tức Thần Đồ, trên mặt lộ ra thần sắc cảm thấy hứng thú.

Bước kế tiếp, hấn cất bước mà ra, là một vị thanh niên toàn thân tản ra bạch quang, hai con ngươi quét qua, lập tức bắn ra hai đạo quang huy chói mắt, phóng tới ba nữ Dương Giáng Tuyết!

Chương 1196: Vô tình chà đạp!

Chương 1196: Vô tình chà đạp!

Hai chùm sáng chói hướng ba nữ Dương Giáng Tuyết kích xạ mà đến, uy áp cuộn cuộn, chớ có thể ngang hàng.

Bất quá, một giây sau, quang huy của Thần Đồ càng thêm hùng hực, hóa ra một mảnh quang hoàn, ngăn trở thanh niên Tu Chân tộc toàn thân bốc lên bạch quang kia.

"Dị bảo như vậy. . ."

Thanh niên Tu Chân tộc ánh mắt ngưng lại, ba người tu hành trước mắt này cảnh giới thấp như sâu kiến vậy, vậy mà có được dị bảo bực này thủ hộ, địa vị phía sau tất nhiên không nhỏ.

Cái này khiến hấn tâm thần nghiêm nghị.

Mà đổi thành một bên, Dương Giáng Tuyết sau khi nhìn thấy thanh niên Tu Chân tộc kia, trong lòng kêu to không tốt, bởi vì nàng áp chế không nổi dấu ấn trong lòng kia.

Pháp tướng của cường giả vô địch tuyên cổ hiện ra trước người nàng.

Nó giống như hoa như nước, giống như thạch như tinh, giống như kim như mộc, tựa như thiên địa vạn vật, tất cả đều hiện ra.

Loại thần vận Đại Đạo kia đạt tới cực hạn, giống như một vị tồn tại vô địch sống lại, Đại Đạo nội uẩn, tuyên cổ vĩnh tồn bất diệt, lại xuất hiện trên

thế gian!

Rõ ràng không có chút sóng năng lượng nào, cũng không có một chút linh hồn ý thức còn sót lại, nhưng loại Đại Đạo thần vận vô hình này lại càng thêm đáng sợ, không cách nào ngăn cản, cứ như vậy xuất hiện ở trước Dương Giáng Tuyết, ở bên trong không gian đối mặt với tên thanh niên Tu Chân tộc kia.

Thanh niên Tu Chân tộc khi nhìn thấy pháp tướng vô địch kia, tâm thần chấn động, toàn thân chấn động, tựa như nhìn thấy thân nhân vậy.

Thậm chí, cảnh giới của hắn nhiều năm trì trệ không tiến, giờ phút này lại có dấu hiệu kéo lên, như là muốn đánh vỡ bích chương, nâng cao một bước!

Dương Giáng Tuyết thấy tình cảnh này, kinh sợ lo lắng, nếu để cho Đại Đạo lạc ấn này truyền thừa tiếp, đơn giản chính là tái tạo một vị cường giả vô địch tuyên cổ khác, nàng quyết không thể cho phép loại tình huống này phát sinh.

Nhưng mà, nàng hữu tâm lại bất lực, pháp tướng vô địch kia căn bản vốn không bị nàng nắm trong tay!

"Trời ạ, lại là... Thủy Tổ!"

Thanh niên Tu Chân tộc kêu to một tiếng, trên mặt lộ ra thần sắc cực độ chấn kinh, giờ khắc này, hắn phảng phất cảm giác như mình cùng Đại Đạo hợp nhất, đơn giản là muốn đạp đất thăng hoa, lại trèo lên một bậc thang!

Năm đó cường giả vô thượng tuyên cổ, hiện pháp tướng ra, thần vận nội hàm Đại Đạo, như núi như nước, giống như gió như mây, như tinh như tháng, thiên địa vạn vật, một ngọn cây cọng cỏ, tất cả đều là thể hiện nó.

Đại đạo bản nguyên, phong ấn tuyên cổ, tái hiện đương thời!

Mượn thể truyền đạo, sắp trở thành hiện thực!

Dương Giáng Tuyết vô cùng nóng nảy, mắt thấy dấu ấn muốn cùng thanh niên Tu Chân tộc kia hợp nhất.

Đúng lúc này, Thần Đồ trên đầu ba nữ các nàng run lên, một đạo Đại Đạo lạc ấn rõ ràng nổi lên.

Một thân ảnh thon dài, lại có được mấy loại thần vận khác biệt, hoặc yên lặng như Thâm Uyên, hoặc chiến ý phá Vân Tiêu, hoặc phách khí thiên thu.

..

Phảng phất như tái thế vậy, đại biểu mấy Đại Đạo khác biệt, Thần Uy nghiêm nghị, bề ngỗ thiên hạ, ở trong thanh âm âm âm hàng lâm xuống.

"Lão sư.!"

Dương Giáng Tuyết nhin không được kêu ra.

Oanh!

Một giây sau, ở trong khoảnh khắc Đại Đạo lạc ấn của Phong Vân hiển hiện ra, lập tức liền đem Đại Đạo lạc ấn phía trước cùng thanh niên Tu Chân tộc ngăn cách ra.

Đại Đạo lạc ấn của Phong Vân trấn áp mà xuống, đem lạc ấn của tồn tại vô thượng tuyên cổ kia sinh sinh giẫm ở dưới chân!

"Không. . ."

Thanh niên Tu Chân tộc phát ra gầm thét, loại cảnh tượng trước mắt này với hắn mà nói là đánh miên đại đại, truyền thừa chí cao vô thượng của

Thủy Tô, tung hoành tuyên cô tuế nguyệt, đánh người tu hành cũng phải cúi đầu, vậy mà lại bị giẫm ở dưới chân.

Kết quả này để cho hấn khó mà tiếp nhận, không thể tưởng tượng được!

Cường giả vô thượng trước tuyên cô, lạc ấn của nó đang điên cuồng chấn động, muốn xông ra khỏi giam cầm, nhưng lại bị Đại Đạo lạc ấn của Phong Vân một mực giẫm ở dưới chân, căn bản là không cách nào tránh thoát!

"Không, không có khả năng!"

Tên thanh niên Tu Chân tộc kia đang gằm thét, khuôn mặt của hấn cũng vặn vẹo, xem ra thống khổ dị thường.

Hấn có thể nói là cảm động lây, đây là phá hủy tàn khốc đối với niềm tin vô địch!

Đây là thô bạo trấn áp đối với trụ cột tinh thần của hấn!

Đây là chà đạp vô tình đối với tín ngưỡng của hấn!

Năm đó Thủy Tô vô địch, ở trong lòng hấn tuy là rất mạnh, tung hoành vạn giới, đả biến thiên hạ, là một tòa núi cao không thể chạm tới, càng là một tấm bia to vĩ hăng bất hủ.

Nhưng bây giờ, núi cao đổ sập, tấm bia to vỡ vụn, tinh thần của hấn, tín ngưỡng của hấn, đều bị vô tình giẫm ở dưới chân.

Đây là một loại cảm giác bị thất bại không cách nào tưởng tượng được, để cho đạo tâm vô cùng cứng cõi của hấn cũng có vết rách, cái này so với giết hấn còn thống khổ hơn!

"Không!"

Nhưng lại chỉ có thể tro mắt nhìn xem, thân ảnh Phong Vân vĩ ngạn kia, giống như là một tòa Thần Sơn đem Thủy Tổ hấn trấn áp ở dưới chân, lại chậm rãi phai mờ, chậm rãi biến mất, tiến vào trong cơ thể Dương Giáng Tuyết.

Phong Vân kia không cách nào siêu việt, thân ảnh cao không thể chạm, đậm trên Thủy Tổ hấn, Vô Tình áp giải trở về, giống như là đang đối đãi với tù phạm nhỏ yếu mà đáng thương vậy!

Hình tượng này mặc dù chỉ diễn ra trong một sát na ngắn ngủi, nhưng lại triệt để đánh bại tâm linh của thanh niên Tu Chân tộc, để cho tinh thần, tín ngưỡng của hấn sụp đổ.

"Các ngươi, đáng chết! !"

Tên thanh niên Tu Chân kia tộc cắn răng gặm thét, đạo tâm có vết rách, ý vị này, nếu như không chữa trị mà nói, hấn suốt đời này cũng sẽ bị vây ở cảnh giới này, khó mà lại tiến lên một bước nữa!

Mỗi thù bực này, để cho hận ý trong lòng hấn đạt tới cực hạn, hướng phía ba nữ Dương Giáng Tuyết ra tay không chút nào lưu tình.

"Thiên Cổ Du Du Đại Nhật Trụ!"

Thanh niên Tu Chân tộc vừa mới ra tay đã là Tiên Pháp vô thượng, tiên âm ung dung chấn động ra, một đạo sóng biển phóng lên tận trời.

Tiên Pháp này phi thường đáng sợ, một đạo Đại Đạo trường hà hóa thành vật chất, như Hấn Hải thế gian cuồn cuộn vậy, hướng về phía ba nữ Dương Giáng Tuyết cuồn cuộn vọt tới, lấy lực lượng đáng sợ nhất ma diệt các nàng!

Cùng lúc đó, ở phía trên Đại Đạo trường hà kia, còn có chín trăm chín mươi chín vòng Đại Nhật, so với Thái Dương Tinh Thần trên trời kia còn muốn hùng hực hơn vô số lần, hoàn toàn có thể đem hết thảy đều nhóm lửa, đồng dạng hướng về phía ba nữ Dương Giáng Tuyết rơi xuống!

Thiên Cổ Du Du, Đại Nhật Tây Trụ Thao!

Đây chính là chỗ đáng sợ của loại Tiên Pháp này, hai trọng tuyệt sát, hoàn toàn có thể hủy diệt hết thảy trở ngại!

Ba người Dương Giáng Tuyết tu vi cao nhất mới là đạo quân, chỗ nào chống đỡ được loại công phạt này!

Lập tức, Thần Đồ Phong Vân ban cho lại lần nữa nở rộ dị sắc vô thượng, hóa thành Già Thiên chi mãn, đem ba nữ Dương Giáng Tuyết bao phủ ở trong đó, ngăn cản Tiên Pháp vô thượng của thanh niên Tu Chân tộc!

Ầm ầm!

Ở bên trong tiếng vang ù ù, va chạm mạnh kịch liệt tiếp tục trong chốc lát.

Cuối cùng, sau khi hết thảy bình tĩnh trở lại, ba nữ Dương Giáng Tuyết vẫn như cũ đứng ở nơi đó, mà ở trên đỉnh đầu các nàng, Thần Đồ biến thành Già Thiên chi mãn vẫn còn, chỉ bất quá là ảm đạm đi rất nhiều.

Vậy mà đỡ được!

Một màn này để cho sắc mặt thanh niên Tu Chân tộc kia biến hóa, lập tức hấn cười lạnh một tiếng, "Chống đỡ được một lần, có thể đỡ nổi trăm lần nghìn lần sao? Các ngươi nhất định phải chết, ai cũng cứu không được các ngươi!"

Nhưng mà, ngay lúc này, hắn bỗng nhiên rùng mình một cái, chỉ cảm thấy một cỗ ý lạnh hàng lâm xuống, trong nháy mắt quét sạch toàn thân hắn! _

Chương 1197: A? Ngũ Chỉ Sơn!

Chương 1197: A? Ngũ Chỉ Sơn!

Bên trong bí cảnh.

Thanh niên Tu Chân tộc sau khi nói lời hung ác, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ ý lạnh quét sạch toàn thân.

Hắn vô ý thức quay đầu nhìn lại.

Ông ——!!

Bỗng nhiên, hư không nơi xa tựa như gợn sóng nhộn nhạo lên.

Thanh niên Tu Chân tộc kia trong lòng hơi chấn động một chút, liền thấy một thanh niên tuấn mỹ người mặc bạch giáp đi ra khỏi hư không, thân sắc ung dung, tư thái tùy ý.

"Đó là, Nhân tộc Phong Vân!"

Thanh niên Tu Chân tộc nhận ra thanh niên tuấn mỹ vừa đi ra hư không, rõ ràng là đệ nhất cường giả vô tận hỗn độn trong miệng Chân Huyền Đại Ma Thần trước đó nói tới.

Đúng là hắn, đánh nổ tuyên cổ Tiên Vương, Huyết Hoàng Tiên Vương!

Phải biết, Huyết Hoàng Tiên Vương kia thế nhưng là tồn tại vô thượng ngang hàng với Thủy Tổ hắn, cho dù thụ thương, đó cũng là cường giả cái

thế, nhưng lại bị Nhân tộc Phong Vân này đánh gần như hồn phi phách tán, có thể nghĩ hẳn có bao nhiêu đáng sợ!

Thanh niên Tu Chân tộc bị dọa sợ vỡ mật, tóc dài thật giống như bị điện chạy qua vậy, dựng thẳng thẳng tắp.

Lúc này, hẳn tê cả da đầu chuyên qua phương hướng liền chạy, căn bản không có mảy may ý nghĩ đại chiến!

Hắn bắt quá chỉ có tu vi Đạo Tôn bốn bước, ở trước mặt đối phương, so với sâu kiến cũng không khác bao nhiêu, làm sao có thể chiến!

Hô hô

Thanh niên Tu Chân tộc thi triển đại pháp vô thượng, một bước đã bước ra mấy chục ức năm ánh sáng, hẳn không chỉ thiêu đốt tiên lực của mình, ngay cả Tiên Hồn của mình hẳn cũng thiêu đốt, bộc phát ra tốc độ trước đó chưa từng có, toàn thân cao thấp huyết quản cơ hồ muốn bạo liệt ra.

Một sát na đã chạy ra khỏi mấy trăm ức năm ánh sáng, trong chớp mắt đem Phong Vân cùng ba nữ Dương Giáng Tuyết xa xa để ở đằng sau.

"Hô hô! !"

Hắn thở hổn hển, thậm chí còn thở ra huyết dịch.

Lấy tiên thể vô thượng của hắn cũng biết đồ mờ hôi, thậm chí có cả tiên huyết, có thể nghĩ được có bao nhiêu liều mạng chạy trốn!

"Muốn đuổi theo ta, kiếp sau đi!"

Thanh niên Tu Chân tộc có chút thở một hơi.

Vừa rồi hấn thiêu đốt tiên lực cùng Tiên Hồn của mình, lập tức bạo phát lực lượng cực kỳ kinh khủng, cho dù Nhân tộc này mạnh hơn hấn, nhất thời nửa khắc cũng đuổi không kịp hấn.

Mà hấn chỉ cần trong chốc lát, liền có thể truyền tống về cứ điểm, đến lúc đó tất nhiên sẽ an toàn!

"Ừm? Chỗ hư không này địa , quả thực là thần kỳ, lại có năm tòa núi cao khổng lồ như vậy!"

Thanh niên Tu Chân tộc lúc này ánh mắt quét qua, liền thấy có năm tòa núi đạt tới ức vạn năm ánh sáng, đứng vững ở trong hỗn độn mênh mê.

Năm tòa núi kia bao phủ ở bên trong vô tận hỗn độn khí, vĩ ngạn cao ngất không cách nào hình dung.

Bất quá lúc nhìn thấy thứ này, vị thanh niên Tu Chân tộc này bỗng nhiên thân thể cứng đờ, phía sau từng đợt phát lạnh.

Hấn chậm rãi quay đầu lại, liền thấy một thân ảnh cự nhân đỉnh thiên lập địa, cao không cách nào tưởng tượng, rõ ràng là Nhân tộc Phong Vân!

Thanh niên Tu Chân tộc lúc này mới hoảng sợ phát hiện ra, chính mình, không phải ở dưới năm tòa Thần Sơn gì đó, mà chính là ở vào trong lòng bàn tay của đối phương!

Àm âm!

Một chớp mắt tiếp theo, bàn tay tựa như Thông Thiên Thần trụ kia chậm rãi khép lại, đem thanh niên Tu Chân tộc một mặt ngốc trẻ giữ ở bên trong lòng bàn tay.

Hô!

Phong Vân chập ngón tay lại như dao, đem hư không vỡ ra, bàn tay khẽ lật, liền đem thanh niên Tu Chân tộc kia ném vào chỗ sâu vô tận hỗn độn, bên trong Đạo Minh.

Thậm vấn sự tình bức này, vẫn là giao cho bọn Đạo Vô Khuyết tới đi.

Phong Vân còn có chuyện quan trọng, không tiện lắm.

Lập tức, hấn vung tay lên, thân ảnh ba nữ Dương Giáng Tuyết liền xuất hiện ở trước mặt hấn.

"Lão sư!"

Ba nữ Dương Giáng Tuyết nhìn thấy Phong Vân, lập tức chạy tới như bay, trên mặt tràn ngập vui sướng không gì sánh kịp.

Phong Vân nhìn các nàng một chút, "Các người thật đúng là to gan lớn mật, chỗ nào cũng dám đi, lần này nếu không phải ta cảm ứng được, đi ngang qua nơi này, các người sợ là đã không còn nữa."

Ba nữ Dương Giáng Tuyết không có ý tứ gãi đầu một cái, cúi đầu nói: "Lão sư, là chúng ta sai, chúng ta thu được tín hiệu cầu cứu của huynh đệ Nhân tộc, lúc này mới ngộ nhập đi vào, vốn là định lập tức trở về, ai biết thời điểm đi ra liền đụng phải gia hỏa kia, còn tốt là có lão sư ngài!",

"Lần sau chú ý một chút, nhất là khu vực biên giới vô tận hỗn độn này, tận lực không được qua đây, muốn đi lịch luyện, cũng lịch luyện ở chỗ sâu vô tận hỗn độn."

Phong Vân nhắc nhở nói: "Mệnh lệnh này nhớ cũng phải truyền đạt cho thành viên Nhân tộc khác."

"Vâng, lão sư." Ba nữ Dương Giáng Tuyết trịnh trọng gật đầu nói.

Lúc này, Dương Giáng Tuyết nhin không được hỏi: "Lão sư, ngài biết Tu Chân tộc không? Bọn họ giống như cùng người tu hành chúng ta là đối thủ một mất một còn, vì sao ta chưa hề gặp qua ở bên trong vô tận hỗn độn?"

Phong Lạc Linh cùng Lạc Bất Niệm cũng vô cùng hiếu kỳ nhìn qua Phong Vân.

Phong Vân lắc lắc đầu nói: "Việc này đối với các ngươi mà nói còn quá xa xôi, tối thiểu phải chờ các ngươi đạt tới cảnh giới Đạo Tôn mới có tư cách biết được, hiện tại nói cho các ngươi biết, chỉ là tăng thêm phiền não mà thôi."

Dương Giáng Tuyết nghe vậy, không khỏi líu lười, cảnh giới Đạo Tôn, chuyện này đối với các nàng mà nói, là cảnh giới xa xôi không cách nào tưởng tượng!

"Tốt rồi, ta đưa các ngươi trở về."

Lập tức, Phong Vân phá vỡ không gian, tạo dựng một thông đạo Không Gian, đem ba nữ Dương Giáng Tuyết đưa về chỗ sâu vô tận hỗn độn cương vực.

Khu vực biên giới này là vị trí cứ điểm của Tu Chân tộc, ba nữ Dương Giáng Tuyết lẩn lư ở chỗ này, thật sự là quá mức nguy hiểm.

"Đám gia hỏa này, ẩn tàng ngược lại là rất sâu. . ."

Phong Vân đứng tại chỗ, ánh mắt lấp loé không yên, hẳn không chỉ một lần từng dùng linh hồn lực quét hình vùng biên hoang, lại không phát hiện ra chút gì.

Hết thấy đều rất bình thường, giống như là bộ dáng cái gì cũng không có xảy ra vậy.

Nhưng càng là như vậy, lại càng nói rõ có vấn đề.

"Chỉ có thể chờ thiên phú Linh Hồn của ta lại lên một cấp độ nữa, mới có thể phát hiện bọn họ."

Phong Vân trong lòng thầm nhủ nói.

Bất quá sau đó, hắn đem ý nghĩ này đè xuống, đem ánh mắt nhìn về phía một phương hướng khác, nơi đó, chính là phương hướng khu vực Hỗn Độn Bản Nguyên.

"Cái khác sau này hãy nói, hiện tại với ta mà nói, trọng yếu nhất là phải đi khu vực Hỗn Độn Bản Nguyên tu luyện, nhanh chóng tăng lên cảnh giới của ta. . ."

Phong Vân lẩm bẫm nói.

Trước đó, trải qua hơn năm trăm năm xoát hình chiếu, Phong Vân xoát ra Đạo Chung, nói thực ra, thật sự là không như ý muốn.

Vậy mà chỉ có chút ít mấy cái!

Cái tỷ lệ bạo này, đơn giản là thấp đến mức làm cho người ta tức lộn ruột!

Đương nhiên, Phong Vân còn có lực lượng vô thượng phi tù kia!

Hai loại tổng hợp phía dưới, mới tạo nên thời gian hơn năm trăm năm Phong Vân xoát hình chiếu, lại chỉ lấy được thảm trạng như vậy!

Thế là, không có cách nào khác, Phong Vân chỉ có thể đến địa phương Hồn Độn Bản Nguyên.

"Còn tốt là có con đường này, bằng không mà nói, ta có thể thật muốn cùng hình chiếu ăn thua đủ. . ."

Phong Vân nhẹ nhàng cảm giác than thở, hắn cũng không muốn gan nữa, lần trước so gan thời gian vạn năm, những ký ức vẫn còn rất mới mẻ, loại trải nghiệm kia, hắn cũng không muốn một lần nữa.

Lập tức.

Phong Vân chân đạp hư không, xuyên qua khu vực biên giới Hồn Độn, hướng về khu vực Hồn Độn Bản Nguyên mà đi, nhoáng một cái đã vô tung.

Chương 1198: Hồn Độn Đại Đạo vùng đất bản nguyên!

Chương 1198: Hồn Độn Đại Đạo vùng đất bản nguyên!

Khu vực biên giới vô tận hồn độn, một chỗ không gian thần bí.

Minh Âm cùng Chân Huyền Đại Ma Thần, thần sắc sáng tối chập chờn, lấp lóe không ngừng.

Ở trước mắt bọn họ, có một màn hình giả lập cực lớn, bên trong chính chiếu lại một số hình tượng, rõ ràng là tràng cảnh Phong Vân trước đó lấy năm ngón tay đem thanh niên Tu Chân tộc kia trấn áp.

"Đây chính là đệ nhất cường giả vô tận hồn độn cương vực kia, Nhân tộc Phong Vân sao?"

Minh Âm nhìn thấy cảnh tượng này, tâm thần không khỏi run run nói.

Chân Huyền Đại Ma Thần mí mắt điên cuồng co rúm, hấn gật đầu nói: "Chính là Nhân tộc Phong Vân, không nghĩ tới hấn đi vào vùng biên hoang vô tận hồn độn, còn tốt là Minh Âm người trước đó không đi ra ngoài, bằng không thì lúc này nhất định sẽ bị hấn phát hiện."

"Về sau chúng ta làm việc phải càng cẩn thận kỹ càng hơn nữa, không thể để cho tộc nhân Tu Chân tộc khác tùy ý đi ra ngoài."

Minh Âm gật gật đầu, nhưng trong lòng cảm thấy một trận biệt khuất.

Từng có lúc, Tu Chân tộc bọn họ đối mặt với người tu hành đều là hiện lên tư thái nghiền ép.

Tu Chân tộc đều tự xưng là cao cao tại thượng, đối với những người tu hành kia đều là chẳng thèm ngó tới.

Coi như bọn họ chiến bại, cũng là bởi vì số lượng người tu hành xa xa nhiều hơn Tu Chân tộc, với lại, một trận chiến năm đó, Tu Chân tộc chỉ là chết đi một bộ phận, bộ phận còn lại chỉ là bị phong ấn mà thôi.

Trái lại là người tu hành, chết không biết bao nhiêu cường giả, cơ hồ mười không còn một!

Cho nên, trận chiến kia đối với Tu Chân tộc mà nói, cũng không có tổn thất thảm trọng bao nhiêu, chỉ là giảm bớt bước chân bọn họ xâm nhập mà thôi.

Mà người tu hành, từ đó về sau không gượng dậy nổi nữa, từ sau khi chiến tranh kết thúc đến bây giờ, cũng chỉ sinh ra rải rác mấy vị cường giả mà thôi, còn kém rất rất xa những năm tháng tuyên cổ ấy.

Cho nên, Minh Âm đối với việc sắp xâm lấn thành công vô tận hỗn độn cương vực ôm lấy hi vọng rất lớn.

Nhưng loại hy vọng này, lại bị Phong Vân cường thế xuất thế, lấy tư thái không thể địch nổi hoành ép hết thảy, sinh sinh cắt đứt!

"Vì sao ở loại thời đại tu hành xuống dốc này, trong người tu hành lại sinh ra một vị siêu cấp tồn tại như vậy!" Minh Âm rất không cam lòng.

"Ai biết đâu, bất quá theo Tiên Đế đại nhân nói, khả năng đây là phản công cuối cùng của phương thứ nguyên thế giới này, cho nên, chỉ cần trấn áp Phong Vân, là chúng ta sẽ thắng."

Chân Huyền Đại Ma Thần mở miệng nói ra.

"Phản công cuối cùng sao, tốt, ta liền đợi ngày đó đến!"

Minh Âm phát tay chôn vùi màn hình giả lập trước mắt, nảy sinh ác độc nói.

Chân Huyền Đại Ma Thần không nói gì, hấn hiện tại tâm tình rất phức tạp, trước đây không lâu, thực lực Phong Vân cũng chỉ hơi thắng hấn một bậc mà thôi.

Hiện tại, mới qua đi mấy trăm năm, đôi phương đã nghiên ép hấn, cái này khiến trong lòng hấn ngũ vị tạp trần.

Hấn dẫn sinh ở Thái Cổ, một mực tự xưng là Thái Cổ Ma Đầu, ma vận ngập trời, ma tư vô song, nhưng ở trước mặt Phong Vân, đơn giản là bị miểu sát thành cặn bã!

"Đây chính là chỗ kinh khủng của đệ nhất thiên tài sao? Quả thực là tốc độ tiến bộ làm người ta tuyệt vọng mà. . ."

Chân Huyền Đại Ma Thần lắc đầu, hấn muốn báo thù, đoán chừng chỉ có thể dựa vào Tu Chân tộc, bằng không thì dựa vào chính hấn, ngay cả là lại cho hấn thời gian một Thái Cổ, sợ là cũng cực kỳ xa vời.

...

Cùng lúc đó, ở chỗ Hỗn Độn xa xôi không biết.

Phong Vân đứng ở chỗ này, hấn nhắm mắt lại, đang tinh tế cảm ngộ cái gì đó.

Mà ở trước mặt hấn, trừ một mảnh hư không mênh mông ra, không còn sự vật gì khác.

"Cỗ ba động này. . ."

Phong Vân có thể cảm ứng được từng tia ẩn ẩn ba động, những ba động này đang không ngừng biến hóa, đang cuộn cuộn trong hư không tựa hồ rất bình thường, dù sao các loại lực lượng hùng hậu bên trong hư không, ngẫu nhiên có chút năng lượng ba động cũng rất bình thường.

Bất quá ở bên trong cảm ứng của hắn, cỗ lực lượng này lại không phải tầm thường.

"Cuộn cuộn, xa xăm, cường đại, tang thương." Phong Vân thì thào nói nhỏ.

"Ngay ở phương hướng này!"

Một đoạn thời khắc sau, ánh mắt Phong Vân nhất động, một bước phóng ra, lập tức mở rộng hư không.

"Rầm rầm ——! !"

Phảng phất như thanh âm nước sông vậy, đã ẩn ẩn quanh quẩn ở bên tai hắn.

"Đây chính là bản nguyên chi lưu sao, giấu rất sâu."

Phong Vân lộ ra nụ cười.

Nói như vậy, loại bản nguyên chi lưu này, chỉ có đạt tới cấp độ Đạo Tôn mới có thể cảm ứng được, mà địa phương liên thông, chính là vùng đất bản nguyên vô tận hỗn độn.

"Xoát!"

Thân hình Phong Vân lóe lên, thuận theo bản nguyên chi lưu xuyên toa hư không, tựa như tiến vào một vĩ độ khác vậy.

Theo thời gian trôi qua, âm thanh 'Dòng sông' quanh quần ở trong hư không cũng càng ngày càng vang, đảo mắt năm tháng qua đi, chỗ nghe được thanh âm đã 'Ầm ầm' rung động!

"Bành!"

Phong Vân đụng chạm một tầng màng mỏng vô hình.

Màng vách tường lõm, Phong Vân tiếp tục đi tới, rất nhanh đã xuyên qua tầng vách tường vô hình này, tràng cảnh trước mắt cũng bỗng nhiên biến đổi.

Chỉ thấy trước mắt là một mảnh hải dương to lớn màu đỏ thẫm.

Bên trong hải dương chảy xuôi chất lỏng màu đỏ thẫm, nếu là nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện căn bản không phải là chất lỏng, mà là hỏa diễm vô cùng ngưng tụ ra!

Vô số hỏa diễm lại tựa như chất lỏng đang lưu động, thậm chí hình thành đại dương rộng lớn.

Ở giữa đại dương này thì chính là một vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy từng vòng từng vòng không ngừng mở rộng, gây nên dòng nước phun trào bên trong toàn bộ hải dương màu đỏ thẫm, từ đó hình thành tiếng vang ầm ầm.

Tiếng vang này, siêu việt hết thủy, phúc tán bát phương.

" Thủy Chi Bản Nguyên Đại Đạo cùng Hỏa Chi Bản Nguyên Đại Đạo thật cường đại!"

Phong Vân thấy một màn này, xúc động nói một câu.

Lúc này, làn da mi tâm hẳn vỡ ra, một con mắt dọc màu vàng óng hình thành, lộ ra quang mang lạnh lùng vô tình, trong nháy mắt nhìn xuyên Cửu Thiên Thập Địa, cùng trời cuối đất, nhìn về phía càng xa xôi.

Chỉ thấy ở xa xôi bên ngoài, có từng vũng cự hải đang chảy, hình thái cùng nơi này không khác nhau chút nào, nhưng thuộc tính Đại Đạo lại không giống nhau, Kim, Mộc, Thổ, Phong, Âm. . .

Bất quá bọn chúng đều có một điểm giống nhau, đó là không có đơn độc tách ra, tất cả đều là hoặc hai loại, hoặc ba loại, hoặc là càng nhiều loại hơn dung hợp lại cùng nhau, đan vào một chỗ, hình thành lực lượng bản nguyên Đại Đạo.

Với lại, đều cuồng bạo dị thường, so với luyện hóa lực lượng Đại Đạo, lực lượng Đại Đạo nơi này thật giống như mãnh thú chưa được thuần phục vậy, cực kỳ dọa người.

"Khó trách Đạo Vô Khuyết nói nơi này đối với Đạo Tôn khác mà nói là địa phương kịch độc, không dám chờ lâu. . ."

Phong Vân có chút lú lẫm, lực lượng Đại Đạo nơi này rất hỗn tạp, rất cuồng bạo, vượt xa khỏi tưởng tượng của hắn.

"Bất quá đối với ta bây giờ mà nói, lại là một bảo địa thiên nhiên tuyệt đối."

Đôi lại trước đó, hẳn khả năng cũng không dám ở nơi này chờ lâu, lại không dám luyện hóa hấp thu lực lượng Đại Đạo nơi này.

Bất quá thiên phú Thể Chất cùng thiên phú Linh Hồn bây giờ của hắn đều tiến thêm một bước, đạt đến Thần Ma chi cảnh, mặc dù chỉ là mới vào,

nhưng cũng là một lần thuế biến không nhỏ.

Đôi với thẻ phách cùng linh hồn của hấn cũng là một lần tăng lên vô thượng, từ cấp độ căn bản tiến hành thăng hoa!

Cho nên, lực lượng bản nguyên Đại Đạo nơi này, Phong Vân cũng có thể tiếp nhận!

PS: Gần nhất làm giải phẫu mắt, bác sĩ nói nửa tháng không thể dùng mắt quá độ, mỗi ngày chỉ có thể ngồi máy tính một giờ, cho nên hiện tại ta chỉ có thể canh một, chờ ta khôi phục sau lại bạo sau, yên tâm, quyển sách sẽ không thái giám, dù sao viết lâu như vậy, ta khẳng định sẽ hoàn tất !

Chương 1199: Được, xem ra sau này phải trang bức thật nhiều!

Chương 1199: Được, xem ra sau này phải trang bức thật nhiều!

Vùng đất bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo, Phong Vân cẩn thận quan sát, ánh mắt của hắn rơi vào trung ương vòng xoáy khổng lồ kia, thậm chí xuyên thấu qua vòng xoáy, nhìn thấy rất nhiều vết tích của vòng xoáy.

Những vết tích kia để cho rất nhiều Đại Đạo trong cơ thể Phong Vân sinh ra cộng minh.

Xoát!

Lúc này, hắn không chút do dự hướng phía trung tâm vòng xoáy kia bay đi.

Ầm ầm!

Lực lượng khổng lồ của vòng xoáy cơ hồ vô cùng vô tận, sinh ra nổ vang cường đại.

Xung quanh Phong Vân bắt đầu hiển hiện bản nguyên Thủy Hỏa Đại Đạo tương ứng, nguyên bản Thủy Hỏa Đại Đạo chi hải đối với hắn còn rất bài xích, lập tức không còn bài xích nữa, bắt đầu chậm rãi lui tán.

Hô!

Theo Phong Vân chậm rãi hạ xuống, hần dần dần đi vào chỗ sâu vòng xoáy.

Càng xâm nhập vào sau, quan sát vòng xoáy khổng lồ này hình thành, Phong Vân lại càng chấn động.

"Hòa thành thủy hình, Thủy Hỏa Chi Đại Đạo vậy mà có thể dung hợp hoàn mỹ như vậy."

Phong Vân tự nhiên cũng có thể đem Đại Đạo trong cơ thể dung hợp, nhưng trước đó, hần một mực cho là Đại Đạo của mình dung hợp đã là trạng thái hoàn mỹ nhất.

Nhưng mà, đến giờ phút này, tận mắt quan sát được bản nguyên Đại Đạo dung hợp, hần mới hiểu, Đại Đạo dung hợp của mình, cũng không phải là 100% hoàn mỹ, vẫn có một ít thiếu hụt.

"Trời sinh quỹ tích dung hợp, so với ta tận lực, không thể nghi ngờ là hoàn mỹ hơn nhiều. . ."

Phong Vân trong lòng tự nói.

Hần lập tức tản ra linh hồn lực khổng lồ, một bên hấp thu bản nguyên lực lượng Thủy Hỏa Đại Đạo trong này, một bên quan sát quỹ tích Thủy Hỏa Đại Đạo dung hợp.

Những quỹ tích này lấy cảnh giới bây giờ của Phong Vân để xem, vẫn còn có chút kiến thức nửa vời, nhưng cũng không ảnh hưởng hần quan sát.

Tối thiểu hiện tại không quá lý giải, nhưng hoàn toàn có thể vẽ vào trong cơ thể mình.

Mà khi Phong Vân đem chút vết tích này từng chút một vẽ lại ở bên trong thức hải của mình, nguyên bản Thủy Hỏa Đại Đạo kết hợp lại lập tức nổ vang một tiếng, kết hợp càng tinh mịn hơn.

Thật giống như, trước đó đã dung hợp chín thành, lập tức đạt tới mười thành cực hạn nhất!

Ông ——! !

Phong Vân lúc này phát hiện, khí tức trên người mình cũng thay đổi, không phải mạnh hơn, mà là càng thêm thần bí cuộn cuộn.

"Quả thật là bảo địa của ta mà."

Phong Vân vốn cho rằng mình hiện tại, muốn tăng thực lực lên chỉ có thể thông qua tăng cảnh giới lên để thực hiện, không nghĩ tới lúc này mới vừa tới, đã cho hắn một kinh hi lớn như vậy.

Chỉ một lát sau, chiến lực hắn đã tăng cường một chút.

"Ha ha, để ta ở chỗ này hảo hảo tu luyện đi, ta tin tưởng, không bao lâu sau, ta lại có thể thăng hoa thuế biến một lần nữa!"

Phong Vân trong lòng đắc ý nghĩ đến.

Mà cái này nếu để cho Đạo Vô Khuyết nghe thấy, đoán chừng sẽ điên cuồng thổ huyết.

Nmd, người đại biến thái này, lúc này mới bao lâu, lại thăng hoa thuế biến nữa?

Còn muốn người sống hay không! Cỏ! (một loại thực vật xanh)

Phong Vân lúc này khoanh chân ngồi ở chỗ đó, lực lượng Thủy Hỏa Đại Đạo tự nhiên khuếch trương ỨC VẠN NĂM ÁNH SÁNG XUNG QUANH, bắt đầu Tiếp Dẫn bản nguyên Thủy Hỏa Đại Đạo nơi này.

Đường của hấn nhất định khác tất cả người tu hành ở thứ nguyên thể giới này, tu giả khác, chỉ cần lĩnh ngộ ra một hoặc là mấy cái, dù sao tuyệt đối cũng không vượt qua năm cái, chỉ cần đốn ngộ, liền đột phá.

Nhưng Phong Vân chẳng những đạt tới mười lăm cái, với lại hấn còn muốn tất cả đều hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, sau đó lại đột phá.

Trên thực tế, quá trình dung nhập này so với quá trình đột phá còn khó hơn nhiều.

Muôn dung hợp từng cái mà nói, cho đến khi tất cả đều đạt tới viên mãn, đây là cần thời gian đi tích lũy, cần đốn ngộ rất nhiều kỳ ngộ, không phải một lần là xong.

Trước đây Phong Vân không ý thức được điểm này, bởi vì hấn một mực cho mình dung hợp Đại Đạo là viên mãn vô khuyết, cho đến hôm nay, hấn mới hiểu được.

"May mà là ta đến đây, bằng không thì sau này coi như ta đột phá, đó cũng là không hoàn chỉnh, lưu lại thiếu hụt. . ."

Phong Vân thì thào, mà chỉ một chút thiếu hụt này, thì nhất định không có khả năng leo lên đỉnh cao tuyệt đỉnh, đây tuyệt đối là một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng!

"Đạo Vô Khuyết đây là gián tiếp giúp ta, ừm, xem ra sau này phải ở trước mặt hấn trang bức nhiều một chút."

Người nào đó rất tự nhiên gật gật đầu.

Cùng lúc đó, ở phía xa chỗ sâu vô tận hỗn độn cương vực, ở Đạo Minh.

Đạo Vô Khuyết đang thẩm vấn thanh niên Tu Chân tộc trước kia bỗng nhiên đánh một cái hắt xì.

"Ừm? Chuyện gì xảy ra vậy?"

Đạo Vô Khuyết có chút sửng sờ, đạt tới cấp độ này của hắn, thế mà lại nháy mũi được.

"Chẳng lẽ đây là một loại báo trước, có thể có cơ duyên gì đó trong tối tăm muốn giáng lâm ở trên người của ta sao?" Đạo Vô Khuyết hưng phấn trong lòng nghĩ đến.

Nếu như là thật, vậy hắn cũng có thể trang bức ở trước mặt Phong Vân rồi!

Nhưng mà, hắn lại suy nghĩ nhiều rồi, cái này căn bản không phải điềm báo gì, mà là Bức Vương nào đó báo trước muốn điên cuồng trang bức ở trước mặt hắn!

...

Một bên khác, ở thời điểm Phong Vân tu luyện. .

Một chỗ nào đó ở vùng đất bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo.

Nơi này vô cùng thần bí, có rất nhiều tràng cảnh chói lọi mỹ lệ, nơi này còn có bảo vật tài liệu trân quý nhất bên trong từng đạo Hỗn Độn. . .

Mà ở trong đó, có một hành lang hơi sắc thật dài, Hỗn Độn khí mông lung, đồng thời có các loại bản nguyên lực lượng sôi trào mãnh liệt, dài tới hơn một tỉ năm ánh sáng.

Hai bên hành lang là từng dãy Hồn Độn Nguyên Thạch, đỉnh cột trụ còn lượn lờ bản nguyên lực lượng Hồn Độn Đại Đạo.

Giờ phút này, trên hành lang này đang có hai bóng người song song đi tới, là một nữ tử áo đỏ, cùng một Dị Thú toàn thân là xích sắt.

Bọn họ đi một lát, rất mau đã đến một tòa pháp đàn to lớn do Hồn Độn Nguyên Thạch điêu khắc mà thành, tầng tầng bậc bậc, tổng cộng có chín mươi chín tầng.

Ở chỗ cao nhất pháp đàn có một tòa Hồn Độn bảo tọa, phía trên đang ngồi là một tên nam tử khôi ngô toàn thân hiện ra bạch hắc sắc.

Hắn có áo giáp bạch hắc sắc, đôi mắt cũng là một trắng một đen, phảng phất như Quang Minh cùng Hắc Âm hai mặt.

Chỉ thấy hắn một tay nâng cằm lên, quan sát phía dưới, lạnh nhạt nói: "Điều tra được chưa? Có phải có sinh linh ngoại giới lại xông tới hay không?"

Nữ tử áo đỏ cùng Dị Thú xích sắt cung kính hành lễ nói: "Nguyên chủ, chính là sinh linh ngoại giới, là người tu hành."

"A? Thực lực như thế nào?"

"Rất khủng bố."

Nữ tử áo đỏ sắc mặt cực kỳ ngưng trọng nói: "Là người tu hành tối cường ta nhìn thấy trong mấy năm nay."

Nàng có một hạng thiên phú, là có thể nhìn trộm sức mạnh lớn nhỏ trong cơ thể sinh linh.

Nói như vậy, phần lớn lực lượng trong cơ thể sinh linh đều là kích cỡ tương đương hỏa cầu, dù lớn, cũng chính là như một ngọn núi thôi.

Nhưng ở bên trong cảm ứng của nữ tử áo đỏ, lực lượng trong cơ thể Phong Vân hiện ra, quả thực như là một tinh cầu cuộn cuộn mà sáng chói vậy, cơ hồ khiến nàng nổ tung ra tại chỗ!

"A?"

Nam tử áo giáp hắc bạch ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, đôi hắc bạch trở nên thân quang rạng rỡ, "Nhiều năm như vậy, rốt cục cũng đã tới một người tu hành ra dáng sao, thực là tin tức không tồi."

"Thời gian nhàm chán như vậy, cuối cùng cũng xuất hiện một chút sự tình có ý tứ." _

Chương 1200: Quang Âm Nguyên Chủ!

Chương 1200: Quang Âm Nguyên Chủ!

"Hồng Trù, Xích Trụ."

Nam tử khôi ngô người mặc áo giáp hắc bạch từ trên pháp đàn to lớn từng bước một đi xuống, trông mắt màu trắng rất là hùng hực, âm thanh hắc mờ mịt, hạ lệnh: "Đi, theo ta gặp người tu hành này, ta đã chờ không nổi rồi!"

"Vâng!" Nữ tử áo đỏ cùng Dị Thú xích sắc cung kính tuân mệnh.

"Cùng bảy vị nguyên chủ khác chém giết, thật sự là thật không có ý tứ, người tu hành này chắc hẳn là một nhóm cường giả đang đứng ở cấp độ đỉnh cấp đương kim thời đại này, hi vọng không làm ta thất vọng."

Nam tử khôi ngô áo giáp hắc bạch trong lòng tràn ngập khát vọng cùng chiến ý.

Hắn tên là Quang Âm Nguyên Chủ, chính là nguyên loại sinh mệnh sinh ra bên trong bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo.

Nguyên loại sinh mệnh, chính là một loại sinh linh đặc thù bên trong bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo, trời sinh vô cùng cường đại.

Mà tôi cường trong đó, chính là tám vị nguyên chủ!

Vốn là dựa theo thuyết pháp của Đạo Vô Khuyết, sinh linh bên trong bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo linh trí không cao, nhưng đó là chuyện lúc rất xa xưa trước.

Từ ngàn vạn ức kỷ nguyên trước, tám vị nguyên chủ đột phá công cùm xiềng xích bản thân, sau đó liền trở thành nhóm nguyên loại sinh mệnh đầu tiên mở rộng linh trí.

Sau đó bọn họ điểm hóa nguyên loại sinh mệnh khác, bởi vậy tất cả nguyên loại sinh mệnh cơ bản đều đã mở ra linh trí cả, trí tuệ đã không thua gì sinh linh ngoại giới.

Lập tức, Quang Âm Nguyên Chủ lái Pháp Khí chiến thuyền to lớn, cùng hai vị thủ hạ đi vào vị trí bên trên Đại Đạo chi hải của Phong Vân.

"Àm âm ——! !"

Chiến thuyền màu đen to lớn xông ra khỏi vách tường, giáng lâm tới vùng không gian này.

"Nhìn thấy rồi!"

Quang Âm Nguyên Chủ ở đầu chiến thuyền, liếc mắt liền thấy chỗ sâu trung ương vòng xoáy khổng lồ, ần ần có thân ảnh màu trắng.

"Thế mà có thể ở nơi trung tâm nhất hấp thu lực lượng Thủy Hỏa Đại Đạo. . ."

Quang Âm Nguyên Chủ có chút ghé mắt, theo hần biết, người tu hành ngoại giới không dám làm như thế, bởi vì lực lượng Đại Đạo nơi này quá mức cuồng bạo.

Cũng chỉ có bọn họ những nguyên loại sinh mệnh sinh ra ở chỗ này, mới dám làm như thế.

Nhưng bây giờ, người tu hành bạch sắc kia lại làm được.

"Không hổ là đối thủ ta tuyển trúng, có ý tứ."

Quang Âm Nguyên Chủ khước miệng mỉm cười, sau đó hắt hét lớn một tiếng, "Người tu hành từ bên ngoài đến, đi ra cho ta!"

Oanh ——! !

Sóng âm hình thành gọn sóng đáng sợ nhìn thấy bằng mắt thường, trực tiếp trùng kích vòng xoáy đại dương hỏa diễm nơi xa.

Nguyên loại sinh mệnh tuyệt đối được coi là sủng nhi của bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo, dĩ vãng lúc linh trí không cao, chỉ ý vào lực lượng trời sinh, cũng không tính là cái gì.

Nhưng bây giờ trí tuệ mở rộng, hiểu được Đạo Huyền diệu, vậy liền cực kỳ đáng sợ!

"Oanh. . ."

Vòng xoáy âm âm nổ tung ra.

Sóng xung kích, cùng lực lượng Thủy Hỏa Đại Đạo của Phong Vân va nhau.

Lập tức, làm Phong Vân bưng tỉnh.

Phong Vân từ trong đại dương đi ra, từng bước một đạp trên hư không, đi đến chỗ cao hư không, nghiêng nhìn Quang Âm Nguyên Chủ đứng ở trên chiến thuyền màu đen.

Phong Vân lông mày nhíu chặt, mở miệng nói: "Nơi này lại có nguyên loại sinh linh linh trí cao như vậy sao?"

Hắn rõ ràng nhớ rõ, Đạo Vô Khuyết trước đó đã nói với hắn, sinh linh vùng đất bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo, đều là trí lực cực kỳ thấp mà.

"Người tin tức quá lạc hậu, nguyên loại sinh mệnh chúng ta đã sớm sinh ra linh trí, ta là một nhóm sớm nhất, người có thể gọi ta là, Quang Âm Nguyên Chủ."

Quang Âm Nguyên Chủ ánh mắt nhìn về phía Phong Vân chiến ý sôi trào, có thể nhìn ra được, hắn là một tồn tại cực kỳ hiếu chiến.

"Thì ra là thế." Phong Vân mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng không có để ý quá mức, hắn tới đây là để tu luyện, không phải đến tìm nguyên loại sinh linh phiền phức, linh trí có cao hay không, cùng hắn không có quan hệ gì.

"Ta chỉ là tới tu luyện, không còn ý gì khác." Phong Vân nói.

"Ta không quản người tới làm cái gì, ta chỉ là muốn cùng người đánh một trận." Quang Âm Nguyên Chủ tay phải tìm tòi, hiện ra một thanh đại phủ màu trắng đen, trên lưỡi búa lượn lờ hắc bạch huyền ảo.

Hắn chiến ý bùng bùng phấn chấn.

Quang Âm Nguyên Chủ từ khi tu luyện đến nay, khao khát nhất chính là một trận đại chiến nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, sau khi hắn thành nguyên chủ, hắn đã cực kỳ lâu không có chiến đấu.

Cùng bảy vị nguyên chủ khác đã giao thủ rất nhiều lần, đều quen thuộc lẫn nhau tới mức không thể quen thuộc hơn nữa.

Bây giờ gặp được Phong Vân, cảm thụ được khí tức cường đại quanh thân đối phương, để cho hắn nhìn không được chiến ý sôi trào!

"Ừm?" Phong Vân lông mi nhắm lại, hắn là tới tu luyện, cũng không phải đến đánh nhau, đối phương cũng không phải Tu Chân tộc, chỉ là nguyên loại sinh mệnh, cũng là một loại sinh linh thuộc về phương thứ nguyên thế giới này, không cần thiết đại chiến.

"Tiếp chiêu!"

Nhưng mà, Quang Âm Nguyên Chủ căn bản vốn không nghe, lúc này phóng tới Phong Vân.

Hắn đạp trên hư không mà đến, ở trong hư không lưu lại một đạo vết tích màu trắng đen, đồng thời hắn cũng giơ lưỡi búa lên, toàn bộ lưỡi búa hóa thành một đạo hắc bạch chi quang hình cung, tựa như muốn bắn ra hết thảy, thiên địa vạn đạo đều phẳng phát như muốn bị chém ra!

"Thiên phú huyết mạch thật cao, cảnh giới mới là Đạo Tôn ba bước đỉnh phong, lại có thể phát huy ra chiến lực Thần Ma nhất trọng thiên."

Phong Vân nhìn qua Quang Âm Nguyên Chủ xong lại, nhẹ giọng nói ra.

Ong ong ong. . .

Có vô số Đạo Quang bao phủ bốn phương tám hướng.

Đạo chi Đại Đạo vô thượng!

Đại lượng Đạo Quang sôi trào mãnh liệt mà ra, chồng chất trở ngại Quang Âm Nguyên Chủ xong lại kia, để cho một búa huyền diệu kia của hắn nhận quấy nhiễu cùng phá hư nghiêm trọng.

Vốn là một kích khủng bố bá thiên tuyệt địa, nhưng ở dưới những Đao Quang quấy nhiễu kia, một búa của Quang Âm Nguyên Chủ này lại biến cực kỳ quái dị, cảnh giới huyền diệu bị phá hư, uy lực giảm xuống to lớn.

"Cảnh giới thật bình thường." Phong Vân lần nữa lắc đầu.

Những Đao Quang này cũng không phải là do hắn điều khiển, chỉ là phòng ngự bị động mà thôi, nếu không mà nói, đối phương sớm đã không còn.

"Tốt cho một người tu hành, tùy tiện liền phá một trong những sát chiêu của ta, bảy vị nguyên chủ khác cũng không có nhẹ nhàng hóa giải như người vậy."

Quang Âm Nguyên Chủ nhìn chăm chăm Phong Vân, "Bất quá đây cũng không phải là toàn bộ thực lực của ta."

"Ta là Đại Đạo!"

Quang Âm Nguyên Chủ hét lớn một tiếng, bên ngoài thân cũng bắt đầu có hắc bạch nhị quang đăng tha.

Đồng thời áo giáp hắc bạch trên người hắn cũng bắt đầu lưu động lên, phảng phất như chất lỏng vậy, bao trùm hẳn mỗi một chỗ toàn thân hắn.

Mà búa trong tay hắn cũng là toàn thân quang mang đại thịnh, đồng thời lưu động hắc bạch nhị quang huyền diệu.

Từ xa nhìn lại, Quang Âm Nguyên Chủ phảng phất như hóa thành Quang Minh cùng Hắc Âm hai loại Đại Đạo, uy lực to lớn, để cho người ta ghé mắt.

"Cái này mới là tất cả lực lượng của ta!"

Quang Âm Nguyên Chủ phảng phất như hóa thân thành Đại Đạo, khí thế đột biến, khi thì thần thánh sáng chói, khi thì đen kịt thâm thúy, hấn lấy cự phủ trong tay mở đường, nghiền ép xông vào bên trong Đạo Quang vô tận.

Dã man mà cuồng dã!

"Quả nhiên là sinh linh sinh ra ở địa phương bản nguyên Đại Đạo, phong cách chiến đấu cũng cuồng bạo như lực lượng Đại Đạo nơi này."

Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hấn chân điểm một cái, trong chốc lát xuất hiện ở trước mặt Quang Âm Nguyên Chủ.

"Thật nhanh!" Quang Âm Nguyên Chủ con ngươi co rút nhanh, tốc độ của Phong Vân, đơn giản là vượt qua hấn tưởng tượng!

Chương 1201: Vô thượng Tiên Đế binh!

Chương 1201: Vô thượng Tiên Đế binh!

“Tốc độ nhanh thì như thế nào, vô dụng!”

Quang Âm Nguyên Chủ phản ứng cực nhanh, cự phủ trong tay lập tức thuận thế chém xuống, uy thế to lớn, không gì có thể ngăn cản!

Mà Phong Vân, lại chỉ vung ra một đao.

Một đao này vô cùng bình thường.

Nhưng tốc độ cũng nhanh đến quý dị, cự phủ của Quang Âm Nguyên Chủ căn bản không thể ngăn cản, một đao của Phong Vân đã bổ lên người Quang Âm Nguyên Chủ.

Giờ khắc này, đột nhiên uy năng một đao kia của Phong Vân tăng vọt, trở thành thứ chói mắt nhất giữa thiên địa, đao quang sáng rực, so với cự phủ còn lóa mắt gấp một trăm, một nghìn lần!

Phốc!

Một tiếng động nhỏ vang lên, đao quang trực tiếp xuyên qua áo giáp hắc bạch, chém vào cơ thể Quang Âm Nguyên Chủ, rồi từ xẹt qua sau người hắn ta.

“Thân thể không tệ.” Phong Vân cảm giác uy năng một đao kia có thể phá hủy sinh cơ của Quang Âm Nguyên Chủ, nhưng thể phách linh hồn của Quang Âm Nguyên Chủ lại tận lực chống cự, chỉ giết được một thành thân thể linh hồn của hắn ta mà thôi, mà uy năng một đao kia đã tiêu hao gần như không còn.

Đương nhiên, chuyện này cũng liên quan đến chuyện hắn chưa xuất toàn lực.

Nếu như Phong Vân đánh một kích toàn lực, Quang Âm Nguyên Chủ vài phút đã vẫn diệt, căn bản không thể chống đỡ.

Nhưng hắn ta không có sát ý, cộng thêm là sinh linh của giới này, cho nên Phong Vân cũng không động sát ý.

“Cái này... Cái này...”

Thân thể Quang Âm Nguyên Chủ bị đánh xuyên qua, thân thể và linh hồn kiệt lực chống cự, triệt tiêu uy năng một đao kia của Phong Vân.

Hắn ta vốn chon rằng mình có thể nhẹ nhàng đỡ được, nhưng kết quả lại khiến hắn ta chấn kinh.

“Một kích đã khiến ta phải nhận thương tích như vậy.” Sắc mặt Quang Âm Nguyên Chủ trở nên rất chấn động.

Một kích đã giết chết một thành thân thể và linh hồn của hắn ta! Đây chính là thân thể và linh hồn chân linh đấy!

Điều này nói rõ cái gì, nói rõ, nếu Phong Vân muốn giết hắn ta, chỉ cần mười chiêu mà thôi!

Điều này khiến Quang Âm Nguyên Chủ vô cùng kinh hãi, hẳn ta đã từng đi qua thế giới của người tu hành, biết thực lực của bản thân sớm đã đứng trên đỉnh phong trong đám người tu hành.

Đây cũng là lý do khiến hẳn ta can đảm ra tay với Phong Vân.

Hẳn ta thấy, Phong Vân có mạnh hơn, cũng không mạnh hơn hẳn bao nhiêu, có thể nhẹ nhàng ứng phó.

Nhưng kết quả lại khiến Quang Âm Nguyên Chủ tê cả da đầu, đây đâu phải mạnh hơn một chút, quả thật là mạnh hơn ngàn chút!

Nhưng hẳn ta lại không biết đây là kết quả Phong Vân đã ẩn giấu thực lực, nếu không, một kích hẳn ta đã chết rồi.

“Trốn, trốn thôi!”

Lúc này, Quang Âm Nguyên Chủ không có suy nghĩ khác, xoát một tiếng đã quay đầu chạy.

Nếu lúc đến hẳn ta nhẹ nhàng vui vẻ muốn đại chiến quyết đấu.

Thì lúc đi đã bị hành hạ thành chó!

Xoẹt xoẹt!

Rất nhanh, Quang Âm Nguyên Chủ đã chạy vào trong chiến thuyền màu đen, khổng chế chiến thuyền bay đi.

Trong chiến thuyền, cô gái áo đỏ và dị thú màu đỏ đã sớm bị dọa sợ.

Cho dù thế nào, bọn họ cũng không ngờ, nguyên chủ đại nhân vô địch nhà mình, lại bại trong một kích!

Rốt cuộc người tu hành này là thần thánh phương nào!

Trong nháy mắt, chiến thuyền màu đen đã rời nơi này, Phong Vân cũng không ngăn cản, nhìn đối phương chạy trốn, nheo mắt lại.

“Không ngờ sinh mệnh nguyên loạn trong vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo này lại có linh trí cao như thế, nghe Quang Âm Nguyên Chủ nói, giống hần ta, còn có bảy vị nữa.”

Phong Vân cảm thấy, sinh mệnh nguyên loạn trong vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo này có thể xem là một loại chiến lược, không thể lãng phí ở đây được, nên lợi dụng chiến lược này.

Dù sao, nghiêm túc mà nói, sinh mệnh nguyên loại cũng là sinh linh giới này, hơn nữa còn là loại sớm nhất.

Chỉ là linh trí thấp, cho nên không phát triển.

Thậm chí, Phong Vân nghi ngờ, linh trí của đám sinh mệnh nguyên loại này tăng lên nhanh như vậy, là do ý chí của phương thế giới này trợ giúp trong bóng tối.

“Tám vị nguyên chủ, có chiến lược so với Thần Ma nhất trọng thiên, không tệ.”

Trong lòng Phong Vân âm thầm gật đầu, xem ra có cơ hội phải thu phục những sinh mệnh nguyên loại này.

“Tạm thời không vội, trước cứ tăng tu vi lên, gần đây luôn cảm thấy trong lòng bất an, hình như sắp có chuyện xảy ra.” Phong Vân lầm bầm nói.

Không cần nghĩ hần cũng biết, khẳng định có liên quan đến Tu Chân tộc.

Cho nên hẳn chỉ có thể cố gắng tăng tu vi, ứng phó với nguy cơ sắp tới.

Cho dù nguy cơ đó là gì, chỉ cần có lực lượng tuyệt đối, sẽ không sợ cái gì!

...

Cùng lúc đó, ở một bên khác.

Dị vực chi chủ đi đến không gian thần bí, bái kiến hình chiếu Tiên Đế mặc bạch y, lấy được hình chiếu vô thượng Tiên Đế binh của đối phương.

“A? Cuối cùng lão vực chủ cũng tìm được đường về sao, ta còn nghĩ ông ta sẽ bị vây ở không gian loạn lưu thật lâu nữa.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y hơi nhíu mày, mang theo bất mãn.

Mồ hôi lạnh trên trán dị vực chi chủ chảy xuống, xin lỗi nói: “Còn xin Tiên Đế đại nhân tha thứ, dù sao đám người minh chủ Đạo Minh cũng không dễ lừa, nếu không đặt mình vào nguy hiểm, phụ thân đại nhân cũng rất khó thành công.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y lập tức phát tay, toàn bộ không gian thần bí bắt đầu chấn động.

Ở chỗ sâu trong không gian, có một tiên sơn, được mây mù bao phủ, cây cối xanh um tươi tốt, có đình đài lầu các tô điểm, thác nước chảy âm âm, tiên hạc bay múa, linh thú kêu to, tự nhiên linh động.

Thật sự là một nơi động thiên phúc địa.

Mà giữa dãy núi bảo vệ này, bỗng nhiên đại địa vỡ ra, có vô số tiên quang nở rộ, uy áp cuộn cuộn tràn ra, mang theo ba động vô hình, một đại đỉnh có phong cách cổ xưa lao ra.

Đại đỉnh cao tới ngàn vạn trượng, toàn thân lấp lóe màu vàng đen, trên nắp đỉnh có khắc hoa văn, hình hoa, chim, sâu, cá, nhật nguyệt tinh thần, vô tận sinh linh, còn có nhiều tiên văn không thể diễn tả được.

Oanh!

Đại đỉnh từ trên trời rơi xuống, như một con cự thú từ viễn cổ mở rộng miệng, lập tức hút khô tất cả linh khí ở đây, bộc phát thần uy sáng chói.

Rầm rầm!

Dao động khủng bố giống như một bầu trời sông đang cuộn trào mãnh liệt, giống như Hồng Mông Vương xuất thế, lại giống như một vị chúa tể đang quan sát thương sinh.

Vô tận hắc quang trút xuống, cả thiên địa trở nên tối tăm, đế binh chi uy chấn động nơi đây, uy áp từ cổ chí kim.

Đây là lần đầu tiên dị vực chi chủ kiến thức Thần binh bậc này, trong lòng phát run.

Đây chỉ là hình chiếu vô thượng Tiên Đế binh mà thôi, vậy mà lại có uy áp khủng bố bậc này, nếu bản thân nó giáng lâm, cỡ nào khủng bố.

Nhưng dị vực chi chủ cũng biết, có vẻ như chân thân của vô thượng Tiên Đế binh chưa bao giờ giáng lâm ở thứ nguyên thể giới này, cho dù là chân thân của Tiên Đế bạch y cũng chưa từng giáng lâm một lần.

Nếu đồng thời giáng lâm, dị vực chi chủ hoài nghi phương thể giới này sẽ không thể tiếp nhận uy áp vô biên kia!

Chương 1202: Đại nhân, thời đại thay đổi!

Chương 1202: Đại nhân, thời đại thay đổi!

Không gian thần bí.

Dị vực chi chủ nhìn chiếc đỉnh lớn màu vàng óng có chút hư ảo nhưng đủ để chấn áp chư thiên vạn giới kia, trên mặt tràn ngập chấn động.

Hắn ta không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả đại đỉnh này, bề ngoài tinh xảo, căn bản không giống sinh linh có thể rèn đúc, hoàn mỹ không tỳ vết.

Theo dị vực chi chủ biết, chiếc đỉnh màu vàng óng này tên là ‘Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh’, trong thế giới của Tu Chân tộc, hình như là chí bảo của Tiên Đế bạch y.

Năm đó Tiên Đế bạch y xuất thế từ một đóa hoa sen tiên thiên, lúc hắn ta xuất thế, trên trời có vô tận điềm lành rơi xuống, chiếc đỉnh lớn này cũng xuất hiện theo hắn ta, cùng nhau trưởng thành.

Sau đó, Tiên Đế bạch y trở thành tồn tại vô địch, chiếc đỉnh này cũng có uy danh hiển hách, lúc Tiên Đế bạch y bế quan, nó đã thay hắn ta tọa trấn Tu Chân tộc.

Bình khí đạt đến cấp độ này, đã không khác một vị cường giả tuyệt thế, có thể nói, chân thân của Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh này, tương đương với Tiên Đế thứ hai!

“Đây là hình chiếu Hắc Kim vạn Đạo Đỉnh ta lấy từ bản thể, mặc dù không có uy năng quá lớn, nhưng đủ để lão vực chủ thoát khỏi thời không loạn lưu, nhưng cần thời gian khá dài, người có thể triệu hồi phân thân của lão vực chủ về trước.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y thân nhiên nói.

“Vâng!” Dị vực chi chủ cung kính gật đầu, sau đó hình chiếu Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh tung hoành thiên địa nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành độ lớn bình thường, rơi vào tay dị vực chi chủ.

Sau khi có được bảo vật, dị vực chi chủ liền cáo từ hình chiếu Tiên Đế bạch y, hưng phấn mà đi, có vật này, căn bản không cần sợ Phong Vân gì đó!

Hình chiếu Tiên Đế bạch y nhìn dị vực chi chủ rời đi, ánh mắt thâm thúy vô biên, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này, giọng nói của Huyết Hoàng Tiên Vương truyền đến: “Nếu lão vực chủ thoát khỏi khốn cảnh, Phong Vân chắc chắn phải chết, đáng tiếc, ta không nhìn thấy một màn kia.”

Nhưng Tiên Đế bạch y lại lắc đầu: “Muốn dựa vào lão vực chủ, căn bản không thể nào.”

“Vì sao?” Huyết Hoàng Tiên Vương không hiểu.

“Bởi vì bọn họ đều là sinh linh của một thế giới, bây giờ là thời đại này, Nhân tộc Phong Vân mới là thế giới chi tử, chắc chắn toàn bộ thế giới này đều quay xung quanh hắn, mặc dù lão vực chủ mạnh, nhưng chung quy vẫn là cường giả tuyên cổ, bây giờ, sớm đã không phải thời đại của ông ta.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y mở miệng nói.

Đơn giản mà nói, chính là, đại nhân, thời đại đã thay đổi rồi!

“Nhưng lão vực chủ có tu vi Thần Ma bát trọng thiên, tên Phong Vân kia có là thế giới chi tử, cũng không thể vượt nhiều cấp chiến như vậy.” Huyết Hoàng Tiên Vương không dám tin tưởng.

“Ta chỉ nói ông ta không giết được Phong Vân, lại không nói ông ta không thể đánh bại Phong Vân.”

Tiên Đế bạch y nói: “Mặc dù lão vực chủ không giết được Phong Vân, nhưng có thể suy yếu hẳn, đến lúc đó có thể tăng tốc giải trừ phong ấn, một khi phong ấn được giải trừ, các cường giả của Tu Chân tộc ta sẽ giáng lâm, đến lúc đó, không cần xuất động phân thân của ta, thì tất cả cũng kết thúc.”

“Lão vực chủ không giết được Phong Vân, nhưng Tu Chân tộc chúng ta không thuộc về thế giới này, đương nhiên không xảy ra chuyện này!”

Huyết Hoàng Tiên Vương nghe xong, không khỏi khom người, cung kính ôm quyền với Tiên Đế bạch y nói.

Hình chiếu Tiên Đế bạch y mỉm cười, chấp tay sau lưng, ngóng nhìn bầu trời: “Đáng tiếc, Phong Vân xuất thế quá muộn, nếu không, ta thật sự muốn đọi hẳn hoàn toàn trưởng thành, có thể đánh một trận với chân thân của ta, dù sao, đã rất lâu rồi ta không có đối thủ.”

Vô địch cô đơn biết bao nhiêu!

Lời nói kiêu ngạo như vậy, đương nhiên khiến ánh mắt Huyết Hoàng Tiên Vương cuồng nhiệt, suýt nữa quỳ xuống tại chỗ.

...

Một bên khác.

Phong Vân đang tu hành quên trời quên đất tại bản nguyên lực lượng hỗn độn đại đạo, đối với Đạo Tôn khác, nơi này chính là tuyệt địa, là nơi kịch độc.

Nhưng đối với Phong Vân, lại là một nơi bảo địa.

Tại một góc trong bản nguyên hỗn độn đại đạo.

Chỉ thấy nơi này thời không rối loạn, khi thì nhanh, khi thì chậm, khi thì hỗn hợp cùng một chỗ, đừng nói là Đạo Tôn, ngay cả cường giả cấp Thần Ma cũng không dám ở đây thời gian dài.

Dù sao, đây chính là nơi có thời không rối loạn.

Nếu đi nhầm, hoặc bị vây ở một chỗ thời không, mãi mãi không ra được, vận khí tốt, khả năng sẽ bị cuốn đến một nơi xa xôi nào đó, thậm chí, có thể là tuyệt địa.

Đây cũng là lý do mà nhiều năm như vậy, đám minh chủ Đạo Minh vẫn không thể trở về.

Bị thiết kế, trực xuất đến thời không loạn lưu vô tận, mặc dù cường đại như bọn họ, cũng không thể làm gì, chỉ có thể nước chảy bèo trôi.

Vận khí tốt thì chỉ bị vây khốn, không có nguy cơ ảnh hưởng đến sự sống, nếu vận khí kém, thì không thể sống nữa.

Cho nên nói, thời không loạn lưu chính là vật nguy hiểm nhất trên thế giới, là cấm khu tuyệt đối.

Mà giờ khắc này, trong thời không loạn lưu, lại có một thân ảnh vô thượng ngồi xếp bằng, mái tóc đen suôn dài như thác nước, để trên đầu vai, che đi phần lớn khuôn mặt, nhưng lại không che được đôi mắt giống như

hỗn độn cuồn cuộn. Hai đạo thân quang trong vắt tràn ngập lực lượng khiến người ta sợ hãi.

Mặc cho sức mạnh thời không rối loạn dâng trào, hấn vẫn không nhúc nhích, như bàn thạch định ở nơi đó, không có lực lượng gì có thể rung chuyển hấn.

Không biết qua bao lâu, thân ảnh vô thượng ngồi xếp bằng kia tỉnh lại, cùng lúc đó, khí cơ quanh người hấn cũng cất cao, lập tức từ Nhất Bộ Đạo Tôn bước vào cấp độ Nhị Bộ Đạo Tôn!

Thân ảnh này đương nhiên chính là Phong Vân, cũng chỉ có hấn không thèm để ý thời không loạn lưu này, thậm chí tu hành ở bên trong.

Dù sao hấn nắm giữ Thời Không Đại Đạo, ở mức độ nào đó, hấn là người nắm giữ Thời Không Đại Đạo trong hỗn độn thế giới.

“Tu hành mới trăm năm, tu vi của mình đã tăng từ Nhất Bộ Đạo Tôn đến Nhị Bộ Đạo Tôn, thật nhanh.”

Nếu tốc độ này truyền đi, không biết sẽ có bao nhiêu người chấn kinh đến rơi cằm.

Đạo Tôn tu hành một chút đã là ngàn vạn năm, muốn tăng lên một cấp độ cũng vô cùng khó khăn, nhìn toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực liền hiểu.

Đa số đều là Nhất Bộ, Nhị Bộ, còn Tam Bộ và Tứ Bộ thì rất ít.

Đây đều là những người đột phá trong hoặc sau trận chiến tuyên cổ kia, đến bây giờ, người tiến giai đến Tam Bộ Tứ Bộ đều ít đến đáng thương, đủ để thấy nó khó khăn thế nào.

Phong Vân như vậy đã vượt qua lẽ thường, nếu đám minh chủ Đạo Minh nhìn thấy, cũng sẽ vô cùng chấn kinh!

“Đáng tiếc mình nắm giữ Thời Không Đại Đạo đến trình độ không cao, nếu không có thể kéo đám người minh chủ Đạo Minh từ thời không loạn lưu trở về.”

Phong Vân nhìn thời không rối loạn trước mặt, trong lòng lẩm bẫm.

Chương 1203: Quét ngang hỗn độn vô địch thủ!

Chương 1203: Quét ngang hỗn độn vô địch thủ!

Trong lúc Phong Vân đắm chìm trong tu hành, chỗ sâu trong bản nguyên hỗn độn đại đạo, tám đại nguyên chủ đang tụ tập cùng một chỗ.

Một thành trì to lớn, cuộn cuộn như đại lục ở khu vực trung tâm bản nguyên đại đạo, được đại đạo kim sắc bao phủ, nhẹ nhàng xé rách hư không loạn lưu.

Thành trì to lớn trôi nổi ở đây, giống như bàn thạch trong đại dương bao la đầy sóng lớn, sừng sững bất động.

Trong cung điện đại khí xa hoa.

Tám dáng người thẳng tắp, ngạo nghễ hiên ngang đứng ở đây, trong đó có một người, chính là Quang Âm Nguyên Chủ lúc trước.

Một vị có khí tức kinh người, trong lúc đóng mở, hai mắt như thế giới sụp đổ mở miệng nói: “Quang Âm, đã xảy ra chuyện gì, sao lại gọi bảy người chúng ta đến?”

Vị này chính là Phá Diệt Nguyên Chủ, trên người có khí tức khủng bố vô biên, khiến người ta có cảm giác ngạt thở.

Sáu vị Nguyên Chủ khác, theo thứ tự là Thần Sí Nguyên Chủ, Thiên Hồ Nguyên Chủ, Đạo Hư Nguyên Chủ, Tề Thánh Nguyên Chủ, Thái Hồng

Nguyên Chủ và Huyền Hạo Nguyên Chủ.

Bọn họ là nhóm đầu tiên mở ra linh trí trong vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo, phân quản tám vực ở vùng đất bản nguyên này, thống lĩnh các sinh mệnh nguyên loại hỗn độn dưới trướng khác.

“Đúng vậy, Quang Âm, có chuyện gì gấp gáp như vậy, ngươi cũng không phải người có tính cách nôn nóng.”

Quanh người Thần Sí Nguyên Chủ đều là hỏa diễm, phân biệt lóe lên bảy màu, giống như hỏa thần hàng thế.

Mấy vị nguyên chủ còn lại cũng đều mở miệng, ngữ khí tràn ngập nghi hoặc.

Quang Âm Nguyên Chủ hít sâu một hơi, nhìn bảy vị nguyên chủ bên cạnh nói: “Có một người tu hành đến vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo chúng ta, vừa rồi, ta quá nóng lòng nên đến giao thủ với hắn.”

“Hả? Người tu hành? Người giao thủ với hắn? Kết quả thế nào?” Đạo Hư Nguyên Chủ bất ngờ hỏi.

“Còn phải nói gì nữa? Bây giờ người tu hành đời sau không bằng đời trước, ta nhớ, bây giờ, mạnh nhất là một vị tên là Thanh Thương Thần Ma nhất trọng thiên.”

“Ta nhớ, ta còn giao thủ với ông ta, chỉ thắng ta nửa bậc.”

“Thì ra là thế, Quang Âm, chẳng lẽ ngươi cũng gặp Thanh Thương?”

Quang Âm Nguyên Chủ lắc đầu: “Ta cũng gặp Thanh Thương rồi, nhưng người này không phải, Thanh Thương cũng không đáng sợ bằng

người này, ta giao thủ với hắn, hắn chỉ xuất một kích, đã chôn vùi một thành linh hồn chân linh của ta.”

Tĩnh!

Tất cả trở nên yên lặng như chết!

Bảy vị nguyên chủ nghe nói như thế đều dừng lời, mỗi người ngây ngốc nhìn Quang Âm Nguyên Chủ.

Bọn họ nghi ngờ mình nghe lầm?

Người tu hành kia, một kích đã chôn vùi một thành linh hồn chân linh của Quang Âm?

Cái này chẳng phải là, đối phương muốn giết Quang Âm, chỉ cần ra mười chiêu sao?

“Quang Âm, ngươi, ngươi không nói đùa chứ?” Thái Hồng Nguyên Chủ bị dọa sợ.

Quang Âm Nguyên Chủ không nói gì, vung tay trực tiếp phát lại cảnh tượng đại chiến với Phong Vân lúc ấy.

Trên không đại điện, cảnh tượng chậm rãi hiện ra.

Dưới cái nhìn của bảy vị nguyên chủ, chỉ thấy một thanh niên Nhân tộc mặc chiến giáp bạch kim đứng trong công phật của Quang Âm Nguyên Chủ, nhàn nhã tùy ý, sau đó đánh ra một kích, trực tiếp phá vỡ tất cả công kích của Quang Âm Nguyên Chủ, đồng thời cũng chôn vùi một thành thân thể và linh hồn của hắn ta.

Tê...

Xem đến đây, bảy vị nguyên chủ hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó, lại hít vào ngụm thứ hai, thứ ba...

Bởi vì bọn họ thực sự không tin được, trong người tu hành lại có tồn tại mạnh như vậy?

“Một kích đã khiến Quang Âm ngơ ngác chịu thương tích như vậy, chỉ sợ chiến lược đã đạt đến Thần Ma nhị trọng thiên.” Phá Diệt Nguyên Chủ nói.

“Không, ta cảm thấy không dừng lại ở đó, nhìn sắc mặt hắn, hiển nhiên rất nhẹ nhàng, sợ là che giấu, ta đoán, phải là tam trọng thiên.” Tề Thánh Nguyên Chủ nói.

Mấy vị nguyên chủ thảo luận về cảnh giới của Phong Vân không ngớt, nếu bọn họ biết được, cảnh giới chân thật của Phong Vân chỉ có Nhị Bộ Đạo Tôn, chỉ sợ sẽ chấn kinh phát ngốc.

...

Một bên khác.

Phong Vân cũng không biết mấy vị nguyên chủ đang thấp thỏm lo âu với sự xuất hiện của hắn, dù sao, một vị đại lão giáng lâm đến địa bàn của mình, đổi lại là ai cũng lo sợ bất an.

Nhưng Phong Vân tạm thời không nghĩ sẽ đi chinh phục bọn họ, chỉ muốn yên lặng tu hành, sớm ngày tăng tu vi của mình đến Tứ Bộ Đạo Tôn đỉnh phong, cảnh giới cao nhất của Đạo Tôn.

“Dựa theo tốc độ bây giờ, trăm năm tăng một lần, thì bốn trăm năm có thể đạt đến mục tiêu....” Phong Vân lầm bầm nói.

Hắn lập tức tràn trọc ở vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo, yên lặng hấp thu các loại lực lượng bản nguyên đại đạo.

Mà dưới mệnh lệnh của các đại nguyên chủ, toàn bộ sinh mệnh nguyên loại ở bản nguyên đại đạo đều trốn vào chỗ sâu, không dám lác lư ở ngoài.

Bên ngoài có đại lão đó!

Bọn họ không dám lác lư trước mặt đại lão, ngộ nhỡ khiến đại lão không vui, một bàn tay chụp chết bọn họ, bọn họ muốn khóc cũng không có chỗ khóc.

...

Cùng lúc đó, dị vực.

Dị vực chi chủ đứng trên cỗ đàn cổ xưa, lấy hình chiếu ‘Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh’ ra.

Trên tế đàn, hư ảnh lão vực chủ thấy cảnh này, trên mặt tràn ngập vui mừng: “Không sai, chính là vật này, có thần binh này, ta có thể mở thời không loạn lưu để trở về, nhanh, phóng nó lên tế đàn, truyền tống cho ta.”

“Vâng, phụ thân đại nhân!”

Dị vực chi chủ không dám chậm trễ, lập tức đặt hình chiếu Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh lên tế đàn, lập tức, trên tế đàn xuất hiện rất nhiều văn tự, quang huy đại thịnh, vô cùng sáng chói, giống như có sinh mệnh, tất cả đều rung động.

Một giây sau, hình chiếu Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh liền biến mất không còn tăm hơi.

Một bên khác, tại một chỗ không biết ở vực ngoại, nơi này không có cái gì, chỉ có một mảnh hư vô thời không loạn lưu, loạn thiên động địa, tàn phá bừa bãi.

Mà trong một góc, trên một luồng sáng lơ lửng không sáng lắm tại vùng thời không loạn lưu này, có một thân ảnh gầy còm ngồi xếp bằng.

Thời khắc này, một vệt sáng lóe lên, trước mặt thân ảnh gầy gò này xuất hiện một cái đỉnh màu vàng óng.

Bỗng nhiên, thân ảnh gầy còm mở mắt, bên trong giống như có ngàn vạn thế giới sụp đổ, như thần như ma.

“Chịu khổ bao nhiêu năm tháng, ta , Cổ Hạo, cuối cùng có thể trở về...”

Giọng nói của ông ta rất thấp, sát khí ngất trời.

Lúc ông ta nói những lời này, thiên địa lay động, phong lôi vang lên điếc tai, nhật nguyệt vô quang, tất cả đều do sự xuất hiện của chiếc đỉnh kia.

Cổ Hạo, đã từng là vô miện chi vương, có thể nói là quét ngang hỗn độn vô địch thủ, thành đệ nhất cường giả, sau đó minh chủ Đạo Minh xuất thế, đã vượt qua ông ta.

Chương 1204: Di Vực Thủy Vực Chủ trở về!

Chương 1204: Di Vực Thủy Vực Chủ trở về!

Đây cũng là vị trí Cổ Hạo khúc mắc, hẳn quá muốn siêu việt minh chủ Đạo Minh, tấn thăng đến một cấp độ cao hơn.

Cho nên khi Tiên Đế hướng hẳn ném ra cảnh ô liu, hứa hẹn có thể giúp hẳn khám phá cảnh giới cao hơn, Cổ Hạo không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng.

Vào vô số năm trước đây, Cổ Hạo đã từng thủ hộ vô tận hỗn độn cương vực, nhận vô số sinh linh triều bái, nhưng năm tháng dài đằng đẵng tích lũy xuống, tâm hẳn sớm đã không dư thừa cái gì khác, chỉ có chấp niệm đột phá tầng thứ cao hơn.

Bên trong vô tận thời không loạn lưu, trước mặt Cổ Hạo lơ lửng một bảo đỉnh ba chân hai tai, khắc họa vô tận hoa văn Hắc Kim sắc.

Đỉnh lớn chừng bàn tay, nhưng lại cho người ta một loại rung chuyển không cách nào trấn áp, rung động vạn cổ khung thiên.

"Có thể so với cấp độ của Tiên Đế, làm cho người hướng tới cỡ nào. . ."

Cổ Hạo lẩm bẩm nói.

Lập tức, hẳn nhẹ nhàng ném đi, tiêu đỉnh trong tay lập tức bay ra ngoài.

Đã thấy tiêu đỉnh tăng vọt trong chốc lát, hóa thành lớn tới ức vạn trượng.

"Oanh!"

Hắc Kim sắc cự đỉnh chậm rãi rơi vào bên trong hỗn loạn thời không loạn lưu, một cỗ đáng sợ ý vị bùng bùng phấn chấn, cùng thời không loạn lưu chạm vào nhau, hình thành sóng xung kích đáng sợ vô biên.

Sóng xung kích mãnh liệt như thủy triều, từ cả hai địa phương va chạm khuếch tán ra.

Không biết bao nhiêu hư không bị chôn vùi, sau đó lại nặng hợp.

Một lát sau.

Phía trên chiếc đỉnh lớn màu vàng óng, vô số hoa văn kia tựa như sống lại, bộc phát ra quang huy sáng chói, ở giữa không trung hình thành một kiểu chữ to lớn!

Chữ kia không biết bắt nguồn từ phương nào, nhưng Cổ Hạo lại chỉ nhìn một chút liền trong nháy mắt minh bạch hàm nghĩa của chữ kia.

Đó là một chữ 'Trần'!

Trần áp vạn vật!

Trần áp cỗ kim!

Trần áp vạn đạo!

Cái kia hỗn loạn không chịu nổi, thời không loạn lưu cuồng bạo không ngừng đứng mũi chịu sào, còn chưa kịp phản ứng, cái chữ Trần lớn như vậy

kia đã tựa như vô tận thiên địa nghiêng đổ, mang theo vô cùng tận chi thể mà đến.

Không gian vỡ vụn, hư không chôn vùi.

Dưới Tiên Đế binh, vạn đạo thần phục!

Oanh!

Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh âm âm mà xuống, đem một phiến thời không loạn lưu này sinh sinh trấn trụ, cũng không cách nào ảnh hưởng bốn phía nữa.

Cổ Hạo thấy thế, trên mặt lộ ra nụ cười tùy ý, "Mặc dù chân thân còn cần hao phí một chút thời gian mới có thể đi ra, nhưng đã đầy đủ để cho phân thân của ta xuất thế. . ."

Nghĩ đến đây, chỉ thấy mi tâm Cổ Hạo thần quang đại thịnh, bắn ra một đạo quang huy nối liền trời đất, lóe lên một cái rồi biến mất, biến mất tại nơi này.

"Đi thôi, đem Phong Vân kia xử lý, miễn trừ hậu hoạn!"

Cổ Hạo thanh âm lạnh lẽo âm trầm quanh ở chỗ không biết này.

...

Dị Vực.

Dị Vực Chi Chủ đứng tại bên trên tế đàn, thần sắc cung kính chờ đợi cái gì đó.

Mà ở phía dưới hẳn, thì là các cao tầng Dị Vực, bọn họ từng người cũng đều rất không bình tĩnh, cảm xúc kích động, thỉnh thoảng nhìn về phía tế

đàn, trong mắt mang theo nồng đậm cuồng nhiệt cùng chờ mong.

"Đông!"

Một đoạn thời khắc sau, độ cao tế đàn chừng ực vạn năm ánh sáng chấn động mãnh liệt, một vệt thần quang phóng lên tận trời, một vài bức hình chạm khắc nổi lên, sinh động vô cùng.

Uy áp lớn lao, làm cho người run rẩy, cường đại như các cao tăng Di Vực, giờ khắc này tất cả đều quỳ mọp xuống, đầu buông xuống.

Đối mặt với tế đàn chấn động kia, tất cả đều lộ ra thần sắc kính sợ, bọn họ đều cầu nguyện ở trong lòng, chờ mong Thủy Vực Chủ trở về.

"Bành!"

Bên trên tế đàn to lớn, tất cả hình chạm khắc đều nở rộ quang huy, những chùm sáng chói mắt kia tập hợp ở cùng một chỗ, cuối cùng hình thành một Không Gian Chi Môn kim sắc to lớn.

Có khí thế mệnh mông từ trong mãnh liệt mà ra, một đám cao tầng giống như lục bình bên trong biến động, đơn giản là muốn bị thổi tan.

"Hô. . ."

Tiếng hít thở to lớn, phi thường nặng nề, giống như là có một tồn tại Viễn Cổ kinh khủng sắp thức tỉnh, từ trong ngủ say cấp độ sâu tỉnh lại.

Cái kia thật là tiếng hít thở, nhưng lại giống như không chảy đầm đìa thổi ra, các cường giả lung lay, nhịn không được nhanh chóng lui lại, ngay cả Di Vực Chi Chủ cũng không ngoại lệ.

"Loảng xoảng leng keng!"

Sấm sét vang dội, quang vũ bàng bạc, cửa lớn không gian Kim Thân kia lập tức bị đẩy ra.

Cùng một thời gian, tế đàn kia cháy hừng hực, thiêu đốt toàn bộ vô số tài nguyên cung phụng phía trên, hóa thành sức mạnh vô thượng phóng tới toà cửa lớn không gian kia, đang vì đó mà cung cấp sức mạnh to lớn cuộn cuộn!

Tế đàn càng phát ra sáng chói, phía trên lít nha lít nhít vẫn tự cùng đồ vẫn bay ra, phi thường có quy tắc sắp xếp liệt ra ở nơi đó, định trụ toà đại môn kia.

"Tuyên cổ kỹ nguyên đi qua, ta rốt cục lần nữa chờ được hi vọng, đem phân thân ta trở về. . ."

Đúng lúc này, một cự trảo kim sắc quy mô chừng ức vạn năm ánh sáng, dữ tợn mà to lớn lộ ra, kéo theo uy áp vô tận, Dị Vực Chi Chủ cùng các cao tầng khó mà đứng ở nơi đó, khí tức khủng bố chấn động toàn bộ Dị Vực. . .

Giờ khắc này, tất cả tồn tại đều lộ ra thần sắc vô cùng kích động, Thủy Vực Chủ giáng lâm, là vô địch thiên hạ, tất cả thế lực ở vô tận hỗn độn đều phải bị càn quét!

Đây là Thủy Vực Chủ tới từ trước tuyên cổ, đối tượng vô số năm qua bọn họ sùng bái, bây giờ rốt cục sắp trở về!

Dị Vực sôi trào!

"Ầm ầm!"

Kim sắc cự trảo giống như là Diệt Thế chi trảo, toàn thân sáng chói, phía trên che kín lân phiến tinh mịn, kim quang um tùm, ẩn chứa sức mạnh to

lớn không cách nào tưởng tượng, trong sát na nó lộ ra, xung quanh hết thảy đều không còn tồn tại, tất cả đều bị hủy diệt.

Cuối cùng, nó bị lực lượng Đại Đạo vô thượng vây quanh.

"Đây là phân thân của ta, thân thân còn mấy trăm năm tuế nguyệt nữa sẽ giáng lâm, trước đó, diệt đi Nhân tộc Phong Vân này, chấm dứt hậu hoạn đã."

Thanh âm to lớn, chấn động đi qua, lay động tương lai, Dị Vực cũng tựa hồ bị loại sóng âm không cách nào tưởng tượng này đánh xuyên, ở trong thiên địa cuộn cuộn tiếng vọng.

Rất nhiều tu sĩ Dị Vực huyết dịch sôi trào, một bộ phân thân của Thủy Vực Chủ cũng đáng sợ như thế, nếu là thân thân, thì sẽ mạnh bao nhiêu, ai có thể địch lại!

"Bành!"

Không Gian Chi Môn Kim sắc tan thành mây khói, cùng lúc đó, một thân ảnh kim sắc cao chừng trăm ức năm ánh sáng, toàn thân bao trùm lân giáp, một bước phóng ra.

"Thủy Vực Chủ hiển linh!"

"Chúc mừng Thủy Vực Chủ trở về!"

Các cường giả sôi trào, không ngừng dập đầu, để bày tỏ cuồng nhiệt cùng lòng kính sợ vô thượng của mình.

"Nghe hiệu lệnh của ta, phạm là tu sĩ Dị Vực ta, phát binh vô tận hỗn độn, quét ngang vô tận thế lực, giết chết Phong Vân!"

Phân thân Lão Vực Chủ Cổ Hạo đang gầm thét, sát cơ lộ ra, bên trong Đại Đạo Thần lực, cặp con mắt màu vàng óng kia vô cùng khiếp người, loại quang mang kia để cho cường giả Thần Ma tam trọng thiên cũng muốn lạnh cả sống lưng!

...

Một bên khác.

Đang lúc bế quan Phong Vân dường như phát giác được cái gì đó, mí mắt điên cuồng run run, lực lượng Đại Đạo phía sau càng là không ngừng lung lay.

Bất quá một lát sau lại bình tĩnh lại, hết thấy khôi phục như lúc ban đầu, không có phát sinh cái gì.

"Loại cảm giác này, xem ra thật là có chuyện phát sinh. . ."

Phong Vân trong lòng yên lặng nói.

Bất quá hấn hiện tại đang tại đột phá quan đầu, tạm thời thoát thân không ra được.

Chương 1205: Dị Vực chi biến!

Chương 1205: Dị Vực chi biến!

Vô tận hỗn độn cương vực.

Một ngày này, ở Đạo Minh, Thanh Vân Cổ Quốc, Vĩnh Hằng Thần tộc.

Bỗng nhiên, chỉ thấy phía trên Hỗn Độn tuyệt đối năm ánh sáng, bỗng dung vỡ ra một đạo vết nứt vô cùng dữ tợn.

Vết nứt kia rộng chừng ngàn vạn ức năm ánh sáng, dài cũng không biết bao nhiêu năm ánh sáng, cơ hồ đem ba đại khu vực Hỗn Độn này cho ngang qua.

"Ăn tàng vô số kỷ nguyên, rốt cục có thể tùy ý ra tay sao!"

"Một đám kẻ đáng thương, nhất định chôn vùi ở bên trong bụi bặm của lịch sử!"

"Bất quá là một đám sâu kiến đáng thương sinh hoạt ở trong hư ảo mà thôi!"

Trần ngập thanh âm coi thường quanh quẩn ở bên trong vô tận hỗn độn cương vực, khí tức sát phạt vô tận, trong nháy mắt chấn động toàn bộ vô tận hỗn độn!

"Hỗn Độn vỡ ra!"

"Trời ạ! Đây là cái gì!"

"Sát khí thật cường đại, có tu giả xâm lấn sao?"

Bên trong vô tận hỗn độn, không ngừng truyền đến thanh âm kêu to sợ hãi liên tiếp.

Dị Vực xâm lấn quá mức đột nhiên, căn bản không ai có thể nghĩ đến, vô số tu giả mất thấy cảnh tượng khủng bố Hỗn Độn vỡ ra này, tất cả đều bị tâm thần rung động.

Các cao tầng Đạo Minh, Thanh Vân Cổ Quốc, Vĩnh Hằng Thần tộc kịp phản ứng trước tiên.

"Phát sinh cái gì vậy? Vì sao lại có tồn tại xâm lấn?"

"Không phải là Tu Chân tộc chứ?"

"Không có khả năng, đại trận vô tận hỗn độn cương vực không bị phá vỡ, nói rõ không thể nào là Tu Chân tộc giáng lâm!"

". . ."

Cao tầng tam đại thế lực này cũng là một mặt mộng bức, hoàn toàn không biết phát sinh cái gì.

Đại trận vẫn còn, nói rõ không phải Tu Chân tộc xâm lấn, nhưng không phải Tu Chân tộc, thì là ai đây?

Thanh Vân Cổ Quốc.

Thanh Thương đại trưởng lão từ địa phương bế quan xông ra, hấn đứng ở bên trong vô tận hỗn độn, ngóng nhìn vết nứt bên trong Hỗn Độn kia, thần sắc kinh nghi bất định.

Đại trận không có chút phản ứng nào, nói rõ địch nhân này là đến từ nội bộ.

"Không phải là. . ." Thanh Thương đại trưởng lão trong lòng ần ần có một suy đoán.

"Oanh!"

Một giây sau, bên trong vết nứt có chừng vạn triệu ức ức quân đội âm âm bước ra, tựa như dòng lũ cuộn cuộn vậy, hướng về khu vực vô tận hỗn độn đánh thẳng tới.

"Là Dị Vực!"

"Làm sao có thể! Bọn họ tại sao phải xâm lấn tam đại thế lực chúng ta?"

"Bọn họ điên rồi sao?"

Vô số tu giả nhìn thấy quân đội đến xâm lấn kia, cảm nhận được khí tức kia, đều biến sắc và nghi hoặc.

Bọn họ nghĩ mãi mà không rõ, vì sao Dị Vực phải tới xâm lấn tam đại thế lực bọn họ.

Mặc dù tứ đại thế lực không tính là bền chắc như thép, thường có ma sát, nhưng cơ bản đều là tiểu đả tiểu nháo, ngụ ý bồi dưỡng hậu thế mà thôi.

Nơi nào nghĩ tới làm to chuyện xâm lấn như vậy?

Lại nói bây giờ là thời buổi rối loạn, ngoài Tu Chân tộc rình mò, xem như có thâm cừu đại hận gì, cũng phải để ở một bên mới đúng!

"Dị Vực đây là, bại nào tập thế sao?"

Phía trên Hồn Độn, quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc nhìn xem một màn này, nhin không được nói.

"Không, bọn họ thanh tỉnh rất, chính vì bọn họ vô cùng thanh tỉnh, cho nên mới chọn xâm lấn lúc này."

Thanh Thương đại trưởng lão ở bên cạnh trầm giọng nói.

"Tiểu tử, ngài là nói. . ." quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc kịp phản ứng, mặt liền biến sắc nói.

"Không sai, bọn họ sớm đã đầu nhập vào Tu Chân tộc." Thanh Thương đại trưởng lão nói.

"Sớm ở thời điểm tuyên cổ ta đã có chỗ hoài nghi, lão Vực Chủ Dị Vực lúc ấy đề nghị tất cả cường giả Thần Ma cảnh tiến đến chỗ vực ngoại không biết tìm kiếm biện pháp đối phó Tu Chân tộc, kết quả một đi không trở lại, lấy lực lượng bọn họ lúc ấy. Không có khả năng một người cũng chưa trở lại."

"Lúc ấy, trong lòng ta ần ần đã có chỗ suy đoán."

"Thế nhưng, nhiều năm như vậy, vì sao Dị Vực không ra tay, nhất định phải chờ tới bây giờ?" quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc nghi ngờ nói.

"Rất đơn giản, bởi vì bọn hắn không có nắm chắc, ta đoán chừng, Dị Vực lão Vực Chủ có thể cũng thất thủ ở bên trong thời không loạn lưu, cho nên qua nhiều năm như vậy, Dị Vực chưa từng dám hành động thiếu suy nghĩ."

Thanh Thương đại trưởng lão ngưng tiếng nói.

"Mà Dị Vực lựa chọn hiện tại động thủ, nói cách khác, bọn họ đã có đủ át chủ bài để hủy diệt chúng ta!" quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, một mặt cả kinh nói.

Phảng phất xác minh lấy lời hắn nói.

Chỉ thấy chỗ mệnh mông không biết, bỗng nhiên dâng lên một đạo khí tức làm thiên địa biến sắc, vô số vị diện thế giới bị run rẩy.

Chỉ một cái chớp mắt, khí tức làm người sợ hãi cực lớn này liền vượt qua trùng điệp hư không, giáng lâm đến phía trên vô tận hỗn độn cương vực.

Một đôi Hoàng Kim Nhãn khép kín từ bên trong hư vô chậm rãi hiển hiện, có thể so với một phương thế giới, khí tức trấn áp lại đáng sợ hơn so với bất cứ thế giới gì, làm cho vị diện cũng dao động theo.

Hoàng Kim Nhãn băng lãnh vô tình kia chậm rãi mở ra, vô tận pháp tắc cũng bị ánh mắt này bài xích ngăn ngại biến mất giữa thiên địa, trong nháy mắt liền bị lực lượng Hoàng Kim vô tận kia tràn ngập.

Toàn bộ vô tận hỗn độn rung động, toàn bộ bị nhuộm thành kim sắc!

"Cái này, cái này. . ."

Quốc chủ Thanh Vân Cổ Quốc sắc mặt hoàn toàn thay đổi, toàn thân cũng đang phát run, căn bản vốn không dám nhìn con mắt Hoàng Kim kia.

"Quả nhiên, Dị Vực lão Vực Chủ tìm đường trở về!"

Thanh Thương đại trưởng lão đồng dạng thân sắc biến hóa, ngưng trọng trước đó chưa từng có, đồng thời nội tâm đáng chát vô cùng.

Bây giờ dưới tình huống minh chủ Đạo Minh bọn họ không ở đây, một mình Di Vực lão Vực Chủ, đơn giản có thể quét ngang vô tận hỗn độn cương vực.

"Khí tức này, chí ít cũng là Thần Ma tứ trọng thiên! Thậm chí, ngũ trọng thiên!"

Thanh Thương đại trưởng lão trong lòng một mảnh oa lạnh, đây cũng không phải là tôn tại Huyết Hoàng Tiên Vương kia có thể so sánh.

Đây là vô miện chi vương ở vô tận hỗn độn cương vực trước tuyên cổ tuế nguyệt, ở trước lúc minh chủ Đạo Minh chưa xuất thế, đây chính là đệ nhất cường giả của vô tận hỗn độn cương vực!

Nhưng làm cho người châm chọc là, đệ nhất cường giả bọn họ đã từng sùng bái này, bây giờ lại muốn hủy diệt bọn họ!

"Lần này, chỉ sợ Phong Vân đến cũng không làm nên chuyện gì. . ."

Thanh Thương đại trưởng lão bi thương cười nói.

Phong Vân thiên tư dù cao hơn, nhưng cuối cùng vẫn còn quá trẻ, làm sao có thể bù đắp được quãng thời gian dài đằng đẵng từ trước tuyên cổ đến nay!

. . .

Ầm ầm! !

Giờ khắc này, vô tận hỗn độn ức vạn năm ánh sáng, lúc này cũng đang chấn động, tựa như vô số đạo Lôi Đình đồng thời đánh nổ, sát phạt chi khí tung hoành tàn phá bừa bãi, đem hết thủy ánh sáng bên trong này tất cả đều bao trùm.

Oanh!

Ầm ầm!

Sát phạt khủng bố trong nháy mắt chấn động vô tận hỗn độn, đại chiến đếm mãi không hết xuất hiện ở bên trong vô tận cương vực, huyết vũ như trút nước nhuộm đỏ bầu trời.

"Dị Vực đáng chết!"

Đạo Vô Khuyết nắm chặt nắm đấm, trong lòng hắn cũng nghĩ như Thanh Thương đại trưởng lão kia, từng ần ần đã đoán ra, bất quá chỉ là suy đoán, không nghĩ tới lại là thật.

Dị Vực, sớm đã làm phản!

"Phong Vân. . ." Đạo Vô Khuyết trong lòng nhin không được mặc niệm.

...

Vùng đất bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo.

Phong Vân hình như có cảm ứng, hai con ngươi khép kín ngăn không được chấn động, mà khí tức sau lưng của hắn cũng tại lấy một loại tốc độ kinh khủng kéo lên, sắp đạt tới cực hạn!

Chương 1206: Bỏ cục tuyên cổ kỹ nguyên!

Chương 1206: Bỏ cục tuyên cổ kỹ nguyên!

Đông! Đông! Đông. . .

Thanh âm trống trận rung trời, toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực cũng vì thế mà chấn động.

Bên trong bí cảnh khắp nơi, các cường giả bế quan tu luyện đều bị bùng tỉnh, bước ra khỏi chỗ tu luyện, nhao nhao hóa thành lưu quang phóng tới bên trong chiến trường.

Trong bọn họ, tuyệt đại đa số đều là tu giả thế hệ trước, bế quan lâu dài muốn tiến thêm một bước, lúc chiến đấu cũng sẽ không tham gia.

Chỉ có đến thời điểm nguy cấp chân chính, mới chân chính xuất quan, cùng địch nhân đại chiến.

Đối mặt thanh âm trống trận của vô tận hỗn độn cương vực, đại quân Dị Vực không có chút nào dừng lại, tựa như thiên địa hung thú, tích súc cuồng bạo nhiều năm, tại thời khắc này đều phát tiết tất cả.

"Đám người Dị Vực kia, bình thường chúng ta chẳng qua chỉ là cảm thấy tính cách hơi bá đạo một chút, không nghĩ tới, bọn họ lòng lang dạ thú như vậy!"

"Từ rất sớm ta đã phát hiện, Dị Vực cùng chúng ta không phải người một đường, chỉ bất quá lúc ấy là thời kỳ hòa bình, cho nên không có để ý, tuyệt đối không nghĩ tới vậy mà. . ."

"Đáng chết! Tất cả mọi người là sinh linh thai nghén ở vô tận hỗn độn, thế mà làm phản vì ngoại tộc, đáng xấu hổ!"

"Không, ta hoài nghi, Dị Vực căn bản cũng không phải là sinh linh thai nghén ở vô tận hỗn độn chúng ta, ngược dòng tìm hiểu lịch sử tuyên cổ tuế nguyệt trước, bọn họ sinh ra cũng là một điều bí ẩn."

". . ."

Tam đại thế lực, cùng với cao tầng tất cả thế lực lớn nhỏ khác tập hợp lại cùng nhau, một bên cùng đại quân Dị Vực đại chiến, một bên tiến hành truyền âm giao lưu.

Chiến đấu bất thành linh, để mỗi một người trong bọn họ đều không kịp phản ứng.

Bất quá bọn họ chung quy vẫn là thân kinh bách chiến, rất nhanh đã điều chỉnh xong, đem đại quân Dị Vực ngăn cản một nửa ở bên ngoài cương vực, chiến trường, cũng đều lựa chọn khu vực hoang vu, cố gắng không tác động đến địa phương những sinh mệnh kia.

. . .

Mênh mông phía trên tầng cao.

Bên trong một mảnh thiên địa tựa như Hỗn Độn sơ khai mông lung, một đạo thân ảnh vĩ ngạn đứng sững ở bên trong Hỗn Độn khí, thần sắc hờ hững nhìn xem vô tận hỗn độn cương vực.

Chính là Dị Vực Thủy Vực Chủ, Cổ Hạo.

Ở trong mắt hắn, vô tận hỗn độn cương vực này căn bản không được tính là cái gì, thời đại bây giờ, muốn tàn sát, chỉ là sự tình vài phút.

Chẳng qua hắn là cường giả ở tầng thứ này, đối với mấy sâu kiến này căn bản không có hứng thú.

Cho nên hắn mới để cho đại quân Dị Vực xuất động, bất quá là dùng để luyện binh, bồi dưỡng hậu bối mà thôi.

Ở bên Cổ Hạo, Dị Vực Chi Chủ cung cung kính kính đứng thẳng, gương mặt lạnh lùng như sắt đá.

"Đi thôi, tận lực gia tăng tốc độ kết thúc chiến đấu, giết vào trung tâm khu vực Hỗn Độn, bức Phong Vân kia hiện thân ra tay."

Thủy Vực Chủ Cổ Hạo nhàn nhạt mở miệng nói.

Mục tiêu của hắn rất rõ ràng, lấy đại quân Dị Vực tiến sát vô tận hỗn độn, để cho Phong Vân kia tự mình xuất hiện, hiện thân ra, khi đó, chính là thời điểm hắn ra tay.

Dù sao bên trong vô tận hỗn độn này có rất nhiều lực lượng ẩn tàng, Thủy Vực Chủ Cổ Hạo cũng không muốn vô duyên vô cớ rơi vào bên trong, đây chỉ là hóa thân của hắn, nếu là bản thân ở đây, tự nhiên không có khả năng có nhiều khảo cứu như vậy, trực tiếp quét ngang qua là được.

Nhưng bây giờ vì hoàn thành nhiệm vụ bạch y Tiên Đế giao phó, hắn tự nhiên muốn mưu đồ một lần.

"Phụ thân yên tâm, bất quá chỉ là tàn phá một mảnh Hỗn Độn, cần gì tiếc nuối!

Dị Vực Chi Chủ hờ hững mở miệng, nhìn về phía bên trong hư không vô tận hỗn độn kia, chiến trường vô biên tràn đầy chiến hỏa.

Nói xong, hắn thông dong cất bước, quanh thân thần quang nở rộ, mười phần chói lọi cùng chói mắt, chiếu sáng tuế nguyệt cùng Càn Khôn.

...

Một trận chiến này, đối với vô tận hỗn độn mà nói là sinh tử chi chiến, nhưng là đối với Dị Vực mà nói. Lại chỉ là một trận luyện binh mà thôi.

Ầm ầm!

Kèn lệnh thổi lên, vô tận chiến binh mãnh liệt, Trường Qua liệt thiên, năng lượng ba động sôi trào cuộn cuộn tứ tán, từng khóa Hỗn Độn tinh cầu lung lay ánh lửa rơi xuống trên chiến trường cuộn cuộn.

"Các ngươi chỉ là sâu kiến, còn không thúc thủ chịu trói, bằng không thì hôm nay sẽ để cho vô tận hỗn độn máu chảy thành sông!"

Một vị Chiến Tướng Dị Vực toàn thân bạch ngân đứng giữa trời.

Ở phía sau hắn, vô số đại quân lít nha lít nhít từ hư không cuối cùng mà đến, trở thành một mảnh hắc sắc Vương dương, sát phạt chi khí ngập trời.

Khoảng cách đối với tu giả đôi bên mà nói sớm đã mất đi ý nghĩa, khoảng cách vô tận ở trong một sát na liền biến mất, đại chiến đáng sợ nhất bạo phát ở trong chớp mắt.

Oanh!

Thiên băng địa liệt, sóng xung kích vô tận phóng tới Tứ Cực bát phương, vô số tinh cầu rơi xuống.

Cùng một thời gian, nhóm Đạo Tôn vô tận hồn độn cũng đều ra tay, nghênh chiến Đạo Tôn Dị Vực, bọn họ xông vào chỗ sâu vô tận hồn độn, dư âm giao chiến chấn vỡ hư không vô tận, mảng lớn mảng lớn không gian bị đánh cho vỡ nát.

Vô tận hồn độn bên này chấn kinh phát hiện ra, Dị Vực dĩ nhiên ẩn giấu thực lực, nội tình chân chính của bọn chúng vậy mà viễn siêu tưởng tượng của bọn họ.

Giao chiến phía dưới, rơi vào hạ phong!

Cuối cùng, Thanh Thương đại trưởng lão nhịn không được ra tay, hấn lấy chiến lực Thần Ma nhất trọng thiên, ở bên trong Dị Vực cơ hồ quét ngang vô địch, ngăn ngui áp chế đại quân Dị Vực xâm nhập.

Đông!

Thanh Thương đại trưởng lão một tay cầm đao, một tay chỉ vào chỗ mênh mông không biết, hô lớn: "Cổ Hạo, ngươi là tên phản đồ! Ngươi vậy mà đầu nhập vào Tu Chân tộc, ngươi đối với vô tận hồn độn sinh ngươi nuôi ngươi như vậy sao!"

Âm thanh truyền vạn triệu ức ức năm ánh sáng, có thể nói là chấn động thập phương!

Nhưng mà, cổ hạo trong chỗ mênh mông không biết kia, lại không nhìn hấn cái nào, đối với Cổ Hạo mà nói, Thanh Thương bắt quá chỉ là sâu kiến, mặc dù mọi người đều là ở vào cấp độ Thần Ma, nhưng chênh lệch lại to lớn như đom đóm cùng hạo nhật vậy.

Ngươi sẽ để ý một con kiến hôi chất vấn sao?

Bất quá, Cổ Hạo không thèm để ý, không có nghĩa là không ai thèm để ý.

Rống ——! !

Thanh âm thú ngâm chấn động thiên địa, một con xích hồng hung thú vượt qua hư không, xé rách Hỗn Độn mà đến, trong chớp lát đi vào trên chiến trường.

Phía trên hung thú, Dị Vực Chi Chủ cầm Thần Mâu trong tay, lẳng lặng quan sát Thanh Thương đại trưởng lão.

Ức vạn tiên quang Đại Đạo hiển hiện, uy áp vô tận tung hoành bát phương, uy áp chur thiên vạn vực, vô số đại quân!

Một tia một sợi khí tức tản mát mà ra, liền có vô số sinh linh phải quỳ bái.

"Người, người vậy mà đột phá công cùm xiềng xích, bước vào Thần Ma nhất trọng thiên! Hơn nữa còn là nhất trọng thiên đỉnh phong chi cảnh!"

Thanh Thương đại trưởng lão nhìn chăm chăm Dị Vực Chi Chủ đột nhiên xuất hiện, thần sắc cả kinh nói.

"Sai rồi, kỳ thật ta đã sớm đột phá, những năm này tọa trấn Dị Vực, bất quá chỉ là một bộ phận thân của ta mà thôi."

Dị Vực Chi Chủ nhẹ giọng mở miệng, nói ra tin tức kinh người thứ nhất.

Nguyên lai, hẳn rất sớm trước đó đã bước vào Thần Ma nhất trọng thiên, chỉ bất quá vì đại kế, cho nên chân thân không ra, tọa trấn Dị Vực, chỉ là một bộ phận thân của hẳn mà thôi.

Thanh Thương đại trưởng lão nghe vậy, thần sắc tái nhợt, Dị Vực bố cục từ kỷ nguyên tuyên cổ, mà vô tận hỗn độn cương vực bọn họ những năm này lại một đời không bằng một đời, căn bản không phải đối thủ!

Ừm?

Đúng lúc này, Dị Vực Chi Chủ bỗng nhiên cảm ứng được cái gì đó, ánh mắt nhìn về phía khu vực biên giới Hỗn Độn bên ngoài chiến trường.

Chỉ thấy cuối cùng nơi đó, một đạo thân ảnh thon dài từ xa đến gần, dần dần rõ ràng!

Chương 1207: Mượn mệnh người dùng một lát!

Chương 1207: Mượn mệnh người dùng một lát!

Trên chiến trường, một bóng người từ xa đến gần, dần dần đi tới.

Hắn đứng ở phía trước, không có khí tức cường đại lộ ra, không có thần niệm ba động đáng sợ, giống như một bóng mờ, nhưng lại nằm ngang ở bên trong chiến trường, ngăn cản vô tận sinh linh Dị Vực.

Yên tĩnh im ắng, thanh niên thân tư bưng bưng phần chảnh này, mái tóc đen suôn dài như thác nước, theo gió tung bay, hai con ngươi thâm thúy, giống như có thể nhìn thấu cổ kim tương lai, thân thể thon dài không nhúc nhích, đứng ở nơi đó.

Rất có khí thế một người ở đây, có thể ngăn cản chư thiên vạn giới!

"Phong Vân! !" Rất nhiều cao tầng thế lực kể cả Đạo Vô Khuyết ở bên trong nhìn thấy thân ảnh phía trước, nhìn không được hô hoán ra.

"Ta tới chậm rồi."

Một đạo thanh âm bình tĩnh ôn nhuận vang lên ở trong lòng các vị cấp cao, cũng đồng thời vang lên ở trong lòng sinh linh vô tận hỗn độn cương vực.

"Phong Vân, người đến rồi."

Thanh Thương đại trưởng lão ánh mắt nhìn tới, bất quá một giây sau, thần sắc hắn liền biến hóa.

Ở bên trong cảm giác của hắn, Phong Vân trước mắt mặc dù nhìn như mây trôi nước chảy, nhưng bên trong ẩn chứa khí thế lại hùng vĩ không thể tưởng tượng nổi.

Tựa như Hãn Hải mênh mêng vô ngần, nhìn như bình tĩnh, nhưng gọn sóng trong đó sự bao la, lại vượt qua tưởng tượng của tất cả tồn tại!

Khuôn mặt của hắn hoà nhã, ánh mắt ôn nhuận, khí tức lạnh nhạt, khí phách vô cùng hùng vĩ, đơn giản là như bao quát hết thủy Đại Đạo vậy!

Vẻ vụn chỉ đứng ở đó, khí thế mạnh mẽ, vượt qua tổng số toàn bộ sinh linh ở đây điệp gia lên!

Mà Dị Vực Chi Chủ cũng là con người có chút co rụt lại.

Phong Vân dậm chân mà đến, lúc chưa tiến vào Hỗn Độn, thanh âm đã có thể vang lên ở trong lòng hắn, thực lực này, so với hắn trước đó chứng kiến được, còn mạnh hơn!

"Phong Vân, người. . ."

Dị Vực Chi Chủ đang muốn mở miệng, đã thấy ánh mắt Phong Vân bỗng nhiên quét tới.

Một giây sau, vốn là thế gian bình tĩnh, lập tức trở nên khủng bố, chỉ ít ở trong mắt Dị Vực Chi Chủ là như thế.

Ầm ầm!

Một loại khí tức bao quát hết thủy, trấn áp hết thủy chí cường phô thiên cái địa càn quét tới.

Tựa như chur pháp cú đầu, vạn đạo bao bọc xung quanh!

Ở trong mắt Dị Vực Chi Chủ, khí thể trên thân Phong Vân như là vạn đạo chi vương, đầu nguồn ức pháp, đại khí phách đơn giản là muốn bao quát hết thấy!

Vô tận hỗn độn âm âm chấn động, từng đạo Tinh Hà trong nháy mắt bị cỗ khí thể này càn quét bay tứ tung, ức vạn vạn tinh cầu bay tứ tung khắp nơi, đụng vào nhau, phá diệt.

Răng rắc!

Dị Vực Chi Chủ toàn thân chấn động, tinh cầu dưới chân trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành vạn đạo lưu quang bay diệt.

Vền vền chỉ một tích tắc, hấn liền bị áp chế toàn diện.

Dị Vực Chi Chủ trong lòng sợ hãi, chỉ cảm thấy thời không bị điên đảo.

Hấn rõ ràng đứng ở chỗ cao vô tận quan sát thế giới, quan sát chiến Phong Vân trong trường Hỗn Độn kia, lại đột nhiên có một loại ảo giác mình rơi vào bên trong bụi bặm, ngưỡng vọng Đại Nhật, ngưỡng vọng thiên địa khủng bố.

"Cái này, đây là Đại Đạo áp chế!"

Dị Vực Chi Chủ thần sắc biến đổi.

Loại ảo giác này, chính là ảo giác do đại đạo của bản thân bị áp chế hoàn toàn sau đó biểu hiện ra.

Một giây sau, khí thể khủng bố cuộn cuộn động, chấn động Hỗn Độn hoàn vũ, tựa như vô cùng vô tận Tinh Hà hợp lưu, trấn áp xuống.

"A! !"

Dị Vực Chi Chủ căn bản bất lực phản kháng, một cái chớp mắt tiếp theo, trực tiếp bay tứ tung mà lên, tư nứt hư không!

Tốc độ bay ngược của hắn siêu việt ánh sáng gấp ngàn vạn lần, qua trong giây lát liền đụng nát hư không vô tận, vỡ nát vô số thiên thể, âm âm vọt tới chỗ sâu Dị Vực thế giới.

Bất quá một giây sau, một cỗ lực lượng không hiểu xuất hiện, đem Dị Vực Chi Chủ định tại nguyên chỗ.

Mà ở chiến trường vô tận hỗn độn, trong mắt vô tận sinh linh, Phong Vân chỉ là nhìn Dị Vực Chi Chủ một chút, người sau liền bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, sau đó bay ngược ra ngoài!

Hí ——! !

Vền vền một ánh mắt liền đánh bại Dị Vực Chi Chủ Thần Ma nhất trọng thiên đỉnh phong, hơn nữa còn là triệt để áp chế!

Đây quả thực là không cách nào tưởng tượng!

Bất quá bọn hắn liên tưởng nhiều năm trước, Phong Vân một chỉ trấn áp Huyết Hoàng Tiên Vương Thần Ma tam trọng thiên, thì cũng cảm thấy bình thường không có gì khó hiểu.

"Phong Vân, lần này tới đây là Cổ Hạo, hắn là Dị tộc Thủy Vực Chủ, chính là hắn suất lĩnh toàn bộ Dị Vực phản bội vô tận hỗn độn, đầu nhập vào Tu Chân tộc, bọn minh chủ Đạo Minh một đi không trở lại, chính là hành vi của hắn!"

Thanh âm Thanh Thương đại trưởng lão vang lên trong đầu Phong Vân, mang theo một vết lo lắng, "Cổ Hạo tu vi thâm bất khả trắc, ngươi lúc này tuyệt đối không phải là đối thủ, mau chóng rời khỏi nơi này, giữ lại hỏa chủng cuối cùng cho người tu hành chúng ta!"

"Không sao."

Phong Vân nhàn nhạt mở miệng, đè xuống thanh âm của Thanh Thương đại trưởng lão, hấn ngưỡng vọng chỗ mệnh mông không biết, thần sắc lạnh nhạt như Đại Đạo.

"Ngươi. . ." Thanh Thương đại trưởng lão thần sắc khẩn trương, hấn đang muốn nói gì đó.

Một giây sau, Hỗn Độn thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại.

Một đạo thân ảnh vĩ ngạn hiển hóa ở phía trên trời cao, tóc dài hắc y, tấm rùa ở bên trong quang huy kim sắc, giẫm đạp thiên địa, thần quang vờn quanh thân.

Sau đầu thần quang mờ mịt, trong lúc mơ hồ, phảng phất như là một phương thiên địa thế giới cuộn cuộn áp súc ở trong đó, bắn ra uy năng khủng bố Thần vĩ!

Ô ô ——! !

Ô ô tù và thanh âm vang lên ở quanh người hấn, tựa như ức vạn Thần Linh đang tán dương, thiên địa vạn đạo tới chào mừng!

"Ta là Cổ Hạo, mượn mạng Phong Vân ngươi dùng một lát, giúp ta đăng lâm vô thượng Đại Đạo!"

Một đạo thanh âm lạnh nhạt không có chút tình cảm nào vang lên.

Một giây sau, chỉ thấy hơi hô hấp rất nhỏ, Hồn Độn cuộn cuộn cũng bị làm cho chấn động, rất nhiều tinh cầu cũng phải ảm đạm thất sắc.

Hắn nhẹ nhàng bước ra một bước, hướng phía Phong Vân đánh ra một quyền.

Một quyền ra, ban đầu nhìn như rất bình thản, nhưng ở trong chốc lát, liền hóa thành dị tượng dòng lũ vô cùng vô tận.

Chỉ thấy bên trong dòng lũ gần như vô cùng vô tận, bắn ra Thần Ma huyền ảnh Không Tính!

Cái kia đều là cường giả Cổ Hạo đã từng giết qua, đếm không hết!

Rống ——! !

Cái Không Tính Thần Ma gào thét ở bên trong quyền quang dòng lũ, bộc phát ra lực lượng công phạt không cách nào tưởng tượng.

Thanh thế cuộn cuộn, chấn thiên động địa!

Phàm là sinh linh vô tận hồn độn, ở dưới một quyền này tựa như bị cướp đoạt tâm thần, chỉ cảm thấy thế giới bị hủy diệt, sắp vỡ vụn!

Thanh Thương đại trưởng lão thân thể cũng run run, cảm nhận được một loại áp lực ngạt thở, một quyền này, ngay cả là trăm ngàn hắn cũng không có khả năng ngăn cản được!

"Xong!" Hắn tuyệt vọng lâm lâm nói.

"Một quyền không tề."

Quyền quang dòng lũ che thiên địa hồn độn, gột rửa Tinh Hải, cuồng mãnh bá liệt, muốn đơn giản một quyền quét ngang hết thảy.

Nhưng Phong Vân thần sắc lại không có quá nhiều biến hóa, con mắt có chút rủ xuống, lạnh nhạt nói: "Đáng tiếc, không có chút ý nghĩa nào."

Tiếng thở dài thăm thẳm quanh quẩn ở bên trong vô tận hỗn độn, tựa như Đại Đạo vì đó mở miệng, chấn động phát âm, như là thanh âm Thiên Đạo:

"Đạo người có hạn, đạo ta, bao quát hết thảy."

Bên trong thiên âm cuộn cuộn, Phong Vân thần sắc bình tĩnh, thân hình không tính khôi ngô, nhưng lại cho tất cả người quan tâm một loại cảm giác vĩ đại không cách nào tương dung.

Trong thoáng chốc, hắn giống như một vị Thiên Đế chí cao vô thượng, thống lĩnh vạn đạo, chỗ đứng, chính là trung tâm đầu mối then chốt trấn áp không gian thời gian! _

Chương 1208: Bức Vương, trở về!

Chương 1208: Bức Vương, trở về!

Oanh!

Hư không bị làm cho bạo liệt, bất hủ bất diệt chi ý tung hoành khuấy động, bất ma sáng chói ở trên đường hiển hiện.

Thanh Thương đại trưởng lão cùng trong mắt vô tận sinh linh, liền thấy, đứng ở phía trên Hỗn Độn, Phong Vân tuần mỹ như tiên, chậm rãi lộ ra bàn tay.

Tay hấn rất trắng nõn, cũng rất ổn, giống như tâm linh hấn, tựa như vĩnh hằng bất động.

Ông! !

Bàn tay trắng nõn thon dài chậm rãi lộ ra, tản ra ánh sáng viên mãn ôn hòa.

Một cái chớp mắt tiếp theo, năm ngón tay bóp quyền, oanh ra.

Oanh ——! !

Quyền mang chấn thế!

Một quyền này không có chút biến hóa nào, nhưng cũng tựa như dung nạp tất cả biến hóa ở thế gian này, vạn pháp quy nhất, tinh khiết vô ngần, viên mãn hoàn mỹ.

Một quyền này không có chút sức tưởng tượng nào, chỉ có thẳng tiến không lùi, đánh tan hết thủy khí phách.

Chấn động toàn bộ Hỗn Độn, tựa như Đại Đạo, lạc ấn thật sâu ở trong lòng tất cả sinh linh nhìn chăm chú quyền này!

Chỉ cảm thấy cho tới Đấu Chuyển Tinh Di, Hỗn Độn lưu chuyển, thời không biến hóa, vạn Đạo Thành Không, vũ trụ tiêu tan, đều ở bên trong một quyền này!

Ầm ầm!

Quyền ấn rơi xuống.

Một quyền này oanh đến, cái gì Đại Đạo, cái gì quy tắc, cái gì pháp lý, tất cả đều bị bao phủ trong đó.

Bên trong một quyền cuộn cuộn dòng lũ kia của Cổ Hạo, vô luận là đẹp đường dạng gì, thần thông dạng gì, tận số chiếu rọi phía dưới một quyền này, bị nó bao quát ở trong đó.

Hệ số bị một quyền này của Phong Vân dung nạp!

Không cách nào hình dung một quyền sáng chói này của Phong Vân, một phần ức vạn sinh diệt cũng chưa tới, quyền đạo dòng lũ của Cổ Hạo trong nháy mắt vỡ nát, tiêu tán.

"Hắn, vậy mà lại mạnh lên! !"

Cảm nhận được một quyền này, mặc dù lạnh nhạt như Cổ Hạo, trong lòng cũng không khỏi tạo nên gợn sóng.

Cho dù trước kia hắn tới liền ảm ảm biết được Phong Vân có thể lại mạnh hơn so với trước đó một chút, nhưng cũng không nghĩ tới, vậy mà mạnh tới

như vậy!

Do mạnh từng chút một, biến thành mạnh lên toàn diện!

Trước sau? Trái phải? Trên dưới? Thời gian? Không gian?

Một quyền này thành linh bao phủ hết thảy, đâu đâu cũng có, không chỗ nào không có!

Tựa như đến từ trước sau, đến từ trên dưới, đến từ hiện tại, đến từ quá khứ, đến từ tương lai!

Cỗ phân thân này của Cổ Hạo chỉ cảm thấy chỗ tâm ý đi tới, đều bị ánh sáng quyền này bao phủ, hết thảy Đại Đạo, hết thảy quy tắc, hết thảy không gian, hết thảy thời gian, tất cả đều bị một quyền này bao phủ!

Như thời không ép xuống, như Đại Đạo rủ xuống, không cách nào né tránh, không cách nào tránh đi, không chỗ có thể ẩn nấp!

Chỉ có chính diện đón đỡ!

"Cực điểm thăng hoa, trừ Đạo ta ra, đều là Đạo hần!"

Phân thân Cổ Hạo chợt bộc phát ra ánh sáng lừng lẫy vô tận, lực lượng Đại Đạo trong cơ thể, lực lượng khí huyết, lực lượng huyết mạch, lực lượng linh hồn, tất cả đều âm âm bành trướng co vào trăm ngàn vạn lần.

Lực lượng bạo phát gia trì bản thân, khiến cho tất cả lực lượng bỗng nhiên hợp nhất!

Ức vạn vạn hạt năng lượng quay quanh Hỗn Độn, vô tận lực lượng quy nhất mà hóa, diễn hóa ra đại thần thông vô thượng.

Muốn ngăn trở một quyền này!

Nhưng mà, đây hết thấy chỉ là phí công, chỉ là vô công.

Một cái chớp mắt tiếp theo, một quyền này của Phong Vân liền siêu việt không gian thời gian, lấy tư thái đánh nát hết thấy trở ngại cùng trói buộc, phá vỡ lực lượng cực hợp nhất điểm thăng hoa của phân thân Cổ Hạo.

Đập âm âm ở trên thân thể!

Oanh!

Phân thân Cổ Hạo biến sắc, bị một quyền này oanh kích rời khỏi mặt đất, xé rách hư không!

Ầm ầm đùng nát không biết bao nhiêu không gian, bao nhiêu tinh cầu.

Ầm ầm! !

Thẳng đến hồi lâu sau, tiếng vang kia tựa như quần tinh bạo tạc, ức vạn vạn thế giới cùng một chỗ bị hủy diệt truyền ra ở trong lòng vô số sinh linh.

Lực lượng tựa như khai thiên tích địa, vũ trụ vỡ nát bộc phát ra ở trong cổ phân thân này của Cổ Hạo.

Lấy thân thể, căn bản là không cách nào tiếp nhận.

"Tốt cho một Đạo vô hạn. . ."

Phân thân Cổ Hạo ánh mắt ảm đạm vô cùng, bên trong như có cảnh tượng vô số đại thế giới vỡ nát rơi xuống Diệt Thế, cũng biểu thị một cổ hóa thân này của hắn đi hướng mặt đường.

Hắn nhìn về phía Phong Vân, mở miệng nói: "Khụ khụ. . . Không hổ là Thiên Mệnh chi tử, tốc độ tiến bộ vượt quá tưởng tượng."

Nói xong lời cuối cùng, ngữ khí hẳn thăm thẳm, "Vì sao ta không có dạng đãi ngộ này vậy? Thế giới, người sao mà bất công quá vậy!"

Bành!

Phân thân Cổ Hạo vỡ nát, hình thể hóa thành điểm điểm quang mang biến mất không thấy gì nữa, bị một quyền kia của Phong Vân đánh phi hôi yên diệt.

Dị Vực bên này, kể cả Dị Vực Chi Chủ ở bên trong, tất cả đều biến sắc, trong lòng bọn họ đều phi thường sợ hãi.

Nhưng mà Phong Vân cũng không thèm nhìn bọn hắn, bọn gia hỏa này ở trong mắt hắn so với sâu kiến còn không bằng, tự nhiên là không dậy nổi mây may hứng thú.

Mà vô tận hỗn độn cương vực bên này, đi qua yên lặng ngán ngủ, liền bộc phát ra tiếng hoan hô kinh thiên.

Mỗi một sinh linh vô tận hỗn độn cương vực bên này, đều lấy một loại ánh mắt cuồng nhiệt sùng bái nhìn về phía đạo thân ảnh thon dài trên chiến trường kia.

"Siêu cấp đại biến thái." Đạo Vô Khuyết nhìn qua Phong Vân, trong lòng nhin không được chửi bậy nói.

Lúc này mới bao lâu không gặp, hẳn lại mạnh hơn so với trước đó, với lại không phải là mạnh hơn một chút.

Thanh Thương đại trưởng lão bởi vì ở vào cấp độ Thần Ma, cho nên thấu triệt hơn so với tất cả tồn tại ở đây.

Một quyền này của Phong Vân, rõ ràng đã có chiến lược Thần Ma lục trọng thiên!

"Ta, ta thiên! Hấn, hấn mới là Đạo Tôn đó!"

Thanh Thương đại trưởng lão chỉ cảm giác linh hồn mình đang điên cuồng run rẩy, hấn là từ tuyên cổ tuế nguyệt một mực sống đến bây giờ, xem như lão ngoan đồng trong lão ngoan đồng.

Nhưng cũng chính là nguyên nhân này, cho nên hấn mới hiểu, biểu hiện này của Phong Vân là biến thái bực nào, yêu nghiệt cỡ nào!

Có thể nói như vậy, ở bên trong phương thứ nguyên thế giới này, bên trong lịch sử đã biết, biểu hiện của Phong Vân, là tối cường, không có người thứ hai!

Nghĩ tới đây, Thanh Thương đại trưởng lão nhịn không được đi vào trước mặt Phong Vân, mở miệng nói: "Phong, Phong Vân, ngươi đi đến cực hạn của Đạo Tôn chưa?"

Phong Vân lắc đầu, "Còn có Thời Không Đại Đạo kém một chút, chưa viên mãn."

"Còn chưa viên mãn!"

Thanh Thương đại trưởng lão trái tim lần nữa co rút nhanh, còn chưa viên mãn mà đã đáng sợ như vậy, nếu là viên mãn, chiến lược kia chẳng phải là lại tăng lên sao!

Đến lúc đó, chiến lược của hấn sợ là có thể so với Thần Ma thất trọng thiên!

Lấy Đạo Tôn chi cảnh, chiến lược có thể so với Thần Ma thất trọng thiên.

Này bằng với vọt một đại cảnh giới, tăng thêm bảy tiểu cảnh giới, khủng bố cỡ nào!

"Vẫn được, cũng bình thường mà thôi." Phong Vân dường như nhìn thấy rung động trong mắt Thanh Thương đại trưởng lão, tùy ý khoát tay một cái nói.

Thanh Thương đại trưởng lão thần sắc động lại, lập tức khước miệng co giật, quả nhiên, Bức Vương này lại tới!

...

Vực ngoại, bên trong không gian thần bí.

Bạch y Tiên Đế đang uống Tiên Nương, tư thái thong dong, giống như đang đợi cái gì đó.

Bỗng nhiên, hắn phảng phất như cảm ứng được cái gì, trực tiếp 'Bành' một tiếng bốp nát bình rượu trong tay, ánh mắt lạnh nhạt mà thương xa, chỗ sâu nhất chảy xuôi một vòng chấn động.

"Thế nào lại. . ."

Để cho hắn chấn động cũng không phải là phân thân Cổ Hạo bại trận, mà là tốc độ tiến bộ của Phong Vân.

Trong khoảng thời gian ngắn, liền trực tiếp vượt qua đến chiến lực Thần Ma lục trọng thiên! ?

Chương 1209: Thiên Mệnh chi tử?

Chương 1209: Thiên Mệnh chi tử?

"Thế nào lại tiến bộ thần tốc như vậy. . ."

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế lông mày nhíu chặt, giống như là lần đầu tiên nhìn thấy sự tình vượt qua bản thân đoán trước.

Huyết Hoàng Tiên Vương bên cạnh khiếp sợ không tên, hồi lâu sau, hấn lấy lại tinh thần nói: "Đây chính là uy năng của Thiên Mệnh chi tử sao? Quá khủng bố rồi!"

"Không, không có khả năng, phương thứ nguyên thế giới này không có người siêu thoát thiên số, chỉ có thể coi là thứ nguyên thế giới ngũ tinh, Thiên Mệnh chi tử của thứ nguyên thế giới ngũ tinh không có khả năng có tư chất nghịch thiên này. . ."

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế từ ngoại giới mà đến, chuyện hắn biết được hiển nhiên không phải sinh linh giới này có thể so sánh.

Huyết Hoàng Tiên Vương đi theo bạch y Tiên Đế hồi lâu, tiếp xúc được rất nhiều, cho dù đối với phân chia đẳng cấp của thứ nguyên thế giới cũng ần ần biết được, nhưng cũng không thể biết được rõ ràng kỹ càng như bạch y Tiên Đế.

Dù sao, cấp độ đôi bên chênh lệch quá lớn, tầm mắt, cùng sự vật tiếp xúc không thể so sánh nổi.

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế nội tâm chấn động không thôi, biểu hiện của Phong Vân, căn bản không giống như là Thiên Mệnh chi tử của một thứ nguyên thể giống như tinh.

Ở bên trong ấn tượng của hắn, dù cho là Thiên Mệnh chi tử thứ nguyên thể giới lục tinh, thiên phú tư chất của đối phương, cũng không thể biến thái như vậy!

Nhưng thứ nguyên thể giới lục tinh, là thứ nguyên đại thể giới đã sinh ra người siêu thoát thiên số.

Một phương thứ nguyên đại thể giới xuất hiện người siêu thoát thiên số, cái kia tất nhiên sẽ để cho thế giới này xuất hiện biến hóa thoát thai hoá cốt, nhảy ra khỏi Thời Không Trường Hà, chân chính có tư cách nhìn trộm huyền bí đa nguyên thiên địa vô thượng.

Đó cũng chính là cảnh giới bạch y Tiên Đế khao khát.

Chớ nhìn hắn cử thế vô địch, nhưng cũng chỉ là nửa bước người siêu thoát thiên số, khoảng cách tới cảnh giới này, chung quy vẫn là kém nửa bước.

Nhưng chính là nửa bước này, lại làm cho hắn vô cùng phức tạp.

Hắn đã tu hành thời gian vạn triệu triệu kỷ nguyên, vẫn là không thu được gì.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng bên trong tối tăm, hắn cảm giác tư chất của mình chỉ có thể tu đến cấp độ này, còn muốn tiến lên một bước, đã là không thể nào.

Cho nên hắn mới xâm lấn phương thứ nguyên thể giới 'Tuổi trẻ' này, tước bản nguyên của nó, dùng để kéo dài tuổi thọ thể giới mình, để cho mình có

thể đột phá!

Hết thầy cũng rất thuận lợi, dù cho là tuyên cổ năm trước có chút khó khăn trắc trở, nhưng ở trong mắt bạch y Tiên Đế không tính là cái gì.

Nhưng mà, thẳng đến khi Phong Vân hoành không xuất thế, tốc độ tiến giai một lần lại khủng bố hơn so với một lần, lại làm cho bạch y Tiên Đế cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ.

Cứ theo đà này, nếu Phong Vân siêu thoát thiên số, lấy Đại Đạo bản thân thay thế Đại Đạo phương thứ nguyên thế giới này, đến lúc đó, coi như xong.

Cố gắng trong vô số tuế nguyệt, đều phải biến mất.

Bất quá rất nhanh hình chiếu bạch y Tiên Đế liền lắc đầu, "Hắn bây giờ cảnh giới mới là Đạo Tôn đỉnh phong, muốn đạt đến cấp độ kia, chỉ ít cũng cần vạn vạn triệu triệu kỷ nguyên, thời gian dài như vậy, kế hoạch của ta sớm đã thành công rồi."

"Vói lại, mặc dù Phong Vân chứng đạo trong thời gian ngắn, ta cũng không phải là không có chuẩn bị ở sau. . ."

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế ánh mắt nhìn về phía bên hông mình, ở nơi đó, treo một viên lệnh bài tử kim sắc, phía trên khắc lấy ba chữ to.

Kiểu chữ này không phải bất luận một loại nào đương thời, cũng không phải là bất luận một loại nào hắn biết được, nhưng chỗ mắt nhìn đến, ý tứ ba chữ tự nhiên mà vậy hiển hiện ra.

"Chư Thiên Minh."

Hình chiếu Bạch y Tiên Đế lẩm bẩm nói, hắn vốn chỉ có thể coi là xuất chúng ở thứ nguyên thế giới của mình, nhưng xa xa không đạt đến cấp độ

che đây Cửu Thiên Thập Địa, đệ nhất cường giả từ cổ chí kim.

Hết thấy đều là bởi vì hắn có được viên l ệnh bài tử kim này, gia nhập một thể lực thần bí tên là Chư Thiên Minh •

Liên như là cá chép hóa rồng, hắn mặc dù không có đạt tới siêu thoát thiên, nhưng dựa vào năng lực của Chư Thiên Minh này, lại đạt được năng lực tiến vào thứ nguyên thế giới khác.

Chính là dựa vào thể lực này, cho nên hắn có thể đi tới phương thứ nguyên thế giới nơi này.

Bạch y Tiên Đế cũng chỉ có thể coi là thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh này, xa xa không tính là thành viên hạch tâm, chỉ có người đạt tới siêu thoát thiên số, mới có tư cách trở thành thành viên hạch tâm.

"Tâm mắt ta sớm đã không cực hạn ở một thể một giới, nhảy ra thế giới bên ngoài, được hưởng siêu thoát, mới là truy cầu của ta."

Bạch y Tiên Đế trong lòng thì trào, chỉ là một Phong Vân, dù cho là Thiên Mệnh chi tử lại như thế nào, chỉ thường thôi.

...

Một bên khác.

Phong Vân đem Dị Vực loạn trấn áp, sau đó hắn lại lần nữa trở lại vùng đất bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Về phần sự tình đến sau, hắn liền không quản, giao cho tam đại thể lực đi giải quyết.

Mà qua chiến dịch này, thanh thế Phong Vân cũng đạt đến đỉnh phong ở vô tận hỗn độn cương vực, nhờ vào hắn, cả Nhân tộc cũng nước lên thì

thuyền lên, ần ần có xu thế thành tựu làm đệ nhất tộc đàn ở vô tận hỗn độn.

...

Chỉ bất quá Nhân tộc nội tình không đủ, cho nên còn vô pháp đạt đến cấp bậc kia.

Không có cách, Phong Vân tiến bộ quá mức khủng bố, độ cao hấn đạt tới, cả Nhân tộc căn bản chính là nhìn theo bóng lưng, chênh lệch thật sự là quá khổng lồ!

Vùng đất bản nguyên Hỗn Độn Đại Đạo, địa phương thời không rối loạn.

Phong Vân xếp bằng ở trong đó, không động không hoảng, quán thông cổ kim.

"Còn kém Thời Không Đại Đạo không được tâm bồ. . ."

Trong lòng hấn thì ào, đợi một bước này hoàn thành, cấp độ Đạo Tôn đối với hấn mà nói, cũng không có cái gì khó khăn nữa.

Tiếp đó, chính là Thần Ma chi cảnh.

Lập tức, Phong Vân có chút nhắm mắt, mở ra Thời Không Đại Đạo của mình, đem hệ số lực lượng Thời Không rối loạn cuồng bạo bốn phía thu nạp vào, xem như chất dinh dưỡng, không ngừng tâm bồ lớn mạnh Thời Không Chi Đạo của mình.

Toàn bộ quá trình không có tiếp tục bao lâu.

Vốn là trước khi Dị Vực xâm phạm, Phong Vân suýt nữa đã hoàn thành rồi, về sau thực sự không có cách nào khác, mới xuất quan sớm.

Bây giờ lại tu luyện lần nữa, vền vẹn tổn hao thời gian hơn một năm, Đạo Chung liền Thời Không Đại Đạo của Phong Vân bị tằm bỏ đến trạng thái bão hòa.

Ông ——! !

Bất quá ngay tại lúc Đạo Chung Thời Không Đại Đạo của Phong Vân bị tằm bỏ đến trạng thái bão hòa, bỗng nhiên tâm thần hấn chấn động, phảng phất như đi vào một mảnh địa phương không thể biết.

"Râm râm ——! !"

Bên trong tối tăm, hình như có âm thanh dòng nước ào ào khuấy động mà lên.

Phong Vân vô ý thức nhìn lại, chỉ thấy ở mệnh môn không biết, một con sông vô cùng vĩ ngạn đang tại âm âm chảy xuôi.

Không có bắt đầu hay kết thúc, không có trái không có phải. . . Phảng phất như không có hết thủy khái niệm.

Mà Phong Vân xem xét tỉ mỉ, chợt phát hiện ở bên trong trường hà cuộn cuộn sóng cả kia, bao trùm vô số thế giới, bên trong trường hà có thế giới vô tính

Càng khùng bố là, ở bên trong những thế giới kia, đồng dạng có trường hà khắp nơi.

Bên trong những trường hà kia, có đại lượng sinh linh ở trong đó, từ mới sinh đến trưởng thành, lại đến chết già. . .

"Cái này, đây là Thời Không Trường Hà! !"

Phong Vân trong nháy mắt kịp phản ứng, nhin không được kinh động nói.

Thời Không Trường Hà này, cùng lúc trước hấn thấy, căn bản vốn không cùng một dạng!

Chương 1210: Thời Không Mẫu Hà!

Chương 1210: Thời Không Mẫu Hà!

Râm râm —! !

Tiếng nước chảy róc rách vang lên ở bên tai Phong Vân.

Một đạo trường hà vô cùng lớn, vô cùng rộng, không nhìn thấy mở đầu, cũng không nhìn thấy kết thúc, phẳng phất như vĩnh hằng bất biến cuộn cuộn mà chảy.

Lúc này, hắn đứng ở một đạo thao thao bất tuyệt, tựa như đại dương mênh mông bên trong trường hà, ánh mắt mang theo chấn động nhìn qua hết thấy.

Hồi lâu sau, Phong Vân tiếp thụ một loại tin tức nào đó bên trong tối tăm, trong lòng lập tức hiểu ra.

Hắn than thở nói: "Nguyên lai Thời Không Trường Hà ta lĩnh ngộ, bắt quá chỉ là một nhánh sông mà thôi. . ."

Trước mắt đạo Thời Không Trường Hà vô cùng vô tận hắn nhìn thấy này, tên là Thời Không Mẫu Hà, tên như ý nghĩa, chính là không gian mở đầu của thời gian trường hà, bao trùm vô số thứ nguyên thế giới, không biết điểm xuất phát, cũng không biết điểm cuối cùng.

Vị trí thế giới của Phong Vân, ở bên trong Thời Không Mẫu Hà này, cũng bất quá là một cái thứ nguyên thế giới bên trong vô cùng vô tận mà thôi, hơn nữa còn là một cái cực kỳ không đáng chú ý.

"Vị trí thứ nguyên thế giới của ta, ở vào hạ du của Thời Không Mẫu Hà mà thôi, thế giới trung du, cùng thượng du. . ."

Thầm nghĩ, Phong Vân nhin không được nhìn về phía trung du cùng thượng du của Thời Không Mẫu Hà, nơi đó bao trùm thứ nguyên thế giới, từng cái tản ra quang mang sáng chói vô biên, cường hoành vô biên.

Cùng so sánh với vị trí thứ nguyên thế giới của hắn, phảng phất như là Địa Cầu cùng vũ trụ so sánh, chênh lệch lớn tới không cách nào tưởng tượng!

Ông ——!!

Sau một khắc, một sợi ý thức của Phong Vân chấn động, chờ thời điểm hắn lấy lại tinh thần, liền phát hiện mình đã trở về.

"Nguyên lai, đây mới thực sự là Thời Không Trường Hà. . ."

Phong Vân lẩm bẩm nói, với lại, không hề nghi ngờ, đó mới là bản chất thế giới, vô tận đa nguyên thế giới!

Mặc dù bởi vì Tu Chân tộc xâm lấn, hắn một mực biết được ở bên ngoài phương thứ nguyên thế giới này của bọn họ, còn có thứ nguyên thế giới khác, nhưng chưa hề nghĩ tới, những thứ nguyên thế giới này vậy mà đều bị Thời Không Mẫu Hà bao bọc lấy.

Thứ này cũng ngang với cho tất cả sinh linh trên thứ nguyên thế giới công xiềng, với lại còn không chỉ một cái, mà là khoảng chừng hai cái.

Một cái là nhánh sông Thời Không Trường Hà này, một cái khác, dĩ nhiên chính là Thời Không Mẫu Hà kia.

Theo tin tức Phong Vân biết được trước đó, muốn chân chính đi ra thế giới, thậm chí siêu thoát thời không bên ngoài, thì cần phá vỡ hai trọng công xiềng này.

"Sao mà khó khăn."

Phong Vân trong lòng thở dài, hẳn bởi vì lĩnh hội được Thời Không Đại Đạo, cho nên mới có thể thấy được huyền bí của Thời Không Mẫu Hà kia, nhưng dù là vậy, cũng cảm thấy khó khăn trùng điệp.

Riêng siêu thoát nhánh sông Thời Không Trường Hà đã vô cùng khó khăn rồi, không nói đến siêu thoát Thời Không Mẫu Hà, độ khó kia đơn giản là không cách nào tưởng tượng.

Hẳn cũng như vậy, những sinh linh khác lại càng không cần phải nói.

"Khó trách bạch y Tiên Đế muốn dùng lực lượng toàn tộc công phạt phương thứ nguyên thế giới này. . ."

Phong Vân trong lòng biết được, bạch y Tiên Đế kia khẳng định cũng bị vây ở một bước cuối cùng để siêu thoát này, không cách nào tiến thêm, cho nên mới muốn thông qua thôn phệ bản nguyên một phương thứ nguyên thế giới khác, để thành toàn bản thân.

"Chưa từng siêu thoát đã có thể vượt qua bích chương thời không ở giữa thứ nguyên thế giới, xem ra, bạch y Tiên Đế này cũng có cơ duyên kinh thiên."

Phong Vân lâm bầm.

Hắn tự hỏi nếu mình không siêu thoát, căn bản cũng không có khả năng đột phá bích chương thời không, thông qua thời không chi hải, tiến vào thứ nguyên thế giới khác.

Rất hiển nhiên, bạch y Tiên Đế tay cầm siêu cấp cơ duyên, cho nên mới có thể làm được việc này.

"Phải gấp rút tu luyện, bằng không thì để cho bạch y Tiên Đế thành công, thôn phệ bản nguyên phương thứ nguyên thế giới này, chúng ta đều phải bị chôn vùi!"

Phong Vân vốn lấy mấy trăm năm ngắn ngủi liền đạt tới Đạo Tôn cực hạn, chiến lực càng là có thể so với cấp độ Thần Ma lực trọng thiên, loại cảm giác căng cứng trong lòng kia đã giảm đi rất nhiều.

Nhưng giờ phút này, hắn lại ý thức được, vấn đề không chỉ không được giảm bớt, thậm chí còn có khả năng càng thêm nghiêm trọng.

Hắn một khắc cũng không thể buông lỏng!

"Bất quá, bạch y Tiên Đế kia mặc dù có cơ duyên kinh thế có thể tiến vào phương thứ nguyên thế giới này, chắc hẳn cũng phải bỏ ra đại giới to lớn."

Điểm này, từ việc chân thân đối phương chưa từng giáng lâm qua giới này có quan hệ, có thể, đây chính là hạn chế của thứ nguyên thế giới.

"Nói cách khác, ta không nhất định phải siêu thoát, chỉ cần có thể đi ra nửa bước kia, là có thể ngăn cản hắn. . ."

Phong Vân lâm bả nói.

Bất quá dù cho là nửa bước siêu thoát, độ khó kia cũng là to lớn không cách nào tưởng tượng.

Từ khi phương thế giới này sinh ra đến nay, không có sinh linh nào đi đến một bước kia.

Dù cho là minh chủ Đạo Minh được coi là đệ nhất cường giả, cũng chỉ là khó khăn lắm đạt tới cấp độ Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong mà thôi.

"Bất quá cơ hội là vẫn có."

Phong Vân tâm thần cũng không có quá nhiều khăn trương sợ hãi, tu luyện đến bây giờ, một khóa đạo tâm của hắn đã sớm thiên chuy bách luyện, tự nhiên không có khả năng bởi vì chút này liền dao động.

"Tiếp đó, trước đột phá cấp độ Đạo Tôn, bước vào Thần Ma cảnh giới đã."

Một khi hắn công thành, tiếp xuống liền có thể bắt tay trợ giúp bọn minh chủ đạo minh từ trong thời không rối loạn trở về, đến lúc đó, thế lực vô tận hỗn độn cương vực tất nhiên sẽ mạnh hơn nhiều.

Cũng không cần dựa vào một mình hắn đi ra trấn thủ thập phương.

Lập tức, hai con người Phong Vân khép kín, vận chuyển mười sáu Đại Đạo trong cơ thể mình, tận số quán chú vào bên trong mười sáu viên Đạo Chủng kia.

Cái gọi là Thần Ma chi cảnh, là để cho Đạo Chủng trong cơ thể phá vỡ công cùm xiềng xích, ngưng tụ thành Đạo Đài, một đạo đài nhất trọng thiên, Thần Ma cửu trọng, chín tầng Đạo Đài!

"Ta có mười sáu viên Đạo Chung, đánh giá một viên Đạo Chung cần thời gian một trăm năm để ngưng tụ Đạo Đài, tổng cộng cần thời gian một ngàn sáu trăm năm. . ."

Một ngàn sáu trăm năm thời gian, cái này tự nhiên là ngắn đến đáng thương, cho nên Phong Vân cũng không chút nào để ý, lúc này liền bắt đầu bế quan.

Bất quá vì phòng ngừa Tu Chân tộc lần nữa đánh tới, hắn vẫn có lưu một tia ý thức quan tâm ngoại giới, một khi có chuyện trọng đại phát sinh, hắn sẽ ập tức xuất quan.

. . .

Một bên khác, bên trong vô tận thời không loạn lưu.

Dị Vực Thủy Vực Chủ Cổ Hạo lúc này rốt cục tiếp thu được tin tức phân thân của mình đã mất.

Hắn không khỏi thần sắc biến hóa, lộ ra chấn kinh thật sâu.

"Đạo Tôn đỉnh phong, chiến lực có thể so với Thần Ma lực trọng thiên! Thế giới sao mà chiếu cố với hắn vậy! Thiên mệnh bực này vì sao không giáng sinh ở trên người của ta!"

Trong mắt hắn lóe lên vẻ ghen ghét nồng đậm.

Nếu như phần thiên mệnh này giáng sinh ở trên người hắn, hắn cảm thấy mình đã sớm khám phá ra công cùm xiềng xích, tấn thăng siêu thoát chi cảnh!

Nhưng mà trên thực tế lại chỉ là tự hắn suy nghĩ nhiều.

Phong Vân cũng không tính là Thiên Mệnh chi tử thông thường, bởi vì hấn ngay từ đầu cũng không phải, về sau hấn từng bước một trưởng thành, ngưng tụ đại thể mệnh mông, cho tới bây giờ, trở thành đệ nhất cường giả hiện nay.

Thiên Mệnh chi tử kia trong tối tăm mới giáng sinh ở trên người hấn.

Đối với Phong Vân mà nói, cái gọi là Thiên Mệnh chi tử bất quá chỉ là đồ vật dệt hoa trên gấm, có cùng không có, căn bản không có chút khác nhau nào.

Cổ Hạo cũng không biết những thứ này, cho nên hấn cho rằng hết thảy của Phong Vân đều là do cái thân phận Thiên Mệnh chi tử này tạo nên, cho nên mới ghen ghét phát cuồng như thế.

Chương 1211: Trừ ta ra, đều là người qua đường!

Chương 1211: Trừ ta ra, đều là người qua đường!

“Theo tiên độ này của hần, e rằng rất nhanh sẽ đạt đến cảnh giới Thần Ma cấp cực hạn, đến lúc đó, lại xuất hiện một vị như minh chủ Đạo Minh...”

Sau khi Cổ Hạo phát tiết, lúc này đã tỉnh táo lại, dù sao ông ta đã từng là vô miện chi vương một đời, tâm cảnh đương nhiên rất tốt.

“Mấy trăm năm nữa ta sẽ thoát khỏi khốn cảnh, đến lúc đó, sợ rằng chiến lực của hần đã không thua ta.”

Cổ Hạo thật sự đã bị tốc độ tiến bộ điên cuồng của Phong Vân dọa sợ, đến bây giờ không còn lòng tin nữa.

“Chắc hần Tiên Đế cũng biết, đến lúc đó đến tìm hần ta.”

Cổ Hạo lẩm bẩm nói, với ông ta mà nói, cho dù là vô tận cương vực, hay là Phong Vân, thật ra đều là râu ria.

Ông ta muốn siêu thoát thiên địa, thấy được cảnh giới cao hơn.

Trong quá trình này, ông ta không quan tâm đến cái khác.

Cho dù bây giờ toàn bộ dị vực đều chôn vùi, thì tâm cảnh ông ta cũng không có một tia dao động, có thể thấy tâm tính lãnh khốc đến trình độ nào.

Giống như, trừ ta ra, đều là người qua đường!

Âm âm!

Thời Không Mẫu Hà chậm rãi chảy xuôi, nếu như nói nhánh sông thời không chính là những giọt nước tinh mịn lưu lại trên mái hiên sau trận mưa, thì Thời Không Mẫu Hà bao phủ ngàn vạn thế giới này giống như tụ thể của ngàn vạn đầu ngân hà.

Khổng lồ và hùng vĩ không nói lên lời, có được áp bách to lớn đến không thể hình dung được!

Mà tại khu vực hạ du, một thế giới cách vị trí của Phong Vân trong thứ nguyên thế giới không xa.

Ở chỗ cao nhất, có một cung điện khổng lồ bao phủ toàn bộ thế giới.

Cung điện vĩ ngạn đại khí, mỗi tác gạch đá đều khiến người ta có cảm giác trầm trọng hơn vũ trụ thiên địa.

Cung điện tản ra khí tức thê lương từ tuyên cổ, không ngừng phun ra nuốt vào hỗn độn chi khí, đại khí bàng bàng không thể tưởng tượng được.

Cung điện này thật sự hùng vĩ cuộn cuộn, nếu là người có ngộ tính siêu tuyệt, chỉ nhìn thấy, đã có thể lĩnh ngộ một lượng lớn công pháp võ kỹ.

Bên trong cung điện, tiên sương tràn ngập, từng cung điện nối tiếp nhau, giống như một đại trận lớn.

Mà trung tâm cung điện, lại là một nơi tiên sơn phúc địa lan tràn vô số năm ánh sáng.

Chỉ thấy trong mảnh tiên quang này, có tiên hạc bay múa, linh thú tản bộ, vô số kỳ hoa dị thảo hóa thành tinh linh, chạy khắp đồi núi.

Thác nước đổ xuống như bầu trời chiếu xuống ngàn vạn năm ánh sáng, thác nước rơi xuống ao sen, trong ao sen có vô số đóa hoa, trong suốt sáng long lanh.

Mà dưới hoa sen, có cá chép màu vàng nhảy lên chơi đùa, long khí mờ mịt, là một ao Chân Long!

Giờ phút này, bên bờ sen, có hai bóng người đang đứng.

“Không ngờ chỉ một ngũ tinh thứ nguyên thế giới ở hạ du, lại sinh ra yêu nghiệt dạng này, cho dù có thiên mệnh gia thân, cũng đủ chứng minh người này cường đại thế nào.”

Đây là một giọng nói trầm ổn, mang theo chút kinh thán vang lên.

“Chỉ có thể thúc đẩy sinh trưởng thế giới bản nguyên như vậy, mới có giá trị thôn phệ, cho dù yêu nghiệt thì thế nào, ta bỏ cục từ kỷ nguyên tuyên cổ, một mình hấn há có thể rung chuyển?”

Một giọng nói khác truyền đến, mang theo uy nghiêm đến cực điểm.

Toàn thân hai người này đều được mê vụ bao quanh, chỉ mơ hồ nhìn thấy hình dáng.

Trong đó có một thân ảnh rất giống với hình chiếu Tiên Đế bạch y, chỉ là khí cơ và khí thế tản mát ra mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Rất hiển nhiên, đây là chân thân của Tiên Đế bạch y.

“Đó là đương nhiên, ta chỉ cảm khái một chút, nếu không lựa chọn người, khả năng ta sẽ mời hấn gia nhập Chư Thiên Minh, dù sao tư chất như vậy, ở ngũ tinh thứ nguyên thế giới cũng đều sáng chói, nếu bồi dưỡng một chút, tương lai sẽ có tiềm chất thất giai đại năng.”

Một thân ảnh toàn thân tỏa ra lam quang mở miệng nói.

“Chỉ là có tiềm chất mà thôi, muốn đi ra một bước kia, nói thì dễ, trong Chư Thiên Minh chúng ta cũng chỉ có rải rác mấy chục người.”

Bản tôn Tiên Đế bạch y lắc đầu nói.

Đừng cho rằng số lượng này là rất nhiều, phải biết, Chư Thiên Minh là tổ chức cường đại chiếm hơn phân nửa Thời Không Mẫu Hà, trong vô hạn đa nguyên thứ nguyên thế giới, cũng là thế lực cường đại.

Người có thể chống lại, lác đác không có mấy người.

Thất giai đại năng, chỉ có thất tinh thế giới trở nên mới có thể nuôi dưỡng ra, một hồn nguyên cũng rất khó tìm được một người.

Một hồn nguyên tức là ngàn vạn kỷ nguyên, thời gian dài đằng đặc đến không thể tưởng tượng được, một chút thứ nguyên thế giới yếu cũng không có tuổi thọ dài như vậy.

“Đúng vậy, trong Chư Thiên Minh, chỉ khi đạt đến cấp độ thất giai mới được xem là thành viên cao tầng, chính thức có quyền lực nói chuyện với chư thiên ý chí, nếu không, cuối cùng cũng chỉ không công.”

Thân ảnh toàn thân tỏa ra lam quang lắc đầu thờ dài nói.

Hắn ta lập tức nhìn về phía Tiên Đế bạch y: “Người phải tăng tốc tiến bộ, khảo hạch phía trên sắp bắt đầu rồi, nếu người bỏ lỡ, không biết lần tiếp theo phải chờ đến khi nào.”

“Yên tâm, tất cả đều nằm trong tính toán của ta.”

Tiên Đế bạch y thản nhiên nói: “Mặc dù Phong Vân xuất hiện là chuyện ngoài ý muốn, nhưng cũng không lật nổi gọng sóng gì.”

Nói xong, hắn ta lại lấy một cái phù lục màu vàng ra, trên đó có thần văn lượn lờ, thần ảo vô tận.

Ánh mắt thân ảnh tỏa ra lam quang ngưng lại: “Không ngờ ngươi lại trao đổi Phá Giới Phù, thật sự quả quyết.”

Phá Giới Phù, tên cũng như nghĩa, có thể phá vỡ bích chương của thứ nguyên thể giới, để đám cường giả như bọn họ giáng lâm ở một thứ nguyên thể giới khác trong thời gian ngắn ngủi.

Giá trị một cái Phá Giới Phù vô cùng đắt đỏ, cho dù dựa vào nội tình của bọn họ, sợ rằng cũng phải táng gia bại sản.

Tiên Đế bạch y quả quyết như vậy, khiến lòng hắn ta rất kinh động.

“Trên con đường thành đạo, chỉ có thất bại và thành công, những cái khác cũng không tính là gì.” Tiên Đế bạch y hờ hững nói.

“Nhưng đây là át chủ bài cuối cùng của ta, nếu cục diện không thể cứu vãn, ta mới sử dụng nó.”

“Nên như vậy.” Thân ảnh tỏa ra lam quang gập đầu.

Mặc dù trong lòng hắn ta cảm thấy rất đáng tiếc với thiên phú và tài năng của Phong Vân, nhưng đã lựa chọn Tiên Đế bạch y, vậy chỉ có thể hi sinh Phong Vân này.

...

Thời gian trôi qua, nhoáng một cái, đã là trăm năm.

Tại vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo, Phong Vân ngồi xếp bằng trong hỗn độn mênh mêng.

Hắn nhìn thức hải trong cơ thể mình, một viên đạo chủng màu vàng bắt đầu rung động.

Oanh!

Giống như khai thiên tích địa, viên đạo chủng màu vàng này bắt đầu tự động phân tán, bắn đến một cấp độ cao hơn, cuối cùng, chậm rãi hình thành dáng vẻ của một đạo đài màu vàng.

Nếu như lúc này có sinh sinh đứng bên cạnh Phong Vân, sẽ phát hiện bên ngoài cơ thể của hắn bắt đầu thả ra vô số kim quang mờ mịt, vô số kim quang này lấy hắn làm trung tâm, tỏa ra uy áp mênh mênh có thể áp sập vạn cô!

Chương 1212: Ta có Thời Không, như dùng tay thúc đẩy!

Chương 1212: Ta có Thời Không, như dùng tay thúc đẩy!

Một lát sau, uy áp khủng bố thu liễm, Phong Vân chậm rãi mở mắt, nhẹ nhàng lẩm bẩm: “Đại Đạo chi chủng hệ kim đã đột phá đầu tiên, ngưng tụ đạo đài.”

Nếu là một tu giả khác có một thuộc tính duy nhất, lúc này đã thành tựu Thần Ma nhất trọng thiên rồi, đương nhiên là loại Thần Ma nhất trọng thiên nhỏ yếu.

Nhưng đối với Phong Vân, chỉ là một trong mười lăm đầu đại đạo mà thôi, còn thiếu rất nhiều.

“Một trăm năm mới đột phá, như vậy tổng cộng cần hơn một ngàn năm, quá lâu...” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Nếu Đạo Vô Khuyết nghe thấy lời này, sợ là sẽ trực tiếp thổ huyết, lâm vào tị bế thật sâu.

Con mẹ nó, chỉ dùng hơn một ngàn năm đã tăng từ cảnh giới Đạo Tôn đến Thần Ma, người lại còn chê lâu?

Phải biết, các Đạo Tôn khác phải dùng tỷ vạn kỷ nguyện cũng khó bước đến một bước kia!

Mẹ nó, bức vương đáng chết!

Mặc dù câu này của Phong Vân có vẻ như trang bức, nhưng hẳn quả thật cảm thấy chậm.

Nếu là thời gian bình thường, sẽ là cực nhanh.

Nhưng bây giờ Tu Chân tộc đang uy hiếp, Phong Vân cảm thấy mình tu hành quá chậm.

Tiên Đế bạch y là một tồn tại siêu cấp áp bách trong lòng Phong Vân, khiến hẳn rất có áp lực.

Dù sao đó cũng là tồn tại vô địch dựa vào một phân thân đã quét ngang thứ nguyên thế giới này của bọn họ.

Nếu bản thân giáng lâm ở đây, sẽ khủng bố đến hoàn cảnh nào.

Phong Vân biết, Tiên Đế là cường giả cấp độ kia, cơ bản không có khả năng vượt giới được.

Nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, vẫn nên làm chuẩn bị.

“Trước đừng quan tâm đến Tiên Đế bạch y nữa, việc cấp bách bây giờ lại giải quyết phiền toái Cổ Hạo kia.” Phong Vân yên lặng nói.

Lần này, chỉ sợ phân thân của lão cực chủ dị vực Cổ Hạo sẽ giáng lâm, nhưng từ biểu hiện của ông ta, đoán chừng phải mấy trăm năm nữa mới có thể thoát khỏi khôn cảnh, chân thân trở về.

Đến lúc đó, đương nhiên Phong Vân còn chưa đột phá đến cảnh giới Thần Ma, mặc dù hẳn không sợ đối phương, nhưng sẽ ảnh hưởng đến vô số sinh linh trong vô tận hỗn độn cương vực.

“Xem ra, phải sớm tìm đám người minh chủ Đạo Minh trở về...”

Đây là biện pháp duy nhất mà bây giờ Phong Vân có thể nghĩ ra.

“Trước tập trung tu hành thời gian và không gian đạo chúng, chỉ cần hai cái này đột phá, Thời Không Chi Đạo của mình sẽ tiến vào cảnh giới Thần Ma, đến lúc đó, sẽ có năng lực kéo đám người mình chủ Đạo Minh về.”

Lúc này, Phong Vân bắt đầu tập trung tinh lực tu hành Thời Gian Đạo Chúng và Không Gian Đạo Chúng, tiến hành bước thăng hoa cuối cùng.

Cứ như vậy, một trăm năm thời gian trôi qua.

Một khắc này, ngân quang quanh người Phong Vân tăng vọt, chỉ một thoáng, uy áp cuộn cuộn xông đến, một cỗ gợn sóng không gian khuếch tán, san bằng tất cả không gian hỗn loạn xung quang, khiến nó trở nên sóng yên biển lặng.

Giờ khắc này, Phong Vân chính là Không Gian Chi Chủ!

Mà sau lưng hắn, ánh sáng màu bạc chói sáng chậm rãi hóa thành một hư ảnh đạo đài màu bạc, che lấp thập phương, vắt ngang mênh mông.

Chính là hư ảnh không gian đạo đài!

Đồng thời, trong thức hải của Phong Vân, không gian đạo đài cũng được hình thành, ngưng tụ tinh hoa không gian đại đạo, hư thực đan xen.

“Không gian đạo đài, thành!”

Phong Vân chậm rãi thở ra một ngụm khí, trên mặt lộ ra vui mừng: “Tiếp theo, là thời gian đạo đài!”

Đối với những tu giả khác, thời gian đạo đạo là cấp độ nhìn mà thềm, nhưng đối với Phong Vân, lại là ngựa quen đường cũ.

Không nói đến việc hấn đã sớm quét hình chiếu, thiên phú đạt đến cảnh giới Thần Ma rồi, cho dù lĩnh ngộ thời không đại đạo, hấn có thể đột phá không có chút công cùm xiềng xích.

“Trăm năm là đủ rồi!”

Phong Vân không có chút do dự, vừa mới đột phá không gian đạo đài xong, sau đó, lập tức tiến vào quá trình đột phá thời gian đạo đài.

Đây là do thiên phú linh hồn của hấn cường đại, có thể chống đỡ lực lượng đại đạo thô diễn, nếu đổi lại là những người khác, linh hồn đã sớm khô kiệt mà chết rồi.

...

Thế là lại trăm năm trôi qua.

Ong ong ong!

Một ngày này, thân thể Phong Vân rung động, da thịt như ngọc có từng đạo thần quang nở rộ, nhưng trong chốc lát đã biến mất, không thể nhìn thấy nữa.

Trong thức hải của hấn, thời gian chi chũng cũng rung động, giống như ngàn vạn bạo long gào thét, thanh âm như tiếng núi kêu biển gầm.

Vô tận thần quang nở rộ, hiện lên mộ lượng lớn phù văn.

Trong vạn đạo thần quang này, một đại đạo vô hình có chất xông ta, ngưng tụ thành hình, chính là, Thời gian đạo đài!

Đến lúc này, Phong Vân tốn hai trăm năm, cuối cùng đã ngưng tụ ra không gian đạo đài và thời gian đạo đài.

Ba loại đạo đài đã được ngưng tụ, mặc dù Phong Vân chưa tu hành xong, nhưng lúc này, chiến lực của hắn đã tăng đến cấp độ Thần Ma thất trọng thiên rồi.

Có thể biết, một khi mười lăm đầu đại đạo của hắn đều ngưng tụ ra đạo đài, chiến lực không đến Thần Ma cửu trọng thiên thì cũng không kém bao nhiêu.

Đương nhiên, lúc đó, cảnh giới thật sự của hắn không chỉ là Thần Ma nhất trọng thiên, dù sao hắn tích lũy nhiều như vậy, các tu giả khác không thể bằng được.

Vì muốn mình tích lũy được vô tận nội tình trong thời gian ngắn, Phong Vân đã hút khô lực lượng ở vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo rồi.

Cách làm này sẽ ảnh hưởng đến tốc độ phát triển của thứ nguyên thể giới trong một thời gian rất dài.

Nhưng bây giờ là tình thế sinh tử, Phong Vân cũng không quan tâm nhiều như vậy, nếu Tu Chân tộc thành công, vậy thứ nguyên thể giới cũng sẽ biến mất.

Thà rằng cứ liều một phen, còn tốt hơn bị thôn phệ hủy diệt.

Có thể ý chí thể giới trong tối tăm cũng hiểu những điều này, cho nên không ngăn cản hành vi của Phong Vân.

“Đã ngưng tụ thành công hai đạo đài lớn, bây giờ cần phải hợp nhất đạo vận của nó, khiến Thời Không Đại Đạo tiến lên một cấp độ.” Phong Vân lầm bầm.

Đương nhiên, tốt nhất là hợp nhất hai đạo đại lớn này, nhưng độ khó quá cao, cho dù là Phong Vân cũng phải tốn một thời gian rất dài.

Thậm chí, trong suy nghĩ của hắn, còn hi vọng mười lăm đạo đài này đều dung hợp thành một thể, giống như đại đạo thời kỳ Đạo Tôn, nhưng chuyện này không thể giải quyết trong ngàn năm được.

“Cứ dung hợp đạo vận trước đã.”

Phong Vân không do dự nữa, bắt đầu hợp nhất đạo vận hai đại đạo lớn, quá trình này cũng không tốn nhiều thời gian, khoảng một tháng là có thể giải quyết.

Khoảnh khắc Không Gian đại đạo chi vận và Thời Gian đại đạo chi vận dung hợp với nhau, thuộc tính Thời Không đại đạo của Phong Vân đã xông phá trời buộc, nhanh chóng đạt đến cấp độ Thần Ma!

Hô!

Phong Vân từ từ mở mắt, quanh người hắn có một cỗ lực lượng kỳ dị quanh quẩn, giống như hắn quay ngược lại quá khứ, lại giống như đang ở hiện tại, một lúc sau lại như ở tương lai.

Mờ mịt vô định, thời không biến ảo!

“Ta có thời không, như dùng tay thúc đẩy.”

Phong Vân mỉm cười, một giây sau đã biến mất tại chỗ.

Chương 1213: Thời không gia tốc!

Chương 1213: Thời không gia tốc!

Một chỗ không biết ở vực ngoại.

Trong một mảnh thời không biến ảo, thân ảnh Phong Vân xuất hiện ở đây, hắn đã đặt chân đến trên hỗn độn, siêu nhiên mờ mịt, lực lượng thời không đại đạo vờn quanh người.

Giờ khắc này, hắn giống như thời không chi chủ, dùng cánh tay thúc đẩy lực lượng thời không.

“Đáng tiếc, tu hành vẫn không tới nơi tới chốn, không thể trộm nhìn quá khứ và tương lai.”

Phong Vân lắc đầu khẽ nói.

Nhìn trộm quá khứ và tương lai, đây là vận dụng thời không đại đạo mạnh nhất, dựa vào lĩnh ngộ bây giờ của Phong Vân với Thời Không Đại Đạo, vẫn còn lâu mới tới.

Trừ phi hắn hoàn toàn dung hợp Thời Không Đại Đạo vào cơ thể hắn, hắn là thời không, thời không là hắn.

Đến lúc đó, không chỉ nhìn trộm quá khứ và tương lai, thậm chí có thể đặt chân đến Thời Không Trường Hà, rong chơi ở quá khứ và tương lai cũng chưa biết chừng.

Nhưng tất cả điều này vẫn cách Phong Vân rất xa, tạm thời không cần nghĩ đến.

“Ngược lại có thể lợi dụng Thời Không Gia Tốc để tu hành.” Phong Vân lẩm bẩm nói.

Đây là chuyện hắn muốn làm, nhưng cảnh giới và cấp độ bây giờ của hắn quá thấp, chỉ đơn thuần dựa vào thời gian gia tốc vẫn vô dụng, chỉ có thời không gia tốc mới khiến hắn bình yên tu hành được.

Chỉ là lúc trước hắn lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo chưa sâu, cho nên không thể làm đến bước này.

Nhưng bây giờ thì có thể.

Trong đầu Phong Vân hiện lên những suy nghĩ này, hắn nhìn chỗ giao giới giữa thiên địa vực ngoại và chỗ không biết trong vực ngoại hỗn độn mông lung trước mắt, giống như nghĩ đến cái gì đó, ánh mắt nhìn về một phía, khẽ động.

Một giây sau, hắn biến mất tại chỗ.

...

Cùng lúc đó, ở hư không rất sâu, có một tòa thần điện bằng bạc ẩn nấp ở đây, trên bảng hiệu có khắc ba chữ to màu vàng – Thiên Mang Điện.

Rõ ràng là nơi ở của Thiên Mang lão nhân.

Giờ phút này, Thiên Mang lão nhân đang ngồi xếp bằng trong đại điện, khí tức trên mặt âm đạm, giống như nền tảng trong gió, tùy thời bị dập tắt.

Phốc!

Thời khắc này, bỗng nhiên Thiên Mang lão nhân phun ra một ngụm tiên huyết, thức tỉnh từ trạng thái tu hành.

“Khụ khụ...”

Thiên Mang lão nhân ho ra máu, sắc mặt xám trắng: “Không áp chế nổi thời không loạn lưu nữa, xem ra hôm nay ta phải chết ở đây.”

“Cũng được, may mà đã truyền thừa tất cả sở học của bản thân rồi, chết cũng không quan trọng, tiếc là không gặp được các lão bằng hữu lần cuối.”

Nói xong, Thiên Mang lão nhân không áp chế thương thế trong cơ thể mình nữa, hai mắt đục ngầu, hồi tưởng lại ngàn vạn năm tháng trước, ông ta và các lão bằng hữu cùng nhau chinh chiến.

Đáng tiếc, không thể quay trở lại.

“Ta đi trước một bước, các lão bằng hữu...”

Thiên Mang lão nhân nói xong, nhắm mắt lại, chậm rãi chờ đợi cái chết.

Nhưng từng giây trôi qua, Thiên Mang lão nhân phát hiện có chỗ không đúng? Vì sao ta còn chưa chết?”

Đúng lúc này, bỗng nhiên ông ta chấn kinh phát hiện, thời không loạn lưu vẫn luôn tàn phá bừa bãi trong cơ thể ông ta đã biến mất không thấy đâu nữa.

Ông ta mở choàng mắt, sau đó nhìn thấy một thân ảnh thon dài đứng cách đó không xa, đang mỉm cười nhìn ông ta.

“Ngươi, Phong Vân?”

Thiên Mang lão nhân cứ như vậy một lát, sau đó kịp thời phản ứng, chấn kinh nhìn Phong Vân: “Ngươi!”

Lúc này, quanh người Phong Vân có Thời Không Đại Đạo quán quanh, như đứng giữa quá khứ và tương lai, ánh mắt khép hờ, trong đôi mắt giống như có dòng nước năm tháng vô cùng vô tận chảy qua, giống như hóa thân của thời không, giáng lâm ở nơi này!

“Ta đã giúp ngươi chữa trị thương thế của mình rồi, ngươi cần bao lâu mới có thể khôi phục chiến lực thời kỳ toàn thịnh.”

Phong Vân không để ý đến tâm trạng chập chờn của Thương Mang lão nhân, mở miệng hỏi.

Thiên Mang lão nhân cũng là cường giả tung hoành từ thời tuyên cổ, đạo tâm rất nhanh đã bình phục, nhưng trong mắt vẫn còn rung động, chậm rãi nói: “Cần khoảng vạn năm.”

“Quá lâu...” Phong Vân lắc đầu.

Thương Mang lão nhân cười khỏ nói: “Đây là nhanh nhất rồi.”

Phong Vân không nói, ngón tay nhẹ nhàng điểm ra, lập tức, Thương Mang lão nhân cảm thấy bản thân được một cỗ lực lượng thời không biến ảo bao phủ.

“Đây là trận vực Thời Không Gia Tốc, ở bên trong, tốc độ thời gian sẽ nhanh hơn bên ngoài một trăm lần, ở nơi này vạn năm, tương đương với ở bên ngoài trăm năm.” Phong Vân nhẹ giọng nói.

“Thời Không Gia Tốc...”

Thương Mang lão nhân hít vào một ngụm khí lạnh, ông ta chỉ nghe thấy hành động này trong truyền thuyết, chưa từng gặp được.

Dù sao, trước Phong Vân, ở phương thế giới này không có người nào nắm giữ Thời Không Đại Đạo, cho dù là minh chủ Đạo Minh cũng vậy.

Đến bây giờ, không cần Phong Vân nói, Thương Mang lão nhân cũng biết, Phong Vân đã hiểu ra Thời Không Đại Đạo, hơn nữa còn đạt đến một cấp độ rất khủng bố!

“Người ở đây tu hành đi, ta đến chỗ không biết trong vực ngoài một chuyến, đưa đám người minh chủ Đạo Minh về.” Phong Vân nói.

“Cần ta dẫn đường không?” Thương Mang lão nhân hỏi.

“Không cần, thời không sẽ dẫn đường cho ta.”

Trong lòng Phong Vân vừa động, trong đại điện lập tức truyền đến tiếng nước chảy râm râm.

Sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của Thương Mang lão nhân, một đầu Thời Không Trường Hà phá vỡ hỗn độn vô biên giáng lâm xuống, hình thành một con đường sáng, xuyên qua mênh mông, hướng về chỗ xa xôi không biết.

Phong Vân điểm chân một cái, đi trên con đường do Thời Không Trường Hà tạo thành, trong nháy mắt đã biến mất.

Một lúc lâu sau, trong đại điện khôi phục như cũ, Thương Mang lão nhân nhìn phương hướng Phong Vân biến mất, cảm khái:

“Quả nhiên, ta không cảm cảm giác sai, hi vọng tương lai của thế giới này, ở trong tay của một mình Phong Vân.”

Bây giờ mới cách lần trước gặp gỡ không lâu lắm, nhưng Phong Vân đã trưởng thành đến mức khủng bố như vậy, vượt xa tưởng tượng của ông ta.

Người có thiên phú siêu tuyệt như vậy chưa từng xuất hiện ở phương thế giới này, trong mắt Thương Mang lão nhân, nhất định Phong Vân là chúa cứu thế mà trời xanh phái đến để cứu vớt thế giới này.

Nếu Phong Vân biết suy nghĩ của Thương Mang lão nhân, sợ là sẽ bội phục trí tưởng tượng của ông ta.

...

Trong nội địa một chỗ không biết ở vực ngoại.

Một chỗ mênh mông, hỗn loạn không chịu nổi, tràn đầy sương mù.

Chỉ có thời không loạn lưu tàn phá bừa bãi, ngoài cái này ra, không còn gì khác.

Thời không loạn lưu ở nơi này nhiều hơn bên ngoài gấp mười lần, lại vô cùng cuồng bạo, uy năng không thể tưởng tượng được, nếu Đạo Tôn ở đây, sợ là không sống nổi một giây, đã bị xé thành mảnh nhỏ.

Mà chỗ trung tâm trong mảnh thời không loạn lưu này, có hai người đang ngồi xếp bằng, hai mắt đóng chặt, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Xung quanh bọn họ lóe lên một tầng bảo vệ mỏng, gian nan ngăn cản thời không loạn lưu đang tàn phá bừa bãi vô cùng vô tận kia.

Đến gần, có thể thấy rõ, hai bóng người này, một người là thanh niên tu giả mặc áo giáp màu vàng óng, một người là lão nhân râu tóc bạc trắng, đều là Dị tộc, hơn nữa, đều là cường giả cảnh giới Thần Ma!

Chương 1214: Hai vị lão tổ chân kinh!

Chương 1214: Hai vị lão tổ chân kinh!

Địa phương thời không rối loạn, thời không loạn lưu tàn phá bừa bãi, lực lượng hủy diệt khủng bố ngập trời, bức hai vị cường giả cảnh giới Thần Ma kia chỉ có thể đợi ở bên trong vòng bảo hộ kia, căn bản không dám động đậy bao nhiêu.

Hai vị này, chính là cường giả cái thế của vô tận hỗn độn cương vực kỷ nguyên trước tuyên cổ.

Một vị là tổ tiên đời thứ nhất Vĩnh Hằng Thần tộc, tên là Vĩnh Hằng lão tổ, cùng Thiên Mang lão nhân kia một dạng, vị liệt là cảnh giới Thần Ma thất trọng thiên, một vị khác, thì là quốc chủ Thanh Vân tổ của Thanh Vân Cổ Quốc, vị liệt là cảnh giới Thần Ma bát trọng thiên.

Giờ phút này, theo thời không loạn lưu kia không ngừng cuồng bạo tăng phúc, chỉ thấy vòng bảo hộ hơi mỏng kia lập tức lung lay sắp đổ, phảng phất như một cái chóp mắt tiếp theo sẽ bị phá diệt vậy.

Hai vị Thần Ma cường giả thấy cảnh này, thần sắc đều là biến đổi.

Vĩnh Hằng lão tổ thở dài một tiếng, "Kiên trì nhiều kỷ nguyên như vậy, rốt cục cũng tới đầu sao."

Thanh Vân tổ quốc Chủ Thần sắc mặt tái nhợt, khí tức suy yếu, cảm khái nói: "Không biết những huynh đệ kia có còn sống không, còn có Minh Chủ nữa, hẳn năm đó vì cứu chúng ta, đành trệ ở chỗ càng sâu, không biết. . ."

Hắn nói đến nơi đây liền ngừng lại, hiển nhiên hậu quả kia hẳn không nói kỳ thật trong lòng cũng rõ ràng.

"Ai, cũng không biết các đời sau của ta ở vô tận hỗn độn cương vực qua như thế nào, Tu Chân tộc phải chăng lại xâm lấn lần nữa. . ."

Hai đại Thần Ma cường giả nói nhỏ thờ dài, mà theo thời gian trôi qua, vòng bảo hộ trước mắt bọn họ rốt cục không kiên trì nổi, bắt đầu xuất hiện một vết nứt, tiếp theo là đạo thứ hai, đạo thứ ba. . .

Trong khoảng thời gian ngắn, vết rách trải rộng vòng bảo hộ.

Sau đó ở bên trong ánh mắt tịch diệt của Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ, 'Ba' một tiếng, nổ tung ra.

Ầm ầm!

Sau một khắc, lực lượng thời không rối loạn bốn phương tám hướng sôi trào mãnh liệt, đem hết thủy đều đánh nổ nát, che đậy tất cả, khủng bố tột đỉnh.

"Hừ!"

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo âm thanh hừ nhẹ vượt trên hết thủy thanh âm thiên địa, cho dù là lực lượng ức vạn thời không rối loạn, lực lượng hủy diệt tột đỉnh, cũng đều ở thời khắc này tựa như biến mất vậy.

Hô hô ——! !

Trong khoảnh khắc, bốn phía không gian thời gian nơi này đều lâm vào bất động tuyệt đối.

Tiếp theo, một đạo bóng ma không biết lớn bao nhiêu bao trùm tất cả thời không phụ cận, không biết khoảng cách bao nhiêu năm ánh sáng.

Một cỗ ý chí chí cường chí thánh, nhưng lại hư vô mờ mịt trong nháy mắt trấn áp vô tận thời không, cho dù Thanh Vân tổ quốc chủ cùng Vĩnh Hằng lão tổ cũng khó mà động đậy khi ở dưới cỗ ý chí này.

Giờ khắc này, hai vị cường giả cái thế này đều bị chấn kinh.

Lập tức, hai người bọn họ ngửa đầu nhìn lại, chỉ thấy bên trong vô số lực lượng Thời Không vờn quanh, một bàn tay to lớn không lường được, không biết to lớn bao nhiêu năm ánh sáng hiển hiện.

Đại thủ kia trong suốt như ngọc, thần quang vô cùng tận, từng đầu, từng sợi lực lượng Thời Không như là thác nước buông xuống phía trên đại thủ này.

Tựa như thời không, trời xanh chi chường!

Hai đại cường giả cái thế chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không thể kháng cự gia thân.

Hô,

Một lúc sau, Hỗn Độn lẫn lộn, Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ trước mắt một mảnh ảm đạm, tựa như tia sáng liên thông đều biến mất!

"Là ai!"

"Đây là ai! ?"

Hai người bọn họ kinh hãi muốn tuyệt vọng, hoàn toàn không biết đến tột cùng là ai, có được Thần Uy bực này, có thể ở bên trong thời không hoành hành như vậy, không hề cố kỵ.

Không phải là bạch y Tiên Đế kia đến chứ?

...

"Thu hoạch rất tốt, mới qua mấy ngày đã tìm được hai người."

Chỗ vực ngoại không biết, bên trong một chỗ thời không vô biên, Phong Vân đứng ở nơi đây, Thời Không Trường Hà vờn quanh thân hắn, địa phương hắn đạp, hết thấy thời không hỗn loạn đều bị bình phục, trở nên dịu dàng ngoan ngoãn vô cùng, không ai dám lỗ mãng.

Hắn nói xong, đưa bàn tay triển khai.

Bên trong Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ đang ngồi xếp bằng, chỉ là bọn họ giờ phút này, nhỏ bé tựa như con muỗi.

"Các hạ là ai?"

Bên trong bàn tay, Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ thông qua cảm giác hơi thở cũng không phải là bạch y Tiên Đế kia, trong lòng kinh nghi không chừng, mở miệng hỏi.

Trong nội tâm bọn họ nghĩ vạn lần, đồng thời lại cực kỳ hoảng sợ, tồn tại thần bí này đến tột cùng là ai, vậy mà có thể không cần quan tâm thời không hỗn loạn, sao mà khủng bố!

Hô ——! !

Phong Vân bàn tay khẽ nghiêng, đem Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ đổ ra bàn tay.

Sau đó, Phong Vân đối với hai vị cường giả ôm quyền nói: "Đạo Minh Phong Vân, gặp qua hai vị tiền bối."

Đạo, Đạo Minh! ?

Nghe được hai chữ này, Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ thân sắc trên mặt biến ảo lập tức ngưng kết ở nơi đó.

"Người, người nói, người đến từ chỗ nào?" Vĩnh Hằng lão tổ một mặt chấn kinh không thể tin, cảm giác mình giống như là nghe lầm vậy.

"Đạo Minh."

Phong Vân nói xong, lấy ra một viên lệnh bài, trên đó viết một chữ 'Đạo' tử kim sắc, tỏa ra ánh sáng lung linh, thần dị vô cùng.

Mặt sau thì khắc lấy hai chữ 'Phong Vân'.

Đây là lệnh bài thân phận của Đạo Minh, đều là đo thân mà làm, ngoại nhân không có khả năng bắt chước được.

Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ nhìn thấy lệnh bài này, lập tức kinh nghi, sau đó, theo chi mà đến, chính là vô cùng kinh ngạc cùng kinh hãi.

Hai người bọn họ nhìn qua Phong Vân, ấy ấy nửa ngày, không biết nói cái gì cho phải.

Bọn họ chỉ có một ý niệm trong đầu, bên trong hậu thế Đạo Minh, vậy mà ra một vị cường giả khủng bố như thế! ?

Nửa ngày sau, Vĩnh Hằng lão tổ vô cùng vui mừng nói: "Tốt, tốt, sau kỳ nguyên tuyên cổ, không nghĩ tới vô tận hỗn độn cương vực ta cũng sinh ra tồn tại cường đại bậc này, xem ra, đây là trời không quên chúng ta rồi!"

Bên cạnh Thanh Vân tổ quốc chủ cũng là mặt mũi tràn đầy hung phấn, đây thật là thiên đại việc vui, so với việc bọn họ giữ được mạng nhỏ còn cho bọn họ kích động hơn nhiều!

"Tiểu hữu, không biết bây giờ vô tận hỗn độn cương vực như thế nào?"

Một lát sau, hai vị cường giả nhện không được dò hỏi.

Phong Vân nhẹ nhàng mở miệng, "Tạm thời có ta tọa trấn, hết thảy coi như thuận lợi, bất quá trước đó Di Vực Thủy Vực Chủ Cổ Hạo đã đầu nhập vào Tu Chân tộc, trước đây phân thân hắn trở về, muốn xâm lấn vô tận hỗn độn cương vực, cuối cùng bị ta ngăn lại. Nhưng chân thân hắn sắp trở về, ta không có mười phần nắm chắc, cho nên cần các người trợ giúp.",

"Quả nhiên! Ta đã biết, lúc trước tên Cổ Hạo kia không có ý tốt, thiệt thòi chúng ta tín nhiệm hắn như vậy!"

Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ nghe được Phong Vân nói, cộng thêm hình ảnh lấy ra phía sau, lập tức nộ khí trùng thiên.

Kỳ thật ở chỗ này khô tọa tuyên cổ tuệ nguyệt, hai người bọn họ cũng dần dần minh bạch, lúc trước Cổ Hạo nói, khẳng định là có ý khác.

Bây giờ chứng cứ đang ở trước mắt, điều này cũng làm cho hai người bọn họ triệt để hiểu được, cử động lần này của Cổ Hạo hiển nhiên là sớm có mưu đồ, muốn nhờ vào việc mai táng hết chiến lực Thần Ma ở vô tận hỗn độn tận số, trợ giúp Tu Chân tộc xâm lấn vô tận hỗn độn cương vực.

Chỉ là Cổ Hạo đến cùng vẫn là xem thường thời không hỗn loạn chỗ vực ngoại không biết, cho nên chính mình cũng bị hãm vào trong đó, khiến cho nhiều năm như vậy cũng vô pháp thoát khốn!

Chương 1215: Trước không có người sau cũng không có người!

Chương 1215: Trước không có người sau cũng không có người!

Chỗ vực ngoại không biết, Phong Vân đứng ở trong đó, địa phương hắn đặt chân, thời không loạn lưu dị dàng ngoan ngoãn tựa như một con con cừu nhỏ, nguyên bản lực lượng cuồng bạo cùng hủy diệt, đều bị trấn áp xuống, lại không cách nào lỗ mãng.

Thật giống như một con mãnh thú tùy ý đã thương người bị thuần phục, mặc dù còn có uy thế vô biên, nhưng đã thu liễm, sẽ không tai họa người bên ngoài.

Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ cho dù đã biết được thân phận Phong Vân, nhưng vẫn là chân động lung lay.

Từ khi Phong Vân biểu hiện ra, không khó đoán ra, hắn chỉ sợ sớm đã nắm giữ Thời Không Đại Đạo!

Cái này khiến cho hai người bọn họ chấn kinh cùng cảm khái vô biên, sự tình nắm giữ loại Thời Không Đại Đạo vô cùng mộng ảo này, đối với bọn hắn mà nói quả thực là không cách nào tưởng tượng.

Phải biết rằng, mặc dù mạnh như Minh Chủ Đạo Minh, cũng ở trên Thời Không nhất đạo không có chút thành tựu nào, người sau nghiên cứu không biết bao nhiêu năm, cũng thủy chung không cách nào đột phá công cùm xiềng xích kia.

Với lại theo đôi phương nói, trên đời này muốn xuất hiện người nắm giữ Thời Không Đại Đạo, tối thiểu nhất cũng phải đợi đến Kinh Triệu Hỗn Độn kỷ nguyên mới được.

Nhưng bây giờ, vị nhân tài mới nổi sau kỷ nguyên tuyên cổ này lại nắm giữ!

Chuyện này đối với bọn hắn mà nói, là trùng kíchbực nào!

Phong Vân cũng không để ý thần sắc Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chũsau lưng, hắn lúc này đang tại điều khiển lực lượng Thời Không không ngừng đi dọc theo, cảm giác thời không hỗn loạn nơi xa, tìm kiếm các tiền bối Hỗn Độn Cương Vực thất thủ bên trong.

Đây không thể nghi ngờ đây là một hạng công trình to lớn, cho dù là Phong Vân, cũng không phải là trong khoảnh khắc liền có thể hoàn thành.

Cứ như vậy, thời gian từng giờ trôi qua, một cái chớp mắt, mười năm thời gian đã qua đi.

Đương nhiên, đây là nơi đây mười năm, ở ngoại giới, chỉ là mới đi qua thời gian chưa tới một ngày mà thôi.

Tự nhiên là bởi vì Phong Vân tiến hành Thời Không Gia Tốc.

"Tìm được rồi!"

Một đoạn thời khắc sau, ánh mắt Phong Vân sáng lên, cảm giác được một hướng khác, lập tức không chút do dự ra đại thủ.

Hô hô

Đại thủ che khuất bầu trời trong nháy mắt đi dọc theo không biết bao xa, sau đó ở bên trong ánh mắt trợn mắt hốc mồm của Vĩnh Hằng lão tổ cùng

Thanh Vân tổ quốc chủ, một cái xé mở thời không hỗn loạn vô cùng, thăm dò vào một mảnh địa phương chưa biết!

Àm âm!

Chỉ thấy ở địa phương chưa biết kia, đang có một thân ảnh thân thể thon gầy tóc đen dày đầu, đang giùng giảng, cùng thời không loạn lưu xé rách bốn phía chống cự, đã đi đến đường cùng.

"Là Diễn Thần Đại Tôn!"

Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ thần sắc chấn động, nhin không được lên tiếng kinh hô.

Phong Vân thần sắc hơi động một chút, Diễn Thần Đại Tôn, cùng Thiên Mang lão nhân giống nhau, đều là tán tu, nghe nói là một con Dị Thú thành đạo độc nhất vô nhị, tu đạo cũng cực kỳ đặc thù.

Cho nên ở vô tận hỗn độn cương vực không có lưu lại thế lực gì.

Nghĩ đến đây, đại thủ Phong Vân đột nhiên ép xuống, đem lực lượng Thời Không hỗn loạn kia trấn áp, sau đó một phát bắt được Diễn Thần Đại Tôn thần sắc vô cùng kinh ngạc, đem hắn trở về.

Sau đó, bàn tay khê nghiêng, buông hắn ra.

"Cái này, cái này. . ."

Diễn Thần Đại Tôn lúc này mới vừa vặn lấy lại tinh thần, bắt quá hắn còn chưa kịp mở miệng, Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ liền chạy tới.

"Diễn Thần!"

Diễn Thần Đại Tôn nghe được thanh âm quen thuộc này, toàn thân chấn động, sau đó hắn thuận theo thanh âm nhìn lại, không khỏi vui mừng quá đỗi.

"Vĩnh hằng, Thanh Vân, các người, thế mà còn sống sao!"

"Đúng vậy, nhờ có vị Phong Vân tiểu hữu này, hắn là đến từ vô tận hỗn độn cương vực. . ."

Vĩnh Hằng lão tổ cùng Thanh Vân tổ quốc chủ thấy lão bằng hữu quen thuộc, tự nhiên là vô cùng vui vẻ, nhin không được bắt đầu giao lưu.

Trong lúc này, Diễn Thần Đại Tôn cũng biết chuyện Phong Vân đến từ Đạo Minh, đồng thời trong tay nắm giữ Thời Không Đại Đạo, thần sắc hắn cùng hai vị Vĩnh Hằng lão tổ trước đó không khác nhau chút nào, đều là chấn kinh hoảng sợ tới cực điểm, hiển nhiên bị dọa không nhẹ.

Phong Vân đứng ở phía trước nhất, vẫn đang cảm giác, bỗng nhiên, thần sắc hắn khẽ động, giống như là cảm giác được cái gì đó.

"Ba vị tiền bối trước tự ôn chuyện, đợi ta đi một lát sẽ trở lại ngay."

Phong Vân sau khi nói xong, chân điếm một cái, lập tức một đạo Thời Không Trường Hà cuộn cuộn khó lường trong tối tăm rủ xuống, nương theo lấy thanh âm 'Rầm rầm', hình thành một con đường vô cùng bao la hùng vĩ, một mực dọc theo rất xa.

Phong Vân đặt chân trên đó, trong nháy mắt đi xa, ở bên trong thời không loạn lưu hỗn loạn không chịu nổi này, như giẫm trên đất bằng, thong dong vô cùng.

Trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Diễn Thần Đại Tôn nhìn thấy phương hướng Phong Vân biến mất, thân sắc mang theo cảm khái vô hạn, "Không nghĩ tới ở thời điểm ta cho rằng đã sắp chết, lại được cứu, còn là một vị nhân tài mới nổi từ vô tận hỗn độn cương vực. . ."

"Vị này chỉ sợ là đệ nhất thiên tài từ cổ chí kim." Vĩnh Hằng lão tổ nhẹ giọng nói.

"Ừm, trước không có người sanh vai, đoán chừng về sau cũng không có ai xuất sắc hơn hẳn. . ." Thanh Vân tổ quốc chủ gật đầu nói.

Bọn họ thân là siêu cấp cường giả Thần Ma cảnh giới, tự nhiên có thể cảm giác được khí tức sinh mệnh Phong Vân tản mát ra, năm tháng tu luyện tuyệt đối không vượt qua vạn Hỗn Độn kỷ nguyên.

Không đủ một vạn kỷ nguyên liền đạt tới tầng thứ này, trong tay còn nắm giữ Thời Không Đại Đạo, đây tuyệt đối là cực kỳ khủng bố.

Mấy người bọn hắn đã là vô thượng thiên kiêu, trong vô tận kỷ nguyên khó tìm một người, nhưng ở trước mặt Phong Vân, vẫn như cũ, căn bản lên không được mặt bàn.

Từ đó có thể thấy, thiên phú của Phong Vân, đã là trần nhà của phương thứ nguyên thế giới này, quá khứ tương lai, cũng tìm không thấy người xuất sắc hơn so với hắn!

"Minh Chủ nếu biết được sau khi hắn rời đi, bên trong Đạo Minh của hắn ra một vị yêu nghiệt khủng bố như vậy, sợ là vui vẻ không ngậm miệng được."

Vĩnh Hằng lão tổ mở miệng nói.

"Lúc trước Minh Chủ vì cứu chúng ta, thất thủ ở chỗ càng sâu, nhiều kỷ nguyên như vậy đi qua, cũng không biết như thế nào rồi?" Diễn Thần Đại Tôn lo lắng nói.

"Yên tâm, Minh Chủ hấn thực lực ngập trời, vị liệt là cảnh giới Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong, tất nhiên sẽ không xảy ra chuyện." Thanh Vân tổ quốc chủ nói.

Cảnh giới Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong, cái này đã tương đương với cấp độ Chuẩn Tiên Đế ở Tu Chân tộc bên kia, cường đại vô cùng, cho dù không thể thoát khỏi thời không hỗn loạn, tất nhiên cũng sẽ không xảy ra chuyện gì.

...

Trên thực tế đúng là như thế, thời điểm khi Phong Vân lần theo một sợi khí tức kia cảm ứng đi vào chỗ càng sâu của vực ngoại không biết.

Xa xa liền mờ mờ nhìn thấy, ở bên trong thời không loạn lưu vô cùng hỗn loạn kia, một vị tồn tại vô thượng đang lẳng lặng xếp bằng ở trong đó.

Mặc cho thời không loạn lưu kia sao mà khủng bố, sao mà dọa người, cũng không thể rung chuyển hấn, chỉ có thể đem hấn vây khốn, hình thành một hoàn cảnh cùng loại với lồng giam.

Chỉ thấy tồn tại xếp bằng ở bên trong thời không loạn lưu kia, mái tóc màu đen, khí tức điềm tĩnh thong dong, thân thể thon dài lại tựa như là ẩn chứa lực lượng kinh khủng nhất trên đời này, thần thái lạnh nhạt, trong con mắt tĩnh mịch tựa như là Hỗn Độn vô biên thâm bất khả trắc.

Ở bên trong con mắt kia, phảng phất như có vô số thần quang đang lóe lên, lại hình như có chư thần đang dập đầu đếm mãi không hết, tiến hành thăm viếng!

Chương 1216: Thất tinh thứ nguyên đại thế giới!

Chương 1216: Thất tinh thứ nguyên đại thế giới!

Vị tồn tại vĩ ngạn này, không hề nghi ngờ, chính là Minh Chủ Đạo Minh, cũng là tồn tại cường đại nhất phương thứ nguyên thế giới này từ cổ chí kim.

Dù cho là Phong Vân bây giờ, về mặt sức chiến đấu cũng không kịp vị Minh Chủ Đạo Minh này.

Minh Chủ Đạo Minh nguyên danh nhìn lên trời khác biệt, người đời tôn xưng là 'Thiên Thủ Đại Thân', ngụ ý là tồn tại cường đại nhất, đồng thời cũng là một loại biểu tượng đại biểu, một loại tín ngưỡng.

Giờ phút này, vị Minh Chủ Đạo Minh này đang xếp bằng ở bên trong vô số thời không rối loạn xen lẫn Hỗn Độn, hấn mặc dù chiến lực cái thế, thời không loạn lưu này không cách nào làm hấn bị thương, nhưng hấn cũng thoát ly không được lồng giam thời không này.

Thời không thần bí vĩ đại, lấy lực lượng Minh Chủ Đạo Minh lúc này, hiển nhiên còn làm không được tình trạng dốc hết sức phá cách chơi, cho nên, liền hình thành cục diện giằng co dạng này.

Lực lượng Thời Không Hỗn Độn không làm gì được hấn, hấn cũng vô pháp rời khỏi nơi này.

"Ai, cũng không biết bọn Vĩnh Hằng hiện tại có bình an không. . ."

Minh Chủ Đạo Minh trong lòng lẩm bẫm, rất là lo lắng, đồng thời lại có thật sâu bất lực.

Cho dù hẳn không sợ lực lượng thời không rối loạn này, nhưng bọn Vĩnh Hằng lão tổ không có dạng lực lượng này, khoảng cách bị nhốt đến bây giờ đã qua tuyên cổ kỷ nguyên, Minh Chủ Đạo Minh nhin không được rất lo lắng cho bọn Vĩnh Hằng lão tổ.

Nhưng hẳn đã thử qua vô số lần, mỗi một lần đều bị lực lượng thời không rối loạn vô cùng vô tận này chặn lại, để cho hẳn căn bản là không cách nào thoát ly nơi này.

Ong ong ong ——! !

Đúng lúc này, thời không bỗng nhiên bị xé rách, chỗ nào có lực lượng thời không hỗn loạn đều bị sôi trào.

Thanh âm nổ vang như úc vạn Hồn Độn tinh cầu nổ tung, một phương chỗ vực ngoại không biết này cũng phát ra thanh âm ong ong không chịu nổi.

Ầm ầm!

Khí tức vô hình vô chất bạo phát, vô số lực lượng Thời Không rối loạn đều đang điên cuồng chấn động.

Trong lúc mơ hồ, một vị tồn tại vô cùng cường hoành kinh khủng, từ bên trong thời không hiển hiện, chấn những lực lượng thời không rối loạn này cũng vì đó mà run rẩy, tựa hồ không thể thừa nhận khí tức khủng bố như vậy!

Giống như là thần tử gặp được Đế Hoàng cao cao tại thượng!

"Cái gì! ?"

Minh Chủ Đạo Minh đang chuẩn bị tiến hành trùng kích lần nữa bỗng nhiên từ trong trạng thái chiến lược thôi động hồi tỉnh lại, sau đó hắn liền thấy một thân ảnh vô cùng cường hoành tựa như vượt ngang quá khứ tương lai, tắm rửa vô tận thời không chi quang, dẫm trên Thời Không Trường Hà mà đến.

Khí thế vô cùng phiêu dật lại bá liệt quét ngang chư thiên vạn giới, chấn nhiếp Càn Khôn hoàn vũ!

Vô tận hỗn độn thời không, lúc này cũng bị làm cho yên tĩnh, không còn sôi trào gào thét nữa!

"Đây là. . ."

Giờ khắc này, mạnh như Minh Chủ Đạo Minh sắc mặt cũng biến hóa, gắt gao nhìn chăm chăm đạo thân ảnh phương xa kia.

Răng rắc ——! !

Trong một chớp mắt, khí tức chậm rãi hạ xuống, một vị thanh niên bạch giáp thân tư như ngọc, oai hùng tuyệt luân chậm rãi đi ra khỏi thời không.

Tựa như một vị tồn tại vô địch từ xa xôi cổ đại đi tới, lại phảng phất như một vị Bất Bại chí cao từ tương lai quay lại hiện tại, vừa xuất hiện, cái gì nào động ba động đều lắng lại.

Thần thánh mà trang nghiêm, rộng lớn mà vĩ đại!

"Thời Không Đại Đạo! ?"

Minh Chủ Đạo Minh thấy cảnh này, con người co rút nhanh lại, hẳn khó có thể tin được, phương thứ nguyên thể giới này, lại có tu giả nắm giữ Thời Không Đại Đạo! ?

"Không có khả năng! Đây chỉ là thứ nguyên thể giới ngũ tinh, muốn sinh ra vô thượng thiên kiều yêu nghiệt nắm giữ Thời Không Đại Đạo, tối thiểu cũng phải đợi đến thời đại hậu kỳ của thế giới, hiện tại mới khoảng chừng phát triển tới tiền kỳ, làm sao có thể sinh ra yêu nghiệt bực này! ?"

Minh Chủ Đạo Minh nội tâm đang điên cuồng rung động, cái này so với hóa thân bạch y Tiên Đế năm đó hẳn đại chiến còn có tính trùng kích hơn.

Dù sao bạch y Tiên Đế là gia nhập tổ chức kia, mới có sức mạnh to lớn như thế.

Mà vị thanh niên tuấn mỹ bạch giáp trước mắt này, Minh Chủ Đạo Minh rõ ràng cảm giác được, đây là sinh linh sinh ra từ bản thổ thế giới, là dựa vào chính mình từng bước một tu luyện!

Đơn giản là để cho hắn không thể tin được!

Nhưng sự thật bày ở trước mắt, mặc dù hắn không muốn tin tưởng, cũng không thể không tiếp nhận hiện thực được.

Oanh!

Phong Vân chân đạp Thời Không Trường Hà, đứng ở phía quang huy trên vô biên, một mình trấn áp lực lượng Thời Không hỗn loạn vô cùng vô tận bốn phía, để bọn chúng trở nên vô cùng dẹt dẹt ngoan ngoãn, bị Thời Không Trường Hà kia tận số thu nạp, hóa thành lực lượng của mình.

Đông!

Sau đó, Phong Vân một bước phóng ra, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Minh Chủ Đạo Minh, có chút ôm quyền nói: "Đạo Minh Phong Vân, gặp qua Minh Chủ."

Minh Chủ Đạo Minh thần sắc ngạc nhiên, nhìn qua Phong Vân nói: "Ngươi, ngươi là Đạo Minh?"

"Vâng."

Phong Vân lúc này lấy ra lệnh bài thân phận của Đạo Minh.

Minh Chủ Đạo Minh nhìn lệnh bài một chút, vô cùng cảm khái nói: "Không nghĩ tới thiên kiều tối cường của thứ nguyên thể giới ngũ tinh này, lại là xuất ra từ Đạo Minh ta."

Minh Chủ Đạo Minh không hổ là đệ nhất cường giả, rất nhanh liền bình phục tâm tình, có thể bình thường đối đãi với Phong Vân.

Đương nhiên, cái này cũng cùng lai lịch của hắn có quan hệ.

"Thứ nguyên thể giới ngũ tinh?"

Phong Vân nghe được lời nói mấu chốt này, thần sắc không khỏi khẽ động, giống như là biết chút ít gì đó.

Minh Chủ Đạo Minh nhìn qua Phong Vân nói: "Ngươi nếu như đã lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo, chắc hẳn đã từng gặp qua Thời Không Mẫu Hà xuyên qua chư thiên vô số thứ nguyên thể giới kia rồi chứ."

Phong Vân thần sắc liền giật mình, nhìn đối phương một chút, sau đó gật gật đầu.

Minh Chủ Đạo Minh khẽ mỉm cười nói: "Ta biết được ngươi đang nghĩ cái gì, kỳ thật ta có một bí mật đã giấu rất lâu, từ trước tới giờ chưa từng nói

với người ngoài, bất quá người đã lĩnh hội Thời Không Đại Đạo, cũng có tư cách kia, ta liền nói cho người biết."

"Trên thực tế, ta không phải là sinh mệnh bản thổ của phương thứ nguyên thế giới này, hoặc là nói, đây chỉ là một bộ hình chiếu của ta, đương nhiên, cỗ hình chiếu này cùng bản tôn của ta có chiến lực không sai biệt lắm, mà lai lịch chân chính của ta, chính là đến từ thứ nguyên đại thế giới thất tinh —— Thần Thương thứ nguyên thế giới!"

Không hề nghi ngờ, đây là đệ nhất bí văn, cho dù là Phong Vân, ở dưới tình huống không có chút chuẩn bị nào, cũng bị tin tức này trùng kích không nhẹ.

Hắn mặc dù trong lòng có chút suy đoán, Minh Chủ Đạo Minh thật không đơn giản, nhưng chưa hề nghĩ tới, đối phương vậy mà không phải là sinh linh thế giới này, mà là đến từ thứ nguyên thế giới khác.

Mà còn là một thứ nguyên đại thế giới thất tinh!

Phong Vân từng ngăn ngai ngạo du Thời Không Mẫu Hà, tự nhiên biết, chỗ cường đại của thứ nguyên đại thế giới thất tinh.

Đó là thứ nguyên thế giới ở vào trung thượng của Thời Không Mẫu Hà, xa xa không phải là phương thứ nguyên thế giới này có thể so sánh được!

"Cái kia, không biết Minh Chủ người vì sao giáng lâm phương thứ nguyên thế giới này, chẳng lẽ cũng là vì thế giới bản nguyên sao?" Phong Vân dò hỏi.

"Đúng vậy."

Minh Chủ Đạo Minh cũng không có ý tứ giấu diếm Phong Vân, trực tiếp nói thẳng ra.

"Bất quá ta cùng bạch y Tiên Đế kia khác biệt, hẳn là muốn thôn phệ phương thứ nguyên thế giới này, kể cả bản nguyên, mà ta, chỉ là mượn bản nguyên phương thứ nguyên thế giới này thành đạo, siêu thoát gông cùm xiềng xích mà thôi."

Minh Chủ Đạo Minh nói ra khác nhau căn bản nhất của mình cùng bạch y Tiên Đế. _

Chương 1217: Đợt này, suýt nữa đoàn diệt!

Chương 1217: Đợt này, suýt nữa đoàn diệt!

Minh chủ Đạo Minh và Tiên Đế bạch y đều là kẻ ngoại lai, nhưng lựa chọn của cả hai lại khác xa nhau.

Một người đến là muốn thôn phệ thế giới, một người chỉ muốn lấy thế giới này làm ván nhảy, đến Siêu Thoát mà thôi.

“Minh chủ đến từ thất tinh thứ nguyên thế giới, vì sao còn muốn đến thứ nguyên thế giới này Siêu Thoát, đây không phải lần lộn đầu đuôi sao?”

Phong Vân hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Minh chủ Đạo Minh cười khở một tiếng: “Mặc dù thất tinh thứ nguyên thế giới tốt, nhưng thành cũng do thất tinh thứ nguyên thế giới, bại cũng do thất tinh thứ nguyên thế giới, năm tháng ở nơi đó áp chế sinh linh quá khủng bố, căn bản không thể Siêu Thoát được.”

“Sau đó, có một vị tiên hiền, là tồn tại vô địch, cảm thấy cứ kéo dài như thế, sinh linh không thể Siêu Thoát được, cho nên ông ta liên hợp với vô thượng cường giả còn sót lại từ thời xa xưa, cưỡng ép mở ra thông đạo thế giới. Có thể để cho hóa thân hoặc hình chiếu những sinh linh như chúng ta giáng lâm ở những thứ nguyên thế giới cấp bậc thấp dưới hạ du.”

“Tức là dùng thế giới này làm ván nhảy, tiến hành Siêu Thoát, sau đó phản hồi đến bản tôn, cũng đạt được hiệu quả tương tự.”

Giải thích như vậy, Phong Vân cũng biết, không phải đẳng cấp của thứ nguyên thế giới càng cao càng tốt, càng cao thì càng áp chế sinh linh hung ác.

Chỉ sau khi Siêu Thoát công cùm xiềng xích, sau đó áp chế mới dần biến mất.

“Tiên Đế bạch y Mạc Phi kia cũng đến từ thứ nguyên thế giới đẳng cấp cao sao?” Phong Vân lại hỏi.

“Không.” Minh chủ Đạo Minh lắc đầu.

“Hắn ta giống ngươi, cũng là một tu giả của ngũ tinh thứ nguyên thế giới, nhưng hắn ta gia nhập thế lực tên là ‘Chư Thiên Minh’, cho nên thực lực mới bay vọt như vậy.”

“Chư Thiên Minh?” Ánh mắt Phong Vân lóe lên.

“Đó là một thế lực kinh khủng và cường đại, cơ hồ xuyên qua trung du và hạ du Thời Không Mẫu Hà, thậm chí cũng có được quyền nói chuyện to lớn ở thượng du, ngang hàng với ‘Thời Không Thần Điện’ trong truyền thuyết, được xưng là một trong những thế lực thần bí nhất, cho dù là phương thứ nguyên thế giới của chúng ta cũng không dám trêu chọc nhiều.”

Minh chủ Đạo Minh cảm thán nói: “Nhưng Tiên Đế bạch y cũng chỉ là thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh mà thôi.”

“Chư Thiên Minh, Thời Không Thần Điện...” Phong Vân trầm nhắc lại hai cái tên này, tu vi của Tiên Đế bạch y vô cùng cường hoành, lại chỉ là

thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh, có thể tưởng tượng, đó là thể lực khủng bố thế nào.

“Chư Thiên Minh và Thời Không Thần Điện, thật ra đều có hình thức vận hành giống nhau, đơn giản là thu nạp đám thiên kiều thiên tài có tiềm năng, Chư Thiên Minh là thông qua khảo hạch đơn độc, cơ bản là một đối một, nếu như thành công Siêu Thoát, sẽ tính là chính thức gia nhập.”

“Mà Thời Không Thần Điện là đi theo hình thức nuôi thả, những thiên tài yêu nghiệt kia sẽ được phái đến thứ nguyên thế giới chấp hành nhiệm vụ theo một người hoặc một tiểu đội, hoàn thành có ban thưởng, thất bại có trừng phạt, nhẹ thì đạo thương, nặng thì trực tiếp bị mạt sát.”

Minh chủ Đạo Minh nói đến hai thể lực lớn thần bí đáng sợ này, mở ra một cánh cửa mới lạ chưa bao giờ có cho Phong Vân.

Trong lòng Phong Vân cũng thầm nói, hình thức vận hành của Thời Không Thần Điện giống như trong tiểu thuyết tiên hiệp ở kiếp trước của hắn? Chẳng lẽ là bản biến chủng?

Minh chủ Đạo Minh lại nhìn Phong Vân, lần nữa mở miệng: “Dựa vào thiên phú kinh khủng của ngươi, ta tin tưởng, không bao lâu nữa, Thời Không Thần Điện sẽ đến mời ngươi gia nhập, còn Chư Thiên Minh, bọn họ đã lựa chọn Tiên Đế bạch y, chỉ sợ sẽ không lựa chọn ngươi.”

“Ngươi nhớ, không thể gia nhập Thời Không Thần Điện, một khi gia nhập tổ chức này, sinh tử không do mình, cuối cùng, cả đời đều phải làm công cho tổ chức này, cho dù Siêu Thoát cũng không ngoại lệ.”

Minh chủ Đạo Minh trịnh trọng nói: “Nếu sau này ngươi Siêu Thoát, nên lựa chọn tiến về thứ nguyên thế giới ở trung và thượng du Thời Không Mẫu Hà.”

“Ừm.”

Phong Vân gật đầu, mặc dù mình chủ Đạo Minh từ bên ngoài đến, nhưng ông ta đã làm rất nhiều chuyện cho vô tận hỗn độn cương vực rồi, không nói cái khác, chỉ nói đến phần công tích này, cũng đủ khiến người ta tin phục.

Hơn nữa, Chư Thiên Minh hay Thời Không Thần Điện gì đó, Phong Vân không có hứng thú.

Hắn thích tự do tự tại, tiêu dao, làm công cho người khác gì đó, vẫn là quên đi.

“Đi thôi, mình chủ, ta dẫn ngươi ra ngoài, tất cả mọi người đều đang chờ ngươi.” Phong Vân đề xuống suy nghĩ trong lòng, nói.

“Được.” Minh chủ Đạo Minh gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, mặc dù cỗ hình chiếu này không phải chân thân của ông ta, vẫn lạc cũng không ảnh hưởng đến bản tôn, nhưng con đường Siêu Thoát sẽ bị đoạn tuyệt.

Hơn nữa, ông ta đã đến vô tận hỗn độn cương vực nhiều kỷ nguyên như vậy, trong lòng sớm xem nơi này là quê hương thứ hai của mình, nếu bị đánh rơi, thật sự quá đáng tiếc.

...

Sau đó.

Trong sự chờ đợi của Vĩnh Hằng lão tổ, Thanh Vân tổ quốc chủ và Diễn Thần Đại Tôn, một tiếng nổ trong Thời Không Trường Hà xa xôi vang lên, sau đó có hai bóng người xuất hiện.

Ba vị cường giả nhìn lại, sau đó ánh mắt đều dừng lại trên người thân ảnh bên cạnh Phong Vân.

Đều không nhịn được hét to: “Minh chủ!”

Giờ khắc này, tâm tính Thần Ma cảnh cường đại của bọn họ đều bị lung lay, thất thố.

Dù sao đó cũng là minh chủ bọn họ đã đi theo vô tận năm tháng, cũng là người dẫn đường, một mực dạy bảo đám người tu hành bọn họ.

Có thể nói, đối với bọn họ, minh chủ Đạo Minh vừa là thầy vừa là bạn.

“Vĩnh Hằng, Thanh Vân, Diển Thần!”

Minh chủ Đạo Minh đi xuống Thời Không Trường Hà, nhìn ba người bạn trước mặt, cũng vô cùng kích động: “Các ngươi còn sống, quá tốt rồi.”

“Nhờ có vị Phong Vân tiểu hữu này, nếu không chúng ta đã bị chôn vùi trong thời không loạn lưu rồi.” Vĩnh Hằng lão tổ nhẹ giọng nói.

Hai vị khác đều gật đầu, nếu lần này không có Phong Vân, bọn họ sẽ bị đoàn diệt!

“Ta đã biết tất cả mọi chuyện, Cổ Hạo, thế mà lúc trước ta lại tin nhiệm ông ta như vậy, không ngờ ông ta đã sớm âm thầm liên hợp với Tu Chân tộc, bây giờ, ta đã trở về, nhân quả những năm này, cũng nên thanh toán rồi.”

Minh chủ Đạo Minh đứng trên thời không, hắc y phần phật, tiên quang quán động hỗn độn, thần âm động thập phương, giống như trời xanh đang gào thét.

Giờ khắc này, uy thế cuộn cuộn như mặt trời ban trưa, khuấy động tung hoành chảy, giống như xuyên qua quá khứ tương lai.

Đây là khí phách to lớn không thể hình dung được, tự nhiên khuếch tán mà ra, chí cao chí cường!

Phong Vân cũng không thể không than thở, bây giờ, minh chủ Đạo Minh vẫn là đệ nhất cường giả trong vô tận hỗn độn cương vực, chính hắn, cũng không bằng đối phương.

Nhưng Phong Vân cũng không nhụt chí, hắn vừa bước chân vào con đường tu hành Thần Ma mà thôi, mà đối phương đã sớm đứng vững trên cảnh giới Thần Ma đỉnh phong rồi, không gian hắn tiến bộ còn rất lớn.

Chương 1218: Nmb, quái vật a!

Chương 1218: Nmb, quái vật a!

Lúc này, minh chủ Đạo Minh nhìn về phía Phong Vân, mở miệng nói: “Phong Vân tiểu hữu, không biết ngươi có cảm giác được thời không loạn lưu mà Cổ Hạo bị nhốt không, bây giờ chúng ta đến đó thanh toán nhân quả với ông ta!”

Phong Vân lắc đầu: “Ông ta có vô thượng chí bảo hộ thân, ngăn cách tất cả các khí cơ, cho dù Thời Không Đại Đạo cũng khó có thể cảm giác được.”

Lúc trước Phong Vân đã thử, nhưng hẳn lại cảm giác được có một cỗ ý chí vô thượng từ trong tối tăm ngăn cản hẳn, khó mà tìm được tung tích của lão vực chủ dị vực Cổ Hạo.

Minh chủ Đạo Minh trầm giọng quát: “Chắc chắn là hình chiếu chuẩn lục tinh chí bảo Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh của Tiên Đế bạch y rồi, nếu không ta không nghĩ ra có chí bảo nào khác có thể che giấu Thời Không Đại Đạo.”

“Bảo vật này là bảo vật siêu đẳng được Tiên Đế bạch y lấy nội tình và ý chí của phương thế giới kia luyện ra, cộng thêm Chư Thiên Minh trợ giúp, đã mơ hồ siêu thoát hạn chế của ngũ tinh thế giới này, hướng về phía lục tinh, chỉ đợi Tiên Đế bạch y Siêu Thoát, bảo vật này cũng Siêu Thoát theo!”

Vẻ mặt ba người Vĩnh Hằng lão tổ nghiêm túc, hiển nhiên trong thời đại xa xôi, bọn họ đã từng lĩnh giáo uy năng khủng bố của Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh rồi.

“Hắc Kim Vạn Đạo Đỉnh sao?” Trong lòng Phong Vân thầm nói, đây là lấy thế giới làm đỉnh, ngụ ý đóng đô vạn giới, đủ thấy dã tâm và truy cầu của Tiên Đế bạch y thế nào.

Không thể nghi ngờ, đây là một đại địch!

“Nhưng cũng không sao, chỉ cần Cổ Hạo trốn thoát khỏi cảnh, tất nhiên sẽ đến vô tận hỗn độn cương vực, đến lúc đó chúng ta che giấu trong bóng tối, ông ta sẽ tự chui đầu vào lưới, dù sao ông ta cũng không biết chúng ta đã được Phong Vân tiêu hữu cứu ra khỏi thời không hỗn loạn rồi.” Minh chủ Đạo Minh nói.

“Không sai, chúng ta trở về đừng rêu rao, cứ ẩn giấu, cho tên Cổ Hạo và Tu Chân tộc một lễ vật lớn!”

Ba người Vĩnh Hằng lão tổ cũng vô cùng đồng ý, trong mắt lóe lên sát ý, không hề che giấu.

Cổ Hạo đã hại bọn họ thảm như vậy, suýt nữa bọn họ đã vấp lạc tại nơi này, lại phản bội vô tận hỗn độn cương vực, bọn họ đều hận không thể ăn sống huyết nhục của ông ta!

“Ừm, vậy mời chư vị vào trong thế giới trong cơ thể ta, ta dùng Thời Không Trường Hà bao phủ các người, ngăn cản tất cả cảm giác, Cổ Hạo và Tiên Đế bạch y sẽ không biết các người đã thoát khỏi khỏi cảnh.” Phong Vân gật đầu nói.

“Được.”

Lúc này, mấy người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ đã bị Phong Vân thu nhập vào thế giới trong cơ thể.

Sau đó, Phong Vân gọi Thời Không Trường Hà ra, hình thành con đường vắt ngang cửu thiên, trong nháy mắt biến mất.

...

Thế giới trong cơ thể.

Bốn người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ xuất hiện ở đây.

Vừa vào bên trong, thứ hấp dẫn bọn họ đầu tiên, không phải là Thời Không Trường Hà vừa treo trên bầu trời kia, mà là mười mấy đầu đại đạo trường hà bên cạnh Thời Không Trường Hà.

“Cái này, đây là...” Vĩnh Hằng lão tổ trợn mắt há miệng, suýt nữa cho rằng mình nhìn lầm.

“Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, quang, âm, phong, lôi, băng, sát lục, kiếm, đao, và thời gian, không gian, cái này, tổng cộng Phong Vân tiêu hữu đã lĩnh ngộ mười lăm đầu đại đạo! Trời ạ!”

Diễn Thần Đại Tôn và Thanh Vân tổ quốc chủ đều ngốc trệ, cảm thấy từ đầu đến chân đều run lên, bọn họ đã sống vô số năm tháng, gặp không biết bao nhiêu tu giả, thậm chí ngay cả bọn họ, cho đến bây giờ cũng không có ai tìm hiểu ra nhiều đại đạo như vậy!

Mọi người đều biết, trước khi tu hành lĩnh hội bao nhiêu loại quy tắc, pháp tắc cũng không phải khó khăn, chỉ cần có đủ thiên phú là có thể làm được.

Nhưng chân chính khó, là sau khi đạt đến cảnh giới Thần Ma, còn có thể đồng thời lĩnh ngộ nhiều đại đạo như vậy, chuyện này, gần như không có khả năng!

Phải biết, con đường tu hành giống như một tòa kim tự tháp, càng lên cao, số trường sẽ càng ít đi, bởi vì đại đạo có tính chất biệt lập rất mạnh, không cho phép nhiều loại đại đạo cùng tồn tại trên người một tu giả.

Ví dụ như đám người Vĩnh Hằng lão tổ, bây giờ bọn họ đã coi như đỉnh kim tự tháp ở thế giới này rồi, bản thân có một đầu đại đạo, thì không thể dung nạp thêm một đầu đại đạo khác.

Đương nhiên, có vài người có thiên phú dị bẩm, có thể lĩnh ngộ mấy đầu, nhưng có từ ba đến năm đầu đã là cực hạn.

Giống như Phong Vân, đạt đến cảnh giới Thần Ma còn có thể lĩnh hội mười lăm đầu, quả thật là chuyện từ cổ chí kim cũng chưa có!

“Rốt cuộc làm sao làm được?” Về mặt Diễn Thần Đại Tôn hốt hoảng, giống như nói mê.

“Chỉ có một khả năng, chính là lúc Phong Vân hợp đạo, đã hợp tất cả mười lăm đầu đại đạo này, cho nên sau khi đạt đến cảnh giới Thần Ma, vẫn có thể lĩnh hội nhiều đại đạo như vậy!”

Ánh mắt minh chủ Đạo Minh cao xa, liếc mắt đã nhìn ra nguyên nhân.

Mà ông ta cũng là người duy nhất bình tĩnh trong mấy người này.

Ông ta đến từ thất tinh thứ nguyên đại thế giới, số lượng hay chất lượng sinh linh bên trong đều vượt xa thứ nguyên thế giới này, ở đó có không ít yêu nghiệt đáng sợ hơn Phong Vân.

Ngược lại, Phong Vân lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo mới khiến minh chủ Đạo Minh kinh động.

Không gian làm vương, thời gian xung tôn, cho dù ở thế giới nào, câu nói này cũng thích hợp, cho dù là ngũ tinh hay là thất tinh thế giới, thậm chí cao hơn là bát tinh, cửu tinh thế giới, cũng đều như vậy.

Mà Thời Không Đại Đạo là kết hợp của hai cái này, không thể nghi ngờ, đây chính là thần bí đáng sợ nhất.

Mặc dù Phong Vân lĩnh hội Thời Không Đại Đạo của ngũ tinh thứ nguyên thế giới, nhưng đây cũng là chi nhánh của Thời Không Mẫu Hà.

Ví dụ như chi nhánh của một hồ lớn, và một dòng suối nhỏ, quy mô lớn nhỏ khác nhau, nhưng bản chất bên trong lại không có gì khác biệt, đều là nước.

Phong Vân lĩnh hội Thời Không Đại Đạo cũng thế.

“Hợp đạo mười lăm đầu đại đạo!”

Đám người Vĩnh Hằng lão tổ khác minh chủ Đạo Minh, bọn họ là sinh linh bản thổ ở đây, đã bao giờ nhìn thấy thiên tài khủng bố như Phong Vân đâu, nghe thấy câu này đã trực tiếp bị dọa sợ!

Lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo đã đủ khiến bọn họ chấn kinh rồi, bây giờ người nói cho ta biết, Phong Vân còn có mười ba đầu trường hà như vậy nữa?

Nmb, đây là cứu cực quái vật gì vậy!

...

Khu vực biên giới trong vô tận hỗn độn xa xôi.

Một không gian giấu trong chỗ sâu nhất.

Thái Cổ Ma Đầu Chân Huyền Đại Ma Thần và đệ tử thân truyền của Tiên Đế bạch y Minh Âm cùng đám cao tăng của Tu Chân tộc đang ở đây.

Chỉ thấy Minh Âm đứng trên đài cao, nhìn một đám cao tăng Tu Chân tộc bên dưới, mạnh nhất trong số họ, là Chuẩn Tiên Vương như hắn ta, yếu nhất, cũng có tu vi Tiên Tôn đỉnh phong.

Tiên Tôn đỉnh phong, chính là Đạo Tôn đỉnh phong trong vô tận hỗn độn cương vực.

Đây là đám Tu Chân tộc còn lại sau khi tiến đánh vô tận hỗn độn cương vực thất bại năm đó.

“Các vị, các kế hoạch đều hoàn mỹ, tiếp theo, chúng ta bắt đầu hóa giải phong ấn, phóng thích những tộc nhân bị phong ấn lúc trước.” Minh Âm cao giọng nói.

Chương 1219: Cái này mẹ nó là ác mộng bắt đầu!

Chương 1219: Cái này mẹ nó là ác mộng bắt đầu!

Trên đài cao, Minh Âm nói xong câu này, đám cao tăng Tu Chân tộc bên dưới lập tức nhấc lên một đợt rung chuyển.

Trên mặt mỗi người đều tràn đầy hưng phấn kích động, có cảm giác nhiều năm cố gắng cuối cùng đã đạt được thành quả.

Dù sao những năm này bọn họ cũng sống không tốt lắm.

Rời xa quê hương thì thôi, rõ ràng bọn họ là Tu Chân tộc cao quý cường đại, so với đám sinh linh bản thổ ở đây mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, nhưng vì đại chiến lúc trước thất bại, khiến những năm này bọn họ phải trốn ở vùng biên hoang trong vô tận hỗn độn này.

Có thể nói, lẩn trốn không khác gì con chuột.

Nếu không có kế hoạch và mệnh lệnh của Tiên Đế bạch y, bọn họ đã sớm không kiếm chế được.

“Ta biết những năm này các ngươi phải chịu đựng rất nhiều, nhưng các ngươi cố gắng và nhẫn nhịn sẽ không uổng phí, bây giờ, là lúc các ngươi thể hiện giá trị của mình, ghi nhớ, sau khi các ngươi chết, sư tôn sẽ phục sinh các ngươi ở Tu Chân tộc, đến lúc đó, các ngươi sẽ được ghi lại công tích to lớn!”

Minh Âm nhìn một đám cao tầng của Tu Chân tộc bên dưới, mở miệng nói.

“Chúng ta hiểu!”

Không ai trong đám cao tầng Tu Chân tộc biến sắc, hiển nhiên, bọn họ đã sớm biết chuyện này.

Thậm chí, trên mặt bọn họ còn mang theo chờ mong và giải thoát.

Đối với bọn họ mà nói, chết trong tay đám thổ dân thấp kém kia, chính là một sự vũ nhục, nhưng dùng phương thức gần như hiến tế này chết đi, bọn họ lại có thể tiếp nhận.

Hơn nữa còn có thể sống lại, cho nên không ai phản đối.

Đây là sự tận trung với Tiên Đế đại nhân vĩ đại!

Theo lời nói của Minh Âm, chỉ thấy đám cao tầng Tu Chân tộc lập tức ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu đưa tay kết thần ấn, sắc mặt trang nghiêm, trong miệng phát ra thiên âm cuộn cuộn.

“Tiên Đế nắm giữ thế gian, Tiên Đế là chúa tể của tất cả...”

“Lời nói của Tiên Đế, tức là chân lý...”

“Tiên Đế tồn tại, tức sẽ bất hủ...”

“Người làm trái ý Tiên Đế, chắc chắn sẽ vẫn lạc, vĩnh viễn không được siêu sinh!”

Thanh âm ù ù xuyên phá thiên địa, vang vọng trong phương thời không này.

Từng đạo tiên quang lưu chuyển tạo thành lực đồ, trên đó quang ảnh trùng điệp, giống như Tiên Đế đang khai thiên tích địa, đại đạo đều thần phục, quy tắc đều tán dương.

Lúc khê động, sẽ bộc phát tiên lực sáng chói.

Cuối cùng, tiên quang tụ hợp lại với nhau, hình thành một chữ ‘Tiên’, màu trắng, tỏa ra ánh sáng lung linh, mặc dù nội liễm, nhưng lại ẩn chứa lực lượng kinh khủng.

Chân Huyền Đại Ma Thần ở bên cạnh nhìn thấy cái này, cả người giật mình.

Một lát sau, đám cao tầng Tu Chân tộc hóa thành vô tận tiên quang, tất cả lực lượng, thân thể, linh hồn, bản nguyên đều hiến tế, dung nhập vào chữ ‘Tiên’ kia.

Minh Âm tiếp nhận chữ ‘Tiên’, cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trong đó, trên mặt nở nụ cười.

“Có lực lượng tích trữ vô số kỷ nguyên của đám tộc nhân này, đủ để phá mở phong ấn, cứu các cường giả trong tộc bị nhốt.”

Năm đó phân thân của Tiên Đế bạch y thất bại, thế cục trên chiến trường nghiêng về một bên, chủ yếu là do minh chủ Đạo Minh quá mạnh.

Mặc dù bọn họ mất đi phân thân của Tiên Đế bạch y, nhưng còn hai vị Chuẩn Tiên Đế, sau đó, hai vị Chuẩn Tiên Đế này lại không phải đối thủ của minh chủ Đạo Minh.

Cuối cùng, minh chủ Đạo Minh tổn sức lực rất lớn, mới phong ấn được hai vị Chuẩn Tiên Đế này và một đám Tiên Vương tham chiến của Tu Chân tộc vào hỗn độn xa xôi, từ đó kết thúc chiến tranh.

Nếu không có minh chủ Đạo Minh, thì không cần phân thân của Tiên Đê bạch y, Tu Chân tộc cũng có đủ năng lực để hủy diệt phương thứ nguyên thế giới này.

Lúc này, Chân Huyền Đại Ma Thần mở miệng nói: “Ngươi biết đám cường giả của Tu Chân tộc bị phong ấn ở đâu không?”

Minh Âm gật đầu: “Đó là đương nhiên, thật ra ngay tại không gian hỗn độn dưới chân chúng ta, năm đó không biết minh chủ Đạo Minh đã dùng biện pháp gì vây khốn các cường giả trong tộc ta, nhưng những năm này, phong ấn đã sớm buông lỏng. Cộng thêm chúng ta âm thầm tích súc vô số lực lượng, đủ để phá mở nó rồi!”

“Việc không thể chậm trễ, nhanh bắt đầu đi.” Chân Huyền Đại Ma Thần hưng phấn nói.

Minh Âm lắc đầu: “Không vội, ta mới nhận được tin tức, nói dị vực Cổ Hạo sắp trở về từ thời không loạn lưu rồi, đến lúc đó, chúng ta từ bên trong bên ngoài giáp công, đánh đám sinh linh trong vô tận hỗn độn cương vực trở tay không kịp, quét ngang tất cả!”

“Đúng là nên như thế!”

Ánh mắt Chân Huyền Đại Ma Thần sáng ngời, sau đó nhớ đến cái gì, nói: “Đến lúc đó, đừng giết Phong Vân, để lại cho ta, ta muốn đòi đòi kiếp kiếp tra tấn hồn phách hắn, mới có thể giải mối hận trong lòng ta!”

“Yên tâm, ta sẽ để ngươi toại nguyện...”

Minh Âm mỉm cười nói: “Chỉ dựa vào một tên Phong Vân, không thể ngăn cản dòng lũ tiến công cuộn cuộn của Tu Chân tộc ta, minh chủ Đạo Minh không ở đây, thắng bại đã định!”

Thậm chí hẳn ta đã ảo tưởng những năm tháng huy hoàng sau này.

Dựa vào công tích này, tất nhiên Tiên Đế bạch y sẽ ban thưởng một lượng lớn tài nguyên bảo vật cho hẳn ta, đến lúc đó, hẳn ta sẽ là cường giả mạnh nhất chỉ sau Tiên Đế!

Đáng tiếc, hẳn ta đang chìm trong ảo tưởng mà không biết, chờ đợi bọn họ sẽ là cục diện đáng sợ thế nào.

Đây không phải là bắt đầu mộng ảo, mà mẹ nó là bắt đầu ác mộng!

...

Vô tận hỗn độn cương vực.

Phong Vân âm thầm về nói này, an trí đám người minh chủ Đạo Minh trong cung điện Nhân tộc của mình, toàn bộ quá trình không kinh động bất kỳ tu giả nào, tất cả đều tiến hành yên lặng không một tiếng động.

Dựa vào thực lực bây giờ của Phong Vân, chỉ cần hẳn không tiết lộ khí cơ, thì không ai có thể phát hiện ra hẳn, cho dù minh chủ Đạo Minh cũng không được.

Dù sao hẳn cũng là người tinh thông Thời Không Đại Đạo đặc thù.

Che đây khí cơ, chỉ là thủ đoạn nhỏ mà thôi.

Trong đại điện, Phong Vân đứng ở đây, nhìn đám người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ, nói: “Các vị tiền bối đã ở thời không loạn lưu vô tận năm tháng, thực lực hao tổn, trước tiên ta bố trí trận vực tu hành cho mọi người, khôi phục thời kỳ toàn thịnh lại nói.”

Vừa dứt lời, trong lòng Phong Vân lập tức dao động, một trận vực thời không to lớn bao phủ đám người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ.

Bọn họ lập tức cảm giác được trong trận vực này, tốc độ dòng chảy thời không nhanh hơn bên ngoài ít nhất một trăm lần!

“Đây chính là chỗ đáng sợ của Thời Không Đại Đạo sao, có thể tùy ý điều khiển tốc độ dòng chảy của thời không, thật sự khiến người ta kính sợ.”

Vĩnh Hằng lão tổ không nhịn được mở miệng nói, giọng nói mang theo chấn động.

Sắc mặt mấy người khác cũng thế, hiển nhiên đây là lần đầu tiên bọn họ được kiến thức sức mạnh to lớn của Thời Không Đại Đạo.

Chỉ có minh chủ Đạo Minh vẫn bình tĩnh, dù sao lai lịch của ông ta cũng bất phàm, mặc dù không nắm giữ Thời Không Đại Đạo, nhưng cũng hiểu uy năng của nó.

Minh chủ Đạo Minh nhìn về phía Phong Vân nói: “Ta có dự cảm, rất nhanh sẽ đến đại chiến, mặc dù thiên phú của ngươi vô song, từ cổ chí kim chưa từng có, nhưng cũng cần tích lũy, chuyện tiếp theo cứ giao cho ta, ngươi chỉ cần tu hành thật tốt là được.”

Chương 1220: Ta còn có thể quét tỉ tỉ năm!

Chương 1220: Ta còn có thể quét tỉ tỉ năm!

Phong Vân nghe thấy minh chủ Đạo Minh nói, gật đầu: “Ừm, ta đã biết.”

Đây cũng là lý do hấn kéo đám người minh chủ Đạo Minh từ thời không loạn lưu trở về.

Có minh chủ Đạo Minh tu vi Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong tọa trấn vô tận hỗn độn cương vực, trừ phi phân thân của Tiên Đế bạch y đến, nếu không, toàn bộ Tu Chân tộc cũng không thể uy hiếp bọn họ.

Mà chính hấn cũng có thể dùng toàn bộ linh hồn và thể xác vào tu hành, không bị chuyện bên ngoài quấy rầy, như vậy mới khiến tu vi tiến bộ nhanh nhất!

Minh chủ Đạo Minh trịnh trọng nhìn Phong Vân, mở miệng nói: “Người là hi vọng duy nhất của chúng ta, nếu trước trận đại chiến, người không thể tăng tu vi đến cấp độ bán Siêu Thoát, thì đừng tham dự đại chiến, trực tiếp mang theo sinh linh ở phương thứ nguyên thế giới này rời đi, đi vào Thời Không Mẫu Hà, tận lực đi về phía thượng du!”

“Người lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo, đối với người mà nói, chuyện này cũng không khó.”

Phong Vân không trả lời, chỉ nói một câu: “Ta nhất định sẽ thành công.”

Sau đó, hắn xoay người rời đi, chỉ để lại cho đám người minh chủ Đạo Minh một bóng lưng kiên định.

Vĩnh Hằng lão tổ đưa mắt nhìn Phong Vân rời đi, nói: “Minh chủ, ngươi không cần nói vậy, dựa theo đạo tâm của Phong Vân tiểu hữu, làm sao có thể tự rời đi được.”

Minh chủ Đạo Minh cười khổ một tiếng: “Đương nhiên ta biết, nếu như chúng ta thất bại, thiên kiêu kinh tài tuyệt diễm bực này sẽ bị mai một ở đây, thật sự quá đáng tiếc.”

“Nếu hắn không sinh trưởng ở ngũ tinh thứ nguyên thế giới này, mà ở thất tinh thứ nguyên thế giới của ta, bây giờ đã sớm Siêu Thoát rồi...”

Mặc dù ngũ tinh và thất tinh thứ nguyên thế giới chỉ cách nhau hai cấp độ, nhưng chênh lệch lớn đến mức không thể tưởng tượng được.

Lục tinh thứ nguyên thế giới đã mạnh hơn ngũ tinh thứ nguyên thế giới một trăm, một nghìn lần rồi, nên thất tinh thứ nguyên thế giới còn mạnh hơn ngũ tinh một nghìn lần, mười nghìn lần, chênh lệch như đom đóm và mặt trời!

Một lát sau, minh chủ Đạo Minh thu liễm cảm xúc, nói với mấy người bạn sau lưng: “Chúng ta ở trong trận vực thời không này khôi phục chiến lực đỉnh phong trước, sau đó cùng đến Thiên Mang Điện của Thiên Mang, giấu ở giao giới giữa vô tận hỗn độn và vực ngoại, chờ tên Cổ Hạo kia tự đưa đến cửa!”

“Được, cứ làm như thế đi!”

“Ha ha, ta đã không kịp chờ đợi muốn xem sắc mặt của Cổ Hạo khi nhìn thấy chúng ta còn đi ra trước ông ta.”

“Thêm ta nữa, ta cũng muốn nhìn.”

Sau đó, đám người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ ngồi xếp bằng trong trận vực thời không, thời gian bên trong nhanh hơn bên ngoài một trăm lần, bắt đầu khôi phục chiến lược.

Bọn họ không bị đạo thương, chỉ là hao tổn nghiêm trọng, khôi phục cũng không khó, bây giờ lại có trận vực thời không này, mấy trăm năm là đủ rồi!

...

Một bên khác.

Phong Vân lần nữa trở lại vùng đất bản nguyên của hỗn độn đại đạo, hắn xếp bằng ở đây, xem kỹ bản thân.

Chỉ thấy trong thức hải của hắn, mười lăm tòa đạo đài riêng biệt lơ lửng, ngũ quang thập sắc, sáng chói lợi, có chút rung động, phóng thích vô tận đạo vận.

“Sau khi đạt đến cảnh giới Thần Ma, muốn nhanh chóng tăng tu vi, mấu chốt chính là ngưng tụ đạo đài...” Phong Vân lầm bầm nói.

Muốn ngưng tụ đạo đài, thật ra cũng giống như lúc trước tầm bổ đạo chủng, trừ tốn thời gian dài đằng đặc ra, thì cái khác, chỉ đơn giản là hấp thu luyện hóa lực lượng đại đạo bản nguyên.

Nhưng lực lượng đại đạo bản nguyên ở đây đã không thỏa mãn được Phong Vân nữa.

Lúc hấn ở cảnh giới Đạo Tôn còn có thể miễn cưỡng cung ứng, nhưng bây giờ hấn đã bước vào cảnh giới Thần Ma, lực lượng bản nguyên ở đây không sản sinh nhanh chóng như trước nữa.

Tôi thiếu, không thể khiến Phong Vân đột phá trong thời gian ngắn được.

“Không có cách nào, chỉ có thể hấp thu lực lượng đại đạo bản nguyên ở đây, đồng thời điên cuồng quét hình chiếu...”

Đây là biện pháp duy nhất mà Phong Vân có thể nghĩ được.

Đối tượng hấn quét hình chiếu, chính là toàn bộ tu giả đạt đến cấp Đạo Tôn trong thứ nguyên thể giới này.

Bây giờ, còn có thêm mấy hình chiếu cấp Thần Ma của đám minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ.

Trong đó, hình chiếu của minh chủ Đạo Minh cường đại nhất.

Mặc dù đó chỉ là một phân thân, nhưng đã tu hành ở phương thứ nguyên thể giới này một thời gian rất dài, khác với loại phân thân chỉ tách bản thể một thời gian ngắn, nói đúng hơn, đây chính là chủ thân thứ hai.

【 Đối tượng hình chiếu 】 : Vọng Thiên Thư (Minh chủ Đạo Minh)

【 Tuổi 】 : Tỷ tỷ tỷ kỷ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong

【 Roi xuống 】 : Thần thông cấp Thần Ma 《 Đại Lục Thần Quyền 》 . .
. Thần thông cấp Thần Ma 《 Tuyên Cổ Thần Đình Trấn Thiên Ấn 》 . . .
Thần thông cấp Thần Ma 《 Vạn Cổ Thương Mang Đại Thần Thuật 》 . . .
Kim Chi Đạo Đài (chín tầng chín). . . Quyền Chi Đạo Đài (chín tầng chín). .

. Hỏa Chi Đạo Đài (chín tầng chín). . . Phong Chi Đạo Đài (chín tầng chín).
. . Quang Chi Đạo Đài (chín tầng chín). . .

“Không hồ là người đến từ thất tinh thứ nguyên đại thế giới, tất cả những thần thông này đều mạnh đến đáng sợ.”

Phong Vân chỉ nhìn tên đã hiểu những thần thông này đáng sợ đến mức nào, khó trách mình chủ Đạo Minh lại có thể lấy một địch hai, phong ấn hai vị Chuẩn Tiên Đế của Tu Chân tộc!

Nhưng chân chính khiến Phong Vân cảm thấy hứng thú cũng không phải những cái thần thông này, mặc dù chúng tốt, nhưng không thích hợp với hắn, coi như có học, cũng không thể dùng.

Dù sao những cái này chuyên thuộc về mình chủ Đạo Minh, nếu hắn dung hợp, sẽ không thể giải thích được.

“Nhưng mình cần đám đạo đài này.” Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Bây giờ, hắn nhất định phải tiến hành lựa chọn, không thể đồng thời tu luyện mười lăm đầu đại đạo được, nhất định phải tập trung tinh lực tu một phần trong đó thôi, nếu không, trước khi đại chiến, hắn sẽ không thể tăng tu vi của mình đến cấp độ Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong, thậm chí là bán Siêu Thoát.

“Thật ra Thời Không Đại Đạo là lựa chọn tốt nhất, nhưng đáng tiếc, bây giờ toàn bộ thứ nguyên thế giới chỉ có một mình mình tu đại đạo này, dựa vào một mình mình, cần thời gian quá dài.”

Không có cách nào, Phong Vân chỉ có thể lùi lại nghĩ cách khác, bắt đầu từ bốn thuộc tính kim, hỏa, phong, quang mà mình chủ Đạo Minh nắm giữ.

Minh chủ Đạo Minh đã tu bốn thuộc tính này đến chín tầng chín, có thể nói đã đạt đến tầng cuối cùng.

Phong Vân chỉ cần quét hình chiếu của bốn người bọn họ, cộng thêm đám Đạo Tôn có thuộc tính đạo chủng giống vậy, đến lúc đó, cộng cả hai lại, dung nhập vào thân thể hắn, sẽ đạt đến một cấp độ rất khủng bố.

“Cho nên, bây giờ cần làm, là điên cuồng quét hình chiếu.”

Phong Vân nhắm mắt, điều chỉnh tốc độ thời không xung quanh mình đến tình trạng gấp một nghìn bên ngoài, đây là cực hạn mà bây giờ hắn có thể làm được.

Còn đám người minh chủ Đạo Minh, Thời Không Đại Đạo không phải của bản thân bọn họ, cho nên nhanh hơn bên ngoài một trăm lần đã là cực hạn.

“Đến đi, cứu cực xoát để lại xuất hiện trên thế gian, mình còn có thể quét tí tí năm nữa!”

Chương 1221: Tiểu đội Thời Không!

Chương 1221: Tiểu đội Thời Không!

Một chỗ không biết ở vực ngoài.

Nơi này là một mảnh núi cao liên miên, đầy cỏ thụ mọc xanh um tươi tốt, liếc nhìn lại, giống như sóng biếc trên biển xanh, sinh cơ bùng bùng.

Phía trên dãy núi, một con sư tử cao vạm trượng màu vàng ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm chấn động thập phương, những nơi đi qua, đám hung thú trong ngàn vạn cây số nghe thấy đều bỏ chạy.

Nhưng mà, ngay lúc này...

Ầm ầm!

Hư không mênh mông vạn vạo, trực tiếp xé mở một lỗ hổng to lớn, sau đó, một chùm sáng lộng lẫy từ bên trong bắn ra.

Trong đó, xuất hiện bốn bóng người.

Rống!

Sư tử màu vàng thấy cảnh này, ánh mắt lộ ra vẻ dữ tợn hung ác, muốn gào thét.

“Hà?”

Một người trong bốn người này bỗng nhiên quay người nhìn con sư tử màu vàng một chút, ánh mắt hùng hực như hai đao thiên kiếm, trong nháy mắt xuyên thủng con sư tử này, bao gồm cả thân thể và linh hồn.

Bành!

Thi thể to lớn nặng nề đập xuống đất, khiến núi lớn vỡ tan.

Người động thủ là một thanh niên sắc mặt lạnh như băng, tóc tím, đôi mắt cũng màu tím, không có một chút tròng trắng, nhìn qua vô cùng quỷ dị.

“Tử Đồng Hoàng, Đồng Phi Anh, thì ra là ngươi!”

Một tráng hán to lớn, trên người mặc chiến giáp màu vàng, vai vác chiến phủ, như một gò núi, trên mặt lộ ra kinh ngạc: “Ngươi cũng đến?”

Trong lòng tráng hán xiết chặt, Đồng Phi Anh là một nhân vật hung ác trong Thời Không Thần Điện, dẫn dắt tiểu đội mắt tím hoàn thành không ít nhiệm vụ, dưới tay không biết đã nhiễm bao nhiêu tiên huyết vong linh.

Trong Thời Không Thần Điện, ngoài những người xuyên qua thời không cao cao tại thượng, Tử Đồng Hoàng này cũng coi là một nhân vật nổi tiếng.

“Chiến Phủ Đế, Thần Nhạc!”

Đồng Phi Anh tóc tím không chút biểu cảm nhìn tráng hán kia, trong giọng nói lạnh lùng cũng mang theo ngạc nhiên.

Nghe đồn tráng hán này có huyết mạch đặc thù, còn có một thanh thiên binh cấp Thần Ma, cũng rất có uy danh trong Thời Không Thần Điện, là tiểu đội trưởng của Thiên Búa.

“Thiện tai thiện tai...”

Lúc này, một lão tăng mặc tăng bào màu trắng đi đến, thấp giọng tụng a di đà phật, nói: “Bái kiến các vị thí chủ.”

Lão tăng cúi đầu, nhìn rất bình thản không có gì lạ, nhưng trong tròng mắt lại có phật đà hiển hóa, khiến người ta nhìn một lát đã muốn xuất gia, lập địa thành phật.

“Thiên Phật lão tăng! Là người!”

Thần Nhạc nhìn lão tăng, lông mày nhíu chặt.

Hắn ta không muốn liên hệ nhất là những người trong Phật Môn này, nhìn mặt mũi mỗi người đều hiền lành, nhưng một khi động thủ, quả thật không chết không thôi, nhất định phải độ người vào Phật Môn.

Thiên Phật lão tăng này là tiêu đội trưởng Thiên Phật trong Thời Không Thần Điện, đã từng mạnh mẽ độ hóa một cái tứ tinh thứnguyên thể giới thành nơi tín ngưỡng hắn ta, vô cùng khủng bố!

Đồng Phi Anh cũng có chút kiêng kị nhìn lão tăng: “Không ngờ, người cũng đến!”

“A di đà phật, bản tăng chỉ đến truyền chân lý của Phật Môn ta mà thôi, không có ý khác.”

Khóe miệng mấy người còn lại co giật.

Tới truyền chân lý Phật Môn? Người căn bản là đến độ hóa phương thế giới này, biến nơi này thành nơi tín ngưỡng của người thì có.

Nhưng bọn họ nghĩ thì nghĩ như vậy, lại không ai nói ra.

Lão hòa thượng này là cao tăng đặc đạo, cảnh giới là Thần Ma cửu trọng thiên, thực lực cường đại.

Phải biết, Phật Môn rất quẩn người!

“Tại hạ, Khuê Tuyệt, bái kiến mấy vị đạo hữu.”

Lúc này, thân ảnh cuối cùng đi đến, ôm quyền nói.

Thân thể hắn ta thon dài, da thịt trong suốt lóe ra màu sắc rực rỡ, nhìn cũng biết không phải phàm vật, mà rất phi phàm.

“Tương truyền trong Thời Không Thần Điện có một vị tán tu, chính là Thất Thái Thần Thạch sinh ra linh trí rồi tu hành, trong nhiệm vụ thế giới, từng đón đỡ một chiêu của cường giả bán Siêu Thoát, chính là các hạ?”

Thần Nhạc hơi nhíu mày, nhìn về phía người thanh niên kỳ dị này.

“Hồ thẹn hồ thẹn, mặc dù đón được một chiêu, nhưng ta cũng phải hao hết lực lượng, khiến mấy vị chê cười rồi.”

Khuê Tuyệt cười, khiêm tốn nói.

Sắc mặt mấy người khác mang theo kiêng kị, bán Siêu Thoát là cường giả cỡ nào, có thể trốn thoát từ tay cường giả như vậy, tuyệt đối không đơn giản.

Thần Nhạc mở miệng nói: “Nói chuyện vô nghĩa ít thôi, tất cả mọi người đều quen thuộc lẫn nhau, không cần giới thiệu nữa, các vị đều là tiểu đội trưởng thời không cấp ngũ tinh, nhiệm vụ lần này lại tập trung chúng ta một chỗ, cho thấy độ khó cũng không nhỏ!”

“Xem nhiệm vụ lần này trước đi.”

Nói xong, hắn ta nhấc tay lên, ‘Ong’ một tiếng, một đạo sáng mờ mịt lập tức xuất hiện giữa không trung, hóa thành một màn sáng, chậm chậm mở ra.

【 Hoan nghênh bốn vị tiểu đội trưởng thời không cấp ngũ tinh đến đây, ngũ tinh thứ nguyên thế giới, vô tận hỗn độn giới 】

【 Phương thế giới này sắp xảy ra cuộc chiến tranh đoạt bản nguyên, tình huống cụ thể mời mấy vị tiểu đội trưởng tự tiến hành dò xét 】

【 Mức độ nguy hiểm của phương thế giới này là cấp S, không có nhiệm vụ chính tuyến! 】

【 Mức độ nguy hiểm của phương thế giới này là cấp S, không có nhiệm vụ chi nhánh! 】

【 Phương thế giới này. . . 】

【 Nhiệm vụ duy nhất: Tìm được bản nguyên thế giới lập tức mang về, ban thưởng thế giới điểm số: Mỗi người một ngàn vạn điểm! 】

【 Trong khi làm nhiệm vụ lần này, không cho phép người thời không chém giết, người vi phạm sẽ bị mật sát! 】

Liên tiếp mấy cái mức độ nguy hiểm cấp S, không có nhiệm vụ chính tuyến, cũng không có nhiệm vụ chi nhánh ẩn giấu, không nói rõ tính đặc thù của nhiệm vụ lần này.

“Ngũ tinh thứ nguyên thế giới này không đơn giản!”

Sắc mặt Thần Nhạc ngưng trọng: “Một ngàn vạn thế giới điểm, đủ để trao đổi một kiện thần binh cấp Chuẩn Lục Tinh, Thời Không Thần Điện cho điểm lớn như vậy, chỉ sợ không đơn giản.”

Thiên Phật lão tăng liếc nhìn nhiệm vụ một chút, tụng một tiếng a di đà phật, nói: “Thế giới này không hạn chế thời gian dừng lại, đối với chúng ta, không biết là tốt hay xấu.”

Trong nhiệm vụ của Thời Không Thần Điện, mỗi nhiệm vụ thế giới đều có thời gian dừng lại không dài, dài nhất cũng chỉ vạn năm mà thôi, đừng nói đến không hạn chế.

Không hạn chế đại biểu cái gì, đại biểu chỉ cần người chưa hoàn thành nhiệm vụ, thì vĩnh viễn không thể rời đi!

Tương đương với việc thoát khỏi hạn chế của Thời Không Thần Điện, làm sao có chuyện tốt bực này?

“Vô tận hỗn độn thế giới...” Đồng Phi Anh sờ cằm, trong lòng trầm ngâm.

...

Một bên khác.

Phong Vân mở tốc độ dòng chảy gấp bên ngoài một nghìn lần, đang điên cuồng quét hình chiếu.

Nhoáng một cái đã qua một nghìn năm, nhưng ở bên ngoài, mới chỉ một năm mà thôi.

Dưới tốc độ quét hình chiếu khủng bố như vậy, đạo chủng của các Đạo Tôn khác đã tuôn ra, chỉ còn lại một phần nhỏ chưa tuôn ra mà thôi.

Đây cũng là tin tức tốt, nhưng mấy hình chiếu Thần Ma cảnh của đám minh chủ Đạo Minh, lại không có thu hoạch gì.

“Tiếp tục cố gắng, lại quét một vạn năm nữa!”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

Chương 1222: Thế giới là bàn, chúng sinh là cờ!

Chương 1222: Thế giới là bàn, chúng sinh là cờ!

Bên này.

Thời Không Thần Điện phái mấy vị tiểu đội trưởng ngũ tinh tiến vào vô tận hỗn độn cương vực.

Bọn họ quan sát một đường, phát hiện ngũ tinh thứ nguyên thế giới này đơn giản yếu không giống bình thường, số lượng cường giả và thiên tài không nhiều như bọn họ đoán.

“Kỳ quái, dù sao nơi này cũng là ngũ tinh thứ nguyên thế giới, vì sao lại có ít cường giả như vậy, hơn nữa, số lượng thiên tài cũng ít đến đáng thương.”

Thần Nhạc không nhịn được nói, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Sắc mặt ba người khác cũng không khác là bao.

Bọn họ là ‘Lão nhân’ của Thời Không Thần Điện, trải qua không biết bao nhiêu thế giới nhiệm vụ, thậm chí có cả lục tinh, thất tinh thế giới, mặc dù bọn họ chỉ đi theo đại lão đánh xì dầu, nhưng cũng có kiến thức rộng rãi.

Có thể nói, đây là ngũ tinh thế giới yếu nhất mà bọn họ từng gặp.

“Đúng vậy, quả thực không thể tưởng tượng được, đây là ngũ tinh thể giới sao? Ta đã gặp một vài tứ tinh thứ nguyên thể giới, đều không khác nơi này.”

Khuê Tuyệt cũng lắc đầu nói.

Ánh mắt Tử Đông Hoàng Đông Phi Anh thăm thẳm nói: “Không thể khinh thường được, mặc dù nhìn bên ngoài có vẻ phương thứ nguyên thể giới này yếu, nhưng Thời Không Thần Điện tuyệt đối sẽ không hào phóng với chúng ta như vậy, trong đó tất nhiên sẽ có lực lượng cực kỳ kinh khủng, các ngươi đã quên, chuyện xảy ra ở lục tinh thứ nguyên đại thể giới năm đó – Hoàng Thiên đại thể giới sao?”

Nghe thấy Đông phi Anh nói vậy, sắc mặt các tiểu đội trưởng ở đây đều thay đổi.

Năm đó, chuyện này đã lưu truyền rất rộng trong Thời Không Thần Điện, nghe nói các lão nhân của Thời Không Thần Điện đến phương thể giới đó gần như bị toàn diệt, chỉ có lác đác mấy người còn sống.

Tất cả là do phương lục tinh thứ nguyên đại thể giới kia xuất hiện một nhân vật cực kỳ đáng sợ, ngay từ đầu, nhân vật đáng sợ kia rất nhỏ yếu, bởi vậy không có ai chú ý đến, đều tận lực tranh đoạt tài nguyên.

Nhưng không ai ngờ, lúc còn sống, vị kia đã xông qua mấy cửa liên tiếp, trực tiếp Siêu Thoát, sau đó thành tựu Đạo Quả, một ngục nuốt thể giới của mình, hóa thân thành cứu cực đại ma, các lão nhân của Thời Không Thần Điện gần như đều bị toàn diệt trong trận chiến đó.

“Ta biết, lúc ấy Thời Không Thần Điện phải xuất động người xuyên qua thời không cao cao tại thượng, mới đánh tên cứu cực đại ma kia trọng thương bỏ chạy.” Thần Nhạc nhíu mày nói.

Trong Thời Không Thần Điện, cho đến bây giờ chỉ tồn tại hai loại thành viên, một là tiểu đội như bọn họ, lúc thế giới của bọn họ sắp chết, bị Thời Không Thần Điện kéo đến, tương đương với sống lại một lần.

Còn một loại, chính là người xuyên qua thời không, bọn họ là yêu nghiệt và thiên tài tuyệt thế mà Thời Không Thần Điện sưu tập được ở từng thế giới, mỗi người đều có tiềm năng và thiên phú khủng bố vô biên, có thể tùy tiện đi qua vài thế giới, tốc độ tu hành không biết nhanh hơn bọn họ bao nhiêu lần.

Cho nên, trên thực tế, người xuyên qua thời không mới là lực lượng chủ lực của Thời Không Thần Điện, còn những thành viên tiểu đội thời không bọn họ, cơ bản chỉ là chân chạy mà thôi.

“Phương thứ nguyên thế giới này mới là ngũ tinh, hẳn là kém xa Hoàn Thiên đại thế giới đi.” Khuê Tuyệt chần chừ nói.

“Không thể chủ quan, ta đề nghị chúng ta nên ần núp trước, yên lặng theo dõi kỳ biến, dù sao Thời Không Thần Điện cũng không quy định thời gian hạn chế cho chúng ta, không cần sốt ruột, coi như nghỉ phép khó có được.” Thần Nhạc đuổi người một cái nói.

Mấy vị khác cũng gật đầu, biểu thị đồng ý, bọn họ là thành viên tiểu đội thời không, không thể so sánh với người xuyên qua thời không cao cao tại thượng được, bọn họ bị nghiền ép, phải làm hết nhiệm vụ này đến nhiệm vụ khác, dường như không có chỗ cự tuyệt.

Mà đám người xuyên qua thời không lại có thể tùy ý lựa chọn nhận hoặc không nhận nhiệm vụ.

Bây giờ, hiếm khi bọn họ có thể ở một thế giới vô kỳ hạn, đối với bọn họ, cũng là chuyện tốt.

Một nhóm bốn người bọn họ lập tức truy tìm một chỗ trong vô tận hỗn độn cương vực, bắt đầu dàn xếp chỗ ở.

Vừa hưởng thụ thời gian nhàn nhã, vừa nghe ngóng mọi chuyện của thứ nguyên thế giới này.

Theo sự xâm nhập của mấy người bọn họ, một cái tên xuất hiện trong tai bọn họ với tần suất rất cao.

Đó chính là Phong Vân!

“Tên Nhân tộc Phong Vân này cho ta cảm giác vô cùng không tầm thường.”

Trong một cung điện của hỗn độn vực nào đó, Thần Nhạc chia sẻ tin tức mình nghe được, sắc mặt hơi thay đổi.

“Quả thật không tầm thường, quật khởi tại nhỏ bé, chỉ dùng vài vạn năm ngắn ngủi, đã đi đến một bước này, trở thành cường giả cảnh giới Thần Ma, nếu ở thất tinh thứ nguyên thế giới, ta sẽ không bất ngờ, nhưng đây chỉ là ngũ tinh thứ nguyên thế giới, thiên phú bực này...”

Trong mắt Đồng phi Anh tràn ngập ghen ghét, hấn ta tự hỏi chính mình, trong thời gian ngắn như vậy, hấn ta cũng không thể đi đến một bước này.

“Không phải Thời Không Thần Điện phái chúng ta tới, bên ngoài là lấy bản nguyên thế giới, nhưng thật ra Thời Không Thần Điện muốn mời chào vị Phong Vân này chứ?” Bồng nhiên Khuê Tuyệt mở miệng nói.

“A di đà phật, bản tăng cũng có suy nghĩ này.” Thiên Phật lão tăng nói.

Dù sao Thời Không Thần Điện cũng rất nóng lòng muốn sưu tập thiên tài, Phong Vân lại là thiên tài khủng bố của ngũ tinh thứ nguyên thế giới,

nếu gia nhập Thời Không Thần Điện, lợi dụng tài nguyên vô hạn trong đó, sợ là tương lai sẽ trở thành cường giả cái thế!

“Quản hấn cái gì, lại không liên quan đến chúng ta, chúng ta chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là được.” Thần Nhạc lắc đầu nói.

Mấy người khác đều không mở miệng, trong mắt lóe sáng, hiển nhiên đều có suy nghĩ của mình.

Sau đó, mấy người bọn họ đều tự rời đại điện, trở lại chỗ ở của mình.

Sau khi Khuê Tuyết trở lại chỗ ở của mình, mở đồng hồ thời không của mình ra, ấn một ô liên lạc, gửi tin tức mình thăm dò được ra ngoài.

...

Một chỗ mênh mông không biết, một mảnh hỗn độn, không biết vạn vật chỗ cuối cùng, cũng không biết thời không trôi qua thế nào, chính là một nơi hư vô chi địa.

Ở chỗ sâu, có một tồn tại vĩ nan không thể ước đoán được ngôi xếp bằng, xung quanh có vô số đại thế giới vờn quanh, trong đó sinh linh vô số, diễn hóa từng chuyện chinh phạt nghịch thiên.

Mà tồn tại kinh khủng này, giống như lấy hằng sa đại thế giới này làm bàn cờ, lấy vô số sinh linh bên trong làm quân cờ.

Chúng sinh làm cờ, thế giới làm bàn!

Bỗng nhiên, lông mày nhân vật đáng sợ này nhúc nhích, nhìn đồng hồ của mình, phía trên là tin tức mới nhất.

“A? Chỉ là ngũ tinh thú nguyên thế giới, lại sinh ra yêu nghiệt bực này, nếu tước bản nguyên của nó, có thể khiến thiên phú của ta cao hơn một

tàng.”

Tồn tại vĩ ngạn không thể ước đoán này chính là một trong những người xuyên qua thời không cao cao tại thượng của Thời Không Thần Điện, danh hiệu ‘Bàn Tôn’!

Chương 1223: Hoàn toàn là loạn sát!

Chương 1223: Hoàn toàn là loạn sát!

Bàn Tôn, là tồn tại có tiếng tăm lừng lẫy trong Thời Không Thần Điện, mặc dù thứ hạng trong đám người xuyên qua thời không không cao, nhưng trong mắt thành viên tiểu đội thời không, đã là nhân vật cao cao tại thượng rồi!

Đương nhiên, đối với Bàn Tôn, đứng vị trí cuối người xuyên qua thời không, là một loại sỉ nhục.

Phải biết, trước khi hắn ta vào Thời Không Thần Điện, trong thứ nguyên thế giới của mình, hắn ta là thiên kiêu cái thế nhất đẳng.

Cho nên lúc Thời Không Thần Điện mời hắn gia nhập, hắn ta muốn trở thành tồn tại cường đại nhất Thời Không Thần Điện.

Nhưng hiện thực đã đánh cho hắn ta một đòn cảnh cáo.

Người xuyên qua thời không trong Thời Không Thần Điện, người này còn khủng bố hơn người kia, dường như thiên phú tư chất của mỗi người đều xếp trên Bàn Tôn, nhất là mười mấy người đứng đầu, khoa trương đến mức không thể tưởng tượng được.

Hoặc là bọn họ ngộ đạo, thẳng phá công cùm xiềng xích, từ cảnh giới Thần Ma vượt qua Siêu Thoát, tiến vào cảnh giới Đạo Quả, hoặc là có chiến

lực nghịch thiên tới cực điểm, ở cấp độ Siêu Thoát, lại có chiến lực cấp Đạo Quả!

Mặc dù Bàn Tôn cũng kinh tài tuyệt diệu, nhưng hẳn ta không bằng một trăm người đứng đầu, càng không nói đến mười yêu nghiệt đầu tiên, chênh lệch quá khổng lồ.

Nhưng may mắn, nội công công pháp Thời Không Thần Điện bao hàm toàn diện, hơn nữa, thế giới nhiệm vụ vô cùng phong phú.

Bàn Tôn có cơ duyên trùng hợp, đã từng đạt được một môn ‘Thái Thượng Đoạt Cơ Đại Pháp’ ở một thất tinh thứ nguyên thế giới, một khi thi triển, có thể cướp đoạt thiên phú của người khác cho mình dùng.

Nhưng có một nhược điểm, đó là chỉ có thể cướp đoạt thiên phú của sinh linh có tu vi yếu hơn mình, nếu không sẽ bị phản đoạt cơ.

Những năm này, Bàn Tôn đã thu phục một vài thành viên của tiểu đội thời không, để bọn họ sưu tập thiên kiều ở từng thế giới nhiệm vụ cho mình, sau đó hẳn ta chạy đến thôn phệ.

Tích lũy như vậy, cũng khiến thiên phú của Bàn Tôn càng lúc càng mạnh, hẳn ta tin tưởng, không bao lâu, mình có thể khám phá bí chướng, tiến vào tầng thứ cao hơn.

“Căn cứ vào khoảng cách giữa mình và ngũ tinh thế giới này, cần vạn năm đi đường.” Bàn Tôn lầm bầm.

Vạn năm, đối với sinh linh cấp bậc như hẳn ta, giống như một giọt nước trong biển cả, không tính cái gì.

Lúc này, Bàn Tôn một bước phóng ra, trực tiếp xé rách mệnh mông hỗn độn, đi lên phía trên Thời Không Mẫu Hà.

Râm râm!

Thời Không Mẫu Hà chảy xuôi từ tuyến cổ, bọt nước bắn lên, mỗi đóa là một phương đại thế giới, vô cùng khủng bố.

Bản Tôn quan sát Thời Không Mẫu Hà, trong đôi mắt thâm thúy mang theo một tia ngưng trọng.

Thời Không Mẫu Hà khủng bố cuộn cuộn, mặc dù hẳn ta có cảnh giới Siêu Thoát, cũng không dám tùy tiện làm bậy.

Người Siêu Thoát chỉ có thể nhìn thấy hiện tại và tương lai, nhưng không thể xen vào, cũng không thể tiến về, nếu không sẽ bị mê thất trong thời không.

Chỉ có đạt đến cảnh giới Đạo Quả chí cao vô thượng, mới có thể đặt chân đến Thời Không Mẫu Hà, tiến về quá khứ và tương lai, đương nhiên, bọn họ cũng không thể tùy tiện thay đổi lịch sử, nếu không sẽ phải tiếp nhận thời không phản phệ trước mắt.

Thời Không Mẫu Hà phản phệ, không phải cái khác có thể so sánh, cho dù là cường giả Đạo Quả, nhẹ thì cảnh giới rơi xuống, nặng thì vẫn lạc tại chỗ!

Đương nhiên Bản Tôn không dám quấy nhiễu thời không, hẳn ta chỉ mượn Thời Không Mẫu Hà tiến về đại giới khác mà thôi.

“Ồ bên kia.”

Bản Tôn cẩn thận cảm ứng một lát, lập tức bước vào Thời Không Mẫu Hà, đến ngũ tinh thế giới của Phong vân.

Bên này.

Phong Vân không biết còn có đại địch sắp đến, bây giờ hắn đang điên cuồng quét hình chiếu trong trận vực thời không của mình.

“Bây giờ, tất cả các hình chiếu Đạo Tôn đều tuôn ra đạo chủng rồi.”

Phong Vân nhìn vật rơi xuống trong ba lô, tất cả đều là đạo chủng, trừ thời không ra, đều có các thuộc tính khác!

“Dung nhập những đạo chủng này với bản thân, cộng thêm nơi này là hỗn độn đại đạo bản nguyên, hắn là có thể đẩy cảnh giới của mình lên cấp độ Thần Ma thất trọng thiên.” Trong lòng Phong Vân dự đoán.

Nhưng điều này còn xa mới đủ, hắn còn cần mạnh hơn!

“Tiếp theo, chuyên môn quét hình chiếu cường giả cảnh giới Thần Ma của đám người minh chủ Đạo Minh đi.” Phong Vân lầm bầm.

Đây là bộ phận quan trọng nhất, nếu thời khắc cuối cùng hắn có thể quét ra, như vậy sẽ có khả năng lớn tiến đến cấp độ bán Siêu Thoát, dựa vào ưu thế bản thổ, lúc đó, cho dù chân thân của Tiên Đế bạch y đến, hắn cũng không sợ.

Đương nhiên, đây là kết quả tối ưu nhất, nếu hắn không quét ra, vậy chỉ có thể liều mạng chiến một trận!

Hả?

Đúng lúc này, bỗng nhiên Phong Vân cảm ứng được Thời Không Trường Hà có chút rung động, hắn không khỏi nhìn qua thời không chỉ tuyến, chỉ thấy một chỗ không biết ngoài vực ngoài, trong thời không mênh mông hỗn loạn, một thân ảnh vĩ ngạn, đỉnh đầu xuất hiện một chiếc đỉnh lớn màu đen, từng bước đi từ thời không hỗn độn ra, giống như Ma Thần từ thời cổ đại đi đến hiện đại, vô cùng khủng bố.

“Dị vực lão vực chủ, Cổ Hạo, cuối cùng đã trở về sao?”

Ánh mắt Phong Vân khẽ động, truyền tin tức cho đám người minh chủ Đạo Minh đang tu hành.

Đồng thời, Phong Vân cũng dự định tiến về, không phải tham chiến, mà muốn lấy một đợt hình chiếu, dù sao Cổ Hạo cũng là một cường giả siêu cấp cảnh giới Thần Ma bát trọng thiên, một hình chiếu lớn như vậy, Phong Vân không có lý do bỏ qua!

Cùng lúc đó, đám minh chủ Đạo Minh nhận được tin tức Phong Vân truyền đến, đều từ trạng thái tu hành trở lại.

Ở bên ngoài mới có năm trăm năm, nhưng trong trận vực thời không, ít nhất bọn họ đã trải qua năm vạn năm rồi.

Năm vạn năm này đủ để bọn họ chữa trị tu vi đến trạng thái đỉnh cao nhất.

“Ha ha, chờ lâu như vậy, cuối cùng lão gia hỏa kia đã đi ra, không biết lúc ông ta nhìn thấy chúng ta, vẻ mặt sẽ như thế nào?” Vĩnh Hằng lão tổ cười to nói.

“Cái này còn phải đoán à? Đi, bây giờ tự đi tìm ông ta, chẳng phải sẽ tận mắt chứng kiến sao?” Diển Thần Đại Tôn cười nói.

“Ừ, đi.”

Lập tức, một nhóm bốn người bọn họ rời trận vực thời không, biến mất tại chỗ.

...

Một bên khác.

Trong tay Cổ Hạo cầm hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh, phá vỡ thời không loạn lưu, trở về thời hiện đại, sau đó nhìn về phía vô tận hỗn độn cương vực.

“Những năm này, ta mượn nở Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh chữa trị tất cả thương thế của mình, bây giờ đã trở lại thời kỳ đỉnh phong, thậm chí có hi vọng tiến thêm một bước, bây giờ nên hủy diệt vô tận hỗn độn cương vực, mượn nhờ vô tận sinh linh bên trong, giúp ta bước ra một bước kia.”

Đôi mắt Cổ Hạo chớp động, vốn dĩ, trong kế hoạch của ông ta, sau khi trở về sẽ đi tìm hình chiếu Tiên Đế bạch y, cùng đại quân của Tu Chân tộc nội ứng ngoại hợp.

Nhưng bây giờ ông ta sắp đột phá, cơ hội này chớp mắt là qua, cho nên ông ta không quan tâm nhiều như vậy.

Hơn nữa, bây giờ trong vô tận hỗn độn cương vực, trừ Phong Vân, ông ta không thèm để ý người khác, hoàn toàn là loạn sát!

Chương 1224: Chỉ sống vì thành đạo!

Chương 1224: Chỉ sống vì thành đạo!

Cổ Hạo vừa xoay chuyển suy nghĩ, lúc này đã quyết định, chỉ thấy ông ta lạnh băng nhìn về phía vô tận hỗn độn cương vực, trong mắt không có bất kỳ tình cảm gì, giống như con rôi đại đạo, trong lòng chỉ có thành đạo, trừ cái đó ra, đều có thể bỏ qua.

Ông ta đã từng bảo vệ vô tận hỗn độn cương vực, nhiều kỷ nguyên trôi qua, trái tim ông đã trở nên rắn như sắt từ lâu.

“Chỉ có Siêu Thoát mới là tất cả, mặc dù thế giới bị hủy diệt, cũng không tiếc.”

Giọng nói lạnh băng vô tình của Cổ Hạo vang lên, khuấy động thủy triều cuộn cuộn, khiến vô số tinh cầu trong hỗn độn bị phá diệt, tạo ra cảnh tượng tận thế.

Nhưng ngay khi ông ta chân bị đặt chân đến vô tận cương vực, bỗng nhiên sắc mặt thay đổi, nhìn về chỗ không biết trên đỉnh đầu mênh mê.

Chỉ thấy cuối cùng của hỗn độn, có một đại ấn che đầy thập phương, quét ngang tất cả mà đến.

Những nơi đi qua, hư không để bị sụp đổ, phá diệt, một mảng lớn tinh cầu vỡ nát, lại hóa thành lực lượng gia trì đại ấn hỗn độn này.

Vĩnh Hằng Hồn Độn Ẩn!

Cổ Hạo nhận ra lai lịch đại ẩn hồn độn này đầu tiên, rõ ràng là kỹ năng thành danh của Vĩnh Hằng lão tổ, bên trong dung nạp đại thần thông và chí bảo.

Một khi phát ra, uy năng hủy diệt thiên địa vạn vật dần tăng trưởng, dường như vô biên vô hạn.

Mặc dù thần thông này đáng sợ, nhưng Cổ Hạo còn không đến mức e ngại.

Chân chính khiến ông ta để ý là, vì sao Vĩnh Hằng Hồn Độn ẩn lại xuất hiện ở đây! Đây rõ ràng là tuyệt kỹ thành danh của Vĩnh Hằng lão tổ, nhưng ông ta vẫn đang bị hãm trong thời không loạn lưu!

“Giả thần giả quý!”

Cổ Hạo gầm nhẹ một tiếng, nâng tay lên, năm ngón tay khép lại, đánh ra một quyền!

Oanh!

Một quyền hoành kích, kinh diễm cổ kim, nhanh đến cực hạn.

Trong nháy mắt đã vượt qua khoảng cách trùng điệp, một quyền này đánh vào đại ẩn hồn độn kia!

Ầm ầm!

Đại ẩn hồn độn vỡ vụn, hóa thành những điểm sáng chói lọi, tiêu tán trong hồn độn mênh mông.

Nhưng trên mặt Cổ Hạo không có một chút vui mừng, giờ phút này, ông ta đang nhìn chăm chăm hư không phía trước, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin.

Chỉ thấy đôi diện ông ta, có bốn thân ảnh đang đứng ngạo nghễ, rõ ràng là Thiên Mang lão nhân, Vĩnh Hằng lão tổ, Diễn Thân Đại Tôn và Thanh Vân tổ quốc chủ!

“Làm sao có thể? Ngươi, các ngươi làm sao có thể trở về được.”

Lần đầu tiên Cổ Hạo thất thố như vậy, vẻ mặt thay đổi, có cảm giác vượt ngoài dự đoán của bản thân.

Ông ta khó có thể tưởng tượng được, làm sao mấy tên này có thể trở về, ông ta đã tận mắt nhìn thấy bọn họ thất thủ sâu trong thời không loạn lưu, muốn trở về, cơ bản không thể nào!

“Ha ha, ngươi có thể trở về, vì sao chúng ta lại không thể, thế nào, bị dọa sợ?” Vĩnh Hằng lão tổ ha ha cười lạnh nói.

“Cổ Hạo ơi Cổ Hạo, mặc dù trước kia biết ngươi có chấp niệm sâu, nhưng cũng biết lập trường, không ngờ ngươi vì muốn Siêu Thoát, lại đầu quân vào kẻ địch, sao lại đáng xấu hổ như vậy!” Diễn Thân Đại Tôn mạnh mẽ lên án.

“Không sai, ngươi cầu đạo không đáng trách, nhưng phải biết cái gì có thể, cái gì không thể chứ!” Thanh Vân tổ quốc chủ lạnh giọng nói.

“Ha ha ha...”

Bỗng nhiên Cổ Hạo cười to, sau đó lạnh lùng nói: “Cả đời ta chỉ sống vì thành đạo, địch nhân gì đó, bạn bè gì đó, chỉ cần cản ta thành đạo, đều bị ta bỏ qua.”

“Cái tên này, người hoàn toàn điên rồi.” Vĩnh Hằng lão tổ thở dài.

Cô chấp như vậy, mặc dù thành đạo thì có ý nghĩa gì, bỏ qua thế giới tạo ra bản thân, cuối cùng chỉ là dân du cư trên Thời Không Mẫu Hà mệnh mông mà thôi.

“Đã như vậy, nhân quả kéo dài từ tuyên cổ, cũng nên kết toán rồi!” Ánh mắt Diễn Thần Đại Tôn đầy hàn ý, lạnh thấu xương.

“Ha ha ha, chỉ dựa vào bốn người các người, cũng dám ngăn cản ta?”

Cổ Hạo không hề sợ hãi, trong tay ông ta có hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh, căn bản không sợ đám người Vĩnh Hằng lão tổ.

“Thật sao, thêm ta nữa thì sao?”

Bỗng nhiên một giọng nói bình thản hờ hững vang lên, không có dấu hiệu nào, nhưng rơi vào tai Cổ Hạo, lại như thiên địa chấn động mạnh!

Ông ta quay người, chỉ thấy cuối một phương hỗn độn khác, có một thân ảnh vĩ ngạn đứng ở đó, mái tóc suôn dài như thác nước, rối tung trên thân thể, sắc mặt hòa nhã nhưng lại khí phách bề ngễ chur thiên vạn giới!

Chính là đệ nhất cường giả trong vô tận hỗn độn cương vực bây giờ, minh chủ Đạo Minh!

“Người, người, làm sao người có thể trở về được?”

Ánh mắt Cổ Hạo xiết chặt, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, dáng vẻ không thể tin được nhìn minh chủ Đạo Minh, giống như gặp quỷ.

Phải biết, năm đó ông ta tận mắt nhìn thấy minh chủ Đạo Minh trầm luân trong thời không loạn lưu rất xa xôi, mấy người Vĩnh Hằng lão tổ trở

về, Cổ Hạo còn tiếp nhận được, nhưng minh chủ Đạo Minh cũng trở về, chuyện này lại không thể tưởng tượng được...

“Ngươi cảm thấy thế nào? Ngươi có chủ tử Tu Chân tộc trợ giúp ngươi trở về, chẳng lẽ vô tận hỗn độn cương vực ta lại không có người nào sao?” Minh chủ Đạo Minh lạnh nhạt nhìn Cổ Hạo, trong mắt không nhìn ra vui buồn.

Ông ta vừa dứt lời, chỉ thấy trong mênh mông xa xôi, một đôi mắt thâm thúy cuộn cuộn mở ra, giống như bên trong xuất hiện một vài hình tượng của quá khứ và tương lai, vô cùng khủng bố.

Đôi mắt này quét qua Cổ Hạo một chút, sau đó chậm rãi khép lại, giống như chưa từng xuất hiện.

Lúc này Cổ Hạo đã hiểu.

“Thì ra là hãn, Nhân tộc Phong Vân, ta nên sớm nghĩ đến!”

Con ngươi Cổ Hạo lại nhanh chóng co lại, lúc trước trong lòng ông ta còn ôm một tia may mắn, cho rằng mấy trăm năm, Phong Vân không thể trưởng thành nhanh như vậy.

Nhưng tuyệt đối không ngờ, ông ta vẫn đánh giá thấp Phong Vân.

Mấy trăm năm, đối phương đã lĩnh ngộ Thời Không Đại Đạo đến trình độ này, yên lặng mang mấy người minh chủ Đạo Minh từ trong thời không loạn lưu ra, hơn nữa, còn khiến bọn họ khôi phục tu vi đến trạng thái đỉnh cao nhất!

“Các ngươi trở về thì thế nào, trong tay ta có hình chiếu vô thượng chí bảo Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh của Tu Chân tộc, cho dù minh chủ Đạo Minh, ta cũng không sợ!”

Bỗng nhiên Cỗ Hạo hét lên một tiếng, khí cơ quanh người được Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh gia trì, vọt phá gông cùm xiềng xích, bước vào cấp độ Thần Ma cửu trọng thiên.

“Hôm nay, người trăm các người, chính là Cỗ Hạo!”

Lời nói vừa dứt, bỗng nhiên Cỗ Hạo và hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh hợp làm một, lập tức, một cỗ cường khí phô thiên cái địa sôi trào mãnh liệt, giống như một vị Tiên Đế vô thượng ra tay, trấn áp tất cả loạn thần tặc tử!

Nhưng nơi đi qua, vạn đạo hỗn độn đều tránh lui!

Minh chủ Đạo Minh Vọng Thiên Thư đứng mũi chịu sào, nhưng sắc mặt vẫn rất bình tĩnh.

“Người muốn chém ta?”

Oanh!

Minh chủ Đạo Minh đứng thẳng người lên, giữa mười ngón tay chảy ra ngàn vạn quang huy, sau đó bắn ra, diễn hóa thành từng đạo đại thần thông sáng chói, thay đổi càn khôn thập phương!

Chỉ một thoáng, ngàn vạn đại thần thông hiện lên trong hỗn độn, vờn quanh minh chủ Đạo Minh, giống như trung tâm của thiên địa, là chủ nhân thống ngự ngàn vạn đại giới!

Chương 1225: Trước có đả kích, sau có hack, rất khó khăn!

Chương 1225: Trước có đả kích, sau có hack, rất khó khăn!

Minh chủ Đạo Minh đứng trong thần quang khấy động sôi trào, giống như trung tâm của vạn giới, thần hình vĩ ngạn siêu nhiên.

“Hỗn nguyên dựng lên thân ta, vạn đạo hội tụ lên hồn ta! Sinh ra thần thánh, sinh ra siêu phàm, chỉ bằng ngươi, cũng dám kêu gào?”

“Mặc dù thành tựu Thần Ma cửu trọng thiên, nhưng vẫn không có hi vọng như cũ, giống hết ngươi năm đó, buồn cười không biết tự lượng sức!”

Minh chủ Đạo Minh đến từ thất tinh thứ nguyên đại thế giới, mặt dù ông ta chưa từng biểu lộ, nhưng trong xương vô cùng cao ngạo, khiến người khác kính sợ.

Mãi đến khi ông ta gặp được Phong Vân, chân chính kiến thức cái gì mới gọi là thiên kiêu cái thế, cho dù thứ nguyên thế giới thấp hơn, cũng khó có thể che giấu hào quang kinh thế.

Cho nên, minh chủ Đạo Minh đã thu liễm rất nhiều, không còn ngạo nghễ như trước nữa.

Nhưng bây giờ đối mặt với Cổ Hạo, sự kiêu ngạo từ bên trong của minh chủ Đạo Minh đã bị kích phát ra.

Ông ta cảm thấy, một con chó con mèo gì đó, cũng dám trảm ông ta?

“Nguoi, muốn chết!”

Cổ Hạo tức giận, bàn tay hoành kích chur thiên vạn giới nắm lại, tạo ra một quyền vô thượng!

Ra quyền!

Một quyền này như sinh ra từ thời tuyên cổ thứ nguyên thế giới, xé rách vô tận hỗn độn chi khí.

Mang theo lực lượng khủng bố nghiền ép ngàn vạn thế giới, hoành ép mệnh mông hỗn độn.

Trong đó có hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đạo, tử vạn thần quang giăng khắp nơi, sức mạnh vô cùng vô tận trấn áp đến!

Sắc mặt minh chủ Đạo Minh không thay đổi, đại thần thông vô cùng vô tận quanh người tự phát tự ngưng, cũng hình thành một nắm đấm vô cùng to lớn, lao ra xa xôi mệnh mông hỗn độn, âm âm nghênh tiếp một quyền kia của Cổ Hạo!

Ầm ầm!

Hai đạo khí tức khủng bố cuồng bạo, trùng trùng điệp điệp, tràn ngập mỗi góc ngách trong phạm vi này, vô số hư không đều biến mất không một dấu hiệu báo trước, thậm chí còn lan tràn đến gần đại đạo của thứ nguyên, khiến chúng sôi trào.

Vạn tượng đều diệt, thiên địa sụp đổ!

Hai vị tồn tại vô thượng Thần Ma cứu trọng thiên ra tay, dường như là lực lượng cao cấp nhất trong ngũ tinh thứ nguyên thế giới này.

Va chạm kịch liệt xảy ra, nếu đây không phải ở vực ngoại, thì không một sinh linh nào có thể sống sót.

Oanh!

Ầm ầm!

Dao động đáng sợ tản mát khắp hư không của vực ngoại.

Minh chủ Đạo Minh vẫn có tư thái cũ, một mình đứng đó, giống như vĩnh hằng.

Còn Cổ Hạo lại lao đảo từ trong hư không vực ngoại đi ra, đụng nát tỷ năm ánh sáng hư không.

“Ta có Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh gia trì, vẫn rơi vào hạ phong!”

Trong lòng Cổ Hạo sợ hãi không thôi.

Đây là lần đầu tiên ông ta lấy thân phận kẻ địch đối mặt với minh chủ Đạo Minh, ông ta mới hiểu, trước tuyên cổ, lúc minh chủ Đạo Minh và ông ta quyết đấu, căn bản chưa dùng hết lực.

Cuối cùng ông ta cũng biết, vì sao hai vị Chuẩn Tiên Đế của Tu Chân tộc lại bị minh chủ Đạo Minh phong ấn.

Là do hai vị Chuẩn Tiên Đế kia quá yếu, còn minh chủ Đạo Minh thì quá mạnh.

...

Giờ phút này, cách chiến trường vô số năm ánh sáng.

Phong Vân đứng ở đây, nhìn mình chủ Đạo Minh và Cổ Hạo trong chiến trường, sau đó không quay đầu lại rời đi.

Từ lúc mình chủ Đạo Minh ra tay, hẳn liền biết, Cổ Hạo chắc chắn sẽ thua.

Cho nên Phong Vân vô cùng bình tĩnh.

Hơn nữa, cho dù không có mình chủ Đạo Minh, dựa vào chiến lực bây giờ của Phong Vân, cũng không sợ Cổ Hạo.

Những năm này, Phong Vân điên cuồng quét hình chiếu, cảnh giới đã đạt đến cảnh giới Thần Ma thất trọng thiên, còn chiến lực của hắn, đã không kém hơn Thần Ma cửu trọng thiên.

Đối phó Cổ Hạo, đương nhiên không phải nói chơi.

Nhưng bây giờ có mình chủ Đạo Minh ở đây, Phong Vân cũng lười ra mặt.

Giống như mình chủ Đạo Minh nói, Cổ Hạo này không tính cái gì, người chân chính có uy hiếp, vẫn là Tiên Đế bạch y.

Nếu chân thân hắn ta giáng lâm, đối với phương thứ nguyên thể giới này, quả thật là một trận tai nạn trước nay chưa từng có.

Mặc dù việc này chưa chắc đã trở thành sự thật, nhưng cũng là dự định xấu nhất.

Trong lòng Phong Vân cũng không ôm may mắn, hi vọng chân thân của Tiên Đế bạch y không giáng lâm ở đây, hắn muốn làm, chính là khiến mình không phải sợ.

Chỉ có bản thân cường đại, có thể trấn áp tất cả đại loạn, như vậy mới là vương đạo!

“Trở về tiếp tục quét hình chiếu...”

Phong Vân nhìn hình chiếu của Cổ Hạo trong tấm gương.

【 Đối tượng hình chiếu 】 : Cổ Hạo

【 Tuổi 】 : Tuyên cổ kỷ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong

【 Roi xuống 】 : . . . Thần thông cấp Thần Ma 《 Tuyên Cổ Khai Thiên Quyền 》 . . . Thần tông cấp Thần Ma 《 Thần Đạo Vô Cực Diệt Tuyệt Khúc 》 . . . Thần thông cấp Thần Ma 《 Thiên Nguyên Nhất Kích 》 . . . Kim Chi Đạo Đài (tám tầng chín). . . Hỏa Chi Đạo Đài (tám tầng chín). . . Phong Chi Đạo Đài (tám tầng chín). . . Quyền Chi Đạo Đài (tám tầng chín).
..

Mặc dù Cổ Hạo vẫn luôn bị minh chủ Đạo Minh chèn ép, nhưng bản thân ông ta cũng rất kinh diễm, dù sao minh chủ Đạo Minh cũng đến từ thất tinh thứ nguyên đại thế giới, còn Cổ Hạo lại là sinh linh bản thổ ở đây.

Về phần Phong Vân, bên người hẳn có hack, cho nên không tính.

Vì thế, nghiêm chỉnh mà nói, Cổ Hạo mới là thiên tài mạnh nhất từ cổ chí kim của phương thứ nguyên thế giới này, đáng tiếc, ông ta sinh không gặp thời.

Trước có minh chủ Đạo Minh đã kích, sau có Phong Vân cấp bug, có thể nói, vô cùng khổ cực.

Nếu Cổ Hạo có thể giữ vững đạo tâm, không bị ảnh hưởng, tương lai tự nhiên sẽ có thành tựu vô cùng vô tận.

Đáng tiếc ông ta quá cố chấp, lâm vào ngõ cụt, cuối cùng còn muốn đi đường tắt, mới dẫn đến kết cục hôm nay.

Nhưng Phong Vân vẫn rất cần hình chiếu của ông ta.

“Hình chiếu của Cổ Hạo, cộng thêm minh chủ Đạo Minh và mấy vị cấp Thần Ma khác, nếu để các thuộc tính đạo đài đó dung hợp trên người mình, có thể trợ giúp mình phá vỡ gông cùm xiềng xích, đánh vỡ cực hạn Thần Ma, bước vào cấp độ kia!” Phong Vân lầm bầm nói.

Lúc này, thân ảnh hấn khẽ động, biến mất tại chỗ, trở về vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo, bắt đầu hành trình quét hình chiếu tiếp theo.

...

Bên này, đại chiến vẫn tiếp tục.

Cổ Hạo tuyệt đối rơi vào thế hạ phong, nếu không phải có Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh, ông ta đã sớm bại vong rồi, nhưng dù vậy, ông ta cũng tuyệt đối lâm vào thế yếu.

“Giết!”

Trong lòng Cổ Hạo biết tiếp tục như vậy, chắc chắn ông ta sẽ thua, lúc này, ông ta đã thi triển công phạt mạnh nhất.

Ông ta như mặt trời sáng chói, vô số thần quang tung hoành, hai tay Cổ Hạo lắc một cái, mười ngón tay lưu động, giống như lấy chur chiên vạn đạo làm dây đàn, gảy lên một khúc diệt thế.

Trong đó, mơ hồ có thể nhìn thấy hăng ha sa số thế giới, không thể tính toán được mở ra, sau đó lại bị chôn vùi, tất cả sinh linh bên trong, cho dù thần thánh, hay là hèn mọn, hữu hình hoặc vô hình, tất cả để tan biến thành mây khói!

Tranh tranh tranh...

Trong hư không vực ngoài, như có chư thần ngâm xướng, vạn đạo tán dương, và tiếng vô số sinh linh cúng bái.

Rất nhiều thanh âm siêu phàm thần dị vang lên, không có khúc nhạc dạo, trực tiếp vang lên trong đầu minh chủ Đạo Minh!

Trong nháy mắt, tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại một thế giới thần đạo rộng lớn đến không thể tưởng tượng được, quang huy chiếu rọi tất cả, mỗi góc, mỗi không gian, đều sáng lên.

Thần Đạo Vô Cực Diệt Tuyệt Khúc!

Chương 1226: Đại Lục Thần Quyền, Tuyên Cổ Thần Đình Trấn Thiên Ân!

Chương 1226: Đại Lục Thần Quyền, Tuyên Cổ Thần Đình Trấn Thiên Ân!

Mà trong chỗ xa xôi, bên ngoài chiến trường đại chiến của minh chủ Đạo Minh và Cổ Hạo.

Có bốn bóng người đang ẩn nấp ở đây, thông qua một chiếc gương, vẫn luôn chú ý chiến đấu ở nơi này.

Rõ ràng là bốn vị đội trưởng tiểu đội thời không của Thời Không Thần Điện, Thần Nhạc, Đồng Phi Anh, Thiên Phật lão tăng và Khuê Tuyệt.

“Không ngờ, mặc dù số lượng cường giả ở thứ nguyên thế giới này không nhiều, nhưng chất lượng lại rất cao, vậy mà có cường giả Thần Ma cửu trọng thiên, hơn nữa còn là hai vị!”

Ánh mắt Thần Nhạc kinh hãi, va chạm giữa hai vị cường giả Thần Ma khiến hắn ta rất hoảng sợ.

“Khó trách thứ nguyên thế giới này được xếp vào cấp ngũ tinh, có cường giả bậc này, mặc dù tầng trung và hạ có yếu hơn, nhưng đẳng cấp thế giới vẫn không bị hạ xuống.”

Trong mắt Đồng Phi Anh lóe lên dị sắc, mở miệng nói.

“A di đà phật, đáng tiếc, dựa vào năng lực của bản tăng, không thể độ hóa hai vị cường giả này, đáng tiếc, đáng tiếc.” Về mặt Thiên Phật lão tăng đầy tiếc hận.

Da mặt ba người bên cạnh co giật, lão hòa thượng này thật đúng là dám nghĩ, muốn độ hóa hai vị cường giả Thần Ma cửu trọng thiên, không sợ vài phút sẽ bị phản phệ à?

Tu vi cao nhất trong bốn người bọn họ là Đồng Phi Anh, cấp độ Thần Ma bát trọng thiên đỉnh phong, đối diện với bất kỳ ai trong hai người kia, cũng thua nhiều thắng ít.

Cho nên bọn họ chỉ dám vụng trộm quan sát từ xa, không dám bại lộ một chút.

Đây không phải là lần đầu tiên bọn họ làm loại chuyện này, cho nên ngựa quen đường cũ, không sợ bị phát hiện.

...

Bên này.

Đại chiến đã tiến hành đến thời khắc máu chót.

Cổ Hạo thi triển sát chiêu mạnh nhất, không giữ lại chút nào, xuất kích với minh chủ Đạo Minh!

“Thần Đạo Vô Cực Diệt Tuyệt Khúc sao?”

Trên hư không vực ngoại, ánh mắt minh chủ Đạo Minh sáng lên, thân thể vĩ ngạn, thẳng tắp hơi chậm lại.

Chút chậm lại này, dường như không đến một phần nghìn giây.

Một phần nghìn giây là ngắn ngủi cỡ nào, cho dù là cường giả Thần Ma cũng khó mà phát giác được.

Nhưng Cổ Hạo lại vô cùng nhạy cảm, bắt được thời cơ này.

“Chết cho ta!”

Trong chớp mắt, Cổ Hạo đậm chận vượt qua tất cả trở ngại, hóa thành một đạo chi quang với tốc độ cực hạn, tùy tiện đã vượt qua khoảng cách xa xôi vô tận.

Trong một phần nghìn giây này, đánh ra Tuyên Cổ Khai Thiên Quyền về phía mình chủ Đạo Minh.

Quyền như thiên địa, xẹt qua tuyên cổ, cho dù là đại giới mệnh mông, ông ta cũng có thể xé rách trong nháy mắt!

Cho dù là cường giả Thần Ma nào, nhận một kích này, cũng phải chịu tổng thương không thể nghịch chuyển.

“Không tốt.”

Nhưng mà, ngay khi một quyền này của Cổ Hạo sắp rơi xuống, trong lòng ông ta lập tức run rẩy, một cỗ báo động rất mãnh liệt xuất hiện trong lòng ông ta.

Giống như có một bàn tay lớn nắm lấy trái tim ông ta!

Trên thực tế, báo động của ông ta vô cùng chính xác.

Ngay khi ông ta đánh ra Tuyên Cổ Khai Thiên Quyền này, mình chủ Đạo Minh vốn nên chịu ảnh hưởng của Thần Đạo Vô Cực Diệt Tuyệt Khúc, bỗng nhiên mở mắt!

Đồng thời, trên mi tâm mình chủ Đạo Minh xuất hiện một người tí hon màu vàng sáng chói, tay trái huy động năm đốm màu vàng, tay phải kết vô thượng tiên ấn.

Rõ ràng là Đại Lục Thần Quyền và Tuyên Cổ Thần Đình Trần Thiên Ấn!

Đây chính là hai đại thần thông vô thượng của mình chủ Đạo Minh, đến từ bản tôn ở thất tinh đại thế giới của ông ta, uy năng mệnh mông bực nào, căn bản không thể diễn tả được!

“Ngươi, ngươi gạt ta, ngươi căn bản không bị ảnh hưởng!”

Trong đầu Cổ Hạo ong lên, khó tin nói.

Mà lúc ông ta vừa nói ra câu này, Tuyên Cổ Khai Thiên Quyền mà ông ta đánh ra đã bị hai đại thần thông vô thượng của mình chủ Đạo Minh xé nát.

Đồng thời, hai đạo đại thần thông này dọc theo quỹ tích công kích cực hạn, phóng thẳng về phía mi tâm Cổ Hạo.

“Ngươi đừng hòng giết ta!”

Cổ Hạo trọn sắp rách cả mí mắt, thân thể bắn ra quang huy sáng chói, bên trong mang theo bạo liệt nồng đậm.

Giống như có ngàn vạn đại giới nổ tung trong cơ thể ông ta!

Ầm ầm!

Trong chốc lát, mọi vật giống như đều bị phá diệt!

Hai vị cường giả Thần Ma vô thượng, triệt để thiêu đốt lực lượng bản nguyên, sao mà khủng bố!

Cho dù cường đại như minh chủ Đạo Minh, lúc này cũng lâm vào cuồng bạo.

Sắc mặt minh chủ Đạo Minh không thay đổi, người tí hon trên mi tâm ông ta khẽ động, lao ra ngoài.

Một giây sau, mọi chuyện đều giống như bị đình trệ, vạn vật như vẽ, thiên địa đứng yên.

Bao gồm Cổ Hạo đang thiêu đốt bản nguyên!

Sau đó, kim quang hiện lên, xẹt qua mi tâm ông ta!

Phốc!

Huyết dịch màu đỏ phun ra ngàn vạn năm ánh sáng, giống như một đạo trường hà xẹt qua, khiến hư không vực ngoài vỡ vụn, vô cùng khủng bố, nhìn mà giật mình.

“A! A! A!”

Hư không vực ngoài đứt thành từng khúc, Cổ Hạo đứng trong đó, còn chưa chết, ông ta phát ra tiếng rít gào cực kỳ khủng bố.

“Vậy mà ngươi lại bức ta đến tận đây, bức ta đến tận đây!”

Trong tiếng sóng âm ù ù, Cổ Hạo phản nộ, sát ý hận ý dâng lên cuộn cuộn đến cực điểm, nơi xa, đám người Vĩnh Hằng lão tổ đều biến sắc.

Bị tâm tình tiêu cực này chạm đến, có thể linh hồn bọn họ sẽ bị ô nhiễm.

Oanh!

Minh chủ Đạo Minh không nói lời nào, sắc mặt lãnh khốc hờ hững, người tí hon màu vàng trên mi tâm ông ta hợp thành một thể với ông ta, lại lần nữa đánh ra hai đại thần thông sát phạt lần trước, giết về phía Cổ Hạo đang ở trong mảnh vỡ hư không.

“Hận này thù này, tuyên cổ khó diệt!”

Cổ Hạo lưu lại lời hung ác, lập tức thiêu đốt toàn bộ bản nguyên thân thể của mình, hóa thành một sợi thần quang, bay thẳng về chỗ không biết ở vực ngoại.

Lấy toàn bộ bản nguyên thân thể Thần Ma làm nhiên liệu, đương nhiên tốc độ của Cổ Hạo sẽ nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, một ý niệm vượt qua không biết bao nhiêu năm ánh sáng, bất kể cường giả Thần Ma nào cũng khó mà nhìn được bóng lưng ông ta.

Nhưng trong khoảnh khắc Cổ Hạo vừa bay ra, một đạo quang huy sáng chói thần thánh đến không thể nói rõ được lập tức bao phủ ông ta, sau đó, trong sự khiếp sợ không gì sánh nổi của Cổ Hạo, ông ta rơi từ trong hư không vực ngoại xuống.

Sau đó, ông ta nhìn thấy gương mặt minh chủ Đạo Minh không biểu cảm, vung một nắm đấm về phía ông ta.

Cổ Hạo lập tức phát ra âm thanh thảm thiết: “Tiên Đế cứu ta!”

Đáng tiếc, không có bất kỳ cái gì đáp lại, một giây sau, lực lượng bản nguyên và linh hồn còn sót lại của Cổ Hạo bị một quyền của minh chủ Đạo Minh đánh nát, triệt để ma diệt!

Cổ Hạo, chết!

Mà theo khoảnh khắc Cổ Hạo chết đi, một vòng u quang xuất hiện, lấy tốc độ vô cùng khủng bố xuyên qua hư không trùng điệp, biến mất không thấy gì nữa.

“Hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh, Tiên Đế bạch y...”

Minh chủ Đạo Minh không truy kích, hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh này là do Tiên Đế bạch y không chế.

Ông ta biết rõ Tiên Đế bạch y đáng sợ, không đến thời khắc sống còn, ông ta cũng không muốn phải đối đầu sớm như vậy!

Bây giờ, chuyện minh chủ Đạo Minh đặt lên hàng đầu, là tranh thủ thời gian cho Phong Vân, cho nên, ông ta sẽ không chủ động xuất kích.

Hả?

Lúc này, giống như minh chủ Đạo Minh cảm ứng được cái gì đó, nhìn về một phía khác.

“Không tốt! Ông ta phát hiện chúng ta rồi!”

“Đi!”

Lúc này, đám người Đồng Phi Anh của tiểu đội Thời Không đều tự thi triển phương pháp ẩn nấp riêng của mình, giây lát đã biến mất tại chỗ, không tìm thấy một chút tung tích.

“Loại khí cơ này, Thời Không Thần Điện cũng tham gia!” Trong lòng minh chủ Đạo Minh kinh động, vẻ mặt hơi thay đổi.

Chương 1227: Cuối cùng cũng quét ra!

Chương 1227: Cuối cùng cũng quét ra!

Minh chủ Đạo Minh không ra tay với bốn người Thời Không Thần Điện, mặc dù dựa vào thực lực của ông ta, đủ để trấn áp bốn thành viên của Thời Không Thần Điện này, nhưng ông ta không làm như vậy.

Thời Không Thần Điện là thế lực cường đại vắt ngang Thời Không Mậu Hà, cho dù bản tôn ông ta ở thất tinh thứ nguyên thế giới cũng không dám đắc tội Thời Không Thần Điện.

Có đôi khi, các thành viên của Thời Không Thần Điện cũng đến Thần Thương thứ nguyên thế giới của ông ta chấp hành nhiệm vụ, đối với chuyện này, chỉ cần bọn họ không náo loạn quá phận, các cường giả bản thổ cũng sẽ nhắm một mắt mở một mắt cho qua.

“Nhìn thực lực của bốn người này, chắc là thành viên tiểu đội của Thời Không Thần Điện, không phải người xuyên qua thời không...”

Trong lòng minh chủ Đạo Minh thở ra một hơi, nếu người xuyên qua thời không đến đây, cục diện sẽ không cách nào tưởng tượng được.

Ông ta từng gặp người xuyên qua thời không ở Thần Thương thứ nguyên thế giới, mỗi người đều có thiên phú vô cùng yêu nghiệt, tốc độ tu hành cũng nhanh hơn những thiên tài khác ngàn vạn lần, trong đó, tu vi

thấp nhất là cấp Siêu Thoát, cao hơn, nghe nói thậm chí còn có cường giả cấp Bỉ Ngạn!

“Nhưng đám biến thái này cũng chướng mắt ngũ tinh thứ nguyên thế giới, mình không cần buồn lo vô cớ như vậy.”

Minh chủ Đạo Minh trầm nghĩ trong lòng, nhưng trong lòng ông ta cũng đang suy đoán, mấy thành viên tiểu đội Thời Không Thần Điện này đến ngũ tinh thứ nguyên thế giới này làm gì?

“Chẳng lẽ muốn mời chào Phong Vân trở thành người xuyên qua thời không sao?”

Minh chủ Đạo Minh suy đoán như vậy.

Với thiên phú của Phong Vân, ông ta thấy hoàn toàn phù hợp với điều kiện trở thành người xuyên qua thời không của Thời Không Thần Điện, mặc dù chỉ xuất thân tại ngũ tinh thứ nguyên thế giới, nhưng tương lai có tiềm năng rất mạnh.

Hơn nữa, cũng không phải chưa từng có thiên kiêu đi ra từ ngũ tinh thứ nguyên thế giới trở thành tồn tại cái thế.

Theo minh chủ Đạo Minh biết, trước mắt, yêu nghiệt khủng bố xếp thứ mười trong đám người xuyên qua thời không của Thời Không Thần Điện vốn chỉ là một nô lệ nhỏ của ngũ tinh thứ nguyên thế giới, sau đó được Thời Không Thần Điện tuyển chọn, chỉ dùng một kỷ nguyên ngắn ngủi, đã thành công Siêu Thoát.

Sau đó chỉ tốn mười kỷ nguyên, tấn thăng đến cảnh giới Đạo Quả!

Vô cùng khủng bố!

“Hi vọng ta đoán sai, nếu không thì vấn đề này sẽ rất khó giải quyết...”

Minh chủ Đạo Minh nhíu chặt mày, trước có Tu Chân tộc uy hiếp, bây giờ lại có Thời Không Thần Điện, khiến ông ta cảm thấy rất lo lắng.

Mấy người Vĩnh Hằng lão tổ nhìn thấy minh chủ Đạo Minh diệt trừ Cổ Hạo lại không có chút vui vẻ, đều rất nghi ngờ.

“Minh chủ, xảy ra chuyện gì sao?” Vĩnh Hằng lão tổ không nhịn được hỏi.

“Không sao, ta chỉ lo lắng hành động của Tiên Đế bạch y thôi.”

Minh chủ Đạo Minh lấy lại tinh thần, không cho đám người Vĩnh Hằng lão tổ biết chuyện liên quan đến Thời Không Thần Điện.

Bây giờ nói ra, chỉ tăng thêm khủng hoảng, dao động quân tâm, không có ý nghĩa nào.

“A, đúng vậy, một Cổ Hạo không lật được sóng gió gì, Tiên Đế bạch y mới là thanh kiếm treo lên đầu chúng ta.” Diễn Thần Đại Tôn thở dài nói.

Mấy vị cường giả Thần Ma còn lại cũng đều trầm mặc.

Trước tuyên cổ, bọn họ đã tự mình lĩnh giáo chỗ kinh khủng của Tiên Đế bạch y rồi, chỉ một phân thân giáng lâm, đã ép bọn họ không góc đầu lên được.

Nếu không có minh chủ Đạo Minh, thì không có bọn họ rồi.

Bây giờ, nếu chân thân của Tiên Đế bạch y giáng lâm, bọn họ căn bản không biết lấy cái gì chống lại.

“Hi vọng duy nhất là Phong Vân, nếu hắn có thể khám phá công cùm xiềng xích, thế giới của chúng ta sẽ được cứu, nếu không...” Minh chủ Đạo Minh chỉ nói đến đây, không nói tiếp nữa, lời phía sau tất cả mọi người đều biết rõ.

“Mặc dù Phong Vân là đệ nhất thiên kiều từ cổ chí kim, nhưng trong thời gian ngắn như vậy, muốn đạt đến cấp độ kia, sẽ gian nan cỡ nào.”

Thật ra đám người Diễn Thần Đại Tôn hoàn toàn không coi trọng kế hoạch này, thời gian ngắn như vậy, Phong Vân muốn hoàn thành bước đột phá gian nan kia, thật sự quá mộng ảo!

“Làm sao ta lại không biết chứ, nhưng đây là biện pháp phá cục duy nhất, mặc dù xác suất nhỏ khiến người ta muốn tuyệt vọng, nhưng chỉ cần còn một tia hi vọng, chúng ta cũng phải bắt được!” Minh chủ Đạo Minh thờ dãi nói.

Dựa vào thiên phú của Phong Vân, cho dù ở thất tinh thứ nguyên thế giới của ông ta cũng có thể đứng trên bảng xếp hạng, nhưng nói thật, trong lòng ông ta nghĩ, khả năng Phong Vân có thể thành công tấn thăng đến cấp bậc kia, đoán chừng còn chưa đến 10%.

Nhưng ông ta không có bất kỳ biện pháp nào, đây là đường ra duy nhất, nếu không như vậy, phương thế giới này của bọn họ thật sự không có chút hi vọng nào.

Thật ra thời tuyên cổ, Tiên Đế bạch y tu hành xảy ra sự cố, cộng thêm thế giới bản thổ của hắn ta cũng xảy ra một vài vấn đề, nên chiến tranh đã kết thúc sớm.

Nhưng kéo dài đến hiện tại, minh chủ Đạo Minh lại không có lòng tin nào.

Mãi đến khi Phong Vân xuất hiện, ông ta mới nhìn thấy một tia hi vọng, cố gắng nỗ lực một chút.

Nếu Phong Vân thất bại, tất cả mọi chuyện coi như xong.

“Haiz, bây giờ còn có Thời Không Thần Điện dính vào, càng thêm nguy hiểm.”

Trong lòng mình chủ Đạo Minh lắc đầu, nếu cuối cùng Phong Vân thất bại, gia nhập Thời Không Thần Điện, coi như đây là đường ra duy nhất.

Đến lúc đó, phương thứ nguyên thể giới này bị hủy diệt, Phong Vân gia nhập Thời Không Thần Điện, cũng tốt hơn việc hắn bị Tiên Đế bạch y đánh chết.

...

Một bên khác, trong không gian thần bí.

Hình chiếu Tiên Đế đưa tay tìm tòi trong hư không, chớp được hình chiếu Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh vào trong tay, chỉ thấy nó đã trở nên vô cùng âm đạm, không còn khí cơ đáng sợ hoành ép vạn cổ như trước nữa.

“Minh chủ Đạo Minh...”

Ánh mắt hình chiếu Tiên Đế bạch y thâm thúy như hỗn độn, hoàn toàn không nhìn ra hắn ta đang nghĩ cái gì.

“Tên gia hỏa này, căn cứ theo tin tức bản tôn tra được, là đệ tử chân truyền của một thế lực lớn nào đó đến từ thất tinh thứ nguyên Thần Thương đại thế giới, chỉ là hình chiếu phân thân giáng lâm ở đây, muốn nhờ vào đó mà Siêu Thoát.”

Đôi với Tiên Đế bạch y, thất tinh thứ nguyên thể giới là một quái vật khổng lồ, nhưng sau lưng hắn ta cũng có Chư Thiên Minh, là thể lực còn cường đại hơn thất tinh thứ nguyên đại thể giới, đương nhiên không cần sợ.

“Đáng tiếc, ngươi nhất định thất tại, người thành tựu là ta!”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y hờ hững nói.

...

Bên này.

Sau khi Phong Vân trở về đã lập tức tiến vào trận vực thời không gia tốc, vừa quét hình chiếu vừa điên cuồng tu hành.

Hắn hoàn toàn không có khái niệm thời gian, toàn bộ tâm thần đều tập trung ở đây, không hề phân ra một tia tinh lực và tâm thần quan sát chuyện bên ngoài nữa.

Như vậy, hiệu suất tu hành của hắn cũng nhanh hơn rất nhiều, còn quét hình chiếu, hắn chỉ có thể cầu nguyện sẽ bạo ra thứ mình muốn.

【 Kim Chi Đạo Đài (tám tầng chín) 】 : Đến từ hình chiếu Cổ Hạo.

Thời gian này, Phong Vân nhìn vào ba lô, bỗng nhiên toàn thân chấn động, ánh mắt sáng ngời.

Cuối cùng đã bạo ra một cái!

Chương 1228: Nhiệm vụ phải chết!

Chương 1228: Nhiệm vụ phải chết!

“Cuối cùng cũng tuôn ra một cái...”

Phong vân nhìn vật rơi xuống tảo ra kim quang óng ánh trong ba lô, trên mặt lộ ra nụ cười đầu tiên trong nhiều năm nay.

Mấy hình chiếu cấp Thần Ma kia rất khó quét, tỷ lệ bạo thấp đến đáng thương.

Hết lần này tới lần khác lại không tuôn ra một vật nào, thật sự rất khó.

Cho nên, ở một trình độ nào đó, Âu Hoàng, thật sự có thể cứu vớt thế giới.

“Trước không vội hiển hóa, chờ tuôn ra mấy cái nữa rồi hiển hóa dung hợp một thể.”

Phong Vân không muốn lúc này bại lộ mình, hấn cần nhiều thời gian hơn, nếu dung hợp kim chi đạo đài này, trong vài phút cảnh giới của hấn sẽ xông đến Thần Ma cửu trọng thiên đỉnh phong.

Đến lúc đó, tin tức chắc chắn sẽ truyền đến tai Tu Chân tộc, ngộ nhờ Tiên Đế bạch y không ngồi yên, chân thân xuất động sớm, vậy tất cả liền xong.

Cho nên nói, không lên tiếng thì thôi, một khi lên tiếng thì phải kinh người!

“Tiếp tục quét, tranh thủ bạo thêm mấy cái.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói, lại bắt đầu vùi đầu vào quét hình chiếu.

Trong lúc nhất thời, nơi này lại lâm vào yên lặng vụn cổ.

...

Một bên khác.

Bốn vị đội trưởng tiểu đội thời không đã ẩn nấp đến khu vực cách vô tận hỗn độn cương vực rất xa xôi, tránh né mắt nhìn của minh chủ Đạo Minh.

“Không ngờ ngũ tinh thứ nguyên thế giới này lại có người mạnh như vậy, ta cảm giác ông ta đã mơ hồ đi ra một bước kia, sao mà đáng sợ!” Thần Nhạc kinh hãi nói.

Cường giả cấp độ như minh chủ Đạo Minh, phóng vào Thời Không Thần Điện của bọn họ, mặc dù còn cách người xuyên qua thời không một đoạn, nhưng trong đám thành viên của tiểu đội thời không bọn họ, đủ để đứng vào mười vị trí đầu tiên.

Mặc dù bốn người họ đều là đội trưởng một tiểu đội, nhưng trong toàn bộ tiểu đội của Thời Không Thần Điện, cũng chỉ đứng trước vị trí năm trăm mà thôi.

“Ừ, lúc trước ta đã điều tra cường giả này, hình như là đệ nhất cường giả trước tuyên cổ, từng suất lĩnh các tu giả của giới này đối kháng Tu Chân tộc xâm lấn...” Mắt tím của Đồng Phi Anh lấp lóe, nói.

“Nói đến Tu Chân tộc, ta cũng nghe qua, nghe nói bên trong có một vị thiên kiêu kinh tài tuyệt diệu, từng được mời gia nhập Chư Thiên Minh, bây giờ Tu Chân tộc xâm lấn giới này, tất nhiên là tên thiên kiêu kia muốn

thôn phệ giới này. Nhờ vào đó mà đánh vỡ gông cùm xiềng xích, chân chính Siêu Thoát, sau đó chính thức gia nhập Chư Thiên Minh.”

Hiên nhiên Thần Nhạc biết được không ít, mở miệng nói.

“Nếu như thế, ngũ tinh thứ nguyên thế giới này nhìn qua thì bình thường, thậm chí còn không bằng một vài tứ tinh thứ nguyên thế giới cường đại, nhưng tương lai có khả năng rất lớn sẽ xuất hiện bán Siêu Thoát, thậm chí là Siêu Thoát?”

Lần này, sắc mặt Khuê Tuyệt thay đổi, sắc mặt của Thiên Phật lão tăng cũng thay đổi, lông mày run lên, trong lòng khó bình tĩnh.

Đối với bọn họ, bán Siêu Thoát đã không thể địch lại, nếu là người hoàn toàn Siêu Thoát, đây không phải vài phút sẽ nghiền chết bọn họ sao?

“Ta nói vì sao Thời Không Thần Điện lại hào phóng như vậy, đồng ý để chúng ta ở lại thế giới này vô hạn, thì ra đã sớm tính được có chuyện như vậy xảy ra!” Sắc mặt Khuê Tuyệt khó coi nói.

Nếu như bọn họ tiếp tục làm cá ướp muối, có thể tưởng tượng, sau khi tên đệ nhất cường giả của Tu Chân tộc giáng lâm, thôn phệ thế giới này, bọn họ cũng không trốn được, tất nhiên là thân tử đạo tiêu!

“Nhưng nếu chúng ta lựa chọn chấp hành nhiệm vụ, chẳng phải sẽ đối địch với tên đệ nhất cường giả của Tu Chân tộc sao, đến lúc đó, cũng sẽ chết!” Thần Nhạc âm trầm nói.

Mấy vị đội trưởng tiểu đội đều lâm vào trầm mặc, lần này, Thời Không Thần Điện đã giao cho bọn họ nhiệm vụ chắc chắn phải chết!

Lúc này, một giọng nói truyền đến: “Ta cảm thấy, còn một con đường.”

Chính là Khuê Tuyết.

Hắn ta nhìn ba người khác, mở miệng nói: “Chúng ta có thể mời người xuyên qua thời không đến đây, cục diện này, có thể phá giải!”

“Người nói thì đơn giản, người xuyên qua thời không là một đám thần long thấy đầu không thấy đuôi, chỉ có Thời Không Thần Điện mới có thể tìm thấy, dựa vào mấy người chúng ta, không thể mời được một người xuyên qua thời không đến đây được.” Thần Nhạc lắc đầu nói.

Khuê Tuyết lại mỉm cười: “Đúng lúc ta lại làm việc dưới tay một vị đại nhân xuyên qua thời không, trước đó, thật ra ta đã âm thầm liên hệ với vị này, chắc hẳn không lâu sau, hắn ta sẽ giáng lâm ở đây, đến lúc đó, Tu Chân tộc cái gì, đệ nhất thiên kiêu cái gì, đều không đủ nhìn.”

Lời này vừa ra, sắc mặt ba người còn lại thay đổi, Thần Nhạc không nhịn được hỏi: “Không biết vị đại nhân xuyên qua thời không nào sẽ giáng lâm?”

“Thiên địa làm bàn, chúng sinh làm cờ, người nói là ai?” Khuê Tuyết thản nhiên nói.

“Lại là vị kia!”

Trong lòng Thần Nhạc, Đồng Phi Anh và Thiên Phật lão tăng đều đoán ra thân phận của vị đại nhân xuyên qua thời không sẽ giáng lâm ở đây.

“Nghe nói vị này tu hành một một tà pháp, chuyên môn thôn phệ tư chất của thiên kiêu, quy về bản thân, lần này giáng lâm ở đây, chắc hẳn cũng vì vị thiên tài cường đại của nơi đây, Phong Vân!”

Trong lòng Đồng Phi Anh suy đoán, hắn ta đoán, đã đúng tám, chín phần rồi.

Mặc dù thanh danh vị Bàn Tôn này không tốt lắm, nhưng nếu giáng lâm ở đây, thì tình thế nguy hiểm của bọn họ sẽ được hóa giải, cho nên, trong lòng mấy vị đội trưởng tiểu đội thời không cũng không có mâu thuẫn.

Hơn nữa, bọn họ có mâu thuẫn cũng không được.

Người xuyên qua thời không mới là lực lượng nòng cốt của Thời Không Thần Điện, đám thành viên tiểu đội bọn họ chỉ là sâu kiến đau khổ giãy dụa trong Thời Không Thần Điện mà thôi.

Cấp độ hai bên chênh lệch quá nhiều!

Sau đó, Khuê Tuyết cũng truyền tin tức của Tiên Đế bạch y cho Bàn Tôn.

...

Trên một nhánh sông nào đó trên Thời Không Mẫu Hà, Bàn Tôn đang đứng trên một chiếc chiến thuyền, vượt qua Thời Không Trường Hà.

Thời khắc này, hắn ta nhìn thấy Khuê Tuyết gửi tin tức đến, không khỏi nhíu mày.

“Tu Chân tộc, là tên thiên kiêu tuyệt thế mới gia nhập Chư Thiên Minh gần đây sao, vậy mà hắn ta cũng sắp giáng lâm phương ngũ tinh thứ nguyên thế giới kia, đây là chuyện tốt!”

Ánh mắt Bàn Tôn lộ ra vẻ vui mừng, hắn ta cũng từng nghe nói đến tên thiên kiêu tuyệt thế của Tu Chân tộc này rồi, chính là một tên tân tú được Chư Thiên Minh coi trọng, tương lai có tiềm năng tấn thăng Đạo Quả.

Nhưng Bàn Tôn không quan tâm, Thời Không Thần Điện của hắn ta vốn đã có quan hệ đối đầu với Chư Thiên Minh rồi.

Hai thế lực lớn không biết đã giao chiến bao nhiêu thế giới, bao nhiêu thời không rồi, sớm đã không chết không thôi.

Hơn nữa, tên thiên kiêu tuyệt thế của Tu Chân tộc kia vẫn là thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh mà thôi, không có nhân vật lớn bảo vệ, cho nên, đây là cơ hội tốt nhất của Bàn Tôn.

“Một Tiên Đế bạch y, một Phong Vân, hai đại thiên kiêu cái thế, nếu tư chất thiên phú dung hợp vào ta, tương lai ta có thể tấn thăng Bỉ Ngạn mà không có chút trở ngại! Đến lúc đó, bảng xếp hạng người xuyên qua thời không, sẽ lần nữa định vị lại!”

Dã tâm của Bàn Tôn rất lớn, thậm chí hắn ta còn muốn chia sẻ một chút quyền hành của Thời Không Thần Điện, làm nửa chủ nhân, mà không phải kẻ làm thuê!

Chương 1229: Trận chiến cuối cùng sắp đến!

Chương 1229: Trận chiến cuối cùng sắp đến!

Vùng biên hoang vô tận hỗn độn.

Minh Âm và Chân Huyền Đại Ma Thần ngồi xếp bằng ở đây, dưới bọn họ, là một hố trời lớn.

Giờ phút này, có thể nhìn thấy trên hố trời có giăng từng tầng cấm chế phù văn, phong ấn chặt chẽ hố trời này.

Mà trên hố trời, có một chữ ‘Tiên’ vô cùng to lớn không ngừng đối kháng phong ấn hố trời này, không ngừng làm phong ấn hao mòn.

Thời khắc này, Chân Huyền Đại Ma Thần mở mắt ra trước, không kiên nhẫn nói: “Rốt cuộc tên Cổ Hạo kia có đi ra không, sao còn chưa có tin tức?”

Trước đó minh chủ Đạo Minh và Cổ Hạo đại chiến trong thời gian rất ngắn, cộng thêm Phong Vân tận lực điều khiển thời không che lấp, cho nên bọn họ không cảm nhận được điều bất thường.

Lông mày Minh Âm cũng nhíu chặt, theo lý thuyết, lúc này, Cổ Hạo đã sớm đi ra rồi mới phải.

“Các người đừng chờ nữa, Cổ Hạo sẽ không xuất hiện đâu.”

Đúng lúc này, một giọng nói lạnh nhạt bỗng nhiên vang lên.

Trong nháy mắt, hư không vỡ ra, một thân ảnh siêu phàm nhập thánh xuất hiện, chính là hình chiếu Tiên Đế bạch y.

Chân Huyền Đại Ma Thần và Minh Âm lập tức đứng dậy, cung kính hành lễ: “Su tôn (Tiên Đế)!”

“Su tôn, vì sao Cổ Hạo không đến, chẳng lẽ ông ta phản lại chúng ta?” Minh Âm nghi ngờ hỏi.

“Không, ông ta đã vẫn lạc trong tay minh chủ Đạo Minh rồi.”

Hình chiếu Tiên Đế mở miệng nói.

Cái gì?

Con người Chân Huyền Đại Ma Thần và Minh Âm co rút lại, hoàn toàn không nghĩ đến kết quả này.

“Không phải minh chủ Đạo Minh đã thất thủ trong thời không loạn lưu vô tận rồi sao? Vì sao có thể trở về được, hơn nữa, chúng ta lại không hề biết!”

Chân Huyền Đại Ma Thần không thể tin nói.

“Người quên sao? Ở vô tận hỗn độn cương vực, có một tên thiên kiêu vô thượng nắm giữ Thời Không Đại Đạo, là ta kinh thường hắn, không ngờ hắn lại tiến bộ nhanh như vậy.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y nhẹ giọng nói.

“Phong Vân?” Minh Âm và Chân Huyền Đại Ma Thần đều nghĩ đến cái tên này đầu tiên.

“Trừ hấn, còn ai nắm giữ Thời Không Đại Đạo nữa!”

“Nhưng vì sao chúng ta không phát hiện một chút động tĩnh nào, theo lý thuyết, đại chiến tầng này không thể không gây ra chút gợn sóng được.”
Minh Âm nghi ngờ hỏi.

“Bởi vì Phong Vân đã dùng Thời Không Đại Đạo che đậy thời không quanh đó, cho nên các ngươi không cảm giác được.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y lạnh lùng nói.

Thời Không Đại đạo, khủng bố như vậy sao.

Sắc mặt Minh Âm và Chân Huyền Đại Ma Thần thay đổi, lần đầu tiên cảm thấy người nắm giữ Thời Không Đại Đạo đáng sợ như vậy.

“Bao lâu nữa có thể phá vỡ phong ấn?”

Lúc này, hình chiếu Tiên Đế bạch y mở miệng nói.

“Bẩm sư tôn, khoảng trăm năm nữa, có thể hoàn toàn giải phong ấn.”
Minh Âm vội vàng hồi đáp.

“Ừ, trăm năm sau giải phong ấn, các ngươi liền ra tay, nhiễu loạn trật tự đại đạo phương thứ nguyên thế giới này.”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y đạm mạc nói.

Chân thân hấn ta muốn giáng lâm ở đây, trước mắt còn chưa thể được, chỉ khi không ngừng phái Tu Chân tộc đến đại chiến với sinh linh trong phương thế giới này, mở ra kỷ nguyên hỗn loạn, như vậy, phương thế giới này sẽ bị ảnh hưởng, đại đạo cũng suy yếu.

Lúc đó, chân thân của Tiên Đế bạch y mới có thể giáng lâm, mặc dù chỉ dừng lại trong một thời gian rất ngắn, nhưng cũng đủ để hắn ta quét ngang tất cả, trấn áp tất cả!

Chỉ cần tàn sát tất cả sinh linh trong phương thứ nguyên thể giới này, sau đó thôn phệ đại đạo, đại đạo bản nguyên thể giới cũng vì đó mà rung chuyển, đó chính là cơ hội của Tiên Đế bạch y!

...

Chân thân giáng lâm!

Minh Âm và Chân Huyền Đại Ma Thần nghe nói như vậy, thân thể đều chấn động, sau đó cúi đầu, vô cùng cung kính nói: “Vâng!”

Hình chiếu Tiên Đế bạch y lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Chân Huyền Đại Ma Thần cảm khái nói: “Có thể nhìn thấy chân thân Tiên Đế đại nhân xuất động, không biết lúc đó sẽ là tràng diện thiên băng địa liệt bực nào.”

“A, thiên băng địa liệt cũng không đủ hình dung 0, 0001% của sự tôn, đến lúc đó người nhìn kỹ là được, cái gì gọi là vô địch, cái gì gọi là cổ kim duy nhất, Phong Vân hay Thời Không Đại Đạo gì đó, đều có thể bị trấn áp!” Minh Âm cười gằn nói.

“Bán Siêu Thoát.” Chân Huyền Đại Ma Thần tràn đầy hâm mộ, lúc nào thì mình cũng có thể đi đến một bước kia.

...

Bên này.

Sau khi giải quyết Cổ Hạo xong, mấy người minh chủ Đạo Minh cũng không trở lại vô tận hỗn độn cương vực, mà đến chỗ biên giới không biết tại vực ngoại, ở lại trong Thiên Mang Điện của Thiên Mang lão nhân.

Giờ phút này, trong đại điện nhỏ nhỏ, có mấy vị mạnh nhất thời đại này đang đứng.

“Giải quyết Cổ Hạo xong, còn nguy cơ lớn hơn đang chờ chúng ta, ta có dự cảm, chỉ sợ không bao lâu nữa, Tu Chân tộc sẽ hành động...”

Minh chủ Đạo Minh nhìn mấy người bạn của mình, trầm giọng nói.

“Ý minh chủ là...” Thiên Mang lão nhân kinh sợ nói.

“Không sai, ta đã từng bố trí phong ấn, nhưng rất nhanh sẽ bị phá vỡ.”

“Vậy trước khi phá vỡ, chúng ta đến ngăn cản Tu Chân tộc đi.” Vĩnh Hằng lão tổ vội vàng nói.

“Vô dụng thôi.”

Minh chủ Đạo Minh lắc đầu nói: “Trong khoảng thời gian chúng ta bị nhốt trong thời không loạn lưu, bọn họ đã sớm di chuyển vị trí không gian ta phong ấn rồi, ta từng bảo Phong Vân đi thăm dò, nhưng hắn cũng không thể tìm được.”

Đám người Vĩnh Hằng lão tổ lập tức trầm mặc, đến Phong Vân cũng không tìm được, thì bọn họ cũng không có biện pháp gì.

“Cho nên, ước chừng còn khoảng trăm năm nữa, chúng ta và Tu Chân tộc sẽ bộc phát đại chiến lần thứ hai, trong khoảng thời gian này, chúng ta tự về bố trí, đây là lúc vô tận hỗn độn cương vực lần nữa chinh hợp.” Minh chủ Đạo Minh nói.

Trước kỷ nguyên tuyên cổ, bọn họ đã từng để vô tận hỗn độn cương vực thành chinh hợp, nhất trí đối ngoại.

Bây giờ, phải lần nữa tập kết!

“Đúng, lần này ta trở về để toàn thể Vĩnh Hằng Thần tộc xuất quan!”

“Còn Thanh Vân Cổ Quốc của ta nữa, tích súc lâu như vậy, hi vọng bọn họ sẽ không khiến ta thất vọng.”

“...”

Sau đó, đám người minh chủ Đạo Minh rời Thiên Mang Điện, tự quay về thế lực riêng của mình.

Không hề nghi ngờ, lúc bọn họ trở về, tuyên bố thời gian còn lại, đã nhắc lên một trận chấn động kịch liệt.

Một ngày này, Vĩnh Hằng Thần tộc, Thanh Vân Cổ Quốc và Đạo Minh, ba thế lực cường đại nhất trong vô tận hỗn độn cương vực tuyên bố nhất trí đối ngoại, tạo thành hỗn độn liên minh, thu nạp, tổ chức và biên chế tất cả các thế lực trong vô tận hỗn độn.

Tin tức này vừa ra, tự nhiên là kinh thiên động địa, như phong bạo quét sạch vô tận hỗn độn.

Tất cả các thế lực nhỏ và vừa đều kinh ngạc đến ngây người, cho dù thế nào bọn họ cũng không ngờ ba đại thế lực này lại liên hợp với nhau.

Điều này khiến bọn họ có cảm giác phải chịu áp lực cường đại!

Nhưng cho dù bọn họ kinh động thế nào, thì dưới đại thế này, ai cũng không cự tuyệt và chống lại, bởi vậy, trong năm mươi năm ngắn ngủi, toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực đã thống nhất thành một chinh hợp!

Chương 1230: Màn lớn kéo ra!

Chương 1230: Màn lớn kéo ra!

Cứ như vậy, các thế lực lớn ở vô tận hỗn độn cương vực đã chinh hợp lại, quy về một thể dưới trướng Hỗn Độn Liên Minh.

Từ đó, toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực chỉ có một thế lực, chính là Hỗn Độn Liên Minh.

Cái này còn chinh hợp triệt để hơn thời tuyên cổ.

Thời tuyên cổ, các thế lực lớn chỉ liên hợp, chưa từng chân chính kết hợp với nhau, nhưng bây giờ, hoàn toàn buộc chung một chỗ, thậm chí đến trang phục cũng thống nhất.

Dứt bỏ môn hộ và tộc đàn, tất cả tu giả đều mặc chiến giáp có hai chữ ‘Hỗn Độn’, cầm binh khí có hai chữ ‘Hỗn Độn’, hoàn toàn quy về một thể.

Mà dần dần, các sinh linh trong hỗn độn cương vực đến biết được, Tu Chân tộc đã từng xâm lấn thời tuyên cổ sắp đến xâm lấn lần nữa, nhắc lên đại chiến chưa từng có!

Sau đó, minh chủ Đạo Minh tự mình ra tay cưỡng ép nguyên loại sinh mệnh ở vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo và những thế lực lớn ở vực ngoại trở thành một chinh hợp, sắp xếp trong Hỗn Độn Liên Minh.

Lần đại chiến này còn gian nan hơn lần trước nhiều, điểm này, minh chủ Đạo Minh biết rõ, bởi vì, theo dự đoán của ông ta, có thể chân thân của Tiên

Đế bạch y sẽ đến.

Hơn nữa, lần này Tu Chân tộc đến đây, trừ một nhóm bị ông ta phong ấn, còn những người khác vượt qua mà đến nữa, cũng sẽ không ít.

Quy mô mênh mông, còn nhiều hơn lần trước không ít!

Có thể nói, đây là một trận chiến liên quan đến sinh tử tồn vong!

Cho nên, minh chủ Đạo Minh đã đưa tất cả thế lực có sức mạnh thành một chính hợp, nghênh đón đại chiến chưa từng có lần này!

Cứ như vậy, thoáng một cái, trăm năm đã trôi qua.

Bên ngoài thời không xa xôi của phương thứ nguyên thế giới này.

Trong Tu Chân thứ nguyên thế giới.

Bản tôn của Tiên Đế bạch y đứng trên đài cao, nhìn xuống phía dưới, đều là đại quân Tu Chân tộc rất mênh mông, dẫn đầu là một vị Chuẩn Tiên Đế, còn ở phía sau, có mười vị Tiên Vương đứng đấy.

Sau Tiên Vương, chính là Tiên Tôn, sau đó là Tiên Quân... Cứ như vậy tầng tầng lớp lớp, số lượng tầng này còn nhiều hơn tầng khác, tu vi thấp nhất đã là cảnh giới Chân Tiên.

Đây rõ ràng là một đại quân tiên nhân!

“Sau trận chiến này, ta sẽ tấn thẳng Siêu Thoát, đến lúc đó, các người chính là công thần lớn nhất, vinh quang vô thượng sẽ theo các người cả đời!”

Tiên Đế bạch y quan sát đại quân tiên nhân này, trừ đám đại quân Tu Chân tộc bị phong ấn kia, đội quân này chính là nội tình cuối cùng của Tu

Chân thế giới bây giờ.

“Vì Tu Chân tộc mà chiến! Vì Tiên Đế đại nhân mà chiến!”

“Vì Tu Chân tộc mà chiến! Vì Tiên Đế đại nhân mà chiến!”

“...”

Thanh âm lớn kinh thiên này quanh quẩn, xé rách hư không, xông phá hỗn độn, sát khí quét sạch thiên địa, khiến sơn hà thất sắc, vạn vật run rẩy!

“Rất tốt, đi thôi!”

Lúc này, Tiên Đế bạch y đưa một tay chỉ ra, bỗng nhiên thiên địa tối sầm lại.

Tiếp theo, một đại đỉnh màu hắc kim lớn không biết bao nhiêu xuất hiện, nhẹ nhàng chấn động, trực tiếp xé rách bích chương thế giới.

Sau đó, Tiên Đế bạch y nói với thân ảnh lam quang bên cạnh: “Làm phiền rồi.”

Thân ảnh lam quang mỉm cười, từ trong tay áo ném ra một vật, một lát đã biến lớn, hóa thành một tòa thần tháp thông thiên, từ bích chương thế giới bay ra, vượt ngang qua Thời Không Mẫu Hà, xông về phía xa xôi không biết.

“Xuất phát!”

Oanh!

Một giây sau, đại quân tiên nhân vô tận như dòng lũ cùng nhau đi đến tòa thần tháp thông thiên kia, lấy tư thái thu võng vạn giới biến mất trong thời không mênh mông!

“Lần này, ra sẽ không thất thủ nữa!”

Tiên Đế bạch y lạnh lùng nói.

“Ngươi nên lưu lại một cái tâm nhãn, nghe nói, Thời Không Thần Điện cũng chú ý đến bên này, tin tức từ phía trên truyền đến, nói người xuyên qua thời không ‘Bàn Tôn’ đang trên đường đến, dự tính vạn năm nữa sẽ đến nơi.”

Thân ảnh lam quang nói.

“Bàn Tôn? Người xếp cuối cùng trong đám người xuyên qua thời không kia?” Sắc mặt Tiên Đế bạch y khẽ động.

“Đúng, chính là hắn ta, mặc dù xếp cuối cùng, nhưng cũng có chiến lược cấp Siêu Thoát, bây giờ ngươi đối diện với hắn ta, chắc chắn phải thua.” Thân ảnh lam quang gật đầu nói.

“Không sao, chờ hắn ta đến nơi, ta đã sớm nuốt bản nguyên thể giới, tấn thăng đến Siêu Thoát rồi, đến lúc đó, hươu chết vào tay ai còn chưa biết được!”

Tiên Đế bạch y lạnh lùng nói.

“Ừm, nhưng ngươi còn chưa Siêu Thoát, cho nên chỉ có thể giáng lâm ở thứ nguyên thể giới khác trong một thời gian rất ngắn, vượt qua thời gian kia sẽ bị cưỡng chế bài xích, nhớ nắm chắc cơ hội rơi xuống, đừng để thất bại trong gang tấc.”

“Nếu không, ngươi sẽ mất đi tư cách là thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh, sẽ bị đánh đến tầng chót, trải qua ngàn tỉ kiếp nạn mới có cơ hội lần nữa!”

Thân ảnh lam quang cảnh cáo.

Mỗi thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh có tổng cộng hai cơ hội khảo hạch, lần trước Tiên Đế bạch y đã thất bại, lần này là cơ hội cuối cùng.

Nếu thất bại nữa, phải trải qua vô tận tai kiếp, mới có cơ hội gia nhập Chư Thiên Minh lần nữa, nếu không, sẽ đời đời kiếp kiếp trầm luân!

“Ừm, ta biết.” Sắc mặt Tiên Đế bạch y ngưng trọng, hiển nhiên, kết quả lúc thất bại kia, khiến tâm cảnh hắn ta có chút dao động.

...

Bên này.

Đám người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ đã đến vùng đất bản nguyên hỗn độn đại đạo.

Bọn họ quan sát từ phía xa, không nhìn rõ thân ảnh Phong Vân, chỉ có thể lờ mờ cảm ứng được, trong mảnh thời không hỗn loạn kia, có một sợi khí cơ như có như không truyền ra.

“Không biết Phong Vân tu hành thế nào rồi?” Vĩnh Hằng lão tổ nhẹ giọng nói.

“Haiz, thời gian quá ngắn, áp lực của Phong Vân quá lớn, ta sợ hắn quá vội vàng mà bị phản phệ!” Diển Thần Đại Tôn lo lắng nói.

“Cho dù thất bại hay không, chúng ta cũng đã tận lực, Phong Vân cũng đã tận lực, còn lại, liền nghe theo thiên mệnh đi.” Thiên Mang lão nhân khẽ thở dài.

Minh chủ Đạo Minh không nói cái gì, sắc mặt phức tạp, có thể, đây là lần cuối cùng mà cỗ hình chiếu này của ông ta ra tay.

...

“Oanh!”

Đúng lúc này, vô tận hỗn độn cương vực rung động, tiếp theo, một tòa trận đài lay động thiên địa, từ khu vực biên giới của vô tận hỗn độn lao ra.

Giống như một vòng mặt trời, quang mang bắn ra bốn phía, chiếu rọi hỗn độn.

“Trận đài hiện...”

Tất cả các sinh linh trong vô tận hỗn độn cương vực đều giật mình nhìn về phía này.

Điều này đại biểu, có đại địch sắp giáng lâm!

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn, thiên địa lay động, một tòa trận đài xuất hiện trong hỗn độn.

Tiếp theo, từ bảy phương hướng khác, cũng xuất hiện trận đài!

Chín tòa trận đài đều hiện!

Cùng lúc đó, tại vùng biên giới vô tận hỗn độn, hư không kịch chấn, sau đó hoàn toàn vỡ vụn.

Một tòa tàn tháp thông thiên từ bên trong xuyên ra, thẳng đến bỉ ngạn, sayst khí truyền ra vô cùng đáng sợ!

Tu Chân tộc, giáng lâm!

“Chuân Tiên Đế Bội Mạt!”

“Chuân Tiên Đế Lam Thiên Ki!”

“Chuân Tiên Đế Xích Lân!”

Thanh âm to lớn, chấn động toàn bộ bờ tận hồn độn!

Tám màn lớn của thiên địa, đã bị kéo ra!

Chương 1231: Phá Diệt Thần Binh!

Chương 1231: Phá Diệt Thần Binh!

Trước khi cuộc đại chiến tuyên cô tái diễn, đại quân Tu Chân tộc giáng lâm, biểu thị lần quyết chiến cuối cùng.

Thời khắc này, tiên uy cuộn cuộn, ba vị Chuẩn Tiên Đế cùng nhau đi đến, phát ra thiên âm khiến linh hồn rung rộng thật sâu, không thể tự kiềm chế.

Trừ một vị Chuẩn Tiên Đế của thế giới Tu Chân giáng lâm từ xa xôi, hai vị còn lại đều từ phong ấn tuyên cô đi ra.

Vô tận hỗn độn chấn động, thứ nguyên thế giới chấn động, vô tận sinh sinh chấn động!

“Giết!”

Trong chớp mắt, chín tòa đại trận vỡ vụn, đại quân Tu Chân tộc tiến quân thần tốc, giết vào vô tận hỗn độn cương vực, trong tay cầm hung binh lưỡi dao, nhanh chóng đi về chỗ sâu trong hỗn độn.

“Trận chiến này, tất thắng!”

Bên này, các tu giả trong vô tận hỗn độn cũng lập tức ra tay.

Hai bên đều ra tay, trong vô tận hỗn độn, mở ra cuộc đại chiến đáng sợ nhất.

Trận đại chiến này còn khủng bố hơn lần trước Di vực xâm lấn vô số lần, dường như mỗi giờ mỗi khắc đều có sinh linh chết đi, có Tu Chân tộc, cũng có vô tận hồn độn cương vực, nhưng số lượng sinh linh của vô tận hồn độn cương vực chết càng nhiều hơn.

Nhưng số lượng sinh linh ở đây lại gấp Tu Chân tộc mấy chục lần, có ưu thế to lớn về số lượng, mặc dù cường giả Tu Chân tộc đông đảo, nhưng cũng bị ngăn cản bước chân.

Đạo Vô Khuyết và một vài Tứ Bộ Đạo tôn cũng nghênh chiến với Tiên Vương của Tu Chân tộc, mở ra cuộc đại chiến đáng sợ, dao động khủng bố lan tràn thập phương.

Mà ba vị Chuẩn Tiên Đế, từ đầu đến cuối không thèm nhìn trận chiến bên dưới này, ánh mắt bọn họ vô cùng lạnh lùng, nhìn về đỉnh hồn độn.

Xoát! Xoát! Xoát!

Tiếp theo, ba vị Chuẩn Tiên Đế đều phóng đến đỉnh hồn độn, bởi vì nơi đó, có bốn đạo khí cơ cường đại vận chuyển, nhất là một đạo trong đó, đã khắc sâu vào ký ức của bọn họ, khiến bọn họ khó mà quên được, đó là khí cơ đã lạc ẩn sâu trong linh hồn bọn họ!

Giờ khắc này, trong hồn độn xa xôi, một tiếng âm vang lên, vô số hồn độn tinh cầu đều tan thành mây khói.

“Quả nhiên là các ngươi, Vĩnh Hằng lão tổ, Diễn Thần Đại Tôn, Thiên Mang lão nhân và ngươi, minh chủ Đạo Minh!”

Ánh mắt Chuẩn Tiên Đế Bội Mạt vô cùng lạnh lẽo, thời kỳ nguyên tuyên cổ trước, hẳn ta là một trong hai Chuẩn Tiên Đế bị minh chủ Đạo Minh phong ấn.

Một vị Chuẩn Tiên Đế khác chính là Xích Lân, giờ phút này, ánh mắt hắn ta cũng lạnh lùng nhìn mình chủ Đạo Minh.

Đối với bọn họ, có cùng cảnh giới, nhưng bọn họ lại bị mình chủ Đạo Minh phong ấn, đây là chuyện vô cùng nhục nhã, khắc ghi từ thời tuyên cổ, khó mà quên được!

“Minh Chủ Đạo Minh, nhân quả trước tuyên cổ, nên kết!”

Sắc mặt Xích Lân lạnh lùng, nhìn thẳng mình chủ Đạo Minh.

“Không sai, nên kết thôi.” Giọng nói lạnh lùng của Bội Mạt truyền đến.

“Trước tuyên cổ, các ngươi đều là bại tướng dưới tay ta, nhiều năm như vậy, kết quả sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.” Minh chủ Đạo Minh lắc đầu nói.

“Hừ!”

Xích Lân và Bội Mạt không có ý giải thích, mà vọt thẳng đến, đối với cường giả cảnh giới như bọn họ mà nói, đấu tranh miệng lưỡi không quan trọng, ai mạnh ai yếu, dùng sự thật chứng minh.

“Lục Giới Ma Bàn!”

Xích Lân vừa lên đã vận dụng đại thể thần thông, quả thật là tiên uy cái thế!

Quang huy vô cùng sáng chói, che đậy hỗn độn, vô tận thiên địa đều hóa thành tro bụi, sáu thế giới nổi lên, giống như cối xay, nghiền ép về phía mình chủ Đạo Minh.

Cùng lúc đó, Bội Mạt cũng triển khai công kích mạnh nhất, ngàn vạn Thần Mộc bao phủ hỗn độn, hóa thành một quyền kinh thế, nhanh chóng

lao ra.

Cùng thời gian này.

Vĩnh Hằng lão tổ, Diễn Thần Đại Tôn, Thiên Mang lão nhân đã đối đầu với vị Chuẩn Tiên Đế Lam Thiên Ki cuối cùng.

Chuẩn Tiên Đế của Tu Chân tộc đều là cảnh giới Thần Ma cửu trọng thiên, ba vị lão tổ đơn độc đối phó, tuyệt đối không phải đối thủ, cho nên mới liên hợp lại.

“Lục Giới Ma Bàn, thật sự là thần thông cái thế, nhưng đáng tiếc, thời không còn không ma diệt được ta, không nói đến thế giới lực lượng nhỏ nhỏ này của ngươi!”

Trong ngàn vạn thế giới run rẩy, truyền ra giọng nói của minh chủ Đạo Minh.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, thiên băng liệt địa, Lục Giới Ma Bàn thần thông bị đánh nát, minh chủ Đạo Minh từ thế giới nghiền ép kia đi ra.

Lúc này, một quyền kinh thế của Bội Mạt đã đến gần!

Vô tận sát ý, xuyên thủng trời đất, rung chuyển toàn bộ hỗn độn!

Nhưng minh chủ Đạo Minh không thềm nhìn, cũng đâm ra một quyền, đánh nổ một quyền kinh thế của đối phương.

“Năm tháng tuyên cô đã trôi qua, các ngươi vẫn không có chút tiến bộ nào.” Trong mắt minh chủ Đạo Minh bắn ra hai vệt sáng lạnh lẽo, tay phải hóa thành ngàn vạn thần sơn, ngang qua hỗn độn, mỗi tòa đều lớn hơn một phương thế giới!

Tay Thần Ma hóa đá, ngàn vạn thân sơn hoành không ép xuống Chuẩn Tiên Đế Xích Lân và bội Mạt, vô cùng khủng bố.

Nhưng đúng vào lúc này, tay trái Xích Lân bỗng nhiên xuất hiện một thanh chủy thủ không hề thu hút, chém về phía trước.

Vô thanh vô tức, ngàn vạn thân sơn vỡ nát, phá diệt vô thượng đại thân thông của mình chủ Đạo Minh.

Xoẹt!

Máu bắn đầy trời, vô tận thân lực cuộn cuộn, chủy thủ vắt ngang hỗn độn, lưu lại một vết cắt trên thân thể mình chủ Đạo Minh.

“Chư Thiên Minh, Phá Diệt Thần Binh!”

Trên mặt mình chủ Đạo Minh lộ ra vẻ kinh ngạc, trong nháy mắt bắn ra hai đạo quang huy đáng sợ.

Phá Diệt Thần Binh, là vũ khí đặc thù của Chư Thiên Minh, mặc dù nhìn rất bình thường, nhưng lại ẩn chứa một tia lực lượng phá diệt đặc thù của Chư Thiên Minh, chỉ cần tu giả dưới cảnh giới Siêu Thoát chạm đến, cái gì thân thông, cái gì thể chất, đều bị xuyên qua.

“Đến cái này Tiên Đế bạch y cũng có, xem ra đã tiêu tôn đại giới to lớn.”

Phá Diệt Thần Binh chỉ Chư Thiên Minh mới có, Tiên Đế bạch y chỉ là thành viên vòng ngoài, muốn có được vật này, đương nhiên đã phải trả đại giới không nhỏ.

Từ đó có thể thấy được, trận chiến này, Tiên Đế bạch y coi trọng cỡ nào.

“Thế mà người biết Phá Diệt Thần Binh, xem ra quả nhiên như Tiên Đế đại nhân nói, lai lịch của người phi phàm, chỉ sợ không phải sinh linh bản thổ ở thế giới này.”

Xích Lân nhìn chăm chăm mình chủ Đạo Minh nói.

“Cho nên, chúng ta thua người, không phải chúng ta không bằng người, mà bởi vì người đến từ thứ nguyên thế giới tầng cao hơn mà thôi.” Bội Mạt cũng mở miệng nói.

“Nếu bản thể ta đích thân đến đây, trong nháy mắt đã diệt các người rồi.” Minh chủ Đạo Minh lạnh lùng nói.

“A, sắp chết đến nơi còn mạnh miệng, Phá Diệt Thần Binh này là chuẩn bị cho người đó.”

Lời nói của Xích Lân còn chưa dứt, đã biến mất tại chỗ, lúc xuất hiện, đã đến trước mặt mình chủ Đạo Minh, đâm thẳng vào chỗ hiểm!

“Tâm Niệm Ba Giang!”

Bỗng nhiên mình chủ Đạo Minh mở miệng nói, giọng nói không cao, thậm chí có chút ôn hòa, nhưng lại khiến Xích Lân kêu thảm một tiếng, ôm đầu bay ngược ra ngoài.

Đây là công kích linh hồn, từng đạo thần thức khủng bố nổ vang trong thức hải của Xích Lân, muốn linh hồn hắn ta vỡ nát, tất cả trở về cát bụi.

Đây là công kích linh hồn bản nguyên! Đơn giản, nhưng lại hung hiểm hữu hiệu!

Chương 1232: Lúc ta Siêu Thoát...

Chương 1232: Lúc ta Siêu Thoát...

Tu giả trong vô tận hỗn độn cương vực và Tu Chân tộc bạo phát đại chiến chưa từng có, còn khốc liệt hơn trước tuyên cổ, quy mô lớn vô cùng!

Đại chiến ở cấp bậc Thần Ma cũng kinh tâm động phách, động một tý là ngàn vạn hư không bị vỡ nát, khủng bố ngập trời!

Trong một chỗ hư không.

Bốn vị tiểu đội trưởng của Thời Không Thần Điện Đồng Phi Anh, Thần Nhạc, Khuê Tuyệt, Thiên Phật lão nhân nhìn cuộc thế chiến quét sạch toàn bộ thứ nguyên, nhất là cuộc đại chiến cấp Thần Ma rung trời tuyệt thế kia, tất cả đều trầm mặc.

Lúc này, ai nói với bọn họ rằng, thế giới này nhỏ yếu mà bình tĩnh, nhất định bọn họ sẽ phun chết đối phương!

Mẹ nó, thế này là nhỏ yếu và bình tĩnh sao? Nếu không cẩn thận, vài phút đã lạnh rơi đó!

“Quá mạnh, quá hỗn loạn, đây là ngũ tinh thứ nguyên thế giới phức tạp nhất mà ta đã từng gặp!” Thần Nhạc run lấy bầy nói.

“Đừng nói nữa, bây giờ chúng ta đừng ra ngoài, tránh bị cuốn vào trận chiến, yên tĩnh chờ người xuyên qua thời không Bàn Tôn đại nhân đến đây, không chế cục diện.”

Sắc mặt Khuê Tuyết trắng bệch nói.

“A di đà phật, thế giới hỗn loạn như thế, đáng tiếc không thể độ hóa, thật sự là lãng phí.”

Thiên Phật lão nhân nhìn mỗi giờ mỗi khắc đều có sinh linh chết đi, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng đáng tiếc.

Đám người Thần Nhạc nghe vậy, sắc mặt run rẩy, mẹ nó, đến lúc này còn muốn độ hóa? Đám gia hỏa theo phật, quả nhiên đầu óc có vấn đề!

“Tình hình bây giờ, ta đoán chân thân của Tiên Đế bạch y sắp giáng lâm, hi vọng hân ta đến trễ một chút, nếu không thì, đợi lúc Bàn Tôn đến, nơi này đã sớm kết thúc rồi!” Đồng Phi Anh phân tích nói.

“Hi vọng là vậy, quả nhiên Thời Không Thần Điện không giao nhiệm vụ nhẹ nhàng cho chúng ta mà!” Thần Nhạc phàn nàn nói.

Bây giờ, bọn họ như con kiến bò trên lò lửa, gấp đến xoay quanh.

Nếu như phương thứ nguyên thế giới này thắng, bọn họ sẽ không nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là không hoàn thành nhiệm vụ thôi.

Nhưng nếu Tu Chân tộc thắng, Tiên Đế bạch y sẽ thôn phệ toàn bộ thứ nguyên thế giới này, đến lúc đó, chắc chắn bọn họ phải chết!

“Hi vọng thứ nguyên thế giới này có thể thắng.” Thần Nhạc mở miệng nói.

“Ngươi cảm thấy có khả năng sao? Tu Chân tộc có Tiên Đế bạch y cảnh giới bán Siêu Thoát, hơn nữa, đối phương còn là Chư Thiên Minh, tất nhiên có chuẩn bị phía sau, mạnh nhất ở thứ nguyên thế giới này chỉ là minh chủ

Đạo Minh, nhưng cảnh giới chỉ là Thần Ma cứu trọng thiên đình phong mà thôi.”

“Còn đệ nhất thiên tài Phong Vân kia, nếu cho hắn ngàn vạn kỷ nguyên, sẽ có khả năng bước ra một bước kia, nhưng bây giờ, xuất thế quá muộn.”

Đông Phi Anh lắc đầu nói, rất không coi trọng Phong Vân.

Hiển nhiên mấy người khác cũng nghĩ như vậy, bây giờ, chuyện bọn họ có thể làm, cũng chỉ là chờ đợi.

...

Trên hư không, đại chiến vẫn tiếp tục.

Bốn người Vĩnh Hằng lão tổ, Diễn Thần Đại Tôn, Thiên Mang lão nhân, Thanh Vân tổ quốc chủ đang đại chiến với một vị Chuẩn Tiên Đế của Tu Chân tộc, có thể nói là đang tiến vào giai đoạn gay cấn.

Trước mắt, đám Vĩnh Hằng lão tổ đang chiếm thượng phong.

Mặc dù vị Chuẩn Tiên Đế này vô cùng cường hoành, nhưng đối đầu với bốn vị cường giả Thần Ma thất trọng thiên, bát trọng thiên, thì lực vẫn chưa đến.

Nhưng hắn ta cũng không để ý, vẫn vây quanh đám người Vĩnh Hằng lão tổ như cũ.

Một chỗ chiến trường khác.

Minh chủ Đạo Minh đại chiến với hai vị Chuẩn Tiên Đế Xích lân và Bội Mạt, lại không quá thuận lợi.

Mặc dù mình chủ Đạo Minh dùng công kích linh hồn bị thương Xích Lân, nhưng cũng không tạo thành đả kích mang tính hủy diệt, đạt đến cấp bậc như bọn họ, không phải vết thương nghịch đạo, thì bất kỳ thương thế nào cũng có thể hồi phục trong khoảnh khắc.

Cho nên, không lâu lắm, Xích Lân đã khôi phục trạng thái toàn thịnh, gia nhập đại chiến.

Hơn nữa, bởi vì hắn ta đã có biện pháp, nên công kích linh hồn của mình chủ Đạo Minh không có hiệu quả như trước nữa.

Trong tay hắn ta lại có Phá Diệt Thần Binh, tạo thành tổn thương rất lớn với mình chủ Đạo Minh.

Nếu một tia phá diệt lực lượng làm bị thương căn bản, rất có thể trở thành vết thương nghịch đạo.

“Ha ha, lần này, ta xem ngươi ngăn cơn sóng dữ thế nào!”

Toàn thân Xích Lân nở rộ hào quang, bộ tóc đỏ rực, giống như xích hải rung chuyển, tay hắn ta cầm Phá Diệt Thần Binh, xông thẳng về phía mình chủ Đạo Minh.

Cùng lúc đó, Bội Mạt cũng ra tay, từ bên cạnh trợ giúp: “Một thế này, ngươi khó tránh tai kiếp!”

“Muốn giết chết ta, trừ phi Tiên Đế bạch y của các ngươi đích thân đến, nếu không, dựa vào một kiện Phá Diệt Thần Binh, vẫn không thể thu phục ta!”

Chiến ý của mình chủ Đạo Minh dâng cao, đôi mắt còn óng ánh hơn nhật nguyệt, khiến người ta không thể nhìn thẳng.

Một cỗ sát khí vô hình chấn động ra, quét sạch bầu trời, đánh nát hư không, nghênh đón Xích Lân.

“Ầm ầm!”

Giống như thần lôi chấn động, sát khí gặp ngàn vạn u quang, thần lực hai bên sôi trào mãnh liệt, cuối cùng, quang mang chói mắt vỡ nát, tạo nên tiếng nổ ầm ầm.

Xích Lân và Bội Mạt vốn không phải đối thủ của minh chủ Đạo Minh, nhưng trong tay cầm Phá Diệt Thần Binh, có vốn liếng để đại chiến.

Hai bên giao phong kịch liệt, thân ảnh như ảo mộng, không ngừng phá diệt hư không, chiến lực bùng nổ lan đến vô hạn vực ngoài.

Oanh!

Không biết qua bao lâu, theo một tiếng vang cực lớn, hai bên đều tỏa ra hào quang rực rỡ, đó là so đấu thần lực, đại đạo va chạm, chính là quyết đấu sinh tử.

Trong hào quang lóa mắt, Xích Lân và Bội Mạt cùng bay ngược ra ngoài, một chuỗi máu dài phun ra, nhuộm đỏ hư không hỗn độn.

Rống!

Xích Lân rống to, chấn động hỗn độn.

“Trong tay ta có Phá Diệt Thần Binh, lại không phải đối thủ của ngươi, không thể nào!”

Minh chủ Đạo Minh lạnh lùng nói: “Trong lòng ngươi có sợ hãi, không dám quyết đấu chính diện với ra, chỉ ý vào Phá Diệt Thần Binh, làm sao có khí thế thẳng tiến không lùi được, kết cục đã được quyết định từ lâu!”

“Không thể nào...”

Xích Lân kêu to, tức sùi bọt mép, cầm Phá Diệt Thân Binh, lại lần nữa xông về phía trước, Bội Mạt cùng hét lớn một tiếng rồi ra tay.

Bành!

Nhưng sau đại chiến mấy trăm hiệp, Xích Lân lại bay ngược ra ngoài một lần nữa, lần này, hấn ta hoảng sợ phát hiện, trên mi tâm mình xuất hiện một huyết động rất nhỏ, nhưng khiến hấn ta vô cùng đau đớn.

Một đạo lực lượng xuyên thủng qua đạo đài của hấn ta, lưu lại vô số vết rách.

Phốc!

Một giây sau, Xích Lân phát ra tiếng kêu thảm kinh thế, bị ma diệt tại chỗ nửa cái mạng, lần này, không phải thương thế không quan trọng nữa, mà là vết thương không thể nghịch chuyển.

“Nguoi...”

Bên cạnh, sắc mặt Bội Mạt đại biến, nhìn mình chủ Đạo Minh, cấp tốc rút lui.

Minh chủ Đạo Minh cũng không có tư tâm đuổi bắt, ánh mắt ông ta vượt qua Xích Lân và Bội Mạt, nhìn về phía mênh mông không biết.

Ở nơi đó, có vô số dị tượng bùng bùng, khủng bố vô biên.

Trong lúc mơ hồ, hình như còn có giọng nói quanh quẩn:

“Lúc ta Siêu Thoát, tất cả chúng sinh, đều vào Tiên Giới, thời gian như nước, người mất như vậy...”

...

Cùng lúc đó, Phong Vân ngồi trong hỗn độn bản nguyên phía xa, điên cuồng quét hình chiếu, cũng mở choàng mắt!

Chương 1233: Một tay ép Thần Ma!

Chương 1233: Một tay ép Thần Ma!

“Lúc ta Siêu Thoát, tất cả ngoại đạo, không nhập thế gian. Tất cả chúng sinh, không bị ngoại đạo ăn mòn...”

“Lúc ta Siêu Thoát, tất cả chư giới, ngàn tỷ chúng sinh nhỏ như hạt bụi, đều đọc danh hiệu của ta, đều được tự tại, vô cực vô lượng...”

“Lúc ta Siêu Thoát, những thứ tà ác, cuối cùng sẽ bị hủy diệt...”

“Lúc ta Siêu Thoát, không gian thời gian, quá khứ tương lai, tất cả tinh thần vỡ nát, chúng sinh như hạt bụi nhỏ bé, trong lòng đọc tên ta, đều được vĩnh sinh.”

“...”

Thiên âm mờ mịt cao từ từ chỗ không biết trong mênh mộng truyền đến, lập tức truyền khắp thứ nguyên thế giới, từ sâu trong linh hồn toàn bộ sinh linh ở đây, đều vang lên giọng nói này.

Trong lúc mơ hồ, có thể nhìn thấy, trong tiên quang vô biên kia, có một thân ảnh mặc bạch y ngạo nghễ đứng đó, không nhìn thấy khuôn mặt, nhưng lại có cảm giác mịt mù uy nghiêm, sâu không lường được.

Trong nháy mắt, thân ảnh mặc bạch y này lộ ra một bàn tay.

Ong ong ong!

Nhìn như nhẹ nhàng chậm chạp, nhưng vừa rơi xuống, thiên địa đã đại biến.

Đâu đâu trong hỗn độn cũng trở nên điên đảo, giống như đại đạo bị trấn phá, không chịu nổi âm thanh xé rách này.

Bàn tay trắng nõn rơi xuống, giống như một chuông, lại giống như ngàn vạn chuông.

Bao trùm tất cả, không chỗ nào không bao trùm, giống như tồn tại trong thời không, lại giống như siêu thoát bên ngoài thiên địa, áp về phía minh chủ Đạo Minh.

“Tiên Đế bạch y!”

Ánh mắt minh chủ Đạo Minh chấn động mạnh, ông ta nổi giận gầm lên một tiếng: “Cuối cùng ngươi cũng giáng lâm, nhưng một cái tay, đã muốn trấn áp ta sao?”

Rầm rầm rầm!

Trong nháy mắt, khí thế minh chủ Đạo Minh tăng vọt, bầu trời phía sau ông ta xuất hiện hào quang năm màu, như có trăm ngàn đại thế giới luân chuyển, vô cùng cường đại.

Nhưng một giọng nói bình thản từ một chỗ mênh mông không biết truyền đến.

“Đủ rồi.”

Sau đó, bàn tay trắng nõn hoàn toàn buông xuống, hào quang năm màu phía sau minh chủ Đạo Minh lập tức vỡ vụn, trăm ngàn đại thế giới trong

đó cũng bị băng diệt.

Giống như thiên địa vỡ vụn, thời không lật đổ!

Giờ khắc này, cường đại như minh chủ Đạo Minh cũng bị bay ngược ra ngoài, ho ra đầy máu, khí tức suy yếu đến cực điểm!

“Minh chủ!”

“Minh chủ đại nhân!”

“...”

Vô số sinh linh trong vô tận hỗn độn, bao gồm đám người Vĩnh Hằng lão tổ nhìn thấy cảnh này, tất cả đều biến sắc, vô cùng hoảng sợ nói.

Xa xôi bên ngoài, bốn vị đội trưởng của Thời Không Thần Điện nhìn thấy tình cảnh này, đều tê cả da đầu.

“Minh chủ Đạo Minh có cảnh giới Thần Ma đỉnh cao nhất, nhưng vẫn không thể ngăn cản được một chương cách không biết bao nhiêu thời không của Tiên Đế bạch y sao?”

Nhìn như Tiên Đế bạch y giáng lâm, nhưng thật ra còn chưa hoàn toàn giáng lâm, nhìn như tại giới, nhưng thật ra vẫn đứng bên ngoài không biết bao nhiêu thời không, không thể nắm lấy.

“Bây giờ xem ra, chúng ta không đợi được Bàn Tôn giáng lâm rồi.”

Khuê Tuyệt cười khở một tiếng, bây giờ Tiên Đế bạch y đã sắp giáng lâm, chờ hắn ta quét ngang thế giới này, rồi thôn phệ bản nguyên, đoán chừng Bàn Tôn còn chưa đến.

Không có các nào, Thời Không Mẫu Hà quá bao la, muốn đi từ thượng du đến hạ du, cho dù là người Siêu Thoát, cũng không thể đến nơi trong một thời gian ngắn được!

“Haiz, chờ chết đi, đến bây giờ còn có thể làm sao nữa.”

Thần Nhạc ngồi trên đất, búa cũng ném sang một bên, dáng vẻ như không còn gì lưu luyến.

Sắc mặt mấy vị tiểu đội trưởng bên cạnh đều khó coi, Thiên Phật lão nhân không niệm phật nữa, mà đổi thành miệng vãng sinh chú.

Đồng Phi Anh nghe vậy, trong lòng vô cùng phiền, phẫn nộ quát: “Hòa thượng, đừng niệm nữa, chúng ta còn chưa chết!”

Thiên Phật lão nhân thản nhiên nói: “Bây giờ chưa chết, nhưng lát nữa sẽ chết.”

Đồng Phi Anh lập tức im lặng, không còn lời nào để nói.

...

Giờ khắc này, bên ngoài.

Tiên Đế bạch y ra tay, tùy tiện đã trấn áp được minh chủ Đạo Minh, sĩ khí bên phía Tu Chân tộc lập tức đạt đến đỉnh phong.

Còn bên phía người tu hành lại rơi xuống thấp cực điểm, trên mặt tuyệt vọng, đánh mất ý chí chiến đấu.

Đến minh chủ Đạo Minh mạnh nhất cũng thua, giờ phút này, bọn họ có thể làm gì nữa!

Tiên Đế bạch y mạnh đến mức khiến người ta tuyệt vọng, thậm chí còn đáng sợ hơn trước tuyên cổ nhiều.

Bởi vì một lần kia, chỉ là phân thân mà thôi, nhưng bây giờ, lại là chân thân giáng lâm, đủ để trấn áp tất cả, quét ngang toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực.

...

Oanh!

Oanh!

Hỗn độn bị phá vỡ, tiên quang vô biên xông phá trở ngại của thứ nguyên thế giới, giáng lâm xuống thế giới này.

Ong ong ong!

Tiên quang vô cùng vô tận lưu chuyển, không gì có thể ngăn cản, mặc dù thứ nguyên thế giới có độc toàn lực, nhưng bây giờ chỉ giống lực bình không rể, tiêu hao quá nhiều lực lượng, khó mà ngăn cản.

Tiên Đế bạch y chỉ nhẹ nhàng đập mộ cái, đã nghiền nát tất cả bích chương thế giới ngăn cản hắn ta.

Ầm ầm!

Hỗn độn kịch chấn, thời không lộn lại.

Giống như ngàn vạn thế giới cùng nhau đè xuống, trong nháy mắt lực lượng áp bách khủng bố đến không thể hình dung được bao phủ toàn bộ vô tận hỗn độn cương vực, ép vô số sinh linh ở giới này đều nằm rạp trên mặt đất!

Phốc phốc phốc...

Vô số tu giả ho ra máu, thất khiếu đỏ bừng, dưới lực lượng áp bách to lớn đến đáng sợ này, chỉ cảm thấy giây tiếp theo, mình sẽ nổ tung!

“Tất cả, đều kết thúc.”

Giọng nói lạnh nhạt của Tiên Đế bạch y truyền đến, hắn ta cúi xuống, nhìn chúng sinh như nhìn kiến hôi, cự lực vô biên rơi xuống.

“Hả?”

Bỗng nhiên, bàn tay Tiên Đế bạch y run lên, gương mặt nhìn lại.

Chỉ thấy trong hư không vô biên, đột nhiên xuất hiện một vòng quang hoa.

Quang hoa kia không phải ngũ sắc, không phải thập quang, vậy mà có thể xuyên thấu qua tiên quang vô biên của của hắn ta.

Ong ong ong!

Một vòng quang hoa dập dờn xuất hiện, dễ dàng xuyên qua vô cùng vô tận tiên quang, tạo thành một con đường to lớn.

Trong ánh mắt mơ hồ của vô số sinh linh, nhìn thấy bên ngoài hư không mênh mêng, giống như chỗ cuối cùng của thời không vô biên, một thân ảnh vĩ ngạn khoác quang huy sáng chói xuất hiện.

Tồn tại cái thể kia đứng trong thời không vô biên, vừa ngẩng đầu, ánh mắt lạnh băng xuyên qua không gian vô hạn, dừng trên người Tiên Đế bạch y.

“Tiên Đế bạch y...”

Giọng nói lạnh lùng tràn ngập sát ý quanh quần giữa hỗn độn.

“Là Phong Vân!”

Minh chủ Đạo Minh khí tức suy yếu, được đám người Vĩnh Hằng lão tổ nâng dậy, thời khắc này, ánh mắt ông ta sáng ngời chưa từng có: “Hắn, hắn thành công!”

Đám người Vĩnh Hằng lão tổ vừa kinh vừa mừng, không ngờ trong lúc tuyệt vọng, Phong Vân, lại đứng ra!

Lúc này, trong lòng bọn họ đều chấn động.

Chỉ thấy Phong Vân đứng cuối thời không, chậm rãi đưa tay ra, một quyền ấn tôn quý đến không thể nói rõ xuất hiện.

Nhìn như thông thả, nhưng tốc độ lại nhanh kinh khủng, dọc theo thời không tối tăm, âm âm rơi xuống phàm trần!

Chương 1234: Nuốt người!

Chương 1234: Nuốt người!

Chưa đến một phần nghìn giây, một thông đạo thời không đủ để dung nạp vô tận chúng sinh diên cường lay động.

Như có một cự thú khủng bố đến không thể hình dung muốn phá không mà tới!

Lại giống như có một tồn tại vô thượng đến từ chư thiên, giáng lâm.

“Chỉ phí công giây dựa mà thôi.”

Khuôn mặt của Tiên Đế bạch y vẫn lạnh nhạt bình tĩnh như cũ, bên trong sự hòa nhã ẩn chứa sự cao ngạo vô biên.

Sau một khắc, trong tiên quang sáng chói vô tận, một quyền của Phong Vân âm âm bắn ra.

Ầm ầm!

Giống như thứ nguyên sụp đổ, chư thiên vỡ vụn, vạn giới nổ tung, tiếng ầm vang khủng bố vang vọng khắp phương vô tận hỗn độn cương vực này.

Tiếng vang truyền ra ngoài, thậm chí xuyên thấu qua phương thứ nguyên thế giới này, lan gần đến nhánh sông Thời Không Mẫu Hà bên ngoài.

Mơ hồ rung chuyển nhánh sông thời không cuộn cuộn vô tận của Thời Không Mẫu Hà!

Vạn đạo thời không nổ vang, ngàn vạn pháp tắc chấn động, phát ra tiếng động ù ù, chấn động thiên địa không dứt.

Khiến những người nhìn thấy một quyền này, đều biết một quyền này mạnh đến không địch được.

Vô số tồn tại vì nó mà chấn động ghé mắt!

Chỉ thấy trong dao động sôi trào, lần đầu tiên tiên quang vô biên hoàn toàn bị che giấu.

“Cái này, đây là...”

Xa xôi bên ngoài, bốn vị đội trưởng Thời Không Thần Điện nhìn thấy hư không hỗn độn sôi trào nổ tung.

Một thân ảnh mặc chiến giáp bạch kim, giống như sinh linh bình thường chậm rãi xuất hiện.

Vĩ đại và nhỏ bé, thần thánh và bình thường.

Đủ loại khái niệm trái ngược nhau kết hợp hoàn mỹ trên người hắn.

Nơi này, chỉ có hắn, đạo là hắn, tất cả đều là hắn, hắn là duy nhất!

Đôi mắt tím của Đồng Phi Anh run rẩy, chỉ thấy người kia như con rồng tự tại, lưng lấy cuộn cuộn đến không thể tưởng tượng được, hắn ta nhìn nhiều một chút đã cảm thấy cả người sắp sụp đổ.

Ba vị đội trưởng khác cũng không kém nhiều, thậm chí lúc Khuê Tuyệt nhìn thấy khuôn mặt người đến, không khỏi nhìn nhiều hơn, giờ phút này,

hai mắt hắn ta đang chảy máu, nhìn mà giật mình.

Nhưng hắn ta đã thấy rõ khuôn mặt của người ra tay.

“Là hắn! Là Phong Vân, hắn đến!” Khuê Tuyết không nhịn được kêu lên.

Cái gì?

Toàn thân Đồng Phi Anh chấn động, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được: “Hắn, vậy mà thật sự đi ra một bước kia?”

“Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi, lúc này mới bao lâu, Phong Vân đã đi ra cấp độ kia, chỉ là ngũ tinh thứ nguyên thế giới, vậy mà lại sinh ra yêu nghiệt dạng này!”

Mấy đội trưởng khác cũng vô cùng chấn kinh.

Mặc dù bọn họ không cảm giác được cảnh giới cụ thể của Phong Vân, nhưng có thể một quyền đánh nổ tiên quang vô biên của Tiên Đế bạch y, điều này đã đủ chứng minh tất cả!

...

“Vậy mà đã đi ra một bước kia...”

Tiên Đế bạch y có thể cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trong một quyền này của Phong Vân, sắc mặt lần đầu tiên trở nên trịnh trọng.

“Đáng tiếc, vẫn phí công như cũ, phương thế giới này đã định là phải diệt vong từ lâu. Mặc dù cùng là bán Siêu Thoát, ta vẫn có thể giết ngươi.”

Quần áo Tiên Đế bạch y tung bay, giọng nói hòa nhã lại nói ra lời vô cùng cuồng vọng.

Nhưng trong miệng nói ra lời cuồng vọng như vậy, lại không có một gợn sóng, giống như lời nói đều không thật.

“Vậy sao?”

Đối với chuyện này, Phong Vân chỉ đáp lại hai chữ.

Sau đó, hấn gơ tay lên, chậm rãi nói: “Vậy mời ngươi lên đường.”

Sắc mặt hòa nhã, giọng nói không cao không thấp, giống như người bình thường.

Nhưng theo lời nói của hắn, thời không vô biên đã nổi lên sóng gió ngập trời.

Một lời có thể khiến thiên hạ và đại đạo vô biên hưởng ứng!

Chỉ một thoáng, giữa Phong Vân và Tiên Đế bạch y nổi lên hỗn độn phong bạo che khuất bầu trời, quét ngang chư thiên và thập phương!

Mà trong hỗn độn phong bạo, Phong Vân lại lần nữa ngẩng đầu, vẫn đâm ra một quyền!

Vô cùng đơn giản, là đại đạo đơn giản nhất!

Tu vi đạt đến cảnh giới như Phong Vân, vô cùng vô tận thần thông đã sớm quy nhất, tất cả phương pháp chiến đấu đều dung nạp vào một quyền một chưởng này, đao kiếm cũng thế.

Quyền ra giống diệt thế, giống khai thiên, hủy diệt vô cùng vô tận tồn tại, cũng biến đổi sinh cơ của thiên địa.

Một quyền đánh ra!

Giống như dung nạp tất cả thời không, tứ cực bát hoang, tất cả các loại.

Cho dù là Tu Chân tộc, hay là người tu hành, thậm chí là đám đội trưởng Thời Không Thần Điện xa xôi bên ngoài, thời khắc này đều cảm nhận được một quyền bá đạo cường hoành này!

Thật ra đây không phải quyền pháp, mà chỉ là một quyền dung nạp tất cả các lực lượng của bản thân Phong Vân, không khác gì đao, kiếm hay quyền pháp cả.

Nhìn Phong Vân hòa nhã, nhưng ra tay lại phách tuyệt vô song, giống như Thần Vương, Thiên Đế hàng thế.

Nắm ngón tay thon dài hoàn mỹ của Tiên Đế bạch y run rẩy, sau lưng hiện ra pháp tướng to lớn đủ để gánh vác chư thiên vạn giới, không khác gì hấn ta, mù mịt cuộn cuộn.

Oanh!

Quang mang Tiên Đế pháp tướng lưu chuyển, hai mắt bắn ra một đạo thần quang sáng chói tất cả vĩ độ, không gian thời gian.

Quang huy phủ lên tỉ vạn thiên khung, tất cả sắc thái trên thế gian đều không bằng một phần ngàn vạn của nó.

Trong lúc mơ hồ, có thể nhìn thấy thiên phú vũ trụ vô cùng vô tận chậm rãi hiển hiện.

Tiên Đế chi quang!

Giống như ánh sáng khai thai tích địa, quang hóa ngũ hành, ngũ hành hóa ngũ phương, ngũ phương hóa muôn nơi...

Giờ khắc này, Tiên Đế pháp tướng nở rộ đến cực điểm.

Hoành kích một quyền kia của Phong Vân, muốn đánh rơi vô thượng chi pháp đầy trời!

Ầm ầm!

Tất cả tiêu tán, tất cả đều không còn.

Bích chương thế giới tồn tại từ thời tuyên cổ ầm ầm võ vụ, phương thứ nguyên thế giới này không thể thừa nhận đại chiến chi uy của Phong Vân và Tiên Đế bạch y, mở ra cơ chế tự bảo vệ mình, cưỡng ép đuổi Phong Vân và Tiên Đế bạch y ra ngoài.

Oanh oanh!

Trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà.

Phong Vân ngạo nghễ đứng đó, sắc mặt lạnh nhạt nhìn Tiên Đế bạch y đứng ở chỗ khác trên nhánh sông, mở miệng nói: “Thứ nguyên thế giới đã bài xích ngươi ra ngoài, người muốn giáng lâm, đã vô dụng rồi, ngươi đã bỏ lỡ cơ hội thôn phệ bản nguyên thế giới!”

Nhưng sắc mặt Tiên Đế bạch y vẫn không thay đổi, hắn ta đạm mạc nói: “Không cần, thôn phệ bản nguyên thế giới chỉ là một trong những phương pháp mà thôi, bây giờ, ta đã có lựa chọn tốt hơn.”

“Đó chính là, nuốt ngươi!”

Bây giờ, cảnh giới của Phong Vân đã là bán Siêu Thoát, đối với Tiên Đế bạch y mà nói, còn hấp dẫn hơn thôn phệ bản nguyên thế giới nhiều!

Thậm chí, chỉ cần nuốt đại đạo của Phong Vân, hắn ta đã có thể Siêu Thoát, so với thôn phệ bản nguyên thế giới còn nhanh hơn!

“Ngươi có thể thử xem.” Phong Vân lạnh lùng nói.

Một giây sau, hai người bắt đầu khai chiến trên nhánh sông thời không này.

Giờ khắc này, thời không đều bị hai người va chạm đến chiếu sáng!

Oanh! Oanh! Oanh!

Cả quá khứ và tương lai trong thời không đều bị ảnh hưởng, quần tinh vẫn lạc, nhánh sông trường hà có lịch sử từ vạn cổ sôi trào.

Giống như có thể thấy được, khắp nơi trong thời không, đều đang long trời lở đất, quần tinh rơi xuống!

Quá khứ, hiện tại, tương lai.

Khắp nơi trong thời không, hằng hà sa số cường giả đều chấn kinh!

Chương 1235: Trận chiến tác động đến thời không vô tận!

Chương 1235: Trận chiến tác động đến thời không vô tận!

Trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà, Phong Vân và Tiên Đế bạch y đã bước vào giai đoạn đại chiến kịch liệt nhất, mà người có thể nhìn thấy trận đại chiến này, lại chỉ có mấy người.

Một người là thân ảnh thần bí tỏa ra lam quang đến từ Chư Thiên Minh, một người là minh chủ Đạo Minh.

Còn một phương, chính là bốn vị đội trưởng của Thời Không Thần Điện.

Hai người phía trước là dựa vào thực lực của bản thân mà nhìn thấy, còn bốn vị đội trưởng kia là dựa vào bộ phận công năng của Thời Không Thần Điện mới thấy được.

Giờ phút này, người thần bí tỏa ra lam quang đến từ Chư Thiên Minh nhìn Tiên Đế bạch y và Phong Vân đại chiến, ánh mắt lóe lên, nói nhỏ.

“Vốn cho rằng trong thế giới cấp thấp này, mọi tên Tiên Đế bạch y đã đủ khiến người ta kinh ngạc, không ngờ còn có Phong Vân mạnh hơn...”

Mặc dù Tiên Đế bạch y kinh tài tuyệt diệu, nhưng hẳn ta đi đến một bước này, là dựa vào Chư Thiên Minh.

Còn Phong Vân hoàn toàn không giống, hắn chỉ dựa vào bản thân để đi đến tầng thứ này!

Tiên Đế bạch y so sánh với Phong Vân, đã lộ ra không yêu nghiệt bằng hắn!

Đáng tiếc khảo hạch đã bắt đầu, hắn ta không thể quấy nhiễu, chỉ có thể yên lặng chờ đợi.

Trong lòng mình chủ Đạo Minh đang âm thầm cầu nguyện Phong Vân sẽ thắng, nếu không, không thể ngăn cản khí thế Tiên Đế bạch y quật khởi nữa.

Một bên khác.

Bốn vị đội trưởng Thời Không Thần Điện nhìn đại chiến kinh thế trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà, chăm chú nhìn không nháy mắt, sợ bỏ lỡ bất cứ chi tiết nào.

Đối với bọn họ mà nói, đại chiến tầng này cũng không thấy nhiều.

Còn đại chiến của người xuyên qua thời không, bọn họ căn bản không có tư cách quan chiến, hơn nữa, cho dù quan chiến bọn họ cũng không thể hiểu được, bởi vì cách bọn họ quá xa xôi.

Nhưng trận chiến của Phong Vân và Tiên Đế bạch y, đối với bọn họ, lại là cơ duyên khó có được.

Bởi vì đó là cảnh giới bọn họ thiết tha mơ ước!

Ong!

Tiên Đế bạch y đặt chân trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà, hoành kích thời không vạn cổ, phóng đến điểm khởi nguyên cuối cùng.

Đôi diện, sắc mặt Phong Vân bình tĩnh, quyền ấn rơi xuống.

Giống như bên trong nhánh sông có hăng hà sa số đại thế giới, đều là cảnh tượng sụp đổ, tận thế khủng bố!

Đáng sợ!

Kinh dị!

Vô hạn phá diệt!

Hai vị bán Siêu Thoát toàn lực ra tay, thẳng hoa đến cực điểm, uy năng không thể tưởng tượng được.

Chỉ là dư âm tàn mát ra cũng đủ miêu sát không biết bao nhiêu cường giả cấp Thần Ma!

Cũng may bọn họ đang ở phía trên Thời Không Trường Hà, nếu ở thứ nguyên thế giới dưới cấp lục tinh, căn bản không thể tiếp nhận được.

Tất cả sinh linh đều cảm nhận được dao động khủng bố, cho dù là hậu thiên hay là tiên thiên, đều run rẩy không ngừng.

Cho dù là một vài bán Siêu Thoát ở thời không thứ nguyên thế giới gần đó, cũng cúi mắt nhìn, chăm chú nhìn trận chiến sáng chói chưa từng có này.

...

Oanh! Oanh! Oanh!

Tiên quang bạch sắc tung hoành, khuấy động, vô thượng đại đạo hoành kích từ cổ kim đến tương lai.

Hai vị bán Siêu Thoát càng đánh càng hăng, một chiêu một thức đều là vô thượng đại thần thông va chạm.

Dao động khủng bố tản ra bốn phía, thời không vô biên bị phá nát, có thể mơ hồ cảm nhận được một phương đại thế giới bị cỗ lực lượng này va chạm mở ra, sau đó bị dư âm triệt để phá hủy.

Ừ ừ!

Rất lâu sau đó, trong chiến trường sôi trào, một tiếng hí dài vang lên:

“Một kích cuối cùng phân thắng bại!”

Tiếng hét chấn động thời không thập phương, sóng âm cuộn cuộn như tử vạn Thương Long Thần Thú quét ngang, tất cả thời không hỗn độn đều điên cuồng run rẩy, nhắc lên sóng lớn vô biên.

Tiên Đế bạch y vung lên tiên quang vô tận, đậm chân mà ra, tiên quang sau lưng như chiếc trụ, xuyên qua thời không.

Sắc mặt hắn ta rất lạnh lùng, đôi mắt sôi trào thiêu đốt.

Cuộc chiến đấu của cường giả bán Siêu Thoát đã vượt qua tưởng tượng của phàm nhân.

Nếu vẫn tiếp tục đại chiến, chưa biết chừng sẽ kéo dài ngàn vạn năm.

Nhưng Tiên Đế bạch y không chờ được lâu như vậy, hắn ta muốn một kích phân thắng thua!

Ầm ầm!

Ngay khi Tiên Đế bạch y đậm chân mà ra, tiên mang màu trắng vô cùng vô tận sau lưng hắn ta bỗng nhiên hợp nhất.

Tiên mang hợp nhất trở thành thần quang không màu, nhưng lại như dung nạp tất cả hào quang trên thế gian, bắn ra lực lượng kinh khủng đủ để phá vỡ ngàn vạn đại thế giới.

Trong quang huy bốn phía, vô tận thời không hỗn độn đều bị sụp đổ, tất cả tia sáng, tất cả vật hữu hình hoặc vô hình giống như bị tiên quang hấp thu.

Trên chiến trường, giống như không còn bất kỳ khái niệm gì, không còn hư không vĩ độ, thời gian không gian, nhân quả vận mệnh... Tất cả đại đạo pháp tắc, đều bị thần quang này sửa chữa!

Trong chốc lát, thập phương hoàn vũ, thiên địa thời không hoàn toàn mờ mịt, tạo thành một mảnh hư vô vô biên vô hạn.

Tất cả hóa hư vô!

Chỉ còn thần quang tràn đầy uy năng, trong sóng âm cuộn cuộn, mang theo uy năng khủng bố đến không thể tưởng tượng được.

Ầm ầm trầm kích về phía Phong Vân!

“Tiên thiên tiên quang, tức là khởi nguyên, cũng là kết thúc, thì ra đây là đạo của ngươi...”

Phong Vân đứng trong xa xôi vô tận, lại giống như gần trong gang tấc lạnh lùng mở miệng.

Một giây này, mọi vật xung quanh hai người đều không còn tồn tại, thời không, hư không đều bị tiên quang áp bách, mạnh mẽ giam cầm.

Cùng với một đầu đại đạo chi tuyến, không có vật gì khác nữa, xuyên qua hai người họ.

Mà đầu đại đạo chi tuyến này bắt nguồn từ Tiên Đế bạch y, chắc chắn điểm cuối cùng cũng là hắn ta.

Không cách nào tránh né, bởi vì không thể trốn tránh, chỉ có thể chính diện nghênh đón!

Nhưng sắc mặt Phong Vân vẫn không thay đổi, thong dong đậm chân, thân như thời không hàm ẩn càn khôn, như xà như long đậm chân, phác họa một phương đại thế giới.

“Đạo của ta không giới hạn, Đại Đạo Đò Đé!”

Phong Vân hét dài một tiếng, giống như thông đạo giữa ngàn tỷ vạn thế giới đều mở ra, lực lượng như dòng lũ không thể tính toán được rót vào thân thể hắn.

Chính là lực lượng lúc mấy loại đại đạo khác của hắn bước vào cảnh giới bán Siêu Thoát!

Lúc trước Phong Vân vẫn luôn dùng lực lượng của một loại đại đạo đại chiến với Tiên Đế bạch y, chỉ là muốn quen thuộc loại lực lượng này.

Nhưng bây giờ, đã không cần!

Trong chớp mắt tiếng theo, lực lượng vô tận giáng lâm.

Phong Vân lại lần nữa đánh ra một quyền!

Khí tức mạnh mẽ dâng trào cuộn cuộn, những nơi đi qua, thời không vô biên bị tiên quang áp bách thành hư vô lại lần nữa khuếch tán ra.

Hình như có vô tận thế giới nổi lên.

Ầm ầm!

Giống như vạn giới bị phá diệt, chư thiên nổ tung.

Một quyền ấn khủng bố cô đọng nhiều loại đại đạo cảnh giới bán Siêu Thoát của Phong Vân hoành kích mà ra.

Lực lượng của một quyền này mạnh đến không thể tưởng tượng được, từ khi Phong Vân tu hành đến nay, đây là một kích mạnh nhất hắn đánh ra, cô đọng toàn bộ tinh hoa của đại đạo, có thể xưng là thần thông mạnh nhất.

Trong nháy mắt hai người va chạm, mọi thứ đều giống như đình trệ.

Không có dư âm thần thông va chạm, cũng không có đại đạo đấu đá lẫn nhau.

Giống như, nhánh sông trên Thời Không Mẫu Hà đã biến thành bức tranh bất biến thời tuyên cổ!

.....

Siêu phẩm mới của Tác Thần Kiến Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể bản dịch đã kịp tác, truyện thuộc thể loại vô địch lưu, main bá, nói đánh là bay vào đánh liền, không lằng nhằng.

Chương 1236: Kinh thế chi chiến kết thúc!

Chương 1236: Kinh thế chi chiến kết thúc!

Trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà.

Tất cả đã ngưng kết, giống như bức tranh bất biến từ thời tuyên cổ.

Âm thanh lớn đến cực hạn lại trở nên im ắng, sắc thái mãnh liệt đến cực hạn lại trở nên không có sắc thái!

Xoẹt xoẹt!

Không biết qua bao lâu, một âm thanh xé rách quanh quẩn từ sâu trong linh hồn vô tận sinh linh.

Hình tượng bất động vĩnh hằng đã bị xé mở.

Ầm ầm!

Lúc này, âm thanh khủng bố kinh thiên động địa mới quanh quẩn ra.

Bên ngoài nhánh sông, không ít bán Siêu Thoát đều nhao nhao chú mục.

Minh chủ Đạo Minh, thân ảnh lam quang và thành viên tiểu đội Thời Không Thần Điện đều chăm chú nhìn.

Chỉ thấy, trên nhánh sông mẫu hà triệt để hóa thành hư vô, Tiên Đế bạch y lấy tay ôm ngực, lão đảo đứng đó.

Trước mặt hắn ta, một đạo tiên quang vô cùng vô tận nhẹ nhàng chấn động.

Nhưng không có thân ảnh của Phong Vân!

“Bốn loại bán Siêu Thoát đại đạo...”

Tiên Đế bạch y đưa tay trái vuốt ngực, trên gương mặt uy nghiêm đã trở nên vô cùng tái nhợt.

“Ta, vậy mà thua!”

Hắn ta lẩm bẩm nói, sau đó thả tay xuống, một quyền ấn thật sâu lạc ấn trên ngực hắn ta.

Bành!

Tiên quang vô cùng vô tận lập tức nổ tung.

Phong Vân từ trong đó dậm chân đi ra, quanh người nhuốm máu, nhưng khí thế lại cuộn cuộn chưa từng có.

“Đáng tiếc, lực lượng của ngươi không đủ.”

Phong Vân đăm đăm nói.

Trong nháy mắt cuối cùng hai người bọn họ va chạm, Tiên Đế bạch y miễn cưỡng chịu một quyền dung hợp bốn loại bán Siêu Thoát đại đạo của Phong Vân, để hút Phong Vân vào trong bản mệnh tiên quang của hắn ta.

Trong tiên quang này là vô số đại thế giới, phạm là bị hút vào, phải nhận vô số đại thế giới nghiền ép.

Nhưng đáng tiếc, thân thể Phong Vân đã sớm mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi, mặc dù lực lượng nghiền ép này có thể khiến hắn bị thương, nhưng không thể bị thương bản nguyên của hắn.

“Khụ khụ... Vậy mà ta lại bại, nhưng, chiến đấu giữa chúng ta còn chưa kết thúc đâu, mười hồn nguyên sau sẽ tái chiến!”

Tiên Đế bạch y chăm chú nhìn Phong Vân, một giây sau, hắn ta trực tiếp sụp đổ, hóa thành vô số quang vũ, theo gió tán đi.

“Tiên Đế bạch y... Vậy mà bại!”

“Hí... Làm sao có thể? Đó là một vị tuyệt đỉnh kinh tài nhất trong các thành viên vòng ngoài của Chư Thiên Minh, vậy mà lại bại!”

“Đúng vậy, nếu thua trong tay đám yêu nghiệt thiên kiêu ở thứ nguyên thế giới cao tinh thì có thể hiểu, nhưng lại thua trong tay một thiên kiêu của thứ nguyên thế giới thấp tinh!”

“...”

Đám bán Siêu Thoát xung quanh thứ nguyên thế giới kia nhìn kết quả cuối cùng, đã bị dọa không nhẹ.

Chiến lực của Tiên Đế bạch y còn mạnh hơn bọn họ, bây giờ lại thua trong tay một người không có danh tiếng, sao mà rung động.

“Haiz...”

Lúc này thân ảnh lam quang khẽ giương tay, nắm một vòng Bất Diệt Chân Linh trong tay, hắn ta mở miệng nói: “Người đã không có cơ hội tiến vào thành viên hạch tâm nữa, mặc dù Chư Thiên Minh phục sinh ngươi, nhưng ngươi cần dùng cả đời để hoàn lại.”

Nói xong, hắn ta nhìn Phong Vân đứng trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà, nhẹ nhàng cười một tiếng: “Phong Vân sao? Chờ mong sau này gặp lại.”

Sau khi nói xong, hắn ta liền biến mất tại chỗ.

“Chư Thiên Minh.”

Phong Vân nhìn về phía thân ảnh lam quang biến mất, ánh mắt lóe lên, lúc trước hắn một mực giấu dốt, là vì đề phòng thân ảnh lam quang này ra tay.

Nhưng sau đó hắn phát hiện, đối phương không có ý ra tay, hoàn toàn chỉ là một người đứng xem.

Vì thế, cuối cùng Phong Vân mới không giữ lại chút nào, đánh bại Tiên Đế bạch y.

Vô tận hỗn độn cương vực.

Trên mặt mình chủ Đạo Minh tràn ngập vẻ khó tin, giống như bị hù dọa.

Điều này khiến đám Vĩnh Hằng lão tổ vô cùng sốt ruột, rốt cuộc kết quả trận chiến thế nào? Phong Vân có thắng không?

“Minh chủ, kết quả thế nào? Phong Vân, thất bại sao?” Diễn Thần Đại Tôn thấp thòm nói.

Minh chủ Đạo Minh khẽ giật mình, sau đó lắc đầu, giọng nói vô cùng kinh thán: “Không, hắn, thắng.”

Một câu đơn giản, như nói ra nỗi chua xót và cố gắng trong vô số năm qua!

Thắng, thắng?

Đám người Diễn Thần Đại Tôn vốn có chút tuyệt vọng, bây giờ nghe vậy, đầu tiên là mờ mịt, sau đó phản ứng lại, trên mặt hiện ra vẻ mừng như điên.

“Thắng! Chúng ta thắng!”

Vĩnh Hằng lão tổ không nhịn được ngửa mặt lên trời rống dài, như muốn phát tiết tất cả cảm xúc kiềm chế từ thời tuyên cổ ra.

Mấy cường giả cấp Thần Ma lệ nóng doanh tràng, nhớ lại quá trình cùng nhau đi đến một bước này, thật sự quá khó khăn.

Tiên Đế bạch y đã bại, trận chiến tiếp theo đã hoàn toàn nghiêng về một bên.

Tu Chân tộc đại bại, người tu hành trong vô tận hỗn độn cơ hồ một đường nghiền ép!

...

“Thế mà thắng, hí...”

Xa xôi bên ngoài, bốn đội trưởng Thời Không Thần Điện nhìn thấy Tiên Đế bạch y hóa quang mà đi, tâm thần không khỏi rung động.

Bọn họ khó có thể tưởng tượng được, Tiên Đế bạch y đã thành danh nhiều năm, vậy mà lại thua một tên tân tân bán Siêu Thoát!

“Ngũ tinh thứ nguyên thế giới lại xuất hiện quái vật bực này, thiên phú này còn cao hơn không ít người xuyên qua thời không của Thời Không Thần Điện chúng ta!” Thần Nhạc kinh dị nói.

“Đúng vậy, không biết làm sao có thể đản sinh ra quái vật bọc này.”

Khuê Tuyết rung động nói: “Nhưng cũng coi như chúng ta tạm thời được cứu, không bị tên Tiên Đế bạch y kia thôn phệ.”

“Tiếp theo, chúng ta chỉ cần trốn đi, chờ Bàn Tôn đại nhân giáng lâm là được.”

Bốn vị đội trưởng không phải thổ dân của giới này, Phong Vân chiến đấu chiến thắng, đối với bọn họ mà nói, chỉ là tạm thời an toàn mà thôi.

Bọn họ không có hứng thú nhảy ra ngoài, bại lộ trước mặt Phong Vân, ngộ nhờ hãn một chương đánh chết bọn họ, như vậy thật quá oan uổng.

Chỉ có đợt Bàn Tôn giáng lâm, nguy cơ của bọn họ mới được giải trừ.

“Truyền tin tức này cho Bàn Tôn đi.” Lúc này Khuê Tuyết mở miệng nói, mở máy truyền tin thời không ra, truyền tin tức Phong Vân đánh bại Tiên Đế bạch y đi.

...

Trên Thời Không Mẫu Hà mệnh mông, Bàn Tôn đang đi về phía hạ du, bỗng nhiên nhận được tin tức của Khuê Tuyết.

Hắn ta mở ra, quét mắt nhìn một vòng, trong mắt bộc phát ra thần thái chưa từng có.

“Vừa mới bước vào bán Siêu Thoát, đã có chiến lực bọc này, thiên phú như vậy, trong đám người xuyên qua thời không, cũng có thể xếp trong mười vị trí đầu, nếu mình đoạt thiên phú của hắn, lo gì đại đạo không thành?”

Bàn Tôn có chút không kịp chờ đợi, muốn lập tức nhìn thấy Phong Vân, thôn phệ hắn.

Còn chuyện Phong Vân có phản kháng không, hắn ta căn bản không để trong lòng, một tên bán Siêu Thoát, chiến lực có mạnh hơn, hắn ta cũng không sợ, bởi vì, hắn ta sớm đã là cường giả Siêu Thoát đỉnh phong rồi.

Một vài tên cường giả Siêu Thoát hắn ta còn không sợ, không nói đến một tên bán Siêu Thoát không quan trọng.

“Nhất định phải thôn phệ hắn trước khi Thời Không Thần Điện mời hắn gia nhập người xuyên qua thời không.”

Bàn Tôn biết rõ, một khi Thời Không Thần Điện phát hiện thiên phú kinh khủng của Phong Vân, khẳng định sẽ mời hắn gia nhập Thời Không Thần Điện, trở thành người xuyên qua thời không, đến lúc đó, hắn ta không thể ra tay với Phong Vân được!

.....

Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể truyện thuộc thể loại vô địch lumain bá, map rộng, đánh là bay vô đánh liền không lảng nhằng

Chương 1237: Đơn giản là đưa âm áp!

Chương 1237: Đơn giản là đưa âm áp!

Trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà, Phong Vân đứng vững vàng ở đây, lúc này hắn đang xem hình chiếu trong tấm gương, một cái là của Tiên Đế bạch y, một cái là của thân ảnh lam quang thân bí lúc trước.

【 Đối tượng hình chiếu 】 : Cô Duy Nhất (Tiên Đế bạch y)

【 Tuổi 】 : tỷ tỷ kỳ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Bán Bộ Siêu Thoát

【 Roi xuống 】 : . . . Thần thông cấp Thần Ma 《 Tiên Đế Vô Lượng Ấn 》 . . . Thần thông cấp Thần Ma 《 Trấn Hồn Lục 》 . . . Thần thông cấp Bán Bộ Siêu Thoát 《 Tuyên Cổ Khai Thiên Tiên Quang 》 . . . Thiên phú hệ quang minh cấp Siêu Thoát. . . thiên phú hệ hỏa cấp Thần Ma. . . Thiên phú hệ phong cấp Thần Ma. . . Thiên phú hệ Thổ cấp Thần Ma. . . Thiên phú linh hồn cấp Thần Ma. . .

. . .

【 Đối tượng hình chiếu 】 : Tài Quyết

【 Tuổi 】 : Ngàn tỷ tỷ kỳ nguyên

【 Cảnh giới 】 : Bán Bộ Siêu Thoát

【 Rơi xuống 】 : . . . Thần thông cấp Bán Bộ Siêu Thoát 《 Trấn Tử Diệt Sinh Thủ 》 . . . Thần thông cấp Bán Bộ Siêu Thoát 《 Chiêu Diêu Tuyên Cổ 》 . . . Thần thông cấp Bán Bộ Siêu Thoát 《 Nhất Khí Hóa Vạn Pháp 》 . . . Thiên phú hệ kim cấp Siêu Thoát. . . Thiên phú hệ mộc cấp Siêu Thoát. . . Thiên phú thể chất cấp Thần Ma. ..

Hai hình chiếu của bán Siêu Thoát khiến Phong Vân rất động tâm, tùy tiện một vật rơi xuống đều khiến hấn thềm nhỏ dãi, cho dù là thiên phú, hay là thần thông, đều là thứ hấn cần.

“Đáng tiếc Tiên Đế bạch y không mang Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh đến.” Phong Vân lắc đầu.

Đó là thứ được chế tạo từ hạch tâm thứ nguyên thể giới tạo thành, cộng thêm ý chí của Tu Chân thứ nguyên thể giới, gần như sắp thiế biến trở thành chí bảo cấp Siêu Thoát lục tinh rồi.

Nhưng vì thế giới hạn chế, khó mà giáng lâm ở đây.

Đương nhiên, nếu trong tay Tiên Đế bạch y cầm Vạn Đạo Hắc Kim Đỉnh đại chiến với Phong Vân, kết quả chưa chắc đã như vậy.

Đáng tiếc, Tiên Đế bạch y tác chiến ở sân khách, Phong Vân là sân nhà, nhánh sông thời không này cũng dưới sự điều khiển của hấn.

Có thể nói, hấn là người chiếm hết thiên thời địa lợi.

Chỉ có thể nói, Tiên Đế bạch y bại không oan.

Lúc này, trên nhánh sông Thời Không Mẫu Hà khác, một phương thứ nguyên thể giới nổi lên, từng thân ảnh đi ra, những thân ảnh này đều là người bán Siêu Thoát, nhìn qua, có chừng hơn trăm vị.

Đều ở ngũ tinh thứ nguyên thể giới tương đối cường đại ở hạ du, có chút thì mới sinh ra, có chút đã sinh ra từ vô tận năm tháng.

Lúc này, đám bán Siêu Thoát đạp trên nhánh sông Thời Không Trường Hà, đi đến gần Phong Vân, chào hỏi hẳn.

“Tại hạ Luke, bái kiến đạo hữu, đạo hữu thần uy cái thế, đã đánh bại Cổ Duy Nhất, thực sự khiến chúng ta lau mắt mà nhìn.”

Một vị bán Siêu Thoát dị tộc, toàn thân màu lục ôm quyền nói với Phong Vân.

Cổ Duy Nhất, chính là tên thật của Tiên Đế bạch y.

“Ha ha, gần đây tên Cổ Duy Nhất kia tự xưng là có thiên phú tuyệt thế, còn xem thường chúng ta, đáng tiếc, kết quả là vẫn thua trên tay Phong đạo hữu có thiên phú càng mạnh hơn.”

Lại một tên bán Siêu Thoát đi đến gần, đó là một chùm sáng sương mù, giống như không có thực thể.

Theo hai người này, đám bán Siêu Thoát còn lại cũng lần lượt đi đến, hơn trăm vị bán Siêu Thoát đều tụ tập ở đây.

Đa số đều là bán Siêu Thoát khu vực hạ du Thời Không Mẫu Hà này, số còn lại, không phải đang bế quan thì đã vẫn lạc.

“Phong đạo hữu thần uy cái thế, tu hành ngắn như vậy đã tấn thăng bán Siêu Thoát, đợi một thời gian nữa, chắc chắn sẽ thành cường giả Siêu Thoát.”

“Đúng vậy, không giống chúng ta, đời này, coi như sẽ dừng lại ở bán Siêu Thoát, khó mà tiến thêm.”

“Đó là chắc chắn, khẳng định Phong đạo hữu sẽ tiến đến trung du Thời Không Mẫu Hà, thậm chí là khu vực thượng du, chúng ta làm sao có thể so sánh được.”

“ ... ”

Đám bán Siêu Thoát này đều khách khí với Phong Vân, bọn họ đều là kẻ già đời sống vô số năm tháng rồi, lộ ra địch ý với yêu nghiệt cái thế, có đồ đàn mới làm chuyện kết thù như vậy.

Hơn nữa, không nhìn thấy kết cục của Tiên Đế bạch y Cổ Duy Nhất sao?

Bọn họ cũng không cho rằng mình mạnh hơn Cổ Duy Nhất.

Trước khi Phong Vân quật khởi, người mạnh nhất trong khu vực hạ du này chính là Tiên Đế bạch y Cổ Duy Nhất.

Cổ Duy Nhất hùng tâm tráng chí, gia nhập Chư Thiên Minh, muốn tiến về khu vực trung, thượng du, kết quả còn chưa đi được bước then chốt đã vẫn lạc trong tay Phong Vân, có thể nói là xuất sư bất lợi.

Phong Vân nhìn hơn trăm vị bán Siêu Thoát này, chào hỏi từng người, đồng thời, trong lòng hẳn vô cùng vui vẻ.

Không khác, đây quả thật là đưa ấm áp mà!

Vừa rồi hẳn mới than thở có quá ít hình chiếu bán Siêu Thoát, chỉ có hai cái, kết quả, trong nháy mắt lại có hơn trăm cái đưa đến cho hẳn, thoải mái vô cùng!

Nghe thấy trong đầu không ngừng vang lên tiếng hệ thống nhắc nhở, Phong Vân vô cùng vui vẻ.

“Mẹ nói, đây mới là thu hoạch lớn.”

Phong Vân nhìn hình chiếu không ngừng xuất hiện trong tấm gương, chỉ cảm thấy vui vẻ không dứt.

Sớm biết ở hạ du có nhiều bán Siêu Thoát như vậy, hẳn còn lo lắng cái cầu gì, trực tiếp lấy hình chiếu của tất cả bọn họ, sau đó nhập đầu vào quét, Tiên Đế bạch y gì đó, căn bản không cần chờ lâu như vậy, vài phút là giải quyết!

Mặc dù hình chiếu của đám bán Siêu Thoát này không phong phú như Tiên Đế bạch y và thân ảnh lam quang, nhưng người có thể trở thành bán Siêu Thoát, đều là đệ nhất cường giả của một phương thứ nguyên thế giới, cho dù có phải mất thời gian dài đằng đặc mới đi ra một bước kia hay không, thì tư chất của bọn họ cũng không tồi.

Có thể không quá xuất sắc, nhưng nếu dung nhập với thiên phú của Phong Vân, sẽ có thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Ví dụ như bây giờ Phong Vân tuôn ra mấy đại đạo bán Siêu Thoát, dung nhập với bản thân, vậy trong vài phút, thiên phú của Phong Vân sẽ tấn thăng đến Siêu Thoát, xông phá công cùm xiềng xích cũng không có vấn đề.

Nói chuyện một lát với những bán Siêu Thoát này, Phong Vân liền từ biệt bọn họ, chân điểm một cái, trở lại vô tận hỗn độn cương vực.

Lúc hẳn trở về, chiến tranh đã kết thúc.

Theo Tiên Đế bạch y vẫn lạc, Tu Chân tộc cũng không còn sức chống cự, tất cả đã bị giải quyết, một bộ phận bị tiêu diệt, một bộ phận lựa chọn quy phục.

Còn mấy vị Chuẩn Tiên Đế đã bị giải quyết hết, không hề lưu lại hậu hoạn.

“Phong Vân!”

Đám người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ lập tức nghênh đón, tất cả đều hành lễ với Phong Vân: “Lần này, nếu không có người, phương thế giới này coi như xong! Xin nhận cúi đầu của chúng ta!”

Nhưng bọn họ còn chưa quỳ lạy, Phong Vân đã nhẹ nhàng nâng tay, ngừng lại động tác của bọn họ.

“Ta cũng là một phần tử của thế giới này, không cần như vậy.” Phong Vaan nói khẽ.

Cách đó không xa, Phong Tiểu Lan và đám tiểu đồng bạn, chín đại đệ tử đều lệ nóng quanh tròn, không biết là vui vẻ, hay là tự hào về Phong Vân.

Phong Vân nhìn bọn họ, ánh mắt dịu dàng.

P/s: Truyện đã kịp tác nên tốc độ ra chương theo tác.

Chương 1238: Một chữ ‘Quét’ xuyên cả đời!

Chương 1238: Một chữ ‘Quét’ xuyên cả đời!

Đỉnh vô tận hỗn độn cương vực.

Phong Vân ngồi xếp bằng ở đây, hần không nhúc nhích, giống như bàn thạch.

Hần đang tiêu hóa thành quả sau đại chiến với Tiên Đế bạch y, và quét hình chiếu.

Mặc dù hần chiến thắng Tiên Đế bạch y, giải cứu vô tận hỗn độn cương vực, nhưng sâu trong lòng Phong Vân vẫn có chút bất an.

Mới đầu, Phong Vân còn tưởng sự bất an này đến từ Tiên Đế bạch y, nhưng bây giờ Tiên Đế bạch y đã tiêu vong, Tu Chân tộc bị trấn áp, nhưng bất an trong lòng Phong Vân vẫn không tiêu trừ, mà còn có xu thế mở rộng hơn.

Đạt đến cảnh giới như Phong Vân, bất an trong lòng đã không phải không có ý nghĩa nào, tất nhiên sẽ có nguy hiểm không biết.

“Rốt cuộc nguy hiểm đến từ đâu?” Trong lòng Phong Vân trầm nghĩ.

Hần lập tức nhớ đến cái gì đó, gọi minh chủ Đạo Minh đến, nói với ông ta bất an trong lòng mình.

“Còn không biết nguy hiểm gì sao?”

Sắc mặt minh chủ Đạo Minh cũng thay đổi, ông ta biết rõ, bất an trong lòng Phong Vân có thể là một loại cảnh cáo.

Nhưng Tiên Đế bạch y và Tu Chân tộc đã bị giải quyết rồi!

Phong Vân cũng đã trở thành tồn tại vô địch ở khu vực hạ du Thời Không Mẫu Hà, không có gì nguy hiểm.

“Chẳng lẽ...” Bỗng nhiên minh chủ Đạo Minh nghĩ đến gì đó, sắc mặt hơi đổi.

“Sao vậy?” Phong Vân chú ý đến vẻ mặt minh chủ Đạo Minh thay đổi, dò hỏi.

“Lúc trước ta đại chiến với Cổ Hạo từng nhìn thấy thành viên của tiểu đội Thời Không Thần Điện xuất hiện, ta đoán, có thể sẽ liên quan đến bọn họ.” Minh chủ Đạo Minh nói ra.

“Thành viên tiểu đội Thời Không Thần Điện?”

Ánh mắt Phong Vân lóa lên: “Có phải hay không, hỏi bọn họ liền biết.”

“Ta đã từng thử tìm bọn họ, nhưng không có cách nào tìm được vị trí, giống như hoàn toàn biến mất.” Minh chủ Đạo Minh lắc đầu nói.

“Vậy sao? Để ta xem.”

Trong lòng Phong Vân vừa động, lập tức, ý chí vô cùng cường hoành của hắn tạo nên vô tận gợn sóng trong toàn bộ thứ nguyên thế giới, vô thanh vô tức lan tràn đến mỗi một góc.

Dựa vào tu vi của hắn, sớm đã sánh voi với ý chí phương thứ nguyên thế giới này rồi, chỉ cần hắn muốn, vài phút có thể hợp nhất với thứ nguyên thế giới này, ta là thế giới, thế giới là ta!

“Tìm được...”

Chỉ một lát sau, Phong Vân đã phát hiện chỗ ẩn thân của bốn đội trưởng tiểu đội kia.

Bốn tên đội trưởng tiểu đội này rất thông minh, ẩn nấp tại chỗ giao giới giữa thứ nguyên thế giới và Thời Không Mẫu Hà, nơi đó hoàn toàn có thể tránh tất cả dò xét, cho dù là bán Siêu Thoát cũng chưa chắc đã phát hiện được.

Nhưng đáng tiếc, Phong Vân là bán Siêu Thoát, hơn nữa còn là một vị chương không Thời Không Đại Đạo, thủ đoạn này không gạt được hắn.

...

Giờ khắc này.

Chỗ giao giới giữa thứ nguyên thế giới và nhánh sông thời không, trong một không gian nào đó.

Đông Phi Anh, Thần Nhạc, Khuê Tuyệt, Thiên Phật lão nhân đang ẩn nấp ở đây.

“Yên tâm đi, chỗ này của chúng ta tuyệt đối an toàn, cho dù là bán Siêu Thoát cũng rất khó phát hiện chúng ta, không cần lo lắng! Chờ đại nhân xuyên qua thời không đến đây, chúng ta sẽ an toàn tuyệt đối!”

Thần Nhạc tự tin nói.

Nhưng mà, hần ta lại chấn động phát hiện, sau khi hần ta nói xong, trong nháy mắt, bầu không khí trở nên ngưng tụ.

Hần ta nhìn đồng bạn trước mặt, chỉ thấy giờ phút này, bọn họ đang chấn kinh nhìn phía sau hần ta.

Toàn thân Thần Nhạc lập tức cứng ngắc, chậm rãi xoay người lại, chấn động.

Chỉ thấy chỗ vô tận trong hư không, trên đỉnh cao bình thường không có sinh linh ở đó.

Bây giờ, nơi đó càng có một đôi mắt lớn như trời, sâu thẳm như Thời Không Trường Hà rủ xuống quang mang, đối mặt với bọn họ.

“Cái này, cái này...” Lúc này chân Thần Nhạc đã mềm nhũn, hần ta rất quen thuộc với khí tức này, rõ ràng chính là Phong Vân!

“Ta hỏi, các ngươi đáp, nếu không, chết.”

Giọng nói lạnh nhạt cao xa truyền đến.

Hư không chấn động, thiên địa sợ hãi, một lời khuynh thiên.

Giống như ngàn vạn lời bạo, trên nhánh sông thời không, vô số sóng cả lay động, giống như bị phá vỡ.

“Vâng! Vâng!”

Đám người Thần Nhạc không dám, chỉ có thể nhắm mắt nói.

“Người xuyên qua thời không mà các ngươi vừa nói, có tu vi gì? Lúc nào giáng lâm?”

Giọng nói của Phong Vân tiếp tục truyền đến.

Đám người Thần Nhạc không dám giấu diếm, lúc này, bọn họ đều nói rõ ràng cho Phong Vân biết.

“Bàn Tôn, cảnh giới Siêu Thoát đỉnh phong.”

Cuối cùng Phong Vân đã biết tại sao trong lòng mình luôn cảm thấy bất an, chắc hẳn bắt nguồn từ vị xuyên qua thời không Bàn Tôn này!

Điều này kiến hấn rất bất đắc dĩ, trước đó vừa đánh bại sói, tiếp theo lại có hổ đến.

“Chư Thiên Minh, Thời Không Thần Điện...”

Trong miệng Phong Vân lẩm bẩm, thật ra, tất cả mọi chuyện, tất cả nguy cơ này, đều quán quanh hai thế lực này.

Lần đầu tiên hấn cảm nhận được hai thế lực xuyên qua Thời Không Mẫu Hà từ thượng đến hạ du này khủng bố, chỉ lộ ra một góc băng sơn, đã đủ khiến hấn phải liềm mạng ngăn trở.

Nếu chân chính giáng lâm, sợ là chưa đến 0,0001 giây, thế giới này sẽ bị diệt!

“Vẫn phải quét hình chiếu, trước khi Bàn Tôn giáng lâm tấn thẳng đến Siêu Thoát, dựa vào hoàn cảnh tiên thiên, đánh với hấn ta một trận.”

Trong lòng Phong Vân thầm nói.

May mắn, ít nhất vị Bàn Tôn này cần mấy nghìn năm nữa mới giáng lâm ở đây, trong thời gian này, Phong Vân tiến hành thời không gia tốc, hấn là đủ cho hấn quét ra đồ tốt.

Hắn lập tức quét mắt nhìn bốn đội trưởng tiểu đội thời không, lộ ra một cái tay lớn, trực tiếp trấn áp bốn người bọn họ, rồi ném cho mình chủ Đạo Minh xử lý.

“Haiz, lại phải điên cuồng quét rồi.”

Phong Vân bất đắc dĩ lắc đầu: “Chẳng lẽ trời sinh mình đã có mệnh quét để sao?”

Nhìn thời gian từ trước đến nay, cho dù hắn ở đâu, có vẻ như đều không tránh thoát được vận mệnh, cho dù là lúc nhỏ yếu, hay là hiện tại đã đứng trên đỉnh một phương thế giới, đều phải quét.

Các cường giả khác chỉ có một chữ ‘Ngoan’ xuyên cả đời, hoặc là một chữ ‘Trần’ xuyên cả đời.

Nhưng đến lượt hắn, lại là một chữ ‘Quét’ xuyên cả đời, kéo dài vô tận!

“Ai bảo mệnh ta khổ vậy, không có mệnh âu hoàng, chỉ có thể lấy quét bổ âu.”

Phong Vân cảm khái một lúc, lập tức điều chỉnh tốc độ thời gian bốn phía trận vực thời không, bắt đầu điên cuồng quét hình chiếu.

Một lần này, hắn chủ yếu quét hơn một trăm hình chiếu bán Siêu Thoát, còn cảnh giới bên dưới, đã không có tác dụng với hắn nữa.

“Hy vọng có thể quét ra.”

Trong lòng Phong Vân yên lặng nói.

...

Một bên khác.

Thân ảnh lam quang lúc trước dẫn theo một sợi Bất Diệt Chân Linh của Tiên Đế bạch y Cổ Duy Nhất đi vào một chỗ ẩn nấp trong thứ nguyên thể giới.

Nơi này chính là một trong những phân bộ của Chư Thiên Minh, tác dụng chủ yếu là tuyển nhận người mới!

P/s: Truyện đã kịp tác nên tốc độ ra chương sẽ theo tác.

Chương 1239: Trời không sinh Phong Vân ta, không đạo vạn cổ như đêm dài!

Chương 1239: Trời không sinh Phong Vân ta, không đạo vạn cổ như đêm dài!

Phân bộ Chư Thiên Minh.

Lúc thân ảnh lam quang đi vào đại điện, lập tức có giọng nói truyền đến.

“Tài Quyết, sao lại rảnh thế, không phải ngươi cùng tên thiên tài Cổ Duy Nhất ở khu vực hạ du chuẩn bị khảo hạch lần thứ hai sao?”

Theo giọng nói này, một tên dị tộc có bốn cái đầu từ bên ngoài đại điện đi đến, mở miệng nói.

“Đúng vậy, sao ngươi đã trở lại rồi, Cổ Duy Nhất đã khảo hạch thành công sao?”

“Ta đoán là như vậy, chúc mừng ngươi Tài Quyết, dẫn được một người mới, sẽ có không ít phần thưởng phong phú nha.”

Lại có hai bóng người đi đến, một nam một nữ, một người toàn thân hiện ra bảy sắc cầu vồng, một người toàn thân trong suốt.

Nhưng người này đều là bán Siêu Thoát!

Thân ảnh lam quang Tài Quyết cười khỏ một tiếng, nói: “Còn ban thường cái gì, khảo hạch thất bại, tên Cổ Duy Nhất kia chỉ còn lại một tia Bất Diệt Chân Linh.”

Nói xong, Tài Quyết mở bàn tay ra, lộ ra một tia Bất Diệt Chân Linh của Tiên Đế bạch y Cổ Duy Nhất.

Ba tên dị tộc bán Siêu Thoát biến sắc.

“Sao lại vậy, chúng ta đã gặp Cổ Duy Nhất rồi, thiên phú mạnh, không tìm ra người thứ hai ở khu vực hạ du, ai có năng lực giết hắn?”

“Chẳng lẽ là vô thượng cường giả từ trung du hay thượng du giáng lâm sao?”

“Không thể nào, nếu thật sự có cường giả như vậy đến, chẳng lẽ Chư Thiên Minh chúng ta lại không kiểm tra ra được?”

Ba vị dị tộc bán Siêu Thoát khó tin nói, nếu bàn về chiến lực chân chính, bọn họ đều không phải đối thủ của Cổ Duy Nhất.

“Không phải cường giả khu vực khác, chỉ là một tên thiên kiêu của ngũ tinh thứ nguyên thế giới.” Tài Quyết lắc đầu nói.

“Cái gì? Thiên kiêu ngũ tinh thứ nguyên thế giới? Không thể nào!”

Phản ứng đầu tiên của ba vị dị tộc bán Siêu Thoát là không tin.

Tài Quyết cũng không giải thích nhiều, chỉ nhẹ nhàng phát tay, phóng xuất hình ảnh Phong Vân và Tiên Đế bạch y đại chiến.

Trên hình ảnh, chỉ thấy một vị thanh niên tuấn mỹ có thực lực ngang với Tiên Đế bạch y Cổ Duy Nhất, đôi bên điên cuồng đại chiến, cuối cùng Cổ Duy Nhất lại thua, bị một quyền đánh nát hồn phách, thậm chí là thân thể!

Sau khi xem xong, ba vị dị tộc bán Siêu Thoát đều ngăn người tại chỗ, hiển nhiên đã bị dọa không nhẹ.

Một lúc lâu sau, bọn họ mới hồi phục tinh thần, hít sâu một hơi.

“Khó có thể tưởng tượng được, ở khu vực hạ du lại còn một vị thiên kiêu yêu nghiệt hơn Cổ Duy Nhất.”

“Vốn cho rằng Cổ Duy Nhất đã là thiên kiêu mạnh nhất những năm nay ở khu vực hạ du, nhưng không ngờ, núi cao còn có núi cao hơn.”

“Tư chất bậc này, ở khu vực trung du cũng coi như thiên kiêu không tệ!”

Mặc dù ba vị dị tộc bán Siêu Thoát không tính là ưu tú, nhưng sống lâu, cộng thêm là thành viên của Chư Thiên Minh, đương nhiên kiến thức nhiều, biết được có một số thiên tài ở khu vực trung du Thời Không Mẫu Hà cũng không mạnh như thanh niên tuần mỹ này.

“Đúng vậy, Cổ Duy Nhất bại không oan, ít nhất hắn ta đã dùng hết lực.”

Tài Quyết thở dài một tiếng: “Hi vọng Cổ Duy Nhất có thể đi ra, nếu không sẽ vĩnh viễn trầm luân, không có lực lượng xoay người được.”

Ba vị bán Siêu Thoát không mở miệng nữa, nhưng trong lòng bọn họ biết, muốn đi ra một bước này là vô cùng khó!

...

Cứ như vậy, thời gian trôi qua từng giờ.

Vô tận hỗn độn đỉnh.

Phong Vân ngồi ở đây đã ngàn năm rồi.

Đương nhiên, đây chỉ là thời gian bên ngoài, thực tế, Phong Vân đã quét hình chiếu mấy chục vạn năm rồi!

Quét hình chiếu mấy chục vạn năm, quả thật là lần dài nhất từ khi hắn tu hành đến nay, hắn rất nôn nóng, nhưng không có cách nào, vì an toàn của bản thân và toàn bộ thứ nguyên thế giới, hắn chỉ có thể kiên trì quét.

“Mẹ nó, có độc rồi, quét mấy chục vạn năm mà không tuôn ra một cái tốt!”

Lúc này, Phong Vân vừa quét hình chiếu, vừa điên cuồng phàn nàn.

Phi tù mấy chục vạn năm, điều này còn chưa có ai làm được, quả thật đen đui đến cực hạn.

Bởi vì cái gọi là, trời không sinh Phong Vân ta, không đạo vạn cổ như đêm dài!

Trên con đường đen đui này, Phong Vân nhận thứ hai, e rằng không ai dám nhận thứ nhất!

“Haiz, tiếp tục quét thôi.” Phong Vân còn có cách nào nữa, chỉ có thể điên cuồng quét hình chiếu thôi.

Mà chuyện này cũng nói cho chúng ta biết, nếu quá đen đui, thật sự sẽ chết người, thậm chí, thế giới đều vì vậy mà hủy diệt.

...

Lại một ngàn năm chậm rãi trôi qua.

Trong hai ngàn năm này, vô tận hỗn độn cương vực cũng hồi phục giống như trước đại chiến.

Có lẽ là do tìm đường sống trong chỗ chết, những năm này vô tận hỗn độn cương vực cũng xuất hiện không ít thiên kiêu, khiến thời đại sau loạn thế xuất hiện ánh rạng động, có cảm giác về một đại thế huy hoàng sáng chói.

Bởi vì Phong Vân không nói với các cường giả khác có cường giả Siêu Thoát sắp giáng lâm, cho nên sinh linh trong vô tận hỗn độn sống rất vui vẻ, bọn họ đều cho rằng nguy cơ đã được giả trừ.

Chỉ có minh chủ Đạo Minh và đám cao tầng cấp Thần Ma biết, nhưng bọn họ cũng lựa chọn ngậm miệng không nói.

Dù sao có nói cũng vô dụng, chỉ tăng thêm gian nan khổ cực mà thôi.

Không bằng để những sinh linh này sống thật vui vẻ, cho dù kết quả cuối cùng thế nào, đều không ảnh hưởng đến thời gian vui vẻ này của bọn họ.

...

Thế là, lại một ngàn năm nữa trôi qua.

Một ngày này, đột nhiên thân hình minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ chấn động, cảm nhận được khí tức không biết lan tràn trong thiên địa.

Ầm ầm!

Trong ánh mắt chăm chú của bọn họ, bích chương thế giới đột nhiên nứt ra một khe to lớn đến vô số năm ánh sáng, lực lượng vô tận hủy diệt gào thét, nhắc lên thủy triều diệt thế.

Phong bạo mang theo khí hủy diệt gào thét, quét sạch không trung vô tận hỗn độn cương vực, dưới phong bạo to lớn này, từng viên hỗn độn tinh

thần đều bị thổi đến lung lay sắp đổ.

Một cỗ ý chí chí cao từ khe hở to lớn này xuất hiện.

Cỗ ý chí to lớn này như vực sâu, so với một phương thế giới còn thâm thúy cuồn cuộn và khủng bố vô biên hơn.

Hô hô!

Hủy diệt chi khí càn quấy chảy ngang, một thân ảnh chậm rãi xuất hiện trong vô tận quang huy.

“Ta là Bàn Tôn...”

Theo thanh âm này, ý chí càng thêm to lớn và thâm thúy, ù ù chấn động vô tận hỗn độn.

Nhưng sau một khắc, thân ảnh kia dừng lại, lời nói cũng dừng lại.

Bởi vì, trong nháy mắt hần ta xuất hiện, một thân ảnh thon dài cũng xuất hiện theo, ánh mắt bá đạo nhìn người này.

“Bàn Tôn đúng không? Chờ ngươi đã lâu rồi!”

Oanh!

Hần lập tức đập mạnh, toàn bộ vô tận hỗn độn thế giới đều chấn động run rẩy.

Năm ngón tay của Phong Vân niết thành quyền ấn, hần bước ra một bước, đánh ra một nắm đấm vô cùng đơn giản.

Công kích của một nắm đấm vô cùng đơn giản, nhưng lại chấn động vô số không gian, thậm chí đến nhánh sông bên ngoài Thời Không Trường Hà

cũng run run, đây là lực lượng có thể đánh nát vạn vật, đánh xuyên qua thời không.

Đây là lực lượng thuộc về, cường giả cấp Siêu Thoát!

Chương 1240: Không sợ thời không phản phệ!

Chương 1240: Không sợ thời không phản phệ!

Trong vô tận hỗn độn đỉnh này, Phong Vân đã quét hình chiếu rờng rã mấy chục vạn năm!

Hắn đã quét đến muốn nôn!

Tất cả thời gian hắn quét hình chiếu lúc trước, đều không nhiều bằng những năm này cộng lại, dù là một phần ngàn vạn cũng không bằng.

May mắn, trời không phụ người có lòng, trong mấy chục vạn năm cuối cùng, Phong Vân đã quét ta bán Siêu Thoát chi đạo của mấy cường giả bán Siêu Thoát, sau khi dung hợp, thực lực của Phong Vân đã tăng lên đến cấp Siêu Thoát rồi.

Nhưng Phong Vân cũng không để lộ một chút nào, mà lặng lặng chờ đợi, một mực chờ đến khi Bàn Tôn giáng lâm, hắn mới ngang nhiên ra tay, cho đối phương một bài học.

Đồng thời, thông qua đối phương, truyền bá chuyện phương thế giới này có người Siêu Thoát ra ngoài, nếu không luôn có người đến đây quấy rầy, như vậy sẽ không sợ người khác làm phiền.

...

Trên đỉnh hư không.

Thân ảnh vĩ ngạn bao phủ trong quang huy, vừa bước ra một khoảng cách, một câu còn chưa nói hết, một quyền hoành không của Phong Vân đã triệt để đánh nổ phương hư không này, lực lượng giống như vĩnh viễn không dừng lại đánh gãy lời nói còn chưa ra miệng của Bàn Tôn.

“Vậy mà ngươi đã đạt đến Siêu Thoát rồi!”

Giọng nói uy nghiêm, hùng vĩ đột nhiên vang lên trong quyền pháp thiên hà

Giọng nói này vô cùng cường hoành, chỉ dựa vào khí tức ẩn chứa trong thanh âm, đã khiến vô số năm ánh sáng hư không chấn động.

“Nhưng đáng tiếc, vẫn không đáng chú ý, sinh mệnh hạ đẳng, luôn không biết trời cao đất rộng...”

“Nói nhảm quá nhiều!”

Ánh mắt Phong Vân vỡ ra, trong nháy mắt quyền ẩn xuyên thủng vô tận mệnh môn, lại lần nữa đánh gãy lời nói của Bàn Tôn.

“Ngươi!”

Bàn Tôn khẽ ngẩng đầu, chỉ thấy một quyền ẩn tràn đầy sức mạnh nghiền ép xông đến, thật giống như có thể xuyên qua thời không!

Hắn ta không kịp nói bất kỳ lời nào nữa, một giây sau, hắn ta đã bị vô tận công kích bao phủ!

Chỉ một thoáng, thiên địa mảnh hỗn độn này đều sáng chói đến cực hạn, được ngàn vạn chi quang chiếu sáng.

...

“Đó là, Vân Tôn đại nhân, vậy mà hắn lại ra tay, kẻ địch là ai?”

“Không biết... Căn bản không nhìn thấy thân ảnh của kẻ địch, Vân Tôn đại nhân giống như cuồng bạo vậy...”

“Nhiều năm như vậy, cuối cùng lại lần nữa nhìn thấy Vân Tôn đại nhân ra tay, quá mạnh!”

Trong vô tận hỗn độn cương vực, vô tận sinh linh nhìn thấy một trận chiến này, có người nghi hoặc, có người hiếu kỳ, còn có người cảm thấy đáng thương cho kẻ địch của Vân Tôn, còn nói chưa hết đã bị hành hung rồi.

Giờ phút này, bên trong địa lao của Đạo Minh.

Sắc mặt bốn người Đồng Phi Anh ngốc trệ nhìn Bàn Tôn trong hỗn độn xa xôi, bị đánh đến chật vật không chịu nổi.

Khuê Tuyệt nhảy dựng lên: “Điều này không thể nào! Bàn Tôn đã sớm là cường giả Siêu Thoát đỉnh phong, cả đời đã đánh vỡ bao nhiêu thế giới, làm sao lại không địch lại được!”

Mặc dù xếp hạng của Bàn Tôn trong đám người xuyên qua thời không không cao, nhưng cũng là cường giả cấp Siêu Thoát đỉnh phong, đã thành đạo vô số năm trước!

“Hí!”

Thần Nhạc hít vào một ngụm khí lạnh, hắn ta nghĩ đến cái gì: “Nghe nói năm đó công phạt thất tinh thứ nguyên đại thế giới – Vu Đạo đại thế giới, Bàn Tôn đã bị một vị Đạo Vu đánh đến suýt vẫn lạc, có phải trọng thương chưa lành không?”

“Có khả năng!”

Năm đó Bàn Tôn nhận nhiệm vụ đi công phạt một cái thất tinh thứ nguyên đại thế giới – Vu Đạo đại thế giới, kết quả gặp phải cường địch, bị đánh đến mức suýt tan thành mây khói, lúc đó Thời Không Thần Điện đã cứu hãn ta trở về, nếu không, hãn ta đã sớm lạnh rồi.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt đám người Khuê Tuyết không ngừng run rẩy, hồi hận không thôi, sớm biết đã trực tiếp tự sát rồi, dù sao có thể dùng điểm tích lũy để Thời Không Thần Điện hồi sinh mình.

Nhưng bây giờ thì tốt rồi, Bàn Tôn bị mạnh mẽ đánh mặt, bọn họ còn nhìn thấy hết lần này đến lần khác, chuyện này khiến bọn họ tê cả da đầu.

...

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Đại chiến kinh thiên động địa rung động vô tận hỗn độn, phong bạo chưa từng có như diệt thế, càn quét qua vô tận biên hoang.

Trong linh khí cuộn cuộn, Phong Vân chân đạp đại đạo, quyền ấn nghiền ép tung ra, mạnh mẽ đánh Bàn Tôn ra ngoài thứ nguyên thế giới, một tiếng ầm vang hung hăng đập vào nhánh sông Thời Không Trường Hà, khiến vô tận gợn sóng bắn tung lên.

Lần này, đã khiến thời không vặn vẹo, không biết bao nhiêu sinh linh trở lại quá khứ hoặc đến tương lai, lợi dụng tri thức của quá khứ hoặc tương lai, mở ra con đường quật khởi.

“Rất tốt... Ta ghi nhớ ngươi, ngươi có thể thương tổn ta...”

Quang huy vô lượng bị lực lượng thuần túy đến cực điểm nghiền ép, trong chớp mắt tiếp theo, Bàn Tôn đã biến mất trong lực lượng thuần túy và sáng chói này.

Chỉ có một giọng nói vô cùng bình tĩnh phiêu đảng trong hư không.

Hô hô!

Quang huy lóe lên trong hỗn độn, xé rách hư không, lẫn lộn linh khí, tất cả đều nổ tung, bị xóa đi đến trống rỗng.

Mọi chuyện giống như đều biến mất.

Nhưng Phong Vân không có chút vui vẻ, bởi vì, đây chỉ là một cỗ phân thân của đối phương mà thôi!

Àm âm!

Trong nháy mắt, phía trên Thời Không Trường Hà vốn bình tĩnh, bỗng nhiên xuất hiện một cự lãng ngập trời!

Trên Thời Không Trường Hà chạy thẳng, bỗng nhiên hiện ra một bàn tay lớn đến không thể hình dung được!

Bàn tay to lớn vô biên, mang theo lực lượng vô cùng đáng sợ, trong nháy mắt bay lên, giống như tồn tại vĩnh hằng trong Thời Không Trường Hà, quấy nhánh sông thời không dao động.

Một loại khí tức phô thiên cái địa, tịch mịch cổ lão, giống như thứ nguyên thế giới đã tồn tại ngàn vạn kỷ nguyên, tỷ vạn kỷ nguyên cổ lão lao đến.

Thời không cuộn cuộn sôi trào như nước, uy áp như biển, chấn nhiếp thời không.

Rõ ràng Bàn Tôn đã che giấu chân thân, cách xa vô tận thời không, không biết là trong tương lai, hay ở quá khứ, âm âm ra tay với Phong Vân!

Thậm chí hẳn ta không hề cố kỵ nhánh sông Thời Không Trường Hà phản phệ!

Nhìn bằng mắt thường, nhánh sông Thời Không Trường Hà sôi trào, những giọt nước hóa thành vô số xiềng xích thời không, giống như từng đầu khóa trời, vây khốn bàn tay kia.

Nhưng bàn tay lại không nhúc nhích một chút nào, chậm rãi lộ ra, giống như một phương thế giới, âm âm vỗ về phía Phong Vân!

Bàn tay này vô cùng kinh khủng, phô thiên cái địa chộp đến, cơ hồ đã cắt đứt nhánh sông Thời Không Trường Hà!

Đạt đến cảnh giới như Bàn Tôn, chỉ là phản phệ của nhánh sông thời không ở hạ du, hẳn ta sẽ không quan tâm, nếu là Mẫu Hà phản phệ, hẳn ta sẽ không thừa nhận được.

“Chân thân xuất động sao?” Ánh mắt Phong Vân lóe lên.

Âm âm!

Lực lượng kinh khủng chấn động vô số thời không, trên nhánh sông Thời Không Trường Hà, vô số nước sông bị khuấy động, nhấc lên bọt nước to lớn!

Oanh!

Oanh!

Thần quang quanh người Phong Vân thu liễm, thân hình lơ lửng không cố định, như nước chảy bèo trôi trong Thời Không Trường Hà.

Tâm niệm vừa động, hấn phiêu du trở ra, ngược dòng nhánh sông thời không trở về, trở lại thời đại tuyên cổ.

Chương 1241: Giáng lâm ở thời không tuyên cổ!

Chương 1241: Giáng lâm ở thời không tuyên cổ!

Trong lòng Phong Vân vừa động, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt đã vượt qua vô tận nhánh sông Thời Không Trường Hà, không nhanh không chậm trốn thoát bàn tay lớn kia, đi về thời đại tuyên cổ.

“Muốn chạy trốn?”

Thanh âm lạnh lùng đến cực điểm phiêu dăng trên nhánh sông Thời Không Trường Hà, tất cả tồn tại trong nhánh sông này, đều nghe thấy giọng nói này.

Trên nhánh sông Thời Không Trường Hà này, khắp nơi đều xuất hiện vết nứt to lớn, cũng cấp tốc lan tràn ra bốn phương tám hướng.

Vô số vết nứt thời không lan tràn ra bốn phía giống như mạng nhện, vô số thời không cũng bắt đầu không ổn định.

Chỉ là khí tức dao động mà thôi, đã khiến nhánh sông Thời Không Trường Hà xuất hiện rung chuyển, sao mà khủng bố!

Râm âm!

Theo giọng nói của Bàn Tôn, trên Thời Không Trường Hà không ngừng có vô số đạo xiềng xích thời không quán quanh hắn, đều bị bàn tay này

chấn vỡ, khó mà ngăn cản.

Nhưng một giây sau, có càng nhiều xiềng xích thời không hiển hiện, ngăn cản bàn tay hắn ta.

“Không trốn được...”

Giọng nói của Bàn Tôn tiếp tục quanh quẩn, cánh tay kia mạnh mẽ kéo lấy phản phệ của Thời Không Trường Hà, vượt qua thời không, oanh kích về phía vô tận.

Bàn Tôn đã đứng ở cảnh giới Siêu Thoát đỉnh phong đã lâu, phản phệ của Thời Không Trường Hà đủ để giết bất kỳ sinh linh gì, nhưng đối với hắn ta mà nói, chỉ là một phức tạp nho nhỏ mà thôi, căn bản không thể phản phệ đến hạch tâm của hắn ta được.

Oanh! Oanh! Oanh!

Phong Vân hóa thành lưu quang, dậm chân trong Thời Không Trường Hà, thẳng về phía tuyên cổ.

Bàn tay lớn kia to lớn giống như thứ nguyên thế giới, một ngón tay đã có quy mô vô số năm ánh sáng, nhưng Phong Vân lĩnh hội Thời Không Đại Đạo, cộng thêm thứ nguyên thế giới này đản sinh tại nhánh sông thời không này, nên thời không không có bất kỳ phản phệ nào với hắn, trong lòng khe động đã vượt qua vô tận thời không.

Cho dù là bàn tay lớn kia của Bàn Tôn, cũng không thể chạm đến hắn.

“Tồn tại Siêu Thoát đỉnh phong, dựa vào lực lượng bây giờ của mình thì không thể chống lại, nhưng mình nắm giữ Thời Không Đại Đạo, có thể kéo hắn ta đến quá khứ xa xôi, mượn lực lượng thời không suy yếu hắn ta, trở lại thời tuyên cổ, mình có thể địch được!”

Phong Vân lĩnh hội Thời Không Đại Đạo, có thể rong chơi trong thời không, không bị ảnh hưởng.

Nhưng Bàn Tôn không lĩnh hội Thời Không Đại Đạo, cộng thêm hắn ta là kẻ ngoại lai, cho nên lực lượng thời không có ảnh hưởng không nhỏ với hắn ta.

...

Thời không ở kỷ nguyên tuyên cổ.

Đây là lần đầu tiên Tu Chân tộc xâm lấn vô tận hỗn độn cương vực.

Thời đại đó không may mắn như hiện tại, không có Phong Vân, không thể sớm kết thúc chiến loạn.

Thời đại tuyên cổ, khắp nơi trong vô tận hỗn độn cương vực đều là chiến hỏa, khắp nơi đều là thi thể hài cốt, có thể nói là thảm đến cực điểm.

Vô tận hỗn độn cương vực hoàn toàn rơi vào hạ phong, mặc dù số lượng nhiều hơn Tu Chân tộc, nhưng chất lượng cường giả không cao, dường như mỗi thời khắc đều có lượng lớn tu giả chết đi.

Ngược lại, bên phía Tu Chân tộc, thương vong không nhiều.

Trên chiến trường cao cấp nhất, tình huống cũng không lạc quan.

Tiên Đế bạch y chỉ xuất động phân thân, đã quét ngang tất cả, mạnh nhất là minh chủ Đạo Minh cũng khó mà ngăn trở.

Nhưng mà, ngay lúc này...

Ầm ầm!

Một cỗ khí phách cuộn cuộn bỗng nhiên xuất hiện trong thiên địa, giống như khí tức diệt thế, trong nháy mắt đảo qua toàn bộ thời đại tuyên cổ, kinh động vô số sinh linh.

“Cỗ khí tức này... Là người Siêu Thoát?”

Phân thân Tiên Đế bạch y cảm ứng được cỗ khí cơ này, sắc mặt lập tức thay đổi: “Không thể nào, phương thứ nguyên thế giới này làm sao có người Siêu Thoát được?”

Đôi diện, vẻ mặt đám minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ cũng đều thay đổi.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, trên hư không mênh mông, một dòng sông vô cùng to lớn chậm rãi xuất hiện, vô biên mênh mông, không có bắt đầu hay kết thúc, vô cùng to lớn, thần bí khó lường.

“Đây là, Thời Không Trường Hà!”

Ánh mắt phân thân Tiên Đế bạch y ngưng tụ, lúc này, hắn ta nhìn thấy trên Thời Không Trường Hà, có một thân ảnh vĩ ngạn ngạo nghễ đứng đó, lực lượng vô cùng cuồng bạo kia, chính là từ trên người người này phóng thích.

“Đây là, cường giả vô thượng đến từ tương lai xa xôi!”

Phân thân Tiên Đế bạch y lập tức phản ứng lại, kinh ngạc nói.

Đôi diện, sắc mặt đám minh chủ Đạo Minh vô cùng hưng phấn, không nhịn được nói: “Quá tốt! Thì ra là tương lai xa xôi sẽ sinh ra một vị Siêu Thoát! Ha ha...”

Như vậy chứng minh, cuối cùng, kế hoạch của Tiên Đế bạch y đã không thành công!

“Đáng chết, không thể nào!” Phân thân của Tiên Đế bạch y gầm nhẹ.

Ầm ầm!

Trên Thời Không Trường Hà.

Phong Vân đạo trên thời không, khí tức ngập trời chấn động.

Thời không lập tức vỡ vụn, lộ ra từng khu vực trong hư vô.

Đồng thời, chỗ giao hòa giữa vô tận quang huy và lực lượng bá đạo, hóa thành vô số dị tượng, chiếu sáng cả thời đại tuyên cổ.

Tất cả thiên địa chấn động!

Thời khắc này, cho dù là vô số tu giả thời đại tuyên cổ, hay là sinh linh của Tu Chân tộc, đều nghe thấy âm thanh khí tức nhấp nhô phun trào như lôi đình này.

Lực lượng kinh khủng dạng này, đã chấn kinh cả thế gian!

Toàn bộ sinh linh đều hoảng sợ, tất cả ánh mắt đều nhìn về phía trên Thời Không Trường Hà.

Cùng lúc đó, đám bán Siêu Thoát của các thứ nguyên thể giới khác cũng đưa mắt nhìn sang.

“Là... Bàn Tôn của Thời Không Thần Điện?”

“Trời ạ, sao Phong đạo hữu lại chọn đến hấn ta?”

“Haiz, nghe nói tên Bàn Tôn này có thù tăt báo, bị hắn ta quần lấy, Phong đạo hữu quá xui xẻo rồi.”

“Khẳng định tên Bàn Tôn này muốn cướp đoạt căn cơ và thiên phú của Phong đạo hữu.”

“Phong đạo hữu làm sao có thể là đối thủ của hắn ta.”

“Hả? Không đúng, Phong, Phong đạo hữu vậy mà đã đạt đến cảnh giới Siêu Thoát rồi!”

“Cái này, cái này...”

Lúc đầu, đám bán Siêu Thoát này còn tiếc hận cho Phong Vân, nhưng khi khí tức của Phong Vân bạo phát, bọn họ cảm ứng được, lập tức hoảng sợ!

Theo bọn họ nghĩ, mặc dù thiên phú của Phong Vân xuất chúng, nhưng muốn Siêu Thoát, ít nhất cũng cần tỷ vạn kỷ nguyên nữa, thời gian này cũng coi như ngắn rồi.

Nhưng mới mấy ngàn năm trôi qua, đối phương đã bước vào cảnh giới Siêu Thoát?

Mẹ nó, có dám khùng bỏ thêm một chút không?

...

Thời không tuyên cổ.

Phong Vân không hề cố kỵ triển khai lực lượng ngập trời, cười lạnh một tiếng bước vào thời không, hoàn toàn giáng lâm trên Thời Không Trường Hà.

Theo hấn chủ động đến gần, một bàn tay rộng lớn che trời, mang theo lực lượng vô cùng kinh khủng, vỡ xuống!

“Chiến!”

Phong Vân ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, ánh mắt còn sáng chói hơn nhật nguyệt, chiếu sáng cả thời không.

Vô số đại đạo quanh người hấn hợp nhất, hóa thành lực lượng vạn đạo dung nhập trong cơ thể hấn!

Đồng thời, trong cơ thể hấn, vô cùng vô tận hỏa diễm bắt đầu bốc cháy, điên cuồng nhóm lửa một phần ngàn vạn huyết nhục, linh hồn, đại đạo của hấn.

Hóa thành lực lượng càng kinh khủng hơn!

Chương 1242: Tiên Đế bạch y thần tiên đoán!

Chương 1242: Tiên Đế bạch y thần tiên đoán!

Ầm ầm!

Vô số lực lượng ngưng tụ thành một quyền, giống như thủy triều diệt thế, phong bạo khiến thế giới vỡ vụn, nghênh đón bàn tay to lớn không cách nào hình dung được, trực tiếp oanh kích ra ngoài.

Đâm ra một quyền, mang theo hiện thể xung bá, có ý chí vô địch cường hoành, ầm ầm mà lên!

Chiến ý trong đôi mắt Phong Vân thiêu đốt nóng rực, quanh thân dâng lên ngàn vạn thiên huy, mái tóc đen phiêu đảng giống như tiên kiếm, cả người giống như chiến thần, nâng quyền lay trời!

“Không biết tự lượng sức mình...”

Trên Thời Không Trường Hà, giọng nói của Bàn Tôn lại lần nữa truyền đến, bàn tay ầm ầm vỡ xuống.

Oanh!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, trên Thời Không Trường Hà, vô tận lực lượng quang huy bao phủ bàn tay lớn kia, thần quang tung hoành khuấy động, giống như

tất cả đều bao phủ trong đó.

Toàn bộ Thời Không Trường Hà đều run run, chỗ hai người giao thủ, bọt nước bắn lên cuồn cuộn, chỉ thấy ngàn vạn xiềng xích pháp tắc lần lượt hiển hiện, không ngừng ổn định Thời Không Trường Hà.

Hô hô!

Thời đại tuyên cổ, cuồng phong gào thét trên vô tận hỗn độn cương vực.

Chẳng biết cuộc chiến đấu của người tu hành và Tu Chân tộc đã dừng lại từ lúc nào, ngay cả phân thân của Tiên Đế bạch y và đám minh chủ Đạo Minh cũng đều dừng tay.

Bởi vì lúc này, toàn bộ tâm thần của bọn họ đã bị trận chiến trên Thời Không Trường Hà kia hấp dẫn.

Cảm nhận được dao động vô cùng cường hoành truyền đến, giống như trong lòng bọn họ có thần sơn đang run rẩy.

“Là đại chiến của cường giả Siêu Thoát!”

Phân thân Tiên Đế bạch y nhìn một màn này, con ngươi co rút nhanh, lẩm bẩm nói.

Sau đó hẳn ta phát hiện cái gì đó, nhìn về phía đám người minh chủ Đạo Minh, cười lạnh nói: “Xem ra, vị hậu thế Siêu Thoát này của giới các ngươi đang bị một cường giả không biết tên truy sát nha.”

Sắc mặt đám người minh chủ Đạo Minh hơi rét lạnh, làm sao bọn họ không nhìn ra điểm này, trong lòng đều lo lắng cho vị Siêu Thoát đến từ thế giới tương lai này.

“A!”

Đúng lúc này, một tiếng gầm thét giống như thế giới bị phá diệt vang lên, giống như một cơn gió lốc thổi qua toàn bộ tuyên cổ, vang vọng trong tai toàn bộ sinh linh ở đây.

Chỉ thấy một bóng người đạp nát thời không, âm âm lui lại bảy bước, khiến thời không nứt ra mấy ngàn vạn năm ánh sáng!

Đám người minh chủ Đạo Minh biến sắc, vội vàng ngửa đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trên Thời Không Trường Hà lóe lên một cái rồi biến mất, trong đó, hình như có một bàn tay to lớn vỡ vụn đứt gãy?

Đại địch hư hư thực thực kia, bị cắt đứt bàn tay?

“Thắng!”

Sắc mặt đám người minh chủ Đạo Minh và Vĩnh Hằng lão tổ vui mừng, nhưng bọn họ còn chưa kịp vui vẻ.

Bỗng nhiên, ở hướng tương lai của Thời Không Trường Hà dâng lên một cỗ khí tức khiến thế giới thay đổi, vô số vị diện run rẩy.

Trong chớp mắt, cỗ khí tức khiến người ta sợ hãi này đã vượt qua thời không trùng điệp, giáng lâm đến thời đại tuyên cổ.

Một đôi, hai đôi, ba đôi, năm đôi...

Khoảng chừng sáu đôi mắt từ bên trong thời không chậm rãi hiển hiện, to lớn giống như tinh thần, nhưng lại đáng sợ hơn tinh thần vô số lần, trấn áp thời đại tuyên cổ chấn động, tử vạn vị diện run lên.

Cuối cùng, chân thân Bàn Tôn xuất động!

Đôi mắt băng lãnh vô tình chậm rãi mở ra. Chỉ một thoáng, vô số thời không đều bị ánh mắt này bài xích, ngăn ngui biến mất giữa thiên địa, trong nháy mắt, lực lượng vô cùng vô tận tràn ngập ở đây.

Toàn bộ thời đại tuyên cổ giống như bị cổ khí tức này bao bọc.

“Đây là, cường giả Siêu Thoát đỉnh phong!”

Trong lòng phân thân của Tiên Đế bạch y chấn động, hắn ta không ngừng suy nghĩ, từ đâu lại xuất hiện một vị Siêu Thoát đỉnh phong này.

Khu vực hạ du không có khả năng xuất hiện một cường giả đáng sợ như vậy, tất nhiên là từ khu vực khác đến.

“Có thể tùy ý vượt qua thời không như vậy, chỉ có Chư Thiên Minh và Thời Không Thần Điện, khí tức của thành viên Chư Thiên Minh đều mang theo ấn kí đặc thù, mà vị cường giả Siêu Thoát đỉnh phong đến từ tương lai này lại không có, như vậy, hắn ta là người của Thời Không Thần Điện!”

Phân thân Tiên Đế bạch y lập tức đã đoán được.

Nhưng điều này khiến hắn ta vô cùng sầu lo, vì sao nhân vật đáng sợ như vậy lại xuất hiện ở phương thứ nguyên thế giới này, còn truy sát vị Siêu Thoát bản thổ kia, vì sao tương lai không nhìn thấy thân ảnh của hắn ta?

“Chẳng lẽ, tương lai mình đã vắng lạc?”

Trong lòng Tiên Đế bạch y bỗng nhiên xuất hiện suy nghĩ đáng sợ này, sau đó hắn ta lập tức lắc đầu: “Không thể nào, nhất định mình đã trở thành người Siêu Thoát, không thể vắng lạc tại khu vực hạ du này được.”

Nhưng sự thật lại giống suy đoán của phân thân Tiên Đế bạch y, ở tương lai xa xôi, hắn ta đã vắng lạc!

...

“Sâu kiến như người, cũng dám đả thương ta!”

Giờ phút này, trên Thời Không Trường Hà, Bàn Tôn hiển hóa ra bản tôn, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo nhìn Phong Vân, sát khí ngút trời: “Không cần cho rằng gia nhập hàng ngũ Siêu Thoát, có thể sánh vai với ta, chênh lệch chân chính, lớn đến mức người không thể tưởng tượng được đâu.”

Trong giây tiếp theo, Bàn Tôn tế ra một bàn cờ, chỉ thấy bốn phương tám hướng trên bàn cờ đều có một đạo khí tức cường hoành khủng bố bay lên.

Ngâm!

Rống!

Tức!

Ngang!

Bốn tiếng gầm to lớn vang lên, rung động tuyên cổ.

Bốn vị Thần Thú to lớn vô tận hiện lên trên bốn cực của bàn cờ, hóa thành bốn đạo thần mang, đâm rách trở ngại thời không.

Khắp nơi đều lan tràn lực lượng trên bàn cờ, bốn cỗ lực lượng này xâu chuỗi với nhau, hóa thành một đạo chiến lực bàng bạc đến không gì sánh được, bao trùm lên người Bàn Tôn.

“Để người nhìn xem, cái gì mới là lực lượng của Siêu Thoát đỉnh phong.”

Bàn Tôn lạnh lùng nói ra câu này, ngay sau đó, hắn ta nhẹ nhàng giơ tay lên, đánh về phía Phong Vân, nhìn như chậm rãi bình thường, nhưng thật ra, trong một chưởng này ẩn chứa sức mạnh khủng bố có thể hủy diệt vô số vị diện, tử vận sinh linh, cứu cực đáng sợ!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Dưới lực lượng nghiền ép này, trong nháy mắt, lực lượng thời không vờn quanh Phong Vân nổ tung, Thời Không Trường Hà như nước sôi phun trào, không ngừng nhấp nhô.

Công phạt cuồn cuộn còn chưa rơi xuống, toàn bộ nhánh sông Thời Không Trường Hà đều kịch liệt rung động, phát ra tiếng gào thét không chịu nổi.

Một kích này của Bàn Tôn vô cùng khủng bố, thậm chí ngay cả Thời Không Trường Hà cũng khó có thể chịu đựng, mặc dù đây chỉ là một nhánh sông, nhưng cũng khủng bố vô biên!

“Vậy sao?”

Phong Vân đứng trên thời không, giẫm lên trung tâm thời không, đôi mắt đóng mở, bộc phát quang huy sáng chói.

Oanh!

Hắn khẽ ngẩng đầu, bỗng nhiên quanh người bộc phát vô tận hỏa diễm, khiến tất cả lực lượng của hắn đều bốc cháy, gào thét chấn vỡ thời không.

Bàn Tôn thấy cảnh này, sắc mặt thay đổi: “Ngươi lại thiêu đốt đại đạo của bản thân, ngươi như vậy, cho dù thắng cũng bị phế bỏ!”

Thiên đôt đại đạo của bản thân, sau đó cảnh giới sẽ rơi xuống, gần như không có khả năng trùng tu lại, ngang ngửa phế nhân.

Chương 1243: Một quyền vắt ngang qua vô tận thời không!

Chương 1243: Một quyền vắt ngang qua vô tận thời không!

Ầm ầm!

Trên nhánh sông Thời Không Trường Hà, Phong Vân không chút do dự thiêu đốt đạo của mình, trong đôi mắt không có một tia dao động.

Đối diện, Bàn Tôn nhìn thấy cảnh này, thật sự không thể tưởng tượng được Phong Vân lại quyết tuyệt như vậy, thiêu đốt đại đạo của bản thân, ngang với phá diệt đạo.

Cho dù là kỳ tài yêu nghiệt ngút trời, cũng sẽ phế bỏ.

“Tên điên, tên điên!”

Bàn Tôn tức giận, bây giờ, cho dù hắn ta bắt được Phong Vân, cũng không có tác dụng nữa, đối phương đã phế bỏ, thiên phú tư chất đều bị hủy.

Trong lúc Bàn Tôn tức giận, thân hình Phong Vân ở đối diện khẽ động, một cỗ lực lượng cường đại, kinh khủng hơn lúc trước, giống như biển như núi tràn vào thân thể hắn.

Giờ khắc này, thực lực của Phong Vân không chỉ tăng mười lần, mà là mấy chục lần.

Hắn gảy ngón tay một cái, ngàn vạn năm ánh sáng hóa thành hư vô, thậm chí, đến Thời Không Trường Hà cũng không ngừng vỡ vụn trước lực lượng kinh khủng này, thật lâu không thể khôi phục.

Lực lượng thuần túy, mặc dù không có cảnh giới Siêu Thoát đỉnh phong, nhưng cũng không có hạn chế cảnh giới!

Ầm ầm!

“Ngươi đáng chết!”

Lúc này, Bàn Tôn đã tràn ngập lửa giận, hành động lần này của Phong Vân đã khiến hắn ta đi một chuyến không công, lúc này, hắn ta đánh ra một công kích khiến cả thời không đều biến sắc.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nhánh sông Thời Không Trường Hà rung động kịch liệt, phát ra âm thanh gào thét không chịu nổi.

Nếu không phải đây là nhánh sông của Thời Không Mẫu Hà, được bảo vệ, thì giờ phút này, sợ là nhánh sông đã bị phá vỡ!

Oanh!

Phong Vân khẽ ngẩng đầu, trong mắt có hai đạo kim quang dao động, giống như thần kiếm khai thiên.

Đồng thời, dưới cái nhìn của đám minh chủ Đạo Minh thời tuyên cổ, thân ảnh cao lớn vĩ ngạn của hắn bước ra, đâm ra một quyền!

Ầm ầm!

Âm thanh nổ tung to lớn chấn động Thời Không Trường Hà.

Trên nhánh sông thời không là một mảnh sáng tối lẫn lộn, một sợi dao động khủng bố tản mát ra cũng đủ hủy diệt không biết bao nhiêu vũ trụ thế giới, chiếu sáng hắc ám vô biên!

“Giết!”

Lực lượng tung hoành khuấy động cuộn cuộn như dòng lũ, một quyền của Phong Vân đã đánh nát một chưởng công phạt kia của Bàn Tôn!

Dưới chân hắn, thời không không ngừng rung động, hấp thu dung nạp lực lượng phản chấn vô tận, đủ để hủy diệt phương thứ nguyên thế giới này vô số lần, chia cắt thành nhiều mảnh nhỏ.

Hiển nhiên nhánh sông Thời Không Trường Hà đang bảo vệ Phong Vân, không chỉ vì Phong Vân lĩnh ngộ thời không đại đạo, càng bởi vì Phong Vân là sinh linh sinh ra trong thế giới trên mảnh Thời Không Trường Hà này.

Bàn Tôn là kẻ ngoại lai, lực lượng của hắn ta sẽ tạo thành tổn thương khó mà vẫn hồi đối với nhánh sông Thời Không Trường Hà, bởi vì đó là lực lượng không giống nhau.

Có Thời Không Trường Hà bảo vệ, Phong Vân không hề cố kỵ phát động lực lượng đại đạo đã thiêu đốt!

Thân thể của hắn tỏa ra hào quang rực rỡ, còn sáng lấp lánh hơn vô số vòng mặt trời nổ tung!

Chiếu sáng cả thời đại tuyên cổ!

Giờ khắc này, Phong Vân bộc phát lực lượng, đủ để chấn kinh vạn cổ!

Lực lượng này đã đạt đến lực lượng của Siêu Thoát đỉnh phong!

Ầm ầm!

Sau khi đánh nát công kích của Bàn Tôn, Phong Vân một bước phóng ra, một quyền giống như bàn tay của trời xanh lại lần nữa oanh kích ra!

Khí huyết cuộn cuộn và lực lượng đại đạo thiêu đốt quét ngang mà lên, giống như đại địa đẩy lên bầu trời, thiên thần thôi động vũ trụ!

Thời đại tuyên cổ, bao gồm phân thân của Tiên Đế bạch y, tất cả sinh linh đều rung động nhìn một quyền này!

Cuộn cuộn! Vô tận! Bao la!

Ngàn vạn năm ánh sáng? Tỷ vạn năm ánh sáng? Tỷ tỷ vạn năm ánh sáng?

Giờ khắc này, cho dù là phân thân của Tiên Đế bạch y cũng không thể tưởng tượng được nắm đấm kia to lớn thế nào!

Thời không xa xôi đến không thể tưởng tượng được, nhưng mỗi đạo hoa văn trên bàn tay lớn kia, đều có thể đi ngang qua hiện tại và tương lai!

Giờ khắc này, không chỉ vô tận sinh linh ở thời đại tuyên cổ nhìn thấy một quyền này.

Thời đại thái cổ, thời đại thượng cổ, thời đại trung cổ, thời đại cận cổ, hiện tại, thậm chí là tương lai xa xôi, đều có vô số sinh linh tận mắt nhìn thấy một quyền này!

Mỗi cường giả mạnh nhất của mỗi thời đại đều vô cùng hoảng sợ, nhìn xem nắm đấm to lớn vắt ngang Thời Không Trường Hà, không nói nên lời.

Cái này, đây là ai, một nắm đấm đi ngang qua Thời Không Trường Hà, quá khủng bố!

Trong mắt những sinh linh này, bàn tay vất ngang qua Thời Không Trường Hà này, có thể nói là bàn tay của trời xanh!

Đấm ra một quyền, thời không đều im lặng!

Thời không cuộn cuộn to lớn như thủy triều dao động, trong nháy mắt, cự quyền này đã bao phủ Bàn Tôn đang biến sắc!

Cỡ nào bá đạo, cỡ nào cường thế!

Giờ khắc này, trong lòng vô số sinh linh cũng không nhịn được nhiệt huyết sôi trào, không nhịn được phát ra tiếng gầm thét!

Đây là nguồn gốc và thời không của mảnh thiên địa này cộng minh, Bàn Tôn là một kẻ ngoại lai, xâm lấn, không thuộc về Thời Không Trường Hà này, đã lọt vào phạm vệ!

Trong suy nghĩ của vô số sinh linh, dưới một quyền này của Phong Vân, tạo ra tiếng động như từng đạo thiên âm, vang vọng trong từng thời không.

“Côn trùng nhỏ...”

Bàn Tôn vừa mở miệng, đột nhiên trong lòng vỡ ra, dâng lên cảm giác nguy cơ.

Sắc mặt hắn ta đại biến!

Bên trong tối tăm, một cỗ lực lượng không thể tưởng tượng được xuyên thủng thần quang hộ thân của hắn ta, đâm thẳng vào thức hải trên mi tâm của hắn ta!

Trong lòng hắn ta vừa động, không chút nghĩ ngợi động thân thể, trong nháy mắt đã lui lại ngàn vạn năm ánh sáng, tạo ra một thông đạo trong vô tận thời không, trực tiếp chạy!

Trong nháy mắt cảm nhận được lực lượng này, hắn ta liền hiểu đó là cái gì.

Phong Vân đã thiêu đốt khoảng bốn loại đại đạo không biết!

Thiêu đốt lực lượng bốn loại đại đạo, cho dù là thời kỳ toàn thịnh của hắn ta cũng không dám thất lễ, càng không cần phải nói đến bây giờ thân thể vẫn bị thương.

“Muốn đi?”

Phong Vân đáp hư không, chốc lát đã đuổi theo, lúc hắn nói chuyện, bốn đạo quang mang ẩn chứa lực lượng đã vượt qua vô tận thời không, hướng về phía trên Thời Không Trường Hà, bao phủ Bàn Tôn trong thần quang.

“Đáng chết!”

Bàn Tôn bắt đắc dĩ tể ra bàn cờ của mình, ngăn chặn bốn đạo quang mang.

Nhưng sau một khắc, bốn đạo quang mang đánh bay bàn cờ đại đạo, mang theo sát khí bá đạo, trong nháy mắt đâm về phía mi tâm của Bàn Tôn.

Trong một giây này, thân hình Bàn Tôn dừng lại, cả người như thoát ra Thời Không Trường Hà.

Bốn đạo quang mang chỉ cách mi tâm hắn ta có nửa tấc, nhưng nửa tấc này lại như thiên địa khác biệt, quần quanh trong vô tận thế giới, sau khi mỗi thế giới bị hủy diệt, một giây sau sẽ có một thế giới khác xuất hiện.

Sinh sinh diệt diệt, lặp đi lặp lại!

Chính là Sinh Diệt Chi Đạo mà Bàn Tôn lĩnh hội!

Dưới Sinh Diệt Chi Đạo này, bốn cố lực lượng thiêu đốt đại đạo của Phong Vân không thể vượt qua nửa tấc, đâm vào mi tâm của Bàn Tôn.

“Sâu kiến nho nhỏ, há có thể giết ta...”

.....

Truyện Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể thuộc thể loại vô địch lưu, main bá, map rộng, nói đánh là bay vô đánh liền không lảng nhăng :)

Chương 1244: Thời Không Thần Điện mời!

Chương 1244: Thời Không Thần Điện mời!

Sắc mặt Bàn Tôn băng lãnh, thân hình ở bên ngoài thời không, không ngừng lùi lại.

“Vậy sao, nếu bốn đạo không đủ, vậy thì, thêm một đạo nữa!”

Giọng nói lạnh lùng của Phong Vân truyền đến, trong chớp mắt, một cỗ lực lượng đại đạo từ trong cơ thể hắn xông ra, sau đó, dấy lên lửa cháy hùng hực, trùng kích ra, gia nhập vào bốn đạo quang huy sáng chói kia.

Ầm ầm!

Ba động ầm vang như khai thiên tích địa, chỉ trong một giây, đã chấn động vô tận thời không.

Trong nháy mắt, năm cỗ đại đạo thiêu đốt sức mạnh to lớn, lấy tư thái vô cùng cường hoành, xuyên thủng vô số thế giới trước mi tâm Bàn Tôn, đâm thật sâu vào mi tâm hắn ta, đính nó trên Thời Không Trường Hà.

“Trảm!”

Phong Vân quát lạnh một tiếng.

Oang ong ong!

Năm cô đại đạo sáng chói đến cực điểm, tập trung sức mạnh to lớn vây quanh Bàn Tôn, mãnh lực bốn phía chuyển động!

“A!”

Bàn Tôn ngửa đầu ngã ra sau, thân thể khổng lồ âm âm ngã vào Thời Không Trường Hà, lực lượng hủy diệt vô tận nháy mắt xông lên biến hắn ta thành đầu lâu.

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên một vòng quang mang hiển hiện, chỉ chấn một cái, đã đánh gãy sức mạnh to lớn do Phong Vân thiêu đốt đại đạo mà thành, bao vây đầu lâu của Bàn Tôn, biến mất trong Thời Không Trường Hà.

Hả?

Phong Vân biến sắc, chờ đến khi hắn lấy lại tinh thần, chỉ thấy chỗ tiên mang vừa xuất hiện, bỗng hiện lên một vòng xoáy, một vòng xoáy hùng vĩ và lạnh lùng từ chỗ sâu truyền đến.

“Người muốn khôi phục đại đạo đã thiêu đốt không?”

Đột nhiên xuất hiện một giọng nói, khiến Phong Vân giật mình, hắn mở miệng hỏi: “Người là ai?”

“Ta chính là Thời Không Thần Điện.”

Thời Không Thần Điện!

Con người Phong Vân co rụt lại, không ngờ người vừa xuất thủ cứu Bàn Tôn chính là Thời Không Thần Điện, nhưng có thể hiểu, dù sao Bàn Tôn cũng là người của Thời Không Thần Điện, đương nhiên Thời Không Thần Điện sẽ không trơ mắt nhìn Bàn Tôn chết.

“Vừa rồi ta suýt nữa đã giết người của Thời Không Thần Điện các ngươi, vậy mà ngươi còn mời ta gia nhập?” Phong Vân khó hiểu nói.

“Mỗi thành viên của Thời Không Thần Điện hành động gì, tạo thành hậu quả gì, cũng không liên quan đến Thời Không Thần Điện, trừ phi người đó chủ động cầu cứu.” Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Nói cách khác, vừa rồi Bàn Tôn chủ động cầu cứu, mà không phải Thời Không Thần Điện chủ động ra tay.

Hiểu được tin tức này, Phong Vân nhẹ nhàng lắc đầu: “Ta sẽ nghĩ biện pháp tự khôi phục.”

Thiên đót đại đạo, đối với người khác thì không khác gì phế vật, cho dù là Thời Không Thần Điện cũng phải hao tổn đại giới nhất định mới có thể khôi phục, nếu Phong Vân không có thiên phú kinh người, Thời Không Thần Điện sẽ không mời hắn.

Nhưng đối với Phong Vân, chuyện này lại không tính là gì.

Tồn thất đại đạo không sao, chỉ là một cái hình chiếu có thể giải quyết.

Lúc trước hắn có được mấy trăm hình chiếu bán Siêu Thoát, tùy tiện xoát một chút rồi dung hợp là xong việc.

Mặc dù thời gian có hơi lâu, nhưng so với những cách khác, đã là cách hoàn mỹ nhất, nhanh nhất rồi!

Phong Vân vừa dứt lời, vòng xoáy cũng tiêu tán, thời không khôi phục, giống như chưa có chuyện gì xảy ra.

“Khả năng mình chính là người duy nhất ở khu vực hạ du cự tuyệt Thời Không Thần Điện...” Phong Vân lắc đầu cười một tiếng.

Thời Không Thần Điện là thế lực ngang qua ba khu vực thượng trung hạ du của Thời Không Mẫu Hà, xưng bá tại vô hạn thứ nguyên thế giới, là thế lực cấp bá chủ, cũng chỉ có Chư Thiên Minh có thể chống lại.

Tổ chức khủng bố bực này, chỉ sợ có rất nhiều sinh linh năm mơ cũng muốn vào, nhưng đáng tiếc, hai thế lực lớn này chọn người rất hà khắc, không phải tuyệt thế yêu nghiệt thì không cần.

Nhưng Phong Vân cũng không hối hận, hắn có tám gương hình chiếu, tiềm năng vô hạn, không cần gia nhập hai thế lực lớn này, tương lai cũng sẽ trưởng thành.

Hơn nữa, nếu hắn gia nhập, bị hai thế lực này phát hiện tám gương, e rằng trong nháy mắt hắn sẽ lạnh.

Mặc dù chưa chắc đã xảy ra, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, cẩn thận thì tốt hơn.

...

Sau đó, chỉ thấy nhánh sông Thời Không Trường Hà thôn phệ thân thể to lớn của Bàn Tôn, hóa thành lực lượng của mình, chảy xuôi trong dòng sông thời không, chảy về tương lai.

Có thể tưởng tượng, trong tương lai xa xôi, sẽ sinh ra tuyệt thế thiên tài, nói không chừng còn có phong thái Siêu Thoát!

Phong Vân chỉ nhìn một chút liền thu mắt, hắn nhìn mình chủ Đạo Minh, và đám Vĩnh Hằng lão tổ và phân thân Tiên Đế bạch y ở thời đại tuyên cổ, không hề nói gì, nhẹ nhàng dậm chân, biến mất trong Thời Không Trường Hà.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, mặc dù có thể làm nhiễu loạn một đoạn thời không nào đó, nhưng làm như vậy không có chút ý nghĩa nào, quá khứ không thể thay đổi, hiện tại cũng không thể thay đổi.

Cho dù hắn một chương võ chết Tiên Đế bạch y trong đoạn thời không này, cũng không giúp đỡ tương lai cái gì.

Dù sao, trong thời không hiện tại, Tiên Đế bạch y đã chết, như vậy đã đủ rồi, không cần thay đổi quá khứ, nếu không rất có thể thời không sẽ sụp đổ.

...

Thời không hiện tại.

Lúc Phong Vân trở về, toàn thân mình chủ Đạo Minh và đám Vĩnh Hằng lão tổ chấn động, trong đầu lại có thêm một đoạn ký ức, rõ ràng là tình cảnh Phong Vân giáng lâm ở tuyên cổ, đại chiến với Bàn Tôn.

“Đây là thế nào? Vì sao trong đầu chúng ta bỗng nhiên lại xuất hiện thêm một đoạn ký ức?” Sắc mặt Vĩnh Hằng lão tổ khẽ động.

“Cái này giống như Phong Vân, thời tuyên cổ xa xôi, Phong Vân đã xuất hiện sao?” Diễn Thần Đại Tôn cả kinh nói.

“Không, đây là Phong Vân vừa nghịch chuyển Thời Không Trường Hà, giáng lâm ở tuyên cổ, thời không sửa đổi tuyến thời gian, cho nên chúng ta có thêm ký ức lúc đó.”

Minh chủ Đạo Minh kiến thức rộng rãi, tùy tiện nói ra đáp án.

Loại chuyện này, cũng chỉ có ở khu vực du, ở nhánh sông Thời Không Trường Hà nhỏ mới có thể làm được.

Nếu là ở thất tinh thứ nguyên thế giới của ông ta, đừng nói là cấp Siêu Thoát, cho dù là cấp Bỉ Ngạn cũng không thể nhiều loạn thời không.

Nếu tùy tiện đặt chân, tất nhiên sẽ bị lực lượng phản phệ xâm nhập, nhẹ thì trọng thương, nặng thì bị Thời Không Trường Hà đánh chết tại chỗ.

Thời Không Mẫu Hà vô cùng vô tận, không có bắt đầu hay kết thúc, nhánh sông thời không ở khu vực hạ du lại không có lực lượng cao như vậy, cho nên mới có thể muốn làm gì thì làm.

Nhưng từ trung thượng du bắt đầu, sẽ rất khó làm được.

...

Sau khi Phong Vân trở về, đã lập tức vào phòng tu hành bé quan, nhưng lần này, hấn bé quan rất nhẹ nhõm.

Bởi vì những lo lắng trong lòng hấn lúc trước, đã hoàn toàn biến mất.

Nguy cơ đã trừ, cuối cùng hấn không cần liều mạng nữa.

“Mẹ nó, lúc trước đều là liều mạng quét hình chiếu, lần này, không cần khẩn trương như vậy, có thể chậm rãi quét...” Trong lòng Phong Vân nói thầm.

Đương nhiên hấn dự định vừa gặp bạn bè người thân, vừa quét hình chiếu.

Vừa sống hưởng thụ, lại có thể quét hình chiếu, cứ sao không làm!

.....

Truyện Ta Là Vạn Cổ Chúa Tể thuộc thể loại vô địch lưu, main sát phạt quyết đoán, mong các đh ủng hộ,

Chương 1245: Lại xuất hiện một tên quái vật cấp yêu nghiệt!

Chương 1246: Minh chủ Đạo Minh rời đi!

Chương 1247: Thất tinh thứ nguyên thế giới!

Chương 1248: Trở lại đỉnh phong!

Chương 1249: Vượt qua Thời Không Mẫu Hà!

Chương 1250: Cứu Thánh Môn!

Chương 1251: Tận sâu trong lòng, mọi nơi hỗn tạp

Chương 1252: Mối đe dọa tiềm tàng, kẻ săn mồi

Chương 1253: Muốn cái gì tới cái đó

**Chương 1254: Chiến hạm Thương
Lan, phá vỡ là chấn chỉ bằng một
quyền**

Chương 1255: Buông tay đánh cược một lần!

Chương 1256: Đại nạn không chết, Thương Lan Nguyệt

Chương 1257: Đồng hành chung đường, đôi đũa khác biệt

Chương 1258: Lòng dạ hẹp hòi, tu luyện

Chương 1259: Hồ chứa nguyên lực, sức mạnh của ánh sáng và bóng tối

Chương 1260: Nửa cuốn công pháp, trèo lên Cửu Môn

Chương 1261: Tinh vực mênh mông

Chương 1262: Chúa tể một phương mà thôi, quy tắc khảo hạch

Chương 1263: Xé chần ra lẻ, phòng ngự tuyệt đối

Chương 1264: Khảo hạch bắt đầu

Chương 1265: Di tích, cữu văn minh

Chương 1266: Hắc giáp quân, gia tộc Vĩnh Hằng

Chương 1267: Thánh Điện vĩnh hằng

Chương 1268: Thợ săn Dạ Huy, âm dương lưỡng cực công

Chương 1269: Người lên đỉnh đầu tiên, Bạch Quân

Chương 1270: Tái hợp lần nữa, xông qua cửa ải tiếp theo

Chương 1271: Chọn đúng người, đi lầm đường

Chương 1272: Lời nói hoang đường

Chương 1273: Tâm của Diêm Ma

Chương 1274: Dê vào miệng cọp

Chương 1275: Một hồi không yên tĩnh, một hồi nổi lên

Chương 1276: Không đạt mục đích không từ thủ đoạn

Chương 1277: Đột phá trong nghịch cảnh, bị đánh lén!

Chương 1278: Thân phận thật sự, Trần Tinh

Chương 1279: Lục địa yên tĩnh

Chương 1280: Chương lỗi

Chương 1281: Đại Đế Phong Trần, trở về từ cõi chết!

Chương 1282: Linh vực Lam Hải, khôi phục

Chương 1283: Yên tĩnh, bão tố!

Chương 1284: Không gian vô hạn, tộc Vĩnh Hằng

Chương 1285: Bất tử bất diệt, thân thể vĩnh hằng

Chương 1286: Lúc tới hừng hực khi thể lúc đi im lặng

Chương 1287: Điều kiện, trạm tiếp theo

Chương 1288: Tiểu tinh linh dễ thương

Chương 1289: Ý chí kéo dài, giao phong chính diện

Chương 1290: Chấm dứt

Chương 1291: Một kiếm diệt hết!

Chương 1292: Nhìn trộm, yên bình ngắn ngủi

Chương 1293: Hồn loạn, hồn Tam Đế

Chương 1294: Ổn định trận cước

Chương 1295: Tìm ra đường, máu chảy thành sông

Chương 1296: Chương lỗi

Chương 1297: Lô kéo

Chương 1298: Tầng bụi vàng ở Lưu Kim

Chương 1299: Chương 1299

Chương 1300: Chương 1300

Chương 1301: Chương 1301

Chương 1302: Chương 1302

Chương 1303: Chương 1303

Chương 1304: Chương 1304

Chương 1305: Chương 1305

Chương 1306: Chương 1306

Chương 1307: Chương 1307

Chương 1308: Chương 1308

Chương 1309: Chương 1309

Chương 1310: Chương 1310

Chương 1311: Chương 1311

Chương 1312: Chương 1312

Chương 1313: Chương 1313

Chương 1314: Chương 1314

Chương 1315: Chương 1315

Chương 1316: Chương 1316

Chương 1317: Chương 1317

Chương 1318: Chương 1318

Chương 1319: Chương 1319

Chương 1320: Chương 1320

Chương 1321: Trần Đới xuất hiện cuối cùng

Chương 1322: Chương 1322

Chương 1323: Chương 1323

Chương 1324: Chương 1324

Chương 1325: Chương 1325

Chương 1326: Chương 1326

Chương 1327: Chương 1327

Chương 1328: Chương 1328

Chương 1329: Chương 1329

Chương 1330: Chương 1330

Chương 1331: Chương 1331

Chương 1332: Chương 1332

Chương 1333: Chương 1333

Chương 1334: Chương 1334

Chương 1335: Chương 1335

Chương 1336: Chương 1336

Chương 1337: Chương 1337

Chương 1338: Chương 1338

Chương 1339: Chương 1339

Chương 1340: Chương 1340

Chương 1341: Chương 1341

Chương 1342: Chương 1342

Chương 1343: Chương 1343

Chương 1344: Chương 1344

Chương 1345: -

Chương 1346: Chương 1346

Chương 1347: Chương 1347

Chương 1348: Chương 1348

Chương 1349: Chương 1349

Chương 1350: Chương 1350

Chương 1351: Chương 1351

Chương 1352: Chương 1352

Chương 1353: Chương 1353

Chương 1354: Chương 1354

Chương 1355: Chương 1355

Chương 1356: Chương 1356

Chương 1357: Chương 1357